VOL. I, NO. 2.

FEBRUARY 1910

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΑΤΛΑΝΤΙΣ

"MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS"

$2.00 PER YEAR

15 C. A COPY

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪ'Α

GREEK LINE

97 BROAD STREET, NEW YORK

ΤΑΚΤΙΚΑΙ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

ΔΙΑ ΠΑΤΡΑΣ, ΠΕΙΡΑΙΑ, ΣΜΥΡΝΗΝ ΚΑΙ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙ

ΜΕ ΤΑ ΚΑΛΟΤΑΞΕΙΔΑ, ΤΑΧΥΤΑΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΠΑΥΤΙΚΑ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ — ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΝ

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΝ — ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗ

Τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἡμετέρας ἀτμοπλοΐας εἶνε ἄξια τῆς προτιμήσεως καὶ τῆς ὑποστηρίξεως τῶν Ἑλλήνων ταξειδιωτῶν, ὄχι μόνον διότι φέρουσι τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν καὶ ἀντιπροσωπεύουσι τόσον ἐπαξίως τὴν Ἑλλάδα ἐν τῷ διεθνεῖ ἀγῶνι τῆς ἐπικρατήσεως τῶν θαλασσῶν, ἀλλὰ πρὸ παντὸς διότι διακρίνονται:

Διὰ τὴν μεγάλην των ἀντοχὴν εἰς τὴν θαλασσοταραχὴν καὶ κακοκαιρίαν.

Διὰ τὴν πλήρη ἀσφάλειαν, χάρις εἰς τὸν ἀσύρματον τηλέγραφον Μαρκόνη διὰ τοῦ ὁποίου εἶνε ἀμφότερα ἐφωδιασμένα.

Διὰ τὴν γνωστὴν ἀδελφικὴν περιποίησιν, τὴν εὐγένειαν καὶ καλοκαγαθίαν τῶν Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν καὶ τοῦ πληρώματος.

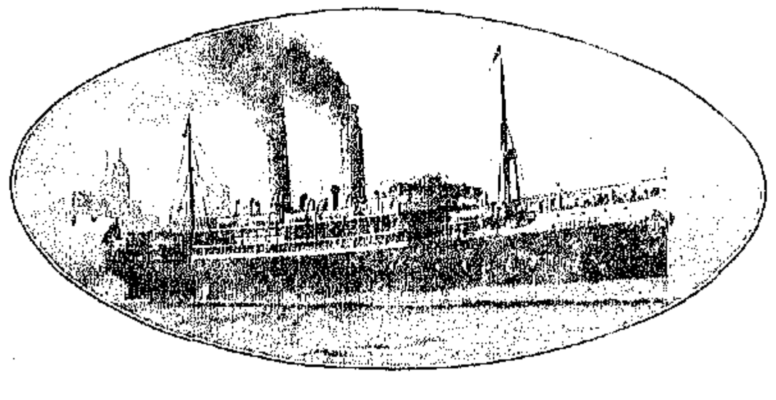

ΑΘΗΝΑΙ

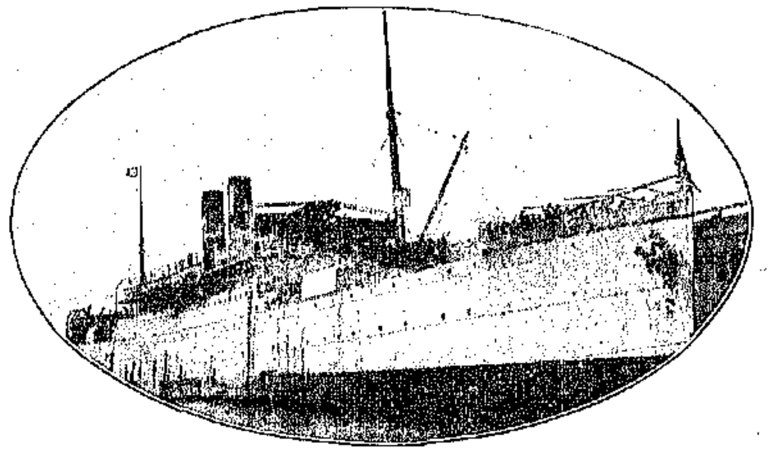

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ

Διὰ τὴν ἐξαίρετον
κὴν τροφὴν διὰ τὴν ὁπο
βάλλεται ἰδιαιτέρα φ
Διότι εἶνε τὰ μόνα
κεάνεια τὰ ὁποῖα δ
κατ' εὐθεῖαν καὶ ἄνει
βάσεων συγκοινωνίαν
Νέας Ὑόρκης καὶ
Πειραιῶς, Σμύρνης
σταντινουπόλεως.

Αἱ χιλιάδες τῶν
οἱ ὁποῖοι ἐταξείδευσαν
μόπλοιά μας ὁμολογοῦ
ταξείδιον δι' αὐτῶν ε
λαυσις.

Διὰ Δρομολόγια ἡμ
χωρήσεων, τιμὰς ναυ
πᾶσαν ἄλλην πληροφο
ψατε πρὸς τὸ Κεντρι
κτορεῖον τῆς Ἑταιρία
οἱονδήποτε ἐξουσιο
Πράκτορα.

ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΑΤΕ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΣΗΜΑΙΑΝ

Αριθ. εισ. 132734

VOL. I, NO. 2 FEBRUARY 1910

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΑΤΛΑΝΤΙΣ

"MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS"

Published EVERY MONTH by *ATLANTIS*, Inc., N. Y., 113-115-117 West 31st Street, New York City

SOLON J. VLASTO, PRESIDENT, DEMETRIUS J. VLASTO, TREASURER AND SECRETARY

SUBSCRIPTION PRICE: U. S. $2.00 per year, Foreign, $3.00 per year, Single copies 15c.

Entered as second class matter January 27, 1910, at the Post Office at New York, N. Y. under the Act of Congress of March 3, 1879.

ΕΤΟΣ Α'. ΤΕΥΧΟΣ Β'. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1910 ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΣΕΝΤΣ

Η Διεύθυνσις τῆς ἡμερησίας «Ἀτλαντίδος» ὡς καὶ τῆς Μηνιαίας Εἰκονογραφημένης Ἀτλαντίδος» ἐκφράζει τὰ ἐγκάρδια αὐτῆς εὐχαριστήρια ἐπὶ τῇ γενναίᾳ ὑποστηρίξει ἧς ἔτυχον αἱ προσπάθειαι ἡμῶν διὰ τὴν ἔκδοσιν Ἑλληνικοῦ περιοδικοῦ ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις, ὅσον ἔνεστι ἐφαμίλλου τῶν Ἀμερικανικῶν.

Ἡ αὐθόρμητος ὑποστήριξις τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀμερικῆς διὰ τὸ ἡμέτερον ἔργον, καὶ ἡ ἀμέριστος ἐκτίμησις τῶν προσπαθειῶν μας, ἐνισχύουσι τὴν πεποίθησίν μας ὅτι σὺν τῷ χρόνῳ θέλομεν δυνηθῇ νὰ καταστήσωμεν τὴν Εἰκονογραφημένην Μηνιαίαν Ἀτλαντίδα, τὸ καύχημα τοῦ ὑπὸ τὴν ἔνδοξον ἀστερόεσσαν σημαίαν βιοῦντος Ἑλληνισμοῦ. Δὲν ἐφείσθημεν οὔτε κόπων οὔτε δαπανῶν δι' ὕλην ἐκλεκτὴν καὶ δι' εἰκόνας καλλιτεχνικάς. Γνωρίζομεν ὅτι εἰς τὸ πρῶτον τεῦχος τοῦ Ἰανουαρίου ὑπῆρχον ἐλλείψεις τὰς ὁποίας προσεπαθήσαμεν νὰ διορθώσωμεν εἰς τὸ δεύτερον, ὅπως τὰς τυχὸν τοῦ δευτέρου τεύχους θέλομεν προσπαθήσῃ ὅπως ἀποφύγωμεν εἰς τὸ τρίτον. Τὸ πείραμα ἐκδόσεως Μηνιαίου Εἰκονογραφημένου Περιοδικοῦ ἐγένετο καὶ ἐστέφθη ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας. Τὴν ἐπιτυχίαν αὐτὴν τὴν ὀφείλομεν, καὶ εὐγνωμόνως τὸ ἀνομολογοῦμεν, εἰς τοὺς Ἕλληνας τῆς Ἀμερικῆς, ὅταν δὲ μία ἐκδοτικὴ ἐπιχείρησις εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της ἐπιτυγχάνει, δὲν ὑπάρχει οὐδεὶς λόγος διατὶ ἡ ἐπιτυχία αὐτὴ νὰ μὴ ἐξακολουθήσῃ ἀπροσκόπτως καὶ καταστῇ δυνατὴ ἡ κατὰ δεκαπενθήμερον ἔκδοσις ἑνὸς Ἑλληνικοῦ περιοδικοῦ τοῦ ὁποίου σήμερον στερεῖται ὁ Ἑλληνισμός.

Ἡ λέξις «ἀ δ ύ ν α τ ο ν» δὲν ὑπάρχει εἰς τὸ Ἀμερικανικὸν λεξιλόγιον. Ὅλα εἶνε δυνατὰ ἐν Ἀμερικῇ, τὸν τόπον τῆς ἀλματικῆς προόδου, τὸν τόπον τοῦ Ἐ μ π ρ ό ς πάντοτε. Ἡ στασιμότης σημαίνει ὀπισθοδρόμησιν, καὶ ὀπισθοδρόμησιν οἱ Ἕλληνες τῆς Ἀμερικῆς δὲν γνωρίζουσιν. Ἀπόδειξις δὲ τούτου εἶνε ἡ πρόοδός των καὶ μετ' αὐτῆς ἡ πρόοδος τῆς ἡμερησίας ἐφημερίδος των, τὸ κέντρον ὅλης τῆς δράσεως τοῦ ἐν τῇ ξενιζούσῃ ἡμᾶς Συμπολιτείᾳ Ἕλληνος.

Πάντοτε ἐμπρός! Πάντοτε ἐμπρὸς μὲ τὴν πεποίθησιν τῆς ἐπιτυχίας, ἐρριζωμένην εἰς ἡμᾶς ἑαυτούς, τοὺς ἀόκνως ἐργαζομένους καὶ τοὺς ἀπολαμβάνοντας ἐν τῇ πατρίδι τοῦ Βασιγκτῶνος ἁπάντων τῶν ἀγαθῶν τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἀνθρωπίνης ἐξελίξεως.

ΕΧΟΜΕΝ Ἑλληνικὴν κλασσικὴν season εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην μὲ τὴν ἐμφάνισιν τῆς οἰκογενείας Δούγκαν. Τὸ κρύο τοῦ ἐφετεινοῦ χειμῶνος δὲν κατώρθωσε νὰ ἐπηρρεάσῃ τὸν θερμότατον ἔρωτα τοῦ καλοῦ μας φίλου πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν ἔνδυμα. Λέγονται πολλὰ περὶ συστάσεως Ἑλληνοαμερικανικοῦ συνδέσμου, σκοποῦντος ν' ἀναλάβῃ τὸ κήρυγμα ὑπὲρ ἀναζωπυρώσεως τοῦ φιλελληνικοῦ αἰσθήματος ἐν τῇ ξένῃ.

Λαμπρὰ ἰδέα, φθάνει νὰ περιβληθῇ μὲ κἄποιαν πρακτικότητα μεγαλειτέραν ἐκείνης ἥτις ἐνέπνευσε τὴν ἀποδοκιμασίαν τῆς Ἠλέκτρας τοῦ Χόφμαν εἰς τὸ Μελόδραμα τῆς Μανχάτταν.

Κατὰ τὰ ἄλλα εἴμεθα συμφωνότατοι.

***

Ο ΚΟΜΗΤΗΣ τοῦ Halley κυριαρχεῖ τώρα εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἰς τὴν παγκόσμιον δημοσιογραφίαν. Ἔχουν δὲ τόσον διαιρεθῇ αἱ γνῶμαι τῶν ἀστρονόμων σχετικῶς μὲ τὰς συνεπείας τὰς ὁποίας θὰ ἔχῃ ἡ συνάντησις τοῦ οὐρανίου αὐτοῦ ἐπισκέπτου μὲ τὸν πολυβασανισμένον ψεύτικον κόσμον μας, ὥστε κανεὶς δὲν εἶνε βέβαιος τί θὰ προκύψῃ, ὅταν ἔλθῃ ἡ κρίσιμος στιγμή.

Οἱ ἀπαισιόδοξοι λέγουν ὅτι θὰ πάθωμεν ἀποπληξίαν, δηλητηριαζόμενοι ἀπὸ τὸ κυανογόνον τῆς οὐρᾶς τοῦ κομήτου.

Ἄλλοι φρονοῦν ὅτι ὁ κομήτης δὲν θὰ μᾶς θίξῃ. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ἡ ἁμαρτωλή μας αὐτὴ σφαῖρα ἐπέρασε τόσους κινδύνους, ὥστε νὰ παρέχῃ ἐλπίδας ὅτι θὰ σωθῇ καὶ τὴν φορὰν αὐτὴν ἀπὸ τὴν καταστροφήν, διὰ νὰ ἐπαληθεύσῃ τὸ λόγιον, τὸ ὁποῖον λέγει ὅτι οἱ «κακοὶ σκύλοι εἶνε οἱ μακροβιώτεροι»,

***

ΞΕΥΡΕΤΕ ποῖος εἶνε ὁ βαρῶνος Δὲ Κατέρς; Δὲν τὸν ξεύρετε. Οὔτε ἡμεῖς. Λοιπὸν ἀπὸ τὰς ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας ἐμάθαμεν ὅτι ὁ κύριος αὐτὸς εἶνε.... ἀεροπόρος. Ἀδιάφορον ἂν ἡ φήμη του δὲν εἶνε ἀνάλογος τοῦ Wright, τοῦ Φαρμάν, τοῦ Μπλεριό, τοῦ Λατάμ, τοῦ Πωλάν. Ὁ Δὲ Κατέρς αὐτὸ τὸ ἐπάγγελμα ἔχει, ἢ τοὐλάχιστον κατώρθωσε νὰ πείσῃ τοὺς Ἀθηναίους ὅτι τὸ εἶχεν. Διωργανώθη μάλιστα ἀπὸ μερικοὺς καλοὺς φίλους καὶ μία πτῆσις, χάριν τῆς ὁποίας εἶχε κινητοποιηθῇ ὅλη ἡ φρουρὰ τῆς Ἑλληνικῆς πρωτευούσης. Ἀλλ' ἡ πτῆσις αὐτὴ ἀνεβλήθη τρεῖς φοράς. Τὴν πρώτην διότι ἐψηφίσθη τὸ μονοπώλιον τῆς ζακχάρεως, τὴν δευτέραν διότι παρῃτήθη ὁ Χιλμῆ πασᾶς καὶ τὴν τρίτην, διότι καθῃρέθη ὁ Ἀμβρόσιος....

Χάριν τῆς ἱστορίας ἂς γραφῇ ὅτι ὁ Δὲ Κατὲρς θὰ ἐλάμβανεν ἀμοιβὴν 128 δραχμῶν καὶ 75 λεπτῶν διὰ τὴν πτῆσίν του. Δηλαδὴ σχεδὸν τζάμπα...

Τοὐλάχιστον δὲν μᾶς ἔκαμαν τὴν χάριν οἱ Ἀθηναῖοι νὰ μᾶς εἰποῦν ποῦ τὸν ἐψάρευσαν αὐτὸν τὸν Δὲ Κατέρς; Δὲν μᾶς τὸ λέγουν νὰ τὸν εὕρωμεν καὶ ἡμεῖς, ποῦ βλέπομεν μόνον αὐτοὺς τοὺς σ κ ι τ ζ ῆ δ ε ς Wright καὶ Paulhan καὶ Glen Curtis;...

***

ΤΟ ΝΕΟΝ θεατρικὸν ἔργον τοῦ Ροστὰν «Σαντεκλέρ», τὸ ὁποῖον ἐπαίχθη εἰς τὸ Παρίσι τὴν ἐπαύριον τοῦ τελευταίου κατακλυσμοῦ, παρουσίασε τὸ ἐξαιρετικὸν φαινόμενον ὅτι ὅλα τὰ πρόσωπά του εἶνε πουλιά, ὁ πρωταγωνιστὴς κόκορας καὶ ἡ σκηνὴ φυσικὰ διεξάγεται εἰς κοτέτσι.

Ποῦ ὅμως ἔμαθε ὁ κ. Ροστὰν τόσον καλὰ τὰ οἰκογενειακά των κοτετσιῶν; Μήπως ἐχρημάτισεν ἄλλοτε ἐνωμοτάρχης τῆς Ἑλληνικῆς χωροφυλακῆς καὶ δὲν τὸ ξεύρομεν;

***

Η ΑΚΡΙΒΕΙΑ τοῦ κρέατος ἐξακολουθεῖ ν' ἀνέρχεται εἰς τὰ ὕψη. Τὸ ἐναντίον του μποϋκοττάζ δὲν ἔφερεν ἀποτέλεσμα, διότι χωρὶς κρέας δὲν εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ τὰ βγάλῃ πέρα. Τὸ εἶπεν ἄλλως τε καὶ ἡ Γραφή: Οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος...

Τοὐλάχιστον νὰ μᾶς ἔστελλεν ἀπὸ τὰς Ἀθήνας ὁ φίλος κ. Φιλάρετος τίποτε συνταγὰς ἀναιμάκτων φυτοφαγικῶν φαγητῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνος τώρα ἔχει ἀσχολίας μὲ τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν... Ποῦ νὰ μᾶς συλλογισθῇ!...

***

Ο ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ ΤΟΥ 1910 φεύγει συναποκομίζων τὰς ἀρὰς τῆς ἀνθρωπότητος. Ὑπῆρξε πλουσιώτατος εἰς καταστροφὰς καὶ εἰς ναυάγια. Ἀπὸ τὸν προκάτοχόν του ἐκληρονόμησε τὰς πλημμύρας τῆς Γαλλίας, ἀλλ' εἰς τὸν μαῦρον κατάλογον τῶν καταστροφῶν ἐκείνων προσέθεσε τὰ θύματα τῶν τελευταίων ναυαγίων. Εἰς ἑκατόμβας ἀνῆλθον τὰ θύματα αὐτά!... 200 τοῦ «Chanzy» 200 τοῦ Περσικοῦ κόλπου, 32 τῆς «Νίνας», 16 τῆς «Ἀραγω[illegible]» [illegible] καὶ ἀπαίσιος κατάλο[illegible]

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μ[illegible]
ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΛΑ

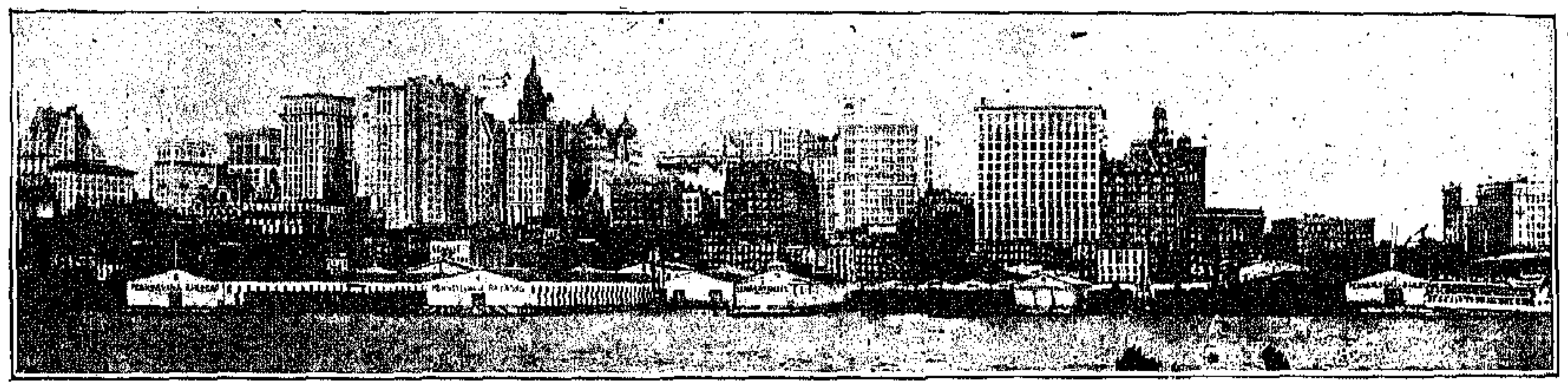

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΚΤΙΡΙΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ.— ΑΠΟΨΙΣ ΤΗΣ ΚΑΤΩ ΠΟΛΕΩΣ

Η ΑΜΕΡΙΚΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

ΙΔΟΥ δύο λέξεις, αἱ ὁποῖαι εἶνε γνωσταὶ εἰς τὸν κόσμον ὁλόκληρον.

Νέα Ὑόρκη. Εἶνε τὸ ὄνομα τῆς μεγαλειτέρας πόλεως τῆς Γῆς μετὰ τὸ Λονδῖνον. Εἶνε τὸ ὄνομα τὸ ὁποῖον κάλλιον παντὸς ἄλλου συμβολίζει τὸ μεγαλεῖον, τὴν ἰσχὺν καὶ τὸν πλοῦτον τῆς θαυμασίας αὐτῆς Ἀμερικῆς, πρὸ τῆς ὁποίας ἰλιγγιᾷ ἡ ὑφήλιος.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι οἱ Ἄγγλοι παντοῦ ἐπιδιώξαντες τὰ πρωτεῖα καυχῶνται διὰ τὸ ἄστυ τοῦ Λονδίνου. Ἀλλ' εἶνε ἐξ ἴσου ἀληθὲς ὅτι, ἐὰν ἡ Βρεττανικὴ πρωτεύουσα ἔχει ἕνα ἀνταγωνιστήν, οὗτος εὑρίσκεται εἰς τὴν γιγαντόπολιν τοῦ Νέου Κόσμου.

Αὐτὴ εἶνε ἡ ἀντίληψις ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι εἶδον καὶ τὰς δύο πόλεις. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς Ἀμερικανούς, οὗτοι εἶνε πεπεισμένοι, ὅτι δὲν θὰ παρέλθουν πολλὰ ἔτη καὶ ἡ Νέα Ὑόρκη θὰ εἶνε ἡ πρώτη πόλις τοῦ κόσμου. Ἡ πεποίθησις αὐτὴ ἐρριζωμένη εἰς τὴν ψυχὴν καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Ἀμερικανοῦ, εἶνε τόσον μεγάλη, ὥστε νὰ μεταδίδεται ἀσυναισθήτως εἰς τὸν ξένον ὁ ὁποῖος ἔρχεται μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ μελετήσῃ ἁπλῶς, ἢ νὰ ζήσῃ εἰς αὐτὸν τὸν τόπον.

Πόση εἶνε ἡ ἀπερίγραπτος γοητεία τὴν ὁποίαν ἡ Νέα Ὑόρκη ἐξασκεῖ εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ ἐπισκέπτου. Οἱ θεμελιωταί της, εἶχον πάντως τὸ Ἑλληνικὸν δαιμόνιον μέσα των, ὅταν ἐξέλεγον τὴν τοποθεσίαν ἐπὶ τῆς ὁποίας ἁπλοῦται σήμερον ἡ γιγαντόπολις αὐτὴ τοῦ Δυτικοῦ Ἡμισφαιρίου. Τόσον ὀνειρωδῶς τελεία ἀπὸ πάσης ἀπόψεως εἶνε ἡ γεωγραφικὴ θέσις τῆς Νέας Ὑόρκης. Ὅσοι ξένοι ἠθέλησαν νὰ τὴν περιγράψουν ἐκ τῶν πρώτων ἐντυπώσεών των ἀπέτυχον. Διότι τὴν Νέαν Ὑόρκην δὲν εἰμπορεῖ κανεὶς ν' ἀντιληφθῇ ἐκ πρώτης ὄψεως ὅπως τὰς ἄλλας μεγαλοπόλεις τοῦ κόσμου. Χρειάζεται νὰ τὴν γνωρίσῃ καλά, νὰ μείνῃ συνεπῶς πολὺ καὶ εἰς τὸ διάστημα αὐτὸ νὰ τὴν μελετᾷ. Καὶ ἀφοῦ κάμῃ ὅλα αὐτὰ τότε εἶνε εἰς θέσιν νὰ δώσῃ μίαν ἰδέαν τῆς Ἀμερικανικῆς αὐτῆς Μητροπόλεως. Τὸν πρώτην φορὰν ἐπισκεπτόμενον τὴν Νέαν Ὑόρκην καταπλήσσουν τὸ ἄγαλμα τῆς Ἐλευθερίας, καὶ ἡ γέφυρα τοῦ Μπροῦκλυν καὶ τὰ κράσπεδα τῆς Μανχάτταν μὲ τοὺς ἐπιβάλλοντας ὄγκους τῶν πολυορόφων οὐρανοξυστῶν της. Ἀλλ' ἡ ἐντύπωσις αὕτη δὲν εἶνε τὸ πᾶν, ἢ μᾶλλον καλὰ καλά, δὲν εἶνε ἡ ἀρχὴ τῶν ἐντυπώσεων τοῦ ξένου. Ἡ ἀτέρμων πόλις εἶνε ἤδη ἐμπρός του, ἁπλώνεται καθ' ὅλα τὰ σημεῖα ἐμπρός, δεξιά, ἀριστερά, ἀλλ' ὁ ξένος δὲν θὰ τὴν γνωρίσῃ παρὰ ἀφοῦ ἀποβιβασθῇ. Διότι ἀπὸ τοῦ ἀτμοπλοίου ὁλόκληρος ἡ πόλις συγχέεται εἰς ἕνα λαβύρινθον οἰκοδομῶν ἐκτεινομένων ἐφ' ὅσον φθάνει τὸ βλέμμα πρὸς τὰ βάθη τῆς Long Island καὶ τῆς Νέας Ἰερσέης, ἐνῷ κυριαρχοῦσα εἰς τὸ μέσον ὑψοῦται ἀγέρωχος καὶ ἐπιβάλλουσα ἡ Μανχάτταν.

Ἕνας βόμβος συγκεχυμένος, μέσα εἰς τὸν ὁποῖον συμμίγνυνται μυριάδες θορύβων, φθάνει μέχρι τοῦ ξένου ἐξησθενημένος καὶ συνεχής. Εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἰδίως εἰς τὴν εἴσοδον παντὸς μεγάλου λιμένος ὑπερισχύει πάντοτε ὁ θόρυβος τῆς κινήσεως τῶν πλοίων, παντὸς ἄλλου θορύβου ἐξωτερικοῦ.

Τὸ ἴδιον συμβαίνει καὶ εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην,

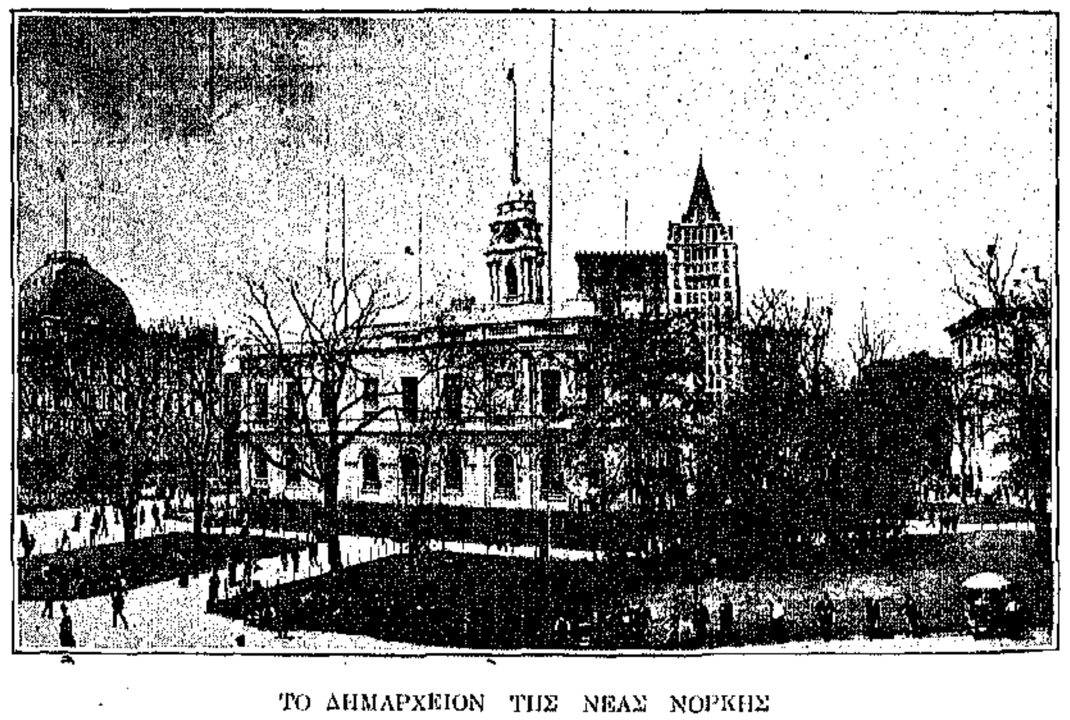

ΤΟ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΝΟΡΚΗΣ

ὅπου ἡ λιμενικὴ κίνησις καθ' ὡρισμένας ἐποχὰς τοῦ ἔτους ἐξισοῦται, ἂν δὲν ὑπερβαίνει τὴν κίνησιν τοῦ Λονδίνου. Τὸ τοιοῦτον δὲν φαίνεται ἐκ πρώτης ὄψεως, διότι εἰς τὴν ἀγγλικὴν πρωτεύουσαν, ἔχουσαν μόνον τὸν Τάμεσιν, ἡ κίνησις ὅλη συγκεντροῦται ἐντὸς ἑνὸς λιμένος, ἐνῷ ἐδῶ οἱ δύο ποταμοὶ μὲ τὴν ἀπειρίαν τῶν ἀποβαθρῶν, καὶ τῶν ἀγκυροβολίων των, συντελοῦν ὥστε ἡ ναυτικὴ κίνησις νὰ γίνεται μὲ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ μὴν ὑποπίπτῃ ἀμέσως εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ ἔξωθεν ἐρχομένου ἐπισκέπτου.

* * *

ΕΙΜΕΘΑ ἤδη εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην.

Τὰ ἀτμόπλοια τὰ ἐρχόμενα ἐκ τοῦ ὠκεανοῦ εὑρίσκονται κατὰ τὴν προσέγγισίν των εἰς Νέαν Ὑόρκην, πρὸ τῶν ἐκβολῶν δύο ἐκ τῶν μεγαλειτέρων ποταμῶν τῆς Ἀμερικῆς, τοῦ Ἀνατολικοῦ ἢ East River καὶ τοῦ Βορείου ἢ North River καὶ ἐπὶ τοῦ κοινότερον τοῦ Χώδσωνος. Ὀλίγα μίλλια πρὸ τῶν ἐκβολῶν των, οἱ δύο οὗτοι ποταμοὶ συγκοινωνοῦν διὰ τῶν ῥείθρων τοῦ μικροῦ Harlem River, οὕτω δὲ μεταξὺ τῶν ῥευμάτων τῶν τριῶν καὶ τοῦ ὠκεανοῦ, ἀπομένει εὐρυτάτη λωρὶς γῆς, ἡ νῆσος τοῦ Manhattan, ἀποτελοῦσα τὴν καρδίαν τῆς κυρίως Νέας Ὑόρκης.

Τριγύρω εἰς τὴν Μανχάτταν ἐκτείνονται ἀνατολικῶς καὶ πέραν τοῦ East River τὸ Μπροῦκλυν καὶ αἱ ἄλλαι πόλεις τῆς Long Island, δυτικῶς καὶ πέραν τοῦ Χώδσωνος ἡ Νέα Ἰερσέη μὲ τὰς πόλεις της καὶ πρὸς τὸ ἐπάνω μέρος καὶ πέραν τοῦ ποταμοῦ Harlem ὁ πολυάνθρωπος συνοικισμὸς τοῦ Bronx.

Κάποιος Ἀμερικανὸς συνάδελφος γράφων ἐσχάτως διὰ τὴν Νέαν Ὑόρκην, εἶπεν, ὅτι ὅπως ἡ Ἀμερικὴ εἶνε συλλογὴ χωρῶν, ἔτσι καὶ ἡ Μητρόπολίς της εἶνε συλλογὴ πόλεων. Μεταξὺ λοιπὸν τῶν πόλεων, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν τὴν Νέαν Ὑόρκην, ἡ Manhattan ἔρχεται πρώτη μὲ τὰ 2,292,894 τῶν κατοίκων της, δηλαδὴ ὁλόκληρον σχεδὸν τὸν πληθυσμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου. Ἀμέσως μετ' αὐτὴν ἔρχεται τὸ Μπροῦκλυν μὲ 1,492,970 κατοίκους. Αἱ ἄλλαι πόλεις τοῦ Long Island, αἱ συμπεριλαμβανόμεναι εἰς τὴν πόλιν τῆς Νέας Ὑόρκης ἢ Greater New York, ὅπως τὴν λέγουν νομικῶς, εἶνε ἡ Queens μὲ 232,580 καὶ τὸ Richmond ἢ Staten Island μὲ 76,688. Ἀπομένει ὁ συνοικισμὸς τοῦ Bronx μὲ πληθυσμὸν 327,553 κατοίκων, οὕτω δὲ φθάνομεν εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν 5,422,685, τὸν ἀποτελοῦντα τὸν ἐπίσημον πληθυσμὸν τῆς Νέας Ὑόρκης κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφήν. Ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς εἶνε σήμερον πολὺ μικρότερος τοῦ πραγματικοῦ, διότι ὁ πληθυσμὸς τῆς Νέας Ὑόρκης κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ηὐξήθη γιγαντιαίως, φθάνων σήμερον σχεδὸν τὰ ἓξ ἑκατομμύρια.

* * *

ΔΙΑ νὰ λάβῃ κανεὶς ἰδέαν τοῦ χαρακτῆρος τῆς Νέας Ὑόρκης, πρέπει ν' ἀρχίσῃ ἀπὸ τὴν κάτω πόλιν ἢ down town, ὅπως εἶνε περισσότερον γνωστή.

Ἐὰν ἡ Manhattan εἶνε ἡ καρδία τῆς Νέας Ὑόρκης, ἡ Down Town εἶνε ἡ καρδιὰ τῆς Manhattan. Ἐκεῖ ἔχει τὴν ἀφετηρίαν της ἡ πολυτάραχος ἀμερικανικὴ ζωὴ μὲ τὰς μεγαλοεπιχειρήσεις της καὶ τὰ ἑκατομμύριά της.

Τὸ γηραιὸν City of London μόνον δύναται

νὰ παραβληθῇ πρὸς τὴν Down town τῆς Νέας Ὑόρκης. Διότι ἐδῶ εἶνε τὸ κέντρον τῆς ἐμπορικῆς, τραπεζιτικῆς, χρηματιστικῆς, ἐπιχειρηματικῆς, ναυτιλιακῆς δράσεως τῆς Μητροπόλεως τοῦ Νέου Κόσμου. Τὸν χαρακτῆρα αὐτὸν τῆς Down Town δὲν δυσκολεύεται ν' ἀναγνωρίσῃ ὁ ἐπισκέπτης, ὅστις θὰ διασχίσῃ τὸ πολυδαίδαλον δίκτυον τῶν στενῶν δρόμων της, εἰς τοὺς ὁποίους δίδουν ἕνα περίεργον μελαγχολικὸν χαρακτῆρα οἱ εἰς πᾶν βῆμα ὑπερηφάνως ὑψούμενοι οὐρανοξῦσται.

Ἐδῶ εἶνε τὸ Singer Building μὲ τὰ 41 πατώματα καὶ τὸν γραφικὸν τὴν ἡμέραν καὶ ὁλόφωτον τὴν νύκτα πύργον του. Ἐδῶ ὁ οὐρανοξύστης τῆς American Surety Company μὲ τὰ 23 του πατώματα, ἐδῶ τὸ Pulitzer Building μὲ τοὺς 22 ὀρόφους καὶ τὸν περιφανῆ πύργον, ἐδῶ τὸ Park Row Building μὲ τὰ 29 πατώματα, τὸ Bank of Commerce Building μὲ 20 πατώματα, τὸ Broad Exchange μὲ 20 πατώματα, ἐδῶ τὸ κτίριον τῆς Commercial Cable Company μὲ 21 πατώματα, ἐδῶ τὸ St. Paul Building μὲ 26 πατώματα, ἐδῶ τὸ Trinity μὲ 21, ἐδῶ τέλος δεκάδες ἄλλων μεγαθηρίων τῆς οἰκοδομικῆς, ἥτις εἰς κανὲν ἄλλο μέρος τοῦ κόσμου δὲν παρουσιάζει τὰ θαύματα τὰ ὁποῖα τόσον κτυπητὰ ἐντυπώνονται εἰς τὴν ἀνάμνησιν τοῦ διαβάτου.

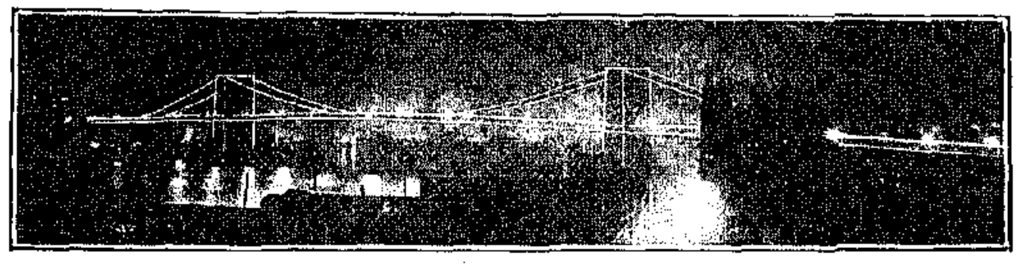

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΓΕΦΥΡΑΣ ΒΡΟΥΚΛΥΝ ΦΩΤΑΓΩΓΗΜΕΝΗΣ

Εὑρέθησαν πολλοὶ οἱ ὁποῖοι κατηγόρησαν τὸ εἶδος τοῦτο τῆς Ἀμερικανικῆς οἰκοδομικῆς ὡς βαρὺ καὶ ἄχαρι. Ἀλλ' οἱ κύριοι αὐτοὶ φαίνονται λησμονοῦντες ὅτι οἱ οὐρανοξῦσται δὲν ἐκτίσθησαν μὲ ἀξιώσεις Παρθενώνων, ἀλλ' ἁπλῶς διὰ νὰ πληρώσουν μίαν ἔλλειψιν, ἐδάφους καὶ χώρου.

Κατὰ τὰ πρῶτα τῆς ἐμπορικῆς ζωῆς τῆς Νέας Ὑόρκης ἔτη, ὁπόταν κατὰ φυσικὸν λόγον καὶ ἡ ναυτικὴ κίνησις, αἱ τραπεζιτικαὶ ἐργασίαι καὶ ὅλαι γενικῶς αἱ ἐπιχειρήσεις ἦσαν σχετικῶς περιωρισμέναι, ἡ Down Town ἐπήρκει εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ κόσμου της. Ἔπειτα ἦλθεν ἡ κολοσσιαία πρόοδος τῆς Νέας Ὑόρκης, ὅλαι αἱ ἐργασίαι της ἀνεπτύχθησαν ἁλματικῶς, αἱ ἐπιχειρήσεις ἐπολλαπλασιάσθησαν, ἡ Down Town ἤρχισε νὰ μὴν ἐπαρκῇ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ἐμπορικῆς ζωῆς. Ἡ ἐσχατιὰ αὐτὴ τῆς νήσου τῆς Μανχάτταν περικυκλουμένη ἀπὸ παντοῦ μὲ νερὸ δὲν ἄφινεν ἄλλην διέξοδον εἰς τοὺς ἐπιχειρηματίας παρὰ τὸ πρὸς τὸ ἐσωτερικόν της μέρος. Ἀλλ' ἐκεῖ ἔπαυεν ἡ κάτω πόλις, ἤρχιζεν ἡ ἐπάνω, καὶ ὁ κόσμος τῶν ἐργασιῶν ἤθελε νὰ μὴν ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὰ κέντρα του. Καὶ ὁ μόνος τρόπος, ὅστις ἔλυε τὸ πρόβλημα, ἦτο ὁ διὰ τῆς μεθόδου τῶν οὐρανοξυστῶν.

Ἔτσι τὰ διάφορα γραφεῖα, μὴ δυνάμενα νὰ μετακινηθοῦν, οὔτε πρὸς τὸ μέρος τοῦ East River, οὔτε πρὸς τὸ μέρος τοῦ ὠκεανοῦ, οὔτε πρὸς τὸ μέρος τοῦ Χώδσωνος οὔτε πρὸς τὸ μέρος τῆς ἐπάνω πόλεως, μετεκινήθησαν πρὸς τὸν οὐρανόν, τὸν μόνον ὅστις ἦτο πλησιέστερον πρὸς τὴν Down Town!... Δὲν ἐπρόκειτο λοιπόν, ὅπως εἴπαμεν, περὶ χάριτος καὶ εὐμορφιᾶς, ἀλλὰ περὶ ἀνάγκης. Οἱ κατηγοροῦντες ὅμως τοὺς Ἀμερικανοὺς ἀρχιτέκτονας διὰ τοὺς οὐρανοξύστας των, λησμονοῦν ὅτι εἰς τὴν ἰδίαν αὐτὴν Down Town ἀπαντοῦν καὶ οἱ ὡραιότεροι Ἑλληνικοὶ ῥυθμοὶ μερικῶν κτιρίων, τὰ ὁποῖα θὰ ἐζήλευαν πολλαὶ πόλεις τῆς γηραιᾶς Εὐρώπης. Διότι εἶνε χάρμα τῶν ὀφθαλμῶν τὸ Ἀμερικανικὸν Χρηματιστήριον καὶ τὸ ὑποθησαυροφυλακεῖον καὶ τὸ τελωνεῖον καὶ τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον τῆς Νέας Ὑόρκης, διὰ ν' ἀναφέρωμεν τὰ κυριώτερα ἀπὸ τὰ καλλιμάρμαρα οἰκοδομήματα, ὅσα στολίζουν τὸ κέντρον τοῦτο τῆς Ἀμερικανικῆς κοσμοπόλεως, τὸ σφῦζον ἀπὸ κίνησιν καὶ ζωήν. Καὶ παραθέτομεν τὰς εἰκόνας τῶν ὡραίων οἰκοδομῶν, ἡ λεπτομερεστέρα περιγραφὴ τῶν ὁποίων θὰ ἐκούραζε μᾶλλον παρὰ θὰ ηὐχαρίστει.

Ὁ καλλίτερος δρόμος διὰ ν' ἀνέλθῃ κανεὶς ἀπὸ τῆς κάτω εἰς τὴν ἄνω πόλιν, εἶνε ἀναμφιβόλως τὸ Broadway. Εἶνε ἀλήθεια ὅτι εἰς κανὲν μέρος τοῦ κόσμου δὲν ὑπάρχει τόση ἀφθονία καὶ τόση ποικιλία μέσων μεταφορᾶς, ὅση εἰς τὴν Ἀμερικήν. Καὶ προκειμένου νὰ κάμῃ κανεὶς τὸ ταξεῖδι ἀπὸ τὴν Down Town εἰς τὴν Up Town, διότι κυριολεκτικῶς περὶ ταξειδίου πρόκειται, θὰ εἰμποροῦσε νὰ πάρῃ ἐναέριον, ἐπίγειον ἢ ὑπόγειον σιδηρόδρομον, ὅπως θὰ εἰμποροῦσε νὰ πάρῃ ἁμάξι ἢ αὐτοκίνητον, ἢ καὶ ποδήλατον, ἂν εἶχεν ὄρεξιν διὰ δρόμον μετ' ἐμποδίων. Τὸ ποδήλατον ὅμως δὲν εἶνε πολὺ βολικὸν μέσον συγκοινωνίας, τὸ αὐτοκίνητον καὶ τὸ ἁμάξι ἀκριβοπληρώνονται, ὁ ὑπόγειος σιδηρόδρομος δὲν εἶνε κατάλληλος διὰ νὰ βλέπῃ ὁ ταξειδεύων ἀπόψεις μιᾶς πόλεως, ὁ ἐναέριος δὲν ἀκολουθεῖ δρομολόγιον πλούσιον εἰς ἀξιοθέατα μέρη, καὶ ἔτσι μένει τὸ τρὰμ τοῦ Broadway, ὡς τὸ καλλίτερον μέσον ταξειδίου διὰ τὸν θέλοντα νὰ λάβῃ μίαν ἰδέαν τῆς Νέας Ὑόρκης.

Διὰ νὰ πάρῃ κανεὶς τὸ τρὰμ τοῦτο ἀπὸ τὴν κάτω πόλιν, θὰ κάμῃ καλὰ νὰ μεταβῇ εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Δημαρχείου διὰ νὰ εἰμπορέσῃ νὰ ῥίψῃ ἕνα βιαστικὸν βλέμμα εἰς τὰ γύρω κτίρια μεταξὺ τῶν ὁποίων προεξάρχει τὸ Μέγαρον τῶν Ταχυδρομείων καὶ τὰ μέγαρα τῶν ἐφημερίδων «Tribune» καὶ «Sun».

ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΔΥΝΑΜΕΩΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

Broadway: ὁ μακρὸς δρόμος. Ἡ ὀνομασία εἶνε ἐπιτυχὴς διὰ τὰ 20 χιλιόμετρα ἐπὶ τῶν ὁποίων συνεχὴς ἐκτείνεται ἡ μεγάλη αὐτὴ κεντρικὴ ἀρτηρία τῆς κοσμοπόλεως. Εἶνε ὁ κατ' ἐξοχὴν ἐμπορικὸς δρόμος, τὸν ὁποῖον ἔνθεν καὶ ἔνθεν καταλαμβάνουν κατὰ τὸ μεγαλείτερον μέρος του καταστήματα. Λέγομεν καταστήματα, διότι εἰς τὸ Broadway εὑρίσκει κανεὶς ἀπὸ ὅλα. Ξενοδοχεῖα, Θέατρα, Λέσχας καὶ εἰς τὸ ἐπάνω μέρος του καὶ κατοικίας ἀκόμη.

Τὸ τρὰμ προχωρεῖ σιγὰ σιγά, διακοπτόμενον συχνὰ ἀπὸ τὴν πληθὺν τῶν φορτηγῶν ἁμαξῶν, αἱ ὁποῖαι ἐδῶ κάτω κυριαρχοῦν. Εἶνε ὅμως ὡραῖον τὸ Broadway εἰς τὴν Down Town καὶ γίνεται ὡραιότερον ἐφ' ὅσον προχωρεῖ εὐρυνόμενον ὁλονὲν πρὸς τὸ ἐπάνω μέρος τῆς πόλεως. Ἤδη εὑρίσκεται εἰς τὴν 14ην ὁδὸν ὁπόθεν κατὰ συνθήκην παύει ἡ κάτω πόλις καὶ ἀρχίζει ἡ ἐπάνω.

* * *

ΕΙΠΟΜΕΝ 14ην ὁδόν, χωρὶς ν' ἀναφέρωμεν μέχρι τοῦδε περὶ τῆς ῥυμοτομίας τῆς πόλεως. Καὶ ὅσον ἀφορᾷ μὲν τὴν κάτω πόλιν, οἱ δρόμοι εἶνε ἀκανόνιστοι, κατὰ τὸ ἀπηρχαιωμένον εὐρωπαϊκὸν σύστημα, φέροντες ὀνόματα, ὡς λόγου χάριν Broad Street, William Street, Nassau Street, Wall Street, Fulton Street, διὰ ν' ἀναφέρωμεν τοὺς κυριωτέρους. Εἰς τὸ ἐπάνω ὅμως μέρος τῆς πόλεως τὸ πρᾶγμα ἀλλάσσει. Ἡ ῥυμοτομία ἐδῶ ἔχει γίνει μὲ τὸν κανόνα καὶ τὸν διαβήτην. Τὴν νῆσον Manhattan διαιρεῖ εἰς δύο μέρη ἡ Πέμπτη Λεωφόρος, ἐκτεινομένη εἰς μῆκος δέκα καὶ πλέον μιλλίων. Τὸ ἓν μέρος, τὸ πρὸς τὸν Ἀνατολικὸν ποταμόν, λέγεται East Side. Τὸ δεύτερον πρὸς τὸν Χώδσωνα West Side. Ἀνατολικῶς τῆς Πέμπτης Λεωφόρου καὶ παραλλήλως πρὸς αὐτὴν ἐκτείνονται αἱ Λεωφόροι Madison, Τετάρτη, Lexington, Τρίτη, Δευτέρα, καὶ Πρώτη καὶ μετ' αὐτὴν αἱ Λεωφόροι A καὶ B. Δυτικῶς τῆς Πέμπτης Λεωφόρου εἶνε ἡ Ἕκτη, Ἑβδόμη, Ὀγδόη, Ἐννάτη, Δεκάτη Ἑνδεκάτη καὶ Δωδεκάτη. Ὅλας αὐτὰς τὰς παραλλήλους λεωφόρους τέμνουν καθέτως οἱ ἐπίσης παράλληλοι πρὸς ἀλλήλους δρόμοι, οἱ φέροντες ἀριθμοὺς ἀπὸ τοῦ ἑνὸς μέχρι τοῦ 242 εὑρισκομένου εἰς τὴν ἐσχατιὰν τῆς πόλεως. Οἱ δρόμοι οὗτοι, ἐφ' ὅσον εὑρίσκονται ἀνατολικῶς τῆς Πέμπτης Λεωφόρου εἶνε Ἀνατολικοί, ἅμα δὲ τὴν διασταυρώσουν καὶ προχωρήσουν δυτικά, λέγονται Δυτικοί. Τὸ Broadway, ὀφιοειδῶς ἕρπον τέμνει πλαγίως ὅλας σχεδὸν τὰς λεωφόρους καὶ εἶνε φυσικώτατα, ἀνατολικὸν καὶ δυτικόν.

Εἰς τὴν 14ην ὁδὸν ὅπου μᾶς ἀφῆκε τὸ ἐκ Down Town τράμ, ἔχομεν ἓν ἀπὸ τὰ ζωηρότερα καὶ τὰ μᾶλλον ἀνοικτόκαρδα κέντρα τῆς ἐπάνω πόλεως.

Εἶνε ἐδῶ ἡ περίφημος πλατεῖα τῆς Union Square σχηματιζομένη ἀπὸ τοὺς συναντωμένους δρόμους Broadway, Τετάρτην Λεωφόρον καὶ 14ην μέχρι τῆς 17ης Ὁδοῦ. Ἓν μικρὸν πάρκον εἰς τὸ μέσον τῆς πλατείας, τὴν ὁποίαν περιβάλλουν ὡραῖα κτίρια, στολίζεται μὲ ἀγάλματα τοῦ Οὐάσιγκτων, τοῦ Λαφαγιὲτ καὶ τοῦ Λίγκολν. Πολλὰ καταστήματα, πολλὰ γραφεῖα καταλαμβάνουν αὐτοὺς τοὺς δρόμους τοῦ Union Square. Ἐδῶ διὰ τοὺς γνωρίσαντας τὴν Νέαν Ὑόρκην εἶνε καὶ ἡ Δημοκρατικὴ Πολιτικὴ Λέσχη τῆς Tammany.

Ἀφίνομεν ὀπίσω τὸ Union Square καὶ χωρὶς ν' ἀφίσωμεν τὸ Broadway εὑρισκόμεθα ἔπειτα ἀπὸ ὀλίγα λεπτὰ εἰς τὴν πλατεῖαν τὴν περιλάλητον καὶ ὀνομαστὴν εἰς τὸν κόσμον ὁλόκληρον, τὴν Madison Square. Ἐδῶ τὸ Broadway, τὸ ὁποῖον εἶνε ὁ μακρότερος δρόμος τῆς πόλεως, τέμνει διαγωνίως τὴν Πέμπτην Λεωφόρον, ἥτις, ἀρχίσασα ἀπὸ τὴν πλατεῖαν Washington Square, δὲν τελειώ-

νει παρὰ ἀφοῦ ἐκτεθῇ εἰς μιλλίων ὅλων ἀπόστασιν. Ἀλλὰ τὰς δύο αὐτὰς διασταυρουμένας μεγάλας ἀρτηρίας διασταυρώνει τρίτη, ἡ Εἰκοστὴ Τρίτη Ὁδός, μία ἀπὸ τὰς ὡραιοτέρας καὶ τὰς ἐμπορικωτέρας τῆς πόλεως. Τὸ θέαμα τὸ ὁποῖον παρουσιάζεται εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ ξένου, ὅστις πρώτην φορὰν εὑρίσκεται μέσα εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Μάδισον, εἶνε ἓν ἀπὸ τὰ ὡραιότερα ἐξ ὅσων ἔχει νὰ παρουσιάσῃ ἡ Νέα Ὑόρκη. Ἀκριβῶς εἰς τὸ σημεῖον ὅπου διασταυροῦνται οἱ τρεῖς δρόμοι, τοὺς ὁποίους προανεφέραμεν, ὑψοῦται ἕνα ἀπὸ τὰ ἀριστουργήματα τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀρχιτεκτονικῆς, τὸ Fuller Building, γνωστότερον ὑπὸ τὸ ὄνομα Flatiron. Τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοξύστου αὐτοῦ εἶνε τριακοσίων ποδῶν ὑπὲρ τὴν γῆν καὶ ἡ ἀξία του 4,000,000 δολλάρια. Οἱ ἀριθμοὶ αὐτοὶ δὲν καταπλήσσουν, διότι ἀκριβῶς ἀπέναντι αὐτοῦ εἰς τὴν ἄλλην ἄκραν τῆς πλατείας ὑψοῦται κατάλευκον καὶ ἐπιβλητικὸν τὸ κτίριον τῆς Metropolitan Life Insurance Co., τὸ ὁποῖον ἔχει ἕνα χαρακτηρισμὸν μοναδικόν, δίδοντα ἀμέσως ἰδέαν τοῦ μεγαλείου του. Εἶνε τὸ ὑψηλότερον οἰκοδόμημα τῆς ὑφηλίου! Τὸ ὕψος του φθάνει 657 πόδας καὶ τὰ πατώματά του δὲν εἶνε ὀλιγώτερα τῶν τεσσαράκοντα καὶ ἕξ!... Εἰς τί χρησιμοποιεῖται; εἰς γραφεῖα!...

Η ΠΛΑΤΕΙΑ COLUMBUS CIRCLE

Ἕνα ἄλλο εὔμορφον κτίριον ἐδῶ εἶνε τὸ Madison Square Garden, μὲ ἕνα πύργον ὕψους 357 ποδῶν, ἐπιστεφόμενον μὲ ὡραῖον ἄγαλμα τῆς κυνηγετρίας Ἀρτέμιδος. Ὡραῖον κτίριον μὲ χαρίεσσαν Ἑλληνικὴν πρόσοψιν εἶνε ἐπίσης τὸ Ἐφετεῖον, ὡραῖα ἀκόμη εἶνε ὅλα τὰ κτίρια ὅσα βλέπει τὸ μάτι ἀπὸ τὴν κομψοτάτην αὐτὴν πλατεῖαν.

Τὸ Broadway ἔταμεν ἤδη καὶ τὴν Πέμπτην Λεωφόρον, προχωροῦν δ' ὁλονὲν φθάνει πρὸς τὴν Ἕκτην, τὴν ὁποίαν τέμνει ἐπὶ τῆς 34 ὁδοῦ. Ἐδῶ ἂν ἐπιτρέπεται ἡ ἔκφρασις, εἶνε ἡ Down Town τῆς Up Town, ἡ κάτω πόλις τῆς ἄνω πόλεως.

Μετὰ τὴν 14ην καὶ τὴν 23ην ὁδὸν ἡ 34 εἶνε ἡ σπουδαιοτέρα κατὰ τὴν ἐμπορικὴν κίνησιν. Ἀλλὰ δὲν εἶνε μόνον αὐτό. Εἰς τὸ σημεῖον ἔνθα συναντῶνται τὸ Broadway, ἡ Ἕκτη Λεωφόρος καὶ ἡ 34η ὁδὸς ὑψοῦνται τὰ μεγαλείτερα καταστήματα νεωτερισμῶν τῆς Νέας Ὑόρκης. Τὸ παγκοσμίου φήμης Macy's, τὸ Sak's καὶ τελευταίως τὸ Gimbel Stores. Τὸ κέντρον τῆς πλατείας ταύτης καταλαμβάνει, πρᾶγμα παράδοξον, ἓν διώροφον κτίριον ἐνετικοῦ ῥυθμοῦ, ὑψούμενον ἀπερίττως μέσα εἰς τοὺς περιβάλλοντας αὐτὸ κολοσσούς. Εἶνε τὰ γραφεῖα τοῦ «Κήρυκος τῆς Νέας Ὑόρκης», ὅστις δίδει τὸ ὄνομα εἰς ὁλόκληρον τὴν πλατεῖαν.. Τὸ σημεῖον αὐτὸ τῆς ἄνω πόλεως εἶνε ἀναμφιβόλως ἓν ἀπὸ τὰ μᾶλλον θορυβώδη κέντρα τῆς Νέας Ὑόρκης. Ἡ διπλῆ τροχιοδρομικὴ γραμμὴ τοῦ Broadway, ἡ ὡσαύτως διπλῆ τῆς ἕκτης λεωφόρου καὶ ἡ ἐπίσης διπλῆ τῆς 23ης ὁδοῦ, μὲ τὰ ἀνὰ πᾶν λεπτὸν διασταυρούμενα τρὰμ των, εἶνε ἀρκετά! ὅπως δημιουργήσουν πανδαιμόνιον θορύβου. Ἀλλ' ὡς ἐκ περισσοῦ προστίθεται καὶ ὁ κρότος τοῦ ἐναερίου σιδηροδρόμου τῆς Ἕκτης Λεωφόρου καὶ συναυλία ἐκκωφαντικὴ καὶ συνεχὴς συμπληροῦται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον. Ἀλλ' αὐτὸ κάμνει ἐντύπωσιν μόνον εἰς τὸν ξένον. Οἱ Ἀμερικανοὶ δὲν ἐκπλήσσονται μὲ τὸν θόρυβον.

* * *

ΚΑΙ ἤδη ἀρχίζει τὸ ὡραιότερον μέρος τοῦ ὅλου Broadway. Διότι ἀπὸ τῆς 34ης ὁδοῦ μέχρι τῆς 42ας, τὸ Broadway εἶνε κἄτι τι ἀπεριγράπτως ὡραῖον. Ὁ δρόμος αὐτὸς ὁ γεμάτος νυχθημερὸν μὲ ζωὴν στολίζεται ἐδῶ μὲ πληθώραν ὡραίων ξενοδοχείων καὶ θεάτρων, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὰ πρωτεῖα κατέχει ἡ Μητροπολιτικὴ Ὄπερα μοναδικὴ εἰς τὸν κόσμον διὰ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν πολυτέλειάν της. Ἔπειτα εἶνε τὸ Broadway Theatre, τὸ Knickerbocker καὶ ἕνα σωρὸ ἄλλα. Πλησιάζομεν ἤδη εἰς τὸ σημεῖον ὅπου τὸ Broadway τέμνει τὴν Ἑβδόμην Λεωφόρον. Ἐκεῖ ὑψοῦται ἀπομεμονωμένον ἐν τῷ μέσῳ τῆς πλατείας τὴν ὁποίαν δημιουργοῦν τὸ Broadway ἡ 42 ὁδὸς καὶ ἡ Ἑβδόμη Λεωφόρος, τὸ εἰκοσιπενταώροφον κτίριον τοῦ New York Times, δίδον τὸ ὄνομά του εἰς ὅλην τὴν πλατεῖαν.

Τὸ θέαμα ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου τῆς πλατείας εἶνε ὑπέροχον, ἰδίως τὴν νύκτα. Ἡ 42α ὁδός, κατ' ἐξοχὴν ὁδὸς θεάτρων καὶ νυκτερινῶν κέντρων διασκεδάσεως, καταυγάζεται ἀπὸ χειμάρρους φωτός, τὸ ὁποῖον ἐκπέμπουν μυριάδες λαμπτήρων ἠλεκτρικῶν καὶ φωτεινῶν διαφημίσεων. Τὸ θέαμα ἐκεῖνο τῶν ἀπειροχρώμων φώτων, τὰ ὁποῖα ὡς διὰ μαγείας ἀνάπτουν καὶ σβύνουν, παρουσιάζοντα εἰς κάθε ἀναλαμπὴν τὰ φανταστικώτερα τῶν συμπλεγμάτων καὶ τὰς μᾶλλον ἀσυλλήπτους ἰδέας τῆς Ἀμερικανικῆς διαφημίσεως, ἀποτελοῦν κἄτι τι τὸ ἀπείρως ὀνειρῶδες. Εἶνε αὐτὴ ἡ λευκὴ ὁδός, ἡ white way τῆς Μητροπόλεως, τὴν ὁποίαν ἀποθανατίζουν τὰ τραγούδια τῶν Ἀμερικανῶν.

Μεταξὺ τῶν μεγαλειτέρων ξενοδοχείων τὰ ὁποῖα ὑψοῦνται ἐδῶ, κυριώτερα εἶνε τὸ Astor ἀξίας 5,000,000 δολλαρίων καὶ τὸ Knickerbocker ἀξίας 4,500,000. Ἄλλα μικρότερα ὡς τὸ Cadillac, τ' Cafe' de l' Opera καὶ λοιπὰ ἀνάλογα προβάλλουν εἰς πᾶσαν ἄκραν τῆς πλατείας.

Τὸ Broadway ἐξακολουθεῖ. Ἡσυχώτερον πλέον καὶ ἠρεμώτερον ἀρχίζει νὰ ἔχῃ καὶ κατοικίας. Ἐδῶ εἶναι καὶ τὸ κέντρον τοῦ ἐμπορίου τῶν αὐτοκινήτων, ἀφοῦ ὅλα τὰ σχετικὰ ἐργοστάσια τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ νέου κόσμου ἐδῶ ἔχουν τὰς ἀντιπροσωπείας των

Τὸ Broadway τέμνει τὴν Ὀγδόην Λεωφόρον εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Κολόμβου, ὅπου συναντᾷ τὴν 59ην ὁδόν. Ἡ πλατεῖα αὕτη μὲ τὸ ἄγαλμα τοῦ

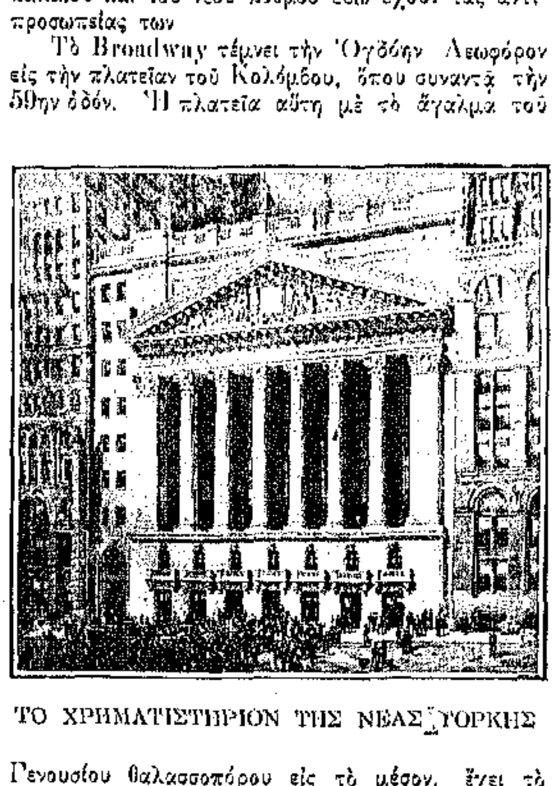

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

Γενουσίου θαλασσοπόρου εἰς τὸ μέσον, ἔχει τὸ ἰδιαίτερον χαρακτηριστικὸν ὅτι εἶνε κυκλοτερὴς καὶ ἔχει ποιάν τινα εὐρωπαϊκὴν χάριν, ἡ ὁποία λείπει ἀπὸ τὰς ἄλλας ὅσας προανεφέραμεν. Ἔπειτα ἡ πλατεῖα αὐτὴ ἔχει καὶ τὸ ἄλλο χαρακτηριστικόν. Τὸ θαυμάσιον καὶ μοναδικὸν εἰς τὸν κόσμον Πάρκον τῆς Νέας Ὑόρκης, τὸ ὁποῖον ἀρχίζει ἀπὸ τὴν 59ην ὁδὸν διὰ νὰ τελειώσῃ εἰς τὴν 110ην, περιλαμβανόμενον μεταξὺ Πέμπτης καὶ Ὀγδόης Λεωφόρου. Τὸ μῆκός του συνεπῶς εἶνε 2 1)2 μιλλίων. Ἡ ὅλη ἔκτασίς του φθάνει 879 ἐκτάρια.

* * *

ΘΑ ἀφίσωμεν εἰς τὴν 59ην ὁδὸν τὸ Broadway, τὸ ὁποῖον ἐξακολουθεῖ νὰ προχωρῇ εὐρύτατον καὶ γραφικὸν μὲ τοὺς ἑλιγμούς του, πρὸς τὰς ἐσχατιὰς τῆς πόλεως καὶ θὰ ῥίψωμεν ἕνα βλέμμα εἰς τὴν ἄλλην ἀρτηρίαν τῆς κοσμοπόλεώς μας, τὴν Πέμπτην Λεωφόρον.

Ὅ,τι ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ εἰς πλοῦτον, μεγαλοπρέπειαν καὶ ἀργοντιὰν ἡ δολλαριοῦχος Νέα Ὑόρκη, τὸ ἐξέθηκεν ἀναμφιβόλως εἰς τὴν παγκοσμίου φήμης Πέμπτην Λεωφόρον της, Fifth Avenue! Εἰς τὴν καθημερινὴν γλῶσσαν μεταφραζόμενον σημαίνει πλοῦτον καὶ εὐμορφιὰν εἰς ἕνα συνδυασμὸν ἀπεριγράπτου μεγαλείου..

Ἕνας δρόμος εὐρύτατος, ἀμέμπτως ἀσφαλτοστρωμένος, χωρὶς νὰ σχηματίζῃ ἀσχημίαν μὲ τὴν διάβασιν τροχιοδρομικῶν γραμμῶν ἢ ἐναερίων σιδηροδρόμων. Ἡ κίνησίς του ὅλη εἶνε περιωρισμένη εἰς χιλιάδας ἁμαξῶν καὶ αὐτοκινήτων. Καὶ ἡ κίνησις αὐτὴ εἶνε ἀέναος, διηνεκής, ἀκατάπαυστος. Μὲ πόσην ὅμως τάξιν διεξάγεται, καὶ μὲ πόσην προσοχὴν καὶ ἀκρίβειαν, χάρις εἰς τὴν θαυμασίαν Ἀμερικανικὴν ὀργάνωσιν τῆς ἀστυνομίας τῆς κινήσεως τοῦ δρόμου, τὸ περίφημον traffic squad! Τὸ σύστημα εἶνε ἁπλοῦν. Ὅλαι αἱ κατερχόμεναι ἅμαξαι πηγαίνουν ἀπὸ τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ δρόμου, ὅλαι αἱ ἀνερχόμεναι ἀπὸ τὸ ἀριστερόν. Τὸ πρᾶγμα θὰ εἴπῆτε δὲν θέλει φιλοσοφίαν, ἀλλὰ δὲν πρόκειται περὶ φιλοσοφίας, ἀλλ' ἁπλῶς περὶ διατάξεως ἀστυνομικῆς ἐφαρμοζομένης.

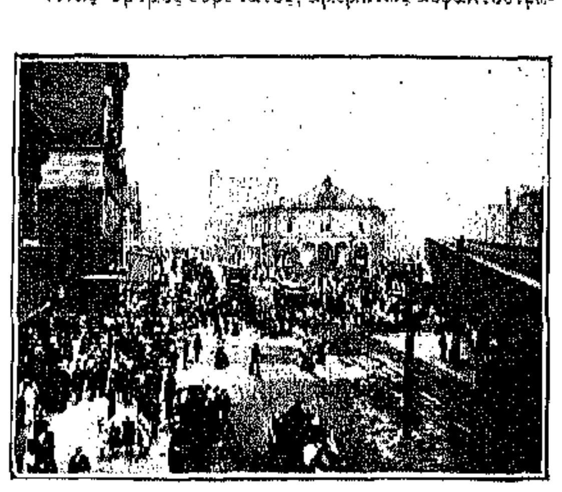

Η ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΤΟΥ HERALD SQUARE

Τὰ δύο εὐρύτατα πεζοδρόμια τῆς Fifth Avenue δι' ὅλης τῆς ἡμέρας κατακλύζονται ἀπὸ πλῆθος πολυάσχολον καὶ βιαστικόν, ὅπως εἶνε βιαστικοὶ εἰς ὅλα των οἱ Ἀμερικανοί. Ἡ κίνησις ὅμως τῶν πεζῶν καὶ ἡ κίνησις τῶν ἐποχουμένων ἐπὶ τῆς Πέμπτης Λεωφόρου, δὲν προσελκύῃ τόσον τὴν προσοχήν, ὅσον τὰ πλουσιώτατα καταστήματά της, τὰ ὁποῖα ἔχουν πελάτας των τοὺς ταλαντούχους καὶ τοὺς ἀριστοκράτας ὅλης τῆς Ὁμοσπονδίας. Ἐδῶ βλέπει κανεὶς τὰ μεγαλείτερα καταστήματα νεωτερισμῶν, εἰδῶν πολυτελείας, κοσμημάτων, καλλιτεχνημάτων καὶ ἐν γένει τῶν πραγμάτων ἐκείνων, διὰ τὰ ὁποῖα οἱ ἔχοντες τὸν παρᾶν, δὲν λογαριάζουν ἔξοδα ἔξοδα οὔτε σταματοῦν πρὸ τῆς ἀκριβείας.

Ἐπὶ τῆς Πέμπτης Λεωφόρου καὶ 33ης—34ης ὁδοῦ, ἐκτείνεται ἐπιβλητικώτατον μὲ τὸν κοκκινωπὸν χρωματισμόν του καὶ τὴν αὐστηρὰν ἀρχιτεκτονικήν του, ῥυθμοῦ Γερμανικῆς ἀναγεννήσεως, τὸ μεγαλείτερον ξενοδοχεῖον τοῦ κόσμου, γνωστότατον εἰς τὴν ὑφήλιον ὑπὸ τὸ ὄνομα Waldorf Astoria.

Οὐδεὶς ποτε ἔμαθε πόσον ἐστοίχισεν ὁ κολοσσὸς αὐτός, ὁ ἀνήκων εἰς τοὺς William Waldorf Astor καὶ τὸν John Jacob Astor. Ἀλλ' ἡ ἀξία του κατὰ τοὺς μετριωτέρους ὑπολογισμοὺς ὑπερέβη τὰ 12,000,000 δολλάρια, ἤτοι τὰ 60 ἑκατομμύρια φράγκων χρυσῶν! Τὰ δεκαεπτά του πατώματα περιλαμβάνουν 40 αἰθούσας, 1400 δωμάτια μὲ 1200 λουτρῶνας καὶ δύνανται νὰ παράσχουν φιλοξενίαν εἰς 1500 ταὐτοχρόνως ἄτομα.

Ἡ περιγραφὴ τοῦ Waldorf ἀπαιτεῖ χῶρον καὶ χρόνον, τὸν ὁποῖον δὲν εἰμποροῦμεν νὰ διαθέσωμεν εἰς τὰς σελίδας ἑνὸς περιοδικοῦ, τὸ ὁποῖον μεταξὺ τῶν ἄλλων θέλει νὰ δώσῃ καὶ μίαν ἰδέαν τῶν Ἀμερικανικῶν πόλεων εἰς τοὺς γνωρίζοντας αὐτάς, παρὰ μόνον ἐκ τῶν ὀνομάτων των.

Τὸν κολοσσὸν τοῦ Waldorf ἐπὶ τῆς Πέμπτης Λεωφόρου διαδέχονται τὸ μαρμάρινον κτίριον τῆς Τραπέζης Knickerbocker Trust. Ἡ Λέσχη τῆς Νέας Ὑόρκης ἔρχεται κατόπιν, καὶ μετ' αὐτὴν τὸ κατάστημα Altman, τὸ κατάστημα Gorham, τὸ κατάστημα Tiffany, μέγαρα ἐπιβάλλοντα καὶ μεγαλοπρεπῆ μέσα εἰς τὰ ὁποῖα διοχετεύονται καθημερινῶς ἑκατομμύρια!...

Εἶνε ἀνεξάντλητος εἰς πλοῦτον ἡ Πέμπτη αὐτὴ Λεωφόρος, ἀνεξάντλητος εἰς ὡραίας οἰκοδομάς, ἀνεξάντλητος εἰς κίνησιν καὶ εὐμορφιάν.

Ἰδοὺ ὅμως καὶ ἡ Union League Club μὲ τὸ κομψὸν κτίριόν της. Καὶ κατ τέρω εἰς τὴν γωνίαν τῆς 40ῆς ὁδοῦ ἐκτεινομένη μέχρι τῆς 42ας ἡ ἀπεράντων διαστάσεων λευκὴ οἰκοδομὴ τῆς δημοσίας Βιβλιοθήκης Νέας Ὑόρκης. Αἶνε τὸ ὡραιότερον κτίριον τῆς Λεωφόρου ἀπὸ ἀπόψεως Ἑλληνικοῦ ῥυθμοῦ. Κολοσσὸς ὑπὸ ἔποψιν διαστάσεων, ἀπαράμιλλος ὑπὸ ἔποψιν πλούτου. Μίαν ἰδέαν τῆς τεραστίας ἀναπτύξεως τῆς Νέας Ὑόρκης δίδει τὸ γεγονός, ὅτι ὁ χῶρος ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑψοῦται σήμερον ἡ γιγαντιαία αὕτη βιβλιοθήκη, ἦτο ἄλλοτε τὸ ὑδραγωγεῖον τῆς πόλεως!... Σήμερον τὸ μέρος αὐτὸ λογίζεται ἕνα ἀπὸ τὰ κεντρικώτερα τῆς κοσμοπόλεως τοῦ Δυτικοῦ ἡμισφαιρίου.

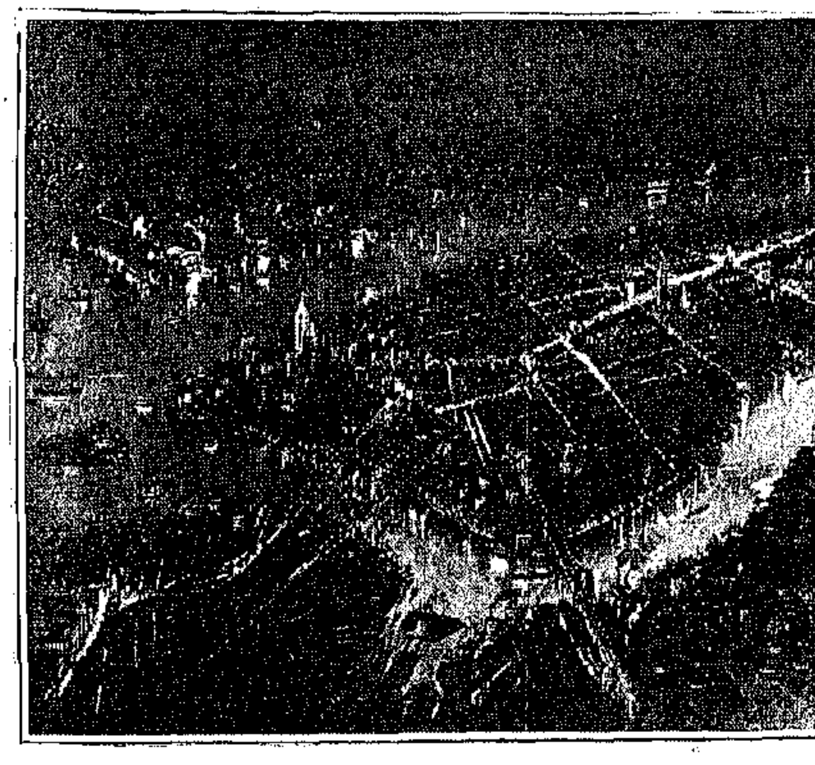

ΑΠΟΨΙΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΝΥΚΤΑ

* * *

Θ' ἀφίσωμεν τώρα τὴν πολυθόρυβον 42αν ὁδὸν μὲ τὴν ἀέναον κίνησιν τῶν τρὰμ καὶ τῶν ἁμαξῶν καὶ τὸν ὑποκώφως βομβοῦντα ὑπόγειον, ὅστις διέρχεται κάτωθεν τῶν πεζοδρομίων της, θὰ ῥίψωμεν δεξιὰ ἕνα βλέμμα πρὸς τὸν εἰς τὸ βάθος ὑψούμενον σιδηροδρομικὸν σταθμὸν τῆς Ἑταιρίας New York Central καὶ θὰ ἐξακολουθήσωμεν ἀνακλίνοντες τὴν Πέμπτην Λεωφόρον, ἡ ὁποία ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου ἀρχίζει νὰ γίνεται ἠρεμωτέρα χάρις εἰς τὴν ἔλλειψιν καταστημάτων, τὰ ὁποῖα ἀντικαθιστοῦν ὡραῖαι μονοκατοικίαι καὶ λέσχαι.

Εἰς μίαν γωνίαν τῆς 44ης ὁδοῦ θ' ἀντικρύσωμεν τὸ ἀριστοκρατικώτατον ἑστιατόριον τοῦ Delmonico τὸ ὁποῖον ὡς ἔτος ἱδρύσεώς του φέρει τὸ 1828, ὅταν ἤνοιγεν ὡς μικρὸ μαγειρεῖο εἰς μίαν γωνίαν τῆς κάτω πόλεως διὰ νὰ γίνῃ σήμερον ὁ ἐπιβάλλων κολοσσὸς τῆς πλουσιωτέρας ὁδοῦ τῆς Νέας Ὑόρκης.

Ἰδοὺ ὅμως καὶ ὁ πελώριος τὴν θέαν καὶ καλλιτεχνικώτατος τὰς γραμμὰς καθολικὸς ναὸς τοῦ Ἁγίου Πατρικίου, φημιζόμενος ὡς ὁ καλλίτερος καὶ μεγαλείτερος πάντων τῶν ἐν Ἀμερικῇ. Εἶνε ἓν ἐπιβλητικώτατον κτίριον γοτθικοῦ ῥυθμοῦ εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκουν οἱ καθεδρικοὶ ναοὶ τοῦ Rheims τῆς Amiens, τῆς Κολωνίας. Ὁ θεμέλιός του λίθος κατετέθη εἰς τὰ 1858, ἡ οἰκοδόμησίς του ἐπερατώθη εἰς τὰ 1879, ὅτε ἔγιναν τὰ ἐγκαίνιά του παρουσίᾳ 30 ἀρχιεπισκόπων, ἐπισκόπων καὶ 450 ἱερέων. Τὸ οἰκόπεδόν του ἐκόστισε 60,000 δολλάρια, καὶ ἡ οἰκοδομὴ 2,000,000 δολλάρια.

Ὀλίγα βήματα πρὸς τὰ ἐμπρὸς καὶ εἴμεθα ἐνώπιον τῆς Πανεπιστημιακῆς Λέσχης, προχωροῦμεν ἀκόμη ὀλίγον..., καὶ ἀποκαλυφθῆτε ὦ φουκαρᾶδες Πανέλληνες, διότι ἀπέναντί μας ἀλληλοδιαδόχως ὑψοῦνται αἱ κατοικίαι τοῦ Βάνδερμπιλτ, τοῦ Οὐΐτνεϋ... καὶ ἐφ' ὅσον προχωροῦμεν, τὰ μέγαρα ἄλλων πολυταλάντων Ἀμερικανῶν, ὅσοι ἐδῶ ἔστησαν τὴν φωλεάν των, καὶ τί φωλεάν!

Εἰς τὸ τμῆμα αὐτὸ τῆς Fifth Avenue εἶνε τὰ σπίτια τοῦ Ἄστορ, τοῦ Πεΐν, τοῦ Μπέλμοντ, τοῦ Γκοῦλδ, τοῦ Κλάρυ, τοῦ Κρέγη καὶ ἄλλων ταλαρᾶδων.

Ἀλλ ἂς ἀφίσωμε τὰς οἰκοδομὰς αὐτὰς διὰ νὰ σταματήσωμεν ὀλίγα λεπτὰ εἰς τὴν πλατεῖαν τὴν ὁποίαν σχηματίζουν συναντώμεναι ἡ Πέμπτη λεωφόρος μὲ τὴν 59ην ὁδόν. Εἶνε ἡ περίφημος Plaza, τὴν ὁποίαν περιορίζουν κύκλωθεν ἡ κατοικία τοῦ Κορνηλίου Βάνδερμπιλτ, τὸ ὑπερύψηλον πάλλευκον ξενοδοχεῖον Plaza, τὸ ὁποῖον νομίζει κανεὶς κτισμένον ἀπὸ λευκὴν πορσελάναν, τὰ ξενοδοχεῖα Savoy καὶ New Netherlands, καὶ εἰς τὸ βάθος τὸ Κεντρικὸν Πάρκον, τοῦ ὁποίου ἐδῶ εἶνε μία τῶν κυριωτέρων εἰσόδων.

Ἡ Πέμπτη Λεωφόρος ἐκτείνεται ἀπέραντος ἐμπρός μας, ἀλλ' ἡμεῖς θὰ προτιμήσωμεν νὰ ῥίψωμεν ἕνα γρήγορον βλέμμα πρὸς τὸ ἄλλο μέρος τῆς πόλεως, τὸ ἐκτεινόμενον ἐπὶ τοῦ παροχθίου δρόμου τοῦ Χώδσωνος, ἀπὸ τοῦ σημείου εἰς τὸ ὁποῖον εὑρισκόμεθα ἡ μετάβασις ἐκεῖ εἶνε εὔκολος. Τὰ αὐτοκίνητα λεωφορεῖα, τὰ μόνα εἰς τὰ ὁποῖα ἐπιτρέπεται ἡ διὰ τῆς Πέμπτης Λεωφόρου εὐθηνὴ συγκοινωνία, ἔχουν δύο δρομολόγια. Τὸ ἓν ἀκολουθεῖ τὴν Πέμπτην Λεωφόρον μέχρι τῆς ἑκατοστῆς Ὁδοῦ, τὸ ἄλλο κάμπτει ἀπὸ τῆς 58ης ὁδοῦ καὶ διευθύνεται πρὸς τὸν παρόχθιον δρόμον. Διὰ τοῦ μεταφορικοῦ αὐτοῦ μέσου, ἀφοῦ διέλθωμεν τὴν 58ην ὁδὸν μέχρι τῆς Ὀγδόης λεωφόρου διερχόμεθα διὰ τῆς γνωστῆς μας πλατείας τοῦ Κολόμβου, ἀκολουθοῦμεν τὴν ὁδὸν τοῦ Broadway μέχρι τῆς 72ας ὁδοῦ καὶ εἴμεθα εἰς τὸν παρόχθιον δρόμον τοῦ Riverside Drive.

Ὁ παρόχθιος αὐτὸς δρόμος ἐκτεινόμενος εἰς ἀπόστασιν δέκα σχεδὸν μιλλίων, ἀποτελεῖ τὴν ὀνειροδεστέραν τοποθεσίαν τῆς Νέας Ὑόρκης ἀπὸ ἀπόψεως κατοικίας. Ἡ ὄχθη τοῦ Χώδσωνος ἀρχίζουσα χαμηλὰ ὑψοῦται κανονικῶς, ἐφ' ὅσον προχωρεῖ κανεὶς πρὸς τὸ βορειότερον μέρος τοῦ δρόμου. Πρὶν ἐπέμβῃ ἡ σύγχρονος ὁδοποιΐα, ἥτις μὲ ὡραῖα πεζοδρόμια καὶ μὲ ἀσφαλτόστρωσιν ἔκαμε τὴν Riverside Drive χάρμα τῶν ὀφθαλμῶν, ὁλόκληρος ἡ ἔκτασις αὕτη ἦτο δασώδης. Ὁ νεωτερισμὸς τὸ ἐσεβάσθη ὅσον ἠδυνήθη. Ἀλλ' αἱ ὡραῖαι μονοκατοικίαι τῶν ἑκατομμυριούχων ἢ ἀπάνθρωποι πολυτελῆ, γρήγορα ἀντικατέστησαν μὲ τὰς κομψάς των ἀρχιτεκτονικὰς γραμμὰς τὰ ὑψίκορμα τοῦ παροχθίου δάσους δένδρα.

Εἶνε ὑπέροχον καὶ μόνον μὲ τὰς μαγευτικὰς ἀπόψεις τοῦ Βοσπόρου εἰμπορεῖ νὰ συγκριθῇ τὸ θέαμα τὸ ὁποῖον ἐκτυλίσσεται ἀπὸ τοῦ ὕψους τοῦ ὡραίου δρόμου. Ὁ εὐρύτατος ποταμός, κυλίων ἤρεμα τὰ θαμβὰ καὶ κουρασμένα ῥεύματά του πρὸς τὸν ὠκεανόν, δίδει ἐντύπωσιν θαλασσίου μᾶλλον πορθμοῦ. Καὶ ἡ ὁμοιότης θὰ ἦτο ἀκόμη μεγαλειτέρα, ἐὰν αἱ δύο ὄχθαι του δὲν ἦσαν τόσον κατάφυτοι. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὴν καθ' ἑαυτὸ εὐμορφιάν τοῦ Χώδσωνος εἶνε ἡ ἀπέναντι ὄχθη τῆς Νέας Ὑόρκης, ἥτις ὑψηλὴ καὶ αὐτὴ καὶ ὡραιότερον κατῳκημένη κατοπτρίζεται κατὰ τὰς ἠρέμους ἐαρινὰς ἡμέρας εἰς τὰ ἀκύμαντα γαλανὰ νερὰ τοῦ ποταμοῦ ὡς συνεχὴς πρασιὰ καταπρασίνου κήπου. Πρὸς τὰ κάτω τὸ βλέμμα χάνεται ἐν μέσῳ τῆς ὁμίχλης τῆς ἀποστάσεως καὶ μαντεύει, χωρὶς νὰ βλέπῃ, ὅτι ἐκεῖ εἶνε ἡ ἐσχατιὰ τῆς κάτω πόλεως μὲ τὴν τύρβην τῆς κινήσεώς της.

Ἀτμόπλοια κομψότατα καὶ κατάμεστα πάντοτε, διαπλέουν τὸν ποταμὸν κατὰ πᾶσαν διεύθυνσιν, κάμνοντα τὴν ἐντύπωσιν ἐθυρμάτων, λόγῳ τῆς ἀποστάσεως καὶ τῆς ἠρεμίας τοῦ περιβάλλοντος. Τὰ Ferry boats ἢ τὰ πορθμεῖα, ὅπως θὰ ἔλεγε ὁ θέλων νὰ μείνῃ πιστὸς εἰς τὴν τῶν προγόνων γλῶσσαν, θέτουν εἰς συνεχῆ σχεδὸν συγκοινωνίαν ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς τὰς δύο ὄχθας τῆς Νέας Ὑόρκης

ΤΟ ΚΟΛΟΣΣΙΑΙΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ «ΑΣΤΟΡ»

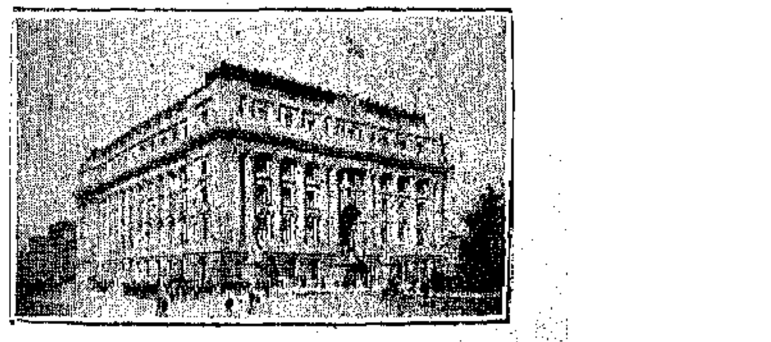

ΤΟ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΟΝ ΜΕΓΑΡΟΝ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

καὶ τῆς Νέας Ἰερσέης. Ἀλλὰ τελευταίως τὰ πράγματα ἡπλοποιήθησαν διότι τέσσαρες σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ διερχόμεναι ὑποβρυχίως διὰ μέσου σιδηρῶν σηράγγων (ἕνα ἀπὸ τὰ θαύματα τῆς Ἀμερικῆς) ἑνώνουν τὰ κεντρικώτερα σημεῖα τῆς Manhattan καὶ τοῦ Jersey!... Ἐδαπανήθησαν ἑκατομμύρια, ἀλλὰ τοῦτο εἶνε τὸ ὀλιγώτερον διὰ τὴν εὐδαίμονα αὐτὴν χώραν.

Προχωροῦμεν ἀκολουθοῦντες τὸ Riverside. Ἕνα ὡραῖον μνημεῖον, ἀπομίμησις τοῦ ὡρολογίου τοῦ Κηρύστου, ἀπὸ Ἑλληνικὸν μάρμαρον προσελκύει τὴν προσοχήν. Εἶνε τὸ Soldiers and Sailors Monument. Καὶ ἰδοὺ παρακάτω ὁ τύμβος τοῦ στρατηγοῦ Γκράντ τοῦ τιμημένου τέκνου τῆς Ἀμερικανικῆς πατρίδος, τοῦ θέσαντος τέρμα εἰς τὸν ἐμφύλιον πόλεμον. Ἡ τοποθεσία τοῦ ὡραίου μνημείου εἶνε ὑπέροχος, τὸ σύνολόν του ἐπιβλητικὸν καὶ ἀπέριττον. Ἀπὸ αὐτοῦ ἐκτεινόμενον φαίνεται εἰς ἀπόστασιν τοῦ ποταμοῦ τὸ ῥεῦμα κρυπτόμενον τέλος ἀπὸ τὰς καμπὰς τῶν ὄχθων του.... Ἡ Riverside ἐξακολουθεῖ, διέρχεται τὴν σιδηρᾶν γέφυραν τῆς 125ης ὁδοῦ καὶ προχωρεῖ μαγευτικὴ εἰς ἀπόψεις καὶ πλουσία εἰς κίνησιν περιπατητῶν καὶ λάτρεων τῆς εὐμορφιᾶς της.

* * *

Θ' ἀφίσωμεν ὅμως τὴν ἐπάνω πόλιν διὰ νὰ ῥίψωμεν ἕνα βλέμμα εἰς τὸ θέαμα τὸ ἐξελισσόμενον ἀπὸ τὴν γέφυραν τοῦ Μπροῦκλυν. Μὴ γελᾶτε. Τὸ Μπροῦκλυν δὲν ἀπέχει περισσότερον τῆς μισῆς ὥρας ἀπ' ἐδῶ. Ὀλίγα βήματα μακρὰν τοῦ Riverside θὰ συναντήσωμεν τὴν μεγάλην ἀρτηρίαν τοῦ Broadway, καὶ εἰς τὴν 137ην ὁδὸν ἕνα σταθμὸν τοῦ ὑπογείου σιδηροδρόμου, ὅστις ἑνώνει τὸ Πάρκον τοῦ Van Cortlandt κείμενον εἰς τὴν 242αν ὁδὸν μὲ τὴν κεντρικὴν πλατεῖαν τοῦ Μπροῦκλυν, ἀφοῦ προηγουμένως διασχίσει ὑπογείως ὅλην τὴν νῆσον τῆς Manhattan εἰς ἀπόστασιν 21 μιλλίων, φθάνων οὕτως εἰς τὸ ῥεκὸρ τῆς κατασκευῆς οἱουδήποτε ἄλλου ὑπογείου σιδηροδρόμου. Ἐστοίχισε 35 ἑκατομμύρια δολλάρια. Πρὸς κατασκευήν του ἀνεσκάφησαν 1,900,000 κυβικαὶ ὑάρδαι χώματος καὶ 1,312,000 κυβικαὶ ὑάρδαι βράχων. Ἐχρησιμοποιήθη διὰ τὴν στρῶσιν τῆς γραμμῆς, τετραπλῆς ἂν ἀγαπᾶτε, τὸ ποσὸν 65,000 τόννων χάλυβος. Ἡ ὑπόγειος σήραγξ κεῖται εἰς βάθος 13 ποδῶν ὑπὸ τὸ ἔδαφος, καὶ ἔχει πλάτος 25 ποδῶν εἰς τὰς διπλᾶς, 50 ποδῶν εἰς τὰς τετραπλᾶς γραμμάς.

Καὶ τώρα ποῦ τὰ γνωρίζετε ὅλα αὐτὰ ἂς εἰσέλθωμεν εἰς τὸ Subway.

Τραῖνα κυκλοφοροῦν κάθε λεπτόν, μὲ ταχύτητα ὑπολογιζομένην εἰς 45 χιλιόμετρα τὴν ὥραν· εἰς τὴν γέφυραν τοῦ Μπροῦκλυν εὑρίσκεσθε εἴκοσι πέντε λεπτὰ μετὰ τὴν ἀναχώρησιν ἀπὸ τὴν 137ην ὁδόν. Εἰς ἓν σημεῖον τοῦ δρόμου, ἀκριβῶς εἰς τὴν 34ην ὁδόν, διασταυροῦνται αἱ ἑξῆς τέσσαρες γραμμαί. Ἡ γραμμὴ τοῦ τρὰμ τῆς 34ης ὁδοῦ. Κάτωθεν αὐτῆ ἡ γραμμὴ τοῦ τρὰμ τῆς ὁδοῦ Madison. Ὑπ' αὐτὴν ἡ γραμμὴ τοῦ ὑπογείου καὶ κάτωθεν αὐτῆς αἱ ὑπόγειοι σήραγγες τῶν τραίνων τῆς Πενσυλβανίας!...

Ἀλλ' ἂς ἀφήσωμεν τὸ τραῖνο μας καὶ ἂς εἰσέλθωμεν εἰς τὴν γέφυραν τοῦ Μπροῦκλυν.

Ἡ παρατιθεμένη φωτογραφία δίδει μίαν ἰδέαν ἀμυδρὰν τοῦ κολοσσοῦ αὐτοῦ. Ἡ κατασκευή της ἐπὶ πλέον διήρκεσε 13 ἔτη, ἡ ἀξία της ἔφθασε 21 ἑκατομμύρια δολλάρια. 140,000 ἄνθρωποι διέρχονται ἡμερησίως δι' αὐτῆς. Ἐπὶ τῶν δύο τροχιοδρομικῶν γραμμῶν της περνοῦν 3,500 τρὰμ τὸ εἰκοσιτετράωρον, ἐπὶ δὲ τῶν δύο γραμμῶν τοῦ ἐναερίου σιδηροδρόμου διέρχονται τραῖνα μὲ 800,000,000 ἐπιβατῶν ἐτησίως!... Ἔπειτα ἀπὸ

ΤΟ ΥΨΗΛΟΤΕΡΟΝ ΚΤΙΡΙΟΝ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ «ΜΕΤΡΟΠΟΛΙΤΑΝ»

τοὺς ἀριθμοὺς αὐτοὺς περιττεύει κάθε ἄλλη περιγραφή. Τὴν καλλιτέραν ἄποψιν τῆς Νέας Ὑόρκης λαμβάνει κανεὶς ἀπὸ τὸ μέσον τῆς γεφύρας τοῦ Μπροῦκλυν. Ὁ Ἀνατολικὸς ποταμὸς μὲ τὴν κίνησιν τῶν ἀτμοπλοίων καὶ τῶν ferryboats του, ἡ ἐπὶ μίλλια ἐκτεινομένη πόλις τοῦ Μπροῦκλυν, μὲ τὰς προεκτάσεις τῶν πόλεων τοῦ Long Island, ἀφ' ἑνός, καὶ ἡ ἀτελείωτος ἐξ ἄλλου Νέα Ὑόρκη, χανομένη μέσα εἰς τὴν ὁμίχλην τοῦ Ἀνατολικοῦ ποταμοῦ, μὲ ἀδιόρατον εἰς τὴν ἐσχατιάν της τὸν συνοικισμὸν τοῦ Bronx, δίδουν μίαν εἰκόνα πρὸ τῆς ὁποίας εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ αἰσθανθῇ κανεὶς ἴλιγγον. Ἀπὸ ὅλον τὸ θέαμα τὸ ὁποῖον βλέπει κανεὶς ἀπὸ τὰ ὕψη τῆς γεφύρας τοῦ Μπροῦκλυν, μόνον ὁ ὠκεανὸς εἶνε μεγαλείτερος τοῦ μεγαλουργήματος αὐτοῦ τῆς ἀνθρωπίνης δυνάμεως, τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται New York!...

Τρεῖς ἄλλαι γέφυραι κρεμασταὶ ὡς τοῦ Μπροῦκλυν ἁπλώνουν τὰ τόξα των ὑπεράνω τοῦ θολοῦ ποταμοῦ ἐναγκαλιζόμεναι τὰς δύο πόλεις. Ἡ Williamburg, ἡ Queensborough καὶ ἡ Manhattan.

Τὸ μεγαλεῖον τῆς κοσμοπόλεως ἁπλώνεται ἀπέραντον, συναρπάζον, καταπλῆσσον ἀπὸ τὸ ὕψος τῆς γεφύρας αὐτῆς, ὅπου ὁ θνητὸς αἰσθάνεται ὅλην τὴν σμικρότητά του.

Ἡ Νέα Ὑόρκη μὲ τὰ σμήνη τῶν κατοίκων της εἶνε ἐμπρὸς εἰς τὰ ὄμματα τοῦ περαστικοῦ ταξειδιώτου, ὡς κολοσσὸς ἰσχύος ὑπὸ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, ὡς φαντασμαγορία ἀσύλληπτος τὴν νύκτα ὑπὸ τὰς μυριάδας τῶν φώτων τῶν ἀψηφούντων τοὺς ἀστέρας οὐρανοξυστῶν της!...

Τὸ θέαμα τῆς κοσμοπόλεως ταύτης τὴν νύκτα, εἶνε χωρὶς ἀμφιβολίαν ἕνα ἀπὸ ἐκεῖνα ποῦ μένουν ἀλησμόνητα εἰς τὸν ἐπισκέπτην. Εἰς κανὲν μέρος τοῦ κόσμου δὲν ὑπάρχει τόση παραγωγὴ φωτὸς ὅση εἰς τὴν μητρόπολιν τοῦ Δυτικοῦ ἡμισφαιρίου. Ὁ ἠλεκτρισμός, ὅστις εἰσεχώρησε κυρίαρχος παντοῦ εἶνε ὁ κατὰ μέγα μέρος χορηγῶν τὸν φωτισμὸν τῆς Νέας Ὑόρκης. Εἰς ἑκατομμύρια λαμπτήρων ἐκδηλοῦται ἡ φωτεινή του ἀπολυταρχία μέσα εἰς τὸ ἀχανὲς ἄστυ. Καὶ εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ φαντασθῇ τὸ θέαμα, τὸ ὁποῖον θ' ἀπολαύσουν μίαν ἡμέραν — ἴσως πολὺ γρήγορα — ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι θὰ ἰδοῦν μίαν νύκτα τὴν Νέαν Ὑόρκην ἀπὸ ἀερόπλοιον ἢ ἀεροπλάνον τὸ ὁποῖον νὰ πετᾷ πολὺ ὑψηλότερα ἀπὸ τὰ ὕψη τῶν κτιρίων τῆς πόλεως αὐτῆς τοῦ φωτός! Τότε καὶ μόνον θὰ εἰμπορέσῃ νὰ λάβῃ μίαν ἰδέαν τῆς Νέας Ὑόρκης. Τότε θὰ γεμίσῃ τὸ μάτι μὲ τὴν γενικὴν ἐντύπωσιν ἑνὸς κολοσσοῦ, τὸν ὁποῖον ἀνήγειραν εἰς τὴν ἀκτὴν αὐτὴν τοῦ Νέου κόσμου, αἱ χεῖρες τῶν ἀνθρώπων. Τότε θὰ εἰμποροῦσε κανεὶς νὰ ἴδῃ πόσον μεγάλη εἶνε ἡ Ἀμερικανικὴ Μητρόπολις.

Διὰ νὰ δοθῇ μία πραγματικὴ περιγραφὴ ὅλων τῶν λεπτομερειῶν τῆς κοσμοπόλεως δὲν θὰ ἔφθαναν ἴσως τόμοι ὁλόκληροι. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον παρουσιάσαμεν ἡμεῖς εἰς τὰς ὀλίγας σελίδας τὰς ὁποίας ἐδιαθέσαμε δὲν εἶνε παρὰ μία ἀσθενὴς ἀπόπειρα στοιχειώδους σκιαγραφίας. Πάρετε τὴν εἰκόνα τὴν ὁποίαν σᾶς ἐδώσαμεν, μεγεθύνατέ την ἑκατόν, χιλίας, ἓν ἑκατομμύριον φορὰς καὶ θὰ εἰμπορέσατε ἴσως νὰ σχηματίσητε μίαν ἰδέαν τῆς πόλεως, ἥτις ἀναγράφει εἰς τὸν προϋπολογισμόν της 200,000,000 δολλαρίων ἐτησίως καὶ θὰ ἀντιληφθῆτε κατὰ προσέγγισιν τὴν σημασίαν τῶν τριῶν λέξεων αἱ ὁποῖαι περιλαμβάνουν ὁλόκληρον ἕνα κόσμον ἰσχύος, πλούτου καὶ μεγαλείου, τῶν λέξεων New York City.

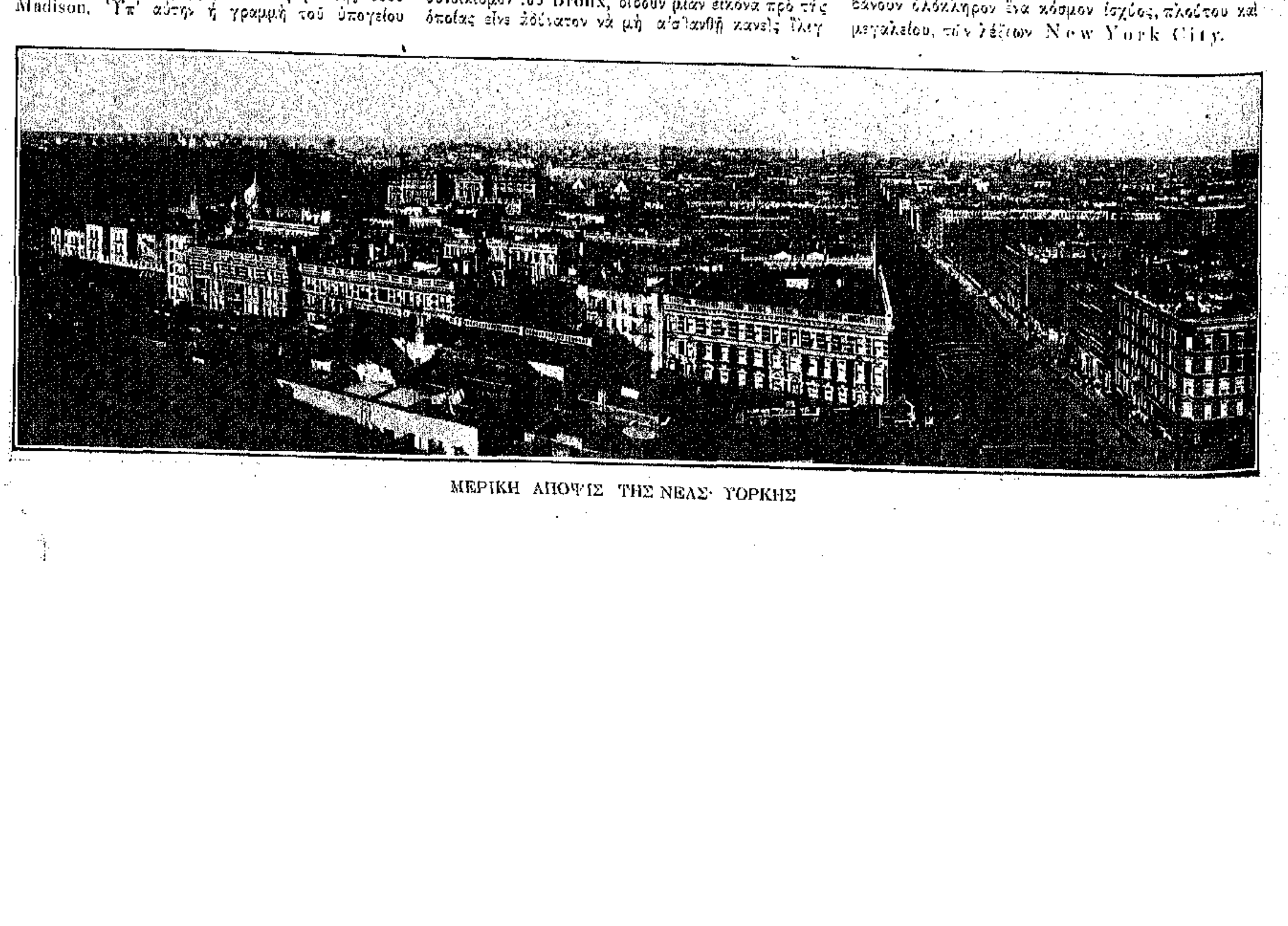

ΜΕΡΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

ΟΙ ΠΤΩΧΟΙ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

Τὸ Λονδῖνον ὁμοιάζει μὲ κόλασιν, εἶπεν ἄλλοτε εἷς τῶν διασημοτέρων Ἄγγλων ποιητῶν, καὶ δὲν εἶχεν ἄδικον. Εἰς τὴν ἀπέραντον ἀγγλικὴν μητρόπολιν ὑπάρχουσι σήμερον ἄνθρωποι βυθισμένοι εἰς τοιαύτην ἔνδειαν, ὥστε ἡ κατάστασίς των νὰ διαφέρῃ πολὺ ὀλίγον ἀπὸ τὴν κατάστασιν τῶν ἀτυχῶν ἐκείνων πλασμάτων, τὰ ὁποῖα περιγράφει ὁ Δάντης εἰς τὴν Κόλασίν του. Ὅλαι αἱ μεγάλαι πόλεις, εἶνε ἀληθές, ἔχουσι τὰς πτωχικάς των συνοικίας, τὰ «μελανὰ σημεῖα» τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ, ἀλλὰ τὸ Λονδῖνον φαίνεται περισσότερον βυθισμένον εἰς τὴν στυγνὴν ἔνδειαν ἀπὸ πᾶσαν ἄλλην πυκνῶς κατοικουμένην εὐρωπαϊκὴν μεγαλόπολιν.

Εἰς τὴν χαρωπὴν Γαλλίαν καὶ εἰς τὴν ἡλιόλουστον Ἰταλίαν οἱ ἐνδεεῖς ὑποφέρουν τὴν τύχην των μετ' εὐθύμου καὶ φαιδρᾶς ἐγκαρτερήσεως. Ἡ ἰδιοσυγκρασία, τὰ ἤθη καὶ τὸ περιβάλλον ἐμπνέουν εἰς αὐτοὺς ἀδιάπτωτον αἰσιοδοξίαν, ἥτις τοὺς κάμνει νὰ λησμονοῦν τὰ βάσανα καὶ τὰς περιπετείας των καὶ ν' ἀντιλαμβάνωνται τὴν ζωὴν ὑπὸ τὴν καλλιτέραν αὐτῆς ὄψιν. Δὲν συμβαίνει ὅμως τὸ ἴδιον καὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Οἱ Ἄγγλοι πτωχοὶ ἀποβλέπουν πρὸς τὴν πενίαν των μετὰ τῆς σοβαρότητος μετὰ τῆς ὁποίας οἱ πλούσιοι πρὸς τὰς διασκεδάσεις των. Ἀντιλαμβάνονται καὶ αἰσθάνονται τὴν πενίαν καὶ τὰς συνεπείας της ἐν ὅλῃ τῇ φρίκῃ τῆς ἀμειλίκτου ἐκδηλώσεώς της. Ἐντεῦθεν, ὅταν ἅπαξ τις γνωρίσῃ τὰς συνθήκας τῆς στυγνῆς ἐνδείας τῆς ἀγγλικῆς μητροπόλεως δὲν εἶνε δυνατὸν ἢ νὰ καταληφθῇ ὑπὸ ἀνεξαλείπτου μελαγχολίας. Μέσα εἰς τὴν πλουσιωτέραν πόλιν τοῦ κόσμου, εἰς ὀλίγων βημάτων ἀπόστασιν ἐκ τῶν χρυσοστολίστων μεγάρων τῶν εὐγενῶν, ἐγγὺς τῶν τραπεζιτικῶν ἱδρυμάτων, ὅπου ὁ χρυσὸς διανέμεται εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς τῆς τύχης μὲ τὸ πτυάριον, παραπλεύρως τῶν μεγάλων κέντρων τῶν διασκεδάσεων, ὅπου οἱ ἀριστοκράται πληρώνουν ἑκάστην σταγόνα ἡδονῆς δι' ἀμετρήτου χρυσίου, ὑπάρχουν ὡς παραφυάδες τὰ κέντρα τῶν πτωχῶν, ὅπου ζῶσι πλάσματα οἰκτρὰ καὶ ἀξιοθρήνητα λησμονήσαντα πρὸ πολλοῦ τὴν ὀσμὴν καὶ τὴν γεῦσιν τῶν ἐδεσμάτων καὶ φοβούμενα νὰ ἀντικρύσουν τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, διότι ἡ οἰκτρὰ παρουσία των θὰ ἐκηλίδωνε τὸ κατὰ συνθήκην πάναγνον καὶ ἀριστοκρατικὸν περιβάλλον τῆς μητροπόλεώς των.

Εἰς ὀλίγων βημάτων ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἀγγλίας, τὰ ὑπόγεια χρηματοφυλάκια τῆς ὁποίας φιλοξενοῦν τόσον χρυσόν, ὅσον δὲν φιλοξενοῦν αἱ Τράπεζαι ὅλου τοῦ ἄλλου κόσμου, καὶ ὄπισθεν τῆς ἱστορικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Σόρεδιτς εἶνε ἡ Μάργκαρετ Πλέϊς, εἰς τὴν ὁποίαν καθημερινῶς διεξάγονται τὰ φρικωδέστερα δράματα τῆς ἀνθρωπίνης ἀθλιότητος. Εἰς τὴν συνοικίαν αὐτὴν κατοικοῦν συνήθως οἰκογένειαι ἀπόρων, εὑρισκομένων εἰς τὸ τελευταῖον τῆς ἐνδείας στάδιον. Οἱ πτωχικοὶ οἰκίσκοι εἶνε πεπαλαιωμένοι καὶ σαθροί, ἀποπνέουν τὴν δηλητηριώδη ὀσμὴν εὐρωτιώσης ἀτμοσφαίρας, τὴν ὁποίαν ποτὲ δὲν ἀπελύμαναν αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου, εἶνε μᾶλλον καταγώγια ἀπολιτίστου κόσμου, εἰς τὰ ὁποῖα διέρχονται τὰς ἡμέρας τῆς ἀθλίας ὑπάρξεώς των ὅλοι ὅσοι ἀπελήφθησαν ὑπὸ τῆς τύχης, εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς καὶ παρεμερίσθησαν εἰς τὴν ἄσπλαγχνον τοῦ ἄρτου βιοπάλην. Οἱ δυστυχεῖς πτωχοί, οἱ μὴ ἔχοντες οὐδὲν ἄλλο καταφύγιον, ὅλοι οἱ πλάνητες, οἱ διατρέχοντες τοὺς δρόμους τοῦ Λονδίνου καὶ πωλοῦντες σπίρτα καὶ κορδόνια τῶν ὑποδημάτων, διὰ νὰ κερδίσωσιν ὀλίγας πέννας, καταφεύγουν εἰς τὴν Μάργκαρετ Πλέϊς.

Αἱ οἰκίαι της δὲν ἐνοικιάζονται ὁλόκληροι, οὔτε κατὰ διαμερίσματα. Ἐνοικιάζονται κατὰ δωμάτια καὶ διὰ μίαν μόνον ἑσπέραν, διότι οἱ ἐνοικιασταὶ δὲν γνωρίζουν, ἐὰν τὴν ἐπαύριον θὰ δυνηθῶσι νὰ ἐξοικονομίσουν τὸ ἀπαιτούμενον ἐνοίκιον διὰ νὰ κρατήσουν τὸ δωμάτιον καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν. Τὰ δωμάτια εἶνε ἄνευ ἐπίπλων, οὔτε ἐπιπλώνονται ποτέ. Οἱ παροδικοὶ κάτοικοί των δὲν ἔχουν ἀξιώσεις εὐμαρείας. Ἀρκεῖ δι' αὐτοὺς μία στερεὰ σανὶς καὶ μία στέγη διὰ νὰ λησμονήσουν εἰς τὸν ὕπνον τὰ μαρτύριά των. Πολλάκις, ἢ μᾶλλον συνήθως, συμβαίνει ὁλόκληρος οἰκογένεια ἐκ πέντε, ὀκτὼ καὶ δέκα ἀκόμη ἀτόμων νὰ διανυκτερεύῃ ἐντὸς ἑνὸς δωματίου, τὸ ἐνοίκιον τοῦ ὁποίου ὁ ἄπληστος ἐνοικιαστὴς ἐνεθυλάκωσεν ἐκ τῶν προτέρων.

Ἐνίοτε συμβαίνει οἱ ζητοῦντες νὰ στεγάσωσι διὰ μίαν νύκτα τὴν ἀθλίαν ὕπαρξίν των, νὰ μὴ ἔχωσιν ἓν σελλίνιον, δηλαδὴ δώδεκα πέννας, ὅσον εἶνε τὸ ἐνοίκιον τοῦ δωματίου, ἀλλὰ νὰ ἔχωσιν ἑνδεκάμισυ μόνον πέννας. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ἀποδιώκονται ἀσπλάγχνως, ἀδιαφόρως ἂν βρέχῃ ἢ χιονίζῃ ἔξω, καὶ ἀναγκάζονται νὰ κατακλίνωνται ἐπὶ τῶν ἄκρων τῶν λιθοστρώτων τῶν ὁδῶν. Πολλάκις καταφεύγουν εἰς τὰ ὑπόστεγα τῶν θυρῶν τῶν μεγάλων οἰκιῶν καὶ καταστημάτων, ἕως ὅτου τοὺς λακτίσει ὁ ἐκ τοῦ θεάτρου ἐπιστρέφων οἰκοκύρης ἢ ὁ διερχόμενος ἀστυφύλαξ καὶ τοὺς συστήσῃ νὰ εὕρωσι καλλίτερον νυκτερινὸν κατάλυμα.

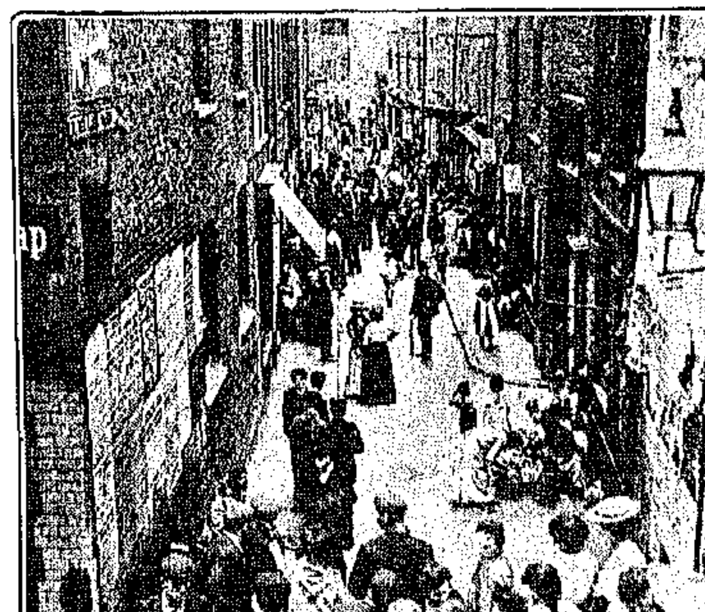

ΜΑΡΓΚΑΡΕΤ ΠΛΕΪΣ

Ὡς ἑξῆς περιγράφει γραφικώτατα αὐτόπτης μάρτυς τὴν ἀθλιότητα τῆς Μάργκαρετ Πλέϊς: Ἀκολουθούμενος ὑπὸ πτωχῆς γυναικός, τὴν ὁποίαν εἶχε συναντήσει νὰ πωλῇ σπίρτα εἰς ἕνα δρομίσκον τοῦ Σίτυ, μετέβην εἰς τὸ πτωχικόν της ἐνδιαίτημα. Εἰσήλθομεν ἐντὸς γυμνοῦ δωματίου φωτιζομένου ὑπὸ τρεμοσβύνοντος κηρίου. Τὸ δάπεδον ἀπετελεῖτο ἐκ βρωμερῶν σανίδων. Τὸ μόνον ἔπιπλον ἦτο σιδηρᾶ κλίνη κεκαλυμμένη διὰ παλαιᾶς φαιᾶς κουβέρτας. Τὰ μόνα τεκμήρια μαγειρικῶν σκευῶν ἦσαν ἓν πεπαλαιωμένον καὶ λερωμένον τηγάνιον τῆς παρελθούσης γενεᾶς, καὶ εἷς παλαιὸς τενεκὲς διὰ τὸ γάλακτος, ὅστις ἐχρησίμευεν ὡς ποτήριον δι' ὁλόκληρον τὴν οἰκογένειαν, ἀποτελουμένην ἐκ πατρός, μητρός, δύο ἀρρένων, δώδεκα καὶ δεκατεσσάρων ἐτῶν, καὶ μιᾶς μικρᾶς κορασίδος.

— Καὶ πῶς τὰ καταφέρνετε νὰ ζῆτε; ἠρώτησα τὴν γυναῖκα μὲ τὰς λιποσάρκους καὶ ὀστεώδεις παρειάς.

— Καμμιὰ φορὰ κερδίζω ἀπὸ τὰ σπίρτα ἕνα σελλίνι, ἀλλ' ὄχι πάντοτε. Πρέπει, ξέρετε, νὰ δώσωμεν ἕνα σελλίνι γιὰ τὸ δωμάτιον, γιατὶ ὁ ἄρχοντας μᾶς βγάζει ἔξω.

— Καὶ ποῖος εἶνε ὁ ἄρχοντας;

— Ὁ σπιτονοικοκύρης. Τὴν ἄλλην φοράν, ἐπειδὴ μᾶς ἔλλειψε μισὴ πέννα, μᾶς ἐπέταξε τὴν νύκτα ἔξω 'στὴ βροχή.

Εἰς τὸ Λονδῖνον ὑπάρχουν σήμερον 200,000 ἄστεγοι. Κατὰ τὰς τελευταίας ῥαγδαίας βροχὰς αἱ ὁδοὶ τοῦ Λονδίνου παρουσίαζον ἓν ἀπὸ τὰ σπαρακτικώτερα θεάματα. Ὁμάδες ἀστέγων, ὡς σμήνη καταδιωκομένων πουλιῶν ὑπὸ τοῦ πτερωτοῦ ἐχθροῦ των, ἔσυραν τὴν ἀθλίαν ὕπαρξίν των διὰ τῶν ἠλεκτροφωτίστων πεζοδρομίων καὶ ἐζήτουν νὰ τρυπώσουν καὶ προφυλαχθοῦν εἰς πᾶσαν γωνίαν ὑπηνέμου μέρους, εἰς πᾶν ὑπόστεγον, εἰς πᾶσαν μικροσκοπικὴν κόγχην διὰ νὰ ἐκδιωχθῶσιν ἐκεῖθεν μετὰ μίαν στιγμὴν ὑπὸ τοῦ ἀστυφύλακος τοῦ περιφρουροῦντος ὄχι μόνον τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ ἀσφάλειαν, ἀλλὰ καὶ τὴν αἰδῶ. Διότι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ ἄστεγοι εἶνε ῥακένδυτοι, βρωμεροὶ καὶ πειναλέοι, πλάσματα τὰ ὁποῖα ἡ φοβερὰ ἀθλιότης ὑπεβίβασε πολλὰς βαθμίδας κάτωθεν τοῦ πολλὰς βαθμίδας κάτωθεν τοῦ συνήθους ἐπιπέδου τοῦ ἀνθρωπισμο . Ἓν ἀπὸ τὰ μεγαλείτερα σπαρακτικὰ δράματα τῆς ἀνθρωπίνης βιοπάλης ἐκτυλίσσεται εἰς τὰς μεγάλας ἀποβάθρας το Λονδίνου. Ἐκεῖ ἑκάστην πρωΐαν συρρέουν χιλιάδες ἀέργων καὶ παρατάσσονται κατὰ μῆκος τῶν σιδηρῶν κιγκλιδωμάτων, μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ εὕρουν ἐργασίαν. Πολλοὶ διὰ νὰ καταλάβωσι καλὴν σειρὰν προσέρχονται ἀπὸ τῆς προηγουμένης ἑσπέρας καὶ κατακλίνονται ἐπάνω εἰς τὸ ὑγρὸν λιθόστρωτον ἄνευ καλύμματός τινος πλὴν τεμαχίου ἐφημερίδος.

Μεταξὺ τῶν λιμωττόντων ἀέργων διαδραματίζονται πολλάκις τραγικαὶ σκηναὶ καταλήγουσαι εἰς φόνους καὶ αὐτοκτονίας. Ἐκεῖ δύναταί τις νὰ ἴδῃ τὰ πλέον ἀξιοθρήνητα ναυάγια τῆς ἀνθρωπίνου ὑπάρξεως. Ἄνθρωποι ἡμίγυμνοι, ἀξύριστοι καὶ ἄπλυτοι, μόλις συγκρατούμενοι εἰς τὴν ζωὴν ἐκ τεμαχίου ἄρτου τὸ ὁποῖον συνέλεξαν ἐκ τῶν ὑπολειμμάτων κάποιου μαγειρείου, τὰ ὁποῖα δὲν ἐπρόφθασε νὰ παραλάβῃ τὸ δημοτικὸν ἁμάξι, πλάσματα λιπόσαρκα καὶ ὀστεώδη, ἡ ζωὴ τῶν ὁποίων ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἐξασφαλίσεως ἐργασίας ὀλίγων πεννῶν τὴν ἡμέραν, διεξάγουν τὸν περὶ αὐτοσυντηρήσεως ἀγῶνα καὶ ἐν τῇ ἀπελπιστικῇ ἀγωνίᾳ των ποῖος νὰ καταλάβῃ πρῶτος θέσιν πρὸ τῶν κιγκλιδωμάτων, συμπλέκονται, γρονθοκοποῦνται, αἱματοκυλίονται, αὐτοκτονοῦν.

Οἱ ἐργάται αὐτοὶ τῶν ἀποβαθρῶν δὲν κερδίζουν περισσότερα τοῦ ἑνὸς σελληνίου τὴν ἡμέραν, μὲ τὸ ὁποῖον ὀφείλουν νὰ συντηρήσωσιν ὁλόκληρον οἰκογένειαν ἀποτελουμένην ἐκ συζύγου καὶ τεσσάρων ἕως ὀκτὼ τέκνων πολλάκις. Πῶς τὰ ἐξοικονομοῦν, μόνον αὐτοὶ τὸ γνωρίζουν. Καὶ ἐνῷ ὁ πατὴρ ἀγωνιᾷ τὸν ἔσχατον πρὸς εὕρεσιν ἐργασίας ἀγῶνα, καὶ ἡ μήτηρ βρεγμένη μέχρι μυελοῦ τῶν ὀστέων ἐν καιρῷ χειμῶνος καὶ περίφροντις ὑπὸ τοῦ ἱδρῶτος ἐν καιρῷ θέρους, ἵσταται καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ

μέγα μέρος τῆς νυκτὸς ἀκόμη εἰς τὰ κέντρα, διὰ νὰ πωλήσῃ ὀλίγων πεννῶν σπίρτα, τὰ τέκνα των σχεδὸν ἀνυπόδυτα καὶ ἡμίγυμνα διατρέχουν τὰς ρύμας καὶ τὰς ἀγυιὰς διὰ νὰ συλλέξουν ἀπὸ τὰ σκουπίδια τῶν ξενοδοχείων, ὅσα δὲν ἐπρόφθασαν νὰ μεταφέρουν τὰ δημοτικὰ κάρρα, τεμάχια ἄρτου καὶ κρεάτων, ψυχία τῆς ἀπληστίας τῶν κοιλιοδούλων, καὶ μεταφέρουν αὐτὰ εἰς τὸ πτωχικόν των ἐνδιαίτημα, διὰ τὸ λιτὸν γεῦμα τῆς ἡμέρας. Διότι αὐτὰ ἀποτελοῦν τὴν βάσιν τῆς ὑπάρξεως τῆς οἰκογενείας. Ὁ πατὴρ δυνατὸν νὰ εὕρῃ καὶ δυνατὸν νὰ μὴ εὕρῃ ἐργασίαν εἰς τὰς ἀποβάθρας. Ἡ μήτηρ δύναται ν' ἀτυχήσῃ εἰς τὸ καθημερινὸν ἐμπόριον καὶ νὰ μὴ ἐξοικονομήσῃ ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν σπίρτων τὸ καθημερινὸν ἐνοίκιον. Ἡ οἰκογένεια δυνατὸν νὰ διέλθῃ τὴν νύκτα ἐν ὑπαίθρῳ ἐκδιωκομένη ἐκ τῶν ὑποστέγων καὶ τῶν γωνιῶν ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ βορρᾶ καὶ τοῦ ἀμειλίκτου φρουροῦ τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς τάξεως. Τὰ τέκνα ἐπομένως πρέπει διὰ πάσης θυσίας νὰ συλλέξωσιν ὀλίγα τεμάχια τροφίμων ἐκ τῶν αὐλῶν καὶ τῶν πεζοδρομίων τῶν ξενοδοχείων καὶ ἐξασφαλίσουν οὕτω διὰ μίαν ἔτι ἡμέραν τὴν ζωὴν τὴν ἰδικήν των καὶ τὴν ζωὴν τῶν γονέων των.

Τοιαῦται εἶναι αἱ συνθῆκαι τῆς ζωῆς χιλιάδων πτωχῶν τοῦ Λονδίνου. Ἡ ἀγγλικὴ μητρόπολις μὲ τὰ πολυτελῆ παλάτια, τὸν μυθικὸν πλοῦτον καὶ τὸ ἐπιβλητικὸν μεγαλεῖόν της ἀποτελεῖ παράδεισον καὶ κόλασιν συγχρόνως. Παράδεισον διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς τῆς τύχης καὶ κόλασιν διὰ τ' ὑςάποκ' ἡρους αὐτῆς βιοπαλαιστάς.

Ψ—Ω.

ΟΙ ΚΑΡΧΑΡΙΑΙ

ΕΙΣ τὸ ἑδώλιον τοῦ κατηγορουμένου τοῦ στρατοδικείου ἐκάθητο ὁ λοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ Φοντὲλ τοῦ ἀποικιακοῦ στρατοῦ. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ξανθός, ὠχρὸς καὶ συνεσταλμένος μὲ τὴν στρατιωτικὴν στολήν, ἔκαμνεν ἐντύπωσιν μᾶλλον παιδιοῦ καλῆς οἰκογενείας, παρὰ τραχέως στρατιωτικοῦ. Κατηγορεῖτο ὅτι εἶνε φονεύσει τὸν κυβερνήτην ἑνὸς σκάφους τοῦ Μεσσαζερὴ κατά τινα πλοῦν.

Ὁ προεδρεύων τοῦ Στρατοδικείου συνταγματάρχης παρεκάλεσε τὸν κατηγορούμενον νὰ ἐξηγήσῃ τοὺς λόγους τοῦ ἐγκλήματός του.

Ἰδοὺ τί ἀφηγήθη ὁ λοχαγὸς Φοντὲλ μὲ φωνὴν βαθεῖαν καὶ πένθιμον, τὴν ὁποίαν ποτὲ δὲν θὰ λησμονήσω.

— «Γνωρίζετε, συνταγματάρχα, ὅτι διετέλουν ἐν ὑπηρεσίᾳ εἰς τὴν Ταναναρίβην. Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς μου ἀπὸ τὸ Τουλὸν εἶχα νυμφευθῆ καὶ ἔσχον τὸ εὐτύχημα εἰς τὴν Μαδαγασκάρην ν' ἀποκτήσω ἕνα ἀγοράκι. Δυστυχῶς τὸ παιδάκι μου κατὰ τὸ δεύτερόν του ἔτος προσεβλήθη ἀπὸ τόσον ὀξεῖαν ἐντερίτιδα, ὥστε οἱ ἰατροὶ ὡς μόνην διέξοδον μοῦ συνεβούλευσαν νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὴν Γαλλίαν.

«Ἐφύγαμεν μὲ τὸ παιδάκι μας θνῆσκον. Οἱ ἕλικες τοῦ «Σαὶν Δενῦ» μᾶς ἀπεμάκρυναν ἀπὸ τὴν μεγάλην νῆσον μὲ τὰς ἐρυθρὰς ἀκτάς. Ἀκουμβήσαμεν εἰς τὰ δρύφρακτα, ἡ σύζυγός μου καὶ ἐγώ, ἔχοντες ἐν τῷ μέσῳ τὸν μικρόν μας, τοῦ ὁποίου τὰ ματάκια ἐφαίνοντο ὡς νὰ μὴν ἤθελαν πλέον ν' ἀντικρύσουν τῆς ἡμέρας τὸ φῶς. Ὅταν ἦλθε τὸ λυκόφως ἐσηκώθην, καὶ ἐπῆγα εἰς τὸ ἄκρον τῆς πρύμνης, δώδεκα μέτρα ὑπὲρ τὴν θάλασσαν. Μηχανικῶς ἐθώπευσα τὸν ἱστὸν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὁποίου ἐκυμάτιζεν ἡ τρίχρους σημαία, γνωστοποιοῦσα εἰς ὅλα τὰ σκάφη, ὅσα θ' ἀνταμώναμεν εἰς τὸν δρόμον, ὅτι ἕνα κομμάτι Γαλλίας ἔφευγεν ἐπάνω εἰς τὰ κύματα. Ὁ μολυβδόχρους οὐρανὸς ἔρριπτεν ἕνα φῶς ὠχρὸν καὶ μελαγχολικὸν ἐπὶ τοῦ «Σαὶν Δενῦ» εἰς μίαν ἄκραν τῆς γεφύρας τοῦ ὁποίου ἔβλεπα τὴν γυναῖκά μου σκυμμένην ἐπάνω ἀπὸ τὸν μικρόν μας ὑποφέροντα ἄγγελον. Ἔθλιψα τότε εἰς τὸ στῆθός μου τὸν ἱστὸν μὲ τὴν σημαίαν καὶ μὲ τὰ μάτια δακρυσμένα νομίζω ὅτι ἔκαμα τὴν ἑξῆς προσευχήν:

— Σημαία, σύ, ἡ ὁποία ἐκυμάτισες εἰς τὰς προκυμαίας τῆς Ζολιέτ, σὺ ἡ ὁποία τόσες φορὲς ἐνεθυμώθης ἀπὸ τὴν αὔραν τῆς Προβηγκείας, φέρε γρήγορα τὸ παιδάκι μας εἰς τὴν πατρίδα! Ἐκεῖ θὰ σωθῇ!»

Τὸ πρωῒ τῆς ἐπαύριον ἀπὸ τὰ ἐξημερώματα ἀκουμβῶν πρὸς τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ πλοίου εἶδα τὸν ὠκεανόν, ἀκίνητον, ὡς νὰ ἀπετελεῖτο ἀπὸ ἀναλυτὸ μολῦβι, ν' ἀφρίζῃ εἰς ἓν σημεῖον, ὅπου κάποιος ναύτης τοῦ πλοίου εἶχε ρίψῃ ἕνα κομμάτι ξύλο. Ἕνα πελώριον σῶμα μὲ μίαν κοιλιὰν λευκήν, δύο σιαγόνας τρομεράς, ἦτο πᾶν ὅ,τι εἶδα. Τὸ ξύλον ἐχάθη μέσα εἰς τὰς σιαγόνας ἐκείνας.....

— Εἶνε καρχαρίας, εἶπεν ἕνας ἐπιβάτης.

— Νὰ καὶ δεύτερος, παρετήρησε κάποιος ναύτης.

— Κυττάξτε ἐκεῖ κάτω πόσοι ἔρχονται εἶπε μία νεαρὰ κυρία, διασκεδάζουσα μὲ τὴν ἐμφάνισίν των.

— Τὸ «Σαὶν Δενῦ» ἔχει συνοδείαν ὑποβρυχίων, ἠστειεύθη ἕνας ἀπὸ τοὺς νεωτέρους ἀξιωματικούς. Ὁ ἄνθρωπος εἶχε δίκαιον. Τὰ ψάρια αὐτὰ μὲ τὸ κωνικὸν σῶμα ἔτρεχαν ὡς τορπίλλαι, ἀνεπήδων ἀπὸ τὰ κύματα, ἐβυθίζοντο ὑπὸ τὸ σκάφος, λαίμαργα, ἀκούραστα.

— Αὐτὰ τὰ σκυλόψαρα ἐξηκολούθησεν ὁ νεαρὸς ἀξιωματικὸς ἔχουν ὄσφρησιν λαγωνικοῦ. Ἔχομεν κάποιο ἀρνί, τὸ ὁποῖον ἐψόφισεν, εἰς τὴν πρῶραν. Τὸ ἐμυρίσθησαν. Τώρα θὰ ἰδῆτε τί λαίμαργα ψάρια εἶνε.

Οἱ ταξειδιῶται ὅλοι συνέρρευσαν γύρω εἰς τὰ δρύφρακτα. Τὸ ἀρνὶ ἀγκαρτεν καὶ μὲ τὰ κέρατά του ἐκομίσθη ἀπὸ δύο ὑπηρέτας, οἱ ὁποῖοι ἀφοῦ τὸ ἐταλάντευσαν ὀλίγον τὸ ἔρριψαν εἰς τὴν θάλασσαν. Δὲν εἶχεν ἐγγίσει καλὰ καλὰ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ κύματος καὶ δύο καρχαρίαι τὸ ἔκοψαν εἰς τὴν μέσην.

— Μπράβο! λαμπρὰ μοιρασιά! εἶπεν ἕνας ἐπιβάτης...

— Μᾶς ἀκολουθοῦν πάντοτε εἶπεν ὁ ἀξιωματικὸς τοῦ πλοίου. Μήπως ἐμυρίσθηκαν κανένα σπανιώτερον πρόγευμα; κανένα ἀνθρώπινον μεζέν;...

Ἠρώτησα αὐτὸν τὸν ἀξιωματικόν, ἐὰν πράγματι, ὅπως ἔλεγε, τὰ ψάρια αὐτὰ ἔχουν τὴν δύναμιν νὰ προμαντεύουν τὸν θάνατον ἑνὸς ἀνθρώπου ταξειδεύοντος μὲ τὸ πλοῖον.

— Μὰ τὴν ἀλήθεια! αὐτοὶ οἱ κατεργαραῖοι ἔχουν θαυμάσιον μνημονικόν, ἐνθυμοῦνται ὅτι ρίπτομεν εἰς τὴν θάλασσαν τοὺς νεκρούς.

Ὅταν συνήντησα τὴν γυναῖκά μου εὗρον τὸν ἰατρὸν γονατισμένον ἐμπρὸς εἰς τὸ παιδάκι μας. Ὅλη του ἡ προσοχὴ ἦτο ἀφοσιωμένη εἰς τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ μικροῦ μας ἀσθενοῦς.

— Πρὸ ἓξ μόλις μηνῶν ἦτο ἕνα ἀγοράκι δυνατό, ξηρό, εἶχεν ὄρεξιν, ἔλεγεν ἡ μητέρα του δικαιολογουμένη τρόπον τινά, διὰ τὴν ἀδυναμίαν τοῦ ταλαιπώρου μας παιδιοῦ... Ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην ἐκλαύσαμεν. Ὅταν ἐξημέρωσεν καὶ ἐβγῆκα εἰς τὴν γέφυραν, συνέπεσε νὰ ἰδῶ ἕνα ναύτην ὁ ὁποῖος ἀφοῦ ἐσκούπισε ἐπέταξε τὴν παλαιάν του σκοῦπαν εἰς τὰ κύματα. Ἕνας ἄγριος μορφασμὸς τῶν σιαγόνων τοῦ παραπλέοντος καρχαρίου ηὐχαρίστησε τὸν δωρητήν.

Ἐγύρισα φρίττων εἰς τὴν σύζυγόν μου καὶ οἱ δύο σκυμμένοι ἐμπρὸς εἰς τὸν ἀγωνιῶντα μικρόν μας ἠκούσαμεν τὴν φωνίτσαν του ἐξησθενημένην ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν περισσότερον, καὶ ὁμοιάζουσαν μᾶλλον νιαούρισμα πεινασμένου γατιοῦ.

Ἔξαφνα ἡ γυναῖκά μου ἐρρίφθη μὲ λυγμοὺς εἰς τὴν ἀγκαλιά μου καὶ μοῦ εἶπε...

— Δὲν πρέπει ν' ἀποθάνῃ εἰς τὸ ἀτμόπλοιον!...

Οὔτε ὁ ἕνας οὔτε ὁ ἄλλος δὲν ἐτολμήσαμεν ν' ἀνακοινώσωμεν τὴν φρικώδη σκέψιν ἡ ὁποία ἐπέρασεν ἀπὸ τὸν νοῦν μας.

Πόσες ἡμέρες ἐπεράσαμεν μὲ τὴν ἀπελπιστικωτέραν ἀγωνίαν, ἥτις ἐβασάνισε τὴν καρδιὰν δύο γονέων;...

Ἐπὶ τέλους, ὅταν μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας βασάνων ὁ μικρός μας ἠρέμα ἀπεκοιμήθη εἰς τὰς ἀγκάλας μας, μία ἐλπὶς ἔκαμε τὰς καρδίας μας ν' ἀνασκιρτήσουν... Ὁ ἰατρὸς τοῦ πλοίου ἦλθε ἐπεσκέφθη τὸν μικρόν, τοῦ ἔπιασε τὸν σφυγμὸν καὶ μᾶς ἐκύτταξε στὰ μάτια. Ἔπειτα μὲ φωνὴν βαρεῖαν εἶπε....

Δὲν ἀντελήφθητε ὅτι τὸ παιδάκι σας .....

Ἡ γυναῖκά μου καὶ ἐγὼ τρελλοὶ ἀπὸ λύπην ὡρμήσαμεν καὶ ἀνακόψαμεν τὸ στοματάκι τοῦ μικροῦ μάρτυρος καὶ εἴπαμε μ' ἕνα στόμα εἰς τὸν ἰατρόν:

— Κοιμᾶται, δόκτωρ.....

* * *

Ὑπὸ οὐρανὸν φλογίζοντα τὸ μεγάλο ὑπερωκεάνειον ἔφερεν εἰς τὴν Γαλλίαν τὸ παιδάκι μας.

Πρὸς τὸ ἑσπέρας ὁ κυβερνήτης τοῦ «Σαὶν Δενῦ» μὲ προσεκάλεσεν εἰς τὸ γραφεῖόν του.

Οἱ κανονισμοί μας, μοῦ εἶπεν ἀπαιτοῦν ὅπως θάπτομεν τοὺς νεκρούς μας ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν.

Εἶπα μὲ δισταγμόν.

— Τί ἐννοεῖτε;...

Αὔριον τὸ πρωῒ ἀπήντησε μὲ μίαν ἀόριστον χειρονομίαν.

Ἐκείνην τὴν νύκτα ἡ γυναῖκά μου καὶ ἐγὼ ναναυρίζοντες τὸ παιδάκι μας ἐμουρμουρίζαμεν.

— Κοιμήσου ἀγαπημένε μας! Κοιμήσου! Ὅταν φανῇ ἡ Μασσαλία θὰ σὲ ξυπνήσωμεν.

Ἐγλυκοχάραξεν ἔξαφνα. Τριγύρω εἰς τὸ σκάφος ἐχόρευαν οἱ καρχαρίαι. Ὁ κυβερνήτης, ὁ ὕπαρχος, οἱ ὑποπλοίαρχοι, οἱ ἐπιβάται μᾶς περιεκύκλωσαν ἀσκεπεῖς. Ὁ ἰατρὸς εἶπεν ὅτι ἤθελε νὰ ἐξετάσῃ τὸν μικρόν μας.

Τὸν ἥρπασε καὶ μονομιᾶς τὸν ἐτύλιξεν εἰς ἕνα χονδρὸν σάκκον....

— Κυβερνῆτα! ἀνέκραξα στὴν ζωήν σου δὲν θὰ κάμῃς αὐτὸ τὸ ἔγκλημα! Ἡ γυναῖκά μου τρελλὴ ἀπὸ ἀπελπισίαν εἶχεν ἐφορμήσει κατὰ τοῦ ἰατροῦ, ἐνῷ οἱ ναῦται ἥρπασαν τὸ ἀγοράκι μας ὡς δέμα καὶ τὸ ἐπῆγαν μακράν μας διὰ νὰ μὴ τοὺς τὸ ἀποσπάσωμεν.

— Κοιμᾶται! Σᾶς ὁρκιζόμεθα!

Οἱ καρχαρίαι ἔτρεχον τόσον γρήγορα καὶ μὲ τόσην λύσσαν, ὥστε ἡ θάλασσα γύρω εἰς τὸ πλοῖον ἐλεύκαζεν ἀπὸ τοὺς ἀφρούς. Περιεστρέφοντο, ἀνωρθοῦντο, ἐπήδων καὶ ἐβυθίζοντο εἰς τὴν θάλασσαν ἐπιδεικνύοντες τὰς λευκάς των κοιλίας.

— Διὰ τελευταίαν φορὰν κυβερνῆτα σκεφθῆτε, εἶπα. Οἱ κανονισμοί μας σᾶς ἐπιβάλλουν διὰ τέσσαρας μόνον ὥρας μίαν ἀτιμίαν, διὰ τὴν ὁποίαν θὰ μετανοήσητε.

— Ἔχομεν τέσσαρας ὥρας ἀκόμη μέχρις ὅτου φθάσωμεν εἰς τὴν ξηράν, εἶπεν ἡ σύζυγός μου κλαίουσα.

— Νὰ τελειώνωμεν! εἶπεν ὁ Κυβερνήτης.

Μὲ τὴν χεῖρά του ἔδειξε τὴν θάλασσαν, ὅπου ἐλύσσων οἱ καρχαρίαι καὶ τὸ παιδάκι μου ριφθὲν ἐσχίσθη, κατεβροχθίσθη...

Μὲ τὰ μάτια μου ὀρθάνοικτα εἶδα τὴν φρικώδη σκηνήν.

Τότε ἐτράβηξα τὸ περίστροφόν μου καὶ ἐσκότωσα τὸν κυβερνήτην... Δικάσατέ με τώρα, κύριε συνταγματάρχα!...

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ τοῦ Charles Geniaux).

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΦΥΣΙΝ

Ἡ Ἑταιρία τῶν σιδηροδρόμων Πειραιῶς-Ἀθηνῶν Πελοποννήσου ἱδρύθη τὸ ἔτος 1882 μὲ μετοχικὸν κεφάλαιον 25,300,000 δραχμῶν, διηρημένον εἰς 92,000 μετοχὰς ἐκ 275 δραχμῶν ἑκάστη. Βραδύτερον τὸ ἀρχικὸν μετοχικὸν κεφάλαιον περιωρίσθη εἰς 12,000,000 δραχμὰς καὶ διῃρέθη εἰς 120,000 μετοχὰς ἐκ δραχμῶν 100 ἑκάστης. Τὸ τακτικὸν ἀποθεματικὸν κεφάλαιον τῆς Ἑταιρίας συμποσοῦται εἰς 90,210 δραχμάς. Τὸ ποσὸν τὸ διατιθέμενον πρὸς ἀπόσβεσιν μετοχῶν, καὶ ἡ πληρωμὴ διαφόρων χρεῶν ὀφειλομένων ἐκ τοῦ τροχαίου ὑλικοῦ ἀνέρχεται εἰς 687,998 δραχμάς, τὸ δὲ ἐκ χρεωλυτικοῦ δανείου ἀποθεματικὸν κεφάλαιον δι' ἀποσβέσεις καὶ μετατροπὰς δανείων, ἀνέρχεται εἰς 3,630,746 δραχμάς. Ἡ ἔκτασις τῆς γραμμῆς τοῦ σιδηροδρόμου εἶνε 755 μιλίων.

Η ΔΙΑΒΟΛΟΠΟΡΙΑ

Τὸ τελευταῖον κατὰ μετοχὴν μέρισμα τῆς ἑταιρίας ἦσαν τρεῖς δραχμαὶ ἢ 3 ἐπὶ τοῖς ἑκατόν. Ἡ ἑταιρία εἰσήγαγεν ἐσχάτως τὰς μετοχάς της καὶ τὸ εἰς τὸ Παρισινὸν Χρηματιστήριον.

Πρόεδρος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς ἑταιρίας εἶνε ὁ Παῦλος Σκουζές, μέλη δὲ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ὁ Σερπιέρος, Καμάρας, Καλογερόπουλος, Στρέϊτ καὶ Καρπᾶς. Διευθυντὴς τῆς ἑταιρίας εἶνε ὁ Δο. μας.

Ὁ σιδηρόδρομος Πειραιῶς-Ἀθηνῶν-Πελοποννήσου διέρχεται διὰ τῶν ὡραιοτέρων μερῶν τῆς Ἑλλάδος. Ἐκ Πειραιῶς διέρχεται διὰ τῶν Ἀθηνῶν, ἐκεῖθεν δὲ διὰ τῆς Ἐλευσῖνος, ὅπου ὑπάρχει ὁ ναὸς τῆς ἀρχαίας Δήμητρας καὶ τὸ μουσεῖον, καὶ διὰ τῶν Μεγάρων διευθύνεται διὰ τῶν ὀχθῶν τοῦ Σαρωνικοῦ Κόλπου εἰς τὴν Κόρινθον. Ἐκ Κορίνθου ὑπάρχουσι δύο γραμμαί, μία διὰ τῆς Πάτρας καὶ ἑτέρα διὰ τὸν Πύργον καὶ τὴν Ὀλυμπίαν, ὅπου ὑπάρχει ὁ ναὸς τοῦ Διὸς καὶ τὸ ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον. Ἐκ Πύργου ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ διέρχεται διὰ τῆς γεφύρας τοῦ Ἀλφειοῦ καὶ φθάνει εἰς τὴν Κυπαρισσίαν, ὅπου ἑνοῦται μετὰ τῆς γραμμῆς τῶν Καλαμῶν.

Αἱ ἀνωτέρω εἰκόνες παριστῶσι δύο ἀπὸ τὰ γραφικώτερα μέρη ἐκ τῶν ὁποίων διέρχεται ἡ γραμμὴ του σιδηροδρόμου Πειραιῶς-Ἀθηνῶν-Πελοποννήσου. Ἓν ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα τεχνικὰ ἔργα τῆς ἑταιρίας εἶνε ἡ γραμμὴ Διακοφτοῦ-Καλαβρύτων, ὅπου ὑπάρχει ὁ γνωστὸς ὀδοντωτὸς σιδηρόδρομος.

Τὰ Καλάβρυτα, μία ἐκ τῶν ὡραιοτάτων πόλεων τῆς Ἑλλάδος, συγκοινωνεῖ μετὰ τοῦ Κορινθιακοῦ Κόλπου διὰ τῆς βαθείας χαράδρας τοῦ Διακοφτοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν κατεσκευάσθη τὸ τμῆμα τοῦ ὀδοντωτοῦ σιδηροδρόμου. Εἶνε ἓν ἀπὸ τὰ μεγαλείτερα μηχανικὰ ἔργα. Ἐπειδὴ ἦτο ἀδύνατον νὰ κατορθωθῇ κατ' ἄλλον τρόπον ἡ διέλευσις ἐκ τῶν Καλαβρύτων τοῦ σιδηροδρόμου, ὡς ἐκ τοῦ ἐκτάκτως ἀνωφεροῦς τοῦ ἐδάφους ἀπεφασίσθη νὰ κατασκευασθῇ ὀδοντωτὸς σιδηρόδρομος.

Τὸ παρεμβαλλόμενον πρόσκομμα τῆς βαθείας χαράδρας μεταξὺ Σαρωνικοῦ Κόλπου καὶ Καλαβρύτων δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπερνικηθῇ ἄλλως ἢ διὰ τοῦ ὀδοντωτοῦ σιδηροδρόμου, ὅστις ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς εἶνε ἓν ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων σιδηροδρομικῶν ἔργων τῆς Ἑλλάδος, ἀφ' ἑτέρου ἐξυπηρετεῖ κάλλιστα τὰς ἀνάγκας τῶν ὀρεινοτέρων διαμερισμάτων τῆς Πελοποννήσου.

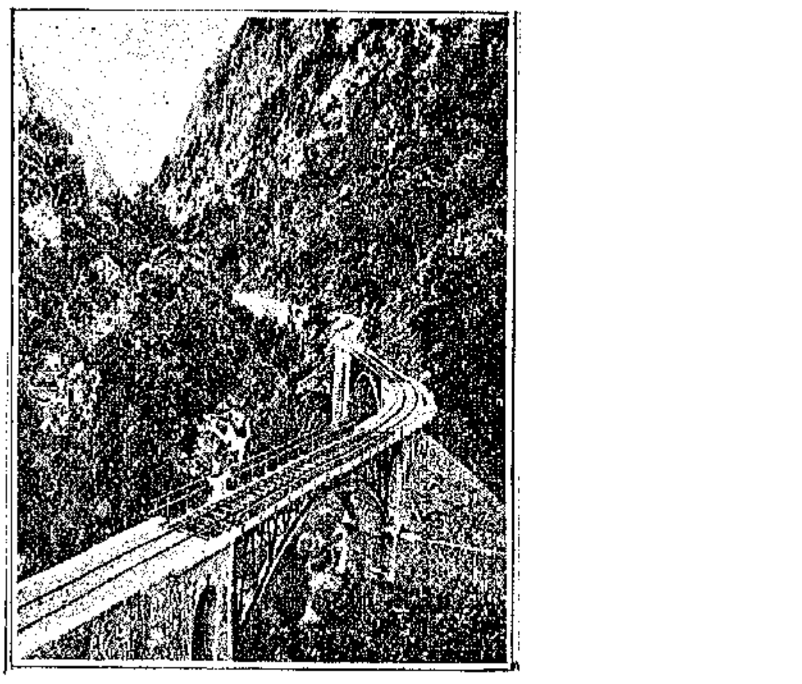

ΟΔΟΝΤΩΤΟΣ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ ΔΙΑΚΟΦΤΟΥ

ΜΗΝ ΜΕΛΙΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑΛΛΗΡΩΝ

Μία ἀπὸ τὰς περισσότερον δαπανηρὰς λόξας τῆς ἐποχῆς μας εἶνε καὶ τὰ γαμήλια ταξείδια. Ἓν ταξείδιον εἰς τὴν Ἑλβετίαν, μία δίμηνος ἢ τρίμηνος τὸ πολὺ διαμονὴ εἰς ἐξοχικὴν ἔπαυλιν τῆς Ἰταλίας ἤρκουν ἄλλοτε εἰς τοὺς εὐπόρους νεονύμφους, οἱ ὁποῖοι ἐπέστρεφον εἰς τὴν συζυγικήν των ἑστίαν κατόπιν δαπάνης ὀλίγων χιλιάδων φράγκων. Σήμερον ὅμως τὰ πράγματα μετεβλήθησαν. Ὁ μὴν κοντεύει νὰ γείνῃ ἑξαμηνία, αἱ δὲ δαπάναι τῶν γαμηλίων ταξειδίων ἔφθασαν εἰς ὕψη δυσθεώρητα. Ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Ἑλβετία ἔπαυσαν πλέον συγκινοῦσαι μὲ τὰ θέλγητρά των τοὺς νεονύμφους, οἱ ὁποῖοι προτιμῶσι τώρα τὰς περιπετείας ἀντὶ τῶν καλλονῶν τῆς φύσεως.

Οὕτω ἔχομεν γαμήλια ταξείδια εἰς τὰς πολικὰς χώρας, γαμηλίους ἐξερευνητικὰς ἐκδρομὰς εἰς τὴν Οὐγάνδαν καὶ γαμηλίους γύρους τοῦ κόσμου.

Ὁ νεόνυμφος Ἀμερικανὸς Max Fleischman ἐπεχείρησε μετὰ τῆς συζύγου του ταξείδιον εἰς τὰς πολικὰς χώρας, ὁπόθεν ἐπέστρεψε φέρων μεθ' ἑαυτοῦ τριάκοντα κεφαλὰς ταράνδων (!), ἑκατὸν φώκας καὶ τριάκοντα δύο πολικὰς ἄρκτους. Τὸ πολικὸν ταξείδιον ἐκόστισεν εἰς τοὺς νεονύμφους 250,000 δολλαρίων. Ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδες δολλαρίων ἐδαπανήθησαν διὰ τὴν ναυπήγησιν καὶ τὸν ἐξοπλισμὸν ἰδιαιτέρου ἀτμοπλοίου, διὰ τοῦ ὁποίου ἐγένετο τὸ πολικὸν ταξείδιον, τὸ δὲ λοιπὸν ποσὸν ἐδαπανήθη διὰ τὰ ἄλλα ἔξοδα τοῦ ταξειδίου.

Ὁ κόμης de Lesdain καὶ ἡ σύζυγός του ἐπεχείρησαν μετὰ τὸν γάμον των ἐξερευνητικὸν ταξεῖδι εἰς τὸ Θιβέτ. Ἡ ἐκδρομὴ διήρκεσεν ἐπὶ πολλοὺς μῆνας καὶ τὸ νεόνυμφον ζεῦγος διήνυσε διὰ διαφόρων μέσων συγκοινωνίας πέντε χιλιάδας μίλια, διατρέξαν μυρίους κινδύνους καὶ διαφόρους περιπετείας, αἱ ὁποῖαι περιελήφθησαν εἰς ἕνα ὀγκώδη τόμον, ἐκδοθέντα τελευταίως ὑπὸ τοῦ κόμητος de Lesdain. Ἡ γαμήλιος αὕτη ἐξερευνητικὴ ἐκδρομὴ ἐστοίχισεν εἰς τὸν κόμητα 50,000 δολλαρίων.

Ὁ Ἄγγλος καλλιτέχνης Penfield, ὅστις ἐνυμφεύθη πρὸ ἔτους περίπου τὴν πολύφερνον χήραν Annie Walker, Ἀμερικανίδα τὴν καταγωγήν, ἐπροτίμησε διὰ τὸ γαμήλιον ταξείδιόν του τὴν κεντρώαν Ἀφρικήν, ὁπόθεν ἐπέστρεψεν ὄχι πλέον μὲ κεφαλὰς ταράνδων, ἀλλὰ μὲ πολλὰς ἐντυπώσεις καὶ μὲ τὴν περιουσίαν τῆς συζύγου του ἠλαττωμένην κατὰ 100,000 δολλαρίων.

Εἷς ἀτυχὴς Ἄγγλος ἐξώδευε χωρὶς νὰ θέλῃ 81,000 λίρας ἡμερησίως διὰ τὸ γαμήλιον ταξείδιόν του. Οὗτος ἦτο ὁ Burnett Tiffany, τὸν ὁποῖον ὁ πατήρ του ἐτιμώρησε διὰ τὸν γάμον του μετὰ πτωχῆς τινος κόρης, ἀφήσας εἰς αὐτὸν 200,000 λιρῶν περιουσίαν, τὴν δὲ λοιπὴν ἐξ 1,800,000 λιρῶν περιουσίαν του ἀφήσας εἰς τὸν ἄλλον υἱόν του.

Ὁ Burnett Tiffany ἐπεχείρησε μετὰ τὸν γάμον του ταξείδιον εἰς τὴν Ἰαπωνίαν, καθ' ὁδὸν ὅμως ἦλθεν εἰς διάστασιν πρὸς τὴν σύζυγόν του καὶ ἐπέστρεψε μετὰ 11 ἡμέρας εἰς Ἀγγλίαν ὅπως τὴν διαζευχθῇ. Ὁ πατήρ του ὅμως εἶχεν ἀποθάνῃ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ὡς ἐκ τούτου ἔμεινε μὲ τὰς 200,000 λίρας του. Αἱ ἕνδεκα ἡμέραι τοῦ γαμηλίου ταξειδίου του τῷ ἐκόστισαν 900,000 λιρῶν, δηλαδὴ 81,000 λίρας περίπου ἑκάστη.

ΟΙ ΑΣΧΗΜΟΙ ΔΙΑ ΤΑΣ ΩΡΑΙΑΣ

Μία Ἀγγλὶς συγγραφεύς, ἐξετάζουσα τὸ περίεργον αὐτὸ φαινόμενον, ἀποφαίνεται ὅτι ἡ γυνή, ἡ ὁποία προτιμᾷ ὡς σύζυγον ἕνα ἄσχημον ἄνδρα, εἶνε φρόνιμος καὶ γνωρίζει καλῶς τὸ συμφέρον της.

Ἡ ἔξυπνος γυνή, λέγει, γνωρίζει κάλλιστα, ὅτι ἕνας ἄσχημος σύζυγος εἶνε προτιμότερος τοῦ ὡραίου, τὸν ὁποῖον θὰ ἀγωνίζεται διαρκῶς ν' ἀποσπᾷ ἀπὸ τοὺς ὄνυχας τῶν θαυμαστριῶν του. Ὁ ἄσχημος σύζυγος θὰ εἶνε δι' ὅλας τὰς ἄλλας γυναῖκας ἀπεχθής, καὶ κατ' ἀνάγκην θὰ εἶνε ἐφ' ὅρου ζωῆς πιστὸς εἰς τὴν σύζυγόν του καὶ πειθήνιος δοῦλός της.

Αἱ φιλοφρονήσεις ἐκ μέρους τοῦ τοιούτου συζύγου εἶνε πολὺ περισσοτέρας ἀξίας παρὰ αἱ φιλοφρονήσεις ἑνὸς Ἀδώνιδος, αἱ ὁποῖαι εἶνε συνήθως πλασταὶ καὶ βεβιασμέναι, ἕνεκα τῆς διαφθορᾶς τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ ἐκ τῶν κομπλιμέντων τῶν ὡραίων γυναικῶν.

Ἔπειτα εἶνε ἕνα ἄλλο. Ὁ ἄσχημος σύζυγος εἶνε ὀλιγώτερον ζηλότυπος τοῦ ὡραίου καὶ δὲν ἐνοχλεῖ τὴν σύζυγόν του μὲ ἀδικαιολογήτους ὑπονοίας, αἱ ὁποῖαι κάμνουν τὸν βίον ἀφόρητον. Τὴν γυναῖκα, ἡ ὁποία ὑπανδρεύεται ἕνα ἄσχημον ἄνδρα, ἀποζημιώνει ἡ πεποίθησις ὅτι ὁ ἔρως αὐτοῦ πρὸς αὐτὴν θὰ εἶνε διαρκὴς καὶ οὐχὶ ἐφήμερος. Ἀκόμη καὶ τῆς ὡραίας συζύγου ὁ ἔρως πρὸς τὸν ἄσχημον σύζυγον εἶνε διαρκής, διότι δὲν γεννᾶται εἰς τὴν καρδίαν της ἀπὸ ὡραίους ὀφθαλμοὺς καὶ ρόδινα χείλη, ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἀείποτε πάλλουσαν δι' αὐτὴν καρδίαν τοῦ συζύγου της.

Οἱ ἄσχημοι ἄνδρες νυμφεύονται κατὰ κανόνα ἐν νεαρᾷ ἡλικίᾳ, ἐνῷ οἱ ὡραῖοι προτιμῶσι νὰ ἀπολαύσωσιν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον τὴν ἀμέριμνον καὶ ἐλευθέραν ζωὴν τοῦ ἀγάμου καὶ νυμφεύονται τότε μόνον, ὅταν τὴν βαρυνθῶσι. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἔχουσιν ἀνάγκην δούλης καὶ οὐχὶ συζύγου.

Καὶ ταῦτα μὲν λέγει ἡ Ἀγγλὶς συγγραφεύς, ἡ ὁποία δὲν εἶνε γνωστὸν ἐὰν εἶνε ὡραία, ἐὰν ἔχῃ ἄσχημον ἄνδρα ἢ ἐπὶ τέλους ἂν εἶνε κἂν ὑπανδρευμένη. Καὶ τώρα αἱ ὡραῖαι ἂν ἔχουν ἀσχήμους ἄνδρας ἔχουν καὶ τὸν λόγον.

ΤΑ ΚΟΚΚΑΛΑ ΤΩΝ ΨΑΡΙΑΝΩΝ

Εἶνε μία θλιβερὰ ἱστορία, τὴν ὁποίαν θὰ σᾶς διηγηθῶ ὅπως τὴν ἤκουσα ἀπὸ ἕνα παμπάλαιον ναυτικόν, ριχμένον 'σὰν ναυαγισμένο καράβι εἰς ἓν ἐρημικὸν παραθαλάσσιον τῆς Μυτιλήνης, κοντὰ εἰς τὸ εὔμορφο καὶ ξακουστὸ Πλωμάρι, ὕστερα ἀπὸ ἑβδομηνταπέντε χρόνων σκληρὸν ἀγῶνα μὲ τὸν ἄγριον θυμὸν τῆς ἐρωμένης του, τῆς γαλανῆς θαλάσσης.

Ἐκείνη ἄστατος, αὐτὸς ὅμως πιστὸς καὶ μαγευμένος ἀπὸ τὰ πλάνα θέλγητρά της, μένει 'μέρα νύκτα στὸ πλευρό της, στοιχειὸ ἀληθινὸ τῆς θαλάσσης καὶ τῆς στερειᾶς, πότε μέσα στὴ βαρκοῦλά του, ψαρεύοντας 'χταπόδια, καὶ πότε 'στὸ καφενεδάκι του, φτειασμένο ἀπὸ τὰ ἀλλόθωρα ξύλα ποῦ ρίπτει ἡ ἀχόρταγος θάλασσα 'στὴν ἀκρογιαλιὰ τὴν ἐπαύριον τῶν ὀργίων της. Ὅποιος περάση ἀπ' ἐκεῖ δροσίζεται μὲ τὸ νερὸ καὶ τὸν καφὲ ποῦ τοῦ προσφέρει ὁ μπάρμπα Βάσσος, καὶ ἂν τυχῃ νὰ εἶνε ξένος ὅπως ἐγώ, ἀκούει μαζῦ μὲ τὰ μακρυνὰ καὶ περιπετειώδη ταξεῖδια τοῦ ἀπομάχου θαλασσινοῦ καὶ τὴν συγκινητικὴν ἱστορίαν τῆς σπηλῆᾶς μὲ τὰ κόκκαλα.

Κάποτε ἔτυχε νὰ περάσω καὶ ἐγὼ ἀπὸ τὸ μέρος ἐκεῖνο. Ποιητικώτερον παραθαλάσσιον δὲν ἔχω ἰδῆ. Τόσον πανηγυρικὴν ἐπίδειξιν τῶν καλλονῶν τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης ἐμοῦ δὲν ἔχω ἀπαντήσει. Θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι ἡ γαλανὴ θάλασσα καὶ ἡ καταπρασίνη παραλία τελοῦν τοὺς γάμους των εἰς τὴν γραφικὴν ἐκείνην σκηνοθεσίαν. Ἡ φύσις ὁμιλεῖ ἐκεῖ μὲ τὰς ζωηρὰς ἀντιθέσεις τῶν τοπείων καὶ τῶν χρωμάτων καὶ μὲ τὴν θείαν ἁρμονίαν τοῦ ἐλαφροῦ ψιθύρου τῶν σειομένων ἀπὸ τὴν αὔραν κλώνων καὶ τοῦ λαχταριστοῦ φλοίσβου τῆς θαλάσσης, ἡ ὁποία ἐξαπλώνει μερικὰ ξεψυχισμένα ἀπὸ ἔρωτα κύματά της 'στὴν κατάλευκη ἀμμουδιά, 'σὰν νὰ ἤθελε νὰ φθάση καὶ νὰ φιλήση τὴν μυρωμένη ἀγκαλιὰ τῆς γῆς, τὸν κάμπο ποῦ ξαπλώνεται ἀνάμεσα 'στὸ περιγιάλι καὶ στὰ χαμηλὰ ὑψώματα τοῦ Πλωμαριοῦ, καταπράσινος καὶ κατάσκιος ἀπὸ τὰ πυκνόφυλλα δένδρα, μαγευτικὸς καὶ μυροβόλος ἀπὸ τὰς ροδοδάφνας ποῦ πλαισιώνουν μὲ χάριν ἕνα μικρὸ καὶ σιγανὸ ποτάμι. Ἀπὸ τὴν ἄκρα τοῦ κάμπου ἡ ἀμμουδιὰ προβαίνει μακρυὰ μέσα στὴ γαλανὴ θάλασσα, σὰν χέρι ποῦ ξαπλώνει ἡ στερειὰ νὰ χαιρετίση τὰ καράβια ποῦ ἀρμενίζουν πέρα 'στὸ ἀνοικτὸ πέλαγος, καὶ 'σὰν ἀπόλυτος δεσπότης καὶ κυρίαρχος τῆς φύσεως ὑψώνει ὑπερήφανα τὴν φαλακρὰν του κορυφὴν ἕνας πανύψηλος καὶ ἀπότομος βράχος, ὀλίγον μακρύτερα ἀπὸ τὴν παραλίαν, καὶ ἀντικρύζει προκλητικὰ τὸ θαλασσόβρεκτο βουναράκι, ἐπάνω εἰς τὰ πλευρὰ τοῦ ὁποίου ἐξαπλώνεται ἡ ἀνατολικὴ ἄκρα τοῦ Πλωμαριοῦ.

Ἐκεῖ, μεταξὺ τοῦ καταπληκτικοῦ μεγαλείου τοῦ βράχου καὶ τῆς χαριτωμένης δαφνοφύτου ὄχθης τοῦ μικροῦ ποταμοῦ, ἐξαπλώθηκα ὕστερα ἀπὸ τεσσάρων ὡρῶν καλοκαιρινὸ ταξεῖδι. Μαγευμένος ἀπὸ τὴν ὡραιότητα τῆς πέριξ φύσεως, ἔστρεφα τὸ βλέμμα δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ, ἀπὸ τὴν γαλανὴν καὶ ἀκύμαντον θάλασσαν εἰς τὸ σκιερὸν ἄλσος, καὶ ἀπελάμβανον μὲ ὅλας μου τὰς αἰσθήσεις καὶ ἐμέθων ἀπὸ τὴν ἁρμονίαν καὶ ἀπὸ τὴν μυροβόλον αὔραν.

—«Θὰ εἶσαι ξένος, φαίνεται», μοῦ εἶπε μὲ οἰκειότητα ὁ μπάρμπα Βάσσος, ἐρχόμενος μὲ πελωρίαν κολοκυθὴν εἰς τὴν μίαν χεῖρα, πλήρη δροσεροῦ καὶ διαυγεστάτου ὕδατος, καὶ μὲ τὸν δίσκον τοῦ καφὲ εἰς τὴν ἄλλην χεῖρα. «Πιὲ καὶ πλύσου νὰ δροσισθῇς καὶ νὰ ξεκουρασθῇς· ἂν θέλῃς κι' ἄλλο νερὸ σοῦ φέρνω».

Τοῦ προσέφερα ἕνα σιγάρο, καὶ τὸ μικρὸν αὐτὸ φιλοφρόνημα ἤρκεσε διὰ νὰ μὲ φέρῃ εἰς πλήρη οἰκειότητα μὲ τὸν μπάρμπα Βάσσον, ὁ ὁποῖος ἐξηπλώθη ἀπέναντί μου καὶ ἐκάρφωσε τοὺς μικροσκοπικοὺς ὀφθαλμούς του ἐξεταστικῶς ἐπάνω μου, ὅπως συνηθίζουν νὰ κάμουν ὅλοι οἱ γέροντες.

— Τί ἡλικία ἔχεις; τὸν ἠρώτησα μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι ἡ ἐρώτησίς μου δὲν θὰ τῷ ἐκακοφαίνετο.

— «Ἔχασα τὸ λογαριασμό, καλόπαιδο», ἀπεκρίθη ὁ μπάρμπα Βάσσος. «Ὁ μακαρίτης ὁ πατέρας μου, θεὸς συχωρέσοι τὴ ψυχή του, ἔλεγε πῶς γεννήθηκα τὴν ἡμέρα ποῦ πιάσθηκε ὁ Μέγα Ναπολέοντας. Τὴν χρονιὰ ποῦ κάψαν τοὺς Ψαριανοὺς ἤμουνα δέκα χρονῶν. Θυμοῦμαι ἀκόμα 'στὴν ἐντέλεια τὸ φοβερὸ περιστατικό· μοῦ φαίνεται 'σὰν νὰ ἦταν χθὲς ἀκόμα».

ΑΠΟΨΙΣ ΤΟΥ ΠΛΩΜΑΡΙΟΥ

Ὑπέθεσα ὅτι ἐννόει τὴν καταστροφὴν τῶν Ψαρῶν· ὁ γέρων ὅμως, πρὶν προφθάσω νὰ κάμω τὸν λογαριασμὸν τῶν ἐτῶν του, ἐπανέλαβε:

«Ναί, καλόπαιδο, μοῦ φαίνεται πῶς ἦταν χθὲς ἀκόμα. Ἔχω χρόνια καὶ χρόνια 'σὲ τοῦτο τὸ μέρος, κι' ἀκόμα σὰν ἀκούγω τὴν νύχτα τὰ ὄρνια νὰ φωνάζουν καὶ τὸ βορρειὰ νὰ βογγᾷ καὶ νὰ ἀναταράζῃ τὴ θάλασσα, μοῦ φαίνεται πῶς ἀκούγω τὸ μουγκρητὸ τῶν παλληκαριῶν ποῦ κάψαν οἱ παληότουρκοι μέσα σ' αὐτὴ τὴ σπηλιά».

—Ποιὰ σπηλιά; ἠρώτησα μὲ ἀπορίαν.

Ὁ μπάρμπα Βάσσος ἀνεσηκώθη ὀλίγον εἰς τὸν ἀριστερόν του ἀγκῶνα καὶ μὲ τὴν δεξιάν του χεῖρα μοῦ ἔδειξε τὸ ὀπίσθιον μέρος τοῦ βράχου.

—Νά, ἐκεῖ, εἶπε· «σ' ἐκείνη τὴ σπηλιὰ ἀπ' τὸ πίσω μέρος ἔγεινε ἡ θυσία τῶν παλληκαριῶν. Ψαριανοὶ καπετανέοι καὶ ναῦτες ἕνας κ' ἕνας. Θὰ σὲ 'πάγω ὕστερα νὰ δῇς τὴ σπηλιά. Ἂν δὲν φοβᾶσαι μπορεῖς νὰ 'μπῇς μέσα καὶ νὰ δῇς τὰ κόκκαλα τῶν λεβεντάδων. Ἄσπρα, κάτασπρα σὰν τὸν ἀφρὸ τῆς θαλάσσας. Νὰ πάρῃς ἕνα νὰ τὄχῃς φυλαχτό».

Ἡ περιέργειά μου ἐξήφθη εἰς τὸ ἔπακρον ἀπὸ τοὺς λόγους τοῦ γέροντος καί, ἀφοῦ προεξησφάλισα τὴν εὐμένειάν του μὲ δεύτερον σιγάρον, τὸν παρεκάλεσα νὰ μοῦ διηγηθῇ τὸ φοβερὸ περιστατικό.

Ὁ μπάρμπα Βάσσος ἀνεσηκώθη, ἐκάθησε σταυροποδητεὶ καὶ ἤναψε τὸ σιγάρον. Οἱ μόλις φαινόμενοι εἰς τὰς βαθείας κόγχας των ὀφθαλμοί του μοῦ ἐφάνησαν ὡς νὰ ὑγράνθησαν τὴν στιγμὴν ἐκείνην, καὶ ἕνας βαθὺς στεναγμὸς ἐξῆλθεν ἀπὸ τὰ γεροντικά του στήθη.

"Ἀχ, παιδί μου», μοῦ εἶπε. «Χρόνια κακὰ καὶ δυστυχισμένα ἐκεῖνα. Ἐσεῖς νὰ τ' ἀκοῦτε μονάχα ἀπὸ μᾶς τοὺς γέρους καὶ νὰ μὴ δώσῃ ὁ Θεὸς νὰ ξαναγυρίσουν 'πίσω καὶ γιὰ σᾶς. Ὁ Μεγαλοδύναμος ἂς δίνῃ στὰ παιδιά μας καὶ στὰ ἐγγόνια μας καλλίτερα χρόνια καὶ πειὸ εὐτυχισμένους καιρούς. Ἂς φέξῃ ἄσπρη 'μέρα μὲ τὴ χάρι τῆς Παναγιᾶς 'στοὺς δυστυχισμένους τοὺς ραγιάδες».

Καὶ ὁ γεροντικὸς στεναγμὸς ἐπανελήφθη, βαθύτερος αὐτὴν τὴν φοράν, κἄτι ὅμως μοῦ ἐφάνη ὡς λάμψις ἐλπίδος εἰς τὰ μισοσβυσμένα 'μάτια τοῦ ἀπομάχου θαλασσινοῦ καὶ μὲ ἔκαμε νὰ πέσω εἰς ρεμβασμούς, ὀνειρευόμενος τοὺς εὐτυχισμένους καιροὺς καὶ τὴν ἄσπρη μέρα.

"Ἔχει ὁ Θεός», ἐπανέλαβεν ὁ γέρων. «Χριστιανοὶ εἴμαστε κ' ἐμεῖς· ἂν ἔχῃ τὸ γένος μας ἁμαρτίαις, ἂς μᾶς συχωρέσῃ ὁ Πολυέσπλαγχνος».

Καὶ ἀφοῦ ἐπανεκάθησε καὶ ἔλαβεν ἐπίσημον καὶ σοβαρὸν ὕφος, ἤρχισε τὴν διήγησίν του ὡς ἑξῆς:

— Ἦταν τρεῖς μῆνες πρὶν ἀπὸ τὴν καταστροφὴ τῶν Ψαρῶν. Οἱ Ψαριανοὶ καπετανέοι κάθε λίγο καὶ πολὺ ἐρχόνταν 'στὸ νησί μας νὰ τὸ ἐπαναστατήσουν. Ποῦ νὰ σηκωθοῦν ὅμως οἱ νησιῶτες. Ὁ καταραμένος ἐκεῖνος ὁ Κουλαξῆς πασᾶς εἶχε πιασμένα τὰ πόστα κ' οἱ Τουρκαλάδες ἦταν ἁρματωμένοι ὡς τὰ νύχια. Οἱ κακόμοιροι οἱ Χριστιανοί, ὄχι τουφέκι καὶ γιαταγάνι, ἀλλὰ οὔτε μαχαίρι τοῦ ψωμιοῦ δὲν εἴχανε. Τῶν δημογερόντων τὰ κεφάλια ἦταν ἀποκάτω ἀπ' τὸ σπαθὶ τοῦ πασᾶ καὶ ὁ ἄλλος κόσμος ἐδούλευε ἀγγαρειὰ στοὺς ἀγάδες.

«Τὸ μόνο ἀποτέλεσμα ποῦ ἔφεραν τὰ Ψαριανὰ καράβια ἦταν ποῦ δὲν ἠμπόρεσαν νὰ περάσουν ἀπὸ τὴν Ἀνατολὴ ζεϊμπέκια καὶ νὰ σφάξουν τοὺς Χριστιανούς. Οἱ Τοῦρκοι τοῦ νησιοῦ ἦταν ὀλίγοι, καὶ φοβοῦντανε πειὸ πολὺ αὐτοὶ ἀπὸ 'μᾶς παρὰ ἡμεῖς ἀπ' αὐτούς. Μιὰ φορὰ μάλιστα ποῦ πέρασεν ἀπὸ τὸ Πλωμάρι καὶ ὁ Ὑδραῖος Καπετάνιος, ὁ ξακουστὸς ἐκεῖνος Μιαούλης, ποῦ τὸν ἔτρεμαν οἱ ἄπιστοι ἄλλο τόσο ὅσο ἔτρεμαν τὸν καπετὰν Κανάρη τῶν Ψαρῶν, οἱ Τοῦρκοι ἔπεσαν στὰ πόδια τῶν Χριστιανῶν καὶ τοὺς παρακαλοῦσαν νὰ τοὺς κρύψουν 'στὰ σπήτιά των.

«Πέρασε ἕνας μῆνας ὕστερα ἀπὸ τὴ διάβα τοῦ Μιαούλη κ' ἡ τρομάρα τῶν ἀπίστων ἄρχισε νὰ περνᾷ κι' αὐτή. Ὁ Κουλαξῆς πασᾶς ἡσύχασε πλέον καὶ

δὲν ἐπίστευε νὰ ξανάλθουνε στὴ Μυτιλήνη Ψαριανὰ ἢ Ὑδραῖϊκα καράβια. Ἡ ἀγγαρειὲς καὶ ἡ τυραννία τῶν Χριστιανῶν, ποῦ εἴχανε σταματήσει γιὰ λίγο διάστημα γιὰ νὰ μὴν ἐπαναστατήσῃ τὸ νησί, ξανάρχισαν πάλιν. Οἱ Χριστιανοὶ ἦταν ἀπελπισμένοι. Τὸ λάδι τὸ ἔπερνε μὲ τὸ ζόρι ὁ πασᾶς δυὸ γρόσια τὸ λαΐνι. Τοῦ κόσμου τὰ μάτια εἴχαν μαυρίσει ἀπὸ τὴν καταπίεσι. Ὅλοι περιμέναν νὰ βάλῃ τὸ χέρι της ἡ Μεγαλόχαρη ἡ Παναγιὰ καὶ νὰ πάψουν τὰ μαρτύριά των.

«Μιὰ βραδυὰ τὸ καράβι τοῦ πατέρα μου ἦταν ἀραγμένο σ' αὐτὸ ἐδῶ τὸ κατάγιαλο, μέσα στὴ μασχάλη ποῦ κάνει ἐκεῖ πέρα 'στὸ γύρισμά της ἡ μύτη τῆς ἀμμουδιᾶς. Ἦταν μιὰ εὔμορφη μαγιάτικη βραδυά. Ἡ θάλασσα λάδι. Τὰ χαλίκια τῆς ἀκρογιαλιᾶς λαμποκοποῦσανε στὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ. Ἐγώ, μοῦτσος δέκα χρονῶν ἀκόμα, καθὼς σοῦ εἶπα, ἤμουνα ξαπλωμένος στὴν ἀμμουδιὰ καὶ τραγουδοῦσα. Ὁ πατέρας μου στεκόντανε ὄρθιος στὴν πλώρη καὶ ἀδημονοῦσε μὲ τὴ γαλήνη ἐκείνη ποῦ θὰ μᾶς ἔκανε νὰ μὴ βάλουμε πανιὰ τὸ πρωΐ, καθὼς ἦταν ἡ ἀπόφασι. Ἀνάσα ἀπὸ πουθενὰ δὲν ἔβγαινε. Τὰ παιδιὰ τοῦ καραβιοῦ εἶχον πάγει 'στὸ χωριὸ νὰ ψουνίσουν τὰ χρειαζούμενα τοῦ ταξειδιοῦ. Ἔξαφνα ἀκούω τὸ γέρο μου νὰ μοῦ φωνάζῃ·

«Ἔλα γρήγορα μέσα στὸ καράβι. Ἔρχονται Ψαριανοί!»

«Ἔτρεξα 'στὸ καράβι καὶ πῆγα ἴσια 'στὸν πατέρα μου. Δυὸ Ψαριανὰ τρεχαντήρια προβαίνανε ἐκείνη τὴν ὥρα ἀπὸ τὸ μύτη τοῦ μικροῦ κάβου. Οἱ Ψαριανοὶ τραβοῦσαν κουπὶ μὲ δύναμι καὶ τραγουδοῦσαν σὰν νὰ πήγαιναν 'στὸ πανηγῦρι. Σὲ λίγη ὥρα τὰ τρεχαντήρια ἦταν δίπλα μας. Τὸ καράβι μας τὸ 'γνώριζαν, κ' ἕνας ἀπὸ τοὺς καπετανέους ἦταν φίλος τοῦ πατέρα μου. Βγῆκαν ὅλοι 'στὴ στερειά, πενῆντα τὸν ἀριθμό, κ' ἐφώναξαν ἔξω τὸν πατέρα μου νὰ τὸν ρωτήσουν κἄτι πράγματα. Ὁ πατέρας μου ἐβγῆκε καὶ μετὰ ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας γύρισε στὸ καράβι καὶ μ' ἔστειλε νὰ φωνάξω τὰ παιδιὰ ἀπ' τὸ χωριὸ καὶ νὰ τοὺς 'πῶ ν' ἀγοράσουν ὅσα ψωμιὰ εὕρουν. Ὅταν ἐγυρίσαμε δώσαμε τὰ παραπάνω ψώνια 'στοὺς Ψαριανούς. Μᾶς εἶπαν πῶς ἦρθαν γιὰ νὰ ἐπαναστατήσουν τὸ Πλωμάρι καὶ πῶς θὰ πήγαιναν ἄλλα τρεχαντήρια μὲ δυὸ μεγάλα καράβια στὴ Μυτιλήνη καὶ σὲ ἄλλα παράλια μέρη τοῦ νησιοῦ γιὰ νὰ σηκώσουν τοὺς Χριστιανοὺς στὸ ποδάρι. Στὸν πατέρα μου εἶπαν νὰ μείνῃ ἐδῶ μὲ τὸ καράβι γιὰ νὰ μὴ δώσουν 'στὸ μέρος τοῦτο προσοχὴ οἱ Τοῦρκοι.

ΕΞΟΧΙΚΗ ΘΕΣΙΣ ΠΛΩΜΑΡΙΟΥ

«Τὴν ἴδια νύχτα οἱ δυὸ καπετανέοι πῆγαν 'στὸ χωριό, μαζέψανε τὰ καλλίτερα παλληκάρια καὶ τοὺς εἶπαν τὸ σκοπό τους. Τὰ παλληκάρια βρεθῆκαν σύμφωνα γιὰ τὴν ἐπανάστασι. Ἦταν ἡμέρα Πέμπτη. Τὴν Παρασκευὴ καὶ τὸ Σάββατο οἱ Ψαριανοὶ θὰ ἔμεναν κρυμμένοι στὴ σπηλιὰ ποῦ σοῦ εἶπα προτήτερα καὶ τὴν Κυριακὴ ποῦ θὰ μαζευούτανε ὅλος ὁ κόσμος στὴν ἐκκλησιὰ θὰ ἐκήρυττεν ὁ παπᾶς τὴν ἐπανάστασι.

«Ξημέρωσε ἡ Παρασκευὴ καὶ ὅλα πήγαιναν περίφημα. Οἱ Τοῦρκοι τοῦ κονακιοῦ δὲν ἐφαίνονταν νὰ εἶχαν πάρῃ εἴδησι καὶ ἔμεναν ἥσυχη καὶ ἀνέννοιαστοι. Ξημέρωσε καὶ τὸ Σάββατο κ' οἱ Ψαριανοὶ περίμεναν πότε νὰ νυχτώσῃ καὶ νὰ ξημερώσῃ κ' ἡ Κυριακή, γιὰ νὰ βγοῦν 'στὸ φανερὸ καὶ νὰ ἑνωθοῦν μὲ τὰ παλληκάρια τοῦ χωριοῦ».

Εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ μπάρμπα Βάσσου ἐπεχύθη αἴφνης νεκρικὴ ὠχρότης. Οἱ μισοσβυσμένοι ὀφθαλμοί του ἔγειναν ἀνεκφράστως περίλυποι, καὶ ἕνας στεναγμὸς ἄλγους, ποῦ συνεκλόνισεν ὁλόκληρον τὸ ἀνθρώπινον ἐκεῖ ὁ ἐρείπιον ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸ στῆθός του.

«Μαύρη 'μέρα 'κεῖνο τὸ Σάββατο!» εἶπε. "Ἄτιμη προδοσιὰ τἄφαγε τὰ καϋμένα τὰ λεβεντόπουλα! Ἀχ, καταραμένε Τουρκόσπορε! ἀνάθεμα στὴ ἀκάθαρτη ψυχή σου καὶ 'στὰ κόκκαλά σου! κατάρα 'στὴ γενεά σου, ἀβάφτιστε!»

"Ἕνας Ἑβραῖος πραματευτής, ποῦ τὸν ἔκανε ἡ μάνα του μ' ἕνα Τοῦρκο ζαπτιέ, ποιὸς ξέρει πῶς ἔμαθε τὸ μυστικὸ τῆς ἐπαναστάσεως καὶ τὸ μέρος ποῦ ἦτανε κρυμμένοι οἱ Ψαριανοὶ καὶ τὰ ἐπρόδωσε ὅλα 'στὸ κονάκι πρωΐ πρωΐ τὴν Παρασκευή. Τὴν ἴδια ὥρα στάλθηκε πεζοδρόμος στὴ Μυτιλήνη νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν πασᾶ καὶ νὰ στείλῃ στρατό. Τὸ Σάββατο, μόλις βασίλεψεν ὁ ἥλιος, τὰ βουνὰ γύρω στὸν κάμπο ἦταν ζωσμένα ἀπὸ Τούρκους. Θὰ ἦταν παραπάνω ἀπὸ πεντακόσοι. Ὁ πατέρας μου ἔβαλεν ἀμέσως πανιὰ καὶ τραβηχθήκαμε πέρα ἀπὸ τὸν κάβο, γιατὶ ὅπλα δὲν εἴχαμε νὰ βοηθήσωμε τοὺς Ψαριανούς. Ἡ νύχτα πλάκωνε καὶ οἱ Τοῦρκοι χαμηλώνανε σιγὰ σιγά. Οἱ Ψαριανοὶ ἐβγῆκαν ὅλοι ἔξω ἀπ' τὴ σπηλιὰ καὶ πιάσαν μετερίζια.

"Ἄρχισε τότε μιὰ μάχη - γρια, μιὰ ἀνθρωποθυσία φοβερή, καὶ εἶδαν τὰ μάτιά μου πράματα ποῦ δὲν εἰμπορεῖ ἡ γλῶσσά μου νὰ σοῦ τὰ παραστήσῃ.

«Ὡς 'στὰ μεσάνυχτα τὰ Ψαριανὰ λιοντάρια κρατοῦσαν μακρυὰ τοὺς Τούρκους μὲ τὰ βροντερὰ ἀστροπελέκια ποῦ κρατοῦσαν 'στὰ χέριά τους. Κάπου κάπου, γιὰ νὰ κάνουν οἰκονομία 'στὸ μπαροῦτι καὶ 'στὲς σφαῖρες, ἄφηναν τὰ μετερίζια κ' ἔπεφταν μὲ τὰ σπαθιὰ 'στὰ χέρια 'σὰν τὸν ἄγριο βορρειὰ ἐπάνω 'στοὺς Τούρκους, νὰ τοὺς φάγουν μὲ τὰ δόντιά τους καὶ νὰ τοὺς ξεσχίσουν. Εἶδα θεριά, εἶδα παλληκάρια, μὰ σὰν τοὺς πενῆντα ἐκείνους Ψαριανοὺς δὲν εἶδα κ' οὔτε ἐλπίζω νὰ 'δῶ. Ἦταν 'σὰν τὰ ἄγρια ἐκεῖνα κύματα τοῦ κάβου Μαληᾶ, ποῦ πέφτουν μὲ μανία στοὺς βράχους τῆς στερειᾶς νὰ τοὺς μαδήσουν καὶ νὰ τοὺς καταπιοῦνε. Πίσω ἀπὸ τὸν μικρὸ κάβο ποῦ στάθηκε τὸ καράβι μας ἔβλεπα τῆς ἀστραπὲς ἐκεῖνες τῶν τουφεκιῶν καὶ ἡ καρδιά μου ἐχτύπα κ' ἔτρεμε μὴν τύχῃ καὶ πέσῃ κανένα ἀπὸ τὰ λεοντόκαρδα ἐκεῖνα παλληκάρια καὶ χάσῃ ἡ λευτεριά, ποῦ τὴν τραγουδοῦσα 'σὰν ἀγαπητικιά μου 'μέρα νύχτα στὴν πλώρη τοῦ καραβιοῦ, τέτοιους μοναδικοὺς ἥρωας. Κι' ἀλήθεια, δὲν ἔπεσε κανένα παλληκάρι. Δὲν εἶδαν οἱ παληότουρκοι τὴ νεκρὴ ὄψι κανενοῦς ἀπ' τοὺς λεβεντάδες ἐκείνους.

Δὲν ἔπεσε μισὸς Ψαριανός, κ' οἱ Τοῦρκοι ἦταν ἀποδεκατισμένοι. Ἑκατὸ βρωμόσκυλλα εἶχαν στρωθῆ στὴ γῆ. Τὸ μπαροῦτι ὅμως τῶν Ψαριανῶν ἐσώθηκε ὕστερα ἀπὸ τόσων ὡρῶν ἀκατάπαυστο τουφέκι, κι' οἱ καπετανέοι διέταξαν ἔφοδο μὲ τὸ σπαθὶ στὸ χέρι.

«Οἱ Τοῦρκοι καταλάβανε πῶς σώθηκε τὸ μπαροῦτι τῶν Ψαριανῶν καὶ ἄρχισαν νὰ κατεβαίνουν χαμηλότερα. Οἱ Ψαριανοὶ ἀφῆκαν τὰ μετερίζια καὶ ριχτήκανε μὲ μανία κατ' ἐπάνω τους. Στὴ μέση τοῦ κάμπου συναντηθήκανε τετρακόσιοι Τοῦρκοι μὲ τοὺς πενῆντα Ψαριανούς, κι' ἄκουσα τότε μουγκρισμοὺς ἀπελπισμένων λεονταριῶν καὶ φωνὲς σπαρακτικὲς Τούρκων ποῦ τοὺς ἁρπάζανε οἱ Ψαριανοὶ ἀπ' τὸ λαιμὸ καὶ τοὺς τραβοῦσαν μὲ τὸ χέρι τὸ καρύδι καὶ τοὺς τρυποῦσαν πέρα πέρα τὰ ἄνανδρα στήθη τους, κ' εἶδα ἀνθρώπους νὰ χτυπιοῦνται 'σὰν τὰ δένδρα τοῦ κάμπου ποῦ ξερριζώνει ὁ ἀνεμοστρόβιλος καὶ τὰ πετᾷ τὸ ἕνα 'πάνω στ' ἄλλο καὶ τὰ συντρίβει καὶ τὰ χωρίζει δυὸ 'στὴ μέση.

«Ἔξαφνα βλέπουμε νὰ ξεπροβάλουν ἀπὸ πίσω ἀπὸ τὸν ἄλλο κάβο τρία καράβια μὲ τὴν κόκκινη σημαία τῶν ἀπίστων. Βάλαμε φωνὲς καὶ δώσαμε εἴδησι στὰ παλληκάρια. Ἐκεῖνοι μᾶς ἀκούσανε καὶ ἄρχισαν μὲ τρόπο καὶ σιγὰ σιγὰ νὰ τραβιῶνται πίσω στὸ βράχο γιὰ νὰ μποῦνε στὴ σπηλιὰ καὶ νὰ πουλήσουν τὴν ζωή τους ὅσον μποροῦσαν ἀκριβώτερα. Ἐλπίδα νὰ γλυττώσουν δὲν ὑπῆρχε. Τὰ τουφέκιά τους ἦταν ἄχρηστα καὶ χωρὶς μπαροῦτι καὶ τὰ σπαθιά τους μισοσπασμένα.

«Ἤξευραν πῶς πηγαῖναν στὸ μαρτύριο· μὰ τέτοιο μαρτύριο γιὰ τὴν νεκρανάστασι τῆς δόλιας πατρίδας τὸ ζήλεψα κ' ἐγώ, τὸ πόθησα ὁλόψυχα 'κείνη τὴν ὥρα, τὸ ὠνειρεύτηκα κι' ὅταν μεγάλωσα καὶ τραγουδοῦσα τὸν μαρμαρωμένα βασιλιά, ἀγρυπνῶντας 'στὸ τιμόνι τοῦ καραβιοῦ».

Ἔσκυψεν ὁ γέρος τὸ σεβάσμιο κεφάλι του καὶ τὸν ἐπήρανε τὰ κλάματα. Ὅταν τὸ ξανασήκωσε πάλιν, μιὰ φλογερὴ εὐχὴ ἐβγῆκε ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς του καὶ τὰ τρεμουλιαστὰ χείλη του τὴν ἔστειλαν 'ψηλὰ 'στὸν καθάριο οὐρανό!

«Μεγαλοδύναμε», ἀνέκραξε μὲ πόνο καὶ μὲ λαχτάρα. «βάλε τὸ ἁγιό σου χέρι νὰ μᾶς γλυττώσῃς ἀπ' τὴν ἄτιμη σκλαβιὰ ἢ δῶσε 'στὸ γένος ὁλόκληρο τὸν μαρτυρικὸ καὶ τίμιο θάνατο τῶν Ψαριανῶν!... Φθάνει πλειὸ ἡ μαρτυρικὴ ζωή! Δός μας ἐλεύθερη ζωὴ ἢ μαρτυρικὸ θάνατο!»

Ἀπέμαξε τὰ δάκρυά του καὶ μοῦ ἔδωκε τὸ τέλος τῆς τραγῳδίας.

«Τί νὰ σοῦ τὰ λέγω» παιδί μου, ἐξηκολούθησε. «Σπαράζεται ἡ καρδιά μου ὅταν θυμηθῶ τί ἔγεινε ἐδῶ ὕστερα ἀπὸ τὴν ὑποχώρησι τῶν παλληκαριῶν. Δὲν 'μπορῶ νὰ σοῦ τὰ περιγράψω γιατὶ μὲ πνίγει ὁ πόνος καὶ παθαίνεται φοβερὰ ἡ καρδιά μου. Νά, σοῦ εἶπα, ἐδῶ μέσα στὴ σπηλιὰ εἶνε τὰ κόκκαλα τῶν λεβεντάδων, κάτασπρα καὶ μοσχομυρισμένα 'σὰν τὴν ἁγνὴ ψυχή τους. Τοὺς ἔκαψαν οἱ ἄπιστοι μέσα 'στὴ σπηλιά. Ἀπ' τὰ καράβια ἐβγῆκαν ἄλλοι τρακόσιοι Τοῦρκοι καὶ ζώσανε τὸ βράχο μὲ τοὺς πρώτους. Οἱ Ψαριανοὶ ἐπολεμοῦσανε μὲ τὰ δόντια καὶ τὲς πέτραις, γιατὶ ἄλλο ὅπλο δὲν τοὺς εἶχε μείνῃ. Κανεὶς δὲν ξεύρει πόσους ἔστρωσαν στὴν γῆ πρὶν νὰ τοὺς κλείσουν οἱ Τοῦρκοι 'στὴ σπηλιὰ καὶ νὰ βάλουν φωτιὰ καὶ στὰ δυὸ στόματά της. Ὁ καπνὸς καὶ ἡ φλόγες ἔδωκαν τίμιο τέλος 'στὴ πολύτιμη ζωή τους. Τοῦρκος, σοῦ ξαναλέγω, δὲν εἶδε τὴ νεκρὴ ὄψι Ψαριανοῦ!».

Τὸ βλέμμα του ἐβυθίσθη εἰς τὸ κενόν, ὡς νὰ

ἐζήτει κἄτι ποῦ ἔλειπε ἀπὸ τὸ παρὸν καὶ ποῦ τὸ περίμενε ἀπὸ τὸ μέλλον, καὶ μετὰ μίαν στιγμὴν ὠρθώθη εἰς τοὺς πόδας του σταθερὸς καὶ εὐθυτενής, ὡς νὰ τοῦ ἔλειπον πενῆντα χρόνια.

«Μὰ τί τὰ θέλεις», μοῦ εἶπε. «ὁ θάνατος ἔπρεπε νὰ τοῦ λυπηθῇ ἐκεῖνα τὰ ἀτίμητα παλληκάρια καθὼς κι' ὅλους τοὺς ἄλλους γίγαντας ποῦ ἔφαγε ἡ ἐπανάστασι. Ἡ λευτεριὰ δὲν θὰ ξαπλώσῃ τὰ φτερά της σ' ὅλο τὸ γένος μας, ἂν δὲν ἀναστηθοῦν ἐκεῖνοι οἱ λεοντόκαρδοι λεβεντάδες, ἂν δὲν ξαναγυρίσῃ ἡ ψυχή τους νὰ μποῦν μέσα 'στὰ στήθια τῆς 'δικῆς σου γενεᾶς ποῦ σπαταλᾷ τὰ πατρικὰ ἀγαθὰ 'σὰν τὸν ἄσωτο υἱό! Πὲς ἀμὴν κα' ἔλα νὰ προσκυνήσῃς 'στὴν ἅγια σπηλῃά»

—'Αμήν, ἐφώναξα μὲ ὅλην μου τὴν καρδιὰ καὶ ἀκολούθησα τὸ γέρο 'στὸ ἱερὸ προσκύνημα.

ΑΛΚΑΙΟΣ

ΠΟΤΕ Ο ΒΟΡΕΙΟΣ ΠΟΛΟΣ ΗΤΟ ΘΕΡΜΟΣ

Ἡ ἐπιστήμη δὲν ἐννοεῖ νὰ ἀφήσῃ τίποτε εἰς τὸν τόπον του... οὔτε αὐτὸν τὸν Βόρειον Πόλον. Ἐννοεῖ νὰ τὸν μετακινήσῃ καὶ αὐτὸν καὶ νὰ τὸν μεταβάλῃ εἰς ἀπέραντον τροπικὸν κῆπον μὲ τὰς πέριξ του παγωμένας χώρας, ἀφοῦ, λέγει, ἦτο καὶ ἄλλοτε τοιοῦτος καὶ εὑρίσκετο εἰς ἄλλην θέσιν ἀπέναντι τοῦ ἡλίου.

Μάλιστα, αὐτὰ τὰ περίεργα πράγματα λέγει ἡ ἐπιστήμη διὰ στόματος τῶν μετεωρολόγων καὶ τῶν ἀστρονόμων. Ὁ κατάψυχρος καὶ παγωμένος Βόρειος Πόλος, τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ ὁποίου τόσοι τολμηροὶ ἐξερευνηταὶ ἐφιλοδόξησαν καὶ τὸν ὁποῖον ἐμοίραζον τ λευταίως ἐπὶ μῆνας ὁ Πῆρυ καὶ ὁ Κούκ, ἕως ὅτου ἀπεδείχθη ὁ δεύτερος σωστὸς κοῦκος καὶ ἔμεινεν ὁ πρῶτος ἀπόλυτος κυρίαρχος καὶ δεσπότης τῶν πάγων του, αὐτὸς ὁ περιμάχητος Βόρειος Πόλος ἦτο πρὸ τριῶν ἑκατομμυρίων ἐτῶν θερμός.

Εἰς ἡμᾶς ἡ ἐποχὴ αὐτὴ φαίνεται ἀπομεμακρυσμένη, ὥστε δὲν ἐνδιαφερόμεθα καὶ πολὺ πολὺ νὰ μάθωμεν πῶς ἦτο τότε ὁ Βόρειος Πόλος καὶ ἡ γῆ ἐν γένει. Διὰ τὴν γῆν ὅμως τὸ πρᾶγμα εἶνε διαφορετικόν. Ἂν ληφθῇ ὑπ' ὄψει ὅτι ἡ γῆ καὶ εἰς ἐκείνην ἀκόμη τὴν ἀπομεμακρυσμένην ἐποχὴν ἦτο ἀρκετὰ γραῖα, ἀφοῦ ἔφερεν εἰς τὴν ῥάχιν της τὴν ἐπίδρασιν 50,000,000 ἐτῶν, καὶ ἂν ἡ γῆ εἶχε ψυχὴν καὶ λογικόν, ὅπως ἡμεῖς, θὰ τῇ ἐφαίνετο τὸ ἔκτοτε διάστημα ὅπως φαίνεται εἰς τὸν ἄνθρωπον τὸ ἀπὸ τοῦ πεντηκοστοῦ μέχρι τοῦ πεντηκοστοῦ τρίτου ἔτους διάστημα. Τὴν μεταβολὴν ἡ ὁποία ἐπῆλθεν εἰς τὸν Βόρειον Πόλον θὰ τὴν εἶχε πρόσφατον εἰς τὴν μνήμην της, ὅπως ἔχει πρόσφατον εἰς τὴν μνήμην του ὁ ἄνθρωπος τὸ γεγονὸς ὅτι εἰς τὸ πεντηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του εἶχεν ὡραίαν κόμην καὶ εἰς τὸ πεντηκοστὸν τρίτον ἔγεινε φαλακρός.

Τὸ ὅτι ὁ Βόρειος Πόλος ἦτο ἄλλοτε θερμὸς δὲν εἶνε νέα θεωρία. Πρὸ ἑκατὸν περίπου ἐτῶν ἦτο γνωστὸν ὅτι ὁ Ἀρκτικὸς ὠκεανὸς ἦτο ἄλλοτε τροπικὴ θάλασσα· τὸ γεγονὸς ὅμως ὅτι ἡ κατάστασις αὐτὴ θὰ ἐπανέλθῃ πάλιν μετὰ πάροδον ἑκατομμυρίων ἐτῶν ἐγνώσθη μᾶλλον προσφάτως. Περιπλέον εἶνε τώρα βέβαιοι οἱ ἐπιστήμονες ὅτι, πρὶν ἐπέλθῃ τὸ τέλος τοῦ κόσμου, ὁ Βόρειος Πόλος θὰ γείνῃ ὄχι ἅπαξ, ἀλλὰ πολλάκις, ἀπὸ ψυχροῦ θερμὸς καὶ τἀνάπαλιν.

Ἡ πρώτη ὑπόνοια περὶ τῆς διαφορετικῆς καταστάσεως τοῦ Βορείου Πόλου εἰς προγενεστέραν ἐποχὴν συνελήφθη ἀπὸ μερικοὺς Γερμανοὺς βοτανολόγους, οἱ ὁποῖοι ἀνεκάλυψαν εἰς ἕνα λόφον παρὰ τὸν Ῥῆνον ποταμὸν ἓν ἀπολιθωμένον κλιματόφυλλον. Τὸ κλιματόφυλλον τοῦτο δὲν ὡμοίαζεν ἀκριβῶς μὲ τὰ κλιματόφυλλα τὰ ὁποῖα ἐγνώριζον οἱ βοτανολόγοι καὶ συνεπῶς οὗτοι ἐσχημάτισαν τὴν ἰδέαν ὅτι ἡ γῆ παρῆγεν ἄλλοτε διαφορετικὰς σταφυλάς, ἄρα καὶ διαφορετικὰ μῆλα, καὶ ἄπια καὶ σῦκα κ. τ. λ. καὶ τὰ δένδρα τὰ ὁποῖα τὰ ἔκαμον ἦσαν διαφορετικὰ ἀπὸ τὰ σημερινά. Ἀμέσως λοιπὸν ἔρευνα καὶ ἀναστάτωσις τοῦ ἐδάφους τῆς Γερμανίας καὶ κοσκίνισμα τοῦ χώματος, διὰ νὰ εὑρεθοῦν καὶ ἄλλων φυτῶν ἀπολιθωμένα φύλλα καὶ κορμοί. Ἐγεννήθη οὕτω μία νέα ἐπιστήμη—ἡ παλαιοβοτανική.

Ἀφοῦ ἐγένοντο ἔρευναι εἰς τὸ ἔδαφος τῆς Γερμανίας καὶ εὑρέθησαν διάφορα ἀπολιθωμένα φυτά, μετεδόθη ἡ παλαιοβοτανικὴ ἐπιδημία καὶ εἰς ἄλλας χώρας τῆς Εὐρώπης. ἀπὸ δὲ τὴν Εὐρώπην οἱ βοτανολόγοι ἐξεστράτευσαν κατόπιν εἰς τὴν ἀρκτικὴν ζώνην. Οἱ βοτανολόγοι δὲν ἐγνώριζον τί θὰ εὕρισκον ἐκεῖ, οὔτε εἶχον μεγάλας ἐλπίδας. Τὸ πολὺ πολὺ ἤλπιζον ὅτι θὰ εὕρισκον ἀπολυθώματα ἀτροφικῶν τινων καὶ ἀτελῶν ἀνθέων, τὰ ὁποῖα δυνατὸν νὰ ἐφύτρωνον ἐκεῖ εἰς παρῳχημένας ἐποχὰς ἐν μέσῳ τῶν πάγων καὶ τῶν χιόνων. Πρὸς μεγάλην των ἔκπληξιν ὅμως εὗρον τέλεια τροπικὰ φυτὰ—μὴ ἀπολιθωμένα ἀκόμη—μεταξὺ τῶν πάγων καὶ τῶν βράχων τῆς γῆς.

Λοιπὸν δὲν ὑπῆρχεν ἀμφιβολία ὅτι αἱ περὶ τὸν Βόρειον Πόλον χῶραι εἶχον ἄλλοτε τροπικὸν κλίμα.

Οἱ βοτανολόγοι, φυσικά, δὲν ἠδύναντο νὰ προχωρήσουν περισσότερον. Ἦλθε τότε ἡ σειρὰ τῶν γεωλόγων, οἱ ὁποῖοι καθώρισαν τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἐφύοντο εἰς τὰς πολικὰς χώρας τὰ φυτὰ ἐκεῖνα. Μερικοὶ γεωλόγοι ἔκαμαν ἕνα περίπατον εἰς τὴν ἀρκτικὴν ζώνην, ἔσκαψαν πρὸς ἀφαίρεσιν τῶν αἰωνίων πάγων, ἔφθασαν εἰς τὸν πραγματικὸν φλοιὸν τῆς γῆς καὶ ἤρχισαν νὰ ἐξετάζουν τοὺς βράχους. Ἀνάγκη νὰ εἴπωμεν ὅτι οἱ βράχοι εἶναι τὸ ὡρολόγιον καὶ τὸ ἡμερολόγιον τῶν γεωλόγων. Ὅπως τὸ ὡρολόγιον μᾶς λέγει τί ὥρα εἶναι, τοιουτοτρόπως καὶ οἱ βράχοι λέγουν εἰς τὸν γεωλόγον ποίας ἡλικίας εἶναι τὸ στρῶμα τῆς γῆς εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκονται, περιπλέον δὲ εἶναι γεγραμμένη ἐπ' αὐτῶν, ὡς ἐν ἡμερολογίῳ, ἡ γεωλογικὴ ἱστορία τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Διάφορα σημεῖα τοῦ βράχου ὁμιλοῦν εἰς τὸν γεωλόγον καὶ λέγουν ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐφύτρωνον εἰς τὴν γῆν τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ φυτόν, τὸ κλίμα τοῦ μέρους ἐκείνου ἦτο τοιοῦτον ἢ τοιοῦτον, εἰς τὴν τάδε ἐποχὴν ἐπῆλθε ἡ δεῖνα γεωλογικὴ ἢ κλιματολογικὴ μεταβολὴ κτλ.

Ὡμίλησαν λοιπὸν καὶ οἱ πολικοὶ βράχοι εἰς τοὺς γεωλόγους καὶ τοῖς εἶπον ὅτι τὰ εὑρεθέντα φυτὰ ἐφύτρωνον εἰς τὴν ἀρκτικὴν ζώνην κατὰ τὴν τεταρτογενῆ ἐποχήν, ἤτοι πρὸ τριῶν περίπου ἑκατομμυρίων ἐτῶν. Ἄρα τότε ὁ Βόρειος Πόλος ἦτο τόσον θερμός, ὅσον εἶνε τώρα ὁ Ἰσημερινός.

Οἱ γεωλόγοι εὗρον ὅ,τι ἦτο σχετικὸν μὲ τὴν ἐπιστήμην των καὶ κατόπιν παρέπεμψαν τὴν ὑπόθεσιν εἰς τοὺς ἀστρονόμους. Οὗτοι ὅμως, περισσότερον φιλόνεικοι ἀπὸ κάθε ἄλλην τάξιν ἐπιστημόνων, δὲν κατώρθωσαν νὰ συνεννοηθοῦν καὶ νὰ συμφωνήσουν ταχέως, ἤριζον δὲ ἐπὶ μακρὸν χρόνον μεταξύ των, ὑποστηρίζοντες διαφορετικὰς γνώμας.

Κάποιος Ἄγγλος ἱερεὺς καὶ ἀστρονόμος ἐν ταὐτῷ, ὀνόματι Φίσερ, ἰσχυρίζετο ὅτι ἐπειδὴ ἡ γῆ ἀποτελεῖται εἰς τὸ ἐσωτερικόν της ἀπὸ μὴ συμπαγῆ μᾶζαν ὁ δὲ φλοιός της εἶναι τόσον λεπτὸς ὅσον καὶ τὸ κέλυφος τοῦ καρύου ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ λοιπὸν μέρος τοῦ καρποῦ αὐτοῦ, ἐν τῇ ταχείᾳ περιφορᾷ της περὶ τὸν ἥλιον ἐκρημνίσθη ὁ φλοιός της πάντοθεν πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν μᾶζαν καὶ ὡς ἐκ τούτου ὁ Ἰσημερινὸς μετεκινήθη πρὸς βορρᾶν, ὅπου ἐκαλύφθη ὑπὸ τῶν πάγων. Κατὰ τὸν Φίσερ λοιπόν, δὲν ἦτό ποτε τὸ κλίμα τῆς ἀρκτικῆς ζώνης θερμόν, ὥστε νὰ φύωνται ἐκεῖ τροπικὰ φυτά, ἀλλὰ μετῴκησεν ἐκεῖ ὁ Ἰσημερινὸς χωρὶς νὰ συμπαραλάβῃ μαζύ του καὶ τὸ κλίμα του.

Ἄλλος Ἄγγλος, ὁ δόκτωρ Ἰωάννης Ἔβανς, ἔρριψεν εἰς τὸ μέσον μίαν διαφορετικὴν γνώμην. Ἡ γνώμη του ἦτο ὅτι εἰς μὲν τὴν ἀρκτικὴν ζώνην συνέβη μεγάλη ὕψωσις τοῦ ἐδάφους, ἕνεκα ἡφαιστειώδους ἐνεργείας, εἰς δὲ τὴν ζώνην τοῦ Ἰσημερινοῦ ἐπῆλθε καθίζησις τοῦ ἐδάφους, οὕτω δὲ ἀπώλεσεν ἡ γῆ τὴν ἰσορροπίαν της καὶ μετέβαλε θέσιν ἀπέναντι τοῦ ἡλίου, τοῦ μὲν Ἰσημερινοῦ λαβόντος τὴν θέσιν τοῦ Πόλου τοῦ δὲ Πόλου ἐλθόντος εἰς τὴν θέσιν τοῦ Ἰσημερινοῦ. Ἐν ἄλλαις λέξεσιν ὁ δόκτωρ Ἔβανς ἐφρόνει ὅτι δὲν ἐταξείδευσεν ὁ Ἰσημερινός, ἀλλ' ἀντεστράφη ἡ θέσις τῆς γῆς ἀπέναντι τοῦ ἡλίου.

Ὁ σὲρ Οὐΐλλιαμ Θόμψων ὅμως, Ἄγγλος καὶ οὗτος, ἔκαμε τὸν ἑξῆς ὑπολογισμόν: Ἂν τὸ ἔδαφος τῆς γῆς ὑψοῦτο εἴς τι μέρος, ἔχον ἔκτασιν χιλίων τετραγωνικῶν μιλίων, κατὰ δέκα χιλιόμετρα, ἡ γῆ δὲν θὰ μετεκινεῖτο περισσότερον ἀπὸ 34 πόδας. Ὥστε ὁ δόκτωρ Φίσερ δὲν εἶχε κάμει καλὰ τὸν λογαριασμόν του.

Ἄλλοι ἀστρονόμοι προέτειναν ἄλλας λύσεις τοῦ ζητήματος, ἐξίσου ἀνεπιτυχεῖς, καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ λογομαχία ἐξηκολούθησεν ἐπὶ ἔτη. Ἐπὶ τέλους οἱ ἀστρονόμοι ἐστράφησαν πρὸς ἄλλην διεύθυνσιν ὅπως εὕρουν τὴν ζητουμένην λύσιν.

Ἦτο γνωστὸν ἀπὸ τοῦ 1100 π. Χ., ὅτε ἔζη ὁ Κινέζος ἀστρονόμος Τσεοῦ-Κόγκ, ὅτι ὁ ἄξων τῆς γῆς δὲν ἀποτελεῖ ὀρθὴν γωνίαν μὲ τὸ ἐπίπεδον τῆς τροχιᾶς της, καὶ ὄχι μόνον τοῦτο, ἀλλ' οὔτε κἂν τηρεῖ πάντοτε τὴν αὐτὴν στάσιν. Ἄλλοι νεώτεροι ἀστρονόμοι ἐξηκρίβωσαν ὅτι ἡ μετακίνησις τοῦ ἄξονος τῆς γῆς γίνεται μὲ ἀναλογίαν 60 μιλίων εἰς διάστημα 71 ἐτῶν ἐτῶν, κατ' αὐτὸν δὲ τὸν τρόπον ἡ γωνία αὐτοῦ πρὸς τὸ ἐπίπεδον τῆς τροχιᾶς τῆς γῆς τείνει νὰ γείνῃ ὀρθή. Ἄρα τὰ δύο ἄκρα τοῦ ἄξονος τῆς γῆς, ὁ Βόρειος καὶ ὁ Νότιος Πόλος, δὲν μένουν πάντοτε εἰς τὴν αὐτὴν ἀπέναντι τοῦ ἡλίου θέσιν. Χωρὶς καθιζήσεις λοιπὸν καὶ ἀνυψώσεις τοῦ ἐδάφους, ἡ γῆ μεταβάλλει θέσιν ἀπέναντι τοῦ ἡλίου. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὁ Βόρειος Πόλος ἦτο μίαν φορὰν ἀπέναντι ἀκριβῶς τοῦ ἡλίου, ὅπως εἶνε τώρα ὁ Ἰσημερινός, ἀλλ' ἀπεμακρύνθη κατόπιν αὐτοῦ καὶ ἐκαλύφθη ὑπὸ αἰωνίων πάγων, καὶ μέλλει πάλιν νὰ καταλάβῃ μετὰ καιρὸν τὴν προτέραν θέσιν του.

Τότε ἡ Νέα Ὑόρκη θὰ ἔχῃ τροπικὸν κλίμα καὶ θὰ φύωνται εἰς τοὺς ἀγρούς της βανανέαι καὶ φοίνικες, τὸ ἴδιον δὲ θὰ συμβῇ καὶ διὰ πολλὰ μέρη τῆς Εὐρώπης, ἐνῷ ἡ κατάψυχρος καὶ ἄξενος Γροιλανδία θὰ ἔχῃ τὸ τωρινὸν κλίμα τῆς Νέας Ὑόρκης. Πολὺ ὅμως πρὸ τῆς ἀκαταστάτου ἐκείνης ἐποχῆς, ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου θὰ ἔχῃ πλέον κατακυριεύσει τὰ μυστήρια καὶ τὰς δυνάμεις τῆς φύσεως καὶ διὰ διαφόρων τεχνητῶν μέσων ἡ ἡλιακὴ θερμότης θὰ διανέμεται ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς ὅπως θὰ θέλῃ ὁ ἄνθρωπος. Οἱ ἐπιστήμονες ἤρχισαν ἤδη νὰ καταγίνωνται εἰς τὴν μελέτην τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου ζητήματος. Φρονοῦσιν ὅτι ἡ εἰς τὴν γῆν προσπίπτουσα θερμότης τοῦ ἡλίου εἶναι ἀρκετὴ ὥστε νὰ καταστῇ διὰ μεθοδικῆς διανομῆς αὐτῆς κατοικήσιμος πᾶσα γωνία τῆς ὑδρογείου. Σήμερον ὁ Ἰσημερινὸς ὑπερθερμαίνεται εἰς βάρος τῶν πολικῶν ζωνῶν. Τὸ τοιοῦτον ὅμως εἶνε προφανὴς μεροληψία καὶ δὲν πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐπ' ἄπειρον.

ΑΠΟ ΣΤΟΜΑ ΣΕ ΣΤΟΜΑ
Η ΣΟΥΒΛΑ ΤΟΥ ΠΑΣΑ

Στὸ ψήλωμα τοῦ κάμπου καὶ στὸ Μυστρᾶ κοντὰ
πασσᾶς γιγάντος τρώει καὶ πίνει καὶ γλεντᾷ.
σιμά του εἶνε ριγμένη μεγάλη καὶ τραχὴ
ἡ λιγδωμένη σούβλα ποῦ τοὔψησαν τ' ἀρνί.

Ἐκεῖνος μὲ τραγούδια τὴν ὥρα του περνᾷ,
μὰ ἕνας ρωμηὸς παρέκει ποῦ ὁλόρθος τὸν κερνᾷ
ὁλόγυρα κυττάζει τὰ ὁλανθισμένα μέρη
καὶ βαρειαναστενάζει καὶ τρέμει του τὸ χέρι.
— Τί ἔχεις, Ρωμηέ, καὶ τρέμει τὸ χέρι ποῦ κερνᾷ
καὶ βαρειαναστενάζουν τὰ χείλη τὰ στεγνά;
καὶ τί συχνοκυττάζεις τριγύρω κ' ἀντικρὺ
μὲ πικραμένην ὄψι καὶ μὲ καρδιὰ πικρή;

— Ἀλλοίμονο πασσᾶ μου! τοῦτ' ἡ πανώρηα χώρα
ὅλη δική μας ἤταν κ' εἶνε δική σας τώρα.
μὰ λέει μιὰ προφητεία καὶ θἄβγῃ ἀληθινὴ
πῶς μὲ καιρὸ καὶ πάλι δική μας θὰ γενῇ.
Γελᾷ ὁ πασᾶς κ' ἁρπάζει μὲ βιὰ τὴ σούβλα ἐκείνη
στὸ χῶμα τήνε χώνει κι' ὁλόρθη-τήνε στήνει
καὶ λέει: ὅταν φυτρώσῃ καὶ βγάλῃ φύλλ' αὐτὴ
τότε δική σας θἄνε κ' ἡ χώρα ἡ ζηλευτή.

Τὸ μισερό του λόγο πρὶν ἀποσώσῃ ἀκόμα
ἐφύτρωσεν ἡ σούβλα κ' ἐρρίζωσε στὸ χῶμα
κ' ἔγινε κυπαρίσσι μὲ φύλλα προφαντὰ
στὸ ψήλωμα τοῦ κάμπου καὶ στὸ Μυστρᾶ κοντά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ΤΟ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΠΑΓΑΝΕΛΗ

....Ἐκεῖ, δεξιά, πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἀρακύνθου, ὁ πάλλων θαλασσοπόρος μὲ ἀνεσταλμένην τὴν πνοὴν ἀναζητεῖ εἰς τὸ σκότος τὸ φῶς τοῦ Μεσολογγίου καὶ τῆς ἐκρήξεως τὸν οὐρανομήκη καπνόν!

Κοιμᾶται ἡ πόλις, ἀλλ' ὄχι καὶ ἡ δόξα της!

Ἄγρυπνος καὶ μεγαλόστομος πλανᾶται ὕπερθεν τῶν αἱματοβρέκτων τειχῶν της· καὶ ἐὰν πρὸς τὸ ἠθικὸν φῶς τὸ ἀνεσπέρως σελαγίζον ἐπὶ τὴν μάρτυρα πόλιν ἦτο ἀνάγκη ν' ἀναφθῇ καὶ φῶς ὑλικὸν παρὰ τὴν ἀθάνατον λίμνην της, δᾷς ὑπερύψηλος, ὑπερηφάνως ὁρμῶσα πρὸς τὰ ὕψη τῶν οὐρανῶν, ὅπου μετέωρος ἐν μέσῳ τῶν ἀστραπῶν καὶ τῶν βροντῶν τῆς ἐκρήξεως ἀνῆλθεν ἡ πόλις, ἂς στηθῇ καὶ ἂς ἀναφθῇ εἰς σχῆμα φάρου παρὰ τὴν παραλίαν ἐκείνην, συμβολίζουσα διὰ τοῦ σχήματος καὶ τῆς λάμψεως τὸ ὄργανον καὶ τὸ μέσον, δι' οὗ ἐστεφάνωσε τὴν ἀθανασίαν της ἡ ἔνδοξος πόλις.

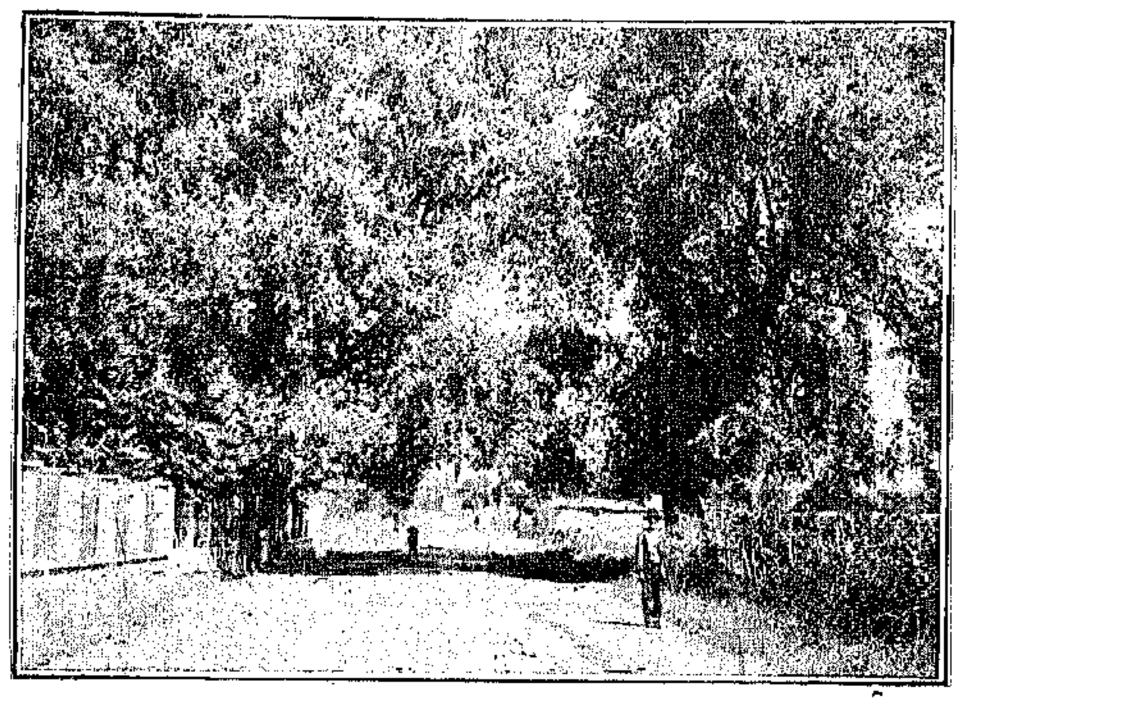

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΟΔΟΣ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ—ΜΕΣΣΟΛΟΓΓΙΟΝ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΗΤΕΡΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΩΝ
ΚΑΛΠΗ Η ΚΑΤΑΒΟΘΡΑ.-ΠΑΡΑΣ Η ΒΟΥΛΕΥΤΗΛΗΚΙ

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν, τὴν ἀρχικὴν κοιτίδα τοῦ νεωτέρου συνταγματικοῦ πολιτεύματος, φαίνεται ὅτι ἔκαμε τὴν πρώτην ἐμφάνισίν του καὶ τὸ ἐκλογικὸν ρουσφέτι. Εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν οἱ Γάλλοι ἐβασιλεύοντο ἀπολυταρχικῶς ἀπὸ τοὺς διαφόρους Λουδοβίκους καὶ Ἑρρίκους των, εἰς τὴν συνταγματικὴν Ἀγγλίαν ἐβασίλευεν ἀπολυταρχικώτατα τὸ ρουσφέτι καὶ οἱ ὑποψήφιοι ἔπρεπε νὰ ἔχωσι περισσοτέραν πεποίθησιν εἰς τὰς οἰκονομικὰς των δυνάμεις παρὰ εἰς τὴν εὐγλωττίαν των. Ἀντ' αὐτῶν ὡμίλει καὶ κατέκτα ὁ παντοδύναμος παρᾶς.

Ἡ ἀκριβὴς ἐποχὴ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ ρουσφετίου δὲν εἶνε γνωστή, εἶνε ὅμως βέβαιον ὅτι ὑπῆρχε τὸ ἔθιμον τοῦτο πολὺ πρὸ τοῦ 1750, διότι εἷς διάσημος πολιτικὸς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ὁ ἐκ Χοῦλλ τῆς Ἀγγλίας William Wilberforce, ἀναφέρει εἰς τὰ ἀπομνημονεύματά του, ὅτι ἡ πρώτη ἐκλογή του διὰ τὸ Κοινοβούλιον τῷ ἐστοίχισεν 9,000 λίρας.

«Δυνάμει ἀρχαίου ἐθίμου, λέγει ὁ πολιτικὸς οὗτος, ἑκάστη ψῆφος ἠγοράζετο μὲ δύο γουϊνέας, διὰ τῆς δωροδοκίας δὲ ταύτης δὲν παρεβιάζετο τὸ γράμμα τοῦ νόμου, διότι τὰ χρήματα ἐπληρώνοντο μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐκλογῶν καὶ πλὴν τούτου οἱ ὑποψήφιοι μετήρχοντο διαφόρους μεθόδους εἰς τὰς πληρωμάς, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ φαίνεται ὅτι ἠγόραζον ψήφους».

Μία περίεργος ἱστορία περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν ἐγίνοντο αἱ πλάγιαι δωροδοκίαι, ἀναφέρεται κατὰ τὸ 1833.

Κάποιος ἐκλογεὺς τοῦ Λονδίνου, τοῦ ὁποίου τὰ οἰκονομικὰ δὲν ἦσαν ἀνθηρά, μετέβη εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ πράκτορος ἑνὸς ἐκ τῶν ὑποψηφίων διὰ τὸ Κοινοβούλιον, ὅπου εὗρε πολλοὺς ἄλλους, μεταβάντας διὰ τὸν αὐτὸν σκοπόν. Ὁ ἄνθρωπος δὲν συνήθιζε νὰ πωλῇ τὴν ψῆφόν του καὶ ἕνεκα τούτου ᾐσθάνετο μεγάλην στενοχωρίαν διὰ τὴν ἀσυνειδησίαν τὴν ὁποίαν ἐπρόκειτο νὰ διαπράξῃ.

«Πῶς εἶσθε εἰς τὴν ὑγείαν σας, κ. Μπράουν;» ἠρώτησε φιλοφρόνως ὁ πράκτωρ ἅμα τὸν εἶδε καὶ ἔξεσε τὸ μέτωπόν του μὲ τοὺς τρεῖς δακτύλους του. «Δὲν αἰσθάνομαι πολὺ καλά», ἀπήντησεν ὁ ἐπισκέπτης. Ὁ πράκτωρ ἔξεσε τότε τὴν παρειάν του μὲ τοὺς πέντε δακτύλους του καὶ εἶπε: «Λυποῦμαι πολὺ ὅπου δὲν εἶσθε πολὺ καλά.» «Ὤ, δὲν εἶνε πολὺ σοβαρὸν τὸ πρᾶγμα, θὰ εἶμαι κάλλιστα μετ' ὀλίγον», ἀπήντησεν ὁ ἐκλογεύς, ἐπὶ τῇ θέᾳ τῶν πέντε δακτύλων, καὶ διηυθύνθη πρὸς τὸ παράθυρον, ὡς διὰ νὰ πάρῃ τὸν ἀέρα του.

«Μετὰ ἓν λεπτὸν ἐπέστρεψε, τὸν μὲν πράκτορα δὲν εἶδε πλέον ἐκεῖ διότι οὗτος εἶχεν ἀποχωρήσει εἰς τὸ παρακείμενον δωμάτιον, εὗρεν ὅμως ἐπὶ τοῦ γραφείου πέντε γουϊνέας, τὰς ὁποίας ἐτσέπωσε.

Ἄλλος τρόπος πλαγίας δωροδοκίας ἦτο ἡ ἀγορὰ εὐτελῶν πραγμάτων εἰς ὑπερβολικὰς τιμάς. Οἱ ὑποψήφιοι ἕνεκα τῶν περιστάσεων, ἐγίνοντο μανιώδεις συλλογεῖς παλαιῶν ἡμερολογίων, ἢ ἠγόραζον παλαιοσιδηρικὰ ὡς ἀρχαιολογικὰ κειμήλια ἢ ἐπλήρουν τὰς οἰκίας των μὲ παντὸς εἴδους ἄχρηστα ἀντικείμενα, διὰ τὰ ὁποῖα ἐπλήρωνον χιλιάδας λιρῶν.

Ὁ ψηφοφόρος παρουσιάζετο εἰς τὸν ὑποψήφιον, κρατῶν ἀντικείμενόν τι εἰς τὰς χεῖράς του. «Πόσα τὸ πωλεῖς;» ἠρώτα ὁ ὑποψήφιος. «Εἶνε ἀκριβὸ διὰ μίαν λίραν;» ἀντηρώτα ὁ ψηφοφόρος. «Ὤ, ἁπλοϊκὲ ἄνθρωπε», ἔλεγεν ὁ ὑποψήφιος, «δὲν ἔχεις ἰδέαν περὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν τῶν πραγμάτων. Πάρε τρεῖς γουϊνέας.»

Κάποιος ὑποψήφιος συνήθιζε κατὰ κανόνα νὰ χάνῃ τὸ μνημονικόν του εἰς κάθε ἐποχὴν ἐκλογῶν. Ἐλησμόνει τὴν ὀμβρέλλαν του εἰς κάθε οἰκίαν τὴν ὁποίαν ἐπεσκέπτετο καὶ ὅταν ὁ μικρὸς υἱὸς ἢ ἡ μικρὰ κόρη τοῦ οἰκοδεσπότου ἔτρεχον κατόπιν του διὰ νὰ τῷ τὴν δώσωσι, τὰ ἐφιλοδώρει μὲ δύο γουϊνέας. Κάποιος πολιτικός του ἀντίπαλος τῷ εἶπε μίαν φορὰν ἀπὸ τοῦ βήματος σαρκαστικῶς, ὅτι ἐμάγευε τοὺς ἐκλογεῖς μὲ τὴν ὀμβρέλλαν του.

Τῷ 1826 εἷς ὑποψήφιος τῆς πόλεως Σώδμπουρυ ἐπλήρωσε 5 λίρας δι' ἓν πινέκιον λειπιτς, ἦτο δὲ ἐξ ἴσου ἀνοιχτογέρης ἐπὶ τέσσαρας ὁλοκλήρους προεκλογικὰς ἑβδομάδας. Εἷς ἐμπορευόμενος ὑποψήφιος, ὀνόματι Μπρίνσλεϋ Σέριδαν, ὕψωσε τὴν τιμὴν τῶν φασηόλων εἰς 2 λίρας, 12 σελλήνια καὶ 6 πέννας τοῦ κουώρτ. Οἱ ἐκλογεῖς του ὅλοι ἦσαν γεωργοὶ καὶ φασηλοπαραγωγοὶ καὶ ἐδωροδόκησε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τοὺς πλείστους ἐξ αὐτῶν. Ἄλλος ἀγροτικὸς ὑποψήφιος ἐν Γκρέϊτ Μάρλοου καὶ ἔμπορος γεωργικῶν ἐργαλείων καὶ ἄλλων παρεμφερῶν εἰδῶν ἐξέκανε τὸ κατάστημά του εἰς ἕνα μῆνα, πωλῶν ἀντικείμενα ἀξίας δύο καὶ τριῶν λιρῶν ἀντὶ μιᾶς δεκάρας.

Ποταμοὶ ζύθου ἔρρεον εἰς τὰς κοιλίας τῶν ψηφοφόρων κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἐκλογῶν, δαπάναις τῶν ὑποψηφίων. Ὁ λόρδος τοῦ Σάφτεσμπουρυ, ἐπλήρωσε τῷ 1831, πρὶν ἀποκτήσῃ τὸν τίτλον του, 12,525 λίρας διὰ ζῦθον, οὐΐσκυ καὶ ἄλλα ὁμοίας φύσεως ἀναψυκτικά. Τὸ ἔθιμον τῶν κερασμάτων ἐξηκολούθησε μέχρι σχεδὸν τῶν ἡμερῶν μας, μόλις κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετίας καταργηθέν. Ὁ ζῶν ἔτι λόρδος Λάνδεφ, ὅταν ἦτο ἀκόμη κ. Ἑρρῖκος Μαθιοῦ ἐξελέγη τῷ 1868 εἰς τὴν ἐπαρχίαν Δουγκάρβαν, ἐξεπλάγη δὲ τὰ μέγιστα, ὅταν τὴν ἐπαύριον τῆς ἐκλογῆς του ὁ πράκτωρ του παρουσίασεν εἰς αὐτὸν γραμμάτιον 547 λιρῶν εἰς διαταγὴν ἑνὸς ποτοπώλου. «Τί εἶνε αὐτό;» ἠρώτησεν ὁ κ. Μαθιοῦ, «δὲν συνηθίζω νὰ ἀφήνω χρέη εἰς τοὺς ποτοπώλας.» «Μὲ συγχωρῆτε», ἀπήντησεν ὁ πράκτωρ, «δὲν τὰ ἔπιατε σεῖς αὐτά, τὰ ἔπιον οἱ ἐκλογεῖς σας.» Ὁ κ. Μαθιοῦ διεμαρτυρήθη, διότι ἦτο ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν εἶχεν ἐκτεθῇ ὡς ὑποψήφιος καὶ δὲν ἐγνώριζεν ἐπακριβῶς τὰ ἐκλογικὰ ἔθιμα, ὁ πράκτωρ του ὅμως τῷ εἶπεν ἀπεριφράστως: «Ἐπιτρέψατέ μου νὰ σᾶς εἴπω, ὅτι ἂν ἐννοῆτε νὰ κάμετε τὴν προσεχῆ φορὰν οἰκονομίας, θὰ πηγαίνετε εἰς τὸ ἑξῆς εἰς τὸ Κοινοβούλιον ὡς ἁπλοῦς θεατής.

Οἱ κομματάρχαι ἐπληρώνοντο ἀκριβέστατα, καὶ τούτων ὅμως ἡ πληρωμὴ ἐγίνετο ἐμμέσως, διότι ὑπῆρχε φόβος νὰ καταγγελθῇ ὁ ὑπερισχύων ὑποψήφιος ὑπὸ τοῦ ἀντιπάλου του ἐπὶ δωροδοκίᾳ καὶ νὰ ὑποβληθῇ ὁ δωροδοκηθεὶς κομματάρχης εἰς ὅρκον, ὅτε θὰ ἠναγκάζετο οὗτος νὰ εἴπῃ τὴν ἀλήθειαν. Ὁ σὲρ Φρεδερῖκος Δελαβάλ, ὑποψήφιος ἐν Ἀνδόβερ, ἐπλήρωσε κατὰ τὸ 1768 πεντακοσίας λίρας εἰς ἕνα κομματάρχην διὰ τῆς μεθόδου τῆς ἀποζημιώσεως. Τὴν ἐπαύριον τῆς ἐκλογῆς του ἔλαβε πληρωτέον γραμμάτιον 500 λιρῶν, ἀποσταλὲν αὐτῷ παρὰ τοῦ κομματάρχου καὶ ἔχον ὡς ἑξῆς: «Διὰ κακώσεις τὰς ὁποίας ὑπέστην παρὰ ἀνθρώπων τοῦ σὲρ Φρεδερίκου Δελαβάλ, διὰ φάρμακα καὶ ἰατρικὰς ἐπισκέψεις καὶ διὰ χασομέρημα ἑνὸς μηνός, 500 λίρας».

Τοιαῦτα μὲν καὶ τοιάδε εἰς τὴν γηραιὰν Ἀλβιόνα, ἀποκαλυφθέντα ἐξ ἀφορμῆς τῶν τελευταίων ἐκλογῶν...

Ἔπειτα ἀπὸ τοιούτους ποταμοὺς χρυσοῦ, ἂς παρηγοροῦνται οἱ ἰδικοί μας ὑποψήφιοι ποῦ καταφέρνουν νὰ βγαίνουν βουλευταὶ μὲ κανένα τάλληρον, κανένα κοκορέτσι καὶ ὀλίγες δεκάρες διὰ βεγγαλικά.

ΟΙ ΔΥΟ ΝΕΑΡΩΤΕΡΟΙ ΜΟΝΑΡΧΑΙ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Ἡ κατωτέρω χαρακτηριστικὴ φωτογραφία ληφθεῖσα κατὰ τὸ τελευταῖον ταξεῖδι τοῦ νεαροῦ Δὸν Μανουὲλ τῆς Πορτογαλλίας εἰς τὴν Ἱσπανικὴν πρωτεύουσαν, παρουσιάζει εἰς ἓν φυσικώτατον σύμπλεγμα τοὺς δύο νεαρωτέρους Μονάρχας τῆς Εὐρώπης.

Καὶ οἱ δύο εἶνε ἀκόμη παιδιά, τῶν ὁποίων οἱ συνομίλικοι εὑρίσκονται εἰσέτι εἰς τὸ στάδιον τῆς φοιτητικῆς τρέλλας. Τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ τύχη τοὺς ἀνεβίβασεν εἰς τόσον νεαρὰν ἡλικίαν εἰς τοὺς ὑπονομευμένους θρόνους τῶν δύο γειτόνων κρατῶν, δὲν ἐπηρρέασε πολὺ τὸν χαρακτῆρα τῶν φαιδρῶν αὐτῶν Ἀνάκτων τῶν ἐλέῳ Θεοῦ κυβερνώντων τὰς τύχας τῆς Ἰβηρικῆς Χερσονήσου.

Ἔμειναν καὶ οἱ δύο, ὡς ὑπόδειγμα καλοζωϊσμένων γλεντζέδων, οἱ ὁποῖοι δὲν πολυσκοτίζονται μὲ τὰς πικρίας τῶν λαῶν των, οὔτε κυττάζουν μακρύτερον ἀπὸ τὴν βασιλικὴν ἐπιχορήγησιν, τὴν ὁποίαν τακτικώτατα πληρώνουν τὰ ἰσχνὰ κεντρικὰ ταμεῖα τῆς Μαδρίτης καὶ τῆς Λισσαβῶνος.

Ὁ Ἀλφόνσος ΙΓ', εἰς ἡλικίαν 18 ἐτῶν ἀνῆλθεν εἰς τὸν θρόνον τῆς Καστίλλης καὶ τῆς Γρενάδας, διαδεχόμενος τὸν πατέρα του Ἀλφόνσον ΙΒ' ἢ κυριολεκτικώτερον τὴν μητέρα του Μαρίαν Χριστίναν, ἥτις ἦτο ἐπίτροπος τοῦ ἀνηλίκου υἱοῦ της. Οἱ βιογράφοι τοῦ νεαροῦ βασιλέως, τοῦ ἀποδίδουν πολὺν εὐφυΐαν, τὴν ὁποίαν ὅμως δὲν προδίδει ἡ ἄνευ ὡρισμένης ἐκφράσεως μορφή του. Λέγουν ἀκόμη, ὅτι ὁ Ἀλφόνσος ἀναλόγως τῆς ἡλικίας του γνωρίζει πολλὰ πράγματα. Καὶ αὐτὸ ὅμως φαίνεται πῶς εἶνε ἕνα ἀπὸ τὰ λεπτὰ κομπλιμέντα τῶν βασιλικῶν βιογράφων. Ἀλλ' ἐπὶ τέλους ὁ Ἀλφόνσος εἶνε παιδὶ καὶ φυσικὰ δὲν εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ τὸν κρίνῃ ἄλλως παρὰ ὡς παιδί.

Ὁ Πάολι, ὁ ὁποῖος τώρα ἀσχολεῖται νὰ γράφῃ εἰς τὸ McClures Magazine τὰς ἀναμνήσεις του ἀπὸ τοὺς διαφόρους βασιλεῖς ὅσοι ἐπέρασαν ἀπὸ τὰ χέρια του, εἶνε (ἄλλως τε γνωστὸν ὅτι ὁ Πάολι ἦτο ὁ ἐπὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν ἐν Γαλλίᾳ ταξειδευόντων βασιλέων ἀστυνόμος), εἰς τὸ τελευταῖον τεῦχος τοῦ Ἀμερικανικοῦ αὐτοῦ περιοδικοῦ δίδει μερικὰς πολὺ χαρακτηριστικὰς πληροφορίας διὰ τὸν Ἀλφόνσον.

Εἶνε λέγει ἰδεωδῶς καλὸ παιδί. Δημοκρατικώτατος τοὺς τρόπους, ἀφελὴς καὶ ἄκακος. Ὅταν ἔκαμε διὰ πρώτην φορὰν ἐπισήμως τὸ ταξεῖδι τῆς Γαλλίας, συνοδευόμενος φυσικὰ ἀπὸ τὸν Πάολι, τοῦ εἶπε:

— Δὲν σᾶς φαίνεται τώρα παράξενο, ἐγὼ τόσον μικρὸς νὰ εἶμαι βασιλεὺς καὶ σεῖς μόνον ἀστυνόμος;

Εἰς τὸ Παρίσι ἐπέρασε θαυμάσια ὁ Ἀλφόνσος, ὅστις δὲν παρέλειψε νὰ διασκεδάσῃ εἰς ὅλα τὰ ὕποπτα καὶ μή, κέντρα. Ὅταν ἔφευγεν εἶπεν εἰς τὸν Πάολι:

—Θαυμάσιος τόπος ἡ Γαλλία, γιὰ νὰ καλοζήσῃ κανείς !...

Ὀλίγον μετὰ ταῦτα ἐγεννήθη τὸ ζήτημα συνοικεσίου τοῦ νεαροῦ ἡγεμόνος. Ὁ Κάϊζερ ἤθελε νὰ τοῦ δώσῃ μίαν ἀνεψιάν του. Τὸν προσεκάλεσε λοιπὸν εἰς τὴν Γερμανίαν. Δὲν ἦτο ὅμως γραφτὸ νὰ πάρῃ ὁ Ἀλφόνσος Τευτονίδα. Ὀλίγον κατόπιν τὸν προσεκάλεσεν ὁ Ἐδουάρδος τῆς Ἀγγλίας, πολὺ περισσότερον μάστορης εἰς τοιούτου εἴδους συμπεθεριά. Ὁ Ἐδουάρδος, ὅστις ἔχει πεῖραν μεγάλην τοῦ εὐαλώτου τῆς νεανικῆς καρδιᾶς ἀπεφάσισε νὰ γραπώσῃ ὁριστικῶς τὸν Ἀλφόνσον μὲ μίαν Ἀγγλίδα. Ὀλίγον μετὰ ταῦτα εἰς ἕνα χορὸν τῶν Ἀνακτόρων ὁ θερμόαιμος Ἱσπανὸς ἐγνώριζε μίαν ξανθὴν καὶ χαριτωμένην πριγκήπισσαν. Τὴν ἐχόρευσε τὴν ἐξαναχόρευσε καὶ τὸ βράδυ ὅταν ἐκοιμήθη τὴν ἔβλεπεν εἰς τὸν ὕπνον του.

— Ποία ἦτο ; ἠρώτησε τὸ πρωΐ.

— Ἡ πριγκήπισσα Ἔνα τοῦ Βάττεμβεργ.

— Χμ! ἔκαμνε μὲ τὸν νοῦν του ὁ Ἀλφόνσος.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἔφευγεν, ἀφίνων ὅμως ὅλην του τὴν καρδιὰν μέσα εἰς τὰ μάτια τῆς Ἔνας, ἡ ὁποία τὸν εἶχε ζουρλάνει.

— Ἕνα στὸ χέρι εἶπεν ὁ Ἐδουάρδος τρίβων τὰ χέρια του.

Ἡ δουλειὰ ἐπῆγε θαυμάσια. Ὁ Ἀλφόνσος ἤρχισε νὰ στέλλῃ κάρτ-ποστάλ, γράμματα καὶ φωτογραφίας εἰς τὸ κορίτσι του, καὶ ἀπ' ἐκεῖ, πάλιν μέσον τοῦ Ἐδουάρδου, τὸ ἐπῆρεν εἰς τὸ τέλος. Σήμερον ἡ Ἔνα εἶνε βασίλισσα τῆς Ἱσπανίας. Τὸ νεαρὸν ἀνδρόγυνον περνᾷ θαυμάσια, αἱ δὲ ἐπαναστάσεις τῆς Ἱσπανίας δὲν τὸ πολυσκοτίζουν, ὁ Ἀλφόνσος ἔγινε σοβαρώτερος χωρὶς νὰ παύσῃ νὰ λατρεύῃ τὴν γυναικοῦλα του ἡ ὁποία ἀφοῦ τοῦ ἔκαμεν ἕως τώρα τρία παιδάκια, κάθε χρόνο τοῦ κάμνει τακτικὰ ἀπὸ ἕνα.

* * *

Ἂν ὁ Ἀλφόνσος ἐγνώστεψε διότι ἐπῆρε τὴν Ἔναν του δὲν ὑπῆρχε κανένας λόγος διὰ νὰ γνωστέψῃ καὶ ὁ γείτων του Δὸν Μανουήλ, τῆς Πορτογαλλίας, ὁ ἀνελθὼν εἰς τὸν θρόνον τὸν ὁποῖον ἔβαψε τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ ἀδελφοῦ του τὸ αἷμα. Ἦτο φρικῶδες τὸ ἔγκλημα ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐξετυλίχθη τὴν 30 Ἰανουαρίου 1908 εἰς τὴν Πορτογαλικὴν πρωτεύουσαν. Ἀλλ' ἀπὸ τὴν φωτογραφίαν τοῦ νεαροῦ Δὸν Μανουὲλ ἐννοεῖ κανεὶς ὅτι ἀπὸ τὰς κακὰς ἐκείνας ἀναμνήσεις δὲν ἔμεινεν ἴχνος εἰς τὴν γελαστὴν φυσιογνωμίαν τοῦ σήμερον ἀνάσσοντος τῆς Λυσιτανίας.

Ἕνας συνεργάτης τοῦ Παρισινοῦ «Je Sais Tout», ἀναλαβὼν ἐργολαβικῶς ν' ἀποθανατίσῃ εἰς τὰς σελίδας τοῦ περιοδικοῦ αὐτοῦ τὰς ἀγνώστους λεπτομερείας τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου τῶν διαφόρων βασιλέων, γράφει διὰ τὸν Δὸν Μανουὴλ ὅτι εἶνε ἀκόμη παιδί, ἀλλὰ μὲ κρίσιν καὶ μὲ σοβαρότητα μεγάλου. Ἡ μητέρα του βασίλισσα Ἀμαλία ἐξασκεῖ ἀπεριόριστον ἐπιβολὴν ἐπὶ τοῦ υἱοῦ της, ὅστις τὴν λατρεύει. Καὶ ἡ ζωὴ τῶν δύο περνᾷ μέσα εἰς τὸ ἀνάκτορον τῶν Necessitades ἥσυχος, ἐργατικὴ καὶ ἀπεριόριστος ὑπὸ τὸ βαρὺ πένθος τῆς αὐλῆς διὰ τὸν θάνατον τοῦ Δὸν Κάρλου καὶ τοῦ Φιλίππου τῆς Βραγάνσας.

Ὅπως ὁ Ἀλφόνσος, ἀπαράλλακτα καὶ ὁ Μανουὴλ ἔχει λάβει ἀπὸ τὴν μητέρα του τὸ μεγαλείτερον μέρος τῆς ἀνατροφῆς του.

Ἀγαπᾷ φοβερὰ τὴν μελέτην καὶ τὰ ἀθλητικὰ παιγνίδια. Ἀλλ' εἶνε ἐξ ἄλλου μόνον 20 ἐτῶν καὶ συνεπῶς ἀγαπᾷ καὶ τὰ ὡραῖα μάτια, μὲ ὅλα των τὰ παρεπόμενα..... Λέγεται μάλιστα ὅτι μία ἠθοποιὸς τοῦ μελοδράματος τῆς Λισσαβῶνος εἶνε ὑπεύθυνος διὰ κάτι τρέλλας τοῦ μικροῦ Μεγαλειοτάτου, ὅστις πολλὲς φορὲς λησμονεῖ νὰ ὑπογράψῃ τὰ διατάγματα τῆς κυβερνήσεώς του διὰ νὰ σκέπτεται τὴν ὡραίαν του.

Ὁ ἀγαθὸς δαίμων τῶν ἐρωτευμένων ἡγεμόνων, Ἐδουάρδος ὁ Ζ', ἐσκέφθη νὰ ἐπέμβῃ καὶ πάλιν, εὑρίσκων καὶ διὰ τὸν Μανουὴλ μίαν Ἔναν. Εἰς τὸ τελευταῖον ταξεῖδι τοῦ νεαροῦ μονάρχου εἰς τὸ Λονδῖνον, κάτι τι ἐλέχθη διὰ τὴν Πατρικίαν τοῦ Κοννάουτ. Ἀλλ' ὁ Μανουὴλ ξετρελλαμένος μὲ τὴν Ἀμερικανίδα ἠθοποιὸν Maude Allan, ἥτις ἔπαιζε τότε εἰς τὸ Λονδῖνον, δὲν ἐτσίμπησεν εἰς τὸ δόλωμα τοῦ Ἐδουάρδου καὶ ἔφυγεν ἀπὸ τὴν ἀγγλικὴν πρωτεύουσαν ὁλομόναχος ὅπως ἐπῆγε.

Τώρα φαίνεται ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ἀποκαταστάσεώς του τὸ ἀνέλαβεν ὁ καλόκαρδος Ἀλφόνσος, ὅστις πρό τινος χρόνου τὸν ἐφιλοξένησεν εἰς τὴν Μαδρίτην. Καὶ ἡ παρατιθεμένη φωτογραφία παριστᾷ τοὺς δύο νεαροὺς βασιλεῖς εἰς μίαν πόζαν ἀπὸ τὴν ὁποίαν εἶνε εὔκολον νὰ καταλάβῃ κανεὶς ὅτι κάθε ἄλλο εἶχαν εἰς τὸν νοῦν των τὴν στιγμὴν ἐκείνην παρὰ τὰς τύχας τῶν χρεωκοπημένων λαῶν των !

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΑΛΦΟΝΣΟΥ ΙΓ'. ΚΑΙ ΜΑΝΟΥΗΛ Β'.

ΔΥΟ ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΠΕΤΕΙΟΙ

Ο Γεώργιος Βασιγκτών, (George Washington), πρῶτος Πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐγεννήθη τὴν 22αν Φεβρουαρίου 1732 εἰς Pope's Creek τῆς Βιργινίας. Οἱ πρόγονοί του κατήγοντο ἐξ Ἀγγλίας, ὁπόθεν εἶχον μεταναστεύσει τὸ ἔτος 1657. Ἡ σχολικὴ ἐκπαίδευσις τοῦ Γεωργίου Βασιγκτῶνος ὑπῆρξε λίαν περιωρισμένη. Εἶχεν ἀκολουθήσει μαθήματα μόνον τοῦ δημοτικοῦ σχολείου, ἀλλὰ διὰ τῆς προσωπικῆς νοημοσύνης του καὶ φιλομαθείας του κατώρθωσε ν' ἀποκτήσῃ τοιαύτας γνώσεις εἰς τὰ μαθηματικά, ὥστε νὰ καταστῇ γεωμέτρης. Εἰς ἡλικίαν δεκατεσσάρων ἐτῶν ἐγένετο δόκιμος τοῦ ναυτικοῦ, ἀλλ' ἡ μήτηρ του τὸν ἀπέσυρεν ἐξ αὐτοῦ, καθόσον δὲν ἐπεθύμει ὁ υἱός της ν' ἀκολουθήσῃ τὸ ναυτικὸν ἐπάγγελμα. Εἰς ἡλικίαν δεκαὲξ ἐτῶν διωρίσθη γεωμέτρης τῶν ἐκτεταμένων ἐν Βιργινίᾳ κτημάτων τοῦ λόρδου Fairfax.

Ὁ Γεώργιος Βασιγκτὼν νεαρώτατος ἔλαβε μέρος εἰς τοὺς πολέμους τοὺς διεξαχθέντας κατὰ τῶν Ἰνδῶν καὶ τῶν Γάλων ἀποίκων, διεκρίθη δὲ πάντοτε εἰς αὐτοὺς διὰ τὴν τόλμην καὶ τὴν ἐπιτειδιότητά του.

Ὅταν ἤρχισαν νὰ ἐκδηλῶνται τὰ πρῶτα σημεῖα τῆς ἐξεγέρσεως τῶν ἀποίκων κατὰ τῆς ἀγγλικῆς κυριαρχίας, ὁ Βασιγκτὼν ὑπῆρξεν εἷς ἐκ τῶν πρώτων πατριωτῶν, ὅστις ἀφόβως ἀνέλαβε τὴν ὑπεράσπισιν τῆς πατρίδος του. Τὸ Κογκρέσσον τῆς 10 Μαΐου 1775, ἐξέλεξε τὸν Βασιγκτῶνα γενικὸν ἀρχηγὸν τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τῶν ἀποικιῶν.

Ὁ Βασιγκτὼν ἐδέχθη τὸν διορισμὸν ἀλλ' ἀπεποιήθη πᾶσαν χρηματικὴν ἐπιχορήγησιν ἐπὶ τῷ ὅρῳ ν' ἀποζημιωθῇ δι' ὅσα ἔξοδα θὰ ἔκαμνεν ἐξ ἰδίων του. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης μέχρι τέλους τοῦ ἀγῶνος τὸ ὄνομα τοῦ Βασιγκτῶνος συνεδέθη ἀναποσπάστως μὲ τὴν Ἀμερικανικὴν ἱστορίαν. Τὰ κατορθώματα τοῦ Βασιγκτῶνος ὡς ἀρχηγοῦ τοῦ στρατοῦ τῶν ἀποικιῶν ἐξήγειραν τὴν προσοχὴν καὶ τὸν θαυμασμὸν τοῦ κόσμου. Εἰς τὰς προσωπικὰς αὐτοῦ προσπαθείας, εἰς τὴν τόλμην καὶ τὴν ἑτοιμότητά του ὀφείλεται κατὰ τὸ πλεῖστον ἡ ἐπιτυχία τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος. Τὴν ὑπὸ τοῦ στρατοῦ τοῦ Βασιγκτῶνος διάβασιν τοῦ Δελαγουὲρ, ὁ Φρειδερῖκος ὁ Μέγας ἐχαρακτήρισεν ὡς τὸ λαμπρότερον στρατιωτικὸν κατόρθωμα εἰς διὰ τὰ στρατιωτικὰ χρονικά. Ἡ νίκη τοῦ Γιορκτάουν (Yorktown) ἐπεσφράγισε τὸ ἔνδοξον στρατιωτικὸν στάδιόν του.

Ὁ Βασιγκτὼν μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐπαναστάσεως καὶ μετὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς πατρίδος του, ἀφοῦ ἐπραγματοποίησε τὸ ὄνειρόν του νὰ ἴδῃ τὴν πατρίδα του ἐλευθέραν καὶ ἀνεξάρτητον παρῃτήθη τῆς θέσεως τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ στρατοῦ καὶ μετέβη εἰς Vernon διὰ νὰ διέλθῃ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ βίου του καὶ ζήσῃ ὡς ἰδιώτης. Ὁ Βασιγκτὼν ἐξελέγη πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τὴν 6ην Ἀπριλίου 1789. Ὡς πρόεδρος ἐν εἰρήνῃ παρέσχεν εἰς τὴν πατρίδα του ἐξ ἴσου σπουδαίας ὑπηρεσίας ὡς ἀρχηγὸς ἐν πολέμῳ. Ὁ Βασιγκτὼν ἐξελέγη δὶς Πρόεδρος ἐπρόκειτο δὲ νὰ ἐκλεχθῇ καὶ διὰ τρίτην φοράν, ἀλλ' ἀπεποιήθη τὴν προεδρείαν καὶ καθιέρωσεν οὕτω τὴν ἀρχὴν ὅπως οἱ Πρόεδροι τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν μὴ ἐκλέγωνται διὰ τρίτην φοράν.

Ὁ Βασιγκτὼν ἀπέθανε τὴν 14ην Δεκεμβρίου 1799, ὁ δὲ νεκρός του ἐτάφη μετὰ πασῶν τῶν νενομισμένων τιμῶν εἰς Mount Vernon. Τὸ Κογκρέσσον ἐθέσπισεν ὅπως ἡ 22 Φεβρουαρίου ἑκάστου ἔτους ἡ ἐπέτειος τῆς γεννήσεως τοῦ Βασιγκτῶνος, καθιερωθῇ ὡς ἑορτὴ εἰς ἀνάμνησιν τοῦ «πατρὸς τῆς πατρίδος».

Καὶ ἐφέτος ὅπως πάντοτε, ἡ ἑορτὴ ἑωρτάσθη μετὰ πάσης μεγαλοπρεπείας καὶ ἐπιβλητικότητος.

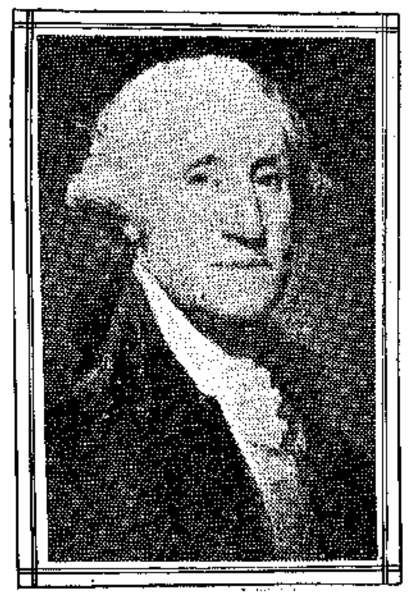

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ

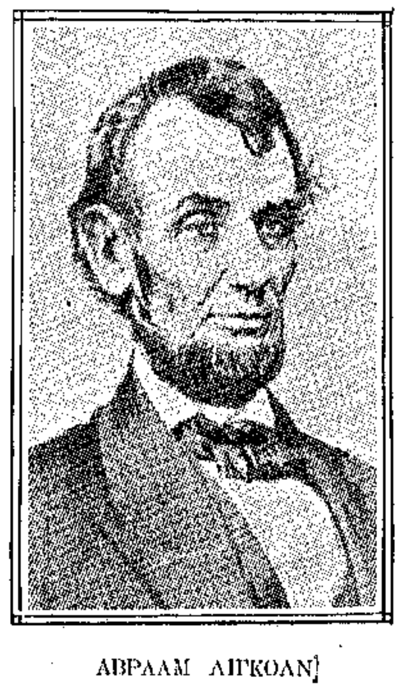

ΑΒΡΑΑΜ ΛΙΓΚΟΛΝ

Μετ' ἐξαιρετικῆς λαμπρότητος ἑωρτάσθη τὴν 12 Φεβρουαρίου καθ' ἅπασαν τὴν συμπολιτείαν ἡ ἑορτὴ τῶν γενεθλίων τοῦ Ἀβραὰμ Λίγκολν, τοῦ δεκάτου ἕκτου Προέδρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ ἐλευθερωτοῦ τῶν μαύρων. Ὁ Λίγκολν ἐγεννήθη τὴν 12 Φεβρουαρίου 1809 εἰς Hardin τοῦ Κεντάκυ. Οἱ πρόγονοί του εἶχον μεταναστεύσει ἐξ Ἀγγλίας τὸ ἔτος 1638 καὶ ἐγκατεστάθη εἰς τὴν Μασσαχουσέτην.

Οἱ γονεῖς τοῦ Λίγκολν ἦσαν ἄνθρωποι πολὺ περιωρισμένων μέσων καὶ δι' αὐτὸ ὁ υἱός των δὲν ἔτυχεν εὐρυτέρων σπουδῶν. Ἐγεννήθη καὶ ἀνετράφη μέχρι τῆς ἐφηβικῆς του ἡλικίας ἐντὸς τοῦ πενιχροῦ οἰκίσκου, καλύβης μᾶλλον, ἥτις ἦτο τὸ μόνον κτῆμα καὶ ἡ μόνη περιουσία τῶν γονέων του. Ἀλλ' ὁ νεαρὸς Λίγκολν ἦτο φιλομαθὴς καὶ συνεπλήρωσε μόνος τὴν ἐκπαίδευσιν, τὴν ὁποίαν δὲν ἠδύναντο νὰ τῷ παράσχουν τὰ μέσα τῆς οἰκογενείας του. Τὸ ἔτος 1828 ὁ νεαρὸς Λίγκολν διηύθυνε μίαν φορτηγίδα εἰς τὸν ποταμὸν τοῦ Ὀχάϊο, τὸ 1828 ἔγεινεν ἰδιοκτήτης ἀκατίου μεταφέροντος προϊόντα εἰς Νέαν Ὀρλεάνην, τὸ δὲ 1830 μετέβη μετὰ τῆς οἰκογενείας του εἰς Ἰλλινόϊς διὰ νὰ προβῇ εἰς τὴν καλλιέργειαν νεωστὶ ἀποκτηθέντος ἀγροκηπίου.

Ὁ Λίγκολν ἦτο ἓξ ποδῶν καὶ τεσσάρων δακτύλων ὕψους, μεγάλης δυνάμεως καὶ εὐστροφίας, ἐπὶ πλέον δὲ ἐκ τῶν ἐπιμελῶν σπουδῶν του εἶχεν ἀποκτήσει πλήρη γνῶσιν τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης καὶ τῆς Ἀμερικανικῆς ἱστορίας. Ἦτο πεπροικισμένος ὑπὸ ἀπεράντου μνήμης, ἐκτάκτου ῥητορικῆς δεινότητος καὶ σπανίας ἀκεραιότητος χαρακτῆρος.

Ὁ Λίγκολν κατατάσσεται μεταξὺ τῶν μεγάλων ἀνδρῶν τῆς Ἀμερικῆς διὰ τοὺς ἐπιτυχεῖς ἀγῶνάς του ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν μαύρων. Μέχρι τῶν ἡμερῶν του οἱ μαῦροι διετέλουν σκλάβοι τῶν λευκῶν. Ἀφ' ὅτου διὰ πρώτην φορὰν μετεφέρθησαν ἐκ τῆς Ἀφρικῆς εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἐδούλευον ὡς δοῦλοι. Δὲν εἶχον ἀτομικὴν ὑπόστασιν οὔτε αὐθυπαρξίαν. Ἐθεωροῦντο πολὺ κατώτεροι ἄνθρωποι τῶν κοινῶν λευκῶν ἀνθρώπων.

Ὁ κλῆρος των ἦτο νὰ δουλεύωσιν ἐπιπόνως εἰς τὰς ἐκτεταμένας φυτείας τῶν λευκῶν ἄνευ ἄλλης τινὸς ἀμοιβῆς, πλὴν ξηρῶν τεμαχίων ἄρτου πρὸς διατήρησιν τῆς ζωῆς των.

Ὁ Λίγκολν, ὅστις εἶχε προέλθει ἐκ τῶν σπλάγχνων τοῦ λαοῦ, ὅστις κάλλιον παντὸς ἄλλου εἶχε μελετήσῃ τὰς οἰκτρὰς συνθήκας τῆς ζωῆς τῶν μαύρων, ἐκηρύχθη ὑπὲρ τῆς ἀπολυτρώσεώς των καὶ ἠγωνίσθη δι' ὅλων τῶν δυνατῶν μέσων πρὸς χειραφέτησίν των. Ἀλλ' ὁ ἀγών, τὸν ὁποῖον εἶχε πρὸ αὐτοῦ, ἦτο μέγας. Εἶχε ν' ἀντιπαλαίσῃ πρὸς ἐρριζωμένας προκαταλήψεις καὶ στρεβλὰς ἀντιλήψεις. Οἱ μεγάλοι γαιοκτήμονες ἐθεώρουν τὴν κατάργησιν τῆς δουλείας τῶν μαύρων καταστρεπτικὴν τῶν συμφερόντων των.

Διότι ἂν οἱ μαῦροι ἔπαυον νὰ εἶνε δοῦλοι, ποῖοι θὰ ἐκαλλιέργουν τὰ κτήματά των; Δι' αὐτὸ ἐξ ἀρχῆς οἱ κάτοικοι τῶν νοτίων πολιτειῶν, ὅπου καὶ ἡ σκληροτέρα δουλεία τῶν μαύρων, ἤρχισαν ν' ἀντιδρῶσι κατὰ τῶν σχεδίων τοῦ Λίγκολν καὶ ν' ἀπειλοῦν διάσπασιν τῆς Συμπολιτείας ἐν περιπτώσει κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ μαῦροι ἤθελον χειραφετηθῆ. Ἡ εἰς τὴν ἐξουσίαν ἄνοδος τοῦ Ἀβραὰμ Λίγκολν ὡς Προέδρου τὴν 4ην Μαΐου 1861, ἔδωκε τὸ σύνθημα τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, ἕνεκα τῆς ἐπιμονῆς τῶν κατοίκων τῶν νοτίων πολιτειῶν πρὸς διατήρησιν τῆς δουλείας τῶν μαύρων. Ὁ Λίγκολν ἔχων πεποίθησιν εἰς τὸ δίκαιον τοῦ ἀγῶνός του δὲν ἐπτοήθη ἀπὸ τὰς ἀπειλὰς τῶν νοτίων πολιτειῶν, ἀλλ' ἐδέχθη τὴν πρόκλησιν μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ πατρίς του θὰ ἐξήρχετο ἰσχυροτέρα ἐκ τοῦ ἀγῶνος, ὅπως καὶ ἐγένετο.

Ἀλλ' ἀτυχῶς δὲν ἐπέζησεν ὅπως ἴδῃ συμπληρούμενον τὸ ἔργον του. Καθ' ὃν χρόνον ἀκριβῶς οἱ ἑνωτικοὶ ἐθριάμβευον καὶ ὁ ἐμφύλιος πόλεμος ἔβαινεν πρὸς τὸ τέρμα του, ὁ Λίγκολν ἐδολοφονήθη τὴν ἑσπέραν τῆς 15 Ἀπριλίου 1865 εἰς τὸ θέατρον Φιόρδ τῆς Οὐασιγκτῶνος, ὑπό τινος Jones Wilkes Booth ὅστις καθ' ἣν στιγμὴν ἐπυροβόλει κατὰ τοῦ προέδρου ἀνέκραξεν: «οὕτως ἐκδικοῦνται οἱ νότιοι.»

Ὁ Λίγκολν ἀποτελεῖ μίαν ἀπὸ τὰς μεγαλειτέρας πολιτικὰς φυσιογνωμίας τῆς Ἀμερικῆς, ἡ δὲ μνήμη του θ' ἀποτελῇ πάντοτε ἀντικείμενον θαυμασμοῦ καὶ λατρείας ὑπὸ πάντων τῶν φιλελευθέρων λαῶν.

ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΕΝΑΣ ΛΑΟΣ ΠΟΥ ΕΚΛΕΙΠΕΙ

ΥΠΟ τὸν καλπάζοντα πολιτισμὸν τῆς μεγάλης Ἀμερικανικῆς ὁμοσπονδίας, ἕνας λαὸς ἀποθνήσκει καὶ ἐκλείπει. Εἶνε ὁ λαὸς ὅστις πρῶτος κατῴκησεν εἰς τὰ ἀμερικανικὰ ἐδάφη. Ὁ λαὸς τῶν ἐρυθροδέρμων ἢ τῶν Ἰνδῶν, ὅπως κατὰ συνθήκην τοὺς ὠνόμασαν οἱ πρῶτοι ἄποικοι, οἱ πρῶτοι ἐπιδρομεῖς καὶ μετ' αὐτοὺς οἱ λοιποὶ μετανάσται.

Ὁ ἄλλοτε κυρίαρχος τῆς ἀπεράντου αὐτῆς ἠπείρου περιωρίσθη σήμερον εἰς ὀλίγας πολιτείας, τὰς δυτικάς, ἀκολουθῶν τὴν καταδίκην τὴν ὁποίαν τοῦ ἐπέβαλλον οἱ ἄνθρωποι καὶ ἡ Μοῖρα. Καὶ ὅμως εἶνε ὡραία, ἡ ἄγνωστος εἰς πολλοὺς ἱστορία τῶν ἀγρίων αὐτῶν τέκνων τῆς φύσεως. Διότι εἶνε ἱστορία γεμάτη μὲ ποίησιν καὶ ἡρωϊσμούς, μέσα εἰς τοὺς ὁποίους κατοπτρίζεται ὁ ἀδάμαστος χαρακτὴρ ἑνὸς μεγάλου λαοῦ, ὅστις μετὰ ἕνα αἰῶνα δὲν θὰ ὑπάρχῃ...

Ἀλλὰ τί εἶνε ἐπὶ τέλους οἱ ἐρυθρόδερμοι; Ποία ἡ ἀφετηρία καὶ ἡ καταγωγή των; Πῶς εὑρέθησαν εἰς αὐτὴν τὴν χώραν τὴν στιγμὴν καθ' ἣν αἱ καραβέλλαι τοῦ Κολόμβου διὰ πρώτην φορὰν ἔφεραν τὴν Εὐρώπην ἐνώπιον ἑνὸς νομιζομένου νέου κόσμου; Ἡ ἱστορία καὶ ἡ ἐπιστήμη δὲν μᾶς διαφωτίζουν πολὺ μὲ τὴν καταγωγὴν τῶν Ἰνδῶν. Οἱ ἴδιοι Ἰνδοὶ δὲν ἔγραψαν τὴν ἱστορίαν των εἰς τρόπον ὥστε ἀπὸ αὐτοὺς νὰ φωτισθῶμεν. Καὶ ὅσα γνωρίζομεν διὰ τὴν καταγωγὴν καὶ τὸ παρελθόν των, τὰ ἐμάθομεν μελετῶντες τὰ μνημεῖα αὐτὰ τὰ σκορπισμένα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ πρὸς τὰ δυτικομεσημβρινὰ μέρη τῆς Ἀμερικανικῆς Ἠπείρου. Μία μεγάλη μερὶς σοφῶν ἤχθη νὰ πιστεύσῃ ὅτι εἰς μίαν πολὺ μακρυνὴν καὶ ἀνεξιχνίαστον ἐποχήν, αἱ διάφοροι φυλαὶ τῶν ἰθαγενῶν τῆς Ἀμερικῆς εἶχον φθάσει εἰς ἓν σημεῖον πολιτισμοῦ, ἐφάμιλλον τοῦ ἀρχαίου πολιτισμοῦ τῆς γηραιᾶς Εὐρώπης. Ἀλλὰ τὸν πολιτισμὸν αὐτὸν δὲν εὗρεν ἐλθὼν ἐδῶ ὁ Κολόμβος καὶ οἱ μετ' αὐτόν. Ἀπ' ἐναντίας εὗρε φυλὰς ἡμιαγρίας νομαδικάς, αἱ ὁποῖαι ὑπεδέχθησαν τοὺς λευκοὺς ἀνθρώπους μὲ φόβον καὶ συστολήν.

Ταῦτα προκειμένου περὶ τῶν ἰθαγενῶν, τῶν νήσων τὰς ὁποίας πρώτας ἀνεκάλυψεν ὁ Κολόμβος. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἐπὶ τῆς Ἀμερικανικῆς ἠπείρου ἰθαγενεῖς ἦσαν διαφορετικοί. Τὰ ἀτίθασσα αὐτὰ τέκνα τῶν ἀπεράντων Ἀμερικανικῶν πεδιάδων καὶ τῶν παρθένων δασῶν, ἔζων τὴν ζωὴν τῶν γενναίων καὶ τῶν πολεμιστῶν. Ῥιψοκίνδυνοι ἐκ φύσεως καὶ ἀτρόμητοι, ἐξ ἰδιοσυγκρασίας οἱ Ἰνδοί, ἔζων μὲ τὰ προϊόντα τῆς ἁλιείας καὶ τοῦ κυνηγίου των. Αἱ κατοικίαι των ἦσαν σκηναὶ ἀπέριττοι, καὶ ἀρχηγοί των οἱ ἀρχηγοὶ τῆς φυλῆς. Μία ἄγραφος νομοθεσία βασιζομένη ἐπὶ τῶν ἐθίμων καὶ τῶν πατροπαραδότων κανόνων ἐκανόνιζε τὰς μεταξὺ τῶν ἁπλοϊκῶν αὐτῶν ἀνθρώπων σχέσεις.

Εἰς τοιαύτην κατάστασιν τοὺς εὗρον οἱ ἄποικοι οἵτινες ἦλθον νὰ καταλάβουν τὴν Ἀμερικήν. Οἱ ἀτρόμητοι πολεμισταὶ κατῴκουν τότε τὸ Ohio, Kansas, South Carolina, North Dakota, Minnesota, Mississippi, Illinois, Nevada καὶ ἄλλας πολιτείας, αἱ ὁποῖαι φυσικὰ εἰς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην δὲν ἦσαν γνωσταὶ ὑπὸ τὰ ὀνόματα αὐτά.

Οἱ ξένοι ἄποικοι ἐλθόντες δὲν εὗρον ἐχθρικὰς διαθέσεις ἐκ μέρους τῶν ἀγρίων αὐτῶν ἐρυθροδέρμων. Οἱ πολεμισταὶ ἦσαν διατεθειμένοι νὰ παράσχωσιν εἰς τοὺς λευκοὺς τὴν φιλίαν των ἀπέναντι ἀνταλλαγμάτων, ἀλλ' οἱ Εὐρωπαῖοι ἐζήτησαν τὴν ἄνευ ὅρων ὑποταγήν των, καὶ τότε οἱ Ἰνδοὶ ἐπολέμησαν μὲ μίαν ἀπόφασιν· τὴν ἀνεξαρτησίαν των, ἢ ν' ἀποθάνουν καὶ νὰ ἐκλείψουν. Μὴ κατορθώσαντες νὰ κάμουν τὸ ἓν ὑπέστησαν κατ' ἀνάγκην τὸ ἄλλο. Καὶ ἀφοῦ οἱ λευκοὶ τοὺς ἐξετόπισαν πανταχόθεν καὶ τοὺς κατεδίωξαν καὶ τοὺς συνέτριψαν καὶ ἔμειναν κύριοι τῆς χώρας των, τὰ ὑπερήφανα τέκνα τῶν κοιλάδων ἀπέφυγαν ἐσαεὶ τὴν ἐπικοινωνίαν τῶν κατακτητῶν των, καὶ ἀπεσύρθησαν εἰς τὰ ἐνδότερα τῶν παλαιῶν των λημερίων, διὰ νὰ ἐκλείψουν ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἀργότερον, ὅταν ἡ Ὁμοσπονδία ἐστερεώθη, ὅταν οἱ νέοι Ἀμερικανοὶ δὲν εἶχαν τί νὰ φοβηθοῦν ἀπὸ τοὺς παλαιοὺς οἰκοκυραίους τῆς χώρας ταύτης, ἐσκέφθησαν ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ ἐξακολουθήσουν τὴν ἐξόντωσιν τῶν ἐρυθροδέρμων. Ἀλλ' ἦτο πλέον ἀργὰ καὶ ἡ Μοῖρα εἶχε προχωρήσει εἰς τὸ ἔργον της. Οἱ Ἰνδοὶ δὲν ἐζήτησαν ἀπὸ τοὺς νικητάς των ἔλεος ἢ οἶκτον.

Δὲν ἦλθον εἰς συνεννοήσεις μαζύ τους. Τοὺς ἀντιμετώπισαν ὑπερηφάνως μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀνθρώπινος νόμος, ἐπιτρέπων εἰς ἕνα ἄνθρωπον νὰ καταλαμβάνῃ ὅ,τι ἀνήκει εἰς ἄλλον. Καὶ ἐπολέμησαν ὡς ἀληθινὰ παλληκάρια οἱ ἐρυθρόδερμοι Ἰνδοὶ ἐναντίον τῶν λευκῶν ἐχθρῶν των. Ἐπολέμησαν μὲ βέλη καὶ τόξα καὶ λόγχας ἐναντίον τῶν Εὐρωπαϊκῶν πυροβόλων, γνωρίζοντες ἐκ τῶν προτέρων τὴν τύχην των, πρὸς τὴν ὁποίαν ἐβάδισαν ἀτρόμητοι διὰ ν' ἀποθάνουν ἐλεύθεροι.

ΚΕΦΑΛΗ ΙΝΔΗΣ

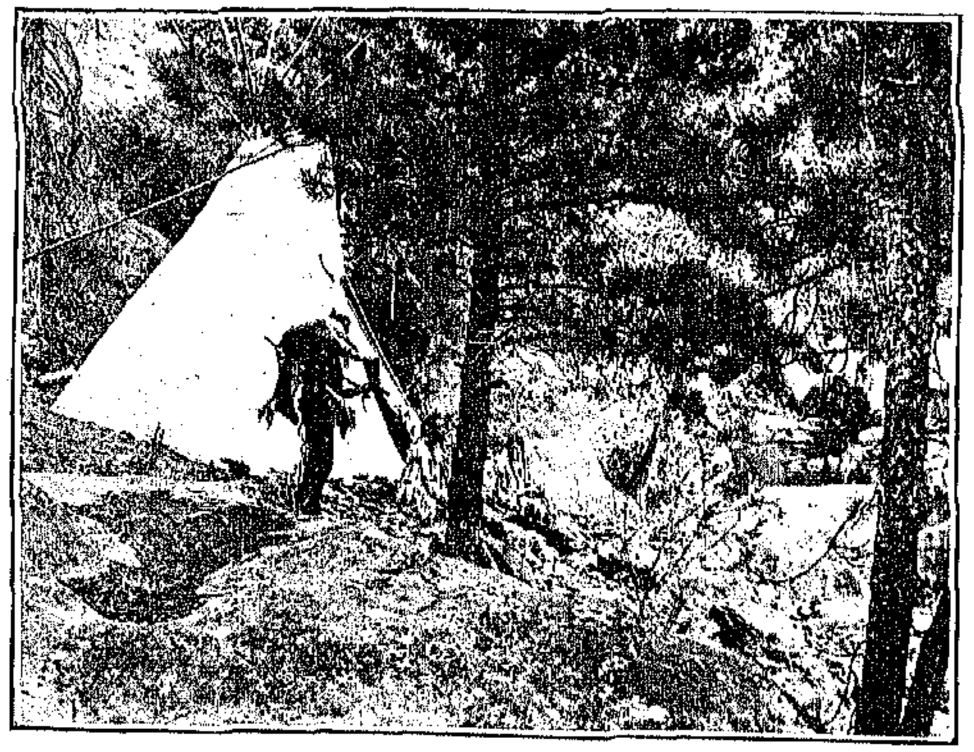
ΣΚΗΝΗ ΙΝΔΩΝ ΕΝ ΤΩ ΔΑΣΕΙ

ΖΕΥΓΟΣ ΙΝΔΩΝ

ΙΝΔΟΣ ΑΝΙΧΝΕΥΤΗΣ

Αὐτοὶ ἦσαν οἱ Ἰνδοὶ τῶν πρώτων χρόνων τῆς κατακτήσεως τῆς Ἀμερικῆς. Οἱ ἀπόγονοί των, καίτοι ἀσυγκρίτως ὀλιγώτεροι, ἐκληρονόμησαν ἀπὸ τοὺς παλαιούς των ἥρωας τὸν ἀτίθασσον καὶ ἄγριον χαρακτῆρα τῆς μεγάλης των φυλῆς. Σήμερον τὰ τελευταῖα λείψανα τοῦ προγεγραμμένου αὐτοῦ λαοῦ τῶν γενναίων, εἰμπορεῖ νὰ τὰ ἴδῃ ὁ ταξειδιώτης εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Δυτικῆς Ἀμερικῆς. Διατηροῦνται ἀκόμη, προστατευόμενα ἀπὸ τοὺς νόμους περὶ διαφυλάξεως τῶν παλαιῶν ἱστορικῶν καὶ ἐθνικῶν κειμηλίων, τὰ πτωχικά των καὶ ἡμιάγρια χωριὰ μὲ τὰς ἀρχαϊκὰς χονδροειδεῖς καλύβας καὶ τὰς ἁπλᾶς σκηνάς. Ἡ νεωτέρα βιομηχανία καὶ ὁ Ἀμερικανικὸς πολιτισμὸς δὲν εἰσεχώρησαν ἐκεῖ μέσα. Ὅλα τὰ χρειώδη τῆς καθημερινῆς ζωῆς τῶν τελευταίων ἐρυθροδέρμων εἶνε ἔργα τῆς ἰδίας των βιομηχανίας. Αἱ ἐνδυμασίαι, αἱ κομμώσεις, τὰ ὅπλα, τὰ ἐργαλεῖα των, εἶνε τῆς ἰδίας των κατασκευῆς ὡς καὶ πρὸ ἀμνημονεύτων ἴσως χρόνων καὶ τοὺς βλέπει κανεὶς σήμερον μὲ τὴν ἰδίαν ἰδιότροπον ἐνδυμασίαν ἀπὸ δέρματα βονάσσων, μὲ τὰ ἰδιάζοντα πανταλόνια ἀπὸ δορὰς ἀντιλόπης, μὲ τὴν πατροπαράδοτον κόμμωσιν ἀπὸ πτερὰ ἱεράκων καὶ ἀετῶν. Ὑπὸ τὰς πολυχρώμους ἀμφιέσεις, τὰς ὁποίας ποικίλλουν μὲ ἄφθονα κοσμήματα, διακρίνει κανεὶς ὡραίους ἄνδρας μὲ παραστήματα ἀρρενωπά, μὲ τὸ βλέμμα σταθερὸν καὶ ὑπερήφανον, ἐνέχον κἄτι τι τὸ ἀέτιον.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΙΝΔΩΝ

Τὸ σύνολον ἑνὸς Ἰνδοῦ ἐν ἐπισήμῳ περιβολῇ ἔχει πολλὴν ποίησιν καὶ δὲν εἶνε ἐστερημένον χάριτος. Τὸ ὁμολογοῦν ὅλοι ὅσοι συνέπεσε νὰ ἐπισκεφθοῦν τοὺς ἐρυθροδέρμους εἰς τὰ ποιητικά των χωριὰ ἐκεῖ ἔξω εἰς τὸ μυστηριῶδες καὶ ἀπέραντον West.

Αἱ γυναῖκες τῶν Ἰνδῶν πολεμιστῶν ἔχουν ἕνα ἰδιάζοντα τύπον, ὅστις ἐν τῷ συνόλῳ του δὲν εἶνε ἄσχημος. Ἡ ἐνδυμασία των εἶνε ἐν μέρει ὅπως καὶ ἡ τῶν ἀνδρῶν μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἐπὶ τῆς ὅλης τουαλέττας φέρουν ἕνα μακρὸν ποδήρη μανδύαν, ὡς εἶδος τζουμπέ. Ἡ ἐνδυμασία ὅμως αὐτὴ μεταβάλλεται ἀναλόγως τῶν διαφόρων φυλῶν, ἀπὸ τῶν Sioux μέχρι τῶν Iroquois, καὶ ἀπὸ τῶν Chochones μέχρι τῶν Athabascans.

Ἄλλοτε εἰς παλαιότερα χρόνια, οἱ Ἰνδοὶ κατεσκεύαζον τὰ ἐνδύματά των ἀποκλειστικῶς ἀπὸ δορὰς βονάσσων τοὺς ὁποίους ἐκυνήγων μόνοι των εἰς τὰς κοιλάδας τῆς Ἀμερικανικῆς ἠπείρου. Ἀργότερον ὅμως, σχετισθέντες μὲ τοὺς Εὐρωπαίους ἔμαθον τὴν χρῆσιν τῶν ὑφασμάτων, τὰ ὁποῖα ἠναγκάσθησαν ὀλίγον κατ' ὀλίγον νὰ παραδεχθοῦν, καθ' ὅσον καὶ οἱ βόνασσοι ἤρχισαν νὰ ἐκλείπουν. Τὰ ἐργαλεῖα καὶ τὰ ὅπλα των ἐπὶ πολὺν καιρὸν ἦσαν ἀπὸ πέτραν, ξύλον, ὀστοῦν ἢ κέρας. Σιγὰ σιγὰ ὅμως τὰ ἀντικατέστησαν μὲ χάλκινα καὶ σιδηρᾶ. Ἀπέμειναν ὅμως μέχρι σήμερον αἱ ἰδιάζουσαι ἰνδικαὶ καπνοσύριγγες, αἱ ὁποῖαι ἄλλοτε ἔπαιζον σημαντικὸν ῥόλον εἰς τὰς μεταξὺ τῶν διαφόρων φυλῶν συνθήκας. Δύο ἢ περισσότεροι ἀρχηγοὶ φυλῶν, καπνίζοντες ἀμοιβαίως τὰς καπνοσύριγγας ἀλλήλων συνῆπταν συνθήκας, τῶν ὁποίων τὸ κῦρος ἦτο ἀναμφισβήτητον, μία δὲ τοιαύτη πίπα ἐπεῖχε θέσιν πρωτοκόλλου καὶ διακοινώσεως. Οἱ Sioux εἶχον ἕνα ἄλλο εἶδος τσιμπουκίων λεγομένων tomahawk, ἢ πελέκεων. Τὸ ὄνομα αὐτὸ ἔλαβον ἀπὸ τὴν ἰδιάζουσαν κατασκευήν των, διότι εἶχαν πράγματι τὸ χάρισμα αὐτὰ τὰ τσιμπούκια, νὰ συνδυάζουν τὸ φονικὸν ὅπλον μὲ τὴν καπνοσύριγγα, ἀφοῦ ἡ λαβή των ἦτο ἡ κυρίως πίπα, ὁ δὲ κυρίως πέλεκυς ὁ λουλᾶς των. Ἐπίσης χαρακτηριστικὰ ἦσαν τὰ τόξα καὶ τὰ βέλη τῶν Ἰνδῶν, πρὶν ἀντικατασταθοῦν ἀπὸ τὰς εὐρωπαϊκὰς μαχαίρας καὶ τοὺς πελέκεις. Διὰ τὴν ἁλιείαν καὶ τὰ ἐπὶ τῶν ποταμῶν ταξείδιά των οἱ Ἰνδοὶ ἐχρησιμοποίουν μονόξυλα τῆς ἰδίας των κατασκευῆς, λείψανα τῶν ὁποίων σῴζονται ἀκόμη εἰς τὰ παραποτάμια χωριά των. Οἱ Ἰνδοί, ὅσοι κατοικοῦν ἀνατολικῶς τοῦ Μισσισιπῆ ἐπιδίδονται εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ ἀραβοσίτου, φασολίων, κολοκυνθῶν, καπνοῦ, πεπονίων, καρπουζίων καὶ ἡλιοτροπίων. Ἄλλοτε ὅμως οἱ Ἰνδοὶ ἀπέζων ἀπὸ τὸ κυνήγιον τῶν βονάσσων ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐξησφάλιζον τροφήν, ἐνδυμασίαν καὶ ἄλλα χρειώδη. Ὑπελογίσθη ὅτι ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν 75,000 Ἰνδῶν, ἐξ ὧν 30,000 Sioux ἐξήρτων τὴν ὕπαρξίν των μόνον ἀπὸ τὸ κυνήγιον τοῦ βονάσσου. Ἴσως τὸ γεγονὸς τοῦτο νὰ ἀποτελῇ τὸν σπουδαιότερον λόγον τῆς ἐξοντώσεως τῶν ζώων τούτων!...

* * *

Ἀπὸ τὰ περιεργότερα τῶν Ἰνδικῶν ἐθίμων, εἶνε ἀναμφιβόλως τὰ κανονίζοντα τὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν μελῶν τῶν διαφόρων φυλῶν. Τὰ συνοικέσια μεταξὺ νέων τῆς αὐτῆς φυλῆς ἦσαν ἀνέκαθεν ἀπηγορευμένα.

Περιεργότερον ὅμως ἀπέμεινε τὸ ἔθιμον τῆς μὴ ἐπικοινωνίας μεταξὺ συγγενῶν καὶ ἐξ ἀγχιστείας. Ὁ Ἰνδὸς σύζυγος δὲν ἀναγνωρίζε κανένα συγγενῆ τῆς γυναικός του, ἐκείνη δὲ δὲν ἀναγνωρίζει οὐδένα συγγενῆ ἰδικόν του, ἐκτὸς τῆς πενθερᾶς της. Ὁ γάμος εἶνε προϊὸν κανονικῆς ἀγοραπωλησίας, διότι ὁ μνηστὴρ ἠγόραζε τὴν νύμφην ἀπὸ τὸν πατέρα της, χωρὶς ἡ νέα νὰ εἰμπορῇ νὰ ἐναντιωθῇ. Ὑπῆρξαν ἐννοεῖται καὶ ὑπάρχουν παραδείγματα ἐρωτευμένων οἱ ὁποῖοι παραβαίνοντες τὰ ἔθιμα ἔφευγον μαζύ. Ἀλλὰ τότε ἔπρεπε νὰ κρυφθοῦν μέχρι τῆς γεννήσεως τοῦ πρώτου τέκνου των, ὅτε ὁ γάμος ἐθεωρεῖτο νομιμοποιημένος.

* * * *

Ἄλλοτε ἦσαν περιεργόταται αἱ νεκρικαὶ τελεταὶ τῶν Ἰνδῶν, ἀλλὰ σήμερον καὶ αὐτὰ τὰ ἔθιμα ἐκλείπουν. Συμφώνως μὲ τὰ παλαιὰ συστήματα, οἱ νεκροὶ ἐτοποθετοῦντο ἐπάνω εἰς ἓν ὕψωμα μέχρις ἀποξηράνσεως καὶ ἀποσκελετώσεως. Τότε ἐθάπτοντο τὰ ὀστᾶ, τὰ δὲ κρανία ἐστόλιζαν γύρω γύρω τὸν περίβολον τοῦ χωριοῦ. Ἐὰν ὁ νεκρὸς εἶχε φονευθῇ ἀντὶ ν' ἀποθάνῃ φυσικὸν θάνατον, πλησίον του ἐτοποθετεῖτο ἕνα σχοινὶ διὰ νὰ δέσῃ εἰς τὸν ἄλλον κόσμον τὸν φονέα του. Οἱ νεκροὶ ἀπελάμβανον μεγάλων περιποιήσεων, ἀφοῦ γύρω των ἀράδιαζαν οἱ πενθοῦντες πληθώραν φαγητῶν. Ἐξ ἄλλου ὅμως ἄφηναν πολλάκις τοὺς γέροντας καὶ τοὺς ἀναπήρους ν' ἀποθάνουν τῆς πείνας!

Δεισιδαίμονες ὑπῆρξαν καὶ εἶνε ἀκόμη οἱ ἐρυθρόδερμοι. Μέσα εἰς τὰς φυλάς των ἐπλεόναζον παντὸς εἴδους προφῆται καὶ μάγοι, ἱερεῖς καὶ μάντεις. Ἡ θρησκεία τοῦ χοροῦ τῶν πνευμάτων ἦτο μία ἀπὸ τὰς συνεπείας τῆς ὑπερεξάψεως τῆς φαντασίας τοῦ ἡμιαγρίου αὐτοῦ λαοῦ ἀπὸ τοὺς διαφόρους μάγους του. Ἦτο ἀγρία θρησκεία τῆς ὁποίας μετέσχον 35 ἐν ὅλῳ φυλαὶ ἀπὸ τοῦ 1880 μέχρι τοῦ 1892 καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ἔθεσε τέρμα ἡ Κυβέρνησις τῆς Ὁμοσπονδίας.

Ἐγράφησαν καὶ ἐλέχθησαν πολλὰ διὰ τὸ Μέγα Πνεῦμα, τὴν θεότητα αὐτὴν εἰς τὴν ὁποίαν πιστεύουν οἱ Ἰνδοί. Ἀλλ' αἱ τελευταῖαι μελέται ἀπέδειξαν ὅτι οἱ Ἰνδοὶ δὲν ἔχουν ὡρισμένην θεότητα εἰς τὴν ὁποίαν νὰ πιστεύουν. Ὁ ἥλιος, ἡ σελήνη, τὰ ἄστρα, οἱ ἄνεμοι, ἡ χάλαζα, ἡ βροντή, αἱ ἀστραπαὶ εἶνε θεοποιημέναι ὑπὸ τῶν Ἰνδῶν, οἱ ὁποῖοι ἐκφράζουν ὅλα αὐτὰ τὰ πράγματα μὲ μίαν λέξιν: «Wakanda».

* * *

Αὗται εἶνε αἱ κυριώτεραι λεπτομέρειαι τῆς ζωῆς καὶ τῶν ἐθίμων ἑνὸς λαοῦ, ὅστις ἐκλείπει καθημέραν, ἀλλ' ὁποῖος ἐξ ἄλλου ὑπῆρξε τόσον ὑπερήφανος, ὥστε νὰ κατορθώσῃ νὰ διατηρήσῃ ὅλα του τὰ ἔθιμα τὰ πρωτογενῆ καὶ ἡμιάγρια, μέσα εἰς τὴν καρδιὰν μιᾶς χώρας ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην ὀργώσης πρὸς πρόοδον καὶ πολιτισμόν! ★★★

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣΜΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟΝ!...

Μάλιστα. Ἔγινε καὶ αὐτό. Ἱδρύθη λένε σύνδεσμος Ἑλλήνων πρὸς καταπολέμησιν τῆς ξενομανίας. Κηρύττει τὸ μποϋκοττάζ κατὰ παντὸς Ἕλληνος παπαγαλλίζοντος Γαλλικά, βάζοντος ξένας ἐπιγραφὰς εἰς τὸ μαγαζί του, ἢ ἐντρεπομένου νὰ γράψῃ εἰς τὴν γλῶσσαν του. Θαυμάσια.

Τώρα νὰ γείνῃ καὶ ἕνας Σύλλογος ὁ ὁποῖος ν' ἀπαγορεύσῃ τὸ γύρισμα τῶν πανταλονιῶν ὅταν δὲν βρέχει, τὰ ὑψηλὰ γυαλιστερὰ κολλάρα καὶ τὰ μολυβδοκονδυλοειδῆ μπαστουνάκια τῶν ντανντήδων τοῦ Σταυροδρομίου.

Εἰς τὴν ἀρχὴν οἱ διάφοροι Κοκκοὶ καὶ Τοτοὶ καὶ Ντιντῆδες θὰ εἰποῦν:

— Δὲν μπορῶ...

Ἂς δουλέψῃ ὅμως ῥάβδος ἐν ἀνάγκῃ καὶ νὰ ἰδῆτε πῶς θὰ στρώσουν!

CORRIDA DE TOROS

Οἱ ταυρομάχοι τῆς Ἱσπανίας!

Ποῖος δὲν ἔτυχε ν' ἀκούσῃ διὰ τὸ ἐθνικὸν αὐτὸ σπὸρτ τῶν θερμοαίμων τῆς Ἀνδαλουσίας κατοίκων; Καὶ εἶνε δυνατὸν νὰ ἐννοηθῇ Ἱσπανία χωρὶς ταυρομαχίας; Αὐταὶ εἶνε ἕνα ἀπὸ τὰ κυριώτερα χαρακτηριστικὰ τῆς φυλῆς. Ἱσπανία χωρὶς ταυρομαχίας, εἶνε Βενετία χωρὶς γόνδολες, εἶνε Νεάπολις χωρὶς Βεζούβιον, εἶνε Ἀγγλία χωρὶς φοὺτ μπὸλλ, εἶνε Ἀμερικὴ χωρὶς baseball, εἶνε Τουρκία χωρὶς ἀμανέ, εἶνε Ἑλλὰς χωρὶς ρετσινάτο καὶ χωρὶς κοκορέτσι.....

Ὁ σύγχρονος πολιτισμὸς ἐπέβαλεν εἰς τὰ ἔθνη τὴν ἀφομοίωσιν καὶ ἐξήλειψε πολλὰ ἀπὸ τὰ ἰδιαίτερά των χαρακτηριστικά. Ἀλλ' ἡ Ἱσπανία κατώρθωσε νὰ διατηρήσῃ ἀπὸ τὸ παλαιὸν ἡρωϊκὸν καὶ ἱπποτικὸν παρελθόν της τὰς ταυρομαχίας της, καὶ εἶνε ὑπερήφανος διὰ τοῦτο, ὅπως εἶνε ὑπερήφανος κάθε Ἱσπανός, διότι ἐγεννήθη τοιοῦτος.

Πρέπει νὰ ἔχῃ παρευρεθῇ κανεὶς εἰς μίαν ἀπὸ αὐτὰς τὰς ταυρομαχικὰς πανηγύρεις διὰ νὰ εἰμπορέσῃ νὰ λάβῃ μίαν ἀκριβῆ ἰδέαν τοῦ ἐθνικοῦ αὐτοῦ τῶν Ἱσπανῶν σπόρτ, καὶ τῆς μανίας μὲ τὴν ὁποίαν τὸ παρακολουθοῦν οἱ φανατικοί, ἤ, ὅπως χαρακτηρίζονται μὲ μίαν λέξιν τῆς ποιητικῆς των γλώσσης, οἱ aficionados τῶν αἱματηρῶν αὐτῶν ἀγώνων.

Ὀλίγον μετὰ τὴν ἐπίσημον εἴσοδον τῆς ἀνοίξεως, κυρίως δὲ μετὰ τὸ Πάσχα, ἀρχίζει ἡ περίοδος τῶν ἀγώνων, οἱ ὁποῖοι τελοῦνται ταυτοχρόνως εἰς τὴν Μαδρίτην, Σεβίλλην, Βαρκελώνην, Κάδιξ, Βαλένθια Ἀλικάντε καὶ ὅλα τὰ κυριώτερα κέντρα τῆς Ἱσπανίας, καὶ κυρίως τῆς Ἀνδαλουσίας.

Τοῦτο ὅμως δὲν ἐμποδίζει τὴν Μαδρίτην νὰ δίδῃ λαμπρὰς corridas εἰς τὴν ἐκτάκτου μεγαλοπρεπείας plaza, ὅπου οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ ἐπίσημοι ἔχουν ἰδιαίτερα πολυτελῆ θεωρεῖα, ἀπὸ τῶν ὁποίων ἀπολαμβάνουν τὸ θαυμάσιον διὰ τὴν μεγαλοπρεπῆ ἀγριότητά του θέαμα.

Τὸ θέαμα τοῦτο, λέγει κάπου ὁ Claretie τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας, εἶνε αἱματηρόν, ἄγριον τραγικόν, ἀλλὰ δὲν εἶνε φαῦλον οὔτε αἰσχρόν, καὶ δὲν ἐξαχρειώνει ἕνα λαόν, ὅπως κάμνουν ἄλλα θεάματα τῶν θεάτρων τῶν μεγαλοπόλεων. Καὶ νομίζω ὅτι ὁ μέγας Γάλλος συνάδελφος ἔχει δίκαιον. Πρέπει νὰ εὑρεθῇ κανεὶς εἰς μίαν Ἱσπανικὴν πόλιν διὰ νὰ ἴδῃ μὲ ποίαν σπουδὴν τρέχει ὁ λαὸς εἰς τὰ μεγάλα ἀμφιθέατρα τὴν ἡμέραν τῶν ταυρομαχιῶν. Τὰ καταστήματα τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἶνε κενὰ ἢ κλείουν καὶ οἱ δρόμοι οἱ ἄγοντες πρὸς τὸ θέαμα πλημμυρίζουν ἀπὸ κόσμον.

Πολύχρωμοι ἀγγελίαι, αἱ ὁποῖαι πολλάκις εἶνε σωστὰ καλλιτεχνήματα, ἀπὸ καιροῦ προαναγγέλλουν τὰς funciones ὅπως λέγονται συνοπτικῶς αἱ ταυρομαχίαι. Καὶ ὁ λαὸς θυσιάζει τὸ πᾶν διὰ τὴν ὑπέρογκον αὐτὴν ἀπόλαυσιν. Οἱ Ἀμερικανοὶ φανατικοὶ τῶν πυγμαχιῶν καὶ τοῦ baseball θὰ εἰμποροῦσαν ν' ἀπορήσουν πρὸ τῆς συρροῆς ἡ ὁποία παρατηρεῖται εἰς μίαν ἱσπανικὴν corrida.

Τὸ ἀμφιθέατρον γεμίζει. Αἱ δέσποιναι τῆς Ἱσπανικῆς ἀριστοκρατίας μὲ τὴν αὐστηρὰν καὶ λιγάκι ἀγρίαν καλλονήν των, μὲ τὰς περιφήμους μαντίλλιας καὶ τὰς χαριέσσας ἀμφιέσεις καταλαμβάνουν τὰς ἐπιφανεστέρας θέσεις τῶν θεωρείων, ἐνῷ οἱ ἄνδρες μὲ τὰς ἀνοικτὰς φυσιογνωμίας καὶ τὸ ἀπαραίτητον σιγάρον εἰς τὰ χείλη συζητοῦν θορυβωδῶς ἐκ τῶν προτέρων τὴν ἔκβασιν τοῦ ἀγῶνος.

Ὅλαι αἱ λαϊκαὶ τάξεις ἀντιπροσωπεύονται εἰς τὸ ταυρομαχικὸν αὐτὸ Στάδιον. Ἰδαλγοὶ λάλοι μὲ περιστήθια κτυπητῶν χρωμάτων εὐρείας ζώνας καὶ πλατυγύρους πίλους συνοδεύουν τὰς σενιόρας καὶ σενιορίνας, κομψοτάτας ὑπὸ τὰ ἑορτάσιμά των, μ' ἓν ἄνθος εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ ριπίδιον εἰς τὴν χεῖρα εἰς τὸ ἀμφιθέατρον, ὅπου θὰ ἐκ-

ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΜΕ ΤΟΝ ΤΑΥΡΟΝ

τυλιχθῇ μετ' ὀλίγα λεπτὰ ἡ corrida. Ἡ ἐπίσημος στιγμὴ δὲν εἶνε μακράν. Ἡ μουσικὴ παιανίζει καὶ δίδει τὸ σύνθημα μὲ τὸ ἐμβατήριον τῆς Κάρμεν. Οἱ toreros banderilleros, picadores καὶ τὰ ἄλλα πρόσωπα τοῦ δράματος εἰσέρχονται εἰς τὴν κονίστραν. Φοροῦν ὅλοι τὰς χρυσοποικίλτους ἐνδυμασίας τῆς ἐποχῆς τοῦ Βελάσκεθ, αἱ ὁποῖαι προσδίδουν τόσην λαμπρότητα εἰς τὸ θέαμα, καὶ εἰσέρχονται ὑπὸ συνοδείαν τῶν κοσμητόρων ἢ alguazils, εἰς τοὺς ὁποίους ὁ Πρόεδρος τῶν ἀγώνων ρίπτει τὰς κλεῖδας τοῦ κλωβοῦ τῶν ταύρων.

Ἡ στιγμὴ εἶνε ἐπίσημος. Ὁ κλωβὸς ἀνοίγει καὶ ὁ ταῦρος ἐξορμᾷ ταραγμένος εἰς τὸ φῶς, κατ' ἀρχὰς θαμβωμένος, ἔπειτα θυμωμένος, ἕτοιμος νὰ ριφθῇ ἐπὶ τῶν ἀνταγωνιστῶν του. Ἕτοιμος ὅμως τὸν ἀναμένει μὲ τὴν μακράν του λόγχην ὁ ἔφιππος picador, ὅστις τὸν ἀπωθεῖ. Ἀλλ' ἰδοὺ ἐμπρός του ἡ ἐρυθρὰ χλαμύς, τὴν ὁποίαν τοῦ ρίπτει κατὰ πρόσωπον ὁ torero. Ὁ ταῦρος τρελλαίνεται εἰς τὸ θέαμα, ὁρμᾷ κατὰ τοῦ πορφυροῦ ἐχθροῦ, ὅστις ἐκφεύγει ἀσύλληπτος, ἀλλ' ἄλλοι ταυρομάχοι τὸν περικυκλώνουν.

Τὸ ζῷον φρίσσει, συνταράσσεται, ἀγωνιᾷ, ἐρεθίζεται. Τὸ κόκκινον, τὸ ὁποῖον πανταχόθεν παρουσιάζεται εἰς τὰ βλέμματά του τὸ καθιστᾷ ἐκτὸς ἑαυτοῦ. Ὁ ταῦρος ἔχει ἤδη ἐξαφθῆ καὶ στρέφεται ἐναντίον πάντων, μὴ προφθαίνων νὰ κτυπήσῃ κανένα ἀπὸ τοὺς πεζοὺς καὶ ἐφίππους ἀντιπάλους του. Εἶνε ἡ σειρὰ τῶν banderilleros, οἱ ὁποῖοι ὁρμοῦν μὲ τὰς ἀγκιστρωτάς των σούβλας, στολισμένας μὲ πολυχρώμους κορδέλλας, καὶ ἐμπηγνύουν εἰς τὰς σάρκας τοῦ ταύρου, ὅστις μαίνεται ἀπὸ λύσσαν καὶ πόνον.

Τὴν στιγμὴν αὐτὴν τὸ δρᾶμα φθάνει εἰς τὸ ὕψιστον τῆς ἐντάσεώς του. Εἶνε ἡ στιγμὴ καθ' ἣν ἡ ζωὴ τῶν toreadores καὶ τῶν ἵππων των εἰμπορεῖ νὰ κριθῇ ἀπὸ μίαν κίνησιν, ἀπὸ μίαν στροφήν, ἀπὸ μίαν χρονοτριβὴν ἐλαχίστην. Καὶ πολλάκις κατὰ τὴν ὥραν αὐτὴν τῆς φρενίτιδος ὁ ταῦρος ἐκσφενδονίζει διὰ τῶν κεράτων του εἰς τὰ ὕψη ἵππους καὶ ἀναβάτας καὶ βρέχει μὲ τὸ αἷμά των τὴν ἄμμον τοῦ ἀμφιθεάτρου ἀπὸ τὸ ὁποῖον δὲν θὰ ἐξέλθῃ ζῶν. Ἀλλ' ἡ ὑψίστη στιγμὴ ἔφθασεν. Ὁ ταῦρος ἀπαυδήσας ἐκ τῶν ἀτυχῶν ἐπιθέσεων ἀναλαμβάνει νέας δυνάμεις καὶ ἐπιτίθεται κατὰ τοῦ ταυρομάχου ὅστις κραδαίνει πρὸ αὐτοῦ τὴν ἐρυθρὰν χλαμύδα, τὴν muleta, ὅπως λέγουν οἱ Ἱσπανοί. Διὰ μίαν στιγμὴν τὸ θηρίον καὶ ὁ ἄνθρωπος μένουν ἀκίνητοι ἀπέναντι ἀλλήλων. Μ' ἕνα ἐξαφνικὸν πήδημα ὁρμᾷ ὁ ταῦρος κατὰ τοῦ ἀντιπάλου του, διὰ νὰ δεχθῇ βαθύτατα εἰς τὸν λαιμὸν τὸ θανάσιμον τραῦμα.

Αἱ σάλπιγγες ἠχοῦν..... τὸ δρᾶμα ἐτελείωσεν...

Τέσσαρες ρωμαλέοι ἵπποι στολισμένοι μὲ ταινίας καὶ σημαίας, σύρουν ἀπὸ τῶν κεράτων τὸ εἰσέτι ἀσπαῖρον σῶμα τοῦ ταύρου ἀνὰ τὴν κονίστραν, καλπάζοντες ὑπὸ τὰς ἐπευφημίας τοῦ ἀλλοφρονοῦντος πλήθους. Ὁ θριαμβευτὴς μὲ τὸ ξίφος καὶ τὴν muleta εἰς τὴν χεῖρα ἄσκεπής, εὐχαριστεῖ τὸν κόσμον τῶν θαυμαστῶν του δεχόμενος ζητωκραυγάς, ἄνθη πίλους, σιγάρα, μαντίλλιες, ριπίδια καὶ μεταξώματα...

Εἶνε ὁ ἥρως τῆς στιγμῆς, ὁ ἥρως τῆς ἡμέρας!...

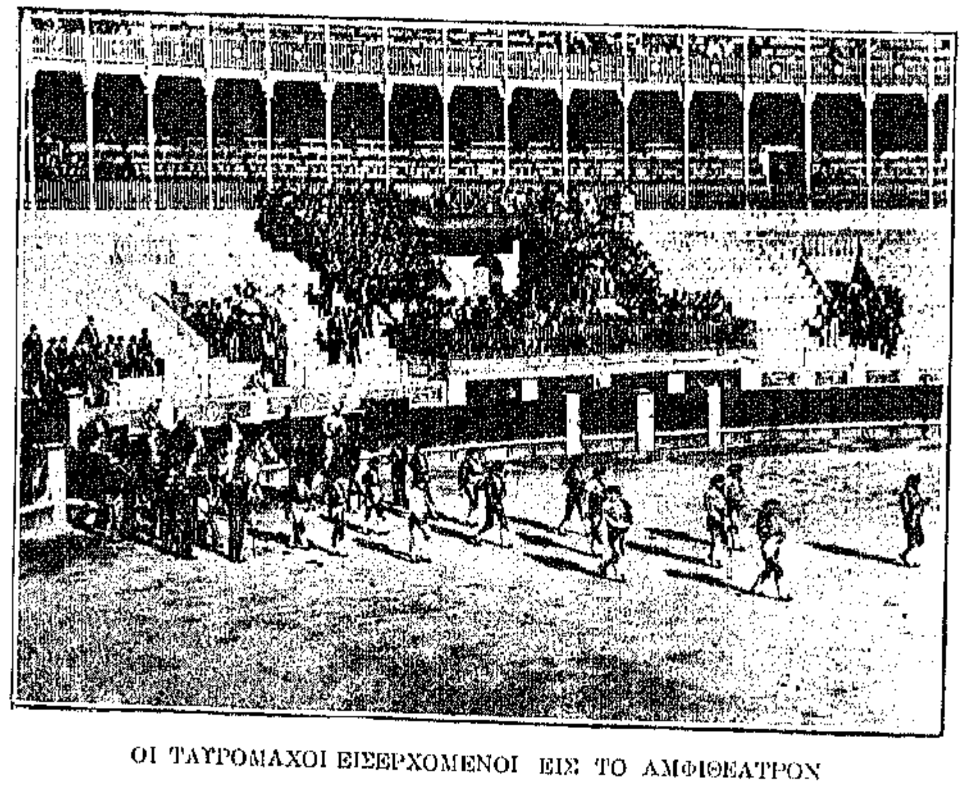

ΟΙ ΤΑΥΡΟΜΑΧΟΙ ΕΙΣΕΡΧΟΜΕΝΟΙ ΕΙΣ ΤΟ ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟΝ

* * *

Θὰ παύσουν ποτὲ ὑφιστάμεναι αἱ ταυρομαχίαι; Ἴσως, ἀλλ' αὐτὸ θὰ γείνῃ ἔπειτα ἀπὸ πολλὰ χρόνια. Ὁ λαὸς τῆς ὡραίας χώρας διψᾷ τὸ θέαμα τῶν μαχαίρων αὐτῶν ἡρωϊσμῶν καὶ θὰ τρέχῃ ἐπὶ πολλὰ ἀκόμη ἔτη φρενήρης εἰς τοὺς θριάμβους τῶν toreadores, οἱ ὁποῖοι θὰ μείνουν ὅπως ἀποθανατίζουν τὰς ἱπποτικὰς παραδόσεις τῆς ἡλιολούστου πατρίδος τοῦ Δὸν Κιχώτου.

Ο ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΟΣ ΣΠΑΤΑΛΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΕΣΠΑΤΑΛΗΣΕ 400.000.000 ΔΟΛΛ. ΕΙΣ ΕΝ ΕΤΟΣ

Υποθέτουν ἴσως οἱ ἀναγνῶσται, ὅτι ὁ μεγαλείτερος σπάταλος τοῦ κόσμου εὑρίσκεται μεταξὺ τῶν πολυταλάντων Κροίσων τῆς Ἀμερικῆς ἢ τοὐλάχιστον μεταξὺ τῶν ἐστεμμένων κεφαλῶν τῆς Εὐρώπης.

Ὅσοι ἔχουν αὐτὴν τὴν ἰδέαν ἂς τὴν ἀποβάλουν, διότι ὄχι μόνον μεταξὺ τῶν προειρημένων εὐτυχῶν θνητῶν δὲν εὑρίσκεται ὁ ἄνθρωπος, τὸν ὁποῖον ζητοῦμεν, ἀλλ' οὔτε κἂν εἶνε τέκνον τοῦ αἰῶνός μας ἢ τοῦ αἰῶνος τῶν προπάππων μας. Σήμερον, ἂν μὲν εἶνέ τις ἁπλοῦς ἰδιώτης, πρέπει συνάμα νὰ εἶνε καὶ Ροκφέλλερ διὰ νὰ ἔχῃ ὅσα ἑκατομμύρια ἐδαπάνησεν ὁ ἥρως μας, οὐδεὶς δὲ βεβαίως ἀμφιβάλλει ὅτι ὁ Ροκφέλλερ φυλάττει τὰ ἑκατομμύριά του μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιμελείας μετὰ τῆς ὁποίας τὰ συνεσώρευσεν· ἂν δὲ βασιλεὺς ἢ αὐτοκράτωρ, οὔτε ἀπὸ τὸν πατέρα του ἠμπορεῖ νὰ κληρονομήσῃ τετρακόσια ἑκατομμύρια δολλάρια, οὔτε ἀπὸ τὸ ἔθνος του τολμᾷ νὰ ζητήσῃ ἢ νὰ ἀφαιρέσῃ διὰ πλαγίων μέσων τόσον κολοσσιαῖα ποσὰ διὰ τὰς φαντασιοπληξίας του.

Τὸν ἥρωά μας λοιπὸν πρέπει νὰ ἀναζητήσωμεν εἰς τὴν χώραν ἐκείνην, εἰς τὴν ὁποίαν τὴν πρὸς τοὺς πολέμους καὶ τὰς δάφνας ἀκατάσχετον ὁρμὴν διεδέχθη ἡ ἄσβεστος δίψα τῆς μανιώδους ἡδονῆς καὶ τῆς σπατάλης, καὶ εἰς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, καθ' ἣν ἐγεννᾶτό τις ἱπποκόμος ἢ χοιροβοσκός, ἐγίνετο κατόπιν αὐτοκράτωρ καί, νεμόμενος τὸν πλοῦτον ὁλοκλήρου τοῦ τότε γνωστοῦ κόσμου ἐπί τινα ἔτη ἢ μῆνας, ἐπλήρωνε τὰς ἁμαρτίας του, πίπτων ὑπὸ τὴν μάχαιραν τοῦ συνωμότου ἢ καλλιεργῶν λαχανικὰ εἴς τινα ἀπομεμακρυσμένην γωνίαν τῆς προτέρας αὐτοκρατορίας του. Καὶ εἶνε οὗτος ὁ δεύτερος αὐτοκράτωρ τῆς Ρώμης Καλιγούλας.

Ὁ Ἀβδοὺλ Χαμὶτ μὲ τὰ χαρέμιά του, μὲ τὸ στράτευμα τῶν κατασκόπων του καὶ μὲ ὅλους τοὺς ἄλλους ἀπυθμένους πίθους, εἰς τοὺς ὁποίους εἰσέρρεον καὶ ἐχάνοντο οἱ πόροι τῆς αὐτοκρατορίας του, ὁ Ἰσμαὴλ πασᾶς τῆς Αἰγύπτου μὲ τὰς γενναιοδωρίας καὶ τὰς ἄλλας ἐκκεντρικότητάς του, αἱ ὁποῖαι ἐπτώχυναν τὴν Αἴγυπτον, ἡ Αἰκατερίνη τῆς Ρωσσίας, ἡ ὁποία διέλαμψεν εἰς τὴν ἐποχήν της τόσον ἕνεκα τοῦ μεγαλεπηβόλου πνεύματός της, ὅσον καὶ ἕνεκα τοῦ ἐκλύτου καὶ πολυδαπάνου βίου της, καὶ ὁ Λουδοβῖκος ΙΔ'. τῆς Γαλλίας, ὁ ὁποῖος ὡδήγησε τὴν Γαλλίαν εἰς τὴν πτώχευσιν μὲ τὰς Βερσαλλίας του, τὰ ἑκατομμυριοδάπανα δεῖπνα καὶ τοὺς συνεχεῖς πολέμους, δύνανται νὰ χαρακτηρισθῶσιν ὡς φειδωλοὶ καὶ ἀπέριττοι, παραβαλλόμενοι πρὸς τὸν Καλιγούλαν.

Ὁ ἀνισόρροπος οὗτος αὐτοκράτωρ τῆς Ρώμης ἐκληρονόμησε παρὰ τοῦ προκατόχου του 100,000,000 δολλαρίων—ἰσοδυναμούντων πρὸς 400,000,000 σημερινῶν δολλαρίων, ἕνεκα τῆς διαφορᾶς τῆς τιμῆς τῶν διαφόρων εἰδῶν—καὶ μετὰ ἓν ἔτος οὔτε ὀβολὸς ἀπέμεινεν ἐκ τοῦ δυσφαντάστου τούτου ποσοῦ. Καὶ πῶς νὰ διατηρήσῃ τὴν διανοητικὴν ἰσορροπίαν του, ἀφοῦ ἡ τύχη, τρελλοτέρα ἀπὸ αὐτόν, τὸν ἔκαμεν ἀπὸ ἁπλοῦ στρατιώτου αὐτοκράτορα ὁλοκλήρου τοῦ τότε γνωστοῦ κόσμου, χωρὶς μόρφωσιν, χωρὶς τὴν παραμικρὰν ἐπίγνωσιν τοῦ προορισμοῦ του καὶ τῶν καθηκόντων του, χωρὶς τοὐλάχιστον τὴν πεῖραν καὶ τὸν κόρον τῆς ὡρίμου ἡλικίας! Ἀμαθής, πάμπτωχος καὶ νεαρώτατος ὅπως ἦτο—διότι μόλις ἦγε τὸ 25ον ἔτος τῆς ἡλικίας του—ἔγεινεν αἴφνης κύριος τῆς Ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας καὶ εὑρέθη περικυκλωμένος ἀπὸ τὰ ἑκατομμύρια τοῦ Ὀκταβίου Αὐγούστου ἀφ' ἑνός, καὶ ἀπὸ τὸν Πακτωλὸν τῶν εἰσοδημάτων τῆς αὐτοκρατορίας ἀφ' ἑτέρου. Καὶ ἔκαμεν ὅτι κάμνει βουλιμιῶν χοῖρος, εὑρισκόμενος αἴφνης ἐνώπιον πλουσίας πανδαισίας. Ἐπεδόθη μὲ λύσσαν εἰς τὴν σπατάλην, πετῶν ὅσα δὲν ἠδύνατο νὰ διασπαθίσῃ κατ' ἄλλον τρόπον.

Καὶ δὲν εἶνε εὔκολον πρᾶγμα ἡ σπατάλη, ὅταν ἔχῃ τις νὰ σπαταλήσῃ τόσον κολοσσιαῖα ποσά. Ἔχει καὶ ἡ ὑπερβολικὴ σπατάλη τὰς δυσκολίας της καὶ τὰς ἀπογοητεύσεις της, ὅπως καὶ ἡ οἰκονομία. Ὁ σπάταλος εἶνε πράγματι δοῦλος τοῦ πλούτου, ὅπως φρονοῦν οἱ φιλόσοφοι. Εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ ἐφευρίσκῃ καθημερινῶς νέας μεθόδους σπατάλης καὶ νὰ ἔχῃ ἀρκετὴν ἀντοχήν, ὥστε νὰ μὴ ἀηδιάζῃ καὶ κορέννυται ἐκ τῆς ἀκαταπαύστου ἀπολαύσεως. Ἐν ἑνὶ λόγῳ, ὁ φιλοδοξῶν νὰ γείνῃ σπάταλος—ἂν ἔχῃ καὶ τὰ σπαταληθησόμενα δισεκατομμύρια, ἐννοεῖται—πρέπει νὰ εἶνε καὶ ὀλίγον μεγαλοφυής. Καὶ πράγματι εἶχεν αὐτὴν τὴν μεγαλοφυΐαν ὁ Καλιγούλας.

Εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Καλιγούλα κατεσκευάσθησαν ἀφαντάστως πολυτελεῖς καὶ παράδοξοι λουτῆρες, εἰς τοὺς ὁποίους ἀντὶ ὕδατος ἐχρησιμοποιοῦντο τὰ πολυτιμότερα τῶν μύρων, μία σταγὼν τῶν ὁποίων θὰ ἠδύνατο νὰ καταστήσῃ ὀλιγώτερον πτωχὸν ἕνα τῶν ὑπηκόων τοῦ μανιακοῦ αὐτοκράτορος. Ἕκαστον πινάκιον ἐκ τῶν παρασκευαζομένων εἰς τὰ

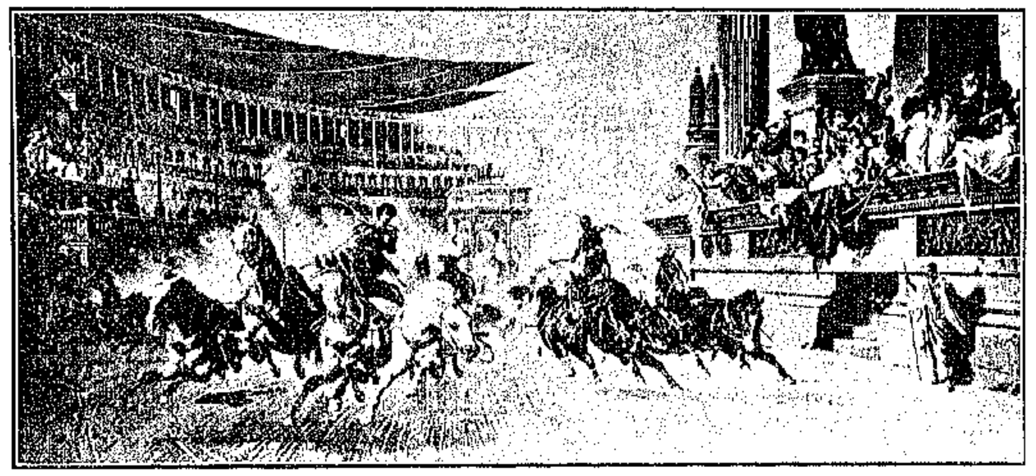

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΡΩΜΗΣ.— ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΙ ΕΝ ΤΩ ΚΟΛΟΣΣΑΙΩ

αὐτοκρατορικὰ μαγειρεῖα φαγητῶν ἐχρειάζετο ὁλόκληρον περιουσίαν διὰ νὰ γείνῃ. Ἔφιπποι ταχυδρόμοι ἐναλασσόμενοι καθ' ὁδόν, ἐκόμιζον ἐκ τῆς Βρετανίας νωπὰ ὄστρεα διὰ τὸν αὐτοκράτορα. Ταχύπλοι τριήρεις διέσχιζον τὴν Μεσόγειον, κομίζουσαι διὰ τὴν αὐτοκρατορικὴν τράπεζαν πτηνὰ τῶν τροπικῶν κλιμάτων, τῶν ὁποίων μόνον τὰς γλώσσας ἐμαγείρευον οἱ μάγειροι τῶν ἀνακτόρων. Εἰς τὴν Μαύρην Θάλασσαν ὑπῆρχον διαρκῶς ἰδιαίτεροι ἁλιεῖς, πρὸς ἄγρευσιν σπανίων ἰχθύων διὰ τὸν Καλιγούλαν, ὁμοίους τῶν ὁποίων οὐδέποτε πρότερον εἶχεν ἴδῃ ἡ Ρώμη. Οἱ οἶνοι, τοὺς ὁποίους ἔπινεν ὁ Καλιγούλας, ἦσαν πάντοτε τόσον παλαιοὶ καὶ πολύτιμοι, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ πιθανότης ὅτι ἐγεύθη ποτὲ τοιαύτης ποιότητος οἶνον ἕτερος θνητὸς ἐπὶ τῆς γῆς. Εἰς ἕκαστον δὲ κύπελλον οἴνου, προσφερόμενον ὑπὸ τοῦ οἰνοχόου εἰς τὸν αὐτοκράτορα, ἀνεμιγνύετο διάλυσις μεγάλου μαργαρίτου. Ὁ μαργαρίτης διελύετο εἰς ὄξος καὶ κατεστρέφετο ἡ γεῦσις τοῦ οἴνου ἐκ τῆς ἀναμίξεως τῆς διαλύσεως ταύτης, ηὐχαριστεῖτο ὅμως ὁ ἔκφυλος αὐτοκράτωρ μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι κατέπινε χιλιάδας τινὰς δολλαρίων.

Πολλάκις παρέθετε γεύματα εἰς ἑκατοντάδας αὐλοκολάκων, κατὰ τὰ ὁποῖα δὲν παρετίθεντο πραγματικὰ φαγητὰ εἰς τὴν τράπεζαν, ἀλλὰ ὁμοιώματα φαγητῶν ἐκ καθαροῦ χρυσοῦ. Ὁ αὐτοκράτωρ διέτασσεν ἀκολούθως τοὺς ὑπηρέτας νὰ πατάξουν τὰ χρυσᾶ φαγητά, λέγων ὅτι, ἀφοῦ δὲν ἐγεύθησαν αὐτὰ οἱ συνδαιτυμόνες του, ἐσήμαινεν ὅτι δὲν ἦσαν καλῶς μαγειρευμένα.

Κατὰ παραγγελίαν τοῦ Καλιγούλα κατεσκευάσθησαν δύο κολοσσιαῖα πλοῖα, δυνάμενα νὰ παραβληθῶσι κατὰ τὸ μέγεθος πρὸς τὰ μεγαλείτερα ὑπερωκεάνεια τῆς ἐποχῆς μας καὶ ὑπερβάλλοντα ταῦτα κατὰ τὴν δαπάνην τῆς ναυπηγήσεώς των. Τὰ τελειότερα καὶ μεγαλείτερα τῶν σημερινῶν ἀτμοπλοίων ἔχουσι, πλὴν τῶν αἰθουσῶν των, τῶν καπνιστηρίων καὶ τῶν κοιτώνων, γυμναστήρια, κολυμβητικὰς δεξαμενάς, ἠλεκτρικοὺς ἀνυψωτῆρας, αἰθούσας παιδιῶν καὶ κυνοφορβεῖα. Αἱ τριήρεις ὅμως τοῦ Καλιγούλα, πλὴν τῶν εὐρυτάτων καὶ πολυτελεστάτων αἰθουσῶν των, εἶχον κήπους, δροσερώτατα ἄλση, τεχνητὰς πηγάς, σπήλαια καὶ λόφους. Αἱ πρῷραί των ἐκοσμοῦντο μὲ πολυτίμους λίθους, τὰ ἱστία των ἦσαν μετάξινα, καὶ αἱ κῶπαι ἦσαν περιβεβλημέναι μὲ ἐλατὸν χρυσὸν καὶ ἄργυρον.

Ὁ Καλιγούλας εἶχε τὴν μανίαν νὰ διατάσσῃ τὴν ἀνέγερσιν παλατίων καὶ τεχνητῶν βουνῶν, τῶν ὁποίων διέτασσε κατόπιν τὴν κατεδάφισιν. Ἔπρεπε νὰ σπαταλᾷ ἀκαταπαύστως, καὶ τὸ μέσον τοῦτο ἱκανοποίει ἐπαρκῶς τὴν μανίαν του. Καὶ ὅλαι αὐταὶ αἱ οἰκοδομαὶ καὶ κατεδαφίσεις ἔπρεπε νὰ γίνωνται ταχέως, διὰ νὰ μὴ παρέρχηται οὔτε λεπτὸν χωρὶς νὰ σπαταλήσῃ ὁ αὐτοκράτωρ χρηματικόν τι ποσόν. Ἂν ὁ ἐργολάβος δὲν ἀπεπεράτου τὴν ἀνέγερσιν ἢ τὴν κατεδάφισιν ἐντὸς τοῦ ὡρισμένου χρόνου, ἔχανε τὴν κεφαλήν του. Εἰς τὰς τοιαύτας φαντασιοπληξίας τοῦ Καλιγούλα δέον νὰ προστεθῇ καὶ ἡ ἐξαφάνισις ὁλοκλήρων νήσων ὡς καὶ ἡ δημιουργία ἄλλων τοιούτων εἰς ἄβαθῆ ὕδατα.

Καὶ ὅμως τὰ μέσα ταῦτα δὲν ἦσαν ἱκανὰ πρὸς διασπάθισιν τετρακοσίων ἑκατομμυρίων δολλαρίων ἐντὸς ἑνὸς ἔτους. Ὁ Καλιγούλας ἐστενοχωρεῖτο, μὴ δυνάμενος νὰ ἐπινοήσῃ νέους τρόπους σπατάλης, καὶ ἤρχισε νὰ πετᾷ κυριολεκτικῶς τὰ ἑκατομμύριά του. Μίαν πρωΐαν λοιπὸν ἀνέβη εἰς τὴν στέγην τῶν προπυλαίων τῶν ἀνακτόρων του καὶ ἤρχισε νὰ σκορπίζῃ τὰ ἑκατομμύριά του μὲ χρυσοῦν πτύον, ἐνῷ ἑκατοντάδες δούλων ἐκόμιζον ἐκ τοῦ θησαυροφυλακίου του κάνιστρα πλήρη χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν κερματίων, τὰ ὁποῖα ἐξεκένουν ἐνώπιόν του. Χιλιάδες Ρωμαίων συνηχθησαν εἰς τὰ προπύλαια καὶ ἐπλήρουν τὰ θυλάκιά των μὲ νομίσματα, ἡ νομισματοβροχὴ δὲ αὕτη ἐξηκολούθησεν ἐπὶ τρεῖς ὁλοκλήρους ἡμέρας.

Ὁ Καλιγούλας ᾐσθάνετο ἀνέκφραστον ἡδονὴν ἐκ τῆς ἐπαφῆς τοῦ χρυσοῦ. Μεταβαίνων εἰς τὸ θησαυροφυλάκιόν του, ἐχώνετο γυμνὸς ἐντὸς τοῦ σωροῦ τῶν νομισμάτων καὶ ἐκυλίετο ὡς ὁ χοῖρος κυλίεται ἐντὸς τοῦ βορβόρου, ἐκβάλλων ἀγρίας κραυγὰς ἐκ τῆς κτηνώδους ἡδονῆς, τὴν ὁποίαν ᾐσθάνετο ἐκ τῆς ἐπαφῆς καὶ τῆς θέας τοῦ χρυσοῦ.

Μετὰ πάροδον ἑνὸς ἔτους ἦτο πλέον ἀδύνατος εἰς τὸν Καλιγούλαν ἡ ἀπόλαυσις τῆς ἡδονῆς ταύτης, διότι εἶχε φανῆ ἤδη τὸ δάπεδον τοῦ παμμεγίστου θησαυροφυλακίου του. Ἔπρεπεν ὅμως νὰ σπαταλήσῃ ὁ αὐτοκράτωρ, καὶ πρὸς πλήρωσιν ἐκ νέου τοῦ θησαυροφυλακίου του ηὐξήθησαν οἱ φόροι τῶν διαφόρων τμημάτων τῆς αὐτοκρατορίας. Ἐπὶ δύο ἔτη καὶ δέκα μῆνας ἀκολούθως ἐπλήρωνον αἱ ἐπαρχίαι διὰ νὰ σπαταλᾷ ὁ Καλιγούλας. Ἔπρεπεν ὅμως νὰ δοθῇ καὶ εἰς ἄλλον ἡ εὐκαιρία ὅπως δοκιμάσῃ τὰς ἡδονὰς τῆς σπατάλης, καὶ ἐπὶ τέλους ἐδολοφονήθη ὁ ἔκφυλος αὐτοκράτωρ ὑπό τινος τῶν σωματοφυλάκων του.

ΑΠΟ ΟΣΑ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ

Η ΓΟΗΣΣΑ ΠΟΛΙΣ

Αὐτὸν τὸν τίτλον δίδει εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν εἰς ἕνα ὡραιότατον ἄρθρον του εἰς τὸ «Outing Magazine» τοῦ Φεβρουαρίου, ὁ κ. Albert Bigelow Paine.

Ὑποθέτω λέγει ὁ ἀρθρογράφος, ὅτι δὲν ὑπάρχει εἰς τὸν κόσμον πόλις ὡραιοτέρα ἐξωτερικῶς καὶ ἀπεχθεστέρα ἐσωτερικῶς ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ὅταν τὴν βλέπετε ἀπὸ τὸν Βόσπορον φαίνεται φαντασμαγορία. Ὅταν τὴν βλέπετε διασχίζοντες ἐφ' ἁμάξης τοὺς δρόμους της σᾶς φαίνεται ἐφιάλτης. Ἀλλὰ δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον ἡ Κωνσταντινούπολις εἶνε φαντασμαγορία.

Ἕνας ἀπὸ τοὺς Ἀμερικανοὺς οἱ ὁποῖοι ἔκαμαν τὸν γῦρον ὅλων τῶν ἀπορρήτων τῆς Σταμποὺλ εἶπε:

— Μοῦ ἐφάνη ὅτι ἐπέθανα καὶ εὑρισκόμην εἰς τὴν κόλασιν... Ὁ γράφων ὅμως λέγει, ὅτι ἡ κόλασις εἶνε ἀδύνατον νὰ εἶναι τόσον ἀκάθαρτος. Διότι ἡ ὀσμὴ ἡ ἀναδιδομένη ἐκ τῶν δρόμων τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἶνε ἡ ἰδία μὲ ἐκείνην, ἥτις ἀναδίδεται ἀπὸ τενεκὲν γεμᾶτον σκουπίδια, καὶ μάλιστα τενεκὲν παλαιόν, παραγεμισμένον, ἐγκαταλελειμμένον καὶ δὴ κατ' Αὔγουστον μῆνα!...

Ὅλη ὅμως ἡ ἀθλιότης αὐτὴ ὡρισμένων, ἢ μᾶλλον διὰ νὰ εἴπωμεν καλλίτερον, τῶν πλείστων δρόμων τῆς Βασιλευούσης δὲν ἠμπόρεσε νὰ ἐμποδίσῃ τὸν Ἀμερικανὸν συνάδελφον ἀπὸ τοῦ νὰ γράψῃ καὶ πολλὰ εὔμορφα πράγματα διὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν. Διότι περιγράφει μὲ πολὺ γοῦστο καὶ τὰ ἱστορικὰ τεμένη εἰς τὴν Ἁγίαν Σοφίαν καὶ ἕνα Σελαμλῆκι, τὰ ὁποῖα ὅμως εἶνε ἀρκετὰ γνωστὰ πράγματα δι' ἕνα ἕλληνα ἀναγνώστην.

Τὰ κιόσκια τοῦ Βοσπόρου!... Αὐτὰ ἔκαμαν τὴν χειρίστην ἐντύπωσιν εἰς τὸν ἀρθρογράφον τοῦ «Outing». Δι' ὄνομα Θεοῦ λέγει, πῶς εἶνε δυνατὸν αὐτὰ τὰ πρόστυχα ἄβαφα, ὑπερκαλλωπισμένα ἀρχιτεκτονικὰ ἐγκλήματα νὰ θεωροῦνται παλάτια;... Νομίζει κανεὶς ὅτι οἱ ἰδιοκτῆται αὐτῶν τῶν ξυλίνων οἰκημάτων, ἐβιάσθησαν τόσον πολὺ νὰ κτίσουν τὸ σπίτι των ὥστε δὲν ἐπρόφθασαν νὰ ἐξοικονομήσουν ἀρκετὰ χρήματα ὥστε νὰ διαθέσουν ὀλίγα καὶ διὰ μπογιάν. Ἐν τούτοις κατώρθωσαν νὰ ἐξοικονομήσουν ἀρκετὰ διὰ νὰ γεμίσουν τὰ παράθυρά των μὲ καφάσια καὶ μὲ σιδηρᾶ κιγκλιδοφράγματα. Διατί ἄρά γε ἐλήφθη αὐτὸ τὸ μέτρον; ἐρωτᾷ ὁ Ἀμερικανός: Μήπως ἀπαγάγῃ κανείς, καμμιὰ ἀπὸ τὰς γυναῖκας τοῦ χαρεμιοῦ, ἢ μήπως εἰσερχόμενος κρυφὰ ἀφίσῃ καὶ καμμίαν ἄλλην;

Ἕνα ἀπὸ τὰ ὡραιότερα πράγματα τὰ ὁποῖα εἶδεν ὁ δημοσιογράφος εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἦσαν τὰ Τουρκικὰ νεκροταφεῖα. Τὰ μελαγχολικώτατα αὐτὰ κοιμητήρια μὲ τὰς πυκνὰς συστάδας τῶν κυπαρίσσων καὶ μὲ τὰ ἀναρρίθμητα μαρμάρινα ἐπιτύμβια εἶνε ποιητικώτατα.

Ὁ σπόρτμαν Ἀμερικανὸς ἔμεινεν ἐνθουσιασμένος ἀκόμη μὲ τοὺς μ π ι α ν τ έ δ ε ς καὶ τὰ ἄλλα ἐλαφρὰ καΐκια τοῦ Κερατίου τὰ ὁποῖα τρέχουν ἐπάνω εἰς τὰ νερὰ γρήγορα γρήγορα χωρὶς σχεδὸν νὰ τὰ θίγουν.

Ἡ ὅλη περιγραφὴ τοῦ κ. Paine εἶνε πιστὴ ἀδίαστος καὶ χαριτωμένη. Ἂν διὰ τοὺς ἐπισκεφθέντας τὴν Κωνσταντινούπολιν λέγει πράγματα γνωστά, αὐτὸ δὲν σημαίνει. Τὸ ἄρθρον του διαβάζεται πάντοτε μὲ ἐνδιαφέρον.

ΕΜΠΡΟΣ ΚΥΡΙΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΒΟΜΒΑΗΝ!

Ἕνα πολὺ εὔμορφο καὶ πολὺ καλογραμμένο ἄρθρον τοῦ φίλου τῆς «Ἀτλαντίδος» κ. Alexander Powell δημοσιεύεται ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον εἰς τὸ «Every body's Magazine».

Ὁ κ. Powell εἶνε ἕνας ἀπὸ τοὺς ὀλίγους Ἀμερικανοὺς τοὺς τόσον καλὰ γνωρίζοντας τὰ ἀνατολικὰ πράγματα. Τὴν φορὰν αὐτὴν ὁ κ. Powell γράφει ἀπὸ τὴν Περσικὴν πρωτεύουσαν, καὶ ἀσχολεῖται μὲ ἕνα ἀπὸ τὰ μεγάλα ἐκεῖνα ζητήματα, τὰ ὁποῖα ὅταν συντελεσθοῦν θὰ μεταβάλλουν ῥιζικῶς τὸν πολιτικὸν χάρτην τοῦ κόσμου.

Ὅλοι ἀκούομεν τὰς ἀπηχήσεις τοῦ μεγάλου Ἀγγλορωσσικοῦ ἀνταγωνισμοῦ εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἀσίαν. Ὅλοι γνωρίζομεν τὰς προσπαθείας τὰς ὁποίας καταβάλλει ἡ Μεγάλη Βρεττανία διὰ νὰ κρατεῖ πάντοτε ἀνοικτὰ τὸν δρόμον τῶν Ἰνδιῶν. Τὴν εἴδομεν νὰ καταλάβῃ τὸ Γιβραλτάρ, τὴν εἴδομεν ἐγκαθισταμένην εἰς τὴν Αἴγυπτον τὴν εἴδομεν μεταβάλλουσαν τὴν Μάλταν εἰς τὸν ὀχυρώτερον ναύσταθμον τοῦ κόσμου, τὴν βλέπομεν ἐποφθαλμιῶσαν τὴν Κρήτην. Ποῖον φοβεῖται ἡ Ἀγγλία; φοβεῖται μὴ ἐκραγῇ ἐπανάστασις εἰς τὰς Ἰνδίας καὶ δὲν ἔχει γρήγορα τὰ μέσα νὰ τὴν καταστείλῃ; ἢ φοβεῖται τὸν ἀνταγωνισμὸν τῆς Ρωσσίας ἡ ὁποία ἐνεφανίσθη ἀπροόπτως εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον;

Αὐτὸ τὸ ζήτημα ἐξετάζει ὁ κ. Powell. Ζήτημα, εἰς τὸ ὁποῖον, ὅπως λέγει, ἐκφραστικώτατα, ἀνακατώνονται, τὸ μυθιστόρημα, ἡ πολιτικὴ διαβολή, προδοσίαι καὶ πιθανότητες πολέμου.

Οἱ πολιτικοὶ τῆς Πετρουπόλεως τοῦ Λονδίνου καὶ τοῦ Βερολίνου, οἱ Ἑβραῖοι κεφαλαιοῦχοι τοῦ Λονδίνου καὶ τῶν Παρισίων, καὶ αὐτὸς ὁ ὑπὸ τρομοκρατῶν περιστοιχιζόμενος Τσάρος εἶνε τὰ δρῶντα πρόσωπα εἰς τὸ μέγα αὐτὸ ζήτημα εἰς τὸ ὁποῖον παίζονται αἱ τύχαι τῶν λαῶν. Σήμερον, λέγει ὁ κ. Powell ὅλη ἡ προσοχὴ τοῦ κόσμου εἶνε ἐστραμμένη εἰς τὴν Ρωσσίαν. Διότι ἐνῷ ὁλόκληρος ἡ Εὐρώπη πνέει τὰ λοίσθια, μόνη ἡ αὐτοκρατορία τῶν Τσάρων ἐπιδιώκει κατακτήσεις. Ἡ λέξις εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωσιν ἔχει μίαν ἰδιαιτέραν σημασίαν. Δὲν ἀφορᾷ τὴν αὔξησιν τοῦ Ρωσσικοῦ ἐδάφους. Ἡ αὐτοκρατορία αὐτή, καταλαμβάνουσα τὸ ἓν ἕκτον τῆς ξηρᾶς ἐπιφανείας τῆς Γῆς, καὶ οὖσα ὑπερδιπλασία τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς ἔκτασιν, δὲν ἀποβλέπει εἰς τὴν ἀπόκτησιν ἄλλου ἐδάφους. Αἱ βλέψεις της περιορίζονται εἰς τὴν ἐξεύρεσιν λιμένων διὰ τῶν ὁποίων ν' ἀναπνέῃ ἡ σήμερον ἀσφυκτιῶσα Μοναρχία. Πράγματι ἐὰν ἐξαιρέσῃ κανεὶς τὴν Βόρειον παγωμένην καὶ ἀρκτικὴν θάλασσαν, ἡ Ρωσσία δὲν ἔχει ἄλλην διέξοδον διὰ τὰ ἐμπορικά της προϊόντα παρὰ τὸ Βλαδιβοστὸκ εἰς τὴν μίαν ἄκραν, τοὺς λιμένας τῆς περιωρισμένης Βαλτικῆς, καὶ τῆς περισσότερον περιωρισμένης Μαύρης Θαλάσσης. Εἶνε φυσικὸν ὅτι ἡ Ρωσσία ὑπὸ τοιούτους ὅρους δὲν εἰμπορεῖ ν' ἀναπνεύσῃ. Εἰς μὲν τὴν Βόρειον Εὐρώπην δὲν εἰμπορεῖ νὰ προβάλλῃ ἐξ αἰτίας τοῦ Ἀγγλικοῦ καὶ τοῦ Γερμανικοῦ ἀνταγωνισμοῦ. Ἐὰν κατελάμβανε τὸν Βόσπορον καὶ τὰ Δαρδανέλλια καὶ κατήρχετο εἰς τὴν Μεσόγειον θὰ ἔλυε τὸ ζήτημα. Ἀλλ' οἱ ἀγγλικοὶ κολοσσοὶ δὲν ἀφίνουν νὰ πραγματοποιηθοῦν τοιαῦτα σχέδια. Διὰ νὰ εἰμποροῦσε ἡ Ρωσσία νὰ μεταφέρῃ τὰ ἐμπορεύματά της εἰς τὴν Κιτρίνην θάλασσαν θὰ ἐχρειάζετο σιδηρόδρομον διερχόμενον ἀπὸ τὴν Μαντζουρίαν. Ἡ Ἰαπωνία ὅμως ἐματαίωσε τὸ σχέδιον τοῦτο μὲ τὸν πόλεμον. Οὕτω ἡ Ρωσσία ἀπελπισθεῖσα ἀπὸ παντοῦ ἐστράφη πρὸς τὸν Περσικὸν κόλπον, ἀρχίσασα ἀπὸ τὴν ἐκτόπισιν τῶν ἄλλων ἐκ Περσίας δι' ἑνὸς μεγαλοφυοῦς τραπεζιτικοῦ σχεδίου τὸ ὁποῖον ὑπεδούλωσε τὴν πατρίδα τοῦ Δαρείου εἰς τὸν Ρωσσικὸν ἀετόν. Ὁ κ. Powell ἀναφέρει τὰς λεπτομερείας τῆς πολιτικῆς ταύτης ἡ ὁποίας κατώρθωσε νὰ φέρῃ ἕνα ἰσχυρότατον ἀντιπερισπασμὸν εἰς τὰ ἀγγλικὰ σχέδια, τὰ ὁποῖα στρέφονται εἰς τὴν διὰ παντὸς τρόπου προφύλαξιν τῶν Ἰνδιῶν ἀπὸ βορρᾶ. Καὶ ἡ μὲν Ρωσσία δὲν κατῆλθεν ἀκόμη εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον διότι ἀγγλικὰ σκάφη ἀγρυπνοῦν ἐκεῖ κάτω. Ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ νέος ἀπαιτητὴς διὰ τὸν Περσικὸν κόλπον παρουσιάσθη, ἡ Γερμανία. Εἶνε γνωστὸν ὁ Κάιζερ πῶς ἐξεμεταλλεύθη τὴν Τουρκικὴν φιλίαν διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν εἰσαγωγὴν Γερμανικῶν κεφαλαίων καὶ ἐπιχειρήσεων εἰς τὴν Ἀνατολήν, καὶ πῶς κατώρθωσε νὰ λάβῃ τὸ προνόμιον τοῦ σιδηροδρόμου τῆς Βαγδάτης διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἥνωνε τὸ Ἀμβοῦργον μὲ τὸν Περσικὸν κόλπον, ἀνταγωνιζόμενος τὸ ἀγγλικὸν ἐμπόριον μέσα εἰς τὰς Ἰνδίας!...

Οἱ Ἄγγλοι ἀντελήφθησαν τὸν κίνδυνον. Εἷς ἀπὸ τοὺς δύο ἀντιπάλους των ἐπλησίαζεν εἰς τὰς Ἰνδίας. Ποῖον θὰ ἐπροτίμων νὰ ἔχουν ἐγγύτερον ἀντίπαλον; Χωρὶς πολλὰς ἀγοραρίας ἀπέκλιναν ὑπὲρ τῶν Ρώσσων καὶ ἔκαμαν τὴν περίφημον Ἀγγλορωσσικὴν συννενόησιν, ἐνῷ ἐξ ἄλλου μὲ ἓν διπλωματικὸν τέχνασμα διέκοψαν τὴν κατασκευὴν τοῦ σιδηροδρόμου Βαγδάτης τὸν ὁποῖον ἐν τέλει ἐματαίωσαν. Ἡ Ἀγγλία ἐπίσης κατὰ τὴν ἰδίαν συνθήκην ἔδωκεν εἰς τοὺς Ρώσσους τὸ προνόμιον κατασκευῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, ἥτις φέρει τοὺς κατὰ 500 μίλλια ἐγγύτερον πρὸς τὸν κόλπον.

Ἀλλ' ἡ Ρωσσία δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ κατέλθῃ πρὸς τὴν θάλασσαν διότι δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι μίαν ἡμέραν θ' ἀπορροφήσῃ τὴν Περσίαν ὁλόκληρον μαζὺ μὲ τὸν κόλπον της. Τότε ὁ Ρωσικὸς σιδηρόδρομος ἀναχωρῶν ἀπὸ τὴν Πετρούπολιν καὶ διανύων 4,300 μίλλια θὰ φθάνῃ ἕως τὸν Ἰνδικὸν ὠκεανὸν καταλήγων εἰς τὸν λιμένα τοῦ Σαμπὰρ ἀπέχοντα 48 ὥρας ἐκ Βομβάης. Τὰ τραῖνα θὰ διανύουν τὰ διαστήματα ἀπὸ Πετρουπόλεως εἰς Σαμπὰρ εἰς 7 ἡμέρας. Οὕτω δὲ ἡ Βομβάη θ' ἀπέχῃ 9 ἢ 10 ἡμέρας ἀπὸ τὴν Πετρούπολιν κα 11 ἀπὸ τὸ Παρίσι, ἀντὶ τῶν 15 ἡμερῶν ἀπέχει σήμερον διὰ θαλάσσης μέσου Σουέζ. Εἶνε ὅμως καὶ ἄλλη ρωσσικὴ γραμμὴ διὰ τὰς Ἰνδίας μέσου τοῦ Ἀφγανιστάν. Ἡ γραμμὴ αὐτὴ ἔχει προχωρήσει μέχρις ὡρισμένου σημείου, ἀλλ' ἡ Ἀγγλία ἐδήλωσεν ὅτι πᾶσα προέκτασις της πρὸς τὰς Ἰνδίας θὰ σημάνῃ τὴν κήρυξιν Ἀγγλορωσσικοῦ πολέμου.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Γερμανία προσπαθεῖ νὰ ἐξομαλύνῃ τὴν διαφορὰν της μὲ τὴν Ἀγγλίαν διὰ νὰ περατώσῃ τὸν σιδηρόδρομον τῆς Βαγδάτης, χωρὶς ὅμως ἐλπίδας ἐπιτυχίας.

Ὁ κ. Powell κλείων τὸ ἄρθρον του πιστεύει ὅτι μεθ' ὅλην τὴν ἀντίδρασιν αἱ ρωσσικαὶ γραμμαὶ θὰ εἶνε ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι θὰ ἑνώσουν τὰς Ἰνδίας μὲ τὴν Εὐρώπην. Καὶ ἀντὶ ν' ἀποβλέψῃ εἰς τὰς μελλούσας περιπλοκὰς τῆς Ἀγγλίας ἐκφράζει τὴν ἐλπίδα ὅτι δὲν θὰ περάσουν πολλὰ χρόνια, καὶ ἀπὸ τὴν Gare du Nord τῶν Παρισίων θὰ φεύγουν κατ' εὐθεῖαν τραῖνα διὰ τὰς Ἰνδίας καὶ θ' ἀκούομεν τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ σιδηροδρόμου νὰ φωνάζουν.

Εἰς τὰς θέσεις σας κύριοι διὰ τὴν Βομβάην! ὅπως λέγει All aboard for Bombay!

ΤΟ ΔΑΙΜΟΝΙΟΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Τὸ ζήτημα ἀπασχολεῖ τὸ τελευταῖον τεῦχος τοῦ «Van Norden Magazine» καὶ ἀφορᾷ κυρίως τὴν εἰσχώρησιν τῶν Ἀμερικανοπαίδων ἐκ μικρᾶς ἡλικίας εἰς τὰ μυστήρια τῶν συγχρόνων ἐφευρέσεων. Τὰ παιδιὰ αὐτὰ ἔχουν χώσῃ τὴν μούρην τους παντοῦ ἀπὸ τὸν ἀσύρματον ἕως τὰ ἀεροπλάνα, καὶ ἀποδεικνύουσιν ὅτι μέσα των ἔχουν ἔμφυτον τὴν μανίαν τῶν μηχανῶν καὶ τῶν ἐφευρέσεων.

Πρὸ ὀλίγου ἀκόμη χρόνου ἔγεινε μία μεγάλη φασαρία εἰς τὸ πολεμικὸν ναυτικὸν τῆς Ἀμερικῆς. Τηλεγραφήματα σπουδαιότατα σταλλόμενα ἀπὸ διάφορα σκάφη διὰ τοῦ ἀσυρμάτου εἰς τὰς ναυτικὰς ἀρχάς, περιῆλθον εἰς χεῖρας τρίτων κατὰ τρόπον μυστηριώδη, τὸν ὁποῖον οἱ ναυτικοὶ κύκλοι δὲν εἰμποροῦσαν νὰ ἀνακαλύψουν. Ἐπὶ τέλους ἔγιναν ἀνακρίσεις καὶ ἀνεκαλύφθη ὅτι ὑπὲρ τὰ τετρακόσια παιδιὰ εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην εἶχαν στὰ σπίτια των ἐγκαταστάσεις ἀσυρμάτου, διὰ τῶν ὁποίων ἐμάζευαν ὅλα τὰ τηλεγραφήματα. Ἔγινε μία κατάλληλος ἐπέμβασις καὶ οἱ νεκροὶ ἐρασιτέχναι εἰδοποιήθησαν νὰ παύσουν μεταχειριζόμενοι μηχανήματα, τὰ ὁποῖα θὰ εἰμποροῦσαν νὰ ἐνοχλήσουν τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Ἀμερικανικοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ.

Πρώτην φορὰν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἀμερικῆς παρατηρεῖται τὸ γεγονός, ὅτι τόσα παιδιὰ καὶ κορίτσια ἐπεδόθησαν εἰς πρακτικὰς ἐπιστημονικὰς καὶ μηχανικὰς ἐφευρέσεις καὶ πειράματα. Τὸ γραφεῖον τῶν προνομίων ἐφευρέσεων ἐν Βασιγκτῶνι κατακλύζεται καθημέραν ἀπὸ αἰτήσεις προερχομένας ἀπὸ ἐφευρέτας, τῶν ὁποίων ἡ ἡλικία κυμαίνεται μεταξὺ 11 καὶ εἴκοσιν ἐτῶν. Ἕνας ἀπὸ τοὺς μικροὺς αὐτοὺς ἔλαβε 18,000 δολλάρια διὰ νὰ πωλήσῃ μίαν ἐφεύρεσίν του καὶ ἠρνήθη ζητῶν διπλασίαν τιμήν. Ἐκεῖ ὅμως ὅπου κυρίως ἐπεδόθησαν οἱ μικροὶ εἶνε ὁ ἀσύρματος. Δύο παιδιὰ εἰς τὸ Μπροῦκλυν, ἡλικίας 15 καὶ 16 ἐτῶν, ἔκαμαν μίαν ἐγκατάστασιν ἰσχυροτάτην, Μαρκονείου, ὅλως διόλου ἰδικῆς των ἐπινοήσεως καὶ κατώρθωσαν νὰ στέλλουν τηλεγραφήματα εἰς ἀπόστασιν πολλῶν μιλλίων.

Τὸ περιεργότερον σύμπτωμα τῆς ἐφευρετικότητος σχετικῶς μὲ τὸν ἀσύρματον παρουσιάσθη εἰς τὸ Los Angeles, ὅπου ἕνας μικρὸς ἐφευρέτης ἥνωσε μὲ τὸν ἀσύρματον τὰ σπίτια τῶν μελῶν μιᾶς μεγάλης λωποδυτικῆς ἑταιρίας.

Ἕνας ἄλλος Ἀμερικανόπαις εἰς ἡλικίαν 17 ἐτῶν κατεσκεύασεν ἓν ἀεροπλάνον τῆς ἰδίας του ἐπινοήσεως, ἐπέτυχεν εἰς τὰς δοκιμὰς καὶ τώρα τὸ τελειοποιεῖ.

Ἕνας φοιτητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Κολομβίας ἀνεκάλυψε γραφομηχανήν, ἡ ὁποία αὐτομάτως μεταφράζει ἀγγλικὰ εἰς κινέζικα καὶ τἀνάπαλιν. Ἁπλῶς ὁ γράφων ἀγγλικὰ φροντίζει νὰ πιέσῃ ἓν ἐλατήριον καὶ ὅσα γράφει ἀγγλιστὶ ἀποδίδονται κινεζιστί!...

Ἕνας ἄλλος μικρὸς ἐφευρέτης ἀνεκάλυψε μηχανήν, ἡ ὁποία εἰμπορεῖ νὰ δώσῃ εἰς ἓν αὐτοκίνητον 80 μιλλίων ταχύτητα τὴν ὥραν!... Καὶ διὰ νὰ ἀναφέρωμεν καὶ κορίτσια, μία νεᾶνις ἀνεκάλυψε μηχάνημα τὸ ὁποῖον ἀνοίγει 400 γράμματα εἰς τὸ λεπτόν.

Αὐτὰ διὰ ν' ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ νέα Ἀμερικὴ ἔχει μέσα της τὸ δαιμόνιον τῶν ἐφευρέσεων.

ΔΙΑΤΙ ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΑΓΑΠΟΥΝ ΤΟΥΣ ΛΟΡΔΟΥΣ

Τὸ ζήτημα ἐξετάζεται εἰς ἓν ἄρθρον τοῦ περιοδικοῦ «The World's Work». Ὁ γράφων ἐκφράζει τὸν θαυμασμόν του, διότι πολλοὶ πιστεύουν πράγματι, ὅτι μόλις οἱ Φιλελεύθεροι ἐπαναλάβουν τὰς ἐργασίας των μὲ τὴν νέαν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων, θὰ προβοῦν εἰς τὴν μεταρρύθμισιν τῆς Βουλῆς τῶν Λόρδων. Τοιοῦτος κίνδυνος διὰ τὴν ἄνω Βουλὴν τῆς Ἀγγλίας δὲν ὑφίσταται κἄν. Διότι ἀπομένει τὸ γεγονός, ὅτι οἱ Ἄγγλοι ἀγαποῦν πολὺ τοὺς λόρδους των καὶ δὲν θέλουν νὰ τοὺς χάσουν, ὅσον καὶ ἂν τὸ θέλῃ τὸ σήμερον κυβερνῶν τὴν Μεγάλην Βρεττανίαν κόμμα.

Οἱ ἀποτελοῦντες τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων εἰμποροῦν ν' ἀπειλοῦν τοὺς λόρδους, ἀλλὰ συμβαίνει τὸ ἄλλο, ὅτι ἀπὸ τοῦ 1830 δὲν ἐπέρασεν οὔτε μία διετία, χωρὶς ν' ἀπειληθῇ ἡ ἀγγλικὴ αὐτὴ Γερουσία, ἡ ὁποία ἔμεινε καὶ μένει ἀκλόνητος. Ὁ ἀγγλικὸς λαὸς εἶνε ἀκραδάντως πεπεισμένος ὅτι εἶνε καιρὸς νὰ γείνῃ ἰδιοκτήτης τῶν γαιῶν, αἱ ὁποῖαι σήμερον εὑρίσκονται εἰς τὰς χεῖρας τῶν Λόρδων, ἀλλὰ ταὐτοχρόνως δὲν παρασύρεται ἀπὸ ἐνθουσιασμοὺς τῆς στιγμῆς, τοὺς ὁποίους ζητοῦν νὰ ἐκμεταλλευθοῦν οἱ Φιλελεύθεροι τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων. Ἡ Βουλὴ τῶν Λόρδων θεωρεῖται ἐκεῖ ὡς πραγματικὴ δευτέρα Βουλὴ ἢ Γερουσία, κανεὶς δὲ σωφρονῶν Ἄγγλος δὲν θέλει νὰ ἴδῃ τὰς τύχας τοῦ βασιλείου περιερχομένας εἰς τὴν ἀπόλυτον δικαιοδοσίαν μιᾶς μόνης Βουλῆς, καὶ κανεὶς ἐκ τῶν πολιτικῶν δὲν ἐτόλμησε νὰ προτείνῃ τὴν ἀντικατάστασιν τῶν Λόρδων διὰ Γερουσιαστῶν ἢ ἀναλόγου σώματος.

Ὑπάρχει κάτι τι ἄλλως τε τὸ ὁποῖον ἰδιαιτέρως χαρακτηρίζει τοὺς Λόρδους καὶ αὐτὸ εἶνε ὅτι οἱ ἄνδρες αὐτοὶ δὲν εἶνε ἁπλῶς ἀριστοκράται, ἀλλὰ τρόπον τινὰ συνέδριον πολιτικῶν δεδοκιμασμένης ἱκανότητος.

Ἐὰν παρευρεθῇ κανεὶς εἰς μίαν ἀπὸ τὰς συνεδρίας τῶν Λόρδων, θὰ ἴδῃ ὅτι ἡ Βουλὴ αὐτὴ πᾶν ἄλλο φαίνεται ἢ κληρονομική. Διότι θὰ τοῦ κάμουν ἐντύπωσιν οἱ ἄνδρες ὡς ὁ Λόρδος Κέλβιν, ὁ Λόρδος Rayleigh, ὁ Λόρδος Brassey, ὁ Λόρδος Νόρθκλιφφ, ὁ Λόρδος Κούρζων, ὁ Λόρδος Ρόμπερτς, ὁ Λόρδος Κρόμερ, ὁ Λόρδος Κιτσενερ.

Εἶνε καὶ αὐτὸ μία ἀπόδειξις τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἡ Ἀγγλία ἀναγνωρίζει τὴν ἀξίαν ὡρισμένων πολιτῶν της δίδουσα εἰς αὐτοὺς τίτλους καὶ μίαν θέσιν εἰς τὸ ἀνώτατον συμβούλιον τῆς χώρας. Διὰ νὰ ἐννοηθῇ καλλίτερον τὸ πρᾶγμα, , ὑποτεθείσθω ὅτι κάτι τι ἀνάλογον ἐγίνετο εἰς τὴν Ἀμερικήν. Τότε εἰς τὴν οὕτω σχηματιζομένην Γερουσίαν θὰ εἴχομεν τοὺς Ρούσβελτ, Μόργκαν, τοὺς Ἀδελφοὺς Ραΐτ, τὸν James Hill, τὸν τέως Πρόεδρον Eliot, τὸν ναύαρχον Dewey.

Ἡ Γερουσία αὐτὴ θὰ ἦτο φυσικὰ ἀτελὴς ἐν μέρει, ἀλλὰ θὰ εἰμποροῦσε νὰ καταρτισθῇ μὲ τὸν καιρὸν καλλίτερα.

Ἐλέχθη ὅτι ἡ Βουλὴ τῶν Λόρδων εἶνε τὸ δημοκρατικώτερον Σῶμα τοῦ κόσμου, καὶ τοῦτο εἶνε σχεδὸν ἀκριβές. Ἐλέχθη ὅμως καὶ ἕνα ἄλλο, ὅτι εἶνε καὶ τὸ μόνον συνέδριον τοῦ κόσμου, εἰς τὸ ὁποῖον ἀποτεινόμενος κανεὶς δύναται νὰ λάβῃ αὐθεντικὴν πληροφορίαν καὶ συμβουλὴν ἐπὶ παντὸς ζητήματος, ἀπὸ τοῦ πεταλώματος ἑνὸς ἀλόγου μέχρι τῆς δραστικότητος τῶν ἀτόμων τοῦ ραδίου!...

Τοιοῦτον σωματεῖον δὲν θὰ τὸ καταργήσῃ εὔκολα ὁ νηφάλιος καὶ ψύχραιμος Ἀγγλικὸς λαός... Καὶ συνεπῶς τὰ γραφόμενα περὶ καταργήσεως τῆς Βουλῆς τῶν Λόρδων εἶνε παραμύθια!..

ΠΡΟΣ ΕΓΓΑΜΟΥΣ ΚΥΡΙΑΣ ΠΑΡΑΙΝΕΣΙΣ

Εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ καλλίτερα περιοδικὰ τοῦ γυναικείου κόσμου ἡ κ. Helen Corinne Hawbidge ἐξετάζει μὲ πολλὴν χάριν τὸ ἀνωτέρω θέμα. Τὸ περιοδικὸν εἶνε ἡ «New Idea».

«Ὡς βάσιν τῆς πολιτικῆς μιᾶς γυναικὸς ἀπέναντι τοῦ συζύγου της ἡ Ἀμερικανὶς συνάδελφος συνιστᾷ εἰς τὰς ἀναγνωστρίας της νὰ εἶνε σώφρονες ὡς ὄφεις καὶ ἀβλαβεῖς ὡς περιστεραί, ἂν θέλουν νὰ κάμουν κάτι καλὸν διὰ τοὺς συζύγους των. Δὲν ὑπάρχει δύναμις ἀνωτέρα ἀπὸ ἐκείνης, τὴν ὁποίαν μία γυναῖκα εἰμπορεῖ νὰ ἐξασκήσῃ ἐπὶ τοῦ συζύγου της, ἀρκεῖ νὰ γνωρίζῃ νὰ κάμῃ χρῆσιν τῆς δυνάμεως της αὐτῆς.

Σύζυγος ἀγαπῶσα τὸν ἄνδρα της ἔχει τεραστίαν ἀγαθοεργὸν δύναμιν. Αἱ μικραί, αἱ διάφοροι ἐνδείξεις τῆς γυναικείας τρυφερότητος καὶ ἀγάπης, αἱ ὁποῖαι δὲν ἀπασχολοῦν ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν τοῦ συζύγου, ὅπως καὶ μία εἰλικρινὴς γνώμη ἢ συμβουλὴ τῆς καλῆς συντρόφου εἰς μίαν δύσκολον περίπτωσιν εἶνε κρίκοι ἀποτελοῦντες τὴν ἅλυσιν ἡ ὁποία ἐνενήκοντα τοῖς ἑκατὸν κρατεῖ τοὺς συζύγους πιστοὺς παρ' ὅλους τοὺς πειρασμούς, οἱ ὁποῖοι τόσον ἄφθονοι ἔρχονται ἔξωθεν.

Ἡ περιποίησις ἑνὸς συζύγου, λέγει ἡ συνάδελφος, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἐκπλήρωσιν ἑνὸς πλήθους πραγμάτων. Μερικαὶ φρονοῦν ὅτι τὸ ζήτημα τῆς κουζίνας παίζει σπουδαῖον ρόλον εἰς τὸν ἔγγαμον βίον. Βεβαίως ἡ ἐκπλήρωσις ὡρισμένων γαστριμαργικῶν γούστων ἑνὸς συζύγου, δὲν εἶνε ἄσχετος μὲ τὴν ἀπόκτησιν τῆς ἀγάπης του, ἀλλὰ δὲν φθάνει αὐτὸ μόνον. Ὁ σύζυγος ἔχει καρδιὰν καὶ ἔχει νοῦν καὶ ἔχει ἀκόμη ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον καλοῦμεν ψυχήν, καὶ αὐτὰ ὅλα δὲν ἱκανοποιοῦνται μὲ καλομαγειρευμένο φαγητόν.

Ὁ ἔγγαμος βίος δὲν εἶνε οὔτε βιβλίον μαγειρικῆς, οὔτε τραπεζιτικὸν κατάστιχον, οὔτε τόμος σοννέτων. Εἶνε ἱστορία τὴν ὁποίαν κάθε γυναῖκα γράφει μόνη της.

Γενικῶς ὁ ἀνὴρ ἀποβλέπει εἰς τὸν γάμον, ὡς ἔναρξιν νέας ζωῆς. Ὀπισθέν του ἀφῆκεν ὅλας τὰς τρέλλας του, τὰς ὁποίας θέλει νὰ λησμονήσῃ ὅσον τὸ δυνατὸν γρηγορώτερα. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἀναλαμβάνει τὰς εὐθύνας ἐγγάμου βίου, ὄχι μόνον διότι ἔτυχε ν' ἀγαπήσῃ μίαν γυναῖκα, ἀλλὰ διὰ νὰ συμπληρώσῃ κατὰ τὸ ἥμισυ τὴν ζωήν του μὲ συντροφιὰν μιᾶς νοήμονος φίλης. Τὴν λέγει ἀγγελοῦδι καὶ πιστεύει ὅτι αὐτὴ πράγματι θ' ἀποδειχθῇ ἀξία τοῦ τίτλου τούτου.

Ἡ εὐτυχία ἑνὸς ἐγγάμου ζεύγους ἐξαρτᾶται πολὺ περισσότερον ἀπὸ τὴν γυναῖκα παρὰ ἀπὸ τὸν ἄνδρα. Ἐννοοῦμεν τοὺς γάμους, οἱ ὁποῖοι εἶνε π ρ α γ μ α τ ι κ ῶ ς τοιοῦτοι καὶ ὄχι ἀποτελέσματα παροδικῆς τρέλλας. Ἡ σύζυγος, ἥτις ἀγαπᾷ τὸν σύντροφόν της καὶ προσπαθεῖ μὲ κάθε τρόπον νὰ τοῦ ἐλαφρύνῃ τὰ βάρη του, ἔχει πάντοτε κερδισμένην τὴν ἀγάπην του. Τὸ μικρὸ χεράκι μιᾶς καλῆς συζύγου ἀφίνει τὰ ἴχνη του εἰς κάθε γωνίαν τοῦ σπιτιοῦ. Καὶ ὁ σύζυγός της τὸ βλέπει καὶ ἐννοεῖ καὶ ἀγαπᾷ.

Ἡ ἠθικὴ ἀρωγὴ τὴν ὁποίαν μίαν γυναῖκα εἰμπορεῖ νὰ παρέξῃ εἰς τὸν σύζυγόν της συντείνει πολὺ εἰς τὴν εὐτυχίαν τοῦ σπιτιοῦ. Ὅλη ἡ τέχνη μιᾶς γυναικὸς ἔγκειται εἰς τὸ νὰ εἰμπορῇ νὰ κάμῃ εὐτυχὲς τὸ σπίτι τοῦ ἀνδρός, ὅστις τὴν ἀγαπᾷ καὶ ἐργάζεται διὰ τὴν εὐτυχίαν της.

Ἔχει μεγάλην ἀγαθοεργὸν δύναμιν μία γυναῖκα καὶ εἰμπορεῖ νὰ τὸν μεταχειρισθῇ ὅπως κάμῃ ἀληθινὰ εὐτυχῆ τὸν σύζυγον καὶ τὴν οἰκογένειάν της. Καὶ αὐτὸ θὰ τὸ κατορθώσῃ ὅταν ἀληθινὰ ἀγαπᾷ τὸν σύζυγόν της. Ἐδῶ ἔγκειται τὸ μυστήριον.

ΟΛΙΓΑΙ ΛΕΞΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΙΟΥΛΙΑΝ ΧΑΟΥ

Τὸ τελευταῖον Munsey's Magazine ἀφιερώνει ἓν ἀρκετὰ ἐκτενὲς ἄρθρον εἰς τὴν σεβαστήν, ὅσῳ καὶ γνωστὴν Ἀμερικανίδα δέσποιναν Julia Ward Howe.

Τὸ ὄνομα Howe διὰ κάθε Ἕλληνα συμβολίζει καλλίτερον παντὸς ἄλλου τὸν ἀμερικανικὸν φιλελληνισμόν, τὸν ὁποῖον τόσον ἐμπράκτως διετράνωσεν ὁ σύζυγός της, ὅτε τῷ 1822 ἔσπευδεν ἐκεῖ κάτω εἰς τὴν ἀγωνιζομένην κατὰ τῶν Τούρκων πατρίδα μας, φέρων ὅσην ἀρωγὴν τοῦ ἐνεπιστεύθησαν οἱ ὀλίγοι εὐγενεῖς του συμπατριῶται. Ἀλλ' ὁ Dr Samuel Gridley Howe δὲν ἐκουράσθη ὑπηρετῶν τὴν Ἑλλάδα καὶ κατὰ τὸ 1831 εὑρέθη μετέχων τῆς ἀτυχοῦς Πολωνικῆς ἐπαναστάσεως.

Ἀπὸ τὸν σύζυγόν της ἀναμφιβόλως ἡ σεβαστὴ δέσποινα ἐνεπνεύσθη τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν σύγχρονον Ἑλλάδα, ἀγάπην τὴν ὁποίαν ἐξεδήλωσε μὲ τὴν ἐπιμελῆ σπουδὴν τῶν ἠθῶν καὶ τῆς γλώσσης μας. Ἀλλ' ἡ ψυχή της, καιομένη δι' ὑψηλοτέρας πνευματικὰς ἀπολαύσεις, δὲν ἔμεινεν ἀπαθὴς πρὸ τῶν καλλονῶν τῆς Ἰταλικῆς γλώσσης καὶ τῆς Ἰταλικῆς τέχνης, ὅπως δὲν ἔμεινεν ἀδιάφορος ἐνώπιον τῆς Γαλλικῆς κλασσικῆς φιλολογίας.

Σήμερον ἡ συμπαθὴς φυσιογνωμία τῆς πράγματι μεγάλης αὐτῆς γυναικὸς τῆς Ἀμερικῆς περιβάλλεται μὲ τὸν ἀργυροῦν στέφανον, τὸν ὁποῖον ἐπέθηκαν εἰς τὴν ὡραίαν της κεφαλὴν ἐνενήκοντα λευκοὶ χειμῶνες...

Ἀλλ' ἔμεινε ζωηρὰ καὶ ἐκφραστικὴ ἡ γλυκεῖα μορφὴ τῆς πρεσβύτιδος, ἡ ὁποία εἰς τὴν νεότητά της—τὸν Μάϊον τοῦ 1843!...—ἦτο τόσον ὡραία!...

Εἰς τὸ οἴκημά της 241 Beacon Street τῆς ἀριστοκρατικῆς Βοστώνης, ἐν μέσῳ κύκλου ἐκλεκτοῦ φίλων καὶ θαυμαστῶν διέρχεται τὰς ἠρέμους ἡμέρας τῶν τετιμημένων γηρατείων της ἡ σεβαστὴ κυρία. Τὸ παρελθόν της ὑπῆρξε ὡραῖον καὶ πλούσιον εἰς ἡμέρας εὐτυχεῖς. Τὸ οἰκογενειακόν της δένδρον ἀναγόμενον εἰς τὴν μεγάλην ἐποχὴν τοῦ Ὀλιβιέρου Κρόμβελλ, συνεχίζεται μὲ ἀπογόνους ἐπιφανῆ θέσιν κατέχοντας εἰς τὸν κόσμον τῶν γραμμάτων τῆς Ἀμερικῆς.

Αὗται εἶνε αἱ περισσότερον κτυπηταὶ γραμμαὶ τῆς ὡραίας σκιαγραφίας, τὴν ὁποίαν ἀφιέρωσεν εἰς τὴν Ἰουλίαν Οὐώρδ Χάου ὁ κ. Nathan Haskell Dole, γράφων εἰς τὸ «Munsey's».

ΕΝ ΠΟΙΗΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΙΟΥΛΙΑΣ ΓΟΥΩΡΔ ΧΑΟΥ

Θεωροῦμεν εὐτύχημα δημοσιεύοντες εἰς τὸ τεῦχος τοῦτο τῆς «Εἰκονογραφημένης Ἀτλαντίδος» ἓν ἀπὸ τὰ τελευταῖα ποιήματα τῆς λογίας καὶ σεβαστῆς κυρίας Julia Ward Howe.

Τὸ ποίημα τοῦτο, ἀφιερωμένον εἰς τὸν Φοῦλτωνα, ἀπήγγειλεν ἡ γηραιὰ Κυρία Ἰουλία Γουώρδ Χάου ἐν τῷ ξενοδοχείῳ «Ἄστορ» τῇ 20ῃ Σεπτεμβρίου 1909 κατὰ τὴν ἐπίσημον δεξίωσιν τῶν ξένων ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς Hudson-Fulton.

Ἡ μετάφρασις ἔμμετρος καὶ γλαφυρωτάτη, ἀνήκει εἰς τὸν φίλον κ. Δ. Ε. Βαλάκον ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ.

Ἰδοὺ τὸ εὔμορφον ποίημα:

ΦΟΥΛΤΩΝ

Ὁ ἀπαστράπτων ὡς ἀδάμας ποταμὸς
διάδημα φορῶν τὰ πέριξ του βουνά,
τὸν ἄτολμον ταξειδιώτην προσκαλεῖ
νὰ ρίψῃ τὴν σχεδίαν εἰς τὰ ρεῖθρά του
θαρρῶν, τὸν ξένον οὗτινος ἀνήσυχος
ὁ νοῦς ἀνάγκῃ ν' ἀποβάλῃ τὸ βραδύ:
«Τὸ σκάφος μου σαθρόν, ὁ κόσμος ἄπειρος,
πῶς θὰ περάσω τὰς ἐκτάσεις;» ἐρωτᾷ.
Ὀνειροπόλος τότε νεανίας τις
νὰ ἄρῃ σπεύδει πρόθυμος τὸν δισταγμόν·
προφητικὸς ὁ νοῦς του καὶ ὑπέροχος
θὰ λύσῃ τὸ μυστηριῶδες αἴνιγμα:
«Ὕδωρ καὶ πῦρ ὁπότε συμμιχθοῦν εἰς ἓν
τότε θὰ ἔχῃς φίλον σύμμαχον πιστόν.»
Ἐν τούτοις ἔδει νὰ παρέλθουν φθίνουσαι
πολλαὶ σελῆναι, νύκτες ἄγρυπνοι, μεσταὶ
πόνων ἡμέραι καὶ ἀγῶνες χαλεποί,
ἀνάκτων ἐκλιπάρησις, χλεύη λαοῦ
πρὶν ἢ τὸ κῦμα σχίσῃ τὸ ἀργυροῦν ταχὺ
ὡς σκέψις, τὸ ἀτμόπλοιον τοῦ Φούλτωνος.

Οὐ μόνον δὲ τῶν Οὔδσωνος ἐκράτησε
ρευμάτων, τοῦ ἀτμοῦ ἡ μάγος δύναμις.
Ἀφάνταστ' ἀγαθὰ καὶ ἀνεκτίμητα
τὸ τάχος του θὰ εἰσκομίσῃ πανταχοῦ,
ἡ γνῶσις θὰ πετᾷ ἐπὶ πτερύγων του
καὶ οὐδεμία πλέον χώρα ἢ φυλὴ
θὰ κῆται ἐν τῷ σκότει. Τὸ ἐμπόριον
τὰς πραγματείας του θέλει ἐλεύθερον
εἰς τὰς ἐσχατιὰς διαπορθμεύει καὶ
ὅπου ἢ πλοῦτος εἴτε χρεία τὸ καλεῖ,
νόες δὲ θεῖοι νέα εὐαγγέλια.
θὰ διαδώσουν τὴν ἀδελφοποίησιν.

Ὦ Φοῦλτων, ἀναπαύου εἰς τὸ μνῆμά σου
ἀθάνατος, μνημονευόμενος μετὰ
σοφῶν τε καὶ γενναίων. ἐπισκέπτεται
πᾶσαν τὴν γῆν ὁ ἀγγελιοφόρος σου
τῆς εὐποιΐας κῆρυξ διαπρύσιος
καὶ τῶν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἄγγελος
τυχῶν, ἐγκαίρως σπεύδων ὅπου κίνδυνος
καὶ Εἱμαρμένη καθιστᾷ ἐπείγουσαν
πάσης καρδίας τὴν θερμὴν ἀντίληψιν.

Καθὼς δὲ σκέπει σύμπαντα εἷς ἥλιος
πάντα ὅσα συμβαίνουν καὶ παράγονται,
ὡς ἐκ τοῦ σκότους ἐν ἀρχῇ τῆς κτίσεως
ἀνέλαμψε μακάριος ἀκτὶς φωτός,
οὕτω καὶ τὸ ὑποσχεθὲν θὰ πληρωθῇ
ἐν τῇ Ἐλευθερίᾳ καὶ τῇ Ἀρετῇ
καὶ τῇ Δικαιοσύνῃ.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΚΡΟΓΙΑΛΙΑ

Σ ΠΑΝΕΙ μελαγχολικὰ τὸ κῦμα εἰς τὴν ἀκτὴ τοῦ νησιοῦ μὲ τοὺς μαυρισμένους ἄγριους βράχους. Νερὰ καθάρια ἁπλώνονται γύρω ὅσο φθάνει τὸ μάτι καὶ καθρεφτίζουν ὁλογάλανα οὐράνια.. Καὶ τοῦ ἥλιου ἡ ἀχτίδες χρυσὲς μὰ δίχως ζωή, καὶ δίχως τὴ λαύρα τοῦ καλοκαιριοῦ, παίζουν μὲ τοὺς ἀσημένιους ἀφροὺς ποὺ κάθε στιγμὴ ἀγκαλιάζουν στὴ λευκή των ἀγκαλιὰ τὸ μαῦρο βράχο γιὰ νὰ σκορπιστοῦν σὲ μιὰ βροχὴ ἀπὸ διαμάντια.......

Εἶνε πολὺ ἥμερο σήμερα τὸ κῦμα αὐτὸ ποῦ σπάνει στὴν ἀκτὴ τοῦ νησιοῦ φλύαρο καὶ ἀκούραστο.

Καὶ εἶνε χαρὰ Θεοῦ ἡ ἡμέρα μὲ τὸν λαμπρὸν ἥλιο. Καὶ ὅμως ἐδῶ σ' αὐτὴ τὴν ἴδια θέσι προχθὲς ἀκόμη εὑρέθηκε πνιγμένο καὶ ἄψυχο τὸ πειὸ λεβεντόκορμο παλληκάρι τοῦ νησιοῦ.......

Νὰ σᾶς τὸ εἰπῶ πῶς ἔγινε :

* * *

Ἅμα στρίψετε τὸν κόρφο, καὶ κάμετε δεξιά, θὰ εὑρεθῆτε ἐμπρὸς εἰς τὸ χωριὸ τοῦ νησιοῦ. Ἕνα μικρὸ χωριό, μὲ μιὰ ὡραία ἀκρογιαλιά, ἀπὸ μαλακὸ καθάριον ἄμμο, μὲ σπίτια λευκά, μὲ μιὰν εὔμορφη ἐκκλησία στὴ μέση.

Κάτω ἡ ἀκρογιαλιά, τώρα ποῦ εἶνε χειμῶνας, εἶνε γεμάτη ἀπὸ τραβηγμένεςβάρκες, τὸ πειὸ πολὺ ψαρόβαρκες. Μιὰ μυρωδιὰ πίσσας βραστῆς ἔρχεται ἀπὸ 'κεῖ κάτω ποῦ ἐπιδιορθώνουν τὰ εὔμορφα καϊκάκια αὐτὰ ποῦ σὲ κάμποσες 'μέρες θὰ βγοῦν στὴ δουλειά. Καὶ τὰ καφφενεῖα τοῦ νησιοῦ εἶνε σχεδὸν ἄδεια, γιατὶ οἱ περισσότεροι θαλασσινοὶ ἔχουν τώρα ἑτοιμασίες καὶ δουλιές. Ὀλίγοι μόνον γέρο ἀπόμαχοι, καπνίζουν τὸν ναργελὲ ἢ παίζουν καμμιὰ πρέφα, ἐνῷ ὁ καφφετζῆς λογαριάζει τὰ βερεσέδια ποῦ τοῦ εἶχεν ἀφήσει ὁ χειμῶνας.....

Ἑτοιμάζονται αἱ βαρκοῦλες γιὰ δουλειὰ τώρα ποῦ κοντεύει τὸ καλοκαῖρι. Μιὰ μονάχα ἐβιάστη ἡ βάρκα τοῦ καπετὰν Παντελῆ, ποῦ πνίγηκε προχθές, μαζὺ μὲ τὰ δυό του ἐξαδέλφια, παλληκάρια σὰν κ' ἐκεῖνον.......

Ἀπὸ μέρες ὁ Παντελῆς εἶχε ξεσηκωθῆ γιὰ δουλειά. Λὲς καὶ εἴχανε μουδιάσει τὰ πόδια του στὸ ἀναγκαστικὸ καθησιὸ καὶ ὁ νοῦς του δὲν ἦταν πειὰ στὸ κεφάλι του, παρὰ στὴ θάλασσα.....

Τὴν περασμένη ἑβδομάδα καθισμένος σ' ἕνα μπάγκο τοῦ καφφενὲ (ξεύρετε ἐκεῖνα τὰ νησιώτικα καφφενεδάκια μὲ τοὺς πάγκους ἀπ' ἔξω), ἐκύτταζε μακρυὰ τὴ θάλασσα.

— Ὤχ! μωρὲ ψάρι ποῦ τὸ ἔχει!.... εἶπεν ἔξαφνα μ' ἕνα ἀναστέναγμα.... βλέποντας ἐκεῖ στὸ βάθος νὰ σγουραίνουν τὰ νερὰ καὶ νὰ σκοτεινιάζουν....

— Τί νὰ τὸ κάνεις;...... εἶπεν ὁ μπάρμπας του, ὁ καπετὰν Νικόλας. Εἶνε ἐξώρας. Γιὰ νὰ τὸ κυνηγήσῃς θὰ σὲ προπάρῃ ἡ νύχτα..... Μπορεῖς νὰ μπιστευθῇς στὴς νύχτες τοῦ Φλεβάρη;.......

— Ἀμὲ πάλι ν' ἀφίνῃς νὰ σοῦ φεύγει τέτοιο βιός..... Εἶπε μὲ παράπονο ὁ Παντελῆς... ὕστερα ἐβλαστήμησε.

— Ἄη στὸ διάβολο χειμῶνα!....

* * *

Αὐτὸ ἦταν τὴ περασμένη ἑβδομάδα. Τὴν ἄλλη μέρα ὁ καιρὸς ἦταν πάλι καλὸς καὶ ἡ θάλασσα εἶχε ψάρι. Μὰ δὲν ἐκράτησε πολὺ ἡ καλωσύνη. Τὸ βράδυ ἐπῆρε μαΐστρος καὶ ἔφερε καὶ χιόνι..

— Αὐτὸ ἤτανε!.... εἶπεν ὁ Παντελῆς, ὅταν ἐκαλοσύνεψε πάλι. Μ' αὐτὴ τὴ χιονιὰ ἀντίο χειμῶνα!... Τὸ εἶπε καὶ τὸ πίστεψε. Καὶ ὁ νοῦς του ἦταν πάντοτε στὴ θάλασσα μὲ τὸ πολὺ τὸ ψάρι.

* * *

Ἡ θάλασσα ὁλογάλανη τὸν ἐτραβοῦσε μὲ τὸ πλάνο χαμόγελό της. Καὶ ἐπὶ τέλους τὸν ἔκαμε νὰ μὴν εἰμπορεῖ νὰ μείνῃ στὸ νησί.

— Κάθου φρόνιμα καὶ μὴν κουνεῖς, τοῦ εἶπε ὁ μπάρμπας του ὁ καπετὰν Νικόλας.

Μὰ ἐκεῖνος τὸ εἶχε πάρει πειὸ ἀπόφασι.

Καὶ ἔτσι παραπροχθὲς τὸ πρωῒ τὸν εἶδαν μὲ τὰ δυό του ἐξαδέλφια νὰ καταιβάζῃ τὴ βάρκα του καὶ νὰ ἑτοιμάζεται γι' ἀνοιχτά.

Ὅσοι ἔπιναν 'κείνη τὴ στιγμὴ τὸν καφφὲ τους εἰς τὰ καφφενεδάκια τῆς ἀκρογιαλιᾶς εἶδαν μὲ ἀπορία καὶ θαυμασμὸ τὰ τρία παλληκάρια νὰ φτειάνουν τὴ βάρκα καὶ νὰ τακτοποιοῦν τὰ σύνεργά των γιὰ τὸ ἀνοιχτὸ ψάρεμμα.

— Μὰ στὰ καλά του ὁ Παντελῆς θὰ πάῃ σήμερα ἀνοιχτά; εἶπε ὁ καπετὰν Ἀνέστης, ἕνας ἀπ' τοὺς παληοὺς θαλασσολύκους τοῦ νησιοῦ.

— Τί νὰ τὸν κάνω; μήπως δὲν τοῦ τὸ εἶπα; εἶπε μὲ κάποιο θυμὸ ὁ καπετὰν Νικόλας, φυσῶντας δυνατὰ τὸν καπνὸ τοῦ ναργελέ του. Ἔπειτα παιδὶ δὲν εἶνε, ἂς κάνει τὸ λογαριασμό του.

— Νὰ ποῦμε ὅμως καὶ τὴν ἀλήθεια, ἔσιαξαν πειὰ καὶ οἱ καιροί, εἶπε συμβιβαστικῶς, ἀφοῦ ἔρριψεν ἕνα βλέμμα εἰς τὸ πέλαγος ὁ καπετὰν Ἀνδρέας ἕνας ἀπ' τοὺς πρώτους τοῦ νησιοῦ.

Ὁ καπετὰν Ἀνέστης δὲν ὡμίλησεν, ὁ καπετὰν Νικόλας ἐτράβηξε δυνατότερα τὸ ναργελέ του, καὶ ὅλοι σιωπηλὰ ἐξηκολούθησαν νὰ παρακολουθοῦν μὲ τὸ βλέμμα τὰς τελευταίας ἑτοιμασίας τοῦ Παντελῆ καὶ τῶν ἐξαδελφιῶν του.

Ἡ βάρκα ἦταν ἕτοιμη γιὰ δρόμο. Τὸ πανί της θὰ τὸ ἄνοιγαν ἅμα ἔβγαιναν ἀπὸ τὸν κόρφο. Μιὰ στιγμὴ πρὶν ξεκινήσῃ ὁ Παντελῆς ἦλθε εἰς τὸ καφφενεῖο μὲ τὴν ἀφορμὴ νὰ πάρῃ ὀλίγο ἄλλειμα γιὰ τοὺς σκαρμούς, καὶ κάμποσες σαλαμάστρες.

— Ὧρες καλές, Παντελῆ!.. τοῦ εἶπαν ὅλοι!......

— Εὐχαριστῶ, εἶπε ἐκεῖνος βιαστικὸς καὶ ἔτρεξε πίσω στὴ βάρκα του.

Ὕστερα ἀπὸ ὀλίγη ὥρα μερικὲς κοπέλλες ποῦ κάθουνταν στὰ ψηλότερα σπήτια τοῦ χωριοῦ εἶδαν τὴ βάρκα νὰ βγαίνῃ ἀπὸ τὸ λιμανάκι καὶ νὰ ἀνοίγῃ τὸ πανί της εἰς τὸ ἐλαφρὸ βορειαδάκι.

— Ποιὰ βάρκα φεύγει;.... ἠρώτησαν ἡ μιὰ τὴν ἄλλη.

— Δὲν μοιάζει ντόπια, εἶπε ἕνα καστανὸ κορίτσι μὲ μιὰ κόκκινη κορδέλλα στὰ μαλλιά.....

— Καλὲ τί λὲς Μαρουσώ, αὐτὴ εἶνε ἡ βάρκα τοῦ Παντελῆ, εἶπε μιὰ ἄλλη.....

— Ἄ! ναὶ ἀλήθεια, εἶνε τοῦ Παντελῆ, εἶπαν σὲ λίγο ὅλες. Εἶχε ἀνοίξη τὸ πανί της καὶ ἕνα καινούργιο μπάλωμα ἐχρησίμευσε γιὰ σημάδι ἀναγνωρίσεως στὴς ναυτοποῦλες, ποῦ μόνον ἀπ' τὰ πανιὰ γνωρίζουν νὰ μαντεύουν κάθε βάρκα τοῦ νησιοῦ.....

Τὰ κορίτσια ἔμειναν ὀλίγη ὥρα στὸ παράθυρο. Ἔπειτα ἐτραβήχθηκαν, χωρὶς κανένα νὰ τολμήσῃ νὰ εἰπῇ πῶς ὁ Παντελῆς, ποῦ ἔβγαινε πρῶτος ἀπ' ὅλους στ' ἀνοιχτὰ ἦταν ὁ καλλίτερος λεβέντης τοῦ νησιοῦ!.....

* * *

Ἡ θάλασσα ἦταν καλή, ἂν καὶ τὸ βορειαδάκι τὴν ἐσγούραινε ὀλίγο. Μὰ κατὰ τ' ἄλλα ἦταν καλωσύνη. Ὁ οὐρανὸς ἐφαίνονταν καθαρὸς παντοῦ. Ἡ βάρκα τοῦ Παντελῆ πετῶντας ἐπάνω εἰς τὰ κύματα ἔτρεχε πρὸς τ' ἀνοιχτά, ὅπου ὕστερα ἀπὸ ὀλίγο δὲν ἐφαίνονταν παρὰ σὰν ἕνα μικρούτσικο λευκὸ σημάδι ὡς ποῦ ἐχάθηκε κ' ἐκεῖνο.........

* * *

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας οἱ γέροι καπεταναῖοι ποῦ ἐκάθουνταν στὸ καφφεδάκι τῆς ἀκρογιαλιᾶς, εἶδαν τὴ θάλασσα νὰ πα'ρνῃ ἄλλο χρῶμα. Ἕνα συνεφάκι ἀπὸ τὸ βορειὰ ἐπρόλαβε ἐπάνω στὸν καθαρὸ οὐρανό, καὶ ὕστερα ἀπὸ λίγο ἔκρυψε τὸν ἥλιο ποῦ εἶχε γύρει πρὸς τὸ βασίλεμμα. Τὰ κύματα ἐφάνηκαν πῶς ἄλλαξαν διεύθυνσιν καὶ τὸ βορειαδάκι ἐγύρισε γιὰ μιὰ στιγμὴ πρὸς τὸ γραιολεβάντη ἔπειτα ἔκαμε δυτικά, ἔγινε μαΐστροςμέτραμοντάνα, ἔπειτα ἐστερέωσε μαΐστρος καὶ ἄρχισε νὰ δυναμώνῃ ὅσο ἐβράδυανε.

— Δὲν μοῦ καλαρέσει ἡ θάλασσα!..... εἶπεν ἕνας ἀπὸ τοὺς γέρους ναυτικοὺς τοῦ καφφενείου. Σάμπως μοῦ φαίνεται πῶς θἄχουμε τὰ ἴδια ποῦ εἴχαμε ἐδῶ καὶ δέκα μέρες.......

— Ἔτσι εἶνε ὁ κουτσοφλέβαρος, ἄτιμος! εἶπεν ὁ ἄλλος κυττάζοντας τὰ σύννεφα ποῦ εἶχαν ἀρχίσει νὰ πυκνώνουν.

Οἱ ἄλλοι ναυτικοὶ προβλέποντες τὴν κακοκαιρία, ἐγέμιζαν τώρα τὴν ἀκρογιαλιὰ τραβῶντες ποιὸ ἔξω τὲς βάρκες των, ἀπὸ φόβο μὴ τὲς φθάσουν τὰ κύματα. Καὶ ἡ φωνές των ἔφθασαν ἕως τὰ καφφενεῖα μὲ τὸν ἄνεμο ποῦ κάθε στιγμὴ ἐδυνάμωνε περισσότερον.

Ὕστερα, ὅταν ἡ βάρκες ἐστερεώθηκαν, οἱ καπεταναῖοι ἐμαζεύθηκαν πάλι στὸ καφφενεῖο περιμένοντας τὴν τρικυμία.

Δὲν ἄργησε νὰ ἔλθῃ. Ὁ οὐρανὸς ἐσυννέφιασε πολὺ γρήγορα, ὁ ἄνεμος ἀγρίεψε, καὶ ἡ θάλασσα ποῦ ἦταν τὸ πρωῒ γαλανὴ καὶ παιγνιδιάρα, ἐμαύρισε καὶ ἄρχισε νὰ βοΐζῃ.

— Δὲν πιστεύω νὰ προφθάσῃ νὰ γυρίσῃ ὁ Παντελῆς, εἶπε ὁ καπετὰν Ἀνδρέας, τὴν ὥρα ποῦ ὁ ἥλιος ἐβασίλευε.

— Μὰ ἂν τύχῃ καὶ εἶνε ξανοιγμένος, εἶπε ὁ κα-

πετὰν Νικόλας στὸ φίλο του, πιστεύω πῶς θὰ πιάσῃ σὲ κανένα ἀπὸ τὰ ἀντικρυνὰ νησιά.

— Ἴσα, ἴσα ποῦ θὰ τοῦ κάνῃ καὶ καιρό, παρετήρησεν ἕνας ἄλλος.

Κἄτι βάρκες ἐφάνησαν τὴ στιγμὴ ἐκείνη ἐμπρὸς στὸ νησὶ τρέχοντας ἄλλες μὲ βόλτες καὶ ἄλλες μὲ τὰ κουπιὰ νὰ πιάσουν τὴ στεριά.

— Ξένες βάρκες θὰ εἶνε εἶπαν οἱ θαλασσινοί, τρέχοντας νὰ βοηθήσουν τοὺς ψαράδες ποῦ εἶχαν ξεγελαστεῖ ἀπὸ τὸν καλὸ καιρὸ ὡσὰν τὸν Παντελῆ. Ἦσαν ἀπὸ τ' ἀντικρυνὰ νησιὰ καὶ ἐβγῆκαν ὄχι γιὰ ἀνοιχτὰ μὰ ὁ ἀέρας τοὺς εἶχε παραστρατήση. Εἶχαν ὅμως προφθάσῃ σὲ καλὴ στιγμή, καὶ τὸ ἡλιοβασίλεμμα τοὺς εὑρῆκε σὲ ἀσφαλισμένη στεριά. Ἐτράβηξαν ἔξω τὴς βάρκες των, τὲς ἐστερέωσαν μὲ τὴν βοήθεια τῶν παιδιῶν τοῦ νησιοῦ, καὶ ὕστερα, ὅταν ἐνύχτωσε, ἔκαναν παρέα στὰ καφφενεῖα ἐνῷ ἡ φουρτοῦνα ἐσφύριζε καὶ ἐβούϊζε καὶ ἐχαλοῦσε τὸ κόσμο ὅλη τὴ νύχτα. Ἦταν μιὰ ἀπὸ ἐκεῖνες τὲς φουρτοῦνες τοῦ Φλεβάρη ποῦ ἔχουν μέσα τους τὴ λύσσα ἑνὸς χειμῶνα ὁλοκλήρου. Ἦταν φουρτοῦνα μὲ ἄνεμο, μὲ βροχή, χαλάζι, ἀστροποβρόντια, ἀντάρα. Τὸ πέλαγος ἔξω ἄφριζε καὶ τὰ σπίτια τοῦ νησιοῦ ξεκουνιο.νταν ἀπὸ τὰ θεμέλια τους. Ἔτσι ἐπέρασεν ἐκείνη ἡ νυχτιά....

* * *

Τὸ ἄλλο πρωῒ ἀπὸ τὸ γλυκοχάραγμα μερικὰ παιδιά, ἀνήσυχα γιὰ τὴν τυχη τοῦ Παντελῆ καὶ τῶν ἐξαδελφιῶν του, ἐβγῆκαν ἔκαμαν τὸ γῦρο τοῦ νησιοῦ γιὰ νὰ εὕρουν τίποτε σημάδια τῶν ναυαγισμένων. Μὰ δὲν εὑρῆκαν τίποτε, παρὰ μόνον φ.κια ποῦ εἶχε ξεβράσει ἡ μανία τῆς φουρτοῦνας. Γιὰ δυὸ μέρες καὶ δυὸ νύχτες οὔρλιαζε ἡ θάλασσα τριγ. ρω στὸ μικρὸ νησί. Καὶ τὴν τρίτη, ὅταν καθάρισεν ὁ οὐρανὸς καὶ ἔπεσεν ὁ ἄνεμος καὶ ἡ θάλασσα ὁλογάλανη ξανάειπε τὸ πλάνο της τραγοῦδι, στὸ βράχο αὐτόν, ποῦ τώρα παίζει εὔμορφα τὸ φλύαρο κῦμα, εὑρέθηκε ἄψυχο καὶ κρ.ο τὸ σῶμα τοῦ λεβέντη, μὰ ἀστόχαστου ψαρρᾶ, ποῦ τόσο πολὺ ἐμπιστεύθηκε τὰ νειάτα του στὴν γαλανή, μὰ ἄπιστη τοῦ πελάγου ἀγκαλιά...

— Καὶ τ' ἄλλα τὰ παιδιὰ ποῦ ἤσανε μαζύ του;

Γιαυτὰ ποτὲ κανένας δὲν ἔμαθε τίποτε, οὔτε καμμιὰ φορὰ θὰ μάθῃ.

* * *

Σπάνει τώρα μελαγχολικὰ τὸ κῦμα εἰς τὴν ἀκτὴ τοῦ νησιοῦ μὲ τοὺς μαυρισμένους ἄγριους βράχους καὶ σκορπίζεται ὄχι σὲ διαμάντια ἀλλὰ σὲ δάκρυα...

Ἔτσι θρηνοῦν τοὺς πνιγμένους τὰ κύματα στ' ἀκρογιάλια.

★★★

ΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΑΙ

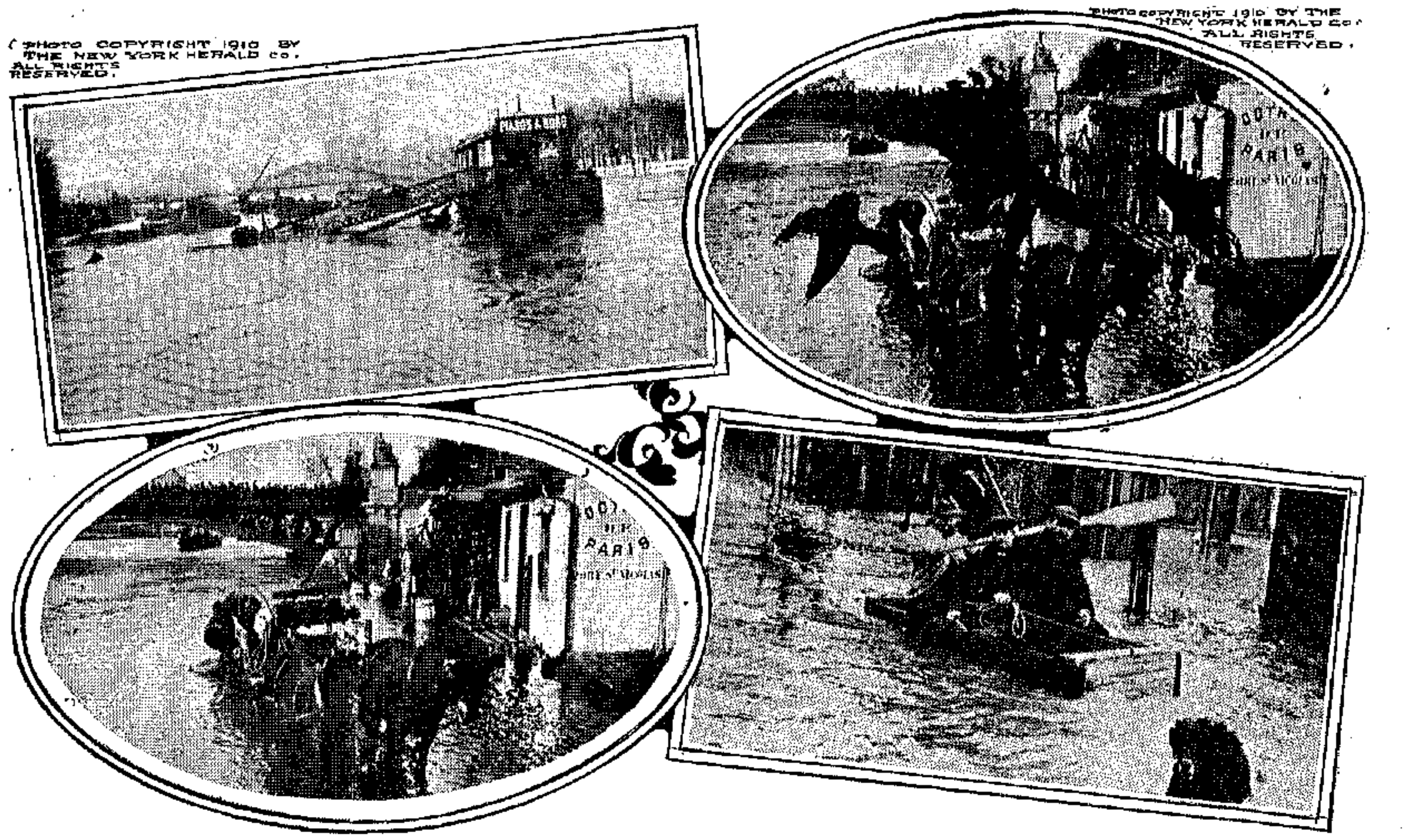

Τὸ Παρίσι ἐδοκίμασε μίαν ἀπὸ τὰς μεγαλειτέρας καταστροφάς, τὰς ὁποίας θὰ ἔχῃ ν' ἀναγράψῃ ἡ ἱστορία, μὲ τὰς τελευταίας πλημμύρας τοῦ Σηκουάνα. Αἱ ἐφημερίδες ἔγραψαν ἐν ἐκτάσει τὰ καθέκαστα τῆς τρομακτικῆς συμφορᾶς, ἀνελθούσης ὑπὸ ἔποψιν ζημιῶν εἰς τρία δισεκατομμύρια φράγκων! Οὐδέποτε ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Παρισιοῦ τοιαύτη καταστροφὴ ἠπείλησε τὴν περικαλλῆ πόλιν. Οἱ ἱστορικοὶ ἀνεσκάλευσαν τὰ παλαιὰ ἀρχεῖα διὰ νὰ ἐξεύρουν κἄτι τι ἀνάλογον, ἀλλὰ δὲν εὑρῆκαν, περιορισθέντες μόνον ν' ἀναφέρουν ὅτι ἡ πρώτη ἀναφερομένη πλημμύρα εἶνε ἡ τοῦ 853 ἐπὶ τῆς Βασιλείας τοῦ Χιλδεβέρου ΙΙ. Τὰ κατὰ τὴν καταστροφὴν ἐκείνην περιέγραψεν ὁ χρονογράφος τῆς ἐποχῆς Σοβάλ. Ἄλλη καταστροφὴ ὁμοίας φύσεως ἦτο ἡ γενομένη εἰς τὰ 1740, τὴν ὁποίαν περιέγραψαν οἱ Μπουὰς καὶ Ἐγκώ.

Ἡ τελευταία ὅμως τοῦ 1910 θὰ θεωρῆται ὡς ἡ μεγίστη ὅλων.

Ἀπὸ τὰς εἰκόνας ὅσαι ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸν παγκόσμιον τύπον παραλαμβάνομεν τὰς ἀνωτέρω,

Μία ἀπὸ τὰς καταστρεπτικωτέρας ἀθηναϊκὰς πυρκαϊὰς ἦτο ἐκείνη τῆς 25 Δεκεμβρίου, καθ' ἣν κατεστράφησαν τὰ Βασιλικὰ Ἀνάκτορα τῶν Ἀθηνῶν. Ἡ πυρκαϊὰ αὔτη τυχαίως ἐκραγεῖσα καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βασιλέων, κατέστρεψε τὰς πολυτελεστέρας αἰθούσας τοῦ Θρόνου, τοῦ χοροῦ καὶ τῶν Τροπαίων. Αἱ ζημίαι ἔφθασαν τὰ 3,000,000 δραχμῶν καὶ δυστυχῶς περιέλαβον καὶ τὴν καταστροφὴν τῶν ὡραιωτάτων τοιχογραφιῶν τοῦ διασήμου Βαυαροῦ ζωγράφου Hess. Εὐτυχῶς ἐσώθησαν αἱ σημαῖαι τοῦ ἀγῶνος, τὰ ἀρχεῖα καὶ ἡ βιβλιοθήκη καὶ ἄλλα κειμήλια ἐθνικά. Ἡ πυρκαϊὰ κατεσβέσθη ἐλλείψει ἐπαρκοῦς ὕδατος μὲ.... χῶμα!..

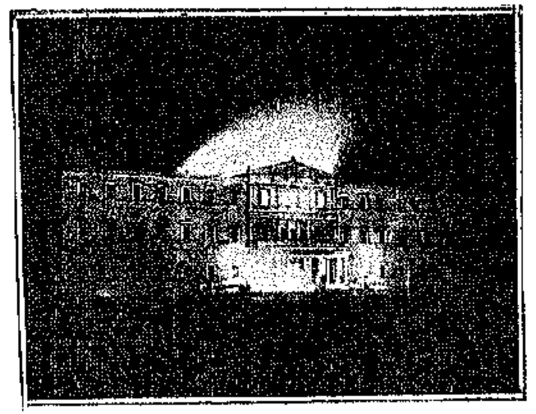

Η ΠΥΡΚΑΪΑ ΤΩΝ ΑΝΑΚΤΟΡΩΝ

Ἡ εἰκών μας ληφθεῖσα ἀπὸ τὴν παρισινὴν Illustration, παριστᾷ τὰ Ἀνάκτορα ἐν πλήρει μανίᾳ τοῦ πυρὸς τὴν νύκτα τῶν Χριστ. ουγέννων. Χαρακτηριστικὸν τῆς φωτογραφίας εἶνε ὅτι ἐλήφθη τὴν 1 ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον.

Τὰ Ἀνάκτορα ὡς γνωστόν, ἔχουν κτισθῆ ἐπὶ τοῦ πρώτου Βασιλέως τοῦ Ἑλλάδος Ὄθωνος. Ὁ θεμέλιος λίθος κατετέθη τὴν 25 Ἰανουαρίου 1833. Ἡ κατασκευή των ἐστοίχισε 10,000,000 φράγκα, ἡ δὲ ἐπίπλωσις σχεδὸν ἓν ἑκατομμύριον.

ΜΕΤΑΝΑΣΤΑΙ

Ἰδοὺ καὶ ὁ λιμὴν τῶν Πατρῶν, ἡ μεγάλη αὐτὴ ἀνοικτὴ φλέψ, ἀπὸ τὴν ὁποίαν φεύγει τὸ αἷμα τῆς Ἑλλάδος.

Η ΠΑΤΡΑ εἶνε ἡ κατ' ἐξοχὴν μεταναστευτικὴ πόλις τῆς Ἑλλάδος. Ζῇ, κινεῖται, ἀναπνέει πλουτίζει, κανονίζει τὴν ἀγοράν της, ἀπὸ τὴν μετανάστευσιν. Κόψατε ἀπὸ τὰς Πάτρας τὴν μετανάστευσιν καὶ εἶνε τὸ ἴδιον σὰν νὰ τὰς καταδικάσητε εἰς τὸν ἐκ μαρασμοῦ θάνατον. Ἡ προκυμαία της, ἡ ὁδὸς Καλαβρύτων καὶ ἡ πλατεῖα Γεωργίου, εἶνε ὁ καθρέπτης τῆς κινήσεως αὐτῆς, ἡ ὁποία πηγάζει ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Στερεᾶς, πλημμυρίζει διὰ μίαν στιγμὴν τοὺς Πατρινοὺς δρόμους καὶ διοχετεύεται κατόπιν εἰς τὰς πόλεις τῆς Ἀμερικῆς. Κάθε ἀναχώρησις ὑπερωκεανείου εἶνε διὰ τὰς Πάτρας χρυσῆ ζωογόνος βροχή, λαμβανομένου ὑπ' ὄψει ὅτι ἐκεῖ θὰ κάμῃ ὁ μετανάστης τὰς τελευταίας του ἀγορὰς διὰ τὸ μεγάλο ταξεῖδι, ἐκεῖ θ' ἀποχαιρετίσῃ τὴν πατρίδα, τὴν ὁποίαν δὲν θὰ ξαναϊδῇ παρὰ μετὰ κάμποσα χρόνια. Καὶ τὸ χρῆμα ἐξοδεύεται ἄφθονον, τὰ καταστήματα καὶ ὅλα ἐν γένει τὰ κέντρα πέρνουν ζωὴν κατὰ τὰς ὀλίγας ἡμέρας αἱ ὁποῖαι προηγοῦνται τῆς ἀναχωρήσεως.

Ἡ ἀναχώρησις αὐτὴ προσλαμβάνει χαρακτῆρα ἀληθινῆς ἑορτῆς διὰ τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν. Ἡ προκυμαία σφύζει ἀπὸ κίνησιν ἐμποδίζουσαν καὶ αὐτὴν τὴν κυκλοφορίαν τῶν τραίνων τοῦ Σ. Π. Α. Π.. Τὸ βράδυ ὁ λιμὴν λαμβάνει ὄψιν χαρακτηριστικὴν ὅπως εἶνε φωταγωγημένος καὶ ἑορτάσιμος. Τὸ ὑπερωκεάνειον μετέχει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τῆς μουσικῆς τέχνης, ἐνῷ οἱ μετανάσται ἀπὸ τὰ καταστρώματα ἐκσφενδονίζουν εἰς τὸν ἀέρα πορτοκάλια καὶ χαίρουν [illegible]. Ἡ προσδοκία τοῦ μακρινοῦ ταξιδίου ἐξάλειψεν ἐντελῶς εἰς τὴν πραγματικότητα. Αἱ ὧραι τῆς διαμονῆς εἰς τὴν Πατρίδα εἶνε ὡρισμέναι. Ὁ μετανάστης ἔνοιωσε νὰ καλοπερνάῃ εἰς τὸν τελευταῖον αὐτὸν λιμένα, ἡ ἀνάμνησις τοῦ ὁποίου θὰ τὸν παρακολουθήσῃ εἰς κάθε βῆμα τὸ ὁποῖον θὰ κάμῃ εἰς τὴν νέαν Πατρίδα.

Μεσάνυκτα. Τὸ ὑπερωκεάνειον σφυρίζει καὶ φεύγει. Τὰ μάτια δακρύζουν μίαν στιγμήν. Ἀπὸ τὴν προκυμαίαν ἀντηχοῦν αἱ εὐχαί:

— Ὥρα καλή!...

Καὶ ἀπὸ τὸ ἀτμόπλοιον ἔρχεται ἡ ἀπάντησις:

— Καλὴν ἀντάμωσιν!...

Ὁ λιμὴν τῶν Πατρῶν τώρα χάνεται μὲ τὰ φωτά του ὄπισθεν τοῦ φεύγοντος σκάφους καὶ ἡ Ἀμερικὴ ἀνοίγει τὰς ἀγκάλας της διὰ νὰ δεχθῇ καὶ ἄλλα Ἑλληνόπουλα!

Η ΠΡΟΚΥΜΑΙΑ ΠΑΤΡΩΝ

ΜΕΤΑΝΑΣΤΑΙ ΑΝΑΜΕΝΟΝΤΕΣ ΤΟ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΝ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

ΜΙΣΕΜΟΣ

Μισεύεις γιὰ τὴν ξενητειὰ καὶ μένω μοναχή μου.
σῦρε, παιδί μου, στὸ καλὸ καὶ σῦρε στὴν εὐχή μου!
Τριανταφυλλένια ἡ στράτα σου, κρινοσπαρμέν' οἱ δρόμοι
γιὰ χάρι σου ν' ἀνθοβολοῦν καὶ τὰ λιθάρια ἀκόμη,
τὰ δάκρυά μου νὰ γενοῦν διαμάντια σ' ὅ,τι ἀγγίσῃς,
καὶ τὸ ποτῆρι τῆς χαρᾶς ποτὲ νὰ μὴ στραγγίσῃς,
νὰ πίνῃς καὶ νὰ ξεδιψᾷς καὶ νἆνε αὐτὸ γεμᾶτο
σὰν νἆν' ἡ βρύσι ἀπὸ ψηλὰ κι' αὐτὸ νἆν' ἀπὸ κάτω.

Ἐκεῖ, παιδί μου, ποῦ θὰ πᾷς στὰ μακρυνὰ τὰ ξένα
δίχτυα πολλὰ κι' ὀξόβεργες θὰ στήσουνε γιὰ σένα
ἡ ἐλπίδα μὲ τοὺς πόθους της, τὸ βιὸς μὲ τὰ παλάτια
κ' ἡ ξεγελάστρα ἡ ὡμορφιὰ μὲ τὰ γλυκὰ τὰ μάτια.
Ἡ ἐλπίδα ἡ ἀχαλίνωτη ξεχνᾷ τὰ περασμένα
καὶ θὰ ξεχάσῃς κάποτε μαζῆ μ' αὐτὰ κ' ἐμένα.
Τὸ βιὸς μεσ' στὰ παλάτια του τὴν περηφάνεια κρύβει
καὶ θὰ ντραπῇς γιὰ τὸ φτωχὸ τὸ πατρικὸ καλύβι.
κ' ἡ ξεγελάστρα ἡ ὡμορφιὰ μ' ἕνα φιλὶ στὸ στόμα
κάνει τὸ νειὸ ν' ἀπαρνηθῇ καὶ τὴν πατρίδα ἀκόμα.

Παιδί μου, ἂν τὴ μητέρα σου παρῇς νὰ τὴν θυμᾶσαι,
μὲ δίχως βαρυγκόμησι, συχωρεμένος νἆσαι.
κι' ἂν τὸ φτωχὸ καλύβι μας ντροπὴ σοῦ φέρνῃ ὡς τόσο
καὶ πάλι θἆμαι πρόθυμη συχώρεσι νὰ δώσω.
μ' ἂν τὴν πατρίδα ἀπαρνηθῇς ποῦ τὴ λατρεύουμ' ὅλοι,
νἆν' ἡ ζωή σου, ὅπου κι' ἂν πᾷς ἀγκάθια καὶ τριβόλοι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

(Ἓξ στίχοι τοῦ Ροστὰν μὲ τὴν μετάφρασίν των).

Je ne fais pas cocorico pour que l' Echo
Repete un peu moins fort, plus loin: cocorico.
Je pense a' la lumie're et non pas a' la gloire
Chanter, c' est ma facon de me battre et de
(croire
Et si de tous les chants mon chant est le plus
(fier,
C' est que je chante clair afin qu' il fasse clair.
(CHANTECLER Act II)

Δὲν κράζω ἐγὼ κοκορικὸ γιὰ τὴν Ἠχὼ
Ποῦ θ' ἀπαντήσῃ ποιὸ σιγὰ καὶ ποιὸ μακρυά: κοκο-
(ρικό.
Ἐμένα ὁ νοῦς μου εἶναι στὸ φῶς, τὴν Δόξα δὲν γυ-
(ρεύω
Καὶ τραγουδῶντας πολεμῶ καὶ κράζοντας πιστεύω,
Καὶ ἂν ἡ λαλιά μου ἀσύγκριτη ὑπερηφάνεια ἐκφράζῃ
Εἶναι γιατὶ γλυκολαλῶ, γιὰ νὰ γλυκοχαράζῃ!...
(ΣΑΝΤΕΚΛΑΕΡ, β' πρᾶξις)

Η ΡΗΜΑΓΜΕΝΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἡ ἐκκλησιὰ [illegible] κ' οἱ τοῖχοι δὲν χορταριάζουν
κ' [illegible] ξεθωριάζουν
κι' [illegible]
[illegible]
κ' [illegible]
[illegible] νὰ τὴ προσκυνήσῃ

Στὰ ξώθυρα εἰκονίσματα ὅταν κατρέ, ποιὸς ξέρει,
θὰ δώσῃ χρῶμα καὶ θωριὰ τρανοῦ ζωγράφου χέρι
καὶ θἄλθῃ ἀπὸ τὰ θέμελα, ποῦνε κρυμμένη ἡ χάρι
κ' ἔσαι τὴν πρώτην ὄψιν της ἡ ἐκκλησιὰ θὰ πάρῃ.
Τότ' ἡ καμπάνα βροντερὰ στὴ χώρα θ' ἀντηχήσῃ
καὶ θἄρθῃ ὁ κόσμος σύσσωμος κ' ἡ λειτουργιὰ θ' ἀρχίσῃ
Ὡς τόσο ὡς νἄρθῃ αὐτὴ ἡ στιγμή, στῆς πλάκες της τῆς
(μαῦρες
γεννοβολοῦν τὰ σερπετὰ τὰ σαμιαμίδια, ἡ σαύραις,
κι' ἀπ' τὰ παρτοπαράθυρα ποῦ ἀρθάνοικτα ξεννοιάζουν
ὄρνεια καὶ λύκοι μπαίνουνε τὴν νύκτα καὶ κουρνιάζουν
καὶ στὴν ἀμίλητη σκεπὴ κλωστὲς ἡ ἀράχνη κλώθει...

Γιὰ σὲ τὰ λέω πατρίδα μου κι' ὅποιος μ' ἀκούει μὲ νοιώθει

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ΑΙ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ ΜΑΣ

Ο ΣΗΜΕΡΙΝΟΣ αἰὼν εἰμποροῦσε κάλλιστα νὰ ὀνομασθῇ αἰὼν τοῦ ἀεροπλάνου. Τὸ ἐξωτικὸν αὐτὸ μηχάνημα μὲ τὰς μεγάλας πτέρυγας τὰς ἠλεκτρικὰς κινητηρίους μηχανὰς του τοὺς ἕλικας, τὰ πτερύγια καὶ τὰ πηδάλια ἀντικατέστησε τὰ τελώνια τῶν παλαιῶν χρόνων. Τὸ ἀεροπλάνον παίζει σήμερον τὸν ἴδιον ρόλον, τὸν ὁποῖον μίαν ἐποχὴν ἔπαιξαν τὰ βαποράκια τοῦ Παπίνου, τοῦ Φὶτς καὶ τοῦ Φοῦλτωνος. Ἐκεῖνα κατέκτησαν τὰς θαλάσσας καὶ τοὺς ὠκεανούς, αὐτὸ πηγαίνει νὰ κατακτήσῃ τοὺς ἀέρας καὶ τὰ σύννεφα. Τὸ ἀεροπλάνον εἶνε νέον δαιμόνιον.

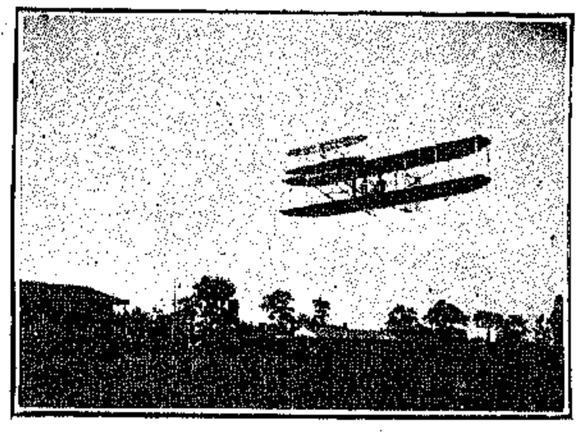

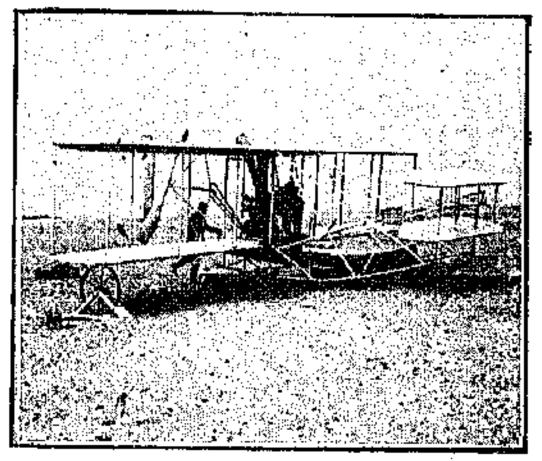

Μέχρι πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἐτῶν ἐλέγετο καὶ ἐπιστεύετο καὶ πεστηρίζετο, ὅτι διὰ νὰ πετάξῃ ἕνα μηχάνημα ὑψηλά, ἔπρεπε νὰ εἶνε ἐλαφρότερον τοῦ ἀέρος. Ἦτο αὐτὴ ἡ θεωρία τῶν Μογκολφιέρων, οἱ ὁποῖοι ἔκαμαν τὰ πρῶτα ἀερόστατα, καὶ τῶν λοιπῶν οἱ ὁποῖοι τοὺς ἀπεμιμήθησαν μὲ διάφορα μπαλλούνια. Τὰ ἀερόστατα ἐκεῖνα εἶχαν τὸ σχῆμα ἀχλαδιοῦ, ἦσαν κατεσκευασμένα ἀπὸ μεταξωτὸν βερνικωμένον ὕφασμα, καὶ φουσκωμένα μὲ ὑδρογόνον ἢ μὲ φωταέριον, τὸ ὁποῖον εἶνε ἐλαφρότερον ἀπὸ τὸν ἀέρα. Ἀλλὰ τὰ μπαλλούνια ἐκεῖνα εἶνε πολὺ γνωστὰ καὶ δὲν ἀξίζει νὰ τὰ περιγράψωμεν. Τὰ νεώτερα ἀερόστατα, τὰ ὁποῖα ἔκαμαν τὴν ἐμφάνισίν των ἐδῶ καὶ 15—20 χρόνια ἦσαν ἐπιμήκη καὶ εἶχαν τὸ σχῆμα πούρου

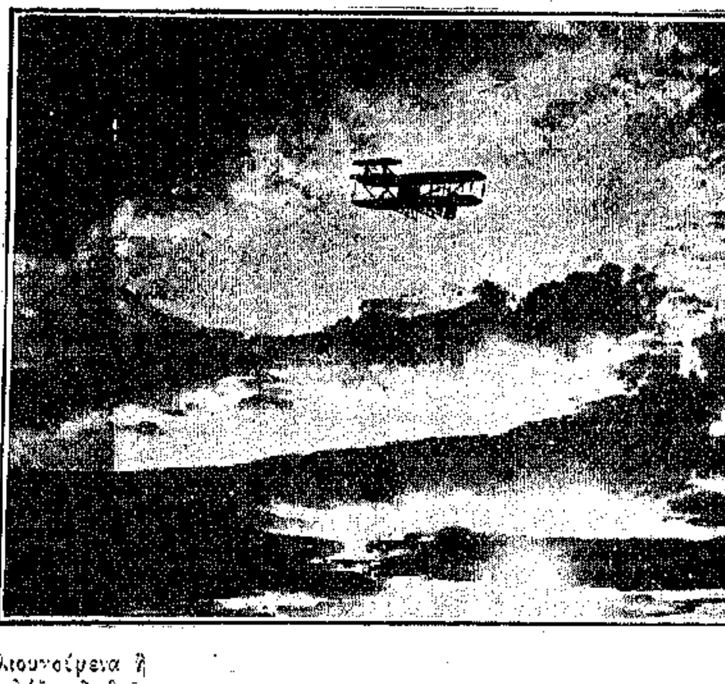

Αὐτὰ ἀργότερον ἐτελειοποιήθησαν καὶ ἔγιναν τὰ σημερινὰ πηδαλιουχούμενα ἢ dirigeables, ὅπως λέγονται, μὲ μίαν λέξιν διεθνῆ. Τὰ πηδαλιουχούμενα τῆς σήμερον ἔχουν τελειοποιηθῆ πολὺ εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ περισσότερον εἰς τὴν Γερμανίαν. Τώρα ἤρχισαν νὰ γίνωνται τοιαῦτα καὶ εἰς τὴν Ἰταλίαν. Χάρις εἰς τὰ νέα κινητήρια μηχανήματα, τὰ ὁποῖα κινοῦνται μὲ μπενζίναν καὶ ἠλεκτρισμόν, λέγονται δὲ κοινῶς motor, κατωρθώθη νὰ ἐφοδιασθοῦν τὰ πηδαλιουχούμενα μὲ ἕλικας καὶ νὰ πηγαίνουν ὅπου τὰ ὁδηγεῖ ὁ ἀεροπόρος μὲ ἓν πηδάλιον ἀνάλογον τῶν ναυτικῶν.

Καὶ φυσικά, διότι αὐτὸ τὸ πούρον, τὸ ὁποῖον εἶνε ἐλαφρότερον ἀπὸ τὸν ἀέρα, χάρις εἰς τὸ ὑδρογόνον, ἀφοῦ λάβει μίαν κίνησιν πρὸς τὰ ἐμπρὸς δυνάμει τῶν ἑλίκων, εἶνε εὔκολον ἔπειτα νὰ μεταβάλλῃ πορείαν μ' ἕνα ἁπλοῦν πηδάλιον τὸ ὁποῖον δίδει ἄλλην διεύθυνσιν εἰς τὸ ρεῦμα τοῦ ἀέρος, ὅπως δίδει ἄλλην διεύθυνσιν εἰς τὸ ρεῦμα τοῦ νεροῦ τὸ πηδάλιον ἑνὸς πλοίου.

Αὐτὸ εἶνε τὸ ἀερόπλοιον, ἢ τὸ πηδαλιουχούμενον διὰ τὸ ὁποῖον καὶ ἄλλοτε θὰ μᾶς δοθῇ εὐκαιρία νὰ κάμωμεν λόγον. Τὸ εἶδος τοῦτο τοῦ ἀεροπόρου θεωρεῖται ἀπὸ πολλοὺς καλλίτερον, διότι ὅταν εἶνε μεγάλο, εἰμπορεῖ νὰ ἀνυψώσῃ ὁλόκληρον σκάφος, μὲ ἀρκετοὺς ἄνδρας, μὲ ἀρκετὰ μηχανήματα καὶ μὲ ἰσχυρὸν ὁπλισμόν. Διὰ στρατιωτικὰς κατοπτεύσεις θεωρεῖται θαυμάσιον, καίτοι ἐπηρεάζεται πολὺ

* * *

Τί εἶνε ὅμως τὸ ἀεροπλάνον; Τὸ ἀεροπλάνον εἶνε ἁπλούστατα ἀεροπόρος μηχανή, ἡ ὁποία βασίζεται εἰς τὴν ἀντίθετον ἀρχήν. Τὸ βαρύτερον τοῦ ἀέρος. Τὸ ἀεροπλάνον εἶνε μία ἐπιστημονικὴ ἀντιγραφὴ τοῦ πτηνοῦ, ἢ μᾶλλον τοῦ χαρταετοῦ. Καὶ τὸ πτηνὸν καὶ ὁ χάρτινος ἀετὸς εἶνε κατ' οὐσίαν βαρύτερα τοῦ ἀέρος. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον κρατεῖ καὶ τὰ δύο ὑψηλὰ εἶνε μία ἰσορροπία, φυσικὴ εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν καὶ τεχνικὴ εἰς τὴν δευτέραν. Ὁ χαρταετός, ὁ ὁποῖος ἰσορροπεῖ μὲ τὰ λεγόμενα ζύγια, τὸν σπάγγον καὶ τὴν οὐράν, εἶνε τὸ καλλίτερον ὑπόδειγμα ἀεροπλάνου. Καὶ ἀκριβῶς ἐδῶ ἔγκειται ἡ θαυμασία ἀνακάλυψις ἡ τιμῶσα τὸν Ἀμερικανὸν Wright. Τὸ ἀεροπλάνον Wright δὲν ἀποτελεῖται ἀπὸ ἕνα ἐπίπεδον ὅπως ὁ χαρταετός, ἀλλ' ἀπὸ δύο κύρια καὶ ἄλλα δύο ἢ καὶ περισσότερα βοηθητικά. Τὸ ἀεροπλάνον δὲν ἀνυψοῦται εἰς τὸν ἀέρα ὅπως τὸ ἀερόστατον μονομιᾶς, ἀλλὰ παίρνει πρῶτον φόρα ὅπως ὁ χαρταετός. Διὰ τοῦτο ἔχει καὶ τοὺς μικροὺς τροχοὺς κάτωθεν. Τὴν στιγμὴν ποῦ πάρῃ ἀρκετὸν δρόμον τὸ ἀεροπλάνον ἀνυψοῦται τῇ βοηθείᾳ τῶν ἑλίκων του, αἱ ὁποῖαι τὸ κρατοῦν εἰς διαρκῆ κίνησιν πρὸς τὰ ἐμπρὸς ἢ πρὸς πᾶσαν διεύθυνσιν, τὴν ὁποίαν θὰ τοῦ δώσῃ τὸ πηδάλιον. Γίνεται δηλαδὴ ἀκριβῶς ὅ,τι συμβαίνει καὶ μὲ τὸ ποδήλατον, τὸ ὁποῖον ἐφ' ὅσον εὑρίσκεται ἐν κινήσει δὲν πέφτει οὔτε δεξιὰ οὔτε ἀριστερά. Εἰς τὸ ἀεροπλάνον ἡ κίνησις συντελεῖ εἰς τὸ νὰ μὴ πέπτῃ τὸ ἀεροπλάνον κάτω.

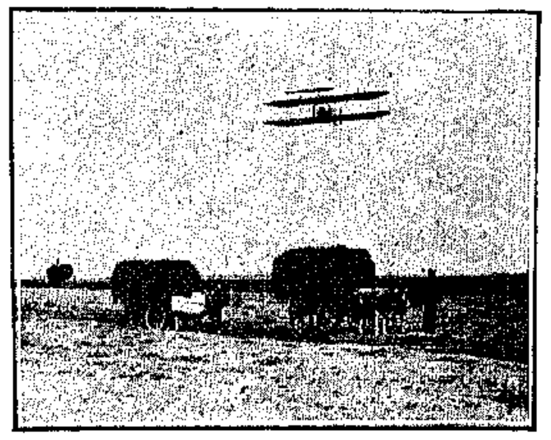

Τὸ μόνον ἄλυτον μέχρις ὥρας ζήτημα εἶνε ὅτι ἡ μηχανὴ αὐτὴ λίαν εὐαίσθητος οὖσα δὲν εἰμπορεῖ νὰ πετάξῃ μὲ ἰσχυροὺς ἀνέμους. Ἀλλ' αὐτὸ εἶνε ζήτημα, τὸ ὁποῖον θὰ λυθῇ ὅταν ἐξευρεθῇ τρόπος νὰ κινοῦνται τὰ ἀεροπλάνα δι' ἰσχυροτέρων μηχανῶν, αἱ ὁποῖαι ἐν ταὐτῷ νὰ εἶνε καὶ ἐλαφραί

ΑΕΡΟΠΟΡΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΙΟΣΤΕΦΑΝΟΙ

ΥΠΟ Edmond de Frejac

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου).

—Θὰ τὸ ξέρω ἐγὼ μόνη......

Ἐνόησεν ὅτι τὴν παρετήρει καὶ ᾐσθάνθη ὅτι τὸ αἷμα ἐχρωμάτιζε τὴν παρειάν της. Καὶ εἶπε χαμηλοφώνως:

—Δὲν ξέρω γιατί τώρα αἰσθάνομαι τὸν ἑαυτόν μου ἥσυχον καὶ ἐν ἀσφαλείᾳ καὶ τόσον....

Ὁ Κόνων γονυπετήσας ἔλαβε τὴν χεῖρά της, τὴν ὁποίαν ἐκείνη δὲν ἀπέσυρε.

—Καὶ τόσον; ἠρώτησε μὲ τόνον ἐπιμονῆς.

—Καὶ τόσον εὐτυχής! ἐψιθύρισεν ἐκείνη.

Ἐστήριξε τὴν κεφαλήν της εἰς τὸ μάρμαρον τῆς στήλης, ἔκλεισε τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ δὲν ὡμίλησε πλέον.

Ἐκεῖνος ὄρθιος πρὸ αὐτῆς τὴν παρετήρει ὑφιστάμενος ὅλην τὴν γοητείαν, τὴν ὁποίαν ἐσκόρπιζε τὸ σῶμα τῆς νέας. Πλέον ἡ εὔμορφη, ὡραία μὲ τὰ ξανθὰ μαλλιά της καὶ τὸ ἀραχνοΰφαντον φόρεμα, τοῦ ὁποίου τὰς πτυχὰς καθίστα μυστικωτέρας ἀκόμη τὸ σκότος, ἠδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ ὡς πρότυπον τῆς Ἀφροδίτης, τὴν ὁποίαν ὁ Λύσιππος καὶ ὁ Φειδίας ἐνεπνέοντο τοιαύτην.

Ἤθελε νὰ ὁμιλήσῃ πλὴν δὲν ἠδύνατο, ἤθελε νὰ ἐκφράσῃ μὲ γλυκείας λέξεις τὰ αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα ἐξεχείλιζαν εἰς τὴν καρδίαν του. Ἴσως ηὔχετο ὅπως τὸ ξανθὸν καὶ ῥόδινον αὐτὸ παιδί, τὸ ὁποῖον ἡ τύχη ἔρριψεν εἰς τὸν δρόμον του, γίνῃ σύντροφος τῆς ζωῆς του. Περισσότερον φοβισμένος ἐνώπιον αὐτῆς ἢ ἀντικρὺ ὁλοκλήρου σπαρτιατικῆς φάλαγγος, ᾐσθάνετο πλῆθος λέξεων νὰ φθάνουν μέχρι τῶν χειλέων του καὶ νὰ μὴ δύνανται νὰ ἐξέλθουν αὐτοῦ. Ἡ σιγὴ ἐν τούτοις ἔχει πολλάκις ἐκφραστικότητα μεγαλειτέραν τῆς δεινοτέρας εὐγλωττίας. Διότι τὸ ὄν, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἵσταταί τις σιωπηλός, ἀκούει τὸν ψίθυρον τῆς ψυχῆς.

— Εἰρήνη ἀνέκραξεν αἴφνης, ἤθελα νὰ ἔχω τὸ χέρι φορτωμένο ἄνθη διὰ νὰ σὲ σκεπάσω μὲ ῥόδα καὶ ὑακίνθους!

Ἀπήντησε μὲ μειδίαμα καὶ ἐχαμήλωσε τοὺς ὀφθαλμοὺς διὰ τρίτην φοράν, ἀνησυχοῦσα δι' ὅ,τι συνέβαινεν εἰς τὴν καρδίαν της...

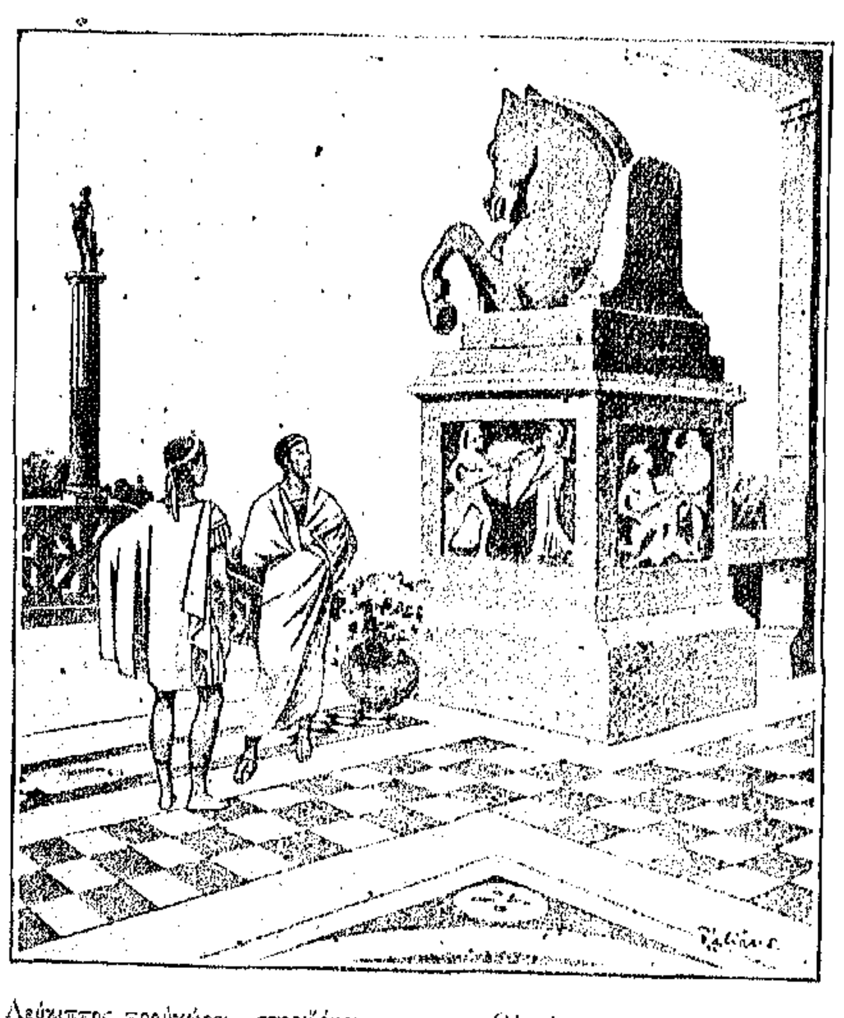

IV

Μακρόθεν αἴφνης ἐφάνησαν φῶτα καὶ μετ' ὀλίγον κρότος βημάτων καὶ ὅπλων ἠκούσθη. Τὸ τρεμοσβῦνον φῶς τῶν δᾳδῶν ἔρριπτεν εἰς τὰς πεδιάδας ἀνταυγείας πυρκαϊᾶς, ἐνῷ ὁ πυκνὸς καπνὸς ἀνέβαινεν ὑψηλὰ ἀποκρύπτων τὰ ἄστρα.

Πρὸ τοῦ πλήθους τῶν δούλων ὁ Λεύκιππος προυχώρει στηριζόμενος εἰς τὸν βραχίονα τοῦ Ἱππάρχου. Παρὰ τὴν βίαν καὶ τὴν ἀνησυχίαν του ὁ γέρων προσέκλινεν ἐνώπιον τοῦ Κόνωνος μὲ μεγαλοπρέπειαν γνησίου Ἀθηναίου.

— Χαῖρε, Κόνων υἱὲ τοῦ Λυσιστράτου. Ἡ ἀξία σου μοὶ ἦτο γνωστὴ ἐκ τῶν ἀνδραγαθημάτων σου κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῶν Ἀθηνῶν. Εὐλογημένοι ἂς εἶνε οἱ ἀθάνατοι, διότι εἰς τὴν χεῖρά σου ὀφείλω τώρα τὴν ζωὴν τῆς θυγατρός μου.

—Λεύκιππε, οἱ ἔπαινοί σου μὲ εὐχαριστοῦν. Ἡ κόρη σου μὲ ηὐχαρίστησεν ἤδη διὰ τοῦ μειδιάματός της. Συνῆλθε τώρα πλέον, ἀλλὰ φοβεῖται τὴν ὀργήν σου

—Τὴν ὀργήν μου! εἶπεν ὁ γέρων ἀνοίγων τὰς ἀγκάλας του, εἰς τὰς ὁποίας ἡ Εἰρήνη προσῆλθε κλαίουσα. Γνωρίζει ὅτι δὲν ἔχει νὰ φοβηθῇ τίποτε ἐκ τῆς ὀργῆς μου. Ἀπρόσεκτη! Διατί ν' ἀπομακρυνθῇς ἐκ τῆς μητρός σου; Διατί δὲν ἔμεινες ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ ἁγνοῦ πέπλου τῆς Ἀθηνᾶς προστάτιδος τῶν παρθένων; Ἡ μήτηρ σου ἔτρεχε κλαίουσα εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἰσχομάχου, τοῦ Δυοκλείδους καὶ ἄλλων ἀκόμη.

Αἱ θυγατέρες των εἶνε ἤδη ἐν τῇ οἰκίᾳ. Καμμία δὲν σὲ εἶχε συναντήσει. Οἱ δοῦλοί μας διασχίζουν τὴν ὁδὸν Φαλήρου καὶ ἔστειλα φρουροὺς εἰς τὰς ἑπτὰ πύλας τῶν Ἀθηνῶν. Ὁ ἀδελφός σου περιεβλήθη τὴν πανοπλίαν του καὶ ἐρωτᾷ τὰς ἠχοὺς τῆς Πνυκός, τοῦ Λυκείου καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου. Καὶ ἐγὼ ὁ γέρων προσέφερα εἰς τοὺς θεοὺς νυκτερινὰς θυσίας. Ἔβλεπα τὴν κόρην μου, ἐλπίδα καὶ στήριγμα τῶν γηρατείων μου, ἐκτεθειμένην εἰς τὰ πειράγματα καὶ τὰς ὕβρεις τοῦ ἀγρίου ὄχλου. Ἡ Σελήνη ὑπήκουσε τῆς δεήσεώς μου. Χάρις εἰς αὐτήν, ὦ Ἀθηναῖοι, δὲν θὰ σκεπάσω τὴν κεφαλήν μου μὲ τέφραν! Ἔκαμε νεῦμα. Δύο μαῦραι δοῦλαι ἐπλησίασαν καὶ περιέχυσαν μὲ ἀρώματα τὴν κόμην τῆς Εἰρήνης. Κατόπιν τὴν περιέβαλον μὲ πλούσιον μανδύαν καὶ τὴν μετέφερον μέχρι τοῦ φορείου της.

Τέσσαρες Λίβυοι μὲ τοὺς κορμοὺς γυμνοὺς ἀνήγειραν ἐπὶ τῶν ῥωμαλέων ὤμων των τὸ φορεῖον. Οἱ δᾳδοῦχοι ἔσεισαν τὰς δᾷδας των διὰ ν' ἀποτινάξουν τὴν τέφραν.

Ὁ Λεύκιππος ἐτοποθετήθη μεταξὺ τοῦ Κόνωνος καὶ τοῦ Ἱππάρχου κρατῶν τὴν ἐξ ἐλεφαντοστοῦ βακτηρίαν του. Καὶ ἡ συνοδεία ἦλθεν εἰς τὴν πόλιν καὶ ἐσταμάτησε πρὸ τοῦ οἴκου τοῦ Λευκίππου.

Ἡ Νόσσις ἀνέμενε πρὸ τῆς θύρας τῆς οἰκίας της ἐν μέσῳ τῶν γυναικῶν της. Εἰς σημεῖον πένθους εἶχεν ἀφαιρέσει τὰ κοσμήματα καὶ τὸν πέπλον της καὶ ἡ κόμη της ἐκυμάτιζεν ἐπὶ τῶν ὤμων. Ἡ Εἰρήνη κατελθοῦσα τοῦ φορείου ἐρρίφθη εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς μητρός της. Καὶ αἱ δύο κλαίουσαι ἐκ χαρᾶς εἰσῆλθον εἰς τὸν γυναικωνίτην.

Ὁ Λεύκιππος ἐστάθη εἰς τὸ πρόθυρον τῆς οἰκίας του καὶ εἶπε:

Μεθαύριον θὰ ἔλθουν εἰς τὴν τράπεζάν μου φίλοι τινές, τὸν ῥήτορα Λυσίαν, τὸν Ἀριστοφάνην, τὸν ζωγράφον Κρατῖνον, τὸν ἰατρὸν Ἐπεισκλῆν καὶ ἄλλους.

Κόνων καὶ Ἵππαρχε θέλετε νὰ σᾶς ὑπολογίσω μεταξὺ αὐτῶν;

Λεύκιππε ἀπήντησεν ὁ Κόνων, ἡ γενναιοδωρία σου ὑπερβαίνει τὴν ἀξίαν μας. Δεχόμεθα προθύμως θέσιν παρὰ τὸ πλευρόν σου. Θὰ κάμωμεν σπονδὰς ἀπὸ νέον κρασὶ ὑπὲρ τῆς νίκης τῶν Ἀθηνῶν.

Φεῦ! οἱ θεοὶ ἂς σὲ εἰσακούσουν! ἀπήντησεν ὁ Λεύκιππος.

Ὁ γέρων ἐχαιρέτισε καὶ ἀπεμακρύνθη πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς οἰκίας. Οἱ δοῦλοι ἔκλεισαν τὰς πύλας.

Ὁ Κόνων ἔμεινεν ἀκίνητος πρὸ τῆς κλειστῆς θύρας. Ὁ Ἵππαρχος ἔλαβε τὸν βραχίονά του.

Ἡ Λαΐς ἦτο πολὺ ὡραία ἀπόψε! εἶπε.

Ἀφησέ με ἥσυχον! εἶπεν ὁ Κόνων. Δὲν ἔχω καμμίαν ἐπιθυμίαν νὰ γείνω ἐραστής της. Ὁμίλει μου καλλίτερα διὰ τὴν θυγατέρα τοῦ Λευκίππου, ἀφοῦ τὴν γνωρίζεις.

— Θὰ σὲ συνοδεύσω μέχρι τῆς οἰκίας σου.

Καὶ ὁ δρόμος θὰ μοῦ φανῇ σύντομος, ἐφ' ὅσον θὰ μοῦ ὁμιλῇς περὶ αὐτῆς!

— Ὅλοι οἱ πολεμισταὶ εἶνε φτειασμένοι ἀπὸ κοιμισμένην λάβαν! εἶπεν ὁ γλύπτης. Εὑρίσκει κανεὶς θέμα ὡραίας μελέτης περὶ ἔρωτος. Ἡ αἰωνία ἱστορία τοῦ Ἡρακλέους πρὸ τῶν λευκῶν ποδῶν τῆς Ὀμφάλης. Ἡ Εἰρήνη εἶνε ἡ ὡραιοτέρα καὶ ἡ πλέον θαυμαζομένη κόρη, ἐξ ὅσων ὕφαινον κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὸν πέπλον τῆς Ἀθηνᾶς.

V

— Διατί λέγεις ἡ πλέον θαυμαζομένη; Ποῖος τὴν θαυμάζει; Δὲν εἶνε πάντοτε πεπλοφόρος; Ἐξέρχεται λοιπὸν μόνη;

— Σπανίως. Μίαν φορὰν τοὐλάχιστον ἀφοῦ ἀπόψε τὴν εὗρηκες μόνην καὶ τῆς εἶπες γλυκὰ λόγια.

— Ἀπατᾶσαι. Δὲν εὗρηκα τί νὰ τῆς εἰπῶ.

— Τότε τὸ πρᾶγμα εἶνε σοβαρόν. Ὅταν ἕνας νέος ὅπως σὺ τολμηρὸς καὶ εὐφυὴς δὲν εὑρίσκει τρόπον νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν συγκίνησίν του, τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ καρδία του πάσχει σοβαρῶς!

— Ἴσως ἔχεις δίκαιον. Αἰσθάνομαι μέσα μου κάτι νέον!

Ἐσιώπησε καὶ προυχώρησαν ἐπὶ ὥραν ἐν σιωπῇ.

Ἠκούετο ὁ κρότος τῶν βημάτων των τριγύρω καὶ ἡ βοὴ τοῦ νυκτερινοῦ ἀνέμου.

— Λοιπόν; ἠρώτησεν ὁ Ἵππαρχος. Μοῦ φαίνεται ὅτι κυριαρχεῖς εὐκολώτερα τῶν στρατιωτῶν σου ἢ τῶν ἰδεῶν σου!

— Ἔχεις δίκαιον! εἶπεν ὁ Κόνων. Ἀλλ' ἰδοὺ ὅτι κατώρθωσα νὰ συγκεντρώσω τὰς σκέψεις μου.

Καὶ ἤρχισε νὰ ὁμιλῇ θερμότατα.

— Παρετήρησες πόσον ὡραία εἶνε ἡ κόρη αὐτή;... Εἶνε ὑψηλή... Ἔχει ὡραίας γραμμάς. Τὰ μαλλιά της εἶνε ξανθά, ἀλλ' εἶμαι βέβαιος ὅτι ἔχει μαῦρα μάτια.... Θὰ ἦτο μεγάλη δυστυχία, ἂν τὴν ἐφόνευαν οἱ λῃσταί... νὰ γυρίζῃ μόνη μίαν νύκτα Διονυσίων;... Μόνον μία παρθένος ἔχει αὐτὴν τὴν ἀφέλειαν. Θὰ τὴν ἔφερα μέχρι τῆς οἰκίας της. Ἦτο τόσον ὡραία μὲ τὸ κεφάλι ῥιγμένο πίσω καὶ τοὺς γυμνοὺς βραχίονας. Ἀλλ' ἦτο τόσον ὠχρά, ὥστε ἐφοβήθην... Τὴν ἀπέθεσα κατὰ γῆς, διότι ἐφοβήθην ὅτι θὰ ἀπέθνησκε!

— Αὐτὸ εἶνε! εἶπε μειδιῶν ὁ Ἵππαρχος. Ὁ ἔρως εἶνε κλίμαξ, τῆς ὁποίας πρῶτος σταθμὸς εἶνε ἐνθουσιασμός. Ἄκουσε. Ἀφοῦ ἐνδιαφέρεσαι τόσον, ἔλα αὔριον εἰς τὴν οἰκίαν μου... Ἡ σύζυγός μου εἶνε ὀλίγους μῆνας μεγαλειτέρα τῆς θυγατρὸς τοῦ Λευκίππου. Γνωρίζω ὅτι ἄλλοτε ἦσαν φίλαι καὶ ἐβλέποντο συχνά. Ἡ Εἰρήνη μάλιστα νομίζω ὅτι κατὰ τοὺς γάμους ἔψαλε τὸν ἐπιθαλάμιον. Ἡ Ρενναία ἐξέρχεται σπανίως ἀφ' ὅτου ἀπέκτησεν υἱόν. Θὰ σοῦ εἰπῇ ὅμως ὅ,τι γνωρίζει καὶ θὰ σὲ ὁδηγήσῃ τί πρέπει νὰ κάμῃς.

— Θὰ ἔλθω βεβαίως! ἀνέκραξεν ὁ Κόνων.

— Ἔλα κατὰ τὴν ὥραν τῆς δείλης. Θὰ διδαχθῇς καλλίτερα ἐνώπιον κυπέλλου πλῆρες οἴνου τῆς Ἰωνίας. Μὴ μὲ συνοδεύῃς πάρα πέρα. Ἰδοὺ ἡ οἰκία μου ὑπὸ τὰ δένδρα!

— Ὥστε αὔριον;

— Αὔριον. Τὴν τετάρτην ὥραν μετὰ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας!

Ὁ Κόνων ἐπανῆλθε βραδέως πρὸς τὴν Ἱερὰν Πύλην. Τυλιγμένοι εἰς τὸν μανδύαν των οἱ φρουροὶ ἐκοιμῶντο. Ἐν τούτοις ὁ Κόνων, καίτοι εἶχε δώσῃ αὐστηρὰς διαταγὰς δὲν τοὺς ἀφύπνισεν.

Εἶχε πανήγυριν ἐν τῇ καρδίᾳ.

II

Ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ἡ ἡμέρα εἶχεν ἀνατείλῃ. Ἀκτὶς ἡλίου εἰσερχομένη διὰ τῶν παραθύρων ἐσκόρπιζε τὰς λάμψεις της ἐπὶ τοῦ δαπέδου.

Ἡ Εἰρήνη ἀφυπνίσθη μειδιῶσα καὶ δροσερά, διότι ὡραῖα ὄνειρα εἶχον βαυκαλίσῃ τὸν ὕπνον της. Στηρίζουσα τὸν ἀγκῶνα ἐπὶ τοῦ λινοῦ προσκεφαλαίου, περιέφερε τὸ βλέμμα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ χωρὶς αἱ σκέψεις της νὰ προσηλωθῶσιν εἰς ὡρισμένον ἀντικείμενον.

Εἰς τὰς δύο ἀντικρὺ πλευρὰς τοῦ δωματίου πλούσια παραπετάσματα ἐλαφροῦ πρασίνου ἥπλωναν τὰς πτυχάς των. Ἡ κλίνη ὕψου ἐπὶ μικροῦ κρηπιδωτοῦ τοὺς ὑψηλοὺς κίονάς της ἐξ ἐβένου, στολισμένους μὲ ἐλεφαντοστοῦν. Εἰς τὴν κορυφὴν μέγας κηροστάτης ἐν σχήματι ὀρειχαλκίνου δένδρου ὑπεβάσταζε τρία δοχεῖα κομψότατα γεγλυμμένα. Θρυαλλίδες ἐκ βάμβακος ἦσαν βυθισμέναι εἰς ἀρωματικὸν ἔλαιον. Ἡ Εἰρήνη τὰς ἤναπτε αὐτὰς τὸ ἑσπέρας, ὅταν κατώρθωνε νὰ ἀφαιρέσῃ κρυφίως ἐκ τῆς βιβλιοθήκης τοῦ πατρός της κανὲν ἐκ τῶν χειρογράφων, ὅπου ὑμνοῦντο οἱ ἔρωτες τῶν ἡρώων καὶ τῶν θεῶν. Διότι ἐγνώριζεν ὅτι κατὰ τὰς μακρυνὰς ἐποχὰς οἱ θεοὶ καὶ θεαὶ κατερχόμεναι ἐκ τοῦ Ὀλύμπου ἐζήτουν τὴν εὐτυχίαν τοῦ ἔρωτος εἰς τὰς ἀγκάλας κοινῶν θνητῶν.

Εἰς τὴν σκοτεινοτέραν γωνίαν τοῦ δωματίου ἐπὶ μαρμαρίνου στυλοβάτου μικρὸν ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς εἶχε πρὸ αὐτοῦ κανδήλιον, τὸ ὁποῖον ἔκαιεν ἡμέρας καὶ νυκτός. Ἀπό τινος ὅμως χρόνου ἡ Εἰρήνη παρημέλει ὀλίγον τὴν θεὰν καὶ τὸ περασμένο βράδυ τὴν εἶχε λησμονήσῃ καθολοκληρίαν. Ἀνῆκεν ἐν τούτοις εἰς οἰκογένειαν ἀφιερωμένην ἀνέκαθεν εἰς τὴν λατρείαν τῆς Παλλάδος.

Ἀλλ' ἀπὸ τὴν τελευταίαν ἑορτὴν κάποια ἀνησυχία ἐτάραττε τὸν νοῦν της τὴν νύκτα, καὶ κάποια ἄγνωστος τρυφερότης ἐκράτει τὴν καρδίαν της ἐν διαρκεῖ συγκινήσει.

Ἡ κόρη ἔμεινεν ὀλίγην ὥραν ἐπὶ τῆς κλίνης της σκεπτική. Κατόπιν κατῆλθε, περιέβαλε τοὺς πόδας της μὲ τὰ πέδιλα, ἔδεσε περὶ τὴν ὀσφύν της μεταξωτὴν ζώνην, ἔπλυνεν εἰς τὴν λεκάνην ἐκ πορφυρίτου τὸ πρόσωπον καὶ τὰς χεῖράς της καὶ ἀνοίξασα τὴν ἐσωτερικὴν θύραν τοῦ γυναικωνίτου, ἐκάλεσε:

— Λύσις! Λύσις! Ἔλα!

— Ἦτο καιρὸς πλέον! εἶπεν ἡ γραῖα τροφός. Ἂν ἡ μήτηρ σου Νόσσις ἦτο ἀνατεθραμμένη ὡς σύ, δὲν θὰ εἶχε σήμερον τὸ καλλίτερο σπίτι τῶν Ἀθηνῶν.

— Ὢ εἶσαι γκρινιάρα Λυσιστράτη. Ἔλα νὰ μὲ κτενίσῃς χωρὶς νὰ μὲ μαλώνῃς. Τί κρύβῃς ἐκεῖ εἰς τὸν μανδύαν σου;

— Θὰ ἴδῃς τί κρύπτω. Εἶνε κάτι τι δι' ἐσέ!

Εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιον, ἔκλεισε μὲ προσοχὴν τὴν θύραν καὶ κατεβίβασε πρὸ αὐτῆς τὴν αὐλαίαν.

— Κύτταξε τί ἔχω ἄνθη!! Σὰν νὰ μὴ εἴχαμεν ἄνθη ἐδῶ.

Καὶ ἔρριψεν ἐπὶ τῆς κλίνης δεσμίδα ὁλόκληρον ῥόδων λευκῶν καὶ μικρὸν κάλαθον πλήρη σύκων.

— Ῥόδα! ἀνέκραξεν ἡ Εἰρήνη. Πόσο ἀπρόσεκτα τὰ ἐπέταξες. Θὰ μαδήσουν. Σῦκα ἐπίσης, σῦκα ὥριμα! Πές μου, ποιὸς τὰ στέλλει; Ποῖος σοῦ τὰ ἔδωσε; Ποῖος τὰ ἔφερε;

— Δὲν γνωρίζω πόθεν ἔρχονται. Τὰ ἔφερε νεγρὸς δοῦλος, ὅστις δὲν εἶπεν οὔτε τὸ ὄνομά του, οὔτε τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου του. Ὅλα αὐτὰ δὲν σημαίνουν τι καλόν, κόρη μου!

— Διατί; ἠρώτησεν ἡ Εἰρήνη ἐρυθριάσασα. Ὑποθέτω ὅτι εἶνε δῶρον τῆς φίλης μου Γλαύκης, τῆς ὁποίας ὁ πατὴρ ἔχει τόσον ὡραῖον κῆπον.

— Ἴσως! εἶπεν ἡ τροφὸς κατὰ τὸ ἥμισυ γελαστὴ καὶ κατὰ τὸ ἥμισυ αὐστηρά. Συνηθίζει ἡ Γλαύκη νὰ σοῦ στέλλῃ ἄνθη καὶ σῦκα. Τώρα μάλιστα ποῦ ἔχει φύγῃ ἀπὸ ὀκτὼ ἡμερῶν εἰς Ἐλευσῖνα.

— Ἔχεις δίκαιον. Τὸ ἐλησμόνησα.

— Ἀλλὰ γιατί μὲ κοροϊδεύεις; Ξέρεις πολὺ καλὰ πόθεν ἔρχονται. Ἂν δὲν τὸ ξέρῃς τὸ μαντεύεις.

— Ἴσως, εἶπεν ἡ νέα, ἐναγκαλιζομένη τὴν τροφὸν καὶ ἀσπαζομένη τὰς ῥυτιδωμένας παρειάς της.

— Ἔλα! Ἔλα! Εἶσαι καλὴ καὶ μὲ ἀγαπᾷς. Ἂν καὶ δὲν ἀσπάζεσαι ἐμὲ τόσον θερμὰ αὐτὴν τὴν στιγμήν. Κάθησε ἥσυχη. Τὰ μαλλιά σου θὰ μπλεχθοῦν. Ἔλα νὰ σὲ κτενίσω!

Ἡ Εἰρήνη ἐκάθησεν ἐπὶ μικροῦ τρίποδος καὶ παρέδωκε τὴν κόμην της εἰς τὰς ἐπιδεξίας χεῖρας τῆς Λυσιστράτης, ἥτις μὲ τὴν τέχνην τῆς πείρας δὲν ἐβράδυνε νὰ τὴν κτενίσῃ.

— Κύτταξε! τῆς εἶπε κατόπιν. Δὲν ὑπάρχει εὐμορφότερο κορίτσι ἀπὸ σένα εἰς ὅλας τὰς Ἀθήνας.

—Τὸ πιστεύεις! εἶπεν ἡ Εἰρήνη. Ἂν εἶναι ἀλήθεια θὰ ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι δὲν ὑπάρχει δεξιωτέρα σοῦ εἰς τὴν τέχνην τῆς κομμώσεως, Λυσιστράτη!

Ἡ νέα ἠγέρθη καὶ λαβοῦσα τὰ ἄνθη εἰς τὰς ἀγκάλας της ἔκαμεν ὀλίγα βήματα ἀνὰ τὸ δωμάτιον. Κατόπιν ἤρχισε νὰ πηδᾷ ῥυθμικῶς γελῶσα.

— Εἶμαι ἐλαφρὰ σὰν πουλί! εἶπε. Θὰ ἤθελα νὰ τραγουδήσω!

— Τραγούδησε, παιδί μου, εἶπεν ἔντρομος. Θὰ ἔχῃς καιρὸν νὰ κλαύσῃς ἀργότερα.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐκτύπησαν εἰς τὴν θύραν. Μία δούλη εἰσῆλθε κρατοῦσα ἐπὶ δίσκου τεμάχιον περγαμηνῆς, τὴν ὁποίαν ἐνεχείρισεν εἰς τὴν κυρίαν της.

— Ὢ! τί εὐτυχία! Ἡ Ρενναία μὲ προσκαλεῖ σήμερον εἰς τὸ δειλινόν!

— Ἡ Ρενναία! ἐμουρμούρισεν ἡ τροφός. Ἡ σύζυγος τοῦ γλύπτου ποῦ ἦλθε ἐδῶ διὰ νὰ μᾶς εἰδοποιήσῃ ὅτι εὑρέθη... Πολὺ βιάζεται, καθὼς φαίνεται, ὁ φίλος του ὁ στρατιώτης. Μπορεῖς νὰ πᾷς μόνη. Ἐγὼ δὲν σὲ συνοδεύω καὶ ἡ Νόσσις ἂν μὲ διατάξῃ.

— Τροφέ! εἶπεν ἡ νεᾶνις, μὲ δάκρυα εἰς τὰ μάτια, εἶσαι πολὺ κακή. Ποῖος θὰ μὲ συνοδεύσῃ, ἂν σὺ δὲν θέλῃς νὰ ἔλθῃς; Ξέρεις ὅτι δὲν τολμῶ νὰ τὸ πῶ τῆς μητέρας μου. Ἴσως μοῦ ἀπαγορεύσῃ νὰ ἐξέλθω. Ἴσως θελήσῃ νὰ ἔλθῃ μαζί μου... Τότε...

—Τότε τί;

—Τότε δὲν θὰ διασκεδάσω καθόλου!

—Καλὰ τότε θὰ ἔλθω!

Εἰς τὸν τόνον τῆς φωνῆς τῆς τροφοῦ ἡ Εἰρήνη τὴν παρετήρησεν ἔκπληκτος. Τὸ πρόσωπον τῆς γραίας ἦτο δακρύβρεκτον.

— Διατί κλαίεις, Λυσιστράτη, διατί κλαίεις;

Κλαίω... κλαίω... διότι θὰ ἐγκαταλείψῃς τὴν γραῖαν τροφόν, τῆς ὁποίας τὰ γηρατεῖα ἐφώτιζε τὸ μειδίαμά σου... Οἱ θεοὶ μοῦ ἐπεφύλαττον τὴν δυστυχίαν αὐτήν!

— Μὴ κλαίεις τροφέ. Ἂν ἐξακολουθήσῃς νὰ κλαίῃς, δὲν θὰ εὐχαριστηθῶ. Ἐν πρώτοις δὲν ἤγγισα ἀκόμη αὐτὰ τὰ σῦκα. Ἔπειτα ἂν κατοικήσω ἀλλοῦ θὰ σὲ ἔχω πάντοτε μαζί μου.

— Ἡ Νόσσις δὲν θὰ θελήσῃ! εἶπεν ἡ γραῖα σφογγίζουσα τὰ δάκρυά της.

— Ἡ μητέρα θὰ θελήσῃ ὅ,τι καὶ ἐγώ. Θὰ λείπῃ κάτι τι ἀπὸ τὴν εὐτυχίαν μου, ἂν δὲν ἀκούω τὴν φωνήν σου. Μὴν κλαίῃς. Ἂν φύγω θὰ φύγωμε μαζί!

—Ἡ θέλησις τῶν θεῶν θὰ γείνῃ. Ἀλλὰ σκέψου κόρη μου! Ἦσο τόσον τεταραγμένη χθές, ὥστε ἐλησμόνησες ν' ἀνάψῃς τὸ κανδῆλι τῆς θεᾶς. Ἀφοῦ λησμονεῖς τὴν θεάν, θὰ σὲ ἐμποδίσῃ νὰ ὑπανδρευθῇς. Ῥίψε τὸν μάλλινον χιτῶνά σου. Κάμνει ψῦχος σήμερον. Σωστὸ εἶνε νὰ πᾷς νὰ χαιρετίσῃς τὸν πατέρα σου. Τὸν εἶδα εἰσερχόμενον εἰς τὴν βιβλιοθήκην του.

— Καὶ τὰ ἄνθη μου; Τὰ ὡραῖα ῥόδα;

— Θὰ φροντίσω ἐγὼ δι' αὐτά. Πήγαινε κόρη μου.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΑΣ

Εἰς τὰς σελίδας αὐτὰς θὰ δημοσιεύωνται ἕκαστον μῆνα εἰδικὰ ἄρθρα διὰ τοὺς Ζαχαροπλάστας, πρακτικαὶ συμβουλαί, συνταγαὶ εἰδικοῦ Ζαχαροπλάστου διὰ Γλυκά, Παγωτὰ καὶ Σόδαν, εἰδήσεις καὶ νέα περὶ ἑλληνικῶν Ζαχαροπλαστείων κτλ.

ΕΙΣ λίαν εὐχάριστον ἀπόφασιν προέβη ὁ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἑδρεύων Σύλλογος τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων Ζαχαροπλαστῶν, κατὰ τὴν συνεδρίαν τῶν μελῶν αὐτοῦ τῆς 28ης παρελθόντος μηνός, περὶ ἱδρύσεως Μεγάλης Ἑνώσεως τῶν Ἑλλήνων Ζαχαροπλαστῶν εἰς μίαν ἑταιρίαν, εἰς τὴν ὁποίαν προσκαλοῦνται νὰ συμμετάσχωσιν ἅπαντες οἱ ὁμογενεῖς Ζαχαροπλάσται τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ τοῦ Ἐσωτερικοῦ.

Ἡ ἰδέα εἶνε καλὴ καὶ πρακτική, λαμβάνουσα δὲ ὀστᾶ καὶ σάρκα πολλαπλῶς θὰ ὠφελήσῃ τοὺς ὁμογενεῖς ἰδιοκτήτας ζαχαροπλαστείων, οἱ ὁποῖοι σήμερον ὡς αὐτοτελεῖς μονάδες ὀλίγα δύνανται νὰ κατορθώσουν, ἐνῷ αὔριον συνησπισμένοι εἰς ἕνα κραταιὸν ἐμπορικὸν συνδυασμὸν θὰ ἀποτελέσωσι παράγοντα οὐχὶ εὐκαταφρόνητον.

Ἀναλογισθῆτε πρὸς στιγμὴν τί θὰ ἠδύνατο νὰ κατορθώσῃ μία ἕνωσις ἡ ὁποία θὰ συνεκέντρου τὴν ἐργασίαν πέντε χιλιάδων Ἑλληνικῶν Ζαχαροπλαστείων. Διὰ νὰ κατανοήσητε τὸ μέγεθος καὶ τὴν δύναμιν τὴν ὁποίαν θὰ εἶχεν τοιαύτη ἑταιρία φαντασθῆτε ὅτι μόνον δι' ἀγορᾶς ὑλικῶν καὶ ἄλλων εἰδῶν θὰ διέθετε ἄνω τῶν δέκα πέντε ἑκατομμυρίων δολλαρίων, λαμβανομένου ὡς μέσου ὅρου δι' ἕκαστον ζαχαροπλαστεῖον $3,000 κατ' ἔτος, ποσὸν τὸ ὁποῖον καὶ τὸ μικρότερον ἐκ τῶν ζαχαροπλαστείων ἐξοδεύει.

Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν ὅμως τοῦ σκοποῦ ἀπαιτοῦνται δύο πράγματα, βάσεις στερεαὶ καὶ ἡ ὑποστήριξις τῶν ζαχαροπλαστῶν. Ἐὰν αἱ βάσεις εἶναι τοιαῦται ὥστε νὰ κινήσωσι τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν ὁμογενῶν ἐμπόρων τὸ δεύτερον θὰ κατορθωθῇ εὐκόλως, διότι οἱ Ἕλληνες ζαχαροπλάσται δὲν θὰ θελήσουν νὰ παρίδωσι τὸ συμφέρον των.

Ἡμεῖς εἰς προσεχῆ τεύχη θὰ πραγματευθῶμεν τὸ ζήτημα ἐκτενῶς, ἀρκούμενοι σήμερον νὰ τονίσωμεν ὅτι κατ' ἀρχὴν ἡ ἰδέα εἶναι ἀσπαστὴ καὶ δέον νὰ μελετηθῇ σοβαρῶς ἀπὸ ὅλους τοὺς ἐνδιαφερομένους.

* * *

Ἡ ἐπίσημος ἀνακοίνωσις τοῦ Συλλόγου τῶν ζαχαροπλαστῶν, ἥτις ἐδημοσιεύθη πρὸ δέκα πέντε ἡμερῶν εἶχεν ὡς ἑξῆς:

«Κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν τῆς 28ης Ἰανουαρίου 1910 τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων Ζαχαροπλαστῶν, ἀπεφασίσθη ὁμοφώνως ἡ ἵδρυσις τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἑλλήνων Ζαχαροπλαστῶν ὑπὸ μίαν μεγάλην Ἑταιρίαν, ἥτις θὰ δυνηθῇ ν' ἀντεπεξέλθῃ κατὰ τῆς ἱδρυθείσης καὶ μὴ εἰσέτι καταρτισθείσης Ἑταιρίας.

Μέτοχοι τῆς Supply House δύνανται νὰ γείνωσι πάντες οἱ Ἕλληνες Ζαχαροπλάσται Νέας Ὑόρκης καὶ τοῦ Ἐσωτερικοῦ ἐγγραφόμενοι μέλη τοῦ Συνδέσμου, ἀγοράζοντες μίαν ἢ καὶ πλειοτέρας μετοχάς.

Παρακαλοῦνται πάντες οἱ δυνάμενοι νὰ μελετήσωσι τὸ ζήτημα σοβαρῶς καὶ εἰ δυνατὸν ν' ἀποστείλωσιν ἐγγράφως τὴν ἰδέαν των, πρὸς τὸν Σύλλογον ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ σήμερον καὶ τοῦτο ὅπως ὅσον τὸ δυνατὸν τελειότερον γίνῃ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ ἐπὶ στερεῶν βάσεων.

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων Ζαχαροπλαστῶν
ΜΕΝΕΛΑΟΣ Ε. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ».

ΤΑ ΠΑΡΑΘΥΡΑ ΤΩΝ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΩΝ

Οἱ περισσότεροι Ζαχαροπλάσται δὲν ἀποδίδουν ἀρκετὴν σημασίαν εἰς τὸ στόλισμα τῶν παραθύρων. Μερικοὶ ὅμως ἔχουν κατανοήσει τὴν σπουδαιότητα τῆς βιτρίνας καὶ προσέχουν πολὺ εἰς τὴν ἐν αὐτοῖς ἔκθεσιν τῶν γλυκῶν. Ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, τοὐλάχιστον, Ἑλληνικά τινα Ζαχαροπλαστεῖα εἰς κεντρικὰς θέσεις φημίζονται διὰ τὸ γοῦστο μὲ τὸ ὁποῖον στολίζουν τὰ παράθυρά των, τὰ ὁποῖα προσελκύουσιν οὐκ ὀλίγους πελάτας ἐν τοῖς καταστήμασι.

Δὲν εἶνε εὔκολον νὰ ἐκθέτῃ τις τὰ ἐμπορεύματά του εἰς τὰς μεγάλας βιτρίνας μὲ γοῦστο καὶ τέχνην.

Τὸ πρῶτον ὅλων εἶνε ἡ καθαριότης. Καὶ ἡ ἐλαχίστη ἀκαθαρσία εἰς παράθυρον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐκτίθενται μαγειρευμένα εἴδη προξενεῖ ἀηδίαν καὶ διαθέτει κακῶς τοὺς πελάτας.

Ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν ὅτι αὐξάνουν αἱ πωλήσεις, ὅταν τὰ ἐκτεθειμένα εἰς τὸ παράθυρον εἴδη εἶνε διατιμημένα. Αἱ τιμαὶ τῶν γλυκῶν εἶνε τόσον πολλαί, ὥστε οἱ πελάται δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ μαντεύσουν, οὔτε κατὰ προσέγγισιν, πόσον πωλεῖται ἓν εἶδος γλυκῶν, τὸ ὁποῖον προσήλκυσε τὴν προσοχήν των. Ἐὰν ὅμως μικρὰ σημείωσις ἐπιτεθειμένη εἰς ἓν εἶδος γλυκῶν λέγει ὅτι ἡ τιμὴ εἶνε 40c π.χ. τὸ πάουντ, ὁ πελάτης, γνωρίζων πλέον τὴν τιμήν, ἀποφασίζει εὐκολώτερον νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ κατάστημα καὶ ν' ἀγοράσῃ.

* * *

Τὸ καθάρισμα τῶν μεγάλων ὑάλων τῶν παραθύρων τῶν ζαχαροπλαστείων δὲν εἶνε πάντοτε εὔκολον πρᾶγμα. Μία ἀπὸ τὰς εὐκόλους καὶ ἀποτελεσματικὰς μεθόδους, ἡ ὁποία ἀπαιτεῖ ὀλιγώτερον τοῦ συνήθους χρόνον εἶνε ἡ ἑξῆς:

Ἐκλέξατε ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἥλιος νὰ μὴ κτυπᾷ τὰ παράθυρά σας. Ξεσκονίσατε τὸ γυαλὶ μὲ μίαν βούρτσαν ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικὸν μέρος. Ἔπειτα πλύνατε τὰς κορνίζας πρὶν νὰ βρέξετε τοὺς ὑαλοπίνακας. Μεταχειρισθῆτε χλιαρὸν νερὸν μὲ ὀλίγην ἀμμωνίαν καὶ χωρὶς σαπούνι, διὰ τὸ πλύσιμον τῶν ὑάλων. Στεγνώσατέ τας μὲ βαμβακερὸν πανὶ καὶ γυαλίσατέ τας μὲ τσιγαρόχαρτον ἢ ἐφημερίδας. Διὰ τῆς μεθόδου ταύτης τὰ παράθυρα καθαρίζουν καλλίτερον καὶ γρηγορώτερον παρὰ μὲ τὴν σαπουνάδαν.

* * *

Μία ἀρκετὰ ἔξυπνη ὀπτικὴ ἀπάτη διὰ νὰ προσελκύσετε τὴν προσοχὴν τῶν διαβατῶν εἰς τὸ κατάστημά σας εἶνε τὸ ὑποθετικὸν θρυμμάτισμα τῆς βιτρίνας τοῦ καταστήματός σας, τὸ ὁποῖον γίνεται ὡς ἑξῆς: Εἰς τὸ ἐσωτερικὸν μέρος τῆς βιτρίνας ἐπικολλᾶτε ἀκανόνιστα τεμάχια θρυμματισμένης ὑάλου, μερικὰ τῶν ὁποίων ῥίπτετε καὶ ἐπὶ τῶν ἐπὶ τοῦ παραθύρου ἐκτεθειμένων γλυκῶν, εἰς τὸ μέσον τῶν ὁποίων τοποθετεῖτε μίαν πέτραν. Οἱ ἀνύποπτοι διαβάται νομίζοντες πράγματι ὅτι τὸ παράθυρόν σας ἐθραύσθη, σταματοῦν πρὸ αὐτοῦ καὶ μόνον ὅταν κοιτάξουν προσεκτικῶς ἀντιλαμβάνονται τὴν ὀπτικὴν ἀπάτην, ἡ ὁποία ἐπιτυγχάνει θαυμάσια.

* * *

Ὡραῖον στόλισμα παραθύρων διὰ τὸ Πάσχα εἶνε μεγάλη φωλεὰ πτηνοῦ εἰς τὸ κέντρον τοῦ παραθύρου, ἐντὸς τῆς ὁποίας θέτετε ὀλίγα πασχαλινὰ αὐγά, συμπληροῦντες τὸν ὑπόλοιπον χῶρον μὲ διάφορα πασχαλινὰ νόβελτης. Ἡ φωλεὰ κατασκευάζεται ἀπὸ μικρὰς βέργας καὶ ξηρὰ χόρτα.

* * *

Ἡ βιτρίνα σας εἶνε ὁ καλλίτερός σας πωλητής. Θέσατε εἰς ἐνέργειαν ὅλην σας τὴν ἐφευρετικότητα καὶ τὸ πνεῦμα νὰ στολίζετε τὰ παράθυρά σας μὲ πρωτοτυπίαν, καὶ θὰ ἀνταμειφθῆτε διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν ἐργασιῶν σας.

* * *

Αὐτὴν τὴν ἐποχὴν οἱ καταστηματάρχαι ὑποβάλλονται εἰς πολλὰς ἐνοχλήσεις ἐξ ἀφορμῆς τῆς ὑγρασίας ἡ ὁποία ἐπικάθεται εἰς τὰ παράθυρα καὶ ἡ ὁποία ἐμποδίζει τὴν θέαν τῶν ἐντὸς αὐτῶν ἐκτεθειμένων εἰδῶν. Ὁ θερμὸς ἀὴρ τοῦ καταστήματος ἐφαπτόμενος τῆς ψυχρᾶς ὑάλου συμπυκνοῦται καὶ μεταβάλλεται εἰς ὕδωρ, τὸ ὁποῖον πολλάκις παγώνει. Διὰ νὰ προλαμβάνετε αὐτὸ τρίβετε τὰς ὑάλους διὰ πανίου βρεγμένου μὲ ὀλίγην γλυκερίνην. Εἶνε ἁπλούστατον πρᾶγμα, ἀλλὰ πολλοὶ τὸ ἀγνοοῦν.

ΕΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ

[illegible] Ἀμερικανικῶν περιοδικῶν [illegible] Reading, Pa. [illegible] Νούλη [illegible]

Τὸ νέον Ἑλληνικὸν ἐργοστάσιον εἶνε τετράπατον, [illegible] 60 X 65 ποδῶν, [illegible]

Ἡ [illegible] 250—300 [illegible]

[illegible] 1905 [illegible] Ἁγία Παρασκευή [illegible] Πολυτεχνεῖον Ἀθηνῶν [illegible] 1886 [illegible] Reading [illegible]

Μετὰ τὸν θάνατον [illegible] Μιλτιάδην Νούλην, ἰατρόν, [illegible] Ἰωάννου Νούλη, [illegible] Ἑλληνικῶν Βιομηχανιῶν ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις.

ΝΕΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΑΣ

Φαίνεται ὅτι [illegible] Ζαχαροπλάσται [illegible] οἰνοπνευματώδη ποτά, [illegible]

Ἡ μεγάλη [illegible] Coca-Cola, [illegible] «Mi Kola», ποτὸν «Zero-Cola» κτλ. [illegible] Chattanooga, Tenn. [illegible]

Οἱ κατασκευασταὶ [illegible] ὑγείαν.

Ὑπολογίζεται ὅτι εἰς τὰ ζαχαροπλαστεῖα καὶ τὰ φαρμακεῖα τῆς Νέας Ὑόρκης μόνον καταναλίσκονται κατ' ἔτος ἄνω τῶν εἴκοσιν ἑκατομμυρίων γαλλονίων σόδας.

Ἡ ΣΟΔΑ καὶ τὸ «Ἄϊς κρῆμ σόδα» εἶνε γνήσια Ἀμερικανικὰ προϊόντα. Πόσον κολοσσιαία εἶνε ἡ κατανάλωσις φαίνεται ἐκ τῆς ποσότητος τὴν ὁποίαν καταναλίσκει ἡ Νέα Ὑόρκη μόνον κατ' ἔτος. Τελευταίως ὅμως εἷς ἐπιχειρηματίας Ἀμερικανὸς εἰσήγαγε τὴν Σόδα Φάουνταιν καὶ τὰ Ἀμερικανικὰ ἀναψυκτικὰ ποτὰ ἐν Λονδίνῳ. Κατ' ἀρχὰς οἱ Ἄγγλοι, φύσει συντηρητικοί, ἦσαν ἐπιφυλακτικοί, ἀλλὰ βαθμηδὸν ἤρχισαν νὰ συνηθίζουν καὶ νὰ ἀγαποῦν τὴν Ἀμερικανικὴν σόδαν καὶ τώρα πέφτουν κυριολεκτικῶς μὲ τὰ μοῦτρα εἰς τὴν Φάουνταιν τοῦ ἐπιχειρηματίου Ἀμερικανοῦ, ὁ ὁποῖος, ἐννοεῖται, κάμνει χρυσᾶς δουλειάς.

OLYMPIA SUNDAE

Θέσατε εἰς τὸ πιάτον κῶνον παγωτοῦ σοκολάτας, τὸ ὁποῖον περιχύνετε μὲ σιρόπιον σοκολάτας καὶ ὀλίγον ἔξτρακτ πικραμυγδάλου. Τὸ σκεπάζετε μὲ κτυπημένον ἀφρόγαλα (whipped cream) τὸ στολίζετε μὲ ἓν κεράσιον καὶ τὸ σερβίρετε μὲ ἕνα μπισκότο. Ἡ τιμὴ τοῦ Sundae αὐτοῦ εἶνε 10 σέντς.

ΠΑΓΩΤΟΝ ΚΑΦΦΕ

Λαμβάνετε 1 κουώρτ ἀφρόγαλα (κρῆμ), 1)2 πάουντ ψιλῆς ζακχάρεως καὶ 3 οὐγγίας χονδροαλεσμένου καφφὲ Ἰάβας. Θέσατε τὸν καφὲν ἐντὸς τῆς μισῆς κρῆμ καὶ ἀφίσατε τον ἐπὶ σιγανῆς φωτιᾶς ἐπὶ δέκα περίπου λεπτὰ χωρὶς νὰ πάρῃ βράσιν. Στραγγίσατέ τον ἀπὸ ψιλὸ τρυπητὸ καὶ προσθέσατε τὴν ζάκχαριν, ἀνακατεύοντες ἕως ὅτου διαλυθῇ. Ὅταν κρυώσῃ ἀνακατεύετε καὶ τὸ ὑπόλοιπον κρῆμ, τὸ παγώνετε καὶ τὸ ἀφίνετε νὰ σταθῇ ἐπὶ δύο ὥρας πρὶν τὸ σερβίρετε.

ΖΕΣΤΗ ΣΟΚΟΛΑΤΑ

Σοκολάτα σκόνη καλῆς ποιότητος 2 πάουντς, ζάκχαρη 6 πάουντς. Ἀνακατεύσατέ τα καὶ διαλύσατέ τα εἰς ἓν γαλλόνιον ἀφρόγαλα (κρῆμ). Τὰ βράζετε εἰς διπλοῦν δοχεῖον καὶ ἔπειτα προσθέτετε 2 οὐγγίας ἔξτρακτ βανίλλας. Ὅταν κρυώσῃ τὸ ἀφίνετε εἰς τὸ ψυγεῖον (ἄϊς μπόξ) μέχρις ὅτου τὸ χρειασθῆτε. Τότε τὸ ἀναμιγνύετε μὲ 1 γαλλόνιον γάλακτος, τὸ βράζετε καὶ τὸ σερβίρετε μὲ ὀλίγον κτυπημένον ἀφρόγαλα καὶ ἕνα μπισκότο.

PARNASSUS FLIP

Θέσατε ἐντὸς ποτηρίου τρία τέταρτα οὐγγιᾶς σιροπίου πορτοκαλίου, τρία τέταρτα σιροπίου λεμονίου. Σπάσατε ἓν αὐγόν, προσθέσατε μίαν οὐγγίαν κρῆμ, ὀλίγον παγωτὸν (ἓν εἰκοστὸν τοῦ κουώρτ) καὶ ὀλίγες σταλαγματιὲς ἀγκοστοῦρα μπίτερς. Ταράξατε καλὰ καὶ στραγίσατε ἐντὸς ποτηρίου τῶν 12 οὐγγιῶν, τὸ ὁποῖον γεμίζετε μὲ σόδαν, ῥίπτετε ὀλίγον μοσχοκάρυδον καὶ σκεπάζετε μὲ ὀλίγην κρῆμ. Τὸ ποτὸν τοῦτο εἶνε πολὺ γευστικὸν καὶ οἱ πελάται σας θὰ τὸ συνηθίσουν καὶ θὰ τὸ ζητοῦν.

NECTAR SIP

Θέτετε ἐντὸς ποτηρίου ἀπὸ μισὴν οὐγγιὰν ἐκ τῶν ἑξῆς σιροπίων: Μέντας, λεμονίου καὶ ἀνανᾶ (πάϊναπλ). Προσθέσατε 6 οὐγγίας σόδας καὶ σερβίρατέ το εἰς ποτήριον περιέχον πάγον καὶ τεμάχιον ἀνανᾶ.

ORIENTAL SUNDAE

Θέσατε ἐντὸς πιάτου κῶνον παγωτοῦ, πέριξ τοῦ ὁποίου βάλετε κομπόστα ῥοδάκινα λυωμένα καὶ ῥίψατε ἐπ' αὐτῶν ἀμύγδαλα καὶ καρύδια κοπανισμένα. Τὸ σκεπάζετε μὲ κτυπημένον ἀφρόγαλα (κρῆμ) καὶ τὸ στολίζετε μὲ ἓν κεράσιον.

ΤΑΦΦΥ ΣΟΚΟΛΑΤΑΣ

Θέσατε ἐντὸς χαλκίνου καζανίου 15 πάουντς ζάκχαριν πρώτης ποιότητος (Crystal A) μὲ 4 πάϊντς νερὸ καὶ μίαν γεμάτην κουταλιὰν τοῦ καφφὲ cream tartar. Τοποθετῆτε τὸ καζάνιον ἐπὶ τῆς φωτιᾶς ἀναμιγνύετε καλῶς τὸ περιεχόμενον καὶ τὸ βράζετε μέχρι 335 βαθμῶν, τότε προσθέτετε ἓν πάουντ βούτυρον καὶ ἓν πάουντ ἄγλυκης ῥευστῆς σοκολάτας καὶ ἀνακατεύετε τὸ μίγμα καλῶς. Τὸ χύνετε ἐπὶ λαδωμένου μαρμάρου, τὸ ξαπλώνετε μὲ τὴν σπαλέταν καὶ τὸ κόπτετε εἰς μικρὰ τετράγωνα τεμάχια.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ ΣΟΚΟΛΑΤΑΣ

Θέσατε δώδεκα πάουντς πρώτης ποιότητος ζάκχαριν ἐντὸς χαλκίνου καζανίου, προσθέσατε δέκα πάουντς γλουκὸς καὶ ἓν κουώρτ γάλα. Θέτετε τὸ καζάνιον ἐπὶ τῆς φωτιᾶς καὶ ἀνακατεύετε ἕως ὅτου τὸ μίγμα πάρῃ βράσιν. Τότε προσθέσατε ἓν πάουντ βούτυρον καὶ ἐφ' ὅσον τὸ μίγμα βράζει προσθέτετε ὀλίγον κατ' ὀλίγον, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ κοπῇ τὸ βράσιμον, ἑπτὰ κουώρτ γάλα καὶ 2 κουώρτ παχὺ ἀφρόγαλα (κρῆμ). Ὅταν τὸ μίγμα σκληρύνῃ ἀρκετὰ προσθέτετε δύο πάουντς πικρὴ σοκολάτα καὶ ἀνακατεύετε καλά. Τὸ χύνετε ἐπὶ λαδωμένου μαρμάρου καὶ τὸ κόπτετε εἰς καραμέλας, τὰς ὁποίας τυλίσσετε ἐντὸς κηροχάρτου.

ΠΗΚΑΝ ΚΡΙΣΠ

Θέσατε δέκα πάουντς ζάκχαριν πρώτης ποιότητος ἐντὸς χαλκίνου καζανίου, προσθέσατε τρία πάουντς νερὸ καὶ μία κουταλιὰ τοῦ καφὲ cream tartar, τοποθετήσατε τὸ καζάνιον ἐπὶ ζωηρᾶς φωτιᾶς καὶ ἀνακατεύσατε τὸ μίγμα, ἕως ὅτου πάρῃ βράσιν. Τότε ξύσατε τὰς ἐσωτερικὰς πλευρὰς τοῦ καζανίου καὶ σκεπάσατε μὲ ἓν ξύλινον σκέπασμα, ἀφοῦ δὲ βράσῃ οὕτω ἐπὶ τρία ἀκόμη λεπτά, ἀφαιρεῖτε τὸ σκέπασμα, θέτετε θερμόμετρον ἐντὸς τοῦ μίγματος καὶ τὸ βράζετε μέχρι 340 βαθμῶν. Τότε τὸ καταβιβάζετε, ῥίπτετε ἓξ πάουντς καθαρισμένων «πηκάν» καὶ τὸ ἀνακατεύετε καλῶς. Τὸ χύνετε ἐπὶ λαδωμένου μαρμάρου καὶ ἀφοῦ κρυώσῃ ὀλίγον τὸ τραβᾶτε εἰς μικρὰ κομμάτια τριῶν περίπου οὐγγιῶν ἕκαστον καὶ τὰ ἀφίνετε ἐπὶ τοῦ μαρμάρου ἕως ὅτου κρυώσουν ἐντελῶς

★ ★

ΤΑ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΑ ΜΑΣ

Οἱ ἀδελφοὶ Μαλαβάζου ἀπὸ ἐτῶν ἐγκατεστημένοι ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις καὶ ἐκ τῶν μᾶλλον προοδευτικῶν ὁμογενῶν ἐμπόρων τῶν βορειοδυτικῶν Πολιτειῶν, ἵδρυσαν νέον ζαχαροπλαστεῖον ἐν Portsmouth, O.

Ἐν Hudson, N. Y. ὁ κ. Ἰωάννης Βασιλείου ἠγόρασε τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Warren ζαχαροπλαστεῖον τῶν κυρίων C. H. Joslen & Son

* * *

Ὁ ἐν Cobleskill, N. Y. κ. Π. Δρίβας ἐπώλησε τὸ ζαχαροπλαστεῖόν του εἰς τὸν κ. Ἰωάννην Πῖνον.

* * *

Τὸ ἐν Geneva, N. Y. ζαχαροπλαστεῖον Boston Candy Co. ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Exchange ἐπωλήθη εἰς τὸν κ. Αὐγουστὴν Γαληνόν.

* * *

Ὁ γνωστὸς ἐν Brookfield, Mo. Ἕλλην ζαχαροπλάστης κ. Νικόλαος Κατεχάκης, ἵδρυσε καὶ νέον ζαχαροπλαστεῖον ἐν τῇ ἰδίᾳ πόλει.

* * *

Ὁ κ. Π. Λαδᾶς ἵδρυσε νέον καὶ καθ' ὅλα τέλειον ζαχαροπλαστεῖον ἐν Monticello, Ill.

* * *

Οἱ φιλοπρόοδοι κύριοι Παπᾶς καὶ Τσαγκάρης ἐπεξέτειναν τὰς ἐργασίας των ἐν New Castle, Ind., καταρτίσαντες καὶ ἕτερον ζαχαροπλαστεῖον ἐν τῇ αὐτῇ πόλει.

* * *

Οἱ γνωστοὶ ἐν Cedar Rapids κύριοι Δημ. Παπᾶς καὶ Louis Leon ἤνοιξαν νέον ὑποκατάστημα χονδρικῆς καὶ λιανικῆς πωλήσεως ἐν Manchester, Iowa.

* * *

Ὁ κ. Δαν. Κατίβας ἐγένετο κάτοχος ζαχαροπλαστείου ἐν τῇ προοδευτικῇ πόλει Mt Vernon, Iowa.

* * *

Εἰς τὴν κεντρικωτέραν θέσιν τῆς Owensboro, Ky. κατήρτισε λαμπρὸν ζαχαροπλαστεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Progressive» ὁ κ. Μ. Κάλλας.

* * *

Οἱ ἀδελφοὶ Παρέντη κατήρτισαν ὡραῖον ζαχαροπλαστεῖον ἐν Attica, Ind.

* * *

Ἐν Cedar Falls, Iowa καὶ εἰς τὴν γωνίαν Fourth andMain Sts. ἐγκατεστάθη τὸ ζαχαροπλαστεῖον Olympia Candy Kitchen, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Στεφ. Ἀγκονοῦ.

* * *

Τὸ νέον ζαχαροπλαστεῖον τὸ ὁποῖον ἵδρυσεν ὁ κ. Δημήτριος Σκόνδρας ἐν Charles City, Iowa φέρει τὸν τίτλον Olympia Candy Store.

* * *

Ἐν Orange τῆς Μασσαχουσέτης ὁ κ. Δημ. Μπραβάκης ἤνοιξεν εἰς κεντρικὴν θέσιν ζαχαροπλαστεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Orange Candy Kitchen.

Τὰ εὔκολα καὶ ταχέα ΚΟΧΛΙΑΡΙΑ ΠΑΓΩΤΟΥ ΚΑΙ ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΛΕΜΟΝΙΩΝ WALKER

ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΛΛΟΓΗ - ΟΛΑ ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΜΕΝΑ ΔΙΑ ΤΟ 1910

Εἴμεθα οἱ μεγαλείτεροι κατασκευασταὶ ἐξαρτημάτων διὰ ΣΟΔΑ ΦΑΟΥΝΤΑΙΝ ἐν τῷ Κόσμῳ.

ΕΛΚΥΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΠΡΟΣΕΛΚΥΕΙ ΠΕΛΑΤΑΣ

Ἀρ. 187 Κωνικὸν
Ἀρ. 188 Κύπελλον

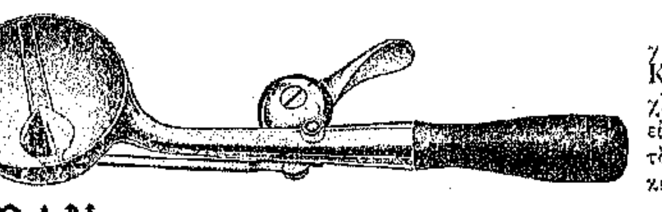

Διὰ Sundaes χρησιμοποιεῖται τὸ Κωνικὸν Κοχλιάριον μὲ κῶνον εἰς τὸ κέντρον διὰ τὸ σιρόπιον ἢ κεράσια.

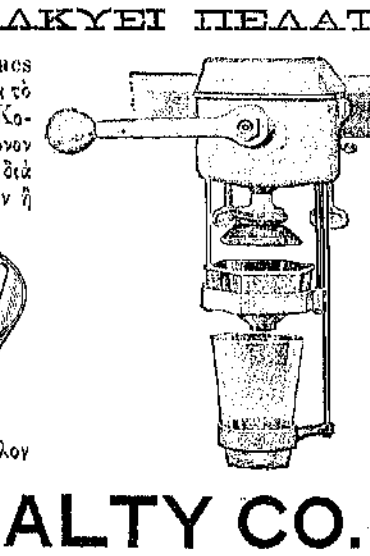

ΑΡ. 242
ΤΑΧΥ
ΕΥΚΟΛΟΝ
ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΝ
ΛΕΜΟΝΙΩΝ

ΔΩΡΕΑΝ

Ἓν τέταρτον Δωδεκάδος νικελίνου ἐργαλείου καθημερινῆς χρήσεως διὰ τὰς Φάουνταιν εἰς πάντα ζαχαροπλάστην ζητοῦντα τὸν νέον μας κατάλογον τοῦ 1910 διὰ Κοχλιάρια παγωτῶν, Πιεστήρια Λεμονίων, Ἄϊς Πὶκς Milk Shakers κτλ. κτλ.

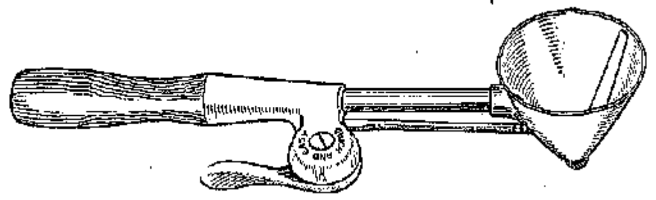

Ἀρ. 387 Κωνικὸν
Ἀρ. 388 Κύπελλον

Γράψατε ἀμέσως εἰς ERIE SPECIALTY CO. 520 W. 12th ST. ERIE, PA.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΒΑΜΒΑΚΕΣ

Ὑπερμεσοῦντος τοῦ Φεβρουαρίου, οἱ βάμβακες ἐπωλοῦντο πρὸς 9 1)2 σέντς. τὴν λίτραν ἐφέτος ἡ τιμὴ εἶνε περὶ τὰ 14 1)2 σέντς. Ἡ ἐκ πέντε περίπου σέντς διαφορὰ εἰς τὴν τιμήν, ἰσοδυναμοῦσα πρὸς $25 κατὰ δέμα ἐκ 500 λιτρῶν, εἶνε ἐπαρκὴς ἀπόδειξις τῆς ἐπὶ ἔλαττον ἐφετεινῆς ἐσοδείας. Ἄλλως τε γίνεται τοῦτο δῆλον καὶ ἐνισχύει τὴν γνώμην ὅτι ἡ ἐσοδεία δὲν θέλει ὑπερβῇ τὰ δέκα ἑκατομμύρια δεμάτων, ἐξ αὐτῶν τῶν παραδόσεων εἰς τὰ διάφορα κέντρα ἀποστολῶν, ἤτοι τοὺς λιμένας ἐξαγωγῆς.

Πέρυσι μέχρι τῆς 15ης Φεβρουαρίου εἶχον ληφθῇ εἰς τοὺς διαφόρους λιμένας 7,958,380 δέματα, ἐνῷ ἐφέτος διὰ τὴν αὐτὴν περίοδον αἱ παραδόσεις ἀνῆλθον εἰς μόνον 5,832,947 δέματα. Καὶ ἡ κίνησις τῆς ἐξαγωγῆς κατὰ πολὺ ὑπολείπεται τῆς περυσινῆς, ἀφοῦ μόνον 4,387,600 δέματα ἐξήχθησαν μέχρι τῆς 15ης Φεβρουαρίου, ἀπέναντι 6,224,359. Τὸ τοιοῦτον, καθ' ἃ καὶ εἰς τὴν προηγουμένην ἐπιθεώρησιν μας ἀνεπτύξαμεν, δὲν εἶνε ἐπιζήμιον εἰς τὰς βαμβακοπαραγωγοὺς πολιτείας αἵτινες ἐφέτος θὰ εἰσπράξωσι πολὺ περισσότερα ἑκατομμύρια δολλαρίων ἀπὸ πέρυσιν. Ἡ ἐπὶ ἔλαττον ἐφετεινὴ ἐσοδεία καὶ αἱ ὑψηλαὶ τιμαὶ ἐνθαρρύνουσι τοὺς βαμβακοπαραγωγοὺς νὰ καλλιεργήσωσιν κατὰ τὴν ἐπὶ θύραις ἄνοιξιν μεγαλειτέραν ἔκτασιν γαιῶν, καίτοι ἔκ τινων πολιτειῶν ἀγγέλλεται ὅτι δὲν θὰαύξηθῇ ἡ καλλιεργήσιμος γῆ. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κυκλοφορούσης γνώμης, ὅτι θὰ ἔχωμεν μείζονα ἐσοδείαν διὰ τὴν περίοδον τοῦ 1910—1911 ὡς ἐκ τῆς μεγαλειτέρας ἐκτάσεως γῆς; ἥτις θὰ καλλιεργηθῇ, αἱ τιμαὶ τοῦ βάμβακος διὰ παράδοσιν κατὰ τοὺς φθινοπωρινοὺς καὶ χειμερινοὺς μῆνας τοῦ 1910 εἶνε κατὰ δύο περίπου σέντς τὴν λίτραν χαμηλότεραι τῶν τρεχουσῶν μέχρι τέλους τῆς παρούσης ἐσοδείας.

Ἐξ ὅσων δύναταί τις νὰ κρίνῃ μέχρι σήμερον, ἤτοι ὑπερμεσοῦντος τοῦ Φεβρουαρίου, αἱ τιμαὶ τοῦ βάμβακος ὄχι μόνον θὰ διατηρηθῶσι περὶ τὰ 15 σέντς, ἀλλὰ καὶ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ ὑψωθῶσι, διότι δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι οἱ ἐν Εὐρώπῃ καταναλωταὶ τῶν ὁποίων τὰ διαθέσιμα βαμβάκια εἶνε ὀλίγα θὰ ἀναγκασθῶσι νὰ ἀγοράσωσι πρὸ τοῦ τέλους τῆς ἐσοδείας, ἢ νὰ κλείσωσι τὰ βαμβακοκλωστήριά των καὶ τὰ ὑφαντουργεῖα των. Τὸ ὁρατὸν ποσὸν τὸ ὁποῖον περιλαμβάνει τὸ ἐν ταῖς ἀποθήκαις τῶν κυριωτέρων κέντρων τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς ποσόν, ὡς καὶ τὸ ἤδη φορτωθὲν καὶ καθ' ὁδόν, εἶνε ἐφέτος 4,548,583 δέματα, ἀπέναντι 5,586,528 κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον, ἤτοι τὴν 15ην Φεβρουαρίου πέρυσι. Ἄλλο ἓν ἐνισχύει τὴν γνώμην ὅτι θὰ ἔχωμεν ὑψηλοτέρας τιμὰς πρὸ τοῦ τέλους τῆς ἐσοδείας, εἶνε δὲ τοῦτο ὅτι ἐφέτος, ἤτοι μέχρι τῆς 15ης Φεβρουαρίου, τὸ ἐξακριβωθὲν ποσὸν ἐκ τῆς τρεχούσης ἐσοδείας εἶνε μόνον 8,570,126, ἐνῷ κατὰ τὴν ἀντιστοιχοῦσαν περίοδον πέρυσι τὸ ποσὸν ἦτο 11,155,149. δέματα. Ὑπὸ τοιούτους ὅρους φαίνονται κάπως λογικαὶ αἱ προρρήσεις τῶν ὑπερτιμητῶν ὅτι θὰ ἴδωμεν τὸν Μάϊον τὸν βάμβακα πωλούμενον εἰς τιμὰς οὐχὶ πολὺ ἀπεχούσας τῶν εἴκοσι πέντε τὴν λίτραν.

* * *

ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

Ἀπὸ οἱασδήποτε ἀπόψεως καὶ ἂν ἐξετάσῃ τις τὴν ἐμπορικήν, γεωργικήν, βιομηχανικὴν καὶ ἐργατικὴν κατάστασιν τῆς χώρας, ἔρχεται εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἁπανταχοῦ σχεδὸν τῆς ἀχανοῦς ταύτης δημοκρατίας αἱ ἐργασίαι καθημέραν βελτιοῦνται. Αἱ τιμαὶ τῶν γεωργικῶν προϊόντων εἶνε πλέον ἢ εὐχάριστοι, ἡ βιομηχανία βαίνει ἐμπρὸς ἀπροσκόπτως χωρὶς μεγάλας δυσαρεσκείας μεταξὺ κεφαλαίου καὶ ἐργατῶν, τὸ γενικὸν ἐμπόριον καὶ ἡ διανομὴ τῶν προϊόντων ἀπὸ πολιτείαν εἰς πολιτείαν οὐδέποτε ἄλλοτε ἦτο μᾶλλον ἱκανοποιητική, τὸ ἐξαγωγικὸν καὶ εἰσαγωγικὸν ἐμπόριον αντέλαβεν ἐπὶ τοσοῦτον κατόπιν τῶν σφοδρῶν κλονισμῶν οὓς ὑπέστη πρὸ διετίας, ὥστε νὰ εὐχαριστῇ καὶ τοὺς μᾶλλον ἐχθρικῶς διακειμένους πρὸς τὸ ἐν ἰσχύει δασμολόγιον, καὶ ἐν τέλει ὁ ἐργατικὸς κόσμος μὲ τὰ ἡμερομίσθια τὰ ὁποῖα ἀπολαμβάνει σήμερον, δὲν φαίνεται δυσηρεστημένος παρ' ὅλον τὸ πολυδάπανον τοῦ βίου.

Διὰ τοὺς ὀκτὼ μῆνας τοὺς λήξαντας τὴν 31ην Ἰανουαρίου, τὸ εἰσαγωγικὸν ἐμπόριον ἀνῆλθεν εἰς $891,272,496, ἤτοι ὑπερέβη κατὰ $193,773,063 τὴν αὐτὴν περίοδον τοῦ 1908—1909. Τὸ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον διὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ἀνῆλθεν εἰς 1,084,240,825, ἤτοι κατὰ $52,490,049 περισσότερον ἢ πέρυσιν.

Τὰ εἰς δασμοὺς ὑποκείμενα ἐμπορεύματα διὰ τοὺς ἑπτὰ μῆνας, ἤτοι μέχρι 31ης Ἰανουαρίου ἀνῆλθον κατ' ἀξίαν εἰς $442,822,658, ἐνῷ πέρυσι πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου νομοσχεδίου ἦσαν μόνον $369,533,517 ἤτοι κατὰ $73,289,141 περισσότερα ἐφέτος. Καὶ ἐξακολουθεῖ καθημέραν ἡ αὔξησις ἐνδυναμώνουσα τὸ ἐμπόριον τῆς χώρας.

Ἡ οἰκονομολιτικὴ κατάστασις τῆς χώρας οὐδέποτε ἦτο καλλιτέρα. Αἱ Τράπεζαι τοῦ ἐσωτερικοῦ εὑρίσκονται σήμερον εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ εἶναι ἀνεξάρτητοι τῶν τραπεζιτικῶν κέντρων τῆς Νέας Ὑόρκης. Τράπεζαι διαφόρων πόλεων εἰς τὰς Νοτίους καὶ Βορειοδυτικὰς Πολιτείας, αἵτινες πρότερον ἐξηρτῶντο καθ' ὁλοκληρίαν σχεδὸν ἐκ τῶν πιστώσεων τὰς ὁποίας τοῖς παρείχοντο ὑπὸ τῶν πιστωτικῶν ἱδρυμάτων τῶν Ἀνατολικῶν Πολιτειῶν, εὑρίσκονται σήμερον εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ πέμπωσιν εἰς Νέαν Ὑόρκην, Βοστώνην, Φιλαδέλφειαν κτλ. ἑκατομμύρια δολλαρίων πρὸς τοποθέτησιν εἰς διαφόρους ἐπιχειρήσεις. Αἱ Ἡνωμέναι Τράπεζαι τῆς Νέας Ὑόρκης εἶχον τὴν 15ην Φεβρουαρίου πλεονάσματα ἐκ $333,027,200, τὸ δὲ ὑπερπλεόνασμα αὐτῶν ἦτο $24,173,050, ἀπέναντι $4,765,325 τὴν 8ην Ἰανουαρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους.

Τὰς μεγαλειτέρας καταθέσεις εἶχεν ἡ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Τράπεζα National City Bank, ἔχουσα $166,135,000 τὴν 15ην Φεβρουαρίου δευτέρα δὲ ἔρχεται ἡ National Bank of Commerce μὲ καταθέσεις $120,636,100. Τὸ ὁλικὸν ποσὸν τῶν καταθέσεων εἰς τὰς Ἡνωμένας Τραπέζας τῆς Νέας Ὑόρκης ἀνήρχετο εἰς $1,235,416,600 τὴν 15ην Φεβρουαρίου.

Ἕνεκα τῆς πληθώρας τῶν ἀδιαθέτων κεφαλαίων ὁ τόκος εἰς πρώτην ζήτησιν εἶνε 2 ο)ο καὶ διὰ συναλλάγματα 60 ἡμερῶν ἐγένοντο δάνεια πρὸς 3 1)2 ο)ο. Αἱ Τράπεζαι προσπαθοῦσι νὰ ἀπασχολήσωσι τὰ ὑπερπληροῦντα τὰ χρηματοκιβώτιά των χρήματα, πολὺ δὲ πιθανὸν νὰ ἐκπέσῃ ἀκόμη ὁ τόκος. Αὐτὴ ἡ πληθώρα τοῦ χρήματος λίαν σταθερὰς κρατεῖ, παρ' ὅλας τὰς σφοδρὰς καὶ ἀποτόμους ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ διακυμάνσεις τῆς πρώτης δεκαπενθημερίας τοῦ Φεβρουαρίου, τὰς τιμὰς τῶν μετοχῶν τῶν σιδηροδρομικῶν καὶ βιομηχανικῶν Ἑταιριῶν.

Εἰς τὰς ἐργατικὰς τάξεις ἐπικρατεῖ ἡσυχία ποῦ καὶ ποῦ μόνον ἀναφαίνονται κρούσματα πιθανῶν συρράξεων μεταξὺ κεφαλαίου καὶ ἐργάτου, πρὸ πάντων ὅμως τοπικοῦ χαρακτῆρος. Οἱ ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις ξένοι ἐργάται ἔπεμψαν πέρυσιν εἰς τὰς ἐν Εὐρώπῃ οἰκογενείας των διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν ἄνω τῶν ἑκατὸν ἑκατομμυρίων δολλαρίων. Τὸ ποσὸν τοῦτο τῶν ταχυδρομικῶν ἐμβασμάτων εἶνε ἡ καλλιτέρα ἀπόδειξις τῆς εὐεξίας τοῦ ἐργάτου ἐν Ἀμερικῇ.

***

ΣΙΤΗΡΑ

Οἱ πλεῖστοι τῶν σιτοπαραγωγῶν τῶν Βορειοδυτικῶν καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν Πολιτειῶν τῶν ἀπαρτιζουσῶν τὴν εὐδαίμονα ταύτην χώραν, ἠδυνήθησαν κατὰ τὴν τελευταίαν διετίαν νὰ ἐξοφλήσωσι τὰς ἐπὶ τῶν κτημάτων των ὑποθήκας, νὰ καλλιεργήσωσι μεγαλειτέρας ἐκτάσεις γαιῶν, νὰ οἰκοδομήσωσι καὶ νὰ ἐπιπλώσωσι τὰς νέας οἰκίας των, νὰ ἀγοράσωσιν ἐκτὸς γεωργικῶν μηχανῶν αὐτοκίνητα καὶ κλειδοκύμβαλα καὶ ἐν γένει εἶνε εὐτυχεῖς ζῶντες ἐν εὐμαρείᾳ, τὴν ὁποίαν σπανίως ὠνειρεύθη γεωργὸς καὶ δὴ σιτοπαραγωγοί. Ὅλα αὐτὰ ὀφείλονται εἰς τὰς ὑψηλὰς τιμὰς τοῦ σίτου, διότι ἐνῷ εἰς παρελθόντα ἔτη ἐλάμβανον 60 70 σέντς τὸ bushel σήμεσήμερον λαμβάνουσιν ἄνω τοῦ ἑνὸς δολλαρίου τὸ bushel, παραδοτέον εἰς τοὺς ἀγροὺς των. Ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ αἱ τιμαὶ διὰ σῖτον No. 2 Red παραδοτέονἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου ἦσαν ὑπερμεσοῦντος τοῦ Φεβρουαρίου $1.30 τὸ bushel ὅτι δὲ αἱ τιμαὶ προβλέπεται ὅτι θὰ ἐξακολουθήσουν ὑψηλαὶ γίνεται δῆλον ἐκ τῶν κερδοσκοπικῶν πράξεων διὰ παράδοσιν κατὰ τοὺς μῆνας τοῦ θέρους.

KARAMBELAS BROTHERS
IMPORTERS OF GREEK & ORIENTAL
PRODUCTS
WHOLESALE DEALERS IN
PEANUTS, FIGS, DATES E. T. C.
1-5 NEW BOWERY
27 ROOSEVELT ST., NEW YORK
Tel. 1221 Worth

POLLY Brothers
CHEESE MAKERS IN GREECE
IMPORTERS OF
ALL KINDS OF CHEESE
OLIVE OIL, BLACK OLIVES, E. T. C.
21 NEW BOWERY, NEW YORK
Telephone 1366 Orchard

Π. ΜΟΥΣΤΑΚΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ
ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ
ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
48 NEW BOWERY
NEW YORK
Telephone 3302 Worth.

ΛΕΚΑΣ ΚΑΙ ΔΡΙΒΑΣ
ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1892
17 ROOSEVELT ST., NEW YORK.
Telephone 1404 Worth.

WILLIAM SOHMER H. J. SCHMIDT WILLIAM SOHMER, JR.

WILLIAM SOHMER 40 CEDAR STEET, NEW YORK.

Telephones 2468—2469 John.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

PELICAN ASSURANCE CO. NEW YORK

GERMAN ALLIANCE INSURANCE CO. NEW YORK

EPPELSHEIMER & CO.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑΡΧΑΙ—ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΑΙ

Καλουπέων (μόλδς) διὰ Σοκολάτας καὶ Παγωτά, Δοχείων διὰ παγωτά.

34-44 HUBERT STREET, NEW YORK

Hans Mahler Co.

41 E. 9TH ST., NEW YORK

ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ ΓΛΥΚΩΝ, ΣΟΚΟΛΑΤΩΝ ΜΠΟΝ-ΜΠΟΝΣ
Ἔχουσι τὰ μόνα γνήσια Βιεννέζικα Γλυκὰ (Fourres) εἰς 45 διάφορα εἴδη καὶ 125 διάφορα σχήματα.

LORIOT PEPERMINT πακέτα τῶν 5 cents.

Αἱ πλέον φημισμένες παστέλιες μετὰ τὸ δεῖπνον.
Φένσυ νόδελτις, specialties εἰς πλουσίαν συλλογὴν καὶ διαφόρους τιμάς.

Ζητήσατε τιμοκατάλογον.

ΔΕΡΒΙΣ **ΚΑΠΝΑ** ΜΑΜΕΛΟΥΚ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ - ΤΟΥΡΚΙΚΑ

Ἕλληνες! Στερεῖσθε τὴν γλυκειάν σας πατρίδα εἰς τὴν ξενητειὰν δὲν ἔχετε ὅμως ἀνάγκην νὰ στερεῖσθε καὶ τὴν **Καπνόν σας.**
Σᾶς τὸν στέλλομεν ὅπου καὶ ἂν εἶσθε ἅμα τῇ λήψει τοῦ ἀντιτίμου.
Ἀγρινίου No. 1 $1.20 τὸ πάουντ. Τουρκικὸς No. 1 $1.50 τὸ πάουντ
Ἀγρινίου » 2 $1.00 » » Τουρκικὸς » 2 $1.20 » »
Διὰ παραγγελίας ἄνω τῶν 10 πάουντς ἰδιαίτεραι συμφωνίαι.

POULO BROS 38 & 43-45 MADISON ST., NEW YORK Tel. 2168 Orchard.

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΑΙ ΚΑΙ ΣΕΡΒΙΤΟΡΟΙ

Τὸ παρουσιαστικόν σας θὰ διαφέρῃ πολὺ ἐὰν φορῆτε τὰ κομψὰ σακκάκια, τὰ ὁποῖα κατασκευάζομεν ἐπὶ παραγγελίᾳ.

Πλύνονται καὶ δὲν στενεύουν. Δεχόμεθα ταχυδρομικῶς παραγγελίας δι' ὅλα τὰ μέρη. Ζητήσατε τὰ δείγματά μας.

Στέλλονται δωρεὰν μὲ ὁδηγίας πῶς νὰ πάρετε τὰ μέτρα σας.

WEISSFELD BROTHERS, 117 K. NASSAU STREET, NEW YORK

ΓΕΝΙΚΟΣ ΠΡΑΚΤΩΡ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

Α. Ι. ΚΑΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΤΟΛΟΣ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ - - - ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ

ΣΤΟΛΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

ΠΑΤΡΙΣ - - - - ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΥΠΕΡΗΦΑΝΩΣ ΦΕΡΟΥΝ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΩΚΕΑΝΟΥΣ

ΤΗΝ ΚΥΑΝΟΛΕΥΚΟΝ ΜΑΣ

Δι' Εἰσιτήρια, ἀποσκευὰς κ.τ.λ. Ἀπευθυνθῆτε:

A. J. CAIOPOULOS

121 Washington St.,

NEW YORK

Telephone 914 Rector.

Τὰ τσέκια τῶν ἀποσκευῶν σας μὴ τὰ παραδίδετε εἰς κανένα, φέρετέ τα εἰς τὸ Γραφεῖόν μας καὶ θὰ μεταφέρωμεν ἡμεῖς τὰς ἀποσκευάς σας ἀσφαλῶς εἰς τὸ πλοῖον.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΑΛΑΜΑΡΙΔΟΥ

13 MORRIS ST., NEW YORK

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΗΣ "ΕΘΝΙΚΗΣ" ΚΑΙ ΤΗΣ "ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΥΠΕΡΚΕΑΝΕΙΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ"

ΕΥΘΗΝΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ. ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ

Τηλέφωνον 2854 Rector

JOHN B. COSTAS 33 OLIVER STREET, ...NEW YORK....

ΠΡΑΚΤΩΡ ΤΗΣ "ΕΘΝΙΚΗΣ" ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ

Εὐθηνὰ Εἰσιτήρια πηγαιμοῦ ὡς καὶ προπληρωτέα μὲ τὰ Ἑλληνικὰ Ὑπερωκεάνεια.

ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑ

Ὅταν θέλετε νὰ στείλετε χρήματα εἰς τὴν πατρίδα σας Ἑλλάδα ἢ Τουρκίαν, στέλλετε ταῦτα ἀσφαλῶς μέσον τοῦ γραφείου μου δι' ἐπιταγῶν τῆς American Express Co. ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπὶ ὅλων τῶν Τραπεζῶν τοῦ Κόσμου. Τηλέφωνον 2840 Orchard.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΤΑΦΙΔΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

GREEK CURRANT COMPANY

95 Broad Street

NEW YORK

Τὸ μεγαλήτερον Ἑλληνικὸν εἰσαγωγικὸν καὶ ἐξαγωγικὸν γραφεῖον ἐν Ἀμερικῇ.

Ἱδρυθὲν τῷ 1902 παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τῆς Σταφιδικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ διαφόρων κεφαλαιούχων.

ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ σταφίδος, ξηρῶν καρπῶν, κίτρων καὶ Ἑλληνικῶν προϊόντων. Οἱ μεγαλήτεροι εἰσαγωγεῖς Ἑλληνικῆς σταφίδος ἐν Ἀμερικῇ.

ΕΞΑΓΩΓΕΙΣ σίτου, ἀλεύρων καὶ βάμβακος.

Δεχόμεθα ἀποστολὰς ἐμπορευμάτων.

Παρέχομεν προκαταβολάς.

Εὐχαρίστως χορηγοῦμεν πληροφορίας ἐπὶ τῶν διαφόρων Ἀμερικανικῶν προϊόντων εἰς τοὺς αἰτοῦντας.

Ἀποκλειστικοὶ πράκτορες εἰς ὅλας τὰς κεντρικὰς πόλεις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τοῦ Καναδᾶ.

Διευθυντὴς FRANK W. JACKSON Ὑποδιευθυντὴς Σ. Σ. ΛΟΝΤΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΓΟΡΑ

Ε. ΠΟΥΛΟΣ, ΜΑΡΚΟΓΛΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑ

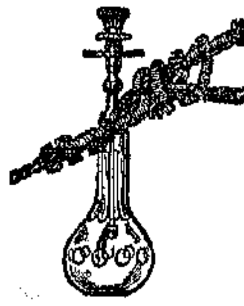

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑΡΧΑΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΙΓΑΡΕΤΤΩΝ καὶ ΚΑΠΝΩΝ

ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Ἐπίσης εἰσαγωγεῖς ὅλων τῶν εἰδῶν διὰ Καφφενεῖα. Ἐξαίρετος τουρκικὸς καφὲς Μέκκας καὶ Ἰάβας. Παραγγελίαι ἐκτελοῦνται μετὰ μεγάλης προσοχῆς.

Ζητήσατε τιμοκατάλογον.

13 OLIVER STREET, NEW YORK Telephone 2355 Orchard

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΧΡΙΣΤΟΦΗΣ

29 ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΣ - ΑΘΗΝΑΙ

Ἀναλαμβάνει πᾶσαν ὑπόθεσιν ἐν Ἑλλάδι καὶ Τουρκίᾳ.
Πληρεξούσια, δίκαι, ἀγωγαί, μεταδιδάσεις, συμβόλαια κτλ.

BANK OF ATHENS

ATHENS, GREECE

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1893

ΕΔΡΑ ΑΘΗΝΑΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΔΡΑΧΜΑΙ 50,000,000

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ 80,000,000

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΛΛΑΔΟΣ:	Ἐν Πειραιεῖ, Βόλῳ, Σύρῳ, Καλάμαις, Πάτραις, Λαρίσσῃ, Τριπόλει.
ΑΙΓΥΠΤΟΥ:	Ἀλεξανδρείᾳ, Καΐρῳ, Χαρτούμ, Ζαγαζὶγ καὶ Μανσούρᾳ.
ΤΟΥΡΚΙΑΣ:	» Κωνσταντινουπόλει (Γαλατὰ καὶ Σταμπούλ), Σμύρνῃ, Θεσσαλονίκῃ, Καβάλᾳ, Σέρραις, Ξάνθῃ, Τραπεζοῦντι καὶ Σαμψοῦντι.
ΚΡΗΤΗΣ:	» Χανίοις, Ἡρακλείῳ καὶ Ρεθύμνῃ.
ΑΓΓΛΙΑΣ:	» Λονδίνῳ, 22 Fenchurch St. E. C.

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ Η ΤΡΑΠΕΖΟΓΡΑΜΜΑΤΙΑ ΠΛΗΡΩΝΟΥΣΑ ΤΟΚΟΥΣ ΩΣ ΕΝΑΝΤΙ:

3 ο/ο	εἰς πρώτην ζήτησιν
3 1/2	δι' ἑξάμηνας
4 ο/ο	δι' ἓν ἔτος
5 ο/ο	διὰ δύο ἔτη καὶ πλέον.

Δι' ἀποστολὴν χρημάτων ἐκ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς ΕΛΛΑΔΑ, ΑΙΓΥΠΤΟΝ καὶ ΤΟΥΡΚΙΑΝ ἀπευθυντέον εἰς τὰς ἑξῆς Τραπέζας:

NATIONAL CITY BANK OF NEW YORK	NEW YORK
IRVING NATIONAL EXCHANGE BANK	» »
AMERICAN EXPRESS CO.	» »
CHASE NATIONAL BANK.	» »
MERSSS LIONELLO, PERERA & CO.	» »
MESSRS KNAUTH, NACHOD & KUHNE	» »
MELLON NATIONAL BANK	PITTSBURG
FIFTH-THIRD NATIONAL BANK.	CINCINNATI.

Ὁ γενικὸς Διευθυντὴς
Ζ. Κ. ΜΑΤΣΑΣ

ΕΛΛΗΝΟ-ΣΥΡΙΑΚΗ ΑΓΟΡΑ

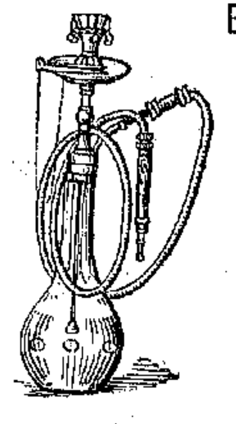

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΙ ΕΝΤΟΠΙΑ ΚΟΝΙΑΚ—ΜΑΣΤΙΧΑ, ΟΥΖΟ
ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΥ
ΣΜΥΡΝΑΪΚΑ ΜΑΡΚΟΥΤΣΙΑ-ΝΑΡΓΙΛΕΔΕΣ
ΤΟΥΜΠΕΚΙΑ ΠΕΡΣΙΑΣ
ΩΣ ΚΑΙ ΟΛΑ ΤΑ ΧΡΕΙΩΔΗ ΔΙΑ ΚΑΦΕΝΕΙΑ

GREEK & SYRIAN GROCERY

& LIQUOR CO.

71 WASHINGTON ST., NEW YORK

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΙΜΟΚΑΤΑΛΟΓΟΝ

NATIONAL BANK OF GREECE

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἱδρύθη διὰ νόμου τὴν 3ην Μαρτίου 1841, μὲ προνόμιον 25 ἐτῶν, τὸ ὁποῖον ἔκτοτε ἀνενεώθη ἐπανειλημμένως, ἤδη δὲ ἡ τελευταία ἀνανέωσις λήγει τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1930. Αἱ ἐργασίαι τῆς Ἐθνικῆς ἤρξαντο τὸν Ἰανουάριον 1842, μετὰ 60 δὲ ἐτῶν εὐδόκιμον σταδιοδρομίαν ἐνκατεστάθη εἰς τὸ μεγαλοπρεπὲς οἴκημα αὐτῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου, ἔναντι τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου καὶ παρὰ τὸ Μέγαρον τῆς Κεντρικῆς διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων, Τηλεγράφων καὶ Τηλεφώνων, ὁπόθεν σήμερον διευθύνονται ὑπὸ τὴν δεξιὰν διοίκησιν τοῦ ἀξιοτίμου κ. Στεφάνου Στρέϊτ, αἱ μεγάλαι ἐργασίαι τοῦ κεντρικοῦ καταστήματος καὶ τῶν τεσσαράκοντα καὶ τριῶν ὑποκαταστημάτων.

Τὸ ἀρχικὸν κεφάλαιον τῆς Τραπέζης εἶνε Δραχμῶν 20,000,000 διῃρημένον εἰς 20,000 μετοχὰς τῶν 1000 δραχμῶν ἑκάστη, τῶν ὁποίων σήμερον ἡ ἀξία εἶνε 3,800, μὲ ἐτήσιον μέρισμα Δραχ. 200.

Ἡ ἰσχὺς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καταφαίνεται ἐκ τῆς ἐτησίας κινήσεως τῶν ἐργασιῶν της, ἡ ὁποία ὑπερβαίνει τὰ τετρακόσια ἑκατομμύρια δραχμῶν ἐτησίως. Εἶνε ἡ Τράπεζα τοῦ Ἔθνους.

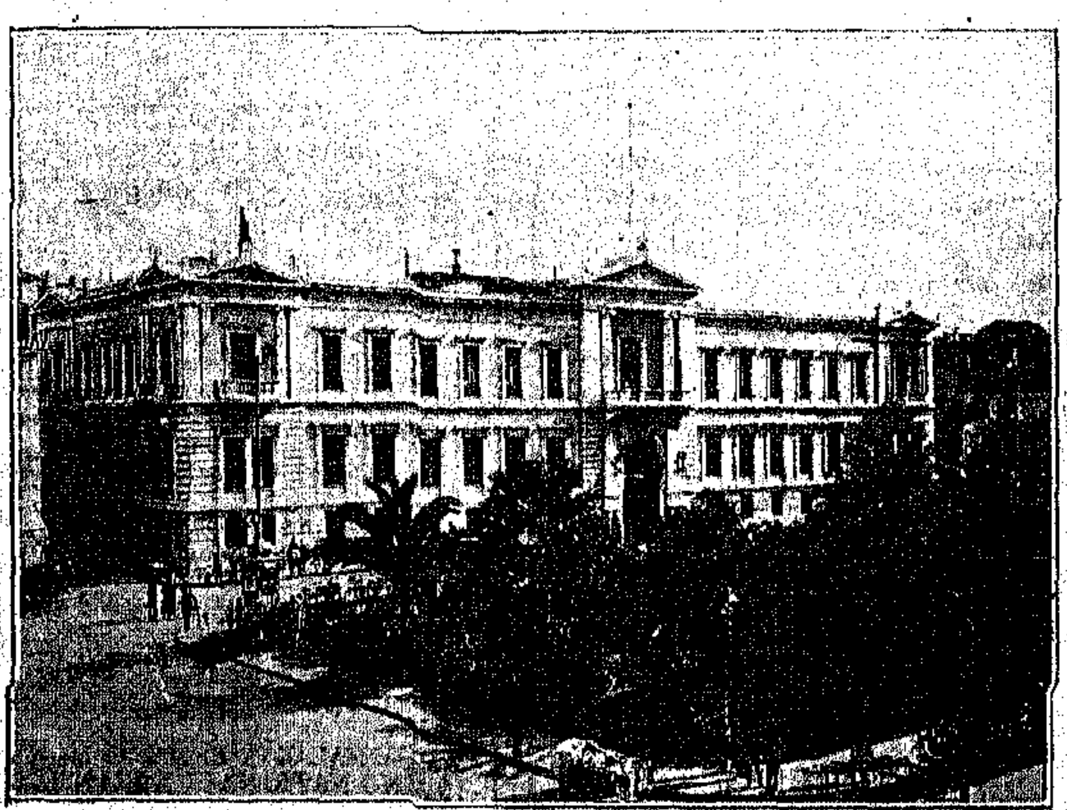

ΤΟ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΜΕΓΑΡΟΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΡΑΠΕΖΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ

Τροποποιηθείσης τῆς κλίμακος τῶν τόκων τῶν εἰς Τραπεζικὰ Γραμμάτια νέων τόκων καταθέσεων ἐν ὄψει ἢ ἐπὶ προθεσμίᾳ δηλοποιεῖται ὅτι ἀπὸ 15 τρέχοντος Ἀπριλίου 1909 ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δέχεται παρά τε τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τοῖς ὑποκαταστήμασιν αὐτοῖς καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια ἀποδοτέας ἐν ὄψει ἢ ἐν ὡρισμένῃ προθεσμίᾳ ἐπὶ τόκῳ:

1 1)2 τοῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς ἐν ὄψει ἀποδοτέας καταθέσεις μέχρι ποσοῦ δραχ. 10,000, πέραν τοῦ ποσοῦ τούτου τοῦ τόκου ὁριζομένου εἰς 1 τοῖς ο)ο κατ' ἔτος μέχρι 50,000 δραχμῶν, πέραν δὲ καὶ τοῦ ποσοῦ τούτου εἰς 1)2 τοῖς ο)ο. *Αἱ καταθέσεις αὗται γίνονται δεκταὶ καὶ εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν παραδιδομένου τῷ καταθέτῃ βιβλιαρίου λογαριασμοῦ καὶ βιβλιαρίου ἐπιταγῶν.*

2 τοῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἓξ μῆνας τοὐλάχιστον.

2 1)2 τοῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἓν τοὐλάχιστον ἔτος.

3 τοῖς ο)ο διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ δύο ἔτη τοὐλάχιστον.

3 1)2 τοῖς ο)ο διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ τέσσαρα ἔτη τοὐλάχιστον.

4 τοῖς ο)ο διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ πέντε ἔτη τοὐλάχιστον ὡς καὶ διὰ τὰς πέραν τῶν πέντε ἐτῶν ἢ τὰς διαρκεῖς.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ

Δέχεται ἔτι ἐντόκους καταθέσεις εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας Ἀγγλίας, ἀποδοτέας ἐν ὡρισμένῃ προθεσμίᾳ ἢ διαρκεῖς ἐπὶ τόκῳ:

1 1)2	τοῖς	ο)ο	κατ'	ἔτος	διὰ καταθέσεις	6	μηνῶν	τοὐλάχιστον
2	»	»	»	»	»	1	ἔτους	»
2 1)2	»	»	»	»	»	2	ἔτους	»
3	»	»	»	»	»	4	»	»
4	»	»	»	»	»	5	»	»

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καταθέτου παρὰ τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπέζης εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις.

ΑΠΟΨΙΣ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

VOL. I, NO 3 | MARCH 1910

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΑΤΛΑΝΤΙΣ

"MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS"

$2.00 PER YEAR | 15 C. A COPY

ΑΡΜΑΤΩΛΟΙ. Ἐκ τῆς ἐλαιογραφίας τοῦ ἀειμνήστου Ἐμμανουὴλ Λαμπάκη.

M. WELTE & SONS

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΑΙ ΑΥΤΟΜΑΤΩΝ ΟΡΧΗΣΤΡΩΝ

ΤΗΛΕΥΤΑΙΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ
ΣΙΚΑΓΟΝ 1893

ΧΡΥΣΟΥΝ ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ
ΠΑΡΙΣΙΟΙ 1900

ΜΕΓΑ ΒΡΑΒΕΙΟΝ
ΑΓΙΟΣ ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ 1904

ΧΡΥΣΟΥΝ ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ
ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ
ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ 1906

ΧΡΥΣΟΥΝ ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ
ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ
ΛΕΙΨΙΑ 1909

ΟΛΑ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΜΕΝ
ΑΥΤΟΜΑΤΑ
ΜΟΥΣΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΔΙΑ
ΠΑΡΚΑ ΑΝΑΨΥΧΗΣ
SKATING RINGS
MERRY-GO-ROUNDS
ΧΟΡΕΥΤΗΡΙΑ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥΣ
ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΑ
ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΑ
ΚΤΛ.

ΚΙΝΗΤΗΡΙΟΣ ΔΥΝΑΜΙΣ
ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΣ

ΠΑΝΤΟΤΕ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΜΑΣ
Orchestrions
ΕΛΑΒΟΝ ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ
ΟΠΟΥΔΗΠΟΤΕ ΕΞΕΤΕΘΗΣΑΝ
ΑΠΟ ΤΟ 1849

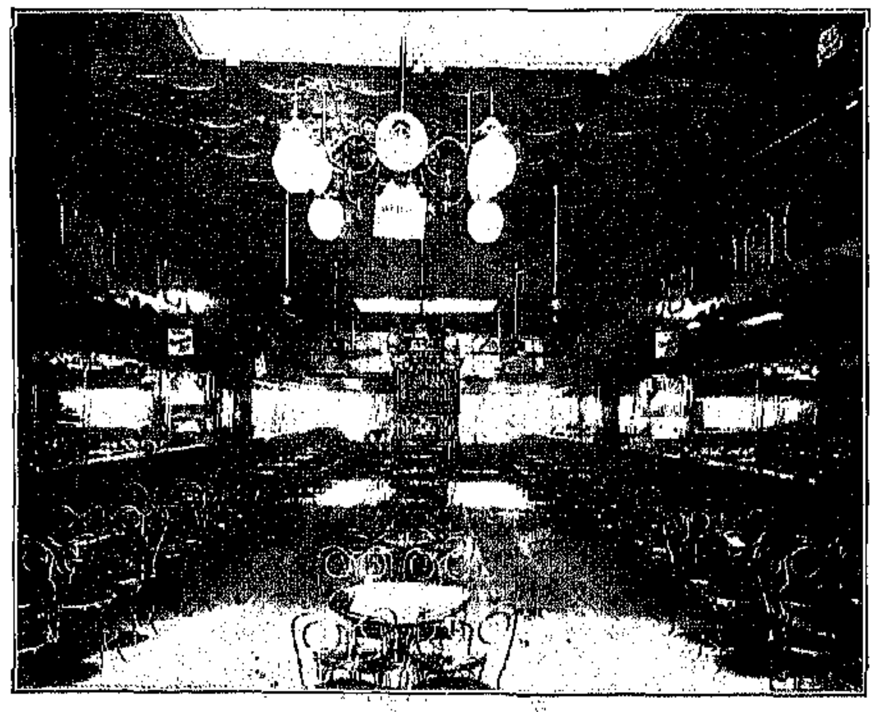

Ἐν τῷ ὡραίῳ Ζαχαροπλαστείῳ τῶν ἐν Richmond, Ind. προοδευτικῶν ἐμπόρων ΑΔΕΛΦΩΝ ΖΑΧΑΡΑΚΟΥ.

"Οντες οἱ ἐφευρέται καὶ κατασκευασταὶ τῶν ὀργάνων μας, ἐπὶ ἑβδομήκοντα πέντε ἔτη καὶ πλέον πάντοτε εἴχομεν ὡς ἀρχὴν νὰ κατασκευάζωμεν ὄργανα τέλεια ἀπὸ μουσικῆς ἀπόψεως καὶ ὑπὸ ἔποψιν ἐργασίας. Ὅτι ἐπετύχαμεν εἰς τὰς προσπαθείας μας ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν κολακευτικῶν πιστοποιητικῶν τῶν καλλιτέρων Μουσικῶν καὶ τῶν Μουσικῶν Σωματείων, καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἐβραβεύθησαν εἰς ὅλας τὰς ἐκθέσεις ἀπὸ τοῦ 1849.

Αἱ θῆκαι εἶναι τελείου ῥυθμοῦ, ἐσκαλισμέναι τεχνικῶς καὶ ἐστιλβωμέναι ἐξ ὀξυᾶς.

Ἔχουν ὅλας τὰς τελευταίας τελειοποιήσεις μὲ μηχάνημα αὐτομάτου τυλίγματος ὢν κυλίνδρων τῆς Μουσικῆς.

Κατασκευάζονται μετὰ ἢ ἄνευ ἐξαρτήματος διὰ νὰ παίζουν ὅταν ρίψετε ἐντὸς ἓν νίκελ (5 σέντς).

Ἡ συλλογή μας τῶν Μουσικῶν τεμαχίων εἶναι τελεία. Ὅλα τὰ νέα τεμάχια, ὅσα εἶναι ἐπιτυχημένα καὶ ἀρέσουν εἰς τὸν κόσμον, προστίθενται ἀμέσως εἰς τὴν συλλογήν μας. Τὰ ὄργανά μας εἶναι τέλεια καὶ ὁ μηχανισμὸς αὐτῶν εἶναι τοιοῦτος, ὥστε νὰ μὴ χαλᾷ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν, ὅπως συμβαίνει μὲ πολλὰ ἄλλα αὐτόματα ὄργανα, τὰ ὁποῖα καθίστανται κάθε τόσον ἄχρηστα.

Ὅλα τὰ ὄργανά μας ἐφοδιάζονται μὲ μηχανισμὸν διὰ νίκελ (5 σέντς).

Τὸ γεγονὸς ἀπομένει ὅτι ἄλλα ὄργανα δὲν δύνανται νὰ συγκριθῶσι μὲ τὴν ποιότητα, ἐργασίαν καὶ μουσικὴν τελειότητα τῶν ἰδικῶν μας

ΧΑΡΤΙΝΟΙ ΚΥΛΙΝΔΡΟΙ
ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Ἡ πεῖρα τὴν ὁποίαν ἀπεκτήσαμεν, ὡς ἐργοστασιάρχαι μουσικῶν ὀργάνων ἐπὶ 77 ἔτη μᾶς δίδει δικαιωματικῶς τὸν τίτλον τῶν Πρώτων Κατασκευαστῶν Αὐτομάτων Μουσικῶν Ὀργάνων ἐν τῷ Κόσμῳ, καὶ τὸν τίτλον αὐτῶν ἀποδεικνύουσι τὰ ἀνώτατα βραβεῖα ὅλων τῶν ἐκθέσεων ἀπὸ τοῦ 1849.

Ἀποστέλλομεν εἰκονογραφημένον κατάλογον ἅμα τῇ αἰτήσει.

273 FIFTH AVE., NEW YORK.

VOL. I, NO. 3 MARCH 1910

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ
ΑΤΛΑΝΤΙΣ
"MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS"

Published EVERY MONTH by *ATLANTIS*, Inc., N. Y., 113-115-117 West 31st Street, New York City
SOLON J. VLASTO PRESIDENT DEMETRIUS J. VLASTO, TREASURER AND SECRETARY

COPY RIGHT 1910 BY ATLANTIS INC. N. Y.

SUBSCRIPTION PRICE: U. S. $2.00 per year, Foreign, $3.00 per year, Single copies 15c.

Entered as second class matter January 27, 1910, at the Post Office at New York, N. Y. under the Act of Congress of March 3, 1879.

ΤΟΣ Α'. ΤΕΥΧΟΣ Γ'. ΜΑΡΤΙΟΣ 1910 ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΣΕΝΤΣ

ΕΙΚΟΣΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΜΑΡΤΙΟΥ 1821

ΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑ ἐννέα ἔτη ἐλευθέρας ζωῆς συνεπληρώθησαν σήμερον ἀπὸ τὴν ἁγίαν καὶ εὐλογημένην ἐκείνην ἡμέραν τοῦ Μαρτίου, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανὸς ὕψωσεν εἰς τὴν Ἁγίαν Λαύραν τὸ ἱερὸν Λάβαρον τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ !

Ὀγδοήκοντα ἐννέα ἔτη ἐλευθέρου βίου διὰ τὴν μικρὰν ἐκείνην γωνίαν τῆς πατρικῆς κληρονομίας ἑνὸς Λαοῦ, τοῦ ὁποίου τὴν δόξαν ἀπηθανάτησεν εἷς Ὅμηρος, μία Σαλαμίς, εἷς Παρθενών! Ἑνὸς Λαοῦ, τοῦ ὁποίου προορισμὸς ἦτο, εἶνε καὶ θὰ εἶνε: νὰ ζήσῃ καὶ νὰ μεγαλουργήσῃ. Τοιοῦτος ὑπῆρξεν ὁ Ἑλληνικὸς Λαός, ὁ ἀνάγων τὴν καταγωγήν του εἰς τὸ γένος τῶν θεῶν καὶ τῶν ἡρώων. Τὸ παρελθόν του, ὅμοιον τοῦ ὁποίου οὐδεὶς λαὸς ἐπὶ τῆς γῆς ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἦτο λαμπρὸν ὡς ὁ ἥλιος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔαρος. Ἦτο τέλειον ὡς κιονόκρανον Ἑλληνικοῦ ναοῦ, λευκὸν καὶ ἄσπιλον ὡς Πεντελήσιον μάρμαρον, ἦτο χρυσοῦν καὶ ἐλεφάντινον ὡς τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Φειδίου!... Ἔνδοξον ὅπως ἡ νίκη τοῦ Μαραθῶνος τῆς Σαλαμῖνος, τῶν Πλαταιῶν, ὡραῖον ὅπως ἡ Ἀφροδίτη τῆς Μήλου, εὐγενὲς ὅπως τὸ γένος τῶν Ἀλκμαιωνιδῶν, τρικυμιῶδες, ὅπως τὸ πέλαγος τοῦ Αἰγέως καὶ ἤρεμον ὡς ἡ Ἀττικὴ νύξ. . . Περιπετειῶδες ὅσον καὶ τὸ ταξείδιον τοῦ Ἰθακησίου Ὀδυσσέως, καὶ τερπνὸν ὅσον μία ἀφήγησις τοῦ Ἡροδότου. Αὐτὸ ἦτο τὸ Ἑλληνικὸν παρελθόν, τὸ ὁποῖον ἐμεσουράνισε κατὰ τὸν αἰῶνα ἑνὸς Περικλέους διὰ νὰ δύσῃ μὲ ἕνα Φιλοποίμενα. Ἔδυσε. Ἀλλ' εἰς τὸ στερέωμα τοῦ κόσμου πλησιφαὴς ἐξηκολούθησε νὰ σελαγίζῃ ἡ Ἑλληνικὴ δόξα μὲ τὴν Πλειάδα τὴν ὁποίαν ἀπετέλεσεν ὁ Ἡσίοδος καὶ ὁ Ὅμηρος, ὁ Ἀγαμέμνων καὶ ὁ Ἀχιλλεύς, ὁ Λυκοῦργος καὶ ὁ Σόλων, ὁ Λεωνίδας καὶ ὁ Κυναίγυρος, ὁ Μιλτιάδης καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς, ὁ Κίμων καὶ ὁ Ἐπαμεινώνδας, ὁ Σωκράτης καὶ ὁ Πλάτων, ὁ Θουκυδίδης καὶ ὁ Ἀριστοτέλης, ὁ Φειδίας καὶ ὁ Ἀπελλῆς, ὁ Εὐριπίδης καὶ ὁ Αἰσχύλος, ὁ Ἀριστοφάνης καὶ ὁ Μένανδρος, ὁ Ἰσοκράτης καὶ ὁ Δημοσθένης, ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ὁ Παρμενίων !...

Ποῖος ὅμως κατώρθωσέ ποτε ν' ἀπαριθμήσῃ ἐπακριβῶς τοὺς ἀστέρας τοὺς ἀποτελοῦντας τὸν Γαλαξίαν τῆς Ἑλληνικῆς δόξης ;

* * *

ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΗΤΕ ΤΟ ΣΧΟΙΝΙ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ

Ἡ ΕΛΛΑΣ εἶχε δύσῃ. Ὑποταχθεῖσα εἰς τὴν κοσμοκρατορίαν τῆς Ῥώμης, ἐθεωρήθη νεκρά. Οἱ ποιηταὶ καὶ οἱ φιλόσοφοι τῆς ἐποχῆς ἐθρήνησαν τὸ ὡραῖον παρελθόν της βρέχοντες μὲ τὰ εὐγενῆ των δάκρυα τὰ μάρμαρα τῶν Ἑλληνικῶν ναῶν. Ἀλλ' ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶχεν ἀποθάνῃ. Εἰς τὸ Βυζάντιον ἀνέστη καὶ ἐμεγαλούργησεν ὅταν ἡ δεσποτεία τῆς Ῥώμης συνετρίβη. Ἡ Ἑλληνορωμαϊκὴ αὐτοκρατορία ἐθεμελιοῦτο ἐπὶ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ παρελθόντος. Ἀλλὰ καὶ τότε ἦλθεν ἡ 29 Μαΐου. Ὑπὸ τὸ πέλμα τοῦ βαρβαροτέρου τῶν [illegible] ἔπεσεν ἡ καθέδρα τῶν Ἑλλήνων αὐτοκρατόρων. Καὶ τότε ὁ κόσμος ὅλος ἐπίστευσεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς τοῦ Περικλέους ἡ διασωθεῖσα εἰς τὴν πόλιν τῶν Κωνσταντίνων ἔπεσε διὰ νὰ μὴ ἀνεγερθῇ. Μὲ τί μέσα ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς θὰ ἀντεπεξήρχετο ἐναντίον τῶν πανόπλων Ἀσιανῶν; διὰ ποίου τρόπου θὰ προσελείανε τὴν ἀνεξαρτησίαν του ὑπὸ τοὺς Τούρκους σφαδάζων Ἑλληνικὸς λαός; Πῶς θὰ ἐτόλμα νὰ ἐγείρῃ κεφαλὴν καὶ χεῖρα ἐναντίον δεσπότου, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἐσίγα περιδεὴς ἡ Εὐρώπη;

Οἱ αἰῶνες παρήρχοντο χωρὶς κανεὶς νὰ δύναται νὰ δώσῃ ἀπάντησιν εἰς τὰ ἐρωτήματα αὐτά, τὰ ὁποῖα ἀπετείνοντο πρὸς τὸν πολιτισμένον κόσμον, ἐκεῖνον ὅστις εἶχε μαλουχηθῆ μὲ τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα, τὴν Ἑλληνικὴν σοφίαν, τὸ ἀρχαῖον Ἑλληνικὸν μεγαλεῖον. Ἀλλὰ τὴν ἀπάντησιν ἐκείνην δὲν ἐπέπρωτο νὰ τὴν δώσῃ κανεὶς ἄλλος, ἀλλ' αὐτὸ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος. Καὶ τὴν ἔδωκεν, ἀναγεννηθὲν ἐκ τῆς τέφρας του ὡς ὁ φοῖνιξ τῶν ποιητικῶν παραδόσεών του. Ἐνῷ ὁ κόσμος ὅλος ἐλησμόνει τὴν Ἑλλάδα τὰ βουνά, οἱ δρόμοι καὶ αἱ χαράδραι της ἀντήχουν ἀπὸ τὰ ᾄσματα τῆς κλεφτουργιᾶς καὶ ὑπὸ τὰ θούρια τοῦ Ῥήγα ἀφυπνίζετο ἡ πολλοὺς αἰῶνας

ἀφίσασα τὸν Ἑλικῶνα σιωπηλὸν Ἑλληνικὴ Μοῦσα, ὑπὸ τῶν Κατσαντωναίων καὶ τῶν Ἀνδρούτσων, τῶν Τζαβελλαίων καὶ τοῦ Σαμουήλ, τοῦ Νικοτσάρα καὶ τοῦ Βλαχάβα, τῶν Σκουφάδων καὶ τῶν Ὑψηλαντῶν, τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας καὶ τῶν Ἱερολογιτῶν, τοῦ Κολοκοτρώνη καὶ τοῦ Παπαφλέσσα. Ἡ γαραυγὴ τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας ὑπέφωσκε. Καὶ εἰς μίαν στιγμὴν τὸ ἔθνος τὸ δουλεῦον καὶ τὸ λησμονηθὲν, παρουσιάζετο μετὰ αἰώνων ἐγκαρτέρησιν ἐπὶ τῆς κονίστρας τοῦ κόσμου, διεκδικοῦν τὴν ἐλευθερίαν, τὸ παρελθόν, τὴν δόξαν του! Καὶ ὁ Σταυρὸς τοῦ μαρτυρίου του, ὁ Σταυρός, ὅστις τοῦ ἐνέμας καὶ τὰς Πάτρας. Ἀνεσκολοπίζοντο καὶ ἐξεδέροντο ζῶντες εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν, ἀλλ' ἐνίκων εἰς τὸ Βαλτέτσι καὶ τὰ Δολιανά. Ἀπηγχονίζοντο καὶ ἐκαρατομοῦντο εἰς τὴν Σμύρνην, ἀλλὰ συνεκλόνουν τὸν πολιτισμένον κόσμον ὁλόκληρον μὲ τὴν ἐποποιΐαν τοῦ Χανίου τῆς Γραβιᾶς. Ἡ Ἑλλὰς ὁλόκληρος ἐκαίετο ἀπὸ ἑνὸς ἄκρου εἰς τὸ ἄλλο!... Οἱ ἥρωες καὶ οἱ ἡμίθεοι τῶν Ὁμηρικῶν της χρόνων ἀνέζων ὑπὸ τὰ ὀνόματα τῶν Κολοκοτρωναίων, τῶν Ἀνδρούτσων, τῶν Διάκων καὶ τῶν Μαυρομιχαλαίων, καθ' ἣν στιγμὴν μὲ τὴν ἅλωσιν τῆς Τριπολιτσᾶς ἔληγε τὸ πρῶτον ἔτος τοῦ μεγάμνημόσυνον ἀϊδίου εὐγνωμοσύνης, ὁρκιζόμενοι νὰ τοὺς ἐκδικήσωμεν μίαν ἡμέραν!

Μεγάλη ἡ καταστροφὴ τῆς Χίου· ἀλλ' ἔπρεπε νὰ γίνῃ διὰ ν' ἀποδειχθῇ πόσον μεγαλειτέρα ἦτο ἡ ἀπόφασις τοῦ ἔθνους, ὅπως ἀποσείσῃ τὸν ἐπαχθῆ ξενικὸν ζυγόν. Μεγάλη ἡ καταστροφὴ τῆς Χίου, ἀλλὰ μέγας ἐπάνω αὐτῆς ὑψώθη τοῦ πυρπολητοῦ Κανάρη ὁ θρίαμβος. Νέον θάρρος ἔλαβεν ὁ ἀγωνιζόμενος Ἑλληνισμός. Εἰς τὴν Πελοπόννησον μετ' ὀλίγον κατεστρέφετο ὁ Δράμαλης καὶ ἤριζεν ἡ πρώτη πρᾶξις τῆς τραγῳδίας τοῦ Μεσολογγίου, εἰς τὸ ὁποῖον ἔλαχεν ὁ κλῆρος νὰ γίνῃ ὁ τάφος ἑνὸς

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΜΑΡΚΟΥ ΜΠΟΤΣΑΡΗ

πνεε τὴν ἐγκαρτέρησιν καὶ τὴν ὑπομονήν, τὴν πίστιν καὶ τὴν πεποίθησιν εἰς τὸ δίκαιόν του, ὁ Σταυρός, ὅστις τὸ ἐνίσχυσε κατὰ τοὺς μαύρους τῆς σκλαβιᾶς χρόνους, ὁ ἴδιος Σταυρὸς ἀνυψώθη ὡς σύμβολον ἀναστάσεως εἰς τὴν Ἁγίαν Λαύραν κατὰ τὴν μεγάλην ἐκείνην Εἰκοστὴν Πέμπτην Μαρτίου τοῦ 1821!...

Ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανὸς εἶχεν ὑψώσῃ τὴν σημαίαν τῆς νέας Ἑλλάδος, καὶ μαζὺ μὲ αὐτὴν ἠγέρθη ὁλόκληρον ὡς εἷς ἄνθρωπος, τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, πεποιθὸς εἰς τὸ δίκαιον τοῦ ἀγῶνός του.

Εἰς τὴν Βασιλίδα τῶν πόλεων ἀπηγχονίζετο ὁ Γρηγόριος. Εἰς τὴν Σμύρνην καὶ Θεσσαλονίκην τὴν Ἀδριανούπολιν καὶ τὸ Ἀρχιπέλαγος εἶχον ἀρχίσῃ αἱ σφαγαί, κατὰ τὰς ὁποίας χιλιάδες Ἑλλήνων ἔπιπτον ὑπὸ τὰ τουρκικὰ γιαταγάνια. Ἀλλ' ὅσον εἶναι δύσκολον ν' ἀναχαιτισθῇ ἡ ὁρμὴ ἐαρινοῦ χειμάρρου, ἄλλο τόσον δύσκολον ὑπῆρξεν εἰς τοὺς Τούρκους νὰ ἀναχαιτίσουν τὴν Ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν τοῦ 21.

Ἐσφάζοντο οἱ Ἕλληνες εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἀλλ' ἐθριάμβευον ἐν ταυτῷ εἰς τὰς Καλάλου ἐκείνου ἀγῶνος τῶν γιγάντων τῶν νεωτέρων χρόνων. Ἀλλ' ἐνῷ εἰς τὴν Πελοπόννησον διὰ τοιούτου περιφανοῦς κατορθώματος ἐπανηγυρίζετο ἡ ἀνάστασις τῆς Ἑλλάδος, τὰ νερὰ τῆς ποιητικῆς Λέσβου ἐφωτίζοντο μὲ τὰς φλόγας τοῦ πρώτου κατὰ θάλασσαν θριάμβου τοῦ Παπανικολῆ.

Ἡ πρώτη ἐπέτειος τῆς 25 Μαρτίου ἀνοίγει μὲ τὸ ἀσυλλήπτου ἀγριότητος δρᾶμα τῆς Χίου, τὸ ὁποῖον ποτὲ ἐπαρκῶς δὲν θὰ εἰμπορέσῃ νὰ ἐξιστορήσῃ γλῶσσα ἀνθρώπου. Εἶνε τόσον ἀσθενεῖς οἱ ἀριθμοί, ὅπως ἐκφράσουν τὸ μέγεθος τῆς φρικώδους ἐκείνης ἐθνικῆς συμφορᾶς. Ἐσφάγησαν 23,000 ἀνθρωπίνων ὑπάρξεων. Ἠχμαλωτίσθησαν καὶ ἐπωλήθησαν ὡς δοῦλοι 47,000! Καὶ ἔπειτα; Ποία ἀνθρώπου φαντασία θὰ εἰμπορέσῃ ποτὲ ἐπὶ τῶν δύο τούτων ἀριθμῶν ν' ἀναπαραστήσῃ ἔστω καὶ κατὰ προσέγγισιν τὸ αἱματηρὸν ἐκεῖνο δρᾶμα; Ἡ φαντασία μας εἶναι ἀνίσχυρος καὶ ἡ ἀντίληψίς μας δὲν θὰ δυνηθῇ ποτὲ νὰ φθάσῃ τὸ μέγεθος τῆς ἀνθρωποθυσίας τῆς Χίου. Διὰ τοῦτο κατὰ τὴν σημερινὴν ἡμέραν σιωπηλοὶ ἂς κλίνωμεν γόνυ πρὸ τῶν τάφων τῶν μαρτύρων ἐκείνων τῆς ἐλευθερίας εἰς ἐθνικὸν Μπότσαρη καὶ ἑνὸς Βύρωνος!...

Ὁ ἀγὼν διέτρεχεν ἤδη τὸ τρίτον ἔτος ἀπὸ τῆς ἐνάρξεώς του. Εἰς τὸ Ἀρχιπέλαγος οἱ Τοῦρκοι ἔσφαζον καὶ ἐλεηλάτουν. Ἡ Κρήτη καὶ ἡ ἀτυχὴς Κάσσος ἔγιναν τὸ θέατρον τῶν τρομερωτέρων ὀργίων τῶν Τουρκοαιγυπτίων καὶ ἡ καταστροφὴ τῶν Ψαρρῶν ἐπεσφράγισε μὲ τὸ ὁλοκαύτωμα τοῦ Βρατσάνου τὴν πένθιμον ἱστορίαν τοῦ 1824.

Ἔτη ἀποθαρρύνσεων, ἱκανὰ νὰ ἀπογοητεύσουν καὶ τὸν καρτερικώτερον τῶν λαῶν ἦσαν τὰ δύο ἐκεῖνα. Ἀλλ' οἱ ἀπόγονοι τῶν ἡμιθέων δὲν ἀπεθαρρύνθησαν. Τὸ Μεσολόγγι εἶχε μεταβληθῇ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἰς θυσιαστήριον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου προσεφέρθη ἡ μεγαλειτέρα πρὸς τὴν ἐλευθερίαν θυσία.

Ἡ πολιορκία καὶ ἡ ἔξοδος τοῦ Μεσολογγίου ἔδειξαν ἄλλην μίαν φορὰν τὸ ψυχικὸν σθένος τοῦ μάρτυρος, ἀλλὰ μεγάλου ἐκείνου λαοῦ, ὅστις μόνος ἐζήτει τὴν ἐλευθερίαν του, ἣν ἄλλοι τοῦ εἶχον ἀφαιρέσῃ. Ἀλλ' αἱ φλόγες τοῦ ὁλοκαυτώματος τῆς 11–12 Ἀπριλίου 1826, κατώρθωσαν νὰ προκαλέσουν τὴν προσοχὴν τοῦ πολιτισμένου κόσμου καὶ τῶν

ἰσχυρῶν τῆς γῆς. Ἡ συνείδησις τῶν ἐλευθέρων λαῶν τὸ πρῶτον ἤδη ἐξηγείρετο ἐναντίον τοῦ βαρβάρου τῆς Ἑλλάδος δυνάστου, καὶ οἱ φιλέλληνες ἔσπευδον εἰς τὰ κλασσικὰ τῆς ὡραίας μας πατρίδος ἐδάφη διὰ ν' ἀποθάνωσιν ὑπὸ τὴν κυανόλευκον καὶ νὰ ταφῶσιν ὑπὸ τὴν γῆν, ἥτις ἐκάλυπτε τὰ ὀστᾶ τῶν ἡρώων τῶν Περσικῶν πολέμων.

Ὑπέφωσκεν ἤδη εἰς τὸν ὁρίζοντα ἡ αὐγὴ τῆς ἀπολυτρώσεως. Αἱ νῖκαι τοῦ Καραϊσκάκη ὑπῆρξαν ὁ προάγγελος τῆς τελικῆς ἐπιτυχίας. Καὶ ἡ ναυμαχία τοῦ Ναυαρίνου ἦτο ἡ φλογισμένη ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου τῆς Ἑλληνικῆς παλιγγενεσίας.

Ἡ εὐγνωμοσύνη τῶν πολιτισμένων πρὸς τὴν Ἑλλάδα τῶν φώτων δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ διατρανωθῇ εὐγλωττότερον ἢ ὅσον εἰς τὴν ναυμαχίαν τοῦ Ναυαρίνου, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἡ πατρὶς ἡμῶν ἐξῆλθεν ἐλευθέρα, ἔστω καὶ ἐν μέρει, ὅπως ἐξακολουθήσῃ τὴν ἀποστολήν της εἰς τὸν κόσμον! Διότι ἐν μέρει μόνον ἠλευθερώθη ἡ Ἑλλὰς διὰ τοῦ ἀγῶνος τοῦ 21. Τὰ ἄλλα τμήματα τῆς ἐθνικῆς κληρονομίας διατηροῦν ἀκόμη ὑπὸ τὸν ἐπαχθῆ τοῦ Τούρκου ζυγὸν, ἐγκαρτεροῦντα εἰς τὴν ἐλπίδα ὅτι δὲν θὰ βραδύνῃ ἡ ἡμέρα τῆς ἀπολυτρώσεως. Καὶ δὲν λυπεῖται ἡ ὑπόδουλος Ἑλλὰς τῆς σήμερον, διότι δὲν εἶναι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ν' ἀποκαταστήσῃ εἰς τὴν ἀρχαίαν αὐτῶν αἴγλην τὰ ἱερὰ καὶ τοὺς ναοὺς τῶν προγόνων του. Τὸ ἔργον ἐκεῖνο συνετελέσθη. Σήμερον τὸ αἱματόβρεκτον τῆς Ἑλληνικῆς γῆς χῶμα, τὸ καλῦπτον τοὺς τάφους τοῦ Λεωνίδα, τοῦ Περικλέους καὶ τοῦ Πλάτωνος εἶναι ἐλαφρόν, διότι οὐδεὶς βέβηλος ποῦς τὸ μολύνει. Πέραν τοῦ Ὀλύμπου καὶ τῶν Τεμπῶν ἁπλοῦται ἡ ὑπόδουλος Ἑλλάς. Πέραν τοῦ Αἰγαίου αἱ Ἑλληνίδες ἀκταὶ τῆς Ἰωνίας καὶ τοῦ Ἀρχιπελάγους ὀνειρεύονται τὴν ἡμέραν τῆς προσεχοῦς ἐλευθερίας, καὶ ἐκεῖ πέραν εἰς τὸ Βυζάντιον ἐκεῖ ὅπου εἰς φίλημα αἰώνιον ἑνοῦνται ὁ Πόντος καὶ ἡ Προποντίς, ἀναμένει τὸν Κωνσταντῖνον ΙΑ'. ἡ Ἑλληνικὴ Αὐτοκρατορία!... Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀποστολὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Εἰς τὸ διάστημα τοῦ 80ετοῦς βίου της ἡ Ἐλευθέρα Ἑλλὰς ἐπεβαρύνθη μὲ χρέη ἑνὸς δισεκατομμυρίου μόνον, ὅπως ἔλθῃ ἀρωγὸς τῶν ἀγώνων τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἐθνικῶν τῶν ὑποδούλων ἀδελφῶν. Ἔγινεν αὐτὴ τὸ ἄσυλον τῶν βασανιζομένων καὶ καταδιωγμένων τέκνων της, αὐτὴ στερουμένη διὰ νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας των, αὐτὴ ὑποφέρουσα διὰ νὰ ἐλαφρύνῃ τὰς ὀδύνας καὶ τὰς πικρίας των. Ἀπέναντι τῶν μητρικῶν της φροντίδων ἦλθε συγκαρτερίας τὸν προδιαγεγραμμένον δρόμον της δύναται περισσότερον πάσης ἄλλης χώρας ἐπὶ τῆς γῆς, νὰ βασισθῇ εἰς τὴν λατρείαν καὶ τὴν αὐταπάρνησιν τῶν τέκνων της, τὰ ὁποῖα ἓν ἔχουν ὄνειρον: νὰ θυσιάσωσι τὰ πάντα ὑπὲρ τῆς Πατρίδος των!... Καὶ αὐτὸ τὸ ὄνειρον λικνίζει κάθε Ἕλληνα καὶ κάθε Ἑλληνίδα, τόσον τῆς ἐλευθέρας ὅσον καὶ τῆς ὑποδούλου καὶ τῆς ξένης. Παντοῦ εἰς ὅλα τὰ πλάτη τῆς γηΐνης σφαίρας μία καὶ ἀδιαίρετος εἶναι ἡ Ἑλληνικὴ ψυχή, εἰς τὴν Μικρασίαν καὶ τὴν Θράκην, τὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Ἤπειρον, τὸ Ἀρχιπέλαγος καὶ τὴν Κρήτην, τὴν Κύπρον καὶ τὴν Σάμον, τὴν Ρωσσίαν καὶ τὴν Αἴγυπτον, τοὺς Παρισίους καὶ τὸ Λονδῖνον, τὴν Μασσαλίαν καὶ τὴν Τεργέστην, τὸ Τουρκεστὰν καὶ τὴν Μαδαγασκάρην, τὴν Αὐστραλίαν καὶ τὴν Ἀργεντινήν, τὸν Καναδᾶν καὶ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς!... Εἰς ὅλα τὰ σημεῖα τῆς οἰκουμένης ἔπηξαν τὴν ἐργατικήν των φωλεὰν αἱ Ἑλληνίδες μέλισσαι. Εἰς οὐδὲν ὅμως ἐξ αὐτῶν ἐλησμόνησαν τὴν γλῶσσαν, τὴν θρησκείαν, τὴν Πατρίδα των. Μία φωνὴ τῆς Ἑλλάδος ἀρκεῖ διὰ νὰ προκαλέσῃ γενικὸν συναγερμὸν καὶ διὰ νὰ συγκεντρώσῃ εἰς τὰ σύνορα τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς Ἠπείρου τὰς Ἑλληνικὰς φάλαγγας μὲ κατεύθυν-

ΣΟΥΛΙΩΤΙΣΣΑΙ

αὐτὴ ἐλευθέρα ἀντὶ τῆς μικρᾶς ἐκείνης γωνίας, ἥτις φέρει τὸ ὄνομα Ἑλληνικὸν Κράτος. Ἐδικαιοῦτο ἡ σημερινὴ ἐλευθέρα Ἑλλὰς ν' ἀναστῇ πρώτη ἐκ τῆς δουλείας. Ἐν ὀνόματι τοῦ παρελθόντος τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Σπάρτης, ἐν ὀνόματι τῶν νικῶν καὶ τῆς δόξης τοῦ Ἑλληνικοῦ παρελθόντος, ἐν ὀνόματι τῆς Ἀθηναϊκῆς Ἀκροπόλεως ἐδικαιοῦτο ἡ κλασσικὴ Ἑλλὰς πρώτη νὰ λυτρωθῇ τῆς δεσποτείας τῶν Ἀγαρηνῶν. Εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ ἐπανέλθουν οἱ παλαιοὶ θεοὶ εἰς τὸν Ὄλυμπον καὶ αἱ Μοῦσαι ὡς εἶχον τὸ δικαίωμα αἱ Ἑλληνίδες νύμφαι νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὰ ἄλση τοῦ Ἀλφειοῦ καὶ εἶχε καθῆκον κινητικὴ τῶν τέκνων της ἡ υἱϊκὴ ἀφοσίωσις εἰς τὴν τὴν Βλαχίαν, τὴν Αἴγυπτον, τὴν Ρωσσίαν καὶ τὴν Εὐρώπην καὶ παντοῦ τοῦ κόσμου, ὅπου ἐγκατέστησαν μεγαλουργοῦντες οἱ Ἕλληνες δὲν ἐλησμόνησαν τὰς πρὸς τὴν ἐλευθέραν πατρίδα ὑποχρεώσεις των. Οἱ Ζάππαι καὶ οἱ Ἀβέρωφ, οἱ Βαλιάναι καὶ οἱ Σίναι, οἱ Τοσίτσαι καὶ οἱ Συγγροί, οἱ Σαχάρωφ καὶ οἱ Κοργιαλένιοι καὶ ἡ χορεία ὅλη τῶν ἐθνικῶν εὐεργετῶν, ὧν τὰ ὀνόματα χρυσοῖς γράμμασιν εἶναι χαραγμένα εἰς κάθε Ἑλληνικὴν καρδιάν, ἀποτελοῦν τὸ τρανώτερον δεῖγμα τῆς ἐθνικῆς ἀλληλεγγύης.

Ἡ Ἑλλὰς ἐξακολουθοῦσα μετὰ θάρρους καὶ σιν τὴν Θεσσαλονίκην καὶ τὰ Γιάννινα, τὴν Ἀδριανούπολιν καὶ τὴν Ἁγίαν Σοφίαν!...

Τὸ πνεῦμα τοῦ Εἰκοσιένα δὲν ἐνεκρώθη εἰς τῶν Ἑλλήνων τὰς καρδίας. Καὶ ἡ Εἰκοστὴ Πέμπτη Μαρτίου ὑπέρ ποτε ἄλλοτε σήμερον κατὰ τὴν ὀγδοηκοστὴν ἐννάτην ἐπέτειον τῆς Ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος προκαλεῖ τὸν πόθον τοῦ νέου Ἐγερτηρίου, εἰς τὸ ἄκουσμα τοῦ ὁποίου ἓν ἔθνος ὁλόκληρον θὰ ἀποδυθῇ εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ἀπελευθερώσεως ὄχι πλέον τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ!...

★★★

Η ΑΜΕΡΙΚΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΣΙΚΑΓΟΝ

ΕΑΝ ΣΗΜΕΡΟΝ ἡ παρὰ τὴν ἀκτὴν τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ὠκεανοῦ ἐξαπλουμένη ἀπέραντος μητρόπολις τοῦ Νέου Κόσμου Νέα Ὑόρκη ἀμφισβητῇ τὰ πρωτεῖα ἐν τῷ κόσμῳ ὡς πρὸς τὸν πλοῦτον καὶ τὴν μεγαλοπρέπειαν, ἐν τούτοις δὲν εἶνε μακρὰν ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν θὰ ἀναγκασθῇ ὁ κολοσσὸς οὗτος νὰ ὑποχωρήσῃ πρὸ ἑνὸς ἄλλου μεγαθηρίου, κάποιου ἄλλου μαμούθ, ὅπερ ἐξελίσσεται μετ' ἰλιγγιώδους ταχύτητος καὶ ἐξαπλοῦται ὡς ἄλλη Βαβυλών : τὸ Σικάγον.

Ἡ Νέα Ὑόρκη εἶναι ὄντως τελεία ὡς πόλις, ἀλλὰ καὶ τὸ Σικάγον δύναται ἀσφαλῶς νὰ παραλληλισθῇ πρὸς αὐτὴν καὶ νὰ θεωρηθῇ, ἂν ὄχι τελειοτέρα, τοὐλάχιστον ἐφάμιλλος αὐτῆς.

Πρωτίστως ἡ θαυμασία γεωγραφικὴ θέσις τῆς πόλεως ταύτης καὶ αἱ κλιματολογικαὶ αὐτῆς συνθῆκαι δίδουσι τὴν λύσιν τοῦ μυστηρίου καὶ ἐξηγοῦν πῶς ἐν τόσῳ βραχεῖ χρονικῷ διαστήματι ἠδυνήθη νὰ λάβῃ τοιαύτας τρομακτικὰς διαστάσεις, ὥστε νὰ διαφιλονεικῇ ἤδη τὰ πρωτεῖα ἐν Ἀμερικῇ, καὶ δίδουσιν ἀκόμη τὴν βεβαιότητα ὅτι ἐντὸς ὀλίγων ἔτι ἐτῶν θέλει καταστῇ ἡ μεγαλητέρα πόλις τοῦ κόσμου.

Πρὸ τεσσάρων ἀκόμη μηνῶν ὁ Δήμαρχος Σικάγου ἐν τῷ Δημοτικῷ Συμβουλίῳ ἀναπτύσσων τὸ νέον σχέδιον τῆς πόλεως καὶ τὰ νέα μέτρα πρὸς ἐνέργειαν τεραστίων καὶ καταπληκτικῶν δημοσίων ἔργων, δι' ὧν τὸ Σικάγον θέλει συγκοινωνήσῃ κατ' εὐθεῖαν μετὰ τοῦ ὠκεανοῦ καὶ θέλει καταστῇ ὁ μεγαλείτερος λιμὴν τοῦ κόσμου, ἀνέφερε καὶ ἀπέδειξεν δι' ἀριθμῶν, ὅτι τὸ Σικάγον ἐντὸς 40 ἐτῶν θὰ ἀριθμῇ 12 ἑκατομμύρια κατοίκων!!!...]

* * *

ΕΙΣ τὸ κέντρον περίπου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ χίλια σχεδὸν μίλλια πρὸς δυσμὰς τῆς Νέας Ὑόρκης, κεῖται τὸ Σικάγον, ἀναπαυόμενον νωχελῶς ἐπὶ τοῦ νοτιοτέρου σημείου τῆς γραφικωτάτης ὄχθης τῆς λίμνης Μίσιγκαν, ἥτις μᾶλλον κατ' εὐφημισμὸν δύναται νὰ ὀνομασθῇ λίμνη, καθ' ὅσον ἡ ἔκτασις αὐτῆς εἶναι σχεδὸν πεντάκις μεγαλειτέρα τῆς Ἑλλάδος. Καὶ διὰ τοῦτο τὰ πρασινόχροα νεράτης, ἄλλοτε μὲν ὡσεὶ ταρασσόμενα ὑπὸ θαλασσίου τινὸς δαίμονος ὀγκοῦνται εἰς γιγάντια κύματα, δίδοντα ἰδέαν τῶν ὠκεανίων τοιούτων, καὶ ἐκσπῶσιν εἰς λευκοτάτους ἀφροὺς εἰς τὰ παράδοξα κράσπεδα τῶν προκυμαιῶν τοῦ Σικάγου καὶ ἄλλοτε ἀκίνητα καὶ γαλήνια ὡσεὶ κατεχόμενα ὑπὸ μεσημβρινῆς νάρκης καθρεπτίζουν μετ' ὑπερηφανίας τὰ πρὸς τοὺς οὐρανοὺς ἀτενίζοντα ὑψικόρυφα καὶ κομψότατα παρόχθια μέγαρα τῆς ἀτελευτήτου ταύτης πόλεως, τῆς ὁποίας ἡ ἔκτασις ἀπὸ βορρᾶ μὲν πρὸς νότον ὑπερβαίνει τὰ 26 χιλιόμετρα, ἀπὸ ἀνατολὰς δὲ πρὸς δυσμὰς ὑπερβαίνει τὰ 14. Χωρὶς νὰ συμπεριληφθῶσι τὰ δύο αὐτῆς μυριοπληθῆ προάστεια Chicago Heigths καὶ South Chicago.

Κατὰ τὸ 1779 τὰ νῦν πολυόροφα μέγαρα τοῦ Σικάγου ἀντεπροσώπευε μία μόνη πενιχρὰ παρόχθιος καλύβη καὶ τὰ νῦν ἑκατομμύρια τῶν κατοίκων του, ἀντιπροσώπευεν εἷς μόνος μαῦρος! Τῷ 1803 ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἵδρυσεν ἐκεῖ στρατιωτικὴν φρουράν, ἣν ἐγκατέστησε κατὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος εἰς τὸ παρὰ τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ Chicago ἱδρυθὲν φρούριον Dearbon. Ἀλλὰ κατὰ τὸ 1812 οἱ ἐρυθρόδερμοι κατέστρεψαν τὸ φρούριον τοῦτο κατασφάξαντες τὴν φρουρὰν αὐτοῦ. Εἴκοσιν ἔτη βραδύτερον παρὰ τὰ ἐρείπια τοῦ φρουρίου τούτου κατῴκουν ἑκατοντάδες τινὲς κατοίκων, οἵτινες συνέπηξαν τὸ χωρίον Σικάγον, ὅπερ ἔλαβε

Ο ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΚΗΠΟΣ JACKSON ΚΑΙ ΤΟ GRAND BOULEVARDL

τὴν ὀνομασίαν ἐκ τοῦ διαρρέοντος αὐτὸ ποταμοῦ Chicago, (ἴνδιστὶ «ἄγριον κρόμμυον»).

Κατὰ τὸ 1871 ἐξ ὅλως τυχαίας συμπτώσεως ἡ πόλις ὁλόκληρος ἐκάη ὑπὸ φοβερᾶς πυρκαϊᾶς κατὰ τὴν ὁποίαν 17,500 οἰκίαι ἀπετεφρώθησαν καθ' ὁλοκληρίαν καὶ οἱ πλεῖστοι τῶν κατοίκων αὐτῆς εὗρον οἰκτρότατον θάνατον εἰς τὰς φλόγας τῆς καιομένης πόλεως. Ἀλλ' ἡ φοβερὰ αὕτη καταστροφὴ οὐδὲ κατελάχιστον ἀνέκοψε τὴν ἀρξαμένην ἤδη σταδιοδρομίαν τῆς πόλεως καὶ ἐνῷ αἱ φλόγες νέμονται ἔτι τὰ ἐρείπια καὶ ἐνῷ ἔτι πυκνὰ νέφη καπνοῦ ἀναπέμπονται ἐξ αὐτῶν, ἡ πόλις ἤρχισεν ἀνοικοδομουμένη ἐπὶ νέων βάσεων καὶ σχεδίων καὶ ἤδη ἡ ἀξιοθαύμαστος δραστηριότης καὶ ταχύτης, ἥτις χαρακτηρίζει τὸ ἀμερικανικὸν ἔθνος. ἀνασύρει ἐκ τῆς τέφρας του τὸ Σικάγον, ἀλλ' ὄχι πλέον τὸ παλαιὸν ξύλινον Σικάγον, ἀλλὰ νέον Σικάγον μὲ μέγαρα ἐκ λίθου καὶ γρανίτου.

* * *

ΕΚΤΟΤΕ ἡ πόλις βαίνει ὁλοταχῶς πρὸς τὴν πρόοδον καὶ ἡ ταχύτης μεθ' ἧς φέρεται προκαλεῖ τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν κατάπληξιν. Ἀρκεῖ μόνον νὰ σημειωθῇ ὡς δηλωτικὸν τῆς προόδου αὐτῆς, ὅτι τῷ 1880 ἠρίθμει 503,185 κατοίκους καὶ κατὰ τὸ 1900 2,231,000. Ἤδη ὁ πληθυσμὸς τοῦ Σικάγου ὑπερβαίνει τὰ 3 ἑκατομμύρια καὶ καθ' ἑκάστην αὐξάνει. Εἰς τὴν τεραστίαν ταύτην πρόοδον συνετέλεσεν ἀφ' ἑνὸς ἡ θέσις τῆς πόλεως, ὡς οὔσης ὁ μεσάζων σταθμὸς μεταξὺ τῶν Δυτικῶν καὶ ἀνατολικῶν Πολιτειῶν ἢ βορείων καὶ νοτίων τοιούτων καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ ἐμφύλιος πόλεμος, ὡς ἀποκόψας πᾶσαν τὴν ἐμπορικὴν συγκοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Λουδοβίκου, ὅστις ἦτο πρότερον τὸ ἐμπορικὸν κέντρον καὶ μετατοπίσας αὐτὴν εἰς Σικάγον.

Σήμερον τὸ Σικάγον εἶναι τὸ μεγαλείτερον κέντρον τῶν σιδηροδρομικῶν διακλαδώσεων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν διὰ τοῦ ὁποίου διέρχονται 58 σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ διευθυνόμεναι πρὸς πάσας τὰς ἄκρας τῆς Ἀμερικῆς. Συγχρόνως δὲ τὸ κέντρον πασῶν τῶν ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν τοῦ διὰ τῆς διώρυγος τοῦ Chicago river καὶ τοῦ Μισσισιπῆ συγκοινωνουσῶν μετὰ τοῦ Μεξικοῦ καὶ Ἀτλαντικοῦ ὠκεανοῦ.

* * *

ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ἔκπληξιν εἰς τὸν ἐπισκέπτην τοῦ Σικάγου δίδει ἡ ἀπέραντος ἔκτασις τῆς πόλεως, ἥτις ἐκτείνεται ἐπὶ 116 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων καθ' ὅσον τὸ τραῖνον εἰσερχόμενον εἰς τὴν πόλιν ἐπὶ πολλὴν ὥραν διέρχεται ἄνωθεν κομψῶν καὶ ἐκτεταμένων γεφυρῶν καὶ μεταξὺ ὑψηκορύφων οἰκοδομῶν μέχρις ὅτου φθάσῃ εἰς τὸν κεντρικόν του σταθμόν, ὅστις πάντοτε εὑρίσκεται εἰς τὸ down town.

Ἡ πόλις διαρρεομένη ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ Chicago καὶ τῶν δύο διακλαδώσεων αὐτοῦ διαιρεῖ αὐτὴν εἰς τέσσαρα τμήματα ἤτοι εἰς Βορείαν, Νοτείαν, Δυτικὴν καὶ Ἀνατολικήν. Ἡ πόλις εἶναι ἐντελῶς ἐπίπεδος, κειμένη ἐπὶ χθαμαλοῦς καὶ ἀπεράντου πεδιάδος, ἐπὶ τῆς ὁποίας τὸ βλέμμα οὐδὲν ὕψωμα συναντᾷ ἐφ' ὅσης ἐκτάσεως δύναται νὰ περιλάβῃ. Καὶ εἰς τὸν λόγον τοῦτον ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος τὸ ὅτι τὸ Σικάγον δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ καθαρὰ πόλις, διότι τὸ ζήτημα τῆς ὑδρεύσεως καὶ διοχετεύσεως τῶν ἀκαθαρσιῶν εἶναι λίαν δύσκολον. Ἐπίσης οἱ συνεχεῖς καπνοὶ τῶν διαφόρων ἐργοστασίων, ἅτινα διανενημένα εἰς ὅλα τὰ σημεῖα τῆς πόλεως καὶ τῶν σιδηροδρόμων, οἵτινες ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν καὶ κατὰ πᾶσαν διεύθυνσιν διασχίζουσι τὴν πόλιν προσδίδουσι σκοτεινὴν καὶ μελαγχολικὴν ὄψιν εἰς τὴν πόλιν καθιστῶντες τὸν οὐρανὸν αὐτῆς συνεχῶς ὁμιχλώδη καὶ ἀθέατον. Σπανίως διαφαίνεται τὸ χρῶμα τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῦτο κάποτε κατὰ τὰς Κυριακὰς τὸ ἀπόγευμα, καθ' ὅσον τὰ πλεῖστα τῶν ἐργοστασίων ἀπὸ τῆς ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου διακόπτουν τὰς ἐργασίας των.

Ἡ ρυμοτομία τοῦ Σικάγου εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον κανονική, τῶν ὁδῶν ἐκτεινομένων κατ' εὐθείας διευθύνσεις ἐκ βορρᾶ πρὸς νότον καὶ ἐκ δυσμῶν πρὸς ἀνατολάς. Ἡ Western avenue αἴφνης διασχίζει τὴν πόλιν κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν ἀπὸ Βορρᾶ πρὸς Νότον, ἐκτεινομένη ἐπὶ 24 χιλιομέτρων. Τὸ κέντρον τῆς πόλεως ἐκτείνεται μεταξὺ τῆς Λεωφόρου Μίσιγκαν καὶ τῆς Πέμπτης Λεωφόρου καὶ μεταξὺ τῆς 12ης ὁδοῦ καὶ τῆς παραποταμίου τοιαύτης South Water. Ἐντὸς τῆς ζώνης ταύτης εὑρίσκονται τὰ σπουδαιότερα οἰκοδομήματα τοῦ Σικάγου κατὰ τὸ πλεῖστον μὲ 15—25 ὀρόφους, ὡς ἐπίσης τὰ πλεῖστα τῶν θεάτρων αὐτοῦ.

Ἡ State Street εἶναι οὕτως εἰπεῖν ἡ Broadway ἢ Wall Steet τοῦ Σικάγου. Ἐνταῦθα ἐκτυλίσσεται ὅλη ἡ ἐμπορικὴ κίνησις καὶ ὅλη ἡ ζωὴ τῆς πολυδαιδάλου ταύτης πόλεως. Οἱανδήποτε

Ο ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΚΗΠΟΣ LINCOLN

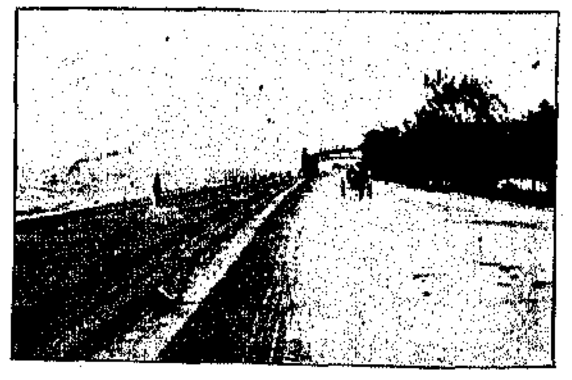

ΠΑΡΑΛΗΜΝΙΟΣ ΟΔΟΣ ΤΟΥ ΛΙΝΓΚΟΛΝ ΠΑΡΚ

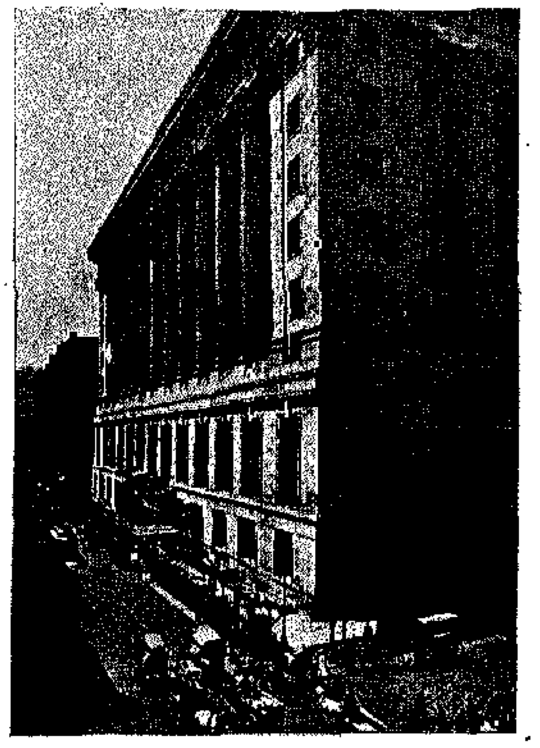

ΤΟ ΜΕΓΑΡΟΝ ΤΩΝ } ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

στιγμὴν καὶ ἂν διέλθῃ τις τὴν ὁδὸν ταύτην εὑρίσκει τόσον συνωστισμόν, ὥστε πρέπει νὰ διαγκωνίσῃ καὶ νὰ διαγκωνισθῇ διὰ νὰ διεξέλθῃ ἐξ αὐτῆς. Ἐνταῦθα κεῖνται τὰ μεγαλείτερα καταστήματα καὶ οἰκοδομήματα τοῦ Σικάγου ὡς τὸ Marshall Field λευκότατον καὶ κομψὸν οἰκοδόμημα, ὅπερ εἶναι τὸ μεγαλείτερον καὶ πλουσιώτερον τῶν ἐν τῷ κόσμῳ ἐμπορικῶν καταστημάτων. Τὸ Masonic Temple, τὸ ὑψηλότερον οἰκοδόμημα τοῦ Σικάγου ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ ὁποίου κατὰ τὰς νύκτας ἠλεκτρικὸς προβολεὺς καταυγάζει τὴν πόλιν κατὰ παντοίας διευθύνσεις. Τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο χρησιμεύει διὰ διάφορα γραφεῖα ἐν δὲ τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ αὐτοῦ διεξάγονται συνήθως συνεδριάσεις διαφόρων Σωματείων καὶ ἐν ᾧ συνήθως ἐκτυλίσσονται αἱ σκηναὶ τῶν ἐκλογῶν τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος, ὁσάκις τὸ καλεῖ ἡ περίστασις !... Ἀλλ' ἡ State Street ὅσον εἶναι γνωστὴ διὰ τὰ μεγαλοπρεπῆ αὐτῆς οἰκοδομήματα καὶ τὴν πολυτάραχον ζωὴν αὐτῆς, τόσον εἶναι ἐπίσης γνωστὴ ὡς ἀποκλειστικὴ ὁδὸς τῶν κατοικιῶν τῶν μαύρων. Παραλλήλως πρὸς τὴν State Street βαίνει ἀνατολικώτερον ἡ Wabash Avenue, ἐπίσης μία τῶν μᾶλλον ἐμπορικῶν λεωφόρων τοῦ Σικάγου, ἐν ᾗ τὸ μεγαλοπρεπέστατον καὶ γιγάντιον ξενοδοχεῖον Auditorium, ὅπερ περιέχει 1200 δωμάτια, διάφορα ἄλλα καταστήματα καὶ γραφεῖα, πρὸς δὲ θέατρον πολυτελέστατον δυνάμενον νὰ περιλάβῃ 8,000 θεατάς.

Ἀνατολικώτερον καὶ παραλλήλως βαίνει ἡ ἀριστοκρατικωτέρα λεωφόρος τοῦ Σικάγου, ἡ Michigan Avenue, τελείως ἀσφαλτομένη καὶ ἄνευ τροχιοδρομικῶν γραμμῶν μὲ λαμπρὰ μέγαρα ποικίλων ρυθμῶν ἐν οἷς ὑπερισχύει ὁ Ἑλληνικὸς ἀρχαῖος τοιοῦτος. Ἡ λεωφόρος αὕτη ἄλλοτε ἦτο ἡ λεωφόρος ἐν ᾗ κατῴκουν οἱ ἑκατομμυριοῦχοι, ἤδη εἶναι ἡ λεωφόρος τῶν αὐτοκινήτων, καθ' ὅσον νυκτός τε καὶ ἡμέρας εἶναι πλήρης αὐτοκινήτων. Ἐν αὐτῇ δὲ εἶνε συγκεντρωμένα καὶ πάντα τὰ καταστήματα τῶν διαφόρων ἐργοστασίων αὐτοκινήτων. Ἀλλὰ τὸ μᾶλλον ἄξιον προσοχῆς ἐν τῇ λεωφόρῳ ταύτῃ εἶναι τὸ Μουσεῖον τῶν Καλῶν Τεχνῶν, ἀμφότερα ἀρχαίου ἑλληνικοῦ ρυθμοῦ καὶ μεγαλοπρεπέστατα καὶ ἰδίᾳ τὸ δεύτερον, ὅπερ ὑψοῦται ἐν τῷ μέσῳ τῆς πρὸς τὴν λίμνην βλεπούσης ὁμωνύμου πλατείας. Ἐν τῇ ἀνωτέρῳ βιβλιοθήκῃ ὑπάρχει καὶ τμῆμα ἑλληνικῶν συγγραμμάτων, ἐν δὲ τῷ Μουσείῳ ὑπάρχει ἐκτεθειμένη ἐλαιογραφία θαυμασίας τέχνης καὶ ὑψίστης ἐμπνεύσεως τοῦ διασήμου Ἕλληνος ζωγράφου Θεοτοκοπούλου, ἥτις ἠγοράσθη ἀντὶ κολοσσιαίου ποσοῦ παρὰ τοῦ Μουσείου τῆς Μαδρίτης.

Δυτικώτερον τῆς State Street βαίνουσι ἐκ παραλλήλου ἡ Dearborn Street μὲ τὸ μεγαλοπρεπέστατον μέγαρον τῶν Ταχυδρομείων, καὶ τὸ ἐπίσης μεγαλοπρεπὲς καὶ ἐκ γρανίτου καὶ μαρμάρου μέγαρον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τοῦ Σικάγου, ὡς ἐπίσης τὸ πολυόροφον καὶ κομψὸν Unity building. Κατόπιν ἡ Clark Street μὲ τὸ μέγαρον τῶν Δικαστηρίων (Court house), ὅπερ ἐσχάτως κατεδαφισθὲν ἀνοικοδομήθη ἐκ νέου ἐκ λευκοῦ μαρμάρου καὶ εἰς ἀρχαῖον ἑλληνικὸν ρυθμόν. Ἐν τῇ ὁδῷ ταύτῃ ἀνεγείρεται ὁ Κεντρικὸς σταθμὸς τῶν σιδηροδρόμων, οἰκοδόμημα γιγάντιον καὶ μεγαλοπρεπές, ὅπερ μέλλει νὰ θεραπεύσῃ μίαν ἔλλειψιν τοῦ Σικάγου. Ἄνωθι τῆς ὁδοῦ ταύτης διέρχεται παραλλήλως ἡ Πέμπτη Λεωφόρος, ἐπίσης μὲ πανύψηλα οἰκοδομήματα ἐν οἷς τὸ μέγαρον τῆς σιδηροδρομικῆς ἑταιρίας Chicago Great Western καὶ τέλος ἄνωθι αὐτῆς κλείει τὴν Down town ὁ διαρρέων τὴν πόλιν ποταμὸς Chicago river.

* * *

Ὁ ΠΟΤΑΜΟΣ τοῦ Σικάγου μὲ τὰ μελανοπράσινα καὶ ἀκάθαρτα νερά του, διέρχεται ἤρεμος μὲν διὰ μέσου τῆς πόλεως, ἀλλ' ὁμοιάζει μὲ κοινὸν ἀχθοφόρον, ὅστις μεταφέρει διαρκῶς ἐπὶ τῆς ράχεώς του τὰς διαφόρους ἀκαθαρσίας, αἵτινες ρίπτονται ἐκ τῶν ἐπὶ τῶν ὄχθων του ἐγειρομένων διαφόρων

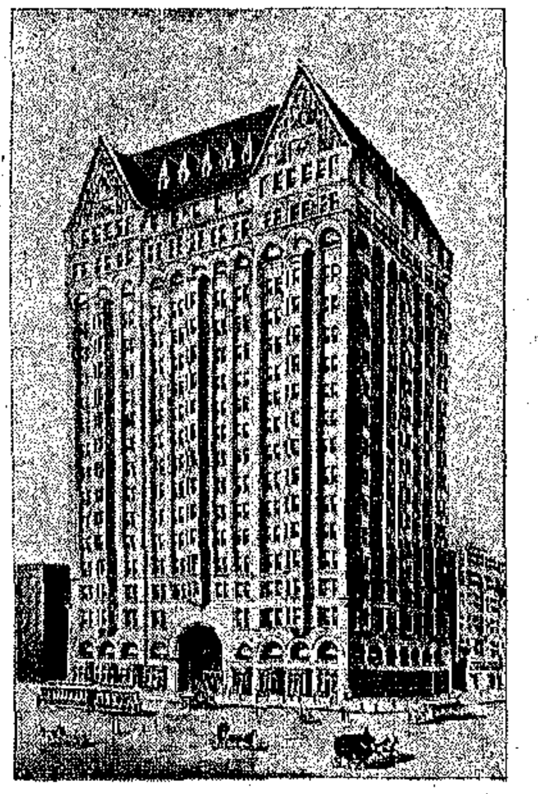

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΚΤΙΡΙΟΝ MASONIC TEMPLE

ἐργοστασίων. Ἡ θέα τοῦ ποταμοῦ τούτου δὲν ἔχει καμμίαν ἀπολύτως ποίησιν, δὲν δίδει καμμίαν ἀπολύτως ἔμπνευσιν δύναται νὰ εἴπῃ τις ὅτι καὶ οὗτος ἀνάγεται εἰς τὴν τάξιν τῶν «bussiness mann»! καὶ κυττάζει τὴν δουλειά του διαρκῶς μουτζουρωμένος ὡς μηχανοδηγὸς σιδηροδρόμου καὶ διαρκῶς ἀπησχολημένος!... Κατὰ τὸν χειμῶνα ἔχει κάποιαν γοητείαν, ὅταν μεταφέρῃ ἐπὶ τῆς ράχεώς του τοὺς δίκην μικρῶν βουνῶν ὄγκους τῶν πάγων, τοὺς ὁποίους παραλαμβάνει ἐκ τῆς λίμνης Μίτσιγκαν, ἐξ ἧς πηγάζει.

Ὅστις εἶδε τὸν Σηκουάνα μὲ τὰς γραφικὰς αὐτοῦ ὄχθας τὰς πλήρεις μεγαλοπρεπῶν μεγάρων καὶ κήπων, αἰσθάνεται κάποιαν πλῆξιν καὶ ἀπογοήτευσιν βλέπων τὸν ἀχθοφόρον τοῦτον ποταμὸν μὲ τὰς τόσον ἀπεχθεῖς τὴν ὄψιν ὄχθας του, τὰς πλήρεις ἐργοστασίων μὲ τοίχους μαύρους ἐκ τῶν καπνῶν καὶ τρισαθλίους ἐκ τοῦ χρόνου!

Τὸν ποταμὸν τοῦτον, καίτοι μικροῦ πλάτους, διαπλέουσι πελώρια ἀτμόπλοια πολλῶν χιλιάδων τόνων, ἅτινα χάρις εἰς τὰς ἀξιοθαυμάστους κινητὰς γεφύρας αὐτοῦ, αἵτινες κατὰ τὸ πλεῖστον λειτουργοῦσι κατὰ τὸ σύστημα τῆς μεγάλης γεφύρας τοῦ Ταμέσεως τοῦ Λονδίνου καὶ αἵτινες χάριν τῆς συγκοινωνίας ἁπλοῦνται εἰς πᾶσαν κάθετον πρὸς τὸν ποταμὸν ὁδὸν καὶ ἀφ' ἑτέρου χάρις εἰς τὰς πολλὰς τεχνητὰς διώρυγας τὰς συγκοινωνούσας πρὸς αὐτόν, κινοῦνται πρὸς ὅλας τὰς διευθύνσεις τῆς πόλεως ἀποβιβάζοντα, ἢ ἐπιβιβάζοντα διάφορα βιομηχανικὰ προϊόντα εἰς διάφορα μεγάλα ἐργοστάσια. Καὶ συμβαίνει ἐνῷ περιπατεῖ ὁ ξένος ἐπισκέπτης ἀμέριμνος εἰς ὁδόν τινα τοῦ Σικάγου, αἴφνης νὰ ἴδῃ εἰς τὴν καμπὴν τῆς ὁδοῦ του, ἠρέμως διερχόμενον γιγάντιον ἀτμόπλοιον, μὲ ἱστοὺς καὶ καπνοδόχους ἁμιλλωμένας πρὸς τὸ ὕψος τῶν ἑκατέρωθεν αὐτοῦ οἰκοδομῶν καὶ νὰ νομίσῃ ὅτι τὸ ἀτμόπλοιον τοῦτο ἐξῆλθεν ἁπλούστατα εἰς τὴν ξηρὰν καὶ κάμνει τὸν περίπατόν του εἰς τὰς ὁδοὺς αὐτῆς.

* * *

ΕΙΠΟΜΕΝ ὅτι τὸ Σικάγον δὲν φημίζεται ὡς καθαρὰ πόλις, ἐν τούτοις ἔχει καὶ τὰς ἀπαστραπτούσας ἐκ καθαριότητος συνοικίας του, ὡς αἴφνης ἡ τοῦ Grand Boulevard συνοικία εἶναι ὄντως ἀξία θαυμασμοῦ μὲ τοὺς καθαροτάτους καὶ ἀσφαλτοστρωμένους δρόμους της, μὲ τὰ μεγαλοπρεπῆ ἰδιωτικά της μέγαρα, τὰ ἁμιλλώμενα ὄχι πλέον τὴν πρὸς τὰ ὕψη φοράν, ἀλλ' ἁμιλλώμενα πρὸς τὴν κομψότητα καὶ πλοῦτον καὶ μὲ τὰς πυκνάς της δενδροστοιχίας. Ἐν τῇ συνοικίᾳ ταύτῃ κατοικοῦν οἱ ἑκατομμυριοῦχοι τοῦ Σικάγου. Ὑπάρχουσιν ὅμως τοιαῦται συνοικίαι πολλαὶ ἐν Σικάγῳ.

Τὰ πάρκα τοῦ Σικάγου εἶναι κάτι ἀπολαυστικὸν καὶ γοητευτικόν. Τὸ Lincoln Park εἶναι ὁ μεγαλείτερος δημόσιος κῆπος τοῦ Σικάγου καὶ ὁ πλουσιώτερος εἰς ἄνθη καὶ φυτά. Ἐνταῦθα εἶναι καὶ ὁ Ζωολογικὸς κῆπος. Ἐν αὐτῷ ὑπάρχουσιν οἱ ἀνδριάντες τοῦ Lincoln, τοῦ στρατηγοῦ Grant, τοῦ Schiller καὶ ἄλλων ἐπισήμων ἀνδρῶν. Ἐπίσης τὸ Jackson Park μὲ τὰς φυσικὰς λίμνας του καὶ τὰς καταφύτους καὶ γραφικωτάτας νησίδας, δίδει ἰδέαν τινὰ τῶν παραδεισίων κήπων. Ἐν τῷ πάρκῳ τούτῳ ἔλαβε χώραν ἡ διεθνὴς ἔκθεσις τοῦ Σικάγου ἐν ἔτει 1893, ὑπάρχει δὲ ἐν αὐτῷ καὶ τὸ Μουσεῖον τοῦ Σικάγου. Εἴς τινα δὲ κολπίσκον αὐτοῦ εὑρίσκονται ἀγκυροβολημένα καὶ τὰ λεγόμενα «Καράβια τοῦ Κολόμβου», ἱστιοφόρα πλοῖα ἱσπανικοῦ ρυθμοῦ τῆς ἐποχῆς τοῦ Κολόμβου, δι' ὧν μυθολογεῖται ὅτι ἀφίκετο ὁ Κολόμβος εἰς Ἀμερικήν.

Ἐπίσης τὸ Washington Park εἶναι γοητευτικώτατον πάρκον μὲ τὴν ἀγροτικὴν ζωὴν διακεχυμένην ἐν αὐτῷ, τὴν ὁποίαν ἐκπροσωπεύει ἀγέλη προβάτων βοσκοῦσαι ἐν αὐτῷ.

Τὸ Σικάγον ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ οὕτως πολλὰ μεγα-

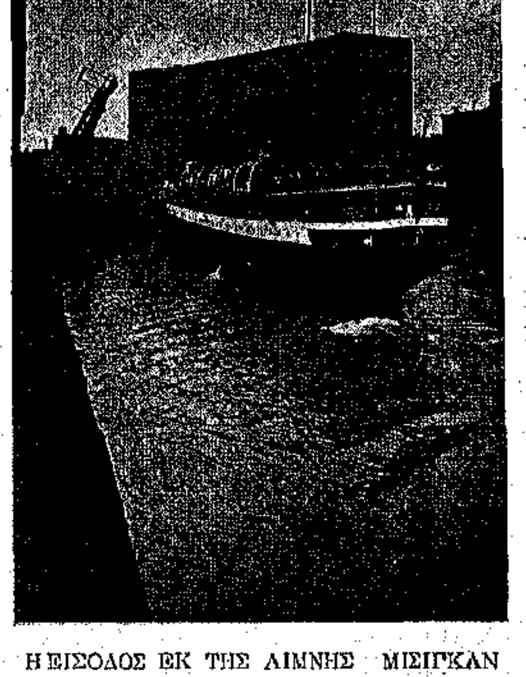

Η ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΚ ΤΗΣ ΛΙΜΝΗΣ ΜΙΣΙΓΚΑΝ ΕΙΣ ΤΟΝ CHICAGO RIVER

λοπρεπῆ οἰκοδομήματα ὡς αἴφνης τὸ ἐπὶ τῆς 56ης ὁδοῦ Πανεπιστήμιον, ὅπερ ἀποτελεῖται ἐκ τεσσάρων μεγαλοπρεπῶν μεγάρων, καὶ ὅπερ ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν γενναιοδωρίαν τοῦ βαθυπλούτου Rockefeller. Ἀλλὰ τὸ σπουδαιότερον πάντων καὶ τὸ μοναδικὸν ἐν τῷ κόσμῳ εἶναι τὸ Union Stock Yards (Σφαγεῖα). Τὰ σφαγεῖα εἶναι τὸ ἰδιαίτερον χαρακτηριστικὸν τῆς πόλεως ταύτης. Ἀλλὰ συγχρόνως τὰ σφαγεῖα δὲν ἔχουσι σπουδαιοτάτην σημασίαν μόνον διὰ τὸ Σικάγον, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς Δυτικὰς ἐν γένει πολιτείας, καθ' ὅσον αἱ Πολιτεῖαι αὗται εἶναι πᾶσαι κτηνοτροφικαὶ καὶ εἰς τὴν κτηνοτροφίαν ὀφείλουσι τὸν πλοῦτον αὐτῶν.

Τὸ Stock Yards διὰ τὸ Σικάγον εἶναι ὅ,τι τὸ Stock Exchange τῆς Νέας Ὑόρκης, δηλαδὴ τὸ πρῶτον κανονίζει τὴν γεωργικὴν καὶ κτηνοτροφικὴν ἐν γένει κίνησιν τῆς χώρας, ὅπως τὸ δεύτερον τὴν χρηματιστικὴν κίνησιν τῆς Ἀμερικῆς. Τὰ σφαγεῖα ταῦτα εὑρίσκονται ἐπὶ τῆς Halsted Street μεταξὺ τῶν ὁδῶν 41ης καὶ 43ης, περιλαμβάνοντα ἔκτασιν 200 στρεμμάτων, ἐν τοῖς ὁποίοις θυσιάζονται κατ' ἔτος κατὰ μέσον ὅρον, 4—5 ἑκατομμύρια βόες, 3—4 ἑκατομμ. πρόβατα, 9—10 ἑκατομμ. χοῖροι καὶ 100—200 χιλ. ἵπποι.

Κατὰ μέσον ὅρον καθ' ἑκάστην θυσιάζονται περὶ τὰς 50 χιλιάδας ζώων, διὰ τὴν ὑπηρεσίαν δὲ ταύτην *ἀπασχολοῦνται* περὶ τὰς 30 χιλιάδας ἐργατῶν.

Ἡ ἐργασία ἐν τῷ γιγαντιαίῳ τούτῳ ἐργοστασίῳ ἔχει κατανεμηθῆ καὶ διαρρυθμισθῆ κατὰ τοιοῦτον θαυμάσιον τρόπον, ὥστε τὸ σφάγιον, ἐνῷ εἰσέρχεται διὰ τῆς μιᾶς θύρας ζῶν ἔτι, ἐξέρχεται διὰ τῆς ἄλλης ἐντελῶς ἕτοιμον καὶ συσκευασμένον εἰς κυτία πρὸς ἀποστολὴν εἰς τὰ πέρατα τοῦ Κόσμου, διότι τὰ σφαγεῖα τοῦ Σικάγου δὲν τροφοδοτοῦν μόνον τὸ Σικάγον, ἢ κάλλιον εἰπεῖν μόνον τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, ἀλλὰ σχεδὸν εἰς ὅλα τὰ ἄκρα τοῦ κόσμου ἀποστέλλονται τὰ ἀλίπαστα αὐτοῦ. Καὶ καθ' ἑκάστην τεράστια φορτία τοιούτων παρασκευασμένων κρεάτων ἀποστέλλονται εἰς Εὐρώπην καὶ λοιπὰς Ἠπείρους. Ἡ λειτουργία ἐν γένει τοῦ τρομεροῦ τούτου ἐργοστασίου ἐνέχει κάτι τι τὸ ἐκπληκτικὸν καὶ φανταστικόν.

Τὸ σφάγιον μόλις παραλαμβάνεται, ἀναρτᾶται ἐκ τοῦ ποδὸς ἔκ τινος ἱμάντος μακροτάτου, ὅστις διέρχεται διὰ πολλῶν τμημάτων τοῦ ἐργοστασίου. Τοιουτοτρόπως δὲ ἀνηρτημένον ἀρχίζει τὸ τρομερὸν ταξείδιόν του, κατὰ τὸ ὁποῖον ἑκατοντάδες ἐργατικῶν χειρῶν καὶ ποικίλα μηχανήματα ἐπενεργοῦσιν ἐπ' αὐτοῦ, μεταβάλλοντα αὐτὸ ἐν τέλει καὶ ἐντὸς βραχυτάτου χρόνου εἰς μικρότατα τεμάχια, ἕτοιμα καὶ καταλλήλως κατανεμημένα ἐντὸς κυτίων.

Ἐπίσης περιεργοτάτη καὶ πολυσχιδὴς ἐργασία τελεῖται ἐν τῷ ἑτέρῳ τμήματι τῶν Σφαγείων τὸ Packing House. Ἐν τῷ ἐκτεταμένῳ τούτῳ διαμερίσματι παρασκευάζονται, μαγειρεύονται καὶ τοποθετοῦνται ἐντὸς κυτίων ἐκ λευκοσιδήρου, ἑρμητικῶς κεκλεισμένα τὰ οὕτω παρασκευασθέντα σφάγια. Καὶ ἐκεῖθεν παραλαμβάνονται εἰς φορτία παρὰ τῶν σιδηροδρόμων ἢ τῶν ἀτμοπλοίων. Τὸ τμῆμα τοῦτο ὁμοιάζει μὲ ἀπέραντον μαγειρεῖον καθόσον ἐν αὐτῷ μαγειρεύονται τὰ παρεσκευασμένα φαγητὰ (conserves), καὶ τούτων πολλάκις ἡ κνῖσσα διαχέεται ἀνὰ πᾶσαν τὴν πόλιν. Τὰ Σφαγεῖα τοῦ Σικάγου δίδουσι πρόσοδον κατὰ μέσον ὅρον 250 ἑκατομμύρια δολλάρια ἐτησίως. Ἀλλ' ὅμως παρ' ὅλας τὰς τελειότητας τῶν μηχανημάτων καὶ τῶν καθημερινῶς ἔτι τελειοποιουμένων, μία ἀνυπόφορος καὶ ἀποπνικτικὴ κακοσμία ἀναδίδεται ἐκεῖθεν καὶ ἰδίᾳ κατὰ τὰς θερμὰς ἡμέρας τοῦ θέρους, ὅτε διὰ τὰς πέριξ συνοικίας εἶναι ὄντως μαρτυρικὴ καὶ ἀπελπιστική, καὶ ἰδίως διὰ τοὺς ξένους, διότι οἱ ἐντόπιοι ἔχουσι πλέον τόσον προσοικειωθῆ μὲ τὴν φοβερὰν αὐτὴν βρώμαν, ὥστε ἐὰν ποτε αἰφνιδίως παύσῃ ὑφισταμένη αὐτή, θὰ νομίζουν, ὅτι κάτι τι τοὺς λείπει. Εἶναι στιγμαὶ ἰδίως κατὰ τὰς καλοκαιρινὰς μεσημβρίας, κατὰ τὰς ὁποίας θὰ ἴδῃ τοὺς ἐπιβάτας τῶν πέριξ τῆς συνοικίας ταύτης διερχομένων κάρρων, κρατοῦντας τὰ ρινόμακτρά των ἐπὶ τῶν ρινῶν των, διὰ νὰ σωθοῦν ἀπὸ τὴν δυσωδίαν αὐτήν.

Ἐὰν ἐγνώριζον τοῦτο οἱ Ἀθηναῖοι, βεβαίως θὰ παρηγοροῦντο μεγάλως διὰ τὴν βρώμαν τῶν σφαγείων των, ἡ ὁποία ὠχριᾷ τελείως πρὸ τῆς βρώμας τῶν Σικαγινῶν Σφαγείων.

* * *

ΑΛΛΟΣ ἐπίσης τεράστιος ἐμπορικὸς κλάδος τοῦ Σικάγου εἶναι αἱ ἀποθῆκαι τῶν Σιτηρῶν, αἵτινες ἐκτείνονται κατὰ μῆκος τῶν ὀχθῶν τοῦ ποταμοῦ, καὶ αἵτινες δύνανται νὰ περιλάβωσι περὶ τὰ δέκα ἑκατομμύρια λιτρῶν σίτου.

Ἓν ἐπίσης ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων ἱδρυμάτων τοῦ Σικάγου εἶναι τὸ Hall House. Τὸ ἵδρυμα τοῦτο κεῖται εἰς τὸ κέντρον τῆς ἀχανοῦς πόλεως καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Halsted, καταλαμβάνει δὲ ἓν ὁλόκληρον τετράγωνον, περιλαμβάνον πλείστας αἰθούσας, βιβλιοθήκην καὶ θέατρον. Τὸ Hall House ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν φιλάνθρωπον καὶ εὐγενεστάτην δέσποιναν τοῦ Σικάγου Miss J. Adams. Χρησιμεύει δὲ τρόπον τινὰ ὡς ξενών, ἐν τῷ ὁποίῳ φιλοξενεῖται πᾶν εὐγενές, πᾶν καλλιτεχνικόν, πᾶν τέλος, ἀποβλέπον εἰς τὴν διαπαιδαγώγησιν, μόρφωσιν καὶ πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ λαοῦ. Εἶναι δηλαδὴ τὸ Σχολεῖον τοῦ Λαοῦ, ἀλλὰ τοῦ λαοῦ ἐκείνου, τοῦ ἔχοντος περισσοτέραν ἀνάγκην τῆς τοιαύτης πνευματικῆς τροφῆς τοῦ μετανάστου. Τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο εἶναι ἀκριβῶς ἓν παμμέγιστον Σχολεῖον, ἐν τῷ ὁποίῳ δύνανται νὰ διδάσκωνται ἐκτὸς τῆς ἀγγλικῆς γλώσσης καὶ πλεῖστα προσέτι ἐγκυκλοπαιδικὰ μαθήματα, οἱ ἐργατικοὶ ἐκεῖνοι, αἵτινες ὡς ἐκ τῶν συνθηκῶν, ὑφ' οὓς διάγουσι, δὲν ἔχουσι τὸν καιρὸν νὰ ἀσχοληθῶσιν ἀφ' ἑαυτῶν.

Τὸ ἵδρυμα τοῦτο εἶναι ὄντως εὐεργετικώτατον, διότι ἐν ταὐτῷ χρησιμεύει καὶ ὡς μέσον ἀδελφοποιήσεως καὶ συμπνοίας διαφόρων ξένων πρὸς ἀλλήλους λαῶν, καθόσον ἐν αὐτῷ φιλοξενοῦνται διάφοροι πνευματικοὶ ἢ καλλιτεχνικοὶ Σύλλογοι διαφόρων Κοινοτήτων, τῶν ὁποίων τὰ μέλη εὑρίσκονται ἐν διαρκεῖ συγχρωτισμῷ, καὶ ἐν τῷ ὁποίῳ δύναταί νὰ εἴπῃ τις ὅτι ἐφαρμόζεται τὸ χριστιανικώτατον «οὐκ ἔνι Ἕλλην, οὐδὲ βάρβαρος, οὐδὲ Ἰουδαῖος κτλ». Ἐν τῷ Hall House φιλοξενεῖται ἤδη ὁ Σύλλογος τῆς «Διαπλάσεως τῶν Ἑλλήνων Ἐφήβων», τὸν ὁποῖον μάλιστα διὰ μεγίστης στοργῆς καὶ συμπαθείας περιβάλλει ἡ εὐγενὴς κυρία Adams, καὶ τοῦ ὁποίου τὰ γυμνάσια τοῦ λόγου παρακολουθεῖ μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος.

* * *

ΤΗΝ πόλιν κατὰ τὸ μέσον ἀκριβῶς, ἐκ νότου πρὸς βορρᾶν διασχίζει ἡ Halsted Street. Ἡ ὁδὸς αὕτη μετὰ τὴν Western Avenue θεωρεῖται ὡς μία τῶν μᾶλλον ἐκτεταμένων ὁδῶν τοῦ Σικάγου. Ἡ ὁδὸς αὕτη ἔχει σπουδαῖόν τινα λόγον νὰ εἶναι γνωστὴ καθ' ὅσον ἐν αὐτῇ ἔχουσι συγκεντρωθῆ πλεῖσται *τῶν ξένων φυλῶν*. Ἕλληνες, Ἰταλοί, Γάλλοι, Ρῶσσοι, Πολωνοί, Ἑβραῖοι κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ καὶ ἔχουσι τὰ καταστήματα αὐτῶν. Ἐν αὐτῇ μάλιστα ὑπάρχει τμῆμα ὁλόκληρον μεταξὺ τῶν ὁδῶν Χάρρισον καὶ 12ης, ἐν τῷ ὁποίῳ εὑρίσκονται τὰ ἑλληνικὰ καταστήματα, μὲ ἑλληνικὰς ἐπιγραφάς, καὶ ἐν γένει ἤθη καὶ ἔθιμα ἑλληνικώτατα. Αἴφνης Καφφενεῖον μὲ ἀργιλὲ γιαβάσικον, μὲ καφὲ βαρὺν γλυκύν, μὲ πρέφα, μὲ κοντσίνα καὶ μὲ ἀτελεύτητον πολιτικὴν συζήτησιν, παντοπωλεῖα μὲ ταραμά, ἐληές, σαρδέλαις καὶ πάντα τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν ἑλλ. κουζίναν. Διερχόμενος ὁ ἐπισκέπτης ἐκεῖθεν νομίζει ἀκριβῶς ὅτι διέρχεται τὸ κέντρον ἐπαρχιακῆς τινος πόλεως τῆς Ἑλλάδος.

Η ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ ΤΟΥ ΣΙΚΑΓΟΥ STATE ST.

* * *

ΜΙΑ ἐπίσης ἀπὸ τὰς μᾶλλον θορυβώδεις καὶ μᾶλλον ἐμπορικὰς ὁδοὺς τοῦ Σικάγου εἶναι ἡ South Water Street, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐκτελεῖται ἡ χονδρικὴ πώλησις φρούτων, καὶ ἐκ τῆς ὁποίας προμηθεύονται πάντες οἱ φρουτοπῶλαι τοῦ Σικάγου καὶ τῶν περιχώρων τὸ ἐμπόρευμά των. Ἐν τῇ ὁδῷ ταύτῃ, ἰδίως κατὰ τὰς πρωϊνὰς ὥρας, ἡ διάβασις εἶναι σχεδὸν ἀδύνατος ὡς ἐκ τῆς πληθύος τῶν συναλλασσομένων. Ἡ ἐμπορικὴ κίνησις τοῦ Σικάγου ἀνέρχεται ἐτησίως εἰς ἕνα καὶ ἥμισυ δισεκατομμύριον δολλαρίων, ἡ δὲ βιομηχανικὴ αὐτοῦ εἰς ἐννεακοσίας χιλιάδας. Ἡ βιομηχανία εἶναι ἀληθές, ὅτι ἀντιπροσωπεύεται καθ' ὅλους τοὺς κλάδους.

Τὸ Σικάγον δι' ἕνα ξένον, ὅστις εἶδεν ἄλλας εὐρωπαϊκὰς πόλεις, εἶναι ἴσως ὄχι τόσον εὐχάριστος διαμονή, μολονότι ἔχει καὶ τοῦτο τὰς τέρψεις του καὶ τὰς ἀπολαύσεις του ὡς πόλις. Ἐν τούτοις οἱ Σικαγηνοὶ κολακεύονται καὶ ὑπερηφανεύονται διὰ τὴν πόλιν των, ὅσοι μάλιστα ἐπισκέπτονται τὴν Νέαν Ὑόρκην ἢ ἄλλας εὐρωπαϊκὰς πόλεις, ἐπανέρχονται εἰς τὸ Σικάγον μὲ τὴν πεποίθησιν, ὅτι οὐδαμοῦ ὑπάρχει ἄλλη πόλις ὁμοιάζουσα πρὸς τὸ μεγαλεῖον, τὸν πλοῦτον καὶ τὴν ἔκτασιν μὲ τὴν πόλιν των.

Ἐκεῖνο ὅμως ὅπερ ὀφείλει τις νὰ ὁμολογήσῃ,

ΤΑ ΠΕΡΙΦΗΜΑ ΣΦΑΓΕΙΑ ΤΟΥ ΣΙΚΑΓΟΥ

εἶναι, ὅτι πραγματικῶς εἰς οὐδὲν ἄλλο μέρος τοῦ Κόσμου ὑπάρχει, τὸ τελειότατον σύστημα τῶν *ἠλεκτρικῶν τροχιοδρόμων του, (electric cars), οἵτινες* εἶναι ὄντως ταχύτατοι, ἀναπαυτικώτατοι καὶ τελέστατοι, ὡς ἐπίσης ἡ σκαιότης μεθ' ἧς συμπεριφέρονται οἱ ὑπάλληλοι τῶν τροχιοδρόμων τούτων, *ἐνθυμίζοντες πολλάκις τοὺς κλεινοὺς Ἀθηναίους* συναδέλφους των.

Η ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΟΔΟΣ ΤΟΥ ΣΙΚΑΓΟΥ SOUTH WATER ST.

Η ΤΑΧΥΤΕΡΑ ΘΑΛΑΜΗΓΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ἡ ταχυτέρα θαλαμηγὸς τοῦ κόσμου ἀνήκει εἰς τὸν Ἀμερικανὸν Κροῖσον M. Borden, τὸν ὁποῖον *κομίζει καθ' ἑκάστην πρωΐαν τοῦ θέρους* ἐξ Atlantic Highlands εἰς Νέαν Ὑόρκην εἰς διάστημα ὀλίγων λεπτῶν. Ἔχει μῆκος 113 ποδῶν καὶ ἐστοίχισεν ἡ *ναυπήγησίς της* 100,000 δολλαρίων, διανύει δέ, ὅταν πλέῃ ὁλοταχῶς, ἓν μίλιον εἰς διάστημα 1.45' λεπτοῦ, ἤτοι 39.10' *μίλια εἰς μίαν ὥραν.*

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΠΟ 30,000 ΤΕΜΑΧΙΑ ΞΥΛΩΝ

Εἰς ἓν ξυλουργεῖον τῆς πόλεως Cedar Rapids τῆς Ἀϊόας κατασκευάζεται διὰ τὴν Μασονικὴν Βιβλιοθήκην μία τράπεζα, ἡ ὁποία θὰ ἀποτελεσθῇ ἀπὸ 30,000 τεμάχια ξύλων, τὰ πλεῖστα τῶν ὁποίων θὰ εἶνε ἱστορικά. Ἓν τεμάχιον προέρχεται ἀπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ Ἀβραὰμ Λίγκολν, ἕτερον ἀπὸ τὸ θωρηκτὸν «Μαίν», ἄλλο ἀπὸ τὸ παλαιὸν πολεμικὸν πλοῖον «Σύνταγμα» καὶ οὕτω καθεξῆς.

ΠΑΤΡΙΔΑ

Ξένε, ποῦ μόνος κ' ἔρημος
σὲ κρύες χῶρες τρέχεις.
Γιὰ πές μου πόθεν ἔρχεσαι,
πατρίδα σου ποιὰν ἔχεις;
— Τὴ μακρυνὴ πατρίδα μου
πάντα ποθῶ στὰ ξένα.
Ἐκεῖ τὰ χρόνια τῆς ζωῆς
περνοῦν εὐλογημένα.
Ἐκεῖ κι' ὁ θάνατος γλυκύς,
κι' ὅταν κανεὶς πεθάνῃ,
Ἔχει στὸ μνῆμά του σταυρό,
καντῆλι καὶ λιβάνι.

Στ' ἀγαπημένο μου χωριὸ
πάντα χαρὲς καὶ γέλια.
Στάλωνια τραγουδιῶν φωνές,
ξεφάντωμα στάμπελια,
Κι' ὅταν χόρευ' ἡ λεβεντιὰ
τῆς Πασχαλιᾶς τὴ 'μέρα
Βροντοκοπᾷ τὸ τύμπανο
καὶ κελαϊδ' ἡ φλογέρα.

Στὴ μακρυνὴ πατρίδα μου
ἔχει εὐωδιὰ καὶ χάρι
τὸ ταπεινότερο δενδρί,
τὸ πειὸ χλωμὸ χορτάρι.
Στοὺς κλώνους τῆς ἀμυγδαλιᾶς
σμίγουν ἀνθοὶ καὶ χιόνια
Καὶ φέρνουνε τὴν Ἄνοιξι
γοργὰ τὰ χελιδόνια.

Στῶν μαγεμένων της βουνῶν
τὰ μαρμαρένια πλάγια
Γλυκολαλοῦνε πέρδικες
καὶ κλαίει ἡ κουκουβάγια.
Ἡ ἀσημένια θάλασσα
μ' ἀφροὺς τὴν περιζώνει
Κι' ὁ οὐρανὸς μὲ τ' ἄστρα του
τὴ χρυσοστεφανώνει.

Τὴ μακρυνὴ πατρίδα μου
πρὶν βάρβαρος σκλαβώσῃ
Τὴ δόξαζ', ἡ παλληκαριά,
τὴ φώτιζεν ἡ γνῶσι,
Μὰ πάλι ἀπὸ τὴ μαύρη της
τὴ γῆ τὴ ματωμένη
Πετάχτηκ' ἡ Ἐλευθεριὰ
σὰν πρῶτ' ἀνδρειωμένη.

— Φτάνει !... Τὴ χώρα ποῦ μοῦ λὲς
τὴ γνώρισα, τὴν εἶδα !
Τὴ μακρυνὴ πατρίδα σου
ἔχω κ' ἐγὼ πατρίδα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ

Η ΠΡΩΤΗ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΙΣΛΑΜΙΣΜΟΥ

Ο ΜΩΑΜΕΘ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ

ΕΙΣ ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ ὑψιφανεῖς καὶ πολυ πράγμονες Νεότουρκοι ὀνειρεύονται ὑπὸ τὸν μειδιῶντα οὐρανὸν τῆς Ἀνατολῆς τὸν γενικὸν ἐκτουρκισμὸν τῆς Αὐτοκρατορίας διὰ τῆς καταπιέσεως καὶ ἐξουθενώσεως ὅλων τῶν ἀλλογενῶν καὶ ἀλλοθρήσκων στοιχείων, διὰ τῆς καταργήσεως πάσης γλώσσης πλὴν τῆς Τουρκικῆς, τοῦ περιορισμοῦ τῶν θρησκευτικῶν ἐλευθεριῶν τῶν ἄλλων ἐθνικοτήτων καὶ τῆς καταπνίξεως καὶ ἐξαλείψεως παντὸς ἴχνους φυλετικῆς διακρίσεως καὶ ἐθνικῆς συνειδήσεως, δὲν θεωροῦμεν ἄσκοπον νὰ παραθέσωμεν ἐνταῦθα τὴν κατωτέρω ἐπιστολὴν τοῦ ἱδρυτοῦ τοῦ Ἰσλὰμ καὶ προφήτου τῶν Μουσουλμάνων Μωάμεθ τοῦ Α'., δεῖγμα τρανὸν τοῦ θράσους τοῦ χαρακτηρίζοντος ἀπὸ τῆς πρώτης ἐμφανίσεώς των τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ Ἰσλάμ, τοὺς ὁποίους ἐξήμεσαν εἰς τὴν Εὐρώπην αἱ ἔρημοι τοῦ Τουρκεστάν.

Τὸν Μωάμεθ ἐκάλυψε πρὸ αἰώνων τὸ φλέγον χῶμα τῆς Ἀραβίας, καὶ τὸν τελευταῖον ἀπεριόριστον χαλίφην του περιώρισαν ἐντὸς τῶν τοίχων ἀσήμου βίλλας τῆς Θεσσαλονίκης οἱ ὑπέρμαχοι τῆς ἐλευθερίας καὶ ὅλων τῶν παρεπομένων αὐτῆς, ἐν ὀνόματι τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ. Εἶναι ὅμως ἀναντίρρητον ὅτι αἱ πολιτικαὶ καὶ θρησκευτικαὶ ἀρχαὶ τοῦ πρώτου, οἱ πόθοι του, τὸ κατὰ τῶν ἀλλοθρήσκων μῖσός του καὶ τὸ θράσος του, ὡς καὶ αἱ μέθοδοι τοῦ δευτέρου, ἀποτελοῦσι τὰ ἠθικὰ κεφάλαια μὲ τὰ ὁποῖα ἐν πλήρει εἰκοστῷ αἰῶνι καὶ ὑπὸ τὰ ὄμματα τῆς πεπολιτισμένης Εὐρώπης προέβησαν εἰς τὸ μέσον οἱ Νεότουρκοι καὶ ἐπιχειροῦσι τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας. Ἀντὶ τοῦ ἐξημερωτικοῦ Χριστιανισμοῦ, ποθοῦσι νὰ ἴδωσιν ἐξαπλούμενον καὶ καταλαμβάνοντα πᾶσαν γωνίαν τῆς αὐτοκρατορίας τὸν Μωαμεθανισμόν· τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ παίδευσιν θέλουσι νὰ ἀντικαταστήσωσι μὲ τὴν Τουρκικὴν—μὲ τοὺς μύθους καὶ τὰ ῥητὰ τοῦ Ναστρεδδὶν Χότζα καὶ μὲ τὰ φῶτα τὰ ὁποῖα μᾶς ἔφεραν ἀπὸ τὸ Τουρκεστάν· τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη τῶν ἄλλων ἐθνῶν ἐπιθυμοῦσι ν' ἀντικαταστήσωσι μὲ τὰ Τουρκικὰ ἰδεώδη— μὲ τὴν χλιδὴν καὶ ἀκολασίαν τῶν χαρεμίων, μὲ τὸν βανδαλισμὸν τῆς φυλῆς των, μὲ τὴν δίψαν τοῦ αἵματος, μὲ τὴν διοίκησιν τοῦ μπαξὶς καὶ μὲ τὴν ἀνατολικὴν ἀδράνειαν καὶ ἀβελτηρίαν. Ἰδοὺ λοιπὸν ὅτι ὁ γράψας τὴν κατωτέρω ἐπιστολὴν προφήτης ἀνέζησεν εἰς τὰς καρδίας των, εἰς τὰς ὁποίας ἐπίσης ἔχει ἐστημένον ὄρθιον καὶ ἀκλόνιστον τὸν θρόνον του ὁ ἔκπτωτος Χαμίτ, ὁ ὁποῖος, παρὰ τὰς περὶ τοῦ ἐναντίου διαδόσεις, ὄχι μόνον ζῇ ἀλλὰ καὶ βασιλεύει.

ΗΡΑΚΛΕΙΟΣ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ
(575-641 μ.Χ.)

* * *

Ἡ ἐπιστολὴ ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ Μωάμεθ πρὸς τὸν τότε Αὐτοκράτορα τοῦ Βυζαντίου Ἡράκλειον, τοῦ ὁποίου τὰς πολεμικὰς δάφνας καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς ἀρχῆς ἐζήλωσε τὸ τέκνον τῆς Ἀραβικῆς ἐρήμου. Κομιστὴς τῆς ἐπιστολῆς ἦτο ὁ Δοχίας, Ἄραψ μὲν τὸ γένος, ἀνὴρ δὲ πρᾶος καὶ συμβιβαστικός. Ὁ διερμηνεὺς τῆς Βυζαντινῆς Αὐλῆς μετέφρασεν ὡς ἑξῆς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Μωάμεθ.

«Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμονος καὶ πολυελέου Θεοῦ, Μωάμεθ, υἱὸς Ἀβδαλάχ, ἀπόστολος Θεοῦ, Ἡρακλείῳ, αὐτοκράτορι Ρωμαίων, χαίρειν—

«Εἰρήνη τοῖς πορευομένοις ἐν ὁδῷ πίστεως ἀληθινῆς! Βασιλεῦ! Δέχθητι τὸν Ἰσλαμισμόν. Πρὸς Θεοῦ, ἀσπάσθητι αὐτόν. Γενοῦ Μουσουλμάνος. Ὅτι διπλοῦν τὸν μισθὸν ἕξεις παρὰ Θεῷ. Ἄλλως, ἔνοχος εἰδωλολατρείας παρουσιασθήσῃ ποτὲ εἰς τὸ φοβερὸν κριτήριον. Ὑμεῖς δέ, Χριστιανοί, δεῦτε, παύσωμεν τὰς ἀμοιβαίας διχονοίας. Μὴ πιστεύσωμεν, ἢ εἰς τὸν ἕνα καὶ μόνον Θεόν. Αὐτὸς γὰρ μόνος Κύριος, καὶ ἄλλον Θεὸν ὅμοιον ἑαυτοῦ οὐκ ἔχει. Καὶ εἰ μὴ δεχθῆτε τὸ δόγμα τὸ ἀληθινόν, τοῦτο γοῦν ὁμολογήσατε, ὡς ἡμεῖς ἐσμὲν οἱ ἀληθινοὶ πιστοί».

* *

Ὁ διαπρεσβευθεὶς πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Ἡράκλειον Ἄραψ ἀνήγγειλεν εἰς τὸν κύριόν του ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ τῶν Ρωμαίων ἠκροάσθη προσεκτικῶς τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐπιστολῆς, ἐπέθηκεν αὐτὴν ἐπὶ προσκεφαλαίου, (τοῦθ' ὅπερ ἔσωσε, κατὰ τὸν Ἄραβα, αὐτὸν καὶ τὸ γένος αὐτοῦ), εἶτα δέ, στραφεὶς πρὸς τὸν Δοχίαν, συνδιελέχθη εὐμενῶς, καὶ ἐπὶ τέλους ἀπέπεμψεν αὐτὸν φιλοπεποιημένον μετὰ δώρων πλουσιωτάτων.

Πρὶν ὁ Μωάμεθ ἀποστείλῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν τὸν Δοχίαν μετὰ τῆς ἀνωτέρω ἐπιστολῆς, εἶχεν ἀποστείλῃ πρεσβείαν πρὸς τὸν Χοσρόην τῆς Περσίας. Ὁ Χοσρόης διέταξε τὸν διερμηνέα του νὰ ἀναγνώσῃ τὸ ἔγγραφον, ἀκούσας ὅμως ὅτι, παρὰ πᾶσαν Ἀσιατικὴν ἐθιμοταξίαν, Μωάμεθ τις, ἀπόστολος Θεοῦ, ἀφελῶς τε καὶ ἀπερίσσως προσηγόρευε Χοσρόην τὸν Περσάρχην, ἥρπαξε τὸ γράμμα ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ διερμηνέως καὶ ἐξέσχισεν αὐτό.

Οἱ διασώσαντες τὸ κείμενον τῆς πρὸς τὸν Ἡράκλειον ἐπιστολῆς Βυζαντινοὶ χρονογράφοι ἀναφέρουσιν ἐπίσης ὅτι ὁ Μωάμεθ ἀπέστειλε παρομοίαν πρεσβείαν μετ' ἐπιστολῆς καὶ εἰς τὸν ἐν ὀνόματι τοῦ Βυζαντινοῦ Αὐτοκράτορος ἄρχοντα τῆς Αἰγύπτου. Καὶ οὗτος ὅμως ἠρκέσθη εἰς τὸ νὰ ἀκούσῃ μετὰ προσοχῆς τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἐγγράφου καὶ νὰ ἀποπέμψῃ φιλοπεποιημένην τὴν πρεσβείαν, ἐνῷ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀβυσσηνίας, πρὸς τὸν ὁποῖον, φαίνεται, ὁ Μωάμεθ ἔγραψε μὲ ἐντονώτερον καὶ ἀπειλητικώτερον ὕφος, ἔσπευσε νὰ ἀσπασθῇ τὸν Ἰσλαμισμόν.

Ω ΑΥΤΗ Η ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΓΛΩΣΣΑ!

ΑΝ ΟΣΑ λέγονται περὶ τῶν γυναικῶν ἦτο δυνατὸν νὰ εἶναι, ὡς πιστεύομεν ἡμεῖς, ψευδῆ καὶ συκοφαντικά, ὡρισμένως τὸ μαρτυρολόγιον θὰ ηὐξάνετο κατὰ τόσα ὀνόματα ὅσαι γυναῖκες, ὡραῖαι ἢ ἄσχημαι, νέαι ἢ γραῖαι, ὑπάρχουσιν εἰς τὸν κόσμον. Τόσον πολλὰ εἶναι τὰ κατὰ τοῦ ὡραίου φύλου καταμαρτυρούμενα καὶ τόσον γενικὸς καὶ ἀνεξαίρετος εἶναι ὁ περὶ γυναικῶν ἀδίκως παραδεδεγμένος κανών.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον συχνότερον καὶ παρὰ περισσοτέρων ἐπιρρίπτεται κατὰ τῶν ἀπογόνων τῆς Εὔας εἶναι ὅτι δὲν ἐφευρέθη ἀκόμη ῥαπτομηχανὴ τόσον ταχύστροφος, ὥστε νὰ καταρρίψῃ τὸ ῥεκὸρ τῆς ταχύτητος τῆς γυναικείας γλώσσης. Συνημμένως μετὰ τῆς συκοφαντίας ταύτης λέγεται καὶ μία ἄλλη, ἐξ ἴσου ἄδικος, ὅτι δηλαδὴ τὰ ἐξερχόμενα ἐκ τοῦ στόματος τῆς γυναικὸς εἶναι καὶ τοῦ ἀέρος ἀερωδέστερα. Τοὺς συκοφάντας τοῦ ὡραίου φύλου ὑπερέβη κατὰ τὴν μοχθηρίαν εἷς Ἀμερικανὸς κοινωνιολόγος, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν κακοήθη ὑπομονὴν νὰ παρακολουθῇ ἐπὶ μῆνας διαφόρους κυρίας ἢ νὰ ὠτακουστῇ εἰς τὰ σαλόνια καὶ τὰ κάρα καὶ νὰ κρατῇ στενογραφημένα πρακτικὰ τῶν διαλόγων του.

Ἰδοὺ εἷς ἐκ τῶν διαλόγων τῆς συλλογῆς του, ἀνταλλαγεὶς μεταξὺ δύο κυριῶν εἰς διάστημα 45 1)2 δευτερολέπτων, καθ' ἣν ὥραν ἡ μὲν μία ἐξήρχετο τοῦ κάρου, ἡ δὲ ἄλλη ἡτοιμάζετο νὰ εἰσέλθῃ.

— Μπᾶ, εἶσθε σεῖς, ἀγαπητή μου Μ.; Καλημέρα σας, πῶς εἶσθε; πῶς τόσον ἐνωρὶς ἔξω; πῶς εἶναι τὸ καινούργιο σπίτι σας; Ὦ! νὰ ἠξεύρατε τί ἔπαθα τὴν περασμένην Κυριακήν! Ἔφυγεν ἡ ὑπηρέτρια χωρὶς νὰ μὲ εἰδοποιήσῃ καὶ ἔμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν σπίτι νὰ φυλάγω τὸ παιδί. Ἀλήθεια, τί γίνεται ἡ θεία σας κ. Κ.......;

(Ἡ ἄλλη ἀρχίζουσα εὐθὺς ἀπὸ τὸ «καλημέρα σας» τῆς πρώτης).

—Ὦ καλημέρα σας· πόσο χαίρω ποῦ σᾶς βλέπω, ἀγαπητή μου Ρ...! (Ἀποκρινομένη εἰς τὰς ἐρωτήσεις καὶ παρεμβάλλουσα ἄλλας ἰδικάς της). Πολὺ καλά, εὐχαριστῶ· πῶς εἶσθε σεῖς; θέλω νὰ ἀρχίσω ἀπὸ ἐνωρὶς διὰ νὰ προφθάσω. Ἔχω ἑπτὰ ἐπισκέψεις νὰ κάμω ἕως τὰς 10. Πῶς εἶναι ὁ κ. Β....; Τί γίνεται τὸ μικρό; Ὦ πόσο λυποῦμαι διὰ τὸ πάθημά σας! Πῶς τὰ περάσατε ἀπὸ τὴν τελευταίαν φορὰν ποῦ σᾶς εἶδα;

— Ἀρκετὰ καλά. Πῶς τὰ περάσατε σεῖς,

—Πολὺ ὡραῖα εὐχαριστῶ. Ὡραῖος καιρὸς σήμερον.

— Μάλιστα, πολὺ εὐχάριστος. Χθὲς ὅμως εἴχαμε βροχήν.

— Εἶναι ὅλη ἡ οἰκογένειά σας καλά;

— Ἀρκετὰ καλά· εὐχαριστῶ. Πῶς εἶναι ἡ ἰδική σας;

— Πολὺ καλά· καθημέραν ὁμιλοῦμεν διὰ σᾶς.

— Εἴδατε τὴν κ. Α...

— Ὄχι, ἀλλὰ εἶδα τὴν κ. Σ.....

— Ὄχι δὰ! εἶναι καλά; (Τὸ κάρον ἐκκινεῖ).

— Πολὺ καλά, πιστεύω.

— Πότε θὰ ἔλθετε νὰ μᾶς ἰδῆτε; τόσον ἀκριβοθώρητη!

— Εὐχαριστῶ, θὰ ἔλθω τὴν Παρασκευήν, ἀλλὰ σεῖς μᾶς ἔρχεσθε τὸ χρόνο μιὰ φορά.

—Μὴ μοῦ τὸ λέγετε δὰ αὐτό

(Ἡ ἄλλη κάμνει σημεῖον διὰ τῆς χειρὸς ὅτι δὲν τὴν ἤκουσε καὶ λήγει ὁ διάλογος).

Η ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

ΠΩΣ ΑΝΑΖΗ Ο ΜΕΣΑΙΩΝ

ΠΡΟ ΟΛΙΓΩΝ ἑβδομάδων μετὰ τῆς συνήθους εἰς τὴν περίστασιν πομπῆς ἔγινε τὸ ἄνοιγμα τῶν Ἀγγλικῶν Βουλῶν.

Θὰ ἦτο πολὺ δύσκολον ἐν τούτοις νὰ δοθῇ μία λεπτομερὴς καὶ πιστὴ περιγραφὴ τῆς διεξοδικῶς ὅσον καὶ ἀρχαιοπρεποῦς τελετῆς, ἥτις συνοδεύει πάντοτε τὸ ἄνοιγμα τοῦ ἀρχαιοτέρου κοινοβουλίου τοῦ κόσμου. Οἱ πρακτικώτατοι εἰς ὅλα τὰ ἄλλα ζητήματα Ἄγγλοι προκειμένου περὶ τύπων ὡρισμένων τελετῶν ἀρρήκτως συνδεδεμένων μὲ τοὺς θεσμοὺς τοῦ παλαιοῦ των συνταγματικοῦ βίου δὲν ἀπεμακρύνθησαν οὔτε κατὰ ἓν βῆμα ἀπὸ τὰ μεσαιωνικὰ πρωτόκολλα. Καὶ οὕτω εἰς πᾶσαν ἐπίσημον εὐκαιρίαν ἀνοίγματος Βουλῆς, ἐγκαταστάσεως τοῦ Λόρδου Δημάρχου ἀνταλλαγῆς ἐπισκέψεων μεταξὺ τοῦ Στέμματος τῶν ἐθνικῶν ἀντιπροσώπων καὶ τῶν Δημοτικῶν ἀρχόντων, παρουσιάζονται αἱ περίεργοι καὶ ἰδιόρρυθμοι ἐκεῖναι πομπαὶ τὰς ὁποίας βλέπομεν ἀποθανατισθείσας εἰς τὰ ἔργα τῶν ζωγράφων τοῦ Μεσαιῶνος καὶ τῆς Ἀναγεννήσεως.

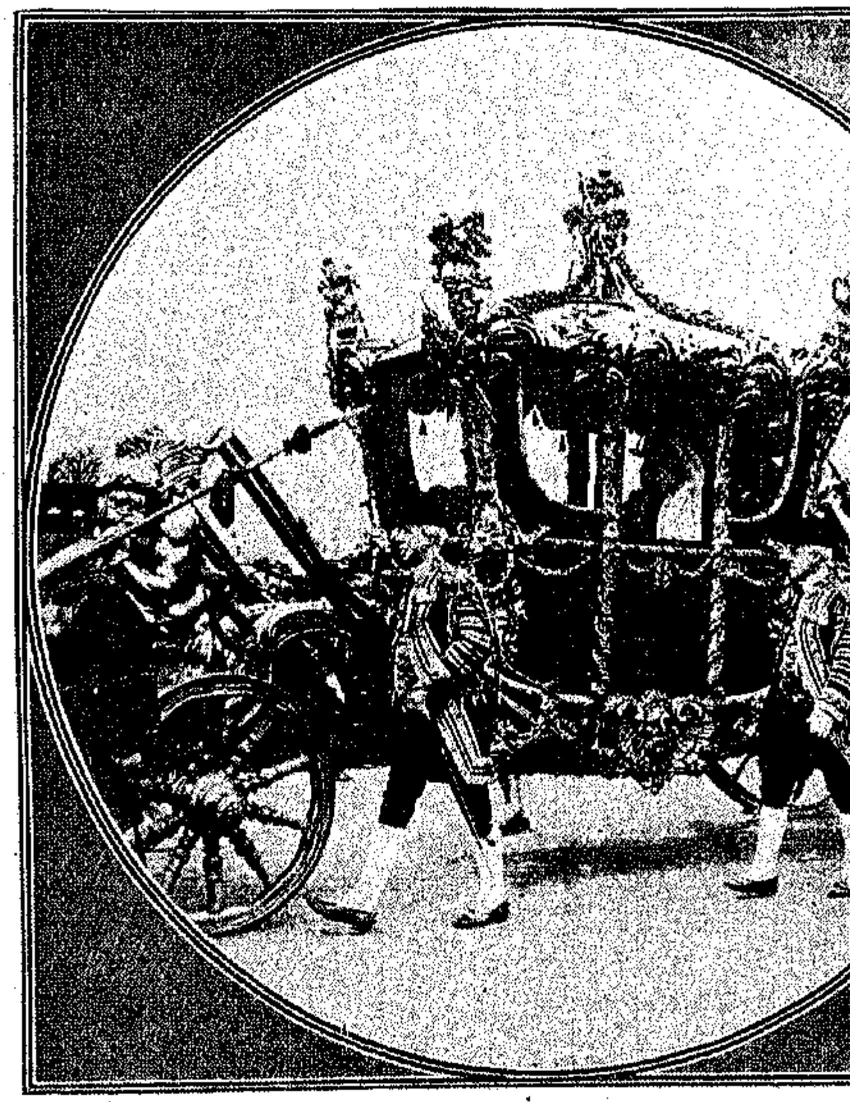

Η ΧΡΥΣΗ ΑΜΑΞΑ ΤΟΥ ΣΤΕΜΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

Οἱ διάφοροι βαθμοῦχοι καὶ τιτλοῦχοι τῆς γηραιᾶς Ἀγγλίας εἰς τὴν περίστασιν ταύτην περιβάλλονται τὰς στολὰς καὶ φέρουσι τὰ ἐμβλήματα, τὰ ὁποῖα ἔφεραν καὶ οἱ πρὸ τριῶν αἰώνων συνάδελφοί των. Λευκαὶ περροῦκαι καὶ μανδύαι ποδήρεις, καὶ ἐνδυμασίαι χρυσοπάρυφοι μὲ συμβολισμοὺς τῆς περασμένης ἐποχῆς κάμνουν κατὰ τὰς ἐπισήμους αὐτὰς περιστάσεις τὴν ἐμφάνισίν των. Καὶ ἀναζῇ τοιουτοτρόπως εἰς μίαν στιγμὴν ἐπίσημον ὅλον τὸ μέγα παρελθὸν τῆς συνταγματικῆς Ἀλβιόνος, τὸ παρελθὸν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον τιμᾷ καὶ σέβεται, καὶ διὰ τὸ ὁποῖον εἶναι ὑπερήφανος πᾶς Ἄγγλος. Τὸ ἄνοιγμα τῆς Βουλῆς εἶναι ἀναμφιβόλως τὸ μεγαλείτερον πολιτικὸν γεγονὸς τοῦ ἔτους εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Καὶ αἱ τελεταὶ αἵτινες λαμβάνουν χώραν κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην, εἶναι ἀνάλογοι τῆς σημασίας τοῦ γεγονότος. Εἰς ἀνάμνησιν μιᾶς παλαιᾶς συνωμοσίας τὸ πρωῒ τῆς ἡμέρας τοῦ ἀνοίγματος τῆς Βουλῆς οἱ φύλακες τοῦ Βουλευτηρίου φέροντες τὰς στολὰς τῆς ἐποχῆς, ἐκτελοῦν λεπτομερῆ ἔρευναν εἰς ὅλας τὰς αἰθούσας καὶ τὰ ὑπόγεια τοῦ μεγάρου τοῦ Οὐεστμίνστερ, πρὸς ἀνακάλυψιν τυχὸν νέων συνωμοτῶν. Τούτου γενομένου καὶ βεβαιωθέντος ὅτι οὐδεμία νέα συνωμοσία ἀπειλεῖ τὸ Ἀγγλικὸν Στέμμα, ἐκκινεῖ ἡ Βασιλικὴ πομπὴ ἐκ τῶν ἀνακτόρων τοῦ Βούκιγχαμ, κατευθυνομένη εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Λόρδων, ὅπου γίνεται ἡ λαμπρὰ τελετή. Μόλις τὸ Βασιλικὸν ζεῦγος ἀνέλθῃ εἰς τοὺς θρόνους του ὁ ἀρχικλητὴρ τῆς Βουλῆς, εἷς ἐκ τῶν ἀνωτάτων φυσικὰ ὑπαλλήλων, παρουσιάζεται πρὸ τοῦ Βασιλέως καὶ λαμβάνει ἐντολὴν ὅπως καλέσῃ τὰ μέλη τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Βουλῆς τῶν Λόρδων.

Ἡ βασιλικὴ ἐπιθυμία διαβιβάζεται σύμφωνα μὲ τοὺς παλαιοὺς τύπους εἰς τὴν Κάτω Βουλήν, ἥτις, ἡγουμένου τοῦ προέδρου της καὶ ἀκολουθούντων τῶν μελῶν εἰσέρχεται εἰς τὴν αἴθουσαν ὅπου ὁ Ἄναξ ἐκφωνεῖ τὸν Λόγον του, μὲ τὸ πέρας τοῦ ὁποίου λήγει καὶ ἡ τελετή. Κατόπιν ἡ Βασιλικὴ συνοδεία ἐπιστρέφει εἰς τ' Ἀνάκτορα μετὰ τῆς ἰδίας πομπῆς καὶ παρατάξεως.

Ἰδιαιτέρως χαρακτηριστικὴ τῆς πομπῆς ταύτης εἶναι ἡ Βασιλικὴ ἅμαξα, τῆς ὁποίας τὴν εἰκόνα παραθέτομεν

Ἡ ἅμαξα αὕτη κατεσκευάσθη τῷ 1760 διὰ τὸν Βασιλέα Γεώργιον Γ'., ἐστοίχισε δὲ 7,000 ἀγγλικὰς λίρας. Τὰ φάλαρα τῶν ἵππων της καὶ τὰ ἄλλα κοσμήματά της φιλοτεχνηθέντα παρὰ τοῦ ζωγράφου Κυπριάνη ἐκόστισαν 100,000 καὶ πλέον ἀγγλικὰς λίρας. Ἡ ἅμαξα αὕτη εἶναι ἐκ καθαροῦ χρυσοῦ.

Ἡ δευτέρα εἰκὼν μας παρουσιάζει τὴν αἴθουσαν τῆς Βουλῆς τῶν Λόρδων κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Βασιλικοῦ Λόγου. Τὸ θέαμα ἐκπάγλου ὡραιότητος καὶ μεγαλοπρεπείας, προσλαμβάνει μίαν ἰδιαιτέραν χάριν ὡς ἐκ τῆς παρουσίας τόσων εὐγενῶν δεσποινῶν συζύγων τῶν Λόρδων, αἵτινες παρακολουθοῦν τὴν τελετὴν ἀπὸ τὸν ἰδιαίτερον ἐξώστην των.

ΜΙΑ ΑΠΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Πολλοὶ ξένοι, ἰδίως μεθ' ὅλην τὴν ἐντύπωσιν τὴν ὁποίαν τοῖς ἐμποιεῖ τὸ καταπλῆσσον πράγματι θέαμα τῆς τελετῆς τῆς ἐνάρξεως τοῦ Ἀγγλικοῦ κοινοβουλίου, δὲν παρέλειψαν νὰ τὸ χαρακτηρίσουν ὡς ὑπὲρ τὸ δέον θεατρικόν, διὰ νὰ μὴν εἴπωμεν Ἀποκρηάτικον. Ἀλλ' ἡ κρίσις αὕτη βεβαίως δὲν εἶναι καὶ δικαία οὔτε ὀρθή. Ἀπεναντίας, ἡ μετὰ τόσης ἐπιμονῆς προσήλωσις τῶν Ἄγγλων εἰς τοὺς παλαιοὺς ἐκείνους τύπους, μὲ τοὺς ὁποίους τὸ Ἀγγλικὸν Σύνταγμα ἔκαμε πρώτην φορὰν τὴν ἐμφάνισίν του πρὸ τινῶν αἰώνων εἰς τὸν κόσμον, ἐμπνέει εἰς κάθε ἀληθῶς πολιτισμένον ἄνθρωπον τὴν ἐκτίμησιν πρὸς τὸ μέγα Βρεττανικὸν ἔθνος, τὸ ὁποῖον σεβόμενον τόσον φανατικὰ τὸ Σύνταγμά του, σέβεται τὸν μεγαλείτερον παγκόσμιον θεσμὸν τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρώπου.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ

Η ΠΑΝΣΕΠΤΟΣ ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ ΜΑΣ

ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΚΑΙΡΟΣ, σήμερον, ἡμέραν τῆς Ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας, μία νοερὰ ἐπίσκεψις εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Βυζαντίου προσκύνημα. Ὁ πανδαμάτωρ χρόνος τίποτε δὲν ἀφήρεσεν ἀπὸ τὴν ἀΐδιον δόξαν τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας τοῦ Θεοῦ σοφίας. Οἱ ἄνθρωποι τὴν ἀπεγύμνωσαν τῶν θησαυρῶν της καὶ ἠσέβησαν πρὸς τὰς καλλιτεχνικὰς ἐξωτερικὰς γραμμάς της. Ἀλλὰ τὸ μεγαλεῖον τοῦ ναοῦ τοῦ Ἰουστινιανοῦ ἔμεινεν ἄθικτον. Καὶ οἱ παρελθόντες δεκατέσσαρες αἰῶνες δὲν μετέβαλλον τὴν ὑπόστασιν τοῦ ὑπερόχου οἰκοδομήματος, τὸ ὁποῖον ἀνήγειραν εἰς τὴν βασιλίδα τῶν πόλεων ὁ Ἀνθέμιος καὶ ὁ Ἰσίδωρος. Ὁ ἀρχαῖος ναὸς ὑψοῦται καὶ σήμερον ὅπως καὶ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς κτίσεως του ὡς τὸ μεγαλείτερον τῶν μνημείων τῆς ὀρθοδοξίας, ὡς τὸ μεγαλείτερον ἀγλάϊσμα τῆς Ἑπταλόφου πόλεως τοῦ Κωνσταντίνου. Ὅταν ὁ ἐκ τῆς Δύσεως ἐρχόμενος ἀπὸ τῆς Προποντίδος ἐπισκέπτης, προσεγγίσῃ πρὸς τὰς ἀκτὰς τοῦ Βοσπόρου τὴν Ἁγίαν Σοφίαν θ' ἀναζητήσῃ πρῶτον τὸ βλέμμα του διὰ μέσου τῶν ταπεινῶν καὶ πεπαλαιωμένων οἰκίσκων καὶ τῶν ἀκαλαισθήτων οἰκοδομῶν τῆς Σταμπούλ. Εἶναι ἐκεῖ τὸ προσκύνημα τοῦ Γένους. Μὲ τοὺς τοίχους φέροντας τὸ χρυσίζον τῆς πολυκαιρίας χρῶμα, μὲ τοὺς μιναρέδες ἀντικαταστήσαντας τὰ κωδωνοστάσια, μὲ τὰ «σαράντα σήμαντρα καὶ ἑξῆντα δυὸ καμπάνες» τῆς ἐθνικῆς παραδόσεως, καὶ τὸν ὑπερόχου τέχνης τροῦλλον, τοῦ ὁποίου ἐφάμιλλος δὲν ὑπάρχει εἰς τὸν κόσμον ὅλον. Ἡ Ἁγία σοφία εἶναι ἐκεῖ δεσπόζουσα τοῦ ὅλου μαγευτικοῦ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ

περιβάλλοντος. Ἁπλοῦται ἀτέρμων κοσμοῦσα τὰ κράσπεδα δύο ἠπείρων ἡ πόλις τῆς εὐδαιμονίας, ὡς τὴν ὀνόμασεν ὁ Ἀσιανὸς κατακτητής. Ἡ Χαλκηδὼν καὶ ἡ Χρυσούπολις, ὁ Κεράτιος καὶ ἡ Περαία, τὸ Διπλοκιόνιον καὶ τὸ Ἑπταπύργιον, ἁμιλλῶνται εἰς ἀναμνήσεις καὶ εἰς θέλγητρα, χωρὶς ὅμως νὰ κατορθώσουν νὰ προσελκύσουν τὴν προσοχὴν τοῦ ξένου, τὴν ὁποίαν ἕλκει ὁ ἀκαταμάχητος τῆς Ἁγίας Σοφίας μαγνήτης.

Θὰ διέλθωμεν τὴν γέφυραν τοῦ Καράκιοϊ, θ' ἀκολουθήσωμεν τὴν ὁδὸν τοῦ Σιρκετζῆ, θ' ἀποκαλυφθῶμεν πρὸ τοῦ μικροῦ ἁγιάσματος τοῦ Ἁγίου Θεράποντος, θὰ ρίψωμεν ἓν σύντομον βλέμμα εἰς τὰ χαμηλὰ σπίτια τῶν τουρκικῶν συνοικιῶν διὰ τῶν ὁποίων διερχόμεθα, ὅπως φθάσωμεν εἰς τὸν Ἱππόδρομον. Ὁ Ὀβελίσκος τοῦ Θεοδοσίου, ὁ Ὀβελίσκος τῆς Κλεοπάτρας, ὁ ὄφις τῶν Πλαταιῶν εἶναι τὰ μόνα κοσμήματα τοῦ Ἄτ-Μεϊδάν. Θ' ἀφίσωμεν καὶ αὐτὰ στρέφομεν ἀριστερὰ καὶ εἴμεθα πρὸ τῆς Ἁγίας Σοφίας!...

Τώρα μόλις δύναται ν' ἀντιληφθῇ κανεὶς τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ θεσπεσίου οἰκοδομήματος. Δὲν ὁμοιάζει κατὰ τοῦτο ὁ ναὸς τῆς Ἁγίας Σοφίας τὸν Παρθενῶνα, ὅστις καὶ ἀπὸ μακρᾶς ἀποστάσεως εἶναι καταφανέστερος εἰς τὰς λεπτομερείας του, χάρις, ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὸ ὕψος τῆς Ἀκροπόλεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν διαύγειαν τῆς Ἀττικῆς ἀτμοσφαίρας.

Εἴμεθα ἤδη ἐντὸς τοῦ εὐρυτάτου αὐλογύρου τοῦ περιβάλλοντος τὸν θεσπέσιον κολοσσόν, καὶ δυνάμεθα ἀνέτως ν' ἀποθαυμάσωμεν τὴν ἀφέλειαν καὶ τὴν χάριν, ἀλλὰ καὶ τὴν δύναμιν τῆς τέχνης τῶν κτητόρων τοῦ Πατριάρχου τούτου τῶν βυζαντινῶν ναῶν. Ὁ ρυθμὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ σταυροῦ πρώτην φορὰν ἐφαρμοσθεὶς εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ ναοῦ Ἁγίας τοῦ Θεοῦ Σοφίας, ἁρμονικώτατος ἔξωθεν, πλούσιος εἰς γραμμὰς καὶ χαρίεις εἰς τὸ σύνολόν του, διετυπώθη ἐν ὅλῃ τῇ τελειότητί του εἰς τὸ ἀριστούργημα τῶν ἐμπνευσμένων τέκνων τῆς Ἰωνίας Ἀνθεμίου τοῦ Τραλλιανοῦ καὶ Ἰσιδώρου τοῦ Μιλησίου. Ἀλλ' ἐὰν ἐξωτερικῶς εἶναι ὡραῖος ὁ τῆς θείας σοφίας ναὸς ἐσωτερικῶς εἶναι, μεγαλούργημα πρὸ τοῦ ὁποίου μετὰ σεβασμοῦ θὰ κλίνωσι τὸ γόνυ παρερχόμενοι οἱ αἰῶνες. Ὁ ἀείμνηστος Παπαρρηγόπουλος γράφων τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, δίδει τὴν ἑξῆς σύντομον μὲν ἀλλ' ἀφθάστου ἀκριβείας ἐσωτερικὴν περιγραφὴν τοῦ παγκάλου ναοῦ.

«Τὸ ἐσωτερικόν του, λέγει, εἶναι ἁπλούστατον. Μεγάλα καὶ εὐρέα ἡμιθόλια, ἐκφυόμενα ἀπὸ τοῦ ἐδάφους προσαναβαίνουσιν εὐπετῶς δι' ἄλλων μικροτέρων πρὸς τὸν κορυφαῖον θόλον, τὸν συνάπτοντα περὶ ἑαυτὸν ἅπαντα τὰ λοιπὰ τοῦ οἰκοδομήματος μέρη καὶ συναποτελοῦντα μετ' αὐτῶν ἓν σύνολον, ὅπερ φαίνεται τῆς φύσεως μᾶλλον ἢ τῆς τέχνης ἔργον».

Καὶ ἔχει πληρέστατα δίκαιον ὁ νεώτερός μας αὐτὸς Θουκυδίδης, οὕτω περιγράφων τῆς Ἁγίας Σοφίας τὸν ναόν. Πράγματι τὸ βλέμμα τοῦ εἰσερχομένου ἐν αὐτῷ ἀναζητοῦν τὴν ὀροφήν, χάνεται εἰς τὰς ἀψίδας τῶν θόλων εἰς τὸ τέρμα τῶν ὁποίων, εἰς ὕψος 188 ποδῶν ἀπὸ τοῦ δαπέδου φαίνεται ὡς μετέωρος ὁ ὑπέροχος θεῖος τὴν τέχνην θόλος. Ἀπὸ τῶν 40 παραθύρων τοῦ θόλου τούτου φῶς ἄπλετον κατακλύζει τὸν εὐρύτατον ναόν, ἐνῷ κατὰ τὴν ἀποφράδα ἡμέραν τῆς ἁλώσεως ἐζήτησαν ἄσυλον 100,000 ἀνθρωπίνων ὑπάρξεων, πρᾶγμα ὄχι δύσκολον, ὅταν ἀναλογισθῶμεν ὅτι αἱ διαστάσεις αὐτοῦ εἶναι : μῆκος 269 πόδες, πλάτος 243 καὶ ὕψος 188. Τὸ δάπεδον τοῦ ναοῦ δι' ἰδιαιτέρων μαρμάρων κατασκευασθέν, ἀπεικονίζει κυμαινομένην θάλασσαν. Ἀπὸ τέσσαρας πύλας τοῦ ναοῦ φαίνεται ἐξερχόμενον μαρμαῖρον ρεῦμα ἐξεικονίζον τοὺς τέσσαρας ποταμοὺς τοῦ Παραδείσου. Σήμερον τὸ δάπεδον τοῦτο καλύπτεται μὲ ψάθας ἐπὶ τῶν ὁποίων γονατιστοὶ κατὰ πᾶσαν ὥραν τῆς ἡμέρας προσεύχονται οἱ Τοῦρκοι. Εἰσερχόμενοι ἀπὸ τὸν κυρίως νάρθηκα εἰς τὸν ναὸν βλέπομεν ἐπὶ τοῦ τοίχου διὰ ψηφιδωτῶν, φιλοτεχνηθεῖσαν τὴν εἰκόνα Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης. Τὰ ψηφιδωτὰ αὐτὰ ἀποτελοῦν σήμερον τὸν μόνον σχεδὸν διάκοσμον τοῦ ναοῦ, ὅπου οἱ Τοῦρκοι ἐτοποθέτησαν μερικὰ πενιχρὰ σιδηρᾶ μανουάλια μὲ προστύχους κανδύλας.

Καὶ ὅμως εἰς τὴν θέσιν τῶν μανουαλίων αὐτῶν ἐν ἡμέραις δόξης τῆς Ἁγίας Σοφίας ὑψοῦντο ὁλόχρυσα κηροπήγια, πάχους ἴσου μὲ μαρμάρινον κίονα!.... Ἐκεῖ ὅπου ἄλλοτε ὑψοῦτο ὁ χορὸς τῶν τριακοσίων ἀηδονοστόμων ψαλτῶν τοῦ πανσέπτου ναοῦ τούτου, σήμερον φαίνεται εὐτελὴς καὶ ἄθλιος σιδηροῦς ἄμβων ἀπὸ τοῦ ὕψους τοῦ ὁποίου νυσταλέος ἱμάμης ἐξηγεῖ διὰ φωνῆς ἐρρίνου τὰ ρητὰ τοῦ προφήτου. Καὶ ὁ ἄμβων τῆς Ἁγίας Σοφίας, ὁ ὁποῖος ἐζύγιζεν 20,000 ὀκάδας καθαροῦ ἀργύρου; ἐξηφανίσθη καὶ αὐτὸς κατὰ τὴν ἅλωσιν καὶ μένει εἰς τὴν θέσιν του ἓν σαθρὸν ξύλινον ὕψωμα εἰς 8 ἀναβαίνει τις διὰ βαθμίδων σκωληκοβρώτων.

Ἐκεῖ πρὸς τὸ ἱερὸν ὁπόθεν ἀφηρέθη τὸ ὁλόχρυσον τέμπλον, διακρίνονται ἀκόμη λείψανα εἰκόνων ψηφιδωτῶν. Ἐκεῖ μέσα ἄλλοτε ἦτο τὸ Ἅγιον Βῆμα ὁλόχρυσον μὲ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν ἐστολισμένην μὲ μυριάδας μαργαριτῶν καὶ ἀδαμάντων χονδρῶν ὡς λεπτοκαρύων. Μόνον ἡ χρυσῆ σφαῖρα καὶ ὁ ἐπ' αὐτῆς ὑψούμενος σταυρὸς τοῦ Κουβουκλίου τῆς Ἁγίας Τραπέζης εἶχε βάρος 110 ὀκάδων ἀμιγοῦς χρυσοῦ!...

Καὶ ποῦ εἶναι οἱ χρυσοῖ καὶ ἀδαμαντοστόλιστοι πολυέλαιοι, ἕκαστος τῶν ὁποίων ὡμοίαζε μὲ ὁλόκληρον πλανητικὸν σύστημα ; Ἐχάθησαν καὶ αὐτοὶ κατὰ τὴν ἅλωσιν, ἀντικατασταθέντες μὲ λυχνοστάτας μαύρους καὶ πενιχρούς.

Εἰς τὰς θέσεις ὅπου εἶχον τοποθετηθῇ τὰ ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ σωζόμενα πρωτότυπα εὐαγγέλια τῶν τεσσάρων εὐαγγελιστῶν ἁπλοῦνται μεγάλαι τουρκικαὶ ἐπιγραφαὶ ἢ ρητὰ τοῦ Κορανίου. Τὰ εὐαγγέλια ἐκεῖνα ἦσαν τόσον βαρέα ἀπὸ χρυσὸν καὶ ἀδάμαντας, ὥστε δύο χρυσένδυτοι διάκονοι εἶχον ἀπα-

κλειστικὸν καθῆκον ν' ἀνοίγουν καὶ νὰ κλείουν τὸ βαρύ των ἐξώφυλλον. Αὐτὰ εἶνε ὅσα εἰμπορεῖ κανεὶς προχείρως νὰ ἐνθυμηθῇ, γράφων ὀλίγας γραμμὰς διὰ τὸ ἐθνικὸν τοῦτο προσκύνημα. Ἀλλὰ ὁ ἰδὼν τὴν Ἁγίαν Σοφίαν κάτωθεν δὲν εἰμπορεῖ νὰ λάβῃ τὴν ἰδέαν τὴν ὁποίαν λαμβάνει ἀπὸ τοῦ γυναικωνίτου. Ἡ ἄνοδος ἐκεῖ ἐπάνω δὲν γίνεται διὰ βαθμίδων ἀλλὰ δι' ἁμαξιτῆς ὁδοῦ. Καὶ τώρα ἀπὸ τὸ ὕψος τοῦτο δύναταί τις ν' ἀντιληφθῇ καλλίτερον τὰς διαστάσεις τοῦ ναοῦ, βλέπων κάτω τοὺς ἀνθρώπους ὡς νήπια καὶ ἀκούων τὰς προσευχάς των ὡς συγκεχυμένον βόμβον σμήνους μελισσῶν. Φῶς ἱλαρὸν δόξης ἁγίας πλανᾶται ἐκεῖ ὅπου ἀγρυπνεῖ ἑνὸς ἔθνους ὁλοκλήρου ἡ ψυχὴ καὶ ὅπου ὁ Ἕλλην δὲν εἰμπορεῖ νὰ εἰσέλθῃ ἄλλως παρὰ φορῶν τουρκικὰ πασούμια.

Τὰ χερουβὶμ τοῦ θόλου ἐξακολουθοῦν ν' ἁπλώνουν τὰς πτέρυγάς των ἐπὶ τῶν ὀνείρων τῆς φυλῆς. Ἀλλὰ τὰ πρόσωπά των καλύπτονται μὲ χρυσοῦς ἀστέρας, ὅπως τοῦ Παντοκράτορος τὴν εἰκόνα καλύπτει ἡ ἐπιγραφὴ ἣν Μωάμεθ ὁ Β'. ἀνήρτησεν ἐκεῖ τὴν ἐπαύριον τῆς ἁλώσεως. Ὁ Θεὸς εἶναι τὸ φῶς τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς». Εἰς μίαν στήλην κάτω διακρίνεται καὶ τὸ ἀποτύπωμα τῆς αἱματωμένης χειρὸς τοῦ Πορθητοῦ, ὅταν οὗτος τὴν ἡμέραν τῆς ἁλώσεως ἔφιππος καλπάζων ἐπὶ σωροῦ πτωμάτων ἔκαμε τὴν πρώτην ἐπίσκεψίν του εἰς τὸν συληθέντα ναόν.

Σήμερον ὁ ναὸς ἐκεῖνος εἰς τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ ὁποίου ἐπλήρωσεν ὁ Ἰουστιανὸς 360,000 000 φράγκων, δηλαδὴ 72,000,000$, ἐγυμνώθη ἀπὸ ὅλα του τὰ πλούτη διατηρήσας μόνον τὰς ἀναμνήσεις καὶ τὸ κάλλος τὸ ἄφθιτον. Παραμένει ὅμως πανάχραντος ὁ χῶρος ὁ ἱερὸς τῆς ἐκλογῆς τοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, ὁ χῶρος ἐνῷ ἐθριάμβευσεν ὁ Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνὸς διὰ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου, ὁ χῶρος ἐνῷ ἐρρητόρευσεν ὁ Χρυσόστομος, ὁ χῶρος ἐνῷ ἐστέφθησαν ὁ Λέων καὶ ὁ Θεοδόσιος, ὁ χῶρος τέλος, ἐφ' οὗ ἀνυψώσας ὁ Ἰουστινιανὸς τὸ Προπύργιον τῆς ὀρθοδοξίας ἀνέκραξεν ἐν ἐνθουσιασμῷ «νενίκηκά σε Σολομών!» Αὐτὸς εἶναι τῆς Ἁγίας Σοφίας ὁ πάγκαλος ναός, τοῦ ἔθνους τοῦ Ἑλληνικοῦ τὸ καύχημα, τὸ ὄνειρον καὶ τὸ ἀγλάϊσμα.

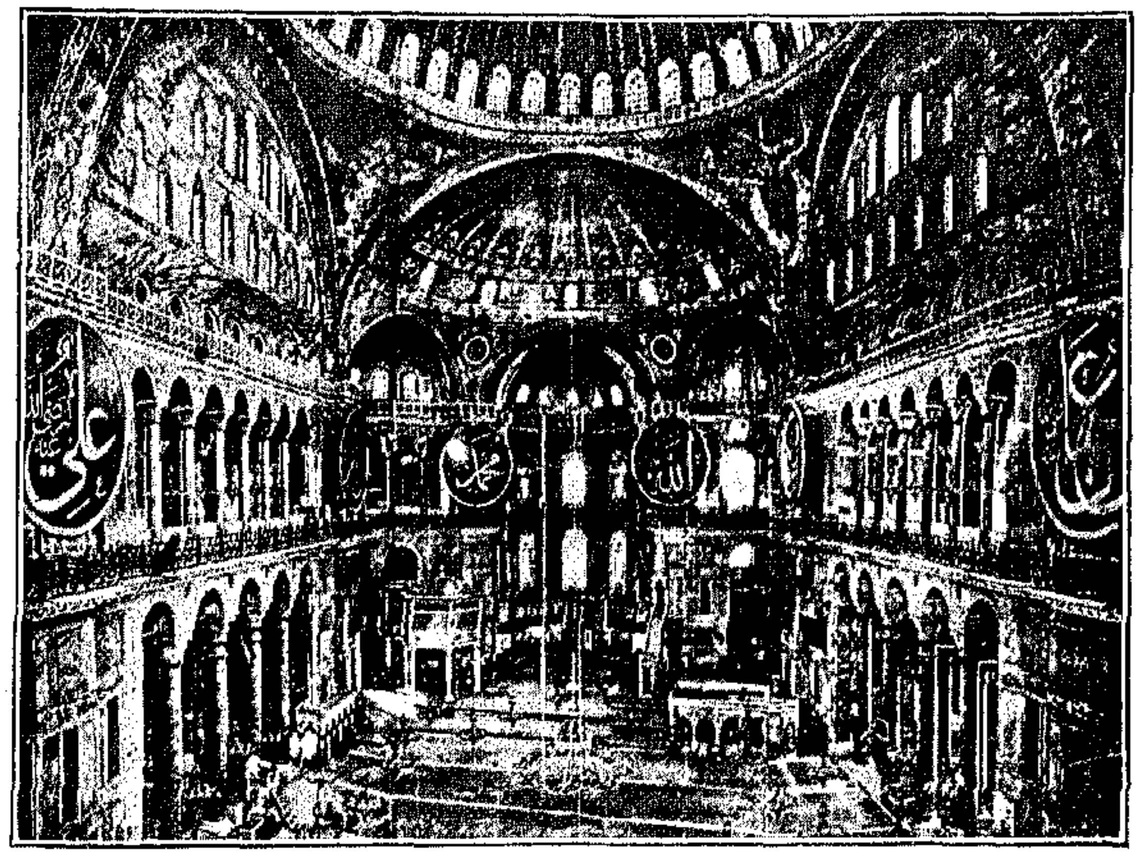

ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ

Τί καὶ ἂν ἀπεσβέσθησαν ἐκ τῶν Βυζαντινῶν της θόλων τὰ μεγαλουργήματα μιᾶς τέχνης, ἀναποσπάστως συνδεδεμένης μὲ τὸ περίλαμπρον ἐκεῖνο παρελθὸν τοῦ Ὀρθοδόξου Ἑλληνισμοῦ; τί καὶ ἂν ἐγυμνώθη ὁ πάγκαλος Ναὸς τῶν κοσμημάτων ἐκείνων διὰ τῶν ὁποίων ἐστόλισε τὸ μεγαλείτερόν του θυσιαστήριον τοῦ Βυζαντίου ὁ Ἑλληνισμός; Καὶ τί ἐὰν τὸν Σταυρὸν ἀντικατέστησεν ἐπὶ τοῦ τρούλου τοῦ Ἰσιδώρου ἡ ἑκκαιδεκάπηχυς ἡμισέληνος τοῦ Κατακτητοῦ; Ἡ Ἁγία Σοφία μὲ τὴν γοητείαν καὶ τὴν δόξαν της, ὑψοῦται ὑπερήφανος, ὡς ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Ἰουστινιανοῦ, εἰς τὴν καρδίαν ἑνὸς Ἔθνους ὁλοκλήρου, τὰ πάντα πάντοτε διακινδυνεύσαντος ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος. Ἐκεῖ ἐπὶ χίλια ἔτη ἐκρίθησαν αἱ τύχαι τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ἐκεῖ κοιμᾶται κατὰ τὴν παράδοσιν ὁ Μαρμαρωμένος Βασιληᾶς... Καὶ πάλιν ἐκεῖ, μίαν ἡμέραν, ὅταν τὸ Γένος τὸ δουλεῦον ἀποτίσῃ τὰς ἁμαρτίας του, θὰ πανηγυρίσῃ τὴν μεγάλην ἀνάστασιν τὴν ὁποίαν προεῖπεν ὁ ποιητὴς ὅταν ἀφῆκεν ἐν στιγμῇ θείας ἐμπνεύσεως τὴν βεβαίωσιν:

Πάλι μὲ χρόνους μὲ καιροὺς
Πάλι δικά μας θἆναι!

★★★

ΕΝ ΚΑΥΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΤΑΛΕΫΡΑΝΔΟΥ ΑΠΟ ΤΟΝ ΟΥΓΚΩ

ΠΟΛΛΟΙ τῶν μελετητῶν τοῦ Βίκτορος Οὐγκὼ θεωροῦσι τὸ κατωτέρω βραχὺ σκιαγράφημα ὡς τὸ δυνατώτερον καὶ εἰκονικώτερον τῶν προϊόντων τῆς γραφίδος τοῦ δαιμονίου ἀνδρός. Ὁ Οὐγκὼ ἐνετρύφα ἰδιαζόντως εἰς τὰς ζωηρὰς ἀντιθέσεις. Κάθε γραμμὴ καὶ πολλαχοῦ κάθε δύο γείτονες λέξεις τῆς προκειμένης ζωντανῆς εἰκόνος τοῦ Ταλεϋράνδου ἀποτελοῦσι μίαν ἐκφραστικωτάτην ἀντίθεσιν. Τὸ ἐπὶ μίαν γενεὰν δεσπόσαν τῆς Εὐρώπης ὁλοκλήρου μεγαλεῖον τοῦ χωλοῦ διπλωμάτου καὶ κληρικοῦ τῆς Γαλλίας κατακρημνίζεται καὶ κατερειποῦται πρὸ τῶν ὀμμάτων τοῦ ἀναγνώστου τῶν κατωτέρω ὀλίγων γραμμῶν. Πρὸς τοὺς πολιτικούς του ἐχθροὺς ὁ Οὐγκὼ ἦτο ἀδυσώπητος, πρὸς δὲ τὸν Ταλεϋράνδον ἐφάνη ἀνηλεής.

Εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Ἁγίου Φλωρεντίνου βλέπει τις ἓν μέγαρον καὶ μίαν ὑπόνομον.

Τὸ μέγαρον, πλουσίου, κομψοῦ καὶ ζοφεροῦ ἀρχιτεκτονικοῦ ρυθμοῦ, ἔφερεν ἐπὶ μακρὸν τὴν ὀνομασίαν «Μέγαρον τοῦ Ἱσπανοῦ Πρίγκηπος»· σήμερον βλέπει τις ἐπὶ τῆς μετώπης τῆς κυρίας πύλης του τὴν ἐπιγραφὴν «Μέγαρον Ταλεϋράνδου». Κατὰ τὰ τεσσαράκοντα ἔτη, κατὰ τὰ ὁποῖα ὁ τελευταῖος ἔνοικος κατῴκησεν εἰς τὸ μέγαρον τοῦτο, οὐδέποτε ἴσως προσέπεσε τὸ βλέμμα του εἰς τὴν ὑπόνομον ταύτην

Ἦτο παράδοξος, ἀμφίβολος καὶ σπουδαία προσωπικότης· τὸ ὄνομά του ἦτο Κάρολος Μαυρίκιος δὲ Περιγκόρ· ἦτο εὐγενοῦς καταγωγῆς ὡς ὁ Μακιαβέλλης, ἱερεὺς ὡς ὁ Γκονδί, χωρὶς φράκον ὡς ὁ Φουσέ, πνευματώδης ὡς ὁ Βολταῖρος καὶ χωλὸς ὡς ὁ διάβολος. Δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι ὅλα του ἦσαν χωλὰ ὡς ὁ πούς του—ἡ εὐγένειά του, τὴν ὁποίαν ἔθεσεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Δημοκρατίας· ἡ ἱερωσύνη του, τὴν ὁποίαν διέσυρεν εἰς τὰ πεδία τῶν παρελάσεων καὶ ἔρριψε κατόπιν εἰς τὸν νεροχύτην· ὁ γάμος του, τὸν ὁποῖον διέρρηξε διὰ σειρᾶς σκανδάλων καὶ ἑνὸς ἑκουσίου χωρισμοῦ· ἡ ἀντίληψίς του, τὴν ὁποίαν ἐξέθετε διὰ χαμερπῶν πράξεων.

Καὶ ὅμως ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶχε τὸ μεγαλεῖόν του· συνήνου ἐν ἑαυτῷ τὴν αἴγλην τῶν δύο καθεστώτων· ἦτο πρίγκηψ ἐπὶ τῆς βασιλείας τῆς Γαλλίας καὶ πρίγκηψ τῆς Γαλλικῆς Αὐτοκρατορίας. Ἀπὸ τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ μεγάρου του, ἀπὸ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῶν σκέψεών του, ἐπὶ τριάκοντα σχεδὸν ἔτη ἦγε καὶ ἔφερε τὴν Εὐρώπην.

Ἀφῆκε τὸν ἑαυτόν του νὰ διατελῇ εἰς σχέσεις οἰκειότητος μετὰ τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ ἐμειδία διὰ τοῦτο—εἰρωνικῶς, εἶναι ἀληθὲς—ἡ Ἐπανάστασις ὅμως δὲν παρετήρησε τοῦτο. Ἦλθεν εἰς ἐπαφήν, ἐγνώρισε, παρετήρησε, διεισέδυσεν, ἐπηρέασεν, ἔθεσεν εἰς κίνησιν, ἐμέτρησεν , ἐφενάκισεν, ἐνέπνευσεν ὅλους τοὺς ἀνθρώπους καὶ ὅλας τὰς ἰδέας τῆς ἐποχῆς του, καὶ ὑπῆρξαν στιγμαὶ ἐν τῇ ζωῇ του, καθ' ἅς, κρατῶν εἰς χεῖράς του τὰ τέσσαρα ἢ πέντε νήματα τὰ κινοῦντα τὸν πεπολιτισμένον κόσμον, ἔπαιζεν ὡς πλαγγῶνα τὸν Ναπολέοντα Α'. Αὐτοκράτορα τῶν Γάλλων, Βασιλέα τῆς Ἰταλίας, Προστάτην τῆς Ὁμοσπονδίας τοῦ Ρήνου, Διαιτητὴν τῆς Ἑλβετικῆς Ὁμοσπονδίας.

Ἰδοὺ ὁ ρόλος τὸν ὁποῖον ἔπαιξεν ὁ ἄνθρωπος οὗτος.

Μετὰ τὴν Ἰουλιανὴν Ἐπανάστασιν, πεσούσης τῆς παλαιᾶς φυλῆς, τῆς ὁποίας ἦτο ὁ ἀρχιθαλαμηπόλος, εὑρέθη ἅπαξ ἔτι εἰς τὴν κορυφήν. Ἱστάμενος ἐπὶ σωροῦ λίθων μὲ γυμνοὺς τοὺς βραχίονας, εἶπεν εἰς τὸν λαὸν τοῦ 1830 : «Κάμετέ με πρεσβευτήν σας!»

Ἔλαβε τὴν ἐξομολόγησιν τοῦ Μιραμπὼ καὶ ἠξιώθη τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ Θιέρσου. Ἔλεγε περὶ ἑαυτοῦ ὅτι ἦτο μέγας ποιητής, ὅτι συνέθεσε μίαν τριλογίαν εἰς τρεῖς δυναστείας: Πρᾶξις Α'., ἡ Αὐτοκρατορία τοῦ Βοναπάρτου· πρᾶξις Β'., ὁ Οἶκος τῶν Βουρβόνων· πρᾶξις Γ'., ὁ Οἶκος τῶν Ὀρλεανιδῶν.

Ὅλα ταῦτα τὰ ἔκαμεν ἐντὸς τοῦ μεγάρου τούτου, ὡς ἀράχνη ἐν τῷ δικτύῳ της· προσείλκυσε καὶ ἐσαγήνευσε διαδοχικῶς ἥρωας, διανοίας, μεγάλους ἀνθρώπους, κατακτητάς, βασιλεῖς, πρίγκηπας, αὐτοκράτορας, τὸν Βοναπάρτην, τὸν Σιεγές, τὴν κ. δὲ Στάελ, τὸν Σατωβριάνδον, τὸν Βενιαμὶν Κωνστάν, τὸν Ἀλέξανδρον τῆς Ρωσσίας, τὸν Γουλιέλμον τῆς Πρωσσίας, τὸν Φραγκῖσκον τῆς Αὐστρίας, τὸν Λουδοβῖκον Φίλιππον, τὸν Λουδοβῖκον Η'.,—ὅλας τὰς χρυσοπτέρους καὶ λαμποκοπούσας μυΐας, αἱ ὁποῖαι βομβοῦσιν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν τελευταίων τεσσαράκοντα ἐτῶν. Ὁλόκληρον τὸ λαμποκοποῦν τοῦτο σμῆνος, μαγευμένον ἀπὸ τὸν διαπεραστικὸν ὀφθαλμὸν τοῦ ἀνθρώπου τούτου, διῆλθεν ἐν σειρᾷ ὑπὸ τὴν ζοφερὰν πύλην, τὴν φέρουσαν τὴν ἐπιγραφὴν «Μέγαρον Ταλεϋράνδου».

ΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΦΑΝΕΙΣ ΠΡΟΟΔΟΙ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΤΗΣ ΑΣΙΑΣ

ΚΑΤΑΡΓΗΣΙΣ ΤΟΥ ΧΑΡΕΜΙΟΥ

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΕΝ ΑΠΟ τὰ μεγαλείτερα ἀγαθά, τὰ ὁποῖα ἐπέφερεν ἡ ἐν Περσίᾳ ἐπανάστασις, ὑπῆρξε καὶ ἡ ἐλευθερία τῶν γυναικῶν. Οἱ Πέρσαι καταπονηθέντες ἐκ τῆς ὑπερβαλλούσης τυραννίας τοῦ Σάχου των, ἐζήτησαν συνταγματικὰς ἐλευθερίας. Ὁ Σάχης, ὅστις ἦτο ἀρκετὰ ἐπιφυλακτικὸς ἄνθρωπος, ἐδήλωσεν ἀπεριφράστως εἰς τοὺς ἀρχηγοὺς τοῦ λαοῦ, ὅτι μόνον δι' αἱματοχυσίας θ' ἀπεκτῶντο οἱ φιλελεύθεροι θεσμοί. Ὁ λαὸς ἔλαβεν ὑπ' ὄψει τοὺς λόγους τοῦ ἡγεμόνος καὶ ἐπηκολούθησεν ἡ αἱματηρὰ ἐπανάστασις, εἰς τὴν ὁποίαν λίαν ἐνεργὸν μέρος ἔλαβον αἱ γυναῖκες.

Αἱ ὡραῖαι Περσίδες ἐξῆλθον τῶν χαρεμίων καὶ μετημφιεσθεῖσαι εἰς ἄνδρας μετέβησαν εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν ἐπαναστατῶν καὶ ἔλαβον μέρος εἰς τὰς μάχας, τὰς συγκροτηθείσας ἔξωθεν τῶν τειχῶν τῆς Ταυρίδος μετὰ τῶν ἡγεμονικῶν στρατευμάτων.

Γενναίως ἀντεμετώπισαν τοὺς κινδύνους καὶ πολλαὶ ἐξ αὐτῶν ἀπέθανον εὐχαρίστως μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι ὁ θάνατός των θὰ συνετέλει πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς πατρίδος των.

Αἱ γυναῖκες τῆς Περσίας δὲν ἐπολέμησαν ἁπλῶς, ἀλλ' εἰργάσθησαν καὶ κατ' ἄλλον τρόπον ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς πατρίδος των. Ἡ ἐπιτυχία τῆς ἐπαναστάσεως ἐσήμαινε τὴν σωτηρίαν τοῦ ἔθνους, ἡ δὲ ἐπιτυχία αὐτῆς ἐξηρτᾶτο ἐκ τοῦ χρηματικοῦ ποσοῦ, τὸ ὁποῖον θὰ συνέλεγε τὸ ἐπαναστατικὸν κόμμα. Ἄνευ χρημάτων οὐδὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γείνῃ, τὸ δὲ προοδευτικὸν κόμμα εὑρίσκετο ἐν μεγίστῃ ἐνδείᾳ.

Αἱ Περσίδες, αἱ ἐγκεκλεισμέναι ἐπὶ αἰῶνας εἰς τὰ χαρέμια, ἔσπευσαν προθύμως νὰ συνεισφέρουν ὅ,τι εἶχον ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ ἐράνου καὶ ἐδώρησαν τὰ κοσμήματά των ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τῆς πατρίδος. Καθ' ἣν στιγμὴν ἐκρίνετο ἡ τύχη τοῦ ἔθνους, αἱ γυναῖκες ἐξεδήλωσαν διὰ τοῦ πρακτικωτέρου τρόπου τὸ ἐνδιαφέρον των ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς προόδου. Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν αἱ Περσίδες εἶχον ἀρχίσει νὰ ἐκδηλῶσι σημεῖα ἀνυπομονησίας. Δὲν ἔμενον ὅμως εὐχαριστημέναι ἐντὸς τῶν τεσσάρων τοίχων τοῦ χαρεμίου, ἀλλ' ἐζήτουν νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸν δημόσιον βίον καὶ λάβωσιν ἐνεργὸν μέρος εἰς τὰς ἐθνικὰς ὑποθέσεις. Ὅταν ἐξερράγη ἡ ἐπανάστασις αἱ γυναῖκες ἐπωφεληθεῖσαι ἀμέσως τῆς εὐκαιρίας ἀπετίναξαν τὸν ζυγὸν τοῦ χαρεμίου καὶ ἤρχισαν νὰ λαμβάνουν ἐνεργὸν μέρος εἰς αὐτήν. Αἱ Περσίδες ἐξεδήλωσαν μέγαν ἐνθουσιασμόν, ἀλλὰ δὲν κατελήφθησαν ὑπὸ ὑστερικῶν παραληρημάτων. Ἐπέδειξαν σύνεσιν καὶ ἀντίληψιν μεγάλην καὶ ἐνεκολπώθησαν τὴν ἰδέαν τῆς ἐλευθερίας κατὰ τρόπον ἥσυχον καὶ ἀποτελεσματικόν. Αἱ μόναι λέξεις αἵτινες ἠκούοντο ἐξερχόμεναι ἐκ τῶν χειλέων των ἦσαν: «ἐλευθερία, ἰσότης, ἀδελφότης.» Ἀνεγίγνωσκον τὰς ἐφημερίδας, ἔγραφον εἰς αὐτὰς ἄρθρα ἐνθαρρυντικὰ διὰ τοὺς μαχομένους κατὰ τῶν ἀντιδραστικῶν ἄνδρας καὶ ἐβοήθουν τὴν ἐπανάστασιν δι' ὅλων τῶν δυνατῶν μέσων. Τὸ διὰ τὰς μεταρρυθμίσεις ἐνδιαφέρον δὲν περιωρίσθη μόνον μεταξὺ τῶν γυναικῶν τῆς Τεχεράνης, ἀλλὰ ἐξεδηλώθη καὶ μεταξὺ τῶν γυναικῶν τῶν ἐπαρχιῶν.

Ἐκ Περσίας τὸ φιλελεύθερον πνεῦμα ἤρχισε νὰ μεταδίδεται καὶ εἰς τὰς Ἰνδίας, ὅπου αἱ γυναῖκες ἤρχισαν νὰ λαμβάνουν ἐξ ἴσου ἐνεργὸν μέρος εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἐπανάστασιν τὴν συνταράσσουσαν τὸ Ἰνδοστάν.

Ἡ μεγαλειτέρα καὶ διασημοτέρα ἄλλοτε βιομηχανικὴ χώρα τοῦ κόσμου, αἱ Ἰνδίαι, κατέστη σήμερον φόρου ὑποτελὴς εἰς τὰ μεγάλα ἐμπορικὰ καὶ βιομηχανικὰ κράτη τῆς Εὐρώπης. Ὅλα σχεδὸν τὰ εἴδη τοῦ ἐμπορίου εἰσάγονται σήμερον εἰς τὰς Ἰνδίας ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Κατὰ τὰ τελευταῖα τρία ἢ τέσσαρα ἔτη οἱ Ἰνδοὶ ἐνεκαίνισαν κίνημα, τὸ ὁποῖον ὑπόσχεται τὴν πραγματικὴν μεταμόρφωσιν τῶν Ἰνδῶν. Τὸ κίνημα σκοπὸν ἔχει τὴν ἐνθάρρυνσιν τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας διὰ τῆς προτιμήσεως τῶν ἐγχωρίων προϊόντων ἀπὸ τῶν ξένων. Τὸ κίνημα μεγάλως ἐνισχύεται καὶ ὑπὸ τῶν γυναικῶν τοῦ Ἰνδοστάν, αἵτινες ὡρκίσθησαν νὰ μὴ ἀγοράζωσιν εἰς τὸ ἑξῆς ἀντικείμενον ξένης βιομηχανίας. Αἱ γυναῖκες πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ κινήματος ἤρχισαν ν' ἀποδίδουν εἰς αὐτὸ θρησκευτικὸν χαρακτῆρα.

Χιλιάδες γυναῖκες τοῦ Ἰνδοστὰν λαμβάνουν μέρος εἰς τὴν πολιτικὴν προπαγάνδαν, σκοποῦσαν τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν Ἄγγλων ἐκ τῶν Ἰνδιῶν. Τοῦτο συνετέλεσεν εἰς τὴν σύλληψιν καὶ φυλάκισιν ἀναριθμήτων Ἰνδῶν καὶ εἰς τὴν δημιουργίαν θανασίμου μίσους μεταξὺ ξένων κυβερνητῶν καὶ ἰθαγενῶν κυβερνωμένων. Κατὰ τὰς τελευταίας δημοτικὰς ἐκλογὰς τῆς Ἰνδικῆς πόλεως Pursee, μία γυνὴ συνώδευσε τὸν σύζυγόν της εἰς τὸν τόπον τῆς ψηφοφορίας. Ὅταν ἔφθασαν ἐκεῖ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν διαφόρων ὑποψηφίων ἐζήτησαν ποῖος νὰ προσφέρῃ τὴν μεγαλειτέραν ἀμοιβὴν καὶ τὰς καλλιτέρας ὑποσχέσεις διὰ ν' ἀποσπάσῃ τὴν ψῆφον τῶν ψηφοφόρων. Ἀλλ' ἡ γυνὴ ἐπληροφόρησε τοὺς ἀντιπροσώπους ὅτι ὁ σύζυγός της θὰ ἐψήφιζεν ὑπὲρ ἐκείνου τῶν ὑποψηφίων, ὅστις θὰ ὑπέσχετο τὴν παραχώρησιν πολιτικῶν δικαιωμάτων εἰς τὰς γυναῖκας. Ὁ ψηφοφόρος ἐψήφισεν ὑπὲρ τοῦ ὑποψηφίου ἐκείνου τοῦ δώσαντος τὴν σχετικὴν ὑπόσχεσιν πρὸς τὴν σύζυγόν του.

Ὅπως αἱ γυναῖκες τῶν Ἰνδῶν, οὕτω καὶ αἱ τῆς Ἰαπωνίας συνετέλεσαν εἰς τὴν σημερινὴν προοδευτικὴν θέσιν τῆς πατρίδος των. Αἱ Ἰαπωνίδες μεγάλως συνετέλεσαν ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ Ρωσσοϊαπωνικοῦ πολέμου. Ὅλαι ἀνεξαιρέτως ἐνεθάρρυνον τοὺς συμπατριώτας των μαχητὰς καὶ πολλαὶ ἐξ αὐτῶν παρηκολούθησαν αὐτοὺς εἰς τὸ πεδίον τοῦ πολέμου.

Τὸ ἑξῆς ἀποτελεῖ θαυμάσιον παράδειγμα τοῦ θάρρους καὶ τῆς αὐτοθυσίας τῶν γυναικῶν. Μία ἐκ τῶν Ἰαπωνίδων μητέρων ἀπέστειλε τὴν ἑξῆς ἐπιστολὴν πρὸς ἕνα στρατηγὸν κατὰ τὰς παραμονὰς τοῦ Ρωσσοϊαπωνικοῦ πολέμου:

«Ὁ υἱός μου προτοῦ καταταχθῇ εἰς τὸν στρατὸν εἶχεν νυμφευθῆ, ἀλλ' ἔσπευσα νὰ στείλῃ τὴν νύμφην διὰ νὰ διαμείνῃ εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός της μέχρι τῆς ἐκ τοῦ πολέμου ἐπιστροφῆς τοῦ συζύγου της. Ὁ υἱός μου δὲν πρέπει νὰ στενοχωρῆται, διότι οἱ συγγενεῖς θὰ φροντίσωσι δι' ἐμέ. Ὁ στρατιώτης δὲν πρέπει ν' ἀσχολῆται μὲ τὰ οἰκιακά, διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ περιπίπτῃ εἰς σφάλματα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντός του. Ὁ στρατιώτης ὀφείλει νὰ ἐκτελῇ τὸ καθῆκόν του καὶ νὰ φροντίζῃ ὅπως μὴ καταισχύνῃ τοὺς συμπολίτας του.

Εἶπον εἰς τὸν υἱόν μου ὅτι ὁ πόλεμος γίνεται χάριν τῆς πατρίδος καὶ ὅτι πρέπει νὰ πολεμήσῃ γενναίως, καὶ ὅτι ὅταν εὑρεθῇ εἰς τὴν μάχην πρέπει νὰ εἶνε πρόθυμος νὰ ἀποθάνῃ χάριν τοῦ αὐτοκράτορος καὶ τῆς πατρίδος του. Ἐλπίζω ν' ἀκούσω ὅτι διεκρίθη εἰς τὸν πόλεμον, διότι ἂν δὲν διακριθῇ θὰ ἀποτελῇ ὄνειδος διὰ τὴν μητέρα καὶ τοὺς συμπατριώτας του».

Ὑπὸ τοιούτου πατριωτισμοῦ διαφλέγονται αἱ Ἰαπωνίδες καὶ τόσον πολὺ ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν πατρίδα.

Καὶ εἰς τὴν Τουρκίαν αἱ γυναῖκες ἤρχισαν νὰ θραύουν τὰ δέσμα τοῦ χαρεμίου. Διὰ τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ Συντάγματος ἀνεκηρύχθη καὶ ἡ ἐλευθερία τῶν γυναικῶν. Αἱ Ὀθωμανίδες ἀπετίναξαν τὸν ζυγὸν τοῦ χαρεμίου καὶ ἤρχισαν νὰ λαμβάνουν μέρος εἰς πᾶσαν προοδευτικὴν κίνησιν τῆς πατρίδος των. Οὕτω μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ Συντάματος αἱ Ὀθωμανίδες τῶν ἀνωτέρων τάξεων ἀντικατέστησαν τὸ γιασμάκι δι' εὐρωπαϊκῆς περιβολῆς καὶ ἤρχισαν νὰ μεταβαίνουν εἰς τὰ θέατρα καὶ εἰς τὰς συναναστροφάς.

Ἡ ἐλευθερία αὕτη τῶν γυναικῶν ἐσκανδάλισε τοὺς Τούρκους, οἱ ὁποῖοι φρονοῦν ὅτι αἱ ἐλευθερίαι τοῦ Συντάγματος πρέπει νὰ περιορισθοῦν μόνον μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν καὶ νὰ μὴ ἐπεκταθοῦν μέχρι τῶν γυναικῶν. Πρὸ μηνῶν ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐδημοσίευσεν ἀστυνομικὴν διαταγὴν διὰ τῆς ὁποίας ἀπηγόρευε τὴν ἐμφάνισιν εἰς τὰς ὁδοὺς γυναικῶν μὲ εὐρωπαϊκὴν περιβολήν. Πᾶσα Ὀθωμανίς, ἥτις θὰ συνελαμβάνετο χωρὶς γιασμάκι θὰ ἐφυλακίζετο καὶ θὰ κατηγγέλλετο ἐπὶ προδοσίᾳ τῶν ἐθνικῶν ἐθίμων. Ἡ ἀπαγορευτικὴ αὕτη διαταγὴ ἐλαχίστην ἔσχεν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν θαρραλέων γυναικῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Αἱ Ὀθωμανίδες παρ' ὅλας τὰς καταδιώξεις τῶν ἀρχῶν ἐξακολουθοῦν νὰ ἐξέρχωνται εἰς περίπατον, νὰ μεταβαίνωσιν εἰς τὰ θέατρα καὶ νὰ ἐμφανίζωνται πανταχοῦ μὲ κομψὰς παρισινὰς ἀμφιέσεις. Ἡ μεταμόρφωσις αὕτη φαίνεται ὅτι συγκινεῖ καὶ τοὺς αὐστηροτέρους τῶν παλαιοτούρκων, οἱ ὁποῖοι πρὸ τῆς ἐμφανίσεως τῶν ὡραίων κομψευομένων γυναικῶν των μὲ εὐρωπαϊκὰς ἐνδυμασίας, λησμονοῦν ἤθη καὶ ἔθιμα καὶ ἐν τῷ ἐνθουσιασμῷ των συγχωροῦν πᾶσαν πρὸς τὸν νεωτερισμὸν παρεκτροπήν των. Αἱ Ὀθωμανίδες τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἵδρυσαν λέσχας, νεωτεριστικὰ σχολεῖα καὶ ὑπόσχονται νὰ βοηθήσουν διὰ πάσης θυσίας τοὺς Νεοτούρκους εἰς τὸ μεταρρυθμιστικόν των ἔργον.

Αἱ Ὀθωμανίδες μέχρι τοῦδε ἀπέδειξαν ἀξιοθαύμαστον θάρρος καὶ ἐξεδήλωσαν ἀξιέπαινον ἐπιμονὴν εἰς τὰς ἀρχάς των. Δὲν ἐπτοήθησαν ἀπὸ τὰς καταδιώξεις τῶν ἀρχῶν, διότι ἔχουν πεποίθησιν εἰς τὸ δίκαιον τοῦ ἀγῶνος των. Ἡ ἐπανάστασις εὗρε τὰς Ὀθωμανίδας ἀρκετὰ μορφωμένας ὥστε ν' ἀναλάβουν τὸν ἀγῶνα τῆς ἀπολυτρώσεως τῶν ὁμοφύλων των. Εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ὑπάρχουσι σήμερον πλεῖσται Ὀθωμανίδες μεγάλης μορφώσεως, αἱ ὁποῖαι ἀνέλαβον ὑπὸ τὴν προστασίαν των τὸ νεωτεριστικὸν κίνημα τοῦ γυναικείου κόσμου τῆς Τουρκίας. Τὸ νέον ἐν Τουρκίᾳ καθεστὼς μέλλει μεγάλως νὰ εὐεργετηθῇ ὑπὸ τῶν γυναικῶν τῶν λαμβανουσῶν τόσον ἐνεργὸν μέρος εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐλευθερίας.

Τὰ ἀνωτέρω παραδείγματα ἀποδεικνύουν ὅτι αἱ γυναῖκες τῆς Περσίας, τῶν Ἰνδιῶν καὶ τῆς Ἰαπωνίας, καὶ τῆς Τουρκίας ἤτοι ὁλοκλήρου σχεδὸν τῆς Ἀσίας, λαμβάνουν ἐνεργὸν μέρος εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν τυχῶν τῆς πατρίδος των.

Αἱ γυναῖκες τῆς Ἀνατολῆς δὲν εἶνε σήμερον ἁπλῶς τρόφιμοι τοῦ χαρεμίου, ἀλλὰ λαμβάνουσιν ἐνεργὸν μέρος εἰς τὰς προόδους τῆς πατρίδος των. Βαθμηδὸν πλήρης ἐπανάστασις συντελεῖται εἰς τὰς νέας γενεὰς τῆς Ἀσίας. Αἱ νεάνιδες ἤρχισαν ζητοῦσαι ἀπὸ τοὺς γονεῖς των τὸ δικαίωμα, ὅπως ἐκλέγουν μόναι τοὺς συζύγους των καὶ καταργηθῇ ἡ φοβερὰ τυραννία τοῦ νὰ γίνωνται σύζυγοι ἀνδρῶν, τοὺς ὁποίους ἐκλέγουσιν οἱ γονεῖς των. Εἰς πᾶσαν Ἀσιατικὴν χώραν ἤρχισε νὰ ἀναφαίνεται ἡ νέα γυνή. Ἱδρύονται νέα σχολεῖα πρὸς ἐκπαίδευσιν τῶν νεανίδων, συμφώνως μὲ τὰς ὑφισταμένας ἀνάγκας, δὲν θὰ παρέλθῃ δὲ πολὺς χρόνος κατὰ τὸν ὁποῖον αἱ γυναῖκες τῆς Ἀσίας θὰ δύνανται νὰ συναγωνίζωνται ὡς πρὸς τὸν πολιτισμὸν μὲ τὰς τῆς Ἀμερικῆς.

Η ΩΡΑ ΤΗΣ ΜΑΧΗΣ

ΠΡΩΗΝ ἀξιωματικὸς τοῦ Ἀμερικανικοῦ στρατοῦ, ἀπόμαχος τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, περιγράφει ὡς ἑξῆς τὴν ψυχικὴν κατάστασιν τοῦ στρατιώτου κατὰ τὴν ὥραν τῆς μάχης:

Ὅταν ἐπίκηται ἡ μάχη, παρατηρεῖ τις τὴν ἔκφρασιν ποικίλων συναισθημάτων εἰς τὰ πρόσωπα καὶ εἰς τὰς κινήσεις τῶν στρατιωτῶν. Τὰ συναισθήματα ταῦτα ποικίλλουσιν ἀναλόγως τῆς ἀτομικῆς ἰδιοσυγκρασίας ἑκάστου. Ἓν μόνον συναίσθημα εἶνε γενικὸν—ὅλοι σχεδὸν αἰσθάνονται ἐνδομύχως ἀκαταγίκητον φόβον. Μερικοὶ ὅμως ἐκ τῶν στρατιωτῶν εἶνε φύσει φαταλισταὶ καὶ δεικνύουσι κάποιαν ἀδιαφορίαν. Οἱ λοιποί, ἀνεξαρτήτως τοῦ βαθμοῦ τῆς γενναιότητος καὶ τῆς πρὸς τὸν θάνατον περιφρονήσεως αὐτῶν, ἀδυνατοῦσι νὰ ἀποκρύψωσι τὸν ἐνδόμυχον φόβον των.

Πολλάκις ἡ ὄψις τῶν στρατιωτῶν καθίσταται πελιδνὴ καὶ περιβρέχεται ὑπὸ ψυχροῦ ἱδρῶτος. Καὶ ὄχι μόνον τοῦτο. Οἱ στρατιῶται, καὶ ἰδίᾳ οἱ πολὺ νέοι, προσβάλλονται πρὸς στιγμὴν ὑπὸ ναυτίας. Τὰ χείλη των καθίστανται ἄχροα καὶ συνεσφιγμένα. Μερικοὶ ἐξ αὐτῶν, οἱ ἀσθενέστεροι, τόσον λιποψυχοῦσιν, ὥστε πίπτουσιν εἰς τὸ ἔδαφος ἐκ παραλύσεως τῶν κάτω ἄκρων. Ἡ φοβερὰ ἰδέα τοῦ κινδύνου λιγύζει τὸ θάρρος των κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην. Αἴφνης ἀκούεται ἡ πρώτη κανονιά. Μερικοὶ ἀπὸ τοὺς μᾶλλον γενναιοκάρδους ἀποπειρῶνται νὰ εὐθυμολογήσωσι κἄπως· ὅταν ὅμως παρατηρήσῃ τις τὰς ὄψεις των, θὰ ἴδῃ ὅτι οἱ πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν βιάζουσι τὸν ἑαυτόν των πρὸς ἐπίδειξιν εὐθύμου διαθέσεως.

Ἐφ' ὅσον οἱ πυροβολισμοὶ πολλαπλασιάζονται καὶ αἱ διαταγαὶ τῶν ἀξιωματικῶν δίδονται ἀλλεπάλληλοι, οἱ στρατιῶται ἀπορροφῶνται βαθμηδὸν ἐκ τῶν πέριξ συμβαινόντων καὶ ἐκ τῆς γενικῆς ζωηρότητος, καὶ ὁ φόβος των αἴρεται ὀλίγον κατ' ὀλίγον. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως, πρὶν κορυφωθῇ ἡ πυρετώδης ζέσις τῶν στρατιωτῶν καὶ ἡ ζωηρότης τῆς μάχης, παρατηρεῖ τις ἀκόμη διαφόρους σκηνὰς καὶ ποικίλα συμπτώματα φόβου καὶ ἀνησυχίας. Ὅσοι δὲν ἀπερροφήθησαν ἀκόμη ἐντελῶς ἐκ τῶν πέριξ λαμβανόντων χώραν, διακρίνονται ὑπὸ τῶν πεπειραμένων ἀξιωματικῶν ἐκ διαφόρων συμπτωμάτων τῆς ἀνησυχίας των. Οὗτοι ὑπακούουσι μηχανικῶς εἰς τὰ διδόμενα προστάγματα, οἱ ὀφθαλμοί των δὲ γίνονται τεφρόχροοι καὶ αἱ κνῆμαί των ὑποτρέμουσι. Μερικοὶ ἐπικαλοῦνται μυστικῶς τὴν θείαν ἀντίληψιν. Οἱ ἰδιαμαρτυρόμενοι ἀπαγγέλλουσι νοερῶς προσευχάς, προδιδόμενοι ἐκ τῆς τρομώδους κινήσεως τῶν χειλέων των, οἱ δὲ καθολικοὶ σταυροκοποῦνται. Ὅλοι ὅμως οὗτοι δυνατὸν νὰ ἀναδειχθῶσι βραδύτερον ἐν τῇ ζέσει τῆς μάχης ἥρωες.

Ὅσοι φοβοῦνται πραγματικῶς τὸν θάνατον καὶ δὲν κατέχονται ἁπλῶς ὑπὸ παροδικοῦ φόβου, ἕνεκα τοῦ ἐκτάκτου τῆς περιστάσεως καὶ τῆς ἀπειρίας αὐτῶν, προσπίπτουσιν ἀμέσως μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς μάχης εἰς τὸ ὄμμα τοῦ ἐπιτηροῦντος ὄπισθεν τοὺς ἄνδρας του ἀξιωματικοῦ· μερικοὶ μάλιστα φθάνουσι μέχρι τοῦ σημείου νὰ προσποιηθῶσι τὸν ἀσθενῆ καὶ νὰ ἀποσυρθῶσι τῆς μάχης.

Ὁ γράφων ταῦτα ἀξιωματικὸς λέγει ὅτι εἶδεν ἰδίοις ὄμμασιν ἀπτότατα σημεῖα ἀληθοῦς παραφροσύνης, προκληθείσης ἐκ τοῦ τρόμου εἰς ἕνα ἄνδρα τοῦ στρατοῦ τοῦ Χάβελοκ. Ὁ στρατιώτης οὗτος ὑπὸ τοσούτου φόβου κατελήφθη ὅταν ἤρχισεν ἡ μάχη, ὥστε, ὅταν εἶδε μίαν σφαῖραν τηλεβόλου πεσοῦσαν εἰς μικρὰν ἀπ' αὐτοῦ ἀπόστασιν καὶ χωθεῖσαν ἐντὸς τοῦ ἐδάφους, ἤρχισε νὰ ἀνασκάπτῃ διὰ τῶν χειρῶν του τὴν γῆν, ὡς νὰ ἤθελε νὰ ἀνοίξῃ λάκκον καὶ νὰ κρυβῇ ἐντὸς αὐτοῦ. Ἄλλοτε εἶδε τριάκοντα στρατιώτας ζητοῦντας νὰ κρυβῶσιν ὄπισθεν ἑνὸς καὶ μόνου δένδρου. Εἰς ἄλλην μάχην παρετήρησεν ἕνα συνταγματάρχην, γνωστὸν ἐπὶ ἀξιοσημειώτῳ ἀνδρείᾳ, κρυπτόμενον ὑπὸ τὴν κοιλίαν τοῦ ἵππου του, ἐνῷ ὁ δεύτερος μετ' αὐτὸν εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ συντάγματος ἀξιωματικὸς παρετήρει τὴν σκηνὴν ἀπό τινος ἀβαθοῦς χάνδακος, ὅπου εἶχε καταφύγῃ πρὸς ἀσφάλειαν.

Ἀπέναντι ὅμως τῶν παραδειγμάτων τούτων τῆς λιποψυχίας καὶ τῆς ἀνανδρίας παρατηρεῖ τις λαμβανούσας χώραν καὶ πολλὰς πράξεις ὑψίστου ἡρωϊσμοῦ, καίτοι δέον νὰ σημειωθῇ, ὅτι εἰς τοὺς σημερινοὺς πολέμους αἱ εὐκαιρίαι πρὸς ἐπίδειξιν ἡρωϊσμοῦ δὲν εἶναι τόσον συχναί, ὅσον τὰς φαντάζεται ὁ ἀπειροπόλεμος. Τοῦτο συμβαίνει, ἐπειδὴ πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως καὶ τῆς αὐστηρᾶς πειθαρχίας ὀφείλει ὁ στρατιώτης νὰ κάμῃ ἁπλῶς τὸ καθῆκόν του, καὶ τότε μόνον νὰ κάμῃ περισσότερον τοῦ καθήκοντός του, ὅταν ἐκ τῆς ἀτομικῆς πρωτοβουλίας ἑκάστου καὶ ἐκ τῆς ὑπερτέρας γενναιότητος ὑπάρχῃ ἐλπὶς νὰ κερδηθῇ ὅ,τι ἡ ἁπλῆ πειθαρχία δὲν δύναται νὰ ἐπιτύχῃ.

Ὁ πόλεμος εἶνε τυχηρὸν παιγνίδιον, λέγει ὁ ἀπόμαχος στρατιωτικός, καὶ οἱ στρατιῶται, ὅπως καὶ οἱ παῖκται, ἔχουσι τὰς προλήψεις των. Μία πρόληψις εἶνε σχεδὸν γενικὴ μεταξὺ τῶν λαβόντων ἤδη πολλάκις τὸ βάπτισμα τοῦ πυρὸς στρατιωτῶν.

Ἡ πρόληψις αὕτη συνίσταται εἰς τὸ ὅτι ὁ ἅπαξ πληγωθεὶς ἐλαφρῶς στρατιώτης κατά τινα μάχην, οὐδέποτε φονεύεται πλέον εἰς τὸν πόλεμον, ἐνῷ ὁ ὁ ἐξελθὼν ἐκ πολλῶν μαχῶν ἐντελῶς ἀνέπαφος θὰ φονευθῇ ἀφεύκτως ἐν πολέμῳ.

Συγκρίνων ὁ ἀξιωματικὸς οὗτος τὴν κατὰ ξηρὰν καὶ τὴν κατὰ θάλασσαν μάχην, εὑρίσκει τὴν πρώτην ὀλιγώτερον φοβεράν. Οἱ στρατιῶται τῆς ξηρᾶς εἶνε ἀπηλλαγμένοι τοῦ μαρτυρίου εἰς τὸ ὁποῖον ὑποβάλλονται οἱ ναῦται, ὑποχρεούμενοι νὰ στρώσωσι πρὸ τῆς ναυμαχίας τὸ κατάστρωμα τοῦ πλοίου δι' ἄμμου, διὰ ν' ἀπορροφήσῃ τὸ αἷμά των ἂν φονευθῶσιν ἢ πληγωθῶσιν καὶ μὴ ὀλισθαίνωσιν οἱ ἀντικατασταται των.

Πλὴν τούτου, ἡ κατὰ ξηρὰν μάχη ὑπερτερεῖ μεγάλως κατὰ τὴν ζωηρότητα καὶ τὴν ἔκτασιν τῶν στρατιωτικῶν κινήσεων, καὶ διεξάγεται ὑπὸ ἀπείρως πολυαριθμοτέρων συμμαχητῶν παρὰ ἡ ναυμαχία. Ὅλα ταῦτα κάμνουσι τὸν στρατιώτην νὰ ἀφαιρῆται καὶ νὰ σκέπτεται πολὺ ὀλιγώτερον περὶ τοῦ ἑαυτοῦ του, παρ' ὅσον σκέπτεται ὁ ναύτης, ὁ ὁποῖος περιπλέων δὲν ἵσταται ἐπὶ σταθεροῦ καὶ ἀσαλεύτου ἐδάφους, οὔτε δύναται νὰ δώσῃ διέξοδον εἰς τὸ μένος του, ἐφορμῶν μὲ ἡρωϊκὴν ἀποφασιστικότητα κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. Ὁ ναύτης ἵσταται καρφωμένος εἰς τὴν θέσιν του ἢ πηγαινοέρχεται, ἐκτελῶν κατὰ γράμμα τὰς διδομένας αὐτῷ διαταγάς, ἀναδεικνύεται δὲ ἥρως διὰ τῆς ἀπολύτου ἐγκαταλείψεώς του εἰς τὴν πειθαρχίαν.

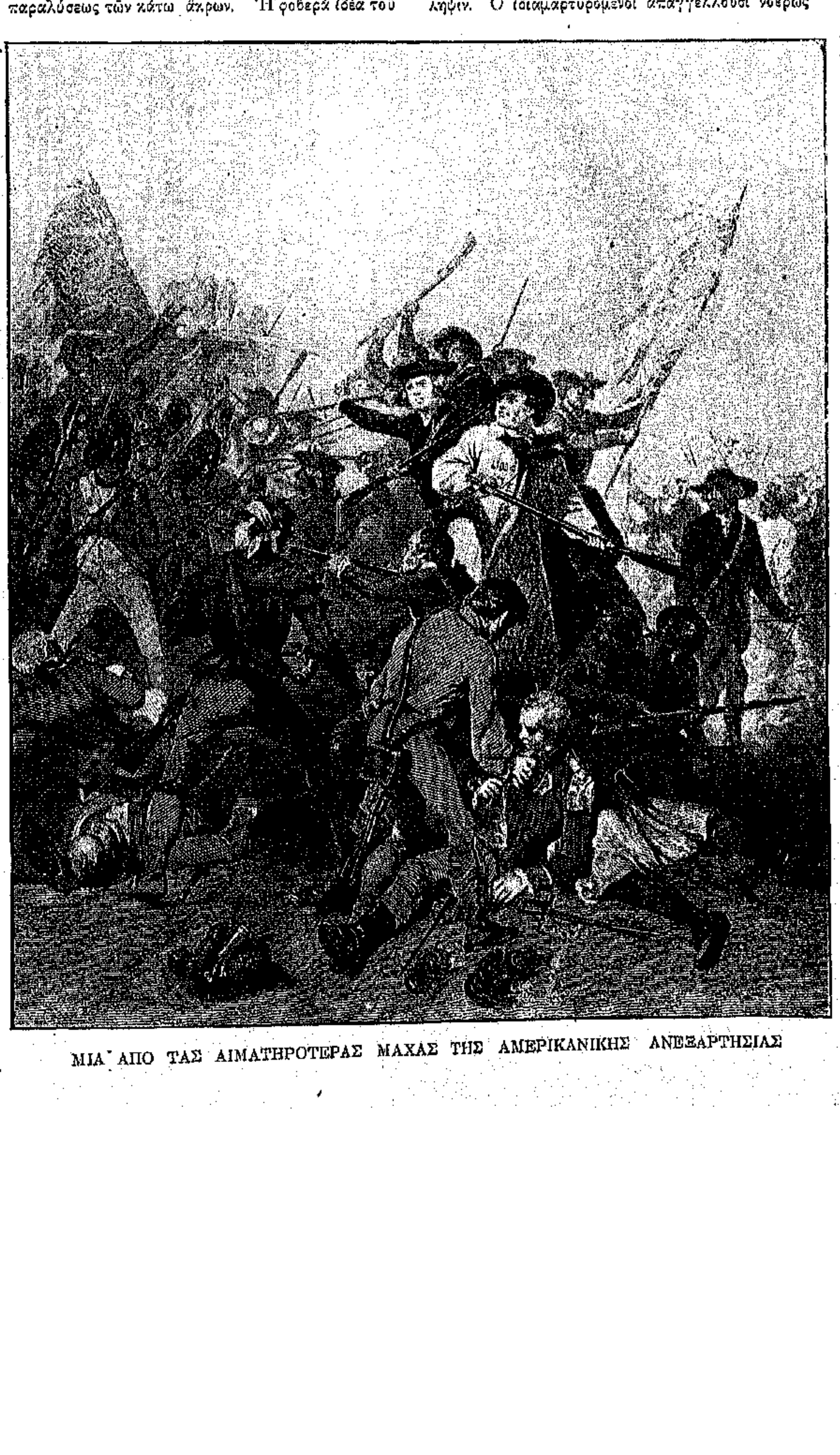

ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΑΣ ΑΙΜΑΤΗΡΟΤΕΡΑΣ ΜΑΧΑΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ

ΠΟΥ ΕΞΗΓΙΑΣΘΗ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Η ΑΓΙΑ ΛΑΥΡΑ

ΣΠΥΡΙΔ. ΠΑΓΑΝΕΛΗ

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ Ἕλλην ἀγνοῶν τὸ ὄνομα τῆς ἱστορικῆς μονῆς τῆς Ἁγίας Λαύρας, ἐφ' ἧς πνοὴ Θεοῦ κατῆλθεν, ἐν μέσῳ βροντῶν καὶ ἀστραπῶν, κατὰ τὴν ἱερὰν καὶ ἐθνικὴν ἡμέραν τῆς 25ης Μαρτίου τοῦ 1821. Εἰς τὴν Λαύραν ἀνεβαπτίσθη τὸ δοῦλον Ἔθνος. Θεῖον κήρυγμα καὶ πῦρ, ἀπὸ τῶν λόφων τῆς μονῆς ἐκπορευθέν, ἔφλεξε τὰ στήθη τῶν δούλων ὕψωσε τὰς διανοίας, κατηύγασε τὰ μέτωπα καὶ ὥπλισε τὸν Δαυῒδ τῆς Ἑλλάδος κατὰ τοῦ ἀπίστου Φιλισταίου καὶ τυράννου. Ἡ Λαύρα εἶνε ἡ Ἱερουσαλὴμ τῆς ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου, ἔνθα ἐλατρεύθη ἡ Θρησκεία καὶ ἡ Πατρίς, εἰς δεσμὸν μαρτυρικὸν ἑνωθεῖσαι τὴν φοβερὰν νύκτα, καθ' ἣν ἔπιπτε τὸ Βυζάντιον. Τὸ ὄνομα τῆς Λαύρας ἀναμοχλεύει ἐνθουσιωδῶς τὴν συνείδησιν τοῦ Ἕλληνος· ἡ θέα ὅμως τῆς Ἐκκλησίας της, πενιχρᾶς, ἑτοιμορρόπου, ἀκαθάρτου ἔτι, ἀποσπᾷ κραυγὴν ὀδύνης ἀπὸ τοῦ στήθους. Εἶναι λοιπὸν τοσοῦτον πτωχόν, τοσοῦτον ἐπιλήσμον τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, ὥστε νὰ θεωρῇ ἀπαθῶς καταρρέουσαν τὴν κιβωτὸν ἐκείνην, ὑπὸ τοὺς θόλους τῆς ὁποίας ὁ Παλαιῶν Πατρῶν, ἀπόστολος ἐμπεπνευσμένος τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Ἐλευθερίας, τὴν ἀρχιερατικὴν στολὴν Αὐτοῦ φέρων καὶ τὰ σύμβολα τῆς ἰσχύος του κρατῶν ἐν χερσίν, ἀνήγγειλεν εἰς τοὺς γονυπετεῖς πολεμάρχους καὶ προὔχοντας τοῦ Μωρέως ὅτι ἡ χεὶρ τοῦ Θεοῦ ἡπλώθη ἤδη ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ δούλου Ἔθνους, καὶ ὅτι εἶναι θέλημα Θεοῦ ἡ ἀνάστασις τῆς Πατρίδος;

Ἐνθυμοῦμαι τὴν νύκτα, καθ' ἣν ἔφθασα τὸ πρῶτον εἰς Λαύραν, ἄγνωστος προσκυνητὴς τοῦ ἱεροῦ Σινᾶ τῆς ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος. Μόλις ἐβάδιζον ἐκ τῆς ταραχῆς καὶ τῶν ἀθρόων συγκινήσεων, αἵτινες ἐπλήρουν τὴν ψυχήν μου. Διάστερον ἐξετείνετο ὑπεράνω τῆς μονῆς τὸ στερέωμα, καὶ ὁ Γαλαξίας μὲ τὰς μυριάδας τῶν ἀστέρων αὐτοῦ ἐφαίνετο στέφων τὸν ἅγιον τόπον, ἔνθα τὸ πρῶτον ἤχησεν ἡ πρόσκλησις τῆς φυγάδος, ἀλλὰ παλινοστησάσης τότε ἑλληνικῆς Ἐλευθερίας. Μόλις ὁ Γαλαξίας μοὶ ἐφάνη στέμμα ἀντάξιον νὰ περιβάλῃ τὴν κορυφὴν τοῦ ἐγκαταλελειμμένου ναΐσκου, ἐν ᾧ, μετὰ τῆς τελετῆς τοῦ μυστηρίου τῆς Ἐνανθρωπήσεως, ἔλαβεν ἀρχὴν καὶ τὸ μυστήριον τῆς ἐθνικῆς Ἀναγεννήσεως. Εἰσῆλθον περιδεῶς εἰς τὸν περίβολον τῆς μονῆς. Τὰ γόνατά μου συνεκάμπτοντο, καὶ πολλάκις ἔπιεσα ἰσχυρῶς τὸ στῆθός μου προσπαθῶν ματαίως νὰ καταστείλω τὴν ἀγαλλίνωτον ἐπανάστασιν, ἥτις ἐμαίνετο ἔνδον μου. Ἦτο ἡ ὥρα, καθ' ἣν οἱ μοναχοὶ ἔψαλλον τὸ Ἀπόδειπνον. Ἀμυδρὸν ἔφεγγε φῶς ἐντὸς τῆς νεοδμήτου τῆς μονῆς ἐκκλησίας εἰς τὰς θέσεις δ' αὐτῶν τεταγμένοι προσηύχοντο οἱ μοναχοί, ἐν μέσῳ τῆς βαθυτάτης καὶ μυστηριώδους σιωπῆς τῆς ἐκκλησίας. Πόσον ἐζήλευσα τὴν τύχην των! Γαληνιαῖοι ἐν μέσῳ τῆς τρικυμίας τοῦ βίου, μὴ ἔχοντες ἀφορμὰς νὰ μισῶσιν, ἀγαπῶντες ἄνευ κινδύνου νὰ ἴδωσιν ὁπόσον κίβδηλοι εἶναι οἱ ἄνθρωποι, ἐμπνεόμενοι ἐκ τοῦ ὑπερτάτου καὶ ἀναλλοιώτου ἀγαθοῦ, βιοῦσι βίον θεωρητικόν, καὶ ἀπὸ τῆς ἄκρας τῆς ἀκτῆς θεωροῦσιν ἐν ἀσφαλείᾳ τὸ ἀσθενὲς σκάφος ἡμῶν τῶν ἐν τῷ κόσμῳ, καταχειμαζόμενον εἰς τὸ εὐρὺ πέλαγος τῆς ζωῆς. Εὐτυχῆ ἐθεώρησα τὴν σύμπτωσιν, ὅτι εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰσῆλθον τὸ πρῶτον ἅμα εἰσχωρήσας εἰς τὸν περίβολον τῆς Λαύρας. Τὰς ἐθνικὰς σκέψεις τοῦ Ἕλληνος ἐρρύθμιζον καὶ αἱ παραμυθητικαὶ ἐλπίδες τῆς Θρησκείας, ὑπὸ τὴν κραταιὰν δὲ ἐπίδρασιν τῶν ἐθνικῶν καὶ θρησκευτικῶν παραδόσεων ἤκουσα τὰς ἐσχάτας τοῦ ἡγουμένου προσευχάς, καὶ ἐδέχθην τὴν εὐλογίαν του, συντετριμμένος καὶ ἀγωνιῶν ἀπὸ τῆς διε-

τῆς ἱερότητος καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς θέσεως.....

.....Ἡ παλαιὰ Λαύρα, ἡ μονὴ δηλονότι, ἔνθα ἐμόναζον κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐπαναστάσεως οἱ καλόγηροι, δὲν ὑφίσταται πλέον δῃωθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἰβραήμη. Σώζεται ὅμως ἡ ἐκκλησία τῆς μονῆς, αὐτὴ αὕτη ἔνθα ἱερούργησε καὶ ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ἐκήρυξε τὴν ἐπανάστασιν ὁ Γερμανός.

Εἰς τὴν μικρὰν ἐκείνην ἐκκλησίαν εἰσῆλθον μόνος, κατορθώσας νὰ διαλάθω τοὺς εὐμενῶς συνοδεύοντάς με καλογήρους. Ἤθελον νὰ εἶμαι μόνος ἐντὸς τοῦ ναΐσκου καὶ μακρὰν τῆς παρουσίας τῶν ἀνθρώπων, ὑπὸ οὐδενὸς ὄντος ἀναστελλόμενος ἢ περισπώμενος, νὰ ἀφεθῶ εἰς τοὺς συλλογισμούς, οὓς ὑπηγόρευεν ὁ ἅγιος καὶ ἱστορικὸς τόπος. Ἠνέῳξα τὴν ἄνευ κλειδὸς θύραν καὶ εἰσεχώρησα μικρὸν ἐντός. Ἡ θύρα κλείσασα ἐκ νέου ἀφ' ἑαυτῆς, μ' ἀφῆκε κατάμονον ἐντὸς σκότους μόλις διασκεδαζομένου ὑπὸ ἀκτίνων τινῶν εἰσδυουσῶν, οἱονεὶ λάθρα, εἰς τὸ κενὸν τοῦ ναοῦ ἀπὸ τῶν ρωγμῶν τῶν παραθύρων καὶ τινων ρυπαρῶν φεγγιτῶν. Ἐνητένισα πρὸς τὴν Ὡραίαν Πύλην, πρὸς τὸν θόλον τοῦ ἠμελημένου ναοῦ καὶ τὸ ὑγρὸν ἔδαφος, ἀφ' οὗ, κατὰ μέγα μέρος, ἀφῃρέθησαν αἱ πλάκες. Ἐδῶ λοιπὸν ἱερούργησεν ὁ φιλόπατρις κληρικός, καὶ ἀπὸ τῆς πύλης ταύτης τῆς ἱερᾶς, κεραυνοβόλον ὑψώσας φωνήν, ἐκάλεσεν εἰς τὴν ἐλευθερίαν τὸ δοῦλον Ἔθνος τῶν Ἑλλήνων. Μυρίας μαρμαρυγὰς ἀνέδοσαν τὰ στίλβοντα ὅπλα τῶν πολεμιστῶν, ὑψωθέντα εἰς τὴν φωνὴν τοῦ ἱεράρχου, ἐνῷ τὰ γόνατα ἐκάμφθησαν καὶ ἡ κλίνασα κεφαλὴ ἐδέχθη τὴν εὐλογίαν τῆς Ἐκκλησίας. Σέλας ἀκτινοβόλον καταυγάζει αἴφνης τὸν θόλον τοῦ ναοῦ. Οὐρανία μολπὴ ἠχεῖ εἰς τὸ κενόν, καὶ ἄγγελος, φωτεινὸν ἱμάτιον περιβεβλημένος καὶ ρομφαίαν πυρίνην πάλλων ἐν ταῖς χερσίν, ὁδηγεῖ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας τὰ τέκνα τῶν Ἑλλήνων. Ἰδοὺ ὁ ἱεράρχης ἀναλαμβάνων τὴν σημαίαν. Ἰδοὺ κατερχόμενος ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης καί, ἐν μέσῳ ὕμνων, χωρῶν ἀπὸ τῆς ἀναιμάκτου θυσίας πρὸς τὴν αἱματηράν, ἐν ᾗ εἵμαρτο νὰ θεμελιωθῇ τὸ ἐνδοξότατον καὶ εὐγενέστατον ἔργον. Μετ' ὀλίγον ἡ ἐκκλησία ἀπέμεινε κενή. Κλῆρος καὶ λαὸς ἀθροίζονται ὑπὸ τοὺς κλῶνας μικρᾶς πλατάνου φυομένης ἐκεῖ παρὰ τὴν ἐκκλησίαν. Εἰς τὸν κορμὸν αὐτῆς πηγνύουσιν ἥλους οἱ πολεμισταί, ἀναρτῶσιν ἀπὸ τούτων τὰ τυραννοκτόνα ὅπλα καὶ δέχονται καὶ πάλιν τὰς εὐλογίας τοῦ ποιμενάρχου, ὀμνύοντες ν' ἀποθάνωσιν ὑπὲρ τῆς ἑνωθείσης ἰδέας τῆς Πίστεως καὶ τῆς Πατρίδος. Ὁπλίζονται· ὁρμῶσιν ὑπὸ τοὺς κυματισμοὺς τῆς εὐλογηθείσης σημαίας πρὸς τὰ Καλάβρυτα, καὶ ἐκεῖ ἀπὸ τῶν ἐγγυτάτων τῆς πόλεως λόφων ἐκκενοῦσι τὰ ὅπλα των ἀλαλάζοντες. Ἀκούουσιν οἱ Τοῦρκοι καὶ τρέμουσιν. Ὁ κοιμώμενος λέων εἶχεν ἀνεγερθῇ.

Θανάτου σιωπὴ βασιλεύει ἤδη ἐντὸς τοῦ ναοῦ. Ἀπόκληρος τῆς στοργῆς καὶ τῆς λειτουργίας, ἀπεγυμνώθη παντὸς κόσμου, καί, τραυματίας ἐγκαταλελειμμένος, ἐπιδεικνύει τὴν πενίαν του, ὁ ναὸς τοῦ Γερμανοῦ, μνημεῖον ἱερὸν τῆς ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος. Μετ' ὀλίγον βεβαίως θὰ καταπέσῃ. Ὁ χρόνος καὶ οἱ σεισμοὶ διέρρηξαν τὰ τείχη του, καὶ τὰ ὄμβρια ὕδατα, εἰσδύσαντα ἑκάστοτε διὰ τῶν σχισμῶν, ὑπονομεύουσι τὴν συνεκτικότητα τοῦ κτιρίου. Ἀπὸ τῆς κορυφῆς καὶ τῶν πλευρῶν τοῦ θόλου σταγόνες βροχῆς πίπτουσιν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς ἐκκλησίας. Εἶναι δάκρυα τῆς ἐγκαταλελειμμένης ταύτης καὶ χριστιανικῆς Νιόβης, ἅτινα οὔτε οἱ μοναχοί, οὔτε ἡ κυβέρνησις ἐφρόντισέ ποτε ν' ἀπομάξῃ.

Κατὰ τὰς χειμερινὰς ὥρας, πηλὸς καὶ ρεύματα ὑδάτων, εἰσορμῶντα διὰ τῆς θύρας, καταχραίνουσι τῆς ἐκκλησίας τὸ δάπεδον, τηροῦν ἔτι τὰ ἴχνη τῆς γονυκλισίας τοῦ Γερμανοῦ καὶ τῶν συμπολεμιστῶν του. Ὑψῶ φωνὴν ὑπὲρ τῆς διασώσεως τοῦ ἐθνικοῦ τούτου μνημείου, κινδυνεύοντος νὰ καταπέσῃ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν. Ἡ ἱστορικὴ Ἐκκλησία τῆς Ἁγίας Λαύρας καταπίπτουσα!... Ποῖον ὄνειδος καὶ ποῖος ἔτι δυσοίωνος οἰωνός!

Ὅτε ἠγέρθην ὅπως ἐξέλθω τοῦ σεμνοῦ προσευχητηρίου, παρετήρησα ὅτι οἱ ξύλινοι δεσμοί, οἱ μεταξὺ τῶν τοίχων εὑρισκόμενοι, ἦσαν ἐντελῶς ἀπηνθρακωμένοι. Τὰ ἴχνη τοῦ πυρὸς ἐφαίνοντο πανταχοῦ. Τότε ἀνεμνήσθην ὅτι ὁ Ἰβραήμης κατέκαυσε μετὰ τῆς μονῆς καὶ τὴν ἐκκλησίαν, τῆς πυρᾶς δὲ ἐκείνης τὰ ἴχνη ἔβλεπον σωζόμενα ἔτι διὰ μέσου τῶν γυμνῶν καὶ μελανῶν τοίχων τῆς Ἐκκλησίας. Προσήγγισα εὐλαβῶς καὶ ἀπέσπασα τεμάχιον ξύλου κεκαυμένου, ὅπερ θὰ τηρήσω εἰς εὐσεβῆ τῆς ἐπισκέψεώς μου ἐκείνης ἀνάμνησιν. Ἐὰν ὑπῆρξα ἱερόσυλος, ἂς κριθῶ ἐπιεικῶς. Μίαν ἐγὼ ὑπὲρ ἐμοῦ φέρω συνηγορίαν: τὴν πρόθεσίν μου.

Ἠνέῳξα τὴν θύραν τῆς ἐκκλησίας καὶ ἐξῆλθον. Εἰς τὰ ὦτά μου ἀντήχουν εἰσέτι ψαλμοὶ καὶ παιᾶνες.... Διατί νὰ μὴ ἐμπνεώμεθα πάντοτε οἱ Ἕλληνες ὑπὸ τῶν αὐτῶν αἰσθημάτων, ἅτινα συνετάρασσον καὶ ἐμὲ καθ' ἣν ὥραν ἐξηρχόμην τοῦ δεδοξασμένου ναοῦ τῆς ἱερᾶς καὶ ἐθνικῆς Λαύρας;

Ἀπὸ τῆς ἐρήμου τῆς παλαιᾶς Λαύρας ἐκκλησίας, κατηυθύνθην πρὸς τὴν νέαν τὴν ἐντὸς τοῦ νεοδμήτου τῆς μονῆς περιβόλου ἐγερθεῖσαν. Ἐκεῖ φυλάσσεται ἡ περικλεὴς τῆς Ἐπαναστάσεως σημαία, αὐτὴ ἐκείνη, ἣν ἀνεπέτασεν ὁ Γερμανὸς κατὰ τὴν μεγάλην καὶ ἐθνικὴν ἡμέραν. Τὴν πλήρη αἰσθημάτων ψυχήν μου ὑπερεπλήρωσεν ἡ θέα τοῦ πολυτίμου κειμηλίου. Ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ τῆς ἐκκλησίας τοίχου ὕπερθεν τοῦ χοροῦ ὑπάρχει ἐν τῷ ναῷ τῆς Λαύρας θήκη ὑαλίνη, ἄκομψον καὶ ἄβαφον ἔχουσα ξύλινον πλαίσιον. Ἐντὸς αὐτοῦ ἁπλοῦται ἡ ἱστορικὴ σημαία, ἧς ἂς μοὶ ἐπιτραπῇ νὰ δώσω μικρὰν καὶ ταχεῖαν περιγραφήν, ἀποδεχόμενος ὅτι αὕτη εἶναι ἡ γνησία τῆς Ἐπαναστάσεως σημαία ἀφοῦ πανδήμως καὶ ἐπισήμως μὲ ἐβεβαίωσαν περὶ τούτου οἱ ἀδελφοὶ τῆς Λαύρας.

Τὸ μῆκος τῆς σημαίας δὲν ὑπερβαίνει τὸ ἓν μέτρον, τὸ δὲ πλάτος οὐδὲ μέτρου εἶναι. Τὰ τετράγωνα κράσπεδά της περιβάλλουσι συνεχεῖς μετάξινοι θύσανοι χρώματος βύσσου, ἐξιτήλου μικρὸν ἐκ τῆς πολυκαιρίας, τὰ δὲ χρυσᾶ ποικίλματα, τριβέντα ἐκ τοῦ χρόνου, ἀφῆκαν γυμνοὺς τοὺς ὑπ' αὐτὰ βαμβακίνους στήμονας.

Ἡ εἰκὼν παριστᾷ τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου, μὲ ἀργυρόχρουν νῆμα κεντηθεῖσαν ἐπὶ κιτρίνου μεταξωτοῦ, λευκὰ ἀστερίδια καὶ χρυσᾶ ἔχοντος τῇδε κἀκεῖσε ἐσπαρμένα. Τὸ ἀπείκασμα ἐγένετο μεθ' ἱκανῆς δεξιότητος, ὁμοιάζει δὲ πρὸς συνήθεις ἁγιογραφικὰς εἰκόνας τὰς εἰκονιζούσας τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Ἡ Θεομήτωρ κατάκειται νεκρὰ ἐπὶ κραβάτου μὲ μικρὰν ὕψωσιν τῶν ὤμων καὶ τῆς κεφαλῆς. ἄνδρες καὶ γυναῖκες προσκλίνουσι πέριξ, ὕπερθεν δὲ ἵπτανται ἄγγελοι. Ὁ Χριστὸς ὑπέρκειται τῶν πέριξ, προσκλίνων ἐλαφρῶς ἐπὶ τῆς μητρὸς καὶ κρατῶν μικρότατον, ἀλλ' ἄρτιον ἀνθρώπινον σῶμα, τὴν ψυχὴν οἱονεί, διότι, ἂν δὲν σφάλλωμαι, οὕτω εἰκονίζει ἡ ἁγιογραφία τὴν ἀνθρωπίνην ψυχήν. Ἔτι ὑπεράνω φαίνονται ἄγγελοι ἱπτάμενοι, ἅγιοι δὲ τῆς ἐκκλησίας ἐμφανίζονται ἐν μέσῳ ἐρχομένων νεφῶν. Τὴν κεφαλὴν τοῦ πρὸς τὰ ἀριστερὰ ἀνωτάτου ἀγγέλου διέτρησε σφαῖρα τουρκική. ἡ ὀπὴ εἶνε καταφανεστάτη, ἔχουσα περιφέρειαν συνήθους σφαίρας στρογγύλης. Τὸ ὑπόρραμμα τῆς σημαίας εἶναι μετάξινον καὶ χρώματος κιτρινωποῦ.

Ο ΟΡΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ

Τὰ πρόσωπα καὶ αἱ κόμαι εἶναι εἰργασμένα μετὰ πλείστης τέχνης διὰ μετάξης ἁπαλῆς χρώματος παραπλησίου πρὸς τὸ τοῦ γάλακτος, εἰς ὃ ἐρρίφθη μικρὰ δόσις ἀφεψήματος καφέ. Τὰ ἐνδύματα ἐκεντήθησαν διὰ νημάτων χρυσῶν, ἡ δὲ περὶ τὴν κεφαλὴν τῆς Παναγίας ἅλως ἔχει κύκλῳ μικροὺς μαργαρίτας καὶ πέντε μεγαλειτέρους. Τὸ ἐσωτερικὸν τῆς σημαίας εἶναι μήκους τριῶν μεγάλων σπιθαμῶν ἐπὶ πλάτους 2 1)2. Τοιοῦτον εἶναι τὸ ἐθνικὸν κειμήλιον, τὸ τοσαύτας ἐνδόξους ἀναμνήσεις ἀνακαλοῦν καὶ ἡ θέα τοῦ ὁποίου θὰ προκαλῇ πάντοτε ὑπερτάτην συγκίνησιν καὶ ἐνθουσιασμὸν εἰς τὰ στήθη τῶν Ἑλλήνων.

Ὅτε ἐγένετο νὺξ καὶ ἀπεσύρθη ἕκαστος πρὸς ἀνάπαυσιν, ἠγέρθην καὶ ἀθορύβως ἐξῆλθον εἰς ξύλινόν τινα ἐξώστην, ὁπόθεν ἔβλεπον τὴν ἱστορικὴν πλάτανον. Ἀπόλυτος ἠρεμία ἐκράτει πέριξ· τὸ πᾶν ὕπνωττεν, ἐκτὸς τῶν ἀναμνήσεων καὶ τῆς δόξης, ἥτις ἵπτατο ὑπὲρ τὴν ἱερὰν κορυφὴν τῆς Ἁγίας Λαύρας. Ἐρειδόμενος ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ ἐξώστου, ἀνελογιζόμην τοὺς τρομεροὺς χρόνους ὅτε Ἑλλὰς δὲν ὑπῆρχεν, ἢ ἔζη εἰς τὴν φαντασίαν τῶν ποιητῶν.... Δουλεία καὶ δυστυχία, ὄνειδος καὶ ἐρήμωσις συνέτριβε τὸ ταλαίπωρον Γένος ἐν μόνῃ τῇ θρησκείᾳ ἀνευρὸν τότε καὶ περισῶσαν τὴν ἐθνικὴν ἑνότητά του. Τὸ σῶμα τῆς πατρίδος ηὐλάκου ἡ μάστιξ· ὁ κατακτητὴς ἠτίμαζε τὰ τέκνα της· καὶ ἀφοῦ ἐξήντλει εἰς ἀγγαρείας τὰς δυνάμεις των ἀπέκοπτε καὶ τὰς κεφαλάς των. Ἔφηβοι ἀπεσπῶντο τῆς μητρικῆς ἀγκάλης καὶ ἀρνησίθρησκοι μετὰ μικρὸν ἀπέβαινον ἀρνησιπάτριδες ὑπὸ τὸ στρόφιον τοῦ Γενιτσάρου. Ἀπηλπισμένη ἐσύρετο ἡ ταλαίπωρος Ἑλλάς· ἦτο δούλη· ἦτο δυστυχὴς καὶ οὐδένα εἶχε φίλον. Ἡ ἰσχὺς τῶν Τούρκων, ἴση πρὸς τὴν ἀγριότητα καὶ τὸν φανατισμόν των, εἶχε πνίξει εἰς πέλαγος αἵματος ὅ,τι ἑλληνικὸν καὶ μετέβαλεν τὴν πατρίδα ἡμῶν εἰς ζοφερὸν νεκροταφεῖον, ἔνθα, δίκην φασμάτων νυκτερινῶν ἐπλανῶντο οἱ «δοῦλοι», ἐργαζόμενοι ἵνα τρέφωσι τοὺς τυράννους των, καὶ ἀτιμαζόμενοι ὅπως ἱκανοποιῶσι τὰς βδελυρὰς κτηνωδίας των.

Διὰ τὸν ἀμνήμονα κόσμον, ὅστις ἐλέγετο πεπολιτισμένος, καὶ ἀφθόνως ἐξηκολούθει ἀντλῶν ἐκ τῆς δεξαμενῆς τῆς ἑλληνικῆς Σοφίας, δὲν ὑπῆρχον Ἕλληνες οὔτε Ἑλλάς.... Εἰς τὰς βασάνους τῶν δούλων ἔβυον ἐπιμελῶς τὰ ὦτα οἱ μονάρχαι· οἱ λαοὶ ὕπνωττον ἔτι, διὰ δὲ τοὺς ὀλίγους προνομιούχους τῶν γραμμάτων καὶ τοῦ πνεύματος, ἦρκουν τότε οἱ ναοὶ τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος καὶ τὰ ἀριστουργήματα τῆς ἑλληνικῆς σμίλης, ἅτινα ἀπεκομίζοντο μακρὰν τῆς νεκρᾶς χώρας...... Δοῦλοι τῶν Τούρκων καὶ τῶν Ἐνετῶν οἱ Ἕλληνες, πολλάκις δὲ καὶ ἀμφοτέρων, οἱ πατέρες μας ἔζων ἵνα δουλεύωσι, καὶ δουλεύοντες νὰ παχύνωσι τοὺς δεσπότας αὐτῶν...... Μακροὶ καὶ πικροὶ ὑπῆρξαν οἱ χρόνοι τῆς δουλείας. Ἡλικίαι καὶ γενεαὶ ἤρχοντο καὶ παρήρχοντο ὁμοιομόρφως ἕνα ἐκτρέφουσαι πόθον, καὶ μίαν προσφιλῆ λατρεύουσαι καὶ καλλιεργοῦσαι ἐλπίδα: νὰ παρασκευάσωσιν ἐλευθέραν πατρίδα.

Τὸν κλῆρον, ὅστις ἀνῆκε τοῖς ἀνθρώποις ἐζήτουν οἱ πατέρες ἡμῶν, ἀλλ' ἡ ἀπαίτησις τοῦ πτωχοῦ Λαζάρου τῶν Ἐθνῶν ἐφαίνετο ὑπερβολικὴ εἰς τοὺς τρυφηλοὺς πλουσίους τοῦ κόσμου! Ἀρνούμενοι μικρὰν μερίδα ἠρνοῦντο καὶ τὰ ψιχία αὐτά, λιμώττουσα δὲ ἡ δούλη Ἑλλὰς ἀπέθνησκε τὸν θάνατον τοῦ μαρτυρίου καὶ τῆς ὀδύνης. Ἐὰν ὅμως ἡ φωνή της ἐχάνετο εἰς τὴν ἔρημον τῆς ἀδιαφορίας τῶν ἀνθρώπων, ἐὰν ἐνίοτε προὐκάλει καὶ γέλωτας εἰρωνικοὺς ἀντὶ συμπαθείας προσηκούσης εἰς τοὺς δυστυχεῖς, ὑψοῦτο ὅμως σταθερῶς πρὸς τὸν οὐρανὸν ζητοῦσα ὅ,τι ἠρνεῖτο αὐτῇ ὁ ἄκαρδος κόσμος. Ὁ Θεὸς ἐπένευσε, τὸ δὲ πνεῦμα τοῦ Ἔθνους ἐφωτίσθη. Ἡ Πρόνοια παρεσκεύασε διὰ τῶν ἀειμνήστων αὐτῆς ἀποστόλων τὰ πνεύματα καὶ τὰς ἐποχὰς καὶ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ὁ χριστιανικὸς κόσμος ἑώρταζε τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ὁ ἑλληνικὸς κόσμος ἑώρταζε, μετὰ τῆς ἀπολυτρώσεως τοῦ ἀνθρώπου, καὶ τὴν ἐθνικὴν ἀνάστασιν καὶ ἀπολύτρωσιν. Εἰς τὴν Λαύραν αὐτὴν ἐσήμανεν ὁ φοβερὸς κώδων, καὶ ἐντεῦθεν ἐξεπέμφθη ὁ σπινθήρ, ὁ ἀναφλέξας τὰ εὐγενῆ φρονήματα τῶν ἐλευθέρων λαῶν. Ἐν μέσῳ τῆς κλαγγῆς τῶν ὅπλων συγκεκινημένος ὁ κόσμος ἀναμιμνήσκεται τῆς Ἑλλάδος καὶ ὑπὸ τὰ ράκη καὶ τὰς πληγάς της χαιρετίζει αὐτὴν ἐλευθέραν.

Εἰς ποίας ἀναμνήσεις καὶ σκέψεις, εἰς ποίους κόσμους ἰδεῶν φέρεταί τις, ὅταν ἦναι μόνος, καθ' ὥραν νυκτερινὴν καὶ ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τῆς ἁγίας Λαύρας θεωρῇ πρὸ αὐτοῦ τὸν χῶρον, ἔνθα ἐπετελέσθη ἡ μεγάλη θυσία καὶ ἀτενίζει τὸν κυανοῦν θόλον τοῦ οὐρανοῦ, τὰς μυριάδας τῶν ἀστέρων καὶ τῶν ἀστερισμῶν, ἐν οἷς θερμὴ φαντασία ἠδύνατο νὰ κατατάξῃ καὶ τὸν ἀστερισμὸν τῆς Ἁγίας Λαύρας, τὸν λαμπρότατον καὶ φαεινότατον τοῦ στερεώματος;...

Τὰ φύλλα τῆς πλατάνου ἤρξαντο κινούμενα. Αὔρα ἑωθινὴ ἐπέπνευσε, καὶ τὸ γλυκὺ κυανοῦν χρῶμα τοῦ οὐρανοῦ ἤρξατο γαλακτούμενον βαθμηδόν. Ἡ ἠὼς ὑπεφαίνετο. Εἶναι ὡραῖον νὰ βλέπῃ τις ἀπὸ τῆς Λαύρας τὸν ἥλιον ἀνατέλλοντα καὶ τὴν μεγαλοπρεπῆ ἐμφάνισιν τοῦ λαμπροῦ ἄστρου νὰ συνδυάζῃ πρὸς τὴν ἀνατολὴν τῆς μεγάλης καὶ ἀνεσπέρου ἡμέρας τῆς ἑλληνικῆς ἐλευθερίας. Τὸ φυσικὸν κάλλος, ὁ ὠκεανὸς ἐκεῖνος τοῦ φωτός, αἱ λαμπραὶ τῆς Λαύρας παραδόσεις καὶ ἡ θέα αὐτῶν τῶν θέσεων, ἔνθα ἐξετυλίχθη ἡ ἱερὰ καὶ ἐθνικὴ σκηνή, μεταρσιοῦσι τὸν νέον Ἕλληνα, καί, εὐγνώμων εἰς τὴν Πρόνοιαν καὶ τοὺς ἀθανάτους προμάχους τῆς Ἐλευθερίας, αἰσθάνεται καμπτόμενα τὰ γόνατά του, ἐνῷ ἡ εὐγνωμονοῦσα ψυχή του ὁρμᾷ πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ χείλη του ψιθυρίζουσιν: Ὦ Πατρίς, Πατρίς!....

ΠΥΡΠΟΛΙΚΑ ΚΑΙ ΤΡΙΚΡΟΤΑ

ΑΛΛΟΤΕ...

...Ἀσέληνος καὶ σκοτεινὴ ἦτο ἡ νὺξ τῆς 6ης Ἰουνίου τοῦ 1822. Εἰς τὸν λιμένα τῆς Χίου, τῆς αἱματοβαφοῦς, τῆς ἀγρίως ἐρημωθείσης Χίου, ἐναυλόχει ἑορτάζων τὴν τελευταίαν νύκτα τοῦ ραμαζανίου ὁ στόλος τοῦ Καρᾶ Ἀλῆ, τοῦ ἰδίου, ὅστις πρὸ τριῶν μηνῶν εἶχε σφάξει εἰς τὸν ἴδιον αὐτὸν λιμένα τεσσαράκοντα χιλιάδας ἀνθρωπίνων ὑπάρξεων!... Ἑώρταζεν ἐπὶ τῆς ναυαρχίδος ὁ καπετὰν πασᾶς καὶ δισχίλιοι ἐκ τῶν σφαγέων' καὶ ἦτο φωταγωγημένον τὸ πλοῖον τῶν ὀργίων καὶ φωταγωγημένος ὁλόκληρος ὁ στόλος. Ἦτο ὑπερήφανον τρίκροτον ὡς πλωτὸν βουνὸν τὸ πλοῖον τοῦ Τούρκου ναυάρχου, καὶ ἦσαν κολοσσαῖα τὰ σκάφη τοῦ στόλου του. Ποῖος θὰ ἐτόλμα τὴν στιγμὴν ἐκείνην νὰ διακόψῃ τὴν διασκέδασιν τοῦ ἐκφύλου πασᾶ ἐν μέσῳ τοῦ πανόπλου στόλου του; Ἐτόλμησεν εἷς. Καὶ αὐτὸς ἦτο Ἕλλην. Ἦτο Ψαριανὸς καὶ ὠνομάζετο Κανάρης.

Πόσας φορὰς δὲν ἔγινε μνεία τοῦ κατορθώματος τούτου τοῦ τέκνου τῆς νέας Ἑλλάδος, καὶ ὅμως πόσον εἶναι παρήγορος εἰς τὰς σημερινὰς περιστάσεις ἡ χρυσῆ ἐκείνη σελὶς τοῦ ἀγῶνος

Φωταγωγημένος ἦτο καὶ ἀντήχει ἀπὸ φωνὰς καὶ ἤχους ὀργάνων κραιπάλης ὁ στόλος τοῦ καπετὰν Πασσᾶ.

Καὶ μόνος μέσα εἰς τὴν ἀσέληνον νύκτα, μὲ τὰ φῶτα σβυσμένα, καὶ τὴν ἀναπνοὴν κρατουμένην ἐξέπλεον τῶν Ψαρῶν τοῦ Κανάρη καὶ τοῦ Πιπίνου οἱ πυρπολητταί. Ποῖος θὰ ἐπρόσεχεν εἰς τῶν ραγιάδων τὰς φελούκας; Εὐτυχῶς κανεὶς Τοῦρκος. Οὕτω ὑπὸ τὴν ἀσέληνον νύκτα ἐπλησίαζαν τὸν φωταγωγημένον καὶ πανηγυρίζοντα τῶν πολεμίων στόλον οἱ ἐκδικηταὶ τῆς ζωῆς ὡς καὶ τῆς τιμῆς τῆς μάρτυρος, τῆς ἀθώας Χίου.

Μέσα ἀπὸ τὰ σκάφη τῆς ναυτικῆς δυνάμεως τοῦ καπετὰν πασσᾶ διωλίσθησεν ὡς ἔγχελυς τοῦ Κανάρη ὁ δαυλός, ζητῶν τὴν ναυαρχίδα τὴν ὁποίαν εὗρε.

Ἀψηφῶν τώρα κάθε συνέπειαν καὶ κάθε κίνδυνον ὁ πυρπολητὴς ἐνέπηξε τὸν ἱστόν του εἰς μίαν κανοθυρίδα τοῦ τρικρότου, προσέδεσε τὸ σκάφος του ἀσφαλῶς καὶ τὸ ἀνέφλεξε !...

Εἰς κάμινον μετεβλήθη ἡ ναυαρχὶς καὶ αἱ φλόγες της ἐφώτισαν τὸ πέλαγος καὶ τὰ Ψαρὰ καὶ τὴν Χίον καὶ ἔφθασαν μέχρι τῶν ἀκτῶν τῆς Ἰωνίας... ἀγγέλλουσαι τὸν θρίαμβον τοῦ καλοῦ ναύτου. Μὲ δισχιλίους ναύτας ἀνετινάχθη εἰς τὸν ἀέρα καὶ ἐξεβίσθη ἡ τουρκικὴ ναυαρχίς, ἐνῷ ταχέως κωπηλατοῦντες οἱ πυρποληταὶ ἔφεραν τοῦ θριάμβου τὸ ἄγγελμα εἰς τὰ Ψαρά.

Αὐτὰ ἔγιναν ἄλλοτε.

ΠΟΙΟΙ ΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ ΑΚΡΙΒΩΤΕΡΑ

Ο ΜΕΓΑΣ Ἀλέξανδρος εἶχεν εἴπῃ μίαν φοράν, ὅτι ἂν δὲν ἦτο Ἀλέξανδρος θὰ ἐπεθύμει νὰ ἦτο Διογένης. Οἱ σημερινοὶ βασιλεῖς καὶ αὐτοκράτορες, τῶν ὁποίων ἡ περιφρόνησις πρὸς τὸν ὡραῖον κόσμον δὲν φθάνει ἕως αὐτὸ τὸ σημεῖον, ὥστε νὰ ἀνταλλάξουν τὰ ἀπαστράπτοντα ἀνάκτορά των μὲ πίθον Διογένους, τί θὰ ἐπεθύμουν ἆρά γε νὰ ἦσαν ἂν δὲν ἦσαν ὅ,τι εἶνε;

Κατὰ τὴν ἰδικήν μου γνώμην, θὰ ἐπεθύμουν νὰ ἦσαν ἢ ἠθοποιοί, ἢ ἀοιδοί, ἢ μουσικοί. Τοιουτοτρόπως δὲν θὰ ἔχανον παρὰ τὸν θρόνον των μόνον, ἐνῷ θὰ τοῖς ἔμενον τὰ δύο σπουδαιότερα ἀγαθά, διὰ τὰ ὁποῖα συγκατατίθενται τὰ ὑπερφυσικὰ αὐτὰ ὄντα νὰ ζῶσι μεταξὺ ἡμῶν τῶν κοινῶν θνητῶν—ἡ δόξα καὶ ὁ πλοῦτος.

Νὰ εἶνε κανεὶς Τσάρος τῆς Ρωσσίας, Σουλτάνος τῆς Τουρκίας ἢ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας! Τί δόξα! καὶ ὄχι μόνον δόξα, ἀλλὰ καὶ μία ἡγεμονικὴ ἐπιχορήγησις ἀπὸ μερικὰς ἑκατοντάδας χιλιάδων λιρῶν ὡς ἄρτυμα τῆς δόξης. Ναί, ἀλλὰ δὲν ἐλογαριάσαμεν τὰς βόμβας καὶ τὰ ἐγχειρίδια καὶ τὰ περίστροφα τῶν ἀναρχικῶν, τοὺς περισπασμοὺς τῆς βασιλείας καὶ τὰς μεμψιμοιρίας τῶν ὑπηκόων. Λοιπὸν εἶνε προτιμότερον νὰ εἶνε κανεὶς Καροῦσος καὶ νὰ ἀπολαμβάνῃ ὅλα τὰ ἀνωτέρω ἀγαθὰ ἄμικτα κακῶν.

Ὁ Καροῦσος πληρώνεται ἡγεμονικώτερον ἀπὸ πολλοὺς πραγματικοὺς ἡγεμόνας τῆς Εὐρώπης, τῶν ὁποίων αἱ ἐπιχορηγήσεις μόλις ἀνέρχονται εἰς δεκάδας τινὰς χιλιάδων λιρῶν. Ἡ κατωτάτη ἀμοιβὴ τοῦ Καρούσου διὰ μίαν ἑσπέραν εἶνε 500 λίραι, αἱ ὁποῖαι κάμνουν εἰς ἓν ἔτος 180,000 λίρας —ποσόν, τὸ ὁποῖον μὲ τὸν μέσον τραπεζιτικὸν τόκον πρὸς 3 ο)ο προϋποθέτει κεφάλαιον 6,000,000 λιρῶν, δηλαδὴ 30,000,000 δολλαρίων περίπου.

Εἶνε ὅμως γνωστὸν ὅτι ὁ Καροῦσος δὲν ψάλλει κατὰ πᾶσαν ἑσπέραν καὶ διὰ τοῦτο δὲν κατώρθωσε νὰ καταρρίψῃ τὸ ρεκὸρ τῆς περιφήμου ἀοιδοῦ Πάττι, ἡ ὁποία ἐκέρδισε μίαν φορὰν εἰς διάστημα ἓξ μηνῶν 100,000 λίρας.

Μετὰ τὸν Καροῦσο ἔρχεται ἡ ἀοιδὸς Μέλμπα, ἡ ὁποία πληρώνεται 350 λίρας καθ' ἑκάστην ἑσπέραν.

Οἱ μεγάλοι μουσικοί, βιολισταί, κλειδοκυμβαλισταὶ κτλ. εἶνε ἐξίσου ἀπαιτητικοὶ μὲ τὰς ἀοιδούς.

Ἂν σᾶς ἐπήρχετο ἡ ἐπιθυμία νὰ ἀκούσετε ἐπὶ εἴκοσι λεπτὰ τῆς ὥρας τὸν μεγαλείτερον κλειδοκυμβαλιστὴν τοῦ κόσμου Παδερέβσκι, θὰ ἐπληρώνετε ὄχι ὀλιγωτέρας τῶν 500 λιρῶν, καὶ ἂν ἠθέλετε νὰ ἀπολαύσετε δι' ἴσον χρονικὸν διάστημα τὸν μεγαλείτερον τῶν ζώντων βιολιστῶν Κουμπελίκ θὰ ἐπληρώνετε 180 λίρας.

Τρίτοι ἔρχονται εἰς τὴν ἀμοιβὴν οἱ μεγάλοι ἠθοποιοί. Οἱ δύο μεγαλείτεροι ἄρρενες ἠθοποιοί, τοὺς ὁποίους ὅμως ἔπαυσε πλέον τὸ κοινὸν νὰ ἀπολαμβάνῃ, ὁ Ἴρβιγκ καὶ ὁ Κοκλέν, ἐπληρώνοντο ὁ μὲν πρῶτος 120 λίρας δι' ἑκάστην παράστασιν, ὁ δὲ δεύτερος 140 λίρας. Ὁ Λουκιανὸς Γκιτρὺ ἐπληρώθη εἰς τὴν πρώτην παράστασιν τοῦ Σαντεκλὲρ 100 λίρας, καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ τὰς λαμβάνῃ καθ' ἑκάστην ἑσπέραν ἐπὶ τρεῖς μῆνας,

ΚΑΙ ΤΩΡΑ

Τώρα αἱ συνθῆκαι τῶν κατὰ θάλασσαν μαχῶν μετεβλήθησαν. Τὰς κορβέτας καὶ τὰ τρίκροτα καὶ τὰς φρεγάτας ἀντικατέστησαν τὰ καταδρομικὰ καὶ τὰ θωρηκτὰ καὶ τὰ ἀντιτορπιλλικά. Καὶ τὰ πυρπολικὰ ἀντικατέστησαν, φοβερὰ καὶ ἀπτόητα τὰ ὑποβρύχια. Οἱ ναυμάχοι τῆς ἐποχῆς μας δὲν ζητοῦν ἀπαραιτήτως νὰ εὑρίσκωνται ἐντὸς λιμένων. Ἐξ ἴσου εἶναι εὔκολον τὸ καταστρεπτικόν των ἔργον εἰς τὸ ἀνοικτὸν πέλαγος. Τὸ πάνοπλον «Dreadnaught», ἐκτοπίζον τριάκοντα χιλιάδας τόνους καὶ βαῖνον μετὰ ταχύτητος 20 μιλίων, δὲν εἶναι περισσότερον ἀκαταμάχητον ἀπὸ τὸ τρίκροτον τοῦ Καρᾶ Ἀλῆ, καίτοι τὴν νύκτα εἰς τὰ θωρηκτὰ δὲν λαμβάνουν χώραν σκηναὶ ὅμοιαι ἐκείνων τὰς ὁποίας παρουσίαζε τὰς νύκτας τοῦ ραμαζανίου ἡ ναυαρχὶς τοῦ καταστροφέως τῆς Χίου. Ὁ ἐκ χάλυβος κολοσσὸς τὸν ὁποῖον κρατεῖ ἡμέρας καὶ νυκτὸς εἰς ἐπικοινωνίαν μὲ ὅλην τὴν μοῖραν ὁ ἀσύρματος, τὸ μεγαθήριον τὸ ὁποῖον διὰ νὰ φωτίσῃ τὸν δρόμον του δὲν θέλει σελήνην ἀντικαθιστῶν αὐτὴν μὲ τοὺς προβολεῖς του, τὸ θωρηκτὸν τέλος τῆς σήμερον μὲ τοὺς τορπιλλοβλητικοὺς σωλῆνας καὶ τὰ τεραστίας ὁλκῆς τηλεβόλα, εἶναι πάντοτε ἄγρυπνον καὶ πάντοτε ἕτοιμον. Κανὲν σκάφος ὑποδεέστερον δὲν δύναται νὰ τὸ πλησιάσῃ ἀτιμωρητεί. Κανὲν νὰ ἀντεπεξέλθῃ φανερὰ εἰς τὴν δύναμίν του. Κανέν, ἐκτὸς τοῦ ὑποβρυχίου.

Αὐτὸς εἶναι ὁ ἀντικαταστάτης τοῦ πυρπολικοῦ, ἀλλὰ τί φοβερὸς ἀντικαταστάτης !... Δὲν

Ἕνα σῶμα ὁλοστρόγγυλον ὡς ψάρι, χαλύβδινον, ταχύπλουν, πάνοπλον, καὶ μὲ πλήρωμα γενναίων. Αὐτὸ καὶ μόνον μὲ τὰς τορπίλλας του πλέον τὴν νύκτα ὑπὸ τὰ σκοτεινὰ νερὰ θὰ φθάσῃ τὸν ἀμέριμνον κολοσσόν, θὰ τὸν εὕρῃ, θὰ τοῦ ἐξακοντίσῃ τὴν τορπίλλην καὶ θὰ φύγῃ ἀφῖνον ὄπισθέν του τὴν καταστροφήν. Τὸ «Dreadnaught», μὲ τὸν ἀσύρματον, μὲ τὰ πυροβόλα, τὰς τορπίλλας καὶ τὸν ὄγκον του ἔμεινεν ἄχρηστον. Ὁ μικρὸς Δαυῒδ ἐξόντωσε τὸν Γολιάθ. Ἕνας τεράστιος ὄγκος νεροῦ ἐκτινασσόμενος εἰς δεκάδων μέτρων ὕψος ἤνοιξε τὸ χάσμα, τὸ ὁποῖον θὰ καταπίῃ τὸν «Dreadnaught». Ὁ σκοπὸς τῆς καταστροφῆς καὶ τῆς ἐξοντώσεως συνετελέσθη καὶ τὸ ὑποβρύχιον μὲ τοὺς γενναίους του φεύγει μακράν. Τὴν καταστροφὴν τώρα συμπληρώνουν αἱ βολαὶ τοῦ ἐπιφανέντος ἐχθρικοῦ στόλου' ἡ ναυμαχία γενικεύεται διὰ νὰ τελειώσῃ ὀλίγα λεπτὰ μὲ καταστροφὰς μεγίστας. Εἶναι τόσον τέλεια τὰ σημερινὰ μέσα τῆς καταστροφῆς, ὥστε αἱ ναυμαχίαι διεξάγονται ταχύτατα μὲ ἀποτελέσματα ἀνυπολόγιστα. Τὸ ὑποβρύχιον θὰ τὰς συντομεύσῃ καὶ θὰ τὰς ἐπιδεινώσῃ περισσότερον. Αὐτὰ γίνονται τώρα.

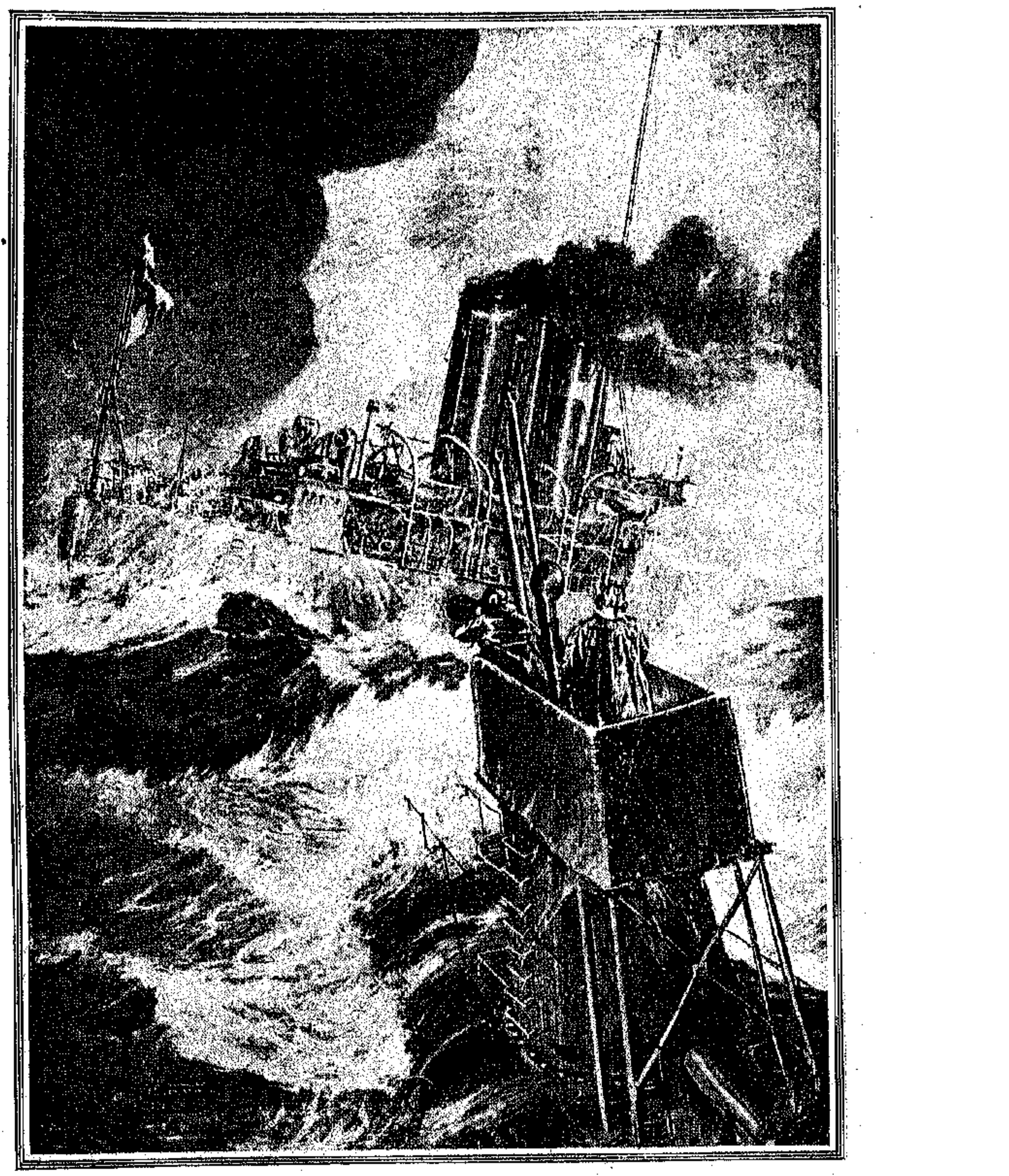

ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΚΑΙ ΘΩΡΗΚΤΑ

ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΜΟΝΑΡΧΗΝ

εἰς τὸ τέλος τῶν ὁποίων θὰ ἔχῃ λάβῃ 10,000 λίρας περίπου. Ὅλους ὅμως τοὺς ἠθοποιοὺς ὑπερβάλλει εἰς τὴν ἀμοιβὴν ἡ περίφημος Σάρα Μπερνάρ, ἡ ὁποία πληρώνεται 200 λίρας καθ' ἑσπέραν.

Οἱ ἠθοποιοὶ τῶν κωμειδυλλιακῶν θεάτρων δὲν ὑπολείπονται πολὺ εἰς τὰς ἀξιώσεις των. Ὁ Σκῶτος ἠθοποιὸς Χάρρυ Λῶδερ ἐλάμβανε καθ' ἑκάστην ἑβδομάδα 800 λίρας διὰ παραστάσεις εἰς τοιαῦτα θέατρα, καὶ ἡ Αἴτελ Τὶτς 500, ἐνῷ ἡ Μῶδ Ἄλλαν ὑπέγραψε τὸν παρελθόντα Ἰούνιον συμβόλαιον δι' ἓν ἔτος πρὸς 500 λίρας τὴν ἑβδομάδα.

Ὁ κάλαμος τῶν ἀρθρογράφων τῶν μεγάλων ἐφημερίδων, καὶ ἰδίᾳ τῶν ἀμερικανικῶν, θέλει καὶ αὐτὸς χιλιάδας λιρῶν διὰ νὰ κινηθῇ. Βασιλεὺς τῶν ἀρθρογράφων ὑπὸ ἔποψιν μισθοῦ εἶνε ὁ ἀρχιμυντάκτης τῆς «Journal» τῆς Νέας Ὑόρκης Ἀρθοῦρος Μπρίσμπαιϋν, τοῦ ὁποίου ὁ ἐτήσιος μισθὸς εἶνε 10,000 λίραι.

Ἀπὸ τοὺς συγγραφεῖς εὐτυχέστερος εἶνε ὁ ἐξ Ἀφρικῆς ἐπιστρέφων πρώην πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. Θεόδωρος Ροῦσβελτ, ὁ ὁποῖος θὰ πληρωθῇ διὰ τὴν περιγραφὴν τῆς Ἀφρικανικῆς ἐκδρομῆς του πρὸς πέντε σὲντς τὴν λέξιν, ἤτοι πρὸς 20 δολλάρια κατ' ἐλάχιστον ὅρον τὴν σελίδα. Ἂν τὸ βιβλίον του ἀποτελῆται ἐκ 1,000 σελίδων θὰ πληρωθῇ δι' αὐτὸ 20,000 δολλάρια. Καὶ ὅμως ἓν ἀθάνατον φιλολογικὸν μνημεῖον, ὁ Ἀπολεσθεὶς Παράδεισος τοῦ Μίλτωνος, ἠγοράσθη ἀπὸ ἕνα ἐκδότην ἀντὶ 5 μόνον λιρῶν.

Ὁ ἐξαφανισθεὶς ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς ἐξερευνητὴς δόκτωρ Κοὺκ ἔπαιξε καὶ αὐτὸς καλὰ τὸ μέρος του ἐπὶ μικρὸν διάστημα, πληρωνόμενος πρὸς 600 δολλάρια δι' ἑκάστην διάλεξιν περὶ τοῦ Πόλου, τὸν ὁποῖον, ἂν πιστεύσωμεν τὴν ἐξεταστικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Κοπεγχάγης, εἶδε καθ' ὕπνον μόνον εἰς ὄνειρον ἀρκτικῆς νυκτός.

Ὁ ἀεροναύτης Οὐΐλμπουργ Ράϊτ ζητεῖ 2,000 καὶ 3,000 λίρας δι' ἑκάστην ἀεροπλανικὴν ἐπίδειξιν.

Εἰς τὴν Ἀμερικὴν λαμβάνουσι κολοσσιαίους μισθοὺς καὶ οἱ μεγάλοι μηχανικοί. Ὁ Ἰωάννης Χαΐὺς Χάμμονδ ἐλάμβανεν ὅταν πρὸ τῆς εἰσόδου του εἰς τὸ πολιτικὸν στάδιον ἐξήσκει τὸ ἐπάγγελμα τοῦ μηχανικοῦ μεταλλείων, 100,000 λίρας ὡς ἐτήσιον μισθόν

Ἀπὸ τοὺς πλέον ἀπαιτητικοὺς εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀμοιβῆς εἶνε καὶ οἱ δικηγόροι, περὶ τῶν ὁποίων ἐφαρμόζεται κάλλιστα τὸ ρητὸν «τῶν δύο μαχομένων τρίτος τις νικᾷ». Ὁ δικηγόρος τῆς Νέας Ὑόρκης Ἰωάννης Οὐΐλ ἐπληρώθη ποτὲ 200,000 λιρῶν διὰ νὰ συμβιβάσῃ μίαν διαφορὰν μεταξὺ τοῦ Ἀνδρέου Καρνέγη καὶ τοῦ Ἑρρίκου Φρίκ, ἀναφυεῖσαν κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ πρώτου πώλησιν τῶν χαλυβδουργείων του. Ἄλλη κολοσσιαία δικηγορικὴ ἀμοιβὴ εἶνε ἡ τοῦ ἐπίσης ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἐπαγγελλομένου τὸν δικηγόρον Δ. Γκοῦθα, ὁ ὁποῖος ἐπληρώθη διὰ μίαν ὑπόθεσιν, ἣν ἐκέρδισεν, 160,000 λιρῶν.

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

Ο ΥΠΕΡΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΣ ΣΑΛΟΣ ΤΗΣ ΕΙΚΟΝΟΜΑΧΙΑΣ

ΤΗΝ παρελθοῦσαν Κυριακὴν ὁ Ὀρθόδοξος κόσμος ἑώρταζεν ἕνα τῶν περιφανεστέρων θριάμβων, οὓς κατήγαγέ ποτε ἡ Ἐκκλησία κατὰ τῆς Πολιτείας —τὴν μετὰ μακροτάτην θρησκευτικὴν ἐπανάστασιν τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας ὑπερίσχυσιν τῶν παλαιόθεν παραδεδεγμένων καὶ διὰ συνοδικοῦ κύρους περιβεβλημένων κανόνων καὶ δογμάτων τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως κατὰ τῶν καινοτομιῶν τῶν εἰκονομάχων ἢ εἰκονοκλαστῶν αὐτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου.

Ὁ δεινὸς σάλος τῆς Εἰκονομαχίας ἐκράτησεν ἀνάστατον ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τὴν Βυζαντινὴν αὐτοκρατορίαν ἐπὶ μίαν καὶ πλέον ἑκατονταετηρίδα, πλὴν μικρῶν διαλειμμάτων, ἀρξάμενος ἀπὸ Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου—ὅστις πρῶτος ἐκαινοτόμησε φανερῶς περὶ τὴν πίστιν καὶ ἐκήρυξε τὸν κατὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν κανόνων αὐτῆς πόλεμον—κοπάσας προσωρινῶς ἐπὶ τῆς βασιλίσσης Εἰρήνης—ἡ ὁποία ἐπανέφερε τὴν παλαιὰν πίστιν διὰ τῆς ἐν Νικαίᾳ συγκροτηθείσης ἑβδόμης Οἰκουμενικῆς Συνόδου, καταταχθεῖσα οὕτω μεταξὺ τῶν Ἁγίων, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἀπετύφλωσε τὸν υἱόν της Κωνσταντῖνον καὶ σχεδὸν διεπραγματεύθη τὴν παράδοσιν τῆς αὐτοκρατορίας εἰς τὸν Κάρολον τὸν Μέγαν τῆς Φραγκίας—ἐπαναληφθεὶς ἐκ νέου ἐπὶ Λέοντος τοῦ Ἀρμενίου καὶ καταπαύσας ὁριστικῶς ἐπὶ τῆς βασιλίσσης Θεοδώρας. Ἡ Κυριακὴ τῆς Ὀρθοδοξίας καθιερώθη ὡς μεγάλη ἑορτὴ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐπωνομάσθη οὕτω πρὸς ἀνάμνησιν τοῦ μεγάλου γεγονότος τῆς ἐπαναφορᾶς τῆς ἀρχαίας πίστεως διὰ τῆς ἐν Νικαίᾳ Ἑβδόμης Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

Ἡ θρησκευτικὴ ἐπανάστασις τῆς Ἀνατολῆς προηγήθη κατὰ αἰῶνας τῆς ἐν τῇ Δύσει γενομένης παρομοίας ἐπαναστάσεως, ἥτις μόλις τῷ 1517 ἔλαβε χώραν, ἐνῷ ἡ πρώτη ἐξερράγη τῷ 726. Ἡ πρώτη ἐπωνομάσθη Εἰκονομαχία, ἡ δὲ δευτέρα Ἀναμόρφωσις· κατ' οὐσίαν ὅμως πολὺ ὀλίγον διαφέρουσιν ἀπ' ἀλλήλων, διότι οἱ εἰκονοκλάσται δὲν περιωρίσθησαν ἁπλῶς εἰς τὴν καθαίρεσιν τῶν εἰκόνων, ἀλλ' ἀνεστάτωσαν ὅλους ἐν γένει τοὺς κανόνας τῆς Ἐκκλησίας, σχεδὸν δὲ ἔθεσαν τὴν χεῖρα καὶ εἰς τὰ δόγματα αὐτῆς. Ὁ Λούθηρος δὲν ἔκαμε πολὺ περισσότερα πράγματα. Ἡ οὐσιωδεστέρα διαφορὰ μεταξὺ τῶν δύο ἐπαναστάσεων εἶναι ὅτι ἡ μὲν δευτέρα ἦτο αἱματηρὰ καὶ ἐτελεσφόρησεν, ἡ δὲ πρώτη ἀπέτυχε καὶ παρῆλθε σχεδὸν ἄνευ θυμάτων—πλὴν τῶν καλογήρων, τῶν ὁποίων αἱ γαστέρες ἀπώλεσαν τὸ ἄμεμπτον περιφερικόν των σχῆμα μετὰ τὴν δήμευσιν τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων καὶ τὴν κατάργησιν τῆς λειψανεμπορίας.

Ἡ Εἰκονομαχία ἐξερράγη κατὰ τὸ δέκατον ἔτος τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου (726), ἐκυοφορεῖτο ὅμως πρὸ πολλοῦ, οὐδεὶς δέ, ὅσον φιλόθρησκος καὶ τηρητὴς τῶν πατρίων καὶ ἂν εἶναι, δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ ὅτι ἡ ἔκρηξις εἶχε τὰ αἴτιά της. Ἡ ἐπανάστασις ἐκείνη ἦτο θλιβερὸν γεγονὸς διότι οἱ εἰκονοκλάσται παρεξετράπησαν· ἦτο ὅμως ἀναπόφευκτος. Οἱ καλόγηροι καὶ ὁ καλογηρισμὸς εἶχον καταντήσει πληγὴ τῆς αὐτοκρατορίας καὶ τοῦ κοινωνικοῦ ὀργανισμοῦ. Μέγιστον μέρος τῶν στρατευσίμων ἦσαν ἐγκεκλεισμένοι εἰς τὰ μοναστήρια καὶ κατεγίνοντο εἰς τὸ νὰ σώσωσι τὰς ψυχάς των, ἐνῷ ἡ αὐτοκρατορία ἐκινδύνευεν ἐκ τῶν πάντοθεν ἐπερχομένων ἐχθρῶν καὶ εἶχεν ἀνάγκην ὁπλοφόρων σωτήρων. Κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἐπὶ Λέοντος τοῦ Ἀρμενίου ἀκμάσαντος Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, εἰς τὰ καθ' ἅπασαν τὴν αὐτοκρατορίαν μοναστήρια ἐνδιητῶντο 800,000 εὐτραφῶν μοναχῶν, ἀποζώντων ἐκ τῶν πλουσιωτάτων μοναστηριακῶν κτημάτων καὶ τῶν κολοσσιαίων δωρεῶν τῶν φιλοθρήσκων, ἐνῷ ὁ αὐτοκράτωρ μάτην ἐζήτει ἄνδρας καὶ χρήματα ὅπως στρατεύσῃ ἐπὶ τοὺς Πέρσας ἢ ἀποκρούσῃ τοὺς Ἄβαρας. Ἕτερος εὐσυνείδητος μοναχός, ὁ Ἰωάννης ὁ Μόσχος, ἀκμάσας κατὰ τὴν στ' ἑκατονταετηρίδα, ἐποδύρεται διὰ τὴν ἔκλυσιν καὶ τὴν παρεκτροπὴν τοῦ μοναχισμοῦ, λέγων ὅτι «οἱ μοναχοὶ ἐγλίχοντο κτημάτων καὶ χρημάτων, ἐθυροκόπουν τοὺς οἴκους τῶν πλουσίων, ἐθήρευον τὴν ἄνεσιν, ἐξηγόρευον χρησμοὺς πολιτικούς, ἐπληροφοροῦντο περὶ τῶν ἐν τῷ κόσμῳ διατρεχόντων, ἀνεμιγνύοντο πᾶσι τοῖς βιωτικοῖς». Στρατιαὶ μοναχῶν περιήρχοντο τὰς πόλεις, διδάσκοντες τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπιδεικνύοντες, κατὰ τὸν ἐν τῇ ἐποχῇ ἐκείνῃ ἀκμάσαντα ἐπίσκοπον Μυτιλήνης Χριστόφορον ἔν τινι σατύρᾳ του, ἐπιγραφομένῃ «Πρὸς μοναχόν, τὰ τῶν ἰδιωτῶν λείψανα ὡς ἅγια ἐξωνούμενον», τοῦ Προκοπίου μάρτυρος χεῖρας δέκα, Θεοδώρου δὲ πέντε καὶ δέκα γνάθους καὶ Νέστορος ἄχρι τῶν ὀκτὼ πόδας, καὶ Γεωργίου κάρας τέσσαρας, καὶ μαστοὺς Βαρβάρας ἀθληφόρου πέντε κτλ. Καὶ ὁ χρυσὸς ἔρρεεν ἄφθονος ἐκ τῶν βαλαντίων τῶν εὐσεβῶν εἰς τὰ τῶν μοναχῶν. Χάριν ὅμως τῆς ἀληθείας, δέον νὰ σημειωθῇ καὶ νὰ τονισθῇ ὅτι τὸ στίγμα τοῦ αἴσχους δὲν δύναται νὰ ἐγκολαφθῇ εἰς τὸν μοναχισμὸν τῆς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας. Βοργίαι δὲν ὑπάρχουσιν ἐν τῷ Ἑλληνικῷ μεσαίωνι, ὡς δὲν ὑπάρχουσιν ἱεροεξετασταί. Ἐπίσης δέον νὰ σημειωθῇ, ὅτι ὁτιδήποτε καὶ ἂν δύναται νὰ λεχθῇ περὶ τῶν μοναχῶν, τοῦτο οὐδόλως ἀφορᾷ τὴν καθαυτὸ Ἐκκλησίαν. Ὁ μοναχισμὸς ἐξέκλινεν, ἡ Ἐκκλησία ὅμως ἵστατο πάντοτε πολὺ ὑψηλὰ καὶ ἐδαπάνα οἰκειοθελῶς τὰς προσόδους της εἰς πολέμους κατὰ βαρβάρων.

Ὅταν Λέων ὁ Ἴσαυρος ἐξέδωκε τὰ εἰκονομαχικὰ ψηφίσματά του, δὲν ἔκαμε δυστυχῶς διάκρισιν μεταξὺ μοναχισμοῦ καὶ Ἐκκλησίας. Ἀπεφάσισεν ὄχι μόνον τὴν δήμευσιν τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων, ἀλλὰ καὶ τὴν κατάργησιν τῶν εἰκόνων, λειψάνων, πολλῶν ἑορτῶν καὶ νηστειῶν, παρακλήσεων καὶ μνημοσύνων κ.τ.λ. Ὁ διάδοχός του, Κωνσταντῖνος ὁ Κοπρώνυμος, παρεξετράπη ἔτι μᾶλλον, ἀμφισβητήσας καὶ αὐτῆς τῆς Θεοτόκου τὴν ἁγιότητα, ὑπερέβησαν δὲ πάλιν τοῦτον τινὲς τῶν διαδόχων του. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ ἀδικηθῶσιν ἐν τῇ κρίσει μας ὅλοι οἱ εἰκονομάχοι. Εἶναι βεβαίως ἀξιοκατάκριτοι, ἀλλ' ἐξίσου καταδικαστέα ἦτο καὶ ἡ κατάστασις ἣν ἀνέλαβον νὰ καταπολεμήσωσι. Οἱ Βυζαντινοὶ χρονογράφοι παριστῶσι τοὺς εἰκονοκλάστας αὐτοκράτορας ὡς τερατώδεις καὶ ἀσεβεστάτους ἀνθρώπους. Οἱ πλεῖστοι ὅμως τούτων ἦσαν μοναχοί, καὶ ἐννοεῖ τις εὐκόλως διατί μετεχειρίσθησαν τοιαῦτα χρώματα ζωγραφίζοντες τοὺς εἰκονοκλάστας. Τὸ βέβαιον εἶναι, ὅτι οἱ κυριώτεροι ἐξ αὐτῶν, ὡς οἱ δύο Λέοντες, ὁ Ἴσαυρος καὶ ὁ Ἀρμένιος, ἦσαν μεγάλοι ἄνδρες, ἐξόχως φιλοπάτριδες καὶ ἄξιοι ἡγεμόνες. Τὸν Ἴσαυρον κατέκρινε δριμύτατα καὶ ὁ Πάπας τῆς Ῥώμης Γρηγόριος Β'., γράψας αὐτῷ πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὰ ἑξῆς: «Ἠθελήσαμεν καὶ ἡμεῖς, ὡς λαβόντες τὴν δύναμιν παρὰ Θεοῦ λύειν τὰ οὐράνια καὶ τὰ ἐπίγεια, καὶ ἔχοντες τὴν ἐξουσίαν καὶ τὸ κῦρος καὶ τὴν αὐθεντίαν ἐκ τοῦ Ἁγίου Πέτρου τοῦ Κορυφαίου, δοῦναί σοι ἐπιτίμια. Ἀλλ' ἔνθα ἑαυτῷ τὴν κατάραν δέδωκας, μένε ἔχων αὐτὴν μετὰ τῶν συμβουλευόντων σε, οὓς περιπλέκῃ.» Ὁ φιλόδοξος ὅμως καὶ παμπόνηρος οὗτος πάπας δὲν ἐφρόντιζε τόσον πολὺ διὰ τὰ εἰκονομαχικὰ ψηφίσματα τοῦ Ἰσαύρου, ὅσον διὰ τὴν ὑπεροχὴν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ἀπέναντι αὐτοῦ καὶ τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας, ὡς ἐδείχθη ἐκ τῆς πορείας τῶν διαδόχων τοῦ πάπα τούτου, ἥτις ἤγαγεν ἐπὶ τέλους εἰς τὸ σχίσμα ἐπὶ Φωτίου, τοῦ κλεινοῦ ἱεράρχου, πολιτικοῦ καὶ συγγραφέως τῆς Ἀνατολῆς. Ὁ πρῶτος ὑπέρμαχος τῶν εἰκόνων ὁ παρασυρθεὶς ὑπὸ τοῦ εἰκονομαχικοῦ ῥεύματος, ἦτο ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Γερμανός. Ὁ ἱεράρχης οὗτος ὑπέμνησεν εἰς τὸν Ἴσαυρον «τοὺς ὅρκους οὓς δέδωκεν ἐν μηδενὶ σαλεῦσαι τὴν Ὀρθοδοξίαν», μὴ εἰσακουσθεὶς δὲ παρῃτήθη καὶ ἀντικατεστάθη ἀμέσως ὑπὸ τοῦ Συγκέλλου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας Ἀναστασίου, ὅστις ὑπέγραψε τὰ εἰκονομαχικὰ ψηφίσματα καὶ ἐκήρυξεν ὁ ἴδιος ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τῶν ἀνακτόρων εἰς τὸν λαὸν τὴν κατάργησιν τῶν εἰκόνων, προσεπιφωνήσας: «Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος».

Ὁ υἱὸς τοῦ Λέοντος Ἰσαύρου, Κωνσταντῖνος ὁ Κοπρώνυμος, ἦτο ἐξίσου πρὸς τὸν πατέρα του πολέμιος τῶν εἰκόνων, τὰς ὁποίας καὶ κατήργησεν ἐπισήμως τῷ 754 διὰ συνόδου, εἰς ἣν παρῆσαν 338 ἐπίσκοποι. Ἡ Σύνοδος ὅμως αὕτη οὐδέποτε ἀνεγνωρίσθη ὡς κανονική, καὶ κατηργήθησαν αἱ ἀποφάσεις της ὑπὸ τῆς Ἑβδόμης Οἰκουμενικῆς Συνόδου τῆς Νικαίας. Κωνσταντῖνον τὸν Κοπρώνυμον διεδέχθη ὁ υἱός του Λέων ὁ Χάζαρος, ἐπίσης ἀμείλικτος πολέμιος τῶν εἰκόνων. Οὗτος, μετὰ βασιλείαν τεσσάρων μόλις ἐτῶν, (775—79), εὑρέθη μίαν πρωΐαν νεκρός, καὶ διεδόθη εἰς τὸν λαὸν ὅτι θελήσας νὰ φορέσῃ τὸ στέμμα τῆς Ἐκκλησίας, ἐτιμωρήθη διὰ τὸ τόλμημά του τοῦτο, διότι ἄνθρακες προελθόντες ἐκ τοῦ στέμματος ἔκαυσαν τὴν ἀσεβῆ του κεφαλήν. Ἡ μετέπειτα ὅμως διαγωγὴ τῆς εἰκονοφίλου καὶ φιλάρχου συζύγου του, Εἰρήνης τῆς Ἀθηναίας, διαφωτίζει τὸ μυστήριον τοῦ θανάτου αὐτοῦ. Ἡ Εἰρήνη, ἐπιτροπεύουσα τοῦ ἀνηλίκου αὐτῆς υἱοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου, συνεκάλεσε τῷ 786 σύνοδον ἐν τῷ ἐν Κωνσταντινουπόλει ναῷ τῶν Βλαχερνῶν πρὸς ἀναστήλωσιν τῶν εἰκόνων. Ὁ Βυζαντινὸς λαὸς ὅμως εἰσώρμησεν εἰς τὸν ναόν, ἀπειλῶν πυρὶ καὶ σιδήρῳ τοὺς συνοδικοὺς πατέρας, καὶ διέλυσε βίᾳ τὴν Σύνοδον. Τὸ ἀκόλουθον ἔτος ἡ Εἰρήνη συνεκάλεσεν ἑτέραν σύνοδον, καὶ αὕτη εἶναι ἡ Ἑβδόμη Οἰκουμενικὴ Σύνοδος τῆς Νικαίας, ἡ ἀναστηλώσασα τὰς εἰκόνας καὶ ἐπικυρώσασα τὸ σύμβολον τῆς πίστεως.

Ὁ κατόπιν βίος τῆς Εἰρήνης δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει. Ὁ υἱός της Κωνσταντῖνος ὁ Πορφυρογέννητος δὲν ἐβασίλευσεν ἐπ' ἀρκετὸν ὅπως φανερώσῃ τὰς πρὸς τὰς εἰκόνας διαθέσεις του. Ἡ μήτηρ του τὸν ἀπετύφλωσε χάριν τῆς ἀρχῆς καὶ κατόπιν ἠναγκάσθη νὰ διέλθῃ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ βίου της ἐν Μυτιλήνῃ, κλώθουσα νῆμα.

Οἱ κατόπιν αὐτοκράτορες ἐσεβάσθησαν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον τὰς εἰκόνας, ἀνενέωσεν ὅμως τὴν εἰκονομανίαν ὁ αὐτοκράτωρ Λέων ὁ Ἀρμένιος (815), ὃν ἐμιμήθησαν οἱ διάδοχοί του, Μιχαὴλ ὁ Τραυλὸς καὶ Θεόφιλος. Ὁ τελευταῖος οὗτος, προτιμήσας ὡς σύζυγον τὴν σεμνὴν καὶ μετριόφρονα Θεοδώραν ἀντὶ τῆς εὐφυοῦς καὶ παρρησιαστικῆς Εἰκασίας (ἢ Κασσιανῆς), τῆς ὁποίας τὸ σπινθηροβόλον πνεῦμα τὸν ἐπτόησεν, ἀναμνησθέντα τῶν ἄθλων τῆς ἐπίσης εὐφυεστάτης Εἰρήνης, εὗρε κατόπιν ὅτι ἔκαμε κακὴν ἐκλογήν. Μίαν ἡμέραν συνέλαβεν ἐπ' αὐτοφώρῳ τὴν βασίλισσαν κατασπαζομένην εἰκόνας Ἁγίων, τὰς ὁποίας ἐφύλαττε κεκρυμμένας ἐντὸς τῆς ἱματιοθήκης της. Ὁ εἰκονομάχος οὗτος βασιλεὺς ἀπέθανεν ὡς ὁ Λέων ὁ Χάζαρος πολὺ ὕποπτον θάνατον. Οἱ κληρικοὶ χρονογράφοι τῆς ἐποχῆς του μᾶς βεβαιοῦσιν ὅτι ὁ θάνατος τοῦ Θεοφίλου ὀφείλεται εἰς τὴν ἀσέβειάν του, διότι ἠσθένησε φοβερὰν καὶ πρωτοφανῆ νόσον καὶ σχεδὸν ἐγένετο βορὰ τῶν σκωλήκων, οἱ ὁποῖοι ἐγεννήθησαν ἐν τῇ κοιλίᾳ του. Ὁ υἱὸς τοῦ Θεοφίλου Μιχαὴλ ὁ Γ'., δὲν ἦτο ἁπλῶς εἰκονομάχος ὡς ὁ πατήρ του, ἀλλὰ καὶ ἀσεβέστατος, καὶ εἶναι ἄγνωστον τί θὰ ἐπενόει καὶ θὰ ἐφήρμοζε κατὰ τῆς θρησκείας καὶ τῶν εὐσεβῶν, ἂν αἱ περιστάσεις δὲν ἔφερον ἐπὶ τέλους εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον τὸν κλεινὸν Φώτιον, ὁ ὁποῖος ἀνέλαβε μὲ στιβαρὰν χεῖρα τὸν οἴακα τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐπανέφερε τὰ πράγματα εἰς τὴν κανονικήν των τροχιάν.

Ο ΒΑΣΚΑΝΟΣ ΟΦΘΑΛΜΟΣ

ΟΥΤΕ ἡ Χριστιανικὴ θρησκεία οὔτε ἡ νεωτέρα ἐπιστήμη ἴσχυσαν νὰ ἐκριζώσουν ἀπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου ὅλα ὅσα ἀμφότεραι ἐκήρυξαν ὡς ψευδῆ καὶ παράλογα. Μερικαὶ πανάρχαιαι πίστεις, τίς οἶδεν εἰς ποίαν ἐποχὴν καὶ ἕνεκα τίνων λόγων, ὑποθετικῶν ἢ δεδομένων, λαβοῦσαι τὴν γένεσίν των, διετηρήθησαν ἀκέραιαι καὶ ἀναλλοίωτοι μέχρι τῶν ἡμερῶν μας καί, ὅπερ περιεργότατον καὶ δυσεξήγητον, ἀπαντῶνται μεταξὺ ὅλων τῶν λαῶν καὶ ὅλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων, πεπολιτισμένων καὶ ἀπολιτίστων, ἀνεπτυγμένων καὶ ἀμαθῶν. Εἶνε ἆρά γε τοῦτο τυχαία καὶ ἀστεία σύμπτωσις ἢ περίεργον καὶ ἀξιοσπούδαστον φαινόμενον;

Μία ἀπὸ τὰς παναρχαίας ταύτας καὶ παγκοσμίους πίστεις, τὰς ὁποίας ἄλλοι ἀποκαλοῦν προλήψεις καὶ ἄλλοι παραδέχονται ὡς βασιζομένας ἐπὶ δυσεξηγήτων πραγματικῶν φαινομένων, εἶνε καὶ ἡ περὶ βασκάνου ὀφθαλμοῦ πίστις.

Ποῖος δὲν ἤκουσε τὰ περὶ βασκάνου ὀφθαλμοῦ λεγόμενα ὑπὸ τῶν γυναικῶν κυρίως, οὐχὶ σπανίως ὅμως καὶ ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν; Ἐγὼ θὰ ἔχω ἀκούσει τοὐλάχιστον ἑκατὸν ἀνθρώπους, ὁμιλοῦντας μετὰ πεποιθήσεως καὶ μετὰ δέους περὶ αὐτοῦ καὶ ἀφηγουμένους πλεῖστα ὅσα παραδείγματα. Ἂν ἐρωτήσετε εἴκοσι ἀνθρώπους, οἱ δεκαοκτὼ θὰ σᾶς βεβαιώσουν ὅτι ἔλαβον οἱ ἴδιοι πεῖραν τῆς ἐπηρείας τοῦ βασκάνου ὀφθαλμοῦ ἢ εἶδον ἰδίοις ὄμμασιν ἄλλους ἐπηρεασθέντας ὑπ' αὐτοῦ. Καὶ ἐν τούτοις οὔτε πείθεσθε ἐκ τῶν μαρτυριῶν τούτων περὶ τῆς ὀρθότητος τῆς ἐπικρατούσης πίστεως, οὔτε τολμᾶτε, ἕνεκα τοῦ γεγονότος ὅτι εἰς σᾶς τοὺς ἰδίους οὐδέποτε ἐδόθη ἡ εὐκαιρία ὅπως σχηματίσητε βεβαίαν γνώμην περὶ αὐτῆς, νὰ τὴν ἀποκηρύξητε ὁριστικῶς ὡς ψευδῆ καὶ ἐσφαλμένην. Ὑπεύθυνος κατὰ μέγα μέρος διὰ τὴν μεταξὺ πίστεως καὶ ἀπιστίας ἀμφιταλάντευσίν μας ταύτην εἶνε ἡ συνήθεια τῶν πλείστων ἐκ τῶν ἀνθρώπων νὰ βεβαιώνωσι πράγματα, τῶν ὁποίων ἰδέαν δὲν ἔχουσι, καὶ νὰ λέγουν ὅτι εἶδον ἢ ἔπαθον ὅσα ἁπλῶς ἤκουσαν παρ' ἄλλων. Ὅλοι γνωρίζομεν τὸ ἐλάττωμα τοῦτο τῶν πλείστων ἀνθρώπων μεθ' ὧν ἀναστρεφόμεθα ἢ ὁπωσδήποτε ἐρχόμεθα εἰς ἐπικοινωνίαν, καὶ διὰ τοῦτο δὲν γνωρίζομεν ἂν πρέπῃ νὰ τοὺς πιστεύωμεν ἢ νὰ θεωρῶμεν ὡς ἁπλᾶς φράσεις ὅ,τι ἀκούομεν παρ' αὐτῶν.

Ὁπωσδήποτε, εἴτε ὑπάρχουν εἴτε δὲν ὑπάρχουν βάσκανοι ὀφθαλμοί, ἡ περὶ αὐτῶν πίστις ὅμως ὑπάρχει καὶ εἶνε παγκόσμιος. Μᾶς ὡμίλησαν περὶ αὐτῶν αἱ μητέρες μας, πιστεύουσιν εἰς τὴν ὕπαρξίν των οἱ Εὐρωπαῖοι, οἱ Κινέζοι, οἱ Ἀφρικανοί, ἔτυχε πολλάκις εἰς σᾶς τοὺς ἰδίους, εἴτε πιστεύοντας εἴτε μή, νὰ διστάσητε νὰ εἴπητε εἰς ἕνα φίλον σας ὅτι τὸ μικρὸν τέκνον του εἶνε πολὺ ὡραῖον ἢ νὰ τὸ ἀτενίσετε ἐπὶ μακρὸν μετὰ προσοχῆς, ἐκ φόβου μὴ ἀνησυχήσετε τὸν φίλον σας μὲ τὴν ὑποψίαν ὅτι δυνατὸν νὰ ἔχετε βάσκανον ὀφθαλμόν, ἴσως δὲ καὶ ἐξ ἀσυνειδήτου τινὸς ἰδικῆς σας ὑπονοίας ὅτι πιθανὸν νὰ βασκάνετε πράγματι τὸ βρέφος.

Εἰς τὴν νότιον Ἰταλίαν κυρίως, ἡ πίστις αὕτη εἶνε βαθύτατα ἐρριζωμένη εἰς τὸ πνεῦμα τῶν κατοίκων. Ἂν ἐκφράσετε εἰς μίαν γυναῖκα τῆς Νεαπόλεως τὸν θαυμασμόν σας διὰ τὴν ὡραιότητα τοῦ μπεμπέ της, θὰ τὴν ἴδητε ἀμέσως νὰ σᾶς ἐπιδείξῃ τὸν μέσον δάκτυλον τῆς δεξιᾶς της χειρὸς—αὐτὸ εἶνε τὸ ἀσφαλέστερον μέσον πρὸς ἐξουδετέρωσιν τῆς ἐπενεργείας τοῦ βασκάνου ὀφθαλμοῦ—ὅσοι δὲ καὶ ὅσαι παρατύχουν ἐκεῖ θὰ ἐπιτεθῶσιν ἐναντίον σας διὰ λίθων καὶ στιλέττων.

Εἰς τὴν Κορσικήν, ἡ πίστις αὕτη εἶνε ἐπίσης γενικὴ καὶ ἰσχυρά, θὰ τὴν ἀπαντήσετε δὲ ἀκόμη μεταξὺ τῶν Ἄγγλων χωρικῶν, καὶ ἰδίᾳ τῶν βορείων, τῶν Τούρκων, τῶν Ῥώσσων, τῶν Κινέζων, τῶν Σκανδιναυῶν καὶ πολλῶν ἄλλων λαῶν, συμπεριλαμβανομένων καὶ ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων, ὡς ὅλοι γνωρίζετε. Οὕτω καταλήγει τις εἰς τὸ νὰ παραδεχθῇ, ὅτι ἡ τόσον ἀρχαία καὶ τόσον γενικὴ αὕτη πίστις εἶνε κάτι περισσότερον ἀπὸ ἁπλῆν καὶ κοινὴν πρόληψιν. Φαίνεται ὅτι ἐκπηγάζει ἐξ αὐτοῦ τοῦ πνεύματος τῶν ἀνθρώπων αὐτομάτως, καὶ ἕνεκα τούτου δὲν ἐξαλείφεται οὔτε ὑπὸ τῶν ἀντιθέτων διδαγμάτων τῆς θρησκείας, οὔτε ὑπὸ τῶν πορισμάτων τῆς ἐπιστημονικῆς παρατηρήσεως. Θὰ εὕρετε πλείστους μορφωμένους ἀνθρώπους καὶ πολλοὺς ἐπιστήμονας ἀκόμη, φοβουμένους τὸν βάσκανον ὀφθαλμόν.

Ποία εἶνε ἡ δύναμις τοῦ βασκάνου ὀφθαλμοῦ; Οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτὸν λέγουσιν ὅτι μερικοὶ ἄνθρωποι, ἄλλοι ἐκ προθέσεως καὶ ἄλλοι ἀσυναισθήτως, ἅμα ἀτενίσωσι ζῶν τι ὂν προξενοῦσιν εἰς αὐτὸ κακὸν—τὸ βασκαίνουν. Ἡ πίστις αὕτη δυνατὸν νὰ συμπίπτῃ δυνατὸν καὶ νὰ μὴ συμπίπτῃ πρὸς τὰς περὶ μαγείας, δαιμονολογίας καὶ σατανισμοῦ προλήψεις. Εἶνε ἐν τούτοις δυνατὸν νὰ ἐξετασθῇ καὶ ἀσχέτως πρὸς τὰς τελευταίας ταύτας χονδροειδεῖς προλήψεις, ἐπειδὴ ὑπάρχει βάσις πρὸς τοιαύτην ἐξέτασιν.

Κατά τε τοὺς παλαιοτέρους καὶ κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους, αἱ γυναῖκες ἐθεωροῦντο ὡς ἔχουσαι βάσκανον ὀφθαλμὸν ἐν μεγαλειτέρᾳ ἀναλογίᾳ παρὰ οἱ ἄνδρες. Τῶν τοιούτων γυναικῶν οἱ ὀφθαλμοὶ εἶνε βαθεῖς καὶ ἔχουσι σχεδὸν πάντοτε διπλᾶς κόρας. Συγγραφεῖς τινες τοῦ μεσαίωνος λέγουσιν εἰς τὰ συγγράμματά των, ὅτι τὴν μὲ βάσκανον ὀφθαλμὸν γυναῖκα δύναταί τις νὰ διαγνώσῃ δι' ἁπλουστάτου πειράματος. Ἂν ὑποψιασθῆτε, λέγουσιν, ὅτι γυνή τις ἔχει βάσκανον ὀφθαλμόν, ἀτενίσατέ την ἀσκαρδαμυκτί, καὶ ἂν ἴδητε τὴν μορφήν σας κατοπτριζομένην ἐντὸς τῶν ὀφθαλμῶν της, νὰ εἶσθε βέβαιοι ὅτι διατρέχετε τὸν κίνδυνον νὰ βασκαθῆτε. Ἄλλα γνωρίσματα τῶν ἐχόντων βάσκανον ὀφθαλμὸν εἶνε τὸ κατερρυκνωμένον πρόσωπόν των, οἱ ὑαλώδεις ὀφθαλμοί, τὰ συνεσφιγμένα χείλη, ἡ ἐν γένει κακὴ κατασκευὴ τοῦ σώματός των καὶ οἱ ἀπότομοι τρόποι των.

Ὡς εἴπομεν ὅμως καὶ ἀνωτέρω, ἡ περὶ βασκάνου ὀφθαλμοῦ πίστις παραδέχεται ὅτι ὑπάρχουσι καὶ πρόσωπα βασκαίνοντα διὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ των χωρὶς κἂν νὰ γνωρίζωσιν ὅτι ἔχουσι τὴν δύναμιν ταύτην. Ὡς τοιοῦτος ἀναφέρεται καὶ ὁ Πάπας Πῖος Θ'. (1846—1878), ὅστις προυξένει κακὸν μὲ τὸν ὀφθαλμόν του, ἐνῷ ἦτο ἀγαθὸς τὴν καρδίαν καὶ εἶχεν εὐγενὲς ἐξωτερικόν. Μερικοὶ ἄλλοι γνωρίζουσι μὲν ὅτι ἔχουσι βάσκανον ὄμμα, λυποῦνται ὅμως διὰ τοῦτο, καὶ δι' αὐτὸν τὸν λόγον ἀποφεύγουσι νὰ ἀτενίζωσι τοὺς ἀνθρώπους κατὰ πρόσωπον. Οἱ κακεντρεχεῖς ὅμως ὄχι μόνον δὲν ἀποφεύγουσιν, ἀλλ' ἀπεναντίας ἐπιζητοῦσι τὴν εὐκαιρίαν ὅπως ἀτενίσωσι τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους καὶ τοὺς βασκάνωσιν. Οὗτοι πάσχουν τρόπον τινὰ ἀπὸ βασκανομανίαν καὶ αἰσθάνονται ἡδονὴν εἰς τὴν βασκανίαν τῶν ἄλλων. Ἡ κατὰ τῶν ἐπαίνων διὰ τὴν ὡραιότητα ἢ ζωηρότητα τῶν παιδίων προκατάληψις τῶν χωρικῶν τῆς Ἰταλίας ὀφείλεται εἰς τὴν ἰδέαν, ὅτι ὁ ἔχων τὸν βάσκανον ὀφθαλμὸν προσπαθεῖ διὰ τῶν ἐπαίνων του νὰ πλησιάσῃ περισσότερον πρὸς τὸ μικρὸν παιδίον καὶ ἀτενίσῃ αὐτὸ ἀσκαρδαμυκτί.

Ἀλλ' ἡ κατὰ τῶν τοιούτων ἐπαίνων προκατάληψις ὀφείλεται καὶ εἰς τὴν ἰδέαν ὅτι οἱ ἔπαινοι διεγείρουσι τὸν φθόνον τῶν κακοποιῶν δυνάμεων. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον αἱ γυναῖκες, εἰς τὴν Ἰταλίαν κυρίως, ἀποφεύγουσι νὰ ἀποτείνωσιν εἰς τὰ τέκνα των θωπευτικὰς ἐκφράσεις καὶ προτιμῶσι τὰς ἥκιστα ἐπαινετικὰς προσωνυμίας, ὡς «διαβολάκι» κτλ. Ὅταν ἐρωτήσετε μίαν Ἰταλίδα μητέρα περὶ τῆς ὑγείας τοῦ βρέφους της, σᾶς λέγει ὅτι τὸ μικρὸ εἶνε πολὺ ἄρρωστο καὶ εἶνε συχαμὸς νὰ τὸ ἰδῇ κανεὶς εἰς τὸ πρόσωπον.

Εἰς τὴν βόρειον Ἀγγλίαν ὁ ἀσθενὴς στενοχωρεῖται, ὅταν τῷ εἴπητε ὅτι φαίνεται νὰ εἶνε καλλίτερα.

Κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἁπλοϊκῶν ὅλου σχεδὸν τοῦ κόσμου, ὄχι μόνον οἱ θερμοὶ ἔπαινοι, ἀλλὰ καὶ ἡ ὑπερβολικὴ εὐθυμία ἢ εὐτυχία φέρουσι δυστυχίαν. Ἡ ἰδέα αὕτη εἶνε κοινοτάτη μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὅστις ἐκφράζει τὴν πρὸς αὐτὴν πίστιν του διὰ τῆς παροιμίας ὅτι «τὰ πολλὰ γέλοια φέρουν κλάματα». Οἱ ἀρχαῖοι Αἰγύπτιοι ἐπίστευον ἐπίσης εἰς τὴν ἰδέαν ταύτην, καὶ διὰ τοῦτο, ὅταν πλούσιός τις ἔδιδε δεῖπνον ἢ ἑορτὴν ἐν τῇ οἰκίᾳ του, εἷς δοῦλος ἐκόμιζε καὶ ἐτοποθέτει πλησίον του ἕνα σκελετόν, διὰ νὰ μὴ ὑπερβῇ ἡ εὐθυμία τὰ ἐπιτρεπόμενα ὅρια. Εἰς τὴν ἀρχαίαν Ῥώμην, ὅταν στρατηγός τις, ἐπιστρέφων νικητὴς ἐκ τοῦ πολέμου, εἰσήρχετο ἐνθριάμβῳ εἰς τὴν πόλιν, ἐν μέσῳ τῶν ἐπευφημιῶν καὶ τῶν ἐπαίνων τοῦ λαοῦ, οἱ στρατιῶται ὄχι μόνον εἶχον τὸ δικαίωμα, ἀλλὰ καὶ προετρέποντο ἀκόμη νὰ τὸν ὑβρίζωσιν, ἐνῷ εἰς τὸ ἅρμα του ἵστατο πλησίον του εἷς δοῦλος, ψιθυρίζων εἰς τὸ οὖς του ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν «Μέμνησο ἄνθρωπος ὤν». Τὸ αὐτὸ ἔλεγε κατὰ πᾶσαν πρωΐαν εἰς τὸν βασιλέα τῆς Μακεδονίας Φίλιππον εἷς ὑπηρέτης του.

Ὁ Βιργίλιος παριστᾷ εἰς ἓν τῶν βουκολικῶν ποιημάτων του ἕνα ποιμένα, παραπονούμενον ὅτι βάσκανος ὀφθαλμὸς ἐβάσκανε τὰ πρόβατά του.

Ἀκόμη καὶ ἐν τῇ Καινῇ Διαθήκῃ ἀπαντῶνται ἴχνη τῆς πίστεως ταύτης. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος λέγει ἐν τῇ πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῇ του: «Ὦ ἀνόητοι Γαλάται, τίς ὑμᾶς ἐβάσκανε τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι;» Εἰς τὰ παραδείγματα ταῦτα δύναται νὰ προστεθῇ καὶ τὸ τοῦ τυράννου τῆς Σάμου Πολυκράτους, ὅστις ἔλαβε συμβουλὴν παρὰ τοῦ φίλου του βασιλέως τῆς Αἰγύπτου Ἀμάσιος νὰ ἀπορρίψῃ ἓν πολύτιμον κειμήλιόν του, εἰς τρόπον ὥστε νὰ λυπηθῇ διὰ τὴν ἀπώλειάν του καὶ νὰ ἐξευμενίσῃ οὕτω τὸ φθονερὸν θεῖον, διότι ἄλλως ἡ ὑπερβολικὴ εὐτυχία του θὰ εἶχε κακὰς συνεπείας.

Τὸ ἁπλούστερον προφυλακτικὸν κατὰ τῆς ἐπηρείας τοῦ βασκάνου ὀφθαλμοῦ εἶνε τὰ περίαπτα, τὰ ὁποῖα συνηθίζουν νὰ φορῶσιν ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἐν Ἑλλάδι, Ἰταλίᾳ καὶ Τουρκίᾳ. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς πιστεύει ἀκόμη καὶ εἰς τὴν ἀλεξίκακον δύναμιν τοῦ σκορόδου, τὸ ὁποῖον ἀναρτᾶται κυρίως εἰς τὰ δενδρύλλια, διὰ νὰ μὴ βασκάνῃ τὴν ἀνάπτυξίν των βασκανός τις ὀφθαλμός. Οἱ Τοῦρκοι ἔχουν εἰς μεγαλειτέραν ὑπόληψιν τὰς κυανοχρόους ψήφους, μὲ τὰς ὁποίας περιβάλλουσι τὸν τράχηλον τῶν μικρῶν παιδίων ἐν εἴδει περιδεραίου. Οἱ ἐνήλικες φέρουσι τὰς ἀλεξικάκους ψήφους ἐντὸς τῶν περιάπτων αὐτῶν. Οἱ Ἰταλοὶ ἀναρτῶσιν ἀπὸ τοῦ τραχήλου των κοράλλινα ἢ ἀργυρᾶ περίαπτα διαφόρων σχημάτων, κατὰ προτίμησιν δὲ κέρατος ἀντιλόπης, ἀνθρωπίνης χειρὸς μὲ ἑπτὰ δακτύλους, κλειδὸς καὶ ἡμισελήνου. Ὁ ἀποτελεσματικώτερος ὅμως καὶ προχειρότερος τρόπος πρὸς ματαίωσιν τῆς ἐπηρείας τοῦ βασκάνου ὀφθαλμοῦ, κατὰ τοὺς Ἰταλούς, εἶνε ἡ ἐπίδειξις τοῦ μέσου δακτύλου τῆς δεξιᾶς χειρὸς εἰς τὸν ἔχοντα τὸν βάσκανον ὀφθαλμόν. Εἰς τὴν Ἑλλάδα αἱ γυναῖκες ἔχουσι μεγαλειτέραν πεποίθησιν εἰς τὴν ἐξορκιστικὴν δύναμιν τῆς τριπλῆς ἀποπτύσεως.

Καὶ δὲν περιορίζεται σήμερον ἡ πίστις εἰς τὴν βασκανίαν μεταξὺ τῶν ἀμαθῶν μόνον. Πρὸ πενταετίας, ὁ Ἀμερικανὸς ἱεραπόστολος John Nevius, διατρίψας ἐπὶ τεσσαρακονταετίαν ἐν Κίνᾳ, ἐξέδωκε βιβλίον περὶ δαιμονολογίας, ἐν τῷ ὁποίῳ ἀναφέρει μερικὰ παραδοξότατα περιστατικά, τὰ ὁποῖα παρετήρησε μεταξὺ τῶν Κινέζων καὶ τὰ ὁποῖα, λέγει ὁ συγγραφεύς, δὲν δύνανται νὰ ἐξηγηθῶσιν ἄλλως πως παρὰ μόνον διὰ τῆς παραδοχῆς τῆς θεωρίας τῶν δαιμονικῶν δυνάμεων καὶ τοῦ βασκάνου ὀφθαλμοῦ. Ὁ καθηγητὴς William James τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Χάρβαρδ, εἶπέ ποτε τὰ ἑξῆς χαρακτηριστικώτατα περὶ τῶν τάσεων τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος:

«Ὑποπτεύομαι ὅτι οἱ καλικάντζαροι, τὰ φαντάσματα καὶ οἱ μάγοι εἶνε πράγματα τὰ ὁποῖα μετὰ καιρὸν θὰ ἐπανέλθωσι πάλιν εἰς τὴν ἀνθρωπίνην κοινωνίαν. Ὅλοι μας ἀμφιταλαντευόμεθα μεταξὺ τῆς δεισιδαιμονίας καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ἀντιλήψεως. Καὶ αὐτὴ ἡ ἐπιστήμη τρέφεται ἐξ ἐκείνων ἀκριβῶς τῶν δοξασιῶν, τὰς ὁποίας κατήργησε πρὸ πολλοῦ. Νέα γεγονότα ἀνατρέπουσι παλαιὰ δόγματα. Ἡ ἐπιστήμη ἤρχισε νὰ συμφιλιοῦται μὲ τὴν πρόληψιν».

Ο ΜΟΝΟΣ ΤΟΝ ΟΠΟΙΟΝ ΦΟΒΕΙΤΑΙ Η ΑΓΓΛΙΑ

ΚΑΪΖΕΡ Ο ΔΑΙΜΟΝΙΟΣ

ΜΙΑ Ἀγγλὶς κυρία σύζυγος Γερμανοῦ αὐλικοῦ, ἥτις ἔσχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ γνωρίσῃ πολὺ καλὰ ἐκ τοῦ πλησίον τὴν αὐτοκρατορικὴν οἰκογένειαν, δίδει εἰς τὸ Hampton's Magazine μίαν πολὺ ἐνδιαφέρουσαν περιγραφὴν τοῦ χαρακτῆρος τῶν συνηθειῶν καὶ τῶν ἰδιοτροπιῶν τοῦ Κάϊζερ καὶ τῆς οἰκογενείας του. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἕως τώρα πολλὰ ἐγράφησαν ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ, ἀλλ' εἶνε ἐπίσης ἀλήθεια ὅτι ὁ Γερμανὸς αὐτοκράτωρ παρέχει ὑλικὸν ἀνεξάντλητον διὰ τοιούτου εἴδους ἄρθρα.

Ὁ κόσμος συνήθισε νὰ θεωρῇ τὸν Κάϊζερ ὡς ἰδεώδη τύπον εὐσώμου καὶ ὡραίου ἀνδρός, τοῦτο δὲ διότι ὅλαι αἱ φωτογραφίαι του ἁμιλλῶνται ποία νὰ τὸν κολακεύσῃ περισσότερον. Δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον, λέγει ἡ Ἀγγλὶς κυρία, οἱ ἀντιμετωπίζοντες διὰ πρώτην φορὰν τὸν αὐτοκράτορα ἀποροῦν μὲ τὴν διαφορὰν τὴν ὁποίαν παρουσιάζει ἔπειτα ἀπὸ τὰς εἰκόνας του. Ὁ αὐτοκράτωρ εἰς τὸ φυσικὸν καὶ ἰδίως ὅταν φορεῖ πολιτικὰ χάνει πολύ. Τὸ πρόσωπόν του αὐτό, τὸ ὁποῖον βλέπομεν εἰς τὰς εἰκόνας του τόσον ζωηρόν, εἶνε μᾶλλον ὠχρόν, ἡ ρίς του δὲν εἶνε τόσον Ἑλληνικὴ ὅπως τὴν παρουσιάζουν οἱ ζωγράφοι του, καὶ τἀγαλαιὰ καὶ ἀεικίνητα μάτια του, τὰ ὁποῖα τρομάζουν μᾶλλον παρὰ εὐχαριστοῦν. Τὰ μαλλιά του εἶναι ψαρρὰ εἰς τοὺς κροτάφους καὶ καταφανεῖς ρυτίδες ἐπὶ τῆς φυσιογνωμίας του, προδίδουν ἄνθρωπον γηράσκοντα προώρως. Χωρὶς νὰ εἶναι ὑψηλοῦ ἀναστήματος, ἐπάχυνε τόσον τώρα τελευταίως, ὥστε νὰ μὴ φιγουράρῃ ὡς ὡραῖος ἄνδρας. Μέσα εἰς ὁλόκληρον ὁμήγυριν εἶναι εὔκολον νὰ τὸν ἀναγνωρίσετε ἀπὸ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον ὁμιλεῖ, ἀπὸ τὸν στόμφον μὲ τὸν ὁποῖον ἐκφράζεται καὶ ἀπὸ τὰς χειρονομίας μὲ τὰς ὁποίας συνοδεύει τὰς λέξεις του. Εἶναι ἄνθρωπος νευρικὸς ὅσον εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ φαντασθῇ. Εἰς τὴν ἰδιωτικὴν καὶ τὴν πολιτικὴν του ζωὴν εἶναι ὁ ἴδιος.

Πολλοὶ τὸν παρουσιάζουν ὡς ὑπερβολικὰ φίλεργον. Αὐτὸ εἶναι ἐν μέρει ἀληθές, ἀλλὰ κατὰ τὸ πλεῖστον ὁ Κάϊζερ δὲν εἶναι καὶ τόσον ἐργατικὸς ὅσον θέλει νὰ εἶναι οἱ ἄλλοι. Λάβετε τώρα ὑπ' ὄψει ὅτι ἐκτὸς τοῦ ἰδιώματος τούτου ὁ Γουλιέλμος ἔχει τὴν ἰδέαν ὅτι τὰ γνωρίζει ὅλα, καὶ θὰ καταλάβετε τί τραβοῦν οἱ διάφοροι ἄνθρωποι τῆς ὑπηρεσίας του.

Ὡς ἰδιώτης ὁ Γερμανὸς αὐτοκράτωρ εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς καλοὺς οἰκοκυραίους. Ἀγαπᾷ τὴν οἰκογένειάν του καὶ τὸ σπίτι του καὶ εἶναι αὐστηρὸς ἀλλὰ θαυμάσιος πατήρ. Συνηθείας ἐξωφρενικὰς δὲν ἔχει. Ἐξυπνᾷ πολὺ πρωΐ φίλος φανατικὸς τῆς καθαρότητος κάμνει καθημερινῶς διεξοδικώτατον μπάνιο. Ἔπειτα γυμνάζεται ὀλίγον καὶ ὅταν εἶναι καλοκαιρία κάμνει ἔφιππος ἕνα περίπατον μέχρι τῶν περιχώρων καὶ ἐνίοτε μέχρι τῶν στρατώνων. Ἐπιστρέφει εἰς τὰς ἐννέα, ὁπότε παρατίθεται τὸ πρόγευμα, τὸ ὁποῖον δίδεται εἰς τὴν τραπεζαρίαν τὸν χειμῶνα εἰς τὸν κῆπον τὸ καλοκαῖρι. Ὁ Γουλιέλμος τρώγει γρήγορα καὶ τελειώνει πρῶτος πάντοτε. Ἐπειδὴ δὲ στενοχωρεῖται νὰ περιμένῃ τοὺς ἄλλους, τοὺς ἀναγκάζει χορτασμένους καὶ μὴ νὰ σηκωθοῦν μαζύ του. Ἀνάπτει ἔπειτα ἓν σιγαρέττον καὶ ἀκολουθούμενος ἀπὸ τὴν οἰκογένειάν του καὶ πέντε ἓξ κυνηγετικοὺς σκύλους οἱ ὁποῖοι εἶναι ἡ ἀδυναμία του κατόπιν κάμνουν περίπατον εἰς τοὺς κήπους τῶν ἀνακτόρων. Ὁ Κάϊζερ δὲν ἀγαπᾷ ἰδιαιτέρως κανὲν ποτόν, ἐκτὸς λεμονάδας καὶ πίνει μὲ ἀδιαφορίαν κανὲν ποτήριον ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν οἴνων τῆς τραπέζης του.

Εἰς τὰς δέκα καὶ ἡμίσειαν ἀρχίζουν νὰ φθάνουν εἰς τ' ἀνάκτορα τὰ ἁμάξια τῶν ὑπουργῶν τῶν διπλωματῶν καὶ τῶν ἐπισήμων. Εἶναι ἡ ὥρα τῶν ἀκροάσεων. Ὁ αὐτοκράτωρ ἀνήκει εἰς τὴν Γερμανίαν μέχρι τῆς 1 μ. μ. ὁπόταν παρατίθεται τὸ γεῦμα εἰς τὸ ὁποῖον παρακάθηται ὅλη ἡ οἰκογένεια καὶ ὀλίγοι κεκλημένοι.

Τὸ ἀπόγευμα ὁ Κάϊζερ κοιμᾶται ἐπὶ δύο ὥρας κάμνει περιπάτους καὶ τὸ βράδυ ἂν δὲν ἔχῃ ποῦ νὰ μεταβῇ μένει εἰς τ' ἀνάκτορα. Ἀγαπᾷ τὰ πικνὶκ καὶ τὸ τέννις, τοῦ ἀρέσει δὲ ὑπερβολικὰ ἡ ἐξοχή. Δι' ἑσπερινὴν συντροφιάν, ὅταν ἔχῃ κέφι, ὁ Κάϊζερ εἶναι ἀμίμητος. Ὁμιλητικώτατος φαιδρός, διαχυτικὸς καὶ ἀπολαυστικώτατος εἰς τὰς ἀφηγήσεις του. Τοῦ ἀρέσουν ὑπερβολικὰ τὰ ἀστεῖα καὶ γελᾷ μὲ ὅλην του τὴν καρδιὰν τόσον ὥστε τὰ μάτια του πολλὲς φορὲς δακρύζουν ἀπὸ τὰ γέλοια. Οὐαὶ ὅμως καὶ ἀλλοίμονον ὅταν ὁ Κάϊζερ δὲν ἔχει κέφι... Εὐτυχῶς αὐτὸ συμβαίνει σπανιώτατα.

Ἀπὸ κάθε ἄλλην ἐσωτερικὴν διασκέδασιν ὁ Κάϊζερ προτιμᾷ τὸ θέατρον καὶ ἰδίως τὸ μελόδραμα. Καίτοι εἰς διάφορα μουσικά του δοκίμια ἀπέτυχεν ἐξακολουθεῖ νὰ θεωρῇ τὸν ἑαυτόν του ὡς μουσικὴν ἰδιοφυΐαν. Τοιαύτας ἀποτυχίας εἶχεν ὁ Κάϊζερ καὶ ὡς ἐρασιτέχνης ζωγράφος καὶ γλύπτης, χωρὶς ν' ἀπογοητευθῇ ὅμως διὰ τοῦτο. Πολλάκις κατ' ἐπιθυμίαν του ἡ αὐτοκρατορικὴ ὄπερα τοῦ Βερολίνου ἀναβιβάζει κάτι ἄγνωστα ἢ δευτερεύοντα μελοδράματα διὰ τὰ ὁποῖα εἶναι ἐνθουσιασμένος ὁ Κάϊζερ. Καὶ ἐπειδὴ ὁ κόσμος καὶ αἱ ἐφημερίδες δὲν συμφωνοῦν μὲ τὸ αὐτοκρατορικὸν γοῦστο, ὁ Κάϊζερ ἀκούεται λέγων μὲ ἀπογοήτευσιν

— Αὐτοὶ οἱ Βερολινέζοι δὲν καταλαβαίνουν γρῦ ἀπὸ μουσικήν !...

Οἱ Ἄγγλοι τοῦ κάμνουν μεγάλην ἐντύπωσιν ὡς λαός, ἀλλὰ δὲν χωνεύει μερικὲς παραξενιές των.

Παραδείγματος χάριν ἔλεγε πρὸ καιροῦ

— Ἰδοὺ ὁ Χάλδαιν. Ἔχει λαμπρὰν μόρφωσιν ὡς δικηγόρος, μετέφρασε τὸ Σοππενχάουερ, θαυμάζει τὸν Γκαῖτε, πηγαίνει εἰς τὸ Βάϊμαρ κάθε χρόνον —καὶ οἱ Ἄγγλοι σοῦ τὸν κάμνουν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ! Ἦλθε τελευταίως εἰς τὰ γυμνάσιά μας. Τοῦ ἔδωκα ἕνα ἄλογο καὶ τοῦ ἔκαμα κάθε εὐκολίαν οὕτως ὥστε νὰ εἰμπορέσῃ νὰ ἴδῃ πολλὰ πράγματα. Ὁ ἄνθρωπος δὲν ξεύρει νὰ ἱππεύῃ !... Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν μιὰ φορά, ὁ ὁποῖος δὲν καταλαβαίνει σκρὰπ ἀπὸ στρατιωτικά..... Οὐδέποτε κανεὶς ὑπουργὸς τῆς Ἀγγλίας κατώρθωσε νὰ μοῦ εἰπῇ πόσα πολεμικὰ σκάφη ἔχουν! Τὰ ἤξευρα ἐγὼ καὶ αὐτὸς δὲν εἶχε ἰδέαν !...

ΤΟ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΝ ΖΕΥΓΟΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Ἕνα ἄλλο πρᾶγμα τῶν Ἄγγλων, τὸ ὁποῖον πειράζει τὰ νεῦρα τοῦ Κάϊζερ εἶναι αἱ σωφραζέτται.

— Τί θὰ εἰπῇ αὐτὸ «ψῆφος εἰς τὰς γυναῖκας» : φωνάζει. αἱ γυναῖκες πρέπει νὰ κυττάζουν τὸ σπίτι καὶ τὰ παιδιά των. Σήμερον ζητοῦν ψῆφον. Αὔριον θὰ ζητήσουν νὰ παρακάθηνται εἰς τὴν Βουλήν!... Ἀστεῖα.... Μόλα αὐτὰ ὁ Κάϊζερ δὲν πιστεύει εἰς τὰ λεγόμενα περὶ πολέμου μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Γερμανίας.

— Ἂν ἡ Γερμανία ἐξοπλίζεται τὸ κάμνει διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν εἰρήνην καὶ ὄχι διὰ πολεμικοὺς σκοπούς, λέγει.

Τὸν περασμένον Ὀκτώβριον, ὅταν ἡ μονογενὴς θυγάτηρ του Βικτωρία Λουΐζα συνεπλήρωσε τὸ 17ον ἔτος τῆς ἡλικίας της, ὁ Κάϊζερ, ὅστις τὴν λατρεύει, τὴν ἔκαμεν ὑποδιοικήτριαν τοῦ Δευτέρου Συντάγματος τῶν Οὐσσάρων, τοῦ ὁποίου αὐτὸς ὁ ἴδιος εἶναι Διοικητής. Ὅταν ἡ νέα συνταγματάρχης ἔκαμε τὴν πρώτην ἐμφάνισιν της μὲ τὴν κτυπητὴν στολὴν τοῦ σώματος τούτου καὶ τὸ ὑψηλὸν ἐξ ἀστραχὰν κάλυμμα τῆς κεφαλῆς, ὁ Κάϊζερ στρεφόμενος πρὸς παριστάμενον Ἄγγλον εἶπεν ἀστειευόμενος :

—Αὐτὴ θὰ εἶναι ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ πρώτου συντάγματος τὸ ὁποῖον θὰ εἰσβάλῃ εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

Εὐτυχῶς ὁ Ἄγγλος εἶχεν ἀρκετὴν ἑτοιμότητα πνεύματος, ὥστε ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὸν Κάϊζερ:

—Τὸ ἐλπίζω Μεγαλειότατε καὶ θὰ γείνῃ δεκτὴ μὲ ἀνοικτὰς ἀγκάλας».

Ἔξαφνα εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ πάρῃ τὸ γεγονὸς τῆς ἀνατροφῆς τῶν παιδιῶν του. Φοβερὸς ὑπῆρξεν εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ὁ Γουλιέλμος. Τοὺς υἱούς του ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας ἐφρόντισε νὰ μορφώσῃ κατὰ τρόπον σχεδὸν ἀγρίως ἀπολυταρχικόν. Πάντες οἱ πρίγκηπες υἱοί του ἐδοκίμασαν κατὰ καιροὺς τὸ μπαστοῦνι τοῦ αὐτοκράτορος πατρός των, τοῦ Κρόνπριντζ κατέχοντος τὸ ρεκὸρ τοῦ ξυλοφορτώματος. Εἰς ἡλικίαν 18 ἐτῶν οἱ νεαροὶ πρίγκηπες ὑπεχρεώθησαν νὰ ἀφήσουν τὸ πατρικὸ σπίτι καὶ νὰ κατοικήσουν ἕκαστος εἰς ἴδιον οἴκημα, μόνον τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς ἑορτὰς τρώγοντες μαζὺ μὲ τὸν αὐτοκράτορα.

Ἀκριβῶς εἰς ἐκείνην τὴν ἡλικίαν, ὁ πρίγκηψ διάδοχος, ὅστις εἶχε σταλῇ εἰς τὴν Βόννην διὰ σπουδὰς ἐκδικούμενος τὸν πατέρα του, τὰ ἔφτειασε μὲ τὴν Γαλλίδα ἠθοποιόν, Arlette Dorgere. Τὸ ἐμυρίσθη ὅμως ὁ Κάϊζερ, καὶ φθάσας ἰγκόγνιτο εἰς τὴν Βόννην ἐτσάκωσε τὸν προκομμένον του καὶ τοῦ ἐπέβαλεν ὡς τιμωρίαν, νὰ ὑπηρετήσῃ ἐπὶ ἓν ἔτος ὡς ναυτόπαις εἰς τὴν ναυαρχίδα τῆς μοίρας τῆς Βορείου Θαλάσσης.

Τὸ γεγονός, ὅτι ἡ πριγκήπισσα Βικτωρία Λουΐζα εἶναι μοναχοκόρη, δὲν μετέβαλε τὸν Κάϊζερ ἀπὸ πατρικῆς ἀπόψεως. Διότι εἰς αὐτὴν τὴν μοναχοκόρη ἐπέβαλε νὰ μάθῃ καὶ κουζίνα καὶ οἰκοκυριό, καὶ ὅλα ἐν γένει τὰ ἔργα, διὰ τὰ ὁποῖα σεμνύνεται μία Γερμανὶς οἰκοδέσποινα. Τῆς ἐπέβαλε δὲ τόσον ἁπλῆν ἐνδυμασίαν, ὥστε οἱ ἔμποροι τῆς Αὐλῆς νὰ ἀποροῦν μὲ τὴν φθήνιαν τῶν φουστανιῶν καὶ τῶν καπέλλων της. Μόλις πέρυσιν, ἡ κόρη τοῦ Κάϊζερ ἐνηλικιωθεῖσα, ἀφέθη ἐλευθέρα νὰ φορῇ ὅ,τι τῆς ἀρέσει.

Εἴπομεν, ὅτι ἕνα ἀπὸ τὰ ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ τοῦ Κάϊζερ εἶναι τὸ νὰ νομίζῃ ὅτι τὰ ξεύρῃ ὅλα. Εἰς τὴν καλλιτεχνίαν, τὴν μουσικήν, τὸ ράψιμον, τὴν κουζίναν παντοῦ χώνεται καὶ ἀγορεύει καὶ διδάσκει.

— Αὐτὸ εἶναι τὸ σωστὸ καὶ ὄχι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον γίνεται.

Ὁ Κάϊζερ εἶναι δημοφιλέστατος καὶ ἀγαπᾷ τὸν λαόν του, μὲ ὅλους τοὺς φόρους, τοὺς ὁποίους κάθε τόσον τοῦ ἐπιβάλλει. Χωρὶς νὰ φοβῆται ἀναρχικὰς ἀποπείρας, ἱππεύει τακτικώτατα καὶ κάμνει ἔφοδον εἰς τὰ προάστεια τοῦ Βερολίνου, ἁπλῶς διὰ νὰ δεχθῇ τὸν χαιρετισμὸν τῶν χωρικῶν, καὶ τὰ ἄνθη, τὰ ὁποῖα τοῦ προσφέρουν γελασταὶ Γερμανίδες, ἀφελῶς χαιρετῶσαι τὸν Κάϊζερ μὲ τὰς ἁπλᾶς φράσεις:

—Gut Morgen Majestat!

Ὁ αὐτοκράτωρ παίρνει τὰ ἄνθη, γεμίζει τὸ ἐφίππιόν του καὶ καλπάζων ἐπιστρέφει ἐν θριάμβῳ εἰς τὴν πρωτεύουσαν. Τοῦ ἀρέσει νὰ κάμνῃ ἀπροόπτους ἐπισκέψεις καὶ ἰδίως εἰς τοὺς στρατῶνας. Ἕνας λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον κάθε Γερμανὸς στρατιώτης εἰς πᾶσαν στιγμὴν φοβεῖται μὴ εὑρεθῇ ἀντιμέτωπος τοῦ ἀπαιτητικοῦ αὐτοκράτορος.

Η ΘΥΓΑΤΗΡ ΤΟΥ ΚΑΪΖΕΡ ΒΙΚΤΩΡΙΑ ΛΟΥΪΖΑ

Λέγουν μερικοί, ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ δὲν εἶναι πολὺ τακτικὸς εἰς τὴν ἰδιαιτέραν του ἀλληλογραφίαν μὲ τὴν σύζυγόν του, ἀλλ' αὐτὸ εἶναι ἀνακριβές, διότι ὁ Κάϊζερ, πάντοτε ὁπότε ἀπουσιάζει ἀπὸ τὸ Βερολῖνον, γράφει τακτικὰ καὶ ἀνελλιπῶς ἂν ὄχι μεγάλα γράμματα, ἀλλὰ πάντοτε ἀφωσιωμένα εἰς τὴν σύντροφόν του. Ὁ Κάϊζερ εἶναι γενναιόδωρος εἰς τὰς φωτογραφίας του, ἀπόδειξις δὲ τούτου ὅτι κάθε συγγενὴς καὶ ἰδιαίτερος φίλος του ἔχει πλείονας τῆς μιᾶς εἰκόνος τοῦ Γουλιέλμου μὲ τὰς διαφόρους στολὰς τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων, ὧν εἶναι ἀρχηγός.

Εἰς μίαν φωτογραφίαν, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν εἰς τὸν διάδοχον Κωνσταντῖνον ἔγραψεν ἑλληνιστί:

«Εἷς κοίρανος ἔστω εἷς βασιλεύς».

Αὐτὰ εἶναι ὀλίγα σημεῖα ἀπὸ τὴν ἄγνωστον ζωὴν τοῦ Γερμανοῦ Κάϊζερ, ὅστις ὅμως παρέχει θέμα ἀρκετὸν διὰ νὰ γράψῃ κανεὶς τόμους ὁλοκλήρους. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν αὐτοκράτειραν, εἶνε ἡ ἄκρα ἀντίθεσις τοῦ νευρικοῦ συζύγου της, τὸν ὁποῖον θαυμάζει. Εἰς τὴν νεαρὰν ἡλικίαν της δὲν ἐφρόντισε ποτὲ νὰ γείνῃ ὑπὲρ τὸ δέον καλλαίσθητος, γενομένη δὲ αὐτοκράτειρα δὲν ἐφιλοδόξησε νὰ κρατήσῃ τὸ σκῆπτρον τῆς μόδας ὅπως ἄλλαι συνάδελφοί της.

Ἀντὶ ὅμως τοῦ σκήπτρου τούτου ἡ Αὐτοκράτειρα Αὐγούστα-Βικτωρία, ἐπροτίμησε τὸ τῆς καλῆς Γερμανίδος οἰκοκυρᾶς καὶ ἰδεώδους μητρός. Διότι ἡ Γερμανικὴ αὐτοκρατορικὴ οἰκογένεια εἶναι ἴσως ἡ εὐτυχεστέρα ἐξ ὅλων ὅσας σήμερον στεγάζει ὑπὸ τὰς πτέρυγάς του τῶν Χοεντζόλλερν ὁ μέλας ἀετός.

★★★

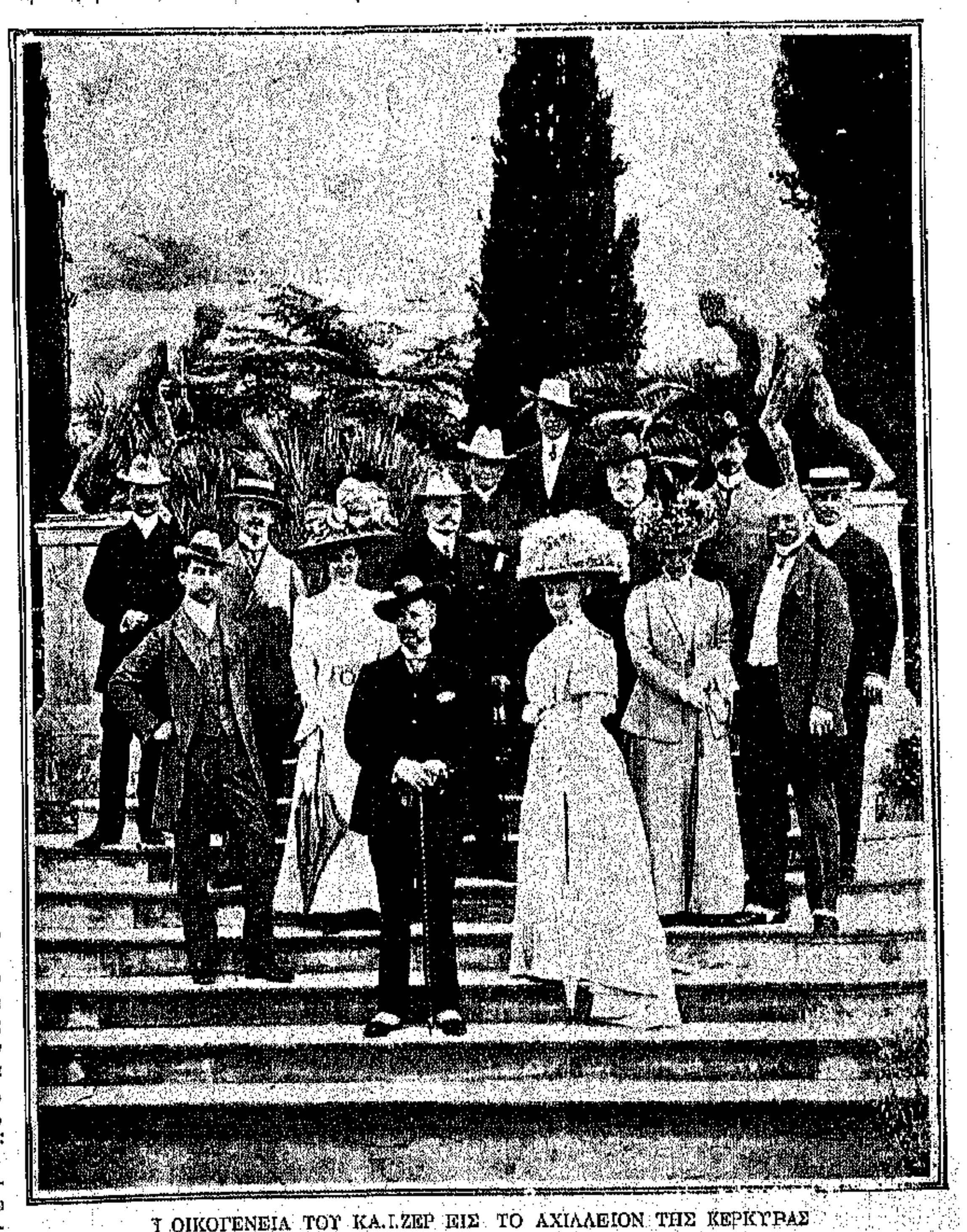

Ἡ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ ΚΑΪΖΕΡ ΕΙΣ ΤΟ ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

ΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΜΕΝΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ

ΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ ΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΔΩΝ ΣΩΦΡΑΖΕΤΤΩΝ

ΠΟΙΑΙ ΕΙΝΑΙ ΑΙ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΜΕΝΑΙ

ΜΙΑ ΕΚ ΤΩΝ γνωστοτέρων σωφραζεττῶν τῆς Νέας Ὑόρκης ἐρωτηθεῖσα ἐσχάτως, ἐὰν αἱ κυρίαι θὰ μετήρχοντο βίαια μέτρα κατὰ τῶν ἀνδρῶν, ὅπως ἐκβιάσωσι παρ' αὐτῶν τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου, ἀπήντησε: «Φρονῶ ὅτι θὰ καταφύγωμεν εἰς βίαια μέτρα. Αἱ νέαι, αἱ ὁποῖαι ἀσπάζονται τὸ κίνημά μας, δὲν σκέπτονται νὰ ὑποχωρήσωσιν, ὅπως συμβαίνει εἰς ἡμᾶς τὰς πρεσβυτέρας. Ζητοῦσι τὴν ψῆφον τώρα καὶ ὄχι εἰς τὸ μέλλον καὶ δὲν θὰ διστάσωσι πρὸ οὐδενὸς ὅπως τὴν ἀποκτήσωσιν». Αἱ νεώτεραι ἐκ τῶν σωφραζεττῶν, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὀλίγων γραμμῶν, ἔχουσιν ἀπόφασιν νὰ μετέλθωσι καὶ βιαιοπραγίας ἐν ἀνάγκῃ διὰ ν' ἀποκτήσωσι τὰ πολιτικὰ δικαιώματα. Αἱ νεάνιδες γενικῶς ἀποτελοῦσι καὶ τὴν πλειονότητα εἰς τοὺς κύκλους τῶν σωφραζεττῶν ἢ ψηφιζουσῶν. Ἡ γνωστὴ Ἀγγλὶς σωφραζέττα Pankhurst λέγεται ὅτι ἐπερεάσθη, ὅπως μετέλθῃ βιαίους τρόπους κατὰ τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν ὑπὸ τῶν δύο νέων θυγατέρων της. Αἱ ζωηραὶ νεάνιδες, αἱ ὁποῖαι πρωτοστατοῦν σήμερον εἰς πᾶν φιλελεύθερον κίνημα, αἱ ἐργάτριαι τῶν βιομηχανικῶν καταστημάτων καὶ αἱ ὑπάλληλοι τῶν ἐμπορικῶν, μέλλουσι νὰ παίξωσι τὸ κυριώτερον μέρος εἰς τὸν ἀγῶνα πρὸς ἀπόκτησιν πολιτικῶν δικαιωμάτων.

Εἶναι ἀναμφισβήτητον, ὅτι ἡ μεγάλη ἀπεργία τῶν ἐργατριῶν τῶν καταστημάτων τῆς κατασκευῆς ὑποκαμίσων, ἥτις ἀπὸ μηνῶν συνταράσσει τὸν βιομηχανικὸν κόσμον τῆς Ἀμερικῆς, ποτὲ δὲν θὰ κατέληγεν εἰς τὰς διαστάσεις τὰς ὁποίας ἔλαβεν, ἐὰν δὲν ἐνεθαρρύνετο ὑπὸ οἰκονομικῶς ἀνεξαρτήτων νεανίδων.

Ὅλαι αἱ διαδηλώσεις, αἱ γενόμεναι μέχρι τοῦδε εἰς τὴν Ἀμερικὴν ὑπὸ τῶν γυναικῶν, ἐγένοντο πάντοτε ὑπὸ νεανίδων. Ἄνευ τῆς πρωτοβουλίας αὐτῶν οὐδὲν θὰ ἐγένετο. Ὅλαι σχεδὸν αἱ μαθήτριαι τῶν ἀνωτέρων ἀμερικανικῶν παρθεναγωγείων ἀσπάζονται τὰς ἰδέας τῶν σωφραζεττῶν. Αἱ θυγατέρες τῶν πλουσίων ἐγκαταλείπουσαι τὰς ἀναπαύσεις τῶν οἴκων των ἐξέρχονται εἰς τὸν κόσμον, ὅπως ζήσωσι διὰ τῆς προσωπικῆς των ἐργασίας, αἱ πλεῖσται δὲ ἐξ αὐτῶν ἐκλέγουσιν ἐργασίας κοινωνικῶς ὠφελίμους εἰς φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα καὶ εἰς μεταρρυθμιστικὰς ἑταιρίας.

Τὸ γυναικεῖον αὐτὸ κίνημα μᾶς δίδει νέον τύπον γυναικῶν, τῶν φιλελευθέρων, ἀνεπτυγμένων καὶ προοδευτικῶν γυναικῶν.

Μέχρις ἐσχάτων ἦτο γνωστὸν ὅτι αἱ νέαι ἠσπάζοντο τὰ μεταρρυθμιστικὰ κινήματα, διότι οὐδὲν ἄλλο εἶχον νὰ πράξουν. Ἀλλὰ σήμερον αἱ νέαι ἐγκαταλείπουν πᾶσαν ἄλλην ἐργασίαν διὰ ν' ἀφοσιωθοῦν εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν νέων ἰδεῶν. Ὅλαι αἱ νέαι, αἱ ἀσπασθεῖσαι τὸ ὑπὲρ τῆς χειραφετήσεως τοῦ φύλου των κίνημα, ἀποτελοῦσι τὰς ἀνωτάτας τάξεις. Ἀνήκουσιν εἰς τὰς ἀρίστας οἰκογενείας. Ἔτυχον ὅλων τῶν μέσων, τῆς ἀναπτύξεως, τῆς μορφώσεως καὶ τῆς εὐγενοῦς κοινωνικῆς

Η Δὶς ΜΙΛΑ ΧΟΛΛΑΝΔ ΑΡΧΙΣΩΦΡΑΖΕΤΤΑ

συμπεριφορᾶς. Εἰς τὰ διδακτήρια καὶ τὰ γυμναστήρια τῶν παρθεναγωγείων ἀνέπτυξαν τὰς διανοίας καὶ τὰ σώματά των, καὶ ἐνεπνεύσθησαν ἐκ φιλελευθέρου αἰσθήματος ἀγνώστου μέχρι πρό τινος εἰς τὰς ἀντιπροσώπους τοῦ ὡραίου φύλου. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης ἀνατροφῆς ὑπῆρξεν ὥστε εἰς τὰς γυναῖκας ν' ἀναπτυχθῇ ἰδιαιτέρα τις δύναμις θελήσεως, ἥτις τὰς ὡδήγησε καὶ τὰς ὁδηγεῖ εἰς πᾶσαν πρόοδον τοῦ φύλου των. Μεταξὺ τῶν νέων γυναικῶν δὲν ὑπάρχει σήμερον τὸ συναίσθημα ἐκεῖνο τῆς συστολῆς καὶ τοῦ φόβου, τὸ ὁποῖον ἐχαρακτήριζε τὰς γυναῖκας τῶν παρελθουσῶν γενεῶν. Ὅπως ἄλλοτε κατὰ τὸν παλαιὸν Ἰουδαϊκὸν νόμον, οἱ ἄνδρες ηὐχαρίστουν τὸν Θεόν, διότι δὲν ἐγεννήθησαν γυναῖκες, οὕτω σήμερον αἱ γυναῖκες εὐχαριστοῦσι τὸν Θεόν, διότι δὲν ἐγεννήθησαν ἄνδρες. Μεταξὺ τῶν νέων γυναικῶν ὑφίσταται μεγάλη πεποίθησις περὶ τοῦ μεγάλου προορισμοῦ τοῦ φύλου των. Αἱ γυναῖκες φρονοῦσιν ὅτι δὲν διεπλάσθησαν εἰσέτι, ὅταν δὲ τελειοποιηθῶσι θ' ἀποτελέσωσι τὸ πρότυπον τοῦ ἀνθρωπίνου τύπου.

Αἱ γυναῖκες ἐπὶ τοῦ παρόντος τοὐλάχιστον δὲν θέλουσι ν' ἀφαιρέσωσι διὰ τῆς βίας τὰ προνόμια τῶν ἀνδρῶν. Ἀπεναντίας δοκιμάζουσιν, ὅπως βεβαιωθῶσι περὶ τῆς ἱκανότητός των καὶ ἐξασφαλίσωσιν ὁριστικῶς τὴν κατάλληλον θέσιν εἰς τὸν κόσμον. Πρὸς τοῦτο περιφρονοῦν ὅλας τὰς πεπαλαιωμένας ἰδέας καὶ ἀσπάζονται νέας τοιαύτας. Κυρίως αἱ νεωτερίζουσαι ζητοῦν νὰ διαφωτισθοῦν ἐπὶ τῶν ἑξῆς ζητημάτων: ποῖα εἶναι τὰ ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ τοῦ γυναικείου νευρικοῦ συστήματος, ἕνεκα τῶν ὁποίων ζητεῖται ὁ ἀποκλεισμὸς τῆς γυναικὸς ἐκ τῆς πολιτικῆς δράσεως; Ὑπάρχει δόσις ἀληθείας εἰς τὸ παλαιὸν ῥητὸν ὅτι ἡ ζωὴ τῆς γυναικὸς πρέπει ν' ἀφιερώνεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς φυλῆς; Μέχρι ποίου βαθμοῦ ἐκτείνονται αἱ ἰδιαίτεραι αἰσθήσεις τῆς γυναικός; Τοιαῦτα καὶ ἄλλα εἶναι τὰ θεμελιώδη ζητήματα τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦσι τὸν γυναικεῖον κόσμον. Ἡ παλαιὰ ψυχρότης, ἥτις διέκρινε τὰς σχέσεις ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ὅταν διὰ πρώτην φορὰν αἱ γυναῖκες ἤρχισαν νὰ κηρύσσουν τὸ εὐαγγέλιον τῶν νεωτεριστικῶν ἰδεῶν, δὲν ὑφίσταται σήμερον.

Ὁ ἀνὴρ πλέον δὲν χαρακτηρίζεται ὡς τύραννος. Ἡμεῖς, λέγουν, δὲν ἔχομεν τίποτε κατὰ τῶν ἀνδρῶν. Τὸ μόνον τὸ ὁποῖον ζητοῦμεν παρ' αὐτῶν εἶναι νὰ μᾶς ἀφήσουν ἡσύχους νὰ διευθυνθῶμεν πρὸς τὸν προορισμόν μας. Ἐὰν ἀντιδράσωσιν ὅμως ἐναντίον μας θὰ πολεμήσωμεν ἀλλὰ τὸ σφάλμα θὰ εἶνε ἰδικόν των.

Παρ' ὅλην τὴν ἀπειλητικὴν στάσιν των αἱ νεωτερίζουσαι φαίνονται ψύχραιμοι. Τὰ συναισθήματα τῆς ὀργῆς καὶ τῆς ἐκδικήσεως, τὰ ὁποῖα διέκρινον τὰς παλαιοτέρας γυναῖκας, δὲν ὑπάρχουσι πλέον εἰς τὰς νεωτέρας.

Ἄλλοτε, λέγουν, εἰς παλαιοτέραν ἐποχὴν τῆς ἱστορίας, οἱ ἄνδρες εἶχον ὑποδουλώσει τὰς γυναῖκας καὶ ἐξηκολούθουν μέχρι σήμερον τὴν ἰδίαν πολιτικὴν χωρὶς νὰ μᾶς συμβουλεύωνται οὐδὲ κατὰ τὸ ἐλάχιστον. Ἐπὶ μακρὸν χρόνον μᾶς ἀπησχόλουν ὅπως φροντίζωμεν δι' αὐτάς, διὰ τὰ παιδιὰ καὶ διὰ τὸν οἶκον δὲν εἴχομεν δὲ καιρὸν ν' ἀντιληφθῶμεν τί συνέβαινεν. Ἐσχάτως ὅμως ἐλάβομεν καιρὸν νὰ διερευνήσωμεν τὴν θέσιν μας καὶ ν' ἀντιληφθῶμεν ὅτι ἡ θέσις μας δὲν ἦτο ἱκανοποιητική. Τοιουτοτρόπως ἐπεχειρήσαμεν τὸ κίνημα καὶ ἀπεφασίσαμεν ν' ἀποκτήσωμεν πολιτικὰ δικαιώματα.

Αἱ γυναῖκες ὁμολογοῦν ὅτι εἰς τὸ κίνημά των δὲν παρορμῶνται ὑπὸ ἐχθρικῶν πρὸς τοὺς ἄνδρας αἰσθημάτων, ἀλλ' ἁπλῶς ἐπιθυμοῦσιν ὅπως λάβωσι καὶ αὐταὶ ἐνεργὸν μέρος εἰς τὰς ὑποθέσεις τοῦ κόσμου, εἰς τὸν ὁποῖον ζῶσι. Μεταξὺ τῶν γυναικῶν ὑπάρχει ἰσχυρότατον συναίσθημα οἰκονομικῆς ἀνεξαρτησίας. Διὰ νὰ δύνανται νὰ ἐνεργῶσιν ὅπως θέλωσι, πρέπει νὰ εἶναι οἰκονομικῶς ἀνεξάρτητοι. Διὰ τοῦτο πλεῖσται νεάνιδες πλουσίων γονέων κερδίζουσι τὰ πρὸς τὸ ζῆν διὰ τῆς προσωπικῆς των ἐργασίας. Τὸ ἔνστικτον τῆς ἀποκτήσεως πείρας καὶ ὁ πόθος των ὅπως φανῶσι κοινωνικῶς ὠφέλιμοι τὰς παρορμᾷ ὅπως ἐκδιώκωσι θέσεις ἐντὸς τῶν οἴκων των καὶ ὅπως ἀναμιγνύωνται μετὰ τοῦ λαοῦ καὶ ἀντιλαμβάνωνται καλλίτερα τὰς ἀνάγκας του. Αἱ πρόοδοι τοῦ γυναικείου κόσμου ὀφείλονται ἀναμφιβόλως εἰς τὰς ἐνεργείας τῶν σωφραζεττῶν.

Η ΗΘΙΚΗ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΑΓΡΙΩΝ

ΕΙΝΑΙ ἀξιοσημείωτον ὅτι οἱ ἄγριοι λαοί, παρ' ὅλας τὰς ἀπανθρώπους διαθέσεις καὶ τάσεις των, ἔχουσι πλήρη ἐπίγνωσιν τῆς ἀξίας τῆς παρθενίας καὶ φροντίζουσι πολὺ περισσότερον ἀπὸ τοὺς πεπολιτισμένους διὰ τὴν ἀκεραιότητα τῆς τιμῆς τῶν δύο φύλων. Ὁ ἠθικώτερος ἴσως ὅλων τῶν λαῶν τοῦ κόσμου, πεπολιτισμένων καὶ ἀπολιτίστων, εἶνε οἱ ἄγριοι τῆς Καναδικῆς ἐπαρχίας Οὐγάνδας, καὶ ἐκ τούτων πάλιν οἱ τῆς φυλῆς Μπεκεδί. Εἶνε περιεργότατος καὶ λίαν πρωτότυπος ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον οἱ ἄγριοι τῆς φυλῆς ταύτης τηροῦσι τὰ δύο φύλα ἐν τῇ νεανικῇ των ἡλικίᾳ εἰς τὴν πρέπουσαν ἀπ' ἀλλήλων ἀπόστασιν. Ὅλοι οἱ ἄγαμοι, ἄρρενες καὶ θήλεις, κοιμῶνται τὴν νύκτα εἰς ἐναερίους κλίνας καὶ οὐχὶ μετὰ τῶν γονέων των. Αἱ κλῖναί των εἶνε ἐλαφραὶ καλύβαι, κατασκευαζόμεναι ἐπὶ ὑψηλῶν δένδρων, τῶν ὁποίων οἱ περισσότεροι κλάδοι ἀποκόπτονται, ἵνα μὴ σείωνται παρὰ πολὺ ὑπὸ τοῦ ἀνέμου. Ὅταν νυκτώσῃ καὶ ἔλθῃ ἡ ὥρα τοῦ ὕπνου, οἱ γονεῖς ὁδηγοῦσι τὰ τέκνα των εἰς τὰ δένδρα, ἀναβιβάζουσιν αὐτὰ διὰ κλιμάκων εἰς τὰς ἐναερίους κλίνας των καὶ κατόπιν ἀποσύρουσι τὰς κλίμακας. Ἡ διὰ τῶν κορμῶν τῶν δένδρων κάθοδος εἶνε ἀδύνατος, διότι αἱ κρεμασταὶ καλύβαι προεξέχουσι πολὺ ἀπ' αὐτῶν. Ἀλλὰ καὶ ἂν ἀκόμη παράτολμός τις νεανίας κατορθώσῃ νὰ κατέλθῃ καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἐν καιρῷ νυκτὸς καὶ νὰ μεταβῇ πρὸς συνάντησιν τῆς λατρευτῆς του, τὴν πρωΐαν ἡ ἱστορία τῆς νυκτοβασίας του θὰ εἶνε γεγραμμένη ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Οἱ γονεῖς χύνουσιν ἀφ' ἑσπέρας τέφραν εἰς τὸ ἔδαφος μεταξὺ τῶν κλινῶν τῶν ἀρρένων καὶ τῶν θηλέων, οὕτω δὲ οἱ πόδες τῶν νυκτοβατῶν ἀφήνουσιν ἴχνη, τὰ ὁποῖα προδίδουσι τοὺς ἐραστὰς τὴν ἐπαύριον.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΠΕΝΘΗ

ΤΟΝ παρελθόντα μῆνα βαρυπενθὴς ἡ ὡραία τῆς Ἰωνίας πρωτεύουσα ἐκήδευσε τὸν τιμημένον Ἱεράρχην της, τὸν Βασίλειον, κοιμηθέντα μετὰ πολυετῆ εὐδόκιμον ἱερατικὴν πολιτείαν τὸν ὕπνον τοῦ δικαίου. Ἡ ἀγάπη καὶ ἡ στοργὴ μεθ' ἧς ὁλόκληρος ἡ Σμύρνη ἀνεξαρτήτως φυλῆς καὶ θρησκεύματος περιέβαλλε τὸν Ἱεράρχην της, δὲν ἠδύνατο νὰ ἐκδηλωθῇ καλλίτερον ἀφ' ὅσον διετρανώθη κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας τοῦ Μητροπολίτου Βασιλείου.

Ὅλαι αἱ Κοινότητες καὶ αἱ ξέναι παροικίαι, αἱ τουρκικαὶ ἀρχαὶ καὶ τὸ Προξενικὸν σῶμα, αἱ σχολαὶ καὶ αἱ Λέσχαι, τὰ Σωματεῖα καὶ οἱ Σύνδεσμοι, αἱ Συντεχνίαι καὶ Ἀδελφότητες μετέσχον τῆς νεκρωσίμου ἀκολουθίας καὶ τῆς κατόπιν πενθίμου πομπῆς ὁμοίαν τῆς ὁποίας πρώτην φορὰν εἶδεν ἡ Σμύρνη.

Ἦτο μία ἐκδήλωσις πένθους, ἀλλὰ καὶ λατρείας πρὸς τὸν ἀγαθόν, ἄκακον καὶ σεβάσμιον γέροντα, ὅστις μὲ τὰ ὑπερεβδομήκοντα ἔτη του διετήρει φυσικὸν τὸ παιδικὸν ἐκεῖνο ἀθῶον ὕφος, τὸ ὁποῖον τὸν καθίστα τόσον δημοφιλῆ καὶ τόσον ἀξιαγάπητον.

Ὁ ἀείμνηστος Μητροπολίτης ἦτο ἐκ τῶν Ἱεραρχῶν τῆς παλαιᾶς σχολῆς, ὁ ὁποῖος ἴσως νὰ μὴ εἶχε τὴν μόρφωσιν ἄλλων νεωτέρων του. Ἀλλ' ἀντὶ τούτου ἦτο ἀφωσιωμένος εἰς τὴν θεραπείαν τῶν Χριστιανικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν του καθηκόντων. Δὲν παρέλειπεν ἡμέραν καθ' ἣν νὰ μὴ τηρήσῃ τοὺς παλαιοὺς τύπους τῶν προσευχῶν καὶ τῶν νηστειῶν μὲ τὸν φωτισμὸν ἐκεῖνον, ὅστις διέκρινε τοὺς πατέρας τῆς Ἐκκλησίας, τοὺς στερεώσαντας καὶ κραταιώσαντας τὴν Πίστιν.

Ἦτο προσηνέστατος εἰς ὅλους, εἶχε δὲ ἰδιάζουσαν ἰδιοφυΐαν εἰς τὸ ν' ἀνακαλύπτῃ τοὺς ἀργοκινήτους, τοὺς μεμψιμοίρους καὶ τοὺς εὐεξάπτους, τοὺς ὁποίους ἀπεκάλει ἄγνωστον διατί, ψωμάδες. Χάρις εἰς τὸν συμβιβαστικόν του χαρακτῆρα ἔλυσε τὸ ἐπὶ ὀκταετίαν ὁλόκληρον διαρκέσαν ζήτημα τῆς διαστάσεως μεταξὺ Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ Δημογεροντίας Σμύρνης, συμβιβάσας πατρικῶς τὰ διεστῶτα. Εἶχε ἀπέχθειαν πρὸς τὰ διαζύγια, δι' ὃ δὲν θὰ εὐδοκίμει ἐὰν ἤρχετο εἰς τὴν Ἀμερικήν. Καὶ διηγοῦνται τὸ ἐπεισόδιον ἑνὸς χωρικοῦ, ὅστις διὰ παντὸς μέσου ζητήσας διαζύγιον καὶ μὴ κατορθώσας νὰ λάβῃ αὐτὸ εἶπεν ἐν ἀπελπισίᾳ πρὸς τὸν Ἱεράρχην: ἀφοῦ τὴν ὑπερασπίζεσαι τόσον Ἅγιε Δέσποτα πάρε την σύ, καὶ μὴ μοῦ δίδῃς διαζύγιον !..

Ἰδιαίτερον χαρακτηριστικὸν τοῦ ἀοιδίμου Ἱεράρχου. Ἀπέθανε πτωχότατος

Η ΣΜΥΡΝΗ ΚΗΔΕΥΟΥΣΑ ΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ ΤΗΣ

ΜΑΚΕΔΟΝΟΠΟΥΛΑ

Ἐνῷ ὁ φυλετικὸς ἀγὼν σπαράσσει τὴν ὡραίαν Μακεδονικὴν χώραν, παρεμποδίζων τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν πρόοδον της τὴν γεωργικήν, οἰκονομικὴν καὶ πολιτικήν, τὰ νεαρὰ Ἑλληνόπουλα τῶν λαμπρῶν μας σχολείων δὲν λησμονοῦν ὅτι εἶχαν προγόνους ἕνα Ἀλέξανδρον καὶ ἕνα Παρμενίωνα. Ὁ σεβασμὸς πρὸς τὸν μέγαν τῶν Σταγείρων Ἀριστοτέλην, δὲν ἠμπόδισε τοὺς νεαροὺς Μακεδόνας τῆςσήμερον τοῦ νὰ τρέφωνται μὲ τὴν ἀνάμνησιν ἑνὸς Ἀμύντα καὶ ἑνὸς Περδίκα καὶ νὰ ὀνειροπολοῦν τὰς ἀλησμονήτους δόξας τῆς Πέλλης καὶ τῶν Φιλίππων.

Ζῆ καὶ μεγαλουργεῖ εἰς τὴν Μακεδονίαν ἡ Ἑλληνὶς ψυχή, πιστὴ εἰς τὰς παραδόσεις τοῦ μεγάλου παρελθόντος της, καὶ ἐν μέσῳ τοῦ ἀγρίου σάλου τῶν ἀλληλοσυγκρουομένων συμφερόντων τῶν κατακτητῶν τῆς χθὲς καὶ τῶν ἐπιδρομέων τῆς σήμερον, κρατοῦν ὑψηλὰ τὴν σημαίαν ἐκείνην τὴν ὁποίαν ἔφερε μέχρι τοῦ Ἰνδικοῦ ποταμοῦ καὶ τοῦ Περσικοῦ κόλπου ὁ Ἀλέξανδρος. Καὶ ἐνῷ αἱ ἄλκιμοι Μακεδονικαὶ ἐργατικαὶ τάξεις διασπῶσι τὰ δεσμὰ τῆς τουρκικῆς δουλείας ἐγκαθίστανται καὶ κερδίζουν εἰς τὴν ἀπέραντον ταύτην Ἀμερικήν, εἰς τὰ σχολεῖα μας ἐκεῖ κάτω τὰ διατηρούμενα πολλάκις μὲ κερδισμένον ἐδῶ χρῆμα, καταρτίζεται καὶ ἀνδροῦται ἡ μέλλουσα γενεά.

Σήμερον εἰς ὅλα τὰ Μακεδονικὰ σχολεῖα μας ἔχουν συστηθῆ γυμναστήρια, ὅπου εἰκόνας ὡς τὴν ἐνταῦθα δημοσιευομένην δυνατὰ πᾶς τις νὰ ἴδῃ. Τὴν φωτογραφίαν ταύτην μᾶς ἔστειλεν ὁ ἐν Σέρραις ἀνταποκριτής μας καὶ παριστᾷ τὸ ἐκεῖ Ἑλληνικὸν σχολικὸν γυμναστήριον. Καὶ εἶναι μία εὐθάρρυνσις δι' ἡμᾶς τοὺς μετανάστας, ἡ εἰκὼν αὐτὴ τῆς γυμναζομένης νεότητος, ἥτις αὔριον θὰ διεκδικήσῃ τὰ πατρῷα ἐδάφη ἀπὸ τοὺς λύκους καὶ τοὺς ἐπιδρομεῖς, οἵτινες τὰ ἐπεβουλεύθησαν νὰ καταλάβουν ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν Ἕλληνες Μακεδόνες !..

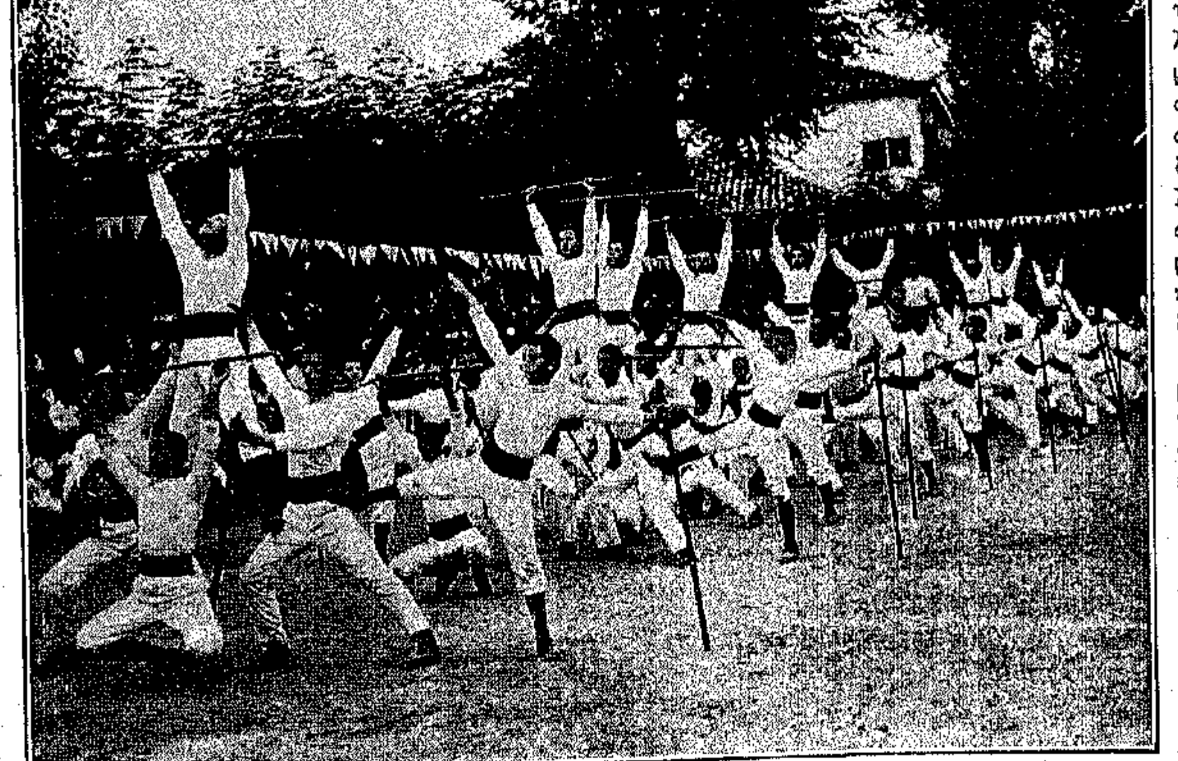

ΑΞΙΟΙ ΑΠΟΓΟΝΟΙ ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ

ΑΠΟ ΟΣΑ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ

Ο ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

Ὑπὸ τὸν τίτλον αὐτὸν ὁ κ. Walter E. Weyl δημοσιεύει εἰς τὸ περιοδικὸν «Outlook» ἕνα ὡραιότατον ἄρθρον, χαρακτηριστικώτατον τοῦ Ἕλληνος μετανάστου, ὅστις ἀρχίζει ἤδη ν' ἀναγνωρίζεται ὡς ἓν ἀπὸ τὰ κύρια στοιχεῖα τῆς διαμορφουμένης ὁλονὲν Ἀμερικανικῆς ἐθνότητος.

Ὁ κ. Weyl, καίτοι φαίνεται γνωρίζων καλὰ τοὺς Ἕλληνας, ἀρχίζει τὸ καθ' ὅλα τὰ ἄλλα εὔμορφον ἄρθρον του μὲ τὰ ἑξῆς :

Οἱ Ἕλληνες ἐνταῦθα δὲν γίνονται ἐγκαρδίως δεκτοί, διότι θεωροῦνται ὡς ἔθνος μὴ ἐπιδεχόμενον ἀφομοίωσιν. Τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθές. Οἱ Ἄγγλοι ἦσαν ἐπίσης ἔθνος μὴ ἀφομοιούμενον πρὸς ἄλλα, ὅπως τὸ ἴδιον δύναται νὰ λεχθῇ διὰ τοὺς Γερμανούς, τοὺς Σκώτους, τοὺς Ἰρλανδούς, τοὺς Σκανδιναυούς, τοὺς Γάλλους τοῦ Καναδᾶ, τοὺς Ἰταλούς, τοὺς Πολωνούς, τοὺς Σλαύους. Ὅλοι αὐτοὶ ἐθεωροῦντο ὡς ἀνεπίδεκτοι ἐξαμερικανισμοῦ, καὶ ὅμως κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἀπερροφήθησαν καὶ ἀφωμοιώθησαν. Τώρα εἶναι ἡ σειρὰ τῶν Ἑλλήνων. Οὗτοι ἀποτελοῦν τὸ νέον ἔθνος, τὸ ὁποῖον ἔρχεται εἰς τὰς Ἀμερικανικὰς ἀκτάς. Ἡ λέξις *νέον* δὲν ἐφαρμόζεται τελείως εἰς τοὺς Ἕλληνας, οἵτινες προϋπῆρξαν τοῦ Κολόμβου καὶ τῆς Ἰσαβέλλας. Εἶναι ὅμως οἱ Ἕλληνες νέον συστατικὸν τοῦ Ἀμερικανικοῦ ἔθνους καὶ ὡς τοιοῦτον ἐξετάζεται.

Ἐπὶ τοῦ προλόγου τούτου ὁ ἀρθρογράφος τοῦ «Outlook» στηρίζει τὸ ἱστορικὸν ἑνὸς Ἕλληνος μετανάστου, Σμυρναίου τὴν καταγωγὴν καὶ Περικλέους τὸ ὄνομα. Ὁ νέος οὗτος πρὸ εἴκοσιν ἐτῶν εἶχε σπουδάσει εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν φιλολογίαν καὶ διωρίσθη κατόπιν ἐν Θεσσαλίᾳ διδάσκαλος μὲ τὸν γλίσχρον μισθὸν $30 δολλαρίων τὸν μῆνα καὶ μὲ τὴν θέσιν του ἐξαρτωμένην ἐκ τῆς συναλλαγῆς.

Ὁ κ. Weyl παρουσιάζει τὸν νεαρὸν Ἕλληνα ὡς ἀντιπροσωποῦντα ὅλα τὰ ἰδανικὰ καὶ τὰ ὄνειρα τῆς φυλῆς. Τὸν παριστάνει οἰστρηλατούμενον ἀπὸ τὴν Μεγάλην Βυζαντινὴν ἰδέαν, καὶ ὀνειρευόμενον νὰ ἴδῃ τὸν Βυζαντινὸν ἀετὸν ἁπλοῦντα τὰς πτέρυγάς του ὑπεράνω τῆς Ἠπείρου καὶ Μακεδονίας, Θράκης καὶ Μικρασίας, Κρήτης καὶ Ἀρχιπελάγους. Ἀλλ' εἰς ὅλα αὐτὰ τὰ ὄνειρα ἔθηκεν ἀποτόμως τέρμα ὁ πόλεμος τοῦ 97. Τότε ἠνεῴχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Περικλέους καὶ εἶδεν ὅτι ἡ ἡττηθεῖσα Ἑλλὰς ὤφειλε, πρὶν ἐπιδιώξῃ τὴν πραγματοποίησιν τῶν πόθων της, νὰ τακτοποιήσῃ τὰ πολιτικά της καὶ ν' ἀποκτήσῃ χρήματα. Ἀντελήφθη ἀκόμη ὁ νεαρὸς Ἕλλην, ὅτι, ὁποίαν σημασίαν εἶχε πρὸ δισχιλίων ἐτῶν ἡ γενναιότης τοῦ Λεωνίδα καὶ τοῦ Μιλτιάδου, καὶ ἡ πολιτικὴ δεινότης τοῦ Περικλέους, τὴν ἰδίαν ἔχει σήμερον τὸ χρῆμα.

Καὶ τότε ὁ νεαρὸς Περικλῆς ἐσκέφθη τὴν Ἀμερικήν, ὅπου μίαν ἡμέραν ἀπεβιβάσθη. Ἦλθε χωρὶς ἄλλα προσόντα ἐκτὸς τῆς μορφώσεώς του, καὶ εἶδεν ἀμέσως ὅτι τὰ προσόντα αὐτὰ δὲν εἶχον πέρασιν ἐδῶ. Εἷς ἄλλος Ἕλλην, καλλίτερα γνωρίζων τὸν τόπον, τοῦ εἶπεν :

— Εἰς τὴν Ἀμερικὴν δὲν ὑπάρχει δουλειὰ διὰ μορφωμένους ἀνθρώπους. Χρειάζονται χειρώνακτες.

Οὕτως ὁ Περικλῆς κατέληξεν εἰς τὸ Yale Clube τῆς Νέας Ὑόρκης, ἔνθα προσελήφθη ὡς βοηθὸς ὑπάλληλος τοῦ ἑστιατορίου. Ἐκεῖ ὁ πρώην διδάσκαλος ἔμεινε 15 μῆνας ἔμαθεν ἀγγλικὰ καὶ ἀπεταμίευσε 150 δολλάρια, ἐκ τῶν 240 τὰ ὁποῖα ἔλαβε. Καὶ τότε ἤνοιξεν ἐργασίαν ἰδικήν του, μεταβληθεὶς εἰς πωλητὴν Τουρκικῶν σιγαρέττων.

Ἀπὸ ἐκεῖ ὁ Περικλῆς ἦλθε σήμερον εἰς τὸ σημεῖον νὰ ἑκατοντάδων χιλιάδων δολλαρίων. Ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἄνω περιστατικοῦ ὁ κ. Weyl ὁμιλεῖ διὰ τὴν Ἑλληνικὴν μετανάστευσιν, τῆς ὁποίας ἐξαίρει τὴν αὔξησιν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη.

Ἐὰν εἰμποροῦσε κανεὶς νὰ ζήσῃ χωρὶς νὰ τρώγῃ, ἐὰν εἰμποροῦσε νὰ ἱκανοποιηθῇ μόνον μὲ τὸ θέαμα ὡραίων βουνῶν καὶ ὡραίων παραλίων, κρυσταλλίνων ποταμῶν καὶ γαλανοῦ οὐρανοῦ, μὲ τὴν ἐθνικήν του ὑπερηφάνειαν καὶ τὰς ἱστορικάς του ἀναμνήσεις, κανεὶς Ἕλλην δὲν θὰ ἤρχετο ἐδῶ. Διότι κανεὶς δὲν θὰ ἀντήλλασσε τὸν Παρθενῶνα καὶ τὴν Λάρισσαν καὶ τὴν Κέρκυραν μὲ τὸ Ρούσβελτ Στρὴτ ἢ μὲ μίαν στάντζαν φρούτων.

Καὶ ὁ Ἕλλην ἔρχεται ἐδῶ, διότι ἡ Ἀμερικὴ εἶναι πλουσία καὶ ἡ Ἑλλὰς εἶναι πτωχή. Οὗτος δὲ καὶ ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον οἱ Ἕλληνες μετανάσται εἶναι οἱ καλλίτεροι ἄνδρες τοῦ τόπου των. Σήμερον, ἐπὶ *εἴκοσιν Ἑλλήνων μεταναστῶν*, οἱ δεκαεννέα εἶναι ἀκμαῖοι, στιβαροὶ καὶ ἐργατικοὶ ἄνδρες, οἵτινες ἀκριβῶς ἐπειδὴ εἶναι τοιοῦτοι ἀνταγωνίζονται ἐπιτυχῶς τοὺς Ἰταλοὺς καὶ τοὺς Ἰουδαίους. Ἔπειτα οἱ Ἕλληνες μετανάσται, ἐκτὸς τῆς φιλεργίας, ἔχουν καὶ τὸ ἄλλο καλὸν χαρακτηριστικὸν τῆς εὐφυΐας καὶ φιλομαθείας καὶ οὕτως ἐξηγεῖται ἡ εὐδοκίμησίς των εἰς κάθε κλάδον.

Αὐτὰ λέγει ὁ κ. Weyl. Τὸ ἄρθρον του εἶναι ἀπὸ πάσης ἀπόψεως καλογραμμένον, ἀξιανάγνωστον, φυσικὸν καὶ ἀδέκαστον. Παρουσιάζει τὴν Ἑλληνικὴν μετανάστευσιν ὑπὸ τὰ ἀληθινά της χρώματα καὶ εὐτυχῶς ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης δὲν ἔχει παρὰ μόνον καλὰ λόγια διὰ τοὺς Ἕλληνας, οἵτινες τοῦ εἶναι εὐγνώμονες.

ΔΙΑΤΙ ΤΑΧΑ ΝΥΜΦΕΥΟΝΤΑΙ;

Τὸ ἀνωτέρω ἐρώτημα ἀπευθύνει εἰς τὰς ἀναγνωστρίας της ἡ συνάδελφος Katharine Eggleton προκειμένου περὶ ἀνδρῶν, εἰς ἕνα ἄρθρον τοῦ «Munsey's Magazine».

Εἶναι ἕνα εὐθυμογράφημα γραμμένο μὲ πολὺ γοῦστο, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν —λέγει καὶ πολλὰ ἀληθινὰ πράγματα. Ὑπάρχει κανένας λόγος ὁ ὁποῖος ἐπιβάλλει εἰς τοὺς ἄνδρας τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ γάμου ; ἐρωτᾷ ἡ συνάδελφος. Καὶ σπεύδει ν' ἀπαντήσῃ μελαγχολικώτατα:

— Δὲν βαρυέσθε !...

Ὁ ἀνὴρ δὲν ἔχει ἀνάγκην τοῦ γάμου διὰ νὰ ἱκανοποιῇ ὅλας του τὰς ὀρέξεις καὶ ἐπιθυμίας. Εἶναι αὐτὸς ὁ νικητὴς ἥρως. Οἱ νόμοι εἶναι ἰδικοί του, διότι αὐτὸς τοὺς ἔκαμε. Ἡ θάλασσα εἶναι κτῆμά του διότι αὐτὸς ἔχει τὰ πλοῖά της. Ἡ γῆ εἶναι ἰδική του διότι αὐτὸς ψηφίζει τοὺς νόμους. Τὰ ζῷα τῶν λειμώνων εἶναι ἰδικά του ἐκτὸς ἐὰν προτιμᾷ ἀντὶ τῶν ὑποζυγίων τὸ αὐτοκίνητον. Ὁ οὐρανὸς εἶναι ἰδικός του διότι τὸν κατέκτησε μὲ τὰ ἀεροπλάνα. Καὶ τὰ κορίτσια εἶναι ἰδικά του ἕως ὅτου νυμφευθῇ. Τί εἶναι ὁ ἄγαμος ἀνήρ ;

Εἶναι ἁπλούστατα μία πιθανότης γάμου. Διὰ τὰς νεάνιδας εἶναι τὸ λαμπρότερον ἄστρον τοῦ νεανικοῦ των ὁρίζοντος. Διὰ τὰς χήρας ἡ ἐλπὶς τῆς παρηγορίας. Ἔπειτα ἀπὸ τὰς γυναικείας αὐτὰς ἀντιλήψεις, τὰς ὁποίας οἱ τετραπέρατοι αὐτοὶ ἄνδρες κατὰ βάθος γνωρίζουν, εἶνε φυσικὸν νὰ μὴ πολυσκοτίζωνται μὲ τὰς γυναῖκας περισσότερον τοῦ ὅσον νομίζουν πρέπον. Καὶ τότε κλείονται εἰς τὸ μοναχικόν των δωμάτιον καὶ καπνίζουν τὴν πίπαν των, ἢ πηγαίνουν εἰς τὴν λέσχην διὰ νὰ περιποιηθοῦν τὰ διάφορα γοῦστά των.

Λοιπὸν ἀφοῦ ὅλα αὐτὰ συμβαίνουν, διατί οἱ ἄνδρες νυμφεύονται ; Οἱ κύριοι αὐτοὶ ὄντες ἄγαμοι περνοῦν θαυμάσια καὶ δὲν τοὺς λείπει τίποτε. Γιατὶ τάχα νὰ νυμφεύωνται ; Δὲν φαίνεται τὸ πρᾶγμα λιγάκι ὕποπτον ; ἐρωτᾷ ἡ συνάδελφος. Ποία ὀπισθοβουλία κρύπτεται ὄπισθεν τοῦ γάμου αὐτῶν τῶν προνομιούχων ὄντων ; Τί ζητοῦν ἀφοῦ ὅλα τὰ ἔχουν καὶ χωρὶς νὰ νυμφευθοῦν ;

Τὸ κάμνουν ἁπλῶς πρὸς χάριν ἡμῶν τῶν γυναικῶν ; Δὲν βαρυέσθε ! Καὶ ὑπάρχουν ἐγωϊστικώτερα ὄντα ἀπὸ τοὺς ἄνδρας ; Διατί λοιπὸν θυσιάζουν τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ὕπαρξίν των ὁλόκληρον εἰς μίαν γυναῖκα, ἥτις γίνεται σύζυγός των ;

Ἐξετάσατε εἰς τὸ βάθος τῆς ἀνδρικῆς ψυχῆς καὶ θὰ ἀνακαλύψετε πολὺ βαθειὰ τὸν μὴ ἐξωτερικευόμενον πόθον, λέγει ἡ ἀρθρογράφος. Ὁ πόθος αὐτὸς δὲν θὰ ἐκδηλωθῇ παρὰ κατὰ τὴν ὑπερτάτην ἐκείνην στιγμὴν τῆς ἀνθρωπίνης εὐτυχίας, καθ' ἣν ὁ ἀνὴρ ἔλαβε τὸν τίτλον τοῦ πατρός ! Τὴν στιγμὴν ἐκείνην θὰ ἴδητε εἰς τὸ βλέμμα του τὸ μυστικὸν καὶ ἄγνωστον πόθον!... Εἶναι τὸ παιδί, τὸ ὁποῖον σημαίνει τὴν δημιουργίαν τοῦ μέλλοντος ἐκ τοῦ παρόντος, εἶναι τὸ παιδί, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὴν ἀποθέωσιν τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὸ ὁποῖον θέτει τὴν σφραγῖδα τῆς νίκης εἰς τὸ τίμιον ἀνδρικὸν μέτωπον !

Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος ὁ μέγας ὁ φυσικὸς καὶ ὁ αἰώνιος διὰ τὸν ὁποῖον νυμφεύονται οἱ ἄνδρες !

ΤΟ ΕΥΘΥΜΟΝ ΠΑΡΙΣΙ

Μὲ τὸν τίτλον τοῦτον, τὸ περιοδικὸν Current Literature δημοσιεύει μερικὰ ἀπὸ τὰ πλέον χαριτωμένα ἐπεισόδια τῆς πλημμύρας τοῦ Παρισιοῦ.

Νομίζετε, λέγει ὁ *αὐτόπτης γράφων*, ὅτι μόνον τὰ νερὰ τοῦ Σηκουάνα ἐσηκώθησαν ; Λοιπὸν σᾶς λέγω ὅτι ὁλόκληρον τὸ Παρίσι ἐσηκώθη εἰς τὸ πόδι ! Δὲν εἰμπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε εὐθυμότερον θέαμα ἐκείνου τὸ ὁποῖον παρουσίασεν ἡ Γαλλικὴ πρωτεύουσα, καθ' ἃς ἡμέρας ὁ Σηκουάνας ἠπείλει νὰ τὸ παρασύρῃ ὁλόκληρον, νὰ τὸ καταστρέψῃ, νὰ τὸ πνίξῃ. Κόσμος καὶ κοσμάκης ἔχασκεν εἰς τὰς γεφύρας τοῦ ποταμοῦ, χαιρετῶν μὲ φωνὰς θριάμβου κάθε μεγαλόσχημον ναυάγιον, τὸ ὁποῖον ἔφερε κάτω ὁ θολὸς ποταμός. Ὑπάλληλοι καὶ κορίτσια τῶν διαφόρων καταστημάτων ἔπαιζαν κυνηγητὸ μέσα εἰς τὰ νερά, καὶ θυρωροὶ ἀφήσαντες τὰ ὑπόγειά των νὰ γεμίζουν νερά, ἐβγῆκαν εἰς τοὺς δρόμους μὲ τὰς λευκάς των σκούφιας, ὅπως ἀπολαύσουν τὸ θέαμα. Τὴν νύκτα, μετὰ τὸ κλείσιμον τῶν θεάτρων, ὁ κόσμος μὲ ἁμάξας καὶ αὐτοκίνητα ἔτρεχεν εἰς τὰς γεφύρας, βάζων στοιχήματα κατὰ πόσον ἐσηκώθη ὁ Σηκουάνας.

Ἡ πλημμύρα παρέσυρε χωριά, κατέκλυσε τὸ Παρίσι καὶ τὸ κατέστρεψεν ἐν μέρει·μόνην τὴν εὐθυμίαν του δὲν εἰμπόρεσε νὰ θίξῃ. Οἱ παρισινοὶ κυριολεκτικῶς ἐξουρλάθησαν μὲ τὴν καταστροφήν των. Ἕνα βαρέλι μὲ κρασί, τίς οἶδεν ἀπὸ ποῖον ἐξοχικὸν οἰνοπωλεῖον παρασυρθέν, ἐπέρασεν ἀπὸ ὅλας τὰς γεφύρας τοῦ Παρισιοῦ, χωρὶς νὰ σκαλώσῃ πουθενά.

— Διάβολε, εἶπαν οἱ Παρισινοί. Αὐτὸ εἶναι κακοτυχία !......

Τὸ μόνον πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον δυσηρέστησε τοὺς Παρισινούς, ἦτο ἡ καταστροφὴ τοῦ ὑπογείου σιδηροδρόμου των, τοῦ Μετροπολιτάν ἢ τοῦ «Μετρό», ὅπως κατ' ἀποκοπὴν τὸν λέγουν. Ἀλλ' οἱ φαιδροὶ τοῦ Παρισιοῦ κάτοικοι δὲν ἀπέδωκαν τὴν καταστροφὴν εἰς τὴν πλημμύραν, ἀλλ' εἰς τὴν κακὴν κατασκευὴν τῶν ὑπογείων σηράγγων, καὶ ἐνῷ κυριολεκτικῶς ὁ κόσμος ἐχαλοῦσε, αὐτοὶ (ὡσὰν ἡμᾶς τοὺς Ρωμηούς), ἐζήτουν τὸν ὑπεύθυνον διὰ νὰ φορτώσουν εἰς τὴν ράχιν του ὡς εἰς ἀποδιοπομπαῖον τράγον τὰς ἁμαρτίας τοῦ «Μετρό».

Εἰς ὅλον τὸν κατακλυσμὸν οἱ μόνοι οἱ ὁποῖοι *ἀλώνισαν* ἦσαν οἱ διάφοροι λωποδύται, ἐγκληματίαι καὶ τραμποῦκοι τοῦ Παρισιοῦ, οἱ γνωστοὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα apraches. Ἀλλ' ἦτο δίκαιον, ἐσκέφθησαν οἱ Παρισινοί, νὰ μὴ στερηθοῦν καὶ οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ τὸ γλέντι, τὸ ὁποῖον ἦτο ἀπὸ τὰ σπανιώτερα !...

Ἀκριβῶς τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἡ καταστροφὴ εὑρίσκετο εἰς τὸ κατακόρυφον τῆς ἐντάσεώς της αἱ ἐφημερίδες ἐγέμιζαν μὲ ἀνακοινώσεις τοῦ Ροστάν, ἀγγέλλοντος τὴν ἀναβολὴν τοῦ «Σαντεκλέρ». Καὶ ἤρκεσε τὸ κοτέτσι τῆς Porte St. Martin, ἐπιπλεῦσαν τῆς καταστροφῆς ὡς ἡ κιβωτὸς τοῦ Νῶε, νὰ ρίψῃ εἰς λήθην τοὺς θυμοὺς τοῦ Σηκουάνα.

Περίεργος, ἀκατάληπτος, ἀψυχολόγητος αὐτὸς ὁ Γαλλικὸς λαός, λέγει τὸ Ἀμερικανικὸν περιοδικόν. Τὸν εἴδετε κανεὶς γελῶντα μὲ τὴν καταστροφὴν τῆς ὡραιοτέρας πόλεως τῆς Εὐρώπης καὶ μὴ ἀναλογιζόμενον τὰς συνεπείας της. Καὶ ἐνῷ αἱ ἐφημερίδες τοῦ κόσμου ἐγέμιζαν μὲ τὰς λεπτομερείας τῆς θεομηνίας ἡ Μονμάρτρ ὑπὸ τὸ φῶς κηρίων καὶ λαμπῶν πετρελαίου δὲν ἔχασεν οὔτε ἕνα ἀπὸ τοὺς θαμῶνας της. Ἐκεῖ θὰ εἰμποροῦσε κανεὶς νὰ εἴπῃ διὰ τὸ Παρίσι :

> Κι' ἂν ἐπνίγηκε καὶ τί ;
> Ὁ χορὸς καλὰ κρατεῖ.

Διατί ὅμως θὰ ἐχαλοῦσαν οἱ Παρισινοὶ τὸ κέφι των ; Μήπως τὰ ἑκατομμύρια τῶν ξένων, τὰ ὁποῖα χειμῶνος τε καὶ θέρους τὸ κατακλύζουν, δὲν εἶναι ἱκανὰ νὰ σκεπάσουν πολλὲς φορὲς κάθε ἄλλον κατακλυσμόν ;

ΦΙΛΕΡΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΦΥΪΑ

Αὐτὴ εἶναι ἡ βάσις ἑνὸς ὡραίου ἄρθρου τοῦ κ. Christian D. Larson εἰς τὸ Progress Magazine.

Ὑπάρχουν ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι φρονοῦν λέγει ὁ ἀρθρογράφος, ὅτι ἰδιοφυΐα δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο, παρὰ μόνον μεγαλειτέρα ἱκανότης πρὸς ἐργασίαν. Ἐν τούτοις τὸ πρᾶγμα εἶναι κάπως διαφορετικόν. Ἰδιοφυΐα εἶναι κάτι τι τὸ ὁποῖον δίδει εἰς τὸν νοῦν τὴν ἀπαιτουμένην δύναμιν πρὸς ἔκτακτον καὶ μεγαλοφανῆ ἐργασίαν. Σύμφωνα μὲ τὴν θεωρίαν αὐτὴν τὰ δύο αὐτὰ πράγματα, ἰδιοφυΐα καὶ ἐργασία, εἶναι ἀλληλένδετα, οὕτως ὥστε ὅταν ἔχῃ κανεὶς τὸ ἓν νὰ ἔχῃ ταὐτοχρόνως τὸν τρόπον ν' ἀποκτήσῃ καὶ τὸ ἄλλο. Πράγματι ὅταν ἔχῃ κανεὶς ἰδιοφυΐαν εἰμπορεῖ νὰ παραγάγῃ μέγα ποσὸν ἐργασίας, ἀπαράλλακτα δὲ ἂν εἶναι πολὺ φίλεργος εἰμπορεῖ ν' ἀποκτήσῃ καὶ τὴν ἰδιοφυΐαν.

Πρὸς τοῦτο εἶναι ἀπαραίτητος ἡ ἐξάσκησις ὅλων τῶν πνευματικῶν δυνάμεων ἑνὸς ἀνθρώπου. Διότι καὶ ὁ νοῦς ὅπως ὅλαι αἱ ἄλλαι ἰδιότητες τοῦ ἀνθρώπου ἀναπτύσσονται διὰ τῆς ἐκγυμνάσεως.

Ἐργάζεσθε καὶ ἀκονίζετε τὸν νοῦν σας, καὶ μὴ φοβεῖσθε τὴν ὑπερκόπωσιν.

Σᾶς ἀρκοῦν 7—8 ὧραι ὕπνος διὰ νὰ ξεκουρασθῆτε τελείως. Τονώσατε τὸν νοῦν σας, ἐντείνατε τὰς πνευματικάς σας δυνάμεις καθ' ὅλην των τὴν ἔκτασιν διότι οὕτω θὰ τὰς ἀναπτύξετε.

Καταγίνεσθε εἰς δημιουργικὴν ἐργασίαν καὶ περιορισθῆτε εἰς ἕνα ὡρισμένον κλάδον διὰ νὰ ἔχετε ὁλόκληρον τὸ πνευματικόν σας κεφάλαιον ἀκέραιον εἰς τὴν ἐργασίαν αὐτήν. Διότι ὅταν τὰ διαμοιράζητε εἰς πολλὰς ἀσχολίας τὸ ἐξασθενεῖτε.

Μὴ εὑρίσκετε πρόφασιν ὅτι ἄλλοι ἀνταγωνισταί σας εἶναι μεγαλοφυεῖς, διότι καὶ σεῖς μὲ τὴν ἐργασίαν σας εἰμπορεῖτε νὰ γίνετε τοιοῦτος.

Λάβετε ὑπ' ὄψει ὅτι ἂν διὰ τῆς ἰδιοφυΐας εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ κατορθώσῃ ἔκτακτα πράγματα, τὸ ἴδιον εἰμπορεῖ νὰ ἐπιτύχῃ καὶ διὰ τῆς ἐκτάκτου φιλεργίας. Μὴ κάμνετε οἰκονομίαν τῶν δυνάμεών σας διὰ τὴν ἐπαύριον διότι χάνετε τὴν σήμερον καὶ ἀμβλύνετε τὸν νοῦν σας. Ἐξ ἐναντίας ἐργάζεσθε καὶ ἀφίνετε τὴν νύκτα νὰ ἀναπληρώσῃ τὰς δυνάμεις σας. Ἀκολουθήσατε τὴν κλίσιν σας , ἐπιδοθῆτε εἰς αὐτὴν καὶ θὰ κερδίσετε τὴν εὐτυχίαν τὴν ὁποίαν χρεωστεῖ ἡ γῆ εἰς ὅλους ὅσοι ἐργάζονται. Γίνετε μεγαλοφυεῖς, διότι εἰμπορεῖτε νὰ γίνετε τοιοῦτοι, ὅταν θέλετε καὶ ὅταν *ἐργασθῆτε*.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΡΑΚΑΣ

Μικρὸ Παρίσι ὠνόμασε κάποτε εἷς νεοφώτιστος ἡγούμενος τὴν μονὴν τῶν Μετεώρων τῆς Καλαμπάκας.

Μικρὸ Παρίσι ὀνομάζουν μὲ ὑπερηφάνειαν οἱ κάτοικοι τῆς Βενεζουέλας τὸ Κάρακας, γράφει εἰς τὸ Century Magazine ὁ κ. Charles Johnson Post. Τὸ Caracas εἶνε Παρίσι, ἀλλὰ τὴν Κυριακήν, πάντοτε κατὰ τοὺς Βενεζουελανοὺς εἶνε κάτι τι παραπάνω. Ὑπὸ τὴν προνομιοῦχον φύσιν τῶν τροπικῶν, γράφει ὁ συνάδελφος αἱ ἡμέραι εἶνε χειμῶνος καὶ θέρους θερμαί, καὶ ἡ ἀτμόσφαιρα ὁπωσοῦν βαρεῖα. Ἡ παλαιὰ ἱσπανικὴ πόλις μὲ τοὺς στενοὺς δρόμους καὶ τὰ μικρὰ σπίτια ἔχει μίαν χάριν ὅλως ἰδιαιτέραν. Ἀλλ' ἂς ἔλθωμεν εἰς τὴν Κυριακήν. Ὅπως εἰς ὅλα τὰ φανατικῶς καθολικὰ μέρη, ἡ ἡμέρα ἀρχίζει ἀπὸ τὴν μεσημβρινὴν λειτουργίαν, διὰ νὰ κλείσῃ μὲ τὸν ἑσπερινόν. Καὶ τότε κατὰ τὴν ἔξοδον ἐκ τοῦ ναοῦ γίνεται ὁ δημόσιος περίπατος εἰς τὴν πλατεῖαν Βόγιβαρ, ἥτις εἶνε τὸ Σύνταγμα τοῦ Κάρακας. Ἐκεῖ συχνάζουν αἱ ὑπερκομψευόμεναι Βενεζουαλαναὶ καὶ ρίπτουν ἐπικίνδυνα βλέμματα εἰς τὸν ξένον.. Ἀλλ' οἱ κομψευόμενοι τῆς Βενεζουέλας δὲν φοβοῦνται τὰ μάτια τῶν σενιορίτας των. Καὶ ἐνῷ ἡ στρατιωτικὴ μουσικὴ παιανίζει τὰ ἰταλικὰ μελοδράματα καὶ τὰ Βενεζουελάνικα βάλς, τὰ χαριτολογήματα καὶ τὰ κομπλιμέντα παίρνουν καὶ δίνουν.

Δὲν εἶναι ὀλιγώτερον ἐνδιαφέρουσα τὰς Κυριακὰς ἡ ἀγορὰ τοῦ Caracas. Διότι κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν εἶναι τὰ μεγάλα φθασίματα τῶν περιχώρων. Καραβάνια ὁλόκληρα ὄνων μὲ μελαψοὺς ἀγωγιάτας καταφθάνουν δι' ὅλης τῆς νυκτὸς πρὸς τὴν πρωτεύουσαν διὰ νὰ πωλήσουν τὴν Κυριακὴν τὰ προϊόντα των, λαχανικὰ καὶ ὄσπρια, πουλερικὰ καὶ κυνήγια, χοίρους καὶ τυριά, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὴν ἑβδομαδιαίαν προμήθειαν κάθε πρωτευουσιάνου. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως δὲν εἶναι περίεργον νὰ εὕρῃ κανεὶς εἰς ἀρκετὰ εὐθηνὴν τιμὴν τὸ δέρμα ἑνὸς βόα-ἄρτι φονευθέντος ἢ τὴν κεφαλὴν κανενὸς *γιαγκουάρ*.

Τὸ ἐθνικὸν φαγητὸν τῆς Βενεζουέλας, τὸ ὁποῖον σπανίως λείπει ἀπὸ τὸ Κυριακάτικον τραπέζι εἶναι τὸ Halura, τὸ ὁποῖον κατασκευάζεται ἀπὸ φέτες χοιρομέρι, τεμάχια κρέατος πουλιοῦ, ἐληές, πατάτες, σταφίδες κολοκύθι, τυλιγμένο μέσα εἰς ἕνα φύλλον καὶ βρασμένον εἰς ἕνα φύλλον βανάνας.

Ὁ Ἀμερικανὸς συνάδελφος δὲν λέγει τί εἴδους εἶναι ἡ γεῦσις τοῦ ἐν λόγῳ ἐδέσματος , διότι δὲν εἶχε τὸ θάρρος νὰ τὸ δοκιμάσῃ.

Ἕνα ἄλλο χαρακτηριστικὸν τῆς Βενεζουέλας εἶναι ἡ κατ' ἐξοχὴν χώρα τῶν ἀνθέων. Ὁ Ἀμερικανὸς συνάδελφος ἠγόρασε ἓξ δωδεκάδας ρόδων τῆς Γαλλίας, δεκαπέντε ἕως εἴκοσι δέσμας μενεξέδων καὶ περὶ τὰς εἴκοσι δωδεκάδας carnations, ὅλα αὐτὰ εἰς ἕνα τεράστιον μπουκέτο, τὸ ὁποῖον ἐπλήρωσεν ἓν δολλάριον καὶ εἰκοσιπέντε σέντς !... Οἱ μενεξέδες κοστίζουν πέντε σέντς τὸ πάουντ. Καὶ ὅταν δώσετε πενῆντα σέντς διὰ ρόδα θὰ πάρετε τόσα ὅσα δὲν θὰ εἰμπορεῖται νὰ τὰ σηκώσετε μόνος σας !... Ἄλλο εἶδος εὐθηνὸν εἶναι τὰ πουλιὰ καναρίνια καὶ παπαγάλλοι.

Μία ἀπὸ τὰς μεγάλας διασκεδάσεις τοῦ τόπου εἶναι αἱ ταυρομαχίαι. Μία ἀπὸ τὰς ἐπιχειρήσεις τὰ λαχεῖα ρουλέττα καὶ τὰ χαρτοπαίγνια. Ἕνα ἰδιαίτερον χαρακτηριστικὸν ὅλων ἡ πολιτικομανία.

Αὐτὸ εἶναι τὸ μικρὸ Παρίσι τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς.

ΜΑΝΙΑ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΟΣ

Μάλιστα, φωνάζει τὸ «Everybody's Magazine», ἡ Νέα Ὑόρκη πάσχει ἀπὸ μανίαν μελοδράματος. Σήμερον ἔχει δύο θέατρα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὸ Manhattan καὶ τὸ Metropolitan ἀμφότερα δυνάμενα νὰ ἐπαρκέσωσι καθ' ἑκάστην ἑσπέραν εἰς πληθυσμὸν 7,000 θεατῶν. Ἡ Metropolitan Opera House δίδει ἑβδομαδιαίως ἓξ παραστάσεις ἡ Manhattan πέντε, ἡ Μουσικὴ Ἀκαδημία τοῦ Μπροῦκλυν μίαν. Εἰς τὰ θέατρα ὅμως ταῦτα μὴ ἀρκεσθεῖσα ἡ Νέα Ὑόρκη προσέθεσε καὶ τρίτον τὸ New Ttheatre, εἰς τὸ ὁποῖον ἑβδομαδιαίως δίδονται δύο παραστάσεις, οὕτως ὥστε ὁ κατάλογος τῶν ὅλων μελοδραματικῶν θεαμάτων τὰ ὁποῖα βλέπει ἑβδομαδιαίως ἡ Νέα Ὑόρκη φθάνει τὰ δεκατέσσαρα. Σύμφωνα μὲ τὸν ὑπολογισμὸν αὐτὸν καθ' ὅλην τὴν θεατρικὴν περίοδον ἡ Νέα Ὑόρκη βλέπει καὶ ἀκούει 300 μελοδραματικὰς παραστάσεις. Ποῖον εἶνε τὸ συμπέρασμα τῆς μελοδραματικῆς αὐτῆς μανίας ἐρωτᾷ τὸ Everybody's ? Εἶνε δυνατὸν τὰ μελοδράματα ἐδῶ νὰ ἔχουν τόσους *πρώτης τάξεως* καλλιτέχνας ὥστε ἐπὶ ἓξ ἡμέρας κατὰ συνέχειαν νὰ δίδουν πρώτης τάξεως ἔργα, μὲ πρώτης τάξεως ἐπιτυχίαν ; Ὄχι. Εἶνε ἐξ ἄλλου τόσον ἐπικερδὴς ἡ ἐπιχείρησις τῆς Opera ὥστε νὰ τὸ κάμνουν οἱ διάφοροι ἰμπρεσάριοι μόνον καὶ μόνον ἀποβλέποντες εἰς τὸ κέρδος ; Οὔτε τοῦτο δὲν συμβαίνει. Τί εἶνε λοιπόν ; ἁπλούστατα ἕνας ἀνταγωνισμὸς ἀδικαιολόγητος μεταξὺ τῶν διευθυντῶν τῆς Metropolitan Opera ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ Χαμμερσταῖν τῆς Manhattan ἀφ' ἑτέρου. Ὁ κ. Hammerstein ἰδίως ἕνα θαῦμα δραστηριότητος καὶ ἰδιοφυΐας μοναδικῆς εἶνε ὁ κύριος αἴτιος ὅλης τῆς μελοδραματικῆς ἐπαναστάσεως εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην.

Κατορθώσας ἐντὸς ὀλιγίστου διαστήματος ν' ἀναδείξῃ τὸ Μελόδραμά του μὲ ἠθοποιοὺς πρώτης γραμμῆς, καὶ μὲ ἐργασίαν συνεχῆ καὶ μοναδικήν, ἔφθασε σήμερον εἰς τὸ σημεῖον νὰ ὀνειροπολῇ τὸ μελοδραματικὸν τρῶστ, τὸ ὁποῖον ἐλπίζει συντόμως νὰ ἐπιτύχῃ. Ἀλλὰ μὲ ποίους κόπους καὶ ποῖον κολοσσαῖον ποσὸν ἐργασίας ! Τὸ Everybody's δημοσιεύει τὰς ἀφηγήσεις μερικῶν ἐκ τῶν ἠθοποιῶν τοῦ κ. Hammerstein. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ τόσον οἱ ἄνδρες ὅσον καὶ αἱ γυναῖκες εἶνε κυριολεκτικῶς σκλάβοι, λέγει ἡ Miss Mary Garden, ὁμολογοῦσα ὅτι τραγῳδεῖ τριάκοντα ὥρας κάθε ἑβδομάδα εἰς παραστάσεις καὶ δοκιμάς. Τὰ ἴδια λέγει καὶ ἡ κυρία Toirarrien. Τὰ ἴδια ἐπαναλαμβάνουν καὶ ὅλοι οἱ ἀκριβοπληρωμένοι καλλιτέχναι ἀμφοτέρων τῶν μελοδραμάτων. Ποῖα ὅμως τὰ κέρδη τῶν μελοδραματικῶν ἐπιχειρήσεων ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ; Ἀσήμαντα καὶ λόγου ἀνάξια, τοῦθ' ὅπερ σημαίνει ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀνάλογος ἱκανοποίησις διὰ τοὺς κόπους τῶν ἰμπρεσαρίων. Διότι ὁ κόσμος δὲν ἐνδιαφέρεται εἰλικρινῶς διὰ τὸ μελόδραμα, ἀλλ' ἁπλῶς διατελεῖ ὑπὸ φρενῆτιδα.

Καὶ αὐτὸ εἶνε τὸ συμπέρασμα τοῦ Ἀμερικανικοῦ περιοδικοῦ.

ΤΟ ΑΓΡΟΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΚΑΝΑΔΑ

Τὸ ζήτημα ἀπασχολεῖ τὸ McClares Magazine εἰς ἕνα ὡραιότατον ἄρθρον τοῦ κ. L. S. Brownell. Εἶνε ἓν ἀπὸ τὰ ζητήματα τὰ ὁποῖα κρατοῦν τὸ μυστήριον τῆς εὐημερίας τῶν γειτόνων μας Καναδῶν. Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ ἀρθρογράφου δὲν θὰ περάσουν πολλὰ ἔτη καὶ ὁ Καναδᾶς θὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ παράγῃ ἐτησίως 850,000,000 μποῦσελς σιτηρῶν ἐρχόμενος πρῶτος εἰς τὴν παγκόσμιον σιτοπαραγωγήν. Ἡ ἀνάπτυξις αὐτή, ἥτις εἰς πολλοὺς φαίνεται ἀπίστευτος, εἶνε φυσικωτάτη. Διότι οὐδεμία κυβέρνησις τοῦ κόσμου ἐμελέτησε καὶ ἐφήρμοσε ἀγρονομικὸν ζήτημα καλλίτερον τῆς Καναδικῆς, καὶ ταύτης πάλιν μέσον ἑνὸς ἀνθρώπου τοῦ Δόκτωρος Saunders, πατρὸς τῆς Καναδικῆς γεωπονίας. Εἶνε μακρὸν καὶ διεξοδικώτατον τὸ ζήτημα τῆς γεωργικῆς ἀναπτύξεως τοῦ Καναδᾶ. Ἀλλ' ἡμεῖς θὰ παραλάβωμεν ἀπὸ τὸν ἀμερικανὸν συνάδελφον τὰ οὐσιωδέστερα μέρη. Σήμερον ὡς ἔχει κανονισθῇ ἡ γεωργία ἐκεῖ πέρα, ἕκαστον ἀγροκτήμιον δὲν ἀφίνεται μόνον εἰς τὴν τύχην του. Διὰ τῆς μεθόδου τῶν κεντρικῶν ἀγροκτημίων τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὰς πρωτευούσας τρόπον τινὰ τῶν γεωπονικῶν πληθυσμῶν, κάθε γεωργὸς ἔχει κοντά του μίαν ἀρχὴν παρὰ τῆς ὁποίας λαμβάνει ὁδηγίας, συμβουλάς, γνώμας εἰδικῶν καὶ πληροφορίας σχετικὰς μὲ κάθε ζήτημα συνδεόμενον μὲ τὴν *φάρμαν* του. Τὰ κεντρικὰ ἀγροκτήμια ἐπέχοντα θέσιν γεωργικῶν σταθμῶν τελείων εἰς τὸ εἶδός των ἔχουν ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν καὶ τὴν προστασίαν των τὰ διάφορα δευτερεύοντα ἀγροκτήμια τὰ γνωστὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα branch farms. Ἕκαστον κεντρικὸν ἀγροκτήμιον ἔχει προσωπικὸν ἀποτελούμενον ἀπὸ ἕνα χημικόν, ἕνα βοτανολόγον, ἕνα ἐντομολόγον καὶ ἕνα εἰδικὸν διὰ σιτηρά, ἕνα ὀρνιθοτρόφον, ἕνα γαλακτοκόμον καὶ ἕνα γεωπόνον. Οἱ ἄνδρες οὗτοι εἰδικώτατοι εἰς τοὺς κλάδους των εἶνε εἰς τὴν διάθεσιν παντὸς ἀγρότου τῆς περιοχῆς των. Ἐκτὸς τούτου ἐκτελοῦν διαφόρους παρατηρήσεις, μελέτας καὶ πειράματα τῶν ὁποίων τὰ ἀποτελέσματα καὶ συμπεράσματα καθιστοῦν γνωστὰ εἰς τοὺς γεωργοὺς διὰ μηνιαίων δελτίων τὰ ὁποῖα διανέμουν δωρεάν.

Ἓν δεύτερον χαρακτηριστικὸν τῶν ἀγροκτημίων τοῦ Καναδᾶ εἶνε ὅτι ὅλοι οἱ γεωργοὶ καὶ οἱ καλλιεργηταὶ εἶνε κτηνοτρόφοι. Δηλαδὴ πρῶτον δὲν σπείρουν εἰς τὰς γαίας των μόνον σῖτον, ἀλλὰ προσθέτουν καλαμπόκι καὶ κριθήν. Ἐξ αὐτῶν τρέφουν χοίρους, καὶ ἀγελάδας. Κερδίζουν δὲ διττῶς, διότι ἀφ' ἑνὸς πωλοῦν τὰ σιτηρά των, ἀφ' ἑτέρου ἔχουν καλοθρεμμένους χοίρους, καὶ γαλατερὰ τὰ ὁποῖα ἐπίσης πωλοῦν καὶ τρίτον ἔχουν ἀνεξόδως τὴν λίπανσιν τῶν γαιῶν των τὰς ὁποίας δὲν ἐξαντλοῦν μὲ διαρκῆ καλλιέργειαν.

Αὐτὰ εἶνε τὰ κυριώτερα σημεῖα τοῦ ἄρθρου τὸ ὁποῖον εἶνε ἐκτενὲς καὶ καθ' ὅλα ἀξιανάγνωστον.

ΑΙ ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

ΥΠΟ τὸν ἀνωτέρω τίτλον τὸ Pearson's Magazine ἀρχίζει τὴν δημοσίευσιν μιᾶς σειρᾶς ἄρθρων, τῶν ὁποίων σκοπὸς εἶναι νὰ εὑρεθῇ κάποιος τρόπος, ἐπιβάλλων εἰς τοὺς ὑποψηφίους τῶν κομμάτων, τοὺς τόσα πράγματα ὑποσχομένους εἰς τοὺς ἐκλογεῖς των πρὸ τῆς ἐπιτυχίας των καὶ τὰ πάντα λησμονοῦντας τὴν ἐπαύριον τῆς νίκης των, νὰ εἶναι συνεπέστεροι εἰς τὰς ἀπέναντι τοῦ Ἔθνους ὑποχρεώσεις των. Τὸ περιοδικὸν τοῦτο ἀνέλαβε τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἐξ ἀφορμῆς τῶν τελευταίων ὑποσχέσεων τῶν πολιτικῶν, οἵτινες σήμερον κυβερνῶσι τὴν χώραν, καὶ οἵτινες ἐλησμόνησαν τί ὑπεσχέθησαν, ὅταν πρὸ δύο ἐτῶν ἐζήτουν τὴν λαϊκὴν ψῆφον. Τὸ πολιτικὸν ζήτημα τοῦ Pearson's δὲν θὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ. Θὰ πάρωμεν ὅμως τὴν ἑξῆς χαρακτηριστικὴν παράγραφον τῆς συντάξεως τοῦ ἀμερικανικοῦ περιοδικοῦ.

Τὸ ζήτημα τῆς διαβουκολήσεως ἑνὸς Ἔθνους εἶναι σπουδαιότατον. Καὶ τὰ αἴτια, τὰ ὁποῖα ὠθοῦν τοὺς πολιτευομένους εἰς τὴν παράβασιν τῶν ὑποσχέσεων, τὰς ὁποίας πρὸ τῆς ἐκλογῆς των δίδουν εἰς τοὺς ψηφοφόρους των, εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ ἐκτυλιχθοῦν πρὸ τοῦ λαοῦ. Διότι αὐτὸς ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ τί συμβαίνει εἰς τὴν ἐξουσίαν.

Ἰδοὺ ἕνα ζήτημα, τὸ ὁποῖον θὰ ἦτο καιρὸς νὰ ἐξετασθῇ, ὄχι μόνον εἰς τὴν Ἀμερικήν, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἐλεύθερα Κράτη, ὅπου ὑπάρχουν πολιτευόμενοι, δίδοντες ὑποσχέσεις καὶ λαός, πιστεύων εἰς αὐτὰς καὶ χάριν αὐτῶν παρέχων τὴν ψῆφόν του. Ἀναμφιβόλως τὸ ἄρθρον τοῦ Pearson's καὶ ἡ σειρὰ τῆς ὅλης μελέτης, ἡ ὁποία θὰ ἀκολουθήσῃ, θὰ διαβασθοῦν μὲ πολὺ ἐνδιαφέρον. Ἀλλὰ δὲν ἦτο ἄρά γε καιρὸς καὶ ὁ Ἑλληνικὸς κόσμος νὰ ἐφωτίζετο κάπως περισσότερον, σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τῶν ὑποσχέσεων, τὰς ὁποίας δίδουν καὶ δὲν κρατοῦν οἱ πολιτευόμενοί του. Τί συμβαίνει εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ ἀλλάζει τοὺς ἀνθρώπους; Νὰ ἕνα εὔμορφον καὶ περίεργον ζήτημα.

ΑΘΗΝΑΙ ΙΟΣΤΕΦΑΝΟΙ

ΥΠΟ Edmund de Frejac

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

— Καὶ τὰ σῦκά μου; Δόσε μου τὰ σῦκα. Θέλω νὰ τὰ ἐγγίσω. Τὸ εἶχα ἀποφασίσει ἀπὸ χθές. Καὶ εἶμαι εὐτυχής, διότι μοῦ τὰ ἔφεραν τόσον γρήγορα.

Ἔλαβε τὸ ὡραιότερον τῶν σύκων καὶ ἀφοῦ τὸ ἐδάγκασε τὸ ἐτοποθέτησεν ἐπὶ τῶν ἄλλων. Κατόπιν ἐπλησίασεν, ἥγαψε τὸ φῶς τῆς Ἀθηνᾶς καὶ ἔκυψε τρὶς πρὸ τοῦ εἰδώλου.

— Εἶμαι ἑτοίμη! εἶπε.

Ἐφόρεσε τὸ κεντημένον φόρεμα, τοῦ ὁποίου αἱ πτυχαὶ ἔφθανον ἕως κάτω περιέβαλε τὴν ὀσφύν της μὲ τὴν μεταξωτὴν ζώνην τῶν παρθένων καὶ ἐξῆλθεν εὔθυμος, ἐνῷ ἡ γραῖα τροφὸς ἐξηκολούθει νὰ κλαυθμηρίζῃ.

ΙΓ'

Ἔξω τῆς κυρίως πόλεως καὶ τοῦ περιβόλου της, μεταξὺ τοῦ Κεραμεικοῦ καὶ τοῦ κήπου τοῦ Ἀκαδήμου, κατῴκει ὁ Ἵππαρχος. Ἡ κατοικία του ἦτο φωλεὰ μέσα εἰς πρασινάδαν καὶ εἰς ἄνθη.

Ὁ Κόνων εἶχεν ἔλθῃ πολὺ πρὸ τῆς ὥρας. Εἰς τὸν κρότον τῆς θύρας τὴν ὁποίαν ἤνοιξεν ἕνα παιδάκι, τὸ ὁποῖον σχεδὸν γυμνὸν ἔπαιζεν εἰς τὸν κῆπον μὲ ἕνα σκύλλον, ἔφυγε φοβισμένον πρὸς τὴν οἰκίαν, ἐνῷ ὁ σκύλλος ἐγαύγιζε.

Εἰς τὰς φωνὰς τοῦ παιδίου καὶ τὸ γαύγισμα τοῦ σκύλλου μία γυνὴ ἁπλούστατα ἐνδεδυμένη ἐφάνη εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας.

—Ρενναία! εἶπεν ὁ Κόνων.

—Ἡ Ρενναία εἶνε εὐτυχὴς διότι δέχεται τὸν φίλον τοῦ συζύγου της! εἶπεν ἐκείνη.

Ἔλαβε συγχρόνως τὴν χεῖρα τοῦ νέου καὶ τὸν ὡδήγησεν εἰς μαρμάρινον ἑδώλιον κάτωθεν τῶν βαθυσκίων δένδρων.

— Κάθησε ἐκεῖ! τοῦ εἶπε.

Κατόπιν ἐστράφη πρὸς τὸ παιδίον:

— Ὁ Ἵππαρχος εἶνε εἰς τὸ ἐργαστήριόν του! εἶπε. Πήγαινε νὰ τὸν φωνάξῃς.

— Τὸ παιδάκι αὐτὸ εἶνε ἰδικόν σου Ρενναία; ἠρώτησεν ὁ Κόνων.

—Εἶνε ἀδελφός μου! Ἡ μήτηρ μου ἀπέθανεν κατὰ τὸν τοκετόν. Εἶνε ἓξ ἐτῶν καὶ ἐγὼ δεκαεννέα. Μὲ ὀνομάζει ὅμως μητέρα, διότι ἐγὼ τὸ ἀνέθρεψα. Ὁ υἱὸς τοῦ Ἱππάρχου εἶνε μόλις τριῶν μηνῶν. Τώρα κοιμᾶται. Ἔπειτα ὅμως θὰ σοῦ τὸν φέρω!

— Ὁ Ἵππαρχος σοῦ εἶπε...

— Ναί! γνωρίζω τὴν χθεσινὴν ἱστορίαν. Δι' αὐτὸ ἔστειλα τὸ πρωῒ νὰ μηνύσω τῆς Εἰρήνης, ὅτι τὴν περιμένω πρὸς τὴν δύσιν.

—Πόσον εἶσαι καλὴ καὶ πῶς προέβλεψες τὴν ἐπιθυμίαν μου!

— Εἶμαι γυνὴ πρὸ παντός! Ἡ Εἰρήνη θὰ εὐχαριστηθῇ ὅπως καὶ ἐγὼ ηὐχαριστούμην ὅταν ἔβλεπα τὸν Ἵππαρχον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πατρός μου! Δὲν τὴν εἶχες συναντήσῃ ποτέ;

—Ποτέ! Ἠγνόουν τὴν ὕπαρξίν της. Δὲν μὲ ἐγνώριζε καὶ αὐτή. Ἐν τούτοις μοῦ φαίνεται ὅτι γνωριζόμεθα ἀπὸ πολλοῦ.

— Αὐτὴ τοὐλάχιστον θὰ γνωρίζῃ τὸ ὄνομά σου, τὸ ὁποῖον ἀπὸ ὀκτὼ ἡμερῶν ἐπαναλαμβάνουν αἱ Ἀθῆναι.

—Ἂν ἐπολιτεύετο εἰς τὴν ἀγορὰν ἴσως. Ἀλλ' εἰς τοὺς γυναικωνίτας τί ἐνδιαφέρονται διὰ τὰς μάχας καὶ τοὺς μαχητάς;

— Μὴ τὸ νομίζεις αὐτό.

Δὲν ὑπάρχει οἰκογένεια, τὴν ὁποίαν νὰ μὴ ἐνδιαφέρῃ ὁ ἀνόσιος πόλεμος. Δὲν ὑπάρχει κόρη, ἡ ὁποία νὰ μὴ ἔχῃ ἐπὶ τῶν τριήρων ἕνα ἀδελφὸν ἢ μνηστῆρα. Διὰ ποίους θέλεις νὰ ὁμιλοῦν αἱ νέαι παρὰ δι' ἐκείνους, τοὺς ὁποίους ἀγαποῦν; Καὶ ὅταν ἀκόμη ἐργάζωνται, αὐτοὺς σκέπτονται καὶ κατόπιν δι' αὐτοὺς ὁμιλοῦν. Δὲν εἴμεθα ζῷα ὅπως νομίζετε. Εἶμαι βεβαία ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν τελετήν, ὅλα τὰ κορίτσια τοῦ ναοῦ θὰ μιλοῦσαν γιὰ σὲ καὶ θὰ ὠνειρεύοντο νεαρὸν πολεμιστὴν ἐνδεδυμένον πορφύραν...

— Μὲ εἰρωνεύεσαι, Ρενναία, ἀλλὰ δὲν παραπονοῦμαι, διότι ἡ εἰρωνεία σὲ κάμνει ἀκόμη ὡραιοτέραν.

Ἡ Ρενναία ἐμειδίασεν ὀλίγον. Ἐγνώριζεν, ὅτι ἦτο ὡραία καὶ ὅτι τὰ μάτια τῶν ἀνδρῶν τὴν ἐκύτταζαν πάντοτε μὲ ἔρωτα.

— Ἔτσι εἶσθε σεῖς οἱ ναυτικοί, εἶπε. Καρδία Ἡρακλέους καὶ φωνὴ Διονυσίου. Ἀλλὰ δὲν θὰ μὲ κάμῃς νὰ σιωπήσω μὲ τὴν φιλοφρόνησίν σου καὶ θέλω νὰ σοῦ πῶ, ὅτι αἱ γυναῖκες τῶν Ἀθηνῶν δὲν μανθάνουν νὰ ὁμιλοῦν εἰς τὰς θεσμοφορίας καὶ ὅτι αἱ παρθένοι ὀνειρευόμεναι γάμον, ὀνειρεύονται ἐπίσης καὶ εὐτυχίαν.

Ἔγινε σοβαρὰ καὶ τὸ μειδίαμα ἔφυγεν ἀπὸ τὰ χείλη της.

—Ἡ εὐτυχία εἶνε ἡ ζωή, τὴν ὁποίαν μοὶ ἐδημιούργησεν ὁ Ἵππαρχος. Ἐδῶ εἶμαι ἴση του, καθὼς μοῦ εἶπε, ἀλλ' αἰσθάνομαι ὅτι αὐτὸς εἶνε ὁ κύριος. Δέχομαι τὴν ἐπιβολήν του καὶ ἡ θέλησίς του δὲν εὑρίσκει ποτὲ ἀντίρρησιν. Πρῶτον, διότι προσπαθεῖ πάντοτε νὰ εἶνε δίκαιος. Ἔπειτα διότι τὸν ἀγαπῶ μὲ ὅλην μου τὴν δύναμιν, ἐνῷ δὲν θὰ τὸν ἠγάπων πλέον ἂν ἦτο ἀπέναντί μου δεσπότης καὶ τύραννος. Μὲ ἐννοεῖς;

Ὁ Κόνων ἔνευσε καταφατικῶς καὶ ἡ Ρενναία ἐξηκολούθησε:

— Τότε μιμήσου τον. Ἀλλὰ πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ μορφώσῃς τὸν ἐγκέφαλον τῆς γυναικός σου, ὅπως πρέπει. Ἂν τὴν νυμφευθῇς μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ τὴν κλείσῃς εἰς τὸν γυναικωνίτην, δὲν θὰ εἶνε διὰ σὲ παρὰ ἡ πρώτη τῶν δούλων σου, ὅσον χρυσοῦς καὶ ἂν εἶνε ὁ κλωβός σου. Θὰ εἶνε ἁπλῶς μητέρα τῶν παιδιῶν σου. Καὶ θὰ πηγαίνῃς ἔξω ἀπὸ τὸ σπῆτί σου διὰ νὰ εὕρῃς τὸν ἔρωτα, ὅστις παρηγορεῖ καὶ φαιδρύνει.

—Ρενναία, εἶπεν ὁ Κόνων, ἐννοῶ ἀκούων σέ, διατὶ ὁ Ἵππαρχος δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ πηγαίνῃ εἰς τὴν ἀγορὰν διὰ νὰ ὁμιλήσῃ σοβαρώτερον. Δὲν σὲ γνωρίζω ἀπὸ πολλοῦ, ἀλλὰ νομίζω ὅτι ἡ ψυχή σου εἶνε ὡραιοτέρα ἀπὸ τὸ σῶμα. Δὲ ἐπιθυμῶ ἄλλο παρὰ νὰ ἀκολουθήσω τὰς συμβουλάς σου, καίτοι μοὶ ὁμιλεῖς ὡς ἂν ἡ Εἰρήνη νὰ ἦτο ἤδη σύζυγός μου. Ἐγὼ γνωρίζω ὅτι τὴν ἀγαπῶ. Ἀλλ' αὐτή; Ἀφ' ἧς εἶδα νὰ κλείεται ἡ θύρα τῆς οἰκίας της, ἡ σκέψις μου δὲν τὴν ἐγκατέλειψε. Ποῖος ὅμως μὲ βεβαιοῖ ὅτι αὐτὴ δὲν μὲ ἐλησμόνησε;

— Πολεμιστὰ ἀφελῆ, ὅστις δὲν βλέπεις παρὰ εἰς τὴν καρδίαν σου! Δὲν ἔλεγες πρὸ ὀλίγου ὅτι χθὲς διὰ πρώτην φορὰν εἶδες τὴν Εἰρήνην καὶ σοῦ ἐφάνη ὅτι τὴν ἐγνώριζες ἀπὸ πολλοῦ; Λοιπόν, ὅτι συμβαίνει εἰς σὲ θὰ συνέβη καὶ εἰς αὐτήν. Χθὲς ἡ τύχη ἔρριψεν εἰς τὰς ἀγκάλας σου τὸ λιγυρὸν σῶμά της. Καὶ ἐνῷ ἐστηρίζετο ἐπάνω σου ᾐσθάνθης ταχεῖς τοὺς παλμοὺς τῆς καρδίας της. Μία διαφορὰ ὑπάρχει μεταξύ σας. Σὺ γνωρίζεις τί ποθεῖς, ἐνῷ ἐκείνη ποθεῖ τὸ ἄγνωστον. Σκέπτεται μόνον ὅτι θὰ ἦτο γλυκὺ νὰ διέλθῃ τὴν ζωήν της φερομένη ἐπὶ τῶν βραχιόνων σου, ὅπως χθές. Ὁ ἔρως σᾶς ἐκτύπησε μὲ τὸ ἴδιον βέλος. Μόλις ὁ ἥλιος δύσει ἡ Εἰρήνη θὰ εἶνε ἐδῶ. Θὰ

ἐξέλθῃ τῆς πατρικῆς της οἰκίας χωρὶς νὰ τὴν ἰδοῦν.

— Ὦ Ρενναία! Εἴθε ἡ καρδία της νὰ εἶνε ὁμοία μὲ τὴν ἰδικήν σου. Εἴθε ἡ σκέψις της νὰ εἶνε τόσον ὑπερήφανος καὶ οἱ λόγοι της τόσον θερμοί. Μετὰ πεποιθήσεως καταθέτω πρὸ τῶν Ἀθανάτων τὴν εὐχὴν ταύτην, τὴν ὁποίαν δὲν εὑρίσκω τολμηράν.

— Ἡ εὐχή σου δὲν εἶνε τολμηρά, Κόνων, ἀλλ' ἄκουσέ με. Ἐπικαλέσθητι τοὺς θεούς, ἀφοῦ σέβεσαι τὴν δύναμίν των. Ἀλλ' ὁ Ἵππαρχος συχνὰ μοῦ λέγει ὅτι ἡ εὐτυχία τοῦ ἀνθρώπου εἶνε ἔργον τῶν χειρῶν του μᾶλλον, ἢ τέκνον τῶν θεῶν. Ἐκτὸς ἂν εἶνε τέκνον τοῦ ἀγνώστου Θεοῦ, τὸν ὁποῖον κανεὶς δὲν βλέπει καὶ τοῦ ὁποίου οἱ βωμοὶ εἶνε παντοῦ!

— Ἴσως ἔχεις δίκαιον Ρενναία. Ἀλλ' εἶμαι ἐκτεθειμένος καθ' ἑκάστην εἰς τοὺς κινδύνους τῶν μαχῶν καὶ τῆς θαλάσσης. Καὶ ὅπως ὅλοι οἱ ναυτικοὶ ἐπλησίασα διὰ τοῦ κινδύνου τοὺς θεοὺς καὶ καθ' ἑκάστην τὴν προστασίαν των ἐπικαλοῦμαι!

— Ἀπεμακρύνθημεν τοῦ θέματός μας! εἶπε μὲ μειδίαμα ἡ Ρενναία. Δυνάμεθα νὰ σταθῶμεν, διότι εἴμεθα καθ' ὅλα σύμφωνοι καὶ διότι... νὰ τὸ παιδί μου, τὸ ὁποῖον μὲ ἀνακαλεῖ εἰς τὰ καθήκοντα τῆς μητρός... Ἵππαρχε... μὴ τὸ κρατεῖς ἔτσι... Πρόσεχε ... Θὰ πέσῃ!

Ὁ Ἵππαρχος ἐπλησίαζε κρατῶν μὲ τὴν συνήθη εἰς τοὺς ἄνδρας ἀδεξιότητα τὸ τέκνον του.

— Κύτταξε πόσον εἶνε εὔμορφο! εἶπε.

Καὶ ἥπλωσε τὸν βραχίονα διὰ νὰ ἐπιδείξῃ καλλίτερα τὸ παιδί του, τὸ ὁποῖον φοβηθὲν ἤρχισε νὰ φωνάζῃ. Τὸ ἔδωσεν εἰς τὴν Ρενναίαν κατόπιν λέγων:

— Πάρε το! Δὲν τὸ ἀνατρέφεις καθόλου καλά!

— Τὸ ἀνατρέφω κακά! Θέλεις νὰ τὸ κάμῃς γυμναστὴν εἰς ἡλικίαν τριῶν μηνῶν. Ἄφησε πρῶτα νὰ γίνῃ ἡλικίας καταλλήλου διὰ τὸ Στάδιον. Φοβεῖται τὸ καϋμένο. Φοβεῖται μήπως ὁ πατέρας του τὸ ἀφήσῃ νὰ πέσῃ κάτω.

Ἐκάθησεν εἰς ἀπόστασιν ἐπὶ ξυλίνου ἑδωλίου καὶ ἔδωσε τὸν μαστόν της εἰς τὸ βρέφος. Ὁ ἥλιος ἐφώτιζε μὲ τὰς τελευταίας του ἀκτῖνας τὴν ὡραίαν ἐκείνην εἰκόνα.

Τὸ βρέφος ἐκοιμᾶτο τώρα. Ἡ Ρενναία τὸ περιετύλιξεν εἰς τὰ σπάργανά του καὶ τὸ ἀπέθεσεν ἐντὸς πλεκτοῦ λίκνου ὑπὸ τὰ δένδρα.

Ὁ σκύλλος ἦλθε καὶ ἐξηπλώθη κάτωθεν φύλαξ πιστός.

Καὶ ἐνῷ οἱ τρεῖς ἔμειναν σιωπηλοί, ἡ θύρα τοῦ κήπου ἠνοίχθη καὶ ἡ Εἰρήνη ἐνεφανίσθη ἀκολουθουμένη ὑπὸ τῆς τροφοῦ της, ἥτις ἔτρεχεν ἀσθμαίνουσα διὰ νὰ προφθάνῃ τὴν κυρίαν της.

Ἡ Ρενναία ἔτρεξε πρὸς αὐτὴν περιχαρὴς καὶ τὴν ἐνηγκαλίσθη.

—Πόσον εἶμαι εὐτυχής, ποῦ σὲ βλέπω! Ἐδῶ εἶνε ὁ Ἵππαρχος, ὁ σύζυγός μου, τὸν ὁποῖον γνωρίζεις καλλίτερα ἀπὸ χθές, ὁ Κόνων παλαιός του φίλος, τὸν ὁποῖον γνωρίζεις ἐπίσης. Εἴμεθα ἐδῶ διὰ νὰ σὲ ὑποδεχθῶμεν. Στάσου νὰ σοῦ βγάλω τὸν πέπλον σου διὰ νὰ ὁμιλήσωμεν. Σὲ ἤξευρα ἄλλοτε φλύαρον.

Καὶ ἡ νεαρὰ γυνὴ ἤνοιξε τὰς πόρπας, αἵτινες ἐκράτουν τὸν πέπλον τῆς νέας τὸν ὁποῖον παρέδωκεν εἰς τὴν τροφόν.

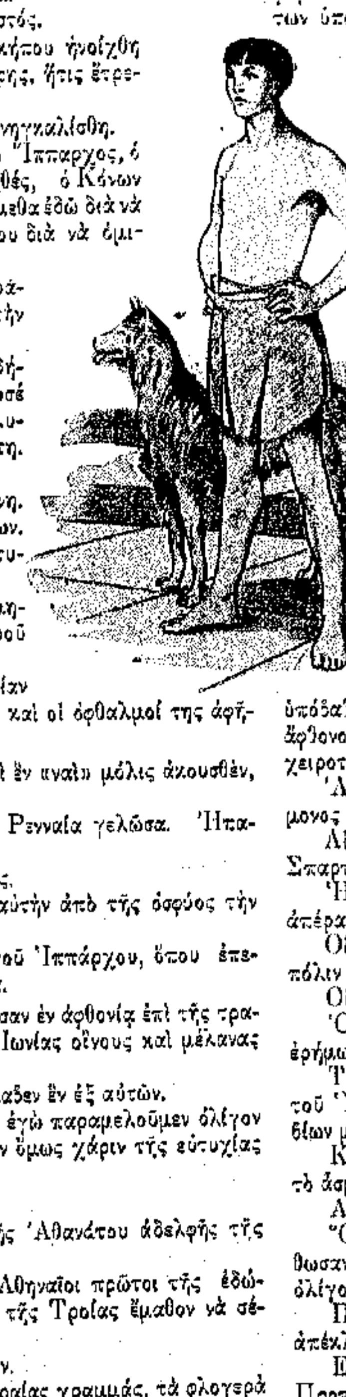

— Λάβε τὸν πέπλον, Λυσικράτη. Δημήτριε, ὁδήγησε τὴν γραῖαν εἰς τὸ δωμάτιον, ποῦ ὑφαίνουν. Δῶσέ της κάθισμα καὶ ἀφοῦ καθίσῃ, εἰπὲ νὰ τῆς δώσουν γλυκύσματα καὶ οἶνον. Ἀκολούθησέ τον, Λυσιστράτη. Εἶναι παιδάκι καὶ ῥέχει.

Ἡ Εἰρήνη ἔμενεν ὀρθία καὶ ὀλίγον τεταραγμένη. Ἔφερε μετὰ χάριτος τὸ φόρεμα τῶν εὐγενῶν ἀτθίδων. Ἡ πλουσία κόμη της συνεκρατεῖτο ἀπὸ πράσινον δικτυωτὸν κεφαλόδεσμον.

Ὁ Κόνων τὴν εἶχε πλησιάσει καὶ τῆς ὡμίλει χαμηλοφώνως. Τὰ μάτια τῆς κόρης ἔλαμπαν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὄπισθεν τῶν κατεβασμένων βλεφάρων.

Αἱ παρειαί της ἐκοκκίνιζαν. Εἰς μίαν τελευταίαν ἐρώτησιν τοῦ Κόνωνος τὸ μέτωπόν της συνωρρυώθη καὶ οἱ ὀφθαλμοί της ἀφῆκαν λάμψεις ὑπερηφανείας.

Κατόπιν ὅμως μειδίαμα διέστειλε τὰ χείλη της καὶ ἓν «ναί» μόλις ἀκουσθέν, ἐξῆλθεν αὐτῶν.

— Ἐφοβούμην μήπως δὲν συμφωνήσητε; εἶπεν ἡ Ρενναία γελῶσα. Ἠπατώμην εἰς τοὺς φόβους μου Ἵππαρχε!

— Πηγαίνομεν νὰ δειπνήσωμεν! εἶπεν ὁ γλύπτης.

—Ἔλα Εἰρήνη! εἶπεν ἡ Ρενναία καὶ κρατοῦσα αὐτὴν ἀπὸ τῆς ὀσφύος τὴν ἔφερε πρὸς τὴν οἰκίαν.

Ἡ τράπεζα εἶχε παρατεθῇ εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ Ἱππάρχου, ὅπου ἐπεκράτει ἡ ἀπαραίτητος τῶν καλλιτεχνῶν ἀκαταστασία.

Σῦκα στάζοντα μέλι καὶ ᾠὰ καὶ γάλα καὶ τυρὸς ἦσαν ἐν ἀφθονίᾳ ἐπὶ τῆς τραπέζης, ἥτις ὑπεβάσταζεν εἰς ἀμφορεῖς ῥοδινοὺς τῆς Ἰωνίας οἴνους καὶ μέλανας τῆς Σάμου καὶ τῆς Κύπρου.

Ὁ Ἵππαρχος ἔχυσεν οἶνον εἰς τὰ κύπελλα καὶ ἔλαβεν ἓν ἐξ αὐτῶν.

— Ὅταν εἴμεθα μόνοι, εἶπεν, ἡ σύζυγός μου καὶ ἐγὼ παραμελοῦμεν ὀλίγον τοὺς Θεοὺς καὶ λησμονοῦμεν τὰς σπονδάς. Σήμερον ὅμως χάριν τῆς εὐτυχίας σας, θὰ κάμω σπονδὴν εἰς τὴν Νυμφίαν Ἀφροδίτην.

Ἔχυσεν ὀλίγας σταγόνας εἰς τὸ ἔδαφος.

«Θέτε τὴν εὐτυχίαν σας ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ἀθανάτου ἀδελφῆς τῆς Ἀττικῆς μελίσσης.

«Μεταξὺ τῶν τέκνων τῆς Ἑλλάδος ἡμεῖς οἱ Ἀθηναῖοι πρῶτοι τῆς ἐδώκαμεν τοὺς τίτλους της, ὅταν οἱ Ἕλληνες νικηταὶ τῆς Τροίας ἔμαθον νὰ σέβωνται τὴν δύναμίν της.

«Οἱ ἄλλοι λαοὶ τῆς ἀπονέμουν λατρείαν βάρβαρον.

«Εἶνε ἡ Ἀναδυομένη μὲ τὴν ὑγρὰν κόμην, τὰς ὡραίας γραμμάς, τὰ φλογερὰ χείλη καὶ τὸ λάμπον βλέμμα.

«Ἂν μίαν ἡμέραν ἡ γῆ κατεποντίζετο, πάλιν ἡ Ἀφροδίτη αἰωνία θὰ ἔβλεπε πρὸ τῶν ποδῶν της νέους κόσμους νὰ γεννῶνται».

«Καὶ ὁ Ἵππαρχος ἐξέτεινε τὰς χεῖράς του ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν τῶν δύο νέων, οἵτινες εἶχον πλησιάσει ἐν τῷ μεταξύ:

«Αὐτὴ κάμνει τοὺς ζέβρους τῆς Λιβύης νὰ χρεμετίζουν ὅταν ὁ ἄνεμος φέρῃ μέχρις αὐτῶν τὴν πνοὴν τῶν φορβάδων.

«Αὐτὴ ἑνώνει μὲ ἀρρήκτους δεσμοὺς τὴν γυναῖκα μὲ τὸν ἄνδρα, αὐτὴ ὑποτάσσει τὰ ζῷα καὶ κάμνει τοὺς ἀνθρώπους νὰ κλίνουν τὸν αὐχένα.

«Διότι εἶνε ἡ ὑπερτάτη Θεὰ τοῦ ἔρωτος καὶ τῆς ζωῆς καὶ οἱ πέπλοι της καλύπτουν τὸν σπόρον τοῦ ἀοράτου μέλλοντος».

Ἐσίγησαν ὅλοι καὶ ἡ σιγὴ παρετάθη ἐπὶ μακρὸν διάστημα.

— Δέχομαι τὴν εὐχὴν τῶν στίχων σου, Ἵππαρχε! εἶπε τέλος ἡ Εἰρήνη. Εἶσαι μέγας καλλιτέχνης. Ὁ χρόνος θὰ διατηρήσῃ τὸ ὄνομά σου καὶ αἱ γραμμαὶ τῆς Ἀναδυομένης σου θὰ ζήσουν αἰωνίως.

— Τί μᾶς μέλλει, εἶπεν ἡ Ρενναία, διὰ τὴν κρίσιν τοῦ μέλλοντος. Θὰ ἔδιδα ὅλα τὰ ἀγάλματα τοῦ Ἱππάρχου δι' ἓν μειδίαμα τῶν παιδιῶν μου!

Ὁ Ἵππαρχος δὲν ἀπήντησεν. Ἐπλησίασεν ὅμως τὴν σύζυγόν του καὶ τὴν ἠσπάσθη περιπαθῶς.

Μὲ τὴν δροσιὰ τῆς νυκτὸς τὸ σκότος εἰσήρχετο εἰς τὴν οἰκίαν. Ὁ ἥλιος εἶχε δύσει ὄπισθεν τῶν συκομωρεῶν.

Ἡ γραῖα τροφὸς ἀνήγειρε τὸ παραπέτασμα τῆς θύρας.

— Πηγαίνομεν, κόρη μου εἶπεν. Εἶνε καιρός.

— Ἔχετε δίκαιον! εἶπεν ἡ Ρενναία. Πηγαίνω νὰ πάρω τὸ παιδί μου!

Ἐπάνω εἰς τὸ μαρμάρινον ἑδώλιον τὸ παιδάκι ἐκοιμᾶτο πάντοτε καὶ ὁ σκύλλος ἠγρύπνει πλησίον.

Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην αἱ Ἀθῆναι ἀνωμάλως ἐκτισμέναι εἰς τοὺς πρόποδας τῶν περιφήμων λόφων των, περιεκλείοντο ὑπὸ ὑψηλῶν τειχῶν.

Τὰ τείχη ταῦτα ἀρκετὰ παχέα, ὥστε νὰ ἐπιτρέπωσι τὴν ἐλευθέραν κυκλοφορίαν μιᾶς ἁμάξης ἐπεστέφοντο ὑπὸ πυργίσκων, οἵτινες συνεκοινώνουν μεταξύ των ὑπογείως.

Τὸ σύνολον τοῦ περιτειχίσματος καὶ τῶν μακρῶν τειχῶν συμπεριλαμβανομένων, ἔφθανε τὰ διακόσια στάδια. Οἰκίσκοι χαμηλοί, χωρὶς ἐξωτερικὰ παράθυρα, σχεδὸν ὁ εἷς ἐπὶ τοῦ ἄλλου, κατελάμβανον ὅλον τὸ μῆκος τῶν στενῶν λιθοστρώτων δρομίσκων.

Ὁδοὶ εὐρύτεραι πλακόστρωτοι ἔφερον εἰς τὰς πύλας, αἵτινες ἠνοίγοντο πρὸς τὸ μέρος τῶν ἀγρῶν.

Ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῶν μεγάλων τούτων ὁδῶν ὑψοῦντο τὰ μεγαλοπρεπῆ οἰκήματα τῶν μετοίκων τῶν πλουτισάντων διὰ τοῦ ἐμπορίου, τὸ ὁποῖον πλεῖστοι τῶν ἀγαθῶν Ἀθηναίων ἀπηχθάνοντο.

Ὡραῖαι λεμονέαι καλλιεργούμεναι ἐντὸς πολυτελῶν μαρμαρίνων γλαστρῶν ἐσκόρπιζον ἀφειδῶς τὸ ἄρωμά των συγχεόμενον μὲ τὰς γλυκείας ἀποπνοίας τῶν δαφνῶν, τῶν ὑακίνθων καὶ τῶν ῥόδων. Διάφορα ἀναρριχητικὰ ἐστέγαζον τὰς θύρας μὲ τὸ πολυποίκιλον φύλλωμά των.

Τὸ ἔδαφος ὁλόκληρον εὐώδιαζεν ἀπὸ πληθώραν ἀρωμάτων θυμαριοῦ καὶ γαρυφάλων. Ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ὠρθοῦντο ἀγάλματα θαυμάσια ἔχοντα πάντα τοὺς ἱερεῖς των, τοὺς ναούς των καὶ τοὺς λάτρας των.

Καὶ κατόπιν, χαρίεντες κιονίσκοι ὑποστηρίζοντες ὡραίους τρίποδας ἢ ὀρειχάλκινα δοχεῖα, ὅπου οἱ νυκτοφύλακες κατὰ τὰς ἀσελήνους νύκτας ἔκαιον μεγάλας ποσότητας ξύλων ῥητινωδῶν καὶ νάφθης.

Ἔπειτα τὰ ἀγαλμάτια τῶν νικητῶν τοῦ Σταδίου, ὑπόβαθρα ὡραῖα μὲ προτομὰς δαφνοστεφεῖς καὶ ἐν τέλει κρῆναι πολυάριθμοι μὲ ἄφθονον καὶ διαυγὲς ὕδωρ, τὸ ὁποῖον ἤρχοντο ν' ἀντλήσουν αἱ γυναῖκες τῶν χειροτεχνῶν καὶ τῶν ναυτῶν παραγκωνίζουσαι τὰ πλήθη τῶν δούλων.

Ἀπὸ εἴκοσιν ἐτῶν ἡ Δημοκρατία εὑρίσκετο εἰς πόλεμον κατὰ τῆς Λακεδαίμονος καὶ ἡ ἀντιζηλία αὕτη ἔβαλεν εἰς αἷμα ὅλον τὸν τότε γνωστὸν κόσμον.

Αἱ Ἀθῆναι ὁλόκληροι ἔζων ἐντὸς τῶν τειχῶν των, ἔξωθεν τῶν ὁποίων οἱ Σπαρτιᾶται τρὶς εἶχον ἐξαντλήσει τὰς δυνάμεις των.

Ἡ ὕπαιθρος ὅμως χώρα ἄνευ ὑπερασπιστῶν δὲν ἦτο πλέον εἰμὴ μία ἀπέραντος ἔρημος.

Οἱ χωρικοὶ εἶχον ἐγκαταλείψει τοὺς ἀγροὺς καὶ εἶχον καταφύγει εἰς τὴν πόλιν ἀφήνοντες τὴν χώραν ἀκαλλιέργητον.

Οἱ ἐλαιῶνες εἶχον κοπῆ καὶ αἱ συκαῖ εἶχον ἐκριζωθῆ.

Ὁ Κηφισσὸς καὶ ὁ Ἰλισσὸς ἐξηκολούθουν πένθιμον τὸν δρόμον των διὰ τῶν ἐρήμων ὀχθῶν των.

Τὸ θέρος πνιγηρότατον εἶχε τελείως ἀποξηράνει τὸ ἔδαφος, αἱ μέλισσαι τοῦ Ὑμηττοῦ δὲν εὕρισκον πλέον ἄνθη καὶ ἀκίνητοι, καθήμενοι ἐπὶ τῶν ἐπιτυμβίων μνημείων οἱ ἱέρακες ἀνέμενον τὴν ἐκ πτωμάτων βοράν των.

Καὶ ὁ μόνος θόρυβος, ὅστις διέκοπτε τὴν νεκρικὴν σιωπὴν τῶν ἀγρῶν ἦτο τὸ ᾆσμα τοῦ τέττιγος τοῦ πλανωμένου ἀνὰ τοὺς ξηροὺς λειμῶνας.

Αἱ Ἀθῆναι ἡττημέναι κατὰ ξηρὰν κατεῖχον εἰσέτι τῆς θαλάσσης τὸ κράτος.

Ὅλη ἡ καταστροφὴ καὶ ὅλη ἡ δῄωσις τῶν ἀγρῶν της ἀμυδρῶς μόλις κατώρθωσαν νὰ ἐπηρεάσουν τὸ γόητρόν των καὶ νὰ θίξουν τὰ Ἀθηναϊκὰ πλούτη. Πρὸ ὀλίγου μόλις ὁ στόλος τοῦ Ἀλκιβιάδου εἶχεν εἰσέλθει νικητὴς εἰς τὸν λιμένα.

Πλούσια λάφυρα ἐκάλυπτον ἀκόμη τὴν ἀγορὰν καὶ τὰ τρόπαια τοῦ Βυζαντίου ἀπέκλειον τὴν εἴσοδον εἰς τοὺς ναούς.

Εἷς ὁλόκληρος λαὸς ἐν ἐξάλλῳ ἐνθουσιασμῷ εἶχεν ὁδηγήσει μέχρι τῶν Προπυλαίων τὸν νεαρὸν καὶ δαφνηφόρον στρατηγόν.

Οἱ ἔφηβοι εἶχον ἀποζεύξει τὴν ἅμαξάν του καὶ αἱ παρθένοι ἐξελθοῦσαι τοῦ γυναικωνίτου τὸν ἔρραινον διὰ ῥόδων ἀπὸ τῶν ἐξωστῶν.

Ὁ λαὸς τῷ ἀπέδωκε τὰ πλούτη του, τὰ δημευθέντα καὶ ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν τοὺς παπύρους τοὺς περιλαμβάνοντας μίαν λησμονημένην δικαστικὴν ἀπόφασιν

Οἱ Εὐμολπίδαι ἀπέσυραν τὰς ἀράς των ἀπὸ τὸν ἄλλοτε ὑβριστὴν τῶν Ἐλευσινίων... Ἕνα μῆνα μετὰ ταῦτα, ὁ αὐτὸς λαὸς κατηγόρει τὸν νικητὴν ὡς ἔχοντα βλέψεις ἀδυνάτου Βασιλικῆς κυριαρχίας πρὸ χρόνου μακροῦ καταργηθείσης...

Ὁ Ἀλκιβιάδης ἐπιβὰς τῆς τριήρους του ἔφυγε μακρὰν τῆς ἀφιλόρου πατρίδος του πλέων πρὸς τὴν Ἄνδρον.

Τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐπεκράτει εἰς τὴν ἀγορὰν ἀσυνήθης κίνησις.....

Οἱ πολῖται ἐξήρχοντο ἐσπευσμένως τῶν οἰκιῶν των καὶ μὲ τοὺς μανδύας ἀτάκτως ἐρριμένους ἐπὶ τῶν ὤμων ἔτρεχον εἰς τὴν ἀγοράν.

Κακαὶ εἰδήσεις τὰς ὁποίας ἐκ Σάμου ἔφερον στρατιῶται φυγάδες εἶχον προκαλέσει τὴν ἀνησυχίαν τοῦ πλήθους, τὸ ὁποῖον ἐξωργισμένον ἐζήτει νὰ μάθῃ λεπτομερείας.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ
ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΑΣ

Εἰς τὰς σελίδας αὐτὰς θὰ δημοσιεύωνται ἕκαστον μῆνα εἰδικὰ ἄρθρα διὰ τοὺς Ζαχαροπλάστας, πρακτικαὶ συμβουλαί, συνταγαὶ εἰδικοῦ Ζαχαροπλάστου διὰ Γλυκά, Παγωτὰ καὶ Σόδαν, εἰδήσεις καὶ νέα περὶ ἑλληνικῶν Ζαχαροπλαστείων κτλ.

Η ΕΤΑΙΡΙΑ CHARLE'S E. HIRES CO. ΚΑΙ ΟΙ ΠΑΡΑΠΟΙΗΤΑΙ ΤΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΑΥΤΗΣ

Ὡς γνωστὸν ἡ μεγάλη Ἑταιρία CHARLES HIRES CO, τῆς Φιλαδελφείας, βλέπουσα ὅτι τὰ συμφέροντα αὐτῆς παρεβλάπτοντο ἐκ τῆς παραποιήσεως τοῦ γνωστοῦ ποτοῦ Hires Rootbeer, ἀπεφάσισε νὰ προβῇ εἰς τὴν καταδίωξιν τῶν πωλούντων ποτὰ τῆς ἰδίας αὐτῶν κατασκευῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα Hires.

Ἀμέσως διωργάνωσε ὑπηρεσίαν ἐπιθεωρητῶν καὶ ἤρχισε νὰ συλλέγῃ ἀποδείξεις, ἀφοῦ πρῶτον ἐβεβαιώθη ὅτι τὸ νὰ πωλῇ τις παραποιημένον ποτὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ γνησίου ποτοῦ εἶναι παράβασις τοῦ περὶ «Κατατεθημένων Σημάτων» (trade mark) νόμου, ὁ ὁποῖος ἐν Πενσυλβανίᾳ τιμωρεῖ τὸν παραβάτην μὲ πρόστιμον $200 δι' ἑκάστην παράβασιν. Εἰς τὰς ἄλλας Πολιτείας αἱ ποιναὶ εἶναι ἐξ ἴσου αὐστηραί. Μετὰ τὴν συγκέντρωσιν ἀρκετῶν ἀποδείξεων ἡ Ἑταιρία Hires ἐξησφάλισε τὰς ὑπηρεσίας εἰδικοῦ δικηγόρου ἐκ Βοστώνης καὶ ἤρξατο τῶν καταδιώξεων. Μεταξὺ τῶν διαφόρων ἀγωγῶν τὰς ὁποίας ἐκίνησε εἶναι μία ἐναντίον μεγάλου φαρμακείου τῆς Φιλαδελφείας, ἐπὶ τῇ βάσει ἀδιαμφισβητήτων ἀποδείξεων. Ἐν τῇ ἀγωγῇ καταγγέλλεται ὁ κατηγορούμενος δι' ὀκτὼ χωριστὰς παραβάσεις. Κατὰ τὴν προκαταρκτικὴν ἐξέτασιν ὁ δικαστὴς Ralston τοῦ Πλημμελειοδικείου παραπέμψας τὴν ὑπόθεσιν ἐνώπιον τοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου ἐγνωμάτευσεν ὅτι «ἡ πώλησις ποτοῦ τὸ ὁποῖον ἀπεδείχθη ὅτι δὲν ἦτο κατασκευῆς Hires, ἄνευ ἐξηγήσεως, πρὸς πελάτην ζητήσαντα ποτὸν Hires, ἀποτελεῖ ἐν τῇ πραγματικότητι σφετερισμὸν τοῦ σήματος τοῦ ἐνάγοντος καὶ παράνομον χρῆσιν αὐτοῦ κατὰ παράβασιν τοῦ νόμου».

Ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑταιρίας Hires Co., ὁμιλῶν πρὸς συντάκτην τοῦ περιοδικοῦ «Soda Fountain» εἶπε :

«Δέον νὰ ἐννοηθῇ ὅτι διὰ τῶν καταδιώξεων τῶν ὁποίων ἐπελήφθημεν δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐπιδείξωμεν ἐκδικητικότητα, ἀλλ' ἁπλῶς νὰ ὑπερασπίσωμεν τὰ συμφέροντά μας. Ἡ συστηματικὴ παραποίησις ξένων προϊόντων ὑπό τινων τῶν πωλητῶν εἶναι γεγονὸς ἀποδεδειγμένον. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἰδικόν μας ποτόν, τὰ κέρδη τὰ ὁποῖα πραγματοποιοῦσιν οἱ πωλοῦντες σόδαν διὰ τῆς παραποιήσεως εἶναι ἐντελῶς φανταστικά. Εἶναι γεγονὸς ὅτι οἱ πωλοῦντες τὸ γνήσιον ποτὸν Hires κερδίζουσι τόσα ὅσα καὶ οἱ πωλοῦντες παραποιημένον ποτὸν Hires, διότι καίτοι τὸ τελευταῖον τοῦτο ποτὸν δυνατὸν νὰ στοιχίζῃ τὸ ἥμισυ τοῦ γνησίου ποτοῦ, ἀπαιτεῖται διπλασία ποσότης ἢ τοῦ γνησίου ποτοῦ, καὶ τοιουτοτρόπως τὸ παραπεποιημένον στοιχίζει εἰς τὸν χρησιμοποιοῦντα αὐτὸ τόσον ὅσον καὶ τὸ γνήσιον. Μόλις οἱ πωληταὶ σόδας ἐννοήσωσιν ὅτι εἴμεθα ἀποφασισμένοι νὰ ὑπερασπίσωμεν τὰ συμφέροντά μας, θὰ διακόψωμεν τὴν καταδίωξιν. Σημειώσατε ὅτι δὲν κινοῦμεν ἀγωγὰς ἐπὶ ἁπλῇ εἰκασίᾳ. Ἔχομεν εἰς χεῖρας μας τὰς ἀποδείξεις. Ἀλλὰ καὶ τότε, πρὶν προβῶμεν δικαστικῶς, ἀποστέλλομεν ἀντιπρόσωπόν μας, ὅστις προσπαθεῖ νὰ πείσῃ τὸν κατηγορούμενον νὰ πωλῇ τὸ γνήσιον ποτὸν Hires, ὅταν ζητῇ αὐτὸ ὁ πελάτης, καὶ οὐχὶ τὸ παραπεποιημένον. Ἐνεργοῦμεν ἐν τῷ δικαίῳ μας καὶ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ προτιθέμεθα νὰ βλάψωμεν οἱονδήποτε, ἐὰν αὐτὸς δὲν μᾶς βλάψῃ πρῶτος».

Γράφοντες τ' ἀνωτέρω, ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τῶν ὁμογενῶν ζαχαροπλαστῶν ἐπὶ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ πώλησις οἱουδήποτε προϊόντος τῆς κατασκευῆς αὐτῶν τῶν ἰδίων, ὑπὸ τὸ ὄνομα προϊόντος κατασκευαζομένου ὑπὸ ἄλλου, εἶναι παράνομος πρᾶξις ἐκθέτουσα αὐτοὺς εἰς τιμωρίαν συμφώνως τῷ νόμῳ.

ΝΕΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΑΣ

Ὑπὸ τὸν τίτλον Novelty Candy & Chocolate Co. ἱδρύθη νέα ἑταιρία Ζαχαροπλαστικῆς μὲ καταβεβλημένα κεφάλαια $300,000. Ἡ νέα αὕτη Ἑταιρία ἀπετελέσθη διὰ τῆς ἑνώσεως τριῶν μεγάλων Ἑταιριῶν, τῶν Novelty Candy Co. τῆς Memphis, Tenn., Novelty Candy Co. τῆς Pittsburg καὶ τῆς γνωστῆς Greek American Confectionery Co., τὴν ὁποίαν πρὸ ἐτῶν ἵδρυσεν ὁ ἐκ Σμύρνης ἀείμνηστος Χατζιτήρης. Ἡ προεδρεία τῆς Νέας Ἑταιρίας ἀνετέθη εἰς τὸν τέως πρόεδρον τῆς Greek American Confectionery Co. κύριον F. L. Lohmeyer, ὁ κ. A. M. Watkins ἐγένετο ἀντιπρόεδρος καὶ ὁ κ. Charles Lohmeyer, γραμματεὺς καὶ ταμίας. Ἐξ ἀφορμῆς τῆς συγχωνεύσεως τῶν τριῶν μεγάλων ἑταιριῶν γίνεται σκέψις περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ἐν Jersey City ἐργοστασίου τῆς Greek American Confectionery Co. καὶ διπλασιασμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀπασχολουμένων ἐργατῶν.

Ὁ Σύλλογος τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων Ζαχαροπλαστῶν τῆς Νέας Ὑόρκης κατὰ τὰς ἐτησίας αὐτοῦ ἐκλογὰς ἀνέδειξε νέον διοικητικὸν συμβούλιον, ἀποτελούμενον ἐκ τῶν ἑξῆς γνωστῶν ζαχαροπλαστῶν τῆς Νέας Ὑόρκης.

Δημήτριος Γ. Κούμουλος, πρόεδρος, Ἰω. Περδίκης, ἀντιπρόεδρος, Ἰωάνης Κόνταξ, ταμίας, Διον. Ξανθάκης, Γραμματεύς, Χρ. Γρίμπιλας Γ. Κάρναβος, Γρηγ. Βογκλῆς, Φωτ. Μπούντας καὶ Σ. Παπαλεονάρδου, σύμβουλοι.

Ἡ ἐν Dayton O. Ἑλλην. Ἑταιρία Chas. Zonars Candy Co. ἠγόρασε τὸ ζαχαροπλαστεῖον τοῦ κ. Ἰωαννίδου εἰς τὴν γωνίαν Main & Third Sts. τῆς Dayton. Διὰ τοῦ νέου τούτου ζαχαροπλαστείου ἡ Ἑταιρία Chas. Zonars Candy Co. ἔχει εἰς τὴν κατοχήν της πέντε ἐκ τῶν καλλιτέρων ζαχαροπλαστείων τῆς Dayton. Ἡ ἐν λόγῳ ἑταιρία ἀσχολεῖται ἤδη εἰς τὴν ἀνοικοδόμησιν ἐργοστασίου διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν γλυκῶν καὶ παγωτῶν, τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργῇ ἐντὸς ὀλίγου.

Ὁ ἐν Mendota. Ill. κ. Α. Τζιοβάνης ἐπώλησε τὸ ἐργοστάσιον γλυκῶν τοῦ ὁποίου ἦτο κάτοχος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς Hoerner.

Ὁ κ. Δημ. Πολύζης κατήρτισεν ὡραῖον ζαχαροπλαστεῖον εἰς κεντρικὴν θέσιν τῆς Greenfield, Ind.

Ἐπίσης ὁ κ. Ι. Λάσκαρης ἤνοιξε νέον Ζαχαροπλαστεῖον εἰς μίαν τῶν κεντρικωτέρων γωνιῶν τῆς Elmira, N. Y.

Οἱ κύριοι Π. καὶ Α. Φλῶρος ἠγόρασαν τὸ ἀπὸ ἐτῶν ἐν Ithaca, N. Y. συστημένον ζαχαροπλαστεῖον τοῦ κ. Ἰωάννου Ν. Τσάκωνα.

Ὁ ἐν Sioux Falls, S. D. κ. Κ. Κυριακίδης ἠγόρασε τὸ μερίδιον τοῦ συνεταίρου του εἰς τὸ γνωστὸν ζαχαροπλαστεῖον Sugar Bowl.

Τὸ ἐν Dayton, O. ζαχαροπλαστεῖον Zonars ἐγένετο μετοχικὴ ἑταιρία μὲ κεφάλαια 10,000 δολλαρίων, ὁ κ. Zonars εἶνε μεταξὺ τῶν ἱδρυτῶν καὶ διευθυντῶν τῆς Ἑταιρίας.

Τὸ ἐν Chisholm, Minn. ζαχαροπλαστεῖον τοῦ κ. Θωμᾶ Δενδρῆ μετεβιβάσθη εἰς τοὺς κυρίους Παπᾶν καὶ Palmer.

Ἐπίσης ὁ κ. Κωνστ. Μάρκος διεδέχθη τὸν κ. Στεφ. Παπᾶν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ζαχαροπλαστεῖον ἐν Waverly, N.Y.

Οἱ κύριοι Α. Γεωργίου καὶ Μ. Ζούτης ἐν Fred. Reynolds ἵδρυσαν ζαχαροπλαστικὴν ἑταιρίαν ἐν Virginia, Minn. μὲ κεφάλαια 25,000 δολλαρίων

Ὁ κ. Ἰω. Χυνός, ὅστις διετήρει ζαχαροπλαστεῖον καὶ ὀπωροπωλεῖον ἐπὶ τῆς ἕκτης ὁδοῦ ἐν Sour Lake, Texas ἐπώλησεν αὐτὸ εἰς τοὺς Johnston & Co.

Ἐν Opelousas τῆς Λουϊζιάνας ἵδρυσε τελειότατον ζαχαροπλαστεῖον ὁ κ. Μέμτσας.

ΝΟΥΓΚΑΤΙΝΣ

Κόψατε εἰς φιλὰ τεμάχια τρία ἢ τέσσαρα πάουντς ἀμύγδαλα. Θέσατε πέντε πάουντς ζάχαρη εἰς χάλκινον καζάνιον καὶ τοποθετήσατε αὐτὸ εἰς τὴν φωτιὰν χωρὶς νερό, ἀνακατεύοντες μὲ τὴν σπάτουλα μέχρις ὅτου ἡ ζάχαρη ἀναλυθῇ εἰς κίτριον ρευστόν. Τότε προσθέσατε τὰ ἀμύγδαλα καὶ ἀνακατεύσατέ τα καλὰ εἰς τὴν λυωμένην ζάχαριν, προσθέσατε ἀκόμη μία μεγάλη κουταλιὰ βούτυρον καὶ μιὰ μικρὴ κουταλιὰ ἅλατι ψιλὸ καὶ ἀνακατεύσατέ τα καλά. Χύσατε τὸ μίγμα ἐπὶ λαδωμένου μαρμάρου, ἀνοίξατέ το ὀλίγον καὶ προσθέσατε ὀλίγας σταλαγματιὰς λεμονόλαδον, διπλώσατέ το πολλὰς φορὰς καὶ ἀνοίξατε μὲ τὸν πλάστρην ἐπάνω κάτω ἓν τέταρτον τῆς ἴντσας πάχος καὶ χαράξατέ το εἰς ὅτι σχῆμα θέλετε. Ὅταν κρυώσῃ τὸ σπάζετε. Τὸ πωλεῖται ὅπως εἶναι, ἢ ἂν θέλετε τὸ βάφετε μὲ σοκολάταν. Ἀντὶ ἀμυγδάλων δύνασθε νὰ μεταχειρισθῆτε καρύδια, κουκουνάρια ἢ πινότσια.

ΜΟΛΑΣΕΣ ΤΣΟΚΟΛΑΤ ΤΣΗΠΣ

Θέσατε δέκα πάουντς ζάχαρην Crystal ἐντὸς χαλκίνου καζανίου, προσθέσατε τρία πάϊντς νερὸ καὶ ἕνα κοχλιάριον καφφὲ κρῆμ τάρταρ. Βάλετε τὸ καζάνιον εἰς τὴν φωτίαν καὶ ἀνακατεύσατε μέχρις ὅτου διαλυθῇ ἡ ζάχαρη, τότε βράσατε μέχρι τριακοσίων τριάκοντα πέντε βαθμῶν. Ἀνακατεύσατε ἓν κουὼρτ μόλασες καὶ βράσατε τὸ μίγμα μέχρι τριακοσίων πέντε βαθμῶν, προσθέτοντες μισὸ πάουντ βούτυρον καὶ μία κουταλιὰ μικρὴ φιλὸ ἅλατι. Ἀδειάζετε τὸ μίγμα ἐπὶ λαδωμένου μαρμάρου, τὸ γυρίζετε διὰ νὰ κρυώσῃ ὀλίγον καὶ ὅταν εἶναι ἀρκετὰ κρῦον διὰ νὰ δουλευθῇ τὸ τραβᾶτε εἰς τὸν γάντζον καλά, καὶ τὸ ξαπλώνετε εἰς ζεστὸ τραπέζι, κόπτοντες λεπτὰ τεμάχια, τὰ ὁποῖα βάζετε μὲ σοκολάταν.

ΤΑΦΦΥ ΜΑΣΤΙΧΩΤΟ

Θέσατε δεκατέσσαρα πάουντς ζάχαρην καὶ ὀκτὼ πάουντς γλουκόζ ἐντὸς χαλκίνου καζανίου, προσθέσατε ἕνα πάϊντ γάλα τοῦ κουτιοῦ, μισὴ οὐγγιὰν σκληροῦ πάχους, ἕνα πάουντ βούτυρον καὶ δύο κουώρτς νερό. Βάλετέ τα στὴ φωτιὰ καὶ ἀνακατεύσατε ἕως ὅτου διαλυθῇ ἡ ζάχαρι, καὶ ὅταν πάρῃ βράσιν προσθέσατε δύο οὐγγίας τζελατίνα σκόνη λυωμένη εἰς ὀλίγον νερό. Ἀνεκατεύσατε τὸ μίγμα καὶ ἀφήσατέ το νὰ βράσῃ ἕως ὅτου τὸ θερμόμετρον σημειώσῃ διακοσίους ἑξήντα βαθμούς, ἀδιάσατέ το εἰς λαδωμένο μάρμαρον, ἀφήσατε νὰ κρυώσῃ ὀλίγον καὶ τραβήξατέ το καλὰ καὶ ὅσον τὸ δυνατὸν μακρύ. Τὸ ἀρωματίζετε μὲ βανίλιαν.

Τὸ Τάφφυ αὐτὸ γίνεται καὶ μὲ ἄρωμα σοκολάτας, στρώμπερυ, ρόδου, λεμονίου καὶ μέντας, μὲ χρωματισμὸν ἐννοεῖται ἀνάλογον.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΜΕΤΑΞΥ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ

Ἡ μεγάλη ἐλάττωσις εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τῆς σταφίδος καὶ τὰ αἴτια.

ΤΟ ΕΞΑΓΩΓΙΚΟΝ ἐμπόριον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν διὰ λιμένας τοῦ ἐλευθέρου Βασιλείου ἀνῆλθε κατὰ τὸ 1909 εἰς μόνον $578,574 ἀπέναντι $1,758,331 διὰ τὸ ἔτος 1907. Ἡ καταπληκτικὴ αὕτη ἐλάττωσις ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἕνεκα τῆς μεγάλης ὑπερτιμήσεως τῶν σιτηρῶν ἐξαγωγὴ ἐντεῦθεν δὲν ἐγένετο, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου κατὰ τὰ ἔτη 1907 καὶ 1908 τὸ πλεῖστον μέρος τῶν ἐξαχθέντων ἐντεῦθεν Ἀμερικανικῶν προϊόντων ἀντιπροσώπευον τὰ σιτηρά. Ἐν τούτοις τὸ ποσὸν τῶν $578,574, τὸ ὁποῖον ἡ ἐπίσημος στατιστικὴ τῆς Συμπολιτείας ἀναφέρει εἰς τὰ δελτία της ὡς ἀντιπροσωπεῦον τὴν ἀξίαν τῶν ἐντεῦθεν ἐξαχθέντων προϊόντων διὰ τὴν Ἑλλάδα εἶναι εὐχάριστον, διότι εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο περιλαμβάνονται πλεῖστα ὅσα Ἀμερικανικὰ προϊόντα τὰ ὁποῖα βαθμηδὸν εἰσάγονται ἐξ Ἀμερικῆς εἰς τὰς Ἑλληνικὰς ἀγοράς. Ἐκ τῶν προϊπων τούτων, τῇ ἐξαιρέσει τῶν πετρελαίων, τὰ κυριώτερα εἶναι μηχανήματα, σιδηρικά, ὡρολόγια, καλλιεργητικαὶ μηχαναί, δέρματα κατειργασμένα, πανία, ὅπλα, εἴδη ἠλεκτρικῆς βιομηχανίας, γραφομηχαναί, ραπτικαὶ μηχαναί, ἀντλίαι κτλ., ἐφ' ὅσον δὲ ἡ διάδοσις τῶν Ἀμερικανικῶν τούτων προϊόντων αὐξάνει ἐν Ἑλλάδι, ἐπὶ τοσοῦτον ἐνισχύονται καὶ αι ἐμπορικαὶ τῆς Ἀμερικῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος σχέσεις.

Ἡ ἐξ Ἑλλάδος εἰσαγωγὴ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος παρουσιάζει ἐπαισθητὴν αὔξησιν ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν τοῦ παρελθόντος ἔτους. Κατὰ τὸ 1909 εἰσήχθησαν ἐξ Ἑλλάδος προϊόντα ἀξίας $2,424,371 ἀπέναντι $2,221,313 κατὰ τὸ 1908 καὶ δολλαρίων $3,678,391 κατὰ τὸ 1907. Ἐκ τῶν ἄνω ποσῶν διὰ μὲν τὸ 1909 ἡ ἀξία τῆς εἰσαχθείσης σταφίδος ἦτο $1,155,247, τῶν δὲ ἄλλων, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον γεωργικῶν ἡμῶν προϊόντων, ἡ ἀξία ἦτο $1,269,124. Διὰ τὸ 1908 ἡ ἀξία τῆς εἰσαχθείσης σταφίδος ἦτο $1,105,581, τῶν δὲ ἄλλων προϊόντων μας $1,115,732, ηὔξησεν οὕτω ἡ εἰσαγωγὴ τῶν ἄλλων προϊόντων κατὰ τὸ 1909 ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν τοῦ 1908 κατὰ $153,392.

Διὰ τὸ 1907 ἡ ὁλικὴ εἰσαγωγὴ Ἑλληνικῶν προϊόντων ἦτο $3,678,391, ἐκ τῶν ὁποίων $2,137,200 ἀντεπροσώπευον τὴν ἀξίαν τῆς εἰσαχθείσης τότε Κορινθιακῆς σταφίδος, καὶ $1,541,191 τὴν ἀξίαν ὅλων τῶν ἄλλων Ἑλληνικῶν προϊόντων.

Ἐκ τῶν ἄνω παρατιθεμένων ἀριθμῶν γίνεται δῆλον πόσον ἐπαισθητῶς ἠλαττώθη ἡ εἰσαγωγὴ τῆς Κορινθιακῆς σταφίδος. Κατὰ τὸ 1907 τὸ ποσὸν τῆς εἰσαχθείσης σταφίδος ἦτο 45,384,754 λίτραι ἀξίας ὡς ἄνω $2,137,200, τὸ 1908 τὸ ποσὸν ἠλαττώθη εἰς τὸ ἥμισυ περίπου, ἀνελθὸν εἰς μόνον 29,426,151, λίτρας ἀξίας $1,105,581, καὶ κατὰ τὸ 1909 ἀνῆλθε μὲν τὸ ποσὸν εἰς 32,430,785 λίτρας, ἀλλ' ἡ ἀξία αὐτῆς δὲν ὑπερέβη ἢ κατὰ πεντήκοντα περίπου χιλιάδας δολλαρίων τὴν ἀξίαν τῆς εἰσαχθείσης κατὰ τὸ 1908 σταφίδος, ἤτοι δολλάρια 1,155,247.

Ἡ μεγάλη αὕτη ἐλάττωσις εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ἑνὸς ἐκ τῶν κυριωτέρων καὶ πολυτιμοτέρων ἡμῶν προϊόντων εἰς τὰς Ἀμερικανικὰς ἀγοράς, ὀφείλεται κυρίως εἰς τὴν ἀμέλειαν τῶν σταφιδοπαραγωγῶν καὶ τῆς Ἑταιρίας διὰ τὴν προστασίαν τῆς σταφίδος, ὅπως δεόντως καλλιεργήσῃ καὶ ἐπεκτείνῃ τὴν διάδοσιν τοῦ μοναδικοῦ μας προϊόντος ἐνταῦθα. Ἐνῷ εἰς Ἀγγλίαν ἡ Ἑνιαία δαπανᾷ περὶ τὰς $75,000 κατ' ἔτος εἰς διαφημίσεις, ἐδῶ ἔνθα ἡ κατανάλωσις τῆς σταφίδος θὰ ἠδύνατο νὰ διπλασιασθῇ καταλλήλως διαφημιζομένης, οὐδεμία ἐνέργεια μέχρι τοῦδε ἐγένετο ἐκτὸς διὰ τῆς θνησιγενοῦς διαφημιστικῆς Ἑταιρίας, ἥτις δὲν ἔκαμε τίποτε. Οἱ Ἀμερικανοί, οἵτινες ἔχουσι τὰ αὐτὰ ἤθη καὶ ἔθιμα ὡς οἱ Ἄγγλοι καὶ τῶν ὁποίων ἡ μαγειρικὴ εἶναι ἡ αὐτὴ μὲ τὰ ἐννενήκοντα ἑκατομμύρια κατοίκων της, θὰ ἠδύνατο νὰ καταναλίσκῃ κατ' ἔτος ἴσως πεντήκοντα χιλιάδας τόννων σταφίδος. Ἀλλὰ χρειάζεται διαφήμισις καὶ διαφήμισις ἐξακολουθητικὴ ὅπως καταστῇ ἀποτελεσματική. Ἄνευ διαφημίσεως εἰς τὴν Ἀμερικὴν οὐδὲν προϊὸν δύναται νὰ διαδοθῇ ἐπιτυχῶς. Αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ ἐννοήσωσιν ὅλοι οἱ εἰσαγωγεῖς μας καὶ ἰδίᾳ ἡ Προνομιοῦχος Ἑταιρία, ἥτις καὶ χρήματα καὶ μέσα ἐπαρκῆ διαθέτει διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Δὲν συνεπληρώθησαν εἰς τὸ ἐν Βασιγκτῶνι ὑπουργεῖον τοῦ Ἐμπορίου οἱ ἀριθμοὶ τῆς εἰσαγωγῆς ἑκάστου εἴδους, τοῦτο δὲ διότι ἡ σύνταξις τοῦ ἐν ἰσχύϊ δασμολογίου ἀπησχόλησε ἐπὶ πολὺ τὰ στατιστικὰ τμήματα τοῦ ὑπουργείου. Ὡς ἐκ τούτου δὲν δυνάμεθα νὰ δώσωμεν εἰς τὸ παρὸν τεῦχος τὰς λεπτομερείας τῶν εἰσαχθέντων ἐμπορευμάτων, ὡς καὶ τῶν ἐξαχθέντων, ἐλπίζεται ὅμως ὅτι εἰς τὸ τεῦχος τοῦ Ἀπριλίου θέλομεν δυνηθῇ νὰ δημοσιεύσωμεν τοὺς ἀναλυτικοὺς πίνακας, ὅπως οὕτω καταστῇ δυνατὴ ἡ σύγκρισις τῶν αὐξομειώσεων καὶ οἱ λόγοι αὐτῶν.

Τὸ εὐχάριστον γεγονὸς εἶναι ὅτι σήμερον περιλαμβάνεται καὶ ἡ Ἑλλὰς μεταξὺ τῶν μᾶλλον εὐνοουμένων ἐθνῶν, καὶ ὅτι ἔπαυσε ἡ λαθρεμπορία καὶ ἡ καταδολίευσις τῶν τελωνειακῶν δασμῶν ὑπό τινων ἐκ τῶν εἰσαγωγέων μας, ἕνεκα τῆς ποινικῆς ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως καταδιώξεως αὐτῶν, ἀμφότερα δὲ ταῦτα θέλουσι συντελέσει κατὰ πολὺ εἰς τὴν αὔξησιν τῆς ἐμπορικῆς ἡμῶν ἐπικοινωνίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἡνωμ. Πολιτειῶν.

Τὸ ἐμπόριον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν μετὰ τῆς Εὐρωπαϊκῆς καὶ Ἀσιατικῆς Τουρκίας.

Μεγάλην αὔξησιν παρουσιάζουσιν οἱ ἀριθμοὶ τόσον τοῦ εἰσαγωγικοῦ ὡς καὶ τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου μεταξὺ τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς καὶ Ἀσιατικῆς Τουρκίας διὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1909 ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ παρελθόντα δύο ἔτη, ἤτοι τοῦ 1908 καὶ 1907. Ἐκ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας ἡ ἀξία τῶν εἰσαχθέντων προϊόντων ἀνῆλθε κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς $7,373,303 ἀπέναντι $4,333,027 τῷ 1908 καὶ $6,490,389 τῷ 1907. Οὕτω ἔχομεν αὔξησιν πέρυσι ἄνω τῶν τριῶν ἑκατομμυρίων δολλαρίων μεταξὺ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ 1909 καὶ τῆς τοῦ 1908, καὶ αὔξησιν ἑνὸς ἑκατομμυρίου δολλαρίων ἀπὸ τὴν μεγάλην εἰσαγωγὴν τοῦ 1907. Εἰς τὰ ποσὰ αὐτὰ σπουδαιοτάτην θέσιν κατέχουσι τὰ ἐκ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας εἰσαγόμενα καπνὰ τῶν ὁποίων ἡ διάδοσις ἀνὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καθημέραν ἐπεκτείνεται. Οὕτω τῷ 1909 εἰσήχθησαν ἐν ὅλῳ 3,568,882 λίτραι ἀξίας $2,127,462, τῷ 1908 ἡ εἰσαγωγὴ ἦτο 2,898,012, ἀξίας δολλαρίων 1,437,740 καὶ τῷ 1907 ἡ εἰσαγωγὴ ἦτο μὲν μεγάλη κατὰ ποσὸν ἀνελθοῦσα τότε εἰς 4,080,110 λίτρας, ἀλλ' ἡ ἀξία των ὡς ἐκ τῶν εὐθηνῶν τιμῶν αἵτινες ἐπεκράτησαν τότε ἦτο μόνον δολλάρια 1,599,275.

Ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ καπνοῦ, ὅστις εἰσάγεται σήμερον εἰς τόσον μεγάλας ποσότητας ἐκ τῆς Εὐρωπαϊκῆς ὡς καὶ τῆς Ἀσιατικῆς Τουρκίας ὁλόκληρον τὸ εἰσαγωγικὸν ἐμπόριον ἐκ Τουρκίας αὐξάνει καθ' ἑκάστην καὶ προμηνύεται ὅτι θέλει αὐξήσει ἔτι περισσότερον. Τὰ κυριώτερα προϊόντα εἰσαγωγῆς εἶναι μεταλλῖτιδες, ἔρια, τάπητες, ἔλαιον καὶ ἐλαῖαι, ὀπῶραι ξηραί, δέρματα ἀκατέργαστα καὶ ἐν γένει πολλὰ ἐκ τῶν γεωργικῶν προϊόντων τῆς Εὐρωπαϊκῆς καὶ Ἀσιατικῆς Τουρκίας, τὰ ὁποῖα καλῶς συσκευαζόμενα εὑρίσκουσιν ἐνταῦθα ἑτοίμους καὶ προθύμους ἀγοραστάς.

Καὶ τὸ ἐξ Ἀμερικῆς ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον διὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Τουρκίαν λαμβάνει καθημέραν μείζονας διαστάσεις, ὀφειλομένας ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν προθυμίαν τῶν Ἀμερικανῶν βιομηχάνων, ὅπως κατακτήσωσι νέας ἀγοράς, αἵτινες τοῖς ἐγένοντο προσιταὶ ὡς ἐκ τῆς ἀσφαλείας τῆς ὁποίας τυγχάνουσι σήμερον τὰ κεφάλαια ἐν Τουρκίᾳ, κατόπιν τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ συντάγματος. Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1909 ἡ ἐξαγωγὴ ἀνῆλθεν εἰς $2074510, ἀπέναντι $1,544,677, τῷ 1908 καὶ $1,320,518 τῷ 1907. Ἡ αὔξησις αὕτη μεταξὺ τοῦ 1907 καὶ 1908, ἥτις ἦτο μόνον $224,000 περίπου, ἀνῆλθεν εἰς ἑξακοσίας περίπου χιλιάδας δολλαρίων μεταξὺ τοῦ 1908 καὶ 1909. Καὶ ἡ αὔξησις αὕτη θέλει ἐξακολουθήσῃ καθημέραν καὶ θὰ συντελέσῃ λίαν ἐπαισθητῶς εἰς τοῦτο καὶ ἡ ἔκδοσις τῆς «Μηνιαίας Εἰκονογραφημένης Ἀτλαντίδος», ἥτις θέλει προσπαθήσῃ νὰ κάμῃ ὅσον ἔνεστι περισσότερον γνωστὰ ὄχι μόνον ἐν Ἑλλάδι ἀλλὰ καὶ ἁπανταχοῦ τῆς Ἀνατολῆς τὰ Ἀμερικανικὰ προϊόντα. Ἡ αὔξησις τῆς ἀτμοπλοϊκῆς τακτικῆς καὶ κατ' εὐθεῖαν συγκοινωνίας, ἡ ἵδρυσις Τραπεζιτικῶν καταστημάτων εἰς τὰ διάφορα κέντρα τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἡ συχνὴ ἐπικοινωνία μεταξὺ τῶν παραγωγῶν καὶ τῶν καταναλωτῶν διὰ τοῦ περιοδικοῦ τούτου, θέλουσι κατὰ πολὺ συντελέσει εἰς τὴν ἐπέκτασιν τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων μεταξὺ τῆς μεγάλης ταύτης καὶ κατ' ἐξοχὴν ἐμπορικῆς χώρας καὶ τῶν ἀγορῶν ἐκείνων εἰς τὴν Ἀνατολήν, τῶν ὁποίων τὰ πολλὰ καλὰ ἐνέμοντο μέχρι τοῦδε οἱ Γερμανοί, οἱ Γάλλοι καὶ οἱ Ἄγγλοι.

Ἐκ τῆς Ἀσιατικῆς Τουρκίας ἡ εἰσαγωγὴ ἐντεῦθεν παρουσιάζει λίαν ἐπαισθητὴν αὔξησιν μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1909 καὶ 1908, ἀνερχομένην εἰς ἓν καὶ ἥμισυ περίπου ἑκατομμύριον δολλαρίων καὶ μικρὰν ἐλάττωσιν ἀπὸ τὴν μεγάλην εἰσαγωγὴν τοῦ 1907. Οὕτω κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 1909 εἰσήχθησαν ἐκ λιμένων τῆς Ἀσιατικῆς Τουρκίας προϊόντα ἀξίας $7,143,602, ἐνῷ κατὰ τὸ 1908 ἡ ἀξία τῶν εἰσαχθέντων εἰδῶν ἦτο μόνον $5,744,483, ἡ δὲ τοῦ 1907, ἥτις ἦτο καὶ ἡ μεγαλειτέρα, ἦτο $7,315,928. Τὰ εἰσαγόμενα ἐμπορεύματα ἐκ τῆς Ἀσιατικῆς Τουρκίας εἶναι τὰ αὐτὰ περίπου ὡς καὶ τὰ ἐκ τῆς Εὐρωπαϊκῆς, κυρίως δὲ γεωργικὰ προϊόντα. Ἡ ἐξ Ἀμερικῆς ἐξαγωγὴ προϊόντων, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον βιομηχανικῶν, δὲν παρουσιάζει μεγάλας ποσότητας, οὕτω τὸ 1909 ἡ ἀξία τῶν ἐξαχθέντων ἐμπορευμάτων ἀνῆλθεν εἰς $794,740 ἀπέναντι δολλαρίων $524,341 τῷ 1908 καὶ $588,094 τῷ 1907.

Συνοψιζομένου τοῦ γενικοῦ ἐμπορίου μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας καὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν διὰ τὸ ἔτος 1909, ἔχομεν τὰ ἀκόλουθα ποσά.

Εἰσαγωγὴ ἐξ Ἑλλάδος	$2,424,371
Εἰσαγωγὴ ἐξ Εὐρωπ. Τουρκίας	$7,373,303
Εἰσαγωγὴ ἐξ Ἀσιατικῆς Τουρκίας	$7,143,612
Ἐν ὅλῳ	$16,941,286

Ἐξαγωγὴ διὰ τὴν Ἑλλάδα	$578,574
Ἐξαγωγὴ δι' Εὐρωπαϊκὴν Τουρκίαν	$2,074,510
Ἐξαγωγὴ δι' Ἀσιατικὴν Τουρκίαν	$794,740
Ἐν ὅλῳ	$3,447,824

ΒΕΒΑΙΩΣ ΕΧΕΤΕ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΔΙΑ ΝΑ ΚΕΡΔΙΖΕΤΕ

Γράψατε τὴν λέξιν MUNIMAKER ἐπὶ μιᾶ κάρτας.

Βεβαίως ἔχετε ἐργασίας διὰ νὰ κερδίζετε:

Ἡ ἐπιθυμία τοῦ χρήματος καὶ αἱ ἀναπαύσεις τὰς ὁποίας σᾶς φέρει εἶνε ἡ κινητήριος δύναμις ἡ ὁποία στρέφει τοὺς μεγάλους τροχοὺς τοῦ ἐμπορίου.

Ὅτι δήποτε παράγει ταχείας πωλήσεις καὶ μέγα κέρδος εἶνε καλὴ ἐπιχείρησις.

Τὸ ποτὸν Hires πωλεῖται ταχέως διότι εἶνε πασίγνωστον καὶ διότι διαφημίζεται καλῶς. Εἶνε ποτὸν τὸ ὁποῖον ἀρέσει εἰς ὅλους καὶ τοὺς εὐχαριστεῖ. Δύνασθε νὰ τὸ σερβίρετε ἀπὸ τὴν φάουνταίν σας ὅπως ὅλα τὰ ἄλλα ποτά. Σᾶς προμηθεύομεν ποτήρια καὶ ρεκλάμας δωρεάν. Ζητήσατέ μας ἐγκύκλιον τῶν δώρων μας, ἢ ἐρωτήσατε τὸν jobber σας.

Μεταχειριζόμενοι τὸ «Munimaker» τοῦ ὁποίου τὴν εἰκόνα βλέπετε ἀνωτέρω, δύνασθε νὰ κερδίσητε διὰ τοῦ ποτοῦ Hires $5.50 ἐπὶ πλέον τῆς ἀξίας τοῦ σιροπίου, τὸ ὁποῖον σημαίνει κέρδος κατὰ $2 μεγαλείτερον ἀπὸ κάθε ἄλλο ποτὸν τῶν 5 σέντς. Δὲν δύνασθε νὰ ἔχετε περισσότερα τῶν 100 ποτῶν ἀπὸ ἕκαστον γαλόνιον οἱουδήποτε ἄλλου «εἰδικοῦ» σιροπίου ἢ περισσότερα τῶν 64 ἀπὸ τὰ τακτικὰ σιρόπια, διότι κάθε φορὰν μαντεύετε τὸ ποσόν. Τὸ Munimaker ὅμως, ὅταν σερβίρετε τὸ ποτὸν Hires, μετρᾷ ἀκριβῶς τὴν ἀναγκαίαν ποσότητα τοῦ σιροπίου καὶ ἀναμιγνύει αὐτὸ μὲ τὴν σόδαν αὐτομάτως.

Στρέφετε ἁπλῶς τὸ χερούλιον πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ τὸ ποτήριον γεμίζει ἀπὸ τέλειον ποτὸν Hires.

Ἐὰν στρέψετε τὸ χερούλιον ἀριστερὰ τρέχει καθαρὸν σόδα γουώτερ, ψιλὸν ἢ χονδρόν, διὰ διάφορα ἄλλα ποτά.

Τὸ «Munimaker» δύναται νὰ ἑνωθῇ εἰς τὸ τάνκ ἢ εἰς τὸ καρβονέϊτορ, τὸ ὁποῖον μεταχειρίζεσθε διὰ τὴν φάουνταιν σας, ἀποφέρει δὲ τόσα κέρδη, ὥστε ταχέως ἀποδίδει τὴν ἀξίαν του.

Ἐὰν δὲν ἔχετε φάουνταιν τὸ Munimaker δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς τοιαύτη καὶ σᾶς βοηθεῖ νὰ ἀγοράσετε φάουνταιν.

Ἐπιτρέψατέ μας νὰ σᾶς ἀποστείλωμεν δωρεὰν τὸ ὡραῖον βιβλίον μας, ἐν τῷ ὁποίῳ περιγράφεται τὸ «Munimaker» καὶ ἡ γνώμη τῶν μεταχειριζομένων αὐτό. Γράψατέ μας τὸ ὄνομα καὶ τὴν διεύθυνσίν σας ἐπὶ μιᾶς κάρτας, σημειοῦντες ἁπλῶς ὅτι ἴδατε τὴν ἀγγελίαν ἐν τῇ «Ἀτλαντίδι».

CHARLES E. HIRES Co.
Philadelphia, Pa.

Ἀγοράσατε ἕνα MUNIMAKER καὶ κερδίσετε χρήματα

ΕΞΑΓΩΓΗ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ

Διὰ τοὺς ὀκτὼ μῆνας τοὺς λήξαντας μὲ τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1910, ἤτοι ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου 1909, ἡ ἐξαγωγὴ γεωργικῶν προϊόντων, εἰδῶν κτηνοτροφίας καὶ γαλακτοκομίας, ἀνῆλθεν εἰς $594,113,553. Τὰ κυριώτερα προϊόντα ἦσαν τὰ ἑξῆς

Ἀραβόσιτος	$15,635,048
Σῖτος	$39,541,472
Ἄλευρα	$36,076,755
Βάμβακες	$348,052,696
Ὀρυκτὰ ἔλαια	$62,950,971

ΧΑΛΚΟΣ. Ὁ ἐν ταῖς ἀποθήκαις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν χαλκὸς τὴν 1ην Μαρτίου ἀνήρχετο εἰς 107,187,932 λίτρας, ἀπέναντι 173,284,248 λιτρῶν κατὰ τὴν ἀντιστοιχοῦσαν περίοδον πέρυσι.

ΤΑ ΜΕΤΑΓΩΓΙΚΑ ΜΕΣΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

Κατὰ τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον τὰ διάφορα μεταγωγικὰ μέσα τῆς Νέας Ὑόρκης μετέφερον δέκα ἑκατομμύρια ἐπιβατῶν ἐπὶ πλέον ἢ πέρυσι, ὡς ἑξῆς:

Ὁ ὑπόγειος σιδ. μετέφερε	25,401,082
Ὁ ἐναέριος σιδηρόδρομος μετέφερε »	25,883,121
Ὁ ἐναέριος τοῦ Βρούκλυν »	32,992,320
Οἱ τροχιόδρομοι τοῦ Μητροπολ. »	24,232,178
Οἱ τροχιόδρομοι τῆς 3ης Λεωφ. »	10,693,879
Αἱ ὑποβρύχιοι σήραγγες »	4,056,403

Ἡ μεγαλειτέρα αὔξησις εἶναι εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐπιβατῶν τοὺς ὁποίους μετέφερον αἱ ὑπὸ τὸν ποταμὸν Χόδσων σήραγγες, ἀνελθόντων κατὰ τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον εἰς 4,056,403, ἐνῷ κατὰ τὸν ἀντιστοιχοῦντα μῆνα τοῦ 1908, ὅτε ὅλαι αἱ σήραγγες δὲν ἦσαν ἐν λειτουργίᾳ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιβατῶν ἦτο 1,407,804.

Π. ΜΟΥΣΤΑΚΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ
ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ
ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
48 NEW BOWERY
NEW YORK
Telephone 3302 Worth.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑ
ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ - ΑΝΑΤΟΛΗΣ
Χονδρικὴ Πώλησις
ΠΙΝΟΤΣΙΩΝ ΧΟΥΡΜΑΔΩΝ, ΣΥΚΩΝ ΚΤΛ.
1 - 5 NEW BOWERY
27 ROOSEVELT ST., NEW YORK
Tel. 1221 Worth

ΤΥΡΟΚΟΜΟΙ
ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑ
ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ
ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΙΔΩΝ ΤΥΡΟΚΟΜΙΑΣ
POLLY Brothers
21 NEW BOWERY, NEW YORK
Telephone 1366 Orchard

ΛΕΚΑΣ ΚΑΙ ΔΡΙΒΑΣ
ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1892
17 ROOSEVELT ST., NEW YORK
Telephone 1464 worth

ΚΑΠΝΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
ΚΑΠΝΩΝ ΚΑΙ ΣΙΓΑΡΕΤΤΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑΣ
Ζητεῖτε τὴν Μάρκαν
"ΜΕΝΕΛΚΑΣ"
Peter Coutsikeas
42 MADISON ST., NEW YORK

ΑΙ ΚΑΛΑΜΑΙ
ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΥΒΑΣ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΟΙ
37 OLIVER ST., NEW YORK

Τὰ εὔκολα καὶ ταχέα **ΚΟΧΛΙΑΡΙΑ ΠΑΓΩΤΟΥ ΚΑΙ ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΛΕΜΟΝΙΩΝ WALKER**

ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΛΛΟΓΗ - ΟΛΑ ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΜΕΝΑ ΔΙΑ ΤΟ 1910

Εἴμεθα οἱ μεγαλείτεροι κατασκευασταὶ ἐξαρτημάτων διὰ ΣΟΔΑ ΦΑΟΥΝΤΑΙΝ ἐν τῷ Κόσμῳ.

ΕΛΚΥΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΠΡΟΣΕΛΚΥΕΙ ΠΕΛΑΤΑΣ

Τὸ στερεώτερον κωνικὸν κοχλιάριον ἐκ πεπιεσμένου χάλυβος. Μηχανισμὸς ἁπλοῦς καὶ τέλειος.

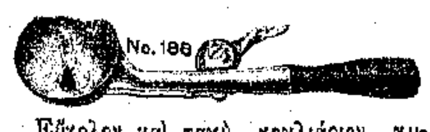

Εὔκολον καὶ ταχὺ κοχλιάριον κυπελλοειδὲς) μὲ κῶνον εἰς τὸ κέντρον. Ὅλα τὰ μεγέθη.

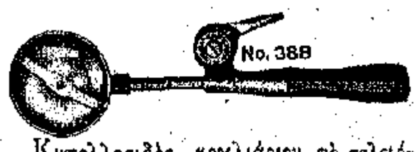

Κυπελλοειδὲς κοχλιάριον τὸ τελειότερον ἐν τῇ ἀγορᾷ. Κατασκευάζεται εἰς ὅλα τὰ μεγέθη.

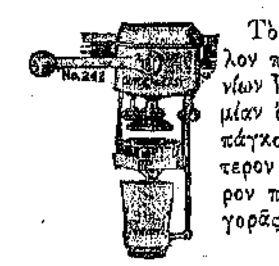

Τὸ ταχὺ καὶ εὔκολον πιεστήριον λεμονίων Walker. Ἐξέχει μίαν ἴντσαν ἄνω τοῦ πάγκου. Τὸ καθαρότερον καὶ ὑγιεινότερον πιεστήριον τῆς ἀγορᾶς.

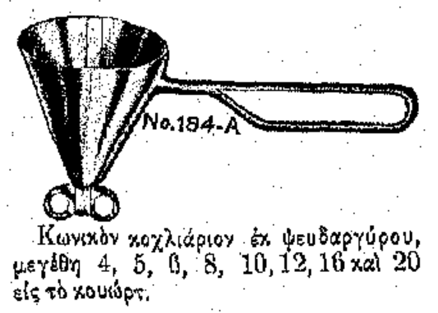

Κωνικὸν κοχλιάριον ἐκ ψευδαργύρου, μεγέθη 4, 5, 6, 8, 10, 12, 16 καὶ 20 εἰς τὸ κουώρτ.

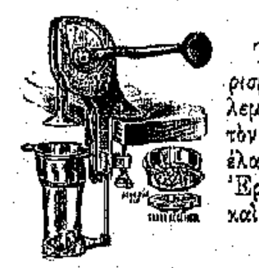

Τὸ ἐπὶ ἔτη ἀνεγνωρισμένον πιεστήριον λεμονίων ἐξάγει ὅλον τὸν χυμὸν ἄνευ τοῦ ἐλαίου τοῦ φλοιοῦ. Ἐργάζεται εὐκόλως καὶ ταχέως.

ΔΩΡΕΑΝ 3 νικέλινα ἐργαλεῖα καθημερινῆς χρήσεως διὰ τὰς Φάουνταιν εἰς πάντα ζαχαροπλάστην ζητοῦντα τὸν νέον μας εἰκον. κατάλογον τοῦ 1910

ERIE SPECIALTY CO. 520 W. 12TH ST. ERIE, PA.

ΒΑΜΒΑΚΕΣ

Ἡ κατάστασις τῶν βαμβακοαγορῶν δὲν διαφέρει πολὺ ἀπὸ ἐκείνην, περὶ τῆς ὁποίας ἐδημοσιεύσαμεν εἰς τὸ τελευταῖον τεῦχος τῆς Εἰκονογραφημένης. Ἡ τελειωτικὴ ἔκθεσις τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς ἐσοδείας, ἥτις ὑπολογίζει εἰς δέκα ἑκατομμύρια καὶ τριακοσίας περίπου χιλιάδας δεμάτων τὴν ἐσοδείαν, ἐπεβεβαίωσεν ὅλας τὰς προρρήσεις, ἀποδείξασα, ὅτι οἱ ὑπερτιμηταὶ εἶχον δίκαιον. Αἱ τιμαί, ὡς ἐκ τούτου, δὲν ἀπομακρύνονται πολὺ τῶν 15 σέντς τὴν λίτραν, αἱ δὲ καθημεριναὶ διακυμάνσεις δὲν ἀνέρχονται ἢ εἰς ὀλίγας μονάδας, ἄνω ἢ κάτω τῶν 15 σέντς. Τὸ μᾶλλον ἐνδιαφέρον ζήτημα εἶναι ὅτι σήμερον (24 Μαρτίου) ἀγγέλλεται ἡ ἀποστολὴ ἐκ Λιβερπούλης εἰς Νέαν Ὑόρκην μιᾶς μεγάλης μερίδος βαμβάκων, ἀνερχομένης εἰς ἐνενήκοντα χιλιάδας δεμάτων, ὅπως οὕτω δυνηθῶσι νὰ ἐκτελέσωσι τὰς παραδόσεις των οἱ προπωλήσαντες εἰς τὰ ἀνοικτὰ διὰ τὸν Μάϊον καὶ τὸν Ἰούλιον, καὶ οἵτινες ἐὰν ἐκάλυπτον σήμερον ἐδῶ τὰς προπωλήσεις των, ὄχι μόνον δὲν θὰ εὕρισκον ἐπαρκῆ ποσά, ἀλλὰ καὶ θὰ ἦσαν ὑπαίτιοι μιᾶς μεγάλης ὑπερτιμήσεως, ἥτις θὰ ἦτο ἐπιζήμιος δι' αὐτοὺς τοὺς ἰδίους. Ἡ κατάστασις αὐτὴ ἡ ἀνώμαλος, ἤτοι νὰ ἔρχωνται ὀπίσω εἰς τὸν τόπον τῆς ἐξαγωγῆς οἱ ἀποσταλέντες βάμβακες εἰς Ἀγγλίαν, κάμνει πρόδηλον τὰ «στενὰ» εἰς τὰ ὁποῖα εὑρέθησαν οἱ προπωληταί των.

ΔΙΑ τὴν νέαν ἐσοδείαν ἤρχισαν ὀλίγον ἐνωρὶς νὰ ὁμιλῶσι περὶ ἀνομβρίας ἐν Τέξας, ἥτις κατά τινας, ἔφθασεν εἰς λίαν «ἐπικίνδυνον σημεῖον». Βεβαίως ἐὰν ἡ ἀνομβρία ἐξακολουθήσῃ, δὲν θὰ ἔχωμεν ἐσοδείαν δέκα τρία ἢ δέκα τρία καὶ ἥμισυ ἑκατομμύρια δεμάτων, ἀλλὰ εὑρισκόμεθα ἀκόμη εἰς τὸν Μάρτιον, τὸ δὲ «ἐπικίνδυνον σημεῖον», ἀπέχει ἀκόμη. Ὅλοι ἔχουν ἐστραμμένην τὴν προσοχήν των εἰς τὴν μεγάλην βαμβακοπαραγωγὸν Πολιτείαν τῆς Τέξας, ἐὰν βρέξῃ θὰ ὑποστοῦν καὶ οἱ ὑπερτιμηταὶ ψυχρολουσίαν· ἐὰν δὲν βρέξῃ, τότε ἀλλοίμονον εἰς ἐκείνους, οἵτινες περιμένουν τοὺς βάμβακας νὰ πωληθῶσι κάτω τῶν δώδεκα σέντς τὴν λίτραν.

Ἡ ἐξαγωγὴ τοῦ βάμβακος μέχρι τῆς 23ης Μαρτίου ἀνῆλθεν εἰς 4,776,937 δέματα, ἀπέναντι 6,893,895 κατὰ τὴν ἀντιστοιχοῦσαν περίοδον τοῦ 1909, καὶ 6,183,449 διὰ τὴν τοῦ 1908. Αἱ παραδόσεις ἐφέτος μέχρι τῆς 23ης Μαρτίου ἦσαν 6,272,843, ἀπέναντι 8,527,858 δέματα, κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον τοῦ 1909, καὶ 7,306,619 διὰ τὴν τοῦ 1908.

ALLEN'S RED TAME CHERRY

Τὸ πρῶτον γνήσιον RED TAME CHERRY.
Ὅλα τὰ ἄλλα εἶναι ἀπομιμήσεις τοῦ Allens.
Μόλις τὸ γευθῆτε θὰ ἐννοήσητε τὴν διαφοράν.

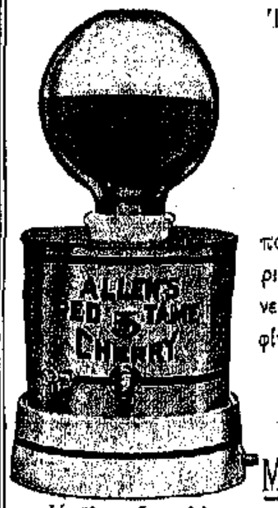

ΤΟ ΔΡΟΣΙΣΤΙΚΩΤΕΡΟΝ
ΠΟΤΟΝ
ΤΗΣ ΦΑΟΥΝΤΑΙΝ

ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ

ποτὸν Κεράσι, γευστικόν, εὐχαριστεῖ τοὺς πελάτας σας, αὐξάνει τὰς ἐργασίας σας καὶ σᾶς ἀφίνει καλὸν κέρδος.

ΠΟΤΗΡΙΑ ΔΩΡΕΑΝ
ΜΕ ΤΑΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ ΑΡΙΘ. 1, 2, 3

Κοῦλερ 5 γαλλ.

«Ἐὰν θέλετε νὰ αὐξήσετε τὰς ἐργασίας σας ὁμογενεῖς ζαχαροπλάσται προμηθευθῆτε Allen's Red Tame Cherry. Εἶνε τὸ καλλίτερον ποτὸν διὰ φάουνταινς καὶ οἱ πελάται σας θὰ εὐχαριστοῦνται. Πωλῶ εἰς τὸ κατάστημά μου αὐτὸ τὸ ποτὸν ἐπὶ τρία ἔτη καὶ γνωρίζω ἐκ πείρας πόσον ὠφελοῦμαι.»

FOSTORIA CANDY WORKS, Σ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
FOSTORIA, OHIO.

ΤΙΜΑΙ

1	γαλλ.	πρὸς	$2.00
5	γαλλ.	»	$1.96
10	γαλλ.	»	$1.80
25	γαλλ.	»	$1.75

Cherry Boy and Cherry Girl δίδεται δωρεὰν μὲ τὴν προσφορὰν Κοῦλερ ἢ Σόδα Φάουνταιν.

Γράψατε σήμερον διὰ τὴν προσφορὰν
ΚΟΥΛΕΡ 1910

THE
LIMA FRUIT
JUICE CO.
Lima Ohio.

Ἀγοράσατέ το ἀπὸ τὸν jobber σας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΤΑΦΙΔΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
GREEK CURRANT COMPANY

95 Broad Street

NEW YORK

Τὸ μεγαλήτερον Ἑλληνικὸν εἰσαγωγικὸν καὶ ἐξαγωγικὸν γραφεῖον ἐν Ἀμερικῇ.

Ἱδρυθὲν τῷ 1902 παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τῆς Σταφιδικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ διαφόρων κεφαλαιούχων.

ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ σταφίδος, ξηρῶν καρπῶν, κίτρων καὶ Ἑλληνικῶν προϊόντων. Οἱ μεγαλήτεροι εἰσαγωγεῖς Ἑλληνικῆς σταφίδος ἐν Ἀμερικῇ

ΕΞΑΓΩΓΕΙΣ σίτου, ἀλεύρων καὶ βάμβακος.

Δεχόμεθα ἀποστολὰς ἐμπορευμάτων.

Παρέχομεν προκαταβολάς.

Εὐχαρίστως χορηγοῦμεν πληροφορίας ἐπὶ τῶν διαφόρων Ἀμερικανικῶν προϊόντων εἰς τοὺς αἰτοῦντας.

Ἀποκλειστικοὶ πράκτορες εἰς ὅλας τὰς κεντρικὰς πόλεις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τοῦ Καναδᾶ.

Διευθυντὴς FRANK W. JACKSON
Ὑποδιευθυντὴς Σ. Σ. ΛΟΝΤΟΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΧΡΙΣΤΟΦΗΣ

29 ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΣ - ΑΘΗΝΑΙ

Ἀναλαμβάνει πᾶσαν ὑπόθεσιν ἐν Ἑλλάδι καὶ Τουρκίᾳ.
Πληρεξούσια, δίκαι, ἀγωγαί, μεταβιβάσεις, συμβόλαια κτλ.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ
ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΑΛΑΜΑΡΙΔΟΥ

13 MORRIS ST., NEW YORK

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΗΣ "ΕΘΝΙΚΗΣ" ΚΑΙ ΤΗΣ
"ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΥΠΕΡΚΕΑΝΕΙΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ"

ΕΥΘΗΝΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ. ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ

Τηλέφωνον 2854 Rector

JOHN B. COSTAS
33 OLIVER STREET,
...NEW YORK....

ΠΡΑΚΤΩΡ ΤΗΣ "ΕΘΝΙΚΗΣ" ΚΑΙ ΤΗΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ

Εὐθηνὰ Εἰσιτήρια πηγαιμοῦ ὡς καὶ προπληρωτέα μὲ τὰ Ἑλληνικὰ Ὑπερωκεάνεια.

ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑ

Ὅταν θέλετε νὰ στείλετε χρήματα εἰς τὴν πατρίδα σας Ἑλλάδα ἢ Τουρκίαν, στέλλετε ταῦτα ἀσφαλῶς μέσον τοῦ γραφείου μου δι' ἐπιταγῶν τῆς American Express Co. ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπὶ ὅλων τῶν Τραπεζῶν τοῦ Κόσμου. Τηλέφωνον 2840 Orchard.

WILLIAM SOHMER R. J. SCHMIDT WILLIAM SOHMER, JR.

WILLIAM SOHMER
40 CEDAR STEET, NEW YORK.
Telephones 2468—2469 Jonh.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

PELICAN ASSURANCE CO. NEW YORK
GERMAN ALLIANCE INSURANCE CO. NEW YORK

EPPELSHEIMER & CO.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑΡΧΑΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΑΙ
ΚΑΛΟΥΠΙΩΝ (ΜΟΛΔΑΣ) ΔΙΑ ΣΟΚΟΛΑΤΑΣ ΚΑΙ ΠΑΓΩΤΑ, ΔΟΧΕΙΩΝ ΔΙΑ ΠΑΓΩΤΑ
34-44 HUBERT ST., NEW YORK

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΑΙ ΚΑΙ ΣΕΡΒΙΤΟΡΟΙ

Τὸ παρουσιαστικόν σας θὰ διαφέρῃ πολὺ ἐὰν φορῆτε τὰ κομψὰ σακκάκια, τὰ ὁποῖα κατασκευάζομεν ἐπὶ παραγγελίᾳ.

Πλύνονται καὶ δὲν στενεύουν. Δεχόμεθα ταχυδρομικῶς παραγγελίας δι' ὅλα τὰ μέρη. Ζητήσατε τὰ δείγματά μας.

Στέλλονται δωρεὰν μὲ ὁδηγίας πῶς νὰ πάρετε τὰ μέτρα σας.

WEISSFELD BROTHERS, 117 K. NASSAU STREET, NEW YORK

ΓΕΝΙΚΟΣ ΠΡΑΚΤΩΡ
ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ
ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ
ΕΤΑΙΡΙΩΝ

Α. Ι. ΚΑΪΟΠΟΥΛΟΣ

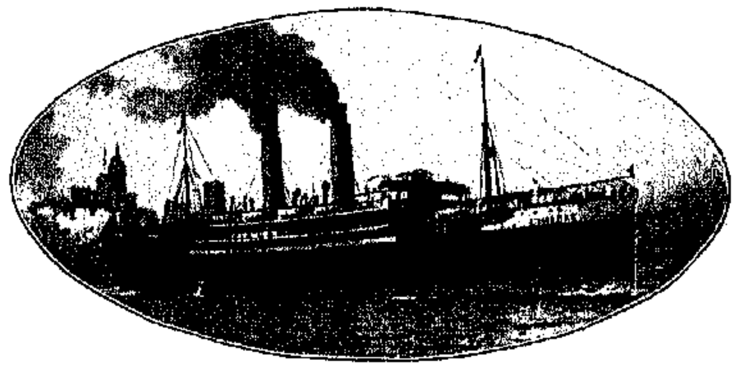

"ΑΘΗΝΑΙ" Ἑλληνικῆς Ὑπερωκεανείου

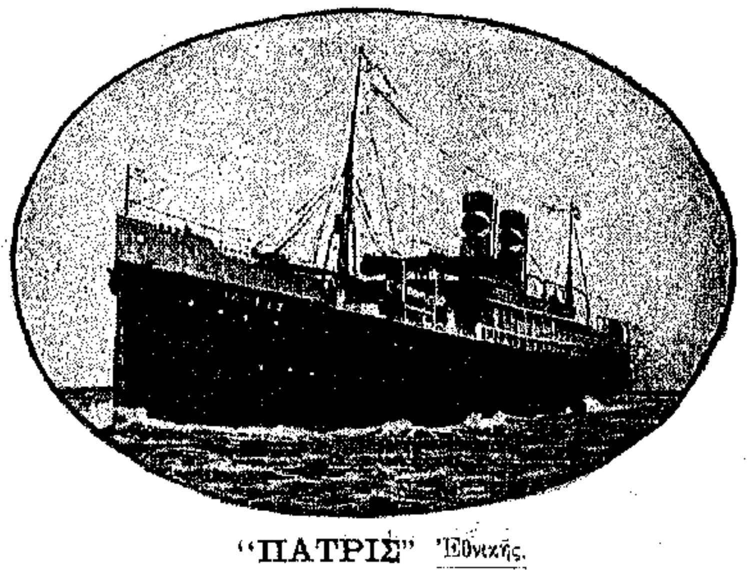

"ΠΑΤΡΙΣ" Ἐθνικῆς.

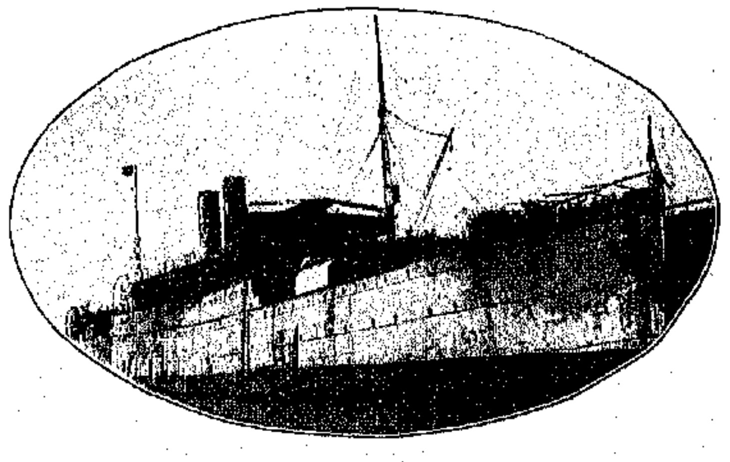

"ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ" Ἑλληνικῆς Ὑπερωκεανείου.

ΕΥΘΗΝΑ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ
ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑ

Ἐὰν πρόκειται νὰ ταξιδεύσετε ἢ νὰ φέρετε συγγενῆ σας γράψατέ μου καὶ θὰ ὠφεληθῆτε ἀπὸ τὰς ὁδηγίας μου.
Τηλέφωνον 914 Rector.

A. J. CAIOPOULOS
121 Washington Street,
NEW YORK

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

GREEK LINE

97 BROAD STREET, NEW YORK

ΤΑΚΤΙΚΑΙ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

ΔΙΑ ΠΑΤΡΑΣ, ΠΕΙΡΑΙΑ, ΣΜΥΡΝΗΝ ΚΑΙ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ

ΜΕ ΤΑ ΚΑΛΟΤΑΞΕΙΔΑ, ΤΑΧΥΤΑΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΠΑΥΤΙΚΑ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΝ

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΝ **ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ**

Τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἡμετέρας ἀτμοπλοΐας εἶνε ἄξια τῆς προτιμήσεως καὶ τῆς ὑποστηρίξεως τῶν Ἑλλήνων ταξειδιωτῶν, ὄχι μόνον διότι φέρουσι τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν καὶ ἀντιπροσωπεύουσι τόσον ἐπαξίως τὴν Ἑλλάδα ἐν τῷ διεθνεῖ ἀγῶνι τῆς ἐπικρατήσεως τῶν θαλασσῶν, ἀλλὰ πρὸ παντὸς διότι διακρίνονται:

Διὰ τὴν μεγάλην των ἀντοχὴν εἰς τὴν θαλασσοταραχὴν καὶ κακοκαιρίαν.

Διὰ τὴν πλήρη ἀσφάλειαν, χάρις εἰς τὸν ἀσύρματον τηλέγραφον Μαρκόνη διὰ τοῦ ὁποίου εἶνε ἀμφότερα ἐφωδιασμένα.

Διὰ τὴν γνωστὴν ἀδελφικὴν περιποίησιν, τὴν εὐγένειαν καὶ καλοκαγαθίαν τῶν Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν καὶ τοῦ πληρώματος.

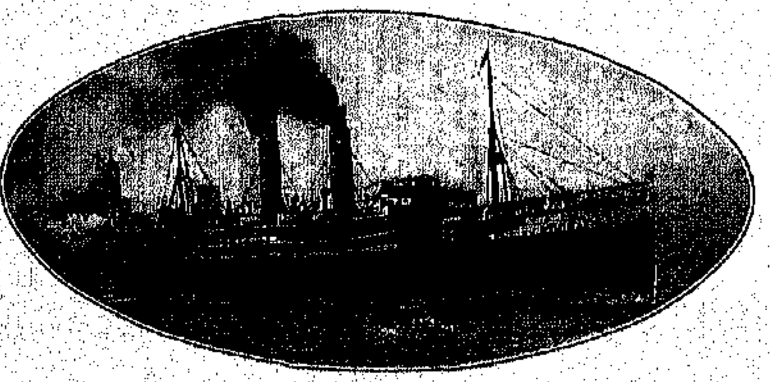

ΑΘΗΝΑΙ

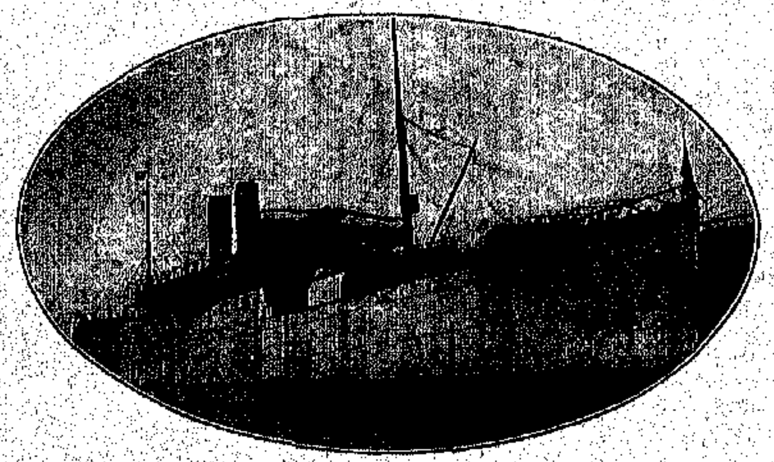

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ

Διὰ τὴν ἐξαίρετον Ἑλληνικὴν τροφὴν διὰ τὴν ὁποίαν καταβάλλεται ἰδιαιτέρα φροντίς.

Διότι εἶνε τὰ μόνα Ὑπερωκεάνεια τὰ ὁποῖα διατηροῦσι κατ' εὐθεῖαν καὶ ἄνευ μεταβιβάσεων συγκοινωνίαν μεταξὺ Νέας Ὑόρκης καὶ Πατρῶν, Πειραιῶς, Σμύρνης καὶ Κωνσταντινουπόλεως.

Αἱ χιλιάδες τῶν ἐπιβατῶν οἱ ὁποῖοι ἐταξείδευσαν μὲ τὰ ἀτμόπλοιά μας ὁμολογοῦσιν ὅτι τὸ ταξείδιον δι' αὐτῶν εἶναι ἀπόλαυσις.

Διὰ Δρομολόγια ἡμέρας ἀναχωρήσεων, τιμὰς ναύλων καὶ πᾶσαν ἄλλην πληροφορίαν γράψατε πρὸς τὸ Κεντρικὸν Πρακτορεῖον τῆς Ἑταιρίας ἢ πρὸς οἱονδήποτε ἐξουσιοδοτημένον Πράκτορα.

ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΑΤΕ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΣΗΜΑΙΑΝ

VOL. I, NO. 4

APRIL 1910

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΑΤΛΑΝΤΙΣ

"MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS"

$2.00 PER YEAR

15 C. A COPY

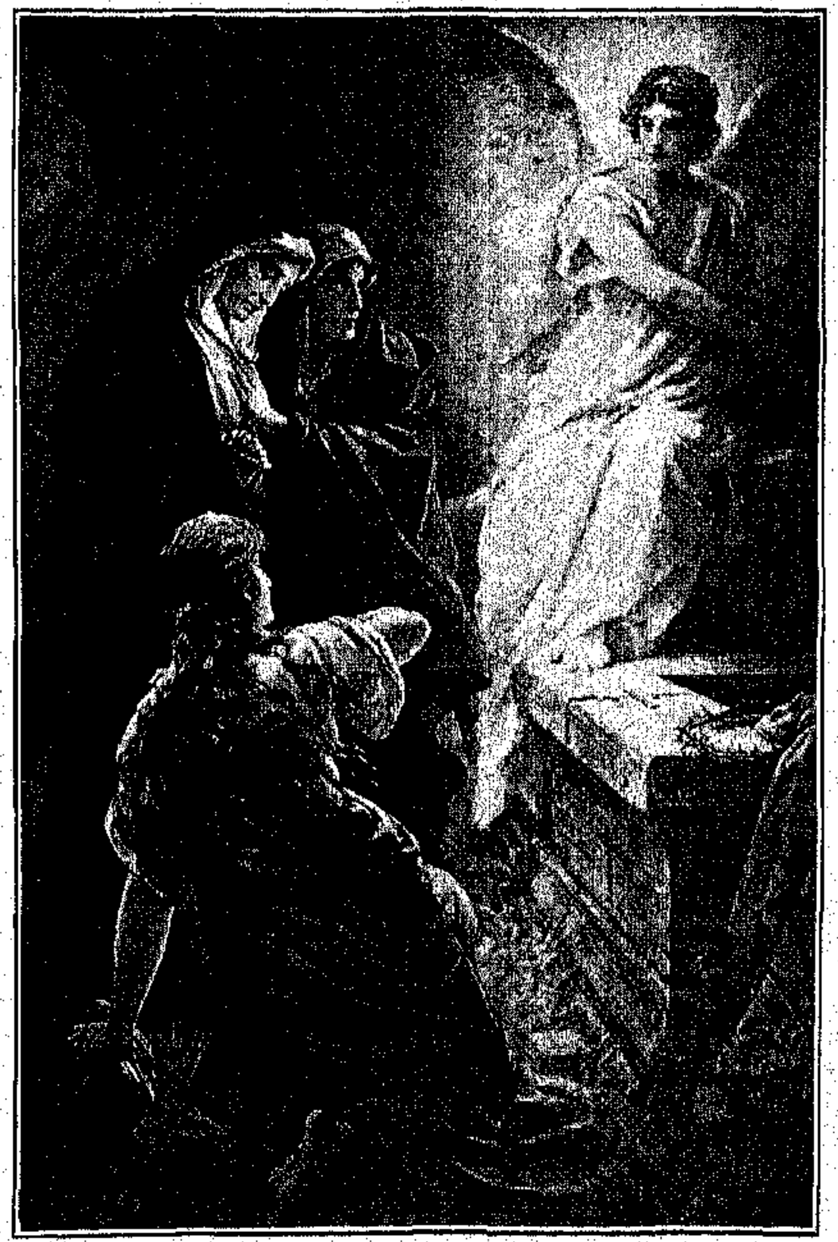

"ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΩΔΕ ΑΛΛ' ΕΓΗΓΕΡΤΑΙ"

M. WELTE & SONS

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΑΙ ΑΥΤΟΜΑΤΩΝ ΟΡΧΗΣΤΡΩΝ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ
ΣΙΚΑΓΟΝ 1893

ΧΡΥΣΟΥΝ ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ
ΠΑΡΙΣΙΟΙ 1900

ΜΕΓΑ ΒΡΑΒΕΙΟΝ
ΑΓΙΟΣ ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ 1904

ΧΡΥΣΟΥΝ ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ
ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ
ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ 1906

ΧΡΥΣΟΥΝ ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ
ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ
ΛΕΙΨΙΑ 1909

ΟΛΑ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΜΕΝ
ΑΥΤΟΜΑΤΑ
ΜΟΥΣΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΔΙΑ
ΠΑΡΚΑ ΑΝΑΨΥΧΗΣ
SKATING RINGS
MERRY-GO-ROUNDS
ΧΟΡΕΥΤΗΡΙΑ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥΣ
ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΑ
ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΑ
ΚΤΛ.

ΚΙΝΗΤΗΡΙΟΣ ΔΥΝΑΜΙΣ
ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΣ

ΠΑΝΤΟΤΕ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΜΑΣ
Orchestrions
ΕΛΑΒΟΝ ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ
ΟΠΟΥΔΗΠΟΤΕ ΕΞΕΤΕΘΗΣΑΝ
ΑΠΟ ΤΟ 1849

Ἐν τῷ ὡραίῳ Ζαχαροπλαστείῳ τῶν ἐν Richmond, Ind. προοδευτικῶν ἐμπόρων ΑΔΕΛΦΩΝ ΖΑΧΑΡΑΚΟΥ.

Ὄντες οἱ ἐφευρέται καὶ κατασκευασταὶ τῶν ὀργάνων μας, ἐπὶ ἑβδομήκοντα πέντε ἔτη καὶ πλέον πάντοτε εἴχομεν ὡς ἀρχὴν νὰ κατασκευάζωμεν ὄργανα τέλεια ἀπὸ μουσικῆς ἀπόψεως καὶ ὑπὸ ἔποψιν ἐργασίας. Ὅτι ἐπετύχαμεν εἰς τὰς προσπαθείας μας ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν κολακευτικῶν πιστοποιητικῶν τῶν καλλιτέρων Μουσικῶν καὶ τῶν Μουσικῶν Σωματείων, καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἐβραβεύθησαν εἰς ὅλας τὰς ἐκθέσεις ἀπὸ τοῦ 1849.

Αἱ θῆκαι εἶναι τελείου ρυθμοῦ, ἐσκαλισμέναι τεχνικῶς καὶ ἐστιλβωμέναι ἐξ ὀξυᾶς.

Ἔχουν ὅλας τὰς τελευταίας τελειοποιήσεις μὲ μηχάνημα αὐτομάτου τυλίγματος ὧν κυλίνδρων τῆς Μουσικῆς.

Κατασκευάζονται μετὰ ἢ ἄνευ ἐξαρτήματος διὰ νὰ παίζουν ὅταν ρίψετε ἐντὸς ἓν νίκελ (5 σέντς).

Ἡ συλλογή μας τῶν Μουσικῶν τεμαχίων εἶναι τελεία. Ὅλα τὰ νέα τεμάχια, ὅσα εἶναι ἐπιτυχημένα καὶ ἀρέσουν εἰς τὸν κόσμον, προστίθενται ἀμέσως εἰς τὴν συλλογήν μας. Τὰ ὄργανά μας εἶναι τέλεια καὶ ὁ μηχανισμὸς αὐτῶν εἶναι τοιοῦτος, ὥστε νὰ μὴ χαλᾷ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν, ὅπως συμβαίνει μὲ πολλὰ ἄλλα αὐτόματα ὄργανα, τὰ ὁποῖα καθίστανται κάθε τόσον ἄχρηστα.

Ὅλα τὰ ὄργανά μας ἐφοδιάζονται μὲ μηχανισμὸν διὰ νίκελ (5 σέντς).

Τὸ γεγονὸς ἀπομένει ὅτι ἄλλα ὄργανα δὲν δύνανται νὰ συγκριθῶσι μὲ τὴν ποιότητα, ἐργασίαν καὶ μουσικὴν τελειότητα τῶν ἰδικῶν μας

ΧΑΡΤΙΝΟΙ ΚΥΛΙΝΔΡΟΙ
ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Ἡ πεῖρα τὴν ὁποίαν ἀπεκτήσαμεν, ὡς ἐργοστασιάρχαι μουσικῶν ὀργάνων ἐπὶ 77 ἔτη μᾶς δίδει δικαιωματικῶς τὸν τίτλον τῶν Πρώτων Κατασκευαστῶν Αὐτομάτων Μουσικῶν Ὀργάνων ἐν τῷ Κόσμῳ, καὶ τὸν τίτλον αὐτῶν ἀποδεικνύουσι τὰ ἀνώτατα βραβεῖα ὅλων τῶν ἐκθέσεων ἀπὸ τοῦ 1849.

Ἀποστέλλομεν εἰκονογραφημένον κατάλογον ἅμα τῇ αἰτήσει.

273 FIFTH AVE., NEW YORK.

VOL. I, NO. 4 — APRIL 1910

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ
ΑΤΛΑΝΤΙΣ
"MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS"

Published EVERY MONTH by *ATLANTIS*, Inc., N. Y., 113-115-117 West 31st Street, New York City
SOLON J. VLASTO PRESIDENT DEMETRIUS J. VLASTO, TREASURER AND SECRETARY

COPY RIGHT 1910 BY ATLANTIS INC. N. Y.

SUBSCRIPTION PRICE: U. S. $2.00 per year, Foreign, $3.00 per year, Single copies 15c.

Entered as second class matter January 27, 1910, at the Post Office at New York, N. Y. under the Act of Congress of March 3, 1879.

ΕΤΟΣ Α'. ΤΕΥΧΟΣ Δ'. — ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1910 — ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΣΕΝΤΣ

Η ΖΩΗ ΕΝΟΣ ΜΗΝΟΣ

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! Εἶναι ὁ ὡραιώτερος χαιρετισμὸς τὸν ὁποῖον εἰμπορεῖ ν' ἀπευθύνῃ ἡ «Πασχαλιάτικη «Εἰκονογραφημένη Ἀτλαντίς», κάμνουσα τὴν ἐμφάνισίν της μέσα εἰς τὴν μεγάλην ἑορτήν, ἡ ὁποία μολονότι ἦλθε πολὺ μετὰ τὸ Πάσχα τοῦ τόπου εἰς τὸν ὁποῖον ζῶμεν ἔχει πάντοτε ἀναλλοίωτον τὴν χάριν καὶ τὴν εὐμορφιάν της. Ἄλλως τε τὸ Πάσχα διὰ τοὺς Δυτικοὺς δὲν ἔχει τὴν ζωηρότητα καὶ τὸν συναγερμὸν τῶν Χριστουγέννων, καὶ ἔτσι δὲν μᾶς ἐδόθη ἀφορμὴ νὰ λυπηθῶμεν διότι δὲν ἑωρτάσαμεν μαζύ τους. Ἔπειτα δι' ἡμᾶς τὸ Πάσχα εἶναι κάτι τι περισσότερον ἀπὸ θρησκευτικὴ ἑορτή. Εἶναι πανήγυρις Ἑλληνικὴ ἀνοιξιάτικη, τὴν ὁποίαν θέλομεν νὰ περάσωμεν μεταξύ μας ἐνθυμούμενοι τὰ παληὰ χρόνια.

Ἀκριβῶς δὲ αὐτὸς ὁ χαρακτὴρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Πάσχα τὰ ξεχωρίζει ἀπὸ τὰς ἄλλας ἑορτὰς τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τοῦ δίδει μίαν χάριν καὶ μίαν ποίησιν ὅλως διόλου ἰδιαιτέραν.

* * *

ΕΥΤΥΧΗΜΑ ΜΕΓΑ διὰ τὸν Ἑλληνισμὸν τῆς Ἀμερικῆς αἱ κοινοτικαὶ Ἐκκλησίαι του.

Τὸ ἀντιλαμβάνεται κανεὶς αὐτὰς τὰς ἡμέρας περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλην φοράν. Μεγάλη Ἑβδομὰς καὶ Χριστὸς Ἀνέστη χωρὶς ἐκκλησίαν εἶναι κἄτι τι ἀτελές, εἶναι κἄτι τι ἐλλειπές, εἶναι λουλοῦδι χωρὶς χρῶμα καὶ χωρὶς ἄρωμα. Μία ἑβδομὰς θρησκευτικῆς κατανύξεως μέσα εἰς ἑνὸς ἔτους κοσμικὰς φροντίδας, ἀποτελεῖ τὸ ἀνακουφιστικώτερον καὶ τὸ τονωτικώτερον ψυχικὸν λουτρὸν διὰ κάθε Χριστιανόν. Καὶ ἡ ἀπόλαυσις ἐκ τῶν ἀφθάστου ὕψους ἀκολουθιῶν τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος εἶναι τόσον μεγάλη, ὥστε νὰ ἀξίζῃ τὸν κόπον νὰ ὑποβληθῇ κανεὶς εἰς κἄποιαν στενοχωρίαν διὰ νὰ μὴν τὴν χάσῃ. Τὴν ἀλήθειαν αὐτὴν βλέπει κανεὶς εἰς τὰς ἑξῆντα σχεδὸν ἐκκλησίας, τὰς ὁποίας μὲ τόσην στοργὴν συντηροῦν αἱ Ἑλληνικαὶ κοινότητες τῆς Ἀμερικῆς, ἀδιάφορον ἐὰν οἰκονομικῶς δὲν εὐποροῦν ὅλαι.

* * *

ΕΑΝ ΕΙΣ ΟΛΑ τὰ Ἑλληνικὰ μέρη τὸ Πάσχα ἔχει τὸν χαρακτῆρα μεγάλης οἰκογενειακῆς ἑορτῆς, ἐδῶ τοὐναντίον ἔχει τὴν εὐμορφιὰν πανηγύρεως ἡ ὁποία συναδελφώνει κυρίως ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν οἰκογένειαν.

Καὶ τοιοῦτοι εἶναι οἱ πλεῖστοι τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀμερικῆς. Ἀλλ' αὐτοὶ ἂν ἔχουν μακρὰν τὰ σπίτια των, ἔχουν ὅμως κοντά τους Ἕλληνας ξενοδόχους οἱ ὁποῖοι φιλοτιμοῦνται νὰ κάμουν ὅσον τὸ δυνατὸν σπιτικώτερον τὸ Πάσχα τῶν ξενητευμένων. Ἀξίζει μία ἐπίσκεψις εἰς τὰ Ἑλληνικὰ ξενοδοχεῖα τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα. Διότι ἐκεῖ γίνεται ἡ μεγαλειτέρα συγκέντρωσις καὶ ἐπικρατεῖ ἡ μεγαλειτέρα ζωηρότης. Διότι κάθε Ἑλληνικὸν ξενοδοχεῖον εἶναι καὶ μία Ἑλλὰς ἀπὸ τὴν ὁποίαν δὲν λείπει τίποτε ἐκτὸς τοῦ πυροβολισμοῦ καὶ τῶν βαρελόττων.

* * *

ΑΝΘΗ, ΑΝΘΗ, ΑΝΘΗ, γεμίζουν τοὺς Ἀμερικανικοὺς δρόμους. Ἡ ἄνοιξις ἐν πλήρει τῇ δόξῃ της ἐγκατέστη καὶ ἐκδηλοῦται εἰς πλοῦτον χρωμάτων καὶ ἀρωμάτων, πλοῦτον δὲ ἀνερχόμενον εἰς ἑκατομμύρια..... Ἡ Ἀμερικὴ ἄλλως τε ἔχει τὸ ρεκὸρ καὶ εἰς τὰ ἄνθη ὅπως καὶ εἰς ὅλα. Ἀλλ' ἐκεῖνο ποῦ κάμνει ἐντύπωσιν δὲν εἶναι οὔτε τὰ ὑπέροχα τριαντάφυλλα οὔτε τὰ φλογισμένα γαρύφαλλα ποῦ κυριαρχοῦν τώρα. Εἶναι οἱ μενεξέδες καὶ ἡ Πασχαλιὲς ποῦ κατακλίζουν κάθε γωνίαν. Ἡ κατ' ἐξοχὴν Ἑλληνικὴ Πασχαλιὰ μὲ τὴν σεμνὴν εὐμορφιὰν καὶ τὸ λεπτὸν ἄρωμα εἶναι τὸ ἀγαπημένο τῶν Ἀμερικανῶν λουλοῦδι.

* * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ἀνοιξιάτικην ἡμέραν ἡ Ἀμερικὴ ἐπῆρε τοὺς κάμπους. Εἶναι ἡ ἔναρξις τῶν ἀθλητικῶν παιγνιδίων καὶ ἰδίως τοῦ ὡραιοτάτου baseball, τὸ ὁποῖον παίζεται καθ' ὅλην τὴν Συμπολιτείαν μὲ τὴν ἰδίαν φρενίτηδα καὶ ἐνθουσιασμόν. Ἡ σφαῖρα, τὸ ὡραιότερον καὶ τὸ Ἑλληνικώτερον αὐτὸ παιγνίδι εἰς κανὲν ἄλλο μέρος τῆς ὑφηλίου δὲν παίζει τόσον ρόλον ὅσον ἐδῶ. Εἰς τὰ Κολλέγια, εἰς τὰ σχολεῖα, εἰς τὰς ἐξοχὰς καὶ τὰς πόλεις ἡ σφαῖρα κυριαρχεῖ ὡς ἀθλητικὴ παιδιά. Τὸ καλοκαῖρι εἶναι ἡ περίοδος τοῦ baseball, μόλις χειμωνιάσῃ ἀρχίζει τὸ foot ball καὶ τὸ συμπέρασμα εἶναι ὅτι χειμῶνα καλοκαῖρι τὸ σύνθημα τῶν Ἀμερικανῶν εἶναι: ball καὶ ἅγιος ὁ Θεός!

ΑΛΗΘΕΙΑ ΟΜΩΣ δὲν ἐκάμαμεν λόγον διὰ τὰς ἄλλας ἀθλητικὰς ψυχαγωγίας, λεμβοδρομίας, ἱπποδρομίας, ποδηλατοδρομίας, καὶ κολυμβητικὰς ἀσκήσεις, αἱ ὁποῖαι εἶνε πλέον εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, διὰ νὰ ἐξακολουθήσουν ὁλόκληρον τὸ καλοκαῖρι, διὰ νὰ κλείσουν τὸ φθινόπωρον μὲ τοὺς δρόμους αὐτοκινήτων καὶ μὲ ἀεροδρομίας.

Ἀλήθεια ὑπὸ ἔποψιν τοιούτων γλεντιῶν ἡ Ἀμερικὴ εἶναι ἀσύγκριτος μὲ κάθε ἄλλον τόπον..

Ὅ,τι εἶναι διὰ τοὺς Ἀθηναίους καὶ τὸν Ἑλληνικὸν κόσμον ἡ ἀπόλαυσις τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων κατὰ τὴν τετραετίαν αὐτὸ εἶναι διὰ τοὺς Ἀμερικανοὺς ἐπὶ δώδεκα μῆνας τοῦ ἔτους ἡ συνεχὴς ἐναλλαγὴ τῶν πολυποικίλων καὶ πολυσυνθέτων πανηγύρεων τοῦ κυριαρχοῦντος παντοῦ σπόρτ.

* * *

ΘΑ ΕΙΧΟΜΕΝ Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας ἐφέτος, ἐὰν δὲν ἐμεσολάβουν τὰ περυσινὰ γεγονότα. Μὲ τί ἀγωνίαν τοὺς ἐπεριμέναμεν ὄχι μόνον ἡμεῖς ἀλλὰ καὶ οἱ ξένοι φίλοι μας! Πόσα ὡραῖα σχέδια εἶχαν καταστρωθῆ διὰ τὴν ἐποχὴν αὐτήν, τὰ ὁποῖα ἐπῆγαν ὅλα χαμένα!... Τί κρῖμα ποῦ ἦλθον ἔτσι τὰ πράγματα!..... Ἂς εὐχηθῶμεν ὅμως νὰ εἶναι αὐτὴ ἡ τελευταία φορὰ κατὰ τὴν ὁποίαν ἀναβάλλονται, καὶ ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι εἰς τὸ μέλλον αἱ Ἑλληνικαὶ Ὀλυμπιάδες θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ μεταβάλλουν εἰς παγκόσμιον προσκύνημα τὸ Ἄστυ τῆς Παλλάδος, ὅπου θὰ στέλωνται μὲ τὸν κότινον τῆς Ὀλυμπίας οἱ λογάδες τῆς σωματικῆς ρώμης τῶν ἐθνῶν.

* * *

ΔΥΟ ΜΕΓΑΛΑ πένθη καὶ δύο μεγάλα κενὰ ἀφῆκεν εἰς τὸν κόσμον τῶν γραμμάτων, ὁ μὴν ποῦ τελειώνει. Ἐπῆρεν ἀπὸ τὴν Γαλλίαν τὸν Jean Moreas καὶ ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν τὸν Mark Twain. Καὶ τὸ πένθος διὰ τοὺς δύο ὑπῆρξεν ἐθνικόν.

Ἡ Ἑλλὰς ἐπὶ πλέον ἐθρήνησεν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Γάλλου ποιητοῦ ἓν ἀπὸ τὰ δοξασμένα τέκνα της τὰ ὁποῖα τὴν ἐτίμησαν εἰς τὴν ξένην. Διότι ἂν ὁ Μορρεᾶς ἔγραφε γαλλικά, ἦτο πολίτης τῆς Γαλλίας αὐτὸ δὲν τὸν ἠμπόδισε νὰ μείνῃ πιστὸς εἰς τὴν ὡραίαν καὶ κλασσικήν του γενέτειραν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐπῆρε πάντοτε τὰς ὡραιοτέρας του ἐμπνεύσεις.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ ΠΑΣΧΑΛΙΝΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΟΥ

ΗΤΟ Η ΕΠΟΧΗ τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

Οἱ προσκυνηταί, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Θεοφανείων εἴχομεν μεταβῆ εἰς τὰ ρεῖθρα τοῦ Ἰορδάνου, ἐπανακάμπτοντες ἐδέησε νὰ παραμείνωμεν ἐπὶ ἕνα μῆνα καὶ περισσότερον ἐντὸς τῆς Ἱερουσαλήμ, παρακωλυόμενοι ὑπὸ τῶν περιοδικῶν βροχῶν, αἵτινες συνήθως κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἐπισκέπτονται τὴν Παλαιστίνην, καὶ αἱ ὁποῖαι οὔτε βῆμα μᾶς ἐπέτρεπον νὰ κάμωμεν ἐκτὸς τῆς πόλεως. Τέλος μετὰ μίαν θυελλώδη νύκτα τοῦ Μαρτίου, γλυκεῖα χαραυγὴ διεγράφη ἐπὶ τοῦ ὁρίζοντος· ἡ δὲ συντροφία τῶν προσκυνητῶν κατὰ σύνθημα ἐξεγερθέντες ὑπὸ τοῦ ἐπιμελεστέρου ἀνήλθομεν ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, ὅπως ἴδωμεν τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου. Ὁποῖον μαγευτικὸν θέαμα! Ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ Ὄρους ἐβλέπομεν ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν ἐκτεινομένην τὴν ἁγίαν Πόλιν ὁμοιάζουσαν πρὸς κοῖλον δίσκον πολυειδῶς πεποικιλμένον. Βαθὺ αἴσθημα ἐμπνέει τὸ μεγαλεῖον καὶ ἡ μελαγχολία τῆς πόλεως, τὴν ὁποίαν θίγουσιν αἱ πρῶται χρυσίζουσαι ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου. Τὴν πόλιν περιβάλλουσι τείχη παλαιὰ καὶ ἠρειπωμένα, ὡς μαρτυρικὸς ἀκάνθινος στέφανος.

Δὲν εἶναι ἔργον τοῦ τυχόντος ὅπως δώσῃ ἔστω καὶ ἀσθενῆ περιγραφὴν τῶν Ἁγίων Τόπων. Πόσα δὲν θὰ παρέλειπεν, ὁπόσα δὲν θὰ ἐλησμόνει ἆρά γε νὰ μνημονεύσῃ! Ἀνὰ πᾶν βῆμα συναντᾷ τις ἔδαφος καὶ τοπεῖον καθιερωθὲν ὑπὸ μεγάλου τινὸς γεγονότος ἐκ τῆς Παλαιᾶς ἢ τῆς Νέας Διαθήκης. Ὑπάρχουσιν ἐδάφη ἱερὰ διὰ τὸν Ἰσραηλίτην, ὡς ἐνιαχοῦ ὑπάρχουσι τοιαῦτα καὶ δι' αὐτοὺς τοὺς Μωαμεθανούς. Ὁ ἥλιος φωτίζει ἤδη ἅπασαν τὴν πόλιν. Αἱ λίθιναι ἐπίπεδοι τερασσοειδεῖς ὀροφαὶ τῶν οἰκιῶν τῆς Ἱερουσαλὴμ εἶναι ἀκόμη ὑγραὶ καὶ ἀντανακλῶσι τὰς φωτεινὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου. Τὸ ἐπ' αὐτῶν ὕδωρ τῆς βροχῆς σταλάζει ἀκόμη εἰς τὰς ἐπὶ τούτῳ κατεσκευασμένας ὑπογείους στέρνας. Αἱ τελευταῖαι ἐαριναὶ βροχαὶ ἐπρομήθευσαν ἱκανὸν ὕδωρ εἰς τὰς στέρνας καὶ ἡ πόλις ἐφ' ἱκανὸν χρόνον θὰ ἔχῃ ἐπάρκειαν ὕδατος.

Μίαν εἰκόνα θλιβερὰν θεωρεῖ τις ἀπὸ τοῦ ὄρους. Δύω ὑψηλὰ τζαμία μὲ τοὺς ἔτι ὑψηλοτέρους μιναρέδες καλύπτοντας δύω ἐκ τῶν μεγαλοπρεπεστέρων καὶ σημαντικωτέρων Ναῶν τῆς ἀρχαιότητος: τὸν Ναὸν τοῦ Σολομῶντος καὶ τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων. Ὁποία ὄντως εἰρωνεία καὶ ἐμπαιγμὸς πρὸς τὴν δόξαν καὶ τὸ μεγαλεῖον δύω τόσον ἀξιοσημειώτων μνημείων τῆς μεγαλοφυΐας καὶ τῆς λατρείας τοῦ περιουσίου ἄλλοτε λαοῦ τῶν Ἰσραηλιτῶν! Οὐ μακρὰν τῶν μνημείων τούτων εὑρίσκονται καὶ τὰ θλιβερὰ λείψανα τοῦ Οἴκου Δαβίδ, τοῦ ἐξακοστοῦ καὶ ἐνδόξου Οἴκου Δαβίδ! Τὰ ἐρείπια ταῦτα ἀποτελοῦνται ἀπὸ τείχη κωνοειδῆ 10 μέτρων πάχους εἰς τὴν βάσιν των περιστοιχούμενα ὑπὸ μεγάλων καὶ βαθειῶν κτιστῶν τάφρων.

Εἰς τὸν θεώμενον τὴν Ἱερουσαλὴμ προσκυνητὴν ἐμποιεῖ παράδοξον ἐντύπωσιν ἡ ἀντίθεσις ἐν συγκρίσει πρὸς πολλὰς πόλεις τῆς Εὐρώπης. Ἐνῷ εἰς τὸ κέντρον της εἶναι συνεσφιγμένη ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μὲ δρόμους λοξούς, στενοὺς καὶ ἀκαθάρτους, καὶ μὲ κτίρια παλαιά, ἀνατολικά, εἰς τὰ ἄκρα ἡ Πόλις εἶναι περικαλλὴς καὶ λαμπρὰ διεσκευασμένη. Ἀπὸ τοῦ Ὄρους τῶν Ἐλαιῶν ὁ θεατὴς βλέπει ἐκεῖ εὐθυγραμμίαν ὁδῶν εὐρειῶν μὲ λαμπρὰ εὐρωπαϊκὰ κτίρια, πολλὰ τῶν ὁποίων ἀνήκουσιν εἰς τὰ Προξενεῖα καὶ εἰς τὰς διαφόρους χριστιανικὰς ἀποστολὰς τῆς Εὐρώπης, εὐαγῆ ἱδρύματα κ. λ. Πέριξ τῶν οἰκοδομῶν τούτων, παρ' ὅλην τὴν ἔλλειψιν ὕδατος, ἥτις μαστίζει τὴν Ἱερουσαλήμ, ὁ ὀφθαλμὸς ἀπολαμβάνει θεώμενος λαμπροὺς κήπους πεποικιλμένους μὲ τὰ ὡραιότερα ἄνθη.

Εἰς ἓν ἐκ τῶν ἄκρων τούτων εὑρίσκονται καὶ τὰ εὐπρεπῆ ἱδρύματα τῆς Ρωσσικῆς ἀποστολῆς (προπαγάνδας). Κτίρια στερεά, προωρισμένα κυρίως ὡς κατάλυμα διὰ τοὺς προσκυνητὰς τῆς μέσης καὶ κατωτέρας τάξεως, δυνάμενα νὰ περιλάβωσι 10,000 ψυχῶν. ὑπάρχει δὲ καὶ ἓν ἵδρυμα διὰ τοὺς προσκυνητὰς τῶν ἀνωτέρων κοινωνικῶν τάξεων· ἐν αὐτῷ εἰσὶ παραρτήματα νοσοκομείου, ναοῦ, βιβλιοθήκης, λουτρῶν, ἐργαστηρίων κλπ. Εἰς τὸν ρωσσικὸν τοῦτον συνοικισμὸν πάντες λαλοῦσι τὴν ρωσσικὴν διάλεκτον, ὡς καὶ αὐτοὶ οἱ ἐγχώριοι Ἄραβες καὶ Ἑβραῖοι.

Εὑρισκόμεθα ἐπὶ τῆς μεσαίας κορυφῆς τοῦ Ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, ἐκείνης ἀκριβῶς ἀπὸ τῆς ὁποίας ὁ Χριστὸς ἀνελήφθη εἰς τοὺς οὐρανούς. Πρὸς Νότον εὕρηται ἡ κορυφὴ ἡ καλουμένη τοῦ Σκανδάλου, πρὸς Βορρᾶν δὲ ἡ κορυφὴ Μικρὰ Γαλιλαία— ἐκείνη ἔνθα ὁ Ἰησοῦς μετέβη προηγηθεὶς τῶν Μαθητῶν του μετὰ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασίν του. Κάτω εἰς τὰς ὡραίας κλιτύας τοῦ Ἐλαιῶνος τὰς πλήρεις αἰωνοβίων ἐλαιοδένδρων ἐκτείνεται ἐν συνεχείᾳ ἡ Κοιλὰς τοῦ Κλαυθμῶνος, εἰς τὴν ὁποίαν ἄλλοτε ἐκύλιε τὰ κρυστάλλινα ὕδατά του ὁ θορυβώδης χείμαρρος τῶν Κέδρων.

Ἐδῶ εἰς τὴν κοιλάδα αὐτήν, κατακηλούμενοι ἀπὸ τὰ ἡδέα κελαρύσματα τοῦ χειμάρρου τῶν Κέδρων (ὅστις ὅτε ὁ Ἰησοῦς ἀφῆκεν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ τὴν τελευταίαν πνοήν, ἐκρύβη ὅπως κλαίῃ διαρκῶς ὑπὸ τὴν γῆν) ἔβοσκον τὰ ποίμνιά των ἄλλοτε οἱ ἀφελεῖς ποιμένες τοῦ Ἰσραήλ. Ἐδῶ εἶναι καὶ ὁ τάφος τοῦ Ἀβεσσαλώμ, τοῦ ἀπειθοῦς υἱοῦ τοῦ Δαβίδ, εἰς τὸν ὁποῖον πᾶς θρῆσκος Ἰσραηλίτης δὲν λησμονεῖ νὰ ρίψῃ ἕνα λίθον, ὁσάκις διέρχεται πρὸ τοῦ τάφου. Ὀλίγον κατωτέρω εὕρηται καὶ ἡ περίφημος κολυμβήθρα τοῦ Σιλωάμ, ἥτις συνίσταται ἀπὸ μικρὸν σπήλαιον εἰς βάθος 25—30 ποδῶν ὑπὸ τὸ ἔδαφος. Εἰς τὰ ὕδατα τῆς Κολυμβήθρας ταύτης βλέπει τις καθ' ἑκάστην νὰ πλύνωσι φορέματα αἱ φλύαροι καὶ γελασταὶ καὶ συμπαθεῖς Ἀραβίδες, αἱ ὁποῖαι διαρκῶς εὑρίσκουσι θέμα τι περὶ ὃ νὰ ἐρίζωσι. Τοιαύτη τυγχάνει σήμερον ἡ τύχη τῆς Ἱερᾶς Κολυμβήθρας τοῦ Σιλωάμ, ὅπου ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἔστελλε τοὺς πάσχοντας ἵνα καθαρισθῶσι. Τὸ ὕδωρ αὐτῆς δὲν πίνεται· ρέει δὲ κατὰ βούλησιν· πότε ξηραίνεται καθ' ὁλοκληρίαν, πότε τρέχει ἐν ἀφθονίᾳ.

Συνέχειαν τῆς Κοιλάδος τοῦ Κλαυθμῶνος ἀποτελεῖ ἡ Κοιλὰς Ἰωσαφάτ, τοῦ σοφοῦ τούτου καὶ εὐεργετικοῦ Βασιλέως τοῦ Ἰσραήλ. Εἰς αὐτὴν ἐσφάγισαν 14,000 Χριστιανοὶ κατὰ τοὺς χρόνους τῶν πρώτων διωγμῶν τοῦ Χριστιανισμοῦ. Καὶ αἱ δύω Κοιλάδες περίπου πληροῦνται τάφων· ἀπὸ τάφους τῶν δικαίων καὶ μαρτύρων· ἐδῶ εἶναι καὶ οἱ τάφοι τῶν Βασιλέων καὶ Προφητῶν.

Εἰς τὴν Κοιλάδα τοῦ Ἰωσαφὰτ εὑρίσκεται καὶ τὸ στοιχειωμένον ἔρημον καὶ ἄνυδρον πηγάδι τοῦ Ἰὼβ ἢ Νεεμία, ἐν τῷ ὁποίῳ οἱ ἀφελεῖς προσκυνηταὶ ἀκούουσι τὴν ὁμιλίαν τῶν ψυχῶν. Καὶ πράγματι ἐδῶ ὑπάρχει τι τὸ τρομερὸν καὶ μυ-

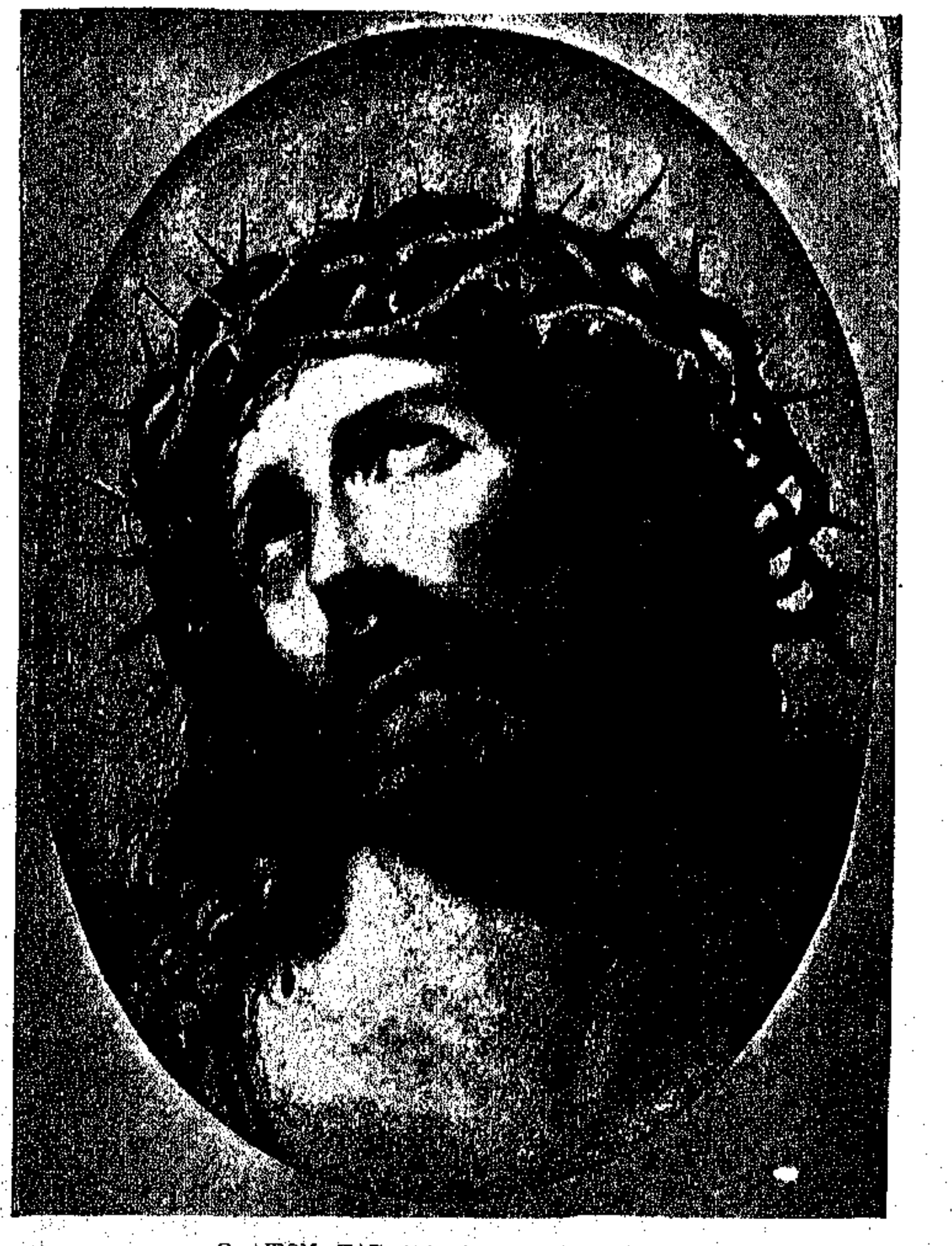

Ο ΑΙΡΩΝ ΤΑΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

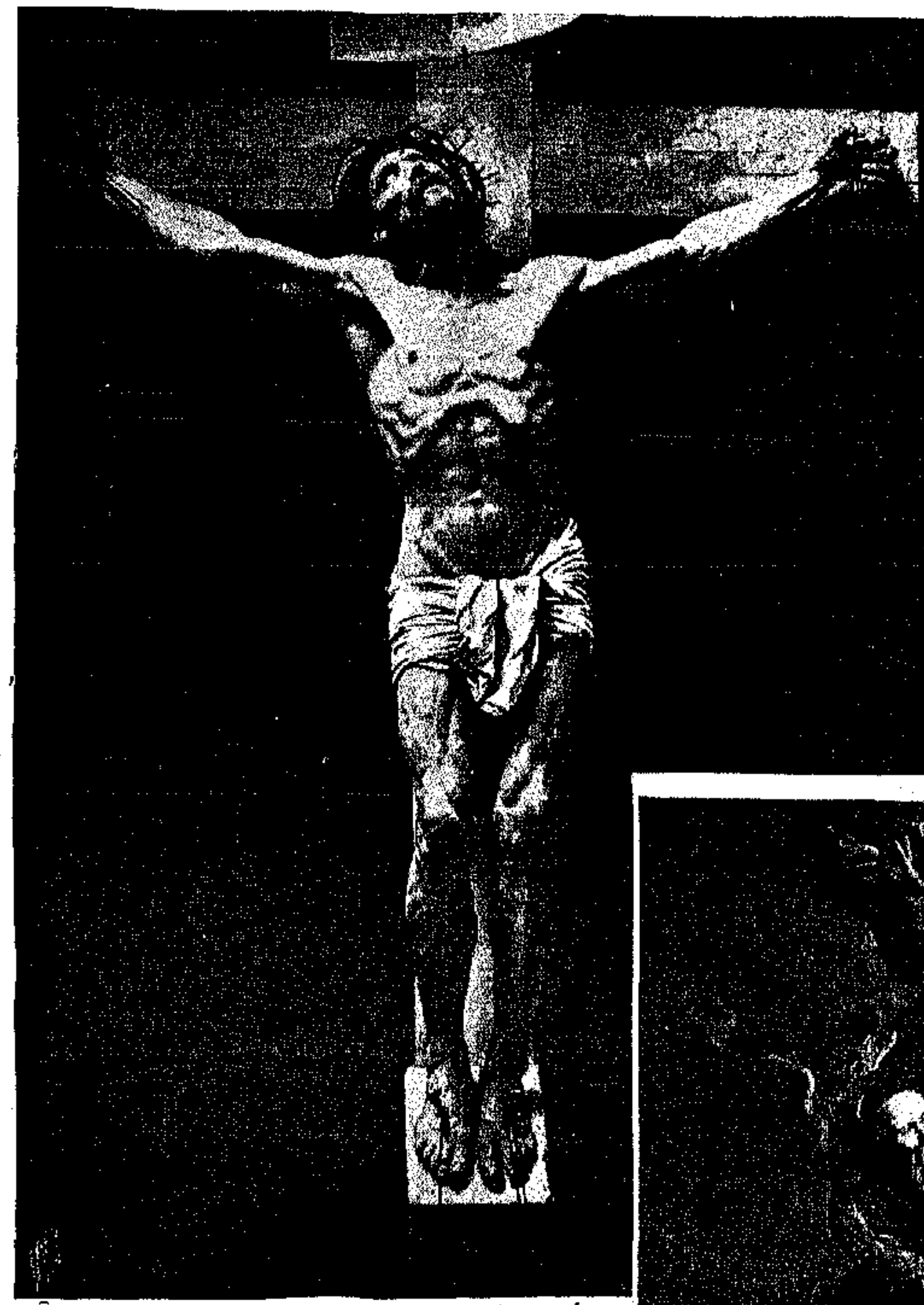

στηριῶδες. Τίποτε δὲν βλέπει τις εἰς τὰ βάθη τοῦ φρέατος· Ὁ δὲ ἐν αὐτῷ ριπτόμενος λίθος χάνεται ἐντελῶς, καὶ μόνον μετὰ παρέλευσιν 10—15 λεπτῶν ἀκούεται ἡ πτῶσίς του. Πίπτει κάπου εἰς ὕδωρ. Οἱ μᾶλλον τολμηροὶ ἐκ τῶν ἐγχωρίων Ἀράβων, οἱ ὁποῖοι διὰ σχοινίου κατῆλθον εἰς τὸ φρέαρ τοῦτο, διατείνονται ὅτι τὸ φρέαρ ἔχει βάθος 8—10 χιλιομέτρων. Ὁ ἐν αὐτῷ ριπτόμενος λίθος ἀρκούντως δικαιολογεῖ τὴν γνώμην ταύτην. Πολλάκις πίπτοντες εἰς τὸ στόμιον τοῦ φρέατος καὶ ἀκροώμενοι ἀκούομεν μετ' ἐκπλήξεως βοὰς μυστηριώδεις, προερχομένας ἀπὸ τὰ ἔσχατα βάθη. Ἀνατριχιάζει ἐκ φόβου καὶ ὁ μᾶλλον ἀτρόμητος ἐπισκέπτης. Φαίνεται ὡσεὶ ἀληθῶς ἀκούει τις τὰς ὁμιλίας τῶν ψυχῶν. Καθ' ὅλας ἐν τούτοις τὰς πιθανότητας, ἡ Κολυμβήθρα τοῦ Σιλωὰμ μεταδίδει εἰς τὸν νῦν ὑπογείως ρέοντα χείμαρρον τῶν Κέδρων τοὺς γέλωτας καὶ τὰς φωνὰς τῶν εὐθύμων Ἀραβίδων, αἱ ὁποῖαι καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν πλύνουσιν ἐκεῖ, ὁ δὲ θόρυβος τῶν φωνῶν τούτων μεταδίδεται ὡς ἀπήχησις εἰς τὸ ξηρὸν φρέαρ τοῦ Ἰώβ.

Ἐκεῖ ὅπου συνδέονται αἱ δύο Κοιλάδες, ὑπάρχει ἀφ' ἑνὸς λόφος, καὶ ἐπ' αὐτοῦ φαίνεται ὁ «Ἀγρὸς τοῦ Αἵματος», τὸν ὁποῖον ἠγόρασαν μὲ τὰ 30 ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, ἀπέναντι δ' αὐτοῦ τὸ ἔνδοξον καὶ τόσον θερμῶς ὑμνηθὲν ὄρος τῆς Σιών. Τὸ μεγαλοπρεπὲς καὶ ὑπερήφανον καὶ μαγευτικῶς καταθέλγον καὶ εἰς προσκύνησιν καλοῦν ἅγιον ὄρος τῆς Σιών, ἐξ ἴσου ἅγιον καὶ λατρευτὸν διὰ τοὺς Χριστιανοὺς ὅσον καὶ διὰ τοὺς Ἰσραηλίτας. Τὴν Σιὼν ἐπόθουν τὰ τέκνα Ἰσραὴλ κατὰ τὴν αἰχμαλωσίαν τῆς Βαβυλῶνος· ἀπὸ τῆς Σιὼν τὰ ὕψη ἐξετείνετο ἡ ἐξουσία τῶν Βασιλέων τοῦ Ἰσραήλ· ἐπὶ τῆς Σιὼν κατεδικάσθη νὰ σταυρωθῇ ὁ Χριστός· εἰς τὰ ὕψη τῆς Σιὼν κατῆλθε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα καὶ ἐφώτισε τοὺς Ἀποστόλους τοῦ Χριστοῦ· ἐπὶ τῆς Σιὼν θάπτουσι σήμερον τοὺς Χριστιανούς, οἱ ὁποῖοι ἐρχόμενοι εἰς Ἱεροσόλυμα ὡς προσκυνηταὶ εὑρίσκουσιν ἐκεῖ τὸ τέρμα τῆς ζωῆς των.

Κατερχόμεθα ἐκ τοῦ Ὄρους τῶν Ἐλαιῶν. Σήμερον πρόκειται νὰ προετοιμασθῶμεν διὰ μεγάλην ὁδοιπορίαν. Θὰ ἐπισκεφθῶμεν τὴν Ναζαρέτ, τὸ Θαβώρ, τὴν Βηθσαϊδᾶ, τὴν Τιβεριάδα, τὴν λίμνην Γενησαρέτ, θὰ ἐπανέλθωμεν δὲ εἰς Ἱεροσόλυμα μόλις ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος, ἵνα ἑορτάσωμεν τὰ Πάθη τοῦ Χριστοῦ.

Ἱερουσαλήμ, Ἱερουσαλήμ, ἡ κτείνουσα τοὺς Προφήτας καὶ σταυρώσασα ἐκεῖνον, ὅστις σὲ ἀνέδειξε μεγάλην καὶ πλήρη ζωῆς καὶ σφρίγους. Τὰ χείλη μου σιγῶσι, καὶ ἀδυνατῶ νὰ περιγράψω ὁποῖος μέγας κολοσσὸς τυγχάνει ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἀνθρωπίνης μορφώσεως καὶ τῆς πρὸς τὸ θεῖον *προσεγγίσεως τῶν ἀνθρώπων.*

(Κατ' ἐλευθέραν μετάφρασιν). Λ.

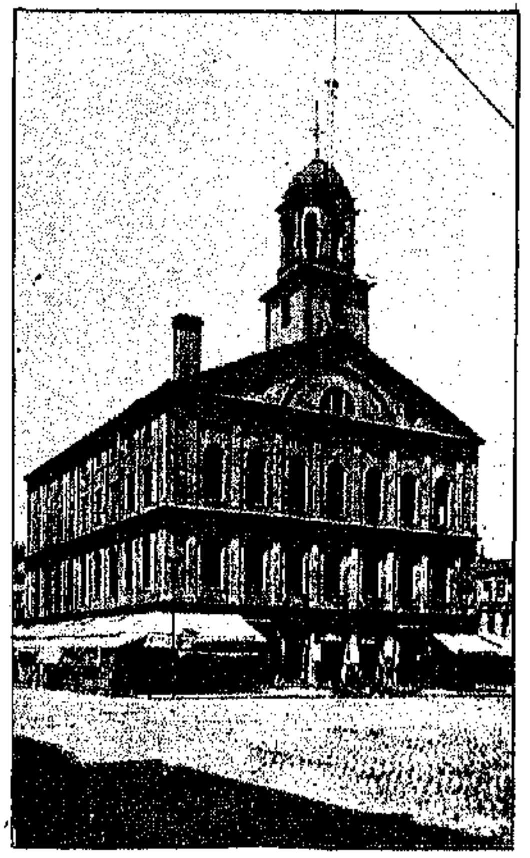

ΤΟ FANEUIL HALL

μονες, καθηγηταὶ διαφόρων ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων τῆς Βοστώνης, ἀφιεροῦσιν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν μέρος τοῦ πολυτίμου αὐτῶν χρόνου ὅπως μεταδίδωσιν εἰς τὸν λαὸν πολυτίμους γνώσεις, τὰς ὁποίας δὲν ηὐτύχησε νὰ ἀποκτήσῃ ἀπὸ τῶν ἑδωλίων τοῦ σχολείου. Διὰ τὰς διαλέξεις ταύτας καὶ ἄλλας ὁμηγύρεις διατίθενται ἐν Βοστώνῃ περισσότεραι τῶν 150 αἰθουσῶν, εὐρυχωροτέρα τῶν ὁποίων εἶναι ἡ Mechanic's Hall,δυναμένη νὰ περιλάβῃ 8,000 ἄτομα.

Εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτὴν πρό τινων ἑβδομάδων ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Ἀμερικῆς ἐπανηγύρισε τὴν ἔναρξιν τοῦ ἐράνου τοῦ ἐθναποστόλου Ματσούκα διὰ τὴν κατασκευὴν πολεμικοῦ σκάφους.

Ἄξιαι ἰδιαιτέρας μνείας ἐν τῇ παρούσῃ περιγραφῇ τῆς Βοστώνης τυγχάνουσιν αἱ βιβλιοθῆκαι αὐτῆς, αἱ πλεῖσται τῶν ὁποίων εἶναι ἀνοικταὶ εἰς τὸ κοινόν. Ἡ Δημοσία Βιβλιοθήκη, ἱδρυθεῖσα τῷ 1854, εἶναι σήμερον ἡ μεγαλητέρα βιβλιοθήκη τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἐξαιρουμένης τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Κογκρέσσου. Τὸ σημερινὸν κτίριον τῆς βιβλιοθήκης,ἡ ὁποία περιέχει ἄνω τῶν 950,000 τόμων, ἀνηγέρθη τῷ 1895 ἀντὶ δαπάνης 2,368,000 δολλ. Ἄλλη μεγάλη βιβλιοθήκη εἶναι ἡ τῆς φιλολογικῆς ἑταιρίας Boston Atheneum, ἱδρυθείσης τῷ 1807, μὲ 600,000 περίπου τόμους.

Ἡ *ἀκίνητος περιουσία* τῆς πόλεως ἀνέρχεται εἰς 1,092,505,400. Ἡ συγκοινωνία ἐξυπηρετεῖται ὑπὸ ἠλεκτρικῶν τροχιοδρόμων καὶ ὑπὸ ἐναερίου σιδηροδρόμου. Ἡ ἀστυνομία τῆς πόλεως ἀποτελεῖται ἐκ 1500 ἀνδρῶν, ἀπαιτουμένων διὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῆς ἄνω τῶν δύο ἑκατομμυρίων δολλαρίων ἐτησίως. Φωτίζεται ἀπὸ 16,511 λαμπτῆρας δι' ἐτησίας δαπάνης 1,000,000 δολλαρίων περίπου. Τὸ δημόσιον χρέος τῆς Βοστώνης ἀνέρχεται εἰς 71,261,942 δολλαρίων.

Εἰς τὴν Βοστώνην ἱδρύθη ἡ πρώτη ἐφημερὶς ἥτις ἐξεδόθη ἐν Ἀμερικῇ, τὴν 24ην Ἀπριλίου 1704, ὑπὸ τὸν τίτλον «News-Letter». Ἡ ἔκδοσις αὐτῆς ἔπαυσε μετὰ τὴν ἐκκένωσιν τῆς πόλεως ὑπὸ τῶν Ἄγγλων. Τῷ 1719 ἐξεδόθη ἡ «Gazette» καὶ μετ' αὐτὴν τῷ 1721 ἡ «New England Courant» ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν Βενιαμὶν καὶ Ἰακώβου Φραγκλίνου. Σήμερον ἐν Βοστώνῃ ἐκδίδονται πολλαὶ ἡμερήσιαι ἐφημερίδες καὶ ἑκατοντάδες ἑβδομαδιαίων καὶ μηνιαίων περιοδικῶν.

Τὸ ἐμπόριον τῆς Βοστώνης εἶναι σημαντικώτατον, διότι ἡ πόλις αὕτη ἀποτελεῖ τὸ ἐπίνειον ὅλων τῶν Πολιτειῶν τῆς Νέας Ἀγγλίας. Εἰς πολλὰ ἑκατομμύρια ἀνέρχεται ἐτησίως ἡ ἐξαγωγὴ δερμάτων, μηχανημάτων, σίτου, πανικῶν κτλ

Ὁ πληθυσμὸς τῆς Βοστώνης ἦτο 12,000 τῷ 1708, 18,000 τῷ 1719, 23,000 τῷ 1780, 25,000 τῷ 1800, 139,000 τῷ 1850, 308,873 τῷ 1873, 362,839 τῷ 1880, 560,892 τῷ 1900 καὶ σήμερον ὑπολογίζεται εἰς 630,000 περίπου, πλὴν τῶν περιχώρων

Ἰδιαιτέρως δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας, πρὸς τὴν μεγαλούπολιν τῆς Νέας Ἀγγλίας, τὸ κέντρον τῆς φιλολογικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς ἀναπτύξεως τῆς Συμπολιτείας, τὴν πόλιν ἐκείνην ἥτις ἁρμοδίως ἐκλήθη «Νέαι Ἀθῆναι» ὑπὸ τοῦ Arsene Houssaye ὑπάρχουσι στενότεροι δεσμοί, οἵτινες μᾶς συνδέουσι πρὸς τὰς ἀρχαίας καὶ τὰς σημερινὰς ἀκόμη παραδόσεις τῆς πόλεως.

Ἀπὸ τοῦ ὡραίου λιμένος τῆς Βοστώνης ἀπέπλευσαν τὰ πρῶτα πλοῖα, τὰ ὁποῖα ἔπεμψαν οἱ φιλέλληνες Ἀμερικανοὶ πλήρη προμηθειῶν πρὸς τοὺς ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὸν ἀγῶνα τῆς ἐπαναστάσεως μαχομένους. Ἀπὸ τὴν ἱστορικὴν αἴθουσαν τῆς Faneuil Hall ἠκούσθη ἁπανταχοῦ τῆς Ἀμερικῆς τὸ πρῶτον ἡ φωνὴ τῶν φιλελλήνων Ἀμερικανῶν ζητούντων ἀπὸ τοὺς ὁμοεθνεῖς των ὅπως ἔλθωσιν εἰς βοήθειαν τῶν Ἑλλήνων, οἵτινες ἠγωνίζοντο τὸν μέγαν καὶ ἡρωϊκὸν ἀγῶνα τῆς Ἐλευθερίας. Ῥεῦμα τότε φιλελληνικὸν διέσχιζε τὰς πρωτευούσας πόλεις τῆς Εὐρώπης καὶ συνήρπαζε τοὺς λαοὺς τοὺς πολιτισμένους, τῶν ὁποίων ὅλαι αἱ συμπάθειαι ἦσαν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἐκείνης, τῆς ὁποίας τὰ δίκαια κατὰ τὸν εὐγενῆ ἀγῶνα ἔψαλλον οἱ ποιηταὶ καὶ ἐξύμνουν οἱ ῥήτορες.

Τὰ θαυμάσια τοῦ Βύρωνος ἔπη ἔφθασαν τότε καὶ μέχρι τῶν ἀκτῶν τοῦ Ἀτλαντικοῦ, τοῦ ὁποίου οἱ

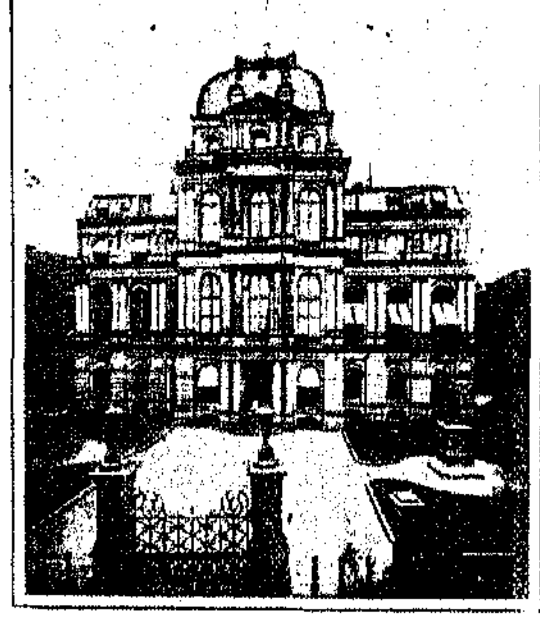

ΤΟ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΝ

κάτοικοι μόλις πρό τινων ἐτῶν εἶχον ἀποτινάξει τὸν ζυγὸν τῆς Βρεττανικῆς Μοναρχίας, ἀντήχησαν δὲ ἀμέσως αἱ ὡραῖαι ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἐκκλήσεις τοῦ μεγάλου ποιητοῦ, ὡς ἦτο φυσικόν, ἐν Βοστώνῃ πρῶτον καὶ κατόπιν ἐν Providence, Νέᾳ Ὑόρκῃ Φιλαδελφείᾳ καὶ Βαλτιμώρῃ. Εἰς τὰς αἰθούσας τῆς Faneuil Hall ὁ τότε δήμαρχος εὐγενὴς Quincy ἐκάλεσε τὸν λαὸν τῆς Βοστώνης εἰς συλλαλητήριον ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, ὅπως προσφέρωσι τὸν ὀβολόν των ὑπὲρ τῶν πατέρων μας, τὸ ἴδιον ὅπως ἔσπευσαν κατὰ τὴν ἱστορικήν μας 3ην Ἀπριλίου τοῦ 1910 οἱ Ἕλληνες τῆς Νέας Ἀγγλίας εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Ματσούκα. Καὶ εἰσεπράχθησαν τότε πολλαὶ χιλιάδες δολλαρίων ἀπὸ τοὺς Ἀμερικανοὺς φιλέλληνας καὶ ἐναυλώθησαν καὶ ἐφορτώθησαν ἀμέσως τρία ἱστιοφόρα πλοῖα, ἅτινα μὲ φορτία πλήρη ἀπὸ προμηθείας Ἀμερικάνικα πανιά, σκηνὰς καὶ πολεμεφόδια ἔφθανον μετά τινα χρόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ παρέδιδον τὰ πολύτιμα εἴδη εἰς τοὺς ἀρχηγούς μας τῆς Ἐπαναστάσεως.

Ὁ ἀπόπλους τῶν Ἀμερικανικῶν πλοίων ἐκ Βοστώνης ἐγένετο πανηγυρικῶς. Ἦτο ἡ πρώτη πρακτικὴ συμβολὴ πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ μεγάλου ἐκείνου ἀγῶνος, ὅστις κατέληξεν εἰς τὸν θρίαμβον τῶν Ἑλληνικῶν ὅπλων καὶ ἐξησφάλισε τὴν ἐλευθερίαν μας. Τὸ τόσον πρακτικὸν καὶ κατ' ἐξοχὴν πατριωτικὸν παράδειγμα τῆς Βοστώνης ἠκολούθησαν οἱ φιλέλληνες τῶν ἄλλων πόλεων τῆς τότε μικρᾶς μὲν Δημοκρατίας τῆς Βορείου Ἀμερικῆς, ἀλλὰ μεγάλης καὶ πρακτικῆς εἰς αἰσθήματα φιλελεύθερα καὶ φιλάνθρωπα, τὰ ὁποῖα προοιώνιζον καὶ ἐξησφάλιζον τὸ σημερινόν της μεγαλεῖον. Ἐκ Νέας Ὑόρκης καὶ ἐκ τῶν ἄλλων πόλεων τῆς Συμπολιτείας ἐστάλησαν ἄλλα πλοῖα πλήρη φορτίων ἀποτελουμένων ἐκ χρησιμοτάτων καὶ ἀναγκαιοτάτων εἰδῶν, τῶν ὁποίων τόσον σκληρῶς ἐστεροῦντο οἱ ἀγωνισταί μας τῷ 1821, ἀλλ' ἡ Βοστώνη ἦτο ἐκείνη ἥτις ἔδωσε τὸ πρῶτον σύνθημα καὶ πρὸς τοὺς πατέρας τῶν σημερινῶν κατοίκων τῆς Βοστώνης ἡ εὐγνωμοσύνη τῶν Ἑλλήνων εἶναι ὡς ἐκ τούτου μεγαλειτέρα. Ὁ Σαμουὴλ Χάου ἐκ Βοστώνης ἀπῆλθεν εἰς Ἑλλάδα καὶ Κρήτην, ἐκ Βοστώνης ὁ Χάου ὅτε ἐπανέκαμψε μετέβη εἰς τὰς ἄλλας πόλεις καὶ ἐκήρυξε τὰ δίκαια τῶν Ἑλλήνων, ἐν Βοστώνῃ ἠκούσθη Ἑλληνιστὶ ἐν Ἀμερικῇ τὸ πρῶτον «Ζήτω ἡ Ἑλλάς» κατὰ τὸν ἀπόπλουν τῶν πλοίων καὶ τὴν Βοστώνην ὁ Ἕλλην θὰ ἀγαπᾷ καὶ θὰ εὐγνωμονῇ πάντοτε.

Ὁ Χάου ἦτο ὁ κατ' ἐξοχὴν γνήσιος φιλέλλην Ἀμερικανός. Οἱ λόγοι τοῦ Χάου, οἱ ὡραῖοι καὶ ἐνθουσιώδεις, ἐνέπνευσαν καὶ ἐνεθουσίασαν τοὺς Ἀμερικανούς. Διὰ τοῦ Χάου ἐγένοντο γνωσταὶ αἱ μεγάλαι στερήσεις τῶν γιγαντομάχων τοῦ 1821, καὶ διὰ τοῦ Χάου ἐνισχύθη καὶ διωχετεύθη ἁπανταχοῦ τῆς Ἀμερικῆς τὸ μέγα φιλελληνικὸν ῥεῦμα. Τὸν Χάου ἠκολούθησαν οἱ Longfellow, οἱ Bryant, οἱ Philipps, οἱ Fitz Halleck Green καὶ τόσοι ἄλλοι συμπατριῶται Ἀμερικανοί. Ἀπὸ τὸν Χάου ἐνεπνεύσθη ὁ Webster καὶ ἠκούσθη τότε ἀπὸ τῆς Γερουσίας τῆς Συμπολιτείας ἡ μεγάλη ἐκείνη συνηγορία, ἥτις εἶναι ἀκόμη σήμερον διδακτικὸν κείμενον εἰς τὰ σχολεῖα ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων, ὑπὲρ τῆς Ἐλευθερίας τῆς Ἑλλάδος. Εἰς τὸν Χάου ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ὀφείλομεν χάριτας καὶ εὐγνωμοσύνην. Ἦτο ὁ μόνος Ἀμερικανός, ὅστις ἐπεσκέφθη τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὴν Ἐπανάστασιν καὶ ἰδίοις ὄμμασιν ἀντιληφθεὶς τοῦ μεγάλου καὶ ἡρωϊκοῦ ἀγῶνος, ἐπανῆλθεν εἰς τὴν πατρίδα του καὶ εἰργάσθη τόσον τελεσφόρως ὑπὲρ ἡμῶν. Ὅπως δὲ εὐγνωμονεῖ ἡ Βοστώνη διὰ τὰ μεγάλα τοῦ Χάου ἔργα, οὕτω καὶ ἡμεῖς εὐγνωμονοῦμεν καὶ γεραίρομεν τὴν μνήμην τοῦ πρώτου ἐν Ἀμερικῇ Ἐθναποστόλου μας.

Κατὰ συγκυρίαν εὔοιωνον καὶ εὐτυχῆ, ἐν αὐτῇ τῇ Βοστώνῃ ἐτελέσθη προχθὲς ἀκόμη ἡ μεγάλη Ἑλληνικὴ τελετὴ τῶν ἐγκαινίων τοῦ πλοίου τῆς Νέας Γενεᾶς, εἴθε δὲ νὰ εὐδοκήσῃ ὁ Θεός, ὅπως τὸ πλοῖον ἐκεῖνο τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀμερικῆς ὑπὲρ τοῦ ὁποίου τόσον πατριωτικῶς ἐργάζεται ὁ Ματσούκας ναυπηγούμενον ἐδῶ ἀποπλεύσῃ ἐξ αὐτῆς τῆς Βοστώνης, φέρον τὸν Ἑλληνοαμερικανικὸν ἀσπασμὸν σήμερον πρὸς τοὺς ἐν Ἑλλάδι ὡς ἔφερον τὰ ἄλλα πλοῖα τὰ Ἀμερικανικὰ τὸν ἀσπασμὸν τῶν φιλελλήνων Ἀμερικανῶν πρὸς τοὺς ἀγωνιστὰς πατέρας μας.

Η ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

★ ΠΕΡΙΕΡΓΑ, ΠΑΡΑΞΕΝΑ, ΑΣΤΕΙΑ ★

Ὁ μετεμψυχωθεὶς γάϊδαρος.

ΤΟ ΚΑΤΩΤΕΡΩ ἀραβικὸν παραμύθι εἰμπορεῖ νὰ εἶναι γνωστὸν εἰς μερικούς, ἀλλὰ τὸ σερβίρομεν διότι πολλοὶ δὲν τὸ γνωρίζουν.

Μίαν φορὰν ἕνας χωρικὸς ἐπήγαινε εἰς τὴν δουλειάν του, σύρων ἀπὸ τὸ χαλινάρι τὸν γάϊδαρόν του, ὅτε δύο ἄεργοι τὸν εἶδαν μακρόθεν :

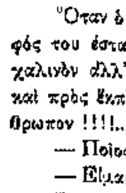

— Τοῦ παίρνομε τὸν γάϊδαρον ; εἶπεν ὁ ἕνας.

— Πῶς νὰ τὸ φτειάσωμεν ; ἠρώτησεν ὁ ἄλλος.

Ἀκολούθησέ με καὶ θὰ ἰδῇς ἀπήντησεν ὁ πρῶτος. Ἐφ' ὅσον ὁ χωρικὸς ἔσυρε τὸ ζῶόν του, οἱ δύο ἄεργοι ἐπῆγαν προσεκτικὰ ἀπὸ πίσω ἔλυσαν τὸν γάϊδαρον τὸν ὁποῖον ἐπῆρεν ὁ ἕνας, ἐνῷ ἄλλος ἐπέρασε τὸ χαλινάρι εἰς τὴν λαιμόν του καὶ ἠκολούθησε τὸν χωρικόν.

Ὅταν ὁ κλέπτης ἐξηφανίσθη μὲ τὸν γάϊδαρον, ὁ σύντροφός του ἐσταμάτησεν ἀποτόμως. Ὁ χωρικὸς ἔσυρε τὸν χαλινὸν ἀλλ' εἰς μάτην .... Ἐστράφη τότε ὁ ἄνθρωπος καὶ πρὸς ἔκπληξίν του εἶδεν ὅτι ὁ ἀντὶ γαϊδάρου ἔσυρεν ἄνθρωπον !!!!......

— Ποῖος εἶσαι σύ ; εἶπε.

— Εἶμαι ὁ γάϊδαρός σου καὶ ἡ ἱστορία μου εἶναι ἡ ἑξῆς: «Ἔχω μίαν πολὺ καλὴν μητέρα καὶ πολὺ εὐσεβῆ, ἡ ὁποία ἕνα βράδυ ποῦ ἤμην μεθυσμένος μοῦ εἶπε : Παιδί μου ζήτησε συγγνώμην ἀπὸ τὸν Θεὸν διὰ τὸ ἁμάρτημα αὐτὸ τῆς μέθης. Ἐγὼ ἐθύμωσα καὶ τὴν ἔδειρα. Ἐκείνη μὲ κατηράσθη καὶ ὁ Ἀλλὰχ μὲ μετέβαλλεν εἰς γάϊδαρον, καὶ μὲ ἔρριψεν εἰς τὰ χέρια σου διὰ νὰ ἐξαγοράσω τὸ ἁμάρτημά μου. Ἐτράβηξα δὲ τόσα εἰς τὰ χέρια σου, ὥστε ἡ μητέρα μου μ' ἐλυπήθη καὶ ἔλυσε τὴν κατάραν της καὶ ἔτσι ὁ Ἀλλὰχ μὲ ἐπανέφερεν εἰς τὴν προτέραν μου μορφήν.»

Ὁ χωρικὸς πρὸ τῆς ἀφηγήσεως αὐτῆς τὰ ἔχασε καὶ εἶπεν ὑψώνων τὰ χέρια εἰς τὸν οὐρανόν. «Δὲν ὑπάρχει τίποτε μεγαλείτερον ἀπὸ τὸν Ἀλλὰχ τὸν Μέγαν καὶ Ἔνδοξον. Ὁ Ἀλλὰχ *ἀδελφέ μου, ἂς μὲ συγχωρέσῃ διὰ τὴν κακομεταχείρισιν* ποῦ σοῦ ἔκαμα, εἶπεν ὁ χωρικὸς λύων τὸ ἀνθρώπινον ὑποζύγιόν του...»

Ἐπιστρέψας εἰς τὸ σπίτι του ὁ ἄνθρωπος ἐκάθησεν εἰς μίαν γωνίαν σχεδὸν κλαίων ἀπὸ τὴν λύπην του, τόσον ὥστε ἡ σύζυγός του τὸν ἐλυπήθη καὶ τὸν ἠρώτησε τί εἶχεν.

— Ἀφισέ με γυναῖκα, εἶπεν ὁ χωρικός, καὶ σὺ δὲν ἤξευρες τί ἦτο ὁ γάϊδαρός μας... καὶ τῆς διηγήθη τὴν ἱστορίαν.

— Ἀλλοίμονον εἶπεν ἐκείνη τί θὰ πάθωμεν ἀπὸ τὸν Ἀλλὰχ δι' ὅσα ἐτράβηξεν αὐτὸς ὁ γάϊδαρος εἰς τὰ χέρια μας ! Θεέ μου συγχώρησέ μας !....

Ἔπειτα ἀπὸ κάμποσες ἡμέρας ἡ γυναῖκα εἶπεν εἰς τὸν χωρικόν :

— Τώρα ὅ,τι ἔγινεν ἔγινε. Δὲν εἰμπορεῖς ν' ἀφίσῃς τὴν δουλειάν σου. Πάρε χρήματα, πήγαινε εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ ἀγόρασε ἕνα ἄλλον γάϊδαρον.

Ὁ χωρικὸς ὑπήκουσε καὶ ἐπῆγεν εἰς τὸ γαϊδουροπάζαρον. Ἀλλὰ ἐκεῖ πρῶτον πρῶτον εἶδεν τὸν παλαιόν του γάϊδαρον ἐκτεθειμένον πρὸς πώλησιν.

Ὁ χωρικὸς ἐπλησίασεν εἰς τὸ ζῶον, τὸ εἶδε μέσα εἰς τὰ μάτια καὶ κατόπιν ἔσκυψε εἰς τὸ αὐτί του καὶ τοῦ εἶπε :

— Νὰ χαθῇς ἀνυπρόκοπε! Πάλι ἐμέθησες καὶ πάλιν ἔδειρες τὴν μητέρα σου! Ἀλλὰ ἔννοια σου καὶ μὰ τὸν Ἀλλὰχ δὲν σὲ ξαναγοράζω γρουσούζη !......

Ἀπὸ τὴν Ἰνδικὴν κοσμογονίαν.

ΠΟΛΛΑ ἐγράφησαν διὰ τὴν κοσμογονίαν καὶ διὰ τὴν ἐμφάνισιν τῆς γυναικὸς εἰς τὸν κόσμον Ἕνα ἀπὸ τὰ ὡραιότερα εἶναι τὸ κατωτέρω προερχόμενον ἀπὸ τὴν Ἰνδικὴν κοσμογονίαν.

Ὅταν ὁ *Τουάσθρις, σὰν νὰ εἰποῦμεν ὁ Σαβαὼθ* ἠθέλησε νὰ πλάσῃ τὴν γυναῖκα, ἀντελήφθη ὅτι εἶχεν ἐξαντλήσῃ ὅλα του τὰ ὑλικὰ εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ ἀνδρὸς καὶ δὲν τοῦ ἔμενε καμμία στερεὰ οὐσία διὰ νὰ πλάσῃ μὲ αὐτὴν τὴν γυναῖκα. Εἰς αὐτὴν τὴν δύσκολον θέσιν εὑρεθεὶς δὲν εὑρῆκεν ἄλλην διέξοδον παρὰ τὴν ἑξῆς, τὴν ὁποίαν ἀμέσως ἔθεσεν εἰς ἐνέργειαν.

Ἐπῆρε τὴν στρογγυλότητα τῆς σελήνης, τὴν προσκολλητικὴν δύναμιν τοῦ φλοιοῦ τὴν εὐαισθησίαν τῆς χλόης καὶ τὴν λυγηρότητα τοῦ καλάμου, τὴν ζωηρότητα τοῦ ἄνθους καὶ τὴν ἐλαφρότητα τῶν φύλλων, τὴν εὐστροφίαν τῆς προβοσκίδος τοῦ ἐλέφαντος, τὸ βλέμμα τῆς δορκάδος, τὸ φιλοπαίγμον τῆς ἡλιακῆς ἀκτῖνος, τὰ δάκρυα τῶν νεφῶν, τὴν δειλίαν τοῦ λαγωοῦ, τὴν ματαιοφροσύνην τοῦ ταώ, καὶ τὴν ἁπαλότητα τοῦ λοφίου τοῦ ψιττακοῦ, τὴν σκληρότητα τοῦ ἀδάμαντος καὶ τὴν ὠμότητα τῆς τίγρεως, τὴν θέρμην τοῦ πυρός, καὶ τὸ ψῦχος τῆς χιόνος, τὴν φλυαρίαν τῆς καρακάξας τὴν γρύνιαν τῆς περιστερᾶς, τὴν ὑποκρισίαν τοῦ γερανοῦ καὶ τὴν ἀπιστίαν ἀρσενικῆς πάπιας. Συναρμογογῶν ὅλα αὐτὰ ἔφτιασε τὴν γυναῖκα καὶ τὴν ἔδωκεν εἰς τὸν ἄνδρα.

Μετὰ μίαν ὅμως ἑβδομάδα ἐπανῆλθεν οὗτος εἰς τὸν Δημιουργὸν καὶ τοῦ εἶπε :

— Ὕψιστε, τὸ πλάσμα ποῦ μοῦ ἔδωκες κάμνει τὴν ζωήν μου σωστὸν βάσανον. Φλυαρεῖ διαρκῶς, μὲ παρακολουθεῖ διαρκῶς καὶ δὲν μὲ ἀφίνει ποτὲ μόνον. Ζητεῖ νὰ μὴν κάμνω ἄλλο τίποτε παρὰ νὰ τὸ περιποιοῦμαι, μοῦ τρώγει ὅλην μου τὴν ὥραν, κλαίει διὰ τὸ τίποτε καὶ διαρκῶς παίζει. Σοῦ τὸ φέρω λοιπὸν ὀπίσω διότι δὲν εἰμπορῶ πλέον νὰ ζήσω μαζύ του».

Ὁ Τουάσθρις εἶπε «πολὺ καλά» καὶ τὴν ἐπῆρεν ὀπίσω.

Μετὰ μίαν ἑβδομάδα ὁ ἀνὴρ παρουσιάσθη ἐκ νέου λέγων.

— Ὕψιστε ἀνεκάλυψα ὅτι ἡ ζωή μου εἶναι πολὺ πληκτική, ἀφ' ὅτου σοῦ ἐπέστρεψα ἐκεῖνο τὸ πλάσμα. Ἐνθυμοῦμαι πῶς ἐχόρευε καὶ ἐτραγωδοῦσε καὶ μ' ἐκύτταζε πονηρὰ καὶ ἔπαιζε μαζύ μου. Τὸ γέλοιο του ἦτο μουσική. Ἦτο ὡραῖον τὴν ὄψιν καὶ ἁπαλὸν ὡς τὸ χάϊδευμα.

Σὲ παρακαλῶ δῶσε μοῦ το πάλιν ὀπίσω.

Ὁ Τουάσθρις εἶπε «πολὺ καλά» καὶ ἐπανέδωκε τὴν γυναῖκα εἰς τὸν ἄνδρα.

Δὲν εἶχαν περάσει ὅμως τρεῖς ἡμέραι, καὶ ὁ ἄνθρωπος παρουσιάσθη ἐκ νέου εἰς τὸν πλάστην εἰς ὃν εἶπεν :

— Ὕψιστε, δὲν ξεύρω πῶς συμβαίνει, ἀλλὰ ἔπειτα ἀπὸ ὅλα ἔφθασα εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι τὸ πλάσμα αὐτὸ εἶναι περισσότερον σκοτοῦρα παρὰ εὐχαρίστησις. Συνεπῶς σὲ παρακαλῶ καὶ πάλιν νὰ τὸ πάρῃς ὀπίσω.

Ὁ Τουάσθρις ὅμως ἀπήντησεν :

— Ἔξω ἀπ' ἐδῶ! Φύγε! Δὲν θέλω ν' ἀκούω οὔτε λέξιν δι' αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν. Ξεμπέρδευσέ τα ὅπως εἰμπορεῖς.

Ὁ ἄνθρωπος ὅμως διεμαρτυρήθη.

— Μὰ δὲν εἰμπορῶ νὰ ζήσω μαζύ της.

Ἀλλ' ὁ Τουάσθρις ἀπήντησεν.

— Οὔτε χωρὶς αὐτὴν εἰμπορεῖς νὰ ζήσῃς. Καὶ τοῦ τὴν ἔδωκε διὰ παντός.

Τότε εἶπεν ὁ ἀνήρ:

— Ἀλλοίμονον τί νὰ κάμω τώρα; Διότι οὔτε μὲ αὐτὴν οὔτε χωρὶς αὐτὴν εἰμπορῶ νὰ ζήσω !........»

Ὄχι καὶ τόσον πεινασμένος.

Κάποιος διηγεῖται μίαν ταξειδιωτικήν του περιπέτειαν εἰς τὴν Ρωσσίαν.

Ἐταξείδευα μὲ ἔλκυθρον ἐπάνω εἰς τὰ χιόνια, ὅτε ἔξαφνα τοῦ ἐπετέθη μία ἀγέλη λύκων, οἱ ὁποῖοι θὰ ἦσαν τοὐλάχιστον δώδεκα. Ὁ ἄνθρωπος ἐσηκώθη, ἐπυροβόλησε καὶ ἐφόνευσε τὸν πρῶτον καὶ οἱ ἄλλοι ἐσταμάτησαν καὶ τὸν κατεβρόχθησαν ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ, ἀμέσως δὲ κατόπιν ἐξηκολούθησαν τὴν καταδίωξιν τοῦ ἀνθρώπου Ὁ ἄνθρωπος ἐσκότωσεν ἀκόμη ἕνα, τὸν ὁποῖον οἱ ἄλλοι κατεβρόχθησαν ἐπίσης. Αὐτὸ ἐπανελήφθη πολλάκις μέχρις ὅτου δὲν ἔμεινε παρὰ ἕνας πεινασμένος λύκος, ὁ ὁποῖος ὥρμησεν ἀκάθεκτος μὲ χαινούσας σιαγόνας.....

— Στάσου πατριώτη, εἶπεν ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀκροατάς, διακόπτων τὴν ἀφήγησιν τοῦ ἐκ Ρωσσίας ἐπανελθόντος. Κατὰ τὸν λογαριασμόν σου ὁ τελευταῖος πεινασμένος λύκος ἔπρεπε νὰ εἶχε φάγῃ τοὺς ἄλλους ἕνδεκα».

— Ἀλήθεια, εἶπεν ὁ διηγούμενος, αὐτὸ δὲν τὸ ἐσκέφθην. Εἰμπορεῖ αὐτὸς ὁ τελευταῖος λύκος νὰ μὴν ἦταν καὶ τόσον πεινασμένος.....

ΔΕΝ ΕΠΕΤΡΕΠΟΝΤΟ ΠΑΙΔΙΑ......

— Ἔχετε παιδιά; ἠρώτησε μὲ ἐνδιαφέρον ὁ σπιτονοικοκύρης ὁ ὁποῖος ἤθελε μόνον ἐνηλίκους.

— Μάλιστα, ἀπήντησεν ὁ ἐνοικιαστής, ἔχω ἕξ, ὅλα εἰς τὸ κοιμητήριον.

— Καλλίτερα ἐκεῖ, παρὰ ἐδῶ εἶπεν ὁ σπιτονοικοκύρης, καὶ ἔκλεισε τὰς συμφωνίας.

Τὸ βράδυ τὰ ἕξ παιδιὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ βοῶντα, κεκραγότα καὶ χοροπιδῶντα ἐπέστρεφον ἀπὸ τὸ κοιμητήριον, ὅπου ἐπῆγαν νὰ παίξουν......

ΜΙΑΣ ΣΤΙΓΜΗΣ ΥΠΟΘΕΣΙΣ

Ἀπὸ τὰ οἰκογενειακὰ τοῦ Ἐδουάρδου τῆς Ἀγγλίας ἐγνώσθη καὶ τὸ ἑξῆς ἀρκετὰ χαριτωμένον εἰς ἕνα γεῦμα τῶν ἀνακτόρων τοῦ Βούκιγχαμ. ἕνας ἀπὸ τοὺς μικροὺς υἱοὺς τοῦ πρίγκηπος τῆς Οὐαλλίας ἔξαφνα ἐστράφη πρὸς τὸν Ἐδουάρδον καὶ τοῦ εἶπε μὲ ζωηρότητα :

— Παπποῦ, παπποῦ!.... Δὲν επρόφθασεν ὅμως νὰ τελειώσῃ καὶ διεκόπη ἀποτόμως ἀπὸ τὸν Βασιλέα, ὁ ὁποῖος τοῦ ἔκοψε τὴν φόραν μὲ μίαν συμβουλὴν ἀρκετὰ αὐστηράν.

— Τὰ παιδιὰ πρέπει μόνον νὰ ἀκούουν καὶ ὄχι νὰ ὁμιλοῦν. Τρῶγε λοιπὸν καὶ σιώπα!....

Ὁ μικρὸς πρίγκηψ ἐσιώπησε καὶ κατεβίβασε τὰ μοῦτρα Εὐτυχῶς ὁ Βασιλεὺς εἶχε τὴν ἑτοιμότητα ν' ἀντιληφθῇ τὸ πρᾶγμα καὶ τοῦ εἶπε μὲ ἠπιώτερον ὕφος.: «Τώρα εἰμπορεῖς νὰ εἰπῇς ὅ,τι εἶχες ἀρχίσῃ. Ὁ μικρὸς ὅμως ἀνεστέναξε καὶ εἶπε μὲ παράπονον.

— Ὢ παπποῦ μου, τώρα εἶναι πολὺ ἀργά.....

— Ἀνόητε, εἶπεν ὁ Ἐδουάρδος. Ἂν ἄξιζε τὸν κόπον πρὸ πέντε λεπτῶν, ἀξίζει ἄλλο τόσον καὶ τώρα.

— Ὄχι παπποῦ μου εἶπεν ὁ πρίγκηψ. Θὰ σοῦ ἔλεγα ὅτι εἰς τὴν σαλάτα σου ἦτο ἕνα μεγάλο πράσινο σκουλῆκι τὸ ὁποῖον τώρα τὸ ἔφαγες.

ΤΙ ΣΥΝΕΒΑΙΝΕ...

Ἡ παρέα τῶν παλαιῶν φίλων οἱ ὁποῖοι ἦσαν ὅλοι νυμφευμένοι, εἶχε συγκεντρωθῇ εἰς ἕνα ξενοδοχεῖον δι' ἕνα γλέντι νεανικόν.

Εἰς τὰ ἐπιδόρπια ὁ ῥήτωρ ἐσηκώθη μὲ ἐπισημότητα.

— Κύριοι, εἶπεν, εἴμεθα μόνοι ὅπως καὶ τὰ παληὰ χρόνια. Λοιπὸν κρυφὰ δὲν ἔχει. Ὅσοι δὲν εἶναι ἐνθουσιασμένοι ἀπὸ τὰς γυναῖκας των ἂς σηκωθοῦν.

Εἰς μίαν στιγμὴν ὅλη ἡ ὁμήγυρις εὑρέθη ἐπὶ ποδὸς ἐκτὸς ἑνός, ὁ ὁποῖος ἐκάθητο εἰς μίαν ἄκραν τῆς τραπέζης.

— Πῶς! ἀνεβόησεν ὁ ῥήτωρ μὲ ἔκπληξιν. Ὑπάρχει ἕνας, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐνθουσιασμένος μὲ τὴν γυναῖκά του; Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς θὰ εἶναι ἕνας μέσα εἰς ἕνα ἑκατομμύριον συζύγων !......

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἠκούσθη φωνὴ ἐκ μέρους τοῦ καθημένου, λέγουσα:

— Θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ μὴ σηκωθῶ, ὄχι δι' ἄλλον λόγον, ἀλλὰ διότι δὲν εἰμπορῶ.....

Ὁ ἄνθρωπος εἶχε δίκαιον. Ἦτο παράλυτος.........

ΜΕΤΑΞΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ ΓΑΜΒΡΟΥ ΚΑΙ ΚΟΥΝΙΑΔΟΥ

— Χθὲς τὸ βράδυ σᾶς εἶδα ποῦ φιλούσατε τὴν ἀδελφήν μου.

— Ἀλήθεια ! Πάρε πενῆντα σέντς.... καὶ σοὺτ!....

— Εὐχαριστῶ. Καὶ κατόπιν σᾶς εἶδα ποῦ φιλήσατε τὴν ὑπηρέτριαν εἰς τὸν διάδρομον.

— Ὢ διάβολε ! Πάρε πέντε τάλληρα καὶ ....

ΟΥΤΕ ΜΙΑ ΔΕΝ ΤΟΥ ΑΠΕΘΑΝΕ

Οἱ ἀγρόται τῆς Ἀμερικῆς εἶναι τύποι περίεργοι. Ἰδοὺ μία μικρὰ ἀπόδειξις:

Κάποιος ἀπὸ αὐτοὺς εἶχε προσκληθῇ νὰ συνοδεύσῃ τὴν κηδείαν τῆς τρίτης γυναικὸς τοῦ γείτονός του.

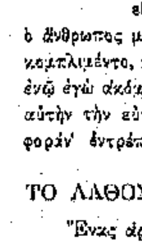

Ἐπειδὴ ὅμως εἶχε μεταβῇ εἰς τὰς κηδείας τῶν δύο προαποθανουσῶν,δὲν ἤθελε νὰ μεταβῇ καὶ τρίτην φοράν. Ὅταν ἡ σύζυγός του ἐζήτησεν ἐπιμόνως τὸν λόγον τῆς τοιαύτης ἀρνήσεως ὁ ἄνθρωπος ἐστενοχωρήθη ὀλίγον, ἀλλὰ κατόπιν εἶπε μὲ ἀνακούφισιν». Νὰ σοῦ πῶ γυναῖκα,αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος μοῦ ἔχει κάμῃ ἕως τώρα δύο φορὲς αὐτὸ τὸ κομπλιμέντο, καὶ σήμερα μοῦ στέλλει καὶ τρίτην πρόσκλησιν, *ἐνῷ ἐγὼ ἀκόμη δὲν εἰμπόρεσα νὰ τοῦ ἀνταποδώσω ἀναλόγως* αὐτὴν τὴν εὐγένειαν..... Τί νὰ σοῦπῶ δὲν πηγαίνω τρίτην φοράν ἐντρέπομαι......

ΤΟ ΛΑΘΟΣ ΤΟΥ ΔΑΣΚΑΛΟΥ.

Ἕνας ἀρκετὰ ἀνάθαρτος μαθητὴς ἐσύχναζε εἰς τὸ σχολεῖον τοῦ χωριοῦ. Μίαν ἡμέραν ὅμως ὁ δάσκαλος ἔχασε τὴν ὑπομονήν του καὶ ἔστειλεν εἰς τὴν μητέρα τοῦ μικροῦ μίαν σημείωσιν, συνιστῶν εἰς αὐτὴν νὰ τὸν λούῃ συχνότερον.

Εἰς ἀπάντησιν ἡ μητέρα τοῦ μικροῦ ἔγραψεν :

— Ὁ υἱός μου δὲν εἶναι τριαντάφυλλον. Σοῦ τὸν στέλλω νὰ τὸν διδάξῃς καὶ ὄχι νὰ τὸν μυρίζῃς.

Η ΑΚΡΙΒΟΠΛΗΡΩΜΕΝΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΕΙΣ ΠΕΡΙΩΠΗΝ ἐθνικοῦ κινδύνου ἀνήχθη τὸ ζήτημα τῆς ὑπερτιμήσεως τῶν τροφίμων κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας. Καὶ ἐπειδὴ τὸ ζήτημα αὐτὸ ἐνδιαφέρει κάθε ἄνθρωπον ζῶντα εἰς τὴν Ἀμερικήν, ἐθεωρήσαμεν καλὸν νὰ τὸ μελετήσωμεν εἰς τὰ ἐγχώρια φύλλα καὶ περιοδικά, καὶ νὰ δώσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Εἰκονογραφημένης Ἀτλαντίδος» μίαν ἀκριβῆ ἰδέαν τοῦ τί πράγματι συμβαίνει:

Ὁ βουλευτὴς Ἐντιμότατος κ. J. Hampton Moore, ἀντιπροσωπεύων τὸ τρίτον τμῆμα τῆς Φιλαδελφείας εἰς τὸ Κογκρέσσον τῆς Οὐασιγκτῶνος ἔσχε τὴν εὐτυχῆ πρωτοβουλίαν νὰ θέσῃ τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἀκριβείας τῶν τροφίμων ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς χώρας καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐνέργειαν ἀνακρίσεων πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν πραγματικῶν αἰτίων, τὰ ὁποῖα ἔφεραν τὴν ἀφόρητον κατάστασιν ἐναντίον τῆς ὁποίας διαμαρτύρεται ὅλος ὁ κόσμος. Οἱ γνωρίζοντες τὰ πράγματα καὶ μεταξὺ αὐτῶν οἱ περίφημοι καταστάντες γεροντότεροι, λέγουν ὅτι σήμερον ἡ τιμὴ τοῦ βοείου κρέατος τοῦ ἀποτελοῦντος τὴν βάσιν τῆς Ἀμερικανικῆς κουζίνας, ἔφθασεν εἰς τοιαῦτα ὕψη ὥστε νὰ καταρρίπτῃ τὸ ρεκὸρ τεσσαράκοντα ὁλοκλήρων ἐτῶν. Τὸ χοιρινὸν ἐπίσης κρέας ἀνῆλθεν εἰς ὕψη ἄγνωστα διὰ τεσσαράκοντα τώρα χρόνια, καὶ μαζὺ μὲ τὴν ἀκρίβειαν αὐτῶν τῶν εἰδῶν τῆς καθημερινῆς τροφῆς ἤρχισεν ἡ ἀκρίβεια τῶν πουλερικῶν, τῶν αὐγῶν τοῦ βουτύρου. Τί συμβαίνει λοιπόν; Ὁ πολὺς κόσμος, ὁ ὁποῖος πηγαίνει εἰς τὸν κρεοπώλην του καὶ παραπονεῖται, λαμβάνει μίαν ἀπάντησιν στερεότυπον.

Πταίουν οἱ μεγάλοι καταναλωταί, οἱ ὁποῖοι κρατοῦν εἰς χεῖράς των τὸ μονοπώλιον σχεδὸν τοῦ ἐμπορίου τοῦ κρέατος. Αὐτοὶ οἱ κύριοι, οἵτινες, εἴτε Swift εἴτε Armour λέγονται, ἀποτελοῦν μίαν συντροφίαν, θεωρουμένην ὡς τὸ τρῶστ τοῦ κρέατος, ἐπιδιώκοντες μεγάλα κέρδη ὕψωσαν τὰς τιμὰς τῶν εἰδῶν τῆς πρώτης ἀνάγκης. Ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ διαμαρτύρονται ὅτι εἶναι ἀθῶοι τῆς ἀποδιδομένης εἰς αὐτοὺς κατηγορίας.

— Πταίουν οἱ κτηνοτρόφοι, λέγουν. Διότι αὐτοὶ ἐμετρίασαν τὴν παραγωγήν. Ἂς αὐξηθῇ ἡ παραγωγὴ καὶ αἱ τιμαὶ θὰ κατέλθουν. Μεθ' ὅλας αὐτὰς τὰς βεβαιώσεις ὁ κόσμος ἐξακολουθεῖ ν' ἀκριβοπληρώνῃ τὰ τρόφιμά του.

Δι' αὐτὸν δὲ τὸν λόγον ἓν ἀπὸ τὰ καλλίτερα περιοδικὰ τῆς Νέας Ὑόρκης, τὸ «Columbian Magazine», ἐνόμισεν ὅτι τὸ καλλίτερον ποῦ θὰ εἶχε νὰ κάμῃ εἰς μίαν τοιαύτην περίπτωσιν θὰ ἦτο ν' ἀποταθῇ εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Γεωργίας ὑπουργὸν Ἐντιμότατον James Wilson. Ὁ κ. Wilson εἶναι ὑπουργὸς ἀπὸ τοῦ 1896. Παρηκολούθησεν ἕως τώρα ὅλον τὸ ἱστορικὸν τῆς ἀκριβείας τῶν τροφίμων καὶ ἰδίως τοῦ κρέατος καὶ ἔκαμε μελέτας εἰδικάς.

Διὰ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ κτηνοτροφικοῦ καὶ Κτηνοβιομηχανικοῦ τμήματος τοῦ ὑπουργείου προέβη εἰς ἀνακρίσεις εἰς 50 διαφόρους πόλεις τῆς Ὁμοσπονδίας, μεγάλας καὶ μικρὰς καὶ ἔφθασεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι οἱ μεταπράται πωλοῦν τὸ κρέας εἰς τιμὰς παρὰ πολὺ ἀνωτέρας ἐκείνων εἰς τὰς ὁποίας τὸ ἀγοράζουν ἀπὸ τοὺς κτηνοτρόφους.

Ἡ ἐργασία αὐτὴ ἔγεινεν ὡς ἑξῆς: Πρῶτον ἐξηκριβώθη τὸ βάρος καὶ ἡ χονδρικὴ τιμὴ ἑνὸς τεμαχίου βοείου κρέατος. Τὸ τεμάχιον τοῦτο ἦτο ἀκριβῶς τὸ ἥμισυ μέρος τοῦ ὅλου ζώου. Ἔπειτα ἐξηκριβώθη ἡ τιμὴ τῶν διαφόρων μερῶν ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ τεμαχίου, τὰ ὁποῖα δὲν πωλοῦνται εἰς τὴν αὐτὴν τιμήν. Καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον κατορθώθη νὰ εὑρεθῇ ὄχι μόνον ἡ διαφορὰ μεταξὺ ἀκριβωτέρων καὶ εὐθηνοτέρων μερίδων ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ βοείου κρέατος, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐξακριβωθῇ πόσον τοῖς 100 εἶνε ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῆς ὁλικῆς χονδρικῆς καὶ τῆς ὁλικῆς λιανικῆς τιμῆς ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ τεμαχίου κρέατος. Οὕτως εἶναι γνωστὸν σήμερον ὅτι οἱ εἰς τὰς διαφόρους Πολιτείας κρεοπῶλαι, πωλοῦν τὸ

ΑΓΟΡΑ ΚΡΕΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΟΥΛΕΡΙΚΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ

κρέας των ἀπὸ 51 μέχρι 61 τοῖς ἑκατὸν ἀκριβώτερον ἀφ' ὅτι τὸ ἀγοράζουν!...

Καὶ ναὶ μὲν τὸ τοιοῦτον μέχρι σημείου τινὸς ἐξηγεῖται ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ κρεοπῶλαι ἔχουν, ἰδίως εἰς τὰς πόλεις, πολλὰ ἔκτακτα ἔξοδα, τὰ ὁποῖα κατ' ἀνάγκην προστίθενται εἰς τὴν τιμὴν τοῦ κρέατος, καὶ ἀπὸ τὴν ἐπίμονον προτίμησιν τὴν ὁποίαν οἱ πλεῖστοι τῶν ἀγοραστῶν δεικνύουν δι' ὡρισμένα μέρη, ἰδίως φιλέτα καὶ ψαχνά. Ἀλλ' ἐξ ἄλλου ἡ μεγάλη καὶ κυρία αἰτία τῆς ἀκριβείας τῶν τροφίμων προέρχεται ἀπὸ τὸ Trust τοῦ κρέατος, τὸ ὁποῖον ἔχει ἓν τρομερὸν ὅπλον εἰς χεῖράς του.

ΕΝ ΥΠΑΙΘΡΙΟΝ ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΑΣ ΣΥΝΟΙΚΙΑΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

Τὸ cold storage. Μὲ τὸ ὄνομα αὐτὸ εἶναι γνωστὰ εἰς τὴν Ἀμερικὴν τὰ μεγάλα καὶ ἐπιστημονικῶς κατασκευασμένα ψυγεῖα, ἐντὸς τῶν ὁποίων διὰ τοῦ πάγου καὶ ἄλλων τεχνιτῶν μεθόδων κρατεῖται μία διαρκὴς ψυχρὰ θερμοκρασία διὰ τῆς ὁποίας τὸ κρέας, ὅσον καὶ ἄλλα τρόφιμα εἰμποροῦν νὰ διατηρηθοῦν ἐπὶ μεγάλα χρονικὰ διαστήματα, χωρὶς νὰ πάθουν ἀπὸ ἀποσύνθεσιν καὶ συνεπῶς νὰ χαλάσουν.

Τὰ ψυγεῖα αὐτὰ εἶναι κτίρια παμμεγέθη, ἀνήκοντα εἰς τὰς ἑταιρίας τὰς διεξαγούσας ἐν εὐρυτάτῃ κλίμακι τὸ ἐμπόριον τοῦ κρέατος. Ἀπὸ τῆς καλῆς των ἀπόψεως, τὰ ἱδρύματα αὐτὰ ἐκπληροῦν ἕνα σπουδαιότατον προορισμὸν διότι ἐξασφαλίζουν ἐπ' ἀρκετὸν χρόνον τὴν νωπότητα τῶν τροφίμων καὶ κατ' ἀκολουθίαν προσφέρουν μίαν θετικὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν ὑγείαν τοῦ λαοῦ. Ἀλλὰ καὶ τῶν ψυγείων, ὅπως καὶ τόσων ἄλλων καλῶν ἱδρυμάτων ἔγινε κακὴ χρῆσις ἐπ' ἐσχάτων. Οἱ packers, οἱ μεγαλέμποροι δηλαδὴ τῶν κρεάτων, ἔκαμαν τὸν λογαριασμὸν ὅτι, ἐὰν ἠδύναντο νὰ σκλαβώνουν, ἐφ' ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον διάστημα τὸ κρέας τῆς ἀγορᾶς ἐντὸς τῶν ψυγείων, ἀφ' ἑνὸς θὰ ἐδημιούργουν ζήτησιν, συνεπῶς καλλιτέρας τιμὰς καὶ μεγαλείτερα κέρδη, ἀφ' ἑτέρου δὲ θὰ ἠδύναντο νὰ ἐξάγουν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν μεγαλείτερον ποσὸν κρέατος καὶ συνεπῶς θὰ ἐκέρδιζον περισσότερον καὶ ἐκεῖθεν. Τὸ σχέδιον ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν ἀμέσως.

Τὸ κρέας ἤρχισε νὰ ἐκλείπῃ ἀπὸ τὰς ἀγορὰς καὶ ἡ τιμή του κατ' ἀκολουθίαν ἔλαβε τὴν πρὸς τὰ ὕψη ἄγουσαν. Ὁ κόσμος ἤρχισε ν' ἀδημονῇ καὶ νὰ διαμαρτύρεται διὰ τὴν κατάστασιν, ἀλλ' οἱ κρεοπῶλαι ἀπήντησαν ὁμοφώνως, ὅτι ἠγόραζον ἀκριβὰ ἀπὸ τοὺς μεγάλους προμηθευτάς, οἱ δὲ μεγάλοι προμηθευταὶ στερεοτύπως ἐπανελάμβανον ἔκτοτε ὅτι αἴτιοι τῆς ἀκριβείας εἶναι οἱ κτηνοτρόφοι, οἱ ὁποῖοι πωλοῦν ἀκριβὰ τὰ ζῷά των.

Ἐν τῷ μεταξὺ μία ἐπισταμμένη ἀνάκρισις ἐβεβαίωσεν ὅτι σήμερον ὅτε ὁ κόσμος ὑποφέρει ἀπὸ ἔλλειψιν καὶ ἀκρίβειαν κρέατος, ὑπάρχουν εἰς τὰ διάφορα cold storages 14,000,000 μεγάλα ζῷα, 600,000 μοσχάρια καὶ 25,000,000 ἀρνιὰ καὶ πρόβατα καὶ 50 ἑκατομμύρια χοῖροι. Αὐτοὶ εἶναι οἱ ἀριθμοὶ τῶν ἀνεγνωρισμένων 558 ψυγείων, καὶ ἀφορῶσι μόνον τὸ κρέας. Ἐν τούτοις ὑπάρχουν εἰς 75 εἰδικὰ ψυγεῖα ἰχθύων, ψάρια ἀξίας 25,000,000 δολλαρίων. Εἰς ἄλλα cold storages εὑρίσκονται 800,000,000 αὐγὰ 130,000,000 λίτραι πουλερικὰ καὶ ὀπῶραι ἀξίας $50,000,000.

Ἔπειτα ὑπάρχουν ἐπίσης κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον σκλαβωμένα ἑκατομμύρια λιτρῶν γεωμήλων, κρομμύων, χιλιάδες χελωνῶν καὶ κιβωτίων μὲ κονσέρβας καὶ τόνοι βουτύρου, γάλακτος καὶ τυροῦ, ἀξίας ἐν συνόλῳ $100,000,000.

Πόσα ἀπὸ τὰ τρόφιμα αὐτὰ εἶναι κατάλληλα πρὸς βρῶσιν μόνος ὁ Θεὸς τὸ γνωρίζει. Ἐν τούτοις τὸ Trust κρατεῖ ὀπίσω τὸ καλὸν κρέας διὰ νὰ τὸ πωλήσῃ εἰς τιμὰς ὑπερόγκους, καὶ πωλεῖ τὰ ἀνθυγιεινά του κρέατα εἰς τιμὰς πολὺ ἀνωτέρας ἐκείνων, τὰς ὁποίας ἔπρεπε νὰ ἔχουν τὰ νωπὰ κρέατα. Εὐτυχῶς ὁ ἀγὼν τοῦ Προέδρου Τὰφτ κατὰ τῶν κακῆς πίστεως συνεταιρισμῶν, καὶ ἡ ἐξέγερσις τῆς κοινῆς γνώμης φαίνεται ὅτι δὲν θὰ βραδύνουν νὰ εὕρουν τὴν λύσιν τοῦ μεγάλου προβλήματος τῆς ἀδικαιολογήτου ἀκριβείας τῶν τροφίμων ἐν Ἀμερικῇ.

Ο ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΥΠΟ ΤΟΝ ΤΙΤΛΟΝ αὐτὸν δημοσιεύεται εἰς τὸ «Current Literature» ἕνα ὡραιότατον ἄρθρον, θέμα ἔχον τὸν βασιλέα Γεώργιον.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων, λέγει τὸ Ἀμερικανικὸν περιοδικόν, εἶνε ἄξιος μελέτης κυρίως δι' ἕνα πρᾶγμα: ὅτι διετήρησεν ἐπὶ τόσα ἔτη τὸν θρόνον του, ὥστε ὑπὸ ἔποψιν πολυετοῦς βασιλείας νὰ ἔρχεται ἀμέσως μετὰ τὸν γηραιὸν τῆς Αὐστρίας Καισαροβασιλέα. Εἶναι ἀρκετὰ παράδοξον ἐν τούτοις, ὅτι καὶ ὁ πατήρ του Χριστιανὸς τῆς Δανίας διεκρίθη ἐπίσης διὰ τὴν μακρὰν βασιλείαν του. Δὲν εἶναι ὑπερβολὴ νὰ εἴπῃ κανείς, ἐξακολουθεῖ τὸ Ἀμερικανικὸν περιοδικόν, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς θρόνος στηρίζεται ἐπὶ ἡφαιστείου δυναμένου νὰ ἐκραγῇ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν, ἀλλ' ἀκριβῶς διὰ τοῦτο εἶναι μᾶλλον ἀξιοθαύμαστος ὁ ἄναξ, ὅστις ἐπὶ 47 ἔτη ἐκάθησεν ἀκλόνητος ἐπ' αὐτοῦ. Ἡ ἐξήγησις τοῦ φαινομένου τούτου ἔγκειται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων εἶναι φιλόσοφος, νηφάλιος καὶ πρὸ παντὸς καλόκαρδος. Ἔπρεπε νὰ τὸν ἔβλεπε κανεὶς κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τῶν συγκινήσεων καὶ τῶν ταραχῶν, ὅτε τὸ ἓν μετὰ τὸ ἄλλο ἐπλημμύριζον τὰ ἀνάκτορά του διάφορα τελεγράφημα. Ὁ Βασιλεὺς τὰ ἐδιάβαζε καὶ ἐμειδία, διότι δὲν ἤθελε νὰ χαλάσῃ τὴν καρδίαν του. Καὶ ἐνῷ ἡ ἐπανάστασις ἠπείλει τὸ Κράτος του αὐτὸς ἐδέχετο ἐπισκέψεις, ἔθλιβε χέρια μὲ τὴν θέρμην τοῦ Προέδρου Τὰφτ καὶ ἠστειεύετο. Εἶναι εὔθυμος χαρακτὴρ ὁ Γεώργιος τῶν Ἑλλήνων.

Ὀλίγοι ἐκ τῶν περιηγητῶν βλέποντες μίαν ἡμέραν ἕνα ἡλικιωμένον κύριον ἡδονικῶς ροφῶντα τὸν καφφέν του εἰς ἓν ἀθηναϊκὸν ξενοδοχεῖον, θὰ εἰμποροῦσαν νὰ φαντασθοῦν ὅτι ἔχουν ἐνώπιόν των τὸν ἀδελφὸν τῆς Βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας καὶ τὸν σύζυγον τῆς Μεγάλης Δουκίσσης Ὄλγας τῆς Ρωσσίας. Ἄλλως τε καὶ τὸ ντύσιμον τοῦ Βασιλέως δὲν κάμνει ἰδιαίτερον ἐντύπωσιν καθ' ὅσον δὲν εἶναι περίεργον νὰ τὸν ἴδῃ κανεὶς μὲ παλαιὸν πῖλον καὶ ἀρκετὰ μεταχειρισμένο παντελόνι. Ἡ εἴσοδός του εἰς τὰ καφφενεῖα δὲν προκαλεῖ ἰδιαιτέραν προσοχήν. Ὀλίγοι τὸν χαιρετοῦν, ἐνῷ ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ἀνάπτει τὸ σιγαρέττον του. Συχνάζει εἰς τὰ λαϊκὰ θέατρα καὶ κατὰ τοὺς ἐκτὸς τῆς πόλεως περιπάτους του δὲν ἀρνεῖται πολλάκις μίαν θέσιν παρὰ τὸν ὁδηγὸν χωρικῆς σούστας. Εἶναι τόσον δημοκρατικὴ φυσιογνωμία αὐτὸς ὁ Βασιλεύς, ὥστε βλέπων κανεὶς πῶς τὸν χαιρετοῦν οἱ ὑπήκοοί του θὰ σκεφθῇ ὅτι εἰς τὴν ἐνδεχομένην συνομιλίαν θὰ τοῦ ἔλεγον:

— Πῶς εἶσθε βασιλεῦ;

Καίτοι ὁ τρόπος τῆς ζωῆς του καὶ αἱ συνήθειαί του ἐξηγοῦνται διὰ τῆς φτωχείας του, ἐν τούτοις εἶναι βεβαιότατον ὅτι ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ἀγαπᾷ ὑπερβολικὰ τὴν ἁπλότητα. Ὀλίγοι μονάρχαι ἔχουν τόσην ὀλίγην συναίσθησιν τῆς Βασιλικῆς ἀτομικότητός των καὶ εἶναι ζήτημα ἂν κανεὶς ἐξ αὐτῶν θὰ ἠνείχετό ποτε νὰ ἀποκλεισθῇ ἀπὸ ἓν ξενοδοχεῖον τοῦ Σπᾶ, διότι ἐπέμενε νὰ ἔχῃ μαζύ του καὶ τὸν ἀγαπημένον του σκῦλον. Καὶ ὅμως ὁ Γεώργιος τὸ ἔκαμε. Διότι ἀγαπᾷ φοβερὰ τοὺς σκύλους καὶ κατὰ δεύτερον λόγον τὰ ταξείδια μὲ ὅλας των τὰς περιπετείας. Καίτοι δὲν εἶναι βέβαιον ὅτι ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος θὰ ἐξακολουθήσῃ ἐπὶ μακρὸν βασιλεύων ἐν Ἑλλάδι, ἐν τούτοις εἶναι βέβαιον ὅτι ἐπὶ πολλὰ ἔτη θὰ διάγῃ ζωὴν εἰς τὴν ὡραίαν λουτρόπολιν τοῦ Aix les-Bains. Ἐκεῖ ὁ Βασιλεὺς περνᾷ κάθε χρόνον ἕνα μῆνα ζῶν ὡς ὁ ἁπλούστερος τῶν θνητῶν καὶ δεχόμενος ἐπισκέψεις μὲ ὅσην εὐκολίαν δέχεται Ἀμερικανὸς πολιτικὸς τοὺς ψηφοφόρους του.

Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος εἴτε ἐν Ἑλλάδι διαμένων εἴτε ταξειδεύων ἕνα πρᾶγμα δὲν λησμονεῖ νὰ κάμνῃ τακτικώτατα. Καὶ αὐτὸ εἶναι ἡ κράτησις τοῦ τακτικοῦ ἡμερολογίου του, εἰς τὸ ὁποῖον γράφει μόνος του λεπτομερέστατα ὅλα τὰ συμβάντα τῆς καθημερινῆς του ζωῆς πολιτικῆς καὶ ἰδιωτικῆς.

Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος κατὰ τοὺς Εὐρωπαίους οἵτινες τὸν ἐγνώριζον εἶναι ἀρκετὰ πτωχὸς ὥστε νὰ μὴν εἰμπορῇ νὰ ζῇ ἀναλόγως τῆς θέσεώς του. Καὶ εἶναι ἀξιοσημείωτος ἡ πενιχρότης τῆς βασιλικῆς τραπέζης, ὀφειλομένη τόσον εἰς οἰκονομικοὺς λόγους ὅσον καὶ εἰς τὴν ἐγκράτειαν τοῦ Γεωργίου. Ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ἀγαπᾷ ὑπερβολικὰ μερικὰ φαγητά, τῶν ὁποίων τὰς συνταγὰς κατέχει μόνη ἡ σύζυγός του Ὄλγα. Λέγεται ὅτι κάποτε ὁ Πρίγκηψ Γεώργιος τῆς Κρήτης, γνωστὸς φαγᾶς, παρεπονέθη εἰς τὸν πατέρα του διὰ τὴν γλισχρότητα τοῦ βραδυνοῦ δείπνου. Καὶ ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος τοῦ εἶπεν εἰς ἀπάντησιν. Δὲν εἰμπορῶ νὰ κάμω διαφορετικά. Δὲν μοιάζω μὲ σένα ὁ ὁποῖος ἐπῆρες πλουσίαν γυναῖκα.....

Ὅταν ἡ θυγάτηρ του Μαρία ἐπῆρε τὸν Μέγαν Δοῦκα Γεώργιον τῆς Ρωσσίας, ὁ Γεώργιος τῆς εἶπε μειδιῶν:

— Τώρα παιδί μου ποῦ ἐπῆρες πλούσιον ἄνδρα θὰ εἰμπορέσῃς νὰ κάμῃς μιὰ φορεσιὰ ροῦχα τοῦ μπαμπᾶ σου, ὁ ὁποῖος ἔχει τόσην ἀνάγκην.

Μίαν φορὰν ἠγόραζεν εἰς τὸ Παρίσι ἕνα ὡρολόγι τὸ ὁποῖον ἀκριβοπλήρωσεν. Ὅταν ἐβγῆκεν ἀπὸ τὸ κατάστημα εἶπεν εἰς τὸν συνοδόν του:

— Ἀπορῶ καὶ ἐγὼ ποῦ τὰ εὑρῆκα τόσα λεπτὰ δι' ἕνα ὡρολόγι. Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος μὲ τὴν συμπαθῆ μορφήν του, τὴν ἔμφυτόν του ἐξυπνάδα καὶ τὴν χαρακτηριστικήν του εὐγένειαν εἶναι χαριτωμένος γέρος, λέγει μία γαλλικὴ ἐφημερίς. Ὁ μακαρίτης Λεοπόλδος τοῦ Βελγίου ἐφ' ὅλης του τῆς ζωῆς ἕνα εἶχε φόβητρον. Τοὺς δημοσιογράφους. Ἀπ' ἐναντίας ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος εἶνε διαχυτικὸς καὶ ὁμιλητικώτατος, πολὺ δὲ εὐχαρίστως παρέχει συνεντεύξεις καὶ ἐκθέτει ἀπροκαλύπτως τὰς ἰδέας καὶ τὰς γνώμας του διὰ τὴν κατάστασιν τοῦ κράτους καὶ τὴν θέσιν τῆς Δυναστείας του. Εἰς ἕνα πρᾶγμα μόνον δὲν ἐσυμφώνησεν ὁ βασιλεὺς μὲ τὸν λαόν του. Τὸ ζήτημα τῆς θρησκείας. Διότι ἔμεινε Λουθηρανός, ἐνῷ ὅλοι οἱ ὑπήκοοί του ὅλη ἡ οἰκογένειά του, εἶναι Ὀρθόδοξοι.

Ἕνας λόγος τῆς ἐπιμονῆς τοῦ Βασιλέως πρὸς τὸ πάτριον δόγμα εἶναι ὅτι δὲν θέλει νὰ προσεύχηται δημοσίᾳ. Καὶ ναὶ μὲν ἡ εὐσεβὴς βασίλισσα Ὄλγα προσεπάθησε πολὺ νὰ τὸν φέρῃ εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν χωρὶς ὅμως νὰ τὸ κατορθώσῃ.

Πάμπολλα ἐπεισόδια ἀναφέρουν αἱ ἐφημερίδες ἐξ ἀφορμῆς τῶν τελευταίων ἐν Ἀθήναις ταραχῶν, καθ' ἃς διεκινδύνευσεν ὁ Γεώργιος τὸν θρόνον του. Ἀλλ' αἱ θύελλαι αὗται ἐπέρασαν χωρὶς νὰ θίξουν ἔστω καὶ κατ' ἐλάχιστον τὸν καλόκαρδον βασιλέα.

«Ἐὰν θέλετε τὴν παραίτησίν μου, λέγεται ὅτι εἶπε πέρυσι κατὰ τὴν στρατιωτικὴν ἐπανάστασιν, σᾶς τὴν δίδω εὐχαρίστως, τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον θὰ γίνω ἀμέσως ἀντιπρόσωπος Ἑλληνικῶν κρασιῶν εἰς τὴν Εὐρώπην. Ἐὰν θέλετε νὰ κάμετε δημοκρατίαν, εἶπεν εἰς τὸν Ράλλην, ἔχω νὰ σᾶς ζητήσω μίαν χάριν. Νὰ μὲ κάμετε πρεσβευτὴν εἰς τὸ Παρίσι, τὸ ὁποῖον μοῦ ἀρέσει ὑπερβολικά.

Αὐτὰ εἶναι τὰ κυριώτερα σημεῖα τοῦ ἄρθρου τὸ ὁποῖον τὸ «Current Literature» ἐσταχυολόγησεν ἀπὸ διάφορα φύλλα, ὅσα ἐσχάτως ἠσχολήθησαν μὲ τὸν Βασιλέα Γεώργιον. Ἔχει πολλὰς ἀνακριβείας ἡ μελέτη αὐτή, ἀλλὰ λέγει καὶ μερικὰ χαρακτηριστικώτατα πράγματα διὰ τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων.

Διότι προκαλεῖ βεβαίως μειδιάματα εἰς πάντα Ἕλληνα ἡ ἰδέα ὅτι εἰμπορεῖ νὰ ἴδῃ τὸν Βασιλέα Γεώργιον τρώγοντα ἔξαφνα εἰς τὸν «Ἀβέρωφ» ἢ τὸ «Στάδιον» ἐνῷ εἶναι γνωστὸν ὅτι κανὲν ἀθηναϊκὸν ξενοδοχεῖον δὲν ἔχει τὴν τιμὴν νὰ συγκαταλέγῃ τὸν ἄνακτα μεταξὺ τῶν πελατῶν του.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Γεωργίου, Εὐρωπαῖοι καὶ Ἕλληνες διαφωνοῦσιν καθὸ ἔχοντες ἀντιθέτους γνώμας τῶν μὲν φανταζομένων τὸν ἄνακτα πτωχότατον, τῶν δὲ ἐχόντων λόγους νὰ θεωροῦν τὸν βασιλέα των ὡς πλουσιώτατον. Ὅσον ἀφορᾷ ὅμως τὸν προσωπικὸν χαρακτῆρα τοῦ Γεωργίου τὸ ἄρθρον εἶναι πιστόν. Παρουσιάζει τὸν Γεώργιον ὡς τύπον δημοκράτου καὶ φιλολάου ἀνθρώπου, ὅστις φέρει τὸ Στέμμα του ἐκ συνηθείας σχεδὸν μὲ ἀδιαφορίαν.

Ἡ δημοσιευομένη εἰκών του εἶναι ἀνέκδοτος καὶ προέρχεται ἀπὸ μίαν ἐλαιογραφίαν τοῦ ζωγράφου Μαθιοπούλου.

Ἡ εἰκὼν εἶχεν ἐκτεθῇ εἰς τὴν πρώτην ἔκθεσιν τῆς Ἑλληνικῆς Καλλιτεχνικῆς Ἑταιρίας, δὲν κατώρθωσεν ὅμως νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν Βασιλέα, ὁ ὁποῖος στρεφόμενος πρὸς τὸν καλλιτέχνην τοῦ εἶπε:

— Μὲ εἴδατε ἔτσι ἄγριον καμμίαν φοράν; Ὁ καλλιτέχνης ἐμειδίασε καὶ ὁ βασιλεὺς τοῦ εἶπε:

— Κάμε με ἥμερο καὶ τὴν ἀγοράζω....

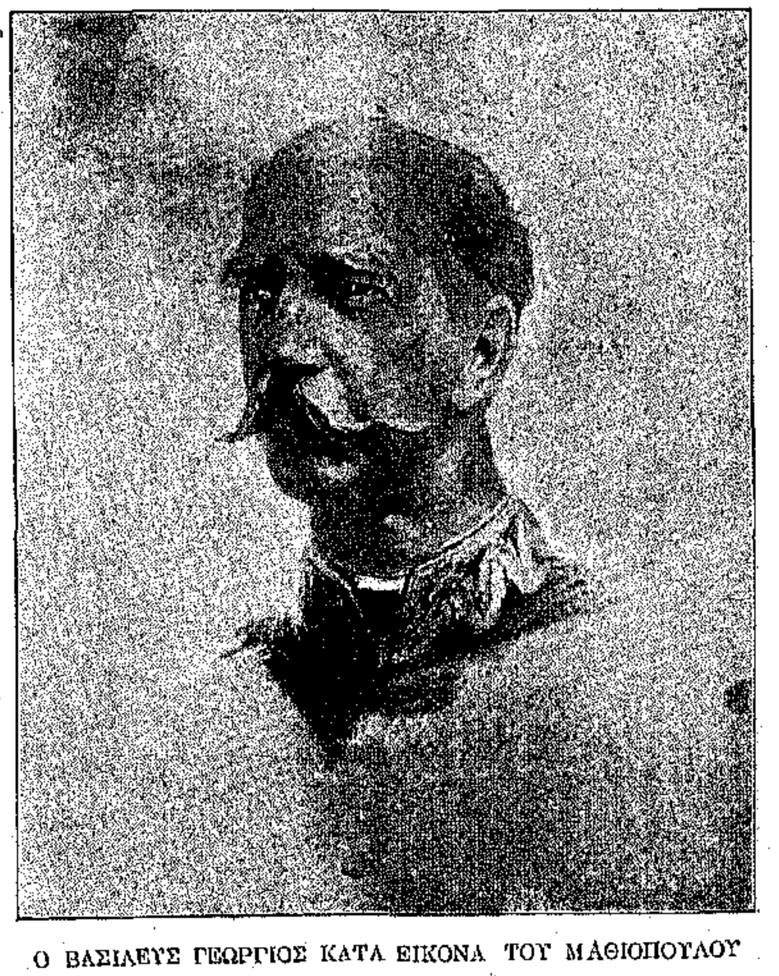

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΑ ΕΙΚΟΝΑ ΤΟΥ ΜΑΘΙΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΑΣΧΑΛΙΝΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΟΡΤΗ ΚΑΤ' ΕΞΟΧΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ τὸ Πάσχα ἐκδηλοῦται ζωηρότατα εἰς ὅλας τὰς κοινωνικὰς τάξεις τὰς ἀποτελούσας τὴν Ἑλληνικὴν φυλήν. Εἰς τὰ Ἀνάκτορα καὶ τὸν Στρατὸν εἰς τὴν πόλιν καὶ τὰς ἐξοχὰς παντοῦ ἡ μεγάλη ἑορτὴ πανηγυρίζεται ἴσως μὲ διαφορετικὸν τρόπον πάντοτε ὅμως μὲ τὴν ἰδίαν ζωηρότητα καὶ χαράν. Ἔπειτα ἀπὸ τὸν κατ' ἐξοχὴν Ἑλληνικὸν αὐτὸν χαρακτῆρα τοῦ Πάσχα εἶναι φυσικὸν ἡ Ἐλευθέρα Ἑλλὰς νὰ ὑπερέχῃ ὅλων τῶν ἄλλων Ἑλληνικῶν χωρῶν, ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐπίσημον πανηγυρισμὸν τῆς μεγάλης ἑορτῆς. Δὲν ὑπάρχει βέβαια ἀμφιβολία ὅτι τὴν μεγαλοπρέπειαν μιᾶς πρώτης καὶ μιᾶς δευτέρας ἀναστάσεως εἰς τὰ Πατριαρχεῖα δὲν εἰμπορεῖ νὰ ὑπερβῇ καμμία ἄλλη τελετή, ἀλλὰ τὴν ἐπισημότητα καὶ τὴν χάριν μαζὺ τοῦ ἀθηναϊκοῦ Πάσχα δὲν εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ διαμφισβητήσῃ.

Τὸ Πάσχα εἰς τὰς Ἀθήνας ἔχει κάτι τι ἰδιαίτερον, ὅλως διαφορετικὸν καὶ συναρπάζον.

— Πάσχα εἰς τὰς Ἀθήνας ! Εἶναι τὸ ὄνειρον ὅλου τοῦ Λεβάντε. Καὶ εἶναι ὄνειρον ἡ πραγματοποίησις τοῦ ὁποίου δὲν κοστίζει πολλά.

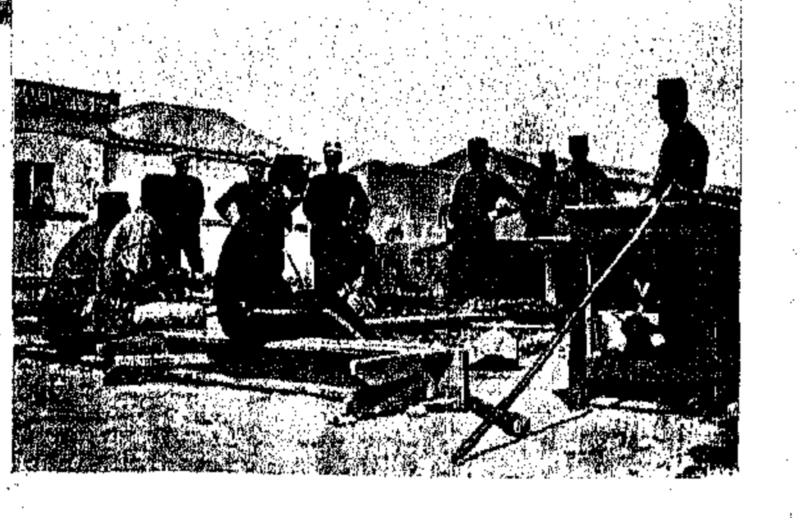

Δὲν θέλομεν νὰ ἐπιμείνωμεν εἰς τοὺς συγκινητικοὺς Νυμφίους καὶ τὴν ὡραίαν ἀκολουθίαν τῶν Δώδεκα Εὐαγγελίων. Εἶναι γνωστὸν πόσον φιλακόλουθος εἶναι ὁ λαὸς τῆς Ἑλληνικῆς πρωτευούσης. Αἱ ὡραῖαι καὶ τόσον πολλαὶ Ἀθηναϊκαὶ Ἐκκλησίαι καθ' ὅλην τὴν Ἁγίαν καὶ Μεγάλην Ἑβδομάδα γεμίζουν ἀσφυκτικῶς μὲ κόσμον. Καλοὶ ἱερεῖς, λαμπρὰ κατηρτισμένοι χοροί, βυζαντινοὶ ἢ τετράφωνοι, κήρυγμα πολὺ ἐπίκαιρον καὶ ἐν γένει τὸ φιλόθρησκον τοῦ ἐκκλησιάσματος, δίδουν εἰς τὴν Μεγάλην Ἑβδομάδα τὸ θέαμα μιᾶς πόλεως ἡ ὁποία διὰ ἓξ ἡμέρας ἀφῆκε κατὰ μέρος κάθε ἄλλην μέριμναν διὰ ν' ἀφοσιωθῇ εἰς τὰ θρησκευτικά της καθήκοντα.

Καὶ ἔπειτα ἡ Μεγάλη Παρασκευὴ !....... Πόσον μεγαλειτέρα φαίνεται μὲ τὸ πάνδημον πένθος ὁλοκλήρου μιᾶς πρωτευούσης... Τὸ ἀδιάκοπον πένθιμον κωδώνισμα τῶν ναῶν της, αἱ σημαῖαι αἱ κυματίζουσαι πενθίμως μεσίστιοι ἀπὸ τῶν Ἀνακτόρων μέχρι τῶν ἰδιωτικῶν καταστημάτων καὶ οἰκιῶν, ἡ διακοπὴ παντὸς δημοσίου θεάματος ἀναψυχῆς, τὸ κλείσιμον τῶν κρεοπωλείων, οἱ αὐστηρῶς νηστίσιμοι ὀψοκατάλογοι τῶν ξενοδοχείων, καὶ ἡ διηνεκὴς συρροὴ τοῦ κόσμου εἰς τοὺς στολισμένους μὲ δάφνας καὶ ἄνθη ναούς, παρουσιάζουν ἕνα τόσον ἐπιβλητικὸν θέαμα, ὁποῖον μόνον αἱ Ἀθῆναι εἰμποροῦν νὰ ἐπεδείξουν εἰς ὅλην τὴν Ἀνατολὴν κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην. Διότι αἱ Ἀθῆναι δὲν ἔγιναν ἀκόμη κοσμόπολις. Εἶναι ὁ καθαρώτερος καὶ ὁ ἁγνότερος τύπος Ἑλληνικῆς πόλεως μὲ τὰς ἀρετάς, τὰ θέλγητρα, τὴν καλλονὴν καὶ τὰ ἐλαττώματά της. Καὶ τί νὰ εἰπῇ κανεὶς διὰ τὴν ὑπέροχον ἐκείνην νυκτερινὴν μυσταγωγίαν τῆς περιφορᾶς τῶν ἐπιταφίων τὴν νύκτα τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς. Πῶς νὰ περιγράψῃ κανεὶς τὰς φωτεινὰς ἐκείνας λιτανείας, αἱ ὁποῖαι γεμίζουν τὴν πρωτεύουσαν μὲ φῶς καὶ ὕμνους, τὴν νύκτα ἐκείνην τοῦ μυστηριώδους πένθους !....

Ἀλλ' ἰδοὺ ἡ νὺξ τῆς Ἀναστάσεως. Τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη» ὑπὸ τὰς ὁμοβροντίας τῶν τηλεβόλων, μὲ γενικὴν φωταγώγησιν τῶν Ἀθηνῶν μὲ στρατιωτικὰς παρατάξεις μὲ φρενῆτιδα ἀληθινὴν !...

Καὶ ἔπειτα τὸ καθαρῶς πασχαλινὸν γλέντι. Τὰ κόκκινα αὐγὰ καὶ τὸ ἀρνὶ τῆς σούβλας καὶ ὁ χορὸς συναρπάζων, ὁ τρελλαίνων Ἑλληνικὸς χορός. Καὶ οἱ πυροβολισμοί, εἰμπορεῖ ἡ Ἑλλὰς νὰ κάμῃ Χριστὸς Ἀνέστη χωρὶς νὰ πυροβολήσῃ ; χωρὶς νὰ θυμηθῇ τὸ χάνι τῆς Γραβιᾶς ; Πολλοὶ κατηγοροῦν τὸ ἔθιμον ὡς βάρβαρον καὶ ἴσως νὰ ἔχουν δίκαιον... Ἀλλὰ πάλιν Πάσχα βουβό..... δὲν πάει !....

Τὸ Πάσχα εἰς τοὺς στρατῶνας ! Μία ποίησις καὶ μία ἀπόλαυσις διὰ τὴν ὁποίαν καὶ μόνην ἀξίζει κανεὶς νὰ ὑπηρετήσῃ ἕνα χρόνο εἰς τὸν στρατόν. Λησμονημένα γιὰ μιὰν ἡμέραν τὰ γαλόνια καὶ αἱ διακρίσεις. Οὐκ ἔστι φαντάρος καὶ ἐπιλοχίας, ἀλλὰ πάντες ἴσοι καὶ ἐν πᾶσι Χριστός. Εἰς τὰς Ἀθήνας μάλιστα οὐκ ἔστι οὐδὲ Βασιλεύς, διότι καὶ αὐτὸς καὶ ἡ Ἄνασσα καὶ οἱ Πρίγκηπες θὰ φάγουν κοκορέτσι καὶ θὰ πιοῦν ρετσίνα καὶ θὰ χορεύσουν τσάμικον καὶ καλαματιανόν.

Καὶ ἔξω ἀπὸ τοὺς στρατῶνας. Καὶ ἐκεῖ γλέντι καὶ φαγοπότι καὶ κυριολεκτικῶς Ἀνάστα ὁ Θεὸς !...

Αὐτὰ εἶναι τὰ εὔμορφα τῶν μερῶν μας αὐτὰ ποῦ μιλοῦν βαθειὰ στὴν καρδιά, γιατὶ ὁ καθεὶς τὰ νοιώθει !....

Τὰ νοιώθει διότι εἶναι Ἑλληνικὰ καὶ διότι εἶναι εὔμορφα. Τὸ Πασχαλινὸ ἀρνὶ καὶ τὸ αὐγὸ καὶ αὐτὸ τὸ κουμποῦρι ἀκόμη εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ γνωρίσματα τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς. Μάλιστα. Πάσχα δὲν θὰ εἰπῇ ἑορτὴ βουβὴ καὶ ἥσυχη. Θὰ εἰπῇ πανήγυρις Ἐθνική, μὲ ὅλα της τὰ παρεπόμενα. Γλέντι καὶ ξεφάντωμα καὶ ἀγάπη. Εἶναι κάτι τι ἀπὸ τὰ Ἀνθεστέρια καὶ Διονύσια καὶ τὰ Παναθήναια τοῦ παληοῦ καιροῦ ποῦ ζωντανεύει. τὴν Ἑλληνικὴ ψυχὴ σὲ κάθε μεγάλην Πανήγυριν. Καὶ τὸ Πάσχα Πανήγυρις ἐστὶ Πανηγύρεων........

Ὤλ ράϊτ νὰ εἶναι κανεὶς εἰς τὴν Ἀμερικὴ καὶ νὰ ἔχῃ τὴν δουλειά του χρόνο καιρό. Μὰ νὰ μὴν κάνῃ Πάσχα ἐκεῖ κάτω ; Καὶ δὲν μοῦ λέτε ποῦ ἀλλοῦ εἶναι ποιὸ εὔμορφο τὸ Πάσχα ;

ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

ΤΡΕΙΣ εἰκόνες τοῦ ἐμπνευσμένου ζωγράφου μας Ράλλη, ὁ ὁποῖος ἀπέθανε πρὸ ὀλίγων μηνῶν εἰς τὸ Παρίσι εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς ζωῆς καὶ τῆς τέχνης, μᾶς φέρουν φυσικὰ εἰς τὸν νοῦν ζήτημα ἀρκετὰ ἀξιοπαρατήρητον. Τὸν ρόλον τὸν ὁποῖον ἔπαιζε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ παίζῃ εἰς τὰ δυνατὰ ἔργα τῶν ζωγράφων ἡ θρησκεία.

Τὰς εἰκόνας αὐτὰς βλέπουν οἱ ἀναγνῶσται τῆς «Εἰκονογραφημένης Ἀτλαντίδος» εἰς αὐτὴν τὴν σελίδα.

Ἡ μία ἐπάνω παριστᾷ χωρικὴν προσευχομένην. Ἡ δευτέρα παρουσιάζει δύο χωρικάς, πιθανῶς μητέρα καὶ κόρην εἰς τὸ προσκυνητάρι τοῦ Ναοῦ, καὶ ἡ τρίτη παρουσιάζει παρομοίαν σκηνήν. Εἶναι ἀξιοπαρατήρητον ὅτι καὶ εἰς τὰς τρεῖς περιπτώσεις ὁ ζωγράφος ἐνεπνεύσθη ἀπὸ καθαρῶς Ἑλληνικὰ θέματα.

Καὶ εἶναι τόσον πλουσία εἰς παροχὴν τοιούτου εἴδους θεμάτων ἡ εὐσέβεια τοῦ λαοῦ μας, καὶ ἡ ποίησις τῆς θρησκείας μας !....

Καὶ τί ἄλλο εἶναι οἱ μεγάλοι πίνακες τῶν κλασσικῶν ἔργων ἑνὸς Ραφαὴλ, ἑνὸς Πισιανοῦ ἢ ἑνὸς Θεοτοκοπούλου, παρὰ θέματα παρμένα ἀπὸ τὰς μεγάλας φυσιογνωμίας καὶ τὰ μεγάλα γεγονότα, τὰ συνδεόμενα μὲ τὸν Χριστιανισμόν ; Ἡ ἀναγέννησις τῆς ζωγραφικῆς τέχνης ἤρχισε μὲ θρησκευτικὰς ἐμπνεύσεις καὶ ἔφερεν αὐτὴν εἰς τὸ ζενὶθ τῆς τελειότητος. Ἀλλὰ μήπως καὶ ἡ εὐσέβεια τῶν ἀθανάτων προγόνων μας δὲν ἐξεδηλώθη εἰς τὰ θαυμάσια ἐκεῖνα ἔργα τῆς ἀρχιτεκτονικῆς καὶ τῆς γλυπτικῆς πρὸ τῶν ὁποίων ἐξίσταται ὁ κόσμος ; Αὐτὸ τὸ ζήτημα τῆς θρησκευτικῆς ἐμπνεύσεως ὑπῆρξε τὸ μεγαλείτερον φαινόμενον τὸ ὁποῖον παρουσιάζει εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου ἡ ἀνθρωπότης. Παντοῦ ὅπου ἄνθρωπος διὰ πρώτην φορὰν ἠθέλησε νὰ ἐξωτερικεύσῃ διὰ τῆς γραφῆς τὸ πρῶτον του αἴσθημα, ἐζωγράφησεν ὅτι ἐφαντάσθη ὡς θεότητα εἰς τοὺς διαφόρους λαοὺς ἀποδεικνύει πῶς ὁ καθεὶς ἀντελήφθη τὴν ὑπερτάτην δύναμιν, ἥτις κυβερνᾷ τὸν κόσμον. Ἀλλ' αὐτὸ τὸ ζήτημα ἀποτελεῖ ὅλως διόλου ἰδιαίτερον κλάδον μελέτης, εἰς τὸν ὁποῖον δὲν θὰ εἰσέλθωμεν τώρα. Ἂς γυρίσωμεν εἰς τὴν σύγχρονον Ἑλληνικὴν τέχνην, τὴν βαπτισθεῖσαν πρωτίστως εἰς θρησκευτικὰς ἐμπνεύσεις. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ τέχνη αὐτὴ παρουσιάζει ὡραιότατα ἔργα. Διότι ὁμιλοῦν πολὺ βαθειὰ εἰς τὴν ψυχὴν αἱ εἰκόνες αὗται τῶν μεγάλων μας καλλιτεχνῶν τῆς νεωτέρας σχολῆς, ὅπως τοῦ Γκύζη, τοῦ Λύτρα, τοῦ Ράλλη, τοῦ Ἰακωβίδου καὶ ἄλλων κατωτέρων των, μεταξὺ τῶν ὁποίων μὲ συγκίνησιν ἐνθυμοῦνται οἱ παρακολουθοῦντες τὴν καλλιτεχνικὴν κίνησιν τὸν συμπαθέστατον Ἀλεκτορίδην, ὁ ὁποῖος τόσον νέος ἐπνίγη πέρυσιν εἰς τὰ νερὰ τῆς Βουλιαγμένης.

Εἴπομεν εἰκόνες αἱ ὁποῖαι ὁμιλοῦν εἰς τὴν ψυχήν. Λοιπὸν ὅταν μία εἰκὼν κατορθώσῃ νὰ ὁ μ ι λ ή σ ῃ σημεῖον ὅτι ἐξεπλήρωσε τὸν προορισμόν της.

Ρίψατε τὸ βλέμμα εἰς τὰς τρεῖς αὐτὰς εἰκόνας, αἱ ὁποῖαι στολίζουν τὴν σελίδα αὐτήν ; Δὲν σᾶς φέρουν εἰς τὸν νοῦν τὴν ἀνάμνησιν τῶν ἐκκλησιῶν τῶν μερῶν μας, μὲ τὰ μικρὰ παράθυρα ποῦ τὰς δίδουν ἕνα μισόθαμπο φῶς ; μὲ τὰς περιέργου ἐκφραστικότητος ἁγιογραφίας, μὲ τὸ τόσον κτυπητὸν ἄρωμα τοῦ θυμιάματος καὶ τοῦ νωποῦ κηροῦ, καὶ μὲ τὸ ἐπιβάλλον ἐκεῖνο σύνολον, τὸ ὁποῖον, χωρὶς νὰ ξεύρετε γιατί σᾶς κάμνη ν' ἀποκαλυφθῆτε καὶ νὰ κάμετε τὸν σταυρόν σας ;

Τί ἁπλῆ ποῦ εἶναι ἡ ἔμπνευσις τοῦ ζωγράφου καὶ πόσο τελεία ἡ ἐκτέλεσις ! Μία χωρικὴ μὲ κατατομὴν Ἑλληνικωτάτην γονατιστὴ ἐμπρὸς εἰς ἕνα εἰκόνισμα προσέφερε τὸ τάξιμόν της, τὸ ὁποῖον συνωδεύει μὲ τὸν εὐώδη καπνὸν μοσχολιβάνου σπιτικοῦ καὶ μὲ τὴν διάπυρον προσευχήν της, ἡ ὁποία βγαίνει ἀβίαστος ἀπὸ τὴν καρδίαν της μέσα εἰς τὴν ἐπικρατοῦσαν μοναξίαν τῆς ἐρημικῆς τὴν ὥραν ἐκείνην ἐκκλησίας.

Ἡ ἰδία ἔμπνευσις ἐπικρατεῖ καὶ εἰς τὰς δύο ἄλλας εἰκόνας. Καὶ ἡ ὅλη ἐντύπωσις γεμίζει τὴν καρδίαν μὲ κάποιαν μελαγχολικὴν κατάνυξιν καὶ μὲ κάποιο ἀόριστο παράπονο.... Εἶναι ἄραγε τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ εἰκὼν αὐτὴ μᾶς ἐνθυμίζει κάποια παληὰ περασμένα ἀθῶα χρόνια ποῦ ποτὲ ξανὰ δὲν θὰ γυρίσουν ; Ἢ εἶναι τὸ μεγάλο θρησκευτικὸν αἴσθημα τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς τὸ ὁποῖον περιμένει μίαν παραμικρὰν ἀφορμὴν διὰ νὰ ἐκδηλωθῇ πανίσχυρον ; Μὲ τὰς παραδόσεις αὐτὰς ἐγαλουχήθημεν, μὲ αὐτὰς συνεδέσαμεν τὰ ὡραιότερα παιδικὰ χρόνια.

Ἂν δι' ὅλα τὰ ἔθνη ἡ θρησκεία εἶναι ἕνα ἀπαραίτητον συμπλήρωμα τῆς ὑποστάσεώς των, διὰ τὸ Ἑλληνικὸν ἡ θρησκεία εἶναι αὐτὴ ἡ καρδιά του. Δὲν εἶναι μόνον ἡ ὑπέροχος διδασκαλία τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐκείνη ἡ ὁποία εὗρεν εὔφορον ἔδαφος εἰς τὴν ἑλληνικὴν ποιητικὴν φύσιν καὶ ἐρριζοβόλησε διὰ νὰ ἀναδώσῃ τοὺς ὑπερόχους ἐκείνους τῆς ὀρθοδοξίας καρπούς. Δὲν εἶναι ἡ ἰδέα, ὅτι μὲ τὴν ἐκκλησίαν ἀναποσπάστως συνεδέσαμεν τὰ ὡραιότερα χρόνια τῆς βυζαντινῆς εὐκλείας. Δὲν εἶναι ἀκόμη τὸ γεγονός, ὅτι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μας αὐτὴν χρεωστοῦμεν ἕνα Γρηγόριον Ε'., καὶ ἕνα Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανόν.

Ὄχι. Εἶναι ἡ συναίσθησις, ὅτι ὁ χριστιανισμός, μεθ' ὅσα καὶ ἂν λέγουν οἱ σοφοὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν, εἶναι πρὸ παντὸς ἑλληνικὴ θρησκεία καὶ ἑλληνικὴ πεποίθησις. Εἶναι ἡ θρησκεία τὴν ὁποίαν τὸ πνεῦμα τῶν προγόνων μας ἐζήτει εἰς τὰ ἀποφθέγματα τῶν σοφῶν, εἰς τὴν ὑπέροχον διδασκαλίαν τοῦ Σωκράτους καὶ τοῦ Πλάτωνος καὶ εἰς τὸ ὑπερτέλειον ἐκεῖνο φιλοσοφικὸν σύστημα τοῦ Ἀριστοτέλους.

Διὰ τοῦτο ἀγαπῶμεν τὴν Ἐκκλησίαν μας. Εἶναι ἰδική μας, εἶναι ἐθνικὸν κτῆμα ἀναφαίρετον, τὸ ὁποῖον αἰσθανόμεθα ὑφ' ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις. Καὶ αἱ ἐκδηλώσεις αὗται, εἴτε ὑπὸ τὴν μορφὴν ἐξωτερικῆς λατρείας, εἴτε ὑπὸ τύπον ποιήσεως, μουσικῆς καὶ καλλιτεχνίας παρουσιαζόμεναι μᾶς τέρπουν, μᾶς συγκινοῦν μᾶς φανατίζουν. Εἶναι μᾶλλον αὐτὸ τὸ τελευταῖον. Διότι ἔχουν αὐτὴν τὴν γοητείαν αἱ θρησκευτικαί μας συνήθειαι καὶ παραδόσεις. Καὶ αὗται μαζὺ μὲ τὴν γλῶσσαν ἀποτελοῦν τὰ δύο κυριώτερα χαρακτηριστικὰ τοῦ ἔθνους. Καὶ αὐτὰ εἶναι Ἑλλὰς καὶ Χριστιανισμός.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ο ΝΙΚΗΤΗΣ ΤΟΥ ΤΡΙΠΛΟΥ ΑΛΜΑΤΟΣ

ΕΣΠΕΡΑΝ ΤΙΝΑ μετά τό πέρας τών άθλητικών άσκήσεων είς ἓν γυμναστήριον τῆς Βοστώνης, είς Ἀμερικανὸς Ὀλυμπιονίκης εἶπε πρὸς τὸν νεαρὸν ἀθλητὴν Κρόναν:

— Εἶσθε ὁ καλλίτερος ἀθλητὴς τοῦ τριπλοῦ ἅλματος. Διατί δὲν προσπαθεῖτε νὰ λάβετε μέρος εἰς τὴν ὁμάδα ἥτις κατὰ τὸ προσεχὲς ἔαρ θὰ μεταβῇ εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας τῶν Ἀθηνῶν;

— Πῶς; Ἐγώ; ὄχι, ὄχι.

— Διατί ὄχι;

— Καὶ ὁ δεῖνα; καὶ ἀνέφερε τὸ ὄνομα γνωστοῦ ἀθλητοῦ τοῦ τριπλοῦ ἅλματος.

— Θὰ τὸν ὑπερνικήσητε. Εἶναι καλὸς ἀθλητής, ὁ καλλίτερος ἴσως εἰς τὴν Ἀμερικήν, ἀλλὰ δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ σᾶς ὑπερτερήσῃ εἰς τὸ τριπλοῦν ἅλμα. Θὰ τελέσουν προκαταρκτικοὺς ἀγῶνας πρὸς ἐκλογὴν τῶν καλλιτέρων ἀθλητῶν διὰ τοὺς ἀγῶνας τῶν Ἀθηνῶν καὶ δύνασθε νὰ ἐπιτύχητε. Διατί δὲν δοκιμάζετε;

Ὁ Κρόναν ἐσκέφθη. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὑπηρέτει ὡς ἡνίοχος εἰς τὰς ἁμάξας μιᾶς μεγάλης φαρμακευτικῆς ἑταιρίας. Μέρος τῆς ἐργασίας του ἦτο νὰ μεταφέρῃ κιβώτια περιέχοντα εἰκοσιτέσσαρας φιάλας μιᾶς λίτρας ἑκάστης καὶ μικρὰ δέματα, ζυγίζοντα ἑξήκοντα τοὐλάχιστον λίτρας ἐπάνω εἰς τὸν τρίτον καὶ τέταρτον ὄροφον! Ἡμισεία δωδεκὰς ἀνθρώπων πρὸ τοῦ Κρόναν εἶχον διέλθει καὶ ἀπέλθῃ ἐκ τῆς θέσεως ἐκείνης, ἀλλ' ὁ Κρόναν τοὐναντίον καθημερινῶς ἐγίνετο ἰσχυρότερος καὶ καλλίτερος. Ἦτο μέλος ἀθλητικῆς τινος Λέσχης, τὰ γραφεῖα τῆς ὁποίας εὑρίσκοντο ἐντὸς οἰκίσκου τὸ μέγεθος τεσσάρων κιβωτίων πούρων πλησίον τῆς ἀποβάθρας καὶ ὑπὸ τὴν σκιὰν τοῦ σταθμοῦ τοῦ ἐναερίου σιδηροδρόμου.

Τὰς ἑσπέρας τοῦ μὲν θέρους τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου συνηθίζουν νὰ κολυμβῶσιν εἰς τὴν ἀποβάθραν, τοῦ δὲ χειμῶνος νὰ ἐπιδίδωνται εἰς διαφόρους γυμναστικὰς ἀσκήσεις.

Ὁ Κρόναν ἤρχισε νὰ προπονῆται διὰ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνας ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Συλλόγου του. Βαθμηδὸν αἱ ἐφημερίδες ἤρχισαν νὰ πλημμυροῦν μὲ εἰδήσεις περὶ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων. Ἡ κεντρικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Νέας Ὑόρκης οὐδεμίαν μνείαν ἐποίησε τοῦ ὀνόματος τοῦ Κρόναν. Μόνον εἰς μίαν ἐφημερίδα τῆς Βοστώνης ἐδημοσιεύθη ἡ εἰκὼν τοῦ Κρόναν μὲ τὴν πρόρρησιν ὅτι κατὰ τοὺς δοκιμαστικοὺς ἀγῶνας θὰ ἐπετύγχανεν ὅπως συμμετάσχῃ τῆς Ἀμερικανικῆς ὁμάδος, ἥτις θὰ ἀπεστέλλετο εἰς τὰς Ἀθήνας. Οἱ δοκιμαστικοὶ ἀγῶνες θὰ διεξήγοντο ὑπὸ τοῦ Ἀθλητικοῦ Συνδέσμου τῶν Ἐρασιτεχνῶν. Οἱ δοκιμαστικοὶ ἐν τούτοις ἀγῶνες δὲν διεξήχθησαν, ἡ δὲ κεντρικὴ ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων προέβη εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀθλητῶν, οἵτινες θὰ ἀπεστέλλοντο εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ μεταξὺ τῶν ὁποίων δὲν ἦτο ὁ Κρόναν.

Διὰ τὸ τριπλοῦν ἅλμα εἶχον ἐκλεχθῆ ἄλλοι. Εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἐγκριθέντων ἀθλητῶν ἐφαίνοντο τὰ ὀνόματα ἀθλητῶν τῶν Πανεπιστημίων καὶ ἰσχυρῶν ἀθλητικῶν ὀργανισμῶν. Αἱ ἀθλητικαὶ λέσχαι τῶν ἐργατῶν, αἱ στεγαζόμεναι εἰς ἀφανεῖς οἰκίσκους κάτωθεν τῶν σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν.

— Ἐὰν εἶχον χρήματα θὰ μετέβαινον εἶπεν ὁ Κρόναν καὶ πράγματι μετέβη. Ἦτο τὸ κύριον στήριγμα πενταμελοῦς οἰκογενείας, ἀλλὰ κατώρθωσε νὰ μεταβῇ εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας. Τὴν προηγουμένην τῆς ἀναχωρήσεώς του νύκτα ἡ λέσχη τῆς ὁποίας ἦτο μέλος ἦγεν ἑορτήν. Ὁ Κρόναν ἦτο ἐπιβάτης τρίτης θέσεως μετὰ ἑκατοντάδων ἄλλων Ἰταλῶν, Ἀρμενίων Ἑλλήνων. Τὰ πάντα εἶχον καλῶς πλὴν δύο μόνον πραγμάτων. Ὡς ἐπιβάτης τρίτης θέσεως δὲν εἶχε μέρος νὰ γυμνάζεται, ἡ δὲ τροφή του διὰ πᾶν ἄλλο ἦτο κατάλληλος ἢ διὰ τὴν αὔξησιν ἀθλητοῦ μέλλοντος νὰ ἀγωνισθῇ. Ἠναγκάσθη ἐπομένως νὰ διαθέσῃ μέρος τῶν ὀλίγων χρημάτων του πρὸς δωροδοκίαν τοῦ τροφοδότου τοῦ πλοίου. Ὁ τροφοδότης τοῦ ἐκόμιζε τὰ φαγητὰ εἰς τὸν θάλαμον ἑνὸς ἐπιβάτου τῆς δευτέρας θέσεως, ὅστις εἶχε συμπαθήσει τὸν ἀθλητήν.

Εἰς τὴν Νεάπολιν τῆς Ἰταλίας ὅπου ἀπεβιβάσθησαν ὅλοι οἱ ἐπιβάται, ὁ Κρόναν συνήντησεν ἕνα περιπλανώμενον συμπατριώτην του ὡς ἐπίσης καὶ τὰ μέλη τῆς ὁμάδος τοῦ Ἀθλητικοῦ Συνδέσμου τῶν Ἐρασιτεχνῶν, τὰ μεταβαίνοντα εἰς τὴν Ἑλλάδα. Οἱ ἀθληταὶ τῆς ὁμάδος διέμειναν τὴν νύκτα ἐκείνην εἰς μεγαλοπρεπὲς ξενοδοχεῖον, ἀλλ' ὁ Κρόναν καὶ ὁ σύντροφός του ἐκοιμήθησαν εἰς ἓν ἀπόκεντρον πανδοχεῖον, ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ὁποίου διὰ μυριοστὴν φορὰν ἐπανελάμβανε «ντὲν μιλοῦνται ἀγγλικά», ὁ δὲ ἀθλητὴς ἠναγκάσθη δι' εἰκόνων νὰ τοῦ δώσῃ νὰ ἐννοήσῃ τί ἤθελε διὰ πρόγευμα. Τὰ προσφερθέντα αὐτὰ ἦσαν τόσον βρασμένα, ὥστε βεβαίως νὰ μὴ εἶναι ἡ καταλληλοτέρα τροφὴ δι' ἀθλητὴν μέλλοντα νὰ ἀγωνισθῇ. Ἐν τούτοις ἠναγκάσθη νὰ τὰ φάγῃ ἐλλείψει καταλληλοτέρας τροφῆς. Ἐκ Νεαπόλεως οἱ ἀθληταὶ ἐπεβιβάσθησαν ἀτμοπλοίου διὰ τὴν Ἑλλάδα. Οἱ τῆς Ὀλυμπιακῆς ὁμάδος ἐτοποθετήθησαν εἰς θαλάμους πρώτης θέσεως, ἐνῷ ὁ Κρόναν καὶ ὁ σύντροφός του ἐκοιμήθησαν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος καὶ κάτωθεν τῆς ἐκ κηροπάνου σκιάδος. Τὴν πρώτην νύκτα ὁ παγερὸς ἄνεμος τοὺς ἀθέρισε καὶ ἐδέησε νὰ ἐγερθῶσι νὰ φορέσωσι τὰ ὑποδήματά των καὶ νὰ περιπλανηθῶσιν εἰς τὸ κατάστρωμα πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ σκούφου των, διὰ νὰ τοὺς φορέσωσιν εἰς τὴν παγωμένην κεφαλήν των. Τὴν ἡμέραν, ὁσάκις δὲν ἐκυνήγουν τοὺς Ἰταλοὺς τροφοδότας διὰ τροφήν, ἠκροῶντο τοῦ ἐπισήμως ἐκλεχθέντος Ἀμερικανοῦ ἀθλητοῦ διὰ τὸ τριπλοῦν ἅλμα, λέγοντες τί θὰ ἔκαμνεν ὅταν μετέβαινεν εἰς τὰς Ἀθήνας.

Εἰς τὰς Πάτρας ὅπου ἀπεβιβάσθησαν διὰ νὰ μεταβῶσιν σιδηροδρομικῶς εἰς τὰς Ἀθήνας ὁ Κρόναν δὲν ἔβλεπε τὸν λόγον διατὶ νὰ περιμένῃ τὰ μέλη τῆς Ἀμερικανικῆς ὁμάδος, τὰ ὁποῖα φαίνεται δὲν ἤξευρον πῶς νὰ ἀποβιβάσωσι τὰς ἀποσκευάς των ἐκ τοῦ ἀτμοπλοίου. Ὁ διευθύνων τὴν ὁμάδα, μέλος τοῦ Ἀθλητικοῦ Συνδέσμου τῶν Ἐρασιτεχνῶν τῆς Νέας

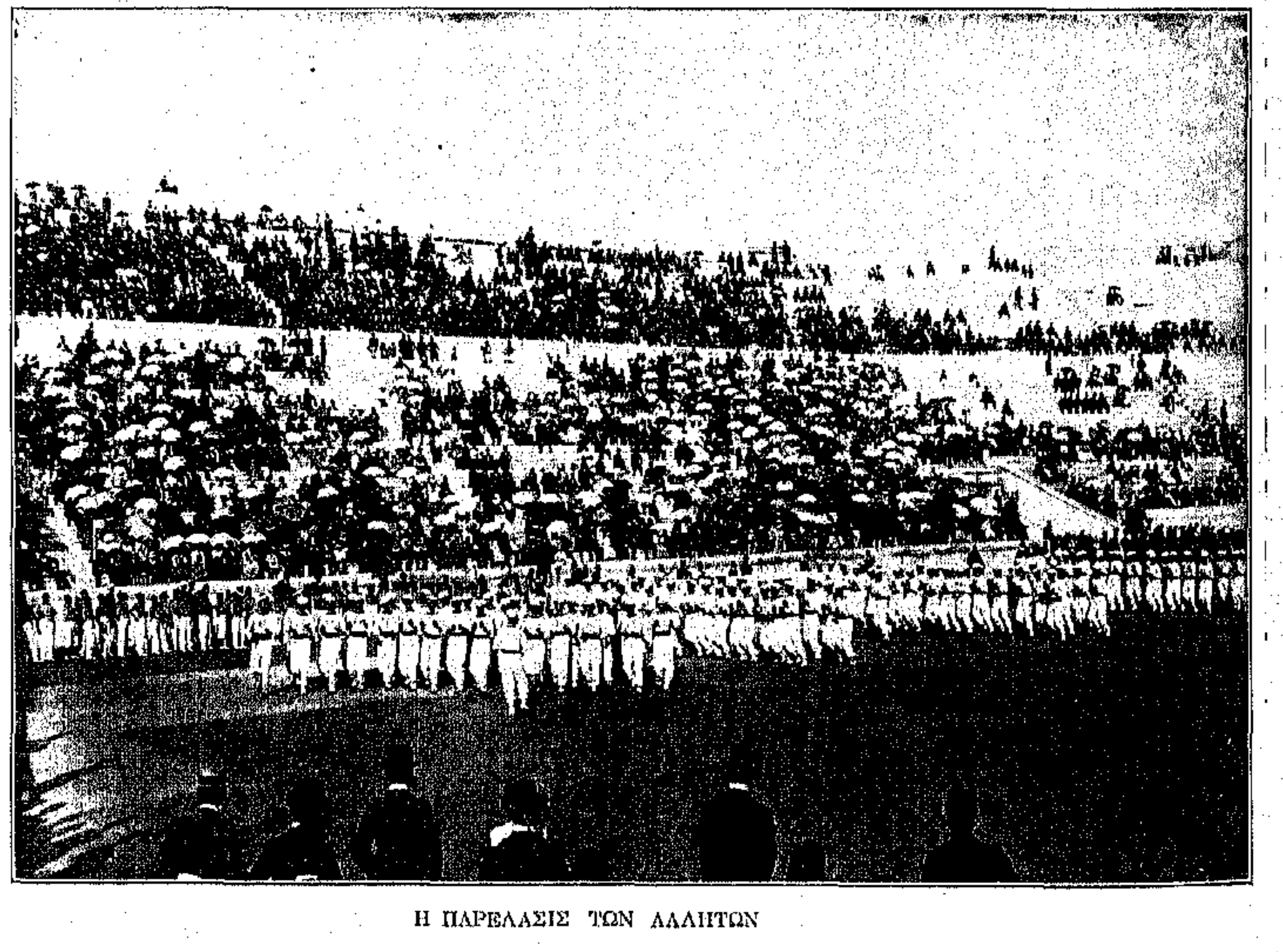

Η ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΘΛΗΤΩΝ

Ὑόρκης, τοῦ ὁποίου ὁ μὲν ἄλλος ἔκλινεν ὑπερβολικὰ πρὸς τὸ ἓν μέρος καὶ τοῦ ὁποίου τὸ ποῦρον ἠγείρετο μέχρι τῶν βλεφάρων του συνήθιζε νὰ καλύπτῃ τὸ στόμα διὰ τῶν δακτύλων του καὶ νὰ ἀτενίζῃ εἰς τὸ κενόν. Χάνω τὸν καιρόν μου νὰ παρακολουθῶ τὰ κινήματά του, εἶπεν, καὶ ἔσπευσε νὰ εἰσέλθῃ ἐντὸς τοῦ σιδηροδρομικοῦ βαγονίου διαγκωνισθεὶς μετ' ἄλλου τινὸς ἐπιβάτου περιβεβλημένου ἀκαλαίσθητον ἐνδυμασίαν καὶ πατήσαντος ἀπροσέκτως ἐπὶ τῆς βαλίτσας του.

— Διάβολε, εἶπεν ὁ Κρόναν, ἐπήδησα τεσσαράκοντα ἓξ πόδας καὶ ἑπτάμισυ δακτύλους διὰ νὰ ἀγοράσω τὴν βαλίτσαν μὲ τὸ νέον ζεῦγος τῶν ὑποδημάτων μου.

Ὅταν τὸ τραῖνον ἐξεκίνησεν, ὁ Κρόναν ἐμέτρησε τὸ ὑπόλοιπον τὸ ὁποῖον τοῦ εἶχε δώσῃ ὁ ὑπάλληλος τοῦ ἑστιατορίου.

— Διάβολε, εἶπε, στοιχίζει πολὺ τὸ ταξεῖδι εἰς τὰς Ἀθήνας.

Ὁ Κρόναν εἶχε μεθ' ἑαυτοῦ μικρὰν Ἀμερικανικὴν σημαίαν, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀγοράσει τὴν τελευταίαν στιγμήν, ὅταν ἀνεχώρει ἐξ Ἀμερικῆς, καθὼς δὲ ἡ ἁμαξοστοιχία ἔβαινε ταχέως ἐκρέμασεν αὐτὴν ἔξωθεν τοῦ παραθύρου τοῦ διαμερίσματός του. Ὁ κόσμος ἐζητοκραύγαζε κατὰ τὴν διέλευσιν τῆς ἁμαξοστοιχίας. Ὁ Κρόναν ἐμειδία εὐτυχής.

«Καὶ λέγουσιν ἐψιθύριζε πρὸς τὸν σύντροφόν του, ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶνε μέγα μέρος.»

Ὅταν ἐπλησίαζον εἰς τὰς Ἀθήνας ὁ Κρόναν, ὅστις διαρκῶς ἔκυπτε τὴν κεφαλὴν ἔξω τοῦ παραθύρου τοῦ βαγονίου διέκρινε μίαν μεγάλην Ἀμερικανικὴν σημαίαν εἰς τὸν σταθμόν. Ἐπίσης ἐκεῖ εὑρίσκετο καὶ ἡ μουσική. Ὁ Κρόναν ἤρχισε νὰ κινῇ τὴν σημαίαν του ζωηρῶς μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι οἱ ἐν τῷ σταθμῷ ὁποιοιδήποτε καὶ ἂν ἦσαν θὰ τὸν ἔβλεπον καὶ θὰ τὸν διέκρινον. Ὅταν ἡ ἁμαξοστοιχία ἐσταμάτησε ἡ μουσικὴ ἤρχισε νὰ παιανίζῃ τὸν Ἀμερικανικὸν ὕμνον. Ὁ Κρόναν καὶ ὁ σύντροφός του ἐξῆλθον τοῦ βαγονίου των ἀποκαλυπτόμενοι. Εἷς ἄνθρωπος μὲ ρεπούμπλικαν, ὅστις ἵστατο ἔμπροσθεν τῆς μουσικῆς, ἠρώτησε τὸν Κρόναν.

— Ποῦ εἶναι ἡ Ἀμερικανικὴ ὁμάς;

— Ὑποθέτω ἔρχεται. Ἀλλὰ ποῖος εἶσθε σεῖς;

Ἐκεῖνος παρετήρησε τὸν Κρόναν καὶ εἶπεν:

— Εἶμαι ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἀμερικῆς εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας. Διατί ἡ ὁμὰς δὲν ἦλθε μὲ αὐτὴν τὴν ἁμαξοστοιχίαν;

— Δὲν ἠξεύρω, ἀλλὰ ὑποθέτω ὅτι ὁ ὁδηγός των ἀπώλεσε τὸν δρόμον. Ὁ ἄνθρωπος μὲ τὴν ρεπούμπλικαν ἐστράφη αὐστηρῶς πρὸς τοὺς μουσικοὺς καὶ ἐψιθύρισε:

— Σσσσ... σσσσ... καὶ ἀμέσως κατέπαυσαν καὶ τελευταῖοι ἦχοι τοῦ Ἀμερικανικοῦ ὕμνου.

— Διάβολε, εἶπεν ὁ Κρόναν, ἀλλ' αὐτὸ δὲν εἶναι ἔγκλημα διαπραττόμενον ὑπὸ Ἀμερικανῶν;

Ὁ ἐν Ἀθήναις Ἀμερικανὸς Πρόξενος συνέστησε τὸν Κρόναν ὡς οἰκότροφον εἰς τὴν οἰκίαν μιᾶς Ἀγγλίδος ἑλληνοπρεποῦς ἀνατροφῆς. Ἀλλ' ὁ Κρόναν ἐσκέφθη ὅτι αὕτη δὲν εἶχεν ἰδέαν περὶ τῶν ἀναγκῶν ἑνὸς ἀθλητοῦ. Εἰς τὴν οἰκίαν του ὁ Κρόναν συνήθιζε νὰ τρώγῃ ὁσάκις ἤθελε καὶ ὅπως ἤθελεν. Εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις οἰκοτροφεῖον τοῦ ἐσερβίριζον δύο μόνον κουταλιὲς ἀπὸ ἕκαστον φαγητόν, καὶ ἐνῷ ἡ οἰκοδέσποινα διέτασσε μεγαλοφώνως νὰ τοῦ δίδωσι ὅσα ἤθελε πορτοκάλια ἔνευε κρυφίως εἰς τὴν ὑπηρέτριαν νὰ τοῦ δίδῃ μόνον ἓν καὶ πολλάκις ἥμισυ. Εἰς τὴν ἰδίαν οἰκίαν εὑρίσκετο καὶ ὁ Σέρριγκ, ὁ βραδύτερον νικητὴς τοῦ Μαραθωνείου δρόμου. Ἀλλ' ὁ Σέρριγκ ἦτο σοφὸς καὶ συνήθιζε νὰ μεταβαίνῃ ἑκάστην πρωΐαν εἰς τὴν ἀγοράν, νὰ προμηθεύεται θρεπτικὰ μπιφτέκια καὶ νὰ ἐπιστατῇ εἰς τὸ μαγείρευμά των.

Ὁ Κρόναν ἐπλήρωνεν ἑξήκοντα πέντε φράγκα ἑβδομαδιαίως εἰς τὸ οἰκοτροφεῖον, πλὴν ἐννοεῖται τοῦ φωτισμοῦ καὶ τοῦ τεΐου.

Μετὰ τὴν πρώτην ἑβδομάδα κατήργησε τὸ τεΐον καὶ ἐκοιμᾶτο εἰς τὸ σκότος. Τὰ ἔξοδα ἦσαν τόσον μεγάλα ὥστε ὁ Κρόναν ὑπελόγισεν ὅτι μετὰ τὸ πέρας τῶν ἀγώνων δὲν θὰ τοῦ ἀπέμενεν οὔτε σέντ. Ὁ Κρόναν ἕνεκα τούτου μετέβη εἰς τὸν Ἀμερικανὸν ἀντιπρόσωπον καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ τὸν τοποθετήσουν μετὰ τῶν ἄλλων ἀθλητῶν. Ἐκεῖνος ἀπέρριψε τὴν αἴτησιν. Μετέβη κατόπιν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων καὶ διετύπωσε τὴν ἰδίαν παράκλησιν. Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἀπήντησαν ὅτι εὐχαρίστως θὰ τὸν ἀνελάμβανον ὑπὸ τὴν προστασίαν των, ἐὰν εἶχεν σύστασιν παρ' αὐτοῦ τοῦ Ἀμερικανοῦ ἀντιπροσώπου.

Ὁ Κρόναν ἔφυγεν ἀπογοητευμένος ἐκ τοῦ γραφείου τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων καὶ ἤρχισε νὰ περιπλανᾶται εἰς τὰς ὁδούς.

Ἡ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἐξετελεῖτο τὸ ἀγώνισμα τοῦ τριπλοῦ ἅλματος εἶχε φθάσει. Ἑξήκοντα ἀθληταὶ θὰ ἐλάμβανον μέρος εἰς αὐτό. Γάλλοι, Γερμανοί, Δανοί, Σουηδοὶ Νορβηγοί, Ἄγγλοι, Ἕλληνες, Πολωνοὶ καὶ εἷς ἢ δύο Τοῦρκοι, ἀλλὰ δὲν προσῆλθον ὅλοι. Τινὲς ἐπτοήθησαν ἐκ τῆς ἐμφανίσεως δύο γιγάντων Ἰρλανδῶν τοῦ O'Connor καὶ τοῦ Leahy, τὸ ρεκὸρ τῶν ὁποίων εἰς τὸ τριπλοῦν ἅλμα ἦτο τεσσαράκοντα ἐννέα ποδῶν.

Τὸ ζήτημα ἦτο ποῖος ἐκ τῶν δύο θὰ ἐκέρδιζε τὸ ἀγώνισμα. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἀμερικανικῆς ὁμάδος καὶ φίλος τοῦ Ἀμερικανοῦ ἀντιπροσώπου, κατηγορηθεὶς ὑπὸ τῶν ξένων ἀθλητῶν ὡς καταβολιευόμενος τοὺς κανονισμούς, εἶχεν ἀκουσίως ἀπομακρυνθῇ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν κριτῶν. Τὴν ἡμέραν τῶν ἀγώνων ὁ Κρόναν μετέβη μὲ δυσάρεστόν τι συναίσθημα εἰς τὸ Στάδιον. Δὲν μετέβη εἰς τὸν ἰδιαίτερον θάλαμον τῶν Ἀμερικανῶν ἀθλητῶν, ἀλλ' εἰς τὸν τῶν Ἑλλήνων, οἵτινες τὸν ὑπεδέχθησαν ἐνθουσιωδῶς. Ἀλλ' ὅταν εὑρίσκεσθε εἰς ξένην χώραν ἐνθαρρύνεσθε νὰ εἶσθε μεταξὺ τῶν συμπατριωτῶν σας καὶ ὅταν μάλιστα πρόκειται νὰ ἀντιμετωπήσητε τοὺς καλλιτέρους ἀθλητὰς τοῦ κόσμου ἐνώπιον ἑξήκοντα χιλιάδων θεατῶν. Ὅταν ἐξεφωνήθη τὸ ὄνομά του ὁ Κρόναν ἀνέλαβε τὸ πρότερον θάρρος του. Μετέβη εἰς τὸν τόπον τοῦ ἀγωνίσματος καὶ ἤρχισε τὰς συνήθεις προκαταρκτικὰς ἀσκήσεις εἰς τὰς ὁποίας θὰ προεκρίνοντο οἱ καλλίτεροι ἀθληταί, οἵτινες θὰ ἐλάμβανον μέρος εἰς τὸ τελικὸν ἀγώνισμα. Ὁ Κρόναν ἦλθε τρίτος. Κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ τελικοῦ ἀγῶνος ὁ Κρόναν ἐπήδησε τεσσαράκοντα πέντε πόδας. Ὁ O'connor τὸν ὑπερτέρησε κατὰ δεκαπέντε δακτύλους., ὁ δὲ ἕτερος Ἰρλανδὸς Leahy κατὰ ἕνδεκα δακτύλους. Ὁ Κρόναν ἐνίκησε τὸν καλλίτερον Ἀμερικανὸν ἀθλητὴν τοῦ τριπλοῦ ἅλματος κατὰ τρεῖς καὶ πλέον πόδας.

— Ἂν δὲν εἶχον αὐτὸν τὸν πόνον τοῦ ποδὸς ὡρισμένως θὰ ἐκέρδιζα, εἶπεν ὁ ἀθλητὴς τῆς Ἀμερικανικῆς ὁμάδος καὶ ἤρχισε νὰ ὑποκρίνηται τὸν χωλόν.

— Δὲν πταίει ὁ εἷς ἀλλὰ καὶ οἱ δύο σας πόδες, ἀπήντησεν ὁ φίλος καὶ σύντροφος τοῦ Κρόναν.

— Ἐὰν ἤμην καλὰ θὰ ἐκέρδιζα προσέθεσεν ὁ Ἀμερικανὸς ἀθλητής

— Θὰ ἐκερδίζατε; Δὲν θέλετε λοιπὸν νὰ ἀναγνωρίσητε τὴν νίκην τοῦ ἀντιπάλου σας; Σεῖς εἴχατε εἰς τὴν διάθεσίν σας ὅλα τὰ μέσα τῆς ἐξασκήσεως καὶ τῆς εὐμαρείας, ἐνῷ ὁ Κρόναν ἦλθεν ἐνταῦθα ἀφοῦ ἐδοκίμασε μυρίας περιπετείας καὶ ὑπέστη τὰ πάνδεινα καὶ ὅμως ἀνεδείχθη νικητής. Εἶσθε ψευδοαθλητὴς καὶ τίποτε ἄλλο. Παρατηρήσατε τώρα ἐκεῖ.» Ὁ Κρόναν παρήλαυνε πρὸ τῶν ἐπισήμων μειδιῶν καὶ ἐπευφημούμενος. Οἱ ξένοι ἀθληταὶ ἐζητωκραύγαζον. Ὁ μέγας O'connor εἶπεν:

— Εἶσθε γνήσιος ἀθλητής. Θὰ ἐφοβούμην νὰ συναγωνισθῶ μεθ' ὑμῶν ἐὰν εἴχατε ἐξασκηθῇ καταλλήλως. ἐνῷ ἡ μουσικὴ ἐπαιάνιζε τὸν Ἀμερικανικὸν ὕμνον καὶ ἐπὶ τοῦ κοντοῦ ἀνυψοῦτο ἡ Ἀμερικανικὴ σημαία.

Βεβαίως τώρα ἡ Ἀμερικανικὴ ὁμὰς θὰ τὸν παρελάμβανε μαζύ της καὶ θὰ τὸν ἀνεγνώριζε. Τὸ ἐκάμαμεν ὅμως; Τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ Κρόναν θὰ εὕρητε εἰς τὸ βιβλίον τὸ ὁποῖον ὁ Ἀμερικανὸς ἀντιπρόσωπος ἐτήρει περὶ τῶν ἀγώνων. Ἦτο μικρὸν ἀνεπίδεικτον βιβλίον ἐξ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα σελίδων μὲ τὸ ὄνομά του καὶ τοὺς τίτλους του ἐπὶ τοῦ ἐξωφύλλου, εἰς τὸ ὁποῖον μέγα μέρος ἔπαιζεν ἡ προσωπικότης τοῦ ἀντιπροσώπου.

Εἰς τὴν ἀφήγησιν τοῦ μεγάλου ἐν Ἀθήναις ἔργου του θὰ εὕρητε δώδεκα τοὐλάχιστον φωτογραφίας τοῦ κυρίου ἀντιπροσώπου. Μίαν μετὰ τοῦ φίλου του πρίγκηπος, ἑτέραν πάλιν μετὰ τοῦ φίλου του καὶ τρίτην πάλιν μετὰ πριγκήπων. Τὸ ὄνομα τοῦ Κρόναν θὰ τὸ εὕρητε εἰς δύο μέρη τοῦ βιβλίου. Πρῶτον εἰς τὰς σημειώσεις περὶ τοῦ τριπλοῦ ἅλματος. Ἀναφέρεται ἁπλῶς τὸ ὄνομά του καὶ ἡ ἀπόστασις τὴν ὁποίαν ἐπήδησε. Τίποτε ἄλλο. Ἀπεναντίας πολὺς χῶρος ἀφιεροῦται εἰς τὴν ἐξήγησιν πῶς ἡττήθη ὁ ἀθλητὴς τῆς Ἀμερικανικῆς ὁμάδος.

Διὰ δευτέραν φορὰν γίνεται μνεία τοῦ ὀνόματος τοῦ Κρόναν, ὅταν ὁ ἀντιπρόσωπος ἐξηγεῖ ὅτι ὁ Κρόναν *δὲν ἀπετέλει μέρος τῆς Ἀμερικανικῆς ὁμάδος*, ἀλλ' ὅτι εἶχεν ἔλθῃ μόνος καὶ δι' ἰδικῶν του ἐξόδων εἰς τὰς Ἀθήνας. Οὐδεμία ὅμως εὐνοϊκὴ κριτική, οὐδεὶς ἔπαινος διὰ τὸν Κρόναν, οὐδεὶς καλὸς λόγος διὰ τὸν νέον ὅστις ἐξεδήλωσε τὸ καλλίτερον ἀθλητικὸν πνεῦμα, τὸν ἀθλητὴν ὅστις ἐπεχείρησε τὸ ταξεῖδιον ἐκ τῶν γλίσχρων οἰκονομιῶν του, τὸν νέον ὅστις ἐτίμησε τὴν σημαίαν τῆς πατρίδος του.

Εἰς τὸν Κρόναν δὲν ἐπετράπη νὰ συμμετάσχῃ εἰς οὐδεμίαν τῶν ἑορτῶν καὶ πανηγύρεων τῶν τελεσθεισῶν ὑπὸ τῶν ἀθλητῶν τῆς Ἀμερικανικῆς ὁμάδος. Πῶς ὁ Κρόναν ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ἀμερικήν, ὁ Ἀμερικανὸς ἀντιπρόσωπος οὐδέποτε ἠθέλησε νὰ μάθῃ. Ἀλλ' ἐπέστρεψε καὶ τὴν ἐπομένην τῆς ἐπιστροφῆς του εἰς τὴν Βοστώνην ἀνέλαβε πάλιν την θέσιν τοῦ ἡνιόχου καὶ ἤρχισε να μεταφέρῃ ἐπ' ὤμων εἰς τὸ τέταρτον πάτωμα τεράστια κιβώτια τῆς φαρμακαποθήκης.

Ἐν τῇ ἀπείρῳ ἀγαλλιάσει τῆς εἰς τὴν πατρίδα του ἐπανόδου ὁ Κρόναν ἐλησμόνησε σχεδὸν τὰ δεινὰ καὶ τὰς ταλαιπωρίας, τὰς παγερὰς νύκτας καὶ τὰ βλοσυρὰ βλέμματα τοῦ Ἀμερικανοῦ ἀντιπροσώπου εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας.. Ἤρχισε νὰ ἀφηγῆται μετὰ εἰρωνείας τὰ διατρέξαντα. Οἱ ἀκροαταί του ἐγέλων διὰ τὴν κωμικότητα τῶν πραγμάτων. Ἡ ἀνωτέρω ἀφήγησις πιθανὸν νὰ φανῇ φανταστική, ἀλλ' εἶναι πράγματι ἀληθής.

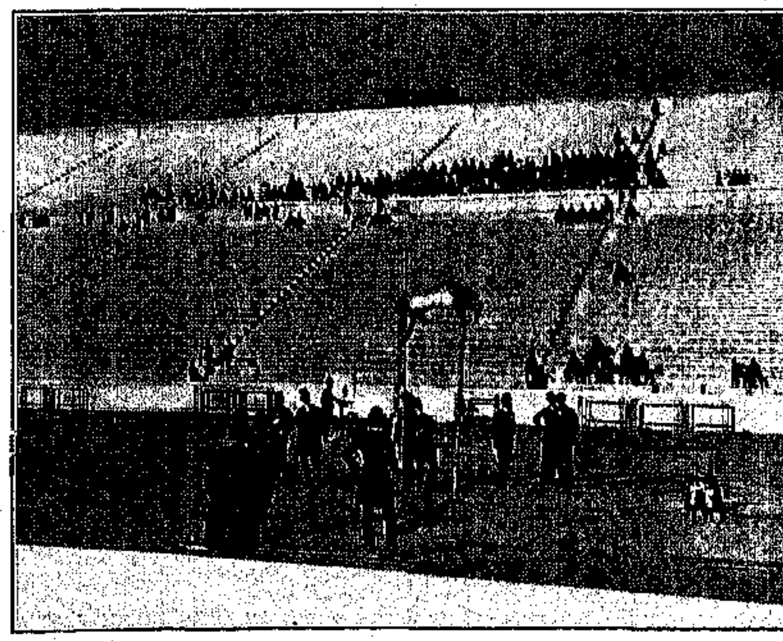

ΑΛΜΑ ΕΠΙ ΚΟΝΤΩ

Τὸ πραγματικὸν ὄνομα τοῦ Κρόναν εἶναι Θωμᾶς Φ., ἦτο δὲ μέχρι ἐσχάτων εἷς τῶν καλλιτέρων ἀθλητῶν τοῦ τριπλοῦ ἅλματος. Δὲν ἐκέρδισεν ὅμως αὐτὸς οὔτε δόξαν οὔτε χρήματα ἐκ τῆς ἀθλητικῆς δεινότητός του, διότι ἐξακολουθεῖ ἀκόμη νὰ εἶναι μέλος τῆς ταπεινῆς Λέσχης κάτωθεν τοῦ σταθμοῦ τοῦ ἐναερίου σιδηροδρόμου, αἱ τοιαῦται δὲ μικραὶ λέσχαι αἱ κείμεναι κάτωθεν τῶν σιδηροδρομικῶν γεφυρῶν δὲν ἀναγνωρίζονται ὑπὸ τῶν συμβουλίων τῶν μεγάλων ἀθλητικῶν σωματείων.

ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΤΟΠΟΥΣ

ΤΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ 500,000,000 ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Η ΑΠΟΒΙΒΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΠΙΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ

ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙ τῶν Ἁγίων Τόπων! Ἀπετέλει εἰς χρόνους περασμένους ἐποποιΐαν ὁλόκληρον καὶ ἐξακολουθεῖ σήμερον νὰ συγκινῇ καὶ νὰ φανατίζῃ κάθε χριστιανικὸν λαὸν καὶ κάθε πολιτισμένον ἄνθρωπον, διὰ τὸν ὁποῖον ἡ Ἱερουσαλὴμ ἀποτελεῖ προσκύνημα ἀνάλογον ἑνὸς Παρθενῶνος.

Ἐὰν ὅλον τὸ διάστημα τῆς ζωῆς τῆς ἀνθρωπότητος ἐπρόκειτο νὰ χωρισθῇ εἰς δύο ἐποχάς, ἡ μία θὰ ἐτελείωνε μὲ τὸν Ἑλληνικὸν Παρθενῶνα, καὶ ἡ ἄλλη θὰ ἤρχιζε μὲ τὸν Γολγοθᾶν τῆς Ἱερουσαλήμ.

Ἀλλ' ἡ Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ μιᾶς ἀπόψεως ἐστάθη ὑπεράνω τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Ἑλλὰς ἐμεγαλούργησεν εἰς τὸν κόσμον τῆς πολεμικῆς ἀνδρείας, τοῦ πνεύματος καὶ τῆς τέχνης. Ἡ Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ τοῦ οἰκοδομήματος τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ ἔθεσεν ὡς κορωνίδα τὸν Σταυρὸν ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐμαρτύρησε διὰ νὰ σώσῃ τὴν ἀνθρωπότητα αὐτὸς ὁ Θεός! Ἡ Ἑλλὰς εἶπε «πᾶς μὴ Ἕλλην βάρβαρος.» Ἡ Ἱερουσαλὴμ ἐκήρυξε «Ἀγάπα τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν!»

Καὶ εἶναι μία ἀπὸ τὰς ὀλίγας ἀπολαύσεις τοῦ σημερινοῦ βίου ἡ εὐσεβὴς ἐπίσκεψις εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα ὁπόθεν διὰ πρώτην φορὰν ἠκούσθησαν ἀπὸ τὸ θεῖον τοῦ Διδασκάλου τῆς Γαλιλαίας Στόμα, τὰ διδάγματα τὰ ὁποῖα παρεγνώρισαν οἱ ἰσχυροὶ τῆς ἐποχῆς, ἀλλὰ τὰ ὁποῖα ἔκαμαν τὸν κόσμον καλλίτερον, εὐγενέστερον, ἠθικώτερον, ἀνθρωπινότερον.

Δισχίλια ἔτη πλησιάζουν νὰ παρέλθουν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἦλθεν ὅπως σώσῃ τὸν κόσμον ὁ γλυκὺς Ναζωραῖος. Ἄλλα τόσα θὰ παρέλθουν ἀλλ' ἡ διδασκαλία καὶ ἡ ἀνάμνησις τοῦ μαρτυρίου καὶ τοῦ θριάμβου, οὐ παρελεύσονται εἰς τὸν αἰῶνα!

Πρᾶγμα περίεργον. Οἱ Ἅγιοι Τόποι τόσον ἐγγὺς τοῦ σημερινοῦ πολιτισμοῦ εὑρισκόμενοι διατηροῦν τὴν ἁπλότητα τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἐκήρυττε τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ εἰς τὰς πόλεις καὶ τὰς κώμας τῆς Ἰουδαίας ὁ υἱὸς τῆς Μαρίας. Ὀλίγιστα πράγματι μετεβλήθησαν εἰς διάστημα εἴκοσιν αἰώνων. Ἡ ἀρχιτεκτονικὴ δὲν ἐπροχώρησε πολὺ πέραν τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἰωσήφ, τὰ ἐνδύματα ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν δὲν διαφέρουν οὐσιωδῶς ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔφερεν ἡ Μαρία τοῦ Κλωπᾶ καὶ Ἰωάννης ὁ Ζεβεδαίου. Καὶ τὰ τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα ἔμειναν ἁπλοϊκὰ καὶ πατριαρχικά, ὅπως ἦσαν καὶ τότε. Καὶ ἡ Ἰουδαία εἶνε δούλη ὅπως ἦτο καὶ τότε. Νομίζει κανεὶς ὅτι ἡ θεία δύναμις, ἡ ὁποία ἄλλοτε ἐθεράπευε παραλύτους, καὶ ἀνίστα νεκρούς, καὶ μετέβαλε τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον, ἔκαμεν ὥστε νὰ μείνουν ὅλα ἀμετάβλητα εἰς τὴν Ἁγίαν Γῆν ὅπως τὰ ἀφῆκεν ὁ Θεάνθρωπος, ὅτε ἀνελήφθη ἐν δόξῃ διὰ νὰ ἐπανέλθῃ πάλιν ὅπως κρίνῃ τὸν κόσμον!

Ἦτο ἄλλοτε ἡ Ἱερουσαλὴμ τὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου τὴν *κατάκτησιν ἐπεδίωξαν αἱ στρατιαὶ τῶν* ἐθνῶν. Ποταμοὶ αἱμάτων ἐχύθησαν ἐκεῖ κάτω, ὅπως οἱ Ἱεροὶ Τόποι γίνουν ἑνὸς ἔθνους κτῆμα. Ἀλλὰ οὐδεὶς ὑπῆρξεν ὁ νικητής, καὶ τὰ ἐδάφη τὰ ἐξαγιασθέντα μὲ τὴν θυσίαν τοῦ Θεανθρώπου, ἔμειναν εἰς χεῖρας ἀλλοθρήσκου καὶ ἀλλοφύλου, διὰ νὰ εἶναι κτῆμα τῆς Χριστιανωσύνης ὁλοκλήρου.

Εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ οὐδεὶς κύριος ἢ δεσπότης, *εἰμὴ μόνος ὁ Σταυρωθεὶς καὶ Ταφεὶς καὶ ἐκ νεκρῶν* Ἀναστάς.

Ἡ Σιὼν ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι πόλις τῶν ἐθνῶν ἐν τῇ ὁποίᾳ πᾶς ὁ μεταβαίνων καὶ προσκυνῶν τὸν τάφον τοῦ Κυρίου δύναται νὰ θεωρηθῇ εὐπρόσδεκτος πολίτης. Καὶ ἀπηρίθμησε πολλοὺς τοιούτους πολίτας κατὰ τὸ διάστημα τῶν 1910 ἐτῶν τοῦ Χριστιανικοῦ βίου της ἡ *αἰωνία πόλις* τοῦ Δαυΐδ. Ἐκστρατεῖαι πολεμάρχων καὶ ἐπισκέψεις μεγιστάνων καὶ εὐσεβεῖς ἐκδρομαὶ προσκυνητῶν ἀπὸ πάσης γωνίας τοῦ κοσμοκράτορος Χριστιανισμοῦ εὗρον στέγην καὶ φιλοξενίαν εἰς τὸν Τόπον τοῦ Κυρίου. Καὶ ὅταν οἱ πολεμισταὶ ἐπιζητοῦντες κατακτήσεις ἐκεῖ κάτω, ὅταν οἱ Μονάρχαι ἐθεώρησαν ταπείνωσίν των τὸ προσκύνημα τοῦ Γολγοθᾶ, *οἱ Λαοί, τοὺς ὁποίους ἠγάπησε καὶ ὑπὲρ* τῶν ὁποίων ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς, ἔμειναν οἱ μόνοι οἵτινες ἐξηκολούθησαν νὰ ἐπισκέπτωνται καὶ νὰ κλίνουν γόνυ πρὸ τῆς Φάτνης καὶ πρὸ τοῦ Τάφου τοῦ Ἰωσὴφ τοῦ ἀπὸ Ἀριμαθείας. Αἱ ἐκδρομαὶ αὐταὶ εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους μὲ ὅλας τὰς δυσχερείας τὰς ὁποίας ἀπήντων εἰς τὸ ταξεῖδιον ἕνεκεν τῶν ἀτελῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας τοῦ παρελθόντος ἀνεπτύχθησαν περισσότερον σήμερον, ὅτε πᾶσαι αἱ εὐκολίαι παρέχονται ὅπως μὲ ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγώτερα ἔξοδα καὶ ὀλιγωτέρους κόπους κάμει κανεὶς τὸ τόσον πλούσιον εἰς συγκινήσεις καὶ πνευματικὰς ἀπολαύσεις προσκύνημα. Εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου ἐσυστηματοποιήθησαν αἱ ἐκδρομαὶ εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους καὶ ἀπὸ παντοῦ κατὰ χιλιάδας ἐπισκέπτονται τὴν Ἱερουσαλὴμ οἱ θεοσεβεῖς θαυμασταὶ καὶ λάτρεις τοῦ μυστηρίου τῆς χριστιανικῆς πίστεως.

Εἶναι ὡραῖον τὸ ταξεῖδιον τῶν Ἁγίων Τόπων. Ἡ φύσις εἰς τὴν Παλαιστίνην δὲν γνωρίζει τὸν χειμῶνα καὶ οἱ λειμῶνες τῆς Ἰουδαίας, ἐν μέσῳ Δεκεμβρίῳ καλύπτονται μὲ κρίνα, ὅπως καὶ τὴν νύκτα τῆς Γεννήσεως.

Ἀλλ' ἡ ἄνοιξις ἀσυγκρίτῳ τῷ λόγῳ εἶναι ἡ καταλληλοτέρα ἐποχὴ πρὸς μετάβασιν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ τὰ πέριξ.

Διότι εἶναι ἀμέτρητος ἡ ποικιλία τῶν ἀνθέων ἐκεῖ κάτω, καὶ ἄφθονος εἰς πλοῦτον ἀρωμάτων ἡ γλυκεῖα ἀτμόσφαιρα. Ὡραῖος εἶναι ὁ τόπος καὶ φιλόξενοι οἱ ἄνθρωποί του. Καὶ μόνη ἀφιλόξενος εἶναι ἡ ἀκτὴ τῆς Ἰόππης εἰς τὴν ὁποίαν κατ' ἀνάγκην ὀφείλει ν' ἀποβιβασθῇ ὁ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐρχόμενος ξένος, διὰ νὰ πάρῃ τὴν πρὸς τὰ Ἱεροσόλυμα ἄγουσαν. Διότι εἶναι ἡ Ἰόππη τῆς Ἱερουσαλὴμ τὸ ἐπίνειον. Χάρις εἰς ἕνα φαινόμενον τὸ ὁποῖον δὲν ἐξηγήθη ἀρκετὰ ἀκόμη ἡ θάλασσα εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς παραλίας εἶναι ὅλον τὸ ἔτος τρικυμιώδης καὶ ταραγμένη.

Ἀλλ' οἱ προσκυνηταὶ ἀψηφοῦν τὰ κύματα καὶ τοὺς κινδύνους της, ἴσως διότι οἱ λεμβοῦχοι τῆς Ἰόππης φημίζονται ὡς οἱ κράτιστοι ὅλης τῆς Μεσογείου. Ἀλλὰ καὶ ἄλλως ἂν εἶχε τὸ πρᾶγμα τί σημαίνει ὀλίγη κακοπέρασις προκειμένου νὰ κάμῃ κανεὶς τὸ ὡραιότερον ταξεῖδιον τοῦ κόσμου καὶ νὰ ζήσῃ δι' ὀλίγας ἡμέρας ἐκεῖ, ὅπου ἐδοκίμασεν ὅλας τὰς πικρίας ἀλλ' ἔκαμε καὶ τὸν μέγαν του θρίαμβον ὁ γλυκύτατος Υἱὸς τῆς Παρθένου;

★★★

ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΑΙ ΑΠΟΒΙΒΑΖΟΜΕΝΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΟΠΠΗΝ

ΤΙ ΤΡΑΒΟΥΝ ΤΑ ΖΩΑ ΕΙΣ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΜΑΣ

Η ΣΚΛΗΡΟΤΗΣ ΚΑΙ ΑΣΠΛΑΓΧΝΙΑ ΜΑΣ

ΜΙΑ ΣΚΗΝΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΙΜΕΝΑ ΤΟΥ ΑΜΒΟΥΡΓΟΥ

Η ΚΑΤΩΤΕΡΩ ΕΙΚΩΝ ληφθεῖσα ἀπὸ τὸ παγκοσμίου φήμης ἀγγλικὸν περιοδικὸν «Loudon Graphic» παριστᾷ μίαν ἀπὸ τὰς συνήθεις σκηνὰς τὰς ὁποίας εἰμπορεῖ κανεὶς καθημερινῶς νὰ ἴδῃ εἰς τοὺς μεγάλους λιμένας διὰ τῶν ὁποίων διεξάγεται ἡ φόρτωσις καὶ ἐκφόρτωσις ὄχι μόνον ἵππων, ἀλλὰ καὶ παντὸς ἄλλου εἴδους ὑποζυγίων ἢ καὶ τροφίμων ζώων. Ὁ καλλιτέχνης ἐπῆρε τὴν εἰκόνα εἰς τὸν λιμένα τοῦ Ἀμβούργου. Ἀλλ' αὐτὸ δὲν ἔχει σημασίαν. Θὰ εἰμποροῦσε ἄλλο τόσον καλὰ νὰ τὴν πάρῃ καὶ ἀλλοῦ. Εἶνε ἕνα ἀπὸ τὰ ψυχρότερα καὶ τὰ ἀνατριχιαστικώτερα θεάματα ἡ σκηνὴ τὴν ὁποίαν παρουσιάζει ἡ ἐπιβίβασις ἢ ἀποβίβασις τοιούτων ζωντανῶν φορτίων ἀπὸ τὰ μεγάλα ἀτμόπλοια. Τὸ κέρδος τοῦ χρόνου εἶναι τὸ σπουδαιότερον εἰς τὸ ὁποῖον ἀποβλέπει τὸ ζωεμπόριον σήμερον. Προκειμένου δὲ νὰ κερδηθῇ χρόνος, δὲν σημαίνει κατὰ ποῖον τρόπον θὰ γίνῃ ἡ φόρτωσις ἢ ἡ ἐκφόρτωσις τῶν κτηνῶν, οὔτε ἔχει καμμίαν σημασίαν τὸ γεγονὸς ὅτι δύο ἢ τρία ἢ καὶ περισσότερα ἀπὸ τὰ δυστυχῆ αὐτὰ ζῷα θὰ φονευθοῦν κατὰ τὴν μεταβίβασίν των. Ἀρκεῖ ἡ δουλειὰ τοῦ ἀτμοπλοίου νὰ τελειώσῃ γρήγορα, διὰ νὰ καταλάβῃ ἄλλο τὴν θέσιν του. Ὁ συνηθέστερος τρόπος τοῦ μπαρκαρίσματος τῶν ἵππων ἦτο μέχρις ἐσχάτων ὁ βάδην. Τὰ ἄλογα ἀνεβιβάζοντο ἀπὸ τὰ ὑπόστεγα ἢ τὰ ἀμπάρια εἰς τὸ κατάστρωμα διὰ βαρούλκων, ἐκεῖθεν δὲ κρατούμενα ὑπὸ τοῦ ὁδηγοῦ ἀπεβιβάζοντο εἰς τὴν προκυμαίαν βαδίζοντα ἐπὶ ἰδιαιτέρας ἐπὶ τούτῳ σκάλας. Τελευταίως ὅμως ὁ τρόπος αὐτὸς ὁ ὁπωσοῦν ἀνθρωπινὸς ἐθεωρήθη ὡς πολὺ βραδὺς καὶ ἐφημόσθη ὁ ἄλλος, τὸν ὁποῖον βλέπετε εἰς τὴν εἰκόνα. Τὸ ἄλογον ρίπτεται κάτω, καὶ τὰ τέσσαρα πόδια του δένονται μαζὺ σφικτά. Ἔπειτα τὸ βαροῦλκον τοῦ πλοίου μὲ τὸν γάντζον του ἁρπάζει μετέωρον τὸ ζωντανὸν αὐτὸ δέμα καὶ τὸ ἀποβιβάζει εἰς τὴν προκυμαίαν. Συμβαίνει ἐν τούτοις καμμιὰν φορὰν νὰ εἶναι ζωηρὸ τὸ ἄλογο ἢ νὰ τρομάζῃ εὔκολα· τότε τὴν στιγμὴν ποῦ τὸ ἁρπάζει τὸ βαροῦλκον εἰμπορεῖ νὰ κάμῃ καμμίαν ἀπότομον κίνησιν ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας εἶναι ἢ τὸ ἐξάρθρωμα τοῦ ποδιοῦ ἢ κανὲν ἐπικίνδυνον κτύπημα, ἢ πολλάκις ἡ πτῶσις καὶ ὁ θάνατος τοῦ ζώου.

Ἡ εἰκών μας ἐλήφθη τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἀπὸ ἕνα ἀτμόπλοιον ἀπεβιβάζοντο κατὰ τὸν ἀπάνθρωπον αὐτὸν τρόπον εἰς τὸ Ἀμβοῦργον 250 ἄλογα. Ἐξ αὐτῶν κατὰ τὴν ἐκφόρτωσιν ἐφονεύθησαν δώδεκα!.. Ὁ ἀριθμὸς ἦτο τοιοῦτος, ὥστε νὰ ἀναστατώσῃ τοὺς κύκλους τῶν ζωοφίλων καὶ τῆς μεγάλης προστατευτικῆς τῶν ζώων ἑταιρίας. Καὶ ἔγιναν ἀμέσως ἐνέργειαι ὅπως ἡ πόλις τοῦ Ἀμβούργου ἐμποδίσῃ αὐστηρῶς τὸν τρόπον τοῦτον τῆς ἐκφορτώσεως ἵππων ἢ ἄλλων ζώων ἀπὸ τὰ κατακλύζοντα τοὺς λιμένας της ἀτμόπλοια.

Ὁ γράφων τὰς γραμμὰς ταύτας παρέστη μάρτυς θεάματος ἀσυγκρίτῳ τῷ λόγῳ ἀγριωτέρου εἰς τὴν προκυμαίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἐξεφορτώνοντο ἀπὸ ἕνα ἀτμόπλοιον ἕνα ἀρκετὰ σημαντικὸν φορτίον βοῶν, προωρισμένον διὰ τὰ σφαγεῖα τῆς πόλεως. Τὰ ἀτυχῆ ζῷα δὲν ἐδένοντο ἀπὸ τὰ πόδια ἀλλὰ ἀπὸ τὰ κέρατα, καὶ ἀνηρπάζοντο ἀπὸ τὸν γάντζον τοῦ βαρούλκου μέχρι ἑνὸς ἀρκετοῦ ὕψους διὰ ν' ἀποτεθοῦν κατόπιν εἰς τὴν προκυμαίαν. Εἶχαν ἐκφορτωθῆ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὰ περισσότερα ἐκ τῶν ζώων καὶ δὲν ἔμεναν παρὰ ὀλίγιστα νὰ τελειώσῃ τὸ φορτίον, φαίνεται δὲ ὅτι τὸ πλήρωμα εἶχε φυλάξῃ διὰ τὸ τέλος τὰ μᾶλλον ἀτίθασσα βώδια. Μετ' ὀλίγον ἕνα ὡραῖον καὶ εὔρωστον ζῶον μὲ τὸ βλέμμα λάμπον ἀπὸ τρόμον καὶ ἀνησυχίαν συνελαμβάνετο ἀπὸ δύο ναύτας οἱ ὁποῖοι γελῶντες τοῦ ἐπέρασαν εἰς τὰ κέρατα τὴν θηλειὰν τὴν κρεμασμένην ἀπὸ τὸν γάντζον τοῦ βαρούλκου. Μὲ τὸ σύνθημα βίρα! βροντᾷ δαιμονιωδῶς τὸ βίντσι... καὶ μετὰ ἕνα λεπτὸν ἐσήκωνεν ἀπὸ τὸ ἀμπάρι τὸ ἐξαγριωμένον βῶδι. Ἕνα μουγκρητὸ τρομερὸν ἦλθεν ἀπὸ τὰ σκότη τοῦ ἀμπαριοῦ...... Ἀλλὰ τὸ βίντσι εἰργάζετο ἀδιακόπως τρίζον ἀπὸ τὸ βάρος τοῦ ζώου... Εἰς μίαν στιγμὴν τὸ βῶδι ἐφάνη αἰωρούμενον εἰς τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, συνταρασσόμενον ὁλόκληρον ἀπὸ ἀγωνίαν καὶ τρόμον... Κάποιος εἶχε τραβήξῃ τὸ σχοινὶ τῆς σφυρίκτρας τοῦ ἀτμοπλοίου!... Τὸ ζῶον ἐτρελλάθη, ἔκαμεν ἕνα ἀπεγνωσμένον κίνημα καὶ ἔξαφνα ἀπεσπάσθη ἀπὸ τὴν θηλειάν του καὶ κατέπεσε βαρὺ εἰς τὸ κατάστρωμα, ἀφῖνον ἐπάνω εἰς αὐτὴν τὰ κέρατά του μὲ τὸ μετωπικὸν ὀστοῦν αἱμοσταγὲς καὶ φρικῶδες τὴν θέαν.

Ὅπως ἔπεσε κάτω τὸ ζῶον τὰ μυαλά του ἐσκορπίσθησαν εἰς τὸ κατάστρωμα καὶ τὸ κατέβρεξαν μὲ αἷμα!...

Ἡ φρίκη τοῦ θεάματος ἦτο ἀπὸ ἐκείνας αἱ ὁποῖαι δὲν λησμονοῦνται εὔκολα. Ἀλλ' αὐτὸ δὲν ἐσταμάτησε τὸν ἄγριον καὶ ἀπάνθρωπον αὐτὸν τρόπον τῆς ἐκφορτώσεως κτηνῶν καὶ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ εἰς ἄλλους λιμένας τῆς Ἀνατολῆς. Εὐτυχῶς εἰς τὴν Εὐρώπην ὑπάρχουν οἱ ὅμιλοι τῶν ζωοφίλων, οἱ ὁποῖοι ἐνισχύονται νομοθετικῶς καὶ εἰμποροῦν νὰ δράσουν ἐπωφελέστατα. Ἡ σκληρότης πρὸς τὰ ζῷα σήμερον, ὅτε οἱ ἄνθρωποι φρονοῦν καὶ διαδίδουν ὅτι ἔφθασαν εἰς τὸ ζενὶθ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς προόδου δὲν ἐπιτρέπεται. Ἂν δὲ ἡ ἀνάγκη ἐπιβάλλῃ εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ γίνηται ζωοκτόνος, ὅπως τραφῇ μὲ τὸ κρέας των, ἐν τούτοις κανὲν δικαίωμα δὲν τοῦ ἐδόθη ὅπως ἀφαιρῇ τὴν ζωήν των μὲ μέσα βασανιστικὰ καὶ ἄγρια καὶ ἰδίως ὅταν δὲν ὑπάρχῃ κανεὶς λόγος δικαιολογῶν τὴν ζωοκτονίαν ταύτην.

Καὶ ὁ ἀγὼν ἐξακολουθεῖ ὡραῖος καὶ ἐνδιαφέρου χάριν εἰς τὰ ἀμφοτέρωθεν ἐπιχειρήματα, ἀποδεικνύων ἓν πρᾶγμα:

— Ὅτι ἡ συνείδησις τῶν πολιτισμένων λαῶν ἐξεγείρεται κατὰ τῶν βασάνων τῶν ζώων.

Εἶναι ἀλήθεια. Οἱ πολιτισμένοι λαοὶ συγκινοῦνται σήμερον περισσότερον μὲ τὰ βασανιστήρια τῶν ζώων παρὰ μὲ τὰ δεινοπαθήματα τῶν ἀνθρώπων.

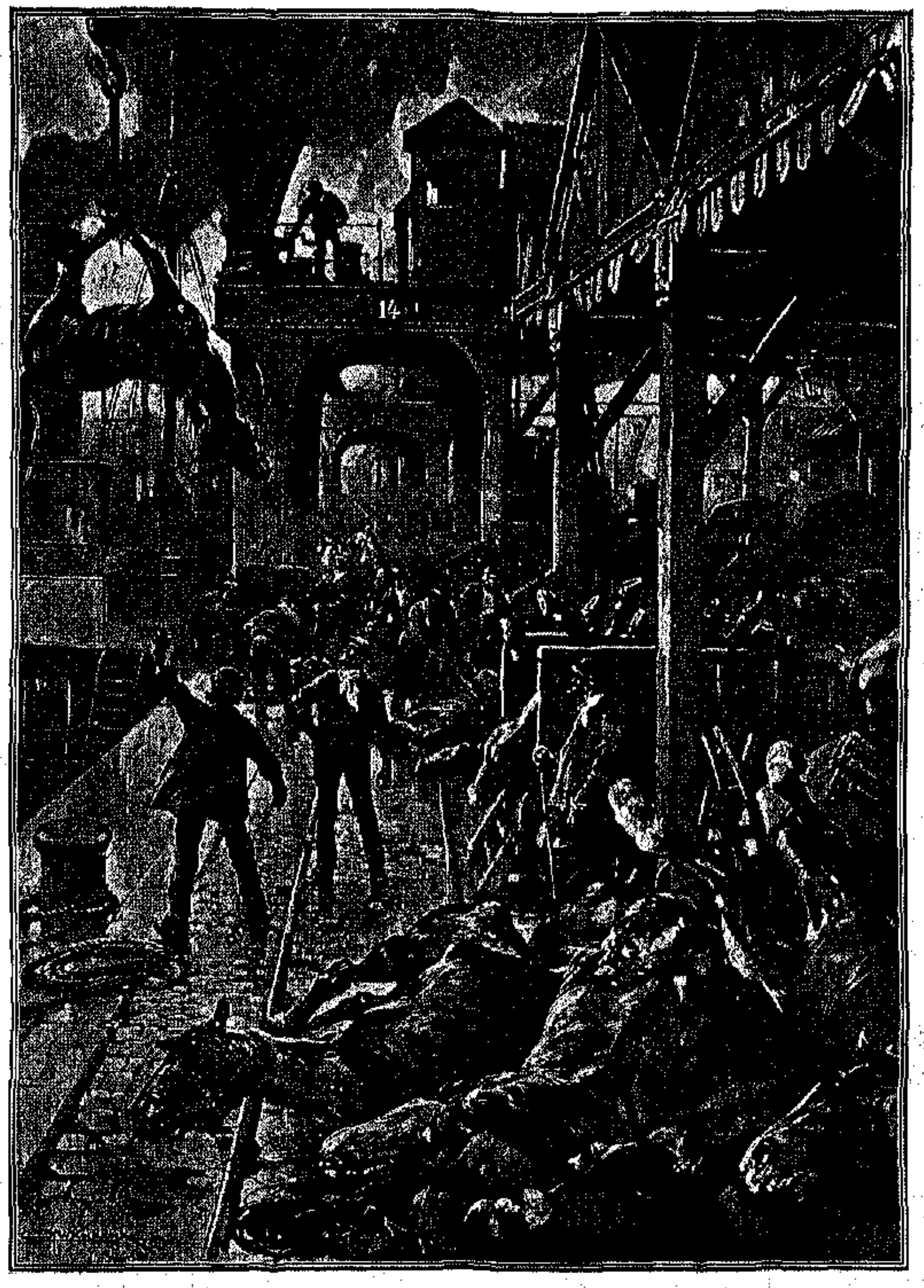

ΕΚΦΟΡΤΩΣΙΣ ΙΠΠΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΙΜΕΝΑ ΤΟΥ ΑΜΒΟΥΡΓΟΥ

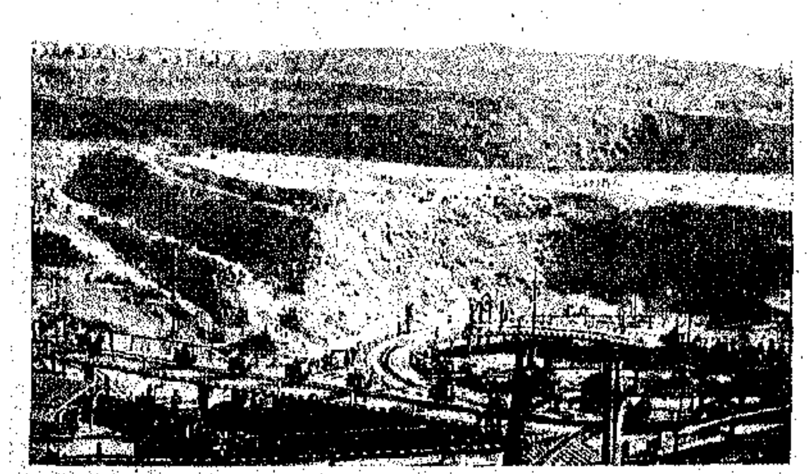

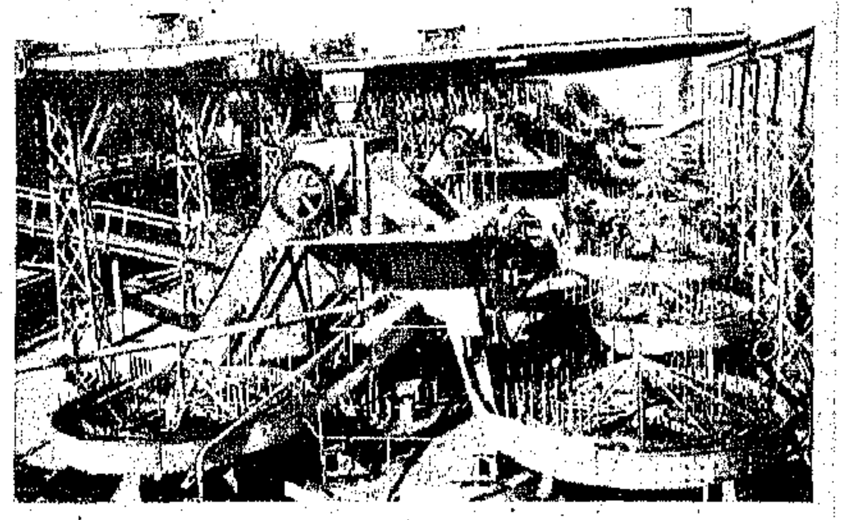

ΜΙΑ ΕΙΚΩΝ ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΩΝΥΜΑ ΑΔΑΜΑΝΤΩΡΥΧΕΙΑ ΤΗΣ ΝΟΤΙΟΥ ΑΦΡΙΚΗΣ

ΔΥΟ ΕΙΚΟΝΕΣ ἀπὸ τὰ ἀδαμαντωρυχεῖα τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς ληφθεῖσαι ἀπὸ φωτογραφίας ἐπισκέπτου, τελευταίως μεταβάντος εἰς Τράνσβααλ, παρουσιάζουν εἰς τὰς κυριωτέρας των λεπτομερείας τὴν μεγάλην ἐργασίαν τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ πολυτιμοτέρου τῶν λίθων. Τὸ Τράνσβααλ σήμερον κατέχει τὴν πρώτην θέσιν εἰς τὴν ἐξαγωγὴν ἀδαμάντων.

Εἰς τὰ ὀρυχεῖα του ἀπασχολοῦνται ἡμερησίως ὑπὲρ τοὺς 600,000 ἄνθρωποι τὸ πλεῖστον ἰθαγενεῖς. Καὶ ὅμως πρὸ 45 ἐτῶν ἡ Ἀφρικὴ ἦτο ἄγνωστος ὡς ἀδαμαντοφόρος χώρα. Εἰς τὰ 1867 ἀνεκαλύφθη ὁ πρῶτος ἀδάμας. Ἡ ἀνακάλυψις συνετάραξε τὴν Εὐρώπην ὁλόκληρον. Ἑταιρίαι συνεστήθησαν τυχοδιῶκται κατὰ χιλιάδας ἐπλημμύρησαν τὸ Τράνσβααλ; ὁ Ἰούλιος Βὲρν ἐνεπνεύσθη τὸ ἀριστούργημά του «Ἡ χώρα τῶν ἀδαμάντων». Μέχρι τοῦ 1881 ἡ ἐκμετάλλευσις ἔφερεν εἰς φῶς ἀδάμαντας ἀξίας 115,000,000 δολλαρίων.

Σήμερον τὸ μέγα ὀρυχεῖον τοῦ Κίμπερλεϋ φθάνει εἰς βάθος 250 ποδῶν. Ἡ ἐργασία δὲ συνίσταται εἰς τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ μεταλλεύματος καὶ τὸ πλύσιμον αὐτοῦ διαρκοῦντος τοῦ ὁποίου καὶ χωρίζονται οἱ ἀδάμαντες, οἵτινες κατόπιν στιλβοῦνται καὶ παραδίδονται εἰς τὴν κατανάλωσιν. Ἡ λεπτότης τῆς ἐργασίας καὶ τὸ πολύτιμον τοῦ προϊόντος φυσικώτατα εἰμποροῦν νὰ βάλλουν πολὺ εὔκολα εἰς πειρασμὸν τοὺς ἐργάτας, οἱ ὁποῖοι εἰμποροῦν νὰ καταχρασθοῦν εὐκολώτατα ἀδάμαντας καταπίνοντες αὐτοὺς κατὰ τὴν ἀνακάλυψίν των. Διὰ τοῦτο μεγίστη προσοχὴ καταβάλλεται παρὰ τῶν προϊσταμένων τῆς ἐργασίας πρὸς ἀποσόβησιν τοιούτου εἴδους καταχρήσεων. Εἰς τὰ τελευταῖα ἔτη τὸ μονοπώλιον σχεδὸν τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἀδαμάντων περιῆλθεν εἰς τὸν Ἄγγλον Cecil Rhods, ὅστις ἐν τῇ ἐπεκτάσει τῶν ἐπιχειρήσεών του ἦλθεν εἰς σύγκρουσιν εἰς τὰ ὅρια τοῦ Τράνσβααλ προκαλέσας τὸν Ἀγγλοτρανσβααλικὸν πόλεμον, καταλήξαντα μετὰ δύο ἐτῶν ἀγῶνα εἰς τὴν κατάληψιν τοῦ Τράνσβααλ ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας. Σήμερον ὁ Ρὸδς ἔχει ἀποθάνῃ, ἀλλ' ἡ ἐπιχείρησις περιῆλθεν εἰς τοὺς διαδόχους του καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ φέρῃ κατ' ἔτος μεγάλα κέρδη. Αἱ εἰκόνες παριστοῦν τὴν εἴσοδον εἰς ἓν μεταλλεῖον, καὶ τὰ πλυντήρια τοῦ μεταλλεύματος.

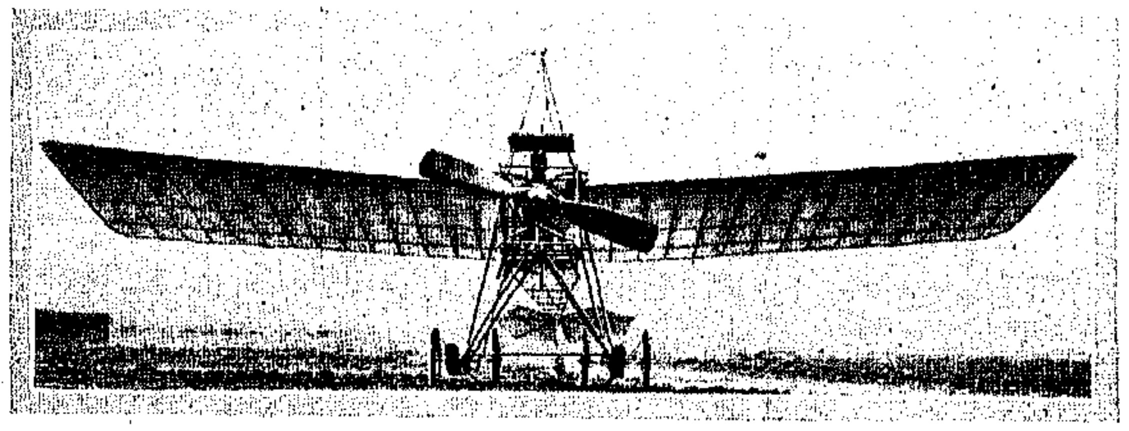

ΤΟ ΝΕΟΝ ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΜΟΝΟΠΛΑΝΟΝ

Ἡ εἰκὼν παριστᾷ τὸ τελευταῖον ἀγγλικὸν μονοπλάνον, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐκτεθειμένον εἰς τὴν διαρκῆ ἀεροναυτικὴν ἔκθεσιν τοῦ Λονδίνου «Ὀλύμπια». Τὸ μονοπλάνον αὐτὸ ἔχει τὸ ἰδιαίτερον χαρακτηριστικὸν νὰ εἶναι ἓν ἀπὸ τὰ ὀλίγιστα, τὰ ὁποῖα ὀφείλονται εἰς ἀγγλικὴν ἐπινόησιν, γνωστοῦ ὄντος ὅτι εἰς τὴν ἀεροπλοΐαν ἡ Ἀγγλία ὑστερεῖ ὅλων τῶν ἄλλων κρατῶν. Ἀξίζει ἐν τούτοις κάποιαν προσοχὴν τὸ ἰδιότροπον καὶ τὸ καινοφανὲς τοῦ σχήματός του, καίτοι δὲν εἶναι γνωστὸν κατὰ πόσον εἰς τὴν ἐφαρμογὴν θὰ εἶναι τόσον πρακτικὸν ὅσον τὰ γνωστὰ τοῦ Μπλεριὸ καὶ τῶν Ραΐτ.

ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΣ ΕΝΑΣΧΟΛΗΣΙΣ

Εἰς πολλὰ μέρη τῶν ἀκτῶν τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Σκωτίας, γίνεται συστηματικὸν κυνήγιον λάρων καὶ ἄλλων θαλασσίων πτηνῶν, τῶν ὁποίων τὸ πτίλωμα εἶναι περιζήτητον. Ἐκτὸς τοῦ πτιλώματος ὑπάρχει καὶ μεγάλη ζήτησις αὐγῶν τῶν πτηνῶν τούτων εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα. Αἱ δύο εἰκόνες ληφθεῖσαι ἀπὸ ἀγγλικὸν περιοδικὸν παρουσιάζουν τοὺς ριψοκινδύνους θηρευτὰς, ζητοῦντας αὐγὰ λάρων εἰς τοὺς παραλίους βράχους ὅπου τὰ πτηνὰ ταῦτα τὰ ἐναποθέτουν. Ἡ ἐργασία αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν δὲν εἶναι δύσκολος, ἀλλὰ πόση προσοχὴ χρειάζεται! Μία μικρὰ ἀφηρημάδα, ἕνα ὀλίσθημα εἶναι ἀρκετὸν διὰ νὰ κατακρημνισθῇ κανεὶς ἀπὸ ὕψος πολλῶν δεκάδων μέτρων εἰς τοὺς κάτωθεν ἀποκρήμνους βράχους ἢ τὴν θάλασσαν. Καὶ ὅμως οἱ κίνδυνοι αὐτοὶ δὲν πτοοῦν τοὺς κυνηγοὺς τῶν λάρων καὶ τῶν αὐγῶν των.

Ἀμφότεραι αἱ εἰκόνες διὰ τὸ μᾶλλον ἀξιοθαύμαστον προέρχονται ἀπὸ φωτογραφίας.

Ο ΔΙΣΗΜΟΣ ΘΗΡΙΟΔΑΜΑΣΤΗΣ HERIVCKSON ΚΑΙ ΑΙ ΤΙΓΡΕΙΣ ΤΟΥ

Ἂν πιστεύσωμεν τὰ γραμμένα εἰς ἓν ἀγγλικὸν περιοδικὸν ὁ μεγαλείτερος θηριοδαμαστὴς τοῦ αἰῶνος εἶναι ὁ Herr Henrich Henricksen, ὁ ὁποῖος ἔχει μίαν μεγάλην εἰδικότητα εἰς τὸ νὰ καταδαμάζῃ τίγρεις ὄχι πλέον γεννημένας καὶ ἀνατεθραμμένας εἰς τὰ θηριοτροφεῖα, ἀλλὰ ζωγρηθείσας εἰς τὰ δάση τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Ἀσίας.

Ὁ κ. Henricksen κατορθώνει νὰ γυμνάζῃ τὰς τίγρεις του μὲ τὴν ἰδίαν εὐχολίαν μὲ τὴν ὁποίαν ὁ Ἀρνιώτης ἐγύμναζε τοὺς σκύλους του. Ἐν τούτοις ὁ συνάδελφος τοῦ Ἀρνιώτη δὲν εἶναι πάντοτε τυχηρὸς εἰς τὰς ἐνεργείας του ἀπόδειξις δὲ ὅτι εἰς μίαν ἀπὸ τὰς τελευταίας του παραστάσεις εἰς τὸ ἐν Πετρουπόλει ἱπποδρόμιον Cinicelli, μία ἀπὸ τὰς τίγρεις του ἐξεμάνη αἰφνηδίως καὶ ἐρρίφθη κατ' ἐπάνω του μὲ τόσην ὁρμήν, ὥστε ὀλίγον ἀκόμη καὶ ὁ Henricksen θὰ εὑρίσκετο μετὰ ψυχῶν δικαίων τετελειωμένων. Εὐτυχῶς ἐπρόφθασαν οἱ βοηθοί του, οἱ ὁποῖοι κατώρθωσαν νὰ τὸν ἐξαγάγουν τοῦ κλωβοῦ αἱμόφυρτον καὶ ἐν κακίστῃ καταστάσει. Αἱ ἰατρικαὶ περιποιήσεις ἔσωσαν τὸν δαμαστὴν ἀπὸ τοὺς ὄνυχας τοῦ θανάτου, ἐλπίζεται δὲ ὅτι πολὺ γρήγορα οἱ κάτοικοι τῆς Ρωσσικῆς πρωτευούσης θὰ τὸν ἐπανίδουν εἰς τὰ ἐπικίνδυνα γυμνάσιά του.

Αἱ εἰκόνες μας παρουσιάζουν τὸν Henricksen εἰς δύο ἀπὸ τὰ μᾶλλον ἐπικίνδυνα γυμνάσιά του. Εἰς τὴν πρώτην εἶναι ἀντιμέτωπος μὲ μίαν ἄρτι συλληφθεῖσαν τίγριν τῆς Βεγγάλης, εἰς τὴν ὁποίαν δίδει τὸ πρῶτον μάθημα ὑποταγῆς. Εἰς τὴν δευτέραν ἡ ἀγρία τίγρις ἐτιθασεύθη εἰς τοιοῦτο σημεῖον, ὥστε νὰ ἀνέρχεται εἰς ἕνα ὑψηλὸν σκαμνὶ καὶ νὰ κάθηται ὡς γάτα καὶ νὰ παίζῃ ὑπὸ τὸ μαστίγιον τοῦ δαμαστοῦ Henricksen, ὅστις τὴν ἔθεσε πλέον τελείως ὑπὸ τὰς διαταγάς του.

Η ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

Ἡ δολοφονία τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Αἰγύπτου Μποῦτρος Πασσᾶ Γκαλῆ, πεσόντος θῦμα ἑνὸς Αἰγυπτίου καὶ ἐθνικόφρονος δὲν ἦτο διόλου ἐνθαρρυντικὴ διὰ τοὺς Ἄγγλους, οἱ ὁποῖοι ἀρχίζουν ν' ἀντιλαμβάνωνται ὅτι δὲν πρέπει νὰ βασίζωνται εἰς τὴν ἰδέαν ὅτι τὸ πολιτικὸν παιγνίδι τῶν Ἰνδιῶν θὰ ξαναπαιχθῇ παρὰ τὸν Νεῖλον. Ὁ ἀγγλικὸς τύπος ἡμερήσιος καὶ περιοδικὸς ἔκλαυσεν εἰλικρινῶς τὸν Ἀγγλόφιλον ὑπουργὸν, τὸν ὁποῖον ἔρριψε νεκρὸν ἡ σφαῖρα τοῦ Βαρδανί. Ἀλλὰ καὶ ἡ Βρεττανικὴ κυβέρνησις ἐπέδειξε κατὰ τὴν κηδείαν τοῦ Πασσᾶ ζωηρότατον τὸ πένθος της. Ἡ παρατιθεμένη εἰκὼν ληφθεῖσα ἀπὸ Ἀγγλικὸν περιοδικὸν παρουσιάζει τὴν νεκρώσιμον πομπὴν εἰς ἣν μετέσχεν ἅπασα ἡ φρουρὰ τοῦ Καΐρου καὶ ὁλόκληρον τὸ ἀγγλικὸν σῶμα τῆς κατοχῆς. Ἦτο ἡ μεγαλειτέρα ἐκδήλωσις τῆς σημασίας τὴν ὁποίαν ἡ Ἀγγλία ἔδωκεν εἰς τὴν δολοφονίαν τοῦ ἀνδρὸς, ὅστις ἀπετέλει τὴν δεξιὰν χεῖρα τοῦ Λόρδου Κρόμερ καὶ τελευταίως τοῦ Sir Eldon Gorst.

Ἡ κοσμοπλημμύρα, ἥτις παρετηρήθη τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς τὸ Κάϊρον ἦτο πρωτοφανὴς δι' ἐπίσημον κηδείαν.

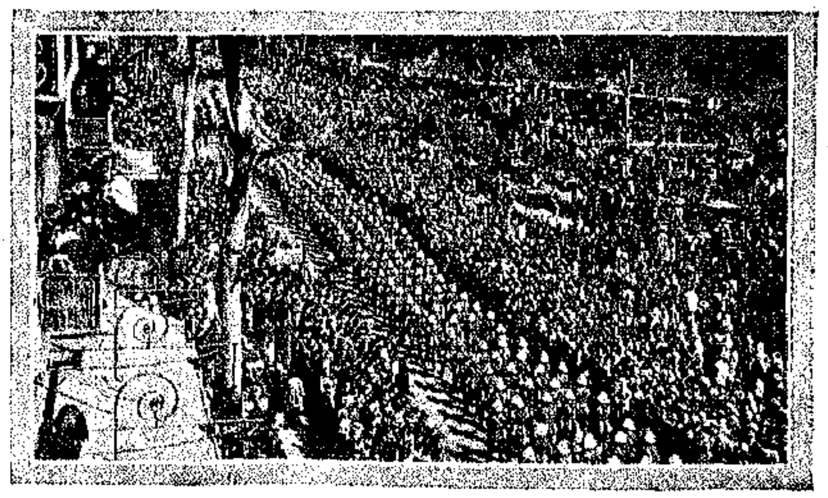

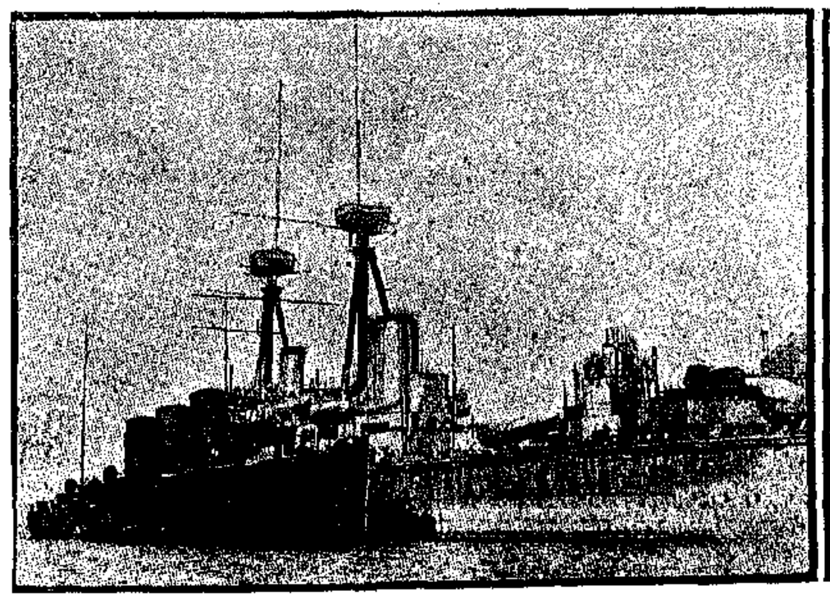

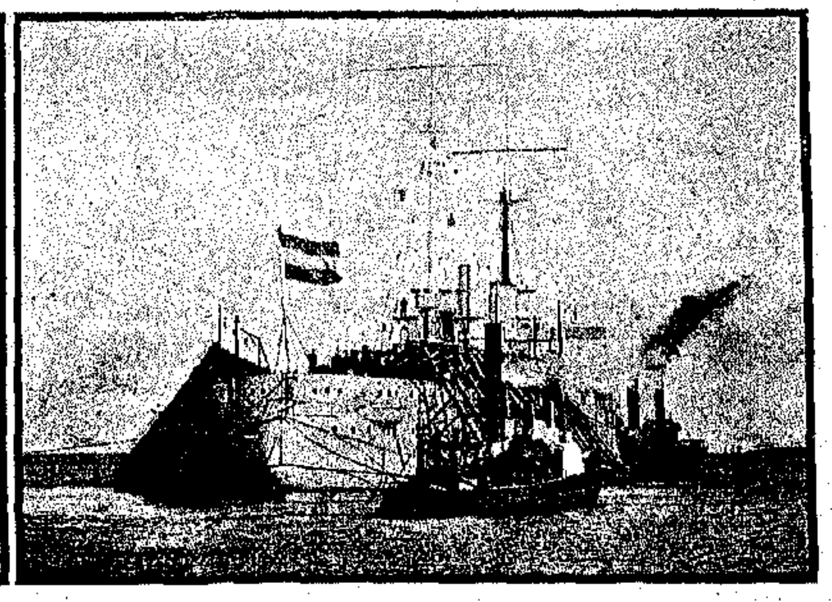

ΕΙΣ ἐποχὴν καθ' ἣν ὅλη ἡ φροντὶς τῶν πολιτισμένων καὶ τῶν πλουσίων κρατῶν περιστρέφεται εἰς τὴν κατασκευὴν ὁλονὲν μεγαλειτέρων σκαφῶν εἶναι ἐπίκαιρος ἡ δημοσίευσις τῶν εἰκόνων, ἀφ' ἑνὸς τὸ νέον ἀγγλικὸν θωρηκτὸν (ἀριστερά) St. Vincent καὶ τὸ ταχύτερον ἀντιτορπιλλικὸν Swift, καὶ ἀφ' ἑτέρου (δεξιά) τὸ γερμανικὸν θωρηκτὸν Rheinland, ἓν ἀπὸ τὰ δεκαεπτὰ ὁμοίου τύπου σκάφη τοῦ Κάϊζερ.

ΜΙΑ ΓΟΗΣΣΑ ΡΩΣΣΙΣ

ΕΜΠΡΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑΝ ΩΧΡΙΑ Η ΣΤΑΪΝΕΛ

Η ΤΑΡΝΟΒΣΚΑ ΠΡΟ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΑΝ ΕΙΝΕ ΑΛΗΘΕΣ ὅτι ἡ γυνή, εἰς τῆς ὁποίας τὴν καρδίαν ἐμφωλεύει ἀντὶ τοῦ ἔρωτος τὸ μῖσος, εἶναι βακτηρία τοῦ διαβόλου, ὅπως εἶπεν ὁ Μονιεγκάτσα, χωρὶς ἄλλο ἡ κόμησσα Ταρνόβσκι, τῆς ὁποίας τὸ φοβερὸν καὶ φρικαλέον ἔγκλημα συγκινεῖ τώρα ἐκ νέου τὴν τεσσαρακοντάνησον πόλιν τοῦ Δογῶν καὶ τῶν γονδολῶν, θὰ χρησιμεύσῃ μετὰ θάνατον ὡς μπαστοῦνι πολυτελείας εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῶν πονηρῶν πνευμάτων.

Ἡ Δαλιδά, ἡ Κλυταιμνήστρα, ἡ Φαῦστα, Εἰρήνη ἡ Ἀττική, ἡ Στάϊνελ καὶ ὅλαι αἱ ἄλλαι ἀπόγονοι τῆς Εὔας, ὅσαι ἠξιώθησαν τῆς ὑστεροφημίας μὲ τὰ ἀποτρόπαια ἐγκλήματά των, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως διαπραχθέντα, εἶναι ἀθῷαι περιστεραὶ ἀπέναντι τῆς κομήσσης Ταρνόβσκι, διὰ τὴν ὁποίαν ὁ μέγας ἐγκληματολόγος τῆς Ἰταλίας Λομπρόζο εἶπε, πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, τὰ ἑξῆς:

«Ἂν ἡ Ρωσσὶς κόμησσα Ταρνόβσκι πράγματι συνέλαβεν, ἐσχεδίασε καὶ ἔφερεν εἰς πέρας τὸν φόνον τοῦ κόμητος Κομαρόβσκι ἐν Βενετίᾳ, εἶναι ἡ διασημοτέρα κακοῦργος τῶν νεωτέρων χρόνων. Αἱ μέθοδοί της προδίδουν ἀνδρικὸν σθένος καὶ ἱκανότητα οὐ τὴν τυχοῦσαν. Τὸ προδιαγεγραμμένον σχέδιον αὐτῆς, ὅπως μεταχειρισθῇ τὸν ἕνα ἐκ τῶν ἐραστῶν της διὰ νὰ φονεύσῃ τὸν σύζυγόν της καὶ κατόπιν τὸν ἄλλον ἐραστήν της διὰ νὰ ἐξοντώσῃ τὸν φονέα καὶ ἐξαφανίσῃ πᾶν ἴχνος τοῦ ἐγκλήματος, εἶναι λίαν πρωτότυπον. Ἐνώπιον αὐτοῦ ὠχριῶσι τὰ ἐγκλήματα τῶν Βοργιῶν καὶ τῶν Στόρτζι. Οἱ πρόγονοί της πρέπει νὰ ἦσαν πολὺ ἐπιφανεῖς, διότι εἶναι ἀσύνηθες διὰ κοινὸν κακοῦργον νὰ καταστρώσῃ μίαν τοιαύτην συνωμοσίαν»

* * *

Τὴν 5ην Σεπτεμβρίου 1907, αἱ ἐφημερίδες ἀνήγγειλαν ὅτι ὁ κόμης Παῦλος Κομαρόβσκι εὑρέθη νεκρὸς ἐν τῇ ἐπαύλει του εἰς Κάμπο Σάντα Μαρία τῆς Βενετίας. Τί φυσικώτερον τοῦ νὰ ὑποτεθῇ ὅτι ὁ Ρῶσσος εὐπατρίδης ἦτο θῦμα Ρώσσου τινὸς μηδενιστοῦ; Πράγματι αὐτὴν τὴν ὑπόνοιαν ἐσχημάτισε κατ' ἀρχὰς ἡ Ἰταλικὴ ἀστυνομία. Καὶ δι' αὐτὸ διετάχθη ἡ αὐστηρὰ ἐξέτασις τῶν ἐκ Βενετίας ἀναχωρούντων τραίνων, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἀνεκαλύπτετο ὁ ὑποτιθέμενος μηδενιστής. Πρὸς ὑποστήριξιν τῆς τοιαύτης ὑποθέσεως ἤρχοντο τὰ γεγονότα ὅτι ὁ κόμης Κομαρόβσκι εἶχε χρηματίσει εἰς διαφόρους ὑπηρεσίας παρὰ τῇ Ρωσσικῇ αὐλῇ, ὑπῆρξεν ἀξιωματικὸς τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ, διεκρίθη εἰς τὸν Ρωσσοϊαπωνικὸν πόλεμον διὰ τὴν ὑπερβολικὴν αὐστηρότητά του πρὸς τοὺς κατωτέρους του καὶ ἦτο γνωστὸς διὰ τὰς ἀπολυταρχικάς του ἰδέας καὶ διὰ τὴν ἀφοσίωσίν του εἰς τὸν τσαρισμόν.

Τὰ μέτρα τῆς Ἰταλικῆς ἀστυνομίας δὲν ἔμειναν ἄνευ ἀποτελέσματος. Εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν τῆς Βερόνας συνελήφθη ἓν ὕποπτον πρόσωπον, ἀφιχθὲν διὰ τοῦ ἐκ Βενετίας τραίνου, πρὶν ἀκόμη γείνῃ γνωστὸν τὸ ἔγκλημα τῆς Βίλας τοῦ Κάμπο Σὰν Μαρία. Οὗτος ἐδήλωσεν ὅτι ὠνομάζετο Νικόλαος Ναουμὼφ καὶ κατήγετο ἐκ τοῦ κυβερνείου Ὀρέλ τῆς Κεντρῴας Ρωσσίας. Ἐθεωρήθη ὡς ὕποπτον πρόσωπον καὶ ἐκρατήθη εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀστυνομίας ὅπως ἐξακριβωθῇ ἡ ταὐτότης καὶ τὸ ποιόν του.

Δὲν παρῆλθε μία ὥρα, καὶ ἡ εἴδησις τῆς δολοφονίας τοῦ κόμητος Κομαρόβσκι ἐνέσκηψεν ὡς κεραυνὸς καὶ συνετάραξεν ὄχι μόνον τὴν Ἰταλικὴν ἀστυνομίαν, ἀλλὰ καὶ μίαν ἀσφαλιστικὴν ἑταιρίαν τῆς Βιέννης, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀσφαλίσει πρὸ ἑνὸς μόλις μηνὸς τὴν ζωήν του ὁ δολοφονηθεὶς κόμης ἀντὶ 100,000 δολλαρίων.

Ἀμέσως τότε ἡ μὲν ἀστυνομία τῆς Βερόνας ὑπέβαλεν εἰς αὐστηρὰν ἀνάκρισιν τὸν Νικόλαον Ναουμώφ, ἡ δὲ Βιενναία ἀσφαλιστικὴ ἑταιρία ἀπέστειλεν εἰς Βενετίαν πράκτορας, οἱ ὁποῖοι ἐπισκεφθέντες μετὰ μυστικῶν ἀστυνόμων τὴν κόμησσαν Ταρνόβσκι εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Μπριστόλ, ὅπου ἔμενεν, εὗρον αὐτὴν συγκατοικοῦσαν μετά τινος δικηγόρου ἐκ Μόσχας, ὀνόματι Λουδοβίκου Πριλουκώφ. Οὗτος, ὡς ἐγνώσθη κατόπιν, εἶχε χρησιμεύσει εἰς τὴν κόμησσαν Ταρνόβσκι ὡς δικηγόρος της, ὅταν ὁ νόμιμος σύζυγός της, κόμης Ταρνόβσκι, τὴν ἐνήγαγε ζητῶν διαζύγιον, ὅπερ καὶ ἔλαβεν. Κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ξενοδοχείου, οὐδέποτε πρότερον, ζῶντος τοῦ κόμητος Κομαρόβσκι, ἐθεάθη ἐκεῖ ὁ Πριλουκώφ, ὅστις, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ἦτο ἄγνωστος εἰς τὸν δολοφονηθέντα Ρῶσσον εὐπατρίδην. Ἡ λεπτομέρεια αὕτη ἐφάνη ὕποπτος εἰς τὴν ἀστυνομίαν, καὶ ἡ κόμησσα Ταρνόβσκι ὡδηγήθη μετὰ τοῦ Πριλουκὼφ εἰς τὸ ἀστυνομικὸν τμῆμα, ὁπόθεν οὔτε ἡ πρώτη οὔτε ὁ δεύτερος ἐξῆλθον ἔκτοτε.

* * *

Τὸ παρελθὸν τῆς κομήσσης ἀνεδιφήθη καὶ ἐγνώσθη ὅτι ἡ κόμησσα κατήγετο ἐξ Ἰρλανδικῆς οἰκογενείας, φερούσης τὸ ὄνομα Ὀβοῦρκε καὶ μεταναστευσάσης πρὸ ἐτῶν εἰς Κίεβον τῆς Ρωσσίας. Ἦτο κόρη ἑνὸς μυστικοσυμβούλου, ὀνόματι κόμητος Οὐρίκ. Τῷ 1897 εἰς ἡλικίαν 18 ἐτῶν, εἶχε νυμφευθῇ τὸν κόμητα Ταρνόβσκι. Ὁ συζυγικός της βίος δὲν ἦτο ἀπηλλαγμένος σκανδάλων, τῷ δὲ 1904 ὁ κόμης Ταρνόβσκι τὴν διεζεύχθη. Ποικίλαι διαδόσεις ἐκυκλοφόρησαν τότε ὡς πρὸς τὰ αἴτια τὰ ὠθήσαντα τὸν σύζυγόν της εἰς τὸ διαζύγιον. Κατὰ τοὺς μᾶλλον ἀξιοπίστους μάρτυρας, ὁ κόμης εἶχε συλλάβῃ αὐτὴν ἐπ' αὐτοφώρῳ μετὰ τοῦ νεκροῦ ἐραστοῦ της, τὸν ὁποῖον ἐφόνευσε παραχρῆμα.

Ἄγνωστον πόσους ἄλλους ἐραστὰς εἶχεν ἡ ἐρωτότροπος κόμησσα πλὴν τοῦ φονευθέντος.

Η ΦΟΒΕΡΑ ΡΩΣΣΙΣ ΚΟΜΗΣΣΑ ΜΕΤΑΦΕΡΟΜΕΝΗ ΜΕ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΝ ΓΟΝΔΟΛΑΝ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΓΟΔΙΚΕΙΟΝ ΤΗΣ ΒΕΝΕΤΙΑΣ

ὅταν ὁ νόμιμος σύζυγός της, κόμης Ταρνόβσκι, τὴν ἐνήγαγε, ζητῶν διαζύγιον, ὅπερ καὶ ἔλαβεν. Κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ξενοδοχείου, οὐδέποτε πρότερον, ζῶντος τοῦ κόμητος Κομαρόβσκι, ἐθεάθη ἐκεῖ ὁ Πριλουκώφ, ὅστις, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ἦτο ἄγνωστος εἰς τὸν δολοφονηθέντα Ρῶσσον εὐπατρίδην. Ἡ λεπτομέρεια αὕτη ἐφάνη ὕποπτος εἰς τὴν ἀστυνομίαν, καὶ ἡ κόμησσα Ταρνόβσκι ὡδηγήθη μετὰ τοῦ Πριλουκὼφ εἰς τὸ ἀστυνομικὸν τμῆμα, ὁπόθεν οὔτε ἡ πρώτη οὔτε ὁ δεύτερος ἐξῆλθον ἔκτοτε.

* * *

Τὸ παρελθὸν τῆς κομήσσης ἀνεδιφήθη καὶ ἐγνώσθη ὅτι ἡ κόμησσα κατήγετο ἐξ Ἰρλανδικῆς οἰκογενείας, φερούσης τὸ ὄνομα Ὀβοῦρκε καὶ μεταναστευσάσης πρὸ ἐτῶν εἰς Κίεβον τῆς Ρωσσίας. Ἦτο κόρη ἑνὸς μυστικοσυμβούλου, ὀνόματι κόμητος Οὐρίκ. Τῷ 1897, εἰς ἡλικίαν 18 ἐτῶν, εἶχε νυμφευθῇ τὸν κόμητα Ταρνόβσκι. Ὁ συζυγικός της βίος δὲν ἦτο ἀπηλλαγμένος σκανδάλων, τῷ δὲ 1904 ὁ κόμης Ταρνόβσκι τὴν διεζεύχθη. Ποικίλαι διαδόσεις ἐκυκλοφόρησαν τότε ὡς πρὸς τὰ αἴτια τὰ ὠθήσαντα τὸν σύζυγόν της εἰς τὸ διαζύγιον. Κατὰ τοὺς μᾶλλον ἀξιοπίστους μάρτυρας, ὁ κόμης εἶχε συλλάβῃ αὐτὴν ἐπ' αὐτοφώρῳ μετὰ νεαροῦ ἐραστοῦ της, τὸν ὁποῖον ἐφόνευσε παραχρῆμα.

Ἡ κόμησσα, καὶ σήμερον ἀκόμη, καίτοι φέρουσα εἰς τὴν ῥάχιν της τριάκοντα ἔτη πλήρη ἁμαρτιῶν καὶ ὀργίων, εἶναι σπανίας καλλονῆς γυνή, μὲ κατατομὴν Ἑλληνικήν, μὲ ὑψηλὸν ἀγαλματῶδες σῶμα, μὲ λαιμὸν ἀλαβάστρινον καὶ γλυκυτάτους κυανοῦς ὀφθαλμούς, στόμα μικρόν, ῥόδινα τοξοειδῆ χείλη καὶ κόμην ἄφθονον καστανόχρουν, χρυσίζουσαν εἰς τὸ φῶς τοῦ ἡλίου.

Τοιαῦτα ὅπλα ἔχουσα ἡ κόμησσα εἰς τὴν διάθεσίν της, ἐκυρίευσε τὴν καρδίαν τοῦ κόμητος Κομαρόβσκι, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ συνέζησε μετ' αὐτῆς ἐπὶ ἔτη, τὴν ἐνυμφεύθη δὲ κατόπιν, ἀποκτήσας ἐξ αὐτῆς καὶ ἓν τέκνον.

* * *

Ὁ κόμης Κομαρόβσκης εἶχεν ἀναχωρήσει ἐκ Βιέννης διὰ Βενετίαν τὴν 26 Αὐγούστου. Ἡ κόμησσα προσεποιήθη ὅτι ἀνεχώρει ὁμοίως τὴν αὐτὴν ἡμέραν διὰ Κίεβον, πράγματι ὅμως ἐπέστρεψεν εἰς Βιέννην, ἔνθα ἐθεάθη εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Μπριστὸλ μετὰ τοῦ Πριλουκὼφ καὶ ἑτέρου τινός, νευρικοῦ, σκυθρωποῦ καὶ τεταραγμένου ἀνδρός. Ὅταν ἐπεδείχθη εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ ξενοδοχείου ἡ φωτογραφία τοῦ Ναουμώφ, ἀμέσως ἀνεγνωρίσθη ὑπ' αὐτῶν ὡς τὸ σκυθρωπὸν πρόσωπον. Ἐκ τῶν ἀνακρίσεων προέκυψεν ὅτι οὗτος οὐδεμίαν σχέσιν εἶχε πρὸς τοὺς μηδενιστάς, ἀπεναντίας δὲ ἦτο φίλος τῆς οἰκογενείας Κομαρόβσκι.

Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἀνακρίσεων προέκυψαν τὰ ἑξῆς πορίσματα:

Τὴν ὅλην συνωμοσίαν εἶχεν ἐξυφάνῃ ἡ κόμησσα. Κατὰ τὸ σχέδιόν της, ὁ Ναουμὼφ θὰ ἐφόνευε τὸν κόμητα Κομαρόβσκι, ὁ δὲ Πριλουκὼφ καὶ δύο βοηθοί του θὰ ἐπηγρύπνουν ἐν Βενετίᾳ μόνον καὶ μόνον ὅπως συλλάβωσι τὸν Ναουμὼφ ἐπ' αὐτοφώρῳ καθ' ἣν στιγμὴν θὰ ἐπετίθετο οὗτος κατὰ τοῦ κόμητος. Τότε ὁ Ναουμὼφ φυσικὰ θὰ ὑπερησπίζετο ἑαυτὸν καὶ ὁ Πριλουκὼφ ἢ οἱ βοηθοί του θὰ εὕρισκον εὔλογον ἀφορμὴν ὅπως κατασφάξωσι τὸν φονέα τοῦ κόμητος. Οὕτω τὸ στόμα τοῦ Ναουμὼφ θὰ ἐκλείετο διὰ παντός. Ἀλλὰ καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν ἀνθίστατο κατὰ τὴν σύλληψίν του, ἡ κόμησσα ἦτο πεπεισμένη ὅτι θὰ ηὐτοκτόνει ἐν τῇ φυλακῇ χωρὶς νὰ ἀποκαλύψῃ τι.

Τὸ καταχθόνιον σχέδιον ὅμως ἐπέτυχεν ἐν μέρει μόνον. Ὁ κόμης Κομαρόβσκι ἐφονεύθη πράγματι ὑπὸ τοῦ Ναουμώφ, ἀλλὰ οὗτος δὲν συνελήφθη ἐπ' αὐτοφώρῳ. Συνελήφθη κατόπιν, ὡς εἴπομεν, εἰς τὴν Βερόναν, δὲν τῷ κατέβη ὅμως ἡ ἰδέα νὰ αὐτοκτονήσῃ, ὡς ἤλπιζεν ἡ κακοῦργος κόμησσα. Τοὐναντίον ἠθέλησε νὰ ζήσῃ καὶ νὰ ὁμολογήσῃ τὰ πάντα, ἐπειδή, μαθὼν ὅτι ἡ κόμησσα, ὑποσχεθεῖσα εἰς αὐτὸν γάμον μετὰ τὸ ἔγκλημα, εἶχε δώσει καὶ εἰς τὸν Πριλουκὼφ τὴν ἰδίαν ὑπόσχεσιν, καὶ ἐννοήσας ὅτι ἐξεμεταλλεύθη ἡ φοβερὰ γυνὴ τὸ πρὸς αὐτὴν πάθος του πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀποτροπαίων σκοπῶν καὶ πόθων της, ἐφάνη πρόθυμος νὰ ὁμολογήσῃ τὰ πάντα εἰς τὸ δικαστήριον.

Ἦτο καὶ αὐτὸς θῦμα τῆς κομήσσης Ταρνόβσκι, ἐγκαταλείψας τὴν οἰκογένειάν του χάριν αὐτῆς καὶ προπωλήσας τὴν ψυχήν του εἰς τὸν Διάβολον, ὡς ὁ Φάουστ τοῦ μεσαιωνικοῦ θρύλου, διὰ νὰ ἀπολαύσῃ τὸν ἁμαρτωλὸν κόσμον, τὸν ὁποῖον ἐξεπροσώπει, καθ' ὅλας αὐτοῦ τὰς φάσεις ἡ ἀπαισία ἀλλὰ ὡραία καὶ ἐπαγωγὸς Μέγαιρα. Τὸν ἁμαρτήσαντα μεσαιωνικὸν ἀλχημιστὴν καὶ πανεπιστήμονα ἔσωσε τοὐλάχιστον κατόπιν ἡ ἁγνότης τῆς ψυχῆς τῆς Μαργαρίτας του, ἐνῷ τὸν Ναουμὼφ θὰ συμπαρασύρῃ μαζύ της εἰς τὸν ἀνήκεστον ὄλεθρον ἡ φαῦλος ἐκμαυλίστριά του.

Ὁ Ναουμὼφ ὡμολόγησεν ὅτι ἐπυροβόλησε πεντάκις κατὰ τοῦ κόμητος Κομαρόβσκι.

Ὁ κόμης τὸν ἀνεγνώρισε.

— Σκυλί! » εἶπε, καταπίπτων, «τί ἔκαμες; δὲν ἐλυπήθης κἂν τὸ μικρὸ παιδί μου;»

Καὶ τώρα, εἰς τὴν ἀρχαίαν πόλιν τῶν διωρύγων ἐξακολουθεῖ ἡ πολύκροος δίκη ἀπὸ ἑβδομάδων ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τοῦ Ἁγίου Μάρκου. Ὅπως ἄλλοτε, καὶ νῦν οἱ κριταὶ καὶ οἱ ὑπόδικοι μεταφέρονται διὰ γονδολῶν εἰς τὸ μέγαρον τοῦ δικαστηρίου. Τὰ νήματα μιᾶς εὐρείας συνωμοσίας ἔχουσι συνυφανθῆ εἰς πλέγμα πυκνόν, ἐντὸς τοῦ ὁποίου περιεπλάκη ἡ κακοῦργος κόμησσα μετὰ τῶν θυμάτων της. Ἡ ἱστορία τοῦ συμβουλίου τῶν δέκα φαίνεται ἐπαναλαμβανομένη μὲ μικράν τινα παραλλαγήν. Εἰς τὴν πόλιν τῶν μεσαιωνικῶν μπράβων ἀναμένει ἡ σύγχρονος δικαιοσύνη τὸ ἔγκλημα ἑνὸς νεωτέρου μπράβου, ἐνῷ τὴν δικαιοσύνην τῶν μεσαιωνικῶν χρόνων οἱ ἀρχαῖοι μίσθιοι μπράβοι κατώρθωνον πολλάκις νὰ διαφεύγωσι.

Ο ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

ΚΡΥΜΜΕΝΟΣ ΟΠΙΣΩ ἀπὸ τὰ βουνὰ τῆς Ἀρκαδίας ὁ λαμπρὸς βασιλεὺς τῆς ἡμέρας, διενυκτέρευε, περιμένων τὴν ὥραν του διὰ νὰ ἀναγγείλῃ μὲ τὴν ἀνατολήν του τὴν ἀνάστασιν τοῦ ἐνδόξου Βασιλέως τοῦ Κόσμου.

Νὺξ μαγευτικὴ καὶ ὀνειρώδης ἐσκέπαζε τὸν κόσμον μὲ τὰς διαφανεῖς ἐαρινὰς πτέρυγάς της, καὶ ὁ οὐρανὸς ἀγρυπνοῦσε μαζύ της, μὲ τὰ ἀναρίθμητα μάτιά του ὁλάνοικτα καὶ φεγγοβόλα. Κάπου κάπου εἷς διάττων ἀστὴρ διέσχιζεν ὡς πύρινος ἄγγελος μέρος τοῦ οὐρανοῦ, διὰ νὰ μεταδώσῃ τὴν μεγάλην εἴδησιν τῆς ἀναμενομένης Ἀναστάσεως ἀπὸ κόσμου εἰς κόσμον. Ὅλη ἡ κτῆσις ἐκοιμᾶτο καὶ ὠνειρεύετο τὴν δόξαν τοῦ Βασιλέως τῶν βασιλέων, καὶ τὸ ἀργυροῦν φῶς τῶν ἀστέρων τὴν περιέβαλλε μὲ τὰν αἴγλην ἐκείνην, ἡ ὁποία ἀντανακλᾶται ἀπὸ τὸ πρόσωπον τοῦ ἐλπίζοντος ἀνθρώπου. Ἐκοιμᾶτο καὶ ὠνειρεύετο κάθε ψυχὴ ζῶσα: ἐκοιμᾶτο ἡ νεότης μὲ τοὺς πόθους καὶ μὲ τὰ ὄνειρά της, τὸ γῆρας μὲ τὴν γαλήνην τῆς ἀκυμάντου ψυχῆς του, ἡ ἀρετὴ μὲ τὴν ἡσυχίαν τῆς συνειδήσεως, ἡ κακία μὲ τὸν αἰώνιον ἐφιάλτην. Μόνον ὁ φρουρὸς τῆς πατρίδος ἀγρυπνοῦσε μὲ τὰ ἄστρα, καὶ ὠνειρεύετο ἀκοίμητος ἡ ψυχή του.

Μὲ τὸ ὅπλον του λαμποκοποῦν εἰς τὸ φῶς τῶν ἀστέρων καὶ μὲ ἕνα βαθὺν συλλογισμὸν εἰς τὸν νοῦν του, ἐβηματίζεν ἀργὰ καὶ ὑπερήφανα ὁ σκοπὸς ἔξω ἀπὸ τὸν στρατῶνα. Κάπου κάπου ὁ συλλογισμὸς διεκόπτετο, καὶ ἐστριφογύριζαν εἰς τὸν νοῦν του οἱ στίχοι τοῦ ποιητοῦ:

Μὲ τὸ κράνος βαρὺ 'στὸ σκοτάδι, κτλ.

Καὶ ἡ κεφαλή του ἀνωρθώνετο τότε περισσότερον αἱ κνῆμαί του ἐτεντώνοντο ἀπὸ ἀλκήν, ὡς νὰ τὴν ἐνεψύχωνον αἱ ὡραῖαι στροφαὶ καὶ νὰ ἐπλήρουν τὴν καρδίαν του ἀπὸ ὑπερηφάνειαν, διὰ τὴν τιμὴν τὴν ὁποίαν τοῦ ἔκαμεν ἡ πατρίς, ἐμπιστευομένη εἰς αὐτὸν τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν τιμήν της, καὶ οἱ ὀφθαλμοί του ἐβυθίζοντο μαζὺ μὲ τὴν ψυχήν του εἰς τὸ ἄπειρον διὰ νὰ συλλάβουν περισσότερα ὄνειρα μέσα εἰς τὴν γαλήνην ἐκείνην τῆς Ἑλληνικῆς ἑσπέρας.

Τί νὰ ἐσυλλογίζετο; Τί νὰ ὠνειρεύετο; Ποῦ νὰ ἐταξείδευε καὶ τί νὰ ἀνεζήτει ἡ ἀγρυπνοῦσα ἐκείνη ψυχή;

Ἐσυλλογίζετο τὸν κόσμον καὶ ὠνειρεύετο τὸν οὐρανόν. Τὸν κόσμον διὰ τὴν ὡραιότητά του καὶ τὸν οὐρανὸν διὰ τὴν δόξαν του.

Πόσας φορὰς ἡ νεανικὴ ψυχὴ τοῦ ἀγρυπνοῦντος σκοποῦ, ταξειδεύουσα μέσα εἰς τὸ γλυκὺ φῶς τῶν ἀστέρων, δὲν ἐπόθησε τὸν ὡραῖον κόσμον, δὲν ἐζήτησε νὰ πετάξῃ εἰς τὰ ἀπόκρημνα βουνὰ καὶ εἰς τοὺς ἀνθισμένους κάμπους, εἰς τὰ καταπράσινα λειβάδια καὶ εἰς τὰ σκιερὰ ἄλση τῆς δοξασμένης μας πατρίδος, δὲν ἠγάπησε τὴν ζωὴν μὲ ὅλα της τὰ ἀγαθά, ἀψηφοῦσα τὰ κακά της μέσα εἰς τὴν ποίησιν ἐκείνην τὴν ὁποίαν σκεπάζει κάτω ἀπὸ τὸν γαλάζιον θόλον του τὴν νύκτα ὁ οὐρανὸς τῆς Ἑλλάδος! Καὶ πόσας πάλιν φορὰς εἰς ὀνειρώδη Ἑλληνικὴν ἑσπέραν ἡ εὐγενὴς ψυχή του δὲν ἐξήρθη εἰς τοὺς οὐρανίους κόσμους, δὲν ἐπόθησε τὸ ἄγνωστον τοῦ οὐρανοῦ, δὲν ὠνειρεύθη τὴν δόξαν τοῦ λαμπροῦ ἥρωος, τοῦ πίπτοντος ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ βραβευομένου μὲ τὴν ἀθανασίαν!

Ὄνειρα, ποῦ καταυγάζετε μὲ τὴν αἴγλην σας τὴν ψυχὴν τοῦ νέου καὶ ζωογονεῖτε τὰ στήθη τοῦ γέροντος! Ὄνειρα, ποῦ ἀναταράζετε μὲ τὰς ἀερώδεις πτέρυγάς σας τὸ λιμνάζον πέλαγος τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς καὶ διεγείρετε τὰ κύματα τῶν εὐγενῶν ὁρμῶν! Ὄνειρα, ποῦ ἂν λείψετε θὰ λείψῃ ἀπὸ τὸν κόσμον κάθε ἀρετὴ καὶ θὰ παύσουν οἱ παλμοὶ τῆς καρδίας νὰ ὠθοῦν τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὰς μεγάλας πράξεις καὶ νὰ τοὺς ὑπαγορεύουν τὴν εὐγένειαν τῆς ζωῆς!

Βαρειὰ καὶ ὑπερήφανα ἐβημάτιζεν ὁ ἀκοίμητος φρουρὸς τῆς πατρίδος μέσα εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν τῶν ὀνείρων του. Καὶ εἰς τὴν θείαν ἐκείνην ἠρεμίαν ὁ κατάστερος οὐρανὸς τῆς Ἑλλάδος τοῦ ἐτόξευε τὴν καρδίαν μὲ τὰ βέλη τῶν ἀναριθμήτων ἀκτίνων του καὶ τοῦ ἐνέπνεε ἕνα μυστικὸν καὶ ἀόριστον, ἀλλὰ μέγαν καὶ φλογερὸν ἔρωτα.

Τί νὰ ἐρωτεύετο ἡ ψυχὴ τοῦ ἀγρύπνου σκοποῦ;

* * * *

Ἐσταμάτησεν ἔξαφνα, ὡς νὰ τὸν εἶχε φωνάξει καμμία μυστικὴ φωνή, καὶ οἱ ὀφθαλμοί του ἐκαρφώθησαν ἐν ἐκστάσει εἰς τὸ κατάλευκον μαρμάρινον μνημεῖον, τὸ ὁποῖον ὕψωνε πένθιμα τὴν κορυφήν του εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων βημάτων. Ἡ μακρὰ σκιά του ἡπλώνετο κατὰ γῆς, σιωπηλὴ καὶ ἀκίνητος ὡς ἡ αἰωνιότης, πένθιμος καὶ παραπονετικὴ ὡς αἱ ὄψεις τῶν ἀποθνησκόντων χωρὶς νὰ ἴδουν πραγματοποιούμενον τὰ ὄνειρον τῆς ζωῆς των. Ἦτο μία σκοτεινὴ ἀντανάκλασις τῆς θλίψεως τῶν ἡρωϊκῶν ψυχῶν, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα ἦσαν γραμμένα εἰς τὴν μαρμαρίνην στήλην, τῆς λύπης των ὅπου τὸ αἷμά των δὲν ἔφθασε διὰ νὰ ποτίσῃ τὸ δένδρον τῆς ἐλευθερίας καὶ νὰ τὸ θεριέψῃ, νὰ ἁπλωθοῦν τὰ κλαδιά του ἐπάνω εἰς ὅλον τὸ Ἔθνος. Καὶ ὡμίλει ἡ πένθιμος σκιὰ εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ σκοποῦ μὲ τὴν μυστικὴν φωνήν της.

—«Ἔλα, ἔλα» τοῦ ἔλεγε «ἔλα νὰ μεταδώσω εἰς τὴν ψυχήν σου τὸν ἡρωϊσμὸν τῶν ψυχῶν ποῦ στολίζουν μὲ τὰ ὀνόματά του τὸ κατάλευκον μάρμαρον· ἔλα νὰ προσευχηθῇς γονατιστὸς αὐτὴν τὴν ἁγίαν ὥραν, ποῦ ὁ κόσμος περιμένει τὴν Ἀνάστασιν καὶ αἱ ψυχαὶ τῶν ἡρώων τῆς πατρίδος σου μεσιτεύουν εἰς τὸν Κύριον διὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Γένους· ἔλα νὰ ὁρκισθῇς ὅτι τὰ χείλη σου δὲν θὰ γελάσουν παρὰ τὴν ἡμέραν ποῦ τὸ Ἔθνος σου ὁλόκληρον θὰ πανηγυρίσῃ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος καὶ τὴν ἰδικήν του κάτω ἀπὸ τοὺς θόλους τῆς Ἁγίας Σοφίας».

* * * *

Γονατιστὸς κοντὰ εἰς τὴν μυστηριώδη σκιὰν ὁ σκοπὸς ἤνοιξε τὴν καρδίαν του εἰς τὴν ἐρωμένην του, εἰς τὴν γλυκεῖάν του Ἑλλάδα τῶν περασμένων καιρῶν, ποῦ τὴν ἀντιπροσώπευον ἐκεῖ αἱ ψυχαὶ τῶν ἡρώων της, καὶ τῆς ὡρκίσθη πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν, καὶ ἔλαβε τὴν ὑπόσχεσιν τῆς ἀναστάσεως καὶ τῆς ἀθανασίας μὲ μιὰ ἀκτῖνα ποῦ τοῦ ἔστειλεν εἰς τὰ βάθη τῆς ψυχῆς του ὁ οὐρανός, κάτω ἀπὸ τὰ ἀναρίθμητα μάτια τοῦ ὁποίου ἔγεινεν ἡ ἱερὰ ἐκμυστήρευσις.

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΣΤΕΡΟΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΝ ΣΩΜΑΤΕΙΟΝ

Η ΙΤΑΛΙΑ ΤΡΕΜΕΙ τὴν *Μαφίαν* καὶ τὴν Καμόρραν, καὶ ἡ Ἀμερικὴ τὸ ἀπαίσιον κρᾶμα τῶν δύο προηγουμένων δολοφονικῶν καὶ λῃστρικῶν ὀργανώσεων—τὴν Μαύρην Χεῖρα. Καὶ αἱ τρεῖς ὅμως αὐταὶ αἱ μυριομελεῖς συμμορίαι ἔτρεμον μέχρι τῆς 12ης Μαρτίου 1909 ἕνα καὶ μόνον ἄνθρωπον, τὸν μέγαν Ἰταλο-Ἀμερικανὸν μυστικὸν ἀστυνόμον τῆς Νέας Ὑόρκης Ἰωσὴφ Πετροζῖνο.

Ἀφ' ὅτου ὁ Πετροζῖνο ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἰδιαιτέρας διὰ τοὺς Ἰταλοὺς ἐγκληματίας μυστικῆς ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας, ἀνεκάλυψε, συνέλαβεν, ἔρριψεν εἰς τὰς φυλακάς, ἔστειλεν εἰς τὴν ἠλεκτρικὴν ἕδραν καὶ ἀπήλασεν ἐκ τῆς Ἀμερικῆς ἀπειραρίθμους ὁμοεθνεῖς του δολοφόνους, νυκτοκλέπτας καὶ λωποδύτας, ἠμπόδισε τὴν ἀποβίβασιν ἑκατοντάδων desperado, ἐλθόντων ἐκ Σικελίας καὶ ἐκ τῆς Νοτίου Ἰταλίας διὰ νὰ συνεχίσουν ἐδῶ τοὺς ἄθλους των, ἐξιχνίασε καὶ διεφώτισεν ἀναρίθμητα σκοτεινὰ καὶ μυστηριώδη ἐγκλήματα, καὶ παρημπόδισε διὰ τῆς προνοητικότητος, τῆς ἀκαμάτου του δραστηριότητος καὶ τῆς ὀξυδερκείας του τὴν πραγματοποίησιν πλείστων ἄλλων ἐγκλημάτων. Εἶχε ζήσει ὑπὸ ψευδώνυμον ἐπὶ μακρὸν μὲ τοὺς ἀναρχικοὺς τοῦ Πάτερσον καὶ μὲ τὰ μέλη τῆς Μαύρης Χειρός, εἶχε κατορθώσει νὰ γείνῃ μέλος τῆς ὀργανώσεως τῶν πρώτων, ἔμαθε τὰ μυστικά των, προεῖπε τὴν δολοφονίαν τοῦ Προέδρου Μὰκ Κίνλεϋ καὶ συνέστησεν εἰς τὴν ἀστυνομίαν νὰ περιφρουρῇ ἐπιμελῶς τὴν ζωήν του, καὶ τέλος ἀπεφάσισεν, ἀψηφῶν τὸν ὅρκον τῶν ἐγκληματιῶν τῆς Μαύρης Χειρός, τῆς Μαφίας καὶ τῆς Καμόρρας, «ἂν ἀποθάνω σὲ συγχωρῶ, ἂν ζήσω θὰ σὲ σκοτώσω», νὰ μεταβῇ εἰς τὰς φωλεὰς τῶν θανασίμων ἐχθρῶν του, τὴν Νεάπολιν, τὴν Καλαβρίαν, καὶ τὴν Σικελίαν, ὅπου τὸν ἀνέμενον πολλαὶ χιλιάδες στιλέττων, βομβῶν καὶ περιστρόφων, διὰ νὰ συλλέξῃ ἐκ τῶν δικαστικῶν ἀρχείων τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν ἐγκληματιῶν, νὰ ἐκδώσῃ μετὰ τὴν ἐπιστροφήν του εἰς τὴν Ἰταλικὴν Κυβέρνησιν ὅσους ἐξ αὐτῶν θὰ εὕρισκεν εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἀποβίβασιν ἐκείνων οἱ ὁποῖοι θὰ ἤρχοντο εἰς τὸ μέλλον.

Αὐτὴν τὴν φορὰν ὅμως ἦτο ἡ σειρὰ τοῦ ἐγκλήματος νὰ θριαμβεύσῃ κατὰ τοῦ νόμου καὶ τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὁ ἀτυχὴς Πετροζῖνο δὲν ἐπέστρεψε πλέον εἰς τὴν Ἀμερικὴν παρὰ ὡς ἄψυχον σῶμα, μὲ τρεῖς σφαίρας τὰς ὁποίας τῷ ἐφιλοδώρησεν ἡ Μαφία τοῦ Παλέρμου. Ἡ μοῖρα τῷ ἐπεφύλασσε τὸ ἄδωρον δῶρον νὰ κλείσῃ τοὺς ὀφθαλμούς του εἰς τὴν χώραν εἰς τὴν ὁποίαν εἶδε τὸ πρῶτον τὸ φῶς τοῦ ἡλίου. Ἡ Μαύρη Χεὶρ τῆς Ἀμερικῆς, πιστὴ εἰς τὸν ὅρκον της, ἐδίκασε τὸν Πετροζῖνο, κατεδίκασεν αὐτὸν εἰς θάνατον διὰ τὰ εἰς βάρος της κατορθώματά του, ἔστειλε δύο ἐκ τῶν μελῶν της ὡς κατασκόπους μαζύ του εἰς τὴν Ἰταλίαν, συνεννοήθη μὲ τὴν Μαφίαν καὶ ἐξετέλεσε δι' αὐτῆς τὴν θανατικὴν καταδίκην. Πῶς ἔμαθεν ἡ Μαύρη Χεὶρ τὸ ταξείδιον τοῦ Πετροζῖνο καὶ πῶς ἐσχεδιάσθη καὶ ἐξετελέσθη ἡ δολοφονία τοῦ μεγάλου ἀστυνόμου εἶναι—καὶ θὰ παραμείνῃ ἴσως διὰ παντὸς—μυστήριον. Μόνον ἡ Μαύρη Χείρ, ἡ Μαφία καὶ ἡ Καμόρρα, ἴσως δὲ καὶ ἡ ἀστυνομία τοῦ Παλέρμου, γνωρίζουσι τὸ πῶς τοῦτο.

Τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Πετροζῖνο εἰς Ἰταλίαν καὶ τὸ σχέδιον αὐτοῦ ἐγνώριζον μόνον ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας τῆς Νέας Ὑόρκης, δύο ἄλλοι ἀνώτεροι ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἡ σύζυγός του καὶ ὁ γυναικάδελφός του. Καὶ ἐν τούτοις, ὡς ἐβεβαιώθη κατόπιν, δύο κατάσκοποι τῆς Μαύρης Χειρὸς ἠκολούθησαν τὸν Πετροζῖνο εἰς τὴν Ἰταλίαν μὲ τὸ αὐτὸ ἀτμόπλοιον καὶ παρεσκεύασαν τὴν δολοφονίαν του, συνεννοηθέντες μὲ τὴν Μαφίαν καὶ τὴν Καμόρραν. Ἐπίσης ἐξηκριβώθη ὅτι ὁ Πετροζῖνο, μετὰ τὴν εἰς Γένουαν ἄφιξίν του, συνήντησε καὶ ἀπέστειλεν ὡς προσκόπους του εἰς τὸ Παλέρμον τῆς Σικελίας πράκτοράς τινας, οἱ ὁποῖοι παρουσίασαν εἰς αὐτὸν ἐπίσημα πιστοποιητικὰ καὶ συστατικὰ τῆς Ἰταλικῆς κυβερνήσεως. Ἐν τούτοις, ὅταν κατόπιν ἀνεζητήθησαν οἱ πράκτορες οὗτοι καὶ ἐζητήθησαν παρὰ τῆς Ἰταλικῆς κυβερνήσεως πληροφορίαι περὶ τῶν πιστοποιητικῶν, οἱ μὲν πρῶτοι εἶχον γείνει ἄφαντοι, περὶ δὲ τῶν δευτέρων οὐδεὶς ἐγνώριζέ τι. Καὶ ὅμως ὁ Πετροζῖνο δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐξαπατηθῇ δι' ἁπλοῦ τεχνάσματος. Τὰ πιστοποιητικὰ χωρὶς ἄλλο ἦσαν γνήσια, δὲν εἶχον δοθῇ ὅμως ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως εἰς τοὺς πράκτορας. Τίς λοιπὸν τοῖς τὰ ἐπρομήθευσε καὶ διατί δὲν ἐγίνετο μνεία αὐτῶν εἰς τὰ ἐπίσημα πρακτικά; Εἶναι καὶ τοῦτο μυστήριον.

Ἀπὸ τὴν Γένουαν ὁ Πετροζῖνο διηυθύνθη εἰς Ρώμην, ὅπου *παρουσίασε τὰ διαπιστευτήριά* του εἰς τὸν Ἀμερικανὸν πρεσβευτὴν καὶ εἰς τὸν διευθυντὴν τῆς Ἰταλικῆς ἀστυνομίας, *ἀνακοινώσας* εἰς αὐτοὺς τὰ σχέδιά του καὶ ζητήσας τὴν συνδρομήν των. Ἀμφότεροι τὸν ἐπληροφόρησαν ὅτι θὰ ἦτο ἀσφαλέστερος ἐντὸς κλωβοῦ τίγρεων παρὰ εἰς τὸ Παλέρμον, εἰς τὴν ἕδραν τῆς Μαφίας. Χωρὶς νὰ δειλιάσῃ ποσῶς ἐξηκολούθησε τὸ ταξείδιόν του, εἰς τὴν Σικελίαν, μέσον Νεαπόλεως πιθανῶς, ἀκολουθούμενος *ἀναμφιβόλως ἀπὸ ὁλόκληρον στράτευμα ἐγκληματιῶν* τῆς Μαφίας καὶ τῆς Καμόρρας, διότι ἡ εἴδησις τῆς ἐπισκέψεώς του εἰς Ἰταλίαν εἶχε φθάσει ἐκεῖ πρὸ τῆς ἀφίξεώς του, καὶ εἶχον γείνῃ ὅλαι αἱ δέουσαι προετοιμασίαι πρὸς ὑποδοχήν του ὑπὸ τῶν ἀνόμων desperado.

Φθάσας εἰς τὸ Παλέρμον ὁ Πετροζῖνο, διευθύνεται τὴν ἐπαύριον εἰς τὴν πολίχνην Καλτανιζέτταν, διὰ νὰ λάβῃ σημείωσιν τῶν ὀνομάτων τῶν ἐγκληματιῶν της ἐκ τῶν ἀρχείων τοῦ δικαστηρίου. Ἐνῷ ὅμως εἶχε δηλώσει ὅτι θὰ διενυκτέρευεν ἐκεῖ, ἐπιστρέφει παραδόξως αὐθημερὸν καὶ ἐσπευσμένως εἰς Παλέρμον, ἄγνωστον παρὰ τίνος προσκληθείς, καὶ διανυκτερεύει εἰς ἓν ξενοδοχεῖον παρὰ τὴν Piazza Marina, ὅπου εἶχεν ἐνοικιασθῇ δι' αὐτὸν ἓν διαμέρισμα παρὰ τρίτου προσώπου, ἑνὸς ἐκ τῶν πρακτόρων του πιθανῶς. Οὐδεὶς ἐκ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ξενοδοχείου ἠθέλησε νὰ φανερώσῃ τὸ ὄνομα ἢ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ἐνοικιάσαντος τὸ διαμέρισμα διὰ τὸν Πετροζῖνο. Ὀλίγον πρὸ τῆς ἐννάτης ἑσπερινῆς ὥρας, ἓν πρόσωπον καλῶς ἐνδεδυμένον—οὐχὶ ὁ ἐνοικιάσας τὸ διαμέρισμα—ἐπισκέπτεται εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τὸν Πετροζῖνο, ὅστις ἀνέμενε προφανῶς τὸν ἐπισκέπτην, διότι τὸν ἐχαιρέτισε μὲ οἰκειότητα καὶ ἐξῆλθε μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν πλατεῖαν.

Ἦτο ὁ τελευταῖος περίπατος τοῦ μεγάλου ἀστυνόμου. Ὁ Πετροζῖνο ἔπεσεν εἰς τὴν παγίδα τῆς Μαφίας. Ὅλοι οἱ ὑπὸ διαφόρους ἰδιότητας ἐλθόντες εἰς ἐπικοινωνίαν μετ' αὐτοῦ ἐν Ἰταλίᾳ ἦσαν ἀναμφιβόλως ἄνθρωποι τῆς Μαφίας. Ἄγνωστον πόσοι μαφιόζοι εὑρίσκοντο κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν εἰς τὴν πλατεῖαν καὶ εἰς τὰς πλησίον ὁδούς. Τὸ μόνον γνωστὸν εἶναι ὅτι εἷς ναύτης τοῦ Ἰταλικοῦ στόλου, περιπατῶν περὶ τὴν ἐννάτην ὥραν ἐν τῇ πλατείᾳ ἤκουσεν αἴφνης πολλοὺς πυροβολισμούς, καὶ στραφεὶς πρὸς τὸ ἀπέναντι μέρος τῆς πλατείας εἶδεν ἕνα σωματώδη ἄνθρωπον πίπτοντα εἰς τὸ πεζοδρόμιον παρὰ τὸ κιγκλίδωμα μιᾶς οἰκοδομῆς καὶ δύο ἄλλα πρόσωπα φεύγοντα δρομαίως μὲ καπνίζοντα εἰσέτι περίστροφα εἰς τὰς χεῖρας καὶ ἐξαφανιζόμενα εἰς μίαν τῶν παρακειμένων ὁδῶν ἐν τῷ σκότει τῆς νυκτός. Ὁ πεσὼν ἦτο ὁ Πετροζῖνο. Μόλις ἐξηφανίσθησαν οἱ δολοφόνοι κατέφθασαν ἐκεῖ τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα καὶ ἀνεγνώρισαν τὸ θῦμα

Ὅπλον δὲν ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ. Διατί ἆρά γε; Ὁ ναύτης, ὁ μόνος γνωστὸς μάρτυς τοῦ ἐγκλήματος, δὲν εἶδε ποσῶς τὸν συνοδὸν τοῦ Πετροζῖνο. Τί εἶχε γείνῃ ἆρά γε οὗτος; Ἡ ἀστυνομία ἔσπευσεν ἀμέσως νὰ κατάσχῃ τὰς ἀποσκευὰς τοῦ Πετροζῖνο, *ἐνῷ ὤφειλε νὰ τὰς παραδώσῃ* εἰς τὸ Ἀμερικανικὸν Προξενεῖον. Ὁ κατάλογος τῶν ὀνομάτων τῶν ἐγκληματιῶν, τὸν ὁποῖον κατήρτισεν ἐν Καλτανιζέττᾳ ὁ Πετροζῖνο, δὲν εὑρέθη κατόπιν εἰς τὰς ἀποσκευάς.

Μόνον ἡ Μ·φ'α καὶ ἡ ἀστυνομία τοῦ Παλέρμου θὰ ἠδύναντο νὰ ἐξηγήσωσι ὅλα αὐτὰ τὰ μυστήρια. Εἷς πρώην διπλωμάτης εἶχε γράψει μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Πετροζῖνο ὅτι οἱ δολοφόνοι τοῦ μάρτυρος ἀστυνόμου δὲν θὰ παραδοθῶσί ποτε εἰς τὴν δικαιοσύνην, ὡς δὲν θὰ εὑρεθῶσί ποτε τὰ σπουδαῖα ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα εἶχεν εἰς τὰς ἀποσκευάς του ὁ ἀπεσταλμένος τῆς *ἀστυνομίας τῆς Νέας Ὑόρκης. Καὶ πράγματι* ὁ φόνος τοῦ Πετροζῖνο μένει ἀκόμη ἀνεκδίκητος καὶ τὰ ἔγγραφά του δὲν ἔφθασαν οὔτε θὰ φθάσουν ποτὲ εἰς τὸ Mulberry Street. Ἔφθασε μόνον ὁ νεκρὸς τοῦ μάρτυρος, τὸν ὁποῖον ἐτίμησεν ἡ Νέα Ὑόρκη ὅσον οὐδένα ἴσως ἄλλον ἄνθρωπον ἀντιπροσωπευθεῖσα εἰς τὴν κηδείαν του δι' ὀκτὼ χιλιάδων ἐπιλέκτων πολιτῶν της καὶ ὅλων τῶν ἐπισήμων προσώπων της.

Ο ΙΩΣΗΦ ΠΕΤΡΟΖΙΝΟ

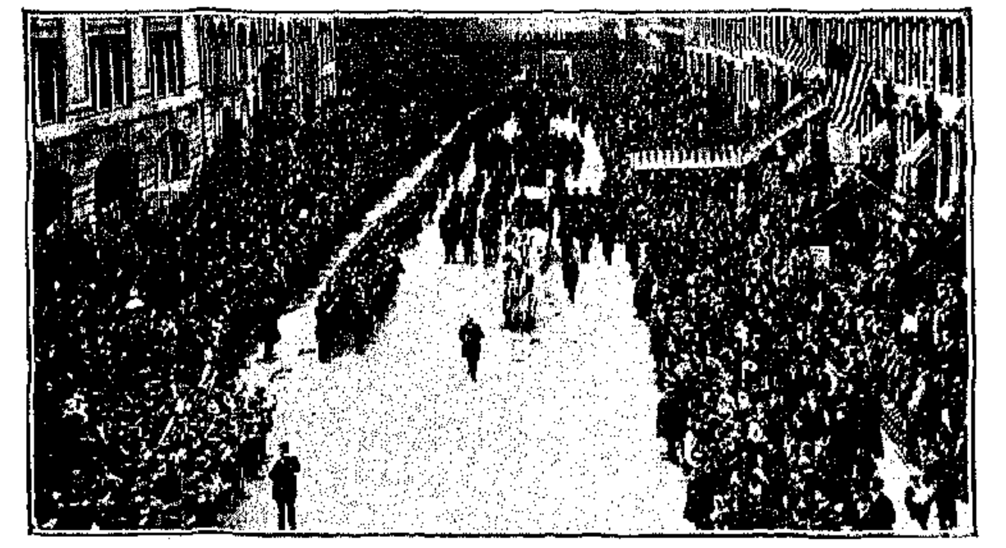

Η ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ

ΤΟ ΔΑΙΜΟΝΙΟΝ ΕΝΟΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΠΑΙΔΟΣ

Η ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΖΩΣΑ ΙΔΙΟΦΥΪΑ

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο SIDIS

ΑΠΙΣΤΕΥΤΟΝ καὶ ὅμως ἀληθές!

Ἑνδεκαετὲς *παιδίον*, ὁ *William James Sidis—θαῦμα* προώρου ἀναπτύξεως—ἔχει ἐκπλήξει πολλοὺς καθηγητὰς διὰ τὴν θαυμασίαν ἐπίδοσίν του εἰς τὰς μαθηματικὰς ἐπιστήμας.

Εἶναι σήμερον φοιτητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Χάρβαρδ, ὅπου εἰσῆλθε τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον, κατόπιν δρομαίας διελεύσεως διὰ τῶν σχολῶν τῆς κατωτέρας καὶ τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως. Ἡ μέχρι τοῦδε πνευματικὴ σταδιοδρομία του εἶναι ἐκπληκτική, τὴν δὲ μέλλουσαν σᾶς ἀφήνομεν νὰ τὴν φαντασθῆτε πλέον σεῖς. Εἰς ἡλικίαν, καθ' ἣν ἄλλα παιδία μόλις καὶ μετὰ βίας ἠμποροῦν νὰ κάμουν μίαν πρόσθεσιν καὶ ἀφαίρεσιν καὶ τὸ πολὺ πολὺ ἕνα πολλαπλασιασμὸν χωρὶς λάθος, ὁ William James Sidis ἔπαιζεν εἰς τὰ δάκτυλά του Ἄλγεβραν, Γεωμετρίαν, Τριγωνομετρίαν καὶ ἀνώτερα μαθηματικά, περιπλέον δὲ εἶχε γράψει θέμα περὶ τῆς ὑποθετικῆς «τετάρτης διαστάσεως».

Τὸ δὲ περιεργότερον εἶναι ὅτι δὲν ἀνεπτύχθη μόνον ἡ μαθηματικὴ ἰδιοφυΐα τοῦ μικροῦ Sidis μὲ ζημίαν τῶν ἄλλων τάσεων τῆς διανοίας. Ἀντιθέτως πρὸς τὰ ἄλλα πρώϊμα πνεύματα, περὶ ὧν ὁμιλεῖ ἡ ἱστορία, δὲν περιωρίσθησαν εἰς ἓν μόνον σημεῖον αἱ τάσεις τῆς διανοίας τοῦ μικροῦ τούτου παιδίου. Ὁ Sidis εἶναι ἐξίσου καλὸς ἀστρονόμος, σχεδιάσας ἰδικόν του οὐράνιον χάρτην, ἐφεῦρε μίαν διεθνῆ γλῶσσαν, ἡ ὁποία, καθὼς διατείνεται, εἶναι κατὰ πολὺ ἀνωτέρα τῆς Ἐσπεράντο, γνωρίζει ἀνατομίαν, *φυσιολογίαν, γεωγραφίαν, φυσικά, ἱστορίαν καὶ πολιτικὰς ἐπιστήμας.*

Ἐν τούτοις ὁ μικρομέγας αὐτὸς εἶναι κατὰ βάθος παιδίον. Ἀγαπᾷ τὰ παιγνίδια, ὅπως καὶ κάθε ἄλλος μικρὸς τῆς ἡλικίας του, καὶ εἶναι μᾶλλον ἄτακτος. Ὅτε ἦτο ὀκτὼ ἐτῶν, ἐθεωρεῖτο ἀπὸ τοὺς διδασκάλους του ἀνυπόφορος διὰ τὰς ἀταξίας του. Δὲν εἶναι *κανεὶς ἀναιμικὸς ἢ σκελετώδης.* Μὲ ροδόχρους παρειὰς καὶ ἠχηρότατον γέλωτα, πολλάκις θεᾶται γυμνόπους εἰς τοὺς δρόμους, παίζων σφαῖραν μὲ ἄλλους συνομίληκάς του.

Καθὼς εὐκόλως δύναταί τις νὰ φαντασθῇ, αἱ σπουδαὶ τοῦ μικροῦ Sidis ἐν Harvard παρακολουθοῦνται μετὰ ζωηροτάτου ἐνδιαφέροντος ὑπὸ τῆς *πανεπιστημιακῆς συγκλήτου καὶ τῶν οἰκείων του.* Πολλοὶ ἀποροῦν πῶς θὰ τὰ καταφέρῃ μὲ τὸν δύσκολον κλάδον τὸν ὁποῖον ἐξέλεξεν. Εἶναι μέλος τῆς Λέσχης τῶν Μαθηματικῶν τοῦ Harvard, παρευρίσκεται εἰς ὅλας τὰς συζητήσεις, ἀκούει προσεκτικῶς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν διαφόρων θεμάτων καὶ ἐκφέρει γνώμας καὶ παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας ἀκούουσι τὰ μέλη μετὰ προσοχῆς, ὡσεὶ προήρχοντο ἀπὸ διακεκριμένον παλαιὸν καθηγητήν.

Οὐχὶ πρὸ πολλοῦ χρόνου ἔδωκε διάλεξιν πρὸ τῶν ἑταίρων τῆς Λέσχης ταύτης περὶ «σωμάτων τετάρτης διαστάσεως». Τὸ ἀκροατήριον ἦτο πολυαριθμότατον. Διεκρίνοντο μεταξὺ ἄλλων καθηγηταί, ὑφηγηταί, διδάσκαλοι, σπουδασταὶ καὶ ἄλλοι εἰδικῶς προσκεκλημένοι. Πολλοὶ μετέβησαν ἐκ περιεργείας, μὴ πιστεύοντες τὰ περὶ τοῦ Sidis ᾀδόμενα, ἅτινα ἐθεώρουν ὡς ὑπερβολάς.

Καὶ ὅμως, ἅμα ἤρχισεν ὁ μικκύλος μαθηματικὸς νὰ ἀναπτύσσῃ τὸ θέμα του, οἱ παρόντες τὸν ἤκουον μὲ βαθυτάτην προσοχὴν καὶ μὲ αὔξοντα θαυμασμόν. Πολλοὶ ἠδυνάτουν νὰ παρακολουθήσουν τὴν σειρὰν τῶν συλλογισμῶν του. Παραδεχόμεθα γενικῶς, εἶπεν ὁ Sidis, ὅτι ὑπάρχουσι τρεῖς διαστάσεις εἰς τὰ σώματα· ἐν τούτοις φαίνεται νὰ ὑπάρχουν περισσότεραι τῶν τριῶν διαστάσεις—τέσσαρες, πέντε, δέκα ἑκατὸν καὶ ἐν ἑνὶ λόγῳ ἄπειροι. Διὰ σώματα τεσσάρων διαστάσεων θὰ ἦτο ἐπάναγκες νὰ διαγράψωμεν σχήματα ὅλως ἀνόμοια πρὸς τὰ συνήθη τῶν τριῶν διαστάσεων. Πόσα τοιαῦτα σχήματα ὑπάρχουσι, πῶς δύνανται νὰ κατασκευασθῶσι καὶ πρὸς τί εἶναι ὅμοια: Εἰς ταῦτα περιεστράφη ἡ συζήτησις. Ἐπὶ πλέον τῆς μιᾶς καὶ ἡμισείας ὥρας ὁ παῖς κατώρθωσε νὰ συγκρατήσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ ἀκροατηρίου, νῦν μὲν ὁμιλῶν πρὸς αὐτό, ἄλλοτε δ' ἀναγινώσκων ἀπὸ ἐπιμελῶς παρεσκευασμένου τετραδίου, χωρὶς ῥητορικὰ σχήματα καὶ στόμφον, μὲ φωνὴν ἤρεμον καὶ φυσικήν, καὶ ἄλλοτε διαγράφων σχήματα ἐπὶ μαυροπίνακος πρὸς κατανόησιν τῶν θεωριῶν του.

Εἶπεν ὅτι τὰ σώματα τῆς τετάρτης διαστάσεως ἔχουσι παραδοξότατον σχῆμα, δύνανται δὲ νὰ ἔχωσι μέχρι ἑξακοσίων ἑδρῶν. Πρὸς ὀνομασίαν τῶν τοιούτων σχημάτων ἔπλασε τὴν ἑλληνικὴν λέξιν «ἑξακοσιεδράγωνα», ὀνομάσας κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἄλλα σχήματα «ἑκατονταεικοσιεδράγωνα».

Τὴν διάλεξίν του ὁ Sidis ἐπέρανε, καταλήξας εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἔχουσιν ἄδικον οἱ φρονοῦντες ὅτι δὲν ὑφίσταται «τετάρτη διάστασις». Ἀπ' ἐναντίας, εἶπεν, ἡ ὑπόθεσις αὐτῆς εἶναι μεγάλης χρησιμότητος εἰς τὰ μαθηματικά, διότι δι' αὐτῆς λύονται πολλὰ προβλήματα, ἄλλως ἄλυτα, καὶ ἰδίως γεωμετρικὰ τοιαῦτα.

Ποῦ ὀφείλεται ἡ ἔκτακτος αὕτη καὶ μοναδικὴ ἐπίδοσις τοῦ νεαροῦ Sidis εἰς τὰ μαθηματικά; Ὁ πατήρ του τὴν ἀποδίδει καθ' ὁλοκληρίαν εἰς τὴν ἀνατροφὴν ἣν ἐφρόντισεν ὁ ἴδιος νὰ δώσῃ εἰς τὸν υἱόν του ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων. Ἡ πρόωρος ἀνάπτυξις τοῦ παιδίου, κατ' αὐτόν, δὲν ὀφείλεται οὔτε εἰς κληρονομικότητα οὔτε εἰς ἔκτακτον διανοητικὴν δύναμιν, ἀλλ' ἁπλούστατα εἰς τὴν μέθοδον τὴν ὁποίαν ἠκολούθησε διὰ νὰ κάμῃ τὸ παιδίον νὰ σκέπτεται μὲ τάξιν καὶ μὲ σύστημα, χρησιμοποιοῦν ὅλας τὰς πνευματικάς του δυνάμεις.

Ὁ δόκτωρ Boris Sidis—ὁ πατὴρ τοῦ μικροῦ σοφοῦ—εἶναι ψυχολόγος ἰατρός, ἀρκετὰ γνωστὸς ἐν Ἀμερικῇ καὶ Εὐρώπῃ. Ἐσχάτως ἔχει καταγείνῃ εἰς τὴν ἐκπαιδευτικὴν ψυχολογίαν. Φρονεῖ ὅτι ἡ ἐπιπολαιότης εἶναι τὸ χαρακτηριστικὸν τῶν ἀνθρώπων τῆς σημερινῆς ἐποχῆς, ὅτι πολλαὶ πνευματικαί μας δυνάμεις μένουσιν αἰωνίως λανθάνουσαι, στάσιμοι καὶ ἄχρηστοι. Πιστεύει ὅτι *αἰτία* τούτου εἶναι τὸ ἀτελὲς ἐκπαιδευτικὸν σύστημα, κυρίως δὲ καταδικάζει τὴν ἀναβολὴν πάσης ἀποπείρας πρὸς ἐκπαίδευσιν τοῦ παιδίου μέχρις οὗ τοῦτο φθάσῃ εἰς τὴν ἡλικίαν ἥτις θεωρεῖται κατάλληλος διὰ τὴν εἰς τὸ σχολεῖον φοίτησιν.

Ἡ *ἰδέα ὅτι ἡ διάνοια τοῦ παιδίου πρέπει νὰ μένῃ ἀνενόχλητος μέχρις οὗ ἔλθῃ τοῦτο εἰς ἡλικίαν εἶναι* ἀπολύτως σφαλερὰ κατὰ τὸν Boris Sidis. Τὸ παιδίον εἶναι πρὸ παντὸς *σκεπτόμενον ζῶον.* Οὐδεμία δύναμις *ἐπὶ τῆς γῆς εἶναι ἱκανὴ νὰ κωλύσῃ αὐτὸ ἀπὸ τοῦ νὰ σκέπτεται, νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ λογικοῦ* του. Ἀφ' ἧς στιγμῆς οἱ ἐταστικοί του ὀφθαλμοὶ προσπέσωσιν ἐπὶ τῶν πέριξ ἀντικειμένων, αἱ διανοητικαί του δυνάμεις ἄρχονται ἐργαζόμεναι, ἀμέσως δὲ τότε πρέπει νὰ ἐπέμβῃ ὁ παιδαγωγὸς ὅπως τρέψῃ αὐτὰς εἰς δρόμον ὀρθὸν καὶ τὰς ἀναπτύξῃ καταλλήλως. Τὸ παιδίον παρατηρεῖ, δέχεται ἐντυπώσεις, ἐκ τοῦ περιβάλλοντος, καὶ ζητεῖ νὰ ἐκφράσῃ τὰ διανοήματά του. Ἀφιέμενον ἐν τούτοις εἰς τὴν τύχην του, εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ παρατηρῇ κατὰ τρόπον ἐσφαλμένον καὶ θὰ σχηματίζῃ ἰδέας ἀντικειμένας εἰς τὴν λογικήν. Ἐὰν μὴ διδαχθῇ πῶς ὀφείλει νὰ σκέπτεται, εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ σκέπτεται ἐπὶ πολὺ οὐχὶ ὀρθῶς καὶ θὰ ἀποκτήσῃ κακὰς συνηθείας, ὅσον ἀφορᾷ τὸν τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι, αἱ ὁποῖαι θὰ τὸ κάμουν νὰ σχηματίζῃ κακὰς κρίσεις περὶ πραγμάτων ἐξ ὧν ἐξαρτᾶται ὄχι μόνον ἡ ἰδική του πρόοδος, ἀλλὰ καὶ ἡ τῆς κοινωνίας.

Τὰς παιδαγωγικάς του ταύτας ἀρχὰς ὁ δόκτωρ Sidis ἐφήρμοσεν ἐμπράκτως ἐπὶ τοῦ υἱοῦ του, ἀρχίσας τὴν ἐκπαίδευσιν αὐτοῦ πρὶν ἀκόμη συμπληρώσῃ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ἡλικίας του. Ἔκτοτε ἤρχισε νὰ ἀσκῇ τὸ βρέφος εἰς τὸ νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ λογικοῦ του καὶ τῆς παρατηρητικότητός του, τῇ βοηθείᾳ δὲ μεγάλων ξυλίνων γραμμάτων κατώρθωσε νὰ τὸ διδάξῃ νὰ συλλαβίζῃ καὶ νὰ ἀναγινώσκῃ ἅμα ἔφθασεν εἰς ἡλικίαν τριῶν ἐτῶν. Τοῦτο ἐπέτυχε, *παίζων μετὰ τοῦ παιδίου, μεταλλάσσων τὰ γράμματα πρὸς σχηματισμὸν διαφόρων λέξεων,* δεικνύων τὰς οὕτω σχηματιζομένας λέξεις εἰς τὸ παιδίον καὶ προφέρων αὐτὰς ὑψηλοφώνως.

Ὁ δόκτωρ Sidis ἐπέμεινεν ἐπίσης, ὅπως ὁ υἱός του συγκεντρώνῃ ἑκάστοτε τὸν νοῦν του εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον σπανιώτατα παρατηρεῖται εἰς τὰ παιδία. Διότι, ὡς γνωστόν, ὅλα τὰ *παιδία δεικνύουσι* μὲν περιέργιαν περὶ ὅλων τῶν πραγμάτων καὶ ἀπευθύνουσι συχνοτάτας ἐρωτήσεις, ἱκανοποιεῖται ὅμως ἡ περιέργειά των πολὺ ταχέως καὶ ὁ νοῦς των περισπᾶται καὶ πετᾷ ὡς αἱ χρυσαλλίδες ἀπὸ ζητήματος εἰς ζήτημα, χωρὶς νὰ δώσῃ μεγάλην προσοχὴν εἰς τίποτε. Ὁ μικρὸς Sidis ὅμως εἰθίσθη νὰ μὴ ἱκανοποιῆται πρὶν λάβῃ ἀκριβεῖς πληροφορίας περὶ τοῦ πράγματος τὸ ὁποῖον ἐκίνησε τὴν περιέργειάν του. Εἰς ἡλικίαν τριῶν καὶ ἡμισέως ἐτῶν, ἐπὶ παραδείγματι, ἔτυχε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ πατρός του, ὅστις ἔγραφε κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν μίαν ἐπιστολὴν εἰς τὴν γραφομηχανήν. Ὁ μικρὸς παρετήρει ἐταστικῶς τὰς κινήσεις τοῦ κυλίνδρου καὶ ἤκουε τὸν κτύπον τῶν στοιχείων καὶ τοῦ κώδωνος, κατόπιν δέ, πλησιάσας τὸν πατέρα του, ἤρχισε νὰ τὸν ἐρωτᾷ περὶ τῆς μηχανῆς καὶ τῆς λειτουργίας της. Εἶτα, ἀναρριχηθεὶς εἰς τὰ γόνατα τοῦ πατρός του, ἔπαιζε μὲ τοὺς μικροὺς δακτύλους του τὰ κλειδιὰ καὶ τέλος ἀνέγνωσε τὰς λέξεις τὰς ὁποίας ὁ πατήρ του τῷ ἐδίδαξε πῶς νὰ σχηματίζῃ. Μετὰ ἓξ μῆνας ὁ μικρὸς Sidis ἦτο εἰς θέσιν νὰ δακτυλογραφῇ μὲ ἀρκετὴν δεξιότητα.

Εἰς ἡλικίαν ἓξ ἐτῶν ἐστάλη εἰς τὸ δημόσιον σχολεῖον. Ἐντὸς ἓξ μηνῶν διῆλθεν ἓξ τάξεις, καταπλήσσων τοὺς διδασκάλους του. Κατόπιν διετοῦς κατ' οἶκον μελέτης, τριμήνου φοιτήσεως εἰς τὸ Γυμνάσιον καὶ ἄλλων δύο ἐτῶν κατ' οἶκον σπουδῆς, ἔδωκεν ἐπιτυχεῖς ἐξετάσεις διὰ τὸ Πανεπιστήμιον, ὅπου, ὡς εἴδομεν, κινδυνεύει νὰ γείνῃ διδάσκαλος τῶν καθηγητῶν του.

Ἂν πράγματι εἰς τὸ παιδαγωγικὸν σύστημα τοῦ πατρός του μόνον καὶ οὐχὶ εἰς ἔκτακον δύναμιν τοῦ ἐγκεφάλου του ὀφείλεται ἡ θαυμασία αὕτη ἀνάπτυξις καὶ ἡ εἰς τὰ μαθηματικὰ πρωτοφανὴς ἐπίδοσις τοῦ μικροῦ Sidis, ἀνοίγονται ἀναμφιβόλως νέοι ὁρίζοντες διὰ τὴν παιδαγωγικὴν ἐπιστήμην.

Ο ΝΙΚΗΤΗΣ ΤΗΣ ΤΥΧΗΣ

ΑΡΜΕΝΙΚΟΝ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ο ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ τοῦ παρόντος διηγήματος, 'Αβετὶς 'Αχαρονιάν, εἶνε ὁ γνησιώτερος ἀντιπρόσωπος τῆς νεωτέρας 'Αρμενικῆς φιλολογίας. 'Εγεννήθη τῷ 1866 εἰς τὸ 'Αρμενικὸν χωρίον 'Ιγδίρ, κείμενον εἰς τὸ μέρος ὅπου συναντῶνται τὰ σύνορα Τουρκίας, Ρωσσίας καὶ Περσίας, καὶ ἐξεπαιδεύθη ἐν τῷ μοναστηρίῳ 'Ετσμιατζίν. Διδάξας ἐπὶ δεκαετίαν εἰς τὰ 'Αρμενικὰ σχολεῖα, ἔφυγεν ἐκ Τουρκίας, ὅταν ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις ἔκλεισεν αὐτά, καὶ μετέβη εἰς 'Ελβετίαν, ὅπου συνεπλήρωσε τὰς σπουδάς του. 'Επέστρεψε πάλιν τῷ 1902 καὶ ἀνέλαβε τὴν σύνταξιν τοῦ ἐν Τυφλίδι ἐκδιδομένου 'Αρμενικοῦ περιοδικοῦ «Μούρτς». Ἔχει γράψει πλεῖστα διηγήματα, πραγματευόμενα περὶ τοῦ βίου, τῶν συνηθειῶν, τῶν δεινοπαθημάτων καὶ τῶν προλήψεων τοῦ 'Αρμενικοῦ λαοῦ, καὶ εἶναι ὁ προσφιλέστερος εἰς τοὺς ὁμοεθνεῖς του συγγραφεῖς.

* * *

Ἦτο παγερὰ νὺξ χειμῶνος. 'Αγρία χιονοθύελλα ἐμαίνετο εἰς τὰ βουνά, εἰς τοὺς κάμπους καὶ εἰς τὸ μικρὸν χωρίον. Τὸ σκότος ἦτο τόσον πυκνὸν καὶ φοβερόν, ὥστε οἱ χωρικοί, στρυμωμένοι εἰς τὰς καλύβας των, εἶχον λησμονήσει τὴν χαρωπὴν ὄψιν τοῦ γαλανοῦ οὐρανοῦ καὶ τὸ γελαστὸν φῶς τοῦ ἡλίου. 'Ενόμιζε κανεὶς ὅτι ὁ ἄνεμος ἔπνεεν ἀπὸ τοὺς παγεροὺς κόλπους τοῦ θανάτου. 'Εσύριζεν ἀπαισίως καὶ μὲ φρικαλέαν βοήν. 'Ενέκρωσε τὰ πάντα μὲ τὴν θανατηφόρον πνοήν του. Ἄνθρωποι καὶ ζῷα ἐπάγωνον. 'Ολόκληρον τὸ χωρίον, μὲ τὰς ταπεινὰς καλύβας του, μὲ τοὺς ἀχυρῶνάς του καὶ μὲ τὰς μεγάλας ξυλοστοίβας, ἐφαίνετο ὡσὰν νὰ ἔτρεμεν ἀπὸ τὸ ψῦχος καὶ ἀπὸ τὸν φόβον μαζῦ.

Οἱ χωρικοὶ ἦσαν περίφοβοι ἀπὸ τὴν φρικώδη συναυλίαν τῶν ἐξωργισμένων στοιχείων τῆς φύσεως.

Κάθε ἄγριον φύσημα τοῦ ἀνέμου ἐφαίνετο εἰς αὐτοὺς ὡς νὰ εἶχε τὴν ἰδιαιτέραν σημασίαν του, ὡς νὰ ἦτο κακὸν προμήνυμα, ὡς νὰ ἤρχετο μὲ ὡρισμένον καὶ ἀπαίσιον σκοπόν.

Β... ου... ου... ου!» ἐβόϊζεν ἔξω ὁ ἄνεμος, καὶ κάθε φορὰν ὅπου ἔφθανεν ἡ ἀπαισία βοή του εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Μελὶχ Σαχίν, οἱ γείτονες καὶ φίλοι του, μαζευμένοι γύρω εἰς τὴν μεγάλην καὶ φεγγοβολοῦσαν ἀπὸ τὸ πῦρ ἑστίαν, διέκοπτον τὴν συνομιλίαν, ἀπέθετον τὰ τσιμπούκια, ἔβλεπον ὁ εἷς τὸν ἄλλον καὶ ᾐσθάνοντο ἐνδομύχως τὴν ἀνάγκην νὰ συμμαζευθῶσι πλησιέστερον πρὸς ἀλλήλους.

Τί νὰ ἐσήμαινεν ἡ φοβερὰ ἐκείνη θεομηνία; Ὅλοι ἐγνώριζον τὴν σημασίαν της, ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἐτόλμα νὰ ἀνοίξῃ τὸ στόμα καὶ νὰ ὁμιλήσῃ ἐλεύθερα. Ἦτο τὸ φοβερὸν τραγοῦδι τῆς εἱμαρμένης, τὸ ὁποῖον τραγουδεῖ ἡ θύελλα, ἡ αἰωνία ταξειδιῶτις, εἰς κάθε ἄνθρωπον. Κλαίει καὶ θρηνεῖ ἡ θύελλα καὶ διηγεῖται μὲ τὸ πένθιμον καὶ σπαρακτικὸν ᾆσμά της τὰ δεινὰ τοῦ κόσμου—τοὺς στεναγμοὺς τοῦ ἀδυνάτου, τὸ παράπονον τοῦ ἀβοηθήτου, τὴν κραυγὴν τοῦ ἀπηλπισμένου, τὰ μαρτύρια τοῦ πτωχοῦ. Ἡ θύελλα μαζεύει τὸν μυστικὸν καὶ ἀδύνατον σπαραγμὸν τοῦ δυστυχισμένου κόσμου, τοῦ δίδει δύναμιν καὶ φωνὴν εἰς τὴν ἀγκάλην της καὶ τὸν μεταβάλλει εἰς τὴν φοβερὰν ἐκείνην βοήν, ἡ ὁποία συγκλονίζει τὰ βουνά, ἀπειλεῖ τὸν κόσμον ὡς φωνὴ ἀγρίου θηρίου καὶ προμηνύει εἰς τοὺς τρομαγμένους ἀνθρώπους τὴν μαύρην μοῖραν, ἡ ὁποία τοὺς περιμένει.

Αὐτὰ ἐσυλλογίζοντο οἱ φοβισμένοι χωρικοὶ γύρω εἰς τὸ ζωηρὸν πῦρ τῆς ἑστίας. Δι' αὐτὸ ἡ βοὴ τοῦ ἀνέμου ἐφαίνετο εἰς αὐτοὺς ὡς συναυλία τῶν δαιμόνων, ἐρχομένη ἀπὸ τὸν σκοτεινὸν Ἅδην.

«Β... ου... ου...ου!». Ὁ ἄνεμος ἐδυνάμωνε περισσότερον ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν καὶ ἡ βοή του ἐγίνετο ἀπαισιωτέρα. Ἡ στέγη τῆς οἰκίας ἔτριζεν εἰς κάθε πνοήν του, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ὅλων ἐστρέφοντο εἰς αὐτὴν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν μὲ δέος καὶ μὲ ἀνησυχίαν.

Νεκρικὴ σιγὴ ἐβασίλευεν. 'Ανοίγει ἔξαφνα μὲ ὁρμὴν καὶ κρότον ἡ θύρα, καὶ εἰς τὴν σκιὰν ἐφάνη ἡ μορφὴ ἑνὸς ἀνθρώπου, μὲ κάπαν ποιμενικήν, κάτασπρην ἀπὸ τὴν χιόνα. Θὰ εἶχε μείνῃ πολλὴν ὥραν ἔξω εἰς τὸν χιονοστρόβιλον. Ὁ κακόμοιρος ἄνθρωπος ἐφαίνετο ὡς στήλη χιόνος.

— Καλησπέρα σας», εἶπε, σειόμενος διὰ νὰ ἀποβάλῃ ἀπ' ἐπάνω του τὸ παχὺ στρῶμα τῆς χιόνος.

— Καλησπέρα», ἀπήντησαν μὲ τὸν οἰκοδεσπότην οἱ χωρικοί. «Ἔλα μέσα νὰ ζεσταθῇς Κακόμοιρε Τσαΐ, φαίνεσαι 'σὰν χιονισμένο κορμὶ δένδρου. Κάνετε τόπον γιὰ τὸν Τσαΐ νὰ καθήσῃ κάτω», εἶπεν ὁ Μελὶχ Σαχίν.

— Ναί, μὰ τὸ Θεό, εἶμαι παγωμένος», εἶπεν ὁ νέηλυς, προχωρήσας πρὸς τὴν ἑστίαν. «Δὲν ἠμποροῦσα νὰ μείνω περισσότερον ἔξω μὲ τέτοιο καιρό. Νομίζεις πῶς ὁ οὐρανὸς κρημνίζεται νὰ πλακώσῃ τὸν κόσμον. Ἡ φοβερὴ κοσμοχαλασιά! 'Εσκέφθηκα νὰ ζεσταθῶ λιγάκι καὶ νὰ ἔβγω πάλιν ἔξω.»

Ἡ λυχνία ἔκαιεν εἰρηνικῶς ἐπάνω εἰς τὸ γεῖσον τῆς ἑστίας καὶ ἐσκόρπιζε τὸ ἀμυδρόν της φῶς, τὸ ὁποῖον ἔτρεμεν ὡς νὰ ἐφοβεῖτο ἀπὸ τὴν μανίαν τοῦ ἀνέμου. 'Εν τούτοις ἐφώτιζεν ἀρκετὰ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου τοῦ νεήλυδος, ὁ ὁποῖος ἐστέκετο ἀκόμη ὄρθιος, ἐκβάλλων τὰ βαρέα ὑποδήματά του πρὶν καθήσῃ. Εἰς τὸ πρόσωπόν του ἔβλεπες τὴν σφραγῖδα πολυβασάνου ζωῆς καὶ εἰς τὰς ρυτίδας τοῦ μετώπου του ἔβλεπες ἐμφωλεύουσαν τὴν λύπην. Ἦτο ἀκόμη νέος, ἀλλὰ ἐφαίνετο ὡς νὰ εἶχε ζήσει πολύ, παρὰ πολύ. Οἱ δασεῖς μύστακές του ἀπέκρυπτον ἐν μέρει τὰ συνεσφιγμένα ἀπὸ τὰς πικρίας τῆς ζωῆς χείλη του, τὰ ὁποῖα προσέδιδον μίαν περίλυπον ἔκφρασιν εἰς τὴν ὄψιν του. Ἦτο ξένος καὶ εἶχεν ἔλθη εἰς τὸ χωρίον πρὸ ὀλίγου καιροῦ. Μὴ εὑρὼν ἄλλην ἐργασίαν, ἔγεινε νυκτοφύλαξ τοῦ χωρίου.

Ὁ Τσαΐ ἐκάθησεν εἰς μίαν γωνίαν, στηρίξας τὰ νῶτά του εἰς τὸν τοῖχον. Ἦτο σιωπηλός. Τὸ πῦρ τῆς ἑστίας ἐθέρμαινε τὸ μικρὸν δωμάτιον, ὁ ἄνεμος ὅμως ἐξηκολούθει νὰ ἀγριεύῃ καὶ ἡ βοή του ὡμοίαζε μὲ μυκηθμὸν πληγωμένου θηρίου.

— Μιὰ τέτοια νύκτα ἦταν ποῦ ἐχάθη ὁ κακόμοιρος ὁ γείτονάς μας», εἶπεν ὁ δημογέρων τοῦ χωρίου, Γκέβο.

— Τοῦ εἴχαμε εἰπῆ ἑκατὸ φορὲς νὰ μὴν ἐβγῇ ἔξω μὲ ἐκεῖνον τὸν καιρόν», ὑπέλαβεν εἷς ἄλλος χωρικός.

— Τρελλὸς ποῦ εἶσαι!» ἀνεφώνησεν ὁ οἰκοδεσπότης Μελίχ, ἐνῷ ἡ μανία τοῦ ἀνέμου ηὔξανε καὶ ἐκλόνιζε τὴν μικρὰν οἰκίαν. «Δὲν καταλαβαίνεις πῶς ἡ τύχη του ἦταν αὐτή; Ποιὸς εἰμπορεῖ νὰ ξεφύγῃ τὰ γραφτὰ τῆς τύχης;»

— 'Αλήθεια!» ἐψιθύρισαν ὅλοι μαζῦ, συλλογισμένοι καὶ περίλυποι.

— Δὲν πιστεύω εἰς τὴν τύχην,» ἠκούσθη λέγουσα μὲ ἀφοβίαν μία φωνή. Αὐτὴν τὴν φορὰν ὡμίλει ὁ Τσαΐ, ὁ ξένος.

Οἱ ἄλλοι ἔστρεψαν πρὸς αὐτὸν τὰ βλέμματα μὲ ἔκπληξιν καὶ ὑποψίαν, σχεδὸν μὲ θυμὸν καὶ φόβον. Ὁ ἄρχοντας καὶ πανίσχυρος Μελὶχ ἐπίστευεν εἰς τὴν τύχην· ἐπίστευε καὶ ὁ δημογέρων Γκέβο, ὁ αὐτοκράτωρ τοῦ χωρίου, καὶ ὁ ἱερεύς, ἀδιάφορον τί ἐδίδασκεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἤξευρε καλὰ ὅτι δὲν ἦτο παρὰ ἓν ἄθυρμα εἰς τὰς χεῖρας τῆς τύχης. Ὅλοι ὑπέκειντο εἰς τὴν ἀκαταμάχητον δύναμίν της καὶ τὴν ἐφοβοῦντο. Μόνος ὁ πτωχός, ὁ τιποτένιος Τσαΐ, δὲν ἐπίστευεν εἰς αὐτὴν οὔτε τὴν ἐφοβεῖτο.

—Ὄχι, σᾶς εἶπα, δὲν πιστεύω εἰς τὴν τύχην», ἐπανέλαβεν ὁ Τσαΐ μὲ θαρραλεωτέραν φωνήν, «καὶ θὰ ἠμποροῦσα νὰ σᾶς ἀποδείξω εἰς ὀλίγα λεπτὰ ὅτι ἔχω δίκαιον, ἂν δὲν εἶχα νὰ ἔβγω ἔξω καὶ νὰ κάμω τὸν γῦρόν μου εἰς τὸ χωρίον.

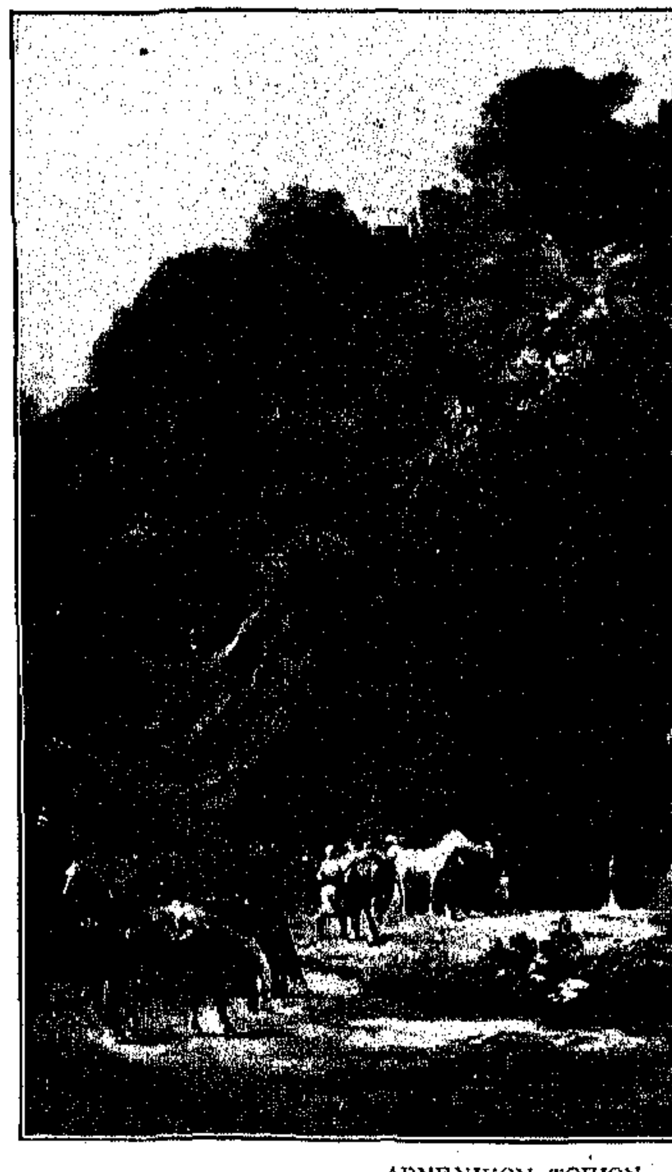

ΑΡΜΕΝΙΚΟΝ ΤΟΠΙΟΝ

— Κάθησε, μεῖνε,» εἶπον συγχρόνως πολλαὶ φωναὶ μὲ ἀνυπομονησίαν. «Κὺρ Γκέβο, πές του νὰ μείνῃ. Δὲν 'βγαίνει κανεὶς νὰ κάμῃ κλεψιὰ μὲ τέτοιον καιρό».

Τῇ παρακλήσει τοῦ δημογέροντος, ὁ Τσαΐ ἐκάθησε πάλιν. Ὅλων οἱ ὀφθαλμοὶ ἦσαν καρφωμένοι ἐπάνω του.

— Ἤμεθα δέκα συντρόφοι,» ἤρχισε λέγων ὁ Τσαΐ. «Ὅλοι μας τρελλὰ παλληκάρια. Φόβο κανείς μας δὲν εἶχε γνωρίσει. Ὅλοι μας εἴχαμε στὰ στήθιά μας τὴν φλόγα ποῦ ἀνάφει σὲ παλληκάρια εἰκοσιπέντε χρονῶν ὁ πόθος τῆς λευθεριᾶς καὶ τὸ μῖσος κατὰ τοῦ τυράννου. Εἴχαμε ὅλοι σκλαβωμένου λεονταριοῦ καρδιά, καρδιὰ γεμάτη ἀπὸ πόνο, πληγωμένη ἀπὸ τὴν ἐντροπὴν τῆς σκλαβιᾶς, φλογισμένη ἀπὸ τὴν δίψαν τῆς ἐκδικήσεως. Μῆνες καὶ μῆνες ἐγυρίζαμε ἀπὸ βουνὸ 'σὲ βουνό, ἀπὸ δάσος εἰς δάσος ἀπὸ σπηλιὰ 'σὲ σπηλιά. 'Επίναμε νερὸ μαζῦ μὲ τὰ φείδια καὶ ἀναπαύαμε τὸ κορμί μας σὲ πέτρινο στρῶμα.

«Ἦταν ἀνυπόφορη γιὰ μᾶς ἡ σκλαβιά. Εἴχαμε βαστάξει πολὺν καιρὸ τὴν ταπείνωσι καὶ τὴν ἐντροπή της. Ὑπομονὴ δὲν μᾶς εἶχε μείνῃ πλέον. Τέτοια ζωὴ ἃς μᾶς ἔλειπε! Ψωμὶ δὲν εἶχε μείνῃ στὰ σπήτιά μας, καὶ ὅ,τι εἶχε μείνῃ δὲν ἐτρωγώτανε πλέον. Ἦταν βουτημένο στὴν πίκρα καὶ στὸ φαρμάκι. 'Αφήκαμε ὅ,τι εἴχαμε—σπήτια καὶ κτήματα, γονειούς, ἀδέλφια καὶ ἀδελφάδες—'πήραμε ἀπὸ ἕνα τουφέκι ὁ καθεὶς καὶ 'βγήκαμε 'στὸ βουνό.

«Τί ἄλλο μᾶς ἔμενε; Εἴχαμε τοὐλάχιστον ἐκεῖ τὴν ἐλευθερία μας. Τὸ τουφέκι μᾶς ἔδωσε 'πίσω τὴν τιμή μας, ποῦ τὴν εἶχαν ἀφαιρέσει ἀπὸ τὰ σπήτιά μας οἱ τύραννοι. Οἱ Τοῦρκοι καὶ οἱ Κοῦρδοι μᾶς ἔτρεμαν. 'Εφέρναμε 'μπροστά μας τὸν τρόμο καὶ ἀπὸ πίσω μας εἴχαμε τὸν θάνατον.

«Μιὰ ἡμέρα εἶχαν σωθῆ τὰ τρόφιμά μας. Ὁ κλῆρος ἔπεσε 'σὲ μένα νὰ κατεβῶ στὸ χωριὸ καὶ νὰ ἀγοράσω τρόφιμα. Ἤξευρα τὰ χωριὰ γύρω, δὲν ἤξευρα ὅμως ἂν ἦταν ἀκόμη 'στὸν τόπο τους ἢ ἂν τὰ εἶχαν ρημάξει οἱ Κοῦρδοι. Δὲν εἰμποροῦσα ὅμως νὰ κάμω ἀλλοιῶς, παρὰ νὰ πάγω καὶ νὰ δοκιμάσω. 'Αφῆκα τοὺς συντρόφους μου τὰ ξημερώματα καὶ κατέβαινα ἀπὸ τὸ βουνὸ δίχως ὅπλα. Οὔτε ραβδὶ δὲν εἶχα στὰ χέριά μου. Ἤλπιζα νὰ μὴν ἀπαντήσω ἐχθρὸν στὸ δρόμο μου, καὶ ἂν ἀπαντοῦσα, ἐπίστευα ὅτι θὰ μὴ μὲ 'πείραζε ποῦ θὰ μὲ ἔβλεπε δίχως ὅπλα. Ἂν δὲν ἐγλύτωνα ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ ἐχθροῦ, θὰ ἐσήμαινεν ὅτι ἡ τύχη μου μὲ εἶχε καταδικασμένον.

«'Επεριπατοῦσα πολλὴ ὥρα καὶ κανεὶς δὲν ἐφαίνετο. Ἔξαφνα παρουσιάσθη ἐμπρός μου ἕνας Κοῦρδος, ἀγριωπὸς καὶ ὡπλισμένος ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν.

«Καλημέρα, φίλε,» εἶπα μὲ ἀμεριμνησίαν.

«Καλημέρα, 'Αρμένη», μοῦ ἀπήντησεν ἐκεῖνος, σταματήσας καὶ καρφώσας τὸ βλέμμα του ἐπάνω μου.

«Δὲν ἐσταμάτησα, ἀλλὰ ἐξηκολούθησα τὸν δρόμον μου διὰ νὰ μὴ τὸν βάλω εἰς ὑποψίαν.

«Ἔ, 'Αρμένη, στάσου αὐτοῦ!» ἀνέκραξε μὲ προστακτικὴν φωνὴν ὁ Κοῦρδος.

«Τετέλεσται!» εἶπα μὲ τὸν νοῦν μου. «Εἶναι ἡ τύχη μου!»

«'Εσταμάτησα καὶ ἐκύτταξα ὀπίσω. Ὁ Κοῦρδος ἐπροχώρησε πρὸς τὸ μέρος μου.

«Μοῦ φαίνεσαι ὕποπτος,» μοῦ εἶπε. «Τί γυρεύεις ἐδῶ; Ἔλα μαζύ μου. Πέσε ἐμπρός. Θὰ σὲ πάγω 'στὴν ἀστυνομίαν.»

«Κοῦρδε,» τοῦ εἶπα, «εἶμαι ἥσυχος ἄνθρωπος. Ἔχομε πεῖνα 'στὸ χωριὸ καὶ πηγαίνω 'στὸ Δέρβσαν νὰ ἀγοράσω ψωμὶ γιὰ τὰ παιδιά μου. Ἄφησέ με νὰ πάγω στὴ δουλειά μου.»

«Ὄχι,» μοῦ ἀπεκρίθη μὲ θυμόν. «Δεν μοῦ φαίνεσαι ἥσυχος ἄνθρωπος. Πέσε ἐμπρός, ἢ σὲ σκοτώνω 'στὴ στιγμή.»

«Εἶναι ἡ τύχη μου,» ξαναεῖπα μὲ τὸ νοῦ μου. Ἔσκυψα τὸ κεφάλι καὶ ἐξεκίνησα, ἐνῷ ὁ Κοῦρδος ἀκολουθοῦσε κατόπιν μου. Εἶχα δυὸ χέρια μοναχὰ καὶ ὁ Κοῦρδος ἦτο ὡπλισμένος 'σὰν ἀστακός. Καὶ θηρίον ἂν ἤμουνα τί ἠμποροῦσα νὰ κάμω.

«Ἦτο ὡραία ἡμέρα. Ὁ ἥλιος ἔλαμπε, ὁ οὐρανὸς ἦτο καθαρὸς καὶ καταγάλανος καὶ τὰ βουνὰ καταπράσινα. Ἕνα ὄρνεον ἐπέτα ὑψηλὰ εἰς τὸν ἀέρα, ἐλεύθερον καὶ ἄφοβον. Χωρὶς νὰ ἠξεύρω διατί, ἐλησμόνησα τὴν δυστυχίαν μου καὶ ἐπαρατηροῦσα διαρκῶς τὸ ὄρνεον. Μὲ εἵλκυεν ἄρά γε ἡ ἐλευθερία ἢ ἄλλο τίποτε; Δὲν ἠξεύρω. 'Εξηκολούθουν ὅμως νὰ τὸ παρατηρῶ. Ἔξαφνα τὸ ὄρνεον ὥρμησε μὲ ἕνα τίναγμα τῶν πτερῶν του πρὸς τὰ κάτω καὶ κατέβη εἰς ἕνα βράχον. Παρετήρησα τότε ἕνα φεῖδι νὰ παραδέρνῃ 'στὰ νύχια τοῦ ὀρνέου καὶ νὰ κρύπτῃ τὴν κεφαλήν του διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὰ φοβερὰ κτυπήματα ὅπου τοῦ κατέφερε μὲ τὰ πτερά του καὶ μὲ τὸ ράμφος του τὸ ὄρνεον.

«'Εσταθήκαμε καὶ οἱ δύο μας καὶ παρατηροῦσαμε τὸν ἀγῶνα ἐκεῖνον.

«Κύτταξε,» μοῦ εἶπεν ὁ Κοῦρδος, «ὁ 'Αρμένης εἶναι 'σὰν τὸ φεῖδι. Θέλει σκότωμα καὶ ἐξολόθρευμα.»

«Δὲν ἀπήντησα τίποτε, ἀλλὰ ἐξηκολούθησα νὰ παρατηρῶ ἐκεῖ. Τὸ ὄρνεον ἐκτύπα τὸ φεῖδι μὲ τὸ ράμφος του ἀλύπητα. Τὸ φεῖδι ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν προσπαθοῦσε νὰ ξεφύγῃ. Πῶς νὰ ξεφύγῃ ὅμως, ὅπου ὁ ἐχθρὸς ἐστέκετο ἀπ' ἐπάνω του καὶ τὸ ἐσκέπαζε μὲ τὰ πτερά του. 'Εσυμμαζεύετο πάλιν καὶ ἔκρυπτε τὴν κεφαλήν του.

«Ὁ Κοῦρδος εἶχε δίκαιον. Ὑπῆρχε μεγάλη ὁμοιότης μεταξὺ τῆς τύχης τοῦ φειδιοῦ καὶ τῆς ἰδικῆς μου. Ἦτο ἡ τύχη τοῦ φειδιοῦ νὰ σκοτωθῇ. Δὲν ἠμποροῦσε νὰ ξεφύγῃ. Αὐτὴ ἡ ἰδέα μάλιστα μὲ παρηγόρει κάπως.

«Ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὸ ὄρνεον ἐγένετο θρασύτερον. Τὰ κτυπήματά του ἐγίνοντο συχνότερα καὶ δυνατώτερα. Τὸ φεῖδι εἶχεν ἀκόμη τὴν κεφαλήν του κρυμμένην καὶ ὑπερασπίζετο πολὺ ἀδύνατα τὸν ἑαυτόν του.

«Ἔξαφνα συνέβη κάτι τι ἔκτακτον. Τὸ μισοσκοτωμένον ἑρπετὸν ἐσυμμάζευσεν ὅλας τὰς δυνάμεις ποῦ τοῦ εἶχαν μείνῃ, ἔκαμε μίαν τελευταίαν προσπάθειαν, ἐσήκωσε τὸ κεφάλι του ὑψηλὰ καὶ ἔζωσε τὸν λαιμὸν τοῦ ἐχθροῦ του. Τὸ ὄρνεον ἀνετινάχθηκεν, ἐκτύπα τὰ πτερά του, προσεπάθησε νὰ ξεφύγῃ. Ἀνώφελα ὅμως. Τὸ φεῖδι εἶχε ζώσει καλὰ τὸν λαιμόν του. Τὸν ἔσφιγγε περισσότερον ὁλοένα, καὶ ἐπὶ τέλους τὸ ὄρνεον ἔπεσε νεκρὸν καὶ ἀκίνητον ἐπάνω εἰς τὸν βράχον.

«Ὁ Κοῦρδος ἦτο τώρα σιωπηλὸς καὶ σκεπτικός. Τὸ βλέμμα του ἦτο καρφωμένον ἐπάνω μου. Τὸ ἰδικόν μου βλέμμα διεσταύρωνε τὸ ἰδικόν του. Ὁ ἕνας ἐδιάβαζεν εἰς τὰ μάτια τοῦ ἄλλου μίαν ἀπόφασιν φοβεράν. 'Εγὼ ἐννόησα ὅτι ὁ Κοῦρδος, θυμωμένος ἀπὸ τὴν νίκην τοῦ φειδιοῦ, εἶχεν ἀπόφασιν νὰ μὲ σκοτώσῃ. Τὸ πρόσωπόν του τώρα ἦτο ἀγριώτερον ἀπὸ πρίν. Εἶχε πρασινίσει ἀπὸ τὸν θυμὸν τῆς ψυχῆς του.

«'Αλλὰ καὶ ὁ ἰδικός μου νοῦς ἤρχισε νὰ δουλεύῃ. Εἰς τὴν καρδίαν μου ἐγεννήθηκε μία ἐλπίς. Ποτὲ δὲν εἶχα ἀκούσῃ νὰ νικηθῇ ὄρνεον ἀπὸ φεῖδι. Τὸ εἶχα ἰδῆ ὅμως μὲ τὰ μάτια μου. Πῶς συνέβη λοιπὸν νὰ μὴν ἀληθεύσῃ ἡ τύχη;

«Αὐτὸς ὁ συλλογισμὸς ἔβγαλε τὴν ἰδέαν τῆς τύχης ἀπὸ τὸν νοῦν μου. 'Ημποροῦσα νὰ ζήσω. Ἔφθανε νὰ ἤθελα. Καὶ ἀπεφάσισα νὰ δοκιμάσω.

«'Εσυλλογιζόμην νὰ εὕρω τρόπον νὰ γλυττώσω. Πῶς ὅμως; Δὲν εἶχα τοὐλάχιστον ἕνα μαχαῖρι. 'Εκείνην τὴν στιγμὴν τὰ 'μάτια μου ἔπεσαν ἐπάνω εἰς ἕνα ἀσημένιο μαχαῖρι ὅπου ἔλαμπεν εἰς τὴν ζώνην τοῦ Κούρδου. Ὢ! νὰ εἶχα τοὐλάχιστον εἰς τὰ χέριά μου ἐκεῖνο τὸ μαχαῖρι!

«Περπάτα ἐφώναξεν ὁ Κοῦρδος. «Τί στέκεσαι;»

«'Εξεκίνησα. 'Εμβαίναμε ἐκείνη τὴν ὥρα εἰς ἕνα βαθὺ λαγκάδι. Ὁ Κοῦρδος ἤρχισε νὰ κυττάζῃ γύρω του. Τὰ κινήματά του ἐφαίνοντο βιασμένα. Τὸν εἶδα πολλὲς φορὲς νὰ πέρνῃ τὸ τουφέκι ἀπὸ τὸν ὦμό του καὶ νὰ τὸ θέτῃ πάλιν ὀπίσω. Ἔβλεπα ὅτι ἡ ζωή μου ἦταν 'στὰ χέρια του, ἀλλὰ ἐσυλλογιζόμην πῶς νὰ τὴν πάρω 'πίσω.

«Γρήγορα! γρήγορα!» ἐφώναζεν ὁ Κοῦρδος. «Περπάτα.»

«'Εσταμάτησα ἔξαφνα. Εἶχαν λυθῆ τὰ λωριὰ τῶν τσαρουχιῶν μου καὶ ἤθελα νὰ τὰ δέσω. Ὁ Κοῦρδος ἦλθε κοντά μου καὶ ἐστάθη ἀπ' ἐπάνω μου. Τὸ ἀσημένιο μανίκι τοῦ μαχαιριοῦ ἔλαμπε στὸ ζωνάρι του.

«Κάνε γρήγορα, 'Αρμένη,» μοῦ εἶπε μὲ θυμόν, βλέπων ὅτι ἀργοποροῦσα.

«'Ανετινάχθηκα ἔξαφνα καὶ τὸ χέρι μου εὑρέθη 'στὸ ζωνάρι του καὶ ἅρπαξε τὸ ἀσημένιο μαχαῖρι. Μιὰ τὸ ἐτράβηξα μὲ ὁρμὴ καὶ μιὰ τὸ βούτηξα μὲ δύναμι στὸ στῆθος τοῦ φοβεροῦ Κούρδου. 'Αφῆκεν ὁ Κοῦρδος μιὰ φοβερὴ κραυγὴ καὶ ξαπλώθηκε 'στὴ γῆ 'σὰν δένδρο σύρριζα κομμένο. Εἶχα γλυττώσει. Ἡ ἰδέα τῆς τύχης ἐπέταξε μονομιᾶς ἀπὸ τὸν νοῦν μου. Ἂν πραγματικῶς ὑπῆρχε τύχη τὴν εἶχα σκοτώσει μὲ τὴν ἀπόφασίν μου. Τὴν ἔβλεπα ξαπλωμένη 'μπροστὰ 'στὰ πόδιά μου. Νὰ τὸ ἀσημένιο μαχαῖρι τοῦ Κούρδου ποῦ μ' ἐγλύττωσε.»

Ὁ Τσαΐ ἔσυρε τότε ἀπὸ τὴν ζώνην του ἓν ἀργυροῦν ἐγχειρίδιον καὶ τὸ ἐπέδειξεν εἰς τὴν ὁμήγυριν. Ὅλοι οἱ χωρικοὶ ἀνεσηκώθησαν εἰς τὰ γόνατά των νὰ τὸ ἴδουν. Τὸ παρετήρουν σιωπηλῶς. Ὁ ξένος, ὁ τιποτένιος Τσαΐ, τοῖς ἐφαίνετο ἐκείνην τὴν ὥραν ὡς ἥρως. Εἶχε σηκωθῆ διὰ νὰ ἀπέλθῃ, καὶ τὸν ἔβλεπον ὡς γίγαντα. Εἶχε νικήσει τὴν τύχην.

«Δὲν πιστεύω εἰς τὴν τύχην,» ἐπανέλαβεν ὁ Τσαΐ μὲ ὑπερηφάνειαν αὐτὴν τὴν φοράν. Τώρα ὅμως οἱ λόγοι του δὲν διήγειραν πλέον τὴν ἀγανάκτησιν καὶ τὴν ὀργὴν τῶν χωρικῶν. Ὅλοι ᾐσθάνοντο σεβασμὸν καὶ θαυμασμὸν πρὸς τὸν ἥρωα, καὶ εἰς τὴν καρδίαν των ἐξύπνησεν ὁ πόθος τῆς σωτηρίας, ὁ πόθος τῆς ἐλευθερίας, ὁ πόθος τῆς ἐκδικήσεως.

Ο ΘΕΟΣ ΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

'Εβραϊστί, 'Ελοχὶμ ἢ 'Ελοάχ.
Χαλδαϊστί, 'Ελάχ.
Εἰς τὴν 'Ασσυριακὴν γλῶσσαν, 'Ελλάχ.
Τουρκιστί, 'Αλάχ.
'Αραβιστί, 'Αλλάχ.
Εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν μάγων, Ὄροι.
Εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν Μαλαίων, 'Αλλά.
Εἰς τὴν ἀρχαίαν Αἰγυπτιακὴν Τέφτ.
Εἰς τὴν νεωτέραν Αἰγυπτιακήν, Τέφτι.
Αἰολιστὶ καὶ Δωριστί, Ἴλος.
Λατινιστί, Deus.
Εἰς τὴν χυδαίαν Λατινικήν, Diex.
Κελτιστὶ καὶ Γαλατιστί, Diu.
Γαλλιστί, Dieux.
Φλαμανδιστί, Goed. 'Ολλανδιστί, Godt.
'Ισπανιστί Dios.
Πορτογαλλιστί, Deos.
Εἰς τὴν ἀρχαίαν Γερμανικήν, Diet.
Εἰς τὴν Προβηγγιανήν, Diou.
Εἰς τὴν Βρετανικήν, Doue.
'Ιταλιστί, Dio.
'Ιρλανδιστί, Die. Γερμανιστί, Gott.
'Αγγλιστί, God. Τευτονιστί, Goth.
Δανιστὶ καὶ Σουηδιστί, Gut.
Νορβηγιστί, Gud. Σλαυϊστί, Buch.
Πολωνιστί, Bog.
Φιννιστί, Jumala.
Παννονιστί, Ἴστου. 'Ινδιστί, Paiv.
Κορομανδελιστί, Μπράμα.
Ταρταριστί, Μαγκατάλ.
Περσιστί, Σίρ. Κινεζιστί, Προῦσσα.
'Ιαπωνιστί, Γκοέζουρ.
Μαδαγκαριστί, Ζαννάρ.

ΑΠΟ ΟΣΑ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ

ΑΠΟ ΔΑΜΑΣΚΟΥ ΕΙΣ ΝΑΖΑΡΕΤ.

Ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον τὸ λαμπρὸν Ἀμερικανικὸν περιοδικὸν «Century Magazine» δημοσιεύει τὰς ἐντυπώσεις τοῦ διαπρεποῦς δημοσιογράφου καὶ συγγραφέως κ. Robert Hichens, ἀπὸ ἕνα ταξεῖδι του εἰς τὴν Δαμασκὸν καὶ τὴν Παλαιστίνην. Ὁ κ. Hichens φημίζεται ὡς εἷς ἀπὸ τοὺς καλλιτέρους γνώστας τῆς Ἀνατολῆς, τὰ δὲ ἔργα του «Garden of Allah» καὶ «Egypt and Its Monuments» τὸν ἔχουν καταστήση παγκοσμίως γνωστόν. Εἰς τὸ Century δημοσιεύει μίαν σειρὰν ἄρθρων περιγραφικωτάτων καὶ πλουσιώτατα εἰκονογραφημένων, ἀπὸ τὰ ὁποῖα δυστυχῶς δὲν εἰμποροῦμεν νὰ πάρωμεν οὔτε πλήρη τὴν μετάφρασιν, οὔτε τὰς εἰκόνας.

Ὁ κ. Hichens περιγράφει ἕνα ταξεῖδι του ἀπὸ τὴν Δαμασκὸν μέχρι Ναζαρέτ. Νὰ μία εὐκαιρία ἡ ὁποία δὲν παρουσιάζεται εὔκολα. Ἀπὸ Δαμασκοῦ εἰς Ναζαρὲτ δὲν ὑπάρχει οὔτε σιδηρόδρομος, οὔτε ἁμαξιτὴ ὁδός. Τὸ ταξεῖδι γίνεται μὲ τὰ ἀρχέγονα μέσα τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀβραὰμ μὲ ὑποζύγια καὶ μὲ σταθμοὺς ἐν μέσῳ τῆς ἐρήμου. Ὁ περιηγητής μας ἀναχωρήσας ἐκ Δαμασκοῦ ἔκαμε δέκα ἡμέρας ὅπως φθάσῃ εἰς Ἱερουσαλήμ, διανυκτερεύων κατὰ τοὺς σταθμούς του ὑπὸ σκηνὴν μαζὺ μὲ τὴν ἐξαμελῆ συνοδείαν του, ἀποτελουμένην ἀπὸ ἕνα διερμηνέα, ἕνα μάγειρον καὶ ἕνα ὁδηγὸν καὶ ὑπηρέτας. Ὁ ἄνθρωπος ἐπλήρωσε δι' ὅλην αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν πρὸς 15 δολλάρια τὴν ἡμέραν. Οἱ σταθμοὶ ἀπὸ τῆς Δαμασκοῦ μέχρι Ἱερουσαλὴμ εἶναι ὀκτώ. Πρῶτος ὁ Κὰφρ Χαουάρ, ὁ δεύτερος τὸ χωρίον Βάνια παρὰ τὰς πηγὰς τοῦ Ἰορδάνου. Ὁ τρίτος παρὰ τὸ Ἑβραϊκὸν χωρίον Καουνή, ὁ τέταρτος παρὰ τὴν Τιβεριάδα εἰς τὰς ὄχθας τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας, ὁ πέμπτος ἐν Ναζαρέτ, ὅπου ὅμως ὁ κ. Hichens ἔμεινε δύο νύκτας. Ὁ ἕκτος ἐν Γενίν, ὁ ἕβδομος ἐν Ναμλοὺς παρὰ τὴν Σαμάρειαν, ὁ ὄγδοος ἐν Σιντζὶλ καὶ ὁ τελευταῖος ἐν αὐτῇ πλέον τῇ Ἱερουσαλήμ.

Τὸ ἀπολαυστικώτερον μέρος τοῦ ταξειδίου ἀπὸ φυσικῆς ἀπόψεως, κατὰ τὸν διαπρεπῆ συγγραφέα εἶναι ἡ ἀκτὴ τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας. Ἡ Τιβεριάς, ἡ Ἱεριχώ, ἡ ἔρημος τῆς Ἰουδαίας, ἡ Νεκρὰ Θάλασσα, τὰ ὄρη τοῦ Μωάβ, παρέχουν τόσον πλῆθος ἐντυπώσεων, ὥστε εἶναι ἀδύνατον νὰ τὰ λησμονήσῃ ὁ ἅπαξ ἐπισκεφθεὶς αὐτά....

Ἡ ἄνοιξις τῆς Παλαιστίνης ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ὑπέροχος δὲν κατορθώνει νὰ ἐπηρεάσῃ τὰς κορυφὰς τοῦ Ἀντιλιβάνου καὶ τοῦ ὄρους Ἑρμών, τὰς ὁποίας ἀναγκαστικῶς θὰ διέλθῃ ὁ ταξειδιώτης, ὅστις μεταβαίνει ἐκ Δαμασκοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἀλλ' ὡς διαβῇ τις τὸν Ἀντιλίβανον καὶ κατέλθῃ πρὸς τὰς πηγὰς τοῦ Ἰορδάνου, εὑρίσκεται μέσα εἰς ἀληθινὸν παράδεισον. Διότι ἡ ἄνοιξις τῆς Παλαιστίνης εἶναι ἀνεκτιμήτως ὡραία. Λειμῶνες παχύτατοι καταπράσινοι καὶ πλουσιώτατα στολισμένοι μὲ παπαρούνας, ἀνεμώνας, ἄνθη, ἀγριοσυκαίας καὶ χρυσοῦς ναρκίσσους, ἐκτείνονται ἀποπνέοντες ἀρώματα ἕως τὰς ἐσχατιὰς τοῦ ὁρίζοντος, τὸν ὁποῖον βλέπει τὸ μάτι. Ἐλαιοφυτεῖαι καὶ ὑψίκορμοι δρύες ἁμιλλῶνται εἰς μεγαλοπρέπειαν καὶ χάριν. Ἡ παραλία τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας εἶναι τὸ ὡραιότερον μέρος τῶν Ἁγίων Τόπων. Ἡ γαλήνη ἡ ὁποία ἐπικρατεῖ ἐκεῖ κατὰ τὰς ἐαρινὰς πρωΐας, εἶναι ἀσύγκριτος μὲ πᾶσαν ἄλλην γαλήνην. Εἶναι γλυκεῖα θωπευτική, συναρπάζουσα, γοητεύουσα. Παντοῦ γύρω ἁπλοῦται ἡ εὐμορφιὰ καὶ ἡ τελειότης τῶν γραμμῶν.

Ἡ ἔρημος λίμνη μὲ τὰ κοιμισμένα νερά, τὴν ὁποίαν τριγυρίζουν ἀνθισμένοι κάμποι διοχετεύεται χαριέντως εἰς τὰ ρεῖθρα τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ γύρω γύρω φαντάζεται κανεὶς τὴν Καπερναούμ, θαμμένην σήμερον ὑπὸ συστάδα κυπαρίσσων καὶ βλέπει τὰ Γάδαρα καὶ τὸ ὄρος τῶν Μακαρισμῶν.

Ἡ ἀπόστασις ἐκεῖθεν μέχρι Ναζαρὲτ εἶναι πολὺ μικρά. Ἡ πολίχνη ὅμως αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν δὲν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ τόσον πολλὰ πράγματα. Τὸ κυριώτερον ἴσως εἶναι ἡ κρήνη τῆς Παρθένου, ἥτις ἀκόμη παρέχει ἀφειδῶς τὸ ὕδωρ της εἰς πάντα διψῶντα, ὅπως τὸ ἔδωκεν εἰς χρόνια περασμένα εἰς τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου! Τὰ ἄλλα ὅπως ἡ Ἐκκλησία τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τὸ ἐργαστήριον τοῦ Ἰωσὴφ καὶ ἡ στέγη τῆς Παναγίας, δὲν κάμνουν τὴν ἐντύπωσιν τὴν ὁποίαν κάμνει ἔξαφνα ὁ κῆπος τῆς Γεθσημανῆ παρὰ τὴν Ἱερουσαλήμ...

Αὐτὰ εἶναι τὰ κυριώτερα σημεῖα τῶν ἐντυπώσεων τοῦ Ἀμερικανοῦ περιηγητοῦ. Καὶ εἶναι ἐπίκαιροι αἱ ἐντυπώσεις αὐταὶ διὰ Πασχαλινὸν φύλλον.....

ΤΙ ΕΙΝΕ ΤΟ ΟΥΙΣΚΥ

Τὸ θέμα ἀπασχολεῖ τὸ McClures Magazine τοῦ Ἀπριλίου. Κατὰ τὴν μελέτην αὐτὴν διαρρεύσαντος τοῦ ἔτους 1909 ἐξήχθησαν ἐκ διαφόρων ἀποθηκῶν καθ' ὅλην τὴν Ἀμερικὴν 116,852,908 γαλλόνια οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο παρεδόθησαν εἰς τὴν ἀγορὰν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν οἰνοπνευματώδη ποτὰ ἀξίας 165,000,000 δολλαρίων, ἐξ αὐτῶν 1,591,738 γαλλόνια ἦσαν μπράνδυ, 610,300 γαλλόνια, 2,497,070 τζὶν καὶ 56,183,652 γαλλόνια οὐίσκυ.

Τὸ Οὐίσκυ συνεπῶς κατέχει τὴν πρώτην θέσιν εἰς τὴν κατανάλωσιν. Ὅταν δὲ ἡ ἀξία αὐτοῦ ὑπολογισθῇ κατὰ δόσεις ἐκ δέκα ἢ δεκαπέντε σέντς ἕκαστον drink ἀποδεικνύεται κατὰ τοὺς μετριωτέρους ὑπολογισμούς, ὅτι οἱ Ἀμερικανοὶ πληρώνουν ἐτησίως 300,000,000 δολλάρια εἰς οὐίσκυ μόνον!

Ἡ ἱστορία τοῦ οὐίσκυ εἶναι μακρὰ καὶ διαζοδική καὶ δὲν θὰ τὴν μεταφέρωμεν ὁλόκληρον ἐδῶ. Ἀρκεῖ μόνον νὰ λεχθῇ ὅτι τὸ ζήτημα τῆς παρασκευῆς του εἶναι τόσον σκοτεινὸν καὶ περιβάλλεται μὲ τόσον μυστήριον, ὥστε νὰ μὴν εἶναι ποτὲ κανεὶς βέβαιος κατὰ πόσον τὸ προσφερόμενον εἰς αὐτὸν ὡς οὐίσκυ εἶναι πράγματι τοιοῦτον.

Μακραὶ καὶ ἐπισταμέναι ἀναλύσεις ἀπέδειξαν ὅτι εἰς πλείστας περιπτώσεις ὅλα αὐτὰ τὰ οἰνοπνευματώδη δὲν εἶναι ἄλλο τι εἰμὴ δηλητηριώδη οἰνοπνεύματα, βαμμένα καὶ ἀρωματισμένα κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ περνοῦν καὶ ὡς οὐίσκυ καὶ ὡς μπράνδυ καὶ ὡς τζὶν, ἐνῷ κατ' οὐσίαν ἦσαν ἐξ ἴσου βλαβερά... Ἀφοῦ αἱ κατὰ καιροὺς ἀναλύσεις ἀπέδειξαν ὅτι μεταξὺ τῶν συστατικῶν τοῦ οὐίσκυ εὑρέθησαν ἀπὸ νικοτίνης μέχρις ἀρσενικοῦ καὶ ἀπὸ φώσφορον μέχρι στρυχνίνης !...

Ὁ νόμος περὶ καθαρῶν τροφίμων, τὸ θαυμάσιον Pure Food Law τῆς Ἀμερικῆς ἀγωνίζεται ἀγῶνα μέγαν ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ αὐτοῦ, χωρὶς βεβαίως νὰ δύναται νὰ ἐμποδίζῃ καὶ τὴν κατανάλωσιν τοῦ καλοῦ ποτοῦ, τὸ ὁποῖον ὅμως ὅσην καλωσύνην καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι ἔχει, εἶναι πάντοτε ἕνα ἀπὸ τὰ δραστικώτερα μέσα τῆς καταστροφῆς ἑνὸς λαοῦ.

Τὸ McClures εὐτυχῶς εἰς τὸ πέρας τῆς μελέτης του προσθέτει τὰς γνώμας μερικῶν ἀνδρῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν οἰνοπνευματωδῶν. Καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοὶ εἶναι τοιαύτης περιωπῆς, ὥστε ἡ γνώμη των νὰ ἔχῃ κάποιον κῦρος.

Ὁ Ἀβραὰμ Λίγκολν εἶπεν : «Τὸ οἰνόπνευμα εἶναι ὁ καρκῖνος τῆς κοινωνίας. Ἡ μόνη θεραπεία ἔγκειται εἰς τὴν ἐγχείρησιν. Καὶ τὸ οἰνόπνευμα πρέπει νὰ ἐκριζωθῇ ἀπὸ τὴν κοινωνίαν. Ἐὰν ἡ κιβδηλία ἑνὸς δολλαρίου εἶναι ἔγκλημα ἡ ἀποκιβδήλωσις ἑνὸς ἀνθρώπου εἶναι δέκα χιλιάδας φορὰς χειρότερον ἔγκλημα».

Ὁ Μαρτῖνος Λούθηρος εἶπεν : «Ὁ ἐφευρέτης τοῦ ζύθου εἰσήγαγε τὴν πανώλην εἰς τὴν Γερμανίαν.»

Ὁ Ἰωσὴφ Τσάμπερλαιν «Ὁ ἔρως τοῦ πότου καταστρέφει τοὺς λαούς».

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ireland εἶπεν : «Ἡ μεγαλειτέρα αἰτία τῆς ἐγκληματικότητος τῆς κοινωνίας εἶναι τὸ ποτόν. Καὶ εἰς αὐτὸ ὀφείλεται καὶ ἡ πενία τῶν λαϊκῶν τάξεων. Διατί ἄραγε οἱ ἄνθρωποι δὲν θέτουν τέρμα εἰς τὸν ὄλεθρον αὐτόν ;

Ὁ δολοφονηθεὶς Μακκίνλεϋ ἔλεγε «Πᾶς ὁ ψηφίζων ὑπὲρ τῶν καπηλείων ἀναλαμβάνει τὴν μεγαλειτέραν εὐθύνην ἀπέναντι τοῦ μέλλοντος τοῦ ἔθνους.

Ὁ Θεόδωρος Ρούσβελτ εἶπεν ὅτε ἦτο Πρόεδρος : «Τὸ καπηλεῖον δὲν ἔχει ἄλλον σκοπὸν παρὰ νὰ δημιουργῇ ἐγκληματίας. Ὁ Ἀμερικανικὸς λαὸς ὀφείλει νὰ τὸ ἐπιβλέπῃ καὶ ν' ἀγρυπνῇ.»

Ὁ κυβερνήτης τῆς Πολιτείας Alabama B. B. Comer εἶπεν : «Πρὶν ἀνέλθω εἰς τὸ ἀξίωμα ἤμην ἁπλῶς κατὰ τῶν οἰνοπνευματωδῶν. Εἰς διάστημα ἑνὸς ἔτους ἐφανατίσθην καὶ ἔγινα ἄσπονδος ἐχθρὸς τοῦ πότου. Μ' ἔκαμαν νὰ γίνω τοιοῦτος αἱ μητέρες γυναῖκες καὶ τὰ παιδιά, ὅσα ἦλθαν μὲ δάκρυα εἰς τὸ γραφεῖόν μου ζητοῦντα χάριν διὰ τοὺς υἱούς, τοὺς συζύγους τοὺς γονεῖς των, ὅσοι εἶχον καταδικασθῆ, διότι ἐγκλημάτισαν διατελοῦντες ἐν μέθῃ, καὶ ἰδίως ὑπὸ τὴν ἐπήρρειαν τοῦ οὐίσκυ.»

Ὁ κατάλογος τῶν ἀφορισμῶν ἐξακολουθεῖ, ἀλλὰ καὶ χωρὶς νὰ δημοσιευθῇ ὁλόκληρος δὲν παύει νὰ πεισθῇ ὅτι τὰ οἰνοπνεύματα καὶ ἰδιαιτέρως τὸ οὐίσκυ εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλειτέρους ἐχθροὺς τοὺς ὁποίους ἔχει ν' ἀντιμετωπίσῃ ἡ ἀνθρωπότης, καὶ ἐναντίον τῶν ὁποίων πρέπει νὰ συστηματοποιηθῇ ὁ ἀνηλεέστερος καὶ ὁ ἀσπονδότερος τῶν πολέμων.

ΠΩΣ ΟΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΑΙ ΛΥΟΥΝ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΤΡΟΦΗΣ

Τὸ «World's Work» ἀσχολεῖται μὲ τὸ σπουδαῖον αὐτὸ ζήτημα καὶ δὲν ἀποκρύπτει τὸν θαυμασμόν του διὰ τὸ μυστήριον, τὸ ὁποῖον παρουσιάζει ἀφ' ἑνὸς ὁ μὲ μικρότερα ἡμερομίσθια ἐργαζόμενος μετανάστης καὶ ὅστις εἰς ὀλίγον διάστημα ἐργασίας κατορθώνει νὰ ἔχῃ ἀποταμιεύματα, καὶ ὁ ἐντόπιος Ἀμερικανὸς ἐργάτης, ὅστις ἀκριβώτερα πληρωνόμενος δὲν κατορθώνει νὰ καλύψῃ τὰ ἔξοδα τῆς καθημερινῆς του ζωῆς.

Τὸ μυστήριον αὐτὸ προσπαθεῖ νὰ ἐξηγήσῃ ὁ Ἀμερικανὸς δημοσιογράφος διὰ τοῦ ἀποταμιευτικοῦ πνεύματος καὶ τῆς ὀλιγαρκίας τῶν ξένων. Καὶ φέρει τὸ παράδειγμα πολλῶν ξένων, ἰδίως Πολωνῶν καὶ Ἑλλήνων, οἱ ὁποῖοι διὰ τῆς μεθόδου τοῦ οἰκονομικοῦ βίου καὶ τῶν ἐργατικῶν συνοικισμῶν κατορθώνουν νὰ κάμνουν ὅ,τι δὲν εἰμπορεῖ νὰ πραγματοποιήσῃ μὲ ὅλα του τὰ μεγαλείτερα ἔσοδα ὁ Ἀμερικανὸς ἐργάτης.

Ἡ μεγάλη πλειονότης τῶν ἐργατῶν τῶν διαφόρων ἐργοστασίων τῆς Νέας Ἀγγλίας λέγει ὁ ἀρθρογράφος, δὲν λαμβάνουν περισσότερα τῶν ἓξ δολλαρίων καθ' ἑβδομάδα. Καὶ ὅμως ἐκ τοῦ γλίσχρου τούτου μισθοῦ ἀποταμιεύουν καὶ ὅταν φεύγουν ἔπειτα ἀπὸ ὀλίγα ἔτη λέγονται οἰκοκυραῖοι εἰς τὸν τόπον των.

Εἰς τὰ 1908 ἀμέσως μετὰ τὴν οἰκονομικὴν κρίσιν, πολλοὶ Ἕλληνες εἰς τὴν Νέαν Ἀγγλίαν ἐδέχθησαν νὰ ἐργασθοῦν μὲ 50 σέντς τὴν ἡμέραν. Καὶ ὅμως καὶ τότε ἀπεταμίευον.

Τὸ παράδειγμα ἑνὸς Ἕλληνος Παρασκευᾶ Στεφανάκου εἶναι ἀξιοπαρατήρητον λέγει ὁ γράφων. Ἦλθεν εἰς τὴν Βοστώνην μὲ εἰκοσιπέντε δολλάρια ὅσα ἀπῄτουν οἱ μεταναστευτικοὶ κανονισμοί. Τὸ πρῶτον ποῦ ἔκαμεν ἦτο νὰ ἐνδυθῇ. Ἔπειτα μαζὺ μὲ ἕνα ὅμιλον συντρόφων του νὰ κατοικήσῃ εἰς ἕνα δωμάτιον. Ἡ μικρὰ συντροφιὰ ἤνοιξεν ἀμέσως πίστωσιν εἰς τὸν Ἕλληνα ἀρτοποιὸν καὶ τὸν παντοπώλην. Μὲ $1.50 καθ' ἑβδομάδα τὸ ζήτημα τοῦ βραδυνοῦ σπιτικοῦ δείπνου λύεται ἐνῷ ὀλίγον ψωμὶ καὶ ἕνα ὅ,τι δήποτε προσφάγιον εἶναι ἀρκετὰ διὰ τὸ μεσημέρι. Τὸ Σάββατον καὶ τὴν Κυριακὴν τὸ συντροφικὸν γεῦμα προσλαμβάνει πανηγυρικὸν χαρακτῆρα. Οἱ Ἕλληνες καλοπερνοῦν καὶ ἀποταμιεύουν, μὲ ἓξ δολλάρια μισθὸν τὴν ἑβδομάδα, ἐνῷ ὁ Ἀμερικανὸς κακοπερνᾷ καὶ χρεώνεται μὲ διπλάσια ἔσοδα.

Ὅταν τὸ ἀποταμίευμα τοῦ Ἕλληνος ἐργάτου γίνῃ ἀρκετὸν ἡ συντροφιὰ διαλύεται· ὁ Παρασκευᾶς Στεφανάκος ἔγινε Peter Brown καὶ ἤνοιξε ἰδικήν του μικροεπιχείρησιν ἡ ὁποία μὲ τὴν ἐργασίαν, τὴν ἐπιμονὴν καὶ τὴν ἐγκράτειαν τοῦ ἐπιχειρηματίου γίνεται γρήγορα μεγάλη. Ἔτσι ἐξηγεῖ τὴν πρόοδον τῶν μεταναστῶν ὁ ἀρθρογράφος τοῦ Worlds Work.

Τὸ ἀποταμιευτικὸν πνεῦμα, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι καθόλου ἀνεπτυγμένον παρὰ τῷ Ἀμερικανικῷ λαῷ, καταπλήσσει τὸν ἀρθρογράφον τοῦ Worlds Work, τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον ἐπὶ τοῦ πρώτου ἀποταμιεύματος οἱ μετανάσται βασίζουν τὴν ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ εὐδοκίμησίν των.

Ἀλλ' ἂς ἐπανέλθωμεν εἰς τὸν Ἕλληνα μετανάστην. Ὁ Peter Brown εἰς τὸ ἀναμεταξὺ εἰσῆλθεν εἰς ὅλας τὰς λεπτομερείας τῆς Ἀμερικανικῆς ζωῆς. Ἔχει τὸν λογαριασμόν του εἰς τὴν Τράπεζαν, σχετίζεται μὲ τοὺς συναδέλφους του, γνωρίζεται καλλίστερα. Ἀγαπᾷ τὸν οἰκογενειακὸν βίον καὶ ἅπαξ τακτοποιήσας τὴν ἐργασίαν του ζητεῖ μίαν σύντροφον μὲ τὴν ὁποίαν νὰ συμπήξῃ οἰκογένειαν.

Ἑλληνίδες πολλαὶ τὸν θέλουν καὶ αἱ Ἀμερικανίδες δὲν τὸν ἀποκρούουν. Ὁ μετανάστης σχηματίσας οἰκογένειαν καὶ γενόμενος πολίτης εἶναι σὰν στὸ σπίτι του...

Η ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

Πρὸ ἑκατὸν ἐτῶν, γράφει ὁ καθηγητὴς L. H. Bailey εἰς τὸ «National Magazine, ἡ ἀνθρωπίνη κοινωνία ἦτο κυρίως ἀγροτική. Ἔκτοτε ὅμως ἄλλα συμφέροντα ἀνεπτύχθησαν καὶ ὁ κόσμος ἐτράπη πρὸς τὴν ζωὴν τῶν πόλεων. Ἡ σήμερον παρατηρουμένη τάσις πρὸς ἐπανάληψιν τοῦ ἀγροτικοῦ βίου εἶναι ἡ ἄμπωτις τοῦ κινήματος, τὸ ὁποῖον πρό τινων ἐτῶν ἐγέμισε τὰς μεγαλουπόλεις μὲ ἀγρότας. Τὸ ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον ἐκδηλοῦται σήμερον διὰ τὴν ἀγροτικὴν ζωὴν εἶναι μία ἀπόδειξις ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη φύσις ζητεῖ νὰ συμβιβάσῃ τὴν πόλιν μὲ τὴν ἐξοχήν. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀπαίτησις τοῦ σημερινοῦ βίου. Διότι εἶναι προφανὲς ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη κοινωνία τῆς σήμερον δὲν εἰμπορεῖ νὰ εἶναι οὔτε ἀποκλειστικῶς ἀγροτική, οὔτε μονοπωλιακῶς ἀστική. Ἀπεδείχθη σήμερον ὑπὲρ ποτε ἄλλοτε ὅτι δύο εἶναι οἱ μεγάλοι παράγοντες τῆς κοινωνικῆς εὐημερίας. Πρῶτον ἡ ἐργασία τοῦ ἀτόμου καὶ δεύτερον ἡ ἀπὸ κοινοῦ δρᾶσις τῶν ἀνθρωπίνων ὁμάδων. Ἡ ζωὴ τῆς ἐξοχῆς ἐκπροσωπεῖ τὴν ἐργασίαν τοῦ ἀτόμου, τὴν ἀνοργάνωσιν καὶ ἀσυνδύαστον. Ἡ ζωὴ τῆς πόλεως ἐκπροσωπεῖ τὴν ἀπὸ κοινοῦ ἐνέργειαν πολλῶν μαζὺ ἀνθρώπων ἐν ἁρμονίᾳ καὶ ἐν συνδυασμῷ ἐργαζομένων. Οἱ δύο οὗτοι παράγοντες δρῶντες ἀπὸ κοινοῦ ἀποτελοῦν τὴν δύναμιν ἥτις προάγει τὴν κοινωνίαν. Ἐλέχθη πολλάκις ὅτι ἡ ἀνάπτυξις τῆς γεωργίας, συνεπῶς ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἐξοχικῆς ζωῆς θὰ λύσῃ τὸ οἰκονομικὸν πρόβλημα τῆς κοινωνίας. Τὸ πρᾶγμα εἶναι τόσον πρωτοφανές, ὅσον εἶναι βέβαιον ὅτι ἡ ἀνάγκη τῆς τροφῆς θὰ μᾶς ἐπαναφέρῃ ἐκ νέου εἰς τοὺς ἀγρούς. Τὸ κίνημα τοῦτο ἤρχισεν ἤδη εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ προχωρεῖ κανονικῶς καὶ μὲ μεγάλα βήματα.

Ὡς ἐκ τούτου εἶναι ἀνάγκη ἐγκαίρως νὰ διοργανωθῇ καλῶς ἡ ἀγροτικὴ κοινωνία, βάσις τῆς ὁποίας θὰ εἶναι ἡ ἀνάπτυξις τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων τῆς γῆς. Ἡ Ἀμερικανικὴ γεωργία ὅσον καὶ ἂν θεωρηθῇ ἀνθοῦσα ἐπιδέχεται ἀκόμη μεγάλην ἀνάπτυξιν, τῆς ὁποίας τὰ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα θὰ φανοῦν ταχύτατα ἐπὶ τῆς καθόλου πολιτικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας, γνωστοῦ ὄντος ὅτι ἡ καλὴ γεωργία δημιουργεῖ τοὺς καλοὺς πολίτας. Ἰδοὺ λοιπὸν ποῖον εἶναι τὸ καθῆκον ὅλων. Ἡ ἀνάπτυξις τῆς γεωργίας σύμφωνα ὅμως μὲ τὸ νέον πνεῦμα καὶ τὰς νέας κοινωνικὰς ἀνάγκας. Ἄλλοτε ὁ γεωργὸς ἦτο ἐγωϊστής, καὶ ἡ φιλοδοξία του δὲν ἐξετείνετο πέραν τοῦ ἀτομικοῦ του κέρδους. Σήμερον ὁ γεωργὸς ἀναπτυσσόμενος ὀφείλει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει ὅτι ἡ ἐργασία του πρέπει ν' ἀποβῇ ὠφέλιμος ὄχι μόνον εἰς αὐτὸν τὸν ἴδιον ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν κοινωνίαν.

Ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν θὰ συνεργασθῇ ἡ πόλις μὲ τὴν ἐξοχὴν δὲν εἶναι μακράν. Καὶ ἡ ἐποχὴ αὐτὴ καθ' ἣν θέλει ἀναπτυχθῇ καθ' ὅλην του τὴν ἔκτασιν τὸ αἴσθημα τῆς ἀλληλεγγύης μεταξὺ ἀστῶν καὶ ἀγροτῶν θὰ σημάνῃ τὴν ὡραιοτέραν ἐποχὴν τῆς κοινωνίας...

Η ΕΞΟΝΤΩΣΙΣ ΤΗΣ ΦΥΜΑΤΙΩΣΕΩΣ

Δὲν θὰ ὑπάρχῃ φυματίωσις ἐν τῇ Πολιτείᾳ Νέας Ὑόρκης τῷ 1920!» Αὐτὴν τὴν προφητείαν κάμνει εἰς ἓν πολὺ καλογραμμένον ἄρθρον του ὁ κ. John A. Kingsbury, εἰς τὸ «American Review of Reviews» τοῦ μηνός. Τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι καὶ τόσον ἄξιον ἀπορίας ὅταν λάβῃ κανεὶς ὑπ' ὄψει τὴν συστηματικὴν ἐργασίαν ἡ ὁποία ἔγινε κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη εἰς τὴν Πολιτείαν μας, πρὸς διαφώτισιν τοῦ λαοῦ ὅσον ἀφορᾷ τὸν τρόπον τῆς καταπολεμήσεως τῆς κατηραμένης νόσου ἡ ὁποία μαστίζει τὴν ἀνθρωπότητα.

Ἡ νεωτέρα ἐπιστήμη ἀπέδειξεν ὅτι ἡ φυματίωσις εἶναι ἀσθένεια τὴν ὁποίαν διὰ νὰ καταπολεμήσῃ κανεὶς δὲν χρειάζεται νὰ εἶναι ἰατρός. Διότι κάθε ἄνθρωπος γνωρίζων μερικὰς ἁπλᾶς καὶ στοιχειώδεις ὁδηγίας εἰμπορεῖ νικηφόρως ν' ἀντεπεξέλθῃ κατὰ τῆς νόσου. Χρειάζεται λοιπὸν διάδοσις αὐτῶν τῶν ἁπλῶν καὶ στοιχειωδῶν γνώσεων, ἰδίως εἰς τὰς λαϊκὰς τάξεις, αἱ ὁποῖαι εἶναι καὶ τὰ μεγαλείτερα θύματα τῆς φυματιώσεως. Καὶ εἰς τοῦτο στρέφονται αἱ προσπάθειαι τῶν μεγάλων συλλόγων καὶ ἑταιριῶν, αἵτινες ἀνέλαβον τὸν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς ἀνθρωπότητος ἀγῶνα.

Εἶναι θαυμάσιον τὸ ἐκπαιδευτικὸν αὐτὸ σύστημα, τὸ ὁποῖον μέχρι τοῦδε ἔφερε λαμπρὰ ἀποτελέσματα εἰς τὰ μεγαλείτερα κέντρα τῆς Πολιτείας Νέας Ὑόρκης.

Τὸ σύστημα αὐτὸ περιλαμβάνει τὴν διοργάνωσιν λαϊκῶν διαλέξεων, ἐκθέσεων καὶ ἑορτῶν, σκοπὸς τῶν ὁποίων εἶναι ἡ διδασκαλία τῶν ὑγιεινῶν κανόνων, δι' ὧν τελεσφορώτερον ἀποσοβεῖται καὶ ἡ ἀνάπτυξις καὶ ἡ διάδοσις τῆς φυματιώσεως. Βιβλία ἐκπαιδευτικὰ μὲ εἰκόνας καλλιτεχνικὰς καὶ μὲ πίνακας λεπτομερεῖς κυκλοφοροῦν δωρεὰν διανεμόμενα εἰς ὅλα τὰ σπίτια, σχολεῖα καὶ ἐργατικὰ κέντρα. Μεγάλαι καλλιτεχνικαὶ πινακίδες, ἀνηρτημέναι εἰς τὰ εὑρέως συχναζόμενα δημόσια καὶ ἰδιωτικὰ κέντρα ἀναγράφουν τὰς ἑξῆς ἁπλᾶς καὶ σωτηρίους συμβουλάς.

«Μὴ κοιμᾶσθε εἰς δωμάτια τῶν ὁποίων ὁ ἀὴρ δὲν ἀνενεώθη».

«Μὴ φοβεῖσθε τὸν δροσερὸν ἀέρα».

«Μὴ φοβεῖσθε τὸν ἀέρα τῆς νυκτός».

«Μὴ φοβεῖσθε τὸν βροχερὸν καιρόν».

«Κοιμᾶσθε μὲ ἀνοικτὰ παράθυρα».

Αὐτὸ εἶναι ἕνα μέρος τοῦ ἀντιφυματικοῦ πολέμου. Ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα δὲν σταματᾷ ἐδῶ. Ὁλόκληροι ἀγορεύσεις ἐξόχων ἐπιστημόνων ἔχουν ἀποτυπωθῆ εἰς πλάκας φωνογράφων καὶ διανέμονται δωρεὰν εἰς τὰ διάφορα κέντρα, ἐνῷ ὁ κινηματογράφος προσφέρει γενναίως τὴν ἀρωγήν του εἰς τὸν φιλάνθρωπον σκοπόν.

Ἐκεῖ ὅπου ἡ ἐργασία ἔχει συστηματοποιηθῆ πολὺ εἶναι τὰ σχολεῖα.

Διὰ νὰ ἀντιληφθῇ κανεὶς τί θὰ εἰπῇ ὑγειονομικὴ ὑπηρεσία ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ ὅτι εἰς ἕνα σχολεῖον τοῦ χωρίου Seneca, N. Y., ἐπὶ 45 μαθητῶν καὶ μαθητριῶν δὲν ἔπαθε κανεὶς ἀπὸ κρυολόγημα καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα ! Τὸ θαῦμα ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν διευθύντριαν τοῦ σχολείου, ἡ ὁποία εἶναι μία ἀπὸ τὰς θερμοτέρας ὀπαδοὺς τοῦ ἀντιφυματικοῦ κινήματος. Τὸ σχολεῖόν της καθαρίζεται ἀμέμπτως κάθε ἡμέραν οἱ μαυροπίνακες πλύνονται δὶς τῆς ἡμέρας. Τὰ παιδιὰ πίνουν νερὸ μὲ ἰδιαίτερον ποτῆρι ἕκαστον, σκουπίζονται μὲ ἰδικήν των πετσέταν, δὲν βήχουν δὲ καὶ δὲν πταρνίζονται παρὰ μόνον ἀφοῦ προφυλαχθοῦν μὲ τὸ μανδύλι των....

Τιποτένια πράγματα θὰ εἰπῆτε. Καὶ ὅμως ἀπὸ αὐτὰ τὰ τιποτένια ἐξαρτᾶται ἡ ἕξις τῆς ὑγιεινῆς, ἡ ὁποία σημαίνει διὰ κάθε ἄνθρωπον!... σωτηρία. Διότι εἶναι βέβαιον ὅτι ὅταν κάθε ἄνθρωπος μάθῃ καὶ ἐφαρμόζει τοὺς κανόνας, οἱ ὁποῖοι ἀπαιτοῦνται πρὸς τήρησιν τῆς ὑγείας του, ἀσθένειαι ὡς ἡ φυματίωσις θὰ ἐκλείψουν.

Τὸ ἄρθρον εἶναι ἐκτενὲς καὶ λέγει πολλὰ ἐνδιαφέροντα, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν εἰμπορεῖ νὰ μεταφερθῇ ὁλόκληρον. Δίδει ὅμως μίαν ἰδέαν τῆς συστηματικῆς ἐργασίας ἑνὸς λαοῦ πρὸς ἐξόντωσιν μιᾶς ἐκ τῶν φρικωδεστέρων νόσων ὅσαι μαστίζουν τὴν ἀνθρωπίνην κοινωνίαν.....

Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΩΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ

Δὲν πρόκειται περὶ τοῦ ἰδικοῦ μας κλήρου οὔτε περὶ οὐδενὸς ἄλλου ἱερατείου, ἀλλ' ἁπλῶς περὶ ἑνὸς ἄρθρου, τὸ ὁποῖον δημοσιεύεται εἰς τὰ «Pearson's Magazine», σχετικῶς μὲ τὸ παγκόσμιον προσηλυτιστικὸν κίνημα, τὸ ὁποῖον διεξάγουν ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν δογμάτων οἱ ἱεραπόστολοι.

Καὶ ἀπὸ ἄλλας στατιστικὰς ἦτο γνωστὸν ὅτι ἡ Ἀμερικὴ ἔρχεται πρώτη εἰς τὸ κίνημα αὐτό, ἀλλὰ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἡ κίνησις αὕτη ἔφθασεν εἰς τὸ ρεκόρ. Εἰς τὰ 1900 τὸ χρῆμα τὸ ὁποῖον διετέθη ἐκ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ ἐκχριστιανισμοῦ ἄλλων ξένων λαῶν ηὔξησε κατὰ $600,000, ἐφέτος δὲ τὸ ποσὸν θὰ αὐξηθῇ κατὰ τὸ ὑπερδιπλάσιον τοῦ ἄνω ἀριθμοῦ. Εἶναι ἀξιοπαρατήρητον ἐν τούτοις ὅτι ἄλλαι Χριστιανικαὶ χῶραι, ὡς ἡ Ἀγγλία ἐμετρίασαν τὰ ἔξοδα τὰ ὁποῖα διέθετον ἄλλοτε πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, διότι ἔξαφνα αἱ Ἀγγλικαὶ ἱεραποστολαὶ πέρυσιν εἶχαν εἰς τὴν τὴν διάθεσίν των 96,000 δολλάρια ὀλιγώτερα τῶν ὅσων εἶχαν πέρυσι, ἐνῷ ἄλλα χριστιανικὰ ἔθνη ἐμετρίασαν τὰ σχετικὰ κονδύλια των κατὰ $120,000. Ἀπέναντι λοιπὸν τῆς ὑπεραυξήσεως αὐτῆς τῶν Ἀμερικανικῶν ἱεραποστολικῶν κεφαλαίων ὁ συντάκτης τοῦ «Pearson's» ἐρωτᾷ, ὄχι ἀδίκως, ἂν δὲν θὰ ἦτο καλλίτερον νὰ ληφθῇ περισσοτέρα φροντὶς διὰ τοὺς ἐδῶ ἀστέγους καὶ ἀπόρους, παρὰ νὰ ἐξωδεύεται τόσον χρῆμα διὰ τὸν ἐκχριστιανισμὸν ἄλλων μακρυνῶν καὶ ἀγνώστων πληθυσμῶν τῆς Οἰκουμένης.

Ὁ Ἀμερικανὸς ἐκδότης ἔθεσε τὸ ζήτημα εἰς τὴν κρίσιν τοῦ κ. Richard Barry, ὅστις καὶ δημοσιεύει ἓν ἐκτενὲς ἄρθρον ἐπ' αὐτοῦ.

Τὸ ἄρθρον λέγει :

Ὑπάρχουν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ δύο μεγάλαι Ἑταιρίαι Θρησκευτικαί. Ἡ μία φέρει τὸ ὄνομα «Ἕνωσις τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν θρησκευτικῶν ὀργανώσεων τῆς Νέας Ὑόρκης», ἡ ὁποία ἔχει ὡς σημαίαν της τὴν χειραφέτησιν τῶν πτωχοτέρων λαϊκῶν τάξεων τῆς κοσμοπόλεως, αἵτινες ἀριθμοῦν 250,000 λαοῦ. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἀντιπροσωπεύουν ἕνδεκα διαφόρους ἐθνικότητας, τέσσαρας θρησκείας καὶ εἴκοσι δόγματα. Εἶναι τόσον πυκνὰ στιβαγμένοι εἰς τὰ ἀνθυγιεινὰ των σπίτια, ὥστε ἐπὶ ἑκάστου ἐκταρίου ἀναλογοῦν 750 ψυχαὶ !... Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ δὲν ἔχουν σπίτι, δὲν ἔχουν ὑγιεινήν, δὲν λαμβάνουν θρησκευτικὴν ἀγωγήν, δὲν λαμβάνουν πολιτικὴν μόρφωσιν, δὲν λαμβάνουν στοιχειώδη διαπαιδαγώγησιν ....

Ὑπὲρ αὐτῶν ἐργάζεται τὸ σωματεῖον, τὸ ὁποῖον ἀνωτέρω ἀνεφέραμεν.

Τὸ ἄλλο σωματεῖον, ἡ Λαϊκὴ Ἱεραποστολικὴ Ἕνωσις. Σημαία της εἶναι ἡ διάδοσις τοῦ Χριστιανισμοῦ εἰς μακρυνὰς χώρας ......

Ὑπάρχουν εἰς τὸν κόσμον λέγει ἡ προκήρυξις τῆς Ἑταιρίας ταύτης ἓν δισεκατομμύριον ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι χριστιανοί. Ποῖος θὰ φέρῃ εἰς αὐτοὺς τὸ Εὐαγγέλιον ἂν ἡμεῖς μένωμεν ἀδρανεῖς ; Τὸ καθῆκον μας εἶναι νὰ ἐκχριστιανήσωμεν αὐτοὺς ἐντὸς τῆς παρούσης γενεᾶς. Ἐντὸς 35 ἐτῶν πρέπει νὰ προστεθοῦν εἰς τὴν ποίμνην τοῦ Χριστοῦ χίλια ἑκατομμύρια νέων ὀπαδῶν. Σήμερον ὑπάρχουν 13,350 ἱεραπόστολοι εἰς τὸν κόσμον. Ἔχομεν ἀνάγκην 40,000. Τὸ παρελθὸν ἔτος ἐξωδεύσαμεν $10,000,000 εἰς ἱεραποστολὰς χρειαζόμεθα δὲ 50,000,000 δολλάρια. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον χρειαζόμεθα ἕνα ἄνδρα καὶ μίαν γυναῖκα διὰ κάθε 50,000 πληθυσμοῦ, μὲ μισθοδοσίαν $2,000 εἰς κάθε ζεῦγος......

Αὐτὰ λέγει ἡ ἱεραποστολικὴ ἑταιρία, καὶ εὑρίσκει πολλοὺς ἀκροατὰς καὶ πολλοὺς ὀπαδούς, καὶ πολλοὺς ἀρωγούς.

Οἱ Ἀμερικανοὶ δίδουν ἀφειδῶς εἰς τὸν ἱεραποστολικὸν δίσκον. Κατὰ πόσον ὅμως τὸ ἔργον ἐν τῇ πρακτικῇ ἐφαρμογῇ του φέρει ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα: Κατὰ πόσους αὐξάνουν οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Εὐαγγελίου ;

Ὁ κ. Barry δὲν φαίνεται καθόλου ἐνθουσιώδης. Τὸ ἱεραποστολικὸν κίνημα ἀπὸ τὴν στιγμὴν ποῦ ἔγινεν ἐπιχείρησις δὲν χρησιμεύει εἰς τίποτε ἄλλο παρὰ εἰς τὴν καλοπέρασιν ἱεραποστόλων, οἱ ὁποῖοι μένοντες ἐδῶ μόλις θὰ ἔβγαζαν ἑκατὸν δολλάρια τὸν μῆνα, ἐνῷ εἰς τὴν Κίναν, τὴν Ἰαπωνίαν καὶ τὴν Ἀφρικὴν πέρνουν διπλάσια ποσὰ διὰ νὰ μὴν κάμνουν τίποτε. Διότι ὅπως εἶναι σήμερον τὰ πράγματα οὔτε οἱ Κινέζοι, οὔτε οἱ Ἰάπωνες δὲν αἰσθάνονται μεγάλην ὄρεξιν ὅπως ἀσπασθοῦν τὴν θρησκείαν, οὔτε καὶ οἱ ἱεραπόστολοι εἶναι τοιοῦτοι, ὥστε νὰ ἐμπνέουν καὶ νὰ φανατίζουν.

Καὶ ἀπομένει τὸ θλιβερὸν συμπέρασμα ὅτι σπαταλῶνται εἰς τὸν ἀέρα ἑκατομμύρια εἰς τὴν Κίναν, ἐνῷ τὸ East Side τῆς πόλεως τῆς Νέας Ὑόρκης τυραννεῖται καὶ πένεται.....

Ὡρισμένως Χριστιανισμὸς καὶ business εἶναι ἀσυμβίβαστα πράγματα.....

ΚΑΙ Ο ΜΙΣΘΟΣ ΤΟΥ ΗΥΞΗΘΗ

('Ἀπὸ τὸ Life)

Πρὸ ἑνὸς ἔτους κάποιος καταστηματάρχης ἐπῆρε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του ἕνα παιδί. Ἐπὶ μῆνας τίποτε τὸ ἐξαιρετικὸν δὲν συνέβη ἐκτὸς τοῦ ὅτι ὁ μικρὸς δὲν ἐσήκωσε τὰ μάτια του ἀπὸ τὴν δουλειά. Τὴν τελευταίαν ὅμως ἑβδομάδα ὁ καταστηματάρχης ἑτοιμαζόμενος ν' ἀρχίσῃ τὴν ἐργασίαν του, εὑρέθη ἐνώπιον τοῦ μικροῦ, ὅστις ἐστέκετο παρὰ τὸ γραφεῖόν του.

— Τί θέλεις; τὸν ἠρώτησε.

— Θέλω νὰ μοῦ ὑψωθῇ ὁ μισθός.

— Πόσα πέρνεις;

— Τρία δολλάρια τὴν ἑβδομάδα.

— Καὶ πόσον νομίζεις ὅτι ἀξίζει ἡ ἐργασία σου ;

— Τέσσαρα δολλάρια.

— Εἶσαι βέβαιος γι' αὐτό;

— Μάλιστα, κύριε. Τὸ ἐσκεπτόμην τρεῖς ἑβδομάδας τώρα, ἀλλὰ εἶχα τόση πολλὴν ἐργασίαν ὥστε δὲν μοῦ ἔμεινε καιρὸς νὰ σᾶς τὸ εἰπῶ ἐνωρίτερα».

Ἔπειτα ἀπὸ αὐτὴν τὴν δικαιολογίαν ὁ μισθὸς τοῦ μικροῦ ηὐξήθη.

ΑΠΟ ΤΑ ΗΘΗ ΤΩΝ ΑΘΙΓΓΑΝΩΝ

('Ἀπὸ τὸ Scrap Book)

Οἱ Ἀθίγγανοι εἶνε οἱ ἐντιμότεροι τῶν συνεταίρων ἀναγκαστικῶς. Οὐδέποτε Ἀθίγγανος κλέπτει τὸν συνέταιρόν του. Καὶ τοῦτο ἕνεκα τῶν κατὰ τῆς κλοπῆς προληπτικῶν μέτρων των. Τὴν περιεργοτέραν μέθοδον πρὸς ματαίωσιν πάσης ἀποπείρας παρὰ τῶν συνεταιρικῶν χρημάτων ἔχουσιν ἐκ τῶν Ἀθιγγάνων οἱ χορεύοντες πιθήκους καὶ οἱ μουσικοί. Ὁ περιφέρων τὸν πῖλον μεταξὺ τῶν θεατῶν ἢ τοῦ ἀκροατηρίου πρὸς συλλογὴν τῶν φιλοδωρημάτων μετὰ τὸν χορὸν τοῦ πιθήκου ἢ μετὰ τὸ τέλος τεμαχίου ὑποχρεοῦται νὰ κρατῇ εἰς τὴν ἀριστερὰν του χεῖρα μίαν ζωντανὴν μυῖαν. Ἡ δεξιὰ κρατεῖ τὸν πῖλον καὶ συνεπῶς ἀδυνατεῖ νὰ εἰσδύσῃ ἐντὸς αὐτοῦ καὶ νὰ ἀφαιρέσῃ τι ἐκ τῆς εἰσπράξεως, ἂν δὲ θελήσῃ νὰ ἀδικήσῃ τοὺς συνεταίρους του, διὰ τῆς ἀριστερᾶς θὰ πετάξῃ ἡ μυῖα καὶ θὰ φανερωθῇ οὕτω ἡ κλοπή.

ΑΘΗΝΑΙ ΙΟΣΤΕΦΑΝΟΙ

υπο Edmond de Frejac

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἤδη σοβαραὶ συμπλοκαὶ εἶχον λάβει χώραν εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ τρεῖς ἄνδρες εἶχον τραυματισθῆ σοβαρῶς μετενεχθέντες ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων τῶν Πρυτάνεων εἰς τὸ κατάστημα ἑνὸς κουρείου.

Ὁ Κόνων καὶ ὁ Ἵππαρχος ἐρχόμενοι ἐκ τοῦ Κεραμεικοῦ εἰσῆλθον διὰ τῆς Πύλης.

Ἅμα τῇ ἐμφανίσει των ἡ σιωπὴ ἀπεκατέστη εἰς τοὺς ὁμίλους καὶ οἱ ἁπλοῖ πολῖται ὑπεχώρουν πρὸ αὐτῶν, διότι ἤδη τὰ δύο ταῦτα ὀνόματα τοῦ στρατηγοῦ καὶ τοῦ γλύπτου ἦσαν διάσημα.

Παρὰ τὸ βάθρον τοῦ ἀγάλματος τῆς Ἀρτέμιδος ὁ Ἀριστομένης καὶ ὁ Φορμίων, διάσημοι ταραξίαι, θορυβώδεις καὶ ἀνίκανοι, συνεζήτουν μετὰ ζωηρότητος.

— Μάλιστα ἔλεγεν ὁ Φορμίων. οἱ ἵπποι, οἵτινες ἐκέρδισαν εἰς τοὺς ἱππικοὺς ἀγῶνας, ἀνῆκον εἰς τὸν Διομήδην. Εἶνε μόνον μεταμφιεσμένοι, ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ εἴπῃ. Ὁ ἄνθρωπος δὲ ὅστις διέπραξε τὴν ἀτιμίαν ταύτην δὲν εἶνε ἄξιος νὰ διευθύνῃ τὸ στράτευμα.

— Περὶ ποίου λοιπὸν ὁμιλεῖς, Φορμίων, εἶπεν ὁ Ἵππαρχος σταματῶν.

Ὁ Φορμίων ἐσταμάτησε μίαν στιγμήν. Μὴ βλέπων ὅμως κανένα φίλον τοῦ Ἀλκιβιάδου, ἔλαβε τὸ θάρρος ν' ἀπαντήσῃ μὲ ἀρκετὴν δόσιν ἀναισχυντίας.

— Ὁμιλῶ διὰ τὸν Ἀλκιβιάδην Ἀθηναῖον, στρατηγέ, διοικητὰ τοῦ στόλου. Χθὲς ἡττημένος εἰς τὴν Κύμην, σήμερον τρέχει νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὰς ἱπποδρομίας καὶ μάλιστα μὲ ξένους ἵππους.

— Αὐτὸ πράγματι εἶνε σπουδαιότατον. Ἐν τούτοις σὺ θὰ ἐσυγχώρεις τὰς ἀτυχίας ἐνώπιον μιᾶς μεγάλης νίκης, ἥτις ὅμως θὰ ἐγέμιζε τὰ θυλάκιά σου ἀντὶ νὰ τ' ἀδειάσῃ.

— Μὴ γελᾷς εἶπεν ὁ Φορμίων μανιώδης. Ἐὰν ὁ ἄρχων δὲν τιμωρῇ τὸ ἔγκλημα τοῦτο, αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὁ καθεὶς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ γελᾷ τοὺς τιμίους παίκτας. Καὶ αὐτὸ βαρύνει τὴν Δημοκρατίαν.

— Ἐκτιμῶ τὴν δυσαρέσκειάν σου, εἶπεν ὁ γλύπτης, ὅστις ἔλαβε τὸν βραχίονα τοῦ Κόνωνος καὶ ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον του.

Οἱ δύο τέλος εἰσῆλθον μαζὶ εἰς τὴν ὁδὸν τῶν Τριπόδων ἔπειτα εἰς ἕνα δρομίσκον στενὸν καὶ τέλος ἔφθασαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Λευκίππου.

* * *

Ἦτο μία κατοικία ἐκ τῶν καλλιτέρων τῆς συνοικίας ἐκείνης, ἥτις *έχαιρε φήμην τῆς πλουσιωτέρας καὶ τῆς μάλιστα κομψῆς τῶν Ἀθηνῶν.*

Ἡ οἰκία αὕτη ὁλόκληρος ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου παρουσίαζε πρωτίστως ἕνα εὐρύτατον πυλῶνα στηριζόμενον ἐπὶ τεσσάρων στύλων μὲ μετάλλινα ὑπόβαθρα.

Πέριξ αἱ πορτοκαλλέαι ἔφαιον αὐτὴν μὲ τοὺς ἀρωματισμένους κλάδους των καὶ ζωηρὰ καὶ πολύχρωμα ἄνθη ἀνέθαλλον ἀπὸ μέσου τῆς χλόης καὶ τῶν καταπρασίνων μύρτων.

Ὁ Κόνων καὶ ὁ Ἵππαρχος βραδέως ἀνῆλθον τὴν ὡραίαν κλίμακα.

Ὑπὸ τὸ πρόθυρον ἐστρωμένον ὁλόκληρον μὲ λευκὰς πλάκας, αἱ ὀρειχάλκιναι πρῷραι δύο γαλερῶν ἀντεμετωπίζοντο ἀμφότεραι καὶ παρίστανον ἀνὰ ἕνα ἐκ τῶν παραδόξων ἐκείνων θαλασσίων τύπων, περὶ τῶν ὁποίων ἔλεγον τότε ὅτι διέτρεχον τὰς πέραν τῶν Ἡρακλείων στηλῶν θαλάσσας.

Ὁ Λεύκιππος ὁ ἴδιος εἶχε φέρει αὐτὰς ἀπὸ ἓν μακρυνὸν ταξείδιον του Ἴτου εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα τὰ τόσον ἐπικίνδυνα.

Ἐκεῖ αἱ πρῷραι τῶν σκαφῶν τούτων ἐσκόνταπτον εἰς πληθώραν ὑδροχαρῶν φυτῶν καὶ ἰχθεῖς πελώριοι σχημάτων παραδόξων διέσχιζον κατὰ πᾶσαν διεύθυνσιν τὰ νερὰ ταῦτα. Τὸ ἑσπέρας ἄστρα νέα, τέως ἄγνωστα ἀνεφαίνοντο εἰς τὸν οὐρανόν, ἐνῷ κύματα αἱματόχροα ἔπληττον τὸ σκάφος πανταχόθεν μὲ ῥόχθους βαρεῖς καὶ ὑποκώφους.

Εὐτυχῶς οἱ ναῦται δὲν εἶχον χάσει τὸ θάρρος των καὶ κωπηλατοῦντες κατώρθωσαν νὰ ἐμποδίσωσι τὸ σκάφος ἀπὸ τοῦ νὰ κρημνισθῇ εἰς τὰς ἀβύσσους τῶν καταρρακτῶν τοῦ Ὠκεανοῦ. Αὐτὴ ἦτο ἡ ἱστορία τῶν δύο πρῳρῶν, αἵτινες ἐκόσμουν τὴν οἰκίαν τοῦ Λευκίππου.

Εὐσεβὴς εἰς τοῦτο ὁ Λεύκιππος μόλις ἐπανακάμψας ἀφῆκεν ὡς ἀνάθημα τὰ δύο ναυάγια εἰς τὸν Ποσειδῶνα.

Εἰσερχόμενοι δὲ οἱ ἐπισκέπται εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Λευκίππου παρετήρουν μὲ κάποιον σεβασμὸν τὰς δύο πρῴρας τὰς ἐπιστεφομένας μὲ τὰ ξύλινα ἀγάλματα τῶν ἵππων καλπαζόντων ἐπὶ τοῦ φανταστικοῦ τῆς θαλάσσης ἀφροῦ.

Ὁ Κόνων ἔμεινεν ἐπὶ μακρὸν παρατηρῶν τὸ μνημεῖον καὶ τέλος εἶπε :

— Πῶς οἱ ἀρχαῖοι γλύπται ἐγνώριζαν νὰ προσδίδουν εἰς τὰ ἔργα των τὴν ζωὴν καὶ τὴν δύναμιν ἐκείνην, ἥτις λείπει ἀπὸ τὰ σημερινά...

— Ναί, εἶπεν ὁ Ἵππαρχος. Ἡ Ἀθηνᾶ πρόμαχος εἶναι ἀναμφιβόλως ὡραία. Καὶ ἡ παραμικροτέρα πτυχὴ τῆς ἐσθῆτός της ἐμελετήθη καὶ ἀπεδόθη μὲ τέχνην.

Ἡ ἀκρίβεια τῆς στάσεως καὶ τὸ μεγαλοπρεπὲς τοῦ παραστήματος εἶναι ἀδιαφιλονείκητα.

Εἶναι πράγματι ἄγαλμα θεᾶς.

Ἀλλὰ τὸ ὕφος της ἐκεῖνο τὸ ὀλίγον ψυχρόν, ἡ ἀκαμψία ἐκείνη εἶναι φυσικά; Ὁ Φειδίας ἀποτυπῶν ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἐλεφαντόδοντος τὸ τέλειον τοῦτο ὑπόδειγμα τῆς θείας ἀκαμψίας ἠθέλησε ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀντίθεσιν ἥτις ὑπάρχει μεταξὺ τῆς θεότητος καὶ τῆς ἀνθρωπίνης μας ἀδυναμίας ;

Ἴσως. Ἐγὼ φρονῶ ὅτι ἡ Ἀθηνᾶ πρόμαχος δὲν ἔχει ἄλλην ζωὴν ἐκτὸς ἐκείνης ἣν τῇ δίδει ὁ θαυμασμὸς τῶν πιστῶν, οἵτινες τὴν λατρεύουσιν.

Κύτταξε τώρα αὐτὰ τὰ ἄλογα.

Εἶναι βεβαίως χονδροειδῆ.

Καὶ ὅμως νομίζω, ὅτι βλέπω τὸν ἀφρὸν εἰς τὰ στόματά των, βλέπω τοὺς σπινθῆρας οὓς σκορπίζουν αἱ ὁπλαί των κτυπῶσαι τὸ ἔδαφος. Οἱ ῥώθωνές των ἀχνίζουν. Αἱ χαῖταί των κινοῦνται.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ Λεύκιππος παρουσιάσθη εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ διαδρόμου. Ὁ Κόνων προχωρῶν πρὸς αὐτὸν ἐχαιρέτησε καὶ εἶπε .

— Αἱ τέχναι τῆς εἰρήνης ὁμολογουμένως ἀξίζουν περισσότερον ἀπὸ τὰς τέχνας τοῦ πολέμου. Καὶ θὰ προετίμων εἰς τὴν πρῷραν τῆς τριήρους μου

ν' ἀντικαθίστων τοὺς παλαιικοὺς θώρακας, μὲ ἵππους πτερωτοὺς καὶ νὰ διέσχιζον εἰρηνικῶς τὰς κυανᾶς τῆς θαλάσσης ἐκτάσεις.

—Ὄνειρον ἄξιον τῆς νεότητος καὶ τῆς γενναιοφροσύνης σου, ἀπήντησεν ὁ Λεύκιππος. Ἡμέραν τινὰ θὰ τὸ πραγματοποιήσῃς. Ἐγὼ δὲν ἔχω τώρα κανὲν ἄλλο ὄνειρον εἰμὴ νὰ ἐξακολουθήσω ἡσύχως γηράσκων, θυσιάζων εἰς τοὺς ἐφεστίους θεούς, συνομιλῶν μετὰ τῶν γερόντων, περικυκλούμενος ὑπὸ τῶν ἐγγόνων μου... Ἀλλοίμονον ὅμως. Οἱ πλεῖστοι τῶν φίλων μου καὶ ἐγὼ αὐτὸς φοβούμεθα διὰ τὴν δημοκρατίαν, ἥτις φαίνεται ὅτι ἄγει τὴν πατρίδα μας εἰς τὴν καταστροφήν. Ἡμεῖς οἱ γέροντες οἵτινες καθημερινῶς εὐχαριστοῦμεν τοὺς θεοὺς διὰ πᾶσαν ἡμέραν ἣν μᾶς δίδουν, θὰ ἐπεθυμοῦμεν νὰ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ εὕρωμεν ἓν ἀπαραβίαστον ἄσυλον εἰς τὴν γῆν ταύτην ἥτις μᾶς ἀναμένει, ἓν *ἄσυλον ἥρεμον ὑπὸ τὴν σκιὰν τῶν ἐλαιῶν τὰς ὁποίας ἐφύτευσαν οἱ πατέρες μας.*

Ὁ σύντομος βίος μας ἦτο ἐλεύθερος. Εἴθε ὁ ὕπνος μας ὁ ἀτελεύτητος νὰ μὴ εἶναι ποτὲ δοῦλος !...

* * *

Εἶχον ἤδη φθάσει ὑπὸ τοὺς εὐρεῖς πυλῶνας, οἵτινες ἔκλειον ἀπὸ τῶν τεσσάρων πλευρῶν τὴν τετράγωνον αὐλὴν τοῦ Ἀλκμεωνίδου. Εἰκοσὰς ἀνδρῶν ὁμοιομόρφως λευκοφορούντων εὑρίσκετο ἐκεῖ. Μόνον ὁ Κόνων ἔφερεν ἐλαφρὰν χλαμύδα ἧς αἱ παρυφαὶ ἦσαν πορφυραῖ. Ὁ Λεύκιππος ἐπροχώρησε πρὸς ἕνα τῶν προσκεκλημένων, προφανῶς τὸν πλέον ἡλικιωμένον. Ἦτο ἄνθρωπος ὑψηλοῦ αναστήματος, τοῦ ὁποίου ἡ λευκὴ *γενειὰς θαυμασίως περιποιημένη, ἔπιπτε κανονικώτατα ἐπὶ τοῦ στήθους του.*

—Λυσία, εἶπεν, ἰδοὺ ὁ Κόνων ὁ τριήραρχος καὶ Ἵππαρχος ὁ γλύπτης. Ἡ τόλμη των καὶ ἡ ἀνδρεία των μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ ἔσωσαν τὴν ζωὴν τῆς φιλτάτης μου κόρης.

Ὁ Λυσίας ἠγέρθη τῆς ἕδρας του καὶ τακτοποιήσας τὰ πτυχὰς τοῦ μανδύου του εἶπε μὲ ἓν μειδίαμα :

— Σὲ γνωρίζομεν ἀπὸ καιροῦ ὦ Ἵππαρχε ὡς ἓν ἀπὸ τὰ ἔνδοξα τέκνα μας. Ὅσον ἀφορᾷ σὲ ὦ Κόνων, τὸ ὄνομά σου ἀπὸ καιροῦ ἔχει ἀναγραφῇ εἰς τοὺς τιμητικοὺς πίνακας τοῦ Δήμου. Ὅσον ἀφορᾷ ἐμὲ εἶχον σχετισθῆ πολὺ μὲ τὸν πατέρα σου. Ἦτο ἄνθρωπος δίκαιος καὶ θεοσεβής. Αἱ γραμμαὶ τοῦ προσώπου του ἀναζῶσιν ἐπὶ τοῦ ἰδικοῦ σου.

Ὁ Κόνων ὑπεκλίθη.

— Δὲν ὑπάρχει συγκινητικώτερον πρᾶγμα δι' ἕνα υἱὸν παρὰ νὰ ἀκούῃ δημοσίᾳ τιμώμενον τοῦ πατρός του τ' ὄνομα. Ἰδίως δὲ παρὰ σοῦ, Λυσία, τοῦ ὁποίου ἡ φιλία τιμᾷ ἐκείνους οἵτινες τὴν ἀποκτῶσι.

Μὲ μίαν ἐλαφρὰν ὑπόκλισιν ἐχαιρέτησε τοὺς παρισταμένους, οἵτινες ἀνταπέδωκαν τὸν χαιρετισμὸν μὲ τὴν χάριν ἐκείνην, ἥτις χαρακτηρίζει τοὺς εὐγενεῖς Ἀθηναίους εἰς τὰς μετὰ τῶν ξένων σχέσεις των.

Νεαρὸς δοῦλος ἐπλησίασε τὸν Λεύκιππον.

—Αὐθέντα, εἶπεν, ὁ γνώμων σημειοῖ ἤδη τὴν ἑβδόμην ὥραν.

— Καλὰ Αἰνεία. Νὰ φέρουν ἄνθη.

Ὁ δοῦλος ἐκτύπησε διὰ τοῦ πλήκτρου του ἕνα χάλκινον δίσκον. Ἀμέσως οἱ δοῦλοι ἐξελθόντες τοῦ οἴκου παρετάχθησαν ἔξωθεν τῆς αἰθούσης, ἔνθα θὰ ἐλάμβανε χώραν τὸ γεῦμα. Ἐκόμιζον ἀμφορεῖς πλήρεις ὕδατος διαυγοῦς, καὶ στεφάνους ἀνθέων ἐντὸς πλεκτῶν κανίστρων. Μόλις εἷς ἕκαστος τῶν κεκλημένων διήρχετο πρὸ αὐτῶν, ὁ δοῦλος ἐναπέθετεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του ἕνα στέφανον χύνων ταὐτοχρόνως ἐπὶ τῶν χειρῶν του ὀλίγον ἀρωματισμένον ὕδωρ τῶν ἀμφορέων.

Ἡ αἴθουσα εἰς τὴν ὁποίαν τελευταῖος εἰσῆλθεν ὁ Λεύκιππος ἦτο εὐρυτάτη καὶ ἑξάγωνος.

Περιελάμβανε τέσσαρας τραπέζας μαρμαρίνους καὶ πέριξ ἑκάστης τραπέζης τρία ἑδώλια εἰς σχῆμα κλινῶν κεκλιμένων. Δέρματα πανθήρων ἐκάλυπτον τὰ καθίσματα ταῦτα ἐπὶ τῶν ὁποίων προσκεφάλαια πολυτελῆ ἐχρησίμευον ὅπως ἀκουμβῶσιν ἐπ' αὐτῶν οἱ συμποσιάζοντες. Ἐλαφραὶ στῆλαι τοποθετημέναι εἰς ἑκάστην γωνίαν ὑπεστήριζον ἕνα θόλον ὄχι πολὺ ὑψηλόν, τοῦ ὁποίου τὸ ἄνοιγμα καλυπτόμενον διὰ λινοῦ παραπετάσματος δὲν ἄφηνε νὰ εἰσδύσῃ εἰμὴ μόνον ἓν *ἐλαφρὸν γλυκύτατον φῶς. Ἐπὶ τῶν τοιχωμάτων τῆς προχείρου ταύτης σκηνῆς* γιρλάνδαι ῥόδων καὶ ἄλλων ἀνθέων ἀπετέλουν χαρίεντα συμπλέγματα.

Δέρματα Θεσσαλικῶν λεόντων ἐστρωμένα ἐπὶ τοῦ δαπέδου ἐμετρίαζον τὸν θροῦν τῶν βημάτων καὶ ἀπὸ τοῦ ὀρειχαλκίνου στόματος ἑνὸς δελφῖνος λεπτὸς κρουνὸς ὕδατος ἔπιπτεν ἐντὸς εὐρείας ἐκ πορφυρίτου λεκάνης ἔνθα ἔπλεον χρυσοῖ κυπρῖνοι.

Ὁ Λεύκιππος ὡδήγησε τὸν Λυσίαν εἰς τὴν κεντρικὴν τράπεζαν, ὑπέδειξεν εἰς τοὺς Ἵππαρχον καὶ Κόνωνα τὰ δύο παρακείμενα ἀνάκλιντρα καὶ ἐτοποθέτησε τοὺς λοιποὺς παρακειμένους εἰς τὰς ἄλλας θέσεις κατὰ σειράν.

Τὰ κύπελλα ἐπληρώθησαν μὲ οἶνον Ἰωνίας καὶ τὸ γεῦμα ἤρχισε

Ἡ συνομιλία κατ' ἀρχὰς μονότονος ἐζωήρευσε μετ' ὀλίγον. Ὁ Ἀριστόβουλος ἀνεκοίνωσε λεπτομερείας τινὰς τῶν ἀγώνων τῆς προτεραίας. Οἱ ἵπποι τοῦ Ἀντισθένους θὰ ἔφθανον πρῶτοι εἰς τὸ τέρμα, ἀλλὰ κατὰ τὴν δευτέραν στροφὴν ὁ τροχὸς τοῦ ἅρματός του προσέκοψεν εἰς τὸ τέρμα καὶ ὁ ὁδηγὸς ἐξεσφενδονίσθη μακράν, τραυματισθεὶς ἐπικινδύνως. Ἡ νίκη τοῦ δευτέρου ἅρματος διῆλθε σχεδὸν ἀπαρατήρητος, διότι καὶ ὀλίγιστοι τῶν θεατῶν εἶχον στοιχηματίσει δι' αὐτό. Ἀμέσως ὅμως κατόπιν διεδόθη ὅτι οἱ ἵπποι, οἵτινες ἔλαβον μέρος ὡς ἵπποι τοῦ Ἀλκιβιάδου, ἀνῆκον πράγματι εἰς τὸν Διομήδην. Τότε ἐπεκράτησε φρενῖτις εἰς τὸ Στάδιον. Ὁ λαὸς μετ' ἐνθουσιασμοῦ ὑπεδέχθη τὰς ἐξηγήσεις τοῦ ἐφόρου τῶν ἀγώνων. Διέσπασε κατόπιν τὰς γραμμὰς καὶ εἰσέβαλεν εἰς τὸν στίβον θορυβώδης καὶ ἀλαλάζων τόσον ὥστε οἱ ἐπιστατοῦντες αὐτόθι ἠναγκάσθησαν νὰ ἐπιστρέψωσι τὸ χρῆμα εἰς τοὺς θεατὰς καὶ νὰ κλείσωσι τὸ Ἱππόδρομιον.

Ἔπειτα ὁ Λυσίας ὡμίλησε περὶ τοῦ πολέμου τούτου τοῦ ἀδίκου καὶ καταστρεπτικοῦ, τοῦ πολέμου ὅστις ἀπὸ μακροῦ χρόνου παρέλυε τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ζωὴν τῆς Δημοκρατίας.

Οἱ Λακεδαιμόνιοι χάρις εἰς μίαν ἀπερισκεψίαν τοῦ Ἀλκιβιάδου ἠρίθμουν μίαν νίκην.

Ἀφήσας ὁ ναύαρχος μίαν μοῖράν του ἐνώπιον τῆς Κύμης ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Ἀντιόχου ἐστράφη μὲ τὸ ἕτερον ἥμισυ εἰς ἀναζήτησιν τῶν φευγόντων σκαφῶν τοῦ Λυσάνδρου.

Ὁ Λύσανδρος ἐξηπάτησε τοὺς διώκτας του καὶ ἐξ ἀπροόπτου ἐνσκήψας διεσκόρπισε τὸν στόλον τοῦ Ἀντιόχου, ἀναγκασθέντος χάριν τῆς σωτηρίας του νὰ θυσιάσῃ τρία τῶν σκαφῶν του.

Ὀλίγον μετὰ ταῦτα εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ μοῖρα τοῦ Ἀλκιβιάδου ἐφάνη ἔμπροσθεν *τοῦ λιμένος καὶ ὁ Λύσανδρος δὲν ἐτόλμησε νὰ ἐξέλθῃ.*

Ὁπωσδήποτε ὅμως οἱ Λακεδαιμόνιοι εἶχον στήσει εἰς τὴν παραλίαν τὰ τρόπαιά των, τὰ ὁποῖα ἀπὸ τοῦ πελάγους ἔβλεπον Ἀθηναῖοι.

Ἦτο ὁμολογουμένως κακὴ ἧττα τοῦ ναυάρχου ὑποβιβάσασα ἀρκετὰ τὸ γόητρον τῆς Δημοκρατίας καὶ σχόλια ἀρκετὰ δυσμενῆ ἐκυκλοφόρουν ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐναντίον τοῦ Ἀλκιβιάδου.

Ἱππίας ὁ σοφιστής, ὅστις παρὰ τὴν συνήθειάν του δὲν εἶχεν ἀκόμη ὁμιλήσει ὕψωσε τὴν φωνήν :

— Ἡ εἴδησις τῆς ναυμαχίας ταύτης θὰ διαδοθῇ πανταχοῦ καὶ θὰ κλονίσῃ τὴν πεποίθησιν τῶν συμμάχων μας. Ὁ πόλεμος οὗτος εἶναι φρικώδης. Μετέβαλεν ὁλόκληρον τὴν Ἀττικὴν εἰς ἔρημον. Μᾶς ἐστοίχισεν ὅλους τοὺς θησαυρούς, *οὓς οἱ πρόγονοί μας εἶχον περικλείσει ἐντὸς τοῦ Ὀπισθοδόμου. Ἡ στρατιωτική μας δόξα ὑπέστη τραῦμα καίριον ἐνώπιον τῶν Συρακουσῶν. Ἡ* ἄγνοια καὶ ἡ ἀπειρία τοῦ λαοῦ μᾶς ἀναγκάζουν νὰ παίζωμεν εἰς ἀδιαλείπτους μάχας αὐτὴν ἀκόμη τὴν ὕπαρξιν τῶν Ἀθηνῶν. Φοβοῦμαι διὰ τὸ μέλλον.

— Μὴ φοβεῖσαι διὰ τὸ μέλλον εἶπεν ὁ Κόννων, πρέπει νὰ τὸ διευθύνωμεν ἡμεῖς.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην εἷς τῶν ὑπηρετούντων δούλων ἐξ ἀπροσεξίας ὀλισθήσας ἔπεσε καὶ ἐπληγώθη ἐλαφρῶς εἰς τὴν χεῖρα.

— Κακὸς οἰωνός, εἶπεν ὁ Λεύκιππος. Πρέπει νὰ τὸν ἐξορκίσωμεν.

Ἐπλήρωσε μὲ ὑδρόμελι τὸ χρυσοῦν κύπελλον καὶ ὄρθιος ἐνώπιον τοῦ βωμοῦ τῶν ἐφεστίων, εἰς τὴν σκοτεινοτέραν γωνίαν τῆς αἰθούσης, ὕψωσεν ἠρέμα τὸ βαρὺ κύπελλον.

— Προστάτις ἀθάνατος, Κόρη τοῦ Διός, Ἀθηνᾶ Πρόμαχε, ἔκτεινον ἄνωθεν τοῦ οἴκου μου τὴν προστατευτικήν σου αἰγίδα. Μὴ ζηλεύσῃς καὶ μὴ θεωρήσῃς προσβολήν σου τὴν εὐτυχίαν μας Κόρη τοῦ Διός. Ἀθηνᾶ Πρόμαχε!...

Πάντες οἱ συνδαιτυμόνες ἐπανέλαβον ἐν χορῷ.

— Μὴ σὲ προσβάλλῃ ἡ εὐτυχία μας, Ἀθηνᾶ πρόμαχε .

— Μοῦ φαίνεται εἶπεν ὁ Ἱππίας ὅταν οἱ συνδαιτημόνες ἐπανέλαβον τὰς θέσεις των, ὅτι εἶδον κἄποτε εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ Ἱππάρχου τὸ ἄγαλμα τοῦτο τὸ ὁποῖον ἐπιστέφει τὸν βωμόν.

— Ναί, εἶπεν ὁ Λεύκιππος τὸ ἀντέγραψεν ἐκ τῆς προμάχου καὶ τὸ εἶχεν ἕτοιμον διὰ τὸν Κολλυβιστὴν Πρᾶξιν. Ἐγὼ δὲ τὸ ἠγόρασα ὅταν ὁ Πρᾶξις καταστραφεὶς τελείως ἠναγκάσθη νὰ ἐκποιήσῃ ἐν δημοπρασίᾳ ὅλα του τὰ ὑπάρχοντα...

Τὸ γεῦμα ἐπλησίαζε πρὸς τὸ τέρμα του. Οἱ συνδαιτυμόνες εἰς μίαν πρότασιν τοῦ Λευκίππου ἡτοιμάσθησαν νὰ κάμωσι τὰς σπονδάς.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην κάποιος θόρυβος ἠκούσθη ἔξωθεν τῆς οἰκίας. Ἐπευφημίαι καὶ κραυγαὶ ἀντήχησαν εἰς τὴν ὁδόν, καὶ βήματα ἐσπευσμένα ἐφάνησαν προερχόμενα ἀπὸ τὸν δρόμον.

Ἔνοπλοι οἱ δοῦλοι προσέτρεξαν. Ὁ Αἰνείας δι' ἑνὸς νεύματος ἐπράϋνε τὰ γυμνὰ ξίφη καὶ ὑποκλινόμενος ἐνώπιον τοῦ Λευκίππου εἶπεν :

— Αὐθέντα οἱ πρέσβεις τῶν φυλῶν εἶναι ἐνταῦθα.

— Ἂς εἰσέλθουν.

Οἱ Πρέσβεις εἰσῆλθον. Ἦσαν δέκα καὶ παρετάχθησαν εἰς τὸ βάθος τῆς αἰθούσης. Ἦσαν ὅλοι ἄνδρες τοῦ λαοῦ φέροντες τὰς χλαμύδας των μὲ κάποιαν ἐπισημότητα.

—Ὡς εὖ παρέστητε εἰς τὸν οἶκόν μου, εἶπεν ὁ Λεύκιππος. Ἡμεῖς παραιτήσαντες *τὸ γεῦμα μας ἡτοιμαζόμεθα διὰ τὰς σπονδάς. Δεχθῆτε νὰ τὰς κάμητε μαζύ μας.*

Οἱ ἀπεσταλμένοι ἐδέχθησαν ἄνευ δισταγμοῦ καὶ ἔλαβον ἀπὸ τῶν χειρῶν τῶν δούλων τὰ κύπελλα τὰ πλήρη οἴνου Ἰωνικοῦ. Ὁ Λεύκιππος χαμηλοφώνως ἐπρόφερε τὰς νενομισμένας λέξεις καὶ τρὶς ἔρριψεν ἐκ τοῦ κυπέλλου του ὀλίγας σταγόνας οἴνου ἐπὶ τῶν σπινθηριζόντων ἀνθράκων τοῦ βωμοῦ. Ὅταν πάντες ἐπανέλαβον τὰς εὐχὰς ταύτας ὁ Λεύκιππος στρεφόμενος πρὸς τοὺς παρισταμένους ἠρώτησε.

— Τί ζητεῖτε πολῖται;

Ὁ μᾶλλον ἡλικιωμένος ἐξ αὐτῶν εἶπεν εἰς ἀπάντησιν .

— Λεύκιππε οἱ θεοὶ τιμῶνται ἐντῷ οἴκῳ σου. Ἡ εὐμένειά των ἐκτείνεται ἐπὶ τῶν φίλων σου. Ζητοῦμεν Κόνωνα τὸν Λυσιστράτου.

— Ἰδοὺ αὐτὸς εἶπεν ὁ Λεύκιππος.

Ὁ Κόνων μὲ τὸ βλέμμα σταθερὸν ἐκπεπληγμένος ὀλίγον ἐπροχώρησεν Οἱ ἀπεσταλμένοι ὑπεκλήθησαν εὐσεβάστως πρὸ αὐτοῦ, ὁ δὲ γεροντότερος λαμβάνων τὸν λόγον εἶπεν :

— Ἐν ὀνόματι τοῦ Ἀθηναϊκοῦ λαοῦ.

Ὅλοι οἱ ἐλεύθεροι ἔφερον τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ στήθους, ἐνῷ οἱ δοῦλοι ἐγονυπέτησαν.

— Ἐν ὀνόματι τοῦ Ἀθηναϊκοῦ λαοῦ... ὦ Κόνων, ἡ Ἐκκλησία καθήρεσε τὸν Ἀλκιβιάδην τοῦ βαθμοῦ του καὶ ὁμοφώνως σὲ ἀνεκήρυξε στρατηγόν. Τὴν δεκάτην θὰ ἔλθῃς εἰς τὸ ἡμίκυκλον τῆς ἀγορᾶς ὅπως περιβληθῇς τὸ νέον σου ἀξίωμα, καὶ λάβῃς τὰς διαταγάς μας. Ὁ ἄνεμος εἶναι εὐνοϊκός. Θὰ φύγῃς ἀπόψε διὰ τῆς ταχείας τριήρους ἥτις σὲ ἀναμένει εἰς τὸ Φάληρον.

Καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι χαιρετήσαντες ἐξῆλθον.

Πάντες οἱ συνδαιτυμόνες περιεκύκλωσαν τὸν νέον στρατηγόν.

Τὰ συγχαρητήριά των ἦσαν εἰλικρινῆ καὶ ἐγκάρδια διότι ἐξ ἴσου ζωηρὸς ἦτο εἰς τὰς καρδίας ὅλων ὁ φόβος τοῦ κινδύνου.

Καὶ ἡ γνώμη πάντων ἦτο ὅτι ὁ πόλεμος δὲν ἐπήγαινε καθόλου καλά. Οἱ πλούσιοι πολῖται εἶχον καταπονηθῆ ὑπὸ τῶν ἀλλεπαλλήλων φορολογιῶν εἰς ἃς ἐκτάκτως ὑπεβάλλοντο χάριν τῶν ἀναγκῶν τοῦ πολέμου, χωρὶς νὰ ὑπολογίσῃ τις τὰς λαϊκὰς τάξεις, αἵτινες ἐπίσης ἐπλήρωναν.

—Κόνων ! εἶπεν ὁ Ἵππαρχος, ἀποστρέφομαι τὸν ἀδελφοκτόνον τοῦτον πόλεμον, ὅστις μὲ χωρίζει ἀπὸ σοῦ. Ἀλλ' εἶμαι ὑπερήφανος διότι ἡ πατρίς σοῦ ἀνέθεσε τὴν στρατηγίαν εἰς ἡλικίαν καθ' ἣν ὅλοι εἶναι ἀκόμη ἔφηβοι.

(Ἕπεται συνέχεια).

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ
ΤΟΥ
ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΑΓΩΓΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ
ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ, ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

ΔΙΑ ΤΟ ΛΗΞΑΝ ΕΤΟΣ 1909 (1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ - 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1909)

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εἶδος		Ποσότης	Ἀξία εἰς Δολλάρια
Χημικαὶ οὐσίαι (ἀτελεῖς).......		———	23,342
» »		———	4,024
Μετάλλ. Χαλκοῦ	τόνοι	178	17,024
Κορινθιακὴ Σταφὶς.........	λίβρ.	32,327,792	1,151,380
Σῦκα........................	»	1,644,465	52,780
Σταφίδες....................	»	19,936	974
Ἐλαῖαι......................	γαλλ.	405,825	175,318
Ἄλλοι καρποὶ (ἀτελεῖς)..		———	72,110
» »		———	733
Αἰγοδέρματα...............	λίβρ.	140,981	37,943
Δέρματα προβάτων.........	»	84,217	13,647
Τυρὸς........................	»	1,078,534	213,653
Καπνὸς......................	»	464,566	155,219
Χρώμιον.....................	τόννοι	3,500	33,214
Σιδηρόλιθος.................	»	10,080	21,782
Μάρμαρα....................	»	———	70,547
Μηχανέλαιον................	γαλλ.	70,420	38,053
Ἐλαιόλαδον..................	»	181,569	173,800
Οἰνοπνευματ. ποτά..........	»	27,290	44,309
Οἶνοι εἰς βαρέλια............	»	36,912	11,224
Σπόγγοι......................		———	27,288
Διάφορα ἄλλα εἴδη..........		———	84,099
Ἀξία ὁλικῆς εἰσαγωγῆς			$2,424,371

ΕΞΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΕΛΛΑΔΑ

Γεωργικὰ ἐργαλεῖα.........		———	4,468
Σῖτος.......................	μεδῆμ.	133,587	139,067
Βάμβαξ......................	λίβρ.	371,037	47,677
Βαμβακερὰ τετρ.............	ὑάρδ.	173,373	12,200
Μηχανήματα.................	,,	———	67,307
Σιδηρικά....................	,,	———	25,481
Δερμάτινα εἴδη..............	,,	———	27,009
Πετρέλαιον..................	γαλλ.	1,815,000	150,951
Διάφορα ἄλλα εἴδη..........		———	97,064
Ἀξία ὁλικῆς ἐξαγωγῆς			$578,574

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΞ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Εἶδος		Ποσότης	Ἀξία εἰς Δολλάρια
Κόμμι.......................		———	78,285
Ὄπιον ἀκατέργαστον........	λίβρ.	180,567	603,998
Χαλκὸς......................	»	326,961	42,496
Αἰγοδέρματα................	»	1,919,763	482,451
Δέρματα προβάτων..........	»	1,664,757	226,841
Ἐλαστικὸν παλαιὸν.........	»	796,097	67,380
Καπνὸς......................	»	3,568,882	2,127,462
Ἔριον ἀκατέργαστον........	»	2,996,857	343,929
Διάφορα χημικὰ.............		———	8,956
Καρποὶ καὶ κάρυα...........		———	20,168
Ἀκατέργαστα γουναρικὰ..		———	46,667
Φυτικὰ ἔλαια (ἀτελῆ)......		———	43,500
Ἔντερα......................		———	99,669
Σπόροι (ἀτελεῖς)............		———	48,615
»		———	30,378
Τάπητες τετρ................	ὑάρδ.	647,541	2,041,534
Διάφορα ἄλλα εἴδη..........		———	160,074
Ἀξία ὁλικῆς εἰσαγωγῆς			$7,373,303

ΕΞΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

Γεωργικὰ ἐργαλεῖα.........		———	34,550
Ἄλευρον.....................	βαρ.	5,074	28,141
Βαμβακερὰ ὑάρδ............	,	2,320,669	151,310
Φυσίγγια....................		———	40,922
Ἐλαστικὰ ὑποδήματα......	ζεύγ.	329,848	163,414
Μηχαν. καὶ Σιδηρικὰ.......		———	120,638
Δερμάτινα εἴδη..............		———	107,778
Ὀλεομαργ. καὶ λάρδον....	λίβρ.	3,659,282	328,667
Βαμβακέλαιον...............	»	6,930,980	880,499
Ἄμυλον......................	»	1,050,300	25,142
Ὀρυκτὸν ἔλαιον.............	γαλλ.	155,567	20,070
Διάφορα ἄλλα εἴδη..........		———	157,479
Ἀξία ὁλικῆς ἐξαγωγῆς			$2,074,510

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΞ ΑΣΙΑΤΙΚΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Εἶδος		Ποσότης	Ἀξία εἰς Δολλάρια
Γλυκόρριζα..................	λίβρ.	49,354,762	773,868
Ὄπιον (ἀκατ.)..............	»	230,077	819,060
Καφφὲς......................	»	1,625,384	222,169
Χαλκὸς......................	»	456,341	50,324
Χουρμάδαι...................	»	19,742,695	431,496
Σῦκα........................	»	15,312,610	697,800
Σταφὶς......................	»	1,728,327	61,917
Δαντέλλαι (βάμβ.)...........	»	———	99,204
Αἰγοδέρματα................	»	1,299,914	268,054
Δέρματα προβάτων..........	»	913,711	104,802
Ὄρυζα καὶ ὀρυζάλευρον...	»	3,157,995	57,097
Καπνὸς......................	»	3,352,104	817,207
Ἔριον (ἀκατέργ.)...........	»	10,370,664	1,406,121
Διάφορα χημικὰ (ἀτελῆ)...		———	75,060
» »		———	20,932
Κάρυα ...κτλ.................		———	213,220
Ἐλαιόλαδον..................	γαλλ.	136,958	108,750
Φασόλια.....................	μεδῆμ.	23,262	30,523
Τάπητες τετρ................	ὑάρδ.	98,342	370,087
Διάφορα ἄλλα εἴδη..........		———	404,115
Ἀξία ὁλικῆς εἰσαγωγῆς			$7,143,612

ΕΞΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΑΣΙΑΤΙΚΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

Γεωργικὰ ἐργαλεῖα.........		———	21,279
Αὐτοκίνητα..................	ἀρ.	4	9,100
Βαμβακερὰ τετρ.............	ὑάρδ.	2,020,600	138,668
Φυσίγγια....................		———	8,317
Ἐλαστικὰ ὑποδ..............	ζεύγ.	23,466	12,295
Ὅπλα.......................		———	24,248
Μηχανήματα.................		———	45,640
Διάφορα σιδηρικὰ...........		———	28,172
Ὀλεομαργ. καὶ λάρδον....	λίβρ.	1,278,487	118,061
Ἄμυλον......................	»	504,000	12,75
Ὀρυκτὸν ἔλαιον.............	γαλλ.	1,584,173	126,838
Φυτικὰ »	»	———	146,834
Διάφορα ἄλλα εἴδη..........		———	102,523
Ἀξία ὁλικῆς ἐξαγωγῆς			$704,740

ΣΗΜ. Οἱ πίνακες οὗτοι καταρτίζονται ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τοῦ Ἐμπορίου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν (Τμῆμα Στατιστικῶν) ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προξενικῶν τιμολογίων τῶν συνοδευόντων τὰς ἀποστολὰς ἐμπορευμάτων εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, καὶ τὰ δηλωτικὰ ἐξαγωγῆς τῶν Τελωνειακῶν Ἀρχῶν.

ΤΟ ΤΜΗΜΑ τῆς στατιστικῆς τοῦ ὑπουργείου τοῦ Ἐμπορίου, τὸ διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ τμηματάρχου κ. O. P. Austin, εὐηρεστήθη νὰ δώσῃ εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς «Εἰκονογραφημένης Ἀτλαντίδος», ἐπὶ τῇ αἰτήσει αὐτῆς, ἀναλυτικοὺς πίνακας τῆς ἐμπορικῆς ἐπικοινωνίας μεταξὺ λιμένων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ λιμένων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς καὶ Ἀσιατικῆς Τουρκίας. Οἱ πίνακες οὗτοι κατηρτίσθησαν ἐξαιρετικῶς ὑπὸ τοῦ στατιστικοῦ τμήματος τοῦ Ὑπουργείου τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ κ. Austin, οὕτω, ὥστε νὰ περιλαμβάνωσιν ὁλόκληρον τὴν ἐμπορικὴν κίνησιν τοῦ ἔτους 1909, ἤτοι τὸ δωδεκάμηνον τὸ λῆξαν τὴν 31ην Δεκεμβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους. Ὡς εἶναι γνωστόν, τὸ ἔτος τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῆς Συμπολιτείας περιλαμβάνει τὸ δωδεκάμηνον χρονικὸν διάστημα ἀπὸ Ἰουνίου εἰς Ἰούνιον τοῦ ἐπιόντος ἔτους, ἐνῷ διὰ λόγους συγκρίσεως πρὸς τὴν ἐν Ἑλλάδι καὶ Τουρκίαν στατιστικὴν οἱ πίνακες δέον νὰ περιλαμβάνωσι τὴν κίνησιν ἀπὸ 31ης Δεκεμβρίου μέχρι 31ης Δεκεμβρίου τοῦ ἐπιόντος ἔτους. Εἰς τὴν ἀνασύνταξιν ταύτην τῶν πινάκων ὀφείλομεν χάριτας πρὸς τὸν κ. Austin, διότι θὰ δυνηθῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ κάμωσιν εὐχερέστερον τὰς συγκρίσεις τῶν αὐξομειώσεων τῆς ἐμπορικῆς κινήσεως.

Οἱ πίνακες δὲν εἶναι κατ' ἀνάγκην πλήρεις, διότι πολλὰ εἴδη ἐξαγωγῆς ἢ εἰσαγωγῆς περιλαμβάνονται εἰς τὴν κατηγορίαν «Διάφορα ἄλλη εἴδη». Ὁ κ. Austin ἐπιστέλλων πρὸς τὴν «Ἀτλαντίδα», προσθέτει ὅτι ἦτο ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ καταγραφῶσιν ὅλα τὰ εἴδη, ὅτε ὅμως θὰ δημοσιευθῶσιν οἱ πίνακες ὅλης τῆς ἐμπορικῆς κινήσεως τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν διὰ τὸ δωδεκάμηνον τὸ λῆξαν τὴν 30ὴν Ἰουνίου 1909, θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἐξακριβώσωμεν πολλὰ ἐκ τῶν εἰδῶν τῶν περιλαμβανομένων εἰς τὴν κατηγορίαν «Διάφορα ἄλλα εἴδη».

ΑΛΛΑ καὶ ὅπως ἔχουσιν οἱ πίνακες περιλαμβάνουσι τὰ κυριώτερα εἴδη εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς καὶ δύνανται ὡς ἐκ τούτου νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς γνώμων τοῦ ὅλου ἐμπορίου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας μετὰ τῆς Ἀμερικῆς, τὸ ὁποῖον καθημερινῶς λαμβάνει μείζονας διαστάσεις, καθ' ἃ ἤδη ἀπεδείξαμεν δι' ἄλλων συγκριτικῶν πινάκων, ἐν παραβολῇ πρὸς τὴν κίνησιν παρελθόντων ἐτῶν. Ὀφείλεται δὲ ἡ αὔξησις αὕτη εἰς τὴν πυκνουμένην καθημέραν ἀτμοπλοϊκὴν κατ' εὐθεῖαν συγκοινωνίαν μεταξὺ Νέας Ὑόρκης καὶ λιμένων τῆς Ἀνατολῆς, εἰς τὴν εὐρυτέραν διάδοσιν τῶν προϊόντων μας εἰς τὰς μεγάλας Ἀμερικανικὰς ἀγοράς, καὶ εἰς τὴν προθυμίαν τῶν Ἀμερικανῶν βιομηχάνων καὶ ἐξαγωγέων, ὅπως ἔλθωσιν εἰς ἐμπορικὰς συναλλαγὰς μετὰ τῶν ἐν Ἀνατολῇ καὶ Ἑλλάδι ἐμπόρων οἵτινες εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον Ἕλληνες.

ΕΙΣ ἐκ τῶν σκοπῶν τοῦ μηνιαίου περιοδικοῦ τούτου εἶναι ἡ ἐνίσχυσις τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων εἰσαγωγέων καὶ ἐξαγωγέων καὶ τῶν Ἀμερικανῶν τοιούτων. Ὅταν οἱ εἰσαγωγεῖς μας κατανοήσωσιν ὅτι ἡ Ἀμερικὴ εἶναι ἀκόμη παρθένον καὶ πολύτιμον δι' ἡμᾶς ἔδαφος, καὶ προσπαθήσωσι νὰ διαδόσωσι τὰ προϊόντα μας συμμορφούμενοι πρὸς τὰς συνθήκας τὰς ἐμπορικὰς διὰ τῶν ὁποίων κατακτῶνται αἱ ἀγοραὶ τοῦ κόσμου, ἡ διάδοσις τῶν προϊόντων μας θὰ εἶναι κατὰ πολὺ εὐρυτέρα ἀπὸ ὅ,τι εἶναι σήμερον. Τὸ ἴδιον καὶ διὰ τοὺς Ἀμερικανοὺς βιομηχάνους καὶ ἐξαγωγεῖς συμβαίνει. Καὶ ἐκεῖνοι εἶναι ἄλλο τόσον πρόθυμοι νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὰς ἀγοράς μας, καὶ ἐκεῖνοι θέλουσι νὰ ἀνταγωνισθῶσι τοὺς Ἄγγλους, τοὺς Γερμανοὺς ἢ τοὺς Γάλλους, οἵτινες μονοπωλιακῶς σχεδὸν ἔχουσι καταλάβει τὰς ἀγορὰς τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας, καὶ εἶναι πρόθυμοι νὰ χορηγήσωσιν εἰς τοὺς ἀγοραστὰς τὰς αὐτὰς καὶ ἴσως μείζονας εὐκολίας ἐκείνων, τὰς ὁποίας δίδουν σήμερον οἱ Εὐρωπαῖοι.

ΟΣΟΝ περισσότερον συντελοῦμεν ὅλοι εἰς στενοτέρους ἐμπορικοὺς δεσμοὺς μὲ τὴν μεγάλην ταύτην Δημοκρατίαν, τόσον περισσότερον αὐξάνει καὶ ὁ παραγωγικὸς πλοῦτος, ὁ κατ' ἐξοχὴν γεωργικὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας. Οἱ Ἀμερικανοὶ θὰ κατηνάλισκον πενταπλασίαν π. χ. ποσότητα Κορινθιακῆς σταφίδος, ἐὰν ἐδίδετο μείζων προσοχὴ εἰς τὴν συσκευήν της, καὶ ἐὰν διεφημίζετο καταλλήλως. Οἱ Ἀμερικανοὶ θὰ ἠγόραζον καὶ θὰ κατηνάλισκον δεκαπλασίας ποσότητας ἐκ τῶν ἐλαιῶν μας, ἐὰν καὶ ἡμεῖς ἠκολουθοῦμεν τὰ παραδείγματα τῶν Γάλλων καὶ τῶν Ἰταλῶν, οἵτινες κατ' ἔτος ἀπορροφῶσι πολλὰ ἑκατομμύρια δολλαρίων διὰ τὰ ἔλαιά των, ἐνῷ ἡμεῖς τόσον οἱ ἐν Τουρκίᾳ, οἱ ἐν Ἑλλάδι ἢ Κρήτῃ, μόλις λαμβάνομεν ὀλίγας ἑκατοντάδας χιλιάδων δολλαρίων.

ΑΛΛΑ χρειάζεται ἐργασία, χρειάζονται χρήματα διὰ τὰς διαφημίσεις, ἄνευ τῶν ὁποίων τίποτε δὲν δύναται νὰ γίνῃ εἰς τὴν Συμπολιτείαν. Δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν ἔλαια ἀνώτερα τῶν Ἰταλικῶν, καὶ σταφίδα ἀσυγκρίτως ἀνωτέραν τῆς Καλιφορνίας, ἀλλ' ἐφ' ὅσον δὲν τὰ διαφημίζομεν οὕτως ὥστε νὰ τὰ μάθῃ ὁ Ἀμερικανὸς καταναλωτὴς καὶ δὲν τὰ συσυσκευάζομεν οὕτως εἰς δοχεῖα ἢ κυτία, ὅπως τὰ κάμωμεν ἑλκυστικά, θὰ ὑστεροῦμεν πάντοτε τῶν ἄλλων παραγωγῶν χωρῶν τῶν αὐτῶν εἰδῶν, τῶν ὁποίων οἱ ἔμποροι ἔχουσι σπουδάσει κατὰ βάθος τὰς συνθήκας, καὶ τὰς συνηθείας καὶ τοὺς ὅρους τοῦ ἐμπορίου ἐνταῦθα.

ΔΙ' ΟΛΟΥΣ τοὺς λόγους αὐτοὺς ἡ «Ἀτλαντὶς» ἐπιθυμοῦσα ὅπως συντελέσῃ διὰ τοῦ Μηνιαίου Περιοδικοῦ της ὅσον ἔνεστι περισσότερον εἰς τὴν αὔξησιν τῆς ἐμπορικῆς ἐπικοινωνίας μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων ἐμπόρων τοῦ Ἐλευθέρου Βασιλείου καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐμπόρων τῶν ὑποδούλων ἐπαρχιῶν ἀφ' ἑνός, καὶ τῶν Ἀμερικανῶν βιομηχάνων ἐξαγωγέων καὶ εἰσαγωγέων ἀφ' ἑτέρου, ἵδρυσεν ἰδιαίτερον τμῆμα πληροφοριῶν, τὸ ὁποῖον ἀσμένως θὰ παρέχῃ ὅσον τὸ δυνατὸν ἀκριβεστέρας πληροφορίας ἐπὶ τῶν διαφόρων προϊόντων εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς. Ὄχι μόνον τοῦτο ἀλλὰ καὶ θὰ ὑποδεικνύῃ ἐπὶ τῇ αἰτήσει των εἰς μὲν τοὺς ἐν Ἑλλάδι καὶ Τουρκίᾳ Ἑλληνικοὺς Οἴκους Ἀμερικανικοὺς καὶ Ἑλληνικοὺς τοιούτους ἐνταῦθα μετὰ τῶν ὁποίων θὰ ἠδύνατο νὰ ἔλθωσιν εἰς ἀμέσους σχέσεις, εἰς δὲ τοὺς Ἀμερικανοὺς βιομηχάνους καὶ ἐξαγωγεῖς θὰ ὑποδεικνύῃ ἐν Ἑλλάδι καὶ τῇ Ἀνατολῇ Οἴκους μετὰ τῶν ὁποίων θὰ ἠδύναντο ἀσφαλῶς νὰ ἐπικοινωνήσωσι.

Η ΕΜΠΟΡΙΚΗ ἐπικοινωνία μεταξὺ Ἀμερικῆς καὶ Ἑλλάδος καὶ Ἀνατολῆς εὑρίσκεται ἀκόμη εἰς τὰ σπάργανά της, χρειάζεται μία ὤθησις, μία ἐργασία ἐνδελεχής, ἥτις θὰ ἔχῃ ἀναμφισβητήτως τὰ προσδοκώμενα ἀποτελέσματα. Τὴν ὤθησιν αὐτὴν τὴν δίδει τὸ περιοδικὸν τοῦτο, ἀναλαμβάνον ταὐτοχρόνως τὴν ἀπαιτουμένην προκαταρκτικὴν ἐργασίαν.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑ
ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ - ΑΝΑΤΟΛΗΣ
Χονδρικὴ Πώλησις
ΠΙΝΟΤΣΙΩΝ ΧΟΥΡΜΑΔΩΝ, ΣΥΚΩΝ ΚΤΛ.
1-3 NEW BOWERY
27 ROOSEVELT ST., NEW YORK
Tel. 1221 Worth

ΑΙ ΚΑΛΑΜΑΙ
ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΥΒΑΣ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΟΙ
37 OLIVER ST., NEW YORK

Π. ΜΟΥΣΤΑΚΗΣ ΚΑΙ Σ[ΙΑ]
ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ
ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
48 NEW BOWERY
NEW YORK
Telephone 3302 Worth.

Τὰ εὔκολα καὶ ταχέα ΚΟΧΛΙΑΡΙΑ ΠΑΓΩΤΟΥ ΚΑΙ ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΛΕΜΟΝΙΩΝ WALKER
ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΛΛΟΓΗ - ΟΛΑ ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΜΕΝΑ ΔΙΑ ΤΟ 1910
Εἴμεθα οἱ μεγαλείτεροι κατασκευασταὶ ἐξαρτημάτων διὰ ΣΟΔΑ ΦΑΟΥΝΤΑΙΝ ἐν τῷ Κόσμῳ.
ΕΛΚΥΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΠΡΟΣΕΛΚΥΕΙ ΠΕΛΑΤΑΣ

Τὸ στερεώτερον κωνικὸν κοχλιάριον ἐκ πεπιεσμένου χάλυβος. Μηχανισμὸς ἁπλοῦς καὶ τέλειος.

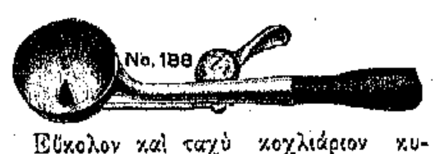

Εὔκολον καὶ ταχὺ κοχλιάριον κυπελλοειδὲς) μὲ κῶνον εἰς τὸ κέντρον. Ὅλα τὰ μεγέθη.

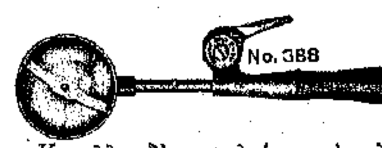

Κυπελλοειδὲς κοχλιάριον τὸ τελειότερον ἐν τῇ ἀγορᾷ. Κατασκευάζεται εἰς ὅλα τὰ μεγέθη.

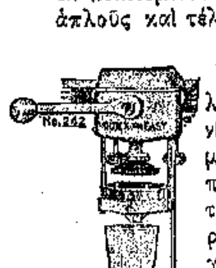

Τὸ ταχὺ καὶ εὔκολον πιεστήριον λεμονίων Walker. Ἐξέχει μίαν ἴντσαν ἄνω τοῦ πάγκου. Τὸ καθαρώτερον καὶ ὑγιεινότερον πιεστήριον τῆς ἀγορᾶς.

Κωνικὸν κοχλιάριον ἐκ ψευδαργύρου, μεγέθη 4, 5, 6, 8, 10, 12, 16 καὶ 20 εἰς τὸ κουώρτ.

Τὸ ἐπὶ ἔτη ἀνεγνωρισμένον πιεστήριον λεμονίων ἐξάγει ὅλον τὸν χυμὸν ἄνευ τοῦ ἐλαίου τοῦ φλοιοῦ. Ἐργάζεται εὐκόλως καὶ ταχέως.

ΔΩΡΕΑΝ 3 νικέλινα ἐργαλεῖα καθημερινῆς χρήσεως διὰ τὰς Φάουνταιν εἰς πάντα ζαχαροπλάστην ζητοῦντα τὸν νέον μας εἰκον. κατάλογον τοῦ 1910
ERIE SPECIALTY CO. 520 W. 12TH ST. ERIE, PA.

Η ΑΓΟΡΑ ΤΩΝ ΒΑΜΒΑΚΩΝ

ΤΑ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΕΡΑ *γεγονότα εἰς τοὺς ἐμπορικοὺς κύκλους κατὰ* τὸν λήγοντα μῆνα Ἀπρίλιον ἦσαν τὰ συμβάντα καὶ συμβαίνοντα ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν βαμβάκων. Οἱ ὑποτιμηταὶ οἵτινες δὲν ἔλαβον ὑπ' ὄψει τὴν μικρὰν ἐσοδείαν ἐπώλησαν εἰς τὰ ἀ ν ο ι κ τ ὰ περὶ τὰς τετρακοσίας χιλιάδας *δεμάτων διὰ παράδοσιν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ* ἐντὸς τοῦ Μαΐου. Ὁμὰς κερδοσκόπων ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὁποίων εὑρίσκεται ὁ Πάττεν ἠγόραζεν ἀπὸ καιροῦ ὅσους βάμβακας προσέφερον οἱ ὑποτιμηταὶ διὰ παράδοσιν ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς μηνός, σήμερον δὲ ὅταν ἡ ἐποχὴ τῶν παραδόσεων ἤγγικε, κλαυθμὸς καὶ ὀδυρμὸς καὶ κατάραι ἀκούονται ἀπὸ τοὺς ἐνδιαφερομένους, οἵτινες εἰς τὴν ὑστάτην στιγμὴν ἀνεκάλυψαν ὅτι δὲν δύνανται νὰ παραδώσωσιν οὔτε τὸ ἥμισυ ἀπὸ τῶν προπωλήσεών των. *Ἔφερον ἐκ Λιβερπούλης περὶ τὰς πεντήκοντα χιλιάδας δεμάτων*, παρέλαβον ἀπὸ τὰ νηματουργεῖα ὅ,τι ἠδυνήθησαν, ἐσάρωσαν τὰς ἀποθήκας καὶ κατώρθωσαν νὰ εὕρουν διακοσίας χιλιάδας δεμάτων ἀπέναντι τῶν τετρακοσίων χιλιάδων τὰ ὁποῖα ἐπώλησαν. Καὶ τόρα τί θὰ γίνῃ ; Ὁ Πάττεν, ὁ μέγας ἐκεῖνος Ἀμερικανὸς ἐπιχειρηματίας, δεχόμενος τὴν ὑποταγὴν τῶν κατατροπωθέντων ἀντιπάλων του, θὰ φανῇ ἆρά γε καὶ φιλάνθρωπος ; Θὰ δεχθῇ *νὰ τοὺς ἀφίσῃ χωρὶς νὰ λάβῃ παρ' αὐτῶν καὶ τὸ τελευταῖον των δολλάριον* ; Τὸ ἀμφιβάλλομεν. Ὁ Πάττεν εἶναι ἄλλος Σάϋλωκ, ὡς ἄλλως τε εἶναι ὅλοι ἐκεῖνοι οἵτινες ἐξυπνότεροι τῶν ἄλλων ἢ διαθέτοντες περισσότερα μέσα τῶν ἄλλων, κατορθώνουν νὰ ἀγοράζωσιν ὅλα τὰ διαθέσιμα ποσὰ προϊόντων πρώτης ἀνάγκης, φέροντες τὴν ὑπερτίμησιν καὶ τὴν ἀπελπισίαν, καὶ ἐξαναγκάζοντες τὰ ἐργοστάσια νὰ κλείσωσι τὰς θύρας των εἰς τοὺς ἐργάτας. Καὶ θὰ ζητήσῃ ὁ Πάττεν *καὶ ἡ ὁμάς του καὶ τὸ τελευταῖον δολλάριον*, καὶ θὰ τιμωρήσῃ ἐκείνους, οἵτινες εἶχον τὴν ἀτυχίαν νὰ τὸν ἀντιστρατευθῶσι.

Η ΥΠΕΡΤΙΜΗΣΙΣ τοῦ βάμβακος ἦτο δικαιολογημένη διὰ τοὺς λόγους οὓς ἄλλοτε ἀνεπτύξαμεν, ἰδίᾳ δὲ ἕνεκα τῆς μικρᾶς ἐσοδείας. Ἐκεῖνο διὰ τὸ ὁποῖον δὲν ὑπάρχει δικαιολογία εἶναι αἱ προπωλήσεις ἐμπορεύματος ἢ προϊόντος, τὸ ὁποῖον δὲν ἔχουν εἰς τὴν κατοχήν των. Ἀλλ' αἱ προπωλήσεις αὐταί, *αἵτινες παρήγαγον* τὴν ὑπερτίμησιν, βοηθοῦσι ἀμέσως ἢ ἐμμέσως μὲν *τοὺς βαμβακοπαραγωγούς*, ἀλλὰ ζημιοῦσι τοὺς ἐργάτας, τὰ κλωστήρια, καὶ τὰ ὑφαντουργεῖα καὶ παραλύουσι τὴν μεγάλην τῆς χώρας βιομηχανίαν. Διὰ τοὺς λόγους τούτους προσπάθειαι καταβάλλονται ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως, ὅπως περιορισθῇ ἡ κερδοσκοπία καὶ τεθῶσι φραγμοὶ εἰς προπωλήσεις διὰ παραδόσεις οἱουδήποτε γεωργικοῦ προϊόντος κατὰ ἐποχὰς ἀπομεμακρυσμένας, ἢ προπωλήσεις χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ τὸ ἐμπόρευμα εἰς τὰς ἀποθήκας. Μία τοιαύτη νομοθεσία περιορίζουσα τὴν κερδοσκοπίαν, θὰ ἦτο λίαν ἐπιζήμιος διὰ τὰς ἐμπορικὰς ἐργασίας, τὰς ὁποίας ὁμολογουμένως σήμερον ρυθμίζει μόνον ἡ κερδοσκοπία, ἡ συμβαδίζουσα μὲ τὴν ζήτησιν καὶ τὴν προμήθειαν, ἀλλὰ κερδοσκοπία ἐπὶ λογικῶν ὁρίων. Ἐπὶ βάσεων τῆς λογικῆς ἴσως εὑρεθῇ μία διέξοδος, μία νομοθεσία δικαία προστατεύουσα τὸν ἔμπορον, τὸν παραγωγέα, τὸν κερδοσκόπον καὶ τὸν καταναλωτήν.

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΤΗΣ ΜΗΝΙΑΙΑΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗΣ ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ
ΕΙΣ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡ. ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ	ΑΘΗΝΑΙ
ΗΛΙΑΔΗΣ ΚΑΙ ΣΩΜΟΣ	ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΧΡ. ΒΑΡΙΑΝΤΖΑΣ ΚΑΙ Σία	ΠΑΤΡΑΙ
Ν. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ	ΚΕΡΚΥΡΑ
ΗΛΙΑΣ ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΥΡΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ	ΚΑΡΔΙΤΣΑ
Π. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ	ΖΑΚΥΝΘΟΣ
ΔΗΜ. ΣΑΜΑΡΑΣ	ΤΡΙΠΟΛΙΣ
ΙΩ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	ΑΜΦΙΣΣΑ
Γ. Π. ΑΛΕΞΟΥΔΗΣ	ΑΓΥΙΑ
ΓΕΩΡΓ. ΑΘ. ΣΩΚΟΥ	ΛΕΒΑΔΕΙΑ
ΣΠ. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ	ΜΕΣΣΟΛΟΓΓΙΟΝ
ΔΗΜ. ΣΤ. ΚΟΥΣΙΣΗΣ	ΚΥΜΗ
ΚΩΝΣΤ. ΖΑΓΟΡΑΣ	ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΝ
Ν. Π. ΝΙΚΟΛΑΤΟΣ	ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΑΛΙΚΙΩΤΗ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ
» »	ΧΑΝΙΑ
» »	ΡΕΘΥΜΝΟΝ
ΙΩ. Ν. ΠΛΑΤΑΝΑΚΗΣ	ΣΗΤΕΙΑ
ΙΩ. Κ. ΚΑΠΙΔΗΣ	ΒΑΤΟΥΜ
ΑΓΑΘ. Χ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ	ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ
ΔΗΜ. Γ. ΔΟΥΚΕΛΗΣ	ΟΔΗΣΣΟΣ
ΚΩΝΣΤ. ΥΔΡΑΙΟΥ	ΣΑΜΟΣ
ΙΩ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ	ΠΟΡΤ ΣΑΪΤ
ΙΩ. Π. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ	ΙΩΑΝΝΙΝΑ
Κ. Δ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΔΗΣ	ΒΙΑΖΙΝΗ
Γ. Π. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ	ΣΟΥΛΙΝΑΣ

ΕΙΣ ΤΑΣ ΔΗΜΟΦΙΛΕΙΣ
ΦΑΟΥΝΤΑΙΝΣ
ΤΑ
CORDLEY & HAYES
XXth CENTURY
BOTTLE COOLERS

Προκαλοῦν πάντοτε ζήτησιν διὰ διάφορα ποτά. Γίνονται ἀφορμὴ ὅπως συνηθίζουν οἱ πελάται σας νὰ πίνουν σόφτ τρίνκς, διότι ἡ ἀπαστράπτουσα καθαριότης αὐτῶν καὶ ἡ ὑγιεινή των θεωρία κινοῦν τὴν προσοχὴν τοῦ κόσμου. Τὸ ποτὸν ἐντὸς τῶν κοῦλερς αὐτῶν ψύγεται καταλλήλως καὶ διατηρεῖται πάντοτε εἰς τὴν ἰδίαν θερμοκρασίαν. Συνιστῶμεν δι' ἀντοχὴν τὰ κοῦλερς, τὰ ὁποῖα κατασκευάζομεν μὲ χρῶμα μαονίου.

Δύνασθε νὰ καθαρίσητε τὰ ἐκ πορσελάνης δοχεῖα, ἐντὸς τῶν ὁποίων τοποθετεῖτε τὸ ποτὸν ἐντὸς ἑνὸς δευτερολέπτου, διότι δὲν ἔχουν γωνίας αἱ ὁποῖαι δυσκόλως καθαρίζονται. Δὲν ἔχουν σωλῆνας κτλ. Ὁ πάγος περιεχόμενος εἰς θήκην ἐξ εἰδικοῦ, μὴ θερμαγωγοῦ ὑλικοῦ κατεσκευασμένην δὲν ἐγγίζει τὸ ποτόν. Ἡ κατασκευὴ τῶν κοῦλερς αὐτῶν εἶναι ἁπλῆ μέν, ἀλλὰ τελεία καθ' ὅλα. Δοκιμάσατέ τους ἐφέτος.

Κατασκευάζομεν διάφορα εἴδη καὶ μεγέθη, μὲ ὅτι δήποτε ἐπιγραφήν.

Κατάλογος τιμαὶ καὶ ὅροι ἀποστέλλονται εὐχαρίστως τοῖς αἰτοῦσι.

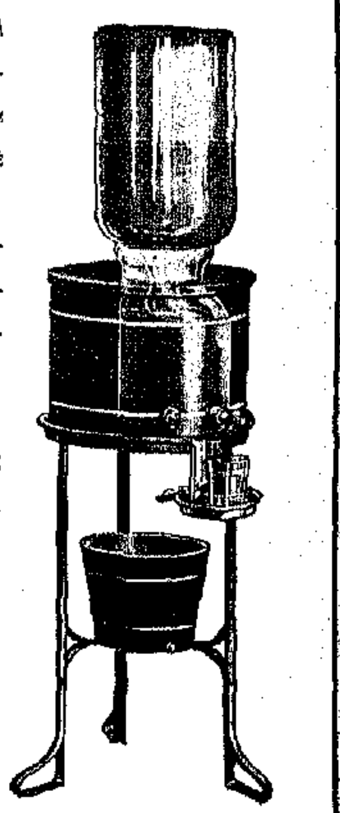

Εἰκὼν δεικνύουσα τὸ διαμέρισμα πάγου καὶ τὸ δοχεῖον τοῦ ποτοῦ.

CORDLEY & HAYES
21 Leonard Street,
NEW YORK CITY

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΑΣ

Εἰς τὸ ἀνὰ χεῖρας τεῦχος δημοσιεύομεν μίαν νέαν ἀγγελίαν ἐνδιαφέρουσαν τοὺς ζαχαροπλάστας μας, ἀπὸ ἕνα πρώτης τάξεως ἐργοστάσιον, τῶν Cordley & Hayes, ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, τὸ ὁποῖον κατασκευάζει bottle coolers. Εἶναι ἀκριβῶς ὅτι χρειάζεται ἓν προοδευτικὸν ζαχαροπλαστεῖον διὰ νὰ αὐξήσῃ τὰς καλοκαιρινὰς ἐργασίας εἰς ἀναψυκτικὰ ποτά. Πολλὰ ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν Ζαχαροπλαστείων μεταχειρίζονται τὰ κοῦλερς τῶν κυρίων Cordlay & Hayes, ὅσοι ὅμως δὲν ἔχουν εἰσέτι προμηθευθῆ ἐξ αὐτῶν ἂς ζητήσωσι τὸν ὡραῖον εἰκονογραφημένον τιμοκατάλογον, τὸν ὁποῖον ἀποστέλλουν δωρεάν. Δὲν θὰ χάσουν τίποτε, οὔτε εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀγοράσουν, ἂς ζητήσουν μόνον τὸν κατάλογον καὶ ἂς τὸν κρατήσουν νὰ τὸν μεταχειρισθοῦν ὅταν ἀποφασίσουν νὰ ἀγοράσουν.

Σχεδὸν ὅλα τὰ Ἑλληνικὰ Ζαχαροπλαστεῖα ἔχουν Σόδα Φάουνταινς καὶ κάμνουν λαμπρὰς ἐργασίας τὸ καλοκαίρι εἰς τὴν σόδαν. Πολλοὶ πελάται προτιμοῦν τὰ ἁπλᾶ ποτὰ ἀπὸ τὴν «ἆϊς κρῆμ σόδα». Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὑπάρχουν ἀναρίθμητα ἀναψυκτικὰ ποτά, ἄλλα ἕτοιμα καὶ ἄλλα εἰς σιρόπια, ἀλλὰ ἐξ αὐτῶν ὀλίγα ἀρέσουν εἰς τοὺς πελάτας καὶ ζητοῦνται. Μεταξὺ τῶν ὀλίγων αὐτῶν τὸ Allen's Red Tame Cherry, διότι ἔχει ὅλον τὸ λεπτὸν ἄρωμα τοῦ κερασίου, ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ κατασκευάζεται. Εἶναι γευστικὸν καὶ δροσιστικόν, καὶ δι' αὐτὸν τὸν λόγον οἱ πελάται τὸ ζητοῦν. Ὅσοι μεταχειρίζονται τὸ σιρόπιον Allen's Red Tame Cherry γνωρίζουν. Τὸ ποτὸν τοῦτο κατασκευάζεται ὑπὸ τῆς ἑταιρίας Lima Fruit Juice Co., Lima, Ohio., οἱ ὁποῖοι κατασκευάζουν καὶ coolers, ἐπίτηδες, διὰ τὴν ψῆξιν καὶ μεθοδικὸν σερβίρισμα τοῦ ποτοῦ. Γράψατε μίαν κάρταν καὶ θὰ σᾶς ἀποστείλουν ὅλας τὰς πληροφορίας, ἢ παραγγείλατε ὀλίγα γαλόνια νὰ δοκιμάσετε καὶ θὰ πεισθῆτε.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΤΑΦΙΔΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
GREEK CURRANT COMPANY
95 Broad Street
NEW YORK

Τὸ μεγαλήτερον Ἑλληνικὸν εἰσαγωγικὸν καὶ ἐξαγωγικὸν γραφεῖον ἐν Ἀμερικῇ.

Ἱδρυθὲν τῷ 1902 παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τῆς Σταφιδικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ διαφόρων κεφαλαιούχων.

ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ σταφίδος, ξηρῶν καρπῶν, κίτρων καὶ Ἑλληνικῶν προϊόντων. Οἱ μεγαλήτεροι εἰσαγωγεῖς Ἑλληνικῆς σταφίδος ἐν Ἀμερικῇ

ΕΞΑΓΩΓΕΙΣ σίτου, ἀλεύρων καὶ βάμβακος.

Δεχόμεθα ἀποστολὰς ἐμπορευμάτων.

Παρέχομεν προκαταβολάς.

Εὐχαρίστως χορηγοῦμεν πληροφορίας ἐπὶ τῶν διαφόρων Ἀμερικανικων προϊόντων εἰς τοὺς αἰτοῦντας.

Ἀποκλειστικοὶ πράκτορες εἰς ὅλας τὰς κεντρικὰς πόλεις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τοῦ Καναδᾶ.

Διευθυντὴς FRANK W. JACKSON
Ὑποδιευθυντὴς Σ. Σ. ΛΟΝΤΟΣ

EPPELSHEIMER & CO.
ΕΡΟΣΤΑΣΙΑΡΧΑΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΑΙ
ΚΑΛΟΥΠΙΩΝ (ΜΟΛΑΣ) ΔΙΑ ΣΟΚΟΛΑΤΑΣ
ΚΑΙ ΠΑΓΩΤΑ, ΔΟΧΕΙΩΝ ΔΙΑ ΠΑΓΩΤΑ
34-44 HUBERT ST., NEW YORK

WILLIAM SOHMER R. J. SCHMIDT WILLIAM SOHMER, JR.
WILLIAM SOHMER 40 CEDAR STEET, NEW YORK.
Telephones 2468—2469 John.
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ
PELICAN ASSURANCE CO. NEW YORK
GERMAN ALLIANCE INSURANCE CO. NEW YORK

ALLEN'S RED TAME CHERRY
Τὸ πρῶτον γνήσιον RED TAME CHERRY.
Ὅλα τὰ ἄλλα εἶναι ἀπομιμήσεις τοῦ Allens.
Μόλις τὸ γευθῆτε θὰ ἐννοήσητε τὴν διαφοράν.

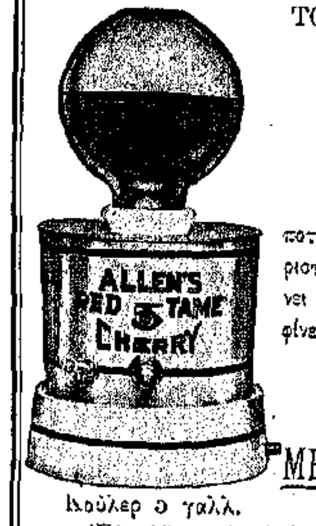

Κοῦλερ 5 γαλλ.

ΤΟ ΔΡΟΣΙΣΤΙΚΩΤΕΡΟΝ
ΠΟΤΟΝ
ΤΗΣ ΦΑΟΥΝΤΑΙΝ

ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ

ποτὸν Κεράσι, γευστικόν, εὐχαριστεῖ τοὺς πελάτας σας, αὐξάνει τὰς ἐργασίας σας καὶ σᾶς ἀφίνει καλὸν κέρδος.

ΠΟΤΗΡΙΑ ΔΩΡΕΑΝ
ΜΕ ΤΑΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ ΑΡΙΘ. 1, 2, 3

«Ἐὰν θέλετε νὰ αὐξήσετε τὰς ἐργασίας σας ὁμογενεῖς ζαχαροπλάσται προμηθευθῆτε Allen's Red Tame Cherry. Εἶνε τὸ καλλίτερον ποτὸν διὰ φάουνταινς καὶ οἱ πελάται σας θὰ εὐχαριστοῦνται. Πωλῶ εἰς τὸ κατάστημά μου αὐτὸ τὸ ποτὸν ἐπὶ τρία ἔτη καὶ γνωρίζω ἐκ πείρας πόσον ὠφελοῦμαι.»
FOSTORIA CANDY WORKS, Σ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
FOSTORIA, OHIO.

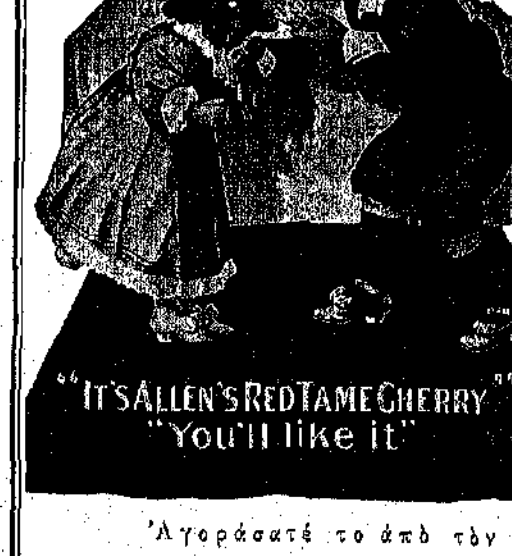

ΤΙΜΑΙ

1	γαλλ.	πρὸς	$2.00
5	γαλλ.	»	$1.90
10	γαλλ.	»	$1.80
25	γαλλ.	»	$1.75

Cherry Boy and Cherry Girl δίδεται δωρεὰν μὲ τὴν προσφορὰν Κοῦλερ ἢ Σόδα Φάουνταιν.

Γράψατε σήμερον διὰ τὴν προσφορὰν ΚΟΥΛΕΡ 1910

THE LIMA FRUIT JUICE CO.
Lima Ohio.

Ἀγοράσατέ το ἀπὸ τὸν jobber σας.

NATIONAL BANK OF GREECE

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἱδρύθη διὰ νόμου τὴν 3ην Μαρτίου 1841, μὲ προνόμιον 25 ἐτῶν, τὸ ὁποῖον ἔκτοτε ἀνενεώθη ἐπανειλημμένως, ἤδη δὲ ἡ τελευταία ἀνανέωσις λήγει τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1930. Αἱ ἐργασίαι τῆς Ἐθνικῆς ἤρξαντο τὸν Ἰανουάριον 1842, μετὰ 60 δὲ ἐτῶν εὐδόκιμον σταδιοδρομίαν ἐνεκατεστάθη εἰς τὸ μεγαλοπρεπὲς οἴκημα αὐτῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου, ἔναντι τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου καὶ παρὰ τὸ Μέγαρον τῆς Κεντρικῆς διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων, Τηλεγράφων καὶ Τηλεφώνων, ὁπόθεν σήμερον διευθύνονται ὑπὸ τὴν δεξιὰν διοίκησιν τοῦ ἀξιοτίμου κ. Στεφάνου Στρέϊτ, αἱ μεγάλαι ἐργασίαι τοῦ κεντρικοῦ καταστήματος καὶ τῶν τεσσαράκοντα καὶ τριῶν ὑποκαταστημάτων.

Τὸ ἀρχικὸν κεφάλαιον τῆς Τραπέζης εἶνε Δραχμῶν 20,000,000 διῃρημένον εἰς 20,000 μετοχὰς τῶν 1000 δραχμῶν ἑκάστη, τῶν ὁποίων σήμερον ἡ ἀξία εἶνε 3,800, μὲ ἐτήσιον μέρισμα Δραχ. 200.

Ἡ ἰσχὺς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καταφαίνεται ἐκ τῆς ἐτησίας κινήσεως τῶν ἐργασιῶν της, ἡ ὁποία ὑπερβαίνει τὰ τετρακόσια ἑκατομμύρια δραχμῶν ἐτησίως. Εἶνε ἡ Τράπεζα τοῦ Ἔθνους.

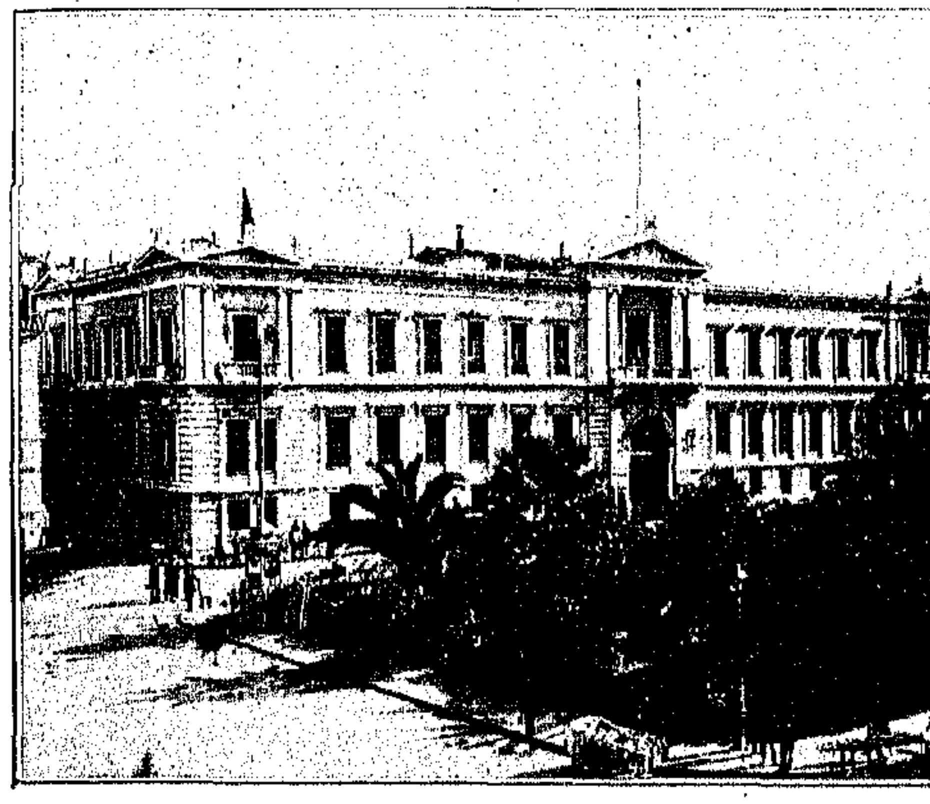

ΤΟ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΜΕΓΑΡΟΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΡΑΠΕΖΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ

Τροποποιηθείσης τῆς κλίμακος τῶν τόκων τῶν εἰς Τ ρ α π ε ζ ι κ ὰ Γ ρ α μ μ ά τ ι α νέων τόκων καταθέσεων ἐν ὄψει ἢ ἐπὶ προθεσμίᾳ δηλοποιεῖται ὅτι ἀπὸ 15 τρέχοντος Ἀπριλίου 1909 ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δέχεται παρά τε τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τοῖς ὑποκαταστήμασιν αὐτοῖς καταθέσεις εἰς τ ρ α π ε ζ ι κ ὰ γ ρ α μ μ ά τ ι α ἀποδοτέας ἐν ὄψει ἢ ἐν ὡρισμένῃ προθεσμίᾳ ἐπὶ τόκῳ:

1 1)2 ταῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς ἐν ὄψει ἀποδοτέας καταθέσεις μέχρι ποσοῦ δραχ. 10,000, πέραν τοῦ ποσοῦ τούτου τοῦ τόκου ὁριζομένου εἰς 1 ταῖς ο)ο κατ' ἔτος μέχρι 50,000 δραχμῶν, πέραν δὲ καὶ τούτου τοῦ ποσοῦ εἰς 1)2 ταῖς ο)ο. Αἱ καταθέσεις αὗται γίνονται δεκταὶ καὶ εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν παραδιδομένου τῷ καταθέτῃ βιβλιαρίου λογαριασμοῦ καὶ βιβλιαρίου ἐπιταγῶν.

2 ταῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἓξ μ ῆ ν α ς τοὐλάχιστον.

2 1)2 ταῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἓν τοὐλάχιστον ἔτος.

3 ταῖς ο)ο διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ δ ύ ο ἔ τ η τοὐλάχιστον.

3 1)2 ταῖς ο)ο διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ τ έ σ σ α ρ α ἔτη τοὐλάχιστον.

4 ταῖς ο)ο διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μ ε τ ὰ π έ ν τ ε ἔ τ η τοὐλάχιστον ὡς καὶ διὰ τὰς πέραν τῶν πέντε ἐτῶν ἢ τὰς διαρκεῖς.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ

Δέχεται ἔτι ἐντόκους καταθέσεις εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας Ἀγγλίας, ἀποδοτέας ἐν ὡρισμένῃ προθεσμίᾳ ἢ διαρκεῖς ἐπὶ τόκῳ:

1 1)2	ταῖς	ο)ο	κατ'	ἔτος	διὰ	καταθέσεις	6 μηνῶν	τοὐλάχιστον
2	»	»	»	»	»	»	1 ἔτους	»
2 1)2	»	»	»	»	»	»	2 ἔτους	»
3	»	»	»	»	»	»	4 »	»
4	»	»	»	»	»	»	5 »	»

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καταθέτου παρὰ τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπέζης εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις.

ΑΠΟΨΙΣ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

JOHN B. COSTAS 33 OLIVER STREET, ...NEW YORK.....

ΠΡΑΚΤΩΡ ΤΗΣ "ΕΘΝΙΚΗΣ" ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ

Εὐθηνὰ Εἰσιτήρια πηγαιμοῦ ὡς καὶ προπληρωτέα μὲ τὰ Ἑλληνικὰ Ὑπερωκεάνεια.

ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑ

Ὅταν θέλετε νὰ στείλετε χρήματα εἰς τὴν πατρίδα σας Ἑλλάδα ἢ Τουρκίαν, στέλλετε ταῦτα ἀσφαλῶς μέσον τοῦ γραφείου μου δι' ἐπιταγῶν τῆς American Express Co. ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπὶ ὅλων τῶν Τραπεζῶν τοῦ Κόσμου. Τηλέφωνον 2840 Orchard.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΑΛΑΜΑΡΙΔΟΥ

13 MORRIS ST., NEW YORK

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΗΣ "ΕΘΝΙΚΗΣ" ΚΑΙ ΤΗΣ "ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ"

ΕΥΘΗΝΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ. ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ

Τηλέφωνον 2854 Rector

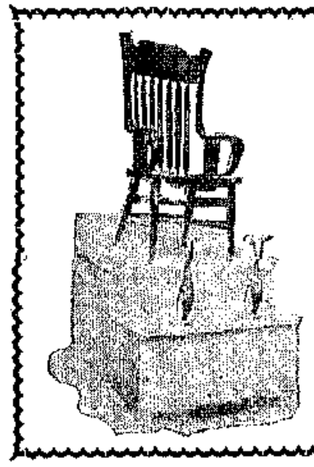

ΜΑΡΜΑΡΑ

Ἀναλαμβάνομεν τὴν ἐπίπλωσιν Στιλβωτηρίων

Μαρμάρινοι βάσεις, Καθίσματα,

Πόδια Μπρούτζινα, κτλ.

Ζητήσατε τιμοκατάλογον.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ Ι. ΚΑΡΛΗ

209 E. 40TH ST., NEW YORK

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΑΙ ΚΑΙ ΣΕΡΒΙΤΟΡΟΙ

Τὸ παρουσιαστικόν σας θὰ διαφέρῃ πολὺ ἐὰν φορῆτε τὰ κομψὰ σακκάκια, τὰ ὁποῖα κατασκευάζομεν ἐπὶ παραγγελίᾳ.

Πλύνονται καὶ δὲν στενεύουν. Δεχόμεθα ταχυδρομικῶς παραγγελίας δι' ὅλα τὰ μέρη. Ζητήσατε τὰ δείγματά μας.

Στέλλονται δωρεὰν μὲ ὁδηγίας πῶς νὰ πάρετε τὰ μέτρα σας.

WEISSFELD BROTHERS, 117 K. NASSAU STREET, NEW YORK

ΛΕΚΑΣ ΚΑΙ ΔΡΙΒΑΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1892

17 ROOSEVELT ST., NEW YORK

Telephone 1464 worth

ΚΑΠΝΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

ΚΑΠΝΩΝ ΚΑΙ ΣΙΓΑΡΕΤΤΩΝ

ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Ζητεῖτε τὴν Μάρκαν

"ΜΕΝΑΛΚΑΣ"

PETER COUTSIKEAS

42 MADISON ST., NEW YORK

ΤΥΡΟΚΟΜΟΙ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ

ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΙΔΩΝ ΤΥΡΟΚΟΜΙΑΣ

POLLY Brothers

21 NEW BOWERY, NEW YORK

Telephone 1366 Orchard

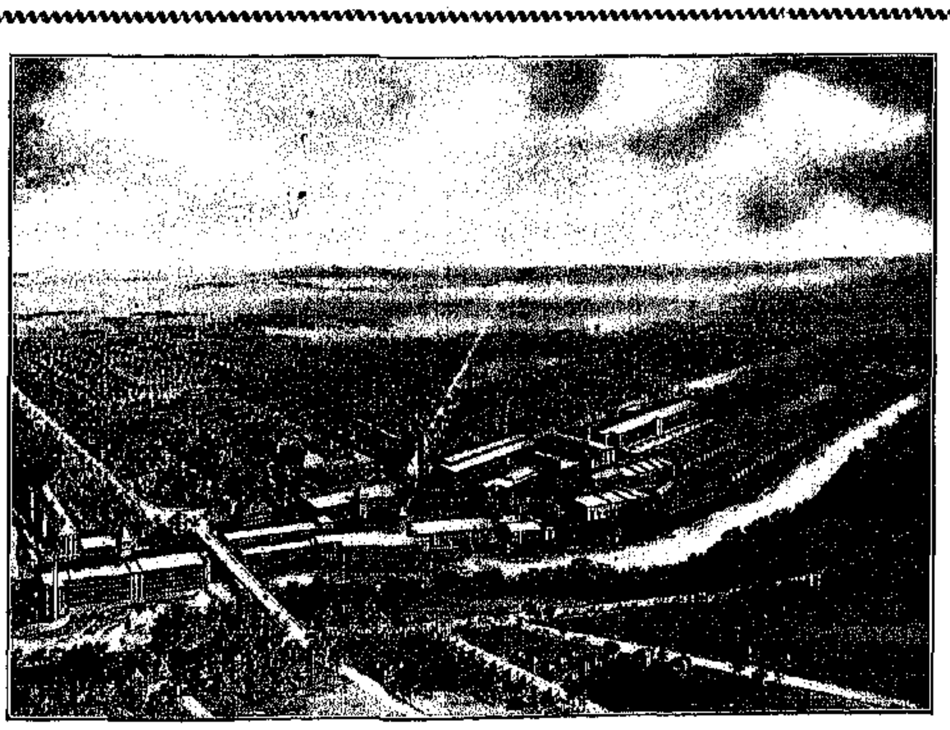

ΕΡΓΑΣΙΑ ΔΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Ἐπικερδὴς ἐργασία προσφέρεται ἐν τῇ πόλει Ludlow, Mass., ἡ ὁποία φαίνεται εἰς τὴν παρατιθεμένην εἰκόνα.

Ἐργασία ἰδίως διὰ γυναῖκας. Ἐὰν θέλετε ἐργασίαν δοκιμάσατε τὴν πόλιν Ludlow.

Διὰ πληροφορίας γράψατε:

LUDLOW MFG. ASSOCIATES

LUDLOW, MASS.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

GREEK LINE

97 BROAD STREET, NEW YORK

ΤΑΚΤΙΚΑΙ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

ΔΙΑ ΠΑΤΡΑΣ, ΠΕΙΡΑΙΑ, ΣΜΥΡΝΗΝ ΚΑΙ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ

ΜΕ ΤΑ ΚΑΛΟΤΑΞΕΙΔΑ, ΤΑΧΥΤΑΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΠΑΥΤΙΚΑ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΝ

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΝ **ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ**

Τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἡμετέρας ἀτμοπλοΐας εἶνε ἄξια τῆς προτιμήσεως καὶ τῆς ὑποστηρίξεως τῶν Ἑλλήνων ταξειδιωτῶν, ὄχι μόνον διότι φέρουσι τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν καὶ ἀντιπροσωπεύουσι τόσον ἐπαξίως τὴν Ἑλλάδα ἐν τῷ διεθνεῖ ἀγῶνι τῆς ἐπικρατήσεως τῶν θαλασσῶν, ἀλλὰ πρὸ παντὸς διότι διακρίνονται:

Διὰ τὴν μεγάλην των ἀντοχὴν εἰς τὴν θαλασσοταραχὴν καὶ κακοκαιρίαν.

Διὰ τὴν πλήρη ἀσφάλειαν, χάρις εἰς τὸν ἀσύρματον τηλέγραφον Μαρκόνη διὰ τοῦ ὁποίου εἶνε ἀμφότερα ἐφωδιασμένα.

Διὰ τὴν γνωστὴν ἀδελφικὴν περιποίησιν, τὴν εὐγένειαν καὶ καλοκαγαθίαν τῶν Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν καὶ τοῦ πληρώματος.

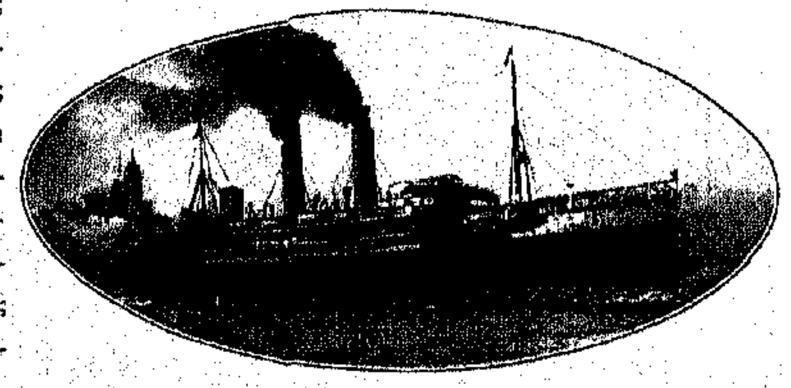

ΑΘΗΝΑΙ

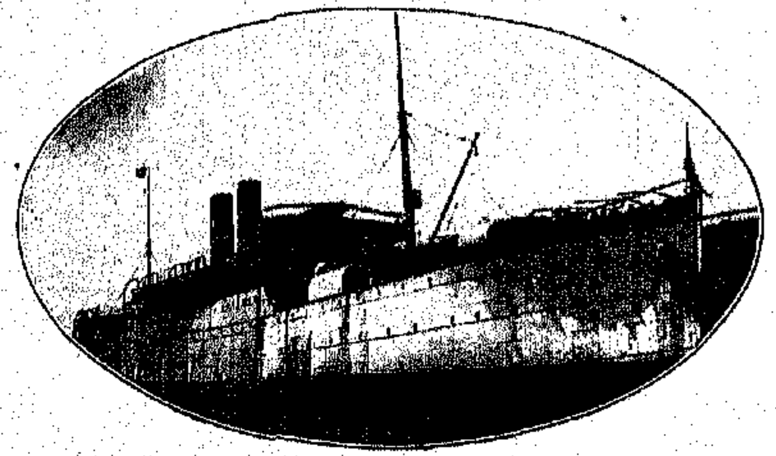

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ

Διὰ τὴν ἐξαίρετον Ἑλληνικὴν τροφὴν διὰ τὴν ὁποίαν καταβάλλεται ἰδιαιτέρα φροντίς.

Διότι εἶνε τὰ μόνα Ὑπερωκεάνεια τὰ ὁποῖα διατηροῦσι κατ' εὐθεῖαν καὶ ἄνευ μεταβιβάσεων συγκοινωνίαν μεταξὺ Νέας Ὑόρκης καὶ Πατρῶν, Πειραιῶς, Σμύρνης καὶ Κωνσταντινουπόλεως.

Αἱ χιλιάδες τῶν ἐπιβατῶν οἱ ὁποῖοι ἐταξείδευσαν μὲ τὰ ἀτμόπλοιά μας ὁμολογοῦσιν ὅτι τὸ ταξείδιον δι' αὐτῶν εἶναι ἀπόλαυσις.

Διὰ Δρομολόγια ἡμέρας ἀναχωρήσεων, τιμὰς ναύλων καὶ πᾶσαν ἄλλην πληροφορίαν γράψατε πρὸς τὸ Κεντρικὸν Πρακτορεῖον τῆς Ἑταιρίας ἢ πρὸς οἱονδήποτε ἐξουσιοδοτημένον Πράκτορα.

ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΑΤΕ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΣΗΜΑΙΑΝ

VOL. I, NO. 5

MAY 1910

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΑΤΛΑΝΤΙΣ

"MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS"

$2.00 PER YEAR

15 C. A COPY

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΝΟΙΞΙΣ

BANK OF ATHENS

ATHENS, GREECE

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1893

ΕΔΡ ΑΘΗΝΑΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΔΡΑΧΜΑΙ 50,000,000

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ 80,000,000

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΛΛΑΔΟΣ: Ἐν Πειραιεῖ, Βόλῳ, Σύρῳ, Καλάμαις, Πάτραις, Λαρίσσῃ, Τριπόλει.
ΑΙΓΥΠΤΟΥ: » Ἀλεξανδρείᾳ, Καίρῳ, Χαρτούμ, Ζαγαζὶγ καὶ Μανσούρᾳ.
ΤΟΥΡΚΙΑΣ: » Κωνσταντινουπόλει (Γαλατᾷ καὶ Σταμπούλ), Σμύρνῃ, Θεσσαλονίκῃ, Καβάλᾳ, Σέρραις, Ξάνθῃ, Τραπεζοῦντι καὶ Σαμψοῦντι.
ΚΡΗΤΗΣ: » Χανίοις, Ἡρακλείῳ καὶ Ρεθύμνῃ.
ΑΓΓΛΙΑΣ: » Λονδίνῳ, 22 Fenchurch St. E. C.

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ Η ΤΡΑΠΕΖΟΓΡΑΜΜΑΤΙΑ ΠΛΗΡΩΝΟΥΣΑ ΤΟΚΟΥΣ ΩΣ ΚΑΤΩΘΙ:

3 ο)ο εἰς πρώτην ζήτησιν
3 1)2 δι' ἓξ μῆνας
4 ο)ο δι' ἓν ἔτος
5 ο)ο δια δύο ἔτη καὶ πλέον

Δι' ἀποστολὴν χρημάτων ἐκ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς ΕΛΛΑΔΑ, ΑΙΓΥΠΤΟΝ καὶ ΤΟΥΡΚΙΑΝ ἀπευθυντέον εἰς τὰς ἑξῆς Τραπέζας

NATIONAL CITY BANK OF NEW YORK	NEW YORK
IRVING NATIONAL EXCHANGE BANK	» »
AMERICAN EXPRESS CO.	» »
CHASE NATIONAL BANK.	» »
MERSSS LIONELLO, PERERA & CO.	» »
MESSRS KNAUTH NACHOD & KUHNE	» »
MELLON NATIONAL BANK	PITTSBURG
FIFTH-THIRD NATIONAL BANK	CINCINNATI

Ο γενικὸς Διευθυντὴς
Ζ. Κ. ΜΑΤΣΑΣ

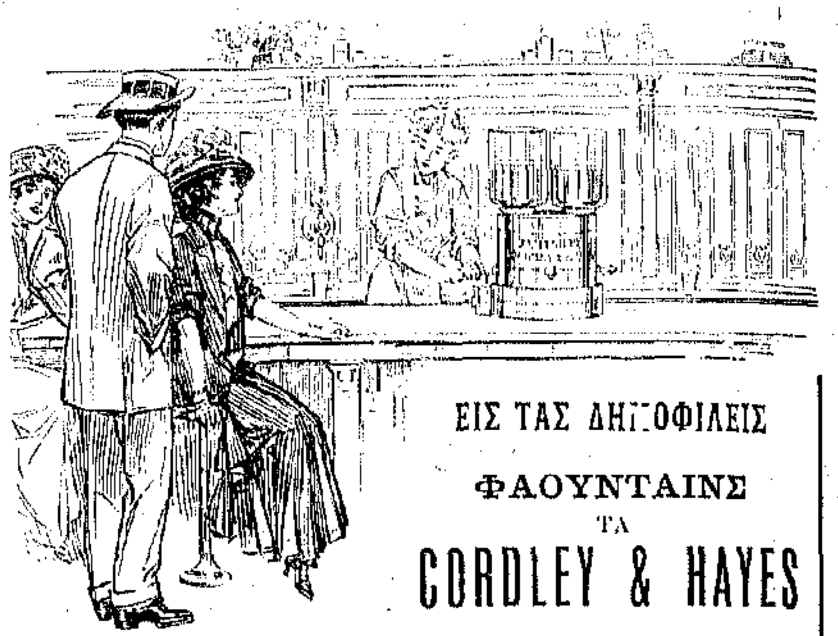

ΕΙΣ ΤΑΣ ΔΗΜΟΦΙΛΕΙΣ
ΦΑΟΥΝΤΑΙΝΣ
ΤΑ
CORDLEY & HAYES

XXth CENTURY BOTTLE COOLERS

Προκαλοῦν πάντοτε ζήτησιν διὰ διάφορα ποτά. Γίνονται ἀφορμὴ ὅπως συνηθίζουν οἱ πελάται σας νὰ πίνουν σόφτ τρίνκς, διότι ἡ ἀπαστράπτουσα καθαριότης αὐτῶν καὶ ἡ ὑγιεινή των θεωρία κινοῦν τὴν προσοχὴν τοῦ κόσμου. Τὸ ποτὸν ἐντὸς τῶν κοῦλερς αὐτῶν ψήχεται καταλλήλως καὶ διατηρεῖται πάντοτε εἰς τὴν ἰδίαν θερμοκρασίαν. Συνιστῶμεν δι' ἀντοχὴν τὰ κοῦλερς, τὰ ὁποῖα κατασκευάζομεν μὲ χρῶμα μπρονζίου.

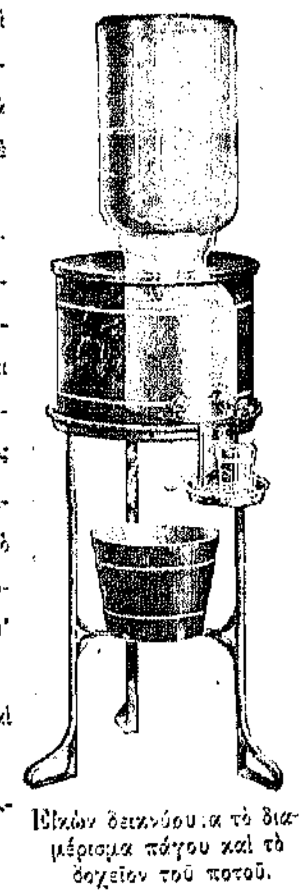
Εἰκὼν δεικνύουσα τὸ διαμέρισμα πάγου καὶ τὸ δοχεῖον τοῦ ποτοῦ.

Δύνασθε νὰ καθαρίσητε τὰ ἐκ πορσελάνης δοχεῖα, ἐντὸς τῶν ὁποίων τοποθετεῖτε τὸ ποτὸν ἐντὸς ἑνὸς δευτερολέπτου, διότι δὲν ἔχουν γωνίας αἱ ὁποῖαι δυσκόλως καθαρίζονται. Δὲν ἔχουν σωλῆνας κτλ. Ὁ πάγος περιεχόμενος εἰς θήκην ἐξ εἰδικοῦ, μὴ θερμαγωγοῦ ὑλικοῦ κατεσκευασμένην δὲν ἐγγίζει τὸ ποτόν. Ἡ κατασκευὴ τῶν κοῦλερς αὐτῶν εἶναι ἁπλῆ μέν, ἀλλὰ τελεία καθ' ὅλα. Δοκιμάσατέ τους ἐφέτος.

Κατασκευάζομεν διάφορα εἴδη καὶ μεγέθη, μὲ ὅτι δήποτε ἐπιγραφήν.

Κατάλογος τιμαὶ καὶ ὅροι ἀποστέλλονται εὐχαρίστως τοῖς αἰτοῦσι.

CORDLEY & HAYES

21 Leonard Street, NEW YORK CITY

VOL. I, NO. 5 — MAY 1910

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΑΤΛΑΝΤΙΣ

"MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS"

Published EVERY MONTH by *ATLANTIS*, Inc., N. Y., 113-115-117 West 31st Street, New York City
SOLON J. VLASTO PRESIDENT DEMETRIUS J. VLASTO, TREASURER AND SECRETARY

COPY RIGHT 1910 BY ATLANTIS INC N. Y.

SUBSCRIPTION PRICE: U. S. $2.00 per year. Foreign, $3.00 per year, Single copies 15c.

Entered as second class matter January 27, 1910, at the Post Office at New York, N. Y. under the Act of Congress of March 3, 1879.

ΕΤΟΣ Α'. ΤΕΥΧΟΣ Ε'. — ΜΑΪΟΣ 1910 — ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΣΕΝΤΣ

Η ΖΩΗ ΕΝΟΣ ΜΗΝΟΣ.

ΜΑΪΟΣ!... Ἔπρεπε νὰ μᾶς πείσῃ τὸ ἡμερολόγιον ὅτι ἐμπήκαμεν εἰς τὸν κατ' ἐξοχὴν ἀνοιξιάτικον μῆνα. Διότι βέβαια ἡ ἀτμόσφαιρα, τοὐλάχιστον ἡ τῆς Νέας Ὑόρκης δὲν μᾶς ἱκανοποίησε. Διότι ὤ τῆς ἀσταθείας καὶ τῆς ἀθλιότητος τοῦ πολυϋμνήτου τῶν ποιητῶν Μαΐου. Γενναιόδωρος εἰς χρυσολογήματα καὶ πλούσιος εἰς μελαγχολικὰς καὶ συννεφώδεις καὶ βροχερὰς ἡμέρας ὑπῆρξεν ὁ τῶν ἐρωτευμένων προστάτης. Ἀλλ' εὑρίσκεται ἤδη εἰς τὰς τελευταίας του ἡμέρας... Ἂς τὸν ἀφίσωμεν νὰ παρέλθῃ ἐν εἰρήνῃ. Καὶ ἂς εὐχηθῶμεν νὰ μᾶς εἶναι εὐμενέστερος ὁ Ἰούνιος.

* * *

Θ' ΑΠΟΘΑΝΑΤΙΣΘΗ εἰς τὰ χρονικὰ τῆς ἀνθρωπότητος ὁ Μάϊος τοῦ 1910 χάρις εἰς τὸν κομήτην τοῦ Halley, ἢ μᾶλλον χάρις εἰς τὴν οὐράν του, ἢ μᾶλλον χάρις εἰς τοὺς ἀστρονόμους, οἱ ὁποῖοι ἐδημιούργησαν ὅλον τὸν θόρυβον, περὶ τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην, τὴν ὁποίαν, σημειωτέον δὲν ἀντελήφθημεν. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ τύπος ἐπῆρε τὸ ζήτημα στὰ γεμάτα, οἱ Νεοϋορκέζοι ἐπέρασαν μίαν νύκτα ἀγωνίας ἀστρολογοῦντες καὶ ἀστροχάσκοντες, καὶ ἐν τῷ μεταξὺ οὔτε κομήτης οὔτε ἡ οὐρὰ ἐφάνη... Οἱ ἀστρονόμοι εὑρίσκονται εἰς πέλαγος ἀμφιβολιῶν διὰ τὸ ἀπροσδόκητον συμβάν. Ἡ μὴ ἔλευσις τοῦ κομήτου ἔπειτα ἀπὸ τὸν προηγηθέντα θόρυβον θεωρεῖται σκάνδαλον, καὶ μάλιστα ἀνεξήγητον. Ἐκείνη δὲ ἡ παντελὴς ἀπουσία τῆς οὐρᾶς εἶναι ἡ πλέον ὕποπτος. Λέγεται ὅτι ἐχάθη, ἀλλ' αὐτὸ δὲν εἶναι πιστευτόν, γνωστοῦ ὄντος ὅτι ἡ οὐρὰ τοῦ κομήτου δὲν ἦτο συστημένη ἐπιστολὴ Ἕλληνος τῆς Ἀμερικῆς, ὥστε νὰ χαθῇ.......

Τώρα ποῖος ἔχει τὴν οὐράν του εἰς ὅλην αὐτὴν τὴν οὐραίαν ὑπόθεσιν παραμένει γρῖφος ἄλυτος......

* * *

Η ΕΞΟΔΟΣ τῶν Ἑβραίων ἐκ τῆς Αἰγύπτου εἶναι παιγνιδάκι ἐμπρὸς εἰς τὴν ἔξοδον τῶν Ἀμερικανῶν αὐτὸν τὸν μῆνα... Ὄχι πλέον κατὰ καραβάνια, ὄχι κατὰ βαποριές, ἀλλὰ κατὰ στολίσκους ἐγκαταλείπουν τὸν Νέον Κόσμον οἱ μακάριοι κάτοικοί του ἀπερχόμενοι εἰς τὸν Παλαιόν, ὅπως περάσουν τοὺς μῆνας τῶν θερινῶν των διακοπῶν. Τὰ καλῶς διαφημισμένα εὐρωπαϊκὰ κέντρα ἑτοιμάζονται νὰ κάμουν χρυσὲς δουλειὲς χάρις εἰς τοὺς Ἀμερικανοὺς Κροίσους, οἱ ὁποῖοι εἰμποροῦν ν' ἀκριβοπληρώνουν τὰ θέλγητρα τῆς γηραιᾶς Εὐρώπης, ἡ ὁποία μὲ ὅλα τὰ γηρατεῖά της ὑπερτερεῖ εἰς πολλὰ πράγματα τὴν νεαρὰν Ἀμερικήν...

* * *

ΔΙΑΦΩΝΟΥΝ εἰς αὐτὸ τὸ ζήτημα οἱ σωβινιστικώτεροι καὶ πουριτανικώτεροι τῶν Ἀμερικανῶν. Αἱ ἐξοχαὶ τῆς Ἀμερικῆς καὶ τὰ θερινὰ κέντρα της, λέγουν δὲν συγκρίνονται μὲ κανέν. Ἀπόδειξις ἡ Maine, τὰ Catskill Mountains), τὸ Colorado. Ναί, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι εἰς τὰς Ἀμερικανικὰς ἐξοχὰς περνᾷ κανεὶς δεκαπλασίως ἀκριβώτερα παρὰ εἰς τὸ Biarritz, τὰς Ἄλπεις καὶ τὰ Νορβηγιακὰ φιὸρδ, Aix-Les-Bains καὶ ἀλλοῦ... Ὥστε οἱ περιηγούμενοι τὰς Εὐρώπας Ἀμερικανοὶ εἰς πολλὰς περιστάσεις τὸ κάμνουν δι' οἰκονομίαν!...

* * *

GOD SAVE ROOSEVELT! Αὐτὸς θὰ καταντήσῃ νὰ γίνῃ ἐθνικὸς ὕμνος τῆς Ἀμερικῆς ἔπειτα ἀπὸ τὸν πανζουρλισμόν, τὸν ὁποῖον ἐπροκάλεσεν ἐδῶ ὁ τρομερὸς ἄνθρωπος, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐξετρύπωσεν ἀπὸ τὴν Ἀφρικανικήν του λόχμην καὶ διῆλθεν ὡς τυφὼν διὰ τῶν Εὐρωπαϊκῶν πρωτευουσῶν, ἐνθουσιάζων, ἀγορεύων, τρελλαίνων κόσμον καὶ ἀποθεούμενος...... Ἐνενήκοντα ἑκατομμύρια Ἀμερικανῶν ἐὰν ἐξεστράτευον εἰς τὴν Εὐρώπην, δὲν θὰ ἔκαμναν περισσότερον θόρυβον ἀφ' ὅσον ἔκαμεν Ρούζβελτ ὁ τρομερός. Ἡ νεαρὰ Ἀμερικανικὴ φυλὴ δὲν εἰμποροῦσε νὰ διαφημισθῇ καλλίτερα εἰς τοὺς στασίμους καὶ ὀπισθοδρομικοὺς παλαιοκοσμίτας, παρὰ μὲ τὸν χαλκέντερον καὶ τετραπέρατον πρώην πρόεδρόν της, ὅστις μὲ λόγια καὶ μὲ πράγματα ἀπέδειξεν εἰς τοὺς Εὐρωπαίους ὅτι αἱ παλαιαὶ θεωρίαι δὲν ἀξίζουν ἓν σὲντ ἐμπρὸς εἰς τὰ νέα συστήματα, τὰ ὁποῖα ἠσπάσθη καὶ διὰ τῶν ὁποίων μεγαλουργεῖ ἡ ἐντεῦθεν τοῦ Ἀτλαντικοῦ Συμπολιτεία...

* * *

ΑΤΥΧΩΣ ὁ θάνατος τοῦ Ἐδουάρδου διέκοψεν ἀποτόμως τὴν θριαμβευτικὴν προέλασιν τοῦ Ἀμερικανοῦ Προέδρου... Τὸ μέγα πένθος ἐπὶ τῷ θανάτῳ Μονάρχου ἀγαθοῦ εἰρηνοφίλου ἡπλώθη παγκόσμιον, καὶ ἔθεσε τὴν σφραγῖδα τῆς σιωπῆς καὶ εἰς αὐτὸ ἀκόμη τὸ λάλον τοῦ Θεοδώρου Ρούσβελτ στόμα.

Καὶ ἡ Ἀμερικὴ ὅμως εἰλικρινῶς ἐπένθησε τὸν καλὸν Μονάρχην, ὅστις τόσον καλὰ αἰσθήματα ἐξέφρασε πάντοτε διὰ τὴν χώραν ἣν καλύπτει ἡ ἀστερόεσσα.

ΜΑΖΥ μὲ τὴν ἔλευσιν τοῦ καλοκαιριοῦ, ἤνοιξαν καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν αἱ ἐργασίαι τῶν ἐδῶ μεταναστῶν μας. Αἱ ἐργατικαὶ αὐταὶ μέλισσαι εὑρίσκονται εἰς ὅλα τὰ κέντρα, ὅλας τὰς γωνίας, ὅλα τὰ μέρη ὅπου ὑπάρχει δουλειά... Εἰς τὰς ἐξοχὰς κρατοῦσι τὰ σκῆπτρα, εἰς τὰς πόλεις εἶναι οἱ μονάρχαι τῶν ζαχαροπλαστείων καὶ τῶν ἀνθέων... Καὶ τὰ δύο αὐτὰ κέντρα τῆς δράσεως τῶν μεταναστῶν μας εἶναι τώρα εἰς τὴν δόξαν των. Ὁ Θεὸς ἂς εὐλογῇ τὰς ἐργασίας τῶν ξενιτευμένων μας!....

* * *

ΕΡΧΟΝΤΑΙ. Ποῖοι; ἁπλούστατα καὶ ἄλλοι Ἕλληνες μετανάσται. Τὸ ρεῦμα ἐξακολουθεῖ ἰσχυρότατον, ἀλλ' ἂς μὴ φοβεῖται ὁ κ. Δραγούμης. Δὲν φεύγουν τόσον ἐκ τῆς Ἐλευθέρας Ἑλλάδος. Οἱ καινουργιοφερμένοι μας εἶναι τὰ παιδιὰ τῆς μεγάλης, τῆς σκλαβωμένης Ἑλλάδος ποῦ φεύγουν τὴν τουρκικὴν θητείαν καὶ τὴν τουρκικὴν βαρβαρότητα καὶ ἔρχονται ἐδῶ ζητοῦντα τὴν προκοπὴν καὶ τὴν εὐδοκίμησιν. Καὶ δὲν ὑπάρχει Ἕλλην τῆς Ἀμερικῆς ὁ ὁποῖος νὰ μὴν ἀνοίγῃ ἀδελφικὰς ἀγκάλας πρὸς τὰ διωγμένα τῆς Τουρκιᾶς... Καλῶς μᾶς ἔρχονται... Ἔχει ἐδῶ ἐλευθερίαν καὶ δουλειὰν καὶ προκοπὴν δι' ὅλους!...

* * *

ΤΙ ΣΑΣ ΛΕΓΟΥΝ ὅμως οἱ λόχοι οἱ ἐθελοντικοί; Τοὺς παρακολουθῆτε; Εἶσθε ἐν γνώσει τῆς ἐξελίξεώς των; Ἂν τὸ κάμνετε αὐτὸ δὲν θ' ἀπορήσετε μεθαύριον, ὅταν μάθετε ὅτι ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν νεολαίαν τῆς Ἀμερικῆς δὲν θὰ μείνῃ κανεὶς ἀγύμναστος καὶ ἄοπλος. Ἐπέρασε πλέον ἡ ἐποχὴ τῶν ἀπαλλαγέντων, ὄχι μόνον εἰς τὴν μακρυνὴν Πατρίδα, ἀλλὰ καὶ ἐδῶ ....

* * *

ΚΑΙ Ο ΜΑΤΣΟΥΚΑΣ !... αὐτὸς εἶναι τὸ ἐμπυρεῖον ποῦ ἀναφλέγει κάθε Ἑλληνικὴν καρδιάν; Τί νὰ τοῦ γράψῃ κανεὶς ποῦ ὅτι καὶ ἂν εἴπῃ θὰ εἶναι κάτω ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν; Νὰ μὴν γράψῃ τίποτε. Ἀλλὰ νὰ εὐχηθῇ καὶ ζητήσῃ ἀπὸ ὅλους, νὰ εὐχηθοῦν εἰς τὸν Θεὸν νὰ μᾶς τὸν χαρίζῃ γιερὸν καὶ ἀκμαῖον!.... Τὰ λοιπὰ εἶναι δουλειὰ τοῦ Ματσούκα !...

ΠΩΣ ΕΙΔΑ ΤΟΝ ΕΔΟΥΑΡΔΟΝ Ζ'. ΚΑΙ ΤΟΝ ΓΕΩΡΓΙΟΝ Ε'. ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΤΗΝ 5)18 ΑΠΡΙΛΙΟΥ τοῦ 1906 ἡ Κέρκυρα εὑρίσκετο ἐπὶ ποδὸς μαζὺ μὲ ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα...

Παραμοναὶ Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων !...

Ποῖος ἔζησε κατὰ τὴν ὡραίαν ἐκείνην ἐποχὴν ὑπὸ τὸν Ἑλληνικὸν οὐρανὸν καὶ ἐλησμόνησε τὰς ἀλησμονήτους ἐκείνας ἡμέρας;...

Ἡ Ἑλλὰς ἐδονεῖτο καὶ συνεκλονίζετο... Ἡ Ἑλληνικὴ Ἀνατολὴ διετέλει ἐν νευρικῇ ὑπερδιεγέρσει.

Ὁ κόσμος ὁλόκληρος τὴν προσοχήν του εἶχεν ἐστραμμένην εἰς τὴν ἰοστέφανον πόλιν..... Τί ὡραία ποῦ ἦτο ἡ δευτέρα Ὀλυμπιὰς τῶν ἐθνῶν!... Ἀλλ' ἂς ἔλθωμεν εἰς τὴν ὡραίαν Κέρκυραν τοῦ Ἰονίου τὴν ἀρχόντισσαν.

Σημαιοστόλιστος, ἀνθοστεφὴς καὶ δαφνόσπαρτος θωπευομένη ἀπὸ τὰς γλυκυτέρας αὔρας τῆς σκλαβωμένης Ἠπείρου, δεχομένη τοὺς ἀσπασμοὺς τῶν φλοίσβων ἑνὸς γαλανοῦ αἰγιαλοῦ, λουομένη ἀπὸ πανδαισίαν χρυσῶν ἀκτίνων τοῦ θελκτικωτέρου ἐαρινοῦ ἡλίου ἡ Κέρκυρα, εἶχε μίαν ἐξαιρετικὴν θέσιν εἰς τὸ ἀσυλλήπτου εὐμορφιᾶς δεκαήμερον τῶν ἀγώνων. Διότι καλὰ καλὰ ἡ Κέρκυρα θὰ ἔδιδε τὸ σύνθημα τῆς ἐπισημότητος τὴν ὁποίαν ἐπανηγυρίσθη ἡ Ὀλυμπιὰς τοῦ 1906. Καὶ ἔδωκε τὸ σύνθημα αὐτὸ τὴν 5 Ἀπριλίου ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν στολισμένη μὲ ὅλα τὰ φυσικὰ καὶ ἐπίκτητά της χαρίσματα ὑπεδέχθη ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος, τῆς Μεγάλης Βρεττανίας τὴν Βασιλικὴν οἰκογένειαν... Διότι εἶχαν τὴν τιμὴν οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες τοῦ 1906 νὰ συγκαταλέγουν μεταξὺ τῶν ξένων των τὸν φίλαθλον Ἐδουάρδον μὲ τὴν ὡραίαν Βασίλισσαν καὶ τὸν ἁβρὸν καὶ συμπαθέστατον τότε πρίγκηπα τῆς Οὐαλλίας καὶ σήμερον Βασιλέα τῆς Ἀγγλίας καὶ Ἰρλανδίας καὶ αὐτοκράτορα τῶν Ἰνδιῶν......

Ὑπὸ οὐρανὸν γαλανὸν οἱ χαλύβδινοι τῆς θαλασσοκρατείρας κολοσσοὶ ἔσχιζον τὸ γαλανὸν κῦμα. Καὶ ὅταν ἐπλησίασαν καὶ ἀνεπετάσθη ἐπὶ τοῦ σημαιοφόρου ἡ Βασιλικὴ τῆς Ἀγγλίας σημαία, ὅταν ἡ εὔγραμμος θαλαμηγὸς «Βικτωρία καὶ Ἀλβέρτος» εἰσῆλθεν εἰς τὸν λιμένα ὑπὸ τὰς ὁμοβροντίας τῶν πυροβόλων τῶν Ἑλληνικῶν φρουρίων τῆς «Ὕδρας» καὶ τῶν «Σπετσῶν» καὶ τῶν «Ψαρῶν», εἰς τὰς ὁποίας ἀπήντων τὸ «Aboukir», τὸ «Bulwark» καὶ τὸ «Renown» ἡ Κέρκυρα εἶδεν ἴσως τὸ μεγαλοπρεπέστερον θέαμα τὸ ὁποῖον διὰ πολὺν καιρὸν θὰ ἐνθυμεῖται.....

Αὐτὴ ἦτο ἡ πρώτη ἐπίσημος προαναγγελία τῶν Ἀγώνων.

Ἦτο ὅμως καὶ τὸ πρῶτον ταξεῖδι τοῦ Βρεττανοῦ Μονάρχου εἰς τὴν ὡραίαν Πατρίδα μας....

* * *

Πέντε ἡμέρας ἀργότερον ἐκηρύσσετο μέσα εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον ἡ ἔναρξις τῶν ἀγώνων. Καὶ τότε ἐν μέσῳ φρενητιωδῶν ζητωκραυγῶν, μέσῳ πανδαιμονίου ἀληθινοῦ ἑκατὸν χιλιάδες ἄνθρωποι, πληροῦντες ὅλας τὰς θέσεις καὶ ὅλας τὰς γωνίας τοῦ μαρμαρίνου ἀμφιθεάτρου κατόρθωσαν νὰ ἴδουν ἀνέτως τὸν ἀγαθὸν καὶ εὔμορφον γηραιὸν βασιλέα, ὅστις πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἔκλεισεν ἠρέμα τοὺς ὀφθαλμούς του εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Βούκιγχαμ. Εἶχε δημιουργήση ρεῦμα συμπαθειῶν κατὰ τὴν πενθήμερον ἐν Ἀθήναις διαμονήν του ὁ Ἐδουάρδος. Φέρων ἐπὶ τοῦ προσώπου τὴν σφραγῖδα τοῦ λαμπροῦ ἀνθρώπου μ' ἕνα διαρκὲς καλοκάγαθον μειδίαμα εἰς τὰ χείλη, ἀπέριττος καὶ ἀφελέστατος, ὁ Μονάρχης τετρακοσίων ἑκατομμυρίων λαοῦ ἐγέλα καὶ ἐχειροκρότει μὲ παιδικὴν ἀφέλειαν τὸ θέαμα τὸ ὁποῖον παρουσίαζεν εἰς τὸ Στάδιον τὸ ἄνθος τοῦ ἀθλητισμοῦ τοῦ κόσμου. Εἶχε γίνῃ γνωστοτάτη φυσιογνωμία τότε ὁ Ἐδουάρδος εἰς τὰς Ἀθήνας. Ὁ εὔθυμος λαὸς τῆς Ἑλληνικῆς πρωτευούσης, ὅστις εἶναι τόσον ἐγκάρδιος πρὸς τοὺς ξένους του, ἐζητωκραύγαζεν ὅταν ἔβλεπε τὸν Ἐδουάρδον εἰς τοὺς δρόμους ἀδιαφορῶν ἐὰν αἱ ἐφημερίδες ἐσχολίαζον δυσμενῶς μίαν πρόποσίν του, ἀπαγορεύουσαν εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ φτειάζῃ στρατὸν καὶ στόλον....

Ἀλλ' ὁ κόσμος ὁ πολὺς εἶναι παντοῦ γνωστικώτερος καὶ διπλωματικώτερος ἀπὸ τοὺς πολιτικούς του. Καὶ οἱ Ἀθηναῖοι διαβάζοντες τὰς ἐφημερίδας καὶ βλέποντες ἐξ ἄλλου τὸν ἀγαθὸν καὶ καλόκαρδον Ἐδουάρδον ἔλεγαν μὲ αὐτοπεποίθησιν.....

— Ἂς μπορέσωμε νὰ φτειάσωμε καράβια καὶ στρατόν, καὶ ὅλο τὸ ἐμπόδιο ἂς εἶναι ἡ Ἀγγλία....

* * *

Αὐτὴ ἦτο ἡ γνώμη τῶν Ἀθηναίων καὶ ταὐτοχρόνως καὶ τῶν ἀπὸ πάσης Ἑλληνικῆς γῆς παροικούντων ἐν Ἀθήναις ρωμηῶν κατὰ τὴν ἀλησμόνητον ἐκείνην τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων ἐποχήν. Ὁ κόσμος αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἔβλεπε τὸν Ἐδουάρδον διαρκῶς γελαστὸν καὶ εὔθυμον καὶ τόσον δημοκρατικὸν μὲ τὸ ἀναπόσπαστον πούρο, δὲν ἠμποροῦσε νὰ φαντασθῇ ὅτι ὀπίσω ἀπὸ τὸν καλόκαρδον ἐκρύπτοντο αἱ σφετεριστικαὶ βλέψεις τῆς δολίας Ἀλβιόνος.

Καὶ ἔγινεν ὁ Ἐδουάρδος ἀντικείμενον ζωηροτάτων καὶ ἐγκαρδίων συμπαθειῶν μαζὺ μὲ τὴν Βασίλισσάν του τὴν γλυκυτάτην ἐκείνην Ἀλεξάνδραν, ἡ ὁποία μὲ ὅλα τὰ ἑξῆντα της χρόνια ἔκαμε τοὺς ἐφημεριδοπώλας τοῦ ἰοστεφάνου ἄστεως νὰ λέγουν μὲ θαυμασμόν:

— Νὰ ζήσῃς κοπέλλα μου!... Καὶ ἡ βασίλισσα βλέπουσα ὅλην ἐκείνην τὴν ἀνυπόκριτον ἀγάπην τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐμειδία, καὶ ὑπέσχετο νὰ ξαναέλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπως καὶ ξαναῆλθε κατ' ἐπανάληψιν πάντοτε μὲ τὴν ἰδίαν ἐγκαρδιότητα γινομένη δεκτὴ τόσον ἀπὸ τοὺς Κερκυραίους, ὅσον καὶ τὸν λαὸν τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς.

Τί τὰ θέλετε εἶχε συμπαθείας εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ δυναστεία τοῦ Ἐδουάρδου.

* * *

Ὑπῆρξεν ὅμως μέσα εἰς τὴν ὅλην βασιλικὴν ὁμήγυριν καὶ μία ἄλλη φυσιογνωμία ποῦ ἔκαμεν ἐντύπωσιν ὄχι πλέον μὲ τὰ μειδιάματα καὶ τὴν ἀφέλειάν της, ἀλλὰ μὲ τὴν σοβαρότητα καὶ

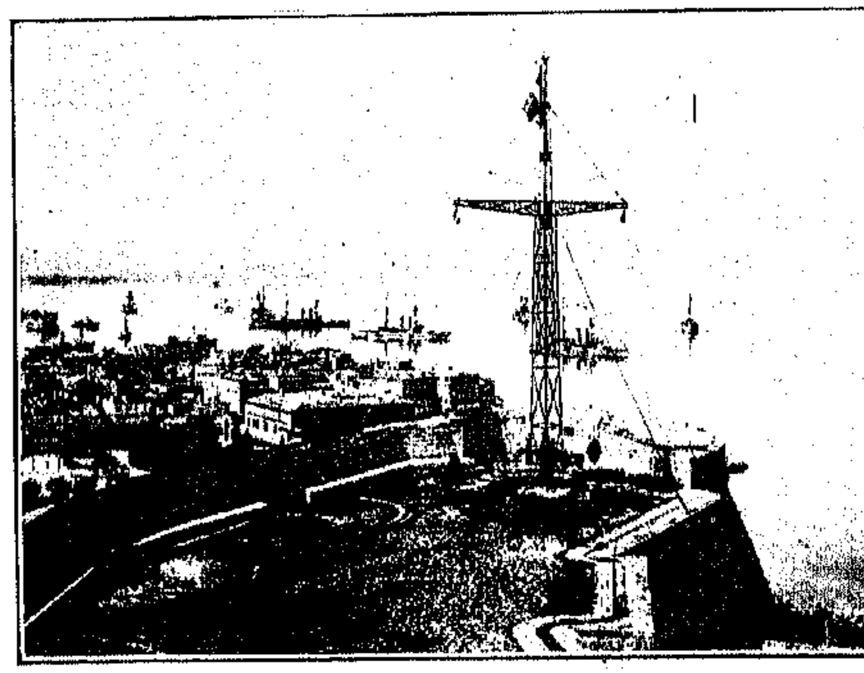

Ο ΣΗΜΑΦΟΡΟΣ ΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ ΧΑΙΡΕΤΑ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΚΗΝ ΘΑΛΑΜΗΓΟΝ

ΕΝ ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΟΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΓΕΩΡΓ. Ε'

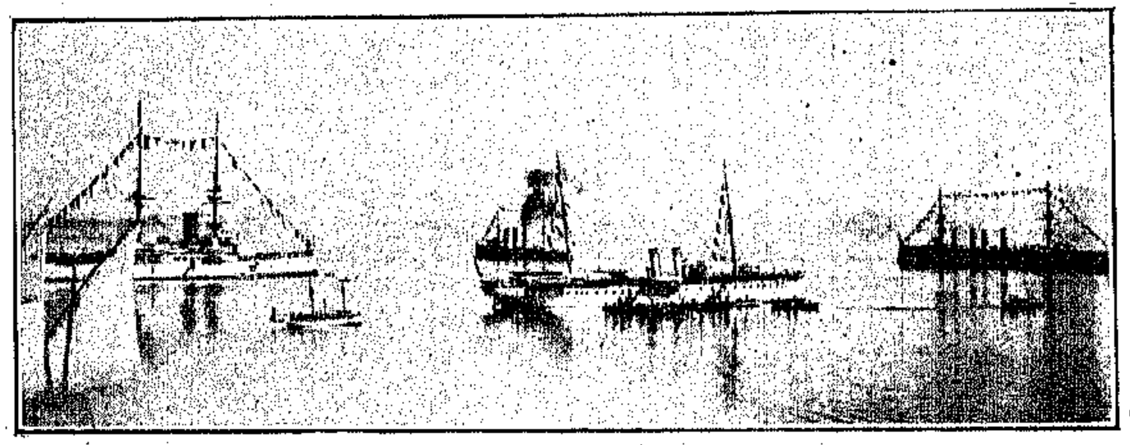

Η «ΑΜΦΙΤΡΙΤΗ» ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

τὴν αὐστηρότητά της. Ἦτο ὁ πρίγκηψ διάδοχος τῆς Οὐαλλίας....

Ὀλιγόλογος καὶ παρατηρητικὸς ὁ πρίγκηψ ἀφῆκε μίαν βαθυτάτην ἐντύπωσιν εἰς ὅσους τὸν εἶδαν Ὅταν τὴν πρώτην στιγμὴν ἐμβῆκεν εἰς τὸ Στάδιον συνοδεύων τὴν πριγκήπισσαν Σοφίαν, τοῦ ἡμετέρου διαδόχου συνοδεύοντος τὴν σημερινὴν βασίλισσαν τῆς Ἀγγλίας, μία περίεργος σύμπτωσις, ἀπεμάκρυνεν ἀρκετὰ τὰ βασιλικὰ ζεύγη, τὰ ὁποῖα προηγοῦντο ἔμεινε δὲ εἰς τὸ μέσον ὁ Πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας, ἀντήλλαξεν ὀλίγας λέξεις μὲ τὸν διάδοχον μας... καὶ ἔπειτα αἱ δύο πριγκήπισσαι ἀφῆκαν τοὺς συνοδούς των καὶ ἐξηκολούθησαν μόναι τὸν δρόμον των.

Καὶ τότε εἰς ἓν δευτερόλεπτον, χιλιάδες φωτογραφικῶν μηχανῶν ἐστράφησαν πρὸς τὸν διάδοχον τῆς Ἀγγλίας.

— Κλίκ! κλάκ!... καὶ ἀπετυπώθη εἰς χιλιάδας πλακῶν τὸ παράστημα τοῦ πρίγκηπος τῆς Οὐαλλίας χωριστὰ ἀπὸ τὰ ἄλλα συμπλέγματα .....

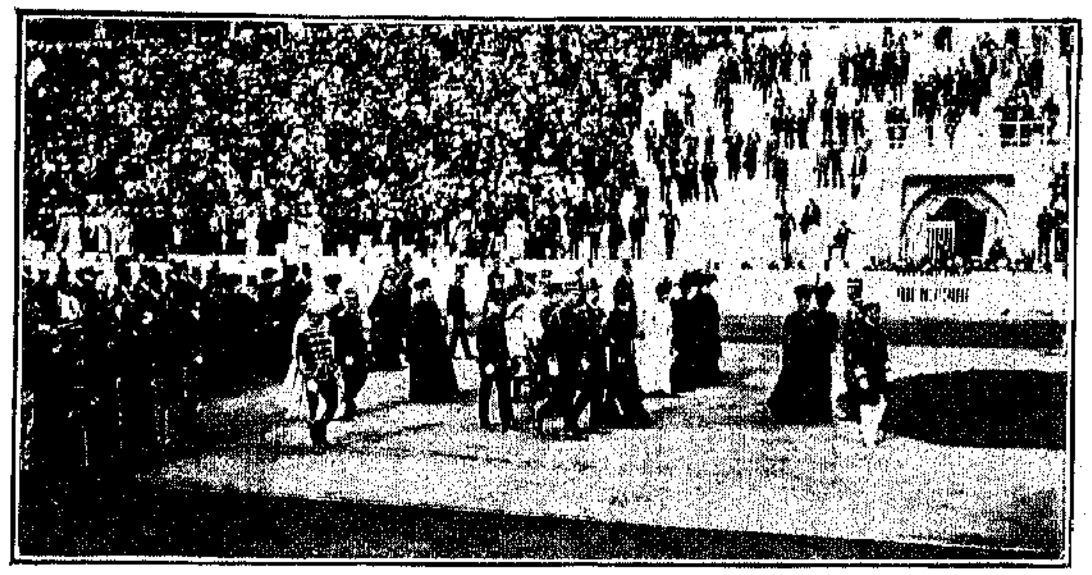

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ε'. ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥΣ ΑΓΩΝΑΣ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΑΣ.Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΗΣ ΛΕΥΚΑΔΟΣ ΠΡΟ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ

Τότε ἕνας λαμπρὸς συνάδελφος ἀντιπροσωπεύων τὸ «Sphere» τοῦ Λονδίνου καὶ τὸ «Berliner Illistrirte Zeitung» ὁ κ. Decio Graziotti ἔσκυψε καὶ μοῦ εἶπε :

— Τὸ ἐνσταντανὲ αὐτὸ τοῦ πρίγκηπος τῆς Οὐαλλίας θὰ ἔχῃ ἀξίαν ὡς πρώτης τάξεως φωτογραφία τὴν πρώτην στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ διάδοχος τῆς Ἀγγλίας ἀνέλθῃ εἰς τὸν θρόνον...

Πράγματι τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὁ κόσμος δὲν ἐφρόντιζε πολὺ διὰ τὰς φωτογραφίας τοῦ Ἄγγλου διαδόχου. Ὁ πατήρ του παντοῦ ἐκυριάρχει. Καὶ διὰ τοῦτο ἡ φωτογραφία εἰς τὴν ὁποίαν ἐφαίνετο μόνος ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας χωρὶς νὰ διακρίνεται καὶ ὁ πατήρ του δὲν ἐζητήθη ἀπὸ τὰ περιοδικὰ τῆς ἐποχῆς.

Δὲν θέλομεν τὸν πρίγκηπα τῆς Οὐαλλίας ἔλεγαν οἱ διευθυνταὶ τῶν Εὐρωπαϊκῶν εἰκονογραφημένων ἐπιθεωρήσεων. Ἀπ' ἐναντίας θέλομεν εἰκόνας Ἐδουάρδου. Ἔτσι ἔμεινεν ἀχρησιμοποίητος ἡ φωτογραφία εἰς τὴν ὁποίαν ἐφαίνετο προπορευόμενος τῆς ὅλης βασιλικῆς συνοδείας εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον ὁ σήμερον βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας Γώργιος Ε'.

Ὁ φίλος μου μοὶ ἔδωκε τὴν φωτογραφίαν, βεβαιῶν ὅτι θὰ τὴν ἐχρησιμοποίουν μίαν ἡμέραν.

Ἦτο ἀλήθεια. Διότι ἰδοὺ ὅτι μετὰ ἓξ ἔτη αἱ φωτογραφίαι τοῦ καλοῦ φίλου ἔπιασαν τόπον, στολίζουσαι τὰς δύο αὐτὰς σελίδας τῆς «Εἰκονογραφημένης Ἀτλαντίδος». Ἀλλὰ δὲν εἶχε μόνον αὐτὴν τὴν φωτογραφικὴν ἐπιτυχίαν ὁ καλὸς φίλος. Διότι ἐπρόφθασε νὰ φωτογραφήσῃ ἕνα ἀπόγευμα αὐτὸν τὸν ἴδιον Ἐδουάρδον Ζ'. μαζὺ μὲ τὸν σημερινὸν Γεώργιον Ε'., ἐπιβαίνοντας ἀνακτορικῆς ἁμάξης καὶ μεταβαίνοντας εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Πρεσβείαν....

Καὶ ἡ δημοσίευσις τῶν εἰκόνων αὐτῶν σήμερον, ὅτε ὁ θάνατος τοῦ Ἐδουάρδου καὶ ἡ ἀνάρρησις εἰς τὸν Βρεττανικὸν Θρόνον τοῦ Γεωργίου Ε'. ἐπανέφεραν ζωηρὰς εἰς τὸν νοῦν μου τὰς ὡραίας τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων ἀναμνήσεις εἶναι ἐπίκαιρος, καὶ εἶναι ταὐτοχρόνως καὶ εὐλαβὴς φόρος εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἀγαθοῦ Μονάρχου, τὸν ὁποῖον εἰς τόσον βραχὺ διάστημα ἀφήρπασεν ἀπὸ μέσου τῶν ὑπηκόων του ὁ θάνατος, ὅπως εἶναι ἐπίσης ἓν εὐχάριστον καθῆκον πρὸς τὸν σήμερον ἀνάσσοντα τῆς κοσμοκρατείρας, ὅστις εὐχόμεθα νὰ μὴ λησμονήσῃ οὔτε τὰς ὡραίας ἡμέρας ἃς διῆλθεν ἐν Ἀθήναις, οὔτε τὴν ἐγκαρδιότητα μὲ τὴν ὁποίαν τὸν περιέβαλεν ὁ Ἑλληνικὸς λαός.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ

Ο ΕΔΟΥΑΡΔΟΣ Ζ'. ΚΑΙ Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΕΞΩΘΕΝ ΤΟΥ ΑΝΑΚΤΟΡΟΥ

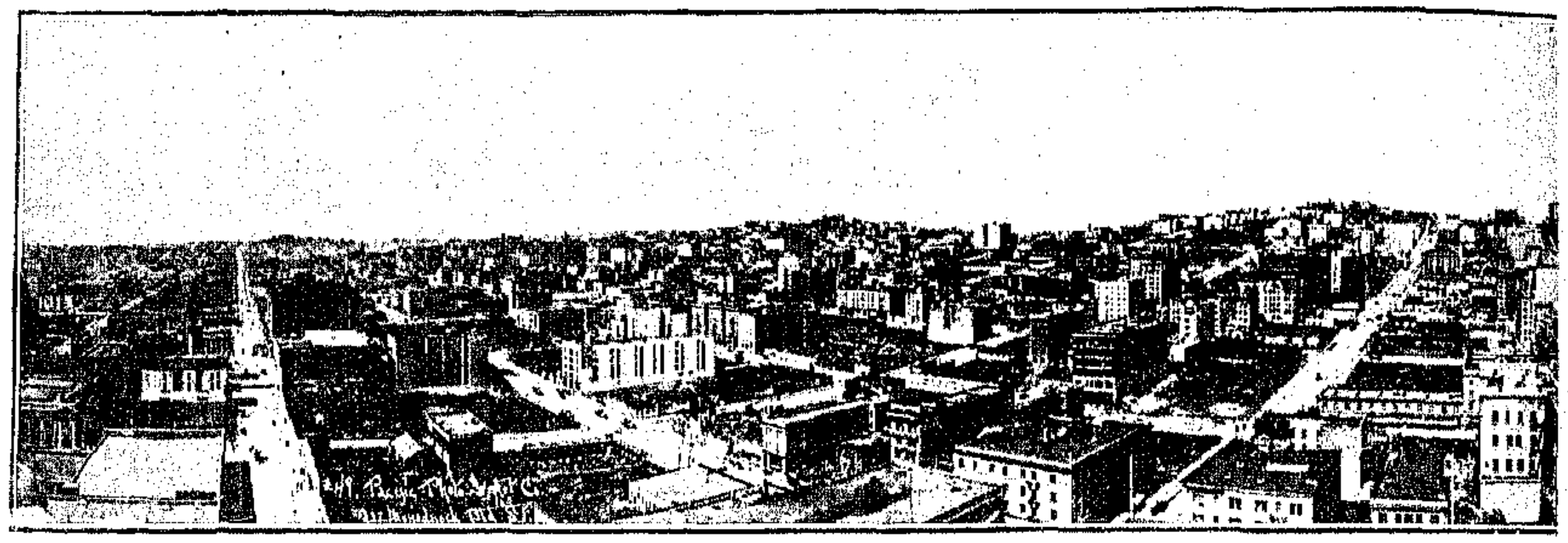

Η ΑΜΕΡΙΚΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΑΓΙΟΣ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ

ΥΠΑΡΧΕΙ εἰς τὴν Ἀμερικὴν μία πόλις ἡ ὁποία συνδυάζει ὅλον τὸν πολιτισμὸν τῆς δύσεως μὲ ὅλην τὴν εὐμορφιὰν καὶ τὴν γοητείαν τῆς Ἀνατολῆς. Εἶναι ὁ Ἅγιος Φραγκῖσκος.

Αἱ δύο αὐταὶ λέξεις διὰ κάθε Ἀμερικανὸν γνωρίζοντα τὸν τόπον του, συμβολίζουν τὴν ἐπίγειον Ἐδέμ, τὴν ὁποίαν ματαίως θὰ ἐζήτει εἰς ἄλλο σημεῖον τῆς γηΐνης σφαίρας ὁ θέλων νὰ εὕρῃ τὸν κατ' ἐξοχὴν περιούσιον τῆς φύσεως τόπον.

Τοιαῦτα ὅμως φρονοῦντες οἱ Ἀμερικανοὶ δὲν περιορίζονται μόνον εἰς τὸ San Francisco. Περιλαμβάνουν ὁλόκληρον τὴν Καλιφορνίαν, ἢ ἀκόμη ἂν θέλετε ὁλόκληρον τὴν Δυτικὴν Ἀμερικήν, τὸ West, ὅπως τὸ λέγουν μὲ ὑπερηφάνειαν καὶ μὲ στόμφον... Ἐκεῖ εἶναι αἱ ἀνεκμετάλλευτοι κοιλάδες καὶ τὰ πλούσια δάση καὶ τὰ θησαυροφόρα μεταλλεῖα, καὶ αἱ μεγάλαι ἐπιχειρήσεις, τὰς ὁποίας ὀνειρεύεται κάθε Ἀμερικανὸς ἀπὸ τὴν πρώτην στιγμήν, καθ' ἣν ἀρχίζει νὰ αἰσθάνεται τὸν κόσμον. Ἔρχεται δὲ αὐτὴ ἡ στιγμὴ πολὺ γρήγορα γνωστοῦ ὄντος ὅτι ἡ πρώτη λέξις τὴν ὁποίαν θὰ κατορθώσῃ νὰ ἀρθρώσῃ ὁ Ἀμερικανὸς μπεμπὲς εἶναι «b u s i n e s s» καὶ business ὑπὸ τὴν εὐρεῖαν σημασίαν της, τὴν σημαίνουσαν μεγάλας ἐργασίας, ἐπιχειρήσεις καὶ φυσικὰ μεγάλα κέρδη, θὰ εἴπῃ κυρίως ἐκμετάλλευσις τοῦ φυσικοῦ πλούτου τοῦ West... Ὅσον ἀφορᾷ τὸ Ἀνατολικὸν μέρος, τὸ ἔδαφος φαίνεται μᾶλλον κατειλημένον... Ἀλλ' ἂς ἔλθωμεν εἰς τὸν Ἅγιον Φραγκῖσκον.

Εἶναι ἀξιοπαρατήρητον ὅτι ἡ Ἀμερική, μὲ τὴν κολοσσιαίαν της παραγωγήν, τὴν τεραστίαν της βιομηχανίαν, τὴν καταπλήσσουσαν πληθὺν τῶν σιδηροδρόμων της καὶ τὴν τελειότητα τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας, δὲν παρουσιάζει τὸ πλῆθος ἐκεῖνο τῶν λιμένων, τὸ ὁποῖον θὰ ἐπερίμενε κανεὶς ὡς λογικὴν συνέπειαν τῆς τοιαύτης καταφανοῦς τοῦ τόπου ἀνθηρότητος. Δύο λιμένες κρατοῦν τὰ σκῆπτρα ἐν τῇ συγκοινωνίᾳ τῆς Ἀμερικῆς μὲ τὸν ἔξω κόσμον. Ἡ Νέα Ὑόρκη εἶναι ὁ εἷς. Ὁ Ἅγιος Φραγκῖσκος εἶναι ὁ δεύτερος. Αἱ δύο αὐταὶ πόλεις ἀποτελοῦν τὰ δύο κέντρα περὶ τὰ ὁποῖα στρέφεται ἡ μεγάλη ζωὴ τῆς Ἀμερικῆς. Τὴν κυριαρχίαν τῆς Νέας Ὑόρκης ἐπὶ τοῦ Ἀτλαντικοῦ δὲν εἰμποροῦν νὰ ἐπηρεάσουν ἡ Βοστώνη καὶ ἡ Φιλαδέλφεια, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον ἡ Βαλτιμώρη, ἡ Νέα Ὀρλεάνη καὶ τὸ Τσάρλεστον. Τὴν δεσποτείαν τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου ἐπὶ τοῦ Εἰρηνικοῦ δὲν θὰ εἰμπορέσουν ποτὲ νὰ ὑποσκελίσουν ἡ Σηάτλη, ἢ ἡ Τακόμα ἢ τὸ Πόρτλαντ.

Εἶναι λοιπὸν μητρόπολις τῆς Δυτικῆς Ἀμερικῆς ὁ Ἅγιος Φραγκῖσκος ὅπως ἡ Νέα Ὑόρκη τῆς Ἀνατολικῆς. Ὁ τίτλος τῆς ἀξίζει καὶ εἶναι πληρέστατα δικαιολογημένος.

Ὁ ἐπιχειρῶν νὰ γράψῃ τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου θὰ διαιρέσῃ αὐτὴν εἰς δύο περιόδους: τὴν πρὸ τοῦ σεισμοῦ, καὶ τὴν μετ' αὐτόν.

Σύμπτωσις μοιραία!....Ἡ μητρόπολις τοῦ Εἰρηνικοῦ κατεστρέφετο ἀκριβῶς ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων.

Ὁ σεισμὸς καὶ ἡ πυρκαϊὰ τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου ἐπέρασαν ὡς μία ἀπὸ τὰς μεγαλειτέρας καταστροφάς, ὅσας ἐνθυμεῖται ὁ κόσμος τώρα τὰ τελευταῖα ἔτη. Εἰς 28,000 συνεποσώθη ὁ ἀριθμὸς τῶν κρημνισθέντων καὶ πυρποληθέντων οἰκημάτων ἐνῷ ὁ ἀριθμὸς τῶν εὑρόντων τὸν θάνατον κατὰ τὴν καταστροφὴν ἐκείνην οὐδέποτε κατορθώθη νὰ ἐξακριβωθῇ καταλεπτῶς.

Μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ὁ Ἅγιος Φραγκῖσκος ἦτο μία πόλις προοδεύουσα εὐημεροῦσα καὶ πλουσία.

Ὁ σεισμὸς καὶ ἡ πυρκαϊὰ τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου ἦσαν δύο καίρια πλήγματα, τὰ ὁποῖα θὰ ἔκοπτον ἀσφαλῶς πάντα πρὸς τὰ ἐμπρὸς δρόμον πάσης ἄλλης πόλεως. Ἀλλ' ὁ Ἅγιος Φραγκῖσκος εὑρίσκετο εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ ἰδίως εἰς τὴν Καλιφορνίαν. Ἡ Ἀμερικανικὴ ἀλληλεγγύη καὶ τὰ Ἀμερικανικὰ δολλάρια ἐξεδηλώθησαν ἀμέσως μετὰ τὴν συμφοράν. Ἡ Ἀμερικανικὴ δραστηριότης καὶ τὸ δαιμόνιον ἐπιχειρηματικὸν πνεῦμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἐξεδηλώθη πρὶν ἀκόμη διαλυθοῦν οἱ τελευταῖοι καπνοὶ τῆς ἐρειπωθείσης πόλεως. Ἀποτέλεσμα; Ὁ Ἅγιος Φραγκῖσκος τῆς σήμερον.

Εἰς διάστημα τεσσάρων ἐτῶν ἀπέναντι 28,000 καταστραφεισῶν οἰκοδομῶν ἐκτίσθησαν 27,000 νέαι. Δηλαδὴ ἡ πόλις τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου ἐκτίσθη ἐκ νέου ὁλόκληρος. Αἱ κτηματικαὶ ἀγοραπωλησίαι εἰς τὸ διάστημα τῶν τεσσάρων ἐτῶν τὰ ὁποῖα ἔκλεισαν τὸν παρελθόντα Ἀπρίλιον, ἔφθασαν τὸ τεράστιον ποσὸν 130,107,491 δολλαρίων. Ταὐτοχρόνως ἐγένοντο μεταβιβάσεις κτηματικῶν περιουσιῶν ἀνερχομένων εἰς 163,538,064 δολλάρια, ἐξωφλήθησαν δὲ χρεωλύσια ἀξίας 98,122,838 δολλαρίων. Λαμβανομένου ὑπ' ὄψει ὅτι ἡ καταστροφὴ ἔπληξεν ἓν μόνον μέρος τῆς πόλεως, ἡ δὲ ἀνοικοδόμησις ἐπεξετάθη καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν αὐτῆς θὰ φθάσωμεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι αἱ ζημίαι τοῦ 1906 ἐκαλύφθησαν πολλὰς φοράς, ταὐτοχρόνως δὲ ἀντὶ τοῦ παλαιοῦ San Francisco ἀνῳκοδομήθη παρὰ τὴν Χρυσῆν Πύλην ἡ ὡραιοτέρα πόλις τὴν ὁποίαν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἐπὶ τοῦ Εἰρηνικοῦ ἡ Ἀμερική.

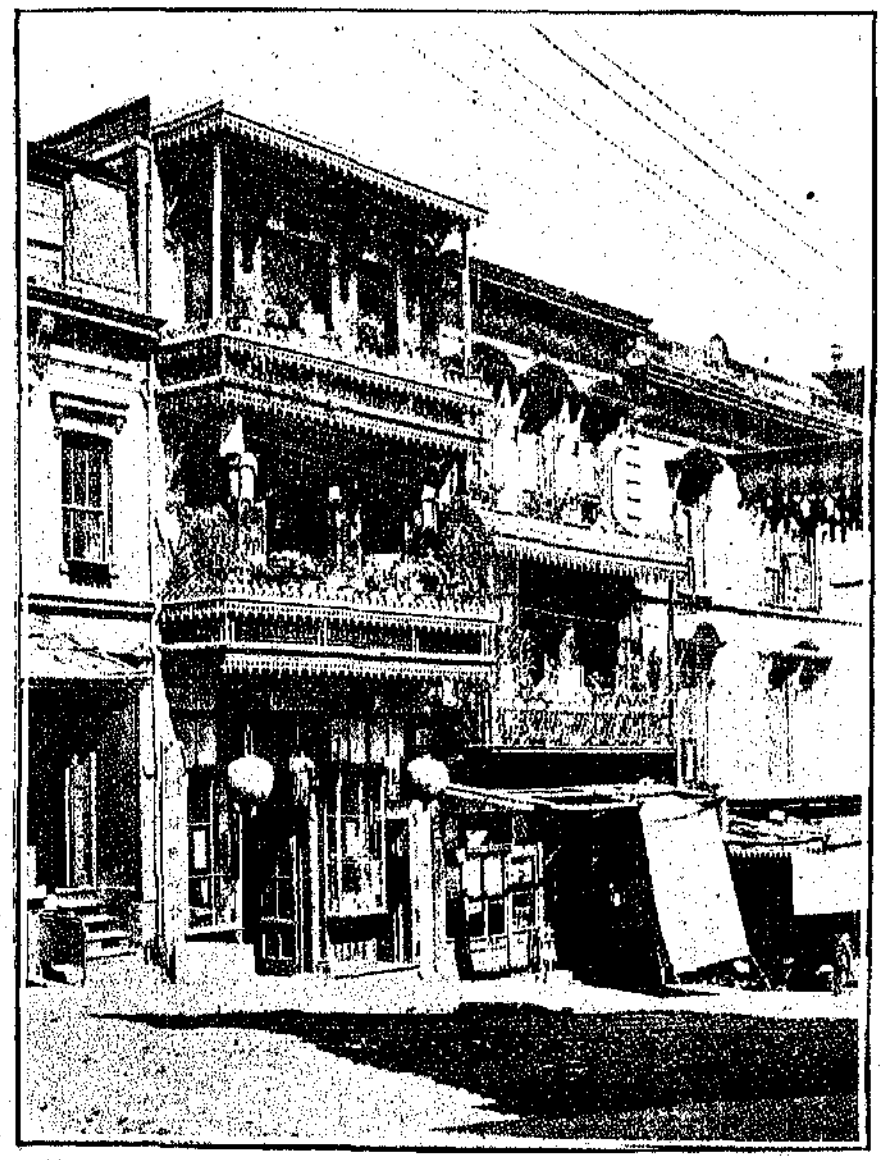

Ἡ ΚΙΝΕΖΟΥΠΟΛΙΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ

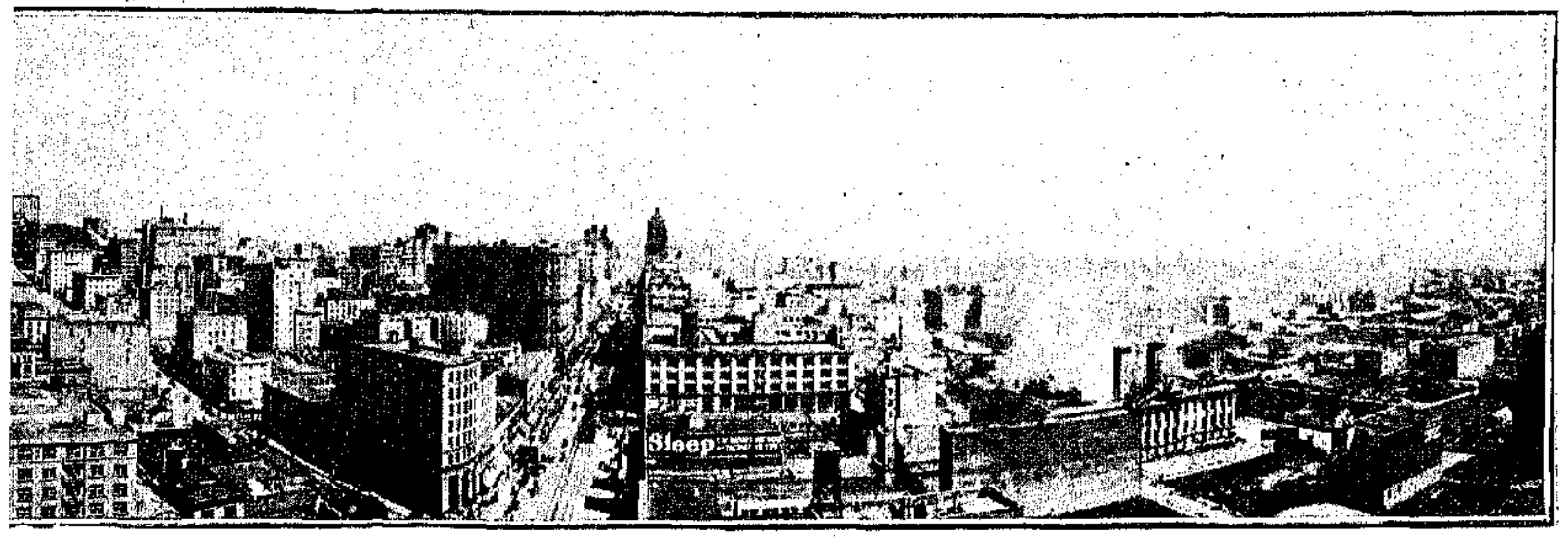

Καὶ ὄχι μόνον τοῦτο ἀλλ' ἀκόμη ὁ Ἅγιος Φραγκῖσκος ἔγινε σήμερον ἕνα πρωτίστης τάξεως κέντρον, τοῦ ὁποίου ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν αὐξάνει ὁ πληθυσμός, ὁ πλοῦτος καὶ ἡ εὐδοκίμησις. Σήμερον οἱ κάτοικοι τῆς μητροπόλεως αὐτῆς τοῦ Εἰρηνικοῦ ὑπερέβησαν τὸ ἥμισυ ἑκατομμύριον, ἐνῷ τὸ πρὸς τὰ ἐκεῖ μεταναστευτικὸν ρεῦμα καθημερινῶς αὐξάνει. Ἡ κίνησις τῶν διαφόρων μεγάλων σιδηροδρομικῶν γραμμῶν, αἱ ὁποῖαι φέρουν εἰς Καλιφορνίαν παρουσιάζει μίαν σταθερὰν αὔξησιν εἰς φορτία καὶ ταξειδιώτας. Καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον κάμνει τὴν μεγαλειτέραν ἐντύπωσιν εἰς τὸν ἐπισκεπτόμενον τὴν ὡραίαν πόλιν εἶναι ἡ πληθὺς τῶν νέων λαμπρῶν κτιρίων, τὰ ὁποῖα ὑψοῦνται εἰς τὰ διάφορα κέντρα τῆς ἀναγεννηθείσης πόλεως.

Ἡ ρυμοτομία τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου, τὰ πάρκα του καὶ ἡ ἐν γένει διάταξις τῶν νέων σπιτιῶν, ἀποδεικνύει ὅτι εἰς κανὲν μέρος τῆς Συμπολιτείας δὲν ἐτηρήθησαν μὲ τόσην αὐστηρότητα οἱ κανόνες τῆς ὑγιεινῆς τῶν πόλεων.

Καυχᾶται ἡ πόλις τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου διὰ τὸ B o a r d o f H e a l t h της. Ἕνας μεγάλος δρόμος ἡ Market Street, κρατεῖ τὰ πρωτεῖα τῆς κινήσεως καὶ τῆς ἐμπορικῆς ζωῆς τῆς μεγαλουπόλεως. Ἕνα θαυμάσιον Πάρκον τὸ περιώνυμον ἀνὰ τὸν κόσμον Golden Gate Park, σημειώνει τὴν ἀρχὴν τοῦ ὡραίου δρόμου.

Καὶ *ἀρχίζει ἔπειτα ἐξαπλούμενον κατὰ* πάσας τὰς διευθύνσεις τὸ δίκτυον τῶν ὁδῶν τὰς ὁποίας στολίζουν λαμπρὰ μέγαρα, ἀνήκοντα κυρίως εἰς Τραπέζας, ἐκτὸς ὅμως αὐτῶν καὶ εἰς ἄλλας ἐπιχειρήσεις.

Καὶ συγκρατεῖ ἡ μνήμη τοῦ ταξειδιώτου τὸ κομψότατον Ἑλληνοβυζαντινοῦ ρυθμοῦ μέγαρον τῆς Hibernia Bank, τὸ καθαρῶς Ἑλληνικοῦ ρυθμοῦ κτίριον τῆς Yokahama Specie Bank, τοῦ ρωμαϊκοῦ ρυθμοῦ μέγαρον τῆς Ἰταλοαμερικανικῆς Τραπέζης, καὶ τέλος τὸ καθαρῶς Ἀμερικανικοῦ σχεδίου οἰκοδόμημα τῆς Mechanics Saving's Bank, καταλαμβάνον ἓν ἀπὸ τὰ κεντρικώτερα τῆς Market Street σημεῖα.

Θὰ ἦτο ὅμως παράλειψις τὸ ν' ἀναφέρῃ κανεὶς περὶ κτιρίων τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου καὶ νὰ λησμονήσῃ τὸ Palace Hotel εὑρισκόμενον εἰς ἓν ἀπὸ τὰ κεντρικώτερα μέρη τῆς πόλεως, μέσῳ δὲ τολμηροτάτων οὐρανοξυστῶν ὡς τῆς Union Trust Company, τῆς First National Bank, τῆς Wells Fargo Nevada Bank, καὶ ἄλλων κτιρίων.

Εἶναι μεγάλαι αἱ ἐπιχειρήσεις τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου, καὶ ἔχουν διεθνῆ χαρακτῆρα.

Καὶ ὁ πληθυσμὸς τῆς πόλεως διὰ τὸν λόγον αὐτὸν εἶναι πολυσύνθετος. Μολονότι ἀμερικανικώτατος ὁ Ἅγιος Φραγκῖσκος δὲν λησμονεῖ

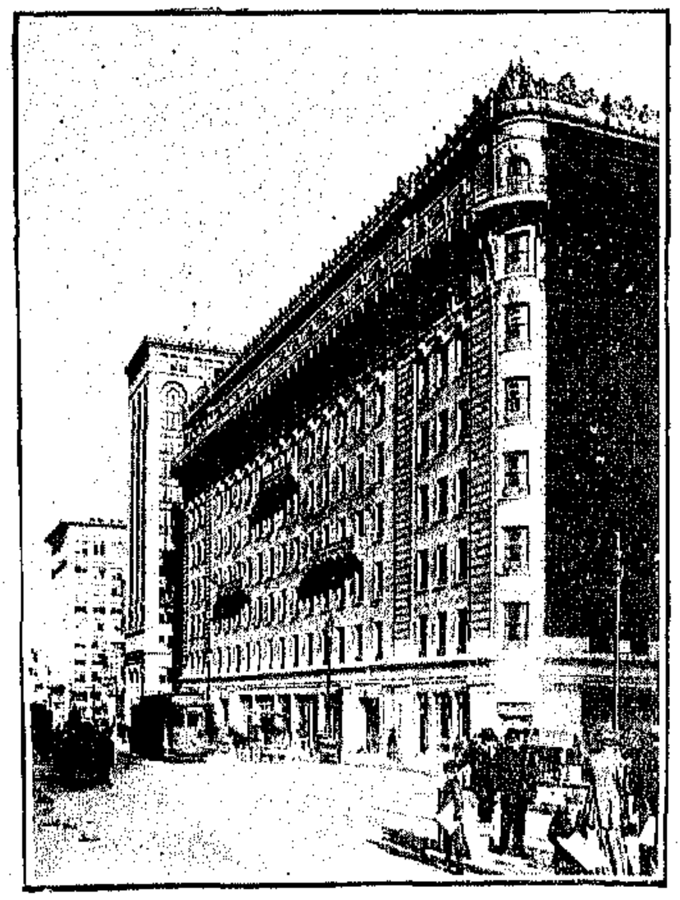

ΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ FAIRMOUNT HOTEL

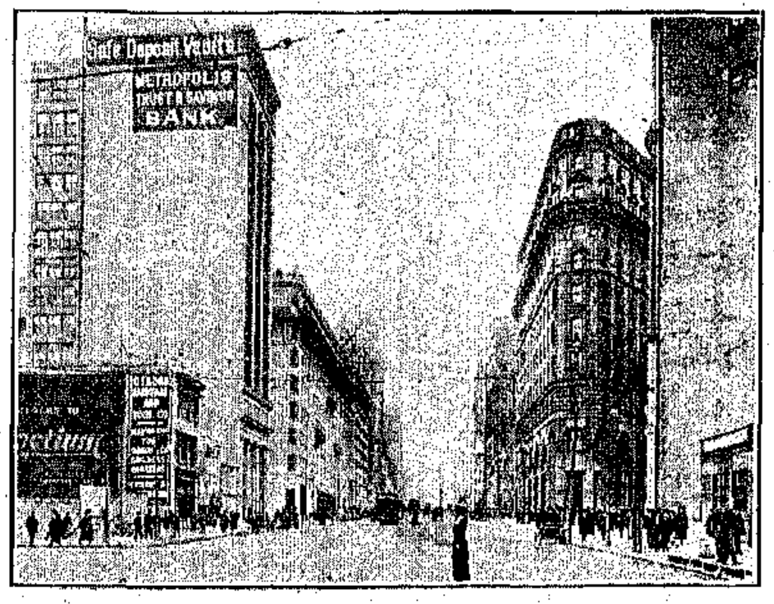

ΤΑ ΝΕΑ ΚΤΙΡΙΑ ΤΗΣ ΟΔΟΥ MARKET

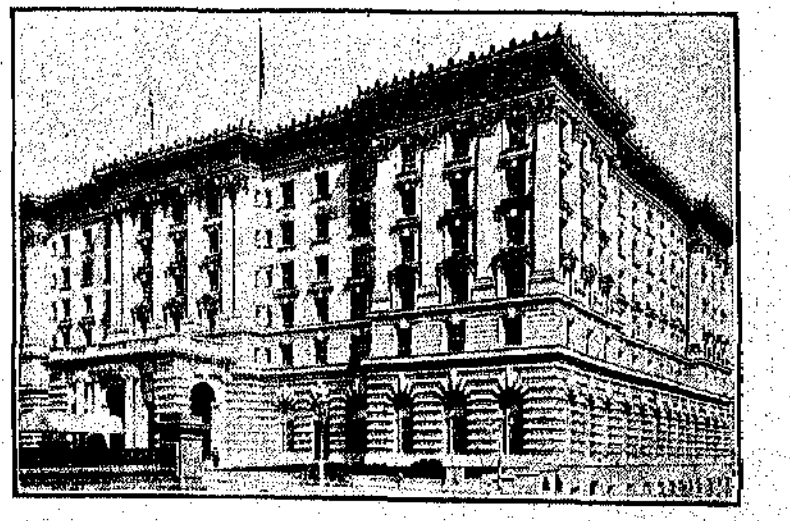

ΤΟ ΝΕΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ PALACE HOTEL

τὴν ἱσπανικήν του καταγωγὴν τὴν ὁποίαν προδίδουν τὰ παλαιωμένα κτίρια μὲ τὴν χαρακτηριστικὴν ἀρχιτεκτονικήν, καὶ αἱ ἀρχαῖαι ἐκκλησίαι.

Καὶ ἐκτὸς αὐτῶν ἀκόμη καὶ τὰ τελευταῖα λείψανα τῶν Ἱσπανῶν, τοὺς ὁποίους ἐδῶ κ᾽ἐκεῖ ἀναγνωρίζει κανεὶς ἀπὸ τὰς ζωηράς των καὶ ἐκφραστικὰς φυσιογνωμίας καὶ τὸ λάμπον τῶν μαύρων ματιῶν των βλέμμα. Παρὰ τοὺς Ἱσπανοὺς εἶναι οἱ Μεξικανοὶ μὲ τοὺς ἰδιάζοντας πλατυγύρους πίλους καὶ τὰ ἰδιότροπα φορέματα. Καὶ ἔπειτα ἡ ἀνθοδέσμη τῶν ἐθνῶν συμπληροῦται μὲ Ἰταλοὺς καλοκαμωμένους καὶ Γάλλους φιλομαθεῖς καὶ Ἰάπωνας ἀεικινήτους καὶ Ἕλληνας τέλος, μάλιστα Ἕλληνας θαυμασίους μεγαλουργοῦντας καὶ ἐπιχειρηματίας, καὶ λαμπροὺς πατριώτας οἱ ὁποῖοι τιμοῦν τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα καὶ ἐδῶ κάτω ὅπως καὶ εἰς κάθε γωνίαν τοῦ κόσμου ὅπου τοὺς ἔφερε τὸ ἀποικιακὸν δαιμόνιον καὶ ὁ οἶστρος τῆς εὐδοκιμήσεως καὶ τοῦ κέρδους. Ἰδοὺ ὅμως παρὰ τοὺς ἀπογόνους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Σπάρτης οἱ κοτσιδοφόροι υἱοὶ τοῦ οὐρανοῦ. Πλῆθος γὰρ πολὺ Κινέζων παροικεῖ ἐν τῇ χώρᾳ καὶ τῇ πολιτείᾳ ταύτῃ ἵνα ἀπὸ τὴν Ἀμερικανικὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, λάβῃ τὴν ἀπὸ τῆς πενίας ἴασιν... Κινέζους ἐν Ἁγίῳ Φραγκίσκῳ ἀπαντᾷ κανεὶς μεθ᾽ ὅσης εὐκολίας θὰ ἠδύνατο ν᾽ ἀπαντήσῃ κύνας ἐν Κωνσταντινουπόλει. Μὴ γένοιτο νὰ θεωρηθῇ ὁ ὑπαινιγμὸς οὗτος ὡς θίγων τὰ τέκνα τοῦ Κομφουκίου..... ἀλλ᾽ εἶναι ἡ καλλιτέρα ἀναλογία ἡ δίδουσα ἰδέαν τοῦ ἐπιπολάζοντος τούτου ἐν Ἁγίῳ Φραγκίσκῳ στοιχείου, ἐργατικοῦ ἄλλως τε καὶ μηδένα βλάπτοντος, ἀφοῦ ἄλλως τε εἶναι γνωστὸν ὅτι οἱ πλεξιδοφόροι Ἀνατολῖται ἀλληλοφονεύονται κατὰ προτίμησιν ἐν στενῷ οἰκογενειακῷ κύκλῳ...

Ἀλλ᾽ ἂς ρίψωμεν ἕνα γενικώτερον βλέμμα εἰς τὴν ὡραίαν πόλιν καὶ ἂς γίνωμεν περισσότερον ἐπισκέπται καὶ ὀλιγώτερον γεωγράφοι καὶ ἐθνολόγοι.

Διὰ τὸν πληθυσμόν, τὴν ρυμοτομίαν, τὰς ἐπιχειρήσεις, τὴν ποικιλίαν τῶν ἐθνικοτήτων ὡμιλήσαμεν. Διὰ τὴν διοίκησιν δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ γίνῃ λόγος. Εἶναι ἡ ἰδία οἰκοκυρεμένη Ἀμερικανικὴ διοίκησις, ἡ ὁποία ἅπαξ ρυθμισθεῖσα πηγαίνει ἐμπρὸς μὲ τὴν ἀκρίβειαν χρονομετρικοῦ ὡρολογίου.

Ἀνεξαρτήτως ὅμως τῆς Πολιτείας τῆς Καλιφορνίας ἡ πόλις τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου δὲν ὑστερεῖ εἰς πρόοδον καὶ εἰς εὐημερίαν. Πλουσιωτάτη καυχᾶται ὅτι δὲν ἐχρεώθη οὔτε μετὰ τὴν μεγάλην καταστροφήν, ἐνῷ ἡ Νέα Ὑόρκη ἔχει ὑπὲρ τὸ ἓν δισεκατομμύριον δολλαρίων πάγιον χρέος, καὶ ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν ἑκατομμύρια κυμαινόμενον....

Λοιπὸν χωρὶς ἀστεῖα!... Ἡ Μητρόπολις τοῦ Εἰρηνικοῦ εἶναι θαυμασία πρὸς διασκέδασιν!... Πλουσιωτάτη εἰς κέντρα, ἀφθονοῦσα εἰς ποικιλίαν θεαμάτων καὶ εἰς παροχὴν ἀπολαύσεων... Ἐκτὸς τῶν θεάτρων της, εἰς τὰ ὁποῖα σπανίως παίζεται ὄπερα, ἀποδεικνύουσα ὅτι εἰς τοῦτο οἱ Σὰν Φραγκισκανοὶ εἶναι σοφώτεροι τῶν Νεοϋορκέζων, ἀφθονοῦν τὰ φαιδρὰ κέντρα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ συστήματος καὶ μαζὺ μὲ αὐτὰ καὶ πολλὰ ἀνατολικά. Τὰ κέντρα

ΑΠΟ ΤΑΣ ΜΑΓΕΥΤΙΚΑΣ ΕΞΟΧΑΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ

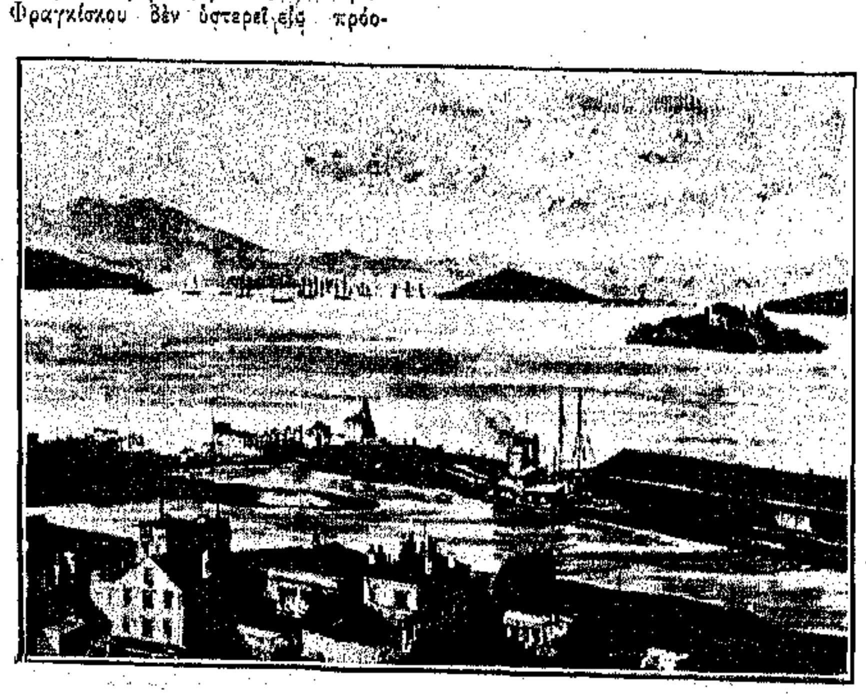

ΠΑΛΑΙΑ ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΛΙΜΕΝΟΣ GOLDEN GATE

αὐτὰ εἶναι ἱσπανικὰ ὅπου ἔξαφνα εἰμπορεῖτε ν᾽ ἀκούσητε ὡραίας σερενάτας, νὰ ἴδητε τοὺς χοροὺς τῆς Καστίλλης, ν᾽ ἀπολαύσητε μίαν καθαρῶς ἱσπανικὴν Paloma, νὰ ἠλεκτρισθῆτε ἀπὸ τὰς καστανιέτας τῆς θαρθουέλας καὶ νὰ γοητευθῆτε ἀπὸ μίαν τεχνικὴν σερπαντίναν...

Ἀλλὰ μὴ νομίζετε πῶς εἶναι μόνον Ἱσπανία ὁ Ἅγιος Φραγκῖσκος. Εἶναι Ἀμερικὴ καὶ ἀπόδειξις ὅτι ἔχει τὸν λευκόν του δρόμον, τὸ White Way, τὸ ὁποῖον ἀρχίζει ἀπὸ τὸ ἄγαλμα τοῦ Πορτολᾶ, καὶ καταλαμβάνεται ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἀπὸ ἑστιατόρια καὶ θέατρα καὶ καφενεῖα μὲ μουσικὴν καὶ μὲ κονσέρτα.

Ἰδοὺ ἔξαφνα τὸ Techau Tavern, ἕνα γερμανικὸν κέντρον, ἔπειτα τὸ Bismarck ἐπίσης γερμανικόν, τὸ Odeon, τὸ ὁποῖον ἀπὸ μίλλια φωνάζει Γαλλία, τὸ St Francis, τὸ Palace. Ἡ Market εἶναι ἐν τῇ δόξῃ της.

Ἰδοὺ τὸ restaurant τοῦ Coppa, διάσημον εἰς ὅλον τὸ West διὰ τὰ ραβιόλια του, ἔπειτα τὰ Μεξικανικὰ ξενοδοχεῖα, ἔπειτα τὰ λαϊκὰ θεατρίδια καὶ παντοῦ ζωηρότης, τὴν ὁποίαν εἰσάγει εἰς τὴν καρδιὰν καὶ τὴν ἰδιοσυγκρασίαν ἡ θαυμασία αὐτὴ φύσις τῶν μεσημβρινῶν κλιμάτων....

Καὶ ἡ Κινεζούπολις τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου!... Εἶναι μυθιστόρημα ἡ ὕπαρξίς της, ὅπως εἶναι μυστήριον διὰ πολλοὺς τὸ παρελθόν της. Διὰ τῆς Λεωφόρου Grant πηγαίνει κανεὶς εὔκολα εἰς τὴν Chinkville αὐτήν, τῆς ὁποίας αἱ παγόδαι μακρόθεν διακρίνονται.

Σήμερον τὰ σπιτάκια, τὰ ξενοδοχεῖα, τὰ κέντρα, τὰ καταστήματα, τὰ θέατρα τῶν Κινέζων εἶναι καινουργῆ, ἐπιβλέπονται ἀπὸ τὰς ἀρχὰς καὶ εἶναι κέντρα ἀρκετὰ ἀσεμνῆ...

Ἀλλ᾽ οἱ πρὸ τοῦ σεισμοῦ ἐπισκεφθέντες τὴν κινεζούπολιν τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου ἔφριξαν πρὸ τοῦ θεάματος χιλιάδων ὅλων κινέζων, δίκην τρωγλοδυτῶν ζώντων εἰς τὰ σκοτεινὰ καὶ ἀνήλια βάθη αἰσχρῶν ταβερνῶν καὶ ὀπιοποτείων, ἀποτελούντων ὁλόκληρον συνοικίαν εἰς βάθος ἀρκετῶν μέτρων ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἐδάφους! Παραπάνω εἶναι ἡ Ἰταλούπολις καὶ ὀλίγον ἀπώτερον τὸ Quartier Latin τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου μὲ τὰ φοιτητικὰ σπίτια καὶ τὰ καλλιτεχνικὰ ἐργαστήρια, καὶ τὰ ἐντευκτήρια τῶν ὀπαδῶν τῆς ζωῆς τοῦ Μποέμ.

Πρὶν ἀνησυχήσῃ ὁ ἐρωτῶν ἂν ὑπάρχῃ τι τὸ Ἑλληνικὸν ἐν Ἁγίῳ Φραγκίσκῳ ἂς βεβαιωθῇ ὅτι αὐτόθι ὑπάρχει τὸ ὡραιότερον Ἑλληνικὸν Θέατρον. Δηλαδὴ κυριολεκτικῶς δὲν εἶναι εἰς τὸν Ἅγιον Φραγκῖσκον, ἀλλὰ εἰς τὸ Berkerley, καὶ ἀνήκει εἰς τὸ περίφημον Πανεπιστήμιον, τὸ ὁποῖον φέρει αὐτὸ τὸ ὄνομα.

Ποῖος δὲν ἤκουσε διὰ τὰ φυσικὰ θέλγητρα τῆς Καλιφορνίας ἐν γένει καὶ τοῦ San Francisco ἰδιαιτέρως; Ἰδοὺ πρῶτα πρῶτα ὁ ἀτέρμων ἐκεῖνος κόλπος μὲ τὴν εἰς ἀπόστασιν μιλλίων ὅλων ἐξικνουμένην ὁμαλὴν παραλίαν, εἰς τὴν χρυσῆν ἀμμουδιὰν τῆς ὁποίας θραύεται, ἄλλοτε μὲ φλοίσβους καὶ ἄλλοτε μὲ παφλασμοὺς τοῦ Εἰρηνικοῦ τὸ κῦμα.

Ἀπὸ τὰ ὕψη τῆς Buena Vista ἡ πόλις φαίνεται ὡς εἰς πανόραμα, καινουργὴς καὶ ἀπαστράπουσα χωρὶς ἴχνος τῆς καταστροφῆς.... Ὡραῖαι ἀπόψεις ἀπὸ τὸ μέρος τῆς θαλάσσης εἰς τὸ βάθος τῆς ὁποίας διακρίνονται αἱ νῆσοι Farallone, γόησσαι τοποθεσίαι ἀπὸ τὸ μέρος τῆς ξηρᾶς, ὅπου τὸ βλέμμα συναντᾷ τὸ Mount Diablo, ὑψούμενον ἐπάνω ἀπὸ τὰ στενὰ τοῦ Carquinez καὶ ὅλην τὴν πρασίνην ἔκτασιν, ἣν διασχίζει ὡς ἀργυρᾶ ταινία τὸ ρεῦμα τοῦ Σακραμέντο. Παντοῦ εὐμορφιὰ καὶ χάρις καὶ γοητεία... Πνιγμένη εἰς τὴν πρασινάδα τῶν τροπικῶν, συγκεντροῦσα ἐπὶ τὸ αὐτὸ πλέον τῆς μιᾶς Κερκύρας... Ἰδοὺ ὁ ὡραῖος δρόμος Oakland μὲ τὰς πρασίνους δενδροστοιχίας καὶ τὰ ἀρχοντικὰ σπίτια... Καὶ γύρω γύρω ἐξοχαί, ἡ Surline, τὰ Twin Picks, τὸ Richmond, τὰ Pacific Heights, τὸ Presidio, ὡραῖα προάστεια ὅπως τὸ San Mateo, τὸ Sausalito, τὸ El Palomar μὲ τὸν μεγάλον δρόμον El Camino Real, τὰ ποιητικώτατα κιόσκια καὶ τὰς ἀπὸ κάθε σημεῖον προβαλλούσας ἀγροτικὰς οἰκίας, συμπληροῦν τὴν ἔκπαγλον εἰκόνα, τὴν ὁποίαν παρουσιάζει εἰς τὸ βλέμμα τοῦ μαγευμένου ἐπισκέπτου ἡ ὑπέροχος Πόλις, ἡ ὁποία δικαίως φέρει τὸ στέμμα τῆς Βασιλίσσης τοῦ Εἰρηνικοῦ...

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΜΑΪΟΣ

ΜΕ ΠΟΣΗΝ ποίησιν καὶ πόσην εὐμορφιὰν περιέβαλεν ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς τὸν κατ᾽ ἐξοχὴν μῆνα τῶν ρωμαντικῶν καὶ τῶν ἐρωτευμένων!... Εἶναι Ἕλλην ὁ Μάϊος ὅσον καὶ ἂν ἐπιμένουν οἱ φιλολογοῦντες νὰ τὸν ἀποδείξουν Λατῖνον. Καὶ ὅμως.... Τὴν καταγωγήν του θὰ τὴν εὕρητε εἰς τὰ Ἀνθεστέρια τῆς Ἀττικῆς καὶ τὰ Ἀνθεσφόρια τῆς Σικελίας, ὅπου ἦτο γνωστὸς ὡς Ἀνθεστηριὼν ὁ ὡραῖος τῆς ἀνοίξεως μήν.

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι οἱ μελετηταὶ τῶν παλαιῶν ἡμερολογίων θέλουν τὸν Ἀνθεστεριῶνα μεταξὺ Φεβρουαρίου καὶ Μαρτίου. Ἀλλ᾽ αὐτὸ δὲν μᾶς ἐμποδίζει νὰ τὸν θέλομεν καὶ ἡμεῖς ἐν μέσῃ πρωτομαγιᾷ, βέβαιοι ὄντες ὅτι δὲν ἀσεβοῦμεν πρὸς τοὺς προγόνους, οἱ ὁποῖοι θὰ μᾶς ἐλεεινολόγουν, ἐὰν ἀναζῶντες μᾶς ἔβλεπαν ἑορτάζοντας τὰ Ἀνθεστήρια ἐν μέσῳ Φεβρουαρίῳ μὲ παλτὰ καὶ ὀμβρέλλας καὶ γαλόσσες....

Ἀνθεστεριὼν λοιπὸν θὰ πῇ Μάϊος, διότι ἐὰν ἐσήμαινε Φεβρουάριον θὰ ἐλέγετο Βροχεὼν καὶ Ἰμφλουεντζεών, καὶ Κακοροιζικεὼν ......

Μάϊος λοιπὸν ἢ Ἀνθεστεριὼν εἶναι ὁ ὡραῖος μὴν κατὰ τὸν ὁποῖον τὰ λούλουδα γιορτάζουν, ὅπως λέγει τὸ λαϊκὸν τραγοῦδι.

Ἂν ἐξαιρέσητε τὴν Ἰταλίαν καὶ ἀπὸ αὐτὴν ἰδιαιτέρως τὴν Φλωρεντίαν, καὶ μερικὰς ἄλλας μεσημβρινὰς χώρας, ὅπου ὁ Μάϊος ἑορτάζεται ὡς κατ᾽ ἐξοχὴν ἀνοιξιάτικος μήν, παντοῦ ἀλλοῦ ἡ Πρωτομαγιὰ εἶναι ἁπλῆ ἡμερομηνία......... Εἶναι ἀκόμη ἡ ἐπίσημος ἑορτὴ τῶν διεθνῶν σοσιαλιστῶν.... Εἰς τὰ Ἑλληνικὰ ὅμως μέρη;... Ἐκεῖ εἶναι ὁ Μάης. Δὲν ἔχει ἄλλην ὀνομασίαν καὶ ἄλλον χαρακτηρισμόν. Καὶ τὸ ἁπλούστατον αὐτὸ ὄνομα φθάνει νὰ ἐμπνεύσῃ καὶ νὰ γοητεύσῃ καὶ νὰ σαγηνεύσῃ καρδιές!....

Εἶναι εὐαίσθητος ὁ Ἕλλην, εἶναι ρωμαντικός, εἶναι εἰς μερικὰς περιστάσεις παραπονιάρης.......

Ἡ πρωτομαγιά, ἡ ὁποία ξημερώνει ὑπὸ στοναχὰς ἀηδόνων καὶ ἡ ὁποία ἁπλώνει τὴν ἀνθίνην κυριαρχίαν της ἐπάνω εἰς τὴν προνομιοῦχον Ἑλληνικὴν φύσιν, ἡ Πρωτομαγιὰ ἡ ὁποία μαγεύει μὲ τὴν χαραυγήν της καὶ μεθύει μὲ τὰ ἀρώματα τοῦ κάμπου, καὶ φιλεῖ τὴν ἀδαμαντίνην δροσιὰν τῆς ἁπαλῆς χλόης, καὶ δίδει ζωὴν εἰς τῶν ρυακίων τὸ κελλάρυσμα καὶ τῶν φύλλων τὸν ψίθυρον καὶ τῶν τεττίγων τὸ τερέτισμα καὶ τοῦ κορυδαλοῦ τὸν ὕμνον, ἡ πρωτομαγιὰ μὲ τὴν ἄφθαστην εὐμορφιὰ καὶ τὴν φλόγα τοῦ πρώτου καλοκαιρινοῦ ἡλίου δὲν εἰμπορεῖ ν᾽ ἀφίσῃ ἀναίσθητον τὴν Ἑλληνικὴν καρδιάν....

Τί ἔχει ὁ Ἕλλην καὶ μελαγχολεῖ τὴν στιγμὴν ποῦ ροδίζει εἰς τὴν Ἀνατολὴν ὁ ἥλιος τῆς Πρώτης τοῦ Μαΐου; Τί παράπονον κρύβει ὑπὸ τὸν ὡραῖον του γαλανὸν οὐρανόν;

Μὴ ζητεῖτε νὰ ἐξιχνιάσετε τὰ ἀνεξιχνίαστα. Ἀρκεσθῆτε εἰς τὸν ἀναστεναγμὸν ὁ ὁποῖος βγαίνει ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ψυχῆς καὶ σκορπίζεται εἰς τὸν ἀρωματισμένον ἀέρα, καὶ μὴ ζητεῖτε ἐξηγήσεις... Τί ἔχει ὁ Ἕλλην τὴν στιγμὴν ποῦ ξημερώνει πρωτομαγιά, ζητήσατέ το εἰς τὰ τραγούδια τῆς λαϊκῆς του Μούσης, ζητήσατέ το εἰς ὅσα ἔγραψαν οἱ ποιηταί του αὐτοὶ διὰ τῶν ὁποίων ὁμιλεῖ ἡ ψυχὴ ἑνὸς λαοῦ. Μαζὺ μὲ τὴν φύσιν ποῦ ἀναγεννᾶται χίλιοι πόθοι γεννῶνται εἰς τὴν καρδιὰν τοῦ νέου, καὶ ἕνα παράπονον εἰς τὸ στῆθος τοῦ πρεσβύτου.......

Τὸν ἕνα ἡ Πρωτομαγιὰ τραβᾷ εἰς τὴν ζωὴν καὶ ἀπὸ τὸν ἄλλον φεύγει...... Ἀνατολὴ γιὰ τὸν ἕνα, καὶ καὶ γιὰ τὸν ἄλλον ἡλιοβασίλεμμα.....

Νὰ ὅμως μέσα εἰς τὰ παράπονα ἡ τρέλλα τῆς ζωῆς!.... Νὰ τὰ γλέντια τοῦ Μαΐου, νὰ κορίτσια γελαστά, νὰ τραγούδια καὶ χοροὶ καὶ ἄνθη καὶ λόγια χαρᾶς καὶ ἀγάπης....

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΦΥΣΙΝ (ΜΙΑ ΟΔΟΣ ΤΑΤΟΙΟΥ)

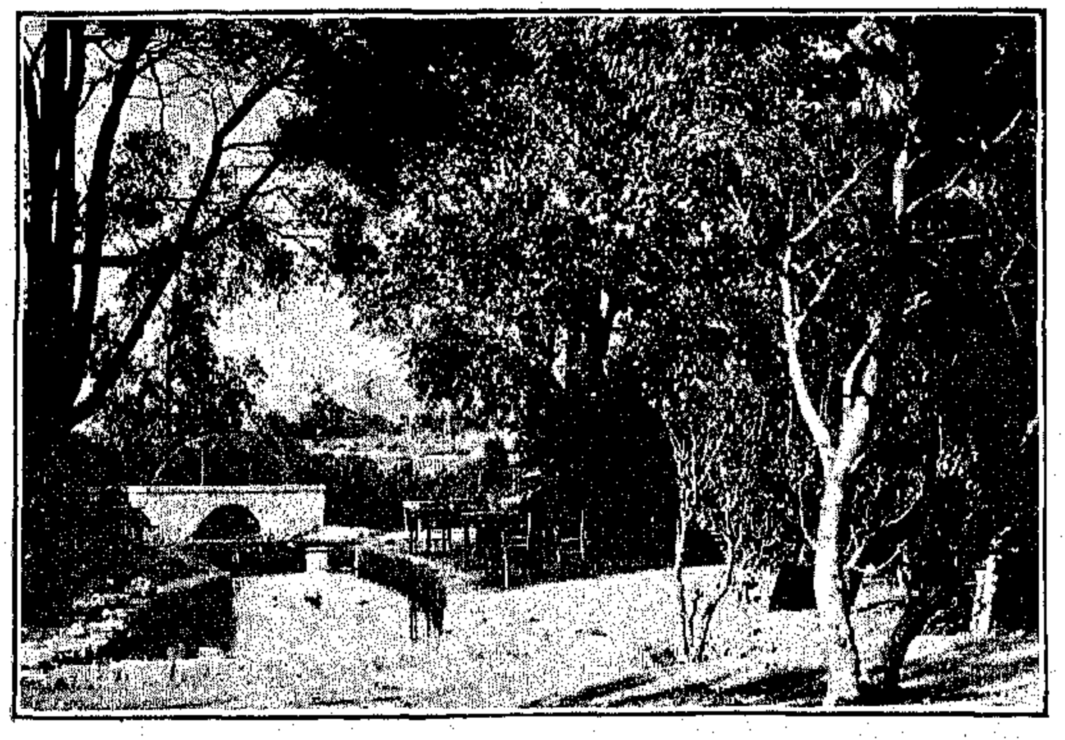

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΦΥΣΙΝ (ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΡΙ ΤΗΣ ΚΗΦΙΣΣΙΑΣ)

Ἑλληνικὸς Μάϊος!.... Καμμία φυλὴ εἰς τὸν κόσμον δὲν τὸν ᾐσθάνθη ὅπως ἡ Ἑλληνική. Ναί. Εἴμεθα λαὸς προνομιοῦχος. Ὑπήρξαμεν οἱ πρῶτοι ποῦ ἀντελήφθημεν τὴν μεγάλην φωνὴν τῆς φύσεως, καὶ πρόγονός μας μεγάλος ὁ Σοφοκλῆς, ὅταν ἔψαλλε τὰ ἀνοιξιάτικα θέλγητρα τοῦ Κολωνοῦ......

Ἡ φυλὴ δὲν ἤλλαξε χαρακτῆρα ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τῶν πρώτων Ἀνθεστερίων....

Καὶ ἡ πρωτομαγιὰ τῶν Ἀθηνῶν, ἡ πρωτομαγιὰ τῆς Ἑλλάδος, ἡ Ἑλληνικὴ πρωτομαγιὰ πανηγυρίζεται μὲ τὴν ζωηρότητα μιᾶς ἑορτῆς μεγάλης....

Ἄνθινα στεφάνια καὶ ξεφάντωμα στοὺς κάμπους καὶ τρέλλα ὑφ᾽ ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις της! Αὐτὸ θὰ εἰπῇ πρωτομαγιά!... Ἀφοῦ ὁλόκληρος ἡ φύσις ἑορτάζει διατί θὰ παραπονεθῇ ὁ ἄνθρωπος; Μήπως ὁ Πλάστης ὁ ὁποῖος ἔκαμε τὸν κόσμον τόσον ὡραῖον δὲν εἶπεν εἰς τὸν ἄνθρωπον, Πάντα ταῦτα σοῦ ἀνήκουν; Διατί ὁ ἄνθρωπος δὲν θὰ τὰ χαρῇ ;....

Κυττάξετε δύο ὡραῖα τοπία τῆς Ἑλληνικῆς φύσεως. Καὶ τὰ δύο εἶναι ἔξω ἀπὸ τὰς Ἀθήνας. Ἡ Γέφυρα τῆς Κολοκυθοῦς τὸ ἕνα. Ἕνα κομμάτι Τατόϊ τὸ ἄλλο.

Αἱ φωτογραφίαι ἐλήφθησαν ἐπὶ τόπου τὴν πρωτομαγιά.

Τέτοια πρωτομαγιά μέσα εἰς τέτοιο περιβάλλον εἰμπορεῖ νὰ μὴν ἐμπνεύσῃ, νὰ μὴν ἐνθουσιάσῃ;..... Καὶ γιατὶ νὰ μὴν χαρῇ κανείς; Μήπως αὐτὸς ὁ ποιητὴς δὲν εἶπεν ὅτι :

Δὲν εἶναι ὁ βίος Μάϊος
αἰώνιος δὲν εἶναι·

* * *

29 ΜΑΪΟΥ 1453

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΠΑΓΑΝΕΛΗ

Εἰς τοῦ Μαΐου τοῦ μηνὸς τὰς εἴκοσι ἐννέα
Τρίτην ἡμέραν δολερὴν ποῦ αὐθέντευεν ὁ Ἄρης...
Ἐκείνη ἡ 'μέρα σκοτεινὴ ἡ ἀστραποκαϊμένη
Τῆς τρίτης τῆς ἀσδολερῆς τῆς μαυρογελασμένης

ΘΡΗΝΟΣ

Η ΠΛΑΝΗΣ Μοῦσα τοῦ Γένους, ἐμοιρολόγησε τὴν συμφοράν! Καὶ εἰς τὸ σκότος τετρακοσίων μαύρων ἐνιαυτῶν τὴν ἐμοιρολόγει ἀδιαλείπτως μὲ ἀπελπισίαν μητρὸς κηδευούσης μονογενὲς τέκνον. Τοὺς ὀφθαλμούς του, οὓς εἶχον θολώση τῆς δουλείας τὰ δάκρυα, ἔστρεφε πρὸς τὸν θόλον τῆς Ἁγίας Σοφίας, ὁπόθεν εἶχε καθαιρεθῆ ὁ Σταυρός, κατὰ τὴν ψυχήν του ἀνατεῖνον πρὸς τὸν Θεὸν ἤλπιζεν εἰς τοὺς θρύλλους καὶ εἰς τὰς παραδόσεις τὸ τεταλαιπωρημένον Γένος τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἐν ἐμφόδῳ σιωπῇ ἔκλαιε πάντοτε ἐργαζόμενον δουλικῶς, ἵνα παρασκευάζῃ ὅπλα εἰς τοὺς δεσπότας καὶ τρυφὴν εἰς τὴν βουλιμίαν καὶ τὴν ἀκολασίαν των!

* * *

Ποία κρανίων σωρεία, ποία αἵματος πλημμυρίς, ποία νεφέλη ὑφανθεῖσα εἰς στεναγμοὺς καὶ πυκνωθεῖσα εἰς δάκρυα διέρχεται τώρα πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν ἐλευθέρων ἀπογόνων ἐκείνων, οἵτινες, εὐτυχέστεροι ἐν τῇ πικρίᾳ τῶν ἡμερῶν, ἔπεσαν εἰς τὴν Πύλην τοῦ Ἁγίου Ρωμανοῦ, καὶ τῶν ἀτυχεστέρων, οἵτινες δοῦλοι ἐσύρθησαν ὡς κτήνη εἰς τὰς ἀγορὰς καὶ εἰς τὴν ἀ[π]έμπωσιν; Ὑπερβάλλει πᾶσαν ἀντίληψιν δραματικότητος ἡ ἀγρία τῆς ἁλώσεως τραγῳδία, ἀλλὰ καὶ ἀνωφελὲς ἠθικῆς ἱκανοποιήσεως αἴσθημα ἐμπνέει εἰς τὰ τέκνα τῶν μαχητῶν τοῦ 1453, ἀναλογιζόμενα ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν αἷμα ἐχύθη τότε ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τοῦ Βυζαντίου καὶ πρὸς ὑπεράσπισιν μὲν τοῦ παλαιμάχου ἑλληνικοῦ Κράτους, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἄμυναν τοῦ ἀκμαίου ἐν τῷ κόσμου, ἔστις, μὲ εὐφροσύνην ἱκανοποιουμένης μνησικακίας, ἱστάμενος ἑκουσίως πόρρω τοῦ ἀγῶνος, ἐθεώρει χαιρεκάκως τὴν ἀνισότητα τῆς τιτανείου πάλης. Κραυγὴ ἀγωνίας καὶ μετανοίας ἀντήχησεν εὐθὺς μετὰ τὴν πτῶσιν τῆς Ἑλληνικῆς Αὐτοκρατορίας. Τὸ δουλωθὲν ἔθνος, ἀνίσχυρον ἐφεξῆς, ἠγείρετο ὅμως εἰς ἐκδίκησιν διὰ τοῦ βασίμου τρόμου, ὃν ἔσπειρεν εἰς τὰ κέντρα τοῦ εὐρωπαϊκοῦ κόσμου ἁπανταχοῦ ὁ κατακτητής, ἴσως δὲ παράτασις τῆς ἐκδικήσεως καὶ ποινὴ εἶναι ἡ καὶ σήμερον ἔτι πιέζουσα τὴν συνείδησιν τοῦ κόσμου ἀγωνία καὶ σκέψις ἐπὶ τῆς κρισίμου τύχης τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῶν κατοίκων της. Ἀλλ' ἡ συμφορὰ καὶ αἱ ἀπαίσιαι συνέπειαι της εἶχον ἐπέλθη πλέον ἐν τῇ ἀγρίᾳ πραγματικότητι αὐτῶν. Τότε ἐδείχθη καὶ πάλιν ἡ γενναιοφροσύνη τῆς Ἑλληνικῆς καρδίας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος ὁ ἐκπολιτιστικὸς καὶ φωτεινὸς χαρακτήρ.

* * *

Καὶ πίπτουσα ἐν Βυζαντίῳ ἡ Ἑλλὰς μετέτρεπεν ἑαυτὴν εἰς πυρφόρον Προμηθέα, καὶ διαπόντιος καταφθάνουσα εἰς τὴν δύσιν ἀνεκαίνιζεν αὐτὴν καταλύουσα τὴν δουλείαν τοῦ πνεύματος, καὶ ἀναγεννῶσα τὸν ἔρωτα τοῦ καλοῦ, τὴν λατρείαν τῆς ἐπιστήμης καὶ τῶν γραμμάτων, τὸν ἐνθουσιασμὸν τῆς καλλιτεχνίας καὶ τῆς μελέτης.

Ὑπάρχουσι προνομιοῦχοι ὀργανισμοὶ ἐν τῷ ἠθικῷ καὶ τῷ ὑλικῷ κόσμῳ, τὴν ἀριστοκρατίαν τοῦ πνεύματος καὶ τῆς γεννήσεως λαβόντες ὡς κλῆρον καὶ τὴν ἄδηλον ἀλλὰ καταφανῆ ἀποστολήν, νὰ ἀναλίσκωσιν ἑαυτοὺς αὐτοδαπανώμενοι ἵνα φωτίζωσι καὶ σώζωσι τοὺς ἄλλους. Εἰς τοὺς εὐγενεῖς τούτους ὀργανισμούς, τοὺς ἐν μαρτυρίῳ καὶ ὀδύνῃ γεννωμένους καὶ βιοῦντας, προέχει καὶ τάσσεται τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος. Δὲν ὑπέφωσκεν ἔτι ἡ Ἠὼς τῆς ἱστορίας, καὶ ὁ Ἑλληνικὸς κόσμος, συντεταγμένος καὶ δρῶν κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς, ἀκμαῖος εἰς τὴν κοινωνικὴν εὐνομίαν καὶ τὰ μυστήρια ἀρχεγόνου πολιτισμοῦ, οὗτινος τὰ ἔκλαμπρα μαρτύρια ἀνάγει ὁσημέραι ἀπὸ τῆς γῆς ὁ ἀρχαιολόγος, ὑφίστατο καὶ εἰργάζετο εἰς τὸ ἑνιαῖον πάντοτε πνεῦμα τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ. Ἡ ἱστορικὴ περίοδος δεικνύει αὐτὸν εἰς τὸ ἀπόγαιον τῆς ἠθικῆς δυνάμεως καὶ τῆς ἀκτινοβολίας του, καὶ ὅτε, εἰς τὴν ἀγχίστροφον τύχην τῶν ἐθνῶν, ἐνέσκηψαν δουλείας ἡμέραι, ὅτε τὸ λαμπρὸν ἐκεῖνο καὶ ἁρμονικὸν σύνολον τῶν ἰδεῶν καὶ τῆς τέχνης τὸ ἀγλαΐσαν τὴν ἑλληνικὴν ἐποχὴν καὶ τὴν ἱστορίαν τοῦ κόσμου κατατμηθὲν καὶ διασπασθὲν ἀπώλεσε τὴν ἑνότητά του ἐξηκολούθει ἔτι ἐξημεροῦν καὶ φωτίζον τοὺς βαρβάρους καὶ τοὺς ἀγνώμονας, ὡς αἱ φυγάδες ἐκεῖναι τοῦ δύοντος ἡλίου ἀκτῖνες, αἱ διαχεόμεναι μελαγχολικῶς ἐπὶ τὴν φύσιν πρὶν ἔτι ἀφανισθῇ καὶ κλείσῃ ὁ λαμπρὸς ὀφθαλμὸς τῆς χρυσῆς ἡμέρας.

* * *

Ὁ ἱστορικὸς οὗτος νόμος τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους δὲν ἦτο δυνατὸν ἀλλ' ἢ καὶ μετὰ τὴν Ἅλωσιν νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ σταθερὸν καὶ ὑψηλὸν ἔργον αὐτοῦ. Πίπτουσα ἐν Βυζαντίῳ ἡ ἀβοήθητος Ἑλλὰς ἀνεγείρει καὶ ἀναγεννᾷ τὸν δυτικὸν κόσμον, καὶ ὁ ἥλιος ὁ φωτίσας τὰ σκῦλα τῆς Κορίνθου καὶ τὰς τραχείας τοῦ Μομμίου Λεγεῶνας φωτίζει πάλιν ἀτάραχος τὰ θλιβερὰ τῆς Ἁλώσεως λάφυρα καὶ τὴν αἱματηρὰν σπάθην τοῦ Πορθητοῦ.

Ἀπηνὴς ὑπῆρξεν ἡ τύχη, ἀλλ' ἐκπληκτικὴ ταὐτότης μοίρας καὶ περιστάσεων προσπίπτει εἰς τὴν ἔρευναν τοῦ σκυθρωποῦ παρατηρητοῦ. Νεκρὰ ἡ Ἑλλὰς εἰς τὸν Ἰσθμόν, καὶ τὸ θεῖον αὐτῆς ὄνομα ἀποβαλοῦσα ἐπιβάλλεται ἐν Ῥώμῃ καὶ ἐξελληνίζει ἐν τῇ κομψότητι τοῦ ἤθους τὸν νικητήν. Νεκρὰ ἐν Βυζαντίῳ ἡ ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀναγεννηθεῖσα Ἑλλάς, πολιτίζει καὶ ἀνεγείρει διὰ τοῦ αἵματος αὐτῆς τοὺς λαοὺς καὶ τὰ τέως τραχύτατα ἤθη των, καὶ ἐγειρομένη ἠθικῶς ἐν τῷ κέντρῳ τῆς καρδίας τοῦ νικητοῦ ἀναλαμβάνει καὶ ἐν τῇ σκληρότητι τῆς τύχης της τὴν προέχουσαν ὑπεροχὴν ἐν τῇ κινήσει τοῦ νεοπαγοῦς κράτους, τοῦ ἀναστηλωθέντος εἰς τὰ ἐρείπια τῆς Ἑλληνικῆς Αὐτοκρατορίας. Ἦτο τοσοῦτον ἀναπόδραστος ἡ παρουσία της καὶ τοσοῦτον κραταιὰ ἡ ἐπιρροή της, ὥστε, ἐὰν δὲν παρενετίθετο τοῦ μίσους καὶ τῆς θρησκείας ὁ φραγμός, ἴσως οἱ ἀπολίτιστοι πολεμικώτατοι κατακτηταὶ θὰ ὑφίσταντο οὐσιαστικωτέραν καὶ ἀποτελεσματικωτέραν τὴν ἐπιρροὴν τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῶν δουλωθέντων Ἑλλήνων.

* * *

Τίς θὰ ἠδύνατο νὰ ψάλῃ τοῦ Γένους τὰς συμφορὰς κατὰ τὸ μακρὸν τῆς δουλείας διάστημα; Ὀλολύζουσαι μητέρες ἕλκουσι πρὸς τὸν κόλπον τὰ πρωτογέννητα βρέφη των, ἵνα σώσωσιν αὐτὰ ἀπὸ τῆς κατάρας τῆς ἀλλαξοπιστίας. Παρεμβάλλουσιν ἑαυτὰς μεταξὺ τῆς σπάθης τοῦ δυνάστου καὶ τοῦ ἐντρόμου θύματος, καὶ ἀνίκανοι νὰ σώσωσι τὸ οἰμώζον νήπιον θνήσκουσι διατρυπώμεναι ὑπὸ τὴν μάχαιραν βλασφημοῦντος ἐκδιαστοῦ.

Πόσα δάκρυα κρεουργηθείσης αἰδοῦς ἐχύθησαν, πόσοι ἱδρῶτες ὅπως καλλιεργηθῇ ἡ γῆ καὶ θρέψῃ τὸν ἀεργὸν νικητήν; Πόσοι ἐκρύβησαν εἰς τὰς ὀπὰς τῆς γῆς καὶ εἰς τὰ σπήλαια φεύγοντες τοὺς διωγμοὺς καὶ πόσοι ᾐσθάνθησαν τὰς σάρκας αὐτῶν ἐν χλεύῃ διαυλακουμένας ἀπὸ τὴν μάστιγα ἀνελεήμονος δεσπότου;

Τὸ Γένος ὑβρίζετο καὶ ἐθρήνει ἀδιαλείπτως ἀλλὰ καὶ ἀδιαλείπτως ἤλπιζεν. Εἰς τὰς θλιβερὰς ὥρας τῶν συμφορῶν αὐτοῦ ἀόριστος ἐλπὶς ἤλαυνε καὶ ἐστήριζε τὰς ψυχὰς εἰς σκληρότητα τῆς ταπεινωτικῆς καὶ ἀφορήτου δοκιμασίας. Συσταλὲν ἐν ἑαυτῷ, ἀπομονωθὲν καὶ συμπηχθὲν ἐν τῷ αἰσθήματι τῆς ἀείποτε ζώσης ἐθνικῆς συνειδήσεώς του, ἀνευρὸν παρήγορον θρησκευτικὸν κέντρον ἀντὶ τοῦ καταλυθέντος πολιτικοῦ, ἐσιώπησε καὶ εἰργάζετο, καὶ στήμονα περὶ ὃν ἐνύφαινε τὴν κλωστὴν τοῦ πόνου καὶ τῆς ὀδυνηρᾶς ἐργασίας του, ἔταξε τὴν πίστιν του πρὸς τὸν Θεὸν τῶν Πατέρων του, τὴν ἐλπίδα του εἰς τὸ ἀνέσπερον τοῦ Ἔθνους του φῶς, καὶ τὴν συνείδησιν τῆς ὑπεροχῆς αὐτοῦ ἀπέναντι τῆς κατακτήσεως.

* * *

Παγιδευόμενον καὶ διωκόμενον καὶ ἐν τῇ ἀπογνώσει τῆς δουλείας του αὐτῆς, τὸ ταλαίπωρον Γένος ἔγνω καὶ εἰς τὰς νέας ἐκείνας πλεκτάνας νὰ ἀντιταχθῇ, καὶ ἀλώβητον νὰ τηρήσῃ τὴν πάτριον πίστιν καὶ τὸν ὑπερφίαλον κόμπον καὶ τὴν βίαν τοῦ δεσπότου νὰ ὑποκεράσῃ προσφεῦγον εἰς [τ]οῦ λεπτοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος τὰ μέσα καὶ τὰς ἐνδείξεις. Οὐδέποτε πολιτικὸν καὶ ἐθνολογικὸν πρόβλημα ἐτέθη μᾶλλον σκαιῶς, καὶ ἐλύθη πλειότερον ἐναργῶς. Πανταχόθεν ἡ περιφρόνησις, ἡ ἀφόρητος καταθλίψις, ἡ τελεία ἀπελπισία ἐξέτεινε τὴν ἀγγυλωτὴν αὐτῆς καὶ μαύρην πτέρυγα καλύπτουσα τὴν γῆν καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ κόσμου.

Οἱ ὀλίγοι ἱεροφάνται τοῦ αἰσθήματος καὶ τῆς ἰδανικότητος, οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὴν δούλην Ἑλληνικὴν γῆν, ἐθεώρουν τὴν ἐρημίαν αὐτῆς καὶ τὴν ἐξουθένωσιν, καὶ ἔκυπτον εἰς εὐλαβὲς προσκύνημα τὰ μέτωπα αὐτῶν πρὸς τὰ ἐρείπια τῶν ἐρειπίων τῆς ἀρχαίας δόξης, ἐθρήνουν εἰς τὸ ἐκλελοιπὸς ἐκεῖνο καὶ σεμνὸν μεγαλεῖον, κατελίμπανον τὴν ἀκτῖνα τοῦ καταλυθέντος Ἑλληνικοῦ κόσμου καὶ πολιτισμοῦ, μὲ τὴν ἐνδόμυχον πεποίθησιν ὅτι Ἑλλὰς δὲν ὑπῆρχε πλέον καὶ οὔτε ἦτο δυνατὸν ποτὲ νὰ ὑπάρξῃ.

* * *

Ἀλλ' ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶχεν ἀποθάνῃ. Ἡ ὡραία αὕτη καὶ σεμνὴ δέσποινα ἐφαίνετο νεκρά, ἀλλ' ἔπασχε νεκροφάνειαν. Ὑπὸ τὰς παγωθείσας φλέβας αὐτῆς ἔσφυζεν ἡ ζωή, καὶ αἴγλην τινὰ ἐν μέσῳ ἀστραπῶν καὶ βροντῶν ἐξεδηλώθη τῆς ἐξαισίας ταύτης καὶ ληθαργούσης ζωῆς ἡ ἐμφάνισις καὶ τὸ σφρῖγος. Ἡ ποίησις ὑπερνέφελος ἀρθεῖσα, εἰς τὸ ἀπίστευτον ἄκουσμα, ἔψαλε τὸ θαῦμα τοῦτο τῶν θαυμάτων. Αἱ καρδίαι ἀκαταμαχήτως συνηρπάσθησαν ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν τοῦ Ὠκεανοῦ, οἱ ὀφθαλμοὶ ἐγέμισαν ἀπὸ δάκρυα, καὶ ὁ κόσμος, ὁ κόσμος τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ αἰσθήματος, ἀθρόος προσέρχεται νὰ πεισθῇ καὶ νὰ χαιρετίσῃ τὸ θαῦμα τοῦτο τῆς ἀναστηθείσης Ἑλλάδος. Ἡ μεγάλη καρδία τῶν λαῶν ἐξεγείρεται καὶ ἐπιβάλλει σιωπὴν εἰς τὰς ἐλεεινὰς καὶ ἐγωϊστικὰς προλήψεις τῆς πολιτικῆς ἀνάγκης καὶ ἀκοσμίας καὶ τῆς Εὐρώπης αἱ πνευματικαὶ κορυφαὶ ψάλλουσι τὸν Δαυῒδ καὶ τὴν σφενδόνην του. Ἡγεμόνες, εὐγενεῖς τὴν ψυχὴν καὶ τὴν ἔμπνευσιν, ἀποβαίνουσι φήμιοι τοῦ τιτανείου ἀγῶνος καὶ τῶν νικῶν του, καὶ ἀριστοκρατικώταται δέσποιναι ἁβραὶ εἰς αἴσθημα καὶ εἰς ἐνθουσιασμόν, τὴν χλιδὴν τοῦ καθημέραν βίου ἀρνηθεῖσαι, σκορπίζονται εἰς τὰς ὁδούς, ζητοῦσαι ἄρτον καὶ ἐνδύματα διὰ τὰ ὀρφανὰ τῶν μαχητῶν τοῦ Μεσολογγίου καὶ τῆς γιγαντομαχούσης εἰς τὰ πελάγη καὶ εἰς τὰ ὄρη τῆς Ἑλλάδος.

Τρισένδοξος ἐποχὴ Πατρίδος ἀλκίμου, σεβασμὸν καὶ πεποίθησιν ἐμπνεούσης καὶ ἐπιβαλλούσης, ὅτε ἀνενεοῦντο ἀρχαίων χρόνων τρόπαια, καὶ ἡ φαντασία ὑπὸ τῆς ἀληθείας τὴν ἐπιφοίτησιν, ἥνου τῶν Περσομάχων τὰ ὀνόματα καὶ τοὺς ἄθλους πρὸς τοὺς νέους τῶν Τουρκομάχων.

Ὁ δάκτυλος τοῦ Θεοῦ εἶχε σημειώσει, ἐν τῇ πορείᾳ τῶν αἰώνων τὴν ἀνάστασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους καὶ ἡ ἀνάστασις ἐπῆλθε, διότι τῶν ἀνθρώπων τὰ βουλεύματα ὡς καπνὸς διελύθησαν καὶ ἠφανίσθησαν ὡς σκιαὶ ὑπὸ τὴν ἀπόφασιν τῆς θείας Προνοίας, τῆς ἐσαεὶ σκεπούσης καὶ προστατευούσης ἐσαεὶ τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος καὶ τοὺς Ἕλληνας.

* * *

Εἶναι πικρὰ ἡ ἐπέτειος τῆς σήμερον· ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἀτυχημάτων ἀντλοῦσι δίδαγμα καὶ δύναμιν οἱ σωφρονοῦντες λαοί, οἱ λαοὶ ἐκεῖνοι, οὓς δὲν κατέφθειρε τὸ ἕλκος τοῦ ἀτομικοῦ ἐγωϊσμοῦ καὶ τὸ ὄνειδος τῆς ἀπραγμοσύνης καὶ τῆς ἀνανδρίας. Ὁ κλῆρος τῶν περιπετειῶν καὶ τῶν ἀγώνων, ὁ διώκων σταθερῶς καὶ κατὰ πόδας τὸ Ἔθνος τῶν Ἑλλήνων, χωρεῖ σήμερον εἰς νέαν κινδυνωδεστέραν φάσιν, διότι ἐὰν ἄλλοτε εἴχομεν στάδια ἐξελίξεως πρὸ ἡμῶν, τώρα ἔχομεν τέρμα! Καλούμεθα ἐπιτακτικῶς εἰς νέας δοκιμασίας. Εἰσὶ διάφοροι τῶν παρελθουσῶν, ἀλλ' εἰσὶ βαρεῖαι ἐπίσης καὶ ἱεραί. Νοῦς καὶ στοργὴ ὀλιγωτέρα δὲ μοιρολατρεία ἢ ἀνθρωπολατρεία ἐδεῖ καὶ ἠδύνατο ἐγκαιρότερον νὰ διαγνώσῃ τὴν σαφῆ παράστασιν τῶν σημερινῶν γεγονότων καὶ τῶν ἀόκνως ἑτοιμαζομένων.

Ἡ κατάλυσις τῆς Ἑλληνικῆς Αὐτοκρατορίας, ἧς ἡ διδακτικὴ ἐπέτειος ἀνέτειλε σήμερον, οὐ μόνον δὲν κατέλυσεν, ἀλλ' ἐνέτεινε τὰς ὑποχρεώσεις καὶ τὸν ἀγῶνα μὲ τὰς ἀναποδράστους τῶν δημιουργηθεισῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν ὀψιαιτέρων ἐνεργειῶν τροποποιήσεις. Σιγῶσι τὰ μίση ἐὰν καὶ ὅταν ὑπέροχα συμφέροντα λαλῶσι. Τοῦ συναισθήματος τῶν ὑποχρεώσεων καὶ τῶν ἀγώνων τούτων οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῶν συμπαθειῶν τῶν Κυβερνήσεων καὶ τῶν λαῶν τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου προϊὸν ὑπῆρξε τὸ μικρὸν ἀλλ' Ἐλεύθερον Ἑλληνικὸν Κράτος, τὸ διαυγάσαν εἰς τὸν πυκνὸν τῆς δουλείας ζόφον ὡς ἀκτὶς καὶ ἀφετηρία εὐρυτέρας ἐλευθερίας καὶ εὐνομωτέρου καθεστῶτος. Ἀλλ' ἐὰν ὑπὸ τὸ πέλμα τῆς δουλείας τὸ Ἔθνος ἐπάλαιε ἐσκέπτετο καὶ εἰργάζετο πρὸς ῥητὸν τέλος καὶ πρὸς ῥητὸν σκοπόν, ὑπὸ τὸν ἥλιον τῆς ἐλευθερίας, τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ἐν εὐρυτέρῳ μέτρῳ καὶ ἐπὶ ποινῇ φοβερωτέρᾳ ὀφείλει νὰ σκέπτεται, νὰ ἐργάζεται καὶ νὰ ἀγρυπνῇ. Δὲν ἀρκεῖ νὰ προβάλλῃ τις ἀπροσβλήτως ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὸ ἱστορικὸν δίκαιον· πρέπει νὰ ἐπιτάσσῃ καὶ τὴν ὑλικὴν δύναμιν πρὸς ἄμυναν καὶ ἐπιβολὴν τοῦ ἱστορικοῦ του δικαιώματος.

Ὅρος τοῦ ἐντίμου καὶ τοῦ περαιτέρω ὁρίου τῶν ἐθνῶν εἶναι ἡ ἑνότης αὐτῶν καὶ ὑπὲρ ταύτης οὐδέποτε ἐδίστασαν τὰ Ἔθνη νὰ ἀναλάβωσι τοὺς αἱματηροτέρους, τοὺς δαπανηροτέρους, τοὺς μᾶλλον δυσαναλόγους τῶν ἀγώνων.

* * *

Οὐδὲν Κράτος ἐν τῇ γεωγραφικῇ ἐκτάσει ἣν βρέχει τὸ κῦμα τῆς Μεσογείου καὶ ὁρίζουσιν αἱ ἀπότομοι τοῦ Αἵμου δειράδες καὶ τοῦ Σκάρδου οἱ δρυμοί, ἐμφανίζεται οὕτω ἀτελῶς συγκροτηθὲν ἀπὸ ἀπόψεως πολιτειακῆς καὶ οὕτω ἐλλιπὲς περὶ τὴν ἐθνικὴν αὐτοῦ ἑνότητα ὅσον τὸ Ἑλληνικόν. Ἀλλὰ καὶ οὐδὲν Κράτος καταραδιουργεῖται δεξιώτερον καὶ διαβολικώτερον, καὶ ἐντεχνότερον καταπολεμεῖται ὑπὸ ποικίλλα προσωπεῖα ἐμφανῶς καὶ ἀφανῶς, ὅσον τὸ Ἑλληνικόν. Στενὰ πανταχόθεν. Ἂς ὑψώσωμεν τὰς ψυχάς μας, ἂς ἐντείνωμεν τὰς δυνάμεις μας, ἂς χρησιμοποιήσωμεν ἐπειγόντως τὴν ἄγρυπνον φιλοπατρίαν καὶ τὴν ὑπερηφάνειαν τοῦ Ἔθνους καὶ τοῦ Βασιλέως Οὗτινος ἡ ἔντονος καὶ ἁγνὴ φωνὴ οὐδέποτε θὰ ἠχήσῃ ματαίως εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Ἔθνους Του. Δὲν εἶναι ὀδυνηρὸν νὰ ἡττᾶται τις ἐντίμως, ὅσον καὶ ἀπελπιστικὸν νὰ ἡττᾶται ἀπραγμονῶν...... Τὸ ὄνειδος τοῦ στίγματος τούτου μένει ἀνεξάλειπτον πάντοτε καὶ δεηθῶμεν ἵνα ἡ Πρόνοια ἀποτρέψῃ ὁριστικῶς ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους τὴν εὐτέλειαν καὶ τὸ ἄχθος τοιαύτης κατάρας. Τὸ Ἔθνος τοῦτο, ὅπερ οὐδέποτε ἐπαύσατο ἐργαζόμενον καὶ μαχόμενον, καὶ ὅπερ οὕτω θαυμασίως καὶ τελεσφόρως ἐμελέτησε καὶ εἰργάσθη ὅτε ἦτο δοῦλον, θὰ κληθῇ τάχιστα, ἐκλήθη ἤδη, ἐπὶ ποινῇ ἀσφαλοῦς ἐπονειδίστου θανάτου, νὰ ἐργασθῇ ἀληθέστερον καὶ συστηματικώτερον, ἐνθουσιωδέστερον, πλειότερον ἀποφασιστικῶς καὶ μετὰ μείζονος αὐτοπεποιθήσεως. Προφητικὴ καὶ διδακτικὴ ἠχεῖ διὰ μέσου τῶν αἰώνων ἡ φωνὴ τοῦ ποιητοῦ τοῦ «Θρήνου», ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος τὸ ἀπώλ[ε]σαν ὁ Φθόνος καὶ ἡ κενὴ Ἐλπίδα. Ἂς ἐνστερνισθῶμεν τὴν ὑπερτάτην ἀλήθειαν, ὅτι οὐχὶ οἱ ἄλλοι, ἀλλ' ἡμεῖς αὐτοὶ ὀφείλομεν νὰ ἐργασθῶμεν καὶ νὰ θυσιάσωμεν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τῶν ἐν ἀμέσῳ κινδύνῳ συμφερόντων τοῦ Ἔθνους μας. Τῆς ἀληθείας ταύτης ἡ ἐγκληματικὴ παρανόησις ἤνοιξε βαθείας ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς πληγὰς ἐπὶ πολὺ μελλούσας νὰ λυμανθῶσι τὴν ὑπόληψιν καὶ τὰ τιμιώτατα συμφέροντα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους. Καιρὸς ν' ἀποσείσωμεν τὴν νάρκην καὶ τῆς ἀφιλοτιμίας τὸ ὄνειδος, ὅπερ ἀδίκως ἐγκολάπτει εἰς τοῦ φιλοτιμοτάτου Ἑλληνισμοῦ τὸ παρθενικὸν καὶ μαρτυρικὸν μέτωπον.

* * *

Τῶν ἐθνῶν Νιόβη ἡ Πότνια Ἑλλὰς ἐθρήνησεν ὅσον οὐδεμία ἄλλη ἐπὶ τῆς γῆς χώρα τὸ ἀπηνὲς τόξευμα τῶν ἡμιθέων υἱῶν της. Πάντες ἀπέθανον ὑπὲρ τῆς ἰδέας, ἰδίᾳ δ' ἕκαστος καὶ ὅλοι ὁμοῦ εἰς τῶν αἰώνων τὴν πάροδον καὶ εἰς τῆς τύχης τὸν ἀνοσοπαίρμονα διωγμόν, ἐγένοντο αἰσχυλείου τραγῳδίας σεμνοὶ ἥρωες καὶ καρτερικοὶ μάρτυρες. Ἀναλωθὲν ὑπὲρ τῶν ἄλλων τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα ἐδέχθη τραύματα συκοφαντικὰ καὶ δυσμενῆ δυσπιστίαν καὶ ἐφεκτικότητα παρ' ἐκείνων οὓς εὐηργέτησε λόγῳ καὶ ἔργῳ. Αὐτὴ ἡ θλιβερὰ τῆς σήμερον ἐπέτειος δὲν θὰ ἐβάρυνε τὰς ψυχὰς ἡμῶν καὶ τὰς εὐθύνας τοῦ ἀλληλεγγύου εὐρωπαϊκοῦ κόσμου, ἐὰν ὁ κόσμος οὗτος προελάμβανε, ὅπως ἠδύνατο καὶ ὤφειλε νὰ προλάβῃ τὴν συμφορὰν τοῦ καταλυθέντος Ἑλληνικοῦ Κράτους, ἣν πικρῶς ἐθρήνησεν ἅμα ἀνεπανορθώτως συντελεσθεῖσαν. Θὰ θελήσῃ τοὐλάχιστον σήμερον ὁ πεπολιτισμένος οὗτος κόσμος νὰ ἐμβλέψῃ εὐκρινέστερον, ὀρθότερον, πολιτικώτερον, ἰδίως δὲ δικαιότερον εἰς τὴν χειμαζομένην ταύτην Ἀνατολήν, ἐξ ἧς τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς φιλοσοφίας τὸ φῶς ἀφ' ἑνός, καὶ τῆς χριστιανικῆς θρησκείας τὸ φῶς ἀφ' ἑτέρου;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

ΔΙΑΛΕΓΜΕΝΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

ΣΕ ΜΙΑ ΚΑΝΔΗΛΑ

Ἐσὺ δὲν εἶσαι ἡ ξάγρυπνη
    τῶν κοσμικῶν δουλεύτρα,
δὲ φέγγεις σὺ τοὺς λογισμοὺς
    τοῦ μισοκοιμισμένου,
τῆς χήρας τὸ παράπονο,
    τοῦ ἀντρόγυνου τὸν ὕπνο
μηδὲ τῆς νειᾶς τὰ ὄνειρατα
    μηδὲ τοῦ νειοῦ τοὺς πόθους.
Ἐσὺ μπρὸς στὰ Εἰκονίσματα
    τὸ λάδι σου ξοδεύεις
κ' εἶναι τὸ φῶς σου προσευχὴ
    καὶ σὺ καλογρηοῦλα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

Ο ΧΩΡΙΣΜΟΣ

Σὰν ἔλθ' ἡ βαροχειμωνιὰ στὸν οὐρανό μας μαύρη
δὲν κλαίω τὸ γοργὸ πουλί, ποῦ πάει μὲ τὰ πουλιὰ
    νὰ βρῇ στὰ ξένα ἄλλη φωλιὰ
    καὶ καλωσύνη ν' αὔρῃ.

Μὰ κλαίω τὸ φτωχὸ δενδρὶ ποῦ θὰ νὰ μείνῃ ἀκόμα
Καὶ μ' ὅλα τὰ χιονόβροχα καὶ μ' ὅλο τὸ βοριὰ
    Πάντα στὴν ἴδια τὴ μεριὰ
    Πάντα στὸ ἴδιο χῶμα.

Κι' ὅταν χωρίζει δυὸ καρδιὲς ἡ τύχη ἡ ὠργισμένη,
δὲν κλαίω ἐκείνη τὴν καρδιὰ ποῦ θὰ ξενιτευθῇ
    Μὰ κλαίω καὶ πονῶ γι' αὐτὴ
    Ποῦ μοναχὴ θὰ μένῃ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ

ΣΤΟΝ ΜΑΗ

Ἐγὼ δὲν ἀγαπῶ τὸ Μάη
    Ποῦ μόλις ἔρχεται περνᾷ
ἀφοῦ ἡ καρδιά μου ποῦ ἀγαπάει
    Ἔχει τὸ Μάη παντοτεινά.

Ἐγὼ δὲν ἀγαπῶ τὸ Μάη
    Σκόρπιονε μέσα στὸν ἀνθό.
Ἀφοῦ ὅλη ἡ ἄνοιξι γελάει
    Στὸν ἄγγελό μου τὸν ξανθό.

Ἐγὼ δὲν καρτερῶ τὸ Μάη
    Νὰ σὲ στολίσῃ ὀμορφονιά,
Ἀφοῦ ἡ καρδιά μου τραγουδάει
    Γιὰ σένανε ὅλη τὴ χρονιά.

Π. ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗΣ

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΛΑΟΥΣ ΤΗΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗΣ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΥ

Η ΣΥΓΚΛΟΝΙΖΟΥΣΑ τώρα τὸ νεοτουρκικὸν καθεστὼς καὶ θέτουσα ἐν ἀμφιβόλῳ τὴν ἐπιτυχίαν ὁλοκλήρου τοῦ νεοτουρκικοῦ προγράμματος Ἀλβανικὴ ἐπανάστασις, μᾶς παρέχει τὴν εὐκαιρίαν νὰ δώσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας πληροφορίας τινὰς περὶ τῆς βορείου Ἀλβανίας—τοῦ θεάτρου τῆς ἐπαναστάσεως—καὶ τοῦ κατοικοῦντος αὐτὴν ἀγρίου καὶ φιλοπολέμου λαοῦ. Τὰς πληροφορίας μας ἐρανιζόμεθα ἀπὸ ἓν ἀγγλικὸν

ΑΛΒΑΝΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ

σύγγραμμα περὶ τῆς «Ἐγγὺς Ἀνατολῆς», τοῦ ὁποίου ὁ συγγραφεὺς ἐπεσκέφθη τὰς χώρας τῆς Βαλκανικῆς Χερσονήσου πρὸ διετίας καὶ ἐσπούδασε τὸν βίον καὶ τὸν χαρακτῆρα τῶν διαφόρων λαῶν αὐτῆς.

Εἰς τεσσαράκοντα τέσσαρας σελίδας καὶ τέσσαρα κεφάλαια, ἐπιγραφόμενα «Ὅπου ἡ ζωὴ εἶναι εὐθυνή», «Ἡ ἄνομος χώρα», «Εἰς τὰ κατηραμένα ὄρη» καὶ «Ζωὴ μετὰ λῃστρικῆς συμμορίας», ἐκθέτει ὁ Ἄγγλος συγγραφεὺς τὰς ἐντυπώσεις ἐκ τῆς διαμονῆς του εἰς τὴν Σκόδραν καὶ εἰς τὰ περίφημα ὄρη τῆς Ἀλβανίας, εἰς τὰς δυσπροσίτους παρόδους τῶν ὁποίων τόσον αἷμα ἐχύθη κατ' αὐτάς.

Μόλις ἔφθασεν ὁ συγγραφεὺς εἰς τὴν Σκόδραν ἀντελήφθη ὅτι εὑρίσκετο ἐν μέσῳ λαοῦ, εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ὁποίου τὸ πιστόλιον ἔπαιζε τὸν κυριώτερον ρόλον. Ἦτο ἑσπέρα ραμαζανίου, καὶ εἰς τὴν ἐκπυρσοκρότησιν τοῦ πυροβόλου ἀπὸ τοῦ φρουρίου τῆς πό-

ΟΙ ΑΛΒΑΝΟΙ

λεως ἀπήντησαν τὰ περίστροφα χιλιάδων Τουρκαλβανῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπυροβόλουν εἰς τὰς ὁδούς, ἀπὸ τῶν καφενείων καὶ ἀπὸ τῶν παραθύρων τῶν οἰκιῶν. Τὴν ἐπαύριον τῆς ἀφίξεώς του παρέστη μάρτυς μιᾶς αἱματηρᾶς σκηνῆς, ἡ ὁποία, καίτοι κατεπτόησε καὶ ἐξέπληξεν αὐτόν, οὔτε τὴν παραμικρὰν ἐντύπωσιν ἔκαμεν εἰς τοὺς ἐντοπίους. Ἐνῷ ἠγόραζε παλαιά τινα κοσμήματα ἔκ τινος χρυσοχοΐου ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἤκουσεν αἴφνης ἕνα πυροβολισμόν, καὶ ἐξελθὼν εἰς τὴν ὁδόν, εἶδεν ἕνα Ἀλβανὸν πλέοντα εἰς τὸ αἷμά του ἐπὶ τοῦ λιθοστρώτου, καὶ ἕτερον Ἀλβανὸν φεύγοντα ἀταράχως μὲ τὸ περίστροφόν του καπνίζον ἀκόμη, χωρὶς νὰ ἐνοχληθῇ ποσῶς ἀπὸ τὸ ἐν τῇ ὁδῷ πολυάριθμον πλῆθος ἢ ἀπὸ τοὺς ἀνυποδήτους, ρακενδύτους καὶ μὲ καταλιγδωμένα φέσια Τούρκους στρατιώτας. Ὁ φόνος ἦτο ἀποτέλεσμα ἐκδικήσεως συγγενικοῦ αἵματος, ὡς δὲ ἐπληροφορήθη ὁ Ἄγγλος συγγραφεὺς ἀπὸ τὸν Ἀλβανὸν ὁδηγόν του, τρεῖς τοιοῦτοι φόνοι συμβαίνουσι κατὰ μέσον ὅρον καθ' ἡμέραν εἰς τὴν Σκόδραν. Ἡ ἐκδίκησις τοῦ συγγενικοῦ αἵματος εἶναι κοινὸν ἔθιμον τῶν τε Μουσουλμάνων καὶ τῶν Χριστιανῶν τῆς Ἀλβανίας. Οἱ συγγενεῖς τοῦ φονευομένου οὐδέποτε καταφεύγουσιν εἰς τὸ δικαστήριον, τὸ ὁποῖον οὐδὲ δι' ἄλλας ὑποθέσεις πολυσυχνάζεται ὑπὸ τῶν Ἀλβανῶν, ὡς ἀποδεικνύει ἡ ἐπὶ τῶν βαθμίδων τῆς λιθίνης κλίμακός του πλουσιωτάτη βλάστησις.

Ἡ Σκόδρα, λέγει ὁ Ἄγγλος ἐπισκέπτης της, εἶναι ἴσως μία τῶν περιεργοτέρων πόλεων τῆς Βαλκανικῆς, ὁ δὲ λαὸς αὐτῆς εἶναι πολύμικτος καὶ ὑπερβαίνει κατὰ τὴν ποικιλίαν τῆς ἀμφιέσεως καὶ αὐτὸν τὸν λαὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἡ πρόοδος εἶναι διὰ τὴν Σκόδραν ἀπηγορευμένος καρπός· τὰ βιβλία καὶ αἱ ἐφημερίδες εἶναι ἐντελῶς ἄγνωστα πράγματα διὰ τοὺς κατοίκους της· ἐργαλεῖα οἱουδήποτε εἴδους εἶναι πράγματα ὧν ἡ χρῆσις ἀπαγορεύεται ὑπὸ τοῦ νόμου· περὶ δὲ τηλεφώνου καὶ ἠλεκτρικοῦ φωτὸς δὲν ἤκουσάν ποτε οἱ κάτοικοι τῆς Σκόδρας νὰ γίνεται λόγος. Ἡ πόλις ὁμοιάζει πολὺ μὲ τὴν μεσαιωνικὴν Φλωρεντίαν τοῦ Δάντου καὶ τοῦ Βοκκακίου. Οἱ ἐκ τῶν ὀρέων κατερχόμενοι πάνοπλοι χωρικοὶ καὶ λῃσταὶ ὑπενθυμίζουσιν ἐπίσης μὲ τὰς ἐξυρισμένας κεφαλάς των τοὺς Φλωρεντίνους τοῦ μεσαίωνος. Ἂν τῶν ὀρεσιβίων τούτων Ἀλβανῶν δὲν ἀπετράχυνον τὴν ὄψιν αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου καὶ αἱ κακουχίαι τοῦ ὀρεινοῦ βίου, θὰ ἠδύνατο νὰ κατατάξῃ τις αὐτοὺς μεταξὺ τῶν ὡραιοτέρων ἀνδρῶν τῆς νοτιανατολικῆς Εὐρώπης. Μόλις ὅμως ἀνδρωθῶσι, καταρρυκνοῦνται αἱ ὄψεις των καὶ καταστρέφεται ἡ κανονικότης τῶν χαρακτηριστικῶν των. Ἀλλὰ καὶ οὕτω κάμνουσι μὲ τὸ ἀρειμάνιον παράστημά των λαμπρὰν ἐντύπωσιν εἰς τὸν ἐπισκέπτην τῆς χώρας των, καίτοι παραμορφώνεται ἡ εὐρυθμία τοῦ σώματός των ὑπὸ τῶν παραδόξων καὶ σχεδὸν κωμικῶν περιβολῶν των. Ἡ ἐνδυμασία των συνίσταται ἐκ λευκῆς μαλλίνης περισκελίδος, μὲ πλατέα μαῦρα σειρίτια ἑκατέρωθεν, μαύρου μαλλίνου περιστηθίου μὲ ἀνοικτὰς περιχειρίδας καὶ μαῦρον περιώμιον, καὶ λευκοῦ φεσίου ἢ καλπακίου. Ἀχώριστοι σύντροφοί των καὶ οἱονεὶ ἐξαρτήματα τῆς ἐνδυμασίας των εἶναι τὸ τουφέκιον, τὸ περίστροφον, ἡ φυσιγγιοθήκη καὶ ἡ μάχαιρα. Οἱ Τοῦρκοι στρατιῶται παραμερίζουν ἢ ἐξαφανίζονται ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ των εἰς τὴν Σκόδραν. Οἱ πλεῖστοι τῶν ὀρεσιβίων Ἀλβανῶν εἶναι ὀπαδοὶ τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας, τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶναι ὀρθόδοξοι.

Εἰς τὸν καθεδρικὸν ναὸν τῆς Σκόδρας μεταβαίνουσιν πάνοπλοι, οὐχὶ σπανίως δὲ βλέπει τις δύο τουφέκια σταυρωτὰ εἰς τοὺς ὤμους των ἀντὶ ἑνός. Γονυπετοῦντες ὅπως προσευχηθῶσιν, ἀποθέτουσιν ἐνώπιον αὐτῶν εἰς τὸ δάπεδον τὰ τουφέκια, πρὶν δὲ φονεύσωσι τὸν ἐχθρόν των, μεταβαίνουσιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἐπικαλοῦνται τὴν θείαν ἀντίληψιν. Ἂν οἱ Τοῦρκοι θίξωσιν ἕνα ἐξ αὐτῶν, ὁλόκληρος ἡ βόρειος Ἀλβανία θὰ ἐξεγερθῇ κατὰ τοῦ Σουλτάνου ὡς εἷς ἄνθρωπος. Ἡ ἐπανάστασις εἶναι ὁ διηνεκὴς συλλογισμὸς τῶν Ἀλβανῶν, διὰ τοῦτο δὲ εἰς ὅλας τὰς Χριστιανικὰς οἰκίας τῆς Σκόδρας βλέπει τις τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ, τὸ ὁποῖον θὰ σώσῃ τοὺς Χριστιανοὺς αὐτῆς ἀπὸ τὴν μάχαιραν καὶ τὴν σφαῖραν τῶν ὀρεινῶν, ἐν περιπτώσει γενικῆς ἐξεγέρσεως, ἡ ὁποία, κατὰ τὸν Ἄγγλον συγγραφέα, θὰ σημαίνῃ γενικὴν σφαγὴν τῶν Μουσουλμάνων.

Οἱ Χριστιανοὶ κάτοικοι τῆς Σκόδρας διαφέρουν τῶν ὀρεινῶν Ἀλβανῶν κατά τε τὸν χαρακτῆρα καὶ κατὰ τὴν ἐνδυμασίαν. Ἀντὶ περισκελίδος φοροῦν εὐρεῖαν βράκαν, φθάνουσαν μέχρι τῶν γονάτων, χρώματος δὲ βαθέος κυανοῦ, λευκὰς βαμβακερὰς περικνημῖδας, περιστήθιον ἐρυθροῦ σκοτεινοῦ χρώματος, τοῦ ὁποίου τὸ ἐμπρόσθιον μέρος καὶ αἱ περιχειρῖδες κοσμοῦνται διὰ κεντημάτων καὶ ὀρειχαλκίνων κομβίων, καὶ χαμηλὸν ἡμικυκλικὸν φέσιον μὲ μακρότατον μεταξωτὸν θύσανον. Αἱ γυναῖκες φοροῦσιν ἐπίσης βράκας, αἱ ὁποῖαι δυσχεραίνουσι μεγάλως τὸ βάδισμα, μακρὸν ἐπανωφόριον, ὁμοιάζον μὲ κάπαν καὶ καλυπτόμενον κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπὸ κεντημάτων, εἶδος ναυτικοῦ περιωμίου, τὸ ὁποῖον ἀντὶ νὰ κρέμαται ἐγείρεται πρὸς τὰ ἄνω καὶ προσηλώνεται διὰ καρφίδος εἰς τὴν κορυφὴν τῆς κεφαλῆς ἐν εἴδει κεκρυφάλου, καὶ λευκὴν καλύπτραν, διήκουσαν ἀπὸ τῆς γεφύρας τῆς ρινὸς μέχρι τῶν γονάτων καὶ ἀφήνουσαν ἐλευθέρους τοὺς ὀφθαλμοὺς μετὰ τοῦ μετώπου. Οἱ Τοῦρκοι κάτοικοι τῆς Σκό-

ΑΛΒΑΝΙΚΗ ΚΑΛΛΟΝΗ

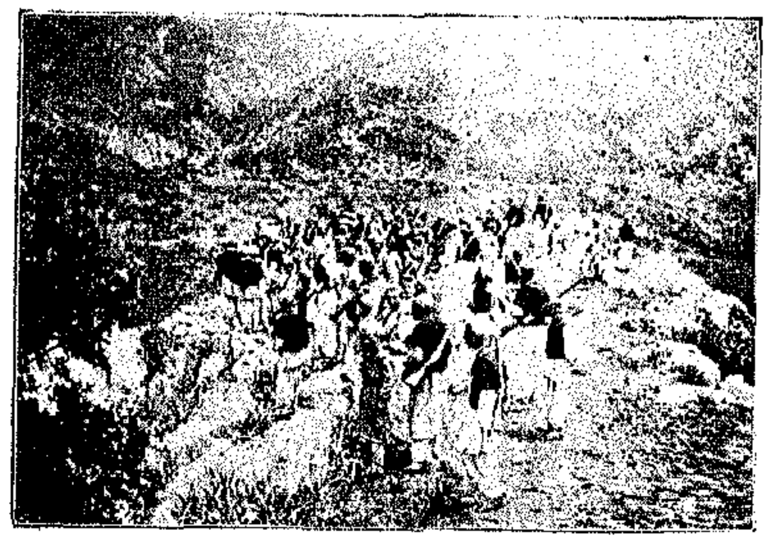

ΑΛΒΑΝΟΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΑΙ

δρας φοροῦσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἰδιορρύθμους Εὐρωπαϊκὰς ἐνδυμασίας, αἱ δὲ γυναῖκές των ἐνδύονται ὅπως ὅλαι αἱ Μωαμεθανίδες, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι αἱ ἐνδυμασίαι των εἶναι κατάλευκοι. Αἱ χωρικαὶ γυναῖκες μεταβαίνουσιν εἰς τὴν Σκόδραν πρὸς ἀγορὰν διαφόρων εἰδῶν ἐγχωρίου καὶ ξένης βιομηχανίας, φοροῦσαι βραχείας φούστας μαύρου χρώματος, τὰς ὁποίας ὑφαίνουσι καὶ ράπτουσιν αἱ ἴδιαι, πλατείας δερματίνας ζώνας, ἄκομψα καὶ χονδροειδῆ κοσμήματα ἐξ ὀρειχάλκου, ἀργύρου καὶ χρυσοῦ, λευκὰς ποδιάς, φθανούσας μέχρι τῶν γονάτων, καὶ καλύπτρας εἰς τὴν κεφαλήν. Τὰ πρόσωπά των εἶναι ἀσκεπῆ.

Ἡ φιλοξενία τῶν Ἀλβανῶν εἶναι παροιμιώδης. Ὁ Ἀλβανὸς θεωρεῖ τὸν ξένον του ὡς ἱερὸν πρόσωπον καὶ περιβάλλει αὐτὸν διὰ πλείστων περιποιήσεων.

Εἷς τῶν πλουσιωτέρων Χριστιανῶν κατοίκων τῆς Σκόδρας, ὀνόματι Πιέτρο Λέκα, μετὰ τοῦ ὁποίου ἔτυχε νὰ γνωρισθῇ ὁ Ἄγγλος συγγραφεύς, ὄχι μόνον ἐξήρχετο καθ' ἑκάστην ἀπὸ βαθέος ὄρθρου πρὸς συνάντησίν του, ἀλλὰ καὶ ἐδέχθη αὐτὸν εἰς τὴν οἰκίαν του, παρὰ τὰ ἔθιμα τοῦ τόπου, περιπλέον δὲ παρουσίασεν εἰς αὐτὸν τὴν σύζυγόν του καὶ τὴν νύμφην του, μίαν νεαρὰν γυναῖκα, τῆς ὁποίας ἡ καλλονὴ ἐξέπληξε τὸν Ἀγγλοσάξωνα, καὶ ἐδέχθη ἀκόμη ὅπως τὰς φωτογραφήσῃ, καίτοι ὅλα ταῦτα ἠδύναντο νὰ ἐκληφθῶσιν ὡς σκανδαλώδη ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν τοῦ προκρίτου Ἀλβανοῦ. Τόσον ἱερὸν καθῆκον θεωρεῖται ὑπὸ τῶν Ἀλβανῶν ἡ φιλοξενία, ὥστε ἂν τύχῃ καὶ θανάσιμον ἐχθρόν των ἀκόμη νὰ φιλοξενήσωσι κατὰ λάθος καὶ φάγωσι μετ' αὐτοῦ, δὲν τὸν φονεύουσι πρὶν παρέλθουν εἰκοσιτέσσαρες ὧραι καὶ χωνευθῇ τὸ συμφαγωθὲν γεῦμα. Ὁ φιλοξενῶν ὄχι μόνον ὁ ἴδιος σέβεται τὴν ζωὴν τοῦ ξένου του, ἀλλὰ θεωρεῖ τὸν ἑαυτόν του ὑπεύθυνον καὶ ἂν ἀκόμη ἄλλος τις ἐπιβουλευθῇ αὐτήν, καὶ διὰ τοῦτο ὁ φιλοξενούμενος εἶναι ἀπολύτως ἀσφαλὴς ἐφ' ὅσον εὑρίσκεται ὑπὸ τὴν στέγην τοῦ ξενίζοντος αὐτὸν καὶ ἐπὶ εἰκοσιτέσσαρας ὥρας μετὰ τὴν φιλοξενίαν. Ἂν ὁ ἐχθρός του τὸν συναντήσῃ τότε καὶ πληροφορηθῇ ὅτι ἐφιλοξενήθη εἰς τὴν οἰκίαν συμπολίτου τού τινος, οὔτε τὸν φονεύει οὔτε τὸν παρακολουθεῖ ὅπως τὸν φονεύσῃ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν, ἀλλὰ ἀφήνει τὴν ἐκδίκησιν δι' ἄλλην εὐκαιρίαν.

Ἐξίσου παροιμιώδης μὲ τὴν φιλοξενίαν τῶν Ἀλβανῶν εἶναι καὶ ἡ αὐστηρὰ τήρησις τοῦ λόγου τῆς τιμῆς των. Ὅταν ὁ Ἀλβανὸς δώσῃ τὴν «μ π έ σ α ν» του, εἴτε φίλος του εἴτε ἐχθρός του εἴτε ἐντελῶς ἄγνωστος εἶσαι, δύνασαι νὰ βασισθῇς ἀπολύτως εἰς τὴν ὑπόσχεσιν τὴν ὁποίαν σοὶ δίδει ἢ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑποχρεώσεως τὴν ὁποίαν ἀναλαμβάνει ἀπέναντί σου. Ὁ κάτοικος τῶν ἀδάτων ὀρέων τῆς Ἀλβανίας εἶναι μὲν ἄγριος, ἄνομος, αἱμοβόρος καὶ φιλοχρήματος, φονεύων τὸν ἐχθρόν του δίκην κυνός, ἀπάγων καὶ λῃστεύων τοὺς ἀποτολμῶντας νὰ ταξειδεύσωσιν εἰς τὴν ὕπαιθρον χώραν, οὐδέποτε πληρώνων φόρον εἰς τὴν Τουρκικὴν κυβέρνησιν, τῆς ὁποίας τοὺς στρατιώτας καὶ τοὺς χωροφύλακας ἀφοπλίζει ἢ κατακρεουργεῖ, καὶ λυμαινόμενος τὰ πλησίον τῶν ὀρέων του μὴ Ἀλβανικὰ χωρία καὶ τὰς ἐξοχάς, οὐχ ἧττον ὅμως τηρεῖ πάντοτε τὸν λόγον του μετὰ τῆς αὐτῆς ἀκριβείας μεθ' ἧς τηρεῖ τὰς περὶ προσευχῶν καὶ λουτρῶν διατάξεις τοῦ Κορανίου ὁ φανατικὸς Μουσουλμάνος.

Ὁ μὴ ἐπισκεφθεὶς τὴν βόρειον Ἀλβανίαν δὲν δύναται νὰ φαντασθῇ τὴν ἀγριότητα τῆς χώρας ταύτης καὶ τοῦ λαοῦ της. Ἡ βόρειος Ἀλβανία εἶναι καὶ σήμερον εἰς ἣν κατάστασιν εὑρίσκετο ἐπὶ τῶν χρόνων τῆς ἀκμῆς τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς Ρωμαϊκῆς παντοκρατορίας κατόπιν. Ἡ δύναμις τῆς Ρώμης περιεφρονήθη ὑπὸ τῶν Ἀλβανῶν, ἡ Σερβικὴ κυριαρχία ἦλθε καὶ παρῆλθε, ἡ Ἑνετικὴ ἀπεσείσθη ἐπίσης, ἡ δὲ Τουρκικὴ οὐδέποτε ὑπῆρξε πραγματική. Ὁ ἀτίθασος οὗτος λαός, καταγόμενος ἀπὸ τῶν βαρβάρων Ἰλλυριῶν, οἱ ὁποῖοι ἐγκατεστάθησαν πολὺ πρὸ τοῦ οἰκισμοῦ τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τῶν διαδόχων τῶν Πελασγῶν, οὐδέποτε ὑπέκυψεν εἰς πραγματικὴν δουλείαν. Ἀλλὰ καὶ οὐδέποτε ὑπέκυψεν εἰς τὴν ἐπιρροὴν τοῦ πολιτισμοῦ, ἐκ τῶν δώρων τοῦ ὁποίου ἐδέχθη μόνον τὸ τουφέκιον καὶ τὸ περίστροφον. Ὁ βόρειος Ἀλβανὸς εἶναι τὸ τελευταῖον λείψανον τῆς πρὸ Χριστοῦ ἐποχῆς. Γραπτὴν γλῶσσαν δὲν ἔχει, καίτοι ἀποπειρᾶται νὰ κατασκευάσῃ ἀλφάβητον, συνεπῶς δὲ δὲν ἔχει οὔτε φιλολογίαν, οὔτε βιβλία, οὔτε ἐφημερίδας. Ὁ νοῦς του εἶναι διαρκῶς ἐστραμμένος εἰς τὴν ἔνδοξον ἐποχὴν τοῦ προμάχου τῆς Κρόϊας Σκενδὲρ βέη, ὅστις ἀπέθανε τῷ 1467 κατόπιν εἰκοσαετοῦς ἀπεγνωσμένου ἀγῶνος κατὰ τῶν Τούρκων. Εἰς ἔνδειξιν πένθους διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ ἐθνικοῦ του ἥρωος φορεῖ μαῦρον περιώμιον, τὸ ὁποῖον τότε μόνον θὰ ἀντικαταστήσῃ διὰ λευκοῦ, ὅταν ὁ Σκενδὲρ βέης ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν ζωὴν διὰ νὰ ὁδηγήσῃ τὸν λαόν του κατὰ τῶν Τούρκων. Οὐδεὶς Ἀλβανὸς ἀμφιβάλλει ὅτι ὁ ὑπερασπιστὴς τῆς Κρόϊας μέλλει νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸν κόσμον ἡμέραν τινὰ διὰ νὰ δοξάσῃ τὸ Ἀλβανικὸν ἔθνος. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Ἀλβανὸς δέχεται εὐχαρίστως τὸ χρῆμα τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Αὐστρίας, κατὰ βάθος ὅμως μισεῖ τόσον τὰς δύο ταύτας δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι ἐποφθαλμιῶσι τὴν χώραν του, ὅσον καὶ τὴν Τουρκικὴν κυβέρνησιν, εἰς τὴν ὁποίαν δίδει ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν πρωτοτυπώτατα μαθήματα περὶ τοῦ πῶς δεῖ κυβερνᾶν. Κατὰ τῆς Τουρκίας εἶναι ἕτοιμος ὁ Ἀλβανὸς νὰ βοηθήσῃ τὴν Βουλγαρίαν, τὴν Σερβίαν, τὴν Ρουμανίαν καὶ τὸ Μαυροβούνιον ἀκόμη, μὲ τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται εἰς ἀδιάκοπον σύγκρουσιν εἰς τὰ σύνορα, θὰ πολεμήσῃ ὅμως μέχρις ὅτου χυθῇ καὶ ἡ τελευταία ρανὶς τοῦ αἵματός του κατὰ τῆς χώρας ἐκείνης, ἡ ὁποία θὰ διανοηθῇ νὰ θέσῃ τὸν πόδα εἰς τὴν Ἀλβανίαν μετὰ τὴν ἔξωσιν τῶν Τούρκων.

Οἱ ὀρεινοὶ Ἀλβανοὶ διαιροῦνται εἰς διαφόρους φυλάς, αἱ ὁποῖαι οὐχὶ σπανίως ἔρχονται εἰς σύγκρουσιν πρὸς ἀλλήλας. Τὰ χωρία των εἶναι μικρὰ καὶ ἀποτελοῦνται ἀπὸ χαμηλὰς καλύβας, ἔξωθεν δὲ ἑκάστου χωρίου φρουροῦσιν εἰς τὰς παρόδους τῶν ὀρέων οἱ φύλαρχοι μετὰ τῶν μαχίμων ἀνδρῶν, ἀφ' ἑνὸς μὲν πρὸς ἀπόκρουσιν ἐνδεχομένης ἐπιδρομῆς γειτονός τινος φυλῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ πρὸς αἰχμαλώτισιν παρατόλμου τινὸς ἐπισκέπτου τῆς χώρας των ἢ εὐπόρου τινὸς διερχομένου κατ' ἀνάγκην διὰ τῶν ὀρέων των. Ἂν ὁ συλλαμβανόμενος εἶναι Τοῦρκος φονεύεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἐκτὸς ἂν ὑπάρχῃ πιθανότης νὰ ἐξαγορασθῇ ἡ ἀπελευθέρωσίς του διὰ μεγάλων λύτρων. Ἂν ὅμως τύχῃ νὰ εἶναι ξένος εὑρίσκει πᾶσαν δυνατὴν περιποίησιν ἐκ μέρους τῶν Ἀλβανῶν καὶ ὁδηγεῖται σῶος καὶ ἀσφαλὴς μέχρι τῆς Σκόδρας ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς φυλῆς καὶ τοῦ ἐπιτελείου του ὅταν ἀποσταλῶσι τὰ ζητούμενα λύτρα. Διὰ τοὺς Εὐρωπαίους περιηγητάς, τοὺς αἰχμαλωτιζομένους ὑπὸ τῶν Ἀλβανῶν, πληρώνει συνήθως τὰ λύτρα ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις πρὸς ἀποφυγὴν περιπλοκῶν μετὰ τῶν ξένων δυνάμεων.

Ὁ συγγραφεὺς τῆς «Ἐγγὺς Ἀνατολῆς» κατώρθωσε νὰ ἐπισκεφθῇ τὰς πολεμικὰς φυλὰς τῶν Ἀλβανικῶν ὀρέων εἰς τὰς δυσπροσίτους φωλεάς των χάρις εἰς τὴν γνωριμίαν τὴν ὁποίαν τυχαίως συνῆψεν εἰς τὸ παζάρι τῆς Σκόδρας μὲ ἕνα ἐκ τῶν πολεμιστῶν τῆς φυλῆς Σκρελί, ὁ ὁποῖος ἐπέτυχε παρὰ τοῦ φυλάρχου ἄδειαν ὅπως ἐπισκεφθῇ ὁ Ἄγγλος τὰ ὀρεινὰ κρησφύγετά των. Τὴν διαμονήν του μεταξὺ τῆς φυλῆς Σκρελὶ περιγράφει ὁ συγγραφεὺς διὰ μακρῶν εἰς ἰδιαίτερον κεφάλαιον.

ΠΟΙΟΥΣ ΦΟΒΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ

ΔΡΟΜΟΣ ΑΛΒΑΝΙΚΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ σχεδὸν μὴν ἐπέρασεν ἀπὸ τῆς μεταβάσεως τοῦ Βασιλέως τῆς Σερβίας Πέτρου εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἀλλ' ἡ ἐντύπωσις ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου ἐξακολουθεῖ ἀκόμη ζωηρά. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔκαμεν ἰδιαιτέρως ἐντύπωσιν κατὰ τὸ ταξεῖδιον τοῦ Σέρβου Μονάρχου εἰς Κωνσταντινούπολιν δὲν ἦτο τόσον ἡ ἐπίσημος ἐκ μέρους τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν δεξίωσις, ὅσον ἡ ἐκ μέρους τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ὑποδοχὴ καὶ ἡ ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀποθέωσις. Ἦλθε δὲ κατὰ ἐπιτυχῆ συγκυρίαν τὸ ταξεῖδιον τοῦ Βασιλέως Πέτρου ὀλίγον μετὰ τὸ ταξεῖδιον τοῦ «Τσάρου» Φερδινάνδου, εὑρόντος παγερώτατον τὸν Ἑλληνικὸν πληθυσμὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὸν ἄλλως τε ἀποτελοῦντα καὶ τὴν μεγάλην πλειονοψηφίαν τὴν καρδίαν κυριολεκτικῶς τῆς ἄλλοτε Βυζαντινῆς πρωτευούσης

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ Πέτρος Καραγεώργεβιτς δὲν μᾶς εἶναι τόσον πολὺ γνωστός, τοῦτο ὅμως δὲν ἠμπόδισε τοὺς ὁμογενεῖς Κωνσταντινουπόλεως νὰ περιβάλλουν μὲ τὰς ἐνδείξεις τῆς μεγαλειτέρας ἐγκαρδιότητος τὸν ἀγαθὸν Βασιλέα, ὅστις τόσας πικρίας ἐποτίσθη ἀπὸ τὴν βάσκανον μοῖραν. Ἀποτελεῖ μίαν μεγάλην ἐξαίρεσιν μέσα εἰς τὰ βαλκανικὰ κράτη ὁ Πέτρος. Εἶναι σὰρξ ἐκ τῆς σαρκὸς καὶ ὀστοῦν ἐκ τῶν ὀστέων τοῦ λαοῦ, του. Ἔγγονος τοῦ μεγάλου Καραγεώργη τοῦ ἐλευθερωτοῦ τῆς Σερβίας ὁ Πέτρος διεδέχθη εἰς τὸν θρόνον μίαν ἄλλην ἐπίσης Σερβικὴν δυναστείαν τῶν Ὀβρένοβιτς. Νυμφευθεὶς π ρ ι γ κ ή π ι σ σ αν Μαυροβουνιώτισσαν, τὴν Ζόρκαν τοῦ Νικήτα ἀπέκτησε τρία τέκνα, μίαν κόρην καὶ δύο υἱούς. Ἀλλ' ἡ Ζόρκα ἀπέθανε καὶ ἀφῆκε τὸν σύζυγόν της χῆρον καὶ ἐξόριστον. Εἰς ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐν Εὐρώπῃ διαμονῆς του ὁ Πέτρος ἀφιερώθη εἰς τὴν μόρφωσιν τῶν παιδιῶν του. Φημίζεται ὡς πατὴρ φιλοστοργότατος ὁ Βασιλεὺς τῶν Σέρβων. Μετὰ τὸν θάνατον τῆς ἀτυχοῦς συζύγου του Ζόρκας, *συμβάντα εἰς τὰ 1890 εἰς ἡλικίαν μόνον 20 ἐτῶν* ὁ Πέτρος περιέβαλλε μὲ τὰς τρυφερωτέρας τῶν περιποιήσεων τὴν πρώτην του καὶ μόνην ἄλλως τε κόρην Ἑλένην καὶ τοὺς δύο υἱούς του Γεώργιον καὶ Ἀλέξανδρον.

Κληθεὶς ἐπὶ τοῦ Σερβικοῦ Θρόνου εὗρε τὴν πατρίδα του εἰς ἐλεεινὴν καὶ ἀξιοθρήνητον κατάστασιν καὶ ἐπεδόθη μετὰ ζήλου εἰς τὴν ἀνόρθωσιν καὶ τὴν ἀναδιοργάνωσίν της. Σέρβους πολιτικούς, ἔχει ἀρκετοὺς καλοὺς ἡ Σερβία, ὅπως τὸν γέροντα Πάσιτς, τὸν Μιλοβάνοβιτς, τὸν Γρουΐτς, οἱ ὁποῖοι ἦλθαν προθύμως εἰς ἀρωγὴν τοῦ Βασιλέως. Ἀλλ' αἱ καλλίτεραι θελήσεις τοῦ Βασιλέως καὶ τῶν πολιτικῶν εὗρον ἐμπόδια εἰς τὴν ἀντίδρασιν τοῦ σώματος τῶν ἀξιωματικῶν, τὸ ὁποῖον ἐπέμενε νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τὸν Πέτρον τὰς θελήσεις του

Οἱ Σέρβοι ἀξιωματικοὶ οἵτινες ἀνεβίβασαν εἰς τὸν θρόνον τὸν Πέτρον ἐφέρθησαν κάκιστα εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς θελήσαντες νὰ τὸν δεσμεύσουν, καὶ νὰ διοικοῦν αὐτοί, τοῦ Βασιλέως ἁπλῶς ἐπικυροῦντος τὰς ἀποφάσεις των. Ὁ Βασιλεὺς Πέτρος ἐν τῇ συναισθήσει τῶν καθηκόντων καὶ τῶν ὑποχρεώσεων ἃς τοῦ ἐπέβαλλε τὸ ὄνομα τοῦ μεγάλου πάππου του, ἠθέλησε νὰ ἐργασθῇ χωρὶς ἐμπόδια. Μεθ' ὅλην τὴν δυσκολίαν ἣν ἀπήντησεν εἰς τοῦτο τὸ κατόρθωσεν ἐπὶ τέλους.

Η ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ

Ἄλλο ἐμπόδιον εἰς τὸ ἔργον τῆς εἰρηνεύσεως τῆς Σερβίας εἶναι ὁ καλὸς κατὰ τ' ἄλλα, ἀλλὰ θεοπάλαβος Πρίγκηψ Γεώργιος, ὅστις ὡς διάδοχος τοῦ Θρόνου πλέον ἢ ἅπαξ ἠπείλησε νὰ τὰ κάμῃ θάλασσα. Ἀλλὰ καὶ μὲ αὐτὸν κατόρθωσε νὰ τὰ φτιάξῃ ὁ ψύχραιμος καὶ ὑπομονητικὸς Πέτρος. Ἐν τούτοις ὅλοι αὐτοὶ οἱ περισπασμοὶ δὲν θὰ ἦσαν ἄξιοι λόγου, ἂν ἔλειπεν ὁ μεγάλος ἐξωτερικὸς ἐχθρὸς τῶν Σέρβων, ἡ Αὐστρία. Συνηθισμένη ἡ Κυβέρνησις τῆς Βιέννης μὲ τὸν Μιλάνον καὶ κατόπιν τὸν Ἀλέξανδρον, ἀμφοτέρους ἐξυπηρετοῦντας τὰ ἐν τῇ Ἀνατολῇ σχέδιά της, εὑρέθη ἔξαφνα ἀντιμέτωπος ἑνὸς Μονάρχου, μὲ ὅλως διαφορετικὰς ἰδέας, καὶ μὴ δυναμένη νὰ πολεμήσῃ αὐτὸν τὸν ἴδιον, ἐστράφη κατὰ τοῦ Σερβικοῦ Βασιλείου. Εἶναι γνωστοὶ οἱ ἐπακολουθήσαντες καὶ ἐπὶ ἔτη τώρα διαρκοῦντες Αὐστροσερβικοὶ περισπασμοί, εἰς τοὺς ὁποίους προσπαθεῖ νὰ δώσῃ διὰ παντὸς τρόπου τέρμα ὁ Πέτρος. Τὰ πολιτικὰ ὅμως ζητήματα δὲν τελειώνονται μὲ τὴν ταχύτητα μὲ τὴν ὁποίαν γράφεται ἓν ἄρθρον.

Ὁ Βασιλεὺς Πέτρος καθ' ὅλον τὸ διάστημα της βασιλείας του ἐφάνη ὡς ἄνθρωπος πληρέστατα συναισθανόμενος τὴν ἀνάγκην τὴν ὁποίαν εἶχεν ἡ Σερβία, ὅπως διατηρῇ φιλικὰς σχέσεις μεθ' ὅλων τῶν βαλκανικῶν κρατῶν καὶ μετὰ τῶν ἰσχυρῶν ὅσον καὶ ἐπικινδύνων γειτόνων της τῶν Αὐστριακῶν. Ἡ Σερβία ἔχει ἀνάγκην περισυλλογῆς οἰκονομικῆς καὶ στρατιωτικῆς.

Καὶ ὁ Πέτρος Καραγεώργεβιτς τὸ γνωρίζει καὶ μετέρχεται τὴν πολιτικὴν τῶν βολιδοσκοπήσεων καὶ τῶν συνδυασμῶν. Τὸ ταξεῖδι του εἰς τὴν Πετρούπολιν ἔκαμε τὴν ἀρχὴν τῆς νέας Σερβικῆς πολιτικῆς. Τὸ ταξεῖδιον εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ὑπῆρξε τὸ δεύτερον βῆμα. Εὐτύχημα ἦτο ὅτι εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἔχει ὁ Ἑλληνισμὸς ἄνδρα τῆς περιωπῆς τοῦ Ἰωακεὶμ νὰ ἐπωφελῆται τῶν περιστάσεων.

Αἱ περιποιήσεις αἱ γενόμεναι ἐκ μέρους τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας πρὸς τὸν Σέρβον Μονάρχην ἦσαν εἰλικρινεῖς καὶ ἐγκάρδιοι καὶ προήρχοντο ἐκ μέρους αὐτοῦ τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ὁ Βασιλεὺς Πέτρος καὶ οἱ ὑπουργοί του δὲν ἔχουν ἀνάγκην μεγαλειτέρων ἀποδείξεων.

Τώρα ἀναμένομεν τ' ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα θὰ ἔχῃ ὡς συνέπειαν τὸ καλὸ αὐτὸ συναπάντημα τοῦ Μονάρχου τῆς Σερβίας καὶ τοῦ Ἐθνάρχου τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς Σέρβους, γνωρίζομεν ὅτι ὡς λαὸς ἐμπνέονται ἀπὸ αἰσθήματα καλά. Εἶναι ἐργατικοί, ἀσχολοῦνται περισσότερον μὲ τὴν πρόοδον τῆς ὡραίας πατρίδος των καὶ ὀλιγώτερον μὲ τὰ σκάνδαλα ὧν τὴν μονοπωλιακὴν ἐκμετάλλευσιν ἔχουν οἱ γείτονές των Βούλγαροι. Ἔχουν ἀνάγκην τῶν Ἑλληνικῶν προϊόντων φυσικῶν καὶ βιομηχανικῶν. Ὡς ἐκ τούτου δὲν θὰ εἶναι δύσκολον νὰ συνεργασθῶμεν ἐμπορικῶς μὲ αὐτούς, ἀφοῦ ἄλλως καὶ ἡμεῖς ἔχομεν ἀνάγκην τῶν ἰδικῶν των προϊόντων.

Λαμβανομένου ὑπ' ὄψει ὅτι ἀνέκαθεν αἱ μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Σέρβων σχέσεις ὑπῆρξαν ἐγκάρδιοι, μία καλλιτέρα συνεννόησις μεταξὺ τῶν δύο ἐθνῶν δὲν φαίνεται νὰ εἶναι μακράν.

Ἀλήθεια, προκειμένου περὶ τοῦ Βασιλέως Πέτρου ἐπεκράτησεν ἡ ἰδέα ὅτι αὐτὸς δὲν ἐξεπαιδεύθη ἐπὶ μακρὸν οὔτε εἶναι μεγάλης τινὸς καὶ ὑπερόχου μορφώσεως ἄνθρωπος. Τοῦτο εἶναι ἀνακριβές. Ὁ Βασιλεὺς Πέτρος εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς πολὺ μορφωμένους στρατιωτικούς. Τὰς σπουδάς του ἔκαμεν εἰς τὸ μεγαλείτερον καὶ ἐπισημότερον Γαλλικὸν στρατιωτικὸν σχολεῖον Saint Cyr, τὸ ἱδρυθὲν ἀπὸ τὸν Λουδοβῖκον ΙΔ'. καὶ χρησιμοποιηθὲν εἰς ἀνώτερον ἐκπαιδευτήριον θηλέων, πρὶν ὁ Μέγας Ναπολέων τὸ μεταβάλλῃ εἰς Στρατιωτικὴν ἀκαδημίαν.

Εἶναι δὲ ἐπὶ πλέον καὶ γλωσσομαθὴς ὁ Πέτρος, γνωρίζων ἐκτὸς τῆς Σερβικῆς τὴν Ρωσσικήν, Γαλλικὴν καὶ Γερμανικὴν ἄριστα.

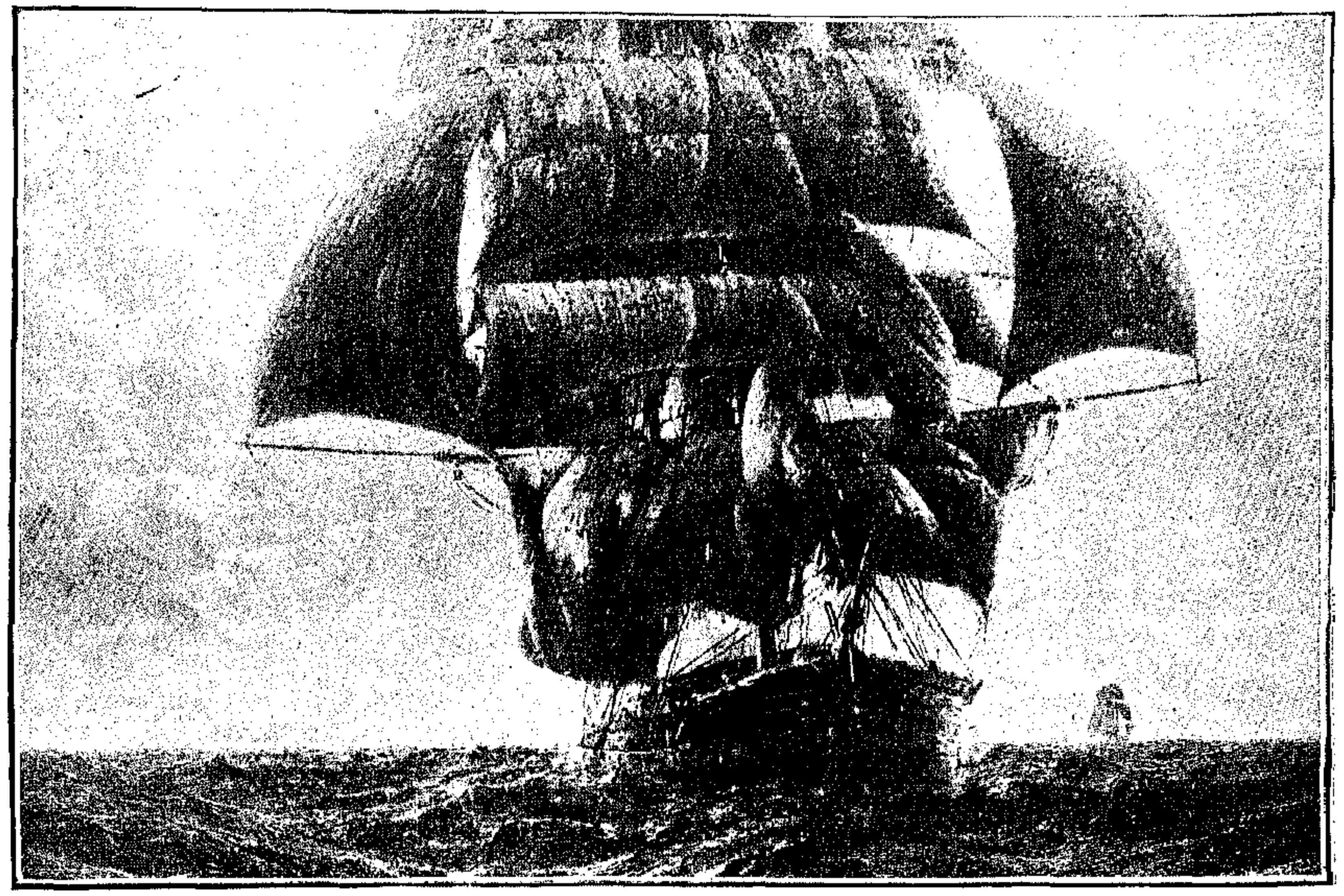

ΑΠΟ ΤΗΝ ΦΘΙΝΟΥΣΑΝ ΙΣΤΙΟΠΛΟΪΑΝ

ΜΑΖΥ ΜΕ ΤΟΣΑ ἄλλα πράγματα τοῦ παλαιοῦ καιροῦ, πράγματα ὡραῖα καὶ ποιητικά, μὲ ἱστορίαν ἀρρήκτως συνδεδεμένην μὲ χρόνια δοξασμένα καὶ μὲ μεγάλας ἐποχάς, χάνεται σιγὰ σιγὰ καὶ βαθμηδὸν ἐκλείπει ἡ ἱστιοφόρος ναυτιλία. Ὑπερήφανα μπάρκα καὶ καμαρωταὶ σκοῦναι καὶ εὐπετεῖς γολέται καὶ εὔδρομα βρίκια ἀρχίζουν νὰ ἐξαφανίζωνται ἀπὸ τὰς θαλάσσας εἰς τὰς ὁποίας μίαν *φορὰν ἐκυριάρχησαν, καὶ νὰ εὑρίσκουν θέσιν εἰς τὰ* ναυτικὰ μουσεῖα μαζὺ μὲ ἄλλα λείψανα τοῦ παρελθόντος.

Ποῦ καὶ ποῦ θ' ἀκούσῃ κανεὶς σήμερον νὰ γίνεται λόγος διὰ κανένα ταξεῖδι ἱστιοφόρου... Ἡ ἀτμήρης ναυτιλία εἰσεχώρησε παντοῦ καὶ ἐξετόπησε τὰ καράβια καὶ μαζὺ μὲ αὐτὰς κατὰ τὴν ἁπλοϊκὴν ἔκφρασιν τῶν ναυτικῶν μας τὰ μ π ε ρ ε κ έ τ ι α. Ἔκαμναν παράδες τὸν καιρὸν ἐκεῖνον τὰ καράβια. Ἐκεῖ 'στὴν Ἀνατολήν, Μαυροθαλασσῖται καὶ Μαρμαρινοί, Ἀργυνουσιῶται, Χιῶται κ α ὶ Ὑδραῖοι, Γαλαξειδιῶται καὶ Κεφαλλῆνες, ἦσαν οἱ κυρίαρχοι τοῦ πελάγους. Ποῦ νὰ ξεμυτίσῃ καράβι φράγκικο μέσα εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν των...... Τὸν Εὐρωπαϊκὸν Ἀτλ α ν τ ι κόν, τὴν Μεσόγειον καὶ τὸ Ἀδριατικὸν καὶ τὴν Τυρρηνικὴν θ ά λ α σ σ α ν καὶ τὸ Αἰγαῖον καὶ τὸν Πόντον, τὰ ἐγν ώ ρ ι ζ ο ν σπιθαμὴν πρὸς σπιθαμήν. Ταξεῖδια ἀπὸ τὴν Ὀδησσὸν καὶ τὸ Νικολάϊεφ καὶ τὸ Βατοὺμ ἐξετείνοντο μέχρι Τεργέστης καὶ Μασσαλίας καὶ Βαρκελώνης καὶ Ἀμβέρσης, ταξεῖδια, κάθε ἕνα ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐξησφάλιζε σακουλάκια μὲ χρυσᾶς λίρας καὶ ἀρχοντικὰ μερτικά. Ὑπάρχοντος χρήματος ἦσαν ἐλευθέριοι καὶ γενναιόδωροι καὶ καλοπληρωταὶ οἱ καπεταναῖοι, ἦσαν οἰκοκυραῖοι καὶ χαρτζηλικωμένοι οἱ ναῦται.

Μὲ τὴν ἐμφάνισιν τῶν βαποριῶν ἐνεφανίσθη καὶ ἡ κρίσις τῆς ἱστιοπλοΐας. Τότε οἱ Αὐστριακοὶ καὶ οἱ Ἰταλοὶ ἐφοπλισταὶ σπεύδοντες νὰ ἀποκτήσουν ἀτμόπλοια, ἐπώλουν εὐθηνότατα τὰ θαυμάσια ἐκεῖνα μπάρκα-μπέστια, τὰ ὁποῖα περιῆλθον κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων ναυτικῶν διὰ ν' ἀφίσουν τὰ τελευταῖα κέρδη των εἰς τὰ παράλια καὶ τὰ νησιά μας.... Ἔπειτα ὅμως καὶ οἱ Ἕλληνες ἀκολουθοῦντες τὴν πρόοδον καὶ ὑπακούοντες εἰς τὴν ἀνάγκην ἀντεκατέστησαν τὰ καράβια των μὲ ἀτμόπλοια καὶ κυριαρχοῦν πάλιν.... Ὄχι ὅμως μὲ τὰ παληὰ μπερεκέτια... Εἶναι πολυέξοδα τὰ βαπόρια, εἶναι εὐθηνοὶ οἱ ναῦλοι, εἶναι τεράστιος ὁ ἀνταγωνισμός.

Σήμερον ἐδῶ καὶ ἐκεῖ εἰς τὰ παράλιά μας εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ ἰδῇ τὰ τελευταῖα λείψανα τῆς ἄλλοτε κοσμοκρατείρας ἱστιοπλοΐας. Μεγάλα καὶ ὑπερήφανα τρίστιχ ἁπλώνοντα τὰ λευκά των πτερὰ εἰς τὸν ἄνεμον καὶ σχίζοντα τὸ κῦμα ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔπαυσαν νὰ κυριαρχοῦν...

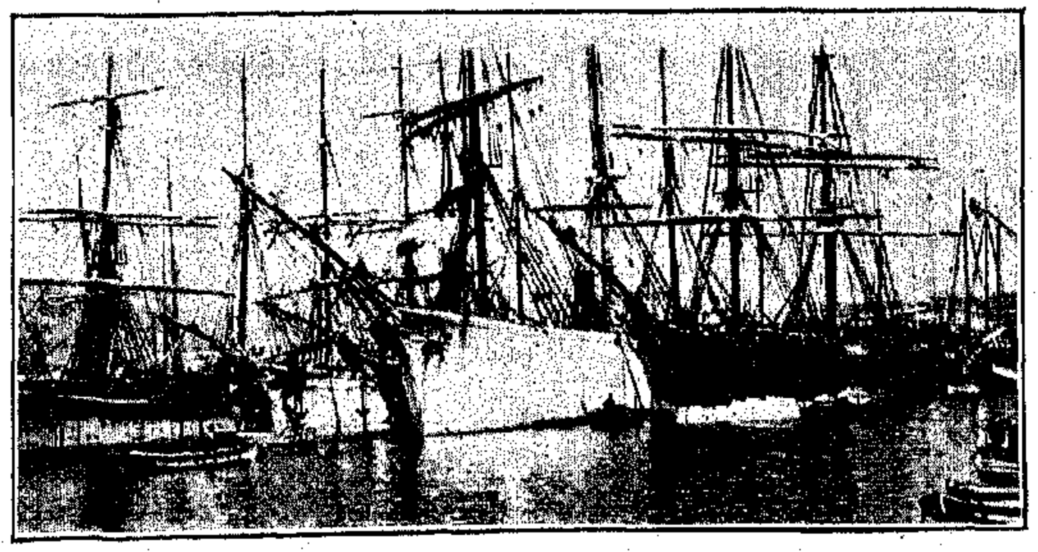

ΙΣΤΙΟΦΟΡΑ ΝΑΥΛΟΧΟΥΝΤΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Σεῖς ὁ ὁποῖος δὲν εἶσθε ναυτικὸς θὰ καμαρώσετε τὸ μεγαλοπρεπὲς θέαμα τὸ ὁποῖον παρουσιάζει εἰς τὴν οὐριοδρομίαν του ἕνα ἱστιοφόρον.....

Ἂν ὅμως τὴν στιγμὴν ἐκείνην εἶναι κοντά σας κανεὶς ἀπὸ τοὺς παληοὺς θαλασσολύκους, καὶ ἂν τὸν κυττάξετε κατάμματα θὰ τὸν ἰδῆτε νὰ δακρύζῃ ἐνθυμούμενος παληὰ χρόνια καὶ παληοὺς κινδύνους καὶ παληὲς δόξες, τοὺς ὁποίους ἐξυπνᾷ εἰς τὴν ψυχήν του τὸ καράβι.... τὸ ὁποῖον ἔπειτα ἀπὸ πενῆντα χρόνια θὰ λείψῃ ἀπὸ τὰ γαλανὰ πελάγη διὰ νὰ παραδοθῇ εἰς τὸ παρελθόν !...

★★★

Ο ΓΡΕΝΑΔΙΕΡΟΣ

Μεταξὺ τῶν ὑμνητῶν τῆς Ναπολεοντείου ἐποχῆς ἐξέχουσαν θέσιν κατέχει ὁ Γεώργιος Δ' Ἐσπαρές, συγγράφας σειρὰν διηγημάτων, ὑπὸ τὸν τίτλον «Αἱ παραδόσεις τοῦ Ἀετοῦ», ἓν τῶν ὁποίων εἶναι τὸ κατωτέρω :

ΠΡΙΝ ΒΑΔΙΣΗ κατὰ τῆς Βιέννης ὁ Ναπολέων, *ἀπεφάσισε νὰ ἐκπορθήσῃ τὴν Ρατισβῶνα*, ὅπου εἶχε καταφύγῃ ὁ πρίγκηψ Κάρολος τῆς Αὐστρίας ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς νυκτός. Ὁ ἐχθρὸς εἶχεν ἓξ χιλιάδας ἄνδρας. Διὰ νὰ τοὺς ἐκτοπίσουν οἱ Γάλλοι ὤφειλον νὰ ὑπερπηδήσουν τὴν τάφρον καὶ νὰ ἐφορμήσουν ὑπὸ τὸ πῦρ ἐναντίον ἰσχυροτάτων ὀχυρωμάτων, προστατευομένων εἰς κάθε γωνίαν ὑπὸ πυροβολικοῦ.

Ὁ Αὐτοκράτωρ ἔστησε τὴν σκηνήν του ἐπί τινος λοφίσκου, ἐντὸς βολῆς κανονίου, καὶ διέταξε τὸν *στρατάρχην Λὰνς νὰ ἐξαποστείλῃ κατὰ τοῦ ἐχθροῦ* τὴν ταξιαρχίαν τοῦ Μοράν. Διὰ νὰ προφυλαχθοῦν οἱ στρατιῶται ἀπὸ τὸ ἐχθρικὸν πῦρ μέχρις οὗ δοθῇ τὸ σύνθημα τῆς ἐφόδου, εἶχον καταφύγῃ ὄπισθεν ἑνὸς αὐλοτοίχου, ὅπου ἀπέθεσαν καὶ τὰς κλίμακας τὰς ὁποίας εἶχον προμηθευθῇ ἀπὸ τὰ γειτονικὰ χωρία. Κατόπιν ἤρχισεν ἡ ἐπιθεώρησις τοῦ στρατοῦ ὑπὸ τῶν στρατηγῶν.

Μεταξὺ τῶν στρατηγῶν διεκρίνετο εἷς νεαρὸς ἀνήρ, μόλις τριακονταετής, μὲ βοστρύχους κόρης, αὐστηρὸς πρὸς τοὺς ἄνδρας του ἐν καιρῷ ἐκστρατείας, οἰκειότατος πρὸς αὐτοὺς ἐν εἰρήνῃ, σπεύδων πάντοτε εἰς τὸ μέτωπον, μὲ τὴν σπάθην ἀνυψωμένην, ἐνθέρμῳ μάχης, ἐπιπίπτων κατὰ τοῦ ἐχθροῦ καὶ πλήττων αὐτὸν ὡς ὁ Ρῶσσος κτυπᾷ τοὺς σκύλους του. Εἰς Ἐκμοὺλ εἶχε γείνει βαρῶνος τῆς αὐτοκρατορίας. Ὠνομάζετο Δυκλός, «βαρῶνος Δυκλός».

Διηύθυνε τὸν ἵππον του ὄπισθεν τοῦ αὐλοτοίχου, ἀφίππευσε καὶ ἐπροχώρησε πρὸς τοὺς στρατιώτας. Τὸ μέτωπον τῆς παρατάξεως ἀπετελεῖτο ἀπὸ γρεναδιέρους. Ἦτο τὸ σύνταγμα τῶν λευκοτρίχων γρεναδιέρων, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἴδῃ τὴν Ἀρκόλαν, τὸ Ριβόλι, τὸ Καστιλιόνε, τὰς Πυραμίδας, τὸ Σαὶν Δ' Ἄκρ, τὸ Ἀουστερλὶτς. Πᾶς τις θὰ ἐστοιχημάτιζεν ὑπὲρ τῆς νίκης των.

Φθάσας ἀπέναντι τοῦ μετώπου τῆς παρατάξεως ὁ στρατηγός, ἐχαιρέτισε τὴν σημαίαν, καὶ διέταξε:

—Ἀραιώσατε *φάλαγγας* !»

Οἱ ἀξιωματικοὶ ἐστράφησαν πρὸς τοὺς λόχους των.

— Δευτέρα γραμμή, τρία βήματα ὀπίσω !»

Μία σειρὰ περικεφαλαιῶν ἐκ δέρματος ἄρκτου ὠπισθοχώρησε.

— Παρουσιάσατε ὅπλα !»

Εἰς τὸ διανοιχθὲν κενὸν εἰσεχώρησεν ὁ Δυκλὸς μετὰ τῶν ἐπιτελῶν του.

Ἐπεθεώρησε τὴν πρώτην γραμμήν. Ὁ στρατηγὸς ἐγνώριζε καλῶς ὅλους τοὺς ἄνδρας του καὶ ἐκάλει αὐτοὺς ὀνομαστί, ἐνῷ διέβαινεν ἐνώπιόν των, ἀναφέρων διὰ μιᾶς λέξεως μίαν μάχην ἢ μίαν ἔφοδον. Οἱ στρατιῶταί του ὡμοίαζον μὲ νεκροὺς ἱσταμένους εἰς τοὺς πόδας των. Ἀσάλευτοι, εὐθυτενεῖς, ἀληθινοὶ δανδῆδες, μὲ τὰς ἐμβαλωματοβριθεῖς στολάς των, ὑπηρέτουν ὑπὸ τὰς σημαίας ἄλλοι τριάντα καὶ ἄλλοι πενῆντα ἔτη, καὶ οἱ ψαροὶ μύστακές των, σκληρυνθέντες εἰς τὰς βροχὰς καὶ εἰς τὸν καυστικὸν ἥλιον, ἔπιπτον ὡς οὐραὶ ἵππων κάτωθεν τῶν ἡλιοκαῶν παρειῶν των. Οἱ στρατηγοὶ ἤριζον τίς νὰ τοὺς ἔχῃ ὑφ' ἑαυτόν. Εἰς τοὺς παλαιμάχους τούτους ὁ ἡρωϊσμὸς ἦτο μανία. Ἐμάχοντο ἐπὶ ἔτη πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ Σταυροῦ τῆς Λεγεῶνος, καὶ ἀπευθυνόμενοι πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα, τὸν ἀπεκάλουν μὲ οἰκειότητα «Σύ».

— Σὲ εἶδον εἰς τὸ Μὸντ-Ταβὸρ», εἶπεν ὁ Δυκλός.

— Ναί, στρατηγέ, ἤσο τότε λοχαγός».

— Καὶ σὺ ἤσο ἐπιμελητὴς εἰς Ἀουστερλὶτς.

Ὁ στρατιώτης ἐρρίγησε.

— *Σὲ ἐπαρασημοφόρησα εἰς Μπουργκός*, διαταγῇ τοῦ Αὐτοκράτορος», εἶπεν, ἀποτεινόμενος εἰς τρίτον.

Εἰς τὸ μέσον τοῦ τετάρτου στοίχου ὁ Δυκλὸς ἐσταμάτησε πρὸ ἑνὸς ἀνδρὸς καὶ τὸν παρετήρησεν ἐταστικῶς. Ὁ γρεναδιέρος ἦτο γέρων. Εἶχε τὸ λάμπον ὄμμα πιστοῦ κυνός. Βλέπων τις αὐτόν, θὰ ἔλεγεν ὅτι κάθε ῥυτὶς ἐσημείου καὶ μίαν ἐκστρατείαν. Κύπτων πρὸς τὸν στρατιώτην τοῦ Παλαιοῦ Στρατοῦ ὁ Δυκλός, τόσον ἐγγὺς ὥστε νὰ θερμαίνῃ ἡ ἀναπνοή του τὸ πρόσωπόν του, παρετήρει τὸν γρεναδιέρον του. Προσέχων εἰς τὸν ἱματισμόν του καὶ ἀδιαφορῶν διὰ τὸν στρατιώτην, ἠρίθμησε τὰ κομβία του, ἐξήτασε τὸν ὁπλισμόν του καὶ ἐν ἑνὶ λόγῳ τὸν ἐπεθεώρησεν ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν.

«*Δὲν εἶσαι καθαρός*», εἶπε μὲ αὐστηρὰν φωνήν. «Διατί δὲν συμμορφώνεσαι μὲ τοὺς κανονισμούς ; Ἔχεις τὴν τιμὴν νὰ ἀνήκῃς εἰς τὴν Λεγεῶνα, καὶ παρουσιάζεσαι διὰ μίαν ἔφοδον μὲ σκονισμένην στολήν».

Ὁ γρεναδιέρος ὠχρίασε. Ἤνοιξε τὸ στόμα ὡς διὰ νὰ ἀπολογηθῇ, ἀλλ' αἱ χεῖρές του ἔτρεμον.

Ἐντὸς ὀλίγου ἡ ἐπιθεώρησις ἔληξε.

— Μιχαὴλ !» ἐψιθύρισεν εἷς γρεναδιέρος.

Ὁ ἐπιτιμηθεὶς γρεναδιέρος ἐστράφη.

— Τί ;

— Δὲν μπορεῖ ! Εἶσαι φίλος τοῦ στρατηγοῦ. Δὲν μᾶς γελᾷς ! Ἀκόμη καὶ 'σὰν σὲ σπρώχνῃ τὸ πέρνεις σὲ καλό σου.»

Ὁ γέρων στρατιώτης ὠργίσθη.

— Δὲν συνηθίζω νὰ ἀερολογῶ.»

— Αὐτὸ εἶναι καλὸ παιγνίδι», εἶπεν ὁ δεκανεύς. «*Στὴ Σαραγόσσα, σὰν πληγώθηκες, βρέθηκε 'στὴ στιγμὴ δίπλα σου*».

Εἷς ἄλλος προσέθηκε :

—Τὴν νύχτα τοῦ Λάνδσουτ, ὅπου 'βγῆκε ὁ Θεός μας, σοῦ ἔδωσα κρασὶ γιὰ ὅλους μας.»

— Δὲν γνωριζόμεθα, χονδροκέφαλε», εἶπεν ὁ γρεναδιέρος. «Ἐγὼ φίλος τοῦ στρατηγοῦ, ἑνὸς βαρώνου τῆς Αὐτοκρατορίας! Εἶναι ἀλήθεια πῶς πάντα μοῦ φέρεται μὲ τρόπο...... Αὐτὸ δὰ τὸ εἴδατε καὶ μὲ τὰ μάτια σας.......»

— Αὐτὸ ἦταν ἕνα παιγνίδι.» Μοῦ φαίνεται πῶς στὰ νειάτα σας ἔχετε ψωμὶ κι' ἁλάτι φαγωμένο μαζύ.»

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην αἱ σάλπιγγες ἐσήμαναν ἔφοδον.

Ὁ στρατάρχης Λὰνς ἐζήτησε πενῆντα ἄνδρας διὰ νὰ στηρίξουν τὰς κλίμακας εἰς τὴν τάφρον κατὰ τῶν τειχῶν. Ἀμέσως ἔσπευσαν περισσότεροι τῶν ζητηθέντων, ὥστε ἔπρεπε νὰ ἐκλέξῃ ὁ στρατάρχης μεταξὺ αὐτῶν. Ἀλλὰ μόλις ἀπεμακρύνθησαν τοῦ αὐλοτοίχου, ὅστις τοῖς ἐχρησίμευεν ὡς προπύργιον, μία συμπυροκρότησις ἐξήπλωσε καὶ τοὺς πενῆντα ἄνδρας χαμαί.

Εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Λὰνς ἄλλοι πενῆντα ἐξῆλθον καὶ ἐβάδισαν κατὰ τῶν ὀχυρωμάτων, ἀλλὰ μία θανατηφόρος πνοὴ πυρὸς ἔστρωσε καὶ τούτους νεκροὺς εἰς τὸ ἔδαφος. Ὁ ὁδηγῶν αὐτοὺς στρατηγὸς Μορὰν ἐπέστρεψε μανιώδης, βυθίζων τοὺς πτερνιστῆρας εἰς τὰ πλευρὰ τοῦ ἵππου του.

— Δυκλός !» ἀνέκραξεν ὁ Λάνς, «κάλεσον τοὺς ἄνδρας τοῦ Ἀουστερλὶτς !»

Ὁ Δυκλός, ἐκθέτων τὸ ἀριστερὸν πλευρὸν εἰς τὰ πυροβόλα, ἐκάλπασε πρὸ τοῦ μετώπου τῆς παρατάξεως.

— Στρατιῶται !»

Ἡ πνοὴ τοῦ ἀνέμου συμπαρέσυρε τὴν φωνήν του.

— Στρατιῶται ! Ἐνθυμηθῆτε τὰς ἡμέρας τῆς Τρεβίας, τῆς Ζυρίχης, τοῦ Ἀμπουκίρ, τοῦ Μαρέγκου !»

— Κατόπιν διήλασε τὰ νῶτα τοῦ στρατεύματος ἐν καλπασμῷ. Ἡ φωνή του ἀντήχει ἤδη βροντωδεστέρα.

— Στρατιῶται τοῦ Χοχενλίνδεν, τῆς Ἰένας! Γρεναδιέροι τοῦ Ἐϋλὼ καὶ τοῦ Φρίδλαντ, ἵστασθε ἀκίνητοι πρὸ τοῦ ἐχθροῦ !»

Ὀλίγα ἅλματα τοῦ ἀφρίζοντος ἵππου του τὸν ἐπανέφεραν εἰς τοὺς προμάχους.

— Στρατιῶται !» ἐβόησεν ἐν τέλει ὁ Δυκλός !» Εἴσθε Γάλλοι· ὁ Αὐτοκράτωρ σᾶς ἐπιβλέπει, καὶ πέραν ἐκεῖ εἶναι ἡ πόλις τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ κυριεύσητε.

Κανὲν ἐκ τῶν ταγμάτων δὲν ἐσάλευσεν—Μόνος εἷς γρεναδιέρος ἐπροχώρησεν ἔξω τῆς παρατάξεως. Ἦτο ἀλλόκοτον! Εἷς μόνος ἄνθρωπος μὲ μίαν κλίμακα, βαδίζων ἐναντίον ἓξ χιλιάδων ἀνδρῶν καὶ διακοσίων τηλεβόλων.

Ὁ Δυκλὸς ὠχρίασε.

— Δὲν εὑρίσκεται κανεὶς ν' ἀκολουθήσῃ τὸν γενναῖον τοῦτον !»

Πρὶν τελειώσῃ, τὸ σύνταγμα ἤρχισε κινούμενον.

— Ἐμπρὸς !» ἐφώναξεν ὁ Δυκλός.

Εἰς τὴν παρακέλευσιν τοῦ νεαροῦ στρατηγοῦ, οἱ ἄνδρες ἐρρίφθησαν κατὰ τῶν προχωμάτων μὲ ἄγρια ἐπιφωνήματα. Ἤδη ὁ γέρων γρεναδιέρος ἐμάχετο ὑψηλὰ ἐπὶ τῶν προμαχώνων. Τότε ἤρχισεν ὁ χορός. Ἀστραπαὶ πυρὸς ἐφώτιζον τὴν Ρατισβῶνα, καὶ τὰ τηλεβόλα ἐβρυχῶντο. Μετὰ τριῶν ὅμως ὡρῶν γιγαντομαχίαν, τὰ Αὐστριακὰ πυροβόλα, σιγήσαντα, ἀπεσύρθησαν.

Ἡ πόλις ἐκυριεύθη.

Ἐν τούτοις ὁ Δυκλὸς ἐπροχώρει, μαχόμενος. Μὲ κεφαλὴν γυμνήν, μὲ ἀπορρακωθεῖσαν στολήν, συνήθροισε τοὺς γρεναδιέρους του. Ἀλλὰ καθ' ἣν στιγμὴν διέταξεν ἐπίθεσιν, εἴκοσι περίπου καλπάζοντες ἱππεῖς ἐσταμάτησαν ὄπισθέν του.

— Ἄλτ !» εἶπε μία φωνή.

Ἦτο ὁ Αὐτοκράτωρ—Στρατηγέ, σχηματίσατε τετράγωνον.»

Τὸ πρόσταγμα ἐξετελέσθη ὑπὸ τὸ ἐχθρικὸν πῦρ.

—Ποία εἶναι ἡ πραγματική σας δύναμις ;» ἠρώτησεν ὁ Αὐτοκράτωρ.

— Πεντακόσιοι περίπου ἄνδρες. Τὰ τάγματά μου ὑπέφεραν περισσότερον ὅλων.

Ὁ ἵππος τοῦ Ναπολέοντος ἐστράφη πρὸς τὸ σύνταγμα. Ὁ Δυκλὸς ἐπροχώρησε, καὶ οἱ δύο ἄνδρες συνδιελέχθησαν χαμηλοφώνως.

— Φέρε μού τον ἐμπρός μου,» εἶπεν ἐν τέλει ὁ Αὐτοκράτωρ.

Τὸ στράτευμα ὁλόκληρον ἐστάθη εἰς προσοχήν, καὶ νεκρικὴ σιγὴ ἐπεκράτησεν.

—Ἐν ὀνόματι τοῦ Αὐτοκράτορος», ἀνέκραξεν ὁ στρατηγὸς Δυκλός, «νὰ παρουσιασθῇ ὁ στρατιώτης, ὅστις πρῶτος ἀνέβη τὰ τείχη,».

Αἱ σφαῖραι ἐσύριζον ἀκόμη, ἀλλ' ἐξ ἀποστάσεως, διότι ὁ ἐχθρὸς εἶχεν ἤδη ὑποχωρήσει. Εἷς ἄνθρωπος ἐπροχώρησεν ἔξω τῶν τάξεων.

Ἦτο ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν εἶχεν ἐπιτιμήσει ὁ στρατηγός. Περιεπάτει συνεσταλμένος, μὲ ἐσκυμμένην τὴν κεφαλήν, σχεδὸν ἀποτυφλωμένος ἀπὸ μίαν πληγὴν τῆς κεφαλῆς του, ὅθεν τὸ αἷμα ἔρρεεν ἐντὸς τῶν ὀφθαλμῶν του καὶ τὸν ἠνάγκαζε νὰ τὸ ἀπομάσσῃ διαρκῶς μὲ τὴν ἀριστερὰν χεῖρα. Ὅταν ἔφθασεν εἰς ἀπόστασιν τεσσάρων βημάτων ἀπὸ τοῦ στρατηγοῦ του, παρουσίασεν ὅπλα μὲ ζωηρότητα.

—Σὺ ἤσο καὶ εἰς τὴν Αἴγυπτον,» εἶπεν ὁ Αὐτοκράτωρ, ἀναγνωρίσας αὐτόν.

— Ναί, Μεγαλειότατε.»

— Καὶ ὁ σταυρός ;»

— Τὸν ἐκέρδισα εἰς Λόδι.»

— Εὖγε!» εἶπεν ὁ Αὐτοκράτωρ, ἀποστρέφων τοὺς χαλυβδίνους ὀφθαλμούς του. «Ἐμπρὸς Δυκλός.»

Ὡς ἐν ὀνείρῳ ὁ στρατηγὸς ἐπλησίασε τοὺς στρατιώτας του, καὶ ἡ πολεμική του φωνὴ ἀντήχησε καθαρά, ἀκουσθεῖσα ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄνδρας, οἵτινες ἵσταντο ἀκίνητοι.

— Γρεναδιέροι καὶ τυμπανισταί ! Εἰς τὸ μέλλον θὰ ἀναγνωρίζετε ὡς δεκανέα τὸν στρατιώτην Μιχαὴλ Δυκλός, ὅστις πρῶτος ἀνέβη τὰ τείχη τῆς Ρατισβῶνος καὶ ἐπληγώθη, μαχόμενος εἰς τὴν πρώτην γραμμήν.

Ἐστράφη, καὶ τρέμων ἐκ πυρετοῦ, ἐν μέσῳ ἀπολύτου σιγῆς, ἔδωκε τὸ πρόσταγμα.

— Τυμπανισταί, σημάνατε διάλυσιν.»

Κατόπιν ἀφίππευσε καὶ ἐνηγκαλίσθη τὸν γρεναδιέρον, καὶ οἱ δύο ἄνδρες ἔκλαυσαν ὁμοῦ.

— Βαρῶνε,» ἠρώτησεν ὁ Αὐτοκράτωρ, «διατί ὁ γενναῖος αὐτὸς ἦτο ἁπλοῦς μόνον γρεναδιέρος ;»

— Ἀπεστρατεύθη μετὰ τὰς μάχας τῆς Ἰταλίας, ἀλλὰ τῇ προτροπῇ μου ἐνεγράφη καὶ πάλιν τὸ ἑπόμενον ἔτος.

— Τὸν γνωρίζετε λοιπόν ;»

— Ναί,» εἶπεν ὁ Δυκλός. «Εἶναι ὁ πατήρ μου !»

ΑΠΟ ΠΟΥ ΕΡΧΕΤΑΙ Ο ΡΟΥΣΒΕΛΤ

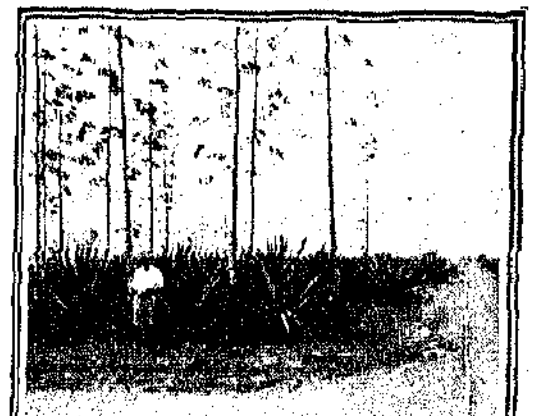

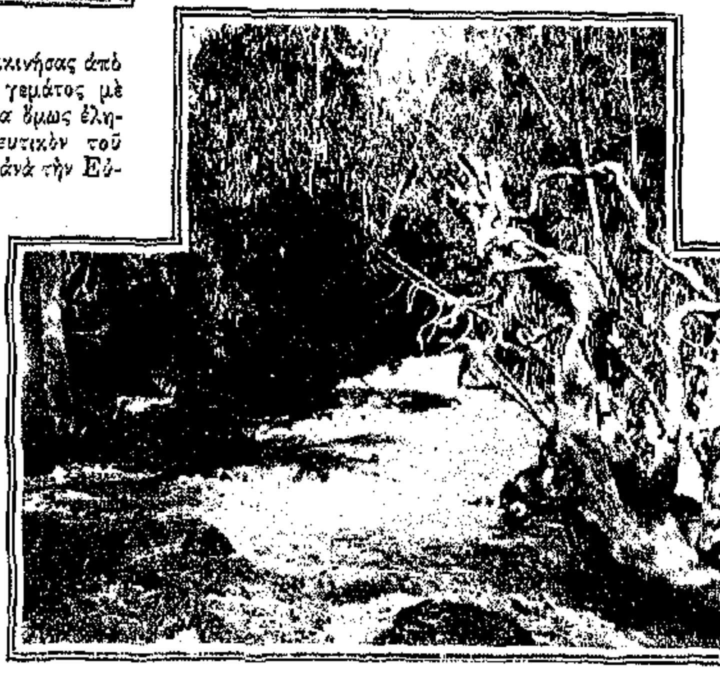

Ο ΡΟΥΣΒΕΛΤ ἔρχεται. Ἐκκινήσας ἀπὸ τὴν Ἀφρικανικὴν λόχμην γεμάτος μὲ *κυνηγετικὰ λάφυρα, τὰ ὁποῖα ὅμως ἐλησμονήθησαν κατὰ τὸ θριαμβευτικὸν τοῦ πρώην Προέδρου ταξείδιον ἀνὰ τὴν Εὐ*ρώπην, ὁ κ. Ροῦσβελτ, ὁ συνταγματάρχης Ροῦσβελτ δὲν θὰ εὑρίσκεται εἰς Νέαν Ὑόρκην πρὸ τῶν μέσων Ἰουνίου. Δυστυχῶς ὁ θάνατος τοῦ Βασιλέως Ἐδουάρδου ἔθεσεν ἀποτόμως τέρμα εἰς τὴν σειρὰν τῶν διεθνῶν ἑορτῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ διοργανοῦντο ἐν Βερολίνῳ καὶ Λονδίνῳ πρὸς τιμὴν τοῦ τέως Προέδρου.

Μᾶς παρέχεται λοιπὸν κατ' *αὐτὸν τὸν τρόπον μία ἀνακωχὴ τῆς ὁποίας εἰμποροῦμεν νὰ ἐπωφεληθῶμεν* ῥίπτοντες ἓν βλέμμα ταχὺ εἰς τὰ βάθη τῆς Μαύρης ἠπείρου, ἐκ τῶν ὁποίων ὑπὲρ ποτε ἄλλοτε δημοφιλὴς καὶ μέγας ἀνέκυψεν ὁ Ἀμερικανὸς τέως Πρόεδρος. Ἡ Ἀγγλικὴ Ἀνατολικὴ Ἀφρική, τὴν ὁποίαν ἀπηθανάτησε πλέον ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀμερικανῶν κυνηγῶν, θεωρεῖται ὡς μία ἀπὸ τὰς ὡραιοτέρας χώρας τοῦ Ἰσημερινοῦ, ὅστις διέρχεται διὰ τῆς τεραστίας ἐκείνης λίμνης Νυάνζας μὲ τοὺς φοβεροὺς καταρράκτας Βικτωρίας, ὁπόθεν πηγάζει αὐτὸς ὁ Νεῖλος. Πλουσία φύσις ἐκτείνεται γύρω γύρω εἰς μίαν περιφέρειαν πολλῶν γεωγραφικῶν μιλλίων, ἀφθονεῖ δὲ παντὸς εἴδους κυνήγιον καὶ κυρίως ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον οἱ εἰδικοὶ χαρακτηρίζουν μὲ τὸ ὄνομα μέγα κυνήγιον, ὡς συμπεριλαμβάνον μεταξὺ τῶν θυμάτων του καὶ αὐτὸν τὸν βασιλέα τῶν ζώων. Οἱ ἰθαγενεῖς τῶν μερῶν ἐκείνων δὲν εἶναι ἄγριοι ὑπὸ τὴν σημασίαν τοῦ θηριώδους. Ἀπεναντίας παρέχουν πᾶσαν ἀρωγὴν εἰς τοὺς λευκοὺς ἐπισκέπτας των ἀντὶ μικρῶν ἀνταλλαγμάτων. Τῆς φιλοξενίας καὶ τῆς ἐγκαρδιότητος τῶν μαύρων τῆς Ναϊρομπῆς, δείγματα ἄφθονα ἔλαβεν ὁ τέως Πρόεδρος τὸν ὁποῖον οἱ ἁπλοϊκοὶ ἐκεῖνοι ἄνθρωποι περιέβαλλον μὲ θαυσμὸν καὶ μὲ σέβας ἀπεριόριστον. Τὸ σύνολόν του, αἱ κυνηγετικαὶ ἐπιτυχίαι του τοὺς κατέπληξαν. Αὐτὴ εἶναι ἡ Ναϊρομπῆ τὴν ὁποίαν χάρις εἰς τὸν Ροῦσβελτ ἔμαθεν ὁ κόσμος ὅλος.

Ὁ πολιτισμὸς ἔκαμε τολμηρὰ τὴν ἐμφάνισίν του ἐκεῖ κάτω καὶ ἀπόδειξις τὸ μικρὸν ἀτμόπλοιον τὸ ὁποῖον φαίνεται εἰς τὴν μεγάλην εἰκόνα, τὴν παριστῶσαν μίαν ἄποψιν τοῦ ποταμοῦ Τάνα εἰς τὰς ὄχθας τοῦ ὁποίου φαίνονται οἱ ἰθαγενεῖς μὲ τὰ πρωτογόνα πλοιάριά των. Αἱ τρεῖς ἄλλαι εἰκόνες εἶναι φωτογραφίαι ληφθεῖσαι ἀπὸ Ἀγγλικὸν περιοδικὸν κατὰ τὴν ἐν Ἀφρικῇ διαμονὴν τοῦ Ροῦσβελτ.

★★★

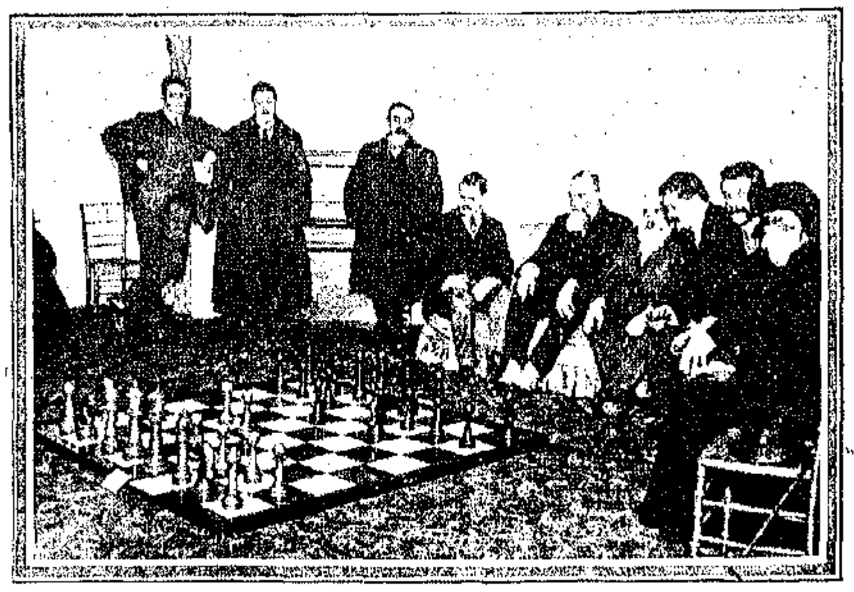

ΜΙΑ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΣ ΠΑΡΤΙΔΑ ΣΚΑΚΙ

ΤΟΝ ΠΕΡΑΣΜΕΝΟΝ μῆνα διεξήχθη μεταξὺ δύο ὁμίλων σκακιστῶν ἑνὸς Ἀγγλικοῦ καὶ ἑνὸς Ἀμερικανικοῦ μία παρτίδα σκάκι, ἡ ὁποία τοῦτο εἶχε τὸ ἐξαιρετικὸν ὅτι οἱ παῖκται δὲν ἀντιμετώπισαν ἀλλήλους κατὰ τὴν ἀκριβῆ κυριολεξίαν. Τοῦτο συνέβη διότι οἱ δύο ὅμιλοι ἔπαιξαν τὴν μεταξύ των παρτίδα χωρὶς νὰ μετακινηθοῦν ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν οἱ μέν, καὶ ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν οἱ ἄλλοι.

Τὸ παιγνίδιον ἐστήθη εἰς μίαν τῶν αἰθουσῶν τοῦ ἀριστοκρατικοῦ ξενοδοχείου Savoy καὶ τὸ δάπεδον μετεβλήθη διὰ τὴν περίστασιν εἰς ἄβακα ζατρικίου. Καὶ οἱ μὲν Ἄγγλοι σκακισταὶ μετέθετον ἐπὶ τόπου τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Βασίλισσαν καὶ τοὺς ὁπλίτας καὶ τὰ ἱππικὰ καὶ τοὺς πύργους των. Οἱ Ἀμερικανοὶ ὅμως διηύθυναν ἐντεῦθεν τηλεγραφικῶς τὸ παιγνίδι των λαμβάνοντες καὶ πάλιν τηλεγραφικῶς γνῶσιν τῶν διαφόρων φάσεων τοῦ ἀγῶνος, ὅστις ἀπέληξεν ὑπὲρ τῶν Ἄγγλων.

Ο ΝΙΚΩΝ ΑΧΙΛΛΕΥΣ

ΕΙΝΑΙ τὸ ἄγαλμα μὲ τὸ ὁποῖον ἠθέλησεν ὁ πολύμητις τῆς Γερμανίας Κάιζερ ν' ἀντικαταστήσῃ τὸ ἐν τῷ Ἀχιλλείῳ ὡραῖον ἄγαλμα τοῦ θνήσκοντος Ἀχιλλέως.

Τὸ ἄγαλμα ἐκεῖνο εἶχε τοποθετήσῃ εἰς τὸν κῆπον τοῦ περικαλλοῦς ἐν Κερκύρᾳ Ἀνακτόρου της ἡ ρωμαντικὴ ὅσον καὶ ἀτυχὴς αὐτοκράτειρα τῆς Αὐστρίας Ἐλισάβετ. Ἀλλ' ὁ νέος ἰδιοκτήτης δὲν ἤθελε νὰ βλέπῃ γύρω του μελαγχολικὰς εἰκόνας, οὕτω δὲ παρήγγειλεν εἰς διάσημον τοῦ Βερολίνου γλύπτην τὸ κολοσσαῖον πραγματικῶς ἄγαλμα τοῦ ὁμηρικοῦ ἥρωος εἰς στάσιν οὐχὶ πλέον θνήσκοντος, ἀλλὰ θριαμβεύοντος νικητοῦ.

Τὸ ἄγαλμα θὰ τοποθετηθῇ εἰς τὴν προωρισμένην δι' αὐτὸ θέσιν τὸ ἐρχόμενον ἔαρ. Ἰδιαίτερον χαρακτηριστικόν του εἶναι ὅτι ὁ γλύπτης ἔδωκεν εἰς τὴν μορφήν του τὴν φυσιογνωμίαν Γουλιέλμου τοῦ ἐκλέκτορος, ἑνὸς ἀπὸ τοὺς θεμελιωτὰς τοῦ οἴκου Χοεντζόλερν.

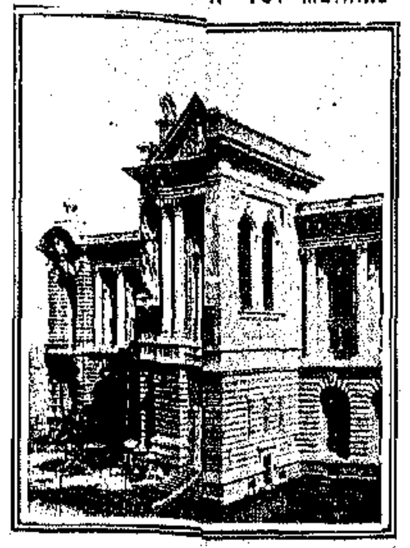

ΤΟ ΩΚΕΑΝΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΤΟΥ ΜΟΝΑΚΟ

Ο ΠΡΙΓΚΗΨ τοῦ Μονακὸ εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς ὀλίγους Εὐρωπαίους μονάρχας τοὺς ἐπιδιδομένους μὲ ἀληθὲς πάθος εἰς τὴν ἐπιστήμην. Ἀπηλλαγμένος ἄλλων φροντίδων, ἀφοῦ ἄλλως τε κυβερνᾷ τὸ μικρότερον καὶ τὸ ἡσυχώτερον πριγκηπᾶτον τοῦ κόσμου, ὁ Πρίγκηψ ἀφιερώνει τὸ μεγαλείτερον μέρος τῶν φροντίδων του εἰς τὴν μελέτην τοῦ Ὠκεανοῦ.

Ἕως τώρα μὲ τὸ ἰδιαίτερόν του θαλαμηγὸν ἔχει κάμῃ ἀλλεπάλληλα ἐπιστημονικὰ ταξείδια εἰς ὅλας τὰς θαλάσσας τοῦ κόσμου, τῶν ὁποίων ἐπιμελέστατα ἐξηρεύνησε τοὺς βυθούς. Κατὰ τὰς ἐρεύνας του ταύτας ὁ ἀκούραστος ὠκεανολόγος κατέγινεν εἰς τὴν συλλογὴν μεγίστου ἀριθμοῦ θαλασσίων ζώων, φυτῶν καὶ κογχυλίων, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν ἀληθινὸν πλοῦτον διὰ κάθε φυσιοδίφην ἢ μᾶλλον, ἐπὶ τὸ κυριολεκτικώτερον ὠκεανοδίφην. Ὁ πρίγκηψ τοῦ Μονακὸ εἶδε τὰς ἐργασίας του ἐκτιμωμένας ἀπὸ τὰ μεγαλείτερα γεωγραφικὰ καὶ ἐπιστημονικὰ σωματεῖα τοῦ κόσμου, ἐξέδωκε δὲ καὶ ἀρκετὰς μελέτας ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν του.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὸ κύριον εἰσόδημα τοῦ Πρίγκηπος προέρχεται ἐκ τῶν χαρτοπαικτικῶν τραπεζῶν τοῦ Μόντε Κάρλο, ὁπόθεν ἄλλως τε πληρώνεται καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Πριγκηπάτου. Ἀλλ' ἀνεξαρτήτως αὐτοῦ ὁ Πρίγκηψ εἶναι ἐναντίον τῶν πλουσίων οἱ ὁποῖοι σπαταλοῦν τὰς περιουσίας των χωρὶς νὰ κάμνουν τὸ καλόν. Εἰς ἀπόδειξιν τούτου κατεσκεύασεν ἰδίοις ἀναλώμασι τὸ ὡραιότατον κτίριον τοῦ ὁποίου τὴν εἰκόνα δημοσιεύομεν, ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς μουσεῖον ὠκεανογραφίας. Ἡ τοποθεσία ἐπὶ τῆς ὁποίας ὁ φανατικὸς φυσιοδίφης ἤγειρε τὸ ἐπιστημονικόν του μέγαρον εἶναι ἰδεώδης. Τὸ Μουσεῖον ὑψοῦται ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς παραλίας, περιβάλλεται δὲ ὑπὸ τῶν θαυμασίων κήπων τοῦ Ἁγίου Μαρτίνου. Τὸ κτίριον εἶναι ὡραιοτάτου Ἑλληνικοῦ ρυθμοῦ μαρμάρινον μὲ πλῆθος κιόνων καὶ μὲ συμβολικὰς παραστάσεις. Ἐσωτερικῶς εἶναι πλουσιώτατον διότι περιλαμβάνει ὅλας τὰς θαλασσίας συλλογὰς τοῦ Πρίγκηπος, αἵτινες φημίζονται ὡς μοναδικαὶ εἰς τὸ εἶδός των.

Κατὰ τὰ ἐγκαίνια τὰ τελεσθέντα τὸν παρελθόντα μῆνα παρουσίᾳ πολλῶν ἐπιστημόνων καὶ φυσιοδιφῶν, ὁ Πρίγκηψ ἐξεφώνησεν ἐμβριθέστατον λόγον σχετικῶς μὲ τὰς ἐργασίας του, αἵτινες ἐξετιμήθησαν ὑπὸ ὅλου τοῦ εἰδικοῦ περὶ τὰ ζητήματα ταῦτα κόσμου. Τὸ Μουσεῖον τοῦτο πληρεῖ ὁμολογουμένως μίαν ἀνάγκην τὴν ὁποίαν ᾐσθάνοντο βαθύτατα οἱ μελετηταὶ τοῦ μυστηριώδους Ὠκεανοῦ, οἱ ζητοῦντες εἰς τὰ ἄφθαστα βάθη νέα ἄγνωστα κεφάλαια τῆς ἱστορίας τοῦ κόσμου μας.

ΑΛΟΓΑ ΜΕ ΠΡΟΣΩΠΙΔΑΣ

ΠΡΟΣ ἀποφυγὴν τῶν ἀπευκταίων τῶν ἱππικῶν ἀγώνων εἰς ἀξιωματικοὺς τοῦ Ἀγγλικοῦ στρατοῦ ἐπενόησε τὰς προφυλακτικὰς προσωπίδας τὰς ὁποίας βλέπουν οἱ ἀναγνῶσται μας εἰς τὰ ἄλογα τῶν εἰκόνων μας. Αἱ προσωπίδες αὐταὶ εἶναι κατεσκευασμέναι ἀπὸ χονδρὸ πετσὶ μὲ εὐρέα μετάλλινα πλέγματα διὰ τὰ μάτια καὶ τοὺς ρώθωνας τοῦ ζώου. Οἱ οὕτω προσωπιδοφοροῦντες ἵπποι θὰ παρουσιάζοντο εἰς τὰς ἱπποδρομίας τοῦ Μαΐου ἐὰν δὲν ἐπήρχετο ὁ θάνατος τοῦ Ἐδουάρδου. Καὶ ἔτσι ἡ Cavalleria in Maschera ἀνεβλήθη.

ΜΙΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΣΙΝΑ

ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ τὸ ὁποῖον ἔκαμεν εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους ὁ Κάιζερ κατὰ τὸ 1890 ἐξακολουθεῖ ἀκόμη νὰ ἔχῃ τὰς ἀπηχήσεις του. Πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἡμερῶν αἱ ἐφημερίδες ἐγέμιζαν μὲ τὰς λεπτομερείας τῶν ἐγκαινίων τῆς πρώτης γερμανικῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γερμανικοῦ νοσοκομείου, τὸ ὁποῖον ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ἀνήγειρεν εἰς τὸ Θεοβάδιστον ὄρος. Ὁ Κάιζερ εὗρεν εὐκαιρίαν ὅπως ἀνανεώσῃ τοὺς συνδέοντας αὐτὸν μὲ τὴν Ἀσιατικὴν Τουρκίαν δεσμούς, ἀποστέλλων εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ Γερμανικοῦ ἱδρύματος αὐτὸν τὸν υἱόν του Ἔιτελ Φρειδερίκον, μετὰ λαμπρᾶς συνοδείας. Ἡ ἐπισημότης αὕτη δικαιολογεῖται ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ Γερμανικὸς Ναὸς καὶ τὸ Νοσοκομεῖον τοῦ Σινᾶ ἀποτελοῦσιν ὄχι μόνον προσκύνημα μέγα ἀλλὰ καὶ σταθμὸν πρωτίστης τάξεως διὰ τὸν θέλοντα νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν μεγάλην διὰ τοῦ Περσικοῦ κόλπου ὁδὸν τῶν Ἰνδιῶν.

ΕΝ ΘΑΥΜΑΣΙΟΝ ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟ ἀνωτέρω ὡρολόγιον ὡς ἓν ἀπὸ τὰ ἀρχαιότερα καὶ ἱστορικώτερα εὑρίσκεται εἰς τὸ Λονδῖνον καὶ ἀκριβέστερον ἐν τῷ δικαστικῷ μεγάρῳ Hampton Courts. Ὡρολόγιον τοῦτο κατεσκευάσθη κατὰ παραγγελίαν τοῦ Ἑρρίκου Η'. εἰς τὰ 1540 καὶ εἶναι κειμήλιον τῆς Ἀγγλίας. Ἔκτοτε μετεκομίσθη καὶ δὲν ὑπέστη καμμίαν βλάβην. Διὰ τοῦ ὡρολογίου εἶναι δυνατὸν

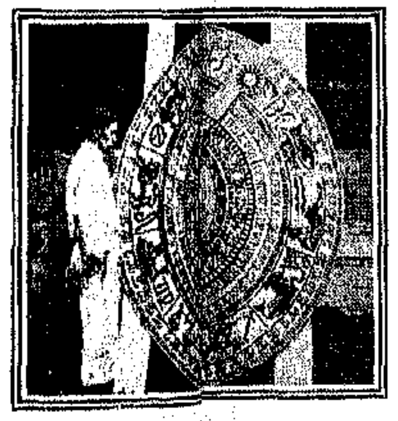

νὰ εὑρίσκῃ κανεὶς τὴν ὥραν, τὴν θέσιν τοῦ ἡλίου, τὸν ἀριθμὸν οἱ ὁποῖοι ... τοῦ νέου ἔτους, καὶ τὰς φάσεις τῆς σελήνης.

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ ... ΑΕΡΟΠΛΟΪΑΣ

ΙΔΟΥ καὶ τὸ τελευταῖον ... μανίας τῶν ἀεροπλάνων. Αἱ ἐφημερίδες ἔγραψαν διὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀτυχοῦς Γάλλου ἀεροπόρου ὅστις ἐπιβαίνων ἑνὸς ἀεροπλάνου συστήματος ... πρὸς τὸν Ἅγιον Σεβαστιανόν, ἔπεσεν ἀπὸ ὕψους ... μετὰ τῆς μηχανῆς του εἰς ἕνα βράχον, ἐκτυπήσας καὶ πνέων τὰ λοίσθια κατεκυλίσθη ἐκεῖθεν εἰς ... ὅπου εὗρεν τὸν αἰώνιον ὕπνον.........

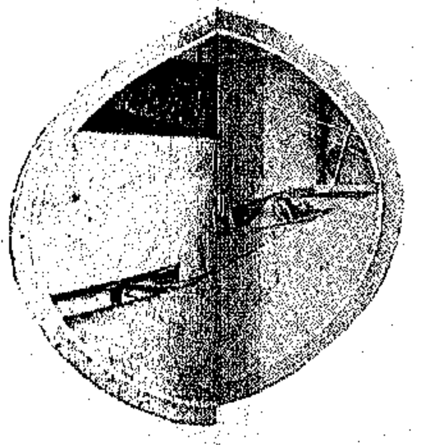

Ο ΦΟΡΗΤΟΣ ΑΣΥΡΜΑΤΟΣ

ΕΚΠΛΗΞΕΙΣ θὰ παρουσιάζῃ ἡ πολεμικὴ τέχνη εἰς τὸ μέλλον!.... Δὲν εἶναι τοῦτο κενὴ πρόρρησις ἀλλὰ σχεδὸν βεβαιότης.

Εἰς τὸν Ἀγγλικὸν στρατὸν ἔγινεν ἤδη ἡ πρώτη ἐφαρμογὴ ἀσυρμάτου τηλεγράφου, αἱ δὲ σχετικαὶ δοκιμαὶ ἐστέφθησαν ὑπὸ πληρεστάτης ἐπιτυχίας. Τὸ σῶμα τοῦτο τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ ἰδιαίτερον λόχον εἰς τὰ Ἀγγλικὰ τάγματα τοῦ μηχανικοῦ, ἀποτελεῖται ἀπὸ ἓξ ἐπαγγέλματος τηλεγραφητὰς τοῦ ἀσυρμάτου εἰδικωτάτους διὰ τὴν ἐργασίαν. Ἡ εἰκών μας παριστᾷ τὸ τηλεγραφικὸν σῶμα, ἑτοιμαζόμενον νὰ ἐγκαταστήσῃ τὸν ἀσύρματον εἰς τὸ στρατόπεδον.

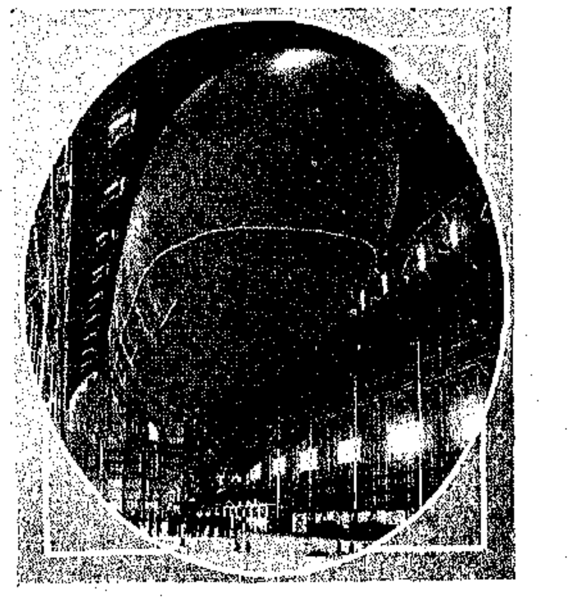

ΤΟ ΑΕΡΟΠΛΟΙΟΝ CLEMENT BAYARD II

Ἡ μεγάλη νίκη τοῦ Bleriot πρώτου διαπλεύσαντος ἐναερίως τὴν Μάγχην, καὶ ἡ νίκη τοῦ Paulhan πρώτου ἐκτελέσαντος ἐναερίως τὸ ταξεῖδι Λονδίνου-Μάντζεστερ δὲν ἱκανοποιεῖ τὴν ἐπίσημον Γαλλίαν. Καὶ ἰδοὺ ὅτι τὸ στρατιωτικόν της ἀερόπλοιον τοῦ ὁποίου τὴν εἰκόνα παραθέτομεν ἑτοιμαζόμενον καὶ αὐτὸ διὰ ταξεῖδι τῆς Ἀγγλίας. Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ Βρεττανοὶ μὲ ἀπογοήτευσιν βλέπουν τοὺς γείτονάς των θαυματουργοῦντας εἰς τοὺς ἀέρας.

Η ΕΚΡΗΞΙΣ ΤΗΣ ΑΙΤΝΑΣ

ΣΥΝΕΚΛΟΝΙΣΘΗ πάλιν ἐξ ἐγκάτων ἡ πολυπαθὴς τῆς Ἰταλίας γῆ τὸν παρελθόντα μῆνα μὲ τὰς ἐκρήξεις τῶν ἡφαιστείων της. Τὴν φορὰν ταύτην ταραξίας ἦτο ἡ Αἴτνα, τοῦ Βεζουβίου τηρήσαντος ἄμεμπτον στάσιν. Αἱ ἐκρήξεις τοῦ Σικελικοῦ ἡφαιστείου καίτοι θορυβωδέστεραι καὶ μεγαλοπρεπέστεραι τοῦ Βεζουβίου, δὲν ἔφεραν τὰς καταστροφὰς τὰς ὁποίας ἔφεραν αἱ ἰδικαί του. Ἡ λάβα της δὲν παρέσυρεν ἀνθρώπινα θύματα, ἠρκέσθη δὲ νὰ θίξῃ μερικὰ χωριά, ν' ἁπλωθῇ δὲ κυρίαρχος εἰς τὸν κάμπον τοῦ ὁποίου ἐμάρανε κάθε ζωήν. Τὸ ὡραιότερον τῆς ὅλης ἐκρήξεως μέρος ἔγκειτο εἰς τὸ θέαμα τὸ ὁποῖον ἦτο ἀνώτερον πάσης περιγραφῆς. Εὐρωπαῖος ἀνταποκριτὴς παραστὰς μάρτυς τοῦ ἐξόχου φαινομένου ἔλαβε μερικὰς ἀξιοθαυμάστους φωτογραφίας ἐξ ὧν δημοσιεύομεν τὴν παροῦσαν ἥτις δίδει ἀρκετὰ ζωηρὰν ἰδέαν τοῦ θεάματος τὸ ὁποῖον παρουσίασε κατὰ τὴν μανίαν του τὸ περιφλεγὲς βουνόν.

"ΚΟΛΟΣΣΟΣ,,

ΕΙΝΕ τὸ ὄνομα τοῦ νέου Ἀγγλικοῦ θωρηκτοῦ τὸ ὁποῖον καταρρίπτει τὸ ρεκὸρ ὅλων τῶν Dreadnoughts τοῦ κόσμου μὲ τὸ ἐκτόπισμά του ἀνερχόμενον εἰς 22,500 τόννους. Ἡ καθέλκυσις ἔγεινε τὸν περασμένον μῆνα, ὀλίγον πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ Ἐδουάρδου. Ἤδη ὅμως ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἑτοιμάζει καὶ ἄλλο μεγαθήριον. Τὸν «Prince Royal» μὲ ἐκτόπισμα 26,000 τόννων.... Σημειωτέον ὅτι ὅλα αὐτὰ σημαίνουν εἰρήνην....

ΠΟΛΥΤΙΜΟΝ ΑΜΦΙΟΝ

ΒΑΡΥΤΙΜΩΤΑΤΟΝ ἱερὸν ἄμφιον συγκαταλεγόμενον μεταξὺ τῶν θησαυρῶν τοῦ Βατικανοῦ εἶναι τὸ κατωτέριο. Ἐπὶ τῆς μιᾶς ὄψεως φαίνεται ὁ Ἰησοῦς ἐν ὅλῃ του τῇ δόξῃ, μεταξὺ τῶν ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου. Ἐπὶ τῆς ἄλλης πάλιν ὁ Θεάνθρωπος μεταξὺ τοῦ Ἠλιοῦ καὶ Μωϋσέως κατὰ τὴν Μεταμόρφωσιν. Λέγεται ὅτι τὸ ἄμφιον τοῦτο ἐδώρησεν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Πέτρου αὐτὸς ὁ Καρολομάγνος εἰς τὰ 800 μ. Χ.

ΕΥΣΕΒΗ ΤΑΞΕΙΔΙΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΤΟΠΟΥΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΟΥ

ΠΑΡΑ τοῦ ἰδίου φίλου συνεργάτου τοῦ ἀποστείλαντος εἰς τὴν «Εἰκονογραφημένην Ἀτλαντίδα» τὴν γλαφυρωτάτην καὶ τόσον ἐπιτυχῆ τῶν Ἁγίων Τόπων περιγραφήν, ἐλάβομεν τὰς κατωτέρω συμπληρωματικὰς σημειώσεις τοῦ ἰδίου ταξειδίου. Ὅσοι ἀνέγνωσαν εἰς τὸ προηγούμενον τεῦχος τὸ πρῶτον μέρος τῶν ἐντυπώσεων τοῦ συνεργάτου μας ἐκ τῶν Ἱεροσολύμων καὶ τῆς Παλαιστίνης, θ' ἀνεύρουν εἰς τὰς ἑπομένας σημειώσεις τὴν συνέχειαν ἑνὸς τερπνοτάτου ἀναγνώσματος. Ὅσοι δὲν ἀνέγνωσαν τὰ προηγούμενα θ' ἀποζημιωθοῦν ἀπολαμβάνοντες τὸ ἀριστοτεχνικώτατα γραμμένον δεύτερον μέρος, τὸ ὁποῖον δὲν ὑστερεῖ εἰς χάριν ποίησιν καὶ ἐνδιαφέρον. Ἰδοὺ τὸ ἄρθρον :

Τὴν 23ην Μαρτίου, περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἐφθάσαμεν εἰς Ναζαρέτ, κατόπιν ἐκτεταμένης καὶ λίαν κοπιώδους πορείας 160 χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλήμ. Εἴμεθα 1200 προσκυνηταί, ἐκ τῶν ὁποίων οὐκ ὀλίγοι ἀσθενοῦς κράσεως καὶ καχεκτικοί. καὶ ὅμως ἡ ἀγάπη, ἡ εὐλάβεια καὶ ὁ πόθος τοῦ νὰ ἴδωμεν καὶ προσκυνήσωμεν τὰ ἴχνη, εἰς τὰ ὁποῖα ἐβάδισεν ἐπὶ τῆς γῆς ὁ Θεάνθρωπος, ἐνέπνευσεν ἡμῖν ζωὴν καὶ σθένος ὅπως διασχίσωμεν οἱ πολλοὶ μὲ αἱματωμένους τοὺς πόδας τὴν ἔρημον καὶ ἄνυδρον κοιλάδα τῆς Ναζαρέτ, ψάλλοντες πάντες μετὰ χαρᾶς τὸν ὕμνον τῆς Θεοτόκου «Χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.» Ἀναπαυθέντες τὴν νύκτα μετὰ μακρᾶς πορείας μετέβημεν τὴν ἐπαύριον, παραμονὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, εἰς τὸν ἑλληνικὸν ναὸν «τὸ φρέαρ τῆς Θεοτόκου» ἔνθα ἠκούσαμεν τὴν θείαν λειτουργίαν, τελεσθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἕλληνος Μητροποτροπολίτου καὶ διαρκέσασαν σχεδὸν ὅλην τὴν ἡμέραν. Τὴν δὲ ἐπαύριον, ἑορτὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, μετὰ τὴν ἐπίσημον λειτουργίαν κοινωνήσαντες ἐκ τοῦ ἁγιασμοῦ τῆς πηγῆς, ἥτις εὑρίσκεται ἐντὸς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ἐξεκινήσαμεν πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν πολυτίμων, ἱερῶν κειμηλίων. Ἀλλ' οἴμοι, πρέπει νὰ εἴπω μίαν θλιβερὰν ἀλήθειαν· σχεδὸν ἅπαντα τὰ ἱερὰ κειμήλια τῆς Ναζαρὲτ εὑρίσκονται εἰς χεῖρας τῶν καθολικῶν. Κατὰ τὴν παράδοσιν, ἡ ὁποία φυλάσσεται ὑπὸ τῶν ὀρθοδόξων τῆς Ναζαρέτ, τὰ κειμήλια ταῦτα ἀνῆκον ἀρχῆθεν εἰς τοὺς ὀρθοδόξους. Ἀλλ' εἴς τινα σκοτεινὴν ἐποχήν, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ φανατισμὸς τῶν Τούρκων ἐμπόδιζεν εἰς τοὺς ὑπηκόους Χριστιανοὺς νὰ διατηρῶσι τὰ εἰς αὐτοὺς ἀνήκοντα Μοναστήρια ἀνὰ τοὺς Ἁγίους Τόπους, οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Πάπα ἠγόρασαν τὰ ἱερὰ κειμήλια ἀντὶ εὐτελεστάτης τιμῆς καὶ τὰ ὁποῖα σήμερον δι' ὅλους τοὺς θησαυροὺς τοῦ Κόσμου δὲν θὰ ἔστεργον νὰ ἀποδώσωσιν.

Οὕτω κατὰ πρῶτον ἐπεσκέφθημεν τὸν μεγαλοπρεπέστατον «Ναὸν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ». Ἐν αὐτῷ ἀπερίγραπτον ἐμποιεῖ ἐντύπωσιν ἡ δι' ἀγαλμάτων παράστασις τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Παρθένου Μαρίας, ἥτις γονυπετὴς τυγχάνει σύννους καὶ βεβυθισμένη ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ψαλμῶν καὶ προφητειῶν· ἀπέναντι δ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ πλήρης φωτὸς καὶ χάριτος καὶ μεγαλοπρεπείας, κρατῶν τὸν Κρῖνον, τὸ σύμβολον τῆς ἀθωότητος. Εἶναι ὄντως θεία ἡ ἔμπνευσις τοῦ ποιητοῦ καλλιτέχνου, ὅστις διὰ τῆς θαυμασίας τέχνης του ἔδωκε ζωὴν καὶ ψυχὴν εἰς τὸν ἄψυχον λίθον. Ὁ ναὸς εἶναι πράγματι μεγαλοπρεπὴς καὶ περικοσμεῖται μὲ βαρύτιμα κειμήλια, περιστοιχίζεται δὲ ὑπὸ μαγευτικῶν κήπων, ποτιζομένων ἐκ τοῦ βαθέος κτιστοῦ φρέατος, τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται ἐν αὐτοῖς.

Ἐπίσης ἐπεσκέφθημεν τὸ ἐργοστάσιον τοῦ Μνηστῆρος Ἰωσήφ, ἐκεῖ ὅπου ὁ Ἰησοῦς εἰς μικρὰν ἡλικίαν ἐδιδάχθη τὸ ἐπάγγελμα τοῦ τέκτονος Ἰωσήφ· εἶναι κυρίως ναὸς ἀλλ' ἀρχέγονόν τι ἐργαστήριον λεπτουργοῦ, εἰς τὸ ὑπόγειον τοῦ ὁποίου κρύπτονται ἱερὰ κειμήλια, λείψανα τῆς λεπτουργικῆς τέχνης τοῦ Ἰωσήφ.

Μετ' εὐλαβείας ἐπεσκέφθημεν καὶ τὸ ἱερόν, ὅπερ καλεῖται «Συναγωγὴ» ἐκεῖ ὅπου ὁ Ἰησοῦς εἰς ἡλικίαν 15—16 ἐτῶν ἀπεστόμωνε τοὺς Γραμματεῖς καὶ τοὺς Φαρισαίους μὲ τὰς εὐστόχους ἀπαντήσεις του. Ἀλλ' ἡ Ναζαρὲτ διασώζει καὶ ἓν ἄλλο ἱερὸν κειμήλιον, τὴν κατοικίαν τῆς παρθένου Μαρίας, ἥτις ἀποτελεῖται ἀπὸ δωμάτιον καὶ μαγειρεῖον. Εἶναι ἓν φυσικὸν σπήλαιον ἐκ γρανίτου χωρὶς θύραν. Δύω βαθμῖδες πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ σπηλαίου χωρίζουσι τὸ δωμάτιον (τὴν κατοικίαν) ἀπὸ τοῦ μαγειρείου. Ἐνώπιον δὲ τοῦ σπηλαίου ἐγείρεται μεγαλοπρεπέστατος Ναὸς κληθεὶς «Ὁ οἶκος τῆς Ἐπουρανίου Βασιλίσσης».

Πρὸς νότον τῆς Ναζαρὲτ ὑψοῦται ἀπότομός τις καὶ δυσπρόσιτος ἀπὸ νότου κορυφὴ «Κρημνοὶ» καλουμένη· πρὸς τὴν κορυφὴν ταύτην ἔσυρόν ποτε ὅπως τὸν κρημνίσωσιν εἰς τὴν ἄβυσσον παράφοροι ἐξ ὀργῆς οἱ Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τῶν δρόμων τῆς Ναζαρέτ, ἔνθα κατέκτα τὰ πλήθη διὰ τῆς θείας διδασκαλίας του. Σήμερον ἀδύνατον νὰ συναντήσῃ τις οὔτε ἕνα Ἑβραῖον εἰς τὴν Ναζαρέτ· ἀντὶ ὅμως Ἑβραίων ὁ προσκυνητὴς συναντᾷ νέους καὶ εὐφυεῖς Ἄραβας Χριστιανούς, πολλοὶ τῶν ὁποίων ἔτυχον ρωσσικῆς μορφώσεως, παρὰ τῆς ἐπιτοπίας θρησκευτικῆς ρωσσικῆς προπαγάνδας καὶ λαλοῦσιν ἄριστα τὴν ρωσσικήν.

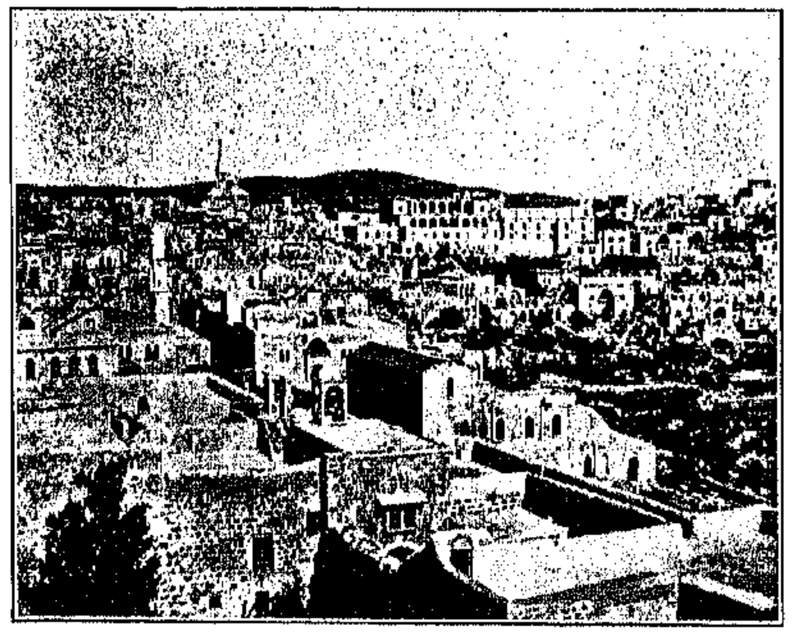

Η ΒΗΘΛΕΕΜ

Τὴν 26 Μαρτίου ἐπεσκέφθημεν τὴν Κορυφὴν τοῦ «Κρημνοῦ» καὶ τὸ αὐτόσε ρωσσικὸν παρεκκλήσιον, ὅπερ ἀνήγειρεν ἡ εὐλάβεια μιᾶς ρωσσίδος Πριγκηπίσσης, ἐλθούσης ἵνα προσκυνήσῃ τὰ ἱερὰ κειμήλια τῆς Ναζαρέτ. Δύω ἄλλαι κορυφαὶ περιστοιχίζουσι τὴν μικρὰν ταύτην πολίχνην, ὄπισθεν δὲ τῆς ἀνατολικῆς κορυφῆς, εἰς ἀπόστασιν 5—6 χιλιομέτρων εὑρίσκεται τὸ μικρὸν ἐκ καλυβῶν χωρίδιον «ἡ Κανὰ τῆς Γαλιλαίας», ὅπου ὁ Ἰησοῦς, κατὰ παράκλησιν τῆς Μητρός του, ἐποίησε τὸ πρῶτον θαῦμα. Ὄπισθεν δὲ τῆς Δυτικῆς κορυφῆς ἐκτείνονται οἱ εὔφοροι ἀγροὶ τῆς Ναζαρέτ.

Διερχόμεθα τὴν Γαλιλαίαν ὅπως μεταβῶμεν εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Τιβεριάδος. Γαλιλαία τῶν Ἐθνῶν ! παραίτιος τοσούτων ἐξεγέρσεων καὶ ἐπαναστάσεων τοῦ λαοῦ τῶν Ἰσραηλιτῶν. Γαλιλαία, σημαιοφόρος τῆς θείας τοῦ Χριστοῦ διδασκαλίας.

Ἀπὸ τῆς Ναζαρὲτ ἐξεκινήσαμεν, συνοδευόμενοι ὑπὸ Τούρκων χωροφυλάκων καὶ ὑπὸ τῶν καβάσηδων τῆς Ρωσσικῆς θρησκευτικῆς ἀποστολῆς, πρὸς Ἀνατολὰς μεταβαίνοντες εἰς τὴν πόλιν Τιβεριάδα ἐπὶ τῆς ὁμωνύμου λίμνης. Ἐκεῖ μᾶς ἀνέμενε κακὴ ὑποδοχή, καὶ ὡς ἐκ τούτου οἱ πλεῖστοι τῶν προσκυνητῶν ἐβάδιζον μὲ θλῖψιν καὶ μελαγχολίαν. Ὡραία καὶ καλῶς διατηρουμένη εὐρύχωρος λεωφόρος διέσχιζεν ὀφιοειδῶς τοὺς μαγευτικοὺς καὶ πλήρεις εὐωδῶν ἀνθέων λειμῶνας καὶ τοὺς σιτοφόρους ἀγρούς. Περὶ τὰ τέλη τῆς ἐκ 35 χιλιομέτρων πορείας, ἥτις χωρίζει τὴν Ναζαρὲτ ἀπὸ τῆς Τιβεριάδος ὑπάρχουσι δύο μέρη ἱερῶν ἀναμνήσεων. Σχεδὸν παρὰ τὴν ὑψηλοτέραν ἄκραν τοῦ ὑψώματος, πρὸς ὃ ἀνήχθημεν πρὶν ἢ καταβῶμεν εἰς τὸ βάθος, ὅπου εὑρίσκεται ἡ θάλασσα τῆς Τιβεριάδος, βλέπει τις τὴν «ἔ ρ η μ ο ν» ἢ τὴν θέσιν τῶν «5 ἄρτων καὶ 3 ὀψαρίων». Ἐκεῖ ἐκαθήσαμεν καὶ ἡμεῖς νὰ ἀναπαυθῶμεν καὶ φάγωμεν τὸν ξηρὸν διπυρίτην ἄρτον ὃν ἐφέρομεν, ἀναμιμνησκόμενοι τοῦ θαύματος, καθ' ὃ ὁ Ἰησοῦς ἐχόρτασε μὲ 5 ἄρτους πεντάκις χιλίους ἀνθρώπους. Πρὸς βορρᾶν ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης ἐκτείνεται ὡς ἐξέδρα ὁ λόφος τῶν Μακαρισμῶν, οἵτινες ἐπιχύνουσι βάλσαμον ἐλπίδος καὶ παρηγορίας εἰς τὰς καρδίας τῶν πτωχῶν καὶ τῶν τεθλιμμένων καὶ ἀναφυοῦσι τὸν ἄνθρωπον πρὸς τὸν Θεόν. Εἰς τὰ μέρη ταῦτα δὲν ὑπάρχει οὔτε Μοναστήριον, οὔτε παρεκκλήσιόν τι εἰς ἀνάμνησιν τῶν ὑψηλῶν τούτων γεγονότων τῆς ἐπιγείου ζωῆς τοῦ Θεανθρώπου.

Ὁ Ἥλιος κατέρχεται πλέον πρὸς τὴν Δύσιν του, εἰς ἡμᾶς δὲ ὑπολείπεται πορεία 7 χιλιομέτρων μέχρι τῆς Τιβεριάδος. Οἱ ὀφθαλμοί μας προσηλώθησαν ἤδη εἰς τὴν πόλιν καὶ βλέπομεν τὰς καπνιζούσας καπνοδόχους τῶν κατοικιῶν τῆς Τιβεριάδος, ἀκούομεν δὲ καὶ τὸν ρόχθον τῶν κυμάτων τῆς κυμαινομένης θαλάσσης (λίμνης)· ὀλίγον ἀκόμη καὶ τὰ ὕδατα τῆς λίμνης ἤρχισαν νὰ περιβρέχωσι τοὺς πόδας ἡμῶν παροχθίως βαδιζόντων. Εἰσερχόμεθα ἤδη εἰς τὴν πόλιν, ὅπου μᾶς ἀναμένει κακὴ φιλοξενία· εἰς τὸ ἄκρον τῆς πόλεως, πλῆθος Ἑβραίων κεκρυμμένοι καὶ ἐνεδρεύοντες ἐξεσφενδόνισαν ἀπείρους λίθους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν καὶ μᾶς ὑπεδέχθησαν μὲ κραυγὰς ἐκκωφαυτικὰς «Ριμπάκ-Ριμπάκ». Τοῦτο ἀποτελεῖ θρίαμβον τῶν Ἑβραίων, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρόνων ὑποδέχονται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τοὺς προσκυνητὰς ὀπαδοὺς τῆς «αἱρέσεως τῶν Ναζαρηνῶν» (ὡς ἀποκαλοῦσι τοὺς Χριστιανούς).

Ἡ πόλις ἀριθμεῖ 12,000 κατοίκους, ἐκ τῶν ὁποίων 200 Ἄραβες Μωαμεθανοὶ καὶ 80 Χριστιανοί, πάντες οἱ ἄλλοι εἶναι γνήσιοι καὶ φανατικοὶ Ἑβραῖοι.

Οἱ δρόμοι τῆς πόλεως εἶναι στραβοί, στενοὶ καὶ ἀκάθαρτοι καὶ προξενοῦσιν ἀηδίαν εἰς τοὺς ἐπισκέπτας. Τὸ μόνον Χριστιανικὸν μέρος τῆς πόλεως—εἶναι ἡ Ἑλληνικὴ Μητρόπολις καὶ ἡ Ρωσσικὴ θρησκευτικὴ ἀποστολὴ· στενῶς συνδεδεμέναι ὡς δύο ἐπιστήθιοι φίλοι ἀπέναντι πανισχύρου ἐχθροῦ, ἐγείρουσι τὰ κτίριά των τὸ ἓν πλησίον τοῦ ἄλλου εἰς τὸ Ἀνατολικὸν μέρος τῆς πόλεως καὶ ἐντελῶς πλησίον τῆς ὄχθης. Ἀλλὰ παρ' ὅλας τὰς δυσμενεῖς συνθήκας, ὑφ' ἃς διατελεῖ ὁ ξένος ἐπισκέπτης (ἰδίως ὁ Χριστιανὸς) ἐν τῇ πόλει Τιβεριάδι, αἱ θερμαὶ ἁλατοῦχαι ἰαματικαὶ πηγαί, αἵτινες εὑρίσκονται πρὸς βορρᾶν, 1 χιλιόμετρον ἀπέχουσαι ἀπὸ τῆς πόλεως, παρ' αὐτὴν τὴν ὄχθην τῆς λίμνης, προσελκύουσι διαρκῶς πολυαρίθμους ἀσθενεῖς ἀπὸ ὅλην τὴν Εὐρώπην. Τὴν ἑπομένην μέγα μέρος τῶν προσκυνητῶν μετέβησαν ἵνα προσκυνήσωσι τὸ Ὄρος Θαβὼρ τῆς «Μεταμορφώσεως» τοῦ Κυρίου (615 μέτρων ὕψους ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης) ἐκ τῶν σχετικῶς ὑψηλοτέρων ὀρέων τῆς Παλαιστίνης. Τινὲς δὲ παρέμειναν ἵνα διασχίσωσι τὴν θάλασσαν τῆς Τιβεριάδος καὶ διεκπεραιωθῶσιν εἰς τὴν ἀπέναντι ὄχθην,

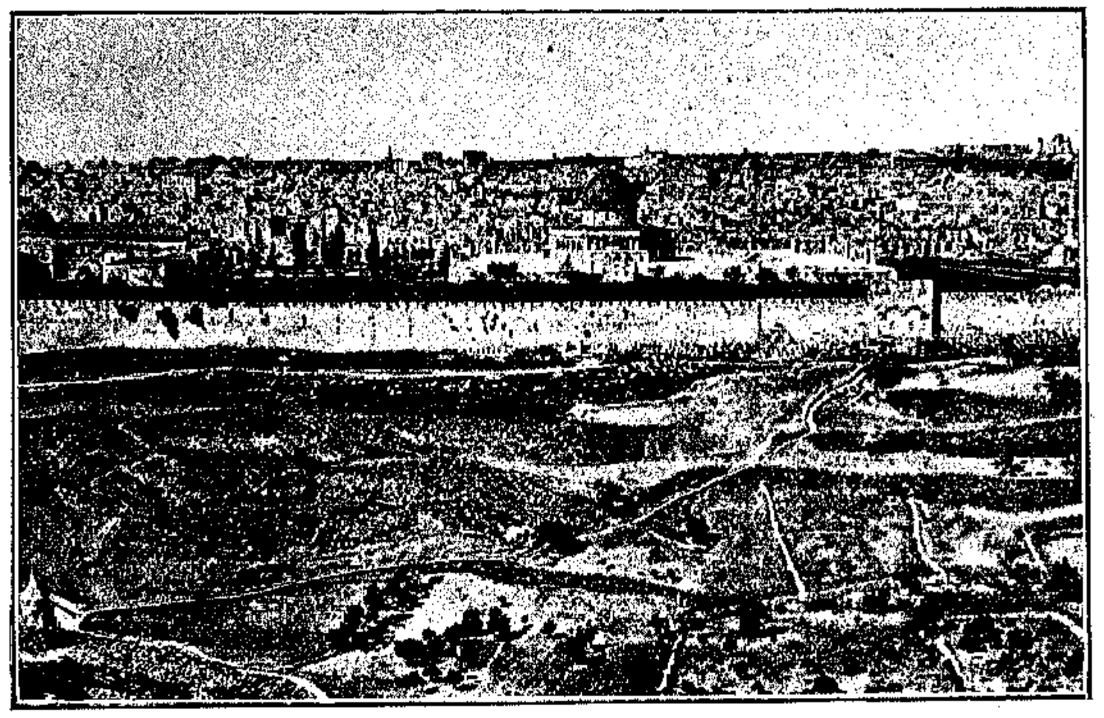

ΑΠΟΨΙΣ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ ΑΠΟ ΤΟΥ ΟΡΟΥΣ ΤΩΝ ΕΛΑΙΩΝ

ὅπου ἦσαν ἄλλοτε ἡ γνωστὴ πόλις Καπερναούμ, ἡ Βηθσαϊδᾶ, ἡ Χοραζίν, τῶν ὁποίων ἐλάχιστα μόλις σήμερον διασώζονται ἐρείπια. Ἐπὶ 4 ὅλας ἡμέρας ἀνέμειναν οἱ προσκυνηταὶ νὰ παύσῃ ἡ τρικυμία, ἡ ἀναμιμνήσκουσα τὰς ὑψηλὰς ἐκείνας στιγμάς, καθ' ἃς ὁ Χριστὸς ἐπεριπάτει ἐπὶ τῶν κυμάτων καὶ ἐκάλει πλησίον του τὸν ὀλιγόπιστον Πέτρον· εἰς τὴν θάλασσαν ταύτην, ἥτις καλεῖται καὶ λίμνη Γεννησαρέτ, ἡλίευον ἰχθεῖς οἱ ἀγράμματοι μαθηταί, τοὺς ὁποίους ὁ Ἰησοῦς καλέσας ἀνέδειξεν ἁλιεῖς ἀνθρώπων καὶ Ἀποστόλους τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως. Διασχίσαντες ἐπὶ λέμβου τὴν λίμνην Γεννησαρὲτ οἱ προσκυνηταὶ ἀφίχθησαν εἰς τὴν ἀντίπεραν ὄχθην· ἐκεῖθεν πρὸς Νότον θεῶνται οἱ ἀπότομοι καὶ κατηφεῖς βράχοι τῶν Γεργεσηνῶν, ἀπὸ τῶν ὁποίων ὁ Ἰησοῦς ἀφῆκε νὰ πέσωσωσιν εἰς τὴν θάλασσαν ἀγέλην δαιμονισμένων χοίρων, ἕνεκα τοῦ ὁποίου καὶ παρεκλήθη ὁ Διδάσκαλος ὑπὸ τῶν Γεργεθηνῶν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν χώραν αὐτῶν. Καὶ σήμερον εἰς τὸ μέρος αὐτό, στῖφος ἀγρίων καὶ ἀπιθάσσων Βεδουΐνων ἀντιληφθέντες τοὺς προσκυνητὰς ἐμπόδιζον νὰ ἐξέλθωσιν εἰς τὴν ξηράν. Μετὰ πολλοῦ δὲ κόπου, ὁ Ἄραψ διερμηνεὺς διὰ τῶν ἐπιχειρημάτων του μετέπεισε τοὺς Βεδουΐνους νὰ ἐπιτρέψωσι τὴν ἔξοδον, τὰ δὲ μικρὰ φιλοδωρήματα ἐκ μέρους τῶν προσκυνητῶν ἐμάλαξαν ἐπὶ τοσοῦτον τοὺς ἀγρίους κατοίκους, ὥστε ἡ ἔρις αὐτῶν πρὸς τοὺς συνοδεύοντας ἡμᾶς ἐνόπλους Καβάσηδες μετεβλήθη εἰς γέλωτας· ἡ δὲ δύναμις τῶν ὀλίγων κερματίων ἦτο τόσον μαγικὴ ὥστε νὰ καταστήσῃ τοὺς Βεδουΐνους καὶ ὑπηρετικοὺς πρὸς ἡμᾶς. Ἐπεσκέφθημεν ἐπὶ τῶν λέμβων τὰς θέσεις, ὅπου ἄλλοτε ἤκμαζεν ἡ Καπερναούμ, ἡ Βηθσαϊδᾶ, ἡ Χοραζίν· σήμερον παχύχορτον καλύπτει καὶ τὰ ὀλίγιστα ἐρείπια τῶν ἀνθηρῶν τούτων πόλεων ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Χριστοῦ· εἰς τὴν καταστροφὴν τῶν μερῶν τούτων τὰ μέγιστα συνετέλεσεν ὁ Αὐτοκράτωρ Βεσπασιανός. Ἐκεῖ πλησίον φαίνονται αἱ τῶν Βεδουΐνων καλύβαι αἱ ἀποτελοῦσαι τὸ χωρίον Μάγδαλα, ἐξ οὗ κατήγετο Μαρία ἡ Μαγδαληνή, ἡ διὰ μύρου ἀλείψασα τὴν κόμην καὶ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ εἰς τὴν ὁποίαν πρώτην ἐνεφανίσθη ὁ Χριστὸς μετὰ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Εἰς τὰ πέριξ τῆς Βηθσαϊδᾶς (πατρίδος τῶν Ἀποστόλων), τῆς Καπερναοὺμ καὶ τῶν Μαγδάλων ὑπάρχει ἀραιὰ καὶ ποῦ μικρόν τι καθολικὸν μοναστήριον· ἀλλ' αἱ ὄχθαι τῆς ἱερᾶς ταύτης λίμνης εἶναι καθηγιασμέναι ἀπὸ τὰ βήματα τοῦ θείου Διδασκάλου, ὅστις ἐνταῦθα διήγαγε τὸ πλεῖστον τοῦ βίου του.

Καὶ ἤδη προσκυνήσαντες διὰ τελευταίαν φοράν, ἀφίνομεν τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, τὴν ἀείποτε σχεδὸν κυμαινομένην καὶ ἀφρίζουσαν. Διὰ τελευταίαν φορὰν ἐπίομεν τὸ γλυκὺ καὶ νόστιμον αὐτῆς ὕδωρ καὶ παρελάβομεν ὀλίγον ἐξ αὐτοῦ εἰς τὰς ὑδρίας, ἵνα τὸ διατηρήσωμεν ἐπὶ μακρότερον χρόνον εἰς ἀνάμνησιν.

Ἡ θάλασσα τῆς Τιβεριάδος (ἢ καὶ λίμνη Γεννησαρὲτ) ἀποτελεῖ ὀρεινὴν λίμνην 22 χιλιομέτρων μήκους καὶ 11 πλάτους, ἔχει ἐπιφάνειαν 82 τετραγ. χιλιομέτρων, ἥτις εἶναι κατὰ 203 μέτρα χαμηλοτέρα τῆς ἐπιφανείας τῆς Μεσογείου Θαλάσσης.

Ἡ λίμνη αὐτὴ μετὰ τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ καὶ τῆς Νεκρᾶς θαλάσσης πληροῦσι τὸ περίεργον χάσμα τὸ ὁποῖον διανοίγεται ἀπὸ Β. πρὸς Ν. καθ' ὅλην τὴν Παλαιστίνην, ἥτις εἶναι χώρα ὀρεινὴ (400—800 μέτρα κειμένη ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης), τὸ δὲ ἔδαφος αὐτῆς ὁλονὲν χαμηλοῦται μέχρι τῆς Νεκρᾶς Θαλάσσης (καὶ περαιτέρω μέχρι τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης). Ὁ Ἰορδάνης πηγάζων ἀπὸ τὸ ὄρος Ἑρμών, διαρρέει διὰ τῆς λίμνης Μερώμ, τῆς Λίμνης Γεννησαρὲτ καὶ μετὰ ροῦν βραδὺν καὶ ὀφιοειδῆ 333 χιλιομέτρων κυλίει τὰ θολὰ ὕδατά του εἰς τὴν Νεκρὰν Θάλασσαν· αὕτη δὲ πάλιν ἔχει μῆκος 74 χιλιομέτρων πλάτος 15—19 χιλιομ., ἐπιφάνειαν 1283 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων καὶ εἰς μὲν τὸ μέσον αὐτῆς εἶναι ἀβαθής, εἰς δὲ τὸ Β. καὶ ἰδίως τὸ Ν. αὐτῆς μέρος εἶναι βαθυτάτη (156—383 μέτρα), ἡ ἐπιφάνεια τῆς Νεκρᾶς Θαλάσσης εἶναι] 394 μέτρα] χαμηλοτέρα τῆς ἐπιφανείας τῆς Μεσογείου Θαλάσσης· οὐδαμοῦ ἔχει ἐκροήν τινα, τὰ δὲ ὕδατά της εἶναι πικρὰ καὶ ἀσφαλτώδη, ἐν οἷς οὐδεμία ζωϊκὴ εὕρηται ὕπαρξις.

Ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ὅπου εὑρισκόμεθα, μέχρι τῆς Ἱερουσαλήμ, εἰς ἣν σπεύδομεν διὰ τὴν ἑβδομάδα τῶν Παθῶν, ἡ ἀπόστασις εἶναι 180 χιλιόμετρα· ἀλλ' ἀδύνατον νὰ ἐγκαταλείψωμεν τὴν Γαλιλαίαν, χωρὶς νὰ προσκυνήσωμεν τὸ ὄρος Θαβώρ, τὸ ὁποῖον κεῖται μεμονωμένον ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ μεγαλοπρεπείᾳ ὡς εἷς ὑπερμεγέθης στρογγύλος ὄγκος θημωνιᾶς χόρτου ἐν τῷ μέσῳ ποικιλοχρόων εὐωδεστάτων λειμώνων καὶ ἀγρῶν. Τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους ἐπιστέφει ὁ μεγαλοπρεπὴς Ναὸς τῆς «Μεταμορφώσεως», ἔνθα ὁ Μητροπολίτης Θαβὼρ ἐτέλεσε πρὸς τιμήν μας ἐπίσημον λειτουργίαν λίαν πρωΐ, τὰ δὲ 1200 κηρία τῶν πολυελαίων ἀπέδιδον ἀπερίγραπτον λάμψιν συμβολίζουσαν τὴν λάμψιν, ἥτις περιέβαλε τὸν Χριστὸν κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς θείας Μεταμορφώσεώς του καὶ ἥτις ἐθάμβωσε τοὺς Ἀποστόλους. Σπεύδομεν πρὸς τὴν Ἱερουσαλὴμ διασχίζοντες ἡμέραν καὶ νύκτα τὴν ὡραίαν κοιλάδα τῆς Σαμαρείας διὰ μέσου ὑψηλῶν κυπαρίσσων, πορτοκαλεῶν καὶ λεμωνεῶν. Ἰδοὺ διερχόμεθα μετὰ προσοχῆς καὶ φόβου πρὸ τῆς ἀρχαίας Σιχάρ, τὴν ὁποίαν σήμερον κατοικοῦσι φανατικοὶ καὶ κακόβουλοι Ἄραβες—Μωαμεθανοί, πρόθυμοι πάντοτε εἰς ἐπιδρομὰς καὶ λῃστείας. Μετ' ὀλίγον εὑρέθημεν εἰς τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ, ὅπου ὁ Ἰησοῦς, κεκοπιακὼς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας, ἐζήτησεν ὕδωρ παρὰ τῆς Σαμαρείτιδος, ἥτις τὸν ἐξέλαβεν ὡς ἐχθρὸν τῶν Σαμαριτῶν, ὁ δὲ Θεάνθρωπος διαλεγόμενος πρὸς αὐτήν, τῇ ἀπεκάλυψε τὴν θείαν αὐτοῦ ὑπόστασιν, χαρακτηρίσας θαυμασίως καὶ τὸ πῶς δεῖ λατρεύειν τὸν Θεόν. «Πνεῦμα ὁ Θεός, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν, ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν». Τὸ φρέαρ ἔχει βάθος 15 περίπου μέτρων καὶ ἀπέχει 80 χιλιόμ. τῆς Ἱερουσαλήμ.

Τὴν πρωΐαν τῆς ἑορτῆς τοῦ Λαζάρου ἀφίχθημεν εἰς τὴν Ἁγίαν Πόλιν καὶ συνηνώθημεν μετὰ τοῦ ἀπείρου πλήθους, τὸ ὁποῖον διαρκούσης ἔτι τῆς νυκτὸς ἐτέθη εἰς κίνησιν ὅπως διανύσῃ τὴν βραχεῖαν ἐκ 5-6 χιλιομέτρων ἀπόστασιν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ μέχρι τῆς Βηθανίας ὅπου ὁ κόσμος μετέβη ὅπως ἑορτάσῃ ἐπὶ τόπου τὴν ἀνάστασιν τοῦ Λαζάρου. Ἀκούονται ἤδη οἱ κώδωνες τοῦ ἐν Βηθανίᾳ Ναοῦ «Ὁ οἶκος τοῦ Λαζάρου», ὅστις ἐκτίσθη ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς θέσεως, εἰς ἣν εὑρίσκετο ἡ κατοικία τοῦ Λαζάρου. εἰς ἀπόστασιν δὲ 1 χιλιομέτρου πρὸς Δ. ἐν τῷ μέσῳ τῶν καλυβῶν τῶν πτωχῶν Ἀράβων—Μωαμεθανῶν εὕρηται ὁ τάφος αὐτὸς τοῦ Λαζάρου, ὅστις εἶναι σπήλαιον, εἰς ὃ καταβαίνει τις ἐπὶ 40—50 βαθμίδων.

B.

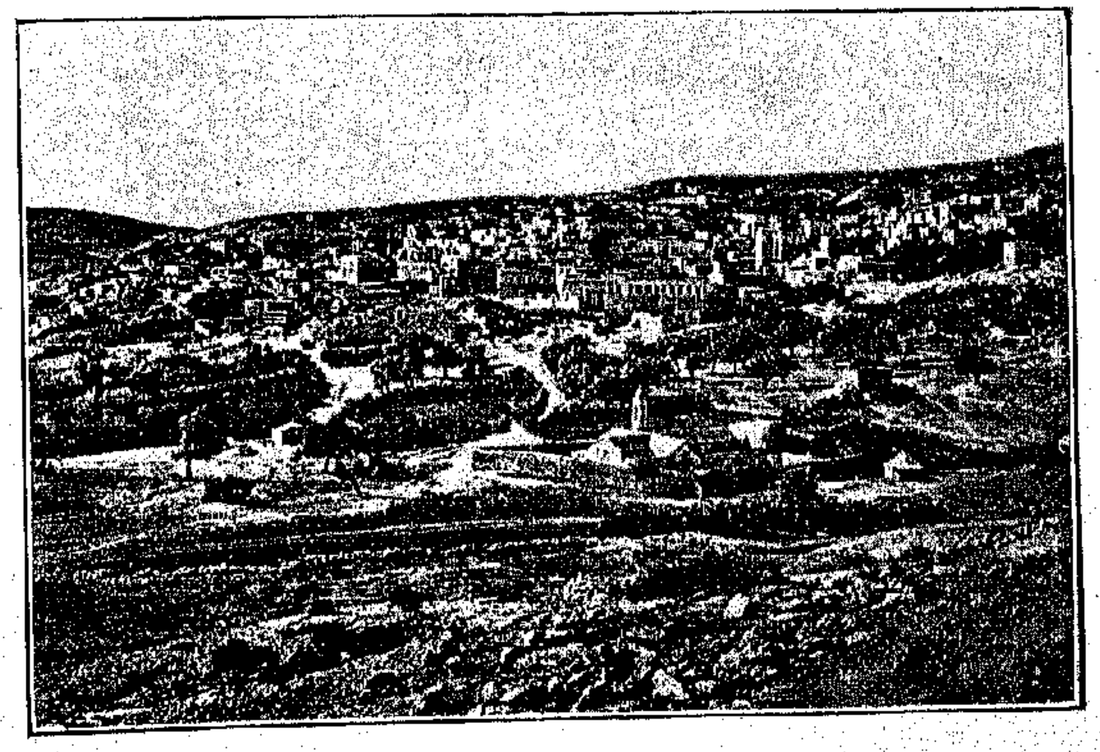

ΝΑΖΑΡΕΤ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΙΩΡΥΞ ΤΟΥ ΠΑΝΑΜΑ

Η ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ τῆς διώρυγος τοῦ Παναμᾶ ὀφείλεται εἰς τὸ ἐπιχειρηματικὸν πνεῦμα τοῦ Γάλλου κόμητος Ferdinand de Lesseps τοῦ διασήμου αὐτοῦ πλὴν ἀτυχοῦς ἀνδρὸς εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ ὁποίου ὀφείλεται καὶ ἡ κατασκευὴ τῆς διώρυγος τοῦ Σουέζ. Μετὰ τὰ ἐγκαίνια τῆς διώρυγος τοῦ Σουὲζ ὁ μέγας Lesseps συνέλαβε τὸ σχέδιον τῆς διώρυγος τοῦ Παναμᾶ διὰ τῆς ὁποίας θὰ ἡνοῦτο ὁ Εἰρηνικὸς μετὰ τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ὠκεανοῦ. Καίτοι ἑβδομήκοντα ἤδη ἐτῶν ἡλικίας ὁ Lesseps δὲν ἀπεδειλίασε πρὸ τοῦ γιγαντιαίου ἔργου. Κατώρθωσε νὰ σχηματίσῃ ἑταιρίαν μὲ σημαντικὰ χρηματικὰ κεφάλαια, ἡ ἕδρα τῆς ὁποίας εὑρίσκετο εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ νὰ ποιήσῃ ἔναρξιν τοῦ ἔργου τὸ ἔτος 1881. Ἀλλ' ἐφ' ὅσον προεχώρουν αἱ ἐργασίαι τὰ κεφάλαια ταχέως ἐξηντλοῦντο, ἦλθε δὲ περίστασις κατὰ τὴν ὁποίαν κατενοήθη ὅτι οἱ γενόμενοι ὑπολογισμοὶ ἦσαν ἐσφαλμένοι καὶ ἀπῃτοῦντο ἀσυγκρίτως μεγαλείτερα χρηματικὰ ποσά. Τὸ ἔτος 1888 ὁ Lesseps, ὀγδοήκοντα τριῶν ἐτῶν, ἀπέτεινεν ἔκκλησιν πρὸς τοὺς συμπολίτας του διὰ τῆς ὁποίας ἐκάλει αὐτοὺς ὅπως προσέλθωσιν ἀρωγοὶ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ μεγάλου ἔργου. Οἱ Γάλλοι ἔσπευσαν ἀμέσως νὰ βοηθήσωσι τὴν ἐπιχείρησιν καὶ τὰ ἑκατομμύρια ἄφθονα ἐπλημμύρουν τὸ ταμεῖον τῆς ἑταιρίας. Ἀλλὰ καὶ πάλιν τὰ ἔξοδα ἦσαν κολοσσιαῖα καὶ τὰ οἰκονομικὰ τῆς ἑταιρίας δὲν ἠδύναντο νὰ ἀνταποκριθῶσι πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς ἐργασίας.

Τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1889 ἡ Ἀμερικανικὴ Γερουσία ἐν μυστικῇ συνεδριάσει ἐψήφισεν ὁμοφώνως ἀπόφασιν διὰ τῆς ὁποίας διεμαρτυρήθη κατὰ τῆς ἐπεμβάσεως πάσης εὐρωπαϊκῆς κυβερνήσεως εἰς τὴν κατασκευὴν καὶ ἐκμετάλλευσιν τῆς διώρυγος τοῦ Παναμᾶ καὶ καὶ ἀνέθεσεν εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ὅπως ἀνακοινώσῃ τὴν ἀπόφασιν ταύτην πρὸς τὰς κυβερνήσεις τῆς Εὐρώπης.

Τὸ τοιοῦτον διάβημα τῆς Ἀμερικανικῆς Γερουσίας ἐματαίωσε καὶ τὴν τελευταίαν ἐλπίδα τοῦ Lesseps περὶ ἐπεμβάσεως τῆς Γαλλικῆς κυβερνήσεως. Τὴν 3 Φεβρουαρίου 1889 ὁ Lesseps ἀνήγγειλε τὴν διάλυσιν τῆς ἑταιρίας τῆς διώρυγος τοῦ Παναμᾶ. Ἡ ἐπιτροπὴ ἡ ἀποσταλεῖσα ἐπὶ τόπου πρὸς μελέτην τῶν μέχρι τοῦ χρόνου ἐκείνου συντελεσθέντων ἔργων ὑπέβαλεν ἔκθεσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐκτὸς τῶν γενομένων ἐξόδων τῶν 250,000,000 δολλαρίων θὰ ἀπῃτοῦντο πρὸς τούτοις 150,000,000 δολλάρια πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς διώρυγος, ἤτοι τὸ ἔργον ἐν συνόλῳ θὰ ἐστοίχιζε 400,000,000 δολ. Βραδύτερον ἀνεκαλύφθη ὅτι

Η ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΤΟΜΗ ΕΝ ΚΟΥΛΕΒΡΑ

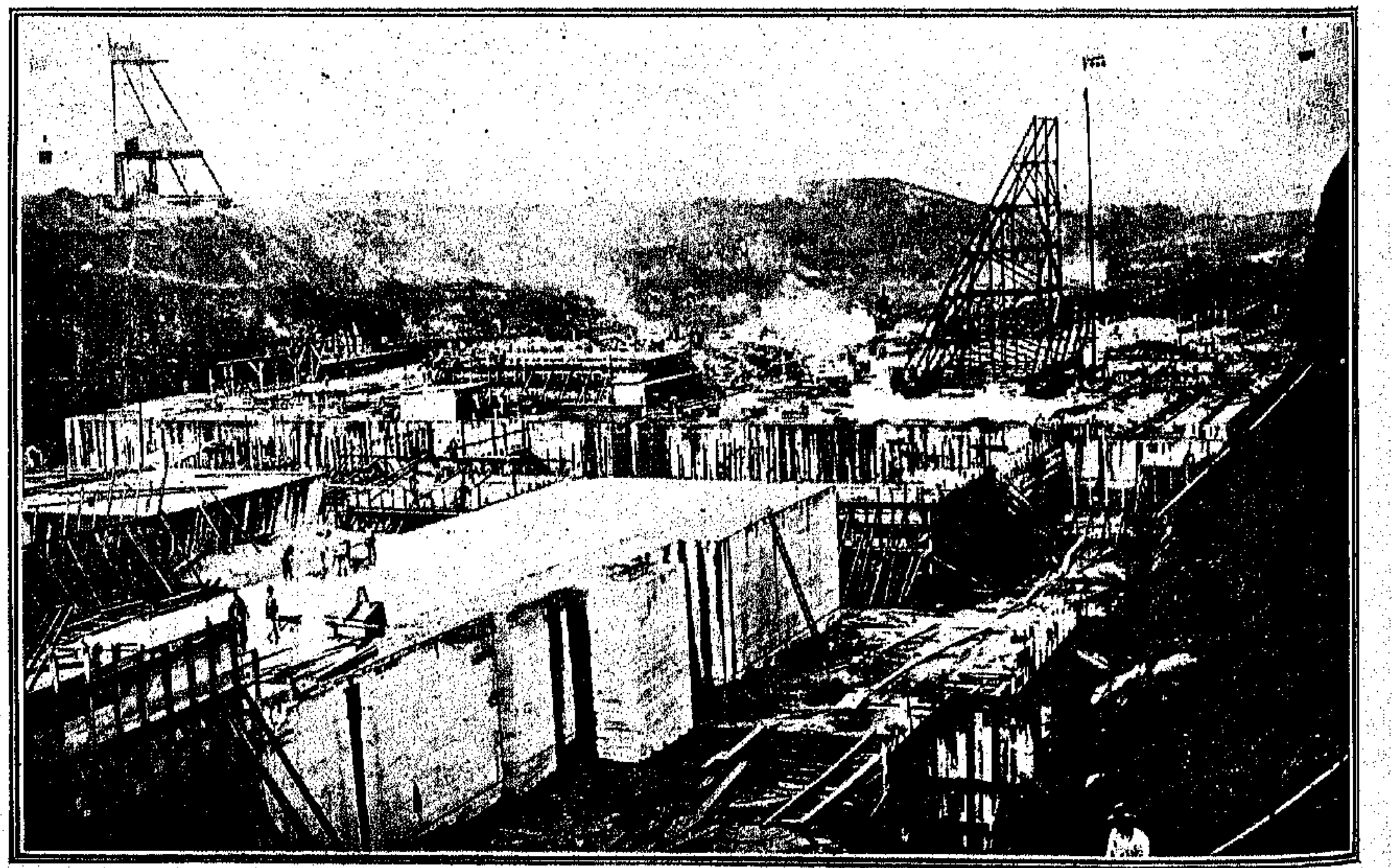

ΘΕΜΕΛΙΑ ΤΩΝ ΕΝ GATUM ΚΟΛΟΣΣΙΑΙΩΝ ΠΡΟΤΕΙΧΙΣΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΥΔΡΟΦΡΑΚΤΩΝ

Ο ΧΑΡΤΗΣ ΤΗΣ ΔΙΩΡΥΓΟΣ ΤΟΥ ΠΑΝΑΜΑ

ἐκ τῶν ἐξοδευθέντων 250,000,000 ὀλιγώτερα τῶν δύο τρίτων εἶχον διατεθῇ πραγματικῶς ὑπὲρ τοῦ ἔργου. Τὰ ἄλλα εἶχον σπαταληθῇ παρανόμως. Τὸ ἔτος 1892 ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν Παρισίων κατήγγειλε τὸν Ferdinand de Lesseps ὀγδοήκοντα ἑπτὰ ἐτῶν ἡλικίας, τὸν υἱόν του Charles de Lesseps, τὸν μαρκήσιον Fontane καὶ τὸν Eiffel ἐπὶ καταχρήσει τῶν χρημάτων τῆς ἑταιρίας.

Ὁ Lesseps πληγεὶς εἰς τὰ καίρια τῆς φιλοτιμίας του ἠσθένησε βαρέως καὶ μετέβη εἰς τὴν ἐξοχικὴν παρὰ τὴν La Chesnaye ἔπαυλίν του ὅπως διέλθῃ τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ βίου του. Ἡ δίκη ἐγένετο τὸ 1893, ὁ δὲ Lesseps κατεδικάσθη εἰς τριετῆ φυλάκισιν καὶ τριῶν χιλιάδων φράγκων πρόστιμον, μετὰ ἓν ἔτος τὴν 7 Δεκεμβρίου 1894 ὁ κόμης Ferdinand de Lesseps ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν ὀγδοήκοντα ἐννέα ἐτῶν.

Ἡ Γαλλικὴ ἑταιρία μετὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τοῦ ἔργου παρεχώρησε τὰ δικαιώματά της εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν κυβέρνησιν τὸν Ἰούνιον τοῦ 1902 ἀντὶ 40,000,000 δολλαρίων.

Ἡ διῶρυξ τοῦ Παναμᾶ ἤδη μέλλει μεγάλως νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ ἐμπορικὰ συμφέροντα τοῦ κόσμου, θὰ εἶναι ἐκτάσεως τεσσαράκοντα ἐννέα μιλίων. Θὰ ἐκτείνεται ἀπὸ τὸν λιμένα Colon τοῦ Ἀτλαντικοῦ μέχρι τοῦ λιμένος Παναμᾶ τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ.

Ἡ διῶρυξ τοῦ Παναμᾶ δὲν θὰ εἶναι κυρίως διῶρυξ, ἀλλ' εὐρεῖα λίμνη τριάκοντα δύο μιλίων μήκους καὶ περιοχῆς 164 τετραγωνικῶν μιλίων.

Ὡς ἐκ τῆς φυσικῆς τοποθεσίας της ἡ διῶρυξ δὲν θὰ εἶναι ὅπως αἱ ἄλλαι διώρυγες τοῦ κόσμου ὡς ἡ τοῦ Σουὲζ καὶ ἡ τῆς Κορίνθου, ἀλλὰ μία εὐρεῖα καὶ βαθεῖα λίμνη. Ὅταν ἀποπερατωθῇ αὕτη τὰ πλοῖα θὰ εἰσέρχωνται ἐκ τοῦ λιμένος τῆς Colon ἐντὸς εὐρείας καὶ βαθείας διώρυγος, ἥτις ἤδη ἔχει συντελεσθῇ μέχρις ἐκτάσεως ἑπτὰ μιλίων καὶ θὰ εἰσπλέωσιν εἰς Gatun, ὅπου θὰ ὑπάρχουσιν οἱ περίφημοι ὑδροφράκται διὰ τῶν ὁποίων θὰ διευθύνεται ἡ ναυτιλία τῆς διώρυγος. Διὰ τῶν ὑδροφρακτῶν τὰ πλοῖα θὰ εἰσέρχωνται εἰς τὴν μεγάλην λίμνην τῆς Gatun ἐντὸς τῆς ὁποίας θὰ δύνανται νὰ πλέωσιν ἐν πλήρει ταχύτητι ἐπὶ εἴκοσι καὶ πλέον μίλια. Κατόπιν ἡ διῶρυξ θὰ ἀρχίζῃ νὰ στενεύῃ ἀπὸ 1,000, 5,800 καὶ 5,500 πόδας καὶ θὰ φθάνῃ μέχρι πλάτους 300 μόνον ποδῶν εἰς τὴν καλουμένην τομὴν τοῦ Culebra, ἐκ τῆς ὁποίας θὰ δύνανται νὰ διέρχωνται ἀσφαλῶς δύο ἀτμόπλοια. Ἐπὶ τῆς ἀκτῆς τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ὠκεανοῦ τὸ στόμιον τῆς διώρυγος θὰ εἶναι 500 ποδῶν πλάτος καὶ 41 ποδῶν βάθος καὶ θὰ ἐκτείνεται μέχρις ἀποστάσεως ἑπτὰ μιλίων εἰς τὸ ἐσωτερικὸν μέχρι τῆς Gatun. Τὸ μέρος αὐτὸ τῆς ἐργασίας συνετελέσθη καὶ χρησιμοποιεῖται ὑπὸ τῶν φορτηγίδων τῶν μεταφερουσῶν ὑλικὰ εἰς Gatun.

Ἔξωθεν τοῦ λιμένος τῆς Colon θὰ κατασκευασθῶσι δύο κυματοθραῦσται πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν εἰσπλεόντων εἰς τὴν διώρυγα πλοίων ἐκ τοῦ σφοδροῦ βορείου ἀνέμου. Ἡ πρὸς τὸ μέρος τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ διῶρυξ συνεπληρώθη μέχρις ἀποστάσεως ἐννέα μιλίων. Τὸ σπουδαιότερον τεχνικὸν ἔργον εἶναι ἡ καλουμένη τομὴ τῆς Culebra, ἥτις ἐκτείνεται εἰς ἀπόστασιν ἐννέα μιλίων ἐκ Bas Obispo μέχρι Pedro Miguel. Εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο εὑρίσκεται ἡ ὀροσειρὰ τοῦ Κορδιλλιέρου, ἥτις ἀποτελεῖ τὸν συνεκτικὸν δεσμὸν τῶν Ἄλπεων καὶ τῶν Βραχωδῶν Ὀρέων. Διὰ τῆς τομῆς αὐτῆς ἀποκόπτεται βράχος εἰς βάθος τεσσαράκοντα ποδῶν κάτωθεν τῆς ἐπιφανείας, τὴν ὁποίαν θὰ καταλάβωσι τὰ ὕδατα.

Οἱ Γάλλοι εἰς Culebra εἶχον κατασκευάσει στενὴν καὶ βαθεῖαν τομὴν καὶ εἶχον ἐξαγάγει ἐξ αὐτῆς λίθους καὶ χώματα 25,000,000 κυβικῶν ὑαρδῶν, ἀλλ' οἱ Ἀμερικανοὶ κατασκευάζουσιν τομὴν καὶ θὰ ἀφαιρέσωσι διὰ τοῦ ἐκβραχισμοῦ ὑλικὸν 100 ἑκατομμυρίων κυβικῶν ὑαρδῶν. Εἰς τὸν μεταξὺ τῆς εἰρημένης τομῆς καὶ τοῦ ὑδροφράκτου τῆς Gatun, χῶρον δὲν θὰ ἐκτελεσθῶσι μεγάλα ἔργα ἐκβραχισμοῦ καθόσον εἴς τινα μέρη δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη τοιούτων ἔργων καὶ ἄλλα δὲ ἐξετελέσθησαν ὑπὸ τῶν Γάλλων. Οἱ σπουδαιότεροι ὑδροφράκται θὰ εὑρίσκωνται εἰς Miraflores εἰς Pedro Miguel καὶ εἰς Gatun. Ὁ περίφημος ὑδροφράκτης τῆς Gatun ὅστις θὰ χρησιμεύῃ καὶ ὡς στόμιον τῆς διώρυγος εἰς τὰ ἐκ τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ὠκεανοῦ εἰσπλέοντα πλοῖα θεωρεῖται ὡς ὁ ἀσφαλέστερος ἐξ ὅσων μέχρι τοῦδε ἐπενόησαν οἱ μηχανικοί. Τὰ τεχνικὰ ἔργα τὰ ἐκτελούμενα εἰς τὸν εἰρημένον ὑδροφράκτην θὰ συμπληρωθῶσι μετὰ τρία καὶ ἥμισυ ἔτη, ὅτε θὰ θεωρηθῇ συμπεπληρωμένη καὶ ἡ ὅλη ἐργασία τῆς διώρυγος.

Πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς διώρυγος ἀναπομένει ἀκόμη ἡ κατασκευὴ τοῦ παρὰ τὸν Εἰρηνικὸν καὶ τὸν Ἀτλαντικὸν Ὠκεανὸν κυματοθραύστου, ὁ ἐκβραχισμὸς τοῦ Culebra, ἡ ἐκβάθυνσις τῆς λίμνης τῆς Gatun, ἡ ἀποπεράτωσις δευτερευόντων τινῶν ὑδροφρακτῶν καὶ ἄλλων τινῶν ἔργων. Ὑπολογίζεται ὅτι ὅλα ταῦτα θὰ τελειώσωσιν ἐντὸς τετραετίας καὶ ὅτι τὸ ἔτος 1915 θὰ τελεσθῶσι τὰ ἐγκαίνια τῆς διώρυγος. Ἡ κατασκευὴ τῆς διώρυγος τοῦ Παναμᾶ ἤρχισε πρὸ τριακονταετίας, ὅταν τὸ 1879 ἀνέλαβον τὸ ἔργον οἱ Γάλλοι.

Ἡ γενομένη πρόοδος τῶν ἐργασιῶν πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου ὀφείλεται εἰς τὰς ἀόκνους προσπαθείας τῆς Ἀμερικανικῆς κυβερνήσεως.

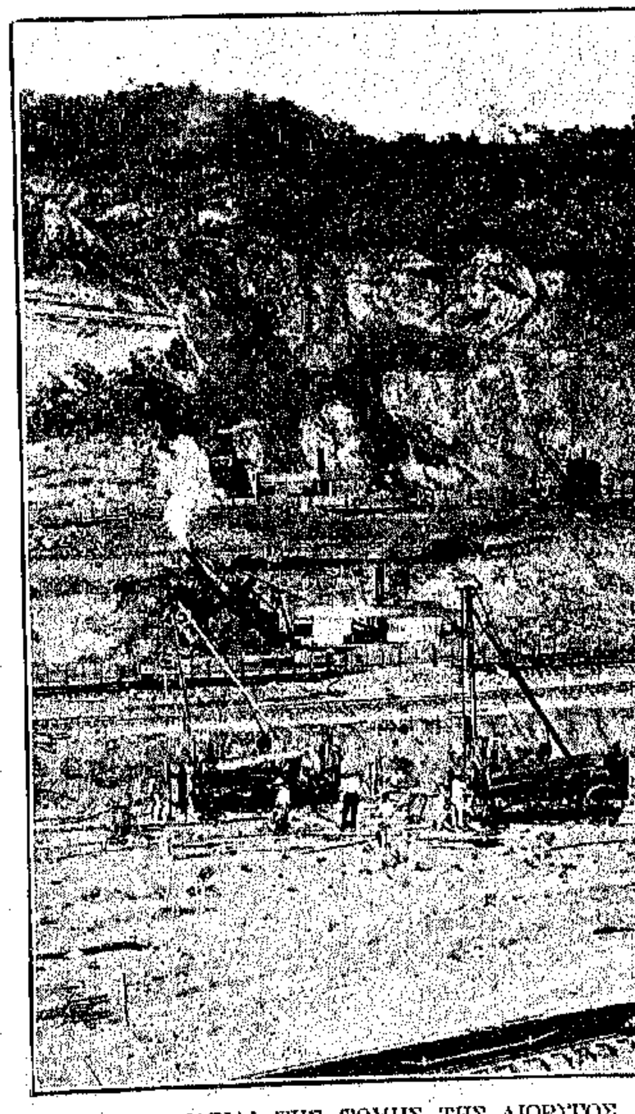

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΤΟΜΗΣ ΤΗΣ ΔΙΩΡΥΓΟΣ

ΚΑΛΩΔΙΑ ΥΠΟ ΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑΝ

ΚΑΘ' ΗΝ ΣΤΙΓΜΗΝ τηλεγραφεῖτε ἐντεῦθεν εἰς τοὺς φίλους καὶ τοὺς γνωστούς σας τῆς μακρυνῆς πατρίδος, ἐσκέφθητε καμμιὰν φορὰν διὰ ποίου δρόμου τὰ λόγια σας θὰ φθάσουν εἰς τὸν προορισμόν των;

Γνωρίζετε βέβαια ὅτι τὸ σύρμα τὸ ὁποῖον διατηρεῖ [τὴν τηλεγραφικὴν μεταξὺ τῶν δύο κόσμων συγκοινωνίαν μὴ ἔχον ποῦ ἀλλοῦ νὰ στηριχθῇ, πηγαίνει ὑποβρυχίως κάτω ἀπὸ τὸν ὠκεανόν, ἐκτεινόμενον εἰς ἀπόστασιν τριῶν χιλιάδων μιλλίων πρὶν ἢ φθάσῃ εἰς τὴν ξηράν.

Ἔχει μίαν ὁλόκληρον ἱστορίαν ἡ ὑποβρύχιος αὐτὴ συγκοινωνία ἡ ὁποία μὲ τόσην ἐπισημότητα καὶ πομπὴν ἐγκαινιάσθη κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, ὅταν ὁ περίφημος καταστὰς εἰς τὴν ἱστορίαν «Λεβιάθαν» κατόρθωσε νὰ φέρῃ τὸ καλώδιον ἀσφαλῶς ἐξ Ἀγγλίας εἰς Ἀμερικὴν ἔπειτα ἀπὸ δύο ἀνεπιτυχεῖς ἀποπείρας.

Ἔκτοτε εἶναι ἀληθὲς τὰ πράγματα μετεβλήθησαν συνεχῶς. Τὸ ἓν καλώδιον ἔγινε σήμερον δέκα καὶ περισσότερα, εταιρίαι μὲ κεφάλαια ἀνερχόμενα εἰς ἑκατομμύρια ἱδρύουν καθημερινῶς νέας ὑποβρυχίους γραμμὰς καὶ ἐκλαϊκεύουν τὴν μεταξὺ τῶν δύο κόσμων συγκοινωνίαν, αὐταὶ δὲ αἱ κυβερνήσεις τῶν ἐνδιαφερομένων κρατῶν φροντίζουν καὶ ἐπιβλέπουν τὰς ἐγκαταστάσεις καὶ φρουροῦν τὰ καλώδια ἀπὸ διάφορα ἀπρόοπτα, τὰ ὁποῖα εἰμποροῦν νὰ τοῖς συμβοῦν.

Αἱ ἑταιρίαι τῶν καλωδίων ἐξ ἄλλου διατηροῦν στολίσκους ὁλοκλήρους διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐπιβλέψεως τῶν ὑποβρυχίων αὐτῶν συρμάτων, διὰ τῶν ὁποίων ἐπικοινωνοῦν αἱ σκέψεις τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ νέου κόσμου. Εἶναι μία ἀπὸ τὰς μᾶλλον ἐπικινδύνους καὶ τὰς μᾶλλον δυσχερεῖς ἐργασίας, καὶ σήμερον ἀκόμη ἡ ἐγκατάστασις ἑνὸς καλωδίου ἢ ἡ ἐπιδιόρθωσις ἑνὸς παλαιοῦ. Διότι εἰς τὴν ἐργασίαν αὐτὴν πρῶτον ἐμπόδιον ἔρχεται ὁ ὠκεανὸς μὲ τὰ κύματα καὶ τὰς τρικυμίας του. Τὸ ἀτμόπλοιον τὸ ὁποῖον φέρει ἀντὶ ἄλλου φορτίου τὸ καλώδιον ἐκκινεῖ ἀπὸ ἓν ὁρμητήριον τοῦ παλαιοῦ κατευθυνόμενον εἰς τὸ νέον.

Εἴπαμεν φορτίον διότι τὸ τηλεγραφικὸν σύρμα τοῦ Ὠκεανοῦ δὲν εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον βλέπομεν συνήθως εἰς τὴν ξηράν. Εἶναι προσεκτικώτατα τυλιγμένον εἰς καουτσούκ, Ἐκτὸς δὲ τούτου περιβάλλεται γύρω γύρω ἀπὸ ἄλλα σύρματα διὰ νὰ κρατῇ τὰς ἠλεκτρομαγνητικάς του ἰδιότητας ἐν ἐνεργείᾳ, οὕτως ὥστε τὸ βάρος του μὲ ὅλα αὐτὰ τὰ παρεπόμενα δεκαπλασιάζεται, οὕτω δι' ἓνα καλώδιον Εὐρώπης Ἀμερικῆς καταντᾷ ν' ἀποτελῇ ἕνα ἀπὸ τὰ καλλίτερα φορτία ἑνὸς καλοῦ βαπορίου.

Τὸ ἀτμόπλοιον λοιπὸν φεύγει, προχωρεῖ σιγὰ σιγὰ καὶ ἀφίνει τὸν κάλων. Ἀλλὰ αὐτὸ τὸ καλούμαρισμα, κατὰ τὴν ναυτικὴν ἔκφρασιν, εἰμπορεῖ νὰ ἔχῃ τὰ ἑξῆς ἀπρόοπτα. Πρῶτον μίαν τρικυμίαν, διαρκούσης τῆς ὁποίας τὸ σκάφος, τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει ἐλευθερίαν κινήσεων, εἰμπορεῖ νὰ ὑποφέρῃ καὶ νὰ δυσκολευθῇ, πολλάκις δὲ ν' ἀναγκασθῇ ν' ἀλλάξῃ καὶ δρόμον. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι τὸ μόνον ἀπρόοπτον. Εἰς τὸν ὠκεανὸν ὄχι σπανίως πλέουν διάφορα ναυάγια τὰ ὁποῖα καὶ αὐτὰ εἰμποροῦν νὰ κτυπήσουν καὶ ν' ἀποκόψουν τὸ καλώδιον, ματαιώνοντα τὴν ὅλην ἐγκατάστασιν.

Ἐν τούτοις ὁ μεγαλείτερος κίνδυνος ἔγκειται εἰς τὴν τρικυμίαν. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι εἰς μερικὰ σημεῖα τοῦ ὠκεανοῦ ἰδίως κοντὰ εἰς τὰς ἀκτάς, αἱ ἑταιρίαι διατηροῦν σημευτῆρας ἐπὶ τῶν ὁποίων εἰμπορεῖ τὸ καλωδιοφόρον σκάφος νὰ προσδεθῇ καὶ νὰ περιμείνῃ τὴν κατάπαυσιν τῆς τρικυμίας. Ἀλλὰ καὶ πάλιν ἡ ὑπηρεσία δὲν εἶναι ὀλιγώτερον δυσχερής.

Διὰ τοῦτο τὰ σκάφη τῶν καλωδίων, ὅσον καὶ ἂν θεωροῦνται κατάλληλα διὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην, ἐπιβλέπονται συνήθως ἀπὸ πολεμικά, τὰ ὁποῖα τὰ συνοδεύουν εἰς τοιαύτας ἐργασίας.

Ἐκεῖ ὅπου ἡ Κυβέρνησις λαμβάνει ὅλως ἐξαιρετικὴν μέριμναν διὰ τὰ καλώδια, εἶναι ἡ Ἀγγλία. Τὸ Ἡνωμένον Βασίλειον τὸ ὁποῖον πανταχόθεν περιβάλλεται ἀπὸ νερόν, ἀπὸ τὴν καλὴν λειτουργίαν τῶν καλωδίων ἐξαρτᾷ ὅλην του τὴν μὲ τὸν λοιπὸν κόσμον συγκοινωνίαν. Λαμβανομένων δὲ ὑπ' ὄψει τῶν συμφερόντων τὰ ὁποῖα ἔχει ἡ Ἀγγλία ἐκτὸς τῶν Βρεττανικῶν νήσων, εἰμπορεῖ ἀκόμη καλλίτερα νὰ κατανοηθῇ ποία ἡ σημασία τῶν καλωδίων τὰ ὁποῖα κρατοῦσιν εἰς διαρκῆ ἐπικοινωνίαν τὴν ὑφήλιον μὲ τὸ Ἄστυ τοῦ Λονδίνου καὶ τὰ ἄλλα ἐμπορικά, βιομηχανικά, ναυτικὰ καὶ στρατηγικὰ κέντρα τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου.

Ἡ εἰκὼν τὴν ὁποίαν δημοσιεύομεν παριστάνει μίαν ἀπὸ τὰς δυσχερεῖς στιγμὰς τῆς ἐργασίας τῶν ὑποβρυχίων καλωδίων. Μὲ τὰ κύματα ἀπειλητικά, μὲ τὴν τρικυμίαν ἀγριεύουσαν ἡ θέσις τοῦ ναύτου ἐπὶ ἑνὸς σημαντῆρος ἐν μέσῳ ὠκεανῷ βέβαια δὲν ἐνθουσιάζει.

Ἐν τούτοις ἡ ἐργασία πρέπει νὰ γείνῃ. Τὰ ἀτμόπλοια τὰ ἔχοντα τὴν ὑπηρεσίαν τῶν καλωδίων εἶναι ἀναγκασμένα νὰ κάμουν τὸ ταξεῖδι.

Συνήθως εἰς διάφορα σημεῖα τὰ καλώδια αὐτὰ εἶναι προσδεμένα εἰς σημαντῆρας διὰ νὰ εἶναι δυνατὴ ἐν περιπτώσει βλάβης ἡ ἀνεύρεσις τοῦ χαλασμένου καλωδίου, καὶ ἡ διόρθωσις ἢ ἡ ἀντικατάστασίς του. Ἡ ἐργασία αὕτη γίνεται χειμῶνα καὶ θέρος ἀδιακρίτως, μόλις παραστῇ ἀνάγκη. Ἡ εἰκών μας παριστᾷ μίαν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ εἰδικὸν ἀτμόπλοιον τῆς ὑπηρεσίας τῶν καλωδίων ἔχει πλησιάσῃ εἰς τὸν σημαντῆρα ἐπὶ τοῦ ὁποίου στηρίζεται τὸ καλώδιον.

Μία λέμβος κατεβιβάσθη εἰς τὴν θάλασσαν ἕνας ἐργάτης ἐπήδησεν εἰς τὸ κλυδωνιζόμενον σιδηροβάρελον. Ἐκεῖ ὑπὸ τὸ ἀέναον τράνταγμα τῶν κυμάτων ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς καταγίνεται εἰς τὴν λεπτὴν τοῦ ἠλεκτρολόγου ἐργασίαν. Μετ' ὀλίγον ὅταν κουρασθῇ, ἄλλος θὰ ἔλθῃ νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ. Ἐννοεῖται ὅτι καμμίαν φορὰν κανένα κῦμα περισσότερον ἀτίθασσον ἀπὸ τὰ ἄλλα εἰμπορεῖ νὰ τὸν ἁρπάσῃ ἀπὸ τὴν τόσον ἀκροσφαλῆ θέσιν του... Ὁ κίνδυνος ὅμως δὲν σημαίνει ἀπέναντι τοῦ καθήκοντος. Ἔπειτα τί καὶ ἂν χαθῇ ἕνας ἄνθρωπος; Μήπως θὰ εἶναι τὸ πρῶτον θῦμα τοῦ πολιτισμοῦ ἢ τὸ τελευταῖον; Καὶ ὅμως εἶναι καὶ αὐτὸ μία ἀπὸ τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ἀνθρωπότητος εἰς τὸν πολιτισμόν.

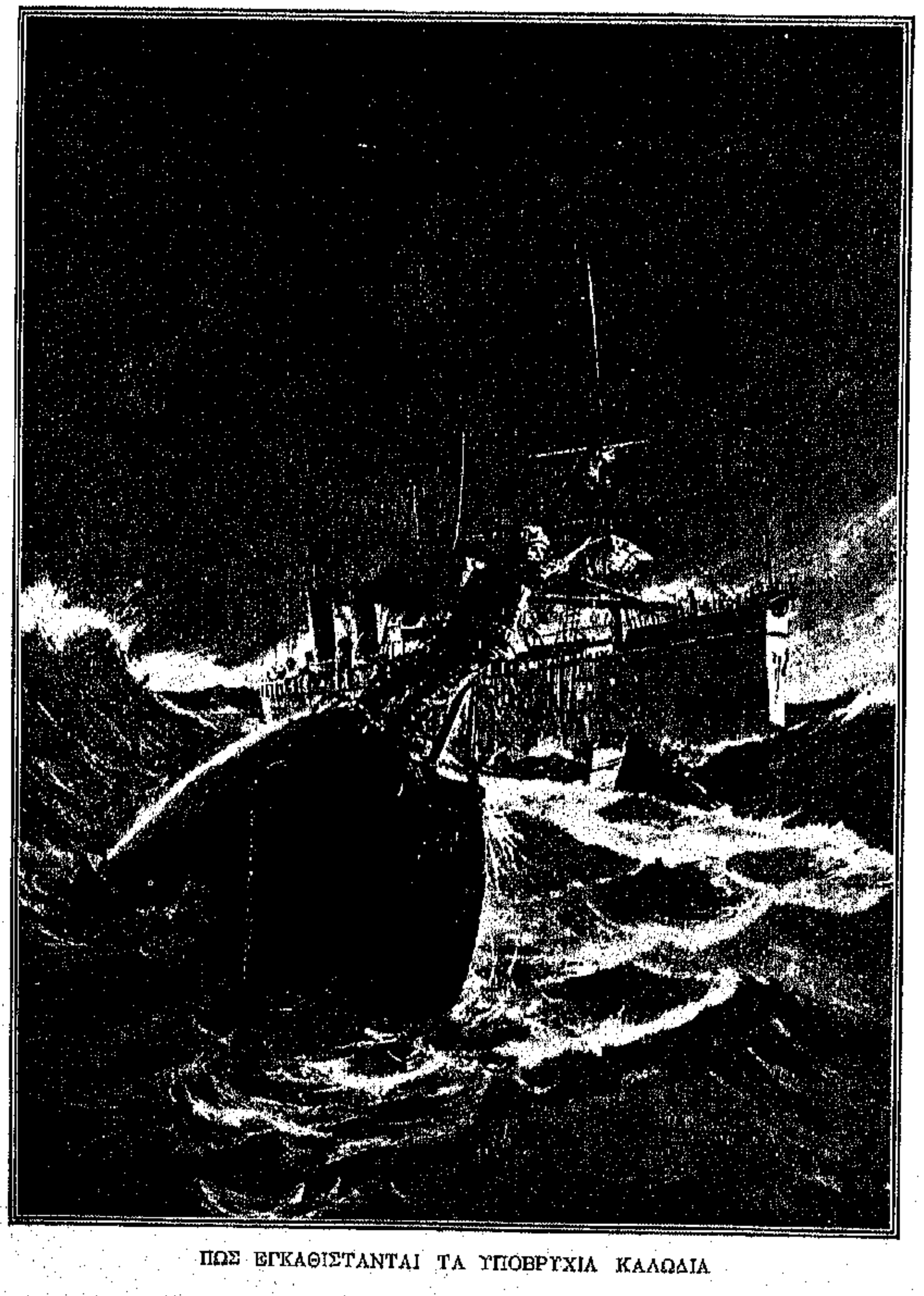

ΠΩΣ ΕΓΚΑΘΙΣΤΑΝΤΑΙ ΤΑ ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΚΑΛΩΔΙΑ

ΤΟ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ ΕΝ ΤΩ ΝΕΩ ΚΟΣΜΩ

Η ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, ἥτις ἄνευ κυβερνητικῶν ἢ δημοτικῶν ἐπιχορηγήσεων ἠδυνήθη νὰ διατηρήσῃ ἐπὶ τρία συνεχῆ ἔτη δύο μελοδραματικοὺς θιάσους ἐκ τῶν ἀρίστων οἵτινες ποτε κατηρτίσθησαν, ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς φθινοπώρου θὰ ἔχῃ μόνον ἕνα θίασον τὸν τοῦ Metropolitan Opera House. Τοῦτο δὲ ὄχι διότι ἠλαττώθη ἡ πρὸς τὸ μελόδραμα ἀφοσίωσις τῶν Ἀμερικανῶν, ἀλλὰ διότι ἐκ τοῦ ἀνταγωνισμοῦ τῶν δύο θιασαρχῶν, τοῦ μεγαλοεπιχειρηματίου Hammerstein διευθυντοῦ τοῦ φερωνύμου θεάτρου ἀφ' ἑνός, καὶ τοῦ Gatti-Casazza διευθυντοῦ τοῦ Metropolitan Opera House, αἱ ἀμοιβαὶ τῶν «ἀστέρων» τοῦ μελοδραματικοῦ ὁρίζοντος εἶχον φθάσει εἰς ὀνειρώδη ὕψη, τὰ ὁποῖα καὶ αὐτὰ τὰ βαλάντια τῶν δολλαριούχων Ἀμερικανῶν μετὰ δυσκολίας προσήγγιζον. Ὁ Hammerstein ἀπεσύρθη ἐκ τῆς μελοδραματικῆς κονίστρας ἀφοῦ ἐδαπάνησε περὶ τὸ ἓν καὶ ἥμισυ ἑκατομμύριον δολλαρίων διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ θιάσου του κατὰ τὴν λήξασαν χειμερινὴν περίοδον, καὶ ἀφοῦ κατέστρεψε τὴν ὑγείαν του εἰς τὰς προσπαθείας του ὅπως συγκρατήσῃ τοὺς ἀλληλοσυγκρουομένους ἀστέρας του. Χρειάζεται ρώμη Ἡράκλειος καὶ ὑπομονὴ Ἰώβειος δι' ἕνα θιασάρχην τοῦ μελοδράματος ὅπως δυνηθῇ νὰ κρατῇ εἰς ἰσορροπίαν μέγαν ἀριθμὸν καλλιτεχνῶν, τῶν πλείστων ἐκ τῶν ὁποίων ἰδιαίτερον καὶ χαρακτηριστικὸν γνώρισμα ἐκτὸς τοῦ τάλαντός των εἶναι ἡ ἰδιοτροπία. Ὑπεχώρησεν ὁ Hammerstein πρὸ τοῦ Gatti Casazza καὶ ἐνίκησεν ὁ δεύτερος διότι εἶχεν ὑπὲρ αὐτοῦ τοὺς ἑκατομμυριούχους καὶ ἡττήθη ὁ Γερμανο-Ἀμερικανὸς Hammerstein ὑπὸ τοῦ Ἰταλοῦ! Ἀλλ' ἡ ἧττα τοῦ Hammerstein συνωδεύετο καὶ ἀπὸ μίαν ἐπιταγὴν ἐκ δύο περίπου ἑκατομμυρίων δολλαρίων, διὰ τὴν ὁποίαν ἠδυνήθη ὁ τολμηρὸς θιασάρχης νὰ πληρώσῃ μέρος τῶν ζημιῶν του, καὶ νὰ κατευνάσῃ τὰ ὑπὸ ὑπερεντάσεως κλονισθέντα νεῦρά του.

* * *

Καὶ τώρα ὅτε πλέον ὁ Hammerstein δὲν ἔχει μυστικά, καθόσον ἀφορᾷ τὴν κυρίαν αἰτίαν τῶν ζημιῶν του, προβαίνει εἰς ἀποκαλύψεις ἐκ τῶν παρασκηνίων τοῦ μελοδράματος, αἵτινες, καθὸ λίαν ἐνδιαφέρουσαι, ἀπλήστως ἀναγινώσκονται. Ὁ Hammerstein ἐδημοσίευσε λογαριασμοὺς λεπτομερεῖς, τῶν ὁποίων ἡ ἀκρίβεια δὲν ὑπάρχει πλέον λόγος ὅπως ἀμφισβητηθῇ, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξάγεται ὅτι ἡ περυσινὴ χειμερινὴ περίοδος τοῦ θιάσου του, τοῦ ἐστοίχισεν ἓν ἑκατομμύριον καὶ ἄνω τῶν ἑκατὸν χιλιάδων δολλαρίων!

Ἐκ τῶν καλλιτεχνῶν τὰς ὁποίας εἶχεν εἰς τὸν θίασόν του αἱ μᾶλλον ἀκριβοπληρωμέναι εἶναι αἱ τρεῖς τῶν ὁποίων τὰς εἰκόνας παραθέτομεν, καὶ τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα εἶναι παγκοσμίως γνωστά. Ἡ Tetrazzini ἐλάμβανε καθ' ἑκάστην ἑσπέραν 11,500, ἤτοι 7,500 φρ., ἡ Mary Garden, τῆς ὁποίας τὰ κάλλη ἐθαύμαζε τόσον ὁ Βασιλεύς μας, ἀλλὰ τῆς ὁποίας ἡ φωνὴ κατὰ πολὺ ὑπολείπεται ἐκείνης τῆς Τετρατσίνης, ἐλάμβανε $1,400, ἤτοι 7,000 φράγκων, ἡ δὲ Cavalieri ἡ ὡραία, ἥτις προσεχῶς ἔρχεται εἰς γάμον μὲ τὸν Chanler συγγενῆ τοῦ δισεκατομμυριούχου Astor, ἐλάμβανεν ἑβδομαδιαίως χίλια μόνον δολλάρια! Ὁ Renaud καὶ ὁ Sanmarco εἶχον ἕκαστος χίλια δολλάρια καθ' ἑκάστην ἑσπέραν καθ' ἣν ἐνεφανίζοντο ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ὁ Dalmores ἑξακόσια καὶ ἀνάλογα ποσὰ οἱ ἄλλοι. Ἐν ὅλῳ διὰ τοὺς μισθοὺς τοῦ θιάσου του ὁ Hammerstein ἐπλήρωνε καθ' ἑκάστην ἑβδομάδα περὶ τὰς ἑξήκοντα χιλιάδας δολλαρίων, ἤτοι Τριακοσίας χιλιάδας φράγκων!

Ἀλλ' εἰς ἀνώτερον ποσὸν τῶν τριακοσίων χιλιάδων φράγκων καθ' ἑβδομάδα ἀνέρχονται τὰ ἔξοδα τῆς Metropolitan Opera House, ἥτις ἔχει τὸν Καροῦσο, ὅστις λέγεται ὅτι λαμβάνει πέντε χιλιάδας δολλαρίων καθ' ἑκάστην ἑσπέραν, μὲ τὴν Eames, ἥτις λαμβάνει δύο χιλιάδας δολλαρίων, μὲ τὴν Farrar ἥτις ἔχει χίλια πεντακόσια καὶ ἀνάλογα ποσὰ οἱ ἄλλοι ἠθοποιοί. Ἡ Metropolitan Opera House τῆς Νέας Ὑόρκης θὰ ἔχῃ εἰς τὸ ἑξῆς τὴν τιμὴν νὰ εἶναι τὸ πρῶτον μελόδραμα τοῦ κόσμου, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ὠχριῶσι τὰ μελοδράματα τῶν Παρισίων, τοῦ Λονδίνου, τῆς Πετρουπόλεως, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἀριθμὸν τῶν «ἀστέρων» καὶ τὰ ποσὰ τῆς ἀμοιβῆς των.

MARY GARDEN

TETRAZZINI

LINA CAVALIERI

ΦΡΟΥΡΙΑ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΩΝΕΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΓΕΦΥΡΑ ΚΑΙ ΤΟ ΦΡΟΥΡΙΟΝ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

Η ΚΑΤΩΤΕΡΩ ΕΙΚΩΝ παριστᾷ τὴν γέφυραν τοῦ Εὐρίπου, ἥτις ἑνώνει τὴν Χαλκίδα μετὰ τῆς Βοιωτίας. Ἡ Χαλκὶς καὶ ἡ Ἐρέτρια ἀπετέλουν τὰς δύο κυριωτέρας πόλεις τῆς ἀρχαίας Εὐβοίας δι' αὐτὸ εἶναι καὶ αἱ μόναι πόλεις ἐκ τῶν ὁποίων καθημερινῶς ἔρχονται εἰς φῶς ἄξια λόγου ἀρχαῖα κειμήλια. Ἡ Ἐρέτρια ἐγκλείει εἰς τὴν γῆν της πολυτίμους ἀρχαιολογικοὺς θησαυρούς, εἶναι δὲ περίφημος διὰ τοὺς ἀρχαίους τάφους, τοὺς ὁποίους καθημερινῶς ἀνακαλύπτουσιν οἱ ἀρχαιολόγοι.

Ἡ Χαλκὶς ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ἦτο μία τῶν πλέον εὐημερουσῶν πόλεων, ἕνεκα τῆς εὐφορίας τοῦ ἐδάφους της καὶ τῆς φυσικῆς αὐτῆς καλλονῆς. Ἡ Χαλκὶς εἶχεν ἀποικισθῇ ἐξ ἀποίκων τῶν Ἰονίων νήσων κατελθόντων ἐκ τῆς γειτονικῆς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας. Οἱ Χαλκιδεῖς ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων εἶχον ἐγκαταστήσει διαφόρους ἀποικίας εἰς τὴν Σικελίαν καὶ εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Μακεδονίας· τὸ δὲ ὄνομα τῆς Χαλκιδικῆς Χερσονήσου προῆλθεν ἐκ τῶν ἐκ Χαλκίδος ἀποίκων. Οἱ Χαλκιδεῖς διὰ τῶν ἀποικιῶν των ἤνοιξαν νέας ὁδοὺς καὶ ἀγορὰς εἰς τὸ ἀρχαῖον Ἑλληνικὸν ἐμπόριον καὶ ἐπεξέτεινον τὸν ἀρχαῖον πολιτισμὸν εἰς χώρας ἀγνώστους μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Διὰ νὰ ἐννοηθῇ ποία ἀξία ἀπεδίδετο εἰς τὸ ἐπιχειρηματικὸν καὶ ἐμπορικὸν πνεῦμα τῶν Χαλκιδέων πρέπει νὰ μνημονευθῇ ὅτι ὅλαι αἱ πόλεις τῆς ἀρχαιότητος, αἱ Ἀθῆναι καὶ αἱ πόλεις τῶν Ἰονίων, μετεχειρίζοντο τὰ μέτρα καὶ σταθμὰ τῶν Χαλκιδέων. Ἡ Ἐρέτρια κατεστράφη τὸ ἔτος 490 π. Χ. ὑπὸ τῶν Περσῶν, ἔμεινε δὲ μοναδικὴ πόλις τῆς Εὐβοίας ἡ Χαλκίς, ἥτις ἔκτοτε ἔπαιξε σπουδαῖον μέρος εἰς τὴν ἱστορίαν

Ἡ Χαλκὶς περιῆλθε βραδύτερον εἰς τὴν κατοχὴν τῶν Ρωμαίων.

Ἡ Εὔβοια ἔπαιξε σπουδαῖον μέρος κατὰ τὸν χρόνον τῆς τετάρτης σταυροφορίας. Κατὰ τὸν διαμελισμὸν τοῦ Ἀνατολικοῦ κράτους ὑπὸ τῶν Λατίνων ἡ νῆσος διῃρέθη εἰς τρία τμήματα, οἱ κύριαρχοι τῶν ὁποίων ἦσαν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ἑνετικῆς δημοκρατίας.

Ἐπὶ δύο καὶ ἥμισυ αἰῶνας ἡ Εὔβοια ἦτο ὑποτελὴς εἰς τὴν Βενετίαν, ὁ δὲ Λέων τοῦ Ἁγίου Μάρκου διεκρίνετο μέχρι πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἐτῶν εἰς τὰ φρούρια τῆς πόλεως. Τὸ ἔτος 1470 ἡ πόλις μετὰ ἐρρωμένην ἄμυναν ἐκυριεύθη ὑπὸ τοῦ Μωάμεθ Β', ἡ δὲ νῆσος περιέπεσεν εἰς τὰς χεῖρας τῶν Τούρκων.

Τὸ ἔτος 1688 ὁ Μοροζίνης ἐπολιόρκησε τὴν πόλιν ἀπὸ ξηρᾶς καὶ ἀπὸ θαλάσσης ἐπὶ τρεῖς μῆνας, ὅπως τὴν ἀφαιρέσῃ ἐκ τῶν χειρῶν τῶν Τούρκων, ἀλλ' ἀποτυχούσης τῆς ἀποπείρας του ἠναγκάσθη νὰ ὑποχωρήσῃ. Ἔκτοτε ἡ πόλις παρέμεινεν εἰς χεῖρας τῶν Τούρκων μέχρι τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, ὅτε ἀπηλευθερώθη τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ μετὰ τῶν ἄλλων μερῶν τῆς Ἑλλάδος.

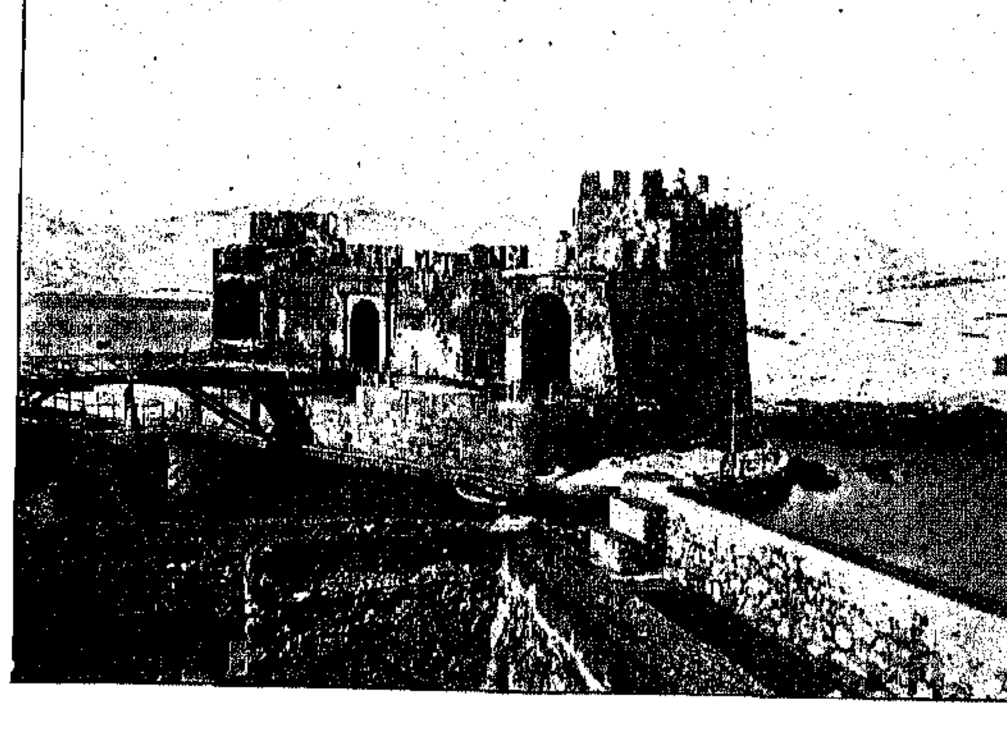

Ἡ Χαλκὶς σήμερον εἶναι μία ἀπὸ τὰς ὡραιοτέρας Ἑλληνικὰς πόλεις. Τὸ ἔδαφός της εἶναι εὔφορον, τὸ δὲ ἐμπόριόν της ἀκμάζει. Μετὰ τὴν σιδηροδρομικήν της ἕνωσιν μετὰ τῶν ἄλλων μερῶν τῆς Ἑλλάδος κατέστη τὸ ἐπίνειον τῶν Ἀθηνῶν, πολυάριθμοι δὲ μεταβαίνουν οἱ ἐπισκέπται τὸ θέρος εἰς τὴν πόλιν ἐξ Ἀθηνῶν καὶ ἐξ ἄλλων μερῶν.

Ἡ Χαλκὶς εἶνε γνωστὴ καὶ διὰ τὸν πορθμὸν τοῦ Εὐρίπου εἰς τὸν ὁποῖον πρό τινων ἐτῶν κατεσκευάσθη καινουργὴς γέφυρα.

Ο ΣΤΡΑΤΩΝ ΤΗΣ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ

ΠΟΣΑΣ ἀναμνήσεις δὲν θὰ φέρῃ εἰς τοὺς τόσον πολυπληθεῖς ἐν Ἀμερικῇ ἐγκατεστημένους Τριπολιτσιώτας, ἡ εἰκὼν αὐτὴ τοῦ στρατῶνος τῆς Τριπόλεως !.. Εἶναι ἁπλοῦς καὶ ἀπέριττος καὶ σεμνὸς ὁ ὡραῖος στρατὼν μὲ τὸν λευκὸν μαρμάρινον ὀβελίσκον τὸν κατέχοντα θέσιν μνημείου, τὸ ὁποῖον τόσον εὐγλώττως ὁμιλεῖ εἰς τὰς καρδίας τῶν καλῶν παιδιῶν τοῦ στρατῶνος τὰ κλέη ἡρώων Τριπολιτσιωτῶν. Τρίπολις! ὄνομα ποῦ ἐμπνέει καὶ ἐνθουσιάζει

Λέγουν διὰ τὰς Πάτρας ὅτι εἶναι ἡ πρωτεύουσα τῆς Πελοποννήσου. Ἔστω.

Κανεὶς ὅμως δὲν εἰμπορεῖ ν' ἀρνηθῇ εἰς τὴν ὑπερήφανον Τρίπολιν τὸ δικαίωμα νὰ θεωρηθῇ ἡ καρδιὰ τοῦ Μωρέως. Ἀξίζει εἰς τὴν Τρίπολιν ἡ τιμὴ αὐτή. Ἡ λαϊκὴ μοῦσα ἡ ἀποθανατίζουσα εἰς τὰ δημοτικά μας τραγούδια τὴν ἐποποιΐαν τοῦ ἀγῶνος τοῦ 21 ἔψαλλε καὶ ψάλλει τὴν Τρίπολιν. Καὶ ὁ Ἑλληνισμὸς ἀγαπᾷ καὶ σέβεται τὴν ὡραίαν πόλιν μὲ τὰς ὡραίας παραδόσεις καὶ τὸ δεδοξασμένον παρελθόν.

Ὁ στρατιώτης ὁ ὁποῖος κάμνει τὴν θητείαν του μέσα εἰς τὸν ἱστορικὸν πλέον καταστάντα αὐτὸν στρατῶνα εἰμπορεῖ νὰ λησμονήσῃ ὅτι ἐπάνω ἀπὸ τὸ λευκὸν μνημεῖον ἁπλοῦνται αἱ σκιαὶ τῶν ἡρώων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἔκαμαν τὴν Ἑλλάδα νὰ ἔχῃ ἰδικόν της στρατόν, ἰδικήν της σημαίαν, καὶ τὸ δικαίωμα τέλος νὰ θεωρῆται καὶ νὰ λέγεται ἐλεύθερον κράτος πρὸ τοῦ κόσμου;

Πόσοι ἀπὸ τοὺς ἐδῶ ἐγκατεστημένους καὶ εὐδοκιμοῦντας Τριπολιτσιώτας, δὲν ἐπέρασαν μέσα εἰς τὸν εὔμορφον στρατῶνα μίαν ἐποχὴν χρυσῆν. Διότι μαθ' ὅσα καὶ ἂν λέγονται εἶναι ὡραία ἡ ζωὴ τοῦ στρατοῦ καὶ εἶναι ἀκόμη ὡραιοτέρα ὅταν ἡ ζωὴ αὐτὴ περνᾷ ὑπὸ τὴν σκιὰν μιᾶς σημαίας γαλανῆς μ' ἕνα ἄσπιλον σταυρὸν !..

Καὶ οἱ στρατῶνές μας ἐκεῖ κάτω, οἱ ὁποῖοι εἰμποροῦν νὰ μὴν εἶναι μεγαλοπρεπεῖς καὶ πλούσιοι καὶ ἐπιβλητικοί, ἔχουν τὸ καλὸν ὅτι εἶναι οἰκοκυρεμένοι, παστρικοί, περιποιημένοι, κάμνοντες τὴν ἐντύπωσιν μιᾶς ὄχι πολὺ πλουσίας κοπέλλας διὰ τὴν ὁποίαν ὅμως φροντίζουν ἀδέλφια φιλότιμα. Τέτοιοι εἶναι οἱ Ἕλληνες στρατιῶται. Ὁ στρατών τους εἶναι τὸ σπίτι τους ἀπὸ τὴν στιγμὴν ποῦ πατήσουν ἐκεῖ τὸ πόδι των.

ΠΕΡΙΕΡΓΑ, ΠΑΡΑΞΕΝΑ, ΑΣΤΕΙΑ

ΟΙ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΙ ΓΑΜΟΙ ΤΗΣ ΚΙΝΑΣ

Ἐνῷ ἐδῶ ἔχομεν σωφραζέττας εἰς τὴν Κίναν αἱ γυναῖκες ζητοῦν ν' ἀποσείσουν τὸν ζυγὸν τοῦ ὑποχρεωτικοῦ γάμου. Κατά τινα ἐπικρατοῦντα παλαιὸν νόμον ἡ γυνή, ὡς κόρη εἶναι δούλη τοῦ πατρός της,ὡς σύζυγος εἶναι δούλη τοῦ ἀνδρός της. Ἡ ἔγγαμος γυνὴ ζῇ εἰς τὴν οἰκίαν τῶν γονέων τοῦ ἀνδρός της, οἵτινες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ τὴν ἀποδιώξουν καὶ νὰ τὴν χωρίσουν ἀπὸ τοῦ ἀνδρός της τὴν πρώτην στιγμὴν καθ' ἣν τὸ θελήσουν. Ἐὰν ἡ γυνὴ δὲν ἀποκτήσῃ τέκνα, ὁ σύζυγός της εἰμπορεῖ νὰ νυμφευθῇ ἄλλην, ἀλλὰ τότε ὑποχρεώνει τὴν πρώτην του σύζυγον νὰ γίνῃ δούλη τῆς δευτέρας καὶ ν' ἀναθρέψῃ τὰ ἐξ αὐτῆς τέκνα.

Ἐναντίον τοῦ ἀπανθρώπου τούτου νόμου ἔχει σχηματισθῆ μία ἰσχυροτάτη Ἑταιρία νεαρῶν Κινεζίδων, φέρουσα τὸν τίτλον «Ἀδελφαί». Βεβαίως δὲν εἰμποροῦν νὰ κηρύξουν τὸν πόλεμον κατὰ τῆς πατρικῆς ἐξουσίας λόγῳ τῶν αὐστηροτάτων ποινῶν τὰς ὁποίας ἐπιβάλλει εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ Κινεζικὸς νόμος, ἀλλὰ κάμνουν κάτι ἄλλο :

Δέχονται τὸν ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐπιβαλλόμενον σύζυγον ἀλλὰ τὸν ἐγκαταλείπουν μετὰ τρεῖς ἡμέρας, ἀφοῦ εἰς τὸ διάστημα τοῦτο οὔτε τρώγουν, οὔτε πίνουν, οὔτε ὁμιλοῦν εἰς τὸν σύζυγόν των. Τότε φεύγουν καὶ ἐπιστρέφουν εἰς τὸ πατρικόν των σπίτι ἀπὸ τοῦ ὁποίου πλέον δὲν φεύγουν εἰς ὅλην των τὴν ζωήν... Φυσικὰ δὲν νυμφεύονται ποτὲ πλέον...

Σήμερον ὑπάρχουν πολλαὶ ἐκ τῶν δυστυχισμένων αὐτῶν γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι μετὰ τὴν διάψευσιν τῶν ὀνείρων των ζοῦν ἄγαμοι, ἐκ τῆς ἐργασίας των, ἕως ὅτου τὸ μεταρρυθμιστικὸν τῆς Κίνας ρεῦμα νὰ βελτιώσῃ περισσότερον τὴν θέσιν των...

Ο ΤΡΑΓΟΥΔΩΝ ΣΚΥΛΟΣ

Εἰς τὸ Montelair, N. J. κάποιος κ. Ludwig Carlson ἔχει ἕνα σκύλον ὁ ὁποῖος ἀσφαλῶς τείνει νὰ καταλάβῃ θέσιν παρὰ τὸν Καρούζο. Ὁ ᾠδικὸς αὐτὸς σκύλος, κάθε πρωί, ὅταν σημαίνει ἡ καμπάνα τῆς ἐκκλησίας τοῦ χωριοῦ, ἀρχίζει νὰ γαυγίζῃ, ὄχι τυχαίως, ὅπως οἱ ἄλλοι σκύλοι ἀλλὰ σύμφωνα μὲ τὸν ἦχον καὶ μὲ ζηλευτὸν «τέμπο». Τὸ μεσημέρι ὅταν ἡ σφυρίκτρα τοῦ γειτονικοῦ ἐργοστασίου ἀγγέλλει τὴν δωδεκάτην ὁ σκύλος γαυγίζει ἐν ἁρμονίᾳ προσέχων νὰ μὴ ὑποπέσῃ εἰς φάλτσο Τὴν 9ην ἑσπερινὴν ὅταν τὸ ὡρολόγιον τῆς πόλεως σημαίνει τὴν ὥραν τοῦ ὕπνου ὁ φιλόμουσος σκύλος ἀκομπανιάρει πιστότατα. Οἱ μελετήσαντες τὸ περίεργον αὐτὸ φαινόμενον τοῦ τραγουδοῦντος σκύλου, διατείνονται ὅτι ἡ φωνή του εἰς τὰς ἀρχὰς ἦτο τραχεῖα καὶ ἀκατάρτιστος, ἀλλ' ἡ συνεχὴς ἐξάσκησις καὶ ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν ἁρμονίαν τὴν ἔφεραν εἰς τὸ σημερινὸν σημεῖον τῆς τελειότητος.

Ο ΤΟΥΡΚΟΣ ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ

Γράφει εἰς τὸ βιβλίον του ὁ Ἀρμένιος συγγραφεὺς Ὀσκανιάν:

Μιὰ φορὰ ἕνας Τοῦρκος ἀγᾶς πάσχων ἀπὸ τύφον ἐφώναξεν ἕνα ἰατρόν, ὅστις καίτοι εἶδεν ὅτι ὁ ἄρρωστός του δὲν εἶχεν ἐλπίδα ζωῆς, διώρισε κάποιο γιατρικὸ καὶ ἀπῆλθε. Τὴν ἄλλην ἡμέραν διερχόμενος ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ ἀσθενοῦς ἠρώτησε τὸν ὑπηρέτην, τὸν ὁποῖον εἶδεν εἰς τὴν θύραν, ἂν ἀπέθανεν ὁ κύριός του. «Ἀπέθανεν ; ὄχι δά! κάθε ἄλλο εἶπεν ὁ ὑπηρέτης. Ἀπ' ἐναντίας εἶναι πολὺ καλλίτερα.

Ὁ ἰατρός, ἔκπληκτος διὰ τὸ θαῦμα ἀνῆλθε διὰ νὰ ἴδῃ τὸν Ἀγᾶν.

— Γιατρέ μου εἶπεν ὁ ἀσθενής, ἐδίψασα καὶ ἔπια μίαν κοῦπαν ζουμὶ ἀπὸ τουρσὶ λαχάνου...

— Θαῦμα, εἶπεν ὁ ἰατρὸς ἐνδομύχως. Καὶ ἐξαγαγὼν τὸ σημειωματάριόν του ἔγραψεν: «Ἐθεράπευσα τὸν Μεχμὲτ ἀγᾶν στρωματοποιόν, ἀπὸ τυφοειδῆ πυρετὸν μὲ μίαν κοῦπαν ἅλμην λαχάνου».

Ἐπανελθὼν τὴν ἐπαύριον ὅπως συγχαρῇ τὸν ἀσθενῆ διὰ τὴν ἀνάρρωσίν του ὁ ἰατρός μας ἔμεινεν ἐμβρόντητος μαθὼν ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶχεν ἀποθάνῃ.

Ὁ Τοῦρκος ἰατρὸς θαυμάζων ἔτι μᾶλλον διὰ τὰ γενόμενα, δὲν ἐβράδυνε νὰ φθάσῃ εἰς τὸ ἴδιον συμπέρασμα. καὶ εὐσυνειδήτως ἐσημείωσεν εἰς τὸ σημειωματάριόν του· Καίτοι εἰς περιπτώσεις τυφοειδοῦς πυρετοῦ ἡ λαχανοτουρσὴ εἶναι τελεσφόρον φάρμακον, δὲν πρέπει νὰ γίνεται χρῆσις αὐτῆς παρὰ μόνον ὅταν ὁ ἀσθενὴς εἶναι ἐξ ἐπαγγέλματος στρωματοποιός».

ΚΡΕΑΣ ΠΡΟΣ 50 ΔΟΛΛΑΡΙΑ Η ΛΙΤΡΑ

Ἴσως δὲν εἶναι μακρὰν ἡ ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ κρεοπῶλαι τῆς Νέας Ὑόρκης θὰ μᾶς παρουσιάσουν τὸ ἀνωτέρω τιμολόγιον. Εὐτυχῶς ὅμως ἀκόμη ἡ ἐποχὴ αὐτὴ δὲν ἦλθεν Ἐν τούτοις κρέας πρὸς πενήντα δολλάρια τὸ πάουντ ἐπωλήθη πρό τινων ἐτῶν εἰς τὸ Cirle City τῆς Ἀλάσκας. Ἕνας ἐπιχειρηματίας ἔφερεν ἕνα στέκ, βάρους ἐν ὅλῳ δέκα πάουντ, ἐξ ἀποστάσεως 250 μιλλίων. Ὅταν τὸ ἔφερεν εἰς τὰ χρυσωρυχεῖα ἔγινε τόση φασαρία, ὥστε δὲν ἔμεινε μεταλλευτὴς καὶ νὰ μὴν ἀφίσῃ τὴν δουλειά του καὶ νὰ τρέξῃ νὰ θαυμάσῃ τὸ τεμάχιον τοῦ κρέατος, ὡς νὰ ἐπρόκειτο περὶ ἐλέφαντος. Ὅλοι ἤθελαν,ἀπὸ ἕνα κομμάτι κρέας καὶ ἔδιδαν τοιαύτας τιμάς,ὥστε θὰ κατέληγεν ἡ ὑπόθεσις εἰς ὁμηρικὴν μάχην, ὅτε ἐπενέβησαν οἱ νηφαλιότεροι, ἀποφασίσαντες νὰ δοθῇ τὸ κρέας εἰς τὸν παπᾶν τοῦ συνοικισμοῦ καὶ νὰ διατεθῇ διὰ κλήρου, τοῦ συναζομένου ποσοῦ διατιθεμένου ὑπὲρ τῆς κατασκευῆς ἑνὸς νοσοκομείου. Τοῦτο καὶ ἐγένετο. Τὸ τεμάχιον διῃρέθη εἰς μικροτέρας μερίδας καὶ διετέθη διὰ λαχνῶν. Ἐκ τοῦ λαχείου ἐκείνου εἰσεπράχθησαν πεντακόσια δολλάρια, χρησιμεύσαντα ὡς πυρὴν τοῦ νοσοκομείου τῶν μεταλλευτῶν. Καὶ ἔτσι τὸ κρέας ἐφαγώθη χωρὶς νὰ διαταραχθῇ ἡ εἰρήνη τοῦ μεταλλείου...

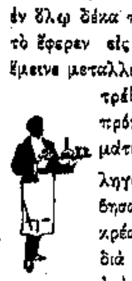

Η ΣΩΤΕΙΡΑ ΠΕΝΘΕΡΑ

Ἐνώπιον ἑνὸς δικαστοῦ τοῦ Κάνσας εἶχε προσαχθῆ ἕνας ἄθλιος, κακομοιριασμένος, καὶ ἀξιολύπητος ὑπόδικος. Ὁ ἄνθρωπος εἶχεν ὑποβληθῆ εἰς ἀνάκρισιν διὰ κάποιον πλημμέλημα, ἀλλ' ἡ ὑπόθεσις ἦτο τόσον μικρὰ καὶ τόσον ἐπουσιώδης, ὁ κατηγορούμενος τόσον ὀλιγόλογος καὶ ἀπηλπισμένος ὥστε ὁ ἀξιόλογος λειτουργὸς τῆς Θέμιδος δὲν κατώρθωσε νὰ βγάλῃ σπουδαῖα πορίσματα ἀπὸ τὴν ὅλην ἱστορίαν.

Τέλος πάντων, κατόπιν πολλῶν ἐρωτήσεων ὁ δικαστὴς ἐξεκαθάρισεν ὅτι ὁ ἄνθρωπός του δὲν εἶχε συγγενῆ κανένα εἰς τὸν κόσμον ἐκτὸς τῆς πενθερᾶς του. Ἡ σύζυγός του εἶχεν ἀποθάνει πρὸ πολλοῦ. Ὁ δικαστὴς ἐκάθησε καλλίτερα εἰς τὴν πολυθρόναν του, ἔρριψεν ἕνα ρεμβῶδες βλέμμα εἰς τὴν ὀροφὴν τοῦ δικαστηρίου καὶ εἶπε :

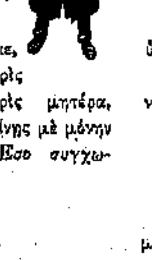

— Πτωχέ, δυστυχισμένε, ἀπένταρε, ἄθλιε, ἐγκαταλελειμένε, κουτέ, δύστυχε ἄνθρωπε !... χωρὶς χρήματα, χωρὶς μυαλά, χωρὶς σπίτι, χωρὶς μητέρα, χωρὶς γυναῖκα, χωρὶς παιδιά, κατήντησες νὰ μείνῃς μὲ μόνην τὴν πενθεράν σου !.... Εἶσαι ἄξιος οἴκτου ! Ἔσο συγχωρημένος !.....

ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΑΡΚ ΤΟΥΑΙΝ

Μεταξὺ τῶν πολλῶν ἀνεκδότων τοῦ ἀποθανόντος εὐθυμογράφου ἀναφέρεται καὶ τὸ ἀκόλουθον :

Ὅταν ὁ Μὰρκ Τουαὶν ἦτο νέος πτωχός, καὶ εἰργάζετο εἰς τὴν Νεβάδαν εἰς μίαν ἐφημερίδα, ἐδημοσίευε συχνὰ πυκνὰ ἀστεῖα ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ οἰκοτροφείου. Εἶχε δὲ πάρει τόσον βρόμον ὥστε ἡ σπιτονοικοκυρά του ἐσκέφθη νὰ τοῦ κάμῃ ἕνα δυνατὸ παιγνίδι πρὸς σωφρονισμόν.

Τὴν βραδυὰν τοῦ «Thanksgiving», ὅτε θυσιάζεται ὁ πατροπαράδοτος γάλος, ἡ σπιτονοικοκυρὰ ἔκαμε τραπέζι εἰς ὅλους τοὺς οἰκοτρόφους της, ἁρμοδίως δὲ ἐπέρασεν εἰς τὸ πιάτο τοῦ εὐθυμογράφου μαζὺ μὲ ἄλλα τεμάχια πουλιοῦ καὶ ἕνα πόδι τοῦ γάλου ἀπὸ χρωματιστὸν ξύλον.

— Ἀλλάξατε κρεοπώλην ; ἠρώτησεν ὁ Μὰρκ Τουαίν, χωρὶς νὰ φανῇ ὅτι ἀντελήφθη τὸ ξύλινο πόδι.

— Ὄχι κ. Clemens, εἶπεν ἡ σπιτονοικοκυρά, κρατοῦσα τὰ γέλοια. Πῶς σᾶς ἦλθεν αὐτὴ ἡ σκέψις ;

— Κυρία μου εἶπεν ὁ Μὰρκ Τουαίν, αὐτὸ τὸ κομμάτι ἐδῶ εἶναι τὸ τρυφερώτερον ἀπὸ ὅσα εἶδα εἰς τὸ σπίτι σας....

Ἡ οἰκοκυρὰ ἔμεινε κόκκαλο....

ΠΡΩΤΟΣ

Ὁ εὐτυχὴς πατήρ. Εἴμεθα ἐνθουσιασμένοι ἡ γυναῖκα μου καὶ ἐγὼ μανθάνοντες ὅτι ὁ υἱός μας ἔρχεται πρῶτος εἰς τὴν τάξιν του.

Ὁ καθηγητής. Μάλιστα κ. Α. Ἀλλὰ τώρα τοὺς ἔχομεν κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν....

ΧΑΜΗΛΟΤΕΡΑ

Ὁ δανειστής (ἐν ἱερᾷ ἀγανακτήσει). Μοῦ ἔχετε βγάλει τὴν ψυχὴν ἀπὸ τὸ νὰ μὲ ἀνεβάζετε κάθε μέρα ὀκτὼ πατώματα δι' αὐτὸν τὸν λογαριασμόν.

Ὁ χρεώστης. Λοιπὸν νὰ σᾶς πῶ καλὰ νέα. Ἀπὸ αὔριον μετοικῶ εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα.

ΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ

— Ποῖαι εἶναι αἱ μεγάλαι Δυνάμεις μπαμπά;

— Ἡ μητέρα σου παιδί μου καὶ ἡ μητέρα της.

ΜΕΧΡΙ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΔΙΑΤΑΓΗΣ

Ἡ κυρία Τοτοῦ. Μάλιστα φιλτάτη, τὸ ἔχω ἀπόφασιν. Μόλις τὰ κορίτσια μου γίνονται δεκαεννέα ἐτῶν πρέπει ν' ἀρραβωνιάζωνται.

Ἡ κυρία Κοκοῦ. Ἀμὴ ἂν δὲν τὸ κατορθώσουν;

Ἡ κυρία Τοτοῦ. Τότε θὰ μένουν δεκαεννέα χρονῶν μέχρις ὅτου ἀρραβωνιασθοῦν!...

ΕΥΤΥΧΗΜΑ

— Εἶσαι ψεύτης, κλέπτης καὶ ἀχρεῖος !...

— Τίποτε ἄλλο ;

— Δὲν μπορῶ νὰ θυμηθῶ ἄλλο τίποτα τώρα.

— Εὐχαριστῶ. Ἐφοβήθην μήπως ἤμην βλάξ !....

Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ

Ἡ μαμά. Καλά, καὶ γιατὶ δὲν ἐφώναζες τὴν στιγμὴν ποῦ σὲ φίλησε ὁ Γεώργος;

Ἡ κόρη. Μὲ ἠπείλησε μαμά.

Ἡ μαμά. Πῶς ;...

Ἡ κόρη. Νὰ μοῦ εἶπε πῶς δὲν θὰ μὲ ξαναφιλοῦσε πειά !.......

ΠΑΝ ΜΕΤΡΟΝ ΑΡΙΣΤΟΝ

Ὁ καταστηματάρχης. Σκέπτομαι νὰ σὲ πάρω ὑπάλληλον. Εἶσαι φιλαλήθης.

Ὁ μικρός. Μάλιστα κύριε, ὄχι ὅμως καὶ τόσον ὥστε νὰ χαλῶ τὴν δουλειά σας. !

ΤΟΝ ΕΙΧΑΝ ΛΗΣΜΟΝΗΣΕΙ

Δύο δικηγόροι πρόκειμένου νὰ ἔλθουν εἰς συνεννόησιν ἐν μέσῳ δικαστηρίῳ παρεξετράπησαν εἰς λόγια πολὺ ὀλίγον ἁβρά.

— Εἶναι ἀχρεῖος καὶ πρόστυχος εἶπεν ὁ εἷς.

— Καὶ σὺ εἶσαι ὁ μεγαλείτερος γάϊδαρος τὸν ὁποῖον ἔχω ἀπαντήσῃ εἰς τὴν ζωήν μου!

— Κύριοι, κύριοι, εἶπεν ἐπεμβαίνων ἐγκαίρως ὁ δικαστὴς λησμονεῖτε ὅτι εἶμαι ἐγὼ ἐδῶ ;...

ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΟΝ ΥΠΟΓΕΙΟΝ

Ὁ κύριος ὁ ὁποῖος θὰ ἐταξείδευε μὲ τὸν ὑπόγειον ἐστάθη ἔμπρὸς εἰς ἕνα μεγάλο κατάστημα τὸ ὁποῖον, μεταξὺ ἄλλων ἐπώλει εἴδη ταξειδίου. Μία μεγάλη ἐπιγραφὴ ἔλεγε πράγματι : «Βαλίτζες, κιβώτια, ταξειδιωτικοὶ σάκκοι, σεντούκια δι' ὅλα τὰ ἐπίγεια ταξεῖδια......»

Ὁ ἄνθρωπός μας ἐμπῆκεν εἰς τὸ κατάστημα.

— Ἔχετε σεντούκια δι' ἐπίγεια ταξεῖδια ;;

— Μάλιστα κύριε.

— Μοῦ δίδετε καὶ ἕνα σεντοῦκι δ' ὑπόγειον ταξεῖδι;

— Μάλιστα κύριε. Τζών, πέρασε τὸν κύριον εἰς τὸ διαμέρισμα τῶν φερέτρων !...

ΑΘΗΝΑΙ ΙΟΣΤΕΦΑΝΟΙ

ΥΠΟ Edmond de Frejac

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

«Εἶσαι νέος, Κόνων, εἶπεν ὁ Λυσίας, ἀλλὰ γνωρίζεις τὴν σοβαρότητα τῆς περιστάσεως. Δὲν εἶναι ὁ προκείμενος ἀγών, ἀγὼν κατακτήσεων. Εἶναι πόλεμος, καθ' ὃν προσπαθοῦμεν νὰ τηρήσωμεν ὑψηλὰ τὸ γόητρον τῶν Ἀθηνῶν. Ὁ στόλος μας φέρων ὡς ναύτας τὰ τελευταῖά μας τέκνα, εἶναι ὅ,τι ἦτο τὸ ξύλινον τεῖχος τοῦ Θεμιστοκλέους. Φέρει τὴν τύχην μας, φέρει τὴν ἐλπίδα μας.

— Δὲν τὸ λησμονῶ πολῖται, εἶπεν ὁ Κόνων.

Μία φλὸξ ἔλαμψεν εἰς τὸ βλέμμα του.

— Ἀνήκω εἰς τὴν Δημοκρατίαν εἶπεν. Ἡ ζωή μου τῆς χθὲς εἶναι ἄνευ κηλῖδος, ἡ τῆς αὔριον ἄνευ φόβου.

— Χαῖρε, Κόνων, προσέθεσεν ἡ ὁμήγυρις. Χαῖρε καὶ νίκα πάντοτε !... Φέρε μας ἐπὶ τῶν νηῶν τῶν δαφνοστεφῶν καὶ μυρτοστολίστων, φέρε μας πάλιν τὴν εἰρήνην »

Ε'.

Ὅταν ὅλοι οἱ κεκλημένοι ἔφυγαν ὁ Κόνων ἐναπομείνας μόνος ἐπλησίασε τὸν Λεύκιππον.

— Ἡ ταχύτης μὲ τὴν ὁποίαν ἀναχωρῶ μ' ἀναγκάζουν νὰ σοῦ ὁμιλήσω ἐν βίᾳ Λεύκιππε, εἶπεν. Ἡ κόρη σου ἦλθε χθὲς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἱππάρχου συνδαιτημόνος του μέχρι πρὸ ὀλίγων στιγμῶν. Ἤμην καὶ ἐγὼ ἐκεῖ. Ἀπὸ πρωΐας τῆς εἶχον στείλη δῶρα καὶ ἡ τροφός, ἥτις τὴν συνοδεύει δὲν μοῦ ἔφερε παρὰ μόνον τὸ ἥμισυ τοῦ γαμηλίου σύκου. Ἀντηλλάξαμεν τοὺς δακτυλίους μας. Εἶναι ἀπολύτως ἀνάγκη ν' ἀναλάβω τὴν στρατηγίαν ἀμέσως;

— Βεβαίως πρέπει νὰ τὴν δεχθῇς καὶ μὲ ὑπερηφάνειαν μάλιστα.

— Πρέπει νὰ φύγω χωρὶς νὰ ἐπανίδω τὴν κόρην σου ;

— Ὄχι ἀπήντησε μειδιῶν ὁ Λεύκιππος. Τὴν εἰδοποίησα ἤδη καὶ ἰδοὺ αὐτή.

Τὸ παραπέτασμα τὸ ὁποῖον ἐκάλυπτε τὴν ἐσωτερικὴν θύραν τῆς αἰθούσης παρεμερίσθη. Ἡ Εἰρήνη παρουσιάσθη κρατοῦσα διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς τὴν μητέρα της καὶ διὰ τῆς ἄλλης τὰς πτυχὰς τῆς ἐσθῆτός της. Ἡ κόμη της συνεκρατεῖτο μὲ μεταξίνους ταινίας, τὰς ὁποίας ἐστερέωναν χρυσαῖ καρφῖδες. Ἔφερεν εἰς τὸν λαιμὸν διπλοῦν περιδέραιον ἐκ μαργαριτῶν στερεωμένων ἐπὶ πορφυρᾶς ταινίας, καὶ οἱ βραχίονές της γυμνοὶ ἐξήρχοντο τῶν ὡραίων χειρίδων τῆς ἐσθῆτος, χωρὶς στενοχωρίαν.

Ὑπὸ τοὺς βοστρύχους τους ἐκφεύγοντας τὸ κτένισμα, τὸ πρόσωπόν της ἦτο θελκτικώτατον. Ὁ Κόνων δὲν προσεπάθησε ν' ἀποκρύψῃ τὸν θαυμασμόν του. Ἐκείνη ᾐσθάνθη τὸ βλέμμα του καὶ ἐταπείνωσε τοὺς ὀφθαλμοὺς μειδιῶσα.

— Σύζυγε, εἶπεν ὁ Λεύκιππος εἰς τὴν γυναῖκά του, ἰδοὺ ὁ νεαρὸς τριήραρχος εἰς ὃν χρεωστοῦμε τὴν ζωὴν τῆς θυγατρός μας. Ἐσκεπτόμην νὰ τοῦ δωρήσω τὸ κύπελλον τῶν οἰκογενειακῶν σπονδῶν μας, ὅπως δι' αὐτοῦ στολίσῃ τὴν ἑστίαν του. Μ' ἐπρόλαβεν ὅμως ἡ Εἰρήνη, ἥτις χωρὶς νὰ μᾶς συμβουλευθῇ ἐτάχθη νὰ γείνῃ σύζυγός του.

Ἡ Εἰρήνη μειδιῶσα καὶ ταραγμένη ἐρρίφθη εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς Νώσσιδος.

— Συγχώρησέ με καλή μου μητέρα.... δὲν γνωρίζω ποῖος Θεὸς μὲ ὤθησεν....

— Ἀθῶο μος παιδί, εἶπεν ἡ Νῶσσις, ἀσπαζομένη αὐτὴν εἰς τὸ μέτωπον. Οὔτε ὁ πατήρ σου οὔτε ἐγὼ θὰ ἐμποδίσωμεν τὴν εὐτυχίαν σου.

— Ὄχι, εἶπεν ὁ Λεύκιππος μετὰ φωνῆς σοβαρᾶς. Παρελείψαμεν νὰ συμβουλευθῶμεν τοὺς θεοὺς καὶ οἱ θεοὶ μᾶς τιμωροῦν. Διότι τόση εἶναι ἡ τύφλωσις τῶν ἀνθρώπων, ὥστε τολμοῦν νὰ κανονίζουν τὸ μέλλον τὸ ὁποῖον δὲν τοῖς ἀνήκει. Κόρη μου αἱ Μοῖραι σου ἐπεφύλασσον εἰς τὸν μνηστῆρα σου ἀμοιβὴν πολὺ μεγαλειτέραν τοῦ ἀφελοῦς ἔρωτός σου. Ἡ ψῆφος ἑνὸς ὁλοκλήρου λαοῦ τοῦ ἀνέθεσε τὰς τύχας τῆς Πατρίδος. Ὁ Κόνων, στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων, ἀναλαμβάνει σήμερον τὴν ἀρχηγίαν τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν δυνάμεων τῶν Ἀθηνῶν. Ἀπόψε ἀναχωρεῖ διὰ Σάμον.

Βαθεῖα σιγὴ διεδέχθη τοὺς λόγους τούτους. Ἡ Νῶσσις ᾐσθάνθη ἐντὸς τῆς παλάμης της φλέγουσαν τὴν χεῖρα τῆς θυγατρός της. Καὶ αὐτὴ ἀκόμη ὠχρίασε, καὶ εἶπε μὲ φωνὴν διακοπτομένην.

— Λοιπὸν θὰ σὲ χάσωμεν Κόνων πρὶν ἀκόμη σὲ γνωρίσωμεν; Εἴθε εὐμενεῖς νὰ σοῦ εἶναι οἱ θεοὶ τῶν μαχῶν. Μὴ λησμονεῖς τὸν οἶκον μας, τοῦ ὁποίου ἴσως ἀποχωρίζεσαι μὲ λύπην. Δύο πτωχαὶ γυναῖκες ἀναμένουσαι τὴν ἐπιστροφήν σου θὰ προσεύχωνται εἰς τοὺς θεοὺς ὑπὲρ σοῦ. Ἂς πηγαίνωμεν κόρη μου, χαιρέτησε τὸν μνηστῆρά σου.

— Ἂς τοὺς ἀφήσωμεν, Νῶσσις, εἶπε μὲ συγκατάβασιν ὁ Λεύκιππος. Ἂς τοὺς ἀφίσωμεν. Μείνατε μαζὺ παιδιά μου. Φαιδρύνατε τὴν καρδίαν σας. Κόνων, ὁ οἶκος οὗτος σοὶ ἀνήκει. Μετὰ δύο ὥρας θὰ ἔλθω νὰ σὲ παραλάβω διὰ τὴν ἐκκλησίαν.

Ἡ νεᾶνις ἔτρεμεν ὡς φύλλον. Ὁ Κόνων τὴν ἐπλησίασεν, ἐκάλυψε τὴν κεφαλὴν μὲ τὸν πέπλον της καὶ περιβάλλων διὰ τοῦ βραχίονος τὴν ὀσφύν της τὴν ἔφερε πρὸς τὸ βάθος τοῦ ἡλιολούστου κήπου, ὑπὸ τὰς σκιὰς τῶν πλατάνων. Ἐκείνη ἐβάδιζεν ἀργὰ ἐξ αἰτίας τῶν ὑψηλῶν σανδάλων τῶν σανδάλων της. Θὰ ἠδύνατο κανεὶς ν' ἀπαριθμήσῃ τοὺς παλμοὺς τῆς καρδίας της ἐκ τοῦ ἀνασηκώματος τῆς ἐσθῆτος, τὴν ὁποίαν τὸ νεανικόν της στῆθος, μόλις κατώρθωνε νὰ ὑπεγείρῃ. Ὅταν ἐκάθησεν εἰς ἓν ἐκ τῶν μαρμαρίνων ἑδωλίων, ἐκεῖνος ἔλαβε θέσιν πλησίον της καὶ κλίνων πρὸς αὐτὴν ἐκράτησε σφιγκτὰ ἐντὸς τῶν χειρῶν του τὰς ἰδικάς της. Ἡ Εἰρήνη κλίνουσα τὴν κεφαλὴν ὡμοίαζε πρὸς νέον ῥόδον, τὸ ὁποῖον ὁλοπόρφυρον ἀνοίγεται πρὸς τὸν ἥλιον καὶ τὴν ζωήν.

Αἱ παρθένοι εἶναι ὅπως τὰ ἄνθη τὰ ὁποῖα ἐκχέουν ὅλον τὸ ἄρωμά των ὑπὸ τὸν ἥλιον τῆς μεσημβρίας. Ὁ ἔρως τὰς μεταμορφώνει χωρὶς νὰ τὰς μαράνῃ. Τὸ πάθος τὸ ὁποῖον τὰς ζωογονεῖ δὲν χρωματίζεται μὲ αἰσθητικὰς εἰκόνας καὶ τὸ βλέμμα των μένει ἁγνόν. Ἐν τούτοις κάποιος φόβος τὰς πιέζει

Καὶ αὐτὸς ἀκριβῶς ὁ φόβος, ἀποτελεῖ τὸν μόνον ἀδιόρατον δεσμόν, ὅστις τὰς ἐμποδίζει ἀπὸ τοῦ νὰ εἶναι μόνον ψυχαί.

Εἶναι ὁ μόνος δεσμὸς ὁ συγκρατῶν αὐτὰς εἰς τὴν γῆν. Τὸν δεσμὸν αὐτὸν ἐκαλέσαμεν οἱ ἄνθρωποι Αἰδῶ.

* * * * *

Ἔμειναν ἐκεῖ καθήμενοι ὁ εἷς παρὰ τὸν ἄλλον, ἄφωνοι ὑπὸ τὸ κράτος τῶν διαλογισμῶν, οἱ ὁποῖοι ἐκυρίευσαν τὸ πνεῦμά των. Τὸ πνεῦμα τοῦ Κόνωνος ἐφώτιζε μία ὑπερηφάνεια δικαιολογημένη, ἣν ἐκεῖνος δὲν ἐζήτει ν' ἀποκρύψῃ.

Ποτὲ Ἀθηναῖος εἰς τόσον νεαρὰν ἡλικίαν δὲν ἔφερε τὸν πολύτιμον τοῦ ἀρχιστρατήγου μανδύαν μὲ τὰς ἐκ πορφύρας παρυφάς, οὔτε τὸ ξίφος μὲ τὴν ἐλεφαντίνην λαβήν, οὔτε τοὺς ὑψηλοὺς καθόρνους μὲ τοὺς χρυσοῦς πτερνιστῆρας.

Ἠσθάνετο τώρα ὅτι ἔχει ὅλην τὴν δύναμιν νὰ νικήσῃ ἄλλην μίαν φορὰν τὸν Λύσανδρον.

Εἶχεν ἐμβαθύνει τελείως εἰς ὅλα τὰ τεχνάσματα εἰς ὅλους τοὺς δόλους τοῦ ἐπιτηδείου στρατηγοῦ. Διὰ νὰ τὸν ὑπερβῇ εἰς τὴν πονηρίαν, εἰς τὰς δολοπλοκίας εἶχεν ἀνάγκην τῆς ψυχραιμίας καὶ τοῦ θράσους ἐκείνου, τὸ ὁποῖον ἔλειπεν ἀπὸ τὸν Ἀλκιβιάδην. Δὲν θὰ ἔπαιζεν ἐν μιᾷ στιγμῇ τόλμης τὰ συμφέροντα, ἅτινα ἡ Πατρίς του τῷ εἶχεν ἐμπιστευθῆ. Καὶ ὅμως τὴν ἀποστολὴν ταύτην τὴν ὁποίαν πρό τινων μόλις ἡμερῶν θὰ ἐχαιρέτα μὲ κραυγὴν ἐνθουσιασμοῦ, τώρα τὴν ἐδέχετο σχεδὸν χωρὶς ὄρεξιν. Ἠσθάνετο ὅτι κάποια ἀόρατος ἅλυσις τὸν συνέδεε μὲ τὸ ἔδαφος τῆς Πατρίδος, ἅλυσις ἀόρατος καὶ ἰσχυρὰ τὴν ὁποίαν μὲ ὅλην τὴν δύναμίν του δὲν ἠδύνατο νὰ θραύσῃ. Ἐνόμιζεν ὅτι ἓν βάρος μετάλλινον ἐπίεζε τὸ στῆθός του.

Ὅταν ἀργότερον ἀνήγειρε τὸ πλῆρες σκέψεων μέτωπόν του καὶ προσήλωσε τὴν Εἴρηναν ἀντελήφθη ὅτι ὑπὸ τὰ βλέφαρα τῆς κόρης ἐκυλίετο ἓν σιωπηλὸν δάκρυ. Τότε ἀνεγνώρισε τὸν δεσμὸν ὅστις τὸν ἐκράτει αἰχμάλωτον. Περιέβαλεν ἐντὸς τῶν βραχιόνων του τὴν ὡραίαν κόρην καὶ βυθίζων τὸ βλέμμα του εἰς τὸ βλέμμα της ἀφῆκε τὴν ἀγάπην του τὴν μόλις γεννωμένην νὰ ἐκχείσῃ.

— Κλαίεις Εἴρηνα, εἶπεν. Ἰδοὺ ἡ ἀγάπη. Νὰ σὲ βλέπω νὰ κλαίῃς νὰ σὲ βλέπω νὰ μειδιᾷς. Διότι κλαίεις ταυτοχρόνως ἀπὸ χαρὰν καὶ ἀπὸ ὀδύνην. Σ' ἀγαπῶ γονυπετὴς ἐμπρός σου σὲ ἀγαπῶ ἁγνή, ἀθῶα κόρη ὅλον τὸ αἷμα τῆς καρδίας μου θὰ τὸ ἔχυνα διὰ ἐσέ, δι' ἓν σου φίλημα. Τὸ αἷμά μου! Μοῦ φαίνεται ὅτι σήμερον θὰ ἐπροτίμων νὰ τὸ στερήσω ἀπὸ τὴν Πατρίδα μου, διὰ νὰ σοῦ τὸ δώσω ὅλον, ὅλον, χωρὶς παράπονον, χωρὶς λύπην, μὲ μίαν μόνην ἀνταμοιβήν! Νὰ αἰσθανθῶ τὰ χείλη σου εἰς τὰ χείλη μου! ἀφ' ὅτου σὲ εἶδον ἔζησα μέσα εἰς ἕνα ὄνειρον. Οὐδέποτε πρὶν ἢ σὲ γνωρίσω ἐσκέφθην ὅτι θὰ ἐδοκίμαζα τόσην εὐτυχίαν βλέπων τὸ μειδίαμα μιᾶς κόρης. Σᾶς ἐνόμιζα ὅλας ὡς εὔμορφα πουλιὰ ἐγκρύπτοντα εἰς τὰ θελκτικὰ σώματα μικρᾶς ψυχὰς χιμαιρικὰς καὶ ἀνυποφόρους. Καὶ ἐσκεπτόμην κατά τινας ὥρας, ἰδίως τὸ πρωὶ καὶ τὸ βράδυ, ὅταν ἡ καρδία ξεκουράζεται θὰ ἐπερνοῦσε κανεὶς πολὺ εὐχάριστα μὲ τὴν συντροφίαν σας. Καὶ σήμερον βλέπω ὅτι ὅλαι αἱ ὧραι θὰ ἦσαν γλυκεῖαι μαζύ σου ὅλαι αἱ ὧραι τῆς ζωῆς, ἔπειτα τῆς αἰωνιότητος.

— Νὰ σ' ἀγαπῶ μὲ φιλήματα ἐφ' ὅσον εἴμεθα νέοι, νὰ σ' ἀγαπῶ μὲ ἀναμνήσεις ὅταν θὰ ἐγηράσκομεν. Ἀπὸ τοῦδε ἡ ζωή μου εἶναι ἀδελφὴ τῆς ἰδικῆς σου τῆς ζωῆς. Ποτέ, σοῦ τὸ ὁρκίζομαι δὲν θὰ χύσῃς ἓν δάκρυ χωρὶς ἐγὼ νὰ μὴ τὸ ἀπομάξω, ποτὲ δὲν θὰ κλονισθῇς χωρὶς ἐγὼ νὰ μὴ σὲ ὑποστηρίξω. Ὁποιοσδήποτε καὶ ἂν εἶναι ὁ δρόμος τῆς ζωῆς σου θὰ τὸν περάσωμεν μαζύ. Ὦ Εἴρηνα διατί εἶσαι τόσον χαρίεσσα, θελκτική ; Ἄφες με μίαν ἀκόμη φορὰν ν' ἀσπασθῶ τὸ ἄρωμα τῶν ξανθῶν μαλλιῶν σου διὰ νὰ τὸ πάρω μαζύ μου ὡς φυλακτὸν εἰς τὴν ξένην γῆν .

Ἔπειτα ὅμως οἱ ὀφθαλμοί της ἐπληρώθησαν δακρύων, τὸ στῆθός της ὑπεγέρθη εἰς ἕνα λυγμὸν ἀνεπαίσθητον.

......Ἔλπιζε, ἔλπιζε ἐψιθύρισεν ὁ Κόνων μ' ἓν δεύτερον μᾶλλον παρατεταμένον φίλημα. Καὶ τὰ ὄνειρα καὶ αἱ ὀπτασίαι πραγματοποιοῦνται. Ἡ ἐλπὶς ἀποτελεῖ τὸν δρόμον τὸν ἄγοντα εἰς τὴν εὐτυχίαν. Μέθη πρώτου φιλήματος, ῥῖγος πρώτης ἐπαφῆς. Τὰ φυλλώματα τῶν δένδρων συνεταράχθησαν καὶ αἱ μέλισσαι ἐπανέλαβον τὸν συγκεχυμένον των βόμβον.

Τὴν στιγμὴν καθ' ἣν μὲ τὴν ἐπερχομένην ἑσπέραν ἡ ζωὴ ἐπανήρχιζε τὰς θωπείας της, ἡ Εἴρηνα ἐστήριζε τὴν κεφαλήν της ἐπὶ τοῦ ὤμου τοῦ ἐραστοῦ της. Ἐσιώπησε καὶ ἐφάνη ἀποκαμωθεῖσα. Τὰ δάκρυά της εἶχον στεγνώσει, τὰ χείλη της ἐμειδίασαν........

Διότι ἦτο ἀκόμη παιδί, διότι δὲν εἶχε λάβει πεῖραν τῶν πικριῶν τῆς ζωῆς !....

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ἐπὶ τοῦ διαυγοῦς γαλανοῦ οὐρανοῦ ὁ Παρθενὼν διεγράφετο καθαρώτατα μὲ τοὺς κίονας καὶ τὰς μετώπας του.

Καλυπτόμενος ὁλόκληρος μὲ τὰ πορφυρᾶ καὶ τὰ λευκὰ ἱστία τῶν σκαφῶν, μεθ' ὅλον τὸν πόλεμον ἐξηκολούθουν νὰ φέρουν εἰς τὰς Ἀθήνας τὸν φόρον τοῦ κόσμου ὅλου, τὸ Μυρτῷον πέλαγος ἀπήστραπτεν ὑπὸ τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου. Ἡ ἔνδοξος νησὶς τῆς Σαλαμῖνος ἔφραττεν ἐκεῖ πρὸς τὴν Δύσιν τὸν ὁρίζοντα, ἐνῷ πρὸς Ἀνατολὰς ἡ κατωφέρεια τοῦ Ὑμηττοῦ ὁλόκληρος κατάφορτος ἐξ ἐλαιώνων ἐφαίνετο ὑποστηρίζουσα τὴν μακρυνὴν κορυφὴν τοῦ Κιθαιρῶνος. Πολὺ πρὶν ἐξημερώσῃ οἱ δημόσιοι κήρυκες ἐξύπνησαν τοὺς κατοίκους. Ὅσοι, εἴτε ἐκ περιεργείας εἴτε ἐκ φόβου ἐξῆλθον τῶν οἰκιῶν των εἶδον τὸ Ἄστυ ὁλόκληρον καταυγαζόμενον ὑπὸ πορφυροῦ φωτός, ἐνῷ ἐλαφρὸς Ἀπηλιώτης ἔφερε πρὸς τὴν Ἀκρόπολιν εἰς πυκνὰς τολύπας καπνοῦ τὴν ἀποπνικτικὴν ὀσμὴν καιομένων θάμνων. Ἀπεσταλμένοι τοῦ ἄρχοντος τῶν Ἀθηνῶν εἶχον θέσει τὸ πῦρ ἐπὶ τῆς μεγάλης σκοπιᾶς τοῦ Λυκαβηττοῦ καὶ ἤδη ὅλη ἡ χώρα ἀπὸ τῶν Μεγάρων μέχρι τοῦ Ἄργους ἐγνώριζεν ὅτι αἱ Ἀθῆναι ἑώρταζον νέον θρίαμβον.

Ἦτο ἡ ἡμέρα τῶν Πλυνθηρίων. Κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην οἱ ἱερεῖς τῆς Ἀθηνᾶς οἱ Πραξιεργῖδαι ἀφήρουν ἀπὸ τὸ ἄγαλμα τῆς Παλλάδος ὅλα τὰ πολυτελῆ κοσμήματα, τὰ ὁποῖα προήρχοντο ἀπὸ δωρεὰς τῶν πιστῶν. Μακρὰ τεμάχια ἰσχρόων ὑφασμάτων τὰ ἐκάλυπτον ἐξ ὁλοκλήρου. Οἱ ναοὶ ἔκλειον πρὸ τοῦ ναοῦ οἱ ἱεροψάλται γονυπετεῖς μὲ τὴν κεφαλὴν πασπαλισμένην μὲ χῶμα, προσηύχοντο δι' ὅλης τῆς ἡμέρας. Οἱ δρόμοι ἦσαν ἔρημοι. Κανεὶς δὲν ἐφαίνετο εἰς τὰς ποικίλας οὔτε εἰς τὸν ὡραῖον Ἄρειον Πάγον ἢ τὴν Πνύκα. Αἱ ἐργασίαι διεκόπτοντο ὅλαι, πᾶσα κίνησις ἐσταμάτα, καθ' ὅσον ἡ ἡμέρα αὕτη ἐθεωρεῖτο ἡμέρα ἐθνικοῦ πένθους.

Ἐν τούτοις μόλις αἱ φλόγες τοῦ ὑψηλοῦ σημαφόρου ἔσβυσαν, μὲ τὸ πρῶτον γλυκοχάραγμα ἡ πόλις ἔλαβε νέαν ζωήν. Καὶ ἀμέσως μετ' ὀλίγον διεχύθη εἰς τὰς ὁδοὺς ἀπερίγραπτος ὀχλαγωγία. Διὰ τῶν μακρῶν τειχῶν ὁλόκληρος ὁ πληθυσμὸς τῶν Ἀθηνῶν διοχετεύετο εἰς τὸν Πειραιᾶ. Ἅρματα ἀπαστράπτοντα, τῶν ὁποίων οἱ ἵπποι ἐν τῇ ὁρμῇ των ἠπείλουν τοὺς διαβάτας, φορεῖα μὲ καταβιβασμένα τὰ μεταξωτὰ παραπετάσματα, βαρεῖαι ἅμαξαι τῶν χωρικῶν συρόμεναι ἀπὸ κοκκινωποὺς βόας μὲ εὐρέα κέρατα, ἱππεῖς ἐπιβαίνοντες θυμοειδεῖς ἵππους, τοὺς ὁποίους ἐτρόμαζεν ὁ θόρυβος καὶ ἡ βοὴ δοῦλοι μὲ ἐξυρισμένην τὴν κεφαλὴν ἡμίγυμνοι ὑπὸ τοὺς φαιοὺς χιτῶνάς των, ξένοι φέροντες τὰς κτυπητὰς ἐνδυμασίας τῶν μερῶν των, γυναῖκες τοῦ λαοῦ ἀσκεπεῖς, τινὲς ἐκ τῶν ὁποίων ἔφερον ἐπὶ κεφαλῆς μεγάλα κάνιστρα πλήρη καρπῶν διὰ τὴν ἀγοράν, ἔπειτα σμήνη παιδίων, ἀρρένων καὶ θηλέων, σχεδὸν καθ' ὁλοκληρίαν γυμνῶν, τὰ ὁποῖα διέσχιζον τὸ πλῆθος ὡς σαῦραι, φωνάζοντα καὶ παίζοντα, ὅλη αὐτὴ ἡ διαδήλωσις ἡ καταλαμβάνουσα τὸν ἡλιόλουστον δρόμον, ἀπετελεῖτο ἀπὸ κόσμον σπεύδοντα νὰ προϋπαντήσῃ τοὺς νικητάς.

Αἴφνης ὅμιλος παιδίων, τὰ ὁποῖα ἀδιαφοροῦντα διὰ τὸν κίνδυνον ἔτρεχον ἐπὶ τῶν τειχῶν, ἀφῆκε μίαν διάτορον κραυγήν.

— Ὁ στόλος ! ὁ στόλος! Ἰδοὺ ὁ στόλος !...

Εἰς μίαν στιγμὴν αἱ ἐπάλξεις καὶ αἱ ὀφρῦες τῶν τειχῶν ἐγέμισαν ἀπὸ πλῆθος. Εἰς τὸ ἐπακολουθῆσαν πανδαιμόνιον πολλοὶ ἔπεσαν , ἄλλοι κατεπατήθησαν, γυναῖκες ἔχασαν τὰ κάνιστρά των, μία ἢ δύο ἅμαξαι ἐθραύσθησαν ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ἐπιβαινόντων εἰς αὐτάς, καὶ μία βαθεῖα σιωπὴ ἐπεκράτησεν.

Ὁ στόλος εἶχε διέλθη τὴν νύκτα ἐπ' ἀγκυρῶν ὑπὸ τὸ Σούνιον. Τώρα δὲ ἐφαίνετο προχωρῶν εἰς τετραπλῆν γραμμὴν πρὸς τὸν ὅρμον τοῦ Φαλήρου. Ἐπροχώρει βραδέως ὑπὸ μόνους τοὺς δόλωνας, καθ' ὅσον χάριν ἀσφαλείας αἱ κῶπαι εἶχον ἀνασυρθῆ καὶ τὰ ἄλλα ἱστία προσδεθῆ εἰς τὰς κεραίας.

Ἓν χρυσοῦν φῶς ἔλαμψεν εἰς τὴν κορυφὴν μιᾶς περικεφαλαίας καὶ μυρία ἄλλα τὸ διεδέχθησαν. Ὁ ἥλιος ἀνατέλλων ἐχρύσωνε τὴν στιγμὴν ἐκείνην τὰ κράνη καὶ τὰς περικεφαλαίας καὶ τὰ ἐπίμηλα τῶν πλοίων. Συγκεχυμένοι ἔφθαναν μέχρι τῆς παραλίας οἱ ἦχοι τῶν σαλπίγγων ἀναμὶξ μετὰ τῶν παιάνων τῶν ναυτῶν. Ἡ «Πάραλος» ἀνύψωσε τὸ ἐκ πορφύρας λάβαρον ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ της, ἀφῆκε τὸ ἱστίον της νὰ καταπέσῃ καὶ ὑπὸ τὴν ταυτόχρονον ὤθησιν τῶν ἑκατὸν εἴκοσι κωπῶν της ἐπλησίαζε ταχύπλους πρὸς τὴν ἀκτήν. Ὅλαι αἱ νῆες ἀκολουθοῦσαι τὸ παράδειγμά της ἠκολούθησαν τὸν δρόμον τῆς ναυαρχίδος, ἥτις ἐπροχώρει ὑπερήφανος ὑπὸ τὸ θριαμβεῦον τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἡλιακὸν φῶς. Εἰς πᾶσαν βύθισιν τῶν κωπῶν ἐντὸς τοῦ ὕδατος λευκοὶ ἀφροὶ ἐσκορπίζοντο μακράν.

Ἡ φωνὴ τοῦ τριηράρχου ἔδωκε μίαν σύντομον διαταγὴν μαζῇ μὲ τὴν ὁποίαν αἱ κῶπαι πᾶσαι ἀνυψώθησαν ὑπεράνω τοῦ ὕδατος.

Πλῆθος κόσμου ἀμέτρητον κατελάμβανεν ὁλόκληρον τὴν καμπύλην τοῦ κόλπου ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον. Ἀπὸ τῆς Ἠετωνίας ἀκτῆς μέχρι τῆς ἀκτῆς Ἀλκίμων ἡ συμπαγὴς ἐκείνη μᾶζα κατελάμβανεν ὅλην τὴν παραλίαν τοῦ Ἐμπορείου, τῆς Ῥέας καὶ τῆς Ἀφροδίτης. Ὅλον τὸ πλῆθος ἀνυπομονοῦν νὰ ἴδῃ ἐκ τοῦ πλησίον τὸν Κόνωνα ὥρμησεν ἐντὸς τῶν ἁλιευτικῶν λέμβων, ἐνῷ ἀφελέστερα τὰ παιδία ἐρρίπτοντο ὁλόγυμνα εἰς τὰ γαλανὰ ὕδατα.

Ὁ Κόνων ἵστατο ὄρθιος ἐπὶ τῆς πρώρας τῆς «Παράλου» φέρων τὴν πανοπλίαν του. Ὁ πορφυροῦς μανδύας του πίπτων ἀτημελήτως ἐπὶ τῶν ὤμων ἄφινε νὰ φαίνεται ἡ ἐπὶ τοῦ στήθους του χαλκίνη μορφὴ τῆς Μεδούσης. Ἀτημελήτως ἀφημένα πρὸ τῶν ποδῶν του ἐφαίνοντο ἡ ἀσπὶς καὶ τὸ κράνος του μὲ τὴν ἐρυθρὰν ἵππουριν. Στηριζόμενος ἐπὶ τῆς λόγχης του ἀσκεπής, μὲ μίαν λεπτὴν χρυσῆν ταινίαν ἀναδένουσαν τὴν καστανήν του κόμην, ἀδιάφορος διὰ τὴν ἀποθέωσίν του παρετήρει ψυχρῶς ὅλον ἐκεῖνο τὸ πλῆθος

Ὄπισθεν τῆς «Παράλου» ὅλος ὁ στόλος εἰσήρχετο εἰς τὸν λιμένα.

Ἐπὶ τῆς πρώρας καὶ τῆς πρύμνης ἑκάστου πλοίου διεκρίνοντο συσσωρευμένα τὰ πλούσια λάφυρα. Τὰ σκάφη ὅλα ἦσαν ἀνθοστόλιστα. Οἱ ναῦται τὰ εἶχον διακοσμήσει ἀπὸ τῆς προτεραίας μὲ ῥόδα ἄγρια καὶ ἀνεμώνας τοῦ Σουνίου. Καὶ ἑκάστη ἀθηναϊκὴ ναῦς ἐρρυμούλκει ὄπισθεν της καὶ ἀνὰ ἓν ἐχθρικὸν πλοῖον συλληφθὲν αἰχμάλωτον. Πλήρη αἰχμαλώτων ἦσαν τὰ σκάφη ταῦτα. Καὶ ἔβλεπε κανεὶς παρὰ τοὺς Πελοποννησίους μὲ τοὺς βαρεῖς ὁπλισμούς, τοὺς Θρᾶκας μὲ τὰς ἐξ ἀγρίων ζώων δορὰς καὶ τοὺς Πέρσας συμμάχους μὲ τὰς πολυτελεῖς ἀμφιέσεις. Ὁ ἀθηναϊκὸς λαὸς παρετήρει ὑπερηφάνως τοὺς ἡττηθέντας υἱοὺς τῆς Σπάρτης τοὺς διατηροῦντας ὑπὸ τὰς ἁλύσεις τῆς αἰχμαλωσίας τὸ ἴδιον βλέμμα τῶν συντρόφων τοῦ Λεωνίδα.

Μετὰ μίαν ὥραν ὁλόκληρος ὁ στόλος εἶχεν ἀγκυροβολήσει παρὰ τὴν ἀκτήν. Τὰ συλληφθέντα πλοῖα εἶχον μεθορμισθῆ εἰς τὰ Νεωρεῖα πρὸς ἐπισκευὴν οἱ ὁπλῖται ἐξῆλθον εἰς τὴν ξηράν, καὶ ὁ λιμὴν ἐκλείσθη.

Ὁ ἀρχιστράτηγος ἀπεβιβάσθη ἐπίσης καὶ συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν τριηράρχων ἀνῆλθε τὰς βαθμίδας τῶν τειχῶν ὅπου οἱ Πρυτάνεις, πεντήκοντα τὸν ἀριθμὸν ἀνέμενον ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ἐπιστάτην, ὃν ἐπροστάτευε μεγάλη ἐκ λινοῦ ὑφάσματος σκιὰς ἣν ἐστήριζον ἐπὶ τῶν λογχῶν των τέσσαρες ὁπλῖται. Ὁ γέρων ἐπροχώρησε μέχρι τῆς τελευταίας βαθμῖδος καὶ εἶπε δυνατὰ ὥστε νὰ ἀκουσθῇ ὑφ' ὅλου τοῦ πλήθους :

— Ὡς εὖ παρέστης Κόνων ἐντὸς τῶν τειχῶν τῶν Ἀθηνῶν, τὰ ὁποῖα πληροῦνται ἀπὸ τὸν θόρυβον καὶ τὰς ἰαχὰς τῆς νίκης σου !.........

Καὶ λαβὼν τὸν ἐκ φύλλων δρυὸς στέφανον, τὸν ὁποῖον εἷς δοῦλος ἐκράτει πλησίον του ἐπὶ ἀργυροῦ δίσκου, τὸν ὕψωσε κρατῶν διὰ τῶν δύο χειρῶν πρὸς τὸν ἥλιον, ἐνῷ ὁ Κόνων ἀφήρεσε τὸ κράνος του ἐγονυπέτησε καὶ μὲ τὴν κεφαλὴν σκυμμένην ἀνέμενε.

«Τὸ πλῆθος ἐτήρει βαθυτάτην σιγὴν τριγύρω. Ὁ ἐπιστάτης ἐφάνη ἐπί τινας στιγμὰς προσευχόμενος καὶ κατόπιν μὲ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀπέθεσε τὸν στέφανον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του Κόνωνος καὶ εἶπε :

— Κόνων! ὁ λαὸς τῶν Ἀθηνῶν σὲ χαιρετᾷ διὰ τοῦ στόματός μου μὲ τὸν τίτλον τοῦ νικηφόρου. Εἴθε ὁ τίτλος αὐτὸς νὰ μείνῃ πάντοτε πιστὸς εἰς σὲ καὶ νὰ σὲ ἀκολουθήσῃ μέχρι τοῦ τάφου.

Ὁ ἦχος τῶν σαλπίγγων ἐκάλυψε κατόπιν τὴν βοὴν τοῦ πλήθους. Ὁ λαὸς ἐκραύγαζε :

— Νίκη! Νίκη!

* * *

Εἰς μίαν γωνίαν τῆς προκυμαίας ἅρμα μὲ ὀρειχαλκίνους τροχοὺς καὶ δύο λευκοὺς ἵππους, τοὺς ὁποίους εἷς μάτην προσεπάθει νὰ συγκρατήσῃ εἷς δοῦλος, ἀνέμενεν. Ὁ Κόνων διηυθύνθη πρὸς τὰ ἐκεῖ, ἔλαβεν εἰς τὰς στιβαράς του χέρας τὰς ἡνίας καὶ ἐμάστισε τοὺς ἵππους διευθυνόμενος πρὸς τὴν πύλην τοῦ Πειραιῶς.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΑΠΟ ΟΣΑ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ

ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΟΣ

Ἕνα εὔμορφον ἄρθρον γράφει μὲ αὐτὸν τὸν τίτλον εἰς τὸ Munsey's Magazine ὁ κ. Harry Ehurston Peck. Ἡ οὕτω χαρακτηριζομένη αὐτοκράτειρα δὲν εἶναι ἄλλη παρὰ ἡ γηραιὰ σήμερον Εὐγενία τῶν Γάλλων.

Πρὸ ἑξήκοντα μόλις ἐτῶν εἰς τὰς πρωτευούσας τῆς Εὐρώπης πασίγνωστος ἦτο ἡ φυσιογνωμία μιᾶς Ἱσπανίδος ἀριστοκράτιδος, τῆς κομήσσης τοῦ Montijo. Ἡ κόμησσα ἦτο Ἰρλανδοσκωτικῆς καταγωγῆς, ὁ σύζυγός της καθαρώτατος Ἱσπανός. Ἀπέκτησε δύο θυγατέρας, τὴν μίαν μελαγχροινὴν καὶ μελανόφθαλμον, τελείαν Ἱσπανίδα, τὴν δευτέραν καστανὴν καὶ γλυκεῖαν, μᾶλλον Ἀγγλίδα. Ἡ δευτέρα αὐτὴ κόρη τῆς κομήσσης Montijo ἦτο ἡ λαβοῦσα ἀργότερον τὸν τίτλον συζύγου τοῦ Ναπολέοντος Γ'. καὶ αὐτοκρατείρας τῶν Γάλλων. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν μελανόφθαλμον, ἐκείνη ὑπανδρεύθη τὸν Ἱσπανὸν δοῦκα τοῦ Ἄλβα. Ἡ Εὐγενία ὅμως ἦτο ἡ παίξασα τὸν μεγαλείτερον ρόλον εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Εὐρώπης. Ὡραιοτάτη, θελκτικὴ καὶ πνευματώδης αἰτηθανάτησε μὲ τ' ὄνομά της μίαν ἐποχήν. Ἠγάπησε πολύ, ηὐτύχησε πολύ, καὶ τέλος ὑπέφερε πολύ, ἴσως διὰ νὰ ἐξιλεωθῇ διὰ τὰς ἁμαρτίας τὰς ὁποίας τῆς ἀπέδωκεν ὁ κακὸς κόσμος. Ὁ πρῶτος της ἔρως ἦτο πρὸς τὸν ὡραῖον Ἱσπανὸν κόμητα Γάλβαν, ὅστις ὅμως ἀπέκρουσε τὴν ὡραίαν κόρην, ἥτις ἀπεπειράθη ν' αὐτοκτονήσῃ. Δὲν ἀπέθανεν ὅμως ἡ ὡραία Ἱσπανίς. Τοὐναντίον ὀλίγον μετὰ ταῦτα τῇ συνοδείᾳ τῆς μητρός της ἐπεσκέπτετο τοὺς Παρισίους. Ἦτο ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν ὁ Ναπολέων Γ'. διὰ τοῦ τολμηροῦ ἐκείνου πραξικοπήματός του ἀνεκηρύσσετο Αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων. Ὀλίγας ἑβδομάδας πρὸ τοῦ μεγάλου γεγονότος ἡ Εὐγενία Montijo ἔκαμνε τὴν γνωριμίαν τοῦ πρίγκηπος, ὅστις ᾐσθάνθη ἀκαταμάχητον κλίσιν πρὸς τὴν γόησσαν Ἱσπανίδα. Ὁ Ναπολέων προσεπάθησε νὰ τὴν ἀποφύγῃ ζητῶν νύμφην εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς αὐλάς, ἀλλὰ ἀπεκρούσθη πανταχόθεν, καὶ τότε ἐστράφη πρὸς τὴν ὡραίαν Εὐγενίαν, προτείνων εἰς αὐτὴν μοργανικὸν γάμον. Ὁ γάμος ἐκεῖνος δὲν θὰ τὴν ἔκαμνεν αὐτοκράτειραν. Ἁπλῶς θὰ τὴν καθίστα εὐνοουμένην τοῦ Ναπολέοντος Γ'. Ἀλλὰ τὸ σχέδιον δὲν ἔτυχε τῆς ἐγκρίσεως τῆς Εὐγενίας, ἥτις ἔδωκεν εἰς τὸν Αὐτοκράτορα τὴν ἀπάντησιν:

—Μεγαλειότατε! Ὀφείλετε νὰ γνωρίζετε ὅτι εἰς τὸν κοιτῶνα μου δὲν εἰμπορεῖτε νὰ εἰσέλθητε εἰμὴ μόνον διὰ τῆς θύρας τῆς ἐκκλησίας.......

Ἡ ἀπάντησις αὐτὴ ἀντὶ νὰ ἐξάψῃ τὸν Ναπολέοντα, τὸν ἔκαμε ν' ἀγαπήσῃ μὲ περισσότερον πάθος τὴν γυναῖκα ἐκείνην. Ὁ γάμος των ὑπὸ ποιητικωτάτας συνθήκας ἐπανηγυρίζετο μετ' ὀλίγον, τῆς Εὐγενίας Montijo ἀναγορευομένης Αὐτοκρατείρας τῶν Γάλλων...

Τὸ συνοικέσιον ἐγένετο ὑπὸ δυσμενεστάτας συνθήκας. Τὸ ἠθικὸν παρελθὸν τοῦ Ναπολέοντος δὲν ἦτο ἄμεμπτον, ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν σύζυγόν του πολλὰ τὰ σκανδαλώδη ἐκυκλοφόρουν εἰς βάρος της. Ὁ αὐτοκράτωρ ἠθέλησε νὰ συμβιβάσῃ τὰ πράγματα ἐκδίδων ἓν διάγγελμα εἰς τὸ ὁποῖον ἔλεγεν

— Ἐλπίζω ὅτι ἡ ἀγαπητή μου σύζυγος γινομένη αὐτοκράτειρα θὰ ἐπιδείξῃ ὅλας τὰς ἀρετὰς τῆς Ἰωσηφίνης.

Οἱ Παρισινοὶ ἔσπασαν εἰς τὰ γέλοια διαβάζοντες τὸ διάγγελμα, διότι ὅλη ἡ Γαλλία ἐγνώριζε πόσον ὀλίγον πιστὴ ὑπῆρξεν εἰς τὸν Μέγαν Κορσικανὸν ἡ χήρα τοῦ Βωχαρναί καὶ κατόπιν αὐτοκράτειρα Ἰωσηφίνα...

Ὁ μὲν τύπος δὲν ἔγραψε τίποτε ἀπὸ φόβον. Εὑρέθησαν ὅμως ἐπιχειρηματίαι νὰ ἐκδώσουν μεγάλας εἰκόνας τῆς Εὐγενίας, τὰς ὁποίας διεφήμιζαν κατὰ σκανδαλωδέστατον τρόπον.

— Ἡ εἰκὼν καὶ α ἱ ἀ ρ ε τ α ὶ τῆς αὐτοκρατείρας, τὸ ὅλον ἀντὶ μ ι ᾶ ς δ ε κ ά ρ α ς !...

Ἐν τούτοις μεθ' ὅλας αὐτὰς τὰς προκαταλήψεις ἐπὶ εἴκοσι σχεδὸν ἔτη ἡ αὐτοκράτειρα Εὐγενία ἔπαιξε τὸν μεγαλείτερον ρόλον ἐν Γαλλίᾳ. Τὸ κάλλος της, ἡ ἀγάπη της πρὸς τὸ ὡραῖον, ἐκυριάρχησαν. Τρεῖς φορὰς ἔγινεν ἀντιβασίλισσα. Τὴν πρώτην ὅταν ὁ σύζυγός της ἐπολέμει εἰς τὴν Ἰταλίαν. Τὴν δευτέραν ὅταν ἐκεῖνος εὑρίσκετο εἰς Ἀλγέριον· τὴν τρίτην ἐπὶ τοῦ Κριμαϊκοῦ πολέμου. Κατὰ τὸ μεσουράνημά της ἠκούσθησαν πολλὰ διὰ τοὺς ἔρωτάς της, μεταξὺ τῶν ὁποίων σπουδαιότερος ὑπῆρξεν ὁ μετὰ τοῦ Ἕλληνος Καλλέργη. Ἔπειτα ἦλθεν ὁ Γαλλογερμανικὸς πόλεμος, ὅστις συνέτριψε τὴν δευτέραν Αὐτοκρατορίαν. Ἡ αὐτοκράτειρα ἔχασε τὸ στέμμα της. Χειρότερα ἀκόμη ἔχασε τὸν υἱόν της, μόλις 23 ἐτῶν νέον, ἀξιωματικὸν τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ, φονευθέντα εἰς τινα ἐκστρατείαν κατὰ τῶν Ζουλοῦ. Ἔκτοτε καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἐκπτώτου αὐτοκράτορος, ἐπισυμβάντα ἐν Ἀγγλίᾳ, κατόπιν δεινῆς νόσου, ἡ Εὐγενία ἀπεσύρθη τοῦ κόσμου καὶ ζῇ εἰς τὴν Κυανῆν Ἀκτήν, τῆς Γαλλίας εἰς ἕνα οἰκίσκον τῆς Μεντώνος.

Σήμερον εἶναι πολὺ γραῖα ἡ ἄλλοτε αὐτοκράτειρα. Εἰς ἡλικίαν 84 ἐτῶν διατηρεῖ ἀκόμη ἴχνη τῆς παλαιᾶς ἐκπάγλου καλλονῆς της. Ἀλλὰ δὲν ζῇ πλέον διὰ τὸν κόσμον. Βυθισμένη εἰς τὸ πένθος καὶ τὴν μοναξίαν ἀναπολεῖ τὸ μακρυνὸν παρελθὸν τὸ ὁποῖον μόνη της ὡς ἑξῆς ἐζωγράφησεν εἰς ἐπισκεφθέντα αὐτὴν Ἰταλὸν δημοσιογράφον.

«Εἶμαι τὸ παρελθόν. Εἶμαι ὁ μακρυνὸς ὁρίζων εἰς τὸν ὁποῖον διακρίνεται ἓν ὀνειροπόλημα, μία σκιά, ἓν φάντασμα, μία ζῶσα θλῖψις... Εἶμαι ὄνειρον τὸ ὁποῖον ἐφόνευσεν ἡ Μοῖρα. Θέλω καὶ ἐγὼ τώρα νὰ λείψω μαζύ του... Ἔζησα. Ὑπῆρξα ὅτι ὑπῆρξα. Δὲν ζητῶ τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ λησμονηθῶ....

Πόση πικρία ἀλήθεια εἰς τὸ παράπονον τῆς μυθιστορηματικῆς αὐτοκρατείρας!....

Η ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Τὸ θέμα ἀπασχολεῖ τὸ λαμπρὸν περιοδικὸν Columbian Magazine.

Πρόκειται περὶ τῆς μεγάλης δωρεᾶς τοῦ βασιλέως τῶν πετρελαίων Ροκφέλλερ, διὰ τὴν ὁποίαν τόσον πολὺν θόρυβον ἔκαμαν αἱ ἐφημερίδες.

Τὸ ἄρθρον ἐνεπνεύσθη ἀπὸ ἕνα ἐνδιαφερόμενον εἰς τὸ τρόπον τοῦτο τῆς φιλανθρωπίας, ὅπως γενικῶς ἀπεκλήθη ἡ τελευταία δωρεὰ τοῦ J. D. Rockefeller, ἀπὸ τὸν Ἀμερικανικὸν τύπον.

Ὁ γράφων συγκρίνει τὸ ἔργον τοῦ Ροκεφελλερ μὲ τὸ ἔργον ἄλλων φιλανθρώπων, ὡς τοῦ Carnegie, τῆς κυρίας Russel Sage καὶ ἄλλων, καὶ ἔρχεται εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ ἱδρυτὴς τῆς Standard Oil εἶναι μέγας, ὄχι μόνον ὡς φιλάνθρωπος, ἀλλὰ καὶ ὡς πρακτικὸς ἄνθρωπος, γνωρίζων πῶς καὶ ποῦ νὰ δίδῃ τὸ χρῆμά του.

Ὁ John Rockefeller θεωρεῖται, καὶ ἴσως εἶναι, ὁ πλουσιώτερος τῶν ἀνθρώπων τοῦ αἰῶνος μας. Αἱ πολλαπλαῖ δωρεαί του τὸν ἔκαμαν εἰς πάντας γνωστόν, καὶ ὁ Ἀμερικανικὸς λαὸς τὸν εὐγνωμονεῖ διὰ τὰ καλὰ τῶν ὁποίων ἔτυχεν παρ' αὐτοῦ. Ἀλλ' ἀνεξαρτήτως ὅλων αὐτῶν, δὲν ἔκαμεν ὀλιγωτέραν ἐντύπωσιν τὸ γεγονὸς τῆς τελευταίας του δωρεᾶς, καθ' ἣν ὁ Ἀμερικανὸς Κροῖσος ἐδήλωσεν ὅτι διαθέτει ὅλην τὴν περιουσίαν του ὑπὲρ τῆς συστάσεως ἑνὸς παγκοσμίου φιλανθρωπικοῦ σωματείου, σκοπὸν ἔχοντος τὴν ἄσκησιν τῆς φιλανθρωπίας ἐν κλίμακι εὐρυτάτῃ, καθ' ὃν τρόπον ἤθελον ὑποδείξει οἱ ἑκάστοτε διέποντες τὰ τοῦ σωματείου τούτου, τὸ ὁποῖον θὰ ἔφερε τὴν προσωνυμίαν, Rockefeller Foundation. Διὰ ν' ἀναγνωρισθῇ τὸ σωματεῖον τοῦτο ὡς νομικὸν πρόσωπον παρὰ τῶν συμπολιτειακῶν ἀρχῶν ἔπρεπε νὰ ἐγκριθῇ τὸ καταστατικόν του ὑπὸ τοῦ Κογκρέσσου. Καὶ ἐνώπιον εἰδικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Γερουσίας εἰς ἀπὸ τοὺς μέλλοντας ν' ἀποτελέσουν τὸ πρῶτον φιλανθρωπικὸν τοῦτο συμβούλιον, ἐξήγησε λεπτομερῶς τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς βλέψεις τοῦ ἱδρυτοῦ τοῦ Trust τῆς φιλανθρωπίας.

«Ὁ σκοπὸς τοῦ δωρητοῦ, εἶπεν ὁ κύριος οὗτος, εἶναι νὰ μὴ ὁρισθῇ ἐκ τῶν προτέρων οὔτε τὸ εἶδος οὔτε τὰ ὅρια τῆς δράσεως τοῦ φιλανθρωπικοῦ τούτου σωματείου.

Τοῦτο, διότι ὁ δωρητὴς ἐπιθυμεῖ ὅπως τὰ ἐκ τῆς μεγαλοδωρίας του ἀγαθὰ ἀπολαμβάνῃ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν καὶ αἰώνων ἀνθρωπότης, ἀναλόγως τῶν ἑκάστοτε παρουσιαζομένων ἀναγκῶν καὶ περιστάσεων. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἦτο εὐεργέτημα πρὸ τεσσάρων αἰώνων δὲν εἶναι πλέον τοιοῦτον. Καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον σήμερον θεωρεῖται εὐεργέτημα δὲν θὰ θεωρεῖται τοιοῦτον μετὰ ἕνα αἰῶνα.

Καὶ ὁ σκοπὸς αὐτῆς τῆς μεγάλης δωρεᾶς; θὰ ἐρωτήσῃ κανείς.

Μορφωτικὸς καὶ ἐκπαιδευτικὸς καὶ ἀνθρωπιστικός.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχει ὑπ' ὄψει ὁ Ροκεφέλλερ, εἶναι κυρίως ἡ ἐνίσχυσις καὶ ἡ ἐνθάρρυνσις τῆς πρακτικῆς καὶ ἀγροτικῆς τῆς ὑγιεινῆς ἀγωγῆς τοῦ λαοῦ, ἢ μᾶλλον γενικῶς τῶν λαῶν. Διότι εἶναι πεπεισμένος ὅτι δὲν ὑπάρχει μεγαλείτερον εὐεργέτημα διὰ τὴν ἀνθρωπότητα ἀπὸ τὴν πρακτικὴν καὶ ἀνθρωπιστικὴν ἀγωγὴν τῶν λαῶν τῶν ἀποτελούντων τὴν παγκόσμιον κοινωνίαν.

ΤΟ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΝΕΙΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Ἐδουάρδος ὁ Ζ'. ἠγάπα τὸ ἐπάγγελμά του. Αὐτὴ εἶναι ἡ κρίσις τοῦ περιοδικοῦ Colliers, τὸ ὁποῖον ἀφιερώνει ὀλίγας χαρακτηριστικὰς γραμμὰς εἰς τὸν ἀποθανόντα Μονάρχην. Τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο ἐπεθύμει διακαῶς ὁ Ἐδουάρδος πρὸ τοῦ θανάτου τῆς μητρός του. Γενόμενος βασιλεὺς ἔπληξε κατ' ἀρχὰς καὶ ἀνεπόλησε ἡμέρας παλαιᾶς ζωηρότητος. Ἠγάπα ἐν τούτοις τὰς τελετάς, τὰς πομπὰς καὶ τὴν μεγαλοπρέπειαν. Ἀντελαμβάνετο τελείως τὰ πολιτικὰ ζητήματα, καὶ ἔκαμεν ἄνετον χρῆσιν τῆς δυνάμεώς του. Ὡς μ α ξ ι λ ά ρ ι μεταξὺ τῶν ἀλληλοσυγκρουομένων κομμάτων τοῦ βασιλείου του, καὶ ὡς προσεκτικὸς ἀντιπρόσωπός του εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὁ Ἐδουάρδος ἦτο ἀπόκτημα. Ὁ υἱός του εἶναι ὀλιγώτερον πνευματώδης, ὀλιγώτερον γλεντζὲς καὶ ὀλιγώτερον φιλόδοξος.

Ὅταν ὁ ἀδελφός του ἀπέθανε καὶ ὁ Γεώργιος ἠναγκάσθη νὰ γίνῃ διάδοχος, ὑπεχρεώθη νὰ ἐγκαταλείπῃ τὴν θάλασσαν πρὸς τὴν ὁποίαν ἔφερε μεγίστην κλίσιν. Ταὐτοχρόνως ὑπεχρεώθη νὰ χωρισθῇ ἀπὸ μίαν σύζυγον καὶ μίαν οἰκογένειαν, τὴν ὁποίαν ἐλάτρευεν, ὅπως νυμφευθῇ μὲ πριγκήπισσαν, ὡς ἐπεβάλλετο εἰς τὸν διάδοχον τοῦ Ἀγγλικοῦ Θρόνου. (Γνωστοῦ ὄντος ὅτι ἡ πρώτη σύζυγος τοῦ Γεωργίου Ε'. ἦτο ἡ θυγάτηρ τοῦ ναυάρχου Σαῦμούρ).

Ὁ Βασιλεὺς τῆς σήμερον θεωρεῖται ἄνθρωπος ουσθυμος καὶ ἀντιδημοτικός. Ἐν τούτοις πιθανώτατα θὰ εὐδοκιμήσῃ. Ἕνας βασιλεὺς ὁ ὁποῖος δὲν ἀγαπᾷ τὴν πολιτικὴν καὶ τὰς διατυπώσεις, ὅπως ὁ Γερμανὸς αὐτοκράτωρ καὶ ὅπως τὰς ἠγάπα ὁ μακαρίτης Ἐδουάρδος, εἶναι καταδικασμένος νὰ περνᾷ ζωὴν πληκτικήν. Ἡ βασιλεία κατανᾷ ρουτίνα καὶ μάλιστα ὄχι καλοπληρωμένη.

Εἶναι ἀλήθεια ἀκόμη ὅτι ὁ Γεώργιος Ε'. δὲν ὑπῆρξε πολὺ τυχηρὸς ἄνθρωπος κατὰ τὸν βίον του, ὑπάρχει ὅμως ἐλπὶς ὅτι γενόμενος βασιλεὺς θὰ συνδυάσῃ μαζὺ μὲ τὴν πρώτην εὐτυχίαν του τὴν εὐτυχίαν τῆς γηραιᾶς Ἀγγλίας.

VIVISECTION.

Διὰ τῆς λέξεως ταύτης ἐκδηλοῦται ἡ χάριν ἐπιστημονικῶν λόγων ζωοκτονία, ἥτις εἰς τόσον εὐρεῖαν κλίμακα διεξάγεται εἰς ὅλα τὰ ἐπιστημονικὰ ἐργαστήρια τοῦ κόσμου. Οἱ ἰατροὶ διατείνονται ὅτι ὑπάρχει ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ γίνωνται πειράματα ἐπὶ ζώντων σωμάτων ὅπως ἐξακριβωθῇ ἡ ἀξία μιᾶς νέας θεραπευτικῆς μεθόδου, μιᾶς ἐγχειρήσεως, ἢ ἑνὸς ὀρροῦ. Ἀλλὰ κατὰ τὰ πειράματα ταῦτα εἶναι πολλάκις ἐνδεχόμενον νὰ ὑποκύψῃ τὸ σῶμα καὶ νὰ ἀποθάνῃ.

Ἐπειδὴ δὲ οἱ τοιοῦτοι θάνατοι εἶναι συχνότατοι ἐθεωρήθη καλὸν νὰ μὴ γίνωνται τὰ πειράματα ἐπὶ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐπὶ ζώων. Διότι ἐπὶ τέλους, λέγουν οἱ ἐπιστήμονες, ἡ ζωὴ ἑνὸς ζώου δὲν ἔχει καὶ τόσην σημασίαν, ὅσην ἔχει ἡ ζωὴ ἑνὸς ἀνθρώπου.

Τὸ πρᾶγμα μέχρις ἑνὸς σημείου εἶναι ἀληθὲς καὶ ὀρθόν. Ἰδοὺ ὅμως ὅτι μία ὁλόκληρος τάξις ἐξηγέρθη κατὰ τοῦ ἀδίκου τούτου μέτρου, τὸ ὁποῖον καταδικάζει κατ' ἔτος χιλιάδας ὅλας ἀθώων ὑπάρξεων εἰς τὸν μαρτυρικώτερον τῶν θανάτων καὶ ζητεῖ τὴν κατάργησιν τῶν πειραμάτων ἐπὶ ζωντανῶν ζώων, διαβεβαιοῦσα ὅτι ἡ ἀ ν θ ρ ω π ό τ η ς δ ὲ ν κ ε ρ δ ί ζ ε ι τ ί π ο τ ε ἀ π ὸ α ὐ τ ὴ ν τ ὴ ν θ υ σ ί α ν τ ῶ ν ἀ θ ῴ ω ν θ υ μ ά τ ω ν τ ῆ ς ἐ π ι σ τ ή μ η ς.

Ὁ ἀγὼν αὐτὸς διεξάγεται εἰς μεγάλην κλίμακα, ταὐτοχρόνως εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἔχει πολλοὺς ὀπαδοὺς καὶ ἀποκτᾷ καθημερινῶς περισσοτέρους.

Εἰς ἓν ἄρθρον δημοσιευόμενον εἰς τὸ «Cosmopolitan Magazine» τοῦ Μαΐου, ἡ διαπρεπὴς Ἀμερικανὶς δημοσιογράφος Ella Wheeler Wilcox γράφει:

«Ἡ ζωοκτονία αὐτὴ παρουσιάζεται ὡς ἔγκλημα τερατῶδες διὰ τὸ ὁποῖον ἡ ἀνθρωπότης ὀφείλει νὰ αἰσχύνεται. Θὰ εἴπουν οἱ πολλοὶ ὅτι ἀπὸ τῆς πρώτης ἐμφανίσεώς του τὸ ἀνθρώπινον γένος δὲν ἔπαυσε φονεῦον ζῷα εἴτε διὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἀπέναντι αὐτῶν ἢ διὰ νὰ τραφῇ. Ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἠρνήθη εἰς τὸν ἄνθρωπον τὸ δικαίωμα τοῦ φονεύειν τὰ θηρία ἢ τὸ φονεύειν τὰ ζῷα, τῶν ὁποίων ἔχει ἀνάγκην ὅπως τραφῇ. Ἀλλ' ὁ τρόπος οὗτος τοῦ νὰ θανατώνῃ τις ἓν ζῷον εἶναι διαφορετικὸς τοῦ ἄλλου, τὸν ὁποῖον πολεμοῦμεν.

Ὁ ἄνθρωπος εἰμπορεῖ νὰ φονεύῃ ἓν ζῷον. Δὲν ἔχει ὅμως τὸ δικαίωμα νὰ τ ὸ β α σ α ν ί ζ ῃ π ρ ὶ ν τ ὸ φ ο ν ε ύ σ ῃ. Δὲν ἔχει ἀκόμη τὸ δικαίωμα νὰ τὸ φονεύσῃ ὅταν δὲν ἀπειλεῖται ὑπ' αὐτοῦ ἢ ὅταν δὲν θὰ τραφῇ μὲ τὸ κρέας του.

Δυστυχῶς μ' ὅλα ταῦτα διαπράττονται ἐγκλήματα, ἐνθυμίζοντα τὴν Ἱερὰν ἐξέτασιν, εἰς τὰ διάφορα ἰατρικὰ ἐργαστήρια, μόνον ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι τὰ ζῷα τὰ ὁποῖα θυσιάζονται κατὰ τοιοῦτον μαρτυρικὸν τρόπον ἐξυπηρετοῦν τὴν ἐπιστήμην.

Ὑπολογίζεται ὅτι πλέον τῶν 40,000 ζώων, τὸ πλεῖστον κυνῶν, γαλῶν, λαγωῶν καὶ κονίκλων θυσιάζονται ἐτησίως ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι ἐξυπηρετοῦν τὴν θεραπείαν τοῦ καρκίνου καὶ ἄλλων νόσων. Ὑπάρχουν παραδείγματα ἀθώων ζώων τὰ ὁποῖα φονεύονται β ρ α δ ύ τ α τ α ἢ μὲ τὴν μετάδοσιν συνεχῶν ἠλεκτρικῶν ρευμάτων, ἢ μὲ ἐνέσεις δηλητηρίων, ἢ μὲ ἐγχειρήσεις καὶ ἀκρωτηριασμοὺς φρικαλέους.

Εἰς ἓν νοσοκομεῖον τῶν Παρισίων εἷς νέος ἰατρὸς ὁ Dr Breilal θέλων νὰ κάμῃ μελέτας ἐπὶ ἑνὸς σκύλου ὅπως πεισθῇ περὶ τῆς ἀντιλήψεώς του ἔκαμε τὰ ἑξῆς πειράματα:

Πρῶτον ἐβασάνιζε παντοειδῶς τὸ ἀτυχὲς ζῷον, σουβλίζων καὶ καίων τὸ σῶμά του εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε ὁ σκύλος εἶχε καταντήσῃ νὰ τὸν μισήσῃ τόσον, ὥστε μόλις τὸν ἔβλεπεν ὥρμα ἐπάνω του ὡς μαινόμενος καὶ λυσσῶν. Ὁ ἰατρὸς θέλων νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰς μελέτας του ἐτύφλωσε τὸν σκύλον. Ἀλλὰ καὶ πάλιν τὸ ζῷον τὸν ἀντελαμβάνετο ἀπὸ τὴν φωνήν του καὶ ἐτρέλλαινετο εἰς τὸ ἄκουσμά της. Ὁ ἰατρὸς ἐκώφανε τὸν σκύλον του καὶ ἐξηκολούθησε τὰς μελέτας του, πεισθεὶς ὅτι μὲ τὴν ἀπώλειαν τῆς ὁράσεως καὶ τῆς ἀκοῆς ὁ σκύλος δὲν εἶναι ἐπιδεικτικὸς ἐρεθισμῶν.......

Ἕνας ἄλλος, Ἰρλανδὸς αὐτός, ὁ Dr Shaw, ἔκαμεν ἄλλο πείραμα θελήσας νὰ βεβαιωθῇ ἕως ποῦ φθάνει ἡ ἀφοσίωσις τοῦ σκύλου πρὸς τὸν κύριόν του. Πρὸς τοῦτο ἐπῆρεν ἕνα σκύλον τὸν ἐπεριποιήθη πολὺ καὶ ἀπέκτησεν ὅλην τὴν ἀγάπην του. Ἔπειτα μίαν ἡμέραν τοῦ ἔκοψε τὸ αὐτί. Ὁ σκύλος δὲν ἐθύμωσεν ἁπλῶς ὅμως ἐξέφρασεν ἀπορίαν. Ὁ κύριός του μετ' ὀλίγας ἡμέρας τοῦ ἔκοψε τὸ ἕνα πόδι. Ὁ σκύλος δὲν ἔπαυσε ν' ἀγαπᾷ τὸν αὐθέντην του. Τότε ὁ κύριος Shaw ἤρχισε τὰ βασανιστήρια καὶ εὗρε ἀπὸ ποίου σημείου ἀρχίζει ὁ σκύλος νὰ χάνῃ τὴν ἀγάπην εἰς τὸν κύριόν του.

Αὐτὰ εἶναι τὰ αἴσχη τῆς vivisection, ἐναντίον τῆς ὁποίας ἐκήρυξαν ἀμείλικτον πόλεμον ὅλοι ὅσοι δὲν φιλοδοξοῦν νὰ θεωρῶνται Νέρωνες ἢ Λούλαι τοῦ Κ'. αἰῶνος.

ΟΙ ΠΡΟΞΕΝΟΙ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ἕνα εὔμορφον ἄρθρον ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον δημοσιεύει τὸ περιοδικὸν «Travel» τοῦ τρέχοντος μηνός. Ὁ γράφων λαμβάνει ἀφορμὴν ἀπὸ τὰ ταξείδια τῶν Ἀμερικανῶν τῶν ὁποίων εἶναι ἡ ἐποχὴ τώρα καὶ παραθέτει μερικὰ χαρακτηριστικώτατα σημεῖα τῆς ζωῆς, τὴν ὁποίαν διάγει ὁ Ἀμερικανὸς Πρόξενος εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἀποσπῶμεν τὰ μᾶλλον κτυπητὰ σημεῖα αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου:

Γενικῶς ἐπικρατεῖ ἡ ἰδέα, λέγει ὁ ἀρθρογράφος, ὅτι ὁ Ἀμερικανὸς Πρόξενος στέλλεται εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὅπως προστατεύσῃ τὰ συμφέροντα τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Ἀμερικανῶν. Θὰ ἦτο ὀρθότερον ἐὰν ἔλεγε κανεὶς ὅτι ὁ Πρόξενος τῆς Ἀμερικῆς ἐν τῇ ξένῃ ἀσχολεῖται περισσότερον μὲ γενικώτερα Ἀμερικανικὰ συμφέροντα. Κυρίως εἶναι ἐμπορικὸς ἀπεσταλμένος, καὶ ἡ ὑπηρεσία του εἶναι περισσότερον φύσεως ἐπιχειρηματικῆς. Αἱ ὧραι του εἶναι πολύτιμοι, ὅπως καὶ αἱ ὧραι παντὸς Νεοϋορκέζου, διότι τὸ ὑπουργεῖον του εἶναι ἀπαιτητικώτατον.

Τὸ Ἀμερικανικὸν ἐμπόριον ζητεῖ διαρκῶς ἀγοράς, καὶ ἡ Προξενικὴ ὑπηρεσία περιλαμβάνουσα περὶ τοὺς 750 ὑπαλλήλους εἶναι διοργανωμένη ἐπὶ τῆς βάσεως ταύτης. Ἡ Ἀμερικανικὴ φρασεολογία ἡ ἐφαρμοζομένη εἰς τὰ Προξενεῖα ρητῶς λέγει:

«Consular service is a business instution».

Αἱ ὑπηρεσιακαὶ ὧραι ἑνὸς Προξενείου ἀφιεροῦνται ὅλαι εἰς ἐμπορικὰ ζητήματα. Ἔπειτα εἶναι αἱ ἀνάγκαι τῶν διαφόρων ὑπηκόων εἰς τὰς ὁποίας πρέπει ν' ἀνταποκριθῇ ὁ Πρόξενος.

Καὶ βλέπετε εἰς τὴν αἴθουσαν ἀναμονῆς ἐναλλάξ: νέους Ἀμερικανούς, οἱ ὁποῖοι ἔχασαν τὰ χρήματά των εἰς τὰ χαρτιά, γυναῖκας, τὰς ὁποίας ἐγκατέλειψαν οἱ σύζυγοί των, περιηγητὰς λωποδυτηθέντας, ταξειδιώτας τῶν ὁποίων τὰ χρήματα ἀποτόμως ἐτελείωσαν, ναύτας τοὺς ὁποίους τὰ πλοῖά των ἐγκατέλειψαν, καὶ τόσους ἄλλους τύπους, οἱ ὁποῖοι θεωροῦν τὸν πρόξενόν των ἄγγελον ἐλπίδος καὶ σωτηρίας...

ΣΧΩΡΕΜΕΝΟΣ

Ὁ ποιητής.—Εἶδα ὅτι τὸ ποίημά μου ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν ἐφημερίδα σας καὶ εὐχαριστῶ. Τίποτε λεπτά;....

Ὁ δ ι ε υ θ υ ν τ ὴ ς τ ῆ ς ἐ φ η μ ε ρ ί δ ο ς. Ὄχι φίλε μου, δὲν θὰ σᾶς χρεώσωμεν τίποτε αὐτὴν τὴν φοράν. Εἶναι τὸ πρῶτον ἁμάρτημά σας. Εἶσθε συγχωρεμένος. Ἂν τὸ κάμετε ὅμως ξανὰ δὲν θὰ τὴν γλυτώσετε τόσον εὔκολα.

ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

Τὸ πρᾶγμα ἔφυγεν ἀπὸ τὸν μῦθον καὶ ἔγινε πραγματικότης. Σήμερον εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ μεγάλα ὑπερωκεάνεια σκάφη ἡ ἡμερησία ἐφημεριδοῦλα εἶναι ἀπαραίτητος. Τὸ μικρὸν τυπογραφεῖον ἐγκατέστη παρὰ τὸν θάλαμον τοῦ ἀσυρμάτου, καὶ μεταξὺ τοῦ πληρώματος τῶν ἀτμοπλοίων τούτων ἐπιφανῆ θέσιν κατέχουν οἱ κ α λ α μ α ρ ά δ ε ς. Ἐπὶ τῆς «Lusitania» ἐκδίδεται καθημερινῶς τὸ «Cunard Bulletin», ἔχον κυκλοφορίαν 2,000 φύλλων ἡμερησίως. Ἡ ἐφημεριδοῦλα ἀποτελεῖται ἀπὸ 32 σελίδας τυπώνεται θαυμάσια εἰς ἐκλεκτὸν χαρτί, καὶ εἶναι γεμάτο νέα. Τ ί θ ε τ α ι ὑ π ὸ τ ὰ π i ε σ τ ή ρ ι α τὴν 1ην μετὰ τὸ μεσονύκτιον καὶ κυκλοφορεῖ πρωΐ μαζὺ μὲ τὸ πρόγευμα. Τιμᾶται 5 σέντς.

Ἐπὶ τοῦ Γαλλικοῦ «La Provence» ἐκδίδεται τὸ «Journal de l' Atlantique», τὸ ὁποῖον εἶναι, παρακαλοῦμεν, εἰκονογραφημένον μεγαλείτερον τοῦ Cunard καὶ ἐκδίδεται εἰς δύο γλώσσας Ἀγγλικὴν καὶ Γαλλικήν.

Ἐπὶ τοῦ «Kaiser Wilhelm» ἐκδίδεται μία εἰκοσιτετρασέλιδος ἐφημερὶς ἡ ὁποία ἔχει πλῆθος ἀγγελιῶν.

Ἐπὶ τῆς Ἀμβουργοαμερικανικῆς γραμμῆς ἐκδίδεται τὸ «Atlantisches Tageblatt» εἰς δεκαὲξ σελίδας.

Ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου τῆς Canadian Pacific, «Empress of Ireland» ἐκδίδεται τὸ Express Mail» εἰς δώδεκα σελίδας μὲ εἰκόνας χρωματιστάς...

Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΗΣ ΞΕΝΗΣ ΓΝΩΜΗΣ

Ἓν ἡλικιωμένον ζεῦγος ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἀμερικῆς πρὸ ὀλίγου ἐπισκεφθὲν τοὺς καταρράκτας τοῦ Νιαγάρα, ἐπέστρεφε μὲ τὸ τραῖνο εἰς Μπώφαλλο πλῆρες ἐντυπώσεων. Μόλις εἶχαν καταλάβει τὰς θέσεις των εἰς τὸ τραῖνο οἱ δύο σύζυγοι ἤρχισαν θορυβωδῶς νὰ ἐκδηλώνουν τὰς ἐντυπώσεις των ἀπὸ τὸ θαυμάσιον θέαμα, καὶ τέλος ὁ γέρων στρεφόμενος εἰς ἕνα συνταξειδιώτην, τελείως ἄγνωστον, τοῦ εἶπε

— Ἐπιστρέφομεν ξεύρετε ἀπὸ τὸν Νιαγάραν. Δὲν πιστεύω νὰ ὑπάρχῃ τίποτε καταπληκτικώτερον εἰς ὅλη τὴν χώραν.

— Δὲν ξεύρω, ἀπήντησε ξηρῶς ὁ ξένος.

— Μέγας εἶ Κύριε, εἶπεν ὁ ἐπαρχιώτης. Δὲν ξεύρετε τὸν Νιαγάραν;

— Οὐδέποτε ἤκουσα γι' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. Τί εἶναι; ἐπανέλαβε μὲ τὸ αὐτὸ φλέγμα ὁ ξένος.

— Εἶναι τὸ τερατωδέστερον ποσὸν νεροῦ, τὸ ὁποῖον κρημνίζεται εἰς τὴν φρικωδεστέραν ἄβυσσον ποῦ εἰμπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε. Μόνο νὰ τὸ ἰδῆτε σᾶς πιάνει ρῖγος...

— Πολὺ περίεργον! εἶπεν ὁ ἄνθρωπος. Αἱ ἐφημερίδες δὲν ἔκαμαν καμμιὰ φορὰ λόγον δι' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα...

— Καλέ, αὐτὸ τὸ πρᾶγμα βαστᾷ τώρα χιλιάδες χρόνια, καὶ δὲν ἔγραψαν αἱ ἐφημερίδες;

— Μήπως κάμνετε λάθος; εἶπεν ὁ ξένος. Μὴν τύχῃ καὶ αὐτὸ ποῦ εἴδατε εἶναι ἕνα σπασμένο ὑδραγωγεῖον;

— Ὄχι κύριε. Αὐτὸ εἶναι νερὸ ἀκράτητο, ποῦ τρέχει χρόνον καιρό.

— Δὲν μπορεῖ, κάποια κατεργαριὰ θὰ ὑπάρχῃ εἰς τὸ μέσον, εἶπεν ἀπαθῶς ὁ ξένος. Ἐὰν ἦταν σοβαρὸν τὸ πρᾶγμα θὰ ἐγίνετο λόγος. Μήπως πίνετε;

— Ἐγὼ νὰ πιῶ; Ἐγὼ δὲν βάζω σταλαγματιὰ ποτοῦ εἰς τὸ στόμα μου.

— Πολὺ κακὸν αὐτό. Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐγέλασε δύο ἡλικιωμένους ἀνθρώπους ὡσὰν ὑμᾶς θὰ ἤθελε κρέμασμα, εἶπε σοβαρῶς ὁ ξένος.

— Μᾶς ἐγέλασε!! Λοιπὸν δὲν ὑπάρχουν καταρράκται τοῦ Νιαγάρα.

— Στὴν ζωή μου δὲν ἄκουσα τέτοιο πρᾶγμα, εἶπεν ὁ ξένος ἐξερχόμενος εἰς τὸν σταθμόν του.

Ὅταν τὸ ἀνδρόγυνον ἔμεινε μόνον, ἐγύρισεν ὁ γέρων καὶ εἶπε τῆς γυναικός του:

— Λοιπὸν Ἄννα τ' ἄκουσες αὐτά;

— Ὅλα.

— Λοιπὸν ὅταν γυρίσωμε στὸ χωριὸ νὰ μὴν εἰποῦμε οὔτε λέξιν ἕως ὅτου ἀνταμώσω τὸν δάσκαλον καὶ μάθω ἂν πράγματι ὑπάρχῃ Νιαγάρας. Ἂν μᾶς γέλασαν ἂς σιωπήσωμεν νὰ μὴ γίνωμε γελοῖοι. Καὶ ἔπειτα εἰμποροῦμε νὰ εἰποῦμε τὰς ἐντυπώσεις μας ἐκεῖ ποῦ περνοῦν. Τσιμουδιὰ λοιπὸν ὡς ποῦ νὰ ἐξακριβώσωμεν ἂν εἴδαμεν ἀλήθεια τὸν Νιαγάραν....

ΑΣΦΑΛΗΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

— Ὥστε πάει ἡ ἀϋπνία;

— Βέβαια. Ἔκαμα τὴν συμβουλὴν τοῦ γιατροῦ μου, ὁ ὁποῖος μοῦ εἶπε νὰ μετρῶ συνεχῶς, ἀρχίζων ἀπὸ τὸ ἕνα ἕως νὰ μὲ πάρῃ ὁ ὕπνος. Χθὲς βράδυ λοιπὸν ἐμέτρησα 156,000....

— Καὶ ἔπειτα ἀπεκοιμήθης;...

—Ὄχι, διότι εἶχε πλέον ξημερώσῃ.

ΑΣΤΕΡΙΣΚΟΙ

* * * Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἡ κατανάλωσις τῆς ζαχάρεως φθάνει κατ' ἀναλογίαν 85 lb. δι' ἕκαστον ἄτομον. Εἰς τὴν Ἀμερικὴν κάθε ἄτομον καταναλίσκει 71 lb. τὸ ἔτος.

* * * Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἐπὶ 100,000 ἀνθρώπων ἀναλογοῦν δύο διαζύγια τὸ ἔτος. Εἰς τὴν Ἰρλανδίαν μόλις ἕν. Εἰς τὴν Ἰταλίαν 3, εἰς τὴν Σκωτίαν 4 εἰς τὴν Γερμανίαν, 5 εἰς τὴν Γαλλίαν 23 καὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἑ β δ ο μ ή κ ο ν τ α τ ρ ί α.

* * * Μεταξὺ 1,000,000 Ἀμερικανῶν συνταξιούχων λαμβανόντων ἐτησίως ἀπὸ τὸν προϋπολογισμὸν τῆς Ὁμοσπονδίας 150,000,000 δολλάρια, εἶναι μία κόρη στρατιώτου τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1782...

* * * Ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Γαλλία εἰσήγαγον ἐπισήμως τὴν Ἐσπεράντο εἰς τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρόν. Ἡ διεθνὴς αὐτὴ γλῶσσα φαίνεται ὅτι θὰ εἶναι χρησιμωτάτη ἐν καιρῷ πολέμου.

* * * Ψάρια ἀξίας 100,000 δολλαρίων ψαρεύονται ἡμερησίως εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Ἀγγλίας.

* * * Ὑπελογίσθη ὅτι ἡ ἀγριόπαπια πετᾷ μὲ ταχύτητα 90 μιλλίων τὴν ὥραν. Τὸ πετροχελίδονον ἐν τούτοις κατορθώνει νὰ ρίπτει ὅλα τὰ ρεκόρ. Παίρνει διακόσια μίλλια τὴν ὥραν!...

* * * Ὁ Μόργαν ἔδωκε τελευταίως $525,000 διὰ μίαν συλλογὴν παλαιῶν πολυτελῶν ὡρολογίων.

* * * Γιαγιὰ εἰς ἡλικίαν 28 ἐτῶν εἶναι ἡ κ. Everett Parker ἐκ Richmond, Indiana νυμφευθεῖσα εἰς ἡλικίαν 13 ἐτῶν. Ἡ κόρη της ἐνυμφεύθη εἰς ἡλικίαν 14 ἐτῶν.

* * * Ἀποδεικνύων ὅτι οἱ καλλιτέχναι ἀντέχουν εἰς τὴν πεῖναν, εἷς ζωγράφος τοῦ Κὲντ ἔζησεν ἐπὶ 20 ἡμέρας πίνων ἁπλῶς ἕνα ποτῆρι τὴν ἡμέραν, καὶ ἐκέρδισεν ἓν στοίχημα.

* * * Ὁ Ἄγγλος πλοίαρχος Alexander Simpson κυβερνήτης τοῦ ναυαγήσαντος παρὰ τὴν Αὐστραλίαν ἀτμοπλοίου «Περικλῆς» ἔκαμε 80 φορὰς τὸν γῦρον τοῦ κόσμου. Διένυσε ἐν ὅλῳ 2,070,000 μίλλια...

* * * Ἕνας σιδηροδρομικὸς ὑπάλληλος τῆς Ἀγγλίας ἐπὶ 54 ἔτη ἐργαζόμενος εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν ὑπελόγισεν ὅτι διέτρεξεν εἰς τὸ διάστημα αὐτὸ 4,000,000 μίλλια. Ἦτο δηλαδὴ ὡς νὰ ἔκαμε 160 φορὰς τὸν γῦρον τοῦ Ἰσημερινοῦ.

* * * Ὁ διευθυντὴς ἑνὸς μεγάλου ὑελουργείου τῆς Ἀμερικῆς κ. Roger Pease ὁμιλῶν ἐσχάτως ἐδήλωσεν ὅτι ἐντὸς δέκα ἐτῶν τὰ λίθινα σπίτια θὰ καταργηθοῦν, θὰ ἔχωμεν δὲ γυάλινα.

* * * Ἀπὸ μίαν μικροσκοπικὴν ἐξέτασιν ἀπεδείχθη ὅτι τὸ ἀνθρώπινον σῶμα ἔχει ὑπὲρ τὰ 10,000 000 πόρους.

* * * Μία ἀπὸ τὰς ἰδιοτροπίας τοῦ Ἐδουάρδου ἦτο νὰ μαζεύῃ μπαστούνια ἀπὸ τὰ ὁποῖα εἶχε πλουσιωτάτην συλλογήν. Ἐπίσης ἔκαμνε συλλογὰς θεατρικῶν προγραμμάτων.

* * * Ὁ τελευταίως ἀποσυρθεὶς τῆς ὑπηρεσίας ἀρχιδεσμοφύλαξ τῆς κεντρικῆς ἀστυνομικῆς φυλακῆς τοῦ Λονδίνου, ὑπελόγισεν ὅτι εἰς διάστημα εἰκοσιπέντε ἐτῶν ἐπέρασαν ἀπὸ τὰ χέρια του 170,000 φυλακισμένοι.

* * * Πλοῖα ἀπὸ τσιμέντου. Εἶναι ἡ τελευταία ἐπιτυχὴς ἐφεύρεσις τοῦ Ἰταλοῦ ναυπηγοῦ S. Gabellini.

* * * Πλωτὸν δικαστήριον θὰ περιέρχεται τὸ καλοκαῖρι τὴν Ἀλάσκαν, ὅπως διεκπεραιοῖ τὰς ἐκκρεμεῖς ὑποθέσεις τῶν ἐκεῖ πληθυσμῶν. Τὸ Ἀμερικανικὸν αὐτὸ δικαστήριον θὰ ἑδρεύῃ ἐπὶ ἑνὸς ὁπλιταγωγοῦ.

* * * Μία Ἀγγλὶς κυρία ἡ Kate M. Russell ἐκληροδότησε μίαν ἔπαυλιν της πρὸς τὸν ἀποκλειστικὸν σκοπόν, ὅπως χρησιμοποιηθῇ ὡς ἄσυλον τῶν γυναικῶν, τὰς ὁποίας ἐγκατέλειψαν οἱ σύζυγοί των ...

* * * Εἰς τὰ δημόσια λουτρὰ τοῦ Λάθτον τῆς Ἀγγλίας θὰ ἱδρυθῇ ἐντὸς τοῦ θέρους σχολὴ πρὸς ἐκμάθησιν τοῦ τρόπου τοῦ σώζειν πνιγμένους. Οἱ κολυμβηταὶ τῆς σχολῆς θὰ κολυμβοῦν μὲ τὰ ρουχά των.

* * * Ἕνα μαῦρο καναρίνι ἐξετέθη εἰς τὴν τελευταία πτηνολογικὴν ἔκθεσιν τοῦ Λονδίνου, ἐπίσης δὲ καὶ ἕνα μαῦρο παραδείσειον πτηνόν, πωληθὲν ἀντὶ 5,000 δολλαρίων.

* * * Εἰς 350,000 ἀριθμοῦνται οἱ ἐν Ἀγγλίᾳ φέροντες τὸ ἐπίθετον Smith.

* * * Ἕνας Καναδὸς πεζοπόρος, ἄρτι τελειώσας τὸν γῦρον τοῦ κόσμου, ἐδήλωσεν ὅτι κατὰ τὸν δρόμον του πλέον τῶν 6,000 μιλλίων ἐχάλασε 75 ζεύγη παπούτσια.

ΤΟ ΛΑΘΟΣ

— Ὁ ἄνδρας μου εἶναι ἔξω φρενῶν. Τὸ καλλίτερόν του ἄλογον ἀρρώστησε καὶ τὸ αὐτοκίνητόν του ἐχάλασε.

— Τί σύμπτωσις!...

— Δὲν εἶναι σύμπτωσις. Εἶναι λάθος τοῦ νέου μας ὑπηρέτου, ὁ ὁποῖος ἐπότισε τὸ ἄλογο μὲ μπενζίναν καὶ ἐγέμισε τὴν μηχανὴν τοῦ ὠτομομπὶλ μὲ κριθάρι.....

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

ΒΑΜΒΑΚΕΣ

Παρ' ὅλας τὰς προρρήσεις αἱ τιμαὶ διὰ παράδοσιν βάμβακος κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα Μάϊον δὲν ὑψώθησαν ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε νὰ ἐπέλθῃ ὁ προαγγελθεὶς πανικὸς εἰς τὰς τάξεις τῶν ὑποτιμητῶν, οἵτινες εἶχον προπωλήσει. Πολλὰ συμβόλαια προπωλήσεων ἐξεκαθαρίσθησαν φιλικῶς καὶ δὲν ἐπῆλθεν οὕτω μεγάλη διατάραξις εἰς τὴν ἀγοράν. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι οἱ ὑπερτιμηταὶ δὲν ἔκαμαν καὶ μεγάλα πράγματα ἀφοῦ δὲν κατώρθωσαν νὰ ὑψώσουν ἢ ὀλίγας μόνον μονάδας τὰς τιμὰς τοῦ βάμβακος ἄνω τῶν 15 σέντς τὴν λίτραν, ἐνῷ κατὰ τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον ἡ τιμὴ διὰ συμβόλαια παραδόσεως Μαΐου ἦσαν περὶ τὰ 16 1)2 σέντς. Ἀφοῦ τότε ἦσαν περὶ τὰ 16 1)2 τὴν λίτραν, δηλαδὴ καθ' ὃν χρόνον ἡ ἐσοδεία ὑπελογίζετο εἰς 11,500,000 ἕως 12,000,000 δεμάτων, ἔκτοτε δὲ ἐξηκριβώθη ὅτι δὲν ἀνῆλθεν εἰς ἄνω τῶν 10,250,000, θὰ ἦτο φυσικὸν νὰ ἀνέλθωσιν αἱ τιμαὶ τοῦ Μαΐου εἰς τοὐλάχιστον τὰς τιμὰς τοῦ Δεκεμβρίου. Παρ' ὅλα ταῦτα αἱ τιμαί μας περιστρέφονται εἰς τὰ 15 σέντς μὲ ὀλίγας μονάδας ἄνω ἢ κάτω, καὶ θὰ ἦσαν χαμηλότεραι ἐὰν δὲν ἐπήρχετο ἡ κακοκαιρία εἰς Τέξας, Ὀκλαχόμα καὶ ἄλλας βαμβακοπαραγωγὰς Πολιτείας.

Ὅλοι ἀνεξαιρέτως ἀναμένουν σήμερον τὴν ἔκθεσιν τῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῆς ἐσοδείας, ἥτις θὰ γείνῃ γνωστὴ τὴν 2αν Ἰουνίου, καὶ θὰ περιλαμβάνῃ τὴν κατάστασιν τῶν βαμβακοφυτειῶν μέχρι τῆς 25ης Μαΐου. Ἡ περυσινὴ κατάστασις τὴν 2αν Ἰουνίου ἦτο 81,1 ο)ο, 79.8 τῷ 1908, 70.5 τῷ 1907. Ἐφέτος λέγεται ὅτι θὰ εἶναι κατωτέρα τῆς περυσινῆς, ὡς ἐκ τούτου δὲ ὑψώθησαν αἱ τιμαί.

Ἡ κατανάλωσις ἐν Εὐρώπῃ βάμβακος ὑπολογίζεται ὡς ἑξῆς διὰ τὸν λήξαντα μῆνα Ἀπρίλιον: Μεγάλη Βρεττανία 65,000 δέματα καὶ Ἠπειρωτικὴ Εὐρώπη 105,000 καθ' ἑβδομάδα, ἤτοι ἐν ὅλῳ 170,000 δέματα ἑβδομαδιαῖα κατανάλωσις ἀπέναντι 190,000 κατὰ τὸν ἀντιστοιχοῦντα μῆνα πέρυσιν. Τὸ ὁλικὸν ποσὸν εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Εὐρώπης ἦτο τὴν 1ην Μαΐου 1,830,000 δέματα ἀπέναντι 2,125,000 πέρυσιν κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν. Ἐξάγεται ὅθεν ἐκ τῶν ἀριθμῶν τούτων ὅτι ἀναγκαστικῶς ἢ ἡ κατανάλωσις θὰ ἐλαττωθῇ ἀκόμη πρὸ τῆς νέας ἐσοδείας ἢ πρέπει νὰ πληρώσωσιν οἱ καταναλωταὶ τὰς τρεχούσας τιμὰς ὅπως αὐξήσωσι τὰς παρακαταθήκας.

Αἱ τιμαὶ σήμερον ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὰς ἀλλαγὰς τοῦ καιροῦ. Αἱ νότιοι Πολιτεῖαι ἔχουσιν ἀνάγκην καύσωνος καὶ ἡλίου, ἐὰν δὲ αἱ βροχαὶ ἐξακολουθήσωσι βεβαίως ἡ ἐσοδεία δὲν θὰ ἀνέλθῃ εἰς ἄνω τῶν 12,000,000, ἐνῷ διὰ τὴν παγκόσμιον κατανάλωσιν κατόπιν τῆς περυσινῆς μικρᾶς ἐσοδείας ὑπάρχει ἀνάγκη ἐσοδείας 14,000,000 τοὐλάχιστον δεμάτων.

Ἐὰν πιστεύσωμεν τὸν Πάττεν, τὸν μέγαν κερδοσκόπον, τὸν κατὰ βούλησιν ἀνυψοῦντα τὰς τιμὰς τοῦ βάμβακος καὶ τοῦ σίτου, καὶ ἐφέτος αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι δὲν θὰ ἔχωσι σῖτον πρὸς ἐξαγωγήν. Σήμερον παρ' ὅλην τὴν ἐπελθοῦσαν ἔκπτωσιν αἱ τιμαί μας εἶναι κατὰ 12 σέντς τὸ bushel ὑψηλότεραι τῶν τιμῶν εἰς τὰς ὁποίας πωλεῖται ὁ Ρωσσικὸς σῖτος, καὶ ἐὰν αἱ τιμαί μας κατήρχοντο εἰς τὸ ἐπίπεδον τῶν Ρωσσικῶν πάλιν οἱ Ρῶσσοι θὰ μᾶς ἠκολούθουν καὶ δὲν θὰ ἄφινον τοὺς Ἀμερικανοὺς νὰ πωλήσωσι.

ΒΑΜΒΑΚΕΛΑΙΑ

Ἡ ἀγορὰ εὑρίσκεται ἐν ἡσυχίᾳ κατόπιν τῆς τεχνητῆς ὑψώσεως τὴν ὁποίαν εἴχαμεν ἐπί τινα χρόνον. Οἱ παρακολουθοῦντες τὰς διακυμάνσεις συμβουλεύουσι ἀγορὰς διὰ παραδόσεις Νοέμβριον ἢ καὶ Δεκέμβριον, εἰς τὰς σημερινὰς τιμάς, ἤτοι 6.81—6.85 διὰ Νοέμβριον καὶ 6.55—6.60 διὰ Δεκέμβριον ἀπέναντι 7.90—7.95 διὰ Ἰούλιον καὶ Σεπτέμβριον.

ΚΑΦΦΕΔΕΣ

Δὲν ὑπάρχει ζωηρότης εἰς τὰς ἀγορὰς καίτοι τὸ ἐν ταῖς ἀποθήκαις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ποσὸν ἀνέρχεται εἰς 2,920,050 σάκκους ἀπέναντι 3,440,973 κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον πέρυσι (20 Μαΐου). Καφέδες Ρίου ἐκ τῆς ἀποθήκης ἐπωλήθησαν πρὸς 8 1)4 σέντς ὁ ἀριθμὸς 7, σήμερον προσφέρονται ἐκ Ρίου δι' ἀποστολὰς πρὸς 7.70 σέντς.

ΕΛΑΙΟΛΑΔΑ

Ἡ ἀγορὰ εἶναι λίαν σταθερὰ καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ τοιαύτη, ἐφ' ὅσον οἱ πωληταὶ τῆς Ἰταλίας ἀρνοῦνται νὰ κάμωσι προπωλήσε ς εἰς τρεχούσας τιμάς.

ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΗ ΣΤΑΦΙΣ

Αἱ βροχαὶ εἰς τὰς σταφιδοπαραγωγοὺς ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος δὲν ἐπέδρασαν ἐπὶ τῶν τιμῶν ἐδῶ. Κατὰ τὰς τελευταίας τηλεγραφικὰς εἰδήσεις, αἱ βροχαὶ ἔπαυσαν, δὲν ὑπάρχει δὲ κίνδυνος ἐκ περονοσπόρου διὰ τὴν ἐσοδείαν.

NASIAKOS IMPORTING CO.
ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
744 Blue Island Avenue,
CHICAGO, ILL.

Τὰ εὔκολα καὶ ταχέα ΚΟΧΛΙΑΡΙΑ ΠΑΓΩΤΟΥ ΚΑΙ ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΛΕΜΟΝΙΩΝ WALKER
ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΛΛΟΓΗ - ΟΛΑ ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΜΕΝΑ ΔΙΑ ΤΟ 1910
Εἴμεθα οἱ μεγαλείτεροι κατασκευασταὶ ἐξαρτημάτων διὰ ΣΟΔΑ ΦΑΟΥΝΤΑΙΝ ἐν τῷ Κόσμῳ.
ΕΛΚΥΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΠΡΟΣΕΛΚΥΕΙ ΠΕΛΑΤΑΣ

Τὸ στερεώτερον κωνικὸν κοχλιάριον ἐκ πεπιεσμένου χάλυβος. Μηχανισμὸς ἁπλοῦς καὶ τέλειος.

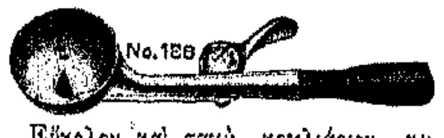

Εὔκολον καὶ ταχὺ κοχλιάριον κυπελλοειδὲς) μὲ κῶνον εἰς τὸ κέντρον. Ὅλα τὰ μεγέθη.

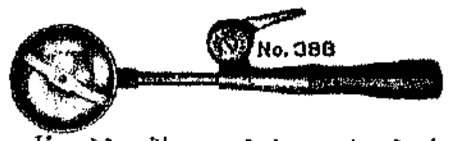

Κυπελλοειδὲς κοχλιάριον τὸ τελειότερον ἐν τῇ ἀγορᾷ. Κατασκευάζεται εἰς ὅλα τὰ μεγέθη.

Τὸ ταχὺ καὶ εὔκολον πιεστήριον λεμονίων Walker. Ἐξέχει μίαν ἴντσαν ἄνω τοῦ πάγκου. Τὸ καθαρότερον καὶ ὑγιεινότερον πιεστήριον τῆς ἀγορᾶς.

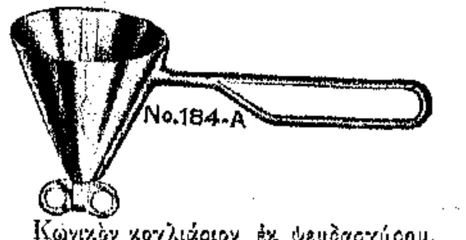

Κωνικὸν κοχλιάριον ἐκ ψευδαργύρου, μεγέθη 4, 5, 6, 8, 10, 12, 16 καὶ 20 εἰς τὸ κουώρτ.

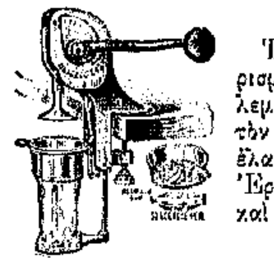
Τὸ ἐπὶ ἔτη ἀνεγνωρισμένον πιεστήριον λεμονίων ἐξάγει ὅλον τὸν χυμὸν ἄνευ τοῦ ἐλαίου τοῦ φλοιοῦ. Ἐργάζεται εὐκόλως καὶ ταχέως.

ΔΩΡΕΑΝ 3 νικέλινα ἐργαλεῖα καθημερινῆς χρήσεως διὰ τὰς Φάουνταιν εἰς πάντα ζαχαροπλάστην ζητοῦντα τὸν νέον μας εἰκον. κατάλογον τοῦ 1910

ERIE SPECIALTY CO. 520 W. 12TH ST. ERIE, PA.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ

ΕΙΣ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

Ἡ σπουδαιοτέρα δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας εἴδησις κατὰ τὴν τελευταίαν ἑβδομάδα τοῦ Μαΐου ἦτο ἡ ἀναγγελία ὅτι ὁ μέγας τραπεζιτικὸς οἶκος Laidlaw & Co. ἐσχημάτισε συνδικᾶτον μὲ κεφάλαια τριάκοντα ἑκατομμυρίων δολλαρίων τὸ ὁποῖον θὰ ἀναλάβῃ τὴν κατασκευὴν σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ μέχρι τοῦ Περσικοῦ κόλπου. Ἡ εἴδησις αὕτη εἶναι λίαν ἐνδιαφέρουσα καθότι διὰ πρώτην φορὰν οἱ Ἀμερικανοὶ ἐπιχειρηματίαι θὰ ἀναλάβωσιν ἐργασίας μεγάλας ἐν Τουρκίᾳ. Μέχρι τοῦδε τῇ ἐξαιρέσει ἑνὸς ἢ δύο ἐν Τουρκίᾳ ὀρυχείων χρωμίου καὶ μαγκανίου εἰς τὰ ὁποῖα μερικοὶ Ἀμερικανοὶ εἶχον λάβει ἐνδιαφέρον, οὐδεὶς ἄλλος Ἀμερικανικὸς οἶκος, ἐκτὸς τῶν κ. Mc Andrews & Forbes, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνήκουσιν αἱ φυτεῖαι καὶ ὅλη σχεδὸν ἡ παραγωγὴ τῆς γλυκορίζης ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ, ἀπεφάσισε νὰ ἀναλάβῃ ἐργασίας ἐν Τουρκίᾳ. Ἐὰν οἱ κ. Laidlaw & Co. κατώρθωσαν πράγματι νὰ ἐξεύρωσι τὸ ἐκ τριάκοντα ἑκατομμυρίων δολλαρίων ἀπαιτούμενον κεφάλαιον καὶ ὄντως συνεβλήθησαν μετὰ τοῦ κ. Manning Maxwell καὶ Moore, γνωστῶν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἐπιχειρηματιῶν, γίνεται μία καλὴ ἀρχὴ ἐκ μέρους τῶν Ἀμερικανῶν διὰ ἐργασίας ἐν τῇ ἐγγὺς Ἀνατολῇ, ἐκ τῆς ὁποίας καὶ ἡ Ἑλλὰς θέλει ἐπωφεληθῇ σὺν τῷ χρόνῳ.

Οἱ Ἀμερικανοὶ ἐδίστασαν μέχρι τοῦδε νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς ἐπιχειρήσεις ἐν Τουρκίᾳ, Ἑλλάδι καὶ τὰς Βαλκανικὰς Χώρας, ἀλλὰ τὸ γεγονὸς ὅτι σήμερον ὑπάρχει προστασία διὰ ξένα κεφάλαια ἐν Τουρκίᾳ τοὺς ἐνθαρρύνει, ὅπως θὰ τοὺς ἐνθαρρύνῃ εἰς λίαν προσεχὲς μέλλον νὰ ἐνδώσωσι τὰ ἑκατομμύριά των εἰς πολλὰς ἐπιχειρήσεις ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ καὶ τὰς Βαλκανικὰς Χώρας. Οἱ ἀπέραντοι καὶ ἀνυπολόγιστοι πόροι ἐν Εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ καὶ Μικρασίᾳ, γίνονται καθημέραν γνωστοὶ εἰς τοὺς Ἀμερικανοὺς χάρις εἰς τὰ συχνὰ ταξείδια μεγάλων Ἀμερικανῶν κεφαλαιούχων, συνδεομένων πρὸς τὴν κολοσσιαίαν Ἑταιρίαν τῶν καπνῶν American Tobacco Co., ἥτις καταναλίσκει καπνὰ τῆς Τουρκίας ἀξίας πολλῶν ἑκατομμυρίων δολλαρίων. Ἡ καθημερινὴ ἐπικοινωνία τῶν κεφαλαιούχων αὐτῶν πρὸς τοὺς ἐν Τουρκίᾳ, ἡ ἀποστολὴ πολλῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς Ἑταιρίας εἰς Κωνσταντινούπολιν, Σμύρνην, Καβάλλαν, Ξάνθην, Τραπεζοῦντα, Σαμψοῦντα κτλ. καὶ αἱ ἐκθέσεις αὐτῶν περὶ τῶν πλουτοπαραγωγῶν πηγῶν τοῦ τόπου, ἐνθαρρύνουσι τοὺς φίλους των ἐδῶ ὅπως προβῶσιν εἰς μελέτας περὶ ἐπιχειρήσεων. Ἀποτέλεσμα δὲ τῆς μελέτης ταύτης εἶναι ὁ σχηματισμὸς τοῦ ἄνω ἀναφερομένου συνδικάτου, τὸ ὁποῖον ἀνέλαβε τὴν κατασκευὴν τοῦ ἀπὸ πολλοῦ ὑπὸ διαπραγμάτευσιν ἐν Μικρασίᾳ σιδηροδρόμου.

Ἄλλο ἓν γεγονὸς λίαν εὐχάριστον διὰ τοὺς Ἀμερικανοὺς εἶναι τὸ ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον δεικνύουσι σήμερον οἱ Γάλλοι κεφαλαιοῦχοι πρὸς τὰς ἐν τῇ ἀχανεῖ ταύτῃ δημοκρατίᾳ ἐπιχειρήσεις σιδηροδρομικὰς καὶ βιομηχανικάς. Καθ' ἃ ἀγγέλλεται ἐκ Παρισίων, πολλοὶ Γάλλοι κεφαλαιοῦχοι; ἠγόρασαν ὁμολογίας καὶ μετοχὰς Ἀμερικανικῶν σιδηροδρόμων καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων ἀξίας πολλῶν δεκάδων ἑκατομμυρίων δολλαρίων εἰς τιμὰς αἵτινες θὰ ἀποφέρωσι τόκους περὶ τὰ 4 1)2 ἕως ο)ο Οἱ Γάλλοι οἵτινες εἶναι οἱ μόνοι οἱ ἔχοντες πληθώραν καὶ διαθέτην κεφαλαίων, ὅταν θὰ πεισθῶσιν, ὅτι τὰ χρήματά των ἐδῶ εἶναι ἀσφαλῆ, θὰ προθυμοποιηθῶσι νὰ δώσωσι πολλὰ ἑκατομμύρια διὰ τὴν ἀνάπτυξιν νέων βιομηχανιῶν ἐν Ἀμερικῇ.

Οὕτω ἔχομεν ἀφ' ἑνὸς τοὺς Ἀμερικανοὺς ἀναλαμβάνοντας διὰ πρώτην φορὰν ἐπιχειρήσεις ἐν τῇ Ἐγγὺς Ἀνατολῇ καὶ τοὺς Γάλλους ἀποφασίσαντας ἐπὶ τέλους καὶ κατόπιν πολυετοῦς δισταγμοῦ νὰ διαθέσωσι τὰ κεφάλαιά των εἰς Ἀμερικανικὰς ἐπιχειρήσεις. Δὲν εἶναι ταῦτα σημεῖα μιᾶς μεγάλης ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως καὶ ἐξελίξεως, τῆς ὁποίας τὰ ἀποτελέσματα θὰ εἶναι πλέον ἢ εὐεργετικά ;

GREEK-AMERICAN CONFECTIONERS SUPPLY CO.
746-748 BLUE ISLAND AVENUE, CHICAGO, ILL.
ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΑΙ ΚΑΙ ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ
Ἀρίστης ποιότητ ς ἐξτράκτς, χρωμάτων, ἀρωματικῶν ἐλαίων, Κρῶστς Φρούτς, Κόκοα, Βανέλα κτλ
Δι' ὅτι δήποτε ὑλικὰ χρειάζεσθε γράψατέ μας διὰ τιμὰς καὶ δείγματα.
Ἕλληνες Ζαχαροπλάσται εἰσαγάγετε εἰς τὰ καταστήματά σας τὸ νέον γευστικὸν καὶ δροσιστικὸν ποτὸν GRAPIOLA τὸ ὁποῖον κατασκευάζομεν ἐκ Κορινθιακῆς σταφίδος. Βοηθήσατέ μας νὰ αὐξήσωμεν τὴν κατανάλωσιν τοῦ Ἐθνικοῦ μας προϊόντος.

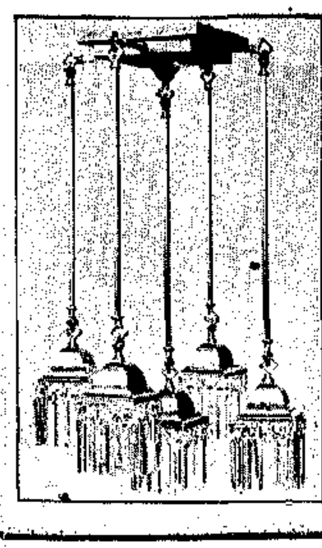

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΩΝ
ΦΩΤΙΣΜΟΥ
ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΦΩΤΑΕΡΙΟΥ
Κατασκευάζομεν τὰ στερεώτερα καὶ οἰκονομικώτερα καὶ καλλιτεχνικώτερα fixtures ἠλεκτρικοῦ φωτὸς καὶ ἀεριόφωτος.
Ἐπισκεφθῆτε τὸ ἐργοστάσιον καὶ κατάστημά μας ἢ ζητήσατε τὸν εἰκονογραφημένον κατάλογόν μας.
IDEAL GAS & ELECTRIC FIXTURE CO.
224-230 CANAL ST., NEW YORK

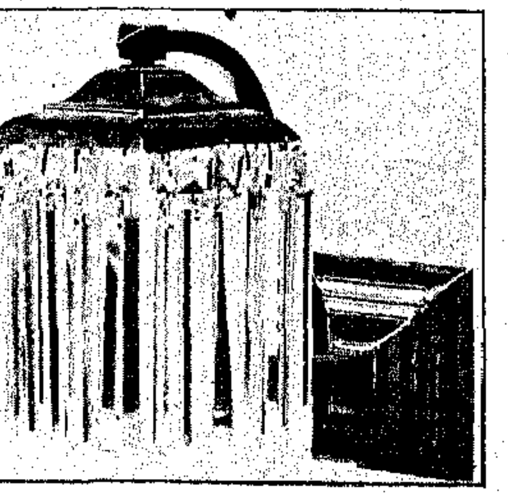

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΤΗΣ ΜΗΝΙΑΙΑΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗΣ ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΕΣΤΙΑΣ	ΑΘΗΝΑΙ
ΗΛΙΑΔΗΣ ΚΑΙ ΣΩΜΟΣ	ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΧΡ. ΒΑΡΙΑΝΤΖΑΣ ΚΑΙ Σία	ΠΑΤΡΑΙ
Ν. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ	ΚΕΡΚΥΡΑ
ΗΛΙΑΣ ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΥΡΟΣ
Π. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ	ΖΑΚΥΝΘΟΣ
ΔΗΜ. ΣΑΜΑΡΑΣ	ΤΡΙΠΟΛΙΣ
ΙΩ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	ΑΜΦΙΣΣΑ
Γ. Π. ΑΛΕΞΟΥΔΗΣ	ΑΓΥΙΑ
ΓΕΩΡΓ. ΑΘ. ΣΩΚΟΥ	ΛΕΒΑΔΕΙΑ
ΣΠ. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ	ΜΕΣΣΟΛΟΓΓΙΟΝ
ΔΗΜ. ΣΤ. ΚΟΥΣΙΣΗΣ	ΚΥΜΗ
ΚΩΝΣΤ. ΖΑΓΟΡΑΣ	ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΝ
Ν. Π. ΝΙΚΟΛΑΤΟΣ	ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ
ΣΠ. Τ. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ	ΛΗΞΟΥΡΙΟΝ
ΑΝΔΡ. ΤΗΛΕΜΑΣ καὶ Σία	ΑΡΓΟΣ
ΛΟΡ. Δ. ΚΑΡΑΟΥΛΑΝΗΣ	ΑΝΔΡΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΑΛΑΚΕΑΣ	ΝΗΣΙΟΝ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΑΛΙΚΙΩΤΗ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ
» »	ΧΑΝΙΑ
» »	ΡΕΘΥΜΝΟΝ
ΕΥΣΤ. ΠΕΗΠΑΣ	ΚΥΔΩΝΙΑΙΣ
ΙΩ. Ν. ΠΛΑΤΑΝΑΚΗΣ	ΣΗΤΕΙΑ
ΙΩ. Κ. ΚΑΠΙΔΗΣ	ΒΑΤΟΥΜ
ΑΓΑΘ. Χ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ	ΚΩΝ/ΠΟΛΙΣ
ΔΗΜ. Γ. ΔΟΥΚΕΛΗΣ	ΟΔΗΣΣΟΣ
ΚΩΝΣΤ. ΥΔΡΑΙΟΥ	ΣΑΜΟΣ
ΙΩ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ	ΠΟΡΤ ΣΑΪΤ
ΙΩ. Π. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ	ΙΩΑΝΝΙΝΑ
Κ. Δ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΔΗΣ	ΒΙΑΖΙΝΗ
Γ. Π. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ	ΣΟΥΛΙΝΑΣ
ΚΩΝΣΤ. ΒΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ	ΠΥΡΓΟΣ (ΒΟΥΛΓ
ΙΩΑΝΝΗΣ Π. ΚΡΙΤΖΑΣ	ΣΜΥΡΝΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΤΑΦΙΔΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
GREEK CURRANT COMPANY

95 Broad Street

NEW YORK

Τὸ μεγαλήτερον Ἑλληνικὸν εἰσαγωγικὸν καὶ ἐξαγωγικὸν γραφεῖον ἐν Ἀμερικῇ.

Ἱδρυθὲν τῷ 1902 παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τῆς Σταφιδικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ διαφόρων κεφαλαιούχων.

ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ σταφίδος, ξηρῶν καρπῶν, κίτρων καὶ Ἑλληνικῶν προϊόντων. Οἱ μεγαλήτεροι εἰσαγωγεῖς Ἑλληνικῆς σταφίδος ἐν Ἀμερικῇ

ΕΞΑΓΩΓΕΙΣ σίτου, ἀλεύρων καὶ βάμβακος.

Δεχόμεθα ἀποστολὰς ἐμπορευμάτων.

Παρέχομεν προκαταβολάς.

Εὐχαρίστως χορηγοῦμεν πληροφορίας ἐπὶ τῶν διαφόρων Ἀμερικανικων προϊόντων εἰς τοὺς αἰτοῦντας.

Ἀποκλειστικοὶ πράκτορες εἰς ὅλας τὰς κεντρικὰς πόλεις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τοῦ Καναδᾶ.

Διευθυντὴς FRANK W. JACKSON — Ὑποδιευθυντὴς Σ. Σ. ΛΟΝΤΟΣ

ALLEN'S RED TAME CHERRY

Τὸ πρῶτον γνήσιον RED TAME CHERRY.
Ὅλα τὰ ἄλλα εἶναι ἀπομιμήσεις τοῦ Allens.
Μόλις τὸ γευθῆτε θὰ ἐννοήσητε τὴν διαφοράν.

ΤΟ ΔΡΟΣΙΣΤΙΚΩΤΕΡΟΝ
ΠΟΤΟΝ
ΤΗΣ ΦΑΟΥΝΤΑΙΝ

ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ

ποτὸν Κεράσι, γευστικόν, εὐχαριστεῖ τοὺς πελάτας σας, αὐξάνει τὰς ἐργασίας σας καὶ σᾶς ἀφίνει καλὸν κέρδος.

ΠΟΤΗΡΙ ΔΩΡΕΑΝ
ΜΕ ΤΑΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ ΑΡΙΘ. 1, 2, 3

Κοῦλερ 5 γαλλ.

«Ἐὰν θέλετε νὰ αὐξήσετε τὰς ἐργασίας σας ὁμογενεῖς ζαχαροπλάσται προμηθευθῆτε Allen's Red Tame Cherry. Εἶνε τὸ καλλίτερον ποτὸν διὰ φάουνταινς καὶ οἱ πελάται σας θὰ εὐχαριστοῦνται. Πωλῶ εἰς τὸ κατάστημά μου αὐτὸ τὸ ποτὸν ἐπὶ τρία ἔτη καὶ γνωρίζω ἐκ πείρας πόσον ὠφελοῦμαι.»

FOSTORIA CANDY WORKS, Σ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
FOSTORIA, OHIO.

ΤΙΜΑΙ

1 γαλλ.	πρὸς	$2.00
5 γαλλ.	»	$1.90
10 γαλλ.	»	$1.80
25 γαλλ.	»	$1.75

Cherry Boy and Cherry Girl δίδεται δωρεὰν μὲ τὴν προσφορὰν Κοῦλερ ἢ Σόδα Φάουνταιν.

Γράψατε σήμερον διὰ τὴν προσφορὰν ΚΟΥΛΕΡ 1910

THE LIMA FRUIT JUICE CO.
Lima Ohio.

Ἀγοράσατέ το ἀπὸ τὸν jobber σας.

ΜΑΡΜΑΡΑ

Ἀναλαμβάνομεν τὴν ἐπίπλωσιν Στιλβωτηρίων
Μαρμάριναι βάσεις, Καθίσματα, Πόδια Μπρούτζινα, κτλ.

Ζητήσατε τιμοκατάλογον.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ Ι. ΚΑΡΛΗ
209 E. 40TH ST., NEW YORK

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ
ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΑΛΑΜΑΡΙΔΟΥ

13 MORRIS ST., NEW YORK

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΗΣ "ΕΘΝΙΚΗΣ" ΚΑΙ ΤΗΣ
"ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ"

ΕΥΘΗΝΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ. ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ

Τηλέφωνον 2864 Rector

JOHN B. COSTAS
33 OLIVER STREET, ...NEW YORK.....

ΠΡΑΚΤΩΡ ΤΗΣ "ΕΘΝΙΚΗΣ" ΚΑΙ ΤΗΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ

Εὐθηνὰ Εἰσιτήρια πηγαιμοῦ ὡς καὶ προπληρωτέα μὲ τὰ Ἑλληνικὰ Ὑπερωκεάνεια.

ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑ

Ὅταν θέλετε νὰ στείλετε χρήματα εἰς τὴν πατρίδα σας Ἑλλάδα ἢ Τουρκίαν, στέλλετε ταῦτα ἀσφαλῶς μέσον τοῦ γραφείου μου δι' ἐπιταγῶν τῆς American Express Co. ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπὶ ὅλων τῶν Τραπεζῶν τοῦ Κόσμου. Τηλέφωνον 2840 Orchard.

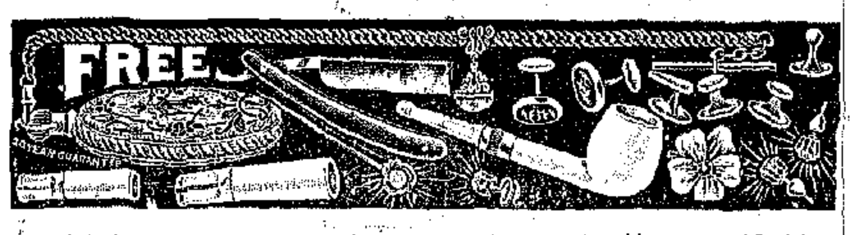

Διὰ νὰ εἰσαγάγωμεν ταχέως τὰ νέα μας διπλῶς ἐπιχρυσωμένα Ἀμερικανικὰ Ὡρολόγια προσφέρομεν ΔΩΡΕΑΝ διὰ τριάκοντα μόνον ἡμέρας ΕΝ ΞΥΡΑΦΙΟΝ πρώτης τάξεως ὡραίαν Ἅλυσιν μὲ κόσμημα μίαν ΠΙΠΑΝ ἐκ Meerschaum Βιέννης διὰ σιγαρέττα, μίαν ΠΙΠΑΝ διὰ ποῦρα, μίαν ΠΙΠΑΝ διὰ καπνόν, ὡραίαν καρφίδα διὰ Κυρίαν, ζεῦγος σκουΛΑΡΙΚΙΑ ἀκτινοβολοῦντα, ὡραῖον ζεῦγος κομβίων διὰ μανικέτια καὶ τέσσαρα κομβία διὰ κολλάρους. Μὴ λησμονεῖτε ὅτι δὲν θὰ λάβετε ἓν μόνον ἐξ αὐτῶν τῶν δώρων, ἀλλ' ὅλα μὲ ἕκαστον ὡρολόγιον.

Αὐτὸ εἶναι γνήσιον Ἀμερικανικὸν **ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΗΓΓΥΗΜΕΝΟΝ 20 ΕΤΗ** μὲ τέλειον μηχανισμὸν ρεμοντουάρ καὶ νεωτάτου συστήματος, κρατοῦν ἀκριβέστερον χρόνον. Εἶναι ὡρολόγιον τὸ ὁποῖον θὰ ὑπερηφανεύεσθε νὰ φέρετε. Ἡ θήκη εἶναι διπλῶς ἐπιχρυσωμένη, καὶ καλλιτεχνικῶς σκαλισμένη φαίνεται ὡς χρυσοῦν ὡρολόγιον τῶν $35.00.

Τὸ ὡρολόγιον μετὰ τῶν κοσμημάτων ἀποστέλλεται ἀντὶ $4.98. Τὸ ἀποστέλλομεν C. O. D. μὲ δικαίωμα δωρεὰν ἐξετάσεως. Ἐξετάσατέ τα εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Ἐξπρὲς καὶ ἐὰν δὲν πεισθῆτε ὅτι εἶναι ἡ μᾶλλον πρωτοφανὴς προσφορὰ ἐπιστρέψατέ το δι' ἐξόδων μας, ἄλλως πληρώσατε $4.98 καὶ τὰ μεταφορικὰ καὶ παραλάβετέ τα. Δὲν διατρέχετε κανένα κίνδυνον δὲν σᾶς στοιχίζει τίποτε νὰ ἴδητε τὰ ὡραῖα αὐτὰ κοσμήματα. Ἐὰν πληρώσετε $4.98 σᾶς ἀποστέλλομεν ὡς πρόσθετον δῶρον ὡραῖον ἐπίχρυσον δακτυλίδιον καὶ προπληρώνομεν καὶ τὰ μεταφορικά. ΔΩΡΕΑΝ ΕΝ ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ καὶ τὰ δῶρα ἐὰν ἀγοράσετε 6 ἀντὶ $29.88. Γράψατε ἐὰν θέλετε ἀνδρικὸν ἢ γυναικεῖον. CARROLL CUTLER CO. 660 Manhattan Building, Chicago, Ill.

HASSAN
ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ ΜΕ ΦΕΛΟΝ

Σκεφθῆτε! Δέκα σιγαρέττα ἀρωματώδους τουρκικοῦ καπνοῦ μὲ φελὸν πρὸς 5 σέντς! Τὰ πλέον οἰκονομικὰ σιγαρέττα. Ποιότης τὴν ὁποίαν μόνον ἡ πολυετής μας πεῖρα καὶ τὰ κολοσσιαῖά μας μέσα δύνανται νὰ παραγάγωσι.

Πωλοῦνται πανταχοῦ.

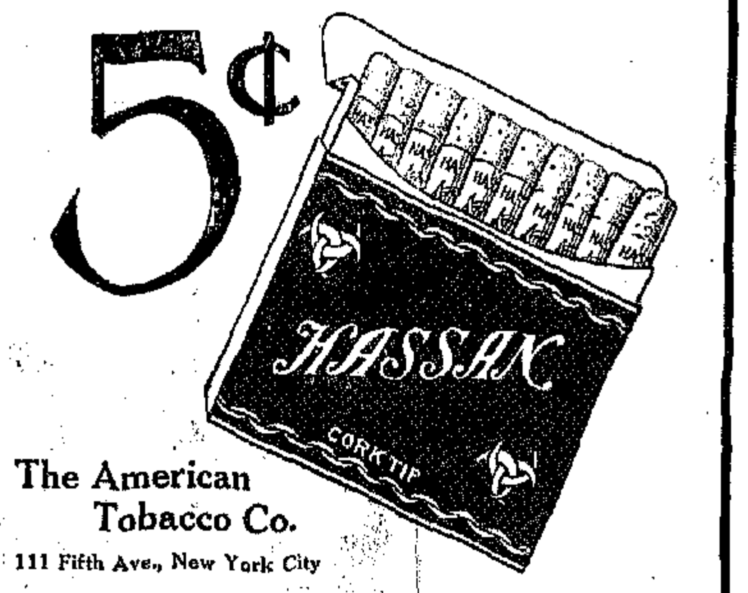

The American Tobacco Co.
111 Fifth Ave., New York City

EPPELSHEIMER & CO.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑΡΧΑΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΑΙ
ΚΑΛΟΥΠΙΩΝ (ΜΟΛΔΣ) ΔΙΑ ΣΟΚΟΛΑΤΑΣ
ΚΑΙ ΠΑΓΩΤΑ, ΔΟΧΕΙΩΝ ΔΙΑ ΠΑΓΩΤΑ
34-44 HUBERT ST., NEW YORK

WILLIAM SOHMER H. J. SCHMIDT WILLIAM SOHMER, JR.

WILLIAM SOHMER
40 CEDAR STEET, NEW YORK.
Telephones 2468—2469 John,

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

PELICAN ASSURANCE CO. NEW YORK — GERMAN ALLIANCE INSURANCE CO. NEW YORK

ΑΔΕΛΦΟΙ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ - ΑΝΑΤΟΛΗΣ
Χονδρικὴ Πώλησις
ΠΙΝΟΤΣΙΩΝ ΧΟΥΡΜΑΔΩΝ, ΣΥΚΩΝ ΚΤΛ.
1-3 NEW BOWERY
27 ROOSEVELT ST., NEW YORK
Tel. 1221 Worth

ΛΕΚΑΣ ΚΑΙ ΔΡΙΒΑΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1892
17 ROOSEVELT ST., NEW YORK
Telephone 1404 worth

ΤΥΡΟΚΟΜΟΙ
ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑ
ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ
ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΙΔΩΝ ΤΥΡΟΚΟΜΙΑΣ

POLLY Brothers

21 NEW BOWERY, NEW YORK
Telephone 1366 Orchard

NATIONAL BANK OF GREECE

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἱδρύθη διὰ νόμου τὴν 3ην Μαρτίου 1841, μὲ προνόμιον 25 ἐτῶν, τὸ ὁποῖον ἔκτοτε ἀνενεώθη ἐπανειλημμένως, ἤδη δὲ ἡ τελευταία ἀνανέωσις λήγει τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1930. Αἱ ἐργασίαι τῆς Ἐθνικῆς ἤρξαντο τὸν Ἰανουάριον 1842, μετὰ 60 δὲ ἐτῶν εὐδόκιμον σταδιοδρομίαν ἐνεκατεστάθη εἰς τὸ μεγαλοπρεπὲς οἴκημα αὐτῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου, ἔναντι τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου καὶ παρὰ τὸ Μέγαρον τῆς Κεντρικῆς διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων, Τηλεγράφων καὶ Τηλεφώνων, ὁπόθεν σήμερον διευθύνονται ὑπὸ τὴν δεξιὰν διοίκησιν τοῦ ἀξιοτίμου κ. Στεφάνου Στρέϊτ, αἱ μεγάλαι ἐργασίαι τοῦ κεντρικοῦ καταστήματος καὶ τῶν τεσσαράκοντα καὶ τριῶν ὑποκαταστημάτων.

Τὸ ἀρχικὸν κεφάλαιον τῆς Τραπέζης εἶνε Δραχμῶν 20,000,000 διῃρημένον εἰς 20,000 μετοχὰς τῶν 1000 δραχμῶν ἑκάστη, τῶν ὁποίων σήμερον ἡ ἀξία εἶνε 3,800, μὲ ἐτήσιον μέρισμα Δραχ. 200.

Ἡ ἰσχὺς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καταφαίνεται ἐκ τῆς ἐτησίας κινήσεως τῶν ἐργασιῶν της, ἡ ὁποία ὑπερβαίνει τὰ τετρακόσια ἑκατομμύρια δραχμῶν ἐτησίως. Εἶνε ἡ Τράπεζα τοῦ Ἔθνους.

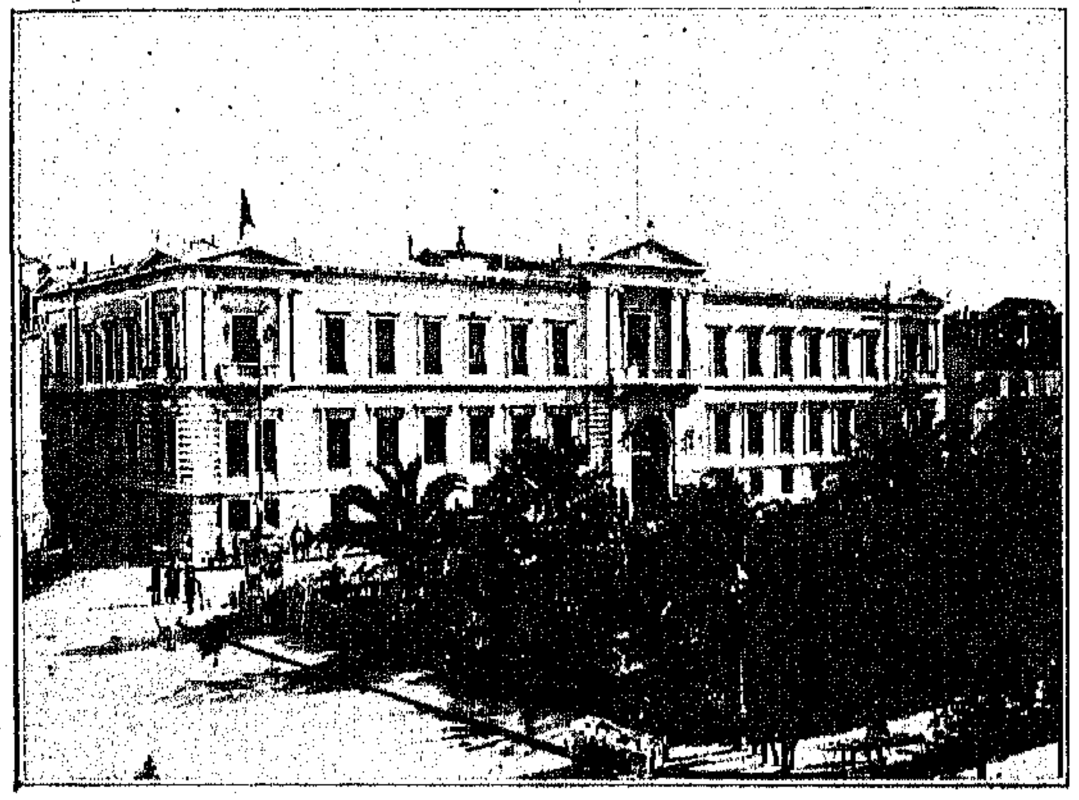

ΤΟ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΜΕΓΑΡΟΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΡΑΠΕΖΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ

Τροποποιηθείσης τῆς κλίμακος τῶν τόκων τῶν εἰς Τραπεζικὰ Γραμμάτια νέων τόκων καταθέσεων ἐν ὄψει ἢ ἐπὶ προθεσμίᾳ δηλοποιεῖται ὅτι ἀπὸ 15 τρέχοντος Ἀπριλίου 19[illegible]0 ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δέχεται παρά τε τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τοῖς ὑποκαταστήμασιν αὐτοῖς καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια ἀποδοτέας ἐν ὄψει ἢ ἐν ὡρισμένῃ προθεσμίᾳ ἐπὶ τόκῳ :

1 1)2 ταῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς ἐν ὄψει ἀποδοτέας καταθέσεις μέχρι ποσοῦ δραχ. 10,000, πέραν τοῦ ποσοῦ τούτου τοῦ τόκου ὁριζομένου εἰς 1 ταῖς ο)ο κατ' ἔτος μέχρι 50,000 δραχμῶν, πέραν δὲ καὶ τοῦ ποσοῦ τούτου εἰς 1)2 ταῖς ο)ο. Αἱ καταθέσεις αὐται γίνονται δεκταὶ καὶ εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν παραδιδομένου τῷ καταθέτῃ βιβλιαρίου λογαριασμοῦ καὶ βιβλιαρίου ἐπιταγῶν.

2 ταῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἓξ μῆνας τοὐλάχιστον.

2 1)2 ταῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἓν τοὐλάχιστον ἔτος.

3 ταῖς ο)ο διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ δύο ἔτη τοὐλάχιστον.

3 1)2 ταῖς ο)ο διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ τέσσαρα ἔτη τοὐλάχιστον.

4 ταῖς ο)ο διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ πέντε ἔτη τοὐλάχιστον ὡς καὶ διὰ τὰς πέραν τῶν πέντε ἐτῶν ἢ τὰς διαρκεῖς.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ

Δέχεται ἐπὶ ἐντόκους καταθέσεις εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας Ἀγγλίας, ἀποδοτέας ἐν ὡρισμένῃ προθεσμίᾳ ἢ διαρκεῖς ἐπὶ τόκῳ:

1 1)2	ταῖς	ο)ο	κατ'	ἔτος	διὰ καταθέσεις	6	μηνῶν	τοὐλάχιστον
2	»	»	»	»	»	1	ἔτους	»
2 1)2	»	»	»	»	»	2	ἔτους	»
3	»	»	»	»	»	4	»	»
4	»	»	»	»	»	5	»	»

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καταθέτου παρὰ τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπέζης εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις

ΑΠΟΨΙΣ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

VOL. I, NO. 8 AUGUST 1910

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΑΤΛΑΝΤΙΣ

"MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS"

$2.00 PER YEAR 15 C. A COPY

BANK OF ATHENS

ATHENS, GREECE

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1893

ΕΔΡΑ ΑΘΗΝΑΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΔΡΑΧΜΑΙ 50,000,000

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ 80,000,000

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΛΛΑΔΟΣ: Ἐν Πειραιεῖ, Βόλῳ, Σύρῳ, Καλάμαις, Πάτραις, Λαρίσσῃ, Τριπόλει.
ΑΙΓΥΠΤΟΥ: Ἀλεξανδρείᾳ, Καΐρῳ, Χαρτούμ, Ζαγαζὶγ καὶ Μανσούρα.
ΤΟΥΡΚΙΑΣ: » Κωνσταντινουπόλει (Γαλατὰ καὶ Σταμπούλ), Σμύρνῃ, Θεσσαλονίκῃ, Καβάλᾳ, Σέρραις, Ξάνθῃ, Τραπεζοῦντι καὶ Σαμψοῦντι.
ΚΡΗΤΗΣ: » Χανίοις, Ἡρακλείῳ καὶ Ρεθύμνῃ.
ΑΓΓΛΙΑΣ: » Λονδίνῳ, 22 Fenchurch St. E. C.

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ Η ΤΡΑΠΕΖΟΓΡΑΜΜΑΤΙΑ ΠΛΗΡΩΝΟΥΣΑ ΤΟΚΟΥΣ ΩΣ ΚΑΤΩΘΙ:

3 ο)ο εἰς πρώτην ζήτησιν
3 1)2 δι' ἓξ μῆνας
4 ο)ο δι' ἓν ἔτος
5 ο)ο δια δύο ἔτη καὶ πλέον

Δι' ἀποστολὴν χρημάτων ἐκ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς ΕΛΛΑΔΑ, ΑΙΓΥΠΤΟΝ καὶ ΤΟΥΡΚΙΑΝ ἀπευθυντέον εἰς τὰς ἑξῆς Τραπέζας

NATIONAL CITY BANK OF NEW YORK	NEW	YORK
IRVING NATIONAL EXCHANGE BANK	»	»
AMERICAN EXPRESS CO.	»	»
CHASE NATIONAL BANK.	»	r
MERSSS LIONELLO, PERRERA & CO.	»	»
MESSRS KNAUTH, NACHOD & KUHNE	»	»
MELLON NATIONAL BANK	PITTSBURG	
FIFTH-THIRD NATIONAL BANK.	CINCINNATI	

Ὁ γενικὸς Διευθυντὴς
Ζ. Κ. ΜΑΤΣΑΣ

Η ΓΡΑΦΟΜΗΧΑΝΗ "ΑΜΕΡΙΚΑΝ"

ΑΡΙΘ. 8

ΑΓΓΛΙΚΗ ἢ ΕΛΛΗΝΙΚΗ

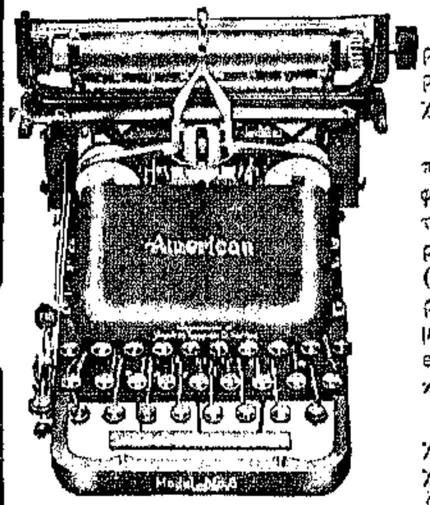

ΤΙΜΗ $40.00

Ὅσον δήποτε κι' ἂν πληρώσητε δὲν δύνασθε νὰ ἀγοράσητε καλλιτέραν γραφομηχανήν.

Εἶναι προϊὸν πολυετοῦς πείρας ἐν τῇ κατασκευῇ γραφομηχανῶν. Ἔχει ὅλας τὰς τελειοποιήσεις, ἔχει ἰδιαίτερον σύστημα τυπομοχλῶν (type-bars) ἰδικῆς μας ἐφευρέσεως, ἐξ ἑνὸς στερεοῦ τεμαχίου χάλυβδος, φέροντος εἰς τὸ ἓν ἄκρον τὸ πλῆκτρον καὶ εἰς τὸ ἄλλο τὸν τύπον.

Ἡ στερεότης τῶν τυπομοχλῶν, καθιστᾷ τὴν γραφομηχανὴν σχεδὸν ἄφθαρτον. Ἔχει δίχρωμον ταινίαν.

Τὸ ὅλον σύστημα τῆς γραφομηχανῆς δὲν διαφέρει τῶν γραφομηχανῶν, αἱ ὁποῖαι πωλοῦνται εἰς διπλασίαν καὶ τριπλασίαν τιμήν.

Διὰ τὸ γραφεῖον σας, διὰ τὴν ἰδιωτικήν σας ἀλληλογραφίαν, ἢ διὰ δῶρον εἰς συγγενῆ ἢ φίλον σας δὲν θὰ εὕρητε καταλληλότερον πρᾶγμα ἀπὸ τὴν γραφομηχανὴν ("Αμέρικαν, ἀριθ. 8).

ΔΥΟ ΓΡΑΦΟΜΗΧΑΝΑΙ, ΚΑΤ' ΕΚΛΟΓΗΝ, ΕΛΛΗΝΙΚΗ, ΑΓΓΛΙΚΗ, ΡΩΣΣΙΚΗ Ή ΓΑΛΛΙΚΗ

ΜΟΝΟΝ $70.00

AMERICAN TYPOGRAPHER CO.

265-267 BROADWAY, NEW YORK CITY.

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡΑΧΜΑΙ 3,000,000

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΠΡΟΣ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΝ ΤΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΤΑΞΕΩΣ

Ἐγκριθεῖσα διὰ τοῦ ἀπὸ 25 Ἰουνίου 1905 Βασιλικοῦ Διατάγματος καὶ διατελοῦσα ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτείαν τοῦ Κράτους δι' εἰδικοῦ κυβερνητικοῦ ἐπόπτου, ἀποτελοῦντος μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

Δέχεται καταθέσεις ἀποταμιευτικάς, μετ' ἀνατοκισμοῦ ἀπὸ ΜΙΑΣ ΔΡΑΧΜΗΣ!
Ἔντοκοι καταθέσεις ἐν ὄψει καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ.
Ἀγορὰ καὶ Πώλησις Χρεωγράφων κατ' ἐντολὴν τρίτων ἐπὶ προμηθείᾳ.
Ἐκτέλεσις πάσης ἐργασίας τραπεζιτικῆς φύσεως πρὸς ἐξυπηρέτησιν.

ΤΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΜΕ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΦΡ. ΧΡ. 10,000,000

ΔΙΗΡΗΜΕΝΟΝ ΕΙΣ 20,000 ΜΕΤΟΧΑΣ ΠΡΟΣ ΦΡ. ΧΡ. 50 ΕΚΑΣΤΗΝ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

VOL. I, NO. 8 — AUGUST 1910

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΑΤΛΑΝΤΙΣ

"MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS"

Published EVERY MONTH by *ATLANTIS*, Inc., N. Y., 113-115-117 West 31st Street, New York City
SOLON J. VLASTO PRESIDENT DEMETRIUS J. VLASTO, TREASURER AND SECRETARY COPY RIGHT 1910 BY ATLANTIS INC. N. Y.

SUBSCRIPTION PRICE: U. S. $2.00 per year, Foreign, $3.00 per year, Single copies 15c.

Entered as second class matter January 27, 1910, at the Post Office at New York, N. Y. under the Act of Congress of March 3, 1879.

ΕΤΟΣ Α'. ΤΕΥΧΟΣ Η'. ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1910 ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΣΕΝΤΣ

Η ΖΩΗ ΕΝΟΣ ΜΗΝΟΣ

ΕΤΕΛΕΙΩΣΑΝ αἱ ἐκλογαὶ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως! Αὐταὶ ἦσαν τὸ κύριον θέμα τοῦ λήγοντος μηνός, καὶ ἐξαιρετικῶς τὴν φορὰν ταύτην δύναται κανεὶς νὰ εἴπῃ, ὅτι τὸ θέμα ἦτο ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέρον.

Τὴν στιγμήν, καθ' ἣν τὸ τεῦχος τοῦτο τίθεται ὑπὸ τὰ πιεστήρια, δὲν ἔχει καθαρίσει ἀκόμη ἀρκετὰ ὁ ἑλληνικὸς ἐκλογικὸς ὁρίζων, θὰ παρέλθουν δὲ ἀρκεταὶ ἡμέραι, μέχρις ὅτου τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν αὐτῶν γίνουν θετικὰ καὶ μόνιμα. Ἀλλ' αὐτὰ θὰ τὰ μάθετε ἀπὸ τὰς ἐφημερίδας. Τί μᾶς ἐπιφυλάσσει αὐτὴ ἡ Ἐθνοσυνέλευσις, βεβαίως δὲν ἠμποροῦμεν ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης νὰ γνωρίζωμεν. Εἶχεν ὁμολογουμένως ἓν καλὸν καὶ αὐτὸ εἶναι ὅτι ἔθεσε τέρμα εἰς τὴν ἀρκετὰ παραταθεῖσαν ἐθνικὴν ἀγωνίαν. Τὰ λοιπὰ καλά της ἀναμένομεν εἰς τὸ ἐγγύτατον μέλλον.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Ἕνα μεγάλο ὄνομα, τὸ ὁποῖον ἔγεινεν ἕνα πολὺ γνωστὸν ὄνομα κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς τῶν προεκλογικῶν συγκινήσεων. Ἡ μορφή, ἡ ὁποία ἐμεσουράνισεν εἰς τὸ ἑλληνικὸν πολιτικὸν στερέωμα.

Ἔχουν γραφῆ τόσα διὰ τὸν Βενιζέλον, ὥστε ὁ θέλων νὰ λεπτολογήσῃ περισσότερον ἐπὶ τῆς μεγάλης φυσιογνωμίας του, διατρέχει τὸν κίνδυνον νὰ ἐπαναλάβῃ ἁπλῶς ὅσα εἶπαν ὅλοι, ὅσοι τὸν ἐγνώρισαν καὶ τὸν ἐθαύμασαν. Ὁ Βενιζέλος, ὁ μορφωμένος, ὁ βαθὺς μελετητὴς ὅλων τῶν ζητημάτων μας, ὁ ἁβρός, ὁ διπλωμάτης, ὁ ἐργατικός, ὁ ἀκούραστος, ὁ τολμηρὸς καὶ πολιτικώτατος, ἐμφανίζεται σήμερον ὡς μία μεγάλη ἑλληνικὴ μορφή, ἥτις ἔρχεται νὰ ἐπιβληθῇ, νὰ διαπρέψῃ καὶ νὰ ἀφήσῃ ἐποχήν.

Ὡς τοιοῦτον τὸν ἐψήφισε καὶ τὸν ἐξέλεξεν ὁ Λαὸς τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Βοιωτίας, καὶ ὡς τοιοῦτον τὸν χαιρετᾷ ὁλόκληρον τὸ Ἔθνος, καὶ ὡς τοιοῦτον ἀναμένομεν νὰ τὸν ἴδωμεν εἰς τὸ ἔργον, ἡμεῖς οἱ μετανάσται τῆς Ἀμερικῆς.

Οὗτος ὁ ἀνὴρ τοῦ ὁποίου τὴν εἰκόνα μεθ' ὑπερηφανείας δημοσιεύει ἡ «Εἰκονογραφημένη Ἀτλαντίς».

Η ΠΟΛΙΣ τῆς Νέας Ὑόρκης εἶναι τυχηρά. Διότι μόνον εἰς τὴν ἐξαιρετικήν της τύχην ὀφείλεται τὸ γεγονὸς τῆς διασώσεως τοῦ Δημάρχου της, ἀπὸ τὴν κακοῦργον ἀπόπειραν, ἥτις συνεκλόνισεν ὁλόκληρον τὴν ὑφήλιον. Τὸ ἀποτρόπαιον ἐκεῖνο ἔγκλημα ἐχαρακτηρίσθη ἐν καιρῷ, ὡς ἥρμοζεν, ἀπὸ τὸν τύπον.

Καὶ εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην ἀπέμεινε τὸ εὐτύχημα νὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ἔχῃ ἕνα Δημοτικὸν Ἄρχοντα τῶν ἔργων, ἄνθρωπον ἀκέραιον εἰς τὰς κρίσεις του καὶ τετραγωνικὸν εἰς τὰς ἀποφάσεις του, πρὸ παντὸς δὲ πρακτικὸν καὶ δίκαιον καὶ ἐργατικόν.

Ἡ θέσις τοῦ Δημάρχου, εἰς μίαν Μητρόπολιν, ἀριθμοῦσαν πέντε ἑκατομμύρια κατοίκων, εἶναι κάθε ἄλλο παρὰ ἀνεύθυνος. Καὶ διὰ τὰς ὑπευθύνους θέσεις χρειάζονται ἄνθρωποι κύρους, ἐπιβολῆς καὶ ἀξίας. Ὁ κ. William Gaynor συγκεντρώνει τὰ προσόντα ταῦτα εἰς βαθμὸν ὕψιστον. Εἴθε λοιπόν, ἐπὶ μακρὸν ζῶν, νὰ τὰ χρησιμοποιῇ ἐπ' ἀγαθῷ τῆς μεγάλης κοσμοπόλεως, ἔνθα πλεῖονες τῶν 525,000 Ἑλλήνων ζοῦν, ἀπολαύοντες τῶν ἀγαθῶν μιᾶς καλῆς διοικήσεως.

ΑΓΩΝΙΖΕΤΑΙ τὸ Γένος εἰς τὴν Ὑπόδουλον διὰ τὰ προνόμιά του, παρακολουθούμενον ἀπὸ τὴν σκέψιν καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὁλοκλήρου.

Τὸ Φανάρι ἐνθυμίζει ἡμέρας παλαιᾶς δόξης, καὶ κάθε διάβημα τοῦ Ἐθνάρχου δίδει νέαν ζωήν, νέον θάρρος, νέας ἐλπίδας εἰς τὸ Ἔθνος, τὸ ὁποῖον, ἡνωμένον καὶ ἕτοιμον, ἀναμένει ἢ τὴν θύελλαν ἑνὸς νέου Εἰκοσιένα, ἢ τὴν χαραυγὴν μιᾶς ζωῆς ἡσύχου καὶ εἰρηνικῆς, πρὸς τὸ καλὸν τῆς Ἀνατολῆς ὅλης...

ΚΑΤΕΡΡΙΨΕ κάθε προηγούμενον ρεκὸρ πρακτικῆς ἐπιτυχίας εἰς τὰ ἀερόπλανα ἡ Γαλλία, μὲ τὸ παγκοσμίου πλέον φήμης καταστὰν Circuit de l' Est, τὸ ὁποῖον διωργάνωσεν ἡ ἐφημερὶς «Matin», ἀφειδῶς σκορπίσασα ἑκατοντάδας χιλιάδας φράγκων εἰς βραβεῖα, καὶ δῶρα, καὶ κύπελλα ἀεροναυτῶν.

Καὶ τὰ ἀγωνίσματα ὅλα, τὰ ὁποῖα διεξήχθησαν μεταξὺ τῶν Παρισίων καὶ τῶν μεθορίων τῆς Ἀλσατίας καὶ Λωρραίνης ἔδωκαν νέαν ζωὴν εἰς τὰ γαλλικὰ ὄνειρα καὶ τοὺς γαλλικοὺς πόθους.......

Τὸ ἀερόπλανον εἶναι ἡ μεγάλη δύναμις τοῦ μέλλοντος. Οἱ Γάλλοι πρῶτοι τὸ κατενόησαν καὶ ἐργάζονται μὲ πρόγραμμα καὶ μὲ μέθοδον. Καὶ τὸ Circuit de l' Est ὑπῆρξεν ἡ καλλιτέρα ἐπίδειξις τῶν προόδων τῆς Γαλλίας εἰς τὴν ἀεροπορίαν

ΕΞΥΠΝΗΣΕ τὸ λαϊκὸν αἴσθημα εἰς τὴν Ἱσπανίαν καὶ ἡ ἐπανάστασις κατὰ τοῦ Βατικανοῦ ἐκηρύχθη. Ὁ εὐγενὴς Ἱσπανικὸς Λαός, ὁ ὁποῖος ἐξηκολούθει ἕως τώρα νὰ πληρώνῃ ἐν ὑπομονῇ τὸν βαρὺν φόρον τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ Παπισμοῦ, ἐξανέστη πλέον καὶ ἀπέπτυσε τὸν χαλινὸν τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας τοῦ ἀλανθάστου, ἐν ὀνόματι τῆς προόδου καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς σκέψεως. Ὁ ἄνθρωπος τῆς πυγμῆς καὶ τῆς σιδηρᾶς θελήσεως, Don Jose Canelajas, δὲν εἶναι ἀντιθρησκευτικός, οὔτε ἄντιθεος. Εἶναι ὅμως ἀντικληρικὸς καὶ φιλελεύθερος, ὁ ὁποῖος θέλει τὸν Ἱσπανικὸν Λαὸν τέκνον τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὄχι δοῦλόν της. Ἡ δουλεία σήμερον κατηργήθη εἰς ὅλα τὰ πολιτισμένα μέρη. Καὶ ἡ δουλεία τοῦ Βατικανοῦ, ἡ μόνη ἐναπομείνασα ὅπως θολώνῃ τὸν πολιτισμόν μας, ἦτο καιρὸς νὰ ἐκλείψῃ...

Καὶ θὰ ἐκλείψῃ ἀπὸ τὴν Ἱσπανίαν γρήγορα, ὅπως ἐξέλιπεν ἀπὸ τὴν Γαλλίαν......Τὸ αἷμα τοῦ Φερρὲρ δὲν ἐχύθη εἰς μάτην....

ΕΙΧΟΜΕΝ αὐτὸν τὸν μῆνα τὸ ἕκτον συνέδριον τῶν Ἐσπεραντιστῶν εἰς τὸ Washington. Τὸ συνέδριον ἦτο διεθνές, παρέστη δὲ εἰς αὐτὸ καὶ ὁ ἐφευρέτης τῆς νεωτέρας αὐτῆς κορακιστικῆς Δόκτωρ Zamenhof. Μία κωμῳδία τοῦ Σαίξπηρ ἡ «Δωδεκάτη Νύξ», ἐπαίχθη ἀπὸ λαμπρὸν θίασον εἰς τὴν Ἐσπεράντο. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἄλλα σημεῖα τοῦ Συνεδρίου, οὔτε αὐτοὶ οἱ φανατικώτεροι τῶν ὀπαδῶν τοῦ τραγελαφικοῦ αὐτοῦ λατινοσυγχρόνου κατασκευάσματος δὲν φαίνονται ἐνθουσιασμένοι, ἰδίως οἱ Ἀγγλοσάξωνες, τῶν ὁποίων ἡ γλῶσσα δὲν γυρίζει εὔκολα, οὔτε εἰσδύει εἰς τὰ μυστήρια ἄλλης προφορᾶς ἐκτὸς τῆς ἀγγλικῆς.

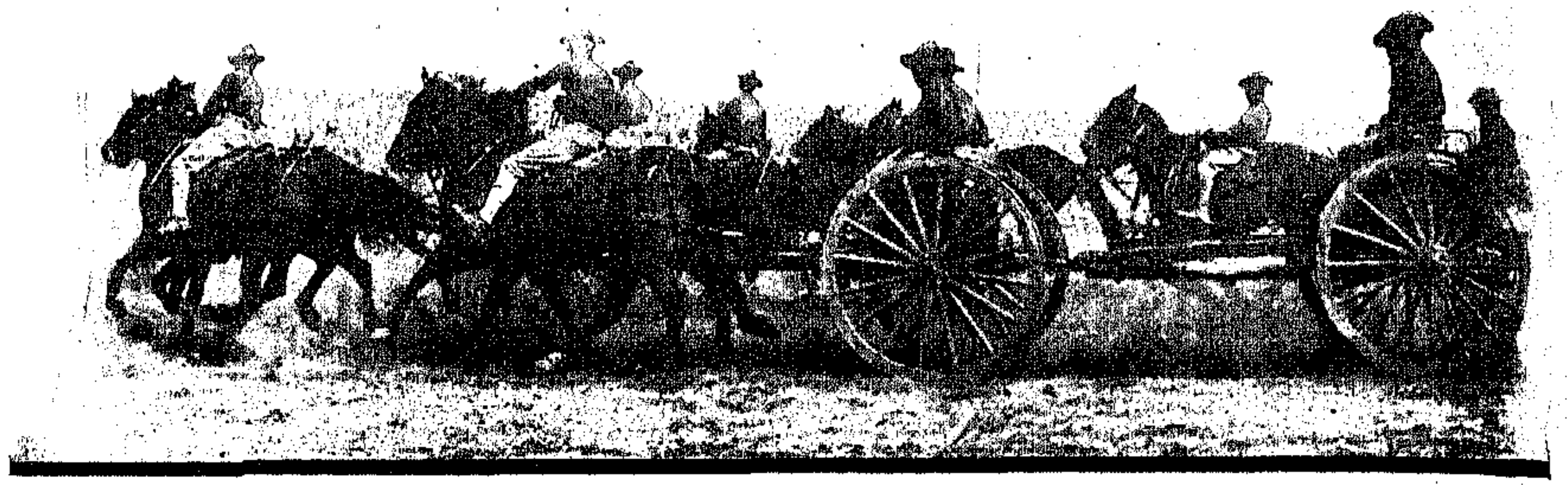

ΕΘΝΟΦΥΛΑΚΕΣ ΤΟΥ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΣΙΚΑΓΟΥ

ΠΟΥ ΣΤΗΡΙΖΕΙ ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΝ ΤΗΣ Η ΑΜΕΡΙΚΗ

Η ΕΘΝΟΦΥΛΑΚΗ ΚΑΙ ΤΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΤΗΣ

ΑΙ ΗΝΩΜΕΝΑΙ Πολιτεῖαι εἰς τὸν Νέον Κόσμον καὶ ἡ Ἑλβετία εἰς τὸν Παλαιὸν Κόσμον ἐξαρτῶσι τὴν ἀσφάλειάν των ἐκ τῆς αὐτοπροαιρέτου ἀσκήσεως τῶν πολιτῶν των εἰς τὰ ὅπλα, ἐφαρμόζουσαι τὸ δόγμα «πᾶς πολίτης καὶ στρατιώτης» τῶν ἀρχαίων Ἑλληνικῶν πολιτειῶν, ἀντὶ τῆς ὑποχρεωτικῆς στρατολογίας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ μετὰ τῶν ναυτικῶν ἐξοπλισμῶν τὸ ἐπαχθέστερον τῶν οἰκονομικῶν φορτίων τῶν ἄλλων χωρῶν.

Εἶναι καλὸν καὶ ἔντιμον νὰ ἀφιεροῖ ὁ σφριγηλὸς νέος δύο ἢ τρία ἔτη τοῦ βίου του εἰς τὴν ζωὴν τοῦ στρατῶνος καὶ τῆς στρατιωτικῆς ἀσκήσεως, διότι εἰς τὴν αἰχμὴν τῆς λόγχης τοῦ στρατιώτου κρέμαται ἡ ζωή, ἡ τιμή, ἡ περιουσία καὶ τὸ κάλλιστον τῶν δώρων τοῦ Θεοῦ, ἡ οὐρανογέννητος Ἐλευθερία, τοῦ πολιότριχος πατρός του, τῆς ἀδυνάτου μητρός του, τῆς ἀόπλου ἀδελφῆς του, τοῦ ἀνηλίκου ἀδελφοῦ του καὶ τῆς Πατρίδος του. Εἶναι ὅμως ἀπείρως καλλίτερον καὶ ἐξίσου ἔντιμον νὰ ἀσκῆται εἰς τὰ πολεμικὰ ἔργα καὶ νὰ καθίσταται ἱκανὸς διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ πατρίου ἐδάφους χωρὶς νὰ ὑποβάλλῃ διὰ τοῦτο τὴν πατρίδα του εἰς ὑπερόγκους δαπάνας, αἱ ὁποῖαι θὰ ἠδύναντο νὰ διατεθῶσιν ἐπωφελέστερον διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς παιδείας, τῆς γεωργίας, τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου.

Καὶ τοῦτο κατωρθοῦτο πληρέστατα εἰς τοὺς παλαιοὺς χρόνους τῆς Ἑλληνικῆς εὐκλείας, ὅτε δὲν ὑπῆρχον στρατῶνες, ἀλλὰ γυμνάσια, καὶ ἐθεώρει ἕκαστος πολίτης καθῆκόν του νὰ μάθῃ μαζὺ μὲ τὸ ἀλφάβητον τὸν χειρισμὸν τοῦ τόξου καὶ τῆς λόγχης, κατορθοῦται δὲ καὶ τώρα ἐν μέρει εἰς τὰς προειρημένας δύο χώρας, ὅπου τακτικὸς μὲν στρατὸς σχεδὸν δὲν ὑπάρχει, μέγα μέρος ὅμως ἐκ τῶν πολιτῶν ἔχουσιν ἀποκτήσει ἀρτίαν στρατιωτικὴν μόρφωσιν καὶ εἶναι ἕτοιμοι ὅπως ταχθῶσιν ὑπὸ τὰς σημαίας τῆς Πατρίδος των εἰς τὴν πρώτην πρόσκλησίν της.

Ἡ τάξις αὕτη τῶν πολιτῶν ἀποτελεῖ τὴν ἐθνοφυλακήν, ἡ ὁποία εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἰδίως μόνον κατὰ τὸ ὄνομα διαφέρει τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ, δυναμένη νὰ ἐπιτελέσῃ ἐν πολέμῳ ὅτι θὰ ἐπετέλουν οἱ καλλίτεροι στρατιῶται τοῦ Γερμανοῦ Κάιζερ. Τὸ μόνον ἐλάττωμα τῆς ἐθνοφυλακῆς καὶ εἰς τὰς δύο προμνημονευθείσας χώρας εἶναι ὅτι δὲν περιλαμβάνει ὅλους τοὺς μαχίμους πολίτας των ἴσως ἐπειδὴ δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην πολυαρίθμου στρατοῦ ὡς αἱ ἄλλαι χῶραι τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς.

Τὸ σύστημα τῆς αὐτοπροαιρέτου στρατιωτικῆς ἐκγυμνάσεως εἶναι περισσότερον προωδευμένον εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, τῶν ὁποίων ὁ τακτικὸς στρατὸς μόλις ἀνέρχεται εἰς 60,000 μισθοφόρων.

Ἡ λοιπὴ στρατιωτικὴ δύναμις τῆς Συμπολιτείας, ἀνερχομένη ἐν καιρῷ εἰρήνης εἰς 183,596 ἄνδρας, ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἐθνοφυλάκων, διὰ τὴν ἄσκησιν τῶν ὁποίων εἰς τὰ ὅπλα μόνον 400,000 δολλαρίων δαπανᾷ ἡ ὁμοσπονδιακὴ κυβέρνησις. Οἱ ἄνδρες οὗτοι θυσιάζουσι προθύμως μερικὰς ἀπὸ τὰς ὥρας τῆς σχολῆς των ἐπὶ τριετίαν χάριν τῆς πατρίδος των, καὶ χωρὶς νὰ τὴν ὑποβάλλουν εἰς ὑπερόγκους δαπάνας γίνονται τέλειοι στρατιῶται, χρησιμεύοντες διὰ τὴν τήρησιν τῆς ἐσωτερικῆς εἰρήνης καὶ τάξεως καὶ διὰ τὴν ἀπόκρουσιν παντὸς ἐνδεχομένου ἐξωτερικοῦ ἐχθροῦ.

Τὸ σύνταγμα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐξαρτᾷ τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ ἐδάφους καὶ τῆς τιμῆς τῆς χώρας ἐκ τῆς φιλοπατρίας ἑνὸς ἑκάστου ἐκ τῶν πολιτῶν αὐτῆς καὶ παραδεχόμενον τὸ δόγμα «πᾶς πολίτης καὶ στρατιώτης», ἐπιβάλλει εἰς πάντα ἄρρενα ἡλικίας 18—45 ἐτῶν τὸ καθῆκον τῆς κατατάξεως εἰς τὴν ἐθνοφυλακήν. Ἡ διάταξις ὅμως αὕτη τοῦ συντάγματος οὐδέποτε ἐφηρμόσθη εὐρέως, οὔτε ἀκόμη κατὰ τὸν ἐμφύλιον πόλεμον, καὶ οὕτω ἡ ἐθνοφυλακή, ἥτις ὤφειλε κατὰ τὰ ἀνωτέρω νὰ ἀνέρχεται ἐν καιρῷ εἰρήνης εἰς 1,000,000 ἀνδρῶν ἐπὶ πληθυσμοῦ 100,000,000 μόλις ἀνέρχεται εἰς 183,596 ἄνδρας.

Τὴν ἀνωτάτην ἀρχηγίαν τῆς ἐθνοφυλακῆς ἔχει κατὰ τὸ σύνταγμα ὁ Πρόεδρος τῆς Συμπολιτείας, ὅστις δίδει διαταγὰς εἰς τὸ ἐπιτελεῖόν της καὶ δικαιοῦται νὰ τὴν καλέσῃ ὑπὸ τὰς σημαίας ἐν περιπτώσει ταραχῶν ἢ ἐπαναστάσεως εἰς πολλὰς ὁμοῦ Πολιτείας ἢ ἐν περιπτώσει πολέμου πρὸς ἐξωτερικὸν ἐχθρόν. Ἰδιαιτέρως δὲ τὴν ἀνωτάτην διοίκησιν τῆς ἐθνοφρουρᾶς ἑκάστης ἐκ τῶν Πολιτειῶν ἔχει ὁ κυβερνήτης αὐτῆς, ὅστις δικαιοῦται νὰ τὴν καλέσῃ εἰς τὰ ὅπλα ἐν περιπτώσει τοπικῶν ἐξεγέρσεων καὶ ταραχῶν. Τὸ δικαίωμα τοῦ διορισμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἐθνοφυλακῆς καὶ τῆς ἐπιβολῆς τῆς πειθαρχίας ἀνήκει εἰς τὰς Πολιτείας, ἡ ἐν γένει ὅμως ὀργάνωσις τῆς ἐθνοφυλακῆς εἶναι δικαίωμα τοῦ Κογκρέσσου. Ὁ Πρόεδρος τῆς Συμπολιτείας ἔχει ἐπίσης τὸ δικαίωμα τοῦ ὁρίζειν τὴν διάρκειαν τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας τῆς ἐθνοφυλακῆς, ἥτις ὅμως οὐδέποτε δύναται νὰ εἶναι ἀνωτέρα τῶν ἐννέα μηνῶν. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο οἱ ἄνδρες τῆς ἐθνοφυλακῆς πληρώνονται ἐξίσου μὲ τοὺς τακτικοὺς στρατιώτας καὶ ὑπόκεινται εἰς τοὺς αὐτοὺς διοικητικοὺς καὶ πειθαρχικοὺς κανονισμούς.

Διὰ τὴν διοίκησιν τῆς Ἐθνοφυλακῆς ὑπάρχει ἰδιαιτέρα τάξις ἀξιωματικῶν, διοριζομένων, ὡς εἴπομεν, ὑπὸ τῶν Πολιτειῶν. Οἱ ἀξιωματικοὶ οὗτοι εἶναι μὲν ὡς καὶ οἱ τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ ἀπόφοιτοι στρατιωτικῶν σχολῶν, δὲν ἔχουσιν ὅμως τὸ στρατιωτικὸν ἔργον ὡς ἐπάγγελμά των, ἀλλ' ἀσχολοῦνται εἰς ἄλλας ἐργασίας προσερχόμενοι εἰς τοὺς στρατῶνας τῆς ἐθνοφυλακῆς μόνον κατὰ τὰς ἑσπέρας τῶν ἀσκήσεων. Ὑπάρχει ὅμως ἰδιαίτερον σῶμα ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν διὰ τὴν ἀνωτάτην διοίκησιν τῆς ἐθνοφυλακῆς, ἀποτελούμενον ἐκ τῶν σωματαρχῶν της καὶ ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ἐπιτελείου, ἀνερχομένων ἐν ὅλῳ εἰς 950.

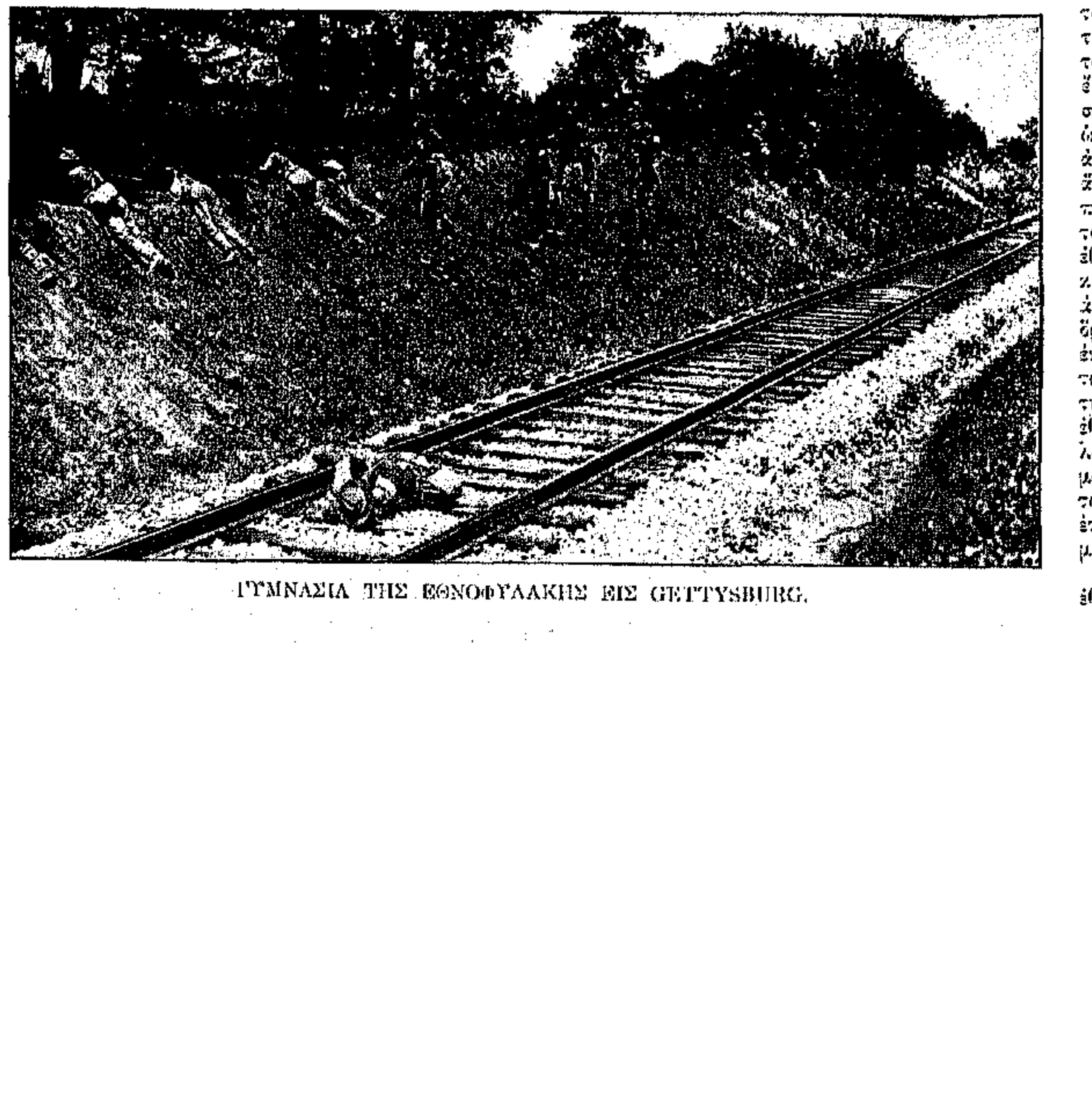

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΘΝΟΦΥΛΑΚΗΣ ΕΙΣ GETTYSBURG.

Ἡ ὀργάνωσις τῆς ἐθνοφυλακῆς ἐτελειοποιήθη ἰδίᾳ ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ λεγομένου νόμου τοῦ Dick, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἕκαστος ἐθνοφύλαξ καταρτίζεται τελείως εἰς τὰ στρατιωτικὰ ἔργα. Ὁ λοχαγὸς John O'Ryan τῆς ἐθνοφυλακῆς, ἀνήκων εἰς τὸ γεν. ἐπιτελεῖον, ἔλεγεν ἐσχάτως τὰ ἑξῆς περὶ τῆς στρατιωτικῆς ἀξίας τοῦ ἐθνοφύλακος:

«Φαίνεται ἐπικρατοῦσα ἡ ἰδέα ὅτι τὰ γυμνάσια τῆς ἐθνοφυλακῆς συνίστανται εἰς βάδισμα ἐντὸς τοῦ στενοῦ χώρου τῶν στρατώνων καὶ εἰς προπαρασκευὴν αὐτῆς διὰ παρατάξεις καὶ παρελάσεις. Αἱ παρελάσεις ὅμως δὲν ἀποτελοῦσι μέρος τοῦ πραγματικοῦ ἔργου τῆς ἐθνοφυλακῆς. Ὁ ἐθνοφύλαξ διδάσκεται πλεῖστα πράγματα πρὶν τῷ ἐπιτραπῇ ἡ συμμετοχὴ εἰς τὰ γυμνάσια τοῦ λόχου του ἢ τῆς πυροβολαρχίας του. Ἐν πρώτοις διδάσκεται πῶς νὰ βαδίζῃ, πῶς νὰ ἵσταται καὶ πῶς νὰ ὁμιλῇ. Διδάσκεται ἐπίσης ἐπί τι διάστημα πῶς νὰ φέρεται πρὸς τοὺς στρατιώτας του καὶ πρὸς τοὺς ἀνωτέρους του καὶ μυεῖται εἰς τὰς παραδόσεις, τὰς ἐθιμοτυπίας καὶ ἐν γένει συνθήκας τοῦ στρατιωτικοῦ βίου. Ἡ σωματικὴ καὶ πνευματική του ἄσκησις ἀναπτύσσει τὰς σωματικὰς καὶ τὰς διανοητικάς του δυνάμεις καὶ τὸν κάμνει νὰ σκέπτεται ὀρθῶς καὶ ταχέως, νὰ ὁμιλῇ εὐχερῶς, νὰ ἀγαπᾷ τὴν ἀλήθειαν, νὰ ἀποστρέφεται πᾶν ὅ,τι μικροπρεπὲς καὶ ποταπὸν καὶ νὰ σέβεται τὰ δίκαια καὶ τὴν ἄνεσιν τῶν ἄλλων.

«Ὁ νεοσύλλεκτος ἐθνοφύλαξ διδάσκεται ἱπποκομίαν καὶ ἀρχάς τινας κτηνιατρικῆς, μανθάνει πῶς νὰ περιποιῆται τὸν ἑαυτόν του, πῶς νὰ τρέφεται πῶς νὰ ἐνδύεται καὶ πῶς νὰ προφυλάσσεται κατὰ τῶν ἐπηρειῶν τῆς ἀτμοσφαίρας. Παρευρίσκεται εἰς διαλέξεις καὶ ἀποκτᾷ γνώσεις περὶ ὑγιεινῆς ἐν τῷ στρατοπέδῳ καὶ περὶ προφυλάξεως ἀπὸ τῶν νόσων.

«Διδάσκεται ἐπίσης σκοποβολήν, ὄχι μόνον διὰ τουφεκίου, ἀλλὰ καὶ διὰ περιστρόφου, γυμναζόμενος τελείως εἰς τὸ νὰ σκοποβολῇ ταχέως, πεζὸς καὶ ἔφιππος, κατὰ σταθερῶν καὶ κινουμένων σκοπῶν, παριστανόντων τὸν ἐχθρὸν εἰς διαφόρους στάσεις. Διδάσκεται πῶς νὰ προσανατολίζηται τῇ βοηθείᾳ πυξίδος καὶ χάρτου, πῶς νὰ ἀνάπτῃ πῦρ ὑπὸ βροχήν, πῶς νὰ δένῃ κόμβους, πῶς νὰ μαγειρεύῃ ἐν ἀνάγκῃ τὴν τροφήν του, πῶς νὰ σκάπτῃ ἐν σπουδῇ χαρακώματα καὶ πῶς νὰ μετρᾷ γωνίας μετὰ ἢ ἄνευ τῆς βοηθείας ἐργαλείων. Τὸ ἔργον τοῦ ἐθνοφύλακος περιλαμβάνει εὐρύτατον στάδιον φυσικῆς καὶ σωματικῆς ἐνεργείας, τὴν ὁποίαν ἀγαπᾷ καὶ ἐπιζητεῖ κάθε ὑγιεινὴ καὶ ἀρτιμελὴς νεᾶνις ἐν Ἀμερικῇ καὶ ἡ ὁποία τὸν καθιστᾷ πολυτιμότερον καὶ χρησιμώτερον δι' ἑαυτόν, διὰ τὴν κοινωνίαν καὶ διὰ τὴν πατρίδα του».

Εἰς τὸν στενὸν χῶρον τῶν στρατώνων γίνονται τέλεια στρατιωτικὰ γυμνάσια ἐν μικρᾷ κλίμακι, τὸ δὲ περιεργότερον εἶναι ὅτι συμμετέχει εἰς ταῦτα καὶ αὐτὸ τὸ πυροβολικόν, κάμνον ψευδομάχας ἐντὸς τῶν τεσσάρων τοίχων μιᾶς αἰθούσης μὲ ἱκανοποιητικώτατα ἀποτελέσματα ἀπὸ ἀπόψεως πρακτικῆς ἀσκήσεως τῶν πυροβολητῶν. Τὸ σύστημα τῶν ἐν τῷ στρατῶνι γυμνασίων τοῦ πυροβολικοῦ εἶναι νεώτατον καὶ εἰσήχθη εἰς τὴν Ἀμερικὴν ὑπὸ τοῦ προειρημένου λοχαγοῦ τῆς ἐθνοφυλακῆς O'Ryan.

Εἷς πυροβολητὴς σκοπεύων ἄχρι ὡς ἐντὸς τοῦ στρατῶνος μὲ τὸ πυροβόλον, εἶναι ἐξίσου ἱκανὸς νὰ σκοπεύσῃ καὶ νὰ φέρῃ ἀποτέλεσμα κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ἐν τῷ ἀνοικτῷ πεδίῳ τῆς μάχης. Τὸ περιεργότατον τοῦτο καὶ ἐκπληκτικὸν γεγονὸς ἐβεβαιώθη πέραν πάσης ἀμφιβολίας κατὰ τὰ τελευταῖα γυμνάσια τῆς ἐθνοφυλακῆς, τὰ τελεσθέντα κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ μηνὸς τούτου. Κατὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ κ. Roosevelt ἐξ Ἀφρικῆς καὶ Εὐρώπης, ἐγένοντο πρὸς τιμὴν τῶν περιφήμων Rough Riders γυμνάσια τοῦ πρώτου πυροβολικοῦ συντάγματος τῆς Νέας Ὑόρκης ἐντὸς τοῦ στρατῶνός του, κειμένου εἰς τὴν Δυτικὴν 66ην ὁδόν, ἐστέφθησαν δὲ ὑπὸ τόσης ἐπιτυχίας, ὥστε οἱ γενναῖοι συμπολεμισταὶ τοῦ συνταγματάρχου καὶ πρώην Προέδρου τῆς Συμπολιτείας ἐξεπλάγησαν ἐκ τοῦ πρωτοφανοῦς δι' αὐτοὺς θεάματος, καὶ ὡμολόγησαν ὅτι ἀπὸ τοῦ Ἱσπανο-Ἀμερικανικοῦ πολέμου, ὅστις τοὺς ἔφερεν εἰς τὴν Κούβαν, μέχρι σήμερον ἡ πολεμικὴ ἐπιστήμη ἀνεστατώθη καὶ μετεβλήθη ριζικῶς.

Αἱ πυροβολαρχίαι κατεῖχον τὴν μίαν τῶν πλευρῶν τῆς αἰθούσης μὲ τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ τοὺς πυροβολητάς των, ἐνῷ εἰς τὸν ἀπέναντι τοῖχον ἦσαν ἐζωγραφισμένα προοπτικῶς καὶ εἰς τρόπον ὥστε νὰ φαίνωνται ὡς κείμενα εἰς ἀπόστασιν πολλῶν μιλίων, ὀχυρώματα, βουνά, πύργοι, ναοὶ καὶ οἰκίαι.

Αἱ ζωγραφίαι αὗται ἀπετέλουν τοὺς στόχους τῶν πυροβόλων, τὰ ὁποῖα ἔβαλλον ἐναντίον των ἀντὶ βλημάτων, συνήθεις σφαίρας ὅπλων Springfield.

Καὶ εἰς ταῦτα μὲν συνίσταται ἡ ἐντὸς τῶν στρατώνων ἐκγύμνασις τῶν ἐθνοφυλάκων. Διοργανοῦνται ὅμως κατὰ καιροὺς καὶ γυμνάσια ἐν ὑπαίθρῳ, ὡς καὶ ἐτήσια μεγάλα γυμνάσια ἐν εὐρυτάτῃ κλίμακι εἰς διάφορα μέρη τῆς Συμπολιτείας, τὰ δὲ πρακτικὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν θὰ ἐζήλευε καὶ ὁ μᾶλλον τελείως κατηρτισμένος ἐκ τῶν τακτικῶν στρατῶν τοῦ κόσμου. Κατὰ τὰ γυμνάσια ταῦτα γίνονται ψευδομάχαι πεζικοῦ, ἱππικοῦ καὶ πυροβολικοῦ, καὶ ἀσκοῦνται οἱ ἐθνοφύλακες εἰς τὴν ἀνίχνευσιν τοῦ ἐδάφους, εἰς τὴν κατασκευὴν χαρακωμάτων ἐν σπουδῇ, εἰς τὴν ὀχυρωματικὴν τέχνην, εἰς τὴν ὁδοποιΐαν καὶ τὴν ὑλοτομίαν, εἰς τὴν αἰφνιδίαν μεταστρατοπέδευσιν καὶ εἰς τὴν τακτικὴν ὑποχώρησιν, γίνεται δὲ ἐπίσης διαγωνισμὸς μεταξὺ τῶν διαφόρων συνταγμάτων εἰς τὴν διὰ τηλεβόλων καὶ τουφεκίων σκοποβολήν.

Κατὰ τὰ γυμνάσια τῆς ἐθνοφυλακῆς, τὰ τελεσθέντα κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ μηνὸς τούτου, ἔγεινε διὰ πρώτην φορὰν ἐφαρμογὴ τοῦ νεωτάτου γαλλικοῦ συστήματος, τῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ πυροβολικοῦ κατὰ ἀφανοῦς ἐχθροῦ ἀπὸ ἀφανοῦς μέρους.

Τὸ σύστημα τοῦτο ἐξηγεῖ ὁ λοχαγὸς O'Ryan ὡς ἑξῆς: Εἰς τὴν ἐξ ἀφανοῦς μέρους χρησιμοποίησιν τοῦ πυροβολικοῦ, ὁ μὲν διευθύνων τὴν πυροβολαρχίαν ἀξιωματικὸς βλέπει ἀόρατος τὸν ἐχθρόν, καὶ ἔχει τὴν ἀπόστασίν του ὑπ' ὄψει εἰς τὰς διαταγάς του, οἱ δὲ πυροβοληταὶ δὲν βλέπουσιν αὐτόν, οὔτε εἶναι ὁρατοὶ ὑπ' αὐτοῦ, μάλιστα δὲ σκοπεύουσι διὰ τοῦ ὀπισθίου μέρους τῶν τηλεβόλων, λαμβάνοντες ὡς ὑποθετικὸν στόχον ἓν σημεῖον τοῦ ὁρίζοντος, κείμενον εἰς τὸ ἀντίθετον τῆς θέσεως τοῦ ἐχθροῦ μέρος.

Ὑποθέσατε, ὅτι εἷς ἀξιωματικὸς διατάσσεται νὰ καταλάβῃ ἐν σπουδῇ μὲ τὴν πυροβολαρχίαν του ἐπίκαιρόν τινα θέσιν, δι' ἧς θὰ διέλθῃ μετ' ὀλίγην ὥραν μέρος τι τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοῦ. Παραλαμβάνει τότε ἀμέσως ἀριθμόν τινα ἀνιχνευτῶν, τηλεφωνητῶν καὶ σαλπιγκτῶν, καὶ ἑπομένης τῆς πυροβολαρχίας του, ἐκκινεῖ διὰ τὴν καταληφθησομένην θέσιν. Ὅταν φθάσῃ ἐκεῖ, ἐκλέγει τὴν καταλληλοτέραν θέσιν διὰ τὴν πυροβολαρχίαν, ἥτις πρέπει νὰ εἶναι εἰς τὸ ὀπίσθιον μέρος ὑψώματός τινος, καὶ νὰ ἀπέχῃ τοσοῦτον ἀπὸ τῆς κορυφῆς του, ὥστε οὔτε ἡ φλόξ, οὔτε ὁ καπνὸς τῶν πυροβόλων νὰ φαίνεται.

Κατόπιν ἀπομακρύνεται τῆς πυροβολαρχίας καὶ ἐκλέγει θέσιν τινὰ διὰ τὸν ἑαυτόν του, ἀπὸ τῆς ὁποίας νὰ βλέπῃ καὶ τὴν πυροβολαρχίαν καὶ τὴν ὁδὸν δι' ἧς ἀναμένεται νὰ ἔλθῃ ὁ ἐχθρός. Ἡ θέσις αὕτη ἀπέχει συνήθως ἀπὸ τῆς πυροβολαρχίας περὶ τὸ ἓν τέταρτον τοῦ μιλίου καὶ συνδέεται ἐν σπουδῇ διὰ τηλεφωνικοῦ σύρματος μετ' αὐτῆς πρὸς διαβίβασιν τῶν διαταγῶν. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ ἀξιωματικὸς ἐκλέγει ἓν ἐξέχον σημεῖον τοῦ ὁρίζοντος, κείμενον ἀπέναντι τοῦ ὀπισθίου μέρους τῆς πυροβολαρχίας, καὶ μετρεῖ τὴν μετ' αὐτοῦ καὶ τοῦ σημείου ἀπὸ τοῦ ὁποίου θὰ φανῇ ὁ ἐχθρὸς γωνίαν.

Κατόπιν ἔχων ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ ἐχθρὸς θὰ φθάσῃ, προχωρῶν, εἰς διάφορα ἄλλα σημεῖα, μετρεῖ καὶ τὰς μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ εἰρημένου ἐξέχοντος σημείου γωνίας, καὶ τηλεφωνεῖ εἰς τοὺς πυροβολητὰς νὰ διευθύνωσι τὰ ὀπίσθια μέρη τῶν τηλεβόλων ἀκριβῶς ἀπέναντι τοῦ τελευταίου τούτου σημείου, σκοπεύοντες ἐκ τῶν ὄπισθεν ἀντὶ ἐκ τῶν ἔμπροσθεν. Οἱ πυροβοληταὶ δὲν βλέπουσι τὸν πραγματικὸν στόχον, οὔτε εἶναι ὁρατοὶ εἰς τὸν ἐχθρόν, κρυπτόμενοι μὲ τὰ τηλεβόλα πολὺ χαμηλὰ ὄπισθεν τοῦ λόφου. Ὅταν φανῇ ὁ ἐχθρὸς δίδεται ἡ διαταγὴ «πῦρ», καθοριζομένης τῆς ὑψώσεως τῶν τηλεβόλων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προμετρηθεισῶν γωνιῶν. Διὰ νὰ ἴδῃ ὁ ἐχθρὸς πόθεν προέρχεται τὸ πῦρ, πρέπει νὰ κατορθώσῃ πρῶτον νὰ φθάσῃ εἰς τὸ ὀπίσθιον μέρος τοῦ λόφου, ὅπου κρύπτεται ἡ πυροβολαρχία.

«ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΙ» ΕΘΝΟΦΥΛΑΚΕΣ

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ VAUGHN ΤΗΣ ΕΘΝΟΦΥΛΑΚΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΝ ΤΟΥ

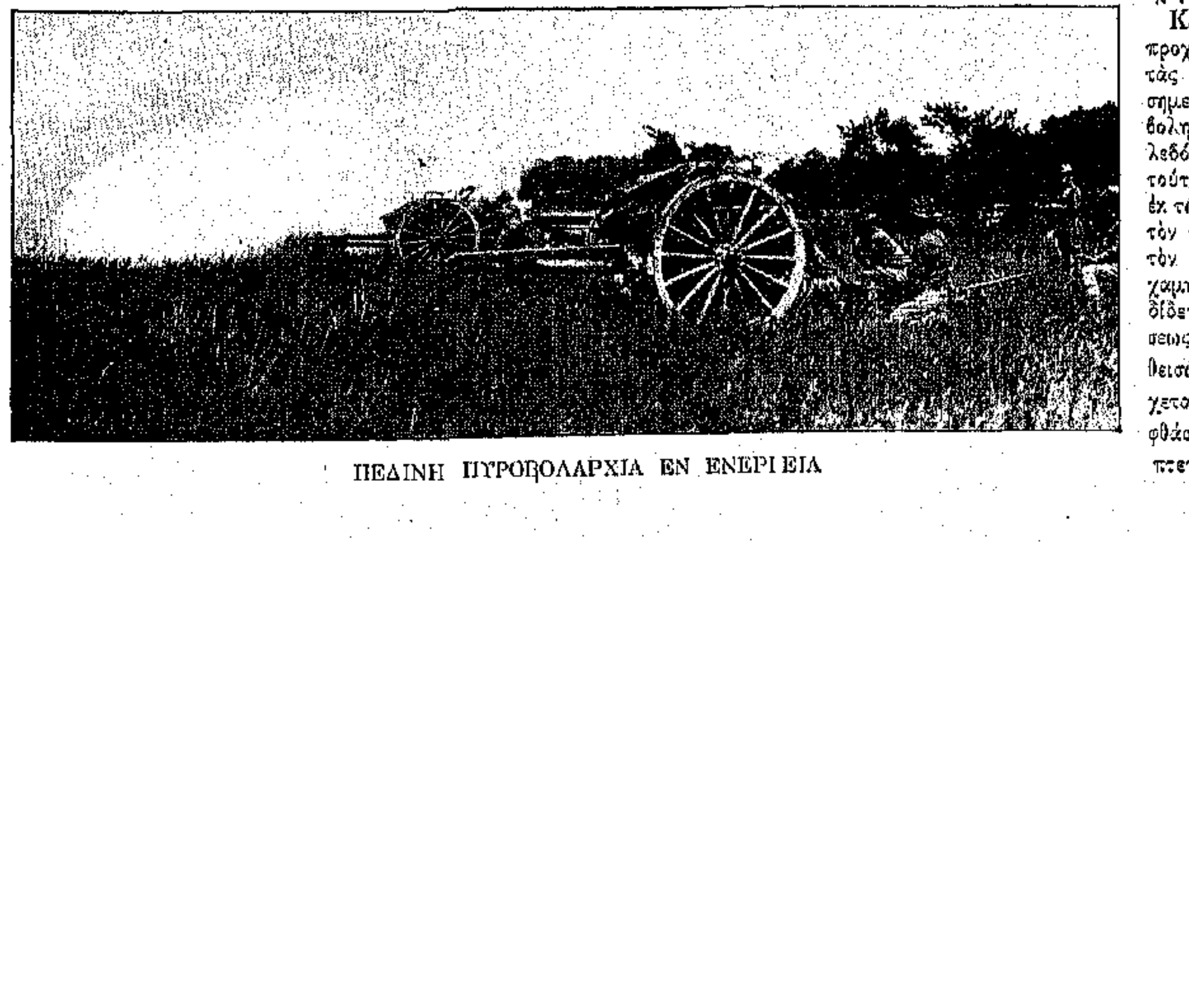

ΠΕΔΙΝΗ ΠΥΡΟΒΟΛΑΡΧΙΑ ΕΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑ

ΤΟ ΣΕΡΑ·Ι· ΤΟΥ ΜΟΖΑΡΤ

ΜΟΖΑΡΤ!... Ποῖος δὲν ἤκουσε τὸ μέγα αὐτὸ ὄνομα καὶ ποῖος δὲν ἔτυχε νὰ διαβάσῃ μερικὰ χαρακτηριστικὰ σημεῖα τῆς ζωῆς τοῦ μεγάλου αὐτοῦ μουσουργοῦ, ὅστις εἰς ἡλικίαν ἓξ ἐτῶν συνέθεσε σονάτας καὶ εἰς ἡλικίαν ἑπτὰ ἐτῶν ἔδιδε κονσέρτα εἰς τὸ Παρίσι καὶ τὸ Λονδῖνον. Εἰς ὅλην τὴν ἱστορίαν τῆς μουσικῆς ὁ Μόζαρτ ἀποτελεῖ τὴν μόνην ἐξαίρεσιν μοναδικὴν τόσον πρωΐμου ἐπιδείξεως τοῦ μουσικοῦ του ταλάντου του. Ἀλλ' ὡς ἰδιοφυΐα ὁ μέγας συνθέτης δὲν ἔζησε περισσότερον τοῦ Ραφαήλου, ἀπέθανε νεώτατος, ἀλλὰ ζῇ εἰς τὴν καρδίαν κάθε Γερμανοῦ καὶ κάθε πολιτισμένου ἀνθρώπου, κλίνοντος πρὸ τοῦ μεγάλου ὀνόματος Johann Chryssostomus Wolfgang Amadeus Mozart.

ΕΙΣ ΤΟ ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ τοῦ Λονδίνου ἐπαίχθη πρό τινων ἑβδομάδων ἕνα παλαιὸν ἀλλὰ πάντοτε γοητεῦον μελοδραματικὸν ἀριστούργημα τοῦ Μεγάλου Μόζαρτ, γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα «Il Seraglio».

Τὸ ἔργον αὐτὸ τοῦ δαιμονίου μουσουργοῦ εἶναι ἓν ἀπὸ τὰ γλυκύτερα ἀλλὰ κατὰ περίεργον σύμπτωσιν ἓν ἀπὸ τὰ ὀλιγώτερον γνωστά, διότι ὁ νεωτερισμὸς εἰσδύσας παντοῦ καὶ κατακτήσας, ὡς ἦτο ἑπόμενον, καὶ τὸ θέατρον δὲν ἀφῆκεν εἰς τὰ ρεπερτουὰρ τῶν μελοδραματικῶν θιάσων ὀλίγον χῶρον διὰ τὰ ἀφθάστου κάλλους ἀριστουργήματα τῆς μεγάλης μουσικῆς περιόδου τῆς ἀναγεννήσεως. Εὐτυχῶς ἀπό τινων ἐτῶν ἔγινεν εἰς τὴν Εὐρώπην μία κίνησις πρὸς ἐπαναφορὰν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῶν καλλιτέρων κλασσικῶν ἔργων, τῶν ὀφειλομένων εἰς τοὺς γίγαντας τοῦ παρελθόντος. Καὶ ἡ κίνησις αὕτη ἔγινεν ἀφορμὴ ν' ἀναβιβασθοῦν εἰς τὰ Εὐρωπ. θέατρα διάφορα ἔργα τῶν μεγάλων μουσουργῶν, καὶ φυσικὰ τοῦ Μόζαρτ, τὸν ὁποῖον ὅλος ὁ κόσμος θαυμάζει, χωρὶς καλὰ καλὰ νὰ τὸν γνωρίζῃ.

Τὴν πρώτην ὤθησιν πρὸς ἀναπαράστασιν ἔργων τοῦ Μόζαρτ ἔδωκεν ἡ γενέθλιός του πόλις τὸ Σαλτσβοῦργον, ὅπου τῇ συνεργασίᾳ τῶν κορυφαίων μουσουργῶν καὶ καλλιτεχνῶν τῆς ἐποχῆς μας διεξάγονται κάθε δύο ἢ τρία ἔτη μεγάλαι ἑορταὶ πρὸς τιμὴν τοῦ ἀθανάτου συνθέτου. Εἰς τὰς ἑορτὰς αὐτὰς τὰς ὁποίας παρακολουθοῦν οἱ φανατικώτεροι λάτρεις καὶ θαυμασταὶ τοῦ Μόζαρτ παίζονται, φαντάζεται πλέον κανεὶς μὲ πόσην τελειότητα, τὰ ἀριστουργήματα τοῦ δαιμονίου συνθέτου, ὡς ὁ Δὸν Ζουάν, οἱ Γάμοι τοῦ Φίγαρο, ὁ Μαγευμένος αὐλὸς καὶ ἔπειτα ἡ σειρὰ τῶν ἀφθάστου ὕψους ἐκκλησιαστικῶν συνθέσεων τοῦ τόσον θρησκολήπτου καλλιτέχνου.

Οἱ Παρίσιοι ἠκολούθησαν τὸ Σολτσβοῦργον καὶ τὸ Λονδῖνον ἠκολούθησε τοὺς Παρισίους. Καὶ οὕτω ἐπαίχθη εἰς τὸ μεγαλείτερον μελοδραματικὸν θέατρον τῆς Ἀγγλικῆς Μητροπόλεως τὸ Σεράγιον τοῦ Μόζαρτ, στεφθὲν ἀπὸ πλήρη ἐπιτυχίαν, καὶ θεωρηθὲν ὡς ὁ θρίαμβος τῆς ἐποχῆς.

Εἶναι ἁπλῆ ὅσον καὶ ποιητικὴ ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἔργου τούτου τοῦ Μόζαρτ.

Μία ἀρχόντισσα τῆς ἐποχῆς, (ζῶμεν εἰς τὰ ὡραῖα χρόνια τῆς ἀρχοντιᾶς καὶ τῶν πύργων) ὀνομαζομένη Κωνστάντζα, (ἦτο τὸ ὄνομα τῆς ἀγαπημένης τοῦ Μουσουργοῦ) ἐρωτεύεται σφόδρα τὸν Μπελμόντε, ὡραῖο παλληκάρι μὲ καρδιὰν μεγάλην καὶ χαρίσματα πολλά. Ὁ ἔρως των εἶναι κρυφὸς ἐπ' ἀρκετὸν καιρόν, ἀλλ' εἰς τὸ τέλος φανερώνεται καὶ τὸν δεσμὸν τῶν καρδιῶν συσφίγγει στερεώτερον ὁ δακτύλιος τοῦ ἀρραβῶνος.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

Ἐπίκεινται οἱ γάμοι. Ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ μίαν ὡραίαν ἡμέραν, ἐνῷ ἡ Κωνστάντζα μὲ τὴν φίλην της Μπλόντα καὶ τὸν πιστόν της ὑπηρέτην Πετρίλλον εὑρίσκονται εἰς τὸν κῆπον κοντὰ εἰς τὴν ἀκτήν, πειραταὶ ὁρμοῦν καὶ ἀπάγουν καὶ τοὺς τρεῖς εἰς μέρη μακρυνά, ὅπου ἄρχει ὁ ἀρχηγὸς τῶν τυχοδιωκτῶν, ὁ φοβερὸς καὶ ἀπίθασσος Σελήμ. Ὁ Πασσᾶς κλείει τὰ νέα θύματά του εἰς τὸ χαρέμι ἐκτὸς τοῦ Πετρίλλου τὸν ὁποῖον δίδει εἰς τὸν φίλον καὶ συναγωνιστήν του Ὀσμὰν ἢ Ὀσμίν, ὅπως γράφει τὸ πρωτότυπον. Ὁ Ὀσμὰν βλέπει ὅτι ὁ Πετρίλλο εἶναι καλὸς κηπουρὸς καὶ τοῦ δίδει τὴν ἐπιμελητείαν τοῦ κήπου του. Μέσα εἰς τὸ χαρέμι τοῦ Σελὴμ κάμνουν σχέδια δραπετεύσεως αἱ δύο νέαι. Τὸ ἐννοεῖ ὁ Πασσᾶς, ὅστις ζητεῖ νὰ χωρίσῃ τὰς δύο νέας καὶ στέλλει τὴν Μπλόντα εἰς τὸν Σελήμ, ἐνῷ ὁ ἴδιος ζητεῖ μὲ δῶρα καὶ μὲ περιποιήσεις νὰ κερδίσῃ τὴν ἀγάπην τῆς Κωνστάντζας. Δὲν τὸ κατορθώνει ὅμως διότι ἡ κόρη ἀγαπᾷ τὸν Μπελμόντε καὶ τὸν ὀνειρεύεται νὰ τὸν ἐπανίδῃ.

Ἐνῷ ταῦτα συμβαίνουν εἰς τὸ μέγαρον τοῦ Σελήμ, ὁ Ὀσμὰν αἰσθάνεται σφοδρὸν ἔρωτα πρὸς τὴν Μπλόνταν, ἥτις ἔχουσα κατὰ νοῦν νὰ σώσῃ τὴν κυρίαν της δὲν ἀποποιεῖται τὰς περιποιήσεις τοῦ αὐθέντου της, πάντοτε τῇ συνεργασίᾳ τοῦ Πετρίλλου, μετὰ τοῦ ὁποίου καταστρώνουν ἓν σχέδιον ἀπελευθερώσεως καὶ δραπετεύσεως. Τὴν δραπέτευσιν βοηθεῖ φθάνων εἰς καταλληλοτάτην στιγμὴν ὁ Μπελμόντε, ὅστις ἐγύριζε παντοῦ ὅπως εὕρῃ τὴν μνηστήν του. Τὸ σχέδιον αὐτὸ πραγματοποιοῦν μίαν βραδυάν, ὅτε ὁ Ὀσμὰν εἶναι μεθυσμένος· φεύγουν πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς Κωνστάντζας, τοὺς ἐννοοῦν ὅμως οἱ φύλακες, τοὺς συλλαμβάνουν καὶ τοὺς ὁδηγοῦν ἐνώπιον τοῦ Πασσᾶ, ὅπου καὶ διεξάγεται ἡ δραματικωτέρα σκηνὴ τοῦ ἔργου τοῦ Πασσᾶ ἐνδίδοντος τέλος εἰς τὰς παρακλήσεις τῆς Κωνστάντζας, τὴν ὁποίαν ἀγαπᾷ, καὶ ἐπιτρέποντος εἰς τοὺς τρεῖς αἰχμαλώτους του νὰ φύγουν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον γίνεται πρὸς μεγάλην χαρὰν τῆς ἐρωτευμένης Κωνστάντζας, ἥτις τρέχει πλέον νὰ εὕρῃ τὸν Μπελμόντε.

Ὁλόκληρον τὸ ἔργον εἶναι θαυμασίως κατεστρωμένον φυσικὸν καὶ ἀβίαστον. Ἡ μουσικὴ ἀποδίδει τελείως καὶ τὰ λεπτότερα σημεῖα τῆς ὡραίας πλοκῆς, ἡ δὲ λύσις ἐπέρχεται κατὰ τρόπον ὅστις ἀφίνει τοὺς πάντας ἱκανοποιημένους.

Εἰς τὸ Λονδῖνον ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἔργου ἦτο ἀναμφισβήτητος. Καὶ ἀπὸ τὸ Graphic παρελάβομεν τὴν ὡραιοτέραν σκηνὴν τοῦ ἔργου, ἀπεικονίζουσαν τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ὁ Σελὴμ δίδει τὴν ἐλευθερίαν εἰς τοὺς ἐρωτευμένους σκλάβους του.

Ἡ εἰκών μας παρουσιάζει τοὺς δύο πρωταγωνιστὰς τὸν Ὀσμὶν καὶ τὴν Κωνστάντζαν εἰς τὴν ὡραιοτάτην δυῳδίαν τῆς τελευταίας πράξεως.

Οἱ ἠθοποιοὶ ἔπαιξαν θαυμασίως τὸ δύσκολον ἔργον, τὸ ὁποῖον καίτοι συγκαταλεγόμενον μεταξὺ τῶν ἐλαφρῶν κωμειδυλλίων ἢ opera comique, ἔχει τὸ ἰδιαίτερον χαρακτηριστικὸν νὰ εἶναι γραμμένον ἀπὸ τὸν Μόζαρτ, ὅστις ἀπέχει πολὺ ἀπὸ τὸν Ὄφφεμπαχ. Διὰ τοῦτο ἡ ἐπιτυχία τῶν ἠθοποιῶν ἐθεωρήθη μεγαλειτέρα.

Κατόπιν τῆς λαμπρᾶς ἐπιτυχίας, ἣν ἡ νεκραναστῶσα γλυκεῖα ὀπερέττα ἤρατο εἰς τὴν ἀγγλικὴν πρωτεύουσαν, δὲν ὑπάρχει κανεὶς λόγος διατὶ δὲν θὰ τὴν ἐβλέπαμεν καὶ εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην. Ἀλλὰ μέχρις ὥρας οἱ θεατρικοὶ κύκλοι δὲν προέβησαν εἰς καμμίαν ἀνακοίνωσιν. Ἴσως ἀργότερον νὰ τὸ πράξουν.

Τὸ ἔργον φημίζεται ὡς ἓν ἀπὸ τὰ καλλίτερα τοῦ Μόζαρτ, ὅστις καθ' ἣν ἐποχὴν τὸ συνέθετεν ἦτο ἄλλο τόσον ἐρωτευμένος μὲ τὴν Κωνστάντζαν του, ἐκείνην ἥτις ἔγινεν ἐν τέλει καὶ σύζυγός του.

ΜΙΑ ΣΚΗΝΗ ΑΠΟ ΤΟ «ΣΕΡΑΓΙΟ» ΤΟΥ ΜΟΖΑΡΤ

ΜΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙ ΛΑΟΦΙΛΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ

Η ΧΑΡΟΥΚΟ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ

ΕΝΑΣ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον οἱ Ἰάπωνες εἶναι ὑπερήφανοι, εἶναι ἡ τελειότης τῶν γυναικῶν των. Ἀποτελεῖ καύχημα τῆς χώρας τοῦ Ἀνατέλλοντος Ἡλίου τὸ ὡραῖόν της φῦλον.

Ἰάπων δημοσιογράφος, γράφων πρό τινος χρόνου εἰς τὸν χαράσσοντα τὰς γραμμὰς ταύτας ἔλεγεν ἀπροκαλύπτως τὰ ἑξῆς περίπου:

Ἡμεῖς οἱ Ἰάπωνες ἔχομεν ἀρκετὰς ἐλλείψεις καὶ ἐλαττώματα ἴσως, ἔχομεν ὅμως τὸ εὐτύχημα νὰ τὰ καλύπτωμεν μὲ τὰς γυναῖκάς μας, αἱ ὁποῖαι εἶναι αἱ τελειότεραι τῆς ὑφηλίου. Δὲν γνωρίζομεν ποῖα προτερήματα ἔχουν αἱ κυρίαι τῆς Δύσεως, ἀλλ' ἀπὸ ὅσα διαβάζομεν καὶ ἀκούομεν, πιστεύομεν, ὅτι τόσον αἱ Εὐρωπαῖαι ὅσον καὶ αἱ Ἀμερικανίδες, εἶναι πλάσματα μὲ πολλὰ χαρίσματα. Ἐξ ἄλλου ὅμως αἱ Ἰαπωνίδες αἱ ὁποῖαι εἰμποροῦν νὰ μὴ ἔχουν ὅλα τὰ χαρίσματα τῶν γυναικῶν τῆς Δύσεως, τὰς ὑπερτεροῦν εἰς ἄλλα πράγματα, εἰς τὰ ὁποῖα ἡμεῖς οἱ Ἰάπωνες δίδομεν πολὺ μεγάλην σημασίαν.

Εἶναι γλυκύτατα πλάσματα αἱ γυναῖκές μας, λέγει ὁ συνάδελφος. Τρυφεραί, αἰσθηματικαί, ἀφωσιωμέναι, φιλοπάτριδες. Ὡς κορίτσια εἶναι αἱ ζωηρότεραι ὑπάρξεις ὅσαι ἀνθοῦν εἰς τὴν γῆν τῶν χρυσανθέμων. Εἶναι ἀφελεῖς, χαρίεσσαι, ἀνεπιτήδευτοι. Ἀλλ' ὁ κυρίως ρόλος των ἀρχίζει μετὰ τὴν ὑπανδρείαν των. Τότε ἡ Ἰαπωνίς, ἥτις ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον παίρνει τὸν ἄνδρα τὸν ὁποῖον ἠγάπησε, γίνεται τὸ καλλίτερον ὑπόδειγμα τῆς συζύγου καὶ τῆς οἰκοδεσποίνης.

Ὀλίγα εἶναι τὰ ἔθνη ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα εἰμποροῦν νὰ παρουσιάσουν συζύγους τόσον ἀφωσιωμένας εἰς τοὺς ἄνδρας των, ὅπως τὰς Ἰαπωνίδας. Ἡ Ἰαπωνὶς ἀφ' ἧς στιγμῆς γίνῃ σύζυγος, ἐτελείωσεν: Ἀνήκει εἰς τὸν σύζυγόν της διὰ τὴν εὐτυχίαν τοῦ ὁποίου δὲν θὰ διστάσῃ νὰ θυσιάσῃ τὴν ζωήν της. Ἡ ἰδία αὐτὴ ἀφοσίωσις καὶ ἀγάπη ἐξακολουθεῖ καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ βίου της.

Πρὸς τὰ τέκνα της ἡ Ἰαπωνὶς εἶναι μητέρα καλή, ἀλλ' αὐστηρὰ καὶ ἐπιβλητικὴ ὡς Σπαρτιᾶτις. Συμπέρασμα: ἡ νεότης τῆς Ἰαπωνίας.

Ὁ κανὼν οὗτος, ὅστις ἐφαρμόζεται εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς Ἰαπωνίδας δὲν ἰσχύει ὀλιγώτερον εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Αὐτοκράτορος, ἔνθα ἐπικρατοῦν τὰ αὐτὰ αὐστηρὰ ἤθη καὶ ἔθιμα, τὰ ὁποῖα διακρίνουν κάθε καλὸ Ἰαπωνικὸ σπίτι. Ὅσον δὲ φανατικὸς Ἰάπων εἶναι ὁ Αὐτοκράτωρ, ὁ σώφρων καὶ μεγαλοϊδεάτης Mutsu-Hito, ἄλλο τόσον εἶναι Ἰαπωνὶς ἡ γλυκυτάτη Αὐτοκράτειρα Χαροῦκο, ἀξία καθ' ὅλα σύντροφος τοῦ μεγαλοϊδεάτου Μονάρχου, ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ ὁποίου ἡ Ἰαπωνία τόσα βήματα ἐπῆρε πρὸς τὰ ἐμπρός. Γεννηθεῖσα τῷ 1850 ἡ Αὐτοκράτειρα εἶναι σήμερον ἑξῆντα ἐτῶν. Ἀλλὰ τὰ χρυσάνθεμα εἶναι ἀπὸ τὸ εἶδος ἐκεῖνο τῶν ἀνθέων ποῦ διατηροῦν διὰ πολὺν καιρὸν τὴν νεότητα καὶ τὴν εὐμορφιάν των. Καὶ αὐτὸ ἀναμφιβόλως συμβαίνει μὲ τὴν Χαροῦκο.

Ἡ Χαροῦκο δὲν ἀπέκτησεν ἐκ τοῦ γάμου της μετὰ τοῦ Mutsu-Hito εἰμὴ ἓν τέκνον, τὸ ὁποῖον ἀπέθανε κατὰ τὴν γέννησίν του. Ὑπείκων ὅμως εἰς παλαιὸν ἔθιμον τῆς αὐλῆς του ὁ Αὐτοκράτωρ, ἔλαβε τὰς λεγομένας δευτερευούσας γυναῖκας, ἐξ ὧν ἀπέκτησε τὸν διάδοχον καὶ τέσσαρας θυγατέρας. Αὐτὸ ὅμως δὲν τὴν ἠμπόδισε νὰ εἶναι ὁ ἄγγελος τῶν ἀνακτόρων τοῦ Τόκιο.

Ἡ Αὐτοκράτειρα ὅσον καὶ ἂν προσηρμόσθη εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς νέας ζωῆς, καὶ ὅσον καὶ ἂν φημίζεται ὡς μία ἐκ τῶν μᾶλλον εὐρωπαϊζουσῶν κυριῶν τῆς ἀνωτάτης Ἰαπωνικῆς ἀριστοκρατίας, ἔμεινε κατὰ βάθος πιστὴ καὶ ἀφωσιωμένη κόρη τοῦ Γιομάτο, ὑπερήφανος διὰ τὴν καταγωγὴν καὶ ὑπερήφανος διὰ τὸ ἔθνος τοῦ ὁποίου εἶναι αὐτοκράτειρα. Δι' αὐτὸ δὲν εἶναι σπάνιον νὰ ἴδῃ κανεὶς εἰς τὰς πλείστας τῶν ἀνακτορικῶν ὑποδοχῶν τὴν Αὐτοκράτειραν φέρουσαν τὴν πολυτελεστάτην καὶ βαρυτιμοτάτην ἐθνικὴν περιβολὴν μὲ τὸν μέγαν μανδύαν, ὅστις τόσον ὡραῖα προσαρμόζεται εἰς τὰ λεπτότατα χαρακτηριστικὰ τῆς Χαροῦκο. Ἡ περιβολὴ αὐτὴ οὖσα ὁλόκληρος ἀπὸ Ἰαπωνικὴν μέταξαν μὲ ποικίλματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ καὶ μὲ πολυτίμους λίθους στολισμένη καὶ φέρουσα ἐπὶ πλέον τεχνικώτατα κεντημένας ἀλληγορικὰς παραστάσεις εἶναι ἓν ἀπὸ τὰ ἀριστουργήματα τῆς Ἰαπωνικῆς τέχνης, συγκαταλέγεται δὲ μεταξὺ τῶν θησαυρῶν τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Οἴκου.

Ἡ Αὐτοκράτειρα, φέρουσα τὴν ἀμφίεσιν ταύτην καὶ κτενισμένη κατὰ τὸν Ἰαπωνικὸν τρόπον, ἐπόζαρεν εἰς τὸν ζωγράφον τῆς αὐλῆς, ὅστις ἐφιλοτέχνησε τὴν κατωτέρω χαρακτηριστικὴν εἰκόνα, ἣν δύναται νὰ θαυμάσῃ πᾶς ὁ ἐπισκεπτόμενος τὴν Ἀγγλοϊαπωνικὴν ἔκθεσιν τοῦ Λονδίνου, ἀνοίξασαν ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἐδουάρδου. Ἀκόμη δὲ περισσότερον, νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν μεγαλοϊδεάτιδα αὐτὴν αὐτοκράτειραν, ἥτις, ἀντὶ νὰ χάνεται μέσα εἰς τὴν δίνην τοῦ κοσμοπολιτισμοῦ, παραμένει Ἰαπωνὶς ὑπερήφανος διὰ τὴν πατρίδα καὶ τὴν φυλήν της εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι ἀφωσιωμένη.

Σήμερον ὅτε ὑπάρχει εἰς τὴν Ἰαπωνίαν μία γυναικεία κίνησις ἀρκετὰ ἀνεπτυγμένη καὶ περιλαμβάνουσα ὅλους τοὺς κλάδους τῆς Ἰαπωνικῆς ζωῆς, ἡ αὐτοκράτειρα δύναται νὰ καυχηθῇ ὅτι κατέχει ὄχι πλέον ὀνόματι, ἀλλὰ δικαιωματικῶς τὴν πρώτην θέσιν εἰς τὴν κίνησιν ταύτην.

Τὸ ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον λαμβάνει ἡ αὐτοκράτειρα δι' ὅλα τὰ ζητήματα τὰ συνδεόμενα μὲ τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεως τῆς γυναικὸς ἐκδηλοῦται εἰς ὅλας τὰς πράξεις τῆς Χαροῦκο.

Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου ἡ δημοφιλὴς αὐτοκράτειρα δὲν μεριμνᾷ ὀλιγώτερον διὰ τὴν προστασίαν τῶν ἀνηλίκων παιδιῶν τὴν ὑγιεινὴν καὶ τὴν μόρφωσίν των. Τοιουτοτρόπως ἡ Χαροῦκο εἶναι μία ἀπὸ τὰς μᾶλλον ἐνδιαφερούσας γυναικείας φυσιογνωμίας τῆς Ἰαπωνίας.

Οὗτος εἶναι ὁ κυριώτερος τῶν λόγων διὰ τοὺς ὁποίους οἱ Ἰάπωνες λατρεύουν τὴν Χαροῦκο. Καὶ οὗτος εἶναι ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον καὶ ἡμεῖς οἱ ξένοι θαυμάζομεν τὴν γυναῖκα ἥτις θέτει τὴν ἐθνικὴν ὑπερηφάνειαν καὶ τὸν ἀληθινὸν πατριωτισμὸν ὑπεράνω καὶ αὐτοῦ τοῦ στέμματος, μὲ τὸ ὁποῖον τὴν σκέπει ἡ γελαστὴ καὶ ἔνδοξος χώρα τῶν ἀνθέων, τῆς προόδου καὶ τῶν νικῶν.

Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ

★★★

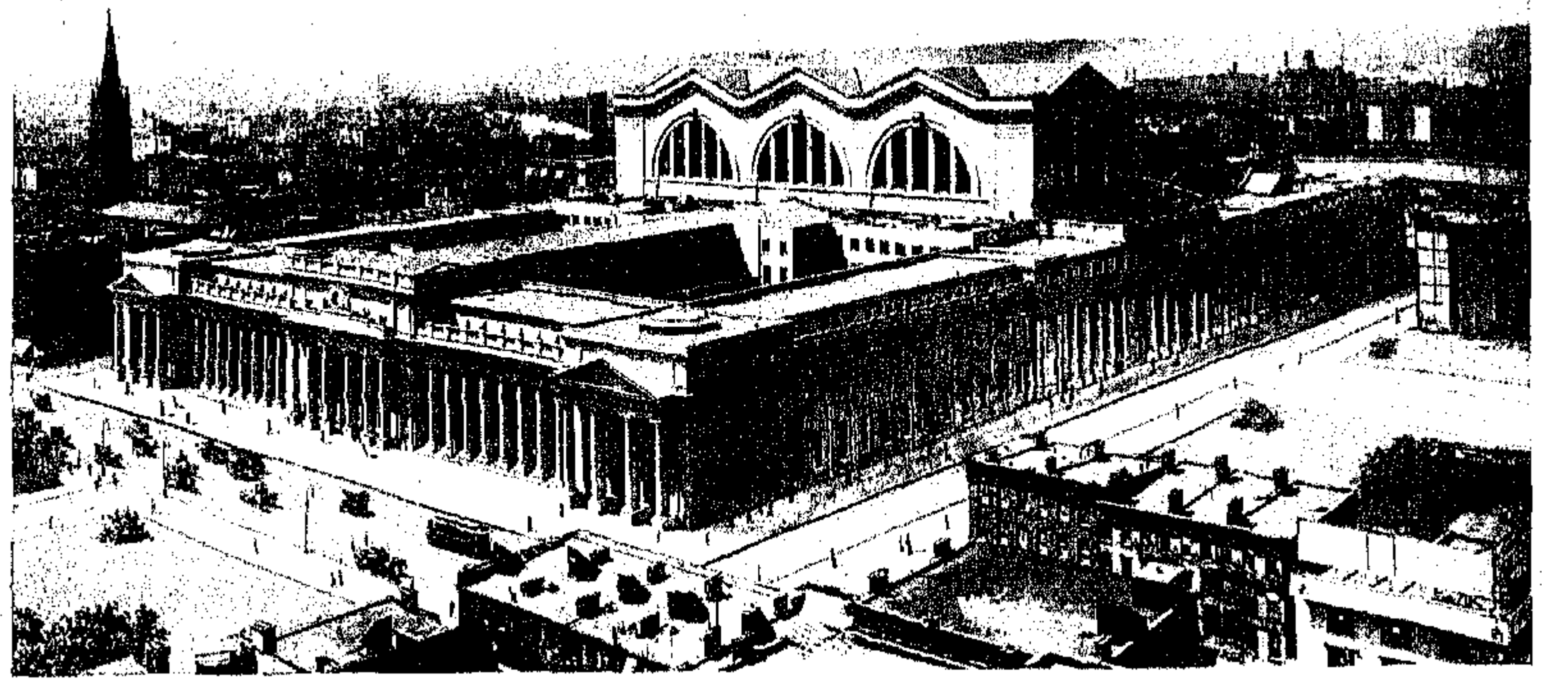

Ο ΣΤΑΘΜΟΣ ΤΟΥ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ ΤΗΣ ΠΕΝΣΥΛΒΑΝΙΑΣ

ΤΟ ΜΕΓΙΣΤΟΝ τῶν ἐπιχειρηθέντων ποτὲ ὑπὸ σιδηροδρομικῆς ἑταιρίας ἔργων εἶναι ἡ εἴσοδος τοῦ Σιδηροδρόμου τῆς Πενσυλβανίας εἰς τὸ κέντρον τῆς Νέας Ὑόρκης, μέχρι τοῦ ὁποίου προεξετάθησαν αἱ γραμμαί του διὰ τῆς διατρήσεως τῶν λόφων τῆς Νέας Ὑερσέης καὶ τῆς κατασκευῆς ὑποβρυχίων σηράγγων ὑπὸ τὸν ποταμὸν Χῶδσον καὶ ἄλλων ὑπογείων τούτων ὑπὸ τὰς ὁδοὺς τῆς ἀχανοῦς κοσμοπόλεως, καταλήγουσαι ὑπὸ τὸν παμμέγιστον νεόδμητον σταθμόν, ὅστις κατέχει ὁλόκληρον τὴν μεταξὺ τῶν Λεωφόρων Ἑβδόμης καὶ Ὀγδόης καὶ τῶν ὁδῶν Τριακοστῆς Πρώτης καὶ Τριακοστῆς Τρίτης ἔκτασιν.

Ὁ σταθμὸς τοῦ σιδηροδρόμου τῆς Πενσυλβανίας ἀποτελεῖ ἀληθὲς θαῦμα ἀρχιτεκτονικῆς καὶ κόσμημα τῆς μητροπόλεως τοῦ Νέου Κόσμου, ὅμοιον τοῦ ὁποίου μόνον ἡ θαυματουργὸς δύναμις τῶν ἀμερικανικῶν δολλαρίων ἠδύνατο νὰ παραγάγῃ. Τὸ μέγεθος τῆς οἰκοδομῆς, ὁ κλασικὸς ἀρχιτεκτονικὸς ρυθμός της, ἡ ἄμεμπτος ἁρμονικότης τοῦ συνόλου της, ὁ πλούσιος ἐσωτερικὸς διάκοσμός της καὶ ἡ λαβυρινθώδης ἐσωτερικὴ διαίρεσίς της ἀφήνουσιν εἰς τὸν νοῦν τοῦ ἐπισκέπτου τὴν ἐντύπωσιν δαιδαλείου ἔργου, τὸ ὁποῖον εἶναι ἴσως τὸ λαμπρότερον μνημεῖον τῆς Ἀμερικανικῆς ἐπιχειρηματικότητος.

Αἱ δύο προσόψεις τοῦ σταθμοῦ, κείμεναι ἐπὶ τῶν Λεωφόρων Ἑβδόμης καὶ Ὀγδόης, ἔχουσι μῆκος 430 ποδῶν ἑκάστη, τὸ δὲ μῆκος ἑκάστης τῶν ἐπὶ τῶν Ὁδῶν Τριακοστῆς Πρώτης καὶ Τριακοστῆς Τρίτης δύο ἄλλων πλευρῶν εἶναι 784 πόδες. Ἡ ἔκτασις ἣν κατέχει τὸ παμμέγιστον οἰκοδόμημα εἶναι εἴκοσι καὶ ὀκτὼ ἀμερικανικὰ στρέμματα, διὰ νὰ σχηματίσῃ δέ τις καλλιτέραν ἰδέαν τοῦ καταπληκτικοῦ μεγέθους τῆς οἰκοδομῆς φθάνει νὰ φαντασθῇ ὅτι αἱ ὑπὸ τὸν σταθμὸν σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ ἔχουσιν ὁλικὸν μῆκος δέκα ἓξ μιλίων καὶ ὅτι ἂν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀποτεθῇ ὁ ἀρχαῖος Ναὸς Trinity τῆς Ὁδοῦ Broadway εἰς τὸ μέσον τοῦ σταθμοῦ τούτου δὲν θὰ ἦτο ὁρατὸς ἐκ τοῦ δρόμου. Αἱ σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ κεῖνται εἰς βάθος 40 ποδῶν ὑπὸ τὸ ἐπίπεδον τῆς ὁδοῦ, διὰ νὰ φθάσῃ δέ τις εἰς αὐτὰς διέρχεται διὰ δύο ὑπογείων πατωμάτων. Ἡ κυρία εἴσοδος τοῦ σταθμοῦ κεῖται ἐπὶ τῆς Ἑβδόμης Λεωφόρου καὶ ἀπέναντι ἀκριβῶς τῆς Τριακοστῆς Δευτέρας Ὁδοῦ. Ἡ εἴσοδος αὕτη εἶναι προωρισμένη διὰ πεζοὺς μόνον καὶ ἄγει εἰς τὴν κυρίαν αἴθουσαν τῆς ἀναμονῆς διὰ μακροῦ καὶ εὐρυτάτου θολωτοῦ διαδρόμου, ἔχοντος μῆκος 225 ποδῶν καὶ εὖρος 45 ποδῶν. Ἑκατέρωθεν τοῦ διαδρόμου τούτου ὑπάρχουσι πολυάριθμα μικροκαταστήματα καὶ παραπήγματα, εἰς δὲ τὸ δυτικὸν ἄκρον αὐτοῦ εἶναι τὰ ἑστιατόρια, συνεχιζόμενα μὲ τὴν αἴθουσαν τῆς ἀναμονῆς.

Εἰς τὰς γωνίας τῶν ὁδῶν Τριακοστῆς Πρώτης καὶ Τριακοστῆς Τρίτης καὶ τῆς Ἑβδόμης Λεωφόρου ὑπάρχουσιν ὑπόγειοι εἴσοδοι διὰ τὰς ἁμάξας, ἄγουσαι δι' ἀνεπαισθήτου κλίσεως εἰς τὸν καθαυτὸ σταθμόν. Ὁ καθαυτὸ σταθμὸς κεῖται εἰς τὸ πρῶτον ὑπόγειον πάτωμα. Μέγα μέρος τοῦ πατώματος τούτου κατέχει ἡ δευτέρα αἴθουσα τῆς ἀναμονῆς, ἡ μεγαλητέρα ἐν τῷ κόσμῳ, ἔχουσα μῆκος 277 ποδῶν καὶ εὖρος 103 ποδῶν. Πέριξ αὐτῆς κεῖνται τὰ γραφεῖα τῶν εἰσιτηρίων, τὰ δωμάτια τῶν ἀποσκευῶν, τὰ τηλεγραφικὰ καὶ τηλεφωνικὰ γραφεῖα, καὶ τὰ παράθυρα τῆς παραδόσεως τῶν ἀποσκευῶν. Εἰς τὸ δυτικὸν μέρος αὐτῆς κεῖνται δύο ἄλλαι μικρότεραι αἴθουσαι ἀναμονῆς, ἑκάστη τῶν ὁποίων ἔχει μῆκος 100 ποδῶν καὶ πλάτος 58 ποδῶν. Ἡ μία ἐξ αὐτῶν εἶναι διὰ τοὺς ἄνδρας, καὶ ἡ ἑτέρα διὰ τὰς γυναῖκας, ἀμφότεραι δὲ ἔχουσι καθίσματα καὶ συγκοινωνοῦσι μὲ τὰ ἀποχωρητήρια. Ἡ παραπλεύρως τῆς μεγάλης αἰθούσης τῆς ἀναμονῆς κειμένη ἀποθήκη τῶν ἀποσκευῶν ἔχει μῆκος 450 ποδῶν καὶ κατέχει ὁλόκληρον τὴν ἔκτασιν τὴν ὁποίαν καταλαμβάνουσιν ὑπεράνω αὐτῆς ὁ μέγας διάδρομος καὶ τὰ ἑστιατόρια. Αἱ ἀποσκευαὶ μεταφέρονται ἐκ τῆς ἀποθήκης ταύτης εἰς τὰς ἁμαξοστοιχίας καὶ τ' ἀνάπαλιν δι' ἰδιαιτέρας ὑπογείου σήραγγος.

Ἡ αἴθουσα αὕτη συγκοινωνεῖ δι' εὐρέος διαδρόμου μετὰ τῆς πρὸ τῶν γραμμῶν καὶ εἰς ἀρκετὸν ἀπ' αὐτῶν ὕψος κειμένης εὐρυτάτης στοᾶς, ἡ ὁποία ἐκτείνεται καθ' ὅλον τὸ ἀπὸ βορρᾶ πρὸς νότον μῆκος τοῦ σταθμοῦ καὶ ὑπὸ τὰς παρακειμένας ὁδούς, ἔχει δὲ πλάτος 200 ποδῶν. Ἀπὸ τῆς στοᾶς ταύτης, οὔσης ἀνοικτῆς πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος καὶ στεγαζομένης δι' ὑάλων, κατέρχεταί τις διὰ κλιμάκων εἰς τὰς ἀποβάθρας τῶν ἁμαξοστοιχιῶν.

Ὁ ρυθμός του εἶναι Δωρικός, ποικιλλόμενος μὲ μερικὰς τροποποιήσεις τῆς νεωτέρας ἀρχιτεκτονικῆς τέχνης. Ἡ πρὸς τὴν Ἑβδόμην Λεωφόρον κυρία πρόσοψίς του κοσμεῖται ὑπὸ κιονοστηρίκτων προπυλαίων, προεξεχόντων καθ' ὕψος τῆς λοιπῆς οἰκοδομῆς, κοσμεῖται δὲ ἐπίσης διὰ κιόνων καὶ ὁλόκληρος ἡ πρὸς τὸν Ὀγδόην Λεωφόρον δυτικὴ πρόσοψις τοῦ σταθμοῦ.

Πρὸς σύνδεσιν τῆς κυρίας γραμμῆς τοῦ σιδηροδρόμου τῆς Πενσυλβανίας μετὰ τοῦ νέου σταθμοῦ κατεσκευάσθη νέα γραμμὴ ἐκ Harrison τῆς Νέας Ἰερσέης μέχρι τοῦ ποταμοῦ Χῶδσον, προεκταθεῖσα μέχρι τοῦ σταθμοῦ διὰ δύο ὑποβρυχίων σηράγγων καὶ μιᾶς ὑπογείου τοιαύτης. Ὅταν αἱ ἁμαξοστοιχίαι φθάσωσιν εἰς Harrison, διευθυνόμεναι εἰς Νέαν Ὑόρκην, ἀντικαθιστῶσι τὰς ἀτμομηχανάς των δι' ἠλεκτροκινήτων ἁμαξῶν, ὅταν δὲ ἀναχωροῦσαι ἐκ Νέας Ὑόρκης φθάσωσιν εἰς Harrison ἀφίνουσι πάλιν τὰς ἠλεκτροκινήτους ἁμάξας καὶ ἀντικαθιστῶσιν αὐτὰς δι' ἀτμομηχανῶν. Ὅσοι ἐκ τῶν ἐπιβατῶν, ἐρχόμενοι εἰς Νέαν Ὑόρκην, θέλουσι νὰ ἐξέλθωσιν εἰς τὸ κάτω μέρος τῆς πόλεως, ἐπιβιβάζονται ἐν Harrison τῆς διὰ τὸ Hudson Terminal ἁμαξοστοιχίας.

Ἐκ Harrison ἡ γραμμὴ προεκτείνεται διὰ βαθείας χάνδακος εἰς Bergen Hill, κείμενον εἰς τὴν δυτικὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ Χῶδσον. Τὸ βραχῶδες τοῦτο ὕψωμα διετρήθη πρὸς κατασκευὴν δύο σηράγγων διὰ τὰς ἐρχομένας καὶ τὰς ἀπερχομένας ἁμαξοστοιχίας, αἱ ὁποῖαι διέρχονται κάτωθεν τῶν ἐπὶ τοῦ ὑψώματος κειμένων μικρῶν πόλεων. Αἱ σήραγγες αὗται συνεχίζονται ὑπὸ τὸν ποταμὸν Χῶδσον καὶ φθάνουσιν εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τῆς Νέας Ὑόρκης, ὁπόθεν προχωροῦσιν ὑπὸ τὰς ὁδοὺς αὐτῆς, φθάνουσαι εἰς τὸν σταθμόν.

Εἰς τὸν σταθμὸν τοῦτον τελειώνει ἡ κυρία προέκτασις τοῦ σιδηροδρόμου τῆς Πενσυλβανίας, ἄρχεται ὅμως ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἑτέρα προέκτασις, προχωροῦσα πρὸς ἀνατολὰς καὶ συνεχιζομένη διὰ δύο ὑποβρυχίων σηράγγων κατ' ἀρχὰς καὶ κατόπιν διὰ τεσσάρων ὑπὸ τὸν Ἀνατολικὸν ποταμόν, ἀπὸ τῆς ἀνατολικῆς ὄχθης τοῦ ὁποίου ἐξακολουθεῖ ὑπογείως πάλιν μέχρι τοῦ τελικοῦ σταθμοῦ Sunnyside τῆς Long Island.

ΤΟΥ ΩΚΕΑΝΟΥ ΚΥΜΑΤΑ

ΙΔΟΥ ὁ Σεπτέμβριος.... Γνώρισμά του ἀλάνθαστον τὰ πρῶτα σύννεφα, οἱ πρῶτοι ἄνεμοι, αἱ πρῶται καταιγίδες... Καὶ ἔξω στὸ πέλαγος αἱ πρῶται τρικυμίαι, τὰ πρῶτα θυμωμένα κύματα τοῦ ὠκεανοῦ, τὰ πρῶτα δύσκολα ταξείδια ἔπειτα ἀπὸ τὰ παιγνίδια τοῦ καλοκαιριοῦ. Διότι εἶναι φιλοπαίγμον τὸ καλοκαῖρι, ὁ γέρων ὠκεανὸς εἶναι γελαστὸς καὶ καλόκαρδος μὲ τὰ ναυτόπουλα ὡς παπποῦς τὸν ὁποῖον δὲν ἐνοχλοῦν οἱ ρευματισμοί του. Οἱ φλοῖσβοι τῶν κυμάτων του κελλαρύζουν φλύαρα εἰς τὴν πρῷραν καὶ διηγοῦνται ἀκατάληπτα παραμύθια τῶν ἐρώτων τὴν Νηρηΐδων μὲ τοὺς Τρίτωνας. Σκορπίζουν τοὺς ἀφρούς των ἀκούραστα εἰς τὸ φῶς τῆς σελήνης κατὰ τὰ ὡραῖα βράδυα τοῦ καλοκαιριοῦ καὶ εἶναι ἑορτὴ τὸ θαλάσσιον ταξεῖδι δι' ὅλους...

Μὲ τὸν Σεπτέμβριον ἐπῆλθεν ἡ μεγάλη ἀλλαγή. Ἡ συννεφιὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέστρεψε τὰ ὡραῖα γαλανὰ χρώματα τοῦ πελάγους, καὶ ὁ φλοῖσβος ἔγινε κῦμα.

Τὴν αὖραν τοῦ καλοκαιριοῦ διεδέχθησαν οἱ πρῶτοι μεγάλοι ἄνεμοι, αὐτοὶ ποῦ θὰ κυριαρχήσουν καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα εἰς τὰς ἀτέρμονας ὑγρὰς ἐκτάσεις τοῦ ὠκεανοῦ.

Δύσκολη, βασανισμένη ἡ ναυτικὴ ζωή. Ἀλλὰ ζωὴ ὡραία μὲ ὅλους της τοὺς κινδύνους, μὲ ὅλα της τὰ βάσανα. Ὡραία διότι εἶναι μεγάλη ζωή, μέσα εἰς ἐλεύθερον ἀνοικτὸν πέλαγος καὶ ἀνοικτὸν ἀέρα, ὅπου αἰσθάνεται κανεὶς ὅλον τὸ ἀνθρώπινον μεγαλεῖον τὸ ὁποῖον ἔχει τὸ θάρρος νὰ ἀντιμετωπίζῃ ὅλων τῶν στοιχείων τὴν δύναμιν καὶ τὴν λύσσαν καὶ νὰ νικᾷ....

Καὶ ὅταν δὲν νικᾷ;... Καὶ τότε ἀκόμη εἶναι ὡραῖος ὁ θάνατος, διότι εἶναι μεγαλοπρεπής. Ὑποκύπτει κανείς, ἔστω, ἀλλὰ νικητής του εἶναι ὁ ὠκεανός, καὶ ἐπὶ τέλους εἶναι προτιμότερον νὰ χαθῇ κανεὶς εἰς μίαν τρικυμίαν τοῦ ὠκεανοῦ παρὰ νὰ πέσῃ θῦμα μιᾶς ἰμφλουέντζας...

Τί εἶναι τὸ καλοκαῖρι ἡ θαλασσοπλοΐα; παιγνίδι καὶ διασκέδασις, χωρὶς συγκινήσεις καὶ χωρὶς γοῦστο διὰ τὸν ναυτικὸν τὸν εὐφραινόμενον μέσα εἰς τὰς καταιγίδας ὅπως εὐφραίνονται οἱ γλάροι τοῦ πελάγους. Ὁ ἀληθινὸς ναύτης θέλει ὀλίγην συγκίνησιν, θέλει ὀλίγον κίνδυνον, ὀλίγην σκληραγωγίαν, διὰ νὰ καταλάβῃ ὅτι ζῇ. Ὁ ναύτης τῶν γλυκῶν νερῶν ἔχει τοῦτο τὸ κοινὸν μὲ τὰ ψάριά των. Εἶναι ἄνοστος εἶναι ἀνάλατος. Ἀλλ' ὁ θαλασσοψημένος ναύτης εἰς τοῦ ὁποίου τὸ πρόσωπον ἔθεσαν αἱ τρικυμίαι τοῦ πελάγους καὶ αἱ μανίαι τῶν ἀνέμων καὶ τῶν θαλασσῶν τὴν σφραγῖδα τῆς τόλμης τῆς ὑπερηφανίας καὶ τοῦ ἀνδρισμοῦ, αὐτὸς ἐννοεῖ ἀληθῶς τὴν ζωὴν καὶ τὸν προορισμόν του...

Βαρύς, μελαγχολικός, ἀδιαπέραστος καὶ πληκτικὸς ἁπλώνεται ἐπάνω ἀπὸ τὰς ἀπεράντους τοῦ ὠκεανοῦ ἐκτάσεις ἕνας οὐρανὸς φαιὸς καὶ μονότονος, χωρὶς μεταλλαγὰς χρωμάτων, χωρὶς ξεχωριστὰ σύννεφα· ὀπίσω ἀπὸ τὸν φαιὸν αὐτὸν πέπλον ἕνας ὠχρόλευκος δίσκος μόλις κατορθώνων νὰ μείνῃ εὐδιάκριτος μέσα εἰς τὴν ἀχλὺν ἥτις τὸν περιβάλλει, εὐδιάκριτος προχωρεῖ ἀργὰ πρὸς τὴν δύσιν... Ὄχι δὲν εἶναι ἥλιος αὐτὸ τὸ φαινόμενον. Διότι ἕνα μάτι τοῦ ἰδικοῦ μας μεσημβρινοῦ λαοῦ δὲν εἰμπορεῖ ποτε νὰ φαντασθῶ ὅτι τόσον εἰμπορεῖ νὰ γελοιοποιηθῇ τὸ ὡραῖον ἄστρον τῆς ἡμέρας...

Καὶ ὅμως διὰ τὸν ναύτην τοῦ ὠκεανοῦ αὐτὸς ὁ ἥλιος ὁμιλεῖ καὶ τοῦ προλέγει τὴν μεγάλην πανήγυριν ἡ ὁποία ἔρχεται ἐπάνω εἰς τὰ πτερὰ τῶν ἀνέμων τοῦ οὐρανοῦ, τοὺς κεραυνούς, τοὺς ἀφροὺς τῶν νερῶν...

Ὁ ἥλιος εἶπεν εἰς τὸν ναύτην τὸ μυστικόν του... ἄλλην ἀποστολὴν δὲν εἶχεν ἡ ἐμφάνισίς του αὐτὴ ὀλίγον πρὸ τῆς τρικυμίας. Καὶ χάνεται τώρα ὁ ὠχρόλευκος δίσκος ἐκεῖ κάτω εἰς τὴν ἐσχατιὰν τοῦ ὁρίζοντος καὶ πνίγεται μέσα εἰς τ' ἀρχίζοντα νὰ σκοτεινιάζουν καὶ ν' ἀγριεύουν πελάγη.

Ἐπάνω εἰς τὸ πλοῖον τὸ ἡλιοβασίλευμα ἐπέρασεν ἀπαρατήρητον. Οἱ ναῦται ἑτοιμάζονται διὰ τὴν ὑποδοχὴν τῆς καταιγίδος. Ἐσηκώθησαν ὅλα τὰ καθίσματα ἀπὸ τὸ κατάστρωμα, ἔκλεισαν ἑρμητικῶς ὅλα τὰ παράθυρα, ἔκλεισαν καλὰ ὅλαι αἱ ἀνοικταὶ ἀποθῆκαι καὶ καταπακταί. Ἐστερεώθησαν καλὰ αἱ λέμβοι. Δὲν ἔμεινε τίποτε ἐπάνω εἰς ὅλον τὸ σκάφος, τὸ ὁποῖον νὰ ἐνδέχεται νὰ παρασυρθῇ. Αὐτοὶ οἱ ταξειδιῶται διετάχθησαν νὰ κατέλθουν εἰς τὰ διαμερίσματά των διὰ νὰ μὴ κινδυνεύουν νὰ παρασυρθοῦν, καὶ τὸ σπουδαιότερον διὰ νὰ μὴν ἐμποδίζουν τὸ πλήρωμα εἰς τὰς κινήσεις του.

Ἀκόμη δὲν ἔχει σκοτεινιάσῃ καὶ ὅμως τὰ συνθηματικὰ φῶτα ἔχουν ἀνάψει καὶ σκορπίζουν τὸ πελιδνόν των πράσινον καὶ τὸ αἱματῶδες κόκκινόν των φῶς ἐπάνω εἰς τὰ κύματα τὰ ὁποῖα ἀρχίζουν νὰ λείχουν τοῦ σκάφους τὰ πλευρὰ καὶ νὰ πηδοῦν ὁλονὲν τολμηρότερα μὲ τὸν αὐξάνοντα ἄνεμον καὶ τὸ αὐξάνον σκότος...

Ἕνας καφλασμὸς εἰς τὴν πρῷραν!... Δὲν εἶναι τίποτε. Τὸ πρῶτον κῦμα. Ἕνα οὔρλιασμα εἰς τὰ ἐξάρτια. Δὲν εἶναι τίποτε· εἶναι ἡ καταιγὶς ποῦ ἔφθασε.

Τὸ παληὸ ναυτικὸ παραμύθι ἐπαναλαμβάνεται ἄλλην μίαν φοράν. Ὅσοι ἔζησαν θὰ τὸ διηγηθοῦν εἰς τὰ παιδιὰ καὶ τὰ ἐγγόνιά των. Ὅσοι ἐχάθησαν μαζύ του θὰ ζοῦν εἰς τὰ παραμύθια τῶν ἄλλων.

Καὶ ὁ ὠκεανός; Αὐτὸς ἔζησε καὶ θὰ ζήσῃ καὶ ὅταν ἀκόμη δὲν θὰ ὑπάρχουν ἄνθρωποι νὰ διηγοῦνται τὰ παραμύθιά του καὶ νὰ ζητοῦν νὰ μάθουν τὰ μυστικά του....

* * *

ΠΕΡΙΕΡΓΑ, ΠΑΡΑΞΕΝΑ, ΑΣΤΕΙΑ

ΑΣΦΑΛΗΣ ΣΥΝΤΑΓΗ

ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ συνάδελφος ἔγραψεν εἰς τὴν ἐφημερίδα του τὰ ἑξῆς διὰ τοὺς ἀναγνώστας του:

«Ἐὰν ἔχετε συχνὰ κεφαλόπονον, ἀδιαθεσίαν, ζάλην, πόνους συνοδευομένους ἀπὸ ῥίγη, σπασμούς, ἐπιληψίαν καὶ σκοτοδίνην, τοῦτο εἶναι σημεῖον ὅτι δὲν εἶσθε καλὰ καὶ εἰμπορεῖτε ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ν' ἀποθάνητε. Τὸ καλλίτερον ποὺ ἔχετε νὰ κάμετε εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν εἶναι νὰ προπληρώσητε ἐγκαίρως τὴν συνδρομήν σας, ἐξασφαλίζοντες μίαν καλὴν νεκρολογίαν μετὰ θάνατον...

Ο ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ ΤΟΥ ΕΑΥΤΟΥ ΤΟΥ

Ἡ σκηνὴ εἰς τὸ βαγόνι ἑνὸς σιδηροδρόμου, διαρκοῦντος μακρυνοῦ ταξειδίου.

—Ῥήτωρ τῆς στιγμῆς εἷς παχὺς φαλακρὸς κύριος, λάλος καὶ φίλαυτος.

— Λοιπὸν κύριοι μάλιστα. Λέγετε ὅτι ὑπάρχει σήμερον πτώχεια εἰς τὸν κόσμον. Αὐτὸ δὲν εἶναι ἀκριβές. Δὲν ὑπάρχει πτώχεια, ἀλλὰ μόνον τεμπελιά. Ὅσοι εἶναι πτωχοὶ πταίουν οἱ ἴδιοι διὰ τὴν πτωχείαν των. Κυττάξετε ἐμένα ὡς παράδειγμα. Εἶμαι κύριοι δημιούργημα τοῦ ἑαυτοῦ μου. Ἤρχισα τὸ στάδιόν μου μόνος μὲ μόνα τὰ μυαλά μου καὶ τώρα εἶμαι κάτι τι. Εἶμαι δημιούργημα τοῦ ἑαυτοῦ μου. Εἶμαι ὁ δημιουργὸς τοῦ ἑαυτοῦ μου.

— Κύριε, ἀντέκρουσε τότε νυστάζων συνταξειδιώτης, τ' ἐννοεῖτε ὅταν λέγετε ὅτι εἶσθε δημιουργὸς τοῦ ἑαυτοῦ σας;

— Ἐννοῶ κύριε, ἀπήντησεν ἕτοιμος ὁ ἄλλος, ὅτι ἐγὼ ἔ φ τ ε ι α σ α τὸν ἑαυτόν μου.... Ἀμφιβάλλετε δι' αὐτό;

— Ὄχι, εἶπεν ὁ νυστάζων κύριος. Ἀλλὰ τί διάβολο, ἀφοῦ ἐδημιουργήσατε τὸν ἑαυτόν σας, δὲν ἐβάζατε κάμποσα μαλλιὰ εἰς τὸ κεφάλι σας;.....

Καὶ ὁ φαλακρὸς ἔμεινε κόκκαλο....

ΤΑ ΚΕΡΔΗ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΩΝ

Ἐκδότης ἐπαρχιακῆς Ἀμερικανικῆς συναδέλφου ἐπῆρε τὸ ἑξῆς γράμμα:

«Σᾶς παρακαλῶ στείλετέ μου πέντε φύλλα ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ εἶχαν τὴν νεκρολογίαν καὶ τοὺς στίχους μου διὰ τὸν θάνατον τοῦ υἱοῦ μου πρὸ μιᾶς ἑβδομάδος. Ταὐτοχρόνως δημοσιεύσατε τὸ κοινωνικὸν τὸ ὁποῖον σᾶς στέλλω ἐσωκλείστως διὰ τοὺς γάμους τῆς *ἀνεψιᾶς μου*. Ἐὰν δὲν σᾶς κοστίζει σᾶς παρακαλῶ νὰ δημοσιεύσητε ὡσαύτως εἰς τὰς τοπικὰς εἰδήσεις ὅτι εἶχον δύο μοσχάρια διὰ πούλημα. Ἐὰν δημοσιεύσετε τίποτε ἐκ τῶν ἀνωτέρω στείλατέ μου ἀπὸ δύο φύλλα περισσότερα. Ἐπειδὴ δὲ συμπίπτει κατ' αὐτὰς νὰ λήγῃ ἡ συνδρομή μου διακόψατε τὴν ἐπὶ πλέον ἀποστολὴν τοῦ φύλλου. Τὰ χρόνια εἶναι δύσκολα καὶ δὲν ἀξίζει νὰ πετᾷ κανεὶς χρήματα εἰς ἐφημερίδας...»

ΑΙ ΜΟΥΜΙΑΙ ΩΣ ΦΑΡΜΑΚΟΝ

Θὰ φανῇ ἀπίστευτον ἴσως ὅτι πρὸ ἡμίσεως ἀκόμη αἰῶνος ὑπῆρχον ἰατροὶ παραδεχόμενοι ὅτι αἱ μούμιαι εἶχαν θεραπευτικὰς ἰδιότητας. Ἡ θεωρία ὅμως ἀποδεικνύεται ἀκριβὴς χάρις εἰς ἓν δημοσίευμα ἀγγλικοῦ ἰατρικοῦ Περιοδικοῦ.

Δύο εἰδῶν μούμιαι ἦσαν γνωσταὶ εἰς τὸν ἰατρικὸν κόσμον, λέγει τὸ περιοδικόν. Αἱ φυσικαὶ καὶ αἱ τεχνηταί. Αἱ πρῶται ἐξεθάπτοντο ἀπὸ τοὺς Ἄραβας ἐκ τῶν νεκροταφείων τῆς Αἰγύπτου καὶ ἐστέλλοντο συσκευασμέναι εἰς τὴν Εὐρώπην. Αἱ θεραπευτικαὶ ἰδιότητες τῶν μουμιῶν αὐτῶν συνίσταντο εἰς τὴν ἄσφαλτον μὲ τὴν ὁποίαν ὁ βαλσαμωτὴς περιέβαλλε τὰ σώματα, καὶ τῆς ὁποίας τὰς θεραπευτικὰς ἰδιότητας ἐν περιπτώσει κρυολογημάτων, ἐκζέματος, σπασμῶν καὶ ἐπιληψίας ἐγνώριζεν ὁ Γαληνὸς καὶ ἄλλοι Ἕλληνες ἰατροί.

Εἰς τὴν Περσίαν ἡ χρῆσις μουμιῶν ἦτο τόσον γενικευμένη, ὥστε ὁ Σάχης ἐδώρει ἐξ αὐτῶν εἰς τοὺς φίλους του Μονάρχας. Οὕτως ὁ Λουδοβῖκος ΙΕ'. καὶ ἡ Αἰκατερίνη ἔλαβον ἐκ Περσίας μέλη μουμιῶν ἐντὸς χρυσῶν πυξίδων, εἰς δὲ τὰ 1809 αὐτοὶ οἱ ἰατροὶ τῆς βασιλίσσης Καρολίνας τῆς Ἀγγλίας διώρισαν εἰς αὐτὴν ἐκχύλισμα μούμιας ὡς φάρμακον.

Ταῦτα περὶ φυσικῶν μουμιῶν Αἰγυπτιακῆς προελεύσεως. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς τεχνητὰς αὐταὶ ἦσαν παραποιήσεις home made.

Ἡ μούμια ἐθεωρεῖτο κατὰ τὸν 18ον αἰῶνα ὡς κοινὸν φάρμακον, ἐφιγούραρε δὲ ὡς τοιοῦτον μέχρι τοῦ 1853 εἰς τὰ Αὐστριακὰ φαρμακεῖα.

Η ΑΡΝΗ ΤΟΥ Ο. Κ.

Σχεδὸν ὅλοι μας ἀκούομεν καθημερινῶς εἰς τὴν Ἀμερικὴν νὰ γίνεται χρῆσις αὐτῆς τῆς συνθηματικῆς ἐκφράσεως, σημαινούσης ὅτι κάτι τι εἶναι ἐν τάξει.

Ἡ ὑπόθεσις εἶναι Ο. Κ. Τὰ πράγματα εἶναι Ο. Κ. Τὸ ζήτημα εἶναι Ο. Κ.. Τί σημαίνουν αὐτὰ τὰ δύο γράμματα; Τὸ ἐξηγεῖ τὸ τελευταῖον Λονδίνειον Tit-Bits ὡς ἑξῆς:

Κατὰ τὸν ἐμφύλιον πόλεμον τῆς Ἀμερικῆς ὑπῆρχεν εἰς τὸ Σικάγον εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Denborn καὶ Washington, ἕνας φοῦρνος ἀνήκων εἰς τὸν Orrin Kendall καὶ τοὺς υἱούς του. Ὅταν ἤρχισαν αἱ ἐχθροπραξίαι, οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ στρατοῦ ἐζήτησαν μεταξὺ τῶν πρώτων νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν τακτικὴν προμηθείαν τῶν ἀνδρῶν. Ἀπετάθησαν λοιπὸν εἰς διάφορα ἀρτοποιεῖα καὶ ἐζήτησαν ἕνα εἶδος ψωμιοῦ τὸ ὁποῖον νὰ εἰμπορῇ νὰ διατηρῆται ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας χωρὶς νὰ μπαγιατεύῃ. Μεταξὺ τῶν ἀρτοποιῶν οἵτινες ἀνέλαβον νὰ προμηθεύουν τὸ ἰδιαιτέρως διὰ τὸν στρατὸν ζυμωμένο ψωμὶ ἦτο καὶ ὁ Orrin Kendall, ὅστις ἐπὶ κάθε ἄρτου ἔθετε τὴν μάρκαν Ο. Κ.

Τὸ ψωμὶ τοῦ Orrin Kendall ἔγινε γρήγορα περιζήτητον εἰς τὸν στρατόν, διότι ἦτο τεχνικώτατα καμωμένον. Οἱ στρατιῶται λοιπὸν ἐφώναζαν διὰ ψωμὶ Ο. Κ., τὸ ὁποῖον διὰ τὴν περίστασιν αὐτὴν ἐσήμαινε τέλειον.

Σιγὰ σιγὰ ἡ ἔκφρασις ἐφηρμόσθη καὶ εἰς ἄλλα πράγματα καὶ ἔμεινε. Σήμερον εἶναι κοινοτάτη εἰς ὅλους τοὺς ἀγγλοφώνους λαούς.

ΖΗΤΗΜΑ ΧΡΟΝΟΥ

Ὅλοι οἱ ἄνδρες γνωρίζουν ὅτι ὁ χρειαζόμενος διὰ τὴν τουαλέττα μιᾶς κυρίας χρόνος εἶναι τοὐλάχιστον δύο ὧραι. Ὀλίγοι ὅμως ἐγνώριζον κατὰ ποῖον τρόπον διατίθενται αὐταὶ αἱ δύο ὧραι. Πρὸς διαφώτισιν λοιπὸν τῶν τελευταίων τούτων κύριος εἰδικώτατος παρέχει τὸν κατωτέρω πίνακα:

Νταῦαρον........................	40 λεπτά
Κούρπισμα........................	10 λεπτά
Κτένισμα........................	25 λεπτά
Τακτοποίησις προσώπου......	15 λεπτά
Τοποθέτησις καπέλλου........	20 λεπτά
Καθρέπτισμα......................	10 λεπτά

Ἐν ὅλῳ δύο ὧραι ἤτοι 120 λεπτά.

ΠΑΡΕΞΗΓΗΣΙΣ

Ἔ! ἐφώναζεν ὁ σιδηροδρομικὸς ὑπάλληλος πρὸς τὸν ἀχθοφόρον τοῦ σταθμοῦ, γιατί κυττᾷς ἔτσι τοῦ κόσμου κάτω...

Ὁ ἀχθοφόρος ἔμεινεν ἄναυδος καὶ οἱ ταξειδιῶται κατάπληκτοι ἐστράφησαν πρὸς τὸν ἀνώτερον ὑπάλληλον τοῦ σιδηροδρόμου, ὅστις ἀτάραχος ἐξηκολούθησε...

.... Δὲν βλέπεις ὅτι καταστρέφεις τὸ τσιμέντο τοῦ πεζοδρομίου;...

ΛΟΥΚΑΝΙΚΑ ΔΙΑ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ

Εἰς ἕνα μικρὸ χωριὸ τῆς Ἀγγλίας δύο κρεοπῶλαι εἶχαν ἀνοίξῃ τὰ καταστήματά των ὁ εἷς ἀπέναντι τοῦ ἄλλου καὶ συνηγωνίζοντο. Ὁ εἷς ἔβαλε τὴν μίαν ἡμέραν πινακίδα διὰ τῆς ὁποίας ἐπληροφόρει τὸ κοινὸν ὅτι ἐπώλει τὰ λουκάνικά του πρὸς ἕνα σελίνι τὸ πάουντ.

Ὡς ἦτο ἑπόμενον ὁ ἀνταγωνιστής του τὴν ἐπαύριον ἔβαλε καὶ ἐκεῖνος πινακίδα θέτων ὡς τιμὴν τῶν λουκανίκων του ὀκτὼ πέννας κατὰ πάουντ.

Ὁ ἀντικρυνὸς κρεοπώλης βλέπων τὸν συναγωνισμὸν δὲν ἀπεθαρρύνθη, ἀλλ' ἔγραψεν εἰς τὴν πινακίδα του.

— Λουκάνικα ποὺ κοστίζουν ὀλιγώτερον ἀπὸ ἕνα σελίνι δὲν εἰμπορεῖ νὰ εἶναι ἐγγυημένα.

Ἡ πρόκλησις ἦτο τολμηρά, ἀλλ' ὁ ἐνδιαφερόμενος ἀντίζηλος δὲν ἀπεγοητεύθη, διότι τὴν ἐπαύριον ἔγραψε τὰ ἑξῆς εἰς τὴν πινακίδα του:

— Ἐπρομήθευσα λουκάνικα εἰς τὴν Βασιλέα.

Τὴν ἄλλην ἡμέραν ὁ ἀνταγωνιστής του ἠρκέσθη εἰς ἀπάντησιν νὰ γράψῃ εἰς τὴν ἰδικήν του πινακίδα.

— «Ὁ Θεὸς σῴζοι τὸν Βασιλέα!...»

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟΝ

Ἐ κ ε ῖ ν ο ς.— Μὰ χρυσή μου, ὑποθέτω ὅτι ὀνειρεύθηκα.

Ἐ κ ε ί ν η. Ναὶ μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι μ' ἐφώναζες Λίλιαν, ἐνῷ μὲ λὲν Κλαι, σπίτρα!...

Η ΕΡΗΜΟΣ

Ὁ γραμματοδιδάσκαλος τοῦ χωριοῦ προσεπάθησε μὲ κάθε τρόπον νὰ δώσῃ εἰς τὴν μαθητικὴν νεολαίαν του μίαν ἀκριβῆ ἰδέαν τῆς ἐρήμου.

— «Λοιπὸν παιδιά, εἶπεν ἐν τέλει, εἴπομεν ὅτι ἔρημος εἶναι τὸ μέρος εἰς τὸ ὁποῖον δὲν φυτρώνει τίποτε! Λοιπὸν Τοτό, τί εἶναι ἔρημος.

— Εἶναι τὸ μέρος εἰς τὸ ὁποῖον δὲν φυτρώνει τίποτε.

— Παραδείγματος χάριν; ἠρώτησεν ὁ ἀπαιτητικὸς διδάσκαλος.

— Τὸ κεφάλι τοῦ παπποῦ μου! εἶπεν ὁ μικρὸς θριαμβεύων.

ΠΟΙΑΝ ΕΘΑΥΜΑΖΕΝ

Αἱ ἱστορίαι τῶν μητέρων μὲ τὰς ἀγάμους κόρας εἶναι ἀνεξάντλητοι. Τὸ κατωτέρω εἶναι ἀπὸ τὸ τελευταῖον φύλλον τοῦ «Ἀργοναύτου».

Μία μαμὰ μὲ τέσσαρας θυγατέρας, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μία ἦτο ἔγγαμος, προσεπάθει νὰ ῥίψῃ εἰς τὰ χέρια της τὸν νεαρὸν φίλον τοῦ σπιτιοῦ.

— Ἔλα τώρα, κύριέ μου, τὴν ἀπόφασιν. Ποίαν ἀπὸ τὰς κόρας μου θαυμάζετε περισσότερον;...

— Ἀ πάντοτε τὴν νυμφευμένην, ἀπήντησεν ἀμέσως ὁ ὑποψήφιος γαμβρός, γλυτώνων διὰ χίλια ἀπὸ τὸ δίκτυον.

ΠΕΡΙ ΓΥΝΑΙΚΟΣ...

Ὁ λόγος ἦτο περὶ γυναικὸς εἰς ἕνα σαλόνι ὅπου εἶχαν συγκεντρωθῇ φίλαι οἰκογένειαι.

— Λοιπὸν ἔλεγεν εἷς κύριος ἔγγαμος, ἂν πάρῃ κανεὶς τὰ πράγματα ὅπως τ' ἀναφέρει ἡ Γραφή, ὁ ἀνὴρ εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν ὑπῆρξε θῦμα τῆς Δημιουργίας. Ἐκοιμᾶτο ἡσύχως — ἦτο ἡ μόνη καὶ τελευταία φορὰ καθ' ἣν ἐκοιμήθη ἡσύχως — ὅταν ὁ πλάστης τοῦ ἀφῄρεσε μίαν πλευρὰν καὶ τὴν μετέβαλεν εἰς γυναῖκα, ἥτις ὑπῆρξε καὶ εἶναι τὸ χειρότερον ὂν τῆς Δημιουργίας.

— Ὁ κύριος ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ δίκαιον, εἶπε μία κυρία τοῦ σαλονιοῦ, ἀλλὰ ὄντα ποὺ εἶχαν τὴν κακοτυχίαν νὰ πλασθοῦν ἀπὸ πλευρὰ δὲν ἠμποροῦσαν νὰ εἶναι καλλίτερα.. Καὶ τόσον μάλιστα ποὺ εἶναι... πάλι καλά...

Η ΑΝΤΙΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΜΩΡΟΥ

— Περιεργότατον, εἶπεν ὁ εὐτυχὴς μπαμπάς. Κάθε φορὰ ποὺ ὁ μπέμπης μὲ βλέπει εἰς τὸ πρόσωπο ξεκαρδίζεται στὰ γέλοια.

— Εἶναι ἔξυπνο τὸ παιδί μας. Ἄρχισε ἀμέσως νὰ διακρίνῃ τὰ κωμικὰ καὶ τὰ γελοῖα, εἶπεν εἰς ἀπάντησιν ἡ ὑπερήφανος μαμά.

Η ΓΛΩΣΣΑ

Ὁ σ ύ ζ υ γ ο ς. Ὁ γιατρός μοῦ εἶπεν ὅτι ἔχω ἀπόλυτον ἀνάγκην ἡσυχίας μακρὰν ἀπ' ἐδῶ.

Ἡ σ ύ ζ υ γ ο ς.—Τοῦ ἔδειξες τὴν γλῶσσάν σου;

Ὁ σ ύ ζ υ γ ο ς.—Ὄχι. Τοῦ ὡμίλησα ὅμως διὰ τὴν ἰδικήν σου καὶ αὐτὸ τοῦ ἔφθασε ἀρκετό...

ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Ἐ κ ε ῖ ν ο ς.—Αὐτὸς ὁ νέος ὑπάλληλός μου εἶναι τρομερὰ πλεονέκτης ἄνθρωπος. Ὅ,τι ἰδῇ τὸ θέλει.

Ἐ κ ε ί ν η (μήτηρ ὀκτὼ κορασιῶν). Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἰδῇ κανένα ἀπὸ τὰ κορίτσιά μας;

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΜΑΣ ΕΝ ΤΗ ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΤΟ ΟΘΩΜΑΝΙΚΟΝ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΝ

ΑΙ ΘΕΡΙΝΑΙ διακοπαί του.—Τὰ ἀπὸ τῆς μέχρι τοῦδε ἱστορίας αὐτοῦ διδάγματα.—Ἡ Γερουσία.—Ὁ καταρτισμὸς αὐτῆς.—Πῶς ἐργάζεται.—Ἡ συντηρητικότης τῶν ἀρχῶν της.—Αἱ ἐκλογικαὶ αὐθαιρεσίαι τοῦ Κομιτάτου.—Τὸ κόμμα τῆς «Ἑνώσεως καὶ Προόδου».—Ἡ δύναμις, αἱ ἀρχαὶ καὶ τὸ μέλλον του.—Οἱ μετριοπαθεῖς.—Φιλελεύθεροι.—Τὸ Λαϊκὸν κόμμα.—Ἡ ἑλληνικὴ ὁμάς.—Οἱ ἀνεξάρτητοι.—Τὸ Βουλευτήριον.

ΤΟ ΟΘΩΜΑΝΙΚΟΝ Κοινοβούλιον, τὴν εἰς τὴν ζωὴν ἀνάκλησιν τοῦ ὁποίου ἔκπληκτος ὁ κόσμος ἐμάνθανε μίαν πρωΐαν, τὴν πρωΐαν τῆς 11ης (π. ἡ.) τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου, ἀναγινώσκων ἐνταῦθα μὲν εἰς τὰς τουρκικὰς ἐφημερίδας, ἀλλαχοῦ δὲ ἐν τηλεγραφήμασι σχετικὸν διάταγμα τοῦ Ἀβδοὺλ Χαμίτ, εὑρίσκεται εἰς τὰς θερινὰς διακοπὰς αὐτοῦ, συμπληρῶσαν τὴν δὲ τέραν σύνοδον τῆς πρώτης περιόδου του.

Ἡ ἱστορία τῆς τε συγκροτήσεως καὶ τῆς δράσεως αὐτοῦ εἶναι ἡ πιστοτέρα εἰκὼν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Συντάγματος καὶ τῆς περὶ συνταγματικοῦ πολιτεύματος ἀντιλήψεως τῶν Τούρκων.

Ὅστις θὰ ἤθελεν ἄνευ προκαταλήψεως καὶ ἀνεξαρτήτως ὁποιωνδήποτε συμφεροντοσκοπικῶν, πολιτικῶν ἢ οἰκονομικῶν, γενικῶν ἢ προσωπικῶν βλέψεων νὰ μορφώσῃ γνώμην, περὶ τῆς ἐπὶ τοσοῦτον διαφημισθείσης συνταγματικῆς ἐν Τουρκίᾳ μεταρρυθμίσεως καὶ τῆς διὰ τῆς μεταρρυθμίσεως ταύτης ἐπαγγελλομένης εἰς τὰ ἀποτελοῦντα τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος τουρκικὰ Ἔθνη πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς εὐημερίας δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ εὕρῃ γνώμονα πρὸς ἐξέτασιν καὶ κρίσιν ἀκριβέστερον παρὰ τὴν ἀνασκόπησιν τῆς ἱστορίας ταύτης.

Ἐπιχειρῶν ἐντὸς τῶν στενῶν ὁρίων ἑνὸς ἄρθρου τὴν τοιαύτην ἀνασκόπησιν, νομίζω ὅτι παρέχω τοῖς φίλοις συνδρομηταῖς τῆς εἰκονογραφημένης «Ἀτλαντίδος» ἀνάγνωσμα μὴ παντελῶς ἄμοιρον ἐνδιαφέροντος.

Τὸ Ὀθωμανικὸν Κοινοβούλιον, ὡς γνωστόν, συνίσταται ἐκ δύο Σωμάτων: τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, τῆς πρώτης μὲν ἀπορρεούσης ἐμμέσως ἐκ τῆς ψήφου τῶν Ὀθωμανῶν πολιτῶν, ἀναδεικνυόντων ἐκλέκτορας, οἵτινες ἐκλέγουσι τοὺς βουλευτάς, καὶ τετραετῆ ἐχούσης τὴν ἐντολήν, τῆς δευτέρας δὲ καταρτιζομένης δι' αὐτοκρατορικοῦ διορισμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς, ἰσόβιον ἐχόντων τὸ ἀξίωμα.

Περὶ τῆς συγκροτήσεως τῆς Γερουσίας, καίτοι αὕτη γίνεται ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ταύτης ἐμπνεομένης ὑπὸ τοῦ Κομιτάτου ἢ τοῦ τοῦ ἐν τῇ Βουλῇ τὰς ἀρχὰς τοῦ Κομιτάτου πρεσάγοντος κόμματος, δύναταί τις νὰ εἴπῃ ὅτι δὲν εἶναι τελείως ἀτυχής.

Μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτῆς ὑπάρχουσιν ἀρκετοὶ σχετικῶς ἄνδρες πολιτικῆς πείρας, εἰδικότητος, συνέσεως καὶ παιδείας, ἡ συμβολὴ τῶν ὁποίων εἰς τὸ νομοθετικὸν ἔργον θὰ ἦτο πολὺ χρησιμωτέρα, ἂν μὴ ἀτυχῶς καὶ ἐπὶ τοῦ τμήματος τούτου ἐξετείνετο ἡ ἐπίδρασις τοῦ Κομιτάτου. Διότι, ἀντιθέτως πρὸς τὴν ἔλλειψιν εἰδικοτήτων καὶ ἐμπειριῶν, ἥτις χαρακτηρίζει τὴν Βουλήν, ἐν τῇ Γερουσίᾳ πάντες οἱ κλάδοι, ὁ διοικητικός, ὁ δικαστικός, ὁ οἰκονομικός, ὁ νομοθετικός, ὁ διπλωματικός, ὁ ἱερονομικὸς καὶ ὁ στρατιωτικός, ἐκπροσωποῦνται ὑπ' ἀνδρῶν πρωτίστην θέσιν καταλαβόντων ἐν αὐτοῖς. Τοιοῦτοι εἶναι τέσσαρες πρώην πρωθυπουργοί, πλεῖστοι πρώην ὑπουργοί, πρώην σεϊχουλισλάμαι, πρεσβευταί, νομάρχαι, στρατάρχαι καὶ ναύαρχοι.

Πᾶν λοιπὸν νομοσχέδιον, παραπεμπόμενον ὑπὸ τῆς Βουλῆς εἰς τὴν Γερουσίαν, εὑρίσκει ἐκεῖ πρὸς μελέτην καὶ πρόσφορον τροποποίησιν αὐτοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπιτροπὴν ἐξ εἰδικῶν ἀνδρῶν συγκειμένην

Ἓν οὐσιῶδες μόνον ἐλάττωμα παρατηρεῖται εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ ἐν γένει συντηρητικῶν ἀρχῶν Σώματος τούτου: ἡ βραδύτης περὶ τὰς ἀποφάσεις, αἵτινες, ἕνεκα ἐξαιρετικῶν τινων συνθηκῶν, δέον νὰ λαμβάνωνται πολλάκις παμψηφεί. Τοῦτο κυρίως παρετηρήθη κατὰ τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ Συντάγματος. Κατὰ τὴν συζήτησιν ταύτην ἀπερρίπτετο πρότασις, ἣν ὑπεστήριζον πλείονες τῶν τριάκοντα γερουσιαστῶν, ἀπεδοκίμαζον δὲ τρεῖς ἢ δύο ἢ καὶ εἷς. Ὁ λόγος δὲ τοῦ παραδόξου φαινομένου ὁ ἑξῆς: Κατὰ τὸ Σύνταγμα πᾶσα τροποποίησις τῶν διατάξεων αὐτοῦ πρέπει νὰ συγκεντρώνῃ τὰ δύο τρίτα τῶν ψήφων ὅλου τοῦ Σώματος· ἀλλ' ἐκ τῶν 52 μελῶν τῆς Γερουσίας, ἡ πλειονοψηφία τῶν δύο τρίτων τῆς ὁποίας ἀπαιτεῖ 35 ψήφους, προσήρχοντο συνήθως μόνον 36 ἢ 37 μέλη· ὅταν δὲ ἐξ αὐτῶν δύο ἢ τρεῖς ἀπέκρουον πρότασίν τινα, ἀπαρτία μὲν πάλιν ὑπῆρχε, δὲν ὑπῆρχεν ὅμως πλέον ἡ ἀπαιτουμένη εἰς τὴν περίστασιν πλειονοψηφία.

Ἐν γένει ἡ Γερουσία ἐπέδειξε συντηρητικὰς ἀρχάς, αἵτινες, ὡς λέγεται, ἐντονώτερον θὰ ἐκδηλωθῶσι κατὰ τὴν προσεχῆ σύνοδον, ἥτις πιθανῶς ἔσεται καὶ ὡς πρὸς τὸ σῶμα τοῦτο κρίσιμος, τοῦ κόμματος τῆς «Ἑνώσεως καὶ Προόδου» παρασκευαζομένου εἰς ἀπροκάλυπτον κατ' αὐτοῦ πόλεμον. Διότι ἡ πλειονοψηφία τῆς Βουλῆς, ἥτις καὶ κατὰ τὰς προηγουμένας συνόδους ἐπέδειξε δυσμενῆ πρὸς τὴν Γερουσίαν διαθέσεις, θεωροῦσα τὸ Σῶμα τοῦτο ὡς ἐμμένον εἰς τὰς παραδόσεις τοῦ ἀπολυταρχισμοῦ,

κατὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν κοινοβουλευτικῶν προτίθεται, ὡς βεβαιοῦται, ν' ἀπορρίψη πάσας τὰς ὑπὸ τῆς Γερουσίας ἐπενεχθείσας ἐπὶ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος τροποποιήσεις, νὰ περιορίση τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῆς, ἀφαιροῦσα ἰδίᾳ ἀπ' αὐτῆς τὸ δικαίωμα τῆς ἐπερωτήσεως, νὰ ἄρη τὴν ἰσοβιότητα τῶν γερουσιαστῶν δι' ἐννέα μόνον ἔτη ἐκλεγομένων καὶ οὐχὶ ἰσοβίως ὡς νῦν διοριζομένων, ἀντικαθισταμένου δὲ κατ' ἔτος τοῦ τρίτου αὐτῶν, καὶ νὰ ὑποβιβάση τὸν ἐτήσιον μισθόν των ἀπὸ 1200 εἰς 750 μόνον λίρας.

* * *

Αἱ ἐκλογικαὶ αὐθαιρεσίαι καὶ παρανομίαι, τῶν ὁποίων προϊὸν ὑπῆρξε τὸ ἕτερον τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων, ἡ Βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων, εἶναι πασίγνωστοι.

Κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐκλογῶν τὸ Κομιτάτον εὑρίσκετο εἰς τὸν Κολοφῶνα τῆς δυνάμεώς του· ἀπροκαλύπτως δὲ τότε ἐνεργοῦν καὶ ἀνεκκλήτως τὴν θέλησιν αὐτοῦ εἰς μικροὺς καὶ μεγάλους, εἰς Ἀρχὰς καὶ ἰδιώτας, εἰς τὸν στρατὸν καὶ τὸν λαὸν ἐπιβάλλον, διὰ τῶν πανταχοῦ τῆς Χώρας ἐξαπλουμένων διακλαδώσεών του ἄγον καὶ φέρον τοὺς διοικητικοὺς καὶ στρατιωτικοὺς ὑπαλλήλους, ἀνεστάτωσεν ἐκλογικὰς περιφερείας, μετεκίνησεν ἐκλογικοὺς ὄγκους, ἀπέκλεισε ψηφοφόρους, ἠκύρωσε νομίμους ψηφοφορίας καὶ ἐπεκύρωσε παρανόμους, εἰς πᾶσαν βιαιοπραγίαν ἀφῆκεν ἐλεύθερον τὸν μουσουλμανικὸν φανατισμόν, οὕτω δὲ κατήρτισεν οἵαν ἤθελε τὴν Βουλήν, Σῶμα δηλαδὴ ἐξαρτώμενον ἀπὸ τῶν νευμάτων του, ἐν ᾧ δὲ ἀπόλυτος δεσπόζει ἡ τουρκικὴ πλειονοψηφία, καὶ αὐτῶν τῶν Ἀράβων τὰ ἐθνικὰ δικαιώματα παραβιᾶσα.

Ἰδίᾳ τὸ κομιτάτον ἐπολέμησε διὰ παντὸς εἴδους αὐθαιρεσίας καὶ βιαιοπραγίας τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον, τὴν ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ δύναμιν αὐτοῦ περιορίσαν εἰς τὸ ἥμισυ τῶν βουλευτῶν, οὓς τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, κατὰ λόγον τοῦ πληθυσμοῦ αὐτοῦ, ἐδικαιοῦτο ν' ἀποστείλῃ.

Εὗρον δὲ καὶ παρὰ τῷ Ἀχμὲτ Ριζᾶ τὸν πρόεδρον, δι' οὗ ἠδύνατο νὰ ἐκμηδενίζῃ τελείως οὐχὶ τὴν μὴ ὑπάρχουσαν δύναμιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν φωνὴν τῶν μειονοψηφιῶν, ὁσάκις αὕτη παρεφώνει πρὸς τὸ ἐθνοκρατικὸν καὶ ἀπορροφητικὸν πρόγραμμα αὐτοῦ, παρέμεινε πάντοτε κύριον τῶν πάντων.

Ἰδίᾳ κατὰ τὴν πρώτην σύνοδον εἶναι ἀνεκδιήγητος ἡ αὐθαιρεσία, μεθ' ἧς ὁ ἰδεώδης οὗτος πρόεδρος διηύθυνε τὰς ἐργασίας τοῦ ὀθωμανικοῦ Κοινοβουλίου. Ἀφῄρει καὶ παρεῖχε τὸν λόγον, ἐνήργει ὀνομαστικὰς ἢ δι' ἀνατάσεως ψηφοφορίας, ἐκήρυττεν ἐψηφισμένας ἢ ἀπερριμμένας προτάσεις, κεκυρωμένα ἢ ἀπερριμμένα νομοσχέδια, εἰς οὐδὲν λογιζόμενος τὸν Κανονισμὸν καὶ τὸ Σύνταγμα, ὑπείκων δὲ μόνον εἰς τὰ κελεύσματα τοῦ Κομιτάτου ἢ τὰ νεύματα τοῦ ἡγέτου τοῦ κόμματος, τοῦ φέροντος τὸ ὄνομα τοῦ Κομιτάτου καὶ τὸ πρόγραμμα αὐτοῦ ἐν τῇ Βουλῇ ἐφαρμόζοντος.

Κατὰ τὴν δευτέραν σύνοδον, τὴν πρὸ ὀλίγου λήξασαν, ὁ Ἀχμὲτ Ριζᾶ πρόεδρος αὖθις ἐκλεγεὶς ἐπολιτεύθη κοινοβουλευτικώτερον, ὁπωσοῦν, διότι εἶχον ἀρχίσει ἤδη διαγραφόμενα καὶ ἄλλα κοινοβουλευτικὰ κόμματα καὶ ὁ ὅρος ἀντιπολιτεύσεως, δὲν ἦτο πλέον ἄγνωστος ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ Κοινοβουλίῳ· ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν σύνοδον ταύτην ἤμειψεν ἐπαρκῶς τοὺς μετὰ δυσκολίας ἀναδείξαντας αὐτὸν τὸ δεύτερον εἰς τὴν προεδρείαν. Τὰς πολυτίμους ἀρετὰς αὐτοῦ ἀνέπτυξε κυρίως ἐν τῇ ἐπιψηφίσει τοῦ περὶ ἐκκλησιῶν πολυκρότου νομοσχεδίου, ἡ καὶ ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου ἐπικύρωσις τοῦ ὁποίου κρατεῖ σήμερον ἐν πλήρει ἀναστατώσει πᾶσαν τὴν Ἑλληνικὴν Ὀρθοδοξίαν.

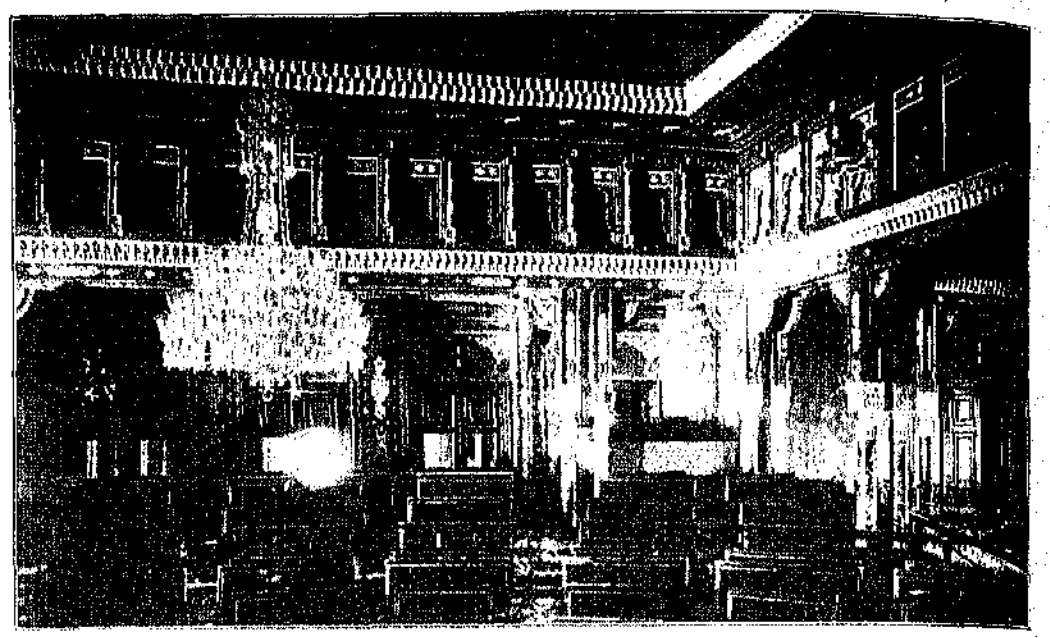

Η ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ

* * *

Εἴπον ἀνωτέρω περὶ ἀρξαμένης κομματικῆς καὶ ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ Κοινοβουλίῳ ἐξελίξεως. Τὸ ἀληθὲς εἶναι ὅτι κόμμα κοινοβουλευτικόν, ἔχον ὡρισμένας καὶ ἀποκρυσταλλωμένας εἰς σταθερὸν πρόγραμμα ἀρχὰς καὶ κατὰ ταύτας ἀπαρεγκλίτως καὶ ἐν πειθαρχικότητι πολιτευόμενον, ὑπάρχει ἐν τῷ ὀθωμανικῷ Κοινοβουλίῳ ἓν μόνον τὸ τῆς συμπολιτευομένης πλειονοψηφίας. Τὸ κόμμα τοῦτο, πρὸ τοῦ Συντάγματος ἔτι ὑφιστάμενον ὡς Κομιτάτον ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς «Ἑνώσεως καὶ Προόδου» καὶ ὑπὸ τὸ αὐτὸ ὄνομα σήμερον ἐν τῇ Βουλῇ δρῶν, κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς πρώτης συνόδου περιελάμβανεν διακοσίους καὶ πλέον βουλευτάς· ἀκρότης ὅμως τῶν ἐθνοκρατικῶν ἀρχῶν αὐτοῦ καὶ ἡ ἀπόλυτος αὐταρχικότης τῶν διοικούντων αὐτό, συνετέλεσαν εἰς τὴν ἀποσκίρτησιν ἱκανῶν ἐκ τῶν μελῶν του· οὕτω δὲ ὑπῆρξε περίστασις, καθ' ἣν ἡ δύναμις αὐτοῦ ἠλαττώθη εἰς ἑκατὸν εἴκοσι βουλευτὰς ἐν Σώματι περιλαμβάνοντι διακόσια ὀγδοήκοντα πέντε μέλη. Ἐπειδὴ ὅμως οὔτε πάντα τὰ μέλη τῆς Βουλῆς συγκεντροῦνται ποτέ, οὔτε ἡ συνένωσις τῶν ἀποσκιρτώντων ἀπὸ τοῦ κόμματος τῆς «Ἑνώσεως καὶ Προόδου» μετὰ τῶν ἄλλων κοινοβουλευτικῶν ὁμάδων ἢ μονάδων εἶναι δυνατή, τὸ ῥηθὲν κόμμα, καίπερ μειονοψηφῆσαν ἐνίοτε ἀπέναντι τοῦ συνόλου τῶν βουλευτῶν, ἐπλειονοψήφισε καὶ πλειονοψηφεῖ πάντοτε ἀπέναντι τῶν εἰς τὰς συνεδρίας προσερχομένων, μὴ ὑπερβάντων ποτὲ τοὺς 230, μάλιστα δὲ ἀπέναντι τῶν ἀντιπολιτευομένων.

Σήμερον τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος κόμμα, κύριον πάντοτε τῆς καταστάσεως καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Βουλευτηρίου, ἀποτελεῖται ἐξ ἑκατὸν πεντήκοντα περίπου μελῶν, διοικεῖται δὲ ὡς Σωματεῖον ὠργανωμένον, ὑπὸ Συμβουλίου, ἀπαρτιζομένου ἐξ ἑνὸς Ἡγέτου, δύο ὑπαρχηγῶν, δύο Γραμματέων, ἑνὸς ταμίου καὶ δύο Συμβούλων,

Δηλωτικὸν τῆς ἐπιδράσεως, ἣν τὸ εἰρημένον κόμμα ἀνασκεῖ ἐπὶ τῆς διακυβερνήσεως τῆς Χώρας εἶναι ὅτι ὁ ἡγέτης αὐτοῦ μετέχει τῶν ὑπουργικῶν συμβουλίων ὁσάκις πρόκειται διάσκεψις περὶ γενικωτέρων ζητημάτων τοῦ Κράτους.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ κόμματος λαμβάνονται ἐν ἰδιαιτέραις διασκέψεσι τοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν ἐπιφανεστέρων μελῶν, τυπικῶς δὲ μόνον ὑποβάλλονται ἔπειτα εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς ὁλομελείας, ἥτις πάντοτε σχεδὸν ἐπιδοκιμάζει αὐτάς, τῶν ἐμμενόντων εἰς ἰδίαν γνώμην ἀναγκαζομένων νὰ μεταστῶσιν εἰς ἄλλην μερίδα· διότι, κατὰ τὸ καταστατικὸν τοῦ κόμματος, ὅταν τὰ δύο τρίτα τῶν μελῶν αὐτοῦ λάβωσιν ἀπόφασίν τινα, ταύτην εἶναι ὑποχρεωμένα νὰ δεχθῶσι καὶ τὰ λοιπὰ μέλη. Τόσῳ δ' εὐχερέστερον ἐπιτυγχάνεται ἡ τῶν δύο τρίτων πλειονοψηφία αὕτη, ὅσῳ ἰσχύει ἐν ταῖς συνεδρίαις τοῦ κόμματος καὶ ἡ ἀντιπροσωπευτικὴ ψηφοφορία, ἣν ὅμως τὸ ῥηθὲν κόμμα δὲν ὀκνεῖ καὶ ἐν τῇ Βουλῇ νὰ θέτῃ εἰς ἐνέργειαν περιφρονοῦν τὸν Κανονισμὸν ὁσάκις εὑρίσκεται ἐν ἐλλείψει ἀπαρτίας διακινδυνευούσῃ τὴν ἐπιψήφισιν νόμου ὑπ' αὐτοῦ υἱοθετημένου. Ὁ Ἀχμὲτ Ριζᾶ βέης κατὰ τὴν δευτέραν σύνοδον ἐδείχθη δεξιώτατος εἰς τὴν τοιαύτην ἰδίᾳ καταστρατήγησιν τοῦ Κανονισμοῦ.

Ὑπὸ τοὺς ὅρους τούτους εὐνόητον ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος κόμμα οὔτε κατὰ τὴν πρώτην οὔτε κατὰ τὴν δευτέραν σύνοδον εὗρε σπουδαίαν ἐν τῇ Βουλῇ ἀντιπολίτευσιν. Οἱ κορυφαῖοι αὐτοῦ φρονοῦσιν ὅτι ἐπίσης ῥοδίνην θὰ εὕρῃ τὴν ὁδὸν καὶ κατὰ τὴν τρίτην σύνοδον, ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Νοεμβρίου ἀρχομένην· στηρίζουσι δὲ τὴν αἰσιοδοξίαν των ἐπὶ τῆς σκέψεως ὅτι, καὶ ἂν ὑπάρχωσιν ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ οἱ σφοδρῶς δυσηρεστημένοι, ἀναλογίζονται οὗτοι ὅτι μόνον δι' αὐτοῦ θὰ ἠδύναντο νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸ Βουλευτήριον ἐν νέᾳ κοινοβουλευτικῇ περιόδῳ.

Ὑπάρχουσιν ἐν τούτοις οἱ πιστεύοντες ὅτι πολὺ διάφορος ἔσται ἡ θέσις τοῦ κόμματος τῆς «Ἑνώσεως καὶ Προόδου» ἐν τῇ Βουλῇ κατὰ τὴν προσεχῆ σύνοδον.

Ἡ γνώμη αὕτη στηρίζεται τοῦτο μὲν ἐπὶ τῆς ἐλπίδος ὅτι τὰ ἄλλα κόμματα θὰ ἐμφανισθῶσι παγιώτερον καὶ εὐστοχώτερον συγκεκροτημένα, τοῦτο δὲ ἐπὶ τοῦ γεγονότος ὅτι κατὰ τὰς δύο πρώτας συνόδους ἀπέστησαν τοῦ κόμματος οἱ πλεῖστοι τῶν ῥητόρων αὐτοῦ, μὴ δυνάμενοι, ὡς προεδήλωσαν, νὰ ὑποτάξωσι τὴν ἐλευθερίαν τῆς γνώμης των εἰς τὴν ἀπόλυτον δεσποτείαν τῶν διοικούντων αὐτό.

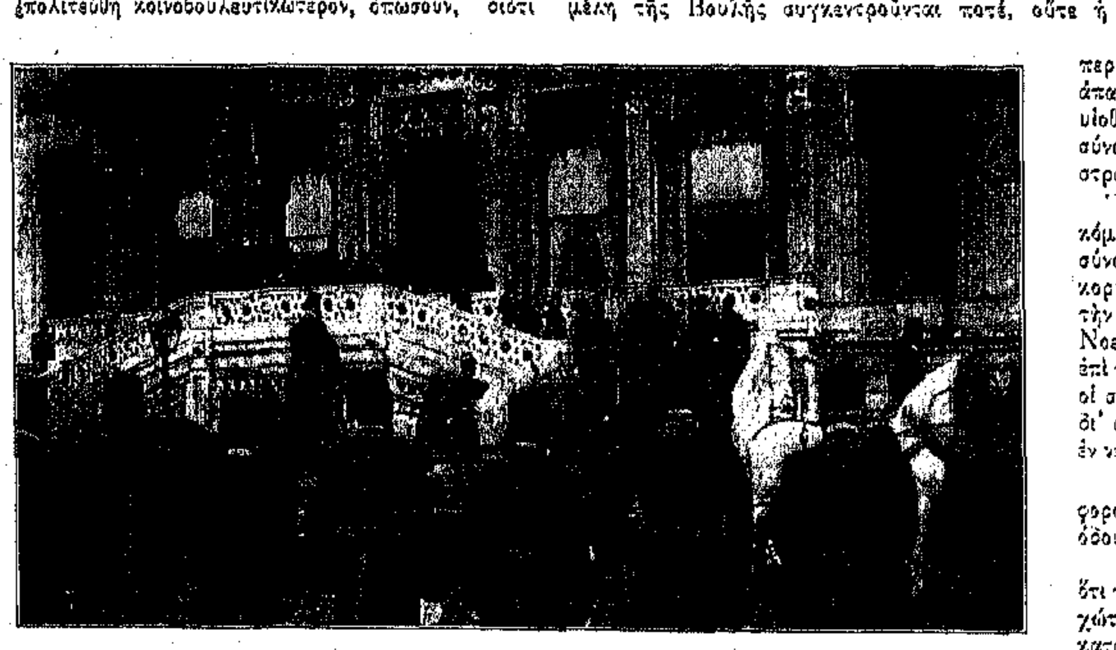

Ο ΣΟΥΛΤΑΝΟΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΝ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ Β'. ΣΥΝΟΔΟΥ

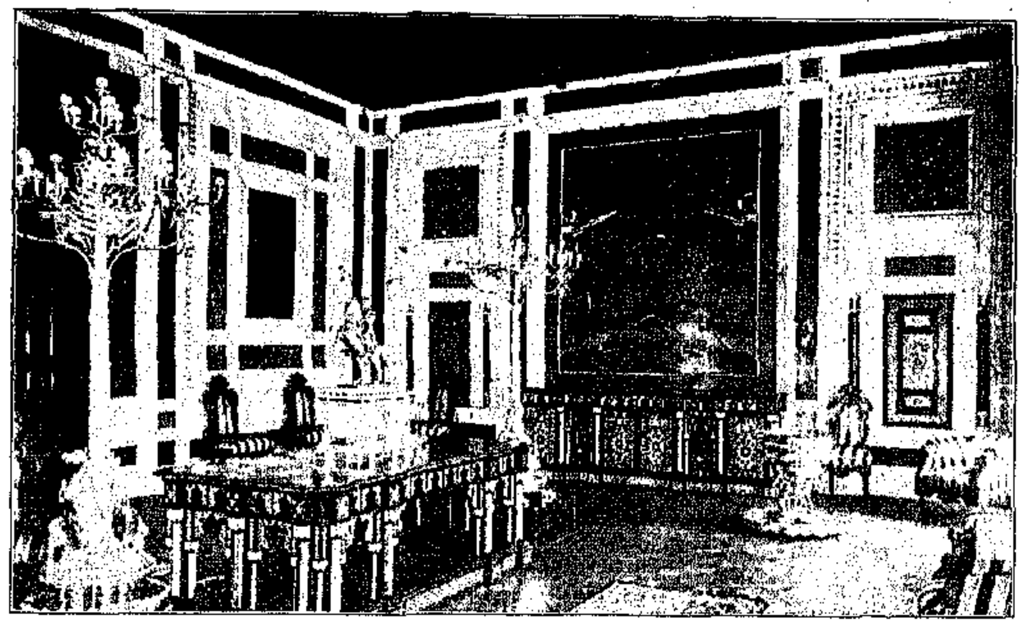

Η ΣΟΥΛΤΑΝΙΚΗ ΑΙΘΟΥΣΑ

* * *

Μεταβῶμεν ἤδη εἰς τὰ ἄλλα κόμματα.

Τὸ πολυμελέστερον ἐξ αὐτῶν, ἐκ τεσσαράκοντα καὶ πλέον μελῶν συγκείμενον, εἶναι τὸ λεγόμενον τῶν Μετριοπαθῶν Φιλελευθέρων, ἀποτελοῦν μετασχηματισμὸν τοῦ πρὸ τῆς ἀντεπαναστάσεως ἀρξαμένου νὰ μορφοῦται κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, ἀποτελούμενον δὲ κυρίως ἐκ τῶν Ἀράβων καὶ δύο ἢ τριῶν Τούρκων ἀποσκιρτησάντων ἀπὸ τοῦ κόμματος τῆς πλειονοψηφίας.

Διατελοῦν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Ἀλβανοῦ βουλευτοῦ Βερατίου Ἰσμαὴλ Κεμὰλ βέη, ἔχει ὀργάνωσιν ὁμοίαν τῇ τοῦ κόμματος τῆς «Ἑνώσεως καὶ Προόδου», στερεῖται ὅμως τῆς συνεκτικότητος καὶ τῆς πειθαρχίας ἐκείνου, ἀμοιρεῖ δὲ καθ' ὁλοκληρίαν ῥητόρων.

Περὶ τῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ προγράμματος αὐτοῦ οὐδὲν δύναταί τις νὰ εἴπη, διότι οὐδέποτε σχεδὸν ἐπέδειξε δρᾶσιν δηλωτικὴν ἰδίων ἀρχῶν. Ἀλλ' οὐδ' ἀντιπολιτευτικῶς ἐνήργησέ ποτε.

Οἱ περὶ τὴν «Ἕνωσιν καὶ Πρόοδον» ἰσχυρίζονται ὅτι ἡ σύστασις τοῦ κόμματος τούτου ὀφείλεται ὄχι εἰς διαφορὰν ἀρχῶν ἀλλ' εἰς λόγους προσωπικούς· τινὲς δηλαδὴ τῶν μελῶν αὐτοῦ, ὀργισθέντες διότι οἱ προοδευτικοὶ ἀπεκάλεσαν αὐτοὺς ἀντιδραστικοὺς—γνωστὸν ὅτι κατὰ τὴν ἀντεπανάστασιν ἐπῆλθε σύγχυσίς τις φιλελευθέρων καὶ ἀντιδραστικῶν— συνέπηξαν τὸ κόμμα πρὸς ἀντεκδίκησιν αὐτῶν

Τὸ βέβαιον ἐν πάσῃ περιπτώσει εἶναι ὅτι οἱ Μετριοπαθεῖς Φιλελεύθεροι ἐν τῇ Βουλῇ ἐφ' ὅλων τῶν σπουδαίων ζητημάτων ἐψήφισαν ὡς συμπολιτευόμενοι μᾶλλον ἢ ὡς ἀντιπολιτευόμενοι.

* * *

Πράγματι ἀντιπολιτευόμενον κόμμα εἶναι τὸ κατὰ τὴν δευτέραν σύνοδον ὑπὸ τὸν ἐπιφανῆ βουλευτὴν Γκιουμουλτζίνης Ἰσμαὴλ βέην ἐξ ἀποσκιρτησάντων ἀπὸ τοῦ Προοδευτικοῦ συμπηχθὲν καὶ ἐκ τριάκοντα περίπου βουλευτῶν συγκείμενον.

Ὅτε τὸ πρῶτον συνεπήχθη τὸ κόμμα τοῦτο, ὑπῆρχον διδόμενα πείθοντα ὅτι τάχιστα τὰ μέλη αὐτοῦ θὰ ηὐξάνοντο εἰς διπλάσια, μελετωμένων καὶ ἄλλων ἐκ τῆς συμπολιτεύσεως ἀποσκιρτήσεων, διαμαρτυρίαι ὅμως τῶν ἐκλεκτόρων, ὑποκινηθεῖσαι ὑπὸ τοῦ κινδυνεύοντος ν' ἀποσυντεθῇ κόμματος, παρεκώλυσαν τὰς περαιτέρω ἀποσκιρτήσεις.

Καὶ τοῦ κόμματος τούτου ὁ σχηματισμός, κατὰ τοὺς Προοδευτικούς, ὀφείλεται εἰς προσωπικοὺς λόγους, τοῦ μὲν ἡγέτου αὐτοῦ δυσαρεστηθέντος διότι δὲν ἐδόθη αὐτῷ κατὰ τὴν συγκρότησιν τῆς ὑπὸ τὸν Χακκὴ πασᾶ Κυβερνήσεως τὸ ὑπουργεῖον τῆς δικαιοσύνης, τοῦ δὲ ὑπαρχηγοῦ Σαμπρῆ ἐφένδη μὴ λαβόντος τὸ εἰς ὃ ἀπέβλεπεν ἀξίωμα τοῦ Σεϊχουλισλάμου· ἡ ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ ὅμως πορεία τῶν λαϊκῶν φαίνεται κυροῦσα τὸν ἰσχυρισμὸν αὐτῶν ὅτι ἀπέστησαν τῆς «Ἑνώσεως» ἕνεκα ἀδιαλλάκτου ἀσυμφωνίας πολιτικῶν ἀρχῶν.

Εὐμοιροῦν τὸ Λαϊκὸν κόμμα καλῶν ῥητόρων καὶ τῶν λαϊκῶν ἰδίᾳ δικαιωμάτων ὑπερμαχοῦν, ἀκάθεκτον ἑκάστοτε ἐπιτίθεται κατὰ τῆς συμπολιτεύσεως καὶ τῆς ὑπ' αὐτοῦ ὑποστηριζομένης Κυβερνήσεως. Ἂν ποτε δὲ ἐνισχυθῇ ἀριθμητικῶς, θ' ἀποτελέσῃ κοινοβουλευτικὴν δύναμιν ἀξιολογωτάτην.

* * *

Οἱ Ἕλληνες βουλευταὶ ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ Κοινοβουλίῳ εἶναι εἴκοσι καὶ τέσσαρες σήμερον, τὴν ἑλληνικὴν κοινοβουλευτικὴν ὁμάδα ὅμως, ἧς τὴν εἰκόνα ἐπισυνάπτω, ἀποτελοῦσιν εἰκοσιτρεῖς μόνον τοῦ ἑνὸς ἐξ αὐτῶν μὴ ὑπογράψαντος τὸ καταστρωθὲν ἐπὶ τέλους, μετὰ μακρὰς μελέτας καὶ ἀναβολάς, πρόγραμμα αὐτῆς, ἀνήκοντος δὲ εἰς τὸ κόμμα τῆς «Ἑνώσεως καὶ Προόδου». Ἐπέπρωτο ἀτυχῶς καὶ τὸ φαινόμενον τοῦτο νὰ παρουσιασθῇ.

Ἡ ἑλληνικὴ ὁμὰς μόλις περὶ τὰς ἀρχὰς Μαΐου ἤρξατο καταρτίζουσα τὸ διοικητικὸν συμβούλιον αὐτῆς· μὴ συμπληρώσασα αὐτὸ ὅμως ἀκόμη, ἐπιφυλάσσεται εἰς τὸ μέλλον νὰ δράσῃ ὡς κόμμα αὐτοτελές.

Ἡνωμένη καὶ ὁμόφωνος ἐνεφανίσθη μόνον κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ τῶν ἐκκλησιῶν νόμου καὶ ἐπιδοῦσα τὴν διαμαρτυρίαν τῆς ἀπεχώρησε τοῦ Βουλευτηρίου μετὰ τῶν Σέρβων βουλευτῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου, συμφώνως πρὸς τὴν πρότερον ἐν ἰδιαιτέρᾳ διασκέψει ληφθεῖσαν ὑπ' αὐτῆς ἀπόφασιν· τὴν ἐπαύριον ὅμως ὁ κόσμος διαπορῶν ἔβλεπε δύο τῶν μελῶν αὐτῆς μονομερῶς πάλιν ἐνεργοῦντα καὶ ἀπευθύνοντα ἐξ ὀνόματος αὐτῶν τηλεγραφικὴν περὶ τοῦ ζητήματος εἰς τὸν Σουλτάνον ἀναφοράν. Ἐλπίσωμεν ὅτι εἰς τὴν προσεχῆ σύνοδον οἱ ὁμογενεῖς βουλευταὶ θ' ἀνταποκριθῶσι τελειότερον εἰς τὴν ἀποστολὴν αὐτῶν. Οὐδεὶς βεβαίως ἀναμένει παρ' αὐτῶν τόσον μικρὰν μειονοψηφίαν ἀποτελούντων, νὰ συντρίψωσι τὴν μουσουλμανικὴν πλειονοψηφίαν μετὰ τῶν ἐκτουρκιστικῶν σχεδίων αὐτῆς· δικαία ὅμως καὶ εὔλογος εἶναι ἡ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους ἀξίωσις ὅπως ἡ γνώμη αὐτοῦ, ὁ πόνος καὶ ἡ διαμαρτυρία ἀντηχοῦσιν ἀπὸ τοῦ ὀθωμανικοῦ Κοινοβουλίου, προκειμένου περὶ τῶν εἰς τὴν ὕπαρξίν του ἀφορώντων ζητημάτων, ὑπὸ τύπον αὐθεντικόν, οἷον θὰ προσέδιδεν αὐτοῖς ἡ συνησπισμένη δρᾶσις τῶν ἀντιπροσώπων του.

Ὑπολείπεται ἡ μικροτέρα μὲν κατὰ ποσόν, ἐκλεκτοτέρα ὅμως κατὰ ποιὸν δύναμις τοῦ ὀθωμανικοῦ Κοινοβουλίου: οἱ Ἀνεξάρτητοι.

Διαπρέπουσιν ἐν αὐτοῖς ὡς ῥήτορες καὶ πολιτευταὶ καὶ πολυμεροῦς μορφώσεως εὐμοιροῦντες οἱ ἑξῆς: ὁ Λουτφῆ Φικρῆ βέης, περὶ οὗ ὀρθῶς ἐρρήθη ὅτι «θ' ἀπετέλει τὸ ἀγλάϊσμα τοῦ Κοινοβουλίου, ἐὰν δὲν εἶχεν εἰς τὸ παθητικόν του τὸν περὶ Τύπου νόμον, γέννημα τῆς 31ης Μαρτίου καὶ ἀνάστημα αὐτοῦ», ὁ Ἀρμένιος κ. Ζοχράπ, ῥήτωρ δεινὸς καὶ διὰ τὴν πολυμερῆ μόρφωσιν αὐτοῦ μετὰ κύρους γενικῶς ἀναγνωριζομένου, ὁμιλῶν ἐπὶ τῶν πάσης σχεδὸν εἰδικότητος ζητημάτων, ὁ Φεβζὴ βέης, ἐξαιρέτως εὐδοκιμῶν περὶ τὰ οἰκονομολογικὰ θέματα, ὁ Ριζᾶ Τεβφὴκ βέης, ἀπὸ πρωτοτύπου τινὸς φιλοσοφικῆς ὄψεως ἐπιλαμβανόμενος τῶν ζητημάτων, ὁ Ριζᾶ Νοὺρ βέης, οὗ ἐξόχως ἐκτιμᾶται ἡ εὔκοσμος πολιτεία, καὶ ἄλλοι.

Ἐν τῇ δράσει τῶν πολιτευτῶν τούτων παρατηρεῖται τὸ ἑξῆς ἀξιοσημείωτον· ὅτι, καίτοι ἕκαστος αὐτῶν ἐνεργεῖ ὅλως ἀνεξαρτήτως, ἡ ἐνέργεια αὐτῶν πάντοτε συμπίπτει εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῶν αὐτῶν ἀρχῶν.

Μεταξὺ ἄρα τῶν ἐπιλέκτων τούτων μονάδων ὑπολανθάνει κοινότης φρονημάτων, ἥτις, ἂν ποτε ἀναγνωρισθῇ ἀμοιβαίως καὶ ἐκδηλωθῇ εἰς σύμπηξιν ἰδίου κόμματος, θ' ἀποτελέσῃ τὴν ἀδιάσπαστον συνεκτικὴν δύναμιν πολιτικῆς μερίδος, εἰς ἣν σπουδαῖον θὰ ἐπεφυλάσσετο μέλλον

Ὑπὸ ἔποψιν ἐγκαταστάσεως ὁ βίος τοῦ νεαροῦ ὀθωμανικοῦ Κοινοβουλίου ὑπῆρξε περιπετειώδης.

Συνελθὸν τοῦτο ἐν ἀρχῇ εἰς τὸ παλαιὸν παρὰ τὴν Ἁγίαν Σοφίαν Βουλευτήριον, ὅπου ὁ Ἀβδοὺλ Χαμὶτ ἐκήρυξε τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν του, καὶ ἐκεῖ ὑποστὰν τὰς ἐπιθέσεις τῆς ἀντεπαναστάσεως, ὧν καὶ θῦμα ἔπεσεν ἓν τῶν μελῶν αὐτοῦ, ἐπί τινας δὲ ἡμέρας εἶτα ἐργασθὲν ὡς Ἐθνοσυνέλευσις, εἰς κοινὰς δηλαδὴ συνεδρίας Γερουσίας καὶ Βουλῆς, ἐν Ἁγίῳ Στεφάνῳ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ στρατοῦ τῆς ἐπελάσεως, ἐπανῆλθεν ἔπειτα εἰς τὸ αὐτὸ κτίριον, ἐκεῖθεν δὲ εἰς τὸ ἀνάκτορον Τσεραγὰν δωρηθὲν εἰς τὸ Ἔθνος ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου καὶ καὲν κατόπιν ὑπὸ δραματικὰς περιστάσεις ὅλως ἀπροσδοκήτως. Τοῦ μεγάρου τούτου θὰ γείνῃ προσεχῶς ἡ ἀνοικοδόμησις καὶ ἐκεῖ θὰ ἐξακολουθήσουν κρινόμεναι αἱ τύχαι τῆς Τουρκίας.

Μ. Ε. Μ.

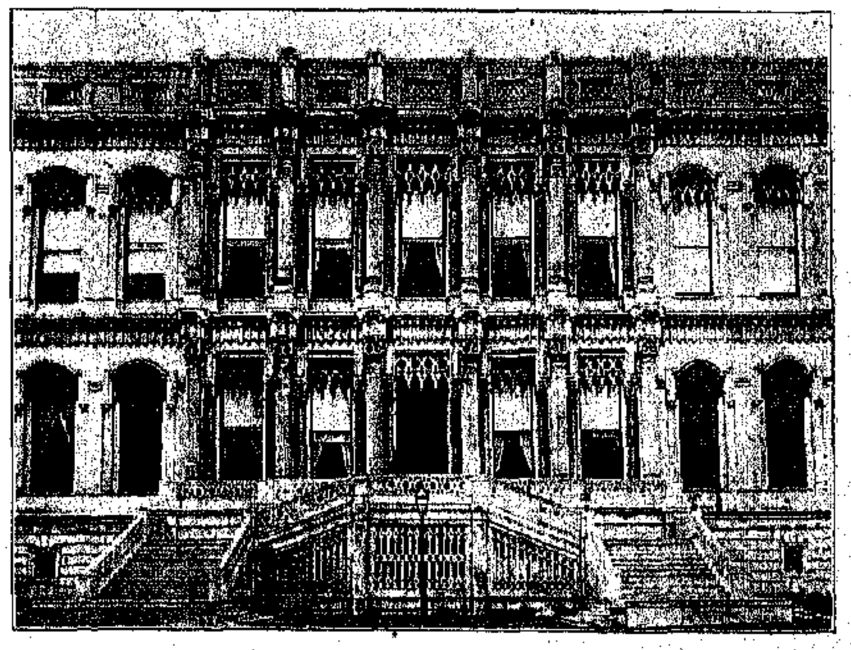

ΠΡΟΣΘΙΑ ΑΠΟΨΙΣ ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΗΡΙΟΥ

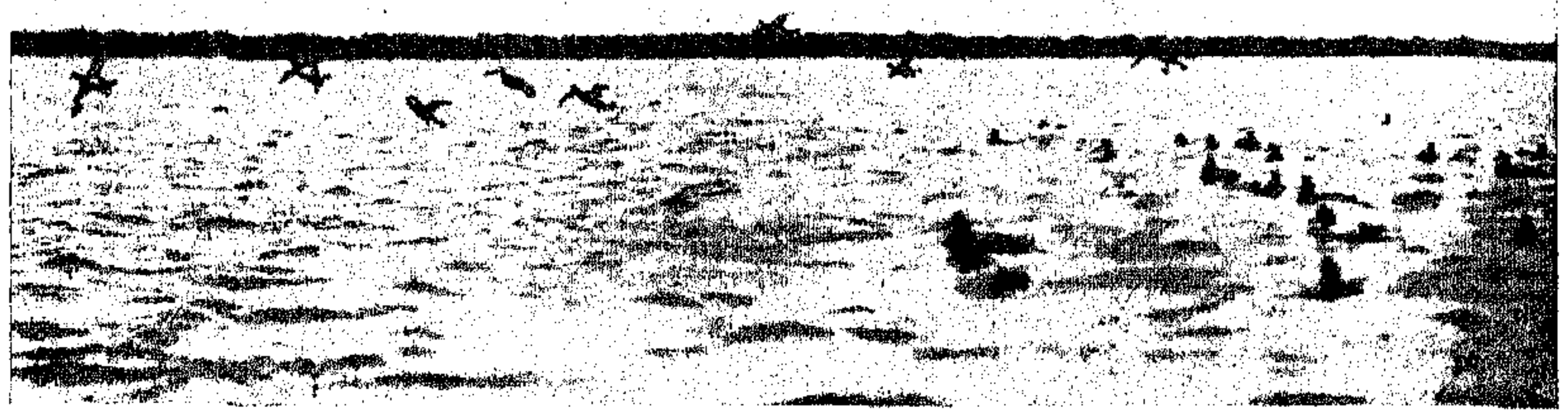

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΠΥΡΟΒΟΛΙΣΜΟΙ ΤΩΝ ΚΥΝΗΓΩΝ

ΜΙΑ ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥ ΚΥΝΗΓΟΥ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗΝ παγερᾶς τινος πρωΐας τοῦ Δεκεμβρίου ἐγὼ καὶ ὁ Κάπ εὑρέθημεν μεταξὺ τῶν βράχων τοῦ ὑψηλοῦ κυματοθραύστου τοῦ παρὰ τὸ στενὸν τῆς Λὸγκ Ἄϊλανδ λιμένος τῆς Stratford. Ὁ Τζὼν καὶ ὁ Τζόννυ εὑρίσκονται ἑκατοντάδας τινὰς ὑαρδῶν ἀπωτέρω καὶ ἀκριβῶς εἰς τὸ σημεῖον ὅπου ἑνοῦνται οἱ δύο κυματοθραῦσται. Εἴχομεν διαπλεύσει τὸ ποταμὸν Housatonic διὰ τοῦ ἀκατίου τοῦ Κέππυ καὶ εἴχομεν φθάσει εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον, καθ' ἣν ὥραν αἱ νῆσσαι ἵπταντο διὰ νὰ μεταβῶσι πρὸς ἀναζήτησιν τροφῆς.

Ἐβαυκαλιζόμην μακαρίως καὶ ἀνέμενον, ὅπως συμβῇ ἀπροσδόκητόν τι, ὅτε ὁ διαρκῶς προσεκτικὸς Κάπ μὲ ἐκτύπησεν ἰσχυρῶς εἰς τὸ πλευρὸν καὶ ἤρχισε νὰ κινῇ τὴν κεφαλήν του. Παρετήρησα πρὸς τὴν διεύθυνσιν, τὴν ὁποίαν μοῦ ὑπεδείκνυε, καὶ διέκρινα εἰς μικρὰν ἀπόστασιν σμῆνος νησσῶν. Δὲν εἶχον ἀκόμη διακρίνει τὰ ψεύτικα πτηνά, τὰ ὁποῖα εἴχομεν σκορπίσει ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος ὡς δέλεαρ, καὶ ἵπταντο ὑψηλὰ εἰς τὸν ὁρίζοντα. Ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν κατήρχοντο χαμηλότερα διὰ νὰ ἐξεγείρωσιν ἔτι μᾶλλον τὴν ἀνυπομονησίαν μου. Ἀλλ' ὁ Κάπ εὑρισκόμενος ὄπισθέν μου ἔλεγε διαρκῶς:

— Περίμενε, μὴ πυροβολεῖς. Ἔρχονται πρὸς τὸ μέρος μας.

Ἐγὼ ἀνέμενον. Μετ' ὀλίγον διέκριναν αἰφνιδίως τὰ δελεάσματά μας καὶ ἤρχισαν νὰ ἵπτανται ἄνωθεν αὐτῶν. Αἱ νῆσσαι ἐδοκίμασαν νὰ κατέλθωσιν ἀμέσως, ἀλλ' ἵπταντο μετὰ τοιαύτης ταχύτητος, ὥστε τοῦτο καθίστατο εἰς αὐτὰς ἀδύνατον. Μία ἢ δύο μόνον κατώρθωσαν νὰ φθάσωσι μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος. Ἡμεῖς ἐν τούτοις μὲ ὅλην τὴν ἀνυπομονησίαν μας δὲν ἐπυροβολήσαμεν. Ἀνεμένομεν τὴν κάθοδον ὅλων τῶν νησσῶν. Τὰ πτηνὰ ἐξετέλουν κύκλους εἰς τὸν ἀέρα καὶ ἐφ' ὅσον ἐπλησίαζον πρὸς τὸ ὕδωρ ἐφαίνοντο πολυπληθέστερα. Μετά τινας στιγμὰς ὅλα τὰ πτηνά, διαγράψαντα μέγαν κύκλον, ἐκάθησαν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος.

— Ἂς πυροβολήσωμεν τώρα Μπίλλ, εἶπεν ὁ Κάπ. Ἐσκόπευσα καὶ ἐπυροβόλησα ἐκ μακρᾶς ἀποστάσεως. Ἡ πρώτη σφαῖρα διῆλθεν εἰς μακρὰν ἀπόστασιν ἐκ τοῦ σμήνους τῶν νησσῶν. Ἡ δευτέρα ἀπέτυχεν ἐπίσης τοῦ σκοποῦ της. Ὁ Κάπ ἐπυροβόλησε δὶς καὶ εἰς ἕκαστον πυροβολισμὸν ἔπεσε καὶ ἀνὰ ἓν πτηνόν. Ὦ, πόσον τὸν ἐζήλευσα διὰ τὴν σκοπευτικὴν δεινότητά του!

Ὁ Κάπ ἀνηγέρθη ἐπὶ τῶν βράχων καὶ ἤρχισε νὰ παρατηρῇ ἓν ἐκ τῶν τραυματισθέντων πτηνῶν. Ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος κατέκειντο νεκραὶ δύο νῆσσαι, τρίτη δὲ ἦτο τραυματισμένη καὶ ἔκαμνεν ἀπεγνωσμένας προσπαθείας νὰ σωθῇ βυθιζομένη ἐναλλὰξ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος. Ὁ Κάπ ἔσπευσε πρὸς καταδίωξίν της διὰ τοῦ ἀκατίου. Παρετήρουν τὸ τραυματισμένον πτηνόν. Ἀνήρχετο ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος δι' ὀλίγα λεπτὰ μετὰ τοιαύτης ταχύτητος, ὥστε ἐθαύμαζον τὴν κολυμβητικὴν δεινότητά του. Ἀλλ' αἰφνιδίως ἐνεφανίσθησαν δύο συγχρόνως κεφαλαί. Προφανῶς εἴχομεν κτυπήσῃ τέσσαρα ἀντὶ τριῶν πτηνά. Πιθανῶς τὸ τέταρτον νὰ εὑρίσκετο εἰς τὴν γραμμὴν τοῦ πυρὸς καὶ νὰ ἐκτυπήθη τυχαίως. Ὁ Κάπ ἐν τούτοις δὲν εἶχεν ἴδῃ ἀμφότερα τὰ πτηνά, ἀλλ' ἐξηκολούθει νὰ καταδιώκῃ τὸ ἓν καὶ μόνον. Ἐκωπηλάτει διαρκῶς καὶ ἐσταμάτα ἐν τῷ μεταξὺ δι' ὀλίγα δευτερόλεπτα διὰ νὰ παρατηρήσῃ. Τὸ πτηνὸν ἐβυθίζετο πάλιν εἰς τὸ ὕδωρ καὶ ἐνεφανίζετο αἰφνιδίως εἰς ἀπόστασιν ἐκτὸς βολῆς ὅπλου. Ἐκωπηλάτει πάλιν τυχαίως, ἐλάμβανε κατόπιν εἰς χεῖράς του τὸ ὅπλον καὶ ἀνέμενε τὴν ἐμφάνισιν τοῦ πτηνοῦ. Ἀλλ' ἡ κεφαλή του ἐνεφανίζετο καὶ πάλιν εἰς ἀσυγκρίτως μεγαλειτέραν ἀπόστασιν. Ἤρχισα νὰ ἀδημονῶ, ἀλλ' οὐδὲν ἔλεγον. Ἐγνώριζα τὸ μυστικὸν καὶ ἤμην βέβαιος ὅτι εὑρίσκοντο πολλαὶ νῆσσαι ἐντὸς τοῦ ὕδατος, αἵτινες ἐναλλὰξ ἀνήρχοντο ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος. Ὁ Κάπ ἐξηκολούθει τὴν καταδίωξιν τοῦ πτηνοῦ μὲ τὸ ἴδιον πάντοτε ἀποτέλεσμα. Ἠγωνίζετο διαρκῶς, εἰς ἑκάστην δὲ ἀπόπειράν του, ὅπως τὸ φθάσῃ, τὸ πτηνὸν ἀπεμακρύνετο ἔτι περισσότερον. Ὁ Κάπ ἐφαίνετο ἀπογοητευμένος καὶ ἀμηχανῶν. Δὲν ἠδυνήθην νὰ κρατηθῶ περισσότερον καὶ ἐξερράγην εἰς γέλωτας. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἀνεμνήσθην τοὺς γέλωτας τοὺς ὁποίους εἶχε κάμει ἐκεῖνος ἄλλοτε εἰς βάρος μου. Ἐνεθυμήθην τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν εἶχον πυροβολήσει κατὰ δύο ξυλίνων ψευδονησσῶν, αἵτινες ἐχρησίμευον ὡς δέλεαρ, καὶ τὰς ὁποίας εἶχον ἐκλάβει ὡς πραγματικὰ πτηνά. Ὁ Κάπ ἵστατο ὄπισθέν μου καὶ ἐγέλα καὶ μὲ εἰρωνεύετο πρὸς μεγάλην ἀμηχανίαν μου. Ἤδη τὸ ὄνειρον τῆς ἐκδικήσεώς μου ἐπραγματοποιεῖτο.

— Ἔ, Κάπ, τοῦ ἐφώναξα, ξεγλιστρᾷ ταχέως. Δὲν θὰ ἦτο ἄσχημα νὰ σὲ βοηθήσω. Ποτὲ δὲν θὰ τὴν φθάσῃς κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον.

— Ναί, τρέχει πολὺ ταχέως, ἀπήντησεν ὁ Κάπ. Ἐνῷ ἔλεγε ταῦτα ἐνεφανίσθησαν συγχρόνως δύο κεφαλαὶ ἐπὶ τῆς πρὸ αὐτοῦ ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος. Ἤρχισε νὰ σκοπεύῃ βραδέως καὶ νὰ λέγῃ: ενά λοιπόν!» Μετὰ μίαν στιγμὴν ἐπυροβόλησε καὶ ἐφόνευσε τὰ δύο πτηνά.

Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΥΝΗΓΩΝ

Ὁ Κάπ εἶχεν ἐξαιρετικὴν εἰδικότητα εἰς τὸ νὰ τοποθετῇ ξυλίνας ψευδονήσσας ὡς δελεάσματα ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν ὑδάτων, ἐκ τῶν ὁποίων προσειλκύοντο εἰς τὴν παγίδα τὰ σμήνη τῶν νησσῶν. Αἱ ψευδονῆσσαι, κατεσκευασμέναι κατὰ πιστὴν ἀπομίμησιν τοῦ πραγματικοῦ, ἐτοποθετοῦντο ὑπὸ τοῦ Κάπ τόσον τεχνηέντως, ὥστε καὶ ὁ ἐξ ἐπαγγέλματος ἀκόμη κυνηγὸς νὰ ἀπατᾶται καὶ νὰ τὰς ἐκλαμβάνῃ ὡς πραγματικάς. Διότι εἶναι ἀναμφισβήτητον γεγονός, ὅτι ἡ καλὴ τοποθέτησις τῶν ψευδονησσῶν ἐξασφαλίζει κατὰ τὸ πλεῖστον τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ κυνηγίου.

Ἡμίσειαν ὥραν μετὰ τὸ πρῶτον ἐνεφανίσθη καὶ δεύτερον σμῆνος νησσῶν. Εἰρωνευόμην ἀκόμη τὸν Κάπ διὰ τὴν κολυμβητικὴν δεινότητα τοῦ πτηνοῦ, τὸ ὁποῖον κατεδίωκεν, ὅτε τρεῖς νῆσσαι ἦλθον καὶ ἐκάθησαν εἰς μικρὰν ἀπ' ἐμοῦ ἀπόστασιν. Ἐπυροβόλησα. Ἡ πρώτη σφαῖρα ἀπέτυχεν ὡς ἀνέμενον τοῦ σκοποῦ της. Ἐπυροβόλησα καὶ ἐκ δευτέρου μὲ ἐλαχίστας ἐλπίδας ἐπιτυχίας. Ἀλλ' ὢ τοῦ θαύματος! δύο ἐκ τῶν τριῶν νησσῶν ἔπεσον. Ἐλιποθύμησα σχεδὸν ἐκ τῆς χαρᾶς καὶ ἐκ τῆς ἐκπλήξεως.

Τὴν πρωΐαν ἐκείνην εἶχον φονεύσει δύο νήσσας, καίτοι δύο μόνον εὐκαιρίαι μοῦ εἶχον παρουσιασθῆ διὰ νὰ πυροβολήσω.

Ὁ Κάπ διηυθύνθη ἐν σπουδῇ πρὸς τὸ θήραμα, καθόσον τὸ ρεῦμα ἤρχισε νὰ καθίσταται ὁρμητικώτερον. Καθ' ἣν στιγμὴν ἠγκυροβόλει πλησίον τῶν βράχων διέκρινα, ἡμίσειαν δωδεκάδα νησσῶν, ἱπταμένων ἐγγὺς τοῦ κυματοθραύστου καὶ διευθυνομένων πρὸς ἐμέ. Ἵπταντο βραδύτατα ὡς ἐὰν ἡ πτῆσις

ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ ΕΤΟΙΜΑΣΙΑΙ

τὰς ἐδυσκόλευεν. Ὁ Κάπ εὑρίσκετο εἰς τὸ ἀκάτιον καὶ εἰς ἀπόστασιν ἐκτὸς βολῆς ὅπλου. Ἀνέμενον μέχρις ὅτου αἱ νῆσσαι ἐπλησίασαν ἀρκετὰ καὶ διηύθυνον κατ' αὐτῶν τὸ ὅπλον μου. Ἡ πρώτη σφαῖρα ἐτραυμάτισε τὴν μίαν. Καθ' ἣν στιγμὴν ἔπιπτεν εἰς τὸ ὕδωρ τὴν ἐπυροβόλησα ἐκ νέου καὶ τὴν ἀπετελείωσα.

Ὁ Κάπ πλησιάσας τὴν ἀνέσυρεν ἐκ τῶν ὑδάτων.

Εἶχεν ἐπέλθῃ ἄμπωτις καὶ αἱ νῆσσαι ἤρχισαν νὰ ἵπτανται πρὸς ἀνατολάς. Ὁ ἄνεμος ἦτο δυτικός, ἀκριβῶς ὅπως τὸν ἠθέλαμεν. Μετ' ὀλίγον ἤρχισαν νὰ ἔρχωνται νέα σμήνη νησσῶν. Πολλαὶ ἐξ αὐτῶν κατῆλθον ἐγγύτατα τῶν ξυλίνων δελεαστικῶν πτηνῶν μας, ἄλλαι δὲ ἀπωτέρω ἀλλ' ἐκτὸς βολῆς ὅπλου.

Ὁσάκις ἐτύγχανε νὰ κτυπῶ πτηνὸν ἱπτάμενον ἄνωθέν μας μετὰ μεγάλης ταχύτητος ἐνόμιζον ὅτι ἐξετέλουν κατόρθωμα. Ὁ Κάπ κατώρθωνε πάντοτε νὰ συλλέγῃ ἐκ τῶν ὑδάτων τὰ φονευόμενα πτηνά. Ἓν πτηνὸν ἰδιαιτέρως τὸν ἐνέβαλεν εἰς μεγάλην ταραχήν. Ἵπτατο ἀκριβῶς ἄνωθέν μας εἰς μέγα ὕψος.

Ἐγώ, ὡς ἦτο ἑπόμενον, ἐπανειλημμένως ἀπέτυχον, ἀλλ' ὁ Κάπ, καίτοι ἐπυροβόλησεν ἀργά, κατώρθωσε νὰ πληγώσῃ τὸ ἀτυχὲς πτηνόν, τὸ ὁποῖον ἤρχισε νὰ πίπτῃ ταχέως. Ἐκτύπησε μεθ' ὁρμῆς ἐπὶ τοῦ κυματοθραύστου καὶ ἔπεσεν μέσα εἰς τὸ ὕδωρ, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐβυθίσθη πρὸς στιγμὴν διὰ νὰ ἐπανέλθῃ εὐθὺς κατόπιν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος. Ἀλλ' εἶχε πέσει πρὸς τὸ ἄλλο ἄκρον τοῦ λιμενοβραχίονος καὶ εὑρέθημεν εἰς ἀμηχανίαν πῶς νὰ τὸ ἐξασφαλίσωμεν, ἀφοῦ πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο δὲν εἴχομεν λέμβον. Ὁ Κάπ τὸ παρηκολούθει ἐπὶ μίαν περίπου ὥραν μέχρις οὗ τὸ ρεῦμα τὸ ἔφερεν ἐγγύτατα ἡμῶν καὶ τὸ ἐτραβήξαμεν ἐκ τῶν βράχων, ὅπου εἶχε παρασυρθῇ, διὰ μακρᾶς ράβδου. Καθ' ἣν ὥραν ὁ Κάπ ἠσχολεῖτο μὲ τὸ πληγωμένον πτηνὸν ἐγὼ εἶχον τὴν εὐτυχίαν νὰ κτυπήσω τρεῖς νήσσας, τὴν μίαν μεγαλειτέραν τῆς ἄλλης.

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΞΥΛΙΝΩΝ ΝΗΣΣΩΝ

Ἀλλ' αἱ δύο ἐξ αὐτῶν φαίνεται ὅτι ἦσαν ἐλαφρῶς πληγωμέναι καὶ ἐξηφανίσθησαν χωρὶς νὰ τὰς ἴδω πλέον. Ὅταν ὁ Κάπ ἐπέστρεψε, τὸ πτηνόν, τὸ ὁποῖον ἔφερεν, εἶχεν οἰκτρῶς διαμελισθῆ ἐκ τῆς πτώσεώς του ἐπὶ τῶν βράχων. Ὅταν ἐνεφανίσθησαν μετ' ὀλίγον νέα σμήνη πτηνῶν, ὁ Κάπ ἀπεζημιώθη καταλλήλως διὰ τὴν προτέραν χρονοτριβήν του. Αἱ νῆσσαι ἐκάθησαν ἐλαφρῶς πέριξ τοῦ μέρους τῶν ξυλίνων δελεαστικῶν πτηνῶν μας. Ἐγὼ ἐπυροβόλησα καὶ δὶς ἀπέτυχον. Ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι δὲν δυσηρεστούμην διὰ τὰς ἀποτυχίας μου, καθόσον ἤμην συνηθισμένος εἰς αὐτάς, ἑκάστην δὲ ἐπιτυχίαν μου τὴν ἐθεώρουν ὡς καλὴν τύχην. Διὰ τοῦ πρώτου πυροβολισμοῦ ὁ Κάπ ἐκτύπησε δύο, διὰ τοῦ δευτέρου μίαν. Κατὰ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἡμέρας καὶ ἄλλα σμήνη νησσῶν ἐνεφανίσθησαν. Τινὰς ἐξ αὐτῶν ἐκτυπήσαμεν, ἄλλας ἀπωλέσαμεν καὶ ἄλλαι διέφυγον τοῦ σκοποῦ μας. Ὅταν ἔφθασεν ἡ ὥρα διὰ νὰ ἀπέλθωμεν, ἀνεκαλύψαμεν ὅτι οἱ κυνηγετικοὶ σάκκοι μας ἦσαν ἀρκετὰ ὀγκώδεις. Δὲν περιεῖχον μόνον εἰκοσιπέντε πτηνά, μὲ τὰ ὁποῖα φιλοδοξεῖ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν οἰκίαν του πᾶς φιλότιμος κυνηγός, ἀλλὰ πολὺ περισσότερα.

Ἦσαν νῆσσαι διαφόρων μεγεθῶν καὶ χρωμάτων. Χρυσοπράσιναι, Χρυσοκίτριναι καὶ ἄλλαι ἐρυθρόχρυσοι. Ἡ κυνηγετικὴ ἐκδρομή μας εἶχε στεφθῆ ὑπὸ ἐπιτυχίας.

Ὅταν ἐπανήλθομεν εἰς τὸ ἀκάτιον εὕρομεν τὸν Τζὰκ καὶ τὸν Τζόννυ οἱ ὁποῖοι εἶχον προηγηθῆ ἐκεῖ.

Ὁ Τζὰκ μᾶς ἀφηγήθη τὴν ἀκόλουθον ἱστορίαν:

Εἴχομεν τοποθετήσει τὰ δελεαστικὰ πτηνά μας καὶ εἴχομεν κρυφθῆ εἰς τοὺς βράχους, ὅταν αἰφνιδίως ἐνεφανίσθη ἄνωθέν μας μία ἀπὸ τὰς μεγαλειτέρας νήσσας τὴν ὁποίαν εἶχον ἴδῃ. Ἔλαβον τὸ ὅπλον, ἐσκόπευσα, ἐπυροβόλησα δίς, τὸ δὲ πτηνὸν ἔπεσεν ἐντὸς τοῦ ποταμοῦ. Ἐστράφην νὰ ἴδω διατί ὁ Τζόννυ δὲν εἶχε πυροβολήσει. Πᾶν ὅ,τι εἶδον ἦτο ἓν ζεῦγος ἀνασηκωμένων ὑποδημάτων καὶ μεταξὺ αὐτῶν τὴν ἐρυθρὰν μορφήν του.

Καθ' ἣν στιγμὴν εἶχεν ἐγερθῇ διὰ νὰ σκοπεύσῃ εἶχε καταπέσει καὶ ἐνσφηνωθῆ μεταξὺ τῶν βράχων.

Μετὰ πολλὰς προσπαθείας κατώρθωσα νὰ τὸν ἀνεγείρω καὶ νὰ τὸν ἀποσπάσω ἐκ τῶν βράχων.

Ἠγάπων πάντοτε τὸν Τζόννυ, ἀλλ' ἐπὶ τῇ σκέψει ὅτι μὲ εἶχε κτυπήσει εἰς τὸν τράχηλον ἐγενόμην ἐκτὸς ἑαυτοῦ. Ὥρμησα ἐναντίον του μὲ ἐξηγριωμένους ὀφθαλμοὺς καὶ μὲ ἰσχυρὰν ράβδον εἰς τὴν χεῖρά μου.

Ὁ Τζόννυ κατεχόμενος ἀκόμη ὑπὸ ἀσβέστων γελώτων μοῦ ὑπέδειξε κάτι τι πλησίον μου καὶ εἶπεν «αἱ πάππιαι». Ἐστράφην καὶ παρετήρησα ὄπισθέν μου καὶ εἶδον τὸ πληγωμένον πτηνόν, τὸ ὁποῖον διὰ πρώτην φορὰν εἶχον κτυπήσει. Μοῦ ἦτο δύσκολον νὰ κατανοήσω πῶς ἓν τόσον μικρὸν πτηνὸν μὲ εἶχε κτυπήσῃ μετὰ τοιαύτης δυνάμεως. Ὅταν ὁ Τζόννυ συνῆλθεν ἐκ τῶν γελώτων καὶ ἐγὼ ἐκαθάρισα τὸν λαιμόν μου ἐκ τῶν πτερῶν παρετηρήσαμεν πέριξ μας καὶ διεκρίναμεν ὅτι εἴχομεν φονεύσει τέσσαρας πρὸς ἀπερίγραπτον ἀγαλλίασίν μας. Τὸ ρεῦμα εἶχεν ὁπωσδήποτε παύσει νὰ εἶναι ὁρμητικόν, τὰ δὲ πτηνὰ ἤρχισαν νὰ ἵπτανται κατὰ σμήνη, ἀλλὰ δὲν ἐπλησίαζον πρὸς τὰ δελεάσματά μας. Ἦτο βεβαίως καλὸν κυνήγιον, ἀλλὰ πολὺ δύσκολον. Ὅταν τὸ ρεῦμα ἐσταμάτησεν ἐντελῶς, ἑπτὰ νῆσσαι περιΐπταντο ἄνωθεν τῶν δελεασμάτων μας ἕτοιμοι ὅπως καθήσωσι.

Ἂς τὰς πυροβολήσωμεν, εἶπεν ὁ Κάπ, καὶ ὅταν παρετηρήσαμεν νὰ ἴδωμεν πόσας εἴχομεν φονεύσει καὶ πόσας πληγώσει, διέκρινα μίαν μόνον ἐπιπλέουσαν τοῦ ὕδατος, ἐνῷ ἐξ ἄλλαι ἐξηφανίζοντο εἰς τὸν ὁρίζοντα. Καθ' ἣν στιγμὴν ἑτοιμαζόμεθα νὰ ἀνασύρωμεν τὸ πτηνὸν ἐκ τοῦ ὕδατος διέκρινα δύο ἄλλας νήσσας ἱπταμένας μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος πρὸς τὸ μέρος μας. Ἐκτύπησα εἰς τὴν χεῖρα τὸν Τζόννυ καὶ ἐπλαγιάσαμεν ἀμφότεροι ἐν μέσῳ τῶν βράχων. Ἀλλ' αἱ νῆσσαι δὲν ἐσταμάτησαν τὸν δρόμον των. Ἠγέρθημεν ἐν τάχει καὶ ἐπυροβολήσαμεν εἰς τὸ πτερὸν καὶ ὢ τοῦ θαύματος ἔπεσον καὶ αἱ δύο. Μετὰ ταῦτα ἀνεσύραμεν ταχέως τὰς ξυλίνας ψευδονήσσας καὶ ἐτελειώσαμεν τὴν κυνηγετικήν μας ἐκδρομήν. Οὕτω πως ἐνικήσαμεν εἰς τὸ κυνήγιον.

Ἀξίζει κανεὶς νὰ κυνηγήσῃ εἰς Stafford. Ἐκεῖ εἶναι θέσις τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ πᾶς κυνηγός. Δὲν ἀπέχει ἐκ Νέας Ὑόρκης παρὰ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν.

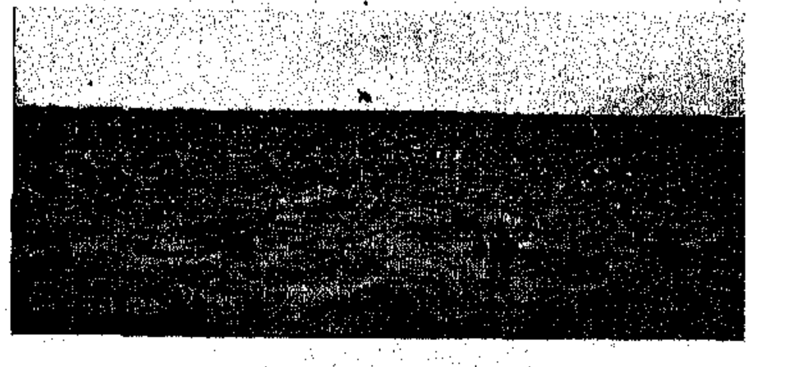

ΚΑΘΟΔΟΣ ΤΩΝ ΠΤΗΝΩΝ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΥ

(ΕΚ ΤΟΥ ΙΣΠΑΝΙΚΟΥ

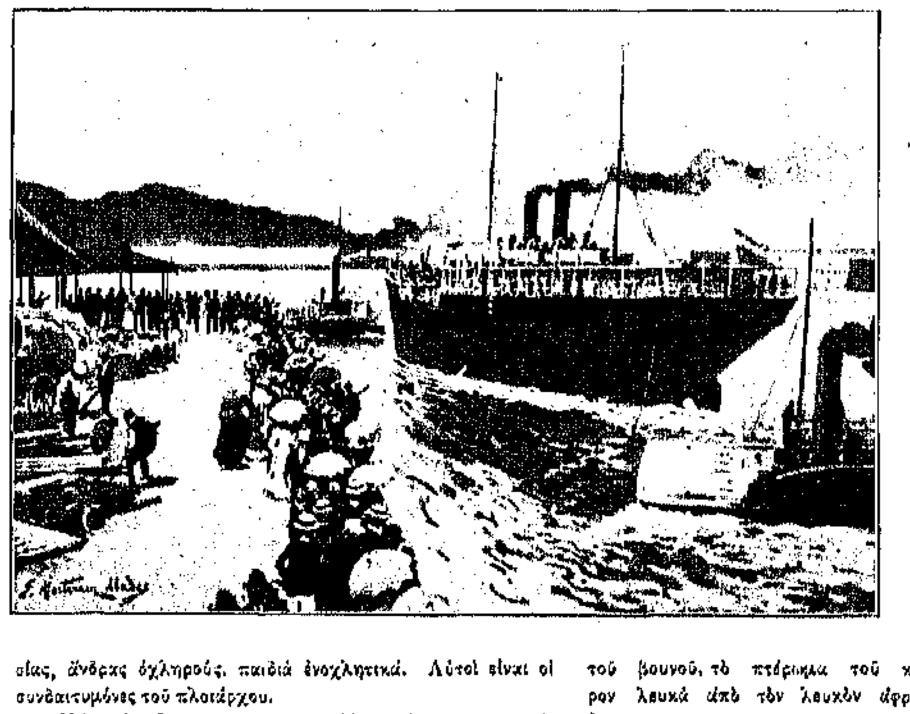

ΟΤΑΝ ΦΕΥΓΕΙ τὸ ὑπερωκεάνειον, ἀκριβῶς τὴν στιγμὴν ποῦ λύονται τὰ πρυμνήσια, ἕνα πανδαιμόνιον θορύβων γεμίζει γύρω του τὴν ἀτμόσφαιραν. Οἱ φίλοι φωνάζουν, οἱ συγγενεῖς δακρύζουν. Τὸ πλοῖον φεύγει πρὸς τὴν πατρίδα των καὶ αἱ καρδίαι τῶν ἐκπατρισθέντων αἰσθάνονται πολὺ βαθειὰ τὴν ἐγκατάλειψίν των. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐπάνω εἰς τὸ ἰσχυρὸν ὑπερωκεάνειον ἡ μουσικὴ παιανίζει μὲ χαιρεκακίαν καὶ δύναμιν ἐπίμονα, ὡς νὰ ἤθελε νὰ αὐξήσῃ τὰ παράπονα τοῦ χωρισμοῦ. Τὸ σκάφος τώρα μετακινεῖται, ἐξέρχεται τοῦ στομίου τοῦ λιμένος, ὁρμᾷ πρὸς τὴν ἀναπεπταμένην θάλασσαν καὶ στρέφει ὑπερήφανον πρὸς τὰς ἰσπανικὰς ἀκτάς.

Ἡ συγκίνησις τῆς ἀναχωρήσεως ἐξαλείφεται σιγὰ σιγὰ καὶ ἡ ψυχὴ ἐπανευρίσκει τὴν γαλήνην. Ἐξ ἄλλου τὴν προσοχὴν τώρα ἀπασχολοῦν χίλια δύο πράγματα.

Πρώτη ἔρχεται ἡ ἐπιθυμία τοῦ νὰ γνωρίσῃ κανεὶς τὸ σκάφος. Πόσον μεγάλο εἶναι, ἂν ἔχῃ ἀντοχήν, ἐὰν ἔχῃ ὅλα τ' ἀπαιτούμενα πρὸς ἀνάπαυσιν. Ἔπειτα ἀρχίζει ἡ μελέτη τῶν ἐπιβατῶν, οἵτινες κατ' ἀνάγκην θὰ γίνουν σύντροφοι καὶ φίλοι μας κατὰ τὸ διάστημα τοῦ εἰκοσαημέρου ταξειδίου. Τελευταῖον μένει τὸ περιεργότερον μέρος τοῦ πλοίου: Ὁ θ α λ α μ ί σ κ ο ς. Τὸ καμαράκι ἑνὸς βαποριοῦ εἶναι τὸ περιεργότερον τῶν πραγμάτων, τὸ ὁποῖον εἱμπορεῖ κανεὶς νὰ φαντασθῇ. Δὲν ὁμοιάζει μὲ καμμίαν ἄλλην κατοικίαν. Οὔτε μὲ κελλίον οὔτε μὲ οἰκίσκον τοῦ βουνοῦ, οὔτε μὲ φυλακήν. Ὅλαι αὐταὶ αἱ κατοικίαι ἔχουν κάτι τι τὸ εὔμορφον. Τὸ καμαράκι τοῦ βαποριοῦ δὲν τὸ ἔχει. Στερεῖται τὸν χαρακτῆρα τοῦ σπιτιοῦ. Τὸ καμαράκι αὐτὸ δὲν εἶναι οὔτε κελλίον, οὔτε σπιτάκι, οὔτε δωμάτιον, οὔτε αἴθουσα, οὔτε τίποτε. Χρησιμεύει πρὸς ὕπνον καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ μόνον ποῦ τοῦ δίδει μίαν ὄψιν σπιτιοῦ. Εἶναι κάτι μεταξὺ στρατῶνος, σιδηροδρομικοῦ βαγονίου καὶ φρουρίου. Ὅσον καὶ ἂν προσεπάθησεν ἡ πρόνοια τῶν ναυπηγῶν καὶ ξυλουργῶν νὰ μετριάσῃ τὴν κακὴν ἐντύπωσιν, τὴν ὁποίαν προκαλεῖ τὸ καμαράκι, εἰς μάτην! Αὐτὸ δὲν ἐννοεῖ νὰ ἐξανθρωπισθῇ.

Διατηρεῖ τὸ ὕφος κρύπτης ἢ φυλακῆς... Ἐν τούτοις προσπαθεῖ νὰ εἶναι φιλόφρον, καὶ δὲν τὸ κατορθώνει. Μὲ ὅλας του τὰς ἐρυθρὰς κουρτίνας, ὅλα του τὰ στίλβοντα ξυλόγλυπτα, ὅλους του τοὺς λάμποντας νιπτῆρας, τὸ καμαράκι τοῦ ὑπερωκεανείου προκαλεῖ σκέψεις φυλακῆς καὶ πολέμου......

Ἐν τούτοις ὡς ἀντιστάθμισμα τὸ καμαράκι τοῦ ἀτμοπλοίου ἔχει τὸ κρεββάτι, τὸ ὁποῖον εἶναι στοιχεῖον σοβαρὸν διὰ νὰ ληφθῇ ὡς ἐλαφρυντικὴ περίπτωσις.

Ἔχει κανεὶς ἀμέσως δύο κρεββάτια πρὸς ἀνάπαυσιν. Τὸ ἕνα κάτω καὶ τὸ ἄλλο ὑψηλὰ ὅπου ἀναβαίνει κανεὶς μὲ μίαν σκαλίτσαν. Ὅταν τὸ σῶμα κουρασθῇ εἰς τὸ ἕνα ἐξαπλώνεται εἰς τὸ ἄλλο, καὶ τὸ κάτω κάτω τῆς γραφῆς ἐξαπλώνεται κανεὶς εἰς τὸ διβάνι, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀκριβῶς κάτω ἀπὸ τὸ παράθυρον.

Τὸ διβάνι αὐτὸ χρησιμεύει διὰ τὰς ὥρας τῆς τρικυμίας, ἢ δι' ἁπλοῦν ξεκούρασμα τοῦ μυαλοῦ.

Τεντωνόμενος κανεὶς ἐκεῖ ἐπάνω εἱμπορεῖ νὰ διευθύνῃ τὸ β λ έ μ μ α τ ο υ πρὸς τὸ παράθυρον καὶ ἀπ' ἐκεῖ νὰ βλέπῃ βραδέως κυλινδούμενα τὰ κύματα καὶ τοὺς ἀφροὺς των οἱ ὁποῖοι σκορπίζονται ὡς χείμαρροι χιόνος, καὶ τὸν ἥλιον, ὁ ὁποῖος βυθίζεται κυριολεκτικῶς εἰς τὸν ὠκεανόν.

Καὶ ὁ κόσμος; Δὲν γνωρίζω τί τὸ περίεργον ἔχει ἡ ἀνθρωπότης, ὥστε πολλάκις νὰ φαίνεται κωμική. Λαμβάνω τοὺς ταξειδιώτας ἑνὸς ὑπερωκεανείου, καὶ σᾶς ὁμολογῶ ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἀποτελοῦν τὰ πληκτικώτερα καὶ τὰ μᾶλλον ἀνόητα ὄντα τῆς δημιουργίας. Τί δὲν βλέπει κανεὶς εἰς ἕνα βαπόρι. Γυναῖκας ἀνουσίας, ἄνδρας ὀχληρούς, παιδιὰ ἐνοχλητικά. Αὐτοὶ εἶναι οἱ συνδαιτυμόνες τοῦ πλοιάρχου.

Κάτω οἱ ταξειδιῶται τῆς τρίτης θέσεως ἔχουν περισσοτέραν ζωήν. Τρώγουν μὲ ὄρεξιν τὸ θρεπτικὸν καὶ ἄφθονον φαγί, κρέας καὶ πατάτες καὶ λαχανικά, ἀλίπαστα καὶ μακαρόνια, ψωμιὰ γιερὰ καὶ πελώρια, ὅλα ποτιζόμενα μὲ γενναίας δόσεις μαύρου κρασιοῦ.

Εἶναι ὀλίγιστοι οἱ ἐπιστρέφοντες μετανάσται. Μόλις φθάνουν εἰς ἑκατόν. Ἦσαν πεντακόσιοι καὶ χίλιοι ὅταν ἦλθον κυνηγοῦντες ὅλοι τὸ πλάνον, τῆς Ἀμερικῆς ὄνειρον. Ἐξ αὐτῶν ἄλλοι ἀπέθανον καὶ ἄλλοι ἐχάθησαν εἰς τὰ βάθη τῶν ἀπεράντων τοῦ Νέου Κόσμου ἐκτάσεων.

Αὐτοὶ ποῦ ἐπιστρέφουν εἶναι οἱ συντετριμμένοι, εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι δὲν ἠμπόρεσαν νὰ κατανικήσουν τὴν νοσταλγίαν, εἶναι ἐκεῖνοι τοὺς ὁποίους παρέσυραν τὰ ῥεύματα τῶν πανικῶν, εἶναι τέλος οἱ ἀνίκανοι καὶ οἱ ἀσθενεῖς καὶ οἱ καταδεκασμένοι. Μερικοὶ ἔχουν ὀλίγα χρήματα. Οἱ λοιποὶ εὑρίσκονται εἰς πλήρη πτώχευσιν. Ἐμπάρκαραν καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν ζωήν, ἐναυάγησαν καὶ τώρα συντρίμματα φέρονται ὅπου τοὺς φέρει ἡ τύχη...

Ἡ ἀπέραντος θάλασσα ταυτίζεται μὲ τὸν ἀπέραντον οὐρανόν. Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν μερικὰ θαλάσσια πτηνὰ ἀκολουθοῦν τὸ σκάφος καὶ ἔπειτα φεύγουν... Καὶ τὸ ἀτμόπλοιον ἀπομένει καὶ πάλιν κατάμονον μέσα εἰς τὸ πέλαγος καταλαμβάνον τὸ κέντρον τοῦ ὁρίζοντος... Αἱ ἡμέραι παρέρχονται ἡ μία ὁμοία μὲ τὴν ἄλλην. Σπανίως κανὲν μέγα ἱστιοφόρον ἀναφαίνεται εἰς τὸν ὁρίζοντα... Ἄλλοτε κανὲν ἀτμόπλοιον ὁλοταχῶς βαῖνον περνᾷ καπνίζον καὶ χάνεται εἰς τὴν ἀπόστασιν. Ἔπειτα τίποτε. Ἡ ἐρημία εἶναι ἀπόλυτος, αἱ ὧραι βαρεῖαι καὶ πληκτικαί, αἱ ἑβδομάδες κουραστικαὶ καὶ ἐπαχθεῖς.

Ἀνοικτὰ εἰς τὸ πέλαγος, μακρὰν ἀ π ὸ κ ά θ ε ἀκτὴν ἡ θάλασσα ἀποκτᾷ βάθος ἀνυπολόγιστον καὶ εἶναι πυκνότατα κυανή, ἕνα κυανοῦν μεταλλικὸν καὶ τεῖνον πρὸς τὸ μαῦρον.

Τὰ μεγάλα καὶ ἐπιβάλλοντα κύματα ἔρχονται πρὸς τὸ σκάφος ἀγέρωχα. Ἐκεῖνο τὰ τέμνει εἰς δύο, καὶ τὰ πλευρά του πρὸς στιγμὴν χάνονται μέσα εἰς δύο βουνὰ λ ε υ κ ῶ ν ἀφρῶν.

Τίποτε λευκότερον καὶ ἁγνότερον τοῦ ἀμολύντου αὐτοῦ ἀφροῦ. Ἡ χιὼν τοῦ βουνοῦ, τὸ πτέρωμα τοῦ κύκνου εἶναι ὀλιγώτερον λευκὰ ἀπὸ τὸν λευκὸν ἀφρὸν τοῦ πελάγους τοῦ ὠκεανοῦ.

Καὶ ὅταν νυκτώσῃ, ὁ ἀφρὸς αὐτὸς ἀποθεοῦται καὶ ἐξιδανικεύεται διὰ νὰ γίνῃ ἀκόμη λευκότερος. Καὶ δὲν ὑπάρχει τίποτε ὡραιότερον ἀπὸ τὴν ἐξωτικὴν εὐμορφιὰν τοῦ λευκοῦ ἀφροῦ τοῦ κύματος κατὰ τὰς πυκνὰς νύκτας τοῦ ὠκεανοῦ.

Ἐνίοτε τὸ λευκὸν βουνὸν στολίζεται μὲ σπινθῆρας φωσφορικοὺς καὶ λάμπει ὁλόκληρον ὡς νὰ φωτίζεται ἀπὸ μυριάδας ἐνυαλίων λαμπτήρων, ὡσὰν αἱ θαλάσσιαι θεότητες νὰ ἐτέλουν εἰς τὰ ἀπόθμενα ἐκεῖνα βάθη ἑορτὰς φανταστικὰς καὶ φωτοχυσίας ὀνειρώδεις.....

Θάλασσα ἀτέρμων, ἐρημία καταπονοῦσα, διάστημα ἀμέτρητον...

Οἱ ἐξερευνηταὶ ἐκεῖνοι τῶν ὀνειρευομένων Ἰνδιῶν πῶς θὰ ᾐσθάνθησαν ἄρά γε τὴν τρομερὰν αὐτὴν μοναξίαν τῶν ἀπεράντων αὐτῶν θαλασσῶν!... Ἀπ' ἐδῶ ἐπέρασαν πλανώμεναι ὅλαι ἐκεῖναι αἱ Πορτογαλικαὶ καὶ Ἰσπανικαὶ καραβέλλαι, αἱ προμήτορες αὐταὶ τῶν νέων καὶ εὐδαιμόνων Ἀμερικανικῶν ἐθνῶν.

Αὐτὴ ἦτο ἡ θάλασσα τῶν δοκιμασιῶν, ὁ μέγας ὠκεανὸς μὲ τὰ ἄγνωστα μυστήρια, ὄπισθεν τοῦ ὁποίου ἐκρύπτετο μία ἄλλη ἀφάνταστος φρίκη. Ἐκράτει φιλαργύρως τὰ μυστικά του ὁ ὠκεανός· ἀλλ' ἡ φιλοδοξία τοῦ ἀνθρώπου ἀπεδείχθη μεγαλειτέρα αὐτοῦ...

Μία νῆσος ἐφάνη εἰς τὸν ὁρίζοντα. Κατόπιν μία ἄλλη. Αἱ Κανάριαι ἐμφανίζονται εἰς τὸν δρόμον τοῦ σκάφους ὡς κάνιστρα ἀνθοφόρα. Βουνὰ πράσινα καὶ σπίτια λευκὰ χανόμενα μέσα εἰς συστάδας φοινίκων, ὅρμοι ἥσυχοι μέσα εἰς τοὺς ὁποίους ἐλαφρὰ λικνίζονται τὰ πλοιάρια τῶν ψαράδων. Περνοῦν τὰ ὡραῖα νησιὰ ὡς ὀπτασία εἰδυλλίου καὶ εἰρήνης.

Πόσοι θὰ ἐπόθησαν μίαν καλύβην εἰς τὴν ῥάχιν τῶν μαγευμένων αὐτῶν βουνῶν τὰ ὁποῖα τριγυρίζει ἡ κυανῆ θάλασσα... Ἐν τούτοις τὸ σκάφος ἀκολουθεῖ τὸν δρόμον του καὶ βυθίζεται εἰς τὸν ὁρίζοντα. Ἡ νὺξ ἁπλώνει ἐπάνωθέν μας τὸν ἀστεροποίκιλτον μανδύαν της. Κανένα σύννεφον δὲν μολύνει τὸν οὐρανόν. Καὶ ἡ σελήνη εἰς τὸ πρῶτόν της τέταρτον φιλεῖ μὲ τὸ ἄκρον τοῦ δρεπάνου της τὰ κράσπεδα τοῦ ὁρίζοντος.

Καὶ ἐμφανίζεται τελευταῖον τὸ Κάδιξ ἐπὶ τὸ ῥόδινον φῶς τῆς αὐγῆς. Λευκὴ πόλις, ὡς γυναικεῖον ἐργόχειρον, χαρίεσσα καὶ λεπτοφυὴς ὡς ἀνάμνησις τῆς Ἑλλάδος. Ἐπὶ τοῦ μεταλλικοῦ θόλου τοῦ καθεδρικοῦ της ναοῦ, ὁ ἀνατέλλων ἥλιος ῥίπτει τὴν πρώτην πλήμμυραν τοῦ φωτός του καὶ ὁλόκληρος ἡ Ἐκκλησία νομίζεις ὅτι ἀνάπτει καὶ φλέγεται ἀντανακλῶσα παλαιᾶς δόξας.....

(JOSE M. SALAVERRIA
εἰς τὸ Blanco Y Negro).

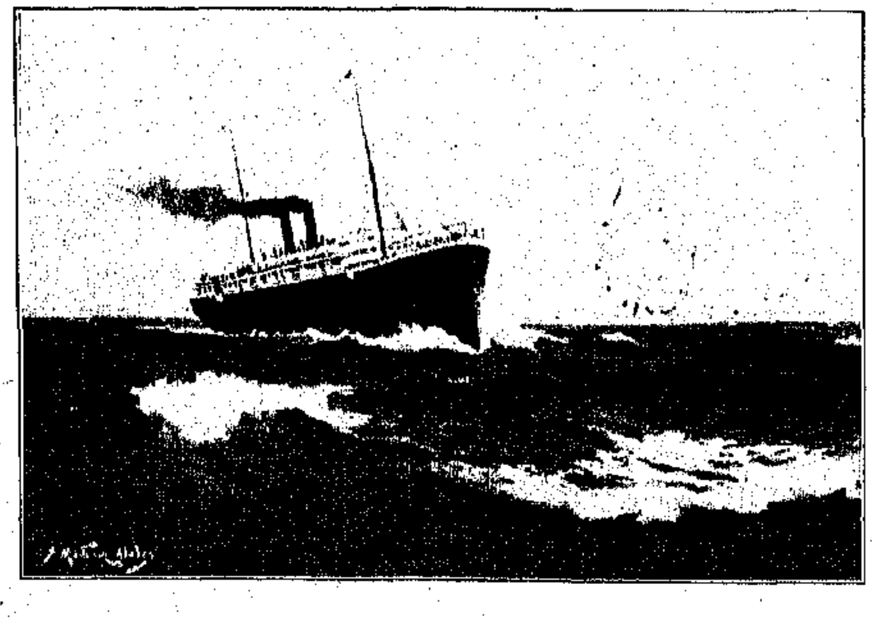

Ο ΜΙΣΣΙΣΣΙΠΠΗΣ ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΝ ΚΑΙ Η ΓΕΦΥΡΑ EADS

Η ΑΜΕΡΙΚΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΑΓΙΟΣ ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ

ΟΓΑΛΛΟΣ ἀξιωματικὸς Laclede ἀνέπλευσε τῷ 1763 μετά τινων συντρόφων ἐκ Νέας Ὀρλεάνης τὸν ποταμὸν Μισσισσίππην καὶ ἵδρυσε παρὰ τὴν δυτικὴν ὄχθην αὐτοῦ ἕνα ἐμπορικὸν σταθμόν, εἰς τὸν ὁποῖον ἔδωκε τὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου Λουδοβίκου. Ὁ σταθμὸς οὗτος περιῆλθεν ἀπὸ τῶν Γάλλων εἰς τοὺς Ἱσπανούς, ἐπεστράφη καὶ πάλιν εἰς τοὺς Γάλλους καὶ ἐπὶ τέλους παρεχωρήθη εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῷ 1804 διὰ τῆς ἀγορᾶς τῶν σημερινῶν νοτιοδυτικῶν Πολιτειῶν, αἱ ὁποῖαι ἀπετέλουν τότε τὴν λ ε γ ο μ έ ν η ν ἐπαρχίαν τῆς Λουϊζιάνας. Ὁ ἐμπορικὸς οὗτος σταθμὸς εἶναι ἡ σημερινὴ πολυάνθρωπος καὶ πλουσιωτάτη πόλις τοῦ Ἁγίου Λουδοβίκου, τὸ καύχημα τῶν κεντρικῶν Πολιτειῶν καὶ ἡ μητρόπολις τῆς Μιζούρης. Οἱ κάτοικοι τοῦ Ἁ γ ί ο υ Λουδοβίκου, περιοριζόμενοι μέχρι τοῦ 1800 εἰς μερικὰς ἑκατοντάδας ἀνέρχονται σήμερον εἰς 750000 καὶ ἐξακολου θ ο ῦ σ ι ν αὐξανόμενοι ἐν τοιαύτῃ ἀ ν α λ ο γ ί ᾳ, ὥστε δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι πρὶν παρέλθουν πολλὰ ἔτη, τὸ κτίσμα τοῦ Laclede θὰ καταταχθῇ μεταξὺ τῶν πόλεων τῆς Ἀμερικῆς, τῶν ὁποίων ὁ πληθυσμὸς ὑπερβαίνει τὸ ἑκατομμύριον. Εἰς τὴν μεταξὺ τοῦ 1900 καὶ τοῦ 1910 δεκαετίαν ὁ πληθυσμὸς τῆς πόλεως η ὐ ξ ή θ η κατὰ 175,000 κατοίκων περίπου, ἡ καταπληκτικὴ δὲ αὕτη αὔξησις ὀφείλεται εἰς τὸ ἐπίκαιρον τῆς θέσεως τῆς πόλεως, εἰς τὸν μέγαν πλοῦτον αὐτῆς, εἰς τὴν δαψιλίαν τῶν προϊόντων τῆς πέριξ χώρας καὶ εἰς τὴν δραστηριότητα καὶ ἐπιχειρηματικότητα τῶν κατοίκων, οἱ ὁποῖοι καθ' ἡμέραν δημιουργοῦσι νέα στάδια ἐργασίας, ἐπωφελούμενοι ἐξ ὅλων τῶν πλεονεκτημάτων μὲ τὰ ὁποῖα ἡ φύσις ἐπροίκισε τὸν τόπον των.

Ὁ Ἅγιος Λουδοβῖκος, κείμενος εἰς τὸ μέσον σχεδὸν τῶν ἀνατολικῶν συνόρων τῆς Μιζούρης ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Μισσισσίππη καὶ εἰς τὸ κέντρον τῆς ἀπεράντου καὶ εὐφορωτάτης κοιλάδος ἣν διαρρέει ὁ πατὴρ τῶν ποταμῶν τῆς Βορείου Ἀμερικῆς, ἀπέχει περὶ τὰ 21 μίλια ἀπὸ τῆς συμβολῆς τούτου πρὸς τὸν βορείως ῥέοντα ποταμὸν Μιζούρην, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ὠνομάσθη ἡ Πολιτεία, 1170 μίλια ἀπὸ τῆς Νέας Ὀρλεάνης καὶ 729 μίλια ἀπὸ τοῦ Ἁγίου Παύλου. Τοιαύτην θέσιν κατέχουσα ἡ πόλις αὕτη ἑλκύει μέγαν ἀριθμὸν μεταναστῶν, προστιθεμένων εἰς τοὺς κατοίκους, μετέχει καὶ συμβάλλει ἐν μεγάλῳ μέτρῳ εἰς τὴν ἐμπορικήν, τὴν σιδηροδρομικὴν καὶ τὴν βιομηχανικὴν κίνησιν τῆς Συμπολιτείας, καὶ ὁλονὲν προαγομένη κατ' ἔκτασιν, πλη θ υ σ μ ό ν, ὡραιότητα καὶ πλοῦτον, ὑπόσχεται νὰ γείνῃ μία τῶν σπουδαιοτέρων ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως πόλεων τῆς Ἀ μ ε ρ ι κ ῆ ς, καὶ νὰ καταλάβῃ ἐξέχο υ σ α ν θέσιν μεταξὺ τῶν πολυανθρωποτέρων καὶ ἑλκυστικωτέρων πόλεων τοῦ κόσμου. Οἱ Ἀμερικανοὶ καὶ ξένοι, οἱ ἐπισκεφθέντες τὸν Ἅγιον Λουδοβῖκον ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς παγκοσμίου ἐκθέσεως τοῦ 1904, ἐθαύμασαν τὴν ὡραιότητα τῆς πόλεως, ἡ ὁποία δικαίως θεωρεῖται ὡς ἡ γραφικωτάτη τῶν πόλεων τοῦ Νέου Κόσμου.

Εἰς τὸν Ἅγιον Λουδοβῖκον συμβιοῦσιν ἐν ἁρμονίᾳ καὶ προσπίπτουσιν ἀμέσως εἰς τὸ ὄμμα τοῦ ἐπισκέπτου ἡ χ α ρ α κ τ ηριστικὴ τῶν μεσοδυτικῶν Πολιτειῶν ζηρότης, ἡ ἐπιχειρηματικότης καὶ δραστηριότης τῶν ἀνατολικῶν Πολιτειῶν, ἡ εἰς τοὺς γεωργικοὺς πληθυσμοὺς ἰδιάζουσα πατριαρχικὴ ἀ γ α θ ό τ η ς καὶ τὸ διέπον ὅλα τὰ μεγάλα καὶ μικρὰ κέντρα τῆς Ἀμερικῆς νεωτεριστικὸν π ν ε ῦ μ α. Διὰ τοῦτο ὁ Ἅγιος Λ ο υ δοβῖκος ἀποτελεῖ ἐκπληκτικὴν ἐξαίρεσιν μεταξὺ τῶν πόλεων τῆς εὐφόρου κοιλάδος τοῦ Μ ι σ σ ι σ σ ί π π η, ἔχων μᾶλλον χ α ρ α κ τ ῆ ρ α Παναμερικανικῆς πόλεως.

Μεταξὺ τῶν πόλεων τῆς Ἀμερικῆς ὁ Ἅγι-

ΤΟ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΥ

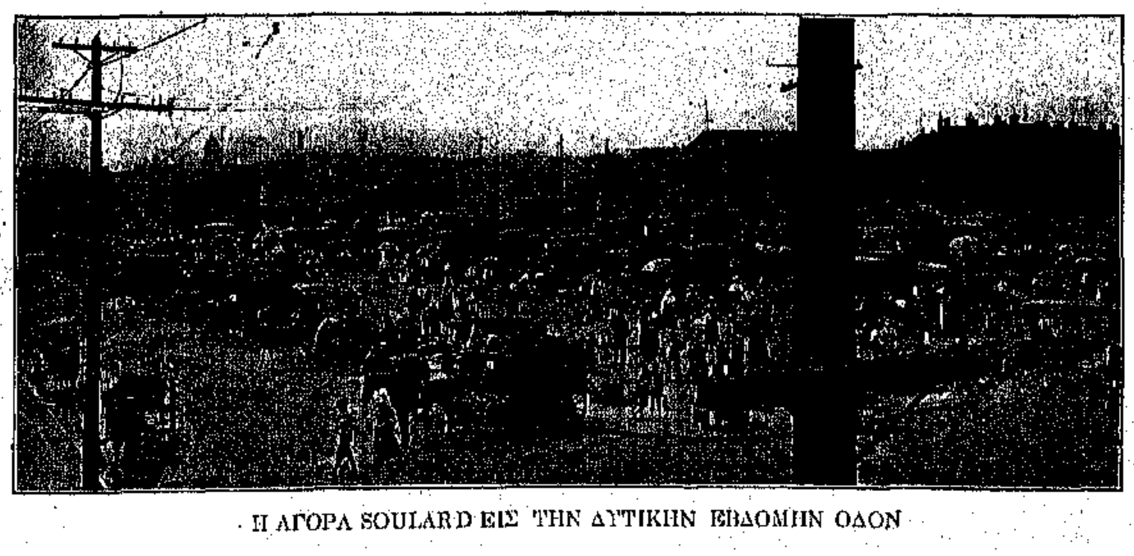

Η ΑΓΟΡΑ SOULARD ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΥΤΙΚΗΝ ΕΒΔΟΜΗΝ ΟΔΟΝ

ος Λουδοβίκος κατέχει τὴν τετάρτην θέσιν κατὰ τὸν πληθυσμὸν καὶ τὴν βιομηχανικὴν σπουδαιότητα, εἶναι δὲ τὸ σπουδαιότερον ἐμπορικόν, βιομηχανικόν, χρηματικὸν καὶ σιδηροδρομικὸν κέντρον μεγάλου μέρους τῆς κοιλάδος τοῦ Μισσισσίπη. Τὰ προϊόντα τῶν ἐργοστασίων τῆς πόλεως ταύτης ἀποτελοῦσι τὰ 60 ο)ο τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων ὁλοκλήρου τῆς Πολιτείας τῆς Μιζούρης. Τὰ μεγάλα καὶ μικρὰ ἐργοστάσια αὐτῆς ἀνέρχονται εἰς 10,000 καὶ ἀσχολοῦνται εἰς ὅλους σχεδὸν τοὺς κλάδους τῆς βιομηχανίας. Ἡ βιομηχανία τοῦ καπνοῦ εἶναι ἡ σπουδαιοτέρα τῶν βιομηχανιῶν τοῦ Ἁγίου Λουδοβίκου, ἀποφέρουσα ἐτησίως ἄνω τῶν 26,000,000 δολλαρίων. *Μετ' αὐτὴν ἔρχονται ἡ βιομηχανία τῶν* συνεσκευασμένων κρεάτων, ἡ τῶν σιδηροδρομικῶν, τροχιοδρομικῶν καὶ κοινῶν ἁμαξῶν, ἡ οἰνοπνευματοποιΐα, ἡ μεταλλουργία, ἡ ὑποδηματοποιΐα, ἡ ἀλευροβιομηχανία καὶ ἡ ξυλουργικὴ βιομηχανία. Ὡς ἀγορὰ τῶν ἀστικῶν προϊόντων τῶν Νοτίων Πολιτειῶν ὁ Ἅγιος Λουδοβῖκος κατέχει τὴν πρώτην θέσιν ἐν τῇ Συμπολιτείᾳ. Κατ' ἔτος ἀγοράζονται ἐν τῇ πόλει ταύτῃ 1,336,000,000 πόδες ξυλείας, ἐκ τοῦ ποσοῦ δὲ τούτου 735,000,000 πόδες ξυλείας ἀποστέλλονται ἐξ Ἁγίου Λουδοβίκου εἰς ἄλλας πόλεις. Εἶναι ἐπίσης μία τῶν σπουδαιοτέρων ἐσωτερικῶν ἀγορῶν σιτηρῶν καὶ ζώων καὶ ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος αὐξάνει ἡ σπουδαιότης του ὡς ἀγορᾶς βάμβακος. Εἰς τὸ ἐμπόριον τῶν ἵππων καὶ τῶν ἡμιόνων ὁ Ἅγιος Λουδοβῖκος ἔρχεται πρῶτος ἐν τῇ Ἀμερικῇ. Ὁ ὁλικὸς ἀριθμὸς τῶν διὰ τῆς ἀγορᾶς τοῦ Ἁγίου Λουδοβίκου διερχομένων ἐτησίως κτηνῶν ἀνέρχεται εἰς 3,476,978. Εἰς τὴν ἐμπορικὴν καὶ τὴν βιομηχανικὴν ἀνάπτυξιν τῆς πόλεως ταύτης συμβάλλει μὲ τὰ προϊόντα της καὶ μὲ τὰς ἀγοράς της μία ἀπέραντος περιφέρεια, ἐκτεινομένη ἀπὸ τῆς Γεωργίας μέχρι τῆς Ἀριζόνας καὶ ἀπὸ τῆς Ἀϊόβας μέχρι τοῦ Μεξικανικοῦ κόλπου. Καθ' ὅλην τὴν περιφέρειαν ταύτην τὸ σιδηροδρομικὸν δίκτυον εἶναι τόσον πυκνόν, ὥστε ὅλα τὰ ὁπωσδήποτε ἀξιόλογα κέντρα αὐτῆς συγκοινωνοῦσι σιδηροδρομικῶς μετὰ τοῦ Ἁγίου Λουδοβίκου. Τὸ μετὰ τῶν ξένων χωρῶν ἐμπόριον τοῦ Ἁγίου Λουδοβίκου, ὂν κυρίως εἰσαγωγικόν, ἀνέρχεται ἐτησίως εἰς 3,500,000 δολλαρίων περίπου.

Τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ βιομηχανία τοῦ Ἁγίου Λουδοβίκου διευκολύνονται ὑπὸ πολλῶν μεγάλων Τραπεζῶν, αἱ σπουδαιότεραι τῶν ὁποίων εἶναι ἡ Mississippi Valley Trust Co., ἡ St. Louis Union Trust Co., ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τοῦ ἐμπορίου, ἡ Τρίτη Ἐθνικὴ Τράπεζα, ἡ Boatsmen's Bank, ἡ Mercantile Trust Co., ἡ Ἀμερικανικὴ Τράπεζα τῶν Μηχανουργῶν, ἡ Τράπεζα Laclede καὶ ἡ Κεντρικὴ Τράπεζα. Πολλαὶ ἐκ τῶν Τραπεζῶν τούτων ἔχουσι καταθέσεις ὑπερβαινούσας τὰ 30 ἑκατομμύρια δολλαρίων. Ἡ ἐτησία κίνησις τῶν Τραπεζῶν, τῶν ἀνηκουσῶν εἰς τὸν τραπεζιτικὸν σύνδεσμον, ἀνέρχεται εἰς 3,000,000,000 δολλάρια.

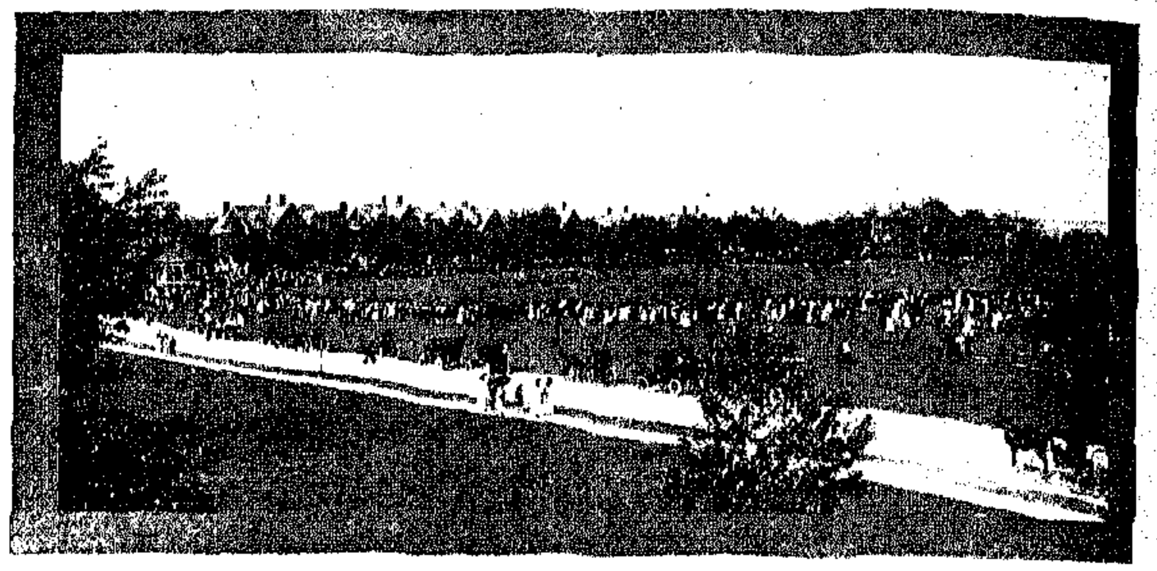

ΟΙ ΣΤΡΑΤΩΝΕΣ ΤΟΥ JEFFERSON

Ὁ Ἅγιος Λουδοβῖκος φημίζεται διὰ τὰ δημόσια σχολεῖά του καὶ τὰ ἀνώτερα ἐκπαιδευτικά του ἱδρύματα, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὴν πρώτην θέσιν κατέχουσι τὰ Πανεπιστήμια τοῦ Οὐασιγκτῶνος καὶ τοῦ Ἁγίου Λουδοβίκου. Τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Οὐασιγκτῶνος κεῖται ἐπὶ ὑψώματος, δυτικῶς τοῦ πάρκου Forest καὶ εἰς τὸ ἄκρον τοῦ Βουλεβάρτου Lindell, δεσπόζον τῆς πόλεως. Εἶναι ἐκτισμένον ἐξ ἐρυθροχρόου γρανίτου κατὰ τὸν Γοτθικὸν ρυθμόν, ἔχον ἀνὰ δύο ὑψηλοὺς πύργους ἑκατέρωθεν εἰς τὸ μέσον τῶν δύο προσόψεών του. Παρὰ τὸ Πανεπιστήμιον τοῦτο ἔχει κατασκευασθῆ εὐρύχωρον στάδιον δι' ἀθλητικοὺς ἀγῶνας, δυνάμενον νὰ περιλάβῃ 8,000 ἀνθρώπους. Τὸ δὲ Πανεπιστήμιον τοῦ Ἁγίου Λουδοβίκου εἶναι ἐπίσης Γοτθικοῦ ρυθμοῦ καὶ ἱδρύθη τῷ 1818 ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου Du Bourgin. Εἶναι τὸ ἀρχαιότερον τῶν Πανεπιστημίων τῆς ἐκεῖθεν τοῦ Μισσισσίπη Ἀμερικῆς, τῆς φερούσης ἄλλοτε, ὡς εἴπομεν, τὸ ὄνομα τῆς Λουϊζιάνας, ἡ ὁποία ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἤντλει τὰ φῶτα ἐκ τοῦ ἐκπαιδευτηρίου τούτου. Οἱ φοιτηταί του ἀνέρχονται εἰς 1,100. *Πλὴν τῶν Πανεπιστημίων του ὁ Ἅγιος* Λουδοβῖκος ἔχει πολλὰ ἄλλα ἱδρύματα ὅλα μεγάλης χρησιμότητος εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὴν Πολιτείαν ὁλόκληρον. Κολλέγια, Ἀκαδημίαι καὶ ἄλλαι ἀνώτεραι σχολαὶ ὑπάρχουσιν ἄνω τῶν ἑκατὸν ἐν Ἁγίῳ Λουδοβίκῳ, μεταξὺ δὲ αὐτῶν προεξάρχει τὸ Κολλέγιον τῶν Χριστιανῶν Ἀδελφῶν (Christian Brothers' College).

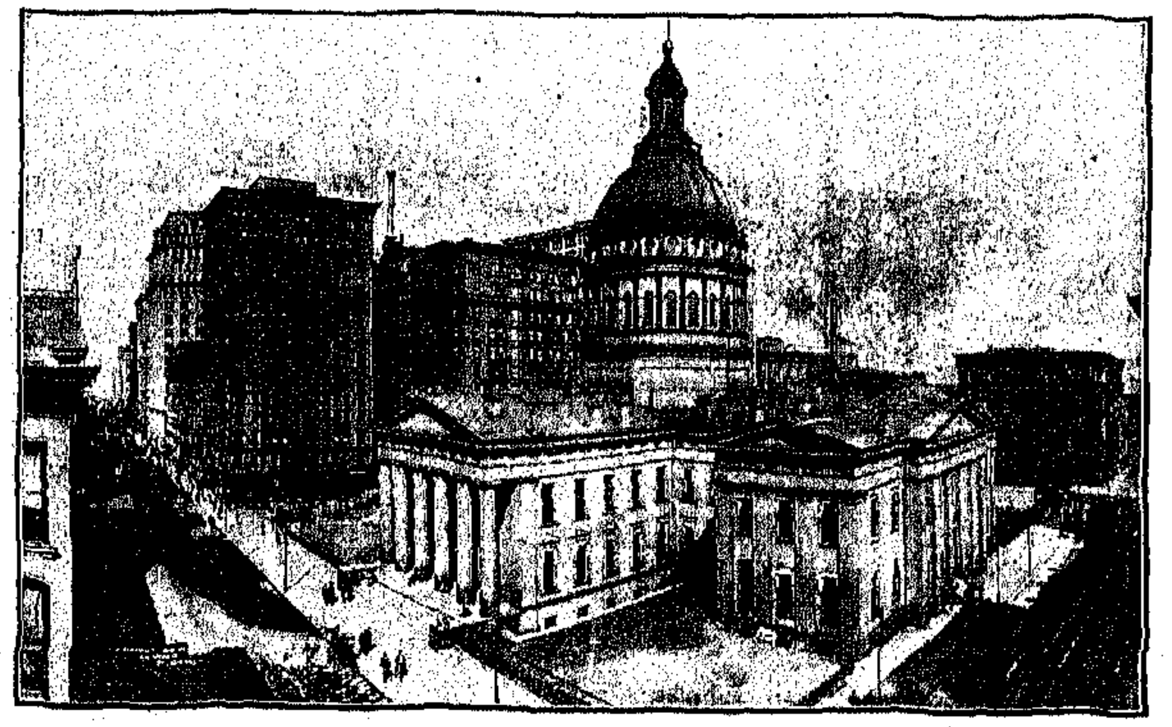

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΣ ΜΕΓΑΡΟΝ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΠΕΡΙΣΤΟΙΧΟΥΜΕΝΟΝ ΥΠΟ ΤΩΝ ΚΤΙΡΙΩΝ ΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

Διὰ τὴν μόρφωσιν διδασκάλων λειτουργεῖ ἐν λαμπρὸν Διδασκαλεῖον, τὸ Teacher's College, κείμενον μεταξὺ τῶν Λεωφόρων Park καὶ Theresa. Ὑπάρχουσιν ἐπίσης διὰ τὴν μέσην ἐκπαίδευσιν ἓξ γυμνάσια μὲ πέντε χιλιάδας μαθητῶν. Ὅλαι ὁμοῦ αἱ σχολαὶ τοῦ Ἁγίου Λουδοβίκου δύνανται νὰ ἐπαρκέσωσι δι' ἑκατὸν περίπου χιλιάδας μαθητῶν.

ΠΡΩΙΝΗ ΣΚΗΝΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΑΧΑΝΑΓΟΡΑΝ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΟΔΟΥ

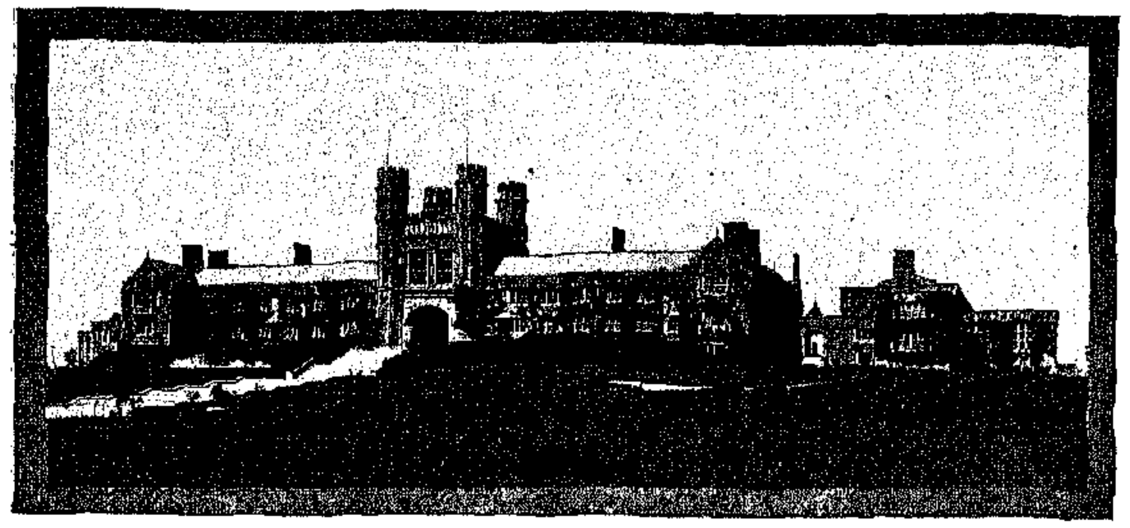

ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΤΟΥ ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝΟΣ

Διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν Καλῶν Τεχνῶν ὑπάρχει ἡ Καλλιτεχνικὴ Σχολὴ τοῦ Ἁγίου Λουδοβίκου, κειμένη εἰς τὴν διασταύρωσιν τοῦ Βουλεβάρτου Lindell καὶ τῆς ὁδοῦ Skinker καὶ ἀποτελοῦσα παράρτημα τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Οὐασιγκτῶνος. Ἡ Σχολὴ αὕτη ἱδρύθη τῷ 1874 καὶ ἔχει πλουσιωτάτας συλλογὰς ἀγαλμάτων, εἰκόνων, ἀρχαίων ἐπίπλων καὶ σκευῶν, παλαιῶν ὑφασμάτων καὶ ἄλλων ἀντικειμένων, ἐχόντων καλλιτεχνικὴν καὶ ἀρχαιολογικὴν ἀξίαν. Σπουδαῖοι παράγοντες εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν καλῶν τεχνῶν ἐν τῇ μητροπόλει τῆς Μιζούρης εἶναι καὶ τὸ St. Louis Artists' Guild, κείμενον ἐπὶ τοῦ βουλεβάρτου Union καὶ ἔχον μεγάλην αἴθουσαν χρησιμεύουσαν πρὸς ἔκθεσιν ἔργων καλλιτεχνίας, ἡ Ἑταιρία τῶν Δυτικῶν Καλλιτεχνῶν, καὶ ἡ Λέσχη τῶν σχεδιαστῶν τοῦ Ἁγίου Λουδοβίκου, ἀποτελουμένη ἀπὸ τοὺς καλλιτέχνας τοῦ ἡμερησίου τύπου τῆς πόλεως. Μία πόλις τῆς ὁποίας οἱ πρῶτοι κάτοικοι ἦσαν Γάλλοι καὶ Γερμανοὶ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μὴ παρουσιάζῃ ἐπίδοσιν εἰς τὴν μουσικήν, ἥτις καλλιεργεῖται ἐπιτυχῶς εἰς τὸ Μουσικὸν Φροντιστήριον τοῦ Μπετχόβεν, κείμενον εἰς τὴν διασταύρωσιν τῆς Λεωφόρου Taylor καὶ τῆς ὁδοῦ Clive καὶ εἰς τὸ Leiderkranz, κείμενον εἰς τὴν Λεωφόρον Grand. Ὁ Ἅγιος Λουδοβῖκος ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ καὶ ἓν πλουσιώτατον εἰς ἐκθέματα Μουσεῖον τῶν Καλῶν Τεχνῶν, περιλαμβάνον *τρεῖς εὐρυχωροτάτας αἰθούσας καὶ τριάκοντα μικροτέρας μετὰ πολλῶν ὑπηρεσιακῶν δωματίων.* Τὰ ἐν αὐτῷ ἐκθέματα εἶναι ἔργα ζωγραφικῆς γλυπτικῆς καὶ χαρακτικῆς, ἀρχιτεκτονικὰ λείψανα καὶ πρόπλασματα καὶ προϊόντα τῶν ἐφηρμοσμένων τεχνῶν. Ἐκ πρώτης ὄψεως πείθεται ὁ ἐπισκέπτης τοῦ Ἁγίου Λουδοβίκου ὅτι εὑρίσκεται ἐν φιλοθρήσκῳ πόλει, διότι ἀνὰ πᾶν βῆμα συναντᾷ μεγαλοπρεπεῖς ναούς, δικαιολογοῦντας τὸ χριστιανικὸν ὄνομα τῆς πόλεως. Τὴν πλειονοψηφίαν τῶν κατοίκων τοῦ Ἁγίου Λουδοβίκου ἀποτελοῦσιν οἱ καθολικοί, ἔχοντες ἄνω τῶν ὀγδοήκοντα ἐκκλησιῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὴν πρώτην θέσιν θὰ καταλάβῃ ὁ ἀνεγειρόμενος Καθεδρικὸς ναός. Οἱ Λουθηρανοὶ καὶ οἱ Εὐαγγελισταὶ ἔχουσιν ἄνω τῶν πεντήκοντα ἐκκλησιῶν, οἱ Καλβινισταὶ περὶ τὰς πεντήκοντα, οἱ Μεθοδισταὶ ἄνω τῶν τεσσαράκοντα, οἱ Ἐπισκοπελιανοὶ περὶ τὰς τριάκοντα, οἱ *συναγωγισταὶ* (Congregationalists) ἄνω τῶν εἴκοσι, οἱ ὀπαδοὶ τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας δεκαπέντε, οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Ἐπιστημονικοῦ Χριστιανισμοῦ τέσσαρας καὶ οἱ Μονοθεϊσταὶ δύο.

Αἱ *ὡραιότεραι καὶ μεγαλείτεραι* τῶν ἐκκλησιῶν τούτων εἶναι ἡ τοῦ Ἁγίου Σαβιέ, ἡ Πρώτη Συναγωγικὴ Ἐκκλησία, ἡ πρώτη Ἐκκλησία τοῦ Ἐπιστημονικοῦ Χριστιανισμοῦ, ρωμαϊκοῦ ρυθμοῦ, ἡ Χριστιανικὴ Ἐκκλησία τῆς Λεωφόρου Union, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Πέτρου, ἡ Δευτέρα Πρεσβυτεριανὴ Ἐκκλησία, ἡ Δευτέρα Ἐκκλησία τῶν Βαπτιστῶν καὶ ἡ Ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου. Οἱ Ἰουδαῖοι ἔχουσιν ἐν Ἁγίῳ Λουδοβίκῳ δεκαπέντε συναγωγάς, μεταξὺ τῶν ὁποίων διακρίνεται διὰ τὸν ὡραῖον Ἑλληνικὸν ρυθμόν της ἡ συναγωγὴ τοῦ Ἰσραήλ. Ὡραία εἶναι ἐπίσης ἡ οἰκοδομὴ τοῦ ναοῦ τοῦ Μεσσία, κειμένη εἰς τὴν διασταύρωσιν τοῦ βουλεβάρτου Union καὶ τῆς ὁδοῦ Morgan

Αἱ δημόσιαι Βιβλιοθῆκαι τοῦ Ἁγίου Λουδοβίκου ἐγκλείουσι μέγιστον ἀριθμὸν βιβλίων καὶ συντελοῦσιν ἐπαισθητότατα εἰς τὴν μόρφωσιν τοῦ λαοῦ. Ἡ Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη, ἀνεγειρομένη τώρα εἰς τὴν ὁδὸν Olive, θὰ εἶναι ἐκ τῶν ἐγκαλλωπισμάτων τῆς πόλεως, ἥτις ὀφείλει τὴν ἀπόκτησιν αὐτῆς εἰς τὴν μεγαλοδωρίαν καὶ φιλομουσίαν τοῦ βασιλέως τοῦ χάλυβος Ἀνδρέου Καρνέγη. Θὰ εἶναι ρυθμοῦ Γαλλικῆς Ἀναγεννήσεως καὶ θὰ ἔχῃ πέντε παραρτήματα εἰς διάφορα μέρη τῆς πόλεως. Ἡ Ἐμπορικὴ Βιβλιοθήκη, κειμένη εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Broadway καὶ Locust, εἶναι μία τῶν μεγαλητέρων Βιβλιοθηκῶν ἐν ταῖς Δυτικαῖς Πολιτείαις. Πλουσιωτάτην συλλογὴν βιβλίων ἔχει ἐπίσης ἡ Ἱστορικὴ Ἑταιρία τῆς Μιζούρης, τῆς ὁποίας τὸ μεγαλοπρεπὲς μέγαρον κεῖται εἰς τὴν ὁδὸν Locust.

Η ΛΙΜΝΗ ΕΝ ΤΩ ΠΑΡΚΩ ΒΕΝΤΟΝ

Πλεῖστα φιλανθρωπικά, φιλεκπαιδευτικὰ καὶ λοιπὰ σωματεῖα ὑπάρχουσιν ἐν Ἁγίῳ Λουδοβίκῳ, τὸν ὁποῖον κοσμοῦσιν ἐπίσης τὰ μέγαρα πολλῶν λεσχῶν, ἐν αἷς διακρίνεται τὸ Columbia Club, περικαλλέστατον οἰκοδόμημα, κείμενον εἰς τὸ ἀριστοκρατικὸν βουλεβάρτον Lindell.

Οἱ κάτοικοι τοῦ Ἁγίου Λουδοβίκου εἶναι ἀρκετὰ φιλοθεάμονες, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τοῦ μεγέθους τῶν θεάτρων τῆς πόλεώς των. Οἱ ἀριστεῖς τῆς σκηνῆς, Ἀμερικανοὶ καὶ ξένοι, ἐπισκέπτονται τὸν Ἅγιον Λουδοβῖκον εὐχαριστοῦντες καὶ εὐχαριστούμενοι. Τὰ μεγαλείτερα τῶν θεάτρων τῆς πόλεως εἶναι τ

ΤΟ ΒΟΥΛΕΒΑΡΤΟΝ LINDELL.—ΜΙΑ ΤΩΝ ΩΡΑΙΟΤΕΡΩΝ ΟΔΩΝ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Olympic, τὸ Century, τὸ Garrick, τὸ American, τὸ Columbia, τὸ Grand Theatre, τὸ Imperial, τὸ θέατρον τοῦ Havlin, τὸ Gayety, τὸ Standard 'Ωδεῖον, τὸ θέατρον τῆς Πριγκηπίσσης καὶ τὸ Κολοσσαῖον.

'Η πόλις τοῦ 'Αγίου Λουδοβίκου εἶναι ἐν τῷ συνόλῳ της ὡραία, γραφικωτάτη, δροσόλουστος, καθαρὰ καὶ ὑγιεινή, εἰς τὸ τελευταῖον δὲ προτέρημά της ὡς καὶ εἰς τὴν εὐθηνίαν καὶ ἁγνότητα τῶν τροφίμων, ὀφείλουσιν οἱ κάτοικοί της τὴν θαυμασίαν εὐρωστίαν των. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο εἰρήσθω ἐν παρόδῳ ὅτι οἱ ἀστυφύλακες τοῦ 'Αγίου Λουδοβίκου εἶναι οἱ εὐσωμότεροι τῶν φρουρῶν τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας ἐν 'Αμερικῇ. Τὸ ἐμπορικὸν τμῆμα τῆς πόλεως παρουσιάζει ἔκτακτον κίνησιν καὶ ζωηρότητα, μαρτυροῦσαν τὴν δραστηριότητα καὶ ἐπιχειρηματικότητα τῶν κατοίκων, καὶ ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ πολλοὺς οὐρανοξύστας, ἐκ τῆς στέγης τῶν ὁποίων ἀπολαμβάνει τις τὸ μεγαλοπρεπὲς θέαμα τῆς πόλεως, τοῦ ποταμοῦ Μισσισσίπη καὶ τῶν πέριξ ὡραιοτάτων ἐξοχῶν εἰς ἀκτῖνα πολλῶν μιλίων.

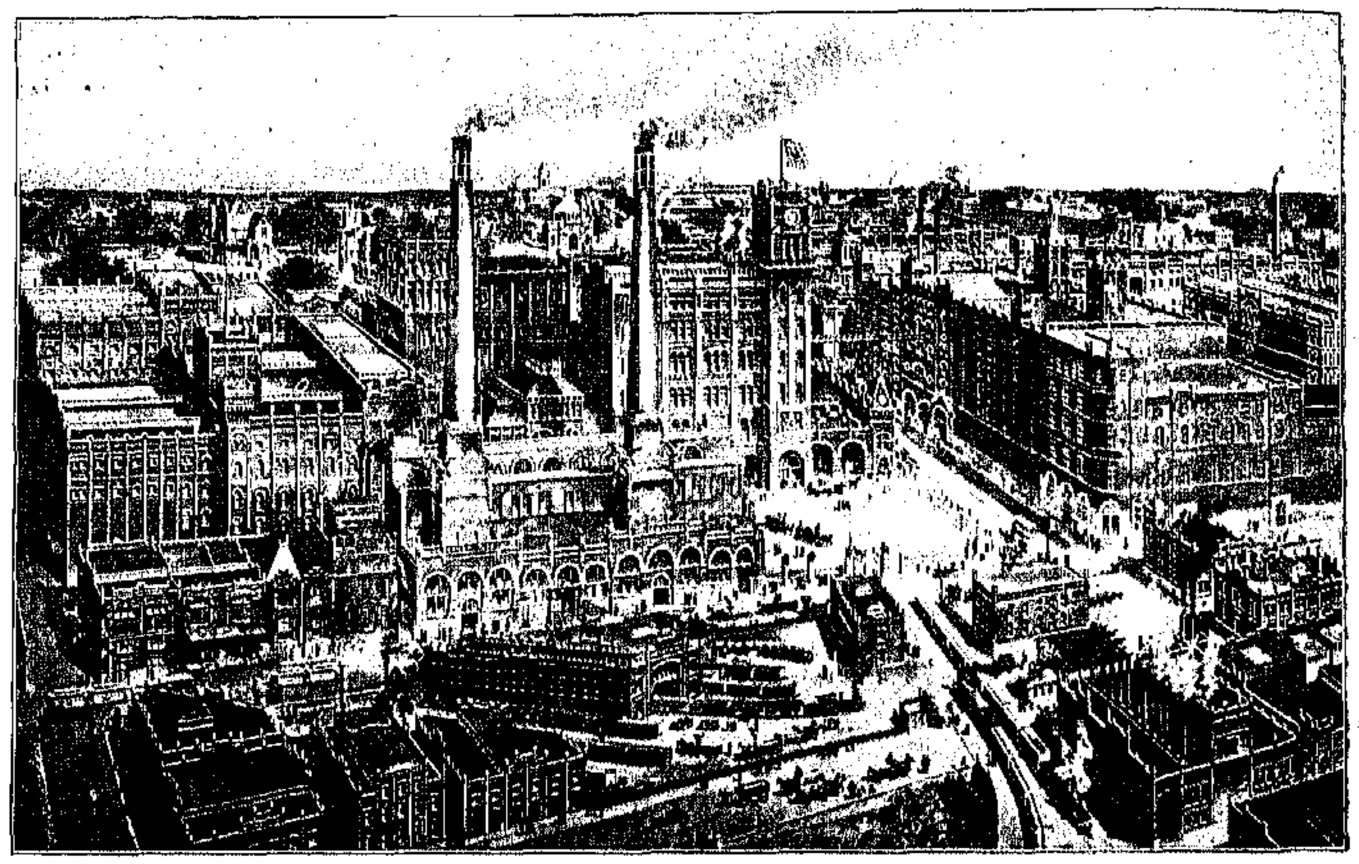

THE ANHEUSER—BUSCH PLANT.—ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΟΝ ΖΥΘΟΠΟΙΕΙΟΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Τὰ μεγάλα πολυτελῆ καὶ πολυάριθμα ξενοδοχεῖα τῆς πόλεως μαρτυροῦσι περὶ τῆς εὐημερίας τῶν κατοίκων της καὶ περὶ τῆς ἑλκυστικότητος αὐτῆς διὰ τοὺς ξένους, εἶναι δὲ γνωστότατα εἰς τὸν ταξειδεύοντα κόσμον, ὁ ὁποῖος κατακλύζει καθημερινῶς τὸν παμμέγιστον σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου Union, διὰ τοῦ ὁποίου διέρχονται ἀνὰ πᾶν ἡμερονύκτιον τετρακόσιαι σιδηροδρομικαὶ ἁμαξοστοιχίαι. 'Ο σταθμὸς οὗτος, ᾠκοδομημένος ἐκ γρανίτου κατὰ τὸν γοτθικὸν ρυθμόν, ὁμοιάζει μὲ τοὺς πύργους καὶ τὰς πολεμίστρας του πρὸς μεσαιωνικὸν φρούριον καὶ κεῖται εἰς τὴν ὁδὸν Market.

'Ο "Αγιος Λουδοβῖκος κατέχει ἔκτασιν ἑξήκοντα καὶ τριῶν τετραγωνικῶν μιλίων παρὰ τὴν δυτικὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ Μισσισσίπη, ἔχων ἀπέναντί του τὸν 'Ανατολικὸν "Αγιον Λουδοβῖκον (East St. Louis), ὅστις παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν, ὄχι μόνον μέρος τῆς πόλεως ταύτης δὲν ἀποτελεῖ, ἀλλ' οὔτε εἰς τὴν Πολιτείαν τῆς Μιζούρης ἀνήκει, ἀποτελῶν μέρος τῆς γειτονικῆς Πολιτείας τῆς 'Ιλλινόϊς. Αἱ δύο πόλεις συγκοινωνοῦσι πρὸς ἀλλήλας διὰ τῆς γεφύρας Eads Bridge. 'Η γέφυρα αὕτη ἀπετελειώθη τῷ 1874, ἀποτελεῖται δὲ ἐκ τριῶν ἀψίδων.

Αἱ ὁδοὶ τῆς πόλεως εἶναι εὐθεῖαι, εὐρύταται καὶ καλῶς ἐστρωμέναι. Εἰς κάθε μέρος τῆς πόλεως ἀπαντῶνται πλὴν τῶν μεγαλοπρεπῶν δημοσίων καὶ ἐμπορικῶν κτιρίων ὡραιότατα ἰδιωτικὰ μέγαρα καὶ κομψαὶ οἰκίαι τῆς μεσαίας τάξεως ποικιλωτάτων ἀρχιτεκτονικῶν ρυθμῶν. Τὸ Δημαρχεῖον τοῦ 'Αγίου Λουδοβίκου, κατέχον τὸ κέντρον μιᾶς ὡραιοτάτης πλατείας, εἶναι λαμπρὸν καὶ μεγαλοπρεπέστατον οἰκοδόμημα Ρωμαϊκοῦ ρυθμοῦ καὶ περιλαμβάνει 150 θαλάμους, ἐστοίχισε δὲ ἡ κατασκευή του 2,000,000 δολλάρια. "Εχει πρόσοψιν 250 ποδῶν καὶ βάθος 350. Εἰς τὸ κέντρον τῆς οἰκοδομῆς ὑπάρχει κενὸς χῶρος, ἐπεστεγασμένος δι' ὑάλων. Πρὸς τὸ μέρος τῆς Λεωφόρου Clark εἶναι ἐστημένος εἷς καλλιτεχνικώτατος ἀνδριὰς τοῦ στρατηγοῦ Γκράντ.

Αἱ ὡραιότεραι τῶν ὁδῶν τοῦ 'Αγίου Λουδοβίκου, εἰς τὰς ὁποίας ἀπαντῶνται τὰ περισσότερα καὶ ὡραιότερα ἀρχιτεκτονικὰ κοσμήματα τῆς πόλεως, εἶναι τὸ βουλεβάρτον Lindell καὶ αἱ ὁδοὶ καὶ λεωφόροι Pine, West Pine, Westminster, McPherson, Waterman, Maple, Union Washington, Bartmer, Cabanne, South Grand, Longfellow, Hawthorn, Chestnut, Market, Clark καὶ Broadway. 'Εκ τῶν πλατειῶν τῆς πόλεως αἱ ὡραιότεραι εἶναι ἡ Vandeventer, ἡ Hortence, ἡ Portland, ἡ West Moreland καὶ ἡ Kingsbury.

Τὰ δημόσια πάρκα τοῦ 'Αγίου Λουδοβίκου ἀποτελοῦν ἀληθινὸν στόλισμα τῆς πόλεως αὐτῆς. Τὸ Forest Park εἶναι τὸ καύχημα τῆς πόλεως. "Εχει ἔκτασιν 1300 στρεμμάτων καὶ εἶναι ἓν τῶν ὡραιοτέρων πάρκων τοῦ κόσμου, περιλαμβάνον πολλὰς χαριεστάτας λίμνας, ἡ μεγαλειτέρα καὶ ὡραιοτέρα τῶν ὁποίων εἶναι ἡ Sylvan. Αἱ ἐν τῷ πάρκῳ ὁδοὶ εἶναι εὐρύταται, κατάσκιοι καὶ κατὰ τὸ τελειότερον σύστημα ἐστρωμέναι, αἱ δὲ παράπλευροι καὶ πλάγιαι ἀτραποὶ εἶναι γραφικώταται. Πανταχοῦ προσπίπτει τὸ βλέμμα τοῦ περιπατητοῦ εἰς χαριέστατα ἢ ρομαντικὰ τοπία, εἰς περικαλλεῖς ἀνθῶνας καὶ εἰς μαγευτικωτάτας ἀναδενδράδας.

Κάθε τμῆμα τῆς πόλεως ἔχει καὶ τὸ πάρκον του, τὰ μεγαλήτερα δὲ καὶ ὡραιότερα ἐξ αὐτῶν μετὰ τὸ Forest Park εἶναι τὸ Lafayette (30 στρέμ.), τὸ Carondelet (80 στρέμ.), τὸ Tower Grove (276 στρέμ.), τὸ O'Fallon (160 στρέμ.), τὸ Compton Hill Reservoir and Park (40 στρέμ.), καὶ τὸ Shaw Garden (16 στρέμ.).

Εἰς τὰ προάστεια τῆς πόλεως κεῖνται οἱ στρατῶνες τοῦ Jefferson, μὲ ἐκτεταμένον πεδίον στρατιωτικῶν ἀσκήσεων πρὸ αὐτῶν. Πλησίον τῶν στρατώνων κεῖται τὸ 'Εθνικὸν Κοιμητήριον, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἡ θέα τοῦ ποταμοῦ Μισσισσίπη εἶναι μεγαλοπρεπεστάτη. Δύο ἄλλα νεκροταφεῖα, τὸ τοῦ ἱππικοῦ καὶ τὸ Bellefontaine, εἶναι ἀληθῆ στολίσματα τῆς πόλεως. Εἰς τὸ πρῶτον ἀναπαύονται τὰ ὀστᾶ τοῦ στρατηγοῦ Sherman καὶ ἄλλων ἐνδόξων τέκνων τῆς 'Αμερικῆς, εἰς δὲ τὸ δεύτερον ἔχουσι ταφῆ οἱ στρατηγοὶ Don Carlos Buell, John Pope καὶ A. J. Smith.

"Αν εἰς τὰ ἀνωτέρω περιγραφέντα ἀξιοθέατα μέρη τοῦ 'Αγίου Λουδοβίκου προστεθῶσι τὰ χαρίεντα προάστειά του μὲ τὰς περικαλλεῖς ἐξοχάς, λαμβάνει τις ἀμυδρὰν ἰδέαν τῆς μητροπόλεως τῆς Μιζούρης, ἡ ὁποία λόγῳ ὡραιότητος μὲν ἁμιλλᾶται πρὸς τὰς ἑλκυστικωτέρας τῶν πόλεων τῆς 'Αμερικῆς, λόγῳ δὲ πλούτου, καλαισθητικῶν ροπῶν, ἀναπτύξεως καὶ ἀκμῆς ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς εἰς ὀλίγας μόνον πόλεις ἀναγνωρίζει ὑπεροχήν.

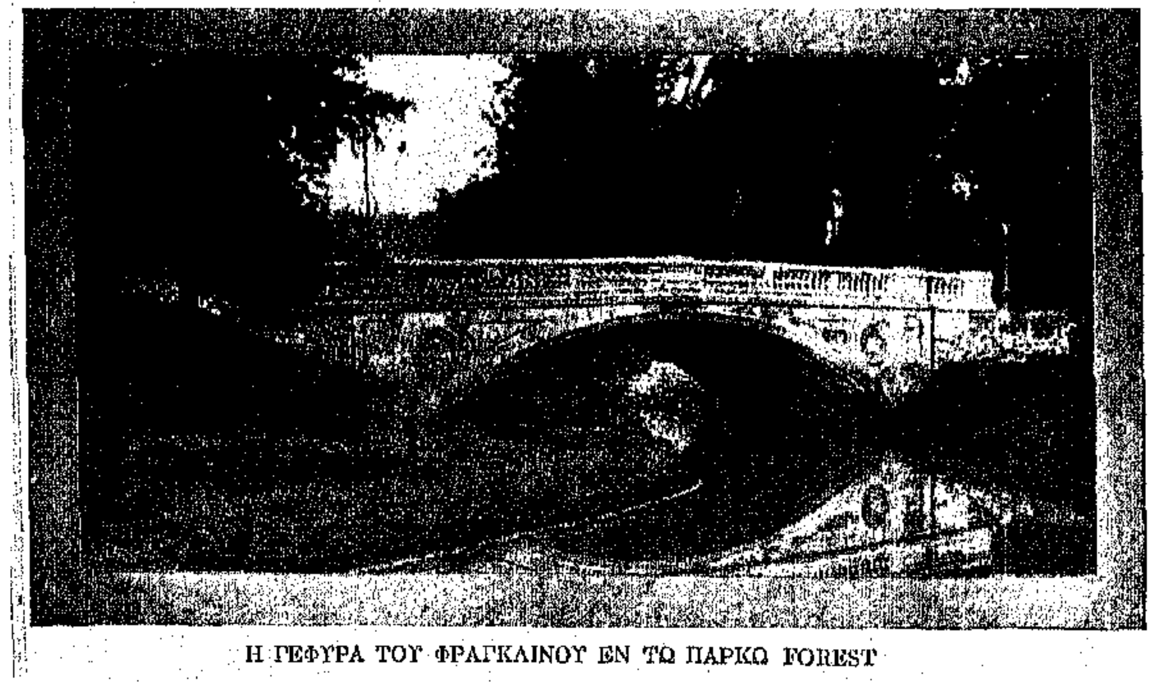

Η ΓΕΦΥΡΑ ΤΟΥ ΦΡΑΓΚΛΙΝΟΥ ΕΝ ΤΩ ΠΑΡΚΩ FOREST

Η ΑΕΡΟΠΛΟΪΑ ΚΑΙ ΤΟ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΟΝ

«Ο ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΣ ἀστυνόμος τῆς καταδιώξεως περιπολῶν χθὲς τὴν νύκτα συνέλαβεν ἐπ' αὐτοφόρῳ ὅμιλον λαθρεμπόρων καθ' ἣν στιγμὴν οὗτοι προσεπάθουν ν' ἀποβιβάσουν εἰς ἓν ἀπόκεντρον μέρος μέγα ποσὸν λαθραίου σιγαροχάρτου, ὡς καὶ ἀρκετοὺς σάκκους ζαχάρεως.

'Ο κ. ἀστυνόμος ἔσπευσεν μετὰ τῆς ὑπ' αὐτὸν δυνάμεως ἐπὶ τόπου, ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ οἱ λαθρέμποροι ἀντιληφθέντες τὴν προσέγγισίν του ἐπέβησαν τοῦ ἀναμένοντος ἀεροπλάνου καὶ κατώρθωσαν νὰ ἐξαφανισθοῦν πρὶν ἢ ὁ νόμος θέσῃ ἐπ' αὐτῶν βαρεῖαν τὴν χεῖρά του.

'Επὶ τόπου εὑρέθησαν σάκκοι ζαχάρεως τῶν λαθρεμπόρων παραλαβόντων μεθ' ἑαυτῶν ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τοῦ σιγαροχάρτου.»

Δὲν θὰ περάσῃ πολὺς καιρὸς ἕως ὅτου ἴδωμεν τοιαύτας εἰδήσεις δημοσιευομένας καὶ εἰς τὰ 'Ελληνικὰ ἡμερήσια φύλλα.

Φωνάζομεν ὅλοι πρόοδος !... Μάλιστα, ἀλλ' ἡ πρόοδος οὐδέποτε ὑπῆρξε μονομερὴς διὰ νὰ εἶναι τοιαύτη καὶ εἰς τὴν προκειμένην περίστασιν. Καὶ οἱ λαθρέμποροι οἱ ὁποῖοι φημίζονται ὡς ἔξυπνοι ἄνθρωποι θὰ ἐφαίνοντο ἀνάξιοι τῆς φήμης των, ἐὰν δὲν παρηκολούθουν τὰς προόδους ποῦ ἐξυπηρετοῦν τὰ συμφέροντά των.

'Η παροιμία «οὐδὲν κακὸν ἄμικτον καλοῦ» ἔχει καὶ τὴν ἀντίστροφόν της ὄψιν.

Οἱ συνδημόται τοῦ Περικλέους καὶ τοῦ Κίμωνος καὶ τοῦ Σωκράτους δὲν εἶχαν βέβαια σιδηροδρόμους καὶ ἀσύρματον καὶ τυπογραφεῖα, δὲν εἶχαν ὅμως οὔτε καὶ ἐκτροχιασμούς, οὔτε θανάτους ἀπὸ ἐκκενώσεις ἠλεκτρικῶν συστοιχιῶν, οὔτε δυστυχήματα ἀπὸ ἀναφλέξεις ἐκρηκτικῶν ὑλῶν.

Σήμερον ἡμεῖς ἀφήκαμεν τοὺς προγόνους χιλιάδες χρόνια ὀπίσω καὶ ἐρρίφθημεν εἰς τὸν δρόμον τῆς προόδου μὲ ταχύτητα ἰλιγγιώδη.

'Ιδοὺ τὸ ἀεροπλάνον. 'Η τελευταία λέξις τῆς ἐξελίξεως. "Ενα μηχάνημα τὸ ὁποῖον εἰς τὰ πέντε τελευταῖα χρόνια κρατεῖ ἀνάστατον τὸ παγκόσμιον ἐνδιαφέρον. Τὸ αὐτοκίνητον τὸ ὁποῖον ἔκαμε τὴν ἐμφάνισίν του ὀλίγα ἔτη πρὸ τοῦ ἀεροπλάνου ἔχει πλέον παραγκωνισθῆ καὶ κάμνει τοὐλάχιστον εἰς τὴν 'Αμερικὴν τὴν ἰδίαν φιγοῦραν τὴν ὁποίαν κάμνουν εἰς τὰ μέρη μας τὰ παρήλικα μόνιππα μὲ τοὺς φιλοσοφικῶς ἐγκαρτεροῦντας εἰς τὸ παλαιὸν καθεστὼς ἀχαμνόντας, ὧν τὸ γένος ἐδόξασαν ὁ Πήγασος καὶ ὁ Ροζινάντε.

Καὶ τὸ ἀεροπλάνον ;... Αὐτὸ εἶναι πλέον εἰς τὰς

ΠΡΟΟΔΟΙ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

δόξας του. Αὐτὸ κατέχει τὸ ζενὶθ τῆς μόδας ἢ καὶ ἂν δὲν τὸ κατέχῃ ἀκόμη τὸ πλησιάζει πολύ, ἀφοῦ ἔφθασεν εἰς ὕψος 6,000 ποδῶν ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης...

Εἰς αὐτὸ τονίζει ὕμνους ὁ Δ' 'Αννούντζιο, εἰς αὐτὸ στηρίζουν τὰς ἐλπίδας των οἱ Γάλλοι διὰ νὰ ἀνακτήσουν τὴν 'Αλσατίαν καὶ Λωρραίνην, μὲ αὐτὸ οἱ "Αγγλοι σκέπτονται ν' ἀποκρούσουν τὴν Γερμανικὴν εἰσβολήν, μὲ αὐτὸ ἐλπίζουν οἱ ἰατροὶ νὰ καταπολεμήσουν τὴν φυματίωσιν, ἱδρύοντες πλωτὰ σανατόρια εἰς ὕψη, ἔνθα ἕως τώρα ἐκυριάρχουν μόνοι οἱ ἀετοί...

Καὶ εἰς αὐτὰ τέλος στηρίζουν τὰς ἐλπίδας των οἱ λαθρέμποροι, οἱ ὁποῖοι ἐνέπνευσαν εἰς τὸν καλλιτέχνην τοῦ ἀγγλικοῦ Graphic τὴν εἰκόνα τὴν ὁποίαν ἐδῶ δημοσιεύομεν.

Κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν εἰς τοὺς λαθρεμπορικοὺς κύκλους γνώμην τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ἐπιχειρήσεως, τὸ ὁποῖον ἔπαιζεν ἄλλοτε τόσον μεγάλον ρόλον καὶ ἐνέπνευσε τὴν Κάρμεν καὶ τὸν Φρὰ Διάβολον, κατήντησε σήμερον εἰς τὸ ταπεινὸν ἐπίπεδον τῶν κοινῶν ἐγκλημάτων ζημιῶσαν καὶ εἰς κέρδη καὶ εἰς ποίησιν. Ποῖον ἄλλο μέσον θὰ ἠμποροῦσε καλλίτερα νὰ ἐπαναφέρῃ τὸ λαθρεμπόριον κυριολεκτικῶς εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς του παρὰ τὸ ἀεροπλάνον ;

'Ιδοὺ ἡ ἰδέα ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὡρμήθη ὁ καλλιτέχνης καὶ τὴν ὁποίαν ἀπετύπωσεν εἰς τὸ εὔμορφον σχεδίασμα.... Τὴν σκηνὴν φαντάζεται λαμβάνουσαν χώραν εἰς μίαν ἀπόκρημνον ἀκτὴν μίαν ὡραίαν νύκτα τοῦ φθινοπώρου. Πλησιφαὴς σελήνη φωτίζει τὰ ἀκύμαντα νερὰ τῆς θαλάσσης, τὴν ὁποίαν διασχίζουν ἥσυχα τὰ πλοιάρια τῶν ψαράδων. "Εν καταδρομικὸν ἐντεταλμένον τὴν καταδίωξιν τοῦ λαθρεμπορίου περνᾷ γοργὸν ἀνοικτά.

'Αντιλαμβάνεται τὰς κινήσεις τῶν μικρῶν ἱστιοφόρων, τὰ ὑποπτεύεται, τὰ πλησιάζει, τὰ σκεπάζει μὲ τοὺς προβολεῖς του...

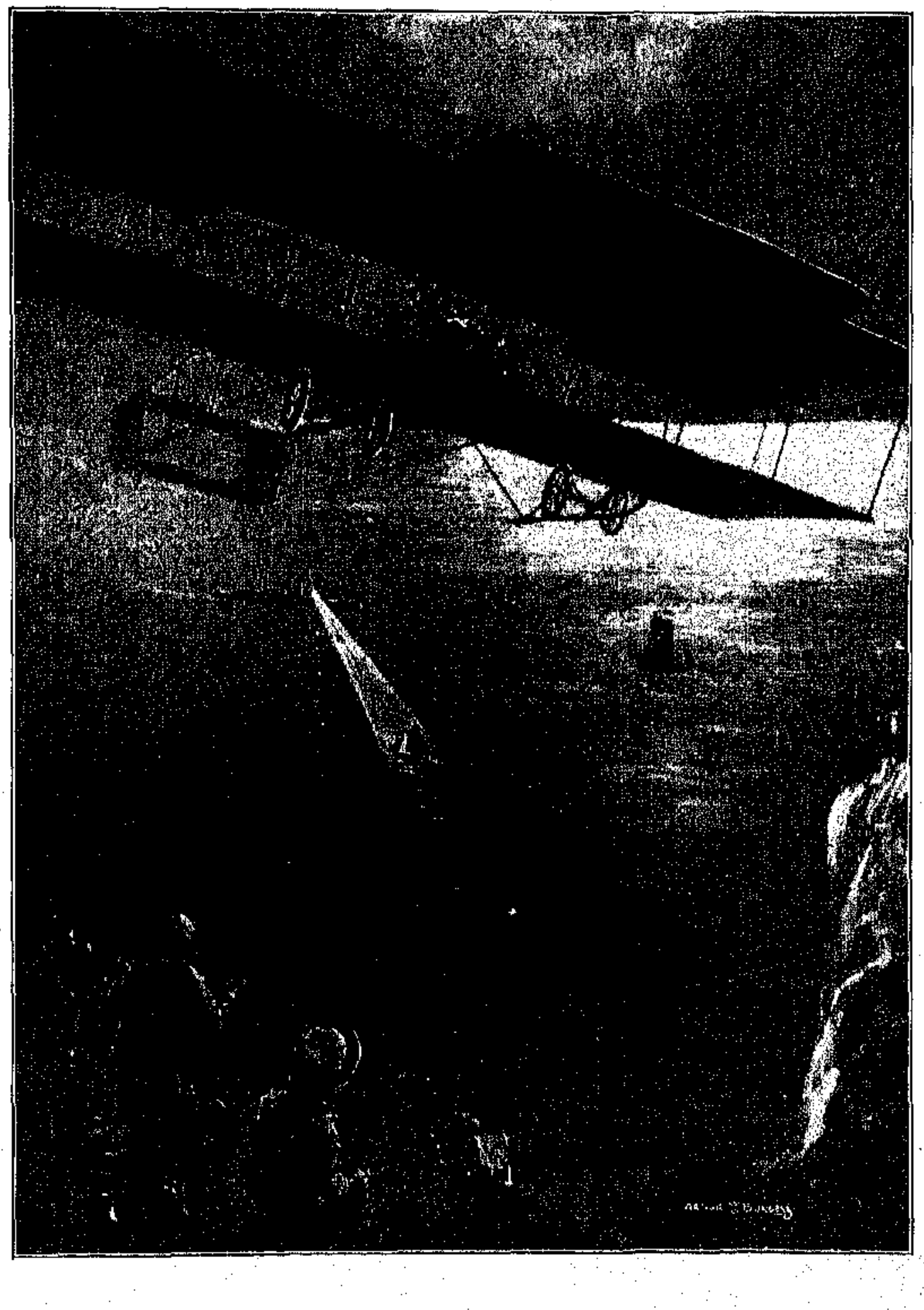

Τίποτε. Εἶναι τίμια πλοιάρια πτωχῶν βιοπαλαιστῶν, χωρικῶν ψαράδων. Τὸ καταδρομικὸν ἑτοιμάζεται νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν δρόμον του... δὲν ἔχει λαθρεμπόρους ἡ θάλασσα... τοὺς ἔχουν φυγαδεύσῃ τῶν ἐθνῶν οἱ στόλοι...

"Ενας θόρυβος δαιμονιωδῶς κινουμένων πτερύγων ταράσσει τὴν σιγὴν τῆς νυκτός, μία τεραστία μαύρη σκιὰ διαγράφεται εἰς τὰ ὕψη καὶ διατρέχει μὲ ταχύτητα τεραστίαν τὸ διάστημα... Εἶναι τὸ ἀεροπλάνον. Εἶναι ὁ ἐπικίνδυνος ἀντίπαλος τοῦ καταδρομικοῦ, ὁ ὁποῖος πολεμεῖ ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς, καὶ ἀνέρχεται ἐκεῖ ὅπου δὲν τὸ φθάνουν οἱ προβολεῖς καὶ αἱ σφαῖραί του.

'Εμβρόντητοι μένουν οἱ ἀκτοφύλακες, καὶ θαυμάζοντες παρακολουθοῦν μὲ τὸ βλέμμα των οἱ ἁλιεῖς τὴν μαύρην μηχανὴν νὰ φεύγῃ καὶ νὰ χάνεται εἰς τὰ σκότη...

Τὸ ἀεροπλάνον ἐπέρασε.

'Απὸ ποῦ ἦλθε; Ποῦ πηγαίνει; Ποῖοι εἶναι οἱ ἐπιβάται του; 'Ιδοὺ τὰ ἐρωτήματα εἰς τὰ ὁποῖα δὲν θὰ λάβουν ἀπάντησιν ἀμέσως οἱ φρουροὶ τῶν συνόρων καὶ οἱ τελωνοφύλακες.

'Εν τῷ μεταξὺ τὸ γιγαντιαῖον πτηνὸν μὲ τὴν δαιμονιώδη ταχύτητα θὰ ἔχῃ φθάσῃ εἰς τὸν τόπον τῆς κατευθύνσεώς του, ὅπου θὰ τὸ περιμένουν.

Ποῖοι ὅμως θὰ τὸ περιμένουν; Φίλοι καλοὶ καὶ θαυμασταὶ τῆς ἀεροπορίας ἢ οἱ ἐπιτήδειοι νυκτοκλέπται καὶ λαθρέμποροι; 'Ιδοὺ ὁ κόμπος.

'Ορίστε ἔπειτα καὶ πολεμήσατε τὸ λαθρεμπόριον.

★★★

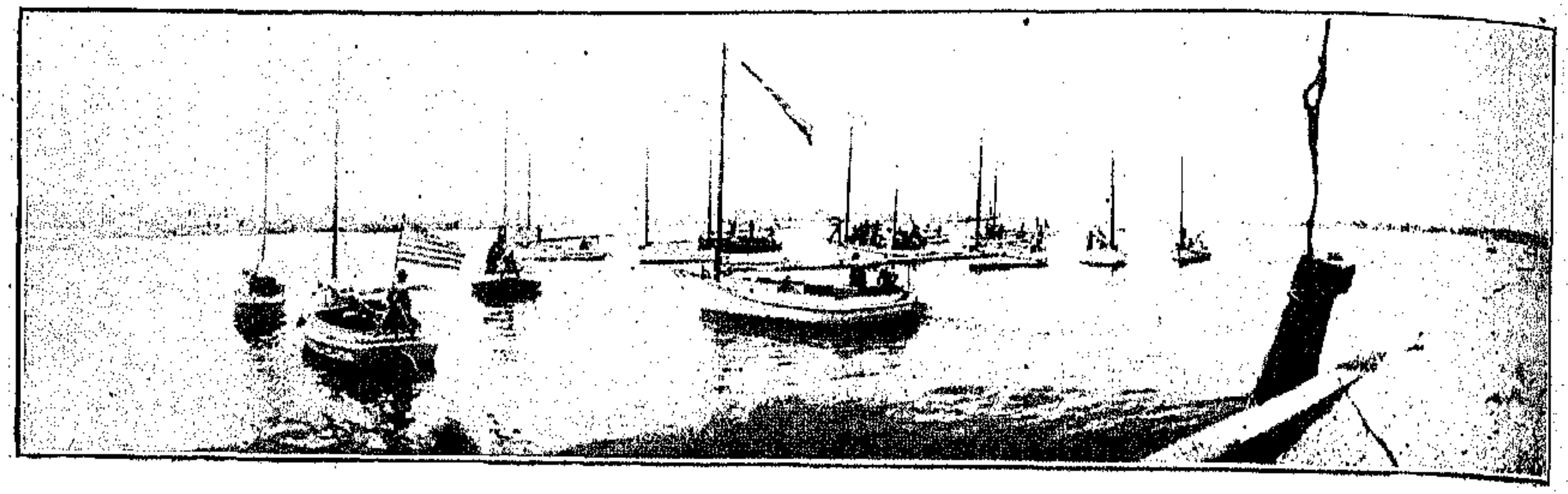

ΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣ ΤΟΥ NEWPORT

ΟΣΟΙ ΙΔΟΥΝ τὰς δύο ὡραιοτάτας αὐτὰς εἰκόνας, τὰς ὀφειλομένας εἰς Ἕλληνα φωτογράφον, θὰ ὑποθέσουν βεβαίως ὅτι ἐλήφθησαν εἰς τὰς τελευταίας λεμβοδρομίας ἢ ἀγῶνας δρόμου θαλαμηγῶν.

Τίποτε ἀπ' αὐτά. Τὰ πλοῖα τὰ ὁποῖα βλέπετε, δὲν εἶναι στόλος ἀναψυχῆς, εἶναι στόλος δουλειᾶς. Εἶναι ὁ στόλος τῶν Ἑλλήνων τοῦ Newport τῆς Πολιτείας τοῦ Rhode Island. Οἱ Ἕλληνές μας ἐκεῖ ἔχουν σχεδὸν τὸ μονοπώλιον τῆς ἁλιείας. Ὄχι διότι δὲν ὑπάρχουν ἀνταγωνισταί, ἀλλὰ διότι, τί τὰ θέλετε, οἱ ἰδικοί μας τὰ καταφέρουν καλλίτερα ἀπὸ τοὺς ἄλλους.

Δὲν θὰ ἐξυμνήσωμεν τὸ δαιμόνιον πνεῦμα τοῦ Ἕλληνος τοῦ ξενιτευμένου καὶ μεγαλουργοῦ. Ἀλλὰ θὰ σᾶς ἀναφέρωμεν τὰ πράγματα ὅπως παρουσιάζονται ἐμπρός μας.

Ἡ πόλις Newport τῆς Rhode Island, ἀριθμοῦσα σήμερον περὶ τὰς 50,000 κατοίκων, φημίζεται ὡς μία ἀπὸ τὰς ὡραιοτέρας τῆς παραλίας τοῦ Ἀτλαντικοῦ, κατέχουσα τὰ πρωτεῖα μεταξὺ τῶν κέντρων εἰς ἃ παραθερίζουν οἱ Ἀμερικανοὶ Κροῖσοι.

Ἐκεῖ εἶναι τὸ μέγα ὁρμητήριον τῶν ἱστιοφόρων ἀτμήρων θαλαμηγῶν καὶ τῶν ναυτικῶν σπόρτ.

Εἶναι ὡραῖον τὸ Newport διότι συνδυάζει τὴν πρασινάδα μὲ τὴν θάλασσαν. Ἀπὸ τὴν θάλασσαν δὲ κυριολεκτικῶς ζοῦν οἱ κάτοικοί της μεταξὺ τῶν ὁποίων περιφανῆ θέσιν κατέλαβον τώρα τελευταίως οἱ συμπατριῶταί μας ἀνέκαθεν τρομεροὶ εἰς τὴν θάλασσαν, ἥτις εἶναι τὸ στοιχεῖον τοῦ Ἕλληνος.

Ἔτσι συνέβη καὶ εἰς τὴν ὡραίαν πόλιν τοῦ Rhode Island, ὅπου ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλείτερα ἐμπόρια, τὸ τῶν ἀστακῶν, περιῆλθε σχεδὸν καθ' ὁλοκληρίαν εἰς τὰ ἑλληνικὰ χέρια.

Ἀκόμη δὲν ἔχει ἐξηγηθῆ ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον οἱ ἀστακοὶ πλεονάζουν ἔξω ἀπὸ τὸ Newport. Ἄλλως τε διατί πλεονάζουν αἱ μουροῦναι εἰς τὴν Βόρειον θάλασσαν; Αὐτὰ εἶναι ἐρωτήματα εἰς τὰ ὁποῖα ἡ φύσις δὲν δίδει ἀπάντησιν.

Οἱ Ἕλληνες τοῦ Rhode Island δὲν χάνουν τὸν καιρόν των διὰ νὰ ἐμβαθύνουν εἰς τὸ ζήτημα. Ἀντελήφθησαν τὴν ὕπαρξιν τῶν ἀστακῶν, διωργάνωσαν τοὺς στολίσκους των καὶ κάμνουν ἀρκετὰ ἱκανοποιητικὰς ἐργασίας.

Τελευταίως μάλιστα αἱ ἐργασίαι αὐταὶ ἐπῆγαν τόσον καλὰ ὥστε οἱ ἄλλοι ἁλιεῖς, ὅσοι ἐνόμιζαν ὅτι δὲν εἶχαν τίποτε νὰ φοβηθοῦν ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων, εὑρόντες τὰ πράγματα σκοῦρα ἔθεσαν εἰς κίνησιν οὐρανὸν καὶ θάλασσαν ὅπως φέρουν ἀντιπερισπασμὸν εἰς τὰς ἁλιευτικὰς τῶν ὁμογενῶν μας ἐργασίας. Καὶ ἔγινεν ἕνας νόμος ὅστις τοὺς ἀπέκλειεν, πρὸς κατάρριψιν τοῦ ὁποίου ἐργάζονται τώρα δικαστικῶς οἱ Ἕλληνες.

Καὶ ἔτσι λοιπὸν τὰ κομψὰ πλοιάρια θὰ ἐξακολουθήσουν ἀνενόχλητα νὰ διατρέχουν τ' ἀνοιχτὰ νερὰ τοῦ Newport καὶ ν' ἁλιεύουν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν νόμων.

Ἀλλ' οἱ Ἕλληνες ἐκεῖ πέρα δὲν εἶναι θαυμάσιοι μόνον ὡς ἁλιεῖς καὶ ἐπιχειρηματίαι. Εἶναι θαυμάσιοι ὡς πατριῶται καὶ ὡς ἄνθρωποι. Ἀπόδειξις ὅτι ἡ τελευταία ἐπίσκεψις τοῦ Ματσούκα εἰς τὴν εὔμορφην πόλιν ἦτο ἕνας Ἑλληνικὸς θρίαμβος.

Ὁ ἁλιευτικὸς στολίσκος τὴν ἡμέραν ἐκείνην δὲν ἐπῆγεν εἰς τὰ ψάρια. Παρετάχθη ὅμως μέσα εἰς τὸν λιμένα, ἀνεπέτασε τὴν κυανόλευκον παρὰ τὴν ἀστερόεσσαν καὶ ἐπέρασε μίαν ἡμέραν ἑορτῆς καὶ συγκινήσεων. Ἦτο ὡραιοτάτη ἡ ἑορτὴ τὴν ὁποίαν ἔδωκαν οἱ θαλασσινοί μας ὑποδεχόμενοι τὸν ἐθνακόστολον. Τὰ σημαιοστόλιστα σκάφη των, ἡ ὡραία δεξίωσις τὴν ὁποίαν ἔκαμαν εἰς τὸν ἐθνικὸν ψάλτην, καὶ τέλος αἱ πατριωτικαὶ δωρεαί των ἔκαμαν ἐντύπωσιν ὄχι μόνον εἰς τὸν Ἑλληνικὸν κόσμον τῆς Ἀμερικῆς, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς Ἀμερικανοὺς οἱ ὁποῖοι ἔγραψαν ἄρθρα ἐνθουσιωδέστατα, ἐξαίροντες τὰ ἔργα τῶν συμπατριωτῶν μας.

Αὐτὴ εἶναι ἡ ἐθνικὴ ἐργασία τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Ἀμερικήν. Βγάζουν ἕνα καλὸ ὄνομα. Καὶ τὸ ὄνομα αὐτὸ τὸ κρατοῦν ὅσον εἰμποροῦν ψηλὰ μὲ τὴν ἐργασίαν καὶ τὴν τιμιότητά των.

Ὁ στολίσκος αὐτὸς τοῦ Ἀτλαντικοῦ, ὁ ἔχων ὁρμητήριον ἕνα Ἀμερικανικὸν λιμένα δὲν εἶναι ἁπλῶς ἄθροισμα ἁλιευτικῶν πλοιαρίων. Εἶναι ἕν κομμάτι Ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ, τοῦ ἐκδηλουμένου πανταχοῦ τῆς ὑφηλίου, μὲ τὴν ἰδίαν ζωτικότητα, μὲ τὴν ἰδίαν μεγαλουργὸν δρᾶσιν. Καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον μὲ ἐθνικὴν ὑπερηφάνειαν τὰ γαλλίασιν δημοσιεύομεν τὰς δύο ὡραιοτάτας φωτογραφίας διδούσας μίαν ζωηροτάτην εἰκόνα τῆς ἐπιχειρηματικότητος καὶ τῆς προόδου τοῦ ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνισμοῦ.

***

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΤΑΣΣΩΝΤΑΙ ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΟΝ;

ΜΑΖΥ μὲ τὸ ζήτημα τῆς παροχῆς πολιτικῶν δικαιωμάτων εἰς τὰς γυναῖκας γεννᾶται καὶ τὸ ζήτημα τῆς κατατάξεώς των εἰς τὸν στρατόν. Διότι ἓν ἄτομον, διὰ νὰ ἀπολαύῃ ὅλων τῶν δικαιωμάτων τοῦ πολίτου, πρέπει νὰ ὑποβάλλεται καὶ εἰς ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ πολίτου πρὸς τὴν Πολιτείαν. Σημειωτέον δὲ ὅτι δὲν παρίσταται ἀνάγκη νὰ καταβληθῶσιν ἔκτακτοι προσπάθειαι ὅπως πεισθῶσιν αἱ τρυφεραὶ ἀπόγονοι τῆς Εὔας ὅτι τὸ πρῶτον δικαίωμα συνεπάγεται τὴν δευτέραν ὑποχρέωσιν. Αἱ σωφραζέτται τοὐλάχιστον, αἱ ὁποῖαι ζητοῦν μὲ τόσην ἐπιμονὴν καὶ ἐπιδιώκουσι μὲ τόσα μέσα τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου, εἶναι ἕτοιμοι νὰ ἀλλάξουν τὸν κορσὲν μὲ τὸν τελαμῶνα τῆς ξιφολόγχης καὶ τὸ πελώριον καπέλλο μὲ τὸ πιλίκιον τοῦ στρατιώτου. Διὰ τὰς ἄλλας γυναῖκας, τὰς ἐμμενούσας εἰς τὴν ποίησιν τοῦ παρὰ τὴν ἑστίαν καὶ παρὰ τὸ λίκνον βίου, δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει.

Τὸ ζήτημα τῆς κατατάξεως τῶν γυναικῶν εἰς τὸν στρατὸν δὲν εἶναι νέον. Ἀνεκινήθη τὸ πρῶτον πρὸ τεσσαρακονταετίας ἐν Ἀμερικῇ ὑπὸ τῆς Λουΐζης Ρὸζ μὲ μίαν προκήρυξιν, ἡ ὁποία ἄρχεται μὲ τὴν ἐρώτησιν: «Διατί νὰ μὴ μάχωνται αἱ γυναῖκες ὑπὲρ τῆς πατρίδος των;» Ἔχει ὅμως τὸ ζήτημα δύο ὄψεις καὶ εἰς τοῦτο ἀκριβῶς ἔ κειται ἡ δυσκολία τῆς λύσεώς του.

Ἡ πρώτη ὄψις εἶναι ἂν αἱ γυναῖκες πρέπει νὰ ἀποκτήσωσι τὰ πολιτικὰ δικαιώματα, ἄρα καὶ νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἡ δευτέρα ὄψις εἶναι ἂν αἱ γυναῖκες εἶναι ἱκαναὶ διὰ τὰ πολεμικὰ ἔργα καὶ συνεπῶς ἂν δύνανται νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν καὶ νὰ ἀποκτήσωσιν οὕτω καὶ τὰ πολιτικὰ δικαιώματα.

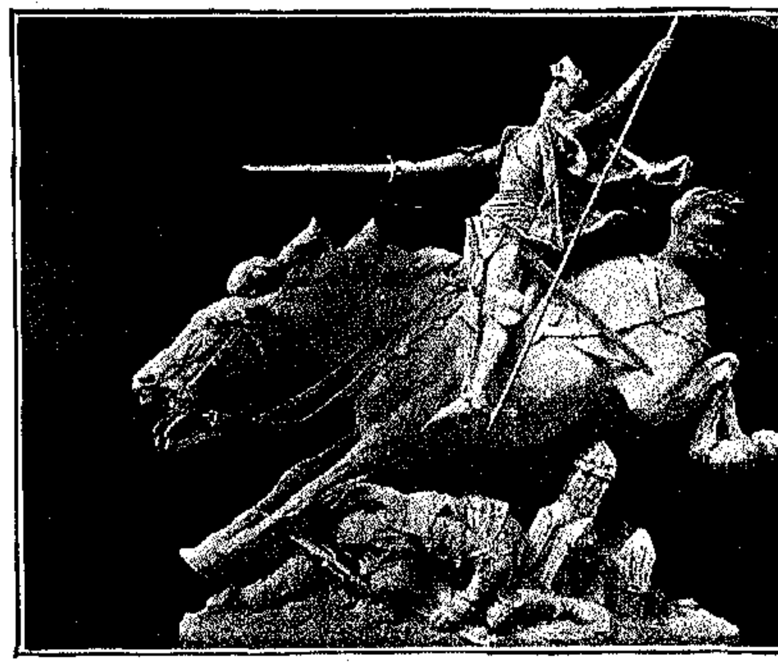

ΙΩΑΝΝΑ Δ' ΑΡΚ

Διὰ τὸ πρῶτον μέρος τοῦ ζητήματος ἔχομεν ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ παρελθόντος μίαν γνώμην, ἡ ὁποία ὡς ἐκ τῆς περιωπῆς τοῦ προσώπου τὸ ὁποῖον τὴν ἐξέφρασε δὲν εἶναι παντελῶς ἐστερημένη κύρους.

«Μεγαλειότατε,» εἶπέ ποτε εἷς ἀξιωματικὸς τοῦ στρατοῦ Φρειδερίκου τοῦ Μεγάλου τῆς Πρωσσίας, «αὐτὸ τὸ πρόσωπον δὲν δύναται νὰ ὑπηρετήσῃ εἰς τὸν στρατόν.»

«Διατί;» ἠρώτησεν ὁ Μέγας Φρειδερῖκος.

«Διότι, Μεγαλειότατε, ἀνεκαλύψαμεν ὅτι εἶναι γυνή.»

«Ἠμπορεῖ νὰ πολεμήσῃ;»

«Ἐπολέμησεν ὡς θὰ ἐπολέμουν δέκα διάβολοι, «Μεγαλειότατε.»

«Κατατάξατέ την εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ,» προσέταξεν ὁ βασιλεύς, γνωμοδοτήσας οὕτω ὅτι ἂν ἡ γυνὴ δύναται, δικαιοῦται νὰ ὑπηρετήσῃ στρατιωτικῶς τὴν πατρίδα της.

Διὰ τὸ δεύτερον μέρος τοῦ ζητήματος ἔχομεν πολλὰ γεγονότα, παλαιὰ καὶ πρόσφατα, τείνοντα νὰ ἀποδείξωσιν ὅτι μερικαὶ τοὐλάχιστον ἐκ τῶν γυναικῶν ὄχι μόνον ἠμποροῦν νὰ πολεμήσουν, ἀλλὰ καὶ ὑπερτεροῦν πολλάκις τοὺς ἄνδρας εἰς τὴν κυριωτέραν τῶν πολεμικῶν ἀρετῶν—τὴν γενναιότητα. Συνειθίζομεν πολλάκις νὰ ἀποκαλῶμεν τὰς γυναῖκας ἀνάνδρους, ὁ παραλληλισμὸς ὅμως εἶναι προφανῶς ἄδικος, ἀφοῦ ὑπάρχει παράδειγμα ἐν τῇ ἱστορίᾳ, καθ' ὃ «οἱ μὲν ἄνδρες γεγόνασι γυναῖκες, αἱ δὲ γυναῖκες ἄνδρες.» Τοιουτοτρόπως ἀνέκραξεν ὁ Ξέρξης, ὅταν, θεώμενος ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τοῦ ὄρους Αἰγάλεω τῆς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας, εἶδε τὴν συνεκστρατεύσασαν μετ' αὐτοῦ βασίλισσαν τῆς Καρίας Ἀρτεμισίαν μένουσαν τελευταίαν εἰς τὸ θέατρον τῆς ναυμαχίας καὶ βυθίζουσαν ἓν Περσικὸν πλοῖον ὅπως ἐξαπατήσῃ τοὺς καταδιώκοντας αὐτὴν Ἕλληνας, ἐνῷ τὰ ἄλλα Περσικὰ πλοῖα εἶχον τραπῆ εἰς φυγὴν πρὸ τῶν Ἑλληνικῶν τριήρων. Ἄλλως τε κάτι θὰ ἤξευρε περὶ τῆς μαχιμότητος καὶ τῆς γενναιότητος τῶν γυναικῶν ὁ τόσον βαθεῖαν γνῶσιν τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς ἐπιδεικνύων εἰς τὰ ἀθάνατα ἔπη του Ὅμηρος, ὁ ὁποῖος δὲν ἐπέτρεψεν εἰς τὸν Ἀχιλλέα νὰ ἀσεβήσῃ πρὸς τὰς γυναῖκας μὲ τὸν τοιοῦτον παραλληλισμόν, ὅταν ἠθέλησεν ὁ χολωθεὶς ἥρως νὰ ἀποκαλέσῃ τὸν Ἀγαμέμνονα ἄνανδρον, ἀλλὰ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν διὰ τὸν παραλληλισμὸν τὴν δειλὴν ἔλαφον, ἐν τῷ στίχῳ «Οἰνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο.»

Αἱ πολεμοχαρεῖς καὶ ἀνδρεῖαι γυναῖκες, τὰς ὁποίας μᾶς ἀναφέρει ἡ ἱστορία, εἶναι ἀναρίθμητοι. Ἐν πρώτοις ἔχομεν εἰς τὴν ἀπωτάτην ἀρχαιότητα τὰς Ἀμαζόνας, τὰς ὁποίας καὶ αὐτὸς ὁ Ἡρακλῆς ἐδυσκολεύθη νὰ νικήσῃ καὶ αἱ ὁποῖαι καὶ κατὰ τῶν Ἀθηνῶν ἀκόμη ἐξεστράτευσαν, ὡς φαίνεται πιστεύων ὁ Ἰσοκράτης ἐν τῷ πανηγυρικῷ του, ῥιφθεῖσαι δὲ κάποτε ὑπὸ τῆς θαλάσσης εἰς τὰς Σκυθικὰς ἀκτάς, κατώρθωσαν νὰ διέλθωσι σχεδὸν σῶαι καὶ ἀβλαβεῖς διὰ μέσου τῶν ἀγρίων Σκυθικῶν λαῶν καὶ νὰ διασωθῶσιν πέραν τοῦ Ταναΐδος ποταμοῦ, ἀφοῦ ἔφεραν μεγάλην φθορὰν εἰς τοὺς Σκύθας, ὀνομασθεῖσαι διὰ τοῦτο «οἰόρπατα», ἀνδροκτόνοι, ὡς μᾶς βεβαιοῖ ὁ Ἡρόδοτος.

Ἂν ἀφήσωμεν τοὺς ἀπωτάτους ἐκείνους μυθολογικοὺς χρόνους καὶ ἔλθωμεν εἰς τοὺς ἱστορικούς, θὰ εὕρωμεν πλεῖστα παραδείγματα γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι ἔδειξαν ἀξιοσημείωτον πολεμικὸν μένος καὶ ἀνδρείαν οὐ τὴν τυχοῦσαν. Εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα πολλάκις αἱ γυναῖκες συνεπολέμησαν μετὰ τῶν ἀνδρῶν εἰς τὴν ἄμυναν πολιορκουμένων ἢ κυριευομένων πόλεων, τὸ αὐτὸ δὲ συνέβη καὶ εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, ὁ ὁποῖος ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ πλὴν πολλῶν ἄλλων γυναικῶν τὴν ἀτρόμητον Μπουμπουλίναν καὶ τὰς γενναιοκάρδους Σουλιώτισσας. Ἡ Ἰουδαϊκὴ ἱστορία ἀπηθανάτισε τὴν Ἰουδὶθ διὰ τὴν θαυμαστὴν τόλμην της, ἡ δὲ Βαβυλωνιακὴ ἱστορία διέσωσε μέχρις ἡμῶν τὸ ὄνομα τῆς πολεμοχαροῦς Σεμιράμιδος, ἐφάμιλλος τῆς ὁποίας εἶναι ἡ βασίλισσα τῶν Μασσαλετῶν Τόμυρις, ἡ ἐμβαλοῦσα τὴν ἀποτμηθεῖσαν κεφαλὴν τοῦ Κύρου εἰς ἀσκὸν πλήρη αἵματος. Ἡ Γαλλικὴ ἱστορία ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ τὴν Ἰωάνναν Δ' Ἄρκ καὶ τὰς ἀτρομήτους γυναῖκας τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως καὶ ἡ Ρωσσικὴ τὴν Αἰκατερίνην Β'. καὶ τὴν Μαρίαν Ἰεανόβναν, ἡ ὁποία διῄρει τὸ ἀνθρώπινον γένος εἰς τέσσαρας τάξεις, ἄνδρας, γυναῖκας, ἀνδρογύνας καὶ ἀνδρογυναῖκας, καὶ ἀπέστειλε κήρυκας καθ' ὅλην τὴν Ρωσσίαν διὰ νὰ εἴπωσιν εἰς τὰς γυναῖκας ὅτι «ἂν δὲν θέλουν νὰ ὑφαίνουν ἂς γυμνάζωνται εἰς τὰ ὅπλα, καὶ ἂν δὲν ἠμποροῦν νὰ κερδίσουν συζύγους ἂς κερδίσουν μάχας, ἔχουσαι τὴν αὐτοκράτειράν των ἐπὶ κεφαλῆς.» Μεγάλην γενναιότητα ἔδειξαν πολλαὶ γυναῖκες τῆς Πολωνίας καὶ τῆς Ἀμερικῆς κατὰ τὰς ἐπαναστάσεις τῶν δύο τούτων ἐθνῶν, πρόσφατον δὲ εἶναι εἰσέτι τὸ παράδειγμα τῆς Ἑλένης Κωνσταντινίδου, ἡ ὁποία συνεπολέμησε μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ κατὰ τὸν τελευταῖον Ἑλληνο-τουρκικὸν πόλεμον. Μία Ἀγγλίς, ἡ Hannah Snell, ὑπηρέτησεν ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν εἰς τὸν στρατὸν τοῦ βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α'.

Αἱ γυναῖκες τῆς ἐποχῆς μας, καὶ ἰδίᾳ αἱ Ἀγγλοσαξωνίδες, αἱ ὁποῖαι ἔχουν καὶ τὴν ἀρχηγίαν εἰς τὸ σωφραζεττικὸν κίνημα, ἐπιδίδονται εἰς ὅλας τὰς σωματικὰς ἀσκήσεις, αἱ ὁποῖαι ἦσαν πρότερον ἀπηγορευμένοι καρποὶ δι' αὐτάς. Ὄχι μόνον ἱππεύουσιν, ἀσκοῦνται εἰς μακροὺς περιπάτους πεζῇ, πυγμαχοῦσι, παλαίουσι καὶ ἐπιδίδονται εἰς κάθε εἶδος σωμασκίας, ἀλλὰ ἀσκοῦνται καὶ εἰς τὴν σκοποβολὴν καὶ εἰς τὴν ξιφασκίαν καὶ συνιστῶσι σκοπευτικὰς λέσχας. Ὥστε τὸ ζήτημα ἂν πρέπῃ αἱ γυναῖκες νὰ κατατάσσωνται εἰς τὸν στρατὸν καὶ νὰ ὑπηρετῶσι στρατιωτικῶς τὴν πατρίδα των τίθεται πλέον σοβαρῶς ἐπὶ τοῦ τάπητος καὶ συζητεῖται ὑπὸ τῶν σωφραζεττῶν μὲ τὴν αὐτὴν ζέσιν μὲ τὴν ὁποίαν συζητεῖται καὶ τὸ ζήτημα τῆς γυναικείας ψήφου. Εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι εἰς τὸ Λονδῖνον κατηρτίσθη ἀπὸ τὰς ἀτιθάσσους Ἀγγλίδας σωφραζέττας ὁλόκληρος στρατιωτικὸς λόχος ἀπὸ νεαρὰς Ἀμαζόνας, αἱ ὁποῖαι εἶναι αἱ καθ-αυτὸ militant, δηλαδὴ στρατευόμεναι, σωφραζέτται καὶ προορίζονται ὅπως χρησιμοποιηθοῦν κάποτε κατὰ τῆς ἀστυνομίας ἢ πρὸς πολιορκίαν τοῦ Ἀγγλικοῦ Κοινοβουλίου.

«Δὲν εἶναι πλέον ἀναγκαία ἡ κτηνώδης ῥώμη εἰς τὸν πόλεμον», λέγουν αἱ πολεμοχαρεῖς σωφραζέτται. «Ὁ πόλεμος δὲν διεξάγεται πλέον μὲ τόξα καὶ ἀκόντια καὶ πελέκεις, ἀλλὰ μὲ ἐλαφρὰ καὶ κομψὰ τουφέκια, τὰ ὁποῖα εἰμπορεῖ νὰ χειρισθῇ ἡ γυνὴ ἐξίσου ἐπιδεξίως πρὸς τὸν ἄνδρα.»

«Ἡμεῖς αἱ γυναῖκες,» λέγει μία σωφραζέττα, «πρέπει νὰ ἀντιμετωπίσωμεν τὴν φοβερὰν ἀλήθειαν, ὅτι τὸ δίκαιον ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἰσχύος. Ἂν δείξωμεν εἰς τοὺς ἄνδρας ὅτι εἴμεθα παρεσκευασμέναι ὅπως παραταχθῶμεν εἰς μάχην, τελείως ἠσκημέναι εἰς τὰ ὅπλα καὶ κατηρτισμέναι εἰς ἐνόπλους φάλαγγας, θὰ ἐξασφαλίσωμεν εὐκόλως ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ζητοῦμεν—τὴν πολιτικὴν ἰσότητα πρὸς τοὺς ἄνδρας. Ἀδελφαί, ὁπλισθῆτε, σχηματίσατε τάξεις, δείξατε ὅτι δὲν εἶσθε εὔθραυστα ἀθύρματα, ἀλλ' ἄξιαι ἀπόγονοι τῶν γυναικῶν ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι ὑπερήσπισαν τὰς πατρίδας των, καὶ τὴν τιμήν των εἰς ἑκατοντάδας πολέμων!»

Ἓν Ἀμερικανικὸν περιοδικὸν ἐσκέφθη τελευταίως νὰ συλλέξῃ τὰς γνώμας πολλῶν ἐξεχόντων προσώπων ἀμφοτέρων τῶν φύλων διὰ τὸ ζήτημα τῆς στρατολογίας τῶν γυναικῶν, ἰδοὺ δὲ μερικαὶ ἐκ τῶν ἀποσταλεισῶν ἀπαντήσεων:

Ὁ Ἄγγλος στρατάρχης Λόρδος Roberts ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς:

«Δὲν μοῦ φαίνεται πρακτικὸν καὶ καλὸν νὰ ὑπη-

ΕΚ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.-ΕΝ ΝΕΟΝ ΔΡΑΜΑ

Ο ΜΑΣΚΑΝΗΣ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

ΤΟ ΝΕΟΝ θεατρικὸν ἔργον «The Dawn of a Tomorrow», διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἐμφανισθῇ λίαν προσεχῶς ἀπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς σκηνῆς ἡ ἠθοποιὸς Gertrude Elliot εἶναι ἓν ἀπὸ τὰ καλλίτερα ἔργα τὰ ὁποῖα ἐδόθησαν πρὸ τοῦ Ἀμερικανικοῦ δημοσίου. Ἡ μὶς Elliot μία ἀπὸ τὰς καλλιτέρας ἠθοποιοὺς θὰ ἐκθέσῃ ὅλον τὸ τάλαντον τῆς τύχης της εἰς τὸ νέον θεατρικὸν ἔργον, ἡ ὑπόθεσις τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ ἑξῆς: Ὁ σὲρ Oliver Holt, πλούσιος κάτοικος τοῦ Λονδίνου, προσεβλήθη ὑπὸ σοβαρᾶς ἀσθενείας, οἱ δὲ ἰατροὶ ἀπολέσαντες πᾶσαν ἐλπίδα σωτηρίας, τὸν πληροφοροῦσι βαθμηδὸν ὅτι οὐδεμίαν βοήθειαν πρέπει νὰ ἀναμένῃ παρ' αὐτῶν. Ὁ Holt ὑποφέρει ἡσύχως τὴν ἀσθένειάν του καὶ ἀποφασίζει νὰ ἐνδυθῇ, νὰ μεταβῇ εἰς ἀπόκεντρόν τινα συνοικίαν τοῦ Λονδίνου καὶ νὰ ἀνατινάξῃ ἡσύχως τὸν ἐγκέφαλόν του εἰς τὸν ἀέρα. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ περιουσία του θὰ περιήρχετο εἰς τὸν ἀνεψιόν του, νεανίαν τοῦ ἰδίου ὀνόματος. Καθ' ἣν ὥραν ἀναχωροῦσιν οἱ ἰατροὶ εἷς ἐξ αὐτῶν θέτει εἰς τὴν χεῖρά του βιβλίον καὶ κάμνει πρὸς αὐτὸν τὴν παρατήρησιν ὅτι ἐνῷ δὲν δύναται νὰ δώσῃ ἄμεσόν τινα ἐλπίδα θεραπείας τῆς ἀσθενείας του, πολλοὶ ὅμως ἀνεκουφίσθησαν ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ εἰρημένου βιβλίου. Ὁ σὲρ Oliver παρατηρεῖ τὸ βιβλίον τὸ ὁποῖον εἶναι Εὐαγγέλιον, καὶ μειδιᾷ.

Εἰς τὴν ἀκόλουθον σκηνὴν παρίστανται κατά τινα ὁμιχλώδη νύκτα ἡ Apply Blossom Court μία ἀπὸ τὰς χειροτέρας συνοικίας τοῦ Λονδίνου. Ὁ σὲρ Oliver Holt εἶχε μεταβῆ εἰς τὴν εἰρημένην συνοικίαν μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι κακοενδεδυμένος τις ἄνθρωπος, ὡς αὐτός, δύναται νὰ αὐτοκτονήσῃ ἄνευ μεγάλων σχολίων. Καθ' ὁδὸν συναντᾷ πτωχήν τινα νεάνιδα, Glad ὀνομαζομένην μὲ περίεργον φιλοσοφίαν τοῦ βίου, ἐξ αὐτῆς δὲ καὶ ἐκ τῆς τυχαίας ἀνακαλύψεώς της ὅτι μετέβαινεν οὗτος νὰ αὐτοκτονήσῃ, μανθάνει ὅτι ὑπάρχει πάντοτε ἡ ἐπιοῦσα κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ πράγματα δύνανται νὰ μεταβληθῶσι, καὶ ὅτι δύναταί τις νὰ λησμονήσῃ τοὺς πόνους του, ἐὰν ἔχῃ νὰ σκεφθῇ ἄλλο τι.

Ἡ νεᾶνις ἐκείνη εἶχεν εἰσέλθῃ εἰς τὸ μυστικὸν μιᾶς μεγάλης ἀληθείας διὰ τῆς παιδικῆς δὲ ἁπλότητός της, τῆς δυνάμεως τῆς ὑγείας καὶ τῆς εὐτυχίας της, προσκολλᾶται εἰς αὐτόν. Κατορθώνει αὕτη νὰ τοῦ ἀφηγηθῇ ἓν φονικὸν δρᾶμα, τὸ ὁποῖον εἶχε συνταράξει τὸ Λονδῖνον καὶ ὅταν οὗτος ἤρχισε νὰ αἰσθάνεται διὰ τὴν πρᾶξιν τὸ ἴδιον ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον ᾐσθάνετο καὶ ἐκείνη, ὅτι δηλαδὴ ὁ ἀνὴρ τὸν ὁποῖον ἤλπιζε νὰ συζευχθῇ ἡμέραν τινὰ θεωρεῖται ὕποπτος ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας καὶ ὅτι ἐνοχοποιήθη ὑπὸ τῶν συντρόφων του εἰς ἕνα φόνον, ἀναλαμβάνει νὰ ἀποδείξῃ τὴν ἀθωότητά του. Ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος εἶναι ἢ ἦτο λωποδύτης, ἀλλ' αἱ χεῖρές του εἶναι ἀθῷαι τοῦ φόνου, γνωρίζει ὅμως ὅτι οὐδεμίαν εἶχεν ἐλπίδα καθόσον ὁ μόνος ἄνθρωπος ὅστις ἠδύνατο νὰ ἀποδείξῃ τὴν ἀθωότητά του τὸν μισεῖ. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶναι ὁ νεαρὸς Oliver Holt, ὁ ἀνεψιὸς τοῦ σὲρ Oliver ὅστις κατεδίωκε τὴν νεάνιδα τὴν ἐρωμένην ἐκείνου. Ἐπίστευεν ὅτι ἐὰν ἀπηλλάσσετο τοῦ ἀντεραστοῦ του Dandy θὰ ἐπετύγχανεν αὐτὸς τοῦ σκοποῦ του. Τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα λαμβάνει ἡ νεᾶνις αὕτη, ἣν ὑποκρίνεται ἡ μὶς Elliot, παρέχουσι τὴν κλεῖδα τοῦ ἔργου. Τὰ πάντα στηρίζει αὕτη εἰς τὴν μεγάλην ἀλήθειαν τὴν ὁποίαν ἀμυδρῶς διακρίνει καὶ ἀκολουθεῖ τυφλῶς τὸ ἀνατέλλον φῶς σύρουσα μεθ' ἑαυτῆς τὸν σὲρ Oliver Holt, ὅστις τὴν συνεπάθησεν ἕνεκα τῆς κοινῆς ἀθλιότητός των. Ἡ τρίτη πρᾶξις διαδραματίζεται εἰς τὸ ὑπερῷον μιᾶς οἰκίας, ὅπου μετέβη νὰ ζητήσῃ καταφύγιον ἐκ τῶν καταδιώξεων τῆς ἀστυνομίας, ὁ Dandy. Λέγεται ὅτι εἶναι ἡ καλλιτέρα σκηνή, πλήρης πάθους καὶ αἰσθημάτων..

Ὁ Dandy διαφεύγει ἐκεῖ ἐκ τῶν καταδιώξεων τῆς ἀστυνομίας, ἡ δὲ ἐρωμένη του Glad μεταβαίνει πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ νέου Oliver διὰ νὰ τοῦ εἴπῃ τὴν ἀλήθειαν καὶ σώσῃ τὸν ἐραστήν της. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην πρᾶξιν κατορθώνει αὕτη νὰ ἀποδώσῃ ὅλον τὸ δραματικὸν ἐνδιαφέρον τῆς σκηνῆς.

Εἰς τὸ τέλος ἐπιτυγχάνει καὶ μετὰ φοβερὸν ἀγῶνα δὲν ἀπολυτρώνει μόνον τὸν ἐραστήν της, ἀλλὰ ἐπαναφέρει τὸν σὲρ Oliver Holt εἰς τὸ λογικὸν καὶ εἰς τὴν ὑγείαν του.

Η ΜΙΣ GERTRUDE ELLIOT

Η ΝΕΑ ΟΠΕΡΑ ΤΟΥ ΜΑΣΚΑΝΗ

ΙΣΤΟΡΙΑ τῆς νέας ὄπερας τοῦ Μασκάνη «Ysobel», ἥτις θὰ παρασταθῇ διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν Ἀμερικὴν τὸ προσεχὲς φθινόπωρον, ὑπὸ τῆς νέας μελοδραματικῆς ἑταιρίας Bessie Abbott Opera Company, ἐλήφθη ἐκ τῆς ἱστορίας τῆς Lady Godiva, ἥτις κατέστη γνωστὴ ἐκ τῶν ποιημάτων τοῦ Tennyson. Ἡ σκηνὴ διαδραματίζεται εἰς μίαν πόλιν τοῦ Coventy κατὰ τὸν ἑνδέκατον αἰῶνα. Ὁ Luigi Ulien, ὅστις ἔγραψε τὸ λιμπρέττον τῆς «Τόσκας» καὶ πολλῶν ἄλλων μελοδραμάτων ἔγραψε καὶ τὸ λιμπρέττον τῆς νέας ὄπερας τοῦ Μασκάνη. Ἡ ἡρωῒς Ysobel εἶναι θυγάτηρ τοῦ κόμητος τοῦ Chester, ἥτις ἐκτελεῖ τὴν περίφημον καὶ γνωστὴν ἐκ τῆς ἱστορίας ἐκδρομὴν διὰ νὰ σώσῃ τοὺς συμπολίτας της.

Πρὸς προστασίαν της κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκδρομῆς δημοσιεύεται διαταγὴ διὰ τῆς ὁποίας καταδικάζεται εἰς ἐξόρυξιν τῶν ὀφθαλμῶν πᾶς ὅστις

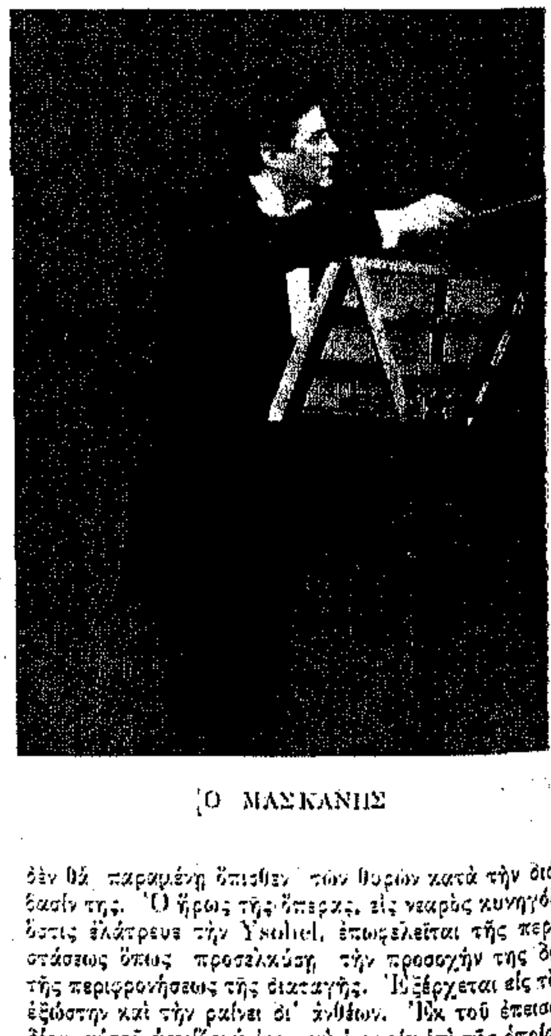

Ο ΜΑΣΚΑΝΗΣ

δὲν θὰ παραμένῃ ὄπισθεν τῶν θυρῶν κατὰ τὴν διάβασίν της. Ὁ ἥρως τῆς ὄπερας, εἷς νεαρὸς κυνηγός, ὅστις ἐλάτρευε τὴν Ysobel, ἐπωφελεῖται τῆς περιστάσεως ὅπως προσελκύσῃ τὴν προσοχήν της διὰ τῆς περιφρονήσεως τῆς διαταγῆς. Ἐξέρχεται εἰς τὸν ἐξώστην καὶ τὴν ῥαίνει δι' ἀνθέων. Ἐκ τοῦ ἐπεισοδίου αὐτοῦ ἀρχίζει ἡ ἐρωτικὴ ἱστορία ἐπὶ τῆς ὁποίας βασίζεται ἡ ὄπερα. Ὁ Μασκάνης θὰ διευθύνῃ προσωπικῶς τὴν ὀρχήστραν κατὰ τὴν παράστασιν τοῦ ἔργου.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ ΑΙΜΟΥ

Ο ΠΡΟΔΟΤΗΣ

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ἀνακήρυξις τοῦ Μαυροβουνίου εἰς Βασίλειον καὶ ἡ κατὰ συνέπειαν ἀνύψωσις τοῦ γηραιοῦ Νικήτα εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ Βασιλέως, ἐπαναφέρουν εἰς τὸν νοῦν, ὡς ἄλλως τε ἦτο ἑπόμενον, τὰ λησμονηθέντα πλέον γεγονότα τῆς προσαρτήσεως τῆς Βοσνίας καὶ Ἐρζεγοβίνης καὶ τοῦ βουλγαρικοῦ πραξικοπήματος τοῦ μεταβαλόντος τὸν Φερδινάνδον, ἀντιστάσεως μὴ οὔσης, εἰς Τσάρον.

Ὁ ἡγεμὼν Νικήτας ἔφθασεν εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ὀνείρου του σιγά-σιγά, ἀβίαστα καὶ ἀκούραστα. Δὲν συνετάραξε καὶ δὲν συνεκλόνισεν οὔτε τὸν τόπον του οὔτε τὸν Αἷμον οὔτε τὴν Εὐρώπην. Τὸ ἴδιον ἔκαμε καὶ πρὸ ὀλίγων ἐτῶν, ὅταν ἔδωκεν εἰς τὸν λαὸν τὸν γενναῖον του τὴν πολυζητουμένην Σκουψίναν. Ἦτο καὶ ἐκεῖνο ἕνα οἰκογενειακὸν γεγονὸς περιορισθὲν μέσα εἰς τὰ στενὰ ὅρια τῆς ὀρεινῆς ἡγεμονίας. Ἐζήτησαν οἱ βοεβόδαι Βουλήν.

— Περιμένετε, τοῖς εἶπεν ὁ ἡγεμών.

Καὶ ἐκεῖνοι ἐπερίμενον ἕως ὅτου μίαν ἡμέραν ὁ Νικήτας τοῖς εἶπε:

—Τί εἴπατε πῶς θέλετε; Βουλήν; Ὁρίστε Βουλήν. Καὶ ἡ Βουλὴ ἔγινε, καὶ κανεὶς πλέον δὲν ἤκουσε νὰ γίνεται λόγος περὶ αὐτῆς.

Λάθος! Ἔγινε λόγος! Ἔγινε λόγος καὶ πολύς. Μάλιστα. Ἦτο ἔπειτα ἀπὸ τὸ ζήτημα τῆς Βοσνίας καὶ Ἐρζεγοβίνης. Σέρβοι καὶ Μαυροβούνιοι βλέποντες τοὺς ἀδελφούς των καθισταμένους πλέον ὁριστικῶς ὑπηκόους τοῦ Φραγκίσκου Ἰωσήφ, ἐξανέστησαν, διεμαρτυρήθησαν, ἠπείλησαν νὰ ἐπιτεθοῦν κατὰ τῶν ἁρπάγων γειτόνων των. Καὶ τότε ἡ μικρὰ Μαυροβουνιωτικὴ Σκουψίνα ἐψήφισε χωρὶς λόγια πολλὰ καὶ χειμαρρώδεις ἀγορεύσεις πρῶτον ὅτι δὲν θὰ ἔμενε Μαυροβούνιος νὰ μὴν ἑτοιμασθῇ διὰ τὰ σύνορα καὶ δεύτερον ὅτι δὲν θὰ ἔμενε πατριώτης, ὅστις νὰ μὴ δώσῃ ὅ,τι εἶχε καὶ δὲν εἶχε διὰ τὰς πολεμικὰς ἀνάγκας.

Τότε ἠκούσθη ἡ Σκουψίνα καὶ τότε περιῆλθεν εἰς τὴν γνῶσιν τοῦ κόσμου τοῦ πολλοῦ, τοῦ ἐνθουσιαζομένου πάντοτε μὲ τὰς μεγάλας καὶ τὰς ὡραίας πράξεις τῶν λαῶν. Ἐκεντήθη τὸ παγκόσμιον ἐνδιαφέρον, ἐν ᾧ τῷ μεταξὺ τὸ ζήτημα τῆς Βοσνίας καὶ Ἐρζεγοβίνης ἔγινε ζήτημα πρώτης τάξεως, καὶ ἀπὸ τὰς ἀγωνιώδεις ἐκείνας ἡμέρας εὐγῆκαν τὰ διάφορα ἐπεισόδια τὰ ὁποῖα ἔκαμαν τὸ γῦρον τῆς ὑφηλίου καὶ διεφήμισαν ἄλλην μίαν φορὰν τὴν Τσερναγόραν.

Ἓν ἀπὸ τὰ ἐπεισόδια αὐτὰ ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὴν κατωτέρω εἰκόνα...

Τὸ ἀναπολοῦμεν σήμερον μ' εὐχαρίστησιν καὶ μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι τὴν εὐχαρίστησίν μας αὐτὴν θὰ συμμερισθοῦν καὶ οἱ ἀναγνῶσται τῆς «Εἰκονογραφημένης Ἀτλαντίδος».

Ὁ χειμὼν τοῦ 1908 ἦτο ἕνας ἀπὸ τοὺς πλέον βαρεῖς ποῦ ἐπέρασε τὸ Μαυροβούνιον. Εἰς ἐπίμετρον οἱ φόβοι αἰφνιδίας εἰσβολῆς τῶν Αὐστριακῶν ἢ κηρύξεως Αὐστροσερβικοῦ πολέμου ἐκράτουν τὰ πνεύματα εἰς ἔξαψιν καὶ ἀναστάτωσιν καθ' ὅλην τὴν χώραν.

Ἔτσι ἕνα βράδυ εἰς ἕνα μικρὸν ξενοδοχεῖον καὶ καπηλεῖον μικροῦ χωριοῦ τῶν συνόρων παρὰ τὴν ἱστορικὴν παλαιὰν πρωτεύουσαν τοῦ Μαυροβουνίου τὸ Νιέγκους, ἐνῷ ἔξω ἐχιόνιζε, οἱ χωρικοὶ συνεζήτουν τὰς πιθανότητας ἑνὸς πολέμου μὲ τοὺς γείτονάς των. Εἶπον πολλὰ καὶ τέλος τὸ ἔρριξαν εἰς τὰ μελαγχολικὰ τραγούδια τῶν βουνῶν των, τὰ ἀποθανατίζοντα παλαιὰ κλέη τῶν ἡρώων τοῦ παλαιοῦ καιροῦ.

Μεταξὺ τῶν χωρικῶν ἦτο καὶ εἷς ξένος ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ ἔλαβεν ἐνεργότατον μέρος εἰς τὴν συζήτησιν, ἐξεκρέμασεν ἀπὸ τὸν τοῖχον τὸ λαοῦτον τοῦ καπηλείου καὶ ἤρχισε νὰ συνοδεύῃ τὰ ᾄσματα τῶν ἄλλων. Ἡ θαλπωρὴ τῆς ἑστίας, ἐρχομένη εἰς ἀντίθεσιν μὲ τὸν ἔξω μαινόμενον χιονοστρόβιλον καὶ αἱ συνεχεῖς σπονδαὶ κρασιοῦ μαζὺ μὲ τὰ ᾄσματα εἶχον φέρει τὸν ἐνθουσιασμὸν εἰς τὸ κατακόρυφον, ὅταν ἔξαφνα χωρὶς νὰ ἀναμένεται εἰσῆλθεν εἰς τὸ καπηλεῖον πάνοπλος, ὅπως κάθε Μαυροβούνιος σεβόμενος τὸν ἑαυτόν του, ἕνας ἀπὸ τοὺς προύχοντας τοῦ χωριοῦ. Εἰς τὴν θέαν τοῦ ξένου ὁ ἄνθρωπος ὅστις ἐφαίνετο ταραγμένος καὶ ἀνήσυχος, ἔβαλεν ἀγρίαν κραυγὴν θριάμβου.

— Νά ὁ προδότης! εἶπε δεικνύων τὸν ξένον εἰς συμπατριώτας του. Τὰ ᾄσματα διεκόπησαν, οἱ ἄνθρωποι ὠρθώθησαν ὡς θηρία, τὰ ποτήρια ἐκυλίσθησαν εἰς τὸ πάτωμα, καθίσματα ἀνετράπησαν, λεπίδες ἐγχειριδίων καὶ κάνναι περιστρόφων ἔλαμψαν ὑπὸ τὸ νυστάζον φῶς τῶν λυχνιῶν.

— Τὸν Προδότην!...

Ἦτο γενικὴ ἡ κατάπληξις. Ὀλίγαι λέξεις τοῦ ἀφιχθέντος ἐξήγησαν περὶ τίνος ἐπρόκειτο. Ἀπὸ δύο ἡμερῶν ἐκυκλοφόρει εἰς τὸ χωρίον ἡ φήμη ὅτι πολλοὶ Βόσνιοι, ἀξιόλογα ὁμιλοῦντες καὶ τὸ Μαυροβουνιωτικὸν ἰδίωμα εὑρίσκοντο εἰς τὰ σύνορα κατ' ἐντολὴν τῶν Αὐστριακῶν, κατασκοπεύοντες τὰς κινήσεις τῶν Μαυροβουνίων καὶ προδίδοντες τὰ σχέδιά των εἰς τὰς στρατιωτικὰς ἀρχὰς τοῦ ἐχθροῦ.

Ἕνας τοιοῦτος ξένος ἐλέγετο ὅτι εἶχε φθάσει ἐκεῖνο τὸ βράδυ εἰς τὸ χωριὸ καὶ ἔμενεν εἰς τὸ καπηλεῖον, τὸ ὁποῖον ἐθεωρεῖτο καὶ ὡς ξενών.

Εἰς τὸ ἁπλοϊκὸν καὶ ἀφελὲς χωρίον ἡ εἴδησις ἐρχομένη ἐν μέσῳ τῆς ἐπικρατούσης ἐξάψεως ἐπέφερεν ἀναστάτωσιν. Καὶ εἷς ἀπὸ τοὺς περισσότερον θερμοαίμους ἔτρεξεν εἰς τὸ καπηλεῖον ὅπου εὗρε τὸν καταζητούμενον ἄνθρωπον... διότι δὲν ἦτο δυνατὸν ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ὁ ξένος, ὁ συνδιασκεδάζων μετὰ τῶν ἄλλων εἰς τόσον προχωρημένην ὥραν νὰ ἦτο ἄλλος παρὰ προδότης καὶ κατάσκοπος.

— Νὰ τὸν τουφεκίσωμεν ἀμέσως ἐδῶ!... εἶπαν οἱ πρὸ δύο ἐτῶν συνδαιτυμόνες του καὶ καὶ δὲν θὰ ἐβράδυναν νὰ ἐκτελέσουν τὴν ἀπειλήν των παρ' ὅλας τὰς διαμαρτυρίας τοῦ ξένου, ὅστις ἦτο πτωχὸς γεωργὸς Βόσνιος πηγαίνων δι' ἐργασίας του εἰς Κεττίγνην. Αἱ δικαιολογίαι ὅμως δὲν ἔφεραν ἀποτέλεσμα καὶ οἱ χωρικοί, μολονότι εἶχον κατευνασθῇ ἐν τούτοις δὲν ἀφῆκαν τὸν ἄνθρωπον ἐλεύθερον, εἰμὴ μόνον ἀφοῦ τὸν παρέδωκαν εἰς τὰς χεῖρας τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν αἱ ὁποῖαι μετέφεραν αὐτὸν εἰς Κεττίγνην ἔνθα ἦτο γνωστὸς καὶ ἠλευθερώθη...

Αὐτὸ τὸ ἐπεισόδιον ἦτο ἕνα ἀπὸ τὰ πολλὰ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ἐπέρασαν ἀπὸ τότε δύο ἔτη. Ἡ Βοσνία καὶ ἡ Ἐρζεγοβίνη εἶναι σήμερον ἐπαρχίαι τῆς Αὐστροουγγαρίας.

Οἱ Σέρβοι ἡσύχασαν καὶ ἐπεδόθησαν εἰς τὰς ἐσωτερικάς των ἀσχολίας. Τὸ Μαυροβούνιον ἑτοιμάζεται ὅπως ἑορτάσῃ τὴν ἀνακήρυξίν του εἰς Βασίλειον. Ὅλη αὐτὴ ἡ διετία ἐπέρασεν ἥσυχα, καὶ ὁ Νικήτας, ὅστις ἔκαμεν ὑπομονὴν λαμβάνει σήμερον τὸ Βασιλικὸν Στέμμα χωρὶς κανεὶς νὰ τοῦ δισαμφισβητήσῃ τὸ δικαίωμα τοῦτο. Ἔχει τὸ Μαυροβούνιον συμπαθείας παντοῦ. Καὶ εἶναι ἄξιον τῶν συμπαθειῶν τούτων τὸ νέον Βασίλειον τῶν γενναίων τοῦ Αἵμου. * * *

ΑΠΟ ΟΣΑ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ

Ο ΡΟΥΣΒΕΛΤ

ΑΝΗΚΕΙ ὁ Θεόδωρος Ρούσβελτ εἰς τὸ ἐνεργητικὸν ἢ εἰς τὸ παθητικὸν τῆς 'Αμερικῆς;

'Ιδοὺ τὸ ἐρώτημα διὰ τοῦ ὁποίου ἀπαντᾷ δι' ἑνὸς ὡραίου ἄρθρου ὁ κ. George Harvey εἰς τὸ «North American Review».

Πρὸ ἑπτὰ ἐτῶν λέγει τὸ ἄρθρον, ἀπεφάνθημεν ὅτι ὁ Ρούσβελτ ἦτο τὸ μεγαλείτερον κεφάλαιον εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τοῦ Συμπολιτειακοῦ κόμματος. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὁ κ. Ρούσβελτ διεξῆγε πόλεμον μέγαν ἐν τῇ Γερουσίᾳ, ἥτις εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ πολλοῦ κόσμου ἐθεωρεῖτο ὡς ὑποκύπτουσα εἰς τὴν ἐπιρροὴν τῶν τράστ. Τὸ Συμπολιτειακὸν κόμμα ἐκινδύνευε νὰ σωρεύσῃ ἐναντίον τὴν λαϊκὴν ἀγανάκτησιν. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐνεφανίσθη ὁ Ρούσβελτ. Ἡ δύναμίς του ἦτο τόσον μεγάλη, ὥστε τὸν ἀνεκηρύξαμεν ἀρχηγόν. Τί ἠκολούθησαν ἔπειτα εἶναι γνωστόν.

'Ο Ρούσβελτ ἀνελθὼν εἰς τὴν ἐξουσίαν ἐχειρίσθη τὴν κατάστασιν μὲ τόσην εὐστροφίαν εἰς τὰς κινήσεις του, ὥστε μᾶς ἀφῆκε καταπλήκτους. 'Αλλὰ ταυτοχρόνως ὁ τολμηρὸς καὶ ἀκάθεκτος αὐτὸς πολιτικὸς δὲν παρέλειψεν ὡς ἄλλος Μωϋσῆς νὰ κτυπήσῃ τὸν βράχον ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἀντὶ ὕδατος ἐξώρμησαν τὰ κύματα τῆς διαφημίσεως καὶ τῆς δημοτικότητός του. Ἔπειτα τὸν κατέλαβεν ἡ μέθη τῆς δυνάμεως καὶ τότε ἀφῆκε τὸ ἐγώ του νὰ κυριαρχήσῃ. Δὲν διερμήνευε πλέον τὸν νόμον, διότι ὁ ἴδιος ἔγινε νόμος, οὔτε ἠκολούθησε τὸν ὀρθὸν λόγον, διότι ὁ ἴδιος ἐθεώρησεν ἑαυτὸν ὡς τὴν ἐνσάρκωσιν τοῦ ὀρθοῦ λόγου. Ὅλοι ὅσοι ἐξέφραζον σκέψεις διαφορετικὰς πρὸς τὰς ἰδικάς του ἦσαν ψεῦσται. Ὅσοι διεφώνουν μαζύ του, κακοῦργοι. Τοιοῦτος ἦτο τότε ὁ ἄνθρωπος, καὶ λυπούμεθα παρατηροῦντες ὅτι τοιοῦτος εἶναι καὶ σήμερον. Τοιαύτη ἦτο καὶ τοιαύτη εἶναι ἀκόμη ἡ δύναμις ἣν ἐνσαρκώνει τὸ τέκνον αὐτὸ τῆς τύχης.

Διότι ὡς δύναμιν καὶ ὄχι ὡς ἄνθρωπον ὀφείλομεν νὰ μελετῶμεν τὸν Θεόδωρον Ρούσβελτ. Καθ' οἱονδήποτε ἄλλον τρόπον δὲν δύναται νὰ μορφώσῃ κανεὶς ἀκριβῆ περὶ αὐτοῦ ἰδέαν. Μία ἐγγυτέρα προσέγγισις πρὸς τὴν γοητεύουσαν προσωπικότητά του, θαμβώνει τὴν ὅρασιν. Εἶναι μοναδικὴ ἡ προσωπικότης αὕτη. 'Ακτινοβολεῖ καὶ ἡ ἀκτινοβολία του εἶναι χαρά. 'Ομιλεῖ καὶ ἐμποτίζει τοὺς ἀκούοντας μὲ ἐμπιστοσύνην. 'Εμφυτεύει πίστιν, ἐμπνέει θάρρος.

Ἡ ἔλλειψις χιοῦμορ ἀντικαθίσταται ἀπὸ σπινθηροβολοῦν πνεῦμα. Τὸν ὑποθέτετε ἀνειλικρινῆ, σᾶς ὁμιλεῖ, καὶ ἡ ὑποψία σας διαλύεται ὅπως ἡ ὁμίχλη τοῦ ὠκεανοῦ πρὸ τῶν θυελλῶν τοῦ πνεύματός του. Τοιαύτη εἶναι ἡ φύσις τοῦ πλάσματος αὐτοῦ. Δὲν εἶναι ἀξιαγάπητος, ἀρέσκει ὅμως εἰς ὅλους.»

Καὶ ὁ κ. Harvey ἐξακολουθεῖ τὸ ἄρθρον του ὡραιότατα εἰς γλῶσσαν ῥέουσαν, θαυμασίαν καὶ περιγράφει ἐξωτερικῶς τὸν Ρούσβελτ μὲ ἀσυναγώνιστον δύναμιν.

'Αλλ' ἂς ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ ἀρχικόν μας θέμα, ἐξακολουθεῖ ὁ ἀρχισυντάκτης τοῦ «North American Review».

Εἶναι ὁ κ. Ρούσβελτ μέρος τοῦ 'Ενεργητικοῦ ἢ τοῦ παθητικοῦ τῆς 'Αμερικῆς;

'Ο κ. Harvey ἐξετάζει τὸν κ. Ρούσβελτ ὡς Πρόεδρον καὶ τὸν εὑρίσκει μέγαν. Παρακολουθεῖ κατόπιν τὴν δρᾶσίν του, τὸν εὑρίσκει ἀπολυταρχικόν, τὸν εὑρίσκει ἀποδοκιμάζοντα τὸν Πρόεδρον Τάφτ, ὅστις ὑπῆρξε σκεῦος τῆς ἐκλογῆς του, παρατηρεῖ ὅτι ἐπ' ἐσχάτων ὁ κ. Ρούσβελτ αὐτὸς ὁ ἴδιος ὅστις συνέτριψε τὴν ἀπολυταρχίαν ἐν τῇ Γερουσίᾳ, θέλει νὰ τὴν ἐξασκῇ ὡς ἄτομον ἐφ' ὁλοκλήρου τοῦ Συμπολιτειακοῦ ὀργανισμοῦ τῆς χώρας. Ἡ σύγκρουσις λοιπὸν μεταξὺ τοῦ Ρούσβελτ καὶ τῶν ἱδρυτόρων τῆς Συμπολιτείας θὰ ἐπέλθῃ θᾶττον ἢ βράδιον. 'Ο κ. Ρούσβελτ κατὰ τὴν σημερινὴν ἀντίληψιν ἀρχίζει νὰ βαρύνῃ τὸ Παθητικὸν τῆς Χώρας. Αἱ προσεχεῖς ἐκλογαὶ θὰ δείξουν ἂν οἱ οὕτω φρονοῦντες ἔχουν λάθος.

'Εν τῷ μεταξύ, λέγει ὁ ἀρθρογράφος, ἂς εὐχηθῶμεν ὅπως ἐν περιπτώσει κρίσεως τῆς Δημοκρατίας ἀναφανῇ καὶ πάλιν προκύπτων ἐκ τῆς πολιτικῆς του ἀφανείας ὁ ἀνὴρ ἐκεῖνος, ὅστις θὰ τὴν σώσῃ καὶ θὰ τὴν μεγαλύνῃ.

Η ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ

Ἓν ἀρκετὰ ἐνδιαφέρον ἄρθρον δημοσιεύεται ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον εἰς τὸ τελευταῖον τεῦχος τοῦ «Progress Magazine», ὀφειλόμενον εἰς τὸν κ. Carl A. Nowak.

Ἓν ἀπὸ τὰ ζητήματα τὰ ὁποῖα πάντοτε ἀπησχόλησαν τὴν ἀνθρωπότητα καὶ σήμερον δὲ ἀκόμη μᾶς ἀπασχολοῦν ἐνίοτε εἰς τὸν καθημερινὸν βίον, εἶναι τὸ ζήτημα τῶν ὀνείρων. Ὅλοι βλέπομεν ὄνειρα καὶ ὅλοι ζητοῦμεν τὴν ἐξήγησίν των, ἂν ὄχι πάντοτε τοὐλάχιστον εἰς ὡρισμένας περιστάσεις. Καὶ ὅμως μόλα ταῦτα οἱ ψυχολόγοι καὶ οἱ σοφοὶ ἐθεώρησαν τὸ ζήτημα ἀνάξιον ἰδιαιτέρας σπουδῆς καὶ μελέτης, ἴσως διὰ νὰ μὴ συνδέσουν τὰ ὀνόματά των μὲ τὴν δόξαν ὡρισμένων συγγραφέων ὀ ν ε ι ρ ο κ ρ ι τ ῶ ν τῶν ὁποίων ἡ ὕπαρξις ἀποτελεῖ μίαν ὕβριν κατὰ τῆς εὐφυΐας τῆς σημερινῆς ἀνθρωπότητος.

'Εν τούτοις ἐσχάτως κάποια κίνησις παρετηρήθη σχετικῶς μὲ τὸ θέμα τοῦτο εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ 'Ιταλίαν, ἀρκετοὶ δὲ 'Αμερικανοὶ ἐπιστήμονες προσέφεραν ἀρκετὴν ἀρωγὴν εἰς τὸ ἔργον τῶν εὐρωπαίων συναδέλφων των.

Διατί βλέπομεν ὄνειρα, καὶ ποῦ ἔχουν ταῦτα τὴν γένεσιν καὶ τὴν ἀφορμήν των; 'Ιδοὺ τὸ ἐρώτημα εἰς τὸ ὁποῖον ἀπαντοῦν αἱ διάφοροι θεωρίαι..

Ἡ ἐπικρατεστέρα ἐκ τῶν θεωριῶν τούτων εἶναι ὅτι τὰ ὄνειρα δὲν εἶναι ἄλλο τίποτε εἰμὴ ἀναπαραστάσεις εἰκόνων καὶ γεγονότων τῆς καθημερινῆς ζωῆς, λαμβάνουσαι ταύτην ἢ ἐκείνην τὴν μορφὴν ἀναλόγως τῆς ἰδιοσυγκρασίας, τῆς ψυχικῆς καὶ σωματικῆς καταστάσεως, καὶ τέλος αὐτοῦ τοῦ φυσικοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἐνυπνιαζομένου.

'Ανέκαθεν, ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῆς ἐποχῆς μας ὁ ὕπνος παρωμοιάσθη μὲ τὸν θάνατον. Αὐτὸς ὁ Σαίξπηρ εἰς τὸν ἀθάνατον μονόλογον τοῦ 'Αμλέτου διατυπώνει τὴν πεποίθησίν του ταύτην. 'Αλλ' ἡ διαφορὰ μεταξὺ ὕπνου καὶ θανάτου ὑπάρχει καὶ ἔγκειται εἰς τὸ ὅτι κατὰ τὸν θάνατον παύει ὑφισταμένη κάθε ἐνέργεια καὶ τῶν σωματικῶν ὀργάνων καὶ τῶν πνευματικῶν δυνάμεων, ἐνῷ εἰς τὸν ὕπνον ὡρισμέναι λειτουργίαι τοῦ σώματος καὶ τοῦ πνεύματος δὲν διακόπτονται. Ἡ ἐγρήγορσις τῶν σωματικῶν ὀργάνων φαίνεται κυρίως εἰς τὴν λειτουργίαν τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος, τῆς πέψεως. Ἡ ἐγρήγορσις τῶν διανοητικῶν δυνάμεων ἐκδηλοῦται εἰς τὰ ὄνειρα.

Τρεῖς κυρίως ἀφορμὰς ἔχουν τὰ ὄνειρα κατὰ τὸν Hurley. 1) 'Ιδέαι καὶ ἐντυπώσεις ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου. 2) Ἡ σωματικὴ κατάστασις. 3) Συνταύτησις τῶν δύο ἀνωτέρω ἀφορμῶν. Κατά τινα ἄλλην θεωρίαν ἡ κυκλοφορία τοῦ αἵματος, ἥτις κατὰ τὰς ὥρας τοῦ ὕπνου δὲν εἶναι ἐξ ἴσου ζωηρὰ εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ σώματος, ἐπηρεάζουσα μερικὰ μέρη τοῦ ἐγκεφάλου κρατεῖ αὐτὰ ἐν ἐγρηγόρσει καὶ προκαλεῖ τὰ ὄνειρα.

Ἕνα ἄλλο ζήτημα σχετικὸν μὲ τὰ ὄνειρα εἶναι ὅτι πολλάκις ὀνειρευόμεναι ὅτι θέλομεν νὰ κινηθῶμεν δὲν τὸ κατορθώνομεν. Τὸ τοιοῦτον ὁ κ. Bradley ἀποδίδει εἰς τὸ ὅτι μία ζωηρὰ ἰδέα καὶ μία ζωηρὰ βούλησις τοῦ πνεύματος ὅταν τὸ σῶμα κοιμᾶται δὲν δύναται νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῶν κινητηρίων ὀργάνων πρὶν ἢ προκαλέσῃ γενικὴν ἀφύπνισιν. Διὰ τοῦτο ἐξυπνῶμεν πολλάκις κατόπιν ζωηροῦ ὀνείρου, ὁπότε ὅμως παύει ἡ πνευματικὴ ὑπερδιέγερσις καὶ ἐπανερχόμεθα εἰς τὴν τακτικὴν κατάστασιν

Εἶναι παλαιὰ καὶ ἐξηκριβωμένη ἡ θεωρία ὅτι τὰ ζωηρότερα ὄνειρα ἔρχονται ὀλίγον πρὸ τῆς ἀφυπνίσεως καὶ ἰδίως κατὰ τὰς πρωϊνὰς ὥρας. 'Επίσης ἔχει ἐξακριβωθῆ μὲ ἀρκετὰ πειράματα, ὅτι 88 τοῖς ἑκατὸν ἐκ τῶν ὅλων ὀνείρων μας ἀνάγονται εἰς τὰς καθημερινὰς ἐντυπώσεις τῶν λοιπῶν μόνων ἐχόντων τὴν γένεσίν των εἰς ἄσχετα πρὸς τὴν φυσικήν μας ζωὴν γεγονότα.

Μεταξὺ τῶν διαφόρων ἐπιστημόνων οἵτινες ἠσχολήθησαν μὲ τὸ ζήτημα εἶναι καὶ ὁ κ. Hessler, ὅστις ἠθέλησε νὰ ἴδῃ ἐὰν ὡρισμένα φάρμακα δύνανται νὰ προκαλέσουν ὡρισμένα ὄνειρα. Διατείνεται δὲ ὁ ἐπιστήμων οὗτος ὅτι ἐλαφραὶ δόσεις solol καὶ Κωδεΐνης δύνανται νὰ προκαλέσουν τὴν ἀναπαράστασιν ὀνείρων, τὰ ὁποῖα εἴδομεν ἄλλοτε.

Ἔχουν τὰ ὄνειρα καμμίαν σχέσιν μὲ τὴν τρέλλαν; Εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο ἠσχολήθη ὁ ἰατρὸς Delboef χωρὶς ὅμως νὰ φθάσῃ εἰς τελείως ἱκανοποιητικὰ συμπεράσματα.

'Εξ ὅλων τούτων ἐξάγεται ὅτι αἱ γνώσεις μας σχετικῶς μὲ τὰ ὄνειρα δὲν εἶναι πολὺ προχωρημέναι. Ἡ μελέτη των εἶναι δυσκολωτάτη. Καὶ ἡ ἀνθρωπότης ἡ τόσον μακρὰν ἐντείνουσα τὰς ἐνεργείας, τὰς δυνάμεις καὶ τὰς ἐπιτυχίας της, σταυρώνει τὰ χέρια ἐμπρὸς εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀγνώστου ζωῆς, τὴν ὁποίαν σκεπάζει ἓν ἀδιαπέραστον μυστήριον.

ΑΝΔΡΙΚΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ τυπογραφικὸν λάθος. Πρόκειται πράγματι περὶ ἄρθρου σχετικοῦ μὲ τὴν ἀνδρικὴν ἐνδυμασίαν. Ἦτο καιρὸς πλέον. 'Εγράφησαν καὶ γράφονται τόσον πολλὰ διὰ τὰ γυναικεῖα ἐνδύματα, ὥστε νὰ διατεθῇ ὀλίγη μελάνη διὰ τὴν ἀνδρικὴν μόδαν.

Καὶ ἕνα ἀπὸ τὰ καλὰ 'Αμερικανικὰ περιοδικά, τὸ «Good Housekeeping» Magazine εἶναι ὁ ἥρως ὁ ὁποῖος ἀπετόλμησε ν' ἀσχοληθῇ μὲ τὸ θέμα

'Ο ἀρθρογράφος, ὅστις εἶναι ὁ κ. Edmund Russel, εἶναι τολμηρότατος εἰς τὰς ἐκφράσεις του.

Τὰ ἀνδρικὰ ἐνδύματα τῆς σημερινῆς ἐποχῆς, λέγει, εἶναι γελοῖα καὶ ἀποτρόπαια. Οἱ ῥάπται τοῦ αἰῶνός μας ἀκολουθοῦντες τὸν συρμὸν περιβάλλουν τὸ ἀνδρικὸν σῶμα μὲ φρικαλεότητας, ἕως ὅτου τὸ καταστήσουν γελοῖον καὶ ἀποκουραστικόν. Ὅλοι οἱ ζωγράφοι καὶ ὅλοι οἱ γλύπται, ἄνθρωποι εἰς τοὺς ὁποίους εἶναι ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ἀνεπτυγμένον τὸ αἴσθημα τοῦ ὡραίου, διαμαρτύρονται κατὰ τῆς ἀνδρικῆς ἐνδυμασίας, ἥτις μεταβάλλει τὰ ὡραιότερα σώματα εἰς ξύλινα ἀνδρείκελα.

Κατὰ τὸν Ἄγγλον George Frederick Watts, ἡ βάσις ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζεται τὸ ἀνδρικὸν ἔνδυμα τῶν ἡμερῶν μας εἶναι ὁ κύλινδρος. Καπέλλο, κολλάρον, ἐπανωφόρι, μανικέτια, πανταλόνι, ὅλα βασίζονται ἐπὶ τοῦ κυλίνδρου.

Οἱ ῥάπται μας βεβαίως, ἀκολουθοῦντες τὴν μόδαν ἐπενέβησαν εἰς τὸ φουγαροειδὲς πανταλόνι, τὸ ὁποῖον σιδερώνουν διὰ νὰ κάμῃ τὴν γελοίαν ἐκείνην γραμμὴν πρὸς τὰ ἐμπρός.

Τὸ ἀνδρικὸν σῶμα δύναται νὰ ἐνδυθῇ κατὰ δύο τρόπους. 'Ο πρῶτος εἶναι νὰ προσαρμόζωνται τὰ ἐνδύματα τελείως εἰς τὰ σχήματα τοῦ σώματος, τὸ ὁποῖον σκεπάζουν. 'Ο δεύτερος εἶναι ν' ἀφίνωνται ἐλεύθερα καὶ νὰ κυματίζουν ἐπὶ τῶν μελῶν.

'Ο πρῶτος τύπος εἶναι μεσαιωνικός. 'Ο δεύτερος κλασσικός. 'Ο κύλινδρος τῆς ἐποχῆς μας ἀποκλείει καὶ τοὺς δύο. Δὲν εἶναι ἀρκετός, ὥστε νὰ κάμνῃ πτυχάς, ἐνῷ εἶναι ἀρκετὰ εὐρύς, ὥστε νὰ μὴ εἰμπορῇ ν' ἀναδείξῃ τὰς γραμμὰς τοῦ σώματος.

Καὶ ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου ἄρχεται ἡ ἐπανάστασις κατὰ τοῦ ἀνδρικοῦ ἐνδύματος. 'Επὶ πολλὰ ἔτη τὸ ζήτημα αὐτὸ ἀφέθη κατὰ μέρος. 'Αλλὰ σήμερον τὸ φιλαθλητικὸν πνεῦμα, τὸ ὁποῖον μᾶς διαπνέει ἤρχισε ν' ἀντιλαμβάνεται τὰς ἐλλείψεις τῆς ἐνδυμασίας μας.

Ἡ μεταβολὴ αὐτὴ εἰς τὴν ἀνδρικὴν ἐνδυμασίαν θὰ ἐπέλθῃ ἐπὶ τῆς ἐποχῆς μας, καὶ θὰ εἶναι ῥιζικὴ καὶ ὄχι κατ' ἐπιφάνειαν.

Τί εἴδους θὰ εἶναι τὰ ἀνδρικὰ ἐνδύματα τοῦ μέλλοντος; Δὲν εἶναι κανεὶς ὅστις νὰ τὸ γνωρίζῃ, ἀλλὰ εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ ῥιψοκινδυνεύσῃ καὶ νὰ εἴπῃ ὅτι ἴσως τὸ ἀρχαῖον 'Ελληνικὸν ἔνδυμα θὰ ἐφαρμοσθῇ διὰ τὸ καλοκαίρι, καὶ τὸ μεσαιωνικὸν ὡς θερμότερον διὰ τὸν χειμῶνα. Ἔπειτα ἐκεῖνο ἀκόμη τὸ ὁποῖον θὰ γίνῃ εἰς τὸ μέλλον εἶναι ὅτι τὸ σχῆμα καὶ τὸ κόψιμον τῶν ἐνδυμάτων θὰ ὑπαγορεύῃ ἡ ἀσχολία τοῦ ἐνδυομένου, ὅπως ἄλλως τε ἐγίνετο καὶ κατὰ τὸν μεσαιῶνα. Θὰ εἴπῃτε: σήμερον εἶναι ὅλοι ἴσοι καὶ δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη διακρίσεως μεταξὺ κρεοπώλου, θυρωροῦ καὶ κλειθροποιοῦ. Ναί, ἀλλ' ἐὰν ἡ δημοκρατία μᾶς κατέστησεν ἴσους πολιτικῶς, ἡ βιομηχανία καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῶν ἐργασιῶν μᾶς διεχώρισαν καὶ πάλιν εἰς τάξεις

Αὐτὰ ὅλα εἶναι καλὰ διὰ τὸ μέλλον. 'Αλλὰ διὰ τὸ παρόν; Τί πρέπει νὰ γίνῃ διὰ τὸ παρόν; Πρὸ παντὸς λέγει ὁ ἀρθρογράφος τὸν ὁποῖον ἔχομεν ὑπ' ὄψει, μὴ κάμετε οἰκονομίαν εἰς τὰ ῥοῦχά σας. Διατηρεῖτέ τα ὅσον εἰμπορεῖτε, ἀλλὰ κατορθώσατε νὰ μὴ φορῆτε πληθόρουχα.. Μιμηθῆτε τὴν φύσιν, ἥτις δὲν κάμνει οἰκονομίαν εἰς τὰ χρώματα τῶν ἀνθέων της, τὰ τριχώματα τῶν ζώων, τὰ πτερώματα τῶν πτηνῶν της. Αὐτὸς ὁ λύκος ἀλλάζει τὸ μαλλί του. 'Αλλάζετε λοιπὸν ἐνδυμασίας καὶ μὴ φορεῖτε ξεθωριασμένα καὶ τρύπια, τὰ ὁποῖα δὲν ἀνέχεται ἡ φύσις, ἥτις εἶναι τόσον ὡραία

Αἱ κάμψεις τῶν γονάτων κατὰ τὸ βάδισμα εἶναι κάτι τι ποιητικώτατον, λέγει ὁ Watts. Τὸ πανταλόνι κατέστρεψε τὴν ποίησιν αὐτήν. 'Αλλὰ τοὐλάχιστον αὐτὸ τὸ πανταλόνι ἂς εἶναι καινουργὲς διὰ νὰ σκεπάζωνται αἱ ἐλλείψεις του.

'Ελεύθερα κολλάρα, μακρὰν ἀπὸ γάντια ὅσον εἰμπορεῖτε. Προτιμᾶτε μαύρας κάλτσας, ἀλλὰ λευκὸ παπούτσι, τὸ ὁποῖον δίδει ζωὴν εἰς τὸ πόδι. 'Αποσκορακίσατε τὰ μαῦρα. Μὴ θέλετε νὰ φαίνεσθε ὡς νεκροθάπται. Φορεῖτε ἀνοικτὰ χρώματα γκρὶ ἰδίως. Μὴ συνδυάζετε χρώματα εἰς τὴν ἐνδυμασίαν σας. Φορεῖτε κοστοῦμι ἑνὸς χρώματος.

Καὶ ἐν τῷ μεταξὺ πιστεύετε εἰς τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ μέλλοντος...

Ο ΜΑΡΚ ΤΟΥΑΙΝ

Τὸ Columbian Magazine δημοσιεύει ἕνα ὡραιότατον ἄρθρον διὰ τὸν ἀποθανόντα μέγαν εὐθυμογράφον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἠμπορεῖ νὰ ἀποσπάσῃ κανεὶς μερικὰ νοστιμώτατα πράγματα.

Δὲν εἶναι ὑπερβολὴ τὸ νὰ εἴπῃ τις, λέγει τὸ Columbian, ὅτι ὁ Μὰρκ Τουαὶν ἦτο ὁ μεγαλείτερος εὐθυμογράφος, τὸν ὁποῖον παρήγαγεν ἡ 'Αμερική. Τὰ χαριτολογήματα καὶ τὰ ἀστεῖα ἄλλων συγγραφέων τῆς ἰδίας σχολῆς, ἠμποροῦν νὰ ἔχουν τὴν χάριν των εἰς τὸν καιρόν των. 'Αλλὰ πᾶν ὅ,τι ἐγράφη ἀπὸ τὸν Μὰρκ Τουαὶν εἶναι προωρισμένον νὰ μὴ γεράσῃ. 'Ο,τιδήποτε εἶπεν ἢ ἔγραψεν αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, ἔχει μίαν ἀκαταμάχητον ζωηρότητα καὶ δύναμιν. Τὰ ἀνέκδοτά του εἶναι ἀναρίθμητα, γνωστοῦ ὄντος ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶναι πηγὴ εὐφυΐας. Ἔξαφνα, κατὰ τὸ τελευταῖον ταξεῖδι εἰς τὰς Βερμούδας, ὅπου ἐπῆγε νὰ ἀναλάβῃ ἀπὸ τὴν ἀσθένειάν του, ἠρωτήθη ἀπὸ τὸν γράφοντα τὸ ἄρθρον τοῦ Columbian:

— Σκέπτεσθε, ὅτι ἠμπορεῖτε νὰ ἀποθάνετε;

— Ὄχι, κύριε, ἀπήντησεν ὁ Μὰρκ Τουαίν. 'Εφ' ὅσον ζῶ δὲν θὰ κάμω τέτοιο πρᾶγμα.

Καὶ ἔλεγε τὴν ἀλήθειαν.........

Ἄλλοτε, γνωμοδοτῶν, εἶπε τὸ ἑξῆς ἀμίμητον:

«Ἔσο ἐνάρετος καὶ θὰ ἴδῃς τί θὰ εἰπῇ κλῆξις.....»

Καὶ μίαν ἄλλην φορὰν ἀπεφθέγξατο:

«Λέγουν ὅτι ὁ Γεώργιος Οὐάσιγκτων δὲν ἠμποροῦσε νὰ εἰπῇ οὔτε ἕνα ψεῦμα. 'Εγὼ ὅμως ἠ μ π ο ρ ῶ νὰ εἰπῶ πολλὰ καὶ ὅμως δὲν τὰ λέγω.....»

Ὅταν ἀπέκτησε τὸ πρῶτόν του παιδὶ κυριολεκτικῶς τὰ ἔχασεν. Ὅταν δὲ ἤρχισαν νὰ τὸν ἐπισκέπτωνται συγχαίροντες φίλοι, ὁ ἄνθρωπος ἐπελάγωσε μὴ γνωρίζων πῶς νὰ φερθῇ εἰς τὴν περίπτωσιν.

— Ἄκουσε λοιπόν! τοῦ εἶπεν ἡ σύζυγός του. Πρέπει νὰ γίνῃς λιγάκι ποιὸ αἰσθηματικός. Νὰ εἰπῇς ὅτι τὸ ἀγαπᾷς τὸ παιδάκι...

— Χμ! ἀπήντησεν ὁ Μὰρκ Τουαίν, νομίζω πῶς αὐτὸ ἀκόμη δὲν μποροῦσα νὰ τὸ εἰπῶ.....Τέλος πάντων ὅμως θὰ φερθῶ καλλίτερα ἀπὸ σεβασμὸν πρὸς τὸν πατέρα του...

Μίαν ἄλλην φοράν, εἰς τὸ σαλόνι τοῦ μεγάλου Βάρνουμ, ἐδόθη μία ἑσπερίς, εἰς τὴν ὁποίαν προσεκλήθησαν πολλοὶ ἄνθρωποι τῶν γραμμάτων. 'Ο Μὰρκ Τουαὶν ὅμως, παραδόξως, δὲν ἔλαβε πρόσκλησιν

— Μπᾶ! τοῦ εἶπεν εἷς φίλος του τὴν ἐπαύριον. Πῶς δὲν ἦσο εἰς τοῦ Μπάρνουμ

— Ποιοῦ Μπάρνουμ; Αὐτουνοῦ ποῦ δέχεται ζῶα καὶ ποιητάς;

— Ναί, εἶπεν ὁ φίλος του, ἕνας λόγος ἀκόμη, διὰ τὸν ὁποῖον ἔπρεπε νὰ μὴ λείψῃς.

—Φίλε μου, ἀπήντησεν ὁ Μὰρκ Τουαίν, δὲν εἶμαι οὔτε τὸ ἓν οὔτε τὸ ἄλλο, δι' αὐτὸ δὲν ἦλθα.

Η ΚΑΤΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΟΓΡΑΜΜΑΤΙΩΝ

Ὁ Πρόεδρος τῆς 'Αμερικανικῆς 'Εταιρίας τῶν Τραπεζογραμματίων, κ. Warren Linqueer Green ἐδημοσίευσεν ἓν πολὺ ἐνδιαφέρον ἄρθρον ἐπὶ τῆς καταγωγῆς τῶν τραπεζογραμματίων, εἰς τὸ Editorial Review.

Τὸ πρῶτον τραπεζογραμμάτιον, τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται εἰς τὴν ἱστορίαν εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον εἶδεν ὁ 'Ενετὸς ἐξερευνητὴς Marco Polo, κατὰ τὸ εἰς Κίναν ταξεῖδιόν του. Τὸ γραμμάτιον τοῦτο ἦτο χαραγμένον ἐπὶ φλοιοῦ δένδρου. 'Απὸ τὰ ἀρχαιότερα γραμμάτια τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἶναι τὰ ἐκδοθέντα ὑπὸ τῆς δυναστείας Ming, κατὰ τὸ ἔτος 1399 μ. Χ., ἓν ἐκ τῶν ὁποίων εὑρίσκεται εἰς τὴν κατοχὴν τῆς American Bank Note Company. Αἱ διαστάσεις τοῦ γραμματίου τούτου εἶναι 9Χ12 ἴντσαι, ἡ δὲ ἐκτύπωσίς του ἔγεινε ξυλογραφικῶς. Τὸ γραμμάτιον εἶναι ἐξοφλητέον ἀντὶ «ἑ ν ὸ ς ὁ ρ μ α θ ο ῦ χ ρ η μ ά τ ω ν» καὶ φέρει τὴν ἑξῆς περίεργον ἐξήγησιν:

> Τραπεζογραμμάτιον τῆς Δυναστείας Ming, πληρωτέον ἁπανταχοῦ ὑπὸ τὸν οὐρανόν. Κυβερνητικὴ ἐπιταγή, ἐκδοθεῖσα ὑπὸ τοῦ θησαυροφυλακίου, συμφώνως μὲ τὴν ἔγκρισιν τοῦ θρόνου. Τὸ γραμμάτιον εἶναι δεκτὸν ὡς χαλκὸς τοῖς μετρητοῖς. Οἱ κιβδηλοποιοὶ αὐτοῦ θανατοῦνται. Πρόσωπα, καταδίδοντα τὸν κιβδηλοποιόν, λαμβάνουν δῶρον 250 Τάελς καὶ ἐπὶ πλέον τὰ ὑπάρχοντα τοῦ κιβδηλοποιοῦ

Τὸ πρῶτον ἀμερικανικὸν τραπεζογραμμάτιον ἐξεδόθη εἰς τὰ 1781, ὑπὸ τῆς Bank of North America. Σήμερον ἡ χρῆσις τῶν τραπεζογραμματίων ἐγενικεύθη, ὅλα δὲ τὰ Κράτη ἁμιλλῶνται ποῖον νὰ κάμῃ τὰ ὡραιότερα καὶ ἀσφαλέστερα. Μεταξὺ τῶν πρώτων Κρατῶν, τὰ ὁποῖα ἔχουν ὡραῖα γραμμάτια εἶναι ἡ Ρωσσία, ἀμέσως δὲ μετ' αὐτὴν ἡ 'Ελλάς, ἥτις κατασκευάζει αὐτὰ κατὰ τὸ ἀμερικανικὸν σύστημα. Ἡ Γαλλία ἔχει ὡραιότατα, ἀλλὰ πολὺ ὀλίγον πρακτικὰ γραμμάτια, ἐνῷ ἡ 'Ιταλία ἀπὸ τραπεζιτικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς ἀπόψεως ἔχει τὰ χειρότερα. Ἡ 'Αγγλία ἔχει ὡραῖα τραπεζογραμμάτια, τὰ ὁποῖα διακρίνονται πρὸ παντός, ὡς πάντοτε καινουργῆ. Τοῦτο συμβαίνει, διότι ἡ Τράπεζα τῆς 'Αγγλίας οὐδέποτε παραδίδει εἰς τὴν κυκλοφορίαν γραμμάτιον, τὸ ὁποῖον ἐπεστράφη εἰς αὐτήν, ἔστω καὶ μίαν ὥραν μετὰ τὴν ἔξοδόν του. Ὅλα τὰ γραμμάτια αὐτὰ καταστρέφονται καὶ ἀντικαθίστανται ὑπὸ νέων, δι' ὧν γίνονται ὅλαι αἱ ἐξωτερικαὶ πληρωμαὶ τῆς Τραπέζης. Ἡ 'Αμερική, τέλος, φημίζεται, ὡς μία ἀπὸ τὰς Χώρας, αἵτινες λαμβάνουν τὰ μεγαλείτερα μέτρα ὅπως πρωτοστατοῦν εἰς ὡραῖα, στερεὰ καὶ ἀσφαλῆ γραμμάτια.

ΟΙ ΑΘΙΓΓΑΝΟΙ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

'Υπάρχουν εἰς τὴν 'Αμερικὴν 'Αθίγγανοι;

Μάλιστα, ἀπαντᾷ τὸ Century Magazine, εἰς ἕνα ἀξιανάγνωστον ἄρθρον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἀποσπῶμεν μερικὰς χαρακτηριστικὰς παραγράφους.

Οἱ πλάνητες αὐτοὶ πληθυσμοί, προελθόντες ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ Παλαιοῦ Κόσμου, ἀλλὰ γενόμενοι αὐτόχθονες πλέον, κατόπιν πολυετοῦς ἐνταῦθα διαβιώσεως, ἀπαντῶνται κυρίως εἰς τὴν Φλωρίδα, Μιννεσόταν, 'Ινδιάναν, 'Οχάϊο, Πενσυλβανίαν καὶ ἐν μέρει εἰς Νέαν 'Υόρκην. Καίτοι, κατὰ βάθος, δὲν διαφέρουν τῶν ἐν Εὐρώπῃ συναδέλφων των, διότι ἔχουν τὰ ἴδια ἔθιμα, τὰ ἴδια ἤθη καὶ τὴν ἰδίαν γλῶσσαν, οἱ 'Αθίγγανοι τῆς 'Αμερικῆς ἔχουν τοῦτο τὸ ἐξαιρετικόν, ὅτι εἶναι διῃρημένοι εἰς κοινωνικὰς τάξεις.....

Τὸ πρᾶγμα θὰ φανῇ ἀπίστευτον καὶ ὅμως εἶναι ἀληθέστατον, διότι ὑπάρχουν 'Αθίγγανοι οἰκονομικῶς ἀνεξάρτητοι, μὲ τὰς ἀναπαύσεις, τὰς ὑπηρετρίας καὶ τὰ δολλάριά των, ὅπως ὑπάρχουν, ἐξ ἄλλου, πλάνητες Πληβεῖοι, ζῶντες τὴν περιωρισμένην ζωὴν τῆς πτωχείας καὶ τῆς ἐγκαρτερήσεως.

Ἡ γλῶσσά των, «τὸ κάλο τζίμπε» ἢ μ α ύ ρ η δ ι ά λ ε κ τ ο ς, ὅπως τὴν ἐξηγοῦν, εἶναι τὸ παραδοξότερον τῶν γλωσσικῶν ἰδιωμάτων. Οὐδεὶς ξένος κατώρθωσε νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὰς λεπτομερείας, τὰς ὁποίας φυλάττουν μυστικὰς οἱ σκηνῖται. Ἡ γλῶσσα αὐτή, ἀποτελουμένη ἀπὸ λέξεις καβαλλιστικὰς καὶ συνθήματα μυστηριώδη, δὲν ἀνακοινοῦται εἰς τοὺς βεβήλους. Ἡ γλῶσσα αὐτή, διατυποῦται καὶ γραπτῶς. 'Αλλὰ καὶ τοὺς ἱερογλυφικούς της χαρακτῆρας μόνον 'Αθίγγανος δύναται νὰ ἐννοήσῃ.

Οἱ 'Αθίγγανοι τῆς 'Αμερικῆς, ταξειδεύοντες, προτιμοῦν τὸν σιδηρόδρομον, ὅσοι δύνανται ἐννοεῖται. Οἱ ἄλλοι ἀκολουθοῦν τὸ παλαιὸν σύστημα τῶν καραβανίων. Οἱ 'Αθίγγανοι ἐδῶ εἶναι ἐργατικώτατοι, νοήμονες δὲ καὶ οἰκονόμοι, ὡς εἶναι, κερδίζουν περιουσίας, τὰς ὁποίας τοποθετοῦν εἰς Τραπέζας ἢ εἰς ἀγορὰν κτημάτων. Τελευταίως, εἰς πολλὰ κέντρα, στέλλουν τὰ τέκνα των εἰς τὰ σχολεῖα καὶ ἐκπολιτίζονται. Αὐτὰ ὅλα δὲν ἐμποδίζουν τοὺς πλείστους ἐξ αὐτῶν νὰ ἀποκομίζουν μεγάλα κέρδη ἀπὸ τὴν χειρομαντείαν καὶ μαγείαν, εἰς ἣν πιστεύουν οἱ ἀφελεῖς. Οἰκογενειακὰ ἤθη ἔχουν αὐστηρότατα οἱ 'Αθίγγανοι τῆς 'Αμερικῆς, ἀλλὰ τοῦτο ἐφαρμόζεται εἰς ὅλην τὴν φυλήν των. 'Ο σεβασμὸς τῶν νεωτέρων πρὸς τοὺς γεροντοτέρους εἶναι παροιμιώδης. Αἱ θρησκευτικαί των πεποιθήσεις, συνδεόμεναι, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, μὲ ἓν χριστιανικὸν δόγμα, εἶναι ἀνακατωμέναι μὲ πολλὰς προλήψεις. Οἱ μελετήσαντες ἐν 'Αμερικῇ τοὺς 'Αθιγγάνους διαφωνοῦν πρὸς τὴν ἐπικρατοῦσαν ἐν Εὐρώπῃ γνώμην, καθ' ἣν οὗτοι θεωροῦνται ἀφετηρία παντὸς κακοῦ. 'Εσχάτως ὅμως ἔγεινε καὶ λόγος γενικῆς ἀπελάσεώς των, ἀπὸ ὅλας τὰς εὐρωπαϊκὰς Χώρας. 'Αλλ' οἱ 'Αμερικανοὶ δὲν θὰ διστάσουν νὰ δώσουν φιλοξενίαν εἰς τοὺς διωγμένους καὶ πλάνητας. Καὶ τὸ στοιχεῖον αὐτὸ ὑπάρχει ἐλπὶς νὰ λάβῃ πολλὰ μαθήματα πολιτισμοῦ ἐνταῦθα καὶ νὰ προοδεύσῃ, γινόμενον αἴτιον καλοῦ.

ΟΙ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΓΑΜΟΙ

Τὸ ζήτημα ἀπασχολεῖ τὸν μαρκήσιον De Castellan εἰς τὸ «Cosmopolitan Magazine».

Εἶναι παρατηρημένον, λέγει ὁ ἀρθρογράφος, ὅτι οἱ παλαιοὶ λαοὶ δὲν ζητοῦν γυναῖκας ἔξω τῶν ὁρίων των. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι, ὅτι ἐκ τῶν τεσσάρων φυλῶν, αἵτινες καυχῶνται ὅτι κατέχουν τὴν πρώτην βαθμίδα τοῦ σημερινοῦ πολιτισμοῦ, ἤτοι ἐκ τῆς Σαξωνικῆς, 'Αγγλοσαξωνικῆς, Λατινικῆς καὶ Σλαυϊκῆς, μία μόνη προμηθεύει γυναῖκας εἰς τὰς ἄλλας τρεῖς, καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ 'Αμερικανική. Ἡ ἔκφρασις εἰς τὰς ἄλλας τρεῖς, δὲν εἶναι τόσον ὀρθή, καθ' ὅσον μία χώρα κυρίως λαμβάνει πολλὰς 'Αμερικανίδας καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ Γαλλία. Οἱ 'Αγγλοαμερικανικοὶ γάμοι δὲν ἔχουν καμμίαν σημασίαν, ἀφοῦ ἡ φυλὴ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι μία ἡ 'Αγγλοσαξωνική.

Ποῖον εἶναι τὸ συμπέρασμα τῶν διεθνῶν αὐτῶν συνοικεσίων; Πάντως ὄχι εὐχάριστον λέγει ὁ μαρκήσιος, ἴσως ἐξ ἰδίων κρίνων τὰ ἀλλότρια.

Πρὸς ἀπόδειξιν τῆς γνώμης του κάμνει τὰς ἑξῆς διακρίσεις. Προσλαμβάνει πρῶτον τοὺς Σάξωνας, διὰ τοὺς ὁποίους λέγει ὅτι εἶναι βαρεῖς καὶ πολὺ ψυχροὶ καὶ ἀνούσιοι, χωρὶς μεγάλα ἐλαττώματα εἶναι ἀλήθεια ἀλλὰ καὶ χωρὶς μεγάλας ἀρετάς.

Κρίνει κατόπιν τὰς λατινικὰς φυλὰς ὁ μαρκήσιος, ὡς ὑπὲρ τὸ δέον αἰσθηματολόγους. Ἡ αἰσθηματολογία αὐτὴ ὅσον καὶ ἂν εἶναι καλὴ εἰς τὸ τέλος καταντᾷ νὰ γίνεται εἶδος τρέλλας ἐπικινδύνου. Αἱ λατινικαὶ φυλαὶ ἔχουν τὸ προτέρημα ἢ τὸ ἐλάττωμα νὰ κυβερνῶνται ἀπὸ τὰ νεῦρά τω

Διὰ τὴν 'Αγγλοσαξωνικὴν φυλὴν ὁ ἀρθρογράφος ἐπαναλαμβάνει ὅ,τι πολλάκις ἐλέχθη. Ἡ μανία τοῦ χρήματος ἐπισκιάζει κάθε ἄλλο αἴσθημα, καὶ κυβερνᾷ μὲ ζημίαν ὅλων ἐκείνων τῶν ψυχικῶν ἀπολαύσεων, τὰς ὁποίας τόσον αἰσθάνονται καὶ τόσον ἐπιδιώκουν αἱ ἄλλαι φυλαί. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Σλαυϊκὴν φυλήν, αὕτη σήμερον μόλις ἀνανήφουσα ἐκ τοῦ ληθάργου αἰώνων ὁλοκλήρων εἶναι ἀκόμη ἀδιάπλαστος καὶ ἀδιαμόρφωτος.

Αἱ 'Αμερικανίδες λοιπόν, αἱ ὁποῖαι ὑπανδρεύονται Εὐρωπαίους παρασυρόμεναι ἀπὸ τὴν γοητείαν τῆς ξένης ζωῆς τὴν ὁποίαν εὑρῆκαν τόσον ὡραίαν εἰς τὰ βιβλία ποῦ ἔχουν διαβάσει εἶναι εὐτυχεῖς; 'Ο μαρκήσιος De Castellan λέγει ἀδιστάκτως: Ναί.

Εἶναι ὅμως καὶ τὰ παιδιὰ τὰ ἐκ τοιούτων συνδυασμῶν τῶν φυλῶν προερχόμενα ἐξ ἴσου εὐτυχῆ; 'Εδῶ τὸ ζήτημα περιπλέκεται. Παιδιὰ κυμαινόμενα μεταξὺ τῆς ἐθνικότητος τοῦ πατρὸς καὶ τῆς ἐθνικότητος τῆς μητρός των εἶναι καταδικασμένα νὰ μὴ φανατισθοῦν μὲ καμμίαν ἐκ τῶν δύο. Ἔπειτα εἶναι τὸ ζήτημα τῆς διαφορᾶς τοῦ θρησκεύματος ἢ μᾶλλον τοῦ θρησκευτικοῦ δόγματος.

Ποίας θρησκευτικὰς πεποιθήσεις θ' ἀποκτήσῃ ἕνα παιδὶ ὅταν βλέπῃ τὸν πατέρα ἀκολουθοῦντα μίαν ὁδὸν καὶ τὴν μητέρα ἄλλην; Δὲν θὰ ὑποθέσῃ, ὅτι ἡ θρησκεία εἶναι παιγνίδι καὶ λοῦσο ἀπὸ τὸ ὁποῖον εἶναι εὔκολον ν' ἀπαλλαγῇ κανεὶς εὐκολώτατα μόλις θελήσῃ;

Καλοὶ οἱ διεθνεῖς γάμοι διὰ τὸ ἀνδρόγυνον, ἀλλὰ ἔπειτα; Δὲν πρέπει νὰ γίνεται καμμία σκέψις διὰ τὸ μέλλον;

ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΤΗΣ ΛΕΥΚΗΣ ΣΑΡΚΟΣ

Τὸ ζήτημα αὐτὸ εἰμπορεῖ πλέον νὰ μὴν ἀπασχολῇ τὰς ἐφημερίδας, δὲν σημαίνει ὅμως τοῦτο ὅτι ἔπαυσεν ὑφιστάμενον. 'Απόδειξις ἓν ἄρθρον δημοσιευόμενον εἰς τὸ τελευταῖον «McClures Magazine».

Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὴν 3 'Ιανουαρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους συνέστη ἐν Νέᾳ 'Υόρκῃ εἰδικὸν 'Ανακριτικὸν Συμβούλιον πρὸς ἀποκλειστικὴν ἐξέτασιν τῶν σκανδάλων τῆς ἐμπορίας τῆς λευκῆς σαρκός.

Τὸ συμβούλιον τοῦτο, προεδρευόμενον ἀπὸ τὸν κ. John D. Rockefeller τὸν νεώτερον, ἀνεκοίνωσε πρὸ δύο μόλις μηνῶν ὅτι ἐξέδωκε βουλεύματα ἐναντίον πεντήκοντα τεσσάρων ἀτόμων, ἐνεχομένων εἰς τὸ ἀποτρόπαιον ἔργον τοῦ ἐμπόρου τῆς γυναικείας τιμῆς.

Κατὰ τὴν λογοδοσίαν του τὸ ἴδιον συμβούλιον ἐξέθεσεν ὅτι καίτοι τὸ ἔργον τοῦτο δὲν διεξήγετο ὑπὸ σωματείων ἀποκλειστικῶς διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον συστημένων, ἐν τούτοις ἐκ διαφόρων ἐρευνῶν καὶ καταθέσεων τῶν μαρτύρων ἐξήχθη ὅτι πολλὰ ἄτομα ἐπεδίδοντο εἰς τὸ ἐμπόριον τοῦ γυναικείου σώματος χάριν ἀτομικῶν χρηματικῶν κερδῶν, καὶ ὅτι τὰ πρόσωπα ταῦτα διετέλουν εἰς ἐπικοινωνίαν καὶ σχέσιν μεταξύ των.

Μία λεπτομερεστέρα ἔρευνα ἔφερεν εἰς φῶς ὅτι τὰ ἄτομα ταῦτα διετήρουν οἴκους εἰς τοὺς ὁποίους διεξῆγον τὸ ἐμπόριόν των διαφεύγοντες τὴν ἀντίληψιν τῆς ἀστυνομίας

Τὸ συμβούλιον θέλον νὰ ἐμβαθύνῃ καλλίτερον εἰς τὰς λεπτομερείας τοῦ ἔργου τούτου, ἀνέθεσεν εἰς μυστικούς του πράκτορας νὰ ἔλθουν ἁρμοδίως εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῶν ἀνθρωπεμπόρων τούτων, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα ἦτο ὅτι οἱ πράκτορες κατώρθωσαν διὰ λογαριασμὸν τοῦ Συνεδρίου ν' ἀγοράσουν δύο κοράσια ἀντὶ 60 δολλαρίων τὸ ἓν καὶ ἀντὶ 75 τὸ δεύτερον. Τὰ κοράσια ἐτέθησαν ἀμέσως εἰς προστατευτικὸν ἄσυλον, οἱ δὲ φαυλόβιοι ἀνθρωπέμποροι κατεδικάσθησαν.

'Εκ τῆς σειρᾶς τῶν ἀνακρίσεων τούτων ἐξήχθησαν πλεῖσται λεπτομέρειαι τοῦ τρόπου καθ' ὃν διεξάγεται τὸ ἀποτρόπαιον αὐτὸ ἐμπόριον.

Τὸ θέμα εἶναι κουραστικὸν καὶ λέγει πράγματα τὰ ὁποῖα κάμνουν ἐντύπωσιν, διότι εἶναι ἀληθῆ καὶ ἐκτίθενται ἀπροκαλύπτως

Καὶ τὸ ἔκτακτον ἀνακριτικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον εἰργάσθη εὐσυνειδήτως εἰς τὸ μέγα αὐτὸ κοινωνικὸν ζήτημα ἐλπίζεται ὅτι θὰ φέρῃ τὰ ἱκανοποιητικὰ ἐκεῖνα ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα ὅλοι εὐχόμεθα καὶ περιμένομεν.

ΑΘΗΝΑΙ ΙΟΣΤΕΦΑΝΟΙ

υπο Edmond de Frejac

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

— Καὶ ποία εἶναι αὐτὴ ἡ Εὐνείκη, ἠρώτησεν ὁ Κόροιβος πολὺ ὀλίγον ἐντριβὴς εἰς τὰ οἰκογενειακὰ τῆς Λαΐδος.

— Εἶναι ἡ ὁμογάλακτος ἀδελφὴ τῆς ἑταίρας. Εἶναι ἡ....

Θόρυβος συρομένων καθισμάτων διέκοψε τὴν ὁμιλίαν των. Ἡ Λαῒς στηριζομένη εἰς τὸν βραχίονα τοῦ στρατηγοῦ εἰσήρχετο εἰς τὴν αἴθουσαν. Ἐν μέσῳ τῆς ἀποκατασταθείσης σιωπῆς ἠκούσθη μόνον ἡ φωνὴ τοῦ Εὐθυκλέους ὅστις ἐρώναζε:

— Παύσατε πλέον νὰ ὁμιλῆτε διὰ τοὺς θεούς.

Ἀντιληφθεὶς δὲ ὅτι οἱ λόγοι του δὲν εὕρισκον ἀντίστασιν ἐξηκολούθησε τολμηρότερος.

— Τί μοῦ χρειάζονται αὐτοὶ οἱ Ἀθάνατοί σας καὶ αἱ ἀόριστοι αὐταὶ δοξασίαι, αἱ ὁποῖαι ρίπτουν ἐνώπιον τῶν βωμῶν ὁλόκληρον ἕνα ἀγροῖκον λαόν;

Δὲν ξεύρετε πόσον αὐτὸς ὁ Ὄλυμπος ἐμποδίζει τὸν πρὸς τὰ ἐμπρὸς δρόμον μου. Μὲ κόπον προσπαθῶ ν' ἀποσύρω τὸν πέπλον τῆς πλάνης τὸν καλύπτοντα τὰ μυστήρια, τὰ σύμβολα μιᾶς κουραστικῆς πολυθεΐας. Θέλω νὰ ὑπερβῶ τὸν κύκλον τῶν ἀτελῶν γνώσεών μου, νὰ ἐξαγνίσω τὸν νοῦν μου καὶ νὰ ἴδω μίαν πτυχὴν ἀληθείας καὶ σεῖς κινεῖτε ἀπειλητικῶς ἐπάνω τῆς κεφαλῆς μου τοὺς παιδικοὺς κεραυνοὺς τοῦ Διός σας;....

— Λαμπρά, ὦ Εὐθυκλῆ, εἶπεν ὁ Ἀναξαγόρας. Ἐφ' ὅσον ὅμως σὺ ὁμιλεῖς ὁ Ἀσκληπιὸς καταγίνεται ν' ἀποτελειώσῃ τοὺς ἀσθενεῖς του....

Ὁ ἰατρὸς ἐσιώπησε μανιώδης.

Ἡ Λαῒς ἐκ νέου εἶχεν ἐξαπλωθῆ ἐπὶ τῆς κλίνης της, καὶ στηρίζουσα τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τῶν χειρῶν της παρετήρει ἀτενῶς διὰ μέσου τῶν μακρῶν βλεφαρίδων της τὸν Κόνωνα πλησιέστατά της καθήμενον.

— Τί καλὰ ἔκαμες νὰ ἔλθῃς... εἶπεν. Ἐφ' ὅσον ἔβλεπα νὰ περνᾷ ἡ ὥρα, ἔλεγα: με περιφρονεῖ! καὶ ἤμην ἑτοίμη νὰ κλαύσω...

— Λαΐς, ἀπήντησεν ὁ Κόνων, καὶ ὁ τόνος τῆς φωνῆς του ἀπεδείκνυεν, ὅτι ἐξετίθετο φανερὰ πλέον, κατεγράφθης ὀλίγον τῆς σκληρότητός μου. Μοῦ λέγεις, ὅτι κατεκράτησα τὴν εὐτυχίαν ἀγαπητοῦ μου προσώπου.

— Θέλω ἁπλῶς νὰ εἴπω τὴν ἰδικήν μου εὐτυχίαν.

— Ὡραία. Καὶ εἰς ἐπιβεβαίωσιν ὅλων αὐτῶν ἔρχομαι ἐν πλήρει ἑορτῇ.

Αὐτὸ εἶναι σωστὴ προδοσία.

— Συγχώρησέ μου την, θὰ μὲ κάμῃς τόσον εὐτυχῆ.

— Εἶσαι συγχωρημένη, Λαΐς. Τώρα ὅμως ἀφοῦ μὲ εἶδες, εἰμπορῶ νὰ φύγω. Ἐπείγουσαι ὑποθέσεις μὲ καλοῦν αὐτὴν τὴν στιγμήν.

— Περίμενε ἀκόμη, θὰ ψάλῃ ἡ Μυρώ. Θὰ ψάλῃ διὰ σέ. Δὲν εἶναι ἔτσι, Μυρώ;

— Καὶ ποῖος δὲν θὰ ἔψαλλεν ἕνα ἥρωα; Ὅλη ἡ καρδία μου θὰ εἶναι εἰς τὰ χείλη μου, ἐὰν θὰ θελήσῃ νὰ μὲ ἀκούσῃ.

Οἱ δοῦλοι περιερχόμενοι τὰς τραπέζας ἐπλήρωσαν ἐκ νέου τὰ κύπελλα καὶ ἀπεσύρθησαν ἀφίσαντες νὰ καταπέσουν ὄπισθέν των τὰ βαρέα παραπετάσματα. Ἡ αἴθουσα ἐβυθίσθη εἰς ἓν γλυκὺ ἡμίφως καὶ πάντες ἐσιώπησαν, διότι ἡ Μυρτὶς ἐτόνιζεν ἤδη ἐπὶ τῆς ἅρπας της τὸ προανάκρουσμα τοῦ ᾄσματος. Τὸ μουσικὸν τοῦτο ὄργανον ἦτο εἰσέτι ἄγνωστον ἀποτελοῦν νεωτερισμὸν διὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἡ ἅρπα τῆς Μυρτίδος παρίσταναν ἕνα δράκοντα, τοῦ ὁποίου ἡ οὐρὰ στρεφομένη ἐχρησίμευεν εἰς τὴν πρόσδεσιν τῶν μεταλλίνων χορδῶν.

Οἱ λευκοὶ βραχίονες τῆς ὡραίας γυναικὸς ἐπρόβαλλον κομψότατοι ἐκ τοῦ ἄνευ χειρίδων χιτῶνός της καί, πάλλευκος ὑπὸ τὸ ἐπικρατοῦν ἡμίφως, ὡμοίαζε μὲ κύκνον προτείνοντα τὸν εὔκαμπτον λαιμόν του πρὶν νὰ πετάξῃ.

Ἡ Μυρὼ ὀρθία ἤρχισε τὸ ᾆσμα:

«Εὐτυχὴς ἀντίζηλος τῶν Θεῶν εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις ἀπέναντί μου καθήμενος ἀναπαύει τὸ βλέμμα του ἐπὶ τοῦ προσώπου μου καὶ ἀκούει τὸν ψίθυρον τῆς φωνῆς μου........

«Ὅταν μειδιᾷ τὸ στῆθός μου ὀγκοῦται, ἡ καρδία μου δὲν πάλλει αἱ δυνάμεις μου μ' ἐγκαταλείπουν. Τὸν βλέπω καὶ τρέμουν τὰ χείλη μου καὶ τὸ στόμα μου σιωπᾷ.

«Ἡ γλῶσσά μου κολλᾷ εἰς τὸν οὐρανίσκον. Μία φλὸξ περιβάλλει τὴν καρδίαν μου καὶ ἕνα σύννεφον ἐπισκιάζει τοὺς ὀφθαλμούς μου.

«Ψυχρὸς ἱδρὼς περιρρέει τὰ χείλη μου καὶ στολίζει τὸ ὠχρὸν μέτωπόν μου μὲ ἀδάμαντας. Ριγῶ ἀπὸ συγκίνησιν, αἰσθάνομαι νὰ μοῦ φεύγῃ ἡ δύναμις καὶ ἡ ζωὴ καὶ ἐν ἐκστάσει ἀποθνήσκω.

«Χαῖρε γλυκὺ ἄστρον λαμπρὰ Σελήνη. Σὺ ἥτις σκορπίζεις ἐπὶ τῆς κλίνης μου τὰς ἀκτῖνάς σου. Σὺ φέρε με κατὰ τὴν σιωπηλὴν ταύτην νύκτα εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ ἀγαπητοῦ μου. Σὺ χάρισέ μου καὶ πάλιν στιγμὰς ἡδονῆς, στιγμὰς αἱ ὁποῖαι φεύγουν πολὺ γρήγορα, διότι εἶναι πολὺ γλυκεῖαι....»

Αἱ τελευταῖαι στροφαὶ τοῦ ᾄσματος μαζῆ μὲ τοὺς τελευταίους στόνους τῆς ἅρπας ἐσβέσθησαν ἤρεμα εἰς τὴν θωπευτικὴν τῆς αἰθούσης ἀτμόσφαιραν, ἔνθα οἱ πάντες ἐσίγων.

Ὁ Λυκοῦργος πρῶτος ἔδωκε τὸ σύνθημα τῶν χειροκροτημάτων.

— Μυρώ, εἶπεν, οἱ στίχοι σου εἶναι θαυμάσιοι. Εἶναι ὡραῖοι ὅπως εἶσαι καὶ σύ. Εἶμαι ἐρωτευμένος μὲ τοὺς στίχους σου καὶ τοὺς ἀγοράζω χωρὶς συμφωνίαν.

— Βρωτέ! εἶπεν ἡ Λαῒς ἀνυπομόνως. Ὁ χυδαῖός σου ἐνθουσιασμὸς κατέστρεψε τὴν ἁρμονίαν, ἡ ὁποία δι' ὅλους μας ἐξηκολούθει ἀκόμη.

Ὁ φιλόσοφος Κράτης ἐπλησίασε τὰς δύο νεαρὰς γυναῖκας.

— Συμπληρώνετε θαυμάσια ἡ μία τὴν ἄλλην, εἶπεν. Οἱ γεμᾶτοι ἁρμονίαν δάκτυλοι τῆς Μυρτίδος ὑποστηρίζουν τὴν χαρίεσσαν φωνὴν τῆς Μυροῦς, ὅπως μία ὡραία στήλη ὑποστηρίζει ἀρχαῖον ναόν.

— Μὴ συγχαίρῃς τὴν Μυρὼ διὰ τὴν τέχνην της, εἶπεν ὁ ποιητὴς Ἀντιφῶν. Τὸ ποίημα, τὸ ὁποῖον ἤκουσες εἶναι τὸ λεπτότερον, τὸ τρυφερώτερον ἐξ ὅσων θὰ ἠδύνασο ν' ἀκούσῃς. Ἀντελήφθης πῶς ἔτρεμε πῶς ἐκλονίζετο. Ὁ στίχος ἐθραύ-

ετο καὶ θὰ ἔπιπτεν ἀποτόμως ἐὰν ἡ Μυρτὶς δὲν τὸν ὑπεδέχετο ἁπαλὰ εἰς τὰς χορδὰς τῆς ἅρπας της. Ταπεινῶς σᾶς χαιρετῶ καλαὶ κόραι. Σᾶς εὐχαριστῶ καὶ σᾶς θαυμάζω.

— Δὲν θὰ μᾶς εἴπῃς λοιπὸν τίποτε ὦ Ἀντιφῶν; ἠρώτησεν ἡ Μυρτίς, ἐνθουσιασμένη ἀπὸ τὰ ἐγκώμια τοῦ νεαροῦ ποιητοῦ.

— Ἀλλοίμονον! Ἔπειτα ἀπὸ σᾶς αὐτὸ εἶναι ἀδύνατον. Ἄλλοτε θὰ κάμω ἐγὼ τὴν ἀρχήν. Ὁ Βακχυλίδης ὅμως ἔκαμεν ἓν νέον ἐλεγεῖον, τὸ ὁποῖον κανεὶς ἀκόμη δὲν ἤκουσε. Πρέπει ἡμεῖς ἐδῶ νὰ κάμωμεν τὴν πρώτην του παρουσίασιν.

— Ἐμπρὸς λοιπόν, Βακχυλίδη, εἶπε δι' ἐπιτακτικῆς φωνῆς ἡ Λαΐς.

— Πολὺ εὐχαρίστως ἀπήντησεν αὐτός, ἀλλὰ σᾶς προειδοποιῶ ὅτι εἶναι ὀλίγον ἐκτενές.

— Ἔστω λοιπόν, εἶπεν ὁ Λυκοῦργος. Θὰ μᾶς εἴπῃς τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος.

— Θηβαῖε, ἀνέκραξεν ἡ Λαΐς. Δύο δοῦλοι νὰ βγάλουν ἔξω αὐτὸν τὸν χονδράνθρωπον.

Ὁ Λυκοῦργος φοβισμένος ἐσιώπησε τώρα καὶ ἐκάθησεν ἥσυχος εἰς τὴν θέσιν του.

Ὁ Βακχυλίδης στηριζόμενος εἰς τὸ ἐρεισίνωτον μιᾶς ἕδρας ἤρχισε διὰ φωνῆς ἠρέμου κατ' ἀρχάς, σταθερωτέρας κατόπιν, ν' ἀπαγγέλλῃ τὸ ἐλεγεῖόν του.

Ἡ γλυκεῖα ποίησις τοῦ συμπαθοῦς ποιητοῦ ἐσκορπίσθη γοητεύουσα εἰς τὴν μυρόεσσαν ἀτμόσφαιραν τῆς αἰθούσης τοῦ συμποσίου. Ὅλοι ἐσιώπησαν.

Τὸ παράπονον μιᾶς ψυχῆς ἡ ὁποία ζητεῖ ἓν ἀπολεσθὲν ἰδανικόν, ὁ ὕμνος πρὸς τὴν ἀνάμνησιν μιᾶς ὡραίας ἀγάπης, ἡ νοσταλγία μιᾶς καρδίας ζητούσης νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τοὺς θελκτικοὺς χρόνους τοῦ παρελθόντος, ἀπεδίδετο μὲ μίαν χάριν καὶ τρυφερότητα ἀπαράμιλλον εἰς στίχους ἁρμονικούς, ἁπλοῦς, θωπευτικωτάτους.

Καὶ ὅταν ἡ τρέμουσα φωνὴ τοῦ νεαροῦ ποιητοῦ ἐπρόφερε τοὺς τελευταίους στίχους, ὅλοι οἱ παριστάμενοι ἀπέμειναν σιωπηλοί.

Ἡ Ἑλληνικὴ ψυχή των εἶχεν ὑποστῆ τὰς αὐτὰς δονήσεις, τὰς ὁποίας εἶχε δοκιμάσει καὶ ὁ ποιητής.

Διότι ὁ Βακχυλίδης, ἀπαγγέλλων ἢ ψάλλων, ἀνεπόλει τὴν μακρυνὴν παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Νείλου πατρίδα του, αἰχμάλωτος σήμερον ὑπὸ τὸν γελόεντα οὐρανὸν τῆς Ἀττικῆς.

Μεταξὺ τῶν ἀκροατῶν του πολλοὶ εἶχον λάβει μέρος εἰς τὴν ἀτυχῆ ἐκστρατείαν τῶν Συρακουσῶν καὶ εἶχον δοκιμάσει τὰς πικρίας τῆς δουλείας. Εἰς τὴν ἐπίδρασιν τῆς συγκινήσεως ταύτης ὁ Ἀναξαγόρας ἀνέκραξε:

— Διατὶ μένει ἀκόμη ἐδῶ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος; Διατί μένει αἰχμάλωτος ὁ ποιητής; Ἐπεσκέφθην καὶ ἐγὼ τὴν Αἴγυπτον. Ἐνώπιον τῶν ταπεινῶν ἀκτῶν της, τὰς ὁποίας πυρπολεῖ ὁ ἥλιος τῆς Ἀφρικῆς, ηὐχαρίστησα τοὺς Θεοὺς διότι ἐγεννήθην Ἀθηναῖος.

Κάθε ἄνθρωπος ὅμως φέρει ἐν ἑαυτῷ ἔμφυτον τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν πατρίδα του. Καὶ ἀφοῦ ὁ Βακχυλίδης νοσταλγεῖ διὰ τὴν γιγαντιαίαν Σφίγγα, τὴν καθημένην ἐπὶ τῶν ἄμμων τῶν πυραμίδων, διατί νὰ τὸν ἐμποδίζωμεν ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπιστρέψῃ αὐτόθι;

— Διατί, νεαρὲ ποιητά; Δὲν ὡμίλησε λοιπὸν κανεὶς ὑπὲρ σοῦ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν;

— Ὡμίλησα ἐγὼ ὁ ἴδιος, εἶπεν ὁ Βακχυλίδης. Ἀλλ' ἡ προφορά μου δὲν μ' ἐβοήθει καὶ ἐγενόμην καταγέλαστος.

— Ἐγὼ ὅμως δὲν θὰ γίνω. Αὔριον ἐλθὲ μαζῆ μου. Ἐὰν ἴδω ὅτι οἱ πολῖται διστάζουν, θ' ἀναγνώσω τοὺς στίχους σου. Ἐὰν τοὺς ἀνεγίνωσκες σὺ ὁ ἴδιος, ἴσως κάποιος ἠλίθιος θὰ σὲ ἠμπόδιζε νὰ ἐξακολουθήσῃς.

— Εὐχαριστῶ Ἀναξαγόρα. Ἡ τραχύτης τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν τρόπων σου μὲ εἶχον πάντοτε ἀπομακρύνει τῆς θύρας σου. Ἀλλ' ἐπείσθην ὅτι δὲν πρέπει κανεὶς νὰ κρίνῃ τοὺς ἀνθρώπους ἐκ πρώτης ὄψεως.

— Ἡ καρδία μου δὲν εἶναι εὐαίσθητος, ἀπήντησεν ἀποτόμως ὁ Ἀναξαγόρας. Τὸ νὰ εἶναι κανεὶς δίκαιος δὲν σημαίνει νὰ εἶναι καὶ εὐαίσθητος. Εὐαίσθητοι καρδίαι εἶναι τοῦ Κλέωνος καὶ τοῦ Λυκούργου. Ἐπηρεάζονται ἀπὸ τῆς ἁρμονίας ὅπως οἱ βόες τοῦ Αὐγείου ἐπηρεάζοντο ὑπὸ τῆς φωνῆς τοῦ Ἡρακλέους. Ἒ Λαΐς! ἀνεφώνησεν ἔπειτα, δὲν βλέπεις ὅτι οἱ ἐρασταί σου κοιμῶνται; Αὐτὸ δὲν εἶναι διόλου κολακευτικὸν οὔτε διὰ τὰ θέλγητρά σου, οὔτε διὰ τὴν ἀρετήν σου ὅπως θέλεις.

Ἀλλ' ἡ Λαῒς δὲν ἤκουεν. Βυθισμένη ἐπὶ τῶν δερμάτων τῶν ποδήρων, ἐπὶ τοῦ φαιοῦ χρώματος τῶν ὁποίων διεγράφοντο γαλακτώδεις λευκοὶ οἱ βραχίονές της, ἤκουε τὸν Κόνωνα ἀφηγούμενον τὰ κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ μάχην.

Κηθημένη παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ ἀρχιστρατήγου ἴσως περισσότερον τοῦ δέοντος πλησίον του ἡ Μυρτὼ ἐπίσης ἤκουεν. Ἐκ τύχης ἢ καὶ ἐκ προθέσεως ὁ χιτών της ἦτο ἀτημελήτως ἀνοικτὸς πρὸς τὰ ἐμπρὸς ἀφίνων γυμνοὺς τοὺς λευκοὺς ὤμους, ἐνῷ τὰ ἡμιδιαφανῆ κεντήματα τοῦ λεπτοϋφάντου ὑποκαμίσου της κακῶς ἐκάλυπτον τὰς ὡραίας καμπύλας τοῦ μόλις σχηματιζομένου στήθους. Ὄπισθεν τοῦ Κόνωνος ἡ Τελέσιλλα ἔκλινεν ἐπίσης πρὸς αὐτὸν μὲ χείλη ὁλοπόρφυρα καὶ ὑγρὰ βλέμματα.

Μόνη δὲ ἡ Μυρτὶς μὲ τὰς χεῖρας ἐσταυρωμένας ἐπὶ τῶν γονάτων ὠνειρώλει παρὰ τὴν σιωπῶσαν ἅρπαν της.

— Λαμπρά, εἶπεν ὁ Ἀναξαγόρας... Κάθε ἄλλο παρὰ διασκεδάζει κανεὶς ἐδῶ, Λαΐς.

— Πῶς δὲν διασκεδάζει; ἀνεφώνησε προσβληθεῖσα ἡ ἑταίρα. Ποῖος σ' ἐμποδίζει νὰ πίῃς καὶ νὰ μεθύσῃς ὅπως προχθές; Δός του κρασὶ Διόνυσε! Καὶ ἅμα μεθύσῃ βάλε τοὺς μαύρους νὰ τὸν μεταφέρουν εἰς τὴν κατοικίαν του.

— Θὰ προσπαθήσω νὰ μεταβῶ μόνος, εἶπεν ὁ Ἀναξαγόρας χωρὶς νὰ προσβληθῇ. Ἐν τούτοις ὅμως εὐχαριστῶ διὰ τὴν καλὴν πρόθεσιν. Λοιπόν, κρασί, Διονύσιε!

Ὁ θόρυβος τῶν συνομιλιῶν ἐπλήρου τώρα τὴν αἴθουσαν. Οἱ δοῦλοι ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τοῦ Διονυσίου ἐπλήρουν ἐκ νέου τὰς τραπέζας. Εἷς ἐξ αὐτῶν πάντοτε ὁ ἴδιος ἔκαμε τὰς νενομισμένας σπονδάς. Εἰς τὰς ταπεινοτέρας οἰκίας τὸ καθῆκον τοῦτο ἐξήσκει αὐτὸς ὁ οἰκογενειάρχης. Ἀλλὰ ἐντὸς τῆς οἰκίας τῆς Λαΐδος αἱ ἀρχαῖαι παραδόσεις δὲν ἐλογαριάζοντο πολύ.

Ἤδη ἡ Μυρτὼ εἶχε λάβει μίαν τῶν χειρῶν τοῦ Κόνωνος καὶ σύρουσα αὐτὸν πλησιέστατα πλησίον της τῷ ἔλεγεν εἰς τὸ οὖς λόγους τοὺς ὁποίους κανεὶς δὲν ἤκουσεν, ἀλλ' οἱ ὁποῖοι ἀναμφιβόλως θὰ ἦσαν εὐχάριστοι διότι ὁ στρατηγὸς ἐμειδία.

Ἡ Λαῒς ἐν τῷ μεταξὺ ἐξηπλωμένη πάντοτε ἐκίνει μὲ πείσματα τὸν πόδα.

— Ἀκούμβωσε λοιπὸν τὸν χιτῶνά σου Μυρτώ, εἶπε. Τὸ δέρμα σου κάμνει πτυχὰς ὑπὸ τὰ στήθη σου.

— Ἐὰν τὸ δέρμα μου κάμνει πτυχάς, αὐτὸ θὰ ἔγινε τώρα κοντά. Χθὲς ἀκόμη ἐχρησίμευσα ὡς πρότυπον εἰς τὸν Λυσίμαχον δι' ἓν ἄγαλμα τῆς Ἀφροδίτης. Δὲν εἶναι ἀλήθεια Μυρτίς;

— Ναί, ἀπήντησεν αὐτή, εἴμεθα μαζῆ. Διότι ἐὰν ὁ Λυσίμαχος ἐλάξευσε τοὺς ὤμους σου, ἐπροτίμησεν ὅμως τὸ ἰδικόν μου πρόσωπον διὰ τὴν [illegible]

— Διότι εὗρεν ὅτι τὸ κτένισμά σου προσηρμόζετο καλλίτερα εἰς τὸν τύπο τοῦ ἀγάλματός του.

— Ἀλλὰ τί ἄγαλμα εἶναι αὐτό; ἠρώτησεν ὁ Κόνων.

— Ὦ, εἶπεν ἡ Λαΐς, Εἶναι κάτι τι λίγο ἀπ' ὅλα. Ἡ Θεανὼ ἔδωκε τὸν τύπον τῶν κνημῶν. Θὰ εἶναι τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀφροδίτης τῆς Καλλιπύργου.

Ἡ Μυρὼ μανιώδης ἡτοιμάζετο ν' ἀπαντήσῃ, ὅτε ὁ Πολυκλῆς καὶ ὁ Ἑλλάνικος ἐπλησίασαν τὸν ζωηρὸν ὅμιλον τῶν νεαρῶν γυναικῶν.

— Λαΐς, εἶπεν ὁ πρῶτος, ζητοῦμεν τὴν γνώμην σου. Ὁ Ἑλλανόδικος ἐδῶ ἔχει ἀπὸ χθὲς μίαν νέαν ἐρωμένην. Λοιπὸν αὐτὴ ἡ ἐρωμένη τοῦ λέγει τόσον περιέργους, τόσον παραδόξους λόγους, ὥστε καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος δὲν ἠμπορεῖ καλὰ καλὰ νὰ τοὺς ἐννοήσῃ.

— Λοιπὸν τί θέλετε νὰ μάθετε;

— Ἄκουσον, Λαΐς. Τί εἶναι ἔρως; Διατί ὑπάρχει ὁ ἔρως;

— Δὲν γνωρίζω ἀπήντησεν ἡ Λαΐς.

— Σοῦ λείπει ἡ πεῖρα, γλυκεῖά μου φίλη, εἶπεν ἡσύχως ἡ Μυρώ.

Ἡ Λαῒς τῆς ἔρριψεν ἓν βαρὺ βλέμμα.

— Ἡ Μυρὼ θὰ σᾶς τὸ εἴπῃ καλλίτερον ἐμοῦ, εἶπεν ἐγειρομένη ἡ ἑταίρα. Θὰ σᾶς εἴπῃ, πῶς αἱ παλαιαὶ ἁμαρτίαι χρησιμεύουν εἰς τὸν νὰ γεννοῦν νέας. Ἐγὼ ὅμως δὲν ἔχω καιρὸν νὰ συζητῶ μαζῆ σας. Ἔδωκα διαταγὰς εἰς τὴν θαλαμηπόλον μου, ἥτις μὲ περιμένει.

Ἠγέρθη ἐλαφρά, χαρίεσσα καὶ εὐχαριστημένη, ἐτακτοποίησε μίαν στιγμὴν τὴν κόμην της καὶ τακτοποιήσασα τὰς πτυχὰς τοῦ χιτῶνός της εἶπεν ἐξερχομένη:

— Ναί, διὰ τοῦτο ἐρωτήσατε τὴν Μυρώ. Εἶναι τόσον μεμελετημένη εἰς αὐτὸ τὸ ζήτημα ὥστε ἐργάζεται ἐπ' αὐτοῦ ὅλας τὰς νύκτας διὰ νὰ δύναται κατόπιν νὰ συζητῇ ὁλοκλήρους ἡμέρας.

Ἔχω γράψει μάλιστα καὶ στίχους ἐπ' αὐτοῦ, εἶπεν ἡ Μυρώ. Ἐὰν θέλῃς, ἂς τοὺς παραβάλωμεν μὲ τοὺς ἰδικούς σου.

— Στίχους!... ὤ!... ὁ Ἀναξαγόρας κάμνει τόσους, ὅταν εἶναι μεθυσμένος.

Καὶ ἡ Λαῒς ἐξῆλθεν, ἀφήσασα νὰ καταπέσουν ὄπισθέν της τὰ βαρέα παραπετάσματα.

— Θέλετε τὴν γνώμην τοῦ Ἀνακρέοντος; ἠρώτησεν ἡ Μυρὼ τοὺς δύο ἐναπομείναντας πλησίον της νεανίας.

— Προτιμῶμεν τὴν ἰδικήν σου, Μυρώ...

— Λοιπὸν ἡ ἐρώτησίς σας εἶναι παλαιά, ὅσον καὶ ὁ κόσμος, ἕκαστος δὲ ἀπαντᾷ εἰς αὐτὴν ἀναλόγως τῆς ἀντιλήψεώς του

Ἐπὶ πολὺ ὁ Περικλῆς ἔκλαυσε τὸν θάνατον τοῦ Ὕλα, ἀλλὰ κατόπιν τὸν ἐλησμόνησε νήθων πρὸ τῶν ποδῶν τῆς καστανῆς Ὀμφάλης. Εἴμεθα ὅλοι Ἡρακλεῖς, μὲ καρδίαν εὐμετάβολον, ὅπως ἡ ἰδική του. Εἴμεθα φύλλα ἐλαφρά, τὰ ὁποῖα ὁ ἄνεμος τοῦ πόθου ὠθεῖ πρὸς τὴν ὡραιότητα. Τὴν κυρίαρχον αὐτὴν καλλονήν, ἥτις μᾶς ἀφυπνίζει καὶ μᾶς δαμάζει χωρὶς νὰ μᾶς δεσμεύσῃ ποτέ. Οἱ ἐφήμεροι ἐρασταί μας δύνανται νὰ δρέπουν ἐπὶ τῶν χειλέων μας ὅρκους αἰωνίους. Τοὺς λησμονοῦμεν ὅμως πρὶν ἢ παρέλθῃ ἡ πρώτη τῆς ἡδονῆς μέθη.

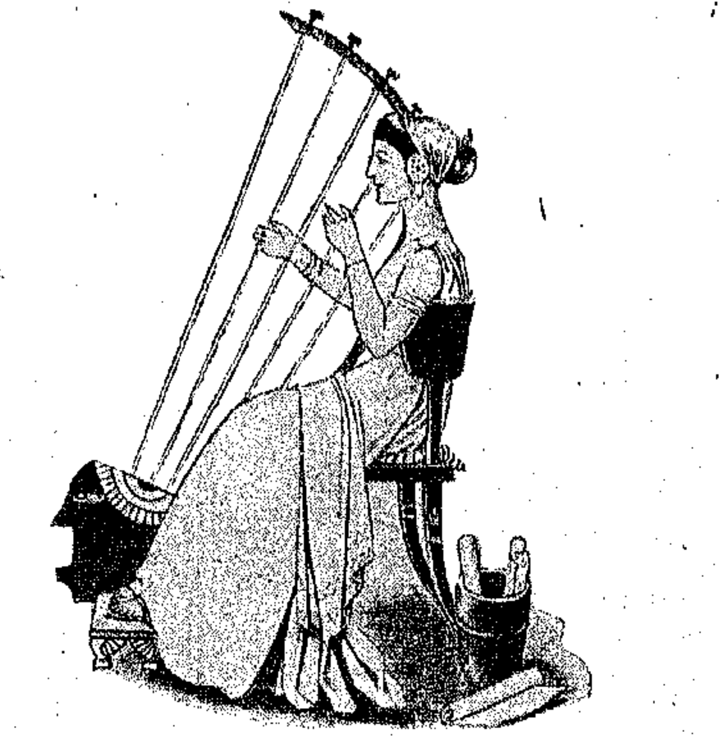

Διότι δι' ἡμᾶς ὁ ἔρως δὲν εἶναι ἄλλο τι εἰμὴ μόνον ἡδυπάθεια. Γεννώμενος μὲ ἓν βλέμμα, ἀναπτυσσόμενος μὲ ἓν μειδίαμα, ἀποθνήσκει ὡς αὐτὰ μὲ τὴν πρώτην περίπτυξιν. Εἶναι ὁ πραγματικὸς καὶ παντοδύναμος υἱὸς τῆς ζωῆς, ἡ ἡδονὴ μιᾶς ὥρας, ἥτις κυρτώνει τὰ σώματά μας καὶ ἐκφυλλίζει τὰς καρδίας μας. Εἶναι διάπυρος ἥλιος διαρκῶς μεσουρανῶν. Καὶ ἀφ' ὅτου ἐγεννήθη, περιφρονοῦσα πᾶσαν ἄχρηστον ἠθικὴν καὶ πᾶσαν αὐστηρὰν σοφίαν ἡ γηραιὰ ἀνθρωπότης θερμαίνεται εἰς τὴν ἐρυθρὰν αὐτὴν πυρκαϊάν.

Ἐνῷ ἡ Μυρὼ ὡμίλει, ὁ Διονύσιος εἶχε πλησιάσει τὸν Κόνωνα καὶ τῷ εἶπεν ὀλίγας λέξεις χαμηλοφώνως. Μὲ κίνημα ἀνίας ὁ Κόνων ἠγέρθη καὶ ἠκολούθησε τὸν δοῦλον.

— Μυρώ, ἀνέκραξεν ὁ Βακχυλίδης, πῶς λόγοι τόσον ἀβάσιμοι καὶ ψευδεῖς

ἠμποροῦν νὰ εὑρίσκουν θέσιν εἰς τὰ χείλη σου; Πῶς σὺ συγκρίνεις τὸν λογικὸν ἔρωτα τῶν ἀνθρώπων μὲ τὸν βάναυσον καὶ ἀσυνείδητον τῶν κτηνῶν; Πῶς καταβιβάζεις τὴν λατρείαν του σὺ ἡ ποιήτρια ἡ ἐμπνευσμένη καὶ λησμονεῖς τὴν ὑπέροχον ποίησίν του;

— Βακχυλίδη, οἱ φίλοι σου ἐζήτησαν τὴν γνώμην τῆς ἑταίρας καὶ ἡ ἑταίρα ἀπήντησε. Ἐὰν ὅμως τώρα, σὺ ζητεῖς τὴν γνώμην τῆς γυναικός, δύναται καὶ αὐτὴ νὰ ἀπαντήσῃ.

Ζηλεύω τὰς εὐτυχεῖς παρθένους τῶν ὁποίων τὸ πνεῦμα διαρκῶς ὑποπτεύεται, τῶν ὁποίων τὸ σῶμα ἀκόμη ἀγνοεῖ. Προσέρχονται εἰς τὸν νυμφικὸν θάλαμον μὲ μίαν ἀνησυχίαν πλήρη ἐμπιστοσύνης καὶ ἐφ' ὅσον τὰ ἐνδύματά των πίπτουσιν ὑπὸ τὰς πρώτας θωπείας, ζητοῦν μὲ τὰς δειλάς των χεῖρας νὰ ὑπερασπίσουν τὴν τρέμουσαν παρθενίαν των. Ἡ τρυφερότης καὶ ἡ γλυκύτης τοῦ συζύγου τὰς εἰσάγουν εἰς τὰ μυστήρια τῆς ζωῆς. Ἐμφανίζονται τώρα οἱ φόβοι καὶ μέσα εἰς τὰς χαρὰς καὶ τὰς λύπας τῆς ζωῆς ἡ ἁρμονία τῶν φιλημάτων ἀποτελεῖ δι' αὐτὰς τὸ μόνον βάλσαμον καὶ τὴν μόνην ἀληθῆ παρηγορίαν. Ἔπειτα μίαν ἡμέραν λικνίζουν μὲ τὸ ᾆσμα τῆς εὐτυχίας ἓν νήπιον, τὸ ὁποῖον μειδιᾷ εἰς τὰ ὄνειρά του. Εὐτυχεῖς ἐκεῖναι διέρχονται τὴν ζωήν των ἐν μέσῳ τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ σεβασμοῦ ὅλων καὶ τοῦ φθόνου ἡμῶν τῶν πωλητριῶν τῆς ἡδονῆς.

Δὲν ἔζησα πολύ. Μοῦ φαίνεται ὅμως, ὅτι κατὰ τὴν πρώτην νεότητά μου ὁ οὐρανὸς ἦτο εὐρύτερος, ἡ ἀτμόσφαιρα περισσότερον ζωογόνος, ἡ θάλασσα ὡραιοτέρα, ἡ γῆ ἁγνοτέρα. Ἀναμφιβόλως καὶ ἐγὼ ἤμην τότε ὅπως αὐτή. Ἠγάπων τὴν πορφύραν τῶν δύσεων, τὴν λαμπρότητα τῶν ἀνατολῶν καὶ τὸ γλυκὺ κελλάρυσμα τῶν δροσερῶν ρυάκων, οἱ ὁποῖοι διατρέχουν ἀκόμη τὰς ἀνθισμένας κοιλάδας τῆς πατρίδος μου. Ἀγαπῶ πᾶν ὅ,τι ἀπώλεσα. Δὲν εἶχον ἀκόμη ἴδῃ τὴν Ἀφροδίτην ἐπὶ τοῦ θαυμασίου ἅρματός της, τοῦ συρομένου ὑπὸ τῶν Τριτόνων. Ἠγνόουν ὅτι εἶμαι ὡραία. Μίαν ἡμέραν εἷς ξένος ἦλθεν εἰς τοὺς ἀγρούς μας ὑπὸ μίαν γηραιὰν δρῦν... ἐγενόμην Μυρὼ ἡ ἑταίρα. Ὅσοι μ' ἀγαποῦν ὀλίγον μὲ ὀνομάζουν ποιήτριαν. Εἶναι ἀληθές, γράφω στίχους. Εὑρίσκω πάντοτε εἰς αὐτοὺς μίαν λύπην διὰ τὸ παρελθὸν καὶ μίαν παρηγορίαν διὰ τὸ μέλλον. Ἐνίοτε δρέπω ἐντὸς αὐτῶν τὸ εὔθραυστον τῆς ἐλπίδος ἄνθος.. Ἐὰν δὲ σεῖς μὲ νομίζετε εὐτυχῆ, τοῦτο συμβαίνει, διότι δὲν βλέπετε τὰς ρυτίδας τῆς καρδίας μου.

— Εἶναι ὡραῖα ὅσα λέγεις Μυρώ, ἀπήντησεν ὁ Βακχυλίδης. Διὰ νὰ εὐχαριστηθῶ καλλίτερον ἄφες με νὰ φιλήσω τὸ στόμα σου.

— Ἀλλοίμονον! τὸ ἀντίτιμον ἑνὸς φιλήματός μου εἶναι ἀργυροῦν τάλαντον...

— Πάρα πολὺ διὰ τὸ βαλάντιόν μου.

— Τότε λοιπὸν κάμε ὡς ὁ Ἀναξαγόρας καὶ τόσοι ἄλλο... Πίνε! Τὰ κύπελλα εἶναι πλήρη.

Οἱ δοῦλοι ἀνῆψαν τὰς κηρίνους λαμπάδας, τὰς τοποθετημένας παρὰ τοὺς τοίχους ἐντὸς ὀρειχαλκίνων κηροπηγίων, καὶ τὰς μεγάλας κρεμαστὰς λυχνίας. Ἀνενέωσαν ἐπὶ τῶν τραπεζῶν τὰς προμηθείας τοῦ οἴνου, τοῦ μέλιτος καὶ τῶν γλυκυσμάτων. Κατόπιν ἐτοποθέτησαν καθ' ἡμικύκλιον τὰ καθίσματα καὶ προσεκάλεσαν τοὺς συνδαιτημόνας νὰ καθίσωσιν. Αὐλητρίδες ἀνθοστεφεῖς, εἰσελθοῦσαι τὴν στιγμὴν ἐκείνην, ἐτοποθετήθησαν εἰς τὸ βάθος τῆς αἰθούσης. Ἠκολουθοῦντο ἀπὸ χορευτρίας, ὧν τὰ σώματα χαριέστατα διεγράφοντο ἁρμονικῶς ὑπὸ τὰς λεπτοϋφάντους ἐσθῆτας. Ἰσχυρὰ ἀρώματα ἐσκόρπισαν τὴν ζάλην καὶ τὸν ἵμερον εἰς τὴν κομψὴν αἴθουσαν. Καὶ ὑπὸ τὴν κυριαρχήσασαν τώρα μουσικὴν ἁρμονίαν τὰ εὔγραμμα τῶν αὐλητρίδων σώματα παρεδόθησαν εἰς τοὺς μεθυστικούς των χορούς.....

* * *

Ὁ Διονύσιος ὅστις ἐγνώριζε τὰ συστήματα ἤνοιξε τὴν θύραν, χωρὶς νὰ κτυπήσῃ, καὶ εἰσήγαγε τὸν Κόνωνα.

Ἡ ἀτμόσφαιρα ἦτο βαρεῖα καὶ πλήρης ἀρωμάτων. Μία μικρὰ λάμψις ἐπὶ τοῦ ὑποκαύστου ἐδείκνυε τὸ μέρος, ὅπου ἐκαίοντο τὰ λεπτὰ τῆς Ἀρμενίας μύρα. Πολύτιμα βαθύχροα ὑφάσματα ἐσύροντο μέχρι τοῦ δαπέδου καλύπτοντα τοὺς τοίχους. Τὸ μωσαϊκὸν τοῦ πατώματος σχεδὸν ἐξηφανίζετο ὑπὸ τὸν πολυτιμότερον τάπητα τὸν ἐξυφανθέντα εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Εὐφράτου.

Ἄλλα ἀρώματα ἐκαίοντο ἤρεμα ἐπὶ τοῦ μικροῦ βωμοῦ τοῦ τοποθετημένου ἔμπροσθεν τοῦ ἀγαλματίου τῆς Ἀναδυομένης Ἀφροδίτης, τοῦ ἔργου τούτου, τὸ ὁποῖον εἶχε φιλοτεχνηθῆ ὑπὸ τοῦ Ἱππάρχου. Ἡ θεὰ μόλις εἶχεν ἐξέλθει τὴν στιγμὴν ἐκείνην τῶν κυμάτων καὶ διὰ χαριτωμένης κινήσεως ἔθλιβε τὴν κόμην της τὴν ὑγρὰν ἀκόμη.

Ἓν μέγα κάτοπτρον διεκρίνετο ἀπέναντι.

Ἡ Λαῒς κατοπτριζομένη ἐντὸς αὐτοῦ θὰ ἠδύνατο ν' ἀποδίδῃ εἰς τὴν καλλονήν της μέρος τῆς λατρείας της. Τὸ φῶς δύο μεγάλων λαμπάδων προσέπιπτεν ἐπὶ τοῦ κατόπτρου, οὕτω δὲ τὸ δωμάτιον ἐφωτίζετο ἐξ ἀντανακλάσεως κατὰ τὸ ἥμισυ, ἐνῷ τὸ ἕτερον ἥμισυ εὑρίσκετο βυθισμένον εἰς τὸ ἡμίφως. Εἰς τὸ ἡμίφως τοῦτο διεκρίνετο ἡ εὐρεῖα κλίνη, στηριζομένη ἐπὶ τριῶν βαθμίδων ροδίνου μαρμάρου.

Γουνώματα ἀνυπολογίστου ἀξίας ἐκάλυπτον αὐτήν. Ἰδιαιτέρα δὲ δούλη, ἀποκλειστικὴν ἔχουσα ὑπηρεσίαν τὸ κτένισμα τῶν μηλωτῶν τούτων, ἐφρόντιζεν, ὥστε πάντοτε νὰ διατηρῶσι τὴν ἁπαλότητα καὶ τὴν μαλακότητά των. Ὅταν ἡ Λαῒς δὲν ἐκοιμᾶτο μόνη, ἀπέσυρε τὰ γουνώματα ταῦτα διὰ νὰ μὴ φθείρωνται.

Τὴν ἡμέραν ὅμως ἐκείνην εἶχον ἀφεθῆ ἐκεῖ καὶ ὑπὸ τὸ φῶς τῶν λαμπάδων ὁλόκληρος ἡ κλίνη ἐφαίνετο ὡς πελώριον κοιμώμενον θηρίον.

Ἀναγνωρίζω ὅτι οἰκογενειακαὶ ὑποχρεώσεις σ' ἀναγκάζουν νὰ νυμφευθῇς, ἀλλὰ γνώριζε ὅτι ταχέως θὰ βαρεθῇς τὰς ἀδεξίους θωπείας τῆς συζύγου σου. Ὅλα αὐτὰ δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ μία γελοία προκατάληψις. Ὅταν κορεσθῇς ἀπὸ τὰ αὐτὰ φιλήματα, ὅταν ἡ μητρότης παραμορφώσῃ τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς μνηστῆς σου, τότε θὰ κάμῃς ὅ,τι κάμνουν ὅλοι. Θ' ἀφήσῃς εἰς τὴν σύζυγόν σου τὴν κυριαρχίαν τῶν δούλων καὶ τῶν ὀψοφυλάκων καὶ σὺ θὰ ζητήσῃς ἀλλοῦ κάποιαν ἄλλην ἐρωμένην μὲ τρυφερώτερα χείλη.

(Ἕπεται συνέχεια)

*** ΑΣΤΕΡΙΣΚΟΙ ***

* * * Οἱ Ἀμερικανικοὶ σιδηρόδρομοι τοῦ λοιποῦ θὰ ἔχωσιν ἀτμομηχανὰς 500 τόννων.

* * * Εἷς ἀξιωματικὸς τοῦ γερμανικοῦ ναυτικοῦ ἀνεκάλυψεν ἓν εἶδος πυρὸς τὸ ὁποῖον ἀνάπτει ἐντὸς τοῦ ὕδατος.

* * * Ὅταν οἱ ὀφθαλμοί σας κουράζωνται κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν, εἶναι ἀνάγκη νὰ ζητήσητε τὴν συμβουλὴν ὀφθαλμολόγου.

* * * Οἱ Ἄγγλοι ἀνεκάλυψαν ἓν νέον εἶδος τηλεβόλου, τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ μεταβάλῃ ἐντελῶς τὴν πολεμικὴν τέχνην.

* * * Κατὰ τὰ ναυτικὰ γυμνάσια τὰ τελεσθέντα πρό τινων ἑβδομάδων εἰς Provincetown τῆς Μασσαχουσέτης, τὸ ὑποβρύχιον «Bonita» καθ' ἣν στιγμὴν ἀνήρχετο ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος συνεκρούσθη μετὰ τῆς κανονιοφόρου «Castine» καὶ ὑπέστη σημαντικὰς βλάβας.

* * * Μέχρι τοῦ τέλους Ἰουνίου τοῦ 1910 εἶχον ναυπηγηθῆ εἰς τὰ Ἀμερικανικὰ ναυπηγεῖα 1,502 ἐμπορικὰ πλοῖα 347,025 τόννων.

* * * Τὸ νέον Δημαρχεῖον τῆς Νέας Ὑόρκης θὰ εἶναι τὸ μεγαλείτερον δημοτικὸν οἰκοδόμημα τοῦ κόσμου.

* * * Τὸ δημαρχεῖον ἀνεγείρεται πλησίον τῆς γεφύρας Μπρούκλυν καὶ μεταξὺ τοῦ Park Row καὶ τοῦ Center Street.

* * * Τὸ Ἀμερικανικὸν ὑποβρύχιον «Salmon», ἓν ἐκ τῶν μεγαλειτέρων ὑποβρυχίων τοῦ κόσμου, ἐξετέλεσε πρό τινων ἑβδομάδων ταξείδιον 1,000 μιλίων μέχρι Βερμούδας.

* * * Εἰς τὸ Fort Monroe πρό τινων ἡμερῶν ἐξερράγη ἓν ἐκ τῶν τηλεβόλων τῶν 12 δακτύλων καὶ ἐφόνευσεν ἕνδεκα πυροβολητάς, πολλοὺς δὲ ἄλλους ἐτραυμάτισε.

* * * Ἐσχάτως ἐφευρέθη ὡρολόγιον τὸ ὁποῖον παίζει διάφορα μουσικὰ τεμάχια.

* * * Εἰς τὰ νότια τῆς Γαλλίας καλλιεργοῦνται ἐπιμελῶς τὰ ἄνθη ἐκ τῶν ὁποίων οἱ κηπουροὶ κερδίζουσιν ἐτησίως 4,000,000 δολλάρια.

* * * Ὁ νεώτερος ἀεροναύτης τῆς Γαλλίας δὲν εἶναι ἀνήρ, ἀλλ' εἶναι μία νεᾶνις δώδεκα ἐτῶν, ἥτις ὀνομάζεται Etiennette Querbes.

* * * Ἡ νεᾶνις αὕτη πολλάκις ἐξέπληξε ἐσχάτως τὰς Παρισινὰς διὰ τῶν ἀεροναυτικῶν κατορθωμάτων της.

* * * Ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἐτοποθέτησεν ἐσχάτως νέον τηλεφωνικὸν καλώδιον εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Μάγχης διὰ τοῦ ὁποίου ἐξασφαλίζεται ἡ μετὰ τῆς Εὐρώπης τηλεφωνικὴ συγκοινωνία.

* * * Τὸ περίφημον ριπίδιον τῆς πρώην αὐτοκρατείρας τῆς Γαλλίας Εὐγενίας εὑρίσκετο εἰς τὴν συλλογὴν ἑνὸς κατοίκου τῆς Βοστώνης.

* * * Τὸ ριπίδιον, ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶναι πολύτιμον, ἔχει μεγάλην ἱστορίαν, ἀπετέλει δὲ μέρος τῆς προικὸς τῆς Εὐγενίας, ὅταν αὕτη συνεζεύχθη τὸν ΑὐτοκράτοραΝαπολέοντα.

* * * Ἐσχάτως ἐγένοντο ἐν Bartow τῆς Νέας Ὑόρκης πειράματα τοῦ νέου σιδηροδρομικοῦ βαγονίου μὲ τὴν μίαν γραμμὴν καὶ κατέληξαν εἰς ἀποτυχίαν.

* * * Τὸ βαγόνιον ἀνετράπη αἰφνιδίως καὶ ἐτραυματίσθησαν πολλοὶ ἐκ τῶν ἐπιβαινόντων αὐτοῦ ἑκατὸν ἐπιβατῶν.

* * * Ἡ Ἑταιρία τῶν ζωοφίλων τοῦ Ὀχάϊο ἵδρυσε διαφόρους σταθμοὺς εἰς τοὺς ὁποίους θὰ καταβρέχωνται οἱ ἵπποι κατὰ τὰς θερμὰς θερινὰς ἡμέρας.

* * * Ἐτέθη εἰς χρῆσιν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ μικρὸν μηχάνημα πρὸς ἀποκοπὴν τῆς ἄκρας τῶν πούρων, τὸ ὁποῖον ὁμοιάζει καθ' ὅλα μὲ τὴν λαιμητόμον τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως.

* * * Πολλοὶ πιστεύουσιν ὅτι ἡ βροχὴ τῶν καταιγίδων συντελεῖ πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ φυτοῦ, ἀλλ' ἡ ἰδέα αὕτη εἶναι ἐσφαλμένη.

* * * Κατὰ τὸν Lionel Lodge τὰ φυτὰ ἀναπτύσσονται ἐκ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ ἠλεκτρισμοῦ τῆς ἀτμοσφαίρας.

* * * Εἰς τὰς Θήβας τῆς Αἰγύπτου ἀνεκαλύφθη κιβώτιον πλῆρες φαρμάκων τὸ ὁποῖον χρονολογεῖται πρὸ 4,110 ἐτῶν.

* * * Τὸ κιβώτιον ἐσωτερικῶς εἶναι κεκοσμημένον διὰ παπύρων, εἶναι δὲ διῃρημένον εἰς ἓξ διαμερίσματα ἕκαστον τοῦ ὁποίου περιέχει κομψὴν φιάλην.

* * * Ὁ γνωστὸς ναυπηγὸς William White, ὅστις ἐσχεδίασε τὸ ἀτμόπλοιον «Μαυριτανία», ἐδήλωσεν ὅτι δύνανται νὰ ναυπηγηθῶσιν πλοῖα ἀπεριορίστου μεγέθους ἀρκεῖ νὰ ὑπάρχωσι τὰ ἀπαιτούμενα ἔξοδα.

* * * Ἐπερατώθη ἐσχάτως ἡ κατασκευὴ τοῦ γαλλικοῦ σιδηροδρόμου εἰς τὴν Ἰνδοκίναν.

* * * Ὁ σιδηρόδρομος φθάνει μέχρι τῆς ἀρχαίας Σινικῆς πρωτευούσης Yunnanfu, εἰς πολλὰ δὲ σημεῖα ἐστοίχισε 30,000 δολλάρια κατὰ μίλιον.

* * * Εἰς τὸν Ἅγιον Φραγκίσκον ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν μεγάλων σεισμῶν κατεσκευάσθησαν οἰκοδομήματα ἀξίας 163,010,438 δολλαρίων.

* * * Εἰς τὴν Αὐστραλίαν ἀρδεύονται δι' ἀρτεσιανῶν φρεάτων 2,200,000 στρέμματα γῆς, εἰς ταῦτα δὲ πρόκειται νὰ προστεθῶσιν ἕτερα 380,000 στρέμματα.

* * * Πρό τινος ἐτέθη εἰς χρῆσιν μικρὰ γραφομηχανὴ ἐν εἴδει ὡρολογίου, τὴν ὁποίαν δύναταί τις νὰ φέρῃ εἰς τὸ θυλάκιον τοῦ γελέκου του.

* * * Εἰς τοὺς Ἰαπωνικοὺς σιδηροδρόμους ἐνεκαινίσθησαν αἱ κλινοφόροι ἅμαξαι τῆς δευτέρας θέσεως, αἵτινες δὲν ὑπάρχουσιν εἰς οὐδένα σιδηρόδρομον τοῦ κόσμου.

* * * Εἰς Peoria τοῦ Ἰλλινόϊς ἀνηγέρθη μία ἐκκλησία ἐντὸς μιᾶς ἡμέρας ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τῶν ἐνοριτῶν.

* * * Εἰς τὴν Εὐρώπην ἤρχισαν νὰ κατασκευάζωνται κολλάρα ἀνδρῶν ἐκ τοῦ γάλακτος τῶν αἰγῶν, τὰ ὁποῖα ἀπεδείχθησαν λίαν στερεά.

* * * Μία ἐκκλησία κειμένη εἰς Stivichal τῆς Ἀγγλίας ἐκτίσθη ὑπὸ ἑνὸς μόνου ἀνθρώπου ἐντὸς 6 ἐτῶν.

* * * Εἰς τὰ ἀγροτικὰ διαμερίσματα τῆς Ἀγγλίας γίνονται ἐτησίως διαλέξεις ὑπὸ εἰδικῶν ἀνδρῶν περὶ τοῦ πῶς πρέπει νὰ ἀναπτύξωσιν οἱ γεωργοὶ τὴν ὀρνιθοτροφίαν.

* * * Οἱ Γάλλοι ἰατροὶ ἤρχισαν νὰ χρησιμοποιῶσι τὸ ράδιον ὡς ἰατρικὸν εἰς τοὺς πάσχοντας ἐκ καρκίνου.

* * * Οἱ ἀσχολούμενοι εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν σπίρτων προσβάλλονται λίαν εὐκόλως ἐκ δηλητηριάσεως.

* * * Εἰς τὸ Post Graduate Hospital τῆς Νέας Ὑόρκης ἐξετελέσθη πρὸ ἡμερῶν σπουδαιοτάτη ἐγχείρησις κατὰ τὴν ὁποίαν ἀφῃρέθη ὁλόκληρος ἡ σιαγὼν ἑνὸς ἀσθενοῦς ἐκ Κοννεκτικούτης.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΕΛΛΑΣ, ΤΟΥΡΚΙΑ, ΗΝΩΜ. ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΕΞΑΓΩΓΗ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΙΟΥΝΙΟΝ

Κατὰ τὸ ἐπίσημον στατιστικὸν δελτίον τοῦ ὑπουργείου τοῦ Ἐμπορίου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα Ἰούνιον εἰσήχθησαν εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας ἐξ Ἑλλάδος ἐμπορεύματα καὶ προϊόντα ἀξίας $222,222 ἀπέναντι $199,976 ἐξαχθέντων κατὰ τὸν αὐτὸν μῆνα τοῦ 1909.

Τὰ ἐκ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς Ἑλλάδα ἐξαχθέντα κατὰ τὸν Ἰούνιον 1910, ἀνῆλθον εἰς 19,830, ἐνῷ κατὰ τὸν αὐτὸν μῆνα τοῦ προηγουμένου ἔτους εἶχον ἀνέλθει μόνον εἰς $16,788.

Τὰ ἐξ Ἑλλάδος εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἀποσταλέντα ἐμπορεύματα καὶ προϊόντα κατὰ τοὺς 12 μῆνας τοὺς λήξαντας τὴν 30ὴν Ἰουνίου 1910 ἀνῆλθον εἰς $2,643,005, ἐνῷ κατὰ τὴν ἀντίστοιχον προηγουμένην περίοδον μόλις εἶχον φθάσει τὰ $2,382,202.

Ἡ ἐκ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς Ἑλλάδα ἐξαγωγὴ κατὰ τοὺς 12 μῆνας τοὺς λήξαντας τὴν 30ὴν Ἰουνίου 1910 μόλις ἀνῆλθεν εἰς τὸ τρίτον τῆς προηγουμένης δωδεκαμήνου περιόδου, φθάσασα μόνον $429,670, ἀπέναντι $ 1,237,297 διὰ τοὺς 12 μῆνας τοὺς λήξαντας τὴν 30ὴν Ἰουνίου 1909.

Εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Τουρκίαν ἀπεστάλησαν τὸν μὲν Ἰούνιον τοῦ 1910 $109,059, τὸν ἀντίστοιχον δὲ μῆνα τοῦ 1909 $136,424 καὶ εἰς τὴν Ἀσιατικὴν Τουρκίαν $39,151 τὸν Ἰούνιον 1910, καὶ $34,035 τὸν Ἰούνιον 1909.

Ἐξ Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας εἰσήχθησαν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας $393,774 τὸν Ἰούνιον τοῦ 1910 καὶ $438,941 τὸν αὐτὸν μῆνα τοῦ 1909. Ἐξ Ἀσιατικῆς δὲ Τουρκίας $571,190 τὸν Ἰούνιον 1910 καὶ $497,014 τὸν Ἰούνιον 1909.

Τὰ ἐξ Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας εἰσαχθέντα ἐμπορεύματα καὶ προϊόντα εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας κατὰ τοὺς 12 μῆνας τοὺς λήξαντας τὴν 30ὴν Ἰουνίου 1910 ἀνῆλθον εἰς $8,689,769, ἀπέναντι $6,393,468 διὰ τὴν ἀντίστοιχον προηγουμένην περίοδον. Ἐξ ἄλλου κατὰ τοὺς 12 μῆνας τοὺς λήγοντας τὸν Ἰούνιον 1910 ἐξήχθησαν ἐκ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς Εὐρωπαϊκὴν Τουρκίαν $1,613,168, ἀπέναντι $1,896,249 διὰ τὴν προηγουμένην δωδεκάμηνον περίοδον.

Καὶ ἡ ἐκ τῆς Ἀσιατικῆς Τουρκίας εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἐξαγωγὴ κατὰ τὴν αὐτὴν δωδεκάμηνον περίοδον δεικνύει καταπληκτικὴν αὔξησιν, ἀνελθοῦσα εἰς $8,514,132, ἀπέναντι $6,035,660 διὰ τὸ προηγούμενον ἔτος.

Ἡ ἐκ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐξαγωγὴ εἰς Ἀσιατικὴν Τουρκίαν διὰ τὸ αὐτὸ δωδεκάμηνον ἀνέρχεται εἰς $744,504, ἀπέναντι $621,893 διὰ τὸ προηγούμενον.

Ἡ ὁλικὴ εἰσαγωγὴ εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας κατὰ τὸν μῆνα Ἰούνιον ἀνῆλθεν εἰς δολλάρια 119,892,187 ἀπέναντι $124,665,129 διὰ τὸν αὐτὸν μῆνα τοῦ 1909

Ταὐτοχρόνως ἐξήχθησαν ἐκ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τὸν Ἰούνιον ἐμπορεύματα ἀξίας ἐν ὅλῳ $127,887,780, ἀπέναντι $117,419,589 κατὰ τὸν αὐτὸν μῆνα τοῦ 1909.

Διὰ τοὺς δώδεκα μῆνας τοὺς λήξαντας τὴν 30ὴν Ἰουνίου ἐξήχθησαν ἐν ὅλῳ ἐκ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐμπορεύματα ἀξίας $1,744,984,720 καὶ εἰσήχθησαν $1,557,819,988.

ΓΕΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΤΩ 1909

Κατὰ τὸ ἄρτι ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ στατιστικοῦ Γραφείου τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἑλλάδος δελτίον τοῦ εἰδικοῦ ἐμπορίου τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν ξένων ἐπικρατειῶν ἡ εἰσαγωγὴ ἁπάντων τῶν ἐμπορευμάτων κατὰ τὴν τετάρτην τριμηνίαν τοῦ ἔτους 1909 ἀνῆλθε εἰς δραχμὰς 39,242,830 κατὰ τὴν αὐτὴν τριμηνίαν τοῦ ἔτους 1908 ἀνῆλθεν εἰς δραχμὰς 40,363,687, ἤτοι διαφορὰ ἐπὶ ἔλαττον δραχμὰς 1,121,857.

Ἡ εἰσαγωγὴ κατὰ τοὺς 12 μῆνας τοῦ ἔτους 1909 ἀνῆλθεν εἰς δραχμὰς 135,906,746 κατὰ τοὺς αὐτοὺς μῆνας τοῦ ἔτους 1908 εἰς δραχμὰς 152,635,365, ἤτοι διαφορὰ ἐπὶ ἔλαττον δραχμὰς 16,728,619.

Ἡ ἐξαγωγὴ κατὰ τὴν 4ην τριμηνίαν τοῦ ἔτους 1909 ἀνῆλθεν εἰς δραχμὰς 28,072,275 κατὰ τὴν αὐτὴν τριμηνίαν τοῦ ἔτους 1908 ἀνῆλθεν εἰς δραχμὰς 26,544,326, ἤτοι διαφορὰ ἐπὶ πλέον δραχμὰς 1,527,949.

Ἡ ἐξαγωγὴ κατὰ τοὺς δώδεκα μῆνας τοῦ ἔτους 1909 ἀνῆλθεν εἰς δραχμὰς 101,412,700, κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς μῆνας τοῦ 1908 εἰς δραχμὰς 109,244,326, ἤτοι διαφορὰ ἐπὶ ἔλαττον δραχμὰς 7,831,626.

Τέλη εἰσαγωγῆς κατὰ τὴν τετάρτην τριμηνίαν τοῦ 1909 εἰσεπράχθησαν δραχμαὶ ἐν συνόλῳ 11,723,944, ἐξ ὧν δραχμαὶ εἰς χρυσὸν 1,295,041 κατὰ τὴν αὐτὴν τριμηνίαν τοῦ 1908 δραχμαὶ ἐν συνόλῳ 11,745,135, ἐξ ὧν δραχ. εἰς χρυσὸν 1,283,885.

Τέλη εἰσαγωγῆς κατὰ τοὺς 12 μῆνας τοῦ 1909 εἰσεπράχθησαν δραχμαὶ ἐν συνόλῳ 39,685,136 ἐξ ὧν δραχμαὶ εἰς χρυσὸν 4,767,553, κατὰ δὲ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα τοῦ 1908 δραχ. ἐν συνόλῳ 41,510,131, ἐξ ὧν δραχ. εἰς χρυσὸν 4,949,861.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΑΙ

Αἱ ἀπὸ Ἰανουαρίου μέχρι Δεκεμβρίου τῶν δύο τελευταίων ἐτῶν ἐκδοθεῖσαι ὑπὸ τῶν Ἑλλην. Ταχυδρομείων ἐπιταγαὶ ἀντιπροσωπεύουσιν ἀξίαν εἰς δραχμὰς τῷ 1908 2,122,177 καὶ τῷ 1909 Δραχ. 2,145,883.

Αἱ κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον ἐξαργυρωθεῖσαι ξέναι ἐπιταγαὶ ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν ταχυδρομείων ἀνῆλθον τῷ 1908 εἰς Φράγκα Χρ. 12,948,023 καὶ τῷ 1909 εἰς Φρ. Χρ. 17,063,677.

ΤΑ ΜΟΝΟΠΩΛΙΑ ΚΑΙ ΑΙ ΥΠΕΓΓΥΟΙ ΠΡΟΣΟΔΟΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ τὰ τρία τελευταῖα ἔτη αἱ ἐκ τῶν εἰδῶν τοῦ μονοπωλίου εἰσπράξεις ἀνῆλθον εἰς Δραχμὰς 10,665,914 τῷ 1907, εἰς Δραχ. 10,016,629 τῷ 1908 καὶ εἰς Δρ. 10,487,352 τῷ 1909, ὡς ἑξῆς:

	1907	1908	1909
Ἅλας	2,977,883	2,740,270	3,133,703
Πετρέλαιον	5,382,270	5,030,049	5,017,570
Πυρεῖα	1,851,832	1,868,339	1,949,347
Παιγνιόχαρτα	353,929	377.971	386.732
	10,665,914	10,016,629	10,487,352

Αἱ εἰσπράξεις τῶν ὑπεγγύων προσόδων ἀπὸ πρώτης Ἰανουαρίου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1908 καὶ 1909 ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

	1908	1909
Σμύρις	789,290	853.689
Χαρτόσημον	10.057,885	8,923,625
Κιν. ἐπίσημα	1,766,591	1,715,190
Ταινίαι καπνοῦ	9,967,800	9,477,994
Σιγαρόχαρτον	2,883,358	2,789,496
Τελωνεῖα	23,686,800	23,824,500
	48.151.724	47.584.494

ΑΙ ΗΝΩΜΕΝΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ

Ἐκ συγκριτικοῦ δελτίου τῆς προόδου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἐκδοθέντος κατ' αὐτὰς ὑπὸ τοῦ Στατιστικοῦ Γραφείου τοῦ Ὑπουργείου τοῦ Ἐμπορίου ἐν Οὐασιγκτῶνι, ἀποσπῶμεν τοὺς ἑξῆς ἐνδιαφέροντας ἀριθμούς, ἀναφερομένους εἰς τὸ λῆξαν ἔτος 1909.

Ἐδαφικὴ ἔκτασις τετρ. μίλ.	3,026789
Πληθυσμὸς	83,566,034
Ἐθνικὸς Πλοῦτος	$107,104,211,917
Ἐθνικὸν χρέος	$1,023,861,531
Κυκλοφορία χρήματος	$3,106,240,657
Καταθέσεις εἰς Ἐθν. Τραπ.	$4,898,576,696
Καταθέσεις εἰς Ταμιευτήρια	$3,713,495,710
Ἀξία ἀγροτικῶν κτημάτων	$20,514,001,838
Ἀξία γεωργικῶν προϊόντων	$8,760,000,000
Ἀξία βιομηχανικῶν προϊόντων	$14,802,147,087
Εἰσαγωγὴ ἐμπορευμάτων	$1,301,920,224
Ἐξαγωγὴ ἐμπορευμάτων	$1,663,011,104
Ἀξία ζώων	$5,138,486,000
Παραγωγὴ Χρυσοῦ	$94,560,000
» Ἀργύρου	$28,050,600
» Γαιάνθρακος τόννοι	363,322,363
» Πετρελαίου γαλλόνια	7,542,044,118
» Σιδήρου τόννοι	15,936,018
» Χάλυβος τόννοι	14,023,247
» Χαλκοῦ τόννοι	420,791
» Ἐρίου λίβραι	328,110,749
» Σίτου bush.	737,189,000
» Ἀραβοσίτου bush.	2,772,376,000
» Βάμβακος δεμ.	5,198,963
» Ζακχάρεως λίβραι	4,447,985,202
Σιδηρόδρομοι μίλια	240,839
Ἐπιβάται μεταφερθέντες	890,009,574
Ἅμαξαι ἐπιβατῶν	45,292
Ἅμαξαι ἐμπορευμάτων	2,199,065
Ἔσοδα ταχυδρομείων	$203,562,383
Μετανάσται ἐλθόντες	751,786

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΑΓΟΡΑ

ΒΑΜΒΑΞ

Ἡ ἀνωμαλία τοῦ καιροῦ εἰς τὰς διαφόρους βαμβακοπαραγωγοὺς Πολιτείας καθιστᾷ ἀδύνατον τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ἐσοδείας τοῦ βάμβακος ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις τὸ τρέχον ἔτος. Ὡς ἐκ τούτου αἱ τιμαὶ διὰ νέαν ἐσοδείαν δὲν ὑπῆρξαν σταθεραὶ καθ' ὅλον τὸν μῆνα, οὔτε εἶναι δυνατὸν σήμερον νὰ προείπῃ τις μετὰ βεβαιότητος ἐὰν θὰ ἔχωμεν ὕψωμὸν ἢ ἔκπτωσιν. Ἐν τούτοις παρὰ τὰς προσπαθείας τῶν ἐμπορικῶν οἴκων καὶ μεσιτῶν οἱ ὁποῖοι ἔχουσι προπωλήσει βάμβακα νέας ἐσοδείας καὶ συνεπῶς ἐνδιαφέρονται νὰ ἀγοράσωσιν εἰς ἐκπεσμένας τιμάς, αἱ πρῶται πωλήσεις βάμβακος Αὐγούστου ἐγένοντο εἰς καλὰς τιμὰς κυμαινομένας ἀπὸ 16.20—16.50. Ἐγένοντο ἀρκεταὶ πράξεις διὰ παράδοσιν Σεπτεμβρίου καὶ Ὀκτωβρίου, εἰς τιμὰς κυμαινομένας ἀπὸ 13.50—14.30, ἤτοι πρὸς $67.50—71.50 τὸ δέμα, τὰ ὁποῖα μὲ τὴν σημερινὴν τιμὴν τοῦ συναλλάγματος ἀναλογοῦν πρὸς Φρ. 347.02—368.22.

ΣΙΤΟΣ

Ἡ ἀμερικανικὴ ἀγορὰ σίτου ὀλίγον ἐπηρεάσθη ἐκ τῆς κατὰ τὸν λήγοντα μῆνα παρατηρηθείσης χαλαρώσεως τῶν εὐρωπαϊκῶν ἀγορῶν, ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀποστολῆς πολλῶν φορτίων σίτου ἐκ Ρωσσίας καὶ τῶν παραδουναβείων χωρῶν. Μικρὰ ὑποτίμησις 1)2—3)4 τοῦ σέντ κατὰ bushel παρετηρήθη πρὸς τὸ τέλος τοῦ μηνός. Τὴν σταθερότητα τῆς Ἀμερικανικῆς ἀγορᾶς τοῦ σίτου ὑποστηρίζει ἡ ἐκ τῶν συνεχῶν βροχῶν καταστροφὴ μέρους τῆς Γαλλικῆς ἐσοδείας, καὶ ἡ μέχρι τοῦδε ἀβεβαιότης περὶ τῆς ποσότητος τοῦ Ρωσσικοῦ σίτου, τοῦ ὁποίου ἡ ἐξαγωγὴ ἀνὰ τὰς εὐρωπαϊκὰς ἀγορὰς ἐκωλύθη κατά τι ἐξ ἀφορμῆς τῶν τελευταίων ραγδαίων βροχῶν, αἱ ὁποῖαι πιθανὸν νὰ ἐπηρεάσωσι καὶ τὴν ποιότητα.

ΒΑΜΒΑΚΕΛΑΙΟΝ

Αἱ τιμαὶ διὰ βαμβακέλαιον περυσινῆς ἐσοδείας διετηρήθησαν ἀρκούντως σταθεραὶ καθ' ὅλον τὸν μῆνα ὡς ἐκ τῆς ἐξαντλήσεως τῆς παρακαταθήκης. Αἱ τιμαὶ τῆς νέας ἐσοδείας, ἥτις προμηνύεται καλή, ἐκρατήθησαν ἐπίσης σταθεραί. Ἐγένοντο πωλήσεις Σεπτεμβρίου πρὸς $9.65 τὸ βαρέλιον, Ὀκτωβρίου πρὸς $8.50, Νοεμβρίου πρὸς $7.45 καὶ Ἰανουαρίου πρὸς $7.15, μὲ σταθερὰν ζήτησιν.

ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΕΥΚΑΙΡΙΑΙ

Ὁ ἐν Σαμψοῦντι ἐμπορικὸς οἶκος S. Memaridis, Merkez des tabacs No. 2, Samsoun, Black Sea, Turkey, ἐπιθυμεῖ νὰ συνάψῃ ἐμπορικὰς σχέσεις μὲ Ἕλληνας εἰσαγωγεῖς Τουρκικοῦ καπνοῦ καὶ καπνοβιομηχάνους ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις, δι' εἰσαγωγὴν καπνῶν Σαμψοῦντος.

Τὸ Ἑλληνικὸν Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον Κωνσταντινουπόλεως (Galata, Han St. Pierre Nos. 19-20) ζητεῖ τὰς διευθύνσεις καὶ τραπεζιτικὰς συστάσεις ἀξιοχρέων Ἑλληνικῶν εἰσαγωγικῶν οἴκων ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις, τοὺς ὁποίους νὰ δύναται νὰ συνιστᾷ εἰς διαφόρους ἐμπορικοὺς οἴκους ἐπιθυμοῦντας νὰ συνάψωσιν ἐμπορικὰς σχέσεις.

Ἡ Ἑταιρία Hill Machine Company, Jackson & 6th Sts. Anderson, Ind., U. S. A. ἐπιθυμεῖ νὰ συνεννοηθῇ μὲ εἰσαγωγικοὺς ἐμπορικοὺς οἴκους ἐν Ἑλλάδι, Τουρκίᾳ καὶ Αἰγύπτῳ διὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἐκεῖ Ἀντλιῶν παντὸς εἴδους.

Ἡ Ἑταιρία American Typographer Co., 265 & 267 Broadway, New York, U. S. A. ζητεῖ ἐνεργητικοὺς ἀντιπροσώπους εἰς τὰ ἐμπορικὰ κέντρα Ἑλλάδος, Τουρκίας Αἰγύπτου καὶ Ρωσσίας διὰ τὴν διάδοσιν τῶν Ἑλληνικῶν Γαλλικῶν, Ρωσσικῶν καὶ Ἀγγλικῶν Γραφομηχανῶν.

Ἡ Ἑταιρία Valley Boat & Engine Co., Saginaw, Mich. U. S. A. ζητεῖ ἀντιπροσώπους ἐν Ἀνατολῇ διὰ Σκελετοὺς Ἀκατίων καὶ κινητηρίους μηχανάς.

Ἡ Ἑταιρία Brosilhan Wrench Co., Worcester Mass. U. S. A. ζητεῖ ἀντιπροσώπους ἐν Ἀνατολῇ διὰ Στρεπτῆρας Σωλήνων (wrenches).

Ἡ Ἑταιρία Cleveland Typewriter Ribbon & Carbon Paper Co., 1131 Bolivar Road, Cleveland, O., U. S. A. ζητεῖ ἀντιπροσώπους ἐν Αἰγύπτῳ.

Ἡ Ἑταιρία Albright Sign Co., Muncie, Ind., U.S.A. ζητεῖ ἀντιπροσώπους ἐν Ἑλλάδι, Τουρκίᾳ καὶ Αἰγύπτῳ διὰ τὴν ἐκεῖ εἰσαγωγὴν ἠλεκτρικῶν καὶ ἄλλων Πινακίδων Ἐπιγραφῶν καταστημάτων.

Ὁ ἐν Ρόδῳ Ἐμπορικὸς Οἶκος N. L. Frankis, Rhodes Turkey in Asia, ζητεῖ φερεγγύους ἀντιπροσώπους εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας, διὰ τὴν ἐξαγωγὴν σύκων ξηρῶν Ρόδου εἰς σακκίδια καὶ εἰς κιβωτίδια, Βαλανιδίων καὶ ἄλλων προϊόντων τῆς νήσου Ρόδου.

* * * * *

Ἡ γενικὴ ἀντιπροσωπεία τῆς «ΜΗΝΙΑΙΑΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗΣ ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ» δι' ὁλόκληρον τὴν Ρουμανίαν ἀνετέθη εἰς τὸ ἐν Σουλινᾷ κατάστημα τοῦ κ. Γ. Π. Αὐγερινοῦ, πρὸς τὸν ὁποῖον δέον ν' ἀποτείνωνται πάντες οἱ ἐκ Ρουμανίας ἐπιθυμοῦνες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ ὡς καὶ πάντες οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ προμηθευθῶσι τὰς καλλιτεχνικὰς ἐκδόσεις «ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ».

Η ΕΣΟΔΕΙΑ ΤΟΥ KANSAS

Ὅταν πρόκηται περὶ ἐσοδείας, ἡ Πολιτεία τοῦ Kansas παρουσιάζει πάντοτε μεγάλους ἀριθμούς, λέγει ἐν ἄρθρον τοῦ Colliers. Ἡ Πολιτεία αὐτὴ παράγει ἐτησίως περισσότερα δημητριακὰ ἀπὸ κάθε ἄλλην τῆς Ὁμοσπονδίας. Εἷς δὲ καὶ μόνος ἀπὸ τοὺς γεωργούς της θεωρούμενος, ἐπισίως ἄλλως τε, καὶ βασιλεὺς τῆς παραγωγῆς, κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἐθέρισε σιτηρά, τῶν ὁποίων τὸ ὁλικὸν ποσὸν θὰ φθάσῃ τὰς 15,000 bushels, ἑκάστου bushel ἰσοδυναμοῦντος μὲ 60 πάουντς, ἢ περίπου 20 ὀκάδες. Αὐτὸς λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος θερίζει σήμερον τριακοσίας χιλιάδ. ὀκ. σιτηρὰ ἀπὸ μίαν ἔκτασιν 13,000 ἀκταρίων εἶναι ὁ παρέχων τὸ ὑλικὸν τοῦ ἄρθρου τοῦ Colliers.

Τὸ τεράστιον αὐτὸ κτῆμα ἐπὶ ἔτη ἦτο γνωστόν, ὡς ἡ μεγάλη ἔρημος τῆς Ἀμερικῆς, μέχρις ὅτου εἰσέδυσεν ἐκεῖ ὁ φοβερὸς γεωργός, James N. Fiske, ὅπως λέγεται ὁ βασιλεὺς αὐτὸς τῆς σιτοπαραγωγῆς. Ἑκατὸν ἑβδομήκοντα πέντε ἐργάται, τριακόσιοι ἵπποι καὶ εἴκοσι γυναῖκες, χρησιμοποιηθεῖσαι ὡς ὑπηρέτριαι καὶ μαγείρισσαι τοῦ στρατοπέδου, ἔφεραν εἰς πέρας τὸ ὅλον ἔργον ἐντὸς τεσσάρων συνεχῶν ἑβδομάδων. Τριάντα ἑπτὰ θεριστικαὶ μηχαναί, ἑκάστη ἀπασχολοῦσα ἑπτὰ ἄνδρας, ἐθέρισαν τὸ τεράστιον ποσόν, τὸ ὁποῖον θὰ ἀλωνίζεται μέχρι τέλους Νοεμβρίου, καὶ τοῦτο, διότι ὁ κ. Fiske θέλει νὰ γείνῃ προσεκτικὰ ἡ ἐργασία του. Ἐφ' ὅσον ἐξακολουθεῖ τὸ ἀλώνισμα τοῦ συγκομισθέντος καρποῦ, τὰ ἄροτρα τίθενται εἰς ἐνέργειαν διὰ νὰ ἑτοιμάσουν τὸ ἔδαφος πρὸς σποράν. Τὰ ἄροτρα αὐτά, συρόμενα ἀπὸ μίαν τεραστίαν ἀτμομηχανήν, ἐκτείνονται εἰς μῆκος 20 ποδῶν καὶ ἠμποροῦν ἡμερησίως νὰ ὀργώσουν 45 ἀκτάρια γῆς. Πέντε ἄλλα ἀτμοκίνητα ἄροτρα, ἐξ ὧν ἕκαστον κοστίζει 3,800 δολλάρια, ἐργάζονται τὴν ἐποχὴν ταύτην.

Ὁ ἰδιοκτήτης τῶν κτημάτων ἀποκατεστάθη ἐν Kansas πρὸ εἰκοσιπέντε ἐτῶν καὶ εἰσῆλθεν ὡς ὑπάλληλος, ἐκεῖ, ὅπου εἶναι σήμερον ἰδιοκτήτης. Τὸ καθαρὸν κέρδος του ἐφέτος θὰ φθάσῃ τὰς 30,000 δολλάρια, ἂν δὲν τὰ ὑπερβῇ, ὅπερ εἶναι πιθανώτατον.

ΛΕΚΑΣ ΚΑΙ ΔΡΙΒΑΣ
ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1892
17 ROOSEVELT ST., NEW YORK
Telephone 1464 Worth

ΑΔΕΛΦΟΙ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑ
ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ - ΑΝΑΤΟΛΗΣ
Χονδρικὴ Πώλησις
ΠΙΝΟΤΣΙΩΝ ΧΟΥΡΜΑΔΩΝ, ΣΥΚΩΝ ΚΤΛ.
1-3 NEW BOWERY
27 ROOSEVELT ST., NEW YORK
Tel. 1221 Worth

ΤΥΡΟΚΟΜΟΙ
ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑ
ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ
ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΙΔΩΝ ΤΥΡΟΚΟΜΙΑΣ
POLLY Brothers
21 NEW BOWERY, NEW YORK
Telephone 1360 Orchard

ΑΔΕΛΦΟΙ ΖΑΧΑΡΙΟΥ
27-29 NEW BOWERY
25 MADISON STREET NEW YORK
ΕΙΣΑΓΩΓΗ-ΕΞΑΓΩΓΗ
CONSIGNATION
INFORMATIONS COMMERCIALES

Π. ΜΟΥΣΤΑΚΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ
ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ
ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1892
17 ROOSEVELT ST., NEW YORK
Telephone 1464 Worth

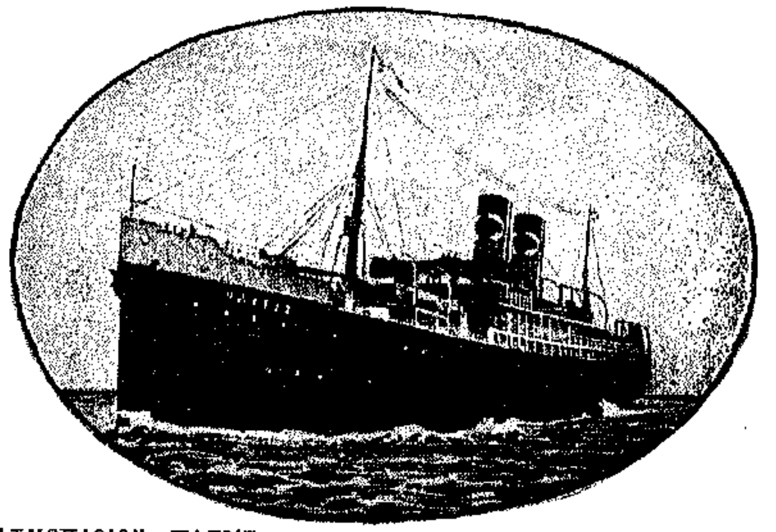

ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΝ «ΠΑΤΡΙΣ»
ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΑ ΘΑΛΑΜΗΓΑ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ
"ΠΑΤΡΙΣ"-"ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ"
ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ 12 ΗΜΕΡΩΝ
Τακτικὴ συγκοινωνία μεταξὺ Νέας Ὑόρκης, Ἑλλάδος καὶ Ἀνατολῆς.
ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, ΚΑΛΑΜΑΤΑ, ΠΑΤΡΑΙ, ΣΜΥΡΝΗ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΚΑΒΑΛΛΑ.
Ἐκδίδονται Εἰσιτήρια καὶ Φορτωτικαὶ δι' ὅλους τοὺς λιμένας Ἑλλάδος Ἀνατολῆς καὶ Αἰγύπτου.
ΜΙΧ. ΛΙΤΣΑΣ ΓΕΝΙΚΟΣ ΠΡΑΚΤΩΡ
25 BROADWAY NEW YORK
Τηλέφωνον 735 Rector

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ
ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

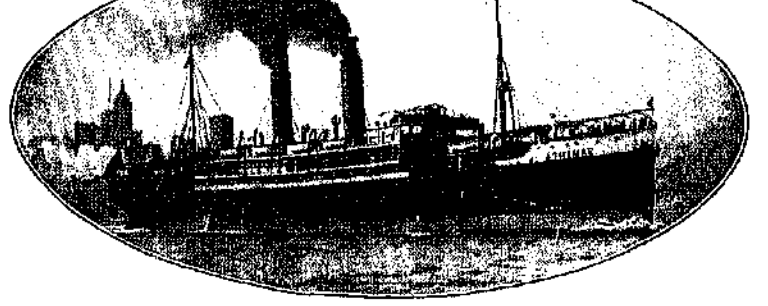

ΑΘΗΝΑΙ ΤΟ ΜΕΓΙΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΝ
ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΤΑΚΤΙΚΗ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ
ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΗΣ
ΑΘΗΝΑΙ - ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ
ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΗ, ΤΑΧΥΠΛΟΑ ΚΑΙ ΚΑΛΟΤΑΞΕΙΔΑ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΑ
Ἐφωδιασμένα δι' ἀσυρμάτου τηλεγράφου Μαρκόνι.
ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΑΤΕ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΣΗΜΑΙΑΝ
N. A. GALANOS, General Agent
97 BROAD ST., NEW YORK

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΗΣ ΜΗΝΙΑΙΑΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗΣ ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΕΣΤΙΑΣ	ΑΘΗΝΑΙ
ΗΛΙΑΔΗΣ ΚΑΙ ΣΩΜΟΣ	ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΧΡ. ΒΑΡΙΑΝΤΖΑΣ ΚΑΙ Σία	ΠΑΤΡΑΙ
Ν. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ	ΚΕΡΚΥΡΑ
ΗΛΙΑΣ ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΥΡΟΣ
Π. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ	ΖΑΚΥΝΘΟΣ
ΔΗΜ. ΣΑΜΑΡΑΣ	ΤΡΙΠΟΛΙΣ
ΙΩ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	ΑΜΦΙΣΣΑ
Γ. Π. ΑΛΕΞΟΥΔΗΣ	ΑΓΥΙΑ
ΓΕΩΡΓ. ΑΘ. ΣΩΚΟΥ	ΛΕΒΑΔΕΙΑ
ΣΠ. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ	ΜΕΣΣΟΛΟΓΓΙΟΝ
ΔΗΜ. ΣΤ. ΚΟΥΣΙΣΗΣ	ΚΥΜΗ
ΚΩΝΣΤ. ΖΑΓΟΡΑΣ	ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΝ
Ν. Π. ΝΙΚΟΛΑΤΟΣ	ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ
ΣΠ. Τ. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ	ΛΗΞΟΥΡΙΟΝ
ΑΝΔΡ. ΤΗΛΕΜΑΣ καὶ Σία	ΑΡΓΟΣ
ΛΟΡ. Δ. ΚΑΡΑΟΥΛΑΝΗΣ	ΑΝΔΡΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΑΛΑΚΕΑΣ	ΝΗΣΙΟΝ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΑΛΙΚΙΩΤΗ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ
» »	ΧΑΝΙΑ
» »	ΡΕΘΥΜΝΟΝ
ΕΥΣΤ. ΠΕΠΠΑΣ	ΚΥΔΩΝΙΑΙΣ
ΙΩ. Ν. ΠΛΑΤΑΝΑΚΗΣ	ΣΗΤΕΙΑ
ΙΩ. Κ. ΚΑΠΙΔΗΣ	ΒΑΤΟΥΜ
ΑΓΑΘ. Χ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ	ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ
ΔΗΜ. Γ. ΔΟΥΚΕΛΗΣ	ΟΔΗΣΣΟΣ
ΚΩΝΣΤ. ΥΔΡΑΙΟΥ	ΣΑΜΟΣ
Α. ΠΟΛΥΡΙΑΛΑΣ	ΧΙΟΣ
ΙΩ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ	ΠΟΡΤ ΣΑΪΤ
ΙΩ. Π. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ	ΙΩΑΝΝΙΝΑ
Κ. Δ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΔΗΣ	ΒΙΑΖΙΝΗ
Γ. Π. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ	ΡΩΜΟΥΝΙΑ
ΚΩΝΣΤ. ΒΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ	ΠΥΡΓΟΣ (ΒΟΥΛΓ
ΙΩΑΝΝΗΣ Π. ΚΡΙΤΖΑΣ	ΣΜΥΡΝΗ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ
ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΑΛΑΜΑΡΙΔΟΥ
13 MORRIS ST., NEW YORK
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΗΣ "ΕΘΝΙΚΗΣ" ΚΑΙ ΤΗΣ "ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ"
ΕΥΘΗΝΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ. ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ
Τηλέφωνον 2854 Rector

WILLIAM SOHMER R. J. SCHMIDT WILLIAM SOHMER, JR.
WILLIAM SOHMER 40 CEDAR STEET, NEW YORK.
Telephones 2468—2469 Jonh.
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ
PELICAN ASSURANCE CO. NEW YORK
GERMAN ALLIANCE INSURANCE CO. NEW YORK

EPPELSHEIMER & CO.
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑΡΧΑΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΑΙ
ΚΑΛΟΥΠΙΩΝ (ΜΟΛΔΑΣ) ΔΙΑ ΣΟΚΟΛΑΤΑΣ
ΚΑΙ ΠΑΓΩΤΑ, ΔΟΧΕΙΩΝ ΔΙΑ ΠΑΓΩΤΑ
34-44 HUBERT ST., NEW YORK

NATIONAL BANK OF GREECE

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ εἰς: Αἴγιον, Ἀγρίνιον, Ἀλμυρόν, Ἄμφισσαν, Ἀμαλιάδα, Ἄρταν, Ἀταλάντην, Βόλον, Γύθειον, Δημητσάναν, Ζάκυνθον, Θήβας, Θήραν, Ἰθάκην, Καλάβρυτα, Καλάμας, Καρδίτσαν, Κέρκυραν, Κεφαλληνίαν, Κόρινθον, Κύμην, Κυπαρισσίαν, Κύθηρα, Λαμίαν, Λάρισσαν, Λεβάδειαν, Λευκάδα, Μεγαλόπολιν, Μεσολόγγιον, Μεσσήνην, Ναύπακτον, Ναύπλιον, Παξούς, Πάτρας, Πειραιᾶ, Πόρον, Πύλον, Πύργον, Σπάρτην, Σύρον, Τρίκκαλα, Τρίπολιν καὶ Χαλκίδα.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ

Δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας Ἀγγλίας ἀποδοτέας ἐν ὡρισμένῃ προθεσμίᾳ, ἢ διαρκεῖς, ἐπὶ τόκῳ :

1 1)2 ο)ο κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις	6 μηνῶν	τοὐλάχιστον
2 ο)ο » » » »	1 ἔτους	»
2 1)2 ο)ο » » » »	2 ἐτῶν	»
3 ο)ο » » » »	4 »	»
4 ο)ο » » » »	5 »	»

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡΑΧΜΑΙ 33,500,000

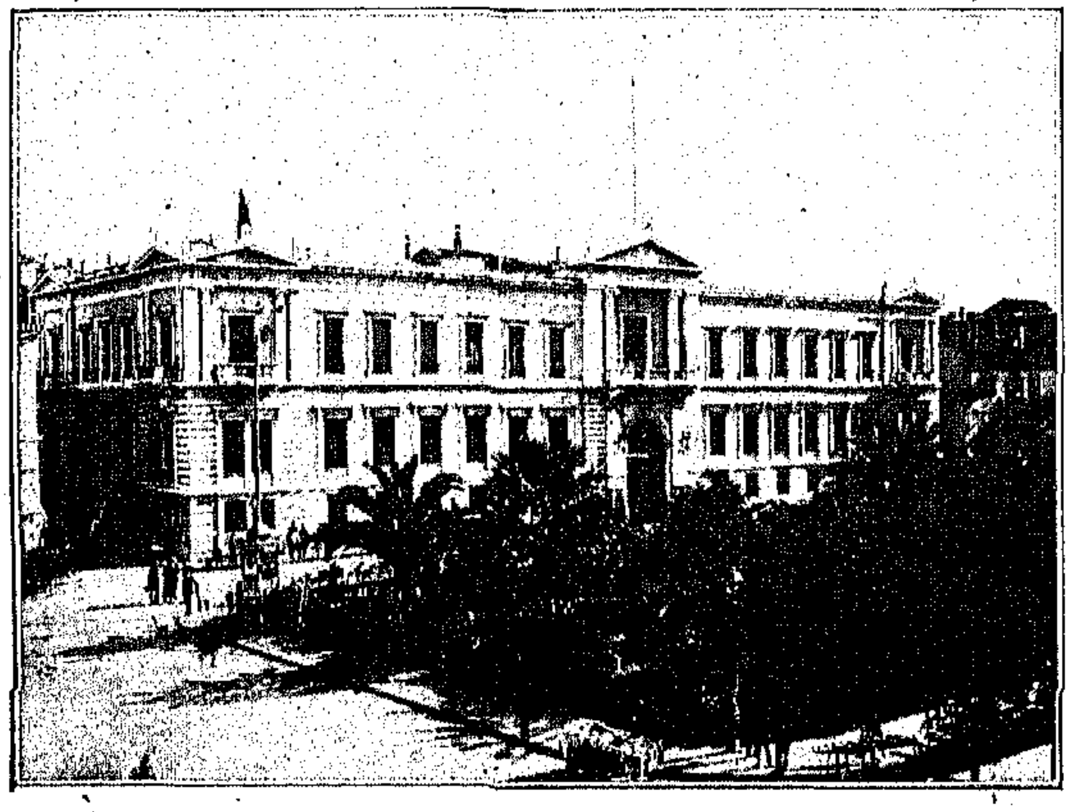

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΙ 170,000,000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΟ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΜΕΓΑΡΟΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Δι' ἀποστολὴν χρημάτων ἐκ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς Ἑλλάδα ἀπευθυντέον πρὸς τοὺς ἑξῆς ἀνταποκριτὰς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος:

National Bank of Commerce	New York
American Express Co.	» »
Bankers Trust Co.	» »
Irving National Exchange Bank	» »
Russo-Chinese Bank	» »
Commercial National Bank	Chicago
First National Bank	» »
First National Bank	Pittsburg
First National Bank	Milwaukee
Canadian Bank of Commerce	Montreal Canada

Συνιστᾶται θερμῶς εἰς τοὺς μετὰ τῆς Τραπέζης συναλλασσομένους ὅπως, πρὸς ταχυτέραν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεών των, ἀποφεύγωσι νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὰ διοικοῦντα τὴν Τράπεζαν πρόσωπα καὶ διευθύνωσιν ἀποκλειστικῶς πάσας τὰς ἐπιστολὰς αὐτῶν :

NATIONAL BANK OF GREECE

ATHENS (Greece)

ΑΠΟΨΙΣ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

VOL. I, NO. 9

SEPTEMBER 1910

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΑΤΛΑΝΤΙΣ

"MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS"

$2.00 PER YEAR

20 C. A COPY

ΕΠΙ ΤΩΝ ΨΑΡΩΝ

BANK OF ATHENS

ATHENS, GREECE

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1893

ΕΔΡΑ ΑΘΗΝΑΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΔΡΑΧΜΑΙ 50,000,000

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ 80,000,000

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΛΛΑΔΟΣ: Ἐν Πειραιεῖ, Βόλῳ, Σύρῳ, Καλάμαις, Πάτραις, Λαρίσσῃ, Τριπόλει.
ΑΙΓΥΠΤΟΥ: » Ἀλεξανδρείᾳ, Καΐρῳ, Χαρτούμ, Ζαγαζίγ καὶ Μανσούρᾳ.
ΤΟΥΡΚΙΑΣ: » Κωνσταντινουπόλει (Γαλατᾶ καὶ Σταμπούλ), Σμύρνῃ, Θεσσαλονίκῃ, Καβάλᾳ, Σέρραις, Ξάνθῃ, Τραπεζοῦντι καὶ Σαμψοῦντι.
ΚΡΗΤΗΣ: » Χανίοις, Ἡρακλείῳ καὶ Ρεθύμνῃ.
ΑΓΓΛΙΑΣ: » Λονδίνῳ, 22 Fenchurch St. E. C.

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ Η ΤΡΑΠΕΖΟΓΡΑΜΜΑΤΙΑ ΠΛΗΡΩΝΟΥΣΑ ΤΟΚΟΥΣ

ΩΣ ΚΑΤΩΘΙ:

3 ο)ο εἰς πρώτην ζήτησιν
3 1)2 δι' ἓξ μῆνας
4 ο)ο δι' ἓν ἔτος
5 ο)ο δια δύο ἔτη καὶ πλέον

Δι' ἀποστολὴν χρημάτων ἐκ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς ΕΛΛΑΔΑ, ΑΙΓΥΠΤΟΝ καὶ ΤΟΥΡΚΙΑΝ ἀπευθυντέον εἰς τὰς ἑξῆς Τραπέζας

NATIONAL CITY BANK OF NEW YORK	NEW YORK
IRVING NATIONAL EXCHANGE BANK	» »
AMERICAN EXPRESS CO.	» »
CHASE NATIONAL BANK.	» »
MERSSS LIONELLO, PERRERA & CO.	» »
MESSRS KNAUTH, NACHOD & KUHNE	» »
MELLON NATIONAL BANK.	PITTSBURG
FIFTH-THIRD NATIONAL BANK.	CINCINNATI

Ὁ γενικὸς Διευθυντὴς
Ζ. Κ. ΜΑΤΣΑΣ

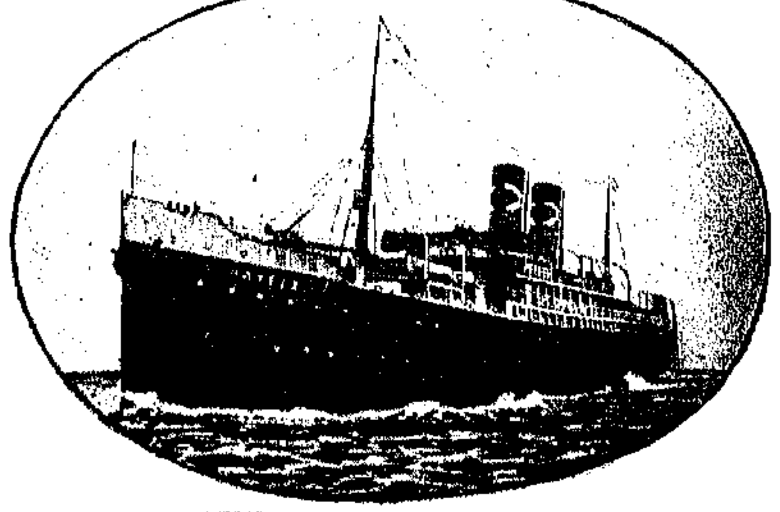

ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΝ «ΠΑΤΡΙΣ»

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΑ ΘΑΛΑΜΗΓΑ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

"ΠΑΤΡΙΣ"-"ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ"

ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ **12** ΗΜΕΡΩΝ

Τακτικὴ συγκοινωνία μεταξὺ Νέας Ὑόρκης, Ἑλλάδος καὶ Ἀνατολῆς.

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, ΚΑΛΑΜΑΤΑ, ΠΑΤΡΑΙ, ΣΜΥΡΝΗ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΚΑΒΑΛΛΑ.

Ἐκδίδονται Εἰσιτήρια καὶ Φορτωτικαὶ δι' ὅλους τοὺς λιμένας Ἑλλάδος Ἀνατολῆς καὶ Αἰγύπτου.

ΜΙΧ. ΛΙΤΣΑΣ ΓΕΝΙΚΟΣ ΠΡΑΚΤΩΡ 25 BROADWAY NEW YORK

Τηλέφωνον 735 Rector

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

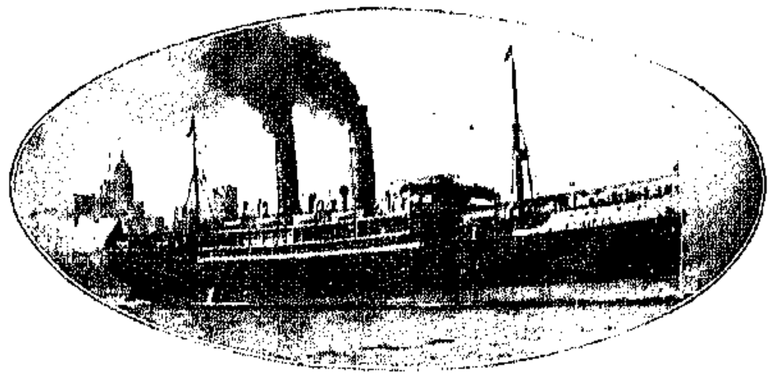

ΑΘΗΝΑΙ ΤΟ ΜΕΓΙΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΝ

ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΤΑΚΤΙΚΗ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ - ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ

ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΗ, ΤΑΧΥΠΛΟΑ ΚΑΙ ΚΑΛΟΤΑΞΕΙΔΑ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΑ

Ἐφωδιασμένα δι' ἀσυρμάτου τηλεγράφου Μαρκόνι.

ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΑΤΕ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΣΗΜΑΙΑΝ

N. A. GALANOS, General Agent.

97 BROAD ST., NEW YORK

VOL. I, NO. 9 SEPTEMBER 1910

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΑΤΛΑΝΤΙΣ

"MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS"

Published EVERY MONTH by *ATLANTIS*, Inc., N. Y., 113-115-117 West 31st Street, New York City
SOLON J. VLASTO PRESIDENT DEMETRIUS J. VLASTO, TREASURER AND SECRETARY COPY RIGHT 1910 BY ATLANTIS INC. N. Y.

SUBSCRIPTION PRICE: U. S. $2.00 per year, Foreign, $3.00 per year. Single copies 20c.

Entered as second class matter January 27, 1910, at the Post Office at New York, N. Y. under the Act of Congress of March 3, 1879.

ΕΤΟΣ Α'. ΤΕΥΧΟΣ Θ'. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1910 ΤΙΜΑΤΑΙ 20 ΣΕΝΤΣ

Η ΖΩΗ ΕΝΟΣ ΜΗΝΟΣ

ΝΑΥΤΙΚΗ Ἀτλαντίς. Αὐτὸς ὁ χαρακτηρισμὸς ἠμπορεῖ κάλλιστα νὰ δοθῇ εἰς τὸ παρὸν τεῦχος. Διότι μία σύμπτωσις ἔκαμεν, ὥστε ὅλα τὰ ναυτικὰ ζητήματα νὰ ἔλθουν μαζύ, εἰς τὴν πρώτην γραμμήν, κατὰ τὸν λήγοντα μῆνα.

Ὁ μέλλων κατάπλους τοῦ περατωθέντος «Ἀβέρωφ» εἰς τὰ Ἑλληνικά μας νερά, ἡ εἴδησις τῆς ἀγορᾶς τῆς «Πίζας», ἡ ἐν γένει προσήλωσις τοῦ Ἔθνους ὅλου εἰς τὸ ζήτημα τῆς ναυτικῆς ἀναδιοργανώσεως, καθίστων ἐπικαιροτάτην τὴν σκιαγραφίαν τοῦ Ναυστάθμου τῆς Σαλαμῖνος.

Ἀλλὰ δὲν ἐκράτησαν μόνον ἡμᾶς προσηλωμένους εἰς τὴν θάλασσαν τοῦ μηνὸς τούτου τὰ γεγονότα. Αἱ ἱστιοδρομίαι τῆς Ἀγγλίας, τὰ μεγάλα ναυτικά της γυμνάσια, ἦσαν ἐξ ἴσου ἐπίκαιρα. Καὶ ἀφοῦ ἔγεινε πλέον ἡ ἀπόφασις νὰ κάμωμεν θαλασσινὴν τὴν «Εἰκονογραφημένην Ἀτλαντίδα» τοῦ Σεπτεμβρίου, δὲν ὑπελείπετο παρὰ ἕνα ναυτικὸν διήγημα, τὸ ὁποῖον εὑρέθη. Τὰ λοιπὰ ἦσαν δουλειὰ τοῦ τυπογράφου, ὅστις τῆς ἔδωκε τὸ γλυκύτατον θαλασσὶ χρῶμα. Καὶ ἔτσι ἐξηγεῖται τὸ γεγονός.

ΑΛΛ' ἂς κυττάξωμεν καὶ ἄλλα πράγματα. Αἱ Ἐθνοσυνελεύσεις μας ἤνοιξαν. Ἡ μία εἰς τὸ Φανάρι, διὰ νὰ κλείσῃ πάλιν, ἡ ἄλλη εἰς τὰς Ἀθήνας, διὰ νὰ ἐργασθῇ. Τώρα αἱ ἐργασίαι ἐξακολουθοῦν, ὑπὸ τὰ ἀπειλητικῶς συσσωρευόμενα εἰς τὴν Ἀνατολήν, καὶ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἀπειλοῦντα θυέλλας, νέφη.

Ἐν τούτοις, ἂς εἴμεθα αἰσιόδοξοι. Ἡ ἀπαισιοδοξία παρετηρήθη, ὅτι δὲν εἶναι χαρακτηριστικὸν τῶν ἐξύπνων Λαῶν. Καὶ ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς εἶναι ἔξυπνος. Ἂς εἴμεθα λοιπὸν αἰσιόδοξοι, καὶ ἂς πιστεύωμεν ὅτι, ὅλαι αἱ σημεριναὶ δυσχέρειαι θὰ περάσουν, ὅπως περνοῦν τὰ φθινοπωρινὰ σύννεφα, τὰ ὁποῖα τὰς περισσοτέρας φορὰς ἀπειλοῦν καταιγίδας, χωρὶς καὶ νὰ τὰς πραγματοποιοῦν.

ΕΙΠΑΜΕΝ νὰ κάμωμεν ναυτικὴν τὴν «Ἀτλαντίδα». Ἰδοὺ λοιπὸν καὶ ἄλλο ναυτικὸν γεγονός. Τὸ θαλάσσωμα τοῦ Κάιζερ εἰς τὴν Καινιξβέργην.

Ὁ τρομερὸς Χοεντζόλλερν, ἀφοῦ ἔκαμε ἐπ' ἀρκετὸν καιρὸν τώρα, δίαιταν διὰ τὸν λαιμόν του, ἀφέθη νὰ παρασυρθῇ ἀπὸ μίαν χειμαρρώδη εὐγλωττίαν, εἰς τὴν ὁρμὴν τῆς ὁποίας παρέσυρε καὶ Συντάγματα καὶ δημοκρατικὰς θεωρίας, καὶ συγχρόνους ἰδέας περὶ πολιτεύματος.

«Μόνον ἐλέῳ Θεοῦ, εἶμαι αὐτοκράτωρ», εἶπεν ὁ Κάιζερ, καθ' ἣν ἐποχὴν οἱ σοσιαλισταὶ καὶ δημοκράται νέας κατάγουν καθημερινῶς νίκας εἰς τὴν γερμανικὴν Vaterland. Ἀνεστατώθη διὰ μίαν στιγμὴν ἡ Γερμανία ἀπὸ τὸν πολεμικὸν λόγον, καὶ ἠναγκάσθη ἡ Κυβέρνησις νὰ θέσῃ καὶ πάλιν φίμωτρα εἰς τὰ αὐτοκρατορικὰ χείλη, καὶ ἡ γαλήνη ἐπανῆλθεν εἰς τὴν ποιητικὴν τοῦ Ρήνου αὐτοκρατορίαν.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ λοιπὸν καὶ ὁ Νικόλαος τοῦ Μαυροβουνίου. Ἦτο καιρός. Ὁ ἀγαθὸς καὶ πατριαρχικὸς Μονάρχης τοῦ Μαυροβουνιωτικοῦ Λαοῦ ἔδωκε πρό τινων ἐτῶν Σύνταγμα εἰς τοὺς γενναίους. Ἔπειτα εἶδεν, ὅτι Σύνταγμα τρώγεται καλλίτερα μὲ βασιλικὴν σάλτσαν. Ἀνεκηρύχθη Βασιλεὺς ὑπὸ τὰς εἰλικρινεῖς καὶ ἐγκαρδίους εὐχὰς ὅλων. Ἔτσι ἐτελείωσε καὶ τὸ Πριγκηπᾶτον τῆς Τσερναγόρας, ἀπέμεινε δὲ κανακάρικον, ὡς ἡγεμονικὸν Κράτος ἕνα, τὸ ὁποῖον, κατὰ συγκυρίαν, λέγεται καὶ Μ ο ν α κ ό...

Η ΜΑΝΙΑ τοῦ ἀεροπλάνου ἐξακολουθεῖ. Νέοι θρίαμβοι, νέα θύματα, νέα μεγαλουργήματα πρὸ παντός, διαδέχονται ἄλληλα καθημερινῶς. Ὡρισμένως εὑρισκόμεθα ἐνώπιον μιᾶς τῶν μεγαλειτέρων ἀνακαλύψεων τοῦ αἰῶνος.

Ἀλλ' ἆρά γε τὰ ἐξ αὐτῆς ὠφελήματα θὰ εἶναι τοιαῦτα, ὥστε νὰ ἐξυπηρετήσουν ὁλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα, ἢ θὰ θέσουν ἁπλῶς εἰς χεῖρας τῶν ἰσχυρῶν, νέα ὅπλα ἐξοντώσεως καὶ καταστροφῆς; Ζήτημα, τὸ ὁποῖον γεννᾶται τὴν στιγμήν, καθ' ἣν ἀναλογισθῇ κανείς, πόση φροντὶς καταβάλλεται ὑπὸ ὅλων τῶν πολιτισμένων Κρατῶν, ὅπως τὸ ἀερόπλανον γείνῃ κυρίως ὅπλον τῶν στρατῶν. Ἀλλὰ θὰ γείνῃ; Θὰ φορέσῃ ὁ ἀτίθασσος Αἴολος τὴν στολὴν τοῦ στρατιώτου; Θὰ πάρῃ καὶ αὐτόν, τὸν ἀπαλλαγέντα, ἡ παγκόσμιος στρατομανία;

4,766,883.

Μὲ αὐτὸν τὸν ἀριθμὸν ἔκαμεν ἡ Νέα Ὑόρκη τὴν ἐμφάνισίν της εἰς τὸν πίνακα τῆς ἐφετεινῆς στατιστικῆς. Ἦλθε λοιπὸν ἡ ἀμερικανικὴ Μητρόπολις ἀμέσως μετὰ τὸ Λονδῖνον, τὸ ὁποῖον κυνηγᾷ νὰ φθάσῃ μὲ βήματα ἁλματικά.

Πόλις τεραστία, σφύζουσα ἀπὸ πληθυσμόν, αἷμα, ἐργασίαν, πλοῦτον, ζωήν. Πόλις, τῆς ὁποίας τὴν ἐπιβολὴν δὲν διαμφισβητεῖ κανείς, ἐξ ὅσων τὴν εἶδαν καὶ τὴν ἐθαύμασαν. Πόλις τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος, πρὸς τὸ ὁποῖον ἀποβλέπει μὲ χρυσᾶς ἐλπίδας, ὁ μόλις τώρα ἀρχίσας νὰ ζῇ, καθ' ὅλην τῆς λέξεως τὴν σημασίαν, Νέος Κόσμος.

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΝ! Καὶ ὅμως τὰ καύματα τοῦ θέρους ἀκόμη δὲν ἐννοοῦν νὰ φύγουν ἀπὸ τὴν Νέαν Ὑόρκην. Τὰς τελευταίας δροσερὰς ἡμέρας διεδέχθη καὶ πάλιν μία ζέστη, πληκτική, ἐξαντλοῦσα καὶ πνιγηρά.

Ἀλλὰ δὲν χωρεῖ πλέον ἀμφιβολία, ὅτι μεθ' ὅλα αὐτὰ εὑρισκόμεθα εἰς τὸ Φθινόπωρον. Ἀπόδειξις ὅτι ἐπέρασεν ἡ ἑορτὴ τῆς Ἐργασίας, ἡ περίφημος Labor Day, ὅτι ἔκλεισε τὸ Coney Island, ὅτι ἤρχισαν οἱ ἀγῶνες αὐτοκινήτων, ὅτι κλείει τὸ Baseball, ὅτι ἐπιστρέφουν οἱ ἀστέρες τῆς Μεγάλης Ὄπερας. Ὁ χειμών, καίτοι ἀπέχει, ἐν τούτοις ἔρχεται μὲ ἀμερικανικὴν ταχύτητα. Ἄλλως τε εἴπαμεν καὶ ἄλλην φοράν, πῶς ἀλλάσσουν αἱ ὧραι τοῦ ἔτους ἐδῶ. Τὸ βράδυ θὰ ἱδρώνωμεν ἀπὸ ζέστη καὶ τὸ πρωῒ θὰ ἰδοῦμεν χιόνια.

Ἂς ἔλθουν λοιπὸν καὶ αὐτὰ νὰ τὰ ἰδοῦμεν.

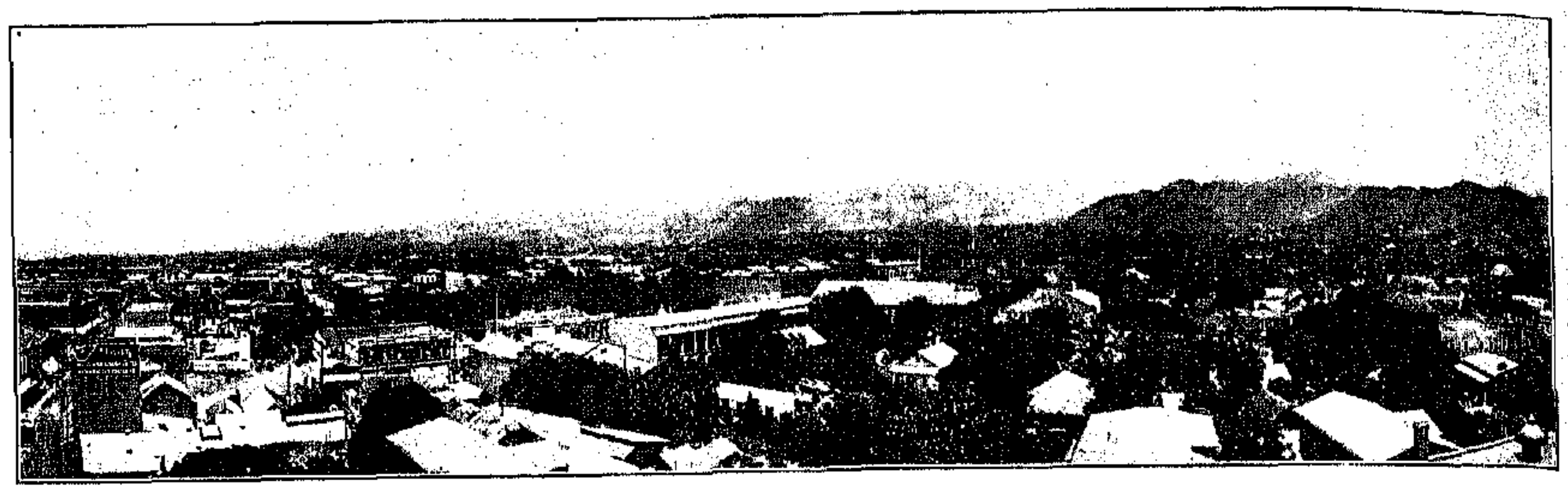

ΜΕΡΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΤΗΣ ΧΟΝΟΛΟΥΛΟΥ

ΑΠΟ ΤΑ ΑΡΧΙΠΕΛΑΓΗ ΤΟΥ ΕΙΡΗΝΙΚΟΥ

ΑΙ ΝΗΣΟΙ HAWAII ΚΑΙ Η ΧΟΝΟΛΟΥΛΟΥ

ΕΩΣ ΠΟΥ ἐκτείνονται τὰ ὅρια τοῦ ἐμπορικοῦ κράτους τῶν ξενητευμένων Ἑλλήνων;

Ἄγνωστον ἂν ἔχῃ κἂν ὅρια, ἐπὶ τοῦ κατῳκημένου τοὐλάχιστον μέρους τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς. Ἴσως φθάνει ἕως ἐκεῖ, ὅπου τὰ πολικὰ ψύχη καθιστοῦν ἀδύνατον τὴν ὕπαρξιν ἀνθρωπίνων ὄντων. Ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ, εἶναι βέβαιον ὅτι ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ ἐμπορικοῦ μας κράτους περιλαμβάνονται καὶ αἱ μακρυνώταται νῆσοι Χαγουαΐ, ὑψοῦσαι τὰς ἡφαιστειώδεις κορυφάς των μεταξὺ τῆς γηραιᾶς Ἀσίας καὶ τοῦ Νέου Κόσμου, εἰς τὸ μέσον τοῦ Εἰρηνικοῦ ὠκεανοῦ, τοῦ ὁποίου τὰ κύματα, ἄλλοτε τὰς θωπεύουν περιπαθῶς μὲ τοὺς ἀφρούς των, καὶ ἄλλοτε ἀπειλοῦν νὰ τὰς παρασύρουν καὶ νὰ τὰς καταποντίσουν μὲ τὴν μανιώδη ὁρμήν των.

Ἀπὸ τὰς ἀποτάτας αὐτὰς νήσους τοῦ ἀτέρμονος ὠκεανοῦ στέλλει ἕνα ἀδελφικὸν χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς Ἕλληνας τῆς Ἀμερικῆς, μαζὺ μὲ τὰς ὡραίας εἰκόνας, αἱ ὁποῖαι κοσμοῦν τὰς σελίδας τοῦ ἄρθρου τούτου, εἷς ἀπὸ τοὺς ἀτρομήτους ἐκείνους ὁμογενεῖς, οἱ ὁποῖοι, ἀφήνοντες τὰ ἀγαθὰ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου καὶ ἀψηφοῦντες κόπους καὶ κινδύνους, εἰσδύουν εἰς τὴν ἐρημίαν καὶ εἰς τὴν βαρβαρότητα, καὶ γίνονται φορεῖς καὶ ἐργάται τοῦ πολιτισμοῦ, ἐξυπηρετοῦντες τὰ συμφέροντα τῆς ἀνθρωπότητος, ἀλλὰ καὶ πλουτοῦντες ταυτοχρόνως, πρὸς δόξαν τῆς ἑλληνικῆς ἐπιχειρηματικότητος καὶ τῆς παντεχνίας τοῦ Ἕλληνος μετανάστου.

Χάρις εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Ἕλληνος τούτου εἰς τὰς νήσους Χαγουαΐ, οἱ ἡμιάγριοι ἰθαγενεῖς, οἱ ὁποῖοι μέχρι πρό τινων δεκαετηρίδων ἐτρέφοντο συχνότατα μὲ ἀνθρώπινον κρέας, ἔμαθον νὰ προφέρουν τὸ ὄνομα τοῦ μεγάλου νομοθέτου τῆς ἀρχαίας Σπάρτης, τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ τὸ ἰδικόν του οἰκογενειακὸν ὄνομα. Ὀνομάζεται Γεώργιος Λυκοῦργος, μία δὲ ἀπὸ τὰς ἀποστολάς του μεταξὺ τῶν Μαλαίων συμπολιτῶν του, εἶναι καὶ ἡ περιποίησις τῶν ξένων, οἱ ὁποῖοι ἀποβιβάζονται εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς νήσου Ὀαχοῦ (Oahu), ὅπου ἡ γραφικωτάτη πόλις Χονολουλοῦ, καὶ τὸ μεγαλοπρεπὲς ξενοδοχεῖον «Volcano House», τοῦ μετανάστου μας. Τίς οἶδε ποία μυθιστορηματικὴ περιπέτεια ἔφερε τὸν τολμηρὸν Ἕλληνα εἰς τὴν Χονολουλοῦ, καὶ τὸν ἐπεφόρτισε μὲ τὸ ἱερὸν ἔργον τῆς φιλοξενίας τῶν ταξειδιωτῶν.

Ἂν κρίνωμεν ἀπὸ ὅσα ἀφηγοῦνται οἱ περιηγηταὶ διὰ τὰς νήσους ταύτας τοῦ Εἰρηνικοῦ καὶ ἰδίως διὰ τὴν Χονολουλοῦ, ἡ ζωὴ τοῦ κ. Λυκούργου δὲν εἶναι ἐντελῶς μονότονος καὶ ἄτερπής. Ὁ Ποσειδῶν, ἀπὸ τὰ βάθη τοῦ βασιλείου τοῦ ὁποίου ἀνέδυσαν, κατὰ τοὺς ἐπιστήμονας, αἱ νῆσοι Χαγουαΐ, ἔχει προικίσει τὰς θυγατέρας του ταύτας μὲ ὅλα τὰ ἀγαθὰ τοῦ κόσμου. Πλάστηρες πλουσιωτάτη, παράλια μαγευτικώτατα, ποταμοὶ ἐκτάκτου γραφικότητος καὶ ὑψηλότατα βουνά, ἐν μέρει δασοκάλυπτα καὶ ἐν μέρει ἀπεψιλωμένα ἐκ τῶν ἡφαιστειωδῶν ἐκρήξεων,

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ
Ὁ ὁμογενὴς ἐπιχειρηματίας τῆς Χονολουλοῦ.

ἀποτελοῦν τὰ φυσικὰ χαρίσματα τῶν νήσων Χαγουαΐ, ἡ δὲ εὐφορία τοῦ ἐδάφους των καὶ ἡ μετριότης τοῦ κλίματος, ἀποτελοῦν τὸ συμπλήρωμα τῶν ἀγαθῶν, μὲ τὰ ὁποῖα τὰς ἐπροίκισεν ἡ φύσις, καὶ ἑλκύουν πλῆθος μεταναστῶν, ὄχι μόνον ἐκ τῆς γειτονικῆς Ἰαπωνίας καὶ τῆς μακρυνωτέρας Κίνας, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς. Ἕνεκα τούτου, ἡ Χονολουλοῦ, ἡ ὁποία εἶναι ἡ πρωτεύουσα τῶν νήσων Χαγουαΐ, εἶναι σχεδὸν ἐντελῶς Ἀμερικανο-Εὐρωπαϊκὴ πόλις καὶ παρουσιάζει ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ πολιτισμοῦ, ἀποτελοῦσα εὐάρεστον διαμονὴν διὰ κάθε πεπολιτισμένον ἄνθρωπον, συγκατατιθέμενον νὰ διανύσῃ μερικὰ ἔτη τῆς ζωῆς του εἰς τὴν ἐσχατιὰν ἐκείνην τοῦ Εἰρηνικοῦ, διὰ νὰ διέλθῃ ἐν ἀνέσει τὰ ὑπόλοιπά του ἔτη εἰς τὴν γενέθλιόν του τόπον.

Αἱ νῆσοι Χαγουαΐ (Hawaii ἢ Hawaiian Islands) εἶναι δώδεκα τὸν ἀριθμόν, μόνον αἱ ὀκτὼ ὅμως ἐξ αὐτῶν εἶναι κατῳκημέναι, αἱ δὲ ἄλλαι τέσσαρες ὁμοιάζουν μὲ ὑπερμεγέθεις καὶ γυμνοὺς σκοπέλους καὶ εἶναι ἐντελῶς ἀκατοίκητοι. Κεῖνται μεταξὺ τῶν μοιρῶν 19ο καὶ 22ο βορείου πλάτους καὶ τῶν μοιρῶν 155ο καὶ 160ο δυτικοῦ μήκους, καὶ ἡ πρωτεύουσά των Χονολουλοῦ ἀπέχει ἀπὸ μὲν τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου 2,100 μίλια, ἀπὸ δὲ τῆς Ἰαπωνικῆς πόλεως Ὑοκοχάμας 3,440 μίλια καὶ ἀπὸ τοῦ Σύδνεϋ τῆς Αὐστραλίας 4,484 μίλια. Πρότερον ὠνομάζοντο νῆσοι Σάνδουϊτς (Sandwich Islands), τὸ δὲ ὄνομα Χαγουαΐ εἶναι μεταγενέστερον, ἀνῆκον ἀρχικῶς εἰς μίαν μόνον ἐξ αὐτῶν.

ΠΛΟΥΣΙΑ ΒΛΑΣΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΝΗΣΟΥΣ ΗΑWAII

ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΤΟΥ Γ. ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ.—ΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ «VOLCANO HOUSE»

Ἀπὸ τοῦ 1898 ἀποτελοῦν κτῆσιν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ὑπὸ τύπον ἐδαφικῆς ἐπεκτάσεως (territory), προσαρτηθεῖσαι ἐπὶ τῆς προεδρείας τοῦ Mc Kinley κατόπιν μακρῶν περιπετειῶν καὶ ἐσωτερικῶν ἐπαναστάσεων.

Πρὸ τῆς προσαρτήσεώς των αἱ νῆσοι ἐκυβερνῶντο ἐπί τινα ἔτη δημοκρατικῶς, πρὶν ἐγκαθιδρυθῇ ὅμως τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα ἐβασίλευεν εἰς αὐτὰς ἡ ἔνδοξος καὶ οὐρανόπεμπτος δυναστεία τῶν Καμεχαμέχα, τῆς ὁποίας ἡ τελευταία ἐστεμμένη ἀπόγονος, ἡ βασίλισσα τῶν Χαγουαΐ Λιλιουκαλάνη, ἐξεθρονίσθη τῷ 1893 ὑπὸ ἐπαναστατῶν καὶ διαμένει τώρα εἰς τὴν Αμερικήν. Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι διοικοῦσι τώρα τὰς νήσους Χαγουαΐ διὰ Κυβερνήτου, διοριζομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου διὰ μίαν τετραετίαν καὶ βοηθουμένου εἰς τὴν διοίκησιν ὑπὸ διαφόρων ὑπουργῶν, διοριζομένων ὑπ' αὐτοῦ τῇ ἐγκρίσει τῆς ἐντοπίου γερουσίας. Τὰ ἔσοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν νήσων ἀνέρχονται εἰς 3,345,231 δολλάρια, καὶ τὰ ἔξοδα εἰς 2,553,727 δολλάρια.

Αἱ νῆσοι Χαγουαΐ ἀνήκουν εἰς τὰ Πολυνησιακὰ ἀρχιπελάγη τοῦ Βορείου Εἰρηνικοῦ καὶ ἀνεκαλύφθησαν τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Ἱσπανοῦ θαλασσοπόρου Γκαετάνο τῷ 1542. Ἔκτοτε ὅμως μόνον δύο ἢ τρεῖς Ἱσπανοὶ πάλιν θαλασσοπόροι, ἐπεσκέφθησαν αὐτάς, καὶ αἱ νῆσοι ἐλησμονήθησαν ὡς ἐκ τούτου μέχρις ὅτου ὁ πλοίαρχος Κοὺκ ἀνεκάλυψεν αὐτὰς ἐκ νέου τῷ 1778, τυχὼν πλείστων περιποιήσεων ἐκ μέρους τῶν ἰθαγενῶν, οἱ ὁποῖοι ὅμως ἐφόνευσαν αὐτὸν κατὰ τὸ ἀκόλουθον ἔτος. Ὁ Καμεχαμέχα ἦτο τότε βασιλεὺς τῶν νήσων Χαγουαΐ, ἀνελθὼν εἰς τὸν θρόνον διὰ τῆς καθυποτάξεως τῶν ἄλλων ἀρχηγῶν καὶ θέσας τὸ βασίλειόν του τῷ 1810 ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ἀγγλίας.

Η ΜΑΓΕΥΤΙΚΗ ΑΚΤΗ «WAIKIKI» ΠΛΗΣΙΟΝ ΤΗΣ ΧΟΝΟΛΟΥΛΟΥ

Αἱ νῆσοι εἶχον τότε ἰθαγενῆ πληθυσμὸν ἄνω τῶν 200,000, ἐνῷ τώρα οἱ ἰθαγενεῖς κάτοικοί των μόλις ἀνέρχονται εἰς 29,834, ἀποδεκατισθέντες ἐν τῷ μεταξὺ ὑπὸ τῶν ἐπιδημιῶν καὶ τοῦ ἀλληλοσπαραγμοῦ. Ὅλος ὁ σημερινὸς πληθυσμὸς τῶν νήσων Χαγουαΐ ἀνέρχεται εἰς 154,001 κατοίκων, ἐκ τούτων δὲ 29,834 εἶναι, ὡς εἴπομεν, ἰθαγενεῖς, 7,835 μιγάδες, 7,495 Εὐρωπαῖοι γεννηθέντες ἐκεῖ, 25,742 Κινέζοι, 58,500 Ἰάπωνες, 8,602 Πορτογάλοι, 1,928 Ἀμερικανοί, 1,344 Ἄγγλοι καὶ 1,034 Γερμανοί. Ὁ μέγας ἀριθμὸς τῶν ὑπηκόων τοῦ Μικάδου, οἱ ὁποῖοι ἐγκατεστάθησαν ἐκεῖ, καὶ ἡ γειτνίασις τῶν νήσων Χαγουαΐ πρὸς τὴν χώραν τοῦ ἀνατέλλοντος ἡλίου, μαζὺ μὲ τὰς συχνότατα ἀγγελλομένας ἐκεῖθεν συλλήψεις Ἰαπώνων κατασκόπων, ἀποτελοῦν τὰ κυριώτερα αἴτια τῆς ἀνησυχίας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν διὰ τὴν μέλλουσαν τύχην τῶν νήσων τούτων, τῶν ὁποίων τὴν σπουδαιότητα, ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των μεταξὺ Ἀμερικῆς καὶ Ἀσίας, ἕκαστος δύναται νὰ ἐννοήσῃ.

Ἄλλοτε οἱ ἰθαγενεῖς κάτοικοι τῶν νήσων τούτων ἦσαν ἀνθρωποφάγοι καὶ εἰδωλολάτραι, προσφέροντες εἰς τοὺς θεούς των ἀνθρώπινα θύματα, τῶν ὁποίων ἔτρωγον τὴν καρδίαν καὶ τὸ ἧπαρ. Ἔτρωγον ἐπίσης τὰ ἴδια μέλη τοῦ σώματος τῶν πιπτόντων εἰς τὰς μάχας πολεμιστῶν των, πιστεύοντες ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐκληρονόμουν τὴν ἀνδρείαν των.

Τώρα ὅμως ὅλοι οἱ ἰθαγενεῖς ἔχουν ἐκχριστιανισθῆ διὰ τῶν ἐνεργειῶν τῶν Ἀμερικανῶν καὶ τῶν Εὐρωπαίων ἱεραποστόλων καὶ ἔχουν λησμονήσει τὴν γλυκύτητα τοῦ ἀνθρωπίνου κρέατος. Ἡ τελευταία φορὰ κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ κάτοικοι τῶν νήσων Χαγουαΐ ἔδειξαν κανιβαλικὰς διαθέσεις ἦτο κατὰ τὸν θάνατον τοῦ βασιλέως των Καμεχαμέχα.

Ὅταν ἀπέθανεν οὗτος, οἱ διάφοροι ἀρχηγοὶ συνήχθησαν περὶ τὸν νεκρόν του διὰ νὰ ἀποφασίσουν τί ἔπρεπε νὰ γείνῃ. Εἷς ἐκ τῶν ἀρχηγῶν ἐπρότεινε

ΑΠΟ ΤΑ ΓΡΑΦΙΚΑ ΤΟΠΕΙΑ ΤΩΝ ΝΗΣΩΝ HAWAII

ΣΤΕΡΕΟΠΟΙΗΜΕΝΟΙ ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΑΙ ΛΑΒΑΣ

νὰ φάγουν αὐτοὶ τὴν καρδίαν καὶ τὸ ἧπάρ του, καὶ νὰ διαμοιράσουν τὸ λοιπὸν σῶμά του εἰς τὸν λαόν. Οἱ ἄλλοι ὅμως ἀρχηγοὶ δὲν ἐνέκριναν τὴν πρότασιν ταύτην, ἂν καὶ οἱ ὑπήκοοι τοῦ ἀποθανόντος βασιλέως εἶχον κηρυχθῇ ὑπὲρ αὐτῆς.

Κατὰ τὰ λοιπά, οἱ κάτοικοι τῶν ἀπωτάτων νήσων Χαγουαΐ παριστάνονται ὑπὸ τῶν περιηγητῶν ὡς ἀξιόλογοι ἄνθρωποι, πάντοτε εὔθυμοι, καλόκαρδοι καὶ φίλοι τῶν παιδιῶν. Ἔχουν πολλὰ παιγνίδια ἰδικῆς των ἐφευρέσεως, καὶ ἀγαποῦν ὑπερβολικῶς τὸ κυνήγιον, τὸν ἀθλητισμὸν καὶ τὸ μηδὲν πράττειν. Ἕνεκα τοῦ τελευταίου τούτου χαρακτηριστικοῦ των δὲν εἶναι τὰ οἰκονομικά των πολὺ ἀνθηρά, διὰ δὲ τὴν καλλιέργειαν τοῦ εὐφορωτάτου ἐδάφους τῶν νήσων των καὶ διὰ τὰς ἄλλας ἐργασίας, αἱ ἐκμεταλλευόμεναι τὸν φυσικόν των πλοῦτον ἐμπορικαὶ ἑταιρεῖαι φέρουν ἐργάτας ἐξ Ἰαπωνίας καὶ Κίνας. Ἄνδρες καὶ γυναῖκες ὑπεραγαποῦν τὴν ἱππασίαν, καὶ κάθε ἰθαγενὴς ἔχει τὸν ἵππον του. Ἀγαποῦν ἐπίσης ὑπερβολικῶς τὸ κολύμβημα καὶ περνοῦν πολλάκις τὸν καιρόν των κολυμβῶντες, ἀναμὶξ ἄνδρες μετὰ γυναικῶν. Φημίζονται ὡς οἱ καλλίτεροι κολυμβηταὶ τοῦ κόσμου. Πολλοὶ περιηγηταὶ διοργανώνουν μὲ παραμικρὰν δαπάνην κολυμβητικοὺς ἀγῶνας, ὅπως ἀπολαύσουν τὸ θέαμα τῶν πεισματωδῶς ἁμιλλωμένων διὰ τὸ ἔπαθλον ἰθαγενῶν κολυμβητῶν.

Τὸ κυριώτερον ἐλάττωμα τῶν ἰθαγενῶν εἰς τοὺς παλαιοτέρους χρόνους, ἦτο ἡ παντελὴς ἔλλειψις τῆς ἠθικῆς μεταξύ των. Οἱ ἄνδρες συνέζων μὲ ὅσας γυναῖκας ἤθελον, καὶ αἱ γυναῖκες ἔπαιρνον πάλιν ὅσους συζύγους ἤθελον. Ἡ παρθενία καὶ ἡ γυναικεία σωφροσύνη ἦσαν ἄγνωστα πράγματα εἰς τὰς νήσους Χαγουαΐ, δὲν ὑπάρχουν δὲ λέξεις πρὸς ἔκφρασίν των εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν ἰθαγενῶν. Ἡ κατάστασις ὅμως αὕτη ἐβελτιώθη τώρα μεγάλως διὰ τῶν προσπαθειῶν τῶν ἱεραποστόλων. Ἡ γλῶσσα, τὴν ὁποίαν ὁμιλοῦν οἱ ἰθαγενεῖς, διακρίνεται διὰ τὴν μαλακότητά της καὶ τὴν συχνὴν χρῆσιν τῶν φωνηέντων, εἶναι δὲ κλάδος τῆς Μαλαιο-Πολυνησιακῆς γλώσσης. Οἱ κάτοικοι τῶν νήσων Χαγουαΐ καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Νέας Ζηλανδίας συνεννοοῦνται εὐκόλως μεταξύ των, ἂν καὶ τοὺς χωρίζει ἀπόστασις 3,810 μιλίων. Ἀπὸ φυλετικῆς ἀπόψεως, οἱ Χαγουαϊανοὶ ἀνήκουν ἐπίσης εἰς τὴν Μαλαιο-Πολυνησιακὴν φυλήν. Τὸ δέρμα των εἶναι ἐρυθρόφαιον, καὶ ὁμοιάζει, κατὰ τὸ χρῶμα, μὲ ἡμιεσκωριασμένον χαλκόν. Ἡ κόμη των εἶναι κατάμαυρη, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, καὶ σκληρόθριξ, ὅπως ἡ τῶν Ἰνδῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῶν Κινέζων, ὁ πώγων των εἶναι ἀραιότατος, τὸ πρόσωπον εὐρύ, ἡ ῥίς των ὀλίγον σιμή, καὶ τὰ χείλη των παχέα.

Τὸ ἀνάστημά των εἶναι, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, μέτριον, οἱ ἀρχηγοί των ὅμως εἶναι ἀξιοσημειώτως ὑψηλοί, ὡς καὶ αἱ θυγατέρες των.

Αἱ καλύβαι τῶν Χαγουαϊανῶν κατασκευάζονται ἄλλοτε μὲν ἐξ ἀκατεργάστου ἢ καὶ κατειργασμένης ξυλείας, ἄλλοτε δὲ ἐκ λίθων, τὰ μεταξὺ τῶν ὁποίων κενὰ φράζονται μὲ πηλὸν καὶ χόρτα. Τὰ μαγειρεῖά των εἶναι εἰς τὸ ὕπαιθρον καὶ ἀποτελοῦνται ἁπλῶς ἀπὸ ἕνα λάκκον εἰς τὴν γῆν, τοῦ ὁποίου αἱ πλευραὶ καλύπτονται μὲ λίθους.

Ὅταν θέλουν νὰ ψήσουν τὰ κρέατά των καὶ τοὺς ἰχθῦς, τοὺς ὁποίους ἁλιεύουν εἰς τοὺς ποταμοὺς καὶ εἰς τὴν θάλασσαν, ἀνάπτουν πῦρ εἰς τὸν ἰδιόρρυθμον ἐκεῖνον κλίβανον, διὰ νὰ πυρακτωθοῦν οἱ λίθοι, καὶ κατόπιν, ἀφαιροῦντες τὸ πῦρ καὶ τὴν τέφραν, θέτουν τὰ κρέατα ἢ τοὺς ἰχθεῖς ἐπὶ τῶν πεπυρακτωμένων λίθων διὰ νὰ ψηθοῦν.

Ὑπὸ ἔποψιν φυσικῶν καλλονῶν ὀλίγαι χῶραι δύνανται νὰ παραβληθῶσι μὲ τὰς νήσους Χαγουαΐ, ὅπου ἡ φύσις εἶναι περιβεβλημένη καθ' ὅλας τὰς ὥρας τοῦ ἔτους τὴν ἑορτάσιμον αὐτῆς περιβολήν, ἕνεκα τῆς γεωγραφικῆς θέσεώς των. Ἡ ὡραιότης τῶν ἐξοχῶν εἰς τὰς νήσους ταύτας εἶναι ἀπερίγραπτος, ἡ βλάστησις πλουσιωτάτη καὶ ἡ χάρις μετὰ ρωμαντικότητος εἶναι χαρακτηριστικὰ τῶν διαφόρων τοπίων αὐτῶν. Παραδόξως, ἐνῷ αἱ νῆσοι Χαγουαΐ κεῖνται πλησιέστατα πρὸς τὸν Ἰσημερινόν, ἔχουσι κλίμα μέτριον καὶ εὐχάριστον.

Τοιαῦται εἶναι αἱ νῆσοι Χαγουαΐ καὶ τοιοῦτος ὁ λαὸς μεταξὺ τοῦ ὁποίου ζῇ καὶ δρᾷ ἐκπολιτιστικῶς ἀπὸ δεκάδων ἐτῶν ὁ κ. Λυκοῦργος, τιμῶν τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα ὁμοῦ μετὰ πολλῶν ἄλλων ὁμογενῶν, οἱ ὁποῖοι καταγίνονται εἰς διαφόρους ἐπικερδεῖς ἐργασίας εἰς τὰς μακρυνὰς ταύτας νήσους τοῦ Εἰρηνικοῦ. Θὰ ἐκπλαγῶσιν ἴσως οἱ ἀναγνῶσταί μας, ὅταν τοῖς εἴπωμεν ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ Ἕλληνος ἰδιοκτήτου τοῦ «Volcano House» ἔχει καὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν νήσων Hawaii θέσιν. Μάλιστα, ὁ κ. Λυκοῦργος εἶναι ἱστορικὸν πρόσωπον διὰ τὰς νήσους Χαγουαΐ, παίξας σπουδαῖον ρόλον εἰς τὴν ἐπανάστασιν, τὴν καταλήξασαν εἰς τὴν ἐκθρόνισιν τῆς βασιλίσσης Λιλιουκαλάνη.

Ὁ ὁμογενὴς ἐπιχειρηματίας ἔλαβε τότε τὸ μέρος τῆς βασιλίσσης, καὶ συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν ἐπαναστατῶν, οἱ ὁποῖοι ἐσχημάτισαν δημοκρατικὴν κυβέρνησιν, ἐρρίφθη εἰς τὰς φυλακάς, ὑποστὰς καὶ μεγάλας χρηματικὰς ζημίας, διὰ τὰς ὁποίας ἐζήτησε κατόπιν παρὰ τῆς κυβερνήσεως ἀποζημίωσιν 100,000 δολλαρίων. Ὡς Ἕλλην ὑπήκοος ἐζήτησε τὴν ἐπέμβασιν τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ὅπως τῷ δοθῇ ἡ ζητηθεῖσα ἀποζημίωσις, ἡ δὲ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις, μὴ ἔχουσα τὰ μέσα νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὰς νήσους Χαγουαΐ, ὅπου δὲν ἀντιπροσωπεύεται ὑπὸ προξενικοῦ ὑπαλλήλου της, ἀνέθηκε τὴν ὑπεράσπισιν τῶν συμφερόντων τοῦ κ. Λυκούργου εἰς τὴν Ἀγγλικὴν κυβέρνησιν. Ἐν τούτοις ἡ ὑπόθεσις μένει ἐκκρεμὴς ἀκόμη εἰς τὰ ἐντόπια δικαστήρια, καὶ εἶναι ἄδηλον ἂν θὰ εὕρῃ ποτὲ τὸ δίκαιόν του ὁ ἐπιχειρηματίας.

Εὐφημοτάτην μνείαν τοῦ ξενοδοχείου τοῦ κ. Λυκούργου κάμνουσιν εἰς τὰς ἀφηγήσεις τῶν ἐντυπώσεών των πλεῖστοι Ἀμερικανοὶ καὶ Εὐρωπαῖοι περιηγηταί, τυχόντες τῶν περιποιήσεων τοῦ Ἕλληνος ξενοδόχου τῆς Χονολουλοῦ. Τὸ ξενοδοχεῖον τοῦτο, κείμενον εἰς λαμπρὰν τοποθεσίαν καὶ περιβαλλόμενον ὑπὸ μαγευτικοῦ κήπου, ἑλκύει ὅλους τοὺς ἐπισκεπτομένους τὸ μεγαλοπρεπὲς ἐσβεσμένον ἡφαίστειον Kilawea.

Τὴν ὡραιοτέραν καὶ μακροτέραν περιγραφὴν τοῦ ξενοδοχείου τούτου ἔχει κάμῃ ἡ διάσημος συγγραφεὺς τῆς Ἀμερικῆς Ethel Watts Mumfort, ἡ ὁποία ἐκφράζεται μετ' ἐνθουσιασμοῦ περὶ τῆς περιποιητικότητος τοῦ ξενητευμένου Ἕλληνος.

ΑΠΕΡΑΝΤΟΙ ΚΟΙΛΑΔΕΣ ΕΚ ΛΑΒΑΣ ΑΠΟ ΤΟ ΗΦΑΙΣΤΕΙΟΝ ΚΙΛΑΟΥΕΑ

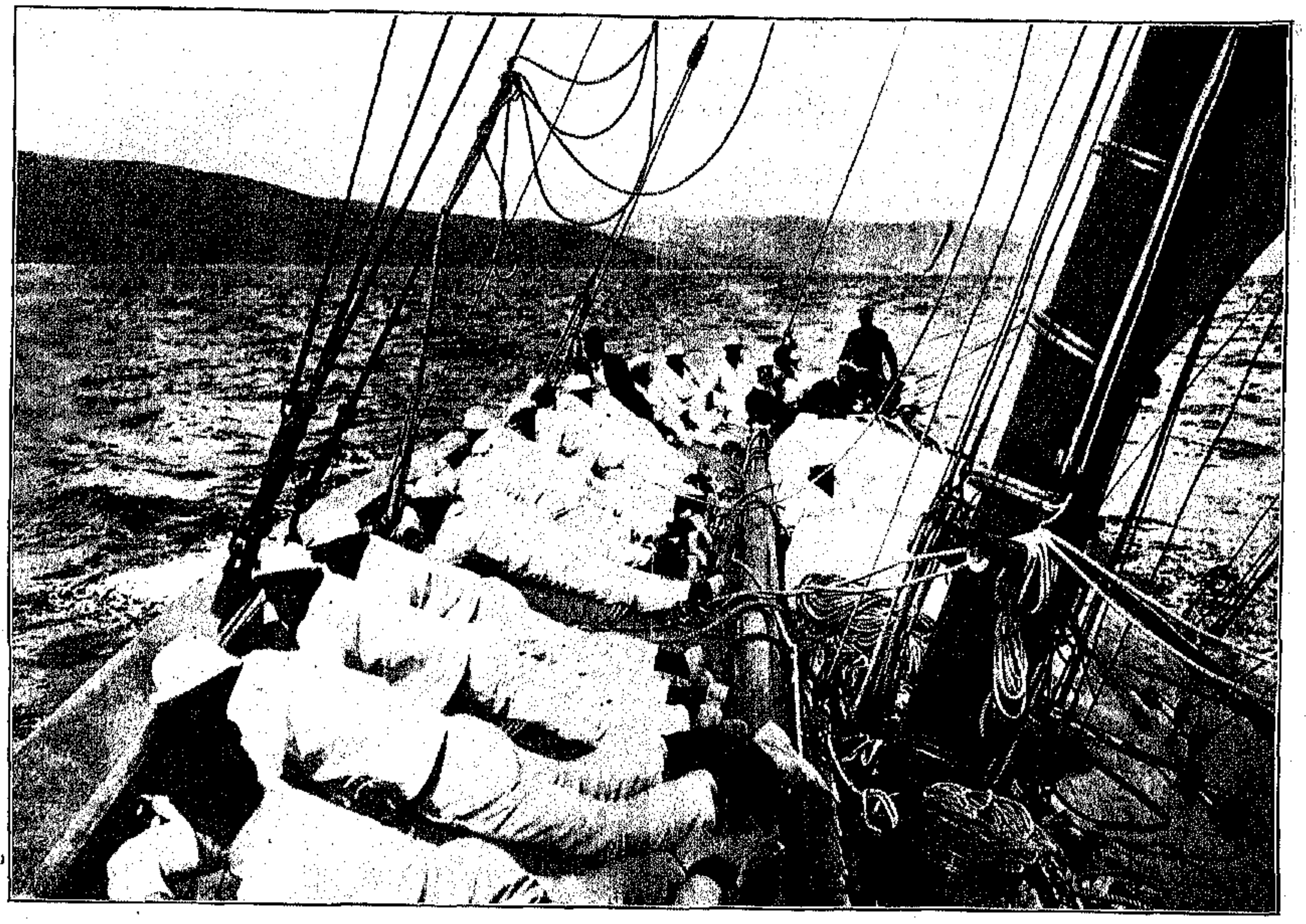

ΑΙ ΛΕΜΒΟΔΡΟΜΙΑΙ ΤΟΥ COWES

Η ΕΒΔΟΜΑΣ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΕΤΕΛΕΣΘΗΣΑΝ πρό τινων ἑβδομάδων εἰς Cowes τῆς Ἀγγλίας αἱ ἐτήσιαι διεθνεῖς λεμβοδρομίαι, εἰς τὰς ὁποίας ἔλαβον μέρος τὰ κυριώτερα ναυτικὰ ἔθνη τοῦ κόσμου. Αἱ λεμβοδρομίαι τοῦ Cowes ἀποτελοῦσι σημαντικὸν γεγονὸς καὶ παρακολουθοῦνται μεθ' ὑψίστου ἐνδιαφέροντος παρ' ὅλου τοῦ κόσμου. Εἰς τὰς λεμβοδρομίας παρέστησαν πλὴν πολλῶν γνωστῶν μελῶν τῆς ἀγγλικῆς ἀριστοκρατίας καὶ πολλοὶ ἐπιφανεῖς ἄνδρες τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς ἐκ τῶν ἀσχολουμένων εἰς τὰς λεμβοδρομίας.

Εἰς Cowes κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τῶν λεμβοδρομιῶν μετέβησαν καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς Ἀγγλίας, οἵτινες παρέμειναν ἐπὶ τῆς θαλαμηγοῦ των, περιστοιχιζόμενοι ὑφ' ὅλων τῶν ἀγγλικῶν καὶ Ἀμερικανικῶν θαλαμηγῶν τῶν συμμετασχουσῶν τῶν ἀγώνων. Τὰς λεμβοδρομίας τοῦ Cowes ηὐνόει μεγάλως ὁ βασιλεὺς Ἐδουάρδος τῆς Ἀγγλίας, αἱ θαλαμηγοὶ τοῦ ὁποίου πολλάκις ἔλαβον μέρος εἰς αὐτὰς καὶ ἐκέρδισαν τὰ πρῶτα βραβεῖα. Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ βασιλέως Ἐδουάρδου αἱ λεμβοδρομίαι τοῦ Cowes ἀπετέλουν διεθνὲς γεγονός, μετέβαινον δὲ εἰς αὐτὰς πρίγκηπες καὶ αὐτοκράτορες διὰ νὰ διεκδικήσωσι τὸ βραβεῖον τῆς νίκης.

Πολλάκις ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος τῆς Γερμανίας εἶχεν ἀποστείλει τὰς θαλαμηγούς του νὰ διαγωνισθῶσιν, ἐπίτηδες δὲ ἐναυπήγησε τὴν νέαν θαλαμηγόν του «Μετέωρον» διὰ νὰ διαμφισβητήσῃ τὸ βραβεῖον τῆς νίκης, μεταξὺ τῶν τόσων ἄλλων διαγωνιζομένων ἀγγλικῶν καὶ ἀμερικανικῶν θαλαμηγῶν.

Κατὰ τὰς τελευταίας λεμβοδρομίας, αἵτινες διήρκεσαν ὁλόκληρον ἑβδομάδα, ὡς βραβεῖα εἶχε προκηρύξει ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας χρυσοῦν κύπελλον, ἐπίσης ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας χρυσοῦν κύπελλον, πολλοὶ δὲ ἄλλοι διάφορα ἄλλα βραβεῖα διὰ τοὺς νικητάς.

Κατὰ τὰς λεμβοδρομίας ἐνίκησεν ἡ ἀμερικανικὴ θαλαμηγὸς «Windward» τὴν ἀγγλικὴν θαλαμηγὸν «Shamrock» τοῦ σὲρ Τόμας Λίπτον, τοῦ μανιώδους θαυμαστοῦ τῶν λεμβοδρομιῶν, ὅστις κατ' ἔτος ναυπηγεῖ καὶ νέαν θαλαμηγόν, ὅπως διεκδικήσῃ τὸν στέφανον τῆς νίκης.

Ὁ σὲρ Τόμας Λίπτον, ὅστις ἦτο προσωπικὸς φίλος τοῦ βασιλέως Ἐδουάρδου, πολλάκις ἀπεπειράθη νὰ νικήσῃ εἰς τὰς ἐν Ἀμερικῇ τελουμένας λεμβοδρομίας, ἀλλ' ἐπανειλημμένως ἀπέτυχεν. Ἐναυπήγησεν ἐπίτηδες τὸ «Shamrock II» καὶ τὸ «Shamrock III» καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ἀμερικήν, ὅπως ἀνακτήσῃ τὸ κύπελλον, τὸ ὁποῖον εἶχον κερδίσει οἱ Ἀμερικανοὶ εἰς τὰς διεθνεῖς λεμβοδρομίας τῆς Cowes, ἀλλ' ἀπέτυχε πάντοτε τοῦ σκοποῦ του.

Ὁ σὲρ Τόμας Λίπτον εἶχε δαπανήσει ἑκατομμύρια εἰς τοὺς λεμβοδρομικοὺς ἀγῶνας, οὐδέποτε δέ, ὡς λέγει, θὰ παύσῃ νὰ διεκδικῇ, ἐφ' ὅσον ζῇ ἀπὸ τοὺς Ἀμερικανούς, τὸ κύπελλον, τὸ ὁποῖον ἐκέρδισαν οὗτοι εἰς τοὺς λεμβοδρομικοὺς ἀγῶνας τῆς Ἀγγλίας.

Ἡ ἀνωτέρω εἰκὼν παριστᾷ τὸ «Shamrock» κατὰ τὴν ὥραν τῶν λεμβοδρομιῶν μὲ τὸν σὲρ Τόμας Λίπτον ἐπὶ τοῦ πηδαλίου.

Ὀλίγον μετὰ τὴν κήρυξιν τῆς ἐνάρξεως τῶν λεμβοδρομιῶν ἤρχισε νὰ προηγῆται ἡ Ἀμερικανικὴ θαλαμηγὸς «Westwrad», νὰ ἀκολουθῇ τὸ «Shamrock» καὶ νὰ ἕπωνται κατὰ σειρὰν τὰ «Cicely», «Germania», «Susanne» καὶ «Meteor». Οἱ ἐπὶ τοῦ «Shamrock» ἐπιβαίνοντες κατ' ἀρχὰς ὑπέθετον ὅτι ἡ θαλαμηγός των θὰ ἐκέρδιζε τὸ πρῶτον βραβεῖον, ἀλλ' ἡ Ἀμερικανικὴ θαλαμηγὸς «Westward» κατώρθωσε νὰ ἀπομακρυνθῇ πολὺ ὅλων τῶν ἄλλων καὶ νὰ κερδίσῃ τὸ βραβεῖον.

Αἱ λεμβοδρομίαι τοῦ Cowes ἀπετέλεσαν πάντοτε ὑψίστου ἐνδιαφέροντος ἀγῶνας, καθόσον εἰς αὐτὰς ἐκρίνετο ἡ ναυτικὴ ἱκανότης καὶ ἐπιδεξιότης τῶν συμμετεχόντων ἐθνῶν. Τὰς μεγαλειτέρας ἐπιτυχίας ἠρίθμησαν πάντοτε οἱ Ἄγγλοι, αἱ θαλαμηγοὶ τῶν ὁποίων, ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν, ἐκέρδιζον τὰ πρῶτα βραβεῖα. Κατὰ τὰ τελευταῖα δύο τρία ἔτη ἀνεφάνησαν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῶν ἀγώνων ἐπικίνδυνοι ἀντίζηλοι, οἱ Ἀμερικανοί, οἱ ὁποῖοι ἐπανειλημμένως κατώρθωσαν νὰ κερδίσωσι καὶ νὰ ἀφαιρέσωσιν ἐκ τῶν Ἄγγλων τὸ χρυσοῦν κύπελλον, τὸ ὁποῖον εἰς μάτην ἐπιζητεῖ νὰ ἀποσπάσῃ, διὰ τῶν ἐπανειλημμένων ἀποπειρῶν του, ὁ σὲρ Τόμας Λίπτον. Ἐν τούτοις, παρ' ὅλας τὰς προσπαθείας διοργανώσεως λεμβοδρομιῶν εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ τὴν Γερμανίαν, αἱ λεμβοδρομίαι τοῦ Cowes θὰ παραμένωσι πάντοτε αἱ πρῶται λεμβοδρομίαι τοῦ κόσμου, εἰς τὰς ὁποίας θὰ διαμφισβητῶσι τὸν στέφανον τῆς νίκης τὰ διάφορα ναυτικὰ ἔθνη τῆς ὑφηλίου.

Η ΑΜΕΡΙΚΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

BUFFALO

Η ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, ἡ Βοστώνη, ἡ Οὐασιγκτών, τὸ Σικάγον, ὁ "Αγιος Φραγκῖσκος, ἡ Φιλαδέλφεια καὶ τὸ Πιτσβοῦργον ἀποτελοῦν τὰς ἐξαιρέσεις τοῦ γενικοῦ κανόνος τῆς 'Αμερικῆς, τὸ δὲ Buffalo μὲ ὅλας τὰς λοιπὰς πόλεις καὶ κωμοπόλεις τῆς Συμπολιτείας ἀποτελεῖ τὸν γενικὸν κανόνα. Τὸ Buffalo λοιπὸν εἶναι τὸ κάτοπτρον τῆς 'Αμερικῆς. "Οστις ἐπεσκέφθη μετὰ τὰς ἐξαιρουμένας πόλεις καὶ τὸ Buffalo ἔχει πλήρη ἰδέαν τῆς 'Αμερικῆς, τοῦ ἐθνολογικοῦ της χαρακτῆρος, τῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων της, τῶν ἐργασιῶν της καὶ τῶν τάσεών της. "Αν ὕστερον ἀπὸ τὸ Buffalo ἐπισκεφθῇ κανεὶς ὅλας τὰς ἄλλας πόλεις τῆς 'Αμερικῆς, τῶν ὁποίων ὁ πληθυσμὸς ποικίλλει μεταξὺ 100,000 καὶ 500,000, δὲν θὰ εὕρῃ ἀξιοσημείωτόν τινα διαφοράν. 'Η μία πόλις εἶναι ἀντιγραφὴ καὶ ἐπανάληψις τῆς ἄλλης. Τίποτε τὸ ἔκτακτον, τίποτε τὸ ἰδιαίτερον. Μαθηματικῶς εὐθεῖαι ὁδοί, μία ἢ δύο τῶν ὁποίων ἀποτελοῦσι ζωηροτάτην ἀντίθεσιν πρὸς ὅλας τὰς λοιπάς, πέντε ἢ δέκα μεγάλα καὶ μικρὰ πάρκα στερεοτύπου ρυθμοῦ, ἄλλαι τόσαι δημόσιαι πλατεῖαι, μὲ ὄνομα πλατύτερον τοῦ ὀνόματός των καὶ μὲ κάποιαν ἀπόπειραν καλλιτεχνικῆς ἐπιδείξεως, ἑκατοντάδες τινὲς γρανιτοκτίστων δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν κτιρίων καὶ ἀτελεύτητοι σειραὶ ξυλίνων οἰκιῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἀποτελοῦν μᾶλλον σπανίαν ἐξαίρεσιν αἱ πλινθόκτιστοι, χιλιάδες ἐργοστασίων καὶ πολυάριθμοι σιδηροδρομικοὶ σταθμοί—ὅλα αὐτὰ τὰ πράγματα μαζὺ ἀποτελοῦν τὸ σύνολον τοῦ Buffalo καὶ κάθε ἄλλης ἐκ τῶν εἰρημένων μεγαλουπόλεων τῆς 'Αμερικῆς. Αἱ μικρότεραι πόλεις καὶ αἱ πολίχναι δὲν εἶναι παρὰ μικρογραφίαι τῶν μεγαλουπόλεων. 'Η μόνη διαφορὰ μεταξὺ τῶν πρώτων καὶ τῶν δευτέρων εἶναι οἱ οὐρανοξύσται, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τὸ γνώρισμα τῶν μεγαλουπόλεων μόνον.

Τὸ Buffalo εἶναι ἐκτισμένον ἐπὶ πεδιάδος, ὅπως καὶ κάθε ἄλλη 'Αμερικανικὴ πόλις, πλὴν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων. Κεῖται πλησίον λίμνης, ὅπως καὶ τόσαι ἄλλαι 'Αμερικανικαὶ πόλεις, διαρρέεται δὲ καὶ ὑπὸ ποταμοῦ, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ γενικὸν κανόνα εἰς τὴν ποταμοβριθῆ 'Αμερικήν. 'Η κεντρικωτέρα τῶν ὁδῶν τοῦ Buffalo ὀνομάζεται Main Street τὸ ἴδιον δὲ ὄνομα θὰ εὕρετε εἰς τὰς κεντρικωτέρας ὁδοὺς τῶν τριῶν τετάρτων ἐκ τῶν μικρῶν καὶ μεγάλων πόλεων τῆς ἀπεράντου Συμπολιτείας, εἰς τὰς ὁποίας ἐπίσης τὰ ἠλεκτρικὰ σύρματα τῶν τροχιοδρόμων εἶναι ἐναέρια καθὼς καὶ εἰς τὴν βουβαλώνυμον πόλιν τῆς Νέας 'Υόρκης.

"Αλλα κοινὰ γνωρίσματα τοῦ Buffalo καὶ τῶν ἄλλων πόλεων εἶναι ἡ ὁδὸς Broadway, τὰ Play Grounds, τὸ Μνημεῖον τῶν Στρατιωτῶν καὶ τῶν Ναυτῶν, τὸ μέγαρον τοῦ σωματείου Y. M. C. A., αἱ γέφυραι, τὰ Dairy Lunches τοῦ συστήματος Baltimore καὶ Hartford, τὰ «Five and Ten Cents Stores», τὰ Ἑλληνικὰ Ζαχαροπλαστεῖα καὶ οἱ ἐλεφαντοειδεῖς ἀστυφύλακες. 'Εξαιρετικὸν γνώρισμα διὰ τὸ Buffalo ἀποτελοῦσιν ἡ γειτνίασις τῆς πόλεως πρὸς τοὺς καταρράκτας τοῦ Νιαγάρα καὶ ἡ ἱστορικὴ σημασία τὴν ὁποίαν ἀπέκτησεν ἐκ τῆς δολοφονίας τοῦ προέδρου McKinley.

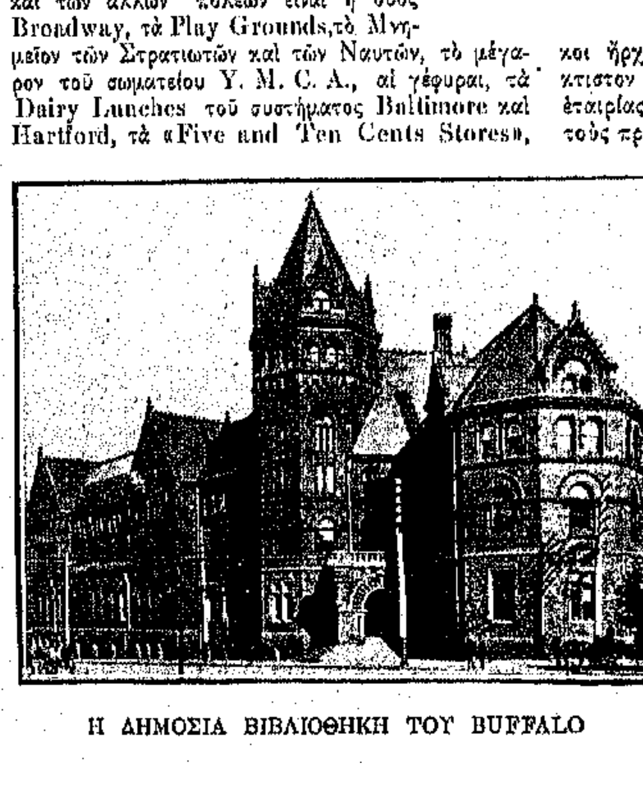

Η ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ BUFFALO

Πρὸ τοῦ ἀγῶνος τῆς 'Αμερικανικῆς 'Ανεξαρτησίας τὸ Buffalo δὲν ὑφίστατο, καὶ ὅταν δὲ ἔλαβεν ὑπόστασιν δὲν ἐνεφανίσθη μὲ τὸ σημερινὸν ὄνομα, ἀλλὰ μὲ τὸ ὄνομα New Amsterdam. Μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐπαναστάσεως "Αγγλοι τινὲς ἐκ τοῦ ἀνατολικοῦ μέρους τῆς Νέας 'Υόρκης καὶ τῆς Νέας 'Αγγλίας ἵδρυσαν μικρὸν συνοικισμὸν παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ ποταμοῦ Buffalo. 'Ο πρῶτος λευκός, ὁ ἐγκατασταθεὶς ἐκεῖ, ἦτο ὁ Cornelius Winne, ἔμπορος ἐκ Fishkill, ὅστις ἔκτισε μικρὸν οἰκίσκον πλησίον τῆς θέσεως ὅπου κεῖται σήμερον τὸ Χρηματιστήριον εἰς τὴν ὁδὸν Main. 'Η ἔκτασις, ἣν κατέχει σήμερον ἡ πόλις τοῦ Buffalo μετὰ τῶν περιχώρων της, εἶχε πωληθῇ ὑπὸ τῆς Μασσαχουσέττης, εἰς ἣν ἀνῆκεν ἀρχικῶς δυνάμει βασιλικῆς παραχωρήσεως, εἰς τὸν ἐκ Φιλαδελφείας Robert Morris καὶ ὑπὸ τούτου πάλιν τῷ 1743 εἰς τὴν 'Ολλανδικὴν 'Εταιρίαν. 'Ο Joseph Ellicott διωρίσθη ὑπὸ τῆς ἑταιρίας γενικὸς ἐπιστάτης, καὶ ὑπὸ τὴν δι..ύθυνσιν τούτου ἤρχισεν ἡ οἰκοδόμησις μιᾶς πόλεως παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ ποταμοῦ Buffalo, εἰς τὴν ὁποίαν ἐδόθη τὸ ὄνομα New Amsterdam. Οἱ ἄποικοι ἤρχισαν τότε νὰ συρρέωσιν ἀθρόοι εἰς τὴν νεόκτιστον πόλιν καὶ νὰ ἀγοράζωσι γαίας παρὰ τῆς ἑταιρίας, ἐπιδιδόμενοι εἰς τὴν γεωργίαν. Μετὰ τοὺς πρώτους ἀποίκους, οἱ ὁποῖοι, ὡς εἴπομεν, ἦσαν "Αγγλοι, ἤρχισαν νὰ ἐγκαθίστανται ἐκεῖ πολυάριθμοι Γερμανοί, μέγα δὲ μέρος τῶν εὐπορωτέρων κατοίκων τῆς σημερινῆς πόλεως εἶναι Γερμανικῆς καταγωγῆς. Τοὺς Γερμανοὺς ἠκολούθησαν οἱ 'Ιταλοὶ καὶ οἱ Πολωνοί, ἀντιπροσωπευόμενοι σήμερον οὐσιωδῶς εἰς τὸν πληθυσμὸν τῆς πόλεως. Καὶ οἱ μὲν Γερμανοὶ δὲν ἤργησαν νὰ δεχθῶσι τὴν γλῶσσαν τῶν 'Αγγλοσαξώνων ἐξαδέλφων των καὶ νὰ ἐπιμιχθῶσι μετ' αὐτῶν, οἱ 'Ιταλοὶ ὅμως καὶ οἱ Πολωνοί, διαφέροντες περισσότερον φυλετικῶς καὶ γλωσσικῶς, ἔμειναν κάπως ἀπομεμονωμένοι. Πλὴν τῶν ἀνωτέρω τεσσάρων ἐθνικοτήτων συνέβαλον εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς πόλεως καὶ οἱ 'Εβραῖοι ὅλων τῶν Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν, ἐγκατασταθέντες εἰς αὐτὴν ἀπὸ τῶν πρώτων ἐτῶν τῆς δημιουργίας τοῦ μεταναστευτικοῦ ρεύματος.

Ο ΛΙΜΗΝ ΤΟΥ BUFFALO

Τὸν πληθυσμὸν τοῦ Buffalo ποικίλλουσι καὶ μερικοὶ μαῦροι, πολλάκις δὲ συναντᾷ τις εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως καὶ 'Ινδούς, ἐρχομένους ἐκ τῶν πέριξ ἐξοχικῶν συνοικισμῶν των.

Κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1812 ἡ περὶ τὸ Buffalo χώρα ἐγένετο μία τῶν κυριωτέρων σκηνῶν τῶν ἐχθροπραξιῶν μεταξὺ 'Αμερικανῶν καὶ "Αγγλων. Εἰς τὸ παρὰ τὰ Καναδικὰ σύνορα κείμενον Fort Erie ὑπῆρχεν ἰσχυρὰ 'Αγγλικὴ φρουρὰ κατὰ τὴν ἔκρηξιν τοῦ πολέμου, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ 'Αμερικανικὴ κυβέρνησις ἔσπευσεν ἀμέσως νὰ ἀποστείλῃ ἐκεῖ ἰσχυρὰν στρατιωτικὴν δύναμιν ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Van Rensselaer. Πολυάριθμοι ἀψιμαχίαι καὶ μάχαι συνεκροτήθησαν κατὰ μῆκος τῶν ὀχθῶν τοῦ ποταμοῦ Νιαγάρα, κάποτε δὲ οἱ "Αγγλοι, βοηθούμενοι ὑπὸ τῶν 'Ινδῶν, ἐπροχώρησαν μέχρι τοῦ Buffalo καὶ ἐπυρπόλησαν τὴν πόλιν, ἔχουσαν τότε 1500 κατοίκους μόλις, ὑποχωρήσαντες πάλιν κατόπιν εἰς τὸ Καναδικὸν ἔδαφος.

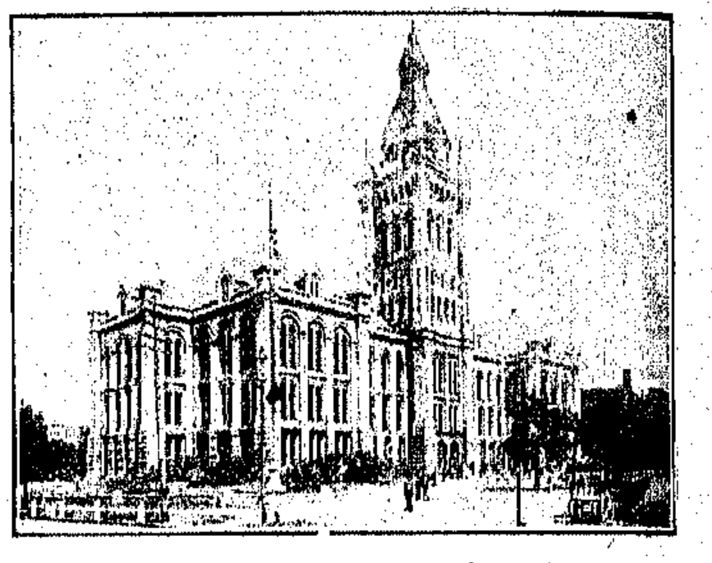

ΤΟ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΝ ΤΟΥ BUFFALO

Μετὰ δύο ἑβδομάδας ἤρχισεν ἡ ἀνέγερσις τῆς καταστραφείσης πολίχνης, εἰς τὴν θέσιν τῆς ὁποίας μόνον μία οἰκία ἵστατο ἀνέπαφος μεταξὺ τῶν ἐρειπίων.

Μεταξὺ τῶν πόλεων κατετάχθη τὸ Buffalo μόλις τῷ 1832, ὅτε εἶχε 10,000 κατοίκους. Γεγονὸς μεγάλης σημασίας διὰ τὴν ἐμπορικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Buffalo ὑπῆρξεν ἡ ἐν ἔτει 1825 ἀποτελειωθεῖσα κατασκευὴ τῆς διώρυγος Erie, διὰ τῆς ὁποίας ἡ ὁμώνυμος λίμνη ἠνώθη μετὰ τοῦ ποταμοῦ Hudson. Μετ' ὀλίγα ἔτη τὸ Buffalo κατέστη σπουδαιοτάτη ἐμπορικὴ πόλις, τῷ δὲ 1842 ἔφθασεν ἐνταῦθα ἡ πρώτη σιδηροδρομικὴ γραμμή, ἡ ἑνώσασα τὴν λίμνην Erie μετὰ τῆς ἀνατολικῆς παραλίας τῆς 'Αμερικῆς καὶ δώσασα διέξοδον εἰς τὰ προϊόντα τῆς περὶ τὰς μεγάλας λίμνας πλουσιωτάτης χώρας. Κατόπιν εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν καὶ ἄλλαι σιδηροδρομικαὶ γραμμαί, διὰ τῶν ὁποίων ηὐξήθη ἔτι μᾶλλον ἡ ἐμπορικὴ σπουδαιότης αὐτῆς. 'Εκατοντάδες στρεμμάτων εἰς τὸ East Buffalo κατέχονται ὑπὸ σιδηροδρομικῶν γραμμῶν καὶ σταθμῶν τώρα, μία δὲ ἐπίσκεψις εἰς τὸ μέρος τοῦτο τῆς πόλεως δίδει ἰδέαν τοῦ μεγέθους τοῦ ἐμπορίου, τὸ ὁποῖον διενεργεῖται διὰ τοῦ παραλιμνίου τούτου λιμένος.

Τὸ Buffalo ἀνέδειξε δύο θετά του τέκνα εἰς τὸ προεδρικὸν ἀξίωμα τῆς Συμπολιτείας. 'Αμφότεροι ἐγεννήθησαν εἰς ἄλλας πόλεις καὶ ἐγκατεστάθησαν ἐν νεαρᾷ ἡλικίᾳ εἰς τὸ Buffallo, ὅπου ἐσπούδασαν καὶ ἤρχισαν τὸ πολιτικόν των στάδιον.

'Ο πρῶτος τούτων ἦτο ὁ Millard Fillmore, ὅστις ἦλθεν ἐνταῦθα τῷ 1822, ἐσπούδασε νομικὰ καὶ ἐξήσκησεν ἀκολούθως τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου, εἰσελθὼν δὲ κατόπιν εἰς τὸ πολιτικὸν στάδιον, ἐγένετο βουλευτὴς τῆς Πολιτείας τῆς Νέας 'Υόρκης, ἐξελέγη μετὰ ταῦτα ἀντιπρόεδρος τῆς Συμπολιτείας τῷ 1848, καί, ἀποθανόντος τοῦ Προέδρου Taylor τῷ 1850 διεδέχθη αὐτὸν εἰς τὴν προεδρείαν.

'Ο δεύτερος ἦτο ὁ πρὸ δύο περίπου ἐτῶν ἀποθανὼν πρώην πρόεδρος τῆς 'Αμερκῆς Grover Cleveland, ὅστις ἐγκατεστάθη εἰς τὸ Buffalo τῷ 1855, ἐσπούδασε καὶ ἐξήσκησε τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα, ἀνεδείχθη Sherif καὶ κατόπιν Δήμαρχος τῆς πόλεως, ἐξελέγη ἀκολούθως Κυβερνήτης τῆς Πολιτείας τῆς Νέας 'Υόρκης καὶ ἐν ἔτει 1884 ἐγένετο διὰ τῆς ψήφου τοῦ λαοῦ πρόεδρος τῆς Συμπολιτείας. 'Εκτεθεὶς ἐκ νέου ὡς ὑποψήφιος διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ προέδρου τῷ 1888, ἀπέτυχε, ἀνῆλθεν ὅμως πάλιν εἰς τὸν προεδρικὸν θῶκον μετὰ μίαν τετραετίαν. Τὸ τρίτον ἱστορικὸν πρόσωπον, τὸ συνδέσαν οὐχὶ τὴν ὕπαρξίν του, ἀλλὰ τὸν θάνατόν του δυστυχῶς μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Buffalo, ἦτο ὁ πρόεδρος τῆς 'Αμερικῆς McKinley, ὅστις ἐπυροβολήθη ὑπὸ ἀναρχικοῦ τὴν 6 Σεπτεμβρίου τοῦ 1901 καὶ ἀπέθανε μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας.

'Ο McKinley εἶχε μεταβῆ τότε εἰς τὸ Buffalo διὰ τὸ ἄνοιγμα τῆς ἐκεῖ συγκροτηθείσης Πανεπιστημιακῆς 'Εκθέσεως, ἥτις εἵλκυσεν εἰς τὴν πόλιν ταύτην ἄπειρον πλῆθος 'Αμερικανῶν καὶ ξένων. Πρὸς τιμὴν τοῦ δολοφονηθέντος προέδρου καὶ πρὸς ἀνάμνησιν τοῦ τραγικοῦ γεγονότος, τὸ ὁποῖον συνεκίνησεν ὁλόκληρον τὸν πεπολιτισμένον κόσμον. 'Η Πολιτεία τῆς Νέας 'Υόρκης ἤγειρεν εἰς τὸ κέντρον τῆς πλατείας Νιαγάρα τοῦ Buffalo μεγαλοπρεπὲς μνημεῖον, στοιχίσαν 105,000 δολλάρια καὶ ἀποκαλυφθὲν τὴν 5 Σεπτεμβρίου τοῦ 1907. Τὸ μνημεῖον τοῦ McKinley κατεσκευάσθη ἐκ μαρμάρου τοῦ Vermont καὶ τῆς Καράρας, ἡ μεγαλοπρεπὴς δὲ ἁπλότης του συμφωνεῖ πληρέστατα μὲ τὸν χαρακτῆρα τοῦ πολυκλαύστου προέδρου. Τέσσαρες λέοντες ἐξ 'Ιταλικοῦ μαρμάρου κοσμοῦσι τὴν βάσιν τοῦ μνημείου, ἕκαστος τῶν ὁποίων ἔχει βάρος 15 τόννων.

Τὸ μνημεῖον ἔχει ὕψος 93 ποδῶν, περιβάλλεται δὲ ὑπὸ πιδάκων, ἐκ τῶν ὁποίων ἀναβλύζει διαυγέστατον ὕδωρ, συμβολίζον τὰ δάκρυα τὰ χυθέντα ὑπὸ τοῦ 'Αμερικανικοῦ λαοῦ ἐπὶ τῷ τραγικῷ θανάτῳ ἑνὸς ἐκ τῶν πλέον δημοφιλῶν προέδρων του.

'Η αὔξησις τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Buffalo ὑπῆρξε καταπληκτικὴ κατὰ τὴν τελευταίαν πεντηκονταετίαν. 'Ο μικρὸς συνοικισμός, ὁ ἀριθμῶν τῷ 1812 μόλις 1500 κατοίκους καὶ τῷ 1830 μόλις 10,000, εἶχε κατὰ τὸ 1860 πληθυσμὸν 81,000, ὁ ὁποῖος μέχρι τοῦ 1900 ἀνῆλθεν εἰς 352,387 κατοίκους καὶ τώρα ὑπερβαίνει τὰς 430,000. Εἰς τοῦτο συνετέλεσεν ἡ λαμπρὰ γεωγραφικὴ θέσις τοῦ Buffalo, τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ κλεὶς τῆς ἀπεράντου λεκάνης τῶν μεγάλων λιμνῶν. Ἔχουσα ὀρθογώνιον περίπου σχῆμα ἡ πόλις, μὲ μέγιστον μῆκος ἀπὸ βορρᾶ πρὸς νότον 8 1)2 μιλίων, καὶ μέγιστον πλάτος 5 μιλίων, κατέχει ἔκτασιν 42.89 τετραγωνικῶν μιλίων παρὰ τὴν ἀνατολικὴν ὄχθην τῆς λίμνης Erie καὶ τοῦ ποταμοῦ Νιαγάρα. Τὸ νότιόν της μέρος διαρρέεται ὑπὸ τοῦ ὁμωνύμου της ποταμοῦ, τοῦ ὁποίου αἱ δύο ὄχθαι ἑνοῦνται διὰ πολλῶν μικρῶν γεφυρῶν.

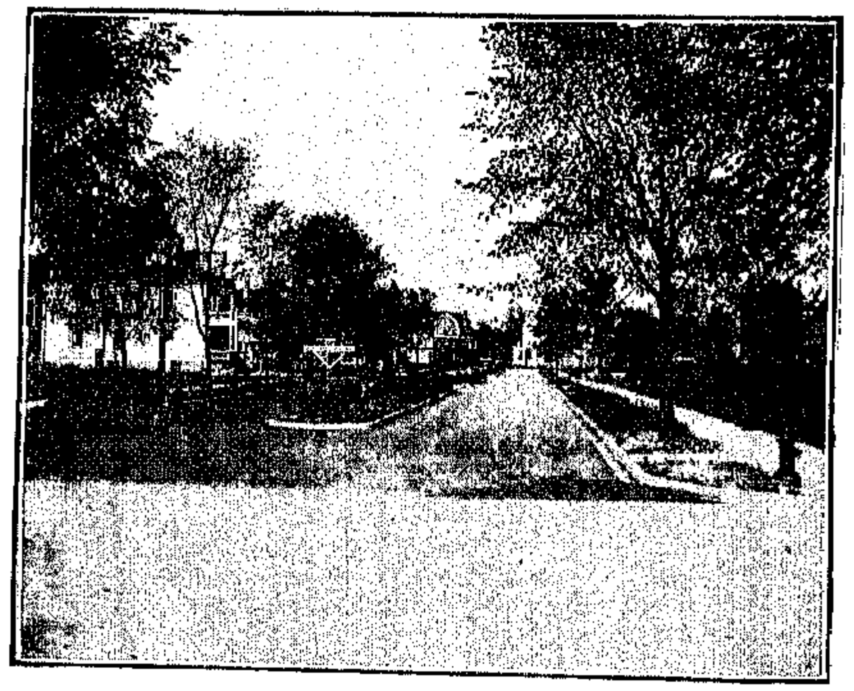

Η ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΚΗ ΟΔΟΣ DORCHESTER

'Υπὲρ τὸν Νιαγάραν κατεσκευάσθη τῷ 1873 μία μεγάλη σιδηροδρομικὴ γέφυρα, διὰ δαπάνης 1,500,000 δολλαρίων, ἐπονομασθεῖσα Διεθνής, ὡς ἀνήκουσα κατὰ τὸ ἥμισυ εἰς τὸν Καναδᾶν. 'Η παρὰ τὴν ἀνατολικὴν ὄχθην τῆς λίμνης Erie θέσις τοῦ Buffalo καθιστᾷ τὴν πόλιν ταύτην ἕνα τῶν σπουδαιοτέρων ἐσωτερικῶν λιμένων τῆς 'Αμερικῆς, μέσον τοῦ ὁποίου διενεργεῖται ὁλόκληρον τὸ μέγα ἐμπόριον τῆς περὶ τὰς μεγάλας λίμνας πλουσίας εἰς φυσικὰ προϊόντα χώρας. Αἱ μεγάλαι λίμναι συγκοινωνοῦσαι, ὡς γνωστόν, πρὸς ἀλλήλας, ἀποτελοῦσιν εἶδος ἐσωτερικῆς θαλάσσης, ἥτις ἐκτείνεται ἐπὶ μέγιστον μέρος τοῦ βορείου κεντρικοῦ τμήματος τῆς Συμπολιτείας. Τὰ δάση καὶ τὰ μεταλλεῖα τῆς περὶ τὴν ἐσωτερικὴν ταύτην θάλασσαν χώρας ἀποτελοῦσιν ἀνεξάντλητον πηγὴν πλούτου, ἀφθονοῦντα εἰς παντοειδῆ μέταλλα καὶ δασικὰ προϊόντα. Τὰ προϊόντα ταῦτα, μεταφερόμενα εἰς τὸν λιμένα τοῦ Buffalo μέσον τῶν μεγάλων λιμνῶν, εἰς τὰς ὁποίας συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ Erie δίδουσι τεραστίαν κίνησιν εἰς τὸν λιμένα τοῦτον καὶ εἰς τοὺς σιδηροδρόμους τοὺς διερχομένους διὰ τῆς πόλεως καὶ συνδέοντας αὐτὴν μετὰ τῆς μεγάλης ἀνατολικῆς πύλης τῆς 'Αμερικῆς—τοῦ λιμένος τῆς Νέας 'Υόρκης, καὶ τῶν λοιπῶν βιομηχανικῶν ἐμπορικῶν καὶ γεωργικῶν κέντρων τῆς ἀχανοῦς Συμπολιτείας. 'Εδῶ ἔγκειται τὸ μεγαλεῖον καὶ ἡ αἰτία τῆς ἀκμῆς τοῦ Buffalo. Εἶναι ὁ μεγαλήτερος διαμετακομιστικὸς λιμὴν τῆς 'Αμερικῆς, ὡς ἐκ τῆς γειτνιάσεώς του δὲ πρὸς τὰς μεγάλας πηγὰς τοῦ φυσικοῦ πλούτου τῆς Συμπολιτείας, συμμετέχει ἐν μεγάλῳ μέτρῳ εἰς τὴν κατεργασίαν καὶ τὴν μετατροπὴν τῶν φυσικῶν προϊόντων εἰς τεχνητά, καὶ ἔχει ἀναπτύξει διὰ τοῦτο μεγάλην βιομηχανίαν, διὰ τὴν ὁποίαν ἔχουν διατεθῇ ἑκατοντάδες ἑκατομμυρίων δολλαρίων καὶ ἀπασχολοῦνται μυριάδες ἐργατῶν.

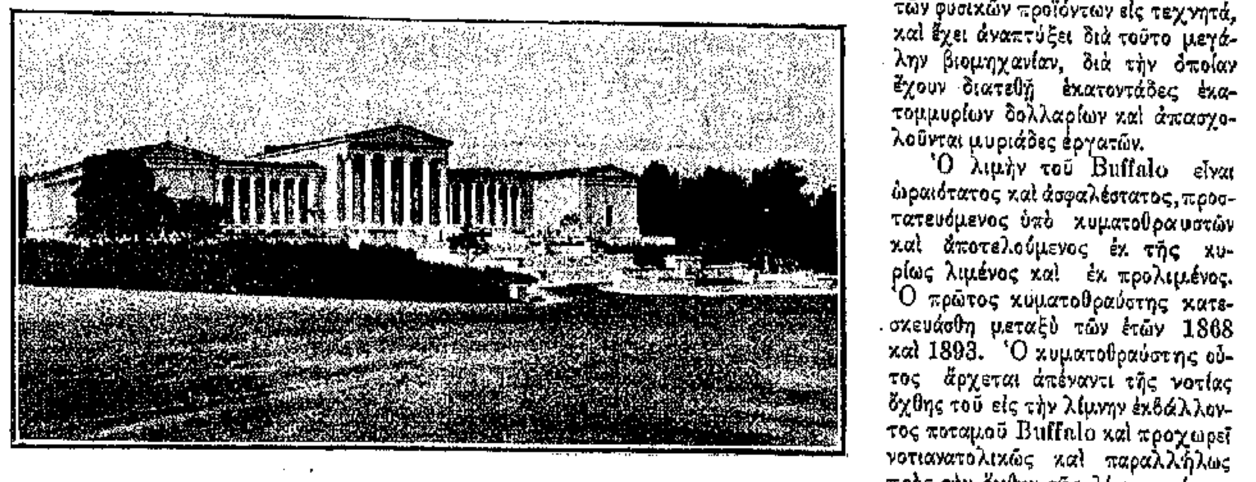

Η ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ «ALBRIGHT»

ΤΟ ΠΑΜΜΕΓΙΣΤΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ «IROQUOIS»

'Ο λιμὴν τοῦ Buffalo εἶναι ὡραιότατος καὶ ἀσφαλέστατος, προστατευόμενος ὑπὸ κυματοθραυστῶν καὶ ἀποτελούμενος ἐκ τῆς κυρίως λιμένος καὶ ἐκ προλιμένος. 'Ο πρῶτος κυματοθραύστης κατεσκευάσθη μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1868 καὶ 1893. 'Ο κυματοθραύστης οὗτος ἄρχεται ἀπέναντι τῆς νοτίας ὄχθης τοῦ εἰς τὴν λίμνην ἐκβάλλοντος ποταμοῦ Buffalo καὶ προχωρεῖ νοτιανατολικῶς καὶ παραλλήλως πρὸς τὴν ὄχθην τῆς λίμνης μέχρις ἀποστάσεως ἑνὸς καὶ ἡμίσεως περίπου μιλίου. 'Αμέσως μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ κυματοθραύστου τούτου κατεσκευάσθη καὶ ἕτερος, ἀρχίζων ἀπὸ τοῦ νοτίου ἄκρου τοῦ πρώτου, ἀπὸ τοῦ ὁποίου χωρίζεται διὰ μεγάλης εἰσόδου, καὶ προεκτεινόμενος ἐπίσης νοτιανατολικῶς εἰς μῆκος 10,000 ποδῶν.

'Ο πρῶτος κυματοθραύστης ἔχει κατασκευασθῇ ἐκ κορμῶν δένδρων καὶ ὑδραυλικῆς ἀσβέστου, ὁ δὲ δεύτερος εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος αὐτοῦ λίθινος. Εἰς τὸ νότιον ἄκρον τούτου ὑπάρχει καὶ δευτέρα εἴσοδος διὰ τὰ καταρρέοντα εἰς τὴν λιμένα πλοῖα, ἐκεῖθεν δὲ ἄρχεται καὶ τρίτος κυματοθραύστης, μήκους 2,803 ποδῶν, προεκτεινόμενος μέχρι τῆς Λακαβάννας. Οἱ κυματοθραῦσται οὗτοι κατεσκευάσθησαν δαπάναις τῆς ὁμοσπονδιακῆς κυβερνήσεως. Πρὸς βορρᾶν τοῦ ποταμοῦ Buffalo καὶ οὐχὶ εἰς μεγάλην ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς ὄχθης τῆς λίμνης προεκτείνεται τέταρτος κυματοθραύστης, μήκους ἡμίσεως μιλίου, κατασκευασθεὶς δαπάναις τῆς Πολιτείας τῆς Νέας 'Υόρκης.

Βορείως τοῦ κυματοθραύστου τούτου καὶ εἰς μεγαλητέραν ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς ὄχθης τῆς λίμνης προεκτείνεται ὁ λεγόμενος βόρειος κυματοθραύστης, μήκους 2,200 ποδῶν, κατασκευασθεὶς ὑπὸ τῆς ὁμοσπονδιακῆς κυβερνήσεως. Πέραν δὲ τοῦ βορείου κυματοθραύστου καὶ πλησιέστερον πρὸς τὴν ὄχθην προεκτείνεται ἕτερος κυματοθραύστης, μήκους δύο καὶ ἡμίσεως μιλίων, κατασκευασθεὶς ὑπὸ τῆς Πολιτείας. 'Ο κυματοθραύστης οὗτος εἰσχωρεῖ ἐντὸς τοῦ ποταμοῦ Νιαγάρα καὶ φθάνει μέχρι τῆς νησῖδος

Squaw, δηλαδὴ μέχρις ἀποστάσεως 2 μιλίων ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν του.

Ἡ διῶρυξ Erie ἀρχίζει πλησίον τῶν ἐκβολῶν τοῦ ποταμοῦ Buffalo, καὶ ἀκολουθοῦσα παραλλήλως τὴν παραλίαν τῆς ὁμωνύμου αὐτῇ λίμνης, φθάνει εἰς τὸν ποταμὸν Νιαγάραν, τὸν ὁποῖον ἀκολουθεῖ μέχρι τοῦ βορείου ἄκρου τῆς πόλεως. Ἔχει ὁλικὸν μῆκος 348 μιλίων καὶ 70 κλεῖδας. Διὰ τῆς διώρυγος ταύτης μεταφέρονται ὑπὸ τῶν πλοίων ἐτησίως 873, 796 τόννοι ἐμπορευμάτων ἀπὸ τοῦ Buffalo πρὸς ἀνατολάς, ἀξίας 17,871,976 δολλαρίων, καὶ 694,819 τόννοι ἐμπορευμάτων κομίζονται ἐξ ἀνατολῶν εἰς τὸ Buffalo, ἀξίας 18,032,395 δολλαρίων. Διὰ τῆς νῦν γινομένης ἐκβαθύνσεως τῆς διώρυγος Erie θὰ δύνανται νὰ πλέωσιν εἰς αὐτὴν πλοῖα χωρητικότητος 1,000 τόννων. Διάφοροι ἄλλαι μικραὶ διώρυγες, ἑνοῦσαι τὴν λίμνην μετὰ τοῦ ποταμοῦ Buffalo, διευκολύνουσι τὴν ἐντὸς τῆς πόλεως συγκοινωνίαν.

Ἀπὸ τῆς ὄχθης τῆς λίμνης τὸ ἔδαφος ἔρχεται ὑψούμενον βαθμηδὸν καὶ φθάνει ἀνεπαισθήτως μέχρις ὕψους 90 ποδῶν κατὰ τὰς ὁδοὺς High καὶ North καὶ 120 ποδῶν κατὰ τὸ βορειανατολικὸν ἄκρον τῆς πόλεως. Ἐκ τῶν ὑψηλοτέρων σημείων τῆς πόλεως ἡ θέα τῆς λίμνης Erie καὶ τῶν ποταμῶν Niagara καὶ Buffalo μὲ τὰ πηγαινοερχόμενα ἢ ἀγκυροβολοῦντα ἀτμόπλοια εἶναι μεγαλοπρεπεστάτη. Διὰ νὰ ἀπολαύσῃ ὅμως τις ὁλόκληρον τὸ ἐπιβλητικὸν πανόραμα, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὸ σύνολον τῆς πέριξ φυσικῆς σκηνοθεσίας μετ' αὐτῆς τῆς πόλεως καὶ τῶν πολυαρίθμων προαστείων καὶ γειτονικῶν της πόλεων, πρέπει νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὸν πύργον ἑνὸς ἐκ τῶν οὐρανοξυστῶν, ὅπου ἔχουσι τὰ γραφεῖά των αἱ μεγάλαι ἐμπορικαὶ καὶ βιομηχανικαὶ ἑταιρίαι τῆς δευτέρας πόλεως τῆς Νέας Ὑόρκης. Ἡ φύσις ὁμοῦ μετὰ τῆς δημιουργητικῆς δυνάμεως τοῦ Ἀμερικανικοῦ ἔχουν εἰς τὸ μέρος τοῦτο ἓν τῶν λαμπροτέρων καὶ ἐπιβλητικωτέρων μεγαλουργημάτων των. Ἐκτὸς τῆς πόλεως κυριαρχεῖ τὸ ὕδωρ, τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ αἰτία τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς ἀκμῆς τοῦ Buffalo. Ἐντὸς τῆς πόλεως δὲ καὶ εἰς τὰ πλησιέστερα προάστειά της τὸ πρῶτον πρᾶγμα τὸ ὁποῖον προσπίπτει εἰς τὸ βλέμμα τοῦ παρατηρητοῦ εἶναι αἱ πυκναὶ τολύπαι τοῦ καπνοῦ, τοῦ ἐκπεμπομένου ἐκ τῶν καπνοδόχων τῶν πολυαριθμοτάτων ἐργοστασίων καὶ σιδηροδρομικῶν ἀτμομηχανῶν, αἱ ὁποῖαι ἔρχονται ἢ ἀναχωροῦσιν ἐκ τοῦ Buffalo, ψάλλουσαι τὸν ὕμνον τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ μὲ τοὺς συνεχεῖς συριγμούς των.

Κέντρον τοῦ Buffalo εἶναι τὸ Humboldt Park, μὲ ἔκτασιν 56 στρεμμάτων καὶ κείμενον μεταξὺ τῶν ὁδῶν Northampton καὶ Best, ἔχον δὲ εἰς τὸ μέσον ὡραίαν τεχνητὴν λίμνην μετὰ παμμεγίστου πίδακος καὶ ἄλλων μικροτέρων μὲ διάφορα ὑδρόφιλα ἄνθη. Κέντρον ὅμως τῆς κινήσεως τῆς πόλεως εἶναι ἡ πλατεῖα τοῦ Lafayette, κειμένη μεταξὺ τῶν ὁδῶν Main καὶ Washington ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν ὁδῶν Broadway καὶ Clinton ἀφ' ἑτέρου. Ἡ πλατεῖα αὕτη ἔχει μῆκος 200 ποδῶν καὶ πλάτος 160, καὶ περιστοιχίζουσιν αὐτὴν μερικὰ ἐκ τῶν ὡραιοτέρων κτιρίων τοῦ Buffalo. Εἰς τὸ μέσον αὐτῆς ὑψοῦται τὸ μνημεῖον τῶν Στρατιωτῶν καὶ τῶν Ναυτῶν, περιβαλλόμενον ὑπὸ ὀκτὼ κανονίων τῆς ἐποχῆς τοῦ ἐμφυλίου πολέμου. Τὸ μνημεῖον τοῦτο ἀπεκαλύφθη τὴν 4 Ἰουλίου τοῦ 1884, ἀποτελεῖται δὲ ἐκ κυλινδρικῆς ὑψηλῆς στήλης εἰς τὴν κορυφὴν τῆς ὁποίας ἵσταται μία γυνή, συμβολίζουσα τὴν πόλιν. Τὸ ὕψος τοῦ μνημείου εἶναι 85 πόδες. Ἡ στήλη κοσμεῖται ὑπὸ ὀρειχαλκίνων ἀναγλύφων, παριστώντων διαφόρους σκηνὰς ἐκ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου. Ἐπὶ μικροτέρων στηλῶν, περιβαλλουσῶν τὴν βάσιν τῆς μεγάλης, ἵστανται τέσσαρες ὀρειχάλκιναι παραστάσεις, συμβολίζουσαι τὸ πεζικόν, τὸ ἱππικόν, τὸ πυροβολικὸν καὶ τὸ ναυτικόν. Τὸ μνημεῖον ἀνηγέρθη δι' ἐράνου μεταξὺ τῶν κυρίων τοῦ Buffalo καὶ ἐστοίχισε 50,000 δολλάρια.

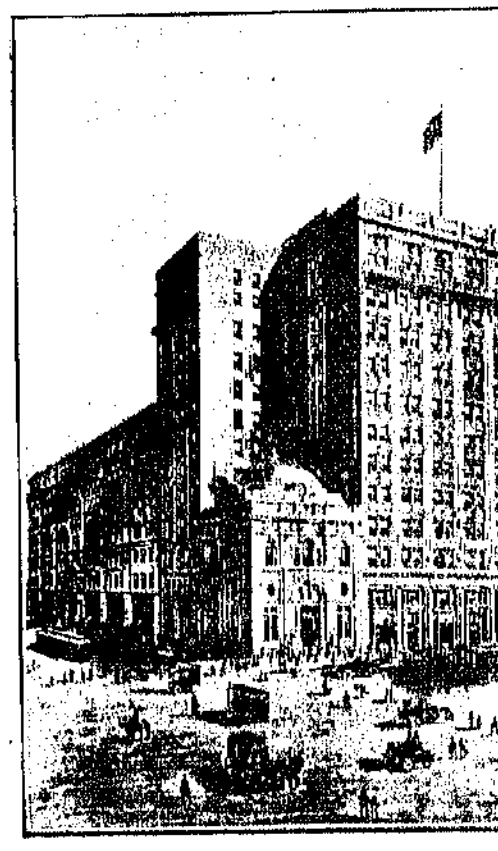
ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΝ

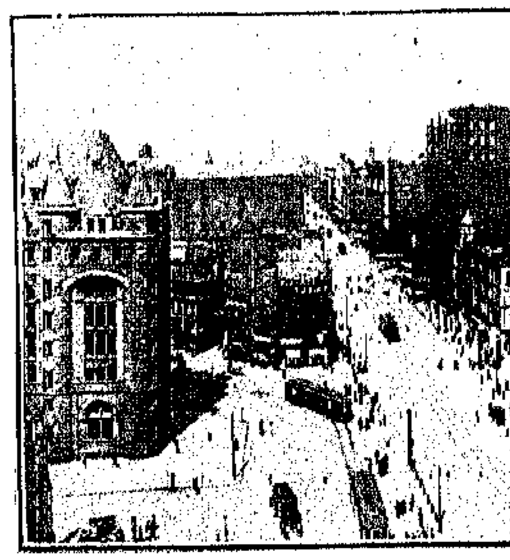
Η ΟΔΟΣ MAIN

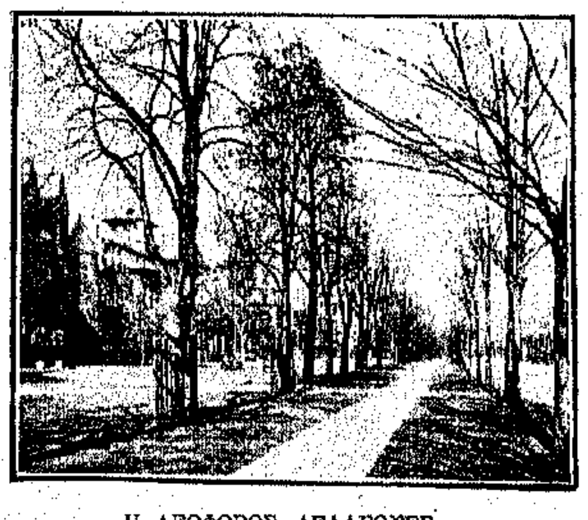
Η ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΔΕΛΑΓΟΥΕΡ

ΤΟ ΜΝΗΜΕΙΟΝ ΤΟΥ McKINLEY

Ἡ ὁδὸς Main εἶναι ἡ κυριωτέρα ἀρτηρία τῆς πόλεως.

Εἰς αὐτὴν κεῖνται τὰ πλεῖστα ἐκ τῶν μεγάλων κτιρίων καὶ τῶν ἐμπορικῶν καταστημάτων τοῦ Buffalo καὶ δι' αὐτῆς γίνεται ἡ μεγάλη κίνησις τῆς πόλεως. Ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Buffalo ἀρχομένη, προχωρεῖ μέχρι τῆς ὁδοῦ West Ferry κατ' εὐθεῖαν γραμμήν, ἐκεῖ ὅμως κάμπτεται, τρεπομένη πρὸς ἀνατολὰς καὶ φθάνει οὕτω μέχρι τῶν προαστείων τῆς πόλεως, ὅπου τὸ νοσοκομεῖον τῆς ἐπαρχίας Erie καὶ τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Buffalo. Τὰ κυριώτερα τῶν κτιρίων τὰ ὁποῖα προσελκύουσι τὸ ὄμμα τοῦ διερχομένου διὰ τῆς ὁδοῦ Main εἶναι τὸ White Building, τὸ Fidelity Building, τὸ Ellicott Square Building, ὁ μεγαλοπρεπὴς ναὸς τοῦ Ἁγίου Παύλου, τὸ κτίριον τῆς Erie County Bank, τὸ Prudential Building, εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὁποίου εἶναι τὸ μετεωροσκοπεῖον τοῦ Buffalo, τὸ ὡραιότατον κτίριον τοῦ Morgan μὲ τὸν ὑψηλὸν πύργον του, διάφορα μεγάλα ἐμπορικὰ καταστήματα, Τράπεζαι, ξενοδοχεῖα καὶ θέατρα καὶ ἄλλα μεγάλα κτίρια, ἀποτελοῦντα ἀληθὲς στόλισμα διὰ τὴν μεγάλην ἀρτηρίαν τῆς δευτέρας πόλεως τῆς Νέας Ὑόρκης.

Ἐπίσης ἔχουν νὰ ἐπιδείξουν πλοῦτον καὶ πολυτέλειαν ἀρχιτεκτονικῆς καὶ αἱ ἄλλαι κεντρικαὶ ὁδοὶ τοῦ Buffalo, αἱ κείμεναι ἑκατέρωθεν τῆς ὁδοῦ Main ἢ διασταυροῦσαι αὐτήν, ἰδίᾳ δὲ αἱ πλατεῖαι τῆς πόλεως διακρίνονται διὰ τὴν ὡραιότητα τῶν περικυκλούντων αὐτὰς κτιρίων

Τὸ Buffalo φημίζεται διὰ τὰ πάρκα του, τὰ ὁποῖα ἑλκύουν τοὺς κατοίκους κατὰ μυριάδας τὰς ἑσπέρας καὶ τὰς Κυριακάς, ἀποτελοῦντα ὄχι μόνον τόπους ἀναψυχῆς καὶ περιπάτου, ἀλλὰ καὶ στόλισμα τῆς πόλεως μὲ τὰς ὡραίας δενδροστοιχίας των, μὲ τὰς λίμνας καὶ τοὺς πίδακάς των, μὲ τὰ ἀγάλματα καὶ τοὺς ἀνθῶνάς των καὶ μὲ τὰς σκιερὰς λεωφόρους, αἱ ὁποῖαι ἑνώνουν πολλὰ ἐξ αὐτῶν πρὸς ἄλληλα. Τὸ Front, τὸ Humboldt Park, τὸ Delaware Park, τὸ Riverside Park καὶ τὸ South Park, ὁμοῦ μετὰ πολλῶν ἄλλων μικροτέρων πάρκων, θὰ ἠδύναντο νὰ κοσμήσουν τὴν πλέον ἀπαιτητικὴν ἀπὸ καλαισθητικῆς ἀπόψεως πόλιν.

Τὸ μεγαλείτερον ἐξ αὐτῶν εἶναι τὸ Delaware, ἔχον ἔκτασιν 365 στρεμμάτων καὶ κείμενον μεταξὺ τῆς ὁδοῦ Amherst καὶ τῆς Λεωφόρου Forest, ἀφ' ἑνός, καὶ τῶν λεωφόρων Parkside καὶ Elmwood ἀφ' ἑτέρου. Τὸ Front εἶναι τὸ ἀρχαιότερον ἐκ τῶν πάρκων τοῦ Buffalo, κείμενον δὲ εἰς τὸ ὡραιότερον μέρος τοῦ Buffalo, ἐκεῖ ὅπου συναντῶνται ἡ λίμνη καὶ ὁ ποταμός, παρέχει πανοραματικὴν θέαν τοῦ ὑδατίνου περιβάλλοντος τῆς πόλεως. Ἀπὸ ἀπόψεως ἐκπαιδευτικῆς, βιομηχανικῆς καὶ ἐμπορικῆς τὸ Buffalo δύναται νὰ καυχηθῇ τόσον ὅσον καὶ ἀπὸ καλαισθητικῆς ἀπόψεως, καὶ προκαλεῖ κάθε ἄλλην Ἀμερικανικὴν πόλιν τοῦ μεγέθους της εἰς τὴν εὐγενῆ ἅμιλλαν τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

ΠΩΣ ΘΑ ΕΒΛΕΠΟΝ ΤΗΝ ΓΗΝ ΟΙ ΣΕΛΗΝΙΤΑΙ

ΕΙΝΑΙ ΓΝΩΣΤΟΝ, ὅτι οἱ πλησιέστεροι γείτονές μας εἶναι, ἢ μᾶλλον θὰ ἦσαν ἂν ὑπῆρχον, οἱ σεληνῖται, διότι ἡ Σελήνη μόλις 237,600 μίλια ἀπέχει ἀπὸ τοῦ πλανήτου μας, ἐνῷ ἀπὸ ὅλων τῶν ἄλλων ἀστέρων, πλανητῶν καὶ ἀπλανῶν, μᾶς χωρίζουν ἑκατομμύρια μιλίων. Τόσον ἑλκυστικὴ εἶναι ἡ ἰδέα τοῦ νὰ ἔχωμεν εἰς τὴν σχετικῶς μικρὰν ταύτην ἀπόστασιν ζωντανοὺς γείτονας, μὲ σῶμα ἀνθρώπινον καὶ μὲ λογικόν, ὥστε, ἂν καὶ αἱ παρατηρήσεις τῶν ἀστρονόμων ἀποκλείουν τὴν πιθανότητα τῆς ὑπάρξεως οἱασδήποτε ζωῆς ἐπὶ τῆς Σελήνης, δὲν θέλομεν νὰ παραδεχθῶμεν ἀγογγύστως τὴν ἐτυμηγορίαν τῆς ἐπιστήμης, ἀφοῦ μάλιστα καὶ αὐτὴ εἶναι διστακτική. Οἱ ἀστρονόμοι μᾶς βεβαιοῦν, ὅτι τὰ δύο κύρια στοιχεῖα τῆς ζωῆς λείπουν ἀπὸ τὴν ἀργυρόφεγγον γειτόνισσάν μας. Οὔτε ἀὴρ περιβάλλει τὴν μελαγχολικήν της ὄψιν, οὔτε ὕδωρ ἀναβρύει ἐκ τῶν ἐγκάτων της. Ἄρα λείπει καὶ ὁ χνοῦς ἀπὸ τὰς ὠχρὰς της παρειάς, διότι χωρὶς ἀέρα καὶ ὕδωρ δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ φυτικὴ ζωή. Καὶ ὑπὸ τοιούτους ὅρους ζῶα δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπάρξουν ἐπὶ τῆς Σελήνης, ἐκτὸς ἂν ὁ ὀργανισμός των στερεῖται στομάχου καὶ πνευμόνων. Οἱ ὅροι ὅμως οὗτοι, οἱ καθιστῶντες ἀδύνατον τὴν ὕπαρξιν πάσης ζωῆς ἐπὶ τῆς Σελήνης, δὲν ἠμπόδισαν τὸν εὐφανταστότερον μυθιστοριογράφον τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, Ἰούλιον Βέρν, νὰ πλάσῃ μὲ τὴν φαντασίαν του σεληνίτας καὶ νὰ στείλῃ μερικοὺς παρατόλμους κατοίκους τῆς Γῆς μὲ ἓν ἀερόστατον πρὸς ἐπίσκεψίν των. Ὁ Βὲρν ἐφαντάσθη τοὺς σεληνίτας πανυψήλους καὶ ὀστεώδεις, μὲ μακροτάτας χεῖρας, μὲ παμμέγιστα ὦτα καὶ μὲ ἕνα μόνον ὀφθαλμὸν εἰς τὸ μέσον τοῦ μετώπου των, ὡς ἄλλους Κύκλωπας. Ἂν τώρα οἱ σεληνῖται προσήρμοζον τὸν μοναδικὸν ὀφθαλμόν των εἰς ἓν τηλεσκόπιον διαμέτρου 90 δακτύλων, πῶς θὰ ἔβλεπον τὴν γῆν μας;

Κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις τῶν ἀστρονόμων, θὰ τὴν ἔβλεπον ὅπως φαίνεται εἰς τὴν κατωτέρω εἰκόνα. Μὲ γυμνὸν ὀφθαλμόν, ὁ δίσκος τῆς γηΐνης σφαίρας φαίνεται ἀπὸ τὴν Σελήνην δεκαπέντε φορὰς μεγαλείτερος ἀπὸ τὸν δίσκον τοῦ Ἡλίου, μὲ τὰς κορυφὰς τῶν ὑψηλοτέρων βουνῶν της καθαρῶς διακρινομένας καὶ μὲ τὰς θαλάσσας της ἀποστιλβούσας εἰς τὴν λάμψιν τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων. Μὲ τηλεσκόπιον τῶν 90 ἑκατοστομέτρων, οἱ σεληνῖται θὰ ἔβλεπον καὶ αὐτὰς τὰς πόλεις τῆς Γῆς, θὰ διέκρινον δὲ ἀκόμη καὶ τοὺς οὐρανοξύστας τῆς Νέας Ὑόρκης, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐφαίνοντο εἰς αὐτοὺς ὡς παμμέγισται λευκαί. Οἱ μεγάλοι ποταμοὶ τῆς Γῆς θὰ ἐφαίνοντο εἰς τοὺς σεληνίτας, μὲ ἓν τοιοῦτον τηλεσκόπιον, ὡς ἀτελεύτητοι ἀργυραῖ ταινίαι, αἱ δὲ μεγάλαι κοιλάδες θὰ ἐφαίνοντο ὡς σκοτεινὰ φρέατα. Τὸ φῶς ἑνὸς ἰσχυροῦ ἠλεκτρικοῦ προβολέως θὰ διεκρίνετο καλῶς ἐκ τῆς σελήνης καὶ θὰ ὡμοίαζεν εἰς τὸ σκότος τῆς νυκτὸς μὲ μεμονωμένην ἡλιακὴν ἀκτῖνα, ἀντανακλωμένην ἐπιστιλπνῆς ἐπιφανείας. Τὰ δάση τῆς Γῆς θὰ ἐφαίνοντο εἰς τοὺς σεληνίτας, ὡς ἀπέραντοι καταπράσινοι λειμῶνες, διότι τὰ δένδρα, ὡς ἐκ τῆς πυκνότητός των, δὲν θὰ διεκρίνοντο ἀπ' ἀλλήλων καὶ θὰ παρουσίαζον μόνον τὰς κορυφάς των, συγκεχυμένας καὶ ἀποτελούσας μίαν ὁμαλὴν καὶ συνεχῆ πρασίνην ἐπιφάνειαν. Ἂν τὸ ὕψος τῶν ἀνθρώπων ἦτο τοὐλάχιστον ἴσον μὲ τὸ ὕψος πενταορόφων οἰκιῶν, αἱ κινήσεις των θὰ διεκρίνοντο ἀπὸ τοὺς σεληνίτας. Ἂν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐλαττωθῇ πραγματικῶς ἡ ἀπὸ τῆς Γῆς ἀπόστασις τῆς Σελήνης, ὅσον τὴν ἐλαττώνει διὰ τὴν ὅρασιν ἓν τηλεσκόπιον τῶν 90 δακτύλων, καὶ νὰ καταληφθῇ ὑπὸ τῆς γηΐνης ἀτμοσφαίρας ὁλόκληρον τὸ μεταξὺ τῶν δύο οὐρανίων σωμάτων κενόν, οἱ σεληνῖται θὰ ἤκουον τὸν κρότον τῶν τοπομαχικῶν πυροβόλων κατὰ τοὺς πολέμους μας, καὶ ὄχι μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ θὰ κατώρθωνον νὰ ἐκστρατεύσουν εἰς τὴν Γῆν μὲ ἀερόστατα, διὰ νὰ λάβουν τὸ μέρος τοῦ ἑνὸς ἐκ τῶν ἀντιπάλων, διότι, τότε ἡ ἕλξις τῆς Γῆς θὰ ἦτο ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς Σελήνης μεγαλητέρα τῆς ἰδικῆς της ἕλξεως, καὶ δὲν θὰ ἠμποδίζοντο οἱ σεληνῖται νὰ ἀφήσουν τὴν σφαῖράν των καὶ νὰ ἔλθουν εἰς τὴν Γῆν. Ἂν ὅμως ὑποτεθῇ ὅτι οἱ σεληνῖται θὰ ἦσαν φιλοπάτριδες, δὲν θὰ ἀπετόλμων νὰ κάμουν τοιοῦτόν τι, διότι, ἅπαξ, ἐρχόμενοι εἰς τὴν Γῆν, δὲν θὰ ἠμπόρουν πλέον νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὴν πατρίδα των, ἐπειδὴ ἡ ἕλξις τῆς Γῆς θὰ τοὺς ἐκράτει δεσμίους ἐντὸς τῆς γηΐνης ἀτμοσφαίρας καὶ θὰ ἠμπόδιζε τὰ ἀερόστατά των νὰ ἐξέλθωσιν ἐξ αὐτῆς. Ἡ μόνη παρηγορία των, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, θὰ ἦτο ὅτι θὰ ἔβλεπον τὴν Σελήνην των ἀπείρως μεγαλειτέραν, ἀφ' ὅ,τι τὴν βλέπομεν ἡμεῖς τώρα, μὲ ἓν ἰσχυρὸν δὲ τηλεσκόπιον θὰ κατώρθωνον νὰ διακρίνουν καὶ τὰς ἰδιαιτέρας ἀκόμη πατρίδας των, ἴσως δὲ καὶ τὰς οἰκίας των, ἂν αὗται ἦσαν ἀνάλογοι πρὸς τὸ ἀνάστημά των, εἰς τὸ ὁποῖον τοὺς ἔπλασεν ἡ φαντασία τοῦ Ἰουλίου Βέρν.

Ἂν ὅμως οὕτως ἢ ἄλλως οἱ σεληνῖται ἐπεχείρουν τὴν ἄφρονα ταύτην ἐκστρατείαν ἐναντίον τῆς Γῆς, θὰ ἠδύναντο ἴσως νὰ κάμουν τὸ ἐναέριον ταξείδιόν των καὶ ἄνευ τῆς βοηθείας τῶν ἀεροστάτων, διότι, ἐκ τῶν παρατηρήσεων τῶν ἀστρονόμων ἐβεβαιώθη, ὅτι τὰ σώματα εἶναι ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς Σελήνης πολὺ ἐλαφρότερα παρὰ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς Γῆς, ἕνεκα τῆς διαφορᾶς τῆς ἕλξεως, ἐξ ἧς ἐξαρτᾶται ἡ βαρύτης. Τόση εἶναι ἡ διαφορὰ τῆς ἕλξεως καὶ τῆς βαρύτητος ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς Γῆς καὶ τῆς Σελήνης, ὥστε ἓν σῶμα ζυγίζον ἐδῶ 1000 λίτρας, ζυγίζει ἐκεῖ μόνον 163 λίτρας. Ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ, ἂν ὑποτεθῇ ὅτι οἱ πελώριοι σεληνῖται θὰ ἐζύγιζον ἐπὶ τῆς Γῆς 500 λίτρας, ἐπὶ τῆς Σελήνης θὰ ἐζύγιζον μόνον 81 1)2 λίτρας, καὶ ἀναλόγως πρὸς τὸν ὄγκον των, θὰ ἦσαν ἐλαφρότεροι καὶ αὐτῶν τῶν πτηνῶν. Ἂν λοιπὸν περιέβαλλον τὴν ὀσφύν των μὲ μίαν ζώνην ὁμοίαν πρὸς τοὺς τροχοὺς τῶν αὐτοκινήτων, κατεσκευασμένην ὅμως ἐκ λεπτοτάτου καουτσοὺκ καὶ ἔχουσαν μεγαλειτέρας διαστάσεις, θὰ κατώρθωνον νὰ ἀνυψωθοῦν εἰς τὸν ἀέρα, ἀκριβῶς ὅπως κολυμβῶμεν εἰς τὴν θάλασσαν τῇ βοηθείᾳ κολοκυνθῶν ἢ ἄλλων ἐλαφρῶν πραγμάτων, καὶ νὰ ἀφήσουν τὴν Σελήνην ὅπως ἔλθουν εἰς τὴν Γῆν καὶ διακανονίσουν τὰς ὑποθέσεις μας ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Σεληνιακοῦ Δικαίου. Αὐτοῦ τοῦ εἴδους ὅμως τὸ ταξείδιον προϋποθέτει ἔλλειψιν στομάχου εἰς τὸν ὀργανισμὸν τῶν σεληνιτῶν, διότι δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ εἰς τόσον ὀλίγον χρόνον, ὥστε νὰ μὴ χρειασθῶσι τρόφιμα καθ' ὁδόν. Ἐφ' ὅσον εἶναι γνωστόν, τὸ ἀπὸ τῆς Σελήνης εἰς τὴν Γῆν ταξείδιον μόνον εἷς σεληνίτης θηλυκοῦ γένους τὸ ἔκαμεν εἰς τοὺς εὐτυχεῖς χρόνους τῆς εἰδωλολατρικῆς ἀρχαιότητος, καὶ ὁ σεληνίτης αὐτός, ἢ μᾶλλον ἡ σεληνῖτις, ἦτο ἡ ἀδελφὴ τοῦ Ἀπόλλωνος Ἄρτεμις, ἥτις, ἂν καὶ προστάτις τῆς παρθενίας, δὲν κατώρθωσε νὰ διαφύγῃ μέχρι τέλους τὰ βέλη τοῦ υἱοῦ τῆς Ἀφροδίτης, καὶ ἔπεσεν εἰς σφοδρὸν ἔρωτα μὲ τὸν Ἀρκάδα ποιμένα Ἐνδυμίωνα, τὸν ὁποῖον, κατερχομένη ἀπὸ τῆς Σελήνης ἐν νυκτίαις ὥραις εἰς τὰ ὡραῖα βουνὰ τῆς Ἑλλάδος, κατεφίλει λαθραίως, ἐνῷ ἐκοιμᾶτο πλησίον τοῦ ποιμνίου του.

Εἶναι πολὺ σκληρὸν νὰ παραδεχθῶμεν χωρὶς ἁπτὰς ἀποδείξεις ὅτι οἱ πλησιέστεροι γείτονές μας εἶναι οἱ κατοικοῦντες εἰς τὸν μακρυνὸν πλανήτην Ἄρην, τόσον μακρὰν ἀπὸ τῆς Γῆς μας, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ ἐλπὶς ὅτι θὰ ἔλθωμέν ποτε εἰς ἐπικοινωνίαν μὲ αὐτούς, ἐνῷ μὲ τοὺς σεληνίτας, ἂν ὑπῆρχον, θὰ ἦτο πολὺ εὐκολώτερον νὰ συνεννοηθῶμεν. Μαζὺ μὲ τὸν Ἰούλιον Βὲρν συνηγορεῖ περὶ τῆς ὑπάρξεως πραγματικῶν σεληνιτῶν καὶ ὁ ἐξ ἴσου μὲ αὐτὸν εὐφάνταστος Λουκιανός, ὁ ὁποῖος μάλιστα.... τοὺς εἶδεν, ὡς μᾶς βεβαιώνει εἰς ἓν ἐξωφρενικὸν κεφάλαιον τῶν συγγραφῶν του. Ἀλλ' ἂν καὶ οἱ δύο αὐτοὶ ψεύδονται, ἠμποροῦμεν νὰ ἰσχυρισθῶμεν ὅτι ψευδόμεθα ὀλιγώτερον ἡμεῖς, ὅταν εἴπωμεν ὅτι πιθανὸν νὰ ὑπάρχουν κάτοικοι εἰς τὸ ἀόρατον δι' ἡμᾶς ἡμισφαίριον τῆς Σελήνης, τὸ ὁποῖον δυνατὸν νὰ ἔχῃ ἀτμόσφαιραν καὶ ὕδωρ, ἄρα καὶ ζωήν.

Τίς μᾶς βεβαιοῖ περὶ τοῦ ἐναντίου;

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΝΑΥΣΤΑΘΜΟΣ

ΘΑ ΕΧΩΜΕΝ πόλεμον ; Οἱ εὐέξαπτοι καὶ φίλοι τῶν μεγάλων συγκινήσεων εἰς τὸ ἐρώτημα αὐτὸ εἶναι πρόθυμοι νὰ σᾶς ἀπαντήσουν.

— Μάλιστα. Θὰ ἔχωμεν πόλεμον· καὶ μάλιστα εἶναι ἀπορίας ἄξιον, πῶς δὲν τὸν ἔχομεν ἀκόμη.

Οἱ βαρεῖς, οἱ δύσπιστοι καὶ γενικῶς οἱ συμπεριλαμβανόμενοι εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν γεροντοτέρων, κινοῦν τὴν κεφαλὴν διστακτικῶς καὶ μόλις συγκατανεύουν νὰ γνωμοδοτήσουν ἀποφθεγματικῶς.

— Ἀ! μπᾶ! Πόλεμον;... Ποιὸς τὰ λέγει αὐτά;..

Ο ΠΟΛΕΜΙΚΟΣ ΝΑΥΣΤΑΘΜΟΣ—ΑΠΟΨΙΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΛΙΜΕΝΟΣ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ

Ὁπωσδήποτε καὶ ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, γίνεται λόγος περὶ πολέμου, καὶ τὸ θέμα αὐτὸ εἶναι εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν πόλεμον, τὸν ὁποῖον θὰ κληθῶμεν ν' ἀντιμετωπίσωμεν, ἂν ἐννοεῖται γίνῃ ὁ πόλεμος, οὗτος δὲν εἶναι οὔτε νέος οὔτε ἄγνωστος. Μᾶς γνωρίζει καὶ τὸν γνωρίζομεν ἀπὸ τὴν παλαιὰν ἐκείνην ἐποχήν, καθ' ἣν ἐκεῖνος εἶχε διαφορετικὸν ὄνομα τοῦ Τρῳαδίτου καὶ τοῦ Μήδου, ἡμεῖς δὲ τὸ ἴδιον Ἑλληνικόν, τὸ ὁποῖον διὰ τῶν χιλιετηρίδων διετηρήσαμεν.

Θὰ πολεμήσωμεν λοιπὸν μὲ τοὺς Τούρκους ; Δὲν τὸ γνωρίζομεν. Ἀλλ' ἤδη ὁ νοῦς τοῦ Ἔθνους ὅλου πλανᾶται εἰς τὰ Θεσσαλικὰ καὶ τὰ Ἠπειρωτικὰ μεθόρια, καὶ ὀνειρεύεται νίκας ἐπάνω εἰς τὰ γαλανά, τὰ δοξασμένα, τὰ Ἑλληνικὰ νερά.

Εἶναι χαρακτηριστικὴ ἡ ψυχολογία αὐτὴ τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς. Τὰς νίκας τῶν Περσικῶν πολέμων ἀγαπᾷ νὰ ἐντρυφᾷ εἰς τὴν ἀνάμνησιν τῆς Σαλαμῖνος καὶ τῆς Μυκάλης, καὶ τὴν δόξαν τοῦ Εἰκοσιένα ἀρέσκεται νὰ βλέπῃ πλανωμένην εἰς τὴν ὁλόμαυρην ράχιν τῶν Ψαρῶν, καὶ κατοπτριζομένην εἰς τὰ νερὰ τοῦ Αἰγαίου, ὑπὸ τὰς φλόγας τὰς ὁποίας ἥναψεν ἡ δᾲς τοῦ μεγάλου πυρπολητοῦ.

Γέννημα καὶ θρέμμα τῶν Ἑλληνικῶν θαλασσῶν εἶναι ἡ Ἑλληνικὴ ψυχή.

Εἰς τὰ μεσόγεια ὁ Ἕλλην νοσταλγεῖ καὶ φθίνει. Ὁ νοῦς του καὶ οἱ πόθοι του ἀνέκαθεν ἐστρέφοντο πρὸς τὴν ἀναπεπταμένην θάλασσαν, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν διὰ τῆς Ἀργοῦς ἀπέπλεε ζητῶν εἰς χώρας μακρυνὰς τὸ χρυσοῦν Δέρας, μέχρι τῶν ἡμερῶν μας, ὁπότε τὸν βλέπομεν τολμηρὸν καὶ ὀνειροπόλον διασχίζοντα τοὺς ὠκεανούς, εἰς εὕρεσιν καλλιτέρας ζωῆς καὶ καλλιτέρας τύχης.

Κατὰ θάλασσαν ὁ Ἕλλην κατήγαγε τὰς μεγαλειτέρας καὶ τὰς περιφανεστέρας του νίκας. Ἐκεῖ ἔμεινε κυρίαρχος καὶ ἀήττητος. Ἐκεῖ εἶναι καὶ σήμερον ἀκόμη ἀκαταγώνιστος καὶ τρομερός.

Τί τὸ περίεργον λοιπὸν καὶ τὸ ἀνεξήγητον, ἄν, κάθε στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Ἕλλην ὁμιλεῖ διὰ πόλεμον, σκέπτεται ταὐτοχρόνως τὴν θάλασσαν ;

Μήπως εἰς τὴν θάλασσαν δὲν στηρίζει ὁλόκληρον τὸ Ἔθνος τὰς μεγαλειτέρας του ἐλπίδας ;

Μήπως κατὰ θάλασσαν δὲν μᾶς φοβεῖται ὁ ἰσχυρὸς κατὰ ξηρὰν πολέμιος ;

Ἰδοὺ λοιπὸν ἀμέσως ἡ ἐξήγησις τῆς ὑπάρξεως καὶ τῆς καθημερινῆς ἐπεκτάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ. Ἰδοὺ ἡ ἐξήγησις τοῦ «Ἀβέρωφ», τοῦ ὡραίου καὶ δυνατοῦ σκάφους, τὸ ὁποῖον ἡ γενναιοδωρία ἑνὸς μεγάλου τέκνου τῆς Πατρίδος ἐχάρισεν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος. Καὶ ἰδοὺ τέλος διατί, γράφοντες εἰς ἡμέρας, καθ' ἃς, θολωμένος ὁ Ἑλληνικὸς ὁρίζων, διαυλακοῦται ὑπὸ φιλοπολέμων φημῶν, ἠθελήσαμεν νὰ προτάξωμεν πάσης ἄλλης μελέτης καὶ περιγραφῆς, μίαν σκιαγραφίαν τοῦ ναυστάθμου μας, τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ὁρμητηρίου, ὅπου φυλάσσονται τὰ κατὰ θάλασσαν ὅπλα μας, τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων τοῦ Ἐθνικοῦ Ναυτικοῦ.

Ὁ ἐνδοξότερος Ναύσταθμος τοῦ κόσμου!...

Δὲν διαμφισβητεῖ οὐδενὸς ἄλλου τὴν δόξαν, διότι, ὅτε ἀπέκτα ἐκεῖνος τὴν ἰδικήν του, δὲν ὑπῆρχεν οὐδεὶς ἄλλος νὰ τοῦ τὴν διαμφισβητήσῃ.

Ἐκεῖ, ὅπου ἐκρίθη ἄλλοτε ἡ τύχη τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ κόσμου ὅλου, ναυλοχοῦν σήμερον, λικνιζόμενα ἀπὸ τὸ γαλανὸν τῆς Σαλαμῖνος κῦμα, τὰ πολεμικά μας σκάφη. Μία ἀπὸ τὰς ὡραιοτέρας τοποθεσίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι ὁ γραφικώτατος ἐκεῖνος κόλπος, εἰς τὸν ὁποῖον τόσην δίδουν ζωὴν τὰ σκάφη τοῦ στόλου μας, τὰ ναυτικὰ συνεργεῖα καὶ ὁλόκληρος ἐν γένει ὁ συνοικισμὸς τῆς βραχώδους ἀκτῆς.

Ὁ βράχος αὐτὸς τῆς Σαλαμῖνος, γνωστὸς ἄλλοτε ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἀράπης, ἦτο ἐγκαταλελειμμένος καὶ ἔρημος. Ἡ αὐτόθι ἐγκατάστασις τοῦ ναυστάθμου τοῦ ἔδωκε τὴν σημερινήν του κίνησιν, σπουδαιότητα καὶ ζωήν.

Ἀπέναντι ἀκριβῶς τῆς νήσου, χωριζόμενον διὰ στενῆς λωρίδος νεροῦ, ἐκτείνεται τὸ Πέραμα καταπράσινον ἀπὸ πεῦκα, καὶ μὲ τοὺς χαρακτηριστικοὺς ἐκείνους λόφους του, ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἐκ τῶν ὁποίων ὁ Ξέρξης εἶδε τὴν καταστροφὴν τοῦ στόλου του. Πέραν πρὸς τὸ βάθος γαλανὴ ἁπλώνεται ἡ θάλασσα τῆς Ἐλευσῖνος, ἕως ὅπου χαθῇ εἰς τὸν μυχὸν τοῦ κόλπου, ὅπου τὸ γαλανόν της ταυτίζεται μὲ τοῦ οὐρανοῦ τὸ χρῶμα.

Ἡ σκηνογραφία εἶναι ἁπλουστάτη, καὶ ἐν ταὐτῷ θέλγουσα. Δύο ἐν τούτοις μεγάλας ἐλλείψεις ἔχει ὁ ναύσταθμος. Τὴν ἔλλειψιν τοῦ ποσίμου ὕδατος, καὶ τὸ ἐκτεθειμένον του εἰς τοὺς τόσον συχνοὺς βορειοανατολικοὺς ἀνέμους.

Οἱ εἰδικοὶ παραπονοῦνται διὰ τὴν ἔλλειψιν ναυπηγείου καὶ μεγάλων δεξαμενῶν. Ἀλλ' αὐτὰ εἶναι πράγματα, τὰ ὁποῖα ἀποκτῶνται, ὅταν, μαζὺ μὲ τὸ χρῆμα, ὑπάρχῃ καὶ ἡ ἀπόφασις.

Τὸ πρῶτον πρᾶγμα τὸ ὁποῖον προσπίπτει εἰς τὸ βλέμμα τοῦ ἐπισκέπτου τοῦ ναυστάθμου μας εἶναι, ὅπως ἄλλως τε καὶ εἰς κάθε ἄλλον ναύσταθμον, τὰ πλοῖα. Ἐδῶ εἶναι ἠγκυροβολημένα ὅλα τὰ ἀξιόμαχα, τὰ ἐν ἐφεδρείᾳ καὶ τὰ ἐν παροπλισμῷ σκάφη τοῦ στόλου μας, ὅσα δι' ἕνα ἢ ἄλλον λόγον δὲν διατελοῦσιν εἰς οὐδεμίαν ἄλλην ὑπηρεσίαν, γυμνάσια ἢ ταξείδια.

Πρῶτα πρῶτα δεσπόζοντα τῆς εἰσόδου τοῦ λιμένος τὰ τεθωρακισμένα θωρηκτά μας καὶ μετ' αὐτὰ τὰ μικρότερα σκάφη, ἐδῶ τὸ βάθος τοῦ λιμενίσκου καταλαμβάνουν τὰ τορπιλλοβόλα, τὰ ἐφόλκια καὶ ἄλλα μικροτέρας σημασίας πλοῖα.

Προσδεδεμένα εἰς τὸ κρηπίδωμα τῆς προκυμαίας εἶναι τὰ ἀντιτορπιλλικά μας, ὡραιότατα σκάφη, ἀληθινὰ κομψοτεχνήματα τῆς ναυπηγικῆς τέχνης, καὶ τὰ μέχρις ὥρας μόνα νέου συστήματος πολεμικὰ τοῦ στόλου μας.

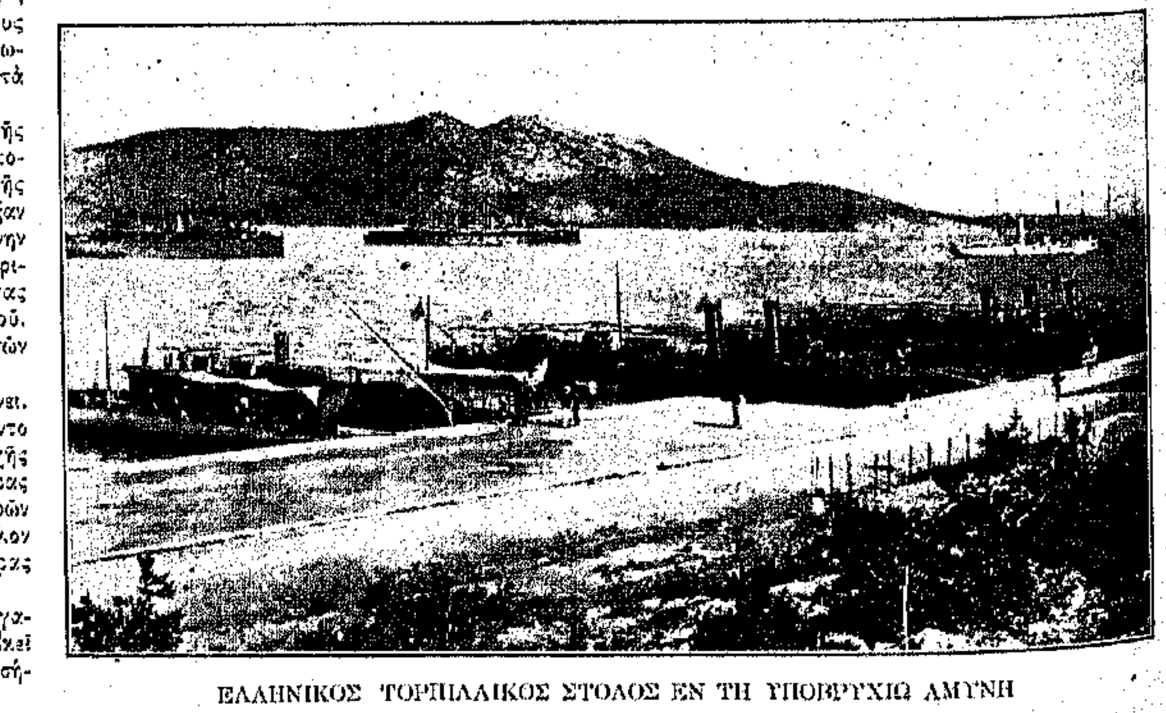

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΟΡΠΙΛΛΙΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣ ΕΝ ΤΗ ΥΠΟΒΡΥΧΙΩ ΑΜΥΝΗ

Ἀλλὰ τὴν κυρίως ζωὴν τοῦ ναυστάθμου δὲν δίδουν τὰ πολεμικά, ἀλλ' οἱ ἐπιβαίνοντες αὐτῶν ἀξιωματικοὶ καὶ ναῦται, οἵτινες ἀποτελοῦν ὁλόκληρον σχεδὸν τὸν πληθυσμὸν τοῦ ναυστάθμου.

Καὶ τὴν ζωὴν αὐτὴν βλέπει κανεὶς ἐκδηλουμένην καθημερινῶς εἰς τὰς ἀσκήσεις, τὰ γυμνάσια, τὰ συνεργεῖα, τὰ πλοῖα, τὸ διευθυντήριον.

Τὰ λευκὰ κτίρια τὰ ὁποῖα διαγράφονται ἀπερίττως εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Ἀράπη εἶναι κυρίως τὰ συνεργεῖα τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦνται μὲ τὰς ἐπισκευὰς τῶν πλοίων, εἰς τὰς ὁποίας ἐπιτυγχάνουν πληρέστατα. Δεῖγμα τῆς ἐργασίας τῶν συνεργείων τοῦ ναυστάθμου εἶναι ἡ τελευταία ἐπισκευὴ τοῦ ἀντιτορπιλλικοῦ «Ναυκρατοῦσα», μετὰ τὸ περυσινὸν κίνημα τοῦ ναυτικοῦ, τὸ ἀποθανατίσαν τὸν Τυπάλδον.

Εἰς τὰ συνεργεῖα τοῦ ναυστάθμου λειτουργοῦν τέλειον χυτήριον, λεβητοποιεῖον, ξυλουργεῖον καὶ ὁπλοποιεῖον, ἔνθα ἐπισκευάζονται ὅλα τὰ φθαρέντα μηχανήματα καὶ οἱ ὁπλισμοὶ τῶν σκαφῶν μας.

Ἡ σχολὴ τῶν τορπιλλητῶν εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ καλλίτερα τμήματα τοῦ ναυστάθμου. Ἐκεῖ οἱ ναῦταί μας διδάσκονται τὴν σύστασιν καὶ τὸν χειρισμὸν τοῦ φοβερωτέρου ἐξ ὅλων τῶν ὅπλων τῆς σημερινῆς ναυτικῆς πολεμικῆς τέχνης, ἐκεῖ ἐντὸς χωριστῶν αἰθουσῶν φυλάσσονται αἱ τορπίλλαι καὶ ἄλλα συναφῆ μὲ αὐτὰς ὄργανα, ἐκσφενδονιστικοὶ σωλῆνες, ἠλεκτρικοὶ προβολεῖς καὶ ὅλα τὰ ἄλλα μηχανήματα καὶ ὅπλα τῆς τε κινητῆς καὶ ὑποβρυχίου ἀμύνης.

Ἰδοὺ κατωτέρω τὰ οἰκήματα τῶν ἀξιωματικῶν, τὰ γραφεῖα, οἱ ναυτῶνες, ὅλα ἀπαστράπτοντα ἀπὸ καθαριότητα καὶ τάξιν, καὶ τέλος τὸ Διευθυντήριον, τὸ ἐπέχον θέσιν δευτέρου ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν.

Ὅλα αὐτὰ μαζὺ μὲ τὴν ποικιλίαν τῶν ἰδιωτικῶν ἑστιατορίων καὶ καφείων δίδουν εἰς τὸν ναύσταθμον ἕνα χαρακτῆρα σοβαρὸν ἐν ταὐτῷ καὶ εὔθυμον.

Περνᾷ ὡραία ἡ ζωὴ ἐκεῖ. Τὸ πρωὶ μὲ τὸ γλυκοχάραγμα ἠχεῖ τὸ ἐγερτήριον εἰς ὅλα τὰ τμήματα, καὶ τὰ σκάφη. Τὸ πρόγευμα, καὶ ἀμέσως κατόπιν ἡ ἐργασία. Ἀντηχοῦν ἀπὸ τὸν κρότον τῶν σφυρῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐργαλείων τὰ συνεργεῖα. Λέμβοι καὶ ἀτμάκατοι πηγαίνουν καὶ ἔρχονται μετὰ σπουδῆς; γυμνάσια ἀποβάσεως καὶ πυροβολικοῦ, γυμνάσια ἐκσφενδονίσεως τορπιλλῶν διεξάγονται εἰς τὸν κόλπον καὶ τὰς πέριξ ἀκτάς, πλοῖα ἐξοπλίζονται πρὸς ἀπόπλουν, ἄλλα καταπλέουν πρὸς παροπλισμόν. Αἱ παραδόσεις εἶναι γεμᾶται μὲ μαθητάς, ναύτας, τὰ γραφεῖα πλήρη, μία ἐργασία συνεχὴς καὶ μεθοδικὴ εἰς ὅλους τοὺς κλάδους συντελεῖται ἐκεῖ μέσα, διακοπτομένη ἀπὸ τὰ κωδωνίσματα τῶν πλοίων τῶν σημειούντων τὰς τετραωρίας. Αἱ σάλπιγγες σημαίνουν συσσίτιον. Ἡ ἐργασία διακόπτεται, οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ἄνδρες γευματίζουν καὶ ἀναπαύονται διὰ νὰ ἐργασθοῦν τὸ ἀπόγευμα μέχρι τοῦ τέλους τῆς ἡμέρας, ὅτε τελειώνει πᾶσα ἀσχολία καὶ ἀρχίζει ἡ φαιδρὰ κίνησις, ἡ πληροῦσα ἑστιατόρια καὶ καφενεῖα μὲ γελαστοὺς ὁμίλους ἀξιωματικῶν καὶ ναυτῶν, ξεκουραζομένων ἀπὸ τοὺς κόπους τῆς ἡμέρας.

Τὴν 9ην μετὰ μεσημβρίαν ὁ ναύσταθμος εἰς ἓν σάλπισμα κοιμᾶται, ἀγρυπνοῦν δὲ μόνοι οἱ ἐναλλασσόμενοι φρουροί. Ἀλλὰ καὶ πάλιν εἶναι τὰ νυκτερινὰ γυμνάσια, αἱ ἔφοδοι καὶ αἱ ἀποβάσεις, αἱ ὁποῖαι πολλάκις ποικίλλουν τὴν νύκτα τῶν ναυτῶν.

Αὐτὴ εἶναι ἡ καθημερινή, ἡ τακτικὴ ζωὴ τοῦ ναυστάθμου. Ἐκτάκτως τὴν ποικίλλουν τὰ γυμνάσια, τὰ γινόμενα εἰς μεγάλην κλίμακα, τὰ ὁποῖα διεξάγονται εἰς τὸν κολπίσκον καὶ τοὺς τριγύρω λοφίσκους, καὶ τῶν ὁποίων μετέχουν ὅλοι οἱ ἄνδρες μὲ τοὺς ἀξιωματικούς των ἐπὶ κεφαλῆς.

Εἶναι γυμνάσια καθαιρέσεως λέμβων, ἱστιοδρομίας, κωπηλασίας, ἀποβάσεων, πορείας πεζοναυτῶν, ἐπιθέσεως, ἀμύνης.

Καὶ τότε εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ θαυμάσῃ τὰ θαλασσόπουλα τῆς Ὕδρας καὶ τῶν Σπετσῶν καὶ ἔπειτα κατὰ σειρὰν τῶν ἄλλων ναυτικῶν δήμων, ὁπόθεν στρατολογοῦνται τὰ ναυτάκια τοῦ στόλου.

Ὡραῖα σώματα, λαμπρὰ παραστήματα, ἐκφραστικαὶ φυσιογνωμίαι, ἐκφραστικώτερα μάτια.

Παιδιὰ τῆς καρδιᾶς!

Παντοῦ οἱ ναῦταί μας κάμνουν καλὴν ἐντύπωσιν. Ἀλλὰ πρέπει νὰ τοὺς ἴδῃ κανεὶς εἰς τὸ στοιχεῖόν των, διὰ νὰ τοὺς θαυμάσῃ. Νὰ τοὺς ἴδῃ εἰς τὸν ναύσταθμον καὶ εἰς τὰ καράβια ἐνθουσιασμένους, ἐργατικούς, πειθηνίους, εἰς τὰς λέμβους, τὰ ἐφόλκια, τὰ

ΜΑΘΗΤΑΙ ΤΟΡΠΙΛΛΗΤΑΙ ΑΣΚΟΥΜΕΝΟΙ ΕΙΣ ΠΕΙΡΑΜΑΤΑ ΑΝΑΦΛΕΞΕΩΣ ΑΜΥΝΤΙΚΩΝ ΤΟΡΠΙΛΛΩΝ ΚΑΙ ΥΠΟΝΟΜΩΝ

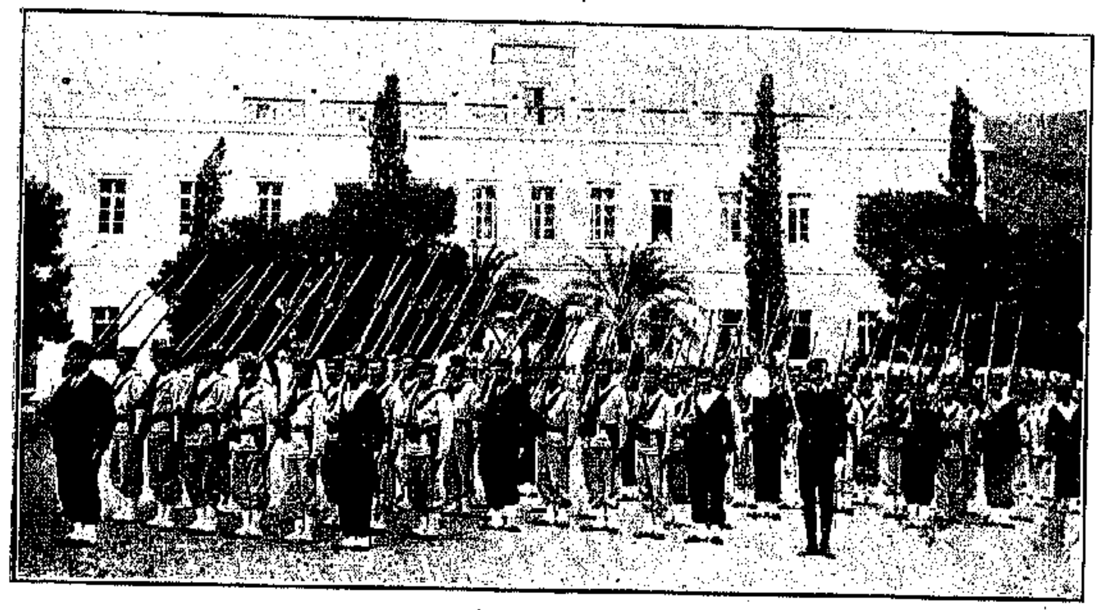

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΠΕΖΟΝΑΥΤΩΝ ΤΗΣ ΠΡΟΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

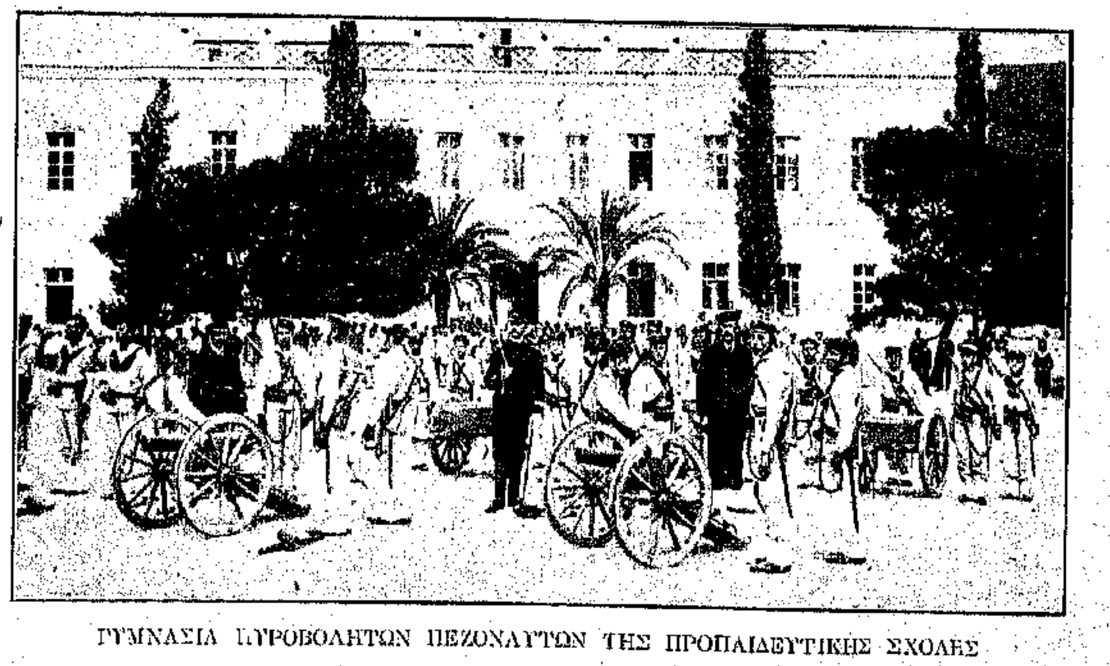

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΠΥΡΟΒΟΛΗΤΩΝ ΠΕΖΟΝΑΥΤΩΝ ΤΗΣ ΠΡΟΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΕΚΡΗΞΙΣ ΑΜΥΝΤΙΚΗΣ ΤΟΡΠΙΛΛΗΣ ΕΝ ΤΩ ΣΤΕΝΩ ΤΗΣ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ

πυροβολεῖα, τὰ θωράκια ἄρμενα, τὰ συνεργεῖα, τὰ τηλεγραφεῖά των καὶ ἔπειτα κάτω εἰς τοὺς κλιβάνους καὶ τὰς μηχανὰς τὰ πυρά, πάντοτε προθύμους εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν τῶν κελευστῶν καὶ τῶν ἀξιωματικῶν των.

Καὶ ἔπειτα εἰς τὰς ἐξόδους νὰ τοὺς καμαρώσῃ κανεὶς καθαρο ς, λάμποντας, ἐξυρισμένους, ἡλιοκαεῖς μὲ τὴν ἀσπίλου λευκότητος ναυτικὴν γιακᾶν καὶ τὴν ἄμεμπτον μπελαμάναν των, εὐσώμους, μὲ μῦς χαλυβδίνους καὶ μὲ σεμνότητα κοριτσιῶν...

Εἶναι ὡραιότατα τὰ γυμνάσια αὐτὰ τῶν ἀποβάσεων μὲ πυροβόλα καὶ μὲ πλήρη ὁπλισμόν, ὅπως εἶναι ὡραία ὅλη ἡ ζωὴ τοῦ ναυτικοῦ, καὶ ἰδίως τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ.

Ἔπειτα ἄλλοτε εἰς ἀσελήνους νύκτας αἱ ἀποβάσεις ὑπὸ τὸ φῶς ἠλεκτρικῶν προβολέων, αἱ κινήσεις ἐκεῖναι αἱ γινόμεναι κατόπιν διαταγῶν διαβιβαζομένων διὰ τοῦ ἀσυρμάτου ἔχουν κάτι τι τὸ ἀσυλλήπτως ποιητικὸν καὶ ἐνθουσιάζον.

Ἄλλοτε κατὰ τὰς μεγάλας ἑορτὰς καὶ τὰς παρατάξεις, ὅπου λαμβάνουν μέρος οἱ ναῦται μας τοὺς βλέπετε μὲ πλήρη στολὴν ἐκστρατείας, τὰς λευκὰς γκέτας καὶ τὸ καλοκαῖρι μὲ τὰ μεγάλα ψάθινα καπέλλα καὶ τὴν μπάνταν των ἐπὶ κεφαλῆς νὰ περνοῦν ἀπὸ τοὺς δρόμους καμαρωτοί, ἀγέρωχοι καὶ ἐπίλεκτοι καὶ αἰσθάνεσθε κάποιαν ἐθνικὴν ὑπερηφάνειαν διὰ τὸ θαυμάσιον αὐτὸ σῶμα, τὸ ὁποῖον κατέχει τὰ πρωτεῖα μέσα ὅλην τὴν πολεμικὴν δύναμιν τῆς Ἑλλάδος.

Ἂν θέλετε ὅμως νὰ λάβετε καλλιτέραν ἰδέαν τῶν ἀνδρῶν τοῦ πολεμικοῦ μας ναυτικοῦ, μὴ ἀρκεσθῆτε εἰς τὸ θέαμα μιᾶς ἐξόδου. Ἰδῆτέ τους εἰς τὸν ναύσταθμον, ἐκεῖ ποῦ ἐργάζονται καθημερινῶς καὶ κοπιάζουν καὶ μοχθοῦν διὰ τὸν ἐθνικὸν στόλον.

Εἶναι ὡραιότατα τὰ γυμνάσια αὐτὰ τοῦ ναυστάθμου, οἱ ψευτοπόλεμοι τοῦ ναυτικοῦ ἐναντίον τῶν ὑποτιθεμένων ἐχθρῶν, τοὺς ὁποίους παρουσιάζει τὸ θέμα κρυπτομένους ὄπισθεν τῶν βράχων, ἢ ζητοῦντας νὰ ἐξοντώσουν τὴν ναυτικὴν δύναμιν μὲ ἐνέδρας καὶ μὲ στρατεύματα.

Ἀλλ' οἱ προβολεῖς τῶν σκαφῶν φωτίζουν τὴν σκηνὴν τῶν ἐνεργειῶν τῶν ἀγημάτων. Οἱ πεζοναῦται προχωροῦν κανονικώτατα ὑποστηριζόμενοι ὑπὸ τοῦ στόλου..... ἡ κατάληψις τοῦ ἐχθρικοῦ ἐδάφους πραγματοποιεῖται, ἡ φανταστικὴ νίκη εἶναι πλήρης.

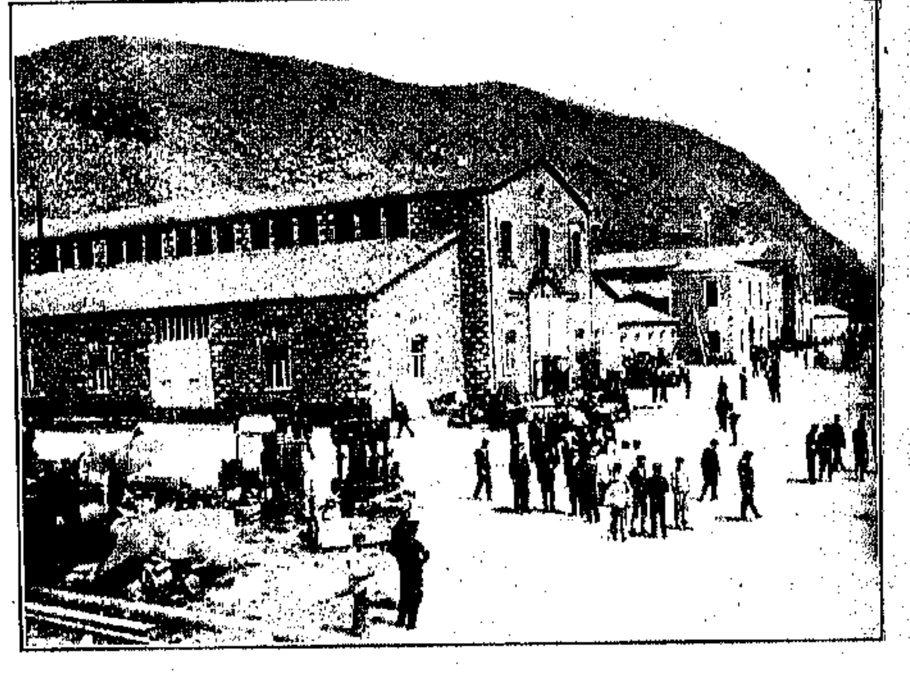

ΣΥΝΕΡΓΕΙΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΝΑΥΣΤΑΘΜΟΥ

Εἴθε τοιαῦται νὰ εἶναι καὶ ὅλαι αἱ νίκαι τὰς ὁποίας μίαν ἡμέραν θὰ καταγάγουν κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς Ἑλλάδος, τὰ παιδιὰ τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ...

Ἐκεῖ εἰς τὴν ἀκτὴν τῆς Σαλαμῖνος ἡ νέα Ἑλλὰς γυμνάζεται καὶ μελετᾷ τὴν τέχνην τοῦ κατὰ θάλασσαν πολέμου. Ἐκεῖ συντελεῖται ἡ μεγάλη Ἐθνικὴ ἐργασία τῆς ὁποίας σκοπὸς καὶ μέριμνα εἶναι ἡ ἀπελευθέρωσις τῶν σκλάβων! Τὰ ναυτόπουλά μας δὲν λησμονοῦν τὰς παλαιὰς δόξας τοῦ στόλου μας, καὶ εἰς τὰ στήθη των μέσα πάλλει τοῦ μεγάλου Κανάρη ἡ καρδιά.

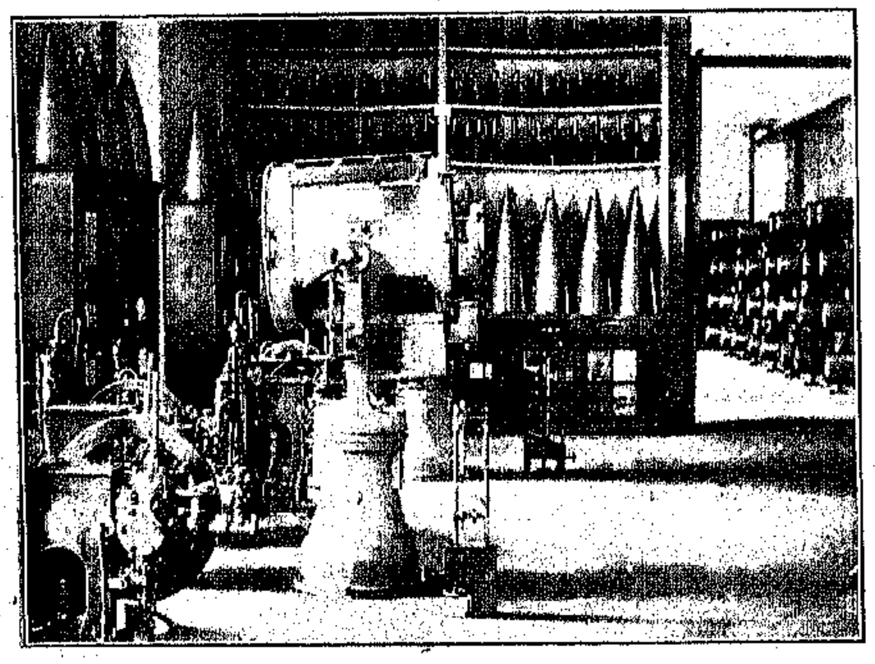

ΑΙΘΟΥΣΑ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΥ ΑΜΥΝΗΣ.—ΑΠΟΘΗΚΕΥΣΙΣ ΕΚΣΦΕΝΔΟΝΙΣΤΙΚΩΝ ΤΟΡΠΙΛΛΩΝ

Ὀνειρεύονται τὰ παιδιὰ τοῦ Βασιλικοῦ ναυτικοῦ τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ διαταχθοῦν μὲ τὴν εὐχὴν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἔθνους νὰ πλεύσουν ἐκεῖ ὅπου τὰ προσμένουν μὲ δακρυσμένα μάτια τὰ ὑπόδουλα τέκνα τῆς κοινῆς Μητρός. Περιμένουν τὰ ναυτόπουλά μας ἀνυπόμονα τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἀπὸ τὰ πυροβολεῖα καὶ τὰ θωράκια θὰ κρημνίζουν μὲ τὰς ὀβίδας των τοὺς προμαχῶνας τοῦ ἐχθροῦ.......

Αὐτὴ εἶναι ἡ μεγάλη ἐργασία ποῦ συντελεῖται καθ' ἡμέραν εἰς τὸν Ναύσταθμον.

Καὶ ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἐργασίαν ἔρχεται ἡ Κυριακή, καὶ γίνεται ἡ Θεία Λειτουργία καὶ τὸ κήρυγμα καὶ κατόπιν ἀρχίζουν αἱ φαιδραὶ διασκεδάσεις τῶν παιδιῶν τοῦ ναυτικοῦ, τὰ ξεφαντώματα καὶ τὰ τραγούδια καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ δηλωτικὰ τῆς νεότητος, ἥτις πάλλει μέσα εἰς τὰ στήθη τῶν νεαρῶν κληρωτῶν τοῦ Στόλου μας. Ἔπειτα ἡ διασκέδασις κορυφοῦται. Εἰς μίαν διαταγὴν τοῦ διευθυντοῦ ἡ μουσικὴ τοῦ Ναυτικοῦ εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἀνδρῶν. Καὶ τότε ἡ καρδιὰ γεμίζει ἀπὸ ἐνθουσιασμόν, χαρὰν καὶ ὑπερηφάνειαν, τὰ νεῦρα τονώνουν καὶ ἐνισχύονται περισσότερον διὰ νὰ εἶναι ἕτοιμα τὴν ἐπαύριον διὰ τὴν τόσον κουραστικὴν ἐργασίαν τῆς ἑβδομάδος.

Αὐτὴ εἶναι ἡ ζωὴ τοῦ ναυστάθμου μας εἰς τὰ κυριώτερά της σημεῖα. Μὲ δύο λόγια ἠμποροῦσε κανεὶς νὰ διατυπώσῃ τὴν ἔννοιαν καὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ ναυστάθμου ὡς ἑξῆς:

"Ἕνα κομμάτι τῆς Ἑλληνικῆς καρδιᾶς καὶ τὸ δεξὶ χέρι τῆς Ἑλλάδος, ποῦ ἑτοιμάζεται καὶ περιμένει τὴν στιγμὴν νὰ δράσῃ καὶ νὰ δοξάσῃ ὅπως ἄλλοτε τὸ Ἔθνος καὶ τὴν Πατρίδα μας!

* * *

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΗΣ «ΥΔΡΑΣ»: ΩΡΑ ΑΝΑΠΑΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΕΡΨΕΩΣ

Ο ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΑΣΥΡΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΑ ΤΟΥ

Η ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΣ καταδίωξις τοῦ Δόκτορος Κρίππεν καὶ ἡ ἐν Μοντρεάλῃ σύλληψις καὶ ἐπαναφορά του εἰς Λονδῖνον, ἔνθα δικάζεται σήμερον διὰ τὸν φόνον τῆς συζύγου του, ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς μίαν νέαν διαφήμησιν τοῦ Μαρκονείου.

Ἦτο καιρός. Τὸ τραγικὸν συμβὰν τῆς Republic εἶχε πλέον λησμονηθῇ καὶ ὁ ἥρως Μπὶνς ἔχασε πολλὴν ἀπὸ τὴν ἀρχικήν του δόξαν ἐπὶ τοῦ σανιδώματος τοῦ Vaudeville.

Ἐχρειάζετο λοιπὸν νέα ρεκλάμα, τὴν ὁποίαν ὁ ἀσύρματος ἐξησφάλισε μὲ τὴν σύλληψιν τοῦ Κρίππεν.

Ὁ Μαρκόνι συνεπῶς ἐκ νέου ἀνεφάνη εἰς τὸν ὁρίζοντα καὶ ἡ θαυμασία ἐφεύρεσίς του, τῆς ὁποίας ἡ πρακτικότης καθημερινῶς ἀναγνωρίζεται περισσότερον, ἀποτελεῖ θέμα ὁμιλιῶν καὶ συζητήσεων.

Μεθ' ὅλην του ὅμως τὴν χρησιμότητα, ὁ ἀσύρματος τηλέγραφος ἐξακολουθεῖ ἀκόμη νὰ εἶναι μυστήριον διὰ πολλούς, μία δὲ ἐκλαΐκευσις τοῦ καταπληκτικοῦ τούτου συστήματος τῆς συνεννοήσεως δὲν εἶναι ἄκαιρος.

Τί εἶναι ὁ ἀσύρματος;

Ἁπλούστατα εἶναι ἡ μετάδοσις διὰ τοῦ ἀέρος ἠλεκτρικῶν ρευμάτων, ἥτις γίνεται κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον, καθ' ὃν μεταβιβάζεται διὰ τοῦ ἀέρος ὁ ἦχος ἢ τὸ φῶς. Τὰ ρεύματα τοῦ ἀσυρμάτου τηλεγράφου κανονίζομεν κατὰ βούλησιν, ὅπως κατὰ βούλησιν ἀνάπτομεν μίαν λυχνίαν, ἢ κρούομεν ἕνα κώδωνα καὶ παράγομεν φῶς καὶ ἦχον.

Ὅπως λοιπὸν ὁ ὀφθαλμὸς δέχεται τὴν ἐντύπωσιν τοῦ φωτὸς καὶ τὸ οὖς τὴν ἐντύπωσιν τοῦ ἤχου, κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ἕνα εἰδικὸν μηχάνημα καλούμενον ἀποδέκτης, δέχεται τὰ ἠλεκτρικὰ ρεύματα, τὰ ὁποῖα τοῦ μεταβιβάζομεν διὰ τοῦ ἄλλου μηχανήματος, τὸ ὁποῖον ὀνομάζομεν πομπόν. Καὶ εἰς τὰς τρεῖς περιπτώσεις τὸ μέσον, διὰ τοῦ ὁποίου διαβιβάζομεν τὸ φῶς, τὸν ἦχον καὶ τὸ ἠλεκτρικὸν ρεῦμα, εἶναι ὁ ἀήρ.

Ὁ ἀὴρ ἦτο γνωστὸς ὡς μέσον τῆς μεταβιβάσεως τοῦ φωτὸς καὶ τοῦ ἤχου ἀπὸ τῶν παλαιοτάτων χρόνων. Ὁ ἠλεκτρισμὸς τὸν ὁποῖον ἀνεκαλύψαμεν βραδύτερον, ἐθεωρεῖτο μεταβιβάσιμος μόνον διὰ συρμάτων.

Ὁ Μαρκόνι, ὅστις κατώρθωσε νὰ μεταβιβάσῃ καὶ τὸν ἠλεκτρισμὸν διὰ τοῦ ἀέρος, θεωρεῖται φυσικὰ ὡς ὁ ἀνακαλύψας καὶ τὴν ἀσύρματον τηλεγραφίαν.

Ο ΜΑΡΚΟΝΗΣ ΚΑΙ Η ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ ΤΟΥ

Ὁ Μαρκόνι ἐν τούτοις δὲν εἶναι ὁ πρῶτος, ὅστις μετεβίβασεν ἠλεκτρικὰ ρεύματα χωρὶς τὴν βοήθειαν τοῦ σύρματος. Εἰς τὰ 1746 εἷς Γερμανὸς καθηγητὴς τῆς Λειψίας ὁ Dr Wenckler κατώρθωσε νὰ διαβιβάσῃ τοιαῦτα ρεύματα χωρὶς τὴν βοήθειαν σύρματος.

Κατὰ τὸν 19ον αἰῶνα ὁ Ἀμερικανὸς καθηγητὴς Henry τοῦ Κολλεγίου τοῦ Πρίνστον καὶ ὁ S. F. B. Morse, ἐφευρέτης τοῦ φερωνύμου τηλεγραφικοῦ συστήματος, ἔκαμε σειρὰν ἐπιτυχῶν πειραμάτων, ἀργότερον δὲ ὁ καθηγητὴς Dolbear τοῦ Κολλεγίου Tufts, διεβίβασε ρεύματα κατὰ τρόπον ὅμοιον σχεδὸν μὲ ἐκεῖνον, ὃν μετεχειρίσθη ἀργότερον ὁ Μαρκόνι.

Εἰς τὰ 1864 ὁ καθηγητὴς Maxwell τοῦ Λονδίνου, καὶ μετ' αὐτὸν εἰς τὰ 1888 ὁ καθηγητὴς Hertz τῆς Βόννης καὶ τέλος οἱ Ρῶσσοι Ποπὼφ καὶ Γιότκωφ ἐξηκολούθησαν τὰ πειράματα ταῦτα.

Ὁ Ἰταλὸς Guglielmo Marconi ἤρχισε τὰς ἐργασίας του εἰς τὰ 1895, ἐτελειοποίησε κατὰ πολὺ τὰ πειράματα τῶν προηγηθέντων καὶ εἰς τὰ 1899 ἐγκατέστησε τὴν πρώτην τηλεγραφικὴν ἀσύρματον ὑπηρεσίαν μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας. Τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1901 εὑρίσκομεν τὸν Μαρκόνι εἰς τὴν Νέαν Γῆν, ἀνταλλάσσοντα διὰ τοῦ ἀσυρμάτου τηλεγραφήματα μὲ τὴν Poldhu τῆς Ἀγγλίας. Τὸν Μάρτιον τοῦ 1902 ὁ Μαρκόνι ἔλαβε τηλεγράφημα ἐξ ἀποστάσεως 1551 ναυτικῶν μιλλίων. Τὴν 21 Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἤρχισεν ἡ τακτικὴ ἀποστολὴ τηλεγραφημάτων ἐξ Ἀγγλίας εἰς Newfoundland. Τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1903 ὁ τότε Πρόεδρος Ρούσβελτ καὶ ὁ Βασιλεὺς Ἐδουάρδος ἀντήλλαξαν εὐχὰς διὰ τοῦ νέου τηλεγραφικοῦ μέσου. Σήμερον ὁ Μαρκόνειος ἔχει τὴν δύναμιν τοῦ νὰ μεταβιβάζῃ τηλεγραφήματα εἰς ἀπόστασιν 3000 ναυτικῶν μιλλίων.

Ἐν ὀλίγοις τὸ μηχάνημα τοῦ ἀσυρμάτου ἀποτελεῖται, ὅπως καὶ ἀνωτέρω γράφομεν, ἀπὸ τὸν πομπὸν καὶ τὸν ἀποδέκτην.

Ὁ πομπὸς ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο ὀρειχαλκίνους σφαίρας, τοποθετημένας τὴν μίαν παρὰ τὴν ἄλλην.

Ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁριζοντίας γραμμῆς ἑκατέρωθεν τῶν δύο μεγάλων σφαιρῶν εἶναι δύο μικραὶ σφαῖραι ἐπίσης ὀρειχάλκιναι, ἀποτελοῦσαι ὁμοῦ μετὰ τῶν ἄλλων μίαν συσκευήν. Ἐξ ἑκατέρας τῶν μικρῶν σφαιρῶν ἀναχωρεῖ ἓν σύρμα συνδεόμενον μὲ μίαν συσκευὴν Ruhmkorf, τὴν παράγουσαν τὰ ἰσχυρότατα ἠλεκτρικὰ ρεύματα, θετικὰ ἢ ἀρνητικά, τὰ λεγόμενα ἐξ ἐπαγωγῆς, μόλις τῆς μεταβιβασθῇ ἠλεκτροενέργεια ἐκ μιᾶς στήλης ἢ συμπυκνωτῆρος.

Κάθε φοράν, καθ' ἣν θὰ διαβιβάσωμεν ρεῦμα ἠλεκτρικὸν εἰς τὸ ἠλεκτρομαγνητικὸν μηχάνημα τοῦ Ruhmkorf, καὶ δι' αὐτοῦ εἰς τὰς ὀρειχαλκίνους σφαίρας, θέτομεν εἰς ἐνέργειαν τὴν μηχανήν μας. Διότι τὰ ἠλεκτρικά μας αὐτὰ ρεύματα ἐκφεύγουν ἀπὸ τὰς ὀρειχαλκίνους σφαίρας καὶ ἐκπέμπονται εἰς τὸ διάστημα κατὰ σφαιρικὰ κύματα, ὅπως τὰ ρεύματα τοῦ φωτὸς καὶ τοῦ ἤχου. Τὰ ρεύματα αὐτὰ εἶναι συνεχῆ ἢ διακεκομμένα ἀναλόγως τῆς θελήσεως τοῦ τηλεγραφοῦντος.

Ἰδοὺ λοιπὸν ὅτι μετεβιβάσαμεν ρεύματα ἠλεκτρικὰ διὰ τοῦ διαστήματος. Ἂς ἔλθωμεν τώρα εἰς τὸν ἀποδέκτην. Τὸ κυριώτερον μέρος τοῦ ἀποδέκτου εἶναι εἷς ἑρμητικῶς κεκλεισμένος σωλήν, ὅστις περιέχει ψήγματα ἀργύρου καὶ νίκελ.

Ὅταν τὰ αἰθέρια ἠλεκτρικὰ ρεύματα ἔρχωνται εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸν σωλῆνα, τὰ ψήγματα τὰ εὑρισκόμενα ἐν αὐτῷ ταράσσονται, ἑνοῦνται καὶ ἀφίστανται, δηλαδὴ ἠλεκτρίζονται. Ἐὰν τώρα κατὰ μῆκος τοῦ σωλῆνος φέρωμεν ἓν μακρὸν σύρμα, ἐφ' ὅσον ἡ συσκευή μας ἐργάζεται, ἡ εὐαισθησία τοῦ ἀποδέκτου αὐξάνει ἀπέναντι τῶν αἰθερίων ρευμάτων. Ὁ τηλεγραφητὴς λοιπὸν δὲν ἔχει παρὰ νὰ συνάξῃ τὰ ρεύματα ὅπως ἔρχονται καὶ νὰ σχηματίσῃ μὲ συνεχῆ καὶ διακεκομμένα κτυπήματα, λέξεις καὶ φράσεις, ὅπως καὶ εἰς τὴν συνήθη τηλεγραφίαν. Τὰ κτυπήματα αὐτὰ θὰ εἶναι ἀνάλογα τῶν ἐκπεμπομένων ἀπὸ τοῦ πομποῦ.

Προκειμένου νὰ μεταβιβάσῃ καὶ νὰ δεχθῇ διὰ τοῦ ὠκεανοῦ ρεύματα ὁ Μαρκόνι μετεχειρίσθη ἕνα μετατροπέα, δυνάμενον ν' ἀναβιβάσῃ τὴν ἠλεκτρικὴν δύναμιν ἀπὸ 2 εἰς 20,000 βόλτ. Διὰ τῶν συμπυκνωτήρων αἱ 20,000 ἠλεκτρικαὶ μονάδες αὐξάνονται εἰς 70,000. Ἀντὶ τῆς κοινῆς μηχανῆς πρὸς παραγωγὴν ρευμάτων ἐξ ἐπαγωγῆς ὁ Μαρκόνι μετεχειρίσθη ἠλεκτροδυναμικὴν συσκευὴν δυνάμεως 40 ἵππων πρὸς παραγωγὴν ἐναλλασσομένων ρευμάτων, ἥνωσε δὲ τὸν ἀποδέκτην του μὲ τηλεφωνικὸν μηχάνημα, τὸ ὁποῖον ὁ τηλεγραφητὴς κρατεῖ εἰς τὸ οὖς του καὶ παρακολουθεῖ τοὺς διαβιβαζομένους εἰς αὐτὸν κτύπους.

Αὐτὴ εἶναι ὅλη ἡ ἐξήγησις τοῦ τρόπου, καθ' ὃν λειτουργεῖ ὁ ἀσύρματος.

ΟΙ ΕΚΔΡΟΜΕΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΔΑΣΗ

ΤΑ ΘΕΛΓΗΤΡΑ ΤΟΥ ΚΟΛΟΡΑΔΟΥ

ΤΟ ΚΟΛΟΡΑΔΟΝ θεωρεῖται μία ἀπὸ τὰς πλέον εὐνοουμένας θερινὰς διαμονὰς τῶν Ἀμερικανῶν. Κατὰ τοὺς μετριωτέρους ὑπολογισμοὺς ἐπισκέπτονται αὐτὸ ἐτησίως πλέον τῶν 60,000 ἐπισκεπτῶν, οἱ ὁποῖοι μεταβαίνουσι κυρίως εἰς τὰ ὀρεινὰ αὐτοῦ διαμερίσματα. Καίτοι τὸ Κολοράδον ἀφθονεῖ ξενοδοχείων καὶ πολλῶν ἄλλων κέντρων διασκεδάσεων, οἱ παραθερίζοντες προτιμῶσι τὸν ἥσυχον καὶ φυσικὸν βίον τῶν δασῶν καὶ τῶν ὀρέων, εἰς τὰ ὁποῖα κατασκηνώνουσι κατὰ θέρος χιλιάδες οἰκογένειαι.

Ἡ σαιζὸν τοῦ Κολοράδου ἀρχίζει περὶ τὴν δεκάτην Ἰουνίου καὶ τελειώνει περὶ τὴν δεκάτην Σεπτεμβρίου. Ὁ περισσότερος κόσμος ἐν τούτοις μεταβαίνει τὸν Ἰούλιον. Οἱ πλεῖστοι τῶν παραθεριζόντων διαμένουσι καθ' ὅλην τὴν περίοδον εἰς σκηνάς, ἄλλοι δὲ εἰς ἀγροτικοὺς οἴκους ἐκ τῶν ὁποίων βρίθει ἡ χώρα καὶ τοὺς ὁποίους ἐνοικιάζουσι δι' ὅλην τὴν περίοδον. Αἱ ἀγροτικαὶ κατοικίαι καθαρίζονται, χρωματίζονται, ἐπισκευάζονται καὶ ἐν γένει ἀνανεοῦνται ἐντελῶς διὰ νὰ δεχθῶσι τοὺς θερινοὺς ἐπισκέπτας των.

ΘΕΡΙΝΑΙ ΕΚΔΡΟΜΑΙ

Κατοικία καὶ τροφὴ εἰς τὰς τοιαύτας ἀγροικίας στοιχίζει ἑπτὰ ἕως δώδεκα δολλάρια τὴν ἑβδομάδα.

Τὸ Κολοράδον εἶναι πλούσιον εἰς ὡραῖα δάση. Μεταξὺ τῶν ὀρέων εὑρίσκονται ὡραῖα πάρκα, τὰ ὁποῖα ἀρδεύονται ὑπὸ ρυακίων δροσερῶν καὶ καθαροῦ ὕδατος. Τὸ Κολοράδον διασχίζεται ὑπὸ σιδηροδρόμων πρὸς ὅλας τὰς διευθύνσεις, δύναταί τις δὲ εὐκόλως νὰ μεταβῇ καὶ εἰς τὰ πλέον ἀπομεμακρυσμένα αὐτοῦ μέρη. Ὑπάρχουσιν ὅμως εἰσέτι μέρη, κυρίως ὀροπέδια, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπρόσιτα εἰς τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας καὶ εἰς τὰ ὁποῖα δύναταί τις νὰ μεταβῇ μόνον διὰ τῶν πρὸς τοῦτο χρησιμευόντων ὁδηγῶν. Εἰς τὰ ὀρεινὰ διαμερίσματα τοῦ Κολοράδου, τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται εἰς ὕψος 6,000 ἕως 9000 ποδῶν, κατὰ κανόνα τὴν πρωΐαν ἐπικρατεῖ ἐπαισθητὸν ψῦχος καὶ διὰ τοῦτο οἱ παραθερίζοντες μεταξὺ τῶν θερινῶν λαμβάνουσι μεθ' ἑαυτῶν καὶ τὰ ἀντικείμενα τῆς χειμερινῆς περιβολῆς των. Αἱ πρωΐαι τοῦ Κολοράδου, ὅσον θερμαὶ καὶ ἂν εἶναι αἱ ἡμέραι, εἶναι παγεραί.

Τὸ Κολοράδον, καίτοι σχετικῶς ἀπηλλαγμένον ἐκ τῶν δηλητηριωδῶν ὄφεων, μαστίζεται ἐν τούτοις ὑπὸ τῆς πληγῆς τῶν μυιῶν καὶ τῶν κωνώπων. Ἡ ἐπιδρομὴ αὐτῶν διαρκεῖ ἐπὶ τριάκοντα ἡμέρας καθ' ὅλον τὸν Ἰούλιον. Τινὰ τῶν διαμερισμάτων εἶναι ἀπηλλαγμένα, ἀλλ' ἄλλα βρίθουσιν ἐξ αὐτῶν. Πρὸς προφύλαξιν ἐκ τῆς ἐπιδρομῆς των, τὰ παράθυρα καὶ αἱ θύραι τῶν οἰκιῶν καὶ τῶν σκηνῶν προφυλάσσονται διὰ δικτυωτῶν ἐκ σύρματος, οὕτω δὲ ἀποσοβεῖται πᾶς κίνδυνος καὶ ἐνόχλησις τῶν κατοίκων. Οἱ ἄνθρωποι καὶ αἱ γυναῖκες ἰδίως κατὰ τὰς νύκτας φοροῦσι πυκνοὺς πέπλους καὶ χειρόκτια πρὸς προφύλαξιν ἐκ τῶν δηγμάτων τῶν κωνώπων. Τὰ σμήνη τῶν κωνώπων διατηροῦνται κυρίως εἰς τὰ μέρη ὅπου ἀφθονοῦσι τὰ ὕδατα. Ἀποτελοῦσι τὴν μεγαλειτέραν πληγὴν τοῦ Κολοράδου. Τὰ ὕψη δὲν τὰ ἐμποδίζουσιν. Εἰσδύουσι πανταχοῦ καὶ εἰς τὰ ὑψηλότερα ὀροπέδια καὶ κατακλύζουσι τὰ δάση. Εὐτυχῶς ἡ περίοδός των διαρκεῖ ἕνα μόνον μῆνα, μετὰ τὴν πάροδον τοῦ ὁποίου τὸ Κολοράδον ἀπαλλάσσεται ἐκ τῆς παρουσίας των.

Οἱ κάτοικοι τοῦ Κολοράδου, εἴτε εἰς τὰς πόλεις εἴτε εἰς τὴν ἐξοχήν, συνειθίζουσι νὰ κοιμῶνται μὲ ἀνοικτὰ τὰ παράθυρα καὶ τὰς θύρας τῶν οἰκιῶν των. Τὸ αὐτὸ κάμνουσι καὶ οἱ ἐπισκέπται. Ὁ ἀὴρ τῆς

ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΡΕΩΝ

ΑΙ ΑΓΡΟΙΚΙΑΙ ΤΩΝ ΟΡΕΩΝ

χώρας εἶναι ἐκτάκτως ξηρὸς καὶ καθαρὸς καὶ λίαν εὐεργετικὸς εἰς τοὺς παραθερίζοντας.

Αἱ ἐξοχαὶ τοῦ Κολοράδου μὲ τὰς φυσικὰς καλλονάς των καὶ τὰ πλήθη τῶν ἐπισκεπτῶν των ἀποτελοῦσι γοητευτικωτάτας σκηνογραφίας. Ἐπὶ τῶν γραφικῶν ὀροπεδίων ἐγείρονται ἑκατοντάδες σκηνῶν, ἐντὸς τῶν ὁποίων διέρχονται τὸν φυσικὸν ἀγροτικὸν βίον, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν, ἑκατοντάδες ἐκ τῶν καλλιτέρων οἰκογενειῶν τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ τῶν ἄλλων Ἀμερικανικῶν μεγαλοπόλεων. Κυνήγιον, ἱππασία, ψάρευμα, ἐκδρομαὶ ἀποτελοῦσι τὰ κυριώτερα ἀντικείμενα τῆς διασκεδάσεως τῶν παραθεριζόντων.

Τὸ Κολοράδον εὑρίσκεται ἐν μέσῳ πλουσίας φύσεως. Περιβάλλεται ὑπὸ δασῶν, διασχίζεται ὑπὸ ρυακίων, ἔχει γραφικωτάτας τοποθεσίας ἐν μέσῳ τῶν ὀρέων καὶ οἱ μεταβαίνοντες ἐκεῖ ὅπως διέλθωσιν ἐν ἀναπαύσει καὶ διασκεδάσει τὰς ἡμέρας τῶν διακοπῶν των δύνανται νὰ εὕρωσιν ὅλα τὰ θέλγητρα τοῦ ἐξοχικοῦ βίου. Δι' αὐτὸ οἱ περισσότεροι ἐπισκέπται προτιμῶσι τὰς ἀγροικίας καὶ τὰς σκηνὰς πρὸς κατοικίαν. Τὸ Κολοράδον ἔχει θαυμάσια ξενοδοχεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα δύναταί τις νὰ εὕρῃ ὅλα τὰ μέσα τῆς ἀνέσεως καὶ τῆς εὐημερίας. Ἔχει κρεμαστοὺς κήπους καὶ θέατρα καὶ παντὸς εἴδους κέντρα ἀναψυχῆς, εἰς τὰ ὁποῖα οἱ ξένοι ἐπισκέπται δύνανται νὰ εὕρωσι πᾶν ὅ,τι ἐπιθυμοῦσι καὶ νὰ διασκεδάσωσιν ὅπως εἰς τὰ καλλίτερα κέντρα τῆς ἀναψυχῆς τῆς Νέας Ὑόρκης.

Ἡ φύσις τῆς χώρας εἶναι μεγαλοπρεπὴς καὶ ἐπιβάλλουσα. Τὰ ἀπέραντα δάση της διασχίζονται ὑπὸ ρυακίων διαυγεστάτου ὕδατος εἰς τὰ ὁποῖα ἀφθονοῦσιν οἱ ἰχθύες.

Ἡ ἁλιεία ἀποτελεῖ μίαν ἐκ τῶν καλλιτέρων διασκεδάσεων τῶν παραθεριζόντων. Τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν μεταβαίνουσιν εἰς τὰ πλησίον τῆς ἀγροικίας ρυάκια καὶ ἁλιεύουσι, μετὰ τὴν πλουσίαν δὲ συγκομιδήν των ἐπανέρχονται διὰ νὰ προπαρασκευάσωσιν ἐκ τῶν προσφάτως ἁλιευθέντων ἰχθύων τὸ γεῦμά των. Ἄλλοι μεταβαίνουσιν εἰς τὸ κυνήγιον, ἐκ τοῦ ὁποίου ἀφθονοῦσι τὰ δάση, καὶ ἄλλοι ἐπιδίδονται εἰς ἐκδρομὰς εἰς τὰς ὑψηλοτέρας ὀροσειράς.

Τὸ Κολοράδον τείνει νὰ καταστῇ μία ἀπὸ τὰς καλλιτέρας θερινὰς διαμονὰς τῆς Ἀμερικῆς.

Μεταξὺ τῶν ἐπισκεπτῶν αὐτῶν εἶναι καὶ πολλοὶ Εὐρωπαῖοι, οἱ ὁποῖοι προτιμῶσι τὸν ζωογόνον ἀέρα καὶ τὰ θέλγητρα τῆς χώρας ταύτης ἀπὸ τὰς διασκεδάσεις τῶν εὐρωπαϊκῶν πόλεων. Τὸ Κολοράδον μέλλει νὰ γείνῃ διὰ τὴν Ἀμερικήν, ὅ,τι εἶναι τὰ μεσημβρινὰ μέρη τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰταλίας διὰ τὴν Εὐρώπην.

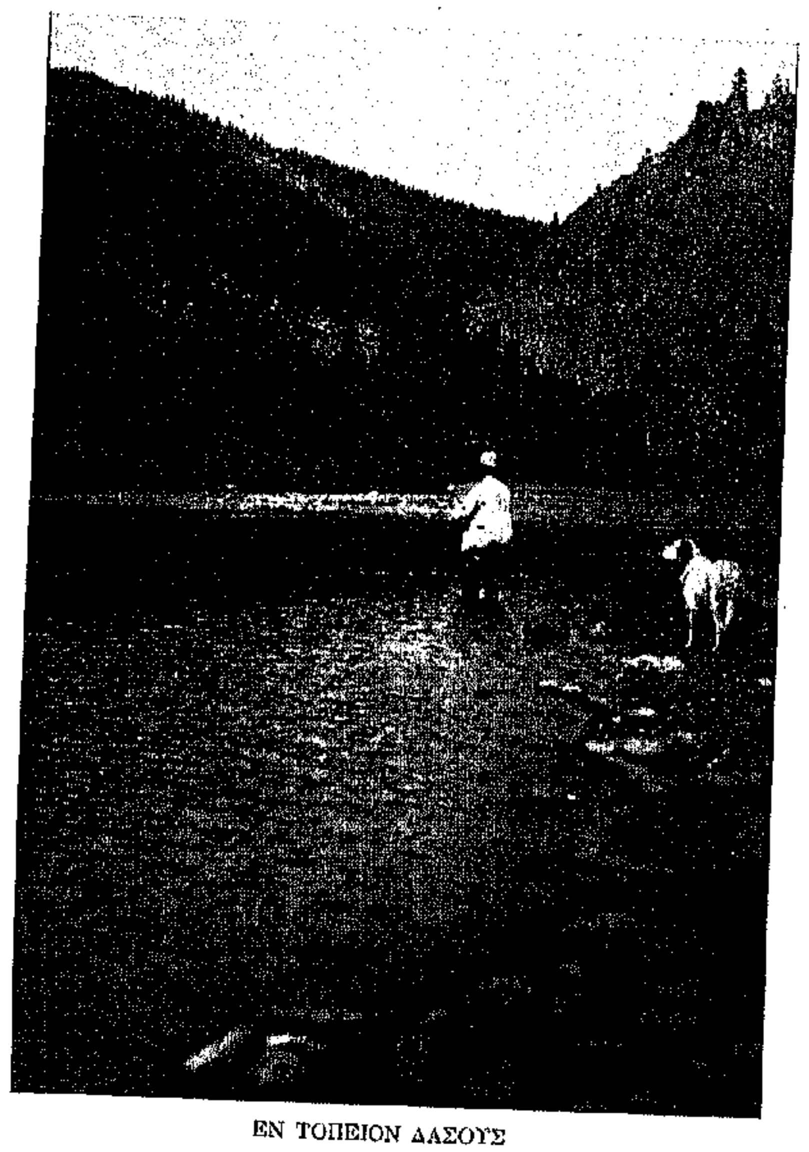

ΕΝ ΤΟΠΕΙΟΝ ΔΑΣΟΥΣ

Τὸ Κολοράδον εἶναι ἡ τριακοστὴ ὀγδόη Πολιτεία τῆς Ὁμοσπονδίας. Κεῖται μεταξὺ τοῦ ποταμοῦ Μισσισιπὴ καὶ τῶν ὀροσειρῶν τοῦ Εἰρηνικοῦ, εἰς ἴσην δὲ ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς Βρεττανικῆς Κολομβίας καὶ τοῦ Μεξικοῦ. Ἡ ἔκτασίς του εἶναι 666,332,000 τετραγωνικῶν μιλίων. Τὰ δύο τρίτα τῆς Πολιτείας καταλαμβάνονται ὑπὸ ὀροσειρῶν. Εἰς τὰ ἀνατολικὰ μέρη τοῦ Κολοράδου εὑρίσκονται αἱ πεδιάδες αἱ γνωσταὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα μεγάλη ἀμερικανικὴ ἔρημος. Τὰ δυτικὰ καὶ τὰ κεντρικὰ διαμερίσματα περιλαμβάνουσι τρεῖς παραλλήλους ὀροσειρὰς τῶν Rocky Mountains. Τὸ ὕψος τῶν ὀροσειρῶν, αἱ καλλοναί των καὶ τὰ γραφικὰ πάρκα των ἀποτελοῦσιν ἐκτάκτου ὡραιότητος τοπεῖα.

Ἡ ὑψηλοτέρα ὀροσειρὰ εἶναι ἡ καλουμένη Ὄρος Λίγκολν, τὸ ὁποῖον διακρίνεται ἐκ τοῦ σιδηροδρόμου τοῦ ἀναχωροῦντος ἐκ Κάνσας Σίτυ. Αἱ κορυφαὶ τοῦ εἰρημένου ὄρους ἔχουσιν ὕψος 13,000 περίπου ποδῶν. Μεταξὺ τῶν ὀρέων ὑπάρχουσιν ὡραιότατα φυσικὰ πάρκα, κυρίως τέσσαρα, τὰ North South, Middle καὶ San Louis.

Ἐντὸς τῶν φυσικῶν αὐτῶν πάρκων, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦσι δάση μεγάλων ἐκτάσεων, ὑπάρχουσι πλεῖσται πηγαὶ ἰαματικῶν ὑδάτων. Τὰ δάση βρίθουσι πτηνῶν καὶ ἀγρίων ζώων.

Τὸ Κολοράδον ἔχει πλούσια μεταλλεῖα χρυσοῦ, ἀργύρου, χαλκοῦ καὶ ἄλλων μετάλλων. Ἡ κατ' ἔτος ἐξαγωγὴ χρυσοῦ δὲν ὑπολείπεται τῶν 20,000,000 δολλαρίων, ἡ τοῦ ἀργύρου δὲ τῶν 10,000,000 δολλαρίων. Ἐπίσης καὶ ἡ γεωργία εἶναι ἀνεπτυγμένη εἰς τὸ Κολοράδον, ὅπου καλλιεργοῦνται ὅλα τὰ εἴδη τῶν δημητριακῶν καρπῶν. Τὸ Κολοράδον ἔχει ἀκμάζουσαν βιομηχανίαν. Τὰ ἐργοστάσιά του ἀνέρχονται εἰς 3570, εἰς τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦνται 80,000 πρόσωπα. Τὸ Κολοράδον ἐσχηματίσθη διὰ τῆς ἐξαγορᾶς ἑνὸς μέρους αὐτοῦ ἐκ τῶν Γάλλων τὸ ἔτος 1803 καὶ τῆς παραχωρήσεως τοῦ ἑτέρου μέρους αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Μεξικοῦ τὸ ἔτος 1848. Ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τὸ ἔτος 1806 ἀπέστειλεν ἐξερευνητικὴν ἀποστολὴν ὑπὸ τὸν ἐξερευνητὴν Pihe, ὅστις ἀνεκάλυψε μίαν ὀροσειράν, ἥτις ἔκτοτε φέρει καὶ τὸ ὄνομά του.

Δευτέρα ἀποστολὴ ἀπεστάλη τὸ ἔτος 1820 ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Long, τὸ δὲ ἔτος 1842 ἑτέρα ὑπὸ τὸν John C. Fremont. Τὰ νότια μέρη τοῦ Κολοράδου ἀποικίσθησαν κατὰ πρῶτον ὑπὸ τῶν Ἱσπανῶν, τῶν Μεξικανῶν καὶ ὀλίγων Ἀμερικανῶν, οἱ ὁποῖοι διῆγον νομαδικὸν βίον.

Ὁ χρυσὸς ἀνεκαλύφθη διὰ πρώτην φορὰν τὸ ἔτος 1852 ὑπό τινος ζωεμπόρου. Ἡ πρώτη μετάβασις τῶν χρυσοθηρῶν χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ ἔτους 1859. Τὸ Κολοράδον ἀνεκηρύχθη Πολιτεία ἐπὶ τῆς Προεδρείας τοῦ Προέδρου Grant. Τὸ Κολοράδον κατὰ τὴν προτελευταίαν ἀπογραφὴν εἶχε 412,198 κατοίκους. Τὸ κλίμα του εἶναι πολὺ εὐεργετικὸν διὰ τοὺς ἀναρρωνύοντας καὶ ἰδίως διὰ τοὺς πάσχοντας ἐκ ρευματισμῶν καὶ λαρυγγικῶν νοσημάτων. Ἡ ὁμίχλη εἶναι ἄγνωστος εἰς τὸ Κολοράδον. Ἐπὶ τῶν ὀρέων ἡ χιὼν πίπτει κατὰ τὸν Σεπτέμβριον Ὀκτώβριον καὶ Ἀπρίλιον. Εἰς τὰ πεδινὰ μέρη πολὺ ὀλίγη χιὼν πίπτει, τὸ δὲ θερμόμετρον οὐδέποτε κατέρχεται κάτωθεν τοῦ μηδενός.

Ἐν γένει τὸ Κολοράδον συνδυάζει ὅλα τὰ φυσικὰ πλεονεκτήματα εὐχαρίστου καὶ ὑγιεινῆς διαμονῆς.

ΤΟ ΨΑΡΕΥΜΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΟΤΑΜΟΝ

ΧΩΡΙΚΟΣ ΤΟΥ ΚΟΛΟΡΑΔΟΥ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΑΠ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΟΛΟΝ

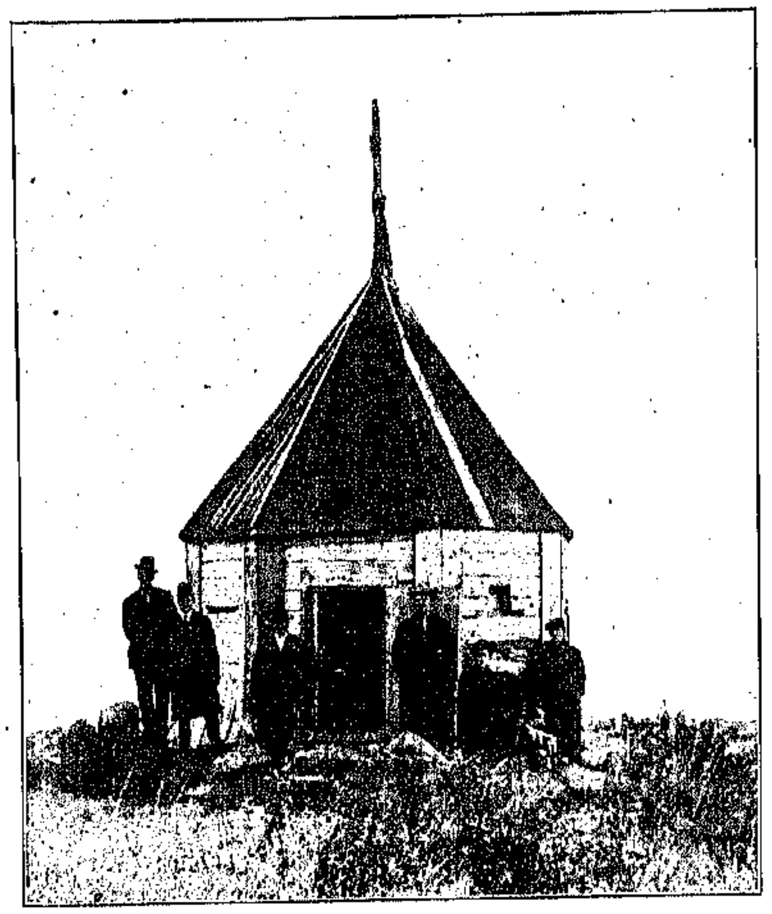

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΑΣΚΑΝ

ΤΗΝ ΑΝΩΤΕΡΩ φωτογραφίαν ἐλάβομεν ἀπὸ τὴν ἀπομεμακρυσμένην Nome τῆς ὑπερβορείου Ἀλάσκας. Ἀποστολεύς της δὲ εἶναι εἷς τακτικὸς ἀναγνώστης μας. Ἐκεῖ εἰς τὴν ἀκτήν, τὴν ὁποίαν βρέχει τὸ παγωμένον κῦμα τοῦ Βερριγγείου πορθμοῦ, ὑπάρχει μία εὐάριθμος Ἑλληνικὴ παροικία, ἡ ὁποία ἀφοῦ ἐργάζεται λαμπρὰ καὶ κερδίζει ἀρκετά, ἔχει καὶ καιρὸν δι' ἐξερευνητικὰς ἐκδρομὰς καὶ ἐπισκέψεις τῶν μνημείων τοῦ τόπου. Ἡ φωτογραφία παριστᾷ τὸ ἀρχαιότατον Ρωσσικὸν φρούριον τοῦ Ἁγίου Μιχαήλ, κτισθὲν εἰς τὰ 1792, ὅτε ἡ Ἀλάσκα δὲν εἶχεν ἀκόμη πωληθῇ εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν Συμπολιτείαν ἀντὶ 7,000,000 δολλαρίων. Τὸ φρούριον ἀπέχει περὶ τὰ 85 μίλλια ἐκ Nome καὶ ἔχει ἀκόμη τὰ παλαιά του κανόνια. Εἶναι καὶ αὐτὸ ἓν ἀπὸ τὰ παρελθόντα μεγαλεῖα τῆς Ρωσσικῆς κατοχῆς τῆς Βορεινῆς ἐκείνης χώρας, ἥτις προορίζεται ν' ἀποβῇ τὸ πλουσιώτερον τμῆμα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Ὁ ἀποστολεὺς μάλιστα εἶναι ὁ στηριζόμενος εἰς τὸ μέγα πυροβόλον τῆς εἰσόδου τοῦ φρουρίου.

ΜΥΛΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΠΑΡΤΗΝ

ΑΦΕΛΗΣ καὶ ποιητικὴ ζωγραφιὰ ἐκείνη τὴν ὁποίαν ἀπηθανάτισεν ὁ φωτογράφος μας. Ἕνα μύλον ἔξω ἀπὸ τὴν Σπάρτην, τὴν ὀνομαστὴν διὰ τὴν εὐμορφιὰν καὶ τὸν φυσικόν της πλοῦτον.

Ξεύρετε τί λέγει ὁ μέγας ἀρχαιολόγος καὶ φανατικὸς λάτρης τῆς πατρίδος μας Mahaffy διὰ τὴν κοιλάδα τῆς Σπάρτης; Ἰδοὺ αἱ λέξεις του: Ἡ κοιλὰς αὕτη εἶναι ἡ πλουσιωτέρα καὶ ἡ μᾶλλον εὔφορος τῆς Πελοποννήσου.

Ἡ ἅλυσις τῶν βουνῶν, ἡ ὁποία τὴν περιορίζει, σχίζεται ἀπὸ μίαν μεγάλην φάραγγα τὴν ὁποίαν σήμερον στολίζουν ἀμπελῶνες καὶ φυτεῖαι, πορτοκαλλεῶνες καὶ ὡραῖαι κατοικίαι ἀγροτῶν ἢ ποιητικὰ χωριά.

Μέσα εἰς τοιοῦτον παράδεισον τῆς φύσεως ἦτο ἐκτισμένη ἡ παλαιὰ Σπάρτη...

Ἡ ὡραία ἐκείνη φύσις δὲν μετεβλήθη. Καὶ ἔστω ἀπόδειξις ἡ εὔμορφη ὅσον καὶ ἀφελὴς εἰκών, τὴν ὁποίαν σᾶς παρουσιάζομεν.

Η ΓΕΦΥΡΑ ΤΗΣ ΛΑΡΙΣΣΗΣ

ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ ἔχουν τὴν Ἀκρόπολιν, ὁ Πειραιεὺς τὸν λιμένα του, ἡ Κέρκυρα τὴν Σπιανάδαν της, αἱ Πάτραι τὰς Ἰτέας, ἡ Σμύρνη τὸ Καί της. Ἔχει καὶ ἡ Λάρισσα τὸ μεγάλο γεφύρι τοῦ Πηνειοῦ, ὄχι τόσον σπουδαῖον διὰ τὴν κατασκευήν του, ὅσον διὰ τὴν ἱστορίαν του καὶ διὰ τὰ γεγονότα, τὰ ὁποῖα συνεδέθησαν μὲ τὴν ὕπαρξίν του.

Εἶναι ἐδῶ ἤρεμα καὶ βραδυκίνητα τὰ νερὰ τοῦ γέροντος Πηνειοῦ, καίτοι ὄχι τόσον διαυγῆ, ὅσον εἰς τὴν κοιλάδα τῶν Τεμπῶν.

Ἐδῶ ὅμως δίδει εἰς τὸν ποταμὸν κάποιαν μεγαλειτέραν ζωὴν ἡ καθημερινῶς προοδεύουσα καὶ νεάζουσα πόλις, ἥτις γραφικώτατα ὑψοῦται ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἐπὶ τῶν δύο ὀχθῶν του, καὶ ἡ ζωὴ αὐτὴ κάμνει τόσην ἐντύπωσιν ὅσην ἀντιθέτως ἡ μονήρης καὶ ποιητικὴ εὐμορφιὰ τῶν Τεμπῶν.

Σήμερον ἡ Λάρισσα ἀπέκτησε πολλὰ πράγματα, διὰ τὰ ὁποῖα θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ εἶναι ὑπερήφανος, ἀλλὰ τὸ γεφύρι της εἶναι μία ἀπὸ τὰς καλλονάς της ἐκείνας, τὰς ὁποίας δὲν εἰμποροῦν νὰ ἐπηρεάσουν τὰ νέα κτίρια καὶ τὰ ἄλλα καλλωπιστικὰ ἔργα τῆς προοδευτικῆς αὐτῆς Θεσσαλικῆς πόλεως.

Ἡ φωτογραφία μας, ληφθεῖσα ὀλίγον μετὰ τὴν Ἀνατολήν, μᾶς παρουσιάζει τὴν γέφυραν τῆς Λαρίσσης ὑπὸ τὴν περισσότερον ἀληθινήν της ὄψιν, δηλαδὴ τὴν ποιητικὴν καὶ τὴν εὔμορφην. Αὐτὸς ἄλλως τε ἦτο καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ φωτογράφου.

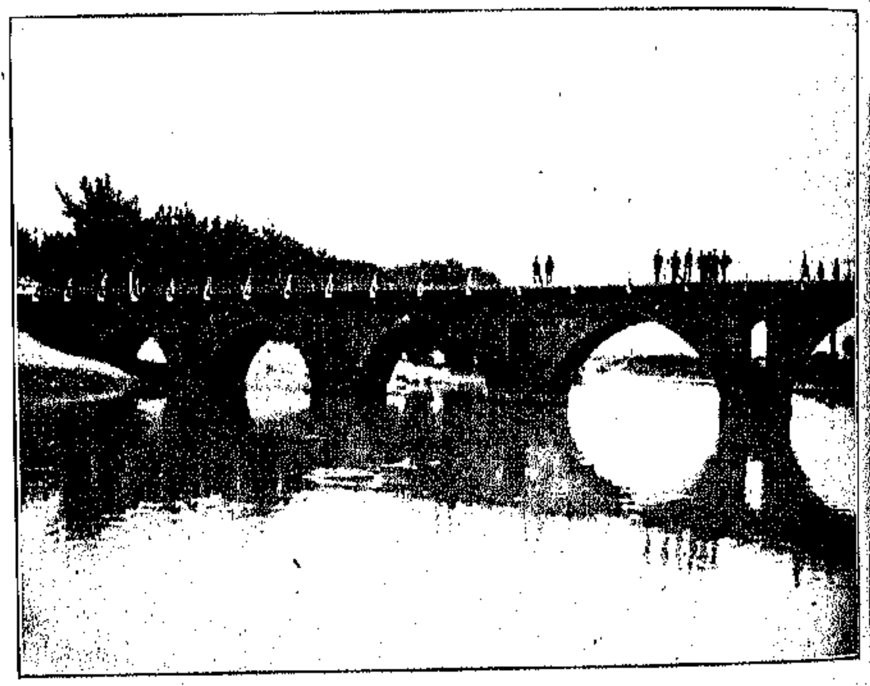

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΛΥΜΒΗΘΡΑ ΤΟΥ ΣΙΛΩΑΜ

ΝΕ ἡ Αἰδηψός. Ἐκεῖ τὸ καλοκαῖρι θὰ εὕρητε πάντοτε πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, ἀνα-
ἣν τὴν ἐκ τοῦ ὕδατος ἴασιν. Θαυμάσια γὰρ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως τὰ Λουτρὰ ὀφειλόμενα
ἣν παράδοσιν, καὶ ἴσως καὶ πραγματικῶς, εἰς τὸν μακαρίτην Σύλλαν, ἕνα πολὺ ὅπως πρέπει
ῃ πολίτην, ὅστις, πολλὰ διαπράξας καὶ πολλὰ παθὼν εἰς τὴν Ρώμην, ἦλθεν εἰς τὴν Εὔβοιαν
λύνῃ τὸν ῥύπον τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ εἰς τὰς θέρμας, αἵτινες φέρουσι τὸ ὄνομά του.
ς πέντε χιλιάδας κατ' ἔτος ἀνέρχονται οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὰ Λουτρὰ τῆς Αἰδηψοῦ, καὶ εἰς
ὅυς οἱ ἐκθειάζοντες τὰς ἰαματικάς των ἰδιότητας, διότι πραγματικῶς τὰ νερὰ εἶναι θαυμάσια.
θ' ὅλα ὅμως αὐτὰ ἡ Αἰδηψὸς κάμνει τὴν φιγοῦραν κέντρου πληκτικοῦ καὶ μονοτόνου, ἐρη-
καὶ ἐγκαταλελειμμένου.
ἡ εἰκὼν τὴν ὁποίαν παρουσιάζομεν ἐλήφθη τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἔφθασε τὸ ἐκ Πειραιῶς
φέρον ἐφημερίδας, αἱ ὁποῖαι θὰ ἀποτελοῦν καὶ τὴν μόνην ψυχαγωγίαν τῶν λουομένων.
φίνομεν εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον νὰ εἴπῃ τί γίνεται εἰς ἄλλα ὑδροθεραπευτικὰ κέντρα καὶ νὰ
ς σχετικὰς συγκρίσεις. Καὶ δὲν ἔχομεν καμμίαν ἀξίωσιν νὰ ἐπέμβωμεν εἰς ἀλλότρια καθή-
καθ' ἣν στιγμὴν ῥίπτομεν ἀπὸ τῶν στηλῶν αὐτῶν τὴν ἑξῆς ἰδέαν:
ν εὑρίσκοντο μερικοὶ ἐπιχειρηματίαι Ἕλληνες τῆς Ἀμερικῆς νὰ πάρουν εἰς τὰ χέριά των
διοργάνωσιν τῶν Λουτρῶν τῆς Αἰδηψοῦ, διατί δὲν θὰ ἐπετύγχανον;

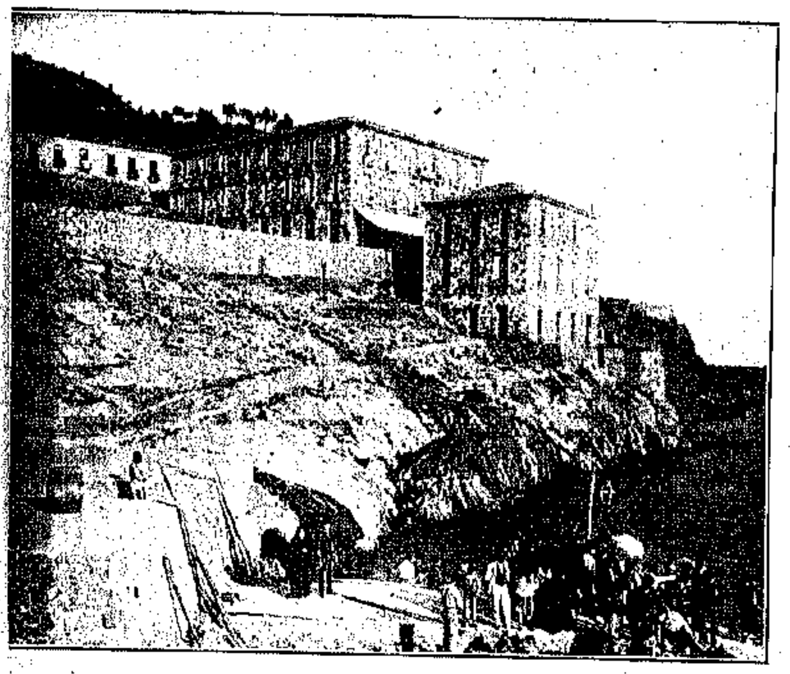

ΜΥΣΤΡΑΣ

ΜΙΑΝ ὡραίαν φωτογραφίαν τῶν ἐρειπίων τοῦ Μυστρᾶ μᾶς ἔστειλε καλός φίλ... Εἶναι ἀπὸ τὰς πλέον λησμονημένας, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰς μεγαλειτέρας ἑλληνικὰς δόξ... ἡ ἐρειπωμένη σήμερον μεσαιωνικὴ πόλις, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἄλλοτε ἤκμασεν ἡ δόξα τῶν Βιλλεαρδουίνων καὶ τῶν Παλαιολόγων.

Ὁ γραφικὸς αὐτῆς λόφος χωρίζεται ἀπὸ τὰ γύρω του βουνὰ μὲ μίαν βαθεῖ... λαγκάδαν, ποιητικωτάτην καὶ μεγαλοπρεπῆ. Ὁ λόφος αὐτός, μὲ τὸ παλαιό... του ἱστορικὸν φρούριον, περιλαμβάνει τὰ μεγαλείτερα μεσαιωνικὰ μνημεῖα τῆ... Λατινικῆς, Ἑλληνικῆς, Ἑνετικῆς καὶ Τουρκικῆς ἐποχῆς.

Ἕνας σεισμὸς πρὸ πενήντα καὶ πλέον ἐτῶν κατέστρεψε τὸ μεγαλείτερον μέρ... τῶν οἰκημάτων, τὰ ὁποῖα ἀκόμη ἵσταντο ὄρθια. Δὲν κατώρθωσαν ὅμως νὰ ἐπηρεάσ... τὴν ἄφθιτον δόξαν τοῦ Μυστρᾶ...

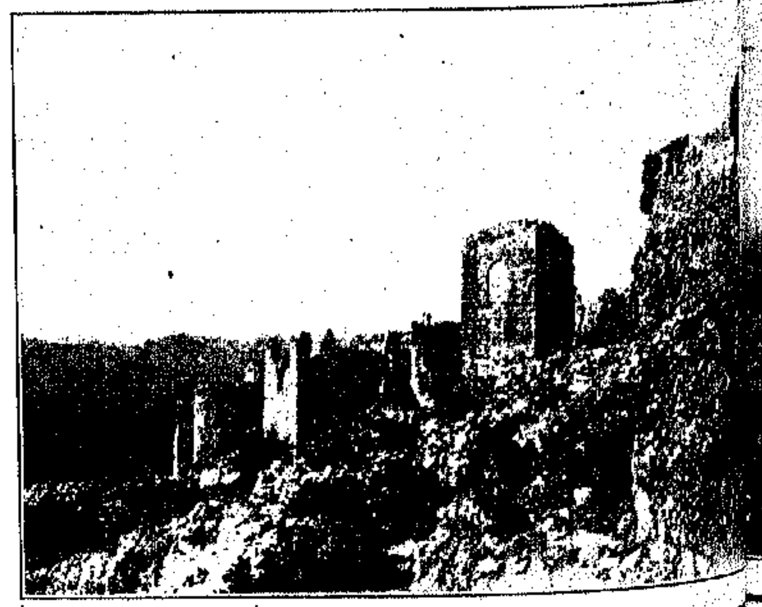

ΤΑ ΝΕΑ ΠΥΡΟΒΟΛΑ

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ἑορτὴ ἦτο διὰ τὴν Ἑλλάδα ὁλόκληρον ἡ ἐποχὴ κατὰ τὴν ...ν τὰ νέα πυροβόλα μας τοῦ Σνάϊδερ-Κανὲ, ληφθέντα ἐκ Γαλλίας, ἀπεστάλησαν ...ὴν Θεσσαλίαν διὰ νὰ εἶναι πλησιέστερα πρὸς τὸν τόπον τῆς δράσεώς των.

Μερικὰ ἀπὸ τὰ πυροβόλα αὐτὰ ἐπῆγαν διὰ Χαλκίδος. Ἐρασιτέχνης φωτογράφος ...ογράφησε τὴν διάβασιν τοῦ σχετικοῦ ἀγήματος διὰ τῆς ὀνομαστῆς γεφύρας Εὐρίπου.

Καὶ ἡ εἰκών μας παρουσιάζει ἕνα ἀπὸ τὰ πυροβόλα μας αὐτά, διερχόμενον εἰς τὴν ...ντι ὡραίαν πόλιν τῆς Χαλκίδος, ὁπόθεν μετεφέρθησαν εἰς Βόλον καὶ Λάρισσαν.

Ἀπὸ τὰ πυροβόλα αὐτὰ ἔμειναν μερικὰ καὶ εἰς τὴν Χαλκίδα, διὰ νὰ μετακομισθοῦν συντόμως καὶ αὐτὰ εἰς τὰ σύνορα, κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς τῶν κινδύνων καὶ τῶν ...χιῶν.

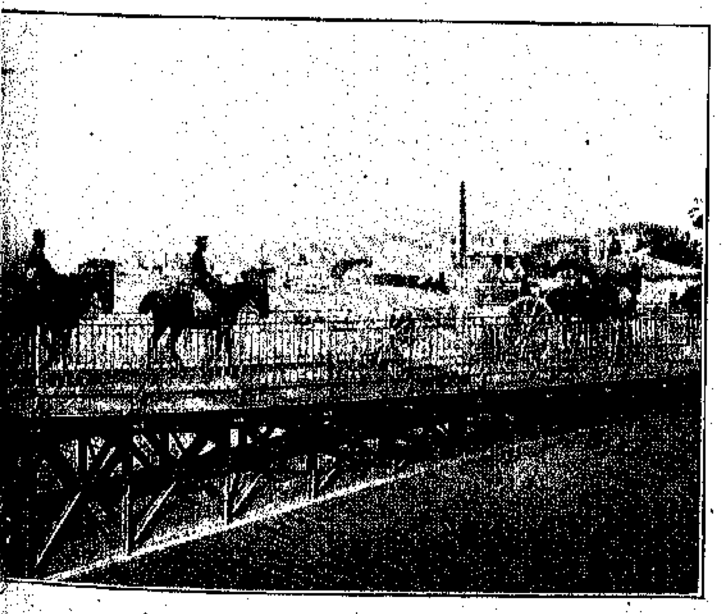

ΜΙΑ ΕΥΜΟΡΦΙΑ ΤΟΥ ΠΟΡΟΥ

ΤΙ κρίμα νὰ μὴν εἶναι γνωστότερον τὸ θαυμάσιον αὐτὸ νησάκι... Διότι εἶναι πράγματι χάρμα τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἀπόλαυσις τῶν αἰσθήσεων κάθε του γωνία.

Ὁ Πόρος μὲ τὴν πρασινάδα του, τὸν ὅρμον του, τὰ μοναστήριά του, τὸν Γαλατᾶν του καὶ τὴν φιλοξενίαν τῶν κατοίκων του, εἶναι μία ἀπὸ τὰς ἰδεώδεις ἐξοχὰς τῆς Ἑλλάδος. Δὲν διεφημίσθη ἀρκετὰ καὶ δὲν εὑρέθησαν ἐπιχειρηματίαι νὰ τὸν ἀναδείξουν.

Καὶ ὅμως οἱ ἐπισκέπται τοῦ Πειραιῶς Ἀθηναῖοι καὶ Πελοποννήσιοι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὅσοι γνωρίζουν ποῦ εὑρίσκεται ἡ Ἑλληνικὴ εὐμορφιά, πηγαίνουν εἰς τὸν Πόρον καὶ περνοῦν θαυμάσια καλοκαίρια, ἀπολαμβάνοντες ζωὴν τοῦ βουνοῦ καὶ ζωὴν τῆς θαλάσσης καὶ μυρωμένον ἀέρα καὶ δροσιὰν ἀνεπρώδη καὶ βραδυὰς ἀλησμόνητες...

Ἀλλὰ γιατί περισσότερα λόγια; Δὲν ὁμιλεῖ ἡ εὔμορφη ἄποψις μιᾶς ἄκρας τοῦ Γαλατᾶ;

ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΝ ΚΟΛΟΡΑΔΩ

ΒΕΒΑΙΩΣ πολλοὶ ὀλίγοι θὰ εἰμποροῦσαν νὰ φαντασθοῦν, βλέποντες τὴν ἄνω εἰκόνα, ὅτι οἱ τέσσαρες ἱππεῖς, τοὺς ὁποίους παρουσιάζομεν εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα καὶ πλέον παράξενα μέρη τοῦ Colorado, εἶναι Ἕλληνες.

Καὶ ὅμως τὴν στιγμὴν καθ' ἣν σᾶς παρουσιάσαμεν ὀλίγον ἀνωτέρω Ἕλληνας εἰς τὴν ἀπωτέραν ἐσχατιὰν τῆς Ἀλάσκας, δὲν ἔπρεπε ν' ἀπορήσετε, διότι ὑπὸ τὴν περιβολὴν τῶν τεσσάρων Μεξικανῶν βλέπετε 4 καλοὺς συμπατριώτας μας, μεταξὺ τῶν ὁποίων πρῶτον δεξιὰ τὸν ἐν Σικάγῳ ἀντιπρόσωπον τῆς «Ἀτλαντίδος» κ. Ἀθ. Μουζακιώτην, ὅστις εἶναι καὶ ὁ ἀποστολεὺς τῆς φωτογραφίας.

Ὁ μέγας μεγαλωστὸ λίθος, μὲ ὅλον τὸ τεράστιον μέγεθός του, ἔχει μίαν βάσιν τόσον μικράν, ὥστε εἶναι θαῦμα πῶς μένει εἰς τὴν θέσιν του. Ἀλλ' ἐδῶ ἀκριβῶς ἔγκειται καὶ τὸ περίεργον τῆς εἰκόνος.

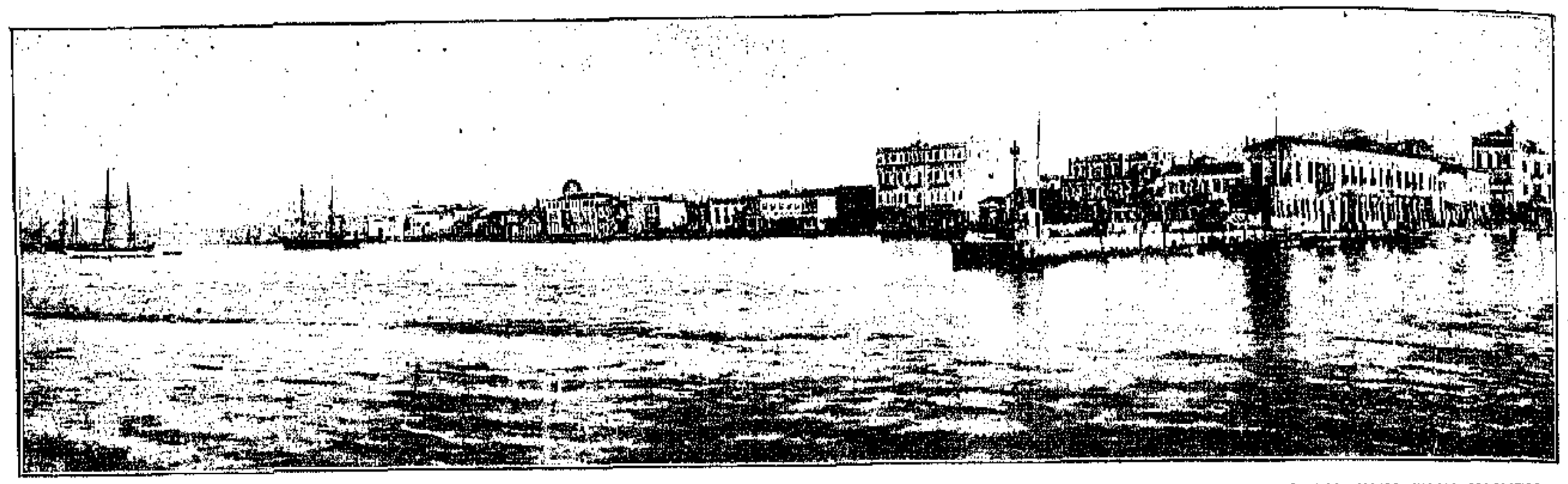

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

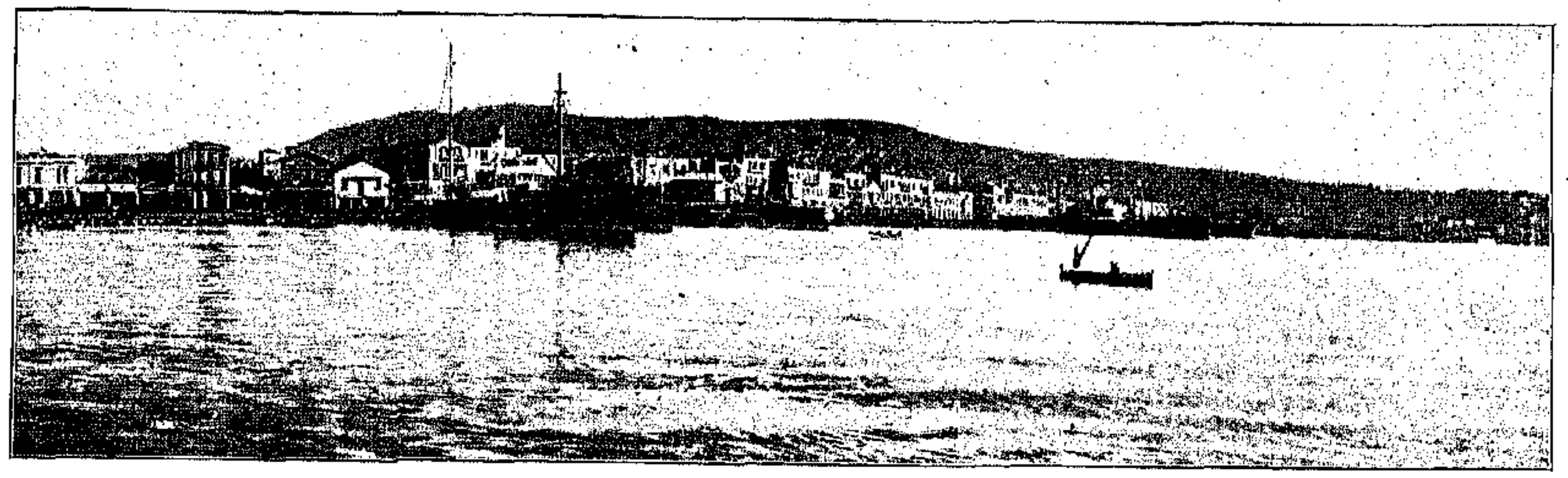

ΑΠΟ ΤΟΥ ΛΙΜΕΝΟΣ

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΙΩΝΙΑΣ

Η ΝΥΚΤΑ εἶχε περάσει μαγευτική... Ἀκύμαντος ἡ θάλασσα, τὴν ὁποίαν ἐχώριζεν ἕως τὸ πρωὶ μία ὀνειρώδης Πανσέληνος... Ἡ ζέστη τῆς ξηρᾶς δὲν ἐμπόρεσε νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν νύκτα τοῦ πελάγους, καὶ τὸ στρογγυλὸ παραθυράκι τῆς καμπίνας μου, ἀνοικτό, ἀφοῦ δὲν ὑπῆρχεν εἰς τ' ἀνοικτὰ φόβος κουνουπιῶν, ἕως τὸ γλυκοχάραγμα δὲν ἔπαυσε νὰ φέρῃ τὴν θαλασσοποτισμένην δροσιὰ εἰς τὸ μικρὸ καμαράκι τοῦ βαποριοῦ. Ταξεῖδι μιὰ φορὰ! ταξεῖδι ἀλησμόνητο τὸ ταξεῖδι τῆς Σμύρνης.

Εἴχαμε φύγει ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ ὀλίγο μετὰ τὸ μεσημέρι... καὶ ἔπειτα ἀπὸ μίαν νύκτα εἰς τὸ Αἰγαῖον ἐχάραξε γλυκὰ γλυκὰ ἡ ἡμέρα ἔξω ἀπὸ τὰς ἀκτὰς τῆς Ἰωνίας. Μ' ἐξύπνισε μιὰ δυνατὴ σφυριγματιά, ἐρχομένη ἀκριβῶς ἀπὸ τὸ κατάστρωμα καὶ ἔπειτα ἀμέσως ἡ φωνή.

— Tribord! Deux tours!... Ligne... Ἕνα πρόσταγμα τοῦ σκάφους, τὸ ὁποῖον ἔπαρνε τὴν ἀπότομον πρὸς τὰ δεξιὰ στροφὴν μ' ἔκαμεν ν' ἀνοίξω τὰ μάτια, καὶ νὰ ρίψω τὸ βλέμμα πρὸς τὸ παραθυράκι μου, ἀπὸ τὸ ὁποῖον τὸ φῶς τῆς ἡμέρας εἰσερχόμενον ἐπολεμοῦσε ἀκόμη μὲ τὸ ἀγρυπνῆσαν ἠλεκτρικόν μας. Ἐπάνω ἀντηχοῦσαν τὰ βήματα τῶν ναυτῶν καὶ ἔφθαναν εἰς τ' αὐτιά μου τὰ βαρειὰ γαλλικὰ τῆς Μασσαλίας. Ἔπειτα ἀπὸ ὅλα αὐτὰ ὕπνος δὲν ἐχωροῦσε. Ἐκτύπησα τὸ κουδοῦνι καὶ ἦλθεν ὁ καμαρότος.

— Τί συμβαίνει; πλησιάζομεν;

— Ὄχι ἀκόμη.

— Μὰ τί εἶναι ὁ θόρυβος αὐτός;

— Ἐμβήκαμεν εἰς τὸν κόλπον τῆς Σμύρνης...

— Σηκώθησαν οἱ συνταξειδιῶταί μου;

— Ὢ βέβαια! Τὸ θέαμα εἶναι πολὺ εὔμορφο...

Δὲν ἐπερίμενα περισσότερα· ἐσηκώθην, ἐνεδύθηκα βιαστικὰ καὶ μιὰ καὶ δυὸ εἰς τὸ κατάστρωμα τοῦ «Saghalien» τοῦ Μεσσαζερὴ.

* * *

Ἀλησμόνητη εὐμορφιά!... Θεία χαραυγή!... Ἀθάνατη Ἰωνία!... Ἔχω ἀκόμη ἐμπρός μου τὸ θέαμα, τὸ ὁποῖον εἶδα, ὅταν ἀνέβηκα εἰς τὸ κατάστρωμα. Ὁ ὡραιότερος κόλπος τοῦ Αἰγαίου ἠνοίγετο ἐμπρὸς εἰς τὸ βραδυπλοοῦν σκάφος μας.

Ἕνας κόλπος βαθύς, ὁλογάλανος καὶ σχεδὸν ἀκύμαντος, ἂν ἐξαιρέσῃ κανεὶς τοὺς μικροὺς φιλοπαίγμονας φλοίσβους ποῦ ἔσπαζαν εἰς τὰ πλευρὰ τοῦ ἀτμοπλοίου τῆς γραμμῆς τῶν Ἰνδιῶν. Οὐρανὸς αἴθριος, γαλανώτερος καὶ ἀπὸ τὸν ὀνομαστὸν τῆς Ἀττικῆς ἁπλώνεται ἐπάνω ἀπὸ τὸν κόλπον τῆς Σμύρνης. Οἱ μετεωρολόγοι δὲν ἐξήγησαν ἀκόμη τὸ φαινόμενον αὐτὸ τῆς τόσης αἰθρίας καὶ ὅμως τὸ φαινόμενον ὑπάρχει.

Ὅσοι ἐταξείδευσαν εἰς τὰ εὐλογημένα ἐκεῖνα ἀκρογιάλια τὸ ἀντελήφθησαν καὶ τὸ γνωρίζουν

...Ἔπειτα ἤρχισεν ἡ ἀπόλαυσις. Ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος ἡ Φώκαια μὲ τὰς ἁλυκάς της, τῶν ὁποίων τὸ κρυστάλλινον προϊὸν εἰς λευκοὺς λοφίσκους ἀπήστραπτεν εἰς τὰς πρώτας ἀκτῖνας τοῦ μόλις ἀνατέλλοντος ἡλίου.

Ἀπὸ τὸ ἄλλο μία συνεχὴς καταπράσινη ἀκτὴ μὲ τὸ φρούριον ὄπισθεν καὶ τὸ τσιφλίκι τοῦ Ἁγ. Γεωργίου, περισσότερον ὡραία ἐφ' ὅσον τὸ πλοῖόν μας ἐπροχώρει πρὸς τὸν μυχὸν τοῦ κόλπου. Καὶ εἰς τὸ βάθος... ἡ μεγάλη Ἑλληνίς, ἡ εὔμορφη τῆς Ἰωνίας κόρη, ἡ ἀρρενωπὴ Γκιαοὺρ Σμύρνη!...

Ἕνα κτύπημα τοῦ κωδωνίσκου τοῦ καμαρώτου ἀνήγγειλεν ὅτι ἦτο καιρὸς γιὰ τὸ πρόγευμα.

— Ἀμ δέ. Νὰ χάσῃ κανεὶς αὐτὴν τὴν ἀπόλαυσιν δι' ἕνα φλυτζάνι καφφέ!... Ἀμ δὲν πάῃ εἰς τὴν εὐχὴ καὶ ὁ καφφὲς καὶ τὸ καλό του...

ΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΜΥΡΝΗΝ

— Monsieur le café...

— Ἄφισέ μας Χριστιανέ μου! Θὰ πιῶ Σμυρνέϊκον!...

Τί μαγεία αὐτὸς ὁ κόλπος ποῦ στενεύει, στενεύει καὶ περιχαράσσεται ὅλος ὅλος περίξ κανεὶς καὶ ἀφήνῃ ἐκεῖνα του

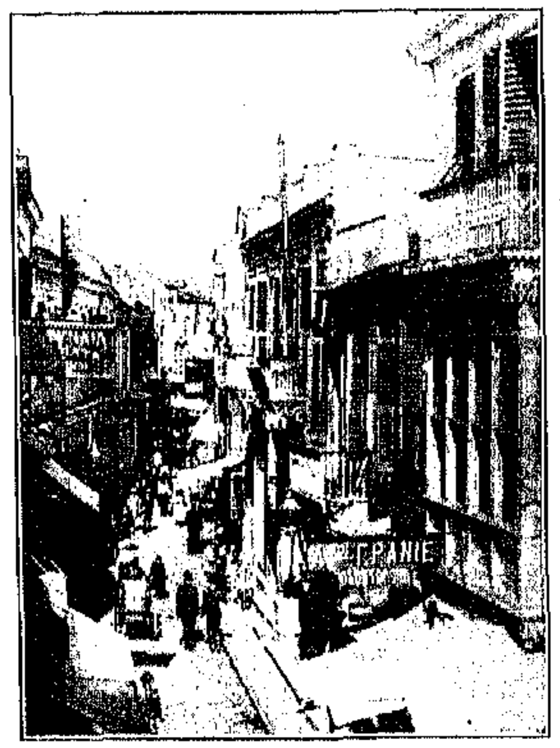

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΟΔΟΣ (ΦΡΑΓΚΟΜΑΧΑΛΑΣ)

ἀριστερὰ τὰ Ἀγαμεμνόνεια Λουτρά!... Τώρα ἡ πρασινάδα φαίνεται μὲ ὅλην της τὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ κυριαρχεῖ εἰς τόσον βαθμόν, ὥστε λησμονεῖ κανεὶς τὰ γαλανὰ νερὰ καὶ τὸν ὡραῖον οὐρανὸν διὰ νὰ κυττάξῃ τὴν ἀκτὴν τὴν γύρωθεν καὶ πάγκαλον. Καὶ τὰ χωριὰ ἐκεῖνα μὲ τὰ λευκὰ σπιτάκια, ποῦ προβάλλουν ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ δένδρα εἰς τόσον ὀλίγην ἀπόστασιν ἀπὸ τὸ βαπόρι μας...

* * *

Ἀλλὰ πάν καὶ τὰ βουνὰ καὶ τὰ πρασινάδια τώρα. Εἴμεθα ἐμπρὸς εἰς τὴν Σμύρνην. Καὶ ὅταν βλέπῃ κανεὶς ἀπὸ κοντὰ τὴν Σμύρνην τὰ λησμονεῖ ὅλα... Ἂν θέλετε παράπονα καὶ ντέρτια θὰ σᾶς δώσῃ ἡ Σμύρνη τὰ δικά της...

Εἰσπλέομεν εἰς τὸν λιμένα, τὸν μικρὸν ἀλλὰ θαυματουργὸν εἰς κίνησιν καὶ ζωήν... Ἀτμόπλοια, καράβια, πλοιάρια, βαρκοῦλες τὸν γεμίζουν. Ἐμβαίνομεν ἀπὸ μίαν εἴσοδον στενὴν μὲ δύο χρωματιστὰ φανάρια εἰς τὰ δύο κρηπιδώματα.

Ἔξω ἁπλώνεται κατὰ πάσας τὰς διευθύνσεις πολυτάραχος, ζωηρά, ἀνήσυχος, γελαστή, ἐργατική, τραγουδοῦσα καὶ στενάζουσα ἡ ἐξευρωπαϊσμένη γλυκειὰ Ἀνατολίτισσα Σμύρνη.

Τί ἔχει νὰ κάμῃ ἡ Νεάπολις ἐμπρὸς εἰς τὴν Σμύρνην; Οὔτε τέσσαρα μεταλλίκια...

* * *

Ἂς εὔγωμεν ἀμέσως! Ἔχομεν καιρόν; Μίαν ἡμέραν!

— Μίαν ἡμέραν! Θὰ τὴν ἐξοδεύσωμεν σεργιανίζοντες τὴν Σμύρνην. Καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο.

Ἡ ἀποβίβασις εἰς τὴν Σμύρνην γίνεται πολὺ εὔκολα. Σήμερον ἴσως παρέχει κάποιαν δυσκολίαν τὸ μπουρκουτζῆ(?), ἀλλὰ πρὸ τεσσάρων ἐτῶν τὸ μπουρκουτζῆ ἦτο ἄγνωστον. Τὸ τελωνεῖον ἠρκεῖτο νὰ κρατήσῃ τὰ διαβατήριά μας διὰ νὰ μᾶς τὰ δώσῃ τὸ βράδυ, ὅταν θὰ ἐπεστρέφομεν εἰς τὸ βαπόρι μας, ἀφαιμάσσοντας ὀλίγων βημάτων ἀπόστασιν ἀπὸ τὴν προκυμαίαν, τὸ περίφημον Σμυρνέϊκον Κ α ί.

Ἀξίζει τὴν φήμην της ἡ Προκυμαία αὐτή, διότι ἔχει τόσην κίνησιν καὶ τόσην ποίησιν, ὅσην δὲν ἔχει οὔτε ὁ Πειραιεύς, οὔτε ὁ Κωνσταντινουπολίτικος Γαλατᾶς.

Ἕνα Λίβερπουλ τῆς Ἀνατολῆς ἀπὸ λιμενικῆς ἀπόψεως εἶναι ἡ Σμύρνη. Μαγαζιὰ γεμάτα κίνησιν, γραφεῖα ἀτμοπλοϊκὰ καὶ ἐμπορικά, ὡραῖα ξενοδοχεῖα, οἰκήματα Λεσχῶν καὶ τέσσαρα πέντε Προξενεῖα καὶ ξένα ταχυδρομεῖα καταλαμβάνουν τὴν προκυμαίαν τῆς Σμύρνης, τὴν θορυβώδη καὶ πολυτάραχον μὲ τὴν κίνησιν τῶν ἁμαξῶν, τῶν τράμ καὶ διαβατῶν πληρούντων καθὲ της σημεῖον. Ἀτμόπλοια ἀπὸ καθὲ σημεῖον τῆς ὑφηλίου εἶναι προσδεδεμένα εἰς τὰ μ ο υ ρ ά γ ι α, καὶ καράβια Χιώτικα, Ἀνδριώτικα, Γαλαξειδιώτικα, Μαυροθαλασσίτικα ἀναμένουν τὴν σειράν των ὅπως ἐκφορτώσουν, φορτώσουν καὶ φύγουν διὰ νὰ ξαναέλθουν. Ἐν τῷ μεταξὺ τὰ πληρώματα βγαίνουν ἔξω καὶ χαίρονται τὴν Σμύρνην, τὴν ὁποίαν ποτὲ δὲν θὰ λησμονήσουν, ὅπως δὲν τὴν ἐλησμόνησε καὶ ὁ γράφων τὰς γραμμὰς αὐτάς.

Εἶπα λοιπὸν ὅτι ἐβγῆκα μὲ μίαν συντροφιὰν ἀπὸ τὸ βαπόρι. Ὅλοι διὰ πρώτην φορὰν ἐπισκεπτόμενοι τῆς Ἰωνίας τὴν βασίλισσαν ἐζητήσαμεν ἕνα ὁδηγόν.

Ὁ ὁδηγὸς αὐτὸς παρουσιάσθη ὑπὸ μορφὴν ἑνὸς κουτοῦ ὄντος, τὸ ὁποῖον εἶναι θαῦμα πῶς εὑρῆκε θέσιν εἰς τὴν τετραπέρατην Σμύρνην.

— Ποῦ θέλετε νὰ σᾶς πάγω κύριοι, ἠρώτησεν ὁ περίφημος αὐτὸς guide.

— Νὰ μᾶς πᾷς νὰ ἴδοῦμεν ὅλα τὰ σπουδαῖα τῆς Σμύρνης.

— Θέλετε τὴν Μπέλλα Βίστα καὶ τὸν Φραγκομαχαλᾶ πρῶτα; ἠρώτησεν ὁ ὁδηγός.

— Ἐμπρός! ἀλλὰ κάμνε γρήγορα, διότι δὲν θέλομε νὰ χάσωμεν καιρόν.

Μετ' ὀλίγα λεπτὰ εἴχαμε εὔγῃ ἀπὸ τὴν ζώνην τῆς κινήσεως τοῦ λιμένος. Ἡ προκυμαία προεκτεινομένη ἀριστερὰ χάνει τὸν ἐμπορικόν της χαρακτῆρα καὶ γίνεται τὸ κράσπεδον τῆς ὡραιοτέρας συνοικίας τῆς Σμύρνης.

Ὁ κόλπος βαθυκύανος, ρυτιδοῦται ἐλαφρὰ ἀπὸ τὴν αὔραν τῆς Πούντας, ἀνοικτὰ δὲ λικνίζονται ἕνα δυὸ καράβια, καὶ περισσότερο γιαλό, ἰσάριθμα κομψὰ κόττερα καὶ γιώτς. Ἔχει πρώτης τάξεως ναυτικὴν κίνησιν ἡ Σμύρνη. Ἕνα ὅμιλον Ἐρετῶν θαυμάσιον πρῶτα ἀπὸ ὅλα. Ἀπὸ ἀθλητισμὸν ἕνα Πανιώνιον, καὶ ἕνα μουσικὸν σύλλογον, τὸν Ἀπόλλωνα.

Σπίτια πάλλευκα, ὡραῖα κομψὰ καὶ φιλόκαλα κοσμοῦν τὸ μέρος αὐτὸ τῆς προκυμαίας.

ΤΟ ΜΑΡΜΑΡΙΝΟΝ ΚΩΔΩΝΟΣΤΑΣΙΟΝ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΦΩΤΕΙΝΗΣ

Ἔξαφνα ὅμως ἐκάμαμεν πάλιν δεξιά, ἐστρίψαμεν ἕνα δρόμον, νομίζω τοῦ Γαλαζίου, καὶ εὑρέθημεν μέσα εἰς ἕνα μικρὸν Broadway.

— Ὁ Φραγκομαχαλᾶς, εἶπεν ὁ ὁδηγός, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἀνάγκη, διότι εἰς ὅλων τὸν νοῦν καὶ τὰ χείλη ἦλθεν ἡ ἰδία λέξις. Εἶναι ἐνδιαφέρουσα συνοικία ὁ Φραγκομαχαλᾶς. Μία τεθλασμένη γραμμή, ἀποτελοῦσα τὸν κεντρικώτερον δρόμον τῆς Σμύρνης τέμνεται ἀπὸ διαφόρους στενοὺς δρομίσκους, οἵτινες τρόπον τινὰ ἀποτελοῦν τοὺς παραποτάμους τοῦ μεγάλου ρεύματος τοῦ Φραγκομαχαλᾶ. Ἐδῶ εἶναι τὰ καλὰ καταστήματα τῆς Σμύρνης. Ἐδῶ τὰ γραφεῖα τῶν μεγάλων ἐπιχειρήσεων ἐγχωρίων καὶ ξένων. Ἐδῶ τέλος ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ ἴδῃ καὶ δείγματα τῆς Σμυρναϊκῆς εὐμορφιᾶς, εἰς τὰς φευγαλέας ἐκείνας εἰκόνας τῶν εὐσώμων καὶ παραστατικῶν γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι ἐλαφρότατα διερχόμεναι τὸν δρόμον, προφθάνουν νὰ ρίψουν εἰς τὸν διαβάτην ὑπὸ τὴν σκιὰν τῆς ὀμπρέλλας των μίαν ματιάν, τὴν ὁποίαν ὁ ξένος θ' ἀποκομίσῃ ὡς ἀνάμνησιν ἀπὸ τὴν Σμύρνην.

Σφύζει ἀπὸ κίνησιν καὶ δρᾶσιν ὁ Φραγκομαχαλᾶς. Ὁ κόσμος του εἶναι πολυάσχολος καὶ ἐνθυμίζει ἕνα κομμάτι Ἀμερικῆς μὲ τὴν βίαν μεθ' ἧς κινεῖται καὶ ἐργάζεται. Πῶς τώρα ἐν μέσῳ Φραγκομαχαλᾶ κατώρθωσαν νὰ ὑπάρξουν Καθολικὰ Μοναστήρια, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐκφεύγουν μελαγχολικοὶ οἱ ἦχοι ἑνὸς ἁρμονίου; Μυστήριον, τὸ ὁποῖον δὲν ἔχομεν καιρὸν νὰ ἐξιχνιάσωμεν. Πρέπει νὰ κάμωμεν μίαν ἐπίσκεψιν εἰς τὴν Ἁγίαν Φωτεινήν, νὰ θαυμάσωμεν τὸ ἐξακουσμένον ἀνὰ τὴν Ἀνατολὴν κωδωνοστάσιόν της καὶ τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ναοῦ καὶ νὰ λυπηθῶμεν, διότι δὲν θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἴδωμεν καλλίτερα τὴν ἀρχαίαν Εὐαγγελικὴν Σχολήν, μὲ τὸ πλούσιον μουσεῖόν της καὶ μὲ τὴν πολύτιμον βιβλιοθήκην της, διότι καιρὸς δὲν ὑπάρχει.

Μία ἡμέρα εἰς τὴν Σμύρνην. Τί νὰ πρωτοκυττάξῃ κανείς; Οὔτε τὸ Προξενεῖον τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὁποῖον ὑψοῦται ἐδῶ πέρα παρὰ τὴν Ἁγίαν Φωτεινήν, μέσα εἰς τὴν καρδιὰν τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς πόλεως.

Περνοῦμεν μίαν σειρὰν δρόμων. Νὰ τὸ γραφεῖον τῆς «Ἀμαλθείας». Ἐδῶ δὲν ὑπάρχει μέσος ὅρος. Πρέπει νὰ εἰπῶ μίαν καλημέραν εἰς τὸν κ. Σολομωνίδην.

Ἔπειτα ἰδοὺ ἡ «Ἁρμονία». Ἄλλη μία ἐπίσκεψις καὶ γνωριμία ἄλλου καλοῦ συναδέλφου τοῦ κ. Σαϊζάνη. Τιμὴ εἰς τὰ δύο φύλλα ποῦ ἀγωνίζονται εἰς τὰς πρώτας γραμμὰς τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἰωνίας.

* * *

Μέσα ἀπὸ μίαν συστάδα πρασίνων δένδρων προβάλλει πολυτάραχος ὁ σταθμὸς τοῦ σιδηροδρόμου Κασαμπᾶ.

Ἀπ' ἐδῶ πηγαίνει κανεὶς εἰς τὸ Μπαϊρακλῆ, Ἁγίαν Τριάδα καὶ Κορδελιό........ καὶ ἐδῶ πρῶτον καταφθάνουν τὰ προϊόντα τῆς Μικρασίας, πρὶν σκορπισθοῦν εἰς τὰ πέρατα τοῦ κόσμου.

Κυριαρχεῖ τὸ τουρκικὸν στοιχεῖον ἐδῶ. Καφφενεῖα, βρύσες, συντριβάνια, ναργιλέδες, καφφέδες καὶ Τοῦρκοι ρεμβάζοντες, χαρακτηρίζουν αὐτὸν τὸν μαχαλᾶν, ὅστις ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν ἄλλον θὰ ἐδικαιοῦτο νὰ ὀνομασθῇ Τουρκομαχαλᾶς.

Τί ἐζητοῦσε ἐκεῖ τὸ τραῖνο; Μυστήριον. Θὰ ἔκαμναν καλλιτέραν φιγοῦραν μόνον τὰ καραβάνια τῶν καμήλων, τὰ ὁποῖα ὅμως ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐκτοπίζονται......

Καὶ ὅμως ἔχει μερικὰ εὔμορφα πράγματα ἡ Τουρκικὴ Σμύρνη. Πρῶτα τὰ καταστήματα τῶν ἀρχαίων ἀνατολικῶν κομψοτεχνημάτων, ὅπου εὑρίσκει κανεὶς ἀπὸ πιστόλια τῆς Δαμασκοῦ μέχρι ζ α ρ φ ι ῶ ν τῆς Ἀραβίας καὶ Περσικῶν χαλιῶν. Ἀλήθεια αὐτὴ ἡ βιομηχανία τῶν χαλιῶν εἶναι κάτι τι τὸ θαυμάσιον ἐδῶ πέρα.

Εἶναι ἀγοραὶ ὁλόκληροι τῶν ὡραιοτέρων ταπήτων τοῦ

Ο ΛΙΜΗΝ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

Η ΜΠΕΛΛΑΒΙΣΤΑ ΚΑΙ Η ΠΟΥΝΤΑ

κόσμου εἰς τὴν συνοικίαν αὐτήν. Ἐμβήκαμεν εἰς ἕνα δύο ἀπὸ αὐτὰ τὰ καταστήματα καὶ οἱ Τοῦρκοι, οἱ ὁποῖοι ἀκόμη δὲν εἶχον Σύνταγμα, μᾶς ἐπεριποιήθησαν φιλοφρόνως καὶ εὐγενέστατα. Μᾶς ἔδωκαν καφφὲν —ὄχι τοῦ Γιλδὶζ—μᾶς ὡμίλησαν διὰ τὴν προέλευσιν τῶν ταπήτων των, μᾶς ἀράδιασαν ἀριθμοὺς ἑκατοντάδων καὶ χιλιάδων λιρῶν καὶ ἐφάνησαν πρόθυμοι νὰ δεχθοῦν παραγγελίας... τὰς ὁποίας δὲν ἐδώσαμεν.

Ἐπεράσαμεν ἔπειτα ἀπὸ τὴν μεγάλην ἀγοράν· εἴδαμεν τὸ Ἑλληνικὸν Προξενεῖον, ἐγκατεστημένον εἰς μίαν τεραστίαν σπιταρώναν, καὶ ἐφάγαμεν εἰς ἕνα πολὺ περιποιημένον ξενοδοχεῖον, ὡραιότατα μαγειρευμένα φαγητὰ καὶ ὀνειρώδως εὔγευστα φροῦτα.

Τὸ ἀπόγευμα ἦτο ἡ σειρὰ τῶν συνοικιῶν, ἤτοι τὴν Ἀρμενικὴν συνοικίαν μὲ τὰ ὡραῖα σπίτια, τὸ Φαρδὺ Σοκάκι τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, τὰ Μπογιατζίδικα, καὶ τέλος τὸν κοσμοξακουσμένον Φασουλᾶν, τὸ ἀπόρθητον αὐτὸ λημέρι τῆς Σμυρνέικης παλληκαριᾶς καὶ τοῦ ἀδιαπτώτου ἀσικισμοῦ.

Ἐμβήκαμεν ἤδη εἰς τὴν ὁδὸν Τράσσαν, τὸ Fifth Avenue τῆς Σμύρνης, μὲ τὰ Προξενεῖα καὶ ἄλλα ὡραῖα σπίτια, καὶ εἴμεθα εἰς Μπέλλα Βίστα.

Τρέχομεν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον, γράφομεν βιαστικὰ ὀλίγα εἰκονογραφημένα δελτάρια, τὰ παραδίδομεν καὶ τρέχομεν εἰς τὸ βαπόρι μας, τὸ ὁποῖον μὲ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἀφίνει τὸ πρῶτον ἀποχαιρετιστήριον σφύριγμα εἰς τὴν Σμύρνην.

Κατάμεστος κόσμου ἡ Προκυμαία. Ἕνας συγκεχυμένος θόρυβος ἔρχεται ἀπὸ τὰ διάφορα καφφενεῖα, ὅπου ἀναπαύονται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τὴν ἐργασίαν οἱ κουρασμένοι Σμυρνηοί. Κανταδόροι Ἀθηναῖοι καὶ Τοῦρκοι χανεντέδες ἁμιλλῶνται μὲ μαρακλῆδας ντόπιους, ἐνῷ φωνογράφοι καὶ λαντέρνες στενάζουν ἀπὸ Σμυρνέικα ντέρτια.

Ἕνα ἀκόμη σφύριγμα τοῦ «Saghalien».

—Larguez les amarres!...

En avant doucement!... Babord deux tours!... Καὶ τὸ πλήρωμα πειθήνιον λύει τὰ πρυμνήσια, ἡ μηχανὴ κάμνει ἀργὰ πρὸς τὰ ἐμπρός, τὸ μέγα σκάφος στρέφει ἀριστερά, ἀποκτᾷ ἐλευθερίαν κινήσεων, κλίνει δεξιὰ καὶ ἐξέρχεται τοῦ λιμένος.

Ο ΣΤΑΘΜΟΣ ΚΑΙ Η ΠΛΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΠΟΥΝΤΑΣ

Τὸ θέαμα τώρα ἀποκτᾷ μίαν ποίησιν, τὴν ὁποίαν ὁμολογουμένως δὲν εἶχε τὸ πρωΐ.

Ὁ ἥλιος ἔχει δύσει καὶ ἐπάνω εἰς τὴν μεγάλην πόλιν ἁπλώνεται μία ἐλαφρὰ ἡμιδιαφανὴς ὁμίχλη, ὡς πέπλος ἀεριώδης, ὁ ὁποῖος τὴν καθιστᾷ μαγευτικωτέραν, χωρὶς ἐξ ἄλλου νὰ κρύπτῃ τὴν γόησσαν εὐμορφίαν της. Τὰ γύρω τοῦ κόλπου πρασινάδια παίρνουν ἕνα χρῶμα θαμβὸν καὶ ἡ θάλασσα κουρασμένη ἀπὸ τοὺς ζεφύρους τῆς ἡμέρας ἀποκοιμᾶται ἥσυχα εἰς τῆς Ἰωνίας τὴν ἀγκαλιά.

Εἶναι ἡ στιγμὴ καθ' ἣν ἀνάπτουν τὰ φῶτα... Ἡ παραλία ὅλη καταυγάζεται ἀπὸ χρυσᾶς λάμψεις. Νομίζει κανεὶς φεύγων ὅτι ἡ ὡραία πόλις ἔχει φωταγωγίαν ἢ ἑορτὴν ἐπίσημον. Τίποτε ἀπ' αὐτά. Αὐτὸ ποῦ βλέπετε γίνεται κάθε βράδυ.

Δύο βαπόρια κατάφωτα καὶ γεμᾶτα, περνοῦν δίπλα μας καὶ μᾶς χαιρετοῦν ἐνθουσιωδέστατα. Εἶναι τὰ βαποράκια τοῦ Κορδελιοῦ.

Τὸ βαπόρι μας ἐπῆρε πλέον δρόμον καὶ ἀπομακρύνεται γρήγορα, διευθυνόμενον εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν.

Καὶ ὀπίσω μας ἡ Σμύρνη, μὲ τὴν ζωήν, τὴν κίνησιν, τὴν εὐμορφιάν, τὰ φῶτά της, χάνεται σιγὰ σιγὰ ὡς ἀλησμόνητος ὀπτασία.

★★★

ΔΙΑΛΕΓΜΕΝΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ

Κλείστε Βουλγάρων Ἐκκλησιὲς
κι' ἀνοῖξτε τῶν Ἑλλήνων
Ἐκεῖ πρωτόψαλλε παπᾶς
τὸ ἅγιο Εὐαγγέλιο,
Ἐκεῖ τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ
στὸν Κόσμον ἀκουσθῆκαν
καὶ τὸν Σταυρὸ προσκύνησαν
καὶ Βούλγαροι καὶ Ροῦσσοι.

Νὰ σπάσουνε, νὰ βουβαθοῦν
καμπάνες τῶν Βουλγάρων,
ὅπου κτυποῦν γιὰ σφάξιμο,
ὅπου διψοῦν γιὰ αἷμα
ἐκείνων ποῦ τοὺς ἔμαθαν
νὰ κάνουν τὸ σταυρό των,
νὰ προσκυνοῦν σὰ Χριστιανοί,
νὰ λὲν τὸ «Κύριε ἐλέησον»

Καμπάνες τοῦ Ἑλληνισμοῦ
σημάνατε καὶ πάλι.
Εἶναι ὁ ἠχός σας γλυκὸς
σὰν τοῦ Χριστοῦ τὰ λόγια.
Ὅταν βουλγάρικη κτυπᾷ
καμπάνα, λὲς φωνάζει:
«σκοτώνετε, κτυπᾶτε!»
Ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιλαλεῖ:
«τὸν κόσμον ἀγαπᾶτε».

Μ. Δ. ΣΕΙΖΑΝΗΣ

Η ΒΑΡΚΟΥΛΑ-ΚΡΗΤΗ

Τὴν ἀγκαλιά του ἀνοίγει λαχταρίζοντας
μέρα καὶ νύχτα τ' ὄμορφο λιμάν
στὴ δύστυχη βαρκοῦλα τὴν ἀκούραστη
ποὔρχεται πάντα καὶ ποτὲ δὲν φθάνει

Κι' ὅλο παλαιδ' ἡ βάρκα κι' ἀγωνίζεται
ἐσ' στὸ γιαλὸ παντέρημη καὶ μό
καὶ τὸ πανί της κουρελιάζει ὁ ἄνεμο
καὶ τρίζει ραγισμένο τὸ τιμόν

Τὴν πολεμοῦν οἱ ἄνεμοι ἀπὸ τὰ πέρατα,
τὴν πολεμοῦν οἱ κεραυνοὶ ἀπὸ τὰ νέφη,
καὶ τὸ λιμάνι ἀνοίγει τῆς ἀγκάλες του
κι' ἡ βάρκα κάνει νἄρθῃ κι' ὅλο στρέφει.

Καὶ φαίνεται καὶ χάνεται στὰ κύματα,
στῶνα πλευρό, στ' ἄλλο πλευρό της γέρνει·
πότ' ἕνα κῦμα τὴνε διώχνει σπρώχνοντας,
πότ' ἄλλο κῦμα κατὰ 'δῶ τὴν φέρνει

Καὶ μὲ τὸ διάβα τοῦ καιροῦ τοῦ ἀγύριστο
καὶ τοῦ καιροῦ τοῦ πετροκατάλύτη
ἀνοίγει τὸ λιμάνι τῆς ἀγκάλες του
καὶ δέρνεται νὰ φθάσῃ ἡ βάρκα—ἡ Κρήτη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΟΥ ΣΚΛΑΒΟΥ

Ναρμάτωτος ὁ σκλάβος στέκει
ἐμπρὸς στὸν ἄγριο νικητή·
ὁ τύραννος σπαθί, τουφέκι
στὰ δυὸ τὰ χέρια του κρατεῖ.

— Σκλάβε ποῦ σήκωσες κεφάλι
«κ' ἐζήτησες ἐλευθεριά,
«νά! σὲ κρατῶ δεμένο πάλι
«στὰ σίδερά σου τὰ βαρειά.

«Τοὺς τάφους τῆς γενιᾶς σου σκλάβε
«ὡς στὴ στερνή σου ἀναπνοή,
«ζῆσε νὰ μὲ δουλεύῃς, σκλάβε,
«σοῦ τὴ χαρίζω τὴ ζωή.

«Μὰ γιὰ νὰ σοῦ θυμίζῃ κάτι
«τὸν ἱδρωτά σου πῶς θὰ πιῶ,
«θὲ νὰ σοῦ βγάλω τῶνα μάτι·
διάλεξε σὺ ποιὸ θέλεις, ποιό».

Κι' αὐτὸς ἀπόκληρος τοῦ κόσμου,
τοῦ λέγει δίχως νὰ στραφῇ
—Τὰ δυό! γιὰ νὰ μὴ βλέπω ἐμπρός μου
«τὴ βάρβαρή σου τὴ μορφή!»

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΘΑΛΑΣΣΙΝΩΝ

Ο ΝΑΥΤΗΣ, ὁ παλαίων νύκτα καὶ ἡμέραν μὲ τὰς νηρηΐδας, αἱ ὁποῖαι ὡς κύματα, ἄλλοτε ἥσυχα καὶ ἄλλοτε ἄγρια, σπάνουν ἀφρίζοντα εἰς τὰ πλευρὰ τοῦ σκάφους ἢ ἤρεμα ἁπλοῦνται εἰς τὴν παραλίαν καὶ φιλοῦν αὐτήν, πάντοτε ἀπετέλεσε τὸ ἀντικείμενον τόσον τῶν ποιητῶν, ὅσον καὶ τῶν λοιπῶν λογογράφων, οἱ ὁποῖοι μὲ ὡραίους στίχους καὶ μὲ παθητικὰς καὶ συγκινητικὰς γραμμὰς περιγράφουν αὐτὸν πάντοτε τολμηρόν, πάντοτε ἄφοβον, πάντοτε εὐχαριστούμενον ὄχι μόνον, ὅταν τὰ κύματα ἐλαφρὰ φιλοῦν τὰ πλευρὰ τοῦ σκάφους καὶ ἀπομακρύνωνται, ἀλλὰ καὶ ὅταν ἄγρια καὶ ἀπειλητικὰ ὡς βουνὰ ἀνυψώνωνται ὑπεράνω αὐτοῦ.

Καὶ ἔχει μίαν χάριν, μίαν εὐμορφιάν, κάτι τι τὸ μεγαλοπρεπὲς κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ὁ ἀτρόμητος θαλασσινός, ὅταν στὸ μελαγχολικό του τραγοῦδι ἐπιτιμᾷ τὴν θάλασσαν ψάλλων: «Θάλασσα τρελλή, θάλασσα φαρμακευμένη!..» Καὶ δικαίως. Διότι πόσοι γίνονται θύματά της!...

Πόσοι διασχίζουν τὰ μαῦρά της ὕδατα μὲ τὴν γλυκεῖαν ἐλπίδα τῆς ταχείας ἐπιστροφῆς των μεταξὺ τῆς οἰκογενείας των!... Ἀλλ' ἂν περὶ τῶν ναυτῶν τόσα πολλὰ ἐγράφησαν, περὶ τῆς οἰκογενείας των καὶ τῆς λαχτάρας, τὴν ὁποίαν αὕτη αἰσθάνεται, διαρκούσης τῆς ἀνὰ τὰς θαλάσσας ἀπουσίας των, πολλοὶ ὀλίγοι ἠσχολήθησαν.

Μίαν εἰκόνα ἀκριβῶς περὶ τῆς ζωῆς τῆς συζύγου τοῦ ἀπόντος ναύτου παρουσιάζει τὸ παρακάτω διήγημά μας. Εἶναι μία ζωντανὴ εἰκών, εἰς τὴν ὁποίαν διαφαίνεται ἡ ἀγάπη, ἡ συζυγικὴ πίστις καὶ ἡ μέχρις αὐτοθυσίας!.. ἀφοσίωσις τῆς ἐναρέτου ναυτοπούλας, τῆς ὀνειροπωλούσης ἐν παντὶ καὶ πάντοτε τὸν ταξειδεύοντα σύζυγόν της!... Ἡ ὑπόθεσις τοῦ διηγήματος τούτου εἶναι εἰλημμένη ἀπὸ τὴν θαλασσινὴν ζωὴν τῶν Βρεττάνων τῆς Γαλλίας. Εἶναι δὲ γνωστὴ ἡ ἀκάθεκτος θαλασσομανία τῶν κατοίκων τῆς Βρεττάνης, τοὺς ὁποίους μετὰ τόσης δυνάμεως λόγου ἀπηθανάτισε κυρίως ὁ Pierre Loti εἰς τὸ ἔργον του: «Οἱ Ψαράδες τῆς Βρεττάνης».

ΣΚΥΘΡΩΠΟΙ καὶ καταβεβλημένοι καὶ μὲ τὸ στῆθος ἐξωγκωμένον ἐκ τῶν λυγμῶν, εἶχον ὁδηγήσῃ τὴν νεκρὰν εἰς τὸ κοιμητήριον...

Αἱ τελευταῖαι νεκρώσιμοι εὐχαὶ εἶχον ἀπαγγελθῆ ὑπὸ τοῦ ἱερέως.... Στιγμαὶ μελαγχολικαὶ ἐβασίλευσαν πέριξ τοῦ μνήματος...

Ὁ ἀπαρηγόρητος σύζυγος, χῆρος ἤδη, ἐστερημένος τῆς συντρόφου του, ἣν διὰ παντὸς πλέον ἔχασεν, ἐστάθη παρὰ τὸν τάφον... σύννους, ρίπτων βλέμματα, εἰς τὰ ὁποῖα ἀνεγίνωσκέ τις τὴν ψυχικὴν πάλην, τὴν ἀγωνίαν, τὸν βαθὺν πόνον, ρίπτων τὰ βλέμματα ὁτὲ μὲν ἐπὶ τῆς γῆς, ὁτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ θαυμασίου γαλανοῦ θόλου τοῦ οὐρανοῦ... Ἐσκέπτετο!...

Αἱ μέλισσαι ἐβόμβουν εἰς τὸν ἀέρα.

Τὸ ἄρωμα τῶν ἀνθισμένων δένδρων εἰς τοὺς πέριξ κήπους καὶ ἡ εὐωδία τῶν ρόδων διεχέοντο μεθυστικὰ εἰς τὸν ἀέρα. Ἆρά γε ὁ ἄνθρωπος οὗτος μὲ τὸ ξηρὸν καὶ ἡλιοκαὲς πρόσωπον, μὲ τοὺς εὐρεῖς του ὤμους καὶ μὲ τοὺς μεγάλους καὶ ρεμβώδεις ὀφθαλμούς του, μήπως ἐσκέπτετο τί πρὸ ὀλίγου συνετελέσθη ἐνώπιόν του; Τοὐναντίον ἐφαίνετο μᾶλλον ἀφηρημένος καὶ ὡς νὰ ἐπόθει νὰ ἀπολαύσῃ τὴν ὡραιότητα καὶ γλυκύτητα τῆς πέριξ του φύσεως. Καὶ ὁ φίλος, ὅστις ἵστατο πλησίον του, ὁ μόνος ὅστις εἶχεν ἔλθῃ εἰς τὸ ἀπομεμακρυσμένον τοῦτο χωρίον τῆς Βρεττάνης διὰ νὰ παρακολουθήσῃ τὴν κηδείαν τῆς ἀποθανούσης, τὸν παρετήρει ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν μετὰ συγκινήσεως.

Οἱ συνοδεύσαντες τὴν κηδείαν, ὁ εἷς κατόπιν τοῦ ἄλλου, εἶχον ἤδη διασκορπισθῆ.

Ἐνόμισαν ὅτι αἱ παρηγορίαι των δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ ἐπιδράσωσι περισσότερον εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Καστελλέκ. Ἐγνώριζον τὰς ριψοκινδύνους καὶ περιπετειώδεις ἐπιθυμίας του, τὸν ἔρωτά του διὰ τὰ μακρυνὰ ταξείδια. Ἐγνώριζον τὰς πολυχρονίους καὶ συνεχεῖς ἀπουσίας του.

Ἡ σύζυγός του, ἥτις τὸν ἠγάπα περιπαθῶς, εἶχε ζήσῃ ἐν τῇ μοναξίᾳ καὶ τῇ μελαγχολίᾳ. Ὡς οἱ σκοποὶ τῶν φρουρίων τῶν παλαιῶν μύθων, ἐκάθητο ὅλην τὴν ἡμέραν εἰς τὸ ὑψηλότερον τῆς οἰκίας της δωμάτιον, ὁπόθεν ἐφαίνετο ἡ κυανῆ θάλασσα καὶ τὰ ὑπὸ τῶν κυμάτων δερόμενα παράλια. Ἐκεῖ εἰργάζετο, πλέκουσα καὶ ράπτουσα, ἢ ἀνεγίνωσκε τὰς ἐπιστολὰς τοῦ ἀπόντος ἤ, μὲ τὴν κεφαλήν της κεκλιμένην μελαγχολικῶς ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου, ἔκλαιεν ἐν σιωπῇ... Τὸ κοιμητήριον ἦτο ἤδη ἔρημον...

Ὁ Ἐρρῖκος Φάμπερ ἔλαβε τὸν χῆρον ἐκ τοῦ βραχίονος:

— Πρέπει νὰ ἀναχωρήσωμεν, φίλε μου, τῷ εἶπεν. Ἄλλας λέξεις δὲν τῷ εἶπεν, φοβούμενος μήπως προσβάλῃ τὴν σκιὰν τῆς ταφείσης, διὰ τῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ συζύγου της. Ἐν τούτοις ἐκινήθησαν, καὶ σιωπηλοὶ διηυθύνθησαν πρὸς τὴν ἔξοδον. Ὅταν δὲ ἐξῆλθον τῆς θύρας τοῦ κοιμητηρίου καὶ ἔφθασαν ὑπὸ τὴν σκιὰν πυκνοφύλλων δένδρων, ὁ Φάμπερ ἠρώτησε:

— Δύναμαι διὰ τῆς ἁμάξης νὰ φθάσω ἐντὸς δύο ὡρῶν εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμόν; Πρέπει αὔριον τὴν πρωΐαν νὰ εὑρεθῶ εἰς Παρισίους, ἕνεκα τῶν ὑποθέσεών μου...

— Κάμε ὅπως ἐννοεῖς καλλίτερον, εἶπεν ὁ Καστελλέκ.

ΑΛΙΕΥΤΙΚΑ ΠΛΟΙΑ ΤΗΣ ΒΡΕΤΤΑΝΗΣ

Ὅταν ἔφθασαν εἰς τὸ χωριό, ὡδήγησε τὸν φίλον του εἰς τὸ ἑστιατόριον, ἐν ᾧ αὐτός, ζητήσας συγγνώμην, εἰσῆλθε πρὸς ἀνάπαυσιν εἰς τὸ δωμάτιόν του. Ὅτε ὅμως ὁ Φάμπερ ἦλθε διὰ νὰ τὸν ἀποχαιρετήσῃ, τὸν εὗρεν εἰς τὸ δωμάτιον τῆς ἀποθανούσης, ὅπου ἀνεδίδετο ἀκόμη τὸ ἄρωμα τῶν ἐν αὐτῷ εὑρισκομένων ἀνθέων. Τὰ παράθυρα ἦσαν ὁλάνοικτα. Πρὸ αὐτῶν ἥσυχος, σιωπηλός, σύννους, ἔχων τὰς δύο του χεῖρας ἐντὸς τῶν θυλακίων, ἐκάθητο ὁ Καστελλέκ, ρίπτων τοὺς ὀφθαλμούς του εἰς τὴν πέραν ἐκτεινομένην ἀφρόεσσαν καὶ κυανῆν θάλασσαν, πρὸς ἣν ἡ ἀποθανοῦσα σύζυγός του ἀπλήστως καὶ μεθ' ὑπομονῆς ἔρριπτε τὰ διερευνητικὰ βλέμματά της!...

Εἰς τὴν ἐμφάνισιν τοῦ φίλου του ἐστράφη.

— Φεύγεις; τῷ εἶπεν.

— Μάλιστα μετά τινα λεπτά.

Ἐπεκράτησε σιγή.

— Καὶ σύ, ἠρώτησεν ὁ Φάμπερ, διὰ νὰ διασκεδάσῃ τὴν στενοχωρίαν, ἥτις τὸν ἐπίεζε, πότε σκέπτεσαι διὰ δρόμον;

— Ἴσως αὐτὴν τὴν ἑσπέραν, ἀπήντησεν ἁπλῶς ὁ Καστελλέκ.

Ἀφηρημένος δέ, ὡς πάντοτε, ἤνοιξε τὸ ἑρμάριον μιᾶς μικρᾶς τραπέζης, καὶ ἐξήγαγεν ἓν περίστροφον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐφαίνοντο αἱ ἓξ σφαῖραί του. . . .

— Βλέπεις.... αἱ σφαῖραί μου εἶναι ἕτοιμοι! εἶπεν.

— Ἔλα, ἄφησέ τα αὐτά, ἀνέκραξεν ὁ Ἐρρῖκος Φάμπερ! Δὲν δύναμαι νὰ πιστεύσω ὅτι σκέπτεσαι νὰ αὐτοκτονήσῃς. Μόνον μία μεγάλη θλῖψις δύναται νὰ κάμῃ ἕνα ἄνθρωπον νὰ αὐτοκτονήσῃ, προσέθηκε σιγά.

— Νομίζω, ὅτι δὲν ὑπάρχει δυστυχέστερος ἐμοῦ ἐπὶ τοῦ κόσμου τούτου, εἶπεν ὁ χῆρος. Ἡ ἀπελπισία μου εἶναι ἀνυπόφορος καὶ θέλω νὰ ἀπαλλαγῶ.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ φίλος του τὸν παρετήρει ἔκθαμβος, τοῦ εἶπεν:

— Ἀγαπητέ μοι.....ἡ ἀπελπισία μου ἐξηγεῖται διότι, ἐν τῷ προσώπῳ τῆς ταλαιπώρου γυναικός μου, ἐξέλιπε μία γυναῖκα, ἥτις μοῦ ὑπενθυμίζει θλιβερὰς ἡμέρας. Δὲν εἶπον εἰς κανένα τὴν ἱστορίαν μου, εἰς σὲ ὅμως, τὸν ὁποῖον ἀγαπῶ ἀδελφικά, θὰ τὴν ἀφηγηθῶ. Ἄκουσον λοιπόν:

«Ἐνυμφεύθην νεώτατος, χωρὶς νὰ γνωρίζω ἀκόμη τὴν ζωὴν καὶ τὸν ἑαυτόν μου, μετὰ μιᾶς γυναικός, τὴν ὁποίαν ἐκ παιδικῆς ἡλικίας ἠγάπων μὲ ὅλας μου τὰς δυνάμεις, μὲ ὅλην μου τὴν ψυχήν. Ἐζήσαμεν μῆνας καὶ ἔτη ὁλόκληρα μὲ ἀμοιβαίαν ἀγάπην, καὶ ἀπηλαύσαμεν μὲ ἀνέκφραστον χαρὰν τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς ἑνώσεώς μας. Μετά τινα ὅμως ἔτη ἐξύπνησε μέσα μου ἡ ἐπιθυμία, ὁ ἔρως, τὸν ὁποῖον ἐκληρονόμησα ἀπὸ τοὺς προγόνους μου.

«Ναί, οἱ κάτοικοι τῆς Βρεττάνης φαντάζονται καὶ ὀνειρεύονται ταξείδια μακρυνὰ εἰς τοὺς ὠκεανούς, τὸν ἐλεύθερον ἀέρα, τὴν θάλασσαν.... μακράν... Ἆ! ἔπρεπε νὰ τοὺς μιμηθῶ, ἔπρεπε νὰ ἀναχωρήσω, ἔπρεπεν ἐπάνω εἰς τὸ κλυδωνιζόμενον πλοῖόν μου νὰ αἰσθάνωμαι στιβαρὰ τὰ βήματά μου, ἔπρεπε νὰ ἀπολαύσω τὴν δύσιν τοῦ πυριφλεγοῦς ἄστρου τῆς ἡμέρας ὄπισθεν τῶν ὑδάτων τοῦ ὠκεανοῦ!.....

«Ἡ σύζυγός μου, ὡς ἀδύνατος καὶ φοβουμένη τοὺς κινδύνους τῶν ὠκεανῶν, δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ μὲ ἀκολουθήσῃ..............Ἀνεχώρησα λοιπὸν μόνος......

«Ἡ πρώτη μου αὕτη ἀπουσία διήρκεσεν ἓν ἔτος. Ἔπειτα τὰ ἔτη ἐξηκολούθουν νὰ περνοῦν γρήγορα καὶ οὕτω νὰ ἐπεκτείνουν τὴν ἀπουσίαν μου. Πολλὰ ἔτη ἐπέρασαν. Ἐγνώρισα τὰς Ἰνδίας μὲ τοὺς περιέργους ναούς της, τὴν Κίναν μὲ τὸ ὄπιόν της, τὴν Ἀμερικὴν μὲ ὅλα τὰ μίση τῶν διαφόρων φυλῶν της.... Καὶ τοιουτοτρόπως ἔγεινα ὁ ἐγωϊστικώτερος καὶ ὁ μᾶλλον ἀδιάφορος ἐκ τῶν ἀνθρώπων.

«Καὶ ἐν τούτοις, ἐν τῷ μέσῳ τῆς διακαοῦς μου ταύτης ἐπιθυμίας, ἡ ὁποία μὲ ὤθει μακρὰν καὶ πάντοτε μακράν, μὲ ἐβασάνιζε μία σκέψις: Ὅτι ἡ σύζυγός μου μὲ ἀνέμενεν εἰς τὸ σπιτάκι τῆς Βρεττάνης. Μέσα εἰς τὰ ἄγρια τοῦ ὠκεανοῦ κύματα, καὶ καθ' ἣν ὥραν ἡ ἀργυρᾶ σελήνη, ὡς βασίλισσα ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀστέρων, ἐφίλει τὰ κύματα, ποῦ ἔσπαναν εἰς τὰ πλευρὰ τοῦ σκάφους μου, καὶ καθ' ἣν ὥραν ὁ χρυσοῦς δίσκος τῆς ἡμέρας ζωηρὸς ἐχρύσου τὰ μαῦρα κύματα, καθ' ἣν ὥραν τὰ ναυτόπουλα ἐτραγουδοῦσαν τὸ τραγοῦδι τῆς νεράϊδας, ἐγὼ ἐφανταζόμην τὴν σύζυγόν μου μόνην καὶ μελαγχολικήν.... μὲ τὴν ἁπλουστάτην κόμμωσίν της, μὲ τὰ ἀπέριττα ἐνδύματά της, μὲ τοὺς γυμνοὺς βραχίονάς της.

«Ἠσθανόμην, ὅτι ὁ ἔρως της, φερόμενος ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων μὲ τὴν ἀνατολὴν τοῦ Ἡλίου, καὶ μὲ τῆς Σελήνης τὸ χρυσοῦν βλέμμα, ἐδόνιζε τὰς χορδὰς τῆς ψυχῆς μου καὶ ἐθέρμαινεν αὐτήν.

«Πλὴν φεῦ! Ἔζησα μακράν της. Ναί, τὴν περιώρισα, τὴν κατέστησα δυστυχῆ μέχρις ἀπελπισίας......Καὶ ἐκείνη πιστὴ μὲ ἀνέμενε!........Πλήν, ἀλλοίμονον, ὅτε ἦλθον πλησίον της, ἐδέησε νὰ τὴν παρακολουθήσω εἰς τὸν τάφον, διὰ νὰ τὴν χάσω πλέον διὰ παντός, ὡς καὶ ἐκείνη μὲ εἶχε.....χάσει!.......... Ἀπέθανε. Δι' ἐμὲ πλέον δὲν ὑφίσταται τίποτε. Θέλω νὰ φύγω.......Ἀλλὰ ποῦ νὰ ὑπάγω; Δὲν θὰ ὑπάρχῃ πλέον ἐκείνη διὰ νὰ μὲ περιμένῃ, ἐκείνη, διὰ νὰ θερμαίνῃ, ἔστω καὶ μακρόθεν τὴν καρδίαν μου, διὰ τῆς ἀφοσιώσεώς της!...... ἐκεῖ εἰς τὴν ἀνοικτὴν θάλασσαν..........»

Δάκρυα ἐπλημμύρισαν τοὺς ὀφθαλμούς του...

— Ἀλλὰ πρέπει νὰ προφθάσῃς τὸν σιδηρόδρομον, φίλε μου, προσέθεσε περίφροντις, βλέπων τὸν φίλον του. Χαῖρε.... Σὲ εὐχαριστῶ διότι ἦλθες. Εἴθε νὰ εὐτυχῇς.....

Ἔσφιξαν ἀλλήλων τὴν χεῖρα καὶ ἀπεχωρίσθησαν, ἐνῷ ὁ δυστυχὴς σύζυγος, ὁ ἀτρόμητος ναύτης, ὠχρὸς καὶ ἀπαρηγόρητος, ἐρρίφθη ἐπὶ τῆς ἕδρας, θρηνῶν τὸ θῦμά του, ὅπερ ἐμάρανε μὲ τὴν μακράν του ἀπουσίαν ἀνὰ τὰς θαλάσσας καὶ τοὺς ὠκεανούς.....

(Ἐλευθέρα μετάφρασις ἐκ τοῦ γαλλικοῦ).

ANDRE CORTHIS

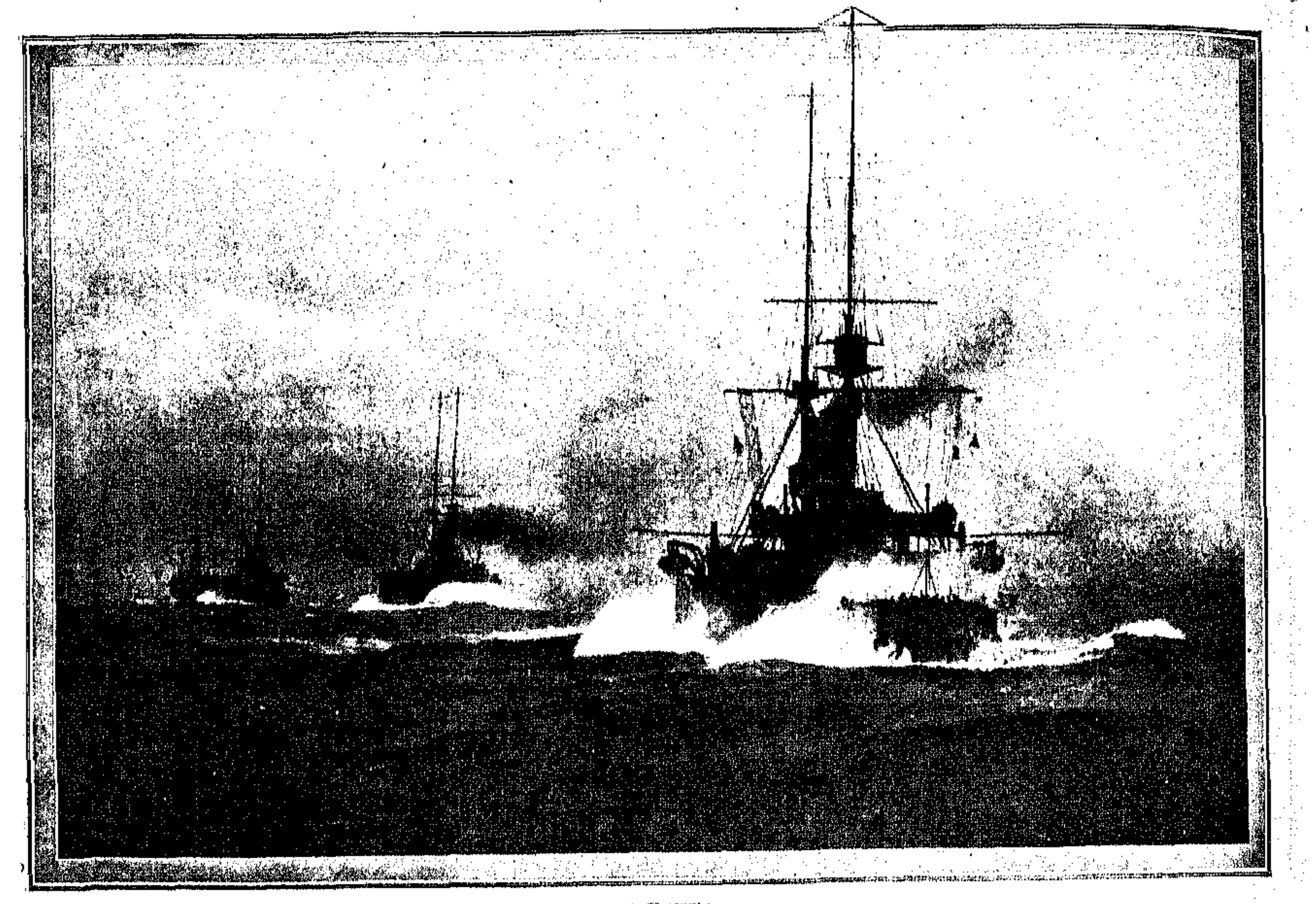

DREADNAUGHTS

ΤΑ ΝΕΑ ΑΘΥΡΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

ΜΙΑ ΑΠΟ τὰς κατηγορίας, αἱ ὁποῖαι ἐπιρρίπτονται συνήθως ἀπὸ τοὺς κακογλώσσους κατὰ τῶν γυναικῶν, εἶναι ὅτι ρίπτουν ἄγκυραν εἰς μίαν ὡρισμένην ἡλικίαν καὶ μένουν ἐκεῖ ἐπ' ἀόριστον. Ἀπὸ ὅλας ὅμως τὰς γυναῖκας ἡ πλέον παράλογος εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἡλικίας εἶναι ἡ πολυθέλγητρος, ἀλλὰ πολυδαπανωτάτη θυγάτηρ τοῦ Πολέμου, ἡ Εἰρήνη, τὴν ὁποίαν ἔχουν ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν των οἱ διπλωμάται. Τὸ δύστροπον αὐτὸ θηλυκόν, ἂν καὶ ἐγεννήθη πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων, ἐπιμένει νὰ παιδιαρίζῃ ἀκόμη καὶ ζητεῖ καθημερινῶς νέα ἀθύρματα ἀπὸ τοὺς κηδεμόνας της, ἀπειλοῦσα ἄλλως νὰ φύγῃ καὶ νὰ ἀφήσῃ τὸν κόσμον εἰς τὸ ἔλεος τοῦ πατρός της.

Καὶ τί ἀθύρματα! Τρομάζουν ἐπὶ τῇ θέᾳ των πόλεις ὁλόκληροι καὶ στρατοὶ καὶ ἔθνη.. Τεράστια κανόνια, σκορπίζοντα τὸν θάνατον καὶ τὴν καταστροφήν, καὶ κολοσσιαῖα χαλύβδινα καὶ καπνίζοντα θαλάσσια τέρατα, δυνάμενα νὰ σοῦ φιλοδωρήσουν μίαν βόμβαν ἐξ ἀποστάσεως δεκαπέντε μιλλίων, εἶναι τὰ φοβερὰ ἀθύρματα, μὲ τὰ ὁποῖα συνειθίζει νὰ περνᾷ τὸν καιρόν της ἡ παλίμπαις Εἰρήνη.

«Ἂν θέλῃς τὴν εἰρήνην, παρασκεύασον τὸν πόλεμον». Αὐτὸ εἶναι τὸ δόγμα τοῦ αἰῶνός μας καὶ ὅλων τῶν αἰώνων, οἱ ὁποῖοι ἐπέρασαν ἀφ' ἧς ἐποχῆς τὰ ἔθνη ἐλησμόνησαν τὴν δεκάτην ἐντολήν, τὴν ἀρχίζουσαν μὲ τὸ «οὐκ ἐπιθυμήσεις». Καὶ τὰ ἔθνη ἀκολουθοῦντα τὸ δόγμα τοῦτο, τὸ ἀπαίσιον ἀλλὰ καὶ ἀλάνθαστον, ὁπλίζονται ὡς ἀστακοὶ καὶ φορτώνουν τὰς πλάτας τοῦ γηραιοῦ Ποσειδῶνος μὲ κολοσσιαῖα πλωτὰ φρούρια, τὴν φοβερὰν δύναμιν τῶν ὁποίων μόλις δύναται νὰ ἐκφράσῃ τὸ ὄνομα «Dreadnaught», τὸ ὁποῖον τοῖς ἔδωκαν οἱ Ἄγγλοι ἐφευρέται των.

"SI VIS PACEM, PARA BELLUM"

Τὸ Dreadnaught εἶναι τὸ τελευταῖον ἄθυρμα τῆς εἰρήνης. Ἀλλοίμονον εἰς τὰ ἔθνη ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν Dreadnaughts, ἐνῷ οἱ ἐχθροί των ἔχουν. Οἱ στόλοι των, ἀπὸ ὅσας μονάδας καὶ ἂν ἀποτελοῦνται, ἠμποροῦν νὰ σαρωθοῦν καὶ νὰ σταλοῦν εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης ἀπὸ δύο ἢ τρία ζεύγη Dreadnaughts, τὰ ὁποῖα ἔχουν τὴν ἰδιότητα νὰ καταστρέφουν τοὺς ἐχθρούς των πρὶν αὐτοὶ ἑτοιμασθοῦν διὰ τὴν μάχην. Ἀπὸ τὴν εἰκόνα, ἡ ὁποία κοσμεῖ τὸ ἄρθρον τοῦτο, λαμβάνει τις κάποιαν ἰδέαν διὰ τὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ τὴν καταστρεπτικὴν δύναμιν τῶν νέων θαλασσίων κολοσσῶν, μὲ τοὺς ὁποίους τὰ ἔθνη ἤρχισαν ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ Ρωσσο-Ἰαπωνικοῦ πολέμου νὰ ἐνισχύουν τοὺς στόλους των. Πλήρη ὅμως ἰδέαν τῆς φοβερᾶς δυνάμεώς των θὰ λάβῃ ὁ κόσμος μόνον ὅταν ἔλθῃ ὁ μετὰ τόσου τρόμου καὶ τόσης ἀνησυχίας ἀναμενόμενος καιρός, καθ' ὃν τὰ Dreadnaughts τῶν Μεγάλων Δυνάμεων θὰ εὑρεθῶσιν ἀντιμέτωπα διὰ τὸ μοίρασμα τῶν ἀδυνάτων καὶ θὰ κηρύξουν τὸ δίκαιον τοῦ ἰσχυροτέρου διὰ στόματος τῶν τεραστίων πυροβόλων των.

Τὰ Dreadnaughts εἶναι ἀπόρροια τῶν πορισμάτων τοῦ Ρωσσοϊαπωνικοῦ πολέμου καὶ ἐπινόησις τῶν ἀμφιβίων Ἄγγλων. Τὸ πρῶτον σκάφος τοῦ τύπου τούτου, τοῦ ὁποίου τὸ ἐκφραστικώτατον ὄνομα (Dreadnaught—οὐδένα φοβούμενον) ἔμεινεν ὡς ἐπίθετον δι' ὅλα τὰ θωρηκτὰ τοῦ ἰδίου τύπου, ἐσχεδιάσθη ὑπὸ τῶν Ἄγγλων ἀξιωματικῶν, οἱ ὁποῖοι μόνοι ἐξ ὅλων τῶν ξένων παρηκολούθησαν τὴν ναυμαχίαν τῆς Τσουσίμας, καὶ ἐναυπηγήθη ὑπὸ αὐστηροτάτην μυστικότητα. Μετὰ τὸν Ρωσσοϊαπωνικὸν πόλεμον, οἱ ναυτικοὶ ἀκόλουθοι τῆς Ἀγγλίας, οἱ ἐπιβαίνοντες τῶν Ἰαπωνικῶν πολεμικῶν κατὰ τὴν ναυμαχίαν τῆς Τσουσίμας, ἐπέστρεψαν οἴκαδε μὲ τόμους ὁλοκλήρους σημειώσεων, τὰς ὁποίας ὑπέβαλον εἰς εἰδικὴν ἐπιτροπήν, ἀποτελεσθεῖσαν ἐκ τῶν ἐμπειροτέρων ναυτικῶν τῆς Ἀγγλίας καὶ ἐκ τῶν μεγαλειτέρων ναυπηγῶν της. Εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς ἐπιτροπῆς ἐκείνης ἐκυοφορήθη ἡ ἰδέα τοῦ «Dreadnaught». Ἐκ τῆς ναυμαχίας τῆς Τσουσίμας ἀπεδείχθη ὅτι τὸν κυριώτερον ρόλον εἰς τὰς ναυμαχίας παίζουσιν αἱ μεγάλαι μονάδες καὶ ὅτι τὰ μικρότερα σκάφη μόνον ὡς ἐπιβοηθητικὰ τῶν πρώτων δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν. Ὅταν ἓν μέγα θωρηκτὸν ἀνοίξῃ πῦρ μὲ ὅλον τὸ βαρὺ πυροβολικόν του κατὰ τῶν μικροτέρων πλοίων τοῦ ἐχθροῦ, ταῦτα κατασυντρίβονται καὶ καταβυθίζονται πρὶν πλησιάσουν εἰς ἀπόστασιν ἰδικῆς των βολῆς ἀπὸ τοῦ θωρηκτοῦ. Ἡ πιθανότης ὅτι ἓν τορπιλλοβόλον δύναται νὰ πλησιάσῃ ἀπρόσβλητον τὸ θωρηκτὸν καὶ νὰ φυτεύσῃ εἰς τὰ ὕφαλά του μίαν τορπίλλην ἀποτελεῖ τὴν ἐξαίρεσιν καὶ ὄχι τὸν κανόνα.

«Dreadnaught» κατὰ τὴν μεταφορικὴν ἔννοιαν τὴν ὁποίαν ἀπέκτησεν ἡ ὀνομασία αὕτη, σημαίνει σκάφος ἀσυγκρίτως μεγαλήτερον ὅλων τῶν τέως μοναρχῶν τῶν θαλασσῶν, ταχυπλοώτατον ἕνεκα τῆς δυνάμεως τῶν μηχανῶν του, σχεδὸν ἄτρωτον διὰ τὸ πάχος τοῦ χαλυβδίνου θώρακός του, καὶ δυνάμενον, ὡς ἐκ τοῦ ὄγκου του, νὰ περιλάβῃ βαρύτατον ὁπλισμόν, συγκείμενον ἐξ ὑπερμεγέθων τηλεβόλων, τὰ ὁποῖα κατατροπόνουν τὸν συντηρητικὸν ἐχθρὸν ἐκ μακρυνωτάτης ἀποστάσεως καὶ στέλλουν τὸν τολμηρὸν ἐχθρὸν εἰς τὸν βυθὸν τῆς θαλάσσης.

Τὸ πῦρ ἑνὸς Dreadnaught εἶναι διπλάσιον ἢ τριπλάσιον τοῦ πυρὸς, τὸ ὁποῖον βάλλει εἰς ἴσον χρόνον ἓν θωρηκτὸν τῆς προδρεδνωτείου ἐποχῆς. Δὲν ἐξηκριβώθη ἀκόμη ἀσφαλῶς, πιστεύεται ὅμως παρὰ πολλῶν, ὅτι ὄχι μόνον αἱ σφαῖραι τῶν τηλεβόλων, ἀλλὰ καὶ αἱ τορπίλλαι ἀκόμη εἶναι ἀνίσχυροι κατὰ τοῦ θώρακος τῶν Dreadnaughts, βαλλόμεναι ἐκ τῆς συνήθους εἰς τὰς ναυμαχίας ἀποστάσεως.

Ἡ ναυπήγησις τοῦ πρώτου Dreadnaught ἤρχισε τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1905 καὶ ἀπεπερατώθη μετὰ δύο σχεδὸν ἔτη. Τὸ σκάφος τοῦτο εἶχε χωρητικότητα 17,900 τόννων καὶ ὡπλίσθη μὲ δέκα τηλεβόλα τῶν 12 δακτύλων, ἐνῷ τὰ προγενέστερα θωρηκτὰ μόνον τέσσαρα τοιαῦτα δύνανται νὰ περιλάβωσι. Τὰ τηλεβόλα ταῦτα βάλλουσι βλήματα βάρους 850 λιτρῶν, εἰς δὲ τὸν ἐξοπλισμὸν τῶν Dreadnaughts ἐβελτιώθησαν μεγάλως καὶ δύνανται νὰ ρίψωσιν ἕκαστον ἐξ αὐτῶν δέκα τοιαῦτα βλήματα εἰς ἕκαστον λεπτὸν καὶ νὰ φέρωσιν ἀποτέλεσμα κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ἐξ ἀποστάσεως δεκαπέντε μιλίων. Ἐξ ἀποστάσεως δύο μιλίων ριπτομένη ἡ σφαῖρά των δύναται νὰ εἰσχωρήσῃ κατὰ δεκαέξ δακτύλους εἰς τὸν σκληρότερον χαλύβδινον θώρακα. Μικρότερα τῶν 12 δακτύλων τηλεβόλα δὲν φέρουσι τὰ Dreadnaughts. Φέρουσι μόνον δεκαοκτὼ ταχυβόλα τῶν τριῶν δακτύλων πρὸς ἀπόκρουσιν τῶν ἐπιθέσεων τῶν τορπιλλοβόλων. Τὰ τηλεβόλα τῶν 9.2, τῶν 7.5 καὶ τῶν 6 δακτύλων, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν μέρος τοῦ ὁπλισμοῦ τῶν παλαιοτέρων θωρηκτῶν, ἐξετοπίσθησαν καθ' ὁλοκληρίαν ἀπὸ τοὺς πυριπνόους δράκοντας τῶν 12 δακτύλων.

Ὅπως τοποθετοῦνται τὰ τηλεβόλα ἐπὶ τῶν νέων κολοσσῶν καθίσταται δυνατὴ ἡ σύγχρονος ἐκκένωσις ὅλων ὁμοῦ, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν κατωρθοῦτο εἰς τὰ προγενέστερα θωρηκτά.

Ὁμιλῶν περὶ τῆς πολεμικῆς ἀξίας τῶν Dreadnaughts εἷς τῶν ἐμπειροτέρων ναυτικῶν τῆς Ἀγγλίας, εἶπε τὰ ἑξῆς:

Οὐδέποτε ἡ ἀνθρωπίνη διάνοια ἐπενόησε τόσον μεγάλης ἀποτελεσματικότητος καὶ τόσον φοβερᾶς καταστρεπτικῆς δυνάμεως πολεμικὴν ἐφεύρεσιν, ὡς τὸ Dreadnaught. Τὸ νέον σκάφος συμβολίζει τὴν συγκεντρωμένην καταστρεπτικὴν δύναμιν. Εἶναι ἀδύνατον νὰ φαντασθῇ τις τὸ ἀποτέλεσμα, τὸ ὁποῖον ἠμπορεῖ νὰ ἐπιφέρῃ εἰς ἓν ἐχθρικὸν πλοῖον τὸ πυροβολικὸν ἑνὸς Dreadnaught εἰς διάστημα ἑνὸς μόνον λεπτοῦ τῆς ὥρας. Ὅταν τὸ πῦρ παραταθῇ ἐπὶ πλέον τοῦ ἑνὸς λεπτοῦ, τὰ ἀποτελέσματα ὑπερβαίνουνουσι πλέον τὴν περιγραφικὴν δύναμιν τῶν λέξεων. Τὰ μέχρι τοῦδε τελεσθέντα ὑπὸ Dreadnaughts γυμνάσια, ἀπέδειξαν ὅτι τὰ παλαιοῦ συστήματος θωρηκτὰ εἶναι ἐντελῶς ἀνίσχυρα ἀπέναντι τῶν νέων θαλασσίων κολοσσῶν, οἱ ὁποῖοι ἠμποροῦν νὰ πυροβολοῦν μὲ 10-12 μεγάλα τηλεβόλα τῶν 12 δακτύλων ταυτοχρόνως καὶ νὰ θέτουν ἐκτὸς μάχης τὸν ἐχθρὸν εἰς διάστημα ὀλίγων λεπτῶν καὶ ἐκ μακρυνῆς ἀποστάσεως».

Τὸ Dreadnaught, πλὴν τῆς ὑπερτέρας καστρεπτικῆς δυνάμεώς του, ἔχει καὶ ἄλλας ἀρετάς, ἐξίσου σπουδαίας, ἕνεκα τῶν ὁποίων ἀποδεικνύεται ὡς τὸ μόνον ἐνδεδειγμένον διὰ τὸ μέλλον κατὰ θάλασσαν ὅπλον τῶν Μεγάλων Δυνάμεων. Διὰ τὴν διατήρησίν του ἀπαιτοῦνται ὀλιγώτεραι δαπάναι, ἀφ' ὅσας ἀπαιτοῦσι δύο ἀρχαιότερα θωρηκτά, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουσιν ὁμοῦ ἴσην πρὸς αὐτὸ καταστρεπτικὴν δύναμιν. Αἱ μηχαναί του, διὰ καταναλώσεως μικρᾶς σχετικῶς ποσότητος γαιάνθρακος, ἀναπτύσσουν ὑπερτέραν τῆς τῶν παλαιῶν θωρηκτῶν ταχύτητα, καὶ προσθέτουσιν εἰς τὸ Dreadnaught τὴν ἰδιότητα καταδρομικοῦ. Τὸ πλήρωμά του ὀλίγον μόνον ὑπερβαίνει τὸ πλήρωμα δύο ὁμοῦ κοινῶν θωρηκτῶν, καὶ αἱ δαπάναι τῆς ἐπισκευῆς του εἶναι σχετικῶς μικραί, λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς δυνάμεώς του. Ἕτερον πλεονέκτημα τοῦ Dreadnaught εἶναι ἡ κατὰ τοῦ σάλου τῆς θαλάσσης ἀντοχή του, ἕνεκα τῆς ὁποίας οἱ πυροβοληταὶ ἵστανται ἐπὶ σταθερωτέρου καταστρώματος καὶ πυροβολοῦσιν εὐστοχώτερον. Τὸ πρῶτον Dreadnaught, καίτοι θεωρηθὲν ὡς θρίαμβος καὶ τελευταία λέξις τῆς ναυπηγικῆς τέχνης, δὲν εἶναι παρὰ νάνος ἀπέναντι τῶν φοβερῶν κολοσσῶν, οἱ ὁποῖοι ἐναυπηγήθησαν μετ' αὐτὸ ὑπὸ τοῦ ἀγγλικοῦ ναυαρχείου πρὸς διατήρησιν τῆς κατὰ τὸ ὑπερδιπλάσιον ὑπεροχῆς τῆς ναυτικῆς δυνάμεως τῆς Μεγάλης Βρετανίας ἀπέναντι τῶν ἡνωμένων στόλων τῶν μετ' αὐτὴν δύο μεγαλειτέρων ναυτικῶν Κρατῶν τῆς Εὐρώπης. Τὸ πρῶτον Dreadnaught

μὲ τὸ ἐκ 17,900 τόννων ἐκτόπισμά του, δὲν ἦτο παρὰ ἡ ἀρχὴ τῆς γιγαντοποιήσεως τῶν θωρηκτῶν, κανεὶς δὲ δὲν ἠμπορεῖ νὰ εἴπῃ, ὅτι τὸ «Lion», τὸ καθελκυσθὲν κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου ἐν Devonport τῆς Ἀγγλίας, θὰ εἶναι ὁ τελικὸς σταθμὸς καὶ ἡ τελευταία λέξις τῆς πολεμικῆς ναυπηγικῆς μὲ τὸ ἐξ 26,300 τόννων ἐκτόπισμά του καὶ μὲ τὰς ἰσχυροτάτας μηχανάς του, αἱ ὁποῖαι ἀναπτύσσουν δύναμιν 75,000 ἵππων καὶ δίδουν εἰς τὸ κολοσσιαῖον σκάφος ταχύτητα 30 κόμβων, ἤτοι 35 περίπου μιλίων τῆς ξηρᾶς καθ' ὥραν.

Ἡ τεραστία αὕτη πρόοδος τῆς ναυπηγικῆς τέχνης συνετελέσθη εἰς διάστημα 35 μόλις ἐτῶν. Πρὸ τοῦ 1875, ἤτοι τέσσαρα ἔτη μετὰ τὸ τέλος τοῦ Γαλλο Γερμανικοῦ πολέμου, τὰ μεγάλα πολεμικὰ σκάφη τῆς Ἀγγλίας ἦσαν ἐντελῶς ἀθωράκιστα. Τοῦ πρώτου τεθωρακισμένου σκάφους τῆς Ἀγγλίας ἡ τρόπις κατετέθη κατὰ τὸ προειρημένον ἔτος, ἀνεστατώθησαν δὲ τότε οἱ ναυτικοὶ κύκλοι τῆς Εὐρώπης, ἂν καὶ ἡ χωρητικότης τοῦ σκάφους ἐκείνου δὲν ὑπερέβαινε τὸ πέμπτον τῆς χωρητικότητος τοῦ «Lion», καὶ ἡ ταχύτης του μόλις ἔφθανε τὸ ἥμισυ τῆς ταχύτητος τοῦ τελευταίου. Τὸ πρῶτον ἐκεῖνο θωρηκτὸν τῆς Ἀγγλίας ἦτο τὸ «Shannon» καὶ ἐστοίχισεν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν κυβέρνησιν 250,000 λιρῶν μόλις, ἀπέναντι 2,000,000 λιρῶν, τὰς ὁποίας ἐστοίχισεν ἡ ναυπήγησις «Lion». Μία σφαῖρα ἀπὸ τὸ μικρότερον τηλεβόλον τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἠδύνατο νὰ διατρυπήσῃ τὸν λεπτὸν σιδηροῦν θώρακα τοῦ «Shannon», τοῦ ὁποίου τὸ πάχος δὲν ὑπερέβαινε τοὺς ἐννέα δακτύλους. Μεταξὺ τοῦ 1878 καὶ τοῦ 1879 ἐπηκολούθησεν ἡ ναυπήγησις δύο ἀκόμη θωρηκτῶν τοῦ ἰδίου τύπου, ἀλλὰ μεγαλειτέρας χωρητικότητος, ἀνερχομένης εἰς 7,630 τόννους, ἀπέναντι τῆς ἐκ 5,930 τόννων χωρητικότητος τοῦ «Shannon». Ἡ ὀνομαστικὴ ταχύτης τῶν θωρηκτῶν τούτων ἦτο 16 κόμβων τὴν ὥραν, ἡ πραγματικὴ των ὅμως ταχύτης δὲν ὑπερέβαινε τοὺς 12 κόμβους. Καὶ ὅμως ἐθεωρήθη τότε ὡς θαυμάσιον κατόρθωμα τῆς ναυπηγικῆς τέχνης ἡ κατασκευὴ τόσον ταχυπλόων θωρηκτῶν. Ἦλθον ἔπειτα τὰ θωρηκτὰ «Warspite» καὶ «Imperieuse», τὰ ὁποῖα ἐναυπηγήθησαν μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1882 καὶ 1883 καὶ ἦσαν καλλίτερον τεθωρακισμένα, ταχυπλοώτερα καὶ μεγαλείτερα τῶν προηγουμένων. Ἕκαστον ἐξ αὐτῶν εἶχε χωρητικότητα 8,400 τόννων, ἐπροστατεύετο ὑπὸ χαλυβδίνου θώρακος, πάχους 10 δακτύλων, ἀνέπτυσσε ταχύτητα 17 κόμβων τὴν ὥραν, καὶ ἦτο ὡπλισμένον μὲ τέσσαρα μεγάλα τηλεβόλα τῶν 9.2 δακτύλων καὶ μὲ δέκα τῶν 6 δακτύλων. Ἡ δαπάνη τῆς ναυπηγήσεως ἑκάστου ἐξ αὐτῶν ἀνῆλθεν εἰς 500,000 λίρας, ἐθεωρήθη δὲ ὑπερβολικὴ ὑπὸ τοῦ Ἀγγλικοῦ ναυαρχείου, καὶ διὰ τοῦτο τὰ ἀκολούθως ναυπηγηθέντα θωρηκτὰ ἦσαν μικροτέρων διαστάσεων. Πρῶτον θωρηκτὸν τοῦ ὀπισθοδρομικοῦ τύπου ἦτο τὸ «Undaunted». Μετὰ μικρὸν ὅμως διάλειμμα ἤρχισε πάλιν τὸ Ἀγγλικὸν ναυαρχεῖον αὐξάνον τὰς διαστάσεις τῶν νέων θωρηκτῶν του μέχρις 9,000 τόννων, τῷ δὲ 1898 καθειλκύσθησαν δύο ἀληθεῖς κολοσσοὶ διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, τὸ «Powerful», καὶ τὸ «Terrible», ἐκτοπίσματος 14,000 τόννων ἕκαστον ἐξ αὐτῶν. Μετὰ τὰ δύο ταῦτα θωρηκτὰ ἐναυπηγήθη διὰ τὸν ἀγγλικὸν στόλον τὸ «Cressy», χωρητικότητος 12,000 τόννων, μὲ μηχανὰς δυνάμεως 21,000 ἵππων. Κατόπιν ἐναυπηγήθησαν τὸ «Drake» καὶ τὸ «King Alfred», χωρητικότητος 14,000 τόννων καὶ μὲ μηχανὰς δυνάμεως 30,000 ἵππων ἕκαστον. Ἡ ταχύτης τῶν σκαφῶν τούτων ὑπερέβαινε τοὺς 24 κόμβους καθ' ὥραν. Μετὰ τὴν καθέλκυσιν τῶν θωρηκτῶν τούτων, ἐπηκολούθησε πάλιν βραχεῖα ὀπισθοδρομικὴ περίοδος, καθ' ἣν ἐναυπηγήθησαν ὑπὸ τοῦ Ἀγγλικοῦ ναυαρχείου μικρότερα θωρηκτά, χάριν οἰκονομίας. Τοιαῦτα θωρηκτὰ ἦσαν τὸ «County», τὸ «Kents», τὸ «Devonshire», καὶ ἄλλα. Κατενοήθη ὅμως ταχέως ὑπὸ τοῦ ναυαρχείου ἡ ἀνάγκη τῆς ἐπανόδου εἰς τὸ προοδευτικὸν σύστημα ἐν τῇ ναυπηγήσει τῶν θωρηκτῶν τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου, καὶ πρὸς ἐπανόρθωσιν τοῦ γενομένου σφαλσφάλματος ἐναυπηγήθησαν τότε τὰ θωρηκτὰ «Black Prince», «Minotaur», «Warrior» καὶ πολλὰ ἄλλα, μεγάλης χωρητικότητος καὶ μὲ ἰσχυρότατον θώρακα προστατευόμενα. Τὰ θωρηκτὰ «Black Prince» καὶ «Warrior», εἶχον ἐκτόπισμα 13,500 τόννων καὶ δύναμιν μηχανῶν 25—500 ἵππων, ἀνέπτυσσον δὲ ταχύτητα 22.3 κόμβων τὴν ὥραν. Τὸ «Minotaur» καὶ τὰ ἄλλα θωρηκτὰ τοῦ τύπου του εἶχον ἐκτόπισμα 14,600 τόννων, μηχανὰς δυνάμεως 27,000 ἵππων καὶ ταχύτητα 23 κόμβων, ἦσαν δὲ ὡπλισμένα, ὡς καὶ τὰ πρῶτα, μὲ ἓξ τηλεβόλα τῶν 9.2 δακτύλων, ἐνῷ τὰ θωρηκτὰ τῶν τύπων «Cressy» καὶ «Drake» ἔφερον μόνον δύο τηλεβόλα τῶν 9.2 δακτύλων.

Μετὰ τὴν ναυπήγησιν τῶν σκαφῶν τούτων ἐξερράγη ὁ Ρωσσοϊαπωνικὸς πόλεμος, τὰ δὲ ἐκ τῆς ναυμαχίας τῆς Τσουσίμας πορίσματα συνηγόρουν ὑπὲρ τῆς ναυπηγήσεως ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλητέρων θωρηκτῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ ὁπλισμοῦ των μὲ ὅσον ἔνεστι περισσότερα μεγάλα τηλεβόλα. Τὸ «Dreadnaught» ἦτο ἀποτέλεσμα τῶν πορισμάτων τῆς φοβερᾶς ἐκείνης ναυμαχίας, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ὑπὸ τὸν Ροζεστβένσκυ καὶ τὸν Νεβογατὼφ Ρωσσικὴ ἀρμάδα ἐσαρώθη ἢ ᾐχμαλωτίσθη ὑπὸ τῶν τελειοτέρων θωρηκτῶν τοῦ Μικάδου, μὲ τὰ ὁποῖα παρεμόνευε τοὺς κομπορρήμονας Ρώσσους ναυάρχους εἰς τὸ ὁμιχλῶδες στενὸν ὁ θαλασσινὸς λύκος τῆς Ἰαπωνίας Τόγκο, ὁ ἐπισφραγίσας μὲ τὴν νίκην του τὸν θρίαμβον τῶν Ἰαπωνικῶν ὅπλων.

Τῆς αὐτῆς περίπου χωρητικότητος μὲ τὸ «Dreadnaught» ἦσαν τὰ θωρηκτὰ «Invincible», «Inflexible» καὶ «Indomitable», ἀναπτύσσοντα ταχύτητα 25 κόμβων τὴν ὥραν καὶ ἐκτοπίζοντα 17,250 τόννους ὕδατος. Τὸ σύνθημα εἰς τὴν γιγαντοποίησιν τῶν Dreadnaughts ἔδωκεν ἡ ναυπήγησις τοῦ «Indefatigable», χωρητικότητος 19,000 τόννων καὶ ταχύτητος 20 κόμβων, μεθ' ἣν ἐπηκολούθησεν ἡ ναυπήγησις τοῦ μεγίστου κολοσσοῦ τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου, τοῦ θωρηκτοῦ καταδρομικοῦ «Lion», ἐκτοπίζοντος 26,300 τόννους ὕδατος. Τελευταίως κατετέθη ἡ τρόπις ἑνὸς πανομοιοτύπου τοῦ «Lion», εἰς τὸ ὁποῖον θὰ δοθῇ τὸ ὄνομα «Princess Royal».

Τὴν Ἀγγλίαν ἀκολουθεῖ κατὰ πόδας εἰς τὴν ναυπήγησιν Dreadnaughts ἡ μέχρι πρό τινων ἐτῶν χερσαία ἐξαδέλφη της Γερμανία, ἡ ὁποία ἐξῆλθε τοῦ κύκλου τὸν ὁποῖον ἐχάραξεν εἰς αὐτὴν ὁ σιδηροῦς ἀρχικαγγελλάριος, καὶ ἀκολουθοῦσα τὰς προτροπὰς τοῦ Κάϊζερ, ἐννοεῖ νὰ γείνῃ ἀμφίβιον, ἀφήσασα κατὰ παρασάγγας ὀπίσω τὴν γείτονά της Γαλλίαν καὶ ἀπειλοῦσα τώρα νὰ ἀμφισβητήσῃ καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν ἀφρόλουστον Ἀλβιόνα τὰ πρωτεῖα κατὰ θάλασσαν. Τῷ 1907 ἡ Γερμανία ἐναυπήγησε δύο Dreadnaughts, ἕτερα δὲ δύο ἐναυπήγησε τῷ 1908, καὶ τῷ 1909 ὁ ὁλικὸς ἀριθμὸς τῶν Γερμανικῶν Dreadnaughts ἀνῆλθεν εἰς ἑπτά, ἔχοντα ἐκτόπισμα 18,500 τόννων, ταχύτητα 20 κόμβων καθ' ὥραν καὶ ὁπλισμὸν ἐκ 12 κανονίων τῶν 10 δακτύλων. Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ τρέχοντος ἔτους ἤρχισεν ἡ ναυπήγησις τεσσάρων ἀκόμη κολοσσῶν διὰ τὸν Γερμανικὸν στόλον, χωρητικότητος 21,500 τόννων, τὰ ὁποῖα θὰ εἶναι ἕτοιμα ἐντὸς τοῦ 1912.

Περὶ τὰ τέλη τοῦ 1915 ἡ Ἀγγλία θὰ ἔχῃ 20 Dreadnaughts καὶ ἡ Γερμανία 23, ἐκτὸς ἂν εἰσακουσθῇ ὁ πρῶτος λόρδος τοῦ Ἀγγλικοῦ ναυαρχείου, ὅστις ζητεῖ τὴν αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Dreadnaughts τῆς Ἀγγλίας εἰς 27.

Ἐκ τῶν ἄλλων εὐρωπαϊκῶν κρατῶν μόνον ἡ Αὐστρία ἔχει ναυπηγήσει δύο Dreadnaughts διὰ τὸν στόλον της.

Ἡ Γαλλία, ἥτις μέχρι πρό τινων ἐτῶν ἤρχετο κατὰ θάλασσαν μετὰ τὴν Ἀγγλίαν, οὔτε ἓν Dreadnaught ἔχει.

Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἤρχισαν ἀπὸ πολλοῦ ἐνισχύουσαι τὸν στόλον των μὲ Dreadnaughts, τὸ παράδειγμα δὲ τῆς μεγάλης Βορειαμερικανικῆς Δημοκρατίας ἐμιμήθη καὶ ἡ Ἀργεντινὴ εἰς τὴν Νότιον Ἀμερικήν, ἡ ὁποία ἐνίσχυσε τὸν στόλον της μὲ τρία Dreadnaughts πρώτης τάξεως.

Ἡ ἅμιλλα αὕτη τῶν μεγάλων ἐθνῶν τῆς γῆς πρὸς ἐπικράτησιν εἰς τὴν θάλασσαν διὰ τῆς ναυπηγήσεως πλωτῶν φρουρίων στοιχίζει κατ' ἔτος ἑκατοντάδας ἑκατομμυρίων, τὰ ὁποῖα μεταβάλλονται εἰς ἀδιατρήτους θώρακας καὶ εἰς τεράστια τηλεβόλα. Εἶναι μᾶλλον ἀγὼν χρήματος, ἀπὸ τὸν ὁποῖον νικητὴς θὰ ἐξέλθῃ ἐκεῖνος ὅστις θὰ πλειοδοτήσῃ.

ΟΣΑ ΦΕΡΕΙ ΕΙΣ ΦΩΣ Η ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΣΚΑΠΑΝΗ

ΙΕΡΙΧΩ ΚΑΙ ΒΑΒΥΛΩΝ

ΕΙΧΟΜΕΝ αὐτὸν τὸν μῆνα σπουδαιοτάτας πληροφορίας σχετικῶς μὲ τὰς ἀρχαιολογικὰς ἐργασίας, τὰς ὁποίας διάφοροι σχολαὶ καὶ ἰνστιτοῦτα διεξάγουν εἰς τὴν Ἀνατολήν, καὶ ἰδίως τὴν Παλαιστίνην καὶ Μεσοποταμίαν. Μία ἐπιστολὴ ἰδίως ἐκ Κωνσταντινουπόλεως πρὸς τὴν ἐφημερίδα «Evening Post» τῆς Νέας Ὑόρκης, μᾶς μετέδωκε νέα πολὺ ἐνδιαφέροντα.

Εἶναι γνωστόν, ὅτι ἀπό τινος χρόνου διεξήγοντο ἀνασκαφαί, εἰς τὸ μέρος ἔνθα ὑπετίθετο ὅτι εὑρίσκετο ἡ ἀρχαία Ἱεριχώ. Αἱ ἀνασκαφαὶ αὗται κατέληξαν μέχρις ὥρας εἰς πλήρη ἐπιτυχίαν, διότι κατωρθώθη νὰ ἀνακαλυφθοῦν τὰ τείχη της, ἓν μέρος τῆς ἀκροπόλεως, καὶ μερικὰ ἐρείπια συνοικισμῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων οἱ ἀρχαιολόγοι ζητοῦν νὰ ἐξεύρουν τὴν ἡλικίαν τῆς ἱστορικῆς πόλεως, ἣν ἀπηθανάτισεν ἡ Γραφή. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐρευνῶν τούτων εἶναι τόσον ἀντίθετα πρὸς τὰς γνώσεις τὰς ὁποίας μέχρι σήμερον εἴχομεν περὶ τῶν ἀγνώστων τόπων, ὥστε πολλὰ κεφάλαια τῆς ἱστορίας πρόκειται νὰ γραφοῦν ἐκ νέου, κατὰ τοὺς ἀρχαιολόγους.

Εἴπομεν, ὅτι μέρος τῶν τελευταίων ἀνακαλύψεων ἀποτελεῖ ἡ ἐκσκαφὴ τῆς ἀρχαίας ἀκροπόλεως, ἥτις ὑψοῦται ἐπὶ τῆς κλιτύος τῶν δύο ἢ τριῶν βορειοδυτικῶν λόφων, ἐφ' ὧν ὑψοῦτο ἡ ἑπτάλοφος Ἱεριχώ. Ὁλόκληρον τὸ βόρειον μέρος ἤχθη εἰς φῶς, ἐξ αὐτοῦ δὲ γνωρίζομεν, ὅτι ὁλόκληρον τὸ περιβάλλον τὴν πόλιν τεῖχος ἦτο διπλοῦν, ἐξωτερικὸν καὶ ἐσωτερικόν, ἐπιστεφόμενον μὲ πελωρίους ὀγκολίθους. Πολλῶν Χαναανιτικῶν οἰκίσκων τὰ ἐρείπια εὑρέθησαν, μεταξὺ δὲ αὐτῶν, οἱ ἐξερευνηταὶ ὑποστηρίζουν, ὅτι ἀνεκάλυψαν καὶ τὴν οἰκίαν τοῦ Ραχάμπ, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐκρύβησαν οἱ κατάσκοποι τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ. Εἴς τινας περιπτώσεις εὑρέθησαν καὶ λείψανα μικρῶν παιδιῶν, τεθαμμένων ἐντὸς σταμνῶν, ὑπὸ τὸ ἐξ ἀργίλλου δάπεδον τῶν οἰκημάτων τούτων.

Αἱ ἀνασκαφαὶ ἀκόμη ἀπέδειξαν, ὅτι τὰ μέρη τῆς Ἱεριχοῦς κατῳκήθησαν ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ ἔτους 2,000 πρὸ Χριστοῦ, μέχρις ὀλίγων ἑκατονταετηρίδων πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Ἐστράφησαν ἔπειτα οἱ ἀρχαιολόγοι πρὸς τὸν λόφον, τὸν λεγόμενον τῆς Κρήνης, καὶ ἐπεδόθησαν εἰς ἀνασκαφάς, ἐλπίζοντες νὰ εὕρουν σπουδαῖα κειμήλια. Εὗρον ἀρκετὰς ἰσραηλιτικὰς οἰκίας, ἀναγομένας περὶ τὰ 700 π. Χ. Μία ἐκ τῶν οἰκιῶν τούτων διατηρεῖται θαυμασίως. Περιελάμβανεν, ὡς φαίνεται, ἡ οἰκία αὕτη μίαν ἐσωτερικὴν αὐλήν, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἠνοίγοντο ἓν μακρὸν δωμάτιον καὶ τὸ μαγειρεῖον. Ἓν ἐδώλιον καὶ εἷς πίθος, χρησιμεύων διὰ τὴν διαφύλαξιν τοῦ ὕδατος, φαίνονται εἰς τὴν αὐλὴν ταύτην. Ὑπὸ τὸ ἀνασκαφὲν δάπεδον εὑρέθησαν διάφορα οἰκιακὰ σκεύη, πινάκια, δοχεῖα, καὶ ἀμφορεῖς, μύλοι ἀραβοσίτου, δαδοφόροι καὶ λυχνίαι ἐξ ἐρυθροῦ ψαμμολίθου, ἐκτὸς δὲ τούτων καὶ πλεῖστα σιδηρᾶ ἐργαλεῖα. Τὰ σχήματα τῶν ἀνακαλυφθέντων ἀγγείων ἔχουν ζωηρὰν ὁμοιότητα μὲ τὰ πήλινα ἀγγεῖα τῆς Ἑλληνο-Φοινικικῆς τέχνης, ἅτινα εὑρέθησαν ἐν Κύπρῳ, εἶναι δὲ ὅλως ἄσχετα μὲ τὰ τεμάχια τῶν ἀρχαίων εἰδῶν τῆς Χαναάν, τῶν εὑρεθέντων κατὰ τὰς ἀνασκαφάς. Ἐξ ὅλων τῶν μελετῶν τῶν ἀρχαιολόγων ἀπεδείχθη, ὅτι ἡ Ἱεριχὼ κατῳκήθη καὶ μέχρι τῆς Βυζαντινῆς ἐποχῆς, καθόσον εὑρέθησαν ἀρκετοὶ τάφοι, καὶ ἀμφορεῖς καὶ δοχεῖα πήλινα, ρίπτοντα ἀρκετὸν φῶς ἐπὶ τῆς ἱστορίας τῆς ὑελουργίας ἐν Ἀνατολῇ.

Ἀλλ' ἐνῷ τοιαῦτα εἶναι τὰ μέχρις ὥρας εὑρήματα ἐν τῇ Παλαιστίνῃ, ἀνάλογος εἶναι καὶ ἡ ἐργασία, ἥτις συντελεῖται εἰς τὴν Μεσοποταμίαν.

Ἐν μέσῳ τῆς ἀπεράντου ὁμαλῆς πεδιάδος, τὴν ὁποίαν διατέμνουν πανάρχαιαι τεχνηταὶ διώρυγες, ὑψοῦται ὁ ἐπιβάλλων γήλοφος, ὁ κρύπτων τὴν Βαβυλῶνα. Ἔχει ἀκόμη τὸ ὄνομα Babil, ὁ γήλοφος ὃν ἀνασκάπτει ἐπὶ δωδεκαετίαν ἤδη ἡ γερμανικὴ ἀρχαιολογικὴ ἀποστολή. Τὸ τεῖχος τῆς πρωτευούσης τῶν Ἀσσυρίων ἐκτείνεται νοτιοανατολικῶς, στρέφον ἔπειτα ἀποτόμως πρὸς τὸν Εὐφράτην. Σχηματίζεται οὕτως ὑπὸ τῶν δύο πλευρῶν, τοῦ τείχους καὶ τοῦ ποταμοῦ, τὸ τεράστιον τρίγωνον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐκλείετο ἡ πόλις. Μεγάλοι γήλοφοι, ὧν ἕκαστος κρύπτει καὶ ἓν ἀνάκτορον ἢ ἕνα ναόν, ὑψοῦνται ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, καὶ εἰς μίαν γωνίαν, ὑπὸ συστάδα φοινίκων, ὑψοῦται ὁ λευκὸς οἰκίσκος, ἐν ᾧ ἐπὶ δώδεκα ἔτη ζῶσιν οἱ Γερμανοὶ ἀρχαιολόγοι.

Ὑπὸ τὸν μεγαλείτερον τῶν γηλόφων κρύπτονται τὰ λείψανα τοῦ ἀνακτόρου τοῦ Ναβουχοδονόσορος. Ὀκτὼ ἔτη συνεχοῦς ἐργασίας θὰ χρειασθοῦν πρὶν ἢ ἀνασκαφῇ ὁλόκληρον τὸ ἀνάκτορον, ἀλλ' ἤδη αἱ ἐργασίαι ἔφθασαν εἰς τὸ σημεῖον, ὥστε νὰ μᾶς δίδουν ἰδέαν τοῦ μεγάρου. Ὁλόκληρον τὸ ἀνάκτορον εἶναι ἐκτισμένον μὲ μεγάλας πλίνθους, φερούσας τὴν σφραγῖδα τοῦ βασιλέως καὶ συνηρμολογημένας μὲ ἄσφαλτον. Τὸ ἀνασκαφὲν μέρος ἀποτελεῖται ἀπὸ μίαν ἀκανόνιστον περιοχήν, ἣν περικλείουν ὑψηλοὶ καὶ παχεῖς τοῖχοι. Ἐντὸς τῆς περιοχῆς ταύτης παρουσιάζεται ἓν δαιδαλῶδες δίκτυον μικροτέρων αὐλῶν καὶ διαδρόμων, καὶ δωματίων. Αἱ μικραὶ αὐλαὶ καὶ τὰ πρὸς αὐτὰς συνεχόμενα δωμάτια ἀναμφιβόλως κατείχοντο ἀπὸ τὰς φρουρὰς καὶ τοὺς ἀξιωματικοὺς τῶν ἀνακτόρων. Τὰ δώματα τοῦ Βασιλέως εὑρίσκονται ὄπισθεν μιᾶς αὐλῆς, ἐστρωμένης διὰ διπλῆς σειρᾶς πλίνθων. Ἀπὸ τῆς αὐλῆς, εἷς διάδρομος φέρει ἐντὸς ἐπιμήκους δωματίου, εἰς τὸ βάθος τοῦ ὁποίου μένει κενὴ ἡ θέσις τοῦ θρόνου. Οἱ ἀρχαιολόγοι πιστεύουν, ὅτι αὐτὴ ἦτο ἡ αἴθουσα τοῦ συμποσίου, ἐν ᾗ ὁ Βαλτάσαρ εἶδε τὴν ἀσώματον χεῖρα, γράφουσαν μὲ χαρακτῆρας πυρίνους τὸ «Μ α ν ἡ-Θ ε κ ὲ λ-Φ α ρ έ ς». Ὄπισθεν τῆς αἰθούσης τοῦ συμποσίου εἶναι τὰ ἰδιαίτερα δώματα, καὶ ὄπισθεν ὅλων μία στενὴ μυστικὴ διέξοδος, διὰ τῆς ὁποίας ὁ Βασιλεύς, ἐν περιπτώσει κινδύνου, θὰ ἠδύνατο νὰ φύγῃ πρὸς τὸν Εὐφράτην.

Τεραστία ὑπῆρξεν ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς δόξης της ἡ Βαβυλών, ἡ πόλις ἡ μεγάλη τῆς παραλυσίας, τῆς μαλθακότητος, καὶ τῆς διαφθορᾶς, πρὸ τῆς ὁποίας ἔφριξε καὶ αὐτὸς ὁ Ἡρόδοτος. Ἡ ὅλη περιφέρειά της, κατὰ τὸν Γάλλον Marcel Dieulafoy, ἀνήρχετο εἰς 88 χιλιόμετρα. Τὰ διπλᾶ τείχη της εἶχον ὕψος 26 μέτρων καὶ πλάτος 200 μέτρων!... Ἐκεῖνο ὅμως, τὸ ὁποῖον ἀπετέλει τὸ κυριώτερον καὶ χαρακτηριστικώτερον μνημεῖον τῆς πόλεως, ἦσαν αἱ ὑπερμεγέθεις πυραμίδες της, πολλαὶ ἐκ τῶν ὁποίων ἠρείδοντο ἐπὶ βάσεως τριῶν χιλιάδων μέτρων. Αἱ πυραμίδες αὗται, χρησιμεύουσαι κυρίως ὡς τάφοι τῶν βασιλέων τῆς Χαλδαίας, ἦσαν κλιμακωταὶ ἔξωθεν, καὶ ἐστέφοντο μὲ κρεμαστοὺς κήπους, ναοὺς καὶ ἀγάλματα. Ἰδέαν τῶν μνημείων ἐκείνων εἶναι δύσκολον νὰ δώσῃ κανεὶς σήμερον. Ὅταν ἔχωμεν ὑπ' ὄψει τὴν ἀφήγησιν τοῦ Ἡροδότου, σχετικῶς μὲ τὴν κατασκευὴν τῶν πυραμίδων τῆς Αἰγύπτου, ὅπου ἑκατονταχιλίοι δοῦλοι κατὰ τρίμηνον στρατολογούμενοι, εἰργάσθησαν ἐπὶ εἰκοσιν ὅλα ἔτη, δυνάμεθα νὰ φαντασθῶμεν κατ' ἀνάλογον διὰ τὰ μνημεῖα τῆς Χαλδαίας καὶ τῆς Βαβυλῶνος. Τὸ συμπέρασμα εἶναι ὅτι ἓν τοιοῦτον μνημεῖον, παραβαλλόμενον πρὸς τὰ σημερινὰ κτίρια εἶναι τεραστίων διαστάσεων. Τελευταίως εἷς Ἄγγλος ζωγράφος, διὰ νὰ δώσῃ καλλιτέραν ἰδέαν τοῦ πράγματος, παρέβαλε τὴν μεγάλην πυραμίδα τῆς Βαβυλῶνος πρὸς τοὺς οὐρανοξύστας τῆς Down-Town τῆς πόλεώς μας.

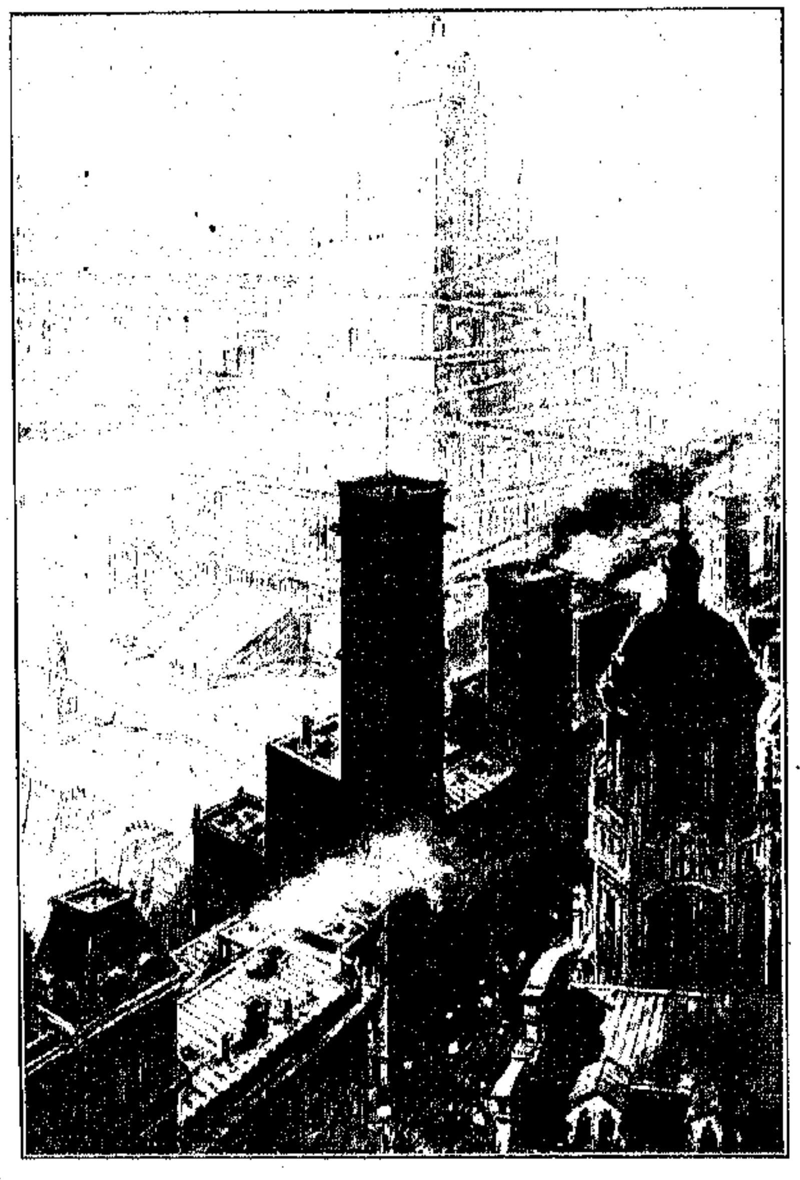

Ο ΤΑΦΟΣ ΤΟΥ ΝΑΒΟΥΧΟΔΟΝΟΣΟΡΟΣ ΜΕΣΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΟΥΡΑΝΟΞΥΣΤΑΣ

Τὴν εἰκόνα ταύτην μεταφέρομεν ἐνταῦθα. Οἱ ἀναγνῶσταί μας θὰ λάβουν μίαν ἰδέαν τῶν μνημείων τῆς παναρχαίας ἐκείνης ἐποχῆς τῆς Ἀσίας, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ κτίρια τοῦ αἰῶνός μας. Αὐτὰ μέχρι τοῦδε. Καὶ τίς οἶδε τί θὰ φέρῃ ἀκόμη εἰς γνῶσίν μας, ἡ ὁλονὲν ἐργαζομένη ἀκούραστος σκαπάνη τῶν ἀρχαιολόγων.

***

* ΠΕΡΙΕΡΓΑ, ΠΑΡΑΞΕΝΑ, ΑΣΤΕΙΑ *

ΕΙΜΑΙ Ο ΕΔΟΥΑΡΔΟΣ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΣ

Μεταξὺ τῶν πολλῶν ἐπικαιροτάτων ἀπαντήσεων τὰς ὁποίας συνήθιζε νὰ δίδῃ ὁ ἀποθανὼν βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας

ἀναφέρεται καὶ ἡ κατωτέρω, δοθεῖσα κατόπιν τοῦ ἑξῆς ἐπεισοδίου.

Μίαν ἡμέραν ὁ βασιλεὺς ἔκαμπτε τὴν γωνίαν ἑνὸς δρόμου τοῦ Λονδίνου κατὰ τὸν συνήθη πρωϊνόν του περίπατον, ὅταν συνεκρούσθη μ' ἕνα χονδρόν, βιαστικόν, ἀσθμαίνοντα καὶ προφανῶς ἀνάγωγον κύριον, ὁ ὁποῖος, ὡς ἐκ τῆς μυωπίας του μὴ δυνηθεὶς ν' ἀναγνωρίσῃ τὸν Βασιλέα, εἶπε θυμωμένος:

— Ἄλλοτε νὰ εἴσθε προσεκτικώτερος, κύριε!

— All right θὰ προσπαθήσω, εἶπε μειδιῶν ὁ Βασιλεύς.

— Καὶ νὰ ξεύρετε ὅτι εἶμαι μέλος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Λονδίνου!...

— Τότε λυποῦμαι πολύ, καὶ σᾶς ζητῶ συγγνώμην, ἀπήντησεν ὁ Ἐδουάρδος, διότι ἐγὼ εἶμαι μόνον ὁ Βασιλεὺς τῆς Μεγάλης Βρεττανίας.

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΩΣ ΑΝΑΙΣΘΗΤΙΚΟΝ

Εἷς ἰατρὸς τῆς Γενεύης ἐφήρμοσεν ἐπιτυχῶς τὴν μουσικὴν εἰς διαφόρους περιπτώσεις ὡς ἀναισθητικὸν καὶ ἔμεινεν εὐχαριστημένος. Λέγει δὲ τάδε: Ἡ μουσικὴ ἔχει μεγάλην ναρκωτικὴν δύναμιν, συνδυαζομένη δὲ μὲ διάφορα ὑπνωτικά, ὡς τὸν αἰθέρα καὶ χλωροφόρμιον φέρει εἰς τὸν ὑποβαλλόμενον εἰς ἀναισθησίαν εὐχάριστα ὄνειρα καὶ γλυκεῖαν ἀνάπαυσιν.

Ἐπίσης τὸ κυανοῦν φῶς φέρει ἀναισθησίαν. Εἷς λαμπτὴρ δυνάμεως δεκαὲξ κηρίων μὲ κυανοῦν γλόμπον, ρίπτων τὸ φῶς του, ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ ἀσθενοῦς, ἐπιφέρει ἀναισθησίαν ἐντὸς δύο ἢ τριῶν λεπτῶν.

Ἐννοεῖται ὅτι τὸ πείραμα γίνεται μέσα εἰς σκοτεινὸν δωμάτιον, ὅπου φυσικὰ τὸ κυανοῦν φῶς κυριαρχεῖ.

ΤΥΠΟΙ ΤΟΥ WALL STREET

Wall Street διὰ τὴν Ἀμερικὴν σημαίνει Νιαγάρας χρήματος. Εἶναι ἡ ὁδὸς ἐπὶ τῆς ὁποίας εὑρίσκεται τὸ Χρηματιστήριον τῆς Νέας Ὑόρκης, τὸ ὁποῖον ἔρχεται δεύτερον μετὰ τὸ Χρηματιστήριον τοῦ Λονδίνου.

Wall Street broker εἶναι ὁ εἰδικὸς μεσίτης ὁ διεξάγων τὰς ἀγορὰς καὶ πωλήσεις τῶν τίτλων εἰς τὸ Χρηματιστήριον, ὅστις ὅμως ἐδῶ τοὐλάχιστον ἐξελίσσεται εἰς κανονικὸν τραπεζίτην καὶ κάτι παραπάνω ἀπὸ ἐντολοδόχον.

Ὁ broker αὐτὸς εἶναι τύπος περιεργότατος. Εἶναι εὐγενὴς κατ' ἀνάγκην καὶ παίκτης ἐξ ἐπαγγέλματος. Εἰς τὸν παραγωγικὸν κόσμον κατέχει θέσιν μηδενικοῦ, διότι ὁ ἴδιος δὲν παράγει τίποτε ἐμπορευόμενος μόνον τὰ χρήματα ἄλλων. Κρατεῖ πάντοτε τὸν λόγον του, εἶναι ἀκριβέστατος εἰς τὰς συνεντεύξεις του καὶ καυχᾶται διότι εἶναι ἀξιοπρεπής. Τὰ κέρδη του εἶναι ἁπλῶς ἡ κόνις τοῦ ξένου χρυσοῦ, ὅστις περνᾷ ἀπὸ τὰ χέριά του.

Εἶναι ἐγκυκλοπαιδικώτατος, γνωρίζει ὀλίγον ἀπ' ὅλα. Καὶ ὅμως μὲ ὅλον αὐτὸν τὸν περιεργότατον χαρακτῆρα ὁ Broker εἶναι πολλάκις καλὸς σύζυγος, καλὸς πατήρ, καλὸς οἰκοκύρης καὶ συνήθως,... θρῆσκος.

ΔΙΑΤΙ ΟΧΙ ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΕΘΕΛΟΝΤΑΙ;

Χαλᾷ ὁ κόσμος γράφει τὸ «Life» μὲ τὰ παιδικὰ στρατιωτικὰ σώματα τοῦ πολλοῦ Baden Powell. Τὰ Boy-scouts, ὅπως λέγονται οἱ στρατιῶται τοῦ μέλλοντος, γυμνάζονται εἰς ἕνα σωρὸ πράγματα, τὰ ὁποῖα καθε ἄνθρωπος, εἴτε γίνῃ στρατιώτης, εἴτε μή, ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ. Μανθάνουν λόγου χάριν νὰ στήνουν σκηνάς, νὰ κάμνουν πορείας, νὰ σώζουν ἀνθρώπους ἐν περιπτώσει κινδύνου, νὰ ψαρεύουν καὶ νὰ κυνηγοῦν.

Γιατί ὅμως νὰ μὴν ἔχωμεν καὶ girl scouts; Γιατί νὰ μὴν ὑπάρχουν σώματα διὰ κορίτσια εἰς τὰ ὁποῖα αἱ μικραί μας νὰ μανθάνουν:

Νὰ πλύνουν πιάτα.
Νὰ σκουπίζουν.
Νὰ ντύνωνται ἁπλᾶ.
Νὰ μὴν αὐθαδιάζουν.
Νὰ βοηθοῦν τὴν μητέρα των.
Νὰ περιποιοῦνται μωρά.
Νὰ ὁμιλοῦν μὲ σεβασμὸν εἰς τοὺς γονεῖς των.
Γιατί;

ΠΩΣ ΝΑ ΚΟΙΜΑΣΘΕ

Γράφει τὸ «Tit Bits».

Ἐὰν ἀθροίσητε ὅλας τὰς συμβουλάς, τὰς ὁποίας δίδουν οἱ ἰατροὶ διὰ τὸν καλλίτερον τρόπον τοῦ κοιμᾶσθαι, θὰ φθάσητε εἰς τὸ ἑξῆς συμπέρασμα:

Μὴ κοιμᾶσθε ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ πλευροῦ, διότι πιέζεται ἡ καρδιά.

Μὴ κοιμᾶσθε ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ πλευροῦ, διότι πιέζετε τὸν πνεύμονα.

Μὴ κοιμᾶσθε ἐπάνω εἰς τὸ στομάχι σας, διότι πιέζετε καὶ τοὺς δύο πνεύμονας καὶ ἐμποδίζετε τὴν ἀναπνοήν.

Μὴ κοιμᾶσθε ἐπὶ τῆς ράχεως, διότι βλάπτετε τὸ νευρικὸν σύστημα.

Μὴ κοιμᾶσθε εἰς τὸ κάθισμα, διότι τὸ σῶμα λαμβάνει κακὴν στάσιν καὶ δὲν ἀναπαύεται.

Αὐτὰ λέγουν οἱ ἰατροί.

ΤΕΡΑΣΤΙΟΝ ΨΩΜΙ

Τὸ μεγαλείτερον ψωμὶ τοῦ κόσμου κατεσκευάσθη εἰς τὸ Austin Texas τῆς Ἀμερικῆς ἀπὸ κάποιον Ἀνδρέαν Nowberg. Τὸ ψωμὶ ἐζύγιζεν 140 πάουντς, δηλαδὴ 30 ὀκάδας, εἶχε δὲ τὰς ἑξῆς διαστάσεις. Ὕψος 2 ποδῶν, πλάτος 3 ποδῶν καὶ μῆκος 12 ποδῶν. Τὸ ψωμὶ αὐτὸ κατεσκευάσθη εἰς διάστημα μιᾶς ὥρας καὶ κατόπιν τεμαχισθὲν διενεμήθη εἰς τοὺς πτωχούς.

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ

Εἰς τὸ Los Angeles τῆς Καλιφορνίας ὑπάρχει ἓν ξενοδοχεῖον τοῦ φαγητοῦ, τὸ ὁποῖον δὲν ἔκλεισεν οὔτε ἡμέραν, οὔτε νύκτα, ἀφ' ὅτου ἱδρύθη ἕως σήμερον ἤτοι ἐπὶ 25 ὁλόκληρα χρόνια.

Τὸ ρεκὸρ ὅμως αὐτοῦ καταρρίπτεται ἀπὸ ἓν βιεννέζικον ξενοδοχεῖον, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀνοικτὸν ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς ἐπὶ 165 τώρα χρόνια.

Εἰς τὸ Ἀμβοῦργον ὑπάρχει ἓν ξενοδοχεῖον κατασκευασμένον ὁλόκληρον ἀπὸ πεπιεσμένον χάρτην.

Τὸ ξενοδοχεῖον αὐτὸ ἔχει διαστάσεις 30 ὑαρδῶν ἐπὶ 6 καὶ χωρεῖ 150 ἀνθρώπους. Φωτίζεται μὲ 22 παράθυρα καὶ 4 φεγγίτας καὶ τὸν χειμῶνα θερμαίνεται μὲ δύο θερμάστρας. Ἡ κατασκευή του ἐστοίχισε 350 δολλάρια μόνον.

ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΠΟΛΛΟΙ

Διὰ νὰ ἀνορθωθῇ αὐτὸς ὁ τόπος, ἔλεγεν ὁ προεκλογικὸς ρήτωρ, χρειαζόμεθα νέους ἄνδρας, μὲ προθυμίαν, μὲ μόρφωσιν, μὲ πολιτικὴν ἀξίαν, μὲ ἠθικὰ προσόντα, μὲ δύναμιν χαρακτῆρος, μὲ σιδηρᾶν θέλησιν, μὲ παρελθὸν ἄψογον, μὲ ἀνεγνωρισμένην ἱκανότητα, μὲ εὐφυΐαν....

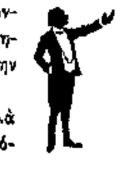

— Καλὰ διέκοψεν ἕνας ἀκροατής. Ἀλλὰ ποῦ νὰ τοὺς εὕρωμεν. Τέτοιος ποῦ λὲς εἶσαι μόνον ἡ ἀφεντιά σου!

ΜΙΑ ΕΞΗΓΗΣΙΣ

— Βλέπω ὅτι ὁ δεσπότης μας εἰς ὅλον τὸ διάστημα τοῦ λόγου μου περιεδιάβαζεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, εἶπεν ὁ εὐέλπις ἱεροκήρυξ πρὸς τὸν ἐπίτροπον. Μήπως ἆρά γε ἐστενοχωρήθη;

— Ἀ μπᾶ! ἀπήντησεν ὁ ἐπίτροπος. Δὲν ξεύρετε ὅτι ὁ νέος δεσπότης μας εἶναι ὑπνοβάτης;

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

—Ὡραῖον ἥσυχο μέρος ἔχετε ἐδῶ εἰς τὸ χωριό σας, εἶπε μὲ συγκατάβασιν ὁ φυφτουλίζων πρωτευουσιάνος εἰς τὸν ἁπλοϊκὸν χωρικόν, ποῦ εἶδεν εἰς τὸν δρόμον. Δὲν ἔχετε ὅμως τὴν περιέργειαν νὰ ἔλθετε εἰς τὴν πρωτεύουσαν νὰ ἴδητε τὰ περίεργά της;

—Ὄχι κύριε, εἶπε κυττάζων αὐτὸν καὶ μειδιῶν ὁ χωρικός. Τὰ περίεργα ἔρχονται καὶ τὰ βλέπομεν ἐδῶ. Μὴ στενοχωρεῖσθε!

ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΥΡΙΟΛΕΞΙΑΝ

— Πατῶ λοιπὸν εἰς ἕνα κομμάτι ἐλευθέρου ἐδάφους!... εἶπεν ὁ ἐνθουσιασμένος ρήτωρ τῆς πλατείας πρὸς τὴν ὁμήγυρίν του.

— Λάθος! ἀνεβόησεν εἷς τῶν ἀκροατῶν. Πατεῖς ἐπάνω εἰς ἕνα ζευγάρι παπούτσια, τὰ ὁποῖα ἀκόμη μοῦ χρεωστεῖς!!

Καὶ ὁ ρήτωρ συνήντησε τὸ ἀέτειον βλέμμα τοῦ ἀληθῆ λέγοντος ὑποδηματοποιοῦ του.

ΤΙΣ Η ΑΝΑΓΚΗ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

Τὸ ἑξῆς δικαστικὸν ἀνέκδοτον ἀφηγήθη πρό τινος χρόνου εἰς ἓν γεῦμα ὁ Γενικὸς Εἰσαγγελεὺς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. Wickersham.

Κάποιος μαῦρος εἶχε συλληφθῆ καὶ προσήχθη εἰς τὸ δικαστήριον κατηγορούμενος διὰ μίαν ὀρνιθοκλοπήν.

— Ροῦφε, τοῦ εἶπεν ὁ δικαστής, κατηγορεῖσαι ὅτι ἔκλεψες τὰ κοτόπουλα τοῦ κ. Τωβίου. Ἔχεις κανένα μάρτυρα;

— Ὄχι, κύριε, εἶπεν ὁ μαῦρος μειδιῶν. Δὲν ἔχω κανένα. Δὲν κλέπτω ἐγὼ κοτόπουλα παρουσίᾳ μαρτύρων.

Η ΚΟΡΥΦΗ ΤΟΥ ΡΗΝΟΥ

Ὁ κ. Σ π ι τ ό γ α τ ο ς. Λοιπὸν ἐπήγατε ὡς ἐπάνω εἰς τὸν Ρῆνον;

Ὁ κ. Ν ε ό π λ ο υ τ ο ς (ἄρτι ἐπιστρέψας ἀπὸ τὸ ταξείδι του). Βέβαια. Ἐπῆγα μάλιστα εἰς τὴν ὑψηλοτέραν του κορυφήν, ὁπόθεν ἡ ἄποψις εἶναι θαυμασία!....

ΑΣΦΑΛΕΙΑ

— Νὰ σᾶς εἰπῶ, μοῦ ἀρέσει νὰ καπνίζω εἰς τὴν μοναξίαν, εἶπεν ἕνας κύριος εἰς τὸν συνταξειδιώτην του εἰς τὸ βαπόρι.

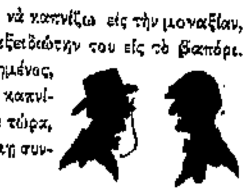

— Τότε θὰ εἴσθε εὐχαριστημένος, ἀπήντησεν αὐτός, διότι, ἐφ' ὅσον καπνίζετε σιγάρα, ὡσὰν αὐτὸ ποῦ ἔχετε τώρα, κανεὶς δὲν θὰ τολμήσῃ νὰ σᾶς κάμῃ συντροφιάν.

Ω! ΠΡΑΞΙΤΕΛΕΣ!...

Πᾶν ὅ,τι λάμπει δὲν εἶναι χρυσός, καὶ πᾶς γλύπτης δὲν εἶναι Πραξιτέλης. Τὴν ἀλήθειαν τοῦ ἀφορισμοῦ τούτου ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ ἐξαγάγῃ ἀπὸ τὸν κατωτέρω διάλογον.

— Λοιπόν, εἶπεν ἕνας γλύπτης εἰς τὸν φίλον του, πῶς σοῦ φαίνεται αὐτὴ ἡ προτομή; Δὲν εἶναι θαυμάσιον μάρμαρον;

— Ἔξοχον, εἶπεν ὁ φίλος. Τί κρῖμα ὅμως νὰ τὸ κάμῃς προτομήν, ἀφοῦ θὰ ἠμποροῦσε νὰ γίνῃ θαυμάσιος νεροχύτης!

Ο ΟΜΙΛΩΝ ΛΙΘΟΣ

Κάποιος κύριος, κάμνων τὸν περίπατόν του, εἰς ἕνα ἐξοχικὸν δρόμον, εἶδεν ἐμπρός του ἕνα παμμεγέθη λίθον, φέροντα τὴν ἑξῆς ἐπιγραφήν:

— «Γύρισέ με ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος». Ὁ ἄνθρωπος ἐδιάβασε δύο φορὲς τὴν ἐπιγραφήν, ἔβγαλε τὸ σακάκι του καὶ μὲ κόπον ἐγύρισε τὸν ὀγκόλιθον διὰ νὰ διαβάσῃ ἁπλῶς:

— «Τώρα ξαναγύρισέ με ὅπως ἤμουν, διὰ νὰ τὴν πάθῃ καὶ ἄλλος κουτός.»

ΤΟ ΕΞΠΡΕΣ

Ἐγράφησαν πολλὰ διὰ τὴν βραδύτητα τῶν ταχέων τραίνων, ἀλλὰ τὸ κατωτέρω παρμένον ἀπὸ Ἀμερικανικὴν ἐπαρχιακὴν ἐφημερίδα ἀποτελεῖ τὸ ρεκόρ.

— Κύριε συντάκτα, γράφει εἷς τακτικὸς ἀναγνώστης, δὲν εἶναι κανεὶς τρόπος διὰ νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὴν εὐρύτατα διεξαγομένην ἐπαιτείαν καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν τοῦ τραίνου;

Χθὲς ἔξαφνα ἕνας γέρων χωλὸς ἐπαίτης, μὲ ξύλινον πόδι, ἠκολούθησε διὰ μίαν ὥραν τὸ ἐξπρές μας, βαδίζων παραλλήλως καὶ πηγαίνων ἀπὸ τὸ ἕνα παράθυρο εἰς τὸ ἄλλο μὲ τὸ καπέλλο εἰς τὸ χέρι, ζητῶν ἐλεημοσύνην!

ΑΔΙΑΦΙΛΟΝΕΙΚΗΤΟΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑ

— Μὴν ἀνησυχῇς λοιπόν! Θὰ πάρῃς τὰ χρήματά σου. Αὐτὸν ὅμως τὸν μῆνα δὲν ἠμπορῶ νὰ σὲ πληρώσω.

— Μὰ αὐτὸ τὸ ἴδιο πρᾶγμα μοῦ εἴπατε καὶ τὸν περασμένον μῆνα.

— Ἔ! καί; Δὲν ἐκράτησα τὸν λόγον μου;

ΠΡΟΣΤΙΜΟΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΙΜΟΝ

— Ἔμαθα ὅτι τὸ νέον αὐτοκίνητόν σου εἶναι θαυμάσιον, εἶπεν ὁ φίλος τοῦ φανατικοῦ ἐρασιτέχνου σωφέρ.

— Θαυμάσιο λέει: κάτι παραπάνω ἀκόμη. Ἔχω πληρώσει ἕως τώρα τοῦ κόσμου τὰ πρόστιμα.

— Ὑπέρβασις ταχύτητος ἦ;

— Ὄχι. Ἐμπόδιζα τὴν κυκλοφορίαν τῶν δρόμων.

ΤΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ ISABEL HITE ΔΙΑΠΡΕΠΟΥΣΑ ΕΙΣ ΤΟ ΕΡΓΟΝ A CERTAIN PARTY

Η ΓΝΩΣΤΗ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣ ἠθοποιὸς Isabel Hite, ἥτις θὰ ὑποκριθῇ τὸ κυριώτερον πρόσωπον εἰς τὸ νέον ἔργον «A Certain Party», τὸ ὁποῖον θὰ ἀναβιβάσῃ ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἡ Liebler Company, ἀφικνεῖται προσεχῶς εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην.

Ἡ ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐμφάνισις τῆς Isabel Hite, θὰ εἶναι ἀληθῶς θριαμβευτική. Συγγραφεῖς τοῦ εἰρημένου θεατρικοῦ ἔργου εἶναι ὁ Frank Ward καὶ ὁ Edward W. Townsend, γνωστοὶ πρὸ πολλοῦ εἰς τὸν θεατρικὸν κόσμον τῆς Νέας Ὑόρκης.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ὑποθέσεως τοῦ ἔργου τηροῦνται μυστικαί, ἐλάχιστα δὲ μόνον ἐγνώσθησαν μέχρι τοῦδε περὶ αὐτοῦ. Ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἔργου εἶναι εἰλημμένη ἐκ τῆς συγχρόνου ζωῆς, τὸ δὲ ἔργον ἀνήκει εἰς τὴν τάξιν τῶν πρώτης τάξεως κωμῳδιῶν. Ἡ Isabel Hite, ἥτις ὑποκρίνεται πάντοτε κωμικὰ πρόσωπα, θὰ παίξῃ τὸ μέρος τῆς Norah, τῆς Ἰρλανδίδος ὑπηρετρίας τῆς Grace Fairweather, ἀνεψιᾶς τοῦ ἐντιμοτάτου Caldwell, ὑποψηφίου γερουσιαστοῦ, τοῦ ὁποίου κάμνουσι κρότον τὰ μεταρρυθμιστικὰ σχέδια. Ὁ Michael Doulin, ὁ σύζυγος τῆς Hite, θὰ ὑποκριθῇ τὸ πρόσωπον τοῦ James Barrett, τοῦ μυστικοῦ ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου. Ὁ Sydney Finch θὰ ὑποκριθῇ τὸν χαρτοπαίκτην, καὶ ὁ Darius Stantos, τὸν δικηγόρον του. Εἷς νεαρὸς ἠθοποιὸς θὰ ὑποκριθῇ τὸ πρόσωπον τοῦ George Caldwell, υἱοῦ τοῦ ὑποψηφίου γερουσιαστοῦ. Μεταξὺ τῶν ἄλλων προσώπων τοῦ ἔργου εἶναι καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ τύπου, τὸν ὁποῖον οἱ συγγραφεῖς προσεπάθησαν νὰ παρομοιάσωσιν, ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον, πρὸς τὸν γνωστὸν ἀρχηγὸν τῆς Τάμμανυ C. F. Murphy. Αἱ σκηναὶ τοῦ ἔργου διαδραματίζονται εἰς τὸν οἶκον τοῦ Caldwell, ὅπου αἱ ὑπηρέτριαι παραθέτουσιν εἰς τὸ μαγειρεῖον γεῦμα εἰς διαφόρους ἀστυνομικοὺς

καὶ ἄλλους φίλους των. Ὁ Caldwell, ὅστις εἶχε τόσα μεταρρυθμιστικὰ σχέδια, εἶναι φανατικὸς διώκτης τοῦ χαρτοπαιγνίου καὶ τῶν χαρτοπαικτῶν. Ἀλλ' ἔχει νεαρὸν υἱόν, ὅστις συνειθίζει νὰ δοκιμάζῃ τὴν τύχην του ἐπὶ τῆς πρασίνης τραπέζης. Οἱ χαρτοπαῖκται ψηφοφόροι, ἐν τούτοις, γνωρίζουσιν, ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ὑποψηφίου γερουσιαστοῦ εἶναι χαρτοπαίκτης καὶ μεταβαίνουσιν εἰς αὐτὸν καὶ τὸν ἀπειλοῦσιν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ καταδιώκῃ οὗτος τὰ χαρτοπαίγνια, διότι θὰ ἀποδείξωσιν, ὅτι ἔχει υἱὸν χαρτοπαίκτην, καὶ θὰ προπαρασκευάσωσι τὴν ἀποτυχίαν του εἰς τὰς ἐκλογάς. Ὁ νεαρὸς Caldwell εἶναι ἐρωτευμένος μὲ τὴν ἐξαδέλφην του, ἥτις ἀνταποκρίνεται μὲ τὸ αἴσθημά του. Ἡ ἐξαδέλφη ἔχει μίαν Ἰρλανδίδα ὑπηρέτριαν, τὴν Norah, ἥτις ἐμφανίζεται εἰς τὸ ἔργον, ὡς ἀπὸ μηχανῆς θεά. Ἡ ὑπηρέτρια αὕτη, ἥτις ἔχει πλείστους φίλους μεταξὺ τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, πολλάκις ἔσωσε τὸν ἐραστὴν τῆς κυρίας της ἐκ τῶν ἐπιδρομῶν τῆς ἀστυνομίας. Ἡ ὑπηρέτρια αὕτη κατώρθωσε, πλὴν ἄλλων, ὡς ἐκ τῶν φιλικῶν μετὰ τῶν ἀστυνομικῶν σχέσεών της, νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι ὁ νεαρὸς George δὲν εἶναι χαρτοπαίκτης, καὶ νὰ προετοιμάσῃ καὶ ἐξασφαλίσῃ οὕτω τὴν ἐκλογικὴν ἐπιτυχίαν τοῦ θείου τῆς κυρίας της.

Τοιαύτη εἶναι, ἐν ὀλίγοις, ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον ὑπόσχεται νὰ ἀφήσῃ ἐποχὴν εἰς τὰ θεατρικὰ χρονικὰ τῆς Νέας Ὑόρκης. Οἱ συγγραφεῖς, γνωστοὶ καὶ ἐξ ἄλλων ἔργων, παρέχουσι τὴν ἐγγύησιν πρώτης τάξεως ἐπιτυχίας. Μεταξὺ τῶν νέων θεατρικῶν ἔργων, ἡ κωμῳδία τοῦ Frank Ward καὶ Edward W. Townsend, θὰ ἀποτελέσῃ διαρκῆ πηγὴν γέλωτος, καὶ θὰ ἀποκαλύψῃ πολλὰ μυστήρια, τελούμενα εἰς τὰ πολιτικὰ καὶ κοινωνικὰ παρασκήνια. Οἱ ὀλίγοι ἐκ τῶν φίλων τῶν συγγραφέων, οἱ παραστάντες εἰς τὴν πρώτην ἀνάγνωσιν τοῦ ἔργου, βεβαιοῦσιν, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ὁ διάλογος εἶναι φυσικός, εἰλημμένος ἐκ τοῦ καθ' ἡμέραν βίου, τὰ δὲ ἀπρόοπτα ἐπεισόδια, τόσον φυσικά, ὥστε οἱ θεαταὶ θὰ νομίζουσιν, ὅτι εὑρίσκονται εἰς τὴν πραγματικότητα. Εἰς τὴν κωμῳδίαν θὰ ἀποκαλυφθῶσι, μεταξὺ ἄλλων καὶ πολλὰ ἀστυνομικὰ μυστικά, ὁ βίος, αἱ διασκεδάσεις καὶ αἱ σχέσεις τῶν ἀστυφυλάκων, καὶ αἱ ἐκ τούτων προερχόμεναι συνέπειαι, εἰς βάρος τῆς ὑπηρεσίας.

ΑΣΤΕΡΙΣΚΟΙ

★★★

* *Ὁ Ernest Cassel, ὅστις ἐδώρησε 200,000 λίρας ὑπὲρ τῶν Ἄγγλων καὶ Γερμανῶν ἐργατῶν, θεωρεῖται ὡς εἷς ἐκ τῶν μεγαλειτέρων φιλανθρώπων τοῦ κόσμου.

* * *Εἶναι υἱὸς τραπεζίτου ἐκ Κολωνίας, μετηνάστευσε δὲ ἐκ Γερμανίας εἰς τὴν Ἀγγλίαν πρὸς εὕρεσιν τύχης εἰς ἡλικίαν δεκαὲξ ἐτῶν.

* * *Ὁ Cassel ἐγένετο ἐμποροϋπάλληλος καὶ βαθμηδὸν κατώρθωσε νὰ συσσωρεύσῃ μέγαν πλοῦτον.

* * *Ὁ βασιλεὺς Πέτρος τῆς Σερβίας εἶναι φοβερὸς πυγμάχος.

* * *Πρωτοῦ ἀνέλθῃ ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ ὅταν ἔζη ἐν Παρισίοις, κατῴκει εἰς ἓν λιτὸν διαμέρισμα εἰς τὸ ὁποῖον ἐπλήρωνεν 150 δολλάρια τὸ ἔτος.

* * *Μίαν νύκτα, ὅταν ἐπέστρεφεν εἰς τὴν οἰκίαν του, τοῦ ἐπετέθησαν τρεῖς λωποδύται τοὺς ὁποίους ἀφῆκεν ἀναισθήτους διὰ τοῦ γρόνθου του.

* * *Ὁ μεγαλείτερος φυτοφάγος τοῦ κόσμου εἶναι ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Κάμπριτζ δόκτωρ J. E. B. Mayor.

* * * Εἰς καλὸν καιρὸν ἡ ἀγγελιαφόρος περιστερὰ δύναται νὰ ταξιδεύσῃ 1200 ὑάρδας εἰς τὸ λεπτόν.

* * * Ὁ ἀνεψιὸς ἑνὸς Πρώσσου ὑπουργοῦ καὶ ἐξάδελφος τῆς κυρίας Βίσμαρκ εἶναι μέλος τοῦ Στρατοῦ τῆς Σωτηρίας τῆς Νέας Ὑόρκης.

* * * Ἡ Δούκισσα τῆς Ἀόστης τῆς ὁποίας εἶναι γνωστὰ τὰ κυνηγετικὰ κατορθώματα εἰς τὴν Ἀφρικὴν ἐπεβιβάσθη ἀπό τινος εἰς τὴν ἀεροπλοΐαν.

* * * Ἡ Γαλλὶς ἠθοποιὸς Σάρα Βερνὰρ παίζει εἰς τὸ «Coliseum» τοῦ Λονδίνου ἀντὶ ἑβδομαδιαίας ἀμοιβῆς 5,000 δολλαρίων.

* * * Οἱ Κινέζοι ἔχουσιν ἓν ἄνθος, τὸ ὁποῖον εἶναι λευκὸν τὴν νύκτα καὶ ἐρυθρὸν τὴν ἡμέραν.

* * * Ἡ Ἑλβετία λαμβάνει ἐτησίως παρὰ τῶν ἐπισκεπτῶν της 30,000,000 δολλάρια.

* * * Διπλάσιον δηλαδὴ ποσὸν ἐκείνου τὸ ὁποῖον ἐξοδεύουσιν οἱ περιηγηταὶ εἰς τὴν Ἰταλίαν.

* * * Ἡ Μεγάλη Βρεττανία καταναλίσκει ἐτησίως 47,000,000 λίτρας κρέατος.

* * * Εἰς ἕκαστον Ἄγγλον ἀναλογοῦσιν 120 λίτραι.

* * * Τὰ 54 τοῖς ἑκατὸν τοῦ καταναλισκομένου κρέατος παράγονται εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

* * * Τὸ σῆμα τῶν ἐπισήμων γαλλικῶν ἐκθέσεων εἶναι κίτρινον, τῶν ἰσπανικῶν ἐρυθρόν, τῶν γερμανικῶν λευκόν, τῶν ἰταλικῶν πράσινον, τῶν πορτογαλικῶν λευκὸν καὶ τῶν Αὐστριακῶν ἐρυθρόν.

* * * Ὁ βασιλεὺς Ἀλφόνσος τῆς Ἰσπανίας ἔχει μοναδικὸν μουσεῖον, τὸ ὁποῖον περιέχει ἀντικείμενα τὰ ὁποῖα ἐξέθεσαν ἐν κινδύνῳ τὴν ζωήν του.

★★

* * * Μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχει καὶ τὸ δέρμα ἑνὸς ἵππου ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπέβαινεν ὁ βασιλεύς, ὅταν οὗτος ἐφονεύθη ὑπὸ βόμβας.

* * * Ὁ μέγας κώδων τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Παύλου τοῦ Λονδίνου κρούεται μόνον κατὰ τὸν θάνατον καὶ τὴν κηδείαν μέλους τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, τοῦ ἀρχιεπισκόπου, τοῦ ἐπισκόπου καὶ τοῦ λόρδου Δημάρχου.

* * * Τὸ ἐν Κοβὲκ κατάστημα Felix Mate Agnadte πρόκειται νὰ ἐκθέσῃ εἰς τὴν ἀγορὰν ἕνα γυναικεῖον πῖλον μὲ δεξαμενὴν ὕδατος πρὸς διατήρησιν ἀνθέων.

* * * Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον αἱ κυρίαι θὰ δύνανται νὰ ἔχωσιν ἐπὶ τοῦ πίλου των φυσικὰ ἄνθη.

* * * Εἰς τὸ χωρίον Cohem τῆς Ἰσπανίας ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν αἱ ἀσθένειαι καὶ οἱ θάνατοι εἶναι ἄγνωστοι.

* * * Ὁ φαρμακοποιὸς τοῦ χωρίου ἠναγκάσθη νὰ κλείσῃ τὸ φαρμακεῖόν του, ὁ δὲ ἰατρὸς νὰ ζητήσῃ εἰς ἄλλην πόλιν πελατείαν.

* * * Τὸ νεκροταφεῖον μετεβλήθη εἰς κῆπον, ὁ δὲ νεκροθάπτης ἠναγκάσθη νὰ ζητήσῃ ἄλλην ἐργασίαν.

* * * Εἰς τὴν Ρωσσίαν δι' ἕκαστον ἑκατομμύριον κατοίκων ὑπάρχουσι δέκα ἐφημερίδες καὶ περιοδικά.

* * * Εἰς τὴν Ἑλβετίαν ὑπάρχουσιν ὡρολόγια ἐν συνδυασμῷ κινηματογράφων, τὰ ὁποῖα λέγουσιν ἀντὶ νὰ κτυπῶσι τὰς ὥρας.

ΑΠΟ ΟΣΑ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ

ΖΗΤΗΜΑ ΟΔΟΝΤΩΝ

Ἕνα πολὺ ἐνδιαφέρον ἄρθρον ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ «Pearsons Magazine» τοῦ λήγοντος μηνὸς σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τοῦ κινδύνου τῶν χαλασμένων ὀδόντων.

Εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, ἀρχίζει ὁ ἀρθρογράφος, δώδεκα ἑκατομμύρια παιδιὰ ἔχουν φυσικὰ ἐλαττώματα, τὰ ὁποῖα ἔχουν τὴν ἀφετηρίαν των εἰς κακὰ δόντια.

Λέγεται ὅτι μόνον ὀκτὼ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐκ τῶν Ἀμερικανῶν περιποιοῦνται τὰ δόντιά των. Ἐκ τῶν πασχόντων ἀπὸ δυσπεψίαν οἱ ἐ ν ν ε ν ή κ ο ν τ α τοῖς ἑκατὸν εἶναι ἄνθρωποι μὴ περιποιηθέντες τὰ δόντιά των.

Ἄσχημα δόντια εἰμποροῦν νὰ προκαλέσουν ἀσθενείας πολὺ μεγάλης σπουδαιότητος, θὰ φανῇ δὲ ἀπίστευτον ἐὰν τονισθῇ ὅτι μεταξὺ τῶν ἀσθενειῶν τούτων ὑπάγεται καὶ ἡ τύφλωσις!

Ὑπάρχουν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ὀκτὼ μεγάλα ἐργοστάσια κατασκευῆς τεχνητῶν ὀδόντων. Τὸ παρελθὸν ἔτος τὰ ἐργοστάσια αὐτὰ ἐπώλησαν 60,000,000 δόντια. Ἐφέτος ὑπολογίζουν νὰ πωλήσουν μεταξὺ 78 καὶ 80,000,000. Καθε ἕνα ἀπὸ αὐτὰ τὰ δόντια θὰ ἀντικαταστήσῃ ἕνα φυσικόν, τὸ ὁποῖον, ἐὰν ἐτύγχανε καλῆς περιποιήσεως, θὰ ἐβαστοῦσεν ἰσοβίως.

Ἡ παραμέλησις τοῦ ὑγιεινῆς τοῦ στόματος εἶναι κυρίως ἡ ἀφορμὴ τῆς καταστάσεως ταύτης. Διὰ νὰ ἔχωμεν ὑγείαν ὀφείλομεν νὰ ἔχωμεν γερὰ δόντια, καὶ ὅμως γενικῶς παρατηρεῖται ὅτι ὁ πολὺς κόσμος δὲν λαμβάνει μέριμναν διὰ τὰ δόντιά του. Τὸ κακὸν λοιπὸν πρέπει νὰ προληφθῇ καὶ νὰ σταματήσῃ, διότι ἀφιέμενον ἐλεύθερον θὰ κάμῃ ὁλόκληρον τὸ ἔθνος δυσπεπτικὸν καὶ φιλάσθενον.

Ἡ ὀδοντοφυΐα τῶν μ ο ν ί μ ω ν 8 ὀδόντων τοῦ ἀνθρώπου ἄρχεται ἀπὸ τοῦ ἕκτου ἔτους καὶ συμπληροῦται κατὰ τὸ εἰκοστὸν πέμπτον.

Κατὰ τοὺς πρώτους ἐν τούτοις μῆνας τῆς βρεφικῆς ὀδοντοφυΐας, ὅτε τὰ μικρὰ ἀγωνίζονται καὶ ὑποφέρουν, αἱ μητέρες ὑποπίπτουν εἰς λάθη, εἰς τὰ ὁποῖα κατὰ μέγα μέρος ὀφείλονται οἱ βραδύτερον ἐρχόμενοι ὀδοντόπονοι.

Αἱ μητέρες αὗται μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι διευκολύνουν τὴν ὀδοντοφυΐαν δίδουν εἰς τὰ μικρά των χ α λ κ ά δ ε ς ἀπὸ καουτσοὺκ ἢ ἄλλα εἰδικὰ ὄργανα, μὲ τὰ ὁποῖα τὸ παιδὶ τρίβει τὰ οὖλά του, καὶ κατὰ τὴν ἰδέαν τῶν ἁπλοϊκῶν μητέρων εὐκολύνει τὴν φύσιν εἰς τὸ ἔργον της. Τίποτε ἀνοητότερον καὶ βλαβερώτερον τούτου. Διότι ἀπεδείχθη ὅτι ὅλοι αὐτοὶ οἱ χ α λ κ ά δ ε ς καὶ τὰ ψευδῆ μπιμπερὸν εἶναι φορεῖς τῶν χειροτέρων μικροβίων, ἀπολυμαινόμενα δὲ γίνονται καταλληλότερα διὰ τὴν ἐπικίνδυνον αὐτὴν ἐνέργειάν των.

Ἔπειτα λαμβανομένου ὑπ' ὄψει ὅτι τὰ οὖλα τῶν μικρῶν εἶναι τρυφερὰ καὶ εὐπαθέστατα, εἶναι εἰς τὸ μέσον ὁ κίνδυνος τῆς παραμορφώσεως τοῦ στόματος καὶ τῶν χειλέων τοῦ μικροῦ. Αἱ μητέρες κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ὀδοντοφυΐας ἀποροῦν, διατὶ τὰ παιδιά των ὑποφέρουν. Ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα εἶναι φυσικὸν ἔπειτα ἀπὸ ὅσα τὰ μικρὰ αὐτὰ ὑφίστανται.

Σπουδαιότερος ἐξ ὅλων τῶν ὀδόντων εἶναι ὁ πρῶτος τραπεζίτης, ὅστις ἀναφύεται κατὰ τὸ 6ον ἔτος. Τὸν ὀδόντα τοῦτον οἱ γονεῖς τῶν παιδιῶν παραμελοῦν πολλάκις, διότι τὸν θεωροῦν ὡς ἕνα ἀπὸ τοὺς προσκαίρους. Ὅταν ὅμως ὁ ὀδοὺς οὗτος χαθῇ οἱ πόνοι τῶν ἄλλων εἶναι φυσικὸν νὰ ἐπακολουθήσουν. Ὁ πρῶτος τραπεζίτης εἶναι ἡ βάσις τῆς ὅλης ὀδοντοστοιχίας. Ἂν ὁ τραπεζίτης αὐτὸς ἐξαχθῇ καὶ ἀφίσῃ ἐκεῖ κενόν, ἰδοὺ ἀμέσως μία δικαιολογία διὰ τὴν ἐπακολουθοῦσαν κακὴν ὀδοντοφυΐαν. Πολλάκις τὰ δόντια καταστρέφονται ἐκ παιδικῆς ἡλικίας ἀπὸ καταχρήσεις γλυκῶν. Ἀλλ' αὐτὸ εἶναι ἓν ζήτημα. Τὸ παιδὶ εἰμπορεῖ νὰ φάγῃ γλυκά. Ἐπιβάλλεται ὅμως νὰ πάρῃ ἔπειτα μίαν βοῦρτσαν καὶ νὰ πλύνῃ τὰ δόντιά του διὰ νὰ φύγῃ κάθε ὀξὺ καταστρεπτικόν, τὸ ὁποῖον ἀπέμεινεν ἐκεῖ.

Χρειάζεται κατόπιν νὰ διδαχθοῦν τὰ παιδιὰ πῶς νὰ τρώγουν. Ἡ διδασκαλία αὕτη γίνεται εἰς τὸ σπίτι καὶ τὸ σχολεῖον. Περιλαμβάνει δὲ ἡ διδασκαλία τοῦ τρώγειν, πολλὰ πράγματα μεταξὺ τῶν ὁποίων σπουδαιότερον εἶναι τὸ καλὸν μάσσημα, καὶ ἀπαραιτήτως μετ' αὐτὸ τὸ πλύσιμον τοῦ στόματος.

Τὸ ἄρθρον προχωρεῖ ἐκτενὲς καὶ διεξοδικώτατον. Ἀλλ' ἡ οὐσία του εἶναι αὐτὴ τὴν ὁποίαν ἐδῶ ἐξεθέσαμεν.

GOLDWIN SMITH

Ἐν ὡραῖον ἄρθρον ἀφιερώνει εἰς τὸν πρὸ τριῶν μηνῶν ἀποθανόντα Ἄγγλον σοφόν, καθηγητὴν καὶ δημοσιογράφον Goldwin Smith, τὸ τελευταῖον «Outlook».

Διὰ τοὺς Ἀμερικανοὺς ὁ Goldwin Smith ὑπῆρξεν ἐξαιρετικῶς μεγάλη φυσιογνωμία, διότι, ὡς λέγει ὁ ἀρθρογράφος τοῦ «Outlook», ὁ διαπρεπέστατος οὗτος καὶ πολυμαθέστατος ἀνὴρ ἦτο εἷς ἐκ τῶν ὀλίγων, οἵτινες ἀφῆκαν τὸν παλαιὸν Κόσμον καὶ ἦλθαν εἰς τὸν Νέον, καθ' ἣν ἐποχὴν ἐπικρατεῖ ἐντεῦθεν τοῦ ὠκεανοῦ ἡ γνώμη ὅτι πᾶσα γνῶσις πρέπει νὰ ζητηθῇ εἰς τὴν γηραιὰν Εὐρώπην.

Ὁ Goldwin Smith ἐγεννήθη παρὰ τὸ Reading τῆς Ἀγγλίας τῷ 1823. Ὡς παιδικὴν ἀνάμνησιν εἶχε τὴν ναυμαχίαν τοῦ Ναυαρίνου. Εἰς ἡλικίαν δώδεκα ἐτῶν ἐστάλη εἰς τὸ περίφημον Κολλέγιον τοῦ Eton, ὅπου ἔμεινεν ἐπὶ πέντε ἔτη διὰ νὰ ἐξέλθῃ ἀριστοῦχος εἰς τὰ κλασσικὰ μαθήματα καὶ ἰδίως τὰ Ἑλληνικά. Τὸν Μάϊον τοῦ 1840 ἐνεγράφη εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Ὀξφόρδης. Μετὰ 18 ἔτη τὸν βλέπομεν καταλαμβάνοντα τὴν ἕδραν καθηγητοῦ τῆς Νεωτέρας Ἱστορίας εἰς τὸ ἴδιον Πανεπιστήμιον. Εἰς τὰ 1866 παρῃτήθη τῆς θέσεως ἕνεκεν οἰκογενειακῶν λόγων. Ἐφ' ὅσον ἦτο καθηγητὴς ἐν Ὀξφόρδῃ συγκατέλεγε μεταξὺ τῶν μαθητῶν του καὶ τὸν ἀποθανόντα βασιλέα Ἐδουάρδον, τότε πρίγκηπα τῆς Οὐαλλίας. Ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὁ Goldwin Smith ἐπρόκειτο ν' ἀρχίσῃ τὸ στάδιον, τὸ ὁποῖον ἐδημιούργησε τὴν μεγαλειτέραν του φήμην. Κατὰ πρῶτον τὸν βλέπομεν προσλαμβανόμενον εἰς τὴν Σύνταξιν τῆς «Saturday Review», ἔνθα εἶχεν ὡς συνεργάτας τὸν Sir William Vernon Harcourt, τὸν Sir Henry Maine, καὶ τὸν Λόρδον Salisbury, οἵτινες μαζὺ μὲ τὸν Thackeray καὶ τὸν Beresford Hope ἀπετέλουν ὅλην τὴν γράφουσαν δύναμιν τῆς ἐπιθεωρήσεως ταύτης.

Ἀλλ' ὁ Goldwin Smith δὲν ἠρκέσθη εἰς αὐτὴν μόνην. Οὕτως ἀργότερον τὸν βλέπομεν εἰς τοὺς «Times» καὶ εἰς τὰ «Daily News», γράφοντα καὶ ἀποκτῶντα παγκόσμιον φήμην.

Ποτισμένος μέχρι βάθους τῆς ψυχῆς του ἀπὸ τὸ Ἀγγλικὸν μεγαλεῖον ὁ Goldwin Smith ἐπολέμησε τὴν παραχώρησιν τῆς Ἑπτανήσου εἰς τὴν Ἑλλάδα, πρᾶγμα διὰ τὸ ὁποῖον ὑπέστη ἰσχυρὰν ἐπίθεσιν ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων ἀπὸ μέρους τοῦ Δισραέλι.

Τὸ ἐπεισόδιον ὅμως τοῦτο δὲν δύναται νὰ ἐλαττώσῃ τὸν θαυμασμὸν παντὸς πολιτισμένου ἀνθρώπου πρὸς τὸν πράγματι μέγαν ἄνδρα.

Εἰς ἡλικίαν 50 ἐτῶν ὁ Goldwin Smith ἀφῆκε διὰ παντὸς τὴν Ἀγγλίαν καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ἀμερικήν, ἧς τὴν δημοκρατίαν δὲν ἔπαυσε ποτὲ θεωρῶν ὡς δημιούργημα τῆς ἀγγλικῆς φυλῆς.

Δημοκράτης κατ' ἐξοχὴν ὁ διαπρεπέστατος Βρεττανὸς ἦλθεν εἰς τὴν Ἀμερικήν, ἔλαβε λίαν ἐνδιαφέρον μέρος εἰς τὸν ἐμφύλιον πόλεμον, διαφωτίζων τὴν Ἀγγλικὴν γνώμην περὶ τοῦ δικαίου διὰ τὸ ὁποῖον ἠγωνίζοντο αἱ Βόρειαι Πολιτεῖαι ζητοῦσαι τὴν κατάργησιν τῆς δουλείας, ἀργότερον δὲ διωρίσθη καθηγητὴς τῆς Ἀγγλικῆς ἱστορίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Cornell τῆς Ithaca.

Μέχρι πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἐτῶν ὁ γέρων πλέον καθηγητὴς ἔδιδε μίαν ἐτησίαν διάλεξιν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦτο. Εἰς τὰ 1875 νυμφευθεὶς ὁ Goldwin Smith ἐγκατεστάθη εἰς Toronto τοῦ Καναδᾶ, ὅπου καὶ διῆλθε τὰς τελευταίας ἡμέρας ἑνὸς ἠρέμου γήρατος.

Τὸν θάνατόν του ἐθρήνησεν ὅλος ὁ πολιτισμένος κόσμος καὶ ἰδίως οἱ ἄνθρωποι τῶν γραμμάτων τῶν δύο κόσμων.

Τὴν περιουσίαν του ἀφῆκεν ὁλόκληρον εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Cornell.

Τοιοῦτος ἐν μικρογραφίᾳ ὁ μέγας ἀνήρ, ὅστις καθ' ὅλον του τὸν βίον ἐξυπηρέτησε δι' ὅλων τῶν δυνάμεών του τὴν ἰδέαν τοῦ ἀνθρωπισμοῦ καὶ ὅστις ὡς ῥητόν του εἶχε τὸ δόγμα: Ἡ ἀνθρωπότης πρώτη καὶ κατόπιν τὰ ἔθνη.

Η ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΤΟΥ ΜΕΞΙΚΟΥ

Κατὰ τὸν λήγοντα ἤδη μῆνα ἑωρτάσθη μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπισημότητα καὶ μεγαλοπρέπειαν ἡ ἑκατονταετηρὶς τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ Μεξικοῦ.

Πρὸ ἑκατὸν μόλις ἐτῶν τὸ σήμερον εὔδαιμον καὶ προοδευτικώτατον Μεξικὸν διετέλει ἀκόμη ὑπὸ τὴν Ἰσπανικὴν κυριαρχίαν. Ἡ κυριαρχία αὕτη κακή, ὡς ἦτο παντοῦ, δὲν ἠδύνατο νὰ εἶναι καλλιτέρα εἰς τὸ Μεξικόν. Ἀλλὰ ὑπὸ τὴν Ἰσπανικὴν τυραννίδα ἀνεφάνη καὶ διὰ τοὺς Μεξικανοὺς εἷς μέγας πατριώτης καὶ κληρικός, ἐνθυμίζων τὸν ἰδικόν μας Γρηγόριον τὸν Ε' καὶ τῶν Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανόν. Ὁ Μεξικανὸς οὗτος πατριώτης ὠνομάζετο Hidalgo. Ὀνειρευόμενος τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Πατρίδος του εἶχε τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς μιᾶς συνωμοσίας, σκοπούσης τὴν κατάλυσιν τῆς ἰσπανικῆς ἀπολυταρχίας. Ἀλλ' ἡ συνωμοσία αὕτη περιῆλθεν εἰς γνῶσιν τῆς κεντρικῆς κυβερνήσεως, καὶ ἐκινδύνευσε ν' ἀποτύχῃ ὅτε ὁ Hidalgo μαθὼν τὴν σύλληψίν τινων ἐκ τῶν ὀπαδῶν του, ἀπεφάσισε νὰ ἐπισπεύσῃ τὸ κίνημα. Καὶ τὴν νύκτα τῆς 16 Σεπτεμβρίου 1810 ὁ κώδων τῆς ἀνεξαρτησίας, κρουόμενος ὑπὸ τοῦ ἀπελευθερωτοῦ ἱερέως, ἐξύπνησε τὰς ἠχοὺς τοῦ χωρίου Dolores, ὅπου πρῶτον ἐξερράγη ἡ ἐπανάστασις.

Οἱ κάτοικοι ἦσαν μεμυημένοι. Ἐν μιᾷ στιγμῇ ὁ ναὸς ἐγέμισεν ἀπὸ κόσμον. Εἶδον τὸν Hidalgo ἀναμένοντα τὸν λαὸν εἰς τὸ θυσιαστήριον. Καὶ ὅτε ὁ ναὸς ἐπληρώθη, ὁ Hidalgo δι' ὀλίγων λόγων ἐξήγησε, διατί τὸ Μεξικὸν ἔπρεπε νὰ ἀποκτήσῃ τὴν ἐλευθερίαν του. Περιέγραψε τὰ δεινά, τὰ ὁποῖα ἡ χώρα ὑφίστατο ἐκ μέρους τῶν Ἰσπανῶν, ἐξήγησε τὰ κατὰ τὴν συνωμοσίαν, εἶπεν ὅτι τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ὅτε ἡ Ἰσπανία ἦτο κτῆσις τοῦ Ναπολέοντος, τὸ Μεξικὸν δὲν ἠδύνατο νὰ εἶναι ὑπόδουλον αὐτῆς. Ἡ Ἰσπανία δὲν εἶναι πλέον Ἰσπανική, καὶ τὸ Μεξικὸν ὀφείλει ν' ἀποκτήσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν του, εἶπεν ὁ Hidalgo.

Φρενῖτις ἐνθουσιασμοῦ ὑπεδέχθη τοὺς λόγους τούτους. Ὁ Hidalgo ἐπισήμως πλέον ἐσήμανε τὸν κώδωνα τῆς Ἀνεξαρτησίας. Ὁ κώδων αὐτὸς σήμερον στολίζει τὴν πρόσοψιν τοῦ Ἐθνικοῦ Μεγάρου τῆς Πόλεως τοῦ Μεξικοῦ.

Κάθε ἔτος, κατὰ τὴν 16 Σεπτεμβρίου, ὁ ἑκάστοτε πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κτυπᾷ τὸν κώδωνα αὐτόν, ἐπαναλαμβάνων τὸ ἴδιον σύνθημα τοῦ Hidalgo. «Ζήτω ἐπὶ μακρὸν ἡ ἁγιωτάτη Ἁγία Μήτηρ τῆς Γουαδελούπης. Ζήτω ἡ Ἀμερική. Θάνατος εἰς τὴν κακὴν κυβέρνησιν!»

Ἡ Παναγία τῆς Γουαδελούπης εἶναι ἡ προστάτις τοῦ Μεξικοῦ.

Ἑκατὸν χιλιάδες ἄνδρες ἔλαβον τὰ ὅπλα κατὰ τῶν Ἰσπανῶν ὑπὸ τὸν Hidalgo καὶ κατήγαγον πολλὰς νίκας. Ἀλλ' οἱ ἐπαναστάται δὲν ὑπῆρξαν εὐτυχεῖς εἰς τὴν πρώτην προσπάθειαν. Ὁ γυμνασμένος ἰσπανικὸς στρατὸς ὑπερίσχυσε τῶν στασιαστῶν, οὓς ἐφόνευσε κατὰ χιλιάδας! Ὁ Hidalgo ἐζήτησε νὰ σωθῇ καταφεύγων εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, δὲν ἐπρόλαβεν ὅμως καὶ συλληφθεὶς ἐτουφεκίσθη καὶ ἀπεκεφαλίσθη, ἡ δὲ κεφαλή του ἐπὶ δέκα ἔτη ἐκρέματο ἀπὸ ἕνα καρφὶ τοῦ φρουρίου τοῦ Guanaguato μὲ τὴν ἐπιγραφήν: «Ἡ τ ύ χ η τ ῶ ν ἐ γ κ λ η μ α τ ι ῶ ν, ο ἱ ὁ π ο ῖ ο ι θ υ σ ι ά ζ ο ν τ α ι δ ι ὰ τ ὴ ν ἀ ν ε ξ α ρ τ η σ ί α ν».

Σήμερον ἡ κεφαλὴ τοῦ μάρτυρος ἀναπαύεται ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ τοῦ Μεξικοῦ, ὀλίγα βήματα μακρὰν τοῦ ναΐσκου τῆς Dolores.

Ἡ Ἰσπανία δὲν ἀπήλαυσεν ἐπὶ πολὺ τοὺς καρποὺς τῆς νίκης της. Εἷς ἄλλος ἱερεὺς Morellos ὀνόματι, γνωστὸς δὲ εἰς τὴν Μεξικανικὴν ἱστορίαν ὡς «ὁ ἥρως τῶν ἑκατὸν μαχῶν», ἐπανέλαβε τὸν ἀγῶνα. Εἷς ὅμως ἀπὸ τοὺς ὀπαδούς του τὸν ἐπρόδωσεν εἰς τοὺς Ἰσπανούς, οἵτινες τὸν ἐθανάτωσαν κατὰ τὰ 1815. Τὸ ἔργον τῆς ἀνεξαρτησίας ἐκλήθη ἤδη νὰ συνεχίσῃ ὁ Μεξικανὸς Agustin de Sturbide, ἀνὴρ στρατιωτικός, διορατικώτατος, εὐφυής, πατριώτης, ἱκανὸς καὶ φιλόδοξος. Ἐπὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου τὸ Μεξικὸν ἀνεγνωρίσθη ἀνεξάρτητον κατὰ τὸ ἔτος τὸ ἠλεκτρίζον κάθε Ἕλληνα, τὸ 1821.

Ἀλλ' ὁ Hurbide ὤθησε τὴν ἀνεξαρτησίαν εἰς τὰ ἄκρα καὶ ἠθέλησε νὰ ἀναγορευθῇ αὐτοκράτωρ. Τὸ κατώρθωσεν, ἀλλὰ μετ' ὀλίγα ἔτη ἐτουφεκίσθη ὡς καὶ ὁ μετὰ 40 ἔτη ἀνελθὼν διὰ τελευταίαν φορὰν τὸν Μεξικανικὸν Θρόνον ἀτυχὴς Μαξιμιλιανός.

Μέχρι τοῦ 1876 τὸ Μεξικὸν εὑρίσκετο εἰς διαρκῆ ἐπαναστατικὴν κρίσιν καὶ πολιτικὴν ζύμωσιν. Ἑβδομήκοντα καὶ ἓξ Πρόεδροι, αὐτοκράτορες καὶ δικτάτορες διεδέχθησαν ἀλλήλους εἰς τὴν ἀρχὴν ἁπλῶς ὅπως δημιουργοῦν χάος καὶ διατηροῦν κυβερνήσεις κακοήθεις καὶ διεφθαρμένας.

Μόλις εἰς τὸ τέλος τῆς περιόδου ταύτης ἀνεφάνη εἷς πραγματικῶς μέγας ἀνήρ, ὁ Benito Juarez, ὅστις ὑπῆρξε καὶ ὁ πρόδρομος τῆς προόδου τοῦ Μεξικοῦ.

Τὸν Juarez διεδέχθη ὁ σημερινὸς μέγας Πρόεδρος, ὁ δημιουργὸς τοῦ Μεξικοῦ, στρατηγὸς Porfirio Diaz.

Ἀπὸ τοῦ 1876 μέχρι σήμερον ὁ Diaz ἐκλέγεται διαρκῶς πρόεδρος, ἀποτυχὼν μόνον ἅπαξ ἀπὸ τοῦ 1880—1884.

Ὁ Diaz, ὅστις συνεπλήρωσεν ἤδη τὸ ὀγδοηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, διατηρούμενος ἀνθηρότατος καὶ ἀκμαῖος, ἔχει μέσα του τὸ δημιουργικὸν πνεῦμα. Φιλειρηνικὸς καὶ φρόνιμος, δὲν ἐδίστασε νὰ σύρῃ τὸ ξίφος ἐναντίον τῶν ἐπιβουλευομένων τὴν ἐλευθερίαν τοῦ Μεξικοῦ. Ἐχύθη αἷμα κατὰ τὴν προεδρείαν τοῦ Diaz, ἀλλ' αὐτό, κατὰ τὴν ἰδίαν του

φράσιν, ἦτο «δηλητηριασμένον». Ἐμπόριον, βιομηχανία, ἐκπαίδευσις, εἶναι ἡ βάσις τῆς ζωῆς τοῦ Μεξικοῦ.

Τὰ 16,000,000 τῶν κατοίκων του εἶναι ἀπὸ τοὺς μᾶλλον εὐδαίμονας λαοὺς τῆς γῆς. Πρὶν ἡ ἐκλεγῆ ὁ Diaz, τὸ Μεξικὸν εἶχε σιδηροδρομικὰς γραμμὰς 400 μιλλίων. Σήμερον ἔχει πενήντα γραμμὰς μὲ 15,000 μίλλια. Ἡ ἀξία τῶν σιδηροδρόμων αὐτῶν ἀντιπροσωπεύει 600,000,000 δολλάρια. Τὴν συγκοινωνίαν ἔθεσεν ὁ Diaz ὡς ἀκρογωνιαῖον λίθον τῆς Προόδου τῆς Πατρίδος του. Καὶ ἡ σιδηροδρομικὴ συγκοινωνία ἔφερε τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν γεωργικὴν ἀνάπτυξιν ὅλης τῆς χώρας. Εἰς τὰ 1877 τὸ Μεξικὸν εἶχε 400 ταχυδρομικὰ γραφεῖα καὶ 5,000 μίλλια τηλεγραφικὰς γραμμάς. Σήμερον ἔχει 3,000 ταχυδρομικὰ γραφεῖα καὶ τηλεγραφικὰς γραμμὰς 40,000 μιλλίων. Ἓν ἑκατομμύριον παιδία φοιτοῦν εἰς τὰ σχολεῖα τοῦ Μεξικοῦ, διὰ τὰ ὁποῖα ἡ δημοκρατία δαπανᾷ 7,000,000 δολλάρια ἐτησίως. Ἡ ἀγγλικὴ εἶναι ὑποχρεωτική.

Ἡ νεωτέρα Ἑλληνικὴ ἐδιδάσκετο εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, τὸ ὁποῖον ἔκλεισε δι' ὀλίγα ἔτη, ἀλλὰ θ' ἀνοίξῃ καὶ πάλιν.

Ἐπὶ 14 ἔτη ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Μεξικοῦ εἶχε περισσεύματα ἀπὸ 800,000 ἐτησίως ἕως 29,000,000. Τὸ σύνολον τῶν περισσευμάτων αὐτῶν ἔφθασεν 136,000,000 δολλάρια, ἐκ τῶν ὁποίων 61,000,000 ἐξωδεύθησαν διὰ δημόσια ἔργα, ἐνῷ 75,000,000 κατετέθησαν εἰς τὸ θησαυροφυλάκιον. Οἱ Ἀμερικανοὶ ἔχουν τοποθετήσῃ εἰς διαφόρους Μεξικανικὰς ἐπιχειρήσεις ἓν δισεκατομμύριον δολλάρια.

Τὸ Μεξικὸν δὲν διατηρεῖ στρατὸν ἀνώτερον τῶν 25,000 ἀνδρῶν. «Ἀλλὰ χρειαζόμεθα ἐργατικὰς χεῖρας, λέγει ὁ Diaz, καὶ δὲν μᾶς χρειάζονται πολυτέλειαι». Διὰ τὸν στρατόν του ἐξοδεύει τὸ Μεξικὸν 14,000,000 δολλάρια ἐτησίως καὶ διὰ τὸ μικρόν, ἀλλὰ θαυμάσιον ναυτικόν του 1,000,000 δολ.

Αὐτὰ εἶναι τὰ δημιουργήματα τῶν μεγάλων ἀνδρῶν. Καὶ αὐτὰ εἶναι τὰ ἀποτελέσματα τῆς δράσεώς των, ἥτις μᾶς κάμνει νὰ εὐχώμεθα ὅπως καὶ ἡ ἡμετέρα πατρὶς γρήγορα εὕρῃ τὸν Πορφύριον Διάζ της!

ΤΟ ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΣΥΜΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

Εἶναι ἄγνωστος διὰ τὸν πολὺν κόσμον ἡ μεγάλη σημασία καὶ ἐν γένει ἡ ἐξουσία τὴν ὁποίαν ἐξασκεῖ καθ' ὅλην τὴν Ὁμοσπονδίαν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον τῆς Συμπολιτείας.

Λόγῳ τῆς συστάσεώς του καὶ λόγῳ τῶν θεσμῶν, οἵτινες τὸ διέπουν, τὸ δικαστήριον τοῦτο κατέχει μοναδικὴν ἐν τῷ κόσμῳ θέσιν, θέτουσαν αὐτὸ ὑπεράνω παντὸς Ἀρείου Πάγου, οἱουδήποτε κράτους.

Τὴν μεγάλην σημασίαν ἑνὸς τοιούτου Ἀνωτάτου δικαστικοῦ ἱδρύματος ἀντελήφθη πρῶτος ὁ Γεώργιος Οὐάσιγκτων, ὅτε κατὰ τὸ 1787 ἔγραφεν εἰς τὸν ὑποψήφιον δικαστὴν James Willon τὰ ἑξῆς:

«Θεωρῶν τὸ δικαστικὸν σύστημα ὡς τὸν ἀκρογωνιαῖον λίθον, ἐφ' οὗ ὀφείλει νὰ στηρίζεται ἡ Κυβέρνησίς μας, ἐνόμισα καθῆκόν μου νὰ διορίσω ὡς ἀνωτάτους λειτουργοὺς τοῦ ἱδρύματος τούτου ἄνδρας τοιούτους, ὁποῖοι κατὰ τὴν γνώμην μου θὰ προσέδιδον τιμήν, ἀξιοπρέπειαν καὶ λάμψιν εἰς ὅλον μας τὸν ἐθνικὸν χαρακτῆρα».

Ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο Ἀνώτατος Ἄρχων ἐν τῇ Συμπολιτείᾳ δὲν εἶναι οὔτε ἡ Νομοθετικὴ Ἐξουσία, οὔτε ἡ Ἐκτελεστικὴ ἐξουσία. Εἶναι ἡ δικαστική, ἣν κυριώτατα ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον τῆς Συμπολιτείας.

Διὰ νὰ λάβῃ κανεὶς μίαν ἰδέαν τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Δικαστηρίου τούτου, ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ πρωτίστως ὅτι αἱ ἀποφάσεις του ἔχουν τὴν ἰδίαν σημασίαν μὲ τὰ ἄρθρα τοῦ Συντάγματος τῆς Συμπολιτείας. Καὶ ἰδοὺ διατί:

Τὸ Σύνταγμα ἐγράφη κατὰ τὸν δέκατον ὄγδοον αἰῶνα, ἀπέβλεπε δὲ 13 ἀσθενῆ κρατίδια, τὰς τότε Πολιτείας, ἐχούσας ἕνα πληθυσμὸν ὄχι μεγαλείτερον τοῦ σημερινοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου. Τότε τὰ μεταξὺ τῶν κρατιδίων ἐκείνων ζητήματα καὶ συμφέροντα ἦσαν τοιαῦτα, ὥστε ἁπλῆ προσφυγὴ εἰς τὰ ἄρθρα τοῦ Συντάγματος νὰ δύναται νὰ φέρῃ μεταξύ των τὴν ἰσορροπίαν καὶ τὴν εἰρήνην.

Ἀλλ' εἰς τὸ μέχρι σήμερον διάστημα ἡ Ὁμοσπονδία ηὐξήθη καὶ ἐκραταιώθη. Αἱ 48 Πολιτεῖαί της εἶναι πλέον ἰσάριθμα Κράτη, ἰσχυρὰ καὶ σεβαστά, καταλαμβάνοντα ὅλον τὸ πλάτος τῆς Ἀμερικῆς ἀπὸ τοῦ Ἀτλαντικοῦ μέχρι τοῦ Εἰρηνικοῦ, μὲ πληθυσμὸν σχεδὸν ἑκατὸν ἑκατομμυρίων.

Τεράστιαι ἑταιρίαι, γιγαντιαῖαι ἐπιχειρήσεις, κολοσσιαῖα ἀλληλοσυγκρουόμενα φρονήματα καὶ συμφέροντα ἀναφαίνονται καθημέραν. Τὸ Σύνταγμα τοῦ 18ου αἰῶνος ἦτο δυνατὸν νὰ προΐδῃ αὐτὴν τὴν κατάστασιν καὶ τὰ ἀνάλογα μέτρα; Ὄχι βεβαίως. Ἐχρειάζετο λοιπὸν νέον Σύνταγμα; Οἱ Ἀμερικανοὶ δὲν ἐσκέφθησαν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον. Μετεβίβασαν ὅμως ὅλην τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Συντάγματος εἰς τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον, τοῦ ὁποίου αἱ ἀποφάσεις ἐθεωρήθησαν ἰσοδύναμοι μὲ ἄρθρα τοῦ Συντάγματος. Τόση εἶναι ἡ δύναμις καὶ τὸ κῦρός των.

Τὸ ὄνομα ἑνὸς μεγάλου πολίτου, καὶ ἑνὸς μεγάλου νομομαθοῦς συνεδέθη ἀρρήκτως μὲ τὸ μεγαλεῖον τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου τῆς Συμπολιτείας. Εἶναι τὸ ὄνομα τοῦ ἀρχιδικαστοῦ Marshall ἐπὶ τριάκοντα καὶ πέντε ἔτη καθέξαντος τὴν πρώτην ἕδραν ἐν τῷ Supreme Court of the United States of America.

Κατὰ τὰ ἑκατὸν εἴκοσι καὶ ἓν ἔτη τῆς ὑπάρξεώς του τὸ ἀνώτατον δικαστήριον τῆς Συμπολιτείας ἐκήρυξεν ἀντισυνταγματικοὺς εἴκοσι καὶ ἕνα νόμους τοῦ Κογκρέσσου. Εἰς τὸ αὐτὸ διάστημα ἀπέρριψε διακόσια πολιτειακὰ νομοθετήματα διὰ τὸν αὐτὸν λόγον. Τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον εἶναι ὁ ὕπατος φρουρὸς καὶ ἐγγυητὴς τῶν μεταξὺ τῶν διαφόρων Πολιτειῶν εἰρηνικῶν σχέσεων, εἶναι ὁ προστάτης τῶν ἀλλοδαπῶν, ὅταν αἱ μετὰ τῶν Κρατῶν των συμβάσεις καὶ συνθῆκαι καταπατῶνται ὑπὸ τῶν Πολιτειῶν.

Ὑπὸ τοιούτους ὅρους δὲν θὰ ἦτο ὑπερβολὴ νὰ εἴπῃ τις ὅτι τὸ Δικαστήριον τοῦτο εἶναι τὸ Ἀνώτατον τοῦ Κόσμου, διότι δὲν ρυθμίζει πλέον σχέσεις μεταξὺ ἀτόμων, ἀλλὰ μεταξὺ κρατῶν.

Ὁ De Tocqueville λέγει περὶ αὐτοῦ ὅτι εἶναι τὸ μόνον Δικαστήριον τοῦ Κόσμου, τὸ ὁποῖον δικάζει κυριάρχους ἐξουσίας, ἐνῷ ὁ John Stwart Mills φρονεῖ ὅτι «εἶναι τὸ πρῶτον ὑπόδειγμα ἑνὸς διεθνοῦς δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον σήμερον ἀποτελεῖ μίαν ἀπὸ τὰς πρώτας ἀνάγκας τῆς πολιτισμένης κοινωνίας». Ταῦτα ἀπὸ τὸ «Munsey».

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΚΟΛΥΜΒΗΤΙΚΗΣ

Ἡ παγκοσμίως γνωστὴ πρωταθλήτρια τῆς κολυμβητικῆς Miss Serene Nord, δημοσιεύει ἓν ἐνδιαφέρον ἄρθρον περὶ κολυμβητικῆς εἰς τὸ τελευταῖον «Strand Magazine».

Ἡ Miss Nord ἐγεννήθη ἐν Ἀγγλίᾳ, καὶ ἐμεγάλωσεν εἰς τὴν Σουηδίαν. Ἀπὸ ἡλικίας 5 ἐτῶν κολυμβᾷ, ἡ δὲ ζωή της ὅλη ἦτο ἕως τώρα ζωὴ ναράδος. Ἡ Miss Nord ἔχει τὸ ρεκὸρ τῆς καταδύσεως μεταξὺ ὅλων τῶν κολυμβητριῶν τοῦ κόσμου, φθάσασα εἰς μίαν βουτιὰν βάθος 97 ποδῶν.

Μία οὐγγία καλῆς γυμναστικῆς, λέγει ἡ κολυμβήτρια, ἀξίζει περισσότερον ἀπὸ τὰ γιατρικὰ ἑνὸς ὁλοκλήρου φαρμακείου.

Μεταξὺ ὅλων τῶν εἰδῶν τῆς γυμναστικῆς, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον παρημελήθη περιέργως μέχρι τοῦδε ἦτο τὸ κολύμβημα. Τὸ γύμνασμα λοιπὸν αὐτὸ κατέχει τὴν κορωνίδα ὅλων τῶν ἀσκήσεων, διότι εἶναι ὑγιεινότατον καὶ τονωτικώτατον. Κατὰ τὸ κολύμβημα καὶ τὴν κατάδυσιν ὅλοι οἱ μῦς τοῦ σώματος τίθενται εἰς κίνησιν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν συμβαίνει εἰς ἄλλην ἄσκησιν. Οἱ μυῶνες αὐτοὶ μόνον εὑρισκόμενοι εἰς κίνησιν δύνανται νὰ ἀναπτυχθοῦν κανονικὰ καὶ νὰ κάμουν ἓν σῶμα πράγματι συμμετρικὸν καὶ ὡραῖον. Ἰδίως οἱ μῦς τῆς ράχεως, τοῦ αὐχένος καὶ τῶν ὤμων εἶναι οἱ πρῶτοι οἵτινες ὑφίστανται τὴν ἐνεργητικωτάτην ἐπίδρασιν τῆς κολυμβητικῆς. Ὡραῖος λαιμός, ὡραῖον στῆθος, ὡραῖον παράστημα, εἶναι τὰ κύρια γνωρίσματα μιᾶς φανατικῆς κολυμβητρίας, λέγει ἡ Miss Serene Nord, ἥτις ἐν τῷ μεταξὺ εἶναι χαριεστάτη.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑγιεινὴν σημασίαν τοῦ κολυμβήματος, ἐξακολουθεῖ ἡ Miss Nord, εἰμπορῶ ἐξ ἰδίας πείρας νὰ βεβαιώσω ὅτι τοῦτο εἶναι τὸ καλλίτερον προφυλακτικὸν μέσον ἐναντίον πολλῶν ἀσθενειῶν. Ἐγώ, λέγει, ἤρχισα νὰ κολυμβῶ ἀπὸ ἡλικίας πέντε ἐτῶν καὶ δὲν ἀφῆκα νὰ περάσῃ ἡμέρα, χειμῶνα ἢ καλοκαῖρι, χωρὶς νὰ πέσω εἰς τὸ νερό.

Τὸ κολύμβημα εἶναι πανάκεια, καὶ διὰ μίαν γυναῖκα εἶναι τὸ καλλίτερον, ὑγιεινότερον καὶ ὠφελιμώτερον γύμνασμα. Ἡ κατάδυσις ἄλλο τόσον ὠφέλιμος ὅσον καὶ τὸ κολύμβημα εἰμπορεῖ νὰ συνδυάζεται μὲ αὐτὸ καὶ φέρει ἀκόμη καλλίτερα ἀποτελέσματα.

Κολυμπᾶτε λοιπόν, κυρίαι καὶ δεσποινίδες, χάριν ὑγείας καὶ χάριν εὐμορφίας!

ΤΑ ΣΠΟΥΔΑΖΟΝΤΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ.

Ἓν ἐνδιαφέρον ἄρθρον ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον δημοσιεύεται εἰς τὸ «North American Review».

«Ἡ ἱστορία τοῦ ἀγῶνος τῆς γυναικὸς ἐναντίον τῶν κατὰ συνθήκην περιορισμῶν ἐντὸς ὡρισμένου κανονικοῦ κύκλου, εἶναι παλαιά, ἀλλὰ μόλις κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐκίνησε τὴν προσοχὴν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον.

Γενικῶς ὁ κόσμος ὑπῆρξε σκληρὸς καὶ ἀμείλικτος πρὸς τὰς γυναῖκας ἐκείνας, τὰς ὁποίας εἶδε νὰ ἐπιδιώκουν κύκλον δράσεως εὐρύτερον τοῦ κύκλου τοῦ σπιτιοῦ. Μία Ἐλισάβετ, μία Ἰωάννα Δ' Ἄρκ, ἀνεκηρύχθησαν μεγάλαι, πόσαι ὅμως ἄλλαι ἐβαραθρώθησαν; λέγει τὸ «North American Review»

Εὐτυχῶς ἀπὸ τινων δεκαετηρίδων τὸ ζήτημα τῆς γυναικείας χειραφετήσεως εἰσῆλθεν εἰς καλὸν δρόμον. Ὅλαι αἱ σχολαὶ ἤνοιξαν τὰς πύλας των πρὸ τοῦ πλήθους τῶν γεμάτων ζωὴν καὶ θέλησιν νεαρῶν γυναικείων ὑπάρξεων, αἱ ὁποῖαι ζητοῦν ἀνωτέρας σφαίρας δράσεως καὶ ἐμπνέονται ἀπὸ ὑψηλότερα ἰδανικά. Δὲν ὑπάρχει σήμερον εἰς τὸν κόσμον πολιτισμένον κράτος, τὸ ὁποῖον νὰ μὴ παρέχῃ εἰς τὰς γυναῖκας ὅλα τὰ μέσα πρὸς ἀνάπτυξίν των. Διότι ἀναγνωρίζεται πλέον ὅτι ἡ γυνὴ λαβοῦσα παρὰ τοῦ Δημιουργοῦ τὴν αὐτὴν πνευματικὴν διάπλασιν, ὡς ὁ ἀνήρ, ἔχει τὰ αὐτὰ μὲ τοῦτον δικαιώματα ἐπὶ τῆς πνευματικῆς καὶ μορφωτικῆς ἀναπτύξεως».

Αἱ οἰκιακαὶ βιομηχανίαι, αἱ ὁποῖαι μετέβαλλον ἄλλοτε τὸ σπίτι εἰς παραγωγικὸν ἐργαστήριον, μετεβιβάσθησαν τώρα εἰς τὰ ἐργοστάσια. Ὅλαι αἱ βαρεῖαι ἐργασίαι τοῦ σπιτιοῦ ἔγειναν ἀσυγκρίτῳ τῷ λόγῳ εὐκολώτεραι διὰ τῶν τελειοποιήσεων τῆς βιομηχανίας. Ὅσοι ὑποτιμοῦν σήμερον τὴν ἐργασίαν τοῦ σπιτιοῦ ἀγνοοῦν ὅτι αὐτὴ δὲν εἶναι ἡ ἰδία ὅπως ἦτο πρὸ πενήντα ἐτῶν. Παρέχεται συνεπῶς σήμερον εἰς τὰς μεγάλας γυναικείας τάξεις ἡ εὐκαιρία ὅπως ἀπολαύσουν τὰ καλὰ τῆς μορφώσεως καὶ τῆς μεγαλειτέρας ἀναπτύξεως τῶν πνευματικῶν καὶ διανοητικῶν δυνάμεών των.

Ἡ λέξις «Γεροντοκόρη» δὲν εἶναι πλέον ἔκφρασις κακή, οὔτε δηλοῖ ὄνειδος καὶ περιφρόνησιν.

Καλλίτεραι περὶ γάμου ἰδέαι καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῆς οἰκονομικῆς ἀνεξαρτησίας τῆς γυναικός, μετέβαλον ριζικῶς τὸν χαρακτηρισμόν, τὸν ὁποῖον ἡ λαϊκὴ ψυχὴ ἔδιδεν εἰς τὴν ἄγαμον γυναῖκα.

Ἀλλά, λέγουν πολλοί, ἡ ἀνάπτυξις αὐτὴ τῶν γυναικῶν, ἀρχίζουσα ἐνωρίς, δὲν καταντᾷ νὰ φέρῃ διάρρηξιν τῶν δεσμῶν, οἵτινες ὀφείλουν νὰ ὑπάρχουν μεταξὺ μιᾶς κόρης καὶ τῶν γονέων της; Σήμερον ὅπως γίνεται τὸ πρᾶγμα, ἡ ἡ ἀνεπτυγμένη κόρη ἐν μέσῳ τῶν γονέων της δὲν εὐχαριστεῖται καὶ δὲν ἐνθουσιάζεται, φυσικώτατα ἄλλως τε ἀφοῦ σήμερον οἱ γονεῖς, δὲν δύνανται νὰ φθάσουν πολὺ δὲ ὀλιγώτερον νὰ συναγωνισθοῦν τὰ κορίτσιά των εἰς τὸ ζήτημα τῶν ἰδεῶν καὶ τῆς ἀναπτύξεως. Τὸ πρόβλημα τοῦτο ὑπάρχει πράγματι, καὶ ἐκδηλοῦται κατὰ πολλοὺς καὶ διαφόρους τρόπους, ἄλλοτε ἐξ ὑπαιτιότητος τῶν ἀνεπτυγμένων γυναικῶν, ἄλλοτε ἐξ ὑπαιτιότητος τῶν γονέων των.

Ἀπομένει ὅμως εἰς τὰ ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα τῶν γυναικῶν, νὰ λύσουν αὐτό, καὶ νὰ κανονίσουν αὐτὰς τὰς σχέσεις πρὸς ὄφελος πάντων τῶν ἐνδιαφερομένων.

ΟΙΚΙΑΚΗ ΑΡΜΟΝΙΑ

Γράφει εἰς τὸ «Good Houskeeping» ὁ καθηγητὴς Horatio W. Dresser τοῦ Πανεπιστημίου Harvard.

Ὑπάρχουν πολλοὶ οἱ παραπονούμενοι, ὅτι διὰ τὸν ἕνα ἢ διὰ τὸν ἄλλον λόγον δὲν περνοῦν καλὰ εἰς τὸ σπίτι των. Τὰς ἀφορμὰς τοῦ φαινομένου τούτου γνωρίζομεν ὅλοι ὅσοι ἠκούσαμεν νὰ γίνεται λόγος δι' ἀδελφὰς καὶ ἀδελφοὺς ἀπόκτους καὶ θείας καὶ θείους νευρικούς, μὲ πενθερὰς καὶ πενθεροὺς δυστρόπους, καταστρέφοντας τὴν εἰρήνην τοῦ σπιτιοῦ.

Διὰ τὰ προκύπτοντα ἐπεισόδια καὶ τὴν ἐπακολουθοῦσαν γρίνιαν εὐθύνονται ὅλοι. Δύο δὲ λέξεις ἐξηγοῦν τὸ κακὸν καὶ τὸ φάρμακόν του. Αἰτία τοῦ κακοῦ εἶναι πάντοτε ὁ ἐγωϊσμός. Φάρμακον δὲ ἡ ἀγάπη.

Τὸ σπίτι εἶναι ἕνας κόσμος ἐν μικρογραφίᾳ. Κάθε ἄνθρωπος εἰσερχόμενος εἰς ἕνα σπιτικὸ φέρει μεθ' ἑαυτοῦ τὰ προσόντα του καλὰ ἢ κακ.

Βλέποντες εἰς ἕνα σπίτι ἓν ἄτομον ὀφείλετε νὰ τὸ ἐκτιμήσετε ὅπως εἶναι καὶ ὄχι ὅπως κατὰ τὴν γνώμην σας ἔπρεπε νὰ εἶναι. Ἔπειτα μελετᾶτε τὸν ἑαυτόν σας καὶ θὰ εὕρετε τὰς ἀδυναμίας, αἱ ὁποῖαι ἐνδέχεται νὰ εἶναι κουραστικαὶ διὰ τοὺς ἄλλους. Ἀκούετε πολλά, βλέπετε πολλά, ἀλλὰ κάμνετε καὶ λέγετε ὀλιγώτερα.

Προσπαθεῖτε νὰ εἶσθε καλός, καλός, ὅσον εἰμπορεῖτε, περισσότερον καλός, διότι εἶναι ὡραῖον πρᾶγμα νὰ εἶναι κανεὶς καλός. Προσπαθεῖτε μέσα εἰς τὸ σπίτι σας νὰ βλέπετε ὡς προτερήματα τὰ ἐλαττώματα τῶν ἄλλων. Ἂν ἡ ἀδελφή σας εἶναι πείσμων, ἐπίμων καὶ δικτατορική, σκεφθῆτε ὅτι ὅλα αὐτὰ σημαίνουν ὅτι ἔχει μέσα της θέλησιν καὶ ἰσχυρὸν χαρακτῆρα. Πῶς κρίνετε σεῖς ὁ ἴδιος τὰ ἰδικά σας ἐλαττώματα; Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον καὶ μὲ τὸ ἴδιον μέτρον νὰ κρίνετε καὶ τὰ ἐλαττώματα τῶν ἀνθρώπων τοῦ σπιτιοῦ σας.

Μὴ ζητεῖτε διαρκῶς νὰ εὑρίσκετε τὰ ἐλαττώματα τῶν ἄλλων, ἀλλὰ σκεφθῆτε ὅτι δὲν εἶσθε ἀναμάρτητος. Προσπαθεῖτε ἀκόμη νὰ εὕρητε τὴν σχέσιν ἥτις ὑπάρχει μεταξὺ τῆς ψυχῆς ἑνὸς νέου καὶ ἑνὸς γέροντος, κανονίσατε ἐπὶ τῇ βάσει τῆς καλωσύνης τὴν στάσιν σας καὶ θὰ κάμνετε τοὺς οἰκείους σας εὐτυχεῖς καὶ τὸν ἑαυτόν σας εὐτυχέστερον.

Ἀπέναντι τῶν παιδιῶν σας μὴ λησμονεῖτε νὰ εἶσθε ὅπως ἠθέλατε νὰ εἶναι πρὸς σᾶς οἱ γονεῖς σας ὅταν εἴσθε καὶ σεῖς παιδιά. Τὰ παιδιὰ εἶναι παράγοντες εὐτυχίας εἰς τὸ σπίτι. Ἔχουν λοιπὸν ἴσα δικαιώματα μὲ κάθε ἄλλο μέλος τοῦ σπιτιοῦ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης.

ΑΘΗΝΑΙ ΙΟΣΤΕΦΑΝΟΙ

ΥΠΟ Edmond de Frejac

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὅταν ὁ Κόνων εἰσῆλθεν ἡ Λαῒς κύπτουσα ἔξω τῆς κλίνης ἔθεσε τὴν κόμην της ὁλόκληρον ὑπὸ τὸ φῶς. Οἱ ἀδάμαντές της ἅπαντες ἀπήστραψαν διὰ μιᾶς.

— Κάθησε πλησίον μου. Θέλω νὰ σοῦ ὁμιλήσω, εἶπε.

— Πόσον εἶσαι ὡραία Λαΐς!

— Δὲν εἶναι ἀλήθεια ὅτι εἶμαι ὡραία;

Ἐκάθησεν εἰς τὸ ἄκρον τῆς κλίνης καὶ φῶς τὴν περιέβαλεν ὁλόκληρον. Ἔφερεν ἕνα ἡμιδιαφανῆ χιτῶνα, τὸν ὁποῖον ἐκόλπωναν αἱ καμπύλαι τοῦ στήθους της. Ἡ λευκότης τῶν γυμνῶν της κνημῶν καθίστατο καταφανεστέρα ἐπὶ τῆς ἁπαλῆς στρωμνῆς. Ἡ πυκνὴ κόμη της προσέδιδε σκιερὰς ἀποχρώσεις εἰς τὸ πρόσωπόν της, καὶ οἱ ὀφθαλμοί της ἔλαμπον ὡς μέλανες μαργαρῖται.

— Δὲν εἶμαι ἀλήθεια ὡραία; ἠρώτησε συμπλέκουσα τὰς χεῖρας ὄπισθεν τῆς κεφαλῆς της. Λοιπόν, εἶπε χαμηλοφώνως, ἐὰν εἶμαι ὡραία, εἶμαι μόνον δι' ἐσέ. Διότι μόλις ἀπὸ τῆς χθὲς ἡ ὑπερήφανος Λαΐς εἶναι ἐρωτευμένη τρελλά, ἐρωτευμένη μαζῆ σου. Σὲ προσεκάλεσα ἀπόψε διὰ νὰ σὲ μεθύσω μὲ τὴν καλλονήν μου.

— Ἡ καλλονή σου εἶναι ὑπερτέρα ὅλων τῶν γυναικῶν. Οἱ ὀφθαλμοί σου εἶναι καταγοητευμένοι.... ἀλλά.........

— Ἀλλὰ τί; ἠρώτησεν ἔκπληκτος ἡ ἑταίρα. Τί περιμένεις; Διατί δὲν ἀφαιρεῖς τὸν μανδύαν σου;

— Ἂς παύσωμεν τὸ ἐπικίνδυνον αὐτὸ παιγνίδι. Οὐδεὶς τῶν προσκεκλημένων δὲν ἐγκατέλειψεν ἀκόμη τὴν αἴθουσαν τοῦ συμποσίου.

— Μοῦ εἶναι ἀδιάφορος ἡ ἔκπληξίς των. Δὲν θέλω αὐτούς, θέλω σὲ μόνον.

— Ἐμὲ μόνον; καθ' ἣν περίστασιν τόσοι ἄλλοι νεώτεροι καὶ πλουσιώτεροί μου σύρονται καθημερινῶς ἱκέται πρὸ τῶν ποδῶν σου;

— Ἄφησέ τους νὰ σύρωνται. Αὐτὸς εἶναι ὁ προορισμός των. Αἱ ἱκεσίαι των δὲν μὲ συγκινοῦν πολύ. Μὴ φροντίζῃς δι' αὐτούς. Ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἐπιθυμῶ εἶσαι σὺ καὶ μόνος

— Ἐγὼ ὅστις δὲν σοῦ ζητῶ τίποτε. Ἔτσι εἶναι καμωμέναι αἱ γυναῖκες. Δὲν ἀγαποῦν νὰ τὰς παραμελῇ κανείς.

— Ἀκριβῶς καὶ σὺ μ' ἐγκατέλιπες καὶ μὲ παρημέλησες πρὸ ὀλίγου διὰ ν' ἀκολουθήσῃς τὴν μισητὴν αὐτὴν Μυρώ. Τώρα πρέπει νὰ μ' ἀποζημιώσῃς. Σπεῦσε λοιπόν... εἶπεν ἡ Λαΐς, ὠθοῦσα αὐτὸν ἀνυπομόνως διὰ τῆς πτέρνης της. Ἐντὸς ὀλίγων στιγμῶν σὺ θὰ εἶσαι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος θὰ μὲ ἱκετεύῃς. Διότι θ' ἀμυνθῶ ἀπὸ ὑπερηφάνειαν καὶ θὰ χάσωμεν ἀνοήτως τὴν βραδυάν μας.

— Μὴ φοβεῖσαι τὰς ἱκεσίας μου, εἶπεν ὁ Κόνων... Θὰ σ' ἐξαγάγω τῆς ἀπάτης σου. Λυποῦμαι....

— Δὲν θέλω νὰ γνωρίζω τὴν λύπην σου. Τί θέλεις λοιπόν; ἠρώτησε θυμωμένη ἡ νεαρὰ γυνή, ἐξαπλουμένη ὁλόκληρος νωχελῶς ἐπὶ τῆς κλίνης της.

— Τίποτε. Μόνον νὰ σ' ἀποχαιρετήσω.

— Νὰ μ' ἀποχαιρετήσῃς τώρα; Διατί ἡ προσβλητικὴ αὐτὴ περιφρόνησις; Ἀναγνωρίζω ὅτι οἰκογενειακαὶ ὑποχρεώσεις σ' ἀναγκάζουν νὰ νυμφευθῇς, ἀλλὰ γνώριζε ὅτι ταχέως θὰ βαρεθῇς τὰς ἀδεξίους θωπείας τῆς συζύγου σου. Ὅλα αὐτὰ δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ μία γελοία προκατάληψις. Ὅταν κορεσθῇς ἀπὸ τὰ αὐτὰ φιλήματα, ὅταν ἡ μητρότης παραμορφώσῃ τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς μνηστῆς σου, τότε θὰ κάμῃς ὅ,τι κάμνουν ὅλοι. Θ' ἀφήσῃς εἰς τὴν σύζυγόν σου τὴν κυριαρχίαν τῶν δούλων καὶ τῶν ὀψοφυλάκων καὶ σὺ θὰ ζητήσῃς ἀλλοῦ κάποιαν ἄλλην ἐρωμένην μὲ τρυφερώτερα χείλη. Πρῶτα καὶ ὕστερα αὐτὸ θὰ γίνῃ... διότι ἔτσι εἶναι ἡ ζωή...Παρατήρησε βραδυάζει γρήγορα καὶ αἱ ὧραι κατρακυλοῦν καὶ φεύγουν. Λησμόνησε τὸν ὑμέναιόν σου. Ὁ κόρος θὰ ἔλθῃ πολὺ γρήγορα καὶ ἡ πλῆξις δὲν θὰ ἀργήσῃ νὰ σὲ συντροφεύσῃ... Τοὐλάχιστον εἶναι ὡραία ἡ μνηστή σου; Πῶς τὴν λέγουν τοὐλάχιστον; Κάποιος μοῦ εἶχεν εἰπῆ τ' ὄνομά της. Τὸ ἐλησμόνησα...

— Λαΐς, ἀπήντησεν ὁ Κόνων χωρὶς τραχύτητα ἀλλὰ μὲ σοβαρότητα, εἶμαι καὶ ἐγὼ ἀπὸ τοὺς κοινοὺς ἀνθρώπους καὶ ἀκολουθῶ τὰς προλήψεις. Τὸ ὄνομα τῆς μνηστῆς μου δὲν ἔχει καμμίαν θέσιν ἐδῶ. Δὲν ἦλθον διὰ νὰ ὁμιλήσω διὰ τὴν μνηστήν μου εἰς τὴν οἰκίαν μιᾶς ἑταίρας...

— Τότε λοιπὸν διατί ἦλθες; Διατί εὑρίσκεσαι πλησίον μου, καθ' ἣν στιγμὴν ἐγὼ εἶμαι γυμνὴ ὑπὸ τὸν πέπλον μου;

Διατί μὲ ὑβρίζεις μὲ τ' ὄνομα τῆς ἑταίρας; Μία ἑταίρα ἐκυβέρνησεν ἄλλοτε τὴν Ἀττικήν. Θὰ τὸ ἔκαμνα καὶ ἐγὼ ἐὰν ἤθελα. Ἑταίρα μάλιστα εἶμαι. Ζῶσα εἰς τὴν σάρκα μου ὅπως αἱ ἀποθανοῦσαι θεαὶ μέσα εἰς τὸ μάρμαρόν των.

Εἶμαι ὅπως ἡ Ἀθηνᾶ, ἡ ὁποία ἐγεννήθη ἐκ τοῦ ἐγκεφάλου τοῦ Διός, ὅπως ἡ Ἀφροδίτη, ἥτις ἐγεννήθη ἀπὸ τὸν ἀφρὸν τῶν θαλασσῶν. Εἶμαι ἡ γυνή, ἡ σκεπτομένη καὶ ἡ ἀγαπῶσα, εἶμαι βιβλίον ἀγάπης, ἅρπα ἡδυπαθείας, κόρη τοῦ Κρόνου, ὑπερήφανος καὶ ὑψαύχην πάντοτε. Διὰ τοῦτο ἀγέλαι ὁλόκληροι ἀνδρῶν κλίνουσι γόνυ πρὸ τῶν ποδῶν μου. Φύγε. Ἐπίστρεψον πλησίον εἰς τὴν μνηστήν σου τὴν μελαγχολικὴν καὶ ἀδεξίαν, ὅπως ὅλαι αἱ παρθένοι, τὴν ἠλιθίαν ὡς δούλην. Οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶναι, τὴν μισῶ, καὶ δύνασαι νὰ τῆς τὸ εἴπῃς.

Κατεκλίθη ἐκ νέου ταραγμένη, ἐνῷ τὸ στῆθός της ἀνεπάλλετο ταχέως ὑπὸ τὰς πτυχὰς τοῦ χιτῶνός της.

—Χαῖρε Λαΐς, εἶπεν ὁ Κόνων μετὰ βραχεῖαν σιωπήν. Ἡ δυσθυμία τοῦ τέλους δὲν μὲ κάμνει νὰ λησμονήσω τὴν θελκτικὴν ἔναρξιν τῆς ἐπισκέψεώς μου. Ὅταν θὰ θέλω νὰ ὁμιλήσω διὰ καμμίαν ἔξυπνον καὶ ὡραίαν γυναῖκα, ὁμολογῶ ὅτι πάντοτε θὰ σ' ἐνθυμηθῶ...

— Συγγνώμην... συγγνώμην ἀνέκραξεν ἡ Λαΐς ἀνεγειρομένη ὁλόκληρος καὶ περιβάλλουσα μὲ τοὺς λευκούς της βραχίονας τὸν τράχηλον τοῦ νεαροῦ ἀνδρός.

Σ' ἐπλήγωσα εἶμαι τρελλή, εἶμαι ζηλότυπος. Τί ἔχω λοιπὸν εἰς τὸ στῆθος καὶ μοῦ κάμνει τόσον κακόν; ὢ ἀγάπα με, ἀγάπα με. Διότι ἐὰν τώρα μ' ἐγκαταλείψῃς, δὲν ἔχω παρὰ ν' ἀποθάνω.

— Ὄχι δά, Λαΐς, δὲν πρέπει ν' ἀποθάνῃς, Τί θὰ ἔλεγον ὁ Ἀλκιβιάδης, ὁ Διομήδης καὶ οἱ γέροντες εὐπατρίδαι; Τί θὰ ἐγίνοντο αἱ Ἀθῆναι χωρὶς τὴν ζῶσαν θεάν των;

Ὁ Κόνων ἐγέλα.

— Μὴ φεύγῃς, μὴ φεύγῃς. Μὴ μοῦ ἀρνῆσαι ἀκόμη ὀλίγας στιγμάς... αἰσθάνομαι εἰς ὁλόκληρον τὸ σῶμά μου φρικιάσεις ἡδονῆς, τὰς ὁποίας δὲν δύναμαι νὰ ἐκφράσω. Ἄκουσον, εἶναι ἀλήθεια ἠπατήθην...δὲν ἐγνώριζα, δὲν ἠδυνάμην νὰ γνωρίζω. Δὲν εἶχα παρακαλέσει ποτέ, δὲν ἤξευρα νὰ παρακαλῶ οὔτε νὰ κλαίω. Ὅλοι ὅσοι πρὸ σοῦ εἰσῆλθον εἰς τὸ δωμάτιον τοῦτο, εἰσῆλθον ταπεινωμένοι μεθ' ὅλον των τὸν χρυσόν, εὐγνώμονες, ὡς ὁ δοῦλος ὁ εἰσερχόμενος εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ...

Ἔμεινα ἐπίτηδες κεκαλυμμένη διὰ νὰ ἔχῃς τὴν εὐχαρίστησιν νὰ μὲ ἴδῃς ὁλόκληρον ζωογονουμένην ὑπὸ τὰς θωπείας σου... Ἐπίστευσα ὅτι θὰ εἶσαι ὅπως οἱ ἄλλοι, ὅτι θὰ ἤρχεσο κατ' ἐπάνω μου νὰ μὲ ἐναγκαλισθῇς, νὰ μὲ τρελλάνῃς μὲ τὴν περίπτυξίν σου καὶ νὰ βλέπῃς τὴν Λαΐδα φρίσσουσαν ὑπὸ τὰ φιλήματά σου.

Διὰ πρώτην φορὰν ἡ καλλονή μου μ' ἐπρόδωκε. Ποῖος λοιπὸν σὲ προστατεύει κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον; Σὲ ἀναμένω σχεδὸν ἡμίγυμνος καὶ σὺ μὲ παρατηρεῖς μὲ ἀπάθειαν μαρμαρίνου θεοῦ.

— Δὲν εἶμαι θεός, εἶπεν ὁ Κόνων εὐθύμως. Καὶ τὸ αἷμά μου πᾶν ἄλλο εἶναι ἢ παγωμένον. Ἁπλούστατα ἀντέστην κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ μου, χάρις εἰς τὸν θεὸν ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον πάντοτε ἐπικαλεῖσαι καὶ τοῦ ὁποίου σὲ ὀνομάζουν ἀκούραστον ἱέρειαν.

Ἡ Λαῒς ἔκλινε τὴν κεφαλὴν καὶ συνέπλεξε τὰς χεῖρας. Μὲ τὰς μακρὰς της βλεφαρίδας ἡμικλείστους καὶ στολισμένας μὲ τοὺς μαργαρίτας δύο μεγάλων δακρύων, μὲ τοὺς βραχίονας ἀτόνους, μὲ τὸν τράχηλον ταπεινωμένον, μὲ τὸ σῶμα ζωογονούμενον ἀπὸ τὴν φρικίασιν μιᾶς τελευταίας ἐλπίδος, ἦτο πολὺ ὡραιοτέρα καὶ πολὺ συμπαθεστέρα ἢ πρότερον, καθ' ἣν στιγμὴν προσήλωνε τὸ βλέμμα της τὸ ἐπαναστατημένον πρὸς τὸν Κόνωνα.

Σιγὰ-σιγὰ μὲ φωνὴν μόλις ἀκουομένην εἶπεν:

— Ἀκούραστος ἱέρεια! Διατί μοῦ ὁμιλεῖς κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον; Ἐὰν ἐγνώριζες τοὐναντίον πόσον εἶμαι ἐξηντλημένη καὶ ἄπελπις!... Ὁ ἔρως μὲ τιμωρεῖ. Πολλάκις τὰ φιλήματα ἐψεύσθησαν εἰς τὰ χείλη μου, ἀλλὰ τώρα εἶναι πικρὰ ἡ τιμωρία. Τὸ βέλος του εἶναι ἐδῶ εἰς τὴν καρδίαν μου...καὶ ἴσως αὐτὴν τὴν ἰδίαν στιγμὴν ὁ κόσμος, ὁ ὁποῖος διέρχεται κάτωθεν τῆς οἰκίας μου, ποθεῖ τὴν εὐτυχίαν μου, ἐνῷ ἐγὼ ποθῶ τώρα τὴν εἰρήνην τοῦ τάφου... Χαῖρε Κόνων. Εἰμπορεῖς νὰ γελᾷς μαζῆ μου ὅταν εὑρίσκεσαι μὲ τοὺς φίλους καὶ νὰ τοῖς εἴπῃς, ἐὰν θέλῃς ὅτι εἶδες τὴν Λαΐδα νὰ κλαίῃ. Μὴ τὸ εἴπῃς ὅμως ποτὲ εἰς τὴν γυναῖκά σου, εἰς τὴν μνηστήν σου!... Εἶναι ζηλότυποι καὶ σκληραὶ αἱ γυναῖκες. Καὶ ἡ ἰδική σου εἶναι ἤδη ἀρκετὰ εὐτυχής, χωρὶς ἀκόμη νὰ γνωρίζῃ ὅτι μ' ἔχει νικήσει.

— Μὴν ἀπελπίζεσαι, Λαΐς, εἶπε μειδιῶν ὁ Κόνων. Τὰ δάκρυά σου θὰ στεγνώσουν καὶ τὸ ὡραῖον μειδίαμά σου θὰ ξανανθίσῃ εἰς τὰ χείλη σου τὰ εἰρωνικά.

Ἡ Λαῒς δὲν ἀπήντησεν. Ἔπειτα ὅμως ἐκτείνουσα συμπεπλεγμένας τὰς χεῖράς της πρὸς αὐτὸν ἐπανέλαβε:

— Ἐὰν ἠδύνασο νὰ λησμονήσῃς, ὅτι παρεδόθην καὶ εἰς ἄλλους, ἐὰν ἠδύνασο νὰ λησμονήσῃς τὸ παρελθόν μου!... Ἄφες με νὰ συσπειρωθῶ πλησίον σου, ὡς παρθένος δειλή, τρέμουσα ἀπὸ ἀνησυχίαν καὶ πόθους. Διότι ἡ γυνή, ἥτις ἐρωτεύεται γίνεται καὶ πάλιν παρθένος. Ἄφες με νὰ σὲ βλέπω μὲ τὸ βλέμμα πιστοῦ καὶ πειθηνίου σκύλου, μὲ βλέμμα τὸ ὁποῖον θὰ ἐξαγνισθῇ ἐντὸς τοῦ ἰδικοῦ σου.

Δὲν εἶναι μόνον ὁ πόθος, ὁ ὁποῖος μὲ φέρει κοντά σου. Σὲ ἀγαπῶ. Θὰ εἶμαι δούλη σου, ἐὰν δὲν μὲ θέλῃς δι' ἐρωμένην σου! Θὰ μὲ λακτίζῃς ἐὰν σὲ

δυσαρεστῶ. Θὰ μιλῶ ἀπὸ τὸν πόνον, καὶ θὰ κλαίω ἀπὸ χαρὰν ὑπὸ τὰ κτυπήματά σου. Μεῖνε πλησίον μου. Μεῖνε!... Ἡ φωνή μου θὰ γίνῃ τόσον γλυκεῖα καὶ τόσον ἁρμονική, ὥστε εἰς τὸ τέλος θὰ σὲ κάμψῃ καί, ὅταν ἴδῃς τὰ δάκρυα τῆς Λαΐδος, δὲν θὰ μείνῃς ἄσπλαγχνος ἐμπρός της... Τί θέλεις λοιπὸν νὰ σοῦ δώσω, ἀφοῦ ἀρνεῖσαι νὰ δεχθῇς τὰ φιλήματά μου; Θέλεις νὰ κόψω πρὸς χάριν σου αὐτὴν τὴν μακρὰν κόμην ἡ ὁποία μὲ περιβάλλει ὁλόκληρον ὅπως τὰ σκότη θερινῆς νυκτός; Θέλεις τὰ κοσμήματά μου τὰ ὁποῖα πλημμυρίζουν ἐντὸς τῶν κιβωτίων μου ὡς χρυσοῖ καταρράκται; Τοὺς δύο νεαροὺς δούλους τοὺς ὁποίους μοῦ ἔφεραν ἀπὸ ἄγνωστον χώραν μακρινήν; Ἢ τοὺς δύο ἀφρικανικούς μου ἵππους μὲ τὰς λεπτὰς κνήμας καὶ μὲ τὰς χαίτας αἱ ὁποῖαι σαρώνουν τὸν κονιορτὸν τῆς ὁδοῦ... Δὲν ἀπαντᾷς. Ἀδύνατα τὰ βέλη τοῦ ἔρωτος ἀμβλύνονται εἰς τὸν χάλκινον θώρακα τῆς καρδίας σου... Καὶ καθ' ἣν στιγμὴν ἐγὼ σοῦ ὁμιλῶ, σὺ σκέπτεσαι τὴν δειλὴν παρθένον σου καὶ τὰς ἁπαλάς της θωπείας!

..... Μὴ ὀργίζεσαι ! Μὴ ὀργίζεσαι!! Μεῖνε ἀκόμη! Συγχώρησόν μοι! Ἄκουσόν με!

... Γνωρίζω ὅτι μετὰ τὴν τελευταίαν νίκην σου, πρὶν ἐπανέλθῃς εἰς τὰς Ἀθήνας ἐσταμάτησας τὸν στόλον σου παρὰ τὰ τερπνὰ παράλια τῆς Λέσβου, τῆς ἐστεμμένης διὰ πορτοκαλλεῶν. Γνωρίζω ὅτι ἀνέβης εἰς τὸν Ναόν, διὰ νὰ προσφέρῃς εὐσεβεῖς θυσίας πρὸς τοὺς ἀθανάτους. Ὅλαι αἱ γυναῖκες τῆς νήσου ἔτρεξαν πλησίον σου. Σοὶ προσέφεραν ῥόδα καὶ κρατούμεναι ἐκ τῶν χειρῶν των ἐχόρευον πέριξ σου. Εἶναι ὡραῖαι! αἱ νεάνιδες τῆς Λέσβου. Αὗται χορεύουν χαριέντως καὶ γνωρίζουν νὰ ψάλλουν μὲ τὴν ἁρμονικὴν φωνήν των τοὺς ἀθανάτους στίχους, τοὺς ὁποίους ἔμαθεν εἰς αὐτὰς ἡ Σαπφώ. Ἐγώ, κατάγομαι ἀπὸ τὴν ὡραίαν Κόρινθον. Ἠξεύρω χορούς, τοὺς ὁποίους ἐκεῖναι δὲν γνωρίζουν, καὶ οἱ ὁποῖοι εἶναι ποιήματα τέλεια ἡδονῆς καὶ ἔρωτος. Θὰ ἐκτελέσω τοὺς χοροὺς τούτους ἔμπροσθέν σου ἐπὶ τοῦ πορφυροῦ τάπητος ὁλόγυμνος, μεταξὺ δύο εἱλώτων, οἱ ὁποῖοι ὁμοιάζουν μὲ ἀγάλματα ἐξ ἐβένου, καὶ οἱ ὁποῖοι ψάλλουν μὲ τὰ τύμπανά των, τὰ περιβαλλόμενα ὑπὸ κροτάλων, ἀφήνοντες τόσον ἡδονικοὺς καὶ ἐλαφροὺς ἤχους, ὥστε ἐν νευρικῇ συγκινήσει θὰ θεωρῇς ἐμέ ! Καὶ ἡμικλείων τοὺς ὀφθαλμοὺς θὰ νομίζῃς ὅτι ἔχεις πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σου τὴν λευκὴν Ἀφροδίτην.

.... Τότε τὰ βλέμματα τῶν ἀνθρώπων μὲ παρακολουθοῦσι καὶ ἀκούω τὸ ὑπόκωφον μουρμούρισμα τοῦ στήθους των καὶ αἰσθάνομαι πέριξ μου ὡς μέγαν καὶ φλογερὸν μανδύαν τὴν διάπυρον ἐπιθυμίαν των. Γνωρίζεις τὸν ξένον ἐκεῖνον, τὸν Μῆδον μὲ τὴν τραχεῖαν καὶ μαύρην γενειάδα του, ἀφιχθέντα ἐκ Συρίας μετὰ πολλῶν εὐνούχων, χαυλιοδόντων καὶ πολυτίμων ἐνδυμάτων. Τὰ εἰς τὸ Φάληρον ἀγκυροβολήσαντα πλοῖά του, εἶναι πλήρη χρυσῆς κόνεως, συλλεχθείσης εἰς τὰς Σύρτεις ! Ἦλθε χθὲς διὰ νὰ μοῦ προσφέρῃ τὰς Συριανὰς γυναῖκας, τὴν χρυσῆν κόνιν καὶ τὴν ἀσιατικὴν χλιδήν του. Ἐγονάτισε πρὸ ἐμοῦ καὶ ἐσύρθη πρὸ τῶν ποδῶν μου. Ἀπέρριψα ὅμως καὶ τὰ δῶρά του καὶ αὐτὸν τὸν ἴδιον. Τὸν περιέπαιξα διὰ τὰς χρυσᾶς ὑποσχέσεις του, οἱ δὲ δοῦλοί μου τὸν ὡδήγησαν εἰς τὸ ἅρμα του. Διότι θὰ ἀλλάξῃ τοῦ λοιποῦ ἡ ζωή μου. Ἐγώ, ἡ Λαΐς ἡ ὑψηλόφρων, δὲν εἶμαι πλέον παρὰ μία ἀδύνατος γυνή. Σὲ ἀγαπῶ... σὲ ἀγαπῶ... Καὶ ὅτε σὲ βλέπω, ῥῖγος διατρέχει τὸ σῶμά μου ὁλόκληρον, ῥῖγος ἐλαφρόν, ῥῖγος ἡδονικόν, ὁποῖον οὐδέποτε ᾐσθάνθην μέχρι σήμερον. Καὶ τὸ ῥῖγος τοῦτο θὰ εἶναι ὁ ἔρως, ὁ ἔρως τὸν ὁποῖον δὲν γνωρίζω !

... Μὴ συμπεριφέρησαι τοιουτοτρόπως, ἄκουσόν με. Ἔσο καλὸς δι' ἐμέ, διότι εἶμαι ἐρωτόληπτος καὶ ζηλότυπος. Μὴ μεταφέρῃς ἔξω τὴν εὐωδίαν τοῦ δωματίου μιᾶς ἑταίρας. Οἱ ὡραῖοί μου ὀφθαλμοὶ πρὸς σὲ στρέφονται μετ' ἀγωνίας. Θὰ ἀφήσῃς τὴν οἰκίαν μου τὴν ἀρωματισμένην διὰ τῶν φροντίδων μου, ἀλλ' οἱ δοῦλοί μου θὰ σὲ ὁδηγήσουν πρῶτοι εἰς τὸν λουτρὸν καί, ὅταν αἱ εὐτυχεῖς χεῖρές των θὰ προσψαύσουν τὸ ἀναίσθητον ὡραῖον σῶμά σου, θὰ ἐπανέλθῃς νὰ μὲ ἀποχαιρετίσῃς. Θὰ μείνῃς, ἂν θέλῃς, πλησίον τῆς θύρας, χωρὶς νὰ μὲ πλησιάσῃς. Καὶ τότε θὰ ἀποκοιμηθῶ ἑκούσιον ὕπνον, ὅστις δὲν θὰ ἔχῃ πλέον δι' ἐμὲ χαράγματα......

— Μὴ ὁμιλεῖς τοιουτοτρόπως, εἶπεν ἀπαθῶς ὁ Κόνων. Αὔριον θὰ μὲ λησμονήσῃς. Προσκάλεσον τοὺς δούλους σου καὶ διάταξον νὰ ἀνοίξουν τὴν θύραν. Μὲ περιμένουν.

— Σὲ περιμένουν; Ποῖος σὲ περιμένει ; Ἡ μνηστή σου, ἡ ἐρωμένη σου ;

Ὁ Κόνων προυχώρησε κατὰ ἓν βῆμα.

Σιώπησον! παλλακίς! ἀνέκραξεν, ἀνυψώσας τὴν χεῖρα.

— Ἀφροδίτη! πόσον ὑποφέρω δι' αὐτόν!

Ἡ Λαΐς εἰς τὰ γόνατα μὲ χεῖρας συνηνωμένας, τρέμουσα καὶ κλονιζομένη ὑπὸ τῶν λυγμῶν, ἀνύψωσε τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανὸν μὲ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς.

— Ἂς τελειώσωμεν, προσκάλεσον τοὺς δούλους σου.

— Θὰ ἐπανέλθῃς; Θὰ ἐπανέλθῃς μετὰ τὸν λουτρόν ;

— Δὲν εἶναι ὥρα τώρα διὰ τὸν λουτρόν. Θὰ ἐπανέλθω αὔριον... ἢ μετά τινας ἡμέρας.

— Ὤ! αὔριον, αὔριον! Ποῖος ἠξεύρει αὔριον....

... Εἶμαι Ἑταίρα, προσέθηκε διὰ χαμηλῆς φωνῆς, μία παλλακίς! Ἀπὸ τὴν οἰκίαν μιᾶς παλλακίδος δὲν ἐξέρχεταί τις ἀκάθαρτος. Δέχθητι λοιπὸν νὰ λουσθῇς. Τὸ ὕδωρ θὰ σὲ καθαρίσῃ, θὰ σὲ δροσίσῃ. Ἔπειτα θὰ ἐπανέλθῃς διὰ μίαν μόνον στιγμήν. Τί εἶναι μία στιγμὴ διὰ σέ, τὸν ὁποῖον αἱ ὧραι δὲν συνεκίνησαν ἀκόμη! Θέλω ἕνα χαιρετισμὸν ἀπὸ τὸ στόμα σου, τοῦ ὁποίου ὁ ἔρως μὲ ἐπλήγωσεν. Ἄκουσόν με. Θὰ τὸ πράξῃς. Ἐμπρός, εἶσαι καλός, σὲ ἀγαπῶ....

Ὁ Κόνων παρετήρησε τὴν κλεψύδραν. Ὁ ὀρειχάλκινος δείκτης ἐδείκνυε τὴν ἑνδεκάτην ὥραν τῆς ἡμέρας. Ὑπετάχθη.

— Ἐμπρός, εἶπε, προσκάλεσον τοὺς βαλανεῖς διὰ νὰ μὲ λούσουν...

— Ἀπ' ἐδῶ αὐθέντα, εἶπον οἱ δοῦλοι. Ἦσαν δύο Ἀφρικανοὶ εὔσωμοι καὶ ὑψηλοῦ ἀναστήματος. Μόλις καλυπτόμενοι δι' ἑνὸς τεμαχίου χρωματιστοῦ ὑφάσματος, τὸ ὁποῖον περιέβαλλε τὴν ὀσφύν των ἐκράτουν εἰς τὴν χεῖρα ἀνὰ ἕνα τῶν χαλκίνων λύχνων, οἵτινες ἐχρησίμευον εἰς οἰκιακὰς ἀνάγκας. Ἐβάδιζον ἀνὰ τοὺς μακροὺς διαδρόμους, τοὺς ὁποίους τὸ τρέμον φῶς τῶν λύχνων ἐφώτιζε μὲ λάμψεις ἀμφιβόλους καὶ ἀβεβαίας.

Εἰς τὴν παραμικρὰν δὲ κίνησιν τῶν ἰσχυρῶν μυώνων τὸ μαῦρον δέρμα των ἔστιλβεν εἰς τὸ ἡμίφως.

Ὡδήγησαν τὸν Κόνωνα εἰς μίαν εὐρεῖαν αἴθουσαν, ἧς τὸ δάπεδον ἦτο ἐστρωμένον μὲ στιλπνὰς χρωματιστὰς πλάκας καὶ οἱ τοῖχοι κυκλοτερεῖς ἐπίσης.

Ἐν τῷ μέσῳ τῆς αἰθούσης μία μεγάλη μαρμαρίνη λεκάνη χρώματος ῥοδίνου ἐστηρίζετο ἐπὶ βάθρου ἐκ τριῶν βαθμίδων. Μία γραῖα εἰς τὴν ἀπέναντι γωνίαν ἐπεριποιεῖτο τὸ πῦρ τὸ καῖον εἰς τὴν ἑστίαν, ἐνῷ ἀκριβῶς εἰς τὴν ἀντίθετον μία πολυτελεστάτη κλίνη στηριζομένη ἐπὶ τεσσάρων κομψῶν στυλίσκων, μόλις ἐφαίνετο ὄπισθεν ἑνὸς κινητοῦ παραπετάσματος, τὸ ὁποῖον ἐχώριζε τὴν αἴθουσαν εἰς δύο διαμερίσματα.

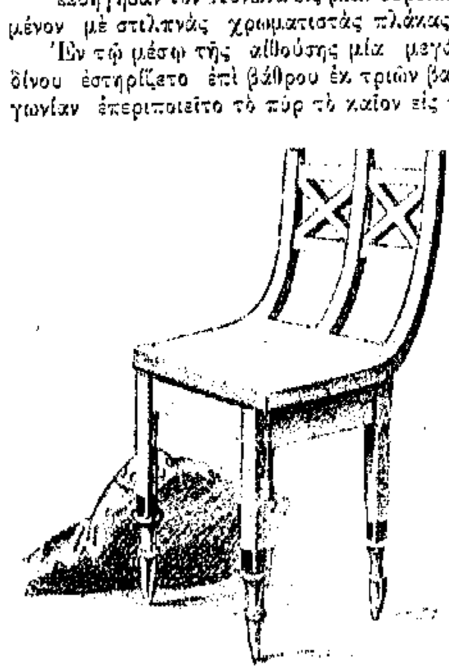

Ἦσαν δύο ἄνδρες γνωστοὶ διὰ τὴν τέχνην των τόσον τοῦ νὰ λούωσι, ὅσον καὶ τοῦ νὰ ἀποδίδωσι διὰ καταλλήλων ἐντριβῶν εἰς τὸ κουρασμένον σῶμα τὴν δροσερότητα καὶ τὴν ἁπαλότητα.

Ὁ εἷς ἐξ αὐτῶν ἔλαβεν ἐντὸς μικροῦ ὀρειχαλκίνου δοχείου μίαν μικρὰν ποσότητα ἑνὸς ὑγροῦ χρώματος καστανοῦ μὲ ὀσμὴν ἰσχυρὰν καὶ εὐχάριστον, ἥτις ἦτο ἄγνωστος εἰς τὸν Κόνωνα.

* * *

Ὅταν ὁ στρατηγὸς ἐξῆλθε τῶν χειρῶν τῶν δύο βαλανέων, ᾐσθάνετο ὅτι ζωὴ εἶχε μεταγγισθῇ εἰς τὰς φλέβας του.

Αἱ κινήσεις του ἦσαν περισσότερον κανονικαὶ καὶ ἡ χρυσῆ ταινία, ἥτις ἔσφιγγε τὴν κόμην του τὸν ἐστενοχώρει ἤδη.

Οἱ δοῦλοι ἐκ νέου ὡδήγησαν αὐτὸν εἰς τὸ δωμάτιον τῆς Λαΐδος. Ἀνήγειρεν ἐκεῖνος τὸ παραπέτασμα καὶ εἰσῆλθε.

Ἡ ἀπόπνοια τῶν ἀρωμάτων πολὺ ἰσχυροτέρα τώρα, τὸν ἔπνιγε, τὸ φῶς τοῦ ἐφαίνετο πολὺ ἰσχυρόν... καὶ ἐνόμιζεν ὅτι αἱ στῆλαι αἱ μαρμάριναι ἐκλονίζοντο. Εἶχε πάθει πρὸς στιγμὴν ἀπὸ σκοτοδίνην.

— Λαΐς, εἶπε, τὸ λουτρόν σου ἦτο θαυμάσιον, εὐχαριστῶ καὶ σὲ ἀποχαιρετῶ...

Ἡ ἑταίρα ἠγέρθη τώρα μὲ ἓν πήδημα νευρικὸν καὶ ἐλαφρότατον ὡς πάνθηρ καὶ ἐρρίφθη εἰς τὸν τράχηλον τοῦ νεαροῦ ἀνδρός.

— Σ' ἀγαπῶ τρελλά... εἶπε. Εἶμαι ἰδική σου!...

Ἔκλεισεν ἐκεῖνος τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ὡς ἂν ὀνείρῳ εἶδε νὰ διέρχεται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του ἡ εἰκὼν τῆς Εἰρήνης. Ἀπεμάκρυνε τοὺς βραχίονας τῆς Λαΐδος ἀπὸ τὸν τράχηλόν του καὶ ἀπώθησεν ἠρέμα τὴν ὡραίαν γυναῖκα.

Ἡ Λαΐς ἔκαμεν ἓν βίαιον καὶ ταχύτατον κίνημα πρὸς τὰ ὀπίσω, ὅμοιον ἐκείνου τὸ ὁποῖον τὴν ἔρριψε πρὸ ὀλίγων στιγμῶν εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ ἐραστοῦ της. Ἀποτόμως ἀφήρεσε τὰς δύο χρυσᾶς πόρπας, αἵτινες συνεκράτουν ἐπὶ τοῦ ὤμου της τὸν κεντητὸν μανδύαν της. Τὸ ἁπαλὸν ὕφασμα κατέπεσεν ἀποκαλύπτον τὸ στῆθος, ἐδίστασε πρὸς στιγμὴν καὶ κατόπιν ἐσωρεύθη πρὸ τῶν ποδῶν τῆς ἑταίρας, πάλλευκον ὡς τραυματισμένον πτηνόν.

Ἡ Λαΐς ἦτο γυμνὴ βεβαία δὲ διὰ τὴν ἀκαταμάχητον καλλονήν της, βεβαία διὰ τὴν ἰσχὺν τῶν φίλτρων της, ἐμειδία τείνουσα πρὸς τὸν Κόνωνα τὰς χεῖρας...

Τὸ φῶς ἐρχόμενον μακρόθεν διὰ μέσου πολυχρώμων κρυστάλλων ἐθώπευεν ἐλαφρὰ τὰς ἁρμονικὰς γραμμὰς τοῦ ὡραίου σώματος...

Μετὰ μίαν στιγμὴν ἀφήρεσε τὸ ἀδαμάντινον διάδημά της καὶ ἡ κόμη της ἡ πλουσία καὶ καστανὴ ἀποπνέουσα ἄρωμα ἰσχυρὸν τὴν περιέβαλε μὲ ἓν νέφος ἡμιδιαφανές...

Ἐσταμάτησε τώρα καὶ πάλιν ἀκίνητος στηρίζουσα τὸ μάγον βλέμμα της ἐπὶ τοῦ στρατηγοῦ...

Ὁ Κόνων ἀφῆκε τὴν μαρμαρίνην στήλην ἐφ' ἧς ἐστηρίζετο, καὶ κλονιζόμενος ἐπλησίασε πρὸς αὐτήν...

— Οἱ Θεοί σ' ἔκαμαν πολὺ ὡραίαν !! εἶπεν.

Ἥρπασεν εἰς τὰς ἀγκάλας του τὴν θελκτικὴν γυναῖκα καὶ ἐσφράγισε τὸ στόμα της μὲ ἓν ὁλόθερμον φίλημα...

IV

Εἰς τὴν *οἰκίαν* τοῦ Λευκίππου ἤλπιζον ἀκόμη. Ἀλλὰ τὴν μεθεπομένην ἡ εἴδησις ἦτο ἀσφαλής. Ἀπὸ τριῶν ἡμερῶν ὁ νεαρὸς στρατηγὸς δὲν εἶχε παρουσιασθῇ εἰς τοὺς ἀγῶνας τοῦ Σταδίου. Οὔτε εἶχε φανῇ εἰς τὸ ἐντευκτήριον τῶν ἐφήβων. Οἱ δοῦλοι ἐρωτώμενοι ἀπήντων στερεοτύπως: Δὲν γνωρίζομεν ποῦ εἶναι ὁ αὐθέντης. Καθ' ἣν δὲ στιγμὴν ἀνηγγέλλετο εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ὅτι οἱ Δωριεῖς ὡπλίζοντο ἐκ νέου, κάποιος ἠρώτησε. Ποῦ εἶναι ὁ στρατηγός ; Ζητήσατέ τον εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Λαΐδος, εἶπεν ὁ Ἀναξαγόρας.

Ὁ Λεύκιππος εὑρίσκετο εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Ἔμαθε τὰς λεπτομερείας τῆς πικρᾶς ἀληθείας καὶ λυπημένος ἐπέστρεψεν εἰς τὴν οἰκίαν του.

— Κόρη μου, εἶπεν εἰς τὴν Εἰρήνην, ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν ὁποῖον ἡ νεαρά σου καρδία ἐναπέθηκε τὴν ἐμπιστοσύνην της ἔκρυπτε ψυχὴν ψευδῆ καὶ ἀπατηλὴν ὑπὸ τὰ προσχήματα τῆς γενναιοφροσύνης καὶ τῆς αὐστηρότητός του. Οἱ Θεοὶ ἠθέλησαν νὰ σοῦ δώσουν ἓν δίδαγμα ἀκόμη. Ἂς τοῖς προσφέρωμεν εὐχαριστηρίους θυσίας. Ὁ χρόνος καταπραΰνει τὰς πικρίας, θὰ μᾶς παρηγορήσῃ. Σὲ βεβαίως, διότι εἶσαι νέα. Ἐμὲ ἴσως διότι εἶμαι γέρων.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΙΟΥΛΙΟΝ

Κατὰ τὸ ἐπίσημον δελτίον τοῦ ἐμπορίου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα Ἰούλιον 1910, ἡ ἐξ Ἑλλάδος εἰσαγωγὴ ἁπάντων τῶν ἐμπορευμάτων εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, ἀνῆλθεν εἰς $231,601, κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ μῆνα τοῦ ἔτους 1909 εἰς $160,010, ἤτοι διαφορὰ ἐπὶ πλέον $71,590.

Κατὰ τὸν αὐτὸν μῆνα τοῦ 1910, ἐξήχθησαν ἐκ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς Ἑλλάδα ἐμπορεύματα ἀξίας $83,277, ἀπέναντι $39,959 διὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1909, ἤτοι διαφορὰ ἐπὶ πλέον $43,318.

Τὰ ἐξ Ἑλλάδος εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἀποσταλέντα ἐμπορεύματα κατὰ τοὺς ἑπτὰ πρώτους μῆνας τοῦ 1910, ἀνῆλθον εἰς $1,595,797, κατὰ τὴν αὐτὴν δὲ περίοδον τοῦ 1909 εἰς $1,305,572, ἤτοι διαφορὰ ἐπὶ πλέον $290,225.

Τὰ ἐκ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς Ἑλλάδα ἐξαχθέντα ἐμπορεύματα, κατὰ τοὺς ἑπτὰ πρώτους μῆνας τοῦ 1910, ἀνῆλθον εἰς $272,054, κατὰ τὴν ἀντίστοιχον δὲ περίοδον τοῦ 1909, ἀνῆλθον εἰς 377,640, ἤτοι διαφορὰ ἐπὶ ἔλαττον $105,586.

Τὰ ἐξ Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἐξαχθέντα ἐμπορεύματα κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1910 ἀνῆλθον εἰς $282,814, ἀπέναντι $451553 διὰ τὸν Ἰούλιον 1909, ἤτοι διαφορὰ ἐπὶ ἔλαττον $168,739.

Ἐκ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐξήχθησαν εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Τουρκίαν, τὸν μὲν Ἰούλιον 1910 $187,576, τὸν δὲ Ἰούλιον 1909 $191,528, ἤτοι διαφορὰ ἐπὶ ἔλαττον $3,942.

Κατὰ τοὺς ἑπτὰ πρώτους μῆνας τοῦ 1910, ἡ ἐξ Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας εἰσαγωγὴ εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἀνῆλθεν εἰς $5,794,286, ἀπέναντι $4,646,559, διὰ τὴν ἀντίστοιχον περίοδον τοῦ 1909, ἤτοι διαφορὰ ἐπὶ πλέον $1,147,727,.

Ἡ ἐκ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς Εὐρωπαϊκὴν Τουρκίαν ἐξαγωγὴ κατὰ τοὺς πρώτους ἑπτὰ μῆνας τοῦ 1910, ἀνῆλθεν εἰς $772,064, κατὰ τὴν ἀντίστοιχον δὲ περίοδον τοῦ 1909 εἰς $1,237,358, ἤτοι διαφορὰ ἐπὶ ἔλαττον $465,294.

Ἐξ Ἀσιατικῆς Τουρκίας ἀπεστάλησαν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τὸν Ἰούλιον 1910 ἐμπορεύματα ἀξίας $316,206, ἀπέναντι $315,715 τὸν Ἰούλιον 1909. Ἡ ἐκ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐξαγωγὴ εἰς τὴν Ἀσιατικὴν Τουρκίαν ἀνῆλθε τὸν Ἰούλιον τοῦ 1909 εἰς $59,450, καὶ τὸν Ἰούλιον 1910 εἰς $68,368.

Κατὰ τοὺς πρώτους ἑπτὰ μῆνας τοῦ 1910 εἰσήχθησαν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἐξ Ἀσιατικῆς Τουρκίας ἐμπορεύματα ἀξίας $4,199,174, ἀπέναντι $2,828,165, κατὰ τὴν ἀντίστοιχον περίοδον τοῦ 1909. Κατὰ τοὺς αὐτοὺς μῆνας τοῦ 1910 ἐξήχθησαν εἰς Ἀσιατικὴν Τουρκίαν ἐμπορεύματα, ἀξίας $364,087, τοῦ δὲ 1909 ἀξίας $423,241.

Ἡ ὁλικὴ κίνησις τοῦ ἀμερικανικοῦ ἐμπορίου δεικνύει εἰσαγωγὴν κατὰ τὸν Ἰούλιον 1910 $117,315,591, ἀπέναντι $112,488,354, τὸν Ἰούλιον 1909, καὶ ἐξαγωγὴν $114,612,938 τὸν Ἰούλιον 1910, καὶ $109,336,952 τὸν Ἰούλιον 1909.

Κατὰ τοὺς ἑπτὰ πρώτους μῆνας τοῦ 1910, ἡ ὁλικὴ εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας εἰσαγωγὴ ἀνῆλθεν εἰς $917,589,589, ἀπέναντι $830,485,646, διὰ τὴν ἀντίστοιχον περίοδον τοῦ 1909. Κατὰ τοὺς αὐτοὺς μῆνας τοῦ 1910 ἡ ἐκ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐξαγωγὴ ἀνῆλθεν εἰς $919,372,183, ἀπέναντι $897,310,122 διὰ τοὺς ἑπτὰ πρώτους μῆνας τοῦ 1909.

ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΕΥΚΑΙΡΙΑΙ

Ὁ ἐν Σαμψοῦντι ἐμπορικὸς οἶκος S. Memaridis, Merkez des tabacs No. 2, Samsoun, Black Sea, Turkey, ἐπιθυμεῖ νὰ συνάψῃ ἐμπορικὰς σχέσεις μὲ Ἕλληνας εἰσαγωγεῖς Τουρκικοῦ καπνοῦ καὶ καπνοβιομηχάνους ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις, δι' εἰσαγωγὴν καπνῶν Σαμψοῦντος.

Τὸ Ἑλληνικὸν Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον Κωνσταντινουπόλεως (Galata, Han St. Pierre Nos. 19–20) ζητεῖ τὰς διευθύνσεις καὶ τραπεζιτικὰς συστάσεις ἀξιοχρέων Ἑλληνικῶν εἰσαγωγικῶν οἴκων ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις, τοὺς ὁποίους νὰ δύναται νὰ συνιστᾷ εἰς διαφόρους ἐμπορικοὺς οἴκους ἐπιθυμοῦντας νὰ συνάψωσιν ἐμπορικὰς σχέσεις.

Ἡ Ἑταιρία Hill Machine Company, Jackson & 6th Sts. Anderson, Ind., U. S. A. ἐπιθυμεῖ νὰ συνεννοηθῇ μὲ εἰσαγωγικοὺς ἐμπορικοὺς οἴκους ἐν Ἑλλάδι, Τουρκίᾳ καὶ Αἰγύπτῳ διὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἐκεῖ Ἀντλιῶν παντὸς εἴδους.

Ἡ Ἑταιρία American Typographer Co., 265 & 267 Broadway, New York, U. S. A. ζητεῖ ἐνεργητικοὺς ἀντιπροσώπους εἰς τὰ ἐμπορικὰ κέντρα Ἑλλάδος, Τουρκίας, Αἰγύπτου καὶ Ῥωσσίας διὰ τὴν διάδοσιν τῶν Ἑλληνικῶν Γαλλικῶν, Ῥωσσικῶν καὶ Ἀγγλικῶν Γραφομηχανῶν.

Ἡ Ἑταιρία Valley Boat & Engine Co., Saginaw, Mich. U. S. A. ζητεῖ ἀντιπροσώπους ἐν Ἀνατολῇ διὰ Σκελετοὺς Ἀκατίων καὶ κινητηρίους μηχανάς.

Ἡ Ἑταιρία Brosnihan Wrench Co., Worcester Mass. U. S. A. ζητεῖ ἀντιπροσώπους ἐν Ἀνατολῇ διὰ Στρεπτῆρας Σωλήνων (wrenches).

Ἡ Ἑταιρία Cleveland Typewriter Ribbon & Carbon Paper Co., 1131 Bolivar Road., Cleveland, O., U. S. A. ζητεῖ ἀντιπροσώπους ἐν Αἰγύπτῳ.

Ἡ Ἑταιρία Albright Sign Co., Muncie, Ind., U.S.A. ζητεῖ ἀντιπροσώπους ἐν Ἑλλάδι, Τουρκίᾳ καὶ Αἰγύπτῳ διὰ τὴν ἐκεῖ εἰσαγωγὴν ἠλεκτρικῶν καὶ ἄλλων Πινακίδων Ἐπιγραφῶν καταστημάτων.

Ὁ ἐν Ῥόδῳ Ἐμπορικὸς Οἶκος N. L. Frarakis, Rhodes Turkey in Asia, ζητεῖ φερεγγύους ἀντιπροσώπους εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας, διὰ τὴν ἐξαγωγὴν σύκων ξηρῶν Ῥόδου εἰς σακκίδια καὶ εἰς κιβωτίδια. Βαλανιδίων καὶ ἄλλων προϊόντων τῆς νήσου Ῥόδου.

Τὸ ἐργοστάσιον Wood Waste Distilleries Co., τοῦ ὁποίου τὴν ἀγγελίαν δημοσιεύομεν εἰς τὸ ἀνὰ χεῖρας τεῦχος ἐπιθυμεῖ νὰ σχετισθῇ μὲ οἰνοπνευματοποιεῖα καὶ οἰνοποιεῖα ἐν Ἑλλάδι καὶ Ἀνατολῇ διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν τελειοποιημένων κινητῶν ΛΑΜΠΙΚΩΝ διὰ τὴν παραγωγὴν βιομηχανικοῦ οἰνοπνεύματος, κτλ. Τὸ ἐργοστάσιον τοῦτο ἀποστέλλει καταλόγους τοῖς αἰτοῦσι δωρεάν.

* * * * *

Ἡ γενικὴ ἀντιπροσωπεία τῆς «ΜΗΝΙΑΙΑΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗΣ ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ» δι' ὁλόκληρον τὴν Ῥουμανίαν ἀνετέθη εἰς τὸ ἐν Σουλινᾷ κατάστημα τοῦ κ. Γ. Π. Αὐγερινοῦ, πρὸς τὸν ὁποῖον δέον ν' ἀποτείνωνται πάντες οἱ ἐκ Ῥουμανίας ἐπιθυμοῦνες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ ὡς καὶ πάντες οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ προμηθευθῶσι τὰς καλλιτεχνικὰς ἐκδόσεις «ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ».

ΛΕΚΑΣ ΚΑΙ ΔΡΙΒΑΣ
ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1892
17 ROOSEVELT ST., NEW YORK
Telephone 1464 worth

ΤΥΡΟΚΟΜΟΙ
ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑ
ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ
ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΙΔΩΝ ΤΥΡΟΚΟΜΙΑΣ
POLLY Brothers
21 NEW BOWERY, NEW YORK
Telephone 1366 Orchard

ΑΔΕΛΦΟΙ ΖΑΧΑΡΙΟΥ
109-111 BROAD STREET, NEW YORK
ΕΙΣΑΓΩΓΗ-ΕΞΑΓΩΓΗ
CONSIGNATIONS
INFORMATIONS COMMERCIALES

Π. ΜΟΥΣΤΑΚΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ
ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ
ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1892
48 NEW BOWERY, NEW YORK
Telephone 3302 Worth.

ΕΛΑΙΑ ΔΙΓΥΛΙΣΜΕΝΑ
"GREEK NATIONAL BRAND"
ΤΟΥ ΕΝ ΚΑΛΑΜΑΙΣ ΟΙΚΟΥ
ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑΣ
Μόνος ἀντιπρόσωπος διὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ Καναδᾶν
Β. Ι. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
37 OLIVER STREET, NEW YORK

ΑΔΕΛΦΟΙ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑ
ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ-ΑΝΑΤΟΛΗΣ
Χονδρικὴ Πώλησις
ΠΙΝΟΤΣΙΩΝ ΧΟΥΡΜΑΔΩΝ, ΣΥΚΩΝ ΚΤΛ.
1-5 NEW BOWERY
27 ROOSEVELT ST., NEW YORK
Tel. 1221 Worth

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΑΓΟΡΑ

ΕΛΑΙΟΛΑΔΟΝ

Κατὰ τοὺς ἑπτὰ πρώτους μῆνας τοῦ 1910, εἰσήχθησαν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας 2,729,975 γαλλόνια φαγωσίμου ἐλαιολάδου, ἀντιπροσωπεύοντα ἀξίαν $3,467,164. Ἐκ τούτων τὰ 840,294 γαλλόνια, ἀξίας $2,283,094, ἐπρομήθευσεν ἡ Ἰταλία, 529,901 γαλλόνια, ἀξίας $874,447 ἡ Γαλλία, καὶ 359,780 γαλλόνια, ἀξίας $308,723 ὅλαι αἱ ἄλλαι χῶραι.

ΟΙΝΟΣ

Κατὰ τοὺς πρώτους 7 μῆνας τοῦ 1910 εἰσήχθησαν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας Καμπανίτης οἶνος, ἀξίας $2,265,913, κατὰ τὴν αὐτὴν δὲ περίοδον τοῦ 1909 $4,678,737. Τὸ εἶδος τοῦ οἴνου τούτου προμηθεύει σχεδὸν ἀποκλειστικῶς ἡ Γαλλία. Κοινοὶ οἶνοι, κατὰ τοὺς αὐτοὺς μῆνας τοῦ 1910, εἰσήχθησαν ἀξίας $4,679,250, προμηθευθέντες ὑπὸ τῶν ἑξῆς χωρῶν, Γαλλία $419,635, Γερμανία $566,475, Ἰσπανία $1,416,662, Ἰταλία 1,694,805 Ἰαπωνία $153,288 καὶ ὅλαι αἱ ἄλλαι Χῶραι $428,385.

ΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΚΑΠΝΟΣ

Ἡ ἐξαγωγὴ καπνοῦ εἰς φύλλα ἐξ Εὐρωπαϊκῆς καὶ Ἀσιατικῆς Τουρκίας εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας κατὰ τοὺς ἑπτὰ πρώτους μῆνας τοῦ 1910, ἀνῆλθεν εἰς 6,598,061 ἀμερικανικὰς λίβρας, ἀξίας 3,392,633 δολλαρίων.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΝ

ΠΡΩΤΗ ΤΡΙΜΗΝΙΑ 1910

Κατὰ τὸ ἄρτι ἐκδοθὲν τριμηνιαῖον δελτίον τῆς κινήσεως τοῦ εἰδικοῦ ἐμπορίου τῆς Ἑλλάδος, ἡ εἰσαγωγὴ ἁπάντων τῶν ἐμπορευμάτων, κατὰ τὴν πρώτην τριμηνίαν τοῦ ἔτους 1910, ἀνῆλθεν εἰς δραχμὰς 28,742,089, κατὰ τὴν αὐτὴν τριμηνίαν τοῦ ἔτους 1909 ἀνῆλθεν εἰς δραχμὰς 28,592,691, ἤτοι διαφορὰ ἐπὶ πλέον δραχμὰς 149,398.

Ἡ ἐξαγωγὴ κατὰ τὴν πρώτην τριμηνίαν τοῦ ἔτους 1910 ἀνῆλθεν εἰς δραχμὰς 27,454,700, κατὰ τὴν αὐτὴν τριμηνίαν τοῦ ἔτυυς 1909 ἀνῆλθεν εἰς δραχμὰς 19,149,141, ἤτοι διαφορὰ ἐπὶ πλέον δραχμὰς 8,305,819.

Τέλη εἰσαγωγῆς κατὰ τὴν πρώτην τριμηνίαν τοῦ 1910 εἰσεπράχθησαν δραχμαὶ ἐν συνόλῳ 8,125,579, ἐξ ὧν δραχμαὶ εἰς χρυσὸν 1,180,586, κατὰ τὴν αὐτὴν τριμηνίαν τοῦ 1909 δραχμαὶ ἐν συνόλῳ 8,457,207, ἐξ ὧν δραχμαὶ εἰς χρυσὸν 196,600.

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

ΤΗΣ ΜΗΝΙΑΙΑΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗΣ ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΕΣΤΙΑΣ	ΑΘΗΝΑΙ
ΗΛΙΑΔΗΣ ΚΑΙ ΣΩΜΟΣ	ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΧΡ. ΒΑΡΙΑΝΤΖΑΣ ΚΑΙ Σία	ΠΑΤΡΑΙ
Ν. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ	ΚΕΡΚΥΡΑ
ΗΛΙΑΣ ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΥΡΟΣ
Π. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ	ΖΑΚΥΝΘΟΣ
ΔΗΜ. ΣΑΜΑΡΑΣ	ΤΡΙΠΟΛΙΣ
ΙΩ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	ΑΜΦΙΣΣΑ
Γ. Π. ΑΛΕΞΟΥΔΗΣ	ΑΙΓΙΑ
ΓΕΩΡΓ. ΑΘ. ΣΩΚΟΥ	ΛΕΒΑΔΕΙΑ
ΣΠ. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ	ΜΕΣΣΟΛΟΓΓΙΟΝ
ΔΗΜ. ΣΤ. ΚΟΥΣΙΣΗΣ	ΚΥΜΗ
ΚΩΝΣΤ. ΖΑΓΟΡΑΣ	ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΝ
Ν. Π. ΝΙΚΟΛΑΤΟΣ	ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ
ΣΠ. Τ. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ	ΛΗΞΟΥΡΙΟΝ
ΑΝΔΡ. ΤΗΛΕΜΑΣ καὶ Σία	ΑΡΓΟΣ
ΛΟΡ. Δ. ΚΑΡΛΟΥΛΑΝΗΣ	ΑΝΔΡΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΑΛΑΚΕΑΣ	ΝΗΣΙΟΝ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΑΛΙΚΙΩΤΗ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ
» »	ΧΑΝΙΑ
» »	ΡΕΘΥΜΝΟΝ
ΕΥΣΤ. ΠΕΠΠΑΣ	ΚΥΔΩΝΙΑΙΣ
ΙΩ. Ν. ΠΛΑΤΑΝΑΚΗΣ	ΣΗΤΕΙΑ
ΙΩ. Κ. ΚΑΠΙΔΗΣ	ΒΑΤΟΥΜ
ΑΓΑΘ. Χ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ	ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ
ΔΗΜ. Γ. ΔΟΥΚΕΛΗΣ	ΟΔΗΣΣΟΣ
ΚΩΝΣΤ. ΥΑΡΑΙΟΥ	ΣΑΜΟΣ
Α. ΠΟΛΥΡΙΑΔΑΣ	ΧΙΟΣ
ΙΩ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ	ΠΟΡΤ ΣΑΪΤ
ΙΩ. Π. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ	ΙΩΑΝΝΙΝΑ
Κ. Δ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΔΗΣ	ΒΙΑΖΙΝΗ
Γ. Π. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ	ΡΩΜΟΥΝΙΑ
ΚΩΝΣΤ. ΒΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ	ΠΥΡΓΟΣ (ΒΟΥΛΓ
ΙΩΑΝΝΗΣ Π. ΚΡΙΤΖΑΣ	ΣΜΥΡΝΗ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ν. ΜΠΑΛΑΣΚΑΣ	ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

ΤΟ ΣΙΡΟΠΙΟΝ KARO ΕΙΝΑΙ ΕΥΓΕΥΣΤΟΝ

ΜΕ ΓΛΥΚΙΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΜΕ ΑΡΤΟΝ ΑΠΛΟΥΝ

Εἶναι θρεπτικὸν καὶ ὑγιεινόν. Τὰ παιδία τὸ τρώγουν μὲ ὄρεξιν καὶ τὰ ὠφελεῖ. Δὲν χαλᾷ τὸ στομάχι. Δοκιμάσατε.

Karo CORN SYRUP

10c ΔΙΑ ΜΕΓΑ ΔΟΧΕΙΟΝ ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΟ ΠΑΝΤΟΥ

ARGO

Gloss Starch

Αυτὴ κόλλα ἀναμιγνύεται μὲ σκόνην καὶ ἀκαθαρσίας, καὶ τὰ ρούχα πάντοτε λερώνουν καὶ κιτρινίζουν. Δὲν ὑπάρχει καλλιτέρα κόλλα διὰ κολλάρισμα ἀπὸ τὴν Argo.

ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΚΟΛΛΑΝ ARGO 5 CENTS ΤΟ ΚΥΤΙΟΝ

ΟΙ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΙ ΚΙΝΗΤΟΙ ΛΑΜΠΙΚΟΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

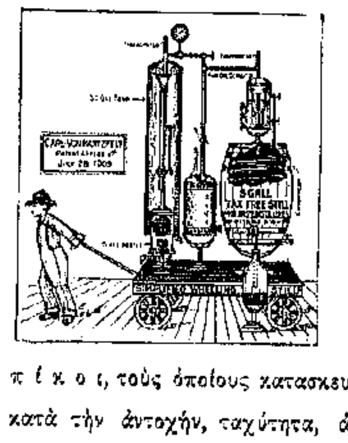

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΜΕΝ κινητοὺς λαμπίκους. Τοποθετοῦμεν ἐγκαταστάσεις μεγάλας ἢ μικράς, διὰ παραγωγὴν ἀπὸ 5—500 γαλλόνια ἡμερησίως. Ἐγγυώμεθα τὴν ἀπόλυτον ἀσφάλειαν τῶν μηχανημάτων μας. Καὶ ὁ ἀπειρότερος ἐργάτης οὐδένα διατρέχει κίνδυνον. Οἱ ἁπλοποιημένοι λαμπίκοι, τοὺς ὁποίους κατασκευάζομεν ὑπερτεροῦσιν ὅλους τοὺς ἄλλους κατὰ τὴν ἀντοχήν, ταχύτητα, ἀποτελεσματικότητα, ἀσφάλειαν καὶ οἰκονομίαν. Διὰ τῶν λαμπίκων τούτων δύνασθε νὰ παραγάγετε ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑ ἀπὸ τσίπουρα, σταφίδα, καλαμπόκι, πριονίδια καὶ ἄλλας φυτικὰς ὕλας πρὸς 40 μέχρι ἑξήκοντα ἑκατοστὰ τοῦ φράγκου τὸ Γαλλόνιον.

Ἐπὶ παραδείγματι, Λαμπίκος τῶν 5 γαλλονίων, παράγων καθ' ἑκάστην 20—25 γαλλόνια, ἐργαζόμενος 20 ἡμέρας κατὰ μῆνα, ἔστω πρὸς 20 γαλλόνια τὴν ἡμέραν, θὰ παραγάγῃ 520 γαλλόνια, ἀντὶ δαπάνης τριακοσίων φράγκων κατ' ἀνώτατον ὅριον. Ἡ τιμὴ τοῦ λαμπίκου τούτου εἶναι μόνον Φρ. Χρ. 700 (δολλ. 135), παραδοτέου ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ.

ΕΓΓΥΩΜΕΘΑ ΟΤΙ Η ΔΑΠΑΝΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΔΙΑ ΤΩΝ ΛΑΜΠΙΚΩΝ ΜΑΣ ΕΠ' ΟΥΔΕΝΙ ΛΟΓΩ ΥΠΕΡΒΑΙΝΕΙ ΤΑ 60 ΕΚΑΤΣΟΣΤΑ ΤΟΥ ΦΡΑΓΚΟΥ ΚΑΤΑ ΓΑΛΛΟΝΙΟΝ.

Λαμπίκοι χωρητικότητος 75 μέχρι 100 Γαλλονίων στοιχίζουν 4892 φράγκα καὶ πωλοῦνται μὲ τὴν αὐτὴν ἐγγύησιν.

Ἐξ ἐπισήμων στατιστικῶν ἀπεδείχθη ὅτι ἡ δαπάνη τῆς παραγωγῆς οἰνοπνεύματος διὰ τῶν λαμπίκων μας ἐξ ἀραβοσίτου εἶνε 45 ἑκατοστὰ τοῦ φράγκου κατὰ γαλλόνιον.

Ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐπισυνάψωμεν σχέσεις μὲ τὰ κυριώτερα οἰνοπνευματοποιεῖα Ἑλλάδος καὶ Ἀνατολῆς πρὸς εἰσαγωγὴν ἐκεῖ τῶν τελείων ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΩΝ ΛΑΜΠΙΚΩΝ ΜΑΣ.

THE WOOD WASTE DISTILLERIES CO., Inc.
1204 McColloch St., Wheeling, W. Va.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ
ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΑΛΑΜΑΡΙΔΟΥ

13 MORRIS ST., NEW YORK

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΗΣ "ΕΘΝΙΚΗΣ" ΚΑΙ ΤΗΣ "ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ"

ΕΥΘΗΝΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ. ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ

Τηλέφωνον 2854 Rector

WILLIAM SOHMER R. J. SCHMIDT WILLIAM SOHMER, JR.

WILLIAM SOHMER 40 CEDAR STEET, NEW YORK.
Telephones 2468—2469 Jonh.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

PELICAN ASSURANCE CO. NEW YORK

GERMAN ALLIANCE INSURANCE CO. NEW YORK

EPPELSHEIMER & CO.

ΕΡΟΣΤΑΣΙΑΡΧΑΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΑΙ
ΚΑΛΟΥΠΙΩΝ (ΜΟΛΔΣ) ΔΙΑ ΣΟΚΟΛΑΤΑΣ
ΚΑΙ ΠΑΓΩΤΑ, ΔΟΧΕΙΩΝ ΔΙΑ ΠΑΓΩΤΑ
34-44 HUBERT ST., NEW YORK

TURKEY RED

CIGARETTES

Κατασκευάζονται ἀπὸ τὸν ἁγνότερον Τουρκικὸν καπνὸν καὶ ἔχουσι τὸ ἐκτὸν ἄρωμα τῶν ἐκλεκτοτέρων μόνον σιγαρέττων

Ἀγοράσατε ἓν κυτίον σήμερον

Δοκιμάσατε ἓν καὶ δὲν θὰ θελήσετε καλλίτερον σιγαρέττον. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀμερικῆς δὲν δύναται νὰ καπνίσῃ σιγαρέττα καλλίτερα ἀπὸ τὰ TURKEY REDS.

Πωλοῦνται πανταχοῦ.

S Anargyros a Corporation owned by The American Tobacco Co.

10 FOR 10¢

NATIONAL BANK OF GREECE

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ εἰς: Αἴγιον, Ἀγρίνιον, Ἀλμυρόν, Ἄμφισσαν, Ἀμαλιάδα, Ἄρταν, Ἀταλάντην, Βόλον, Γύθειον, Δημητσάναν, Ζάκυνθον, Θήβας, Θήραν, Ἰθάκην, Καλάβρυτα, Καλάμας, Καρδίτσαν, Κέρκυραν, Κεφαλληνίαν, Κόρινθον, Κύμην, Κυπαρισσίαν, Κύθηρα, Λαμίαν, Λάρισσαν, Λεβάδειαν, Λευκάδα, Μεγαλόπολιν, Μεσολόγγιον, Μεσσήνην, Ναύπακτον, Ναύπλιον, Παξούς, Πάτρας, Πειραιᾶ, Πόρον, Πύλον, Πύργον, Σπάρτην, Σύρον, Τρίκκαλα, Τρίπολιν καὶ Χαλκίδα.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ

Δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας Ἀγγλίας ἀποδοτέας ἐν ὡρισμένῃ προθεσμίᾳ, ἢ διαρκεῖς, ἐπὶ τόκῳ:

1 1)2 ο)ο κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις 6 μηνῶν τοὐλάχιστον
2 ο)ο » » » » 1 ἔτους »
2 1)2 ο)ο » » » » 2 ἐτῶν »
3 ο)ο » » » » 4 » »
4 ο)ο » » » » 5 » »

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡΑΧΜΑΙ 33,500,000

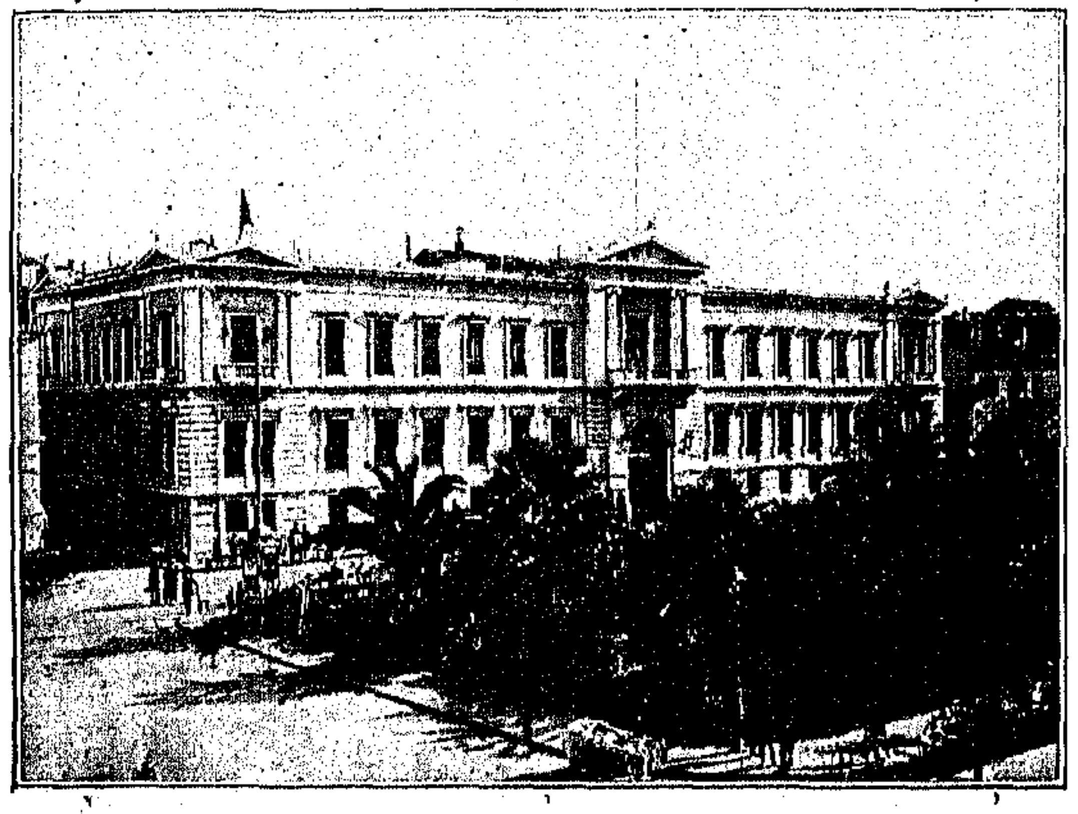

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΙ 170,000,000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΟ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΜΕΓΑΡΟΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Δι' ἀποστολὴν χρημάτων ἐκ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς Ἑλλάδα ἀπευθυντέον πρὸς τοὺς ἑξῆς ἀνταποκριτὰς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος:

National Bank of Commerce . . . . New York
American Express Co. . . . . » »
Bankers Trust Co. . . . . » »
Irving National Exchange Bank . . . . . . » »
Russo-Chinese Bank . . . . » »
Commercial National Bank . . . . Chicago
First National Bank . . . . » »
First National Bank . . . . Pittsburg
First National Bank . . . . Milwaukee
Canadian Bank of Commerce . . . . Montreal Canada

Συνιστᾶται θερμῶς εἰς τοὺς μετὰ τῆς Τραπέζης συναλλασσομένους ὅπως, πρὸς ταχυτέραν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεών των, ἀποφεύγωσι νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὰ διοικοῦντα τὴν Τράπεζαν πρόσωπα καὶ διευθύνωσιν ἀποκλειστικῶς πάσας τὰς ἐπιστολὰς αὐτῶν:

NATIONAL BANK OF GREECE
ATHENS (Greece)

ΑΠΟΨΙΣ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

VOL. I, NO. 10

OCTOBER 1910

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΑΤΛΑΝΤΙΣ

"MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS"

$2.00 PER YEAR

20 C. A COPY

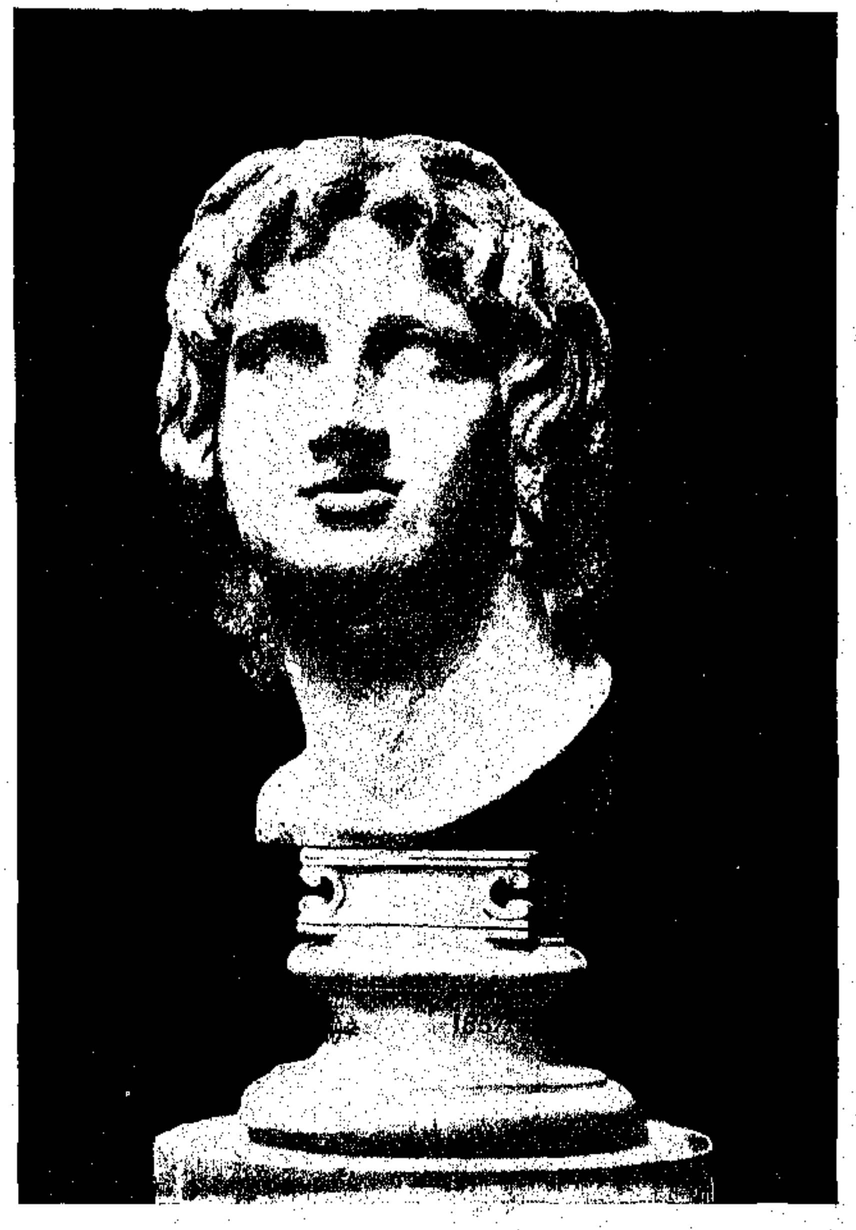

BANK OF ATHENS

ATHENS, GREECE

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1893

ΕΔΡΑ ΑΘΗΝΑΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΔΡΑΧΜΑΙ 50,000,000

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ 80,000,000

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΛΛΑΔΟΣ:		Ἐν Πειραιεῖ, Βόλῳ, Σύρῳ, Καλάμαις, Πάτραις, Λαρίσσῃ, Τριπόλει.
ΑΙΓΥΠΤΟΥ:		Ἀλεξανδρείᾳ, Καΐρῳ, Χαρτούμ, Ζαγαζίγ καὶ Μανσούρᾳ.
ΤΟΥΡΚΙΑΣ:	»	Κωνσταντινουπόλει (Γαλατὰ καὶ Σταμπούλ), Σμύρνῃ, Θεσσαλονίκῃ, Καβάλᾳ, Σέρραις, Ξάνθῃ, Τραπεζοῦντι καὶ Σαμψοῦντι.
ΚΡΗΤΗΣ:	»	Χανίοις, Ἡρακλείῳ καὶ Ρεθύμνῃ.
ΑΓΓΛΙΑΣ:	»	Λονδίνῳ, 22 Fenchurch St. E. C.

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ Η ΤΡΑΠΕΖΟΓΡΑΜΜΑΤΙΑ ΠΛΗΡΩΝΟΥΣΑ ΤΟΚΟΥΣ ΩΣ ΚΑΤΩΘΙ:

3 ο)ο εἰς πρώτην ζήτησιν
3 1)2 δι' ἓξ μῆνας
4 ο)ο δι' ἓν ἔτος
5 ο)ο διὰ δύο ἔτη καὶ πλέον

Δι' ἀποστολὴν χρημάτων ἐκ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς ΕΛΛΑΔΑ, ΑΙΓΥΠΤΟΝ καὶ ΤΟΥΡΚΙΑΝ ἀπευθυντέον εἰς τὰς ἑξῆς Τραπέζας

NATIONAL CITY BANK OF NEW YORK	NEW	YORK
IRVING NATIONAL EXCHANGE BANK	»	»
AMERICAN EXPRESS CO.	»	»
CHASE NATIONAL BANK.	»	»
MERSSS LIONELLO, PERRERA & CO.	»	»
MESSRS KNAUTH, NACHOD & KUHNE	»	»
MELLON NATIONAL BANK.	PITTSBURG	
FIFTH-THIRD NATIONAL BANK.	CINCINNATI	

Ὁ γενικὸς Διευθυντὴς
Ζ. Κ. ΜΑΤΣΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

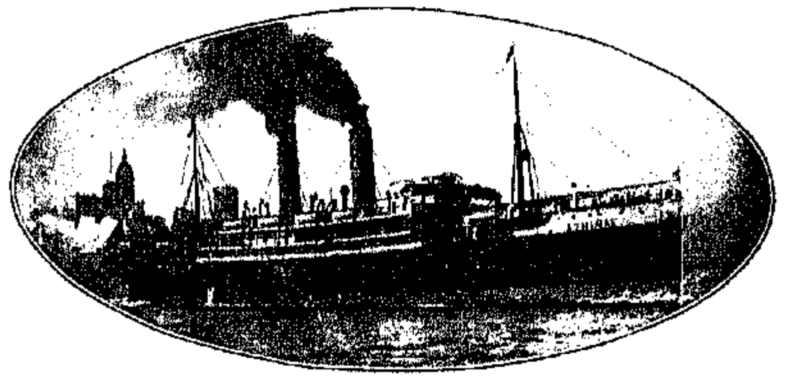

ΑΘΗΝΑΙ ΤΟ ΜΕΓΙΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΝ

ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΤΑΚΤΙΚΗ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ - ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ

ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΗ, ΤΑΧΥΠΛΟΑ ΚΑΙ ΚΑΛΟΤΑΞΕΙΔΑ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΑ

Ἐφωδιασμένα δι' ἀσυρμάτου τηλεγράφου Μαρκόνι.

ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΑΤΕ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΣΗΜΑΙΑΝ

N. A. GALANOS, General Agent.

97 BROAD ST., NEW YORK

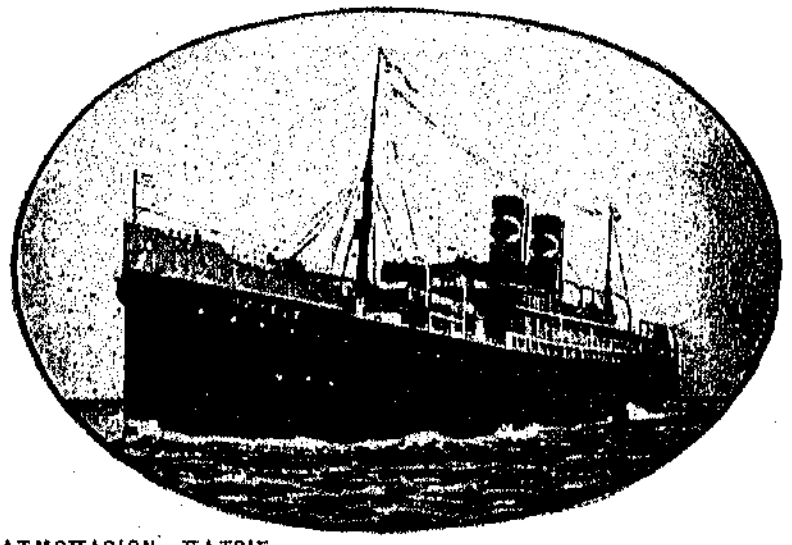

ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΝ «ΠΑΤΡΙΣ»

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΑ ΘΑΛΑΜΗΓΑ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

"ΠΑΤΡΙΣ" - "ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ"

ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ **12** ΗΜΕΡΩΝ

Τακτικὴ συγκοινωνία μεταξὺ Νέας Ὑόρκης, Ἑλλάδος καὶ Ἀνατολῆς.

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, ΚΑΛΑΜΑΤΑ, ΠΑΤΡΑΙ, ΣΜΥΡΝΗ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΚΑΒΑΛΛΑ.

Ἐκδίδονται Εἰσιτήρια καὶ Φορτωτικαὶ δι' ὅλους τοὺς λιμένας Ἑλλάδος Ἀνατολῆς καὶ Αἰγύπτου.

ΜΙΧ. ΛΙΤΣΑΣ ΓΕΝΙΚΟΣ ΠΡΑΚΤΩΡ 25 BROADWAY NEW YORK

Τηλέφωνον 735 Rector

VOL. I, NO. 10 — OCTOBER 1910

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΑΤΛΑΝΤΙΣ

"MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS"

Published EVERY MONTH by *ATLANTIS*, Inc., N. Y., 113-115-117 West 31st Street, New York City

SOLON J. VLASTO PRESIDENT DEMETRIUS J. VLASTO, TREASURER AND SECRETARY COPY RIGHT 1910 BY ATLANTIS INC. N. Y.

SUBSCRIPTION PRICE: U. S. $2.00 per year, Foreign, $3.00 per year, Single copies 20c.

Entered as second class matter January 27, 1910, at the Post Office at New York, N. Y. under the Act of Congress of March 3, 1879.

ΕΤΟΣ Α'. ΤΕΥΧΟΣ Ι'. — ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1910 — ΤΙΜΑΤΑΙ 20 ΣΕΝΤΣ

Η ΖΩΗ ΕΝΟΣ ΜΗΝΟΣ

ΕΤΕΛΕΙΩΣΕ καὶ ὁ Ὀκτώβριος. Παρετάθη τόσον αὐτὸς ὁ μὴν μὲ τὰ γεγονότα του, ὥστε διὰ μίαν στιγμὴν ἐφάνη ὅτι δὲν θὰ ἐτελείωνεν.

Ἐν τούτοις ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ὁ Ὀκτώβριος τοῦ 1910 ἦτο πλούσιος εἰς συγκινήσεις, πολλῶν εἰδῶν, καὶ ὅταν ἕνας μὴν εἶναι πάροχος συγκινήσεων, καταλογίζεται μεταξὺ τῶν καλῶν.

Τὰ πολιτικὰ γεγονότα ἐκράτησαν τὴν πρώτην θέσιν κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα. Κατὰ δεύτερον λόγον ἦλθαν τὰ ἄλλα. Ὅλα ὑπῆρξαν ἐκτάκτως ἐνδιαφέροντα.

ΑΙ ΔΥΟ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ, τὰς ὁποίας ἐχαιρετήσαμεν μὲ τόσας ἐλπίδας, δὲν ἐπέπρωτο νὰ ἔχουν βίον μακρόν. Ἡ μία τοῦ Φαναρίου ἐθεωρήθη ὡς ἐπαναστατικὴ καὶ ἡμποδίσθη ἀπὸ τὴν Τουρκικὴν Κυβέρνησιν, ἡ ἄλλη τῶν Ἀθηνῶν ἐπέδειξε τὴν ἀνεπάρκειάν της καὶ διελύθη.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὰ πράγματα τοῦ Γένους περιέπεσαν εἰς νάρκην ἀπὸ τὴν ὁποίαν, ἐπὶ τοῦ παρόντος τοὐλάχιστον, δὲν βλέπομεν πῶς θὰ ἐξέλθουν. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐν Ἑλλάδι, αἱ νέαι ἐκλογαὶ προεκηρύχθησαν ἤδη. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον οἱ Ἐλεύθεροι ἀδελφοὶ θὰ εὕρουν δουλειὰν καὶ κανεὶς μας δὲν θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ λέγῃ ὅτι δὲν γίνεται εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐργασία.

ΜΕ ΕΝΤΡΙΒΑΣ ἀνωδύνους καὶ χάπια τῆς παλαιᾶς σχολῆς καὶ φάρμακα συνειθισμένα ζητεῖ ἡ Ἑλλὰς νὰ εὕρῃ τὴν πολιτικήν της ὑγείαν καὶ εὐρωστίαν καὶ τόνωσιν...

Οἱ εὔθυμοι Πορτογάλοι ἠκολούθησαν ἀντίθετον μέθοδον. Εὑρῆκαν τὴν ἑστίαν τοῦ κακοῦ, ἐπῆραν τὰ χειρουργικὰ ἐργαλεῖα, ἐτράβηξαν ἐμπρὸς εἰς τὴν ἐγχείρησιν καὶ εἶπαν: «Ἢ τοῦ ὕψους, ἢ τοῦ βάθους». Ἡ πρώτη ἐγχείρησις τοῦ 1908 δὲν ἐπέτυχε τελείως. Ἔκαμαν ἄλλην μίαν τὸ 1910. Τώρα ἡ Πορτογαλία εἶναι δημοκρατία. Ἂν τὸ πείραμα ἐπιτύχῃ, δὲν θὰ μείνῃ χωρὶς μιμητάς.

Ἐν τούτοις ἠκούσαμεν ἕως τώρα πολλάκις τοὺς ἰατροὺς νὰ λέγουν ὅτι: «ἡ ἐγχείρησις ἐπέτυχεν, ἀλλ' ὁ ἀσθενὴς ἀπέθανε».

Συνεπῶς, ἂς περιμείνωμεν πρῶτον ν' ἀναρρώσῃ καλὰ καλὰ ἡ Πορτογαλία καὶ ἔπειτα νὰ κρίνωμεν τὴν ἐπανάστασίν της.

ΝΕΑΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ ἔχομεν εἰς τὴν Γαλλίαν, ὅπου οἱ σιδηροδρομικοὶ ἐξηγέρθησαν ζητοῦντες βελτίωσιν τῆς θέσεώς των. Ὁ Γάλλος Πρωθυπουργός, μὴ εὐχαριστηθεὶς ἀπὸ τὰ ἐπαναστατικὰ αὐτὰ κινήματα τὰ προϋποθέτοντα πάντοτε πολιτικοὺς δακτύλους, ἐκήρυξε τὸν στρατιωτικὸν νόμον, ἐκάλεσε τοὺς ἀπεργοὺς ὑπὸ τὰς σημαίας, τοὺς μετέβαλε φαντάρους καὶ ἔδωκε τέρμα εἰς τὴν ἀπεργίαν ἐν διαστήματι 48 ὡρῶν. Ἔπειτα, ἀφοῦ ἐπέβαλε τὸν νόμον, ἔλαβεν ὑπ' ὄψει τὰ αἰτήματα τῶν ἀπεργῶν.

Αὐτὸ θὰ εἰπῇ Κυβέρνησις μὲ κῦρος.

ΕΝΩ Η ΓΑΛΛΙΑ κατὰ τοιοῦτον τρόπον ἔδωκε τέλος εἰς τὴν ἀπεργίαν της, τὰ ἀντίθετα ἔγιναν εἰς τὴν Γερμανίαν, ὅπου ἡ ἀστυνομία ἔθεσεν εἰς ἐνέργειαν ὅλα τὰ μέσα τῆς ἀντιδράσεως, πετσοκόψασα, σουβλίσασα καὶ φυλακίσασα τοὺς ἀπεργοὺς μὲ ἀγριότητα ἀπερίγραπτον. Μεταξὺ τῶν θαυμάτων τῆς θηριωδίας αὐτῆς εὑρέθησαν καὶ ξένοι δημοσιογράφοι, δαρέντες ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντός των καὶ ἀποζημιωθέντες μὲ ἓν διπλωματικόν: Pardon!...

Αὐτὸ λέγεται ἀπεργία a la Deutsch.

ΕΚΛΟΓΑΙ καὶ ἐδῶ! Συμπολιτειακοὶ καὶ Δημοκράται κατέρχονται εἰς τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς, πρὸς ἀνάδειξιν Κυβερνήτου τῆς Πολιτείας μας, πάνοπλοι, λαμπρὰ κατηρτισμένοι, κομματικῶς ἰσχυρότατοι. Ὁ ἀγὼν προμηνύεται πεισματώδης, διότι θὰ διεξαχθῇ μεταξὺ τοῦ ἰσχυροῦ πολιτικοῦ συνδέσμου Tammany Hall καὶ τοῦ κ. Roosevelt, φανατικώτατα ὑποστηρίζοντος τὸν Συμπολιτειακὸν ὑποψήφιον τῆς ἐκλογῆς του.

Καὶ ὅμως, ἂν ἔλειπαν τὰ ἄρθρα τῶν ἐφημερίδων, δὲν θὰ εἴχαμεν ἰδέαν τῆς ἐκλογικῆς κινήσεως. Διότι ὅλοι κυττάζουν τὰς ἐργασίας των πρῶτα καὶ τελευταῖον σκέπτονται διὰ τὴν ἐκλογήν.

Ἀπαράλλακτα ὅπως καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα!..

ΠΑΡ' ΟΛΙΓΟΝ νὰ λησμονήσωμεν τοὺς νέους φίλους μας. Εἶναι οἱ Βούλγαροι.

Ἀφ' ἧς στιγμῆς ἀπεδείχθη ὅτι μὲ τοὺς Τούρκους δὲν ἠδυνάμεθα νὰ συνεννοηθῶμεν, ἦτο φυσικὸν νὰ στραφῶμεν πρὸς τοὺς χριστιανικοὺς λαοὺς τοῦ Αἵμου. Ἤρχισαν αἱ διαπραγματεύσεις, ἐλέχθησαν τ' ἀμοιβαῖα κομπλιμέντα καὶ προητοιμάσθη ἡ ὁδὸς τῆς συμμαχίας. Χωρὶς ἐν τούτοις καμμία ἀπὸ τὰς ἁρπαγείσας Ἑλληνικὰς ἐν Βουλγαρίᾳ Ἐκκλησίας ν' ἀποδοθῇ εἰς τὴν κοινότητα, εἰς ἣν ἀνῆκεν.

Πάντως ὅμως αὐτὴ ἡ Ἑλληνοβουλγαρικὴ προσέγγισις ἔσχε τὸν ἀντίκτυπόν της εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. Καὶ τώρα τὸ περίεργον εἶναι ὅτι καὶ οἱ Τοῦρκοι θέλουν τὴν φιλίαν μας. Τί προνομιοῦχος λαὸς ποῦ εἴμεθα!...

ΑΙ ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΙ ὑπεχώρησαν εἰς τ' αὐτοκίνητα καὶ τὰ αὐτοκίνητα εἰς τὰ ἀερόπλανα...

Ἀπὸ μιᾶς ἑβδομάδος ἡ Νέα Ὑόρκη ἀεροβατεῖ, χάρις εἰς τοὺς δευτέρους ἐτησίους ἀεροδρομικοὺς ἀγῶνας τοῦ Belmont Park. Ὅλοι οἱ πρώτου μεγέθους ἀστέρες τοῦ ἀεροναυτικοῦ κόσμου μετέχουν τῶν ἀγώνων τούτων, θριαμβεύουν καὶ καταρρίπτουν ρεκόρ...

Τὸ ἀερόπλανον κατακτᾷ ἔδαφος, δηλαδὴ ἀέρα, καθημερινῶς. Αἱ δὲ ἀποτυχίαι τοῦ ἀεροπλοίου, τόσον τοῦ Ζέππελιν ὅσον καὶ τοῦ Wellman, ἀποτελοῦν ἄλλην μίαν ἀπόδειξιν ὅτι εἰς τὰ μονόπλανα καὶ τὰ δίπλανα ἐπιφυλάσσεται ἡ δόξα τῆς κατακτήσεως τῶν αἰθέρων.

ΧΟΛΕΡΑ! Ἔπειτα ἀπὸ ἔτη ὁλόκληρα ἐνεφανίσθη ἡ ἀπαισία νόσος εἰς τὴν Νότιον Εὐρώπην, ὀργιάσασα εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ ἐπενεγκοῦσα ἀρκετὴν θραῦσιν εἰς τὴν Τουρκίαν.

Εὐτυχῶς τὸ κακὸν δὲν εἰσεχώρησεν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον! Δὲν ὑπῆρχεν ἀνάγκη καὶ ἄλλων δοκιμασιῶν. Μᾶς φθάνουν οἱ περισπασμοὶ τοὺς ὁποίους ἔχομεν...

Ἂς εὐχηθῶμεν λοιπὸν ν' ἀπαλλαγῶμεν τὸ γρηγορώτερον ἀπ' αὐτοὺς καὶ καλὴν ἀντάμωσιν τὸν ἄλλον μῆνα.

ΜΕ τὴν προτομὴν τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, ὡς εὑρίσκεται αὕτη ἐν τῷ Βρετανικῷ Μουσείῳ, ἠθελήσαμεν νὰ κοσμήσωμεν τὸ ἐξώφυλλον τῆς «Εἰκονογραφημένης Ἀτλαντίδος.» Εἰς τὴν σημερινὴν ἐποχὴν τῶν στενοχωριῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἡ μορφὴ τοῦ πρώτου ἀντιπροσώπου τῆς Ἑ λ λ η ν ι κ ῆ ς ἰ δ έ α ς ἂς ἐμπνεύσῃ εἰς ὅλους ἐλπίδας καὶ θάρρος διὰ τὸ μέλλον τῆς φυλῆς μας.

Η ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ο ΜΑΝΟΥΗΛ Β'. ΧΩΡΙΣ ΘΡΟΝΟΝ

ΜΕ ΤΗΝ ἀνατροπὴν τῆς Δυναστείας ἐν Πορτογαλλίᾳ εἶναι ἐπίκαιρος μία ἀνάδ'φησις τῶν παλαιῶν ἐντυπώσεων ἑνὸς Γάλλου δημοσιογράφου, ἀκριβῶς πρὸ ἑνὸς ἔτους ἐπισκεφθέντος τὰ Ἀνάκτορα τῆς Λισσαβῶνος καὶ λαβόντος ἐπανειλημμένως συνεντεύξεις μὲ τὸν νεανίσκον ἐκεῖνον, ὅστις ἄνευ στέμματος σήμερον ἀναπνέει τὸν ἀέρα τῆς ἐξορίας εἰς μίαν ἐξοχὴν τῆς Ἀγγλίας.

Ἀπὸ ὁλόκληρον τὸ ἄρθρον τοῦ Γάλλου δημοσιογράφου ἀποσπῶμεν τὰς ἑξῆς παραγράφους....

... Κάμνουν ἐντύπωσιν τὰ ἀνάκτορα τῆς Λισσαβῶνος—ἔγραφε τὸν Μάϊον τοῦ 1909 ὁ συνάδελφος. Μία ἐπιβλητικὴ ἐθιμοτυπία ἐπικρατεῖ παντοῦ ἐκεῖ μέσα. Διὰ νὰ φθάσω μέχρι τῆς αἰθούσης τῆς ἀναμονῆς, ἠναγκάσθην νὰ διέλθω διὰ μέσου διπλοῦ στοίχου λογχοφόρων, φερόντων λαμπρὰς ἐρυθρὰς χρυσοστολίστους στολάς. Ὁ βασιλεὺς ἐδέχθη φιλοφρονέστατα τὸν δημοσιογράφον, μ' ἐνθουσιασμὸν δὲ ἀπροκάλυπτον ἤκουσεν ὅτι τὸ ἄρθρον θὰ συνεπληροῦτο μὲ ὅσας τὸ δυνατὸν περισσοτέρας φωτογραφίας.

Τὸ πρῶτον πρᾶγμα, ὅπερ εἶδεν ὁ δημοσιογράφος κατὰ τὴν *ἐπίσκεψίν του*, ἦτο τὸ *ἰδιαίτερον* γραφεῖον τοῦ Μανουήλ. Τὸ γραφεῖον αὐτὸ ἦτο ποιητικώτατον. Πολλαὶ φωτογραφίαι, πολλὰ ἄνθη τὸ ἐκόσμουν καὶ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ πολύτιμα δοχεῖα τοῦ ἔδιδον ἕνα χαρακτῆρα σαλονιοῦ μᾶλλον ἢ σπουδαστηρίου.

Ὁ Μανουὴλ εἶχε λάβη ὑπὸ σοβαρὰν ἔποψιν τὸ βασιλικόν του ἐπάγγελμα. Αὐτὸ τοὐλάχιστον ἦτο τὸ συμπέρασμα τοῦ δημοσιογράφου. Ἐξυπνῶν εἰς τὰς 7, προγευματίζων κατόπιν καὶ ἐπισκεπτόμενος τὴν μητέρα του, ἐσυνήθιζε νὰ κάμνη ἕνα περίπατον εἰς τοὺς κήπους τῶν ἀνακτόρων, συνοδευόμενος ἀπὸ τοὺς δύο κύνας του, διὰ νὰ ἐπιδοθῇ κατόπιν εἰς τὴν ἱππασίαν, σπαθασκίαν καὶ τέννις, τὸ ὁποῖον ἦτο τὸ ἀγαπημένον του παιγνίδι.

Τὴν ἐργασίαν του ἤρχιζεν εἰς τὰς 10, μὲ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἀλληλογραφίας του καὶ τὴν συντροφιὰν τοῦ ἰδιαιτέρου του γραμματέως

Μὴ προφθάσας νὰ συμπληρώσῃ τὰς σπουδάς του, ὁ Μανουὴλ συνήθιζε νὰ λαμβάνη μαθήματα ἀπὸ τοὺς ἐγκριτωτέρους καθηγητὰς τῶν Πανεπιστημίων τῆς Λισσαβῶνος καὶ τῆς Κοΐμπρα, καθὼς καὶ ἀπὸ τοὺς διοικητὰς τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν σχολῶν.

ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΛΙΣΣΑΒΩΝΟΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ, ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗΝ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Γευματίζων ἀκριβῶς τὸ μεσημέρι ὁ μικρὸς Βασιλεύς, εἶχεν ὁρίσει διὰ τὰς ἐπισήμους ἀκροάσεις τὴν 2 μετὰ μεσημβρίαν.

Ἠγάπα πολὺ τὰς δι' αὐτοκινήτων ἐκδρομὰς ὁ μικρὸς Βασιλεύς, ἰδίως δὲ τὰς πρὸς τὰ προάστεια Cascaes καὶ Cintra, ἀπὸ τὰ ὁποῖα καὶ ἔφυγε τελευταίως, ἀνεπιστρεπτεί...

Τὸ βράδυ ὁ Βασιλεὺς ἠγάπα νὰ παίζῃ μπρὶτζ μὲ τὴν μητέρα του, τὴν ὁποίαν εἶναι γνωστὸν ὅτι δὲν ἔπαυσε λατρεύων.

Μολαταῦτα ὅμως ὁ μικρὸς Βασιλεὺς δὲν εἶχε λησμονήσει ὅτι ἦτο καὶ εἰκοσαετὲς παιδί, τὸ ὁποῖον κατὰ φυσικὴν ἀνάγκην ἔπρεπε νὰ κάμῃ τρέλλες. Καὶ μία ἐπίσκεψις *εἰς τὸ Παρίσι* ἔδωκε διέξοδον εἰς τὴν τρέλλαν τοῦ Δὸν Μανουήλ.

Ἡ χαριτωμένη κωμῳδὸς Gaby de Lys ταχύτατα ἐμάγευσε τὸν εὔθυμον Πορτογάλλον ἄνακτα καὶ τὸν ἔκαμε παιγνιδάκι της.

Λέγεται ὅτι ὁ νεαρὸς βασιλεὺς ἐξώδευσε διὰ τὰ γλυκὰ μάτια τῆς μαργιόλας Gaby τὸ ποσὸν τριῶν σχεδὸν ἑκατομμυρίων φράγκων. Τὸ πρᾶγμα δὲν φαίνεται πολὺ πιθανόν, τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον ὁ Μανουὴλ δὲν εἶχε καὶ τόσον πολλὰ χρήματα, ὥστε νὰ εἶναι τόσον ἀνοικτοχέρης ἀπέναντι τῆς ὡραίας του. Ἄλλως τε ἐκ τῶν ὑστέρων ἀπεδείχθη ὅτι ἡ ἱστορία ὅλη, ἡ ἀφορῶσα τὴν Γαλλίδα ἠθοποιόν, εἶχεν ἐξογκωθῆ ἐντέχνως ὅπως ἐξάψῃ τὸν ἀμαθῆ καὶ ἁπλοϊκὸν Πορτογαλικὸν Λαόν, ὅστις ἐν πάσῃ ἄλλῃ περιστάσει ἐφ νη ἀγαπῶν τὸν νεαρὸν βασιλέα του.

Τὴν Πορτογαλικὴν λοιπὸν δυναστείαν δὲν φαίνεται ὅτι ἀνέτρεψαν αἱ νεανικαὶ τρέλλαι ἑνὸς παιδιοῦ, τὸ ὁποῖον εἶχαν ἐξ ἄλλου ἀρκετὰ χαρίσματα διὰ νὰ εἶναι δημοφιλὲς καὶ ἀξιαγάπητον.

Ἡ Πορτογαλικὴ ἐπανάστασις πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν ἐπικρατοῦσαν κακοδαιμονίαν τῶν λαϊκῶν τάξεων.

Ἡ «Wall Street Gazette» τῆς πόλεώς μας ἐχαρακτήρισε λίαν ἐπιτυχῶς τὴν ἐπανάστασιν, ὅταν ἔγραφεν ὅτι ὁ νεκρὸς Μανουήλ, ἀνελθὼν εἰς τὸν θρόνον, ἀντιμετώπισε κατάστασιν τὴν ὁποίαν καὶ αὐτὸς ὁ ἰσχυρότερος τῶν κυβερνητῶν θὰ ἐθεώρει ἀπελπιστικὴν καὶ ἀνίατον. Μεταξὺ δύο μεγάλων πόλεων τῆς Λισσαβῶνος καὶ τοῦ Ὀπόρτου θὰ ἦτο δύσκολον νὰ διακρίνῃ κανεὶς ποία ἦτο ἡ περισσότερον διεφθαρμένη. Αἱ κυβερνήσεις αἱ ὁποῖαι διώκουν τὸν τόπον προήρχοντο ἀπὸ τὰς πόλεις αὐτὰς καὶ ἡμιλλῶντο πρὸς ἀλλήλας ὡς πρὸς τὴν διαφθορὰν καὶ τὴν φαυλότητα. Ἡ κυβερνητικὴ ἀθλιότης ἔφθασε μέχρι τοιούτου σημείου, ὥστε κανεὶς ὑπάλληλος νὰ μὴ λαμβάνῃ τακτικὰ τὸν μισθόν του. Πολλαὶ μάλιστα θέσεις ὡς ἡ τοῦ *ἐπιθεωρητοῦ τῶν τελωνείων*, ἦσαν κληρονομικαὶ μεταβιβαζόμεναι ἀπὸ πατρὸς εἰς υἱόν, οὕτω δὲ πλεῖστοι ὑπάλληλοι ἀπέζων συλλέγοντες τοὺς μισθούς, οὓς τὸ Κράτος ἐχρεώστει εἰς τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς πάππους των. Ἓν ἄλλο κακὸν τῆς Πορτογαλλίας εἶναι ἡ μετανάστευσις, ἥτις κατεβίβασε τὸν πληθυσμὸν εἰς 5,000,000, ἐξ ὧν τὰ δύο τρίτα εἶναι

ΤΟ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΝ ΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΟΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΥΣ ΘΕΣΕΙΣ

γυναικόπαιδα, τῶν ἀνδρῶν εὑρισκομένων εἰς τὴν Ἀμερικὴν Νότιον καὶ Βόρειον.

Ἡ κατάστασις αὕτη ἔφερε τὸ κίνημα τοῦ 1908. Ἀλλ' ὁ θάνατος τοῦ Δὸν Κάρλο καὶ τοῦ υἱοῦ του δὲν τὴν μετέβαλον. Μένει ἤδη νὰ ἴδωμεν ἂν ἡ ἀνατροπὴ τῆς δυναστείας τῆς *Βραγάνδης θὰ σημάνῃ* πράγματι τὴν Πορτογαλικὴν ἀναγέννησιν.

Ἡ Λισσαβών, ἥτις εἶδε ἐξελισσόμενα τὰ δραματικὰ αὐτὰ γεγονότα, εἶναι μία πόλις ὡραία, χάρις εἰς τὴν ἰδιοτροπίαν της. Ὁ Τάγος, ὅστις εἶναι ὁ κυριώτερος τῶν Πορτογαλικῶν ποταμῶν, πλησιάζων πρὸς τὴν πόλιν εὐρύνεται τόσον πολύ, ὥστε νὰ ὁμοιάζῃ μὲ λίμνην μᾶλλον ἢ ποταμόν. Εἰς τὸν ὅρμον αὐτοῦ, τὸν βαθὺν καὶ ἤρεμον, τὸν ὁποῖον προστατεύουν ἀρκετὰ καλὰ τὰ γύρω ὑψώματα, βλέπει κανεὶς πάντοτε πληθώραν σκαφῶν ἠγκυροβολημένων.

Ἡ πόλις ἀπὸ τοῦ λιμένος δὲν φαίνεται παρὰ ὡς λευκὴ ταινία, χωρὶς ἐπιβάλλοντα ὑψώματα καὶ οἰκοδομάς. *Ἡ προκυμαία τοῦ* Τάγου, εὑρισκομένη εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως, ἀποτελεῖ τὴν Πλατεῖαν τοῦ Ἐμπορίου. Ἀπ' ἐδῶ ἀρχίζει ἡ κυρίως πόλις. Εἰς τὴν πλατεῖαν αὐτήν, ἣν κοσμεῖ μία μεγάλη ἀψίς, καὶ τὸ ἄγαλμα τοῦ Ἰωσὴφ Α'., εἶναι ὅλα σχεδὸν τὰ δημόσια κτίρια. Πρῶτον τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, ἔπειτα τῶν Δημοσίων ἔργων, κατόπιν τῶν Οἰκονομικῶν, ἔπειτα τὰ Ταχυδρομεῖα, τὸ Τελωνεῖον, τὸ Χρηματιστήριον.

Ἀπὸ τῆς πλατείας αὐτῆς, ὅπου δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν ὅτι ἐφονεύθη ἀπὸ τὰς βόμβας τῶν στασιαστῶν ὁ Δὸν Κάρολος καὶ ὁ Φίλιππος τῆς Βραγάνδης, ἐκκινοῦν τέσσαρες μεγάλοι δρόμοι, ἐξ ὧν γνωστότεροι *εἶναι ὁ Roci, φέρων εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Δὸν Πέ*τρου, ἐπέχουσα θέσιν κέντρου ἀναλόγου μὲ τὴν ἀθηναϊκὴν Πλατεῖαν τῆς Ὁμονοίας.. Οἱ τρεῖς ἄλλοι κεντρικοὶ δρόμοι φέρουν τὰ ὀνόματα Ruado Carmo, Rua Garrett καὶ ὁδὸς Μαρτύρων.

Ἡ Λισσαβὼν εἶναι ἐκτισμένη ἐπὶ ἑπτὰ λόφων, παρουσιάζουσα ἔδαφος ἀκανόνιστον. Ἕκαστος λόφος εἶναι καὶ μία συνοικία, ἐνῷ ὁ ὡραιότερος ἐξ αὐτῶν καταλαμβάνεται ἀπὸ τὰ ἀνάκτορα Necessidades, καὶ εἷς ἄλλος ἀπὸ ἕνα θαυμάσιον κῆπον, τοῦ Sao Pedro d'Alcantara.

Ἡ Λισσαβὼν ἦτο ὡραία πρὸ τοῦ 1755, ὅτε κατεστράφη ἀπὸ ἕνα τρομερὸν σεισμόν. Τὸ συμπέρασμα εἶνε ὅτι ἡ θεομηνία αὕτη κατέστρεψε πολλὰ κτίρια καὶ ἔρριψε πολλὰ χαριτωμένα ὑψώματα. Σήμερον ἡ νέα πόλις ὁλονὲν ἀνακύπτει ἀπὸ τὰ ἐρείπιά της καὶ ἐκπολιτίζεται, εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ εἴπῃ, ἀλλὰ θὰ χρειασθοῦν πολλὰ ἔτη διὰ νὰ γίνῃ τελεία ἀπὸ πάσης ἀπόψεως.

* * *

Τὸ ἐπαναστατικὸν κίνημα, τὸ ἀνατρέψαν τὸν Μανουὴλ Β'. εἶναι γνωστὸν ἐν ταῖς λεπτομερείαις του. Τὴν καλλιτέραν περιγραφήν του ἔδωκεν ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ἡμερησίου Χρονογράφου» τοῦ Λονδίνου, τηλεγραφήσας διαυγέστατα καὶ συντομώτατα ἐν ταὐτῷ τὰ ἑξῆς

Ἡ ἔκρηξις τῆς ἐπαναστάσεως προεκλήθη διὰ τῆς δολοφονίας τοῦ βουλευτοῦ Bombarda. Ὁ δολοφόνος του ἦτο εἷς ἀξιωματικὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου, ὀνόματι Santos, φανατικώτατος βασιλόφρων. Ὁ Santos εἶχε κλεισθῇ ἄλλοτε εἰς νευρολογικὴν κλινικήν, διότι ἐδείκνυε συμπτώματα παραφροσύνης. Ὁ καθηγητὴς Bombarda, διευθύνων τὴν κλινικὴν ταύτην, εἶχεν ἀποφανθῆ ὅτι ὁ Σάντος ἔπρεπε νὰ μὴ ἀπολυθῇ γρήγορα, διότι ἠδύνατο νὰ ἀποβῇ ἐπικίνδυνος τρελλός. Ἐν τούτοις ἄλλαι γνῶμαι ὑπερίσχυσαν καὶ ὁ Santos ἀφέθη ἐλεύθερος, ἐπῆγεν εἰς τὸ Παρίσι, ἐπιστρέψας δὲ μετ' ὀλιγοήμερον ταξείδιον εἰς Λισσαβῶνα μετέβη εἰς συνάντησιν τοῦ Bombarda, τὸν προεκάλεσεν εἰς ἔριδα καὶ τὸν ἐφόνευσε διὰ τοῦ περιστρόφου του.

Οἱ ψυχραίμως κρίνοντες τὰ πράγματα ἐχαρακτήρισαν τὸ γεγονὸς ὡς πρᾶξιν ἀνθρώπου παράφρονος, ἀλλ' οἱ δημοκρατικοὶ ἐθεώρησαν τὸν φόνον τοῦ Bombarda ὡς πολιτικὸν ἔγκλημα καὶ ἐξῆψαν τὸν λαὸν κατὰ τοῦ Μανουήλ.

Ἡ δημοκρατικὴ ἐφημερὶς «Seculo» ἐξέδωκεν ἀμέσως ἓν ἐπαναστατικώτατον παράρτημα, τὸ ὁποῖον ἐκυκλοφόρησεν εὐρύτατα... Ὁ πολὺς ἐργατικὸς κόσμος ἀναγινώσκων τὰ παραρτήματα ταῦτα δὲν ἐβράδυνε νὰ φωνάζῃ: «Κάτω ἡ Μοναρχία!.....»

Ἦτο ἡ ἀρχὴ τῶν ταραχῶν. Ἡ ἀστυνομία ἐπενέβη ὅπως διαλύσῃ τοὺς διαδηλωτάς, οἵτινες ἦσαν ὡπλισμένοι διὰ περιστρόφων. Ἔπεσαν ἀρκετοὶ πυροβολισμοί, ἐπληγώθησάν τινες ἀμφοτέρωθεν. Οἱ διαδηλωταὶ διεσκορπίσθησαν πρὸς στιγμήν, ἀλλὰ συνεκεντρώθησαν μετ' ὀλίγον εἰς τοὺς στρατῶνας τῆς Πρώτης Πυροβολαρχίας, τῆς ὁποίας οἱ ἄνδρες ἦσαν φανατικοὶ δημοκράται. Οἱ δύο ἀξιωματικοί, οἵτινες ἔτυχε νὰ εὑρίσκωνται ἐκεῖ, ἐκρατήθησαν αἰχμάλωτοι καὶ ἡ Βασιλικὴ Σημαία καταβιβασθεῖσα ἀπὸ τοῦ ἱστοῦ της ἐσχίσθη ὑπὸ τοῦ λαοῦ.

Τὴν αὐτὴν νύκτα ἡ Βασιλικὴ οἰκογένεια ἐγκατέλιπε τὴν Πορτογαλλίαν. Ἀπὸ τὴν ἐπανάστασιν ταύτην ἐμάθομεν καὶ μερικὰ ἐνδιαφέροντα πράγματα διὰ τὴν Πορτογαλλίαν.

* * *

Οὕτως ἐγνώσθη ὅτι ὁ Μανουὴλ Β'. ἐλάμβανεν ἐτησίως ἐπιχορήγησιν δύο ἑκατομμυρίων φράγκων, ἓν δὲ ἑκατομμύριον ἐλάμβανον ἐν ὅλῳ τὰ ἄλλα μέλη τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας.

* * *

Ὁ Πορτογαλικὸς στρατὸς ἀνέρχεται εἰς 95,000 τακτικοὺς καὶ εἰς 64,000 ἐφέδρους. Ἡ θητεία ἐξαγοράζεται πάντοτε, ὅταν ὁ ἐνδιαφερόμενος ἔχῃ χρήματα. Ἕκαστος ὁ πλίτης λαμβάνει ἡμερησίως μισθὸν τριῶν σέντς, δώδεκα οὐγγίας ἄρτου καὶ δέκα σιγαρέττα.

* * *

Ἡ Λισσαβὼν ἔχει πληθυσμὸν 400.000 κατοίκων καὶ ἡ Πορτογαλλία 5,432,000.

— Οὐδὲν ἀγαθὸν λοιπὸν ἐκ Πορτογαλλίας; Θὰ ἐρωτήσῃ φυσικώτατα, ὁ ἀναγνώστης.

Μάλιστα. Ἡ Πορτογαλλία φημίζεται διὰ τὴν ὑποδηματοποιΐαν της. Εἰς κανὲν μέρος τοῦ κόσμου δὲν κατασκευάζονται τελειότερα παπούτσια μηδὲ τοῦ Παρισιοῦ ἐξαιρουμένου.

Τὴν τελειότητα τῶν παπουτσιῶν τούτων δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἔχει δοκιμάσῃ καλλίτερον παντὸς ἄλλου ὁ Μανουήλ, ἰδίως τώρα, ὅτε οἱ προκομένοι ὑπήκοοί του τοῦ τὰ ἔδωκαν εἰς τὸ χέρι...

ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΜΕΓΑΛΕΙΑ,—ΑΥΛΙΚΗ ΠΟΜΠΗ

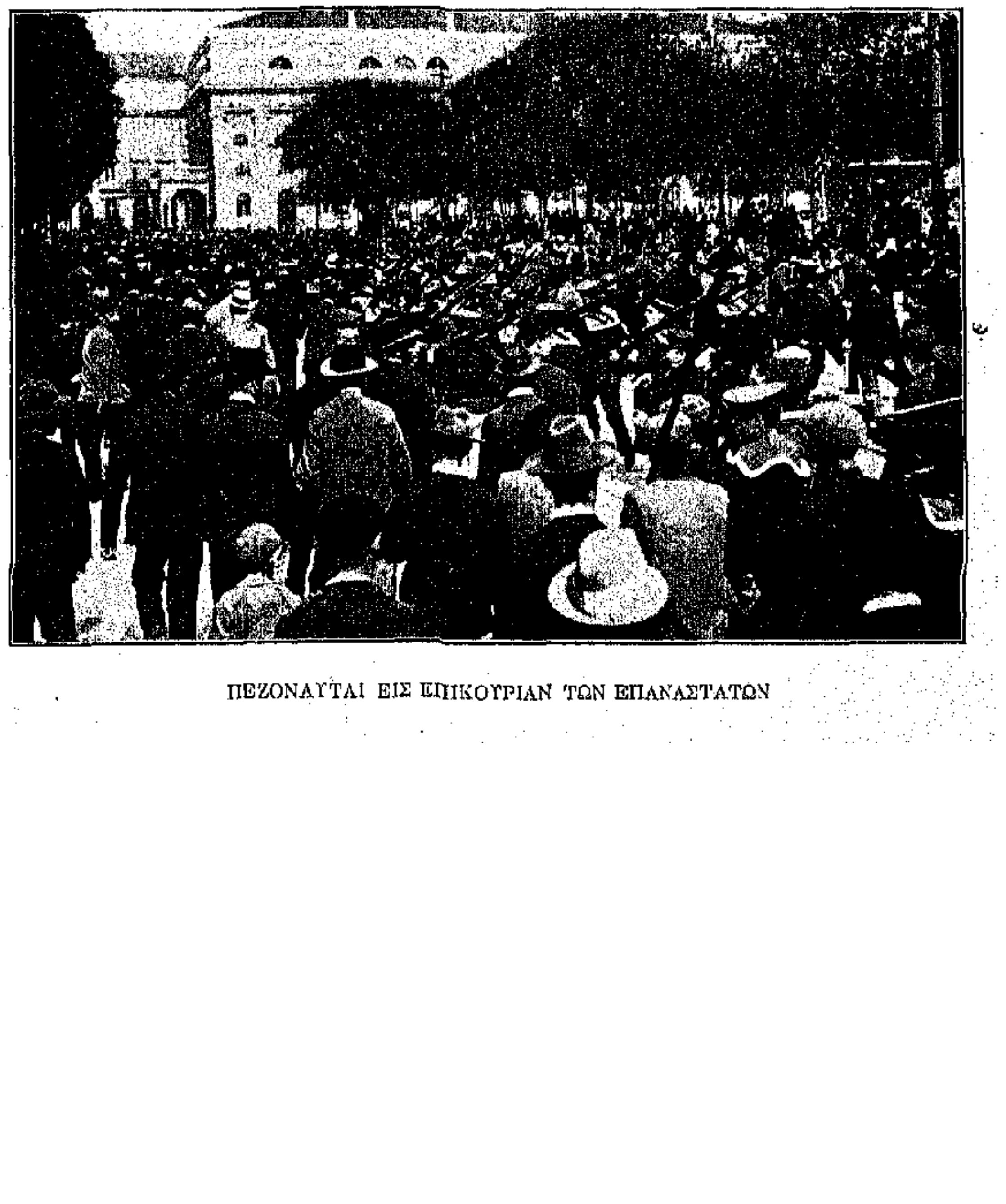

ΠΕΖΟΝΑΥΤΑΙ ΕΙΣ ΕΠΙΚΟΥΡΙΑΝ ΤΩΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΩΝ

ΑΕΡΟΠΟΡΟΙ ΚΑΙ ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ

ΟΙ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

ΕΠΡΕΠΕ νὰ περάσουν πεντήκοντα ἑκατοντάδες ἐνιαυτῶν διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ τὸ ὡραῖον ὅσον καὶ ποιητικὸν ὄνειρον τοῦ υἱοῦ τοῦ Δαιδάλου, τοῦ πρώτου φιλοδοξήσαντος τὴν κατάκτησιν τῶν αἰθέρων. Τὰ πεντακισχίλια ὅμως ἔτη, τὰ ὁποῖα ἐπέρασαν ἀπὸ τὴν μυθικὴν ἐποχὴν τοῦ Ἰκάρου, εἶναι σταγὼν ὕδατος εἰς τὸν ὠκεανὸν τοῦ χρόνου καὶ ἡ ἀεροπλοΐα θριαμβεύουσα σήμερον καὶ κατακτῶσα τὸ διάστημα δὲν παύει, ὡς πᾶσα ὡραία ἰδέα, νὰ εἶναι Ἑλληνική.

Ἡ ὕπαρξις τοῦ Ἰκάρου, ὡς ἀεροπόρου, ἠμπορεῖ ν' ἀμφισβητηθῇ ὡς ἀναγομένη εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν μύθων. Ἡ ὕπαρξις ὅμως τῆς ἀεροναυτικῆς ἰδέας, καὶ κατὰ τὴν προϊστορικὴν ἀκόμη ἐποχὴν τῶν παραδόσεων καὶ τῶν μύθων, δὲν θὰ ἀμφισβητηθῇ ποτὲ καὶ θ' ἀνήκῃ ἀναφαιρέτως εἰς τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα.

Ἂν οἱ σημερινοὶ πρωταθληταὶ τῆς ἀεροπλοΐας, παρασυρόμενοι εἰς τὴν δίνην μιᾶς νέας προόδου, ἐλησμόνησαν τὸν πρῶτον εἰσηγητὴν καὶ πρῶτον μάρτυρά της, τοὐλάχιστον ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ἂς μὴ λησμονήσωμεν ὅτι ἔχομεν ἀπέναντι τῆς ἀεροπλοΐας ὑποχρεώσεις, αἵτινες μᾶς ἐπιβάλλουν νὰ μὴ μένωμεν ἀμέτοχοι τῶν διεθνῶν πανηγύρεων τῶν αἰθέρων. Ὁ Ἴκαρος δὲν πρέπει νὰ μείνῃ ὁ μόνος Ἕλλην ἀεροπόρος. Ἂν δὲ ἐκεῖνος εὗρε τὸν θάνατον εἰς τῶν Ἑλληνικῶν θαλασσῶν τὰ κύματα, οἱ σημερινοί του ἀπόγονοι ἂς μὴ λησμονοῦν ὅτι ἔχουν καθῆκον νὰ καλύψουν τὴν μνήμην του μὲ δάφνας...

* * *

Ἐτήσιοι Διεθνεῖς Ἀγῶνες ἀεροπλοΐας!...

Πέρυσιν ἐγένοντο εἰς τὸ Betheny τῆς Γαλλίας. Ἐφέτος ἦτο ἡ σειρὰ τῆς Νέας Ὑόρκης.

Ἡ τελευταία ἑβδομὰς τοῦ Ὀκτωβρίου ἦτο καθαρῶς ἀεροναυτική. Ὅλα τὰ ἄλλα θέματα, ὅλα τὰ ἄλλα ζητήματα τῆς ἐργατικῆς καὶ παραδοπίστου αὐτῆς πόλεως ὠχρίασαν, ἐπεσκιάσθησαν, ἐλησμονήθησαν ἐμπρὸς εἰς τοὺς μεγάλους ἀγῶνας τοὺς διεξαγομένους, καθ' ἣν στιγμὴν γράφονται αἱ γραμμαὶ αὗται, εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τοῦ Belmont Park τοῦ Long Island.

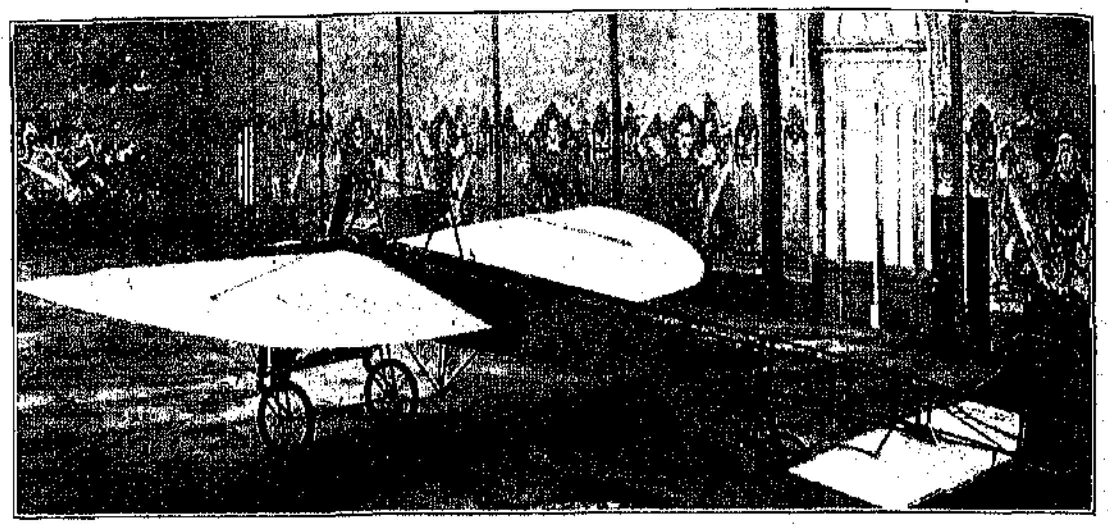

ΤΟ ΜΟΝΟΠΛΑΝΟΝ ΤΟΥ BLERIOT

Εἰκοσιδύο ἐν ὅλῳ ἀεροπόροι μετέχουν τῶν ἀγώνων τούτων, ὧν τὰ τελικὰ ἀποτελέσματα δὲν θὰ γνωσθοῦν εἰμὴ κατόπιν ὡρισμένων διατυπώσεων. Λαμβανομένου ὑπ' ὄψει ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ ἀεροπόρων ἔχει αὐξηθῆ ἐσχάτως κατὰ πολύ, ἀνεμένετο ἡ συμμετοχὴ περισσοτέρων εἰς τοὺς ἀγῶνας τῆς Νέας Ὑόρκης. Ὅταν ὅμως σκεφθῶμεν ἐξ ἄλλου ὅτι εἰς τοὺς ἀγῶνας τούτους ἐπρόκειτο νὰ ἐπιδιωχθοῦν παγκόσμια ρεκόρ, δὲν θὰ εὕρωμεν ὀλίγους τοὺς εἰκοσιδύο συναγωνιστὰς τοῦ Belmont Park.

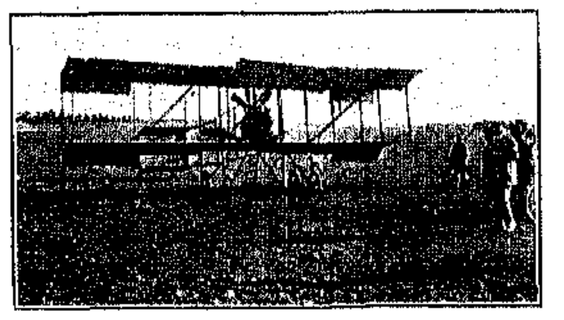

Ο ROGER JOMMER ΕΠΙ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΥ FARMAN

Μόνον πρωταγωνισταὶ κατῆλθον εἰς τοὺς διεθνεῖς τούτους ἀγῶνας, ἀντιπροσωπεύοντες τὴν Γαλλίαν, Ἀγγλίαν καὶ Ἡνωμένας Πολιτείας.

Μόνον τὰ ὀνόματά των εἶναι ἀρκετὰ νὰ δώσουν τὸν χαρακτηρισμὸν τῶν ἀεροδρομιῶν τῆς Νέας Ὑόρκης:

Ἀπὸ τὴν Γαλλίαν ἦλθον ὁ Hubert Latham, ὁ Alfred Leblanc, ὁ Emile Aubrun, ὁ κόμης De Lesseps, ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν, ὁ Grahame-White, ὁ James Radley, ὁ F. W. McArdie.

Τὴν Ἀμερικὴν ἀντιπροσωπεύουν ὁ Glenn Curtiss, ὅστις πέρυσιν ἔλαβε τὸ κύπελλον τῶν Διεθνῶν ἀγώνων τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὁ Arch Hoxsey, ὁ Charles Hamilton, ὁ Clifford Harmon, ὁ Ralph Johnstone, ὁ J. Armstrong Drexel, ὁ John Moisant καὶ ἄλλοι.

Ἡ ἀταξία τοῦ καιροῦ κατὰ τὴν ἀεροναυτικὴν αὐτὴν ἑβδομάδα ἐπέφερε πολλὰ χάσματα εἰς τὸ πρόγραμμα τῶν ἀγώνων καὶ φαίνεται ὅτι θὰ τοὺς παρατείνῃ πέραν τῆς ὁρισθείσης προθεσμίας. Ἐν τούτοις μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἡ «Εἰκονογραφημένη Ἀτλαντὶς» τίθεται εἰς τὰ πιεστήρια, ἔχομεν ἀρκετὰ ρεκόρ, τὰ ὁποῖα μεταφραζόμενα εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν χρηματικῶν βραβείων δίδουν εἰς τὸν Hoxsey 2,675 δολλάρια, εἰς τὸν Latham 1,750, εἰς τὸν Grahame-White 1700, εἰς τὸν Johnstone 1125. Ὁ τελευταῖος οὗτος, διαρκούσης μιᾶς καταιγίδος, ἀνῆλθεν εἰς ὕψος 9,000 ποδῶν, ἀλλὰ τὸ ρεκὸρ τοῦτο δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψει. Ἄλλως τε τὸ παγκόσμιον ρεκὸρ ὕψους εἶναι ἤδη 9,180 πόδες, ὁ δὲ ἀγὼν ἀφεώρα τὴν καθ' ὥραν ἀνύψωσιν εἰς τὴν ὁποίαν ἦλθε πρῶτος ὁ Hoxsey.

ΤΟ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟΝ ΤΟΥ BELMONT PARK
(Τὸ πρῶτον ἀερόπλανον χαμηλὰ εἶναι τοῦ Latham. Ὄπισθέν του ὑψηλότερα ὁ Johnstone, ὄπισθέν του ὁ Aubrun.
(Φωτογραφία Pictorial News Co.)

Τ' ἀποτελέσματα ὅμως τὰ γενικά, ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα θὰ γνωσθοῦν μετά τινας ἡμέρας, δὲν θὰ εἶναι τὸ μᾶλλον ἐνδιαφέρον σημεῖον τῶν Διεθνῶν Ἀγώνων.

Διότι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὴν πραγματικὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἀεροδρομιῶν τούτων, εἶναι τὸ ἐνδιαφέρον μὲ τὸ ὁποῖον ὁ πολὺς κόσμος παρακολουθεῖ τὰς προόδους τῆς κατακτήσεως τῶν αἰθέρων. Τὸ ἀερόπλανον ἐκλαϊκεύεται, καὶ εἰς τὴν ἐκλαΐκευσίν του ἔγκειται ὁ θρίαμβός του.

Καλός φίλος ἐν Λονδίνῳ διαμένων, ὁ κ. Μ. Γ. Χρουσάκης, εἰδικῶς καταγινόμενος εἰς τὴν ἀεροπλοΐαν, εὐηρεστήθη νὰ μᾶς στείλῃ τὴν ἱστορίαν τοῦ ἀεροπλάνου. Ἰδοὺ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τόσον ἐπίκαιρον τοῦτο ἀρθρίδιον τοῦ ὁμογενοῦς ἀεροπόρου.

Εἶναι πολὺ περίεργον νὰ συγκρίνῃ κανεὶς τὴν βραδύτητα, μὲ τὴν ὁποίαν ἐτέθησαν τὰ θεμέλια τῆς ἐπιστήμης ταύτης μὲ τὴν ταχύτητα τῆς προόδου της ἐσχάτως. Ἀκόμη περιεργότερον εἶναι ὅτι ὁ πρῶτος ἄνθρωπος, μὲ λογικὰς ἰδέας ἐπὶ τῆς ἀεροπλοΐας, ἦτο ὁ μέγας Ἰταλὸς ζωγράφος Λεονάρδος Da Vinci (1452–1519), ὅστις ἔγραψεν ἓν βιβλίον, τὸ ὁποῖον περιέχει πολλὰς ὀρθὰς θεωρίας, δεικνυούσας μεγαλοφυέστατον πνεῦμα. Διὰ δύο αἰῶνας ἔπειτα τίποτε σπουδαῖον δὲν ἔγεινε, διότι οἱ περισσότεροι ἐρευνηταὶ προσεπάθουν νὰ μιμηθοῦν δουλικῶς τὴν πτῆσιν τῶν πτηνῶν καὶ συνεπῶς ἐξετίθεντο εἰς κίνδυνον, πολλοὶ μάλιστα ἐφονεύθησαν, χωρὶς κανὲν πρακτικὸν ἀποτέλεσμα· διότι εἶναι ἀδύνατον νὰ κατασκευάσῃ ὁ ἄνθρωπος μηχανισμόν, ἐνεργοῦντα καθ' ὃν τρόπον καὶ τὰ πτερὰ τῶν πτηνῶν. Ἀλλὰ κατὰ τὸν 19ον αἰῶνα, ὁπότε ἔγειναν τόσαι μεγάλαι ἐφευρέσεις, ἐτέθη στερεωτέρα βάσις τῆς ἀεροπλοΐας, ἡ ὁποία ἔκτοτε προώδευσεν ἀλματικῶς. Τῷ 1809 ὁ Ἄγγλος Sir George Cayley κατεσκεύασεν ἓν ἀερόπλανον, ὁμοιάζον ἀρκετὰ μὲ τὰ σημερινά, μὲ τὸ ὁποῖον λέγεται ὅτι ἐπέταξεν ἐπ' ἐλάχιστον χρονικὸν διάστημα. Μετὰ εἴκοσι περίπου ἔτη ὁ ἐπίσης Ἄγγλος Henson ἔλαβε προνόμιον ἀεροπλάνου, μὲ τὸ ὁποῖον προσεπάθησε νὰ διαβῇ τὴν Μάγχην, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ σηκωθῇ ἀπὸ τὸ ἔδαφος. Τῷ 1870 ὁ Γάλλος Penaud κατεσκεύασε models, ἔχοντα ὡς κινητήριον δύναμιν καουτσούκ, τὰ ὁποῖα ὁπωσδήποτε ἐπέταξαν. Ὀλίγα ἔτη ἔπειτα, ὁ Γάλλος Tatin καὶ ὁ Ἄγγλος Stringfellow κατεσκεύασαν ἀτμοκίνητα models τὰ ὁποῖα ἐπίσης ἦσαν ἀρκετὰ ἐπιτυχῆ, ἰδίως τοῦ Tatin.

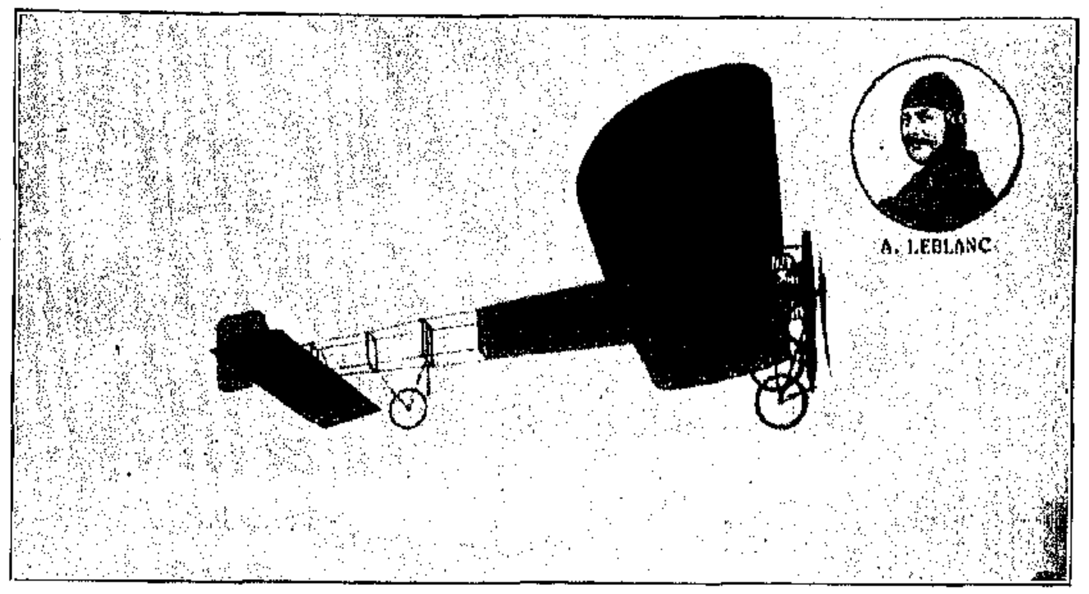

Ο LEBLANC ΚΑΙ ΤΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΝ ΤΟΥ

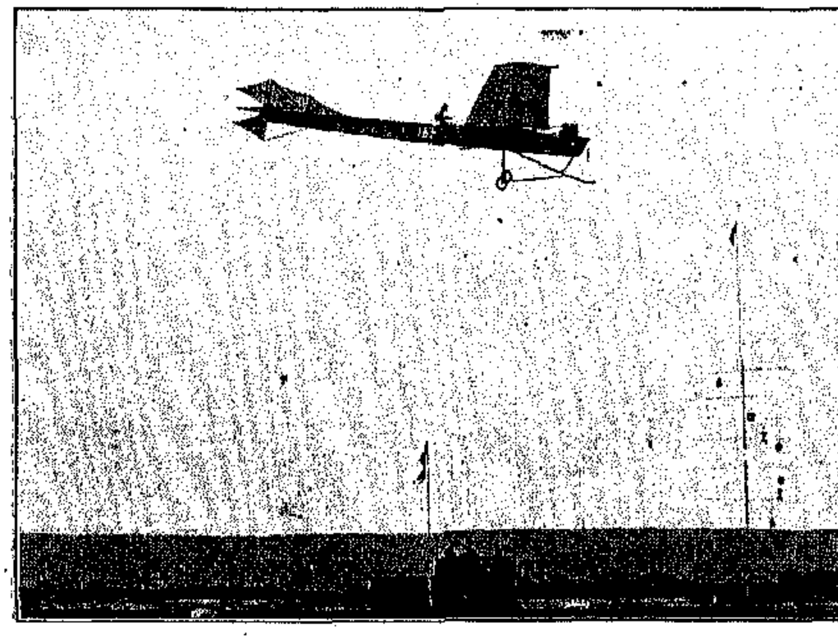

Ο LATHAM ΜΕ ΤΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΝ ΤΟΥ

* * *

Σπουδαίαν ὤθησιν εἰς τὴν ἐξήγησιν τῶν νόμων τῆς ἀεροδυναμικῆς ἔδωσαν ὁ Lilienthal (1893) καὶ ὁ Pilcher (1896) χάρις εἰς τὰς δοκιμάς των μὲ ἀλεξίπτωτα. Συγχρόνως ὁ Γάλλος Ader καὶ ὁ Ἄγγλος Sir Hiram Maxim κατώρθωσαν νὰ πετάξουν ὀλίγον ἐπὶ μονοπλάνου ὁ πρῶτος, καὶ ἐπὶ διπλάνου ὁ δεύτερος. Αὐτὰ τὰ κατορθώματα προσκάλεσαν ζωηρὰν ἐντύπωσιν, ἰδίως ἐν Γαλλίᾳ, καὶ πολλαὶ δοκιμαὶ ἔγειναν, ἄνευ ὅμως ἐπιτυχίας, ἕνεκεν ἐλλείψεως κινητηρίου μηχανῆς ἀρκετὰ δυνατῆς καὶ συγχρόνως ἐλαφρᾶς.

Τότε ἐπεφάνησαν οἱ Ἀμερικανοὶ ἀδελφοὶ Wright, οἱ ὁποῖοι, ἀφοῦ ἐπὶ ἓξ ἔτη ἔκαμον μυστικὰ πειράματα μὲ ἀλεξίπτωτα εἰς τὸ Ohio τῆς Βορείου Ἀμερικῆς, τέλος κατεσκεύασαν ἀερόπλανον, μὲ τὸ ὁποῖον ἐπέταξαν ἐπὶ 33 λεπτά. Σχεδὸν συγχρόνως, τῷ 1906, ὁ Βρασιλιανὸς Santos Dumont ἐπέταξεν 100 μέτρα ἐν Παρισίοις. Μ' ὅλα ταῦτα ὅμως, ἡ κοινὴ γνώμη δὲν ἐπείθετο ἀκόμη, ὅτι τὸ ἀερόπλανον εἶχε μέλλον, ἀλλ' αὐτὴ ἡ δυσπιστία, φυσικὴ ἄλλως τε δι' ὅλας τὰς τολμηρὰς ἐφευρέσεις, ἐξέλιπε μετ' ὀλίγους μῆνας, ὅτε ὁ Ἐρρῖκος Φάρμαν ἐπέταξεν ἓν χιλιόμετρον κυκλικῶς, κερδίσας οὕτω τὸ βραβεῖον Deutsch-Archdeacon. Αὐτὸς ὁ θρίαμβος ἔδωσε σπουδαιοτάτην ὤθησιν εἰς τὴν ἀεροπλοΐαν. Μετ' ὀλίγον ὁ Φάρμαν κερδίζει τὸ βραβεῖον Armengaud, πετάξας ἐπὶ ἓν τέταρτον τῆς ὥρας, ὁ Delagrange πετᾷ σχεδὸν ἡμίσειαν ὥραν, ὁ Bleriot 9 λεπτά, ὁ Esnault-Pelterie, ὁ Wolferingen, ὁ De Pischof, ὁ De La Vaulx, ὁ Vuia καὶ ἄλλοι, ὅλοι πετοῦν ἀναλόγως. Αἴφνης φθάνει ἐν Γαλλίᾳ ὁ Ἀμερικανὸς Wilbur Wright, ὁ ἕτερος τῶν προαναφερθέντων ἀδελφῶν, ὅστις μετὰ ἐπανειλημμένας ἐπιτυχεῖς δοκιμάς, κατὰ τὰς ὁποίας κατέρριψεν ὅλα τὰ γαλλικὰ ρεκόρ, τέλος τὴν 31ην Δεκεμβρίου πετᾷ δύο ὥρας καὶ 20 λεπτά, κερδίζων οὕτω τὴν Coupe Michelin δι' ἓν ἔτος. Τὸ ρεκὸρ αὐτὸ διήρκεσεν ἐπὶ ἑπτὰ μῆνας ὅτε τὸν Ἰούλιον 1909 ὁ Sommer, ἐπὶ διπλάνου Φάρμαν νέου συστήματος, πετᾷ 2 ὥρας καὶ 27 λεπτά. Εἰς δὲ τὸ meeting τοῦ Rheims (τὸν Αὔγουστον 1909), τὸ πρῶτον ἀεροναυτικὸν meeting τοῦ κόσμου, καταρρίπτεται τὸ ρεκὸρ ὑπὸ τοῦ Paulhan, τοῦ Latham καὶ τέλος ὑπὸ τοῦ Farman, ὁ ὁποῖος ὅμως μετ' ὀλίγον κατέρριψε τὸ ἴδιόν του ρεκὸρ πετάξας 4 ὥρας καὶ 17 λεπτά.

Ἀπὸ τότε ἕως σήμερον ἑβδομὰς δὲν παρέρχεται χωρὶς νὰ ἀγγελθῇ κάποιον κατόρθωμα ἀεροπλανικόν. Καὶ ἐνῷ πρὸ δύο ἐτῶν δὲν ὑπῆρχον εἰς τὸν κόσμον οὔτε 50 ἀερόπλανα, τώρα ὑπάρχουν, χωρὶς ὑπερβολήν, πλέον τῶν χιλίων ἐν ἐνεργείᾳ. Εἶναι ἀληθές, ὅτι αἱ νῖκαι αὗται ἐξηγοράσθησαν μὲ ἀρκετὰ θύματα. Ὁ Chavez, ὁ διαβὰς τὰς Ἄλπεις, ὁ Rolls, ὁ διελθὼν δὶς τὴν Μάγχην, ὁ Delagrange, ὁ Kinet, ὁ Ferber, ὁ Wachter καὶ ἄλλοι, ἐν συνόλῳ περὶ τοὺς εἴκοσιν, ἔχουν πληρώσει μὲ τὴν ζωήν των τὴν ἀφοσίωσίν των εἰς τὴν πρόοδον. Ἀλλὰ ποῖος θάνατος ἐνδοξότερος ἢ ὁ ὑπὲρ τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς προόδου τῆς ἀνθρωπότητος!

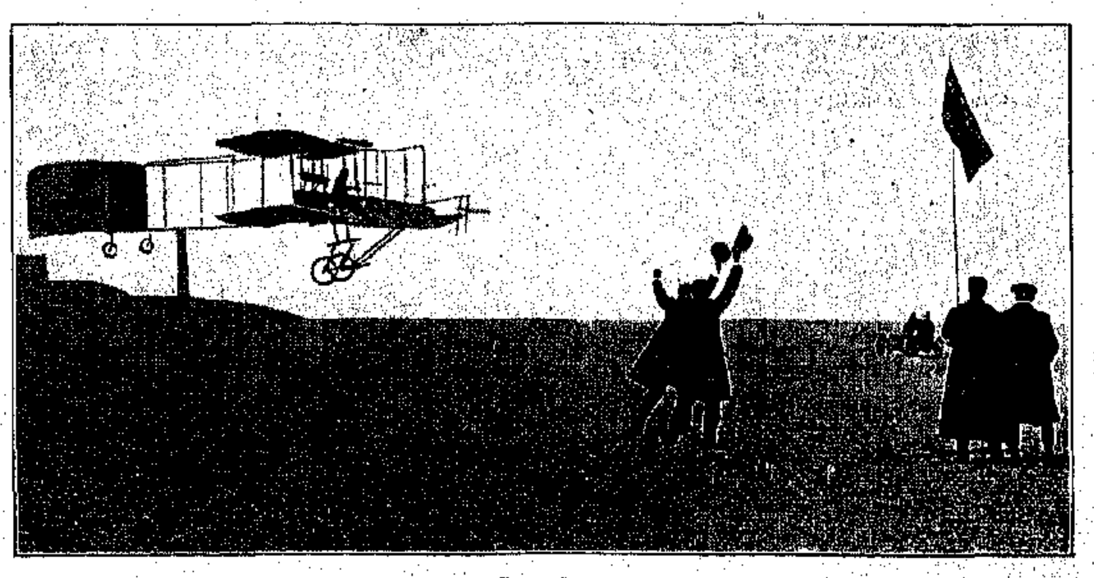

Ο ΦΑΡΜΑΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΥ ΤΟΥ

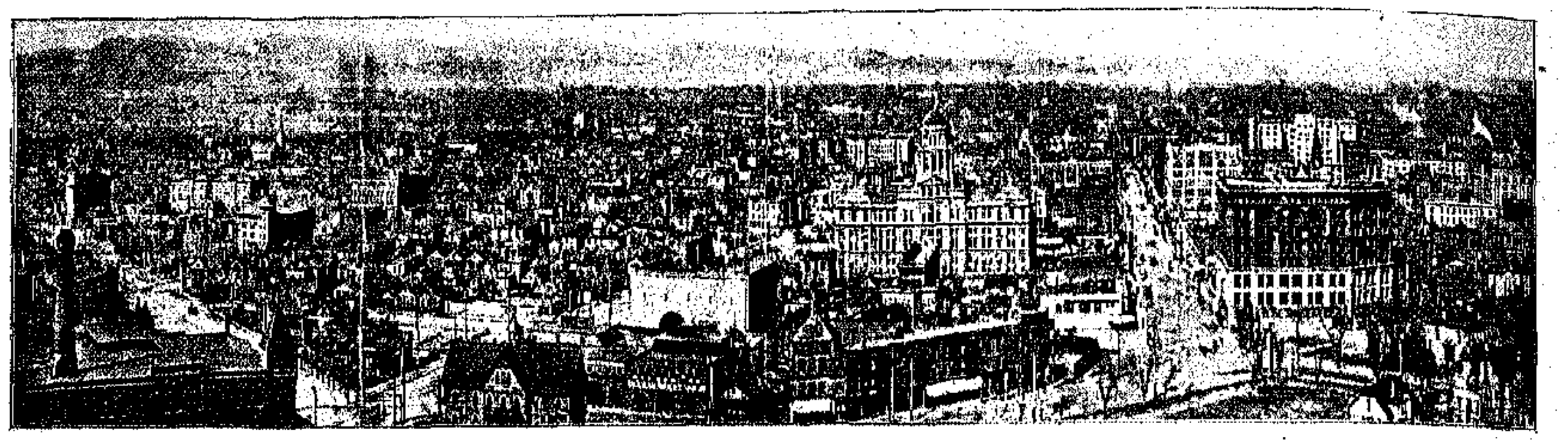

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΤΟΥ ΔΕΝΒΕΡ

Η ΑΜΕΡΙΚΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ
DENVER

ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ του Δένβερ αποκαλούσι την πόλιν των Παρίσι της Αμερικής. Το βέβαιον είναι ότι το Δένβερ είναι Παρίσι εν τω γίγνεσθαι, έως ότου δε φθάση την Γαλλικήν μητρόπολιν εις το μεγαλείον και εις τον πληθυσμόν δύναται προσφυέστερον να αποκαλήται Αθήναι της Αμερικής, όχι διά τον λόγον δι' όν απονέμεται η ονομασία αύτη εις την Βοστώνην, αλλά διά την λειψυδρίαν του.

Ολόκληρος η Πολιτεία του Κολοράδου, της οποίας το Δένβερ είναι πρωτεύουσα, φημίζεται διά την αυχμηρότητά της. Το ύδωρ είναι εν εκ των πολυτίμων πραγμάτων εις την Δυτικήν ταύτην Πολιτείαν. Η άρδευσις της υπαίθρου χώρας και η ύδρευσις των πόλεων γίνεται διά τεχνητών διωρύγων, αι οποίαι περισώζουσι διά τας ανάγκας της γεωργίας και των κατοίκων το ύδωρ των αραιοτάτων ποταμών του Κολοράδου. Διά τον λόγον τούτον εις τας πόλεις γίνεται μεγάλη οικονομία περί την χρήσιν του ύδατος, εις δε το Δένβερ είναι διά νόμου απηγορευμένη η ανέγερσις ξυλίνων οικιών, αι οποίαι διά το εύφλεκτόν των θα απήτουν μεγάλην σπατάλην ύδατος καθημερινώς, ως συμβαίνει εις πολλάς άλλας πόλεις της Αμερικής, όπου η ξυλεία παίζει τον σπουδαιότερον ρόλον εις την οικοδομικήν. Αι οικίαι του Δένβερ είναι κατεσκευασμέναι από πλίνθους, λίθους ή υδραυλικήν άσβεστον. Παρ' όλην όμως την σπάνιν του ύδατος, το Δένβερ έχει θαυμάσια πάρκα, των οποίων η έκτασις και η ωραιότης προκαλεί τα πάρκα της Νέας Υόρκης και της Βοστώνης.

Το Δένβερ κείται παρά τον ποταμόν South Platte εις την πεδιάδα την εξαπλουμένην από των υπωρειών των Βραχωδών Ορέων και υπερκειμένην κατά εν ολόκληρον μίλιον της επιφανείας της θαλάσσης. Ένεκα της ξηρότητος και της διαφανείας της ατμοσφαίρας το Δένβερ απολαμβάνει της θέας μεγίστου μέρους της πέριξ γραφικωτάτης χώρας. Από τας στέγας των υψηλών οικοδομών και από τα προάστεια βλέπει τις τους υπερμεγέθεις όγκους οι οποίοι αποτελούν τα υπερήφανα και μεγαλοπρεπή Βραχώδη Όρη. Εις απόστασιν 70 μιλίων διακρίνεται το γραφικώτατον όρος Long's Peak, του οποίου η κορυφή κρύπτεται εις τα νέφη και σκεπάζεται αιωνίως υπό χιόνων, διήκουσα εις ύψος 14,241 ποδών, νοτίως δε τούτου και δυτικώς της πόλεως υψούται το όρος Gray's Peak, έχον ύψος 14,341 ποδών και απέχον από του Δένβερ 76 μίλια. Προς νότον της πόλεως υψοί την κορυφήν του εις τους διαφανείς αιθέρας το όρος Pike's Peak, απέχον από της πόλεως 76 μίλια και έχον ύψος 14,147 ποδών.

Το όνομά της έλαβεν η πρωτεύουσα του Κολοράδου εκ του κυβερνήτου της Πολιτείας James W. Denver. Η πρώτη λευκή οικογένεια εγκατεστάθη εκεί τω 1858. Την ύπαρξίν του οφείλει το Δένβερ εις την ανακάλυψιν χρυσού εις το όρος Pike's Peak, η δε θέσις της πόλεως κατέστησεν αυτήν φυσικήν πύλην διά τα μεταλλεία του Κολοράδου και συνετέλεσεν εις την ταχείαν αύξησιν του πληθυσμού της και εις την ανάπτυξιν σπουδαίου εμπορίου και ακμαιοτάτης βιομηχανίας. Όλοι οι χρυσοθήραι και εν γένει οι ανιχνευταί μεταλλείων είχον ως σταθμόν και αφετηρίαν των κατά τα μέσα της παρελθούσης εκατονταετηρίδος το Δένβερ, το οποίον προσέκτησε ταχέως την προσωνυμίαν της βασιλίδος πόλεως των πεδιάδων του Κολοράδου.

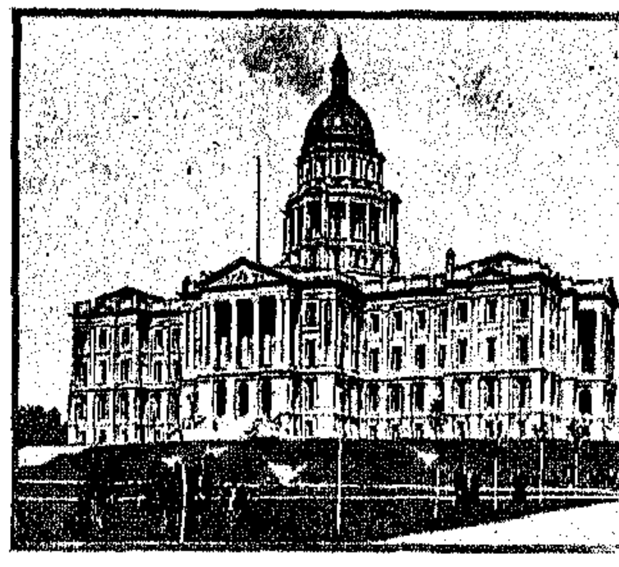

ΤΟ ΚΑΠΙΤΩΛΙΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

ΤΟ ΚΤΙΡΙΟΝ ΤΩΝ ΣΥΜΠΟΛΙΤΕΙΑΚΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΚΑΙ ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

Τω 1863 το Δένβερ κατεστράφη σχεδόν καθ' ολοκληρίαν υπό πυρκαϊάς, μετά εν δε έτος αι ανεγερθείσαι οικίαι του κατεστράφησαν εκ νέου υπό των υδάτων του πλημμυρήσαντος ποταμού South Platte.

Ο πρώτος σιδηρόδρομος ο ενώσας το Δένβερ μετά της λοιπής Αμερικής κατεσκευάσθη τω 1868, ότε η γραμμή του σιδηροδρόμου του Ειρηνικού έφθασε μέχρι της πόλεως Cheyenne. Έκτοτε κατεσκευάσθησαν πλείσται σιδηροδρομικαί γραμμαί, αι οποίαι συνέδεσαν την Μητρόπολιν του Κολοράδου μεθ' όλων των λοιπών πόλεων της Αμερικής και κατέστησαν αυτήν σπουδαιότατον σιδηροδρομικόν κέντρον. Η πρόοδος και η ανάπτυξις του Δένβερ από πάσης απόψεως υπήρξε ταχίστη μετά την σύνδεσιν αυτού μετά του έξω κόσμου.

Εφ' όσον το αχανές και πλούσιον εις παντοειδή φυσικά προϊόντα West αναπτύσσεται, το Denver ακολουθεί την γενικήν πρόοδον, δεν θα παρέλθη δε πολύς καιρός και η μητρόπολις αύτη του Κολοράδου θα καταλέγεται μεταξύ των μεγάλων βιομηχανικών και εμπορικών κέντρων της Αμερικής. Τώρα λειτουργούσιν εν Denver 1474 βιομηχανικά καταστήματα, αντιπροσωπεύοντα κεφάλαιον 30,883,000 δολλαρίων. Τα ετήσια προϊόντα των εργοστασίων τούτων είναι αξίας 47,308,000 δολλαρίων, απασχολούνται δε διά την παραγωγήν των 10,926 εργάται.

Ιδέαν της καταπληκτικής προόδου του Denver κατά τα τελευταία έτη λαμβάνει τις εκ της αντιπαραβολής της βιομηχανικής του κινήσεως κατά τα έτη 1890 και 1900. Εντός δεκαετίας ο αριθμός των βιομηχανικών εργοστασίων εδιπλασιάσθη. Τω 1890 το Denver είχε μόνον 762 εργοστάσια, παράγοντα προϊόντα αξίας 29,240,747 δολλαρίων. Την πρώτην θέσιν υπό έποψιν αριθμού, εργατών και παραγωγής κατέχουσι σήμερον τα μεταλλοχυτήρια και τα μηχανουργεία, ανερχόμενα εις 45, απασχολούντα 1,169 εργάτας και παράγοντα προϊόντα αξίας 2,362,802 δολλαρίων. Κατόπιν έρχονται οι αλευρόμυλοι, με προϊόντα αξίας 1,701,058 δολλαρίων, και μετ' αυτούς έρχονται τα ποτοποιεία, των οποίων τα ετήσια προϊόντα είναι αξίας 1,439,956 δολλαρίων.

Και από απόψεως πληθυσμού η ανάπτυξις του Denver υπήρξε καταπληκτική, ως συμβαίνει άλλως τε και με τας πλείστας των πόλεων της Αμερικής. Τω 1880 είχε 35,629 κατοίκους, αυξηθέντας εις 106,713 μέχρι του 1890, εις 140,000 μέχρι του 1895 και εις 153,000 μέχρι του 1900, τώρα δε ανέρχεται εις 180,000.

Εις την ταχείαν αύξησιν του πληθυ-

σμού του Denver συνετέλεσε τα μέγιστα και το εκτάκτως υγιεινόν και ξηρόν κλίμα του, ένεκα του οποίου μετηνάστευσαν εκεί εκ των άλλων πόλεων της Αμερικής και ιδία των ανατολικών χιλιάδες κατοίκων συν γυναιξί και τέκνοις. Το Denver ομοιάζει ούτω με το Ελληνικόν Άστυ της Παλλάδος όχι μόνον ένεκα της λειψυδρίας, η οποία είναι το αισθητότερον χαρακτηριστικόν αμφοτέρων των πόλεων, αλλά και ένεκα της γλαυκότητος του ουρανού, ο οποίος πάντοτε μειδιά τόσον εις τους Δενβερίους όσον και εις τους Αθηναίους. Το γεγονός ότι οι πλείστοι εκ των κατοίκων του Denver είναι ξένοι, εξηγεί την χαρακτηρίζουσαν αυτούς φιλοξενίαν, η οποία είναι αληθώς εκπληκτική διά μίαν πόλιν του απωτάτου Wild West. Οι εκ των ανατολικών ιδία πόλεων της Συμπολιτείας μεταβάντες και εγκατασταθέντες μονίμως εκεί, ενθυμούμενοι ίσως τα όσα δεινά υπέστησαν κατά την εγκατάστασίν των εν μέσω ανθρώπων ξένων προς αυτούς και με διαφορετικά ήθη και έθιμα, εθέσπισαν την φιλοξενίαν ως ένα των κοινωνικών των θεσμών και ανοίγουσιν ευχαρίστως τας αγκάλας των εις τους ξένους, οι οποίοι εγκαθίστανται τώρα μεταξύ των ή διέρχονται διά της πόλεώς των. Πολλοί εκ των ξένων κατοίκων του Denver αριθμούσιν εκεί ζωήν μιάς και δύο γενεών, άλλοι δε εγκατεστάθησαν εκεί κατά τα τελευταία έτη και διατηρούσιν ακόμη ακέραια τα ήθη και έθιμα των Ανατολικών Πολιτειών. Όλοι είναι εξίσου ευχαριστημένοι εκ της νέας πατρίδος των. Όσοι μετέβησαν εκεί προς καλλιτέρευσιν της τύχης των δεν έχουν λόγους να παραπονώνται, και όσοι πάλιν εξέλεξαν το Denver ως τόπον διαμονής προς βελτίωσιν της υγείας των είναι εξίσου ευχαριστημένοι. Το γεγονός ότι πλείστοι Αμερικανοί όλων σχεδόν των κοινωνικών τάξεων, πάσχοντες εκ νοσήματος χρήζοντος καθαρού αέρος και ηπίου κλίματος προς θεραπείαν, μεταβαίνουν εις το Denver προς ανάκτησιν της υγείας των, είναι η αιτία του μεγάλου αριθμού των αυτοκτονιών και των θανάτων εν γένει εις την ωραίαν ταύτην και υγιεινοτάτην πόλιν.

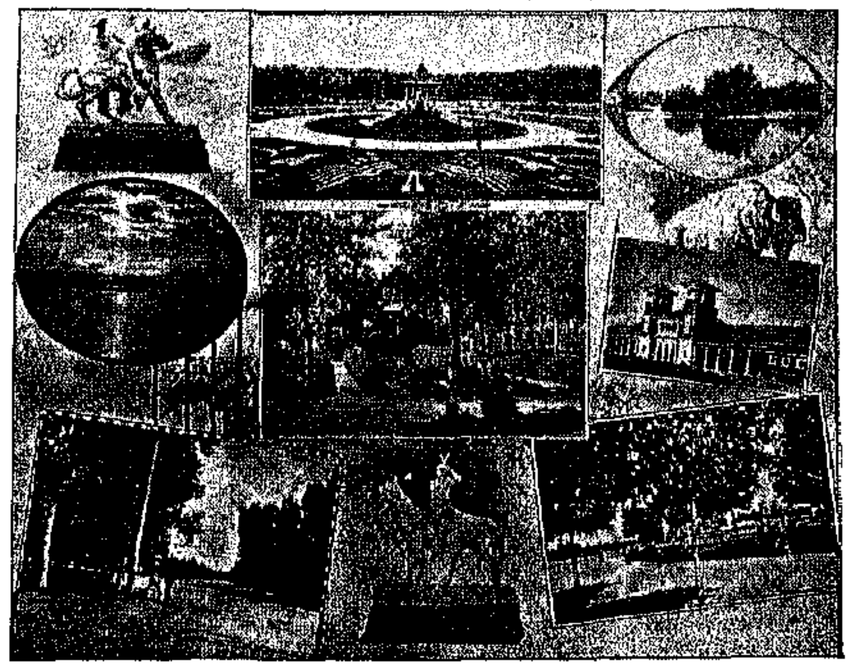

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥΣ ΚΗΠΟΥΣ ΤΟΥ ΔΕΝΒΕΡ

Επί πληθυσμού 100,000 κατοίκων αναλογούσι κατ' έτος 49 αυτοκτονίαι. Και πάλιν όμως το Δένβερ κατέχει την τετάρτην μόλις θέσιν μεταξύ των πόλεων, όπου συμβαίνουν αι περισσότεραι αυτοκτονίαι. Ως γνωστόν ο Άγ. Φραγκίσκος έρχεται πρώτος εις τον αριθμόν των αυτοκτονιών, κατόπιν δε έρχεται η γειτονική του πόλις Oakland και τρίτη η πόλις της Νέας Ιερσέης Hoboken. Οι αυτοκτονούντες εις το Denver είναι ως επί πλείστον ή εκείνοι οι οποίοι ζητούν πολύ αργά την επικουρίαν του ωραίου κλίματος της πόλεως ταύτης διά την βελτίωσιν της υγείας των ή εκείνοι των οποίων τα χρηματικά μέσα εξαντλούνται πριν αναστηλωθή η υγεία των. Και οι μεν και οι δε θέτουν τέρμα εις τα βάσανά των διά της αυτοκτονίας. Ο αρχινεκροθάπτης του Denver είναι ο φυσικός χρονογράφος των αυτοκτονιών και γνωρίζει όλα τα μυστικά και τα απόρρητα τα εγκλειόμενα εις κάθε μίαν εξ αυτών. Η πόλις περιβάλλεται πάντοθεν υπό παμμεγίστων σανιτορίων, τα οποία ιδρύθησαν υπό διαφόρων επιχειρηματιών και ιατρών χάριν των εξ όλων των μερών της Αμερικής συρρεόντων εκεί διά λόγους υγείας. Όλοι αυτοί είναι εξόριστοι, απελαυνόμενοι εκ των τόπων της γεννήσεώς των υπό των μαστιζουσών την ανθρωπότητα νόσων, ο τόπος όμως της εξορίας των είναι αληθινός παράδεισος. Τα υπερηφάνως υψούμενα πέραν της πόλεως Βραχώδη Όρη, στέλλουν εις το Denver τον καθαρόν και ζωογόνον αέρα, τον οποίον η ξηρά και διαυγής ατμόσφαιρα αφήνει αμόλυντον από πάσης υγρασίας και ακαθαρσίας.. Περιπλέον ο διαρκώς μειδιών ουρανός και η λαμπρότης του ηλίου καθιστώσι την εν τη ωραία και γραφικωτάτη υπαίθρω χώρα πέριξ του Δένβερ ζωήν αληθή πανήγυριν, διά δε τους αδυνατούντας να απολαύσωσι τον εξοχικόν βίον υπάρχουσι τα θαυμάσια πάρκα της πόλεως με τας σκιεράς ατραπούς των ανά μέσον πυκνών και κατακρασίνων δενδροστοιχιών, με τας μικράς και μεγάλας λίμνας των και με τους γραφικωτάτους ανθώνας των

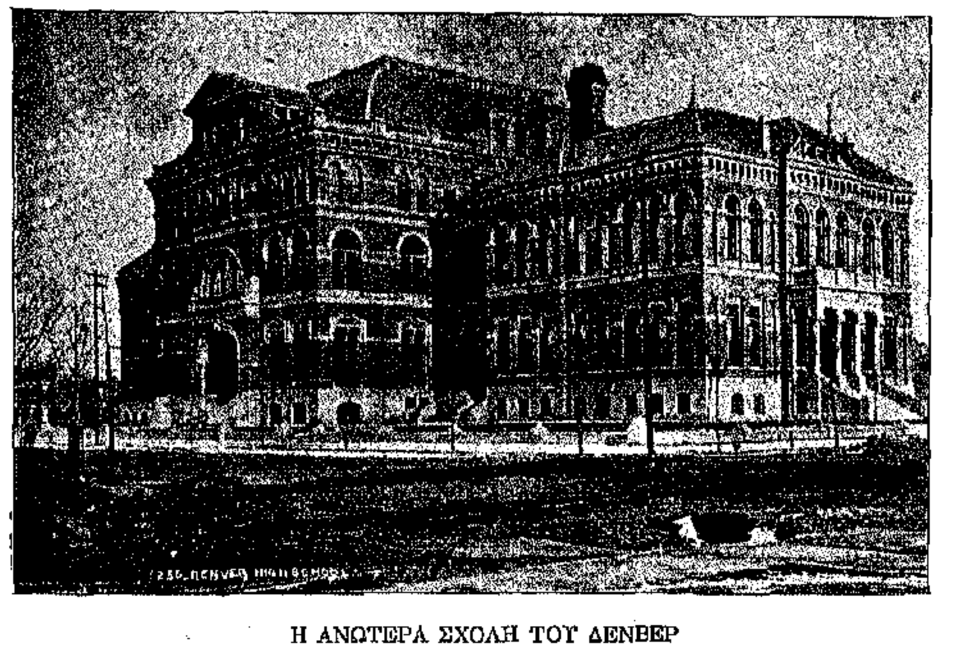

Η ΑΝΩΤΕΡΑ ΣΧΟΛΗ ΤΟΥ ΔΕΝΒΕΡ

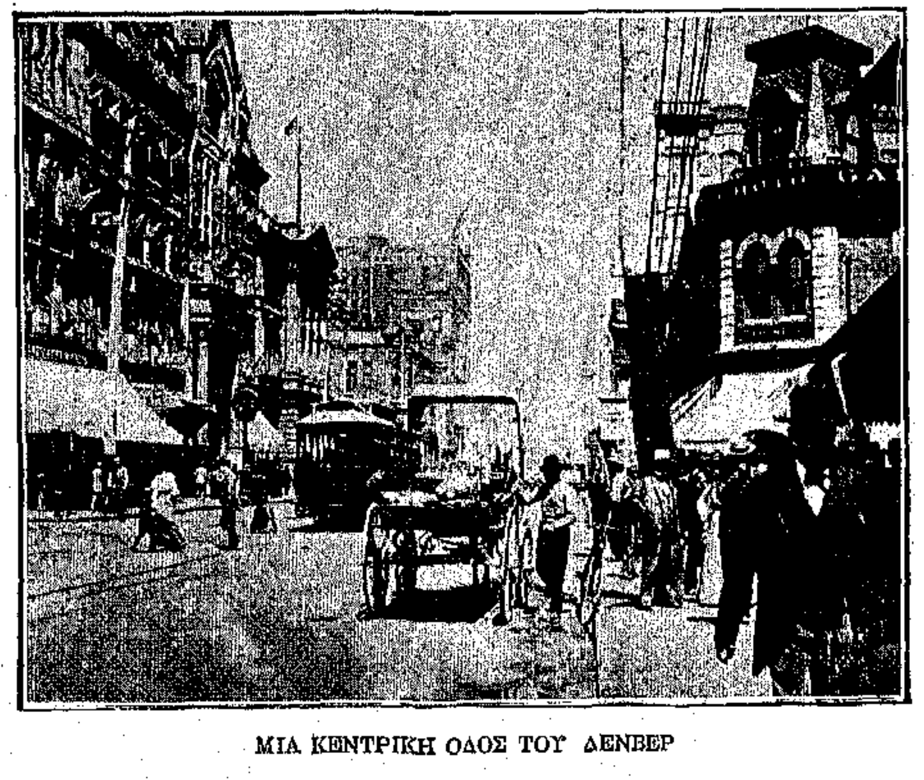

ΜΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ ΤΟΥ ΔΕΝΒΕΡ

Μόλις φθάση τις εις το Denver και εξέλθη εκ της αμαξοστοιχίας εις το Union Station, η πόλις τον καλωσορίζει με τον χαιρετισμόν «Welcome», επιγεγραμμένον με παμμέγιστα και μακρόθεν διακρινόμενα γράμματα επί της μετώπης μιάς μεγάλης και κομψοτάτης ορειχαλκίνης αψίδος, η οποία είναι εν των περικαλλεστέρων αρχιτεκτονικών κοσμημάτων της πόλεως. Άμα ως εξέλθη ο επισκέπτης εκ του σιδηροδρομικού σταθμού εις την έξωθεν διερχομένην ωραίαν και ευρυτάτην Δεκάτην Εβδόμην Οδόν επιβεβαιούται η πρώτη εντύπωσίς του περί των φιλοξένων διαθέσεων της πόλεως εκ της φιλοφροσύνης και της προσηνείας των πολιτικών της, οι οποίοι είναι πάντοτε πρόθυμοι εις υπηρεσίας προς τους ξένους. Μία κυρία εκ Νέας Υόρκης, μεταβάσα εσχάτως εις Denver, αφηγείτο μετά την επάνοδόν της εις την πολυάσχολον και ψυχράν κοσμόπολιν εν επεισόδιον χαρακτηριστικόν της φιλοξενίας των Δενβερίων. Ισταμένη εις την γωνίαν των Οδών Δεκάτης Εβδόμης και Broadway, ανέμενε το κάρρον διά να μεταβή εις τον σιδηροδρομικόν σταθμόν προς αναχώρησιν. Η ώρα παρήρχετο και το κάρρον δεν εφαίνετο, η δε Νεοϋορκέζα κυρία ηδημόνει επί τη ιδέα ότι θα έχανε το τραίνον. Παρατηρήσασα μίαν κυρίαν εξερχομένην εκ παρακειμένου φαρμακοπωλείου, την παρεκάλεσε να να της δώση πληροφορίας περί του τροχιοδρομικού συστήματος του Δένβερ. Η κυρία, προς ην απετάθη, αντί απαντήσεως έλαβε την Νεοϋορκέζαν εκ της χειρός και την ωδήγησεν εις το αυτοκίνητόν της, με το οποίον την μετέφερεν εις τον σιδηροδρομικόν σταθμόν διά να μη

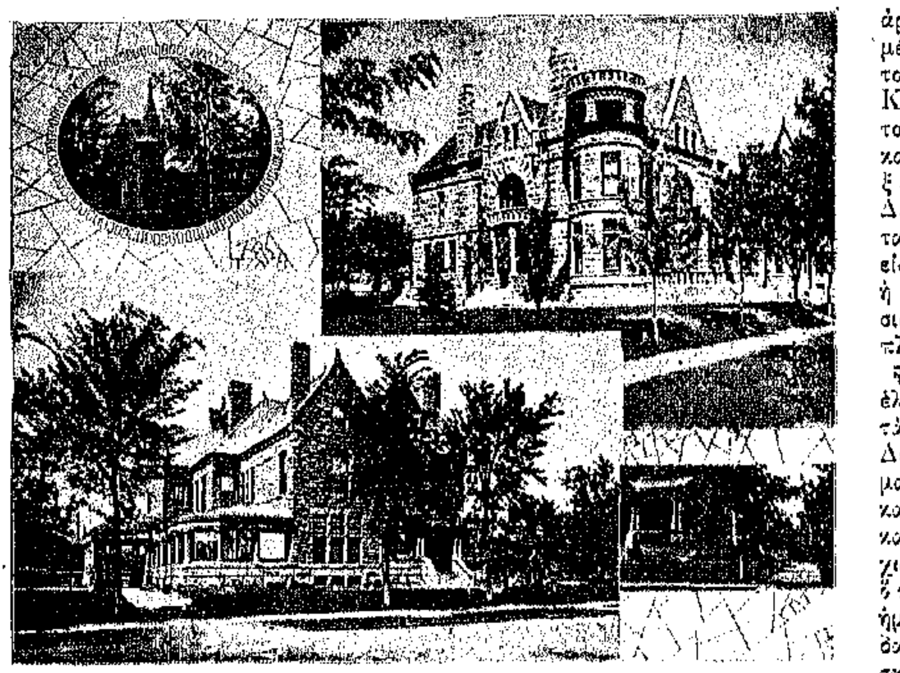

ΑΙ ΩΡΑΙΑΙ ΙΔΙΩΤΙΚΑΙ ΚΑΤΟΙΚΙΑΙ ΤΟΥ ΔΕΝΒΕΡ

χάση τὸ τραῖνον. Τόσην φιλοφροσύνην καὶ φιλοξενίαν δὲν συναντᾷ βεβαίως κανεὶς εἰς πολλὰς πόλεις τοῦ Νέου ἢ καὶ τοῦ Παλαιοῦ Κόσμου.

Αἱ σπουδαιότεραι καὶ ὡραιότεραι τῶν ἀρτηριῶν τοῦ Δένβερ εἶνε αἱ ὁδοὶ Δεκάτη Ἕκτη καὶ Δεκάτη Ἑβδόμη. Ὅσαι ἐκ τῶν οἰκοδομῶν τῶν ὁδῶν τούτων δὲν διακρίνονται διὰ τὸ μέγεθός των διαπρέπουσιν ἐπὶ ἀρχιτεκτονικῷ κάλλει καὶ κομψότητι ρυθμοῦ. Ἡ πρώτη εἶναι ἡ ὁδὸς τῶν μεγάλων ἐμπορικῶν καταστημάτων, ἡ δὲ δευτέρα εἶναι ἡ ὁδὸς τῶν μεγάλων ξενοδοχείων, τῶν Τραπεζῶν καὶ τῶν ἐμπορικῶν κτιρίων. Τὴν ἐμπορικὴν κίνησιν τῆς πόλεως συμμερίζονται καὶ ἄλλαι τινὲς ὁδοί, ὅλαι δὲ ἀνεξαιρέτως διακρίνονται διὰ τὴν ἄμεμπτον καθαριότητά των καὶ διὰ τὴν μαθηματικὴν εὐθύτητά των. Ὑψηλὰ κτίρια κοσμοῦσι τὰ κεντρικώτερα σημεῖα τῆς πόλεως, περιλαμβάνοντα τὰ ἐμπορικὰ γραφεῖα, τὰ δημόσια ὅμως κτίρια τῆς πόλεως εἶναι τὸ ὡραιότερον στόλισμά της.

Μεταξὺ τῶν δημοσίων κτιρίων τοῦ Δένβερ πρωτεύει τὸ Καπιτώλιον τῆς Πολιτείας τὸ ὁποῖον εἶναι μία κομψὴ μικρογραφία τοῦ Καπιτωλίου τῆς Οὐασιγκτῶνος, ὑψοῦν τὸν κιονοστήρικτον θόλον του ἀναμέσον τῶν ὡραίων δενδροστοιχιῶν τοῦ μικροῦ πάρκου, ὅπου κεῖται. Διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῆς περικαλλοῦς ταύτης οἰκοδομῆς ἐδαπανήθησαν 2,000,000 δολλαρίων. Κεῖται ἐπὶ λοφίσκου καὶ ἔχει πρόσοψιν 383 ποδῶν καὶ βάθος 313 ποδῶν. Ἐπιβλητικὴν ἐντύπωσιν ἐμποιοῦν ἐπίσης εἰς τὸν ἐπισκέπτην τοῦ Δένβερ τὸ Δημαρχεῖον, τὸ μέγαρον τῶν κυβερνητικῶν γραφείων, τὸ μέγαρον τοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ Δικαστηρίου καὶ τοῦ Ταχυδρομείου, τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον, ἡ Μασωνικὴ Στοά, τὰ κτίρια τῶν Ἐθνικῶν Τραπεζῶν, τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Δένβερ, ἡ Ἀνωτέρα Σχολὴ τοῦ Δένβερ, τὸ Ἀστεροσκοπεῖον τοῦ Chamberlin, ἡ Σχολὴ τῶν Τεχνῶν, τὸ Κολλέγιον τῶν Βαπτιστῶν, τὸ Ἰησουΐτικὸν Κολλέγιον, ὁ Καθεδρικὸς Ναὸς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου (τῶν Ἐπισκοπελιανῶν), ὁ Πρῶτος Ναὸς τῶν Βαπτιστῶν, τὸ Φθισιατρεῖον καὶ ὁ μέγας σιδηροδρομικὸς σταθμὸς (Union Station). Ὁ σταθμὸς οὗτος, ἐκτισμένος ἐκ πεπηγμένης λάβας καὶ ἀμμολίθου, κεῖται εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τῆς πόλεως καὶ ἀποτελεῖ ἓν τῶν μεγαλοπρεπεστέρων ἀρχιτεκτονικῶν κοσμημάτων της. Ἐξ αὐτοῦ ἀναχωροῦσιν ἡμερησίως 41 ἁμαξοστοιχίαι ἐπιβατῶν πρὸς ὅλας τὰς διευθύνσεις διὰ τῶν γραμμῶν τῶν σιδηροδρόμων Union Pacific, Kansas Pacific, Burlington & Missouri, Chicago & Northwestern, Atchison, Topeka & Santa Fe, Chicago, Rock Island and Pacific, Missouri Pacific, Denver, Texas and Fort Worth, καὶ Denver and Rio Grande. Διὰ τῶν σιδηροδρόμων τούτων ἀποβιβάζονται ἐπίσης ἐτησίως εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν τοῦ Δένβερ 500,000 ταξειδιῶται.

Οἱ περιηγηταὶ ἐπισκέπτονται τὸ Δένβερ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ θέρους μέχρι τοῦ τέλους τοῦ φθινοπώρου. Κατὰ τοὺς μῆνας τούτους τὰ μεγάλα καὶ πολυτελέστατα ξενοδοχεῖα τοῦ Δένβερ μεταβάλλονται κυριολεκτικῶς εἰς νομισματοποιεῖα, ἡ ἐμπορικὴ δὲ κίνησις τῆς πόλεως διπλασιάζεται σχεδόν. Τοὺς περιηγητὰς ἑλκύουσιν ὄχι μόνον τὰ θέλγητρα τοῦ Δένβερ, ἀλλὰ καὶ αἱ μαγευτικαὶ φυσικαὶ καλλοναὶ τῶν πέριξ καὶ ἰδίᾳ τῶν Βραχωδῶν Ὀρέων, ὅπου ἐκ δρόμου ἡμερησίως καθ' ὁμάδας οἱ ξένοι. Τὰ μέσα διὰ τὰς ἐκδρομὰς ταύτας εἶναι ἀφθονώτατα.

Πολλαὶ ἐκ τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν διέρχονται διὰ τῆς καρδίας τῶν Βραχωδῶν Ὀρέων καὶ μεταφέρουσι τοὺς περιηγητὰς εἰς τὰς ρωμαντικὰς κοιλάδας των καὶ εἰς τὰς χιονοσκεπεῖς των κορυφάς. Αἱ φυσικαὶ σκηνοθεσίαι αἱ ὁποῖαι ἐξελίσσονται πρὸ τῶν ὀμμάτων τοῦ ἐκδρομέως καὶ εἰς τὴν πεδινὴν χώραν καὶ μεταξὺ τῶν ὑπερηφάνων ὀρέων διαφεύγουσι τὰ ὅρια τῆς περιγραφικῆς δυνάμεως τῆς γραφίδος καὶ τοῦ χρωστῆρος τοῦ ζωγράφου. Φυσικὰ πάρκα ἀναμέσον τῶν ὀρέων ἢ ἐπὶ τῶν κορυφῶν των εἰς ὕψος ὑπερβαῖνον ἐνίοτε τοὺς 10,000 πόδας, γραφικώταται κοιλάδες, ἀγρίας μεγαλοπρεπείας χαράδραι, ὁμοιάζουσαι μὲ χαίνοντα καὶ σκοτεινὰ βάραθρα, εἰς τὸ βάθος τῶν ὁποίων μόλις διακρίνεται τὸ ἀργυροῦν ρεῦμα μεγάλων καὶ μικρῶν ποταμῶν, φυσικαὶ γέφυραι ἀπὸ πλευρᾶς εἰς πλευράν, καταρράκται κρημνίζοντες τὰ ὕδατά των δι' ἀλλεπαλλήλων κρημνῶν μέχρι τῶν προπόδων τῶν ὀρέων ἐνίοτε, δάση πυκνότατα πολυαιωνοβίων δένδρων, χιονεσκεπεῖς κορυφαὶ καὶ ἄλλα θαυμάσια ἔργα τῆς φύσεως, ἀποτελοῦσι τὰς ἀπολαύσεις τῆς ἐκδρομῆς εἰς τὰ Βραχώδη Ὄρη.

Εἰς τὸ διάστημα μιᾶς καὶ μόνης ἡμέρας δύναται κανείς, ἀναχωρῶν σιδηροδρομικῶς ἐκ Δένβερ, νὰ διασκελίσῃ τὰς γραφικὰς ὑπωρείας τῶν ὀρέων τούτων καὶ εἰς ὀλίγας ὥρας νὰ ἀναρριχηθῇ, δίχως νὰ κινήσῃ κἂν τοὺς πόδας του, ἐπ' αὐτῆς τῆς σπονδυλικῆς στήλης τῆς Ἀμερικῆς, τὴν ὁποίαν ἀποτελοῦσι τὰ Βραχώδη Ὄρη, εἰς ὕψος 14,000 ποδῶν. Ἐκ μιᾶς τῶν κορυφῶν τῶν ὀρέων τούτων νομίζει τις ὅτι εὑρίσκεται εἰς τὴν στέγην τοῦ κόσμου καὶ βλέπει κάτωθεν αὐτοῦ εἰς ἀπόστασιν 2,000 ποδῶν ἀτελεύτητα καὶ μεγαλοπρεπῆ δάση καὶ κάτω τὰ ὑψώματα τῶν ὑπωρειῶν, ὁμοιάζοντα μὲ βρέφη προσπαθοῦντα νὰ ἀναρριχηθῶσιν εἰς τὰ σκέλη τῆς μητρός των, κατωτέρω δὲ τὴν ἀτέρμονα πεδιάδα μὲ τὸ Δένβερ καὶ τὰς ἄλλας πόλεις της. Τὰ Βραχώδη Ὄρη διετρυπήθησαν εἰς 32 μέρη καὶ διὰ μέσου αὐτῶν κατεσκευάσθησαν ἰσάριθμοι σιδηροδρομικαὶ σήραγγες.

Τὸ Δένβερ ἔχει ἓν ἰδιαίτερον χαρακτηριστικόν. Αἱ γυναῖκές του ἔχουσι τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου, τὸ ὁποῖον ἐξασκοῦσι μετὰ πολλῆς μετριοφροσύνης καὶ ἀξιοπρεπείας. Τὸ ψηφίζειν θεωρεῖται καὶ ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ ὡραίου φύλου τοῦ Δένβερ ὡς καθῆκον μᾶλλον παρὰ ὡς δικαίωμα. Μέγα ὅμως μέρος τῶν κυριῶν καὶ τῶν δεσποινίδων ἀρνοῦνται ἐπιμόνως νὰ κάμωσι χρῆσιν τοῦ δικαιώματος, τὸ ὁποῖον ἀπένειμαν εἰς αὐτὰς τὰ νομοθετικὰ σώματα, ἐμμένουσαι εἰς τὰς παλαιὰς περὶ τοῦ προορισμοῦ τῆς γυναικὸς παραδόσεις. Καὶ αἱ πρῶται καὶ αἱ δεύτεραι εἶναι φανατικαὶ εἰς τὰς ἰδέας των. Ἂν ἐρωτήσητε μίαν τῶν πρώτων, ἂν ψηφίζῃ, θὰ σᾶς ἀπαντήσῃ μὲ ἔμφασιν: «Καὶ βέβαια ψηφίζω! Διατί ὄχι;» Ἂν ἀποτείνητε τὴν ἰδίαν ἐρώτησιν εἰς μίαν τῶν δευτέρων, θὰ σᾶς ἀπαντήσῃ μὲ ἀγανάκτησιν: «Καὶ διὰ ποίαν μὲ παίρνετε κύριε, ὥστε νὰ κάμω ὅ,τι κάμνουν αἱ ἄλλαι τρελλογυναῖκες!»

Ἀπὸ κοινωνικῆς ἀπόψεως τὸ Δένβερ δύναται νὰ καυχηθῇ ὅτι ἵσταται εἰς τὴν πρώτην σειρὰν μεταξὺ τῶν πόλεων τῆς Ἀμερικῆς. Οἱ νέοι καὶ αἱ νεάνιδες τῶν εὐπόρων τάξεων τοῦ Δένβερ συμπληροῦσι τὰς σπουδάς των καὶ τὴν ἐμπορικήν των μόρφωσιν εἰς τὰ ἀνώτερα ἐκπαιδευτήρια καὶ τὰ ἐμπορικὰ ἱδρύματα τῶν Ἀνατολικῶν Πολιτειῶν. Ὁλόκληρος ὁ κοινωνικὸς ὀργανισμὸς τῆς μητροπόλεως τοῦ Κολοράδου εἶναι ὑγιής. Δὲν ἔχει βεβαίως ἡ πόλις αὕτη τὰ κοινωνικὰ κέντρα τῆς Νέας Ὑόρκης, ἀναλόγως ὅμως τοῦ μεγέθους της καὶ τῶν ὑλικῶν της μέσων καθιστᾷ ἀρκετὰ τερπνὴν τὴν ἑσπερινὴν ζωὴν μὲ τὰ θέατρά της, τὰς λέσχας της καὶ τὰ ἄλλα κέντρα τῶν κοινωνικῶν συναθροίσεων καὶ διασκεδάσεων. Αἱ μεγάλαι λέσχαι τοῦ Δένβερ θὰ ἠδύναντο νὰ κοσμήσωσι τὴν Πέμπτην Λεωφόρον τῆς Νέας Ὑόρκης. Τὸ Broadway Theatre ἅπαξ τοὐλάχιστον τῆς ἑβδομάδος ἀποκτᾷ τὴν ζωηρότητα τοῦ Metropolitan Opera House τῆς Νέας Ὑόρκης. Τὸν χειμῶνα αἱ εὔποροι τάξεις τοῦ Δένβερ φοιτῶσι μετὰ θρησκευτικοῦ ζήλου εἰς τὸ θέατρον τοῦτο. Τὸ «Orpheum» καὶ τὸ «Auditorium» μοιράζονται τοὺς θαμῶνας μὲ τὸ Broadway Theatre, ἂν καὶ εἶναι κωμειδυλλιακὰ μᾶλλον θέατρα. Ἡ θεατρικὴ κίνησις τοῦ Broadway λήγει τὸ θέρος ὅτε λαμβάνει ζωὴν ὡς κοινωνικὸν ἐντευκτήριον τὸ πάρκον τοῦ Elitch μὲ τὸ εὐρυχωρότατόν του θέατρον καὶ τοὺς γραφικωτάτους ἀνθῶνάς του.

Τὸ μεγαλείτερον ὅμως καύχημα τοῦ Δένβερ εἶναι τὰ σχολεῖά του, δυνάμενα νὰ παραβληθῶσι πρὸς τὰ καλλίτερα τῆς Ἀμερικῆς. Φοιτῶσιν εἰς αὐτὰ 35,000 μαθητῶν περίπου, διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ὁποίων ἀπασχολοῦνται 800 διδάσκαλοι καὶ διδασκάλισσαι καὶ δαπανῶνται 800,000 δολλαρίων.

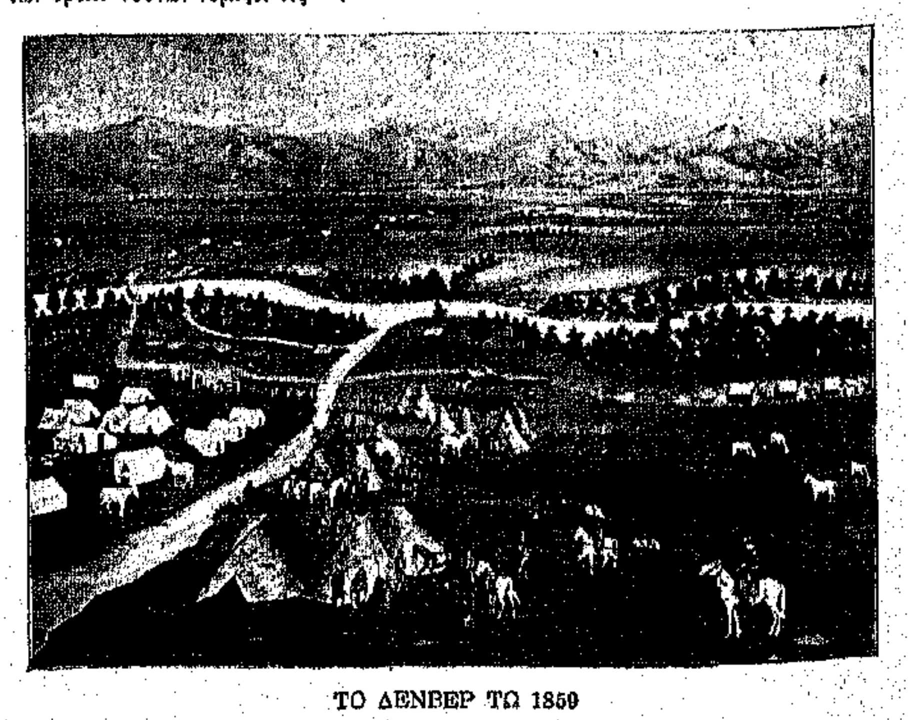

ΤΟ ΔΕΝΒΕΡ ΤΩ 1859

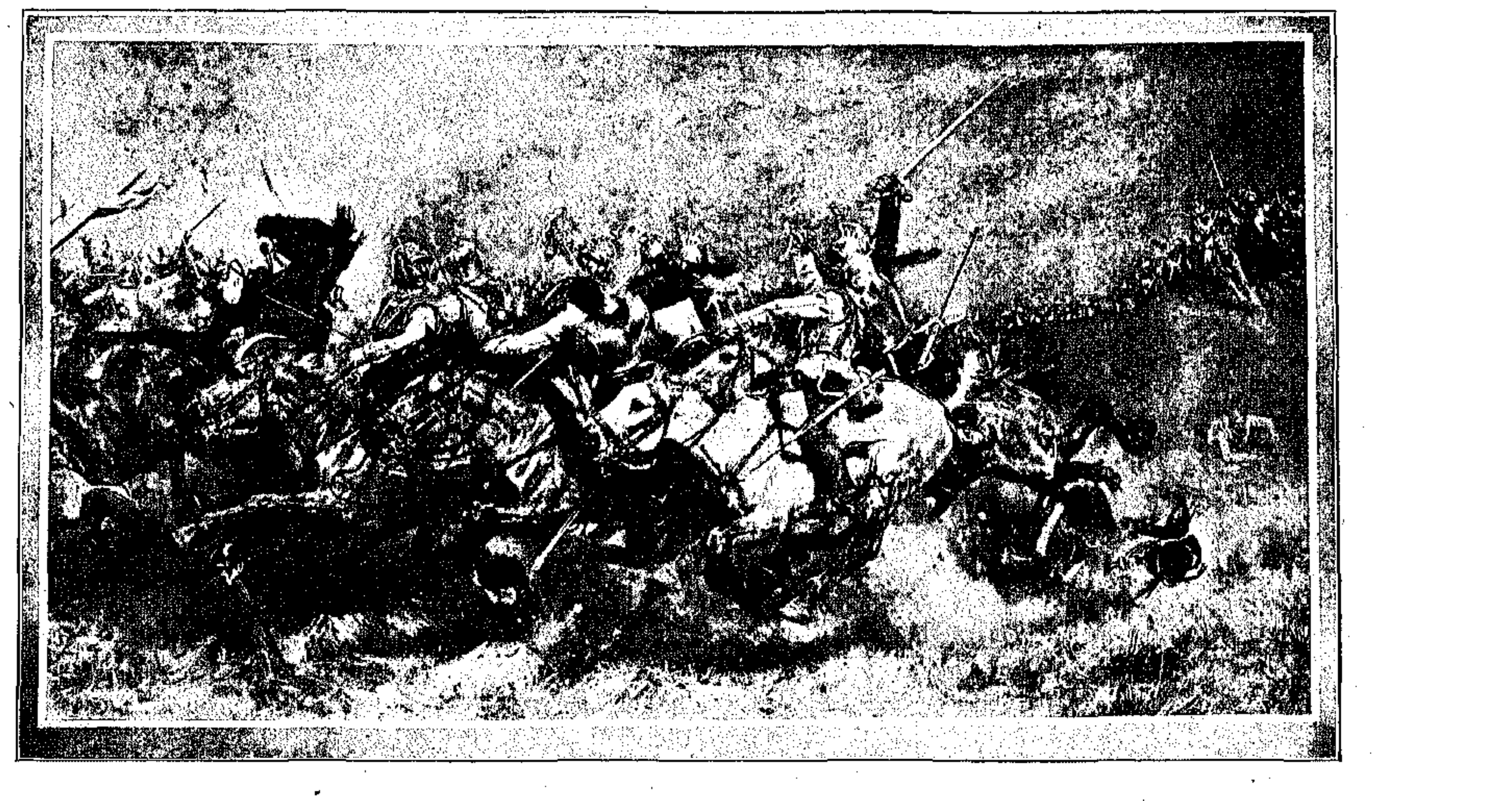

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΙΠΠΙΚΟΥ ΕΙΣ ΤΑΣ ΜΑΧΑΣ

ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΑΣ ΦΟΒΕΡΩΤΕΡΑΣ ΙΠΠΟΜΑΧΙΑΣ

ΤΟ ΙΠΠΙΚΟΝ εἶναι τὸ ἔρεισμα καὶ τὸ κόσμημα ἐν ταὐτῷ κάθε στρατοῦ. Εἰς το ς ἀρχαίους χρόνους ἡ ὁρμὴ τῶν πολεμικῶν ἵππων καὶ οἱ στιβαροὶ βραχίονες τῶν θωρακοφόρων ἱππέων ἔκρινον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰς μάχας, καὶ τώρα δὲ ἀκόμη, ὅτε αἱ βόμβαι τοῦ πυροβολικοῦ ἀποδεκατίζουν τὰς τάξεις τῶν ἀντιμαχομένων καὶ θερίζουν ἀδιακρίτως ἱππεῖς καὶ πεζούς, ἐκτοπίζουσαι τοὺς ἀντιπάλους ἐκ τῶν θέσεών των, ὅσον ὀχυραὶ καὶ ἂν εἶναι αὗται καὶ ἐπιτάσσουσαι τὴν ὑποχώρησιν καὶ τὴν φυγὴν μὲ τὸν κρότον τῆς ἐκρήξεώς των καὶ μὲ τὰ πεπυρακτωμένα θραύσματά των, τὸ ἱππικὸν ἐξακολουθεῖ νὰ θεωρῆται ἀπαραίτητον μέρος παντὸς στρατοῦ καὶ αἱ διάφοροι κυβερνήσεις δαπανοῦν κολοσσιαῖα ποσὰ διὰ τὴν ἀγορὰν καὶ τὴν διατήρησιν μεγάλου ἀριθμοῦ ἵππων ἐν καιρῷ εἰρήνης. Ἡ χρῆσις τοῦ ἱππικοῦ ἐν τοῖς πολέμοις εἶναι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα Ἀσιατικὴ ἐπινόησις. Καθ' οὓς χρόνους οἱ Πέρσαι καὶ οἱ ἄλλοι Ἀσιατικοὶ λαοὶ ἐξεστράτευον κατ' ἀλλήλων μὲ ἵππους, οἱ ἰδικοί μας πρόγονοι ἄφηνον τοὺς ἵππους ἡσύχους εἰς τοὺς σταύλους καὶ εἰς τοὺς ἀγροὺς μὲ τὴν ἰδιότητα τῶν ὑποζυγίων καὶ τῶν ἀροτριώντων κτηνῶν καὶ ἐξήρχοντο εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν ἀποστολικῶς. Εἰς τοὺς παλαιοτέρους χρόνους οὔτε κἂν οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ στρατοῦ δὲν ἀντεπεξήρχοντο κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ἔφιπποι, προτιμῶντες τὰ ἀναπαυτικώτερα ἅρματα ἀπὸ τῶν ὁποίων συνεκρότουν μονομαχίας, συνοδευομένας μὲ τοὺς ἀπαραιτήτους διαλόγους, ὧν ἰδέαν μᾶς δίδει ὁ Ὅμηρος ἐν τῇ Ἰλιάδι του. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ χρῆσις τοῦ ἱππικοῦ ἐν τοῖς πολέμοις εἰσήχθη πολὺ βραδύτερον, οἱ καλλίτεροι δὲ ἱππεῖς ἐθεωροῦντο οἱ Θεσσαλοί, οἱ ὁποῖοι ἔτρεφον καὶ τοὺς ἀρίστους τῶν ἑλληνικῶν ἵππων. Ἐφ' ὅσον οἱ αἰῶνες διεδέχοντο ἀλλήλους καὶ ὁ πόλεμος ἐπιστημοποιεῖτο, τὸ ἱππικὸν ἀπέκτα περισσοτέραν σπουδαιότητα καὶ ἔπαιζε μεγαλήτερον ρόλον εἰς τὰς μάχας, κατὰ δὲ τὸν μεσαίωνα, περὶ τὰ τέλη τοῦ ὁποίου μόλις ἐφευρέθησαν τὰ πυροβόλα ὅπλα, τὸ πᾶν σχεδὸν ἐγίνετο διὰ τῶν ἱππέων ἐν τοῖς πολέμοις. Οἱ σιδηρόφρακτοι ἱππόται ἐξυμνήθησαν ὑπὸ τῶν τροβατόρων τοῦ μεσαίωνος ὅσον καὶ οἱ ἁρματηλάται τρωομάχοι ἥρωες ὑπὸ τοῦ Ὁμήρου. Εἰς τοὺς μετέπειτα χρόνους, καθ' οὓς τὸ πυροβολικὸν ἤρχισε νὰ παίζῃ τὸν σπουδαιότερον ρόλον εἰς τὰς μάχας, τὸ ἱππικὸν δὲν ἔχασε πολὺ ἐκ τῆς ἀρχικῆς σπουδαιότητός του. Αὐτὸς ὁ Μέγας Ναπολέων, ὅστις ἀπεκάλει τὸ πυροβολικὸν κλειδὶ τῆς μάχης, ἐβασίζετο μεγάλως ἐπὶ τοῦ ἱππικοῦ, ἡ δὲ ἀνδρεία τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς ἀπηθανατίσθη ὑπὸ τοῦ Βίκτορος Οὐγγὼ εἰς τὴν θαυμασίαν περιγραφὴν τῆς μάχης τοῦ Βατερλώ, μετὰ τὴν ὁποίαν οἱ ἐπιζήσαντες ἐκ τῶν λαμπρῶν ἐκείνων ἱππέων δὲν ἐπανεῖδον πλέον τὴν μαγνητίζουσαν ὄψιν τοῦ Αὐτοκράτορός των. Οἱ πολεμικώτεροι τῶν λαῶν τῆς ἀρχαιότητος ἦσαν ἀχώριστοι ἀπὸ τῶν ἵππων. Οἱ Οὗνοι, ἐπὶ παραδείγματι, ἀπετέλουν σχεδὸν ἓν σῶμα μετὰ τῶν ἵππων των, κοιμώμενοι ἐπ' αὐτῶν καὶ μαγειρεύοντες ἀκόμη τὴν τροφήν των χωρὶς νὰ ἀφιππεύσωσιν. Ὁ ἱδρὼς τοῦ ἵππου καὶ ἡ ζωϊκὴ θερμότης ἤρκουν διὰ νὰ καταστήσουν φαγώσιμον τὸ κρέας, *τὸ ὁποῖον ἐτίθετο ὑπὸ τὸ σάγμα καὶ ἀφήνετο ἐκεῖ ἐπί* τινας ὥρας. Σήμερον τὸ ἱππικὸν ἐξακολουθεῖ μὲν νὰ ἀποτελῇ σπουδαῖον μέρος παντὸς στρατοῦ, εὑρίσκεται ὅμως ὑπὸ κρίσιν ἡ χρησιμότης του, ἐπειδὴ τὸ πυροβολικὸν τείνει νὰ καταστήσῃ περιττὴν τὴν ὁρμὴν τῆς ἐφόδου εἰς τὰς μάχας.

Ἐπὶ τῆς χρησιμότητος τοῦ ἱππικοῦ εἰς τὰς σημερινὰς μάχας ὁ Ἄγγλος στρατιωτικὸς ἀρθρογράφος T. H. Manners Howe δημοσιεύει ἐνδιαφέρουσαν πραγματείαν ἐν τῷ Λονδινείῳ περιοδικῷ «Sphere», προσθέτων καὶ ζωηρὰν περιγραφὴν μιᾶς ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων ἱππομαχιῶν τῶν νεωτέρων χρόνων, καθ' ἣν τὸ ἱππικὸν προσέφερε πράγματι ἀνεκτίμητον ὑπηρεσίαν εἰς τὸ λοιπὸν στράτευμα καὶ ἔκρινε τὴν ἔκθεσιν τῆς μάχης. Ἡ ἱππομαχία αὕτη, παριστανομένη εἰς τὴν ἀνωτέρω ὡραίαν εἰκόνα, ἀποτελεῖ ἓν τῶν μεγάλων γεγονότων τοῦ Γαλλο-Γερμανικοῦ πολέμου καὶ εἶναι γνωστὴ ἐν τῇ ἱστορίᾳ ὡς «Todteurritt», ἤτοι φονικὴ ἐπέλασις.

Ἐν τῇ πραγματείᾳ του ὁ Ἄγγλος ἀρθρογράφος, ὑπεραμυνόμενος τοῦ ἱππικοῦ καὶ ὑποστηρίζων μάλιστα ὅτι οἱ ἱππεῖς πρέπει νὰ διατηρήσουν τὰς μακρὰς λόγχας των αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀπαραίτητοι εἰς τὰς ἐφόδους, χαρακτηρίζει τὸν ἔφιππον στρατὸν ὡς ἔμψυχον κεραυνόν.

Ἡ ἱππομαχία τὴν ὁποίαν περιγράφει ὁ Howe συνεκροτήθη ἐν Rezonville τῆς Γαλλίας τὴν 14 Αὐγούστου τοῦ 1870, ἦτο δὲ μία τῶν πλέον ἀπεγνωσμένων μαχῶν αἱ ὁποῖαι ἔλαβον χώραν κατὰ τὸν Γαλλογερμανικὸν πόλεμον. Τέσσαρες ὁλόκληροι ἶλαι Γερμανικοῦ ἱππικοῦ ἀπωλέσθησαν, τὸ κέρδος ὅμως ἦτο ἀπείρως μεγαλείτερον τῆς ἀπωλείας. Οἱ Γερμανοὶ ἐκέρδισαν καιρόν, ἔλαβον ἐν τῷ μεταξὺ ἐνισχύσεις καὶ ἠνάγκασαν κατόπιν τοὺς Γάλλους εἰς ὑποχώρησιν.

Ἡ μάχη ἦτο ἀμφίρροπος. Οἱ δύο ἀντίπαλοι στρατοὶ ἐμάχοντο ἀπὸ ὡρῶν. Οἱ ἐπιτιθέμενοι Γερμανοὶ εἶχον ἐξαντληθῆ καὶ ὑποστῆ μεγάλας ἀπωλείας. Οἱ Γάλλοι ἤρχισαν ἐπεκτείνοντες τὴν γραμμήν των ὅπως κάμωσιν ἀποφασιστικὴν ἀντεπίθεσιν, ἐκ τῆς ὁποίας θὰ ἐκρίνετο ἡ μάχη. Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ὁ Γερμανὸς στρατηγὸς Von Bredow διετάχθη νὰ ἐφορμήσῃ μὲ τὸ ὑπὸ τὴν διοίκησίν του ἱππικὸν κατὰ τῆς Γαλλικῆς παρατάξεως καὶ νὰ ἐπιβραδύνῃ τὴν *ἀντεπίθεσιν τῶν Γάλλων ἔστω καὶ ἐπὶ θυσίᾳ* καὶ τοῦ τελευταίου ἱππέως του. Ἔπρεπε νὰ κερδηθῇ χρόνος, διότι οἱ Γερμανοὶ ἀνέμενον ἐνισχύσεις καὶ θὰ ἀπέκρουον μὲ αὐτὰς τὴν ἀντεπίθεσιν. Ὁ στρατηγὸς Von Bredow ὡδήγησε τοὺς ἱππεῖς του κατ' εὐθεῖαν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. Ἡ πρώτη γραμμὴ τῶν Γάλλων διεσπάσθη, μετ' ὀλίγον δὲ διεσπάσθη καὶ ἡ δευτέρα γραμμὴ καὶ τὸ Γαλλικὸν πυροβολικὸν περιεκυκλώθη ὑπὸ τῶν Γερμανῶν ἱππέων. Κατόπιν περικυκλωθέντες οἱ ἱππεῖς οὗτοι ὑπὸ τοῦ Γαλλικοῦ ἱππικοῦ—ὡς παριστάνεται ἐν τῇ ἀνωτέρω εἰκόνι—εἶχον πλέον νὰ ἀγωνισθῶσι διὰ τὴν ζωήν των καὶ νὰ ἀνοίξωσι διέξοδον διὰ μέσου τοῦ στίφους τῶν ἐχθρῶν. Ἐκ τῶν ἓξ ἰλῶν τοῦ Γερμανικοῦ ἱππικοῦ *δύο μόνον ἐπέστρεψαν εἰς* τὰς γερμανικὰς τάξεις, ὁ σκοπὸς ὅμως τῆς ἀπελπιδος ἐκείνης ἐφόδου εἶχεν ἐπιτευχθῆ. Ἡ ὁρμὴ τῆς ἐφόδου τόσον εἶχε κλονίσει ὁλόκληρον τὴν Γαλλικὴν παράταξιν, ὥστε ἡ μελετωμένη ἀντεπίθεσις κατὰ τῶν Γερμανῶν ἐγκατελείφθη καὶ ἐκερδήθη καιρὸς διὰ τὴν ἄφιξιν τῶν ἐνισχύσεων, διὰ τῶν ὁποίων οἱ Γερμανοὶ ἐξώθησαν τὸν Bazaine μετὰ τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ εἰς τὴν παγίδα τοῦ Μέτς.

ΤΟ ΒΡΕΤΑΝΙΚΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΕΛΛΗΝΟΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΟΥ

ΟΤΑΝ ΠΡΟ δύο καὶ ἡμίσεως αἰώνων περίπου ὁ Σὲρ Χὰνς Σλὼν παρεχώρει εἰς τὸ Ἀγγλικὸν δημόσιον διὰ τῆς διαθήκης του τὴν πολύτιμον συλλογήν του ἐκ βιβλίων, χειρογράφων καὶ ἐπιστημονικῶν εἰδῶν, οὐδεὶς βεβαίως ἠδύνατο νὰ φαντασθῇ ὅτι ἡ συλλογὴ ἐκείνη θ' ἀπετέλει τὸν πυρῆνα τοῦ μεγίστου ἐν τῷ Κόσμῳ καὶ θαυμασιωτάτου Βρετανικοῦ Μουσείου. Τόσον εἶναι ἀληθὲς ὅτι οὐδεὶς ἐφαντάζετο τοιαύτην γιγαντιαίαν ἐξέλιξιν ὥστε τὸ πρῶτον στάδιον τῶν 100—150 ἐτῶν τοῦ Βρετανικοῦ Μουσείου παρῆλθεν ἐν βραδυτάτῃ ἐξελίξει καὶ μόλις τὰς τελευταίας 6—8 δεκαετηρίδας ἡ πρόοδος καὶ ἀνάπτυξίς του ἐγένετο δι' ἁλμάτων ἀληθῶς.

Συλλογαὶ ἰδιωτικαὶ ἠγοράζοντο ἢ ἐδωροῦντο καὶ ὅλαι αἱ παγκόσμιοι πηγαὶ ἠνοίχθησαν βαθμηδὸν πρὸς πλουτισμὸν τοῦ Μουσείου. Καὶ τοιουτοτρόπως σήμερον τὸ Βρετανικὸν Μουσεῖον περιλαμβάνει πᾶν ὅ,τι ἡ ἀνθρωπίνη διάνοια παρήγαγεν ἐν παντὶ κλάδῳ καὶ ἐν πάσῃ ἐποχῇ. Εἶναι, οὕτως εἰπεῖν, μία γενικὴ ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις καὶ μορφάς, προσέτι δὲ ἱστορία τῆς Γῆς καὶ τῆς φύσεως· διότι τὸ Μουσεῖον ἔχει καὶ τμῆμα φυσικῆς ἱστορίας εἰς ἰδιαίτερον οἴκημα, εἰς τρόπον ὥστε οὐδὲν ἐλλείπει ἐκ τῶν δυναμένων νὰ συντελέσουν εἰς τὴν πλήρη ἀναπαράστασιν τῆς ζωῆς ἐν τῷ πλανήτῃ ἡμῶν.

* * *

Τὸ Βρετανικὸν Μουσεῖον κεῖται εἰς τὸ Κεντρικὸν Λονδῖνον, ἀκριβῶς δὲ εἰς τὸ Μπλούμσπωρυ, τὸ παλαιὸν ἀριστοκρατικὸν διαμέρισμα τοῦ Λονδίνου. Εἶναι ἐπιβλητικώτατον Ἑλληνικοῦ ρυθμοῦ κτίριον καὶ ἔκτισται ἀκριβῶς πέριξ τοῦ χώρου, εἰς τὸν ὁποῖον εὑρίσκετο τὸ μικρὸν καὶ ἄσημον κτίριον, τὸ περιλαβὸν τὴν συλλογὴν τοῦ Σλών, κατὰ τὸ 1759. Τὸ κτίριον κατ' ἐπανάληψιν ἐπεκταθὲν καὶ εὐρυνθὲν ἔχει σήμερον πρόσοψιν 370 ποδῶν μήκους καὶ 40 στήλας Ἰωνικοῦ ρυθμοῦ. Ἂν ἔλειπεν ἡ καπνώδης χροιὰ ἐκ τῆς ἀτμοσφαιρικῆς τοῦ Λονδίνου καταστάσεως, τὸ μεγαλοπρεπέστατον κτίριον θ' ἀπετέλει ἀληθῶς ἔκλαμπρον θέαμα.

* * *

Τὸ Βρετανικὸν Μουσεῖον ἔχει, ὡς εἰκός, ἰδιαιτέραν τινὰ ἕλξιν διὰ τὸν Ἕλληνα ἐπισκέπτην τοῦ Λονδίνου. Ὅπως οἱ διερχόμενοι ἐκ Παρισίων Ἕλληνες θεωροῦν ὑποχρέωσιν νὰ μεταβοῦν εἰς τὸ Λοῦβρον καὶ νὰ προσφέρουν τὴν λατρείαν των πρὸς τὴν δεσμώτιδα θεὰν τῆς καλλονῆς, τὴν ἐξόριστον ἐκ τῆς πατρίδος τοῦ Αἰωνίου Καλοῦ, τὴν Ἀφροδίτην, οὕτω καὶ οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὸ Λονδῖνον αἰσθάνονται τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως μεταβοῦν εἰς τὸ Βρετανικὸν Μουσεῖον διὰ νὰ προσκυνήσουν τὰ τόσα καὶ τόσα Ἑλληνικὰ κειμήλια τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὸν πολυτιμότερον, τὸν ἀνεκτίμητον θησαυρὸν τοῦ Μουσείου τούτου. Ἄνευ ἀληθῶς τῶν Ἑλληνικῶν μαρμάρων τὸ Βρετανικὸν Μουσεῖον θὰ ἐστερεῖτο τῶν ἐννέα δεκάτων τοῦ παγκοσμίου του ἐνδιαφέροντος. Πᾶν ἄλλως τε Μουσεῖον ἐν τῷ Κόσμῳ, ἄνευ δειγμάτων Ἑλληνικῆς τέχνης, εἶναι ἀσήμαντον καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ κατανοηθῇ ὕπαρξις Μουσείων σήμερον χωρὶς νὰ ἔχῃ, εἴτε ἐν πρωτοτύπῳ, εἴτε εἰς ἐκμαγεῖα, δείγματα τῶν προγονικῶν μας ἀριστουργημάτων.

* * *

Τὸ Βρετανικὸν Μουσεῖον καυχᾶται ὅτι ἔχει τὰς τελειοτέρας συλλογὰς παντὸς εἴδους, ἐξαιρέσει μόνον τῶν συλλογῶν ἑκάστου τόπου τῆς συλλογῆς. Δηλαδὴ ἔχει τὴν τελειοτέραν Συλλογὴν ἀρχαίων κειμηλίων—ἐκτὸς τῶν ἐν Ἑλλάδι ὑπαρχόντων, τὰ ὁποῖα εἶναι τελειότερα.

Ἔχει τὴν τελειοτέραν συλλογὴν νομισμάτων, ἐκτὸς τῶν κατὰ τόπους συλλογῶν κτλ. Προκειμένου μάλιστα περὶ ἀρχαίων Ἑλληνικῶν νομισμάτων ἐνθυμούμεθα ὅτι πέρυσιν ἐπισκεφθέντες, μετὰ τοῦ διαπρεποῦς Ἕλληνος καὶ παγκοσμίου αὐθεντίας καὶ φήμης νομισματολόγου κ. Σβορώνου, τὴν Αἴθουσαν τῶν Νομισμάτων, ἐμάθομεν παρ' αὐτοῦ πλείστας ὅσας λεπτομερείας ἀξιοθαυμάστους ἀληθῶς περὶ τοῦ ζήλου καὶ τῆς φιλοτιμίας, μεθ' ἧς ἐργάζονται οἱ Ἄγγλοι πρὸς πλουτισμὸν τοῦ Μουσείου.

— Εἰς αὐτὰς ἐδῶ τὰς θήκας, μᾶς ἔλεγεν ὁ κ. Σβορῶνος, περιέχονται νομίσματα ἀξίας 600 καὶ πλέον ἑκατομμυρίων..... Ἀλλὰ μὴ σᾶς μέλει· ἔχομεν ἡμεῖς καλλίτερα. Καὶ πολὺ γρήγορα θὰ τοὺς περάσωμε καὶ εἰς αὐτὰ τοὺς Ἄγγλους... Ἡ Ἑλληνικὴ Γῆ ἔχει θησαυροὺς ἀνεκτιμήτους... Σιγά, σιγὰ θὰ τοὺς ἀνασκάψωμεν.

Ἂς ἀναφέρωμεν τώρα ἐπικαίρως καὶ ἓν παράπονον τοῦ κ. Σβορώνου.

— Μόνον τὸ Ἀττικὸν δίδραχμον τοῦ Περικλέους (ἢ τοῦ Πεισιστράτου, δὲν ἐνθυμούμεθα ἀκριβῶς) δὲν ἔχομεν. Ἐνῷ οἱ Ἄγγλοι ἔχουν δύο. (Καὶ μᾶς ἐπέδειξε τὸ νόμισμα)... Ἐλπίζω ὅμως νὰ τὸ ἀποκτήσωμεν καὶ αὐτό.

Εἶναι ζήτημα 12—15 χιλιάδων δραχμῶν... Ἔμαθα ὅτι κάποιο πωλεῖται ἐκ μιᾶς ἰδιωτικῆς συλλογῆς ἐν Εὐρώπῃ.... Τί; Δύσκολον νὰ εὑρεθῇ πλούσιος Ἕλλην νὰ μᾶς τὸ ἀγοράσῃ·

Δὲν ἠξεύρομεν, ἂν ἔκτοτε ἐξεπληρώθη ὁ πόθος τοῦ μοναδικοῦ Ἕλληνος νομισματολόγου, ἀλλ' εὐχόμεθα, ἂνδὲν ἔγινεν εἰσέτι, νὰ γίνῃ τοῦτο ταχέως.

* * *

Οὔτε ὁλόκληρος ἡ ζωὴ ἑνὸς ἀνθρώπου χαλκεντέρου θὰ ἤρκει καὶ μόνον διὰ ν' ἀπαριθμήσῃ τις τὰ περιεχόμενα τοῦ Βρετανικοῦ Μουσείου. Διὰ τοῦτο ἡ προκειμένη ὠχροτάτη περιγραφὴ ἂς θεωρηθῇ ὡς δημοσιογραφικὴ ἐντύπωσις τῆς στιγμῆς μᾶλλον, παρὰ ὡς περιγραφὴ μὲ τεχνικὰς ἀπαιτήσεις. Ἕλλην ὁ γράφων θὰ περιαγάγῃ τὸν Ἕλληνα ἀναγνώστην ἀνὰ τὰ ἀπέραντα καὶ πλουσιώτατα διαμερίσματα τοῦ Μουσείου καὶ θὰ σταματήσῃ ἐκεῖ ὅπου τὸ Ἑλληνικὸ μάτι θὰ ἑλκυσθῇ ζωηρότερον.

Ἂς εἰσέλθωμεν ἀριστερόθεν τῆς κυρίας εἰσόδου εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν Ἑλληνο-Ρωμαϊκῶν ἀρχαιοτήτων. Θὰ γνωρισθῶμεν μὲ πολλὰς ἐξεχούσας Ρωμαϊκὰς προσωπικότητας, μὲ τὸν Καίσαρα, μὲ τὸν Νέρωνα, μὲ τὸν Τιβέριον καὶ μὲ ἄλλους Αὐτοκράτορας, Αὐτοκρατείρας, στρατηγοὺς καὶ εὐγενεῖς Ρωμαίους. Θὰ ἴδωμεν ἐπίσης καὶ πλεῖστα ἀγάλματα θεῶν καὶ θεαινῶν Ἑλληνικῶν Ρωμαϊκῆς τέχνης. Ἰδοὺ μία Ἀφροδίτη, ἡ «Ἀναδυομένη», ἀντίγραφον τῆς περιφήμου τοῦ Πραξιτέλους, εἷς Διόνυσος γενειοφόρος, ἀρχαϊκοῦ τύπου, εἷς Ἡρακλῆς νήπιον, Ἔρως καὶ πλεῖστα ἄλλα ἀγάλματα.

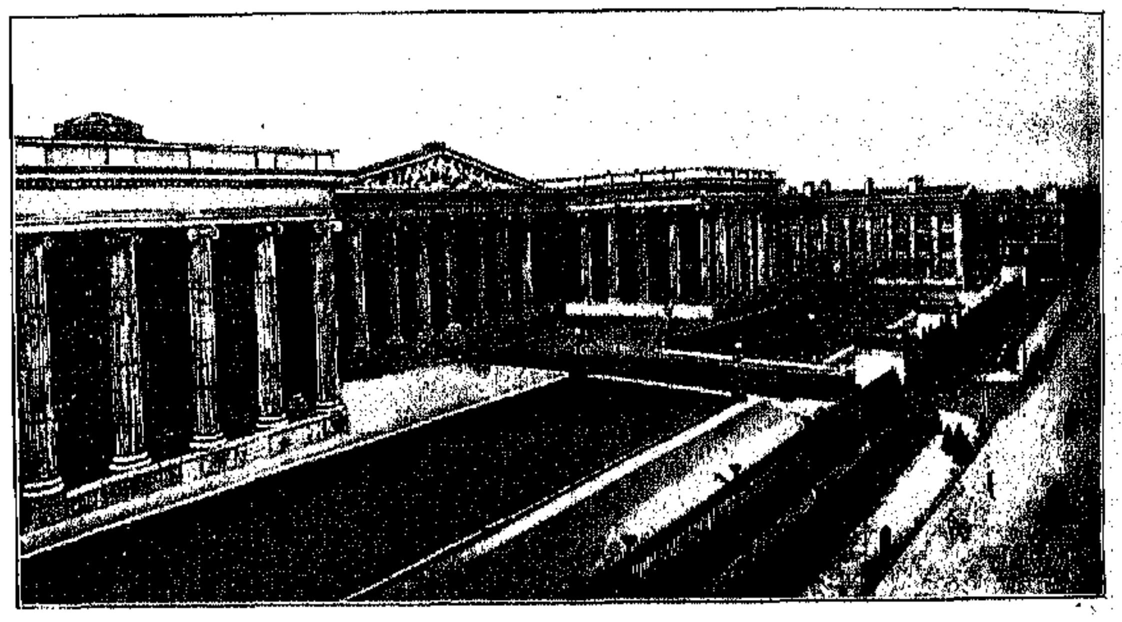

ΤΟ ΒΡΕΤΑΝΙΚΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΑΥΤΟΥ

ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ ΕΦΙΠΠΩΝ, ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ ΤΩΝ ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΩΝ

Η ΠΑΡΘΕΝΟΣ ΑΘΗΝΑ

Ἀντίγραφον τοῦ Χρυσελεφαντίνου ἀγάλματος τῆς Ἀθηνᾶς τοῦ Φειδίου.

* * *

Ἀλλὰ τὸ μάτι τοῦ Ἕλληνος, συνειθισμένον ἀπὸ τὰ πρωτότυπα τῶν τοιούτων, φευγαλέον περνᾷ ἐπὶ τῶν Ἰταλικῶν αὐτῶν ἀντιγράφων. Προχωροῦμεν λοιπὸν ἐνδότερον, διερχόμεθα τὴν αἴθουσαν τῶν ἀρχαιοτήτων τῆς Ξάνθου (Λυκίας), ἐξ ἧς οἱ Ἄγγλοι εἶχον κατορθώσει κατὰ τὸ 1842 νὰ ἐκσκάψουν καὶ νὰ μεταφέρουν εἰς Ἀγγλίαν πλεῖστα εὑρήματα σπουδαῖα ἀρχαϊκῆς ἑλληνικῆς τέχνης. Μία στήλη τοῦ ναοῦ τῶν Ἁρπυιῶν φέρει καὶ ἴχνη ἁγιογραφίας τινός, ἐξ ἧς φαίνεται ὅτι εἶχε χρησιμεύσῃ κατὰ τοὺς Χριστιανικοὺς χρόνους ὡς ἐρημητήριον Στυλίτου τινὸς Μοναχοῦ. Εἰς ἄλλην αἴθουσαν μεταξὺ ἀναριθμήτων ἀγαλμάτων, ἀναγλύφων καὶ συντριμμάτων, διακρίνομεν καὶ τεμάχιον ποδὸς τοῦ γιγαντιαίου ἀγάλματος τοῦ Ἀπόλλωνος τῆς Δήλου, τὸ ὁποῖον εἶχον ἀφιερώσῃ οἱ Νάξιοι. Ἄλλα τεμάχια, ὡς γνωστόν, τοῦ ἰδίου ἀγάλματος σώζονται ἤδη εἰς Δῆλον.

* * *

Προχωροῦμεν, ἑλκυόμενοι ὁλονὲν πρὸς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἔλγιν, ὅπου οἱ σπουδαιότεροι θησαυροὶ τοῦ Βρετανικοῦ Μουσείου, τὰ ἀθάνατα μάρμαρα τοῦ Παρθενῶνος. Εἶναι τὸ σημαντικώτερον τμῆμα τοῦ Βρετανικοῦ Μουσείου. Ὅλοι οἱ θησαυροὶ τοῦ κόσμου δὲν θὰ ἦσαν ἱκανοὶ ν' ἀποτελέσουν ἀντιστάθμισμα ἀπέναντι τῶν Ἄγγλων καὶ μιᾶς ἔτι πέτρας ἐκ τῆς αἰθούσης τοῦ Ἐλγίνου.

Θωμᾶς Μπρὼς ἕβδομος Λόρδος τοῦ Ἔλγιν. Τὸ ὄνομα αὐτὸ εἰς πλείστους τῶν συμπατριωτῶν μας προκαλεῖ κάποιο αἴσθημα ἐχθρότητος καὶ ἀγανακτήσεως:

— Διατί νὰ μᾶς πάρῃ τοὺς θησαυροὺς τῆς Ἑλλάδος;

Δι' ἐπιθέτων δὲ βαρέων χαρακτηρίζεται ὁ εὐγενὴς λόρδος, τοῦ ὁποίου ἡ ἁβρὰ καὶ ἐξιδανικευμένη εἰς λεπτότητα μορφὴ εἶναι λίαν καταφανὴς ἐντὸς τῆς φερωνύμου αἰθούσης. Ὁ γράφων τὰς γραμμὰς ταύτας Ἕλλην καὶ αὐτὸς θερμόαιμος, αἰσθάνεται μολαταῦτα κάποιαν συμπάθειαν πρὸς τὸν εὐγενῆ καὶ φιλάρχαιον λόρδον. Ὁ ἄνθρωπος ἔζη καθ' ἣν ἐποχὴν οἱ Τοῦρκοι διεσκέδαζον σκοποβολοῦντες ἐναντίον τῶν ἀνεκτιμήτων ἔργων τῆς Ἑλληνικῆς τέχνης καὶ μετὰ συντριβῆς καὶ ὀδύνης ἐμάνθανε, πρέσβυς ὢν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὅτι ἡ καταστροφὴ καὶ βεβήλωσις τῶν ἀρχαίων ἐν Ἑλλάδι μνημείων ἐξηκολούθει. Εἶναι λοιπὸν ἀξιοκατάκριτος ἂν μετεχειρίσθη τὸ χρῆμά του καὶ τὴν ἰσχυράν του ἐπιρροὴν διὰ νὰ περισώσῃ τὰ μᾶλλον κινδυνεύοντα; Διότι καὶ χρήματα ἄπειρα ἐξώδευσε καὶ εἰς κόπους καὶ μόχθους ὑπεβλήθη διὰ νὰ περισυλλέξῃ καὶ νὰ μεταφέρῃ εἰς Ἀγγλίαν τὰ κειμήλια ταῦτα. Ὑπολογίζεται ὅτι ὄχι ὀλιγώτερον τῶν δύο ἑκατομμυρίων φράγκων ἐστοίχισαν αἱ ἐργασίαι πρὸς περισυλλογὴν τῶν κειμηλίων καὶ πρὸς... δωροδοκίαν τῶν ἐγχωρίων Πασσάδων, ἡ δὲ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις τὰ ἠγόρασεν ἀντὶ τοῦ ἡμίσεως τοῦ ποσοῦ τούτου.

Τὸ ὅτι δ' ἐξηκολούθει ἡ καταστροφὴ ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν ἐκμαγείων, τὰ ὁποῖα εἶχε λάβῃ ὁ Ἔλγιν, τῶν ἀναγλύφων, ἅτινα δὲν ἠδύνατο νὰ μεταφέρῃ χωρὶς βλάβην τοῦ κτιρίου. Διότι ἔσχε τὴν πρόνοιαν ὁ εὐγενὴς λόρδος ν' ἀφαιρέσῃ, ὅσα ἦτο δυνατὸν ν' ἀφαιρεθοῦν καὶ ὅσα ἐξετίθεντο εὐκολώτερον εἰς βλάβας, τὰ δὲ ἄλλα ἄφησε, φροντίσας δι' εἰδικῶν καλλιτεχνῶν νὰ λάβῃ ἀποτυπώματα αὐτῶν εἰς ἐκμαγεῖα· ταῦτα παραβαλλόμενα πρὸς τὰ ἤδη ἐν Ἀθήναις σωζόμενα πρωτότυπα δεικνύουν ὅτι οἱ Τοῦρκοι, κατὰ τὰ ὀλίγα ἀκόμη ἔτη ποῦ ἔμειναν ἐπὶ τοῦ κλασσικοῦ ἐδάφους, ἐξηκολούθησαν τὸ ἔργον τοῦ ὀλέθρου. Καὶ διὰ τοῦτο τὰ ἐκμαγεῖα σήμερον αὐτὰ ἔχουν μεγίστην ἀξίαν, καθὸ παρουσιάζοντα εἰς ἣν καλλίστην σχετικῶς κατάστασιν τὰ πρωτότυπα εὑρίσκοντο κατὰ τὸ 1800. Οἱ Ἄγγλοι προσέτι φιλοτιμοῦνται ν' ἀναφέρουν καὶ μίαν παράδοσιν ὅτι οἱ σύγχρονοι τοῦ Ἔλγιν Ἀθηναῖοι ἔλεγον ὅτι ἤκουον τὰ μεταφερόμενα ἱερὰ μάρμαρα νὰ θρηνοῦν διὰ τὴν τύχην τῶν ἐν δουλείᾳ μενόντων εἰσέτι συντρόφων των...

* * *

Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἔλγιν περιέχονται ὅσα ἠδυνήθη ν' ἀποκομίσῃ ὁ φιλάρχαιος λόρδος ἐκ τοῦ Παρθενῶνος καὶ τῆς Ἀκροπόλεως. Περιέχονται τὰ δείγματα τῆς τέχνης τοῦ μεγαλειτέρου τῶν αἰώνων καλλιτέχνου Φειδίου, τοῦ συλλαβόντος καὶ ἐκτελέσαντος τὸ μέγιστον θαῦμα τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας, τὸν Παρθενῶνα.

Ο ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΑΓΑΛΜΑΤΙΑ ΕΞ ΑΠΤΗΣ ΓΗΣ (TERRE-COTTA) ΤΑΝΑΓΡΑΣ ΚΑΙ ΕΡΕΤΡΕΙΑΣ

Δὲν θὰ πειραθῶμεν ἐνταῦθα οὔτε κἂν ἀκροθιγῶς νὰ εἴπωμέν τι περὶ τῆς ἱστορίας τοῦ μεγαλουργήματος τούτου. Τὸ ζήτημα εἶναι ἀφ' ἑνὸς μὲν ὑπὲρ τὰς δυνάμεις ἡμῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐκτὸς τοῦ σκοποῦ τοῦ ἄρθρου τούτου

Ἐκ τῶν πέριξ τῆς αἰθούσης ἀναγλύφων τῆς ζωοφόρου τοῦ Παρθενῶνος, τὸ καλλίτερον σωζόμενον καὶ δεικνῦον τὴν ἀπροσπέλαστον καλλιτεχνικὴν μεγαλοφυΐαν τοῦ Ἕλληνος γλύπτου εἶναι ἡ παρατιθεμένη παρέλασις κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Παναθηναίων. Τὸ ἀνάγλυφον ἐλήφθη ἐκ τῆς ΒΔ. πλευρᾶς τῆς ζωοφόρου τοῦ Παρθενῶνος καὶ εἶναι ἐκ τῶν καλλιτέρων. Οἱ χαλινοὶ τοῦ ἵππου εἶναι μετάλλινοι.

Εἰς τὴν αἴθουσαν εὑρίσκεται καὶ ὡραῖον ἀντίγραφον τῆς Παρθένου Ἀθηνᾶς, ἔργον ρωμαϊκῆς τέχνης πολὺ καλόν. Τὸ πρωτότυπον, ὡς γνωστόν, ἄγαλμα περιεσώθη μέχρι τῆς 4ης μετὰ Χριστὸν ἑκατονταετηρίδος, ἄγνωστον δὲ ἔκτοτε τί ἀπέγινεν.

Οἱ τοῖχοι τῆς αἰθούσης εἶναι κεκαλυμμένοι ὑπὸ τῶν ἀναγλύφων παραστάσεων καὶ συμπλεγμάτων τοῦ Παρθενῶνος, εἴτε εἰς πρωτότυπα, εἴτε εἰς ἐκμαγεῖα, ὑπάρχει δὲ προσέτι μία Καρυᾶτις, ἀπαχθεῖσα ἐκ τοῦ Ἐρεχθείου, ὁλομόναχη μακρὰν τῶν πέντε ἀδελφῶν της· καὶ σὰν μελαγχολική. Ἓν σύμπλεγμα τῶν τριῶν Μοιρῶν ἀκρωτηριασμένων καὶ ἀκεφάλων καὶ πλεῖστα ἄλλα ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως συντρίμματα μετὰ μεθοδικότητος καὶ τάξεως τοποθετημένα. Ὑπάρχουν προσέτι σχεδιαγραφήματα τῆς Ἀκροπόλεως καὶ τοῦ Παρθενῶνος, γενόμενα πρὸ τῆς ἀπαισίας ἡμέρας, καθ' ἣν ὁ Μοροζίνης ἐβομβάρδιζε τὴν Ἀκρόπολιν καὶ προεκάλει τὴν μοιραίαν ἐκείνην ἔκρηξιν εἰς τὸν Παρθενῶνα. Μία ὁλόκληρος στήλη τοῦ Ἐρεχθείου. Μία ἀναπαράστασις ἐν σμικρῷ τῆς Ἀκροπόλεως, ὁποία ἦτο ἐπὶ Περικλέους καὶ ὁποία εἶναι σήμερον. Μία προτομὴ τοῦ Περικλέους, τοῦ ἠθικοῦ δημιουργοῦ τῶν θαυμασίων καλλιτεχνημάτων τῆς Ἀκροπόλεως, θεωρεῖται ὡς ἀντίγραφον ἀρχαίου προτομῆς τοῦ συγχρόνου μὲ τὸν Περικλέα γλύπτου Κρεσίλη. Ἡ περικεφαλαία, κατὰ τὸν Πλούταρχον, ἐχρησίμευεν ὅπως περικαλύψῃ τὸ δύσμορφον κεφάλι τοῦ μεγαλοφυοῦς πολιτικοῦ, τοῦ ὁποίου τὸ ἀνώμαλον σχῆμα τοῦ κρανίου ἐχρησίμευσεν εἰς πολλοὺς σατυρικοὺς ποιητὰς ὡς κέντρον σατυρισμοῦ καὶ διακωμῳδήσεως.

* * *

Ἰδιαιτέρα αἴθουσα εἶναι ἀφιερωμένη καὶ διὰ τὰ εὑρήματα ἐκ τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἐπικουρίου Ἀπόλ-

λωνος ἐν Φιγαλείᾳ τῆς Ἀρκαδίας, τὰ ὁποῖα ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἠγόρασε τὸ 1814 παρά τινων ἀρχαιολόγων ξένων, ἐνεργησάντων ἀνασκαφὰς κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν εἰς Αἴγιναν καὶ Ἀρκαδίαν. Ὁ ναὸς οὗτος, ἔργον τοῦ ἀρχιτέκτονος τοῦ Παρθενῶνος Ἰκτίνου, ἔχει μεγίστην καλλιτεχνικὴν ἀξίαν. Ἐν πολλοῖς αἱ παραστάσεις τῶν μετωπῶν καὶ τῆς ζωοφόρου τοῦ ναοῦ εἶναι ἀνάλογοι πρὸς τὰς τοῦ Παρθενῶνος.

Εἰς μίαν ἄλλην αἴθουσαν παρατηροῦμεν ἐπιτυμβίους λίθους καὶ σχετικὰς τῆς λατρείας τῶν Ἑλλήνων ἀναγλύφους παραστάσεις. Ἓν θαυμασίως διατηρούμενον τοιοῦτον ἀνάγλυφον τῆς 4ης π.Χ. ἑκατονταετηρίδος παριστάνει ὅμιλον νεανιῶν προσφερόντων φόρον λατρείας πρὸς τὴν Θρακικὴν θεὰν Ἀρτέμιδα. Δύο γέροντες ὁδηγοῦν τοὺς νεανίας πρὸς τὴν θεάν. Ἀξιοθαύμαστος ἡ ποικιλία τῶν ἐκφράσεων τῆς φυσιογνωμίας τῶν νεανιῶν.

Ἰδιαιτέρα αἴθουσα εἶναι ἀφιερωμένη εἰς τὸ Μαυσωλεῖον, τὸ μεγαλοπρεπὲς μνημεῖον τῆς Ἁλικαρνασσοῦ, τὸ ὁποῖον ἡ Ἀρτεμισία εἶχεν ἱδρύση πρὸς τιμὴν τοῦ συζύγου καὶ ἀδελφοῦ της συγχρόνως Μαυσωλοῦ. Ἐκ τοῦ μνημείου τούτου, τὸ ὁποῖον ὡς γνωστὸν ἀπετέλει ἓν τῶν ἑπτὰ θαυμάτων τοῦ Ἀρχαίου Κόσμου, σώζονται ὀλίγιστά τινα ἐν καλῇ καταστάσει. Τὸ κολοσσαῖον ἄγαλμα τοῦ Μαυσωλοῦ σώζεται ἀκέραιον, τὸ πρόσωπον ὅμως τῆς Ἀρτεμισίας εἶναι κατεστραμμένον. Τὸ μνημεῖον τοῦτο κατεσκευάσθη περὶ τὰ μέσα τῆς 4ης ἑκατονταετηρίδος, εἶναι δ' ἔργον τῶν ἀρίστων συγχρόνων Ἑλλήνων γλυπτῶν καὶ ἀρχιτεκτόνων, τοῦ Σατύρου, τοῦ Πυθίου, τοῦ Σκόπα, τοῦ Βρυάξεως, τοῦ Τιμοθέου καὶ τοῦ Λεωχάρους. Σώζεται ἐπίσης τὸ ἐμπρόσθιον τμῆμα ἑνὸς ἵππου, εἷς τροχὸς τῆς ἁμάξης καὶ συντρίμματα ἀναγλύφων παραστάσεων ἐκ τῆς ζωοφόρου τοῦ τάφου.

Εἰς μίαν αἴθουσαν σταματῶμεν πρὸ τῆς «Πενθούσης γυναικός», ἀγάλματος ἀρίστης Ἑλληνορωμαϊκῆς τέχνης, θαυμασίου εἰς στάσιν καὶ ἔκφρασιν.

Περαιτέρω μία ἄλλη φυσιογνωμία ἡ ὁποία προκαλεῖ κάπως ζωντανωτέρας συγκινήσεις εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις μᾶς σταματᾷ. Εἶναι ἡ προτομὴ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, τοῦ ὀνειρευθέντος τὸ μέγα ὄνειρον τοῦ Πανελληνισμοῦ καὶ μὴ ζήσαντος φεῦ! ἀρκετὰ ὥστε νὰ τὸ ἐκπληρώσῃ.

Εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν χαλκίνων ἀγαλμάτων ἓν ἀγαλμάτιον τοῦ Σατύρου Μαρσύα, ἀρίστης τέχνης, πιθανῶς τοῦ Μύρωνος, καταπλήσσει μὲ τὴν ζωήν, ποῦ ἐκφράζουν αἱ γραμμαί του. Κάτωθεν μία ἐπιγραφὴ μᾶς ἀποκαλύπτει ὅτι εὑρέθη εἰς τὰς Πάτρας, ἀνασυρθὲν ἐκ τῆς θαλάσσης. Πῶς ὅμως κατέληξεν εἰς τὸ Βρετανικὸν Μουσεῖον, διὰ τίνων ἀρχαιοκαπηλικῶν μεθόδων ἐξαχθὲν ἀπὸ τὰς Πάτρας, αὐτὸ βεβαίως δὲν θὰ τὸ μάθωμεν ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους. Πλῆθος ἄλλων ἀγαλματίων χαλκίνων ἐκ Παραμυθίας τῆς Ἠπείρου, ἐκ Θεσσαλίας, ἐκ Γαλαξειδίου, ἐκ Κρήτης καὶ ἀλλαχόθεν τῆς Ἑλληνικῆς Γῆς, ἀρίστης τέχνης καὶ ἀνεκτιμήτου ἀξίας εὑρίσκονται. Καὶ καθ' ἓν ἔχει ἐπιγραφὴν μὲ τὸν τόπον τῆς προελεύσεώς του. Ὁμολογουμένως ὁ Ἕλλην αἰσθάνεται κάποιον πόνον ἐπὶ τῇ φυγαδεύσει τόσων ἀριστουργημάτων ἐκ τῆς Πατρίδος των. Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ναοῦ τῆς Ἀρτέμιδος τῆς Ἐφέσου θὰ ἴδωμεν ὁλόκληρα τμήματα τῶν κολοσσαίων στηλῶν τοῦ περιφήμου ἐκείνου ναοῦ καὶ ἄλλας ἀρχαιότητας ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως.

* * *

Ἀνερχόμενοι εἰς τὸν Β'. ὄροφον τοῦ γιγαντιαίου κτιρίου, ἂς περάσωμεν γοργῷ βήματι, τὰς αἰθούσας τῶν Αἰγυπτιακῶν, Ἀσσυριακῶν, Βαβυλωνιακῶν, Φοινικικῶν καὶ ἄλλων Ἀσιατικῶν ἀρχαιοτήτων.

Τεχνικῶς δὲν ἔχουν καμμίαν σημασίαν· μόνον ἱστορικῶς καὶ ἀρχαιολογικῶς ἐνδιαφέρουν. Αἱ αἴθουσαι ὅπου ἐπαναπαύονται αἱ Μούμμιαι τῶν Βασιλέων τῆς Αἰγύπτου ἀποπνέουν ἕνα εἶδος πνιγηρᾶς μούχλας. Ἴσως εἶναι καὶ ἡ αὐθυποβολὴ ἐκ τοῦ θεάματος κατασκλήρων, σαβανωμένων καὶ βαλσαμωμένων νεκρῶν, ἡλικίας 4,000 ἐτῶν! Ἀλλ' ὁμολογῶ ὅτι μετενόησα διότι εἰσῆλθον εἰς τὰς αἰθούσας αὐτάς, καίτοι γοργῷ βήματι τὰς διῆλθον. Ἂς εἰσέλθωμεν ἤδη εἰς τὴν αἴθουσαν ὅπου μεθοδικώτατα καὶ μὲ σύστημα ὑπερτέλειον οἱ Ἄγγλοι μᾶς

Η ΠΕΝΘΟΥΣΑ ΓΥΝΗ

ἀποκαλύπτουν τὴν ζωὴν τῶν ἀρχαίων εἰς ὅλας της τὰς ἐκφάνσεις. Πῶς ἔτρωγον, πῶς συνεφίζοντο, πῶς ἐκαλλωπίζοντο, πῶς ἐνεδύοντο· τί ἔπιπλα εἶχον, τί ἐργαλεῖα καλλιεργείας· πῶς ἔζων, πῶς ἐξεπαιδεύοντο, πῶς διεσκέδαζον, πῶς ἐπολέμουν, πῶς ἐμαγείρευαν... Ἰδοὺ Φοινικικὰ ξυράφια, τὰ ὁποῖα ἔχουν τοιαύτην σχέσιν μὲ τὰ σημερινὰ αὐτόματα καὶ ἐξασφαλιστικά, ὁποίαν ἔχει σχέσιν ὁ ἀ ρ α μ π ᾶ ς μὲ τὸ... ἀεροπλάνον! Ἰδοὺ καὶ ἐργαλεῖα πρὸς καθαρισμὸν τῶν ὀνύχων, τοῦθ' ὅπερ ἀποδεικνύει ὅτι καὶ οἱ Πανάρχαιοι λαοὶ εἶχαν τὸν καιρὸν νὰ ξύνουν τὰ νύχιά τους. Ἀλλὰ τί λέγομεν; Αὐτοὶ εἶχαν καὶ εἶχαν τὸν καιρὸν πρὸς τοιαύτας ἐνασχολήσεις. Ὁ πολιτισμὸς τότε δὲν εἶχεν ἀνακαλύψῃ ἀκόμη τὸν πυρετὸν τῆς πολυπραγμοσύνης καὶ τοῦ πολυασχόλου. Ἰδοὺ πυξίδες, ἤγουν κ ο υ τ ι ὰ τουαλέττας μὲ χρώματα μάλιστα ἢ μᾶλλον μὲ ἴχνη χρωμάτων, τὰ ὁποῖα τίς οἶδε εἰς ποίας δεσποίνης τὰς παρειὰς προσέθετον ζωηρότητα. Τιμαλφῆ κοσμήματα, δακτύλια, ἐνώτια, ψέλλια, καρφίτσες, βελόναι, κτένια Μυκηναϊκῆς ἐποχῆς, ποῦ θὰ τὰ ἐζήλευε καὶ ὁ ἀπαιτητικώτερος σήμερον δανδής· ἀρίστης τέχνης λεπτουργήματα καὶ ἐξ ἐλεφαντόδοντος. Σανδάλια ἀπὸ φελλόν, ἀπὸ δέρμα, ἀπὸ ἄχυρον, ἀπὸ ξύλον, μὲ πόρπας καλλιτεχνικωτάτας. Εἴδη ἐπιπλώσεως, δεικνύοντα ὅτι οἱ ἀρχαῖοι ἦσαν εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸ ἁπλούστεροι ἡμῶν, ὅπως καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα ζητήματα. Λύχνοι θαυμασίως καλλιτεχνικοί, ἐργαλεῖα μαγειρικῆς, κάτοπτρα μετάλλινα, δοχεῖα χάλκινα, ἀργυρᾶ ἢ ἐπάργυρα, μαχαίρια, πλάστιγγες, γεωργικὰ ἐργαλεῖα, ξίφη, πανοπλίαι. Μία πλὰξ ἢ ἄβαξ σχολείου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου κάποιος μαθητὴς εἶχε κάμῃ ἓν παράδειγμα πολλαπλασιασμοῦ μὲ ἑλληνικὰ ψηφία καὶ ἓν παράδειγμα γραφῆς συλλαβῶν. Παιδικὰ ἀθύρματα, ἓν σημειωματάριον ἐκ παπύρου μὲ τὴν σημείωσιν ἐξόδων τῆς ἡμέρας. Καὶ τὸ περιεργότερον ἓν δοχεῖον χάλκινον μὲ.... μισοσπασμένα αὐγά, ἕτοιμα νὰ τηγανηθοῦν. Τὸ περιεργότατον αὐτὸ εὕρημα περιεσώθη ὑπὸ τὴν λάβαν τῆς Πομπηίας, ἐξ ἧς ὑπάρχουν εἰς τὸ Βρετανικὸν Μουσεῖον καὶ πλεῖστα ἄλλα περίεργα ὑπολείμματα τῆς καταστροφῆς, ὡς π. χ. κάστανα, καρύδια καὶ ἄλλοι διάφοροι καρποὶ καὶ ὄσπρια. Τὰ καρύδια μάλιστα διατηροῦνται πολὺ καλά.

Ὅλα ταῦτα εἶναι τοποθετημένα ὄχι φύρδην μίγδην, ὅπως τ' ἀναφέρομεν, ἀλλὰ χωριστὰ καὶ μὲ διακριτικὰς ἐπιγραφάς.

Εἴδη καλλωπισμοῦ, εἴδη ἐπιπλώσεως· εἴδη μαγειρικῆς, εἴδη ἐκπαιδευτικῆς κ.τ.λ.

* * *

Ἡ αἴθουσα τῶν ἀγαλματίων ἐξ ὀπτῆς γῆς (terra cotta) εἰς τὸν δεύτερον ὄροφον τοῦ κτιρίου εἶναι ἐξόχως ἐνδιαφέρουσα ὡς καὶ ἡ τῶν ἀγγείων, τὰ ὁποῖα πληροῦν 3—4 διαμερίσματα, διῃρημένα εἰς Ἀρχαϊκά, Κρητικά, Μυκηναϊκά, τῆς καλῆς ἐποχῆς, τῶν μεταγενεστέρων χρόνων καὶ φθάνοντα μέχρι τῶν νεωτέρων ρωμαϊκῶν χρόνων. Ἀγγεῖα ὑπὸ τὰ ποικιλώτατα ὀνόματα καὶ σχήματα, λήκυθοι καὶ φαγιάνς Μυκηνῶν, ἀμφορεῖς, κύλικες, κρατῆρες, ὑδρίαι, λύχνοι, δεῖνα, ρυτά, οἰνοχόαι, κύαθοι, ἐκπάγλου τελειότητος λεπτουργήματα μὲ τὰς συνήθεις παραστάσεις. Ἀπὸ τὰς Ταναγραίας κόρας, τὰ ἀφθάστου τελειότητος ἀγαλμάτια ἐξ ὀπτῆς Γῆς, ἔχομεν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Μουσεῖον ἀρκετάς, ἀλλὰ αἱ παρατιθέμεναι ἐν εἰκόνι εἶναι ἴσως αἱ μοναδικαί.

Μεταξὺ τῶν δοχείων ἐντύπωσιν μᾶς κάμνουν ἰδιαιτέραν δύο λήκυθοι ὅμοιοι, ἐξ ἀπέφθου χρυσοῦ μὲ ἀνάγλυφα θαυμασίας τέχνης. Μία ἐπιγραφὴ λέγει: «Ἀνευρέθησαν εἰς τὸ Βαφειὸ πλησίον τῆς Σπάρτης». Πόσα ἐρωτηματικὰ δὲν προκαλεῖ αὐτὴ ἡ ἐπιγραφή!

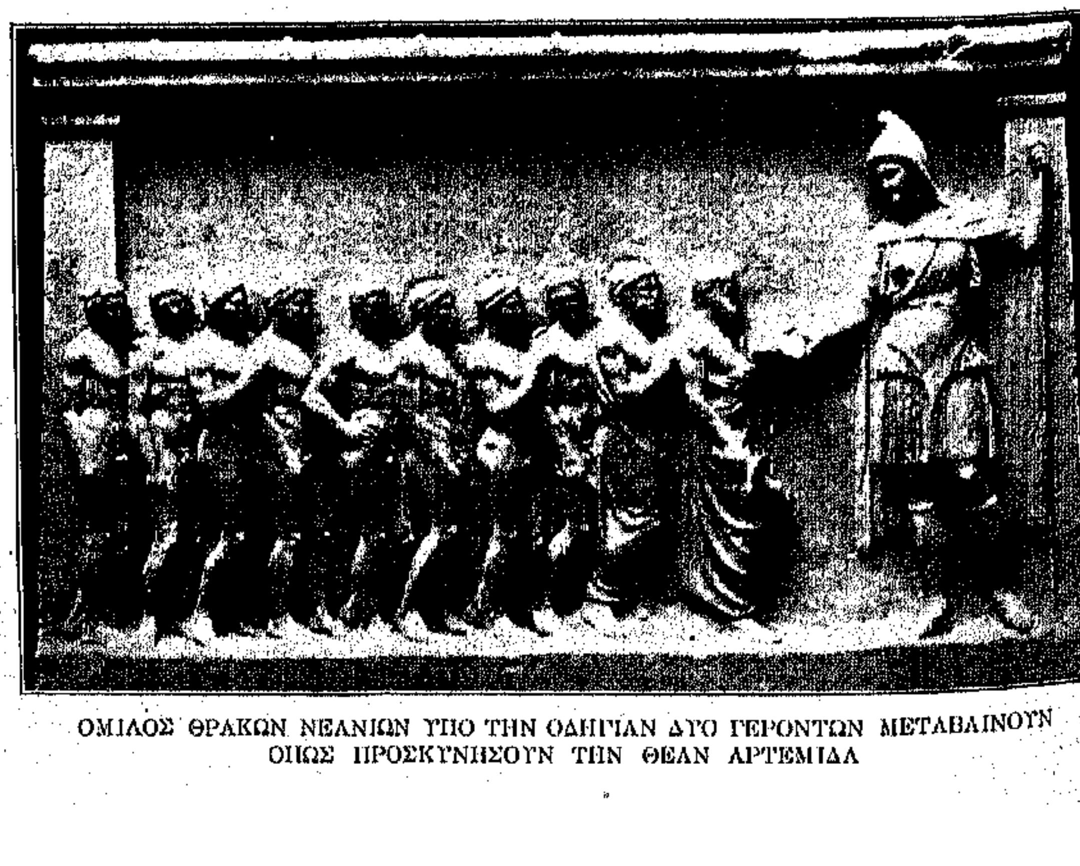

ΟΜΙΛΟΣ ΘΡΑΚΩΝ ΝΕΑΝΙΩΝ ΥΠΟ ΤΗΝ ΟΔΗΓΙΑΝ ΔΥΟ ΓΕΡΟΝΤΩΝ ΜΕΤΑΒΑΙΝΟΥΝ ΟΠΩΣ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΟΥΝ ΤΗΝ ΘΕΑΝ ΑΡΤΕΜΙΔΑ

* * *

Ἐκεῖνο ὅμως διὰ τὸ ὁποῖον δύνανται νὰ καυχῶνται ἐξαιρετικῶς οἱ Ἄγγλοι ἐν σχέσει μὲ τὸ Βρετανικὸν Μουσεῖον εἶναι ἡ θαυμασία Βιβλιοθήκη του καὶ ἡ Αἴθουσα τοῦ Ἀναγνωστηρίου. Οἵα τάξις καὶ οἵα ἀκρίβεια βασιλεύει εἰς τὸ ἵδρυμα αὐτό! Ἡ Βιβλιοθήκη ἔχει ὀλιγωτέρους τόμους τῶν τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης τῶν Γάλλων. Ἐκείνη ἔχει ὑπὲρ τὰ 2 1)2 ἑκατομμύρια τόμων, ἡ τοῦ Βρετανικοῦ Μουσείου μόλις ἴσως ἔχει 2 ἑκατομμύρια τόμους.

Ἡ διαφορὰ ὅμως ἔγκειται εἰς τοῦτο· ὅ,τι οἱ μὲν τόμοι τῆς ἐδῶ Βιβλιοθήκης εἶναι ὅλοι εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ τυχόντος ἀναγνώστου, δυναμένου ἐντὸς 5 λεπτῶν νὰ ἔχῃ εἰς χεῖράς του ὅτι δήποτε βιβλίον ζητήσῃ, ἐνῷ οἱ τόμοι τῆς Bibliotheque National δὲν ἀνευρίσκονται πολλάκις παρὰ μετὰ ἀναζήτησιν ἡμερῶν καὶ οὐχὶ σπανίως οὐδόλως ἀνευρίσκονται. Ὁ Ἄγγλος βιβλιοθηκάριος ἠξεύρει τί ἔχει καὶ ποῦ τὸ ἔχει, χάρις εἰς λεπτομερέστατον κατάλογον κατ' εἶδος καὶ κατ' ἀλφάβητον. Τὸ τοιοῦτον δὲν συμβαίνει, τόσον τελείως τοὐλάχιστον, εἰς τὰς ἄλλας Εὐρωπαϊκὰς Βιβλιοθήκας.

Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ἀναγνωστηρίου δύναταί τις νὰ εἰσέλθῃ κατόπιν μικρᾶς τινος καὶ ἀσημάντου διατυπώσεως, δύναται δὲ νὰ χρησιμοποιῇ οἱονδήποτε βιβλίον, χειρόγραφον, χάρτην, ἐφημερίδα κτλ.

Ἡ αἴθουσα τοῦ Ἀναγνωστηρίου, κατὰ τὸ πρότυπον τοῦ Πανθέου τῆς Ρώμης κατεσκευασμένη μὲ θόλον ὑάλινον, δύναται νὰ περιλάβῃ ὑπὲρ τοὺς 600 ἀναγνώστας ἀναπαυτικώτατα καὶ ἀνετώτατα, οἱ ὁποῖοι ἔχουν πρόχειρα βιβλία εἰς τὴν διάθεσίν των ὑπὲρ τὰς 20 χιλ. τόμων, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ χρησιμοποιοῦν χωρὶς διατύπωσίν τινα. Διὰ τὰ ἄλλα βιβλία, τὰ ὁποῖα τοποθετημένα εἰς θήκας κατέχουν μῆκος 43 μιλίων, πρέπει ὁ ἀναγνώστης νὰ ὑπογράψῃ σημείωμά τι ἔντυπον καὶ μετ' ὀλίγα λεπτὰ ὑπάλληλός τις θὰ τοῦ φέρῃ τὸ ζητηθὲν βιβλίον. Οἱ κατάλογοι τῶν βιβλίων ἀποτελοῦν 800 τόμους. εἶναι δὲ τόσον μεθοδικῶς συντεταγμένοι, ὥστε ἀμέσως νὰ εὑρίσκῃ τις ὅ,τι δήποτε βιβλίον θελήσῃ.

* * *

Κλείομεν τὸ ἄρθρον περὶ τοῦ Βρετανικοῦ Μουσείου μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι οὔτε τὸ ἑκατομμυριοστὸν ἐξ ὅσων περιέχει, ἀναφέρομεν. Ἁπλῶς ἠθελήσαμεν νὰ δώσωμεν ἀμυδρὰν ἰδέαν τοῦ Μεγαλείου τοῦ Μουσείου τούτου, τὸ ὁποῖον, χάρις εἰς τὴν κυριαρχοῦσαν ἰδέαν, χάρις εἰς τὰ φιλοτίμως χρησιμοποιούμενα μέσα, χάρις εἰς τὸ μεθοδικόν, τὴν τάξιν καὶ τὴν ἀκρίβειαν, κατέστη μοναδικὸν εἰς τὸν κόσμον καὶ ἀληθὲς σέμνωμα τῆς Ἀγγλίας.

* * * *

ΑΡΑΠΙΚΗ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ

ΤΙΣ ΟΙΔΕΝ εἰς ποίαν Ἀφρικανικὴν τερατωδίαν θὰ τραπῇ ὁ νοῦς πολλῶν, οἱ ὁποῖοι θὰ ἴδουν αὐτὴν τὴν εἰκόνα.

Θὰ φαντασθοῦν βέβαια ὅτι πρόκειται περὶ κανενὸς ἀποτροπαίου μαρτυρίου εἰς τὸ ὁποῖον οἱ ἄγριοι τῆς Μαύρης Ἠπείρου ὑποβάλλουν τοὺς φίλους καὶ τοὺς αἰχμαλώτους των.

Καὶ ὅμως τίποτε ἐξ ὅλων αὐτῶν δὲν συμβαίνει. Πρόκειται ἁπλῶς περὶ μιᾶς ἐφαρμογῆς τῆς ἀραπικῆς θεραπευτικῆς ἐναντίον τῶν ἐνοχλήσεων τῆς δυσπεψίας.

Φαίνεται ὅτι προσβάλλεται κανεὶς εὐκολώτατα ἀπὸ αὐτὸ τὸ εἶδος τῆς ἐνοχλήσεως εἰς τὴν Οὐγάνδαν. Μία κακοψημένη μπριζόλα κροκοδείλου, κάποια κατάχρησις ψητοῦ πιθήκου, ὀλίγος περισσότερος μεζὲς ἀπὸ οὐρανίσκον ἱπποποτάμου, καὶ τὸ στομάχι, ὅσον ἀράπικον καὶ ἂν εἶναι, ἠμπορεῖ νὰ αἰσθανθῇ νυγμοὺς δυσαρέστους καὶ πόνους ...ἀράπικους.

Τώρα οἱ ἰθαγενεῖς τῆς Οὐγάνδας, ὅσον καὶ ἂν εἶναι κοιλιόδουλοι, δὲν ἔχουν ἰδέαν νερῶν Vichy καὶ Apollinaris. Αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι δὲν εὑρίσκουν τρόπον θεραπείας καὶ ἀνακουφίσεως.

Καὶ ἡ εἰκών μας παριστᾷ αὐτὸν τὸν τρόπον, τὸν ὁποῖον ἐξηγεῖ ὁ πολλάκις περιηγηθεὶς καὶ κάλλιστα γνωρίσας τὴν Οὐγάνδαν Ἄγγλος Sir Gerald. Ὁ Βρεττανὸς αὐτὸς εὐπατρίδης εὑρίσκετο μίαν φορὰν εἰς ἕνα χωριὸ τῶν ἡμιαγρίων αὐτῶν ἰθαγενῶν, ὅτε ἔξαφνα εἶδεν εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ τόπου τὸ θέαμα τὸ ὁποῖον βλέπουν καὶ οἱ ἀναγνῶσταί μας αὐτὴν τὴν στιγμήν.

— Ἐνόμισα διὰ πέντε λεπτὰ ὅτι εὑρισκόμην ἐνώπιον σκηνῆς ἀποτροπαίου θηριωδίας, λέγει ὁ Sir Gerald. Ἐν τούτοις ὅ,τι ἔβλεπα, ἦτο παράδειγμα τῶν ἀφρικανικῶν θεραπευτικῶν μεθόδων.

Ὅταν εἷς ἰθαγενὴς ἔφαγε κάτι τι δυσκολοχώνευτον καὶ αἰσθάνεται ἐσωτερικὰς ἐνοχλήσεις, φαντάζεται ἀμέσως ὅτι ἔχει ἕνα φεῖδι εἰς τὴν κοιλίαν του.

Τὸ φεῖδι αὐτὸ πάντοτε κατὰ τὴν ἀράπικην ἰατρικὴν πρέπει νὰ φονευθῇ ἐντὸς τοῦ στομάχου, διὰ νὰ μὴ κινῆται καὶ δαγκάνῃ.

Πρὸς ἀνακούφισιν τοῦ πάσχοντος καλοῦνται τέσσαρες, οἱ ρωμαλεώτεροι τῆς φυλῆς, οἱ ὁποῖοι ἐξαπλώνουν αὐτὸν πρηνηδόν, δένοντες σφιγκτὰ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας του. Ἕκαστος ἐκ τῶν τεσσάρων δοκτόρων κρατεῖ ἀπὸ μίαν χεῖρα ἢ πόδα τὸν ὁποῖον τραβᾷ σχεδὸν μέχρις ἐξαρθρώσεως ἐνῷ τὴν ἰδίαν στιγμὴν εἷς πέμπτος μαῦρος χοροπηδᾷ ἐπὶ τῆς ράχεως τοῦ δυσπεπτικοῦ, πιέζων καὶ λακτίζων, ὅσον ἠμπορεῖ καλλίτερον, διὰ νὰ δώσῃ ἔμφασιν εἰς τὴν θεραπείαν.

Μὲ ὅλα τὰ καλὰ τὰ ὁποῖα ἔχει ἡ μέθοδος αὕτη, δὲν φαίνεται νὰ εἶναι πολὺ ἐν χρήσει, ἴσως διότι οἱ ἰθαγενεῖς τῆς Οὐγάνδας, οἱ ὁποῖοι ἠμποροῦν νὰ τὴν δεχθοῦν, δὲν εἶναι καὶ τόσον πολλοί. Ἄλλως τε νεώτεραι παρατηρήσεις ἀπέδειξαν ὅτι οἱ Ἀφρικανοὶ οὗτοι ἤρχισαν νὰ προσέχουν εἰς τὸ φαγητόν των, ὅταν δὲ πάσχουν ἀπὸ δυσπεψίαν, τὸ κρατοῦν μυστικόν. Ὅταν ὅμως δοθῇ ἡ εὐκαιρία πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς μεθόδου, οἱ μαῦροι ἔχουν ἑορτήν· τὸ χωριὸ ὁλόκληρον συνάζεται εἰς τὴν Πλατεῖαν, ὅπως οἱ Νεοϋορκέζοι συνάζονται εἰς τὴν Μινεόλαν διὰ νὰ ἴδουν τὰ ἀερόπλανα. Ὁ «Τοῦμπο», σὰν νὰ εἴπουμεν ὁ ἀρχηγός, σχεδὸν πάντοτε παρίσταται εἰς τὰ θεραπευτικὰ αὐτὰ πειράματα τῶν μαύρων Ἀσκληπιῶν του. Καὶ χάριν μεγαλειτέρας ἐπισημότητος, τὸ «τὰμ-τὰμ» συνοδεύει μὲ τοὺς κτύπους του τὰ τραγούδια τῆς Ἀράπικης ὁμηγύρεως καὶ τὰς ὠρυγὰς τοῦ κάμνοντος τὴν κ ο ύ ρ α ν δυσπεπτικοῦ.

Ἡ θεραπεία αὕτη βαστᾷ, ἐφ' ὅσον πονεῖ καὶ φωνάζει ὁ θεραπευόμενος. Μόλις δὲ ὁ ὑποκύπτων εἰς τὰς περιποιήσεις ἐξαντληθῇ καὶ λιποθυμήσῃ ἢ περιέλθῃ εἰς ἀναισθησίαν, οἱ «δόκτορες» τὸν ἀφήνουν ὑπὸ τὴν σκιὰν ἑνὸς δένδρου μέχρις ἑσπέρας, ὅτε ἡ δροσιὰ καὶ τὸ βραδυνὸ ἀεράκι, τὸν ἐπαναφέρουν εἰς τὰς αἰσθήσεις του. Οὕτω, θεραπευόμενος ὁ φαγᾶς, ἀφήνεται, ἂν θέλῃ, νὰ ἐπαναλάβῃ τὸ πείραμα, καίτοι πολλοί, ὑποβληθέντες ἅπαξ εἰς τὴν θεραπείαν, ἐδήλωσαν ὅτι μία κοῦρα εἶναι ἀρκετὴ διὰ νὰ τὴν θυμᾶται κανείς, ὅσον ζῇ.

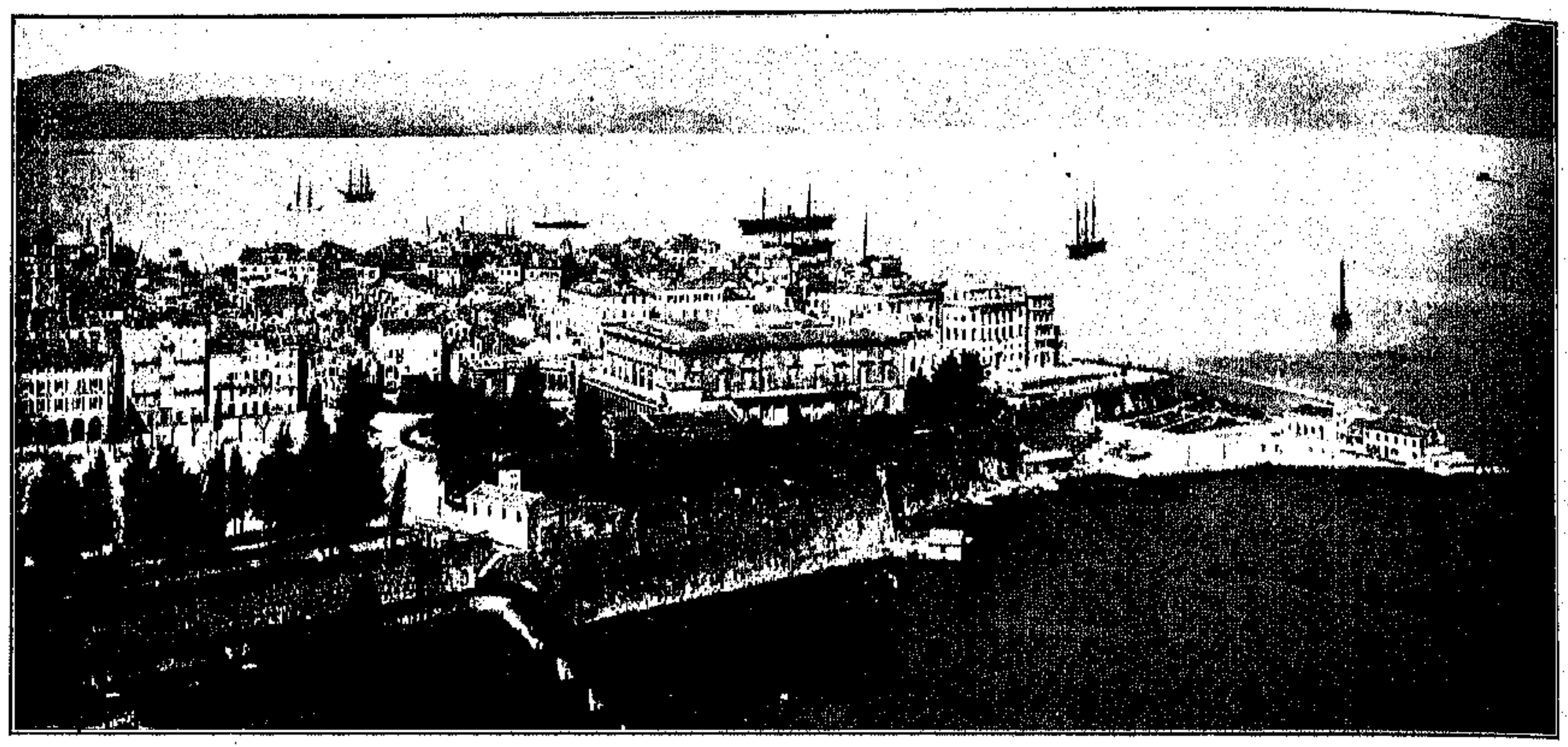

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΝΗΣΙΑ

ΚΕΡΚΥΡΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ Κέρκυραν ἀπεβιβάσθην διὰ πρώτην φορὰν ἕνα μελαγχολικὸ ἀπόγευμα τοῦ Ὀκτωβρίου. Εἶπα ἀπόγευμα. Ἔπρεπεν ὅμως νὰ εἴχαμε φθάση ἀπὸ τὸ πρωΐ. Δυστυχῶς, μόλις τὸ βαπόρι μας—ἡ «Μαργαρίτα» τοῦ Τζών—ἐβγῆκε ἀπὸ τὰς Πάτρας, εὑρήκαμε τέτοια κακοκαιρία ποῦ δὲν εἰμπορέσαμε νὰ κρατήσωμε τὸ δρομολόγιόν μας. Ἄλλως τε εἶναι γνωστὸν ὅτι..διὰ μίαν τοιαύτην ἀργοπορίαν δὲν εὐθύνεται ἡ Ἑταιρία, ἀφοῦ μάλιστα εἰς κάθε προειδοποίησιν προσεχοῦς ἀναχωρήσεως θέτει τὸ ἀπαραίτητον: «καιροῦ ἐπιτρέποντος».

Λοιπὸν αὐτὴν τὴν φορὰν ὁ καιρὸς δὲν ἐπέτρεψε νὰ φθάσωμεν ἐνωρίτερα εἰς τὴν Κέρκυραν.

Μάλιστα ἔξω ἀπὸ τὴν Λευκάδα τὸ κανάλι τῆς Μάλτας μᾶς ἔστειλε τέτοια φουσκοθαλασσιά, ὥστε πάλι καλὰ ποῦ ἐφθάσαμε ἀπόγευμα εἰς τοὺς Κορφούς.

Ἔπειτα ἀπὸ ἕνα τέτοιο πρόλογο βέβαια δὲν θὰ ὑποθέσῃ κανεὶς ὅτι αἱ πρῶται ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν Κέρκυραν θὰ ἦσαν ἐκπάντως ὡραῖαι.

Ἐφυσοῦσε ἕνας ἄνεμος ἐλεεινός, ὅταν ἀπεβιβάσθημεν εἰς τὸν μῶλον. Ἐπεκράτει καὶ συννεφιὰ καὶ μάλιστα ἔπεσαν καὶ ὀλίγαι σταγόνες βροχῆς ἐφ' ὅσον εἴμεθα εἰς τὴν βάρκαν. Τώρα εἰμπορεῖ αἱ σταγόνες αὐταὶ νὰ ἦσαν καὶ ἀφροὶ τῆς θαλάσσης. Ἀλλὰ δὲν τὸ ἐξηκρίβωσα.

Συνταξειδιώτην μας εἰς τὸ βαπόρι συνέπεσε νὰ ἔχωμεν τὸν ἰδιοκτήτην ἑνὸς καλοῦ ξενοδοχείου, τὸν γνωστὸν καὶ δημοφιλέστατον ἐν Κερκύρᾳ κὺρ Ἀνδρέαν τῶν «Πατρῶν». Καὶ ἡ σύμπτωσις αὕτη μᾶς ἔκαμε ν' ἀποβιβασθῶμεν εἰς τὸ ὡραῖο νησί, χωρὶς νὰ ὑποστῶμεν καμμίαν ἀπὸ τὰς δυσαρέστους ἐκείνας διατυπώσεις ποῦ χαλοῦν συνήθως τὴν ὡραιοτέραν στιγμὴν τῆς ἀφίξεως τοῦ ταξειδιώτου εἰς ξένην πόλιν.

Ἡ Κέρκυρα εἶναι κατὰ τοιοῦτον τρόπον κτισμένη, ὥστε νὰ κάμνῃ ὡραίαν ἐντύπωσιν εἰς τὸν ἐπισκέπτην ἀμέσως, ἀφ' ἧς στιγμῆς οὗτος πατήσῃ τὸν πόδα του εἰς τὴν προκυμαίαν της.

Ἁπλώνεται ἀμφιθεατρικῶς ἐπάνω εἰς ὕψωμα τὸ ὁποῖον ἔνθεν καὶ ἔνθεν κοσμοῦν τὰ δύο φρούριά της. Μία μικρὰ πλατεῖα κάτω παρὰ τὴν ἀποβάθραν ἔχει ὅλα τὰ χαρίσματα διὰ νὰ εἶναι εὔμορφη. Καὶ ὅμως δύο τρία ἀπαίσια κτίρια μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸ ἀποτρόπαιον ταχυδρομεῖον χαλοῦν ὅλην τὴν πρώτην ἐντύπωσιν.

Εὐτυχῶς καθ' ὅλην μου τὴν διαμονὴν εἰς τὸ νησὶ εἶδα τόσα ἄλλα εὔμορφα πράγματα, ὥστε ν' ἀπορῶ καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος πῶς, γράφων τὰς ἐντυπώσεις μου, ἐνθυμήθηκα πρῶτα-πρῶτα τὴν μικρὰν πλατεῖαν μὲ τὰ ἄθλια καὶ ἠρειπωμένα παραπήγματα, τὰ στεγάζοντα τὸ τελωνεῖον καὶ τὸ ταχυδρομεῖον τοῦ Κράτους...

Ἀπὸ τὴν προκυμαίαν εἰς τὸ ἐπάνω μέρος πηγαίνει κανεὶς κατὰ τρεῖς κυρίως τρόπους. Ἢ παίρνει τὸν δρόμον διὰ τῆς ἀγορᾶς καὶ ἀκολουθῶν τὴν ὁδὸν Νικηφόρου Θεοτόκη φθάνει εἰς τὴν Σπιανάδαν ἢ παίρνει τὴν ἀνηφορικὴν στενωπόν, ἥτις βγάζει ἐνώπιον τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος ἢ τέλος ἀκολουθεῖ τὰ Μουράγια, τὰ ὁποῖα δὲν ὑφίστανται ἐν τῇ κυριολεξίᾳ των, ἀλλ' ἔχουν ἀντικατασταθῆ μὲ τὴν ὡραιοτέραν παραλιακὴν ὁδόν, ἔχουσαν ἐπὶ πλέον τοῦτο τὸ χάρισμα, ὅτι εἶναι ὑψηλὴ ἀποτελοῦσα ἕνα μεγάλο μπαλκόνι, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἡ Κέρκυρα βλέπει τὸν λιμένα της...

— Πᾶμε λοιπὸν ἀπὸ τὰ Μουράγια εἶπα εἰς τὸν κὺρ Ἀνδρέαν, ὅταν ἐκινήσαμεν ἀπὸ τὴν Προκυμαίαν. Ἀλλ' ὁ διευθυντὴς τῶν «Πατρῶν» ἀντέτεινε.

— Θάλασσα ἐβλέπατε τόσες ὧρες. Πᾶμε ἀπὸ τὴν ὁδὸν Θεοτόκη.

— Πολὺ σωστά, εἶπεν ἕνας ἄλλος συνταξειδιώτης μας Ἕλλην ἀπὸ τὸ Πὸρ Σαΐτ, σκοτώνων τὸν καιρόν του εἰς τὰ ταξείδια.

Καὶ ἔτσι ἐγνώρισα τοὺς Κορφοὺς ἀπὸ τὸ μέρος τῆς ξηρᾶς. Τὸ γεγονὸς ὅτι εἶδα μίαν δυνατὴν ἐμπορικὴν κίνησιν μὲ ἐξέπληξε. Δὲν ἠξεύρω διατὶ ἐπικρατεῖ ἡ ἰδέα νὰ θεωρῆται ἡ Κέρκυρα τόπος ἀναψυχῆς, διασκεδάσεων καὶ dolce far niente.

Καὶ ὅμως ἡ Κέρκυρα ἐργάζεται καὶ ἔχει πολλὴν ζωὴν εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ τοὺς κεντρικούς της ἐμπορικοὺς δρόμους. Πόσον περίεργος μοῦ ἐφάνη αὐτὸς ὁ Κερκυραϊκὸς δρόμος!... Στενός, λιθόστρωτος, ἀκανόνιστος, μὲ κτίρια ἀψιδωτὰ παμπάλαια ἔνθεν καὶ ἔνθεν, μὲ καταστήματα χωμένα ὑπὸ τὰς ἁψῖδας, χωρὶς ἐπίδειξιν καὶ χωρὶς ἀπαιτήσεις, ὁ δρόμος αὐτὸς μοῦ ἐφάνη ὡς μία ἀπὸ τὰς παλαιὰς ἐκείνας σκηνογραφίας τῶν δραμάτων τῆς παλαιᾶς ἰταλικῆς σχολῆς ἐκεῖ ὅπου ἡ σκηνὴ παριστᾷ μίαν ὁδόν.

Ἔτσι, χωρὶς νὰ προφθάσωμε νὰ ἴδοῦμε πολλὰ πράγματα, εἴχαμε φθάση εἰς τὸ ξενοδοχεῖον καὶ

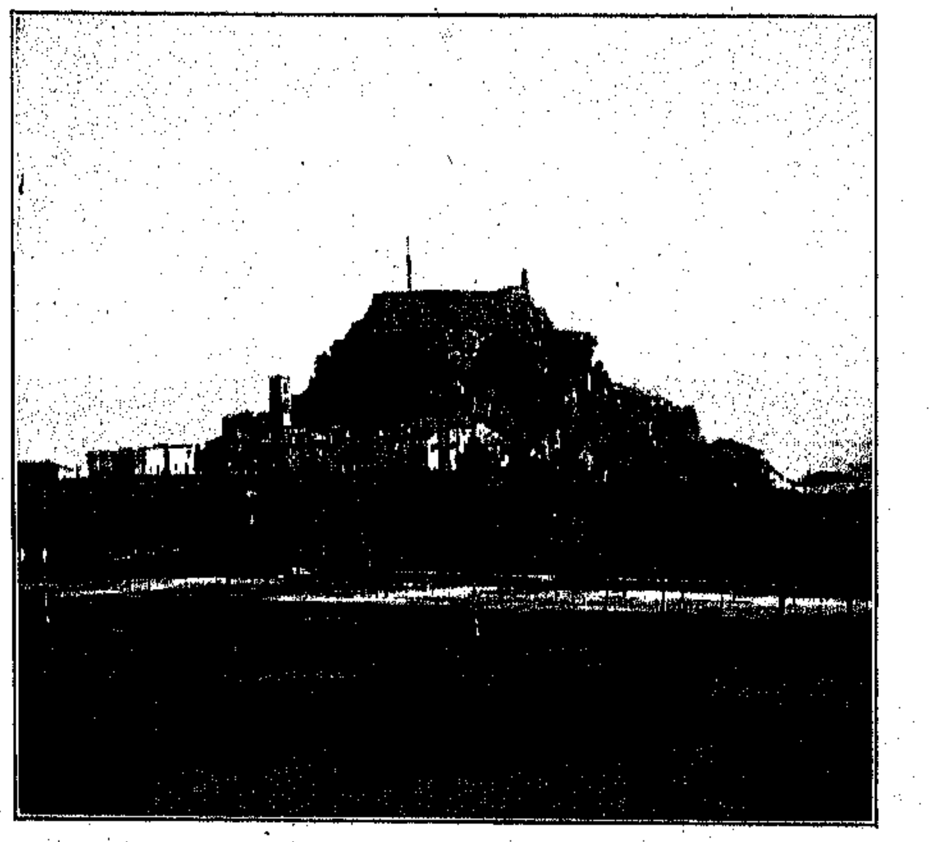

ΤΟ ΦΡΟΥΡΙΟΝ ΚΑΙ Η ΣΠΙΑΝΑΔΑ

ὁ διευθυντὴς μᾶς ἔδωκε δύο λαμπρὰ δωμάτια, βλέποντα ἐπάνω εἰς τὴν μεγάλην Κερκυραϊκὴν πλατεῖαν τὴν κοσμοξακουσμένην Σπιανάδαν.

Ἤνοιξα τὸ παράθυρον, ἔρριψα ἕνα βλέμμα ἔξω καὶ εἶπα εἰς τὸν ἐκ Πὸρτ Σαΐτ φίλον :

—Πῶς σοῦ φαίνεται ἡ Κέρκυρα;

Χμ! ἦταν ἡ ἀπάντησις. Ἂς κάμωμε μιὰ βόλτα καὶ ἔπειτα τὰ λέμε.

* * *

Πράγματι μετὰ δέκα λεπτὰ ξεκουρασμένοι, φρεσκαρισμένοι, ὁπωσοῦν μετὰ τὸ ταξεῖδι, ἐβγήκαμεν δι' ἕνα περίπατον. Εἶχεν ἀρχίσει σχεδὸν νὰ βραδυάζῃ. Τὸ φθινοπωρινὸ ἀεράκι ἐξηκολούθει νὰ ὀργιάζῃ. Μαῦρα σύννεφα ἐκάλυπταν τὸν οὐρανόν, ἐρημία ἐπεκράτει εἰς τὴν Σπιανάδαν...

Κατέβημεν μὲ τὸν συνταξειδιώτην μου καὶ ἐκάμαμεν ἕνα ἀρκετὰ διεξοδικὸν περίπατον, ἀρχίσαντες ἀπὸ τὴν Γαρίτσαν καὶ εἰσελθόντες εἰς τὰ δρομάκια τῶν συνοικιῶν διὰ νὰ καταλήξωμεν διὰ τῆς πλατείας τοῦ Θεάτρου εἰς τὴν ὁδὸν Νικηφόρου Θεοτόκη καὶ ἀπὸ ἐκεῖ εἰς τὸ ξενοδοχεῖόν μας.

— Λοιπόν; Εἶπα τοῦ φίλου μου.

— Φεύγω αὔριον, μοῦ ἀπήντησε. Καὶ ἄλλοτε ποτὲ δὲν θὰ δώσω πίστιν εἰς ὅσα γράφονται εἰς τὸν τύπον. Μωρὲ αὐτὴ εἶναι ἡ Κέρκυρα; Ἐκίνησα τὸ κεφάλι μελαγχολικὰ ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ἰδίων ἐντυπώσεων, ἔφαγα χωρὶς ὄρεξιν καὶ ἐκοιμήθην κάθε ἄλλο παρὰ εὐχαριστημένος ἀπὸ τὸ ταξεῖδί μου.

Αὐτὴ ἦτο ἡ πρώτη μου βραδυὰ εἰς τὸ ὡραιότερον Ἑλληνικὸ νησί...

* * *

Καὶ τώρα ..... ποιὸς θὰ εἶναι ἐκεῖνος ποῦ θὰ περιγράψῃ τῶν Κορφῶν τὴν ἀσύλληπτη εὐμορφιά, ὅπως τὴν εἶδα ὅταν ἐξημέρωσε τὸ πρωΐ;...

Μὲ εἶχε ξυπνήσει ἡ διάνα τοῦ φρουρίου καὶ τὰ ἀλλεπάλληλα προστάγματα γυμναζομένων ἀνδρῶν.

Ἤνοιξα τὰ μάτιά μου καὶ τὰ ἔκλεισα ἀμέσως ἐμπρὸς εἰς τὴν πλημμύραν τοῦ φωτὸς ποῦ ἐγέμιζε τὸ δωμάτιόν μου. Ἔτρεξα εἰς τὸ παράθυρο, καὶ τὸ ἤνοιξα διὰ νὰ ἴδω ἕνα ὁλογάλανον οὐρανὸν χωρὶς τὸ παραμικρότερον νεφίδριον, ἕνα οὐρανὸν τὸν ὁποῖον ἐγέμιζεν ἡ δόξα ἑνὸς ἡλίου χρυσοῦ. Μία πνοὴ ἑνὸς ἀέρος ζωογόνου, πνοὴ μυρωμένη μὲ τῆς θαλάσσης τὴν φρεσκάδα καὶ τῶν λεμονάνθων τὰ ἀρώματα, ἐγέμισε τοὺς πνεύμονάς μου μὲ τὴν χαρὰν τῆς ζωῆς.

Κάτω ἡ Σπιανάδα, ὡραία πλατεῖα, καθαρὰ καὶ εὐρύχωρος μὲ τὰς κομψὰς δενδροστοιχίας της ἐχαμογελοῦσε ὑπὸ τὰ ρυθμικὰ βήματα ἑνὸς γυμναζομένου λόχου... καὶ ἀντίκρυ τὸ παλαιὸν φρούριον μὲ τὸν σημαφόρον καὶ μὲ τὸν εὔμορφόν του συνοικισμὸν διεγράφη ὡς ζωγραφιὰ χαλκομανίας ἐπάνω εἰς τὴν αἰθρίαν ἀτμόσφαιραν...

— Buon giorno signor Μικέ.

— Buon giorno ἀφφέντη!...

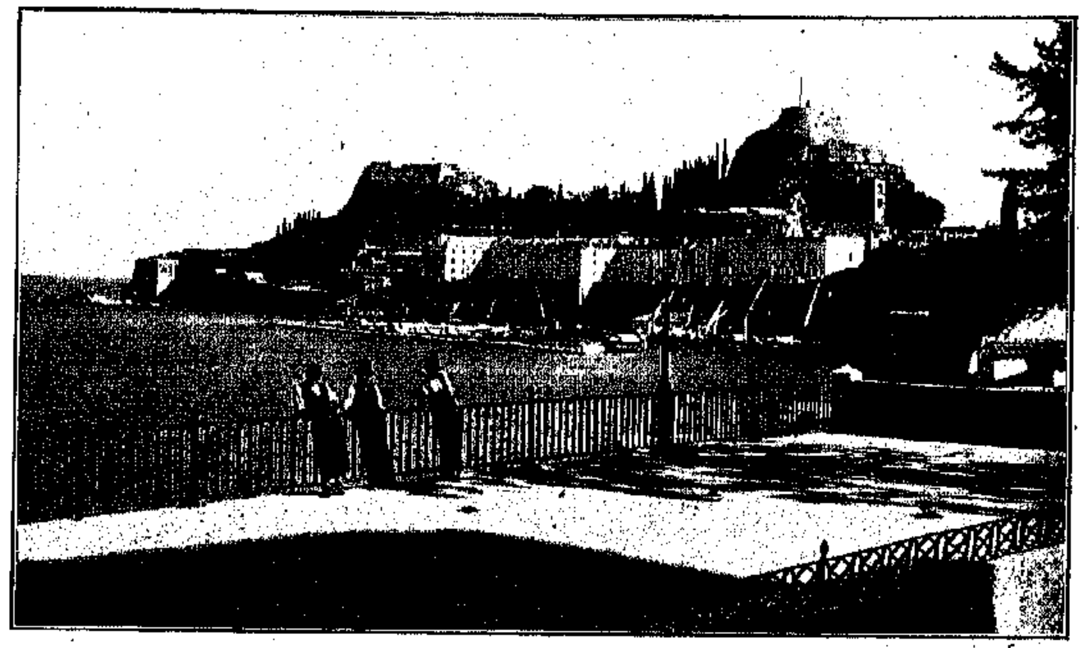

ΤΟ ΦΡΟΥΡΙΟΝ ΑΠΟ ΤΑ ΜΟΥΡΑΓΙΑ

Ἦσαν δύο Κερκυραῖοι κάτω ἀπὸ τὰ παράθυρά μου... Λοιπὸν ἤμουν εἰς τοὺς Κορφοὺς καὶ οἱ Κορφοὶ ἦσαν ὅπως τοὺς εἶχα ἀκούση, ὅπως τοὺς εἶχα διαβάση... Ἐντύθηκα γρήγορα καὶ μετ' ὀλίγον ἤμην κάτω εἰς τὸ ἐντευκτήριον.

— Καλημέρα κὺρ Ἀνδρέα, εἶπα εἰς τὸν ξενοδόχον μου. Ποῦ εἶναι ὁ σύντροφος;

— Μπᾶ, αὐτὸς ἔφυγε γιὰ τὴν Ἰταλία...

— Μπᾶ! πότε;

— Τὰ μεσάνυκτα, ὅταν σεῖς ἐκοιμᾶσθουν.... Δὲν τοῦ ἄρεσε ἡ Κέρκυρα.... Χά! Χά! Χά!...

— Τί ὥρα εἶναι ἀλήθεια;

— Δέκα. Θὰ κολατσίσετε; Ἐδῶ ξεύρετε πρέπει νὰ φᾶτε καλὰ τὸ πρωΐ, γιατὶ μεσημέρι ἔχομεν εἰς τὲς δύο.

— Πῶς αὐτό;

— Ἔτσι εἶναι εἰς τοὺς Κορφούς.

Τότε φεύγουν τὰ ταχυδρομεῖα, τότε κλείουν τὰ δημόσια γραφεῖα. Τότε τρώει ὁ κόσμος. Εἶναι ἀπὸ τῆς κατοχῆς τὸν καιρό...

Ἐπῆρα ἕνα καφφὲ μὲ γάλα—εἰς τὴν Κέρκυραν ὁ βαρὺς γλυκὺς δίδεται μόνον κατόπιν ἰδιαιτέρας ὁδηγίας—καὶ ἐκατέβηκα εἰς τὴν Σπιανάδα, ὅπου γρήγορα εὗρα παληοὺς γνωστοὺς καὶ ἐσχετίσθηκα μὲ νέους φίλους.

* * *

Ἡ Κέρκυρα εἶναι μοναδικὸς τόπος διὰ τὸν ξένον. Τὸν τέρπει καὶ τὸν ξεκουράζει μὲ τὴν εὐμορφιὰν καὶ τὴν γαλήνην της. Καὶ δι' αὐτὸ αἱ ἡμέραι ποῦ ἐπέρασα ἐκεῖ μοῦ ἔμειναν ἀλησμόνητοι.

Ποῦ νὰ στραφῇ κανεὶς καὶ νὰ μὴν ἀνταμώσῃ ποίησιν, εὐμορφιάν, γοητείαν;

Τὸ πρωῒ ἦταν ὁ περίπατος εἰς τὰ Μουράγια. Μὲ τὸν γαλανὸν λιμένα μόλις ἀφυπνιζόμενον ἀπὸ τὰς ἀπογείους αὔρας, τὰς φιλούσας τῆς Κερκύρας τὴν ἀκτὴν καὶ τοῦ Βίδο τὰ κράσπεδα, μὲ τὸν βαθὺν κόλπον γλυκύτατα βαθυπράσινον, μὲ τὴν πόλιν μόλις ἀφυπνιζομένην...

Μεγάλα ὡραῖα σπίτια κοσμοῦν τὴν παραλιακὴν αὐτὴν ὁδόν... Εἶναι οἱ προμαχῶνες τῆς παλαιᾶς Κερκυραϊκῆς ἀρχοντιᾶς. Ἐπάνω εἰς τὸν τοῖχον ἑνὸς ἐξ αὐτῶν διαβάζω τὴν ἑξῆς μαρμαρίνην πλάκα : «Ἐδῶ ἐγεννήθη ὁ Ἰωάννης Καποδίστριας Πρῶτος Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος».

Παρακάτω ἐπὶ τῆς προσόψεως ἑνὸς ἄλλου ἄλλοτε ἀρχοντικοῦ σπιτιοῦ διαβάζω: «Ἐνταῦθα ἀπέθανεν ὁ ἐν Ζακύνθῳ μὲν γεννηθείς, τὴν δὲ Κέρκυραν ὡς δευτέραν Πατρίδα ἀγαπήσας Διονύσιος Σολωμός».

Δύο ἁπλᾶ ὀνόματα. Ἀλλὰ πόσα λέγουν!...

Καὶ ποίαν ἐντύπωσιν ἀφίνουν βαθειὰ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ψυχὴν αἱ δύο ψυχραὶ πλάκες ποῦ τ' ἀποθανατίζουν εἰς τὰ δύο Κερκυραϊκὰ σπίτια...

* * *

Μία ἐπίσκεψις εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου...... εἶναι καθῆκον διὰ τὸν ἐπισκέπτην τῆς Κερκύρας. Ὁ ναὸς εἶναι ἀνοικτὸς δι' ὅλης τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ θαυματουργοῦ Σπυρίδωνος τὸ σκῆνος κατὰ πᾶσαν ὥραν δέχεται τὰς τιμὰς καὶ τὸν φόρον τοῦ σεβασμοῦ τῶν πιστῶν....

Ἔχει ἕνα ἰδιάζοντα χαρακτῆρα ὁ ναὸς τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος, ἕνα χαρακτῆρα ἀπαντώμενον εἰς τοὺς πλείστους τῶν ναῶν τῆς Ἑπτανήσου.. Πολὺ εὐρύχωρος χωρὶς τὴν λαμπρότητα τῶν βυζαντινῶν ναῶν, ὄχι πολὺ φωτεινός, κάμνει τὴν ἐντύπωσιν ἐκκλησίας σοβαρᾶς ἐν τῇ ἁπλότητί της.

Ἐντὸς τοῦ δεξιοῦ ἱεροῦ εὕρηται τὸ σεπτὸν τοῦ ἁγίου σκήνωμα. Ἡ ἀργυρᾶ θήκη ἀπαστράπτει ὑπὸ τὸ φῶς πλουσιωτάτων ἀκοιμήτων κανδηλῶν, καὶ ὁ ψίθυρος τῶν προσευχῶν τῶν πιστῶν πλανᾶται κατὰ πᾶσαν τῆς ἡμέρας ὥραν εἰς τὸν καθηγιασμένον ἐκεῖνον χῶρον, ἐνῷ ἀναπαύεται τὸ Ἅγιον λείψανον τοῦ ὑπερμάχου τῆς πρώτης Συνόδου καὶ θαυματουργοῦ Σπυρίδωνος.

Βγαίνω γεμᾶτος ἐντυπώσεις ἀπὸ τὸν μέγαν Κερκυραϊκὸν ναὸν καὶ ἐννοῶ ὅλην τὴν γοητείαν τὴν ὁποίαν ἐξασκεῖ ἐπὶ τῶν τέκνων τῆς Ἑπτανήσου τοῦ Προστάτου Ἁγίου τὸ ὄνομα.

Εἶναι ἡ ἰδία ἀκριβῶς περίπτωσις εἰς τὴν Κεφαληνίαν καὶ τὴν Ζάκυνθον...

Γυρίζω εἰς τὴν Σπιανάδαν, διέρχομαι πρὸ τῶν κλειστῶν ἀνακτόρων, ἐμβαίνω εἰς τὸν κῆπον τοῦ Εὐνάρδου καὶ καμαρώνω τὸ ποιητικὸν φρούριον τὸ ὁποῖον εἶναι ἕνα καμάρι τῶν Κορφῶν.

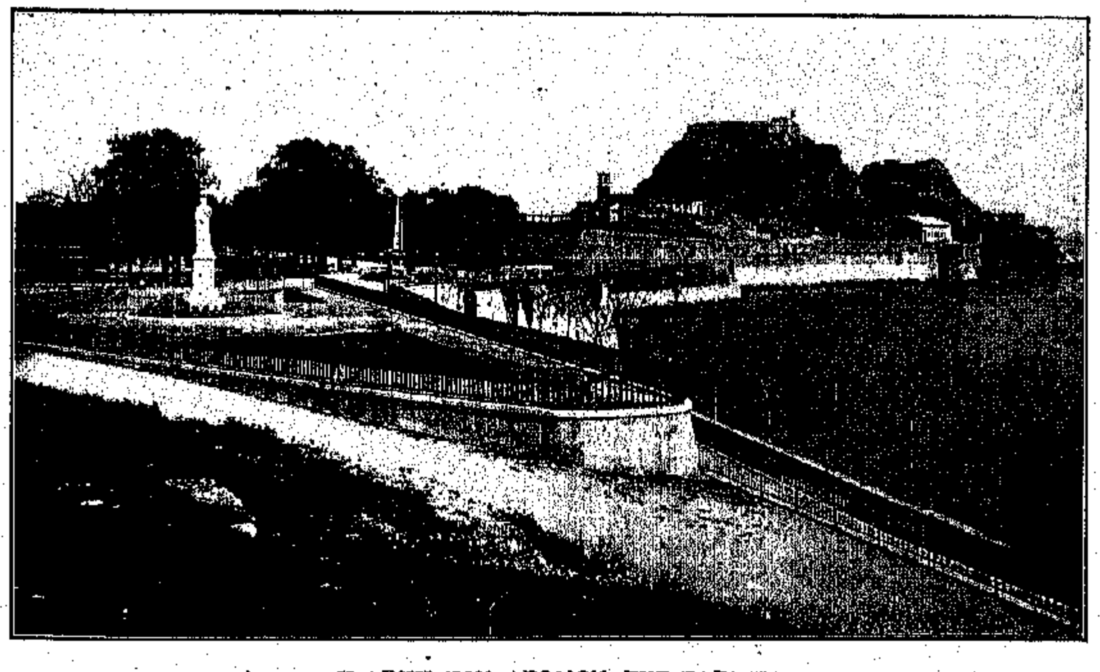

Η ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ ΤΗΣ ΓΑΡΙΤΣΑΣ

Μία σημαία κυματίζει ὑπὸ μίαν μαύρην σφαῖραν τοῦ σημαφόρου.

— Τί εἶναι;

— Τὸ παπόρι τοῦ Μπρίντεζι ἀφέντη...

Τί ὑποχρεωτική, τί σαγηνευτικὴ αὐτὴ ἡ εὐγένεια τοῦ Κερκυραίου πρὸς τὸν ξένον... Καὶ πόσον βαθεῖαν ἐντύπωσιν ἀφίνει εἰς τὸν διαβάτην ἡ φυσικὴ καὶ ἀβίαστος αὐτὴ λεπτότης!...

Ὁποιονδήποτε καὶ ἂν ἐρωτήσετε διὰ κάτι τι θὰ τὸν εὕρητε ἕτοιμον, ὄχι νὰ σᾶς ἀπαντήσῃ ἁπλῶς, ἀλλὰ νὰ σᾶς ὑποχρεώσῃ...

* * *

Ὁ περίπατος τῆς Γαρίτσας... Δηλαδὴ ἡ ἀπόλαυσις ἡ ὀνειρευτὴ κάθε Κερκυραίου καὶ κάθε ξένου, ὁ ὁποῖος ἔπειτα ἀπὸ ὀλίγας ἡμέρας διαμονῆς ἀποκερκυροῦται ὡς διὰ μαγείας...

Γαρίτσα καὶ Μανδοῦκι εἶναι δύο προάστεια ποῦ εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ εἰπῇ τῆς κυρίας πόλεως τῆς Κερκύρας.

Τὸ Μανδοῦκι ἐκτεινόμενον πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ εἰσερχομένου εἰς τὸν λιμένα εἶναι μᾶλλον ἀρχαϊκοῦ χαρακτῆρος μὲ τὰ παλαιά του σπίτια καὶ τὴν ἰδιάζουσαν ρυμοτομίαν του. Ἡ Γαρίτσα εἶναι εὐρωπαϊκή, ἀριστοκρατική, ἀρχόντισσα. Ὡραῖοι δρόμοι, νέα σπίτια, συνοικίαι ποῦ χειραφετοῦνται. Καὶ ὁ παραλιακός της δρόμος, μόνος αὐτὸς ἀρκεῖ νὰ τῆς δώσῃ τὰ πρωτεῖα τῆς εὐμορφιᾶς εἰς ὅλην τῶν Κερκυραίων τὴν πόλιν...

Ὡραιότατος αὐτὸς ὁ δρόμος μὲ τὸ εὐρὺ πεζοδρόμιον καὶ συνεχὲς κρηπίδωμα εἰς τὸ ὁποῖον κανεὶς δύναται ν' ἀκουμβήσῃ καὶ νὰ λησμονηθῇ ἐπὶ ὥρας ὁλοκλήρους, ἀφίνων τὸ βλέμμα του νὰ χαθῇ εἰς τὰς ἀπέναντι μελαγχολικὰς ἀκτὰς τῆς σκλαβωμένης Ἠπείρου, ἢ νὰ πλανηθῇ εἰς τοὺς ἀφροὺς τοὺς ὁποίους σκορπίζει θραυόμενον εἰς τὴν βάσιν τοῦ ἄλλοτε φρουρίου, τὸ φιλοπαίγμον καὶ φλύαρον τοῦ Ἰονίου κῦμα...

Ὑπάρχουσιν ὅμως καὶ στιγμαὶ κατὰ τὰς ὁποίας τὸ βλέμμα ἀποσπᾶται ἀπὸ τὴν ρέμβην τῆς θαλάσσης καὶ τῶν βουνῶν διὰ νὰ ἴδῃ γελαστὰ τῶν περιπατητῶν πρόσωπα, νὰ θαυμάσῃ ὡραίας κεφαλὰς καὶ σώματα εὔπλαστα κορῶν Κερκυραίων καὶ νὰ διασταυρωθῇ μὲ βλέμματα ἄλλα μέσα εἰς τὰ βάθη τῶν ὁποίων θὰ διαβάσῃ κανεὶς ὅ,τι ἐδιάβασεν ὁ πολύμητις Ὀδυσσεὺς εἰς τὰ γαλανὰ τῆς Ναυσικᾶς μάτια ὅταν ἔλεγε λησμονῶν τὰ βάσανά του....

— Ὦ κόρη, ἐὰν εἶσαι θεὰ ἔχε οἶκτον διὰ τὸν ναυαγόν, καὶ ἐὰν εἶσαι γέννημα θνητῶν τρισμακάριοι οἱ γονεῖς σου!...

Εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὰ περισσότερα εἰδύλλια καὶ τὰ συνοικέσια τῆς Κερκύρας ὁ περίπατος τῆς Γαρίτσας..

* * *

— Καὶ ποῦ θὰ πᾶμε σήμερα;

— Ἔχετε ἰδῆ τὸ Κανόνι;

— Ὄχι.

— Νὰ τὸ ἰδῆτε ἀφφέντη...

— Γράβα ἀμαξᾶ...

Φεύγομεν ἀπὸ τὴν Σπιανάδαν.

Τὸ ἁμάξι μας τρέχει πρὸς τὸν κατήφορον τῆς Γαρίτσας καὶ περνᾷ μέσα ἀπὸ τὰς συνοικίας μὲ τὰ μικρὰ σπιτάκια τ' ἀνθοστόλιστα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐκφεύγουν ἐπταχνησιώτικαι σερενάδαι καὶ γέλοια κρυστάλλινα...

Ἀναβαίνομεν ἕνα ἀνηφορικὸν δρόμον κλειόμενον μέσα εἰς τὰ πράσινα φυλλώματα τῶν δένδρων καὶ βλέπομεν ὀπίσω τὴν πόλιν καὶ τὸ φρούριον καὶ τὴν θάλασσαν ὡς τὴν θαυμασιωτέραν σκηνογραφίαν, τὴν ὁποίαν ποτὲ καλλιτέχνης θὰ ἠδύνατο νὰ φαντασθῇ καὶ ν' ἀποθανατίσῃ...

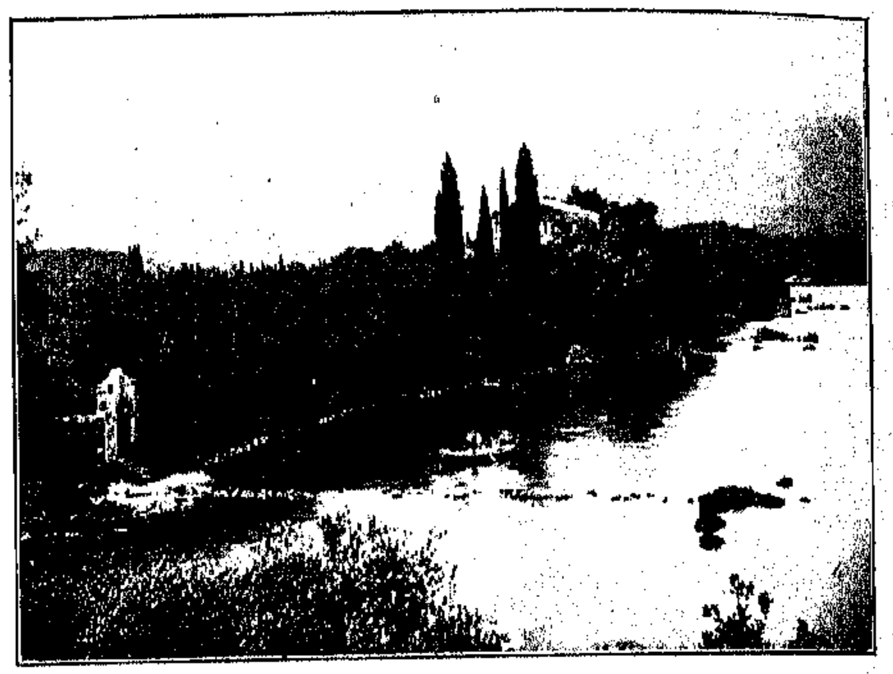

ΤΟ ΜΟΝ ΡΕΠΟ

Θὰ σταματήσωμεν εἰς τὸ Μὸν Ρεπό;

Ἡ Βασιλικὴ ἔπαυλις πνιγμένη μέσα σ' ἕνα πυκνὸν δάσος ἀσφυκτιᾷ ἀπὸ τ' ἀρώματα τῶν λεμονάνθων καὶ τῶν ροδοδαφνῶν. Ὁ κῆπος εἶναι θαυμάσιος. Ἕνας περίπατος ἐκεῖ μέσα ἰσοδυναμεῖ μὲ μυρίας δόσεις Ἐλιξιρίου τῆς ζωῆς...

Μετ' ὀλίγα λεπτὰ φθάνει τὸ ἁμάξι εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ λοφίσκου, τοῦ φέροντος τὴν ὀνομασίαν Κανόνι.

Ἕνα μικρὸν κηπάριον, καὶ ποῦ δὲν ἀπαντᾷ κανεὶς ἄνθη ἐδῶ, περιμένει φιλόξενον, ἐπισκέπτας.

Ὁ διευθύνων τὸ ἐξοχικὸν ἐκεῖ καφενεῖον δὲν εἶναι ἀσεβὴς οὔτε βέβηλος. Σᾶς ἀφίνει ἐλεύθερα νὰ ἀπολαύσητε τὸ καλλιτέχνημα ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἡ φύσις ἁπλώνει ὑπὸ τὰ βλέμματά σας....

Ἰδοὺ ὁ μεγάλος κοιμισμένος κόλπος μὲ τὰ περιτριγυρίζοντα αὐτὸν χλοερὰ βουνὰ καὶ μὲ τὰ νησάκιά του τὸ Ποντηκονῆσι καὶ τὴν Ἁγίαν Βλαχέρναν, τὰ ὁποῖα ἀπὸ μακρὰν φαίνονται σὰν ψεύτικα, σὰν τεχνητά.

Εἶναι μοναστήρια καὶ εἰς τὰ δύο νησάκια, ἀλλὰ τὸ ἕνα εἰς διάκρισιν φέρει τὴν ὀνομασίαν, «πλοῖον τοῦ Ὀδυσσέως».

Ἔτσι ἡ λαϊκὴ παράδοσις ἐφαντάσθη πετρωμένον τὸ καράβι τοῦ πολυτραγουδισμένου ἥρωος τοῦ Ὁμήρου...

Ἕνα ποτῆρι τσιτσιμπίρας —εἶναι ἡ ἐκκερκυραϊσθεῖσα Ginger-beer—ἔρχεται ἐγκαίρως νὰ προσθέσῃ τὴν κορωνίδα εἰς τὴν ἀπόλαυσιν...

* * *

Ἕνα ἀπόγευμα τοῦ Νοεμβρίου ἐπεσκέφθην τὸ φρούριον καὶ τὸν φάρον. Ἡ ἐπίσκεψις αὐτὴ εἶναι ἐπιβεβλημένη εἰς πάντα ὁ ὁποῖος θέλει νὰ μάθῃ διατὶ ἡ Κέρκυρα οὐδέποτε ἐδοκίμασε τὸν τουρκικὸν ζυγόν.

Ὀλίγα βήματα πέραν τῆς Σπιανάδας ὑψοῦται τὸ φρούριον μὲ τὸν στρατιωτικὸν συνοικισμόν. Τὸ φρούριον ἄλλοτε συνείχετο μὲ τὴν ξηρὰν διὰ στενῆς λωρίδος γῆς, ἀλλ' οἱ Ἐνετοὶ ἔκοψαν αὐτὴν τὴν λωρίδα βαθύτατα καὶ ἡ θάλασσα τὸ ἀπεμόνωσε. Σήμερον ἡ Κρεμαστὴ γέφυρα ἥτις ἄλλοτε ἀπέκοπτε τὴν συγκοινωνίαν τῆς πόλεως μὲ τὸ φρούριον ἐστερεώθη μονίμως. Ἀλλ' ὁ διερχόμενος δι' αὐτῆς καὶ ρίπτων τὸ βλέμμα πρὸς τὴν κάτωθεν αὐτοῦ χαίνουσαν ὑγρὰν τάφρον, δὲν δύναται νὰ μὴ φρικιάσῃ ἀναλογιζόμενος πόσον ἄγριος θὰ ἦτο ὁ θάνατος ἐκ μιᾶς πτώσεως μέσα εἰς ἐκείνην τὴν ἄβυσσαν! Καὶ ὅμως πόσους τοιούτους νεκροὺς εἶδε τὸ γηραιὸν φρούριον κατὰ τοὺς περασμένους χρόνους τῆς πολεμικῆς του ἀκμῆς!...

Τώρα ὅλα εἶναι ἤρεμα ἐκεῖ μέσα. Ἡ φαιδρὰ ζωὴ τοῦ στρατῶνος ἐκδηλοῦται εἰς παιδιὰς καὶ ἠχηροὺς γέλωτας καὶ ᾄσματα τῶν ἀνδρῶν τοῦ 10ου πεζικοῦ συντάγματος. Ἐδῶ εἶναι σήμερον ἡ ἀποθήκη ὑλικοῦ πολέμου, ἡ διεύθυνσις τοῦ Μηχανικοῦ τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἡ Πυροβολαρχία Κερκύρας καὶ ἐν γένει ὅλα τὰ στρατιωτικὰ γραφεῖα καὶ καταστήματα τῆς Κερκύρας.

Διὰ ν' ἀνέλθῃ κανεὶς εἰς τὴν κορυφὴν θ' ἀκολουθήσῃ ἕνα ἑλικοειδῆ περιστροφικὸν δρόμον, ὁ ὁποῖος θὰ ἦτο πολὺ κουραστικὸς ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν ἡ ἀποζημίωσις ἐκ τῆς θέας τὴν ὁποίαν βλέπει κανεὶς ἀπὸ ἐκεῖ ἐπάνω. Ἡ φωτογραφία δίδει μόνον ἓν μέρος τῆς ἀπόψεως ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ὀλίγον εἶναι ἀρκετὰ εὔγλωττον. Ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον κάμνει τὴν μεγαλειτέραν ἐντύπωσιν εἶναι ἡ καταπλήσσουσα ἀντίθεσις μεταξὺ τοῦ καταπρασίνου νησιοῦ καὶ τοῦ γαλανοῦ Ἰονίου, τὸ ὁποῖον ἁπλώνεται ὡς καθρέπτης ἀνὰ μέσον τῶν ἀκτῶν τῆς Ἐλευθέρας καὶ τῆς ὑποδούλου Ἑλλάδος, τὰς ὁποίας ἑνώνουν εἰς ἓν φίλημα αἰώνιον, τὸ κῦμα καὶ οἱ φλοῖσβοί του.

Ἀπόγευμα Κυριακῆς περίπατος εἰς τὴν Σπιανάδα καὶ ἡ μουσικὴ τῆς Παλαιᾶς Φιλαρμονικῆς ἢ τοῦ Μαντζάρου. Ἀποκαλυφθῆτε κύριοι!

Ἐμπρός σας ἔχετε τὴν ὀνειρώδη Κέρκυραν... Καθήσατε εἰς τὴν «Ὡραίαν Ἑλλάδα» ἢ εἰς τὴν «Εὐρώπην» τὰ δύο αὐτὰ εὐρωπαϊκώτατα κέντρα καὶ ἀπολαύσατε μέχρις ὅτου νυκτώσῃ καὶ ἀντιληφθῆτε ὅτι ἐμείνατε μὲ μόνην συντροφιὰν τὴν μυρωμένην αὔραν καὶ τὰ ἄστρα....

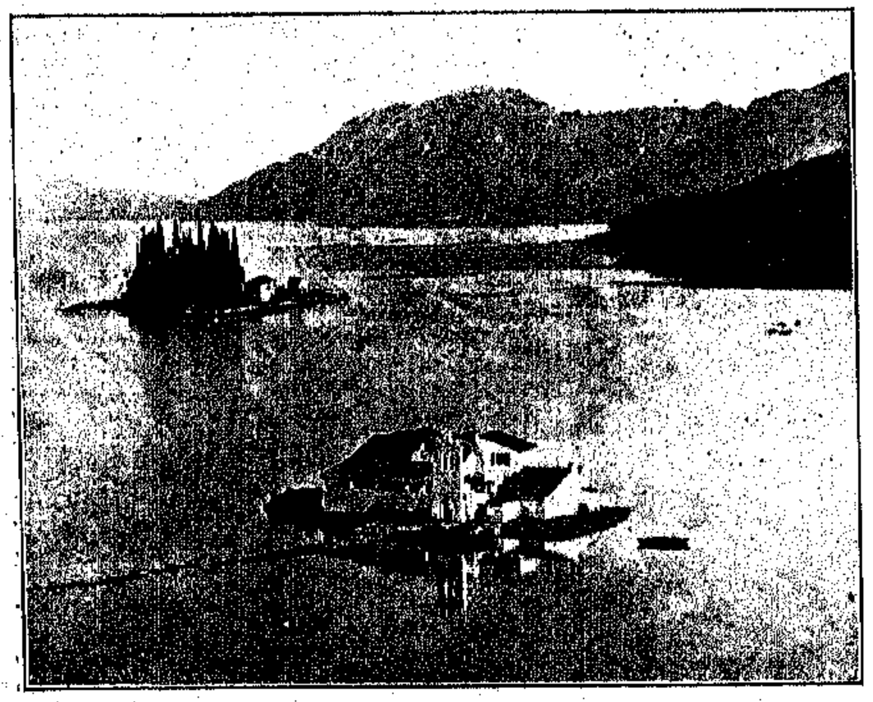

ΤΟ ΠΟΝΤΙΚΟΝΗΣΙ

* * *

Καὶ ἡ Κέρκυρα ἡ Ἐμπορική, ἡ Φιλολογική, ἡ Καλλιτεχνική, ἡ Κέρκυρα τοῦ κόσμου;

Τὴν χρεωστῶ εἰς τὸν λαμπρὸν καὶ ὑποχρεωτικώτερον τῶν ἀνθρώπων, τὸν κ. Λεωνίδαν Βλάχον, ἱδρυτὴν καὶ διευθυντὴν τοῦ «Καποδιστρίου».

Ξεύρετε τί εἶναι «Καποδίστριας»; Τὸ τελειότερον Ἑλληνικὸν Κολλέγιον τῆς Ἀνατολῆς, τὸ ὁποῖον ἡ μετριοφροσύνη τοῦ διευθυντοῦ του δὲν διεφήμισεν ὅσον ἴσως ἔπρεπε. Ἀλλ' ὁ κ. Βλάχος εἶναι ἀλη-

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 32αν σελίδα).

ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΙΔΗ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Η ΧΡΗΣΙΣ ΚΑΙ Ο ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ

Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ τῆς μηχανικῆς δυνάμεως εἰς τὴν ἕλξιν τῶν ὀχημάτων ἀντὶ τοῦ ἵππου συνετέλεσε μεγάλως εἰς τὴν διευκόλυνσιν τῆς συγκοινωνίας καὶ ἐβελτίωσε πολὺ τὰ μέσα τῆς διαφημίσεως. Τὸ τρίτροχον αὐτοκίνητον ἁμάξιον, τὸ ὁποῖον κινεῖται διὰ γκαζολίνης καὶ τὸ ὁποῖον δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐξέλιξις τοῦ ποδηλάτου, εἶναι ἓν ἐκ τῶν μᾶλλον ἐν χρήσει αὐτοκινήτων ὀχημάτων τὰ ὁποῖα χρησιμοποιοῦσι τὰ ἐμπορικὰ καταστήματα πρὸς διανομὴν τῶν ἐμπορευμάτων εἰς τοὺς πελάτας των. Τὰ τρίτροχα αὐτοκίνητα χρησιμοποιοῦνται ὑπὸ τῶν ἀνθοπωλῶν, τῶν ὑποδηματοποιῶν, τῶν πιλοπωλῶν καὶ ἄλλων καταστηματαρχῶν πρὸς μεταφορὰν ἐλαφρῶν ἐμπορευμάτων. Τὰ τοιαῦτα αὐτοκίνητα δύνανται νὰ φέρωσι βάρος ἀπὸ 150 ἕως 250 λιτρῶν. Εἶναι μικρὰ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ ἔχουσι χωρητικότητα δώδεκα περίπου κυβικῶν ποδῶν. Ὑπάρχουσιν ἐν τούτοις καὶ μεγαλείτερα αὐτοκίνητα τετράτροχα δυνάμενα νὰ φέρωσι βάρος χιλίων περίπου λιτρῶν καὶ νὰ ἀναπτύξωσι ταχύτητα δεκαπέντε μιλίων τὴν ὥραν διὰ τῶν ἰδίων ἐξόδων συντηρήσεως, τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦσι τὰ τρίτροχα αὐτοκίνητα.

Τὰ αὐτοκίνητα δὲν χρησιμοποιοῦνται μόνον ὡς μέσα συγκοινωνίας, ἀλλὰ καὶ ὡς μέσα διαφημίσεως. Εἰς τὰς μεγαλειτέρας Ἀμερικανικὰς πόλεις διάφοροι ἐπιχειρηματίαι χρησιμοποιοῦσιν αὐτοκίνητα χάριν διαφημιστικῶν σκοπῶν. Τὰ τοιαῦτα αὐτοκίνητα, τὰ ὁποῖα χρησιμεύουσιν ἐπίσης καὶ πρὸς μεταφορὰν ἐμπορευμάτων εἶναι κατεσκευασμένα κατὰ πρότυπον τοῦ ἰδιαιτέρου ἐμπορεύματος τὸ ὁποῖον πωλεῖ τὸ κατάστημα. Ἓν τοιοῦτον αὐτοκίνητον εἶναι κατεσκευασμένον εἰς σχῆμα τεραστίας θερμαντικῆς φιάλης, τὴν ὁποίαν πωλεῖ ἓν κατάστημα ὅπως αὕτη διατηρῇ πάντοτε θερμὰ τὰ ποτά.

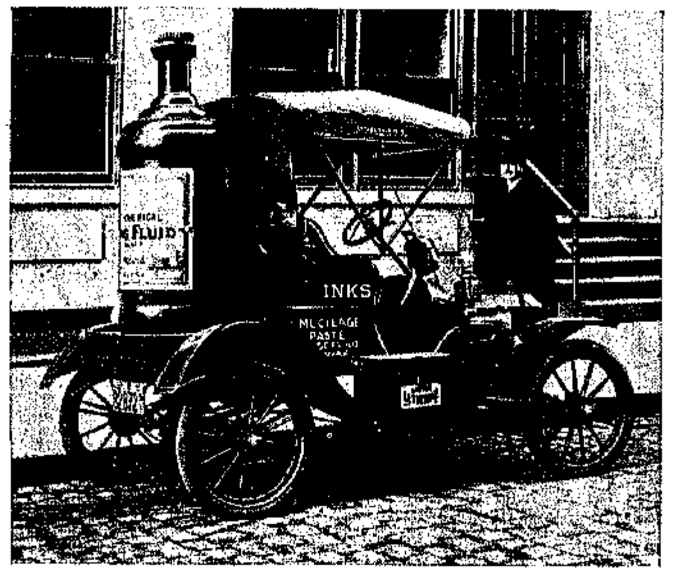

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΣ

Τὸ αὐτοκίνητον εἶναι πιστὴ ἀπομίμησις τῆς φιάλης τῆς πωλουμένης ὑπὸ τοῦ καταστήματος.

Τὸ αὐτοκίνητον ἔχει μηχανὴν ἑκατὸν εἴκοσιν ἵππων δυνάμεως καὶ στοιχίζει 15,000 δολλάρια. Ἕτερον αὐτοκίνητον τὸ ὁποῖον ἀνήκει εἰς ἓν μέγα χαρτοπωλεῖον τῆς Νέας Ὑόρκης εἶναι κατεσκευασμένον εἰς σχῆμα τεραστίας φιάλης μελάνης τὴν ὁποίαν πωλεῖ τὸ κατάστημα.

Ἄλλα εἴδη διαφημιστικῶν αὐτοκινήτων εἶναι ἐκεῖνα ἐπὶ τῶν ὁποίων εὑρίσκονται ἐκτεθειμένα πρὸς θέαν τὰ ἐμπορεύματα τὰ ὁποῖα πωλεῖ τὸ κατάστημα. Εἰς τὴν Ἀμερικὴν ὑπάρχουσι τέσσαρα εἴδη τοιούτων αὐτοκινήτων ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐκτίθενται διάφορα τρόφιμα. Τὸ ἄνω μέρος τῶν αὐτοκινήτων εἶναι κατεσκευασμένον ἐν εἴδει ὑελίνου κιβωτίου ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὑπάρχει ἡ ἔκθεσις τῶν ἐμπορευμάτων. Ἐντὸς τῆς ὑελίνης προθήκης ὑπάρχουσι καὶ διάφορα αὐτόματα μηχανήματα ἐκ τῶν ὁποίων ἐκσφενδονίζονται διάφορα εἴδη τροφίμων ἰδίως δὲ καρπῶν.

Τινὰ ἐκ τῶν καλουμένων διαφημιστικῶν αὐτοκινήτων φέρουσι τεράστιον αὐτόμετρον τὸ ὁποῖον σημειώνει τὴν ταχύτητα τῶν ἁμαξῶν εἰς μίλια καθ' ὥραν. Ἡ ἰδέα τῆς ἑταιρίας τῆς κατασκευῆς τῶν τοιούτων αὐτοκινήτων μὲ αὐτόμετρον εἶναι νὰ ὑποδείξῃ εἰς τὸν κόσμον τὴν ἀσφάλειαν τῶν ὑπ' αὐτῆς κατασκευαζομένων αὐτοκινήτων. Ὑπάρχουσι σήμερον χιλιάδες αὐτοκινήτων ἐξυπηρετούντων τὸν διπλοῦν σκοπὸν τῆς μεταφορᾶς ἐμπορευμάτων καὶ τῆς διαφημίσεως.

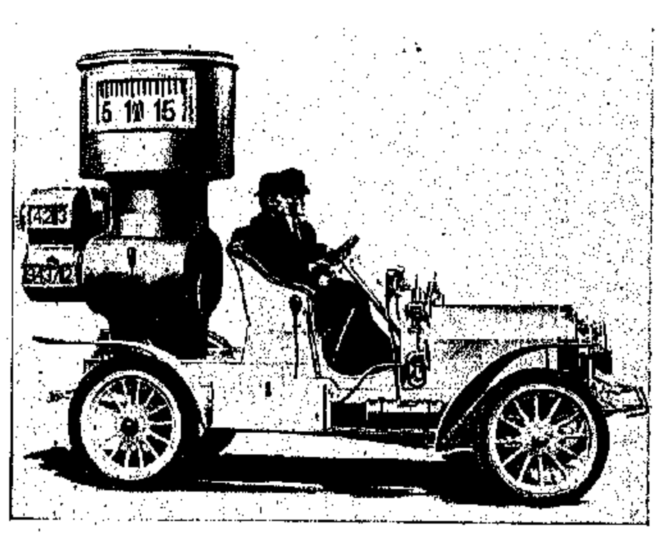

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ ΜΕ ΑΥΤΟΜΕΤΡΟΝ

Οἱ Ἀμερικανοὶ ἐπιχειρηματίαι δὲν ἠδύναντο νὰ εὕρωσι καλλίτερον μέσον πρὸς διαφήμισιν τῶν ἐπιχειρήσεών των ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητον. Ἀπεδείχθη ἀληθῶς ὅτι ὅλα τὰ διαφημιστικὰ αὐτοκίνητα ἐπέφερον κολοσσιαῖα κέρδη εἰς τὰ καταστήματα τὰ ὁποῖα διεφήμιζον.

Ἄξιον ἰδιαιτέρας μνείας εἶναι τὸ αὐτοκίνητον μὲ τὸ αὐτόμετρον, τὸ ὁποῖον ἀνεφέραμεν ἀνωτέρω. Μία ἑταιρία αὐτοκινήτων κατεσκεύασε τὸ εἰρημένον αὐτοκίνητον διὰ νὰ ἀποδείξῃ τὴν στερεότητα καὶ σταθερότητα τῶν αὐτοκινήτων της τὰ ὁποῖα ὡς ἐκ τῆς ὡρισμένης καὶ κανονικῆς ταχύτητός των δὲν ἐκθέτουσιν εἰς κίνδυνον τοὺς ἐπιβαίνοντας αὐτοῦ. Τὸ μηχάνημα τοῦ εἰρημένου αὐτοκινήτου αὐτομάτως ἀποδεικνύει τὴν ταχύτητα μὲ τὴν ὁποίαν τρέχει τοῦτο καὶ προσελκύει ἀναμφιβόλως τὴν προσοχὴν τοῦ κόσμου εἰς τὸ νὰ ἐκτιμήσῃ τὰ πλεονεκτήματα τῶν αὐτοκινήτων, τὰ ὁποῖα κατασκευάζει ἡ ἑταιρία.

Ἀλλὰ πλὴν τῶν διαφημιστικῶν ὑπάρχουσι καὶ αὐτοκίνητα πολυτελείας τὰ ὁποῖα δύναταί τις νὰ εἴπῃ ὅτι διαφημίζουσι τὸν πλοῦτον τοῦ ἰδιοκτήτου των. Μία πλουσία κυρία τῆς Νέας Ὑόρκης κατεσκεύασεν ἐσχάτως ἐπὶ παραγγελίᾳ τὸ πολυτελέστερον ἴσως αὐτοκίνητον τοῦ κόσμου. Εἶναι μικρὸν δι' ἕνα μόνον ἄνθρωπον καὶ ταχύτητος εἰκοσιπέντε μιλίων τὴν ὥραν. Εἶναι εἰκοσιὲξ δακτύλων πλάτους καὶ 56 ὕψους, ἀπῄτησε δὲ πρὸς κατασκευὴν ὀκτὼ μῆνας καὶ ἐστοίχισεν 7,000 δολλάρια.

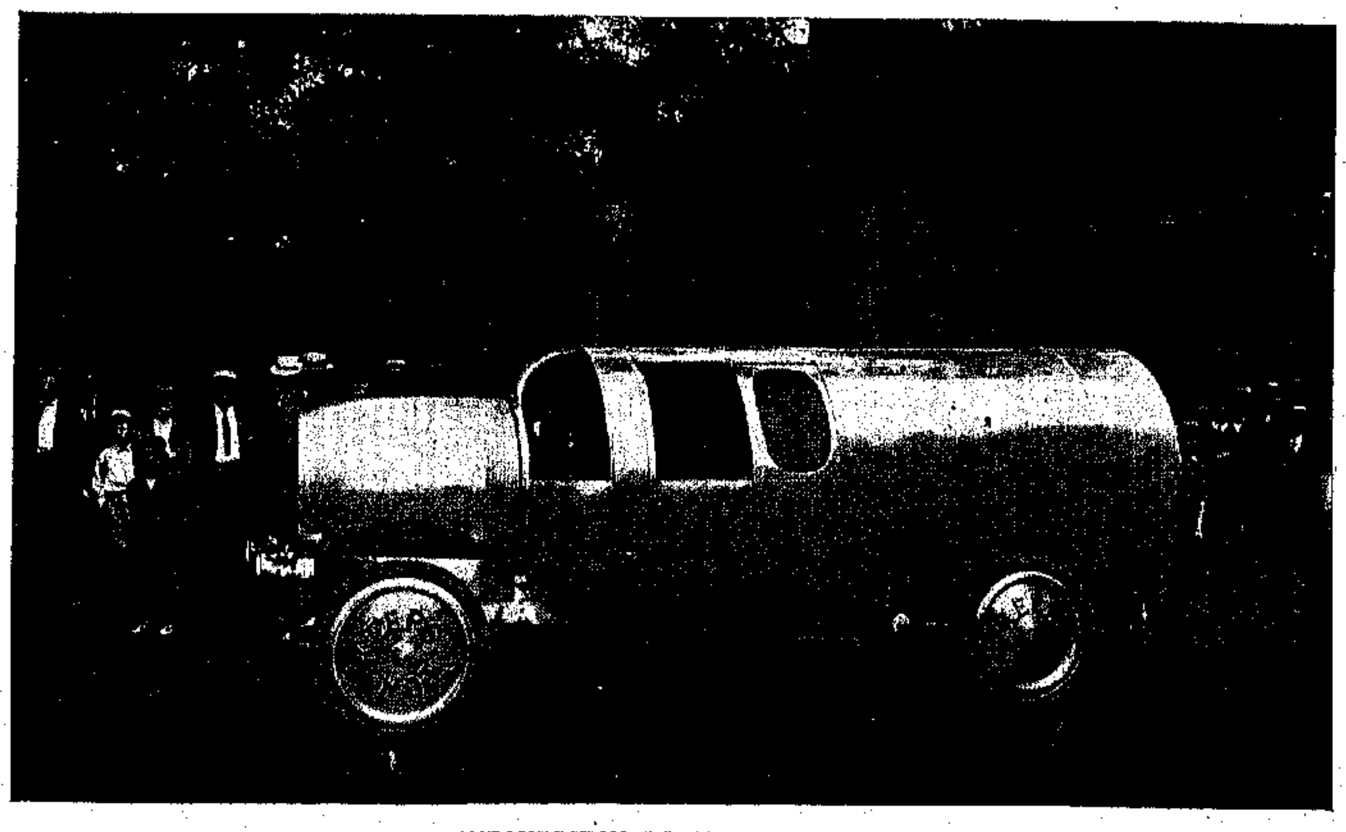

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ ΕΝ ΕΙΔΕΙ ΦΙΑΛΗΣ

Η ΣΠΟΓΓΑΛΙΕΙΑ ΕΝ TARPON SPRINGS ΤΗΣ ΦΛΩΡΙΔΟΣ

ΟΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΝ ἴσως εὐδοκιμοῦντες ἐξ ὅλων τῶν Ἑλλήνων μεταναστῶν τῆς Ἀμερικῆς εἶναι οἱ ὁμογενεῖς σπογγαλιεῖς τῆς Φλωρίδος. Ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος προάγονται οἰκονομικῶς, εὐρύνουσι τὰ ὅρια τῆς δράσεώς των, περιορίζουσι τὴν ἁλιείαν καὶ τὸ ἐμπόριον τῶν σπόγγων μεταξύ των μόνον, ἀποκτῶσιν ἀκινήτους ἰδιοκτησίας, καὶ στερεούμενοι μονίμως εἰς τὴν ὡραίαν νοτιανατολικωτάτην Πολιτείαν τῆς Ἀμερικῆς, εἰς τὰ παράλια τῆς ὁποίας τοὺς εἵλκυσαν τὰ σπογγοφόρα στρώματα τοῦ Μεξικανικοῦ Κόλπου, ἀφήνουν κατὰ παρασάγγας ὄπισω τοὺς ἐντοπίους καὶ εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ εἰς τὸν πλοῦτον καὶ εἰς τὴν πολιτικὴν σπουδαιότητα ἀκόμη. Τὸ ὁρμητήριόν των καὶ ἡ ἕδρα τοῦ ἐμπορίου τῶν σπόγγων εἶναι ἡ γραφικὴ παραποτάμιος πολίχνη Tarpon Springs, τὴν ὁποίαν εὗρον μικρὸν καὶ ἄσημον χωρίον καὶ ὑπόσχονται νὰ τὴν ἀναγάγουν ταχέως εἰς περιωπὴν σπουδαίας ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς πόλεως. Τὸ Tarpon Springs εἶναι ἡ μόνη πόλις τῆς Ἀμερικῆς, ὅπου οἱ Ἕλληνες ὑπερτεροῦσιν ἀριθμητικῶς τοὺς ἐντοπίους. Ὁ κίνδυνος τῆς ἀπορροφήσεως στρέφεται ἐκεῖ ὄχι πλέον πρὸς τὸ μέρος τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ πρὸς τὸ μέρος τῶν Ἀμερικανῶν, οἱ ὁποῖοι ἤρχισαν ἤδη νὰ ψελλίζουν ὀλίγα Ἑλληνικὰ καὶ νὰ ἀσπάζωνται τὰ ἰδικά μας ἤθη καὶ ἔθιμα. Εἶναι καὶ αὐτὸ ἓν κατόρθωμα τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν Ἀμερικῇ, τὸ ὁποῖον χωρὶς ἄλλο θὰ ἔχῃ ἀξιοσημειώτους, ἂν καὶ παραδόξους ἴσως, συνεπείας εἰς τὴν νοτιανατολικὴν ἐκείνην ἐσχατιὰν τῆς ἀχανοῦς Συμπολιτείας. Πέντε-δέκα τολμηροὶ Ἕλληνες σπογγαλιεῖς μετέβησαν πρό τινων ἐτῶν εἰς Tarpon Springs, ὅπως ἐπιδοθῶσιν εἰς τὴν σπογγαλιείαν. Ὅλοι τοὺς ἐλεεινολόγησαν τότε διὰ τὴν τολμηρὰν ἀπόφασίν των, τὴν ὁποίαν ἐχαρακτήρισαν ὡς ἀπερισκεψίαν. Πρὸς ἐπίμετρον οἱ ἐντόπιοι, χερσαῖοι καὶ θαλασσινοί, ἐθορυβήθησαν ἐκ τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν Ἑλλήνων ἐκείνων μεταναστῶν μεταξύ των καὶ ἐκίνησαν πάντα λίθον κατ' αὐτῶν. Ὅταν οἱ Ἕλληνες σπογγαλιεῖς ἐρρίφθησαν εἰς τὴν θάλασσαν μὲ τὰ πλοιάριά των καὶ ἤρχισαν νὰ ἁλιεύουν σπόγγους μὲ τὴν Ἑλληνικὴν μέθοδον, οἱ ἐντόπιοι σπογγαλιεῖς κατετρόμαξαν ἐκ τῆς ἀφοβίας των καὶ κατεκραύγασαν ἐναντίον των, προβλέποντες ὅτι ἡ σπογγαλιεία θὰ διέφευγεν ἐκ τῶν χειρῶν των. Πολλοὶ Ἀμερικανοὶ πολιτευόμενοι καὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι ἔκρουσαν τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου, κηρύττοντες ὅτι οἱ Ἕλληνες θὰ κατέστρεφον τὸ ἐμπόριον τῶν σπόγγων. Ὅλα ὅμως αὐτὰ δὲν ἴσχυσαν διὰ νὰ ἐμποδίσουν τοὺς Ἕλληνας σπογγαλιεῖς νὰ ἑκατονταπλασιασθῶσιν ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν καὶ νὰ δώσουν ζωὴν καὶ σπουδαιότητα εἰς τὸ τέως ἀσήμαντον ἐμπόριον τῶν σπόγγων. Τὸ Tarpon Springs κατοικεῖται σήμερον ἀπὸ 2500 εὐπορούντας καὶ προοδευτικοὺς Ἕλληνας σπογγαλιεῖς καὶ ἐμπόρους, ἐνῷ οἱ ἐντόπιοι κάτοικοί του μόλις εἰς 1,500 ἀνέρχονται. Εἶναι πόλις Ἑλληνική, μὲ μέλλον ἀπεριόριστον. Καὶ ἐπειδὴ ὅλα αὐτὰ ὀφείλονται εἰς τὰ σπογγοφόρα στρώματα τῶν παραλίων τῆς Φλωρίδος, ἐθεωρήσαμεν καλὸν νὰ δώσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας ἰδέαν τινὰ τῆς ἁλιείας καὶ τοῦ ἐμπορίου τῶν σπόγγων.

Ὡς πολλαχοῦ τῆς Μεσογείου καὶ ἰδίως ἐν τοῖς παραλίοις τῆς Ἀφρικῆς, οὕτω καὶ ἐν τοῖς παραλίοις τῆς Φλωρίδος ἀπὸ τῶν ὁρίων τῆς Τάμπας μέχρι τοῦ Rock Island ὑπῆρχον ἀνέκαθεν σπόγγοι. Οἱ ἐν λόγῳ σπόγγοι, εὑρισκόμενοι εἰς βάθος 2—12 ὀργυιῶν, διαιροῦνται εἰς ἡμέρους (τοὺς συνήθεις σπόγγους), εἰς γέλλους (ἀντικαθιστῶντας, οὕτως εἰπεῖν, τοὺς φίνους τῆς Μεσογείου, τοὺς μελάθια καλουμένους), εἰς γκράδες (ἀντικαθιστῶντας τὰς τσιμούχας τῆς Μεσογείου) καὶ εἰς ἀγρίους.

Εἰς τὰ παράλια τῆς Φλωρίδος ἡ σπογγαλιεία ἄλλοτε ἐξησκεῖτο ὑπὸ τῶν μαύρων κατοίκων τῶν πέριξ κατὰ τρόπον ἐντελῶς πρωτόγονον. Οἱ μαῦροι, ἐφοδιαζόμενοι διὰ σιδηρῶν καμπύλων τριαινῶν, διηύθυνον αὐτὰς κατὰ τῶν ἐν τῷ πυθμένι τῆς θαλάσσης σπόγγων διὰ κονταρίου λεπτοῦ καὶ εὐκάμπτου, μηκυνομένου ἀναλόγως τοῦ βάθους διὰ συνδέσεως καὶ ἄλλων κονταρίων τοῦ αὐτοῦ πάχους καὶ τῆς αὐτῆς εὐκαμψίας πρὸς τὸ πρῶτον, καὶ οὕτω, ἀποσπῶντες αὐτοὺς ἐκ τοῦ πυθμένος, ἀνεῖλκυον. Τὰ πλοιάρια, ὧν ἐποιοῦντο χρῆσιν διὰ τὴν σπογγαλιείαν, δὲν ἦσαν ἢ λέμβοι, αἵτινες μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐργασίας τῆς ἡμέρας ἐδένοντο ἀνὰ δύο ἢ ἀνὰ τρεῖς εἰς πλοῖον 10—15 τόννων, ὅπου ὑπῆρχεν ἅπας ὁ διὰ τὸ ταξείδιον ἀναγκαῖος ἐξοπλισμός, ἀνεπαύοντο τὴν νύκτα οἱ σπογγαλιεῖς καὶ ἐγένετο ἡ κατεργασία τῶν σπόγγων, τοὐλάχιστον ἡ προκαταρκτική, ὑπ' ἀνθρώπων ἐπίτηδες μενόντων διαρκῶς ἐν αὐτῷ.

Οἱ οὕτω ἐξαγόμενοι σπόγγοι ἦσαν ὀλίγιστοι καὶ συνεπῶς ἀνεπαρκεῖς εἰς τὸ ἐμπόριον, καὶ ἐπωλοῦντο εἰς εὐτελεστάτας τιμάς. Πρὸ πέντε ὅμως ἐτῶν, ὡς εἴπομεν καὶ ἀνωτέρω, Ἕλληνές τινες, τύχην ἐπιζητοῦντες, εἰδικοὶ δὲ τῆς σπογγαλιείας ὄντες, πληροφορηθέντες περὶ τῆς ὑπάρξεως εἰς τὰ παράλια τῆς Φλωρίδος τοῦ πολυτίμου τούτου προϊόντος τῆς θαλάσσης, ἀπεφάσισαν νὰ ἐκμεταλλευθῶσιν αὐτὸ διὰ σκαφάνδρων καὶ κατώρθωσαν νὰ ἔχωσι σήμερον περὶ τὰς ἑκατὸν μηχανάς, νικήσαντες πάντα τὰ κωλύματα, ἅπερ ἀπήντησαν ἐκ μέρους τῶν μαύρων.

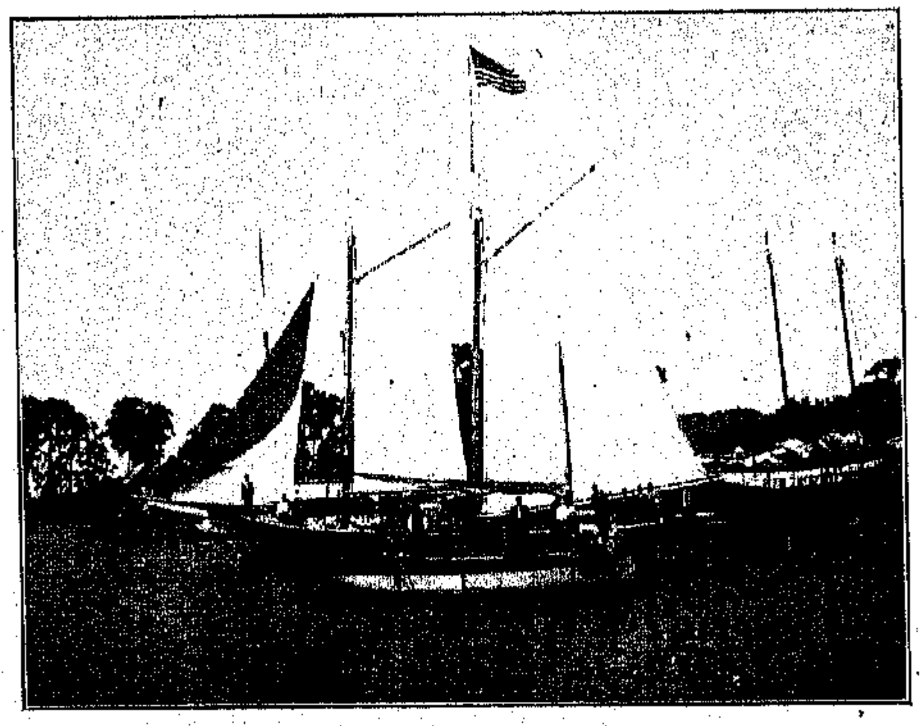

ΑΠΟΠΛΟΥΣ ΤΩΝ ΣΠΟΓΓΑΛΙΕΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΟΙΚΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑΝ

Πᾶν πλήρωμα μηχανῆς ἀποτελεῖται ἐκ δώδεκα προσώπων. Δύο εἶναι συνήθως οἱ δύται. Εἷς ἐκ τῶν λοιπῶν, ἐπὶ τῆς πρώρας καθήμενος δι' ὅλης τῆς ἡμέρας, ἰχνηλατεῖ διὰ λεπτοῦ σχοινίου τὸν ἐν τῷ πυθμένι τῆς θαλάσσης ἐργαζόμενον δύτην. Εἷς, ἐλαύνων ὄρθιος δύο ὑπερμεγέθεις κώπας, τριχαντήρια καλουμένας, φροντίζει πάντοτε νὰ κινῇ τὸ πλοιάριον καὶ νὰ κανονίζῃ τὸν δρόμον καὶ τὴν διεύθυνσίν του πρὸς τὰ ἴχνη τοῦ ἐργαζομένου δύτου, οὗ ἡ διεύθυνσις καταφαίνεται ἐκ τῶν φυσαλλίδων, αἵτινες συνεχῶς ἀνέρχονται ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης συνεπείᾳ τοῦ ἀέρος, ὃν οὗτος, καθιστῶν ἄχρηστον διὰ τῆς ἀναπνοῆς, ἐξάγει ἐκ διαλειμμάτων ρυθμικῶς διὰ καταλλήλου μηχανήματος, βαρβάρα καλουμένου, ἐκ τοῦ σκαφάνδρου. Τέσσαρες περιστρέφουσιν ἐκ περιτροπῆς ἀνὰ δύο τὸ μηχάνημα, ἐξ οὗ ἀδιακόπως ἀποστέλλεται νέος καθαρὸς ἀὴρ πρὸς τὸν ἐργαζόμενον δύτην, καὶ ἐλαύνουσι δύο ἑτέρας κώπας ἀνὰ μίαν ἕκαστος ἐν καιρῷ νηνεμίας. Εἷς, ἱστάμενος ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ πλοιαρίου, διευθύνει τὸν μακρὸν ἐλαστικὸν σωλῆνα, δι' οὗ διοχετεύεται ὁ ἀὴρ ἐκ τοῦ μηχανήματος πρὸς τὸν δύτην, ἢ διευθύνει τὸ διὰ γκάϊζ κινούμενον μηχάνημα, ὅταν ὁ ἄνεμος πνέῃ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον σφοδρῶς καὶ αἱ κῶπαι ἀδυνατοῦσι νὰ κινήσωσι τὸ πλοιάριον.

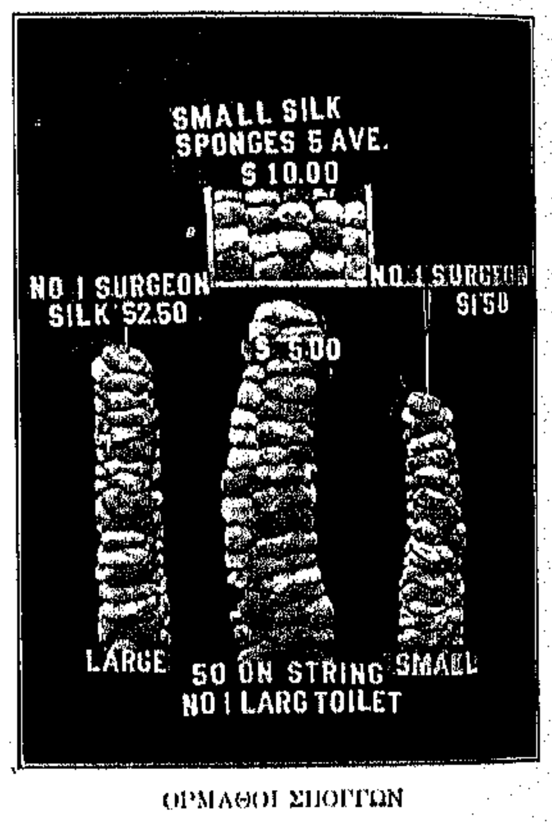

ΟΡΜΑΘΟΙ ΣΠΟΓΓΩΝ

Δύο μένουσι διαρκῶς ἐντὸς τοῦ μεγάλου πλοίου, ὅπερ καλεῖται τεπόζιτο, καὶ ὅπου ὑπάρχει ἅπας ὁ διὰ τὸ ταξείδιον ἀναγκαῖος ἐξοπλισμός, γίνεται ἡ προκαταρκτικὴ κατεργασία τῶν σπόγγων, ἥτις συνήθως καλεῖται ἄσπρισμα, περὶ οὗ παρακατιόντες θὰ ὁμιλήσωμεν λεπτομερέστερον, καὶ ἡ κατὰ πᾶσαν νύκτα ἀνάπαυσις τῶν περισσοτέρων μελῶν τοῦ πληρώματος. Ὁ εἷς τῶν δύο τούτων, τῶν ἐντὸς τοῦ τεποζίτου πάντοτε μενόντων, εἶναι ἐπιφορτισμένος τὴν ἀπολεύκανσιν τῶν σπόγγων, δι' ὃ καὶ ἀσπριστὴς κοινῶς καλεῖται. Ὁ ἕτερος, ὅστις εἶναι βοηθὸς τοῦ ἀσπριστοῦ, καλεῖται μάγειρος, διότι ὀφείλει νὰ παρασκευάζῃ κατὰ πᾶσαν μὲν πρωίαν τὸν καφὲν τοῦ πληρώματος, κατὰ πᾶσαν δὲ ἑσπέραν τὸ δεῖπνον καὶ τὸ τέϊον. Ὁ δωδέκατος, ὅστις καὶ οὗτος μένει συνήθως εἰς τὸ τεπόζιτο, καλεῖται πλοίαρχος καὶ ὀφείλει, ἵνα ἀναγνωρίζηται ὡς τοιοῦτος ὑπὸ τοῦ Λιμεναρχείου καὶ νὰ ἐφοδιάζηται διὰ τῶν ἀναγκαίων τίτλων, νὰ εἶναι ἢ Ἀμερικανὸς ἢ Ἕλλην Ἀμερικανικῆς ὑπηκοότητος.

Οἱ καθ' ἑκάστην ἐξαγόμενοι σπόγγοι φέρονται κατὰ τὴν ἑσπέραν εἰς τὸ τεπόζιτον καὶ παραδίδονται πρὸς τὸν ἀσπριστὴν καθ' ὁρμαθούς, ἕκαστος τῶν ὁποίων ἀποτελεῖται ἐκ λεπτοῦ σχοινίου, ἔχοντος μῆκος 15—18 ποδῶν. Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν, ἡλιαζόμενοι μέχρι τῆς 4ης μ. μ. ὥρας, πατῶνται μὲ γυμνοὺς πόδας ὑπὸ τοῦ ἀσπριστοῦ πρὸς ἀπογαλάκτισιν ἢ ἀπομικροβίωσιν, οὕτως εἰπεῖν, καὶ

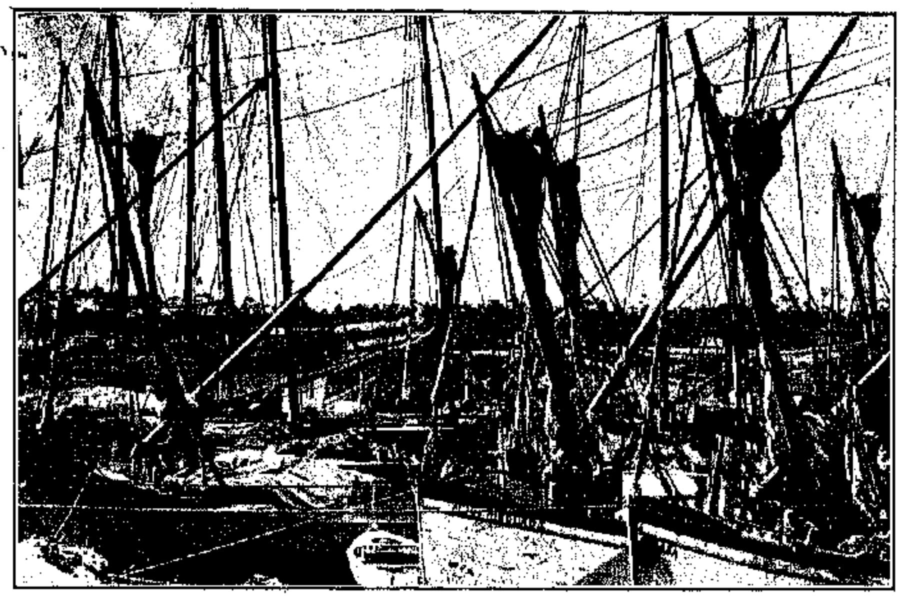

Ο ΣΤΟΛΙΣΚΟΣ ΤΩΝ ΣΠΟΓΓΑΛΙΕΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΛΩΡΙΔΑ

περὶ τὴν 7ην μ. μ. ὥραν προσδενόμενοι καὶ αὖθις καθ' ὁρμαθοὺς εἰς χονδρὸν σχοινίον καταβιβάζονται εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, ὅπου κυμαινόμενοι καθ' ὅλην τὴν ἐπερχομένην νύκτα, ἀπογαλακτίζονται ἢ ἀπομικροβιοῦνται ἔτι μᾶλλον καὶ λευκαίνονται ἐν μέρει. Τὴν δὲ πρωΐαν τῆς μετεπιούσης ἀνελκυόμενοι ξέονται ὑπὸ τοῦ ἀσπριστοῦ καὶ τοῦ μαγείρου διὰ καταλλήλων μαχαιρῶν καὶ ἀποκτῶσι τὴν ἀπαιτουμένην λευκότητα, μεθ' ὃ, δενόμενοι κατὰ μικροτέρους ὁρμαθούς, πόντζα καλουμένους, ἕκαστος τῶν ὁποίων ἀποτελεῖται ἐκ σχοινίου λεπτοτάτου καὶ ἔχοντος μῆκος μιᾶς περίπερίπου ὀργυιᾶς, ἀποξηραίνονται διὰ καταλλήλου ἡλιάσεως καὶ φυλάττονται ἐν τῷ πλοίῳ μέχρι τέλους τοῦ ταξειδίου. Οἱ σπόγγοι ἑκάστου ὁρμαθοῦ δέον νὰ ὦσιν ἅπαντες ἰσομεγέθεις καὶ ὁμοιόσχημοι.

Μετὰ τὸ πέρας ἑκάστου ταξειδίου, διαρκοῦντος συνήθως δύο μῆνας, τὰ μὲν πλοῖα ἀγκυροβολοῦσιν ἐν τῷ λιμένι τοῦ Tarpon Springs, οἱ δὲ σπόγγοι ἐξαγόμενοι ἐκ τῶν πλοίων, ἐκτίθενται ἐντὸς τῆς διὰ ξυλίνων κιγκλίδων περιπεφραγμένης ἀγορᾶς, ἥτις ἱδρύθη πρό τινος χρόνου. Τὴν ἀγορὰν ἐπισκεπτόμενοι δὶς τῆς ἑβδομάδος οἱ ἔμποροι, τὴν Τρίτην καὶ τὴν Παρασκευήν, ἐξετάζουσι τὸ προϊὸν ἑκάστης μηχανῆς, ἐκτιμῶσιν αὐτὸ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τὸ ἀγοράζουσι διὰ πλειοδοσίας, ὑπογράφοντες τὰ σχετικὰ συμβόλαια. Μεταφέροντες εἶτα διὰ κάρρων τοὺς ἀγορασθέντας σπόγγους οἱ ἔμποροι εἰς τὰς ἀποθήκας των, παρέχουσιν εἰς αὐτοὺς μικράν τινα ἐπεξεργασίαν, ἀφαιροῦντες ἀπ' αὐτῶν τοὺς λίθους καὶ ψαλλιδίζοντες δι' εἰδικῶν ἐργατῶν τὰς βάσεις αὐτῶν καί τινα προεξέχοντα ἢ σεσηπότα μέρη, προσδίδοντα κακὴν ὄψιν εἰς τοὺς σπόγγους, μεθ' ὃ ἀποστέλλουσιν αὐτοὺς ἕκαστος εἰς ὃ κεντρικὸν κατάστημα ἀντιπροσωπεύει εἰς δέματα.

Η ΑΓΟΡΑ ΤΩΝ ΣΠΟΓΓΩΝ

Αἱ προσφερόμεναι σήμερον τιμαὶ τυγχάνουσιν ἀσυγκρίτως ὑπέρτεραι ἐκείνων, εἰς ἃς ἐπωλοῦντο οἱ σπόγγοι κατὰ τὰ τρία πρῶτα ἔτη. Διὰ τοῦτο, ὅσῳ ἐπαισθητῶς καὶ ἂν ἠλαττώθησαν οἱ σπόγγοι, οὐδεμία ζημία ἐπῆλθεν εἰς τοὺς σπογγαλιεῖς, διότι ὅ,τι ἐγίνετο πρότερον διὰ τοῦ πλήθους τῶν σπόγγων, τοῦτ' αὐτὸ ἀκριβῶς γίνεται σήμερον διὰ τοῦ μεγέθους τῆς προσφερομένης τιμῆς. Καταφαίνεται δὲ τοῦτο ἐκ τῆς ὁλικῆς τιμῆς τῶν σπόγγων ἑκάστου ἔτους.

Τιμὴ	σπόγγων	Α'.	ἔτους	τάλληρα	1,100,000
»	»	Β'.	»	»	1,200,000
»	»	Γ'.	»	»	900,000
»	»	Δ'.	»	»	1,025,000
»	»	Ε'.	»	»	900,000

Ὅ,τι ἐπαισθητῶς τοὺς σπόγγους ἠλάττωσε καὶ ἠπείλησε νὰ καταστρέψῃ ριζικῶς τὴν ἐπικερδῆ ταύτην βιομηχανίαν δὲν ἦτο ἡ τακτικὴ διὰ σκαφάνδρων ἁλιεία τῶν σπόγγων κατὰ τὰ διαληφθέντα πέντε ἔτη, ἀλλ' ἡ ἐξαγωγὴ τῶν μικρῶν σπόγγων χάριν ἐλαχίστου κέρδους, πρὸς ὃ πολλοὶ δυστυχῶς ἔτεινον συνεπείᾳ παραλόγου καὶ ἀξιομέμπτου πλεονεξίας. Εὐτυχῶς ὅμως ἡ Ἀμερικανικὴ ἀρχή, γενομένη ἐγκαίρως ἐνήμερος τοῦ κακοῦ, ἔλαβεν αὐστηρότατα μέτρα πρὸς καταστολὴν αὐτοῦ, ἀπαγορεύσασα ρητῶς τὴν ἐξαγωγὴν σπόγγων ὧν ἡ διάμετρος δὲν ὑπερβαίνει τὰς 4 ἴντσας, ἐπὶ ποινῇ μεγάλου προστίμου καὶ πολυετοῦς καθείρξεως, οὕτω δὲ ἐλπίζεται ὅτι ἡ σπογγαλιεία θὰ διαιωνισθῇ πρὸς ὄφελος τῶν ἐξασκούντων αὐτὴν Ἑλλήνων.

Η ΚΥΑΝΟΛΕΥΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΛΩΡΙΔΑ

Πάντες οἱ ἀποτελοῦντες τὸ πλήρωμα μιᾶς μηχανῆς ἐργάζονται ὡς συνέταιροι. Οὕτω ὁ μὲν δύτης λαμβάνει τὰ δύο του μερίδια. (Τινὲς δὲ τῶν δυτῶν λαμβάνουσι 2 1)2 μερίδια καί τινες μάλιστα 3). Πάντες δὲ οἱ λοιποὶ σπογγαλιεῖς, (οἱ μὴ δύται) λαμβάνουσιν ἀνὰ 1 μερίδιον ἕκαστος, πλὴν τοῦ τριχαντιριέρη καὶ τοῦ κολαουζέρη, οἵτινες λαμβάνουσιν ἀνὰ 1 1)4 μερίδιον ἕκαστος. Ὁ ἐξοπλισμὸς στοιχίζει 300 - 350 - 400 δολλ. τὸ δὲ μερίδιον ἰσοδυναμεῖ συνήθως πρὸς 60—80 τάλληρα, πολλάκις δὲ πρὸς 100 καὶ ἐνίοτε πρὸς 120. Τὸ πᾶν ἐξαρτᾶται ἐκ τῶν καιρῶν.

Κλείοντες τὸ παρὸν ἄρθρον θεωροῦμεν καθῆκόν μας νὰ ἐκφράσωμεν τὰς εὐχαριστίας μας πρὸς τὸν παλαιὸν φίλον κ. Κ. Α. Κεφάλαν, ὅστις μᾶς ἐπρομήθευσε τὰς περὶ τῆς σπογγαλιείας πληροφορίας, καὶ πρὸς τοὺς κ. κ. Ἀδελφοὺς Κατσαροῦ καὶ Γεώργ. Ζηκόπουλον, εὐαρεστηθέντας νὰ μᾶς προμηθεύσωσι τὰς κοσμούσας τὴν πραγματείαν ταύτην καλλιτεχνικὰς εἰκόνας.

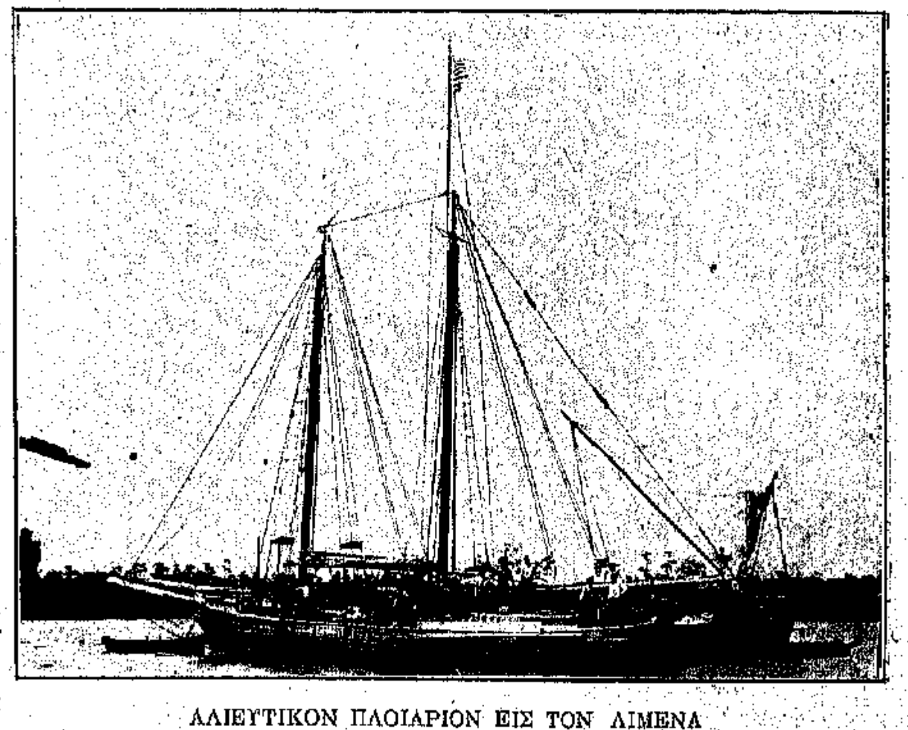

ΑΛΙΕΥΤΙΚΟΝ ΠΛΟΙΑΡΙΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΙΜΕΝΑ

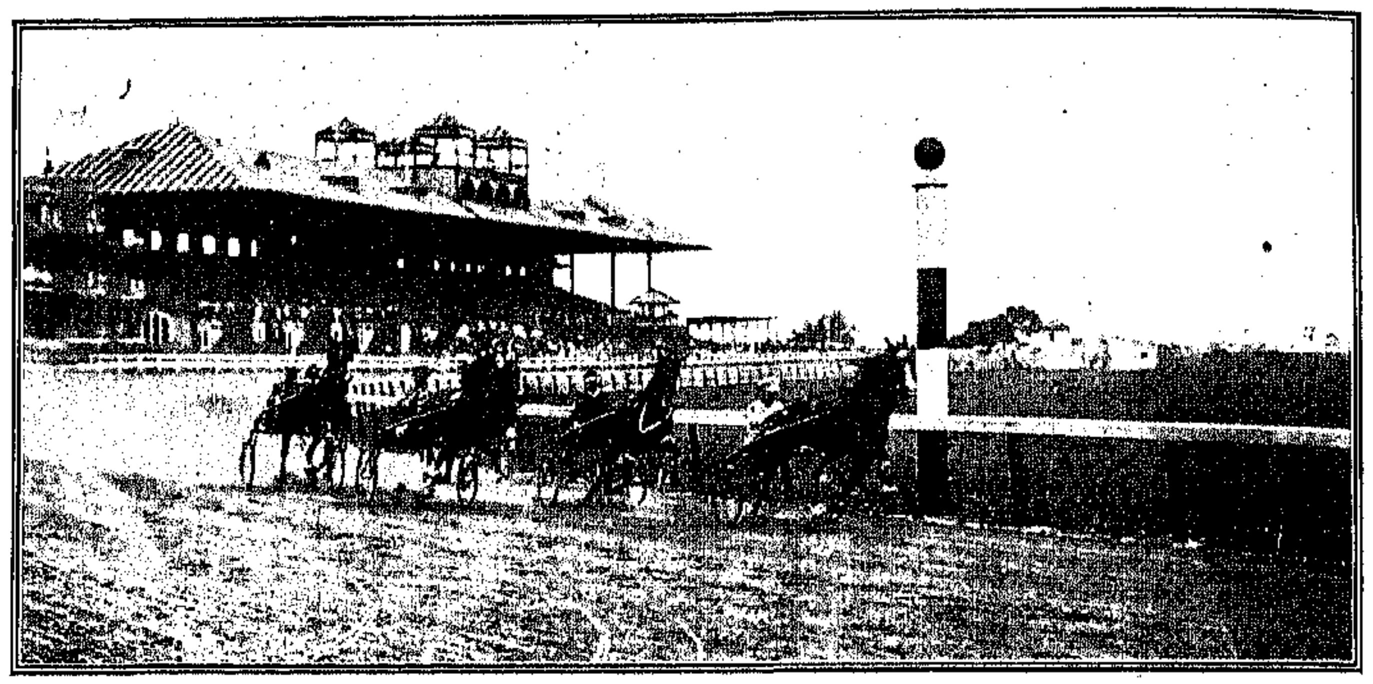

ΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑΙ ΑΡΜΑΤΟΔΡΟΜΙΑΙ

ΤΑ ΝΕΩΤΕΡΑ ΑΡΜΑΤΑ

Αι ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΙ ἢ μᾶλλον αἱ ἁρματοδρομίαι εἶναι τὸ μόνον ἀμερικανικὸν σπόρτ, τὸ ὁποῖον ἐπιτυχῶς μετεφυτεύθη εἰς τὸν παλαιὸν κόσμον. Ἡ Ἀμερική, καθόσον ἐνθυμοῦνται οἱ γηραιότεροι, παρήγαγεν ἰδιαίτερον γένος ἵππων, τὸ ὁποῖον ὡς πρὸς τὴν γονιμότητα, τὴν χρησιμότητα καὶ τὰς ἐπιτυχίας εἰς τὰς ἱπποδρομίας, ἀπεδείχθη ἀνώτερον παντὸς ἄλλου γένους ἵππου ἐπὶ τῆς γῆς. Αἱ ἁρματοδρομίαι, ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς συνετέλεσαν πάντοτε πρὸς ψυχαγωγίαν τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ, ἀφ' ἑτέρου συνετέλεσαν ἐμμέσως καὶ πρὸς αὔξησιν τοῦ πλούτου τῆς χώρας.

Καίτοι ὁ Ἀμερικανικὸς ἵππος διὰ τοὺς ἱππικοὺς ἀγῶνας εἶναι τῆς μόδας κυρίως εἰς τὴν Αὐστρίαν καὶ τὴν Ρωσσίαν, ἐν τούτοις δὲν ὑπάρχει πεπολιτισμένη χώρα τοῦ κόσμου εἰς τὴν ὁποίαν νὰ μὴ ἔχῃ οὗτος μεγάλην ἐκτίμησιν. Πλεῖστοι λαοὶ τοῦ κόσμου προτιμῶσι τὸν Ἀμερικανικὸν ἵππον ὑπὲρ πάντα ἄλλον. Ὁ Ἀμερικανικὸς ἵππος ἐποίησε κατακτήσεις ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τοῦ κόσμου ἔρχονται κατ' ἔτος εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἀγορασταὶ ἐξ Εὐρώπης, Αὐστραλίας, Νέας Ζηλανδίας, Ἰνδιῶν, Αἰγύπτου, Νοτίου Ἀφρικῆς, Ἰαπωνίας καὶ εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου οὐδεμίαν δύνανται νὰ ἔχωσιν ἀξίαν οἱ ἵπποι τοῦ ἱπποδρομίου, οἱ μὴ προερχόμενοι ἐξ Ἀμερικανικοῦ γένους.

Οἱ φανατικοὶ θαυμασταὶ τῶν ἀμερικανικῶν ἵππων δὲν λαμβάνουσιν ὑπ' ὄψιν τὰς μεγάλας τιμὰς εἰς τὰς ὁποίας πωλοῦνται οὗτοι. Δι' ἕνα καὶ μόνον ἵππον πολλάκις ἐπληρώθησαν 30,000 καὶ πλέον δολλάρια. Οἱ ἐξ Αὐστρίας, Γαλλίας καὶ Γερμανίας καὶ Ρωσσίας ἀγορασταὶ προσφέρουσι πάντοτε ἀπίστευτα ποσὰ εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς Νέας Ὑόρκης διὰ τοὺς καλλιτέρους ἵππους.

Τὰ κυριώτερα κέντρα τῶν ἐν Εὐρώπῃ ἁρματοδρομιῶν εἶναι ἡ Πετρούπολις καὶ ἡ Βιέννη, ὅπου διαγωνίζονται πάντοτε ἵπποι ἀμερικανικοῦ γένους.

Ὑπάρχουσιν εἰς τὰς εἰρημένας χώρας ἰθαγενεῖς ἵπποι, ἀλλ' ὑστεροῦσι τόσον πολὺ τῶν ἀμερικανικῶν ὡς πρὸς τὴν ταχύτητα, ὥστε οὐδόλως δύνανται νὰ παραβληθῶσι πρὸς αὐτούς.

Εἰς τὴν Ρωσσίαν ἡ συνήθης ἀπόστασις ἑκάστου ἀγωνίσματος ἁρματοδρομίας εἶναι ἓν βέρστιον, ἤτοι δύο τρίτα μιλίου διὰ τοὺς διετεῖς ἵππους καὶ ἑνὸς μιλίου διὰ τοὺς μεγαλειτέρους. Εἰς τὴν Ἀμερικὴν αἱ ἁρματοδρομίαι ἐκτελοῦνται καθ' ὡρισμένα διαστήματα, ἤτοι ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἵππον νὰ διαγράψῃ κύκλον ὡρισμένης ἀποστάσεως, νὰ ἀναπαυθῇ ἐπί τινα χρόνον καὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ κατόπιν τὸ ἄλλο ἀγώνισμα. Ὁ ἵππος ὁ κερδίζων εἰς δύο ἀπὸ τὰς τρεῖς ἢ εἰς τρεῖς ἀπὸ τὰς πέντε κούρσας ἀνακηρύσσεται νικητής. Ἡ ἀπόστασις ἑκάστης κούρσας εἰς τὴν Αὐστρίαν εἶναι ὁμοία ὡς καὶ ἐν Ρωσσίᾳ, ἀλλ' ὑπολογίζεται εἰς μέτρα. Ὁ ἵππος ὁ κερδίσας πλέον τῶν 50,000 δολλαρίων κηρύσσεται ἐκτὸς συναγωνισμοῦ καὶ μόνον εἰς ἐξαιρετικὰ ἀγωνίσματα ἐπιτρέπεται ἡ συμμετοχὴ αὐτοῦ. Τὸ σύστημα αὐτὸ ἐπενοήθη ὅπως παρέχεται ἡ εὐκαιρία εἰς τὸν ἰδιοκτήτην νὰ κερδίζῃ χρήματα. Τὸ σύστημα αὐτὸ προτιμᾶται εἰς τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τὸ

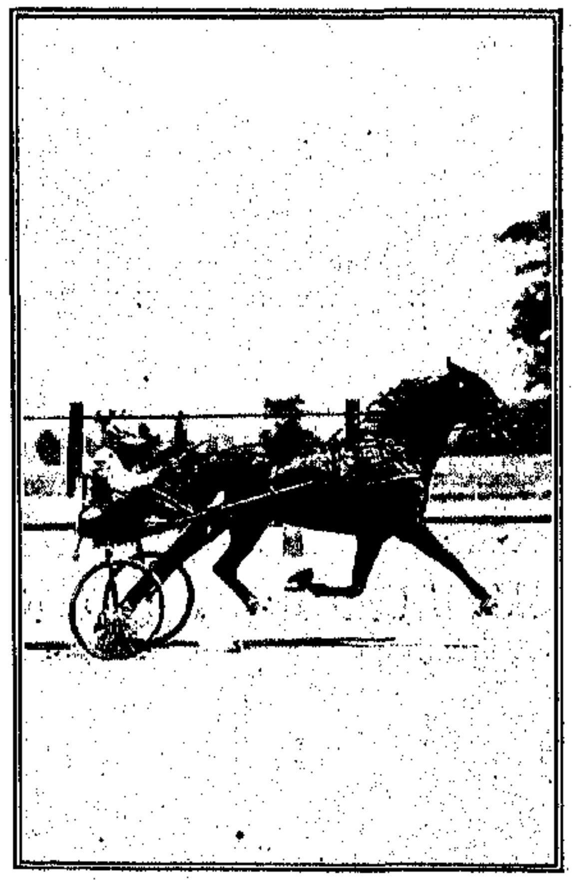

Ο ΙΠΠΟΣ UHLAN

ἀμερικανικὸν σύστημα κατὰ τὸ ὁποῖον ἕκαστος ἵππος ἐκτιμᾶται κατὰ τὰ ρεκὸρ τῆς ταχύτητός του. Καθ' ὅλας τὰς ἐποχὰς τοῦ ἔτους τελοῦνται ἁρματοδρομίαι εἰς τὴν Ρωσσίαν καὶ εἰς τὴν Αὐστρίαν. Κατὰ τὸν χειμῶνα αἱ ἁρματοδρομίαι τελοῦνται ἐπὶ τοῦ πάγου. Ἐσχάτως ἐπεκράτησεν ἡ συνήθεια εἰς τὴν Ρωσσίαν ὅπως ἐπιτρέπωσιν εἰς τοὺς Ἀμερικανικοὺς ἵππους νὰ λαμβάνωσι μέρος καὶ κερδίζωσιν εἰς δύο συγχρόνως ἀγωνίσματα. Ἐὰν παραδείγματος χάριν ὁ ἀμερικανικὸς ἵππος νικήσῃ εἰς τὴν Πετρούπολιν ἀποκλείεται μὲν ἡ περαιτέρω συμμετοχή του εἰς τὰς ἁρματοδρομίας τῆς Πετρουπόλεως, ἐπιτρέπεται ὅμως αὕτη εἰς τὰς κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον τελουμένας ἁρματοδρομίας ἐν Μόσχᾳ.

Οἱ ἵπποι τῶν ἁρματοδρομιῶν πρέπει νὰ κατάγωνται πρωτίστως ἐξ εὐγενοῦς γένους. Τὸ γενεαλογικὸν δένδρον τῶν εὐγενῶν ἵππων περιλαμβάνει σήμερον τὰ ὀνόματα 50,000 ζώντων ἵππων. Ἀλλὰ πλὴν αὐτῶν ὑπάρχουσι καὶ μυριάδες ἄλλαι ἀμερικανικῶν ἵππων οἱ ὁποῖοι ἂν καὶ δὲν εἶναι καθαροῦ αἵματος, ἐν τούτοις ἡ γενεαλογία των μᾶς βεβαιώνει ὅτι ἔχουσιν εἰς τὰς φλέβας αἷμα εὐγενές. Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ἵππων τῶν ἁρματοδρομιῶν ἐξοδεύουσι χιλιάδας δολλαρίων διὰ νὰ ἐξιχνιάσωσι τὴν γενεαλογίαν τῶν ἵππων των. Εἰς τὴν γενεαλογίαν ἐπιμένουσιν ἐπίσης καὶ οἱ ἀγορασταί. Τὸ τοιοῦτον δὲν προέρχεται ἐξ αἰσθήματος, ἀλλ' ἐκ συμφέροντος. Ἡ ἐμπορικὴ ἀξία ἑνὸς ἵππου κρίνεται ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῆς ταχύτητός του καὶ τῆς καταγωγῆς του. Ἐὰν εἶναι μὲν ταχύς, ἀλλὰ δὲν κατάγεται ἐξ εὐγενοῦς γένους, τότε ἡ ἀξία του ὑποτιμᾶται κατὰ πεντήκοντα τοῖς ἑκατόν. Ὁ ἵππος ὁ ἔχων ἔκτακτον ταχύτητα καὶ ὅστις κατάγεται ἐξ εὐγενοῦς γένους ἀξίζει ἀπὸ 50,000 ἕως 100,000 δολλάρια. Ὁ περίφημος ἵππος Hamburg Belle ἐπωλήθη ἀντὶ 100,000 δολλαρίων μετ' ὀλίγα λεπτὰ ἀφ' ἧς στιγμῆς κατέρριψε τὸ παγκόσμιον ρεκὸρ εἰς τὰς ἁρματοδρομίας τοῦ Κλήβελανδ, τοῦ Ὀχάϊο τῆς 29ης Αὐγούστου 1909. Ὁ ἵππος οὗτος εἰς δύο λεπτὰ καὶ εἰς ἓν δέκατον τοῦ δευτερολέπτου διήνυσε ἀπόστασιν ἑνὸς μιλίου καὶ ἐνίκησε τὸν Uhlan. Οἱ εὐγενέστεροι ἵπποι εἰς τὸν κόσμον εἶναι σήμερον δύο οἱ Hamburg Belle καὶ Uhlan.

Αἱ ἁρματοδρομίαι θεωροῦνται ὡς ἓν ἐκ τῶν δυσκολωτέρων ἀγωνισμάτων. Ἐδέησε νὰ παρέλθωσιν 104 ἐν ὅλῳ ἔτη διὰ νὰ κερδίσῃ εἰς ἵππος τὸ ρεκὸρ ἄλλου κατὰ ἓν λεπτὸν τῆς ὥρας.

Τὸ ἔτος 1806 ἵππος τις ὀνομαζόμενος Yankey διήνυσε τὴν ἐκ Χάρλεμ μέχρι Νέας Ὑόρκης ἀπόστασιν εἰς 2.53'. Βαθμηδὸν τὸ ρεκὸρ αὐτὸ ἤρχισε νὰ καταρρίπτηται μέχρι τοῦ ἔτους 1845, ὅτε ὁ ἵππος Lady Suffolk διήνυσε τὴν ἰδίαν ἀπόστασιν εἰς 2.29 1)2'. Μετὰ εἰκοσιεννέα ἔτη, ἤτοι τὸ ἔτος 1879, τὸ ρεκὸρ πάλιν κατερρίφθη ὑπὸ τοῦ ἵππου Goldsmith Maid, ὅστις διένυσε τὴν ἰδίαν ἀπόστασιν εἰς 2.03 3)4'. Κατόπιν οἱ ἵπποι Abbot, Croesus καὶ Lon Dillion κατέρριψαν τὸ ρεκὸρ μέχρι τῶν δύο λεπτῶν. Προτοῦ ἐπιτύχῃ τὴν τοιαύτην ταχύτητα ὁ Lon Dillon ὅλοι ἠπόρουν, ἐὰν θὰ εὑρίσκετο ἵππος νὰ διανύσῃ τὴν ἀπόστασιν ἐντὸς δύο λεπτῶν τῆς ὥρας. Ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη οὐδεὶς ἵππος κατώρθωσε νὰ καταρρίψῃ τὸ ρεκὸρ αὐτό, ἀλλ' ὁ Uhlan τὸ κατέρριψε κατὰ ἓν δευτερόλεπτον καὶ τέταρτον δευτερολέπτου. Ὁ ἴδιος ἄνθρωπος εἶχε τὸν Lon Dillon, ὅστις ἔχει σήμερον τὸν Uhlan. Οἱ εἰδικοὶ λέγουσιν ὅτι ἡ συνεχὴς κατάρριψις τῶν διαφόρων ρεκὸρ ἀπὸ ἑκατονταετίας μέχρι σήμερον ὀφείλεται ἐν μέρει εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ γένους τῶν ἵππων καὶ ἐν μέρει εἰς τὰς νέας μεθόδους τῶν ἁρματοδρομιῶν. Ἀναμφιβόλως μέγα μέρος παίζει εἰς τὰς ἁρματοδρομίας ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον κατασκευάζεται ὁ δρόμος ὃν διέρχεται ὁ ἀγωνιζόμενος ἵππος καὶ ἡ ἐλάττωσις τοῦ βάρους τοῦ ἅρματος καὶ τῆς ἱπποσκευῆς. Ἡ κατασκευὴ τοῦ ἰδιαιτέρου δρόμου τῶν ἁρματοδρομιῶν κατέστη πλέον ἐπιστήμη εἰς τὴν Ἀμερικήν, καὶ ἀποτελεῖ θρίαμβον τῆς μηχανῆς.

Πρὸ τριάκοντα ἐτῶν οἱ ἵπποι ἔσυρον δίτροχα ἅρματα, ἡ διάμετρος τῶν τροχῶν τῶν ὁποίων ἦτο ἓξ ποδῶν. Ἡ ἕδρα τοῦ ἡνιόχου εὑρίσκετο εἰς τὴν ἰδίαν ἐπιφάνειαν μὲ τὰ νῶτα τοῦ ἵππου. Τὰ τοιαῦτα ἅρματα ἐζύγιζον πεντήκοντα περίπου λίτρας καὶ κατεσκευάζοντο ὅσον τὸ δυνατὸν ἐλαφρὰ ἐκ ξύλου.

Πρὸ δεκαπέντε ἢ εἴκοσιν ἐτῶν ἐτέθησαν εἰς γενικὴν χρῆσιν οἱ τροχοὶ μὲ τὸ καουτσούκ. Οὕτω δὲ τὸ βάρος τοῦ ἅρματος ἠλαττώθη κατὰ εἴκοσι περίπου λίτρας. Ἡ ἕδρα τοῦ ἡνιόχου καὶ τὰ νεώτερα ἅρματα ἐτοποθετοῦντο τόσον χαμηλὰ ὥστε ἡ κορυφὴ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡνιόχου νὰ εὑρίσκεται ὀλίγον χαμηλότερα τῆς ἐπιφανείας τῶν νώτων τοῦ ἵππου. Τὸ τοιοῦτον ἐγένετο ὅπως δημιουργῆται ὅσον τὸ δυνατὸν μικροτέρα ἀντίστασις κατὰ τῆς πιέσεως τοῦ ἀέρος. Τινὲς ἐκ τῶν εἰδικῶν λέγουσιν ὅτι τὸ σημερινὸν ἅρμα ἔφθασεν εἰς τὸ ὕψος τῆς τελειότητός του, ἀλλ' ἄλλοι πιστεύουσιν ὅτι θὰ τελειοποιηθῇ ἀκόμη περισσότερον καὶ θὰ ἐλαττωθῇ τὸ ρεκὸρ τῆς ταχύτητος. Ὁπωσδήποτε αἱ γενόμεναι ἐπὶ τοῦ ἅρματος βελτιώσεις ὀφείλονται εἰς τὴν ἀμερικανικὴν ἰδιοφυΐαν.

Ἐνῷ τὸ δίτροχον ἅρμα χρησιμοποιεῖται εἰς τὰς καλουμένας ἁρματοδρομίας, ἤτοι εἰς τὰς ἱπποδρομίας τὰς τελουμένας χάριν τῶν στοιχημάτων, τὸ τετράτροχον ἅρμα κατεσκευασμένον ἐπὶ τῶν ἰδίων ἀρχῶν τῶν διτρόχων χρησιμοποιεῖται εἰς τὰς ἁρματοδρομίας τῶν ἐρασιτεχνῶν. Καὶ τὸ δίτροχον καὶ τὸ τετράτροχον ἅρμα εἶναι ἀμερικανικῆς κατασκευῆς, ἔχουσι δὲ μεγάλην ζήτησιν εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου.

Κατ' ἔτος ἀνακαλύπτονται πλεῖσται ὅσαι μέθοδοι πρὸς βελτίωσιν τῶν ἁρματοδρομιῶν ὅπως ἐπιτευχθῇ οὕτω καλλίτερον ρεκὸρ ταχύτητος. Μεγάλαι πρόοδοι συνετελέσθησαν εἰς τὴν κατασκευὴν ἰδιαιτέρων πετάλων διὰ τοὺς ἵππους τῶν ἁρματοδρομιῶν. Πολλάκις συμβαίνει οἱ πόδες τῶν ἵππων νὰ μὴ ἔχωσι τὸ ἴδιον βάρος καὶ τὴν ἰδίαν ἐλαστικότητα, ὅπως δὲ ἐπιτευχθῇ ἓν εἶδος ἰσορροπίας εἰς τὸν βηματισμόν των, κατασκευάζουν ἰδιαίτερα πέταλα δι' ἕκαστον πόδα. Ἐπίσης τὰ γόνατα τῶν ἵππων προφυλάσσονται διὰ δερματίνων ἐπιδέσμων πρὸς προφύλαξιν ἐκ τῶν τραυματισμῶν των ἕνεκα τῆς προστριβῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ δρόμου.

Τὸ σπουδαιότερον μέτρον, τὸ ὁποῖον λαμβάνεται πρὸς προφύλαξίν των ἐξ ὀλισθήματος κατὰ τὸν χρόνον τοῦ ἀγωνίσματος, εἶναι τὰ ἰδιαίτερα εἴδη τῶν ὑποδημάτων τὰ ὁποῖα ἔχουσιν ἐπινοηθῇ ἀποκλειστικῶς διὰ τοὺς ἵππους τῶν ἁρματοδρομιῶν.

Ὁ ἡνίοχος, ὅστις εὑρίσκεται ἐπὶ τοῦ ἅρματος κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἁρματοδρομιῶν ἔχει συγκεντρωμένην ὅλην τὴν προσοχήν του ἐπὶ τοῦ ἔμπροσθεν αὐτοῦ εὑρισκομένου χρονομέτρου, ὥστε νὰ δύναται νὰ γνωρίζῃ καὶ τὴν ἐλαχίστην ὑποδιαίρεσιν τοῦ χρόνου τῆς ταχύτητος τοῦ ἵππου του.

Οἱ μεγαλείτεροι καὶ καλλίτεροι ἵπποι τῶν ἁρματοδρομιῶν προέρχονται ἐκ τοῦ Kentucky. Ἐπίσης ἵππους ἁρματοδρομιῶν παράγουσιν αἱ Πολιτεῖαι τῆς Καλιφορνίας, Νέας Ὑερσέης, Ἰλλινόϊς, Ὀχάϊο, Πενσυλβανίας, Μίσιγκαν καὶ Ἰνδιάνας. Τὸ κλίμα καὶ τὸ ἔδαφος εἶναι σπουδαῖοι παράγοντες διὰ τὴν παραγωγὴν ἵππων ἁρματοδρομιῶν. Διὰ τοῦτο εἰς Kentucky, ὅπου τὸ κλίμα εἶναι εὔκρατες καὶ φύεται θρεπτικὴ χλόη, παράγονται καὶ οἱ καλλίτεροι ἵπποι.

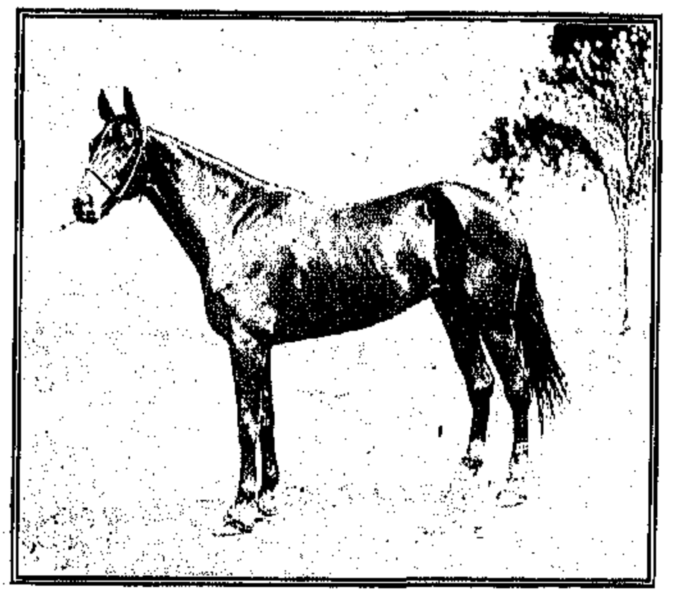

ΙΠΠΟΣ ΑΞΙΑΣ 100,000 ΔΟΛΛΑΡΙΩΝ

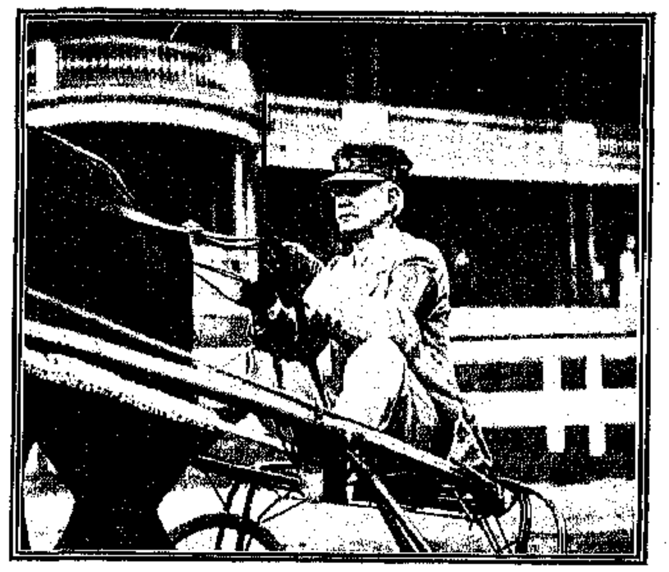

Η ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΗΝΙΟΧΟΥ

ΕΝ ΝΕΟΝ ΑΡΜΑ

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΑΡΜΑΤΟΔΡΟΜΙΩΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

ΚΩΣΤΑΣ ΑΚΡΙΤΑΣ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΝΤΕΣ σήμερον τὴν εἰκόνα τοῦ γνωστοῦ ἐν Μακεδονίᾳ ἀρχηγοῦ Κώστα 'Ακρίτα, ἑνὸς τῶν πρωτεργατῶν τῆς ἐκεῖ 'Ελληνικῆς ἀμύνης καὶ ἐνόπλως καὶ ἄλλως, θεωροῦμεν εὐτύχημα ὅτι τὸ ἔργον δὲν ἐνεπιστεύθη, ὡς ἄλλοτε, εἰς χεῖρας αἰδαῶν καὶ καπετανέων ἐξ ἐπαγγέλματος, ἀλλ' ἀνέλαβον τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοὶ οἱ ἐμπνεύσαντες καὶ ἐμπνευσθέντες ὑπὸ τῶν δεινῶν τῶν ἀδελφῶν μας Μακεδόνων, ἄνδρες μορφώσεως καὶ αἰσθημάτων, ἐννοοῦντες τὴν ἀποστολὴν καὶ τὸν προορισμόν των καὶ τὸ τί θὰ πῇ 'Εθνικὸς ἀπόστολος.

Οἱ πεσόντες ἀξιωματικοὶ καὶ λεοντόκαρδοι ἰδιῶται ἐξ ὅλων τῶν γωνιῶν τοῦ 'Ελληνισμοῦ ἐξήγειραν τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἐν 'Ελλάδι, ἀνύψωσαν τὸ καταπεσὸν γόητρον, μετὰ τὰ ἀτυχήματα τοῦ 1897, τοῦ στρατεύματος καὶ τῆς 'Ελληνικῆς φυλῆς, ἀπεσόβησαν δὲ ἀφ' ἑτέρου τὸν Σλαυϊκὸν κίνδυνον καὶ παρεσκεύασαν τὴν νεωτέραν ὑπόδουλον Μακεδονικὴν γενεάν, εἰς βαθμὸν τοῦ νὰ ἐλπίζῃ τις τὰς μελλούσας ἐθνικάς μας πολεμικὰς ἐπιτυχίας εἰς αὐτὴν ἢ εἰς τὸν ἀσθενῆ 'Ελληνικόν μας στρατόν, ὡς ἐκ τῆς δυσαναλόγου ἀριθμητικῆς ὑπεροχῆς τοῦ ἐχθροῦ.

Τὸ χυθὲν αἷμα τόσων ἡρωϊκῶν μαρτύρων, ὡς καὶ οἱ ἐπιζῶντες ἀγωνισταὶ εἰσὶ χρυσοῖ κρίκοι, συνδέσαντες διὰ παντὸς τὸν 'Ελεύθερον μετὰ τοῦ δούλου 'Ελληνισμοῦ, ὡς ἀρραβὼν διὰ τὴν μέλλουσαν ἀποκατάστασιν τοῦ γένους.

'Ο Κώστας 'Ακρίτας εἶναι εἷς ἐξ ἐκείνων, ἵνα μὴ εἴπωμεν ὁ πρῶτος, οἵτινες ἔσχον πρῶτοι τὴν ἰδέαν τοῦ δυνατοῦ τῆς ἐνόπλου ἐν Μακεδονίᾳ ἀμύνης. Δὲν θέλομεν νὰ κατατάξωμεν αὐτὸν εἰς τὴν πρώτην βαθμίδα, δίδοντες αὐτῷ τὰ πρωτεῖα τῆς συλλήψεως τῆς ὑψηλῆς αὐτῆς ἰδέας, ἵνα μὴ θίξωμεν τὴν μετριοπάθειαν τοῦ γενναίου μας Λοχαγοῦ τοῦ Πυροβολικοῦ.

Κατόπιν πολλῶν κωλυμάτων τὰ ὁποῖα ἐζήτησαν νὰ τῷ παρεμβάλωσιν οἱ ἁρμόδιοι, ἀπεφάσισ ν ὡς δοκιμὴν μετὰ τοῦ πρώτου μας ἐθνομάρτυρος Μελᾶ τὴν ἀποστολὴν εἰς Μακεδονίαν μικροῦ ἀνταρτικοῦ σώματος τῷ 1903, εἰς ἐποχὴν δηλαδὴ καθ' ἣν ἅπας ὁ ἐλεύθερος 'Ελληνισμὸς ἐκάθευδε καὶ ὅτε οὐδεὶς λόγος ἐγένετο καὶ οὔτε καὶ ἰδέα ἦτο δυνατὸν νὰ συλληφθῇ περὶ τοῦ δυνατοῦ τοιαύτης ἐν Μακεδονίᾳ ἐνόπλου ἀμύνης.

Τὴν πρώτην ταύτην ἀποστολήν, ἀποτελουμένην ἐκ παλληκαριῶν οἵτινες κατόπιν ἀνεδείχθησαν ἀρχηγοὶ ὡς ὁ πεσὼν ἐν Μπελκαμένῃ Λαμπρινός, ὁ γενναῖος Μακρῆς, Δικόνιμος, ὁ γενναῖος ἀρχηγὸς Καούδης καὶ ὁ πεσὼν Σημωνάκης, ὁ ἴδιος ὁ 'Ακρίτας ὡδήγησε μέχρι τῶν συνόρων, κατορθώσας μάλιστα νὰ λάβῃ δολίως καὶ συστατικὴν ἐπιστολὴν παρὰ τοῦ Τούρκου προξένου τῆς Λαρίσσης.

Οὕτω βλέπομεν τοὺς δύο μας κορυφαίους πολεμιστὰς καὶ προπαγανδιστάς, πολεμιστὰς μὲν διότι ἐκράτουν τὸ ἐγχειρίδιον, προπαγανδιστὰς δέ, διότι σὺν τῷ ἐγχειριδίῳ, ἔφερον καὶ τὸν σταυρόν, μεταβαίνοντες εἰς Μακεδονίαν. Καὶ ὁ μὲν Μελᾶς, ἀναλαμβάνει τὸ διαμέρισμα Μοναστηρίου, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου ὁ 'Ακρίτας μετέβαινεν εἰς τὸ Σανδζάκι τῆς Θεσσαλονίκης, ὅπου ἐμελέτησε τὴν χώραν ἐν μέσῳ ἀπείρων περιπετειῶν, μεταμφιεζόμενος ἄλλοτε μὲν εἰς πραγματευτὴν καὶ ἄλλοτε εἰς διδάσκαλον, πολλάκις δὲ μένων ὡς ἀρχηγὸς εἰς τὰ πρῶτα τότε συγκροτούμενα δοκιμαστικὰ σώματα καὶ καθοδηγῶν αὐτά. Συγχρόνως ἐμελέτων τὸν τόπον καὶ ὁ Μπούας (Σπῦρο-Μῖλιος) ὡς καὶ ὁ τὸ ἑπόμενον ἔτος ἡρωϊκῶς πεσὼν μαχόμενος κατὰ τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ λοχαγὸς Μωραΐτης.

Αἱ δυσχέρειαι, ἃς οἱ πρῶτοι μεταβάντες ἐδοκίμασαν ἦσαν μέγισται, ὡς ἐκ τῆς πρὸς τοὺς Βουλγάρους τρομοκρατίας καὶ ἐξ ἀπατηλῶν ὑποσχέσεων, πρὸς ἃς καὶ πολλοὶ 'Ελληνίζοντες τότε εἶχον πεισθῆ, καὶ ἐξ ἐλλείψεως ἐμπιστοσύνης πρὸς τοὺς ἀντάρτας ἐξ ἄλλων ἀτυχῶν περιστατικῶν τοῦ 1878, ὅτε τὸν ρόλον τοῦ καπετάνιου ἔπαιξαν λησταὶ εἰς βάρος πρωτίστως τῶν ὁμογενῶν. 'Εχρειάσθη ὅλη ἡ ἠθικὴ ἐπιβολὴ δέκα ἀξιωματικῶν πεσόντων ἡρωϊκῶς καὶ πολλῶν ἄλλων ἀνεπτυγμένων ἀρχηγῶν, φονευθέντων ἢ ἐπιζησάντων, διὰ νὰ ἐμπνευσθῇ ἡ ἐμπιστοσύνη πρὸς τοὺς ἐντοπίους, ὅπερ κατωρθώθη μόλις τῷ 1905, ὁπότε καὶ ὁ 'Ελληνικὸς ἀγὼν ἦτο εἰς τὸ κατακόρυφον, κατά τε τῶν Βουλγαρικῶν ὁμάδων, ἃς ἐξεδίωκεν ἐξ ὅλων τῶν 'Ελληνικῶν διαμερισμάτων καὶ κατὰ τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ, εἰς ὃν ἐνέπνευσε σεβασμὸν δι' ἀπείρων θυμάτων.

Τὸν 'Απρίλιον τοῦ 1905 ὁμὰς μὲ ἀρχηγοὺς τὸν 'Ακρίταν, Μπούαν, Μωραΐτην, Φραγκόπουλον, καὶ Ματακᾶν ἀπεβιβάζετο δι' ἀτμοπλοίου, μὲ ἀπείρους δυσχερείας, εἴς τινα ἀκτὴν τῆς Μακεδονίας, πλησίον τῶν παραπλεόντων τὸν Θερμαϊκὸν κόλπον Τουρκικῶν τορπιλλοβόλων. Τὸ παράτολμον τοῦ κινήματος, εἰς ὃ ἐπέμενεν ὁ 'Ακρίτας, καὶ ἡ αἰφνιδία παρουσία τόσων σωμάτων καλῶς ὡπλισμένων καὶ καλῶς διοικουμένων ὑπὸ γνωστῶν ἤδη ἐκ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀρχηγῶν, ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς Μακεδονίας καὶ δὴ εἰς τμήματα μεμακρυσμένα τῶν 'Ελληνικῶν συνόρων, ἐξέπληξε καὶ ἐξήγειρε τὴν μανίαν καὶ τὸν φανατισμὸν τῶν τε Βουλγάρων καὶ τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ, ὅστις ἤρχισε καταδίωξιν ἀγρίαν μὲ δυνάμεις σημαντικάς, καθόσον ἡ φήμη τῆς παρουσίας πεντακοσίων σωμάτων ἀνεβίβαζε τὸν ἀριθμὸν εἰς 500 καὶ 1000 ὁπλίτας, ἐνῷ ἐκ 35—40 μόνον ἀνδρῶν κατηρτίζετο ἕκαστον τῶν σωμάτων τούτων.

Καὶ ὁ μὲν Μωραΐτης διὰ συντόμου πορείας ἔφθανεν εἰς τὸ βορείως τῆς Θεσσαλονίκης τμῆμα τῶν Λαγκαδίων, ὅπου εὕρισκε τὸν θάνατον μετὰ τοῦ ὑπολοχαγοῦ τοῦ πεζικοῦ Φραγκοπούλου καὶ τοῦ Λοχίου Στεφάνου κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ 1905, ὁ δὲ Μπούας, εἰσδύσας εἰς τὸ Βουλγαρικώτατον τότε καὶ τρομοκρατούμενον διαμέρισμα τοῦ Σαρακινόβου καὶ συμπλακεὶς πρὸς σώματα Βουλγαρικὰ ἡνωμένα εἰς μέγαν

ἀριθμὸν ἐτραυματίζετο βαρέως. 'Ο 'Ακρίτας μόνος διασωθεὶς ὡς ἐκ θαύματος ἐξ ὀκτὼ μαχῶν ἃς συνῆψε πρὸς τὸν Τουρκικὸν στρατὸν ἢ πρὸς Βουλγαρικὰς συμμορίας ὑπὸ τοὺς ἀρχηγοὺς Λούκαν, Καρατάσιον, Χαδζῆν καὶ λοιπούς, ἐπηρέασεν ὅλον τὸ διαμέρισμα Ναούσης, Βοδενῶν καὶ Γενιτσῶν καὶ διὰ τῆς γενναιότητός του καὶ τῆς ἰδιοφυΐας του καὶ διὰ τῆς πρὸς τοὺς Βλάχους καὶ τοὺς Τούρκους ἀκόμη γενναιόφρονος συμπεριφορᾶς του, ἥτις τῷ ἔδωκε τὸν τίτλον τοῦ 'Εθνικοῦ ἀποστόλου, πρὸς ὃν μετ' ἐμπιστοσύνης ἤρχισαν νὰ προσέρχωνται καὶ οἱ ἀμφίβολοι βουλγαρίζοντες ἢ Ρουμανίζοντες.

Τὴν ἐμπιστοσύνην ταύτην καὶ ἐπιρροὴν ἀντελήφθη καὶ αὐτὸς ὁ Γάλλος Παγιαρές, ὅταν μετέβη εἰς Σῖλια, ὅπου ἑωρτάζετο ἡ ἐπάνοδος 2,000 ρουμανιζουσῶν οἰκογενειῶν εἰς τὸν 'Ελληνισμὸν χάρις εἰς τὸν 'Ακρίταν.

Περὶ τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου ἐθνικοῦ γεγονότος, τοῦ συμβάντος τὴν 15ην Αὐγούστου τοῦ 1905 ποιεῖ μνείαν ὁ ἄνω Γάλλος δημοσιογράφος εἰς τὴν κατόπιν ἐκδοθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ περὶ Μακεδονικοῦ ζητήματος (Imbroglio Macedonien) μελέτην καὶ εἰς τὸ κεφάλαιον Voyagès instructifs a Naoussa, ὡς καὶ εἰς τὰς σελίδας L'Hellenisme, ὅπου καὶ περιγράφονται αἱ μάχαι τοῦ 'Ακρίτα καὶ τῶν ὁποίων αἱ σπουδαιότεραι εἶναι αἱ ἑξῆς:

1ον. 'Εν Γκολιτσάνῃ κατὰ τὸ μεσονύκτιον πρὸς τὰς ἡνωμένας συμμορίας Λούκα καὶ Χαδζῆ, βοηθουμένας καὶ ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ χωρίου Γιαχγιὰ ἐφένδη, Τούρκου. 'Εκεῖ ἔπεσεν ἐνδόξως ὁ παλληκαρᾶς Βάβος ἐκ Χειμάρρας καὶ ὁ Μακεδὼν Μίτσης, ὃν ὁ ἴδιος ὁ ἀρχηγὸς 'Ακρίτας τραυματισμένον ἔφερεν ἐπὶ τῶν ὤμων, ἐκπνεύσαντα μετ' ὀλίγον, ὡς καὶ ὁ γενναῖος Ντῖνος ἐκ Νιαούσης. 'Ο 'Ακρίτας ὄρθιος καὶ πρῶτος ἐξώθει εἰς καταδίωξιν τῶν ἐχθρῶν, ὠχυρωμένων πέριξ τοῦ χωρίου καὶ ἀπεχόντων κατ' ἀρχὰς μόλις τριάκοντα βήματα.

2ον. Εἰς Γραμματίκοβο μὲ 25 ἄνδρας πρὸς διπλασίαν Βουλγαρικὴν συμμορίαν Καρατάσου Χαδζῆ, βοηθουμένου καὶ ὑπὸ τῶν ρουμανιζόντων, ἣν ἔτρεψεν εἰς φυγὴν ἀποδεκατισθεῖσαν.

3ον. 'Εν Μεσημερίῳ, χωρίῳ ἔξωθι τῶν Βοδενῶν, διὰ παρατόλμου εἰσόδου καὶ ἐν ἐπιγνώσει ὅτι ὑπῆρχε καὶ Τουρκικὸς στρατός, συλλαβὼν ὀκτὼ κομιτατζῆδες μετὰ τοῦ ἱερέως των, οἵτινες κατὰ διαφόρους ἐποχὰς εἶχον φονεύσει περὶ τοὺς τεσσαράκοντα ἐκ τῶν προυχόντων 'Ελλήνων μετὰ τοῦ ἀρίστου "Ελληνος 'Ιερέως Παπαστογιάννη, ἐτιμώρησεν ἐπαξίως. Τὴν παρουσίαν τοῦ 'Ελληνικοῦ σώματος ἀντιληφθεὶς ὁ στρατὸς ἔσπευσε πρὸς καταδίωξιν. Κατὰ τὴν συμπλοκὴν ταύτην, ἥτις ἐστοίχισεν εἰς μὲν τὸν 'Ακρίταν τὴν ἀπώλειαν τεσσάρων 'Ελληνομακεδόνων ἐκ Βοδενῶν καὶ Γραμματικόβου τοῦ "Ιτσου, Σπανοῦ, Προκόπη, καὶ Τσιτσίνα, εἰς δὲ τοὺς Τούρκους πολλαπλασίων ἀνδρῶν, ἀναγκασθέντων νὰ παύσωσι τὴν καταδίωξιν. Κατὰ τὴν μάχην ταύτην διεκρίθη καὶ ὁ γενναῖος Κρὴς Κατσουλάκης, τὸν ὁποῖον κατόπιν μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ συντάγματος ἐφόνευσαν τόσον δολίως οἱ Τοῦρκοι, ὡς ἔπραξαν καὶ διὰ πολλοὺς ἄλλους "Ελληνας ἀγωνιστὰς ἐγκαταστα θέντας ἐν Μακεδονίᾳ.

4ον. 'Εν Καρατζὰς ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ Μπούα διεξήγαγε μάχην καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν καθ' ὁλοκλήρου τάγματος τουρκικοῦ στρατοῦ, ὅπερ, κατάπληκτον πρὸ τοιαύτης ἀντιστάσεως δράκὸς ἀνταρτῶν καὶ δὴ μαχομένων τακτικῶς, δὲν ἐτόλμησε νὰ προβῇ εἰς ἔφοδον, ἀναγκασθὲν μετὰ τὴν δύσιν τοῦ 'Ηλίου νὰ ὑποχωρήσῃ, ἀφῆσαν εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης περὶ τοὺς ἑξήκοντα νεκροὺς πλὴν τῶν τραυματιῶν, ἐν οἷς καὶ ἕνα ἀξιωματικόν. Κατὰ τὴν ὄντως 'Ομηρικὴν ταύτην μάχην, καθ' ἣν οὐδεὶς τῶν ἀνταρτῶν ἔπαθέ τι, ἠκολούθει τὸν μὲν 'Ακρίταν ὡς ἁπλοῦς ὁπλίτης ὁ κατόπιν διὰ τὴν ἀνδρείαν του καὶ ἀφοσίωσίν του εἰς τὸν ἀγῶνα εἰς Καπετάνιον προχειρισθεὶς καὶ ἐνδόξως πεσὼν τὸ ἑπόμενον ἔτος, ἀφοῦ δι' ἰδίας χειρὸς ἐφόνευσε τοὺς τρομεριωτέρους τῶν Βουλγάρων ἀρχηγῶν Λούκαν καὶ Καρατάσιον, Κώστας Γαρέφης, τὸν δὲ Μπούαν ὁ ἐπίσης πεσὼν ὡς ἀρχηγὸς Κρὴς Καταϊγαρης. 'Αμφότεροι οὗτοι ἐδείχθησαν γενναῖοι, εἰλικρινεῖς καὶ ὑπὸ πολλοῦ πατριωτισμοῦ καὶ ἁγνότητος αἰσθημάτων πεπροικισμένοι. Τοῦ Γαρέφη μάλιστα ὁ σεβασμὸς καὶ ἡ ἐκτίμησις πρὸς τὸν ἀναδείξαντα αὐτὸν ἀρχηγὸν ἦτο τοσαύτη, ὥστε ἀποθνήσκων παρεκάλει τοὺς ἄνδρας του ἐξορκίζων αὐτούς, ὅπως τὰ μὲν ὅπλα του στὰ πᾶν τῆς μάννας του, τὰ δὲ ὅπλα τῶν ὑπ' αὐτοῦ φονευθέντων ἀρχικομιτατζήδων στὸν Καπετάνιο του, γιὰ νὰ 'δῇ ὅτι δὲν τὸν 'ντρόπιασεν οὔτε ἐξέχασε τὰς συμβουλάς του. Αὗται ἦσαν αἱ τελευταῖαι λέξεις τοῦ νεωτέρου μας Μάρκου Μπότσαρη

5ον. Εἰς Σῖλια συμπλακεὶς μετὰ τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ, ὃν ἔτρεψεν εἰς φυγήν, ἀναγκασθεὶς μάλιστα ἵνα ἀφυχώσῃ τοὺς ἀπὸ τὰς κακουχίας ἐξαντληθέντας ἄνδρας του, νὰ διανυκτερεύσῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς μάχης.

6ον. Μάχην παρὰ τὸ Σαρακίνοβον ἔνθα ὑπέστησαν οἱ Βούλγαροι πανωλεθρίαν, ἀφήσαντες εἰς τὸν τόπον τῆς συμπλοκῆς τριάκοντα ἐν ὅλῳ νεκρούς. Μετὰ τὴν συμπλοκὴν ταύτην περικυκλωθεὶς ὑπὸ Τουρκικοῦ στρατοῦ, ὅστις ἔσπευσεν εἰς τὸ μέρος τῆς μάχης, εἰδοποιηθεὶς ὑπ' αὐτῶν τῶν Βουλγάρων, ἠναγκάσθη ν' ἀνοίξῃ τὴν γραμμὴν τῶν περικυκλούντων αὐτὸν Τούρκων στρατιωτῶν δι' ἐφόδου τόσον ἐπιτυχῶς, ὥστε ἄνευ ἀπωλείας οὔτε ἑνὸς ἀνδρός.

7ον. Μάχη παρὰ τὴν Βέρμιαν κατὰ τῶν Βουλγάρων...

'Εκτὸς ἄλλων τόσων ἀπείρων μικροσυμπλοκῶν καὶ ἐπιχειρήσεων εἰσόδου εἰς χωρία κλπ. τιμωρίας προδοτῶν καὶ τὰ τοιαῦτα, ἅτινα ἠνάγκασαν τὴν 'Οθωμανικὴν κυβέρνησιν νὰ προκηρύξῃ τοῦτον, εἶναι δὲ ὁ πρῶτος προκηρυσσόμενος ἀρχηγός. Τὸ ἔργον τοῦ 'Ακρίτα, εἶναι μέγα διότι ἀπέρρεεν ἐξ ὡρισμένου σχεδίου προσηλυτισμοῦ καὶ αὐτῶν τῶν ἀμφιβόλων, ἐφ' ὧν πρὸ τῆς βίας ἐδοκίμαζε τὴν πειθὼ καὶ ἔμεινεν ἱστορικὴ εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα ἡ εὔστροφος καὶ πειστική του γλῶσσα

Δὲν ἐδίσταζε νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μεθ' οἱωνδήποτε καὶ ρουμανιζόντων καὶ Βουλγαριζόντων καὶ αὐτῶν τῶν Τούρκων, ἵνα τοὺς διδάξῃ τὰ μεγάλα δίκαια τοῦ 'Ελληνισμοῦ, καὶ τοὺς κινδύνους οὓς διέτρεχον παρὰ τοῦ Σλαυισμοῦ καί...... ἔπειθε πάντοτε. Τὸ ἔργον του ἠκολούθησαν καὶ οἱ παρ' αὐτοῦ διδαχθέντες καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἀποσταλέντες εἰς Μακεδονίαν Γαρέφης καὶ "Ακρας, ἀμφότεροι μὲν μὴ ἐπιζήσαντες, ἀλλὰ δοξασθέντες καὶ ἀποθανατισθέντες εἰς τὰς καρδίας τῶν Μακεδόνων.

Σ. Κ. Μ.

Ο ΑΦΑΝΗΣ ΕΧΘΡΟΣ ΤΩΝ ΔΡΕΔΝΩΤ

Η ΠΟΛΕΜΙΚΗ ἐπιστήμη προχωρεῖ ἐπὶ τῇ βάσει παραδόξου συστήματος, συνισταμένου εἰς τὴν δημιουργίαν καὶ εἰς τὴν ἐξουδετέρωσιν. 'Η δημιουργία ἀποβλέπει εἰς τὴν καταστροφὴν καὶ ἡ ἐξουδετέρωσις ἀποβλέπει εἰς τὴν ματαίωσιν τῆς καταστροφῆς. Πολλάκις συμβαίνει ὥστε ὁ ἴδιος στρατιωτικὸς ἢ μηχανικός, ὁ ἐπινοῶν ἓν καταστρεπτικὸν πυροβόλον, νὰ ἐπινοήσῃ μετά τινα χρόνον καὶ τὸ ἀντίδοτόν του, ὡς λ. χ. νέας συστάσεως χαλύβδινον θώρακα πρὸς προφύλαξιν τῶν πολεμικῶν πλοίων καὶ τῶν φρουρίων ἀπὸ τῶν σφαιρῶν τοῦ πυροβόλου τῆς ἐφευρέσεώς του. 'Επὶ τῆς ἀρχῆς ταύτης βασίζεται καὶ ἡ ἐφεύρεσις τῶν ὑποβρυχίων, ἡ ὁποία εἶναι τρόπον τινὰ ἀντιστάθμισμα τῆς ἐφευρέσεως τῶν τεθωρακισμένων θαλασσίων τεράτων. Τὰ φοβερὰ τηλεβόλα ἑνὸς Δρέδνωτ στρέφονται κατὰ τῶν πλευρῶν ἑνὸς ἀσθενεστέρου πλοίου ἢ ἐναντίον παραλίου τινὸς πόλεως, ὅτε ἓν ὑποβρύχιον, παραμονεῦον εἰς ἀπόστασίν τινα ἀπὸ τοῦ ἐπικινδύνου ἐχθροῦ, ἐκσφενδονίζει αἴφνης καὶ ἀθεάτως μίαν ὀβίδα καὶ τὴν ἐμφυτεύει δολίως εἰς τὰ ὕφαλά του. 'Εν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ κολοσσιαῖον καὶ φοβερὸν Δρέδνωτ ἔχει ἐλαχίστας μόνον ἐλπίδας σωτηρίας. Καὶ ἐπαληθεύει οὕτω ἡ γνώμη ὅτι εἷς ποντικὸς ἠμπορεῖ καμμίαν φορὰν νὰ φανῇ ὑπέρτερος τοῦ λέοντος.

'Εντὸς ὀλίγων μηνῶν θ' ἀποκτήσῃ καὶ ὁ 'Ελληνικὸς στόλος ἕνα τοιοῦτον θαυματουργὸν ποντικόν. 'Η παραγγελία τοῦ 'Ελληνικοῦ ὑποβρυχίου ἐδόθη ἤδη εἰς τὰ Γαλλικὰ ὑποβρύχια τοῦ Κρεζὼ ἀντὶ δύο ἑκατομμυρίων φράγκων. 'Η ἀξία τοῦ ἀποκτήματος ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς δεξιᾶς διοικήσεως τοῦ σκάφους ἐντὸς τῶν ὑγρῶν κόλπων τῆς θαλάσσης ἐν καιρῷ πολέμου, ἐκ τῆς ἐμπειρίας καὶ τοῦ θάρρους ὅλου τοῦ πληρώματός του καὶ... ἐκ τῆς τύχης κατὰ μέγιστον μέρος. Μὲ τὴν συνδρομὴν τῆς τύχης καὶ μὲ τοὺς ἄλλους παράγοντας τῆς ἐπιτυχίας δὲν εἶναι θαῦμα ἡ ἀποστολὴ ἑνὸς ἢ περισσοτέρων θωρηκτῶν εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης ὑπὸ τοῦ μικκύλου καὶ ἀθυρματοειδοῦς ὑποβρυχίου.

Χωρὶς ὅμως τὰς ἀνωτέρω προϋποθέσεις τὸ ὑποβρύχιον εἶναι ὄχι μόνον ἄχρηστον, ἀλλὰ καὶ ἐπικινδυνότατον διὰ τὴν ζωὴν τοῦ πληρώματός του. Μὲ μερικοὺς ἀτρομήτους καὶ πεπειραμένους "Ελληνας ναυτικοὺς ὡς πλήρωμα ἓν ὑποβρύχιον ἔχει ἴσως ἀρκετὰς ἐλπίδας ἐπιτυχίας.

ΝΕΩΤΑΤΟΣ ΤΥΠΟΣ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΥ ΕΦΩΔΙΑΣΜΕΝΟΥ ΜΕ ΑΣΥΡΜΑΤΟΝ

Εἰς τὸ στενὸν τῆς Τσουσίμας, ὅπου συνεκροτήθη ἡ φοβερὰ ἐκείνη ναυμαχία μεταξὺ τῶν στόλων Ρωσσίας καὶ 'Ιαπωνίας, δὲν ἔλειπον τὰ ὑποβρύχια, ἔλαβον δὲ ἴσως σπουδαῖον μέρος εἰς τὴν ναυμαχίαν καὶ συνετέλεσαν μεγάλως εἰς τὴν ἔκβασίν της.

Οἱ 'Ιάπωνες ὅμως, ἔχοντες τὴν συνήθειαν νὰ μανθάνουν ἀπὸ τοὺς ἄλλους πολλὰ καὶ νὰ λέγουν αὐτοὶ ὀλίγα, ἐτήρησαν ἀπόλυτον σιγὴν ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου καὶ ὁ ναυτικὸς κόσμος διατελεῖ ἀκόμη ἐν ἀμφιβολίᾳ περὶ τῆς πραγματικῆς ἀξίας τῶν ὑποβρυχίων ἐν καιρῷ πολέμου.

'Η ἀμφιβολία ὅμως αὕτη δὲν ἠμπόδισε τὰς μεγαλειτέρας τῶν ναυτικῶν Δυνάμεων νὰ αὐξήσουν ἔκτοτε μεγάλως τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑποβρυχίων των καὶ νὰ τὰ ὑποβάλλουν εἰς συχνὰς καὶ πολλάκις ἐπικινδυνοτάτας δοκιμάς, ὅπως ἐξακριβώσουν τὴν ἀξίαν των καὶ κανονίσουν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποτελεσμάτων τὴν ἐνέργειάν των ἐν καιρῷ πολέμου. Τὸ σύνολον τῶν ὑποβρυχίων ὅλων τῶν πολεμικῶν στόλων ἀνέρχεται εἰς τὸν σεβαστὸν ἀριθμὸν 213. 'Η 'Αγγλία καὶ ἡ Γαλλία ἔχουν τὰ περισσότερα—ἀπὸ 61 ἑκάστη—ἐνῷ ἡ Γερμανία, πάντοτε συντηρητικὴ καὶ δύσπιστος! περιωρίσθη εἰς τὴν ἀπόκτησιν 4 μόνον ὑποβρυχίων, στρέψασα ἀποκλειστικῶς τὴν προσοχήν της εἰς τὴν ναυπήγησιν Δρέδνωτς. 'Απὸ τὰς ἄλλας Δυνάμεις ἡ Ρωσσία ἔχει 35 ὑποβρύχια—καὶ ἔχει ἴσως τοὺς λόγους της πρὸς τοῦτο ἐκ τοῦ μαθήματος τῆς Τσουσίμας—ἡ 'Αμερικὴ 19, ἡ 'Ιαπωνία 16, ἡ 'Ιταλία 13, ἡ Αὐστρία 2, καὶ ἡ 'Ολλανδία καὶ Πορτογαλία ἀνὰ 1.

Οἱ Γάλλοι εἶναι οἱ ἐνθερμότεροι θιασῶται τῶν ὑποβρυχίων. 'Εφ' ὅσον οἱ Γερμανοὶ καταγίνονται πυρετωδῶς εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μεγάλων κολοσσῶν των, αὐτοὶ πολλαπλασιάζουσι τὰ ὑποβρύχιά των πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν Γερμανικῶν Δρέδνωτς καὶ ἐκτελοῦσι διαρκῶς δοκιμάς, μὴ πτοούμενοι οὐδὲ ἀποθαρρυνόμενοι ἀπὸ τὰ συχνότατα δυστυχήματα, τὰ ὁποῖα ἀποστέλλουν εἰς τὸν ὑγρὸν "Αδην πολλὰς ἰφθίμους Γαλλικὰς ψυχὰς ὁμοῦ μετὰ τῶν ὑποβρυχίων.

Τὸ μέλλον θὰ δείξῃ τίς ἐκ τῶν δύο ἔχει δίκαιον καὶ τίς εἶναι ἠπατημένος. Πρὸ ὀλίγων ἀκόμη μηνῶν ἡ Γαλλία καὶ ὁ κόσμος ὁλόκληρος ἐθρήνησαν τὴν καταστροφὴν τοῦ Γαλλικοῦ ὑποβρυχίου «Πλεβιώ», τὸ ὁποῖον ἐβυθίσθη αὔτανδρον εἰς τὰ βάθη τῆς τρικυμιώδους Μάγχης. Πρὸ δέκα περίπου μηνῶν ἓν 'Ιαπωνικὸν καταδρομικὸν εὗρε τὴν ἰδίαν τύχην, συμπαρασῦραν εἰς τὰ ἀνήλια βάθη τῆς θαλάσσης 20 ψυχάς. Διάφοροι ἄλλαι καταστροφαί, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον μεγάλαι, συνέβησαν κατὰ τὰς δοκιμὰς ὑποβρυχίων εἰς διαφόρους περιστάσεις ἐντὸς τῶν τελευταίων ἐτῶν.

Μήπως κατορθοῦται ὅμως τίποτε σπουδαῖον ἄνευ θυσιῶν; Αἱ μεγαλείτεραι ἐπιτυχίαι ἀνέθορον ἐκ τῶν ἐρειπίων τῆς καταστροφῆς.

Αἱ πρῶται προσπάθειαι πρὸς ἐφεύρεσιν πλοίου, δυναμένου νὰ πλέῃ ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, ἀνάγονται εἰς τόσον ἀρχαίαν ἐποχὴν ὅσῳ καὶ αἱ προσπάθειαι πρὸς ἐφεύρεσιν τοῦ πηδαλίου τῶν ἀεροστάτων. 'Απὸ τῆς ἐποχῆς ἤδη τοῦ βασιλέως 'Ιακώβου Α'. τῆς 'Αγγλίας ὁ "Αγγλος Cornelius Drebell κατεσκεύασεν ἓν εἶδος ὑποβρυχίου σκάφους, τῷ δὲ 1775 ὁ ἐκ Κοννεκτικούτης ἐφευρέτης Bushnell ἐναυπήγησεν ἕτερον ὑποβρύχιον, ἀποτυχὸν εἰς τὰς δοκιμὰς ὅπως καὶ τὸ πρῶτον. 'Ο ἐφευρέτης τοῦ ἀτμοπλοίου Ροβέρτος Φούλτων ἐπενόησεν ἐπίσης τῷ 1796 ἓν ὑποβρύχιον, ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο ἐδείχθη ἐπιτυχές. 'Η πρώτη ὁπωσδήποτε ἐπιτυχὴς ἀπόπειρα πρὸς κατασκευὴν ὑποβρυχίου πλοίου ἐγένετο τῷ 1895 ὑπὸ τοῦ ἐκ Σικάγου Delaney, καὶ αὕτη ὅμως δὲν ἐχρησίμευσε παρὰ μόνον εἰς τὸ νὰ δώσῃ ἐλπίδας περὶ τῆς ναυπηγήσεως τελειοτέρου ὑποβρυχίου ἐν τῷ μέλλοντι. Αἱ προσπάθειαι πρὸς τελειοποίησιν τοῦ ὑποβρυχίου ἐξηκολούθησαν ἀδιάκοποι ἔκτοτε μέχρι τῶν ἡμερῶν μας, καὶ δυνάμεθα τώρα νὰ εἴπωμεν ὅτι εὑρισκόμεθα τοὐλάχιστον εἰς τὸν οὐδὸν τῆς ἐπιτυχίας. Τὸ πρῶτον ἐπιτυχὲς ὑποβρύχιον ἐναυπηγήθη ἐν Γαλλίᾳ τῷ 1888 κατόπιν πολυετῶν πειραμάτων καὶ τῇ συνεργασίᾳ πολλῶν ναυτικῶν καὶ μηχανικῶν. Τὸ σκάφος τοῦτο ἐπωνομάσθη «Gumnotus» καὶ ἀποτελεῖ ἀκόμη μέρος τοῦ Γαλλικοῦ στόλου. "Εχει σχῆμα σιγάρου, μῆκος 65 1)2 ποδῶν καὶ διάμετρον 6 ποδῶν.

ΑΠΟ ΟΣΑ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ

DAVID LLOYD GEORGE

Ἓν ὡραῖον ἄρθρον ἀφιεροῖ εἰς τὸν Ἄγγλον ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν τὸ «Munsey's Magazine».

Τὸ ἄρθρον ὀφείλεται εἰς τὸν Ἄγγλον βουλευτὴν T. P. O'Connor ὅστις γράφει τὰ ἑξῆς :

«Ὁ Λόϋδ Τζῶρτζ δὲν εἶναι ἁπλῶς ἓν ἄτομον. Εἶναι τύπος καὶ σύμβολον ἐκπροσωποῦν μίαν κοινωνικὴν ἐπανάστασιν καὶ ἐκφράζων τὴν ἱστορίαν, τὰ δεινοπαθήματα, τὰ σφάλματα μιᾶς φυλῆς καὶ ἑνὸς ἔθνους.

Ὁ Λόϋδ Τζῶρτζ κατάγεται ἀπὸ μίαν παλαιὰν οἰκογένειαν γεωργῶν τῆς Οὐαλλίας, ἀλλὰ δὲν ἐγεννήθη εἰς τὴν Οὐαλλίαν. Ὁ πατὴρ τοῦ σήμερον ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἀγγλίας, ἦτο ὁ πρῶτος ἐξ ὅλης τῆς οἰκογενείας ὅστις δὲν ἠκολούθησε τὸ ἄροτρον, ἀσπασθεὶς τὴν ζωὴν τῶν γραμμάτων καὶ γενόμενος διδάσκαλος πρῶτον εἰς τὸ Λονδῖνον, ἔπειτα εἰς τὸ Λίβερπουλ καὶ τέλος εἰς τὸ Μάντζεστερ, ἔνθα ἐνυμφεύθη τὴν κόρην ἑνὸς ἱερέως. Ἐκ τοῦ γάμου τούτου ἐγεννήθη εἰς τὰ 1863 Ἰανουαρίου 17 ὁ David Lloyd George.

Ὀλίγον χρόνον μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ πρώτου υἱοῦ, ὁ διδάσκαλος ᾐσθάνθη τὴν πρὸς τοὺς ἀγροὺς κλίσιν τῶν προγόνων του καὶ ἀφήσας κατὰ μέρος τὰ γράμματα ἠγόρασεν ἕνα ἀγροκήπιον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀφιέρωσεν ὅλας του τὰς φροντίδας.

Δὲν ὑπῆρχεν ὅμως εὐτυχὴς μὲ τὸ πατρικὸν ἐπάγγελμα ὁ τέως διδάσκαλος, διότι ἕνα φθινόπωρον ἐκρυολόγησε βαρέως καὶ ἠσθένησε τόσον ὥστε ν' ἀποθάνῃ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, ἀφίνων εἰς τὴν χηρεύσασαν σύζυγόν του τὴν φροντίδα τριῶν ἀνηλίκων παιδίων, τὸ μεγαλείτερον τῶν ὁποίων ἦτο ὁ David Lloyd George.

Τότε ἦλθεν εἰς ἀρωγὴν τῆς ἀπορφανισθείσης οἰκογενείας ὁ ἀδελφὸς τῆς χήρας Richard Lloyd. Οὗτος ἦτο ἱεροκήρυξ, ἀλλὰ τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο ἐξήσκει ἀμισθεί, κερδίζων τὰ πρὸς τὸ ζῆν ὡς ὑποδηματοποιός. Ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν τοῦ θείου του ἐμεγάλωσεν ὁ David Lloyd George. Εἶναι περιττὸν νὰ λεχθῇ ὅτι τὰ χρόνια αὐτὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ δημοδιδασκάλου δὲν ἐπέρασαν ἐν χλιδῇ καὶ εὐμαρείᾳ. Κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ σήμερον ὑπουργοῦ τῆς Μεγάλης Βρεττανίας μισὸ αὐγὸ ὡς κυριακάτικο πρόγευμα ἐθεωρεῖτο πολυτέλεια εἰς τὸ σπίτι τῆς πτωχῆς χήρας...

Ὁ μικρὸς ἐν τούτοις εἶχε μέσα του ἔμφυτον τὸ πῦρ, τὸ ὁποῖον μίαν ἡμέραν θὰ τὸν ἀνέδεικνυε. Παρακολουθῶν τακτικώτατα τὸ κήρυγμα τοῦ θείου του, ἐνεπνεύσθη τὴν ἰδέαν νὰ γίνῃ ἱεροκήρυξ. Μὴ δυνάμενος ὅμως νὰ γίνῃ κληρικὸς ἀπεφάσισε νὰ γίνῃ δικηγόρος. Διὰ νὰ τὸ κατορθώσῃ ὅμως τοῦτο ἐχρειάσθη νὰ ἔχῃ κάποιαν γνῶσιν τῆς Λατινικῆς καὶ τῆς Γαλλικῆς. Λατινικὰ ἀνέλαβε νὰ τὸν διδάξῃ εἰς διδάσκαλος τοῦ χωριοῦ. Γαλλικὰ ὅμως ὁ διδάσκαλος δὲν ἐγνώριζεν. Καὶ τότε ὁ θεῖος, ὁ ἱεροκήρυξ καὶ ὑποδηματοποιός, ἠγόρασε μίαν Γαλλικὴν Γραμματικὴν καὶ ἓν λεξικὸν καὶ ἤρχισε νὰ μελετᾷ μαζὺ μὲ τὸν ἀνεψιόν.

Μὲ μυρίας δυσκολίας ὁ David Lloyd George ἔμαθε τὰς δύο γλώσσας καὶ ἔγινε δικηγόρος. Τότε ἐγκατέστη εἰς ἕνα μικρὸ χωριὸ τῆς Βορείου Οὐαλλίας καὶ ἐκεῖ θὰ ἔμενεν ἄγνωστος διὰ πολλὰ χρόνια, ἐὰν μία μικρὰ διαφορὰ ἀναφυεῖσα μεταξὺ τῶν ἐνοριτῶν μιᾶς ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἐφημερίου αὐτῆς, δὲν ἐπήγαινεν εἰς τὰ δικαστήρια καὶ δὲν ἐλάμβανε διαστάσεις μεγάλης ὑποθέσεως.

Ὁ David Lloyd George ἦτο ὁ δικηγόρος τῆς ἐνορίας καὶ ἐκέρδισε τὴν δίκην κατόπιν πολυμήνου διαδικασίας.

Ἀργότερον ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ ἐκεῖ μία ἀναπληρωματικὴ ἐκλογὴ δι' ἕνα βουλευτήν. Ὁ Λόϋδ Τζῶρτζ ἐξετέθη, ἠγωνίσθη καὶ βοηθούσης τῆς τύχης ἐκέρδισε.

Εἰς τὴν Βουλὴν ὁ νεαρὸς δικηγόρος ἔκαμε τὴν ἐμφάνισίν του πολεμικώτατα. Ἐπολέμησε νομοσχέδια μὲ δύναμιν καὶ θάρρος καὶ ὑπεστήριζεν ἄλλα μὲ ἐπιμονὴν καὶ ἀποφασιστικότητα. Κυρίως ὅμως διεφημίσθη ὅτε κατὰ τὴν ἔκρηξιν τοῦ Ἀγγλο-Βοερικοῦ πολέμου ἐκηρύχθη ἐναντίον τοῦ πολέμου. Τὸ ἐπιχείρημα ἦτο δύσκολον καὶ ἐπικίνδυνον. Ἀλλ' ὁ Λόϋδ Τζῶρτζ ἐπέμεινε καὶ δὲν ἐκλονίσθη. Μετὰ τὸν πόλεμον ἔπεσεν ὁ Μπάλφουρ καὶ ὁ Κάμπελ Μπάννερμαν τὸν διεδέχθη. Ὁ David Lloyd George ἔγινεν ὑπουργὸς τοῦ ἐμπορίου. Ὁ κ. Ἄσκουϊθ διαδεχθεὶς τὸν Μπάννερμαν ἀνήγαγε τὸν Λόϋδ Τζῶρτζ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Εἶχε νυμφευθῆ ἐν τῷ μεταξὺ ὁ νέος πολιτικὸς ἀστὴρ καὶ εἰς τὸ διάστημα τοῦτο εἶχεν ἀποκτήσει τρία παιδία. Μὴ ἔχων ἀρκετὴν περιουσίαν δὲν ἔφερε μαζύ του τὴν οἰκογένειάν του εἰς τὸ Λονδῖνον. Ἐπῆρεν ὅμως τὴν μεγάλην του κόρην, ἕνα θαῦμα εὐφυΐας καὶ σοβαρότητος, διὰ τὸ ὁποῖον ἀπροκαλύπτως ἐξέφραζον τὸν θαυμασμόν των ὅλοι ὅσοι ἔβλεπαν ἕνα κοριτσάκι μὲ κοντὰ φουστάνια καὶ μὲ πλεξίδα τὰ μαλλιὰ νὰ ἔχῃ ἤδη πολιτικὰς ἀρχὰς καὶ νὰ βοηθῇ ἀκόμη τὸν πατέρα του εἰς τὸ ἔργον του.

Ἀλλ' ἡ κόρη αὐτὴ ἡ ἀγαπημένη τοῦ Λόϋδ Τζῶρτζ ἀπέθανε προώρως, ἀνοίξασα εἰς τὴν καρδίαν τοῦ πατρός της πληγήν, ἥτις οὐδέποτε θὰ ἐπουλωθῇ....

Μὲ τὸ πένθος ἐκεῖνο εἰς τὴν καρδίαν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν συνέταξε τὸν προϋπολογισμόν του ὅστις τὸν ἀνέδειξε μέγαν. Κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου εἰργάσθη πολλάκις 16 ὥρας τὸ ἡμερονύκτιον. Κατὰ τὴν ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησιν ἐκράτησε πολλάκις τὸ βῆμα μέχρι τῆς 6ης πρωϊνῆς, πάντοτε ἕτοιμος νὰ ὑπερασπισθῇ τὰς ἀρχάς του καὶ νὰ τὰς ἐπιβάλλῃ. Πολλάκις εἰργάσθη 20 ὥρας τὸ ἡμερονύκτιον!... Μὲ ὅλα αὐτὰ εἶναι ἀνθηρότατος, χάρις εἰς τὴν ὀλιγαρκῆ καὶ αὐστηρὰν ζωὴν ἣν διάγει.

Ἀγαθώτατος πρὸς ὅλους, ἁβρὸς ὡς παιδί, ἀφελὴς ὡς χωρικὸς ὁ Λόϋδ Τζῶρτζ μὲ ὅλα τὰ 47 ἔτη του φαίνεται ἀνθηρότατος. Εἶναι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ὁποίους τρέφουν οἱ κόποι.

Αὐτὸς εἶναι ὁ David Lloyd George.

ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΙΖΕΙΝ

Ὁ γνωστός μας κοινωνιολόγος κ. Christian D. Larjon γράφει ἕνα ἀπὸ τὰ ὡραῖα του ἄρθρα ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐπικεφαλίδα εἰς τὸ Progress Magazine.

Ἴσως ἐσκέφθητε, λέγει ὁ κ. Larjon εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἄρθρου του, ὅτι κερδίσαντες ὅσον χρῆμα εἶναι ἀρκετὸν διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ ἕνα ἄνετον βίον εἰς ὑμᾶς καὶ τὴν οἰκογένειάν σας, δὲν ἔχετε νὰ κάμετε ἄλλο τίποτε παρὰ νὰ ἀφοσιωθῆτε εἰς ἰδεώδη ὑψηλότερα.

Ὑπάρχουν πράγματι πολλοὶ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι σκέπτονται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον καὶ νομίζουν ὅτι καθῆκόν των εἶναι νὰ κερδίσουν ὅσα ἀρκοῦν πρὸς ἄνετον βίον καὶ ἔπειτα νὰ ἐπιδοθοῦν εἰς ὑψηλοτέρας πνευματικὰς ἀπολαύσεις. Ἀλλ' ἡ ἰδέα αὐτὴ εἶναι ἀσυμβίβαστος μὲ τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς μας.

Ἕνας ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἐκέρδισε 1000 δολλάρια τὸ ἔτος καὶ ἐκάλυψε δι' αὐτῶν τὰς βιοτικάς του ἀνάγκας, δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ σταματήσῃ ἐκεῖ.

Διότι, ἐὰν αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἔχει τὴν ἱκανότητα νὰ κερδίσῃ 10,000 δολλάρια καὶ δὲν χρησιμοποιεῖ αὐτὴν τὴν ἱκανότητα ὅπως τὰ κερδίσῃ, εἶναι ἔνοχος ἀπέναντί του καὶ ἀπέναντι τῆς κοινωνίας. Ἀλλὰ λέγουν πολλοὶ ὅτι ἡ ἀφοσίωσις πρὸς τὸ χρῆμα δημιουργεῖ ὑλιστὰς καὶ ἀνθρώπους ἀνικάνους ν' ἀνέλθουν εἰς ὑψηλοτέρας βιωτικὰς σφαίρας. Αὐτὸ εἶναι σωστὸν τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἀρχίζει κανεὶς ν' ἀποβλέπῃ πρὸς τὸ χρῆμα ὡς πρὸς ὑλικὸν πλοῦτον καὶ ὑλικὴν περιουσίαν, καὶ ὄχι ὡς πρὸς μέσον καὶ ὄργανον διὰ τοῦ ὁποίου ὁ ἄνθρωπος δύναται νὰ ἐπιδιώξῃ καὶ νὰ ἐπιτύχῃ καλλίτερα τὴν ἀνάπτυξιν ὅλων τῶν ἠθικῶν καὶ πνευματικῶν καὶ ἀνθρωπιστικῶν του προσόντων.

Εἶναι ἀποδεδειγμένον σήμερον ὅτι τὸ ἄτομον δὲν ζῇ μόνον διὰ τὸν ἑαυτόν του. Λοιπὸν διὰ νὰ εἶναι κανεὶς καλλίτερον καὶ χρησιμώτερον μέλος τῆς κοινωνίας, ὀφείλει νὰ κερδίζῃ χρήματα μεταχειριζόμενος ὅλας του τὰς δυνάμεις, δηλαδὴ χρησιμοποιῶν ὅλα τὰ τάλαντά του καὶ ὄχι θάπτων αὐτὰ εἰς τὴν γῆν ὡς ὁ ἀνόητος τῆς Γραφῆς.

Τὸ κερδίζειν χρήματα ἀποτελεῖ μίαν ἀπὸ τὰς κυριωτέρας ὑποχρεώσεις τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς. Ἀφοῦ δὲ δὲν ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ περιορίζωμεν καμμίαν ἀπὸ τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ζωϊκῆς μας δυνάμεως, κατὰ φυσικὸν λόγον δὲν ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ θέτωμεν περιορισμοὺς εἰς τὰς κερδοποιοὺς μας δυνάμεις.

Ἐὰν ἔχετε τὴν ἱκανότητα νὰ βγάζητε δέκα ἢ ἑκατὸν χιλιάδας δολλάρια τὸ ἔτος καὶ ἀρκεῖσθε εἰς μέρος μόνον τοῦ ποσοῦ τούτου, τότε παραβιάζετε τοὺς φυσικοὺς νόμους καὶ ἀδικεῖτε καὶ τὸ πνεῦμά σας καὶ τὴν κοινωνίαν. Ἡ πλήρης χρῆσις τῶν προσόντων σας τῶν ὑλικῶν δὲν θὰ ἐπηρεάσῃ ποτὲ τὰ πνευματικά σας τάλαντα, ἐὰν φροντίσητε νὰ διατελῶσιν ὅλα αὐτὰ τὰ τάλαντα ἐν ἁρμονίᾳ μὲ τοὺς νόμους τῆς ζωῆς σας.

Καὶ ἐὰν ἡ περιουσία σας αὐξάνῃ, ὀφείλετε νὰ τὴν θεωρήσετε ὡς ἀποκλειστικὸν κτῆμά σας, τὸ ὁποῖον ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ κρύψητε ἢ σκορπίσητε σύμφωνα μὲ τὰς ἰδιοτροπίας καὶ τὰς ὀρέξεις σας.

Ἡ ἀπάντησις εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο εἶναι ἁπλῆ : Ὅ,τι κερδίζετε εἶναι ἰδικόν σας καὶ ὡς τοιοῦτον σᾶς ἐπιβάλλει ὄχι νὰ τὸ κρύψητε, ἀλλὰ νὰ τὸ μεταχειρισθῆτε κατὰ τρόπον, ὅστις θὰ τὸ ηὔξανεν ἀκόμα περισσότερον.

Θεωρήσατε τὸν ἑαυτόν σας ὡς ἕνα ἀγωγὸν διὰ τοῦ ὁποίου διέρχεται ὁ πλοῦτος, διαβιβαζόμενος ἀπὸ ἑνὸς μικροτέρου κέντρου παραγωγῆς εἰς ἓν ἄλλο μεγαλείτερον.

Τὴν στιγμὴν καθ' ἣν τὸ χρῆμα διέρχεται διὰ τῶν χειρῶν σας, πρέπει νὰ αὐξάνῃ τοποθετούμενον ἐκεῖ ὅπου θὰ ἠδύνατο ταχύτερον νὰ πολλαπλασιασθῇ. Δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον δὲν πρέπει νὰ κατηγορῶμεν, ἀλλὰ μᾶλλον νὰ θαυμάζωμεν ἐκείνους τοὺς ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι ἀπέκτησαν μεγάλας περιουσίας, διότι εἶχαν τὴν ἑτοιμότητα νὰ διαθέσουν τὰ μικρὰ κεφάλαιά των εἰς ἐπιχειρήσεις παραγωγούς.

Ὁ κόσμος ὅλος εἶναι εἰς ἀπέραντος ἀγρὸς εἰς τὸν ὁποῖον θὰ θερίσωμεν κέρδη, ἐὰν σπείρωμεν κεφάλαια. Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος καλλιεργεῖ καλλίτερα καὶ ἐπιμελέστερα τὸ μέρος, τὸ ὁποῖον τοῦ ἐδόθη, εἶναι φυσικὸν καὶ πρέπον καὶ δίκαιον νὰ κερδίσῃ περισσότερα... διότι τὸ κέρδος αὐτὸ δὲν εἶναι κλοπή, ἀλλὰ φυσικὴ συνέπεια μιᾶς ἐργασίας, ἥτις εἶναι ἀνωτέρα τῆς τοῦ γείτονος.

Ὁ χρηματισμὸς δὲν ἀναγκάζει κανένα νὰ γείνῃ ὑλιστής. Ἀπεναντίας τὸν βοηθεῖ εἰς τὴν καλλιτέραν κατανόησιν τῶν ἰδεωδῶν τῆς ζωῆς. Δι' ὅλους λοιπὸν αὐτοὺς τοὺς λόγους ὁ κ. Christian D. Larjon φρονεῖ καὶ πιστεύει καὶ διακηρύττει ὅτι τὸ νὰ κερδίζῃ κανεὶς χρήματα εἶναι καὶ ἐπιβεβλημένον καὶ ὑποχρεωτικὸν καὶ ἀπαραίτητον παντὸς ἀνθρώπου καθῆκον.

Ἐπὶ τὸν παρᾶν λοιπόν.

ΠΩΣ ΕΚΤΙΜΟΥΝ ΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ ΤΟΥΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥΣ

Τὸ ζήτημα ἀπασχολεῖ τὸ «World's Work» τοῦ λήγοντος μηνός. Ἀξίζει ν' ἀποσπάσῃ κανεὶς μερικὰς λίαν ἐνδιαφερούσας παραγράφους, εἰς τὰς ὁποίας ὁ συνεργάτης τοῦ περιοδικοῦ τούτου λέγει:

«Ὡμίλησα ἐπισήμως καὶ ἀνεπισήμως μὲ ἑκατοντάδας ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἀποφοίτων τῶν ἀνωτέρω σχολῶν μας, σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἐπιρροῆς τὴν ὁποίαν τὸ διδασκαλικὸν προσωπικὸν ἐξασκεῖ ἐπὶ τοῦ μαθητικοῦ κόσμου καὶ ἐζήτησα ἀπαντήσεις εἰς τρεῖς ἐρωτήσεις.:

1) Πόσους διδασκάλους εἴχατε εἰς ὅλον τὸ διάστημα τῶν σπουδῶν σας;

2) Πόσοι ἐκ τῶν διδασκάλων αὐτῶν ἐξήσκησαν ἐφ' ὑμῶν κάποιαν ἐπιρροήν, τὴν ὁποίαν σήμερον δύνασθε νὰ ἐκτιμήσητε καὶ νὰ καθορίσητε;

3) Ποῖα ἦσαν τὰ προσόντα ἢ τὰ στοιχεῖα τῶν διδασκάλων αὐτῶν, τὰ ὁποῖα ἐξήσκησαν ἐπὶ τοῦ χαρακτῆρός σας τὴν ἐπιρροὴν ταύτην;

«Αἱ ἀπαντήσεις τὰς ὁποίας ἔλαβα», ἐξακολουθεῖ ὁ ἀρθρογράφος, «ὁμοιάζουν καταπληκτικῶς ἡ μία τὴν ἄλλην».

Ὁ ἀπόφοιτος ἑνὸς Κολλεγίου κατὰ τὸ διάστημα τῶν σπουδῶν του φαίνεται ὅτι δὲν ἀκούει περισσοτέρους τῶν εἴκοσι δύο διδασκάλων καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς μαθητείας του.

Ἐκ τοῦ ὅλου αὐτοῦ ἀριθμοῦ ἐκεῖνοι οἵτινες ἐπηρέασαν πραγματικῶς τὸ πνεῦμα καὶ τὸν χαρακτῆρα τῶν μαθητῶν των δὲν ὑπερβαίνουν τοὺς πέντε, ἂν λάβῃ κανεὶς ὡς βάσιν τὸν μέσον ὅρον τῶν ἀπαντήσεων τὰς ὁποίας ἔλαβεν εἰς τὴν δευτέραν ἐρώτησίν του ὁ ἀρθρογράφος τοῦ World's Work.

Διὰ ποίου ὅμως τρόπου ἢ χαρίσματος οἱ διδάσκαλοι οὗτοι ἐξήσκησαν τόσην ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν μαθητῶν των;

Ἂς ἀκούσωμεν καλλίτερα τί λέγουν αὐτοὶ οἱ μαθηταί των.

«Οἱ καθηγηταὶ οἵτινες καὶ ἐπηρέασαν περισσότερον, λέγει εἷς μαθητής, ἦσαν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ὄχι μόνον ἐδίδασκον τοὺς κανόνας τῆς ἠθικῆς καὶ τὸν τρόπον τοῦ ζῆν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐφήρμοζον εἰλικρινῶς εἰς τὸν βίον των.

«Ἄλλος διδάσκαλος μ' ἐπηρέασε διότι ἦτο συμπαθητικὸς ἄνθρωπος, ἄλλος διότι ἦτο καλόκαρδος, ἄλλος διότι ἦτο ἐργατικώτατος».

«Ἐνθυμοῦμαι πέντε διδασκάλους μου—γράφει ἄλλος μαθητής—διότι ὁ πρῶτος ἦτο πάντοτε μελετημένος καὶ ἐγνώριζε κατὰ βάθος νὰ διδάξῃ τὸ θέμα του, ὁ ἄλλος ἦτο πάντοτε πρόθυμος νὰ τὸ ἐξηγῇ, ἕως ὅτου ἐβεβαιοῦτο ὅτι οἱ μαθηταί του τὸν εἶχαν ἐννοήσῃ, ὁ ἄλλος ἦτο ὁ εἰλικρινέστερος τῶν ἀνθρώπων οὓς ἔχω συναντήσῃ, ὁ ἄλλος μᾶς μετεχειρίζετο μᾶλλον ὡς φίλους ἢ ὡς μαθητάς, ὁ ἄλλος ἦτο ὑπομονητικὸς καὶ γλυκύτατος.

Ἀπὸ τὰ ἐξαγόμενα ταῦτα ὁ ἀρθρογράφος τοῦ «World's Work» φθάνει εἰς τὰ κατωτέρω συμπεράσματα, τὰ ὁποῖα συνοψίζονται εἰς τὰ ἑξῆς :

Εἶναι πολὺ δυσάρεστον ὅτι ἡ πλειονότης, διὰ νὰ μὴ εἴπωμεν ἡ ὁλομέλεια τῆς σπουδαζούσης νεολαίας, δὲν ὠφελεῖται ὅσον ἔπρεπε νὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ τοὺς διδασκάλους της. Ὅταν ἕνας πρώην σπουδαστὴς ὅστις ἔσχεν 22 διδασκάλους, ὁμολογεῖ ὅτι ἐξ αὐτῶν μόνον οἱ πέντε τοῦ ἀφῆκαν ζωηρὰς ἐντυπώσεις καὶ ἐπηρέασαν τὸν χαρακτῆρά του, ἀποδεικνύει ὅτι οἱ ἄλλοι 17 δὲν ἔκαμαν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔκαμαν οἱ πέντε.

Τὸ κακὸν λοιπὸν ἔγκειται εἰς τὸ διδάσκον προσωπικὸν καὶ τὴν φροντίδα ἀπέναντι αὐτοῦ ὀφείλουν ν' ἀναλάβουν ἡ κοινωνία καὶ ἡ πολιτεία. Τὸ διδάσκον προσωπικὸν πρέπει πρωτίστως νὰ διδαχθῇ καὶ νὰ σπουδάσῃ καλὰ τὸ ἐπάγγελμά του. Πρέπει νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτοῦ, νὰ τὸ ἀγαπήσῃ καὶ ν' ἀφοσιωθῇ εἰς αὐτό. Πᾶς διδάσκαλος καὶ πᾶσα διδασκάλισσα ὀφείλει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει ὅτι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ μορφώνειν τὴν νέαν γενεὰν δὲν εἶναι ἁπλῶς βιοποριστικόν, ἀλλ' ἐξανθρωπιστικόν.

Ἀλλὰ τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἡ Πολιτεία καὶ ἡ κοινωνία ἀποκτήσουν τοιούτους διδασκάλους, πρέπει νὰ συναισθανθοῦν ὅτι ἔχουν ἀπέναντι αὐτῶν καθήκοντα καὶ ὑποχρεώσεις.

Ἓν ἀπὸ τὰ καθήκοντα αὐτὰ εἶναι νὰ καταστήσουν τὸ ἐπάγγελμά των ὅσον τὸ δυνατὸν ἄνετον καὶ εὐχάριστον. Τὸ τοιοῦτον θὰ ἐπιτευχθῇ, ὅταν ἕκαστος διδάσκαλος ἀντιληφθῇ ὅτι τὸ ἐπάγγελμά του θὰ τὸν ἱκανοποιήσῃ ἀρκετὰ ὥστε νὰ μείνῃ πιστὸς εἰς αὐτό. Κατὰ νεώτερον λόγον οἱ διδάσκαλοί μας θὰ γείνουν καλλίτεροι, ἐὰν ἔχουν ὀλιγωτέρους μαθητὰς καὶ ὀλιγωτέρους ὥρας διδασκαλίας. Τότε θὰ μελετοῦν περισσότερον καὶ θὰ εἰμποροῦν νὰ περιποιηθοῦν καλλίτερα τοὺς μαθητάς των. Ἐδῶ λοιπὸν πρέπει νὰ τείνουν αἱ προσπάθειαι μιᾶς πολιτισμένης κοινωνίας καὶ μιᾶς πολιτισμένης Πολιτείας.

ΚΛΟΠΗ 500,000,000 ΔΟΛΛΑΡΙΩΝ

Δεκατέσσαρας σελίδας θυσιάζει τὸ «Cosmopolitan Magazine» εἰς τὸ τελευταῖόν του τεῦχος ὅπως ἀποδείξῃ ὅτι τὰ πεντακόσια ἑκατομμύρια δολλάρια τὰ ὁποῖα ἡ Συμπολιτειακὴ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ ἐξοδεύσῃ ὅπως κόψῃ τὸν τὸν Ἰσθμὸν τοῦ Παναμᾶ, εἶναι χρήματα πεταγμένα ἢ μᾶλλον χρήματα τὰ ὁποῖα κλέπτονται ἀπὸ τὸν λαὸν διὰ νὰ εἰσέλθουν εἰς τὰ θυλάκια διαφόρων ἐργοδηγῶν καὶ ἐργολάβων, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ καμμία πιθανότης ὅτι κάποτε ὁ λαὸς αὐτὸς θὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἐπιχείρησιν.

Ποῦ στηρίζει τὸ «Cosmopolitan» τὴν ἀπαισιοδοξίαν του;

Ἁπλούστατα εἰς τοὺς σιδηροδρόμους, τοὺς πανισχύρους τούτους παράγοντας τῆς Ἀμερικανικῆς ζωῆς, τοὺς ἀσκοῦντας τὴν κυριαρχίαν των εἰς κάθε μεγάλην ἐπιχείρησιν τοῦ τόπου.

Οἱ σιδηρόδρομοι οὗτοι εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς διώρυγος ἐξεδήλωσαν τὴν δυσαρέσκειάν των διὰ τὸν ἀνοιγόμενον νέον δρόμον, ὅστις ἀπειλεῖ νὰ λάβῃ ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν σιδηροδρομικῶν ἑταιριῶν ὅλα τὰ τόσον προσοδοφόρα φορτία τῶν λιμένων τοῦ Ἀτλαντικοῦ καὶ τοῦ Εἰρηνικοῦ, καὶ νὰ ἑνώσῃ διὰ συνεχοῦς καὶ συντόμου θαλασσίας συγκοινωνίας τὰς ἀπωτάτας δυτικὰς πολιτείας μὲ τὰς ἀνατολικάς.

Σήμερον ἡ ἀπὸ Καλλιφορνίας εἰς Νέαν Ὑόρκην μεταφορὰ τῶν περισσοτέρων ἐμπορευμάτων γίνεται σιδηροδρομικῶς μέχρι τινός, ἐκεῖθεν δὲ διὰ θαλάσσης. Τὰ ἀτμόπλοια τὰ ὁποῖα παραλαμβάνουν τὰ φορτία εἰς Colon διὰ Νέαν Ὑόρκην ἀνήκουν εἰς τὴν σιδηροδρομικὴν ἑταιρίαν Southern Pacific, ἥτις θὰ ἠδύνατο ἐὰν ἤθελε νὰ ἔχῃ γραμμὴν τακτικὴν ἀπὸ Ἁγίου Φραγκίσκου καὶ Seattle, μέχρι Παναμᾶ, ἐπὶ τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ.

Οὕτω τὰ φορτία τῆς Καλλιφορνίας θὰ μετεφέροντο εὐθηνὰ μέχρι τοῦ Παναμᾶ, ἐκεῖθεν σιδηροδρομικῶς θὰ ἐπερνοῦσαν τὸν Ἰσθμὸν μέχρι Colon, ἐπὶ τοῦ Ἀτλαντικοῦ, ὅπου πάλιν ἀτμόπλοια τῆς ἰδίας Ἑταιρίας θὰ τὰ παρελάμβανον ὅπως τὰ μεταφέρουν εἰς Νέαν Ὑόρκην ἢ ἀλλαχοῦ.

Ἀλλ' ἡ Southern Pacific δὲν θέλει αὐτὸν τὸν τρόπον τῆς μεταφορᾶς ὅστις δὲν τῆς ἀφίνει ἀρκετὰ κέρδη. Διὰ ν' ἀναγκάζῃ λοιπὸν τοὺς ταξειδιώτας νὰ στέλλουν τὰ φορτία των σιδηροδρομικῶς ἐπιβάλλει εἰς τὰ ἀτμόπλοιά της τοῦ Εἰρηνικοῦ νὰ προσεγγίσουν κατὰ τὸν ἐξ Ἁγίου Φραγκίσκου ἐρχομὸν εἰς 13 ὅλους Μεξικανικοὺς λιμένας, φυσικὰ δὲ νὰ καθυστεροῦν κατὰ τρόπον ζημιώνοντα τὸν Καλλιφόρνιον ἔμπορον, στέλλοντα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐμπορεύματα ὑποκείμενα εἰς φθοράν. Ὡς ἐκ τούτου ὁ Καλλιφόρνιος ἔμπορος προτιμᾷ τὸν σιδηρόδρομον καὶ πληρώνει περισσότερα.

Αὐτὰ συμβαίνουν σήμερον, ὅτε ἀκόμη δὲν ὑπάρχει ἡ διῶρυξ. Ἀλλ' αἱ σιδηροδρομικαὶ ἑταιρίαι καὶ ἡ Southern Pacific κυρίως λαμβάνουσιν τὰ μέτρα των καὶ διὰ τὸ μέλλον, προετοιμαζόμεναι νὰ καταστήσουν τὴν διὰ θαλάσσης συγκοινωνίαν μεταξὺ Ἁγίου Φραγκίσκου καὶ Νέας Ὑόρκης ἀσύμφορον εἰς τοὺς ἐμπόρους. Τοῦτο εἶναι εὔκολον, ἀφοῦ αἱ ἀτμοπλοϊκαὶ γραμμαὶ ἀνήκουν εἰς τοὺς σιδηροδρόμους.

Ἀλλ' ἐὰν τὸ σχέδιόν των πραγματοποιηθῇ, λέγει τὸ «Cosmopolitan», τότε ποῖον θὰ εἶναι τὸ ὄφελος τὸ ὁποῖον θ' ἀποκομίσῃ ὁ Ἀμερικανὸς παραγωγὸς ἀπὸ τὴν διώρυγα; Κανέν, διότι τὰ κέρδη της θὰ θερίσουν αἱ σιδηροδρομικαὶ ἐπιχειρήσεις. Διὰ τοῦτον τὸν λόγον, ἐπιμένει ὁ ἀρθρογράφος, εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ ἀναλάβῃ τὸ ζήτημα αὐτὴ ἡ Συμπολιτειακὴ κυβέρνησις, ἐγκαθιστῶσα ἰδικήν της γραμμὴν διὰ θαλάσσης ἀπὸ σήμερον, πρῶτον μεταξὺ τῶν λιμένων τοῦ Εἰρηνικοῦ καὶ τοῦ Παναμᾶ καὶ δεύτερον μεταξὺ Colon καὶ τῶν λιμένων τοῦ Ἀτλαντικοῦ καὶ ἀργότερον, ὅταν ἀνοίξῃ ἡ διῶρυξ, νὰ ἑνώσῃ τὰς δύο γραμμὰς εἰς μίαν ἀπὸ Νέας Ὑόρκης εἰς Ἅγιον Φραγκίσκον, σώζουσα τοὺς ἐμπόρους καὶ τοὺς παραγωγοὺς ἀπὸ τὰ νύχια τῶν σιδηροδρόμων. Αὐτὸ πρέπει νὰ γίνῃ, διότι ἀλλέως, συμπεραίνει τὸ «Cosmopolitan», τὰ πεντακόσια ἑκατομμύρια, τὰ ὁποῖα ἐξοδεύονται διὰ τὴν διώρυγα, θὰ ἐκπροσωποῦν τὴν μεγαλειτέραν κλοπὴν τῆς Ἀμερικῆς.

ΠΛΟΙΟΣΧΟΛΕΙΑ ΔΙ' ΕΜΠΟΡΟΠΛΟΙΑΡΧΟΥΣ

Εἰς τὸ «Popular Mechanics» τοῦ λήγοντος μηνὸς δημοσιεύεται ἓν ἄρθρον σχετικὸν μὲ τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὁποῖον οἱ Ἄγγλοι καὶ οἱ Γερμανοὶ φροντίζουν διὰ τὴν μόρφωσιν τῶν ἀνδρῶν τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ των.

Δύο μεγάλαι ἑταιρίαι ἐμπορικῶν σκαφῶν ἡ Nordeutscher Lloyd καὶ White Star Line ἔχουν ἐνωρίτατα φροντίσει διὰ τὴν μόρφωσιν τῶν ἀξιωματικῶν των, πρὸς τοῦτο δὲ διαθέτουν δύο σκάφη ἡ Γερμανικὴ Ἑταιρία καὶ ἓν ἡ Ἀγγλική.

Ἡ ὠκεανοπλοΐα κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἀνεπτύχθη καταπληκτικῶς. Νέα ἀτμόπλοια τεραστίων διαστάσεων καθελκύονται καθημερινῶς εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀμερικήν. Χρειάζονται συνεπῶς νέαι μέθοδοι πρὸς μόρφωσιν τῶν ἐμποροπλοιάρχων τοῦ Ὠκεανοῦ.

Ἄλλοτε οἱ ἐμποροπλοίαρχοι, πρὶν ἢ ἀνακηρυχθοῦν, τοιοῦτοι; ὑπηρέτουν εἰς τὰ μεγάλα ἱστιοφόρα τοῦ ὠκεανοῦ χάριν πρακτικῆς μορφώσεως, δὲν ἐπετρέπετο δὲ εἰς αὐτοὺς νὰ ἐπιβῶσι καὶ ν' ἀναλάβωσι τὴν κυβέρνησιν ἀτμοπλοίων πρὶν ἢ γίνουν ἱκανοὶ νὰ ἱστιοπλοῶσι τελείως. Σήμερον τὰ μεγάλα ὑπερωκεάνεια ἱστιοφόρα σχεδὸν ἐξέλιπον ἀντικαθιστάμενα ὑπὸ τῶν ἀτμοπλοίων. Δὲν ἐξέλιπεν ὅμως διὰ τοὺς ἐμποροπλοιάρχους ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ γνωρίζουν κατὰ βάθος τὴν ἱστιοπλοΐαν.

Διὰ τοῦτο αἱ ἑταιρίαι τὰς ὁποίας προανεφέραμεν ἐφρόντισαν νὰ εὕρουν μέσα πρὸς διευκόλυνσιν τῆς διδασκαλίας ταύτης.

Τὰ προπαιδευτικὰ σκάφη τοῦ Βορειογερμανικοῦ Λόϋδ εἶναι δύο ἡ «Herzogin Sophia Charlotte» καὶ ἡ «Herzogin Cecilia». Τὸ πρῶτον εἶναι μπάρκο μὲ τέσσαρας ἱστοὺς χωρητικότητος 2395 τόννων καὶ τὸ δεύτερον ἐπίσης μπάρκον τοῦ αὐτοῦ τύπου 4,400 τόννων.

Διὰ νὰ γίνεται ἡ διδασκαλία πλήρης καὶ ἀποτελεσματικὴ ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἑκάστου σκάφους εἶναι περιωρισμένος εἰς 50.

Ὁ χρόνος τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐπὶ τῶν σκαφῶν τούτων εἶναι τρία ἔτη, κατόπιν τῶν ὁποίων οἱ δόκιμοι διατελοῦν ἐπὶ ἓν ἀκόμη ἔτος μαθητευόμενοι εἰς ἓν ἀπὸ τὰ μεγάλα ἀτμόπλοια τῆς γραμμῆς, μεθ' ὃ δίδουν ἐξετάσεις καὶ εἰσέρχονται κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν. Ἡ πρώτη θέσις τὴν ὁποίαν λαμβάνουν εἶναι ἡ τοῦ τετάρτου ἀξιωματικοῦ. Μετὰ διετῆ ὑπηρεσίαν ὅσοι θέλουν προαγωγὴν διανύουν ἄλλους 4–5 μῆνας εἰς τὴν ναυτικὴν σχολὴν καὶ ἑτοιμάζονται δι' ἐξετάσεις.

Ὁ ἐπιτυγχάνων εἰς τὰς ἐξετάσεις ταύτας λαμβάνει πλῆρες δίπλωμα πλοιαρχίας μὲ τὴν ἄδειαν νὰ κυβερνᾷ οἱονδήποτε ἐμπορικὸν σκάφος εἰς ὅλας τὰς θαλάσσας.

Ἡ ναυτικὴ σχολὴ τῆς White Star Line εἶναι ἡ «Mersey» χωρητικότητος 1820 τόνων. Οἱ μαθηταί της γίνονται δεκτοὶ ἐφ' ὅσον ἔχουν ἡλικίαν μεταξὺ 14 καὶ 17 ἐτῶν καὶ σπουδάζουν ἐπὶ 4 ἔτη. Μετὰ τὸ πέρας τῶν σπουδῶν των δίδουν ἐξετάσεις καὶ κατατάσσονται ὡς δόκιμοι εἰς τὰ σκάφη προαγόμενοι μόνον κατ' ἀξίαν.

Τὰ μαθήματα περιλαμβάνουν γραμματικήν, ἐκθέσεις ἰδεῶν, ἱστορίαν καὶ γεωγραφίαν, ἀριθμητικήν, Ἄλγεβραν, ἁπλῆν καὶ σφαιρικὴν τριγωνομετρίαν, ἀστρονομίαν, ὑδρογραφίαν, χαρτογραφίαν, ναυπηγικήν, ὑποχρεωτικῶς δὲ ἐκτὸς τῆς Ἀγγλικῆς καὶ τὴν Γαλλικὴν καὶ Γερμανικήν.

Κατὰ τ' ἄλλα ὅλα οἱ μαθηταὶ εἶναι οἱ ναῦται τοῦ σκάφους.

Ἔτσι σπουδάζουν οἱ Ἄγγλοι καὶ οἱ Γερμανοὶ ἐμποροπλοίαρχοι.

Η ΑΛΙΕΙΑ ΤΩΝ ΜΑΡΓΑΡΙΤΩΝ

Τὸ «Scrap-Book» εἰς τὸ τελευταῖον τεῦχός του δίδει μερικὰς λίαν ἐνδιαφερούσας λεπτομερείας διὰ τὴν ἁλιείαν τῶν μαργαριτῶν.

Κυρίως, λέγει, ἡ ἁλιεία αὕτη διεξάγεται εἰς μεγάλην κλίμακα ἔξω τῶν ἀκτῶν τῆς Aucerland τῆς Δυτικῆς Αὐστραλίας εἰς τὸ Μαλαϊκὸν Ἀρχιπέλαγος καὶ ἔξω τῶν Ὁλλανδικῶν κτήσεων τῶν Ἀρόων νήσων.

Οἱ δύται, οἵτινες καταγίνονται εἰς τὴν ἁλιείαν τῶν μαργαριτῶν, εἶναι κυρίως Ἰάπωνες μεταχειριζόμενοι ὡς ναύτας τῶν πλοιαρίων των παλαιοὺς Μαλαίους.

Οἱ Ἰάπωνες, κατὰ τὴν ἀφήγησιν εἰδικοῦ, εἶναι οἱ θαυμασιώτεροι δύται ὅλου τοῦ κόσμου. Εἶναι ἀτρόμητοι καὶ γνωρίζουν ὅσον κανεὶς ἄλλος τὴν θάλασσαν.

Πληρώνονται μὲ τὴν ἐποχὴν ἥτις σχεδὸν κρατεῖ 8 μῆνας κατ' ἀναλογίαν ὀκτακοσίων σχεδὸν δολλαρίων διὰ τὴν ὅλην περίοδον.

Ἡ πληρωμὴ αὕτη θὰ φανῇ μικρὰ λαμβανομένων ὑπ' ὄψει τῶν δυσχερειῶν του ἐπαγγέλματος, ἀλλ' οἱ δύται ἱκανοποιοῦνται, κλέπτοντες τοὺς καλλιτέρους μαργαρίτας χωρὶς νὰ εἶναι πολὺ εὔκολος ἡ ἐξέλεγξίς των.

«Ἀπασχολοῦμεν», ἔλεγεν ὁ Πρόεδρος μιᾶς μεγάλης ἑταιρίας πρὸς ἁλιείαν μαργαριτῶν, πεντακοσίους δύτας, ἔχομεν δὲ ἐν συνόλῳ δώδεκα ἐλεγκτὰς καὶ ἐπιθεωρητὰς ἰδικούς μας ὅπως τοὺς ἐπιβλέπουν. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ ὅμως δὲν τολμοῦν νὰ προβοῦν εἰς σωματικὰς ἐρεύνας ἐπὶ τῶν δυτῶν, διότι ὁ πρῶτος ὁ ὁποῖος θὰ ἐπειρᾶτο νὰ κάμῃ τοιαύτην ἔρευναν θὰ ἐφονεύετο.

Οἱ δύται οὗτοι εὑρίσκουν τὰ ὀστράκια εἰς βάθος 252 ποδῶν. Εἰς τὸ βάθος τοῦτο καταβιβάζονται εἰς διάστημα ἡμισείας ὥρας καὶ παραμένουν αὐτόθι ἐπὶ τέσσαρα λεπτά.

Ἕκαστος δύτης κατέρχεται δὶς τῆς ἡμέρας, τοῦτο δὲ κατόπιν ὁδηγιῶν τοῦ Βρετανικοῦ Ναυαρχείου, τὸ ὁποῖον φροντίζει νὰ τηρῶνται αὐστηρότατα οἱ κανόνες τῆς ὑγιεινῆς διὰ τοὺς ἐν Ἀγγλικῇ ὑπηρεσίᾳ ἐργάτας τῆς θαλάσσης, ὁπουδήποτε τῆς ὑφηλίου καὶ ἂν εὑρίσκωνται οὗτοι.

Ὁ δύτης κατερχόμενος εἰς τὰ βάθη ἐκεῖνα ἀποσπᾷ ὅσα περισσότερα ὄστρακα εἰμπορέσῃ. Τὰ ὄστρακα ταῦτα ἀνοίγονται ἢ ἐκτιθέμενα εἰς τὸν ἥλιον ἢ τιθέμενα εἰς τὴν φωτιὰν ὅτε ἀποσπᾶται ὁ μαργαρίτης.

Λέγεται ὅτι οἱ ἔξωθεν τῆς Queensland ἁλιευόμενοι μαργαρῖται εἶναι οἱ ὡραιότεροι τοῦ κόσμου. Τὸ μέγεθός των ποικίλλει ἀπὸ κεφαλῆς καρφίδος μέχρι καρύου. Ἡ ἀξία των ποικίλλει ἀπὸ 15 δολλαρίων μέχρι 25,000 δολλαρίων κάθε οὐγγία. Τελευταίως εἷς Ἀμερικανὸς ἑκατομμυριοῦχος ἐπλήρωσεν 125,000 δολλάρια δι' ἕνα μαργαρίτην.

Ἡ καλλιτέρα ἀγορὰ μαργαριτῶν εἶναι τὸ Λονδῖνον.

ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΕΙΝΑΙ ΑΡΓΑ

Γράφει τὸ « Dit-Bits»

Ἄλλοτε ἐπεκράτει ἡ ἰδέα ὅτι μία νέα, ἥτις δὲν εἶχε κατορθώσῃ νὰ νυμφευθῇ εἰς τὰ 21, ἦτο καταδικασμένη νὰ μείνῃ ἄγαμος. Ἀργότερον καὶ μέχρι πρὸ πενήντα ἀκόμη ἐτῶν, ἐπιστεύετο ὅτι τὰ 25 ἀπετέλουν τὸ τελευταῖον ὅριον πρὸς ὑπανδρείαν.

Σήμερον αἱ ἰδέαι καὶ αἱ πεποιθήσεις τοῦ πολλοῦ κόσμου περὶ τοῦ γάμου ἔχουν μεταβληθῆ. Διὰ τὰς ἀγάμους νέας δὲν ὑπάρχουν πλέον τὰ Πυρηναῖα τῶν χρόνων.

Ὑπάρχουν οἱ φρονοῦντες ὅτι μία νέα περασμένης ἡλικίας δύναται νὰ νυμφευθῇ μόνον ὅταν ἔχῃ χρήματα, ἀλλ' ἡ ἰδέα αὐτὴ ἀπεδείχθη πολλάκις λανθασμένη. Ἕνα κορίτσι, ὅσον καὶ ἂν περάσῃ ἡ ἡλικία του, εἰμπορεῖ πάντοτε νὰ ἐμπνέῃ ἀγάπην καὶ πολλάκις καὶ κάτι περισσότερον ἀπὸ ἁπλῆν ἀγάπην.

Εἶναι παρατηρημένον ἄλλως τε ὅτι τὰς περισσοτέρας φορὰς ἡ ἡλικία προχωροῦσα καθιστᾷ καὶ τὴν καρδίαν περισσότερον ρωμαντικὴν καὶ τὰ αἰσθήματα τρυφερώτερα.

Ἐὰν μία κόρη κατορθώσῃ νὰ ἔχῃ κατὰ τὴν ἡλικίαν ταύτην μερικὰ πνευματικὰ χαρίσματα, τὸ ζήτημα τοῦ γάμου της δὲν εἶναι δύσκολον. Καὶ θὰ ἦτο εὐτύχημα, ἂν οἱ γονεῖς οἱ ἔχοντες κορίτσια ἐφρόντιζον ἀπὸ ἐνωρὶς νὰ τὰ πλουτίσουν μὲ τὰ ἐφόδια ταῦτα καὶ τῆς χάριτος καὶ τοῦ πνεύματος, τὰ ὁποῖα οὔτε γηράσκουν οὔτε μαραίνονται μαζὺ μὲ τὰ ρόδα τῶν εἴκοσι χρόνων!...

ΑΘΗΝΑΙ ΙΟΣΤΕΦΑΝΟΙ

ΥΠΟ Edmond de Frejac

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἡ νεᾶνις ἐρρίφθη εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ πατρός της καὶ ἐστήριξε τὴν κεφαλήν της ἐπὶ τοῦ ὤμου του. Δὲν ἔκλαιεν. Ἀλλ' ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν βαθὺς στεναγμὸς διέφευγε τοῦ στήθους της μὲ τὸν πένθιμον ἐκεῖνον βόμβον ὃν ἀφίνει ὁ ἐπιθανάτιος ρόγχος......

Ἡ θλίψις εἶναι πάντοτε κακὴ καὶ δι' ἐκείνους οἵτινες βλέπουν τοὺς ἄλλους νὰ ὑποφέρουν. Ἡ θλῖψις ὅμως τῶν παρθένων τῶν ὁποίων ἐπλήγη ἡ ἀθώα καρδία εἶναι μία ἀπὸ τὰς περισσότερον συγκινούσας. Εἶναι ἄνθη αἱ νεάνιδες. Ἡ θωπεία μιᾶς ἡλιακῆς ἀκτῖνος ταῖς δίδει τὴν ζωήν. Ὁ παραμικρὸς παγετὸς τὰ μαραίνει χωρὶς νὰ τὰ ἐκφυλίσσῃ....

— Κλαῦσε κόρη μου, κλαῦσε. Ἡ λήθη θὰ ἔλθῃ μετὰ καιρόν.

—Ὄχι, πάτερ μου, δὲν θὰ ἔλθῃ οὔτε ἡ λήθη οὔτε ἡ συγγνώμη... Εἶμαι πολὺ ὑπερήφανος ὥστε νὰ μὴ συγχωρήσω, ἀλλὰ καὶ πολὺ πληγωμένη διὰ νὰ μὴ δύναμαι νὰ ἐπαναρχίσω τὸν δρόμον τῆς ζωῆς. Οἱ ἀθάνατοι οἵτινες μοῦ ἐστέρησαν τὸν ὑμέναιον μοῦ ἐπιφυλάσσουν ἀναμφιβόλως ἄλλας τύχας. Ἀντὶ νὰ θυσιάσω τὴν ζώνην μου εἰς τὴν Ἥραν θὰ τὴν θυσιάσω εἰς τὴν Ἀθηνᾶν. Θὰ εὕρω εἰς τὸν ναὸν τὴν σιωπὴν ἀφοῦ ἐστερήθην τὴν εὐτυχίαν.

Ἡ Νῶσαις συγκατετέθη ἤδη. Δός μου καὶ σὺ τὴν ἄδειάν σου ὅπως κλίνω γόνυ πρὸ τοῦ Ἱεροφάντου.

— Πήγαινε τέκνον μου, πήγαινε πρὸς τὴν σιωπήν, τὴν μητέρα αὐτὴν τῆς λήθης. Θὰ σοῦ δώσω ἐγγράφως τὴν συγκατάθεσίν μου. Ἡ Λύσις, ἥτις θὰ σὲ συνοδεύσῃ, θὰ δώσῃ τὰς πινακίδας εἰς τὸν ἀρχιερέα. Ἐὰν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἡ καρδία σου παραμείνῃ ὡς εἶναι, ἐγὼ ὁ ἴδιος θὰ παραστῶ εἰς τὴν τελετὴν τῆς ἱερωσύνης σου νὰ σ' εὐλογήσω ὁ ἴδιος.

Ἡ Εἴρηνα εἰσῆλθεν εἰςτὸ δωμάτιόν της. Καθημένη ἐπὶ ἑνὸς χαμηλοῦ καθίσματος ἡ Μυρρίνη, τριγυρισμένη ἀπὸ φιάλας καὶ κυτία, ἐκτένιζε καὶ ἐστόλιζε τὴν πλαγγόνα της.

— Ὢ Μυρρίνη τί ἔκαμες; εἶπεν ἡ μεγάλη ἀδελφή. Ἔλαβες ὅλα τὰ κυτία μου. Εἶσαι ἀνυπόφορος. Διατί ἔρχεσαι εἰς τὸ δωμάτιόν μου;

— Μὴ μὲ μαλώνῃς, εἶπεν ἀφελῶς ἡ μικρά. Ἐνόμιζα ὅτι εἶχες φύγει. Καὶ ἡ ἅμαξα πηγαίνει τόσον γρήγορα...

— Ἀλήθεια... εἶπεν ἠρέμα ἡ Εἴρηνα. Συνήθως ἄλλοτε τὴν ὥραν ταύτην ἐξηρχόμην... Κράτησε τὰ κυτία, Μυρρίνη, κράτησέ τα ὅλα σοῦ τὰ χαρίζω...

Ἔκυψε μὲ ἀγάπην καὶ ἐφίλησε τὴν μικρὰν της ἀδελφήν, ἐνῷ οἱ ὀφθαλμοί της ἐπλημμύριζον ἀπὸ δάκρυα.

— Κλαίεις... εἶπεν ἡ Μυρρίνη. Διατί;...

— Διὰ τίποτε.

— Διὰ τίποτε. ὅπως καὶ ἐγὼ λοιπόν. Ἡ Λύσις μοὶ λέγει πάντοτε ὅτι κλαίω χωρὶς λόγον.

Καὶ ἡ μικρὰ ἀφήσασα τὴν ἀδελφήν της ἐπεδόθη καὶ πάλιν εἰς τὴν περιποίησιν τῆς πλαγγόνος της.

Διατί ἡ ἡμέρα εἶναι σκυθρωπή; Διατί τὰ νέφη ταῦτα σκιάζουν τὸν ἥλιον κάτωθέν του;... Ἡ Εἴρηνα ἐνθυμεῖται τὴν πρωΐαν ἐκείνην τὴν τόσον πλησίον, ἀλλὰ καὶ τόσον μακρυνὴν ἤδη, ἥτις ἦτο δι' αὐτὴν πρωΐα ρόδων.

Ἔστρεψε τοὺς ὀφθαλμούς. Διὰ μέσου τῶν δακρύων της εἶδε τὰ φυλλορροήσαντα καὶ μαρανθέντα ἄνθη. Ἐρρυτιδωμένα πέταλα ἦσαν ἤδη ἐσκορπισμένα πέριξ της ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

— Πτωχὰ ἄνθη! Ἀπέθανον μόλις ἡ εὐτυχία μου ἐμαράνθη μαζὶ μὲ αὐτά.

Ἠγέρθη, καὶ δι' ἀποφασιστικοῦ κινήματος ἐσπόγγισε τοὺς ὀφθαλμούς της. Ἔπειτα ἐστάθη πρὸ τοῦ χαλυβδίνου κατόπτρου καὶ ἀφαιρέσασα τὴν χρυσῆν ταινίαν ἀντικατέστησεν αὐτὴν διὰ μιᾶς μελαγχολικοῦ χρώματος.

—Ἐν τούτοις ἤμην ὡραία, εἶπεν. Καὶ ἔκλινε διὰ νὰ ἐναγκαλισθῇ τὴνΜυρρίνην.

— Χαῖρε, μικρὰ ἀδελφή.

—Χαῖρε, ἀπήντησε τὸ παιδίον, ὅταν θὰ ἐπανέλθῃς ἡ πλαγγών μου θὰ εἶναι ὡραία.

Ἡ νεᾶνις ὀρθία περιέφερε τὸ βλέμμα της ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων, τὰ ὁποῖα ἔμελλε νὰ ἐγκαταλείψῃ διὰ παντός.

— Ὢ πράγματά μου, εἶπε χαμηλοφώνως, πράγματα πλησίον τῶν ὁποίων ἐμεγάλωσα. Σᾶς ἐγκαταλείπω ἀπὸ τώρα. Δὲν θὰ ἐπανέλθω πλέον, ποτέ, ποτέ, μ' ἀκούετε, πράγματά μου; Χαίρετε, πράγματά μου. Θὰ ζήσητε χωρὶς ἐμέ: θὰ ζήσω χωρὶς σᾶς!... Ὑποφέρω πολύ, ἀναγκαζομένη νὰ σᾶς ἀφήσω. Ἀλλὰ πρέπει νὰ ὑποφέρῃ τις διὰ νὰ ἀποθάνῃ!

Τότε εἶδεν ὅτι ἡ ἔμπροσθεν τοῦ ἀγάλματος τῆς Ἀθηνᾶς λυχνία ἦτο πρὸ πολλοῦ ἐσβεσμένη.

— Ἡ Λύσις εἶχε δίκαιον, ἐσκέφθη. Μὲ ἐτιμώρησας διὰ τὴν ἐγκατάλειψιν, ὦ θεά. Συγχώρησόν μοι. Ἡ καρδία μου ἐγήρασεν ἀπὸ χθές. Ἤδη εἶμαι τὸ μετανοῆσαν τέκνον σου, τὸ ὑποτεταγμένον καὶ δυστυχές!... Ὢ! δυστυχής! Ἐὰν ἤξευρες.

Καταληφθεῖσα δὲ ὑπὸ σπαραξικαρδίων λυγμῶν, ἔμεινε καταβεβλημένη πρὸ τοῦ ἀγάλματος. Τὰ δάκρυα ἔρρεον κρουνηδόν, ἄφθονα, θερμά, καταικαίοντα ἐκ τῆς ψυχικῆς συντριβῆς τὰς παρειάς της...

Ἀνηγέρθη μετ' ὀλίγον ἤρεμος καὶ ψυχρά.

Ὅτε δὲ ὁ μέγας ἱεροφάντης, εἰδοποιηθεὶς ὅτι μία παρθένος τὸν ἀνέμενεν ἱκετεύουσα, ἐξῆλθε τοῦ προνάου, εἶδεν ἐπὶ τῶν βαθμίδων τοῦ ναοῦ τὴν Εἴρηναν εἰς τὰ γόνατα. Τὴν χρυσόχρουν κόμην της ἐκάλυπτε καλύπτρα.

Αὕτη ἔτεινε πρὸς τὸν μέγαν ἱερέα τὰς ὑπὸ τοῦ Λευκίππου χαραχθείσας εἰκόνας.

— Ἔρχομαι νὰ ζητήσω θέσιν παρὰ τὸν βωμὸν τῆς θεᾶς. Ἰδοὺ ἡ ἄδεια καὶ ἡ διαταγὴ τοῦ πατρός μου.

— Ἐγείρου, κόρη μου, εἶπεν ὁ ἱερεύς, ἀφ' οὗ τὴν ἀνέγνωσεν. Διὰ τῆς προσευχῆς θὰ κατορθώσῃς καὶ σὺ νὰ φθάσῃς παρὰ τὸν βωμόν. Ὁ ἔρως δὲ τῶν Ἀθανάτων θὰ σὲ παρηγορήσῃ διὰ τὸν ἔρωτα τῶν θνητῶν. Ἐδῶ ἡ ζωή σου θὰ διαρρεύσῃ ἤρεμος: ἀλλὰ δὲν θὰ σοῦ ἀποκρύψω ὅτι θὰ εἶναι καὶ ἐπίπονος. Τὰ μέλη σου θὰ συντριβῶσιν, ἡ ψυχή σου θὰ βασανισθῇ, ἐὰν πράγματι εἶναι, ὁποία τὴν διακρίνω εἰς τοὺς ὀφθαλμούς σου. Διότι ὑπὸ τὴν ἐπιβλητικὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ γαλήνην τῆς θεότητος, ἡ πλήρης ἀνησυχίας σκέψις σου θὰ μάθῃ νὰ ἀναζητήσῃ τὰ μυστηριώδη διατί. Εἶναι δὲ μέγα κακὸν νὰ ζήσῃ τις πρὸ τοῦ ἀτελευτήτου, χωρὶς νὰ δύναται νὰ ἀνεγείρῃ τὸν βαρὺν πέπλον, ὅστις τὸ ὑποκρύπτει. Θὰ ἴδῃς δι' ἀπαθοῦς ὀφθαλμοῦ ὅλους τοὺς ἀπηλπισμένους τῆς ζωῆς, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἔζησας. Θὰ εὐσπλαγχνισθῇς τὴν ἀνθρωπότητα, τὴν κυλιομένην ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀνωφελῶν τούτων χιμαιρῶν. Ἡ λήθη των δέ, ἡ ὁποία τώρα σοὶ φαίνεται ἀδύνατος, θὰ πραγματοποιηθῇ διὰ σὲ ἀπὸ αὔριον. Καὶ θὰ ἀνέλθῃς ὑψηλότερον ἀκόμη, ὑπεράνω τῶν κορυφῶν. Καὶ θὰ εὕρῃς τὴν ἠρεμίαν εἰς τὴν νεαρὰν καρδίαν σου!

Ἴσως ἡ Εἴρηνα δὲν ἤκουσεν ὅλους τοὺς λόγους τοῦ γηραιοῦ ἱερέως. Ἔμενε μὲ τὸ μέτωπον κεκλιμένον. Ἤκουεν ὅμως ὅτι μέσα της ἡ ψυχή της ἔκλαιεν ἀκόμη. Ὁ ἱεροφάντης τὴν ἤγγισεν ἐπὶ τοῦ ὤμου διὰ τῆς χειρός του.

— Ἐγείρου κόρη μου. Παρατήρησον!....

Ὁ ἱερεὺς μετὰ θερμοῦ ἐνδιαφέροντος ἠτένισε τὸν μεγαλοπρεπῆ ὁρίζοντα.

Πρὸς ἀνατολάς, αἱ Ἀθῆναι μὲ τὰ μνημεῖα καὶ τοὺς ναούς της ἐλούοντο εἰς τὰς χρυσᾶς ἀκτῖνας τοῦ δύοντος ἡλίου.

Πρὸς δυσμὰς ἐξετείνετο ἡ Ἐλευσὶς μὲ τὰ μνημεῖα καὶ τοὺς βωμούς.

Πρὸς βορρᾶν ὑψοῦντο οἱ μεγαλοπρεπεῖς καὶ ὡραῖοι λόφοι.

Πρὸς νότον ἡ κυανόχρους θάλασσα ἔλειχε διὰ τῶν κυμάτων της τὴν ἀμμώδη ἀκτήν.

— Ἰδοὺ ἡ γῆ, εἶπεν ὁ ἱεροφάντης.

Ἐστράφη ἔπειτα πρὸς τὰς ἀνοικτὰς ὀρειχαλκίνους πύλας ἐπὶ τοῦ σκοτεινοῦ βάθους τοῦ Παρθενῶνος.

— Ἰδοὺ ὁ οὐρανός.

Ἐλθέ, κόρη μου, ἐλθὲ νὰ ἐπικαλεσθῇς τὴν βοήθειαν τῆς θεᾶς, διὰ νὰ ἀποβῇς εὐσεβής, διὰ νὰ γείνῃς καλή, διὰ νὰ μάθῃς ὑπὸ τὴν θωπείαν τοῦ μειδιάματός της, τὴν θείαν τέχνην τοῦ συγχωρεῖν.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

I.

Σήμερον ὁ Παρθενὼν ὑψοῦται καὶ πάλιν ἐπιβάλλων, ἐρείπιον μεγαλοπρεπὲς καὶ ἀθάνατον ἐπάνω εἰς τὴν φαλακρὰν κορυφὴν τῆς Ἀκροπόλεως. Ὁ χρόνος περιέβαλεν αὐτὸν μ' ἓν χρῶμα θερμὸν καὶ χρυσίζον, ἀποτελεσθὲν ἀπὸ ὅλας τὰς ἀκτῖνας, τὰς ὁποίας ἐσκόρπισεν ἐπὶ τῶν μαρμάρων των ὁ ἀττικὸς ἥλιος ἐπὶ εἰκοσιπέντε αἰῶνας τώρα.

Ἡ ἀνατολικὴ πρόσοψίς του καταστραφεῖσα ἐν ταῖς λεπτομερείαις διασώζεται ἄθικτος ἐν τῷ συνόλῳ. Καὶ ἡ μεγαλοπρέπεια τῶν γραμμῶν της εἶναι τοιαύτη, ὥστε ὁ εὐσεβὴς τῆς σήμερον προσκυνητὴς δύναται νὰ τὸν φαντασθῇ ὡς ἦτο εἰς τὰς ἡμέρας τῆς δόξης του, ἀπαστράπτοντα ἐκ λευκότητος.

Ἦτο τότε μνημεῖον νέον καὶ ὑπέροχον. Ὁ Κίμων τὸν εἶχεν ἀρχίσει κατὰ τὰς παραμονὰς τοῦ ὡραιοτέρου αἰῶνος ὅστις ποτὲ ἀνέτειλεν ἐπὶ τοῦ κόσμου.

Ὁ Φειδίας ἐσυνέχισε τὸ ἔργον βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ Ἰκτίνου καὶ τοῦ Καλλικράτους καὶ οἱ τρεῖς μαζὶ ἐγκατέλιπον τὸν βίον, ἀφοῦ παρέδωκαν εἰς τὴν ἀθανασίαν τὸ τελειότερον τῆς τέχνης δημιούργημα.

Ἡ χριστιανικὴ τέχνη τοῦ μεσαίωνος κατέκλυσε τὴν βόρειον Εὐρώπην μὲ ἀπειραρίθμους καθεδρικοὺς ναούς, τοὺς διαγράφοντας ἐπὶ τῶν φαιῶν οὐρανῶν τῆς Δύσεως τὰ μελανὰ τρίχαπτα τοῦ γρανίτου των. Ἡ Ἀναγέννησις, ἥτις ἐπηκολούθησε, ἠθέλησε νὰ ἐμπνευσθῇ ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα καὶ ἀδυνατοῦσα νὰ εὕρῃ τὰς ἀναλογίας ἐστέγασε τὸν θεόν της ἐντὸς ναῶν εὐρυχώρων, ἀλλ' ὄχι μεγάλων. Σεῖς, οἵτινες ζητεῖτε τὴν ψυχὴν τοῦ παρελθόντος ὑπὸ τὸ ἐπικάλυμμα τῶν παλαιῶν λίθων, ἀποβλέψατε εἰς τὰ λείψανα τοῦ Παρθενῶνος. Εἴπατε ἐὰν ἡ Ἑλληνικὴ αὕτη τέχνη, ἥτις ἐγνώριζε νὰ συνδυάζῃ τὴν γλυκύτητα τῶν γραμμῶν μὲ τὴν στερεότητα τοῦ συνόλου, τὴν ἁρμονίαν μὲ τὴν ἰσχύν, τὴν κομψότητα μὲ τὴν βαρύτητα, δὲν ἵσταται ὑψηλότερον τῆς μεγαλοφυΐας τοῦ Μιχαὴλ Ἀγγέλου.

Ὁ ναὸς περιελάμβανε τρία μέρη: Τὸν πρόναον ὅπου ἡ εὐσέβεια τῶν πιστῶν συνεσώρευε πλούσια, καὶ ἀφελῆ ταὐτοχρόνως ἀφιερώματα, τὸν κυρίως ναὸν ἔνθα ὑψοῦτο τὸ χρυσελεφάντινον ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τέλος τὸν ὀπισθόδομον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐφυλάσσετο ὁ θησαυρὸς τῶν Ἀθηναίων καὶ ὑπῆρχον καὶ τὰ ἐνδιαιτήματα τῶν ἱεροφαντίδων καὶ τῶν ἱερειῶν.

Δύο μῆνες εἶχον παρέλθῃ.

Ἡ Εἴρηνα δὲν εἶχεν ἐγκαταλείψῃ τὸν Παρθενῶνα. Ἔζη ἐκεῖ ἐν σιωπῇ προσευχομένη καὶ μονάζουσα. Λίαν ταχέως εἶχε κατακτήσει τὴν ἀφοσίωσιν τοῦ γηραιοῦ ἀρχιερέως καὶ μετ' ὀλίγας ἑβδομάδας ἔφερεν ἤδη τὴν μεγάλην ἀργυρᾶν ζώνην καὶ τὸν λευκὸν πέπλον τῶν ἱερειῶν.

Ἀποκλειστικῶς ἐπιφορτισμένη τὴν διατήρησιν τῶν ἱερῶν σκευῶν καὶ τῶν στολισμάτων τοῦ κυρίως ναοῦ, ἤρχιζε τὰς μονοτόνους ἡμέρας της, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἡ Ἠὼς ἐλεύκαινε τὰς στέγας τῶν οἰκιῶν.

Τὰ δοχεῖα καὶ αἱ χρυσαῖ μυροδόχαι ἀπήστραπτον καθημερινῶς στιλβούμενα μὲ δέρματα ἀντιλόπης. Ἡ Εἴρηνα ἐτακτοποίει εἰς τὰς θέσεις των τὰς χαλυβδίνους μαχαίρας, δι' ὧν οἱ ἱερεῖς ἔσφαζον τὰ θύματα τῶν θυσιῶν, τὰς πυράγρας καὶ τὰς μακρὰς ἀργυρᾶς καρφίδας, τὰς χρησιμευούσας διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν σπλάγχνων τῶν σφαζομένων ζώων.

Κατόπιν ἐπεθεώρει κατὰ σειρὰν τὰς φιάλας τῶν μύρων καὶ τῶν ἀρωμάτων ὡς καὶ τὰ βάλσαμα, διὰ τῶν ὁποίων ὁ ἱερεὺς κατεπράϋνε τοὺς πόνους τῶν προσερχομένων εἰς αὐτὸν ἀσθενῶν.

Ἐκείνη ἀκόμη ἐφρόντιζε περὶ τῆς διατηρήσεως τῶν ἱερατικῶν ἀμφίων καὶ ἐκείνη ἐτοποθέτει ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ θύτου τὸν ἄνθινον στέφανον. Ὁ ὀπισθόδομος ἐφωτίζετο ἀπὸ τὸν κυρίως ναὸν διὰ μιᾶς μεγάλης θύρας, ἥτις οὐδέποτε ἠνοίγετο ὁλόκληρος. Ἐκεῖ εἰς τὸ αἰώνιον ἡμίφως ἐφυλάσσοντο οἱ πέπλοι καὶ τὰ ἐνδύματα τῆς θεᾶς. Ἡ Εἴρηνα τὰ ἐπεσκέπτετο καθημερινῶς, καὶ ἡ ἰδία ἐνέδυε τὸ ἄγαλμα, ἀναλόγως τῆς ἐπισημότητος καὶ τῶν διατυπώσεων ἑκάστης ἑορτῆς.

Τοιουτοτρόπως ἡ νεᾶνις γενομένη ἱέρεια κατώρθωνε διὰ τῆς ἐργασίας της ν' ἀποφεύγῃ τὰς λυπηρὰς ἀναμνήσεις. Ὅταν αἱ παρθένοι, αἵτινες ἤρχοντο εἰς τὰς λειτανίας τῆς θεᾶς, τὴν ἔβλεπον ὑπηρετοῦσαν ἐν τῷ ναῷ λευχειμονοῦσαν καὶ σοβαράν, ἐσχημάτιζον ὁμίλους καὶ σιγὰ σιγὰ διηγοῦντο μεταξύ των τὴν ἱστορίαν της.

Πολλάκις ὁ Ἵππαρχος καὶ ἡ Τηνάϊα ἀνήρχοντο εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Ἐκάθηντο πλησίον τῆς Εἴρηνας ἐπὶ τῶν βαθμίδων τοῦ ναοῦ παρὰ τὴν βάσιν τῶν κιόνων. Ἡ διαυγὴς Ἀττικὴ νὺξ τοὺς περιέβαλλεν. Ἡ μικρὰ λυχνία, ἥτις ἔκαιεν ἀκοίμητος ὑπὸ τὸν πρόναον, ἔρριπτεν ἓν φῶς ἀδύνατον καὶ ἀμφίβολον. Καὶ ἐκεῖ ὑπὸ τὸ ἡμίφως οἱ δύο σύζυγοι ἔφερον εἰς τὴν ἱέρειαν ὅλας τὰς εἰδήσεις καὶ ὅλας τὰς φήμας, αἵτινες ἐπλήρουν τὴν πόλιν καὶ προσεπάθουν διὰ παντὸς τρόπου νὰ νικήσωσι τὴν ἀνίατον θλῖψίν της. Ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ὑπὸ τὴν θερμὴν πνοὴν τῆς φιλίας των τὸ πρόσωπον τῆς ἱερείας εἶχε παύσει νὰ ἀδυνατῇ.

Ἡ ὠχρότης της δὲν ἦτο πλέον ἡ ὠχρότης τῶν πρώτων ἡμερῶν. Ἡ νεότης κατέκτα καὶ πάλιν τὴν ζωήν. Ἐὰν ὅμως τὸ ὕφος τῆς νεαρᾶς ἱερείας εἶχε παύσει νὰ εἶναι τόσον τεθλιμμένον καὶ περίδακρυ, διετήρει ἐν τῷ συνόλῳ του τὴν σοβαρὰν καὶ αὐστηρὰν γαλήνην, τὴν ὁποίαν ἀποκτῶσιν οἱ μονάζοντες εἰς τοὺς ναούς. Ἐὰν δὲ τὸ βλέμμα της καθίστατο ὁλονὲν ζωηρότερον, ἡ ψυχή της εἶχε παύσει ν' ἀντανακλᾶται ἐντὸς αὐτοῦ καὶ οὐδεμία τῶν συντρόφων της τὴν εἶχεν ἴδῃ πλέον νὰ μειδιάσῃ.

Ἠγάπα τὴν νύκτα. Κάποια μυστικὴ γοητεία, ἀποτελουμένη ἀπὸ σκοτοδίνας, ἀγωνίας καὶ ἐξάψεις, τὴν κατελάμβανε κατὰ τὴν νύκτα. Ἡ νὺξ εἶναι σιωπηλή. Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ σώματος δυνατὸν νὰ κλείουν. Ἀλλ' οἱ τῆς ψυχῆς εἶναι πάντοτε ἀνοικτοί.

Ὅσοι φέρουν τὸ βαρὺ φορτίον τῶν πικριῶν ἀγαποῦν τὴν νύκτα, τὴν καλὴν αὐτὴν παρηγορήτριαν. Τὴν νύκτα αἱ φωναὶ τῆς φύσεως εἶναι μελῳδικώτεραι καὶ θωπευτικώτεραι. Διερχόμενος διὰ τῶν κοιλάδων, τῶν δασῶν ἢ τῆς θαλάσσης ὁ ἄνεμος, ὅστις τὰς φέρει, εἶναι πλήρης ἠρέμου ἁρμονίας τῆς μοναξίας. Καὶ τὸ φίλημα τῆς αὔρας εἶναι τόσον γλυκὺ καὶ τόσον παρθενικόν, ὥστε δὲν μολύνεται καὶ ὅταν ἀκόμη ψαύῃ τὰ ἄπιστα χείλη τῶν ψευσθέντων ἐραστῶν.

* * *

Μίαν ἑσπέραν ἦτο μόνη εἰς τὴν συνήθη θέσιν της. Εἶχε μείνει ἀργότερον ἀπὸ ὅσον ἔμενεν ἄλλοτε. Ἀπὸ ἐνωρὶς εἶχε βρέξει. Ὑγρὸς ἦτο ἀκόμη ὁ μαρμάρινος κολοσσός. Ἀπὸ τῆς γῆς ἀνήρχετο ἐλαφρὰ καὶ ἀρωματώδης ἡ νυκτερινὴ δρόσος. Καὶ τὰ ἄστρα, πολυπληθέστερα εἰς τὰ βάθη μιᾶς ἀτμοσφαίρας διαυγεστάτης, ἐστίζον μὲ τὰς χρυσᾶς των λαμπηδόνας τὸν σκοτεινὸν θόλον τοῦ οὐρανοῦ.

Καθημερινῶς μετὰ τὸ λυκόφως ὁ Μέγας Ἱεροφάντης, ἀκολουθούμενος ὑπὸ ἐνόπλων στρατιωτῶν ἐπεσκέπτετο τοὺς διαφόρους ναοὺς τοὺς ἐγκατεσπαρμένους ἐπὶ τοῦ ὀροπεδίου τῆς Ἀκροπόλεως. Ἐβεβαιοῦτο ἐὰν ὅλαι αἱ εἴσοδοι ἦσαν κλεισταὶ καὶ ἐὰν οὐδεὶς κίνδυνος ἠπείλει τὰ πλούτη, ὧν τὴν φρούρησιν τοῦ εἶχεν ἐμπιστευθῇ ἡ πόλις. Ἐτοποθέτει εἰς τὰς θέσεις των τοὺς φρουρούς, καὶ κατόπιν ἀπεσύρετο εἰς τὸ ἰδιαίτερον ἐνδιαίτημά του, κείμενον παρὰ τὸ Μουσεῖον. Πολλάκις ὅμως παρέτεινε τὸν περίπατόν του μέχρι μιᾶς ὥρας πολὺ προχωρημένης. Ἐπὶ πολὺ οἱ φρουροὶ ἔβλεπον διαγραφομένην τὴν ὑψηλὴν σκιάν του μέσῳ τῶν κιόνων. Αἱ ἱεραὶ γλαῦκες τὸν ἐγνώριζον καὶ ἐπτερύγιζον ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς του, ἐνῷ οἱ μεγάλοι κίτρινοι ὀφθαλμοί των, λάμποντες εἰς τὰ σκότη συνεχέοντο μὲ τὴν σπινθηροβολίαν τῶν ἀστέρων. Ὁ γέρων Ἱεροφάντης ἦτο σοφός. Ἐγνώριζε ν' ἀναγινώσκῃ βιβλία γεγραμμένα διὰ χαρακτήρων ἀγνώστων ἀκόμη εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἐγνώριζεν ὅλους τοὺς μύθους τῆς Ἀνατολῆς. Ἐγνώριζεν ὅλους τοὺς οἰωνούς, ἀπὸ τῶν ἐγκρυπτομένων εἰς τὰς λάμψεις τῶν ἀστραπῶν, εἰς τοὺς βόμβους τοῦ ἀνέμου καὶ εἰς τὸν θόρυβον τῶν καταιγίδων μέχρι τῶν χαραγμένων εἰς τὰ λευκὰ ὀστᾶ τῶν θυμάτων τῶν βωμῶν.

Κατὰ τὴν νεότητά του εἶχε περιηγηθῇ καὶ εἰς τὰς τρεῖς ἠπείρους τοῦ κόσμου. Διὰ μέσου τῶν παγωμένων στεπῶν οἱ Κιμμέριοι τὸν ὡδήγησαν διὰ τῶν ἐλαφρῶν ἐλκύθρων των τῶν συρομένων ὑπὸ ἐλάφων μέχρι τῶν ἄκρων τοῦ κόσμου, ἐκεῖ ὅπου ὁ ἥλιος δὲν δύει ποτέ. Εἶχε γονατίσει ἐπὶ τῶν δερμάτων τῶν ταράνδων τῶν ἁπλουμένων ἐνώπιον τοῦ Θὼρ καὶ τῆς Φρεΐας. Εἶχε λατρεύσει τοὺς θεοὺς τούτους ἐντὸς τῶν παγωμένων ναῶν των. Καὶ δύο φορὰς εἶδε τὴν θεὰν τοῦ Βορρᾶ προβάλλουσαν μέσῳ στεμμάτων φωτός, ἐκεῖ πρὸς τὰς ἐσχατιὰς τῆς μυστικῆς Βολχάλλας.

Ἀπὸ τὰς ξένας ἐκείνας χώρας εἶχε φέρει ἰσχυρὰ ἐξόρκια, γράμματα περίεργα χαραγμένα ἐπὶ προφητικῶν ράβδων, ἅτινα ἠδύναντο ν' ἀφοπλίζουν τοὺς ἐχθρούς, νὰ θραύουν ἁλύσεις, νὰ σταματῶσι βέλη, νὰ σβύνωσι φλόγας, νὰ καταπαύουν θυέλλας καὶ ἐνίοτε ν' ἀνιστῶσι καὶ νεκρούς. Κατόπιν ἐπὶ σχεδιῶν μεγάλων κατῆλθε τὸν μέγαν ὡς ὠκεανὸν ποταμόν, ὅστις ῥέει πρὸς τὸ Ὑρκανικὸν πέλαγος μὲ κύματα αἰωνίως ἐξωγκωμένα ὑπὸ θυελλῶν. Εἶδε τιαροφόρους Σκύθας σφάζοντας τοὺς πολεμιστάς των αἰχμαλώτους ἵνα διὰ τοῦ αἵματός των ποτίσωσι τὴν εὐρεῖαν πεδιάδα ἑνὸς ξηροῦ συμβολικοῦ κοιμητηρίου. Βαβυλώνιοι ἱερεῖς διηγήθησαν εἰς αὐτὸν τὰ κατορθώματα τοῦ θεοῦ Βάαλ...Ἤκουσε τὰς παραδόξους ἱστορίας τῆς κοσμογονίας...

Ἀναχωρήσας ἔφηβος διὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα, εἶχεν ἐπανέλθῃ εἰς τὴν γενέθλιον ὁ ἱεροφάντης ὅταν τρίχες ἀργυραῖ εἶχον ἀρχίσει νὰ στίζουν τὴν κόμην του. Καὶ ἀπὸ τεσσαράκοντα ἐτῶν, ἱερεὺς κατ' ἀρχάς, ἀρχιερεὺς κατόπιν, δὲν εἶχεν ἐγκαταλείψει τὴν Ἀκρόπολιν. Ὅλοι ἐφοβοῦντο τὴν δύναμίν του, ἀλλὰ καὶ ὅλοι ἐσέβοντο τὴν σοφίαν του· ὁ Περικλῆς πολλάκις τὸν εἶχε συμβουλευθῇ. Παρὰ τὴν γνώμην του ὁ στόλος τοῦ Νικίου εἶχεν ἀποπλεύσει διὰ τὴν Σικελίαν. Παρὰ τὴν γνώμην του ἐπίσης ὁ ἄστατος λαὸς εἶχεν ἐξορίσει δὶς τὸν Ἀλκιβιάδην. Καὶ ἀπὸ τοῦ χρόνου ἐκείνου ὁ γέρων ἱεροφάντης, ἀρνούμενος πλέον τὰς συμβουλάς του, κατεγίνετο εἰς τὴν μελέτην τῶν ἀστέρων.

* * * *

Ὅταν ὁ μέγας ἱερεὺς ἀνῆλθε τὰς βαθμίδας τοῦ ναοῦ, αντελήφθη εἰς τὸ σκιόφως τὴν ὠχρὰν μορφὴν τῆς Εἴρηνας...

Παρθένε, εἶπε διὰ φωνῆς αὐστηρᾶς, διατί κατὰ τὴν προχωρημένην ταύτην ὥραν δὲν ἐκοιμήθης;

Καὶ ἐπειδὴ ἡ νεοφώτιστος ἱέρεια ἐσιώπα, ὁ ἱεροφάντης ἐπανέλαβε διὰ φωνῆς γλυκυτέρας:

— Δὲν εἶναι διόλου καθῆκον τῶν ἱερειῶν νὰ ἔρχωνται καὶ νὰ προσεύχωνται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὴν νύκτα. Διὰ σὲ ἡ γλῶσσα τῶν ἄστρων εἶναι ἀκατανόητος. Ἡ Ἀθηνᾶ, ἣν σὺ ὑπηρετεῖς, εἶναι θεὰ τοῦ φωτός. Ὁ ἀνωφελὴς ρεμβασμός σου κουράζει τὸ σῶμά σου, χωρὶς νὰ στερεώσῃ τὴν ψυχήν σου.

— Πάτερ μου, ἀπήντησεν ἡ Εἴρηνα, μὴ νομίζετε ὅτι ζητῶ νὰ ἐμβαθύνω εἰς τὰ μυστήρια τὰ ὁποῖα μελετᾶτε, καὶ τὰ ὁποῖα ἴσως θὰ μοῦ ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐννοήσω. Ἐὰν εὑρίσκωμαι ἐδῶ τὴν ὥραν ταύτην, τὸ κάμνω διότι ὁ ὕπνος μὲ ἀποφεύγει. Ἐὰν δὲ τὴν ἡμέραν σιωπῶ, τὸ κάμνω διότι δὲν δύναμαι εἰς κανένα νὰ ἐμπιστευθῶ. Ἐλθοῦσα εἰς τὸν ναὸν διὰ νὰ κατασιγάσω τὴν θλῖψίν μου, εὗρον τὴν ἠρεμίαν τὴν ὁποίαν μοῦ ὑπεσχέθητε. Δὲν λυποῦμαι διὰ τὰς πικρίας τοῦ παρελθόντος. Αἰσθάνομαι τοὐναντίον, ὅτι μία εἰρήνη παρήγορος μὲ περιβάλλει ὁλόκληρον. Καὶ ἐντὸς ὀλίγου ὅλαι μου αἱ φροντίδες θ' ἀποβλέπουν μόνον εἰς τὴν λατρείαν τῆς θεᾶς, εἰς τὴν ὁποίαν ἀφιερώθην.

Συγκεκινημένος ἤκουσεν ὁ γέρων Ἱεροφάντης τοὺς ἁπλοῦς λόγους τῆς νεάνιδος.

Εἶχε διέλθῃ ὅλην τὴν νεότητά του προσπαθῶν νὰ ἀπαλλαχθῇ τῶν προλήψεων τῆς ἐποχῆς του, αἵτινες, ἐὰν ἤλλαξαν μορφὴν καὶ εἶδος, παρέμειναν ὅμως κατὰ βάθος αἱ αὐταὶ μέχρι τῆς ἐποχῆς τῆς ἰδικῆς μας. Καὶ τότε ἀφωσιώθη εἰς τὴν μελέτην καὶ τὴν σπουδὴν τῶν μεγάλων μυστηρίων τῆς ζωῆς, τῶν μεγάλων αὐτῶν κλοιῶν ὑπὸ τοὺς ὁποίους ἐπὶ αἰῶνας ὅλους βασανίζεται ἡ ἀνίσχυρος ἀνθρωπότης.

— Παρετήρησε τὴν νεαρὰν ἱέρειαν μὲ συμπάθειαν καὶ κάποιον ἀόριστον οἶκτον.

— Μεθ' ὅλην τὴν νεότητα σου δεν εἶσαι πλέον παιδίον, εἶπεν. Ὅταν ὅμως φθάσῃς τὰ ἔτη μου, ὅταν ἐγὼ θὰ ἔχω πλέον ἀποθάνῃ, τότε θὰ πεισθῇς καὶ σὺ ὅτι ἀπὸ τὴν ζωὴν τῆς ἀνθρωπότητος τίποτε δὲν εἶναι ἐπιθυμητόν. Θὰ εἶσαι ὅμως κερδισμένη κατὰ τοῦτο ὅτι δὲν ἐκυνήγησες ματαίως μίαν εὐτυχίαν, τὴν ὁποίαν κανεὶς δὲν κατώρθωσε νὰ φθάσῃ ὑπὸ τὸν οὐρανόν.

Θὰ εἶσαι κερδισμένη διότι δὲν θὰ ἔχῃς θυσιάσει τὰ ὡραῖα τῆς νεότητος ἔτη τρέχουσα ὄπισθεν ἑνὸς ματαίου ὀνείρου!...

Ζῆσε εἰς τὴν μοναξίαν. Μὴν ἀγαπᾷς τίποτε. Τὸ πρᾶγμα θὰ εἶναι εὐκολώτερον. διὰ σὲ ἥτις δὲν ἐγνώρισες τὴν εὐτυχίαν.

Ἡ Εἴρηνα ἔκρυψε τὸ πρόσωπόν της εἰς τὰς χεῖράς της. Ἡσύχως ἔκλαιεν ἡ παρθένος.

— Διατί κλαίεις, τέκνον μου; ἠρώτησεν ὁ γέρων ἔκπληκτος.

— Ὢ! πάτερ μου, ἐψιθύρισεν ἡ νεᾶνις, εἶναι λοιπὸν τάφος ὁ ναός;

— Ὄχι τέκνον μου. Εἶναι ἄσυλον, εἶναι στέγη, εἶναι τόπος προσευχῆς καὶ μελέτης....

Ἡ φωνὴ τοῦ Ἱεροφάντου ἤρεμος καὶ σοβαρὰ διέκοψε μόνη τοὺς λυγμοὺς τῆς νεάνιδος. Ὁ γέρων ἱερεὺς ἐδίδασκε καὶ παρηγόρει... Ὅταν ἐτελείωσε τὰ ἄστρα εἶχον ἀρχίσει νὰ ὠχριῶσι πρὸς τὸ μέρος τοῦ Ὑμηττοῦ.

II.

Κυανῆ θάλασσα....

— Μακρὰν εἰς τὸν ὁρίζοντα ὡς φαιὸν νεφύδριον διεκρίνετο ἡ Λέσβος. Κεκλιμένη ἐπὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς ἡ τριήρης μὲ κολπωμένα τὰ ἐρυθρά της ἱστία ἔτρεχε ταχύπλους. Ἡ ἐλαφρὰ φουσκοθαλασσιὰ τοῦ Αἰγαίου ἐλίκνιζε μὲ χάριν τὸ κομψὸν σκάφος, ἐνῷ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἓν κῦμα ἰσχυρότερον τῶν ἄλλων ἐθραύετο ἐπὶ τῆς πρῴρας, σκορπίζον τοὺς ἀφρούς του ἐπὶ τῆς χαλκίνης σειρῆνος τῆς ἐπιστεφούσης αὐτήν.

(Ἕπεται συνέχεια).

ΠΕΡΙΕΡΓΑ, ΠΑΡΑΞΕΝΑ, ΑΣΤΕΙΑ

ΜΙΣΘΟΙ ΕΦΗΜΕΡΙΩΝ

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ Ἀμερικὴ εἶναι ὁ Παράδεισος τῶν παπάδων πάσης κατηγορίας καὶ παντὸς δόγματος.

Ἀπὸ μίαν ἐπίσημον ἔκθεσιν μανθάνομεν λόγου χάριν, ὅτι τὸ 1910 θ' ἀφήσῃ εἰς τὸν Ἀμερικανικὸν κλῆρον κέρδη 100,000,000 δολλαρίων, ἐνῷ 200,000,000 δολλάρια κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα προωρίσθησαν διὰ μισθοδοσίας ἱεραποστόλων.

Οἱ Χριστιανοὶ κληρικοὶ ἀνέρχονται εἰς 164,830 διεσκορπισμένοι καθ' ὅλην τὴν Συμπολιτείαν. Οἱ Ἰουδαῖοι ραβῖνοι ἀνέρχονται εἰς 1,084.

Ὁ μεγαλείτερος μισθός, ὅστις ποτὲ ἐδόθη εἰς κληρικόν, ἦτο ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον προσέφερε ἡ Fifth Avenue Presbyterian Churchr εἰς τὸν ἱεροκήρυκά της, ὅστις ἀνήρχετο εἰς 1500 δολλάρια μηνιαίως μετὰ κατοικίας!... Καὶ ὅμως ὁ ἱεροκήρυξ δὲν ἐδέχθη αὐτὸν τὸν μισθὸν ζητήσας περισσότερα!...

Ποῦ οἱ ἰδικοί μας Ἅγιοι Ἀνάργυροι! Δωρεὰν ἐλάβετε καὶ δωρεὰν δότε!...

ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΩΑ

Ἀφοῦ εὑρέθησαν ὅλα τὰ ρεκόρ, ἦτο καιρὸς νὰ εὑρεθῇ, ποῖον εἰμπορούσε νὰ εἶναι τὸ ἀνώτατον ρεκὸρ τοῦ μεγέθους ἑνὸς ὠοῦ.

Λοιπὸν μία ὄρνις τοῦ Λιβόρνου κατέχει τὰ πρωτεῖα γεννήσασα αὐγὸ βάρους 4 1)2 οὐγγιῶν. Ἄλλαι ὄρνιθες Μινόρκας γεννοῦν ἐνίοτε ὠὰ βάρους 4 οὐγγιῶν. Διὰ νὰ μὴ σᾶς κουράζωμεν μὲ ὑπολογισμούς, σᾶς πληροφοροῦμεν ὅτι τὸ κατὰ μέσον ὅρον βάρος ἑνὸς ὠοῦ εἶναι 2 οὐγγίαι.

ΔΙΑ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ ΤΩΝ ΛΟΥΤΡΩΝ

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι τελευταίως τὰ διάφορα ὑδροθεραπευτήρια τῆς Εὐρώπης κατήντησαν νὰ εἶναι μᾶλλον κέντρα ἀναψυχῆς καὶ διασκεδάσεως παρὰ πραγματικῆς θεραπείας.

Εἰς τὴν Γερμανίαν ἰδίως, ἔνθα ἡ βιομηχανία αὕτη ἔχει λάβει τὰς μεγαλειτέρας τῶν διαστάσεων, ἡ «κοῦρα» τῶν διαφόρων ἰαματικῶν ὑδάτων κατήντησε τόσον ἀπαραίτητον συμπλήρωμα τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, ὥστε κάθε Γερμανίς, σεβομένη ἑαυτὴν καὶ ἔχουσα τὰ μέσα, εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴν ὑποβληθῇ εἰς τὴν θεραπείαν ταύτην.

Ὅλη αὐτὴ ἡ μόδα ἐκοπᾷ εἰς τὰ βαλάντια τῶν συζύγων, τοὺς ὁποίους κάθε καλοκαίρι φορτώνονται τὰ τρυφερὰ ἥμισυ, ζητοῦντα «κοῦραν».

Ὁ ἰατρὸς τοῦ σπιτιοῦ εἶναι ὁ συνένοχος τῆς κυρίας, διότι αὐτὸς διατάσσει τὴν θεραπείαν. Ἂν ἡ κυρία ἐπιθυμῇ νὰ μεταβῇ εἰς τὸ Τυρόλον, ὁ ἰατρός της λέγει τοῦ συζύγου ὅτι ἡ κυρία πάσχει ἀπὸ τὸ ἧπαρ. Ἂν ἡ κυρία εἶναι ἀνθηροτάτη, τότε ὁ ἰατρὸς εἰμπορεῖ νὰ εὕρῃ ὅτι τὰ παιδιὰ ἐ ν δ έ χ ε τ α ι νὰ πάθουν χοιράδας καὶ συνεπῶς συνιστᾷ τὰ λουτρὰ τοῦ Kozen. Ἐὰν ἡ κυρία θέλῃ τὸ Ems, πρέπει νὰ ἔχῃ βρογχίτην, ἐὰν θέλῃ Baden-Baden, θὰ εἰπῇ ὅτι ὑποφέρει ἀπὸ ἐρεθισμὸν τοῦ δέρματος, ἐὰν θέλῃ Wiesbaden τότε θὰ πείσῃ τὸν σύζυγόν της ὅτι εἶναι ἀρθριτική. Καὶ ἔτσι γίνεται διὰ τὸ Marienbad τὸ Carlsbad καὶ τὰ ἄλλα λουτρά...

ΠΕΡΙ ΧΟΝΔΡΩΝ Ο ΛΟΓΟΣ

Ὁ ἀποθανὼν πρὸ ἑνὸς αἰῶνος Daniel Lambert ἐφημίζετο ὡς ὁ παχύτερος τῶν ἀνθρώπων τοῦ κόσμου, καθόσον ἐζύγιζεν 740 πάουντς. Ὁ Lambert εἶχε περιφέρειαν ὀσφύος 9 πόδας καὶ 4 ἴντσας. Εἴπομεν ὅμως ὅτι ὁ Lambert ἀπέθανεν. Ὁ διάδοχός του ἦτο Καναδός, ὠνομάζετο Leo Whitton καὶ ἐζύγιζε κάτι τι προσεγγίζον τὰ 650 πάουντς.

Σήμερον ὁ παχύτερος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου εἶναι ὁ Ἄγγλος William Thomas, ζυγίζων 580 πάουντς. Εἶναι γυμναστὴς καὶ διδάσκαλος πυγμαχίας.

ΥΠΟ ΤΟΝ ΠΕΠΛΟΝ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Ἐσήμαινε τοῦ μεσονυκτίου ἡ ὥρα' ἡ τύχη εἶχεν εὐνοήσῃ τὸν λωποδύτην, ὅστις, περισυλλέξας ὅ,τι πολύτιμον εὗρεν ἐνώπιόν του, ἡτοιμάζετο νὰ φύγῃ μὲ ἕνα σάκκον γεμᾶτον μὲ λάφυρα, ὅτε μία σιδηρᾶ χεὶρ τὸν συνέλαβεν ἀπὸ τοῦ βραχίονος καὶ ἓν περίλυπον καὶ σοβαρὸν βλέμμα ἐκαρφώθη ἐπάνω του.

— Διατί τὸ ἔκαμες αὐτό; εἶπε χαμηλοφώνως ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος. Διατὶ κλέπτεις; Ἐὰν ἔχεις γυναῖκα καὶ παιδί, τί θὰ γείνουν, ἂν τώρα σὲ στείλω εἰς τὴν φυλακήν;

Ὁ κλέπτης ἐφάνη συγκινούμενος, διότι μετ' ὀλίγον ἀφῆκε τὰ κλοπιμαῖα.

«Ὕπαγε ἐν εἰρήνῃ, ἀδελφέ μου, εἶπεν ὁ ἄνθρωπος, καὶ παῦσε νὰ κλέπτῃς. Σὲ συγχωρῶ καὶ δὲν θὰ σὲ προδώσω».

Ὁ κλέπτης, χωρὶς νὰ χάσῃ καιρόν, ἐπήδησεν ἀπὸ τὸ παράθυρον καὶ ἔπειτα ἀπὸ δύο λεπτὰ ἐχάθη εἰς τὰ σκότη.

Ὁ καλὸς κύριος ἐπερίμενε νὰ ἐξαφανισθῇ ὁ ἀχρεῖος ἐκεῖνος. Μεθὸ ἐπῆρε τὸν σάκκον μὲ τὰ κλοπιμαῖα εἰς τὸν ὦμον καὶ ἀθορύβως ἐπήδησεν ἀπὸ τὸ παράθυρον.... Διότι ὁ καλὸς κύριος δὲν ἦτο ἄλλος παρὰ κλέπτης, καὶ μάλιστα ἐξυπνότερος τοῦ πρώτου.

ΤΑ ΑΝΕΠΑΝΟΡΘΩΤΑ ΛΑΘΗ

Τί συμβαίνει κάτω εἰς τὸν σταῦλον; ἠρώτησεν ἡ νεαρὰ σύζυγος τοῦ κτηνοτρόφου τὸν ἄνδρα της, βλέπουσα τὴν ταραχὴν καὶ τὴν ἀγανάκτησίν του.

— Αὐτὸς ὁ νέος ὑπάλληλός μας εἶναι ζῷον. Χθὲς ἡ μεγάλη ἀγελὰς εἶχε κωλικόπονον καὶ ἐπῆγε νὰ τῆς δώσῃ γιατρικό, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ τῆς ἔδωκε μπενζίνα.

— Καὶ ἔπειτα;

— Ἀντὶ νὰ φωνάζῃ: Μοῦ-μοῦ, φωνάζει, τοὺτ-τούτ, σὰν αὐτοκίνητο...

ΤΟ ΨΑΡΕΥΜΑ

— Ἔ, κύριε, εἶπεν ὁ ἰδιότροπος κτηματίας εἰς τὸν ἐρασιτέχνην ψαρᾶν, ἁλιεύεις χωρὶς ἄδειαν εἰς τὴν λίμνην μου! Νὰ μοῦ δώσῃς ἀμέσως ὅτι ἐψάρευσες.

— Ἐψάρευσα, κύριέ μου, εἶπεν ὁ ἄνθρωπος, ἕνα κρυολόγημα καὶ τώρα ψαρεύω ρευματισμούς. Εἰμπορεῖτε νὰ τὰ πάρετε καὶ τὰ δύο.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΗΛΙΚΙΑΣ

— Σ' ἐτιμώρησα, εἶπεν ὁ αὐστηρὸς πατὴρ εἰς τὸν χαϊδευμένον του, ἁπλῶς διὰ νὰ δείξω ὅτι σὲ ἀγαπῶ.

— Σὲ εὐχαριστῶ, εἶπεν ὁ μικρός, ἀκόμη πονῶν ἀπὸ τὰς ἐνδείξεις αὐτὰς τῆς ἀγάπης. Τὸ μόνον κακὸν εἶναι ὅτι δὲν εἶμαι ἀρκετὰ μεγάλος διὰ νὰ σοῦ ἀνταποδώσω τὴν ἀγάπην σου!.

Τ' ΑΡΑΘΑ ΤΗΣ ΓΚΡΑΝΚΑΣΑΣ

— Δὲν εἶναι εὐχάριστος ἡ μουσικὴ τὴν ὁποίαν παράγεις μὲ αὐτὸ τὸ ὄργανον, εἶπεν ἕνας κύριος πρὸς τὸν παίκτην τῆς γκραν-κάσας.

— Εἶναι ἀλήθεια αὐτό, κύριε, ἀλλὰ λογαριάσατε πόσην κακὴν μουσικὴν σκοτώνω, ἀπήντησεν ὁ καλλιτέχνης τυμπανιστής.

ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΤΟΤΕ!...

— Ὑπάρχει ἐδῶ ἕνας πάπυρος, εἶπεν ὁ αἰγυπτιολόγος, ἐπισκέπτης τοῦ Μουσείου, ἀλλ' εἶναι τόσον κακογραμμένος ὥστε δὲν εἰμπορῶ νὰ ἐννοήσω τί λέγει.

— Κύριέ μου, εἶπεν, ὁ ἐπιστάτης αὐτὸς ὁ πάπυρος εἶναι ρετσέτα τῆς ἐποχῆς τοῦ Φαραώ...

ΤΟ ΣΦΑΛΜΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ

— Ἀπέκτησα μπαμπᾶ θρησκείαν, ἔγραφεν ὁ ἄσωτος υἱός. Συνεπῶς στεῖλέ μου δέκα λίρας... Ἀλλ' ὁ γέρων ἀπήντησεν.

— Ἡ θρησκεία παιδί μου εἶναι τζάμπα. Ἔκαμες λάθος εἰς τὸ ἀπόκτημά σου.

ΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

— Ἐπῆγα λοιπὸν εἰς τὰς ὡραιοτέρας ἐξοχὰς τὸ καλοκαίρι, ἔλεγεν εἰς τὸν καλλιτέχνην ἡ γηραιὰ κυρία, ἥτις εἶχε μείνῃ ἄγαμος, καὶ εἶδα τόσας ὡραίας σκηνογραφίας. Μερικαὶ ἦσαν σὰν τὰς εἰκόνας σας... τόση ὁμοιότης!...

— Ὢ μάλιστα, κυρία μου, εἶπεν ὁ ζωγράφος αὐταρέσκως. Ἡ φύσις κάμνει προόδους.

ΠΟΙΟ ΜΕΣΑ!

Κάποιος Ἰρλανδός, ὅστις εἶχε λάβει μίαν μπαστουνιὰ ἀπὸ κάποιον συμπατριώτην του, εὑρίσκετο εἰς τὸ δικαστήριο ὅπως ὑποστηρίξῃ τὴν καταγγελίαν του.

— Δὲν πιστεύω, ἐν τούτοις, εἶπεν ὁ δικαστής, ἀφοῦ ἤκουσα τὴν καταγγελίαν, ὅτι ὁ κατηγορούμενος εἶχε τὴν πρόθεσιν νὰ σοῦ βγάλῃ τὸ μάτι.

— Μὰ τὴν πίστιν μου ἔχετε δίκαιον αὐτὴν τὴν φοράν, ἐντιμότατε, ἀνέκραξεν ὁ Ἰρλανδός, διότι αὐτὸς ὁ ἀχρεῖος ἤθελε νὰ μοῦ τὸ βάλῃ ποιὸ μέσα!....

ΥΠΟ ΕΧΕΜΥΘΕΙΑΝ

— Ὥστε τὸ πιάνο αὐτὸ εἶναι 'δικό μου, τελείως δικό μου, ἔ μπαμπᾶ;.... ἠρώτησεν ἡ κόρη δυσπιστοῦσα διὰ τὸ ἀπόκτημα.

— Ναί, παιδί μου.

— Καὶ αὔριον, ὅταν πανδρευθῶ θὰ τὸ πάρω εἰς τὸ σπίτι μου;

— Βέβαια παιδί μου. Δὲν εἶναι ὅμως ἀνάγκη νὰ τὸ ξεύρῃ αὐτὸ ὅλος ὁ κόσμος. Γιατί νὰ καταστρέψῃς ἔξαφνα τὴν τύχην σου;

ΤΙ ΗΤΟ

— Τί ζῷον εἶναι αὐτό; ἠρώτησεν ὁ διδάσκαλος παρουσιάζων εἰς τοὺς μαθητάς του τὴν εἰκόνα ζέβρας.

— Μά, εἶπεν ὁ μικρός, μοιάζει σὰν ἄλογο μὲ κοστοῦμι μπάνιου

ΠΡΟΤΙΜΗΣΙΣ

Ὁ Κ ο κ ό ς.— Ὅταν θέλω νὰ δανεισθῶ προτιμῶ νὰ εὕρω ἕνα ἀπαισιόδοξον ἄνθρωπον νὰ μὲ δανείσῃ.

Ὁ Τ ο τ ό ς.— Γιατί;

— Διότι ἕνας ἀπαισιόδοξος δανειστὴς οὐδέποτε περιμένει πίσω τὰ λεπτά του.

ΠΑΡΑΜΥΘΙ

Ἡ ο ἰ κ ο δ έ σ π ο ι ν α. Λοιπὸν πέτε μας κανένα παραμύθι.

Ὁ φ ί λ ο ς. Εὐχαρίστως. Μίαν φορὰν καὶ ἕνα καιρὸν ἕνας ἄνθρωπος μ' ἕνα μωρὸ ποῦ δὲν ἔκλαιε καὶ ἕνα σκύλον ποῦ δὲν ἐγαύγιζε, κατοικοῦσε εἰς ἕνα χωριό, ποῦ δὲν εἶχε κουνούπια......

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΨΗΦΟΥ

— Εἶναι δυνατὸν νὰ εἶσαι ὑπὲρ τῶν σουφραζεττῶν σὺ ὁ ὁποῖος δὲν χωνεύεις τὰς γυναῖκας; ἀνέκραξεν ὁ μισογύνης ἐργάτης εἰς τὸν ἔγγαμον φίλον του.

— Εἶμαι καὶ παραεἶμαι. Ἐπὶ τέλους, βρὲ ἀδελφέ, θὰ εἰμπορῶ νὰ γυρίζω εἰς τὸ σπίτι, ὅσον ἀργὰ θέλω, χωρὶς φόβον νὰ συναντήσω τὴν γυναῖκά μου καὶ χωρὶς νὰ ἀκούσω τὰς ἐρωτήσεις της τοῦ ποῦ ἤμουν καὶ τί ἔκαμα......

ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΝ

Πᾶμε νὰ δοῦμε πάλι τὸ φθινόπωρο
ποῦ ἀγάλλαστο προβαίνει ἀγάλια ἀγάλια
καὶ ρίχνει τὴ χλωμάδα καὶ τὴ θλῖψι του
στοὺς κήπους, στὰ βουνά, στὰ περιγιάλια.

Πᾶμε νὰ δοῦμε πάλιν πῶς ἐθόλωσαν
ἀπ' τὴ βροχὴ τὰ γάργαρα ποτάμια,
πῶς τρίζουν στὰ πλευρά των κι' ἀντακριάζονται
οἱ καλαμιὲς μὲ τὰ ξερὰ καλάμια.

Πᾶμε νὰ δοῦμε πάλι πῶς ἀπόμειναν
σὰν σκελετοὶ τὰ δένδρα ποῦ ρημάζουν
καὶ πῶς σκορποῦν κατάχαμα τὰ φύλλα των
καὶ πῶς τῆς γῆς τὸ σάβανο ἑτοιμάζουν.

Πᾶμε νὰ δοῦμε πάλι τ' ἀνθολούλουδα
πῶς ξεψυχοῦν χλωμὰ κι' ἀποσταμένα
καὶ πῶς ψυχρὴ κι' ἀσθενικὴ κι' ἀδύνατη
τὴ μυρωδιά του πνίγει τὸ καθένα.

Πᾶμε νὰ τραγουδήσω τὴν ἀγάπη μας
ποῦ μόνη αὐτὴ στὸν κόσμο, αὐτὴ μονάχη
ποτέ της δὲν ἐγνώρισε φθινόπωρο.
φθινόπωρο ποτέ της δὲν θὰ νἄχῃ!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ΤΟ ΜΕΤΑΞΥ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΚΑΙ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΕΜΠΟΡΙΟΝ

Τὸ μετὰ τῆς Εὐρωπαϊκῆς καὶ τῆς Ἀσιατικῆς Τουρκίας εἰσαγωγικὸν ἐμπόριον παρουσιάζει καταπληκτικὰς αὐξήσεις χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας τὰς ὁποίας καταβάλλουσιν οἱ ἐν Κων)πόλει, Θεσσαλονίκῃ, Σμύρνῃ καὶ πολλαχοῦ τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ἐξαγωγεῖς, οἵτινες καθημερινῶς κατακτῶσι νέα ἐδάφη εἰς τὰς μεγάλας τῆς Ἀμερικῆς ἀγοράς. Εἰς τὰς ἐνεργείας αὐτὰς δέον νὰ προστεθῇ τώρα καὶ ἡ ἵδρυσις Ὀθωμανικοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου, τὸ ὁποῖον θέλει περιλάβει ὅλους τοὺς μετὰ τῆς Τουρκίας συναλλασσομένους καὶ περὶ τοῦ ὁποίου διὰ μακρῶν ἐπραγματεύθη ἡ ἡμερησία «Ἀτλαντίς».

Διὰ τὸ ὀκτάμηνον τὸ λῆξαν τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1910 ἡ ἀξία τῶν ἐκ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας εἰσαχθέντων ἐμπορευμάτων ἀνῆλθεν εἰς \$6,248,546, ἀπέναντι \$5,128,043 κατὰ τὴν ἀντιστοιχοῦσαν περίοδον τοῦ 1909 καὶ \$2,923,177 διὰ τὴν αὐτὴν περίοδον τοῦ 1908. Ἐν ἄλλαις λέξεσι τὸ μετὰ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας εἰσαγωγικὸν ἐμπόριον ὑπερεδιπλασιάσθη ἐντὸς ὀλιγώτερον τῆς μιᾶς τριετίας. Ἐκ λιμένων τῆς ἐν Ἀσίᾳ Τουρκίας εἰσήχθησαν κατὰ τοὺς ὀκτὼ μῆνας τοῦ τρέχοντος ἔτους ἤτοι μέχρι τῆς 1ης Σεπτεμβρίου ἐμπορεύματα ἀξίας \$3,765,854, ἀπέναντι \$3,209,844 διὰ τὴν ἀντιστοιχοῦσαν περίοδον τοῦ 1909 καὶ \$2,838,738 διὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα τοῦ 1908.

Ἐλλ' ἐνῷ τὸ εἰσαγωγικὸν ἐμπόριον ἐπὶ τοσοῦτον αὐξάνει, ἀφ' ἑτέρου ἡ ἐξαγωγὴ Ἀμερικανικῶν προϊόντων διὰ τὴν Ὀθωμανικὴν Αὐτοκρατορίαν ἐλαττοῦται, διότι οἱ ἐκεῖ εἰσαγωγεῖς δὲν ἦλθον ἀκόμη εἰς στενὴν ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν Ἀμερικανῶν βιομηχάνων καὶ ἐξαγωγέων. Τὸ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον θέλει λίαν ἐπαισθητῶς βοηθήσῃ τὸ ἱδρυθὲν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον. Διὰ τοὺς ὀκτὼ μῆνας τοῦ τρέχοντος ἔτους τοὺς λήξαντας τὴν 1ην Σεπτεμβρίου ἐξήχθησαν διὰ λιμένας τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας ἐμπορεύματα ἀξίας δολλαρίων 935,907 ἀπέναντι \$1,449,894 διὰ τὴν αὐτὴν περίοδον τοῦ 1909 καὶ \$928,167 διὰ τὴν τοῦ 1908. Διὰ τὴν Ἀσιατικὴν Τουρκίαν ἐξήχθησαν κατὰ τοὺς πρώτους ὀκτὼ μῆνας τοῦ 1910 ἐμπορεύματα ἀξίας \$478,472 ἀπέναντι \$561,626 διὰ τὴν αὐτὴν περίοδον τοῦ 1909 καὶ \$347,360 διὰ τὴν τοῦ 1908.

Ἐξ Ἑλλάδος διὰ τὸ λῆξαν ὀκτάμηνον ἤτοι μέχρι τῆς 1ης Σεπτεμβρίου εἰσήχθησαν ἐμπορεύματα ἀξίας \$1,809,334, ἀπέναντι \$1,442,463 διὰ τὴν ἀντιστοιχοῦσαν περίοδον τοῦ 1909 καὶ δολλ. 1,260,755 διὰ τὴν αὐτὴν περίοδον τοῦ 1908. Ἐκ τῶν ἀριθμῶν τούτων γίνεται προφανὴς ἡ μεγάλη αὔξησις εἰς τὸ εἰσαγωγικὸν ἐμπόριον ἰσοδυναμοῦσα πρὸς \$366,871 διὰ τοὺς ὀκτὼ μῆνας ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν αὐτὴν περίοδον τοῦ παρελθόντος ἔτους καὶ εἰς \$548,579 ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν αὐτὴν περίοδον τοῦ 1908. Ἐκ τῶν ἀριθμῶν τούτων γίνεται ὡσαύτως πασίδηλον πόσον καθημερινῶς αὐξάνει τὸ μετὰ τῆς Ἀμερικῆς ἐμπόριον τῆς Ἑλλάδος. Καὶ θὰ αὐξήσῃ ἔτι περισσότερον, ὅταν οἱ εἰσαγωγεῖς μας κατανοοῦντες τὸ συμφέρον των θὰ συσκευάζωσι τὰ ἐμπορεύματά των ὅσον τὸ δυνατὸν καλλίτερον καὶ ὅσον τὸ δυνατὸν ἑλκυστικώτερον. Ἤδη λίαν εὐχαρίστως παρατηρεῖται μία τοιαύτη μεγάλη καὶ ἐπαισθητὴ τάσις, καθόσον ἀφορᾷ τὰ ἐλαιά μας, τῶν ὁποίων ἡ ποιότης καὶ ἡ ἁγνότης ἀρχίζει νὰ ἐκτιμᾶται ἀπὸ τοὺς καταναλωτάς μας. Οἱ Ἕλληνες ἔμποροί μας ἔχουν πρὸ αὐτῶν τὰς μεγαλειτέρας ἀγορὰς τοῦ κόσμου καὶ δύνανται νὰ ἐπωφεληθῶσιν αὐτῶν, φθάνει νὰ τὸ θέλουν. Καὶ τὸ θέλουν καὶ ἐργάζονται μετὰ μεγάλης δραστηριότητος καὶ Ἀμερικανικῶς.

ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΕΥΚΑΙΡΙΑΙ

Ὁ ἐν Σαμψοῦντι ἐμπορικὸς οἶκος S. Memaridis, Merkez des tabacs No. 2, Samsoun, Black Sea, Turkey, ἐπιθυμεῖ νὰ συνάψῃ ἐμπορικὰς σχέσεις μὲ Ἕλληνας εἰσαγωγεῖς Τουρκικοῦ καπνοῦ καὶ καπνοβιομηχάνους ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις, δι' εἰσαγωγὴν κ α π ν ῶ ν Σ α μ ψ ο ῦ ν τ ο ς.

Τὸ Ἑλληνικὸν Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον Κωνσταντινουπόλεως (Galata, Han St. Pierre Nos. 19–20) ζητεῖ τὰς διευθύνσεις καὶ τραπεζιτικὰς συστάσεις ἀξιοχρέων Ἑλληνικῶν εἰσαγωγικῶν οἴκων ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις, τοὺς ὁποίους νὰ δύναται νὰ συνιστᾷ εἰς διαφόρους ἐμπορικοὺς οἴκους ἐπιθυμοῦντας νὰ συνάψωσιν ἐμπορικὰς σχέσεις.

Ἡ Ἑταιρία Hill Machine Company, Jackson & 6th Sts. Anderson, Ind., U. S. A. ἐπιθυμεῖ νὰ συνεννοηθῇ μὲ εἰσαγωγικοὺς ἐμπορικοὺς οἴκους ἐν Ἑλλάδι, Τουρκίᾳ καὶ Αἰγύπτῳ διὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἐκεῖ Ἀ ν τ λ ι ῶ ν παντὸς εἴδους.

Ἡ Ἑταιρία American Typographer Co., 265 & 267 Broadway, New York, U. S. A. ζητεῖ ἐνεργητικοὺς ἀντιπροσώπους εἰς τὰ ἐμπορικὰ κέντρα Ἑλλάδος, Τουρκίας, Αἰγύπτου καὶ Ρωσσίας διὰ τὴν διάδοσιν τῶν Ἑλληνικῶν Γαλλικῶν, Ρωσσικῶν καὶ Ἀγγλικῶν Γ ρ α φ ο μ η χ α ν ῶ ν.

Ὁ ἐν Ρόδῳ Ἐμπορικὸς Οἶκος N. L. Frarakis, Rhodes Turkey in Asia, ζητεῖ φερεγγύους ἀντιπροσώπους εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας, διὰ τὴν ἐξαγωγὴν σύκων ξηρῶν Ρόδου εἰς σακκίδια καὶ εἰς κιβωτίδια. Βαλανιδίων καὶ ἄλλων προϊόντων τῆς νήσου Ρόδου.

Τὸ ἐργοστάσιον Wood Waste Distilleries Co., τοῦ ὁποίου τὴν ἀγγελίαν δημοσιεύομεν εἰς τὸ ἀνὰ χεῖρας τεῦχος ἐπιθυμεῖ νὰ σχετισθῇ μὲ οἰνοπνευματοποιεῖα καὶ οἰνοποιεῖα ἐν Ἑλλάδι καὶ Ἀνατολῇ διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν τελειοποιημένων κινητῶν ΛΑΜΠΙΚΩΝ διὰ τὴν παραγωγὴν βιομηχανικοῦ οἰνοπνεύματος, κτλ. Τὸ ἐργοστάσιον τοῦτο ἀποστέλλει καταλόγους τοῖς αἰτοῦσι δωρεάν.

* * * * *

Ἡ γενικὴ ἀντιπροσωπεία τῆς «ΜΗΝΙΑΙΑΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗΣ ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ» δι' ὁλόκληρον τὴν Ρουμανίαν ἀνετέθη εἰς τὸ ἐν Σουλινᾷ κατάστημα τοῦ κ. Γ. Π. Αὐγερινοῦ, πρὸς τὸν ὁποῖον δέον ν' ἀποτείνωνται πάντες οἱ ἐκ Ρουμανίας ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ ὡς καὶ πάντες οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ προμηθευθῶσι τὰς καλλιτεχνικὰς ἐκδόσεις «ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ».

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
ΕΘΝΙΚΩΝ ΛΙΘΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ
Κατασκευασμένων εἰς τὸ καλλίτερον Λιθογραφεῖον τοῦ Σικάγου. Πωλοῦνται λιανικῶς καὶ χονδρικῶς.
ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΙΜΟΚΑΤΑΛΟΓΟΝ
JAMES VAFAKOS
634 BLUE ISLAND AVE., CHICAGO ILL.
Ζητοῦνται ἀντιπρόσωποι διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

ΕΛΑΙΑ ΔΙΥΛΙΣΜΕΝΑ
"GREEK NATIONAL BRAND"
ΤΟΥ ΕΝ ΚΑΛΑΜΑΙΣ ΟΙΚΟΥ
ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑΣ
Μόνος ἀντιπρόσωπος διὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ Καναδᾶν
Β. Ι. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
87 OLIVER STREET, NEW YORK

ΛΕΚΑΣ ΚΑΙ ΔΡΙΒΑΣ
ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1892
17 ROOSEVELT ST., NEW YORK
Telephone 1404 worth

ΤΥΡΟΚΟΜΟΙ
ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑ
ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ
ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΙΔΩΝ ΤΥΡΟΚΟΜΙΑΣ
POLLY Brothers
21 NEW BOWERY, NEW YORK
Telephone 1366 Orchard

ΑΔΕΛΦΟΙ ΖΑΧΑΡΙΟΥ
109-111 BROAD STREET, NEW YORK
ΕΙΣΑΓΩΓΗ-ΕΞΑΓΩΓΗ
CONSIGNATIONS
INFORMATIONS COMMERCIALES

Π. ΜΟΥΣΤΑΚΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ
ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ
ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1892
48 NEW BOWERY, NEW YORK
Telephone 3302 Worth.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑ
ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ-ΑΝΑΤΟΛΗΣ
Χονδρικὴ Πώλησις
ΠΙΝΟΤΣΙΩΝ ΧΟΥΡΜΑΔΩΝ, ΣΥΚΩΝ ΚΤΛ.
1-3 NEW BOWERY
27 ROOSEVELT ST., NEW YORK
Tel. 1221 Worth

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΑΞΕΙΔΙΑ

ΚΕΡΚΥΡΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 18ης σελίδος).

θινὸν εὕρημα διὰ τὸν ξένον τὸν ἐπισκεπτόμενον τὴν Κέρκυραν... Χάρις εἰς αὐτὸν εἶδα τὴν ἄλλοτε Ἰόνιον Ἀκαδημίαν, τὴν Βιβλιοθήκην, ἕνα θαυμάσιον Γυμναστικὸν Σύλλογον, τὸ Θέατρον... ὅπου ἕνα βράδυ ηὐτύχησα ν᾽ἀκούσω ἀπὸ τὴν Φιλαρμονικὴν τὴν θαυμασιωτέραν «Ἰφιγένειαν» τοῦ Gluck....

Αὐταὶ εἶναι αἱ σκόρπισται ἐντυπώσεις ὅσας εἱμπορεῖ νὰ κρατήσῃ ὁ νοῦς ἑνὸς ταξειδιώτου εἰς ἕνα ὀλιγοήμερον διάστημα.

Ἐὰν θελήσῃ κανεὶς νὰ γράψῃ ὅλας τὰς ἐντυπώσεις του ἀπὸ τὴν Κέρκυραν, πρέπει νὰ ἔχῃ εἰς τὴν διάθεσίν του σελίδας πολὺ περισσοτέρας ἀπὸ τὸ τεῦχος ποῦ κρατεῖτε εἰς χεῖρας.

Μόνον διὰ τὸ Ἀχίλλειον θὰ εἱμποροῦσε κανεὶς νὰ γράψῃ ἀκούραστα ὁλόκληρα κεφάλαια...

Ὅταν ἐπεσκέφθην τὸ Ἀνάκτορον αὐτό, τὸ ὁποῖον ἡ θλῖψις μιᾶς ρωμαντικῆς Αὐτοκρατείρας ἀνήγειρεν εἰς τὸν ὡραιότερον λόφον τοῦ χαϊδεμμένου μας νησιοῦ, ὁ Γερμανὸς Καῖσαρ δὲν εἶχεν ἀκόμη γίνει ἰδιοκτήτης του. Ὅλα εἶχαν μείνῃ ὅπως τὰ εἶχεν ἀφήσῃ ἡ Ἐλισάβετ. Ὁ χλοερώτατος κῆπος, τὸ ἄγαλμα τοῦ θνήσκοντος Ἀχιλλέως, ἡ προτομὴ τοῦ Ἄϊνε, ὅλα ἐφαίνοντο διατηροῦντα ἀκόμη τὴν περιπαθῆ τῆς Δυστυχοῦς ἀνάμνησιν.

Τὸ περιστύλιον μὲ τ᾽ ἀγάλματα τῶν Μουσῶν, ἡ εἴσοδος μὲ τὴν ὑπέροχον τοιχογραφίαν τὸν θρίαμβον τοῦ Ἀχιλλέως, καὶ ἔπειτα τὰ δώματα ἐκεῖνα τὰ ἀντιγραφέντα ἀπὸ περιγραφὰς Ὁμηρικῶν Ἀνακτόρων, ὅλα καθίστων τόσον ἐπαισθητὴν τὴν ἔλλειψιν ἐκείνης ἥτις τόσον εἶχεν ἀγαπήσῃ τὸ Ἀχίλλειόν της.

Κάτω παρὰ τὸν θάλαμόν της ἦτο εἷς ναΐσκος, ἔνθα ἔκαιεν ἀκοίμητος κανδήλα. Ἀλλὰ τώρα τὸ Ἀχίλλειον ἤλλαξεν ἰδιοκτήτην, ὁ ὁποῖος δὲν ἀφῆκεν εἰς τὴν θέσιν του τίποτε ἀπὸ ὅλα ἐκεῖνα τὰ πράγματα ποῦ ἄφιναν τόσας ἐντυπώσεις...

Ταλαίπωρος Αὐτοκράτειρα... Τὴν ἐδολοφόνησε κτηνωδῶς εἷς ἀναρχικός. Καὶ προχθὲς ἀκόμα αὐτὸς ὁ ἴδιος ἀναρχικὸς ηὐτοκτόνησε. Τί συμπτώσεις!... Ἡ αὐτοκτονία αὐτὴ ἀνηγγέλθη ὅταν ἐγράφοντο αὐταὶ αἱ σημειώσεις !....

* * * * *

Ἕνα βράδυ ἀπεχαιρέτησα τὴν Κέρκυραν μὲ λύπην καὶ ἐπεβιβάσθην διὰ τὸν Πειραιᾶ... Ἦτο πάλιν κακὸς καιρός, ἐφυσοῦσε δυνατὸς ἄνεμος καὶ ἔβρεχεν...

Ἀλλὰ τὴν φορὰν ταύτην δὲν μ᾽ ἔκαμεν ἐντύπωσιν ὁ καιρὸς καὶ τὰ στοιχεῖα... Διότι εἶχα κλείσῃ εἰς τὴν καρδίαν μου τὴν ἀνάμνησιν τῆς ὡραίας Κερκύρας, τοῦ ἡλίου καὶ τῆς χαρᾶς, τῆς Κερκύρας ἥτις μοῦ ἔμεινεν ἀλησμόνητος.....

* * *

ARGO
Gloss Starch

Κόλλα εἰς χῶμα μαζεύει σκόνην καὶ ἀκαθαρσίας κάτω ἀπὸ τοὺς πάγκους τῶν παντοπωλείων καὶ τὰ ροῦχα λερώνουν καὶ κιτρινίζουν.

Ἡ Κόλλα Argo εἶνε ἡ ἀρίστη ὅλων διὰ κολλάρισμα, δύνασθε νὰ τὴν μεταχειρισθῆτε θερμὴν ἢ ψυχράν.

Ἀγοράζετε τὴν καθαρὰν κόλλαν ARGO 5 c.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΑΓΟΡΑ

Η ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΗΤΙΚΗ κατὰ πολλὰς μονάδας ὕψωσις εἰς τὰς μετοχὰς τῶν σιδηροδρομικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἑταιριῶν διατηρηθεῖσα ἐπὶ πλέον τῶν τριῶν ἑβδομάδων, εἶναι μία καλὴ ἀπόδειξις ὅτι εἰσερχόμεθα ἐκ νέου εἰς τὴν ὁμαλὴν ἐξέλιξιν τῆς ἐν γένει ἀναπτύξεως τῆς χώρας. Ἡ ἐξέλιξις αὕτη ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν ἀφθονίαν τῶν ἐσοδειῶν, ἰδίᾳ δὲ τῆς τοῦ ἀραβοσίτου ἥτις εἶναι μία ἐκ τῶν κυρίων βάσεων τῆς ὅλης εὐημερίας τοῦ τόπου. Ἐὰν ἀναλογισθῇ τις ὅτι ἡ ἐσοδεία τοῦ ἀραβοσίτου θὰ ὑπερβῇ τὰ τρία δισεκατομμύρια bushels τῶν 50 λιτρῶν, θὰ ἔλθῃ εὐκόλως εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι οἱ κτηνοτρόφοι καὶ οἱ διάφοροι κλάδοι τῆς βιομηχανίας εἰς τοὺς ὁποίους γίνεται μεγάλη χρῆσις τοῦ ἀραβοσίτου ὡς π. χ. τοῦ γλουκὸς κ.τ.λ. θὰ ἀναλάβωσι νέας δυνάμεις καὶ νέαν ζωήν. Οἱ γεωργοὶ θὰ ἱκανοποιηθῶσιν ὡς ἐκ τῆς ἀφθονίας τῆς ἐσοδείας καὶ τῶν καλῶν τιμῶν, αἵτινες διατηροῦνται δι᾽ ὅλα σχεδὸν τὰ γεωργικὰ προϊόντα.

Ἡ βελτίωσις τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς χώρας καὶ ἡ ἐλάττωσις τῆς εἰσαγωγῆς ξένων προϊόντων συντελοῦσι πολὺ εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς πεποιθήσεως ὅτι αἱ τιμαὶ τῶν σιδηροδρομικῶν καὶ βιομηχανικῶν μετοχῶν θέλουσι διατηρηθῇ. Κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα Σεπτέμβριον τὸ εἰσαγωγιγὸν ἐμπόριον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀνῆλθεν εἰς δολλάρια 117,271,014, ἐνῷ ἡ ἐξαγωγὴ γεωργικῶν καὶ βιομηχανικῶν προϊόντων κατὰ τὸν αὐτὸν μῆνα ἦτο $168,858,093 ἐπῆλθεν ἐκ τούτου διαφορὰ ὑπὲρ τῆς Ἀμερικῆς εἰς $51,587,079 ἐντὸς ἑνὸς μηνός. Ἡ διαφορὰ αὕτη διὰ τὸν μῆνα Σεπτέμβριον ὑπερέβη πάντα τὰ ἄλλα ἔτη ἐκτὸς τοῦ Σεπτεμβρίου 1900, ὅτε τὸ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἦτο κατὰ $56,333,12 ἀνώτερον τοῦ εἰσαγωγικοῦ. Κατὰ τοὺς ἐννέα μῆνας τοὺς λήξαντας μὲ τὸν Σεπτέμβριον τὸ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον τῆς Ἀμερικῆς ἀνῆλθεν εἰς $1,222,011,208 ἐκ τῶν ὁποίων τὰ μὲν $466,504,422 ἀντεπροσώπευον γεωργικὰ προϊόντα, τὰ δὲ $750,316,776 μὴ γεωργικά. Κατὰ τὸ αὐτὸ διάστημα τοῦ 1910 εἰσήχθη χρυσὸς εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἀξίας δολλαρίων 45,971,504 καὶ ἐξήχθη χρυσὸς ἀξίας δολλαρίων 55,316,081.

Διὰ τὸ 1910 ἡ ὁλικὴ ἐσοδεία σίτου τῶν σιτοπαραγωγῶν χωρῶν τοῦ Κόσμου ὑπολογίζεται εἰς 3,300,800,000 bushels, ἀπέναντι 3,407,600,000 κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος.

Ἡ ἐσοδεία τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἶναι ἡ μεγαλειτέρα πάσης ἄλλης χώρας, ὑπολογιζομένη εἰς 672,000,000 bushels, ἔρχεται κατόπιν ἡ Ρωσία μὲ 640,000,000, ἡ Γαλλία μὲ 264,000,000, ἀπέναντι 360,000,000 πέρυσιν.

Η Ρουμανία θὰ ἔχῃ ἐσοδείαν κατὰ τὴν Conr Trade News τῆς Λιβερπούλης ἐξ 107,200,000 bushels, ἐνῷ πέρυσιν ἦτο μόνον 58,400,000, ἡ τῆς Βουλγαρίας ὑπολογίζεται ὅτι θὰ ἀνέλθῃ εἰς 56,000,000 ἀπέναντι 36,000,000 πέρυσι, ἡ δὲ τῆς Ἑλλάδος ὑπολογίζεται ὅτι θὰ φθάσῃ εἰς μόνον Τέσσαρα ἑκατομμύρια bushels ἀπέναντι 4,800,000 πέρυσιν, ἤτοι κατὰ 800,000 bushels ὀλιγώτερον. Καὶ ὅμως ἡ Ἑλλὰς θὰ ἠδύνατο νὰ εἶναι αὐτάρκης διὰ τὸν σῖτον της, ἐὰν ἐδίδετο μεγαλειτέρα φροντὶς εἰς τὴν καλλιέργειαν αὐτῆς ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ.

WILLIAM SOHMER R. J. SCHMIDT WILLIAM SOHMER, JR.

WILLIAM SOHMER 40 CEDAR STEET, NEW YORK.

Telephones 2408—2409 Joah.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

PELICN ASSURANCE CO. NEW YORK

GERMAN ALLIANCE INSURANCE CO. NEW YORK

EPPELSHEIMER & CO.

ΕΡΟΣΤΑΣΙΑΡΧΑΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΑΙ

ΚΑΛΟΥΠΙΩΝ (ΜΟΛΔΣ) ΔΙΑ ΣΟΚΟΛΑΤΑΣ ΚΑΙ ΠΑΓΩΤΑ, ΔΟΧΕΙΩΝ ΔΙΑ ΠΑΓΩΤΑ

34-44 HUBERT ST., NEW YORK

ΟΙ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΙ ΚΙΝΗΤΟΙ ΛΑΜΠΙΚΟΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

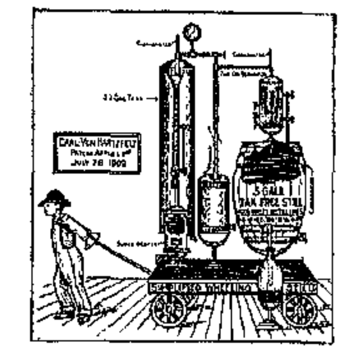

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΜΕΝ κινητοὺς λαμπίκους. Τοποθετοῦμεν ἐγκαταστάσεις μεγάλας ἢ μικράς, διὰ παραγωγὴν ἀπὸ 5—500 γαλλόνια ἡμερησίως. Ἐγγυώμεθα τὴν ἀπόλυτον ἀσφάλειαν τῶν μηχανημάτων μας. Καὶ ὁ ἀπειρότερος ἐργάτης οὐδένα διατρέχει κίνδυνον. Οἱ ἁπλοποιημένοι λαμπίκοι, τοὺς ὁποίους κατασκευάζομεν ὑπερτεροῦσιν ὅλους τοὺς ἄλλους κατὰ τὴν ἀντοχήν, ταχύτητα, ἀποτελεσματικότητα, ἀσφάλειαν καὶ οἰκονομίαν. Διὰ τῶν λαμπίκων τούτων δύνασθε νὰ παραγάγετε ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑ ἀπὸ τσίπουρα, σταφίδα, καλαμπόκι, πριονίδια καὶ ἄλλας φυτικὰς ὕλας πρὸς 40 μέχρι ἑξήκοντα ἑκατοστὰ τοῦ φράγκου τὸ Γαλλόνιον.

Ἐπὶ παραδείγματι, Λαμπίκος τῶν 5 γαλλονίων, παράγων καθ᾽ ἑκάστην 20—25 γαλλόνια, ἐργαζόμενος 26 ἡμέρας κατὰ μῆνα, ἔστω πρὸς 20 γαλλόνια τὴν ἡμέραν, θὰ παραγάγῃ 520 γαλόνια, ἀντὶ δαπάνης τριακοσίων φράγκων κατ᾽ ἀνώτατον ὅριον. Ἡ τιμὴ τοῦ λαμπίκου τούτου εἶναι μόνον Φρ. Χρ. 700 (δολλ. 135), παραδοτέου ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ.

ΕΓΓΥΩΜΕΘΑ ΟΤΙ Η ΔΑΠΑΝΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΔΙΑ ΤΩΝ ΛΑΜΠΙΚΩΝ ΜΑΣ ΕΠ᾽ ΟΥΔΕΝΙ ΛΟΓΩ ΥΠΕΡΒΑΙΝΕΙ ΤΑ 60 ΕΚΑΤΣΟΣΤΑ ΤΟΥ ΦΡΑΓΚΟΥ ΚΑΤΑ ΓΑΛΛΟΝΙΟΝ.

Λαμπίκοι χωρητικότητος 75 μέχρι 100 Γαλλονίων στοιχίζουν 4892 φράγκα καὶ πωλοῦνται μὲ τὴν αὐτὴν ἐγγύησιν.

Ἐξ ἐπισήμων στατιστικῶν ἀπεδείχθη ὅτι ἡ δαπάνη τῆς παραγωγῆς οἰνοπνεύματος διὰ τῶν λαμπίκων μας ἐξ ἀραβοσίτου εἶνε 45 ἑκατοστὰ τοῦ φράγκου κατὰ γαλλόνιον.

Ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐπισυνάψωμεν σχέσεις μὲ τὰ κυριώτερα οἰνοπνευματοποιεῖα Ἑλλάδος καὶ Ἀνατολῆς πρὸς εἰσαγωγὴν ἐκεῖ τῶν τελείων ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΩΝ ΛΑΜΠΙΚΩΝ ΜΑΣ.

THE WOOD WASTE DISTILLERIES CO., Inc.

1204 McColloch St., Wheeling, W. Va.

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΤΗΣ ΜΗΝΙΑΙΑΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗΣ ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΕΣΤΙΑΣ	ΑΘΗΝΑΙ
ΗΛΙΑΔΗΣ ΚΑΙ ΣΩΜΟΣ	ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΧΡ. ΒΑΡΙΑΝΤΖΑΣ ΚΑΙ Σία	ΠΑΤΡΑΙ
Ν. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ	ΚΕΡΚΥΡΑ
ΗΛΙΑΣ ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΥΡΟΣ
Π. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ	ΖΑΚΥΝΘΟΣ
ΔΗΜ. ΣΑΜΑΡΑΣ	ΤΡΙΠΟΛΙΣ
ΙΩ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	ΑΜΦΙΣΣΑ
Γ. Π. ΑΛΕΞΟΥΔΗΣ	ΑΓΥΙΑ
ΓΕΩΡΓ. ΑΘ. ΣΩΚΟΥ	ΛΕΒΑΔΕΙΑ
ΣΠ. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ	ΜΕΣΣΟΛΟΓΓΙΟΝ
ΔΗΜ. ΣΤ. ΚΟΥΣΙΣΗΣ	ΚΥΜΗ
ΚΩΝΣΤ. ΖΑΓΟΡΑΣ	ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΝ
Ν. Π. ΝΙΚΟΛΑΤΟΣ	ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ
ΣΠ. Τ. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ	ΛΗΞΟΥΡΙΟΝ
ΑΝΔΡ. ΤΗΛΕΜΑΣ καὶ Σία	ΑΡΓΟΣ
ΛΟΡ. Δ. ΚΑΡΑΟΥΛΑΝΗΣ	ΑΝΔΡΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΑΛΑΚΕΑΣ	ΝΗΣΙΟΝ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΑΛΙΚΙΩΤΗ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ
» »	ΧΑΝΙΑ
» »	ΡΕΘΥΜΝΟΝ
ΕΥΣΤ. ΠΕΠΠΑΣ	ΚΥΔΩΝΙΑΙΣ
ΙΩ. Ν. ΠΛΑΤΑΝΑΚΗΣ	ΣΗΤΕΙΑ
ΙΩ. Κ. ΚΑΠΙΔΗΣ	ΒΑΤΟΥΜ
ΑΓΑΘ. Χ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ	ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ
ΔΗΜ. Γ. ΔΟΥΚΕΛΗΣ	ΟΔΗΣΣΟΣ
ΚΩΝΣΤ. ΥΔΡΑΙΟΥ	ΣΑΜΟΣ
Α. ΠΟΛΥΡΙΑΛΑΣ	ΧΙΟΣ
ΙΩ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ	ΠΟΡΤ ΣΑΪΤ
ΙΩ. Π. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ	ΙΩΑΝΝΙΝΑ
Κ. Δ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΔΗΣ	ΒΙΑΖΙΝΗ
Γ. Π. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ	ΡΩΜΟΥΝΙΑ
ΚΩΝΣΤ. ΒΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ	ΠΥΡΓΟΣ (ΒΟΥΛΓ
ΙΩΑΝΝΗΣ Π. ΚΡΙΤΖΑΣ	ΣΜΥΡΝΗ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ν. ΜΠΑΛΑΣΚΑΣ	ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

ΤΟ ΣΙΡΟΠΙΟΝ KARO ΕΙΝΑΙ ΕΥΓΕΥΣΤΟΝ

ΜΕ ΓΛΥΚΙΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΜΕ ΑΡΤΟΝ ΑΠΛΟΥΝ

Εἶναι θρεπτικὸν καὶ ὑγιεινόν. Τὰ παιδία τὸ τρώγουν μὲ ὄρεξιν καὶ τὰ ὠφελεῖ. Δὲν χαλᾷ τὸ στομάχι. Δοκιμάσατε.

Karo CORN SYRUP

10c ΔΙΑ ΜΕΓΑ ΔΟΧΕΙΟΝ ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΟ ΠΑΝΤΟΥ

NATIONAL BANK OF GREECE

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ εἰς: Αἴγιον, Ἀγρίνιον, Ἁλμυρόν, Ἄμφισσαν, Ἀμαλιάδα, Ἄρταν, Ἀταλάντην, Βόλον, Γύθειον, Δημητσάναν, Ζάκυνθον, Θήβας, Θήραν, Ἰθάκην, Καλάβρυτα, Καλάμας, Καρδίτσαν, Κέρκυραν, Κεφαλληνίαν, Κόρινθον, Κύμην, Κυπαρισσίαν, Κύθηρα, Λαμίαν, Λάρισσαν, Λεβάδειαν, Λευκάδα, Μεγαλόπολιν, Μεσολόγγιον, Μεσσήνην, Ναύπακτον, Ναύπλιον, Παξούς, Πάτρας, Πειραιᾶ, Πόρον, Πύλον, Πύργον, Σπάρτην, Σύρον, Τρίκκαλα, Τρίπολιν καὶ Χαλκίδα.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ

Δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας Ἀγγλίας ἀποδοτέας ἐν ὡρισμένῃ προθεσμίᾳ, ἢ διαρκεῖς, ἐπὶ τόκῳ :

1 1)2 ο)ο	κατ' ἔτος	διὰ	καταθέσεις	6	μηνῶν	τοὐλάχιστον
2 ο)ο	»	»	»	1	ἔτους	»
2 1)2 ο)ο	»	»	»	2	ἐτῶν	»
3 ο)ο	»	»	»	4	»	»
4 ο)ο	»	»	»	5	»	»

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡΑΧΜΑΙ 33.500,000

ΤΟ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΜΕΓΑΡΟΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΙ 170,000,000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Δι' ἀποστολὴν χρημάτων ἐκ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς Ἑλλάδα ἀπευθυντέον πρὸς τοὺς ἑξῆς ἀνταποκριτὰς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος:

National Bank of Commerce	New York
American Express Co.	» »
Bankers Trust Co.	» »
Irving National Exchange Bank	» »
Russo-Chinese Bank	» »
Commercial National Bank	Chicago
First National Bank	» »
First National Bank	Pittsburg
First National Bank	Milwaukee
Canadian Bank of Commerce	Montreal Canada

Συνιστᾶται θερμῶς εἰς τοὺς μετὰ τῆς Τραπέζης συναλλασσομένους ὅπως, πρὸς ταχυτέραν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεών των, ἀποφεύγωσι νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὰ διοικοῦντα τὴν Τράπεζαν πρόσωπα καὶ διευθύνωσιν ἀποκλειστικῶς πάσας τὰς ἐπιστολὰς αὐτῶν :

NATIONAL BANK OF GREECE

ATHENS (Greece)

ΑΠΟΨΙΣ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

VOL. I, NO. XI

NOVEMBER 1910

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΑΤΛΑΝΤΙΣ

"MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS"

$2.00 PER YEAR

20 C. A COPY

BANK OF ATHENS

ATHENS, GREECE

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1893

ΕΔΡΑ ΑΘΗΝΑΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΔΡΑΧΜΑΙ 50,000,000

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ 80,000,000

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΛΛΑΔΟΣ: Ἐν Πειραιεῖ, Βόλῳ, Σύρῳ, Καλάμαις, Πάτραις, Λαρίσσῃ, Τριπόλει.
ΑΙΓΥΠΤΟΥ: » Ἀλεξανδρείᾳ, Καΐρῳ, Χαρτούμ, Ζαγάζιγ καὶ Μανσούρᾳ.
ΤΟΥΡΚΙΑΣ: » Κωνσταντινουπόλει (Γαλατᾶ καὶ Σταμπούλ), Σμύρνῃ, Θεσσαλονίκῃ, Καβάλᾳ, Σέρραις, Ξάνθῃ, Τραπεζοῦντι καὶ Σαμψοῦντι.
ΚΡΗΤΗΣ: » Χανίοις, Ἡρακλείῳ καὶ Ρεθύμνῃ.
ΑΓΓΛΙΑΣ: » Λονδίνῳ, 22 Fenchurch St. E. C.

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ Η ΤΡΑΠΕΖΟΓΡΑΜΜΑΤΙΑ ΠΛΗΡΩΝΟΥΣΑ ΤΟΚΟΥΣ ΩΣ ΚΑΤΩΘΙ:

3 ο)ο εἰς πρώτην ζήτησιν
3 1)2 δι' ἓξ μῆνας
4 ο)ο δι' ἓν ἔτος
5 ο)ο διὰ δύο ἔτη καὶ πλέον

Δι' ἀποστολὴν χρημάτων ἐκ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς ΕΛΛΑΔΑ, ΑΙΓΥΠΤΟΝ καὶ ΤΟΥΡΚΙΑΝ ἀπευθυντέον εἰς τὰς ἑξῆς Τραπέζας·

NATIONAL CITY BANK OF NEW YORK	NEW YORK
IRVING NATIONAL EXCHANGE BANK	» »
AMERICAN EXPRESS CO.	» »
CHASE NATIONAL BANK.	» »
MERSSS LIONELLO, PERRERA & CO.	» »
MESSRS KNAUTH, NACHOD & KUHNE	» »
MELLON NATIONAL BANK.	PITTSBURG
FIFTH-THIRD NATIONAL BANK.	CINCINNATI

Ὁ γενικὸς Διευθυντὴς
Ζ. Κ. ΜΑΤΣΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

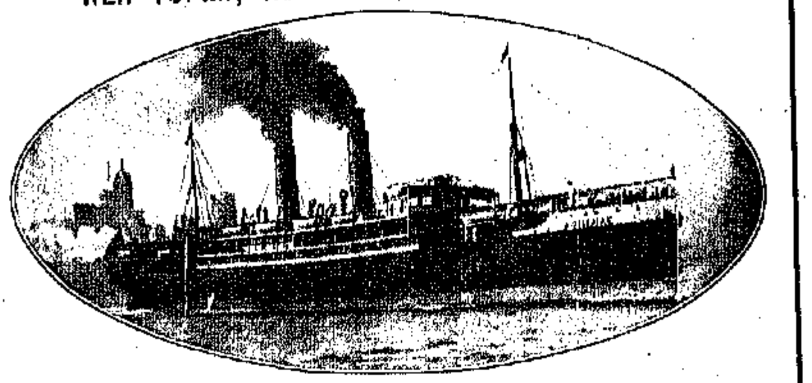

ΑΘΗΝΑΙ ΤΟ ΜΕΓΙΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΝ

ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΤΑΚΤΙΚΗ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ - ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ

ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΗ, ΤΑΧΥΠΛΟΑ ΚΑΙ ΚΑΛΟΤΑΞΕΙΔΑ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΑ

Ἐφωδιασμένα δι' ἀσυρμάτου τηλεγράφου Μαρκόνι.

ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΑΤΕ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΣΗΜΑΙΑΝ

N. A. GALANOS, General Agent.
97 BROAD ST., NEW YORK

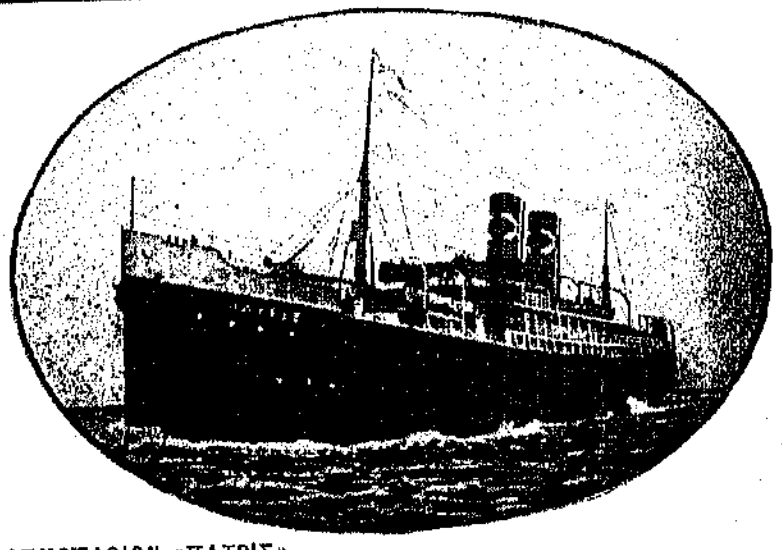

ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΝ «ΠΑΤΡΙΣ»

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΑ ΘΑΛΑΜΗΓΑ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

"ΠΑΤΡΙΣ"-"ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ"

ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ 12 ΗΜΕΡΩΝ

Τακτικὴ συγκοινωνία μεταξὺ Νέας Ὑόρκης, Ἑλλάδος καὶ Ἀνατολῆς.
ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, ΚΑΛΑΜΑΤΑ, ΠΑΤΡΑΙ, ΣΜΥΡΝΗ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΚΑΒΑΛΛΑ.

Ἐκδίδονται Εἰσιτήρια καὶ Φορτωτικαὶ δι' ὅλους τοὺς λιμένας Ἑλλάδος Ἀνατολῆς καὶ Αἰγύπτου.

ΜΙΧ. ΛΙΤΣΑΣ ΓΕΝΙΚΟΣ ΠΡΑΚΤΩΡ 25 BROADWAY NEW YORK
Τηλέφωνον 735 Rector

VOL. I, NO. XI NOVEMBER 1910

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ
ΑΤΛΑΝΤΙΣ
"MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS"

Published EVERY MONTH by *ATLANTIS*, Inc., N. Y., 113-115-117 West 31st Street, New York City
SOLON J. VLASTO President DEMETRIUS J. VLASTO, Treasurer and Secretary COPY RIGHT 1910 BY ATLANTIS INC. N. Y.

SUBSCRIPTION PRICE: U. S. $2.00 per year, Foreign, $3.00 per year, Single copies 20c.

Entered as second class matter January 27, 1910, at the Post Office at New York, N. Y. under the Act of Congress of March 3, 1879.

ΕΤΟΣ Α'. ΤΕΥΧΟΣ ΙΑ'. ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1910 ΤΙΜΑΤΑΙ 20 ΣΕΝΤΣ

Η ΖΩΗ ΕΝΟΣ ΜΗΝΟΣ

ΜΕ ΤΗΝ συμπαθῆ καὶ δημοφιλεστάτην φυσιογνωμίαν τοῦ Προέδρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς Ἐντιμοτάτου William Howard Taft κάμνει τὴν φορὰν ταύτην τὴν ἐμφάνισίν της ἡ «Μηνιαία Εἰκονογραφημένη Ἀτλαντίς».

Ἦτο καθῆκον ἐπιβεβλημένον ἡ ἔνδειξις αὐτὴ τῶν αἰσθημάτων τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ σεβασμοῦ, μὲ τὰ ὁποῖα ὁ ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνισμὸς περιβάλλει τὸν Ἀνώτατον ἄρχοντα τῆς κραταιᾶς Συμπολιτείας τοῦ Νέου Κόσμου, ἐν τῇ ὁποίᾳ τρεῖς ἑκατοντάδες χιλιάδων Ἑλλήνων ἐργάζονται καὶ εὐημεροῦσιν ἐν πλήρει ἐθνικῇ καὶ πολιτικῇ ἐλευθερίᾳ.

Εἶναι ὅμως καὶ μία ἐλαχίστη ἀνταπόδοσις τῶν εὐγενῶν καὶ λεπτῶν αἰσθημάτων τὰ ὁποῖα πάντοτε, ὁσάκις τοῦ ἐδόθη εὐκαιρία, δὲν ὤκνησε νὰ ἐκδηλώσῃ ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου ὁ Πρῶτος τῆς ὁμοσπονδίας Πολίτης.

Δὲν ἦτο πλούσιος εἰς Ἑλληνικὰ γεγονότα ὁ λήξας μήν. Ἂν ἐξαιρέσῃ κανεὶς τὴν περιωρισμένην πολιτικὴν κίνησιν, τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν μετὰ τῆς Τουρκίας διαπραγματεύσεων πρὸς Ἕνωσιν τῶν σιδηροδρόμων τῆς Ἑλλάδος μὲ τὸ Εὐρωπαϊκὸν δίκτυον, καὶ τὰ ἀπαραίτητα μικροσκάνδαλα, ὁ Νοέμβριος τοῦ 1910 δὲν κατέλαβε βεβαίως μεγάλην θέσιν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος.

ΠΑΡ' ὀλίγον νὰ λησμονήσωμεν τὸ ἀεροπλάνον τοῦ Ζαχαράκη!... Καὶ ὅμως ἡ ἀνακάλυψις ἀληθεύει. Ὁ νεαρὸς δόκιμος τοῦ Πολεμικοῦ μας Ναυτικοῦ ἔκαμε μίαν λαμπρὰν ἐμφάνισιν εἰς τὸ Παρίσι, ἡ δὲ ἀνακοίνωσίς του σχετικῶς μὲ τὸ μηχάνημα τὸ ὁποῖον ἐπενόησεν ἔκαμε κρότον εἰς ὅλον τὸν ἀεροποροῦντα κόσμον. Τὸ ἀεροπλάνον ἤδη κατασκευάζεται. Μετὰ ἕνα μῆνα θὰ εἶναι ἕτοιμον. Καὶ τότε θὰ εἱμπορέσωμεν ν' ἀσχοληθῶμεν περισσότερον μὲ αὐτό.

ΑΠΕΘΑΝΕΝ ὁ Τόλστοϊ. Ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγάλους ἐπαναστάτας τῆς ἐποχῆς μας, τοῦ ὁποίου τὸ κοινωνικὸν ἔργον ἀκόμη καλὰ καλὰ δὲν ἔχει ἀναλυθῆ.

Ὅλη ἡ ζωή του ὑπῆρξεν ἕνας πόλεμος κατὰ τῶν συνθηκῶν τῆς σημερινῆς ζωῆς. Ὁ θάνατός του εἶναι ἀποτέλεσμα ἑνὸς ἰδιοτρόπου πραξικοπήματος ὄχι βεβαίως ἀνεξηγήτου εἰς ἐκείνους οἵτινες ἐγνώρισαν τὸν βίον τοῦ γέροντος τῆς Γιάσναϊα Πολιάνα.

Ἡ Ρωσσικὴ ἐκκλησία ἀποκηρυχθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ δὲν τὸν ἐσυγχώρησεν οὔτε μετὰ θάνατον. Ἡ ρωσσικὴ γραφειοκρατία ἔχυσε δάκρυα κροκοδείλια. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Λέων Τόλστοϊ θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ζῇ εἰς τὰς σελίδας τῶν ἀθανάτων ἔργων του ὡς μέγας κοινωνιστής, μέγας ἐπαναστάτης καὶ μέγας φιλόσοφος.

Ο ΡΟΥΣΒΕΛΤ ὁ πολύς, ὅστις ἐμεσουράνησε καὶ ἐγέμισε μὲ τὸ ὄνομά του τὸν κόσμον, ἔκλινε πρὸς τὴν δύσιν του. Αἱ τελευταῖαι ἐκλογαὶ εἰς τὴν Πολιτείαν τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ εἰς ἄλλας Πολιτείας ἔδειξαν ὅτι αἱ λαϊκαὶ συμπάθειαι τὴν φορὰν ταύτην ἐπῆγαν ἀλλοῦ. Ὁ κ. Dix ἐκέρδισεν ὡς Κυβερνήτης Νέας Ὑόρκης μὲ ὁλόκληρον τὸ ψαφοδέλτιόν του, καὶ ὁ κ. Ροῦσβελτ, ὁ ὑποστηρίξας τὸν κ. Stimson, ἐπανῆλθεν εἰς τοὺς κόλπους -ῆς δημοσιογραφίας, ἐκπέμπων τοὺς μύδρους του ἀπὸ τῶν σελίδων τοῦ «Outlook».

Ἔτσι ὅ,τι ἔχασεν ἡ πολιτικὴ τὸ ἐκέρδισεν ἡ δημοσιογραφία, ἡ ὁποία δὲν ἔχει λόγους νὰ εἶναι παραπονεμένη.

ΜΕΤ' ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ εὐχαριστήσεως ἀγγέλλομεν σήμερον εἰς τοὺς συνδρομητὰς καὶ ἀναγνώστας ἡμῶν ὅτι ἀπὸ τοῦ τεύχους τοῦ Ἰανουαρίου θὰ ἐγκαινιάσωμεν τὴν **ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΝ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΝ ΤΗΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗΣ ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ**, ἥτις θὰ ἀπαρτισθῇ ἐκ σειρᾶς πολυχρώμων Ἐθνικῶν Εἰκόνων, κατ' ἀντιγραφὴν ἐκ τῶν περιφήμων ἐλαιογραφιῶν τοῦ Γερμανοῦ ζωγράφου Πέτρου Φὸν Ἕς, τῶν φυλασσομένων σήμερον εἰς τὰ μουσεῖα τοῦ Βερολίνου καὶ τοῦ Μονάχου.

Ὁ Φὸν Ἕς ἐζωγράφησε τοὺς ἥρωας καὶ τὰς σκηνὰς τῆς μεγάλης ἡμῶν ἐπαναστάσεως κατὰ παραγγελίαν τοῦ φιλέλληνος βασιλέως τῆς Βαυαρίας Λουδοβίκου, πατρὸς τοῦ πρώτου ἡμῶν βασιλέως Ὄθωνος, κατελθὼν ἐπὶ τοῦτο καὶ διατρίψας ἐν Ἑλλάδι ἐπὶ μακρόν.

Αὐτοψία τῶν τόπων ἐν οἷς διεδραματίσθησαν τὰ ἡρωϊκὰ γεγονότα τοῦ 1821, ἡ ἐπίσκεψις τῶν προσφάτων ἀκόμη ἐρειπίων καὶ τροπαίων, ἡ προσωπικὴ γνωριμία πολλῶν τῶν Ἡρώων, φερόντων ἐπὶ τῆς ἡλιοκαοῦς ὄψεως τὰ ἴχνη τῆς ὑπερανθρώπου πάλης ὑπὲρ ἀπελευθερώσεως τῆς Πατρίδος, καὶ ἐνδεδυμένων τὴν ὑπὸ τῶν ἐχθρικῶν σφαιρῶν πολλάκις διάτρυτον περιβολὴν τῶν μαχῶν, προσέδωκαν εἰς τὸν χρωστῆρα τοῦ Γερμανοῦ ζωγράφου ὅλην ἐκείνην τὴν δύναμιν τῆς ἀληθείας, ἥτις συγκρατεῖ ἡμᾶς καὶ μᾶς ἀνυψώνει ἐπὶ τῇ θέᾳ τῶν καλλιτεχνημάτων αὐτοῦ.

Ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ἥρωες τῶν ὁποίων ἐσυνειθίσαμεν νὰ θαυμάζωμεν δικαίως τὰ κλέη, ἀλλ' οἵτινες εἶναι διὰ τοὺς πολλοὺς συνήθως ἁπλᾶ μόνον ἔνδοξα ὀνόματα, θὰ λάβωσι διὰ τῆς συλλογῆς ταύτης πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ Ἕλληνος σάρκα καὶ ὀστᾶ, καὶ ὅλαι ἐκεῖναι αἱ σκηναὶ τοῦ ἡρωϊσμοῦ καὶ τῆς δόξης θὰ ἐμφανισθῶσι μετὰ νέας ζωῆς.

Ἕκαστον τεῦχος τῆς «Εἰκονογραφημένης Ἀτλαντίδος» θὰ περιλαμβάνῃ μίαν ἐκ τῶν εἰκόνων αὐτῶν, κατὰ φωτογραφικὴν ἀντιγραφὴν ἐκ τῶν πρωτοτύπων ἐλαιογραφιῶν τοῦ Ἕς. Εἴχομεν συνειθίσει μέχρι τοῦδε εἰς τὰ ἀκαλλίτεχνα καὶ ἄκομψα λιθογραφήματα τῶν ἐθνικῶν μας Εἰκόνων, ἤδη ὅμως ἡ «Εἰκονογραφημένη Ἀτλαντίς», μὴ φεισθεῖσα δαπάνης, θὰ παρουσιάσῃ διὰ πρώτην φορὰν εἰς τοὺς ἀναγνώστας αὐτῆς ἀληθινὰ ἀριστουργήματα μὲ χρωματισμοὺς γλυκεῖς καὶ φυσικούς, καὶ μὲ τὴν τελειοτέραν ἐκτέλεσιν τὴν γνωστὴν εἰς τὴν τυπογραφικὴν τέχνην.

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΜΒΑΞ

ΟΥΔΕΝ ἄλλο ἐκ τῶν γεωργικῶν προϊόντων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐκτὸς τοῦ ἀραβοσίτου καὶ τοῦ σίτου συνδέεται τόσον στενῶς πρὸς τὴν εὐεξίαν τῆς χώρας ὅσον ὁ βάμβαξ.

Ἅπασαι σχεδὸν αἱ Νότιαι Πολιτεῖαι καὶ ὁ μέγας αὐτῶν πληθυσμὸς ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς ἐσοδείας τοῦ βάμβακος, ὅλη δὲ ἡ εὐημερία τῶν βιομηχανικῶν κέντρων τῶν Βορείων Πολιτειῶν μὲ τὰ γιγαντιαῖα αὐτῶν ὑφαντουργεῖα καὶ νηματουργεῖα, μὲ τὰς ἑκατοντάδας χιλιάδων ἐργατῶν καὶ ἐργατίδων καὶ τὰ δισεκατομμύρια δολλαρίων τῶν κεφαλαίων των ἐξαρτῶνται ἐκ τοῦ πολυτίμου προϊόντος τῆς Ἀλαβάμας, τῆς Τέξας, τῆς Γεωργίας, τῶν δύο Καρολίνων, τῆς Κάνσας, τῆς Λουϊζιάνας καὶ τῶν ἄλλων Πολιτειῶν, τῶν ὁποίων οἱ ἀστέρες κοσμοῦσι τὴν ἀστερόεσσαν Ἀμερικανικὴν σημαίαν. Ἀλλ' ὄχι μόνον διὰ τὴν εὐημερίαν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἶναι πολύτιμος παράγων ὁ βάμβαξ, ἀλλὰ καὶ δι' ὅλον τὸν πεπολιτισμένον κόσμον, τὸν ὁποῖον ἡ εὐτυχὴς αὕτη χώρα προμηθεύει κατ' ἔτος μὲ τὰ τέσσαρα πέμπτα περίπου τῆς ὅλης καταναλώσεως.

Ἄνευ τοῦ Ἀμερικανικοῦ βάμβακος θὰ κατεστρέφετο μία ἐκ τῶν κυριωτέρων βιομηχανιῶν τῆς Ἀγγλίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Γερμανίας καὶ ἄλλων κρατῶν, ἐκ τῆς ὁποίας ἑκατομμύρια ὅλα ἐργατῶν κερδίζουσι τὰ πρὸς τὸ ζῆν, θὰ ἐπήρχετο καίριον πλῆγμα εἰς τὴν ναυτιλίαν καὶ θὰ ἐκλονίζετο ἐκ βάθρων ὁλόκληρον τὸ οἰκονομικὸν οἰκοδόμημα τῆς ὑφηλίου.

Ὁ Βάμβαξ εἶναι ἴσως μεγαλείτερος μοχλὸς τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας καὶ αὐτοῦ τοῦ σιδήρου, ὁ βάμβαξ εἶναι μία πραγματικὴ Μεγαλειότης πρὸ τῆς ὁποίας κάμπτει τὸ γόνυ ὁλόκληρος ὁ κόσμος.

«King Cotton», λέγουσιν οἱ Ἀμερικανοὶ καὶ ἔχουν δίκαιον. Βάμβαξ Βασιλεύς! πρὸ τῆς Βασιλείας τοῦ ὁποίου ὠχριῶσιν ὅλαι αἱ ἄλλαι κοσμικαὶ μεγαλειότητες.

* * *

Ἐν ταῖς Ἰνδίαις ἀπὸ παναρχαίων χρόνων ἐκαλλιεργήθη ὁ βάμβαξ, ἐκεῖθεν δὲ μετεφέρθη εἰς Αἴγυπτον καὶ εἰς τὰ μεσημβρινὰ τῆς Ἀφρικῆς μέρη. Εἰς τὴν Ἀμερικὴν ὁ Κολόμβος ἀνεκάλυψε μεταξὺ πολλῶν ἄλλων καὶ μίαν ἀρχέγονον καλλιέργειαν βάμβακος, ἥτις προώριστο κατόπιν νὰ λάβῃ τὰς κολοσσιαίας διαστάσεις εἰς τὰς ὁποίας εὑρίσκεται σήμερον. Καὶ κατὰ τὰς ἀρχὰς ἀκόμη τοῦ παρελθόντος αἰῶνος αἱ μικραὶ τότε καὶ ἀσήμαντοι ἀκόμη Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι καὶ αἱ Δυτικαὶ Ἰνδίαι ἔδιδον εἰς τὴν Εὐρώπην τὸ μέγιστον ποσὸν τοῦ τότε καταναλισκομένου βάμβακος. Θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ ἀναλογισθῇ τις τὴν σπουδαιότητα τοῦ βάμβακος καὶ τὴν καταπληκτικὴν αὔξησιν τόσον εἰς τὴν παραγωγὴν ὅσον καὶ εἰς τὴν κατανάλωσιν ἄνευ ὀλίγων ἀριθμῶν. Ἡ ὁπωσοῦν συστηματικὴ καλλιέργεια τοῦ βάμβακος ἤρξατο ἐν Ἀμερικῇ κατὰ τὸ 1536, ἡ δὲ ἐξαγωγή του κατὰ τὸ 1770, ὅτε τὸ πρῶτον ἐστάλησαν εἰς Εὐρώπην δύο χιλιάδες λιτρῶν, ἤτοι τέσσαρα μόνον δέματα ἐκ τῶν συνήθων σημερινῶν τῶν ἀποστελλομένων ἐκ 500 λιτρῶν ἕκαστον. Κατὰ τὸ 1800 ἡ ἐξαγωγὴ ἀνῆλθεν εἰς 17,789,803 λιτρῶν, ἔκτοτε δὲ ἀλματικῶς εἶχε φθάσει εἰς 2,160,000,000 τῷ 1860. Ὁμοῦ μὲ τὴν καταπληκτικὴν αὔξησιν τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς ἐξαγωγῆς ἡ ἀξία τοῦ πρώην πολυτίμου καὶ σπανίου σχεδὸν προϊόντος ἤρξατο ἐλαττουμένη. Τῷ 1801 ὁ βάμβαξ ἐπωλεῖτο ἐν Λιβερπούλῃ, ἥτις ἔκτοτε θεωρεῖται καὶ πράγματι εἶναι τὸ κέντρον τῆς βαμβακοαγορᾶς, πρὸς δύο σελίνια καὶ δύο πέννας (2)2) τὴν λίτραν, ἤτοι περὶ τὰ πεντήκοντα δύο σέντς, τῷ 1821 ἡ τιμὴ κατῆλθεν εἰς ἐννέα καὶ ἥμισυ πέννας (0 1)2), ἤτοι 19 σέντς, τῷ 1851 ὑπετιμήθη ἀκόμη καὶ ἔφθασεν εἰς 5 3)4 πέννας, ἤτοι 11 1)2 περίπου σέντς.

Αἱ διακυμάνσεις ἔκτοτε ἐπὶ τῶν τιμῶν ἐξαρτῶνται κυρίως ἐκ τοῦ μεγέθους τῶν ἐσοδειῶν καὶ τῆς ὁλονὲν αὐξανούσης παγκοσμίου καταναλώσεως. Σήμερον ἡ Ἀμερική, παρ' ὅλην τὴν ἐπὶ τοσοῦτον αὐξάνουσαν παραγωγὴν τοῦ βάμβακος εἰς τὰς Ἰνδίας καὶ τὴν Αἴγυπτον κυρίως, ἐξακολουθεῖ νὰ κατέχῃ τὰ σκῆπτρα τῆς παραγωγῆς, καὶ ἡ Ἀμερικὴ εἶναι ἐκείνη ἥτις κανονίζει καὶ ρυθμίζει τὰς τιμάς. Ὁ ἀνθενωτικὸς πόλεμος ἀπὸ τοῦ 1861 μέχρι τοῦ 1865 ἀνεστάτωσε τὰς παγκοσμίους ἀγορὰς τοῦ βάμβακος, αἱ δὲ τότε ἐπικρατήσασαι ὑψηλαὶ τιμαὶ ἔφεραν τὴν καταστροφήν. Ἔκτοτε αἱ τιμαὶ ἐπανῆλθον εἰς μίαν κανονικὴν ὁδόν, ρυθμιζομένων τῶν διακυμάνσεων, καθ' ἃ ἐλέχθη ἀνωτέρω, ἐκ τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς καταναλώσεως.

Copyright Underwood & Underwood

ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΔΕΜΑΤΩΝ ΒΑΜΒΑΚΟΣ ΕΚ ΤΕΞΑΣ

* * *

Κατόπιν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς τὴν παραγωγὴν ἔρχονται αἱ Ἀνατολικαὶ Ἰνδίαι, ἡ Αἴγυπτος καὶ ἡ Βραζιλία, περὶ τῶν ἐσοδειῶν τῶν ὁποίων θὰ πραγματευθῶμεν εἰς ἄλλα ἄρθρα, δημοσιευθησόμενα εἰς τὰ προσεχῆ τεύχη τῆς Εἰκονογραφημένης, ὁμοῦ μὲ πραγματείας περὶ τῶν ἐκ τοῦ βάμβακος ἄλλων σπουδαίων προϊόντων, ὡς τὸ βαμβακέλαιον κτλ.

Σήμερον θέλομεν περιορισθῇ μόνον εἰς μίαν μικρὰν ἐπισκόπησιν τοῦ Ἀμερικανικοῦ βάμβακος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παρελθούσης καὶ ἐνεστώσης ἐσοδείας.

* * *

Ἡ χρηματικὴ ἀξία τοῦ βάμβακος ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις διὰ τὴν ἐσοδείαν τοῦ 1909—1910 ἀνῆλθεν εἰς $778,894,000, καίτοι δὲ ἡ ἐσοδεία παρουσίασε διαφορὰν ἐπὶ ἔλαττον, ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν προηγηθεῖσαν ἐσοδείαν τοῦ 1908—1909, ἀνελθοῦσαν εἰς 3,210,000 δέματα, ἐν τούτοις ἡ χρηματικὴ αὐτῆς ἀξία ὑπερέβη ἐκείνην τοῦ 1908—1909, κατὰ 95,100,000 δολλάρια.

Εἰς τὸ ποσὸν αὐτὸ δὲν περιλαμβάνεται ἡ ἀξία τοῦ ὑπολειφθέντος σπόρου, ἥτις ἐὰν ἐλαμβάνετο ὑπ' ὄψει θὰ ἀνεβίβαζε τὴν χρηματικὴν διὰ τοὺς Ἀμερικανοὺς ἀξίαν τῆς περυσινῆς ἐσοδείας εἰς τὸ καταπληκτικὸν ποσὸν τῶν $902,894,000, συμφώνως πρὸς τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ κ. Henry G. Hester, διευθυντοῦ τῆς στατιστικῆς τοῦ βάμβακος τοῦ ἐπιμελητηρίου τῆς Νέας Ὀρλεάνης καὶ γνωστῆς αὐθεντίας εἰς ὅ,τι δήποτε ἀφορᾷ τὸν βάμβακα. Ἡ ἔκθεσις τοῦ κ. Hester εἶναι συμπληρωματικὴ οὕτως εἰπεῖν τῆς Κυβερνητικῆς ἐκθέσεως τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Γεωργίας. Τὸ ὁλικὸν ποσὸν τῆς παραγωγῆς πέρυσιν ἀνῆλθεν εἰς 10,315,382 δέματα ἐκ 500 λιτρῶν ἕκαστον ἀποτελούμενον, ἤτοι ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ἐσοδείαν τοῦ 1908 ἡ περυσινὴ παρουσίασε ποσὸν ἐπὶ ἔλαττον ἀκριβῶς 3,271,924 δεμάτων, ἦτο δὲ ἡ περυσινὴ ἐσοδεία ἡ μικροτέρα ἀπὸ τοῦ 1903, ὅτε ἀνῆλθεν εἰς 11,035,041. Αἱ τιμαὶ ὡς ἐκ τούτου πέρυσιν εἶχον κρατηθῆ λίαν ὑψηλαί, ὑπολογίζεται δὲ ὅτι ἡ περυσινὴ ἐσοδεία διετέθη ἐπὶ τῇ βάσει 14 37)100 σέντς τὴν λίτραν κατὰ μέσον ὅρον.

Οὕτω ἕκαστον δέμα ἐκ 500 λιτρῶν πέρυσιν εἶχεν ἀξίαν $73.41 ἀπέναντι $49.46 τῷ 1908 καὶ $58.70 τῷ 1907.

Πέρυσιν ἡ ὑφήλιος κατηνάλωσε 11,774,000 δέματα Ἀμερικανικοῦ βάμβακος, ἤτοι 1,383,000 ἐπὶ ἔλαττον τῆς καταναλώσεως τοῦ 1908 καὶ 113,000 τῆς τοῦ 1907. Ἐκ τοῦ μεγάλου τούτου ποσοῦ 4,515,000 κατηνάλωσαν ἐξ ἴσου σχεδὸν τὰ βαμβακοκλωστήρια τῶν Νοτίων καὶ Βορείων Πολιτειῶν.

* * *

Διὰ τὴν ἐφετεινὴν ἐσοδείαν τῷ 1910—1911 ἡ παραγωγὴ ὑπολογίζεται κατὰ μὲν τοὺς μᾶλλον συντηρητικοὺς εἰς δώδεκα ἑκατομμύρια δεμάτων, κατὰ δὲ τοὺς μᾶλλον αἰσιοδόξους εἰς 12,600,000. Ἐν τούτοις, καίτοι εὑρισκόμεθα ἤδη περὶ τὰ τέλη Νοεμβρίου, διαμφισβητεῖται ἀκόμη καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ διαμφισβητούμενον, τὸ ποσὸν τῆς ἐφετεινῆς ἐσοδείας. Καθ' ἃ δύναταί τις νὰ κρίνῃ ἐκ τῶν τελευταίων εἰδήσεων, δὲν θὰ ὑπερβῇ κατὰ πολὺ τὰ δώδεκα ἑκατομμύρια δεμάτων, λαμβανομένου ὑπ' ὄψει ὅτι μέχρι τῆς 14ης Νοεμβρίου ἐλήφθησαν εἰς τὰ gin mills περὶ τὰ 8,500,000 δεμάτων. Οὕτως ἢ ἄλλως ἡ ἔκθεσις τῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς ἐφετεινῆς ἐσοδείας δὲν θὰ γίνῃ γνωστὴ πρὸ τῆς 9ης

Δεκεμβρίου, ἔκτοτε δὲ ἀναγκαστικῶς οἱ ὑπολογισμοὶ θὰ γίνωνται κατὰ προσέγγισιν.

* * *

Ἡ ἐξαγωγὴ Ἀμερικανικοῦ βάμβακος ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 19ης Νοεμβρίου ἀνῆλθεν εἰς 3,690,000 δέματα, τὸ δὲ ὁλικὸν ποσὸν τοῦ ὁρατοῦ βάμβακος πάσης προελεύσεως κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἦτο 3,871,974 δέματα ἐκ τῶν ὁποίων Ἀμερικανικῆς προελεύσεως ἦσαν τὰ 3,195,974.

* * *

Ἐλέχθη εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς πραγματείας ταύτης ὅτι ὁ βάμβαξ εἶναι ἀληθὴς βασιλεύς, Μονάρχης ἀπόλυτος καὶ Μεγαλειότης ἀπόλυτος εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ὁποίου εὑρίσκεται ἡ ἀνθρωπίνη εὐημερία. Καλλιτέρα ἴσως καὶ πειστικωτέρα ἀπόδειξις τούτου δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ παρατεθῇ ἐνταῦθα ἐκτὸς διὰ μιᾶς μικρᾶς σκιαγραφίας τῶν συμβάντων ἐν Ἀγγλίᾳ, διαρκοῦντος τοῦ Ἀνθενωτικοῦ πολέμου ἀπὸ τοῦ 1861 μέχρι τοῦ 1865 ἐξ αἰτίας ἐλλείψεως τῆς βάμβακος. Ἐμάχοντο τότε αἱ Βόρεαι Πολιτεῖαι πρὸς τὰς Νοτίους καὶ ἡ καλλιέργεια τοῦ βάμβακος ἦτο ἀδύνατον νὰ διεξαχθῇ κανονικῶς. Οἱ μαῦροι ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν ὁποίων τόσον ἀδελφικὸν αἷμα ἐχύθη εἶχον ἐγκαταλείψει τὰς φυτείας, καὶ ἄλλοι μὲν εἶχον καταταχθῆ εἰς τοὺς στρατοὺς τῶν Βορείων, ἄλλοι δὲ φεύγοντες τὴν δουλείαν ἐδραπέτευον, ἀνακτῶντες τὴν ἐλευθερίαν των ἀμέσως μετὰ τὴν εἴσοδόν των εἴς τινα ἐκ τῶν Βορείων Πολιτειῶν.

Καθ' ὃν χρόνον διεξήγετο ὁ μέγας ἐκεῖνος ἐμφύλιος πόλεμος μὲ τὰς μυριονέκρους του ἱστορικὰς μάχας, ἄλλοι πόλεμοι ἐξοντώσεως διεξήγοντο ἐν Ἀγγλίᾳ μὴ ὑπάρχοντος βάμβακος.

Στρατὸς ὁλόκληρος ἐργατῶν ὑπολογιζόμενος εἰς 500 περίπου χιλιάδας ἐδεκατίζετο ἐκ τῆς πείνης καὶ τῶν στερήσεων. Τὰ μεγάλα ὑφαντουργεῖα τῆς Lancashire, τὰ ὁποῖα ἐπί τινα ἔτη εἶχον ἑλκύσει «μετανάστας» ἀπὸ ὅλην τὴν Ἀγγλίαν δέκα καὶ εἴκοσι χιλιάδας κατ' ἔτος σχεδόν, ἠναγκάσθησαν νὰ κλείσωσι τὰς θύρας των καὶ νὰ ρίψωσιν εἰς τοὺς δρόμους καὶ εἰς τὴν φιλανθρωπίαν τοῦ κόσμου χιλιάδας ἐπὶ χιλιάδων οἰκογενειῶν.

Γονεῖς καὶ τέκνα ἐζήτουν ἐλεημοσύνην, συσσίτια εἶχον ἱδρυθῆ ὑπὸ τῶν φιλευσπλάγχνων, ἔρανοι διεξήγοντο εἰς ὅλας τὰς πόλεις, αἱ ἐφημερίδες ἐζήτουν τὸν ὀβολὸν τῶν πλουσίων καὶ τῶν πτωχῶν ἐξ ἴσου, ἁπανταχοῦ δὲ τῆς Ἀγγλίας ἐπεκράτει βαθεῖα λύπη διὰ τὰς στερήσεις τῶν ἀτυχῶν ἐργατῶν.

Πένθιμος μαῦρος πέπλος εἶχε καλύψει ὁλόκληρον τὴν Βρετανίαν εὐθὺς ἅμα ἐγνώσθη ὅτι ἐξέλιπεν ὁ βάμβαξ, ὅστις ἔδιδε τὸν ἄρτον εἰς τὰς χιλιάδας τῶν ἐργατῶν.

Ἐν Manchester ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ εἰσεπράχθησαν ἑβδομήκοντα χιλιάδες λίραι διὰ τὰ ἀτυχῆ τῆς βιομηχανίας τοῦ βάμβακος θύματα. Ἡ ἐφημερὶς «Daily Telegraph» εἰσέπραξε πέντε χιλιάδας λιρῶν. Ἡ δυστυχία ἦτο φρικώδης, τρομερά.

* * *

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐλλείψεως τοῦ βάμβακος ὑπολογίζεται ὅτι αἱ ζημίαι ἀνῆλθον εἰς πεντακοσίας χιλιάδας δολλαρίων, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ τρίτον ἀντεπροσώπευε τοὺς μισθοὺς τῶν ἐργατῶν. Ἡ κυβέρνησις ἠναγκάσθη νὰ προβῇ εἰς τὴν κατασκευὴν δημοσίων ἔργων ὅπως δυνηθῇ οὕτω νὰ ἀνακουφίσῃ ἐν μέρει τοὺς ἀτυχεῖς ἐργάτας, τείνουσα οὕτω χεῖρα βοηθείας εἰς τὰς χιλιάδας τῶν ἀστέγων καὶ τῶν πεινώντων.

Τῷ 1863 ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἠναγκάσθη νὰ προκαταβάλῃ ἓν ἑκατομμύριον διακοσίων χιλιάδων λιρῶν, ἤτοι περὶ τὰ ἑπτὰ ἑκατομμύρια δολλαρίων, διὰ δημόσια ἔργα ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἥμισυ περίπου ἀντιπροσώπευεν ἡμερομίσθια, ἐν ὅλῳ δὲ ὑπολογίζεται ὅτι μέχρι τῶν μέσων τοῦ 1865 ἡ Ἀγγλία ἐδαπάνησε περὶ τὰ δέκα ἑκατομμύρια δολλαρίων διὰ τὴν ἀνακούφισιν τῶν ἐργατῶν. Εἰς ἄλλα δέκα ἑκατομμύρια δολλαρίων ἀνῆλθον αἱ δωρεαὶ τῶν φιλανθρώπων καὶ ἄλλα πέντε ἑκατομμύρια δολλαρίων διετέθησαν διὰ τὴν ἀγορὰν προμηθειῶν. Κατὰ τὰ Χριστούγεννα τοῦ 1861 διακόσιαι πεντήκοντα χιλιάδες ἀτόμων ἐτρέφοντο ἐκ συνεισφορῶν καὶ ἐράνων ἐν Lancashire. Βαθμηδὸν δέ, ἐφ' ὅσον ὁ ἀνθενωτικὸς πόλεμος ἔβαινε πρὸς τὸ τέλος του καὶ ἡ καλλιέργεια τοῦ βάμβακος ἐπανελαμβάνετο, ἤρχιζε νὰ παύῃ καὶ ἡ τόσον λυπηρὰ ἐν Ἀγγλίᾳ κατάστασις. Οἱ Ἀμερικανοί, οἵτινες πάντοτε ἦλθον εἰς βοήθειαν τῶν δυστυχούντων, δὲν ἐλησμόνησαν ἐν τῷ μέσῳ τῶν μαχῶν τοὺς Ἄγγλους, ὡς δὲν ἐλησμόνησαν καὶ τοὺς πατέρας μας, ὅταν ἐμάχοντο ὑπὲρ τῆς Ἐλευθερίας.

Copyright Underwood & Unde. wood

ΑΙ ΑΠΕΡΑΝΤΟΙ ΒΑΜΒΑΚΟΦΥΤΕΙΑΙ ΤΩΝ ΝΟΤΙΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ

Ὡς κατὰ τὸ 1827 οὕτω καὶ κατὰ τὸ 1862—1863 πλοῖα μὲ φορτία τροφῶν καὶ ἐνδυμάτων καὶ ἄλλων χρειωδῶν ἀπέπλευσαν ἐκ τῶν λιμένων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν διὰ τὴν Ἀγγλίαν. Τὰ σκάφη «George Griswold», «Achilles» καὶ «Hope» ἔφθασαν κατὰ τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1863 εἰς Λιβερπούλην καὶ ἐγένοντο δεκτὰ ἐνθουσιωδῶς ὑπὸ τοῦ Ἀγγλικοῦ λαοῦ.

* * *

Κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ 1863 ὁ βάμβαξ ἐπωλεῖτο ἐν Λιβερπούλῃ πρὸς δύο σελίνια καὶ πέντε πέννας (2)5) τὴν λίτραν, ἤτοι 65 περίπου σέντς! Ὁ πόλεμος ἔπαυσεν, οἱ μαῦροι ἠλευθερώθησαν, ὁ Λίνκολν, ὁ μέγας ἐκεῖνος πρόεδρος τῆς Συμπολιτείας, ἔπιπτεν ὑπὸ τὰς σφαίρας τοῦ δολοφόνου, ὁ στρατηγὸς Γράντ ἔθετε τὰ θεμέλια τῆς μεγάλης, κραταιᾶς καὶ ἡνωμένης Δημοκρατίας, καὶ ὁ λαὸς τῆς οἰκουμένης ἀνεκουφίζετο.

Ὁ Βάμβαξ, ὅστις ἔφερεν ὅλας αὐτὰς τὰς συμφορὰς εἰς τὸν κόσμον καὶ τοῦ ὁποίου τὴν βασιλείαν εἶχε πρὸς στιγμὴν καταργήσει ὁ ἐμφύλιος πόλεμος, ἐπανελάμβανε τὴν ἀρχὴν καὶ ἀνήρχετο ἐκ νέου ἐπὶ τοῦ θρόνου του. Καὶ ἐκεῖ ἵσταται ἔκτοτε μεγαλείτερος, κραταιότερος καὶ ἰσχυρότερος ἢ ἄλλοτέ ποτε ἡ Αὐτοῦ Ἀμερικανικὴ Μεγαλειότης ὁ λευκὸς καὶ χιονώδης Βάμβαξ! ....

ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΩΝ ΩΚΕΑΝΩΝ

ΤΙ ΕΙΝΑΙ Ο "ΟΛΥΜΠΙΚΟΣ"

ΤΗΝ 20ήν παρελθόντος Ὀκτωβρίου καθειλκύσθη ἐκ τῶν ἐν Belfast τῆς Ἀγγλίας ναυπηγείων Harland and Wolff Ltd τὸ μεγαλείτερον σκάφος τοῦ κόσμου.

Τοῦτο εἶναι ὁ «Ὀλυμπικὸς» τῆς ἀνὰ τὴν ὑφήλιον γνωστῆς Ἑταιρίας White Star Line.

Ἐγράφησαν πολλὰ εἰς τὸν διεθνῆ ἡμερήσιον καὶ περιοδικὸν τύπον διὰ τὸ θαῦμα τοῦτο τῆς ναυπηγικῆς, ἢ καλλίτερα ἀκόμη τὸ θαῦμα τῆς ἀνθρωπίνης μεγαλουργίας. Ἀλλά, προκειμένου νὰ γράψωμεν κἄτι τι ἰδιαιτέρως διὰ τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Εἰκονογραφημένης Ἀτλαντίδος», δὲν ἠθελήσαμεν ν' ἀντιγράψωμεν ὅ,τι ἤδη ἐδημοσιεύθη ἀλλαχοῦ. Πρὸς τοῦτο ἐσκέφθημεν ν' ἀποταθῶμεν πρὸς τοὺς ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἀντιπροσώπους τοῦ «Λευκοῦ Ἀστέρος» καὶ νὰ ζητήσωμεν τὴν ἀρωγήν των, ἥτις μᾶς παρεσχέθη ἀβρότατα καὶ φιλοφρονέστατα ὑπὸ τὸν τύπον τῶν εἰκόνων καὶ τῶν πληροφοριῶν τὰς ὁποίας βλέπουσιν εἰς τὴν σελίδα ταύτην οἱ ἀναγνῶσταί μας.

Ὁ «Ὀλυμπικὸς» ὑπερβαίνει κατὰ 100 πόδας τὸ μῆκος καὶ κατὰ 13,000 τόννους τὴν χωρητικότητα τοῦ μεγαλειτέρου ἀτμήρους σκάφους τοῦ κόσμου. Τὸ μῆκός του εἶναι ἀκριβῶς: 882 1)2 ποδῶν. Τὸ πλάτος του: 92 1)2 ποδῶν καὶ εἰς τὸ μέσον 94. Τὸ βάθος ἀπὸ τοῦ κύτους μέχρι τοῦ μεγάλου καταστρώματος φθάνει τοὺς 97 πόδας. Τὸ ὕψος ἀπὸ τοῦ κύτους μέχρι τοῦ θαλάμου τοῦ κυβερνήτου φθάνει 105 1)2 πόδας. Τὸ ὕψος τῶν καπνοδόχων ἀπὸ τοῦ καταστρώματος φθάνει περίπου 82 πόδας. Τὸ σκάφος ἔχει ἕνδεκα ἐν ὅλῳ χαλύβδινα καταστρώματα, προφυλάσσεται δὲ μὲ 15 στεγανὰ διαμερίσματα.

Ἀλλ' αἱ διαστάσεις αὗται τοῦ πελωρίου σκάφους καθίστανται περισσότερον ἀντιληπταί, ὅταν ἀναλογισθῇ κανεὶς ὅτι ὁ «Ὀλυμπικὸς» ὑπερβαίνει διὰ τοῦ μήκους του κατὰ 182 πόδας τὸ ὕψος τοῦ Metropolitan Tower τῆς Νέας Ὑόρκης. Ἐὰν ὁ «Ὀλυμπικὸς» καὶ ὁ μέλλων συντόμως νὰ καθελκυσθῇ «Τιτανικὸς» τοῦ αὐτοῦ τύπου ἐτοποθετοῦντο κάτωθεν τῆς γεφύρας τοῦ Μπροῦκλυν, θὰ τὴν ὑπερέβαινον κατὰ μῆκος, θὰ ἀπέκλειον τὸν East River καὶ θὰ ἐξετείνοντο κατὰ 100 πόδας καὶ πλέον ἑκατέρωθεν ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τῆς Manhattan καὶ τοῦ Brooklyn.

Τρία ἑκατομμύρια καρφιά, ζυγίζοντα ἐν ὅλῳ 1200 τόννους, ἐχρησιμοποιήθησαν κατὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ σκάφους, τὸ ὁποῖον εἶναι χαλύβδινον. Τὸ πηδάλιόν του μόνον ζυγίζει 100 τόνους, καὶ ὅμως χάρις εἰς τὸν ἠλεκτρισμὸν ἠμπορεῖ νὰ μετακινηθῇ εὐκολώτατα καὶ ταχύτατα ὡς πτερόν.

Τὸ μεγαθήριον τοῦτο τοῦ Ὠκεανοῦ θὰ εἰμπορῇ νὰ περιλάβῃ ἀνέτως 2,500 ἐπιβάτας, ἐνῷ τὸ πλήρωμά του δὲν θὰ ἔχῃ ὀλιγωτέρους τῶν 860 ἀνδρῶν. Χάρις εἰς τὰς διαστάσεις τοῦ σκάφους τούτου ὅλα τὰ διαμερισματά του θὰ εἶναι ἐξαιρετικῶς εὐρύχωρα. Οἱ ταξειδιῶται θὰ εὑρίσκουν ἐπὶ τοῦ «Ὀλυμπικοῦ» ὅ,τι θὰ ἠδύναντο νὰ εὕρουν εἰς τὸ καλλίτερον ξενοδοχεῖον τοῦ Λονδίνου ἢ τῆς Νέας Ὑόρκης. Τουρκικὰ λουτρά, ἠλεκτροθεραπευτήρια, δεξαμεναὶ πρὸς κολύμβημα, περίβολοι διὰ τέννις, ἡλιοθεραπευτήρια, γυμναστήρια θὰ εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐπιβατῶν τοῦ «Ὀλυμπικοῦ».

Τὸ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως πελώριον τοῦτο σκάφος θὰ κινῆται διὰ μηχανῶν τελειοτάτου συστήματος συνδυάζοντος μηχανὰς ἐπαμειβομένων ἐκκενώσεων μὲ τουρβίνας χαμηλῆς πιέσεως. Χάρις εἰς τὸ σύστημα τοῦτο ἡ δόνησις τοῦ σκάφους θὰ εἶναι πολὺ μικρὰ καὶ ἡ ναυτία σχεδὸν θὰ ἐξουδετεροῦται. Ὁ «Ὀλυμπικὸς» θὰ ἔχῃ τρεῖς ἕλικας καὶ ταχύτητα κανονικὴν 22 μιλίων.

Γράφοντες τ' ἀνωτέρω διὰ τὸν «Ὀλυμπικὸν» θεωροῦμεν περιττὸν νὰ προσθέσωμεν ὅτι αὗται θὰ εἶναι αἱ διαστάσεις καὶ τοῦ «Τιτανικοῦ», ὅστις θὰ καθελκυσθῇ λίαν προσεχῶς.

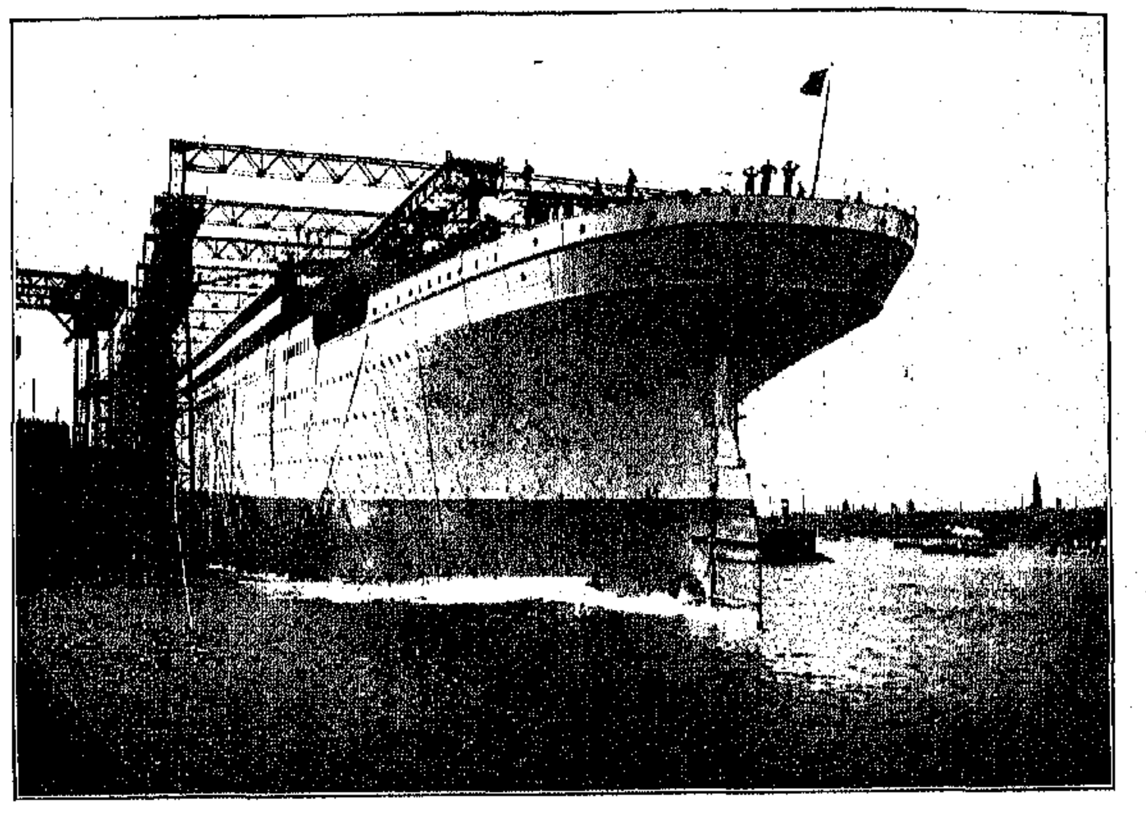

Ο «ΟΛΥΜΠΙΚΟΣ» ΜΟΛΙΣ ΚΑΘΕΙΛΚΥΣΘΗ

Διὰ τῶν σκαφῶν τούτων ἡ Ἑταιρία τοῦ Λευκοῦ Ἀστέρος ἔρχεται εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῆς Ἀγγλικῆς καὶ τῆς παγκοσμίου ἐμπορικῆς ναυτιλίας, καθ' ὅσον ἀναβιβάζει τὸ σύνολον τῆς χωρητικότητος τῶν ὑπὸ τὴν σημαίαν της σκαφῶν εἰς 418,907 τόννους.

Τὸ πρῶτον μέγα σκάφος τῆς ἑταιρίας ταύτης ἦτο ὁ «Ὠκεανικός», κατασκευασθεὶς εἰς τὰ 1871 καὶ θεωρηθεὶς ὡς τὸ μεγαλούργημα τῆς ἐποχῆς, ἀφοῦ ἦτο μάλιστα τὸ πρῶτον σκάφος ὅπερ ὑπερέβη τὰς διαστάσεις τοῦ ἱστορικοῦ «Great Eastern ἢ Λεβιάθαν......

Εἰς τὰ 1899 καθειλκύετο ὁ νέος «Ὠκεανικὸς» ἐπονομασθεὶς Βασιλεὺς τῶν θαλασσῶν διὰ τὴν τελειότητα καὶ τὴν ταχύτητά του.

Κατὰ τὴν καθέλκυσιν τοῦ σκάφους τούτου παρίστατο καὶ ὁ ἱδρυτὴς τοῦ Λευκοῦ Ἀστέρος Thos. H. Ismay, ὅστις ἠξιώθη νὰ ἴδῃ 40 ἐτῶν κόπους ἐπιστεφομένους μὲ ἓν μεγαλούργημα τῆς ναυπηγικῆς καὶ μηχανικῆς. Ἀλλ' ἡ πρόοδος εἰς τὸν αἰῶνά μας βαίνει μὲ ἰλιγγιώδη ταχύτητα· ὅ,τι ἦτο μέγα εἰς τὰ 1899, εἶναι σύνηθες εἰς τὰ 1910. Ἔπειτα ἀπὸ μίαν δεκαετίαν ὁ «Ὀλυμπικὸς» θὰ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ συνήθη σκάφη τοῦ ὠκεανοῦ.

Σήμερον ὅμως κατέχει τὰ σκῆπτρα μεταξὺ ὅλων τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ὑφηλίου. Ἀλλ' ἐὰν ἡ κατασκευὴ ἑνὸς τοιούτου σκάφους ἀποτελεῖ ἓν ἀπὸ τὰ θαύματα τῆς ἐποχῆς μας, μήπως δὲν εἶναι ἄλλο τόσον θαυμαστὸν τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ καθέλκυσίς του ἀπήτησε χρόνον μόνον 2 λεπτῶν τῆς ὥρας;

* * *

Ἀλλ' ἤλθαμε πάλιν εἰς τοὺς ἀριθμούς. Ἰδοὺ λοιπὸν καὶ ἄλλους. Ὁ κεντρικὸς ἕλιξ ὁλόκληρος ἀπὸ ὀρείχαλκον ζυγίζει 22 τόννους. Κάθε ἄγκυρα τοῦ «Ὀλυμπικοῦ» ζυγίζει 15 τόννους. Πρὸς φωτισμόν του ἔχει 2,000 παράθυρα. Τὸ ὅλον βάρος τοῦ σκάφους κατὰ τὴν καθέλκυσιν ἦτο 27,000 τόννοι...

Αὐτὸ εἶναι τὸ «Olympic» τῆς White Star Line.

* * *

Ο «ΟΛΥΜΠΙΚΟΣ» ΟΤΑΝ ΠΕΡΑΤΩΘΗ

Η ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΥΠΟ ΤΟΝ ΚΑΛΙΦΟΡΝΕΙΟΝ ΟΥΡΑΝΟΝ

ΕΙΚΟΣΙ καὶ τέσσαρες σχεδὸν μακροὶ αἰῶνες διέρρευσαν ἀφ' ὅτου ὁ ἀθάνατος Σοφοκλῆς ἐστεφανοῦτο εἰς τὸ ἰοστέφανον ἄστυ τῆς Παλλάδος διὰ τὸ λαμπρὸν θέαμα καὶ ἄκουσμα τὸ ὁποῖον παρέσχεν εἰς τὸ Ἀθηναϊκὸν κοινὸν ἐν τῷ Διονυσιακῷ Θεάτρῳ μὲ τὴν διδασκαλίαν τῆς «Ἀντιγόνης» του. Καὶ ἰδοὺ μετὰ τόσους αἰῶνας τὸ θεσπέσιον ἀριστοτέχνημα τοῦ μεγάλου τραγικοῦ ἀναπαριστανόμενον ὑπὸ τὸν ὡραῖον οὐρανὸν τῆς Καλιφορνίας, χιλιάδας μίλια μακρὰν τῆς πατρίδος τοῦ ποιητοῦ, καὶ ἐμβάλλον εἰς θείαν ἔκστασιν καὶ εἰς θρησκευτικὴν κατάνυξιν ὀκτακισχιλίους ἐπιλέκτους Καλιφορνίους, οἱ ὁποῖοι ἐπλήρουν τὸ γνωστὸν «Greek Theater» τοῦ Berkeley, ὅπου ἐδιδάχθη τὸν παρελθόντα Ἰούνιον ἡ «Ἀντιγόνη».

Τέκνα τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος, θρέμματα τῶν ἰδεῶν τῆς βιομηχάνου Ἀμερικῆς, ᾐσθάνθησαν ῥίγη ἱερᾶς συγκινήσεως πρὸ τοῦ θείου κάλλους τῆς ἀρίστης τῶν Ἑλληνικῶν τραγῳδιῶν, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐδίδαξεν ὁ μέγας τραγικὸς τῆς ἀρχαιότητος τὴν σύγχρονόν του ἑλληνικὴν γενεὰν ὅτι ὑπὲρ τὴν κτηνώδη ἐπιβολὴν τῆς ὑλικῆς δυνάμεως κεῖται ἡ ἐπιβολὴ τοῦ δικαίου, ὑπὲρ τὸ κῦρος τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας, τῆς ἀντιπροσωπευούσης πολλάκις τὴν θέλησιν τῶν ὀλιγωτέρων καὶ φαυλοτέρων, κεῖται τὸ κῦρος τοῦ ἀγράφου ἠθικοῦ νόμου, τοῦ ἐξυπηρετοῦντος τὰ συμφέροντα τῶν πολλῶν, τῆς κοινωνίας ὁλοκλήρου, ὑπὲρ τὸ πρόσωπον τοῦ ἄρχοντος δεσπόζει τὸ ὑπέρτατον Ὄν, τὸ θεσπίσαν τοὺς νόμους τῆς φύσεως καὶ τῆς κοινωνίας.

Ἦλθον καὶ παρῆλθον ἀπὸ τῆς σοφοκλείου ἐποχῆς μακραὶ σειραὶ γενεῶν, ἑκάστη κληροδοτοῦσα εἰς τὴν διάδοχον αὐτῆς καὶ νέας ἰδέας, νέας προόδους, νέας τάσεις τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος, νέας βιωτικὰς συνθήκας, νέον κοινωνικὸν καθεστώς. Ὁ ἄνθρωπος τῆς σήμερον εἶναι ἡμίθεος ἀπέναντι τοῦ ἀνθρώπου τῆς σοφοκλείου ἐποχῆς ἐν τῇ κλίμακι τῆς ὑλικῆς προόδου. Κάμνει τὸν γῦρον τοῦ κόσμου εἰς διάστημα ὀλιγώτερον δεκάδος ἑβδομάδων, περιφρονεῖ τὸν ὠκεανόν, διατρυπᾷ τὰ σπλάγχνα τῶν ὀροσειρῶν, ἐκμηδενίζει τὰς ἀποστάσεις, καθυποτάσσει τὰ στοιχεῖα μὲ τὴν θαυματουργὸν δύναμιν τῆς διανοίας του, γίνεται βαθμηδὸν κύριος τῆς φύσεως, ὡς διέταξεν αὐτὸν ὁ Δημιουργός. Καὶ ἐν τούτοις, ἀπὸ τοῦ ἰλιγγιώδους ὕψους τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος στρέφει τὸ βλέμμα εἰς τὸ δυσμέτρητον βάθος, ὅπου ἔθαψεν ὁ χρόνος τὴν πολιὰν Ἑλληνικὴν ἀρχαιότητα, καὶ ἀποθαυμάζει τὸ θεῖον κάλλος της, σαγηνεύεται ἀπὸ τὴν συναρπάζουσαν αἴγλην της, σπένδει διαρκῶς σπονδὴν εὐγνωμοσύνης πρὸς τὰ καταυγάσαντα αὐτὴν μὲ τὴν ἀνέσπερον λάμψιν των πνεύματα, καὶ καθιστᾷ αὐτὴν διδάσκαλόν του καὶ χειραγωγόν του ἐν τῇ ἐξερευνήσει τοῦ ἀπεράντου σταδίου του ἀνθρωπίνου μέλλοντος, ὡς ὁ Δάντης ἐξελέξατο χειραγωγόν του ἐν τῇ ἐξερευνήσει τοῦ Ἅδου τὸν Βιργίλιον.

Ὁ νεώτερος κόσμος δὲν δύναται νὰ περιφρονήσῃ τὸν παλαιόν. Ἐπλούτησε, καὶ ὅμως ἐξακολουθεῖ νὰ παίρνῃ δανεικὰ ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα. Δὲν εἶναι τοῦτο περίεργον καὶ ἐκπληκτικὸν ἀληθῶς!

Τὸ Ἑλληνικὸν δρᾶμα εἶναι τὸ πρῶτον φωτεινὸν σημεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον προσπίπτει τὸ βλέμμα τοῦ ζητοῦντος φῶς ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν ἀρχαιότητα. Ἁπλοῦν, ἀλλὰ μεγαλοπρεπές, ὡς κάθε Ἑλληνικὸν δημιούργημα, αὐστηρόν, ἀλλὰ ὑψηλὸν ὡς ὁ Ὄλυμπος, σαγηνεύει μὲ τὸ ἀπαράμιλλον κάλλος τοῦ καὶ μὲ τὴν συναρπάζουσαν δύναμίν του τὸν θιασώτην τοῦ καλοῦ, οἱασδήποτε ἐποχῆς τέκνον καὶ ἂν εἶναι οὗτος, εἰς οἱονδήποτε περιβάλλον καὶ ἂν ζῇ. Τὸ δρᾶμα μετεπλάσθη καὶ ἐτροποποιήθη κατὰ μυρίους τρόπους, ἵνα προσελκύῃ τὸ κοινόν, εἰργάσθησαν δι' αὐτὸ πλεῖσται μεγάλαι διάνοιαι, ἐφευρέθη τὸ ἑλκυστικὸν μελόδραμα καὶ τὰ πάντα ἐν γένει ἐγένοντο ὅπως εὐχαριστηθῇ τὸ ἀπαιτητικὸν κοινόν. Καὶ ηὐχαριστήθη πράγματι. Μόνον ὅμως ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν τραγῳδίαν διδάσκεται καὶ ἐξαίρεται εἰς τὸ ἐπίπεδον τὸ ἁρμόζον τῷ ἀνθρώπῳ, καὶ μεταρσιοῦται καὶ ὑπὲρ τοῦτο ἀκόμη, ζητοῦν τὸ τέλειον, τὸ ἰδεῶδες καλὸν καὶ δίκαιον.

Οἱ Ἀγγλοσαξωνικοὶ ἰδίᾳ λαοί, οἱ καυχώμενοι ὡς κληρονομήσαντες τὰς ἰδέας τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ κόσμου, εἶναι κατ' ἐξοχὴν λάτρεις τοῦ Ἑλληνικοῦ δράματος, τὸ ὁποῖον συχνότατα κάμνει τὴν ἐμφάνισίν του ἀπὸ τῶν σκηνῶν τῶν πανεπιστημιακῶν καὶ ἄλλων θεάτρων, διδάσκον τὴν σπουδάζουσαν νεολαίαν τοὺς βιονομικοὺς κανόνας τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος καὶ ἐμπνέον εἰς αὐτὴν τὸν ἔρωτα πρὸς τὸ ἰδεῶδες καλόν. Ἡ νεαρὰ καὶ ὀργῶσα πρὸς δάνειον φῶς Ἀμερικὴ ἔρχεται φυσικὰ πρώτη μεταξὺ τῶν χωρῶν ὅπου τὸ Ἑλληνικὸν δρᾶμα ἔχει κάμῃ τὰς μεγαλητέρας κατακτήσεις. Γνωρίζουν οἱ νοήμονες παιδαγωγοὶ τῆς Ἀμερικανικῆς νεολαίας ὅτι ἡ ἰδέα εἶναι δύναμις ζωτικὴ καὶ δημιουργική, καὶ ὅτι οὐδαμοῦ ἀλλαχοῦ δὲν θὰ τὴν εὕρωσι τόσον τελείως καὶ ἀριστοτεχνικῶς διατυπωμένην ὅσον εἰς τὰ προϊόντα τῆς Ἑλληνικῆς διανοίας, καὶ δὴ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν τραγῳδίαν. Καὶ διὰ τοῦτο εἰς πολλὰ τῶν Πανεπιστημίων καὶ Κολλεγίων τῆς Ἀμερικῆς ἐπεκράτησεν ἀπὸ ἐτῶν τὸ ἔθιμον νὰ δίδωνται κατ' ἔτος παραστάσεις Ἑλληνικῶν δραμάτων εἰς θέατρα ἐπὶ τούτῳ συμπεριληφθέντα ἐν ταῖς πανεπιστημιακαῖς οἰκοδομαῖς. Τὸ περιφημότερον τῶν πανεπιστημιακῶν τούτων θεάτρων τῆς Ἀμερικῆς εἶναι τὸ ἐν Berkeley τῆς Καλιφορνίας, φέρον τὸ ὄνομα «Greek Theater» καὶ δυνάμενον νὰ περιλάβῃ μυρίους θεατάς.

Ἐν τῷ θεάτρῳ τούτῳ ἐδόθη κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούνιον χάριν τῶν φοιτητῶν καὶ τῶν λοιπῶν φιλομούσων τῆς Καλιφορνίας ἡ παράστασις τῆς «Ἀντιγόνης», οὐχὶ ὑπὸ σπουδαστῶν τῆς Ἑλληνικῆς φιλολογίας, ὡς γίνεται συνήθως, ἀλλ' ὑπὸ πραγματικῶν ἠθοποιῶν, κατόπιν μακρῶν προασκήσεων.

Ἂν βασισθῶμεν εἰς τὰς κρίσεις τῶν θεατρικῶν ἀρθρογράφων τῶν ἐφημερίδων τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου, ἡ παράστασις αὕτη τῆς Ἀντιγόνης ἐστέφθη ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας καὶ ἐσημείωσεν ἐποχὴν εἰς τὰς παραστάσεις Ἑλληνικῶν τραγῳδιῶν ἐν Ἀμερικῇ, καίτοι φυσικὰ δὲν ἦτο ἀπηλλαγμένη τῶν ἀναποφεύκτων ἐλλείψεων, αἵτινες συμπαρομαρτοῦσιν εἰς πᾶσαν ἀπόπειραν πρὸς ἐφήμερον ἀνάστασιν τῆς ἀρχαιότητος ἐν ὅλῃ αὐτῆς τῇ μεγαλοπρεπείᾳ καὶ λαμπρότητι, καὶ δὴ ἐν ξένῃ χώρᾳ, ὅπου τὰ ἤθη, ἡ γλῶσσα καὶ τὸ περιβάλλον εἶναι ἐντελῶς διάφορα τῶν ἐν τῷ δράματι ὑποτιθεμένων. Ἡ ἀγγλικὴ μετάφρασις τῆς «Ἀντιγόνης», ἧς ἐγένετο χρῆσις

Η ΠΡΩΤΗ ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΙΣΜΗΝΗΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΣΚΗΝΗΣ, ΠΑΡΙΣΤΩΣΗΣ ΤΑ ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ ΤΟΥ ΑΝΑΚΤΟΡΟΥ ΤΟΥ ΚΡΕΟΝΤΟΣ

εἰς τὴν παράστασιν, κρίνεται ὡς τὰ μάλιστα πλησιάζουσα πρὸς τὸ πρωτότυπον καὶ ὡς ἀποδίδουσα ἐν μεγάλῳ μέτρῳ τὴν μεγαλοπρέπειαν τοῦ ὕφους καὶ τὴν γλαφυρότητα τῆς φράσεως. Τὸ κυριώτερον καὶ αἰσθητότερον καὶ εἰς αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς Ἀμερικανοὺς μειονέκτημα τῆς παραστάσεως ἦτο τὸ μουσικόν της μέρος.

Ὅ,τι ἤκουσε τὸ ἀκροατήριον ἀπὸ τὴν πολυμελῆ ὀρχήστραν, τὴν ἐκτελέσασαν τὸ μουσικὸν μέρος, ἦτο ἐντελῶς ἀνόμοιον κατὰ τὸ ποιὸν καὶ δυσανάλογον κατὰ τὸ ὕψος πρὸς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἤκουσεν ἀπὸ τοῦ στόματος τῶν ὑποκριθέντων τὰ διάφορα πρόσωπα τῆς περιπύστου τραγῳδίας τοῦ Σοφοκλέους.

Γνωστὸν ὅτι τὰ χορικὰ τῆς «Ἀντιγόνης» ἔχουσι μελοποιηθῆ ὑπὸ τοῦ Γερμανοῦ μουσουργοῦ Mendelssohn, καίτοι δὲ ὁ μελοποιήσας αὐτὰ διατείνεται ὅτι εἰς τὸ δύσκολον τοῦτο ἔργον ὅπερ ἐπεχείρησε δὲν ἀπέστη τοῦ κλασικισμοῦ, ἀλλ' ἐπλησίασεν ὅσον ἦτο δυνατὸν νὰ πλησιάσῃ τις τὸν ρυθμὸν τῆς μουσικῆς του πρὸς τὸν μὴ ἐξηκριβωμένον εἰσέτι ρυθμὸν τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς μουσικῆς, οἱ παρακολουθήσαντες τὴν ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ Berkeley παράστασιν θεατρικοὶ κριταὶ τῶν ἐφημερίδων τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου ἀποφαίνονται ὁμοφώνως ὅτι τὸ μέλος τῶν χορικῶν ἦτο ὑπὲρ τὸ δέον πλούσιον εἰς σύγχρονον μουσικὴν ἔκφρασιν καὶ πτωχὸν εἰς ἀρχαϊκὴν ἁπλότητα καὶ ἀπροσποίητον μεγαλοπρέπειαν. Τὸ μουσικὸν μέρος ἐξετελέσθη ὑπὸ πολυμελοῦς ὀρχήστρας τοῦ συγχρόνου ρυθμοῦ, ἡ ὁποία παρῆγε κάτι παρόμοιον μᾶλλον πρὸς ἰντερμέτζο σημερινοῦ μελοδράματος παρὰ πρὸς ἀπέριττον καὶ μεγαλοπρεπὲς σοφόκλειον χορικόν. Ὁ ἦχος τῶν μουσικῶν ὀργάνων ἀπησχόλει ἀποκλειστικῶς τὰ ὦτα τοῦ ἀκροατηρίου, τὰ ὁποῖα οὔτε λέξιν ἐκ τῶν τεχνικωτάτων χορικῶν τῆς «Ἀντιγόνης» κατώρθωνον νὰ ἁρπάσωσι ἀπὸ τὰ χείλη τοῦ χοροῦ.

Ζεύγη τινὰ ἁπλῶν ἑλληνικῶν αὐλῶν καὶ δύο μικραὶ δρόμπαι θὰ συνώδευον ἐπιτυχέστερον καὶ ἐναρμονιώτερον τὴν ἀνάμελψιν τῶν χορικῶν, τὰ ὁποῖα ἁπλῶς θὰ ἐχρωματίζοντο οὕτω ἐπὶ τὸ μεγαλοπρεπέστερον ὑπὸ τοῦ ἤχου τῶν μουσικῶν ὀργάνων ἀντὶ νὰ καλύπτωνται ἐντελῶς ὑπ' αὐτοῦ.

Ὁ διάκοσμος τῆς σκηνῆς ἦτο φυσικὸς καὶ ἐπιτυχέστατος καὶ συνετέλεσε μεγάλως εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς παραστάσεως ἐν τῷ συνόλῳ της. Ὡραία ἐπίσης καὶ τεχνικωτάτη ἦτο ἡ διάταξις τῶν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἀντικειμένων καὶ προσώπων κατὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς παραστάσεως. Οἱ συνδυασμοὶ τῶν χρωμάτων παρῆγον ἐπιβλητικωτάτην καὶ ζωηρὰν ἐντύπωσιν ἰδίᾳ κατὰ τὰς ἐμφανίσεις ὅλων τῶν προσώπων τοῦ δράματος ἐπὶ τῆς σκηνῆς, μίαν τῶν ὁποίων παριστᾷ ἡ δευτέρα εἰκών. Ἰδιαιτέρα προσοχὴ ἐδόθη κατὰ τὰς μακρὰς προπονήσεις τῶν διαφόρων προσώπων τοῦ δράματος εἰς τοὺς ρόλους των ὅπως ἐξοικειωθῶσιν εἰς τὴν ἀπομίμησιν διαφόρων στάσεων, παριστανομένων εἰς ζωγραφίας Ἑλληνικῶν ἀγγείων. Ὁσάκις παρίστατο ἀνάγκη, αἱ γραμμαὶ τοῦ σώματος τῶν διαφόρων προσώπων τοῦ δράματος ἐτελειοποιοῦντο κατὰ τὸ πρότυπον τῶν ὡραίων Ἑλληνικῶν σωμάτων, τὸ κάλλος τῶν ὁποίων ἀπηθανάτισεν ἡ σμίλη τοῦ Πραξιτέλους καὶ τοῦ Φειδίου, διὰ τεχνητῶν μέσων, εἰς τρόπον ὥστε νὰ προσαρμόζωνται τελείως αἱ ἀρχαϊκαὶ στολαὶ καὶ νὰ ἔχωσι τὴν προσήκουσαν χάριν καὶ φυσικότητα αἱ κινήσεις. Εἰς τὰς προπονήσεις τῶν ἠθοποιῶν παρίσταντο εἰδικοὶ κριταί, οἱ ὁποῖοι παρετήρουν τὰς ἐλλείψεις καὶ ἔκαμον τὰς δεούσας παρατηρήσεις, αἵτινες ἐτίθεντο ἀμέσως εἰς ἐφαρμογήν.

Τὸ πρωταγωνιστοῦν πρόσωπον τῆς Ἀντιγόνης ὑπεδύθη ἡ Δὶς Margaret Anglin, ἐξ ἐπαγγέλματος ἠθοποιὸς μεγάλης ἀξίας, ἡ ὁποία ἦτο ὁ κύριος παράγων τῆς ἐπιτυχίας τῆς παραστάσεως, διδαχθεῖσα μετ' ἐνδελεχοῦς ἐπιμελείας τὸν δυσκολώτατον ρόλον της ὑπὸ τοῦ σοφοῦ ἑλληνιστοῦ κ. George Riddle, καθηγητοῦ τῆς Ἑλληνικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Berkeley, καὶ ὑπὸ τοῦ δραματογράφου κ. Mac Kay. Ἡ Δὶς Anglin ἔλαβε καὶ ἄλλοτε εἰς διαφόρους περιστάσεις μέρος εἰς παραστάσεις Ἑλληνικῶν δραμάτων, καὶ ἡ προτέρα πεῖρά της συνετέλεσε μεγάλως εἰς τὴν ἐπιτυχῆ ὑπόκρισιν τοῦ προσώπου τῆς Ἀντιγόνης. Ἡ ἀνωτέρα μόρφωσις, δι' ἧς εἶναι πεπροικισμένη ἡ Δὶς Anglin, ἦτο ἐπίσης σπουδαῖος συντελεστὴς εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς παραστάσεως.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΘΗΒΑΙΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ

ΑΙ ΔΥΟ ΑΔΕΛΦΑΙ

ΚΑΙ Ο ΚΡΕΩΝ ΕΠΙΤΙΜΩΝ ΤΗΝ ΑΝΤΙΓΟΝΗΝ

Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΜΙΖΩΝ ΤΗΝ ΕΙΔΗΣΙΝ ΤΗΣ ΤΡΑΓΙΚΗΣ ΛΥΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΝ

Η ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΔΙΔΑΣΚΟΥΣΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΡΕΟΝΤΑ ΟΤΙ ΥΠΑΡΧΕΙ ΝΟΜΟΣ ΥΠΕΡΤΕΡΟΣ ΤΗΣ ΘΕΛΗΣΕΩΣ ΤΟΥ

Ὅταν ἡ μεγάλη αὐλαία ἤρθη καὶ ἀπεκάλυψεν εἰς τὰ ὄμματα τοῦ ἐξ ὀκτακισχιλίων προσώπων ἀκροατηρίου ὑπὸ τὸ μυστηριῶδες ἡμίφως, τὸ διαχεόμενον ὑπὸ ἀφανῶν ἠλεκτρικῶν λαμπτήρων, τὸ μεγαλοπρεπὲς θέαμα τῆς σκηνῆς, παριστώσης τὰ προπύλαια τῶν ἀνακτόρων τοῦ Κρέοντος, μὲ τὴν μελανειμονοῦσαν Ἀντιγόνην περιφερομένην ὡς σκιὰν βραδεῖ τῷ βήματι καὶ μὲ ἄφατον θλῖψιν ἐπικεχυμένην εἰς τὸ πρόσωπόν της καὶ ἐκφραζομένην διὰ τῶν δυσδιακρίτων κινήσεών της, τὸ ἀποτέλεσμα ἐπὶ τῆς πληρούσης τὸ κολοσσιαῖον θέατρον ἀνθρωπομάζης ἦτο ἀπερίγραπτον. Ὀκτὼ χιλιάδες ἀνθρώπινα ὄντα τοῦτ' αὐτὸ κατεπλάγησαν ἐκ τοῦ ἀνεκφράστου μεγαλείου τῆς ἁπλῆς ἐκείνης εἰκόνος, ἥτις ἀπεκαλύφθη μὲ τὴν ἄρσιν τῆς αὐλαίας. Παντοῦ σκιὰ καὶ σιγή, καὶ μόνα σημεῖα ἐμφάσεως ἦσαν ἡ περίλυπος μορφὴ τῆς Ἀντιγόνης καὶ ἡ ἀδύνατος πυρὰ τοῦ βωμοῦ, τῆς ὁποίας ἡ λάμψις παρῆγεν ἓν ποιητικώτατον ἀποτέλεσμα, ἀντανακλωμένη ἐπὶ τοῦ παθητικωτάτου προσώπου τῆς θυγατρὸς τοῦ Οἰδίποδος καὶ ἐπὶ τῶν ὀρειχαλκίνων πυλῶν τοῦ ἀνακτόρου. Τὸ πᾶν ἐνέπνεε θρησκείαν, κοίησιν καὶ ἄφωνον πένθος, ἐπιδρῶντα ἰσχυρότατα ἐπὶ τοῦ πνεύματος τοῦ ἐν θρησκευτικῇ σιγῇ καὶ κατανύξει, ἅμα δὲ καὶ ἀγωνιώδει σχεδὸν προσδοκίᾳ, περιμένοντος νὰ ἀκούσῃ τὴν ἔκφρασιν τοῦ πάθους καὶ τῆς ὀδύνης τῆς Ἀντιγόνης κοινοῦ, ὅτε ἐνεφανίσθη ἡ ἑτέρα τῶν θυγατέρων τοῦ Οἰδίποδος, Ἰσμήνη, ἧς τὸ πρόσωπον ὑπεδύθη ἡ Δὶς Ruth Jordan, καὶ ἠκούσθη ἡ περιπαθεστάτη ἐκείνη προσφώνησις τῆς πρεσβυτέρας ἀδελφῆς της,

«Ὦ κοινὸν αὐτάδελφον, Ἰσμήνης κάρα,»

προδίδουσα ὅλην τὴν ἀνέκφραστον καὶ ἄπειρον στοργήν, ἣν ἐνέκλειεν ἡ φιλάδελφος καρδία τῆς ὀρφανῆς κόρης, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ ἄτεγκτος μοῖρα, ἀφοῦ τὴν ἀπεστέρησε κατὰ τὸν σκληρότερον τῶν τρόπων τοῦ πατρός της καὶ τῆς μητρός της, καὶ ἥρπασεν ἐκ τοῦ κόσμου τοὺς δύο ἀδελφούς της, «μιᾷ ἡμέρᾳ κοινῇ χειρὶ ἀποθανόντας», ἀφῆκε μόνον τὴν ἀσθενῆ καὶ ἄτολμον Ἰσμήνην, ἐκείνην πρὸς τὴν ὁποίαν ἔμελλε νὰ ἀναγγείλῃ τὴν προτελευταίαν τῶν συμφορῶν, ἃς ὁ Ζεὺς ἐπεσώρευσεν εἰς τὸν οἶκον τῶν Λαβδακιδῶν. Ἐπὶ τῆς εὐρυτάτης ἡμιφωτίστου σκηνῆς καὶ παρὰ τοὺς πόδας ἀκροατηρίου συγκρατοῦντος καὶ αὐτὴν τὴν ἀναπνοήν του, αἱ δύο θυγατέρες τοῦ Οἰδίποδος, ἡ Ἀντιγόνη ἐξηρμένη ὑπὸ τοῦ πάθους της καὶ ἰσχυρὰ ἐν τῇ ἀποφάσει της ὅπως ἐνταφιάσῃ καὶ τιμήσῃ τὸν ἀδελφόν της Πολυνείκην, παρὰ τὴν διαταγὴν τοῦ Κρέοντος, ἡ δὲ Ἰσμήνη δειλὴ καὶ χωρὶς τὸ ἀπαιτούμενον θάρρος πρὸς παράβασιν τῆς διαταγῆς τοῦ τυράννου, συνεζήτησαν τὴν εὐσεβῆ ἀλλ' ὀλεθρίαν ἀπόφασιν τῆς πρώτης.

Τὴν κυριαρχήσασαν τοῦ πνεύματος τοῦ ἀκροατηρίου μελαγχολίαν ἦρεν αἴφνης ἡ ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐμφάνισις τοῦ πορφυροφοροῦντος Κρέοντος καὶ τοῦ χοροῦ, συνοδευθεῖσα μὲ τὴν χαρμόσυνον πρὸς τὸν ἥλιον ᾠδὴν ἐπὶ τῇ ἀπαλλαγῇ τῆς πόλεως τοῦ Κάδμου ἀπὸ τῶν μετὰ τοῦ Πολυνείκους ἐπελθόντων Ἀργείων. Τὴν σκιὰν διεδέχθη βαθμηδὸν ἐρυθρόχρουν φῶς, ὅμοιον πρὸς τὸ τοῦ ἀνατέλλοντος ἡλίου, διαχεόμενον ὑπὸ ἀπειραρίθμων ὑπερύθρων ἠλεκτρικῶν λαμπτήρων, τοὺς ὁποίους διεδέχθησαν κατόπιν ἄχροοι λαμπτῆρες, ἐκπέμποντες ἄπλετον καὶ ὅμοιον πρὸς τὸ τοῦ ὑψωθέντος πλέον ἀρκετὰ εἰς τὴν ὁρίζοντα ἡλίου φῶς. Ἡ ἐντύπωσις, ἄντικρυς ἀντίθετος πρὸς τὴν προτέραν, ἦτο ἐξίσου πρὸς αὐτὴν ἰσχυρά.

Ὑπὸ τὸ μεταβαλλόμενον ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν εἰς χρῶμα καὶ ζωηρότητα φῶς τῶν ἠλεκτρικῶν λαμπτήρων αἱ ποικιλόχρωμοι ἐσθῆτες τῶν ἐπὶ τῆς σκηνῆς προσώπων ἀπετέλουν ἐν συνδυασμῷ μὲ τὸν διάκοσμον τῆς σκηνῆς ἓν ἐξόχως μεγαλοπρεπὲς καὶ ἐπιβλητικὸν θέαμα, τοῦ ὁποίου κάθε λεπτομέρεια ἦτο γραφικωτάτη συνάμα καὶ ἐνδιαφέρουσα. Ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης ὁ πλοῦτος καὶ ἡ μεταλλαγὴ τῶν χρωμάτων καὶ τῶν κινήσεων ἐπὶ τῆς σκηνῆς παρηκολούθουν ἐν αὐξούσῃ κλίμακι τὴν ἀκατασχέτως προχωροῦσαν ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν μέχρι τοῦ ἀκροτάτου σημείου τῆς τραγικότητος νευρώδη δραματικότητα τῆς παραστάσεως.

Τὸ πρόσωπον τοῦ Κρέοντος ὑπεδύθη ὁ κ. Eugene Ormonde, ὑποκριθεὶς τὸν δυσκολώτατόν του ρόλον μὲ πολλὴν ἐπιτυχίαν καὶ ὑποκριτικὴν δύναμιν καὶ πλησιάσας σχεδὸν τὸν θρίαμβον τῆς Δδος Anglin εἰς τὴν ὑπόκρισιν τοῦ ρόλου τῆς Ἀντιγόνης.

Ἡ ἀκάθεκτος ὀργὴ καὶ ἡ τυραννικὴ ὑπεροψία καὶ σκληρότης τοῦ Κρέοντος ἐξεφράζοντο τελείως εἰς τὴν ὄψιν, εἰς τὸν τόνον τῆς φωνῆς καὶ εἰς τὰς κινήσεις τοῦ κ. Ormonde, τοῦ ὁποίου τὸ παράστημα ἐξέφραζεν ἐπίσης τελείως τὴν ἀξιοπρέπειαν ἑνὸς ἡγεμόνος τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ἡ ἐπιτυχία ὅμως τῆς Δδος Anglin ἐν τῇ ὑποκρίσει τοῦ ρόλου της ὑπερέβη καὶ αὐτῆς τῆς ἰδίας τὰς προσδοκίας. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν δοκιμῶν πολλάκις εἶχεν ἐκφράσει τοὺς φόβους της ὅτι παρ' ὅλην τὴν μακρὰν προάσκησίν της καὶ τὴν ἐνδελεχῆ μελέτην ἑνὸς ἑκάστου σημείου τῆς παραστάσεως δὲν θὰ κατώρθωνε νὰ κάμῃ τὸ γιγαντιαῖον ἅλμα ἀπὸ τῆς ὑποκρίσεως ἑνὸς ρόλου τοῦ σημερινοῦ κοινωνικοῦ δράματος εἰς τὴν ὑπόκρισιν τοῦ ρόλου τῆς ἡρωΐδος τῆς μεγαλοπρεπεστέρας τῶν κλασικῶν τραγῳδιῶν— μιᾶς κόρης ἐξηρμένης εἰς δυσθεώρητον ὕψος καὶ μεγαλεῖον χαρακτῆρος καὶ αἰσθήματος ἐξ αὐτῆς τῆς συνήθως κατασυντριβούσης καὶ καταβαραθρούσης συμφορᾶς, ἀνακοινούσης μὲ πάθος συνάμα καὶ μὲ ἠρεμίαν καταπληκτικὰς εἰδήσεις καὶ ἀποφάσεις εἰς τὴν ἀδελφήν της, περιφρονούσης μὲ ἀποφασιστικότητα ἐν ταὐτῷ καὶ ἀξιοπρέπειαν τὰς ἀπειλὰς τοῦ βασιλέως μετὰ τὴν γενναίαν ὁμολογίαν της καὶ δεχομένης κατόπιν μὲ ἄπειρον μὲν πόνον, ἀλλὰ καὶ μὲ ἄκραν γενναιοψυχίαν, τὸν βίαιον χωρισμόν της ἀπὸ τοῦ ὡραίου καὶ πλήρους θελγήτρων διὰ τὴν ἡλικίαν της κόσμου καὶ τὸν φρικώδη καὶ ψυχρὸν τάφον, εἰς τὸν ὁποῖον ὑπεχρεώθη νὰ κατέλθῃ ζῶσα, νέα, ὡραία, εὐγενής, μόλις χωρισθεῖσα τῆς χλιδῆς τοῦ βίου τῆς βασιλόπαιδος καὶ τῶν ἀγκαλῶν τοῦ ἀνταξίου μνηστῆρός της.

Ὅλην αὐτὴν τὴν δυσκολωτάτην διὰ μίαν ἠθοποιὸν τοῦ νεωτέρου θεάτρου ἰδίᾳ ὑπόκρισιν ἐθεώρησεν ὡς ὑπερβαίνουσαν τὰς δεδοκιμασμένας ἄλλως τε δυνάμεις της ἡ Δὶς Anglin. Ἐν τούτοις ἡ ὑπ' αὐτῆς δοθεῖσα εἰκὼν τῆς ὑπὸ τῆς συμφορᾶς καὶ τῆς ἀποφάσεως ἐξηρμένης κόρης, ἥτις προέκρινε τοῦ ὑμεναίου τὸν θάνατον καὶ τῆς νυμφικῆς παστάδος τὸν τάφον ὅπως μὴ ἀφεθῇ ὁ ἀδελφός της ἄταφος καὶ ἄτιμος, ἦτο ὑπὲρ πᾶσαν περιγραφὴν θαυμασία. Ἡ Δὶς Anglin, ἡ μετὰ τόσας ἐπιτυχίας εἰς προηγουμένας παραστάσεις ἀρχαίων Ἑλληνικῶν τραγῳδιῶν ὀρρωδήσασα πρὸ τοῦ ρόλου τῆς Ἀντιγόνης, ἔδειξεν ὑποκριτικὴν δεινότητα πολὺ ὑπερτέραν τῶν φόβων της, ὑπερέβη πράγματι ἑαυτήν. Μετ' ἀξιοθαυμάστου εὐκολίας ἀπεμακρύνθη τῆς πυρετώδους συγκινήσεως καὶ ἠσπάσθη τὴν αὐστηρῶς μεγαλοπρεπῆ τραγικότητα, ἐξευγενίσασα τὴν ὑποκριτικήν της τέχνην δι' ἐπιμελεστάτης αὐτοσυγκρατήσεως. Ὑψωθεῖσα ὑπὸ τῶν ἀλλεπαλλήλων συμφορῶν ἡ ἐπὶ τῆς σκηνῆς Ἀντιγόνη ὑπεράνω τῶν ἀνθρωπίνων φροντίδων καὶ ἐλπίδων, διετήρει μολαταῦτα τὸν ἀνθρώπινον χαρακτῆρα πλήρη, καὶ συγκινοῦσα μέχρι δακρύων τὸ ἀκροατήριον, ἀνέστελλε πάλιν τὰ δάκρυα μὲ τὴν ἀποφασιστικότητά της, μὲ τὴν ἀξιοπρέπειάν της καὶ μὲ τὴν ἡρωϊκὴν αὐταπάρνησίν της, αἱ ὁποῖαι ἐνέπνεον εἰς τὸ ἀκροατήριον συναισθήματα ὑψηλότερα καὶ αὐτῆς τῆς συμπαθείας, τῆς προκαλούσης τὰ δάκρυα. Ἡ παθητικωτάτη ἐκείνη ἀποστροφή της πρὸς τὴν μοῖραν:

«Ὦ τύμβος, ὦ νυμφεῖον, ὦ κατασκαφὴς
οἴκησις ἀείφρουρος, οἷ πορεύομαι
πρὸς τῆς ἐμαυτῆς, ὧν ἀριθμὸν ἐν νεκροῖς
πλεῖστον δέδεκται Φερσέφασσ' ὀλωλότων·
ὧν λοισθία 'γὼ καὶ κάκιστα δὴ μακρῷ
κάτειμι, πρίν μοι μοῖραν ἐξήκειν βίου,
ἐλθοῦσα μέντοι κάρτ' ἐν ἐλπίσι τρέφω
φίλη μὲν ἥξειν πατρί, προσφιλὴς δὲ σοί,
μῆτερ, φίλη δέ σοί, κασίγνητον κάρα.

παρέσυρε τὸ ἀκροατήριον εἰς τὸ κράτος τῶν ἀλληλοδιαδόχων καὶ ὁρμητικῶν συγκινήσεων ὡς ὁ χείμαρρος παρασύρει μικρὰ ξυλάρια, ἀπαντώμενα καθ' ὁδὸν ὑπὸ τοῦ ἀκατασχέτου ρεύματός του. Τὸ ἀκροατήριον, παρακολουθοῦν μὲ τὰ πτερὰ τῆς ὑπάτης συγκινήσεως τὴν ἡρωΐδα εἰς τὸ ὕψος τοῦ πάθους της, δὲν εὗρε καιρὸν νὰ δώσῃ διέξοδον εἰς τὰ δάκρυα.

Ἡ ὅλη παράστασις ἦτο ὄχι ἁπλῶς ἐπιτυχής, ἀλλὰ μᾶλλον θαυμασία, παρ' ὅλας τὰς προαναφερθείσας ἐλλείψεις της. Τὸ ἀκροατήριον ἔφυγεν ἐκ τοῦ θεάτρου μὲ πρωτοφανεῖς ἐντυπώσεις καὶ μὲ ἀλλόκοτα δι' αὐτὸ συναισθήματα, τὰ ὁποῖα οὐδέποτε πρότερον εἶχον ἐμπνευσθῆ εἰς τὴν ψυχήν του.

Ὅ,τι εἶδε καὶ ὅ,τι ἤκουσε ἐφαίνετο εἰς αὐτὸ ἄγνωστον καὶ ὅμως φυσικώτατον, ξένον καὶ ὅμως ἀξιοθαύμαστον, παμπάλαιον καὶ ὅμως σεβαστὸν ἐν τῇ συνειδήσει του, ἥτις, παράδοξον εἰπεῖν, ἠναγκάσθη νὰ ἀνομολογήσῃ τὴν ὑπεροχὴν τῆς πολιότριχος καὶ ἐρρυτιδωμένης καλλονῆς, ἣν ἀντιπροσώπευεν ὁ ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐκτυλιχθεὶς ἀρχαῖος Ἑλληνικὸς κόσμος, ἀπέναντι τῆς σφριγώσης ἐκ νεότητος καλλονῆς, ἣν ἀντιπροσωπεύει ὁ νεώτερος κόσμος. Καὶ ἡ ὁμολογία αὕτη ἦτο ἓν νέον στεφάνωμα τοῦ ἀθανάτου Σοφοκλέους εἰκοσιτέσσαρας σχεδὸν αἰῶνας μετὰ τὴν πρώτην παράστασιν τῆς «Ἀντιγόνης» του εἰς τὸ Διονυσιακὸν Θέατρον τοῦ ἰοστεφάνου ἄστεως τῆς Παλλάδος.

ΤΟ ΧΩΝΕΥΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

ΜΙΑ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΜΙΑ ΓΝΩΜΗ

Τὸ Σικάγον εἶναι ἡ μεγαλειτέρα βιομηχανικὴ πόλις τοῦ κόσμου. Εἰς κανὲν μέρος τῆς ὑφηλίου δὲν ἀπαντᾷ κανεὶς τὰ μεγάλα αὐτὰ ἐργαστήρια τὰ ἀρχόμενα ἀπὸ τῶν σφαγείων καὶ περιλαμβάνοντα εἰς τὴν οἰκογένειάν των σιδηροχυτήρια, ὑφαντήρια, μηχανουργεῖα καὶ πάσης ἄλλης φύσεως ἐργοστάσια. Ὑπάρχουν λοιπὸν πολλαὶ ἐργασίαι εἰς τὸ Σικάγον, ἄρα πολλοὶ μετανάσται. Γερμανοὶ καὶ Ἰρλανδοὶ καὶ Σκῶτοι καὶ Σουηδοὶ καὶ Νορβηγοὶ καὶ Πολωνοὶ καὶ Ἰουδαῖοι καὶ Βοημοὶ καὶ Σλοβάκοι καὶ Ἰταλοὶ καὶ Ἕλληνες ἀποτελοῦν τὸν πληθυσμὸν τοῦ Σικάγου. Αὐτὴ εἶναι ἡ σύγχρονος Βαβέλ, ἥτις ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης εἶναι ἀξία περιγραφῆς καὶ μελέτης.

Ἓν σχετικὸν ἄρθρον δημοσιεύεται εἰς τὸ «Everybody's Magazine» ἀπὸ τὸν κ. Ernest Poole.

Ὁ ἀρθρογράφος ἀρχίζει τὰς ἐντυπώσεις του ἀπὸ ἓν Ἑλληνικὸν καφενεῖον τῆς Halsted Street. Ἡ ὁδὸς αὕτη εἶναι ἓν ἀπὸ τὰ μεγαλείτερα Ἑλληνικὰ κέντρα.

«Ὅταν εἰσῆλθον εἰς τὸ καφφενεῖον αὐτό, γράφει ὁ κ. Poole, ἀντελήφθην ἀμέσως ὅτι εὑρισκόμην ἐν μέσῳ τῆς Ἑλλάδος. Οὔτε μία λέξις ἀγγλικὴ δὲν ἐκτύπησε τὴν ἀκοήν μου. Μόνον ἕνας βόμβος συνομιλιῶν καὶ συζητήσεων προερχομένων ἀπὸ ὁμίλους ἀνδρῶν καθημένων γύρω γύρω εἰς τὰ στρογγυλὰ τραπεζάκια τοῦ καφφενείου ἐπλήρου τὴν καπνισμένην του ἀτμόσφαιραν. Οἱ περισσότεροι ἐκ τῶν θαμώνων ἐρρόφων ἡδέως ἀπὸ μικροὺς κυαθίσκους τουρκικὸν καφφέν, ἐνῷ ἄλλοι κατεγίνοντο εἰς τὴν ἀνάγνωσιν ἐφημερίδων, καπνίζοντες ταὐτοχρόνως σιγαρέττα ἢ ναργιλέδες. Εἰς ἕνα τοῖχον μία εἰκὼν τῆς Ἀθηναϊκῆς Ἀκροπόλεως καὶ μία ἄλλη τοῦ Παρθενῶνος ἔκαμνον ζωηρὰν ἀντίθεσιν πρὸς μίαν χρωματιστὴν ρεκλάμαν μὲ τὴν Anna Held, διαφημίζουσαν ἕνα πεντάρικο ποῦρον. Εἰς τέσσαρα τραπέζια τὰ χαρτιὰ συνεκράτουν τὸ ἐνδιαφέρον ἑνὸς ζωηροῦ ὁμίλου.

— Παίζουν πόκερ; ἠρώτησεν ὁ συνάδελφος.

— Ὄχι, εἶπεν ὁ συνοδεύων αὐτὸν Ἕλλην. Παίζουν Ἑλληνικὸ παιγνίδι. Ἀρχίζεις μιὰ φορὰ καὶ ἔπειτα δὲν σοῦ κάμνει καρδιὰ νὰ τὸ ἀφίσῃς. Εἰμπορεῖς νὰ παίζῃς ἕως τὸ πρωΐ, χωρὶς νὰ βαρυνθῇς.

Τὸ καφφενεῖον αὐτὸ εἶναι καὶ εἶδος παραρτήματος ταχυδρομείου. Ἐδῶ λαμβάνουν τὰς ἐπιστολάς των πολλοὶ μετανάσται, ἓν δὲ μέρος τοῦ τοίχου εἶναι ἀφιερωμένον εἰς τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν. Ἐκεῖ βλέπει κανεὶς καρφωμένα καμμιὰ εἰκοσαριὰ γράμματα μέσα εἰς τὰ ὁποῖα ἕκαστος ζητεῖ τὸ ἰδικόν του. Καὶ εἶναι πολλοὶ οἱ τοιουτοτρόπως λαμβάνοντες τὰς ἐπιστολάς των.

— Βλέπετε ἐκεῖ κάτω ἐκείνην τὴν παρέαν; εἶπεν ὁ Ἕλλην εἰς τὸν κ. Poole, δεικνύων ἕνα ὅμιλον εὐρώστων εὐρυστέρνων νεανιῶν μὲ ζωηρὰ χαρακτηριστικὰ καὶ μὲ τὸ μειδίαμα εἰς τὰ χείλη.

«Αὐτοὶ εἶναι οἱ καινούργιοι. Μόλις τώρα ἦλθον ἀπὸ τὴν Πατρίδα. Τώρα δὲν ἔχουν ἰδέαν τῆς Ἀμερικῆς. Ἀλλὰ ταχύτατα θὰ τὴν μάθουν.

«Ἐδοκίμασα κατόπιν, λέγει ὁ συνάδελφος, νὰ καπνίσω ἕνα ναργιλὲν μετὰ σχετικοῦ καφφέ. Ὁ καφφὲς ἦτο νοστιμώτατος. Ἔπειτα μοῦ προσεφέρθη ὁ ναργιλές. Ἔλαβον τὸ ἄκρον τοῦ μακροῦ σωλῆνος, τὸ ἔβαλα εἰς τὸ στόμα μου καὶ ἐλαφρότατα ἐρρόφησα. Τὸ νερὸν δὲν ἐταράχθη, οὔτε ὁ καπνὸς ἦλθεν εἰς τὸ στόμα μου. Ἐτράβηξα δυνατώτερα. Τότε τὸ νερὸ ἐγουργούρισεν ὑποκώφως εἰς τὴν φιάλην, ἡ φωτιὰ ἐκοκκίνησε καὶ ἠσθάνθην ἀμέσως τὸν καπνόν, καπνὸν δυνάμεως τεσσαράκοντα σιγαρέττων, ἐρχόμενον εἰς τὸ στόμα μου. Ἐκάπνιζα!...»

Καὶ ἡ περιγραφὴ μὲ τὸ αὐτὸ χιοῦμορ καὶ τὴν αὐτὴν χάριν ἐξακολουθεῖ πιστὴ καὶ χαρακτηριστικωτάτη τοῦ Ἑλληνικοῦ μεταναστευτικοῦ βίου.

Τὸ συμπέρασμα τὸ ὁποῖον ὁ ἀρθρογράφος ἐξάγει ἀπὸ ὅλην τὴν μελέτην του, εἶναι ὅτι ὅλαι αἱ ἐθνικότητες, ὅσαι στέλλουν μετανάστας εἰς τὴν Ἀμερικήν, ἐμμένουν τόσον εἰς τὰ πάτρια ὥστε ἡ ἀφομοίωσίς των νὰ εἶναι πρόβλημα δύσκολον τὸ ὁποῖον ὅμως ὅταν λυθῇ θὰ μεταβάλλῃ ριζικῶς πολλὰς συνθήκας τῆς ἀμερικανικῆς κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς ζωῆς.

ΜΙΑ ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ ΕΝ ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑ

ΜΙΑ ἐκ τῶν ὡραιοτέρων πεδιάδων τῆς Καλιφορνίας εἶναι ἡ Napa Valley, κειμένη βορειοδυτικῶς εἰς ἀπόστασιν τεσσαράκοντα ἕως 65 μιλίων ἀπὸ τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου. Ἡ κατ' ἐξοχὴν εὔφορος αὕτη πεδιάς, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀκμάζουσιν ἅπαντα τὰ ἑσπεριδοειδῆ, ἔχει ἔκτασιν ἡμίσεως περίπου ἑκατομμυρίου Ἀμερικανικῶν στρεμμάτων. Μὲ τὸ ἰδεῶδες δὲ κλῖμά της, ὁμοιάζει κατὰ πολὺ εἰς διάφορα μέρη πρὸς τὰς ὡραίας τοποθεσίας τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὴν ὁποίαν αἱ πλεῖσται δυστυχῶς εἶναι δυσπρόσιτοι ἕνεκα τῶν ἀτελῶν τῆς συγκοινωνίας μέσων.

Ἴσως ὅμως ἡ παρομοίωσις τῆς πεδιάδος Napa πρὸς τὰ ἐξαιρέτως καλλιεργημένα μεσημβρινὰ μέρη τῆς Γαλλίας θὰ ἦτο προσφυεστέρα. Αἱ δαμασκηνέαι, αἱ ροδακινέαι, αἱ μηλέαι, αἱ πορτοκαλέαι, αἱ κερασέαι, καλύπτουσι χιλιάδας ἐπὶ χιλιάδων στρεμμάτων, ἐκεῖθεν δὲ προμηθεύονται αἱ κεντρικαὶ καὶ ἀνατολικαὶ Πολιτεῖαι τῆς Βορείου Ἀμερικῆς τὰς ὡραιοτέρας καὶ μᾶλλον εὐχήμους ὀπώρας των.

* *

Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρει ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας ἰδίᾳ εἶναι οἱ ἐλαιῶνες τῆς Napa Valley, ἐκ τῶν ὁποίων παραθέτομεν μίαν εἰκόνα, καὶ αἱ ἀμπελοφυτεῖαί της, ἐκ τῶν ὁποίων ὡσαύτως παραθέτομεν μίαν ἄλλην εἰκόνα. Ἡ Καλιφορνία προώρισται μίαν ἡμέραν, οὐχὶ πολὺ ἀπέχουσαν, νὰ ἐκτοπίσῃ ἐκ τῶν Ἀμερικανικῶν ἀγορῶν ὄχι μόνον τὰς σταφίδας μας τὰς ὁποίας ἤδη ἔχει ἐκτοπίσει, ἀλλὰ καὶ τὰ ἔλαιά μας. Κατ' ἔτος οἱ ἐλαιῶνες τῆς Καλιφορνίας πολλαπλασιάζονται, κατ' ἔτος δεκάδες χιλιάδων ἐλαιῶν φυτεύονται, πολλαὶ δὲ ἐξ αὐτῶν ἤδη ἤρχισαν νὰ δίδωσι πλούσιον καρπόν. Εἰς τὰ μέρη μας, τὰ ὁποῖα τόσον δαψιλῶς ἐπλούτισεν ἡ φύσις, γίνεται τὸ ἀντίθετον. Τοὺς ἐλαιῶνάς μας ἀτελῶς περιποιοῦνται οἱ γεωργοί μας, ἐπαναπαυόμενοι ἀποκλειστικῶς σχεδὸν εἰς τὴν εὐμένειαν τῆς φύσεως καὶ μεταχειριζόμενοι ἀρχέγονα μέσα. Ἐν Καλιφορνίᾳ ὅμως, ἔνθα ὑπάρχουσι πρακτικοὶ ἄνθρωποι, γίνεται ὅλως τὸ ἀντίθετον. Ὁ γεωργὸς δὲν ἐπαναπαύεται μόνον εἰς τὴν εὐμένειαν τῆς φύσεως καὶ εἰς τὸ εὔκραες τοῦ κλίματος, ἀλλὰ καλλιεργεῖ διὰ τῶν νεωτέρων καὶ μᾶλλον τελειοποιημένων μέσων τοὺς ἐλαιῶνάς του, τὰς ἀμπελοφυτείας του καὶ τὰ ἑσπεριδοειδῆ του, ἀποτέλεσμα δὲ τούτου εἶναι ὁ καθημέραν τόσον καταπληκτικῶς αὐξάνων πλοῦτος τῆς ὡραίας ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τοῦ Εἰρηνικοῦ Πολιτείας.

* *

Οἱ γεωργοί μας θὰ εἶχον πολλὰ νὰ μάθωσιν, ἐὰν ἐπὶ τόπου ἐπεσκέπτοντο καὶ ἐμελέτων τὴν ἐξέλιξιν τῆς γεωργίας ἐν Καλιφορνίᾳ, τῆς ὁποίας τὸ κλίμα εἶναι ὡς τὸ ἡμέτερον.

* * *

Διὰ νὰ ἐννοηθῇ ἴσως καλλίτερον ἡ σπουδαιότης τῆς ἐπιστημονικῆς καλλιεργείας τῶν ἑσπεριδοειδῶν καὶ ἄλλων προϊόντων ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ ἀξία πολλῶν ἀγρῶν ἐν Καλιφορνίᾳ ὑπερεδεκαπλασιάσθη ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν. Οὕτως ἐν Μαδέρᾳ π. χ. μία ἀμπελοφυτεία ἐκτάσεως 120 Ἀμερικανικῶν στρεμμάτων ηὔξησεν ἀπὸ ἀξίας δέκα χιλιάδων δολλαρίων πρὸ ἕνδεκα ἐτῶν εἰς πεντήκοντα χιλιάδας δολλαρίων σήμερον, ἀποδίδουσα καθαρὸν κατ' ἔτος κέρδος εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας της ἐκ δολλαρίων 5,000—6,000.

Ἐρωτήσατε ἐν Ἑλλάδι τοὺς ἀμπελοκτήμονάς μας περὶ τῆς ἀξίας τῶν ἀγρῶν των καὶ γνωρίζετε τί θὰ σᾶς ἀπαντήσουν.

ΕΛΑΙΩΝΕΣ ΕΝ ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑ

Οἱ ἐλαιῶνες τῆς Καλιφορνίας εἰς πολλὰ μέρη ἀποδίδουσιν ἤδη κέρδη, τὰ ὁποῖα δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας εἶναι ἀπίστευτα. Ἐπὶ τῇ βάσει ἀξίας $2,500 κατὰ στρέμμα ἐλαιῶνος τὸ κέρδος εἶναι περὶ τὰ $250 δολλάρια ἤτοι 10 ο)ο. Γνωρίζομεν ἰδιοκτήτην ἐλαιῶνος ὅστις ἐξ εἴκοσι μόνον στρεμμάτων ἀποκομίζει κατ' ἔτος καθαρὸν κέρδος ἄνω τῶν 5,000 δολλαρίων.

* * *

Ἐπεσκέφθημεν ἄλλοτε μίαν ἀμπελοφυτείαν ἀνήκουσαν εἰς Ἰταλοὺς ἐκτάσεως 1500 στρεμμάτων ἐν τῇ ὁποίᾳ κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ τρυγητοῦ χρησιμοποιοῦνται 150 ἐργάται. Πόσον δὲ αὐξάνει ἡ ἀξία μιᾶς ἀμπελοφυτείας ἐπιστημονικῶς καλλιεργουμένης, γίνεται δῆλον ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἐν Μαδέρᾳ τῆς Καλιφορνίας μία ἐξ αὐτῶν ἐκτάσεως μόνον τριάκοντα στρεμμάτων ἀπέδωσεν ἐντὸς μιᾶς τριετίας $10,743.60, ἤτοι $118 κατὰ στρέμμα. Ἀπίστευτον σχεδὸν καὶ ὅμως εἶναι ἀληθές, διότι δὲν ὑπάρχει ἴσως εἰς τὴν ὑφήλιον σήμερον εὐφορώτερον ἔδαφος τῆς Καλιφορνίας, ἥτις κατέστη ἔτι εὐφορωτέρα ἀφ' ὅτου ἤρξατο ἐξαπλουμένη ἡ τεχνητὴ ἄρδευσις καὶ λειτουργοῦσι τόσαι διώρυγες καὶ διακλαδώσεις αὐτῶν, διὰ τῶν ὁποίων, μεταφερόμενα τὰ ὕδατα τῶν ποταμῶν ἀπὸ μακρυνὰς ἀποστάσεις, μετασχηματίζουσι τὰς μέχρι χθὲς ἀγόνους γαίας εἰς πλουτοφόρα ἐδάφη.

* * *

Σήμερον ὄχι μόνον αἱ Δυτικαὶ καὶ αἱ Ἀνατολικαὶ Πολιτεῖαι προμηθεύονται τὰς ὀπώρας των ἀπὸ τὴν Καλιφορνίαν, τὴν Ὄρεγον καὶ τὴν Βάσιγκτων, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ αἱ ἀγοραὶ τῆς Εὐρώπης πληροῦνται ἀπὸ τὰ μῆλα, τὰ ἀχλάδια, τὰ ροδάκινα καὶ τὰ δαμάσκηνα τῶν πολιτειῶν ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τοῦ Εἰρηνικοῦ. Χάριν περιεργείας σημειοῦμεν ὅτι τὸ εἰσόδημα μιᾶς καὶ μόνης ἀχλαδιᾶς ἦτο ἐντὸς ἑνὸς ἔτους 225 δολλάρια. Ἓν στρέμμα ἀχλαδιῶν ἀπέδωσεν 2,250 δολλάρια καὶ εἰς ἄλλο μέρος δέκα ἓξ στρέμματα ἔδωσαν $10,000. Αἱ μηλέαι εἶναι ἐξ ἴσου προσοδοφόροι. Ὑπάρχουσι παραδείγματα κατὰ τὰ ὁποῖα ἓν στρέμμα πρὸ ἑξαετίας μόνον καλλιεργημένον ἀπέδωσε $700!

* * *

Θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ἐξακολουθήσωμεν πληροῦντες σελίδας ἐπὶ σελίδων ὅπως γίνῃ μᾶλλον καταληπτὴ ἡ ἐξέλιξις τῆς γεωργίας ἐν Καλιφορνίᾳ, καὶ πῶς ἀπὸ μηδαμινὰ πράγματα διὰ τῆς ἐπιμονῆς καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς καλλιεργείας κατέστη σήμερον ἡ Καλιφορνία μία μεγάλη γωνία τοῦ ἐπιγείου παραδείσου.

Πρὸ τριῶν ἐτῶν εἷς γεωργὸς ἤρχισε νὰ κάμνῃ πειράματα μὲ τὴν καλλιέργειαν τοῦ σελίνου ἐν Joachim Valley, σήμερον δὲ ὑπάρχουσι τρεῖς χιλιάδες στρεμμάτων ὑπὸ καλλιέργειαν, στέλλονται δὲ ἐκ τοῦ εὐχύμου τούτου προϊόντος εἰς τὰς Ἀνατολικὰς Πολιτείας καθ' ἑκάστην πέντε φορτηγαὶ σιδηροδρομικαὶ ἅμαξαι. Τὸ ἴδιον συνέβη μὲ τὰς ἀμπελοφυτείας ἐν τῷ αὐτῷ διαμερίσματι τῆς Καλιφορνίας Joachim Valley, ἐν τῷ ὁποίῳ αἱ ἐκτάσεις τῶν ἀμπελοφυτειῶν ἔφθασαν εἰς ἑπτὰ χιλιάδας περίπου στρεμμάτων.

Οἱ ἀριθμοὶ καὶ αἱ στατιστικαὶ ἀμυδρὰν μόνον ἰδέαν δίδουσι περὶ τῆς προόδου τῆς γεωργίας ἐν Καλιφορνίᾳ.

ΑΜΠΕΛΟΦΥΤΕΙΑΙ ΤΗΣ ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑΣ

ΕΙΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΑΛΗΘΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑ

Η ALBION εἶναι μικρὰ ὡραία πόλις τῆς Πολιτείας Ἰλλινόϊς, ἱδρύθη δὲ ὑπὸ Σκώτων μεταναστῶν ἐλθόντων νὰ ἐγκατασταθῶσιν εἰς τὴν Ἀμερικήν. Μία ἐκ τῶν πρώτων ἐκείνων οἰκογενειῶν ἦτο ἡ οἰκογένεια Thompson. Ὁ πρεσβύτερος υἱὸς αὐτῆς, Ἐδουάρδος, ἦτο νέος ὅστις προέβαινεν εἰς τὰ ἔσχατα προκειμένου περὶ αἰσθήματος. Ὅταν ἦτο ἔφηβος εἶχε προσελκυσθῇ ὑπὸ μιᾶς νεάνιδος ἀσυνήθους καλλονῆς, ἥτις διέμενεν εἰς τὴν μικρὰν πόλιν. Ἠρραβωνίσθησαν καὶ εἶχεν ὁρισθῇ ἡ ἡμέρα τοῦ γάμου, ὅτε ἐνεφανίσθη εἷς ἀντίζηλος ἐπὶ τῆς σκηνῆς. Εἷς διευθυντὴς Τραπέζης ἐκ τῶν ἀνατολικῶν Πολιτειῶν καλῶς ἐνδεδυμένος εἶχε κομίσει συστατικὰς ἐπιστολάς, αἵτινες ἤνοιξαν πρὸς αὐτὸν τὰς θύρας τῶν καλλιτέρων οἰκιῶν τῆς πόλεως. Ὁ νεαρὸς Τραπεζίτης ἐπέτυχε ταχεῖαν σύστασιν πρὸς τὴν νεάνιδα, ἥτις εἶχεν ὑποσχεθῇ νὰ συζευχθῇ τὴν Thompson, τόσον δὲ κατεθέλχθη ἐξ αὐτῆς, ὥστε εὑρίσκοντο πάντοτε ὁμοῦ, ὁσάκις ἐπετύγχανον τοῦτο.

Ὁ Λαὸς ἤρχισε νὰ ὁμιλῇ περὶ αὐτῶν, ἀλλ' ὁ νεαρὸς Thompson, ὡς συμβαίνει συνήθως, ἦτο ὁ τελευταῖος ὅστις ἔλαβε γνῶσιν τοῦ πράγματος.

Πρωΐαν τινὰ ἡ μήτηρ τῆς νεάνιδος εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιόν της καὶ εὗρεν αὐτὸ κενόν. Τὸ ἱματιοφυλάκιον, τὸ ὁποῖον περιεῖχε τὰ ἐνδύματά της, ἦτο κενόν, ταχέως δὲ ἐγνώσθη ὅτι ἡ νεᾶνις ἐξηφανίσθη. Οὕτως ἀπήχθη ὑπὸ τοῦ νεωτέρου θαυμαστοῦ της τοῦ ἐκ τῶν ἀνατολικῶν Πολιτειῶν τραπεζίτου. Ἐγένοντο πανταχοῦ ἔρευναι, ἀλλ' οὐδὲν ἴχνος τοῦ ἐξαφανισθέντος ζεύγους ἠδύνατο νὰ ἀνακαλυφθῇ. Διὰ τοὺς κατοίκους τῆς Albion ἐφαίνετο ὅτι οἱ νέοι εἶχον ἐξαφανισθῇ ἐκ τῆς γῆς.

Ἡ ἄπιστος νεᾶνις, ἥτις εἶχε φύγει χωρὶς νὰ ἀποστείλῃ μίαν λέξιν ἢ μίαν γραμμὴν εἰς τὸν παλαιὸν ἐραστήν της, τὸν ὁποῖον εἶχεν ἐξαπατήσει, καὶ ἡ εἴδησις τῆς ἐξαφανίσεώς της ἔπεσαν ὡς βόμβα ἐπὶ τοῦ ἀτυχοῦς νέου. Ἡ ἄφθονος κόμη τοῦ νεαροῦ Thompson ἤρχισε νὰ λευκαίνεται ὡς ἐκ τῆς πνευματικῆς ἀγωνίας του, τὸ δὲ πλῆγμα, τὸ ὁποῖον ὑπέστη, τὸν μετέβαλεν ἐξ εὐθύμου καὶ ζωηροῦ νέου εἰς σιωπηλὸν καὶ συνωφρυωμένον ἄνδρα. Ἡ λύπη μετέβαλε ἐπὶ τοσοῦτον τὰ χαρακτηριστικά του, ὥστε νὰ φαίνεται διπλασίας ἡλικίας τῆς πραγματικῆς. Ἐγκατέλιπε τὴν ἐργασίαν του, ἀπέφευγε τοὺς φίλους του καὶ σπανίως ἐξήρχετο ἐκ τῆς οἰκίας του.

Παρῆλθεν οὕτω εἷς μήν, ὅτε οἱ κάτοικοι τῆς Albion συνεκινήθησαν ἐκ νέας εἰδήσεως. Ὁ Edward Thompson εἶχεν ἐξαφανισθῆ τόσον μυστηριωδῶς ὅσον καὶ ἡ πρώην μνηστή του.

Ἀπεστάλησαν πρὸς ὅλα τὰ σημεῖα τῆς Ἀμερικῆς τηλεγραφήματα δίδοντα τὰ χαρακτηριστικά του, ἀλλ' ἐπὶ πολλὰς ἑβδομάδας οὐδὲν εἶχε γνωσθῇ, ὅτε ἐκ τῆς ἀστυνομίας τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου ἀνεκοινώθη ἓν τηλεγράφημα κατὰ τὸ ὁποῖον ἄνθρωπός τις τοῦ ὁποίου τὰ χαρακτηριστικὰ ἦσαν ὅμοια μετὰ τῶν τοῦ Thompson, εἶχεν ἀναχωρήσει ἐπὶ πλοίου διὰ τὰς βορείους θαλάσσας. Αὕτη ἦτο ἡ τελευταία φορὰ κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ κάτοικοι τῆς Albion εἶχον λάβει εἰδήσεις περὶ τοῦ νεαροῦ Thompson, τοῦ ὁποίου βαθμηδὸν ἤρχισε νὰ λησμονῆται τὸ ὄνομα.

Ταῦτα συνέβησαν πρὸ εἰκοσιπέντε ἐτῶν. Σήμερον μετὰ πολλὰ ἔτη, ἐγνώσθησαν περίεργοι πληροφορίαι περὶ τῶν περιπετειῶν τοῦ Thompson ἀπὸ τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν ἐγκατέλειψε τὴν πατρίδα του, ἀποκαλύπτουσαι πρωτοφανῆ καὶ ἀξιοσημείωτον ἱστορίαν.

ΔΙΑΤΙ ΕΙΣΘΕ ΕΝΤΑΥΘΑ LUCANITA;

Ἡ ἀρχὴ τῆς ἱστορίας χρονολογεῖται ἀπὸ τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν ἐστάλη τηλεγράφημα εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὰς ἐφημερίδας, διὰ τοῦ ὁποίου ἐδηλοῦτο ὅτι ὁ Nambuka, βασιλεὺς τοῦ Naikeva, μιᾶς τῶν νήσων Fiji, εἶχεν ἀποθάνει. Ἡ εἴδησις αὕτη ἦτο ἐλαχίστου ἐνδιαφέροντος διὰ τὸν ἀναγνώστην, ἀλλ' ὅταν αἱ συμπληρωματικαὶ εἰδήσεις ἀνέφερον ὅτι ὁ βασιλεὺς ἦτο Ἀμερικανὸς ἐκ τῆς Πολιτείας τοῦ Ἰλλινόϊς οἱ κάτοικοι τῆς Albion ἐνεθυμήθησαν ἀμέσως τὸν Thompson.

Αἱ ἔρευναι ἀπέδειξαν ὅτι ὁ βασιλεὺς τῆς ἀγρίας χώρας ἦτο πράγματι ὁ ἐξαφανισθεὶς Σκῶτος καὶ ὅτι τὸ Nambuka ἦτο τὸ ὄνομα τὸ ὁποῖον εἶχον δώσει πρὸς τὸν ἀρχηγόν των οἱ ἰθαγενεῖς ὑπήκοοί του.

Ἀφ' ὅτου ἐγνώσθησαν αἱ εἰδήσεις τῶν ἐφημερίδων ὁ Ἀμερικανὸς περιηγητὴς Frank Hamilton, ὅστις εἶχε ποιήσει ἐκδρομὴν μέχρι τῶν βορείων θαλασσῶν, ἐπεσκέφθη τὸ Naikava ἐκ τῶν πληροφοριῶν δὲ αὐτοῦ συνετάχθη ἡ περὶ Thompson ἱστορία

Ἡ ἱστορία του εἶναι ἐκ τῶν περιεργοτέρων πραγματικῶν ἐρωτικῶν περιπετειῶν. Μετὰ τὴν ἀπιστίαν τῆς μνηστῆς του ἡ ἰδέα τοῦ Thompson ἦτο νὰ φύγῃ. Ἤρχισε νὰ μισῇ τὴν πατρίδα του. Πάντες ἐγνώριζον ὅτι εἶχεν ἐξαπατηθῇ ὑπὸ γυναικός, τὴν ὁποίαν εἶχε προκηρύξει ὡς μέλλουσαν σύζυγόν του, ἐγνώριζε δὲ αὐτὸς ὅτι θὰ ἀπετέλει τὸ ἀντικείμενον οἴκτου ἢ εὐθύμων σχολίων.

Ἡ τοιαύτη κατάστασις τῶν πραγμάτων ἦτο ἀφό-

ρητος δι' αὐτὸν καθόσον ἦτο ὑπερήφανος καὶ εὐαίσθητος νέος. Ὅταν εἶχε φύγει ἐκ τῆς πατρίδος του καὶ εὑρίσκετο ἀκόμη ἐντὸς πεπολιτισμένων χωρῶν, ἤκουε τὰς φωνὰς τῶν νεανίδων καὶ ἔβλεπε τὰ μειδιάματά των. Ὑπενθύμιζον ταῦτα εἰς αὐτὸν τὴν ἀπιστίαν τῆς πρώην μνηστῆς του καὶ τοῦ ἐνέβαλον τὴν ἰδέαν νὰ ἀπομακρυνθῇ ἐκ τῶν πεπολιτισμένων χωρῶν.

Μετὰ τὴν ἐξ Ἀμερικῆς ἀναχώρησίν του ὁ Thompson περιεπλανήθη ἀσκόπως εἰς τὰς ἀνατολικὰς νήσους εἰς Hawaii, Carolines, Philippines καὶ Australia καὶ ἀπεβιβάσθη τέλος εἰς Auckland τῆς Νέας Ζηλανδίας, ὅπου ἀνεκάλυψε μίαν ἡμιολίαν, ἥτις ἦτο ἑτοίμη νὰ ἀποπλεύσῃ διὰ τὰς νήσους Fiji. Ὁ Thompson, τὸν ὁποῖον ἐνεθουσίαζον αἱ περιπέτειαι, ἀπεφάσισε νὰ ἐπιβιβασθῇ τῆς ἡμιολίας καὶ νὰ μεταβῇ εἰς τὰς νήσους.

Μετὰ πολύμηνον πλοῦν ἡ ἡμιολία κατέπλευσεν εἰς Tangu Vatu, χωρίον τῆς νήσου Naikeva, ὅπου παρέμενεν ὁ βασιλεὺς Latu Manu μετὰ τῆς θυγατρός του Lakanita. Ὁ Latu Manu δὲν ἦτο ἰθαγενὴς τῶν νήσων Fiji, καθὼς ἐφαίνετο ἐκ τῶν ὡραίων χαραστηριστικῶν του. Ἦτο ἐκ τῆς νήσου Luzon τῶν Φιλιππίνων, κατήγετο δὲ ἐξ ἀριστοκρατικῆς οἰκογενείας. Εἶχε μάθει τὴν πολεμικὴν τέχνην εἰς τοὺς μεταξὺ τῶν ἰθαγενῶν τῶν Φιλιππίνων πολέμους, ἕνεκα δὲ τῶν στρατιωτικῶν ἀρετῶν του εἶχε γείνει βασιλεὺς τῆς Naikeva.

Ἡ σύζυγός του Mutatha, μήτηρ τῆς Lakanita, ἦτο ἰθαγενὴς τῶν νήσων Fiji καὶ θυγάτηρ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς χώρας. Ὁ γηραιὸς βασιλεὺς ὑπεδέχθη βασιλικῶς τὸ πλήρωμα τῆς ἡμιολίας καὶ τοὺς ἐφιλοξένησεν εἰς τὰ ἀνάκτορά του. Ὁ ξανθὸς νεαρὸς Thompson ἐθαυμάσθη ὑπὸ τῶν ἰθαγενῶν καθόσον οὐδέποτε τοιοῦτοι ἄνθρωποι εἶχον ἐπισκεφθῇ τὴν νῆσόν των. Ἐνῷ ὁ Latu Manu ἦτο ξανθότερος τῶν ἰθαγενῶν, δὲν ἦτο ὅμως λευκός, καθόσον τὸ χρῶμα τοῦ δέρματός του ὡμοίαζε πρὸς τὸ τῶν μιγάδων.

Ὁ Thompson ἦτο ὁ ξανθότερος μεταξὺ τῶν ναυτῶν τῆς ἡμιολίας.

Ἡ Lakanita, ἡ κομψὴ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως, ἦτο ξανθὴ ὅπως ὁ πατήρ της. Τὸ δέρμα της εἶχε τὸ χρῶμα τοῦ δέρματος τῶν Ἰαπωνίδων, ἀλλὰ δὲν εἶχεν οὔτε τοὺς ὀφθαλμούς, οὔτε τὸ μικρὸν ἀνάστημα ἐκείνων.

Ὁ Thompson ἦτο τότε εἰκοσιδύο ἐτῶν ἡλικίας, ἡ δὲ Lakanita μόνον δεκατεσσάρων, ἀλλ' ἦτο ἀνεπτυγμένη νέα καὶ ἐφαίνετο διπλασίας ἡλικίας τῆς πραγματικῆς.

Οἱ δύο νέοι, ὅταν συνηντήθησαν τὸ πρῶτον, ἠτένισαν ἀλλήλους ἐν σιγῇ. Ἡ συνδιάλεξις ἡ λαβοῦσα χώραν εἰς τὰ ἀνάκτορα διεξήχθη ἱσπανιστί, διότι ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ θυγάτηρ του ὡμίλουν τὴν ἱσπανικὴν γλῶσσαν, ἀλλ' ὁ Thompson δυσκόλως ἠννόει αὐτήν. Ἡ ἡμιολία παρέμεινεν εἰς τὸν λιμένα τοῦ χωρίου περὶ τὰς τρεῖς ἑβδομάδας κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὁποίων ὁ Thompson καὶ ἡ Lakanita συνηντῶντο, ὁσάκις παρουσιάζετο κατάλληλος περίστασις. Ὁ ἔρως των ηὐξάνετο καθημερινῶς. Ὁ Thompson ταχέως ἀπέκτησεν ἱκανὰς γνώσεις εἰς τὴν ἱσπανικὴν γλῶσσαν, ὥστε νὰ ἐξομολογῆται πρὸς τὴν πριγκήπισσαν τὸν ἔρωτά του.

Ἡ πριγκήπισσα τοῦ ἔλεγε: «σὲ ἀγαπῶ, κύριε, διότι εἶσαι ὁ ὡραιότερος ἀνὴρ τὸν ὁποῖον εἶδον ποτέ, ἀλλὰ οὐδὲν δύναμαι νὰ πράξω ἕνεκα τοῦ πατρός μου καὶ τοῦ Mbanghuw.

Ἀφηγήθη πρὸς αὐτὸν ὅσον ἠδύνατο καλλίτερον μίαν παλαιὰν ἱστορίαν περὶ ἑνὸς ἀντιζήλου μνηστῆρος, ὅστις εἶχε ζητήσει τὴν χεῖρά της, ἀλλὰ δὲν τὸν ἠγάπα αὐτή.

Ὁ Mbanghu, ὁ ἀντίζηλος μνηστήρ, ἦτο ἰσχυρὸς ἀρχηγὸς μιᾶς φυλῆς. Τὴν ἠγάπα, ὁ δὲ πατήρ της εἶχε δώσει τὴν συγκατάθεσίν του εἰς τὸν γάμον. Ὁ Mbanghu ἦτο λίαν ἐξηρεθισμένος διὰ τὴν προτίμησιν τὴν ὁποίαν ἐδείκνυεν ἡ πριγκήπισσα πρὸς τὸν λευκὸν ἀντεραστήν του, εἶχε δὲ ἀπειλήσει νὰ φονεύσῃ τοὺς ξένους.

Ὅ,τι ἡ Lakanita εἶπε πρὸς τὸν Thompson ἦτο ἀληθές, καθόσον ταχέως ἔμαθον οἱ ναῦται τῆς ἡμιολίας ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας ὁ ἀρχηγὸς μετέβη ἐξηρεθισμένος εἰς τὸν βασιλέα καὶ προέτρεψεν αὐτὸν νὰ περιορίσῃ τὴν πριγκήπισσαν ἐντὸς τοῦ ἀνακτόρου

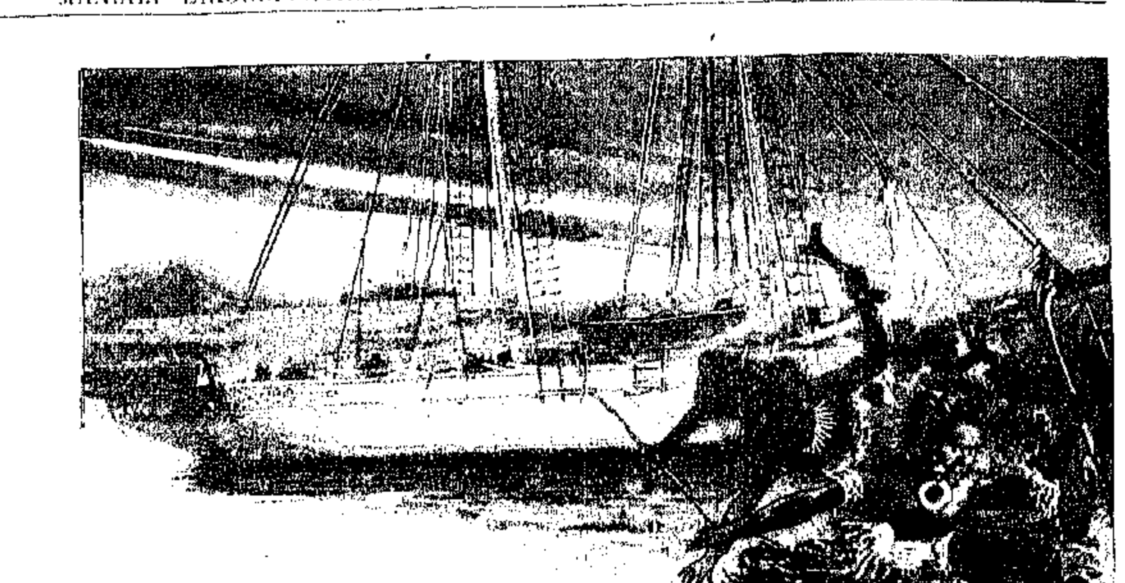

ΥΠΟΧΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΑΓΡΙΩΝ

καὶ νὰ ἀναχωρήσωσιν ἀμέσως οἱ λευκοὶ ἐκ τῆς νήσου ἐπὶ ποινῇ θανάτου! Ἐπὶ τῆς ἡμιολίας εὑρίσκοντο ἀρκετὰ ὅπλα καὶ πολεμοφόδια, ὅλοι δὲ οἱ ναῦται ἐγνώριζον καλῶς τὴν χρῆσιν αὐτῶν, ἐνῷ τὰ ὅπλα τῶν κατοίκων τοῦ Naikeva ἀπετελοῦντο ἐκ δοράτων καὶ βελῶν. Ἀλλ' οἱ λευκοὶ ἐσκέφθησαν διπλωματικῶς ὅπως μὴ ἀντισταθῶσι πρὸς αὐτούς, διότι ἐὰν προεκάλουν ταραχάς, αὗται θὰ ἀπέβαινον κατ' αὐτῶν εἰς τὰς μετὰ τῶν ἰθαγενῶν τῶν ἄλλων νήσων διαπραγματεύσεις των. Οὕτω κατόπιν πολλῶν διαβεβαιώσεων περὶ τῆς φιλίας των ἀνεχώρησαν ἐν εἰρήνῃ. Ἡ ἡμιολία ἐξηκολούθησε τὸν πλοῦν της μεταξὺ τῶν νήσων Lan καὶ διεξήγαγεν ἐμπόριον μετὰ τῶν ἰθαγενῶν, ἐξ οὗ προέκυψαν μεγάλα κέρδη.

Εἶχον παρέλθει πολλαὶ ἑβδομάδες ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεώς των ἐκ Naikeva, ὁ δὲ Thompson εἶχεν ἀπελπισθῇ ὅτι θὰ ἐπανέβλεπε τὴν Lakanita.

Ἡμέραν τινὰ ἐν τούτοις, ὅτε ἡ ἡμιολία ἦτο ἠγκυροβολημένη πλησίον χωρίου τινὸς τῆς νήσου Fulgunn, ἐπλησίασε μία λέμβος καὶ ἐποίησε σῆμα πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἡμιολίᾳ. Ἐπλησίασεν ἔτι μᾶλλον καὶ ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος νησιώτης τις καταπεπονημένος ἐκ τοῦ διημέρου ταξειδίου. Ἐκόμιζεν ἐπιστολὴν ἐκ μέρους τῆς Lakanita διὰ τὸν ἄνθρωπον μὲ τοὺς κυανοῦς ὀφθαλμούς. Τὸ ἄγγελμα ἀνήγγελλεν εἰς τὸν Thompson ὅτι ἡ Lakanita εὑρίσκετο ἐν κινδύνῳ, ὅτι ἡ φυλὴ τῶν Korm εἶχεν ἐπαναστατήσει, ὅτι ὁ Mbanghu εἶχε φονευθῇ καὶ ὅτι καὶ αὐτὴ καὶ ὁ πατήρ της μετ' ὀλίγων πιστῶν ὀπαδῶν εἶχον ζητήσει καταφύγιον εἰς μικρὰν νῆσον, ἀπέχουσαν δύο μίλια ἐκ Naikeva, ὅπου δὲν ἐτόλμων νὰ ἐπιστρέψωσι. Δὲν θὰ ἐβοήθουν αὐτοὺς οἱ λευκοί;

Μετὰ ἐσπευσμένην συνδιάσκεψιν ἐπὶ τῆς ἡμιολίας ἀπεφασίσθη ὅπως μεταβῶσιν ἀμέσως εἰς βοήθειαν τοῦ βασιλέως.

Ἡ ἐπὶ τοῦ θρόνου ἀποκατάστασις τοῦ καταδιωκομένου βασιλέως θὰ ἐσήμαινε πολλὰ ἐμπορικὰ προνόμια εἰς τοὺς λευκοὺς ὄχι μόνον ἐν Naikeva, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ἄλλας νήσους. Ἡ ἡμιολία ὁδηγουμένη ὑπὸ τοῦ ἀγγελιαφόρου ἀπέπλευσε διὰ τὴν νῆσον, ὅπου εἶχε καταφύγει ὁ καταδιωκόμενος βασιλεὺς καὶ ἡ θυγάτηρ του Lakanita.

Ἀμφότεροι ἐπεβιβάσθησαν τῆς ἡμιολίας, ἥτις ἀπέπλευσε διὰ Naikeva. Ὅταν ἐπλησίασεν εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Naikeva ἐχαιρετίσθη ὑπὸ τῶν κραυγῶν τῶν ἐπαναστατῶν, ἐρρίφθησαν δὲ ἐναντίον της δόρατα εἰς ἔνδειξιν ἐχθρικῆς ὑποδοχῆς. Οἱ ἐπὶ τῆς ἡμιολίας ἔλαβον εἰς χεῖρας τὰ ὅπλα καὶ ἐπλησίασαν εἰς τὴν ἀκτήν, ὅπου ἠγκυροβόλησαν. Καθ' ἣν στιγμὴν οἱ ἐπαναστάται παρεκίνουν ἀλλήλους, ὅπως εἰσέλθωσιν ἐντὸς τῶν λέμβων των καὶ πλησιάσωσι τὴν ἡμιολίαν, εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ Thompson ὅλοι οἱ ἐπὶ τοῦ πλοίου ἐσκόπευσαν καὶ ἐπυροβόλησαν κατὰ τῶν ἀγρίων. Οἱ πυροβολισμοὶ ἐπέφερον μέγαν ὄλεθρον εἰς τὰς τάξεις τῶν πολεμιστῶν, οἱ ὁποῖοι μετὰ κραυγῶν φρίκης καὶ τρόμου ἐτράπησαν εἰς φυγήν. Μετ' ὀλίγον κατεβιβάσθησαν δύο λέμβοι ἐκ τοῦ πλοίου καὶ ἀπεβιβάσθησαν οἱ ἐπιβάται καὶ τὸ πλήρωμα ἄνευ περαιτέρω ἀντιστάσεως. Κατόπιν προυχώρησαν πρὸς τὴν πρωτεύουσαν Tangu Vatu, ἀλλὰ δυστυχῶς ἐνέπεσαν εἰς παγίδας.

Οἱ ἐπαναστάται ταχέως ὑπεχώρησαν τέλος, ἀλλ' ὁ βασιλεὺς Latu Manu ἐπλήγη ὑπὸ σφαίρας καὶ ἔπεσε παρὰ πόδας τοῦ Thompson.

Αἱ δυνάμεις τοῦ Thompson ὡρκίσθησαν φοβερὰν ἐκδίκησιν διὰ τὸν θάνατον τοῦ βασιλέως καὶ κατεδίωξαν ἀσπλάγχνως τοὺς ἐπαναστάτας. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἡ ἐπανάστασις κατεπνίγη. Ἐντὸς ὀλίγου διεδόθη ἡ εἴδησις ὅτι ὁ Waila Nambuka, «τὸ παιδίον τοῦ ἡλίου» ὡς οἱ ἰθαγενεῖς ἐνόμιζον τὸν Thompson, ὅστις εἶχεν ἔλθει νὰ πολεμήσῃ διὰ τὴν Lakanita ἐνίκησεν, οἱ δὲ γέροντες πολεμισταὶ τοῦ Latu Manu, ἐκ τῶν ἐπιζησάντων, ἐξῆλθον τῶν θέσεών των καὶ μετέβησαν εἰς Tangu Vitu διὰ νὰ χαιρετήσωσι τὴν ἐπανελθοῦσαν πριγκήπισσαν καὶ τὸν λευκὸν ἄνθρωπον, ὅστις εἶχε παράσχῃ πρὸς αὐτὴν τοιαύτην πολύτιμον ὑπηρεσίαν.

Ἡ Lakanita ἦτο βασίλισσα τῆς ὡραίας μικρᾶς νήσου. Ἐπεδείκνυε τὴν εὐγνωμοσύνην της πρὸς τοὺς ξένους οἱ ὁποῖοι τὴν εἶχον ἀπολυτρώσει. Οἱ ξένοι εἶχον τιμηθῇ δι' ἑορτῶν καὶ χωρῶν ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν τῆς Lakanita, ἥτις ἔδιδε πάντοτε πρὸς τὸν Thompson θέσιν πλησίον της. Ὡς ἀνεμένετο, ἡ στενὴ αὕτη σχέσις ἀνενέωσε τὴν φιλίαν μεταξὺ αὐτῶν. Ἴσως δὲν τὸ ἐγνώριζον, ἀλλ' οἱ περίπατοί των

εἰς τὰ ὡραῖα δάση τὰ ὁποῖα ἔβριθον ὡραίων ἀνθέων καὶ αἱ ὧραι τὰς ὁποίας διήρχοντο εἰς τὴν παραλίαν τὸ ἀφύπνισαν κατά τι εἰς τὰς καρδίας των. Κατόπιν αἰφνιδίως ὁ Thompson προσεβλήθη ὑπὸ τοῦ πυρετοῦ τοῦ μαστίζοντος τὰς ὡραίας νήσους. Εὐθὺς ὡς ἡ νεαρὰ βασίλισσα ἔμαθε τὴν εἴδησιν ἔσπευσεν εἰς τὴν καλύβην εἰς τὴν ὁποίαν διέμενεν ὁ Thompson καὶ διέταξεν ὅπως τὸν μεταφέρωσιν εἰς τὴν οἰκίαν της. Ἡ βασίλισσα ἥτις ἐγνώριζε τὴν χρῆσιν τῶν ἐντοπίων φαρμάκων καὶ βοτάνων μετεβλήθη εἰς νοσοκόμον καὶ ἐνοσήλευσεν ὅσον ἠδύνατο καλλίτερον τὸν ἀσθενῆ. Παρῆλθον ἑβδομάδες ἕως ὅτου παρέλθῃ ὁ πυρετός. Ὁ Thompson ἀνέρρωσε καὶ ἀνέλαβε τὰς δυνάμεις του. Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ ἄνδρες κατέστησαν ἀνυπόμονοι. Εἶχον φανῇ πιστοὶ πρὸς αὐτὸν ὡς καὶ ἐκεῖνος πρὸς αὐτούς. Ἀλλ' ὁ χρόνος ἦτο πολύτιμος. Ἐπεθύμουν νὰ περατώσωσι τὴν ἐμπορικὴν περιοδείαν των εἰς τὰς ἄλλας νήσους καὶ κατόπιν νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν Νέαν Ζηλανδίαν. Ἐὰν ἀνέμενον ἀκόμη ἐπὶ πολὺ εἰς Naikeva θὰ ἐπήρχετο ἡ ἐποχὴ τῶν τρικυμιῶν καὶ θὰ τοὺς εὕρισκεν ἐν τῇ θαλάσσῃ.

Ὁ ἀσθενὴς ἀνέλαβεν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ δύναται νὰ περιπατῇ.

Ἡ Lakanita, ὡς ἀφωσιωμένη ἀδελφή, ἐφρόντιζε δι' αὐτόν, τῷ ἐμειδία καὶ τὸν ἐχαροποίει κατὰ τὰς σκοτεινὰς ὥρας, καθ' ἃς ἐνόμιζεν ὅτι θὰ τὸν ἐνίκα ὁ θάνατος. Ἤδη ἐπῆλθε μεταβολή. Τὰ χαρακτηριστικά της ἐκαλύφθησαν ὑπὸ θλιβερᾶς ἐκφράσεως. Περιπάτει μὲ βραδύτητα καὶ μελαγχολίαν. Ὁ Thompson, ὅστις ἐννόησεν ἀμέσως περὶ τίνος ἐπρόκειτο, τὴν ὡδήγησεν εἰς ἓν ἐκ τῶν καλλιτέρων μερῶν, ὅπου εἶχον μεταβῇ πολλάκις. Ὡς ἡ νεᾶνις ἐκάθησεν, ἐκάλυψε τὴν μορφὴν διὰ τῶν χειρῶν της καὶ ἤρχισε νὰ κλαίῃ.

— Διατί κλαίετε, Lakanita; τὴν ἠρώτησε τρυφερῶς ὁ σύντροφός της.

— Ἡ Lakanita ἐπολέμησεν ἐπιτυχῶς τὸν θάνατον ὅταν ἀπεπειράθη νὰ σᾶς ἀπαγάγῃ, ἀπήντησεν ἐκείνη. Σήμερον μοῦ φαίνεται ὅτι ἐπολέμησα κατὰ τοῦ θανάτου διὰ νὰ σᾶς παραδώσω εἰς τοὺς λευκοὺς συντρόφους σου, οἱ ὁποῖοι ζητοῦσι νὰ σᾶς ἀπομακρύνωσιν.

— Ἀλλὰ πρέπει νὰ ἀκολουθήσω τοὺς συντρόφους μου, Lakanita, ἀπήντησεν ἐκεῖνος. Δὲν ἔχετε πλέον φόβον. Θὰ ἐπιστρέψω ταχέως, θὰ μείνω πολὺν χρόνον ἐνταῦθα, θὰ περιπλανώμεθα ὁμοῦ πλησίον τῶν ὡραίων παραλίων καὶ θὰ συλλέγωμεν ἄνθη. Ἐὰν δὲν κουρασθῆτε ἐξ ἐμοῦ οὐδέποτε πλέον θὰ σᾶς ἐγκαταλείψω.

— Ἀλλὰ δὲν ἐπιθυμῶ νὰ μὲ ἐγκαταλείψητε, ἀπήντησεν ἐκείνη. Ἡ Lakanita θὰ μείνῃ μόνη. Ὁ θάνατος ἀφήρεσε τὸν πατέρα μου. Μείνατε μετ' ἐμοῦ καὶ γίνετε βασιλεὺς τοῦ Naikeva. Ὁ λαός μου σᾶς ἀγαπᾷ καὶ σᾶς ὀνομάζει Waila Nambuka. Θλίβεται διότι πρόκειται νὰ φύγετε. Μείνατε διότι καὶ ἐγὼ καὶ ὁ λαός μου σᾶς ἀγαπῶμεν. Θὰ ζήσωμεν ὅλοι ἐν εἰρήνῃ καὶ εὐτυχίᾳ ὁμοῦ.

Αἱ παρακλήσεις τοῦ Thompson ὅτι εἶχε καθῆκον νὰ ἀκολουθήσῃ τοὺς ναύτας τῆς ἡμιολίας δὲν κατέπεισαν τὴν Lakanita. Πᾶν ὅ,τι ἐγνώριζεν αὕτη ἦτο ὅτι τὸν ἠγάπα καὶ ἤθελε νὰ παραμείνῃ πλησίον της. Αἱ ἐπανειλημμέναι ὑποσχέσεις του ὅτι θὰ ἐπέστρεφεν οὐδόλως τὴν ἐπαρηγόρουν. Ἐξηκολούθει νὰ θλίβεται διαρκῶς. Τὴν ἡμέραν τῆς ἀναχωρήσεώς του ὁ Thompson μετέβη ὅπως τὴν ἀποχαιρετίσῃ, ἀλλ' ἐκείνη οὐδαμοῦ εὑρίσκετο. Μετὰ μακρὰν ἔρευναν ἀνεκάλυψεν αὐτὴν καθημένην ἐπί τινος βράχου παρὰ τὸν ὠκεανὸν καὶ πλησίον τῆς ἑτοίμης νὰ ἀποπλεύσῃ ἡμιολίας. Ἡ Lakanita ἔκλαιεν.

— Διατί εἶσθε ἐνταῦθα, Lakanita; τὴν ἠρώτησε. Σᾶς ἐζήτησα πανταχοῦ.

— Ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς ἀκολουθήσω, ἀπήντησεν ἡ νέα ὀλολύζουσα. Ἀλλ' ὁ ὠκεανὸς εἶναι τόσον εὐρύς, ὥστε δὲν δύναμαι νὰ τὸν διέλθω κολυμβῶσα. Ἐὰν μὲ ἐγκαταλείψητε οὐδέποτε θὰ σᾶς ἴδω πλέον. Ὑπάγετε. Ἡ καρδία μου εἶναι συντετριμμένη.

Ὁ Thompson συνεκινήθη μεγάλως ἐνῷ παρετήρει πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἡμιολίας. Κατόπιν ἠτένισε τὴν μελανόφθαλμον νεάνιδα τῆς ὁποίας τὸ σῶμα ἐκλονίζετο ἐκ τῶν λυγμῶν.

Ὡς ἀστραπὴ διῆλθε μία σκηνὴ ἐκ τῆς διανοίας του' ἡ ἐν Ἀμερικῇ ἐκτυλιχθεῖσα σκηνή, ὅτε εἶχε μάθει τὴν εἴδησιν τῆς προδοσίας τῶν ἐγκαρδίων αἰσθημάτων του. Διατί νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν πεπολιτισμένον ἐκεῖνον κόσμον ὅπου αἱ γυναῖκες ψεύδονται καὶ οἱ ἄνδρες ψεύδονται ἐπίσης, χάριν τοῦ χρυσοῦ; Ἐνταῦθα εὑρίσκετο μία ἀληθὴς καρδία ἡ ὁποία ἐκτύπα δι' αὐτόν. Διατί νὰ μὴ παραμείνῃ μετ' αὐτῆς διὰ νὰ κυβερνήσῃ τὰ τέκνα ἐκεῖνα τῆς Φύσεως καὶ νὰ διέλθῃ εὐτυχῆ βίον μακρὰν τῶν ἐλαττωμάτων καὶ τῶν μηχανορραφιῶν τῶν λευκῶν ἀνθρώπων; Ἐνῷ εἰσέτι ἐδίσταζεν ἐστράφη πρὸς τὴν κλαίουσαν νεάνιδα. Εἰς τὴν ὡραίαν μορφήν της ἀντελήφθη τὴν ἀθωότητα παιδίου. Εἰς τὸ ταπεινὸν βλέμμα της καὶ εἰς τοὺς ὀφθαλμούς της ἀντελήφθη κάτι τι, τὸ ὁποῖον τοῦ ἐνεποίησε φρικίασιν. Ἐν μιᾷ στιγμῇ τὴν περιέβαλε διὰ τῶν βραχιόνων του.

— Lakanita, θὰ παραμείνω μεθ' ὑμῶν, ἀνέκραξε. Θὰ μείνω διαρκῶς μεθ' ὑμῶν καὶ μετὰ τοῦ λαοῦ ὑμῶν.

Ταχέως διεδόθη ἡ καλὴ εἴδησις ὅτι ὁ Waila

Ο EDWARD THOMPSON

Nambuka τὸ ἐκ τῶν οὐρανῶν ἀποσταλὲν «παιδίον τοῦ ἡλίου» ἐπρόκειτο νὰ νυμφευθῇ τὴν Lakanita καὶ νὰ διοικήσῃ τὴν νῆσον. Ἡ εἴδησις ἠκούσθη μετὰ μεγάλης χαρᾶς.

Οἱ σύντροφοι τοῦ Thompson ἐπεβράδυναν τὴν ἀναχώρησίν του διὰ νὰ παραστῶσιν εἰς τὰς ἑορτὰς τοῦ γάμου, αἵτινες ἦσαν ἑορταὶ τοῦ γάμου τῆς πριγκηπίσσης Lakanita καὶ τῆς στέψεως τοῦ βασιλέως Nambuka.

Αἱ νεάνιδες τοῦ Naikeva ἀπέβαλον τὰς πενθίμους ἐσθῆτάς των τὰς ὁποίας ἐφόρουν διὰ πένθος διὰ τὸν θάνατον τοῦ βασιλέως καὶ ἐφόρεσαν πάλιν τὰς ἑορτασίμους ἀμφιέσεις των. Τὰ φύλλα τοῦ βαμβοῦ, τὰ ὁποῖα ὑπῆρχον εἰς ἐκδήλωσιν πένθους, ἀφηρέθησαν ἐκ τῶν θυρῶν τῶν οἰκιῶν καὶ ἤρχισε πανταχοῦ νὰ βασιλεύῃ ἡ εὐθυμία καὶ ἡ χαρά. Τὴν ἀπο-

Η ΟΙΚΙΑ ΤΟΥ THOMPSON ΕΝ ALBION

πλεύσασαν ἡμιολίαν προέπεμψαν μέχρι τοῦ πελάγους πολλαὶ λέμβοι. Ὅταν αἱ λέμβοι ἤρχισαν νὰ ἐπιστρέφωσιν, οἱ ναῦται τῆς ἡμιολίας ἤρχισαν νὰ ρίπτωσι πυροβολισμοὺς εἰς τιμὴν τοῦ βασιλέως Thompson καὶ τῆς βασιλίσσης Lakanita.

Ὁ βασιλεὺς Waila Nambuka, τὸ παιδίον τοῦ ἡλίου, ἀπέθανε μετὰ μακρὸν καὶ εὐτυχῆ βίον, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου ἡ βασίλισσα ἦτο ἀφωσιωμένη εἰς αὐτόν. Ἡ Lakanita καὶ τὰ δύο τέκνα της ζῶσιν ἀκόμη καὶ διοικοῦσι τὴν νῆσον. Ὁ Frank Hamilton, ὁ μνημονευθεὶς περιηγητής, ἐγένετο εὐμενῶς δεκτὸς ὑπὸ τῆς βασιλίσσης. Ὅταν δὲ ἀνεχώρησε διὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ τὴν περίεργον αὐτὴν ἱστορίαν τοῦ Ἀμερικανόπαιδος, ὅστις κατέστη βασιλεύς.

Ἡ ἀνωτέρω ἱστορία εἶναι πραγματική. Ὁ Ἀμερικανὸς περιηγητὴς Frank Hamilton μετέβη εἰς τὰς νήσους Fiji καὶ ἐνήργησεν ἀνακρίσεις διὰ νὰ βεβαιωθῇ κατὰ πόσον ἦτο ἀληθὲς ὅτι ὁ ἀποθανὼν βασιλεὺς Waila Nambuka ἦτο ἀμερικανικῆς καταγωγῆς.

Οἱ ἰθαγενεῖς ἀφηγήθησαν πρὸς τὸν Hamilton ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ πάντα τὰ λαβόντα χώραν εἰς τὸ μικρὸν βασίλειόν των ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ Thompson διὰ τῆς ἡμιολίας μέχρι τῆς ἀνακηρύξεώς του εἰς βασιλέα καὶ τοῦ θανάτου του. Οἱ ἰθαγενεῖς ἐτίμων καὶ ἐσέβοντο μεγάλως τὸ τέκνον τοῦ ἡλίου ὡς ὠνόμαζον τὸν βασιλέα των. Ὁ Waila Nambuka καὶ ἡ Lakanita διῆλθον βίον ἥσυχον καὶ εὐτυχῆ ἐν μέσῳ τῶν λατρευόντων αὐτοὺς ὑπηκόων των. Ὁ Thompson ἢ βασιλεὺς ὁ Waila Nambuka, ὡς ἀπεκαλεῖτο ὑπὸ τῶν ἰθαγενῶν, ἐθεωρεῖτο ὑπὸ τῶν ὑπηκόων του ὡς ἀποσταλεὶς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ὅπως τοὺς προστατεύσῃ. Πράγματι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς βασιλείας του τὸ κράτος τῶν Fiji προώδευσε καὶ ἐβελτιώθη· διὰ τοῦτο δὲ ὤφειλον μεγάλην πρὸς αὐτὸν εὐγνωμοσύνην οἱ ὑπήκοοί του.

Ἡ χήρα βασίλισσα Lakanita καὶ τὰ δύο τέκνα της μετὰ τὸν θάνατον τοῦ βασιλέως ἔτυχον μεγάλων ἐκδηλώσεων ἀγάπης καὶ συμπαθείας.

Ἡ βασίλισσα ἀνήγειρεν ὡραῖον Μαυσωλεῖον εἰς τὸν ἀποθανόντα σύζυγόν της, εἰς τὸ ὁποῖον καθ' ἑκατοντάδας προσέρχονται οἱ ἰθαγενεῖς καὶ καταθέτουσιν στεφάνους εἰς ἀνάμνησιν τοῦ λατρευτοῦ βασιλέως των.

Οἱ ἰθαγενεῖς παρέμειναν ἀπαρηγόρητοι διὰ τὸν θάνατον τοῦ βασιλέως των καὶ ἔχουσι στηρίξει τὰς ἐλπίδας των εἰς ἓν ἐκ τῶν τέκνων του, τὸ ὁποῖος ἐλπίζεται ὅτι θὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον τοῦ πατρόν του.

Τοιαύτη εἶναι ἡ ἱστορία τοῦ ριψοκινδύνου Ἀμερικανοῦ, ὅστις κατώρθωσε νὰ γείνῃ βασιλεύς.

ΔΙΑΛΕΓΜΕΝΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

Η ΒΡΥΣΟΥΛΑ

Βρυσούλα μὲ τὸ κρύο νερὸ καὶ τὰ πλατάνια γύρω,
τὸ στρατοκόπο δέξου με στὰ πόδια σου νὰ γύρω.
Ἂν μ' ἔχῃ ζώσ' ἡ κούραση κι' ἂν μ' ἔχουν συνεπάρει
ἡ φλόγα τοῦ μεσημεριοῦ κ' ἡ κάψα τ' Ἁλωνάρη
κι' ἂν στέγνωσε τὴ γλῶσσά μου τῆς δίψας τὸ καμίνι
κι' ἂν τὸ σκασμένο χείλι μου ζεστὸν ἱδρῶτα πίνῃ
κι' ἂν μ' ἔπνιξεν ὁ κορνιαχτὸς κ' ἐθάμπωσε τὸ φῶς μου
βρυσούλα μου, τὴ χάρι σου καὶ τὴ δροσιά σου δός μου!...
Τὰ χείλη μου στὰ χείλη σου μὲ πόθο νὰ κολλήσω
καὶ σβύνοντας τὴ δίψα μου νὰ σὲ γλυκοφιλήσω,
νὰ πλύν' ἀπὸ τὴν ὄψι μου τὸν κορνιαχτὸ τοῦ δρόμου,
νὰ ξεκουράσω τὸ κορμὶ μὲ σένα στὸ πλευρό μου.

Βρυσούλα μὲ τὸ κρύο νερό, καρηγοριὰ τοῦ ἐργάτη,
ἔχουνε χάρι ἡ χάρες σου κ' ἔχουν ἀκόμα κάτι
ποῦ μου θυμίζει πάντοτε τὴν ποθητή μου ἐμένα.—
Πόσες φορὲς μὲ χείλη ἁγνά, μὲ στήθη κουρασμένα
ἀπὸ τοὺς πόθους τῆς ζωῆς, δίψα ποῦ καίει καὶ φρύγει
κι' ἀπ' τ' ς φροντίδες, κορνιαχτὸ ποῦ τὴν ἀνάσα πνίγει
κι' ἀπ' τὸ κυνῆγι τῆς χαρᾶς κι' ἀπ' τῆς ζωῆς τὴν ἔννοια
κι' ἀπὸ τὴν ἴδια τὴ ζωή, κούρασι μολυβένια,
στὴ ζωντανὴ βρυσοῦλα μου μὲ μιὰ λαχτάρα τρέχω
καὶ μὲ τ' ἀθάνατο νερὸ τ' ἁγνά μου χείλη βρέχω
καὶ ξεδιψῶ καὶ λησμονῶ τὸ μάκρεμα τοῦ δρόμου
καὶ ξεκουράζω τὸ κορμὶ μ' ἐκείνην στὸ πλευρό μου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

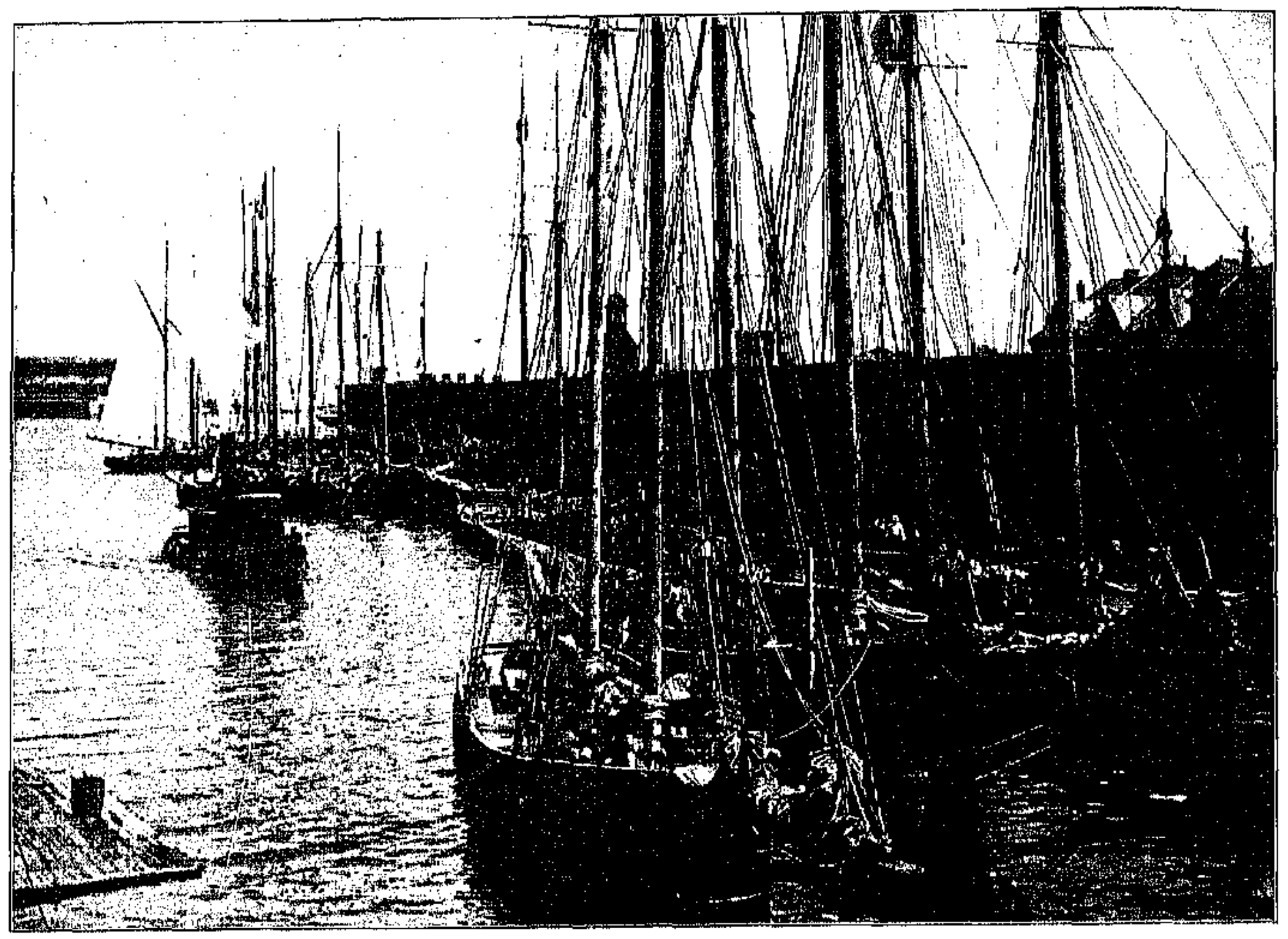

ΣΤΟΛΙΣΚΟΙ ΑΛΙΕΥΤΙΚΩΝ ΠΛΟΙΑΡΙΩΝ ΦΗΜΙΖΟΜΕΝΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΑΧΥΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΤΟΧΗΝ ΤΩΝ

ΜΙΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Η ΑΛΙΕΙΑ ΤΟΥ ΒΑΚΑΛΑΟΥ

ΠΡΟ' ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ περίπου ἐτῶν ἐταξείδευον εἰς τὴν μεσημβρινὴν Ἰταλίαν ἐπισκεπτόμενος τὰς ὡραίας αὐτῆς τοποθεσίας, αἵτινες ἀναμιμνήσκουσι τὴν Ἑλλάδα, ὅτε μίαν ἡμέραν εὑρισκόμενος εἰς τὴν Νεάπολιν ἔλαβον τηλεγράφημα ἐκ Νέας Ὑόρκης παρὰ τοῦ κ. Franklin Woodruff, ἑνὸς ἐκ τῶν μεγαλειτέρων ἐπιχειρηματιῶν τῆς Μητροπόλεως τοῦ Νέου Κόσμου, διὰ τοῦ ὁποίου μὲ παρεκάλει ὅπως μεταβῶ εἰς τὴν Τραπάνην τῆς Σικελίας καὶ ἀγοράσω ἐκεῖ ὁλόκληρον τὴν παραγωγὴν τοῦ ἅλατος. Τὸ τηλεγράφημα ἔδιδε τὰς δεούσας ὁδηγίας καὶ μὲ παρέπεμπεν εἰς τοὺς ἐν Λονδίνῳ τραπεζίτας Brown Shipley καὶ Co. ἀνταποκριτὰς τῶν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ μεγάλων τραπεζιτῶν Brown Brothers & Co., οἵτινες ἐπρόκειτο νὰ προκαταβάλωσι τὴν ἀξίαν τοῦ ἅλατος. Ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι τὰ μάλα ἐξεπλάγην διὰ τὴν διαταγὴν τὴν ὁποίαν ἐλάμβανον ἐξ αἰτίας τοῦ μεγάλου ποσοῦ τοῦ ἅλατος, τὸ ὁποῖον ἐπρόκειτο νὰ ἀγοράσω. Ἐγνώριζον εἰς τί ἀκριβῶς οἱ Ἀμερικανοὶ φίλοι μου ἐπρόκειτο νὰ χρησιμοποιήσωσι περὶ τὰς ἑξήκοντα χιλιάδας τόννων ἅλατος. Ἐγνώριζον ὅτι ἐκ Σικελίας, Σαρδηνίας, Ἱσπανίας, Γαλλίας καὶ ἐκ τῶν Δυτικῶν Ἰνδιῶν εἰσήγοντο σημαντικαὶ ποσότητες ἅλατος ἐκ θαλασσίου ὕδατος εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ ὅτι μέγισται ποσότητες κατηναλίσκοντο διὰ τὰ ἁλίπαστα κρέατα καὶ τὴν προπαρασκευὴν τῶν ἁλιπάστων ἰχθύων, οὐδέποτε ὅμως ἐφανταζόμην ὅτι ἐχρειάζοντο τόσαι χιλιάδες τόννων. Οὕτως ἢ ἄλλως μετέβην εἰς Σικελίαν καὶ ἐξετέλεσα τὴν διαταγὴν τῶν φίλων μου, ἀγοράσας ὁλόκληρον τὴν ἐσοδείαν τῶν ἁλυκῶν τῆς Τραπάνης, ἀφοῦ, μεταβὰς εἰς Νεάπολιν καὶ Γένουαν, ἐφρόντισα τὰ τῆς ναυλώσεως ἱστιοφόρων διὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ ἅλατος εἰς Ἀμερικήν.

Τὸ τρίτον περίπου ἐκ τοῦ ἀγορασθέντος ποσοῦ τοῦ ἅλατος, ἤτοι περὶ τὰς εἴκοσι χιλιάδας τόννων, διετάχθην νὰ πέμψω εἰς Γκλῶστερ τῆς Μασσαχουσέτης, ἔνθα κυρίως συσκευάζεται ὁ β α κ α λ ι ά ρ ο ς, τὸ κατ' ἐξοχὴν ἐκεῖνο ἀγαπητὸν σαρακοστιανὸν ψάρι ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων.

* * *

Ἔκτοτε πολλάκις ἐπεσκέφθην τὴν Γκλῶστερ καὶ διῆλθον πλείστας ὅσας εὐχαρίστους ἡμέρας μεταξὺ τῶν ἁλιέων τῆς Νέας Ἀγγλίας, τῶν ὁποίων ἡ φιλοξενία εἶναι ἓν ἐκ τῶν κυριωτέρων χαρακτηριστικῶν. Ἡ Γκλῶστερ συνταυτίζεται μὲ τὸν β α κ α λ ι ά ρ ο ν. καλὰ καλὰ δὲν θὰ ὑπῆρχε βακαλιάρος, ἐὰν δὲν ὑπῆρχε Γκλῶστερ καὶ τἀνάπαλιν.

Ἀπὸ ἑκατοντάδος ἐτῶν οἱ κάτοικοι τῆς Γκλῶστερ καταγίνονται εἰς τὴν ἁλιείαν τοῦ εὐγεύστου ἰχθύος· ὁ νέος διαδέχεται τὸν πατέρα ὡς κυβερνήτης τῶν κομψῶν καὶ ταχυπλόων ἐκείνων πλοιαρίων τὰ ὁποῖα συναντᾷ ὁ ταξειδιώτης τῶν ὑπερωκεανείων ἀτμοπλοίων, ὅτε διέρχονται οἱ κολοσσοὶ τῆς θαλάσσης ἀπὸ τὸ λεγόμενον «ὕφαλον ὀροπέδιον» παρὰ τὰς ἀκτὰς τῆς Νέας Γῆς. Ὁ ἁλιεὺς τῆς Γκλῶστερ δὲν γνωρίζει τί εἶναι φόβος. Ἀφίνει τὸ πλοῖόν του ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὠκεανοῦ καὶ ὁμοῦ μὲ τοὺς συντρόφους του ἐπιβαίνει μικρῶν λέμβων, ὀνομαζομένων dory, καὶ ρίπτει τὰ δίκτυά του, ἀναμένει μεθ' ὑπομονῆς ἐν τῷ μέσῳ τῆς τρικυμίας, ἥτις μαίνεται πέριξ του, τὰ κ ο π ά δ ι α τῶν μπακαλιάρων, τὰ ὁποῖα θὰ πληρώσωσι τὸ κατάστρωμα καὶ τὰ ἀμπάρια τοῦ πλοίου. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς θυέλλης καὶ τῆς πυκνῆς ὁμίχλης, ἥτις πάντοτε σχεδὸν καλύπτει τὰ banks τῆς Νέας Γῆς, ὁ ἁλιεὺς τῆς Γκλῶστερ πάντοτε ἀτάραχος ἐξακολουθεῖ τὸ ἐπικίνδυνόν του ἔργον. Πολλάκις τὰ ὑπερωκεάνεια ἀτμόπλοια μὴ δυνάμενα νὰ ἴδωσι τὰ μικρὰ πλοιάρια ἢ τὰς λέμβους τῶν ἁλιέων, τὰ καταβυθίζουσιν μὲ τὴν ὁρμήν των, διὰ τῆς ὁποίας διασχίζουσι τὸν ὠκεανόν, καὶ οὕτω κατ' ἔτος χάνονται ἑκατοντάδες ἐκ τῶν ἀτρομήτων ἁλιέων. Καὶ ὅμως ἐξακολουθεῖ τὸ ἐπικίνδυνον ἔργον του ὁ κάτοικος τῆς Γκλῶστερ καὶ τὸ παραδίδει ἀπὸ πατέρα εἰς υἱόν. Κατά τινας ὑπολογισμούς, ἀπωλέσθησαν κατὰ τὴν τελευταίαν πεντηκονταετίαν δ έ κ α χ ι λ ι ά δ ε ς ἐκ τῶν ἁλιέων τῆς μικρᾶς πόλεως τῆς Μασσαχουσέτης!

Αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ τῆς Γκλῶστερ εἶναι τόσον πολλά, ὥστε διὰ τοῦτο ἀπὸ ἐτῶν σκοπίμως καὶ λίαν εὐεργετικῶς λειτουργεῖ ἓν πρακτικὸν σύστημα συντάξεως διὰ τὰς ἀπορφανιζομένας οἰκογενείας, συνίσταται δὲ τοῦτο εἰς τὴν κατάθεσιν εἰς τὸ ταμεῖον τῶν συντάξεων ἑνὸς τετάρτου τοῦ σέντ ἐπὶ τοῦ ὁλικοῦ ποσοῦ τῶν εἰσπράξεων ἑκάστου πλοίου.

* * *

Ἔτυχε κατὰ τὰς συχνάς μου εἰς Γκλῶστερ ἄλλοτε ἐπισκέψεις νὰ παραστῶ εἰς μίαν λίαν συγκινητικὴν ἑορτήν, ἡ ὁποία εἶναι ἴσως μοναδικὴ εἰς τὸν κόσμον, καίτοι ἐν Βρετανίᾳ τῆς Γαλλίας παραπλήσιος ἑορτὴ τελεῖται κατ' ἔτος. Εἶδον κόσμον ἄπειρον μεταβαίνοντα εἰς μίαν ἐκ τῶν κυριωτέρων ἐκκλησιῶν τοῦ λιμένος καὶ ἠκολούθησα καὶ ἐγὼ τὸ πλῆθος, ἐκ τοῦ ὁποίου τὸ μέγιστον μέρος δὲν ἠδύνατο νὰ εἰσέλθῃ ἐντὸς τοῦ ναοῦ. Ἐτελεῖτο τὸ μνημόσυνον ἐκείνων οἵτινες εὗρον ὑγρὸν τάφον εἰς τὰ βάθη τοῦ ὠκεανοῦ, καὶ ἐφ' ὅσον πενθίμως καὶ βραδέως ἀνεγινώσκετο ὁ κατάλογος τῶν θυμάτων ὑπὸ τοῦ ἱερέως, ἠκούοντο οἱ κλαυθμοὶ τῶν ἀτυχῶν ὀρφανῶν. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ μνημοσύνου τὰ ὀρφανὰ φέροντα κάνιστρα ἀνθέων παρετάχθησαν ἔξω τῆς ἐκκλησίας, καὶ προηγουμένων τῶν προκρίτων τῆς πόλεως μετέβησαν εἰς τὴν ἀ κ ρ ο γ ι α λ ι ά ν. Ἐκεῖ ἔρριψαν τὰ ἄνθη εἰς τὴν θάλασσαν, ἤτοι τὸ μνῆμα τῶν πατέρων των!

* * *

Δημοσιεύοντες σήμερον ὀλίγας εἰκόνας ἐκ τῆς μεγάλης βιομηχανίας τοῦ βακαλιάρου, ἀρκεῖ νὰ σημειώσωμεν ὅπως γίνῃ καταληπτὸν τὸ μέγεθος αὐτῆς, ὅτι κατ' ἔτος ἡ ἀξία τοῦ ἁλιπάστου βακαλιάρου ὅστις συσκευάζεται ἐν Γκλῶστερ ὑπερβαίνει τὰ δύο ἑκατομμύρια δολλαρίων.

Πέρυσι τὸ βάρος τοῦ οὕτω συσκευασθέντος βακαλιάρου ὑπελογίσθη εἰς ἑβδομήκοντα πέντε περίπου ἑκατομμύρια λιτρῶν. Ἄνω τῶν πέντε χιλιάδων ἁλιέων, οἵτινες εἶναι ὅλοι Ἀμερικανοί, καταγίνονται εἰς τὴν ἁλιείαν, τὰ δὲ πλοῖά των καὶ τὰ ἐργοστάσιά των ἔχουσιν ἀξίαν περὶ τὰ δέκα ἑκατομμύρια δολλαρίων. Παρ' ὅλην τὴν ἐξέλιξιν τῆς ναυτιλίας, ἥτις καταγίνεται εἰς τὴν ἁλιείαν, ὀλίγα μόνον πλοῖα τοῦ Γκλῶστερ ἔχουσιν ἄλλο κινητήριον μέσον ἐκτὸς τῶν ἱστίων, τὰ δὲ ὀλίγα ἐκεῖνα μεταχειρίζονται γκαζολίνην. Βαθμηδὸν ὅμως τὰ ἱστιοφόρα ἐκεῖνα ὡραῖα πλοῖά των ἀναγκαστικῶς θὰ ἐκλείψωσιν ὅπως ἐξέλειψαν ἀπὸ τὰς ἀκτὰς τοῦ Εἰρηνικοῦ καὶ τὰς ἀκτὰς τῆς Φλωρίδος. Καὶ εἶναι λυπηρὸν τὸ τοιοῦτον, διότι ἴσως δὲν ὑπάρχουσιν ἀλλαχοῦ τόσον ὡραῖα πλοιάρια ὡς τὰ ἁλιευτικὰ τῆς Γκλῶστερ. Αἱ κανονικαί των γραμμαί, ἡ κομψότης των, ἡ εὐθύτης καὶ ἡ ταχύτης των προκαλοῦσι τὸν θαυμασμὸν ὅλων. Πολλαὶ ἐκ τῶν θαλαμηγῶν τῶν πλουσίων, αἵτινες βραβεύονται εἰς τὰς νηοδρομίας, ἔχουσι ναυπηγηθῇ ἐπὶ τῶν ὑποδειγμάτων τῶν ἁλιευτικῶν πλοίων τῆς Γκλῶστερ.

* * *

Δύο τρία ἐκ τῶν ἁλιευτικῶν πλοίων τῆς Γκλῶστερ ἀπὸ δεκάδων ἐτῶν κάμνουσι τακτικὰ τὸ ταξείδιον τῆς Μεσογείου.

Ἓν ἐξ ἐκείνων κατ' ἔτος ἐπεσκέπτετο τὰς Πάτρας, ἔνθα ἐπώλει τὸ πολύτιμόν του φορτίον, ἀλλὰ σήμερον ὁ βακαλιάρος, τοῦ ὁποίου μεγάλαι ποσότητες καταναλίσκονται κατ' ἔτος ἐν Ἑλλάδι, στέλλεται διὰ τῶν ὑπερωκεανείων ἀτμοπλοίων.

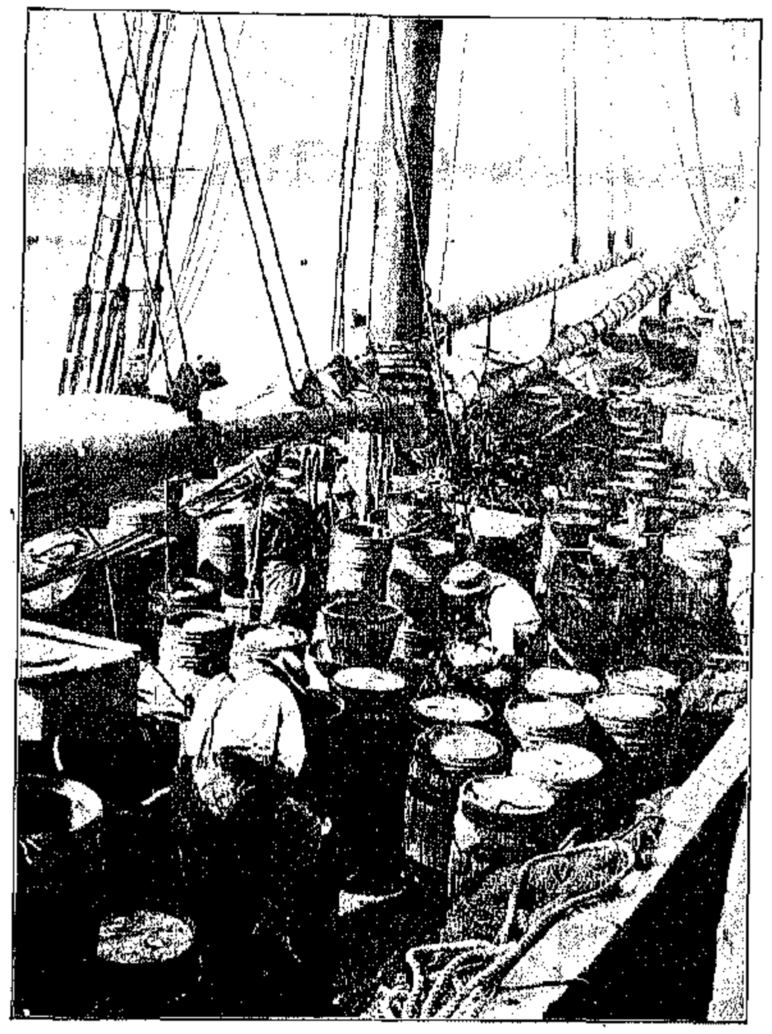

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΙΣ Β ΑΚΑΛΙΑΡΟΥ ΕΙΣ ΒΑΡΕΛΙΑ

Εἰς τὴν ἁλιείαν τοῦ βακαλιάρου δὲν εἶναι μόνον οἱ κάτοικοι τῆς Γκλῶστερ, οἵτινες ἔχουσι τὸ μονοπώλιον. Οἱ Καναδοὶ ἔχουν ἄνω τῶν χιλίων τετρακοσίων πλοίων, ἅτινα καταγίνονται εἰς τὴν ἁλιείαν τοῦ εὐγέστου ἰχθύος, ἐὰν δὲ πιστεύσῃ τις τὴν στατιστικὴν τὰ πλοῖα αὐτὰ ἔχουσιν ἀξίαν περὶ τὰ δέκα ἓξ ἑκατομμύρια δολλαρίων, οἱ δὲ ἐπιβαίνοντες αὐτῶν ἁλιεῖς ὑπερβαίνουσι τὰς ἑβδομήκοντα χιλιάδας.

Γάλλοι ἐκ τῶν ἀκτῶν τῆς Βρετανίας καὶ τῆς Νορμανδίας ἔρχονται κατ' ἔτος εἰς τὰ banks τῆς Νέας Γῆς, ὑπολογίζεται δὲ ὅτι ἄνω τῶν διακοσίων ἱστιοφόρων, ἐπὶ τῶν ὁποίων κυματίζει ἡ τρίχρους Γαλλικὴ σημαία, ἁμιλλῶνται πρὸς τὰ Καναδικὰ καὶ τὰ Ἀμερικανικὰ εἰς τὴν ἁλιείαν τοῦ πολυτίμου ἰχθύος.

Ὁ σπουδαιότερος λιμὴν μετὰ τὸν τῆς Γκλῶστερ διὰ τὴν ἁλιείαν καὶ τὴν βιομηχανίαν τοῦ μπακαλιάρου εἶναι ἡ Βοστώνη, ὁμοῦ δὲ οἱ δύο λιμένες ὑπολογίζεται ὅτι στέλλουσιν εἰς τὰς ἀγορὰς τοῦ κόσμου συσκευασμένον ἁλίπαστον βακαλιάρον ἀξίας πέντε ἑκατομμυρίων δολλαρίων.

Τὰ πλοῖα τὰ ἀνήκοντα εἰς τοὺς δύο λιμένας συναγωνίζονται κατὰ τὴν ἐπάνοδόν των ἐκ τῆς ἁλιείας ποῖα νὰ φθάσωσι τὸ ταχύτερον εἰς τὸν λιμένα των. Συνήθως ὅμως τὰ τῆς Γκλῶστερ, τὰ ὁποῖα ἀνήκουσιν εἰς αὐτοὺς τοὺς ἁλιεῖς, εἶναι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα φθάνουσι πρῶτα. Ἡ ἐπάνοδος τῶν ὡραίων σημαιοστολίστων πλοίων εἰς τὴν Γκλῶστερ εἶναι ἓν ἐκ τῶν ὡραιοτέρων θεαμάτων, ἀλλὰ καὶ τῶν συγκινητικωτέρων, διότι πολλὰ δυστυχῶς ἐξ αὐτῶν ἔρχονται συχνὰ μὲ τὴν σημαίαν μεσίστιον, εἰς ἔνδειξιν ὅτι μέρος τοῦ ἀνδρείου πληρώματός των ἀπωλέσθη. Πόσοι ἆρά γε ἐξ ἡμῶν, οἵτινες ἡσύχως κατὰ τὴν τεσσαρακοστὴν ἀναμένομεν τὸν β α κ α λ ι ά ρ ο ν μ α ς, ἐσυλλογίσθημεν τοὺς κινδύνους διὰ τῶν ὁποίων διῆλθον οἱ γενναῖοι θαλασσινοὶ ἄνδρες τοῦ Γκλῶστερ ὅπως μᾶς τὸν προμηθεύσωσι;

Ὑπάρχουσιν ἔτη κατὰ τὰ ὁποῖα δέκα κατ' ἐλάχιστον ὅρον ἐπὶ ἑκατὸν ἁλιέων δὲν ἐπανεῖδον τὰς ἑστίας των, θεωρεῖται δὲ πράγματι εὐτυχὲς τὸ ἔτος ἐκεῖνο κατὰ τὸ ὁποῖον ὀλιγώτεροι τῶν ἑκατὸν εὗρον ὑγρὸν τάφον εἰς τὰ τρικυμιώδη ὕδατα τοῦ Ἀτλαντικοῦ. Πλέον ἢ ἅπαξ, διαρκούσης μιᾶς ἐξ ἐκείνων τῶν μεγάλων τρικυμιῶν διὰ τὰς ὁποίας φημίζεται ὁ Ἀτλαντικὸς καὶ αἵτινες εἶναι ὁ τρόμος καὶ ὁ φόβος τῶν ὑπερωκεανείων ἀτμοπλοίων καὶ ἱστιοφόρων, ἑκατὸν καὶ ἑκατὸν πεντήκοντα ἁλιεῖς τοῦ Γκλῶστερ εὗρον μοιραῖον θάνατον ὑπὸ τὰ τεράστια κύματα τοῦ ὠκεανοῦ. Οὐδεμία ἄλλη ἐργασία εἶναι τόσον ριψοκίνδυνος ὅσον ἡ τοῦ ἁλιέως τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ὠκεανοῦ, οὐδεμία ἄλλη ἐργασία συνοδεύεται μὲ τοὺς κινδύνους οὓς διατρέχει ὁ γενναῖος ἁλιεὺς τοῦ βακαλιάρου.

Ἐνθυμοῦμαι, ὅτι, ὅτε πρό τινων ἐτῶν εὑρισκόμην εἰς Γκλῶστερ, ὁλόκληρος ἡ πόλις διετέλει εἰς πένθος, διότι ἐκ μιᾶς τρικυμίας τοῦ Ὠκεανοῦ, ἥτις ἐνέσκηψεν ἐπὶ τῶν banks τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ἀπωλέσθησαν ἑκατὸν ἑξήκοντα πέντε ψυχαί!

Ἄλλοτε μοῦ διηγοῦντο ὅτι ἓν καὶ μόνον κῦμα ἐκάλυψεν ὁλόκληρον πλοῖον, τὸ ὁποῖον ἐξηφανίσθη διὰ παντός. Καὶ ἄλλοτε ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τεσσαράκοντα πλοῖα κατεκερματίσθησαν ἐπὶ τῶν ἀποκρήμνων ἀκτῶν τῆς Νέας Γῆς.

* * *

Καὶ εἶναι πράγματι συγκινητικὴ σκηνή, ἥτις διαδραματίζεται κατ' ἔτος ἐν Γκλῶστερ, ὅταν τὰ ὀρφανὰ ραίνουσι μὲ ἄνθη τὴν ἀκρογιαλιὰ τοῦ ὠκεανοῦ, εἰς τοὺς ἀτέρμονας τοῦ ὁποίου πυθμένας εὗρον μοιραῖον θάνατον οἱ πατέρες των.

Ἔχει κάτι τι τὸ ποιητικόν, κάτι τι τὸ ὡραῖον, κάτι τι τὸ ἀνυψοῦν τὴν ἀνθρωπίνην ψυχήν, τὸ συγκινητικὸν ἐκεῖνο θέαμα, νὰ ραίνωνται τὰ νερὰ τὰ γαλανὰ τοῦ ὠκεανοῦ μὲ ἄνθη ἀπὸ τὰ πενθηφοροῦντα τέκνα τῶν ἀγνώστων ἡρώων, τῶν θυμάτων ἐκείνων τῆς βιοπάλης.

ΤΥΠΟΙ ΑΛΙΕΩΝ ΒΑΚΑΛΙΑΡΟΥ

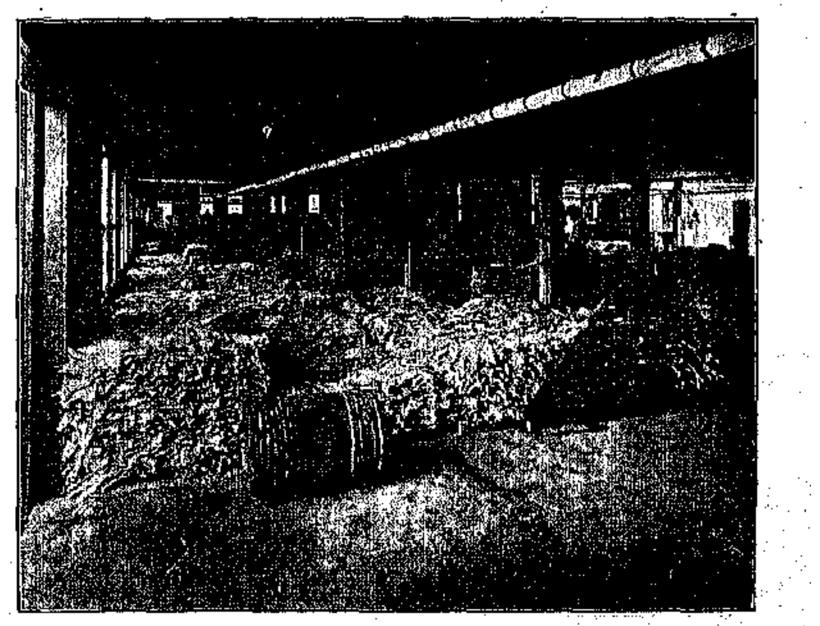

ΑΠΟΘΗΚΗ ΒΑΚΑΛΙΑΡΟΥ ΕΝ GLOUCESTER

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΒΥΡΣΟΔΕΨΙΑΣ

ΔΙΑ νὰ λάβῃ τις ἰδέαν τῆς σημερινῆς ἀναπτύξεως τῆς βυρσοδεψικῆς τέχνης καὶ τῆς ποικιλίας τῶν δερμάτων τῶν ὁποίων γίνεται χρῆσις εἰς τὰς ἡμέρας μας διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν διαφόρων κεφαλαιωδῶν ἀναγκῶν καὶ τῆς λεπτεπιλέπτου καλαισθησίας τοῦ ἀνθρώπου πρέπει νὰ ἐπισκεφθῇ ἢ μᾶλλον νὰ ἐξερευνήσῃ τὰ Ἀμερικανικὰ βυρσοδεψεῖα. Ἡ βυρσοδεψικὴ τέχνη τῶν παλαιῶν χρόνων καὶ τῶν στασίμων χωρῶν εἶναι ἀπέναντι τῆς νεωτέρας βυρσοδεψίας τῆς Ἀμερικῆς ὡς ἡ ὁπλοποιΐα τῆς ὁμηρικῆς ἐποχῆς ἀπέναντι τῆς τηλεβολοχυτικῆς τέχνης τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος. Τὰ δέρματα τῶν κατοικιδίων καὶ ἐκ παραδόσεως οἰκείων τῇ βυρσοδεψίᾳ ζώων, ὡς τοῦ βοός, τῆς αἰγός, τοῦ προβάτου, τῆς καμήλου καὶ τοῦ χοίρου, δὲν χρησιμοποιοῦνται τώρα παρὰ διὰ τὰς κοινοτάτας μόνον χρήσεις. Διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ὡραῖα καὶ νέου εἴδους δέρματα ὁ βυρσοδέψης καταφεύγει εἰς τὴν ἁλιέα καὶ τὸν κυνηγόν, ἀναστατώνει γῆν καὶ θάλασσαν, ἀνακαλύπτει παντοειδῆ περίεργα δημιουργήματα καὶ προμηθεύεται διὰ τὴν μόδαν τῆς τέχνης του νέας ἐκπλήξεις καθημερινῶς εἰς χρώματα, σχήματα, ἀφὴν κτλ.

Τὸ ἐμπόριον τῶν περιέργων δερμάτων ἔχει λάβῃ τόσην ἀνάπτυξιν, ὥστε ὁ Ἀμερικανὸς δερματοβιομήχανος πρὸ οὐδενὸς τιμαρίου μένει ἀσυγκίνητος, ὅσον πρωτοφανὲς καὶ ἐκ πρώτης ὄψεως ἄχρηστον καὶ ἂν εἶναι τοῦτο. Νέου ζώου δέρμα σημαίνει διὰ τὴν βυρσοδεψικὴν βιομηχανίαν νέαν μόδαν, νέαν ἔκπληξιν, νέαν ἐπιτυχίαν. Τίποτε δὲν ἀπορρίπτεται. Τὰ δέρματα τῶν ὄφεων, τῶν ἰχθύων, τῶν βατράχων, τῶν ποντικῶν, τῶν σαυρῶν, τῶν κροκοδείλων, τῶν ἐλεφάντων καὶ τῶν φωκῶν εἶναι σήμερον χρησιμώτατα πράγματα καὶ ἀπαντῶνται κατὰ σωροὺς εἰς τὰ βυρσοδεψεῖα καὶ εἰς τὰ δερματοπωλεῖα. Μέχρι πρό τινων ἐτῶν ἐπεκράτει ἡ ἰδέα ὅτι τὰ περίεργα καὶ ἐξαιρετικῆς λεπτότητος δέρματα εἶχον ἀνάγκην ἰδιαιτέρας κατεργασίας καὶ ἐκτάκτου προσοχῆς. Μόλις ἤρχισε νὰ γίνεται χρῆσις τῶν τοιούτων δερμάτων ἱδρύθησαν ἐπίτηδες εἰδικὰ βυρσοδεψεῖα εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἀμερικῆς καὶ πρώτιστα εἰς Newark τῆς Νέας Ἰερσέης, ἡ ὁποία εἶναι μία τῶν ἀρχαιοτάτων ἑδρῶν τῆς βυρσοδεψικῆς βιομηχανίας ἐν Ἀμερικῇ.

Σήμερον ὅμως ἡ κατεργασία τῶν λεπτῶν δερμάτων γίνεται εἰς ὅλα τὰ βυρσοδεψεῖα καὶ οἱ πρότερον εἰδικοὶ βυρσοδέψαι ἐγένοντο γενικοὶ τοιοῦτοι, περιπεσούσης εἰς ἀχρηστίαν τῆς εἰδικότητός των. Εἰς πολλὰ ἐκ τῶν Ἀμερικανικῶν βυρσοδεψείων *ὁ ἐπισκέπτης, ἂν μεταβῇ εἰς κατάλληλον ὥραν,* δύναται νὰ ἴδῃ σωροὺς δερμάτων ὄφεων, βακαλάων, καρχαριῶν ἢ κροκοδείλων, ἀναμενόντων τὴν σειράν των ὁμοῦ μετὰ δερμάτων βοῶν καὶ βουβάλων, ὅπως κατεργασθῶσιν.

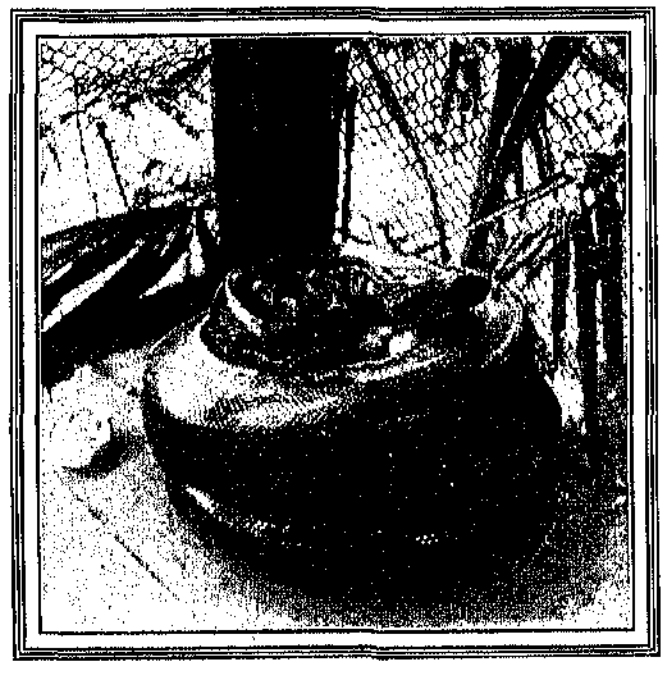

ΔΕΡΜΑΤΑ ΟΦΕΩΝ ΕΤΟΙΜΑ ΠΡΟΣ ΚΑΤΕΡΓΑΣΙΑΝ

Σχεδὸν δύναταί τις νὰ εἴπῃ ὅτι σήμερον ἠμπορεῖ νὰ παρασκευασθῇ δέρμα ἀπὸ τομάρι κάθε περιπατοῦντος ἢ ἕρποντος ἢ κολυμβῶντος ἢ πετῶντος ζώου, ἐκτὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος δὲν ἐξοικειώθη ἀκόμη μὲ τὴν πρακτικὴν ἰδέαν τῆς προπωλήσεως τοῦ δέρματός του πρὸ τοῦ θανάτου του. Ὅσον παραδοξότερον εἶναι τὸ κατεργαζόμενον δέρμα τόσον μεγαλήτερον εἶναι τὸ κέρδος τοῦ βιομηχάνου καὶ τοῦ ἐμπόρου. Πόσοι ἐπὶ παραδείγματι ἔχουσιν ἰδέαν τινὰ τοῦ ξιφίου καὶ πόσοι θὰ ἐφαντάζοντο ὅτι τὸ δέρμα τοῦ ἰχθύος τούτου εἶναι χρήσιμον εἰς τὴν βυρσοδεψίαν; Καὶ ὅμως ὁ ξιφίας εἶναι ὡς τις βασιλεὺς μεταξὺ τῶν περιέργων πλασμάτων, τὰ ὁποῖα εἶναι περιζήτητα διὰ τὸ δέρμα των, διότι πρό τινος χρόνου ἀνεκαλύφθη ὅτι τὸ δέρμα του λαμβάνει διὰ καταλλήλου κατεργασίας καὶ στιλβώσεως ὄψιν ἐλεφαντόδοντος. Πολλαὶ ἐκ τῶν πολυτιμοτέρων κοσμηματοθηκῶν, τῶν πωλουμένων εἰς τὰ πολυτελέστερα καταστήματα τῶν συρμῶν, κατασκευάζονται ἐκ δέρματος ξιφίου, τὸ ὁποῖον χρησιμεύει ἐπίσης καὶ διὰ τὴν κατασκευὴν ἐκτάκτου ὡραιότητος πλαισίων δι' εἰκόνας. Τὸ δέρμα τοῦ ξιφίου ὄχι μόνον ἀποκτᾷ ὡραιότατον χρῶμα διὰ τῆς στιλβώσεως, ἀλλὰ γίνεται καὶ ἐκτάκτως σκληρὸν μετὰ τὴν κατεργασίαν του. Τὸ μυστικὸν τῶν ἰδιοτήτων τούτων τοῦ δέρματος τοῦ ξιφίου ἐγνώριζον μόνον ἄγριαί τινες φυλαί, αἱ ὁποῖαι τὸ ἐχρησιμοποίουν πρὸς κατασκευὴν θωράκων.

Η ΚΑΤΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΔΕΡΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΩΝ

Οἱ βακαλάοι ἁλιεύονται περισσότερον διὰ τὸ δέρμά των, παρὰ διὰ τὸ κρέας των, τὸ ὁποῖον τόσον σπουδαῖον ρόλον παίζει εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν κουζίναν. Τὸ δέρμα τῶν μεγαλητέρων βακαλέων ἠμπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ πρὸς κατασκευὴν ὑποδημάτων ἀκόμη, ἐνῷ τὸ δέρμα τῶν μικροτέρων χρησιμεύει εἰς τὴν βιομηχανίαν τῶν χειροκτίων καὶ ἄλλων εἰδῶν πολυτελείας. Ἐξ ὅλων ὅμως τῶν ἰχθύων ὁ καρχαρίας ἔχει τὸ ὡραιότερον δέρμα, οἱ δὲ ἁλιεῖς ριψοκινδυνεύουν πολλάκις προθύμως διὰ νὰ ἀγρεύσωσι μερικὰς δεκάδας τοῦ ἀνθρωποφάγου τούτου κήτους, χάριν τῆς ἀξίας τοῦ δέρματός του. Μετὰ τὴν κατεργασίαν τὸ δέρμα τοῦ καρχαρίου ἀποκτᾷ θαυμάσιον φαιὸν χρῶμα. Ἀπὸ τὴν Τουρκίαν ἔρχεται τὸ «ἀγγελόψαρον», ὡς μεθερμηνεύεται ἐκ τῆς Τουρκικῆς τὸ ὄνομά του, ἢ τρυγόνα, ὡς ἀποκαλεῖται ὑπὸ τῶν ἁλιέων, τὸ δέρμα δὲ τοῦ παραδόξου

τούτου ἰχθύος μὲ τὸ πράσινον χρῶμά του καὶ τοὺς κοσμοῦντας αὐτὸ πολυαρίθμους ἀστερίσκους χρησιμεύει διὰ τὴν κατασκευὴν κομψοτάτων εἰδῶν πολυτελείας. Ἀπὸ τὴν οὐρὰν τοῦ πτερωτοῦ τούτου ἰχθύος κατασκευάζονται μάστιγες διὰ τοὺς ἁμαξηλάτας καὶ τοὺς κομψευομένους.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΙΣ ΣΠΑΝΙΩΝ ΔΕΡΜΑΤΩΝ

Περιζήτητοι εἶναι καὶ οἱ βάτραχοι τόσον ἀπὸ τοὺς βυρσοδέψας ὅσον καὶ ἀπὸ τοὺς ξενοδόχους. Τὸ δέρμα των χρησιμεύει πρὸς κατασκευὴν γυναικείων χαρτοφυλακίων ἐκτάκτου κομψότητος καὶ διαφόρων ἄλλων κομψοτεχνημάτων, τὴν λεπτότητα τῆς τέχνης τῶν ὁποίων ἀποθαυμάζει ὁ κόσμος εἰς τὰς προθήκας τῶν μεγάλων ἐμπορικῶν καταστημάτων. Τὰ καθίσματα τῶν πολυτελῶν αὐτοκινήτων καλύπτονται μὲ δέρμα βόα, ὁ ὁποῖος καταπίνει ἀσπλάγχνως ἄλογα καὶ λογικὰ ζῷα, περιτυλίσσων τοὺς φοβεροὺς κρίκους τοῦ ὑπερμεγέθους σώματός του εἰς τοὺς κορμοὺς δένδρων πλησίον πηγῶν ὕδατος καὶ παραμονεύων ἐκεῖ τὰ θύματά του, πίπτει ὅμως πολλάκις θῦμα τῶν μυρμήκων ὅταν κατόπιν τῆς εὐωχίας του περιπέσῃ εἰς νάρκην.

Εἰς τὴν κεντρικὴν Ἀφρικὴν καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας τροπικὰς χώρας, κατοικουμένας ὑπὸ ἀγρίων καὶ βριθούσας εἰς μεγάλους ὄφεις, οἱ ἰθαγενεῖς ἀποζῶσιν κυρίως ἐκ τῆς θήρας τῶν ὄφεων, τῶν ὁποίων τὸ μὲν κρέας τρώγουν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, τὸ δὲ δέρμα πωλοῦν εἰς τοὺς ξένους ἐμπόρους. *Οἱ ἰθαγενεῖς τῶν χωρῶν τούτων, ὅταν κατορθώσωσι* νὰ συλλάβωσιν ὄφιν τινὰ ζωντανόν, δὲν τὸν φονεύουσιν, ἀλλὰ τὸν περιορίζουσιν εἰς περίφρακτον μέρος, βαθμηδὸν δὲ διὰ τῆς συλλήψεως καὶ ἄλλων ὄφεων ἀμφοτέρων τῶν γενῶν καὶ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ των διὰ τῶν γεννήσεων σχηματίζουσιν ὀφιοτροφεῖα.

Οἱ ξένοι ἔμποροι ἐπισκεπτόμενοι τὰ ὀφιοτροφεῖα ταῦτα, ἀγοράζουσι καθ' ἑκατοντάδας βόας, κροταλίας, ἐχίδνας καὶ ἄλλους ὄφεις, τοὺς ὁποίους οἱ ἰθαγενεῖς ἀποδέρουσιν ἐνῷ ἀκόμη εἶναι ζωντανοί, ἐπειδὴ ὅταν φονευθῶσιν οἱ ὄφεις ἡ ἐργασία αὕτη γίνεται δυσκολωτέρα. Τὸ δέρμα τῶν φονευμένων ὄφεων ἄλλως τε εἶναι πολὺ εὐθηνότερον τοῦ δέρματος τῶν ζωντανῶν ὄφεων. Εἰς τὰ βυρσοδεψεῖα ἡ κατεργασία τῶν δερμάτων τούτων γίνεται ἀκριβῶς ὅπως καὶ ἡ τῶν ἄλλων δερμάτων, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι χρησιμοποιοῦνται διαφορετικὰ χημικὰ ὑλικά. Τὸ *σπουδαιότερον μέρος τῆς κατεργασίας τῶν δερ*μάτων εἶναι ἡ ἀφαίρεσις τῶν λεπίδων καὶ ἡ στίλβωσίς των.

Τὸ δέρμα τοῦ κροκοδείλου ἔχει περιπέσει πλέον εἰς κοινὴν χρῆσιν, παρὰ τὴν ὡραιότητα δὲ καὶ στερεότητά του δὲν εἶναι παρὰ πολὺ ἀκριβόν, ἕνεκα τῆς πληθώρας τῶν συλλαμβανομένων κροκοδείλων.

Ὅπως ὑπάρχουσιν ὀφιοτροφεῖα, οὕτω ὑπάρχουν καὶ κροκοδειλοτροφεῖα, ὅπου μάλιστα πολλαπλασιάζονται οἱ κροκόδειλοι κατὰ τὰς τελευταίας κτηνοτροφικὰς μεθόδους. Ἄλλοτε τὰ κροκοδειλοτροφεῖα ἦσαν μικραὶ λίμναι μὲ πολλὴν ἄμμον εἰς τὰς ὄχθας των, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐτίθεντο ὅπως ἐκκολαφθῶσι τὰ ᾠὰ τῶν κροκοδείλων. Σήμερον ἐτέθησαν διὰ τὸν πολλαπλασιασμὸν τῶν κροκοδειλοτροφείων εἰς ἐφαρμογὴν ἐκκολαπτικαὶ μηχαναί, ὅμοιαι μὲ τὰς ἐν χρήσει διὰ τὴν ἐκκόλαψιν ᾠῶν ὀρνίθων. Τὰ καλλίτερα κροκοδείλια δέρματα εἶναι τὰ τῶν *κροκοδείλων τῆς Φλώρίδος.*

Οἱ βάτραχοι, οἱ ποντικοί, αἱ σαῦραι καὶ ὅλα ἐν γένει τὰ ἐπὶ τῆς γῆς ἔμψυχα ὄντα, τὰ καλυπτόμενα μὲ ὁπωσδήποτε στερεὸν δέρμα, γδέρνονται χάριν τῶν προόδων τῆς βυρσοδεψικῆς βιομηχανίας καὶ τῶν παραδόξων γούστων τοῦ ἀνθρώπου, καὶ τὰ δέρματά των μεταβάλλονται εἰς διάφορα κομψοτεχνήματα, ἀφοῦ περάσουν ἀπὸ τὰς δεξαμηνὰς τῶν βυρσοδεψείων καὶ ἀπὸ τὴν κατεργαστικὴν μάχαιραν τοῦ βυρσοδέψου.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΡΜΑΤΩΝ ΚΑΡΧΑΡΙΩΝ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΩ ΒΥΡΣΟΔΕΨΕΙΩ

ΕΙΔΙΚΟΙ ΤΕΧΝΙΤΑΙ ΚΑΤΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΔΕΡΜΑΤΑ

Η ἘΚΚΛΗΣΙΑ ΤΩΝ ΜΟΡΜΟΝΩΝ

ΕΙΣ ΤΟ Salt Lake City κατοικεῖ γηραιός τις κύριος μετὰ πέντε συζύγων καὶ τεσσαράκοντα τριῶν τέκνων. Εἶναι πολιτικὸς φίλος τοῦ Τάφτ, διότι διαθέτει τὰς ψήφους κατὰ τὰς ἐκλογὰς τριῶν Πολιτειῶν. Εἰς τὸ Wyoming εἶναι ἑκατομμυριοῦχος, εἰς τὸ Idaho εἶναι ἐπίσης ἑκατομμυριοῦχος, εἰς Utah εἶναι δισεκατομμυριοῦχος.

Εἰς τὴν Wall Street καὶ εἰς τὴν Βασιγκτῶνα θεωρεῖται ὡς ἰσχυρὰ δύναμις. Ἀποτελεῖ τέλος μίαν ἐκ τῶν μεγαλειτέρων δυνάμεων τῆς συγχρόνου Δημοκρατίας. Ὁ γηραιὸς οὗτος κύριος ὀνομάζεται Joseph F. Smith ὁ νεώτερος, καὶ εἶναι πρόεδρος τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Δὲν εἶναι ῥήτωρ οὔτε συγγραφεύς. Εἶναι ἐπιχειρηματίας καὶ πολιτικός. Δὲν εἶναι ἄνθρωπος μεγάλης ἱκανότητος, ἀποφασιστικότητος ἢ ἐκτάκτων προσωπικῶν προσόντων. Ἔχει τὴν νοημοσύνην τῶν συνήθων ἀνθρώπων μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι εἶναι τραχὺς καὶ ἐπιθετικός. Δέρει ἀσπλάγχνως τὴν πρώτην σύζυγόν του, διότι δὲν ἔτεκε τέκνα. Εἶναι τέλος φανατικὸς καὶ ἐκδικητικός, πρὸ οὐδενὸς δὲ ὑποχωρεῖ, ὅταν πρόκειται νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὰ σχέδιά του.

Πόθεν ἀρύεται τὴν μεγάλην δύναμιν καὶ τὸ γόητρόν του ὁ ἄνθρωπος οὗτος;

Ἡ πηγὴ τῆς φαινομενικῶς ἀνεξηγήτου δυνάμεώς του δέον νὰ ἀναζητηθῇ εἰς τὴν φιλόθρησκον φύσιν τοῦ ἀνθρώπου.

Τριακόσιαι ἑβδομήκοντα πέντε χιλιάδες ἄνθρωποι πιστεύουσιν ὅτι ὁ Joseph F. Smith διατελεῖ εἰς ἄμεσον ἐπικοινωνίαν μετὰ τοῦ Θεοῦ. Οἱ ὀπαδοί του οὗτοι ἔχουσι μεγαλειτέραν πολιτικὴν δύναμιν ἀπὸ πολλὰ ἑκατομμύρια κατοίκων πάσης Πολιτείας, διότι εἶναι ἡνωμένοι. Ἡ συνηνωμένη αὕτη πολιτικὴ δύναμις ἀποτελεῖ τὸ κράτος τῶν Μορμόνων.

Ἡ ἐκκλησία τῶν Μορμόνων ἱδρύθη ὑπὸ τοῦ Joseph Smith τοῦ πρεσβυτέρου τὴν 6ην Ἀπριλίου 1830 εἰς Fayethe· ἐπὶ πολλὰ δὲ ἤδη ἔτη οἱ Μορμόνοι ἔχουσιν ἐγκατασταθῆ εἰς Salt Lake City.

Ὁ Smith ἐγεννήθη τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1805 εἰς Sharon τοῦ Widsor, ἦτο δὲ υἱὸς γεωργοῦ. Οἱ γονεῖς του ἦσαν ἀμαθεῖς καὶ ἄνθρωποι πολὺ κακῆς φήμης. Ὁ Smith κατὰ τὴν νεότητά του ἐθεωρεῖτο ὡς ἀνισόρροπος καὶ θρησκόληπτος. Εἰς ἡλικίαν δεκατεσσάρων ἐτῶν ἤρχισε νὰ ὀνειρεύεται τὴν μέλλουσαν Πολιτείαν. Κατέφευγεν εἰς ἀπομεμονωμένα μέρη, ὅπου διῆγεν ἐν νηστείᾳ καὶ προσευχῇ. Διέδιδεν ὅτι ἐκεῖ ἐδέχετο τὰς ἐπισκέψεις τῶν ἀγγέλων οἱ ὁποῖοι τοῦ ἔκαμνον τὰς θείας ἀποκαλύψεις. Μίαν ἡμέραν διέδωσεν ὅτι τὸν ἐπεσκέφθη εἷς ἄγγελος, ὅστις τοῦ ἔδωσεν ἐξ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ τὸν ἀνεκήρυξε προφήτην ἐπὶ τῆς γῆς. Ὁ ἄγγελος συγχρόνως τοῦ ἔδωσε καὶ δύο πλάκας ἐκ χρυσοῦ εἰς τὰς ὁποίας ἀνεγράφοντο αἱ θεῖαι ἀποκαλύψεις. Τὸ ἔτος 1830 ὁ Smith ἐξέδωκε τὸ «Βιβλίον τῶν Μορμόνων» εἰς τὸ ὁποῖον περιείχοντο αἱ ἀποκαλύψεις τὰς ὁποίας εἶχε ποιήσαι δῆθεν πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ. Ὁ Smith ἦτο ἐπιτήδειος ἄνθρωπος καὶ κατώρθωσε νὰ προσηλυτίσῃ ἀρκετοὺς ἁπλοϊκοὺς εἰς τὴν νέαν αἵρεσιν. Μετὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς ἐκκλησίας τῶν Μορμόνων οἱ ὀπαδοί της ἤρχισαν νὰ πληθύνωνται βαθμηδὸν καὶ νὰ ἐγκαθίστανται εἰς τὸ Salt Lake City, τὴν νέαν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, κατὰ τὰς διαδόσεις τοῦ προφήτου. Ὁ Smith ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς Ἐκκλησίας του προσέλαβε καὶ δώδεκα ἀποστόλους ἐκ τῶν πιστοτέρων ὀπαδῶν του. Ὅταν ἀπέθανεν ὁ προφήτης ἐδημιουργήθη σύγχυσις καὶ ἐξέγερσις μεταξὺ τῶν ἀκολούθων. Πολλοὶ ἤθελον νὰ τὸν διαδεχθῶσιν, ἀλλ' ὑπερίσχυσε τέλος ὁ Brigham Young, ὅστις ἀνεδείχθη ἀντάξιος διάδοχος τοῦ προκατόχου του.

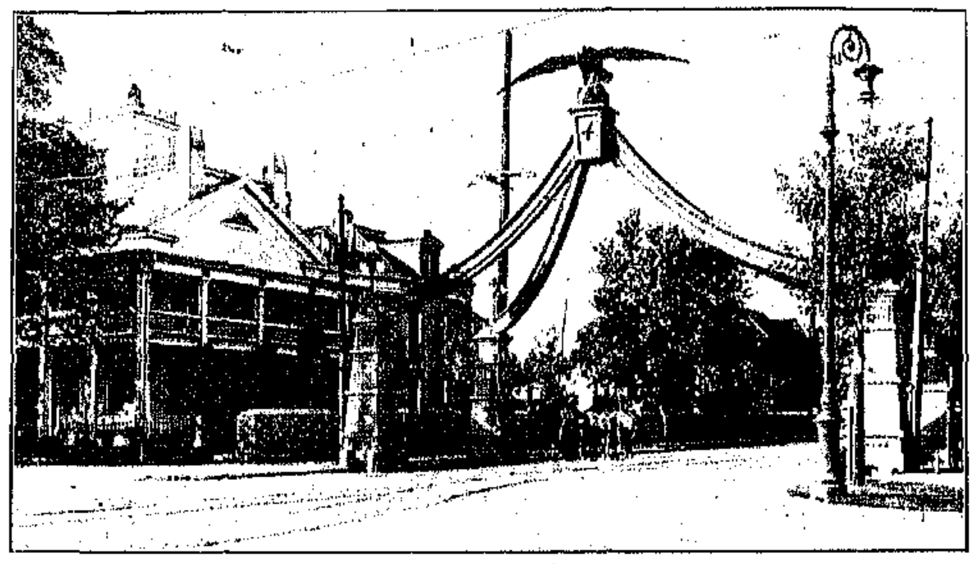

Η ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ UTAH

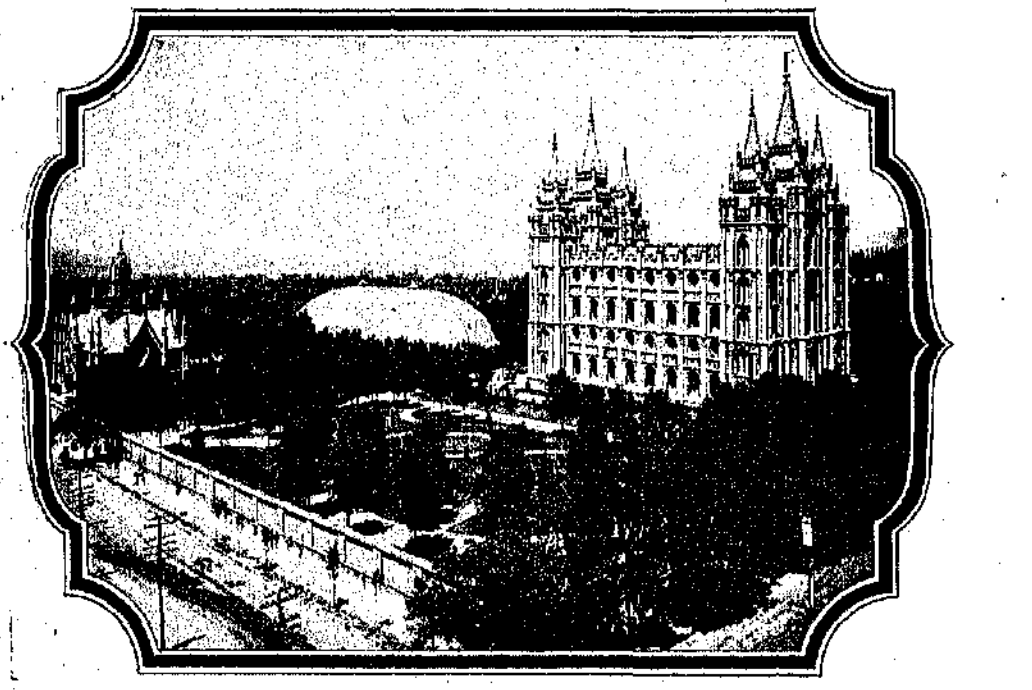

Ο ΝΑΟΣ ΤΩΝ ΜΟΡΜΟΝΩΝ

Ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς ἐκκλησίας τῶν Μορμόνων σκοπὸς αὐτῆς ὑπῆρξε νὰ κυριαρχήσῃ τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων. Τὸ ἔτος 1844 ὁ καλούμενος πρῶτος προφήτης καὶ μάντις, ὁ Joseph Smith, ὑπέβαλεν ὑποψηφιότητα προέδρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Ἐξαπέστειλεν εἰς ὅλα τὰ σημεῖα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν πράκτορας, ἀλλ' ὁ ἀδελφός του Hirum, πατὴρ τοῦ σημερινοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἐκκλησίας, ἐφονεύθη ὑπὸ τοῦ ὄχλου πρὸ τῶν ἐκλογῶν διὰ τὰ πολλὰ καὶ διάφορα ὄργιά του. Ὁ ἱδρυτὴς τῆς Ἐκκλησίας τῶν Μορμόνων κύριον σκοπὸν εἶχε νὰ κυριαρχήσῃ τῶν κοσμικῶν πραγμάτων καὶ τοῦ πνευματικοῦ βασιλείου.

Κατὰ τὴν συνδιάσκεψιν τῶν Μορμόνων τοῦ ἔτους 1844 ὁ ἀρχηγὸς αὐτῶν ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς: Αἰσθάνομαι ὅτι διατελῶ εἰς ἄμεσον ἐπικοινωνίαν μετὰ τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς σχέσεις καλλιτέρας παρὰ εἰς οἱανδήποτε ἄλλην περίοδον τῆς ζωῆς μου. Οἱ Μορμόνοι ἀπελαθέντες ἐξ Illinois μετέβησαν εἰς Utah ὅπου ἵδρυσαν κυβέρνησιν τελείως ἰδικήν των. Οὐδείς ποτε βασιλεὺς ἐξήσκησε μεγαλειτέραν ἐπιρροὴν ἀφ' ὅσην ὁ δεύτερος προφήτης καὶ μάντις τῶν Μορμόνων, ὁ Brigham Young.

Ὁ λόγος του ἦτο νόμος, ἡ δὲ θέλησίς του ὑπερίσχυεν ὅλων τῶν πολιτικῶν καὶ θρησκευτικῶν ζητημάτων. Ἐπὶ πεντήκοντα ὅλα ἔτη τὰ διδάγματα ὡς καὶ τὰ παραδείγματα τῆς ἐκκλησίας τῶν Μορμόνων παρέμειναν ἀναλλοίωτα. Συνοψίζονται ταῦτα εἰς τὸ ῥητὸν τὸ ὁποῖον διετύπωσεν ὁ Orson Hyde ὅτι σκοπὸς τῆς ἐκκλησίας τῶν Μορμόνων εἶναι «νὰ κυριαρχῇ παντὸς ἔθνους». Τὸ ἔτος 1856 ὁ Brigham Young εἶπε τὰ ἑξῆς: «Σημειώσατε τοὺς λόγους μου. Γράψατέ τους εἰς τὰ σημειωματάριά σας. Ὁ λαὸς τῶν Μορμόνων ὡς Ἐκκλησία καὶ ὡς κράτος θὰ ἐπεκταθῇ ἐκ δυσμῶν πρὸς ἀνατολάς».

Μετὰ πεντήκοντα καὶ ἓν ἔτος, ἤτοι τὸ 1907, ὁ πρῶτος πρόεδρος τῆς Ἐκκλησίας ὁ Joseph F. Smith, ὁμιλῶν πρὸς τὸν λαόν του εἶπε τὰ ἑξῆς: «Ἐὰν παραδέχεσθε ὅτι δύναμαι νὰ σᾶς ὁδηγήσω πνευματικῶς καὶ ἀρνεῖσθε ὅτι δύναμαι νὰ σᾶς ὁδηγήσω πολιτικῶς, ψεύδεσθε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ».

Ἡ θρησκεία τῶν Μορμόνων διαφέρει ἐξ ὅλων τῶν ἄλλων θρησκειῶν, καθόσον διδάσκει τὴν ἐξακολούθησιν τῆς θείας ἀποκαλύψεως. Ἐν ἄλλαις λέξεσιν ὁ Θεὸς δὲν παύει ἀποκαλυπτόμενος πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ὅπως ἀπεκαλύφθη πρὸ δύο χιλιάδων περίπου ἐτῶν.

Οἱ προφῆται, οἱ θεωρούμενοι ὡς οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐξακολουθοῦσι καὶ σήμερον νὰ ἀποκαλύπτωσιν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὰς θείας βουλάς. Ἡ ἐκκλησία τῶν Μορμόνων δὲν δέχεται συζητήσεις. Ἀπαιτεῖ τυφλὴν ὑπακοὴν εἰς τοὺς ὀπαδούς της. Ἡ εὐπιστία, ἡ ἄγνοια καὶ ἡ δυσειδαιμονία τῶν ὀπαδῶν ὡς ἀποτέλεσμα ἔχουν τὰς καταχρήσεις καὶ τὴν δόλον τῶν ἀρχηγῶν. Ἡ ἐκκλησία τῶν Μορμόνων ἐπιτάσσει εἰς τοὺς ὀπαδούς της ἑνότητα ἐνεργείας καὶ τυφλὴν ὑπακοὴν εἰς τὰ κελεύσματα τοῦ ἀρχηγοῦ των.

Διὰ νὰ κατανοήσῃ τις τὸ μέγεθος τῆς δυνάμεως τῆς Πολιτείας τῶν Μορμόνων, δέον νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἕκαστος ἀνὴρ ἡλικίας ἄνω τῶν εἴκοσιν ἐτῶν εἶναι καὶ ἱερεύς. Τὰ πλήθη τοῦ κράτους τῶν Μορμόνων δὲν ἀναμιγνύονται μὲ τὴν πολιτικήν. Ἀφήνουσιν αὐτὴν διὰ τοὺς ἀρχηγοὺς τῆς ἐκκλησίας. Τὴν ἡμέραν τῶν ἐκλογῶν ἀναμένουσι διαταγὰς καὶ ψηφίζουσιν ὅπως διαταχθῶσιν. Ἡ δύναμις τῶν Μορμόνων ἐνισχύεται ἔτι μᾶλλον καὶ ἐκ τοῦ δικαιώματος τῆς ψήφου τῶν γυναικῶν. Εἰς Utah, Idaho, Wyoming, τὰς ἀκροπόλεις αὐτὰς τῶν Μορμόνων, ἡ ἐπιρροὴ τῆς ἐκκλησίας εἶναι ἀναμφισβήτητος. Ἡ θρησκεία ἔχει μεγαλειτέραν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν γυναικῶν ἢ ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν. Ὁ ἀνὴρ εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι καὶ ἀνεξάρτητος πάσης θρησκευτικῆς ἐπιρροῆς, τὸ αὐτὸ ὅμως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συμβῇ καὶ εἰς τὴν γυναῖκα. Ἡ ἐπιρροὴ τῆς ἐκκλησίας ἐπὶ τῶν γυναικῶν εἶναι ἀναμφισβήτητος. Καὶ διὰ νὰ κατανοήσῃ τις πληρέστερον τὴν μεγάλην δύναμιν τοῦ μορμονισμοῦ ὀφείλει νὰ ζήσῃ ἐν μέσῳ τῆς κοινωνίας τῶν Μορμόνων διὰ νὰ ἀντιληφθῇ τοὺς στενοὺς δεσμοὺς τῆς ἀδελφότητος, τοὺς συνδέοντας τοὺς ὁμοθρήσκους.

Οἱ Μορμόνοι ἐκτελοῦσι τὰς ἀγοραπωλησίας των μόνον μετὰ Μορμόνων, νυμφεύονται μετὰ Μορμόνων, ψηφίζουσι μετὰ Μορμόνων καὶ μετὰ Μορμόνων μόνον ἔρχονται εἰς οἱανδήποτε ἐπικοινωνίαν. Τοιαύτην πίστιν τρέφουσιν οἱ Μορμόνοι εἰς τοὺς ἀρχηγούς των, ὥστε καὶ εἰς τὸ πῦρ ἐὰν διαταχθῶσι νὰ πέσωσι κατὰ τὴν κοινὴν ἔκφρασιν δὲν θὰ ἀποδειλιάσωσιν, ἀλλὰ θὰ τὸ πράξωσιν.

Ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐξουσιάζων τοιαύτην πολιτικὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν δύναμιν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ὁ ἰσχυρότερος ἀρχηγὸς πάσης ἀμερικανικῆς ἐπιχειρήσεως. Οἱ σημερινοὶ Μορμόνοι πιστεύουσιν ὅτι οἱ Ἀμερικανοὶ ἥρωες εἰργάσθησαν ὑπὲρ αὐτῶν, ὅτι ὁ Βασιγκτὼν καὶ οἱ ὀπαδοί του ἵδρυσαν τὸ Σύνταγμα χάριν αὐτῶν, ὅτι ὁ περὶ ἀνεξαρτησίας ἀγὼν ἐγένετο ὑπὲρ αὐτῶν καὶ ὅτι αἱ πρόοδοι καὶ ὁ πολιτισμὸς τῆς Ἀμερικῆς ἀπεκτήθησαν διὰ τὸν μόνον καὶ ἀποκλειστικὸν σκοπὸν τῆς ἰσχυροποιήσεως τοῦ κράτους τῶν Μορμόνων.

Οἱ Μορμόνοι διακηρύττουσιν ἀναφανδὸν ὅτι κύριος σκοπός των εἶναι νὰ καταλύσωσι τὴν κυβέρνησιν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ νὰ ἀναλάβωσιν αὐτοὶ τὴν διοίκησιν τῆς χώρας. Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Μορμόνων λαμβάνουσι κατὰ τὸν χρόνον τῶν ἐκλογῶν μεγάλα χρηματικὰ ποσὰ διὰ νὰ διαθέσωσι τὰς ψήφους τῶν ὀπαδῶν των ὑπὲρ τούτου ἢ ἐκείνου τοῦ ὑποψηφίου.

Τὸ Salt Lake City κατέστη πλουσία καὶ πολυάνθρωπος πόλις. Οἱ Μορμόνοι δὲν ἐπεθύμουν τοιαύτην τὴν πόλιν των. Εἶχον ἀντισταθῆ εἰς πᾶσαν ἀπόπειραν βελτιώσεως καὶ προόδου τῆς πόλεώς των. Εἶχον καταπολεμήσει τὸ νεώτερον σχέδιον τῆς ὑδρεύσεως ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι οἱ σωλῆνες θὰ ἐμόλυνον τὸ ὕδωρ. Ἐπίσης εἶχον καταπολεμήσει τὸ σχέδιον τῶν πεζοδρομίων ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἦσαν ταῦτα πολυέξοδα. Ποτὲ οἱ Μορμόνοι δὲν συγκατετέθησαν νὰ ἐμβολιασθῶσι καὶ διὰ τοῦτο τὸ Salt Lake City εἶναι ἡ μόνη πόλις τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὴν ὁποίαν ἐπικρατεῖ ἡ ἐπιδημία τῆς εὐλογίας. Ἀλλὰ βαθμηδὸν ἡ ἐπικράτησις τοῦ ἐμπορικοῦ πνεύματος ἠνάγκασε τοὺς Μορμόνους νὰ καταστήσωσι τὴν πόλιν των μίαν ἀπὸ τὰς καλλιτέρας πόλεις τῆς Ἀμερικῆς.

Κατὰ τὴν ἵδρυσίν της ἡ ἐκκλησία τῶν Μορμόνων ἠρίθμει ἓξ μόνον μέλη. Σήμερον μετὰ ὀγδοήκοντα ἔτη συγκαταλέγει μεταξὺ τῶν μελῶν της τοὺς κατοίκους τεσσάρων ἐκ τῶν μεγαλειτέρων Πολιτειῶν τῆς Ὁμοσπονδίας. Οἱ Μορμόνοι κατέχουσι τὰς εὐφορωτέρας γαίας τῆς Ἀμερικῆς, ἡ ἔκτασις τῶν ὁποίων ἐξισοῦται μὲ τὴν ἔκτασιν τῆς Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Ἰρλανδίας.

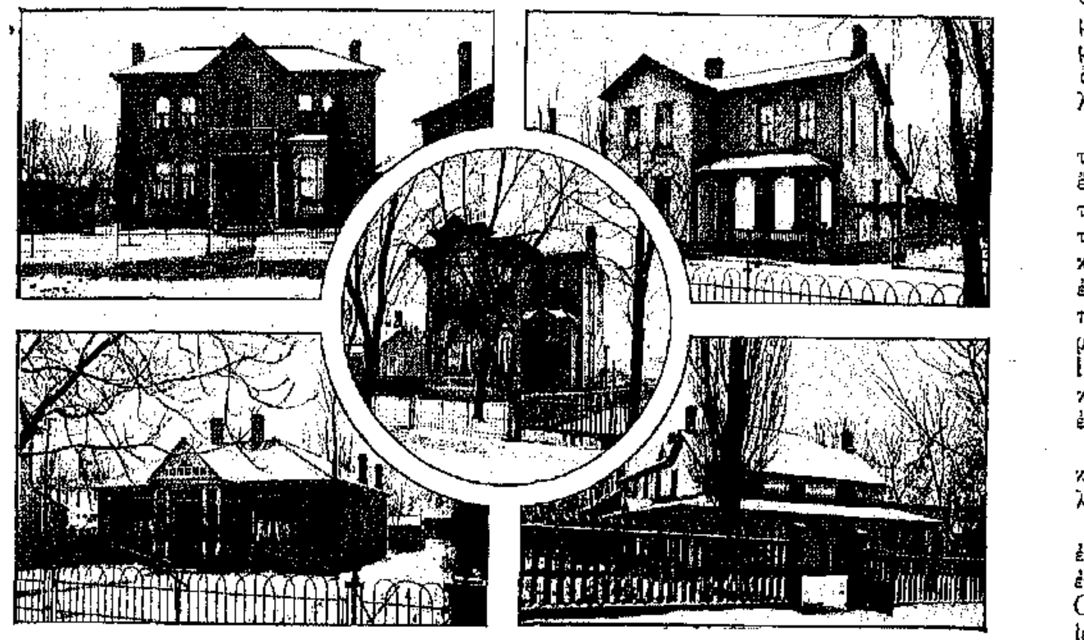

ΤΑ ΑΝΑΚΤΟΡΑ ΤΩΝ ΣΥΖΥΓΩΝ ΤΟΥ SMITH

Ἡ πολυγαμία εἶναι τὸ κυριώτερον χαρακτηριστικὸν τῆς πολιτείας τῶν Μορμόνων. Ἀλλ' ἀντὶ τῆς λέξεως πολυγαμία μεταχειρίζονται οὗτοι τὴν φράσιν: «οὐράνιος γάμος». Οἱ Μορμόνοι πιστεύουσιν εἰς τὸ δόγμα τῆς πνευματικῆς συζύγου, ὑπὸ τὸ πρόσχημα δὲ αὐτὸ δύνανται νὰ λαμβάνωσιν ἀπεριόριστον ἀριθμὸν συζύγων. Οἱ Μορμόνοι πιστεύουσιν ὅτι ὁ ἐγκόσμιος γάμος εἶναι προσωρινὸς καὶ ὅτι ὁ πνευματικὸς εἶναι αἰώνιος, καὶ δι' αὐτὸ συνάπτουσι πνευματικόν, ὅπως λέγουσι, γάμον μετὰ τριῶν τεσσάρων καὶ πολλάκις περισσοτέρων γυναικῶν. Ἀλλ' ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς ὁ ἄνθρωπος τελεῖ τὸν πνευματικὸν γάμον, δὲν τῷ ἀπαγορεύεται νὰ τελέσῃ συγχρόνως καὶ τὸν ἐγκόσμιον.

Ἐὰν ἡ σύζυγος δὲν ἀγαπᾷ τὸν σύζυγόν της καὶ ἐπιθυμῇ νὰ συνδεθῇ μετ' ἄλλου ἀνδρὸς τῆς ἐκλογῆς της, κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ἐκκλησίας τῶν Μορμόνων δύναται αὕτη νὰ συζευχθῇ τὸν ἄνδρα τῆς ἐκλογῆς της χωρὶς νὰ παύσῃ παραμένουσα σύζυγος καὶ τοῦ πρώτου συζύγου της. Οὕτως ὁ εἷς τὴν ἔχει πνευματικήν, ὁ δὲ ἕτερος κοσμικὴν σύζυγον. Τὰ τοιαῦτα διαζύγια ἦσαν τόσον κοινά, ὥστε ὁ Brigham Young ἠναγκάσθη νὰ περιορίσῃ αὐτὰ διὰ τῆς ἐπιβολῆς τέλους δέκα χρυσῶν δολλαρίων δι' ἕκαστον διαζύγιον. Τοῦτο συνέβη πρὸ τεσσαράκοντα ἐτῶν, ὅτε ὑπῆρχεν ἔλλειψις χρυσοῦ εἰς τὰς Πολιτείας.

Ὁ Brigham εἶχεν ὑποσχεθῆ εἰς τὰς δεκαεννέα συζύγους του ὅτι θὰ ἔδιδε τὰ ἐκ τῶν διαζυγίων προερχόμενα χρήματα διὰ τὰ μικρὰ ἔξοδά των. Ἀλλὰ τὰ χρήματα ἦσαν τόσον πολλά, ὥστε ἐθεώρησε καλὸν νὰ τὰ κρατήσῃ δι' ἑαυτόν. Σήμερον ἡ ἐκκλησία τῶν Μορμόνων παραχωρεῖ τὸ διαζύγιον εὐκόλως ἐὰν ἡ σύζυγος ἐκδηλώσῃ τὴν ἐπιθυμίαν ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ συζευχθῇ ἄλλον σύζυγον. Ἡ μόνη διαφορὰ μεταξὺ τοῦ σημερινοῦ τρόπου τῆς παραχωρήσεως διαζυγίου καὶ τοῦ παλαιοῦ εἶναι ὅτι τηρεῖται ἀπόλυτος μυστικότης.

Ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς ἱδρύσεώς της ἡ ἐκκλησία τῶν Μορμόνων ἐπεβουλεύθη τοὺς νόμους καὶ τὰ ἔθιμα πάσης πεπολιτισμένης χριστιανικῆς κοινότητος. Πρὸ ἑξήκοντα ἐτῶν ὁ Joseph Smith ἐδίδαξε τοὺς Μορμόνους νὰ ἀσκῶσι τὴν πολυγαμίαν μυστικῶς καὶ οὐχὶ φανερῶς. Πρὸ τεσσαράκοντα πέντε ἐτῶν ὁ Brigham Young ἐδίδαξε τὸν λαόν του νὰ περιφρονῇ τοὺς νόμους τῆς κυβερνήσεως τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Πρὸ εἴκοσιν ἐτῶν ὁ John Taylor ἐνεθάρρυνε τοὺς Μορμόνους εἰς τὴν ψευδορκίαν καὶ εἰς τὴν πολυγαμίαν, τὴν ὁποίαν ἐθεώρει ὡς ἓν ἐκ τῶν ἀπαραιτήτων στοιχείων τῆς πίστεώς των.

Σήμερον ὁ Joseph Smith ὁ δεύτερος, ὡς ἀποκαλεῖται, ὁδηγεῖ τὸν λαόν του εἰς τὸν κατὰ τοῦ πολιτισμοῦ πόλεμον.

Ὁ Joseph F. Smith εἶναι ἑβδομήκοντα ἑπτὰ ἐτῶν ἡλικίας. Ὅταν ἦτο ἑβδομήκοντα τεσσάρων ἐτῶν ἀπέκτησε τὸ τεσσαρακοστὸν τρίτον τέκνον του. Οἱ Μορμόνοι ἀποστέλλουσιν ἐτησίως δύο χιλιάδας ἱεραποστόλους ἢ πράκτορας εἰς ὅλα τὰ μέρη τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ὅπως διδάξωσι τὸν Μορμονισμὸν καὶ κατηχῶσι τὸν λαὸν εἰς τὰ δόγματά του. Οἱ ἱεραπόστολοι εἶναι ἱκανοὶ ἄνθρωποι. Ἀφηγοῦνται γεγονότα τῆς ἱερᾶς ἱστορίας πρὸς τοὺς κατηχουμένους καὶ ζητοῦσι νὰ ἐμπνεύσωσιν εἰς αὐτοὺς τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁ Ἀβραάμ, ὁ Ἰακὼβ καὶ ὁ Ἰσαὰκ ἦσαν ὀπαδοὶ τῆς πολυγαμίας. Οἱ ἱεραπόστολοι λέγουσιν ἐπίσης εἰς τοὺς κατηχουμένους ὅτι, ἐὰν φανῶσιν ἀντάξιοι ὀπαδοὶ τοῦ μορμονισμοῦ, θὰ λάβωσιν ὅλας τὰς ἀμοιβὰς καὶ θὰ εὐλογηθῶσιν ὑπὸ τῶν ἁγίων. Ἐν ἄλλαις λέξεσιν ἐὰν ἀποδειχθῆτε καλὸς Μορμόνος, θὰ ἔχητε τὸ δικαίωμα νὰ λάβητε ὅσας συζύγους θέλετε.

Ἐν τούτοις οἱ γάμοι τῶν Μορμόνων εἶναι δαπανηραὶ ἐπιχειρήσεις, καθόσον δὲν δύναταί τις νὰ διαφύγῃ τὴν τιμωρίαν τοῦ νόμου ὅταν ἐγκαταλείψῃ ἀπροστάτευτα τὰ τέκνα του. Ἐκ τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης προῆλθον καὶ τὰ ἰδιαίτερα ἐκεῖνα μέρη εἰς τὰ ὁποῖα οἱ Πατριάρχαι, οἱ ἐπίσκοποι καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ μορμονισμοῦ ἀποστέλλουσι τὰς συζύγους των, ὅταν φθάσῃ ὁ χρόνος κατὰ τὸν ὁποῖον πρόκειται νὰ ἔλθωσι νέαι ὑπάρξεις εἰς τὸν κόσμον. Τὸ σπουδαιότερον τῶν μερῶν αὐτῶν εὑρίσκεται εἰς Forest Dale τῆς Utah καὶ εἶναι προάστειον τῆς Salt Lake City. Οἱ κάτοικοί του εἶναι Μορμόνοι τῶν καλλιτέρων τάξεων. Εἶναι πλούσιοι κα

ΜΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΜΟΡΜΟΝΩΝ

ἰσχυροί. Ὅταν ξένη τις γυνὴ εὑρεθῇ ἐν μέσῳ αὐτῶν δὲν ζητοῦσιν ἐξηγήσεις. Ὅταν ἔλθῃ εἰς τὸν κόσμον τέκνον ἐπίσης δὲν ζητοῦσιν ἐξηγήσεις.

Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Μορμόνων πρεσβεύουσιν ὅτι ἡ πολυγαμία δὲν ἀντίκειται εἰς τὰ δόγματα τῆς ἐκκλησίας, ἀλλ' εἰς τοὺς νόμους τῆς Πολιτείας καὶ διὰ τοῦτο ὡς ἄνθρωποι ὀφείλουσι νὰ ὑπακούωσι μᾶλλον εἰς τοὺς θείους παρὰ εἰς τοὺς ἀνθρωπίνους νόμους.

Ἡ ἐκκλησία τῶν Μορμόνων, ἐνῷ παραδέχεται τοὺς Κινέζους, τοὺς Ἰάπωνας καὶ τοὺς Ἰνδούς, δὲν παραδέχεται τοὺς μαύρους ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι οὗτοι κατὰ τὰ ἱερὰ βιβλία ἀποκλείονται τοῦ παραδείσου. Τὸ γεγονὸς ἐν τούτοις εἶναι ὅτι οἱ Μορμόνοι δὲν παραδέχονται τοὺς μαύρους εἰς τὴν ἐκκλησίαν των, διότι δὲν εἶναι οὗτοι μεγάλοι κερδοσκόποι ὅπως ἐπιθυμοῦσι νὰ εἶναι οἱ ὀπαδοί των. Ἐνῷ ἡ πολυγαμία εἶναι τὸ κυριώτερον χαρακτηριστικὸν τῆς ἐκκλησίας τῶν Μορμόνων, δὲν εἶναι ὅμως καὶ τὸ μόνον τὸ ὁποῖον διακρίνει αὐτὴν ἀπὸ τὰς ἄλλας ἐκκλησίας. Διότι ὁ μορμονισμὸς δὲν εἶναι μόνον θρησκευτικὸς ἀλλὰ καὶ ἐμπορικὸς συνεταιρισμός. Κατὰ τὰ διδάγματά του ἕκαστος ὀπαδὸς τοῦ θρησκεύματος ὀφείλει νὰ διαθέτῃ τὸ ἓν δέκατον τῶν ὑπαρχόντων του χάριν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κυρίου, διότι τὸ τοιοῦτον χρονολογεῖται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀβραάμ. Τὸ ἔθιμον τῶν συνεισφορῶν ἐθεσπίσθη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἱδρύσεως τοῦ μορμονισμοῦ, τόσον δὲ βαθείας ἔχει τὰς ῥίζας του καὶ εἰς τοὺς πτωχοτέρους Μορμόνους, ὥστε κατέστη πλέον νόμος. Ὁ Μορμόνος θεωρεῖ τὴν πρὸς τὴν ἐκκλησίαν συνεισφορὰν ὡς φόρον πρὸς τὸν Θεόν. Ἡ τοιαύτη ἰδέα εἶναι ἐντετυπωμένη οὐ μόνον εἰς τοὺς ἁπλοϊκοὺς ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους τῆς μορφώσεως καὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως. Μεγάλοι καὶ μικροί, ἀμαθεῖς καὶ πολυμαθεῖς εὐχαρίστως πληρώνουσι τὸ δέκατον τῶν ἐσόδων των πρὸς τὸν Κύριον.

Εἰς τὸν περίβολον τῆς ἐκκλησίας τῶν Μορμόνων τοῦ Salt Lake City ὑπάρχει τὸ λεγόμενον θεῖον ταμεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον οἱ πιστοὶ καταθέτουσι τὰς συνεισφοράς των. Ἐὰν ἄνθρωπός τις μεταβῇ ἐκ τῶν περιχώρων εἰς τὴν πόλιν μετὰ πέντε δωδεκάδων ᾠῶν, σταματᾷ πρῶτον εἰς τὸ προαύλιον τοῦ ναοῦ, ἐναποθέτει ἐκεῖ τὴν ἡμίσειαν δωδεκάδα καὶ κατόπιν μεταβαίνει εἰς τὴν ἀγορὰν διὰ νὰ πωλήσῃ τὰ λοιπά. Εἶναι ὁ λεγόμενος φόρος τῆς δεκάτης τὸν ὁποῖον πληρώνουσιν εἰς εἴδη οἱ χωρικοί.

Τὸ ἱερὸν αὐτὸ ταμεῖον, ὅπως τὸ ἀποκαλοῦσιν οἱ Μορμόνοι, ηὐξήθη προϊόντος τοῦ χρόνου, σήμερον

Ο JOSEPH F. SMITH
ΚΑΙ Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ

δὲ κατέστη πραγματικὸν ταμεῖον μὲ γραφεῖα καὶ ὑπαλλήλους. Εἶναι σύνηθες θέαμα νὰ ἴδητε τὸν κεφαλαιοῦχον εἰσερχόμενον εἰς τὸ ταμεῖον καὶ καταθέτοντα εἰς αὐτὸ σάκκους χρυσίου. Οἱ Μορμόνοι προτιμῶσι νὰ μὴ πληρώσωσι τὸ ἐνοίκιόν των καὶ νὰ πληρώσωσι τὴν δεκάτην. Ὁ Μορμόνος προτιμᾷ νὰ ἐκδιωχθῇ ἐκ τῆς οἰκίας του καὶ νὰ ἀποθάνῃ ἄστεγος, παρὰ νὰ παραμελήσῃ τὸν πρὸς τὸν Θεὸν ὀφειλόμενον φόρον. Ἐπόπται τοῦ ταμείου εἶναι οἱ ἐπίσκοποι, οἱ ὁποῖοι ὑποβάλλουσι τακτικὰ ἐκθέσεις περὶ τῶν λογαριασμῶν τῶν τμημάτων, τὰ ὁποῖα ἐποπτεύουσιν. Ἕκαστος ἐπίσκοπος γνωρίζει πολὺ καλὰ τὰς συνεισφορὰς τῶν πιστῶν, ἐὰν δὲ ἕκαστος Μορμόνος δὲν συνεισφέρῃ τακτικῶς τὴν δεκάτην του δὲν τοῦ δίδεται ἡ ἀπαιτουμένη ἄδεια ὅπως εἰσέλθῃ εἰς τὸν ναὸν τοῦ Salt Lake City. Ὁ πιστὸς Μορμόνος θεωρεῖ καθῆκόν του νὰ ἐπισκεφθῇ ἅπαξ τοῦ ἔτους τὸν ναόν. Ἀλλὰ διὰ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν ναὸν πρέπει νὰ εἶναι καλὸς Μορμόνος καὶ διὰ νὰ εἶναι καλὸς Μορμόνος ὀφείλει νὰ πληρώνῃ τὴν δεκάτην. Οὕτως εἰς τὸ ταμεῖον τῆς ἐκκλησίας ἐπὶ δύο καὶ πλέον γενεὰς εἰσέρχονται μεγάλα ποσὰ χρυσοῦ. Ἐφ' ὅσον αὐξάνεται ὁ πλοῦτος τῶν Μορμόνων, ἐπὶ τοσοῦτον ἡ ἐκκλησία καθίσταται ἰσχυροτέρα. Διότι εἰς τὰ βάθη τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου ἐμφωλεύει πᾶσα μηχανορραφία καὶ φιλοδοξία. Πόσα χρήματα εὑρίσκονται εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον τῶν Μορμόνων; Οὐδεὶς γνωρίζει. Ἐλάχιστοι ἴσως ἐκ τῶν ἐπισκόπων νὰ ἔχωσι μικρὰν ἰδέαν τῶν ὑπαρχόντων θησαυρῶν.

Κατὰ τοὺς μετριωτέρους ὑπολογισμοὺς εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον εἰσέρχονται ἐτησίως δύο ἑκατομμύρια, κατὰ τοὺς μεγαλειτέρους εἴκοσιν ἑκατομμύρια δολλάρια. Εἷς ἐκ τῶν ἐπιφανεστέρων καὶ συντηρητικωτέρων Μορμόνων ἐδήλωσεν ἐσχάτως ὅτι ὁ πλοῦτος τῆς ἐκκλησίας ἀξίζει πλέον τῶν ἑκατὸν ἑκατομμυρίων δολλαρίων. Ἕτερος πιστεύει ὅτι ὑπερβαίνει τὰ πεντακόσια ἑκατομμύρια δολλάρια. Ὁ Brigham Young εἶχεν ἐξαναγκάσει τοὺς πρώτους Μορμόνους νὰ ἀφιερώνωσι μίαν ἐκ τῶν δέκα ἡμερῶν πρὸς μεταφορὰν ξυλείας καὶ λίθων ἐκ Wahsatch Mountaines εἰς Salt Lake City. Οὕτω ἀνηγέρθη ὁ ναός, ὅστις εἶναι δεκαεπτὰ ποδῶν πάχους εἰς τὴν βάσιν καὶ ἕνδεκα ποδῶν πάχους εἰς τὴν κορυφήν. Ἐδέησε νὰ παρέλθωσι τεσσαράκοντα ἔτη πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ ναοῦ, ὅστις ἀποτελεῖ σήμερον ἓν ἐκ τῶν ἐπιβλητικωτέρων κτιρίων τῆς ἀμερικανικῆς ἠπείρου. Πλησίον τοῦ ναοῦ ὑψοῦται ὁ ἀνδριὰς τοῦ Brigham Young μὲ ἐκτεταμένην τὴν χεῖρα. Πᾶς πιστὸς Μορμόνος πιστεύει ὅτι ἡ χεὶρ δεικνύει τὴν εἰς τὸ ἀντίθετον ἄκρον, εὑρισκομένην Zion Saving's Bank. Ὁπωσδήποτε ἡ Τράπεζα ἐκείνη εἶναι πανίσχυρον ἵδρυμα, ἡ ἰσχὺς τοῦ ὁποίου ὀφείλεται εἰς τὴν πίστιν τῶν Μορμόνων.

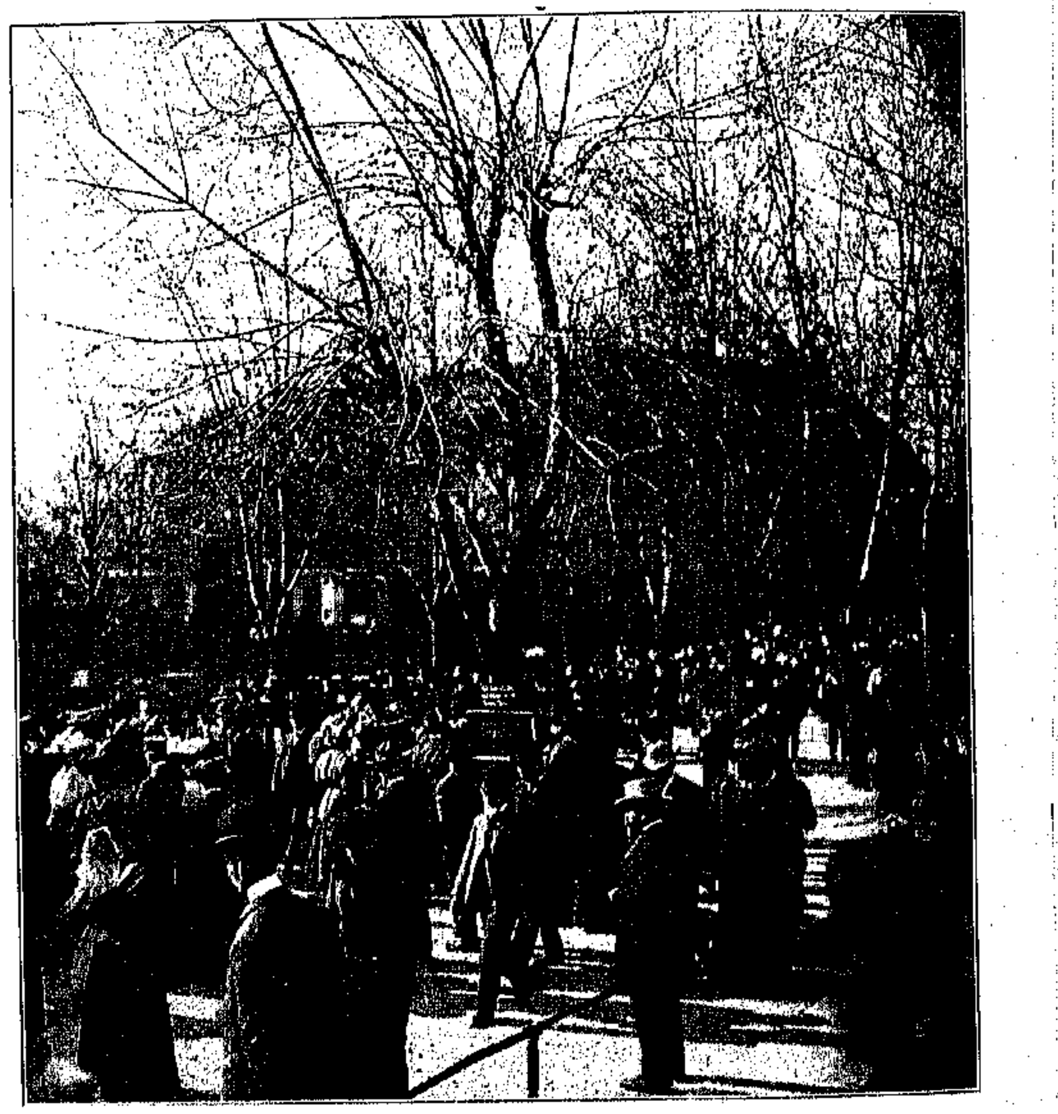

ΜΙΑ ΣΥΝΑΘΡΟΙΣΙΣ ΜΟΡΜΟΝΩΝ

Οἱ πλεῖστοι τῶν Μορμόνων εἶναι εἰλικρινεῖς ἐν τῇ θρησκευτικῇ των πεποιθήσει, διότι ἄλλως δὲν θὰ ἦτο τόσον ἰσχυρὰ ἡ πολιτικὴ δύναμις τῆς ἱεραρχίας. Οἱ πλεῖστοι τῶν Μορμόνων εἶναι ἐνδεεῖς ἕνεκα τῆς εὐσυνειδησίας των ὅπως πληρώνωσι τὴν δεκάτην.

Πλεῖστα παραδείγματα αὐτοθυσίας τῶν πιστῶν ὑπάρχουσιν. Εἰς μίαν οἰκογένειαν Μορμόνων τῆς Utah ὑπηρέτει ὡς ὑπηρέτρια μία νεαρὰ Δανίς. Ἡ νέα αὐτή, συνήθροιζε τὰς οἰκονομίας της ὅπως τὰς ἀποστείλῃ εἰς τὴν πατρίδα της καὶ φέρῃ τὴν μητέρα της. Ἑσπέραν τινὰ εὑρέθη θρηνοῦσα εἰς τὸ δωμάτιόν της. Μετὰ πολλοὺς ἐνδοιασμοὺς ἀφηγήθη πρὸς τὴν κυρίαν της ὅτι ἐστερεῖτο τοῦ φόρου τῆς δεκάτης, τὸν ὁποῖον ὤφειλε νὰ ἀποστείλῃ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Μορμόνων. Τὴν εἶχεν ἐπισκεφθῇ ὁ ἐπίσκοπος ὅστις, ὅταν ἔμαθεν ὅτι δὲν εἶχε νὰ πληρώσῃ τὸν φόρον, τὴν ἠπείλησε δι' αἰωνίας καταδίκης. Ἡ νέα ἔντρομος εἶχεν ἀποσύρει ἐκ τῆς Τραπέζης ὅλας τὰς οἰκονομίας της καὶ τὰς εἶχεν ἐγχειρήσει πρὸς τὸν ἐπίσκοπον. Ἀλλ' ὁ ἐπίσκοπος ἔλαβε τὰ χρήματα, ἀπῆλθε καὶ τὴν ἀφῆκεν ἀσυγχώρητον διὰ νὰ τὴν διδάξῃ ὅτι δὲν ὤφειλε νὰ περιπέσῃ εἰς τοιοῦτον σφάλμα.

Πλεῖστα τοιαῦτα παραδείγματα ἀναφέρονται καθημερινῶς. Οἱ πράκτορες τῶν Μορμόνων, οἱ διατρέχοντες τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, προσηλυτίζουσι χιλιάδας νεανίδων τὸ ἔτος εἰς τὴν θρησκείαν των.

Δὲν εἶναι δὲ μόνον οἱ ἁπλοϊκοὶ καὶ οἱ ἀμαθεῖς οἱ πληρώνοντες εὐχαρίστως τὸν πρὸς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Μορμόνων φόρον των, ἀλλὰ καὶ ἄνθρωποι μορφώσεως καὶ πείρας. Ὑπάρχουσι παραδείγματα ἀνδρῶν διαπρεπῶν τοὺς ὁποίους θαυμάζουσιν οἱ ὅμοιοί των, οἱ ὁποῖοι πρὸ πάσης ἄλλης δαπάνης σπεύδουσι νὰ καταθέσωσι τὸν φόρον των εἰς τὸ ταμεῖον τῶν Μορμόνων. Οἱ ἀπόστολοι τῶν Μορμόνων λαμβάνουσιν ἐτήσιον μισθὸν τριῶν ἕως τεσσάρων χιλιάδων δολλαρίων ἀναλόγως τῶν καθηκόντων των.

Ὁ πρόεδρος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Μορμόνων, ὅστις θεωρεῖται καὶ ὁ πρῶτος προφήτης, λαμβάνει ἐτησίως 5,000 δολλάρια. Τὰ ἔξοδα ἐν γένει τῆς ἐκκλησίας τῶν Μορμόνων ἀδύνατον νὰ ὑπερβῶσι τὸ ἔτος τὰς 100,000 δολλάρια, ἐνῷ τὰ ἔσοδα ὑπερβαίνουσι τὰ δύο ἑκατομμύρια δολλάρια. Τὸ περίσσευμα κατατίθεται ἐν ὀνόματι τοῦ προέδρου τῆς ἐκκλησίας Joseph F. Smith εἰς διαφόρους ἀσφαλεῖς ἐπιχειρήσεις.

Εἰς τὸ Salt Lake City, αἱ κυριώτεραι Τράπεζαι, τὰ μεγαλείτερα καταστήματα καὶ ξενοδοχεῖα, αἱ ἐφημερίδες, τὰ θέατρα, τὰ καλλίτερα κτίρια, οἱ σιδηρόδρομοι τῆς πόλεως ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Εἰς τὴν Utah καὶ εἰς τὰς πλησίον Πολιτείας τοῦ Idaho καὶ τοῦ Wyoming αἱ πλεῖσται καὶ καλλίτεραι βιομηχανίαι ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Μορμόνων.

Ὁ ἐπισκεπτόμενος τὴν χώραν τῶν Μορμόνων, ἐκπλήσσεται διὰ τὴν τιμιότητα τοῦ λαοῦ. Οἱ Μορμόνοι τῶν κατωτέρων τάξεων εἶναι εἰλικρινεῖς καὶ ἁπλοϊκοί. Ἐργάζονται, προσεύχονται καὶ πιστεύουσιν. Ἐρωτῶσιν ὀλίγα καὶ ζητοῦσιν ὀλιγώτερα. Εἶναι ἐν ὀλίγοις λαὸς εὐχαριστημένος ἐκ τῆς τύχης του. Πιστεύουσιν ὡς παιδιὰ ὅτι ἀποτελοῦσι τὸν ἐκλεκτὸν λαὸν τοῦ Κυρίου. Ἡ τύχη τοὺς ἔρριψεν ἐν μέσῳ τῆς ὡραιοτέρας καὶ τῆς πλουσιωτέρας χώρας τοῦ κόσμου. Ἕνεκα τούτου οἱ ὑποκριταὶ ἔχουσιν εὐρύτατον ἔδαφος ἐκμεταλλεύσεως. Πιστεύουσι τυφλοῖς ὄμμασι πρὸς τοὺς ἀρχηγούς των εἰς τοὺς ὁποίους εἶναι πρόθυμοι νὰ δώσωσιν ὅλα τὰ ὑπάρχοντά των. Δὲν ἐρωτῶσι πῶς διαχειρίζονται καὶ πῶς διαθέτουσι τὰ ἐκ τῶν ἐράνων καὶ τῶν τόκων ἐμπιστευόμενα πρὸς αὐτοὺς χρήματα. Ὅταν ἐρωτήσῃ τις τὸν ἁπλοϊκὸν Μορμόνον, διατί δὲν ζητεῖ λογαριασμὸν ἀπὸ τὸν ἀρχηγόν του καὶ διαχειριστὴν τῶν χρημάτων θὰ λάβῃ τὴν ἀπάντησιν: «δὲν θὰ ἐξελέγξω τὸν ἀδελφόν μου. Τὸ καθῆκόν μου εἶναι νὰ πληρώνω τὴν δεκάτην μου, τὸ δὲ καθῆκον τοῦ ἀρχηγοῦ μου εἶναι νὰ φροντίζῃ πῶς θὰ διαθέσῃ αὐτήν. Μόνον εἰς τὸν Θεὸν ἔχει νὰ δώσῃ λόγον».

Ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ὁ Joseph F. Smith εἶναι πρόεδρος τόσων μεγάλων καὶ σπουδαίων ἐπιχειρήσεων τῆς ἐκκλησίας τῶν Μορμόνων ἔγκειται εἰς τὴν πεποίθησιν τῶν πιστῶν ὅτι τὰ χρήματά των μόνον ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐκκλησίας δύναται νὰ διαθέσῃ ἀσφαλῶς καὶ ἐπικερδῶς. Ὁ Smith πολὺ ὀλίγα γνωρίζει περὶ Τραπεζῶν καὶ διαφόρων ἄλλων βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, ἀλλ' ἀρκεῖ δι' αὐτὸν τὸ ὄνομά του καὶ ἡ θέσις του. Ὁ πρόεδρος ἑπομένως ἢ ὁ προφήτης τῶν Μορμόνων εἶναι εἷς μέγας ἐπιχειρηματίας ὅστις περιστοιχίζεται ὑπὸ πλήθους ὑποδεεστέρων ἐπιχειρηματιῶν, ὁποῖοι εἶναι οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ κατώτεροι θεράποντες τῆς ἱεραρχίας. Οὕτως οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Μορμόνων κερδοσκοποῦσιν ἐπὶ τῶν χρημάτων τὰ ὁποῖα οἱ πιστοὶ καταθέτουσιν εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον. Αἱ κερδοσκοπικαὶ ἑταιρίαι αἱ σχηματισθεῖσαι διὰ τῶν χρημάτων τῶν ἐράνων εἶναι πολυάριθμοι, κατ' ἔτος δὲ σχηματίζονται νέαι τοιαῦται. Οἱ ἀπόστολοι τοῦ Μορμονισμοῦ φαίνεται ὅτι ἀσχολοῦνται περισσότερον εἰς τὰς κερδοσκοπικὰς ἐπιχειρήσεις παρὰ εἰς τὰ ἐκκλησιαστικὰ καθήκοντα. Αἱ ἐπιχειρήσεις τῶν Μορμόνων, αἵτινες βασίζονται ἐπὶ στερεῶν βάσεων ἕνεκα τῆς εὐεξίας τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου των, θεωροῦνται ὡς καὶ αἱ ἀσφαλέστεραι ἐπιχειρήσεις εἰς τὰς πέριξ τῆς ἕδρας τοῦ μορμονισμοῦ Πολιτείας. Οἱ Μορμόνοι φιλοδοξοῦσιν ὅπως καταστήσωσι τὴν χώραν των τὴν πλουσιωτέραν τῆς Ἀμερικῆς. Δι' αὐτὸ εἰς τὰς ἐφημερίδας των διαφημίζουσι μὲ τὸν ἑλκυστικώτερον τρόπον τὴν χώραν των, ἥτις λέγουσιν ὅτι εἶναι ὁ ἐπίγειος παράδεισος καὶ ὅστις μεταβῇ ἐκεῖ καὶ ἀσπασθῇ τὸν μορμονισμὸν θὰ καταστῇ εὐτυχής.

ΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ

ΤΟ 606

ΤΙ ΕΙΝΕ ΤΟ ΔΙ-Υ-ΔΡΟΞΕΙΔΙΑΜΥΛΑΡΣΕΝΟΒΕΝΖΕΛΑΙΟΝ

ΔΕΝ χρειάζονται πολλαὶ ἐξηγήσεις διὰ νὰ ἐννοήσουν οἱ ἀναγνῶσται τῆς «Εἰκονογραφημένης Ἀτλαντίδος» περὶ τίνος πρόκειται. Τὸ 606 διεφημίσθη ὅσον ὀλίγαι ἀνακαλύψεις τῆς ἐποχῆς μας καὶ εἶναι γνωστότατον εἰς κάθε ἄνθρωπον διαβάζοντα ἐφημερίδας.

Συνεπῶς ἡμεῖς δὲν θὰ ἐπιχειρήσωμεν νὰ τὸ ἐξηγήσωμεν. Θ' ἀφήσωμεν ἐν τούτοις τὴν φροντίδα αὐτὴν εἰς τὸν ἐν Παρισίοις φίλον ἰατρὸν κ. Δελούζην ὅστις, μεταβὰς εἰς Φραγκφούρτην καὶ γνωρίσας ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὸν ἐφευρέτην τοῦ 606 καθηγητὴν κ. Ehrlich, εὐηρεστήθη νὰ μᾶς στείλῃ τὸ κατωτέρω ἄρθρον, τὸ ὁποῖον ἡ «Εἰκονογραφημένη Ἀτλαντίς» δημοσιεύει λίαν εὐχαρίστως, ἐκφράζουσα ταὐτοχρόνως χάριτας εἰς τὸν εὐγενῆ ἰατρὸν καὶ φίλον.

ΑΙ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΑΤΑΙ ὅσον καὶ ἐκπληκτικαὶ ἀνακοινώσεις, αἵτινες ἔφεραν εἰς γνῶσιν τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου τὸ παρασκεύασμα 606 τοῦ καθηγητοῦ Ehrlich, μοῦ ἔκαμαν ὅλως ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν. Γνωρίζων δὲ ὅτι πλεῖστοι ἰατροὶ τῶν Παρισίων ἔχουν λάβῃ τὸ φάρμακον τοῦτο καὶ ἔκαμαν πειράματα, ἀπεφάσισα νὰ μεταβῶ εἰς Φραγκφούρτην, τὴν πατρίδα αὐτὴν τοῦ 606, ὅπου ἀσθενεῖς πολυάριθμοι ἀπὸ παντὸς σημείου τοῦ κόσμου συρρέουν καθημερινῶς ζητοῦντες τὴν θεραπείαν των.

Εἶδον τὸν καθηγητὴν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 44 Sandhoftrasse μέγαρον τοῦ Ἰνστιτούτου Speyer. Δὲν ἠδυνήθην ἐν τούτοις νὰ τοῦ ὁμιλήσω ἐπὶ πολύ. Ὑπερεκατὸν ἰατροὶ ἀντιπροσωπεύοντες ὅλας τὰς χώρας τοῦ κόσμου ἀνέμενον εἰς τοὺς διαδρόμους σειρὰν ἐπισκέψεως. Μετ' ὀλίγον ὁ διάσημος καθηγητὴς μὲ συνίστα εἰς τὸν δόκτορα κ. Herzheimer, ὅστις εἶναι καὶ ὁ ἐκτελῶν τὰ περισσότερα τῶν πειραμάτων. Τότε ἠδυνήθην νὰ ἐξακριβώσω ὅτι ἡ θαυμασία αὕτη ἀνακάλυψις εἶναι προωρισμένη νὰ ἐκτοπίσῃ ὅλα τὰ ἄλλα φάρμακα, δι' ὧν μέχρι σήμερον καταπολεμοῦμεν τὴν φρικωδεστέραν τῶν μεταδοτικῶν νόσων. Ἡ σκευασία «dioxydiamidoorsenobenzol» ἢ ἀκόμη Hatol εἶναι μία κιτρινόφαιος κόνις φυλασσομένη ἐντὸς ὑελίνων σωληναρίων. Ἡ δόσις 0.50 τοῦ γραμμαρίου ἀναγράφεται ἐπὶ ἑκάστου σωληναρίου. Ἕκαστος ἀσθενής, προκειμένου νὰ ὑποβληθῇ εἰς θεραπείαν διὰ τοῦ 606, ὀφείλει ἀνεξαρτήτως τοῦ νοσήματός του νὰ ἀπολαύῃ σχετικῆς ὑγείας. Οἱ χρόνιοι παραλυτικοὶ καὶ τὰ βρέφη ἐπίσης ἐξαιροῦνται. Ἔπειτα ὁ ἀσθενὴς ὑποβάλλεται εἰς ἐξέτασιν τῶν ὀφθαλμῶν. Ὅσοι πάσχουν ἐξ ἡπατικοῦ νοσήματος ἢ ἐκ τῶν νεφρῶν ἢ ἐξ ἀρτηριοσκληρώσεως ἢ ἐκ καρδιακῶν νόσων, δὲν εἶναι ἐπιδεκτικοὶ τοῦ 606.

Ἡ ἔνεσις. Αὕτη ἀπαιτεῖ τὴν μεγαλειτέραν προσοχὴν ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῆς ἀντισηψίας. Ἡ βελονοειδὴς σύριγξ καὶ ὅλα τὰ συναφῆ τῆς ἐνέσεως ἐργαλεῖα πρέπει ν' ἀπολυμανθοῦν εἰς φλόγα οἰνοπνεύματος, ἀφοῦ πρῶτον βρασθοῦν. Ἐπίσης αἱ διάφοροι διαλύσεις σόδας, ὀξυκοῦ ὀξέος, οἰνοπνεύματος καὶ ἀπεσταγμένου ὕδατος ἀποστειροῦνται αὐστηρῶς. Ἀφοῦ ληφθοῦν ὅλα αὐτὰ τὰ

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΕΡΛΙΧ

μέτρα, ρίπτεται τὸ περιεχόμενον ἑνὸς σωληναρίου 606 εἰς ἓν ἰγδίον φαρμακευτικόν, ὡσαύτως ἀπολυμασμένον, εἰς τὸ ὁποῖον προστίθεται ἓν τρίτον κυβικοῦ ἑκατοστομέτρου μιᾶς διαλύσεως 20 τοῖς ἑκατὸν καυστικῆς ποτάσσης.

Ἐφ' ὅσον ὁ παρασκευάζων τὸ μῖγμα τρίβει αὐτὸ εἰς τὸ ἰγδίον προσθέτει 10 ἢ 11 κυβικὰ ἑκατοστόμετρα ἀπεσταγμένου καὶ ἀπεστειρωμένου ὕδατος καὶ ἀκολουθεῖ ἀμέσως ἡ ἔνεσις πρὶν ἢ τὸ μῖγμα ἀρχίσῃ νὰ θρομβοῦται, καθ' ὅσον ἡ κόνις δὲν διαλύεται, ἀλλ' ἐπιπλέει. Ὁ καθηγητὴς κ. Herzheimer ἀπεπειράθη νὰ κάμῃ σκευασίαν διαλυτήν, ἀλλ' ἐγκατέλειψεν αὐτὴν ὡς μὴ ἀποδίδουσαν ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα. Ἡ ἔνεσις γίνεται εἰς τὸ ὄπισθεν καὶ ἄνω μέρος τοῦ μηροῦ, ἐφ' ὅσον ὁ ἀσθενὴς παραμένει πρηνής. Μετὰ τὴν ἔνεσιν εἶναι ἀνάγκη μιᾶς ἐντριβῆς ὀλίγων λεπτῶν ἐπὶ τοῦ μέρους ἐκείνου.

Κατὰ τὴν ἔνεσιν ταύτην γίνεται χρῆσις σύριγγος χωρητικότητος 10 κυβικῶν ἑκατοστομέτρων, μὲ βελόνην ἐκ πλατίνης.

Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ τονισθῇ ὅτι τὸ μέρος ἐφ' οὗ γίνεται ἡ ἔνεσις προηγουμένως σαπωνίζεται καὶ καθαρίζεται δι' οἰνοπνεύματος.

Τὴν ἔνεσιν ἐπακολουθοῦν συνήθως μερικὰ συμπτώματα τοπικῆς καὶ γενικῆς ἀντιδράσεως.

Πρῶτον σύμπτωμα εἶναι ὁ τοπικὸς πόνος, ὅστις διαρκεῖ ἐνίοτε ἐπὶ δύο ἡμέρας, καίτοι δὲν γίνεται ἀνυπόφορος. Ἐὰν ὅμως οἱ πόνοι εἶναι ὀξεῖς γίνονται ἐνέσεις μορφίνης ἢ pyramidon. Ἐν τούτοις ὁ πόνος δὲν διαρκεῖ συνήθως πλέον τῶν 4—5 ὡρῶν. Τοπικὸν πρήξιμον δύναται ἐπίσης ν' ἀναπτυχθῇ, ἀλλὰ καὶ τοῦτο σπανίως. Γενικῶς εἰμπορεῖ νὰ ὑψωθῇ ἡ θερμοκρασία τοῦ ἀσθενοῦς, ἀλλὰ καὶ τοῦτο δὲν συμβαίνει εἰμὴ σπανίως.

Μετὰ τὴν ἔνεσιν ὁ ἀσθενὴς πρέπει νὰ μείνῃ πλαγιασμένος ἐπὶ 3—4 ἡμέρας. Μετὰ 24 ὥρας ἡ ἐνέργεια τῆς ἐνέσεως ἀρχίζει νὰ ἐκδηλοῦται, ἀλλὰ τὸ τελικὸν ἀποτέλεσμα δὲν φαίνεται πρὶν παρέλθουν 40 ἡμέραι. Μεταξὺ τῶν μεταχειρισθέντων τὸ 606 συγκαταλέγονται οἱ καθηγηταί: Alt, Herzheimer, Baer, Michaelis, Tomasczewski, Kromayer, Blaschko, Pick, Dorr, Neisser, Schreiber, Hoppe, Duhot, Iversen, Wechselman καὶ ἄλλοι. Ἀλλ' ὁ τελευταῖος εἶχε τὰ ἐκπληκτικώτερα ἀποτελέσματα ἐκ τοῦ 606, διότι τὸ ἐφήρμοσεν εἰς περιπτώσεις, καθ' ἃς αὐτὸς ὁ κ. Ehrlich δὲν ἀνέμενεν εὐχάριστα ἀποτελέσματα. Ἀνθρώπους πάσχοντας ἐπὶ 10 καὶ 15 ἔτη ἐθεράπευσε διὰ μιᾶς καὶ μόνης ἐνέσεως.

Ταῦτα ἐν ὀλίγοις διὰ τὸ 606. Ἡ ἀνακάλυψις εὑρίσκεται ἀκόμη εἰς τὰς ἀρχάς της. Ἀλλ' αἱ ἀρχαὶ ἦσαν καλαὶ καὶ ἡ ἐπιτυχία τοῦ φαρμάκου φαίνεται σήμερον ἐξησφαλισμένη πρὸς ἀνακούφισιν μυριάδων δυστυχῶν, οὓς εἶχε προγράψῃ ἡ ἀπαισία νόσος, τὴν ὁποίαν δὲν ἠδυνήθησαν νὰ δαμάσουν αἰῶνες ὁλόκληροι καὶ τὴν ὁποίαν φαίνεται ὅτι ἐνίκησεν ἐπὶ τέλους ἡ ἐπιστήμη.

Παρίσιοι, 53 Bd Malesherbes, Ἰατρὸς ΔΕΛΟΥΖΗΣ

ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ ΠΟΥ ΟΜΙΛΟΥΝ

ΕΠΕΙΤΑ ἀπὸ τριῶν μηνῶν σιωπηρὰν ἐγκατάλειψιν τὸ σπῆτι τῆς οἰκογενείας Πρένδη ἤνοιξε πάλιν ἐκεῖνο τὸ πρωΐ τὰ παράθυρά του εἰς τὰς δροσερὰς πνοὰς τῆς ἀνοίξεως καὶ εἰς τῶν χελιδόνων τὰ θορυβώδη κελαδήματα.

Ἡ κυρία Φλώρα ὀρθία πρὸ τοῦ καθρέπτου μὲ τὰ κατάμαυρα αὐτῆς φορέματα ἐμειδία παρατηροῦσα τὴν θείαν αὐτῆς ὡραιότητα. Ἡ πένθιμος περιβολή της προσέδιδε περισσότερον χρυσίζον χρῶμα εἰς τὴν κόμην της καὶ καθίστα τὸ πρόσωπον αὐτῆς πλέον λευκὸν τοῦ πραγματικοῦ καὶ πλέον ἀκόμη συμπαθές.

Ὁ Λουκιανὸς θὰ τὴν ἐπανεύρισκε πολὺ ὡραιοτέραν ἀπὸ ὅ,τι τὴν εἶχεν ἀφήσει. Ἔρριψεν ἕνα τελευταῖον βλέμμα τριγύρω της γεμάτη ἀπὸ εὐτυχίαν καὶ ἐμειδίασεν εἰς τὴν Ἄνναν τὴν μικρὰν κόρην της, ἥτις ἔπαιζε ἐκεῖ πλησίον μὲ τὴν ξανθὴν κουκλάν της.

— Πήγαινε εἰς τῆς θείας Εὐανθίας, τῆς εἶπεν, χαϊδεύουσα τὰ ὡραῖά της ξέπλεκα μαλλιά, διότι ἐγὼ ἔχω νὰ γράψω κἄτι τι τώρα.

Δὲν ἤθελε νὰ γράψῃ, ἤθελε νὰ περιμένῃ τὸν Λουκιανόν, ὅστις θὰ ἤρχετο εἰς τὰς ἕνδεκα, ὡς ἐπισκέπτης πρωϊνός, σπεύδων νὰ ἐπανίδῃ τὴν ἀγαπητὴν φίλην. Τὸ ἀπόγευμα θὰ τοῦ ἀνταπέδιδεν αὐτὴ τὴν ἐπίσκεψιν, μυστικὴν πλέον αὐτὴ ἐπίσκεψιν ἐρωμένης. Ἐχρειάζετο ἀκόμη ἡμίσεια ὥρα, ἕως ὅτου ἔλθῃ ἡ ἑνδεκάτη. Καὶ τὸ μικρὸν ἐκεῖνο χρονικὸν διάστημα τῆς ἀναμονῆς ἐπεθύμει νὰ τὸ ἀπολαύσῃ ρεμβάζουσα μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμικλείστους! Ὠσφράνθη τὰ ρόδα, τὰ ὁποῖα τῆς εἶχε στείλει ἐκεῖνος μαζῆ μὲ τὸν πρῶτον χαιρετισμὸν τῆς ἀφίξεώς του, παρετήρησε τὴν ἐπὶ τῆς ἑστίας φωτογραφίαν του καὶ ἐκάθησεν ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου γεμάτη ἀπὸ γοητείαν καὶ πόθον. Ἔξω εἰς τὸν κῆπον καὶ εἰς τὴν ἐξοχὴν ὁλόκληρον, ἡ ἄνοιξις ἐγέμιζε ἀπὸ χαρὰν τοὺς ἀγροτικοὺς οἰκίσκους, τὰ δένδρα, τὰ φυτὰ καὶ κάθε γωνίαν τοῦ ἀπεράντου ἐκείνου παραδείσου. Μέσα εἰς τὴν ἀνέκφραστον αὐτὴν φυσικὴν ὡραιότητα, οἱ λογισμοί της ἐρρίφθησαν εἰς τὸ παρελθόν, εἰς ἀναμνήσεις γλυκείας καὶ εὐτυχεῖς στιγμὰς τοῦ ἔρωτός της, ἐνῷ γεμάτη μὲ ἐλπίδας ἐπερίμενε μὲ τόσην ἀνυπομονησίαν τὴν μέλλουσαν εὐδαιμονίαν της. Ἦτο ἐλευθέρα πλέον, ἐλευθέρα νὰ παραδοθῇ εἰς αὐτὸν μὲ ὅλον της τὸ πάθος. Καὶ χωρὶς τὴν ἐλαχίστην τύψιν συνειδήσεως, ἀλλὰ μᾶλλον μὲ εὐγνωμοσύνην ἐσκέφθη τὸν σύζυγόν της, ὅστις πρὸ τριῶν μηνῶν τὴν ἀπηλευθέρωσε διὰ τοῦ θανάτου του. Ὁ δυστυχισμένος ὁ Ἄθως! ἦτο καλός, εὐγενὴς καὶ κατὰ τὴν μορφὴν καὶ τὴν ψυχήν, γεμᾶτος ἀπὸ συζυγικὴν ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν.

Ἦτο ἕνας ἀπὸ τοὺς τύπους ἐκείνους τῶν ἀνθρώπων οἵτινες, καίτοι δὲν εἶνε δειλοί, περνοῦν τὴν ζωήν των φέροντες κλεισμένους μέσα εἰς τὸ στῆθός των ὅλους των τοὺς πόθους καὶ ὅλας των τὰς ἐλπίδας μὲ τὸν ἀδιάλειπτον φόβον καὶ τὴν φρικώδη ἀγωνίαν μήπως ἡ ἀσθενεστάτη πνοὴ τοῦ ἀνέμου τὰς παρασύρῃ καὶ τὰς διασκορπίσῃ εἰς τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ ἀχανοῦς ὁρίζοντος.

Ὁ δυστυχισμένος ὁ Ἄθως! εἶχε δείξει πάντοτε τόσην μεγάλην στοργὴν πρὸς αὐτήν, τόσην ἀπεριόριστον ἐμπιστοσύνην!

Ἡ Φλώρα παρετήρησε μὲ μελαγχολίαν τὴν εἰκόνα του, τοποθετημένην καὶ αὐτὴν ἐπὶ τῆς ἑστίας, ἀπέναντι ἐκείνης τοῦ Λουκιανοῦ.

Τρεῖς μῆνες! Τρεῖς ὁλόκληροι μῆνες εἶχον παρέλθει ἀπὸ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν τὴν ἀφῆκεν διὰ παντός. Ἡ Φλώρα διῆλθε τοὺς μῆνας αὐτοὺς τοῦ πένθους εἰς ταξείδιον μὲ τὴν μητέρα της, ἥτις προσεπάθει μὲ κάθε τρόπον νὰ τὴν παρηγορήσῃ κρατοῦσα αὐτὴν ὅσον τὸ δυνατὸν μακρότερον ἀπὸ τὸ σπῆτι. ποῦ εἶχε πλήξει ἡ συμφορὰ τοῦ θανάτου.

Τὸ πρωΐ ἐκεῖνο τοῦ Ἀπριλίου τὸ σπῆτι τῆς Φλώρας ἀνελάμβανε πάλιν τὴν προτέραν αὐτοῦ ζωήν, τὴν εἰρηνικὴν καὶ ἥσυχον. Τὰ ἀρώματα τῶν ἀνθισμένων λουλουδιῶν ποῦ εἰσήρχοντο ἀπὸ τὰ παράθυρα καὶ τὰ χαρωπὰ κελαδήματα τῶν παντοίων πτηνῶν ποῦ εἶχον πλημμυρήσει τὰ δένδρα τοῦ κήπου, ἐγέμιζον τὴν καρδίαν αὐτῆς ἀπὸ μίαν ἀκατανόητον χαρὰν καὶ ἀπὸ ἀορίστους ἐλπίδας, σὰν νὰ ἤρχοντο καὶ αὐταὶ ἀπὸ μακρὰν ἀπὸ τὰ ἀρώματα τῶν λουλουδιῶν καὶ τῶν πουλιῶν τὰ κελαδήματα. Ἡ νεαρὰ χήρα ἀνέπνεε τὴν γλυκεῖαν τῶν ρόδων εὐωδίαν, ἐνῷ τὰ ὦτά της ἔπληττεν ὁ ἀόριστος ἐκεῖνος θόρυβος τῶν κινουμένων φύλλων τῶν δένδρων καὶ τῶν φυτῶν ποῦ εἶχαν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην πλημμυρήσει τὰς καταπρασίνους πρασιάς, καὶ τῶν πυκνῶν περικοκλάδων, οἵτινες περιέσφιγγον μετὰ στοργῆς τὰς κιγκλίδας καὶ τοὺς τοίχους τοῦ κήπου. Μαζῆ δὲ μὲ τὸν ἀόριστον ἐκεῖνον θόρυβον ὅστις κατέφθανεν ἀπὸ μακράν, τῆς ἐφαίνετο σὰν νὰ ἤκουε καὶ ἕνα κομμάτι παλαιοῦ ἄσματος ποῦ τὸ ἐτραγούδει ἄλλοτε μαζῆ του πλησίον τοῦ κλειδοκυμβάλου.

"Ἤθελ' ἀγέρι νάμουνα
Ν' ἀρχόμουνα σιμά σου,
Νὰ δρόσιζα τὰ χείλη σου
Τὰ δυὸ τριαντάφυλλά σου.

Ἤνοιξε πάλιν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ παρετήρησε τὸ μικρόν της ὡρολόγιον. Μὲ ὅλας αὐτὰς τὰς σκέψεις, καὶ μὲ ὅλην αὐτὴν τὴν ἀναπόλησιν δὲν εἶχον περάσει οὔτε πέντε λεπτὰ τῆς ὥρας.

Δὲν παρέρχεται ἡ ὥρα ὅταν περιμένῃ κανείς!

Τώρα πλέον ὅλαι της αἱ σκέψεις ἐστράφησαν ἐπὶ τοῦ Λουκιανοῦ. Διατί νὰ μὴ νυμφευθοῦν; Ὁ ἔρως των ἦτο ἴσως ἀπὸ ἐκείνους, τοὺς ὁποίους δύναται νὰ ἐλαττώσῃ τὸ ἐλάχιστον ἐμπόδιον; Ἕνα ἠχηρὸν «ὄχι» ἀντήχησεν ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὴν καρδίαν τῆς Φλώρας, καὶ τὸ ὄχι ἐκεῖνο τὸ διάτορον ἦτο ἡ σφοδροτέρα ἐκδήλωσις τοῦ πρὸς τὸν Λουκιανὸν ἀμετρήτου αὐτῆς ἔρωτος.

Ἐν τῷ μέσῳ τῶν σκέψεων αὐτῶν ἐνεφανίσθη εἰς τὴν θύραν τῆς μικρᾶς αἰθούσης ἡ Ἰωάννα, ἡ γηραιὰ ὑπηρέτρια τῆς οἰκογενείας.

— Κυρία, ἦλθε κάτω ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν ὁποῖον μοῦ εἴπατε νὰ δώσω τὰ ροῦχα τοῦ μακαρίτου συζύγου σας...Καθὼς μοῦ εἴχατε εἰπεῖ τοῦ τὰ ἔδωσα. Μέσα ὅμως εἰς μίαν τσέπην του εὗρηκα αὐτὸ τὸ γράμμα, τὸ εὕρηκα ἀκριβῶς μέσα εἰς τὸ ἔνδυμα ποῦ φοροῦσε τὴν ἡμέραν τῆς ἀσθενείας του.

Θέτουσα δὲ τὴν ἐπιστολὴν εἰς τὰς χεῖρας τῆς κυρίας της, ἡ γηραιὰ Ἰωάννα δὲν ἠδυνήθη νὰ κρατήσῃ τὰ δάκρυα!

Ἡ Φλώρα ἔλαβε τὸ γράμμα μὲ ἀδιαφορίαν, ἐξεπλάγη ὅμως ὅταν εἶδεν ὅτι ἀπηυθύνετο πρὸς αὐτήν!.. Ἦτο ὁ γραφικὸς χαρακτὴρ τοῦ Λουκιανοῦ.!

Ὁ φάκελλος, ἀνοικτὸς ἀπὸ τὴν μίαν πλευράν, διετήρει ἀκόμη ὀλίγον ἄρωμα.

Μὲ τὰς χεῖρας τρεμούσας ἐξέβαλεν ἡ Φλώρα ταχέως τὸ φύλλον τοῦ χάρτου καὶ μὲ βουρκωμένους ὀφθαλμοὺς ἤρχισε νὰ τὸ ἀναγινώσκῃ...

— Τὸ ηὕρατε εἴπατε εἰς ἕνα ἔνδυμά του; ἠρώτησε τὴν Ἰωάνναν προσπαθοῦσα νὰ ἀποκρύψῃ τὴν συγκίνησίν της.

— Ναί... ἀκριβῶς εἰς τὸ ἔνδυμα ποῦ εἶχε φορέσει τὴν τελευταίαν ἡμέραν, τὸ ἐνθυμοῦμαι πολὺ καλά, ὁ καϋμένος ὁ κύριός μου...

— Πηγαίνετε... πηγαίνετε τώρα..

Μόνη πλέον ἠγέρθη, ἔσφιγξε τὸ μέτωπόν της μὲ τὴν μίαν της χεῖρα, ἀνέγνωσε πάλιν τὸ γράμμα μὲ τὴν ἐλπίδα μήπως δὲν τὸ εἶχεν ἀντιληφθῇ καλῶς, μήπως ἠπατήθη ἀπὸ τὴν ταραχήν της... Ὄχι, ὄχι, δὲν εἶχεν ἀπατηθῇ, ἦτο αὐτὴ ἐκείνη ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Λουκιανοῦ... ὀλίγαι φλέγουσαι γραμμαὶ ἔρωτος... τῆς ὥριζεν συνέντευξιν... ἕνα γράμμα ἀγαπῶντος ἐραστοῦ, τοῦ ὁποίου κάθε λέξις καὶ κάθε συλλαβὴ ἦτο ἀδιαφιλονείκητος ἀπόδειξις τῆς ἐνοχῆς της.

Καὶ ἡ ἡμερομηνία; 3 Σεπτεμβρίου, τώρα ἐνεθυμεῖτο, ἐνεθυμεῖτο πολὺ καλά. Ἦτο τὸ γράμμα ἐκεῖνο ποῦ ἔλαβεν εἰς τὴν ἐξοχὴν ἕνα πρωΐ καὶ διὰ τοῦ ὁποίου τῆς ὥριζε συνέντευξιν εἰς τὴν πόλιν τὸ ἀπόγευμα. Ἦτο ἡ ἐπιστολὴ ποῦ δὲν κατώρθωσε νὰ ἀνεύρῃ ἀναζητήσασα αὐτὴν παντοῦ καὶ ἐστενοχωρήθη τόσον τότε' κατ' ἀρχὰς εἶχεν ὑποπτευθῇ τὸν Ἄθων, κατόπιν ὅμως περιωρίσθη νὰ πιστεύσῃ ὅτι τὸ ἔχασεν, ποιὸς ἠξεύρει ποῦ... ἔπειτα δὲ μὲ τὸν καιρὸν τὸ ἐλησμόνησεν ἐντελῶς.

Ἐνεθυμεῖτο τώρα ὅτι τὸ γράμμα ἐκεῖνο τὸ εἶχεν ἀφήσει βλακωδῶς εἰς τὸ σπῆτι... ἐνῷ ἔσπευδε ὅπως μεταβῇ εἰς τὴν προσδιορισθεῖσαν συνέντευξιν τοῦ ἐραστοῦ.

Τὸ εὗρεν λοιπὸν ὁ Ἄθως, ὁ σύζυγός της! βεβαίως τὴν ἰδίαν ἡμέραν, ἐκεῖ εἰς ἐκείνην τὴν αἴθουσαν.

Εἰς τὰς 3 Σεπτεμβρίου! καὶ ἀπέθανεν εἰς τὰς 5 Ἰανουαρίου. Τέσσαρας μῆνας! Τεσσάρων μηνῶν ζωὴν πλησίον της, ἐνῷ τὰ ἐγνώριζεν μετὰ βεβαιότητος ὅλα, χωρὶς νὰ εἴπῃ ποτὲ μίαν λέξιν, χωρὶς νὰ φανερώσῃ τὴν ἐλαχίστην ὑποψίαν. Ἀ, ὄχι. Τὸ βλέμμα του ἐξέφραζεν ἐνίοτε πολλά! Τώρα ἐξηγοῦντο τὰ παράδοξα ἐκεῖνα βλέμματά του, εἰς τὰ ὁποῖα τότε τρελλὴ αὐτὴ δὲν εἶχε δώσει οὐδεμίαν προσοχήν... Τώρα ὅμως τὰ ἐπανέβλεπε, τὰ ᾐσθάνετο μέσα εἰς τὴν ψυχήν της, ἐννόει τὴν ἀληθῆ αὐτῶν σημασίαν, βλέμματα διαπεραστικά, παρατεταμένα, ἐκπληκτικά, γεμάτα ἀπὸ πικρίαν καὶ παράπονον, τώρα ἐννόει καὶ τὸ μειδίαμα ἐκεῖνο ποῦ τὰ συνώδευε πάντοτε καὶ ὑπὸ τὸ ὁποῖον ἐκρύπτετο τόση ἀπέραντος ἀπελπισία!

Ἀ! ἦτο φοβερόν! ἦτο φρικῶδες!

Ὀλίγον δὲ κατ' ὀλίγον ἐνεφανίζετο ἔμπροσθεν αὐτῆς ἡ μορφὴ τοῦ ἀποθανόντος συζύγου της μὲ τὰ ἐλάχιστα αὐτῆς χαρακτηριστικὰ καὶ μὲ τὴν ὀπτασίαν ἐκείνην ἐφαίνετο ἐπαναλαμβανόμενον τὸ τετράμηνον φρικῶδες αὐτοῦ μαρτύριον.

Ἐνεθυμήθη πῶς εἰς τὸ διάστημα αὐτὸ εἶχεν ἀφιερωθῇ ὁλόκληρος εἰς τὴν ἀγάπην τῆς μικρᾶς κόρης του καὶ τὰς στιγμὰς κατὰ τὰς ὁποίας μετὰ τόσης στοργῆς ἐχάϊδευεν μὲ τὰς τρεμούσας χεῖράς του τὴν ξανθὴν κόμην της. Τώρα ἐξηγοῦντο καὶ τὰ δάκρυα ποῦ διέκρινε πολλάκις αἰφνιδίως εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του, ὅταν ἤρχετο ὁ Λουκιανὸς καὶ ἐκάθητο μαζῆ των... τὰ πρῶτα βράδυα τοῦ χειμῶνος, καὶ ὅταν ἐκείνη ἐξήρχετο πρὸς συνάντησίν του τακτικὰ σχεδὸν καθ' ἑκάστην ἡμέραν.

Ὁ Ἄθως τὰ ἔβλεπεν αὐτά, τὰ ἐγνώριζε καὶ τὰ ὑπέφερεν ἐν σιωπῇ.

Ἀλλὰ διατί νὰ μὴ τῆς εἴπῃ ποτὲ τίποτε, διατί νὰ μὴ τὴν ἐπιπλήξῃ ποτέ, διατί νὰ μὴ τὴν ἐκδιώξῃ ἐκ τῆς συζυγικῆς ἑστίας τὴν ὁποίαν τόσον ἀνιέρως ἐμόλυνεν; Ἴσως νὰ ἦτο προτιμότερος ὁ ἀγὼν ἐκεῖνος, διότι θὰ ἦτο ἀγὼν ζῶντος πρὸς ζῶσαν. Τώρα τοὐναντίον ἡ σκέψις ὅτι εἶχε νὰ παλαίσῃ ἐναντίον ἑνὸς νεκροῦ, μιᾶς ψυχῆς ἀφανοῦς, τὴν ἀφώπλιζεν ἐντελῶς, τῆς ἀφῄρει πᾶν μέσον ἀμύνης. Ἡ σκιὰ εὑρίσκετο ἐκεῖ σιωπηλὴ ἔμπροσθέν της, ἀθέατος μὲν ἀλλὰ καὶ ἀνίκητος, ἀπαθής, ἦτο ἐκεῖ ὅπως τὴν καταγγείλῃ καὶ τὴν καταδικάσῃ.

Τέσσαρας μῆνας λοιπὸν εἰς τὸ πλευρόν της δικαστὴς καὶ θῦμα ἄνευ τῆς παραμικρᾶς παρατηρήσεως!

Οὐδεμία ποινή, οὐδεμία καταδίκη ἐφαίνετο εἰς τὴν Φλώραν πλέον βαρεῖα καὶ πλέον ἀπεχθής! Ἐφαντάζετο ὅτι ὁ κίνδυνος ἐκεῖνος τῆς τιμωρίας ἵστατο ἀκόμη ἐπὶ τῶν ὤμων της, ἀπειλητικὸς καὶ ἀπαίσιος. Καὶ τί νὰ ἔλεγεν εἰς τὸν Λουκιανόν;

Ὅ,τι τῆς ἤρχετο εἰς τὸν νοῦν ἐκείνην τὴν στιγμήν.

Προσεπάθησε νὰ ἀναλάβῃ τὴν εὐθυμίαν της, τὸ μειδίαμά της, ἐτακτοποίησε τὴν κόμην της, ὠσφράνθη πάλιν τὰ ρόδα...

Ὅταν ἔφθασεν ὁ ἐραστὴς καὶ τὴν εἶδεν κατεχομένην ὑπὸ τοιαύτης συγκινήσεως καὶ ᾐσθάνθη τὰς χεῖρας αὐτῆς πυρεσσούσας, ἀπέδωσεν ὅλην αὐτὴν τὴν κατάστασιν εἰς τὸ ἐρωτικὸν πάθος ὑπὸ τοῦ ὁποίου ἴσως εἶχε καταληφθῇ κατόπιν τοῦ αἰφνιδίου ἐκείνου ἀποχωρισμοῦ. Μετεχειρίσθη τοὺς γλυκυτέρους φθόγγους τῆς φωνῆς του διὰ νὰ τὴν καθησυχάσῃ. Τὴν ἀπεκάλει φιλτάτην του, τὴν ἠρώτα τί εἶχε, καὶ τὴν κατεφίλει εἰς τὰς παρειάς, εἰς τὰ χείλη, εἰς τὸ μέτωπον. Ὅταν ὅμως εἶδεν ὅτι ἐκείνη ἐξηκολούθει νὰ μένῃ ἀπαθὴς εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς θωπείας καὶ τὰ φιλήματα, οὗτος ἐφάνη ὡς νὰ ᾐσθάνθη προσβληθέντα τὸν ἐγωϊσμόν του, μὴ δυνάμενος ποῦ νὰ ἀποδώσῃ τὴν ἀδιαφορίαν της ἐκείνην.

—Φλώρα, τῆς εἶπεν, δὲν μὲ ἀγαπᾷς πλέον, εἰπέ μου το ἀμέσως ἐλευθέρως, δὲν μὲ ἀγαπᾷς!

—Ἀ! ἐὰν σὲ ἀγαπῶ! ἀπήντησεν ἐκείνη, μὲ τοιοῦτον τόνον ἀληθείας, ὥστε δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐναπομένῃ οὐδὲ ἡ ἐλαχίστη ἀμφιβολία εἰς τὸν ἐραστήν.

— Καὶ τότε τί ἔχεις;

— Δὲν εἶναι τίποτε... Θὰ περάσῃ, δὲν ἠξεύρω, δὲν ἐννοῶ οὔτε καὶ ἐγὼ ἡ ἰδία. Σὲ ἐπερίμενα μὲ τόσην χαράν!... μὲ κατέλαβεν ἕνα παράδοξον συναίσθημα ἀγωνίας! θὰ περάσῃ ὅμως, μὴ φοβεῖσαι! Ὑπέφερα πρὸς χάριν σου τόσον ἀπ' αὐτὸν τὸν χωρισμόν! Τὰ νεῦρά μου δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀντιστοῦν εἰς τὴν ταραχὴν τῆς πρώτης μας συναντήσεως...Σὲ ἀγαπῶ, Λουκιανέ, σὲ ἀγαπῶ περισσότερον ἀπὸ πρίν, ἐὰν τοῦτο εἶναι δυνατόν, καὶ ἔχω ἀνάγκην νὰ μὲ ἀγαπᾷς καὶ σὺ πάντοτε περισσότερον.

Ἐπρόφερε δὲ τὰς λέξεις αὐτὰς μὲ τοιαύτην πειστικότητα, ὥστε νὰ μὴ τοῦ δώσῃ ἀφορμὴν νὰ ἐρωτήσῃ περισσότερα.

Κατόπιν ἐστράφη πρὸς τὸ ἕτερον δωμάτιον, καλοῦσα τὴν κόρην της.

— Ἄννα, Ἄννα, ἔλα νὰ χαιρετήσῃς τὸν θεῖον Λουκιανόν.

Ἡ κόρη ἔσπευσεν ἀμέσως εἰς τὴν φωνὴν τῆς μητρός της, ἥτις τὴν ἐκάλεσε ἐκεῖ μὴ ἐπιθυμοῦσα νὰ μένῃ ἐπὶ πλέον μόνη μετ' αὐτοῦ καὶ ἐξαναγκασθῇ νὰ τοῦ ἀποδώσῃ τὰ φιλήματα καὶ τὰς θωπείας. Διότι ὁ Ἄθως ἦτο ἐκεῖ παρών, καθήμενος πλησίον τοῦ παραθύρου, καὶ παρετήρει, παρετήρει μὲ ἐκεῖνο τὸ μειδίαμα τὸ σκληρόν, τὴν σύζυγον, τὴν κόρην καὶ τὸν ἐραστήν.

Τέλος ὁ Λουκιανὸς ἠγέρθη.

— Εἰς τὰς τρεῖς! τῆς ἐψιθύρισεν, ὅταν ἐπλησίασεν εἰς τὴν ἐξώθυραν.

— Ναί, εἰς τὰς τρεῖς.

— Ἀκριβῶς, μὴ μὲ κάμῃς νὰ περιμένω πολύ.

— Ἀκριβῶς.

Σιγώτερα δὲ ἀκόμη, χωρὶς νὰ προφέρῃ σχεδὸν τὰς λέξεις, τὴν ἠρώτησεν:

— Μὲ ἀγαπᾷς;

— Σὲ ἀγαπῶ! ἐψιθύρισεν ἐκείνη, σχεδὸν ὡς νὰ ἐλιποψύχει.

Καὶ ἔτρεξεν ἀμέσως εἰς τὸ παράθυρον διὰ νὰ τὸν ἴδῃ ἐξερχόμενον εἰς τὴν ὁδόν, καὶ παρηκολούθει αὐτὸν διὰ τοῦ βλέμματος χωρὶς νὰ εἶναι ὁρατή, ὄπισθεν ἀπὸ τὰ παραπετάσματα, ὀλίγον δὲ ἔλειψε νὰ τοῦ φωνάξῃ, νὰ τοῦ τὰ εἴπῃ ὅλα, ὁλόκληρον τὴν ἱστορίαν καὶ τὸν φόβον της, νὰ τοῦ ζητήσῃ βοήθειαν, ὑπεράσπισιν. Ἀλλὰ εἰς τί ἠδύνατο νὰ τὴν βοηθήσῃ αὐτός, ξένος ἐντελῶς τῆς νέας της ἐκείνης περιπετείας; Ἴσως νὰ μὴ τὴν ἀντελαμβάνετο κἄν.

Τὸν παρηκολούθησε ἐπὶ πολὺ ἀκόμη διὰ τοῦ βλέμματος καὶ ἐφάνη ὡς νὰ εὐηρεστήθη διὰ τὸ ὡραῖον αὐτοῦ παράστημα καὶ τὸ ἐλαστικὸν βάδισμά του. Παρετήρησεν ὅμως συγχρόνως ὅτι ἐβάδιζεν ὡς νὰ εἶχε καταληφθῇ σχεδὸν ἀπὸ ἀόριστόν τινα σκέψιν.

— Ἀ! πόσον τὸν ἀγαπῶ!.... εἶπε καθ' ἑαυτήν, ὁ ἔρως θὰ μοῦ δώσῃ δύναμιν.

Ἐπέστρεψε γεμάτη ἀπὸ νέας ἐλπίδας πλησίον τῆς κόρης της καὶ ἤρχισε νὰ παίζῃ μὲ αὐτὴν καὶ νὰ γελᾷ' ἦσαν μάταιαι προσπάθειαι ὅπως κατορθώσῃ νὰ φαίνεται εὔθυμος.

Ἐφάνη πραγματικῶς ὅτι ὁ ἔρως της ἔδιδε νέαν ζωήν.

Κατὰ τὰς δύο, ὅταν ἤρχισε νὰ ἐνδύεται διὰ νὰ ἐξέλθῃ, ᾐσθάνετο ἑαυτὴν ἀρκετὰ ἥσυχον. Ἐπεκάθητο εἰς τὴν ψυχήν της κάποιον ἀόριστον συναίσθημα ἀγωνίας, ἐφρόντιζεν ὅμως ὥστε νὰ μὴ ἀφυπνίσῃ αὐτὸ οὔτε κατ' ἐλάχιστον.

Ἐνεδύθη ἀργά, ἀποφεύγουσα πᾶσαν σπουδήν, ἐφόρεσεν ἕνα νέον πῖλον, ὅστις βεβαίως θὰ ἤρεσκε πολὺ τοῦ Λουκιανοῦ, ἐκάλυψε τὸ πρόσωπόν της διὰ μαύρου πυκνοτάτου πέπλου... Ἦτο ἕτοιμος πλέον διὰ τὴν συνάντησιν.

Ἐστράφη διὰ νὰ ἀνοίξῃ τὴν ἐξώθυραν.

Ὠχρίασεν ὅμως καὶ ἐξέβαλεν ἀσθενῆ κραυγὴν...

Ὁ Ἄθως ἦτο ἐκεῖ, καθήμενος ὅπως ἐσυνείθιζεν ὅταν ἔζῃ ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου, παραπλεύρως τῆς θύρας ἦτο ἐκεῖ ἐκεῖνος ὅστις ἐγνώριζε νὰ ρίπτῃ ἐπ' αὐτῆς τὸ παράδοξον βλέμμα του καὶ νὰ τῆς μειδιᾷ, τὸ μειδίαμα ἐκεῖνο τοῦ μάρτυρος' τὴν ἐπερίμενεν ἐκεῖ ἄφωνος διὰ νὰ τὴν ἴδῃ νὰ ἐξέλθῃ, σπεύδουσαν εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ ἐραστοῦ.

Μὲ ὑστάτην προσπάθειαν ἠγωνίσθη κατὰ τοῦ φαντασιώδους ἐκείνου ὁράματος, προσεπάθησε νὰ διέλθῃ ἔμπροσθέν του μὲ πᾶσαν θυσίαν, ἐπροχώρησε βήματά τινα πρὸς τὴν ἐξώθυραν' ματαίως ὅμως. Δὲν ἠδύνατο! Ἡ σκιὰ ἦτο ἰσχυροτέρα αὐτῆς, τῆς ἀφῄρει πᾶσαν θέλησιν, τὴν ἐκράτει δεσμίαν.

Τότε ἀντελήφθη ὅτι δὲν θὰ ἠδύνατο πλέον ποτέ, οὐδέποτε! Ἠσθάνθη ὅτι μεταξὺ τοῦ Λουκιανοῦ καὶ αὐτῆς εἶχε παρεμβληθῇ ἡ σκιὰ ἐκείνη, ἥτις ἔζη καὶ θὰ ἔζῃ διὰ παντός. Ἐννόησεν ὅτι τῆς ἦτο ἀδύνατον πλέον νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν μετὰ τοῦ Λουκιανοῦ ἔρωτά της. Ἡ εὐτυχία της εἶχε περατωθῇ. Τὰ γόνατά της ἔτρεμον, ἔπεσεν ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου, ἔρριψε μακρὰν ἐπὶ τοῦ δαπέδου τὸν νέον πῖλον καὶ τὸν μαῦρον πυκνὸν πέπλον της, ἐκάλυψε μὲ τὰς δύο χεῖρας τὸ πρόσωπον καὶ ἐξερράγη εἰς λυγμούς!...

Μία φωτεινὴ ἀκτὶς τοῦ ὡραίου ἡλίου τοῦ Ἀπριλίου προσέδιδε περισσότερον χρυσῖζον χρῶμα εἰς τὴν ξανθὴν κόμην της καὶ μία δροσερὰ τοῦ ἀνέμου πνοὴ ἔφερε ἀπὸ μακρὰν ἐλαφρὸν ψίθυρον τῶν νέων φύλλων τῶν δένδρων καὶ τῶν ἀρωματωδῶν ἀνθέων, ποῦ εἶχον πλημμυρήσει τὰς καταπρασίνους πρασιὰς καὶ τῶν πυκνῶν κισσῶν, ποῦ περιέσφιγγον τὰς κιγκλίδας καὶ τοὺς τοίχους τοῦ κήπου!

Ὁ ψίθυρος ἐκεῖνος ὡμοίαζε μὲ μίαν ἀπέραντον συναυλίαν στεναγμῶν, οἵτινες ἔφθανον ἀπὸ μακράν!... Ἦσαν οἱ στεναγμοὶ τῶν ψυχῶν ποῦ ὑπέφεραν ἐπάνω εἰς τὴν ζωὴν αὐτὴν τὴν ἀκατανόητον!...

ΑΙ ΜΗΤΕΡΕΣ... ΣΧΟΛΕΙΟΝ

Ἡ κυρία Λονζεροὺρ, τιμιωτάτη ὑπανδρευμένη ὁμ[ο]ῦ μὲ ἕνα σοβαρὸν ἄνθρωπον καὶ μήτηρ ἑνὸς τέκνου, ἦτο καὶ ἔμενεν ἀκόμη μία πολὺ «ν ό σ τ ι μ η» γυναῖκα.

Ἀναμφιβόλως θὰ ἦτο τεσσαράκοντα πέντε ἐτῶν σχεδόν, ἀλλ' ἠρέσκετο νὰ λέγῃ ὅτι ἦτο μόλις τριάκοντα ἐτῶν. Χωρὶς αὐτὸ δὲν θὰ ἠδύνατο βεβαίως νὰ ζῇ εἰς τὸ Παρίσι, νὰ ἔχῃ δὲ σχέσεις μὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους τῆς νεότητος καὶ τῆς ὡραιότητος!...

* * *

Μὲ ἀνάστημα μέτριον καὶ σῶμα εὐθυτενές, μὲ βάδισμα ἐλαφρὸν καὶ προκλητικὸν ὡς πέρδικος, ἐνδεδυμένη καὶ κτενισμένη πάντοτε κατὰ τὴν τελευταίαν μόδαν, μὲ ὀφθαλμοὺς γλυκεῖς καὶ ρεμβώδεις, μὲ στόμα μικρὸν καὶ χείλη κοράλλινα, μὲ ρῖνα λεπτὴν ἑκατέρωθεν τῆς ὁποίας αἱ ροδόχροοι παρειαὶ συνεπλήρουν τὴν ὡραιότητα τοῦ προσώπου της, ὅπερ ἠρωματίζετο μὲ ἕνα ἐλαφρὸν καὶ νοστιμώτατον μειδίαμα, μὲ ὅλα ταῦτα ἡ κυρία Λονζεκοὺρ κατετάσσετο μεταξὺ τῶν πράγματι ὡραίων. Τὰ θέλγητρά της προσείλκυον πάντοτε τὰ βλέμματα τοῦ μὲν καὶ τοῦ δέ... Τότε ἔζη εὐτυχής.. Τότε ἡ ζωή της ἐφαίνετο εἰς αὐτὴν διαρκὴς ἀπόλαυσις..

Ἐν ὅσῳ ὁ υἱός της Φραγκῖσκος ἦτο μικρὸν παιδίον, ηὐχαριστεῖτο νὰ τὸν χαίρηται καὶ νὰ τὸν πηγαίνῃ εἰς τὸν περίπατον. Ὅτε ὅμως ἐμεγάλωσεν, ηὐχαριστεῖτο ὀλιγώτερον νὰ τὸν χαϊδεύῃ: ὁ μικρὸς μαθητὴς δὲν ἦ[τ]ο ἐν ἁρμονίᾳ μὲ τὴν χαρίεσσαν μητέρα του. Ἐν ἡλικίᾳ δώδεκα ἐτῶν τὰ βλέμματά του ἐστρέφοντο πρὸς τὰς προθήκας τῶν καταστημάτων διὰ νὰ τοῦ ἀγοράζῃ πάντοτε ἡ μήτηρ του κἄτι τι... Ἕνεκα δὲ τούτων ὅλων τὸν ἐνεπιστεύετο κατὰ τὰς διακοπάς του ἐνίοτε εἰς χεῖρας συγγενικὰς διὰ νὰ τὸν διασκεδάζουν.

Μὲ ὅλα ταῦτα ὅμως ἡ κ. Λονζεκοὺρ ἠγάπα περιπαθῶς τὸν υἱόν της. Διὰ τοῦτο, ὅτε ἐπέστρεφεν ὁ υἱός της ἀπὸ τὴν ἐκδρομὴν καὶ τὸν περίπατον, τὸν ἐνηγκαλίζετο στοργικῶς, ἐφρόντιζε διὰ τὰ μαθήματά του καὶ τὰ γραψίματά του, τὸν συνεβούλευε μετὰ πραότητος, τὸν ἐπέπληττεν, ὅταν ἔπρεπε, καὶ ἐν ἑνὶ λόγῳ ἐφρόντιζε διὰ νὰ γίνῃ ἄνθρωπος μὲ μ υ α λ ὸ καὶ μὲ δ ρ ᾶ σ ι ν.

Ὅτε ἐπήγαινεν εἰς τὸ θέατρον ἢ καμμίαν ἑσπερίδα, ἐν συνοδείᾳ τοῦ συζύγου της, ὁ Φραγκῖσκος ἦτο πάντοτε πλησίον τῆς μητρός του.

— Ἔχεις «ν ό σ τ ι μ η» μητέρα, τοῦ ἔλεγε, μετὰ τὴν τοαλέτταν της. Πές μου, Φραγκῖσκο, πῶς θὰ φανῶ;

— Θὰ εἶσαι ἡ ὡραιοτέρα ἀπὸ ὅλας, μητέρα μου!... τῇ ἀπήντα

* * *

Εἰκοσαετὴς ἤδη ὁ Φραγκῖσκος ἦτο ὡραιότατος νέος... Εἶχε τὴν ὡραιότητα τῆς μητρός του' καὶ τὴν σοβαρότητα τοῦ πατρός του...

Ἡ κυρία Λονζεκοὺρ ὑπερηφανεύετο διὰ τὸν μόνον της αὐτὸν υἱόν!... Οὗτος τὴν ἠκολούθει πάντοτε τώρα εἰς τὸν περίπατον. Διότι ἡ ὡραία γυναῖκα ἠρέσκετο μαζὶ μὲ τὸν γέροντα σύζυγόν της νὰ ἔχῃ παρὰ τὸ πλευρόν της καὶ τὸν νεαρὸν καὶ εὔμορφον υἱόν της.

Ἐπεθύμει νὰ δείξῃ εἰς ὅλους τὸν Φραγκῖσκόν της, διὰ νὰ μάθῃ ὅλος ὁ κόσμος ὅτι ὁ λιγυρὸς καὶ ὡραῖος αὐτὸς ἱππότης ἀνῆκεν εἰς αὐτήν, τὴν πάντοτε νεάζουσαν κ. Λονζεκούρ!...

Ἄλλως τε ἡ ἀνθηρότης τοῦ προσώπου της καὶ ἡ ὡς τὸ ἄρωμα τοῦ ρόδου ἀποπνέουσα χάρις της μόλις τὴν ἔκαμνον. νὰ φαίνεται ὀλίγον τι μεγαλειτέρα τοῦ ὡραίου υἱοῦ της.

— Ὅταν θὰ νυμφευθῇς καὶ θὰ ἀποκτήσῃς παιδιά, αὐτὰ θὰ μὲ φωνάζουν .... γιαγιά!... ἔλεγε. Τοῦτο θὰ εἶναι πολὺ περίεργον.... Μία νεαρὰ γιαγιὰ ὡς ἐγώ!...

— Ἠμπορεῖς νὰ βάλῃς ψεύτικα μαλλιά!...

— Ἀ! Ὄχι δά... Περίμενε νὰ ἔλθῃ ἡ ἡλικία μου διὰ νὰ γίνω προμάμμη!....

* * *

Μήτηρ καὶ υἱός! Ζεῦγος ὡραῖον, προσελκῦον παντοῦ τὰ βλέμματα τοῦ κόσμου... Ἀλλ' ἡ μήτηρ ὀφείλει νὰ εἶναι φιλάρεσκος πρὸ τοῦ τέκνου της; Δὲν πρέπει ἡ μήτηρ νὰ εἶναι σχολεῖον παραδείγματος καὶ ἀνατροφῆς;

Μίαν ἡμέραν ἡμέραν ἡ «νόστιμη» μήτηρ καὶ ὁ «ἱππότης» υἱὸς ἐξῆλθον εἰς τὸν περίπατον. Δύο ἀγυιόπαιδες τοὺς ἔδειξαν διὰ τοῦ δακτύλου.

— Δὲν χάνεται ὁ ἀνόητος! εἶπεν ὁ εἷς. Ποῖος ξεύρει τί θὰ τοῦ κοστίζῃ αὐτή!...

— Ἢ μᾶλλον αὐτὸς εἰς αὐτήν! ἀπήντησεν ὁ ἄλλος.

Οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς κυρίας Λονζεκοὺρ αὐτομάτως ἐβυθίσθησαν εἰς τοὺς τοῦ υἱοῦ της. Ἀσυνήθη λάμψιν διέκρινεν εἰς αὐτούς... Ἠθέλησε νὰ μειδιάσῃ, ἀλλ' ἡ θλιβερὰ ἔκφρασις τοῦ προσώπου τοῦ νεανίου τὴν ἠμπόδισεν....

— Νομίζω ὅτι δὲν δίδεις προσοχὴν εἰς τὴν ἀγροικίαν τῶν ἀνθρώπων τούτων! εἶπεν.

— Οἱ ἄνθρωποι παντοῦ εἶναι οἱ ἴδιοι, ἀπήντησεν ἐκεῖνος. Αἱ ἐκφράσεις των μόνον μορφὴν ἀλλάσσουν, κατὰ βάθος ὅμως αἱ σκέψεις εἶναι αἱ ἴδιαι.

— Εἶναι σφάλμα μου λοιπόν, ἐὰν δὲν μὲ κατέβαλεν ἡ ἡλικία μου;... Μὲ κρίνεις ὑπεύθυνον;

— Ὦ! φιλτάτη μου μητέρα, σὲ ἀγαπῶ τόσον ὅπως εἶσαι τώρα, ὅσον θὰ σὲ ἠγάπων καὶ ἂν ἦσουν γραῖα καὶ ἀπλοντυμένη.. Διότι ἀγαπῶ τὴν μητέρα!...

* * *

Ὁ περίπατος τῆς ἡμέρας ἐκείνης διεκόπη γρήγορα· Οἱ λόγοι ἐκεῖνοι οἱ ἀγροῖκοι ἀντήχουν εἰσέτι εἰς τὰ ὦτά των.

Ἡ κυρία Λονζεκοὺρ ἐζήτησε νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν συνομιλίαν διὰ νὰ διασκεδάσῃ τὰς σκέψεις τοῦ υἱοῦ της, ὅστις, ἀφηρημένος, μόλις ἀπήντα

Ὅτε ἐπέστρεψαν εἰς τὴν οἰκίαν των ἦσαν ἀρκετὰ στενοχωρημένοι.

Τὴν ἐπαύριον ὁ Φραγκῖσκος ἐφαίνετο λησμονήσας τὸ ἐπεισόδιον

— Μπορῶ τώρα νὰ βγῶ μαζί σου εἰς τὸν περίπατον, εἶπεν ἡ μήτηρ. Θὰ βάλω μόνον τὸν πῖλόν μου,....

— Ἐὰν ἔχῃς καιρόν... ἐτόλμησε νὰ ἀπαντήσῃ ὁ νεανίας.

Αὕτη ἐνόησεν:

— Πράγματι, προσέθηκεν, ἐλησμόνησα ὅτι περιμένω μίαν ἐπίσκεψιν... Αὔριον λοιπόν.

Τὴν ἐπαύριον ἐξῆλθε μετὰ τοῦ υἱοῦ της εἰς τὸν περίπατον ἐνδεδυμένη ὡς «μ η τ έ ρ α», μὲ ἁπλῆν ἐσθῆτα, μὲ καπέλλο τῆς παλαιᾶς μόδας, μὲ μαλλιὰ κτενισμένα, πλὴν χωρὶς νὰ κρύψῃ πλέον τὰς λευκὰς τρίχας τῆς κόμης της.

— Σοῦ ἀρέσκω τώρα; τοῦ εἶπεν.

— Φιλτάτη μου μητέρα!

— Ἀγαπητό μου παιδί! ἐψιθύρισεν ἐκείνη, ἡ ὁποία ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐζήτει νὰ φαίνηται μόνον ὡς ἡ μ η τ έ ρ α τ ο ῦ π α ι δ ι ο ῦ τ η ς...

('Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ) GUSTAVE GEFFROY

ΠΕΡΙΕΡΓΑ, ΠΑΡΑΞΕΝΑ, ΑΣΤΕΙΑ

ΤΟ ΣΥΝΤΟΜΩΤΕΡΟΝ ΔΡΑΜΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Όλων τῶν ἐθνῶν καὶ ὅλων τῶν ἐποχῶν οἱ συγγραφεῖς προσεπάθησαν νὰ γράψουν ἕκαστος τὸ μεγαλείτερον ἔργον τοῦ κόσμου. Οὐδεὶς ὅμως ἐσκέφθη νὰ γράψῃ τὸ μικρότερον. Εἷς μόνος, Ἰταλὸς τὴν καταγωγήν, ὁ Giovanni Ventura ἔγραψεν ἔργον πεντάπρακτον εἰς ὀλίγας λέξεις, τὸ ὁποῖον ὠνόμασε «Ροζεμόνδην».

Τὸ ἔργον μὲ ὅλην τὴν μικροσκοπικότητά του ἐπαίχθη ἐπιτυχῶς εἰς τὸ Τουρῖνον καὶ τὸ Μιλᾶνον. Ἰδοὺ αὐτὸ ὁλόκληρον:

«ΡΟΖΕΜΟΝΔΗ»

Τραγῳδία εἰς πράξεις πέντε.

ὑπὸ Giovanni Ventura.

Πρόσωπα.

Ὁ Βασιλεὺς Ἀλβιών. Ροζεμόνδη κόρη τοῦ Βασιλέως Κουνιμόνδου καὶ σύζυγος τοῦ Ἀλβιῶνος. Πέριντευς (δοῦλος).

Πρᾶξις πρώτη.

Ἀλβιὼν (δίδων εἰς τὴν Ροζεμόνδην τὸ κρανίον τοῦ πατρός της πλῆρες οἴνου). Πίε! Εἶναι τὸ κρανίον τοῦ Πατρός σου!...

Ροζεμόνδη (φρικιῶσα). Ὤ!...

Ἀλβιὼν (διατάσσων). Τὸ θέλω!...

Ροζεμόνδη (πίνουσα). Κατηραμένε!...

Πρᾶξις δευτέρα.

Ἀλβιὼν (περιπαθῶς εἰς τὴν Ροζεμόνδην). Διατί τόσον δύσθυμος;

Ροζεμόνδη. Εἶναι δυνατὸν νὰ εἶμαι διαφορετικά;

Ἀλβιών. Τὰ περασμένα ξεχασμένα.

Ροζεμόνδη. Μὴ μ' ἐγγίζῃς!...

Ἀλβιών. Μὲ μισεῖς;

Ροζεμόνδη. Τί δύναμαι ἄλλο νὰ κάμω;

Πρᾶξις τρίτη.

Ροζεμόνδη (περιεργαζομένη ἓν ἐγχειρίδιον). Δοῦλε!

Πέριντευς (προστρέχων καὶ γονυπετῶν πρὸ αὐτῆς). Βασίλισσα!...

Ροζεμόνδη (περιπαθῶς.) Σὲ ἀγαπῶ!...

Πέριντευς. Ὦ Βασίλισσά μου!...

Ροζεμόνδη. Ἔλα μαζύ μου! (Τὸν ἐναγκαλίζεται).

Πρᾶξις τετάρτη.

(Ἀπὸ τὸ συνεχόμενον δωμάτιον ὅπου κοιμᾶται ὁ Ἀλβιών, ἀκούεται δυνατὸ ροχαλητόν).

Ροζεμόνδη (δίδουσα τὸ ἐγχειρίδιον εἰς τὸν Πέριντευς). Πήγαινε! Σκότωσέ τον!...

Πέριντευς. Τὸν Βασιλέα;

Ροζεμόνδη. Τὸν ἀντεραστήν!...

Πέριντευς (μὲ ἀπόγνωσιν καὶ σθένος). Ἂς ἀποθάνῃ λοιπόν!...

Πρᾶξις πέμπτη.

Ἀλβιὼν (πνιγόμενος ἐντὸς τῆς σκηνῆς). Βοήθεια!

Ροζεμόνδη (ἀγωνιῶσα). Ἀπέθανε! Ἀπέθανε! Ἀπέθανε!

Πέριντευς (προστρέχων μὲ αἱμοστάζον ἐγχειρίδιον). Ἀπέθανε.

Ροζεμόνδη (ἁρπάζουσα τὸ ἐγχειρίδιον καὶ ὑψοῦσα αὐτὸ πρὸς τὸν οὐρανόν). Καὶ τώρα εἶναι ἡ σειρά σου, πατέρα, πίε! πίε!...

(Αὐλαία).

ΟΙ ΕΠΙΛΗΣΜΟΝΕΣ

— Ὁ ἀχρεῖος! Λησμονεῖ ὅτι μοῦ ὀφείλει τὴν ζωήν του.

— Αὐτὸ δὲν εἶναι τίποτε! Ἀφοῦ λησμονεῖ ὅτι μοῦ χρεωστεῖ δέκα δολλάρια.

ΚΑΥΓΑΣ ΜΕΧΡΙΣ ΕΣΧΑΤΩΝ

Δύο Ἰρλανδοὶ εἶχον συμπλακῆ ἔξω ἀπὸ ἕνα καπηλεῖον καὶ ἐδέροντο μὲ λύσσαν ὅταν τοὺς διέκοψε μία διερχομένη κηδεία. Οἱ ἀντιμαχόμενοι ἐχωρίσθησαν καὶ ἔβγαλαν τοὺς σκούφους των μὲ κατάνυξιν. Ὁ εἷς ὅμως λαμβάνων ἀπὸ τοῦ βραχίονος ἕνα τῶν νεκροθαπτῶν τοῦ εἶπε:

— Κυττάξατε νὰ τελειώσετε γρήγορα τὴν ὑπηρεσίαν σας καὶ νὰ φέρατε ἐδῶ τὴν νεκροφόρον. Ἕως τότε θὰ σᾶς τὸν ἔχω ἕτοιμον.

Ὁ ἄλλος ὅμως, ὅστις ἤκουσε τὴν κουβένταν, ἐθεώρησε καλὸν νὰ βάλῃ τὸ σακάκι του καὶ νὰ τὸ σκάσῃ εἰς τὰ τέσσαρα!..

ΙΑΠΩΝΙΚΟΣ ΔΕΚΑΛΟΓΟΣ

Ἡ κατωτέρω ἐγκύκλιος εἶναι τοιχοκολλημένη εἰς ὅλα τὰ ταχυδρομικά, τηλεγραφικὰ καὶ τηλεφωνικὰ γραφεῖα τῆς Ἰαπωνίας.

Κανονισμὸς καθημερινῆς ὑπηρεσίας.

1ον. Ἐργάζου προθύμως μὲ ὅλην τὴν δύναμίν σου.

2ον. Μὴ βασίζεσαι εἰς τὴν αὔριον. Κάμνε ὅμως ἀνελλιπῶς τὴν ἐργασίαν τῆς σήμερον.

3ον. Εἰς τὴν καθημερινήν σου ἐργασίαν ἔσο καλόκαρδος. Μὴ παραμελῇς τὰς φιλικάς σου ὑποχρεώσεις. Μὴ καταντᾷς ἄχθος ἀφόρητον.

4ον. Τήρει προσεκτικῶς ὅλους τοὺς κανόνας. Ἔσο ἀκριβὴς εἰς τὴν ἐργασίαν σου. Ὅ,τι δανεισθῇς ἐπίστρεψέ το ἐν καιρῷ.

5ον. Μὴ λησμονῇς κανενὸς τὴν ἀγαθοεργίαν. Μὴ βαρυνθῇς νὰ ἐπισκεφθῇς ἢ νὰ γράφῃς εἰς τοὺς καλοθελητάς σου καὶ ὅταν ἀποθάνουν μὴν ὀκνῇς νὰ ἐπισκέπτεσαι τὸν τάφον των...

6ον. Ἔσο φιλόφρων εἰς ὅλους. Συμπάθει πρὸς ὅλους τοὺς πάσχοντας.

7. Πάντοτε λάμβανε ὑπ' ὄψει ὅτι ζῇς εἰς δύσκολα χρόνια. Κάμε το αὐτὸ ἀξίωμά σου καὶ ἔσο ἐγκρατὴς καὶ ὀλιγαρκὴς καὶ προσπάθει νὰ ἐξοικονομῇς χρήματα.

8ον. Ἡ ζωὴ εἶναι ὁ σπόρος παντὸς ἔργου. Συνεχῶς περιποιοῦ τὴν ὑγείαν σου καὶ ἔσο ἰσχυρὸς τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν.

9ον. Πρόσεχε τὸν ἑαυτόν σου καὶ ὅταν ἀκόμη εἶσαι μόνος. *Πρωὶ καὶ βράδυ ἀνακίνει τὰς σκέψεις σου.*

10ον. Ἀσχολοῦ συχνὰ εἰς ὑγιεῖς ἀθλητικὰς παιδιὰς καὶ ζήτει νὰ εἶσαι καθημερινῶς εὐτυχής.

Ἀφοῦ αἱ ἀνωτέρω δέκα ἐντολαὶ δὲν πρέπει νὰ λησμονηθοῦν οὔτε ἐπὶ μίαν στιγμήν, ἂς προσπαθῶμεν ὅλοι μαζὺ νὰ τὰς ἐφαρμόζωμεν εἰς τὴν καθημερινὴν ζωὴν καὶ ἐργασίαν μας.

Kimura Mun-Jue

Διευθυντὴς τῆς Συγκοινωνίας Τόκιο.

ΣΠΑΤΑΛΗ ΛΕΞΕΩΝ

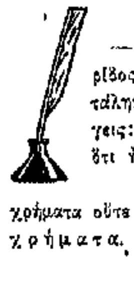

— Ἔλα ἐδῶ, εἶπεν ὁ ἀρχισυντάκτης τῆς ἐφημερίδος πρὸς τὸν ἀρχάριον ρεπόρτερ. Κάμνεις σπατάλην λέξεων εἰς τὰ γραφόμενά σου. Ἔξαφνα λέγεις: «Ἦτο πτωχὸς ἀλλὰ τίμιος». Ἀρκεῖ νὰ εἴπῃς ὅτι ἦτο τίμιος.

Καὶ πάλιν παρακάτω ἔχεις: «Δὲν εἶχεν οὔτε χρήματα οὔτε φίλους». Ἀρκεῖ νὰ εἴπῃς ὅτι δὲν εἶχε χρήματα.

ΠΡΟΗΓΟΥΝΤΟ ΤΑ ΧΟΙΡΟΜΗΡΙΑ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐθνικοῦ Πάρκου τοῦ Yellowstone κ. Child ἐπεσκέφθη πρὸ τριῶν ἐτῶν τὴν Εὐρώπην καὶ ἐπῆγεν εἰς πολλὰς πρωτευούσας, ἔχων ὡς συνταξειδιώτην κάποιον ἐπίσης Ἀμερικανόν, ἐνδιαφερόμενον εἰς ἐπιχειρήσεις ξενοδοχείων.

Πρὶν ἀναχωρήσουν ἀπὸ τὸν παλαιὸν κόσμον ἐπεσκέφθησαν καὶ τὴν Ρώμην, ὅπου μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀξιοθεάτων ἐπῆγαν νὰ ἰδοῦν καὶ τὸν Ἅγιον Πέτρον. Ἐμβῆκαν εἰς τὸν περικαλλῆ ναὸν καὶ ἐστάθησαν κάτω ἀπὸ τὸν μεγάλον θόλον. «Ἄ! εἶπεν ὁ κ. Child, ἐδῶ εἶναι λοιπὸν ὁ τροῦλος.»

Ὁ σύντροφός του ἔρριψε μηχανικῶς τὸ βλέμμα πρὸς τὰ ἐπάνω. Ἔπειτα ἐστράφη πρὸς τὸν κ. Child καὶ τὸν ἠρώτησε:

— Μήπως θυμᾶσαι τί τιμὰς μᾶς ἔδωκεν ἐκεῖνος ὁ Λοντρέζος γιὰ τὰ χοιρομήρια;...

Η ΙΛΑΡΑ ΤΗΣ ΚΟΥΚΛΑΣ

Διὰ τὴν χαριτόβρυτον βασίλισσαν τῆς Ὀλλανδίας Γουλιελμίναν διηγοῦνται καὶ τὸ ἑξῆς ἀνέκδοτον. Ὅταν ἦτο μόλις δωδεκαετὴς συνέπεσε νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Χάγην ὁ στρατηγὸς Ρόμπερτς πρὸς τιμὴν τοῦ ὁποίου ἐδόθη μέγα γεῦμα εἰς τ' ἀνάκτορα.

Εἰς τὸν Ἄγγλον στρατηγὸν ἐδόθη ἡ τιμητικὴ θέσις παρὰ τὴν μικρὰν Βασίλισσαν.

— Στρατηγέ, ἠρώτησεν ἔξαφνα ἡ Γουλιελμίνα, δὲν ἐφοβήθητε διόλου ποῦ ἐκαθήσατε κοντά μου;

— Τὸ ἐναντίον ἀπήντησεν ὁ Ρόμπερτς, τὸ θεωρῶ τιμήν μου. Διατί θὰ ἐφοβούμην;

— Διότι, εἶπεν ἡ μικρούλα σιγὰ σιγά.... ὅλες, μὰ ὅλες αἱ κοῦκλές μου ἔχουν ἰλαράν....

Η ΑΕΡΟΠΛΟΪΑ ΕΝ ΠΟΛΕΜΩ

— *Κατὰ ποῖον λοιπὸν τρόπον ἡ ἀεροπλοΐα θὰ ἠμπορέσῃ ἀποτελεσματικώτερον νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς τὸν πόλεμον;*

— Μά... εἶπεν ὁ στρατηγὸς τῆς παλαιᾶς σχολῆς, τὰ ἀερόπλοια τότε θὰ ἔφεραν θραῦσιν εἰς τὸν ἐχθρόν, ἐὰν κατώρθωνε κανεὶς νὰ τὸν πείσῃ νὰ μπαρκάρῃ εἰς αὐτά!...

Η ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΓΝΩΜΗ

— Τρομερὸν πρᾶγμα πῶς ἀλλάζει γνώμην ἡ γυναῖκα.

— Ὄχι πάντοτε. Ὑπάρχουν μερικαὶ ἰδέαι εἰς τὰς ὁποίας ἐμμένει πιστότατα.

— Δηλαδή;

— Ἔξαφνα ἡ ἰδέα ὅτι εἶναι εὔμορφη!...

ΕΞΟΧΙΚΗ ΖΩΗ

Ζήνων.—Ἔτσι λοιπόν, ἔχεις βαρεθῆ ὅλο βωδινὸ καὶ ἀρνάκι;... Γιατὶ δὲν δοκιμάζεις κανένα πουλερικό;...

Τίμων (ἀφηρημένος). Κανεὶς ἀπὸ τοὺς γείτονάς μου δὲν τρέφει κόττες....

ΟΙ ΝΕΟΙ ΑΝΔΡΕΣ

— Ἀπὸ σᾶς τοὺς νέους ἄνδρας ἀναμένομεν τὴν σωτηρίαν μας, ἔλεγεν ὁ καθηγητής..

— *Ὄχι δά, εἶπεν ἕνας αὐθάδης φοιτητής, αὐτὰ τὰ λὲν* μόνον αἱ γεροντοκόραι.

ΤΥΦΛΟΣ

Ὁ Ἄλφα. Ὁ ἔρως εἶναι τυφλός.

Ὁ Βῆτα. Γι' αὐτὸ οἱ ἐρωτευμένοι τὰ καταφέρουν τόσον καλὰ στὰ σκοτεινά...

ΔΥΟ ΦΟΡΕΣ

Ἡ Λιλή. Καλὲ ὁ Γεώργος χθὲς μ' ἐφίλησε στὴν πόρτα δύο φορὲς πρὶν προφθάσω νὰ τὸν σταματήσω...

Ἡ Κική.—Σὲ ποιὸ μάγουλο;

Ἡ Λιλή.—Καὶ στὰ δύο.....

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΛΟΓΟΣ

— Γιὰ νὰ σοῦ πῶ, φίλε μου, εἶπεν ὁ Ὀθέλλος, χθὲς εἶχες γεῦμα τῆς γυναικός μου... Τί σημαίνει αὐτό;

— Φίλε μου, ἀπήντησεν ὁ ἄλλος, μὴ σοῦ περνᾷ κακὴ ἰδέα. Ἔχω αὐτὸ τὸ φυσικὸ νὰ ὑποφέρω ὅταν βλέπω πεινασμένες γυναῖκες...

ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ

Τὸ γκαρσόνι. Εἰς ποῖον μέρος τοῦ τραπεζιοῦ θὰ καθήσητε κύριε;

Ὁ πελάτης. Παιδί μου, προτιμῶ νὰ καθήσω εἰς μίαν καθέκλαν.

ΠΕΝΘΕΡΙΣΜΟΙ

Ἡ συμβία.—Ὁ παλῃόσκυλος αὐτὸς τοῦ γειτονικοῦ σπιτιοῦ ἐδάγκασε τὴν μαμὰ ἄσχημα στὸ πόδι σήμερα τὸ πρωί. Εἶμαι περίεργη νὰ ἰδῶ τί θὰ κάμῃς γι' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα.

Ὁ σύμβιος. Θὰ ρωτήσω μὲ πόσον ἠμπορεῖ κανεὶς ν' ἀγοράσῃ αὐτὸν τὸν σκύλον.

ΕΡΩΣ ΚΑΙ ΑΫΠΝΙΑ

Τοτός. Ἂν τὴν ἀγαπῶ!... Ἀμ' ἐγὼ ἔχασα τὸν ὕπνον μου ἀπὸ τὸ νὰ τὴν συλλογίζωμαι.

Κοκός. Αὐτὸ δὲν εἶναι τίποτε. Ἔχω χάσει καὶ ἐγὼ τὸν ὕπνο μου ἀπὸ τὸ νὰ συλλογίζωμαι τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ ράπτου μου...

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΞΟΧΗΝ

— Λοιπόν, παιδί μου, ἠρώτα ὁ μὴ ἀφήσας ὅλο τὸ καλοκαίρι τὴν πόλιν μπαμπᾶς τὴν κόρην του, πῶς τὰ περάσατε στὴν ἐξοχή; Ἐνθυμούσουν κάποτε τὸν καϋμένο τὸν μπαμπᾶ;...

— Ὢ βέβαια, εἶπεν ἑτοίμως ἡ μικρά. Εἰς τὴν πανσιόν μας εἴχομεν ἕνα κύριον τόσον ἀνάποδον στὸ ζήτημα τοῦ φαγητοῦ, ὥστε κάθε φορὰ ποῦ ἐγκρίνιαζε, ἡ μαμὰ ἔλεγε... Μά, τί γίνεται ἄρά γε ὁ καϋμένος ὁ δεσποτικός μας ὁ μπαμπᾶς;...

Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΟΥ MARIAS ΚΑΙ ΤΟΥ MISSOURI

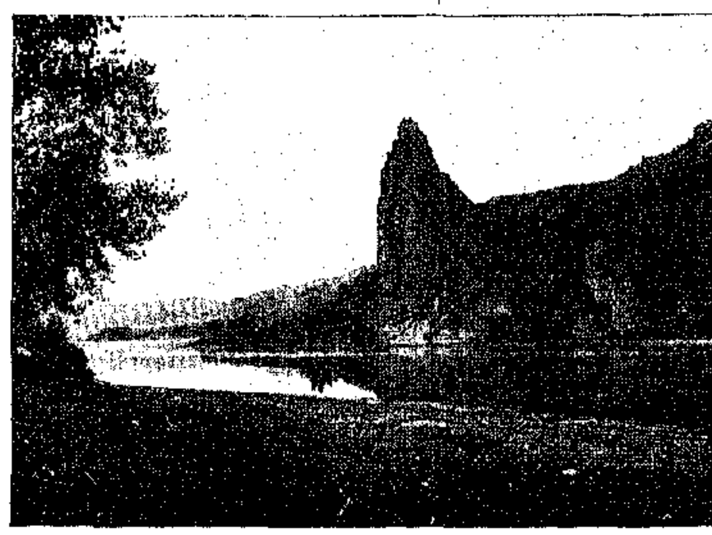

ΑΙ «ΠΥΛΑΙ ΤΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ»

Ο ΑΝΑΠΛΟΥΣ ΤΟΥ ΜΙΖΟΥΡΗ

Η ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΟΧΘΑΣ ΤΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ

ΜΙΑ ΕΚΔΡΟΜΗ μὲ ἀκάτιον εἰς τὸν ποταμὸν Μιζούρην εἶναι ἀπὸ τὰς ὡραιτέρας ἀπολαύσεις τὰς ὁποίας ἠμπορεῖ νὰ εὕρῃ ὁ φίλος τῶν περιπετειῶν καὶ τῆς φύσεως εἰς τὴν Ἀμερικήν. Παραδόξως, καίτοι ὁ ποταμὸς οὗτος ἦτο ἡ πρώτη φυσικὴ ὁδὸς ἡ χρησιμοποιηθεῖσα διὰ τὸ ταξείδιον εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας, τὰ πλησιόχωρά του εἶναι σήμερον σχεδὸν ἐντελῶς ἀκατοίκητα. Μεταξὺ Fort Benton καὶ Wolf Point τῆς Μοντάνας εἰς τὸ ἀνώτατον μέρος τοῦ ποταμοῦ Μιζούρη, ὀλίγιστοι μόνον ἄσημοι συνοικισμοὶ ὑπάρχουσι, καίτοι ἡ μεταξὺ τῶν δύο εἰρημένων σημείων ἀπόστασις ὑπερβαίνει τὰ 400 μίλια. *Ἀντὶ πόλεων καὶ χωρίων ἡ παραποταμία* αὕτη χώρα ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἀτελεύτητον ἀλληλουχίαν φυσικῶν καλλονῶν καὶ γραφικωτάτων σκηνογραφιῶν. Τὸ ἱστορικὸν ἐνδιαφέρον καὶ τὸ ἄφθονον ἑκατέρωθεν τῶν ὀχθῶν τοῦ ποταμοῦ κυνήγιον καθιστῶσι τὴν ποταμοπλοΐαν ἀπολαυστικωτέραν. Τὸ ρεῦμα τοῦ Μιζούρη ὡδήγει εἰς ἀρχαιοτέραν ἐποχὴν ἀπὸ τὰ βορειότερα μέρη τῆς Ἀμερικῆς εἰς τοὺς διαφόρους παραποταμίους ἐμπορικοὺς σταθμοὺς τὰ ποταμόπλοια μὲ τὰ πολύτιμα γουναρικά, τὰ ὁποῖα ἦσαν ἡ βάσις τοῦ ἐμπορίου κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους τοῦ ἀποικισμοῦ τῆς χώρας ταύτης. Τὴν κοίτην τοῦ ἰδίου ποταμοῦ ἠκολούθησαν οἱ περίφημοι ἐξερευνηταὶ Lewis καὶ Clark, ὅταν μετὰ τὴν ἀγορὰν τῆς λεγομένης Λουϊζιάνας ὑπὸ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν παρὰ τῆς Γαλλίας διετάχθησαν οὗτοι ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς κυβερνήσεως νὰ ἐξερευνήσωσι τὴν πρὸς δυσμὰς τοῦ πατρὸς τῶν ποταμῶν τῆς Ἀμερικῆς Μισισσίπη ἀπέραντον χώραν.

ΜΙΑ ΕΚΔΡΟΜΗ ΜΕ ΑΚΑΤΙΟΝ

Ἀπὸ τοῦ Fort Benton μέχρι τοῦ Wolf Point τὸ διὰ τοῦ ποταμοῦ ταξείδιον διαρκεῖ μὲ λέμβον γινόμενον τρεῖς ἑβδομάδας. Τὸ ρεῦμα τοῦ Μιζούρη εἰς τὸ ἀνώτερόν του μέρος δὲν εἶναι παραπολὺ ὁρμητικόν, καὶ ὡς ἐκ τούτου τὸ ταξείδιον εἶναι ἀκίνδυνον. Περιπλέον εἰς τὸ μέρος τοῦτο τοῦ ποταμοῦ ἐλλείπουσιν οἱ καταρράκται καὶ τὰ ἄλλα προσκόμματα τοῦ ταξειδίου. Οὕτω ὁ ταξειδιώτης, ἐντελῶς ἀπηλλαγμένος ἐπικινδύνων συγκινήσεων κατὰ τὸν πλοῦν εἶνε ἐλεύθερος νὰ ἀπολαύσῃ τὴν πέριξ φύσιν καὶ νὰ θαυμάσῃ τὴν ὑπέροχον καλλιτεχνίαν τῆς δημιουργίας καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ποταμοπλοΐας. Ἀλλαχοῦ μὲν πανύψηλοι ἀπορρῶγες βράχοι περικλείουσιν ἑκατέρωθεν τὴν κοίτην τοῦ ποταμοῦ, κυλίοντος εἰς τὸ βάθος σκοτεινῶν καὶ ρωμαντικωτάτων φαράγγων τὰ παφλάζοντα ὕδατά του, ἀλλαχοῦ δὲ καταπράσιναι κοιλάδες καὶ δασώδεις ἢ ἐσπαρμέναι πεδιάδες, τὸ τέρμα τῶν ὁποίων μάτην ἀναζητεῖ εἰς τὸ βάθος τοῦ ὁρίζοντος τὸ ὄμμα τοῦ ταξειδιώτου, ἁπλοῦνται ἑκατέρωθεν τῶν ὀχθῶν τοῦ μεγαλοπρεπῶς ρέοντος διὰ μέσου αὐτῶν Μιζούρη. Πέραν εἰς τὸν ὁρίζοντα διακρίνονται ἀμυδρῶς αἱ λεγόμεναι «Κακαὶ Γαῖαι», ποικίλλουσαι τὴν ἀτμόσφαιραν μὲ θαυμασίως ὡραῖα χρώματα διὰ τῆς ἀνακλάσεως τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων ἐπὶ τῶν πολυχρώμων καὶ ἀλλοκότου συστάσεως βράχων των. *Καὶ καθ' ὅλον* δὲ τὸ μῆκος τοῦ ταξειδίου τὴν μεγαλειτέραν ἀπόλαυσιν διὰ τὸν ἀναπλέοντα τὸν ποταμὸν ἀποτελοῦσιν ἡ ποικιλία τῶν χρωμάτων καὶ τὰ ἀτελευτήτως ἐναλλασσόμενα παράδοξα σχήματα τόσον εἰς τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ ὅσον καὶ πέραν αὐτῶν, ἐφ' ὅσον δύναται νὰ διακρίνῃ ὁ ὀφθαλμὸς εἰς τὸ βάθος τοῦ ὁρίζοντος.

Ἀπολιθωμένα φυτά, ὀστᾶ ζώων καὶ ὁλόκληροι ἀπολιθωμένοι σκελετοί, φαίνονται εἰς κάθε ὀπὴν καὶ εἰς κάθε σπήλαιον καθ' ὅλον τὸν πλοῦν εἰς τὰς βραχώδεις ὄχθας τοῦ ποταμοῦ, αἱ ὁποῖαι ὁμοιάζουν μὲ ἀτελεύτητον ἔκθεσιν τερατωδῶν μορφῶν μὲ τὰ παράδοξα σχήματα τῶν βράχων, τῶν φαινομένων ὡς νὰ προῆλθον ἀπὸ τὴν σμίλην φιλοπαίγμονος γλύπτου.

Μετὰ μιᾶς ἡμέρας πλοῦν φθάνει τις ἀπὸ Fort Benton εἰς τὴν συμβολὴν τοῦ Μιζούρη πρὸς τὸν ποταμὸν Μάριας, ὅπου οἱ ἐξερευνηταὶ Lewis καὶ Clark ἐστάθησαν ἀποροῦντες ποίαν διεύθυνσιν νὰ λάβουν. Οἱ δύο ἐξερευνηταὶ ἐχωρίσθησαν εἰς τὸ μέρος τοῦτο καὶ ἔλαβον ἑκάτερος ἀνὰ μίαν διεύθυνσιν, περιπλανηθέντες ἐπὶ πολλὰς ἑβδομάδας ὅπως ἐξακριβώσωσι ποία ἦτο ἡ ὁδὸς τὴν ὁποίαν ὤφειλον νὰ ἀκολουθήσωσι. Πέραν τῆς συμβολῆς τῶν δύο ποταμῶν αἱ ὄχθαι τοῦ Μιζούρη εἶναι ἀμμώδεις καὶ ἡ κοίτη του ὁμοιάζει μὲ *σύστημα συγκοινωνουσῶν λιμνῶν*, τὰς ὁποίας σχηματίζουν αἱ ἐντὸς τοῦ ρεύματος μακρόταται προεκβολαὶ τῶν ἀμμωδῶν ὀχθῶν. Εἰς τὰς ποταμολίμνας ταύτας ἀφθονοῦσιν αἱ ἀγριό-

ΦΥΣΙΚΗ ΠΥΡΑΜΙΣ ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΜΙΖΟΥΡΗΝ

ΤΟ «ΦΛΕΓΟΜΕΝΟΝ ΟΡΟΣ»

χῆναι καὶ αἱ ἀγριόνησσαι, ἀποτελοῦσαι εὐάλωτον λείαν διὰ τοὺς κυνηγούς. Πέραν τοῦ ποταμοῦ διακρίνονται μακρόθεν εἰς τοὺς χλοοσκεπεῖς λειμῶνας στίφη ὁλόκληρα ἀγριοορνίθων.

Τὴν δευτέραν ἡμέραν τῆς ποταμοπλοΐας ἡ λέμβος τῆς ἐκδρομῆς διέρχεται διὰ τῶν «Πυλῶν τοῦ Ποταμοῦ», ὅπου δύο πανύψηλοι μονόλιθοι ἵστανται ὡς πύργοι ἑκατέρωθεν, φρουροῦντες τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ. Εἰς τὸ βάθος τῶν πρὸς βορρᾶν τῶν βράχων τούτων καὶ ἑκατέρωθεν τοῦ ποταμοῦ δύο κοιλάδων διακρίνονται ἀμυδρῶς οἱ οἰκίσκοι τῶν κτηνοτρόφων, οἱ ὁποῖοι ὁμοῦ μετὰ τῶν ποιμνίων των καὶ τῶν ἀγελῶν τῶν ἵππων εἶναι οἱ μόνοι κάτοικοι τῆς εὐφόρου ταύτης παραποταμίας χώρας.

Ἓν ἀπὸ τὰ περιεργότερα καὶ μεγαλοπρεπέστερα συνάμα ἔργα τῆς φύσεως, τὰ ὁποῖα ἐκπλήττουν τὸν ἀναπλέοντα τὸν ποταμόν, εἶναι ἡ λεγομένη «Τρύπα εἰς τὸν Τοῖχον» (The Hole in the Wall), ὁμοιάζουσα μὲ τεράστιον παράθυρον εἰς τὸ ἕτερον ἄκρον ἑνὸς τειχοειδοῦς βράχου, ὑψουμένου εἰς τὴν ἀριστερὰν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ καὶ κάμνοντος τὴν ἐντύπωσιν ἡμικατεστραμμένου φρουρίου. Ἀπὸ τοῦ ὕψους τοῦ βράχου τούτου ἡ θέα τοῦ ποταμοῦ καὶ τῶν πέριξ εἶναι μεγαλοπρεπεστάτη. Τὰ ὄμματα τοῦ παρατηρητοῦ ἀντικρύζει ἓν ποικιλώτατον πανόραμα, τὸ ὁποῖον ἀδυνατεῖ νὰ ἀναπαραστήσῃ ἐν ὅλῃ τῇ μεγαλοπρεπείᾳ του ὁ χρωστὴρ τοῦ ζωγράφου. Ὑπὸ τὴν φυσικὴν ἐκείνην σκοπιὰν ἡ εὐρεῖα κοίτη τοῦ ποταμοῦ, μετ' αὐτὴν ἡ καταπράσινη κοιλάς, μὲ τοὺς μικροὺς παραποτάμους καὶ τοὺς μαστοειδεῖς λοφίσκους της, μία δασώδης γραμμὴ κατόπιν, πέραν οἱ ὀφιοειδεῖς ἑλιγμοὶ τοῦ Μιζούρη μὲ ὅλην τὴν γραφικότητα τῶν ὄχθῶν του, ἐνδότερον ἀκόμη αἱ κατάφυτοι κλιμακωταὶ ὑπώρειαι καὶ εἰς τὴν ἄκραν τοῦ ὁρίζοντος ἀτελεύτητοι ὀροσειραί, ἀλλαχοῦ δασώδεις καὶ ἀλλαχοῦ γυμναὶ καὶ πυριφλεγεῖς ἐκ τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου, ἐστεφόμεναι ὑπὸ ἐρυθροχρόων νεφυδρίων, ἀποτελοῦσι τὴν φυσικὴν σκηνογραφίαν, ἡ ὁποία ἐκτυλίσσεται πρὸ τῶν ὀμμάτων τοῦ παρατηρητοῦ.

Εἰς ἀπόστασιν δεκάδων τινῶν μιλίων ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης συναντᾷ τις τὸ στόμιον τοῦ παραποτάμου Μούσσελσελ, πλησίον τοῦ ὁποίου αἱ ὄχθαι τοῦ Μιζούρη περιφράσσονται ὑπὸ τῶν πλέον ἀλλοκότων βραχωδῶν σχηματισμῶν. Ἓν ὕψωμα, κείμενον ἀμέσως μετὰ τὸ στόμιον τοῦ Μούσσελσελ, ἐπιστέφεται ὑπὸ παμμεγίστου βραχώδους ὄγκου, ὁμοιάζοντος μὲ πυργωτὴν ἀκρόπολιν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν δὲν λείπουν οὔτε αἱ ἐπάλξεις οὔτε αἱ θυρίδες τῶν πυροβόλων. Ἐπὶ τῆς ἀπέναντι ὄχθης καὶ εἰς ἀπόστασίν τινα ἀπὸ τῆς φυσικῆς ταύτης ἀκροπόλεως νομίζει τις ὅτι βλέπει τοὺς παραρρηνίους μεσαιωνικοὺς πύργους κατοπτριζομένους εἰς τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ. Κατακόρυφοι βράχοι, ὕψους μέχρι 200 ποδῶν, ἔχοντες τοὺς πόδας των εἰς τὰς βάσεις ἄλλων μεγαλητέρων ὑψωμάτων, κατέχουσιν εἰς μέγα μῆκος τὴν ἀριστερὰν ὄχθην τοῦ Μιζούρη, ὁμοιάζοντες μὲ τὰς ἀπορθήτους κατοικίας τῶν μεσαιωνικῶν βαρώνων τῆς Γερμανίας. Μεταξὺ τῶν πυργοειδῶν τούτων βράχων φαίνεται ἐπὶ πετρώδους καὶ ὑψηλοῦ λόφου ἕτερον θαυμάσιον ἔργον τῆς φύσεως, τὸ ὁποῖον θὰ ἐλάμβανέ τις ὡς μεγαλοποιημένην ἀπομίμησιν τοῦ Ναοῦ τῆς Παναγίας τῶν Παρισίων. Οἱ περιηγηταὶ ἐπωνόμασαν τὸν βραχώδη τοῦτον σχηματισμὸν «Καθεδρικὸν Ναόν». Ἡ Παναγία τῶν Παρισίων ὑπολείπεται τοῦ φυσικοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ ὄχι μόνον κατὰ τὸ μέγεθος, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ὡραιότητα τοῦ χρωματισμοῦ. Αἱ ἡλιακαὶ ἀκτῖνες καὶ αἱ λοιπαὶ καιρικαὶ ἐπιδράσεις ἐχρωμάτισαν τὸν μεγαλοπρεπῆ βράχον μὲ ἀπαράμιλλον τῷ ὄντι καλαισθησίαν. Ἡ παρέλασις τῶν περιέργων φυσικῶν σχηματισμῶν κατὰ μῆκος τῶν ὄχθῶν τοῦ ποταμοῦ ἀπὸ τοῦ στομίου τοῦ Μούσσελσελ ἐξακολουθεῖ ἐπὶ πέντε ὁλοκλήρους ἡμέρας, εἰς τὸ τέλος ὁποίων ὁ ἐκδρομεὺς ἀντικρύζει περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου τὸ «Φλεγόμενον Ὄρος» (The Flaming Mountaing), εἰς τὰς πλευρὰς τοῦ ὁποίου ἀντανακλῶνται αἱ ἡλιακαὶ ἀκτῖνες ὡς ἐπὶ παμμεγίστου κατόπτρου καὶ προσδίδουσιν εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν ὄψιν ἀπομεμακρυσμένης πυρκαϊᾶς. Τὸ φλεγόμενον Ὄρος ἀποτελεῖ μέρος μακρᾶς παραποταμίου ὀροσειρᾶς μετρίου ὕψους, εἰς τὸ μέσον περίπου τῆς ὁποίας ὑψοῦται ἡ ἀποτετμημένη κορυφή του μεταξὺ δύο μακρῶν πλευρῶν, ὁμοιαζουσῶν μὲ ὠμοπλάτας γίγαντος. Μέρος τι τῆς ἐπιφανείας κάτωθεν ἀκριβῶς τῆς κορυφῆς καὶ ὁλόκληρον σχεδὸν τὸ ἀνώτερον μέρος τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς τοῦ ὄρους φαίνονται τόσον λεῖα, ὥστε νομίζει τις ὅτι ἐλαξεύθησαν καὶ ἐστιλβώθησαν ἐπίτηδες ὑπὸ ἀνθρωπίνων χειρῶν, ὅπως ἀντανακλῶσιν ὡς κάτοπτρα τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν καὶ εἰς τὸν ποταμόν.

Εἰς τοὺς παλαιοὺς χρόνους οἱ ἀποτομώτατοι κρημνοὶ τοῦ ὄρους τούτου ἔθετον τέρμα εἰς τὴν ζωὴν ὁλοκλήρων ἀγελῶν βουβάλων, τῶν ὁποίων τὸ κρέας ἦτο ἡ κυριωτέρα τροφὴ τῶν παρὰ τὸν Μιζούρην Ἰνδικῶν φυλῶν. Οἱ Ἰνδοί, ὡπλισμένοι μὲ τόξα, κατεδίωκον τὰς ἀγέλας τῶν βουβάλων μέχρι τῶν κρημνῶν τούτων, ὁπόθεν αἱ πρωτοπορεῖαι τῶν ἀγελῶν, ἀδυνατοῦσαι πλέον νὰ ὀπισθοχωρήσωσιν ἕνεκα τῆς πιέσεως τῶν ὄπισθεν ἐρχομένων τροχάδην βουβάλων, κατεκρημνίζοντο μέχρι τῶν προπόδων τοῦ ὄρους καὶ εὕρισκον τὸν θάνατον. Τὸ κρέας τῶν οὕτω δολίως φονευομένων βουβάλων ἐπαστώνετο ὑπὸ τῶν Ἰνδῶν καὶ ἀπεθηκεύετο ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς τροφή των διὰ τὸν χειμῶνα.

Ἄγρια πρόβατα καὶ ἄλλα ζῷα νέμονται ἀκόμη ἀδεσπότως εἰς τὰς πλευρὰς τοῦ ὄρους τούτου.

Μὲ παρομοίας ἐκπλήξεις ἐξακολουθεῖ ὁ ἀνάπλους τοῦ Μιζούρη μέχρι τοῦ Wolf Point. Ἡ γραφικότης τῶν ὄχθῶν τοῦ ποταμοῦ καὶ τῆς πέριξ χώρας καὶ ἡ παραδοξότης τῶν φυσικῶν σχηματισμῶν κατὰ μῆκος τοῦ ποταμοῦ ἀποτελοῦν διαρκῆ καὶ μοναδικὴν ποικιλίαν τέρψεων διὰ τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ λάτρου τῆς φύσεως μέχρι τοῦ τέλους τῆς ὡραιοτέρας τῶν ἐκδρομῶν τὴν ὁποίαν δύναται νὰ ἐπιχειρήσῃ τις εἰς τὴν Ἀμερικήν, εἰς τὸν τελευταῖον σταθμὸν τῆς ὁποίας αὐθορμήτως ἀναφωνεῖ τις «Ὡς ἐθαυμαστώθη τὰ ἔργα σου, Κύριε! Πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.»

ΑΙ ΑΜΜΟΦΡΑΚΤΟΙ ΠΟΤΑΜΟΛΙΜΝΑΙ

ΑΣΤΕΡΙΣΚΟΙ

***

* * * Εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ὑπάρχουν 250,000 ἰδιωτικὰ αὐτοκίνητα.

* * * Οἱ Ἰάπωνες ὅταν ἔχωσι πολλὰ κοράσια δὲν δίδουσιν εἰς αὐτὰ ὀνόματα, ἀλλὰ τὰ ἀριθμοῦσι.

* * * Εἰς ἓν ξενοδοχεῖον τοῦ Σικάγου ὑπηρετεῖ εἷς ὑπηρέτης, ὢν γερμανὸς κόμης, ἀνώτερος ἀξιωματικός, ὅστις ἦλθεν εἰς τὴν Ἀμερικὴν διὰ νὰ πλουτήσῃ.

* * * Ὁ ἀρχιδοὺξ Λουδοβῖκος Σαλβατὼρ εἶναι διπλωματοῦχος πλοίαρχος καὶ διέρχεται τὸ πλεῖστον τοῦ χρόνου του ἐπὶ τῆς θαλαμηγοῦ του τὴν ὁποίαν κυβερνᾷ.

* * * Ὁ βασιλεὺς Χάκων τῆς Νορβηγίας, ὅταν ἦτο μαθητὴς ἀκόμη εἰς τὸ δανικὸν ναυτικόν, ἔπλυνε τὰ πινάκια τῶν ναυτῶν.

* * * Εἰς τὰ σχολεῖα τοῦ Λονδίνου φοιτῶσι 654,074 παιδιά.

* * * Τὰς μεγαλειτέρας εἰσπράξεις τὰ ἀγγλικὰ τελωνεῖα ἔχουσιν ἐκ τοῦ καπνοῦ.

* * * Ὁ Καναδᾶς ἔρχεται πρῶτος μεταξὺ τῶν σιτοπαραγωγῶν χωρῶν

* * * Ὁ περισσότερος σῖτος τοῦ κόσμου παράγεται εἰς τὴν Ρωσσίαν, τὴν Ἀμερικήν, τὴν Γαλλίαν καὶ τὰς Ἰνδίας.

* * * Ὁ Κινέζος πρίγκηψ Τσαὶ Τάο, ὅστις εἶχεν ἐπισκεφθῇ πρὸ μηνῶν τὴν Εὐρώπην, ὅταν ἐπέστρεψεν εἰς τὸ Πεκῖνον, ἀπέκοψε τὴν κοτσίδα του.

* * * Αἱ Γυναῖκες τῆς Δανίας, Νορβηγίας καὶ Φιλανδίας, ἐπι' ἰδονται εἰς τὸ ναυτικὸν ἐπάγγελμα.

* * * Τὸ δικαστήριον τῆς Ἀβυσσινίας ἔδωσε πρὸ τινων ἑβδομάδων τὸ διαζύγιον εἰς τοὺς μικροτέρους συζύγους τοῦ κόσμου

* * * Ἡ σύζυγος εἶναι ὀκτὼ ἐτῶν καὶ ὁ σύζυγος δεκατεσσάρων.

**

* * * Ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὸν γάμον των ἀντελήφθησαν ὅτι ἦτο ἀδύνατον νὰ συζήσωσι καὶ δι' αὐτὸ ἔλαβον τὸ διαζύγιον.

* * * Μία γυνὴ εἰς τὸ Λονδῖνον ἑβδομήκοντα τεσσάρων ἐτῶν διῆλθε τεσσαράκοντα δύο ἔτη εἰς τὴν φυλακήν.

* * * Αἱ γυναῖκες τοῦ Μεξικοῦ ἀγαπῶσι τόσον τὴν σοκολάταν, ὥστε τρώγουσιν αὐτὴν καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

* * * Τὰ ἀνθρακωρυχεῖα τῆς Ἰαπωνίας περιέχουν 1,200,000,000 τόννους γαιανθράκων.

* * * Αἱ νεόνυμφοι εἰς τὴν Βουλγαρίαν κρατοῦν τὸ στόμα των κλειστὸν ὁλόκληρον μῆνα μετὰ τὸν γάμον των.

* * * Ὁ μικρὸς υἱὸς τοῦ Ἀμερικανοῦ Edward Mc Lean θὰ κληρονομήσῃ 100,000,000 δολλάρια.

* * * Ἐκ φόβου ἀπαγωγῆς ὁ μικρὸς κληρονόμος ἐξέρχεται εἰς περίπατον ἐντὸς χαλυβδίνου κλωβοῦ.

Η ΑΜΕΡΙΚΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΝΕΑ ΟΡΛΕΑΝΗ

Η ΝΕΑ ΟΡΛΕΑΝΗ εἶναι ἀπὸ τὰς ὀλίγας ἰδιορρύθμους πόλεις τῆς Ἀμερικῆς. Ξένη πρὸς τοὺς Ἀγγλοσάξωνας κατὰ τὴν ὀνομασίαν, ξένη κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ἱστορίας της, σχεδὸν ξένη καὶ σήμερον ἀκόμη κατὰ τὸν πολιτισμόν της, ὑπομιμνήσκει καθ' ὅλα τὴν παλαιὰν ἐπικράτησιν τῶν Γάλλων εἰς τὸ μεγαλήτερον μέρος τῆς πρὸς δυσμὰς τοῦ Μισσισίππη ποταμοῦ ἀπεράντου καὶ πλουσίας χώρας, ἥτις ἔφερε τὸ ὄνομα τῆς Λουϊζιάνας μέχρι τοῦ 1803, ὅτε ἠγοράσθη ὑπὸ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης ἡ Νέα Ὀρλεάνη εἶναι μοναδικὴ πόλις εἰς τὴν Ἀμερικήν, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου τὸ γεγονὸς ὅτι διὰ μέσου αὐτῆς χύνονται εἰς τὸν Μεξικανικὸν κόλπον διὰ τῆς κοίτης τοῦ Μισσισσίππη τὰ ὕδατα 100 πλωτῶν ποταμῶν τὴν καθιστᾷ μοναδικὴν πόλιν καθ' ὅλην τὴν ὑφήλιον. Καμμία τῷ ὄντι πόλις τοῦ κόσμου δὲν ἔχει τὸ μέγα τοῦτο πλεονέκτημα, διὰ τὸ ὁποῖον πάλιν καμμία πόλις τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Νέας Ὀρλεάνης δὲν ἔχει ἴσως τόσας ἐλπίδας ἀκμῆς καὶ μεγαλείου ἐν τῷ μέλλοντι, ὅταν τὸ πλούσιον South θὰ ἔχῃ φθάσει εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν αὐτῷ ἀνάπτυξιν. Κτίσμα τῶν Γάλλων οὖσα ἡ Νέα Ὀρλεάνη καὶ ἀπὸ τῆς Γαλλικῆς πόλεως Ὀρλεάνης λαβοῦσα τὸ ὄνομα αὐτῆς, περιῆλθεν ἀπὸ τῶν οἰκιστῶν της εἰς τοὺς Ἱσπανοὺς καὶ ἀπὸ τούτων εἰς τοὺς Ἀμερικανοὺς μετὰ τῆς Λουϊζιάνας. Ἀπὸ μικρῶν ἀρξαμένη καὶ προχωρήσασα βραδέως πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν μεγέθυνσιν κατὰ τὰς πρώτας δεκαετίας τῆς ὑπάρξεώς της, ἔφθασε σήμερον εἰς σημεῖον ὥστε ἡ μεγάλη Συμπολιτεία νὰ ἐναβρύνεται ὅλως ἰδιαιτέρως διὰ τὴν ἀπόκτησιν αὐτῆς, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου οἱ Γαλλικῆς καταγωγῆς κάτοικοί της καυχῶνται διότι ἀποτελοῦσι μέρος τοῦ μεγάλου Ἀμερικανικοῦ Ἔθνους.

Τὴν ἀρχήν της ἀνάγει ἡ Νέα Ὀρλεάνη εἰς τὸ ἔτος 1717, ὅτε ὁ Γάλλος De la Tour ἐπεσκέφθη τὴν θέσιν ἣν κατέχει σήμερον τὸ γαλλοαμερικανικὸν ἄστυ. Κατὰ τὸ ἀκόλουθον ἔτος ἱδρύθη παρὰ τὸν Μισσισσίππην ποταμὸν καὶ εἰς ἀπόστασιν 107 μιλίων ἀπὸ τοῦ δέλτα αὐτοῦ εἷς συνοικισμὸς ὑπὸ τοῦ κυβερνήτου τῆς Λουϊζιάνας Bienville, κατεσκευάσθη δὲ ταυτοχρόνως προτείχισμα παρὰ τὸν ποταμὸν ὅπως προστατεύεται ἀπὸ τῶν πλημμυρούντων ὑδάτων του ὁ συνοικισμός. Ἡ ἀρχικὴ ἔκτασις τοῦ συνοικισμοῦ, ἡ περιληφθεῖσα εἰς τὸ σχέδιόν του, δὲν ὑπερέβαινε τὸ ἓν τετραγωνικὸν μίλιον. Ἐν τούτοις οἱ Γάλλοι, προβλέποντες τὸ μέγα μέλλον τοῦ συνοικισμοῦ ἐκείνου, ὅστις ἄλλως τε ἀμέσως ἐγένετο ἕδρα τοῦ κυβερνήτου τῆς Λουϊζιάνας, ἐκόσμισαν αὐτὸν ἀμέσως διὰ λαμπροῦ καθεδρικοῦ ναοῦ, δυσαναλογωτάτου πρὸς τὴν ἔκτασιν καὶ πρὸς τὸν πληθυσμὸν τῆς κτισθείσης πόλεως. Ὁ ναὸς ἐκτίσθη εἰς τὸ μέσον τοῦ παρὰ τὸν ποταμὸν μήκους τῆς Νέας Ὀρλεάνης,

ΤΟ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΝ ΝΕΑΣ ΟΡΛΕΑΝΗΣ

ἐθεωρήθη δὲ ὡς κέντρον τῆς πόλεως καὶ διὰ τοῦτο ἐχρησίμευσεν ὡς βάσις τῆς ὁδοτομίας. Τὸ ποταμοτείχισμα ὅμως ἀπεδείχθη ἀνεπαρκὲς πρὸς προστασίαν τῆς πόλεως ἀπὸ τῶν ὑδάτων τοῦ ποταμοῦ κατὰ τοὺς βροχεροὺς μῆνας, καὶ οἱ κάτοικοι, ὑποστάντες πολλὰ δεινὰ ἐκ τῶν πλημμυρῶν καὶ τῶν ἑλωδῶν πυρετῶν, ἠναγκάσθησαν νὰ ἐγκαταλείψωσι τὸν συνοικισμόν των. Τῷ 1723 ἱδρύθη εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν νέος συνοικισμὸς ὑπὸ Γάλλων πάλιν, διατηρηθεὶς ὑπὸ τὴν κατοχὴν τούτων μέχρι τοῦ 1729, ὅτε περιῆλθεν εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ἱσπανῶν. Τὰ ὕδατα ὅμως τοῦ ποταμοῦ οὔτε ἀπὸ τοὺς Γάλλους οὔτε ἀπὸ τοὺς Ἱσπανοὺς ἀφῆκαν ἥσυχον τὴν μικρὰν πόλιν, τῷ δὲ 1769 ἔκαμε τὴν πρώτην ἐμφάνισίν του ὁ φοβερὸς κίτρινος πυρετὸς μὲ ὀλεθριωτάτας συνεπείας ἐπὶ τῶν κατοίκων. Τῷ 1801 οἱ Γάλλοι ἐπανέκτησαν τὴν Νέαν Ὀρλεάνην, ἡ ἐκ τοῦ μακροῦ ὅμως ἀγῶνος τῆς ἐπαναστάσεως προκύψασα Δημοκρατία τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἶχε πλέον ἐνισχυθῇ ἀρκετὰ ὥστε νὰ διεκδικήσῃ τὴν ἀπόλυτον ἐπικράτησιν ἐφ' ὅλης τῆς χώρας τὴν ὁποίαν κατέχει σήμερον. Οἱ Γάλλοι κατενόησαν τοῦτο, καὶ εἰς διάστημα δύο ἀκόμη ἐτῶν ἐξῳκειώθησαν τελείως μὲ τὴν ἰδέαν τῆς ἀποξενώσεώς των ἀπὸ ὅλων τῶν ἐπὶ τῆς ἀμερικανικῆς Ἠπείρου δικαιωμάτων των. Τῷ 1868 ἡ Νέα Ὀρλεάνη ἐγένετο πρωτεύουσα τῆς Πολιτείας Λουϊζιάνας, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ μόνην περιωρίσθη τὸ ὄνομα τῆς πρότερον φερούσης αὐτὸ ἀπεράντου καὶ ἄνευ ἀκριβῶν ὁρίων ἐπαρχίας.

Σήμερον ἡ Νέα Ὀρλεάνη κατέχει τὴν δωδεκάτην θέσιν μεταξὺ τῶν πόλεων τῆς Ἀμερικῆς ὡς πρὸς τὸν πληθυσμὸν καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι μητρόπολις

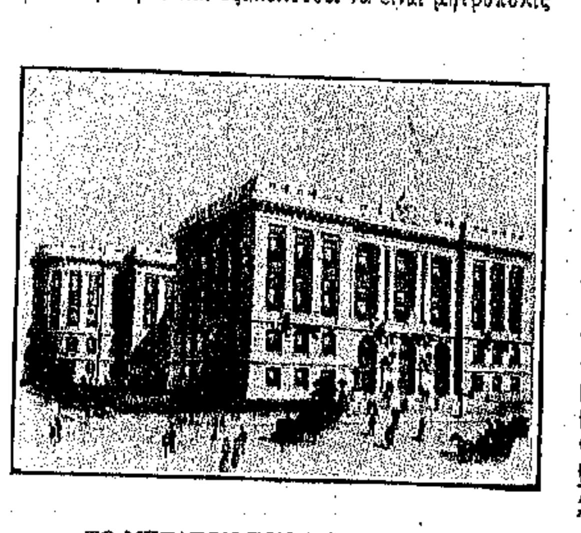

ΤΟ ΜΕΓΑΡΟΝ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

τῆς Λουϊζιάνας ἀπὸ διοικητικῆς ἀπόψεως καὶ μεγάλου μέρους τοῦ South ἀπὸ ἀπόψεως ἐμπορικῆς. Ὁ πληθυσμός της ὑπερβαίνει τὰς 300,000, τὸ δὲ ἐμπόριόν της, τὸ εἰσαγωγικὸν καὶ τὸ ἐξαγωγικόν, ὑπερβαίνει τὰ 170,000,000 δολλάρια ἐτησίως. Ὡς εἰσαγωγικὸς καὶ ἐξαγωγικὸς λιμὴν ἡ Νέα Ὀρλεάνη κατέχει τὴν πρώτην θέσιν μεταξὺ ὅλων τῶν παρὰ τὰς ἀκτὰς τοῦ Μεξικανικοῦ κόλπου πόλεων καὶ σπουδαιοτάτην θέσιν μεταξὺ τῶν παραλίων πόλεων ὁλοκλήρου τῆς Ἀμερικῆς. Εἰς τὴν ἀνατολικὴν παραλίαν μόνον ἡ Νέα Ὑόρκη, ἡ Βοστώνη καὶ ἡ Φιλαδέλφεια προηγοῦνται κατὰ τὴν ἐμπορικὴν κίνησιν τῆς Νέας Ὀρλεάνης, καὶ εἰς τὴν δυτικὴν παραλίαν μόνον ὁ Ἅγιος Φραγκῖσκος ἁμιλλᾶται μὲ αὐτήν.

Ὑπερωκεάνεια καὶ ἀκτοπλοϊκὰ ἀτμόπλοια καὶ ποταμόπλοια φέρουσι τὴν μητρόπολιν τῆς Λουϊζιάνας εἰς συγκοινωνίαν μὲ ὅλους τοὺς λιμένας τῆς Ἀμερικῆς, μὲ τὰς πλείστας τῶν παραποταμίων πόλεών της καὶ μὲ τοὺς σπουδαιοτέρους λιμένας τῆς Εὐρώπης. Ἡ μετὰ τοῦ Μεξικοῦ ἰδίᾳ καὶ τῶν Δυτικῶν Ἰνδιῶν συγκοινωνία τῆς Νέας Ὀρλεάνης εἶναι συχνοτάτη. Ἐκτὸς τῶν πλωτῶν ποταμῶν, οἱ ὁποῖοι χυνόμενοι εἰς τὸν Μισσισσίππην καὶ δι' αὐτοῦ εἰς τὸν Μεξικανικὸν κόλπον ἀποτελοῦσι ἓν κολοσσιαῖον καὶ πολυπλοκώτατον δίκτυον συγκοινωνίας μεταξὺ τῆς Νέας Ὀρλεάνης καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ, συνδέουσι τὴν πόλιν ταύτην μετὰ τῶν μεγάλων ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν κέντρων τῆς Ἀμερικῆς πλεῖσται σιδηροδρομικαὶ γραμμαί, διὰ τῶν ὁποίων εὑρίσκουσι διέ-

ΑΠΟΒΑΘΡΑΙ.—ΦΟΡΤΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ

ξοδον εἰς τὸν Κόλπον τὰ προϊόντα μεγίστου μέρους τοῦ South καὶ πολλῶν πόλεων τῆς λοιπῆς Ἀμερικῆς. Μετὰ τοῦ κέντρου καὶ τοῦ ἀνατολικοῦ μέρους τῆς Συμπολιτείας συνδέει τὴν Νέαν Ὀρλεάνην ὁ σιδηρόδρομος Σικάγου, Ἁγίου Λουδοβίκου καὶ Νέας Ὀρλεάνης, μετὰ τῶν πόλεων τοῦ ἀπωτάτου West ὁ σιδηρόδρομος Southern Pacific, μετὰ τοῦ νοτιοδυτικοῦ μέρους τῆς Συμπολιτείας ὁ σιδηρόδρομος Texas Pacific, πολλαὶ δὲ ἄλλαι σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ συνδέουσιν αὐτὴν μὲ τὰ λοιπὰ τμήματα τῆς χώρας.

Ἡ Νέα Ὀρλεάνη εἶναι ἐκτισμένη ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ὄχθῶν τοῦ Μισσισσίππη, τὸ μεγαλήτερον ὅμως αὐτῆς μέρος κεῖται ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς ὄχθης. Ἡ τοποθεσία της εἶναι ἐντελῶς πεδινὴ καὶ χαμηλοτέρα τῆς ἐπιφανείας τῶν ὑδάτων κατὰ τὴν ὕψωσίν των, ἕνεκα δὲ τούτου ἡ πόλις προστατεύεται καὶ τώρα ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ διὰ μακροῦ ποταμοτειχίσματος, ὕψους 4 ποδῶν καὶ πάχους 15, ἐκτεινομένου μέχρι τῆς λίμνης Pont Chartain, ἥτις ἐπίσης περιβάλλεται ἐν μέρει ὑπὸ μακροῦ τειχίσματος. Ἡ πόλις ἔχει ἔκτασιν 187 τετραγωνικῶν μιλίων καὶ διαιρεῖται εἰς δύο μέρη ὑπὸ τῆς ὁδοῦ Canal—εἰς τὴν παλαιὰν Γαλλικὴν πόλιν καὶ εἰς τὴν νέαν Ἀμερικανικὴν πόλιν. Ἐπειδὴ ἡ κοίτη τοῦ ποταμοῦ εἰς τὸ μέρος τοῦτο εἶναι ἑλικοειδής, ἔχουσα σχῆμα S, αἱ πλεῖσται τῶν ὁδῶν τῆς Νέας Ὀρλεάνης ἔχουσι τμηθῆ κατὰ τὸ σχῆμα τοῦτο, ἀκολουθοῦσαι διεύθυνσιν παράλληλον πρὸς τὰς ὄχθας. Ὅσαι ἐκ τῶν ὁδῶν εἶναι εὐθεῖαι παρέχουσιν εἰς τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ διαβάτου ἀκώλυτον θέαν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς μέχρι τοῦ ἄλλου ἄκρου της καὶ ἀπὸ τῶν προαστείων τῆς πόλεως μέχρι τοῦ ποταμοῦ. Ἐν τῷ συνόλῳ των αἱ ὁδοὶ τῆς Νέας Ὀρλεάνης εἶναι στεναί, σπανίως ἔχουσαι εὖρος 40 ποδῶν, ὑπάρχουσιν ὅμως καὶ πολλὰ ὡραιότατα βουλεβάρτα, μὲ εὖρος 210 ποδῶν, ὡς εἶναι αἱ ὁδοὶ Canal, Claiborne, Rampart, Esplanade καὶ St. Charles. Εἶναι περίεργον ὅτι ὁπουδήποτε τῆς πόλεως καὶ ἂν εὑρίσκεταί τις δύναται μὲ ὀλίγα βήματα νὰ μετατοπισθῇ ἀπὸ τοῦ ρεύματος τῆς ἐμπορικῆς κινήσεως εἰς τὰς ἐξοχικὰς συνοικίας, ὅπου κυριαρχοῦσιν αἱ ἐπαύλεις, ἀναμὶξ μετὰ πτωχικῶν κατοικιῶν καὶ καταπρασίνων κήπων, ὅπου τὰ πτηνὰ κελαδοῦσιν ἐν πλήρει ἀμεριμνησίᾳ μεταξὺ τῶν φυλλωμάτων παμμεγίστων ἀγρίων δένδρων καὶ τὰ ἄνθη ἐπιδεικνύουσι τὰ ποικίλα χρώματά των καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους. Οὐδεμία ἄλλη πόλις τῆς Ἀμερικῆς παρουσιάζει τὴν γραφικότητα τῆς Νέας Ὀρλεάνης, ἡ ὁποία εἶναι μοναδικὴ μὲ τὸν πολύμικτον καὶ ποικιλόχρωμον πληθυσμόν της, μὲ τὰ λείψανα τῆς Γαλλικῆς γλώσσης καὶ τῶν Γαλλικῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων, μὲ τὴν ζωηρὰν ἀντίθεσιν τοῦ χαρακτῆρος τῶν παλαιῶν καὶ τῶν νέων κατοίκων της, μὲ τὰ Γαλλικὰ

ἑστιατόριά της ἀνταγωνιζόμενα πρὸς τὰ Ἀμερικανικὰ lunch rooms, καὶ μὲ τὴν ποιητικὴν ἀρχαιότητα ἐν γένει ἐπιμένουσα νὰ διεκδικῇ μέγα μέρος τῆς πόλεως καὶ τοῦ χαρακτῆρός της εἰς τὸ πεῖσμα τοῦ νεωτερισμοῦ, ὁ ὁποῖος εἰσέβαλεν εἰς τὴν μητρόπολιν τῆς Λουϊζιάνας μὲ τὰ sky scrapers καὶ μὲ τὰ ἄλλα ἔργα τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ.

Ἡ ὄψις τῆς πόλεως εἶναι ὡς τι ἀνοικτὸν βιβλίον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀναγινώσκει τις εὐκόλως τὴν ἱστορίαν της ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της μέχρι σήμερον, ἐνῷ ἡ θέσις της παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ πατρὸς τῶν ποταμῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ εἰς τὸ τέρμα ἑνὸς τῶν εὐφορωτέρων καὶ πλουσιωτέρων τμημάτων τῆς Συμπολιτείας, μὲ τὸν Μεξικανικὸν Κόλπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς καὶ μὲ τὸν Ἀτλαντικὸν ὠκεανὸν ἐλεύθερον διὰ τὰ ἐκ τοῦ λιμένος της ἀποπλέοντα ἀτμόπλοια, εἶναι ἐγγύησις τοῦ λαμπροῦ μέλλοντος τὸ ὁποῖον τὴν ἀναμένει.

Ἡ Νέα Ὀρλεάνη, ὡς ἐκ τῆς παρὰ τὸν Μισσισσίππην καὶ μεταξὺ ἑλῶν καὶ λιμνοθαλασσῶν θέσεώς της, δὲν ἦτο μέχρι πρό τινων ἐτῶν ἐκ τῶν ὑγιεινῶν πόλεων τῆς Ἀμερικῆς, καὶ ἡ θνησιμότης τῶν κατοίκων της ἦτο ἕνεκα τούτου ἐξαιρετικῶς μεγάλη. Ἀπό τινων ὅμως ἐτῶν ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν ἓν ἐκτεταμένον πρόγραμμα βελτιώσεων καὶ ἐξυγιάνσεως, τὸ ὁποῖον προχωρεῖ μὲ Ἀμερικανικὴν ταχύτητα καὶ ὑπόσχεται νὰ δώσῃ εἰς τὴν πόλιν καὶ ὄψιν εὐπρεπεστέραν καὶ ὑγιεινότητα ἄμεμπτον. Αἱ ἐπιδημικαὶ νόσοι, αἱ ὁποῖαι ἐθέριζον πρότερον τὸν πληθυσμόν της, σχεδὸν ἔχουσιν ἐκλίπῃ ἤδη, τὸ ὑδραυλικὸν σύστημα τῆς πόλεως βελτιοῦται ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν μιᾶς ὑγειονομικῆς ἑταιρίας, βοηθούσης τὸ τμῆμα τῆς δημοσίας ὑγείας εἰς τὸ ἔργον του, ἡ ὁδοστρωσία βελτιοῦται καὶ αἱ ὑπόνομοι ἀφ' ἑνὸς μὲν βελτιοῦνται βαθμηδόν, ἀφ' ἑτέρου δὲ καθαρίζονται μετὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας τῇ βοηθείᾳ ἀντλιῶν, αἱ ὁποῖαι διοχετεύουσιν εἰς αὐτὰς ἄφθονον ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, ὅπως μὴ μολύνωσι τὸν ἀέρα καὶ ὑποσκάπτωσι τὴν ὑγείαν τῶν κατοίκων μὲ τὰς ἀναθυμιάσεις των.

Ἡ θνησιμότης εἶναι τώρα 26.52 ἐπὶ χιλίων κατοίκων κατ' ἔτος.

Τὴν ποικιλίαν καὶ ἰδιορρυθμίαν τοῦ πληθυσμοῦ της ὀφείλει ἡ Νέα Ὀρλεάνη εἰς τὸν τρόπον καθ' ὃν ἐγένετο ἡ ἵδρυσίς της καὶ ὁ συνοικισμός της. Οἱ πρῶτοι κάτοικοί της, ἐλθόντες ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς Γαλλικῆς Ἀμερικῆς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ ἐκ Γαλλίας, χωρὶς οἰκογενείας ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ ὡς φαίνεται χωρὶς πολλὰς προλήψεις ὡς πρὸς τὰς φυλετικὰς διακρίσεις, ἔλαβον ὡς συζύγους τὰς προχειροτέρας γυναῖκας τὰς ὁποίας ἠδύναντο νὰ εὕρωσιν εἰς ἕνα νεόπηκτον συνοικισμόν. Ἰνδαί, μαῦραι καὶ τρόφιμοι τῶν Γαλλικῶν φυλακῶν, ἐξορισθεῖ-

ΤΟ ΣΤΑΔΙΟΝ ΤΗΣ ΟΡΛΕΑΝΗΣ

σαι ἢ τυχοδιωκτικῶς φθάσασαι εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Λουϊζιάνης, συνέβαλον μεγάλως εἰς τὸν σχηματισμὸν τῆς νεοορλεανικῆς οἰκογενείας. Ἐφ' ὅσον παρήρχοντο τὰ ἔτη ἡ κοινωνία τῆς Νέας Ὀρλεάνης ἐξηυγενίζετο βαθμηδὸν διὰ τῆς ἀφίξεως ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἐκ τῶν καλῶν κοινωνικῶν τάξεων τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἱσπανίας καὶ ἐκ τῆς Γαλλικῆς ἀριστοκρατίας ἀκόμη, φευγούσης τὴν τρομοκρατίαν τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως. Εἰς τὸν οὕτως ἀποτελεσθέντα ἀρχικὸν πληθυσμὸν τῆς Νέας Ὀρλεάνης προσετέθησαν βραδύτερον, μετὰ τὴν περιέλευσιν τῆς πόλεως καὶ τῆς Λουϊζιάνας ὁλοκλήρου εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, χιλιάδες κρεολῶν ἐκ τῶν Δυτικῶν Ἰνδιῶν. Ἡ Νέα Ὀρλεάνη ἐγένετο οὕτω ἐπισφαλέστατος τόπος διαμονῆς διὰ τοὺς ἀπολύτως φιλησύχους ἀνθρώπους καὶ δυσπολέμητος ἑστία φοβεροῦ λαθρεμπορίου, πειρατείας καὶ ἐπαναστάσεων. Ἐπηκολούθησεν ὅμως κατόπιν ἡ μετανάστευσις καλλιτέρων καὶ προοδευτικῶν στοιχείων ἐκ τῶν βορειοτέρων μερῶν τῆς Ἀμερικῆς, καὶ ἐκ τῆς ἐπιδράσεως τῶν μεταναστῶν τούτων ὡς καὶ ἐκ τῆς ἀναμίξεώς των μετὰ τῶν παλαιοτέρων κατοίκων προῆλθεν ὁ σημερινὸς ἀξιόλογος καὶ φιλήσυχος πληθυσμὸς τῆς Νέας Ὀρλεάνης. Κατὰ τὴν τελευταίαν τεσσαρακονταετίαν προσετέθησαν εἰς τὸν πληθυσμὸν τῆς Νέας Ὀρλεάνης καὶ πολλοὶ Ἰρλανδοί, Γερμανοί, Ἰταλοὶ καὶ Ἱσπανοὶ μετανάσται. Ἡ κατάστασις τοῦ πολυαριθμοτάτου νεγρητικοῦ στοιχείου τῆς πόλεως, παρὰ τὰς μεγάλας μεταβολὰς καὶ βελτιώσεις αἱ ὁποῖαι ἐπῆλθον εἰς τὸν λοιπὸν πληθυσμόν της καὶ παρὰ τὴν ἀποδοθεῖσαν εἰς αὐτὸ μετὰ τὸν ἐμφύλιον πόλεμον ἐλευθερίαν, ἧς ἄλλως τε ἀπήλαυε καὶ πρότερον ἔν τινι μέτρῳ μία μεγάλη τάξις τῶν μαύρων τῆς Νέας Ὀρλεάνης, διακρινομένη διὰ τὰς ὀνομασίας «free quadroons», δὲν παρουσιάζει σήμερον μεγάλην βελτίωσιν. Συνεπείᾳ σιωπηλῆς τρόπον τινὰ

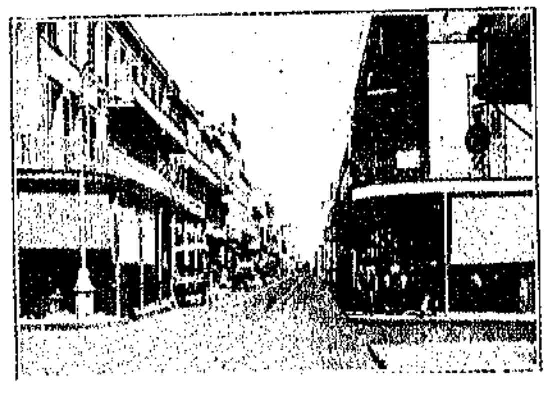

Η ΟΔΟΣ ROYAL

συνεννοήσεως μεταξὺ τῶν ἄλλων κατοίκων, καθίσταται ἀδύνατος ἡ ἀνάβασις τοῦ μαύρου εἰς ὁποιανδήποτε ὑψηλὴν κοινωνικὴν θέσιν, ὡς ἐκ τούτου δὲ οἱ πλεῖστοι τῶν Νέγρων περιορίζονται εἰς τὰ ταπεινότερα τῶν ἐπαγγελμάτων καὶ σχεδὸν ἐξακολουθοῦσι νὰ εἶναι κατ' οὐσίαν δοῦλοι καὶ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσίν των.

Τὸ κυριώτερον τῶν δημοσίων κτιρίων τῆς Νέας Ὀρλεάνης εἶναι τὸ Τελωνεῖον, τὸ ὁποῖον κατὰ τὸ μέγεθος ἔρχεται τρίτον ἐν Ἀμερικῇ μετὰ τὸ Καπιτώλιον τῆς Οὐασιγκτῶνος καὶ τὸ κτίριον τοῦ Θησαυροφυλακίου. Κείμενον εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Canal, Custom-House, Old Levee καὶ New Levee, εἶναι ἐκτισμένον ἐκ γρανίτου τῆς Quincy (Mass) καὶ ἀνηγέρθη τῷ 1848. Τὸ οἰκόπεδον ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶναι ἐκτισμένον ἔχει ἔκτασιν 83,000 τετραγωνικῶν ποδῶν. Μετὰ τὸ Τελωνεῖον ἔρχονται κατὰ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὴν ὡραιότητα τὸ Νομισματοκοπεῖον, κείμενον εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Esplanade καὶ Old Levee, ἀπό τινος τῶν παραθύρων τοῦ ὁποίου ἀπηγχονίσθη τῷ 1862 ὁ Mumford ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Benjamin Butler, τὸ Δημαρχεῖον, περικαλλέστατον κτίριον, καθαροῦ Ἰωνικοῦ ρυθμοῦ ἐκ λευκοῦ μαρμάρου, κείμενον εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν St. Charles καὶ Lafayette, τὸ μέγαρον τῶν δικαστηρίων, μικτοῦ ρυθμοῦ, Δωρικοῦ καὶ Τοσκανικοῦ, κείμενον εἰς τὴν πλατεῖαν Jackson, ὁ Καθεδρικὸς ναὸς τοῦ Ἁγίου Λουδοβίκου, ἀποτελῶν μὲ τὴν ὡραίαν ἀρχιτεκτονικήν του ἀληθὲς κόσμημα τῆς πόλεως καὶ κείμενος πλησίον τῶν δικαστηρίων, τὸ Χρηματιστήριον, μαρμάρινον κτίριον, κοσμοῦν τὴν ὁδὸν Royal, ἡ πολυτελεστάτη καὶ ἐπιβλητικωτάτη Μασωνικὴ Στοά, τὸ Odd Fellows' Hall, τὸ St. Patrick's Hall, ἡ περιεργοτάτη Γαλλικὴ Ἀγορά, ἡ Βιβλιοθήκη τοῦ Howard, διάφορα ὡραῖα θέατρα, μεταξὺ τῶν ὁποίων πρωτεύει τὸ Γαλλικὸν Μελοδραματικὸν Θέατρον, τὰ ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα τῆς πόλεως, τὸ Ἰνστιτοῦτον τῶν Μηχανικῶν, εἰς τὴν ὁδὸν Δρυάδων,

ΙΔΙΩΤΙΚΑΙ ΚΑΤΟΙΚΙΑΙ

τὸ Cotton Exchange, διάφορα μεγάλα Νοσοκομεῖα καὶ πολλὰ ἄλλα ἀξιόλογα κτίρια.

Ἡ Νέα Ὀρλεάνη κοσμεῖται ὑπὸ δεκαεπτὰ δημοσίων πλατειῶν καὶ πάρκων. Τὸ μεγαλήτερον ἐκ τῶν πάρκων εἶναι τὸ λεγόμενον City Park, ἔχον ἔκτασιν 150 στρεμμάτων καὶ κείμενον εἰς τὸ βορειανατολικὸν μέρος τῆς πόλεως. Εἰς τὸ ὡραῖον τοῦτο πάρκον ἐγένετο τῷ 1884—5 ἡ παγκόσμιος ἔκθεσις τοῦ βάμβακος. Ἐκ τῶν πλατειῶν μεγαλήτεραι καὶ ὡραιότεραι εἶναι ἡ τοῦ Jackson, μετ' αὐτὴν δὲ ἔρχονται αἱ πλατεῖαι Lafayette, μὲ μαρμάρινον ἀνδριάντα τοῦ Βενιαμὶν Φραγκλίνου, Beauregard, Annunciation καὶ Lee.

Ἰδιαιτέρως προκαλοῦν τὴν περιέργειαν τοῦ ἐπισκέπτου τῆς Νέας Ὀρλεάνης τὰ νεκροταφεῖά της. Ἕνεκα τῆς ὑπερβολικῆς ὑγρασίας τοῦ ἐδάφους ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειάν του οἱ τάφοι δὲν σκάπτονται ἐντὸς αὐτοῦ, ἀλλὰ κτίζονται διὰ πλίνθων ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας του, καὶ ὁμοιάζουσιν οὕτω μὲ ἀτελευτήτους σειρὰς κενοταφίων διαφόρων ρυθμῶν καὶ σχημάτων.

Πολλοὶ ἐκ τῶν τάφων τούτων εἶναι μαρμάρινοι καὶ πολυτελέστατοι, παρέχοντες ποιητικωτάτην θέαν διὰ μέσου τῶν κυπαρισσοστοιχιῶν καὶ τῶν ἀνθώνων, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι ἐγκατεσπαρμένοι. Ἐντὸς καὶ πλησίον τῆς πόλεως ὑπάρχουσι 33 τοιαῦτα νεκροταφεῖα, ἐκ τῶν ὁποίων ἄξια ἰδιαιτέρας μνείας εἶναι τὸ Cypress Grove, τὸ Greenwood καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου Λουδοβίκου.

Ἐντύπωσιν προξενεῖ εἰς τὸν ξένον καὶ τὸ πλῆθος τῶν ναῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπαντῶνται ἀνὰ πᾶν βῆμα εἰς τὴν Νέαν Ὀρλεάνην. Ἑκατὸν καὶ ὀγδοήκοντα ἐν ὅλῳ ναοὶ διαφόρων δογμάτων, πολλοὶ τῶν ὁποίων εἶναι ἀξιοσημειώτως ὡραῖοι καὶ πολυτελεῖς, μαρτυροῦσι περὶ τῆς εὐσεβείας τῶν ὑπερτριακοσίων χιλιάδων κατοίκων τῆς Νέας Ὀρλεάνης, τοὺς ὁποίους ἄλλως θὰ ὑπῆρχε κίνδυνος νὰ ἐκλάβῃ τις ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ συνοικισμοῦ τῆς πόλεώς των ὡς διατελοῦντας εἰς ὑποψύχρους σχέσεις πρὸς τὸ ὑπέρτατον Ὄν. Πρῶτοι κατὰ τὸν ἀριθμὸν ἔρχονται οἱ ναοὶ τῶν Βαπτιστῶν, ἀνερχόμενοι εἰς 55, κατόπιν δὲ ἔρχονται οἱ 31 ναοὶ τῶν Καθολικῶν, οἱ 27 τῶν Μεθοδιστῶν, οἱ 14 τῶν Πρεσβυτεριανῶν, οἱ 12 τῆς λεγομένης νοτίας αἱρέσεως τῶν Μεθοδιστῶν Ἐπισκοπελιανῶν, οἱ 11 τῶν Λουθηρανῶν, οἱ 6 τῶν Εὐαγγελικῶν, αἱ 5 συναγωγαὶ τῶν Ἰουδαίων τῆς Νέας Ὀρλεάνης, οἱ πέντε ναοὶ τῶν Συναγωγιστῶν (Congregational), εἷς τῶν «Χριστιανῶν», εἷς Ἑλληνικός, ὅστις εἶναι ὁ πρῶτος ἐν Ἀμερικῇ, ἱδρυθεὶς πρὸ τριακονταετίας καὶ πλέον ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων μεταναστῶν, καὶ εἷς τῶν «Μονοθεϊστῶν».

Μετὰ τὸν προαναφερθέντα Καθεδρικὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Λουδοβίκου οἱ μεγαλοπρεπέστεροι ναοὶ τῆς Νέας Ὀρλεάνης εἶναι ὁ Πρῶτος Πρεσβυτεριανός, ὡραιοτάτου Δωρικοῦ ρυθμοῦ, ἡ Συναγωγὴ τοῦ Σινᾶ,

ὁ ναὸς τοῦ Ἁγίου Πατρικίου, γοτθικοῦ ρυθμοῦ, ὁ τῆς Ἁγίας Τριάδος καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου Παύλου.

Ἡ Νέα Ὀρλεάνη ἔχει ἓξ μεγάλα ξενοδοχεῖα, δώδεκα ἀριστοκρατικὰ ἑστιατόρια, ἀνὰ ἓν σχεδὸν Γαλλικὸν ἑστιατόριον εἰς ἕκαστον τετράγωνον τῆς παλαιᾶς πόλεως, ἄνω τῶν 20 Λεσχῶν, ἐκ τῶν ὁποίων διακρίνονται διὰ τὸ μέγεθός των ἡ τῆς Βοστώνης, ἡ Jocky, ἡ Pickwick ἡ τοῦ Σαίξπηρ, καὶ ἡ Κοινωνική, ἔκτακτον σύστημα δημοσίων λουτρῶν, ἄνω τῶν 60 νοσοκομείων, ἀσύλων καὶ ἄλλων φιλανθρωπικῶν καταστημάτων, διατηρουμένων ὑπὸ τοῦ δήμου, ὑπὸ τῶν θρησκευτικῶν σωματείων, καὶ δι' ἰδιωτικῶν δωρεῶν καὶ συνεισφορῶν, ἓξ τροχιοδρομικὰς γραμμάς, 52 ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ καὶ θαυμάσιον σύστημα ἠλεκτροφωτισμοῦ.

Κατὰ τοὺς παλαιοὺς χρόνους ἡ Νέα Ὀρλεάνη ἐπροστατεύετο ἀπὸ ἐχθρικῶν ἐπιδρομῶν ἕνεκα τῆς ἐπικαιροτάτης παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Μισσισσίππη θέσεώς της ὑπὸ ἰσχυρῶν ὀχυρωμάτων, τὰ ὁποῖα ὅμως, καίτοι διατηρούμενα ἀκόμη σχεδὸν ἀκέραια, εἶναι τώρα σχεδὸν ἐντελῶς ἄχρηστα διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς πόλεως ἐν περιπτώσει πολέμου. Τὰ ὀχυρώματα ταῦτα εἶναι τὸ Fort Macomb καὶ τὸ Fort

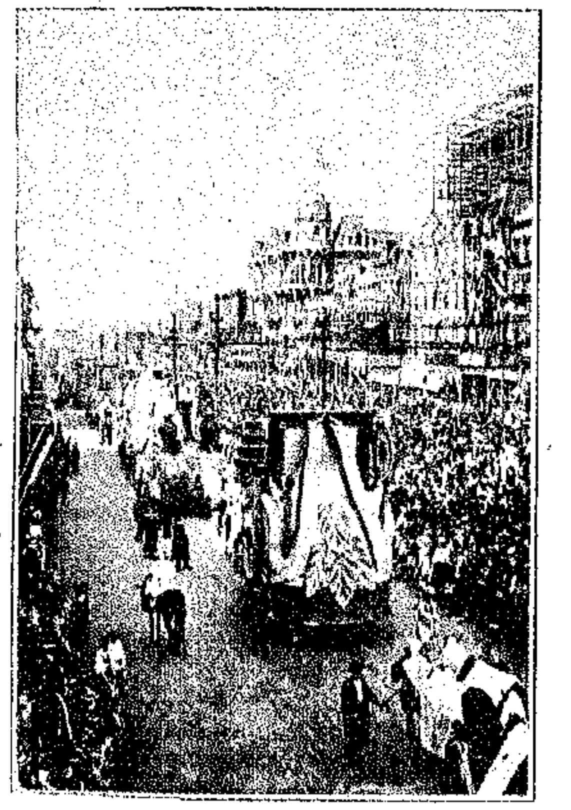

ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΗ ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ

Woud, κείμενα εἰς ἀπόστασιν 83 μιλίων ἀπὸ τῆς πόλεως. Τώρα διατηροῦνται τὰ φρούρια ταῦτα μᾶλλον ὡς ἱστορικὰ μνημεῖα, ὑπενθυμίζοντα τὰς μάχας αἱ ὁποῖαι συνεκροτήθησαν περὶ αὐτὰ πρὸς κατάληψιν τῆς πόλεως κατὰ τὸν πρὸς τὴν Ἀγγλίαν πόλεμον τῷ 1815 καὶ κατὰ τὸν ἐμφύλιον πόλεμον τῷ 1862. Τὴν 8 Ἰανουαρίου τοῦ 1815 ὁ Ἀμερικανὸς στρατηγὸς Andrew Jackson ἐνίκησε τοὺς Ἄγγλους ἐν ἀξιομνημονεύτῳ μάχῃ ἔξωθεν τῆς Νέας Ὀρλεάνης, καὶ τὴν 24 Ἀπριλίου 1862 ὁ ναύαρχος David Farragut τοῦ ἑνωτικοῦ στόλου ἐκυρίευσε τὴν πόλιν, εὑρισκομένην εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀποσκιρτησάντων ἀπὸ τῆς Συμπολιτείας Νοτίων.

Κατὰ τὴν πρώτην μάχην, τὴν γνωστὴν ἐν τῇ ἱστορίᾳ ὡς «Μάχην τῆς Νέας Ὀρλεάνης», ὁ Ἀγγλικὸς στρατός, διοικούμενος ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Pakenham, εἶχε συγκεντρωθῇ πλησίον τῆς λίμνης Borgne ὅπως ἐπιτεθῇ κατὰ τῆς πόλεως, ἀπεχούσης ὀλίγα μίλια ἀπ' αὐτῆς. Ὁ διοικῶν τὸν Ἀμερικανικὸν στρατὸν στρατηγὸς Andrew Jackson ἐπετήρει

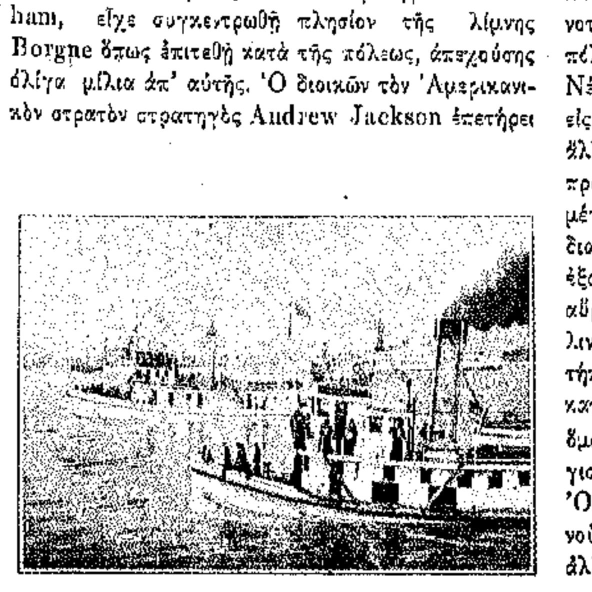

Ο ΛΙΜΗΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΟΡΛΕΑΝΗΣ

προσεκτικῶς τὰς κινήσεις τοῦ ἐχθροῦ, μόλις δὲ οὗτος ἐξεκίνησε διευθυνόμενος πρὸς τὴν Νέαν Ὀρλεάνην ἐξεκίνησε καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς πόλεως, καὶ οἱ δύο στρατοὶ συνηντήθησαν εἰς τὴν πεδιάδα Chalmette, πέντε μίλια ἀπέχουσαν ἀπὸ τῆς Νέας Ὀρλεάνης. Ἐκεῖ συνήφθησαν τὴν 23 καὶ 28 Δεκεμβρίου τοῦ 1814 καὶ τὴν 1 Ἰανουαρίου τοῦ 1815 σφοδρόταται μάχαι, τὰς ὁποίας ἐκέρδισαν οἱ Ἀμερικανοί. Τὴν 8ην Ἰανουαρίου ὁ στρατηγὸς Pakenham λαβὼν ἐνισχύσεις, προσέβαλε μετὰ 10,000 ἀνδρῶν τὰ ὀχυρώματα τῆς πόλεως, ὑπερασπιζόμενα ὑπὸ 5,000 ἀνδρῶν μόνον. Τὸ πυροβολικὸν ὅμως τῶν ὀχυρωμάτων καὶ τῆς κανονιοφόρου «Λουϊζιάνας» ἐπέφερε μεγάλην θραῦσιν εἰς τοὺς ἐπιτιθεμένους Ἄγγλους, οἱ ὁποῖοι ἠναγκάσθησαν νὰ ὑποχωρήσωσιν ἀτάκτως, μὲ ἕνα ἐκ τῶν στρατηγῶν των νεκρὸν καὶ δύο ἄλλους βαρέως πληγωμένους. Ἄλλος στρατηγὸς δὲν ἔμενε διὰ τὴν διοίκησιν τοῦ Ἀγγλικοῦ στρατοῦ. Αἱ ἀπώλειαι τῶν Ἄγγλων ἦσαν 700 νεκροί, 1,400 τραυματίαι καὶ 500 αἰχμάλωτοι. Ἡ μάχη αὕτη τῆς Νέας Ὀρλεάνης εἶναι μία ἀπὸ τὰς πολεμικὰς δόξας τοῦ νεαροῦ Ἔθνους τῆς Ἀμερικῆς.

Ἡ Νέα Ὀρλεάνη καὶ μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἐμφυλίου πολέμου καὶ τὴν ὑπαγωγήν της εἰς τὴν συμπολιτειακὴν κυβέρνησιν δὲν εἰρήνευσεν ἐντελῶς, ἀλλ' ἐγένετο πολλάκις θέατρον αἱματηρῶν συγκρούσεων μεταξὺ τῶν πολιτῶν της, οἱ ὁποῖοι διῃρημένοι ὄντες εἰς ἀντίθετα πολιτικὰ κόμματα, ἐδράττοντο πάσης εὐκαιρίας ὅπως ἐπιτεθῶσιν ἐνόπλως κατ' ἀλλήλων. Πολλάκις εὑρέθη ἡ κεντρικὴ κυβέρνησις εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀποστείλῃ ἐκεῖ στρατὸν πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς τάξεως. Ἡ τηλεγραφικὴ συγκοινωνία τῆς πόλεως ἱδρύθη τῷ 1847. Ἕτερα ἀξιοσημείωτα γεγονότα συνδεόμενα μὲ τὴν ἱστορίαν τῆς πόλεως ἦσαν ἡ ἐκβάθυνσις τοῦ νοτίου μέρους τῶν ἐκβολῶν τοῦ ποταμοῦ, συμπληρωθεῖσα τῷ 1879 καὶ ἡ παγκόσμιος ἔκθεσις τοῦ βάμβακος συγκροτηθεῖσα ἐκεῖ τῷ 1884—5 διὰ νόμου τοῦ Κογκρέσσου εἰς τὸ City Park καὶ συγκεντρώσασα εἰς τὴν μητρόπολιν τῆς Λουϊζιάνας 2,000,000 ἀνθρώπων.

Αἱ τοπικαὶ μεγάλαι ἑορταὶ τῆς Νέας Ὀρλεάνης εἶναι ἡ Ash Wednesday, ἡ Mardi Grass, γινομένη ἄλλως τε καὶ εἰς ἄλλας πόλεις τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἀντιστοιχοῦσα πρὸς τὰς ἰδικάς μας Ἀπόκρεω καὶ ἡ Mystich Krewe of Comus. Χιλιάδες ἐκ τῶν κατοίκων τῶν πλησίον πόλεων, ἔμποροι γεωργοί, κτηνοτρόφοι καὶ περίεργοι, ὡς καὶ πολλοὶ ἐκ μακρυνῶν πόλεων ἐπισκέπτονται κατὰ τὰς ἑορτὰς ταύτας τὴν Νέαν Ὀρλεάνην καὶ δίδουσιν ἔκτακτον ζωηρότητα εἰς τὴν ἐμπορικήν της κίνησιν. Ἡ Νέα Ὀρλεάνη ἄλλως τε ἕνεκα τοῦ ἐκτάκτως ὡραίου κλίματός της, προσελκύει καὶ ἀνεξαρτήτως τῶν ἑορτῶν τούτων μέγαν ἀριθμὸν ξένων, οἱ ὁποῖοι μεταβαίνουσι καὶ διαμένουσιν ἐκεῖ ἐπὶ μῆνας, ὅπως ἀπολαύσωσι τὴν ἐξαιρετικῶς ποιητικήν της ζωὴν καὶ τὴν ζωογόνον αὔραν τὴν ὁποίαν ἀποστέλλει εἰς τὴν γραφικὴν πόλιν ὁ Μεξικανικὸς Κόλπος. Ὑπολογίζεται ὅτι πεντήκοντα καὶ πλέον χιλιάδες ξένων διαχειμάζουσιν κατ' ἔτος εἰς τὴν Νέαν Ὀρλεάνην. Ἀφ' ἑτέρου ὅμως τὰ καύματα τοῦ θέρους καὶ ἡ μὴ ἐντελῶς ἐξυγιανθεῖσα εἰσέτι ἀτμόσφαιρα καὶ περίχωρος τῆς Νέας Ὀρλεάνης ἀποδιώκουσιν ἀπ' αὐτῆς κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας 25,000 ἐκ τῶν κατοίκων της, ζητοῦντας ἀλλαχοῦ καθαρώτερον καὶ δροσερώτερον ἀέρα.

ΣΤΑ ΞΕΝΑ

Τώρα ποῦ θὰ φύγω καὶ θὰ πάω στὰ ξένα
Καὶ θὰ ζοῦμε μῆνες χρόνους χωρισμένοι
Ἄφησε νὰ πάρω κάτι κι' ἀπὸ σένα
Γαλανὴ Πατρίς μου πολυαγαπημένη
Ἄφησε μαζῆ μου φυλαχτὸ νὰ πάρω
Γιὰ τὴν κάθε λύπη, κάθε τι κακό,
Φυλαχτὸ ἀπ' ἀρρώστεια, φυλαχτὸ ἀπὸ χάρο
Μόνο λίγο χῶμα, χῶμα Ἑλληνικό.

Χῶμα δροσισμένο μὲ νυχτιᾶς ἀγέρι
Χῶμα βαφτισμένο μὲ βροχὴ τοῦ Μάη,
Χῶμα μυρισμένο ἀπὸ τὸ καλοκαῖρι,
Χῶμα εὐλογημένο, χῶμα ποῦ γεννάει
Μόνο μὲ τῆς Πούλιας τὴν οὐράνια χάρι,
Μόνο μὲ τοῦ Ἥλιου τὰ θερμὰ φιλιά,
Τὸ μοσχάτο κλῆμα, τὸ ξανθὸ σιτάρι,
Τὴ χλωρὴ τὴ δάφνη, τὴν πικρὴ ἐληά!

Χῶμα τιμημένο, ὅπου τὤχουν σκάψει
Γιὰ νὰ θεμελιώσουν ἕναν Παρθενῶνα........
Χῶμα δοξασμένο, ὅπου τὤχουν βάψει
Αἵματα 'στὸ Σοῦλι καὶ 'στὸ Μαραθῶνα
Χῶμα ποὖχει θάψει λείψαν' ἁγιασμένα
Ἀπ' τὸ Μεσολόγγι, καὶ ἀπὸ τὰ Ψαρά,
Χῶμα, ὅπου φέρνει στὸν μικρὸν ἐμένα
Θάρρος, 'περηφάνεια, δόξα καὶ χαρά!

Θὲ νὰ σὲ κρεμάσω φυλαχτὸ στὰ στήθεια,
Κι' ὅταν ἡ καρδιά μου φυλαχτὸ σὲ βάλῃ,
Ἀπὸ σὲ θὰ πάρῃ, δύναμι, βοήθεια,
Μὴ τὴν ξεπλανέψουν ἄλλα ξένα κάλλη.
Ἡ δική σου χάρι θὰ μὲ δυναμώνῃ,
Κι' ὅπου κι' ἂν γυρίσω κι' ὅπου κι' ἂν σταθῶ
Σὺ θὰ νὰ μοῦ δίνῃς μιὰ λαχτάρα μόνη:
Πότε 'στὴν Ἑλλάδα πίσω θὲ ν' ἀρθῶ.

Κι' ἂν τὸ ριζικό μου—ἔρημο καὶ καὶ μαῦρο—
Μοὔγραψε νὰ φύγω... καὶ νὰ μὴ γυρίσω,
Τὸ ὑστερινὸ συχώριο εἰς ἐσένα θαὗρω,
Τὸ ὑστερινὸ φιλί μου σένα θὰ χαρίσω....,
Ἔτσι κι' ἂν σὲ ξένα χώματα πεθάνω,
Καὶ τὸ ξένο μνῆμα θἆνε πιὸ γλυκό,
Σἂν θαφτῇς μαζῆ μου, στὴν καρδιά μου ἐπάνω
Χῶμα ἀγαπημένο, χῶμα Ἑλληνικό

Γ.. ΔΡΟΣΙΝΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΙΟΣΤΕΦΑΝΟΙ

ΥΠΟ Edmund de Frejac

(Συνέχεια έκ τοῦ προηγουμένου)

Αἱ κῶπαι εἶχον ἀνασυρθῆ, οἱ ἐρέται ἐκοιμῶντο ἐπὶ τῶν σελμάτων των ὑπὸ τὴν σκιὰν μεγάλου κισωμένου ὑφάσματος, στεγάζοντος ὁλόκληρον τὸ πλοῖον. Ἐπὶ τοῦ καταστρώματος οἱ ὁπλῖται κατεγίνοντο εἰς τὸ στίλβωμα τῶν ὅπλων των ἢ συνωμίλουν μὲ τοὺς ναύτας. Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἡ κλαγγὴ κανενὸς ξίφους, τὸ τρίξιμον κανενὸς κάλω ἢ ὁ στεναγμὸς μιᾶς κεραίας διέκοπτον τὸν μονότονον φλοῖσβον τῶν κυμάτων, τὰ ὁποῖα ἔσχιζε τὸ σκάφος.

Στηριζόμενος ἐπὶ τοῦ πρυμναίου ἱστοῦ ὁ Κόνων παρηκολούθει μὲ ἀδιάφορον βλέμμα τὴν ταχεῖαν πτῆσιν τῶν ἀλκυόνων. Ἡ σκέψις του ἐπέτα μεταξὺ των ἐπὶ τῆς ἀπεράντου θαλάσσης. Ὅλα τὰ γεγονότα τῶν τελευταίων ἡμερῶν, τὰ τόσον ταχέως διαδραματισθέντα, ἐλίκνιζον τὸ πνεῦμά του, ὅπως τὰ κύματα τὴν τριήρη. Ἦτο ἡ ἀνάμνησις τῆς θριαμβευτικῆς ἐπιστροφῆς του, αἱ συγκινήσεις τῆς πρώτης του ἀγάπης, αἱ ἁρματοδρομίαι καὶ τέλος ἡ γλυκεῖα ἐκείνη κόρη τὴν ὁποίαν ὠνόμαζε μνηστήν του διὰ νὰ τὴν ὀνομάσῃ ἀργότερον κόρην του.

Καὶ ἐν μιᾷ στιγμῇ παραφροσύνης, ὅλη του ἡ εὐτυχία, ὅλη ἡ χαρὰ τῆς ζωῆς του ἐθυσιάσθησαν διὰ τὸ φίλημα μιᾶς ἑταίρας!... Ὦ ἡ ἑταίρα!... Τὸν εἶχε νικήσει μὲ ἀκαταμάχητα φίλτρα, τὰ ὁποῖα ἀναμιγνυόμενα μὲ ἀνθοσμίαν τὴν ὁποίαν τῷ προσέφερεν ἡ ἑταίρα ἠρέθιζον τὸ σῶμά του καὶ ὡς τὰ νερὰ τῆς Λήθης τοῦ ἀφῄρουν πρὸς στιγμὴν πᾶσαν ἀνάμνησιν, πᾶσαν θέλησιν.

Ἀλλ' ὁποία τρομερὰ ἀφύπνισις ἦτο ἐκείνη, ὅταν μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐλθὼν εἰς ἑαυτὸν ἀντελήφθη τὸ μέγεθος τῆς καταστροφῆς. Μίαν πρωΐαν ἡ Λαῒς τὸν εἶδε βαδίζοντα νευρικῶς εἰς τὸ δωμάτιόν του, ὡς τίγριν μανιώδη. Ἀπεπειράθη νὰ τὸν συγκρατήσῃ ἀκόμη μὲ θωπείας, μὲ φιλήματα, μὲ δάκρυα. Αἱ ἱκεσίαι της ἀπέβησαν ἀνωφελεῖς, τὰ δάκρυά της μάταια. Ἐκυλίσθη κατὰ γῆς πάλλευκος ἐν τῇ γυμνότητί της κλαίουσα, σπαρασσομένη ἀπὸ λύπην. Ἐκεῖνος τὴν ἀφῆκε ἡμιθανῆ ἐκεῖ μὲ μίαν πληγὴν αἱμάσσουσαν εἰς τὸν ὦμον, διότι ἐν στιγμῇ ὀργῆς ἐξάλλου κατεβίβασεν ἐπ' αὐτῆς βαρεῖαν τὴν λαβὴν τοῦ ξίφους του.

Ἐλεύθερος τώρα ἔτρεχε εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Λευκίππου, ἧς τὴν θύραν εὗρε κλειστήν.

Ὑπὸ τὸν πυλῶνα εἰς τὴν σκιὰν μιᾶς στήλης ὁ Ξανθίας ἠγρύπνει παρὰ τὸν κοιμώμενον κρατῆρα.

— Αὐθέντα, εἶπεν, αἱ πύλαι δὲν ἀνοίγουν πλέον... ἡ μνηστή σου εἶναι ἱέρεια εἰς τὸν ναὸν τῆς Πολιάδος Ἀθηνᾶς.

Ἐκεῖνος εἶχεν ὁρμήσει τρέχων πρὸς τὴν Ἀκρόπολιν, ἀνῆλθε τὰς βαθμίδας σπεύδων ὑπὸ τὰ περίεργα βλέμματα τῶν διαβατῶν. Τί τὸν ἐνδιέφερε; Θὰ τὴν ἔπαιρνεν ὀπίσω... Ἐγνώριζεν ὅτι μόλις τὸν ἔβλεπε θὰ τὸν συνεχώρει, θὰ ἔπιπτεν εἰς τὰς ἀγκάλας του.

Ἀκριβῶς ὅμως ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἵστατο ὄρθιος ὁ Μέγας Ἱεροφάντης. Ἡ πάλλευκος ἀμφίεσίς του τῷ ἔδιδεν ὕφος φάσματος, ἀποσπασθέντος ἀπὸ τὴν λευκότητα τοῦ μνημείου.

— Τί ζητεῖς; ἠρώτησεν ὁ γέρων.

Εἰς μάτην ἐψέλλισε δικαιολογίας, μάτην ἐζήτησε νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὸ ἀπαραβίαστον ἄσυλον.

— Τί ἔρχεσαι νὰ κάμῃς ἐδῶ, ἀρχιστράτηγε τῶν Ἀθηναίων, μὲ τὸ κράνος καὶ τὸ ξίφος σου;

Οἱ λόγοι τοῦ μεγάλου ἱερέως ἔπεσαν βαρεῖς καὶ ἀδυσώπητοι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ στρατηγοῦ. Ὁ κόσμος, ὅστις τὸν ἠκολούθησεν εἰς τὸν δρόμον του, ἤκουεν ἔκπληκτος τὰς ἐπιτιμήσεις τοῦ Ἱεροφάντου....

Ἀπηλπισμένος, ἡττημένος, φέρων μεθ' ἑαυτοῦ τὴν καταισχύνην, ἐγκατέλειψε τὸν πρόνaον... Καὶ ἐν τούτοις, εἶχεν ἀκούσει ὄπισθεν τῶν μαρμαρίνων τοίχων τὴν καρδίαν τῆς νεάνιδος πάλλουσαν ἐν συμφωνίᾳ μὲ τὴν ἰδικήν του. Ὑπὸ τὴν ἐπιτακτικὴν χειρονομίαν τοῦ ἱερέως ἐγκατέλειψε τὸν Πρόναον καὶ ὁ λαὸς ἔκπληκτος ἔβλεπε κλονιζόμενον τὸν σιδηροῦν στρατηγόν, καθ' ἣν στιγμὴν οὗτος κατήρχετο τὰς μαρμαρίνους βαθμίδας. Κάτω ἐπιτακτικὴ τὸν ἀνέμενεν ἡ διαταγὴ τῆς Ἐκκλησίας. Ἔπρεπε νὰ φύγῃ ἀμέσως!

Τότε μόνον ἐγνώρισε τὴν ἀγάπην, τότε μόνον τὴν ᾐσθάνθη καὶ τὴν ἐνόησεν. Καταληφθεὶς ὁλόκληρος ὑπὸ τῆς θελκτικότητος τῆς ἑλκυστικῆς νεάνιδος, σαγηνευθεὶς ὑπὸ τῆς καλλονῆς της, ὑπερήφανος διότι τὴν ἔβλεπε νὰ τὸν περιβάλλῃ ὡς ὁ κισσὸς τὸν κορμὸν τοῦ πλατάνου, οὐδέποτε δὲν ἠδυνήθη νὰ κατανοήσῃ μέχρι ποίου βαθμοῦ τῷ ἦτο ἀγαπητή. Τώρα ἐνεθυμεῖτο καὶ τὰ παραμικρότερα περιστατικὰ καὶ τὰς μικροτέρας λεπτομερείας τοῦ μειδιάματός της. Τοῦ ἐφαίνετο ὅτι τὴν ἤκουεν ἀκόμη ψιθυρίζουσαν λόγους ἀγάπης, τοῦ ἐφαίνετο ὅτι ἔβλεπεν ἀκόμη εἰς τὰ χείλη της τὸ ὡραῖον μειδίαμα τῆς χαρᾶς καὶ τῆς νεότητος. Αἴφνης ἐνεθυμήθη τὴν μικρὰν προσευχὴν τὴν ὁποίαν μαζῇ οἱ δύο των ἔκαμαν εἰς τὸ δάσος τὸ ἱερόν. Τὰ βήματά των μόνα εἶχον παραμείνῃ χαραγμένα ἐκεῖ ὡς λείψανον ἑνὸς παρελθόντος, τὸ ὁποῖον εἶχε χαθῇ διὰ παντός. Κατόπιν εἰς τὴν ἐπιστροφήν του ἐνεθυμεῖτο τὰς ἐκμυστηρεύσεις τῆς ἀθώας κόρης, τοὺς φόβους της τοὺς ὁποίους τόσον εἶχον δικαιολογήσει τὰ πράγματα. Καὶ τὸ φίλημα.... ὤ! τὸ φίλημα ἐκεῖνο μέσα εἰς τὰ μυρωμένα καστανὰ μαλλιά!...

— Ὦ Εἴρηνα! Εἴρηνα!..

* * *

Κυανῆ θάλασσα!....

Ἀπὸ δύο μηνῶν ἐταξείδευεν εἰς τὰ πελάγη τῶν Ἀθηναίων ὁ στρατηγός. Καὶ ἀρρημένος τώρα ἔβλεπε τὰς ἀλκυόνας νὰ πετοῦν ἐμπρός του μαζῇ μὲ τὸν ἄνεμον καὶ νὰ κολυμβοῦν ἐλαφρὰ λικνιζόμεναι εἰς τὰ γαλανὰ κύματα

* * *

Τὸ παρελθὸν ἦτο πλέον παρελθόν, ὄνειρα μαραμμένα, ἡμέραι νεκραί. Εἰς μάτην ὁ ἥλιος ἠκτινοβόλει ὑπὲρ τὴν κεφαλήν του... Τώρα ὁ οὐράνιος θόλος, ὁ ὁλογάλανος καὶ μειδιῶν, τοῦ ἐφαίνετο βαρὺς ὡς ἐφιάλτης. Ἔβλεπεν ἓν ἀπέραντον κενὸν νὰ σχηματίζεται ἐμπρός του. Ἡ ψυχή του εἶχε νεκρωθῇ μέσα εἰς τὸ ἐκνευρισμένον του σῶμα. Δύο καρδίαι εἶχον συγκρουσθῇ διὰ νὰ θρυμματισθῶσι... Τὸ παρελθὸν εἶναι πλέον παρελθόν !..

* * *

Κυανῆ ἀπέραντος θάλασσα!...

Πόσον εἶναι ἁπαλὴ καὶ πλάνος!

Πῶς ἑλκύει, πῶς γοητεύει. Καὶ μὲ πόσην εὐγλωττίαν τὰ ἄφωνα κύματά της, τὰ φεύγοντα πρὸς τὰς μακρυνὰς παραλίας, τὸν ἐκάλουν εἰς τὰς ἀγκάλας των.

Τί ὡραῖα θὰ ἐκοιμᾶτο εἰς τὰ ἀνήλια ἐκεῖνα βάθη... καὶ πόσον θὰ ἦτο εὐτυχής, ἐὰν εἰς τὴν πρώτην ναυμαχίαν ἔπιπτε νεκρός, διὰ νὰ χαθῇ αἰωνίως μέσα εἰς τὸ ὑγρὸν σάβανον τῆς λήθης!...

* * *

Τὸ παρελθὸν ἦτο παρελθόν. Καὶ ἔφευγεν ἐνώπιόν του ταχὺ καὶ ἀσυνείδητον, ὡς τὰ κύματα τοῦ πελάγους, τὸ ἀνεπανόρθωτον αὐτὸ παρελθόν. Κάτι τι εἶχε θραυσθῇ μέσα εἰς τὴν καρδίαν του. Εὔθραυστος μοχλὸς τὸν ὁποῖον ἐνόμιζεν ὀρειχάλκινον... ἡ ἐλπίς...

* * *

Ὡραῖον ὄνειρον...

Εἶναι ἡ ὥρα, καθ' ἣν τὸ ἄρωμα τῶν ἀνθέων γλυκύτερον πληροῖ τὴν ἀτμόσφαιραν.

Ἡ ὥρα καθ' ἣν ἡ μικρὰ λευκὴ οἰκία ἀποκοιμᾶται ὑπὸ τὰς μεγάλας συκομωρέας, ὑπὸ τὸ ᾆσμα τῶν πτηνῶν καὶ τὸ γλυκὺ ψιθύρισμα τῆς αὔρας διὰ μέσου τῶν φυλλωμάτων. Εἶναι ἐκεῖ ἡ νεαρά του σύζυγος... Τὴν φωτίζει ἠρέμα τὸ γλυκὺ φῶς τῆς ἑσπέρας... Εἰς τὰς ἀγκάλας της ἀποκοιμᾶται ῥοδοκόκκινον εὐτυχισμένον ἓν βρέφος.

Κυανῆ θάλασσα!...

Ἐμφανίζονται ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην αἱ ὡραῖαι ὀπτασίαι... Ἀλλὰ διὰ τὸν Κόνωνα οὐδεμία πλέον θὰ γίνῃ πραγματικότης...

Ἀπὸ δύο μηνῶν ἔπλεεν εἰς τὴν θάλασσαν τὴν κυανῆν καὶ ἀπέραντον μεταβαίνων ἀπὸ τῆς μιᾶς νήσου εἰς τὴν ἄλλην, προσφέρων εἰς τὸν ἐχθρὸν τὴν μάχην, ἣν ἐκεῖνος ἀπέφευγε πάντοτε. Ὄπισθεν τοῦ ναυάρχου πλησίστιοι καὶ ῥυθμίζουσαι τὸν δρόμον των ἐπὶ τοῦ ἰδικοῦ του ἤρχοντο ἑβδομήκοντα τριήρεις.

Τὰ κύματα θραυόμενα εἰς τὰς πρώρας περιέβαλλον ἕκαστον σκάφος μὲ ἀφρώδη ἀργυρᾶν ζώνην.

«Πλοῖα ἐμπρός!»

Ἡ ἰσχυρὰ φωνὴ τοῦ ὀπτῆρος ἠκούσθη βροντώδης ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς. Ὅλαι αἱ κεραῖαι ἀνυψώθησαν, οἱ ἐρέται ἀνεκάθησαν ἐπὶ τῶν σελμάτων των, αἱ σκηναὶ συνεπτύχθησαν, οἱ ναῦται ὥρμησαν εἰς τὰς κεραίας καὶ τοὺς τροχαλίας.

Ἡ Μιτυλήνη ἐμεγεθύνετο ἐπὶ τοῦ ὁρίζοντος. Ἡ βάσις της ἐχάνετο ἐντὸς ἀτμῶν ἰσχρόων, ἀλλ' αἱ κορυφαὶ τῶν βουνῶν της διεγράφοντο καθαρὰ εἰς τὸν οὐρανόν. Γλυκεῖα αὔρα ἔφερε μέχρι τῶν πλοίων ἀρώματα μύρτων καὶ πορτοκαλλεῶν...

Ὁ Κόνων ἐκάλεσε τὸν κελευστήν. Οὗτος ἤκουσεν ἔκπληκτος τὸν ναύαρχον καὶ ἔδωκε μίαν διαταγήν. Οἱ ναῦται ἀνύψωσαν μίαν μελανὴν σφαῖραν εἰς τὴν κεραίαν τοῦ πρυμναίου ἱστοῦ καὶ διηυθέτησαν τὰ ἱστία. Ἡ τριήρης ὑπηγέρθη πρὸς στιγμήν, κατόπιν ὑπὸ τὴν πνοὴν τοῦ ἀνέμου ἔκλινεν ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς καὶ διέγραψεν εὐρεῖαν καμπύλην. Τὰ λοιπὰ σκάφη ὑπήκουσαν εἰς τὰ σήματα τοῦ ἀρχηγοῦ. Τὰ πληρώματα τῶν σκαφῶν, ἐξοικειωμένα μὲ τὴν θάλασσαν, ἐξετέλεσαν μὲ μοναδικὴν τάξιν τὸν δύσκολον χειρισμόν. Ἐν διαστήματι ὀλιγοτέρῳ τοῦ ἑνὸς τετάρτου τῆς ὥρας τὰ σκάφη εἶχον μεταβάλῃ μέτωπον. Ἤδη ὁλόκληρος ὁ στόλος ἐπαναλαμβάνων τὸν δρόμον τὸν ὁποῖον εἶχε διατρέξῃ, ἔφευγε πρὸς τὸ ἀνοικτὸν πέλαγος.

Ἔφευγεν ἐνώπιον τοῦ Δωρικοῦ Στόλου διπλασίου τὸν ἀριθμὸν καὶ κατὰ πολὺ ἰσχυροτέρου.

Ἡ τριήρης τοῦ Κόνωνος ἤρχετο τελευταία.

Ὄρθιος εἰς τὴν πρύμνην μὲ τὰς χεῖρας ἐσταυρωμένας ἐπὶ τοῦ στήθους, μὲ τὴν κόμην ἐλευθέρως ἀνεμιζομένην, δὲν ἔχανεν οὔτε στιγμὴν ἀπὸ τὸ βλέμμα του τὸν Δωρικὸν στόλον. Τὸ πρόσωπόν του εἶχε προσλάβει τὴν τραχεῖαν τοῦ πολεμιστοῦ ἔκφρασιν. Οἱ ὀφθαλμοί του προσέλαβον ὅλον τὸ ἀέτειον τῆς ἐκφράσεώς των. Πᾶσα ῥυτὶς εἶχεν ἐξαφανισθῇ ἀπὸ τοῦ προσώπου του. Ἔφερεν εἰς τὸ βλέμμα του καὶ τὸ ὕφος του ὅλην τὴν ὑπερηφάνειαν καὶ ὅλην τὴν τύχην τῶν Ἀθηνῶν.

Ἤρεμος, ψυχρός, βασιζόμενος εἰς τὰ σκάφη του καὶ εἰς τὸν ἑαυτόν του, εἶχε καταστῇ καὶ πάλιν ὁ αὐτοκράτωρ...

Καθ' ἣν στιγμὴν ὁ ἄνεμος ἐκόπαζε καὶ τὰ ἱστία κατέπιπτον ἀδρανῆ, νέον σῆμα ὑψώθη ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ἱστοῦ.

— Εἰς τὰς κώπας!...

Αἱ διαταγαὶ μετεβιβάσθησαν ἐπιτακτικαὶ ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον καὶ τὰ σκάφη ὠλίσθησαν γοργὰ ἐπὶ τῶν κυμάτων ὑπὸ τὴν ὤθησιν τῶν κωπῶν. Ἐν τῷ μεταξὺ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, ὁ ἀντίπαλος ἐπλησίαζεν ὁλονέν. Ἀλλ' οἱ Ἀθηναῖοι ναῦται κατ' ἀρχὰς ἐκπλαγέντες ἐνόησαν βαθμηδὸν τὸ σχέδιον τοῦ στρατάρχου καὶ τὸ ἐξησκημένον βλέμμα των παρηκολούθει τὰς κινήσεις τῶν ἐχθρικῶν σκαφῶν, τὰ ὁποῖα ἐπλησίαζον εἰς ἀραιὰς γραμμάς.

Ὁ Κόνων ἐγνώριζεν ὅτι παρὰ τὰς φοινικικὰς τριήρεις, τὰς ἐλαφρὰς καὶ ταχείας, ὡς ἀλκυόνας, ὁ στόλος τοῦ Καλλικρατίδα εἶχε καὶ σκάφη βαρέα, τῶν ὁποίων ἐπέβαινον Θηβαῖοι, ἔπειτα γαλέρας τοῦ Φαρναβάζου, ὅλα πλοῖα ἀνίκανα διὰ ναυμαχίας ἀνοικτοῦ πελάγους, καθυστεροῦντα δὲ εἰς τὴν εὐκινησίαν καὶ ταχύτητα τῶν σκαφῶν τοῦ ἀθηναϊκοῦ στόλου. Τὰ ἐρυθρὰ των ἱστία, ἅτινα προηγοῦντο τῶν ἄλλων, ἦσαν τῶν ἐλαφρῶν πλοίων. Ὅλοι οἱ ναυτικοὶ τὰ ἐγνώριζον διότι πολλάκις τὰ συνήντων εἰς τὰ πελάγη μεταβαίνοντα εἰς κανένα ἄγνωστον λιμένα τῶν Κυκλάδων. Ἤδη μόλις 40 στάδια ἐχώριζον αὐτὰς ἀπὸ τοῦ ἀθηναϊκοῦ στόλου.

Ἑκάστη ὥρα παρερχομένη ἐπλησίαζε τὰ σκάφη ταῦτα πρὸς τὰς Ἀθηναϊκὰς τριήρεις, ἐνῷ ἐξ ἄλλου ἀπεμάκρυνεν αὐτὰ ἀπὸ τοῦ Δωρικοῦ στόλου. Ὁ Κόνων εἶδε τὸν ἥλιον εἰς τὸ ζενὶθ καὶ ἐξηκολούθησε νὰ φεύγῃ ὑπὸ τὴν διπλῆν ὤθησιν τῶν κωπῶν καὶ τῶν ἱστίων του. Μετὰ μίαν ὥραν τὰ ἱστία τῶν μεγάλων σκαφῶν τοῦ Καλλικρατίδα μόλις διεκρίνοντο εἰς τὸν ὁρίζοντα. Ἡ ἀκτὴ τῆς Λέσβου εἶχε χαθῇ. Ἔπειτα... ἡ τύχη ἔκαμε τὸ μέρος της.

Ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἱστοῦ τῆς Παράλου ὑψώθη τὸ πορφυροῦν σῆμα τῆς ναυμαχίας. Ἡ ναυαρχὶς συνέπτυξε τὰ ἱστία της, ἐπτέρωσε τὰς κώπας καὶ ἀφέθη ἀκυβέρνητος. Ὁλόκληρος ὁ στόλος ἀνεπτύχθη εἰς ἡμικύκλιον καὶ περιέλαβεν ἐντὸς τῆς ζώνης ταύτης τὰ ἐλαφρὰ φοινικικὰ σκάφη. Ὅσα κατώρθωσαν νὰ φύγουν δὲν κατεδιώχθησαν. Τὰ λοιπὰ περικυκλωθέντα ὑπὸ τῶν Ἀθηναϊκῶν τριήρων ἐβυθίσθησαν ἢ παρεδόθησαν.

Τρία ἐκ τῶν πλοίων τούτων πλήρη αἰχμαλώτων ἐτέθησαν τώρα ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ στόλου, ὅστις ἔπλεε πρὸς τὸν λιμένα τῆς Μηθύμνης.

II

Ἐὰν τὸ ἄγαλμα τῆς Παλλάδος Ἀθηνᾶς ἐξηκολούθει νὰ μένῃ δεσμευμένον ἐπὶ τοῦ λευκοῦ Παρθενῶνος, ἡ ψυχὴ ὅμως τῆς Προστάτιδος ἀπὸ πολλοῦ εἶχεν ἐγκαταλίπῃ τὴν πόλιν.

Ἤδη ὄπισθεν τῶν Ἀθηναϊκῶν σκαφῶν ἡ ἐλαφρὰ αὔρα, ἥτις ἐκόλπωνε τὰ ἱστία των, ὁλοσχερῶς εἶχε καταπέσει.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ πλοηγὸς τῆς «Παράλου» ἐπλησίασε τὸν Κόνωνα.

— Βλέπεις τὰ σύννεφα ἐκεῖνα εἰς τὸν ὁρίζοντα; εἶπε. Ἡ λαῖλαψ εἶναι πολὺ πλησίον.

— Εἰς τὴν τύχην τῶν Ἀθηνῶν εἶπεν ὁ Κόνων, ὑψῶν τοὺς ὤμους. Ὅσοι θεραπευθοῦν ἀπὸ τὸν θάνατον δὲν θὰ ἔχουν ἀνάγκην νὰ προσφέρουν ἀλέκτορα εἰς τὸν Ἀσκληπιόν.

Ἐνῷ ὁ στόλος ἐπανελάμβανε τὴν πορείαν του, τὰ νέφη πυκνότερα τώρα ἐκάλυψαν τὸν ἥλιον. Ὅλαι αἱ φωναὶ τῆς θαλάσσης ἐσίγησαν, ὁ ἄνεμος ἐγκατέλιπε τὰ ἱστία καὶ ἐνῷ πρὸς τὴν δύσιν ὁ ἥλιος καὶ ἡ θάλασσα συνεχέοντο, ἡ ἀκτὴ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας διεκρίνετο καθαρωτάτη λουομένη εἰς τὸ φῶς.

Οἱ ναῦται συνέπτυξαν τὰ ἱστία καὶ ἐπτέρωσαν τὰς κώπας. Ὀλίγοι μόνον ζευγῖται διετήρησαν τὰς ἰδικάς των χάριν τῶν ἀπαιτουμένων χειρισμῶν. Δυνατὰ ὑφάσματα ἡπλώθησαν ἄνωθεν τῶν ἐρετῶν, οἵτινες ἐκάλυψαν ἐπιμελῶς τὰς μεγάλας ὀπάς, δι' ὧν διήρχοντο αἱ κῶπαι τοῦ πρώτου ὑποστρώματος. Τὰ ἀγήματα καὶ οἱ ναῦται ἐξηφανίσθησαν ὑπὸ τὰ ὑπόστεγα. Ὅλα τ' ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα ἠδύναντο ν' ἁρπασθῶσιν ὑπὸ τῆς λαίλαπος, ἢ προσεδέθησαν στερεῶς ἢ κατεβιβάσθησαν εἰς τὸ κύτος. Οἱ κελευσταὶ παρατεταγμένοι παρὰ τὸν μέγαν ἱστὸν διέταξαν ν' ἀνασυρθῶσι καὶ αἱ τελευταῖαι κῶπαι, τέλος δὲ ἐδήλωσαν ὅτι ὅλα ἦσαν ἕτοιμα. Ὁ Κόνων, σύννους, μὲ ἐσταυρωμένας τὰς χεῖρας, ἀνέμενε τὴν ὀργὴν τοῦ οὐρανοῦ.

Μία ὑπόκωφος βροντὴ ἀντήχησεν ἐπὶ τῶν κοιμωμένων κυμάτων.

Ἓν πελώριον νέφος ἥπλωσεν ἐνώπιον τοῦ ἡλίου τὸν ἀκανόνιστον φαιὸν ὄγκον του. Αἱ λάμψεις τῶν ἀστραπῶν ἐφώτιζον τὴν ζοφερωτέραν τῆς νυκτὸς καταστᾶσαν ἡμέραν. Ἔξαφνα ὑπὸ τὴν ἀχαλίνωτον πνοὴν τοῦ ἐγερθέντος ἀνέμου ἡ θάλασσα ἀνεστατώθη βράζουσα ὁλόκληρος. Τὰ κύματα ὑψώθησαν ὡς βουνά, ἐπιστεφόμενα ὑπὸ λευκῶν ἀφρῶν προσκρούοντα δὲ ἐπὶ τῶν σκαφῶν κατέκλυζον τὰ καταστρώματα. Τινὰ τῶν ἀθηναϊκῶν πλοίων δὲν κατώρθωσαν ν' ἀντιστῶσι, παρ' ὅλην τὴν ἱκανότητα τῶν πληρωμάτων των ἀλλὰ συνεκρούσθησαν πρὸς τὰ πλησιέστερά των εὑρισκόμενα μεγάλα σκάφη, μὲ κρότον κυριαρχήσαντα τῆς βοῆς τῆς καταιγίδος.

Ἡ θάλασσα ἐκαλύφθη μὲ ναυάγια. Πρὸς στιγμὴν ἐφάνησαν ἐπιπλέοντα ξύλα, δοκοί, κῶπαι, καὶ ἱστοί, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐζήτουν καταφύγιον καὶ σωτηρίαν αἱ ἀνθρώπιναι ὑπάρξεις, τὰς ὁποίας μετ' ὀλίγον κατέπινον τὰ ῥοχθοῦντα κύματα.

Ἐπὶ τῆς «Παράλου» ὁ πλοηγὸς εἶχε προσδέσει τὸν οἴακα τοῦ πηδαλίου μὲ σιδηρᾶς ἁλύσεις

Ὁ Κόνων, ὄρθιος, μὲ βλέμμα ἀνήσυχον ἐκράτει ὁ ἴδιος τοὺς πόδας τῶν ἀρτεμόνων. Πλειστάκις, ὅταν τὸ μαινόμενον κῦμα ἀνύψου τὴν τριήρη μέχρι τῶν νεφῶν διὰ νὰ τὴν καταβιβάσῃ κατόπιν εἰς τὰ βάθη τῆς ἀβύσσου, οἱ ἐπιβαίνοντες αὐτῆς ἐνόμιζον ὅτι ἔφθασαν αἱ τελευταῖαί των στιγμαί. Αἱ τρικυμίαι τῶν μικρῶν θαλασσῶν ἔχουν τὸ καλὸν ὅτι δὲν διαρκοῦν πολύ.

Μία ἀστραπὴ ὠχροτέρα τῶν ἄλλων, ἀκολουθουμένη ἀπὸ τὸν ἐκκωφαντικὸν κρότον τοῦ κεραυνοῦ, ἔδωκε τὸ τελευταῖον πλῆγμα τῆς καταιγίδος. Ἡ λαῖλαψ ἐφάνη μετριασθεῖσα, αἱ μυρίαι φωναὶ τῆς θυέλλης ἐσίγησαν πρὸς στιγμὴν καὶ ἡ βροχὴ ἔπεσεν ἀκατάσχετος. Ὁ πέπλος τῶν νεφῶν ἐσχίσθη ἀποτόμως καὶ ἐφάνη ὁ οὐρανός. Ἡ «Πάραλος» κρατουμένη ἀπέναντι τοῦ ἀνέμου ἔφευγεν ἐν μέσῳ τῆς μανίας τῶν κυμάτων, τὰ ὁποῖα βαθμηδὸν κατεπραΰνοντο.

Ὀλίγον μετὰ ταῦτα εἰσήρχετο καταπεπονημένη εἰς τὸν λιμένα τῆς Μηθύμνης. Δύο τριήρεις εἶχον προηγηθῇ αὐτῆς καὶ τριάκοντα ἑπτὰ τὴν ἠκολούθησαν.

Τὰ ἄλλα εἶχον ἐξαφανισθῇ μαζῇ μὲ τὰ πληρώματα εἰς τὰ βάθη τῶν κυμάτων, κατευνασθέντων τώρα. Ἐκεῖ πρὸς ἀνατολὰς εἰς τὸ βάθος ἐχάνοντο τὰ παράλια ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἦσαν τόσον καταστρεπτικὰ διὰ τὰ ἀθηναϊκὰ σκάφη. Τὸ σκυθρωπὸν φῶς τοῦ ἡλίου, πίπτον ὁριζοντίως, ἐφώτιζε μὲ τὰς αἱματηρὰς του λάμψεις τὰς ἀπομεμακρυσμένας ἐκείνας ἀκτάς.

Τὴν ἰδίαν ἑσπέραν ὁ Κόνων ἀπεβίβασε τοὺς ὁπλίτας του καὶ ἐγκατέστησεν αὐτοὺς ἐπὶ τῆς παραλίας. Τὰ σκάφη των εἰς δύο σειρὰς παρετάχθησαν ἀπέναντι τῆς ἀκτῆς. Ὅλαι αἱ τριήρεις ἐθωρακίσθησαν μὲ βαρεῖς σάκκους πλήρεις χώματος, ὅλοι δὲ ἄνδρες ὡπλίσθησαν μὲ βέλη καὶ τόξα. Ὁ Κόνων ἐξ ἄλλου δὲν παρέλειψε νὰ ἀγγαρεύσῃ ὅλας τὰς ἁλιευτικὰς λέμβους τοῦ λιμένος, διότι ἐγνώριζε τὴν θρασύτητα τοῦ ἀντιπάλου του χωρὶς νὰ γνωρίζῃ καὶ τὰς ζημίας του.

III

Τὴν πρωΐαν τῆς δευτέρας ἡμέρας, ἥτις ἐπηκολούθησε τὴν τρικυμίαν, ἓν σκάφος σχήματος μακροῦ καὶ ἰδιορρύθμου ἐφάνη μακρὰν ἀπέναντι τῆς Ἀττικῆς παραλίας. Δὲν ὡμοίαζε καθόλου τὰ βαρέα ἐμπορικὰ σκάφη, διότι ὁ δρόμος του ἦτο καὶ ταχύτερος καὶ ἐλαφρότερος· ἐξ ἄλλου ἔφερεν ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ του τὸν πορφυροῦν ἐπισείοντα τῶν πολεμικῶν πλοίων. Ὑπὸ τὴν διπλῆν ὤθησιν τῶν κωπῶν καὶ τῶν ἱστίων του ἐπλησίαζε ταχέως ὡς γιγάντιον πτηνὸν ἱπτάμενον ἄνωθεν τῶν κυμάτων.

Ἀπὸ τοῦ ὕψους τοῦ σηματοφόρου πύργου οἱ φύλακες τοῦ λιμένος ἐσημείωσαν τὴν ἐμφάνισίν του. Οἱ ἐργάται τοῦ λιμένος, οἱ ἄεργοι, οἱ ναῦται καὶ πλῆθος περιέργων συνηθροίσθησαν εἰς τὴν παραλίαν καὶ παρηκολούθουν τὸν κατάπλουν τοῦ σκάφους. Ὀλίγον μετὰ ταῦτα τὸ ἐξησκημένον βλέμμα τῶν ναυτῶν ἀνεγνώριζε τὸ ἐρχόμενον σκάφος καὶ ἔλεγε τὸ ὄνομά του. Ἦτο ἡ «Δορκάς», τὸ ταχύτερον τῶν καταδρομικῶν τοῦ στόλου. Εἷς ἐκ τῶν ναυτῶν τοῦ στόλου ἀφηγήθη τότε πῶς κατὰ τὴν ναυμαχίαν τῆς Κυζίκου ἡ ἐπιδεξιότης τοῦ τριηράρχου καὶ ἡ παραδειγματικὴ εὐστροφία τοῦ σκάφους τούτου ἐκέρδισαν τὴν μάχην. Πέριξ τοῦ διηγουμένου ναυτικοῦ ἐσχηματίσθη ἀμέσως κύκλος περιέργων, ὅπως ἀκούσῃ τὴν ἀφήγησιν, ἐνῷ ἡ «Δορκάς» ἐν τῷ μεταξὺ ἔκαμψε τὴν ἄκραν τοῦ λιμένος.

Εἰσῆλθε. Τὸ πλῆθος ἀπὸ τῆς προκυμαίας τὴν παρηκολούθει ἐκπέμπον κραυγὰς ἐνθουσιασμοῦ. Ἀμέσως ὅμως πάντες ἀντελήφθησαν, ὅτι ἡ τριήρης ὄχι μόνον εἶχε διανύσει μακρὸν δρόμον χωρὶς νὰ σταματήσῃ πουθενά, ἀλλ' ὅτι ἐξ ἄλλου ἦτο καὶ τραυματισμένη. Ἡ ναυαρχὶς τοῦ Κόνωνος ἔφερε καταφανῆ τὰ σημεῖα τῶν ζημιῶν καὶ τῶν ἀβαριῶν της. Μία ὀπὴ ἔχαινεν ἄνωθεν τῆς ἰσάλου γραμμῆς, ἡ μεγάλη κεραία εἶχε θραυσθῇ εἰς δύο μέρη καὶ κῶπαι πολλαὶ ἔλειπον. Οἱ ναῦται ἐκτελοῦντες τοὺς χειρισμοὺς τῆς ἀγκυροβολίας δὲν ἔψαλλον.

Δὲν ἦτο νίκης ἄγγελος τὸ σκάφος ἐκεῖνο. Τὸ πλῆθος τὸ ἐνόησε καὶ ἐσιώπησε. Βαρεῖα ἡ ἀγωνία ἐπῆλθεν εἰς ὅλων τὰ στήθη.

Μόλις ἀπεβιβάσθη ὁ τριήραρχος ἐπέβη ἑνὸς ἀγοραίου δίφρου, τοῦ ὁποίου οἱ ἵπποι ὑπὸ χάλαζαν μαστιγώσεων ἔφερον αὐτὸν ἀστραπηδὸν εἰς Ἀθήνας!

Τὸ πλήρωμα τῆς «Δορκάδος» ἀπεβιβάσθη καὶ αὐτὸ καὶ τὸ σιωποῦν πλῆθος ἔμαθεν ὅλην τὴν ἐξέλιξιν τῶν γεγονότων. Μὲ ὀγδοήκοντα σκάφη, ἐπὶ διακοσίων ἅτινα ἐκυβέρνα, ὁ Καλλικρατίδας ἐπολιόρκει ἐν Λέσβῳ τὸν Ἀθηναϊκὸν στόλον. Ὁ Κόνων δὲν εἶχεν ὑπὸ τὰς διαταγάς του εἰμὴ μόνον 40 Ἀθηναϊκὰς τριήρεις καὶ ὀλίγα φοινικικὰ πλοῖα αἰχμαλωτισθέντα πρὸ τῆς λαίλαπος. Τὰ ἄλλα εἶχον καταστραφῆ.

Ὁ στρατηγὸς ἤρχετο εἰς τὰς Ἀθήνας ζητῶν ἄμεσον ἐπικουρίαν. Ἡ «Δορκάς» προσβληθεῖσα εἰς τὸ στενὸν τῆς Μηθύμνης ὑπὸ 6 ἐχθρικῶν, ἐβύθισεν ἓν καὶ χάρις εἰς τὴν ταχύτητά της διέφυγε τὴν καταδίωξιν τῶν πέντε ἄλλων...

Αἱ κακαὶ φῆμαι διαδίδονται ταχέως. Ἐντὸς ὀλίγων στιγμῶν ἡ ἀπαισία εἴδηεἴδησις εἶχε διαδοθῇ καὶ εἰς τὰς τρεῖς πόλεις. Θορυβώδεις διαδηλώσεις ἐπλήρωσαν τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς πλατείας καὶ κατὰ τὸ ἀθηναϊκὸν σύστημα ὅμιλοι πολυπληθεῖς συνεκεντρώθησαν εἰς τὰ πρόθυρα. Ὀλίγον μετὰ ταῦτα οἱ κήρυκες περιῆλθον τὰς συνοικίας τῆς πόλεως σαλπίζοντες διὰ τῶν χαλκίνων σαλπίγγων των. Οἱ κήρυκες οὗτοι ἐβάδιζον ἀνὰ δύο, τοῦ γεροντοτέρου κρατοῦντος τὴν ἐξ ἐβένου πλάκα, ἐπὶ τῆς ὁποίας ὁ ἄρχων ἐπιστάτης εἶχε γράψει τὸ διάταγμα τῆς συγκλήσεως τῶν πολιτῶν. Ὁ κῆρυξ ἀνεγίνωσκε τὸ διάταγμα μεθ' ὃ ἀνύψου τὴν πλάκα ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς του εἰς τρόπον ὥστε καὶ οἱ τελευταῖοι στοῖχοι τῶν πολιτῶν νὰ δύνανται νὰ ἴδωσιν ἐπὶ τῆς μεγάλης ἐξ ἐρυθροῦ κηροῦ σφραγῖδος τὴν ἐπιβάλλουσαν προτομὴν τῆς Ἀθηνᾶς. Ἤδη ὅλοι οἱ πολῖται καὶ τῶν τεσσάρων τάξεων ἐβάδιζον πρὸς τὴν ἀγοράν. Διότι ἡ ἐκκλησία ἐλάμβανε χώραν εἰς τὴν Πνύκα.

Πολλοὶ ὅμως πρὸ τῆς συγκλήσεως αὐτῆς ῥήτορες καὶ δημαγωγοὶ συνελθόντες ἐκεῖ προσεπάθουν ἀπὸ τοῦδε νὰ ῥυθμίσωσι τὴν κοινὴν γνώμην.

Τὴν ἰδίαν ἑσπέραν ὁ Ἵππαρχος ἐγκαταλείπων τὴν ἐκκλησίαν εὗρε τὴν σύζυγόν του παρὰ τὸν τάφον τοῦ Κίμωνος ἐρχομένην εἰς συνάντησίν του, ἀμφότεροι δὲ κρατούμενοι ἀπὸ τῆς χειρὸς ἀνῆλθον ἡσύχως πρὸς τὰ Προπύλαια. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ νὺξ εἶχεν ἐπέλθει καὶ ὁ ἄνεμος πνέων ψυχρὸς ἀπὸ τῶν ὀρέων ἀνήγγελλε τὴν προσέγγισιν τοῦ χειμῶνος.

Ἡ Εἴρηνα τοὺς ἀνέμενε. Μόλις τοὺς εἶδεν ἔτρεξεν εἰς συνάντησίν των, ἐνηγκαλίσθη τὴν Ρηγάϊαν καὶ ἐχαιρέτισε τὸν Ἵππαρχον.

— Λοιπὸν τί νέα;

— Ἔχω νὰ σοῦ εἴπω πολλά, ἀπήντησεν ὁ Ἵππαρχος.

— Ἂς ὑπάγωμεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἱεροφάντου. Ἡτοίμασα ἓν μικρὸν δεῖπνον. Ἂς πηγαίνωμεν.

Ὁ Ἱεροφάντης ἐδέχθη αὐτοὺς φιλοφρόνως. Οἱ φίλοι τῆς Εἴρηνας εἶναι πάντοτε εὐπρόσδεκτοι, εἶπε. Προσέφερεν εἰς αὐτοὺς ἄρτον, ἅλας, σῦκα ξηρά, γλυκύσματα καμωμένα μὲ μέλι, καὶ συνώδευσε τὸ δεῖπνον μὲ ἓν θερμὸν ποτὸν καμωμένον μὲ χόρτα καὶ χαμαίμηλα.

Ὀλίγον μετὰ ταῦτα ὁ Ἵππαρχος ἔλαβε τὸν λόγον.

—Θὰ σᾶς εἴπω ἐν ὀλίγοις τί συνέβη, εἶπε. Ἡ συνέλευσις ἦτο θορυβώδης. Ὀλίγοι πολῖται μόνον ἀπουσιάζουν, τῶν πλείστων γνωριζόντων ἀπὸ πρωΐας τὰς θλιβερὰς εἰδήσεις. Γνωρίζεις τὰ νέα ταῦτα Εἴρηνα;

—Ναί! τὰ γνωρίζω. Ὁ στόλος τῶν Ἀθηναίων ἐνικήθη ὑπὸ τῆς τρικυμίας.

— Τὸ διάταγμα τῆς συνελεύσεως ἀνεγνώσθη καὶ ἐψηφίσθη ἐν μέσῳ ἐπευφημιῶν. Αἱ Ἀθῆναι καὶ οἱ δῆμοι θὰ ἐξοπλίσουν τὰς ἑβδομήκοντα τριήρεις, αἵτινες ἀκόμη ναυλοχοῦσιν εἰς τοὺς λιμένας. Οἱ σύμμαχοι θὰ προσφέρουν τριάκοντα, ἡ Σάμος δέκα, ὁλόκληρος δὲ ὁ στόλος οὗτος μεταβαίνων εἰς Μιτυλήνην θὰ ἐλευθερώσῃ τὰ ἀποκεκλεισμένα πλεῖα.

— Ἐὰν ὑπάρχει ἀκόμη καιρός... εἶπεν ὁ Ἱεροφάντης.

— Ἐὰν εἶναι καιρὸς ἀκόμη ἐπανέλαβεν ὁ Ἵππαρχος. Δὲν πιστεύω ὅμως οὔτε ὁ Κόνων ν' ἀφήσῃ νὰ τὸν ἀποκλείσῃ εἰς τὸ καταφύγιόν του.

— Ὁ Καλλικρατίδας ἐπίσης κυβερνᾷ γυμνασμένους πολίτας καὶ τριπλασίους τῶν ἰδικῶν μας.

Ἡ Εἴρηνα παρετήρησε τοὺς σκοποὺς εἰς τὰς πρωϊνὰς θυσίας. Εἶναι μᾶλλον εὐνοϊκοί. Ἡ κεφαλὴ ὅμως τοῦ θύματος ἔκαιεν ὁλόκληρος μέσῳ τῶν φλογῶν.

— Τὸ ὁποῖον σημαίνει;

— Ὅτι ὁ Ἄτροπος ἀπεφάσισε νὰ θυσιάσῃ τὸν ἕνα τῶν ἀρχηγῶν.

— Ἠρώτησα ἐπίσης τὴν Θεάν, εἶπεν ἡ Εἴρηνα μὲ φωνὴν ἥσυχον. Γνωρίζω ὅτι ὁ Λακεδαιμόνιος ναύαρχος θ' ἀποθάνῃ εἰς τὴν μάχην. Γνωρίζω ἀκόμη ὅτι εἰς τὴν Σπάρτην ἀφῆκε τὴν μνηστήν του ἥτις καθημερινῶς προσεύχεται εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Εὐρώτα. Πῶς θὰ κλαίῃ τὴν στιγμὴν ταύτην ἡ ἀτυχὴς γυνή!... Εἶναι κακὸς ὁ πόλεμος. Διατί νὰ ὑπάρχῃ;

— Σκέπτομαι ὅπως σύ, προσέθεσεν ὁ Μέγας Ἱερεύς. Διατί ὁ πόλεμος;

— Μὰ τότε διατί καὶ ὁ θάνατος; εἶπεν ὁ Ἵππαρχος. Ἂς μὴ ἐξαντλῶμεν τὸ θάρρος μας.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἡ Ρηνάϊα δὲν ἠδυνήθη νὰ συγκρατήσῃ τὰ δάκρυά της τὰ ὁποῖα ἀπ' ἀρκετῆς ὥρας ἔλαμπον εἰς τὸ βλέμμα της καὶ μὲ μίαν κραυγὴν ἀπελπιστικὴν ἀφῆκε τὴν κεφαλήν της νὰ πέσῃ ἐπὶ τῶν γονάτων τοῦ συζύγου της.

— Τί ἔχεις; ἠρώτησεν ὁ Ἱεροφάντης.

— Ρηνάϊα, τί ἔκαμες; εἶπεν ὁ Ἵππαρχος αὐστηρῶς... Κλαίει,... ἐπανέλαβε κατόπιν μὲ φωνὴν γλυκυτέραν, διότι ἀνέλαβα καὶ πάλιν τὴν πανοπλίαν μου, διότι ἐκλήθην καὶ πάλιν εἰς τὸν πόλεμον. Ἦτο καθῆκόν μου. Ἐὰν αἱ Ἀθῆναι δύνανται νὰ σωθοῦν, θὰ σωθοῦν μόνον μὲ τὸ αἷμα τῶν τέκνων των. Δὲν εἶμαι οὔτε ὁ μόνος πατὴρ οὔτε ὁ μόνος σύζυγος. Δὲν εἶσαι ἡ μόνη ἥτις λυπεῖσαι Ρηνάϊα.

— Ἴσως ἀλλὰ τί μὲ ἐνδιαφέρει διὰ τὰς ἄλλας Ἵππαρχε! ἐὰν ἀπέθνησκες!...

— Ὢ οἱ πόλεμοι! οἱ πόλεμοι, εἶπεν ὁ Ἱεροφάντης χαμηλοφώνως. Πόσοι αἰῶνες ἀκόμη θὰ παρέλθουν διὰ ν' ἀπαλλαχθῇ ἡ ἀνθρωπότης τῶν ἱεροσύλων τούτων σφαγῶν!...

— Ἀρκεῖ, εἶπεν ὁ Ἵππαρχος. Ἡ σιδηρᾶ φωνὴ ὡμίλησε, καθῆκον ἔχομεν πάντες νὰ ὑπακούσωμεν. Ὁ λαὸς ἀπεφάσισε νὰ ὁπλίσῃ ὅλους τοὺς πολίτας τοὺς δυναμένους νὰ φέρουν ὅπλα. Εἶμαι μεταξὺ αὐτῶν, ὀφείλω νὰ φύγω καὶ φεύγω!

— Ἔχεις δίκαιον, εἶπεν ἡ Εἴρηνα. Ὁμιλεῖς ὡς ἀνὴρ καὶ ὡς Ἀθηναῖος.

— Ἐξ ἄλλου γνωρίζω ὅτι αἱ Μοῖραι δὲν μὲ προώρισαν διὰ τὴν Ἄτροπον.

— Ἀλήθεια! εἶπεν ἡ Ρηνάϊα πρὸς στιγμὴν ἀνακουφισθεῖσα. Ὢ αἱ θεαί! πόσον τὰς ἀγαπῶ! Ὢ Ἀφροδίτη, τόσον ὡραία, καὶ σὺ Περσεφώνη τόσον ἁγνή. Μὲ πόσην θέρμην θὰ προσευχηθῶ εἰς σᾶς!...

— Ἡ ἀγάπη σου τὸν προστατεύει ἐπίσης, εἶπεν ἡ Εἴρηνα διὰ σταθερᾶς φωνῆς. Ἡ ἀγάπη εἶναι πίστις. Καὶ ἡ πίστις εἶναι ἀσπίς. Ἔχε ἐμπιστοσύνην Ρηνάϊα. Γνωρίζω τὸ μέλλον!...

— Ποῦ λοιπὸν τὰ ἔμαθες ὅλα αὐτὰ τὰ πράγματα; εἶπεν ἡ δειλὴ νεαρὰ γυνή. Ποῖος σοῦ δίδει τόσην δύναμιν, ὥστε νὰ ὁμιλῇς μὲ τόσον θάρρος σύ, τὴν ὁποίαν δὲν ἐγνώρισα διὰ γενναιοτέραν μου;

Καὶ ἡ Ρηνάϊα ἀποροῦσα ἐσταύρωσε τὰς χεῖρας πρὸ τῆς φίλης της.

Ἡ ἱέρεια ἐμειδίασε μὲ πικρίαν καὶ μὲ κάποιαν ὑπερηφάνειαν ἔτεινε τὴν χεῖρα πρὸς τὸν Ἱεροφάντην.

— Ἐκεῖνος! εἶπε.

Ἔπειτα μὲ κίνημα μεγαλοπρεπὲς ἔδειξε τὸν οὐράνιον θόλον ὅπου ἐσπινθήριζον αἱ μυριάδες τῶν ἀστέρων.

— Ἐκεῖνα εἶπεν.

Ἔκλινε τὴν κεφαλὴν εἶτα καὶ ἔθεσε τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ στήθους.

— Καὶ τέλος ἡ καρδία μου προσέθεσε.

— Τότε Εἴρηνα, εἶπεν ὁ Ἵππαρχος, ἀφοῦ ἐσιώπησε πρὸς στιγμήν, εἶναι περιττὸν νὰ ἀναγγείλω τὰς ἄλλας ἀποφάσεις τοῦ λαοῦ. Θὰ τὰς γνωρίζῃς ἀναμφιβόλως καλλίτερον ἀπὸ ἐμέ.

— Λέγε Ἵππαρχε, εἶπε σοβαρῶς ὁ Ἱεροφάντης. Οὔτε ἐκείνη οὔτε ἐγὼ γνωρίζομεν τίποτε, εἴμεθα ὅμως ἐλεύθεροι τῶν προλήψεων, αἱ ὁποῖαι βασανίζουν τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τοῦτο ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἡ φαεινὴ ὀπτασία ἑνὸς μακρυνοῦ μέλλοντος φωτίζει τὸ πνεῦμά μας καὶ μᾶς ἀπαλλάσσει τῶν δεσμῶν, οἱ ὁποῖοι μᾶς πνίγουν. Ὅταν ὅμως ἡ Εἴρηνα ὁμιλῇ, ὁμιλεῖ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν οἰωνῶν ἢ σύμφωνα μὲ τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς καρδίας της.

— Αὐτὸ ἀκριβῶς ἐσκεπτόμην καὶ ἐγὼ εἶπεν ὁ Ἵππαρχος. Θὰ ὁπλίσωμεν σήμερον ὅλους τοὺς δούλους τοὺς δυναμένους νὰ φέρουν ὅπλα.

— Πολὺ ὀρθά, εἶπεν ὁ ἱερεύς.

— Θὰ παράσχωμεν πολιτικὰ δικαιώματα, εἰς ὅλους τοὺς ξένους τοὺς ἀποκατεστημένους ἐνταῦθα, ἐφ' ὅσον οὗτοι συγκατατίθενται νὰ ὑπηρετήσουν εἰς τὸ στράτευμα. Ἡ ἀπόφασις τοῦ λαοῦ εἶναι, ὅτι ὅλα αὐτὰ πρέπει νὰ εἶναι ἕτοιμα ἐντὸς ἑνὸς μηνός. Ἀνεκηρύχθησαν σήμερον δέκα νέοι στρατηγοί, τοῦ Κόνωνος παραμένοντος εἰς τὴν θέσιν του. Ὁ Θρασύβουλος καὶ ὁ Θηραμένης, εὑρισκόμενοι τώρα ἐνταῦθα, θὰ ἐπιστατήσωσιν εἰς τὸ ὅλον ἔργον. Ἐπὶ τέλους ἐψηφίσθη νὰ προσφερθῇ ἐπίσημος θυσία εἰς τὸν Παρθενῶνα καὶ θὰ εὐλογηθῶσι τὰ ὅπλα ὁλοκλήρου τοῦ στρατοῦ. Ὅλοι οἱ ἔφηβοι καὶ ὅλαι αἱ νεάνιδες τῶν ἐλευθέρων θὰ κατέλθουν τὴν ἡμέραν τοῦ ἀπόπλου εἰς τὸν Πειραιᾶ καὶ θὰ ἀναπετάσωσι τὰ ἱστία ὑπὸ τοὺς ὕμνους τοὺς ἱερούς.

— Τώρα, εἶπεν ὁ Ἵππαρχος, πλησιάζων τὸν Ἱεροφάντην, ἡ Ρηνάϊα εἶναι κουρασμένη. Σ' ἀποχαιρετῶμεν.

— Οἱ θεοὶ νὰ φυλάττουν σέ, τὴν σύζυγον, τὸ τέκνον καὶ τὸν οἶκον σου. Ἵππαρχε σὲ βλέπω ἄοπλον, θὰ σοῦ δώσω δύο φύλακας νὰ σὲ συνοδεύσουν.

— Τὸ δέχομαι. Ὁ δρόμος δὲν εἶναι πολὺ ἀσφαλής. Ἐνθυμεῖσαι Εἴρηνα;

— Ὢ ναί, ἀπήντησεν ἡ νεᾶνις, ἐνθυμοῦμαι καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης σὲ ἀποκαλῶ ἀδελφόν μου. Ὀλίγοι μῆνες ἐπέρασαν ἔκτοτε... Ἦτο ἄνοιξις ἀκόμη... Χαίρετε... Σὺ ὁ ἴδιος εἶπες, Ἵππαρχε, νὰ μὴ ἐξαντλῶμεν τὸ θάρρος μας.

Προπορευμένων δύο φυλάκων κρατούντων δᾷδας, ὁ Ἵππαρχος καὶ ἡ Ρηνάϊα ἀπεμακρύνθησαν.

. . . .

— Ἡ νὺξ εἶναι αἰθρία, εἶπεν ὁ Ἱεροφάντης. Τῇ βοηθείᾳ τῶν κρυστάλλων τοὺς ὁποίους ἐγὼ μεταχειρίζομαι παρατήρησον τὸ νέον ἐκεῖνο ἄστρον τὸ ὁποῖον χθὲς τόσον ἀποτόμως ἐνεφανίσθη εἰς τὸ στερέωμα.

— Θὰ δοκιμάσω, εἶπεν ἡ ἱέρεια.

Ἀμφότεροι παρέμειναν ἐκεῖ ἐπὶ ὥραν πολλήν, παρατηροῦντες τὴν πορείαν τῶν ἄστρων καὶ ζητοῦντες εἰς τοὺς οἰωνοὺς ν' ἀναγνώσωσι τὸ μέλλον τῆς Ἀθηναϊκῆς Πατρίδος.

Οἱ λευκοὶ κίονες τοῦ ναοῦ τῆς Σουνιάδος Ἀθηνᾶς ἐδέσποζον τοῦ ὑψηλοῦ ἀκρωτηρίου. Ἡ λευκή των ἀνταύγεια ἔφθανε μέχρι τῶν πλοίων ὑπὸ χείμαρρον χρυσοῦ ἡλιακοῦ φωτός. Ἡ ἀκτὴ τῆς Ἀττικῆς ἡπλώθη πλησιεστάτη κατ' ἀρχὰς μὲ τοὺς κομψοὺς οἰκίσκους, τοὺς κρυπτομένους εἰς συστάδα πευκῶν καὶ ἐλατῶν, μὲ τὰς ἁλιευτικάς της λέμβους τὰς προστατευομένας ἀπὸ τοὺς βράχους. Ἔπειτα ἐχάθη μακρὰν ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁμίχλης, μόλις φαινομένη ὡς ὑποκύανος ἀκανόνιστος σκιά...

Ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ἀκρωτηρίου βαίνοντα τὰ σκάφη ἔπλεον εἰς θάλασσαν ἀκύμαντον, τὴν ὁποίαν δὲν ἐρρυτίδωνεν οὐδ' ἡ παραμικρὰ πνοὴ ἀνέμου. Ὁ Κελευστὴς διέταξε νὰ προσδεθῶσι τὰ ἱστία καὶ οἱ ἐρέται ὑπὸ τοὺς ἤχους τῶν αὐλητῶν ἐτοποθέτησαν τὰς βαρείας κώπας εἰς τὰς θέσεις των καὶ ἤρξαντο βραδέως κωπηλατοῦντες. Δὲν ἔσπευδον. Καὶ ὅμως ἦσαν οἱ ἴδιοι ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι πρὸ ὀλίγων ἀκόμη μηνῶν ἐπέστρεφον ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ στόλου δαφνηφόροι καὶ ἀνθοστεφεῖς, μέσῳ παιάνων καὶ ἐπευφημιῶν νίκης καὶ θριάμβου. Ἡ ἀκτή, ἥτις ἐξειλίσσετο πρὸ τῶν ὀμμάτων του ἦτο ἡ Ἀττική. Αἱ ἁλιευτικαὶ λέμβοι καὶ οἱ λευκοὶ οἰκίσκοι ἦσαν οἱ ἰδικοί των. Ἐπέστρεφον καὶ σήμερον νικηταί. Ναυαρχίς των ἦτο ἀκόμη ἡ «Πάραλος», εἰς τῆς ὁποίας τὸ ἀκροκέραιον ἐκυμάτιζε πάντοτε ἡ ἐκ πορφύρας σημαία, τὸ σύμβολον τοῦτο τῶν νικῶν. Ἔφερεν ἀκόμη τὰ βαρέα ἐκ τῆς μάχης τραύματα, ἀλλ' ἐξ ἄλλου ὁ στόλος τοῦ Καλλικρατίδα ὁλόκληρος ἐκοιμᾶτο εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης τῆς Λέσβου.

Μεθ' ὅλην ὅμως τὴν χαρὰν ἣν ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ἄνθρωποι ᾐσθάνοντο διότι θὰ ἐπανέβλεπον τὰ πρόσωπα τ' ἀγαπητὰ τῶν φιλτάτων των, ἡ «Πάραλος» ἔπλεεν ἐπὶ τοῦ σαπφειρίνου πόντου χωρὶς νὰ λικνίζεται ἀπὸ τῶν νικητῶν τὰ ᾄσματα.

Διότι ὅλοι, ἀπὸ τοῦ ἀρχιστρατήγου μέχρι τοῦ τελευταίου ναυτόπαιδος, ἔφερον τὸ βάρος μιᾶς κατάρας, μιᾶς ἱεροσυλίας...

Ἐκεῖ κάτω μεταξὺ τῶν ἀποτόμων βράχων τῶν Ἀργινουσσῶν ἡ ἀκατάπαυστος ταλάντευσις τῆς θαλάσσης ἐσάρωνε τὰ πτώματα τῶν ἡττημένων ὁμοῦ καὶ τῶν νικητῶν, ἐνῷ ἄνωθεν τῶν ἐξβρασμάτων ἐπτερύγιζον ἐκπέμποντες τοὺς ἀπαισίους θρήνους των γλάροι καὶ κόρακες!

Οἱ θεοί, δώσαντες τὴν νίκην εἰς τὰ Ἀθηναϊκὰ ὅπλα, κατεδίωξαν τὰς τριήρεις μὲ τὴν ἀγριωτέραν θύελλαν. Τὸ πεπρωμένον κατεδίωκε τὸν Κόνωνα κατόπιν ὅλων τῶν νικῶν του. Τὰ κύματα ἦσαν τόσον ὀγκώδη, ὥστε οἱ νικηταὶ φεύγοντες μακρὰν δὲν ἔσχον καιρὸν οὐδὲ τοὺς νεκροὺς των νὰ θάψωσιν εἰς τὴν ξηράν.

Ἡ «Πάραλος» εἶχε παρασυρθῇ βορειοδυτικῶς. Ἐπὶ δύο ἡμερονύκτια οἱ ἄνεμοι ἐσύριζον ἀκατάσχετοι ὄπισθέν της καὶ μόλις τὴν ἑσπέραν τῆς δευτέρας ἡμέρας εὑρέθη ἐν ἀσφαλείᾳ εἰς τὸν Θερμαϊκὸν κόλπον.

Ταχέως ἐπανορθώσασα τὰς ἀβαρίας της ἔστρεψε τὴν πρῷραν πρὸς πρὸς τὰς Ἀθήνας. Ἡ χαρὰ τῆς ἐπιστροφῆς ἐπαρηγόρει τοὺς ναύτας διὰ τὴν ἀκούσιον ἀργοπορίαν των. Καίτοι δὲ ὁ ἀρχηγός, τὸν ὁποῖον ἐλάτρευαν, ἐφαίνετο τεθλιμμένος καὶ περίφροντις, οἱ ναῦται διήρχοντο τὰς ἑσπέρας πίνοντες καὶ ᾄδοντες, ὁπόταν μίαν ἡμέραν ἐν Κύμῃ, ἔνθα ἀνεπαύοντο, ἤκουσαν μίαν ἀπιστεύτως τρομερὰν εἴδησιν. Ὁ λαὸς τῶν Ἀθηνῶν εἶχε καλύψει μὲ ἄνθη καὶ ἀλύσεις τοὺς ἄλλους πολεμιστὰς τοὺς πρὸ αὐτῶν φθάσαντας. Ἄνθη διὰ τὴν νίκην των καὶ ἀλύσεις διὰ τὸ ἔγκλημά των. Οἱ νικηφόροι στρατηγοὶ ἐδέχθησαν τὸ κώνειον ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ θεράποντος τῶν Ἕνδεκα... Καὶ ἀπὸ ἐκείνης τῆς ἡμέρας ὁ Κόνων περισσότερον σύννοφρυς δὲν ἐγκατέλειπε τὴν πρύμνην τοῦ σκάφους του, βυθισμένος εἰς τὸν σιωπηλόν του ρεμβασμόν.

Μὲ ὅλην τὴν βραδύτητα τῶν κωπῶν της ἐπροχώρει ἐν τοσούτῳ ἡ «Πάραλος». Ἤδη διεκρίνετο ὁ βράχος τοῦ Φαλήρου καὶ ὁ ἐπ' αὐτοῦ λευκὸς πυργίσκος τοῦ σημαιοφόρου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου κατὰ τὰς ἀσελήνους νύκτας οἱ φύλακες ἔκαιον πυρὰς δᾳδῶν καὶ ξύλων ρητινωδῶν.

Ὁ βράχος καὶ ἡ παραλία ἐφαίνοντο πλήρη κόσμου ἀσφυκτικῶς συνωστισμένου, τρέχοντος καὶ πολυασχόλου, ἡ δὲ ὁδὸς τῶν Ἀθηνῶν ἡ διασχίζουσα τὸν ἀγρὸν τοῦ Ἀριστείδου ἦτο ἐπίσης κοσμοβριθής.

Τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἡ «Πάραλος» ἐρχομένη ἐκ τοῦ πελάγους ἔκαμπτε τὸν

βράχον διὰ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν λιμένα τῆς Μουνυχίας, μία μικρὰ λευκὴ λέμβος ἀποσπασθεῖσα τῆς ξηρᾶς ἐφέρετο γοργῶς πρὸς τὴν ναυαρχίδα.

Ἦτο πολὺ μικρὰ λέμβος, σχεδὸν ἀκάτιον τὸ ὁποῖον εἷς καὶ μόνος κωπηλάτης ὡδήγει μὲ τὰς δύο του κώπας. Εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος ἐκάθητο μόνη μία νεαρὰ πεπλοφόρος γυνή. Καὶ εἰς τὴν πρῷραν εἷς νεανίσκος ἐκίνει ζωηρῶς ἓν τεμάχιον ἐρυθροῦ ὑφάσματος. Καθ' ἣν στιγμὴν τὸ ἀκάτιον ἔφθασεν ἐγγύτατα τῆς τριήρους ὁ Κόνων ἀνεγνώρισε τὸν Ξανθίαν. Ὅλον τὸ αἷμά του συνέρρευσεν εἰς τὴν καρδίαν του... Ἔκαμεν ἓν νεῦμα καὶ ἔδωκε μίαν διαταγήν. Αἱ κῶπαι ἀνυψώθησαν, ὁ οἰακιστὴς στρέφων ἀριστερὰ τὸν οἴακα ἀφῆκε τὸ σκάφος νὰ πλεύσῃ πρὸς τὴν λέμβον.

Ἦτο πλησίον της μετ' ὀλίγον. Ἡ πεπλοφόρος γυνὴ ἀπαξιοῦσα νὰ δεχθῇ τὴν χεῖρα τοῦ δούλου ἔλαβεν ἕνα κάλω καὶ μὲ ἕνα πήδημα εὑρέθη ἐπὶ τοῦ καταστρώματος. Ὁ μακρὸς πέπλος της πρὸς στιγμὴν ἀνεμισθεὶς ἀπεκάλυψε μέρος τοῦ προσώπου καὶ τοῦ στήθους της, οἱ δὲ γεροντότεροι τῶν ναυτῶν ἐπρόφθασαν νὰ ἴδουν ἀναρτώμενον ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ τῆς νέας χρυσοῦν μετάλλιον φέρον ἀποτύπωμα γλαυκὸς καθημένης ἐπὶ κλάδου ἐλαίας.

— Ἡ Ἱεροφάντις!... εἶπον χαμηλοφώνως... ἡ Ἱεροφάντις.

Ἐλαφρὸν ὡς αὔρα τὸ ὄνομα τοῦτο διέτρεξεν ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τὴν τριήρη.

— Ἡ Ἱεροφάντις, ἡ Ἱεροφάντις!...

Ὅλοι ὑπεκλίθησαν μετ' εὐλαβείας. Καὶ ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Κόνων μὲ καρδίαν πάλλουσαν ἀνεγνώρισε τὴν Εἴρηναν.

— Εἶμαι ἐγώ! εἶπεν ἐκείνη· ἐκεῖνος ὥρμησεν καὶ τείνει εἰς αὐτὴν τὴν χεῖρα, ἀντελήφθη ὅμως ταχέως τὸ χρυσοῦν της ἔμβλημα καὶ ὠπισθοχώρησεν ὠχρότατος.

— Ὦ! εἶπεν ἐτελείωσε λοιπόν...

— Ἐτελείωσεν!... εἶπεν ἐκείνη.

— Ὢ Εἴρηνα, εἶπεν ἐκεῖνος ἐλησμόνησες τὰς ὑποσχέσεις σου· τοὺς ὅρκους σου; τὰ ἐλησμόνησες ὅλα καὶ ἔγινες σύζυγος τοῦ Μεγάλου Ἱερέως...

— Ἀπατᾶσαι Κόνων, δὲν ἐλησμόνησα τίποτε. Δὲν εἶμαι σύζυγος τοῦ Μεγάλου Ἱερέως!

Ἐδίστασε πρὸς στιγμὴν καὶ εἶπε σχεδὸν περίδακρυς μὲ φωνὴν μόλις ἀκουομένην:

— Πῶς εἶσαι ἀδύνατος καὶ ὠχρός

Ὁ Κόνων ἐμειδίασε μὲ πικρίαν καὶ ἔδειξε τὸν βραχίονά του τὸν κρυπτόμενον ὑπὸ τὰς πτυχὰς τοῦ μανδύου του.

— Ἐπολέμουν τὴν ἡμέραν καὶ ἔκλαιον τὴν νύκτα.

— Ἔκλαιες, σύ, Κόνων;

— Ναί, ὡς παιδίον... Εἴρηνα, ἐνθυμεῖσαι τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν εἰς τὸ Ἄλσος τῆς Ἀρτέμιδος ὡρκίσθημεν νὰ εἴμεθα ἡνωμένοι διὰ παντός;

Ἐὰν τὸ ἐνθυμοῦμαι; Ἐπέστρεψα ἐκεῖ μίαν ἡμέραν τοῦ παρελθόντος χειμῶνος.

Τὸ δένδρον μας εἶχε χάσει τὰ φύλλα του καὶ ἐγὼ τὸ ὄνειρόν μου! ὦ Κόνων! Μοῦ ὁμιλεῖς διὰ τὰς ὑποσχέσεις μου! Διατί, πτωχέ μου φίλε, ἐλησμόνησες τὰς ἰδικάς σου;

— Τρέλλα!... Ναὶ ἦτο τρέλλα!...

Δὲν ἔπταια! Μοῦ εἶχε δώσῃ νὰ πίω φίλτρα, τὰ ὁποῖα φονεύουν τὴν θέλησιν... Ἔπρεπε νὰ μὲ ἀκούσῃς καὶ νὰ μὲ συγχωρήσῃς!

Ἡ Εἴρηνα ἔμεινε πρὸς στιγμὴν σιωπηλὴ καὶ ἀπήντησε·

— Θὰ σὲ συνεχώρουν Ἀλλὰ διατί δὲν ἔμαθα τίποτε; Διατί δὲν ἔμαθα τίποτε ἄλλο ἐκτὸς τοῦ σφάλματός σου; Διατί ὁ Ἱεροφάντης δὲν σ' ἀφῆκε νὰ μὲ πλησιάσῃς; Οἱ Θεοὶ μὲ προώριζον νὰ κύψω τὸν αὐχένα ὑπὸ τὸ βάρος τῆς λατρείας των. Ἔγινε ὅ,τι δὲν ἐπιδέχεται ἐπανόρθωσιν. Ἀνήκω σήμερον εἰς τὸν ναὸν τὸν ὁποῖον δὲν θὰ ἐγκαταλείψω ποτὲ πλέον καὶ ἐὰν ἦλθον σήμερον ἐδῶ...

— Μὴ δικαιολογεῖσαι!

Ἦλθες διότι ἀκόμη μὲ ἀγαπᾷς!

— Ναί! διότι σὲ ἀγαπῶ καὶ ἦλθα νὰ σώσω τὴν ζωήν σου!

Ἡ τριήρης ἐλικνίζετο ἐλαφρὰ ἐπάνω εἰς τὰ γαλανὰ κύματα τὰ ἠρεμοῦντα τώρα.

Ἡ Εἴρηνα στηριζομένη ἐπὶ τοῦ πρυμναίου ἱστοῦ ἐστράφη πρὸς τοὺς ναύτας Ἐκείνους ἔπρεπε νὰ πείσῃ πρώτους. Τὸ ἐγνώριζε. Καὶ διὰ νὰ τοῖς ἐπιβληθῇ περισσότερον ἀφήρεσε τὸν πέπλον της καὶ ἔδειξε τὸ πρόσωπόν της τὸ σοβαρὸν καὶ ἤρεμον. Διὰ φωνῆς αὐστηρᾶς ἐβεβαίωσε τὰς φήμας, τὰς ὁποίας ἐκεῖνοι ἐγνώριζον ἤδη.

Ἀνήγγειλεν εἰς αὐτοὺς τὸν θάνατον τῶν στρατηγῶν Διομέδοντος καὶ Περικλέους.

Διηγήθη πῶς ἡ ἀδικία τοῦ λαοῦ ἔπεσε βαρεῖα ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων, οἵτινες ἤραντο τὴν μεγαλειτέραν ναυτικὴν νίκην ὅλου τοῦ πολέμου, καὶ πῶς ἡ φωνὴ τῶν καλῶν πολιτῶν ἐκαλύφθη ἀπὸ τὴν βοὴν τοῦ ὄχλου. Διηγήθη ὅτι ἀπὸ τριῶν ἡμερῶν ὁ λαὸς κατεσκηνωμένος ἐπὶ τῶν προκυμαιῶν προέβαινεν εἰς ἐρεύνας ἐφ' ὅλων τῶν καταπλεόντων σκαφῶν, μηδ' αὐτῶν τῶν ἐμπορικῶν ἐξαιρουμένων.

Οὕτω τὴν προτεραίαν ἀτυχής τις ξένος, ὃν ὁ ὄχλος ἐξέλαβεν ὡς τὸν ναύαρχον Ἀριστόδημον, διεμελίσθη ἐπ' αὐτῆς τῆς Προκυμαίας τοῦ Πειραιῶς.

Βεβαιοῦσα τὴν διήγησιν τῆς Ἱερείας ἡ βοὴ τοῦ μαινομένου ὄχλου ἔφθανε μέχρι τῆς «Παράλου» φερομένη ἐπὶ τῆς κυανῆς ὑγρᾶς ἐκτάσεως...

—Φύγετε! ἀνέκραξεν ἡ Εἴρηνα. Φύγετε ναῦται! Ἐπιστρέψατε εἰς τὰς ἀκτάς, ἐξ ὧν ἔρχεσθε. Σώσατε τὴν ζωὴν ἐκείνου, ὅστις τοσάκις σᾶς ἔκαμε νικητάς. Φύγετε χωρὶς ἀργοπορίαν! Ἡ ἀπουσία σας θὰ εἶναι σύντομος. Ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν θὰ εἶσθε πάλιν εἰς τὰς Ἀθήνας.

— Ἂς φύγωμεν! εἶπεν ὁ Κόνων ἀκτινοβολῶν ἐκ χαρᾶς. Ἂς φύγωμεν!... Ἂς ζητήσωμεν ἐκεῖ εἰς τὰς Ἰωνικὰς ἀκτὰς καθαρώτερον ἀέρα καὶ οὐρανοὺς περισσότερον φιλοξένους. Ὢ ἀγαπητή μου! Πόσον ἡ ζωή σου θὰ εἶναι ὡραία. Εἰς ποῖον λίκνον ἀγάπης θὰ διέλθῃς τὰς νυμφικάς σου νύκτας!

Ὁ Κελευστὴς ἔδωκε μίαν διαταγήν. Ὅλοι οἱ ἐρέται χωρὶς τὸν παραμικρὸν ψίθυρον ἔκυψαν εἰς τὰς κώπας των. Καὶ ἤδη ἡ τριήρης, πρὸς στιγμὴν διστάσασα, ἔστρεψε τὴν πρύμναν της πρὸς τὸ παράλιον.

— Χαῖρε Κόνων, εἶπεν ἡ Εἴρηνα μὲ φωνὴν τὴν ὁποίαν μοιραίως προσεπάθησε νὰ καταστήσῃ σταθεράν. Αἱ εὐχαί μου θὰ σὲ ἀκολουθοῦν.

— Διατί μ' ἀποχαιρετᾷς, ἀφοῦ τὸ μέλλον μᾶς ἀνήκει; Ξανθία, ἐλθὲ μαζῆ μας. Σὺ λεμβοῦχε, ἀποχώρησον!...

— Κελευστά, ἀνέκραξεν ἡ Εἴρηνα, δι' ὄνομα τοῦ Διὸς ὅστις μᾶς βλέπει, καὶ τῆς Ἀθηνᾶς, ἥτις μᾶς ἀκούει, ἀνάστειλον τὴν ὁρμὴν τῶν κωπῶν σου.

Ὁ Κόνων ἐνόησε τώρα. Ἐνόησεν ὅτι ἡ ἱέρεια δὲν εἶχεν ἔλθῃ ὅπως συμμερισθῇ τὴν τύχην του, ἀλλ' ὅπως τὸν σώσῃ ἐκ τῆς ὁρμῆς τοῦ ὄχλου.

— Ἐγὼ μόνος κυβερνῶ ἐδῶ, ἀνέκραξε διὰ φωνῆς τρομερᾶς. Ἐμπρὸς ἐρέται!...

Ἡ Εἴρηνα πλησιάσασα μέχρι τῶν δρυφράκτων ἔρριψε τὸν πέπλον καὶ ἔδειξε τὸ στῆθός της.

— Στῆτε! εἶπεν. Εἶμαι ἡ Ἱεροφάντις. Σᾶς φέρω τὰς διαταγὰς τῶν θεῶν, αἵτινες εἶναι ἀνώτεραι πάσης ἀνθρωπίνης θελήσεως. Ἰδοὺ αἱ πινακίδες, ἐπὶ ὁποίων ἡ Ἀθηνᾶ διὰ χειρὸς τοῦ Μεγάλου ἱερέως ἔγραψε τὴν διαταγήν της.

Ὁ Κελευστὴς ἔλαβε τὰς πινακίδας ἀπὸ τῶν χειρῶν τῆς νεάνιδος καὶ ἀνέγνωσε τὸν χρησμόν.

— «Θὰ ὁδηγήσουν τὴν τριήρη μου εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Ἰωνίας. Ἡ κώπη θὰ τοῖς εἶναι περιττή. Ὁ ἄνεμος θὰ κολπώνῃ τὰ ἱστία των!».

Ὁ Κόνων ἥρπασε τὰς πλάκας ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ κελευστοῦ καὶ τὰς ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν.

— Εἰς τὰς κώπας σας εἶπεν.

Ἀλλὰ διὰ πρώτην φορὰν ἡ φωνή του δὲν εἰσηκούσθη. Αἱ ὑψωθεῖσαι κῶπαι ἔμειναν μετέωροι.

— Ὢ! ἀνέκραξεν... ἡ δύναμίς σου λοιπὸν εἶναι μεγαλειτέρα τῆς ἰδικῆς μου; Κατηραμένος!... Εἶμαι κατηραμένος!... Ἂς ἐπιστρέψωμεν εἰς τὰς Ἀθήνας. Τί θέλω τὴν ζωὴν χωρὶς σέ;

— Σὲ ἱκετεύω, μὴ ὁμιλεῖς κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον. Εἶμαι ἐντολοδόχος τῆς θεᾶς, ἐλθοῦσα ἐνταῦθα κατὰ καθῆκον, κατ' ἐντολὴν τῆς Πολιούχου. Μὴ ἀνθίστασαι εἰς τὴν παντοδυναμίαν της. Ἴσως ἀργότερον ἡ ἰδία πάλιν εὐδοκήσῃ ν' ἀκούσῃ τὴν ἄπαυστον προσευχήν μου. Σήμερον ὅμως εἶναι προδιαγεγραμμένοι οἱ δρόμοι μας. Ὀφείλομεν ὑπακοὴν εἰς τοὺς θεούς, τοὺς ὁποίους ὑπηρετοῦμεν, καὶ ὅταν ἀκόμη ἡ θέλησίς των μᾶς συντρίβῃ... Διότι τώρα ἐγὼ εἶμαι συντετριμμένη... καὶ σὺ δὲν τὸ βλέπεις.

— Τότε ἄφες τοὺς περιττοὺς αὐτοὺς θεούς σου. Διὰ δευτέραν φορὰν ἡ σκληρότης των σ' ἀποσπᾷ ἀπὸ τὴν ἀγάπην μου. Ἄκουσον! Δὲν διατάσσω. Παρακαλῶ μόνον. Ἐλθέ, ὑπάκουσον τὴν καρδίαν σου καὶ ἄφες τὴν σκληρὰν αὐτὴν λογικήν. Ἐλθὲ μαζῆ μου! Σὲ ἀγαπῶ τόσον!...

«Γνωρίζω ἐκεῖ κάτω εἰς τὴν ἀγρίαν ἀκτὴν τῆς Λέσβου ἓν μικρὸν χωρίον ἁλιέων, τὸ ὁποῖον κρύπτει τοὺς λευκούς του οἰκίσκους ὑπὸ τὴν σκιὰν τῶν ἐλαιώνων. Αὖραι γλυκεῖαι καὶ φλοῖσβοι ἀφροστεφεῖς θωπεύουν τὴν ὡραίαν παραλίαν. Οἱ κάτοικοί του ἔκπληκτοι μᾶς ἔβλεπον φθάνοντας ἐκεῖ. Ἠγνόουν τὴν ὕπαρξιν ἄλλου κόσμου. Ἠγνόουν τὸν πόλεμον. Οὐδεὶς θὰ μᾶς γνωρίσῃ. Θὰ φιλῶ τὰ χείλη σου ἐναγκαλιζόμενος τὴν ὀσφύν σου ὅπως μίαν φορὰν εἰς τὸν δρόμον τῆς Δαϊδαμείας.

Ἐκεῖ θὰ πραγματοποιηθῇ τὸ κοινὸν ὄνειρόν μας. Θὰ ἴδω ἐπὶ τέλους τοὺς ὡραίους σου ὀφθαλμοὺς μειδιῶντας. Τ' ἀγαπῶ τόσον!... Σὲ παρακαλῶ νὰ φύγωμεν!... Σὲ ἱκετεύω. Αἰσθάνομαι, ὅτι ἡ καρδία μου πάλλει εἰς βαθμὸν τοιοῦτον, ὥστε ἔχω ἀνάγκην στηρίγματος.

Ἀρνεῖσαι ἀκόμη!... Εἶμαι πληγωμένος. Εἰς τὸν βραχίονα καὶ εἰς τὴν πλευράν. Ἀρκεῖ αὐτὸ διὰ τὸν θάνατόν μου. Θ' ἀποθάνω μακράν σου, ὅταν σὺ δὲν θὰ εἶσαι ἐκεῖ νὰ ἐπιδέσῃς τὰ τραύματά μου. Ὄχι, δὲν θὰ μ' ἀφήσῃς νὰ φύγω μόνος. Παρατήρησον!...

Ἀπεμάκρυνεν ἀπὸ τὸν βραχίονά του τὰς πτυχὰς τοῦ μανδύου του καὶ μὲ κίνημα βίαιον ἀφήρεσε τὸν ἐπίδεσμον. Ἀπὸ τοῦ ὤμου μέχρι τοῦ ἀγκῶνος βαθεῖα χαίνουσα πληγὴ ηὔλακωνεν αἱμάσσουσα τὸν γυμνὸν βραχίονά του. Τὸ αἷμα ἐσχημάτισε θρόμβους ἐπὶ τῶν χειλέων τοῦ τραύματος καὶ ἔπεσε κατὰ πυκνὰς σταγόνας. Μία πορφυρᾶ σταγὼν ἐκηλίδωσε τὸ κατάστρωμα τῆς τριήρους.

— Αἴ! ἀνέκραξεν ἡ νεᾶνις, τὸ αἷμά σου τρέχει δυστυχῆ μάρτυ!...

Καὶ τὰ δάκρυά της ὡς χείμαρρος ἔρρευσαν τώρα ἐπὶ τῶν παρειῶν της. «Ἀθηνᾶ, ὦ Ἀθηνᾶ μῆτέρ μου, ἱκέτευσε μὲ φωνὴν ἐκλείπουσαν, τὸ καθῆκόν μου εἶναι πολὺ δύσκολον. Βοήθησόν με! Κλονίζομαι».

— Ἐλθὲ λοιπόν! εἶπεν ὁ Κόνων γεμᾶτος ἐλπίδα. Ἐμπρὸς ἐρέται προσφέρω δέκα χρυσᾶ τάλαντα. Εἰς τοὺς ἀρτέμονας ναῦται! Ἐλθὲ γλυκεῖα κόρη, σὺ ἡ ὁποία δὲν θέλεις νὰ μὲ ἀκούσῃς, ἐλθὲ πρὸς τὴν ἀγάπην μου, ἐλθὲ πρὸς τὴν εὐτυχίαν σου.

Ἡ Εἴρηνα μὲ ὑπεράνθρωπον προσπάθειαν, ἀπομάσσουσα τοὺς ὀφθαλμούς της, κατώρθωσε νὰ γείνῃ κυρία ἑαυτῆς.

— Χθές, εἶπεν, ἦτο εὐτυχία. Σήμερον θὰ ἦτο τύψις. Ὡρκίσθην τρομερὸν ὅρκον ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς θεᾶς. Δὲν δύναμαι. Λυπήθητι τὴν δυστυχῆ κόρην.

(Ἕπεται συνέχεια).

Η ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΤΟΥ ΒΑΜΒΑΚΟΣ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ

Ἐν Αἰγύπτῳ ἐκαλλιεργήθησαν ἐφέτος 1,603,266 στρέμματα (acres) διὰ βαμβακοφυτείας ἀπέναντι 1,456,187 acres πέρυσι. Ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Πρόξενος τῆς Ἀμερικῆς ὑπολογίζει τὴν ἐφετεινὴν ἐσοδείαν τοῦ βάμβακος ἐν Αἰγύπτῳ εἰς ἑπτακόσια ἑκατομμύρια περίπου λιτρῶν. Εἰς τὴν προγενεστέραν αὐτοῦ ἔκθεσιν τῆς 29ης Ὀκτωβρίου. ὑπελόγιζε τὴν ἐσοδείαν εἰς 650,000,000 λιτρῶν. Ἡ περυσινὴ ἐσοδεία ἀνῆλθεν εἰς πεντακόσια ἑκατομμύρια λιτρῶν.

— Κατὰ τὴν αὐτὴν ἔκθεσιν ἐκαλλιεργήθησαν ἐφέτος ἐν Αἰγύπτῳ βαμβακοφυτεῖαι ἐκτάσεως 201,988 acres διὰ ποιότητα Yoanovich, 16,572 διὰ ποιότητα Abbassi, 943,889 acres διὰ ποιότητα Mit Affifi, 314 001 acres διὰ Ashmouni, 91,694 διὰ Nubari καὶ δι' ἄλλας ποιότητας 35,252 acres. Ἐν Mehallet Kebir ἡ ποιότης Yoanovich ἐπωλεῖτο πρὸς $32.50 τὸ καντάριον καὶ ἡ τῆς Mit Affifi πρὸς $25.50 τὸ καντάριον.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΚΑΠΝΟΥ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Ἡ εἰσαγωγὴ τουρκικοῦ καπνοῦ ἐκ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας διὰ τοὺς ἐννέα μῆνας τοὺς λήξαντας τὴν 30ὴν Σεπτεμβρίου 1910 ἀνῆλθεν εἰς 4,214,366 λίτρας ἀξίας $2,676,058, ἀπέναντι 2,812,257 λιτρῶν ἀξίας $1,686,349 διὰ τὴν ἀντιστοιχοῦσαν περίοδον τοῦ 1909 καὶ 2,483,467 λίτρας ἀξίας $1,205,730 διὰ τὴν τοῦ 1908. Ἐκ τῆς Ἀσιατικῆς Τουρκίας εἰσήχθη καπνὸς ἐφέτος, διὰ τοὺς ἐννέα μῆνας, 2,783,161 λίτραι ἀξίας $895,906, ἀπέναντι 2,088,811 λιτρῶν ἀξίας $510,423 διὰ τὴν αὐτὴν περίοδον τοῦ 1908.

WILLIAM SOHMER *R. J. SCHMIDT* *WILLIAM SOHMER, JR.*

WILLIAM SOHMER 40 CEDAR STEET, NEW YORK.

Telephones 2468—2460 John.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

PELICAN ASSURANCE CO. NEW YORK

GERMAN ALLIANCE INSURANCE CO. NEW YORK

EPPELSHEIMER & CO.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑΡΧΑΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΑΙ

ΚΑΛΟΥΠΙΩΝ (ΜΟΛΔΣ) ΔΙΑ ΣΟΚΟΛΑΤΑΣ ΚΑΙ ΠΑΓΩΤΑ, ΔΟΧΕΙΩΝ ΔΙΑ ΠΑΓΩΤΑ

34-44 HUBERT ST., NEW YORK

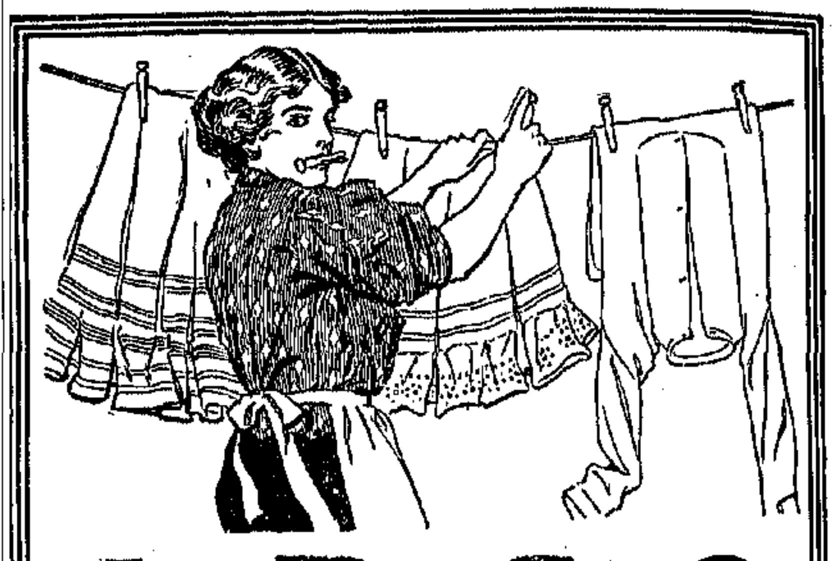

ARGO

Gloss Starch

Κόλλα εἰς χῦμα μαζεύει σκόνην καὶ ἀκαθαρσίας κάτω ἀπὸ τοὺς πάγκους τῶν παντοπωλείων καὶ τὰ ροῦχα λερώνουν καὶ κιτρινίζουν.

Ἡ Κόλλα Argo εἶνε ἡ ἀρίστη ὅλων διὰ κολλάρισμα, δύνασθε νὰ τὴν μεταχειρισθῆτε θερμὴν ἢ ψυχράν.

Ἀγοράζετε τὴν καθαρὰν κόλλαν ARGO 5 c.

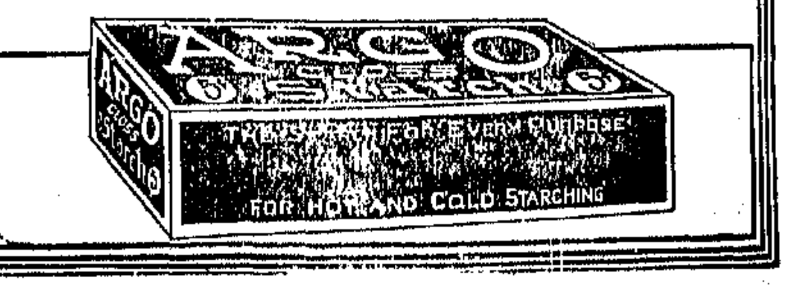

ΤΥΡΟΚΟΜΟΙ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ

ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΙΔΩΝ ΤΥΡΟΚΟΜΙΑΣ

POLLY Brothers

21 NEW BOWERY, NEW YORK

Telephone 1300 Orchard

ΛΕΚΑΣ ΚΑΙ ΔΡΙΒΑΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1892

17 ROOSEVELT ST., NEW YORK

Telephone 1464 worth

ΑΔΕΛΦΟΙ ΖΑΧΑΡΙΟΥ

109-111 BROAD STREET, NEW YORK

ΕΙΣΑΓΩΓΗ-ΕΞΑΓΩΓΗ

CONSIGNATIONS

INFORMATIONS COMMERCIALES

Π. ΜΟΥΣΤΑΚΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ

ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1892

48 NEW BOWERY, NEW YORK

Telephone 3302 Worth.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

ΕΛΛΑΔΟΣ - ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Χονδρικὴ Πώλησις

ΠΙΝΟΤΣΙΩΝ ΧΟΥΡΜΑΔΩΝ, ΣΥΚΩΝ ΚΤΛ.

1-5 NEW BOWERY / 27 ROOSEVELT ST., NEW YORK

Tel. 1221 Worth

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

ΕΘΝΙΚΩΝ ΛΙΘΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

Κατεσκευασμένων εἰς τὸ καλλίτερον Λιθογραφεῖον τοῦ Σικάγου. Πωλοῦνται λιανικῶς καὶ χονδρικῶς.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΙΜΟΚΑΤΑΛΟΓΟΝ

JAMES VAFAKOS

634 BLUE ISLAND AVE., CHICAGO ILL.

Ζητοῦνται ἀντιπρόσωποι διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

ΟΙ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΙ ΚΙΝΗΤΟΙ ΛΑΜΠΙΚΟΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

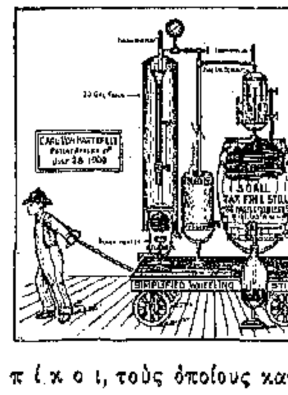

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΜΕΝ κινητοὺς λαμπίκους. Τοποθετοῦμεν ἐγκαταστάσεις μεγάλας ἢ μικράς, διὰ παραγωγὴν ἀπὸ 5—500 γαλλόνια ἡμερησίως. Ἐγγυώμεθα τὴν ἀπόλυτον ἀσφάλειαν τῶν μηχανημάτων μας. Καὶ ὁ ἀπειρότερος ἐργάτης οὐδένα διατρέχει κίνδυνον. Οἱ ἁπλοποιημένοι λαμπίκοι, τοὺς ὁποίους κατασκευάζομεν ὑπερτεροῦσιν ὅλους τοὺς ἄλλους κατὰ τὴν ἀντοχήν, ταχύτητα, ἀποτελεσματικότητα, ἀσφάλειαν καὶ οἰκονομίαν. Διὰ τῶν λαμπίκων τούτων δύνασθε νὰ παραγάγετε ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑ ἀπὸ τσίπουρα, σταφίδα, καλαμπόκι, πριονίδια καὶ ἄλλας φυτικὰς ὕλας πρὸς 40 μέχρι ἑξήκοντα ἑκατοστὰ τοῦ φράγκου τὸ Γαλλόνιον.

Ἐπὶ παραδείγματι, Λαμπίκος τῶν 5 γαλλονίων, παράγων καθ' ἑκάστην 20—25 γαλλόνια, ἐργαζόμενος 26 ἡμέρας κατὰ μῆνα, ἔστω πρὸς 20 γαλλόνια τὴν ἡμέραν, θὰ παραγάγῃ 520 γαλόνια, ἀντὶ δαπάνης τριακοσίων φράγκων κατ' ἀνώτατον ὅριον. Ἡ τιμὴ τοῦ λαμπίκου τούτου εἶναι μόνον Φρ. Χρ. 700 (δολλ. 135), παραδοτέου ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ.

ΕΓΓΥΩΜΕΘΑ ΟΤΙ Η ΔΑΠΑΝΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΔΙΑ ΤΩΝ ΛΑΜΠΙΚΩΝ ΜΑΣ ΕΠ' ΟΥΔΕΝΙ ΛΟΓΩ ΥΠΕΡΒΑΙΝΕΙ ΤΑ 60 ΕΚΑΤΣΟΣΤΑ ΤΟΥ ΦΡΑΓΚΟΥ ΚΑΤΑ ΓΑΛΛΟΝΙΟΝ.

Λαμπίκοι χωρητικότητος 75 μέχρι 100 Γαλλονίων στοιχίζουν 4892 φράγκα καὶ πωλοῦνται μὲ τὴν αὐτὴν ἐγγύησιν.

Ἐξ ἐπισήμων στατιστικῶν ἀπεδείχθη ὅτι ἡ δαπάνη τῆς παραγωγῆς οἰνοπνεύματος διὰ τῶν λαμπίκων μας ἐξ ἀραβοσίτου εἶνε 45 ἑκατοστὰ τοῦ φράγκου κατὰ γαλλόνιον.

Ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐπισυνάψωμεν σχέσεις μὲ τὰ κυριώτερα οἰνοπνευματοποιεῖα Ἑλλάδος καὶ Ἀνατολῆς πρὸς εἰσαγωγὴν ἐκεῖ τῶν τελείων ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΩΝ ΛΑΜΠΙΚΩΝ ΜΑΣ.

THE WOOD WASTE DISTILLERIES CO., Inc.

1204 McColloch St., Wheeling, W. Va.

HONEST

LONG CUT

5c.

5c.

TOBACCO

ΑΡΙΣΤΟΣ διὰ κάπνισμα καὶ μάσημα. Ὄχι τὸ μεγαλείτερον πακέτο, ἀλλὰ ἡ ἀρίστη ποιότης. Πωλεῖται παντοῦ.

The American Tobacco Co.

Οἱ παντοπῶλαι πωλοῦν τώρα δύο εἴδη:

ΣΙΡΟΠΙΟΝ ΚΑΡΟ

ΟΛΟΙ ΟΣΟΙ ΑΓΑΠΟΥΝ ΚΑΛΟΝ ΣΙΡΟΠΙΟΝ ὀφείλουν νὰ δοκιμάσουν τὸ νέον ΚΑΡΟ (extra quality). Εἶναι καθρὸν ὡς διϋλισμένον μέλι μὲ λεπτότερον ἄρωμα. Ἔχει ἐρυθρὰν ἐτικέτα. Ἐὰν προτιμᾶται σκοῦρο σιρόπιον μὲ πλούσιον ἄρωμα ἀγοράσατε τὸ πυρρόχρουν ΚΑΡΟ μὲ κυανὴν ἐτικέταν. 5.

Karo

Μέγα Δοχεῖον 10c. & 15c.

NATIONAL BANK OF GREECE

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ εἰς: Αἴγιον, Ἀγρίνιον, Ἀλμυρόν, Ἄμφισσαν, Ἀμαλιάδα, Ἄρταν, Ἀταλάντην, Βόλον, Γύθειον, Δημητσάναν, Ζάκυνθον, Θήβας, Θήραν, Ἰθάκην, Καλάβρυτα, Καλάμας, Καρδίτσαν, Κέρκυραν, Κεφαλληνίαν, Κόρινθον, Κύμην, Κυπαρισσίαν, Κύθηρα, Λαμίαν, Λάρισσαν, Λεβάδειαν, Λευκάδα, Μεγαλόπολιν, Μεσολόγγιον, Μεσσήνην, Ναύπακτον, Ναύπλιον, Παξούς, Πάτρας, Πειραιᾶ, Πόρον, Πύλον, Πύργον, Σπάρτην, Σύρον, Τρίκκαλα, Τρίπολιν καὶ Χαλκίδα.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ

Δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας Ἀγγλίας ἀποδοτέας ἐν ὡρισμένῃ προθεσμίᾳ, ἢ διαρκεῖς, ἐπὶ τόκῳ :

1 1)2 ο)ο	κατ᾽ ἔτος διὰ καταθέσεις	6 μηνῶν	τοὐλάχιστον
2 ο)ο	» » » »	1 ἔτους	»
2 1)2 ο)ο	» » » »	2 ἐτῶν	»
3 ο)ο	» » » »	4 »	»
4 ο)ο	» » » »	5 »	»

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡΑΧΜΑΙ 33.500,000

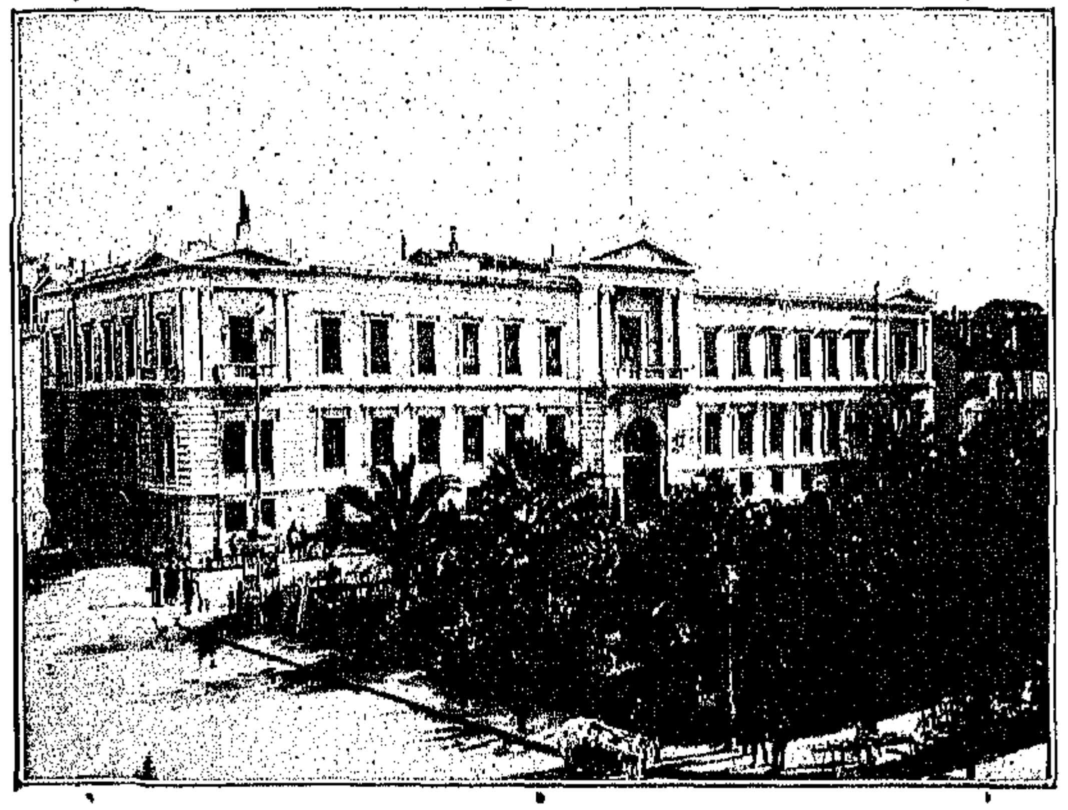

ΤΟ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΜΕΓΑΡΟΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΙ 170,000,000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Δι᾽ ἀποστολὴν χρημάτων ἐκ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς Ἑλλάδα ἀπευθυντέον πρὸς τοὺς ἑξῆς ἀνταποκριτὰς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος:

National Bank of Commerce	New York
American Express Co.	» »
Bankers Trust Co.	» »
Irving National Exchange Bank	» »
Russo-Chinese Bank	» »
Commercial National Bank	Chicago
First National Bank	» »
First National Bank	Pittsburg
First National Bank	Milwaukee
Canadian Bank of Commerce	Montreal Canada

Συνιστᾶται θερμῶς εἰς τοὺς μετὰ τῆς Τραπέζης συναλασσομένους ὅπως, πρὸς ταχυτέραν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεών των, ἀποφεύγωσι νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὰ διοικοῦντα τὴν Τράπεζαν πρόσωπα καὶ διευθύνωσιν ἀποκλειστικῶς πάσας τὰς ἐπιστολὰς αὐτῶν :

NATIONAL BANK OF GREECE
ATHENS (Greece)

ΑΠΟΨΙΣ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

VOL. II, NO. I

JANUARY 1911

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΑΤΛΑΝΤΙΣ

"MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS"

$2.00 PER YEAR

20 C. A COPY

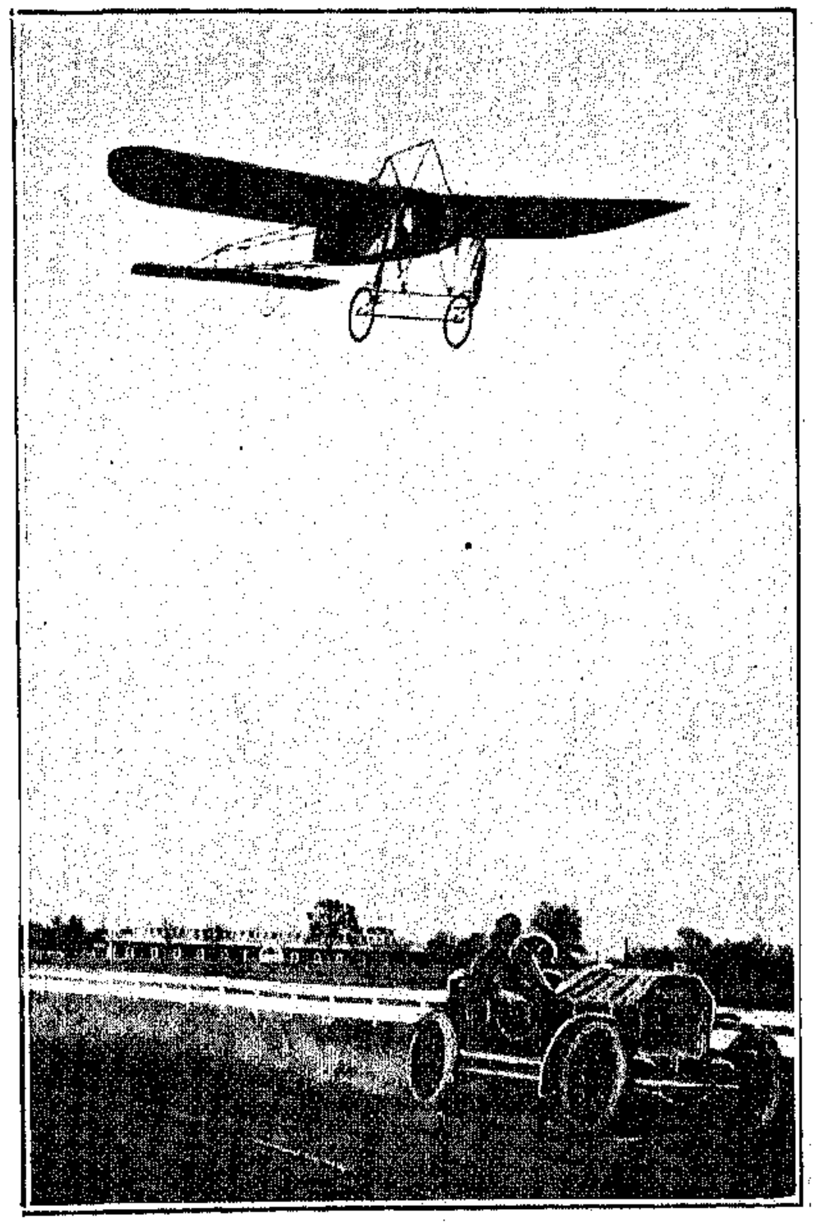

BANK OF ATHENS

ATHENS, GREECE

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1893

ΕΔΡΑ ΑΘΗΝΑΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΔΡΑΧΜΑΙ 50,000,000

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ 80,000,000

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΛΛΑΔΟΣ: Ἐν Πειραιεῖ, Βόλῳ, Σύρῳ, Καλάμαις, Πάτραις, Λαρίσσῃ, Τριπόλει.
ΑΙΓΥΠΤΟΥ: » Ἀλεξανδρείᾳ, Καΐρῳ, Χαρτούμ, Ζαγαζὶγ καὶ Μανσούρᾳ.
ΤΟΥΡΚΙΑΣ: » Κωνσταντινουπόλει (Γαλατᾷ καὶ Σταμποὺλ), Σμύρνῃ, Θεσσαλονίκῃ, Καβάλᾳ, Σέρραις, Ξάνθῃ, Τραπεζοῦντι καὶ Σαμψοῦντι.
ΚΡΗΤΗΣ: » Χανίοις, Ἡρακλείῳ καὶ Ρεθύμνῃ.
ΑΓΓΛΙΑΣ: » Λονδίνῳ, 22 Fenchurch St. E. C.

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ Η ΤΡΑΠΕΖΟΓΡΑΜΜΑΤΙΑ ΠΛΗΡΩΝΟΥΣΑ ΤΟΚΟΥΣ ΩΣ ΚΑΤΩΘΙ:

3 ο)ο εἰς πρώτην ζήτησιν
3 1)2 δι' ἓξ μῆνας
4 ο)ο δι' ἓν ἔτος
5 ο)ο διὰ δύο ἔτη καὶ πλέον

Δι' ἀποστολὴν χρημάτων ἐκ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς ΕΛΛΑΔΑ, ΑΙΓΥΠΤΟΝ καὶ ΤΟΥΡΚΙΑΝ ἀπευθυντέον εἰς τὰς ἑξῆς Τραπέζας

NATIONAL CITY BANK OF NEW YORK	NEW	YORK
IRVING NATIONAL EXCHANGE BANK	»	»
AMERICAN EXPRESS CO.	»	»
CHASE NATIONAL BANK.	»	»
MERSSS LIONELLO, PERRERA & CO.	»	»
MESSRS KNAUTH, NACHOD & KUHNE	»	»
MELLON NATIONAL BANK.	PITTSBURG	
FIRST NATIONAL BANK	»	»
FIFTH-THIRD NATIONAL BANK.	CINCINNATI	

Ὁ γενικὸς Διευθυντής
Ζ. Κ. ΜΑΤΣΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

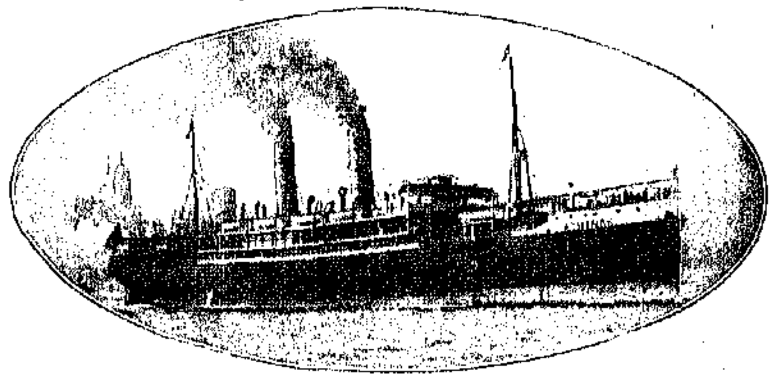

ΑΘΗΝΑΙ ΤΟ ΜΕΓΙΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΝ

ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΤΑΚΤΙΚΗ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ - ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ

ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΗ, ΤΑΧΥΠΛΟΑ ΚΑΙ ΚΑΛΟΤΑΞΕΙΔΑ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΑ

Ἐφωδιασμένα δι' ἀσυρμάτου τηλεγράφου Μαρκόνι.

ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΑΤΕ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΣΗΜΑΙΑΝ

N. A. GALANOS, General Agent.

97 BROAD ST., NEW YORK

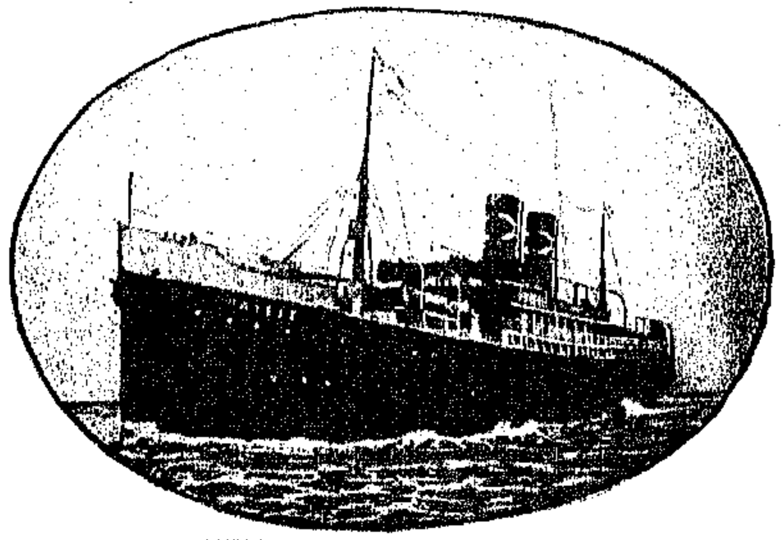

ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΝ «ΠΑΤΡΙΣ»

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΑ ΘΑΛΑΜΗΓΑ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

"ΠΑΤΡΙΣ"-"ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ"

ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ 12 ΗΜΕΡΩΝ

Τακτικὴ συγκοινωνία μεταξὺ Νέας Ὑόρκης, Ἑλλάδος καὶ Ἀνατολῆς.

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, ΚΑΛΑΜΑΤΑ, ΠΑΤΡΑΙ, ΣΜΥΡΝΗ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΚΑΒΑΛΛΑ.

Ἐκδίδονται Εἰσιτήρια καὶ Φορτωτικαὶ δι' ὅλους τοὺς λιμένας Ἑλλάδος Ἀνατολῆς καὶ Αἰγύπτου.

ΜΙΧ. ΛΙΤΣΑΣ ΓΕΝΙΚΟΣ ΠΡΑΚΤΩΡ 25 BRODWAY NEW YORK

Τηλέφωνον 735 Rector

VOL. II, NO. I JANUARY 1911

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΑΤΛΑΝΤΙΣ

"MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS"

Published EVERY MONTH by ATLANTIS, Inc., N. Y., 113-115-117 West 31st Street, New York City
SOLON J. VLASTO PRESIDENT DEMETRIUS J. VLASTO, TREASURER AND SECRETARY COPY RIGHT 1910 BY ATLANTIS INC. N. Y.

SUBSCRIPTION PRICE: U. S. $2.00 per year, Foreign, $3.00 per year, Single copies 20c.

Ὅροι συνδρομῶν: Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι Δολλάρια 2.00 ἐτησίως.—Ἐξωτερικοῦ Φρ. Χρ. 15.—Ἕκαστον τεῦχος 20 Σέντς.

Entered as second class matter January 27, 1910, at the Post Office at New York, N. Y. under the Act of Congress of March 3, 1879.

ΕΤΟΣ Β'. ΤΕΥΧΟΣ Α'. ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1911 ΤΙΜΑΤΑΙ 20 ΣΕΝΤΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΕΤΟΣ

ΕΙΣ τὸ δεύτερον ἔτος τοῦ βίου της εἰσερχομένη ἡ «Μηνιαία Εἰκονογραφημένη Ἀτλαντὶς» δὲν ἔχει ν' ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὸ πρόγραμμα, μὲ τὸ ὁποῖον ἔκαμε τὴν ἐμφάνισίν της πρὸ δώδεκα μηνῶν.

Συνεπῶς, ἀντὶ πάσης ἄλλης ἐπαγγελίας διὰ τὸ ἀρχόμενον ἔτος, εἶνε προτιμότερον νὰ ἐπαναλάβωμεν τὰ κυριώτερα σημεῖα τοῦ ἀρχικοῦ μας ἐκείνου προγράμματος, τὸ ὁποῖον ἐρχόμεθα καὶ ἐφέτος νὰ συνεχίσωμεν.

Τὸ πρόγραμμα τῆς «Εἰκονογραφημένης Ἀτλαντίδος» εἶναι: «Νὰ δώσῃ ἐντὸς ὡρισμένου ἀριθμοῦ σελίδων πολλὴν καλογραμμένην καὶ ὠφέλιμον ὕλην. Ἡ ὕλη αὐτὴ εἰς τὸ κατ' ἐξοχὴν Ἑλληνικόν της μέρος θὰ εἶναι πρωτότυπος. Τὰ Ἑλληνικὰ θέματα, τὰ ὁποῖα θὰ παρελάσουν μέσα εἰς τὰς σελίδας της, δὲν θὰ εἶναι ἀντιγραφαὶ ἀπὸ πουθενά, παρὰ μόνον ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Πατρίδα, τὴν Ἑλληνικὴν φύσιν, τὴν Ἑλληνικὴν παράδοσιν.

Ὅσον ἀφορᾷ τ' Ἀμερικανικὰ θέματα, θὰ εἶναι πρωτότυποι ἀντιγραφαὶ ἀπὸ τὸ μεγάλο αὐτὸ περιβάλλον, μέσα εἰς τὸ ὁποῖον τὸ περιοδικὸν τοῦτο θὰ ἐκδίδεται. Ἔρχεται κατόπιν τὸ διεθνὲς μέρος, μὲ τὰ ποικίλα θέματα, καὶ εἰς αὐτὸ ἰδίως θὰ συγκεντρωθῇ ἡ μεγαλειτέρα προσοχὴ τῆς συντάξεως τῆς «Μηνιαίας Εἰκονογραφημένης Ἀτλαντίδος».

Ἀπὸ ὅλην τὴν πληθώραν τῶν Ἀμερικανικῶν, Γαλλικῶν, Ἰταλικῶν καὶ ἄλλων περιοδικῶν τοῦ μηνὸς θὰ σταχυολογῆται ἡ ποικίλη αὐτὴ ὕλη, πλουσίως εἰκονογραφημένη. Λέγομεν θὰ σταχυολογῆται καὶ ὄχι θὰ ἀντιγράφηται. Διότι, ὅταν λέγωμεν σταχυολογίαν, ἐννοοῦμεν νὰ παίρνωμεν ἀπὸ κάθε ἐνδιαφέρον θέμα τὴν οὐσίαν του, τὴν ὁποίαν νὰ προσφέρωμεν ἠρτυμένην μὲ Ἑλληνικὸν γοῦστο εἰς τὸν Ἕλληνα ἀναγνώστην. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ ἐπιδιώξωμεν νὰ καταστήσωμεν τὸ περιοδικόν μας κατ' ἐξοχὴν ἐγκυκλοπαιδικὸν καὶ χρήσιμον εἰς ὅλους ὅσοι τὸ ἀναγινώσκουν.

Ἡ «Μηνιαία Εἰκονογραφημένη Ἀτλαντὶς» δὲν πρόκειται μὲ τὴν ἔκδοσίν της νὰ λύσῃ τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα, οὔτε νὰ διακανονίσῃ τὰ πολιτικὰ ζητήματα τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἢ τοῦ κόσμου.

Σκοπός της εἶναι νὰ ἐκλαϊκεύσῃ ἐκεῖνα τὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα συνδέονται μὲ τὴν σύγχρονον πρόοδον τοῦ ἀνθρωπίνου γένους καὶ τὰ ὁποῖα εἰς τὸν αἰῶνά μας πρέπει νὰ εἶναι κτῆμα παντὸς ἀνθρώπου. Νὰ ἐμπνεύσῃ τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν ἀνάγνωσιν καὶ τὴν μελέτην τῶν ὡραίων ζητημάτων, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὸ ἐντρύφημα τῶν ἀνεπτυγμένων λαῶν. Νὰ διδάξῃ, νὰ μορφώσῃ καὶ νὰ ἀναπτύξῃ, ὅσον θὰ τῆς ἐπιτρέπουν αἱ δυνάμεις της, κάθε ἕνα, ὁ ὁποῖος θὰ νομίσῃ καλὸν νὰ τὴν ὑποστηρίξῃ».

Τ' ἀνωτέρω ἐγράφησαν πρὸ ἑνὸς ἔτους. Τὰς ἐπαγγελίας μας ἐκείνας προσεπαθήσαμεν δι' ὅλων τῶν ἀσθενῶν μας δυνάμεων νὰ ἐκπληρώσωμεν, ἡ δὲ ἀμέριστος ὑποστήριξις τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἧς ἔτυχε τὸ περιοδικὸν ἀπὸ τῆς πρώτης ἐμφανίσεως, μᾶς ἔδωκε τὸ θάρρος ὅπως ἐξακολουθήσωμεν τὸν ἀγῶνα.

Εἰς τὸ δεύτερόν της ἔτος εἰσερχομένη ἡ «Μηνιαία Εἰκονογραφημένη Ἀτλαντὶς» ἔχει ἀκόμη ἓν στοιχεῖον καὶ ἓν ἐφόδιον ὅπως ἐπιτύχῃ καλλίτερα ἀπὸ ὅ,τι ἐπέτυχε πέρυσι. Καὶ αὐτὸ εἶναι ἡ πεῖρα ἑνὸς ἔτους. Μικρὰ μέν, ἀλλὰ πολύτιμος.

Εἰς τὸ παρελθὸν δωδεκάμηνον διάστημα ἐκάμαμεν εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐκλογῆς τῆς ὕλης μίαν ἐπισταμένην μελέτην. Εἴδομεν ποῖα ζητήματα ἤξιζον περισσοτέρας προσοχῆς καὶ τὰ ἐπροτιμήσαμεν. Ἐφέτος εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο θὰ εἴμεθα καλλίτερον κατηρτισμένοι.

Εἰς δύο σημεῖα ἰδιαιτέρως θέλομεν νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀναγνωστῶν μας. Τὸ πρῶτον εἶναι ἀναφορικῶς μὲ τὴν Ἐθνικὴν καλλιτεχνικὴν πινακοθήκην μας, ἧς δεῖγμα σᾶς ἐδώσαμεν τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον.

Εἶναι πολὺ μεγάλη δι' Ἑλληνικὸν περιοδικὸν ἡ δαπάνη εἰς ἣν ὑπεβλήθημεν, ἐκτυπώσαντες ἐνταῦθα πολυχρώμους εἰκόνας ἐπὶ στιλπνοῦ χάρτου, διὰ νὰ τὰς προσφέρωμεν δωρεὰν εἰς κάθε ἀγοραστὴν ἑκάστου τεύχους. Ἀλλ' ἐλπίζομεν ὅτι αἱ δαπάναι καὶ οἱ κόποι μας δὲν θὰ παραγνωρισθοῦν.

Τὸ δεύτερον σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον σᾶς καθιστῶμεν προσεκτικοὺς εἶναι τὸ μυθιστόρημά μας «Burning Daylight» τοῦ διασήμου Ἀμερικανοῦ Jack London.

Ἐκδιδομένη εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἡ «Μηνιαία Εἰκονογραφημένη Ἀτλαντὶς» ἠθέλησε νὰ δώσῃ εἰς τοὺς ἀναγνώστας της ἓν καθαρῶς Ἀμερικανικὸν μυθιστόρημα, βγαλμένο μέσα ἀπὸ τὴν Ἀμερικανικὴν ζωήν, καὶ ὀφειλόμενον εἰς τὴν γραφίδα τοῦ γνωστοτέρου ἐκ τῶν συγχρόνων Ἀμερικανῶν συγγραφέων.

Εἰς τὸν τόπον ἔνθα ἡ πνευματικὴ ἰδιοκτησία ἀκριβοπληρώνεται, δὲν ἐξησφάλισεν ἡ «Μηνιαία Εἰκονογραφημένη Ἀτλαντὶς» δωρεὰν τὸ κείμενον καὶ τὰ πρωτότυπα σχεδιαγραφήματα τοῦ «Burning Daylight». Ἀλλ' εἴπομεν καὶ πάλιν ὅτι πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ προγράμματός του τὸ περιοδικὸν τοῦτο δὲν θὰ φεισθῇ δαπανῶν καὶ κόπων.

Διότι ἡ «Μηνιαία Εἰκονογραφημένη Ἀτλαντὶς» θέλει νὰ φανῇ ἀνταξία τῆς ὑποστηρίξεως, τὴν ὁποίαν ζητεῖ ἀπὸ τὸν Ἑλληνισμὸν τῆς Ἀμερικῆς καὶ νὰ δικαιώσῃ τὰς προσδοκίας τοῦ ἐν γένει Ἑλληνικοῦ κόσμου, ὅστις εἰς τὸ δημοσίευμα τοῦτο νὰ δύναται νὰ βλέπῃ ἀφ' ἑνὸς μὲν πληρούμενον ἓν κενόν, τὸ ὁποῖον ἀφῆκαν τὰ ἐκλείψαντα τέλεια Ἑλληνικὰ περιοδικὰ τῆς παρελθούσης ἐποχῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ διατρανουμένην τὴν πρόοδον τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἐν μέσῳ τοῦ ὁποίου τὸ ἔργον μας ἐστερεώθη.

Καὶ τώρα ἐπὶ τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ ἀρξαμένου ἔργου.

«Μηνιαία Εἰκονογραφημένη Ἀτλαντὶς»

Η ΑΜΕΡΙΚΗ ΕΞΥΠΗΡΕΤΟΥΜΕΝΗ ΥΠΟ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΤΙ ΗΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΚΑΜΗ ΤΟ ΡΕΥΜΑ ΕΝΟΣ ΠΟΤΑΜΟΥ

ΕΛΕΧΘΗ πολλάκις παρὰ πολλῶν ὅτι ἡ ἀνθρωπότης τείνει πρὸς τὴν κατάργησιν τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν μυϊκῶν της δυνάμεων. Καὶ ἐλέχθη ἀκόμη ἡ προφητεία αὕτη ἀπὸ ἀνθρώπους ζήσαντας πολὺ πρὸ τῆς ἐποχῆς μας, κατὰ τὴν ὁποίαν ἤρχισε πραγματοποιουμένη ἡ κατάργησις τῆς προγονικῆς κατάρας: «ἐν τῷ ἱδρῶτι τοῦ προσώπου σου φαγεῖν τὸν ἄρτον σου». Τί θὰ ἔλεγον οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι ἂν ἤνοιγε πρὸς στιγμὴν ὁ Ἅδης τὰς πύλας του διὰ νὰ ἴδουν τὴν φύσιν μεταβαλλομένην ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἀνθρώπου εἰς ὑπηρέτριαν πρὸς ἀπαλλαγήν του ἀπὸ τῆς ἐργασίας!

Ἡ Φύσις, ἡ ἄσπονδος ἐχθρὰ τῶν πρωτογόνων προπατόρων μας, ἡ ὁποία κατέστρεφε τὴν εὐτυχίαν καὶ μακαριότητα τοῦ ἁπλοῦ των βίου μὲ τὰς ἐπηρείας της, ἡ ὁποία τοὺς ἠνάγκασε νὰ ἐνδύσουν τὴν γυμνότητα τοῦ σώματός των μὲ φύλλα συκῆς καὶ μὲ δέρματα ζώων διὰ νὰ προφυλαχθοῦν ἀπὸ τὸ ψῦχος καὶ νὰ καταφύγουν ὑπὸ καλύβας, ἀφήνοντες τὰ δάση, διὰ νὰ ἀποφύγουν τὴν βροχὴν καὶ τὴν χιόνα—αὐτὴ ἡ ἰδία Φύσις, ἥτις καὶ σήμερον ἀκόμη μαστίζει μὲ τὰς ἐπηρείας της, ὡς ἄστοργος μήτηρ, τὴν μεγάλην πλειονοψηφίαν τῆς ἀνθρωπότητος, ὑποκύπτει βαθμηδὸν εἰς τὸν ζυγὸν τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος καὶ θέτει εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ βασιλέως καὶ κυριάρχου τῆς Γῆς, τοῦ θνητοῦ καὶ ταπεινοῦ ἀνθρώπου, ὅλα τὰ στοιχεῖά της καὶ ὅλας τὰς δυνάμεις της. Αὐτὸ βεβαίως ἐννόει ὁ Μέγας Δημιουργός, ὅταν ἔλεγεν εἰς τὸν πρωτόπλαστον ὅτι τὸν ἔπλασε διὰ νὰ εἶναι κύριος τῆς Γῆς καὶ νὰ τὴν ἐξουσιάζῃ.

Ἄγει ἀληθῶς εἰς σκέψεις παρατόλμως αἰσιοδόξους διὰ τὸ μέλλον τῆς μικρομεγάλης ἀνθρωπότητος ἡ ἐπισκόπησις τῆς ἀνὰ τοὺς αἰῶνας σταδιοδρομίας της καὶ τῆς βαθμιαίας χειραφετήσεώς της ἀπὸ

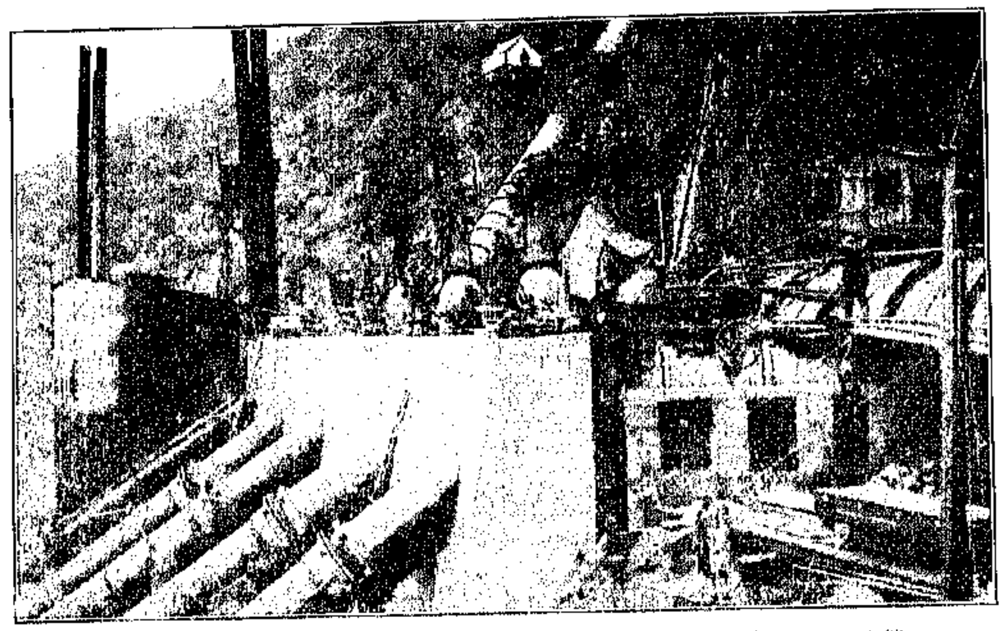

Τεράστιοι σωλῆνες εἰς τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ μετὰ βαλβίδων ρυθμιζουσῶν τὴν πτῶσιν τοῦ ὕδατος.

τῆς γλυκοξύνου ἀνάγκης τῆς ἐργασίας. Ὅ,τι ἰδίως ἐπετεύχθη διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν φυσικῶν δυνάμεων εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἐντὸς τῶν τελευταίων δεκαετηρίδων, εἶναι τόσον μέγα καὶ τόσον θαυμάσιον, ὥστε καὶ ἐν μέσῳ ἀκόμη τῆς πυρετώδους ἐργασίας, μὲ τὴν ὁποίαν οἱ ἀκίνητοι Ἀμερικανοὶ οἰκοδομοῦν τὸ μεγαλεῖον τῆς χώρας των καὶ τὴν εὐδαιμονίαν τῆς φυλῆς των, νὰ διακρίνῃ τις εἰς τοὺς μαγικοὺς ὁρίζοντας τοῦ ἀπομεμακρυσμένου μέλλοντος ὑποφώσκουσαν μυστηριωδῶς πως τὴν ἀνατολὴν τῆς ἡμέρας ἐκείνης, καθ' ἣν οἱ βραχίονες θὰ καταντήσουν ἴσως ἁπλᾶ κοσμήματα τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος.

Ἀφήνομεν ὅλας τὰς ἄλλας φάσεις τῆς βαθμιαίας ὑποδουλώσεως τῆς Φύσεως εἰς τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα, διὰ νὰ περιορισθῶμεν ἐνταῦθα μόνον εἰς τὴν ἐξήγησιν τῆς σημασίας τὴν ὁποίαν ἔχουν αἱ κοσμοῦσαι τὴν σελίδα ταύτην εἰκόνες εἰς τὸν πρὸς κατάργησιν τῆς ἐργασίας ἀγῶνα τῶν Ἀμερικανῶν. Αἱ εἰκόνες αὗται σχετιζόμεναι μὲ τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ ρεύματος τῶν ποταμῶν πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς συγκοινωνίας, παριστῶσι μέρος τῶν κολοσσιαίων ἔργων τὰ ὁποῖα ἔγειναν εἰς τὰς ὑπωρείας τῆς Σιέρρας ἐν Καλιφορνίᾳ πρὸς δημιουργίαν τεχνητοῦ καταρράκτου. Πρὸ τριῶν περίπου ἐτῶν εἰς τὴν θέσιν Big Bend, ὅπου σήμερον κεῖται ἀκμάζουσα βιομηχανικὴ πόλις, τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ North Fork ἐκρημνίσθησαν διὰ τεχνητῶν μέσων εἰς τὴν κάτωθεν κοιλάδα καὶ ἐχρησιμοποιήθησαν διὰ τὴν παραγωγὴν ἠλεκτρικῆς κινητηρίου δυνάμεως, μὲ τὴν ὁποίαν ἐξυπηρετεῖται σήμερον ἡ βιομηχανία μεγάλου μέρους τῆς Καλιφορνίας. Τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ ἀντικατέστησαν τοὺς γαιάνθρακας καὶ ὁ ἐκ τῆς ὁρμῆς τῆς πτώσεώς των παραγόμενος ἠλεκτρισμὸς ἀντικατέστησε τὸν ἀτμὸν εἰς τὰ ἐργοστάσια. Διὰ τὴν τοιαύτην χρησιμοποίησιν τῶν ὑδάτων τοῦ ποταμοῦ North Fork ἐδαπανήθησαν περὶ τὰ 50,000,000 δολλάρια καὶ κατεσκευάσθησαν πολλὰ παμμέγιστα ἐργοστάσια ἠλεκτροδυναμικῆς. Ὅ,τι ἔγεινε διὰ τεχνητῶν μέσων εἰς τὸ Big Bend εἶναι πολὺ μεγαλήτερον τοῦ ἀποτελέσματος τῆς φυσικῆς πτώσεως τῶν ὑδάτων τοῦ ποταμοῦ Νιαγάρα εἰς τὸν περίφημον ὁμώνυμον καταρράκτην.

Ἡ βιομηχανία μεγάλου μέρους τῆς Καλιφορνίας ἀπηλλάγη κολοσσιαίας δαπάνης, ἀντιπροσωπευούσης τὴν ἀξίαν τοῦ μὴ χρησιμοποιουμένου γαιάνθρακος. Ἡ χρησιμοποίησις τῶν ὑδάτων των ποταμῶν πρὸς παραγωγὴν ἠλεκτρισμοῦ διὰ τὴν βιομηχανίαν καὶ τὴν συγκοινωνίαν εἶναι γενικὴ καθ' ἅπασαν τὴν Ἀμερικήν, ἡ ὁποία ἔχει οὕτω πολὺ ἐνωρὶς λύσει τὸ πρόβλημα τῆς κινητηρίου δυνάμεως ἐν περιπτώσει ἐξαντλήσεως τῶν ἀνθρακοφόρων στρωμάτων της.

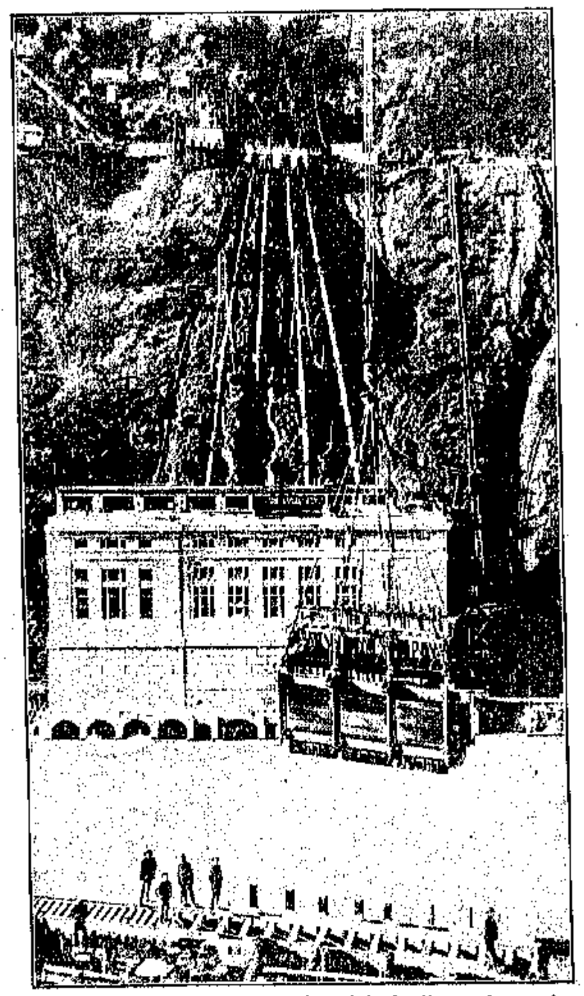

Μεταφορὰ ἠλεκτρικῶν μηχανημάτων διὰ τὸ ἠλεκτροδυναμικὸν ἐργοστάσιον.

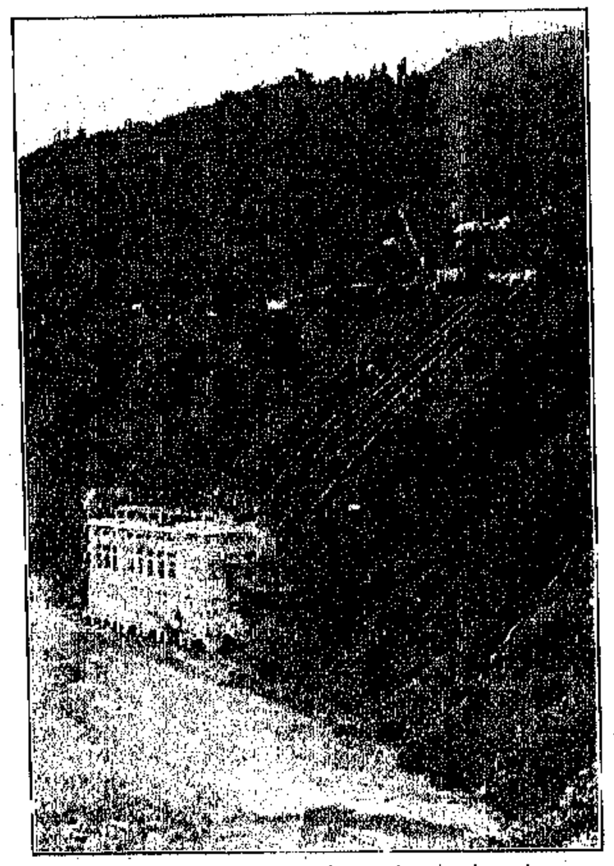

Ἠλεκτροδυναμικὸν ἐργοστάσιον, εἰς τὰς ὑπωρείας τῆς Σιέρρας.

Τὸ ἐσωτερικὸν ἑνὸς πύργου, μέσον τοῦ ὁποίου διοχετεύονται τὰ ὕδατα εἰς τοὺς σωλῆνας.

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΣΟΥΛΤΑΝΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

ΕΞ ΑΝΕΚΔΟΤΩΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ

ΜΕ ΤΟΝ ἀνωτέρω τίτλον ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν Λονδίνειον «Δεκαπενθήμερον Ἐπιθεώρησιν» ἓν ἀπὸ τὰ μᾶλλον ἐνδιαφέροντα ἄρθρα, τὰ ὁποῖα θὰ ἠμποροῦσε κανεὶς νὰ διαβάσῃ διὰ τὸν Ἀβδοὺλ Χαμήτ. Εἶναι ἕνα πολὺ μελετημένον ἄρθρον, τὸ ὁποῖον μαρτυρεῖ ὅτι ὁ γράψας αὐτὸ εἶναι τελείως κάτοχος τοῦ θέματός του, καὶ ἠξεύρει περὶ τίνος ὁμιλεῖ.

Καὶ τὸ γεγονὸς εἶναι τοσούτῳ μᾶλλον εὐχάριστον, καθ' ὅσον συγγραφεὺς τοῦ ἐν λόγῳ ἄρθρου εἶναι ὁ Ἕλλην κ. Κωνσταντῖνος Χρυσαφίδης, δημοσιογράφος ἐκ τῶν ἐπιλέκτων, τὰς ὑπηρεσίας ὅμως τοῦ ὁποίου ἔχει ἐξησφαλισμένας ὁ Παρισινὸς «Γαλάτης».

Ἂς εἰσέλθωμεν ὅμως εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ θέματος.

Ἡ ζωὴ τῶν αὐτοκρατορικῶν πριγκήπων τῆς Τουρκίας, λέγει ὁ ἀρθρογράφος, δὲν ἔχει ἱστορίαν. Κλεισμένοι εἰς τὰ ἀνάκτορά των, μὴ δεχόμενοι κανένα, μὴ ἔχοντες τὴν ἄδειαν νὰ μεταβοῦν ὅπου θέλουν, στερούμενοι πάσης μορφώσεως, οἱ Σουλτανόπαιδες μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ Σουλτάνου Ἀζὶζ ἐμεγάλωσαν ὑπὸ τὴν αὐστηροτέραν ἐπαγρύπνησιν τῶν χαφιέδων, ἀκολουθοῦντες βίον ἐκνευριζούσης καὶ ἐξαχρειούσης τεμπελιᾶς.

Κατὰ τὸν Τουρκικὸν νόμον ὁ Σουλτανόπαις εἰς ἡλικίαν δεκατεσσάρων ἢ δεκαπέντε ἐτῶν εἶναι ἐνῆλιξ, ἔχει δηλαδὴ τὴν ἄδειαν νὰ σχηματίσῃ ἴδιον χαρέμι. Μὴ ἔχοντες λοιπὸν τίποτε ἄλλο νὰ κάμνουν οἱ πρίγκηπες ἀνέκαθεν διήρουν τὴν ζωήν των μεταξὺ τοῦ χαρεμιοῦ καὶ τοῦ ποτοῦ, πίνοντες ρακί, ἀφοῦ ὁ Προφήτης ἐφρόντισε νὰ ἐμποδίσῃ τὸν οἶνον.

Ἐπὶ Σουλτὰν Μετζὴτ οἱ υἱοί του ἀπήλαυσαν πλήρους ἐλευθερίας. Ὁ Μουρὰτ καὶ ὁ Χαμήτ, οἵτινες ἦσαν καὶ οἱ μεγαλείτεροι, ἔκαμαν διαφορετικὴν χρῆσιν τῆς ἐλευθερίας των. Ὁ Σουλτὰν Μετζήτ, καίτοι εἶχε πολλὰ παιδιὰ ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ἠγάπα ἐξαιρετικῶς τὸν Μουρὰτ εἰς τὸν ὁποῖον οὐδέποτε ἠρνήθη τὸ παραμικρὸν ρουσφέτι.

Οὕτω δὲ ὁ Σουλτανόπαις αὐτὸς ἤρχισε νὰ συχνάζῃ εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν συνοικίαν τοῦ Πέραν, καὶ νὰ σχετίζηται μὲ Εὐρωπαίους, ἰδίως Γάλλους. Ἠγάπα νὰ εὑρίσκηται μέσα εἰς τοὺς κύκλους ἐκείνους, ἔνθα ἐσχολιάζοντο καὶ συνεζητοῦντο πάσης φύσεως ζητήματα. Εἶχε μάθη Γαλλικά, ἔπαιζεν ἀρκετὰ καλὸ πιάνο καὶ εἶχεν ἀρχὰς ἐλευθέρου τεκτονισμοῦ. Ὁ Μουρὰτ ἐν ὀλίγοις ἐξεπροσώπει κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τὴν Νέαν Τουρκίαν, ἔχων ἓν μόνον κακὸν ὅτι ἔπινε πολύ, ἕως οὗ κατεστράφη.

Ὁ Χαμὴτ τοὐναντίον ἦτο ἄλλος ἄνθρωπος. Δὲν εἶχε γνωρίσῃ τοὺς Χριστιανοὺς τοῦ Πέραν, ἀπέφευγε τὰς συναθροίσεις, ἔζη μονήρη βίον. Μὴ ἐλπίζων ποτὲ νὰ γίνῃ Σουλτάνος, δὲν εἶχε λάβῃ κανὲν ἐνδιαφέρον εἰς τὰς ὑποθέσεις τοῦ Κράτους, προτιμῶν νὰ περνᾷ τὴν ὥραν του ἀσχολούμενος εἰς τὴν ξυλουργίαν. Ἠγάπα ὡσαύτως τὴν πόλιν. Εἰς τὸ ἄκρον οἰκονόμος ἐφρόντιζε νὰ βάζῃ κατὰ μέρος τὸ πλεῖστον τῶν ἀποδοχῶν του. Δὲν ἔπινε, καὶ ἀκούων τὰς συμβουλὰς τοῦ ἰατροῦ του Μαυρογένη Πασσᾶ ἔκαμνε δίαιταν, ἥτις καὶ τὸν διετήρησεν ἀκμαῖον παρ' ὅλην τὴν φιλάσθενον κρᾶσίν του. Αὐτὸς ἦτο ὁ Χαμήτ, ὁ ἀντιπροσωπεύων ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τὴν Παλαιὰν Τουρκίαν.

* * *

Δὲν θὰ παρακολουθήσωμεν τὰ ἐνδιαφέροντα ἱστορικὰ σημεῖα, τὰ σχετιζόμενα μὲ τὴν ἄνοδον τοῦ Χαμὴτ εἰς τὸν θρόνον. Τὰ περισσότερα ἐκ τῶν γεγονότων ἐκείνων εἶναι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον γνωστά. Ἀλλ' ἂς ἔλθωμεν εἰς τὸ Γιλδίζ, τὸ μυστηριῶδες αὐτὸ ἀνάκτορον, τὸ ὁποῖον τόσον πολὺ συνέδεσε τὸ ὄνομά του μὲ τὴν ἱστορίαν τῆς Τουρκικῆς ἀπολυταρχίας.

Ο ΑΒΔΟΥΛ ΧΑΜΗΤ

Τὸ Γιλδὶζ Κιόσκ πρὸ τοῦ Χαμὴτ δὲν ἔπαιζε μεγάλον ρόλον. Μετὰ τὴν ἄνοδον αὐτοῦ εἰς τὸν Θρόνον ἐν τούτοις ὁ Χαμὴτ ἠγόρασεν ὅλην τὴν περικυκλοῦσαν αὐτὸ ἀπέραντον ἔκτασιν, τὴν περιέκλεισε μὲ τοίχους ἰσχυροὺς καὶ ἐντὸς αὐτῆς ἔκτισε πληθὺν ἀνακτόρων, περιπτέρων, οἰκιῶν, γραφείων, στοῶν, πύργων, θηριοτροφείων, ἓν θέατρον καὶ ἐργαστήρια. Ἤνοιξε λίμνας τεχνητὰς ἐντὸς τῶν ὁποίων ἔκαμνε τακτικοὺς περιπάτους μὲ μίαν ἠλεκτροκίνητον λέμβον καὶ κατεσκεύασεν ὡσαύτως ἕνα ὑπόγειον δρόμον φέροντα εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Τσεραγιὰν ἐπὶ τοῦ Βοσπόρου.

Ἐπὶ τριάκοντα καὶ τρία ἔτη εἰς τὸ μυστηριῶδες αὐτὸ Γιλδὶζ ἔζησαν καὶ ἐπαχύνθησαν εἰς βάρος τοῦ δημοσίου ταμείου πεντακισχίλιοι ἄνθρωποι, αὐλικοί, μεγιστᾶνες, γραμματεῖς καὶ ὑπασπισταὶ καὶ ὑπηρέται καὶ γυναῖκες τῶν χαρεμίων καὶ εὐνοῦχοι καὶ μάγειροι καὶ Χοτζάδες καὶ κηπουροὶ καὶ ἀστρολόγοι καὶ μάγοι καὶ δερβίσαι καὶ ἀμαξηλάται καὶ παλαισταί, ἐργάται καὶ τεχνῖται καὶ παλληκαράδες καὶ ἀργόμισθοι καὶ μπράβοι τοῦ σχοινιοῦ καὶ τοῦ παλουκιοῦ, διὰ νὰ μὴ ἀναφέρωμεν τίποτε περὶ τῆς πολυσυνθέτου φρουρᾶς τῶν Ἀλβανῶν καὶ Ἀράβων καὶ Ἀνατολιτῶν, τῶν ἐχόντων ὡς σκοπὸν τοῦ βίου των τὴν φύλαξιν τοῦ αὐθέντου.

Ἡ ζωὴ τὴν ὁποίαν ἐπέρασεν ὁ Χαμὴτ εἰς τὸ Βαβυλώνιον αὐτὸ μέγαρον, ἠμπορεῖ νὰ διαιρεθῇ εἰς τρία μέρη: Τὴν κοινωνικήν, τὴν πολιτικὴν καὶ τὴν μυστικήν. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ πρῶτον μέρος ὁ Χαμὴτ ὑπῆρξεν ὁ νεωτεριστικώτερος τῶν Παλαιοτούρκων. Ἐγκαινιάζων ἀρχὰς τελείως ἀπᾳδούσας πρὸς τὴν πατροπαράδοτον ἐθιμοτυπίαν τῆς αὐλῆς ὁ Χαμίτ, ἤνοιξεν εὐρείας τὰς θύρας τοῦ Γιλδὶζ εἰς τὸν διπλωματικὸν κόσμον καὶ τοὺς ἐξέχοντας τῆς Κωνσταντινουπόλεως ξένους.

Ἄλλοτε εἰς παλαιὰς ἐποχὰς ἐθεωρεῖτο γεγονὸς σπανιώτατον ἡ παράθεσις ἀνακτορικοῦ γεύματος εἰς τιμὴν τοῦ διπλωματικοῦ σώματος.

Ἐπὶ Χαμὴτ τὸ πρᾶγμα εἶχε γίνῃ συνηθέστατον. Ἡ μαγειρικὴ τοῦ Γιλδὶζ ἦτο γαλλική, ἐκτὸς τοῦ περιφήμου καφφέ, ὅστις ἦτο τουρκικός. Ἐν τούτοις ὁ Χαμὴτ ἔτρωγε κατὰ προτίμησιν τουρκικὰ φαγητά, παρέχων τὰ ἀλαφράγκα εἰς τοὺς ξένους του. Εἰς τοὺς διπλωμάτας ὡσαύτως προσεφέροντο καὶ οἶνοι ἐκλεκτοί, οὓς ὅμως δὲν ἤγγιζεν οὔτε ὁ Χαμήτ, οὔτε οἱ Μουσουλμάνοι συνδαιτυμόνες του.

Μετὰ τὸ γεῦμα ὁ Χαμὴτ εἰσήρχετο συνοδευόμενος ἀπὸ τοὺς προσκεκλημένους του εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν ὑποδοχῶν καὶ ἐκεῖ συνωμίλει ἐπ' ὀλίγον μεθ' ὅλων, ἀποφεύγων ἐπιμελῶς τὰ πολιτικὰ θέματα.

Ὑπῆρχον ὅμως καὶ περιστάσεις, καθ' ἃς ὁ Χαμὴτ ἐκάλει τοὺς διπλωμάτας καὶ εἰς μικρὰ ἰδιαίτερα γεύματα, εἰς τὰ ὁποῖα δὲν παρεκάθηντο ἄλλα πρόσωπα ἐκτὸς τῶν αὐλικῶν καὶ τῶν ἐμπίστων τοῦ Σουλτάνου. Τότε ἐγίνετο λόγος εὐρὺς δι' ὅλα τὰ πολιτικὰ ζητήματα. Ἔπειτα ὁ Σουλτᾶνος μὲ τοὺς διπλωμάτας ἀπεσύρετο εἰς τὴν ἰδιαιτέραν αἴθουσαν καὶ ἐκεῖ, πίνοντες καφφὲν καὶ καπνίζοντες τὰ ὀνειρωδῶς τέλεια σιγαρέττα τοῦ Γιλδίζ, συνεζητοῦντο αἱ μεγαλείτεραι διεθνεῖς ὑποθέσεις τῆς Τουρκίας, καὶ ἐλύοντο ζητήματα τὰ ὁποῖα ἡ Πύλη δὲν κατώρθωνε νὰ διευθετήσῃ.

Ἐπὶ Ἀβδοὺλ Χαμὴτ ἡ Ὑψηλὴ Πύλη ἦτο ἁπλῶς ἓν γραφεῖον διεκπεραιώσεως τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους, ἐνῷ κεφαλὴ αὐτοῦ ἦτο τὸ Γιλδίζ, καὶ Πανθυπουργὸς ὁ Χαμήτ.

Ὁ Σουλτᾶνος παρηκολούθει ὅλην τὴν ἐσωτερι-

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 30ὴν σελίδα)

ΑΛΛΟΤΕ....

ΚΑΙ ΤΩΡΑ...

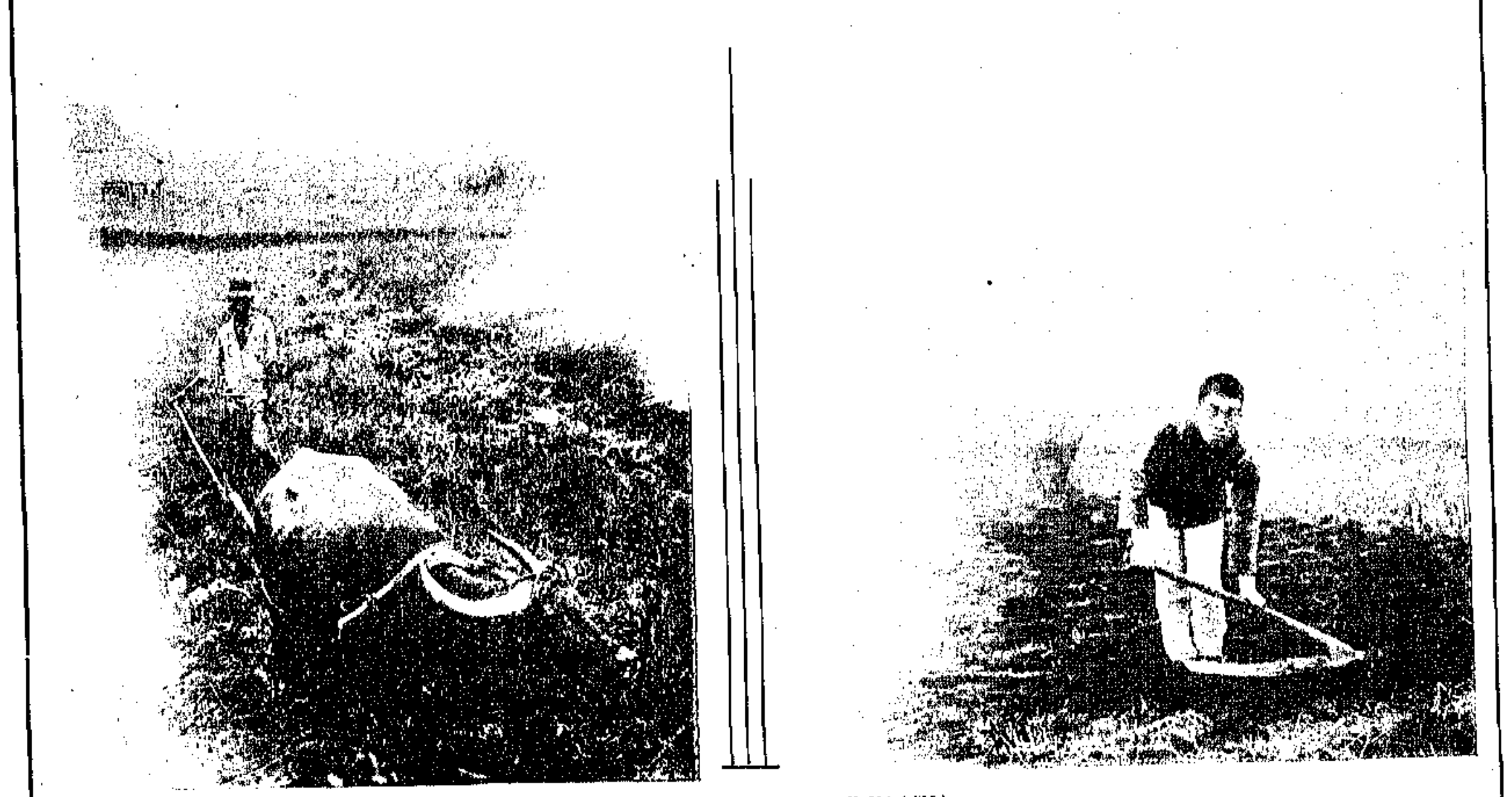

ΠΡΩΤΟΓΕΝΗ ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ

Ο ΑΡΤΟΣ ΗΜΩΝ Ο ΕΠΙΟΥΣΙΟΣ

Η ΓΕΩΡΓΙΑ ΑΛΛΟΤΕ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

Η ΠΡΩΤΗ ἀρχὴ τῆς χρήσεως τοῦ σίτου ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, παλαιὰ ὅσον καὶ ὁ πολιτισμός, ἀπόλλυται εἰς τὰ βάθη τῶν αἰώνιον, οὐδὲ δυνάμεθα ν' ἀνεύρωμεν αὐτὴν ἀναδιφοῦντες τὴν ἱστορίαν. Ἓν μόνον εἶναι δυνατὸν νὰ εἰκάσωμεν, ὅτι δῆλα δὴ οἱ ἀργέγονοι ἡμῶν πρόγονοι ἐγνώρισαν τὸν σῖτον πολὺ πρὶν ἐξέλθωσιν ἐκ τοῦ ζόφου τῶν μακρῶν αἰώνων τῆς ἐξελίξεως, καὶ ἓν μόνον νὰ λάβωμεν ὡς γνωστόν, ὅτι ἐπὶ τεσσαράκοντα καὶ πλέον ἑκατονταετηρίδας ὁ χρυσοῦς οὗτος δημητριακὸς καρπὸς ὑπῆρξεν ἡ κυριωτέρα τροφὴ τῶν πεπολιτισμένων λαῶν. Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες καὶ Ἑβραῖοι ἐποιοῦντο χρῆσιν τοῦ σίτου ὡς τροφῆς, μεταξὺ δὲ τῶν ἐρειπίων τῆς Πομπηΐας δείκνυται κλίβανος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου εὑρέθησαν ἄρτοι ὀλίγου διαφέροντες τ. οῦ σημερινοῦ ἡμῶν ἄρτου. Ἐκ τούτου καὶ ἄλλων διαφόρων λόγων ἐξάγεται τὸ ἀναμφισβήτητον συμπέρασμα ὅτι ἀφ' ἧς ἐποχῆς ὁ ἄνθρωπος ἀνεῦρε τοὺς ἀγρίους δημητριακοὺς καρπούς, πάραυτα κατενόησε τὴν μεγάλην αὐτῶν θρεπτικὴν ἰδιότητα, εἰς δὲ τὸν σῖτον ἀπέδωκε τὴν σημασίαν, ἥτις ὄντως τῷ ἀνήκει. Ὡς γνωστὸν δέ, κατὰ τὰς στατιστικάς, εἰσέτι καὶ σήμερον ὁ σῖτος εἶναι ἡ βάσις τῆς τροφῆς τοῦ ἀνθρώπου, μάλιστα δ' εἰς χώρας μὴ ἀφθονούσας ἄλλων τροφίμων, ὡς εἰς πολλὰ μέρη τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀσίας, ὁ ἐπιούσιος ἄρτος θεωρεῖται τὸ πολυτιμότερον ἀγαθόν.

Ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες, ἰδίως δὲ οἱ οἰκοῦντες εἰς κωμοπόλεις καὶ χωρία, πολλάκις συναισθανόμεθα τὴν ἀξίαν τοῦ σίτου, καὶ δὴ κατὰ τὸν χειμῶνα, ὁπότε ἡ μετὰ τῶν μεγάλων πόλεων συγκοινωνία καθίσταται δυσχερής. Διότι ἀτυχῶς ὁ Ἕλλην γεωργὸς δὲν δύναται ν' ἀποταμιεύσῃ τὸν σῖτον τῆς οἰκογενείας του, οὐχὶ τόσον διὰ τὸ ἄγονον τῶν γαιῶν αὐτοῦ, ὅσον διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν γνώσεων καὶ μέσων τῆς καλλιεργείας, διὰ τὴν ἔλλειψιν τῆς ὑποστηρίξεως αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ Κράτους, ὅπερ ἀφῆκεν αὐτὸν ἕρμαιον τοκογλύφων, ἀπροστάτευτον κατὰ τῶν λυμαινομένων τὴν χώραν κακοποιῶν στοιχείων, ἀμαθῆ καὶ ἀδίδακτον. Ἂν δ' εἰς τὴν μεγάλην ταύτην χώραν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, τὴν τῶν πάντων ἀφθονοῦσαν, ὁ σῖτος καταναλίσκεται ὡς πρώτη καὶ κυρία τροφὴ — κατὰ τὴν στατιστικὴν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας — πόσον μᾶλλον ἐν Ἑλλάδι δὲν χρησιμεύει ὡς τοιαύτη καὶ πόση μεγαλειτέρα ἑπομένως ἔπρεπε νὰ εἶχε δοθῇ προσοχὴ ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων διὰ τὸ οὐσιαστικώτατον τοῦτο ζήτημα.

Αἱ εὐρεῖαι πεδιάδες τῆς Θεσσαλίας, αὐταὶ καὶ μόναι θ' ἀνεκούφιζον σημαντικῶς ὁλόκληρον τὴν χώραν μας καὶ θὰ ἐπιλυον τὸ φαινομενικῶς δύσκολον τοῦτο πρόβλημα. Τοῦτο εἶναι πασίγνωστον εἰς πάντας, οὐδ' εἴμεθα ὑπερβολικοὶ εἰς τοὺς ἰσχυρισμοὺς ἡμῶν, ὅταν μάλιστα λάβωμεν ὑπ' ὄψει ὅτι αὐταὶ αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς, αἱ σήμερον ἐξαποστέλλουσαι τὸν σῖτον των πανταχοῦ τῆς γῆς, κατὰ τὸ ἔτος 1845 δὲν εἶχον παραγωγὴν ἀρκετήν, μηδὲ διὰ τοὺς κατοίκους αὐτῶν, καὶ ὅτι ἡ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1800 παρατηρηθεῖσα αὔξησις τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας κατετρόμαξε τοὺς οἰκονομολόγους τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, νομίσαντας ὅτι οὐδέποτε ὁ αὔξων οὗτος πληθυσμὸς θὰ ἠδύνατο νὰ τραφῇ ὑπὸ τοῦ σίτου τῶν πεδιάδων τῆς γῆς ταύτης.

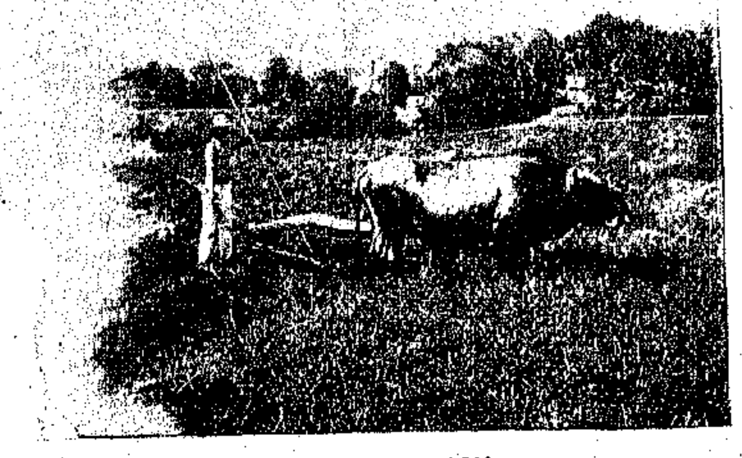

ΑΡΟΤΡΑ ΤΟΥ ΗΣΙΟΔΟΥ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ ΕΞΑΠΛΟΥΝ ΑΡΟΤΡΟΝ

Ἐν τούτοις οἱ φόβοι τῶν οἰκονομολόγων διεσκεδάσθησαν διὰ τῆς βελτιώσεως τῆς καλλιεργείας, ἐπιτευχθείσης διὰ τῆς ἐφευρέσεως τῶν διαφόρων μηχανημάτων, δι' ὧν κατωρθώθη ἡ αὔξησις τῆς παραγωγῆς ἐντὸς ὀλιγίστου χρόνου, εἰς ὃ σήμερον εὑρίσκεται σημεῖον. Εἰς αὐτὸ κατὰ μέγα μέρος ὀφείλεται καὶ ὁ σχηματισμὸς τόσων μεγαλουπόλεων ἐν Ἀμερικῇ. Διότι ἐνῷ κατὰ τὸ ἔτος 1800 ἅπας σχεδὸν ὁ πληθυσμὸς τῆς χώρας ἦτο γεωργικός, μετὰ ἑξήκοντα ἔτη ἡ ἀναλογία αὐτοῦ ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν πληθυσμὸν τῶν πόλεων κατῆλθεν εἰς πεντήκοντα ἐννέα ἐπὶ τοῖς ἑκατόν, κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1900 εἰς τριάκοντα καὶ τρία μόνον. Σήμερον δηληδὴ τὸ ἓν τρίτον τῶν κατοίκων ἀσχολεῖται εἰς τὴν γεωργίαν καὶ ὅμως ὑπεραρκεῖ ὅπως ἀποστέλλῃ εἰς τὰς μεγάλας πόλεις ἄφθονα τὰ πρὸς βρῶσιν. Ποῦ ἀποδοτέα ἡ ἀντίθεσις αὕτη καὶ πῶς ἐπῆλθεν ἡ ὄντως ἐκπληκτικὴ αὕτη μεταβολὴ τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς εἰς δυσθεώρητα ὕψη, ἀφ' οὗ αἱ γεωργικαὶ χεῖρες κατὰ πολὺ ἠλαττώθησαν; Τὸ θαῦμα τοῦτο συνετελέσθη διὰ τῆς ἐφευρέσεως τῶν νεωτέρων καλλιεργητικῶν μηχανημάτων, συνδυασθέντων μετὰ τῆς δραστηριότητος καὶ τῆς εὐφυΐας τοῦ Ἀμερικανοῦ γεωργοῦ, παραμένει δ' ὡς μοναδικὸν παράδειγμα ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ κόσμου. Ἂς μὴ θελήσῃ δέ τις νὰ παρατηρήσῃ ὅτι τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὰς πλουσίας καὶ ἐκτεταμένας πεδιάδας τῆς ἠπείρου ταύτης, καὶ μόνον εἰς αὐτάς, ὡς φρονοῦσί τινες ἐκ τῶν Ἑλλήνων. Βεβαίως συνετέλεσαν καὶ αὐταί, συνετέλεσε καὶ ἡ κυβέρνησις τῆς χώρας, ἥτις διὰ πατρικῆς καὶ ἐνδελεχοῦς μερίμνης ἐπεδαψίλευσε τὴν ἀσφάλειαν, οὖσαν ἐκ τῶν κυριωτέρων βάσεων τῆς γεωργίας, ἐπροστάτευσε τὰς διαφόρους ἐφευρέσεις τῶν μηχανημάτων καὶ μυρίας ἄλλας εὐκολίας παρέσχεν εἰς εἰς τοὺς γεωργούς, πάντων ὅμως περισσότερον συνετέλεσαν τὰ γεωργικὰ μηχανήματα, διὰ τῶν ὁποίων ὁ Ἀμερικανὸς γεωργὸς κατέστη ἱκανὸς νὰ παραγάγῃ τὴν μεγαλειτέραν ποσότητα παντὸς ἄλλου λαοῦ καὶ νὰ πωλῇ τὰ προϊόντα αὐτοῦ εἰς τὰς ἀγορὰς τοῦ κόσμου, συναγωνιζόμενος εἰς τὰς τιμὰς καὶ αὐτὴν εἰσέτι τὴν παραγωγὴν τῶν Ἰνδιῶν καὶ τῆς Κίνας, χωρῶν τουτέστιν εἰς τὰς ὁποίας ἀφθονοῦσιν αἱ ἐργατικαὶ χεῖρες, τὸ δ' ἡμερομίσθιον εἶναι εὐτελέστατον.

Ταῦτα πάντα κατώρθωσαν οἱ Ἀμερικανοὶ γεωργοὶ ἐπιστήσαντες τὴν προσοχὴν αὐτῶν εἰς δύο ζητήματα, τὰ καὶ σπουδαιότερα. Εἰς τὴν διατήρησιν, πρῶτον τῶν γαιῶν αὐτῶν πάντοτε εὐφόρων διὰ τῶν διαφόρων φυσικῶν καὶ χημικῶν λιπασμάτων, καὶ δεύτερον εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νεωτέρων μηχανημάτων, δι' ὧν αἱ γεωργικαὶ ἐργασίαι καὶ μᾶλλον ἀκόπως γίγνονται καὶ ἐν χρόνῳ βραχυτάτῳ συντελοῦνται. Καὶ τὰ μὲν λιπάσματα ἅτινα αὐτόχρημα ἀποτελοῦσι τὴν τροφὴν τῶν γαιῶν ἦσαν σχεδὸν ἄγνωστα ἐν Ἑλλάδι μέχρι τῆς χθές, μόλις δὲ πρὸ ὀλίγου ἱδρύθη ἐν Πειραιεῖ ἡ βιομηχανία τῆς παραγωγῆς αὐτῶν, τὰ δὲ μηχανήματα παραμένουσιν εἰσέτι τ' αὐτά, δηλαδὴ τὸ αὐτὸ προϊστορικὸν ἄροτρον, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ γεωργός, πολὺ μοχθῶν, ὀλίγα κατορθώνει, τὰ πανάρχαια μέσα τοῦ θερισμοῦ, πλείστας χεῖρας ἀπαιτοῦντα, ἐν γένει δὲ οὐδεμία κίνησις ἐγένετο εἰσέτι πρὸς τὰ ἐμπρός, διὰ τὴν παντελῆ ἔλλειψιν μερίμνης ἐκ μέρους τοῦ Κράτους. Καὶ ὅμως εἰς πάσας σχεδὸν τὰς πεπολιτισμένας χώρας τὰ πρῶτα ταῦτα γεωργικὰ ἐργαλεῖα ἐγκατελείφθησαν ὡς λείψανα παλαιᾶς ἐποχῆς, καίτοι δ' ἡ ἀπόστασις ἡ διαχωρίζουσα ταῦτα ἐκ τῶν νέων χρονικῶν δὲν εἶναι καὶ πολὺ μακρά, ἐν τούτοις ἐκ τῶν καταπληκτικῶν ἀποτελεσμάτων δικαίως κρίνεται ὡς μεγίστη. Ἓν καὶ μόνον βλέμμα ἂν ρίψητε ἐπὶ τῶν παρατιθεμένων εἰκόνων, ἀρκεῖ ὅπως πείσῃ ὑμᾶς περὶ τούτου. Παρατηρήσατε τὸ θαυμάσιον ἄροτρον, τὸ κινούμενον διὰ μηχανῆς ἐργαζομένης διὰ γκαζολίνης ἢ ἀτμοῦ.

Ἔτη ὁλόκληρα ἐχρειάσθησαν ὅπως τελειοποιηθῇ, διότι αἱ πρῶται τάσεις τῆς βελτιώσεως αὐτοῦ προσέκοψαν εἰς πολλὰ αἴτια, καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν δυσειδαιμονίαν τῶν χωρικῶν, μὴ στεργόντων κατ' οὐδένα τρόπον εἰς τὴν ἀλλαγὴν τοῦ σιδηροῦ κοπτῆρος τοῦ ἀρότρου διὰ χαλυβδίνου τοιούτου. Καὶ

ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΜΕΝΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΑΡΟΤΡΑ

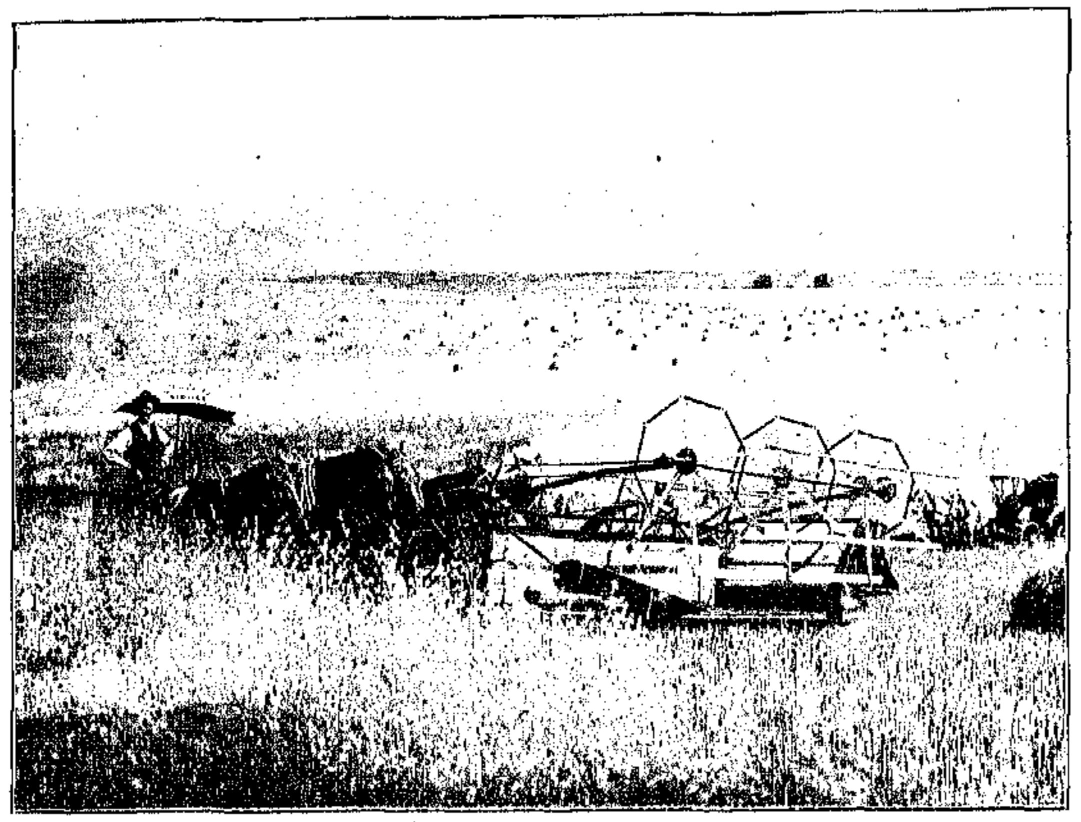

Η ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑ ΘΕΡΙΣΤΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ

ὅμως ἡ πρώτη ἀρχὴ τῆς τελειοποιήσεως ὀφείλεται εἰς τὴν μεταλλαγὴν ταύτην! Τὰ ἐκ τοῦ ἀρότρου τούτου ἀποτελέσματά εἰσιν ὄντως ἐκπληκτικά, πρὸς ἀποφυγὴν δὲ μακρολογιῶν λέγομεν ὅτι ἐντὸς τῆς τελευταίας δεκαετίας ἐπετεύχθη διὰ τούτου ἡ ἀροτρίασις δέκα περίπου ἑκατομμυρίων στρεμμάτων γῆς. Ἤδη ἁπανταχοῦ τῆς χώρας ταύτης θὰ συναντήσητε τοιαῦτα ἄροτρα· εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Γιούτας, τῆς Ἰνδιάνας, Μοντάνας, Ἰλλινόϊς, παντοῦ, τὸ ἄροτρον τοῦτο θαυματουργεῖ, τρεῖς δ' ὅλας ἐπαρχίας, αἵτινες πρὸ ὀλίγων ἔτι ἐτῶν ἠγνόουν τὴν παραγωγὴν τοῦ σίτου, ἤδη κατέστησεν ἱκανὰς ν' ἀποδώσωσι 144,279,325 μποῦσελ, ἀντιπροσωπεύοντα ποσότητα διπλασίαν τῆς ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας ὁλοκλήρου ὁμοῦ μετὰ τῆς Ἰρλανδίας παραγομένης. Τοῦ ἰδίου τύπου ἄροτρα ὑπάρχουσι καὶ μικρότερα συρόμενα δι' ἵππων, λίαν κατάλληλα διὰ μικροὺς ἀγρούς.

Ὀλιγώτερον καταπληκτικὰ δὲν εἶναι καὶ τ' ἀποτελέσματα τὰ ἐπιτυγχανόμενα διὰ τοῦ συνδυασμένου μηχανήματος θερισμοῦ καὶ ἀλωνίσματος. Διὰ τῶν μηχανῶν τούτων, αἵτινες ἀντικατέστησαν τὸ δ ι κ ά β α λ ο ν καὶ τὸν ἵππον εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην, τὸ ἀλώνισμα γίνεται ἀσυγκρίτως ταχύτερον καὶ οἰκονομικώτερον. Ἐν τέλει δὲ ὑπομιμνήσκομεν εἰς τοὺς Ἕλληνας γεωργοὺς ὅτι ὑπάρχουσι τοῦ αὐτοῦ τύπου μικρότερα γεωργικὰ μηχανήματα καὶ παντοειδεῖς ἄλλαι ἐφευρέσεις, κατὰ πολὺ συντελοῦσαι εἰς τὴν αὔξησιν τῆς παραγωγῆς, καὶ εὐχόμεθα ὅπως ἡ χρῆσις αὐτῶν εἰσαχθῇ καὶ γενικευθῇ ἐν Ἑλλάδι πρὸς βελτίωσιν τῆς γεωργίας, ἥτις ὁμολογουμένως ὑπολείπεται κατὰ πολὺ τῆς τῶν ἄλλων λαῶν.

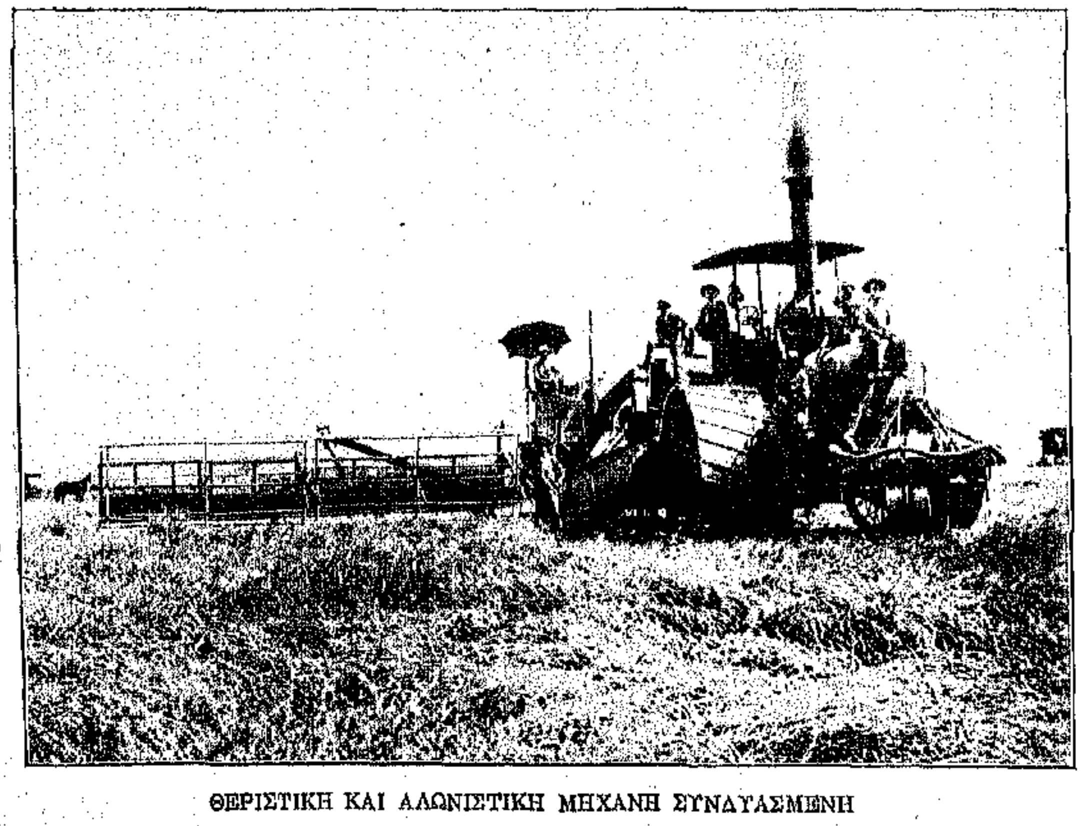

ΘΕΡΙΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΑΛΩΝΙΣΤΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ ΣΥΝΔΥΑΣΜΕΝΗ

ΔΙΑΛΕΓΜΕΝΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

Η ΦΛΟΓΕΡΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΗΑ

ΚΩΣΤΗ ΠΑΛΑΜΑ

Εἰς κομψότατον τόμον ἔκαμε τὴν ἐμφάνισίν του τὸ νέον ἔργον τοῦ κ. Κωστῆ Παλαμᾶ. Εἶναι μία τριλογία μὲ τὸν ἀνωτέρω τίτλον. Ἀνεξαρτήτως τῶν γλωσσικῶν ἰδεῶν τοῦ ποιητοῦ μας τούτου, θεωροῦμεν καλὸν νὰ μεταφέρωμεν τὰς κάτω παραγράφους ἀπὸ ἀθηναϊκὸν φύλλον.

Ἡ ἡρωϊκὴ τριλογία αὐτοῦ, εἶναι πράγματι ἔργον δυνάμεως καὶ τέχνης, τῆς ὁποίας καὶ ἄλλοτε μὲν ἔδωκε δείγματα ὁ ποιητής, ἀλλ' οὐδέποτε εἰς ὄγκον διακοσίων περίπου σελίδων, διὰ τῶν ὁποίων διέρχεται ἡ ἐπικὴ μεγαλοπρέπεια τοῦ στίχου ἀτίθασσος, ζωηρά, μεστὴ εἰκόνων, διανοημάτων, ἐνσυπώσεων, ἀληθειῶν. Δὲν ὁμιλεῖ δι' αὐτῶν ἡ φλογέρα τοῦ Βασιλῆᾶ. Τὸ σύνολον εἶναι ὁ μεγαλόστομος ὕμνος πρὸς τὸ ὡραῖον καὶ ὁ στίχος του λαξευμένος ὡς δωρικὸν κιονόκρανον, τοῦ ὁποίου αἱ λιταὶ γραμμαὶ ὁμιλοῦν βαθύτερον εἰς τὴν ψυχήν. Αἱ εἰκόνες του, ἑκάστη χωριστὰ καὶ ὅλαι ὁμοῦ, πλήρεις ζωῆς καὶ πραγματικότητος. Ἡ ἔμπνευσις δυνατή, διέρχεται ὅλην τὴν περίοδον τῶν ἡρώων τοῦ Βυζαντίου, βλέπει τὰς κορυφὰς αὐτῶν καὶ μεταρσιοῦται, οὐχὶ ἁπλῶς ἐμπνεομένη ἐξ αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ἐμπνέουσα δι' αὐτῶν. Ἰδοὺ μία εἰκὼν τοῦ σκλάβου εἰς τὸ πρῶτόν του ἔπος:

> Σὰν ἔρθη ἀπὸ βροχόνερα μανιασμένο ποτάμι
> καὶ πλημμυρίση καὶ χυθῇ καὶ πελαγώση ὁ κάμπος
> καὶ συνεπάρῃ τὰ δεντρὰ καὶ τὰ σπαρτὰ σκεπάσῃ,
> κι' ὁπ' ἄχει τὴν καλύβα του κατάμεσα τοῦ κάμπου
> ξυπνώντας νύχτα ἀνέλπιστα βουητὸ χαμοῦ γροικήσῃ
> καὶ δὲν μπορεῖ νὰ πάῃ μπροστὰ καὶ μήτε πάει καὶ πίσω,
> γιατὶ μπροστὰ εἶναι κύματα καὶ ρέματα εἶναι πίσω
> καὶ ἀχνίζει καὶ βουβαίνεται καὶ τρέμει καὶ ἀπομένει—
> στοῦ λυτρωτοῦ τὴν πόρτα ὀμπρὸς ὅμοια ὁ λαὸς ὁ σκλάβος
> ἀχνίζει καὶ βουβαίνεται καὶ τρέμει καὶ ἀπομένει......

Καὶ ἡ φλογέρα τραγουδεῖ. Ἀνασταίνει ἀπὸ τὴν Βυζαντινὴν ἱστορίαν τὰς μεγάλας της φυσιογνωμίας. Ὑμνεῖ ὅλους καὶ ὑμνεῖ τὸ ἔργον της.

Ἀναζῇ κανεὶς μὲ τὸν ποιητὴν εἰς κάθε ἐποχὴν καὶ εἰς κάθε τόπον, ὅπου τὸν εἰσάγει. Νομίζει ὅτι ἐπαναβλέπει ὅ,τι ἄλλοτε εἶδεν ἢ ἐφαντάσθη.

Ἐδῶ τῆς Χάρης αἱ φωλιαῖς, τοῦ Χάρου τὰ μετόχια, γράφει περὶ τῶν νήσων τοῦ Μαρμαρᾶ.

> Μὲ τὴ χλωρὴ τὴν Πρίγκηπο, μὲ τὴ γυμνὴ τὴν Πρώτη
> στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ Μαρμαρᾶ κουλουργιαστὰ πλαγιάζουν,
> τοῦ πράσινου τὰ θάματα καὶ τοῦ λευκοῦ τὰ μάγια,
> καὶ γκρέμια τοῦ Κατάστενου, καὶ τοῦ χαμοῦ ἐργαστήρια,
> στάζουν τὸ μέλι, τὸ δροσό, τὸ φῶς, τὸ μῦρο, τὸ αἷμα.
> Παράξενα καὶ μυστικά, μουγγὰ κι' ἀγέλαστα εἶναι.
> Καὶ μὲ τὸ ροδοχάραγμα καὶ μὲ τάχνὸ τὸ βράδυ,
> κι' ὅταν ἀσημογνέματα τοῦ λογισμοῦ, κάποιοι ἦχοι,
> σωπὴ γιομάτοι, ἀνάκουστοι κι' ἀπὸ ταὐτιὰ τῆς 'μέρας,
> πολύβοης καὶ βαρύκοης δουλεύτρας μέσ' στὴν ἔγνοια,
> κι' ὅταν γλιστροῦν καὶ πλέκονται καὶ ψιθυρίζουν οἱ ἦχοι,
> τότε οἱ ἀλαφροΐσκιωτοι κ' οἱ ἀγεροχτυπημένοι
> ξαφνιάζονται ποῦ τοὺς ἀκοῦν.....

* * * * *

Εἰς τοιοῦτον περιβάλλον ζοῦν ὅλοι του οἱ ἥρωες, Βασίλειος ὁ Βουλγαροκτόνος, ὁ «γυιὸς τῆς Χήρας», ὁ Νικηφόρος Φωκᾶς, ὁ Τσιμισκῆς, ὁ Βάρδας, ἡ Θεοφανώ, ὅλοι οἱ θρῦλοι καὶ αἱ ἐθνικαὶ παραδόσεις, ὅλα τὰ ἰδανικὰ τῆς φυλῆς.

Λέγει περὶ τοῦ Βουλγαροκτόνου:

> Ψὲς ποῦ γλυκοκοιμήθηκα μέσ' τὸ ὀνειρό μου τί εἶδα;
> Τῆς Πόλης εἶδα τὸ ἱερό, τὸ μέγα τὸ Παλάτι,
> καὶ τῆς αὐλῆς τοῦ Παλατιοῦ κατάμεσα ἕνα δέντρο,
> δέντρο κυπαρισσόδεντρο, χρυσᾶ εἶταν τὰ κλαδιά του,
> χρυσᾶ τὰ φύλλα του, χρυσὴ καὶ ἡ ρίζα καὶ ἡ κορφή του,
> καὶ στὴν κορφὴ καθότανε περήφανος λεβέντης.
> γειά σου χαρά σου, γυιέ μου ἐσύ, τῆς χήρας τὸ καμάρι!

* * * *

Ἡ Μοῦσά του διέρχεται διὰ τῶν πεδιάδων τῆς Θράκης καὶ διὰ τῶν Μακεδονικῶν ὀρέων. Παρακολουθεῖ παντοῦ τοὺς νικητὰς καὶ τοὺς ἡττημένους. Στέκει πρὸς στιγμὴν καὶ ψάλλει τὴν Θεσσαλίαν καὶ φθάνει πρὸ τοῦ Παρνασσοῦ διὰ νὰ ἀκούσῃ τὸ τραγοῦδί του.

Ἡ ἡρωϊκὴ τριλογία τελειώνει εἰς τὸ δωδέκατον ἔπος μὲ τὴν πτῶσιν τοῦ Βυζαντίου. Ἡ φλογέρα ἔφθασεν εἰς τὸ κύκνειον ᾆσμα. Εἶναι ἡ στιγμή, κατὰ τὴν ὁποίαν Κωνσταντῖνος ὁ Παλαιολόγος δὲν ὑπάρχει πλέον.

ΤΟ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

ΟΛΗ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΑΠΟ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΑΥΤΟΥ ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΟΝ

Α'.

Ο ΑΓΩΝ τοῦ Πατριαρχείου ἀγὼν τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ ἰδίᾳ τοῦ Ἑλληνικοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.—Ὁ κατ' αὐτοῦ περὶ ἐξοντώσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ πόλεμος τοῦ νεοτουρκικοῦ σωβινισμοῦ.—Ὅτι θὰ ὑπερισχύσῃ ὁ Ἑλληνικὸς Χριστιανισμὸς ἐπ' ἀγαθῷ καὶ αὐτοῦ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους.—Τί ἀναμένεται ἐκ τῆς παρούσης πραγματείας.—Ἀνδρέας ὁ Πρωτόκλητος καὶ ὁ ἱερεὺς Στάχυς.—Τὸ ἐν Ἀργυροπόλει Ἐπισκοπεῖον.—Πρόοδος τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει.—Τὸ Ἐπισκοπεῖον ἐν Ἐλαιῶνι.—Ἡ ἐν Συκαῖς ἐγκατάστασις τοῦ Ἐπισκοπείου.—Τὸ Ἱερὸν Ἀνάκτορον παρὰ τὴν Ἁγίαν Σοφίαν.—Τὰ διάφορα προσαρτήματα καὶ τμήματα τοῦ Πατριαρχείου.—Οἱ Σταυροφόροι καὶ ἡ ἀποτέφρωσις τοῦ Πατριαρχείου.—Λεηλασίαι καὶ καταστροφαί.—Μετὰ τὴν ἀνάκτησιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.—Μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν Τούρκων ἅλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.—Ὁ ναὸς τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ ὁ τῆς Παμμακαρίστου.—Ἡ περιγραφὴ τοῦ Γαρλαχίου.—Ἡ ὑπὸ τῶν Τούρκων κατάληψις τοῦ ναοῦ τῆς Παμμακαρίστου.—Ἡ κατάστασις τῆς ὁμογενοῦς Κοινότητος.—Τὸ Πατριαρχεῖον ἐν Βλαχσαραγίῳ καὶ ἐν Ξυλοπόρτῃ.

ΑΓΩΝΑ ΑΚΡΩΣ τραχὺν καὶ παντελῶς ἄνισον σήμερον πρὸς τὴν Ὀθωμανικὴν Πολιτείαν περὶ τῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ ὡς αὐτοτελοῦς πνευματικῆς καὶ ἐθνικῆς Ἀρχῆς ἐν τῇ αὐτοκρατορίᾳ τῶν Ὀσμανιδῶν τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον διεξάγον, ὑπὲρ οὐδενὸς ἀγωνίζεται ἄλλου ἢ ὑπὲρ τῆς ἐλευθέρας μὲν διαβιώσεως ἐν γένει τοῦ Χριστιανικοῦ θρησκεύματος ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ Κράτει, τῆς περισώσεως δὲ ἰδίᾳ τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδοξίας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐθνισμοῦ, ἐπιβουλευομένων καὶ μέχρις ἐξοντώσεως πολεμουμένων ἐν εἰκοστῷ ἤδη αἰῶνι ὑπὸ μιᾶς ὁμάδος ἀνθρώπων, οἵτινες, εὐχερῶς δυνηθέντες νὰ καταβάλωσιν ἓν σεσαθρωμένον καὶ διάβρωτον ὑπὸ ἐσωτερικῶν πληγῶν πολιτειακὸν καθεστὼς καὶ π α ρ ε ξ η γ ή σ α ν τ ε ς τὴν ἐπικρότησιν τοῦ εὐκόλου αὐτῶν θριάμβου, ἐβουλεύθησαν β ο υ λ ὴ ν ἄβουλον, τὸν ἐκτουρκισμὸν πάντων τῶν ἐθνῶν τῆς αὐτοκρατορίας.

Ἐπειδὴ δὲ ἐκ τῶν ἐθνῶν τούτων τὸ Ἑλληνικὸν εἶναι ὅπερ, διὰ τῆς ἐθνικοεκκλησιαστικῆς ὀργανώσεως καὶ τῶν ἄλλων συνεκτικῶν δυνάμεων αὐτοῦ, διὰ τῆς ὑπερόχου ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς ἀναπτύξεως, διὰ τῆς ἀναποσπάστου προσηλώσεως εἰς τὸν Ἐθνισμὸν καὶ τὴν Θρησκείαν αὐτοῦ, προβάλλει τὴν μεγίστην ἀντίστασιν κατὰ τῆς παράφρονος ταύτης ἀποπείρας καὶ ἀποτελεῖ τὸν κύριον σκόπελον, ἐφ' οὗ αὕτη ἀναποδράστως θὰ ναυαγήσῃ, κατ' αὐτοῦ ἰδίᾳ, τοῦ πνευματικοῦ κέντρου αὐτοῦ καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐθνικῶν προνομιῶν του, κατὰ τῆς ἐπιζήλου θέσεως αὐτοῦ ἐν γένει ἐστράφη ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς Ἰουλιανῆς Μεταπολιτεύσεως ὁ νεοτουρκικὸς σωβινισμός.

Μὴ ἀρκεσθεὶς οὗτος εἰς τὸν ἀπὸ τοῦ Κοινοβουλίου διὰ παντοίων ἐκλογικῶν αὐθαιρεσιῶν καὶ βιαιοπραγιῶν ἀποκλεισμὸν τοῦ ἡμίσεος τῶν ἀντιπροσώπων, οὓς τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ του ἐδικαιοῦτο ν' ἀποστείλῃ· μὴ ἀρκεσθεὶς εἰς τὸν ἀπὸ πάντων τῶν κλάδων τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ἀποκλεισμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, παρὰ τὰ εἰδικὰ προσόντα, ἅτινα διακρίνουσι πλεῖστα τῶν μελῶν του· μὴ ἀρκεσθεὶς εἰς τὴν διὰ καταφώρων παρανομιῶν ἀφαίρεσιν ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων καὶ αὐτῶν τῶν διὰ τῶν τελευταίων ἐκλογῶν ἀποκτηθέντων ὑπ' αὐτῶν δημοτικῶν ἀξιωμάτων· μὴ διὰ τούτων κορέσας τὸν φθόνον καὶ τὴν ἔχθραν αὐτοῦ κατὰ τοῦ ἐν Τουρκίᾳ Ἑλληνισμοῦ, ἐβουλεύθη νὰ καθαιρέσῃ τὴν ἐκπαιδευτικὴν τούτου αὐτοδιοίκησιν, νὰ καταλύσῃ τὴν προνομιακὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Κλήρου αὐτοῦ, ἀπαραίτητον οὖσαν διὰ τὸν ἰσλαμικὸν χαρακτῆρα τοῦ Κράτους, μὴ δυναμένου διὰ τοῦτο νὰ διέπῃ τὰ τοῦ ἠθικοῦ καὶ κοινωνικοῦ βίου τῶν Χριστιανῶν, καὶ ἐπὶ τέλους νὰ δωροδοτήσῃ εἰς μίαν μερίδα σχισματικῶν Βουλγάρων, ἁρπάζουσα αὐτὰς ἀπὸ τῶν νομίμων ἰδιοκτητῶν αὐτῶν, τὰς ἐκκλησίας καὶ σχολὰς τῶν ὀρθοδόξων Ἑλλήνων.

Τὸ τελευταῖον τοῦτο τόλμημα, ὅπερ οἱ ὑπερφίαλοι τοῦ Νεοτουρκικοῦ Κομιτάτου σωβινισταί, οἱ ἀπὸ τῶν παρασκηνίων κατὰ τὸν μάλιστα ἀπολυταρχικὸν τρόπον διευθύνοντες τὰς τύχας τῆς συνταγματικῆς δῆθεν Τουρκίας, κατώρθωσαν καὶ διὰ νομοθετικοῦ κύρους νὰ περιβάλωσιν, ἐχρησίμευσεν ὡς ἡ σταγὼν ἡ προκαλέσασα τὴν ὑπερχείλισιν τοῦ ποτηρίου.

Ἡ σθεναρωτέρα ἄμυνα ἀπέβη ἀπαραίτητος καὶ εἰς ταύτην ἀπεδύθη τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, συγκεντροῦν διὰ τοῦτο σήμερον περὶ ἑαυτὸ καὶ ἅπαντος μὲν τοῦ Χριστιανικοῦ κόσμου τὴν προσοχήν, μάλιστα δὲ σύμπαντος τοῦ ἀνὰ τὴν ὑφήλιον Ἑλληνισμοῦ τὸ ἀγωνιῶδες ἐνδιαφέρον.

* * *

Ποία ἔσται ἡ ἔκβασις τοῦ μεγάλου τούτου ἀγῶνος, οὗτινος ἁπλοῦν ἐπεισόδιον ὑπῆρξαν τὰ μέχρι τοῦδε περὶ τὸ ζήτημα τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως διαδραματισθέντα, οὐδεὶς δύναται ἐκ τῶν προτέρων νὰ ὁρίσῃ· ἔχων τις ὅμως ὑπ' ὄψει ὅτι ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀγὼν δὲν ἀποτελεῖ ἢ νέαν φάσιν τοῦ ἀπ' αἰώνων διεξαγομένου ἀγῶνος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ κατὰ τῶν ἀσπόνδων αὐτῶν πολεμίων, ὅτι δὲ τὸ μὴ κατορθωθὲν ὑπὸ τῶν Τούρκων κατὰ τοὺς χρόνους τῆς μαύρης δουλείας καὶ τῆς ἀπροσμάχου μωαμεθανικῆς ἰσχύος δὲν εἶναι πιθανὸν ὅτι θὰ διαπραχθῇ ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τῶν φώτων καὶ τῆς Χριστιανικῆς παντοδυναμίας, δικαιοῦται νὰ ἐλπίζῃ ὅτι ἐπὶ τέλους καὶ σήμερον, μεθ' ὁποιασδήποτε περιπετείας, τὸ δίκαιον καὶ ἡ ἀλήθεια θὰ κατισχύσωσιν οὐ μόνον πρὸς σωτηρίαν τοῦ ἀναξιοπαθοῦντος Ἑλληνισμοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἀγαθῷ αὐτοῦ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, τοῦ ὁποίου ἡ τύχη, ὅσον καὶ ἂν δὲν θέλουσι νὰ ὁμολογήσωσι τοῦτο φανερὰ οἱ Νεότουρκοι, εἶναι ἀναποσπάστως μετὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ συνδεδεμένη.

* * *

Ἀλλ' αἱ στῆλαι τῆς «Εἰκονογραφημένης Ἀτλαντίδος» δὲν εἶναι προωρισμέναι εἰς τὴν ἀνάπτυξιν θρησκευτικοπολιτικῶν ζητημάτων, ἅτινα οἱ ἀναγνῶσται αὐτῆς εὑρίσκουσι κατὰ πλάτος ἀναπτυσσόμενα, καθ' ὅσον ἐξελίσσονται ἐν τῇ τόσον ἐνημέρῳ καθημερινῇ αὐτῆς ἐκδόσει. Οἱ τῆς «Εἰκονογραφημένης» ἀναγνῶσται ὑποθέτω ὅτι μᾶλλον ἀναμένουσι πληροφορίας περὶ αὐτῆς τῆς ἐπάλξεως, ἀφ' ἧς ἐπὶ αἰῶνας ἤδη δι' ὑπερανθρώπου καρτερίας διεξάγεται καὶ ἐπὶ μακρὸν ἴσως ἔτι διεξαχθήσεται ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐθνικὸς ἀγών, περὶ αὐτοῦ δηλαδὴ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Ταύτας λοιπὸν κεραιτέρω ἐπιχειρῶ ἐν τῇ δυνατῇ συντομίᾳ νὰ μεταδώσω αὐτοῖς, καθ' ἃς ἔχω προχείρους πηγάς, οὐδαμῶς διεκδικῶν ὑπὲρ τοῦ δημοσιογραφικοῦ ἄρθρου μου τὴν τιμὴν ἐπιστημονικῆς μονογραφίας.

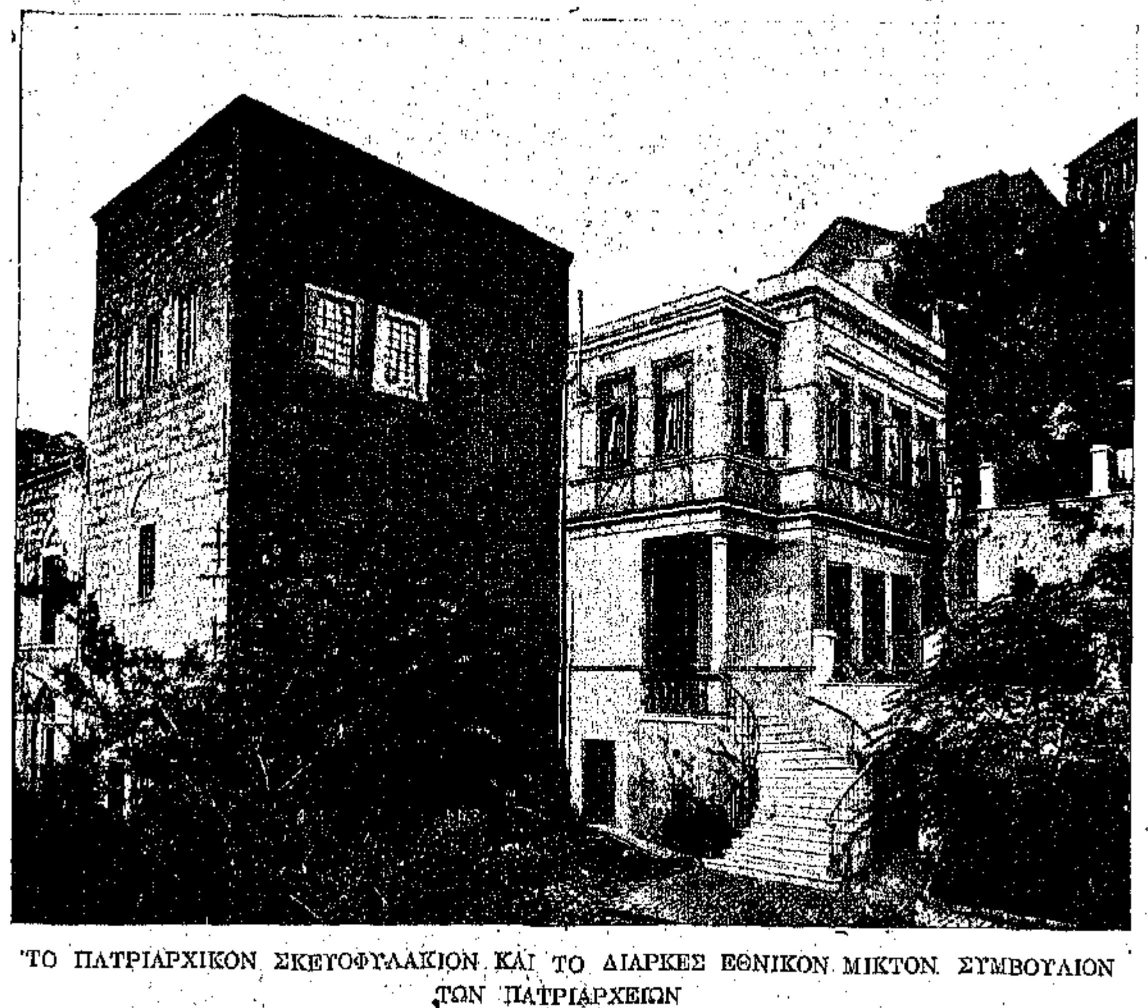

ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΝ ΣΚΕΥΟΦΥΛΑΚΙΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΑΡΚΕΣ ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΙΚΤΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΩΝ

* * *

Τὸ Φανάριον δὲν ὑπῆρξεν ἀρχῆθεν ἡ ἕδρα τῆς ὀρθοδόξου ἐν Κωνσταντινουπόλει Χριστιανικῆς Ἀρχῆς.

Ὁ ἱερὸς Στάχυς, εἷς τῶν ἑβδομήκοντα μαθητῶν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀναγορευθεὶς τῷ 38ῳ ἔτει

ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου πρῶτος Ἐπίσκοπος Βυζαντίου καὶ μέχρι τοῦ ἔτους 54 ἐπισκοπεύσας, τὴν ἕδραν αὐτοῦ εἶχε καταστήσει ἐν Ἀργυροπόλει, τῷ σημερινῷ Φουντουκλῇ, ὅπου καὶ ὁ Πρωτόκλητος ἐπὶ διετίαν εἶχε διαμείνῃ καὶ εὐκτήριον οἶκον εἶχεν ἐγείρει, ἐκεῖ δὲ συνεκρότει τὰς ἱερὰς συνάξεις.

Οἱ διάδοχοι αὐτοῦ Ὀνήσιμος (54—68), Πολύκαρπος Α'. (71—89), Πλούταρχος (89—105), Σεδεκίων (105—114), Διογένης (114—129), Ἐλευθέριος (129—136), Φῆλιξ (136—141) καὶ Πολύκαρπος Β'. (141—144) παρέμειναν ἐπίσης ἐν Ἀργυροπόλει.

Ὅτε ὅμως τὸν Ἐπισκοπικὸν Θρόνον ἀνῆλθεν ὁ Ἀθηνόδωρος (144—148), ὁ καὶ ὡς Ἀθηνογένης καὶ Νικηφόρος ἀναφερόμενος, τὸ ἐν Βυζαντίῳ ἔργον τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐπὶ τοσοῦτον εἶχεν ἤδη προαχθῆ, ὥστε οὗτος ἠδυνήθη δεύτερον νὰ ἐγείρῃ ναὸν καὶ Ἐπισκοπεῖον νέον ἐν τόπῳ πλησίον τῆς Ἀργυροπόλεως κειμένῳ, λεγομένῳ τότε μὲν Ἐλαιῶνι ἢ Ἐλαίᾳ, σήμερον δὲ Σαλὴπαζάρ, ὅπου δηλαδὴ περίπου ἐγείρεται τὸ σημερινὸν ὀθωμανικὸν Βουλευτήριον. Τὸν ὑπὸ τοῦ Ἀθηνοδώρου ἐν Ἐλαιῶνι ἐγερθέντα τότε ναὸν ἀνῳκοδόμησε μεγαλοπρεπῆ μετὰ ταῦτα Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας μετὰ τῆς προθέσεως νὰ ταφῇ ἐν αὐτῷ· ἀλλ' ἐπειδὴ βραδύτερον ἐκρίθη ἀναγκαῖον ὅπως οἱ βασιλεῖς θάπτωνται ἐντὸς τοῦ Βυζαντίου, ὁ ῥηθεὶς ναὸς ἀφιερώθη εἰς τὴν μνήμην τῶν Ἑπτὰ Παίδων καὶ Ἐλεαζάρου τοῦ διδασκάλου αὐτῶν.

Ἐν τῷ Ἐλαιῶνι ἤδρευσαν μετὰ τὸν Ἀθηνόδωρον καὶ οἱ Ἐπίσκοποι Εὐζώϊος (148—154) Λαυρέντιος (154—166) καὶ Ἀλύπιος (166—169), μέχρις οὗ ὁ Περτίναξ (169—187), πλούσιος Ῥωμαῖος εὐπατρίδης, νοσήσας ἐν Θράκῃ, θαυματουργικῶς δὲ ὑπὸ τοῦ Ἀλυπίου ἰαθεὶς καὶ βαπτισθεὶς καὶ διαδεξάμενος αὐτὸν ἐν τῇ ἐπισκοπῇ, τρίτον ἤγειρε ναὸν καὶ νέον ἐπισκοπικὸν οἶκον ἐν Συκαῖς, τῷ σημερινῷ Γαλατᾷ, εἰς θέσιν παραλίαν, ἣν Εἰρήνην ὠνόμασε καὶ ἐν ᾗ μετ' ὀλίγον χριστιανικὸς συνοικισμὸς κατηρτίσθη.

Ἀπὸ τοῦ ἐν Συκαῖς Ἐπισκοπείου ἐποίμαναν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Βυζαντίου οἱ ἐπίσκοποι Ὀλυμπιανὸς (187—198), ἐπὶ τῆς ἐπισκοπείας τοῦ ὁποίου ἐκυριεύθη τὸ Βυζάντιον ὑπὸ τοῦ Ῥωμαίου αὐτοκράτορος Σεπτιμίου Σεβήρου, ὅστις, καθαιρέσας τὴν αὐτοτέλειαν τῆς μητροπόλεως, ὑπήγαγεν αὐτὴν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ θρόνου Ἡρακλείας, ἐπισκοπὴ τοῦ ὁποίου ἐπὶ ἑκατὸν καὶ πλέον ἔτη διετέλεσε, Μάρκος ὁ Α'. (198—211), Φιλάδελφος (211—214) καὶ Κυριακὸς ὁ Α'. (214—230).

Ὁ Κυριακὸν τὸν Α'. διαδεξάμενος Καστῖνος ἢ Κωνσταντῖνος (230—237) μετέφερε τὸ Ἐπι*σκοπεῖον εἰς τὸ κυρίως Βυζάντιον*, ὅπου κατά τινας, πλανωμένους πιθανῶς, καὶ ναὸν εἰς τιμὴν τῆς μάρτυρος Εὐφημίας ἤγειρε. Ποῦ τοῦ Βυζαντίου ἐγκατέστη ὑπὸ τοῦ Καστίνου ὁ ἐπισκοπικὸς οἶκος δὲν εἶναι ἐξηκριβωμένον· ἐκεῖ ὅμως παρέμεινε καὶ ἐπὶ τῶν Ἐπισκόπων Εὐγενίου τοῦ Α'. (237—242), Τίτου (242;—272) καὶ Ῥουφίνου (272;—;).

* *

Ἀρχομένης τῆς τετάρτης ἑκατονταετηρίδος ὁ Δομέτιος ἢ Δομετιανὸς (;—303), ἀδελφὸς τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ῥώμης Πρόβου, ἀνήγειρε κατὰ τὰς ἀξιοπιστοτέρας μαρτυρίας τὸν τέταρτον ἐν Βυζαντίῳ ἐπισκοπικὸν οἶκον καὶ ναόν, ἐπευφημήσας τοῦτον τῷ ὀνόματι τῆς ἁγίας Εὐφημίας, ἐπὶ τῆς ἐπισκοπίας αὐτοῦ μαρτυρησάσης.

Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης τὸ Ἐπισκοπεῖον, καὶ Ἱερὸν Ἀνάκτορον ἢ Ἀνάκτορα ὀνομαζόμενον, ἅτε ἤδη λειτουργούσης ἐν αὐτῷ Ἀρχῆς, ἧς ἡ ἐξουσία, μὴ εἰς τὰ ἀποκλειστικῶς ἐκκλησιαστικὰ πράγματα περιοριζομένη πλέον, εἶχεν ἀρχίσει ἀπὸ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου εἰσχωροῦσα εἰς τὸν ὅλον βίον τοῦ Κράτους, ἔκειτο παρὰ τὸν ναὸν τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας, συντελεσθέντα καὶ ἐγκαινισθέντα τὸ πρῶτον ἐπὶ τῆς πατριαρχίας τοῦ Εὐσεβίου (341—342), εἶχε δὲ διάφορα καὶ πολυπληθῆ πρὸς τὰς διαφόρους χρείας καὶ ὑπηρεσίας προσαρτήματα, αὐτοτελεῖς οἰκοδομὰς ἀποτελοῦντα, ἢ τμήματα (Σέκρετα), ἴδιον προορισμὸν ἕκαστον ἔχοντα.

Ἦσαν δὲ ταῦτα πρὸς τοῖς ἄλλοις:

1) Ὁ μέγας Θωμαΐτης, λεγόμενος τρίκλινος, ἀνεγερθεὶς ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Θωμᾶ τοῦ Α'. (607—610)... Ἐν τῇ κάτω ὀροφῇ αὐτοῦ ἦτο ἀποτεθησαυρισμένη ἡ Βιβλιοθήκη τοῦ Πατριαρχείου, καεῖσα τῷ 781, τὸ διὰ τὴν ὁποίαν δὲ θολωτὸν διαμέρισμα ἦτο τόσον εὐρύχωρον ὥστε καὶ Σύνοδοι ἐν αὐτῷ συνεκροτήθησαν. Κατὰ τὴν πυρκαϊὰν ἐκείνην ἐγένοντο παρανάλωμα τοῦ πυρὸς καὶ πολύτιμα χειρόγραφα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἑρμηνεύοντος τὰς Γραφάς.

2) Ὁ Μιχαηλίτης, κτισθεὶς ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Μιχαὴλ τοῦ Β'., τοῦ ἐπιλεγομένου Κουρκούα ἢ Ὀξείτου (1143—1146).

3) Ὁ Μάκρων.

4) Αἱ Σύνοδοι.

5) Ὁ Θετταλός.

6) Τὸ Λουτρόν.

7) Τὸ Μικρὸν Σέκρετον, ὅπερ ὅλον ἦτο κεκοσμημένον διὰ ψηφιδογράφων εἰκόνων ἀποξεσθεισῶν μετὰ καὶ τῶν ἄλλων τοῦ Πατριαρχείου τῷ 766 ἢ 767 ὑπὸ τοῦ σλαύου καὶ ἐκτομίου Πατριάρχου Νικήτα, ἐνῷ οἱ πρὸ αὐτοῦ δύο ἄλλοι εἰκονομάχοι Πατριάρχαι Ἀναστάσιος (730—754) καὶ Κωνσταντῖνος Β'. (754—766) ἐφείσθησαν τῶν καλλιτεχνικῶν ἐκείνων κειμηλίων.

8) Τὸ Μέγα Σέκρετον, τοῦ ὁποίου ἐπίσης τοὺς εἰκονογραφικοὺς κόσμους ὁ αὐτὸς βάνδαλος Πατριάρχης κατέστρεψε.

9) Τὸ Σέκρετον τοῦ Μεγάλου Οἰκονόμου, μετέχοντος τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν ἄλλων πατριαρχικῶν τμημάτων, ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος δὲ διοριζομένου.

10) Τὸ Σέκρετον τοῦ Μεγάλου Σκευοφύλακος, ἔχοντος ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψίν του τὰ ἱερὰ κειμήλια τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τούτου δὲ ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος διοριζομένου.

11)) Τὸ Σέκρετον τοῦ Μεγάλου Σακελλαρίου, *ὅστις ἦτο «ὁ παιδεύων* τοὺς ἀτακτοῦντας τῶν μοναχῶν καὶ ἱερέων καὶ ἐπιστατῶν μοναστηρίοις τοῖς ἀνδρώοις καὶ γυναικείοις».

12) Τὸ Σέκρετον τοῦ Σακελλίου, ὅστις, κατὰ τὸν Κωδινόν, ἐκράτει τὰς καθολικὰς *ἐκκλησίας καὶ τὸ σακέλλιον* καὶ εἶχε τὴν διαχείρισιν τῶν ἐμφυτεύσεων.

13) Τὸ Σέκρετον τοῦ Πρωτεκδίκου, τεταγμένου «εἰς τὸ ἀντιλαμβάνεσθαι τοὺς αἰχμαλώτους» καὶ ἦτο κριτὴς τῶν ἐγκληματικῶν ὑποθέσεων».

14) Τὸ Σέκρετον τοῦ Μεγάλου Χαρτοφύλακος, τεταγμένου ἐπὶ τῶν ἀρχείων καὶ δικάζοντος τὰ κατὰ τοὺς γάμους, καθ' ἃ εἰκάζω, μὴ ἔχων βεβαίως ἀξιώσεις ὁμοίας δικαιοδοσίας ὁ νῦν Μέγας Χαρτοφύλαξ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου φίλος κ. Μ. Γεδεών, τὰ πολύτιμα συγγράμματα τοῦ ὁποίου μοὶ ἀπέβησαν χρησιμώτατα εἰς τὴν συναρμολόγησιν πολλῶν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ἱστορικῶν εἰδήσεων.

Τὸ παρὰ τὸν ναὸν τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας Πατριαρχεῖον ἀπετεφρώθη τῷ 1204 κατὰ τὴν ὑπὸ τῶν Φράγκων ἅλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, συμμετασχὸν τῆς τύχης τόσων καὶ τόσων μεγαλοπρεπῶν κτισμάτων καὶ ἀνεκτιμήτων καλλιτεχνημάτων καὶ ἀπείρων ἄλλων πνευματικῶν καὶ ὑλικῶν κειμηλίων, πυρποληθέντων, καταστραφέντων καὶ διαρπαγέντων ὑπὸ τῶν σταυροφόρων ἐκείνων ληστρικῶν στιφῶν καὶ τῶν ἐν τῇ πόλει πρότερον ἐγκατεστημένων καὶ τῆς λεηλασίας καὶ σφαγῆς μετασχόντων Πισατῶν, Γενουατῶν, Σικελῶν, Ἀπούλων, Οὔγγρων, Ἱσπανῶν, Γερμανῶν.

Ἂν ἀνῳκοδομήθη ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ χώρου ἢ ἀλλαχοῦ μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Μιχαὴλ Παλαιολόγου (1261—1282) ἀνάκτησιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἶναι ἄγνωστον. Ἡ περὶ τὸν Πατριάρχην Σύνοδος ἀναφέρεται ἐνίοτε συνεδριάζουσα, ἀλλ' ἄνευ σαφοῦς καθορισμοῦ τοῦ τόπου τῶν συνεδριάσεων αὐτῆς.

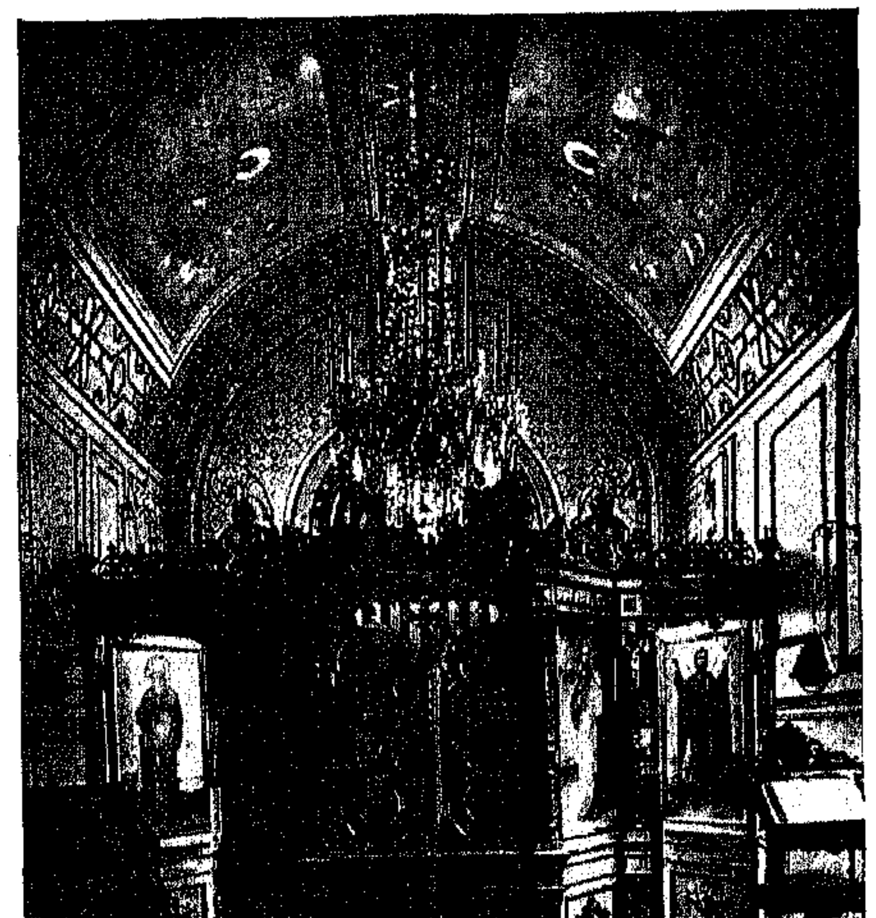

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΝ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΝ

Ἀναφέρονται π. χ. οἱ Πατριάρχαι Ἠσαΐας (1323—1341) καὶ Ἀντώνιος ὁ Δ'. (1391—1397) συνεδριάζοντες μετὰ τῶν περὶ αὐτοὺς Συνόδων «ἐν τοῖς κατὰ τὸν ἅγιον Θεοφύλακτον κελλίοις», ὡς καὶ οἱ Πατριάρχαι Νεῖλος (1378—1388) καὶ Φιλόθεος (1364—1374) «ἐν τοῖς κελλίοις τοῖς ἐν τοῖς δεξιοῖς Κατηχουμενείοις», εἶναι δὲ γνωσταὶ πράξεις Συνόδων τῆς ἐποχῆς ταύτης συνεδριαζουσῶν «ἐν τοῖς Ἀλεξιακοῖς Κατηχουμενείοις», ἀλλ' ἄγνωστον ποῦ ὁ ἅγιος οὗτος Θεοφύλακτος καὶ ποῦ τὰ Κατηχουμενεῖα ταῦτα ἔκειντο. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ὁ κ. Γεδεὼν ἀποφαίνεται ὡς ἑξῆς: Οὐδὲν δυνάμεθ' ἀκριβὲς νὰ εἴπωμεν ποῦ ἔκειτο ὁ ἅγιος Θεοφύλακτος, ἐν τῷ Πατριαρχικῷ οἴκῳ ἢ ἐκτός, ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι ἦν εἶδός τι τρικλίνου, ἐν ᾧ ἀναφέρεται παρὰ Λέοντι Ἀλλατίῳ γενομένη πρᾶξις τοῦ Πατριάρχου Ἰωάννου.

* * *

Μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν Τούρκων κατάληψιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, περιορισθείσης ἐν ἀρχῇ εἰς στενώτατα ὅρια τῆς ὑπηρεσίας τῶν Πατριαρχείων, ἡ πληθὺς μὲν τῶν προρρηθέντων πατριαρχικῶν τμημάτων καὶ γραφείων ἐξέλιπεν, ὁ δὲ πρῶτος ἀπὸ τῆς Καταχτήσεως Πατριάρχης ἐπί τινας μῆνας μὲν ἐγκατέστη ἐν οἴκῳ τινὶ παρὰ τὸν ναὸν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, τοῦ τῆς Ἁγίας Σοφίας εἰς τέμενος μεταβληθέντος, εἶτα δὲ ζητήσας ἔλαβε παρὰ τοῦ Μωάμεθ εἰς Πατριαρχεῖον τὸν ναὸν τῆς Παμμακαρίστου μετὰ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτοῦ. Εἰς ἐγκατάλειψιν τοῦ ναοῦ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, κειμένου ὅπου σήμερον ἐγείρεται τὸ τέμενος Σουλτὰν *Μεχμέτ, τοῦ ὀνομαστοτέρου δὲ μετὰ τὴν Ἁγίαν* Σοφίαν ναοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, προέβησαν ὁ Πατριάρχης καὶ οἱ Χριστιανοὶ ἐκ φόβου περὶ σφαγῆς αὐτῶν προελθόντος ἐκ φόνου Μωαμεθανοῦ τινος συμβάντος ἐκεῖ. Ἐν τῷ ναῷ ἐκείνῳ τοῦ πρώτου μετὰ τὴν ἅλωσιν Πατριαρχείου, κτισθέντι ὑπὸ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Τριάδος, εἶτα δὲ καθοσιωθέντι εἰς ὄνομα τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἅτε τῷ 356 καὶ 357 μετακομισθέντων καὶ ἀποτεθέντων ὑπὸ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν αὐτοῦ τῶν λειψάνων τοῦ ἀποστόλου Τιμοθέου, Ἀνδρέου καὶ Λουκᾶ, ἐθάπτοντο ἀποκλειστικῶς οἱ βασιλεῖς καὶ Πατριάρχαι. Ἐν αὐτῷ ἐπίσης ἐφυλάττοντο, πλὴν τῶν ῥηθέντων τριῶν ἀποστολικῶν λειψάνων, τὸ τοῦ Ματθία, ἔτι δὲ αἱ ἐσθῆτες τῶν Ἀποστόλων, ἡ κεφαλὴ Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, ἡ χεὶρ τῆς Ἁγίας Εὐφημίας καὶ τὰ σώματα τῶν Πατριαρχῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Φλαβιανοῦ, Μεθοδίου τοῦ Ὁμολογητοῦ καὶ ἄλλων. Ἀμύθητος ἐπίσης ἀπέκειτο ἐν αὐτῷ πλοῦτος πολυτελῶν ἀμφίων, διαλίθων στεμμάτων καὶ ἄλλων βαρυτιμοτάτων αὐτοκρατορικῶν ἀφιερωμάτων, συληθέντων μετὰ τῶν *αὐτοκρατορικῶν τάφων* πρῶτον μὲν ὑπὸ τοῦ Ἀλεξίου, ἀδελφοῦ τοῦ Ἰσαακίου Κομνηνοῦ Ἀγγέλου, εἶτα δὲ ὑπὸ τῶν Σταυροφόρων.

Ὁ τῆς Παμμακαρίστου ναός, περὶ τὸν ὁποῖον ἐγκατέστη τὸ δεύτερον μετὰ τὴν Ἅλωσιν Πατριαρχεῖον μετὰ τῶν «Ἀρχόντων τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας», ὡς οἱ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι αὐτοῦ ἐλέγοντο, εἶχε συναφῆ γυναικείαν μονήν, κειμένην ὅπου περίπου ὑπάρχει σήμερον ὁ ἐν τῇ Τουρκικῇ συνοικίᾳ Τσαρσαμπᾶ ναὸς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου ἐν Τρούλλῳ (Ἀχμὲτ πασᾶ Μεστζητί), τῆς ὁποίας δὲ αἱ καλογραῖαι μετῳκίσθησαν ἀλλαχοῦ, τάχιστα ἐπροικίσθη διὰ προσοδοφόρων κτημάτων καὶ ἄλλων ἀφιερωμάτων καὶ δωρεῶν τῶν Χριστιανῶν.

Τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος ναὸν καὶ τὸν παρ' αὐτὸν συμπηχθέντα πατριαρχικὸν οἶκον, ὁ Γερλάχιος ἐν τῇ «Τουρκογραικίᾳ» αὐτοῦ περιγράφει ὧδε: «Τὸ Πατριαρχεῖον εἶναι ἀρκετὰ εὐρύχωρος Μονή, οὐ μακρὰν τῶν Βλαχερνῶν κειμένη ἐπὶ λοφίσκου περιόπτου ἀπὸ τοῦ Κερατίου Κόλπου. Ἔχει δὲ τριγύρω κελλία διά τε τοὺς καθημερινῶς προσερχομένους μοναχοὺς καὶ τοὺς ἐν τῷ Πατριαρχείῳ ὑπηρετοῦντας. Ὁ ναὸς κοσμεῖται δι' ὡραίων εἰκόνων τοῦ Χριστοῦ, τῆς Παναγίας, τῶν Ἀποστόλων, τῶν Προφητῶν, καὶ σοφῶν Πατέρων καὶ ἄλλων ὑποθέσεων, εἰλημμένων ἀπὸ τῶν Γραφῶν. Περιέχει δὲ τὰ λείψανα Μαρίας τῆς Σαλώμης καὶ τῆς Ἁγίας Εὐφημίας, τὸν τάφον τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, τὸν κίονα, ἐφ' οὗ λέγεται μαστιγωθεὶς ὁ Χριστός, καὶ Βιβλιοθήκην, ὀλίγους περιέχουσαν τόμους. Ἐν τῷ αὐτῷ ναῷ καλλιτεχνικῶς ἐξεικονίζεται ὁ κτίτωρ αὐτοῦ καὶ ἡ σύζυγός του ὑπὸ σχῆμα ἀρχιδουκῶν μετὰ τῆς ἑξῆς ἐπιγραφῆς: «Μιχαὴλ Δούκας Γλαβᾶς Τραχανιώτης ὁ πρωτοστάτωρ καὶ κτίτωρ. Μαρία Δούκαινα Κομνηνὴ Παλαιολογίνα Βλάκενα ἡ πρωτοστατόρισσα».

Ἐκεῖ τὸ Πατριαρχεῖον παρέμεινε μέχρι τοῦ 1586, ὅτε, πυκνωθέντος τοῦ ἀπὸ τοῦ τεμένους τοῦ Σουλτὰν Σελὴμ πρὸς τὸ τμῆμα ἐκεῖνο τουρκικοῦ συνοικισμοῦ, οἱ Τοῦρκοι ἐπωφελούμενοι ἐκ τῆς κρατούσης τότε περὶ τὴν διαχείρισιν τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν πραγμάτων παραλυσίας, κατέλαβον τὸν ναὸν τῆς Παμμακαρίστου τὸν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ *ὁποίου σταυρὸν εἶχον καταβιβάσει ἤδη ἐπὶ τῆς* οἰκτρᾶς πατριαρχείας Διονυσίου τοῦ Β'. (1544—1551), καὶ εἰς τέμενος αὐτὸν μετέβαλον. Ὅτι δὲ ὄντως ἐν παραλυσίᾳ διετέλουν τότε τὰ τοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς ὁμογενοῦς ἐν Κωνσταντινουπόλει Κοινότητος μαρτυρεῖ ὁ Μητροπολίτης Μονεμβασίας Δωρόθεος, ἀποδίδων τὴν αἰτίαν τῆς ἀπωλείας ταύτης εἰς τοὺς φίλους καὶ συγγενεῖς τοῦ κατὰ τὸν χρόνον ἐκεῖνον πατριαρχεύσαντος Θεολήπτου Β'. τοῦ ἀπὸ Φιλιππουπόλεως, οἵτινες, λέγει, ἀφῆκαν τὰ πράγματα εἰς τὴν κατωφέρειαν ταύτην «διὰ νὰ δείξουν πῶς αὐτοὶ ἐκυβερνοῦσαν, ἀμὴ ἄλλοι δὲν δύνονται...καὶ ἐπῆραν τὴν Παμμακάριστον· καὶ ἦτον πρώτη αἰτία ἡ μεγάλη ἀταξία καὶ παρανομία τῶν κληρικῶν καὶ τῶν παρανόμων Πατριαρχῶν καὶ τοῦ βαρβάρου λαοῦ, ὅπου ἐσυμφωνοῦσαν εἰς τοιαύτας οὐτοπίας· καὶ ἦτον πρῶτος ὁ οἰκονόμος παπᾶς Κωνσταντῖνος καὶ καθεξῆς οἱ ἄλλοι· καὶ πάγει εἰς τὸν Θεόληπτον ὁ οἰκονόμος παπᾶς Γεώργιος καὶ ηὗρε καὶ ὁ Σατανᾶς δοχεῖον». Καὶ περαιτέρω: «Τοιαύτην ἀπόγνωσιν εἶχαν ὅλοι οἱ ἄρχοντες τῆς Πόλεως καὶ τοῦ Γαλατᾶ, ὅτι κανεὶς δὲν ἤθελε νὰ συντύχῃ ποσῶς διὰ τὴν ἐκκλησίαν, μόνον «Δὲν μᾶς μέλει», ἔλεγαν· οἱ καλόγεροι ἂς λαλοῦν».

Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ἐξωσθὲν τὸ Πατριαρχεῖον ἀπὸ τῆς Παμμακαρίστου, ὅπου ἐπὶ ἔτη ἑκατὸν τριάκοντα καὶ ἓν ἐλειτούργησεν, ἐγκατέστη καὶ ἐπὶ ὀλίγιστον χρόνον διέμεινεν ἐν Βλαχσεραγίῳ, ἐν μεγάρῳ δηλαδὴ τῶν βλάχων ἡγεμόνων ὄπισθεν Ἁγιοταφιτικοῦ Μετοχίου, καὶ τῇ παρ' αὐτὸ μικρᾷ ἐκκλησίᾳ· ἐκεῖ δέ, κατὰ τὸ Χρονικὸν τοῦ αὐτοῦ Δωροθέου *Μονεμβασίας, καὶ σύνοδος περὶ ἐξευρέσεως πόρων* συνεκροτήθη.

Ἀπὸ τοῦ Βλαχσεραγίου τὸ Πατριαρχεῖον ἐν ἔτει 1586 μετεκομίσθη εἰς τὸν ἐν Ξυλοπόρτῃ ναὸν τοῦ ἁγίου Δημητρίου τοῦ Κανάβου, καλούμενον οὕτω ἀπὸ τοῦ ὁμωνύμου αὐτοκράτορος. Περὶ τὸν ναὸν ὅμως τοῦτον οἰκήματα πρὸς κατάλυσιν τοῦ Πατριάρχου καὶ ἐγκατάστασιν τῆς ὑπηρεσίας δὲν ὑπῆρχον, ἄγνωστον δὲ ἀκριβῶς ποῦ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἦν ὁ κυρίως πατριαρχικὸς οἶκος. Μελέτιος ὁ Πηγᾶς μόνον ἀναφέρει ὅτι ἡ Σύνοδος ἡ κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ἀναγορεύσασα τὸ ῥωσσικὸν Πατριαρχεῖον, συνῆλθεν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Βλάτου, ὅπου ᾤκει ὁ μακαρίτης κὺρ Ἱερεμίας ἐν τῷ ναῷ τῆς Παναγίας τῆς «Παραμυθίας», ὡς παραμυθούμενοι ἑαυτούς, κατὰ τὸν κ. Γεδεών, ὁ κλῆρος καὶ ὁ λαὸς ὠνόμασαν τὸν ναὸν τῆς Ξυλοπόρτης.

* * *

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου πρὸ τῆς ἐν τῇ σημερινῇ ἕδρᾳ αὐτοῦ ἐγκαταστάσεώς του· ἐν τῷ προσεχεῖ δὲ τεύχει ὁ λόγος γενήσεται περὶ τῆς ἐνεστώσης θέσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ Πατριαρχικοῦ ναοῦ.

Οὕτω θὰ ἐξετάσωμεν τὰ κατὰ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἀπὸ τῆς ἐν τῷ Φαναρίῳ ἐγκαθιδρύσεως αὐτοῦ, γενομένης κατὰ τὸ ἔτος 1603 ἐπὶ τῆς Πατριαρχείας τοῦ ῥηξικελεύθου καὶ αὐστηροῦ ἐκείνου Ῥαφαὴλ Β'. τοῦ ἀπὸ Μηθύμνης, θὰ ἴδωμεν τὴν δρᾶσιν τοῦ Ἐθνομάρτυρος Γρηγορίου τοῦ Ε'. καὶ θὰ δώσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Εἰκονογραφημένης Ἀτλαντίδος» πλήρη ἰδέαν τοῦ σημερινοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἀνωτάτου θρησκευτικοῦ καὶ ἐθνικοῦ ἡμῶν κέντρου.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

Μ. Ε. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

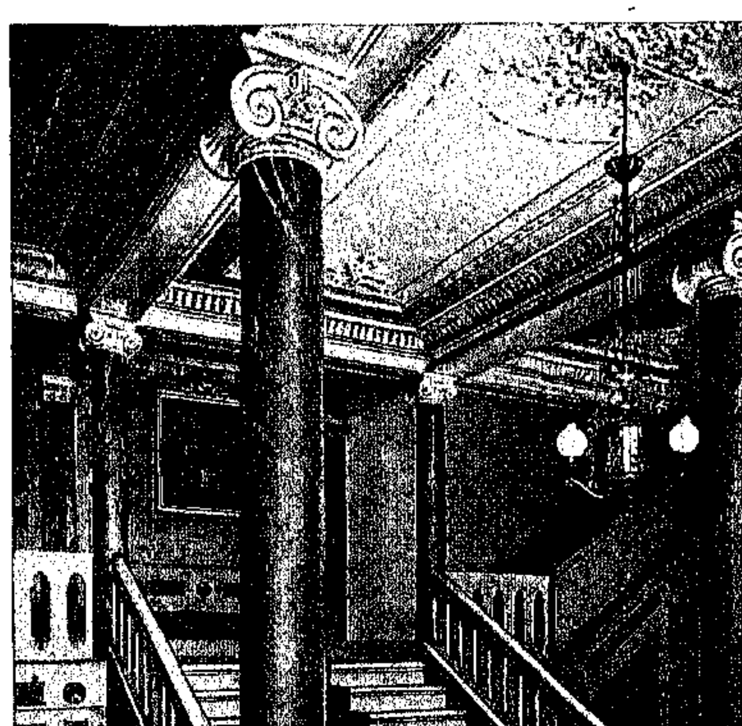

Η ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΦΡΕΑΤΟΣ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΜΦΥΛΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

—Μεταβαίνετε λοιπὸν εἰς τὴν ἁλιείαν;

Ὁ ἐρωτῶν ἦτο ὁ Eli Henry πολὺ ἀξιοσέβαστος πρώην ὑπαξιωματικὸς τοῦ ἐμφυλίου πολέμου τοῦ 1863, ὅστις ἵστατο ἐνώπιόν μου μειδιῶν.

Ὁ Eli Henry ἦ ο εὐθὺς ὡς κάλαμος καὶ ἐνεργητικὸς ὡς πάνθηρ, καίτοι ἡ ἡλικία του ἦτο μεγάλη, διήρχετο δὲ τὰς ὥρας του εἰς τὴν σπουδὴν τῆς φύσεως γενικῶς καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὴν τῶν ἐχιδνῶν.

Κατὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ θέρους εὑρισκόμην πάντοτε εἰς ἐπίσκεψιν τῆς θείας μου—διευθυντρίας τοῦ ταχυδρομείου τοῦ διαμερίσματος— ἥτις κατῴκει εἰς ἀπόστασιν ἑνὸς μιλίου ἐκ τῆς ὡραίας ξυλίνης οἰκίας τοῦ Henry, κειμένης ἓξ μίλια μακρὰν τῆς μικρᾶς πλὴν σημαντικῆς πόλεως Baberton τοῦ Ὀχάϊο καὶ μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς ἑτέρας πόλεως Sherman.

— Μάλιστα, ἀπήντησεν εἰς τὴν ἐρώτησίν του.

Ἔρχεσθε;

— Ὑποθέτω ὅτι θὰ ἔλθω. Νὰ διευθυνθῶμεν πρὸς τὸν κόλπον ἐκ τοῦ ὁποίου διέρχεται ὁ σιδηρόδρομος τῆς Eric. Μετέβην ἄλλοτε. Ἐὰν ἔχετε καλὰς προετοιμασίας ἔρχομαι ἀμέσως.

Μετ' ὀλίγον ὁ Henry προσεφέρθη νὰ μὲ συνοδεύσῃ μὲ μίαν τεραστίαν δαμιτζάναν οἴνου, μὲ πλήρη τὴν ἁλιευτικήν του συσκευὴν καὶ μὲ ὅλα τὰ ὄργανα τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς σύλληψιν τῶν ἐχιδνῶν.

Ὅταν κατηρχόμεθα πρὸς τὴ γραμμὴν τοῦ σιδηροδρόμου τῆς Erie καὶ πλησίον τοῦ Johnson's Corners συνηντήσαμεν πολλὰς *μικράς, ἀλλὰ δηλητηριώδεις* μαύρας ἐχίδνας. Κατέκειντο ἐκεῖ ἐπὶ τῶν σιδηρῶν ῥάβδων περιπεπλεγμέναι.

Αἱ ἔχιδναι αὐταί, εἴτε ἀβλαβεῖς εἴτε δηλητηριώδεις, ἀποτελοῦσι δι' ἐμὲ ἀντικείμενον ἀποστροφῆς, ἰδίως δὲ ὅταν συμβῇ νὰ διασκεδάζωσιν εἰς τὸν ἥλιον εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων δακτύλων ἐκ τῶν ποδῶν σας. Τὸ ἴδιον ὅμως δὲν συνέβαινε καὶ μὲ τὸν Henry. Ἐκλέξας τὴν καλλιτέραν ἐξ αὐτῶν τὴν ἥρπασεν ἐκ τῆς οὐρᾶς διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρός του καὶ ταχέως ἐβύθισε τοὺς δακτύλους τῆς δεξιᾶς χειρός του εἰς τὸν τράχηλον τοῦ ὄφεως. Ἀφοῦ πρὸς στιγμὴν τὴν ἐξήτασε περιεσκεμμένως, τὴν ἔρριψεν ἐντὸς ἐπίτηδες κατεσκευασμένου ἐκ λευκοσιδήρου ἀγγείου.

Τὸν συνεχάρην διὰ τὴν καταπληκτικὴν δεξιότητα μὲ τὴν ὁποίαν συνελάμβανε τὰ ἑρπετά.

— Ὤ, αὐτὸ οὐδὲν εἶναι, εἶπε γελῶν. Παρατηρήσατε ἐδῶ.

Ἀμέσως ἤρχισε διὰ τοῦ ἁλιευτικοῦ καλαμιδίου του νὰ κτυπᾷ τὴν οὐρὰν ἑνὸς ἐκ τῶν ἀπαισίων ἐκείνων ἑρπετῶν, ἐξαγριωθέντος αἰφνιδίως ἐκ τῶν κτυπημάτων. Μετὰ μίαν στιγμὴν τὸ ἑρπετὸν μὴ θέλον φαίνεται νὰ ἐπιδείξῃ θάρρος ἀπεπειράθη νὰ ὑποχωρήσῃ.

Ἐν ᾧ ἡ ἔχιδνα ἐσύρετο πρὸς τὴν κατωφέρειαν εἶχεν ἐλαφρῶς ἀνυψωμένην τὴν οὐράν της, ἥτις ὡμοίαζε πρὸς μικρὸν ἀγκίστριον. Αἰφνιδίως ὁ φίλος μου ὥρμησε, συνέλαβε τὸ ἄκρον τῆς οὐρᾶς καὶ διὰ ἀστραπιαίας κινήσεως ἐξεσφενδόνισε πολὺ μακρὰν τὴν *κεφαλὴν τοῦ ἑρπετοῦ*, ἐνῷ τὸ συστρεφόμενον σῶμα ἔμεινεν εἰς τὴν χεῖρά του.

Οὐδέποτε εἶχον ἴδῃ ἢ ἀκούσῃ τοιοῦτον ἐπικίνδυνον κατόρθωμα. Πολλάκις εἶχον ἴδῃ τὸν πατέρα μου νὰ φονεύῃ ἀβλαβεῖς ἐχίδνας, ἀλλ' οὐδέποτε ἐπεχείρησε νὰ φονεύσῃ δηλητηριώδη τοιαύτην.

— Ὅταν κατέλθωμεν τὴν κατωφέρειαν, εἶπεν ὁ Henry, θὰ σᾶς διηγηθῶ μίαν ἱστορίαν εἰς τὴν ὁποίαν μέγα μέρος ἔπαιξαν αἱ ἔχιδναι.

Ὅταν ἐφθάσαμεν εἰς τὴν πρὸς ὃν ὅρον, ἐζήτησα ὅπως μοὶ ἀφηγηθῇ τὴν ἱστορίαν. Ἐπειδὴ ἤμην ἤδη ἔμπειρος στενογράφος, ἤνοιξα τὸ σημειωματάριόν μου καὶ ἡτοιμαζόμην νὰ γράψω τὴν ἀφήγησιν, διότι ἐγνώριζον ἐκ πείρας ὅτι τοιαύτη ἀφήγησις ἦτο ἀξία ἀναγραφῆς. Ἰδοὺ ἡ ἱστορία:

Διὰ πρώτην φορὰν συνήντησα τὸν Ralph Borderstone ἐπὶ τοῦ γνωστοῦ σημείου εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ ἐμφυλίου πολέμου Bloody Angle, ὅπου ἐπολεμήσαμεν καὶ ἐνικήσαμεν ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Grant τὴν 12ην Μαΐου τοῦ 1863, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκστρατείας τῆς Wilderness. Καίτοι παρῆλθε πολὺς χρόνος ἀφ' ὅτου ὁ στρατηγὸς Hancock μᾶς ὡδήγησεν εἰς τὴν ἔφοδον κατὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου, ἐν τούτοις εἰς ἐμὲ φαίνεται ὅτι ἦτο ἀκόμη χθές, ὅτε δεχθεὶς ἐπίθεσιν διὰ λόγχης ἐκ τῶν ὀχυρωμάτων τοῦ στρατηγοῦ Lee ἔπεσον πλησίον νεαροῦ στρατιώτου τοῦ στρατοῦ τοῦ στρατηγοῦ Wright.

Ὁ στρατιώτης βαρέως φέρων, διότι ἔπεσε πλησίον τῶν ὀχυρωμάτων τοῦ ἐχθροῦ, μοῦ ἔρριψεν ἓν βλέμμα. Διαρκούσης τῆς ἡμέρας ἐπληροφορήθην —διότι ὁ τραυματίας κατέκειτο εἰς τὴν φοβερὰν ἐκείνην θέσιν ἄνευ ἰατρικῆς βοηθείας ἀπὸ τῆς πρωΐας μέχρι τοῦ μεσονυκτίου—ὅτι εἶχε τεθῇ ἐκτὸς μάχης ὑπὸ συμβεβηκότος λίαν ἀποθαρρυντικοῦ δι' ἕνα στρατιώτην—εἶχε πέσει ἐντὸς τοῦ κυρίου ὀχυρώματος καὶ εἶχε θραύσει τὸν μηρόν του. Εὐθὺς ὡς ἔπεσον, ὁ νεαρὸς στρατιώτης ἀντελήφθη τὴν σοβαρότητα τοῦ τραύματός μου καὶ ἔπραξε πᾶν ὅ,τι τοῦ ἦτο δυνατὸν ὅπως μοὶ παράσχῃ τὴν συνδρομήν του. Οἱ ἰατροὶ κατόπιν μοῦ εἶπον ὅτι ἐὰν δὲν ἐτύγχανον τῆς συνδρομῆς τοῦ νεαροῦ ἐκείνου στρατιώτου θὰ ἔχανον τὴν ζωήν μου.

Οὐδέποτε τὸν συνήντησα πλέον εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης, καίτοι ἂν τὸν συνήντων θὰ τὸν ἀνεγνώριζον εὐκόλως ἐκ τῆς οὐλῆς τὴν ὁποίαν ἔφερεν ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς παρειᾶς ἐκ σφαίρας τὴν ὁποίαν εἶχε *λάβει πρὸ ἑνὸς* ἔτους.

Πολλὰ ἔτη μετὰ τὸ πέρας τοῦ πολέμου εὑρέθην εἰς Richmond τῆς Βιργινίας, τὸ φρούριον τοῦ στρατοῦ τῶν νοτίων Πολιτειῶν.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἔστρεφον πρὸς μίαν γωνίαν, συνεκρούσθην ἀποτόμως μετὰ μεσήλικός τινος κυρίου, ἐρχομένου ἐξ ἀντιθέτου διευθύνσεως. Ἐνῷ ὅμως ἐζητοῦσαμεν συγγνώμην παρ' ἀλλήλων κάτι ἀντελήφθην. Ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς παρειᾶς τοῦ ξένου ὑπῆρχεν ἡ γνωστὴ οὐλή. Ὁ ξένος ἤρχισε μετ' ἐνδιαφέροντος νὰ μὴ ἀτενίζῃ.

— Προσπαθῶ ὅπως σᾶς ἐνθυμηθῶ, μοῦ εἶπεν.

Ἀνέφερα τὸ ὄνομά του καὶ τὰ ὀχυρώματα τοῦ στρατηγοῦ Lee. Ἄνευ ἄλλης τινὸς λέξεως ἥρπασε τὸν βραχίονά μου μετὰ δυνάμεως, μὲ ἔσυρεν ὀλίγα μέτρα μακρὰν καὶ μὲ ὤθησεν ἐντὸς τοῦ ὀχήματός του.

— Μεταβαίνετε, λοιπόν, ὅπως καὶ ἐγώ, εἰς τὴν πατρίδα; εἶπε.

Κατόπιν ἀνεγνωρίσθημεν τελείως καὶ ἠρχίσαμεν θερμὴν συνδιάλεξιν ὅπως κάμνουσιν οἱ πρὸ καιροῦ ἀποχωρισμένοι φίλοι.

ΕΦΟΔΟΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΟΧΥΡΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ LEE

—Ἀφ' ὅτου, εἶπεν, ὁ ἀδελφός μου ἀνήρτησεν ἔξωθεν τῆς ἐνταῦθα ἐν Richmond οἰκίας του, τὴν πινακίδα τοῦ κτηνιάτρου, εὑρίσκομαι πάντοτε μόνος εἰς τὴν τράπεζαν. Πρέπει νὰ μείνητε ὀλίγας ἡμέρας μετ' ἐμοῦ. Ὅσον περισσοτέρας μείνετε τόσον τὸ καλλίτερον. Ἡ μήτηρ μου ἀπουσιάζει μετά τινων φίλων της, οὕτω δὲ εἶμαι ἐντελῶς μόνος.

Ηὐχαριστήθην μεγάλως διὰ τὴν πρόσκλησιν καὶ ἐπειδὴ ἐσκεπτόμην νὰ διαμείνω ὀλίγας ἡμέρας εἰς Richmond ἀπεδέχθην αὐτήν.

*Ἡ οἰκία του ἦτο ξυλίνη ὅπως ἡ ἰδική μου. Εὑ*ρίσκετο εἰς τὴν ἄκραν μιᾶς πεδιάδος ἐρήμου καὶ ὡραίας. Ἑκατοντάδας τινὰς μέτρων μακρὰν εὑρίσκετο ἓν ἕλος, ὄπισθεν μία καπνοφυτεία καὶ πρὸς τὰ ἀριστερὰ εἷς ἀγρὸς ἀραβοσίτου. Ἐκεῖθεν τοῦ ἀγροῦ τοῦ ἀραβοσίτου, καθὼς ἐβαίνομεν, ἀντελήφθην ἓν δάσος μελαγχολικὸν καὶ ἔρημον.

Ὅταν ἔμενον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ φίλου μου πολλάκις ἔστρεφον τοὺς ὀφθαλμούς μου πρὸς τὸ μελαγχολικὸν καὶ ἔρημον *ἐκεῖνο δάσος. Ἐφαίνετο* ὅτι μὲ ἐνέπνεε. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐνταῦθα διαμονῆς μου, ἔλεγον κατ' ἐμαυτὸν θὰ συλλάβω δύο-τρεῖς ἐχίδνας διὰ τὴν συλλογήν μου.

Τὴν ἐπομένην ὡμίλησα πρὸς τὸν σύντροφόν μου περὶ τῆς σχεδιαζομένης ἐκδρομῆς μου εἰς τὸ δάσος καὶ τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ, προσέθεσα δὲ συγχρόνως ὅτι ἡ γειτονία τοῦ δάσους πρὸς τὴν καπνοφυτείαν ἠδύνατο νὰ καταστήσῃ τὴν ἐκδρομήν μου ἄκαρπον. Διότι εἶναι ἀποδεδειγμένον γεγονός, ὅτι αἱ ἔχιδναι δὲν συχνάζουσι πλησίον τῶν καπνοφυτειῶν.

— Παρ' ὅλα ὅσα λέγετε θὰ εὕρετε πολλὰς ἐχίδνας ἐκεῖ καὶ ἰδίως πέριξ τοῦ παλαιοῦ φρέατος. Ἐπὶ ἔτη συναθροίζονται ἐκεῖ καίτοι ἔχω πολὺν χρόνον νὰ τὰς ἐπισκεφθῶ. Ἀληθῶς ἐγὼ καὶ ὁ ἀδελφός μου δὲν μετέβημεν ἐκεῖ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἀπὸ τῆς ὁποίας ἡ μήτηρ μου εἶχεν ἀπολέσει ἓν πολύτιμον κιβώτιον. Τὸ κιβώτιον ἐκεῖνο ἀπὸ νομικῆς ἀπόψεως θὰ μοῦ ἦτο πολύτιμον.

Τὸν παρετήρησα περιέργως, ἐκεῖνος δὲ ἐξηκολούθησε:

— Μάλιστα εἶναι γεγονός. Ἴσως νὰ ἀπορῆτε διατὶ δὲν ἐκαθάρισα τὸ δάσος ἐκεῖνο.

Ὁ λόγος εἶναι ὅτι ὑπάρχει μικρά τις διαφορὰ νομικὴ μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τοῦ καλλιεργητοῦ τῆς καπνοφυτείας τοῦ διαμένοντος ἐκεῖθεν τοῦ λόφου περὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ ἀγροῦ. Πρόκειται περὶ ἐκτάσεως ὀλίγων στρεμμάτων, ἀπεφασίσαμεν δὲ ἀντὶ νὰ ἐξοδεύωμεν εἰς δικηγόρους νὰ θεωρήσωμεν τὸ τεμάχιον ἐκεῖνο τῆς γῆς οὐδέτερον. Θὰ ἦτο πολύτιμον εἰς ἐμέ, ἐὰν ἐκαθαρίζετο καὶ ἐποτίζετο ἀλλά... ὁπωσδήποτε μένει ὅπως εἶναι. Ἐὰν εὕρισκον τὸ κιβώτιον τὸ ὁποῖον περιεῖχε τὰ σχετικὰ συμβόλαια, τὸ ζήτημα θὰ ἐλύετο ἱκανοποιητικῶς. Θὰ ἐπεθύμουν νὰ εὕρω τὸ κιβώτιον καὶ δι' ἄλλον λόγον, αἰσθηματικόν. Ὑποτίθεται ὅτι περιέχει καὶ τὸ συμβόλαιον τοῦ γάμου τῆς μητρός μου. Εἶχε τελέσει τῆς γάμους της ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἡ πτωχὴ γραῖα θὰ ἐπεθύμει νὰ διεξήρχετο πάλιν τὸ παλαιὸν συμβόλαιον.

— Ζῇ λοιπὸν ἡ μήτηρ σας;

—Μάλιστα δὲν ἔφθασεν ἀκόμη τὰ ὀγδοήκοντα ἔτη.

— Τὸ κιβώτιον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εὑρεθῇ;

—Αὐτὸ εἶναι τὸ περίεργον ζήτημα. Δὲν δύναται. Γνωρίζομεν ὅτι θὰ εὑρίσκεται εἰς μέρος τι τοῦ μικροῦ ἐκείνου δάσους, πιθανὸν ἐντὸς ἢ πλησίον τοῦ ἀρχαίου φρέατος. Τρεῖς ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι ἠρεύνων διὰ τὸ κιβώτιον ἀπώλεσαν τὴν ζωήν των—Εἷς ἐκ δήγματος ἐχίδνης καὶ δύο ἕτεροι ἐκ σφαιρῶν.

— Φοβερόν! Εἶναι ἀληθές;

— Μάλιστα, ὁ ἀδελφός μου ὅταν ἦτο παιδίον τὸ ἔχασεν... Ἀλλὰ καλλίτερον εἶναι νὰ σᾶς *ἀφηγηθῶ* τὴν ἱστορίαν ἐξ ἀρχῆς. Ἀνάψατε τὴν πίπαν σας. Λάβετε καπνόν, ἐδῶ εἶναι καὶ ὁ οἶνος.

Ὁ Bordérstone ἐσταμάτησε μέχρις ὅτου ἥναψα τὴν πίπαν μου, κατόπιν δὲ ἐξηκολούθησε:

— Τὸ ἔτος 1864 ὁ στρατηγὸς Grant ὡδήγησε τὸν στρατόν του διὰ τοῦ James River καὶ ἤρχισε τὴν στενὴν πολιορκίαν τοῦ Richmond. Τὸ ἀρχηγεῖόν του εἶχεν εἰς City Point, ὀλίγον ἄνωθεν τῶν βράχων. *Ἡ οἰκία μας εἶναι ἐκεῖ περὶ τὰ ὀκτὼ μίλια* ἐξ Appomattox River καὶ δώδεκα ἴσως μίλια ἐκ City Point.

Ὁ στρατηγὸς Lee κατεῖχε τὸ Richmond καὶ τὸ Petesburg κατὰ τοῦ στρατηγοῦ Grant, περιοδικῶς δὲ οἱ στρατιῶται τῶν νοτίων καὶ τῶν βορείων κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ κατασκοπευτικοῦ των ἔργου ἐπεσκέπτοντο τὸ διαμέρισμα. Ὅταν ἓν σῶμα ἐπαναστατῶν ἐτύγχανε νὰ μᾶς συναντήσῃ, ὁ δεκαετὴς ἀδελφός μου, ὅστις ἐχρησίμευεν ὡς εἶδος φύλακος τῆς οἰκίας τοῦ πατρός μου, φονευθέντος εἰς τὴν μάχην τοῦ Chickamanga, συνήθιζε νὰ εἰσέρχεται δρομαίως εἰς τὴν οἰκίαν καὶ νὰ κρύπτῃ τὰ ζῷα ἐντὸς τοῦ μικροῦ δάσους. Ἦτο ὁ μόνος χρήσιμος σκοπός, τὸν ὁποῖον ἐξεπλήρωσέ ποτε τὸ δάσος ἐκεῖνο. Ἡ μήτηρ μου συνήθως διεπραγματεύετο μετὰ τῶν ζωεμπόρων τὴν πώλησιν τῶν ζῴων. Πρωΐαν τινὰ ἦλθον οἱ ζωέμποροι διὰ νὰ ἀγοράσωσι δύο μικροὺς ταύρους· εἶπον εἰς τὴν μητέρα μετὰ τὴν ἀγορὰν ὅτι θὰ ἐπέστρεφον νὰ ἀγοράσωσι καὶ τρίτον ταῦρον. Οἱ ἄνθρωποι ἐπλήρωσαν καὶ ἀνεχώρησαν.

Περὶ τὴν ἑσπέραν ἦλθον τρεῖς ἀηδεῖς ἄνθρωποι μὲ τὴν στολὴν τοῦ στρατιώτου τοῦ βορείου στρατοῦ καὶ ἤρχισαν νὰ ζητῶσιν ἀπὸ τὴν μητέρα τὰ χρήματα τὰ ὁποῖα εἶχε λάβει τὴν πρωΐαν ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ζῴων. Διότι παραδόξως ἐγνώριζον τὴν πώλησιν αὐτῶν. Ἀλλ' ἡ μήτηρ μου ἀντελήφθη ἀμέσως ἐκ τῆς συμπεριφορᾶς των ποῖοι ἦσαν καὶ τοὺς ἔθεσεν εἰς τὴν θέσιν των. Ἀνῆκον, ὡς ὀρθῶς ὑπέθεσεν ἡ μήτηρ μου, εἰς τὴν τάξιν τῶν ὑπόπτων ἐκείνων προσώπων, τὰ ὁποῖα παρηκολούθησαν τὸν στρατόν, ἐλεηλάτουν, ἐφόνευον καὶ διέπραττον παντὸς εἴδους ἐγκλήματα ὑπὸ τὴν ἀσπίδα τῆς στρατιωτικῆς στολῆς. Αἱ ψευδοστολαί των ἐξησφάλιζον καὶ αὐτοὺς καὶ τὴν σωτηρίαν των. Οἱ κακοποιοὶ ἐκεῖνοι οἱ μετημφιεσμένοι εἰς στρατιώτας ἐδημιούργουν πολλὰ δεινὰ εἰς τὰς οἰκογενείας τὰς κατοικούσας εἰς τὴν ζώνην εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκοντο οἱ μαχόμενοι στρατοί. Ὅταν συνελαμβάνοντο ἐφονεύοντο, ἐὰν ἐνθυμεῖσθε. Οἱ τοιοῦτοι κακοποιοὶ μετὰ τῶν ὁποίων εἶχε νὰ φιλονεικήσῃ ἡ μήτηρ μου ἦσαν τρεῖς. Παρ' ὅλην τὴν ἐπικίνδυνον θέσιν της ἡ μήτηρ μου ἀμυνομένη τῆς περιουσίας της, ἀπεπειράθη νὰ ἐκμηδενίσῃ τὰ σχέδιά των διὰ στρατηγήματος.

Ὑπεκρίθη κωφότητα καὶ ἠλιθιότητα διότι ἤλπιζεν οὕτω νὰ λάβῃ τὸν καιρὸν ὅπως καλέσῃ πολίτην ἢ στρατιώτην τινὰ εἰς τὴν σκηνήν. Ἐπίσης ἔτρεφεν ἐλπίδα ὅτι οἱ ζωέμποροι τῆς πρωΐας θὰ ἐπέστρεφον καὶ θὰ τὴν ἐξῆγον τῆς δυσχεροῦς θέσεώς της. Ἀλλ' αὐτὸ τὸ μέρος, ὡς βλέπετε, εἶναι ἔρημον καὶ ὅπως συνέβη, οὐδεὶς διῆλθεν ἐκ τῆς οἰκίας μας. Οἱ κακοποιοὶ ἀπελπισθέντες ἐκ τῆς βραδύτητος εἰσώρμησαν εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ἤρχισαν νὰ τὴν λεηλατῶσιν. Ἀμέσως εἷς ἐξ αὐτῶν, ὅστις εἶχεν εἰσέλθει εἰς τὴν αἴθουσαν, ἐξέβαλε κραυγὴν θριάμβου, ἐπειδὴ ἐνόμισεν ὅτι εἶχε ποιήσει μεγάλην ἀνακάλυψιν. Οἱ δύο ἄλλοι ἔσπευσαν πλησίον του. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἡ μήτηρ μου ἐγένετο ἐκτὸς ἑαυτῆς, ἥρπασεν ἐκ τοῦ δουλαπίου τὸ κιβώτιον, τὸ περιέχον τὰ χρήματα εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκοντο ἐπίσης τὰ οἰκογενειακὰ ἔγγραφα, τὸ ἔθεσεν ὑπὸ τὸ ἐπανωφόριον τοῦ δεκαετοῦς ἀδελφοῦ μου, ὅστις ἵστατο ἔντρομος πλησίον της, καὶ τοῦ εἶπε νὰ σπεύσῃ καὶ νὰ τὸ κρύψῃ εἰς ἀσφαλές τι μέρος.

Μόλις εἶχεν ἀπέλθει ὁ μικρός, εἷς ἐκ τῶν κακοποιῶν ἀντιληφθεὶς τοὺς βηματισμούς του ὥρμησεν ἐντὸς τοῦ δωματίου καὶ διηύθυνε τὸ πιστόλιόν του κατὰ τῆς κεφαλῆς τῆς μητρός μου. Ἡ δυστυχὴς γραῖα ὑποθέτουσα ὅτι ἦτο ἡ τελευταία στιγμή της ἔδειξε διὰ τοῦ παραθύρου μὲ τρέμοντα δάκτυλον τὸν φεύγοντα ἀδελφόν μου. Ἦτο ζήτημα ζωῆς. Οὐδέ-

Η ΜΗΤΗΡ ΑΝΑΧΑΙΤΙΖΕΙ ΤΟΝ ΚΑΚΟΥΡΓΟΝ

ποτε όμως ή μήτηρ μου ώνειρεύθη ότι οί κακούργοι θά άπεπειρώντο νά φονεύσωσι τό παιδίον. Ό κακούργος παρετήρησε τό παιδίον, άφήκε τό πιστόλιον καί άνευ λέξεώς τινος έλαβε τό όπλον. Καθ' ήν στιγμήν έκίνει τήν σκανδάλην ή μήτηρ μου άντιληφθείσα τόν κακούργον σκοπόν του έρρίφθη κατ' αύτού μετά κραυγών. Τό όπλον έξεπυρσοκρότησεν, άλλ' ή σφαίρα άπέτυχε τού σκοπού της. Δι' ύβρεων καί λακτισμάτων ό κακούργος έρριψε τήν γραίαν έπί τού έδάφους καί άνεχώρησεν έσπευσμένως. Οί δύο άλλοι τόν ήκολούθησαν.

Έν τώ μεταξύ ό άδελφός του είχεν είσέλθη είς τό δάσος, τό όποίον έγνώριζε πολύ καλώς, άλλ' οί κακούργοι διά τής ταχύτητός των τόν προέφθασαν. Τό παιδίον άντιληφθέν ότι οί κακούργοι έπλησίαζον έρριψε τό κιβώτιον έντός τού παλαιού φρέατος. Κατόπιν έξαντληθέν έκ τού κόπου έπεσεν έπί τής χλόης. Δέν είχε παρέλθη ούτε μία στιγμή άπό τής πτώσεώς του ότε μία σφαίρα έσύριξε πλησίον τού ώτός του! Ό μικρός κατέκειτο πεφοβισμένος άλλ' άνευ τής έλαχίστης κινήσεως. Ή πράξίς του έκείνη έσωσε τήν ζωήν του ώς θά ίδητε μετ' ολίγον. Όταν άντελήφθη ότι δέν κατεδιώκετο, πράγμα διά τό όποίον έξεπλάγη ήθέλησε νά βεβαιωθή περί τής τύχης τού κιβωτίου καί νά σπεύση κατόπιν όπως πληροφορήση τήν μητέρα του.

Αίφνιδίως είδε τούς κλέπτας ίσταμένους είς μικράν άπόστασιν έκ τού φρέατος καί όμιλούντας μεγαλοφώνως.

— Τά χρήματα είναι είς τό κιβώτιον. Πρέπει νά είναι, έλεγεν ό είς.

— Νομίζω ότι ή γυνή δέν θά διεκινδύνευε τήν ζωήν τών τέκνων της, έάν τό κιβώτιον ούδέν περιείχε. Πρέπει νά περιέχη τά χρήματα, έλεγεν ό άλλος.

Ό περί παιδίου λόγος άφύπνισε τήν άνησυχίαν τού μικρού.

— Τί άπέγεινε τό παιδίον; ήρώτησεν ό είς έκ τών κακοποιών. Τό κατεδίωκον καί τό άπώλεσα.

— Τό έφόνευσα, άπήντησεν ύπεροπτικώς ό έτερος. Δέν θά δύναται πλέον νά τρέχη. Τό όπλον μου δέν δύναται παρά νά έπιτυγχάνη είς ό,τι σκοπεύει.

Τό ψεύδος καί ή ματαιότης τής άνθρωποκτόνου έπιθυμίας είχον σώσει τήν ζωήν τού νεωτέρου άδελφού μου! Ό καυχώμενος ώς φονεύς δέν είχε μεταβή νά ίδη έάν ό άδελφός μου ήτο νεκρός ή όχι. Ύπέθεσεν ότι ήτο νεκρός.

— Τό έφονεύσατε λοιπόν έ; είπεν ό άρχηγός τών συμμοριτών. Πολύ καλά. Άς έρευνήσωμεν τώρα διά τά χρήματα τού κιβωτίου. Καταβιβάσατέ με ταχέως έντός τού φρέατος. Δέν είναι άσφαλές νά μένη τις έπί μακρόν χρόνον κρεμασμένος είς τό φρέαρ κατά τοιαύτας περιστάσεις. Τά στρατεύματα τού Lee ή τού Grant δύνανται νά φθάσωσι καθ' οίανδήποτε στιγμήν. Δέν άμφιβάλλετε ύποθέτω ότι τό κιβώτιον εύρίσκεται έντός τού φρέατος.

— Ούδεμίαν έχομεν άμφιβολίαν. Είδον τό παιδίον νά ρίπτη τό κιβώτιον έντός τού φρέατος, άπήντησεν ό δεύτερος κακοποιός.

— Έχει καλώς. Καταβιβάσατέ με λοιπόν είς τό φρέαρ.

Τό φρέαρ έκείνο είχε κατασκευασθή ύπό τού πατρός μου όταν ή μήτηρ μου καί έκείνος είχον μεταναστεύση έκ Βιργινίας. Έπειδή ούδέν ρυάκιον ύπήρχεν έκεί πλησίον ένόμιζεν ότι ένα φρέαρ είς τό μέρος έκείνο θά άπεδεικνύετο χρήσιμον κατά τήν περίοδον τής ξηρασίας. Άλλά τό φρέαρ δέν είχε κατασκευασθή καλώς καί τό ύδωρ δέν άπεδείχθη ίκανοποιητικόν ούτε κατά ποιότητα, ούτε κατά ποσότητα, καί διά τούτο ό πατήρ μου έγκατέλειψε τό φρέαρ καί ήνοιξεν έτερον πλησίον τής οίκίας μας.

Έν τή άνυπομονησία των όπως άποκτήσωσι τό τό πολύτιμον κιβώτιον καί άπομακρυνθώσι τοιούτου έπικινδύνου σημείου οί κακοποιοί δέν έπρόσεξαν νά έφαρμόσωσιν άσφαλή μέθοδον καθόδου. Άπλώς έχρησιμοποίησαν τό πρώτον τυχόν άντικείμενον ώς μέσον καθόδου. Ήτο έν παλαιόν σύρμα τό όποίον έπί έτη έχρησιμοποιείτο πρός έξαγωγήν ύδατος. Τό σύρμα είχε καταστραφή, έν τούτοις έκείνοι τό μετεχειρίσθησαν. Ό άρχηγός τών κακοποιών χωρίς νά λάβη προφυλακτικόν τι μέτρον ήρπασε τήν μίαν άκραν τού σύρματος, τήν περιετύλιξε είς τό σώμά του, έπλησίασεν είς τό στόμιον τού φρέατος καί άνέκραξεν:

— Έμπρός λοιπόν, παιδιά, ταχέως. Ήρχισε νά κατέρχεται βραδέως χρησιμοποιών ώς ύποστηρίγματα τάς εύρισκομένας είς τά τοιχώματα τού φρέατος μικράς όπάς. Ή βραδύτης μετά τής όποίας έξαπέλυον τό σύρμα οί σύντροφοί του προεκάλει τήν άνυπομονησίαν του. Μόλις είχε κατέλθει δώδεκα περίπου πόδας τρομακτικαί κραυγαί έπλήρωσαν τόν άέρα.

— Θεέ μου! ύπάρχουσι ζωντανά πράγματα κάτω! Άνασύρατέ με άμέσως άνέκραξε.

Αί κραυγαί του συνωδεύοντο καί ύπό ίσχυρού τραβήγματος τού σύρματος. Ό κακούργος προσεπάθει νά άναρριχηθή διά τού σύρματος καί έπανέλθη είς τήν ζωήν καί τήν έλευθερίαν. Άλλ' αίφνιδίως τό σύρμα έθραύσθη ολίγους δακτύλους άνωθεν τής κεφαλής του καί ό κακούργος έπεσε κραυγάζων έντός τού βυθού τού φρέατος. Ή πτώσις βεβαίως ολίγον θά τόν έβλαπτε καθόσον δέν είχε μέγα βάθος καί έπί πλέον είχεν ολίγων ποδών ύδωρ.

Αί άγωνιώδεις κραυγαί του προήρχοντο έκ τού ό,τι είδεν. Έξ όλων τών μερών τόν περιεκύκλου ό θάνατος. Έκ πάσης γωνίας τόν άντίκρυζεν ό θάνατος. Είς όλας τάς γωνίας καί τάς όπάς ύπήρχον έχιδναι. Όταν ό κακούργος ήτένισε πρός τά έπάνω είδεν έπίσης κρεμασμένας έπί διαφόρων σημείων έχίδνας διαφόρων μεγεθών. Έξ όλων τών μερών, έξ όλων τών γωνιών, έξ όλων τών όπών προέβαλλον τάς δηλητηριώδεις κεφαλάς των έχιδναι. Ό κακούργος έλιποψύχισε. Τινές έκ τών έχιδνών τόν έδηξαν, άλλά τό δήγμα τών δηλητηριωδών έκείνων έρπετών είναι τόσον αίφνίδιον, ταχύ καί άνώδυνον, ώστε ό κακούργος ένόμιζεν άκόμη ότι δέν είχε δηχθή. Άλλ' αίφνιδίως μία άκατάσχετος έπιθυμία νά έμέση τόν συνεκλόνισεν. Είχεν άνάγκην άμέσου βοηθείας, διότι άλλως δέν θά έσώζετο άπό τόν θάνατον. Ό κακούργος ήρχισε νά φωνάζη πρός τούς συνενόχους του καί νά ζητή βοήθειαν. Άλλ' έκείνοι παρετήρουν μετά φρίκης έντός τού φρέατος.

— Παρατηρήσατε, άδελφοί μου, έλεγεν ό είς έξ αύτών έντελώς μηχανικώς, τόν έδηξαν άπό όλα τά μέρη αί έχιδναι. Έάν ένεργήσωμεν ταχέως ίσως νά έπιζήση, μέχρι ότου φέρη έπάνω τό κιβώτιον. Δέν θά ζήση πολύ όταν άνέλθη καί τότε ήμείς οί δύο θά μοιρασθώμεν τά χρήματα.

Ούτως οί άπάνθρωποι έκείνοι κακούργοι ύπελόγιζον έμπορικώς τήν ζωήν τού συντρόφου των.

Είς μάτην ό έντός τού φρέατος έφώναζε πρός αύτούς ότι δέν ήδύνατο νά εύρη τό κιβώτιον. Είς μάτην ύβριζεν αύτούς. Είς μάτην προσεπάθει νά άναρριχηθή. Έπειδή είδον ότι δέν ήδύνατο νά έπιτύχωσι τού σκοπού των καί έπειδή ήρχισαν νά καταλαμβάνωνται ύπό δέους έκ τών κραυγών τών έξερχομένων έκ τού φρέατος, οί δύο κακούργοι έστράφησαν καί άνεχώρησαν. Αί κραυγαί προσείλκυσαν στρατιώτας καί άλλους, ή δέ ύπαρξις ένός νεκρού παιδίου έκεί πλησίον ήτο λίαν έπιβαρυντικόν γεγονός δι' αύτούς. Ούτω άπήλθον καί ένέπεσον είς τάς χείρας δωδεκάδος στρατιωτών!

(Συνέχεια καί τέλος είς τό προσεχές).

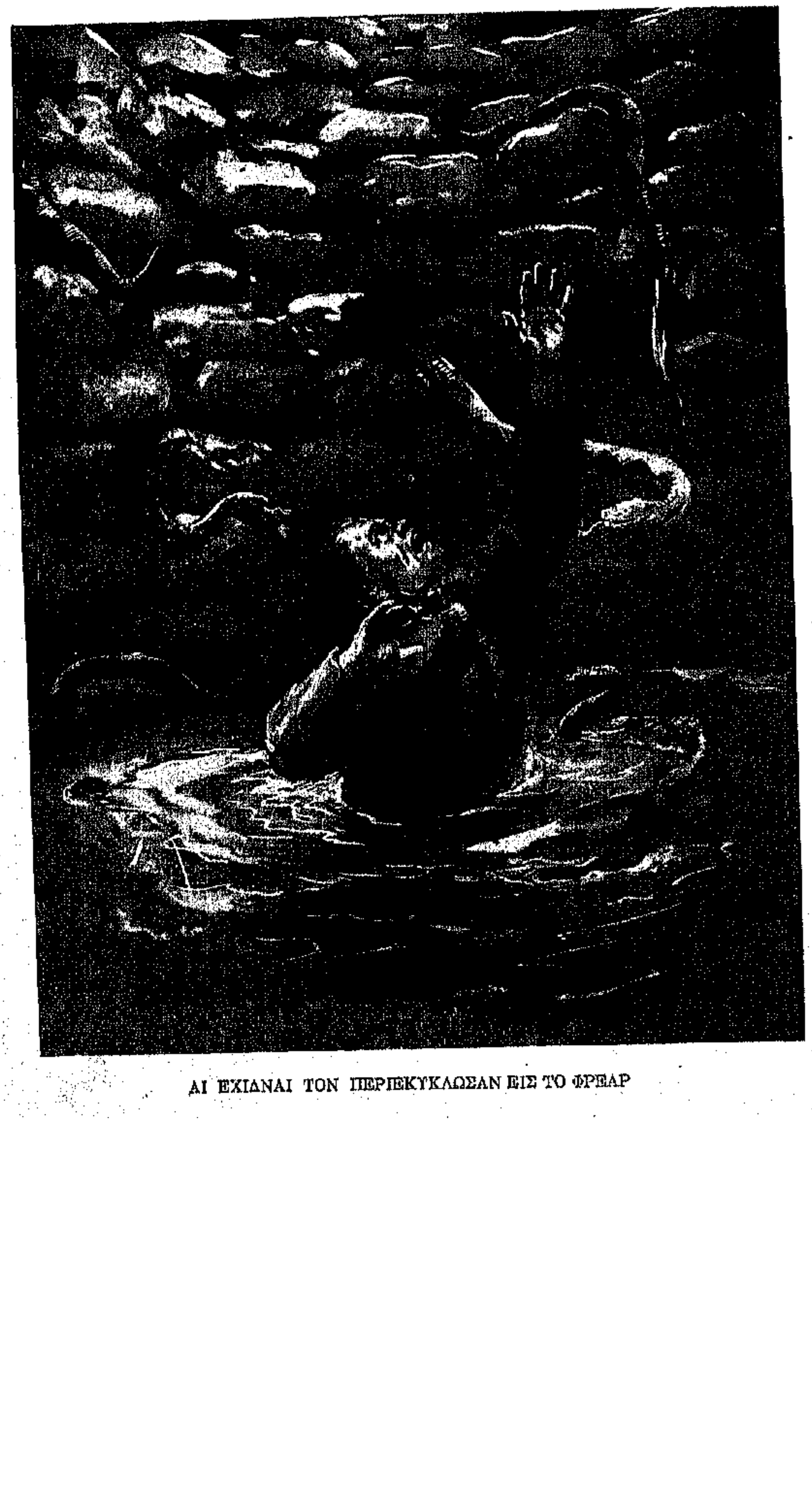

ΑΙ ΕΧΙΔΝΑΙ ΤΟΝ ΠΕΡΙΕΚΥΚΛΩΣΑΝ ΕΙΣ ΤΟ ΦΡΕΑΡ

ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΦΑΛΗΡΟΝ

ATLANTIC CITY

Εις ΑΠΟΣΤΑΣΙΝ ΕΞΗΚΟΝΤΑ μιλίων νοτιανατολικώς τής Φιλαδελφείας καί έκατόν τεσσαράκοντα έξ μιλίων έκ τής Νέας Ύόρκης, ύπάρχει ή ώραιοτέρα καί έκτενεστέρα άμμώδης παραλία τού Άτλαντικού, γνωστή ύπό τό όνομα Absecom Beach. Έπί τής παραλίας έκείνης, τήν όποίαν πρό τινων έτών έγνώριζον μόνον οί άλιείς τών άκτών τής Νέας Ίερσέης, έγείρονται σήμερον τά μεγαλοπρεπέστερα ίσως τών έν Άμερική ξενοδοχείων, τήν δέ μικράν πολίχνην, ήτις έχρησίμευεν άλλοτε ώς άπλούς ναυαγοσωστικός σταθμός καί έπί τής όποίας είχεν άνεγερθή είς έκ τών μεγάλων έκείνων φάρων, τών φωτιζόντων τάς έπικινδύνους άκτάς τού Άτλαντικού ώκεανού, άντικατέστησε σήμερον μία πόλις θαυμασία, έν πρότυπον πόλεως άνθηράς καί άλματικώς προοδευούσης, έξ έκείνων, αίτινες μόνον έν Άμερική ίδρύονται. Ή Atlantic City ή Άτλαντικούπολις, έπί τό έλληνικώτερον, κατοικείται μονίμως ύπό τεσσαράκοντα περίπου χιλιάδων κατοίκων, έχουσα σχολεία, έκκλησίας, Τραπέζας, έφημερίδας, συνδέσμους καί συλλόγους φιλολογικούς, θρησκευτικούς καί κοινωνικούς, ώς άλλως τε έχουσιν όλαι αί άλλαι πόλεις τής Άμερικής, άλλά πάντα ταύτα τής πραγματικής έπί τού άμμώδους νησιδίου πόλεως δέν ένδιαφέρουσι τάς δεκάδας χιλιάδας τών έπισκεπτών, όσον τούς ένδιαφέρει ή έπί έκτάσεως δέκα σχεδόν μιλίων άπλουμένη ώραία καί μοναδική άμμουδιά, έπί τής όποίας θραύονται μετά ρυθμικού φλοίσβου τά κύματα τού γηραιού καί άτέρμονος Άτλαντικού, μέ τάς χιονώδεις αύτών άφριζούσας κορυφάς.

Έπί τής μοναδικής έκείνης παραλίας Άμερικανοί κεφαλαιούχοι ήγειραν διά μεγάλης δαπάνης άνερχομένης είς πολλά έκατομμύρια δολλαρίων, μετά κόπου καί άμερικανικής ύπομονής ύπερπηδήσαντες προσκόμματα, τά όποία είς άλλους θά έφαίνοντο δυσυπέρβλητα, τήν περιώνυμον ξυλίνην έξέδραν, τήν έκτεινομένην κατά μήκος τής παραλίας είς άπόστασιν δέκα περίπου μιλίων, καί τής όποίας άμυδράν μόνον ίδέαν δίδουσιν αί παρατιθέμεναι είκόνες. Ή έξέδρα έκείνη, στηριζομένη έπί ξυλίνων, ώς έπί τό πλείστον, πασσάλων, ώκοδομήθη έπ' αύτής τής άμμώδους παραλίας, κάτωθι δέ αύτής τά κύματα τού Ώκεανού είς πολλά μέρη θραύονται, ούτως ώστε πολλάκις (καί ίδία έν ώρα τρικυμίας) ό έπί τής έξέδρας εύρισκόμενος λούεται άπό τάς ψεκάδας τού άλμυρού ύδατος. Άλλ' έκτός τής κατά μήκος τής έπί τής άμμώδους παραλίας έκτεινομένης μεγαλοπρεπούς έξέδρας, ύπάρχουσι καί άλλαι αίτινες, άρχίζουσαι άπ' αύτής, εισδύουσι θαρραλέως είς αύτόν τόν Ώκεανόν, καί είς άπόστασιν ούχί μικράν άπό τής παραλίας. Αί έξέδραι αύται στηρίζονται, άλλαι μέν έπί σιδηρών, άλλαι δέ έπί ξυλίνων πασσάλων. Διά μίαν έξ αύτών έδαπανήθη πλέον τού ένός έκατομμυρίου δολλαρίων, καί ώς έκ τούτου άποκαλείται The Million Dollar Pier.

Κατά μήκος τής μεγάλης έξέδρας, ή ολίγον όπισθεν αύτής, έγείρονται τά τεράστια πολυώροφα ξενοδοχεία, τά πλημμυρούμενα ύπό έπισκεπτών καθ' άπάσας σχεδόν τάς έποχάς τού έτους. Ή άρχιτεκτονική πολλών έξ αύτών είναι ίδιόρρυθμος, ώς άλλως τε είναι σχεδόν όλαι αί άμερικανικαί

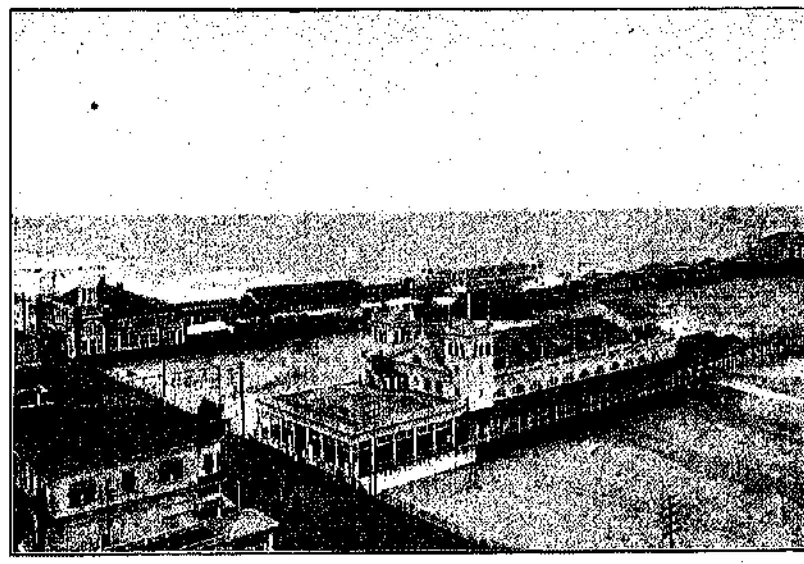

ΑΙ ΔΥΟ ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΞΕΔΡΑΙ

οίκοδομαί, αίτινες δέν άκολουθούσιν ένα οίονδήποτε ρυθμόν. Είς τήν Atlantic City ό Άμερικανός άρχιτέκτων έδωσε κυριολεκτικώς «δρόμον» είς τήν πάντοτε καλπάζουσαν φαντασίαν του, άναμίξας τήν Βυζαντινήν άρχιτεκτονικήν μετά τής Κινεζικής, τήν Άραβικήν μετά τής Άναγεννήσεως, τήν Ίνδικήν μέ τήν κλασσικήν άρχαίαν Έλληνικήν. Μή άρκεσθείς δέ είς όλα αύτά, είς πολλά μέρη άνέμιξεν όλους όμού τούς ρυθμούς, καί κατεσκεύασε τερατώδη τινά έξαμβλώματα, ώς είναι π. χ. τό τού ξενοδοχείου Marlborough–Blenheim, τού όποίου τούς παραδόξους rococo πύργους βλέπει ό άναγνώστης είς μίαν έκ τών παρατιθεμένων είκόνων. Έπί τής έξέδρας, τής άπεράντου καί άτελειώτου, έκατοντάδες έκ ψάθας, (rattan), χειραμαξών, ώθουμένων ύπό μαύρων, φέρουσι τούς πανταχόθεν συρρέοντας έπισκέπτας, άπό όλας τάς γωνίας τής Άμερικής έρχομένους, όπως άναπνεύσωσι τήν ζωογόνον αύραν τού Ώκεανού καί άναπαυθώσιν έπί τινας ήμέρας έκ τού έσπευσμένου, κοπιώδους, βιαστικού, έξαντλητικού βίου τών πόλεων. Τά τρίτροχα αύτά φορεία είναι άναπαυτικώτατα καί, παραδόξως, ούχί άκριβά, άφού μόνον ήμισυ δολλάριον λαμβάνει καθ' ώραν ώς τίμημα ό άσθμαίνων μαύρος όστις, περιλουόμενος, ότέ μέν ύπό τού ίδρώτος, ότέ δέ ύπό τών ύδάτων τού Ώκεανού, μετά παραδειγματικής ύπομονής ώθεί τό φορείον, μέ τήν στωϊκότητα έκείνην, τό ίδιαίτερον τού μαύρου χαρακτηριστικόν.

Ή πρός τά ένδον πλευρά τής έξέδρας, καθ' όλον τό μήκος αύτής, καλύπτεται ύπό μονορόφων καταστημάτων, κλάδων, ώς έπί τό πλείστον, τών έν Νέα Ύόρκη ή Φιλαδελφεία έμπορικών οίκων, είς αύτά δέ εύρίσκει τις άπό τάς τελευταίας παρισινάς τουαλέτας διά κυρίας, μέχρι κεντημάτων έκ Συρίας. Πολλά έκ τών μικροκαταστημάτων άνήκουσιν είς Συρίους, Ίνδούς έκ τών Άνατολικών Ίνδιών καί Ίνδούς έκ τών ίθαγενών, Έλληνας, Όθωμανούς, Έλβετούς, Γερμανούς, έν γένει δέ άντιπροσωπεύονται σχεδόν όλαι αί Έθνικότητες τής Ύφηλίου. Άπαντα σχεδόν τά καταστήματα κάμνουσι καλάς έργασίας, πρό πάντων όταν ή έξέδρα ύπερπληρούται έπισκεπτών, όπως συνήθως συμβαίνει κατά τήν έαρινήν ή φθινοπωρινήν έποχήν, τούτο δέ διότι ή Atlantic City είναι μάλλον χειμερινή ή θερινή έξοχή.

Ή ρυμοτομία τής πόλεως είναι ή συνήθης είς τάς νέας άμερικανικάς πόλεις, κανονική καί μαθηματική σχεδόν διά τήν άκρίβειάν της. Αί λεωφόροι της φέρουσιν όλαι τά όνόματα τών Πολιτειών καί καταλήγουσιν είς τήν έξέδραν. Ή νέα συνοικία τής πόλεως, ή Chelsea, περιλαμβάνει καί τά ώραιότερα μέγαρα, ένοικιαζόμενα είς τούς έπισκέπτας ή άνήκοντα είς πλουσίους τής Φιλαδελφείας, ώς έπί τό πλείστον, κατοίκους, τών όποίων ή παρωκεάνειος πόλις είναι σχεδόν ή άποκλειστική των έξοχή. Καί είς τάς ίδιωτικάς αύτάς κατοικίας, έκ τών όποίων πολλαί έχουσιν άξιώσεις εύρωπαϊκών μεγάρων, έξακολουθεί ή αύτή χαρακτηριστική πολύμικτος άρχιτεκτονική, ώς είς τά άναρίθμητα ξενοδοχεία, ήτις προσδίδει άλλόκοτον καί παράδοξον φυσιογνωμίαν είς τήν πόλιν. Προδήλως άρέσκει είς τούς Άμερικανούς τό περίεργον, παράδοξον καί έτερογενές μίγμα τών διαφόρων ρυθμών. καί αύτό άρκεί.

Άπό ύγιεινής άπόψεως ή ώκεανόπληκτος Atlantic City είναι άπαράμιλλος, ώς έκ τούτου

(Ή συνέχεια είς τήν 20ην σελίδα).

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΚΑΙ ΕΞΕΔΡΑ

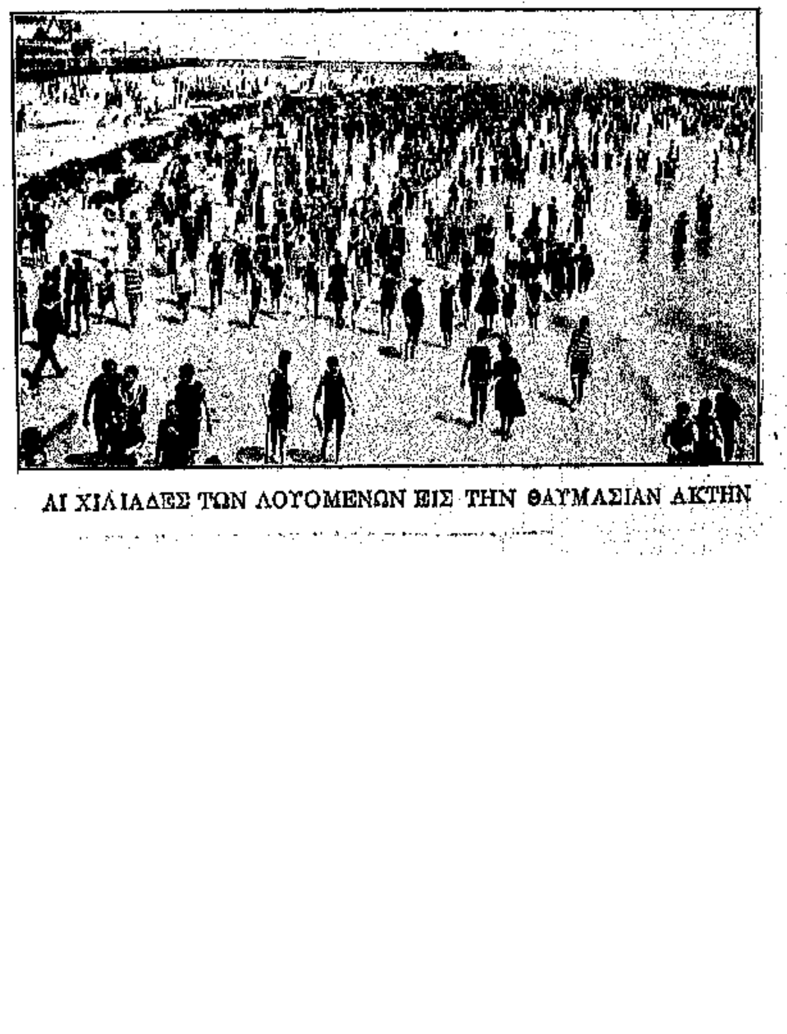

ΑΙ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΤΩΝ ΛΟΥΟΜΕΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΑΥΜΑΣΙΑΝ ΑΚΤΗΝ

ΑΠΟ ΤΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

ΜΙΑ ΟΠΕΡΕΤΤΑ ΜΕ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥΣ ΧΟΡΟΥΣ

"MADAME SHERRY"

ΤΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ Θέατρον ἀκόμη δὲν παρήγαγε τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον θὰ κυριαρχήσῃ εἰς τὴν παγκόσμιον σκηνήν.

Εἶναι μάλιστα ζήτημα ἂν θὰ εἰμποροῦσε κανεὶς νὰ ἴδῃ Ἀμερικανικὰ ἔργα εἰς ἄλλο μέρος ἐκτὸς τῆς Ἀμερικῆς, ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν ἡ Ἀγγλία ὅπου ἔργα τοῦ Νέου Κόσμου ἀνεβιβάσθησαν μὲ πολλὴν ἐπιτυχίαν, καὶ ἐξακολουθοῦν ν' ἀναβιβάζωνται τακτικὰ καὶ νὰ ἐπιτυγχάνουν.

Τοῦτο ὅμως δὲν συμβαίνει μὲ τὰ Εὐρωπαϊκὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα κυριαρχοῦν εἰς τὸ Θέατρον τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἀποκομίζουν χρυσοῦς δολλαρίων θερισμούς.

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἡ προτίμησις αὐτὴ τοῦ ἐδῶ κοινοῦ πρὸς τὰ ἐκ τοῦ Παλαιοῦ κόσμου ἔργα ἦτο τόσον μεγάλη, ὥστε πολλὰ Ἀμερικανικὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ὑπὸ ὁμαλὰς περιστάσεις θὰ διετηροῦντο ἐπὶ τῆς σκηνῆς τῆς Νέας Ὑόρκης διὰ μίαν ὁλόκληρον ἢ καὶ περισσοτέρας θεατρικὰς περιόδους, ἐφυγαδεύθησαν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν κατόπιν περιωρισμένου ἀριθμοῦ παραστάσεων ἐν τῇ Μητροπόλει.

Τὰ ἔργα αὐτὰ ἦσαν κυρίως Vaudevilles, ἢ ὅπως θὰ ἐλέγαμεν καλλίτερα κωμειδύλλια. Ἐδῶ χρειάζεται κάποια ἐξήγησις τοῦ ὅρου. Οἱ Ἀμερικανοὶ ὅταν λέγουν Vaudeville, ἐννοοῦν παραστάσεις ποικιλιῶν, ἀπομακρυνόμενοι ἀρκετὰ ἀπὸ τὴν σημασίαν τὴν ὁποίαν οἱ Γάλλοι δίδουν εἰς τὴν ἰδίαν λέξιν. Τὸ Ἀμερικανικὸν ὅμως κωμειδύλλιον εἶναι εἶδος ὀπερέττας μὲ μερικὰ χαρακτηριστικὰ ἰδιαίτερα τὰ ὁποῖα συγκαταλέγουν τὸ θεατρικὸν τοῦτο εἶδος μεταξὺ τῶν ἐπιθεωρήσεων. Εἶναι δημοφιλέστατα ἐν τούτοις αὐτὰ τὰ κωμειδύλλια τὰ ὁποῖα παριστανόμενα μὲ πλοῦτον ὀνειρώδη τραβοῦν τοὺς περισσοτέρους θεατάς, ἀπὸ κάθε ἄλλο ἔργον!

Τὰ ἔργα ταῦτα, τὰ ὁποῖα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἶναι Ἀμερικανικῆς ἐμπνεύσεως καὶ παραγωγῆς, ἔχουν μουσικὴν πεταχτήν, χοροὺς θεαματικούς, λογοπαίγνια μὲ ἐνίοτε πολὺ χιοῦμορ, ἐν τῷ συνόλῳ των δὲ ὁμοιάζουν καταπληκτικῶς τὸ ἓν μὲ τὸ ἄλλο.

Ἐν τούτοις ὅλα αὐτὰ τὰ ἔργα ἔχουν ἕνα τρομερὸν ἀντίπαλον, καὶ αὐτὸς εἶναι ἡ βιεννέζικη ὀπερέττα καὶ κατὰ δεύτερον λόγον τὰ Παρισινὰ creations, ὅσα δηλαδὴ ἐπιτρέπει ἡ ἀστυνομία οὖσα πολὺ αὐστηρὰ εἰς τὰ ζητήματα αὐτὰ ἐδῶ.

Διὰ νὰ μὴ ἀνατρέξωμεν εἰς ἀπώτερον παρελθόν, θὰ περιορισθῶμεν εἰς τὰ ἔργα τῆς τελευταίας τριετίας τὰ ὁποῖα ἐσημείωσαν μεγάλας καὶ ἀποφασιστικὰς ἐπιτυχίας.

Τὸ Walzentraum καὶ Die Lustige Witwe ἐγκλιματισθέντα καὶ πολιτογραφηθέντα ὡς Waltz Dream καὶ Merry Widow ἐσημείωσαν θρίαμβον τοιοῦτον, ὥστε ὅλα τὰ ἄλλα ἔργα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τὰ καθαρῶς Ἀμερικανικὰ ὠχρίασαν ἐμπρὸς τῶν δύο ὀπερεττῶν τῆς Βιέννης.

Πέρυσιν ἦτο ἡ σειρὰ τῆς Dollar Prinzessin. Ἐφέτος ἦτο τῆς Madame Sherry.

Ἡ τελευταία αὐτὴ ὀπερέττα, ἥτις παίζεται ἀπὸ τεσσάρων ἤδη μηνῶν εἰς New Amsterdam Theatre μὲ τάσεις νὰ παιχθῇ καὶ καθ' ὅλην τὴν χειμερινὴν περίοδον, δὲν ἔχει τὸ δαιμονιῶδες ἐκεῖνο slancio τὸ ὁποῖον μᾶς παρουσίασαν τὸ ὀνειρῶδες «Βάλς», ἡ «Εὔθυμος χήρα» καὶ ἡ «Πριγκήπισσα τῶν Δολλαρίων», ἴσως ὅμως τοῦτο εἶναι ἀποτέλεσμα τοῦ μεγάλου ἐξαμερικανισμοῦ τὸν ὁποῖον ὑπέστη ἡ ὀπερέττα αὐτή, ἀναβιβασθεῖσα εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην.

Ἔχει ὅμως μίαν λεπτότητα εἰς τὴν σύνθεσιν καὶ τὴν μουσικήν της, τὴν ὁποίαν δὲν θὰ εὕρισκε κανεὶς εἰς τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα προανεφέραμεν. Καὶ αὐτὸς ὑπῆρξεν ὁ μεγαλείτερος λόγος μιᾶς ἐπιτυχίας ἐπισκιαζούσης σήμερον κάθε ἄλλην τοῦ εἴδους της εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην.

Νοστιμωτάτη εἶναι ἡ ὑπόθεσις, τῆς «Madame Sherry».

Κάποιος καλλιτέχνης Νεοϋορκέζος, δίδων σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ μαθήματα αἰσθητικοῦ χοροῦ, εἶναι ἐρωτευμένος μὲ μίαν χορεύτριαν τὴν ὁποίαν ζηλεύει φοβερά. Ἔχει τοὺς λόγους της αὐτὴ ἡ ζήλεια, διότι καὶ κάποιος ἄλλος Ἀμερικανός, Νοτιοαμερικανός, μάλιστα καὶ υἱὸς τοῦ Προέδρου τῆς Βενεζουέλας, τριγυρίζει ὡσαύτως τὴν αὐτὴν χορεύτριαν, περιφρονῶν χάριν αὐτῆς μίαν ἑλκυστικωτάτην ἀλλὰ καὶ ἐκδικητικὴν Ἱσπανίδα.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς περιπλοκῆς εὑρίσκονται αἱ σχέσεις τῶν ἀνωτέρω, ὅτε καταφθάνει πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ καλλιτέχνου εἷς θεῖός του ἀπὸ τὴν Εὐρώπην, ἀρχαιολόγος τὸ ἐπάγγελμα καὶ εἰδικὸς πραγματογνώμων Ἑλληνικῶν ἀρχαιοτήτων. Ὁ θεῖος κάμνει τὸ ταξεῖδι διὰ νὰ γνωρίσῃ τὴν Ἀμερικὴν καὶ τὸν ἀνεψιόν, φέρε δὲ μαζύ του μίαν ἀνεψιάν του ἄρτι ἀποφοιτήσασαν τοῦ σχολείου τῶν καλογραιῶν. Καὶ οἱ δύο ταξειδεύουν μὲ τὴν ἰδιόκτητον θαλαμηγὸν τοῦ γέροντος θείου, ἥτις εἶναι ἠγκυροβολημένη εἰς τὸν Χώδσωνα ἀπέναντι τῆς Νέας Ὑόρκης.

Ἡ ἄφιξις τοῦ θείου, διαρκοῦντος τοῦ μπερδέματος τῶν σχέσεων ἀνεψιοῦ, ἐρωμένης, Νοτιοαμερικανοῦ καὶ Ἱσπανίδος, ... πλήρη κυκεῶνα. Ὁ ἀνεψιὸς διὰ νὰ δικαιολογήσῃ εἰς τὸν ... τὴν παρουσίαν τόσων χορευτριῶν εἰς τὸ σπίτι του εὑρίσκει ... μόνην διέξοδον καὶ αὐτὴ εἶναι νὰ παρουσιασθῇ ὡς νυμφευμένος. Νύμφη ὅμως δὲν εὑρίσκεται μέχρις ὅπου ἡ σύζυγος τοῦ θυρωροῦ τοῦ σπιτιοῦ, μία ἀγέρωχος καὶ δεσποτικὴ Ἰρλανδή, πείθεται νὰ παίζῃ τὸ πρόσωπον τῆς κυρίας Sherry ἀπέναντι ... γου χρηματικῆς ἀποζημιώσεως καὶ τῇ συγκαταθέσει τοῦ ...

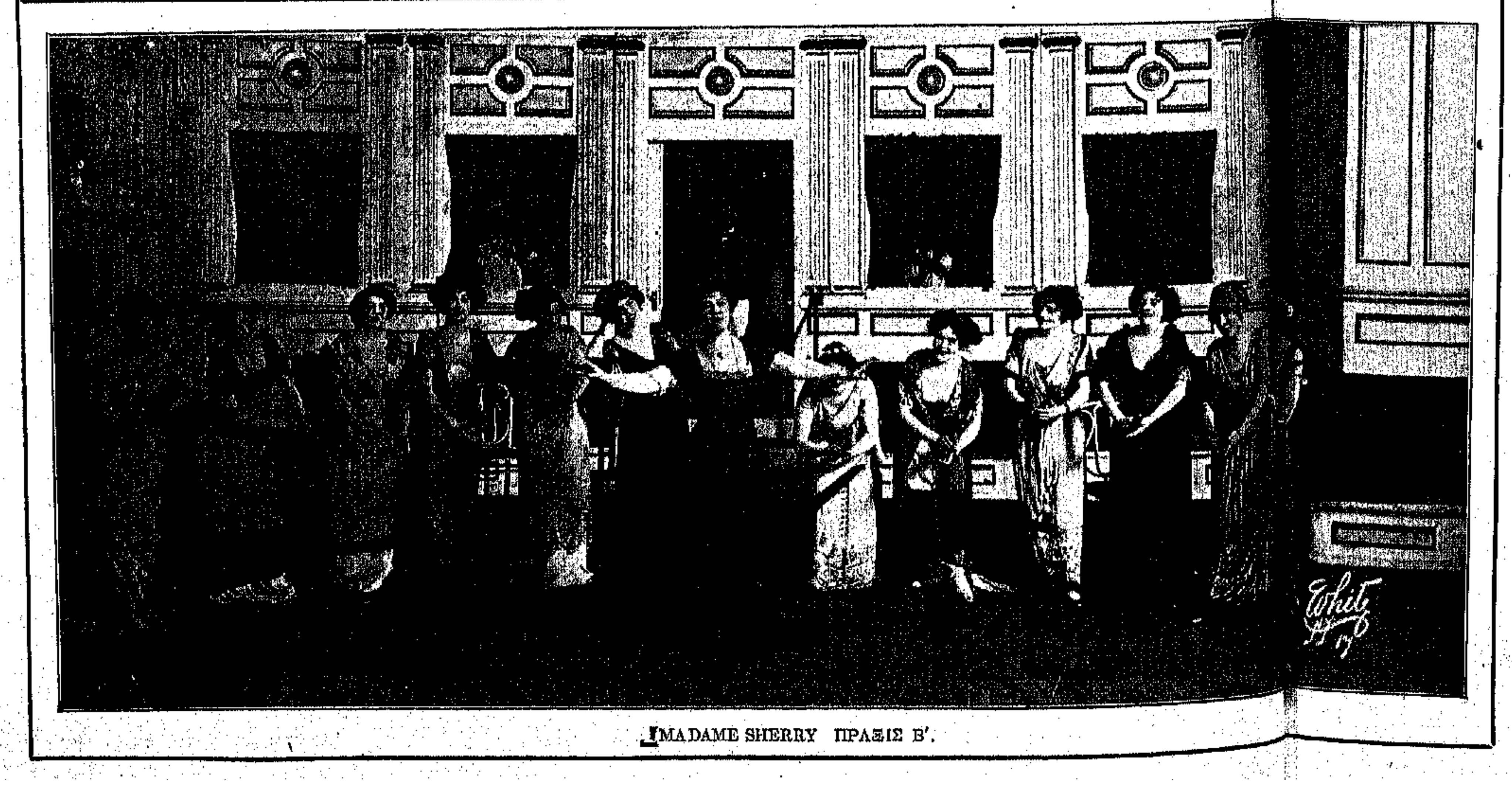

ΜADAME SHERRY ΠΡΑΞΙΣ Β'.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ ΠΡΑΞΙΣ Α'.

...γου της, ὅστις θὰ προσπαθήσῃ νὰ μὴν ἐννοηθῇ ἀπὸ τὸν γέροντα θεῖον τὸ σχέδιον.

Τρεῖς πράξεις σπαρταριστῶν ἐπεισοδίων καταλήγουν εἰς τὸ εὐχαριστότερον τῶν ἀποτελεσμάτων.

Ἐξ αὐτῶν ἡ πρώτη λαμβάνει χώραν εἰς τὸ οἴκημα τοῦ νεαροῦ καλλιτέχνου τῆς Νέας Ὑόρκης, ὅπου διὰ πρώτην φορὰν βλέπομεν τὰς χορευτρίας του.

Εἰς αὐτὴν τὴν πρᾶξιν γίνεται ἡ συνάντησις μεταξὺ τοῦ νεαροῦ Sherry καὶ τῆς χαριτωμένης ἐξαδέλφης του, ἣν φέρει ἐξ Εὐρώπης ὁ ἀρχαιοδίφης θεῖος. Ἡ δευτέρα πρᾶξις παίζεται εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ θαλαμηγοῦ σκάφους, μὲ τὸ ὁποῖον ταξειδεύει ὁ θεῖος. Εἴμεθα εἰς τὸν λιμένα τῆς Νέας Ὑόρκης, τοῦ ὁποίου τὰ φῶτα φαίνονται ὡς ἐρχόμενα ἀπὸ πολὺ μακράν. Ἡ πρᾶξις αὐτὴ περιλαμβάνει τὰ κωμικώτερα ἐπεισόδια τοῦ ὅλου ἔργου.

Ἡ τρίτη πρᾶξις τέλος λαμβάνει χώραν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τῆς θαλαμηγοῦ, ἐφ' ὅσον αὐτὴ παραπλέει τὴν ἀκτὴν τοῦ Coney Island ὑπὸ θαυμάσιον σεληνόφως.

Εἶναι ὡραιοτάτη ἡ σκηνογραφία αὐτὴ μὲ τὰ ζωντανὰ κύματα καὶ μὲ τὰ μακρυνὰ φῶτα τοῦ δημοφιλοῦς προαστείου.

Μία ὡραία βεγγέρα δίδει ἀφορμὴν εἰς τὴν λύσιν τοῦ ὅλου ἔργου. Τὰ πράγματα ἐξελίσσονται κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ἀποκαλύπτεται ὅλον τὸ σχέδιον τοῦ ἀνεψιοῦ. Αἰτίαν εἰς τὴν ἀποκάλυψιν δίδει ὁ σφοδρὸς ἔρως, τὸν ὁποῖον ἐνέπνευσεν εἰς αὐτὸν ἡ ἐκ τοῦ οἰκοτροφείου τῶν καλογραιῶν τελειοφοιτήσασα ἐξαδέλφη. Καὶ ὁ καλλιτέχνης νυμφεύεται μὲ τὴν ἐξαδέλφην του. Ὁ Ἱσπανὸς νυμφεύεται μὲ τὴν χορεύτριαν. Ἡ Ἱσπανὶς ἀναλαμβάνει νὰ περιποιηθῇ τὸν θεῖον. Ὁ θυρωρὸς παραλαμβάνει τὴν γυναῖκά του. Ὅλοι εἶναι εὐχαριστημένοι.

Ἡ μουσικὴ τοῦ ἔργου εἶναι ζωηρά, μουσικὴ βιεννέζικης ὀπερέττας, μὲ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ μερικοὺς ἀμερικανισμούς, οἱ ὁποῖοι ἀντὶ νὰ χαλοῦν ἀπεναντίας νοστιμίζουν πολὺ τὸ ἔργον.

Διὰ τὸ πολὺ Ἀμερικανικὸν κοινὸν αἱ προσθῆκαι αὐταὶ ἀμερικανικῶν κομματιῶν μέσα εἰς τὴν μουσικὴν ἑνὸς ἐλαφροῦ Vaudeville εἶναι ἀπαραίτητοι, ὅπως εἶναι ἀπαραίτητος καὶ ὁ ἐξαμερικανισμὸς τοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον διασκευάζεται καταλλήλως πρὶν ἀναβιβασθῇ εἰς τὴν σκηνὴν τῶν θεάτρων τοῦ Broadway.

Τὸ κλειδὶ ἐν τούτοις τῆς ὅλης μουσικῆς τῆς «Madame Sherry» ἔγκειται εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τῆς πρώτης πράξεως. Εἶναι τὸ κομμάτι τὸ ὁποῖον συνοδεύει τὸν Ἑλληνικὸν πλαστικὸν χορὸν καὶ τὸ ὁποῖον εἶναι γνωστὸν ἀπὸ τοὺς στίχους «Every Little movement». Εἶναι ἕνα ἀριστουργηματάκι αὐτὸ τὸ μικρὸ τραγουδάκι τῆς πρώτης πράξεως, τὸ ὁποῖον ἀναφαίνεται καὶ εἰς τὰς δύο ἄλλας, τὴν φορὰν αὐτὴν ὡς ντουέττο καὶ τερτσέττο.

Ὅταν δὲ ληφθῇ ὑπ' ὄψει ὅτι εἰς τὴν ἁρμονίαν τῶν ἤχων προσαρμόζεται θαυμασίως ἡ ἁρμονία τῶν πλαστικῶν κινήσεων τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀρχαίου χοροῦ, τότε βλέπει κανεὶς διατὶ εἰς ἕνα Ἕλληνα ἕνα τοιοῦτον ἔργον δὲν εἰμπορεῖ παρὰ νὰ ἀρέσῃ.

Ὁ Ἑλληνικὸς χορός, ὅστις σήμερον ἔχει κατακτήσει τὴν παγκόσμιον σκηνήν, δὲν κατώρθωσεν ἀκόμη νὰ κάμῃ τὴν ἐμφάνισίν του εἰς τὸ σύγχρονον Ἀμερικανικὸν Θέατρον, ἐνῷ εἶναι ἀποδεδειγμένον ὅτι ἔχει ὅλα τὰ προσόντα ὅπως κυριαρχήσῃ.

Δὲν στερεῖται ὡραίων καὶ παραστατικῶν σωμάτων τὸ Ἀμερικανικὸν Θέατρον. Καὶ μίαν ἰδέαν αὐτῶν δύναται νὰ λάβῃ ἐκεῖνος ὅστις θὰ ρίψῃ ἕνα βλέμμα εἰς τὰς δημοσιευομένας δύο φωτογραφίας ἐκ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας πράξεως τῆς «Madame Sherry». Ἡ ἐπάνω εἰκὼν εἶναι ἀκριβῶς ἐκείνη ἥτις παριστᾷ τὸν Ἑλληνικὸν χορόν. Ἡ κάτω παρουσιάζει τὴν Ἰρλανδὴν θυρωρὸν τὴν «Madame Sherry», τραγουδοῦσαν ἕνα Ἀμερικανικὸ τραγουδάκι τῇ συνοδείᾳ ὅλου τοῦ χοροῦ.

Εἶναι ὅλως διόλου περιττὸν νὰ τονισθῇ ὅτι ἀπὸ σκηνικῆς ἀπόψεως καὶ ἀπὸ ἀπόψεως βεστιαρίου τὸ ἔργον εἶναι πλουσιώτατον. Ἄλλως τε εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ πολυτέλεια τοῦ Ἀμερικανικοῦ Θεάτρου εἶναι ὀνειρώδης.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο δὲν γίνεται διάκρισις μεταξὺ τῶν διαφόρων θεάτρων τῆς Νέας Ὑόρκης· ὅλα ἀναβιβάζουν τὰ ἔργα των μὲ πολλὴν ἐπιμέλειαν καὶ μὲ μεγάλην προσοχήν. Ἡ σκηνοθεσία καὶ τὸ βεστιάριον ἐδῶ παίζουν ρόλον σπουδαιότατον, τὸν ὁποῖον εἰς πολλὰ θέατρα τῆς Εὐρώπης οἱ θεατρῶναι δὲν θέλουν νὰ ἐννοήσουν.

Ἓν ἄλλο πρᾶγμα τὸ ὁποῖον κάμνει λαμπρὰν ἐντύπωσιν εἰς ὅλα τὰ Ἀμερικανικὰ θέατρα εἶναι ἡ φυσικότης μὲ τὴν ὁποίαν οἱ διάφοροι ἠθοποιοί, διαπρεπεῖς καὶ μή, ἀποδίδουν τοὺς ρόλους των.

Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ παίζουν ἁπλᾶ μὲ ἐνθουσιασμὸν καὶ μὲ πραγματικὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ὑποδύονται, καὶ μὲ τὴν εἰλικρινῆ διάθεσιν νὰ εὐχαριστήσουν τὸν θεατήν. Τὴν δυσκολίαν τοῦ πράγματος τούτου εἶναι εὔκολον νὰ ἀντιληφθῇ τις, ὅταν λάβῃ ὑπ' ὄψει ὅτι ἓν ἐπιτυχὲν ἔργον εἰμπορεῖ νὰ παίζηται συνεχῶς ἑκάστην ἑσπέραν, δὶς δὲ τῆς ἑβδομάδος τὴν Τετάρτην καὶ Σάββατον εἰς τὰς ἀπογευματινάς, ἐπὶ πολλοὺς μῆνας, ἐπὶ ἓν ἢ δύο ἔτη, πολλάκις. Λοιπὸν ἀρκεῖ νὰ φαντασθῇ κανεὶς πόσον ἕνα ἔργον, παιζόμενον συνεχῶς, γίνεται βαρετὸν εἰς τὸν παίζοντα διὰ ν' ἀντιληφθῇ πόσον καλοὶ ἠθοποιοὶ πρέπει νὰ εἶναι αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι εἰς κάθε παράστασιν τοῦ δίδουν νέαν ζωήν...

Δύο καλλιτέχνας πρωτίστης γραμμῆς παρουσιάζει ἡ «Madame Sherry». Πρώτη εἶναι ἡ Miss Lina Abarbanell, ἥτις παίζει τὸ πρόσωπον τῆς ἀνεψιᾶς τοῦ γέροντος ἀρχαιολόγου καὶ κατόπιν γίνεται ἡ ἀληθινὴ Madame Sherry, καὶ δεύτερος εἶναι ὁ κ. Ralph Hertz, Ἄγγλος τὴν καταγωγήν, καὶ ἕνας ἀπὸ τοὺς μᾶλλον μορφωμένους ἠθοποιούς, ὅστις παίζει τὸν ρόλον τοῦ ἀρχαιοδίφου.

Καὶ οἱ δύο καλλιτέχναι εἶναι ἀντάξιοι τῆς φήμης των, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δικαιολογεῖ διατὶ τὸ εὔμορφον ἔργον, ἀφοῦ ἐπαίχθη ἐπὶ τετράμηνον, ἐξακολουθεῖ κάθε ἑσπέραν νὰ τραβᾷ κόσμον εἰς τὸ Θέατρον τοῦ Νέου Ἄμστερδαμ.

Αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι τὰ ἄλλα θέατρα ὑστεροῦν εἰς δάφνας. Καὶ ἀπόδειξις ὅτι κάθε βράδυ τὰ βλέπει κανεὶς κατάμεστα ἀπὸ κόσμον, ἀκριβοπληρώνοντα διὰ τὴν ἀπόλαυσιν αὐτὴν τοῦ πνεύματος, τὴν ὁποίαν μόνος ὁ Δῆμος Ἀθηναίων παρεῖχε δωρεὰν εἰς τοὺς πολίτας του.

Ἐν τούτοις λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς τελειότητος τῶν θεάτρων, τοῦ πλούτου τῶν παραστάσεων καὶ τῆς ἐπιμελείας μεθ' ἧς ἀναβιβάζεται καὶ τὸ μικρότερον ἀκόμη ἔργον εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν σκηνὴν ἡ τιμὴ τῶν δύο δολλαρίων, δι' ἓν κάθισμα πλατείας, δὲν εἶναι μεγάλη.

ΤΟ ΜΕΞΙΚΟΝ ΜΕ ΤΟΥΣ ΙΝΔΟΥΣ ΤΟΥ

ΕΙΣ ΤΗΝ Βόρειον Ἀμερικὴν οἱ Ἰνδοὶ ἀποτελοῦν τώρα μᾶλλον ζωντανὸν παλαιοντολικὸν λείψανον, παρὰ λαόν. Μεταξὺ ἑκατὸν ἑκατομμυρίων πληθυσμοῦ εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, μόλις τρεῖς ἑκατοντάδες χιλιάδων φέρουν τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν ἀρχεγόνων κατοίκων τοῦ Νέου Κόσμου, καὶ αὐτοὶ δὲ ἔχουν ἀποβάλη κατὰ μέγα μέρος τὰς ἕξεις τῆς φυλῆς των καὶ ζῶσιν ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ νόμου καὶ διὰ τοῦ ἱδρῶτος τοῦ προσώπου των. Οἱ συνεχεῖς κατ' αὐτῶν πόλεμοι, τοὺς ὁποίους προεκάλουν οἱ ἴδιοι, ἐκτρεπόμενοι εἰς ἐπιδρομὰς καὶ δῃώσεις, ἐπήνεγκαν τὴν ἐξολόθρευσίν των καὶ τὴν παντελῆ ὑποταγὴν τῶν ἐλαχίστων λειψάνων τοῦ ἀρχικοῦ πληθυσμοῦ των εἰς τὸν νόμον, ἔν τινι δὲ μέτρῳ καὶ εἰς τὸν πολιτισμόν. Δὲν συμβαίνει ὅμως τὸ ἴδιον εἰς τὴν Νότιον καὶ τὴν Κεντρῴαν Ἀμερικήν. Ἡ λαογραφία τῆς Ἀμερικῆς ἀπὸ τῶν Νοτίων συνόρων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν μέχρι τῆς Γῆς τοῦ Πυρός, παρουσιάζει ἐντελῶς διαφορετικὴν ὄψιν. Ἐκεῖ οἱ Ἰνδοὶ ζῶσιν ὡς λαός, νεμόμενοι τὴν χώραν των ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν ἐπηλύδων, περιπλέον δὲ συνετέλεσαν καὶ εἰς τὴν δημιουργίαν νέων λαῶν διὰ τῆς μεθόδου τῆς ἀναμίξεως. Μέγα μέρος τοῦ πληθυσμοῦ τῶν Δημοκρατιῶν τῆς Κεντρῴας καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς εἶναι, ὡς γνωστόν, προϊὸν τῆς ἐπιμιξίας τῶν Ἰνδῶν μετὰ τῶν ἐξ Εὐρώπης ἐλθόντων λευκῶν καὶ τῶν ἐξ Ἀφρικῆς κομισθέντων ὑπὸ τῶν δουλεμπόρων Μαύρων. Οἱ Λατῖνοι ἄποικοι, δημοκρατικώτεροι τῶν Ἀγγλοσαξώνων τῆς Βορείου Ἀμερικῆς, ἐλλείψει ἀρκετῶν ὁμοιοχρώμων καὶ ὁμοφύλων γυναικῶν, ἔλυσαν τὸ συζυγικὸν ζήτημα ὅπως-ὅπως, δεχθέντες ὡς συζύγους τὰς θυγατέρας τῶν χαλκοχρόων ἰθαγενῶν καὶ τῶν μαύρων δούλων των. Ἀρκετὰ μέγα μέρος τοῦ πληθυσμοῦ τῶν Δημοκρατιῶν τούτων ἀπετελέσθη κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον. Εἴτε ἕνεκα τῆς ἀγχιστείας ταύτης μεταξὺ τῶν Ἰνδῶν καὶ τῶν λευκῶν εἴτε δι' ἄλλον τινὰ λόγον, οἱ λευκοὶ ἐφείσθησαν τῶν Ἰνδῶν, οἱ ὁποῖοι ἀφέθησαν εἰς τὰς Δημοκρατίας τῆς Κεντρῴας καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς ἐλεύθεροι νὰ αὐξάνωνται καὶ νὰ πληθύνωνται καθ' ὃ ἔχουσι παρὰ Θεοῦ δικαίωμα καὶ νὰ ζῶσι κατὰ βούλησιν, ἐφ' ὅσον τοὐλάχιστον ἡ βούλησίς των δὲν θίγει τὴν ζωὴν καὶ τὴν περιουσίαν τῶν ἄλλων κατοίκων. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι οἱ Ἰνδοὶ οὗτοι ὑπερτεροῦν μεγάλως τοὺς ὁμοφύλους των τῆς Βορείου Ἀμερικῆς εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν ἡμερότητα, ὁπωσδήποτε ὅμως ὁ βίος καὶ ἡ πολιτεία των συντείνουν ἐπαισθητότατα εἰς τὴν πάντοτε ἄτακτον καὶ ὁμιχλώδη πολιτικὴν κατάστασιν τῶν Λατινικῶν Δημοκρατιῶν τῆς Ἀμερικῆς. Οἱ πλέον ἀνυπότακτοι ἐκ τῶν Ἰνδῶν τούτων ἦσαν μέχρι πρό τινων ἐτῶν οἱ τοῦ Μεξικοῦ. Ἡ Μεξικανικὴ κυβέρνησις διεξῆγεν ἐπὶ δεκαετηρίδας ὅλας διαρκεῖς πολέμους κατὰ τῶν ἀνυποτάκτων ἰθαγενῶν, δαπανῶσα ἑκατομμύρια δολλαρίων καὶ μὴ κατορθώνουσα

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΝΟΣ ΙΝΔΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

νὰ τοὺς καθησυχάσῃ. Μόλις ὑπετάσσετο μία Ἰνδικὴ φυλὴ ἐξηγείρετο ἄλλη φυλὴ κατὰ τῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν κατοίκων, σφάζουσα, πυρπολοῦσα καὶ λεηλατοῦσα. Οἱ Ἰνδοὶ κατείχοντο ὑπὸ τῆς ἰδέας ὅτι ἡ χώρα ἦτο ἰδική των καὶ οἱ λευκοὶ κάτοικοι ὤφειλον νὰ εἶναι εἶδος δουλοπαροίκων εἰς τὸ Μεξικόν, καλλιεργοῦντες τοὺς ἀγρούς των καὶ βόσκοντες τὰ ποίμνιά των χάριν τῶν ἰθαγενῶν κατοίκων. Περὶ κυβερνήσεως καὶ νόμων οὔτε νὰ ἀκούσωσιν ἤθελον.

Ο ΠΟΤΑΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΪ

Ὅταν ὁ κυβερνητικὸς στρατὸς τοὺς ἐνίκα καὶ τοὺς ἠνάγκαζεν εἰς ὑποταγήν, ὑπέγραφον συνθήκην εἰρήνης, ἐλάμβανον πρὸς ἀμοιβὴν καὶ καθησύχασιν παρὰ τῆς κυβερνήσεως γαίας, γεωργικὰ ἐργαλεῖα, σπόρους καὶ τρόφιμα ἀκόμη, καὶ μετὰ πάροδον χρόνου τινὸς ἐξηγείροντο πάλιν διὰ νὰ ἀνανεώσουν διὰ τῆς αὐτῆς μεθόδου τὰς ζωοτροφικὰς προμηθείας των. Οἱ μικροὶ πόλεμοι ὅμως ἐξήντλησαν τὰς πλείστας φυλὰς καὶ ἔκαμψαν τὴν σκληροτραχηλίαν των, ἐπὶ τέλους δὲ ἔμεινε μία μόνον φυλὴ ἀνυπότακτος, ἐξακολουθοῦσα μετὰ τὴν ὑποταγὴν τῶν ἄλλων νὰ μὴ ἀναγνωρίζῃ τὸ κῦρος τῆς κυβερνήσεως καὶ τοὺς τίτλους τῶν λευκῶν κατοίκων ἐπὶ τῶν ἀκινήτων ἰδιοκτησιῶν των. Ἀλλὰ καὶ ἡ φυλὴ αὕτη ἠναγκάσθη ἐπὶ τέλους νὰ ὑποταχθῇ πρὸ τεσσάρων καὶ πλέον ἐτῶν, ἀποδεκατισθεῖσα ἐκ τῶν συνεχῶν πολέμων καὶ τῆς πείνης, ἔκτοτε δὲ καμμία ἄλλη ἰνδικὴ φυλὴ δὲν ἀπετόλμησε νὰ διαταράξῃ τὴν ἐσωτερικὴν εἰρήνην τοῦ Μεξικοῦ

Οἱ Ἰνδοὶ τῆς φυλῆς ταύτης κατῴκουν—διότι τώρα δὲν κατοικοῦσι πλέον—παρὰ τὸν ποταμὸν Γιάκουϊ, τοῦ ὁποίου ἔφερον καὶ τὸ ὄνομα. Ἡ ἱστορία τῶν ἐπαναστάσεων καὶ τῆς τελικῆς ὑποταγῆς τῶν Γιάκουϊ εἶναι εἰς ἄκρον ἐνδιαφέρουσα. Ἡ ὑποταγή των ἐσημείωσε τὴν λῆξιν ἑνὸς πολέμου, ὁ ὁποῖος ἦτο πόλεμος τοῦ αὐτόχθονος κατὰ τοῦ ἐπήλυδος, τῆς ἀγριότητος κατὰ τοῦ πολιτισμοῦ, τῆς ρωμαντικῆς φυσικότητος κατὰ τῆς πεζῆς εὐταξίας. Οἱ Γιάκουϊ, οἱ ἀετοὶ τῶν ἀποκρήμνων βουνῶν, οἱ κατερχόμενοι μόνον πρὸς ἄγρευσιν λείας ἀπὸ τὰς νεφελοπήκτους κατοικίας των εἰς τὴν πεδινὴν χώραν, ὑπεχρεώθησαν νὰ ἀφήσουν διὰ παντὸς τὰ ὄρη καὶ τὸ ἔντιμον ἐπάγγελμά των καὶ νὰ γείνουν ἁπλοῖ γεωργοί, ἀποζῶντες ἐκ τῆς ἐργασίας των. Μόλις ἑκατὸν Γιάκουϊ ἀπέμειναν τώρα εἰς τὰ προσφιλῆ των βουνά, διαφεύγοντες τὰς χεῖρας τῶν Μεξικανικῶν ἀρχῶν καὶ ζῶντες μακρὰν τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ νόμου.

Εἰς τὴν τελευταίαν περίοδον τῶν ἐπαναστάσεων τῶν Γιάκουϊ ἔδωκαν ἀφορμὴν ἐσωτερικαὶ διενέξεις μεταξὺ τῆς Ἰνδικῆς ταύτης φυλῆς. Τὸ σύνθημα τῶν ἐπαναστάσεων, αἱ ὁποῖαι διήρκεσαν ἐπὶ εἴκοσι καὶ ἓν ἔτη, ἐδόθη τῷ 1885, ὅτε ἦτο ἀρχηγὸς τῆς φυλῆς ὁ πανίσχυρος Κατζέμε. Εἷς ἐκ τῶν ὑπαρχηγῶν τῆς φυλῆς, ὀνόματι Λορέτο Μολίνα, ἀποκτήσας διὰ τῶν ἀνδραγαθημάτων του μεγάλην δημοτικότητα μεταξὺ τῶν Γιάκουϊ, ἐσχημάτισε φατρίαν καὶ παρεσκεύασεν ἐπανάστασιν κατὰ τοῦ ἀρχηγοῦ του, ὅπως ὑφαρπάσῃ τὴν ἀρχηγίαν. Ὁ Κατζέμε ὅμως δὲν ἐκοιμᾶτο. Μόλις ἐφάνησαν τὰ πρῶτα σημεῖα τῆς κυοφορουμένης ἐπαναστάσεως συνέλαβε τὸν Μολίνα καὶ τοὺς πολυαρίθμους υἱούς του καὶ ἐξώρισεν αὐτοὺς πέραν τῆς χώρας τῶν Γιάκουϊ, σφετερισθεὶς τὴν περιουσίαν των. Οἱ ἐξόριστοι εὐπατρίδαι Ἰνδοὶ ἐγκατεστάθησαν εἰς τὴν πόλιν Γκουάϋμας, κειμένην εἰς τὴν δυτικὴν παραλίαν τοῦ Μεξικοῦ παρὰ τὸν κόλπον τῆς Καλιφορνίας. Ἀπὸ ἐκεῖ ἦλθον εἰς συνεννόησιν μὲ τοὺς ὀπαδούς των, καὶ μετὰ πάροδον ὀλίγου χρόνου ἐξεστράτευσαν κατὰ τοῦ Κατζέμε πρὸς τιμωρίαν του καὶ ἀνάκτησιν τῆς ἁρπαγείσης περιουσίας των. Μίαν νύκτα τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1885 τριάκοντα βαρέως ὡπλισμένοι ὀπαδοὶ τοῦ Μολίνα εἰσῆλθον εἰς τὴν πολίχνην Γκουαμούχλι, ὅπου κατῴκει ὁ Κατζέμε μετὰ τῆς οἰκογενείας του, καὶ ἐπυρπόλησαν τὴν οἰκίαν του. Ὁ Κατζέμε δὲν εὑρίσκετο ἐκεῖ. Τὰ ἄλλα μέλη τῆς οἰκογενείας του διεσώθησαν ἀπὸ τῶν φλογῶν διὰ νὰ σφαγῶσιν ὑπὸ τῶν ὀπαδῶν τοῦ Μολίνα. Εἰδοποιηθεὶς περὶ τῶν λαθόντων χώραν ὁ Κατζέμε ἔσπευσεν εἰς τὴν πόλιν του καὶ μαθὼν ὅτι οἱ ἐπιδρομεῖς εἶχον φύγῃ ἐτράπη πρὸς καταδίωξίν των μὲ ὅλους τοὺς ὑπαρχηγούς του καὶ τοὺς ἄλλους πολεμιστὰς τῆς φυλῆς. Οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Μολίνα εἶχον καταφύγῃ εἰς τὴν πόλιν Μάγιο, κειμένην παρὰ τὸν ὁμώνυμον ποταμὸν τοῦ Μεξικοῦ. Ὁ Κατζέμε, καταδιώκων αὐτούς, ἔφθασεν ἐκεῖ μὲ τοὺς πολεμιστάς του καὶ ἐζήτησε παρὰ τοῦ Μεξικανοῦ διοικητοῦ τῆς πόλεως τὴν παράδοσιν τῶν ἐχθρῶν του ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν. Ὁ διοικητὴς ὅμως περιεφρόνησε τὰς ἀπειλὰς τοῦ Κατζέμε καὶ οὔτε κἂν ἀπαντήσεως ἠξίωσεν αὐτόν. Οἱ Γιάκουϊ ἐπυρπόλησαν τότε εἴκοσι διαπορθμευτικὰ ἀτμοκίνητα πλοιάρια, τὰ ὁποῖα εἶχον κατορθώσει νὰ κυριεύσωσι ἅμα τῇ ἀφίξει των ἔξωθεν τῆς Μάγιο καὶ ἐπελήφθησαν τῆς δῃώσεως καὶ λεηλασίας τῶν πέριξ ἀγρῶν καὶ ἀγροτικῶν συνοικισμῶν.

Ὁ ἐμφύλιος πόλεμος τῶν Γιάκουϊ ἔλαβεν οὕτω μορφὴν ἐπαναστάσεως κατὰ τῆς κυβερνήσεως. Ἔκτοτε μέχρι τοῦ 1906 ἡ κυβέρνησις εὑρίσκετο εἰς διαρκῆ σχεδὸν πόλεμον κατὰ τῶν Γιάκουϊ. Ἡ ἧττα καὶ ἡ ὑποταγὴ τῶν ἀτιθάσσων Ἰνδῶν μεθ' ἑκάστην ἐπανάστασιν ἐσήμαινον ἁπλῆν ἀνακωχήν, μετὰ τὴν ὁποίαν ἐξερρήγνυτο νέα ἐπανάστασις. Αἱ δαπάναι εἰς

ΜΕΞΙΚΑΝΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ ΚΑΙ ΙΝΔΟΙ

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΙΝΔΩΝ ΤΗΣ ΦΥΛΗΣ ΓΙΑΚΟΥΪ

ἃς ὑπεβλήθη ἡ κυβέρνησις τοῦ Μεξικοῦ πρὸς διεξαγωγὴν τοῦ πολέμου τούτου ἀνῆλθον εἰς ἑκατομμύρια δολλάρια. Μεθ' ἑκάστην ἧτταν των οἱ Γιάκουϊ ἐλάμβανον παρὰ τῆς κυβερνήσεως ὅπως ἡσυχάσωσι καὶ ὑποταχθῶσιν ὁριστικῶς τρόφιμα, δημοσίας γαίας, γεωργικὰ ἐργαλεῖα, σπόρους, ὑποζύγια καὶ ἄλλα κατοικίδια ζῷα, μόλις ὅμως παρήρχοντο ὀλίγοι μῆνες ἐπανεστάτουν ἐκ νέου καὶ ἐκήρυττον τὸν πόλεμον κατὰ τῆς κυβερνήσεως καὶ κατὰ τῶν ἀτυχῶν γεωργῶν τῆς κοιλάδος τοῦ ποταμοῦ Γιάκουϊ.

Ὁσάκις οἱ Γιάκουϊ ἀντιπαρετάσσοντο πρὸς τὸν στρατὸν καὶ συνῆπτον μάχην, ὁ στρατὸς ἐξήρχετο νικητής. Ὁσάκις ὅμως ἀποφεύγοντες τὰς μεγάλας μάχας συνῆπτον ἀψιμαχίας μόνον πρὸς τὸν κυβερνητικὸν στρατόν, ἐπιπίπτοντες ἐξ ἐνέδρας κατ' αὐτοῦ, ἡ νίκη των ἦτο ἐξησφαλισμένη καὶ αἱ ἀπώλειαι τοῦ στρατοῦ ἦσαν μέγισται, διότι οἱ Γιάκουϊ εἰς τὸν κλεπτοπόλεμον εἶναι ἀπαράμιλλοι. Οἱ ἀνυπότακτοι οὗτοι Ἰνδοὶ ἐκαυχήθησαν πολλάκις ὅτι ἂν ἡ κυβέρνησις ἤθελε νὰ τοὺς ὑποτάξῃ ἔπρεπε νὰ ἀποστείλῃ δύο στρατιώτας τοὐλάχιστον δι' ἕκαστον ἐξ αὐτῶν. Ὁ στρατηγὸς Τόρρες ἠναγκάσθη ποτὲ νὰ ἀναγνωρίσῃ ὡς ὀρθὴν τὴν δήλωσιν ταύτην τῶν Γιάκουϊ ὅταν ἀπεστάλη πρὸς ὑποταγήν των μὲ 7,000 στρατιώτας, ἀποστείλας εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν τὰ πιλίκια τῶν στρατιωτῶν του καὶ ζητήσας νὰ τὰ γεμίσῃ μὲ ἄνδρας ἡ κυβέρνησις καὶ νὰ τὰ στείλῃ ὀπίσω.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐπανάστασιν των κατὰ τῆς κυβερνήσεως, ἣν ἀνεφέραμεν ἀνωτέρω, οἱ Γιάκουϊ ἡττήθησαν ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Ἀγγέλου Μαρτινέζ, ὁ ὁποῖος ᾐχμαλώτισε δισχιλίους ἐξ αὐτῶν, καὶ ὑπετάγησαν εἰς τὴν κυβέρνησιν, ὑποσχεθέντες νὰ μὴ διαταράξωσι πλέον τὴν εἰρήνην. Μετὰ ἕνα ὅμως μῆνα, ἀφοῦ ἔλαβον παρὰ τῆς κυβερνήσεως τὰς νενομισμένας ἀμοιβὰς διὰ τὴν ὑποταγήν των, ἐπανεστάτησαν ἐκ νέου ὅλως ἀπροσδοκήτως καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀφορμῆς. Ἐπηκολούθησαν τότε σφαγαὶ καὶ λεηλασίαι εἰς διάφορα μέρη τῆς ὀρεινῆς Σονόρας, εἰς τὰ βουνὰ τῆς ὁποίας ἐνεφώλευον οἱ ἀτίθασσοι Γιάκουϊ μὲ τὸν αἱμοχαρῆ ἀρχηγόν των Κατζέμε. Χίλιοι καὶ πεντακόσιοι Ἰνδοὶ πολεμισταὶ ἐνέσπειραν τὸν τρόμον καὶ τὴν φρίκην εἰς τὰ πεδινὰ μέρη τῆς Σονόρας, ὅπου οἱ Μεξικανοὶ γεωργοὶ καὶ κτηνοτρόφοι κατεγίνοντο ἀνυπόπτως εἰς τὰ εἰρηνικά των ἔργα. Ἐπὶ τέλους ὅμως ὁ στρατηγὸς Τόρρες, ἐνισχυθεὶς ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως, ὡς περιεγράψαμεν ἀνωτέρω, κατώρθωσε νὰ διασπάσῃ καὶ διασκορπίσῃ τὴν δύναμιν τοῦ Κατζέμε καὶ νὰ διακόψῃ τὴν συγκοινωνίαν μεταξὺ τῶν διαφόρων σωμάτων τῶν Ἰνδῶν, οἱ ὁποῖοι ἠναγκάσθησαν τότε νὰ ἀφήσουν τὴν πεδινὴν χώραν καὶ νὰ ἀποσυρθῶσιν εἰς τὰ ὄρη Μπακατέτε. Εἰς τοὺς κρημνοὺς τῶν ὀρέων τούτων εἷς Γιάκουϊ ἠδύνατο νὰ ἀποκρούσῃ δέκα καὶ εἴκοσι στρατιώτας. Μὲ τὴν ἀπόσυρσιν τῶν Γιάκουϊ ἐκ τῆς πεδινῆς χώρας εἰς τὰ ὄρη ὁ πόλεμος δὲν ἔπαυσεν, ἀλλ' ἤλλαξεν ἁπλῶς μορφήν, μεταβληθεὶς εἰς κλεπτοπόλεμον, συνοδευόμενον μὲ ληστρικὰς ἐπιδρομάς. Ὅταν τὰ τρόφιμα τῶν ἐπαναστατῶν ἐτελείωνον, κατήρχοντο εἰς τὴν πεδιάδα ληστρικαὶ συμμορίαι, αἱ ὁποῖαι ἐπέπιπτον ἐν καιρῷ νυκτὸς κατὰ τῶν ἀπροστατεύτων «χατσιένδας», ὡς λέγονται οἱ ἀγροὶ εἰς τὸ Μεξικόν, καὶ ἀπῆγον εἰς τὰ ὄρη τὰς ἐσοδείας, τὰς ζωοτροφίας καὶ τὰ ποίμνια τῶν ἀγροτῶν. Ὅσοι ἐκ τῶν Γιάκουϊ δὲν εἶχον ἐπαναστατήσει, προτιμήσαντες τὴν εἰρήνην καὶ τὰ γεωργικὰ ἔργα, ἐβοήθουν κρυφίως τοὺς ἐπαναστάτας ὁμοφύλους των, ἀποστέλλοντες εἰς αὐτοὺς ζωοτροφίας καὶ πολεμεφόδια. Ἐφ' ὅσον δὲ οἱ ὀπαδοὶ τοῦ τρομεροῦ Κατζέμε ἐπετύγχανον εἰς τὰς ληστρικάς των ἐπιχειρήσεις, ἐπὶ τοσοῦτον ἐνισχύοντο διὰ νέων προσηλύτων ἐκ τῆς πεδινῆς χώρας, ἀφηνόντων τοὺς ἀγροὺς καὶ τὰ μεταλλεῖα, ὅπου ἐκέρδιζον διὰ τῆς ἐργασίας τὸν ἄρτον των, καὶ ἀναλαμβανόντων τὸ τουφέκιον, τὸ ὁποῖον τοῖς ἐξησφάλιζεν εὐκολώτερον βιοπορισμόν. Πολλοὶ ἄλλοι Γιακουΐς, μὴ ἑνωθέντες μετὰ τῶν πολεμιστῶν τοῦ Κατζέμε, διέβησαν τὰ σύνορα καὶ εἰσῆλθον εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, ὁπόθεν, ἐργαζόμενοι εἰς διαφόρους τραχείας ἐργασίας, ἀπέστελλον τὸ μέγιστον μέρος τῶν μισθῶν των εἰς τὸν φύλαρχόν των πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς ἐπαναστάσεως. Τὸ κίνημα εἶχε λάβῃ ἐθνικὸν χαρακτῆρα, καὶ ἕκαστος ἐκ τῶν Γιάκουϊ ἐθεώρει καθῆκόν του νὰ συν-

Ο ΤΡΟΜΕΡΟΣ ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΩΝ ΓΙΑΚΟΥΪ, ΚΑΤΖΕΜΕ

τελέσῃ εἰς τὴν ἐπικράτησιν τῆς αὐτόχθονος φυλῆς του ἐπὶ τῶν ἐπηλύδων λευκῶν ἢ τοὐλάχιστον εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν της. Παρ' ὅλην τὴν ἀγριότητα τοῦ πολέμου τῶν Γιάκουϊ πρὸς τὴν κυβέρνησιν, δὲν δύναται νὰ μὴ ἀναγνωρίσῃ τις κάποιον ἡρωϊσμὸν εἰς τὴν διεξαγωγήν του καὶ κάποια εὐγενῆ ἐλατήρια, τοὐλάχιστον ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς ἀντιλήψεως τῶν πολεμοχαρῶν τούτων Ἰνδῶν, οἱ ὁποῖοι θεωροῦν τὸν πολιτισμὸν ὡς μάστιγα καὶ τοὺς πεπολιτισμένους συνοίκους των ὡς σφετεριστάς. Ὁ πόλεμός των ἦτο ἄπελπις καὶ καταστρεπτικὸς ὄχι μόνον διὰ τὸν κυβερνητικὸν στρατὸν καὶ τοὺς εἰρηνοφίλους γεωργούς, ἀλλὰ καὶ δι' αὐτοὺς τοὺς ἰδίους. Ἑκατοντάδες Ἰνδῶν ζωγρούμενοι ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἐτουφεκίζοντο, καὶ ὅμως οἱ ἐπιζῶντες σύντροφοί των δὲν ἐπτοοῦντο ποσῶς ἐκ τῆς ἰδέας ὅτι θὰ εὕρισκον καὶ αὐτοὶ κάποτε τὴν ἰδίαν τύχην, ὥστε νὰ ἀφήσουν τὰς ἐπιδρομάς των εἰς τὴν χώραν. Πολλάκις κατήρχοντο ἐκ τῶν ὀρέων πολλαὶ ὁμοῦ συμμορίαι Ἰνδῶν καὶ προσέβαλλον ταὐτοχρόνως διαφόρους ἀγροτικοὺς συνοικισμοὺς εἰς διάφορα μέρη ἀπέχοντα ἀπ' ἀλλήλων 200 καὶ 300 μίλια. Τὰ γυναικόπαιδα δὲν εὕρισκον ἔλεος εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐπιδρομέων. Τὸ ταξείδιον εἰς τὴν ἐπαναστατημένην ζώνην ἦτο ἐπικινδυνότατον. Πολλὰ γεωργικὰ καὶ μεταλλευτικὰ κέντρα ἠρημώθησαν, ἐγκαταλειφθέντα ὑπὸ τῶν κατοίκων των. Καθ' ὅλην τὴν Σονόραν σήμερον εἶναι σπάνιον νὰ εὕρῃ τις μίαν οἰκογένειαν ἡ ὁποία δὲν ἀπώλεσεν ἓν ἢ πλείονα μέλη της ἐξ αἰτίας τῶν Γιάκουϊ, εἴτε φονευθέντα ἐν μάχῃ, εἴτε αἰχμαλωτισθέντα. Καὶ ἦτο φρικώδης ἡ τύχη ἡ ὁποία ἀνέμενε τὸν συλλαμβανόμενον αἰχμάλωτον ὑπὸ τῶν ἀνηλεῶν Ἰνδῶν. Ὁ θάνατός του ἐπήρχετο ὄχι συνεπείᾳ μιᾶς σφαίρας ἢ ἑνὸς τραύματος διὰ μαχαίρας, ἀλλὰ κατόπιν ἀπανθρώπου μαρτυρίου καὶ ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν βασανιστηρίων εἰς τὰ ὁποῖα ὑπεβάλλετο. Πολλῶν αἰχμαλώτων ἀφῃρεῖτο τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς καὶ ἀφήνετο γυμνὸν τὸ κρανίον εἰς τὰς καυστικὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου. Ἄλλων πάλιν αἰχμαλώτων ἀφῃρεῖτο τὸ δέρμα τῶν πελμάτων τῶν ποδῶν των, ὑποχρεουμένων κατόπιν τῶν δυσμοίρων ἀνθρώπων νὰ περιπατήσωσιν ἐπὶ πετρώδους ἐδάφους. Πολλοὶ λευκοί, ζωγρηθέντες ὑπὸ τῶν Γιάκουϊ, εὑρέθησαν κρεμασμένοι ἀπὸ δένδρου ἐκ μιᾶς χειρὸς ἢ ἐξ ἑνὸς ποδός. Εἰς τὴν θέσιν ἐκείνην τοὺς ἄφηνον οἱ ἀπάνθρωποι βασανισταί των ὅπως ἀποθάνωσιν ἐκ τῶν πόνων, ἐκ τῆς πείνης, καὶ ἐκ τοῦ καύσωνος.

Ἡ Μεξικανικὴ κυβέρνησις, μὴ δυναμένη νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἄλλως πως τὴν τοιαύτην ἔκρυθμον κατάστασιν, ἔδειξε διάθεσιν νὰ συνθηκολογήσῃ μὲ τοὺς Γιάκουϊ ὑφ' οἱουσδήποτε ὅρους. Ἐπρότεινεν ἐπανειλημμένως εἰς αὐτοὺς νὰ ὑποταγῶσιν οἰκειοθελῶς, ὄχι μόνον κηρύξασα γενικὴν ἀμνηστείαν, ἀλλὰ καὶ προσφερθεῖσα νὰ δεχθῇ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν της ὡς ἐπικούρους στρατιώτας ὅλους τοὺς πολεμιστάς των καὶ πλείστας εὐκολίας νὰ παράσχῃ εἰς τοὺς θέλοντας νὰ ἀσπασθῶσι τὰ ἔργα τῆς εἰρήνης εἰς τοὺς ἀγροὺς ὡς γεωργοὶ καὶ κτηνοτρόφοι. Οἱ ὅροι οὗτοι τῆς κυβερνήσεως ἀπερρίπτοντο ἐπὶ μακρὸν χρόνον ὑπὸ τοῦ Κατζέμε, ὅταν ὅμως ἀποθανόντος τούτου τὸν διεδέχθη εἰς τὴν ἀρχηγίαν τῆς φυλῆς τῶν Γιάκουϊ ὁ Τεταμπιάτε, ἡ ἀπὸ πολλοῦ ἀποπτᾶσα ἐκ τῆς Σονόρας εἰρήνη ἐπανῆλθεν εἰς τὴν ταλαίπωρον χώραν διὰ τῆς συνθηκολογήσεως τοῦ νέου φυλάρχου πρὸς τὴν κυβέρνησιν ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους.

Ἡ ἡσυχία καὶ ἡ εἰρήνη ἐφαίνοντο ὁριστικῶς πλέον ἐξασφαλισθεῖσαι εἰς τὴν Σονόραν. Ἐπὶ δύο ἔτη οἱ Ἰνδοὶ ἐτήρησαν πιστῶς τοὺς ὅρους τῆς συνθήκης καὶ ἀφωσιώθησαν οἱ πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν εἰς τὰ ἔργα τῆς εἰρήνης, καλλιεργοῦντες τὰς γαίας τὰς ὁποίας τοῖς παρεχώρησεν ἡ κυβέρνησις καὶ βόσκοντες τὰ ποίμνιά των ἢ ἐργαζόμενοι εἰς τὰ μεταλλεῖα.

Αἴφνης ὅμως ἐπανεστάτησαν ἐκ νέου, καὶ εἰς διάστημα μιᾶς ἡμέρας χίλιοι ἔνοπλοι Ἰνδοὶ συνηθροίσθησαν περὶ τὸν ἀρχηγόν των Τεταμπιάτε καὶ προσέβαλον ἀμέσως τὸν κυβερνη-

Η ΕΞΩΣΙΣ ΤΩΝ ΓΙΑΚΟΥΪ ΕΚ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΤΩΝ

κὸν στρατόν, ἀφοῦ ἐφόνευσαν προηγουμένως τοὺς ἱεραποστόλους τοὺς ὁποίους εἶχεν ἐγκαταστήσῃ μεταξύ των ἡ κυβέρνησις ὅπως τοὺς ἐξημερώσουν διὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ. Χωρία ὁλόκληρα ἐπυρπολήθησαν ὑπὸ τῶν ἀνόμων ἐπαναστατῶν καὶ ὅσοι ἐκ τῶν γεωργῶν καὶ κτηνοτρόφων διέφυγον τὸν θάνατον ἐφυγαδεύθησαν ἐκ τῆς ὑπαίθρου χώρας, ἀφήσαντες τοὺς ἀγροὺς καὶ τὰ ποίμνιά των εἰς τὴν διάκρισιν τῶν Ἰνδῶν. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅμως πρὸς ἔπαινον τῶν Γιάκουϊ ὅτι αὐτὴν τὴν φορὰν ἐφείσθησαν τῶν αἰχμαλώτων των καὶ δὲν ἔσφαξαν γυναικόπαιδα. Ἡ ἐπανάστασις αὕτη διήρκεσε μετά τινων διακοπῶν μέχρι τοῦ 1906, ὅτε ἡ κυβέρνησις εὗρεν ἐπὶ τέλους τὸ μέσον νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὰς ἐξεγέρσεις καὶ τὰς βιαιοπραγίας τῶν Γιάκουϊ.

Ἡ κυβέρνησις τοῦ Μεξικοῦ εἶχε φερθῇ πάντοτε μέχρι τοῦ 1906 φιλανθρώπως καὶ ἠπίως πρὸς τοὺς Γιάκουϊ, ἀποφεύγουσα τὴν λῆψιν δραστικῶν μέτρων, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι ἡ ἀποδεκάτισις τῶν Ἰνδῶν τούτων συνεπείᾳ τῶν συνεχῶν ἐπαναστάσεων καὶ αἱ κακουχίαι τοῦ πολέμου θὰ τοὺς ἠνάγκαζον ἐπὶ τέλους νὰ ὑποταγῶσιν ὁριστικῶς καὶ νὰ προτιμήσωσι τὴν πλουτοφόρον εἰρήνην τοῦ καταστρεπτικοῦ πολέμου, ὅπως εἶχε συμβῇ καὶ μὲ μίαν ἄλλην Ἰνδικὴν φυλήν, κατοικοῦσαν παρὰ τὸν ποταμὸν Μέγιο καὶ φέρουσαν τὸ ὄνομά του. Οἱ Ἰνδοὶ τῆς φυλῆς Μέγιο, ἀκολουθήσαντες ἐπὶ μακρὸν ἐν τῷ παρελθόντι τὴν τακτικὴν τῶν Γιάκουϊ καὶ καταθέτοντες κατόπιν ἑκάστης ἐπαναστάσεώς των τὰ ὅπλα μόνον ὅπως λάβωσι τὰς συνηθισμένας ἀμοιβὰς παρὰ τῆς κυβερνήσεως καὶ ἐπαναστατήσωσιν ἐκ νέου, εἶχον ὑποταγῇ ἐπὶ τέλους καὶ ἔμειναν ἔκτοτε ἥσυχοι, λησμονήσαντες ὁριστικῶς τὰ ὄρη καὶ τὰ ὅπλα. Ἡ κυβέρνησις ἤλπιζεν ὅτι τὸ ἴδιον θὰ συνέβαινε καὶ μὲ τοὺς Γιάκουϊ, καὶ διὰ τοῦτο μέχρι τοῦ 1906 περιωρίζετο εἰς τὸ νὰ καταβάλλῃ τὰς ἐπαναστάσεις των διὰ δαπανηρῶν πολέμων, μὴ ἐπιδιώκουσα τὴν ἐξόντωσιν ἢ τὸν ἐκπατρισμόν των.

Ὅταν ὅμως κατώρθωσεν ἐπὶ τέλους μετὰ μακρὸν πόλεμον ἡ κυβέρνησις νὰ καθυποτάξῃ ἐν μέρει τοὺς Γιάκουϊ, τῷ 1906, εἶχε πλέον κατανοήσει τὸ μάταιον τῶν ἐλπίδων της καὶ ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν νὰ καταστήσῃ εἰς τὸ ἑξῆς ἀδύνατον τὴν ἐξέγερσιν τῶν ὠμοτάτων τούτων Ἰνδῶν. Πρὸς ἐπίτευξιν τούτου δύο πορεῖαι παρουσιάζοντο διὰ τὴν κυβέρνησιν. Ἡ μία πορεία ἦτο νὰ συγκεντρώσῃ ὅλον τὸν στρατόν της ἐξ ὁλοκλήρου τῆς χώρας εἰς τὴν Σονόραν καὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν πόλεμον ἕως ὅτου ἢ παραδοθῶσιν ἄνευ ὅρων ὅλοι οἱ μὴ ὑποταγέντες εἰσέτι ἐπαναστάται ἢ εὕρωσι τὸν θάνατον μέχρις ἑνὸς πολεμοῦντες κατὰ τοῦ στρατοῦ. Ἐγνώριζεν ὅμως ἐκ πείρας ἡ κυβέρνησις ὅτι ἡ παράδοσις ἦτο ἐντελῶς ἄγνωστον πρᾶγμα εἰς τοὺς Γιάκουϊ καὶ ὅτι θὰ ἐξηκολούθουν τὸν πόλεμόν των κατὰ τοῦ στρατοῦ ἕως ὅτου ἔπιπτε καὶ ὁ τελευταῖος πολεμιστής των. Ὁποίας ἀπωλείας ὅμως θὰ ὑφίστατο ὁ κυβερνητικὸς στρατὸς ἕως ὅτου ἐξοντώσῃ καὶ τὸν τελευταῖον Γιάκουϊ; Ἐκτὸς τούτου, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ κυβέρνησις θὰ ἀνελάμβανε τὴν ἐξόντωσιν ὅλων τῶν ἐπαναστατῶν, θὰ ἡνοῦντο μὲ αὐτοὺς ἐκ φυσικῆς συμπαθείας καὶ ἐκ τοῦ ἐνστίκτου τῆς αὐτοσυντηρήσεως ἀκόμη καὶ οἱ λοιποὶ Γιάκουϊ, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶχον λάβῃ μέρος εἰς τὴν τελευταίαν ἐπανάστασιν ἢ εἶχον ὑποταγῇ προηγουμένως καὶ δὲν διετάραττον τὴν εἰρήνην τῆς χώρας. Ὅλοι δὲ ὁμοῦ οἱ Γιάκουϊ ἀνήρχοντο εἰς 25,000, παρ' ὅλας τὰς κολοσσιαίας ἀπωλείας ἃς ὑπέστησαν κατὰ τὰς διαφόρους ἐπαναστάσεις των. Νὰ σφάξῃ ἡ κυβέρνησις αἰφνιδίως διὰ τοῦ στρατοῦ της τοὺς εἰρηνικοὺς Γιάκουϊ πρὶν λάβουν καιρὸν νὰ ἑνωθῶσι μετὰ τῶν ἐπαναστατῶν ἦτο ἀδύνατον, ὡς ἀπάνθρωπον καὶ βάρβαρον.

Ἡ ἄλλη πορεία ἦτο προτιμοτέρα, καὶ συνίστατο αὕτη εἰς τὸ νὰ ἀποχωρίσῃ ἡ κυβέρνησις τοὺς Γιάκουϊ ἀπ' ἀλλήλων, ἐξορίζουσα ἐκ τῆς Σονόρας ἓν μέγα μέρος αὐτῶν, ὅπως διασπάσῃ οὕτω ὁριστικῶς καὶ ἐλαττώσῃ τὴν δύναμίν των.

Ἡ στοργὴ τῶν Γιάκουϊ πρὸς τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς των εἶναι παροιμιώδης. Ἡ προσκόλλησίς των εἰς τὸ πάτριον ἔδαφος εἶναι πολὺ μεγαλειτέρα τῆς τῶν Ἰνδῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Ἓν ἐκ τῶν κυριωτέρων ἄλλως τε αἰτίων τῶν ἐξεγέρσεων τῶν Γιάκουϊ, ἐκτὸς τοῦ πόθου τῆς διαρπαγῆς, ἦτο αὐτὴ ἡ ἀγάπη των πρὸς τὴν ὡραίαν χώραν τῆς Σονόρας, τὴν ὁποίαν ἐθεώρουν ὡς μολυνομένην ὑπὸ τῶν λευκῶν. Ἡ Μεξικανικὴ κυβέρνησις ἔκρινεν ὀρθότατα ὅτι ἡ ἐξορία θὰ ἐφαίνετο εἰς τοὺς Γιάκουϊ φρικα-

ΟΙ ΥΠΟΓΡΑΨΑΝΤΕΣ ΤΗΝ ΣΥΝΘΗΚΗΝ ΤΗΣ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΙΝΔΟΙ

λεωτέρα καὶ αὐτοῦ τοῦ θανάτου του. Ὁ Γιάκουϊ ὁ ὁποῖος ἐδέχετο μὲ γενναιότητα τὸν θάνατον, πολεμῶν ὑπὲρ τῶν ἰδεωδῶν του κατὰ τοῦ κυβερνητικοῦ στρατοῦ, δὲν θὰ εἶχε τὴν γενναιότητα νὰ ὑποστῇ τὴν ἐξορίαν ἐκ τῆς ἀγαπητῆς του Σονόρας χωρὶς νὰ ραγισθῇ ἡ καρδία του. Τὸ ἀποτελεσματικώτερον λοιπὸν μέσον πρὸς ἐκρίζωσιν τῶν πολεμοχαρῶν ἐνστίκτων τῶν Γιάκουϊ ἦτο ἡ ἐξορία

Ἡ κυβέρνησις ἀπεφάσισε τὴν λῆψιν τοῦ μέτρου τούτου. Κατ' ἀρχὰς ἐσκέφθη νὰ ἐξώσῃ ὅλους τοὺς Γιάκουϊ ἐκ τῆς Σονόρας καὶ νὰ τοὺς ἐγκαταστήσῃ εἰς δημοσίας γαίας μακρὰν τῆς γενεθλίου χώρας των, ἐνθαρρύνουσα αὐτοὺς εἰς τὴν ἐπίδοσίν των εἰς τὴν γεωργίαν. Ἂν ὅμως ἐτίθετο εἰς ἐφαρμογὴν τὸ σχέδιον τοῦτο θὰ ὑπεχρεοῦτο ἡ κυβέρνησις νὰ διατηρῇ διαρκῶς μεγάλην στρατιωτικὴν δύναμιν μεταξὺ τῶν Γιάκουϊ, ὅπως καταστήσῃ ἀδύνατον τὴν ἀθρόαν ἐπιστροφήν των εἰς τὴν ἀγαπητήν των Σονόραν. Κατόπιν ἐσκέφθη ἡ κυβέρνησις, ἀφοῦ ἐξώσῃ τοὺς Γιάκουϊ ἐκ τῆς Σονόρας, νὰ τοὺς κλείσῃ εἰς φυλακὰς καὶ νὰ τοὺς ὑποχρεώσῃ νὰ ἐργάζωνται εἰς δημοσίας γαίας διὰ λογαριασμόν της. Τὸ σχέδιον ὅμως τοῦτο κατεκρίθη ὑπὸ τοῦ τύπου καὶ ἐγκατελείφθη ὡς μὴ πρακτικόν.

Οἱ γαιοκτήμονες τοῦ Γιουκατὰν ἦλθον εἰς ἐπικουρίαν τῆς κυβερνήσεως πρὸς λύσιν τοῦ προβλήματος τῆς ἐξορίας τῶν Γιάκουϊ ἐκ τῆς Σονόρας. Οἱ Γιάκουϊ φημίζονται ὡς πρώτης τάξεως ἐργάται. Ὅλοι οἱ ἄλλοι Ἰνδοὶ εἶναι ὑποδεέστεροι αὐτῶν κατὰ τὴν ἀντοχὴν εἰς τὴν ἐργασίαν. Οἱ γαιοκτήμονες τοῦ Γιουκατὰν ἐγνώριζον τοῦτο καὶ ἐσκέφθησαν νὰ ἐπωφεληθῶσιν ἐκ τῆς παρουσιασθείσης εὐκαιρίας. Ἐνῷ ἡ κυβέρνησις ἐσκέπτετο τί νὰ κάμῃ τοὺς Γιάκουϊ, ἀφοῦ τοὺς ἐξώσῃ ἀπὸ τὴν Σονόραν, ἔλαβε προτάσεις ἐκ μέρους τῶν εἰρημένων γαιοκτημόνων, οἱ ὁποῖοι προσεφέροντο νὰ προσλάβωσιν ὡς ἐργάτας εἰς τὰς φυτείας των μέρος τῶν ἐξορίστων ἐπὶ ἡμερομισθίῳ. Αἱ προτάσεις ἤρεσαν εἰς τὴν κυβέρνησιν διὰ πολλοὺς λόγους. Πρῶτον, διότι τὸ Γιουκατὰν ἀπέχει παράπολυ ἐκ τῆς Σονόρας καὶ θὰ ἦτο ἀδύνατος ἡ ἐπιστροφὴ τῶν Γιάκουϊ εἰς τὰ λημέριά των. Δεύτερον, διότι τὸ κλίμα τοῦ Γιουκατὰν ὁμοιάζει πολὺ μὲ τὸ τῆς Σονόρας καὶ δὲν θὰ ὑπέφερον ἐκεῖ οἱ ἐξόριστοι. Τρίτον, διότι ἡ κυβέρνησις διὰ τῆς προσλήψεως τῶν Γιάκουϊ ὡς ἐργατῶν ἐπὶ ἡμερομισθίῳ εἰς τὰς φυτείας τῶν γαιοκτημόνων τοῦ Γιουκατὰν ἀπηλλάσσετο τῶν ἐξόδων τῆς διατηρήσεώς των καὶ πάσης μερίμνης περὶ ἐγκαταστάσεώς των εἰς τὸν τόπον εἰς τὸν ὁποῖον θὰ τοὺς ἐξώριζεν.

Ἀπεφασίσθη λοιπὸν ἄνευ χρονοτριβῆς ἡ ἐξορία τῶν φιλοπολεμωτέρων Γιάκουϊ πρὸς παγίωσιν τῆς εἰρήνης ἐν τῇ Σονόρᾳ. Ἅμα τῇ λήψει της ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν ὅλως ἀπροειδοποιήτως. Φρίκη καὶ πένθος βαρὺ ἐπεχύθησαν εἰς τὴν Σονόραν ἅμα ὡς ἤρχισεν ἡ κυβέρνησις ἐφαρμόζουσα τὸ σκληρότατον τοῦτο, ἀλλὰ φιλανθρωπότατον ἐξ ὅλων τῶν ἐκ τῆς καταστάσεως ἐνδεικνυομένων, μέτρον. Οἱ Γιάκουϊ δὲν ἀνέμενον τοιαύτην τιμωρίαν. Τὴν ἐθεώρησαν σκληροτέραν τοῦ θανάτου. Αἱ σκηναὶ αἱ ὁποῖαι ἐλάμβανον χώραν ὅταν τὰ ὄργανα τῆς κυβερνήσεως συνελάμβανον ὁμάδα Ἰνδῶν καὶ ἀπῆγον αὐτοὺς ἐκ τῆς Σονόρας ἦσαν σπαραξικάρδιοι. Οἱ ἄγριοι καὶ ὠμοὶ πολεμισταὶ ἔχανον ὅλον τὸ πολεμικόν των μένος καὶ ὡμοίαζον μὲ ἁπλᾶ καὶ ἀβλαβῆ ἀθύρματα εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀπαγωγέων των, ἐνῷ οἱ φίλοι των καὶ οἱ συγγενεῖς των συνεκίνουν καὶ αὐτὰ τὰ ἄτεγκτα ὄργανα τοῦ νόμου μὲ τὰς γοερὰς κραυγάς των κατὰ τὴν ὥραν τοῦ χωρισμοῦ.

«Ποῦ τοὺς ὑπάγετε;» ἠρώτων τὰ ὄργανα τῆς ἐξουσίας οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι τῶν ἀπαγομένων πολεμιστῶν.

«Εἰς τὸ Γιουκατάν», ἦτο ἡ σκληρὰ ἀπάντησις!

«Θὰ ἔρχωνται νὰ μᾶς βλέπουν κάθε ἑβδομάδα; Θὰ μᾶς ἀφήνουν νὰ πηγαίνωμεν κάποτε εἰς τὸ Γιουκατὰν διὰ νὰ τοὺς βλέπωμεν;» ἠρώτων πάλιν οἱ Γιάκουϊ, μὴ γνωρίζοντες ὅτι τοὺς ἐχώριζον οὔρεά τε σκιόεντα θάλασσά τε ἠχήεσσα καὶ πολλῶν ἡμερονυκτίων δρόμος ἀπὸ τὸ μακρυνώτατον Γιουκατάν. Οἱ στρατιῶται, χωρὶς νὰ ἀπαντήσουν πλέον εἰς τὰς συγκινητικὰς ἐρωτήσεις τῶν Γιάκουϊ, ἀπῆγον σιωπηλῶς τοὺς καταδικασμένους εἰς ὑπερορίαν, συγκεκινημένοι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῶν σπαρακτικῶν σκηνῶν τοῦ χωρισμοῦ.

Εἰς τὸ Γιουκατὰν ἐξωρίσθησαν πέντε χιλιάδες περίπου Γιάκουϊ, τὸ ἄνθος τῆς φιλοπολέμου φυλῆς, καὶ ἔγειναν καλλιεργηταὶ τῆς γῆς, παραδοθέντες ἀντὶ ἡμερομισθίου εἰς τοὺς γαιοκτήμονας. Εἰς τὰς ἀπεράντους «χατσιένδας», ὑπὸ τὸν καυστικὸν ἥλιον τοῦ Γιουκατάν, οἱ πρώην πολεμισταὶ ψάλλουν τώρα κλαυθμηρῶς τὰ πολεμικὰ κλέη τῆς φυλῆς των καὶ τὴν ὡραιότητα τῶν βουνῶν τῆς Σονόρας, ὅπως ἄλλοτε οἱ Ἀθηναῖοι στρατιῶται οἱ αἰχμαλωτισθέντες ἐν Σικελίᾳ κατὰ τὴν ἀτυχῆ ἐκείνην ὑπὸ τὸν Νικίαν ἐκστρατείαν, ριφθέντες εἰς τὰ λατομεῖα ὡς δοῦλοι, ἔψαλλον τοὺς στίχους τοῦ Εὐριπίδου καὶ ἀνεμίγνυον τὸν ἱδρῶτά των μετὰ τῶν δακρύων ἐπὶ τῇ ἀναμνήσει τῆς πατρίδος των.

Ο ΕΚ ΓΕΝΕΤΗΣ ΚΑΚΟΥΡΓΟΣ

ΟΙ ΑΘΛΟΙ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΗΤΟΥ ΤΖΕΣΣΗ ΠΟΜΡΟ·Υ·

ΟΙ ΚΑΚΟΥΡΓΟΙ γεννῶνται τοιοῦτοι ἢ γίνονται κατόπιν ἐκ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ περιβάλλοντος καὶ ἐκ τῶν περιστάσεων τοῦ βίου;

Ὁριστικὴ καὶ ὁμόφωνος ἀπάντησις εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο δὲν ἔχει δοθῇ εἰσέτι. Ἄλλοι ἐκ τῶν κοινωνιολόγων καὶ τῶν ἐγκληματολόγων κηρύττονται ὑπὲρ τῆς πρώτης γνώμης καὶ ἄλλοι ὑπὲρ τῆς δευτέρας, οἱ περισσότεροι ὅμως ἐπαμφοτερίζουν, παραδεχόμενοι εἰς ἄλλας μὲν περιστάσεις τὴν πρώτην γνώμην, εἰς ἄλλας δὲ τὴν δευτέραν. Χωρὶς ἄλλο ὅμως ὁ τερατώδης κακοῦργος, τὴν ἀπαισίαν σταδιοδρομίαν τοῦ ὁποίου ἐν τῷ κύκλῳ τοῦ ἐγκλήματος θὰ περιγράψωμεν κατωτέρω, ἦτο ἐκ γενετῆς κακοῦργος, ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον μὲ προορισμὸν νὰ δείξῃ πόση θηριωδία καὶ πόσον καταχθόνιον σκότος κατορθώνει κάποτε νὰ παρεισφρύσῃ εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου, ὃν ὁ Δημιουργὸς ἔπλασε κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν αὐτοῦ.

Μίαν ἡμέραν τοῦ 1872 ἡ Μητρόπολις τῆς Μασσαχουσέττης Βοστώνη ἔγεινεν ἀνάστατος ἐκ τῆς εὑρέσεως ἑνὸς πενταετοῦς μόλις παιδίου, δεμένου *εἰς τὸν ἱστὸν ἑνὸς ἐγκαταλελειμμένου ἀκατίου εἰς* τὰς λιμνοθαλάσσας τοῦ νοτίου μέρους τοῦ λιμένος της, μὲ τὰ βλέφαρα ἀνασηκωμένα καὶ καρφωμένα εἰς τὸ μέτωπον, μὲ τὰ χείλη κατακερματισμένα καὶ μὲ πληθώραν καρφίων ἐμπεπηγμένων εἰς τὸ σῶμά του. Ὁ πενταετὴς μάρτυς δὲν ἦτο νεκρός, οὔτε ἀπέθανε κατόπιν ἐκ τῶν φρικαλέων βασάνων εἰς τὰς ὁποίας εἶχεν ὑποβληθῇ ὑπὸ ἀνθρωπομόρφου τέρατος, ζῇ δὲ καὶ σήμερον ἀκόμη, ἀλλ' εἶναι ἓν οἰκτρὸν ἀνθρώπινον ἐρείπιον, μὲ ἡμισβεσμένον σπινθῆρα ζωῆς ἐντὸς ἡμινέκρου παραλυτικοῦ σώματος. Ὠνομάζετο Pratt. Ἡ ἀστυνομία ὀλίγα μόνον ἔμαθεν ἐκ τοῦ στόματός του περὶ τῆς φοβερᾶς ἐκείνης περιπετείας τῆς παιδικῆς του ἡλικίας, ἡ ὁποία κατέστησε τὸν κατόπιν βίον του ἀβίωτον. Τὸ μόνον τὸ ὁποῖον ἠδυνήθη νὰ εἴπῃ ἦτο ὅτι ἐνῷ ἔπαιζεν ἔξωθεν τῆς πατρικῆς του οἰκίας, «ἕνα μεγάλο παιδί» τὸν ἐπλησίασε καὶ τοῦ εἶπε νὰ ὑπάγουν μαζὺ κάτω εἰς τὴν παραλίαν διὰ νὰ ἴδουν τοὺς στρατιώτας. Ὁ μικρὸς ἐδέχθη καὶ ἠκολούθησε τὸν ἄγνωστον, ὁ ὁποῖος μόλις ἔφθασαν εἰς τὴν παραλίαν τὸν ἐπεβίβασεν ἐπὶ τοῦ ἐγκαταλελειμμένου ἀκατίου καὶ τὸν ἐβασάνισε καθ' ὃν τρόπον προανεφέραμεν.

Αἱ ἐφημερίδες ἦσαν τὴν ἐπαύριον πλήρεις μακρῶν περιγραφῶν τοῦ διαπραχθέντος φρικαλέου κακουργήματος καὶ ἡ κοινωνία τῆς Βοστώνης ἐγένετο ἀνάστατος. Ἡ ἀστυνομία ἐτέθη εἰς κίνησιν, ἀλλὰ τὸ τέρας ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐνέκρυπτε τόσην θηριωδίαν εἰς τὴν ψυχήν του ὥστε νὰ εὕρῃ ἡδονὴν εἰς τὴν βασάνισιν ἑνὸς πενταετοῦς παιδίου δὲν ἀνεκαλύπτετο.

Πρὶν παρέλθῃ ἡ φρίκη ἥτις κατέλαβε τὸ κοινὸν ἐκ τοῦ ἀχαρακτηρίστου τούτου κακουργήματος, ἕτερον παιδίον εὑρέθη δεμένον εἰς ἕνα τηλεγραφικὸν στῦλον ἔξωθεν τῆς Βοστώνης, μὲ τὸ ἄνω μέρος τοῦ σώματός του γυμνὸν καὶ πλῆρες ἀμυχῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἡ κακοῦργος χεὶρ τοῦ δράστου εἶχε βάλῃ ἅλας διὰ νὰ ἐπιτείνῃ τοὺς πόνους τοῦ ἀτυχοῦς παιδίου.

Τὸ θῦμα εἶπεν ὅτι εἷς ἄνθρωπος μὲ κοκκίνην γενειάδα τὸ ἐκυνήγησε καὶ ἀφοῦ τὸ συνέλαβε τὸ ἔδεσεν εἰς τὸν τηλεγραφικὸν στῦλον καὶ τὸ ἐβασάνισε, χορεύων ὡς αἱμοβόρος καννίβαλος πέριξ τοῦ στύλου. Ὁ τερατώδης παιδοβασανιστὴς ἔμεινε καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν ἄγνωστος. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας τρίτον παιδίον εὑρέθη εἰς τὸ προάστειον τῆς Βοστώνης Chelsea δεδεμένον εἰς τὸν κορμὸν ἑνὸς δένδρου, μὲ τὸ σῶμα ἀπανθρώπως καταμαχαιρωμένον καὶ μὲ τὴν γλῶσσαν καρφωμένην εἰς τὴν παρειάν του. Ἐνῷ ἡ ἀστυνομία μάτην ἀνεζήτει τὸ ἀνθρωπόμορφον θηρίον, τὸ ὁποῖον εἶχε διαπράξῃ τὰ ἀνωτέρω κακουργήματα, τέταρτον παιδίον εὑρέθη εἰς ἕνα παλαιὸν σταῦλον κατὰ παρόμοιον τρόπον βασανισμένον. Ἀκολούθως τέσσαρα ἄλλα μικρὰ παιδία εὑρέθησαν εἰς

ΜΙΑ ΕΝΤΑΦΙΑΣΜΕΝΗ ΚΑΚΟΥΡΓΟΣ ΖΩΗ

διάφορα μέρη τῆς Βοστώνης ποικιλοτρόπως βασανισμένα. Ἄλλα ἐκ τῶν θυμάτων ἔλεγον ὅτι ὁ βασανιστής των ἦτο εἷς «κοκκινογένης ἄνθρωπος» καὶ ἄλλα ὅτι ἦτο ἕνα «μεγάλο παιδί». Ὁ δράστης ὅλων τῶν κακουργημάτων ἦτο προφανῶς εἷς καὶ ἐφρόντιζε νὰ παραμορφοῦται διὰ τῆς προσθήκης μιᾶς ψευδοῦς γενειάδος πρὸς παραπλάνησιν τῆς ἀστυνομίας.

Τὸ ἀνθρωπόμορφον τοῦτο τέρας ἐτρομοκράτησε κυριολεκτικῶς τὴν Βοστώνην καὶ ἐνέσπειρεν ἀφανῶς τὴν φρίκην καὶ τὸν πανικὸν εἰς κάθε οἰκογένειάν της. Αἱ μητέρες περιώριζον τὰ ἀνήλικα τέκνα των

ΤΖΕΣΣΗ ΠΟΜΡΟ·Υ·

εἰς τὰς οἰκίας καὶ οἱ μαθηταὶ τῶν σχολείων συνωδεύοντο ὑπὸ ἀστυφυλάκων χάριν ἀσφαλείας κατὰ τὴν εἰς τὸ σχολεῖον μετάβασίν των καὶ κατὰ τὴν ἐπιστροφήν των εἰς τὰς οἰκίας των. Πλεῖστοι ἀθῷοι ἀλλ' ὕποπτοι ἐξωτερικοῦ ἀλῆται συνελήφθησαν καὶ ἀπηλάθησαν ἐκ τῆς πόλεως. Εἷς ἄνθρωπος φωραθεὶς νὰ ὁμιλῇ πρὸς ἓν παιδίον ἐξελήφθη ὡς δράστης τῶν κακουργημάτων καὶ παρ' ὀλίγον νὰ λυντσαρισθῇ ὑπὸ τοῦ ἐκμανέντος ἐναντίον του πλήθους.

Ἐπὶ τέλους εὑρέθη καὶ ἄλλον παιδίον βασανισμένον κατὰ φρικώδη τρόπον καὶ δεμένον εἰς ἕνα τηλεγραφικὸν στῦλον εἰς τὸ νότιον ἄκρον τῆς πόλεως. Τὸ παιδίον τοῦτο εἶπεν ὅτι ἐβασανίσθη ἀπὸ «ἕνα μεγάλο παιδί», τὸ ὁποῖον εἶχεν ἴδῃ καὶ ἄλλοτε, δὲν ἐγνώριζεν ὅμως τὸ ὄνομά του.

Διὰ πρώτην φορὰν ἡ ἀστυνομία τῆς Βοστώνης κατώρθωσε νὰ συλλάβῃ μίαν ἄκραν τοῦ μίτου, ὁ ὁποῖος θὰ τὴν ὡδήγει ἴσως ἐπὶ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ θηριώδους παιδοβασανιστοῦ. Τὸ βασανισθὲν παιδίον ἐδήλωσεν ὅτι εἶχεν ἴδῃ πολλάκις τὸ «μεγάλο ἐκεῖνο παιδί» πρότερον νὰ περιφέρεται εἰς τὴν συνοικίαν ὅπου ἔκειτο ἡ πατρική του οἰκία. Συνεπῶς ἡ ἀστυνομία ἤρχισε νὰ ἐξετάζῃ ἐπισταμένως ὅλα τὰ παιδία τῆς συνοικίας ἐκείνης ὅσα ἐθεῶντο εἰς τοὺς δρόμους, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἀνεκάλυπτε τὸν ζητούμενον μικρὸν κακοῦργον. Μὴ κατορθώσασα ὅμως τοῦτο ἔστρεψε τὰς ἐρεύνας της εἰς τὰ σχολεῖα.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ σχολείου Bigelow κ. William Barnes εἶχε παρατηρήσει κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας ἕνα ἐκ τῶν μαθητῶν του, δεκατριετῆ τὴν ἡλικίαν, συλλαμβάνοντα μυίας καὶ πιέζοντα αὐτὰς μεταξὺ τῶν φύλλων τῶν βιβλίων του χάριν παιδιᾶς. Τὸν ἔθεσεν ὑπὸ ἐπιτήρησιν, σχηματίσας ὑπονοίας περὶ αὐτοῦ, καὶ τὸν συνέλαβεν ἐπ' αὐτοφώρῳ καρφώνοντα αἰχμηρὰ ξύλα καὶ καρφίδας εἰς τὸ σῶμα τῆς γαλῆς τοῦ θυρωροῦ. Αἱ ὑπόνοιαί του περὶ τῶν κακούργων ἐνστίκτων τοῦ μικροῦ μαθητοῦ του ἐνισχύθησαν καὶ εἰδοποίησε τὴν ἀστυνομίαν. Τὸ βασανισθὲν παιδίον ὡδηγήθη εἰς τὸ σχολεῖον ἐκεῖνο τῇ συνοδείᾳ ἀστυνόμων καὶ περιῆλθε μετὰ τοῦ διευθυντοῦ ὅλας τὰς τάξεις ἴσως διακρίνῃ μεταξὺ τῶν μαθητῶν τὸν βασανιστήν του, χωρὶς νὰ ὑποδείξῃ εἰς αὐτὸν ὁ διευθυντὴς τὸν ὕποπτον

«Τὸν βλέπεις ἐδῶ;» ἠρώτησεν εἰς τὸ τέλος τῆς ἐπιθεωρήσεως ὁ διευθυντὴς τὸν μικρόν.

«Ὄχι», ἀπήντησεν ἀδιστάκτως τὸ παιδίον.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἠκούσθη ἡ ἐπιτακτικὴ φωνὴ τοῦ διδασκάλου τῆς τάξεως, ἱσταμένου εἰς τὸ ἄκρον τῆς αἰθούσης:

«*Κάθησε καλὰ εἰς τὴν θέσιν σου, Πόμρου, καὶ* κύτταξε ἴσια ἐμπρός σου!».

Ὁ μαθητὴς πρὸς ὃν ὁ διδάσκαλος ἀπηύθυνε τοὺς λόγους τούτους εἶχεν ἐστραμμένον τὸ πρόσωπον πρὸς τὰ ὄπισθεν. Ὅταν ἐστράφη πρὸς τὰ ἐμπρός, τὸ παιδίον ἀνεφώνησεν ἔντρομον:

«Αὐτὸς εἶναι! αὐτὸς εἶναι!» καὶ ἐρρίφθη περίφοβον εἰς τοὺς βραχίονας ἑνὸς ἀστυνόμου, φωνάζον: «Μὴ τὸν ἀφήσετε νὰ μὲ πιάσῃ! Μὴ τὸν ἀφήσετε!»

Ὁ ἔνοχος ἐταπείνωσε τοὺς ὀφθαλμούς, ἔκυψε τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸ θρανίον καὶ ἐψιθύρισεν ἀκαταλήπτους τινὰς λέξεις, ἀλλ' οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι τὸν παρέλαβον ἄνευ χρονοτριβῆς καὶ τὸν ὡδήγησαν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀστυνομίας. Ἐκεῖ παρετηρήθη ὅτι ὁ ἕτερος τῶν ὀφθαλμῶν του ἦτο ἐντελῶς λευκός, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶχεν εἴπῃ ἀπὸ πρὶν τὸ βασανισθὲν παιδίον. Ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ τούτου ἐκαλύπτετο ὑπὸ λευκῆς οὐσίας, ὡς νὰ εἶχε προσβληθῇ ὑπὸ καταρράκτου.

Τὸ ὄνομα τοῦ συλληφθέντος κακούργου ἦτο Τζέσση Πόμρου. Οἱ Βοστωνέζοι δὲν θὰ τὸ λησμονήσουν πρὶν παρέλθουν πολλαὶ δεκαετίαι ἀκόμη καὶ ἐξαλειφθῇ ἀπὸ τὸν νοῦν των ἡ φρίκη τὴν ὁποίαν ἠσθάνθησαν ἐκ τῆς τόσον θρασείας ἐκδηλώσεως τῶν κακούργων ἐνστίκτων τῆς ψυχῆς ἑνὸς δεκατριετοῦς παιδίου.

Ἡ ἐνοχή του ἦτο καταφανής, τὰ θύματά του τὸν ἀνεγνώρισαν εὐκόλως καὶ ἡ δίκη του ἤρχισεν ἀμέσως. Ἑπτὰ παιδία, βασανισθέντα ὑπ' αὐτοῦ, μὴ δυνάμενα νὰ σταθῶσιν εἰς τοὺς πόδας των ἐκ τῶν ἀπανθρώπων κακώσεων καὶ καταδικασμένα νὰ διέλθουν τὴν ζωὴν τοῦ παραλυτικοῦ, παρουσιάσθησαν εἰς τὴν δίκην του ὡς μάρτυρες. Δέκα ἄλλα παιδία, τὰ ὁποῖα ὑπέστησαν τὸ ἴδιον μαρτύριον, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀναγνωρίσουν θετικῶς τὸν βασανιστήν των ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Πόμρου. Ἀναμφιβόλως ὁ ἴδιος εἶχε βασανίσῃ καὶ τὰ δέκα ταῦτα παιδία ὅπως καὶ τὰ ἑπτὰ πρῶτα, ἡ κοκκίνη ὅμως ἐκείνη γενειάς, μὲ τὴν ὁποίαν παρεμορφοῦτο, ἠμπόδισε τὴν ἀναγνώρισίν του ὑπὸ ὅλων τῶν θυμάτων τῆς ἀκατανοήτου θηριωδίας του.

Μερικοὶ φίλοι του καὶ συμμαθηταί του, κληθέντες ἐπίσης ὡς μάρτυρες, ἐπληροφόρησαν τὸ δικαστήριον ὅτι ὁ Πόμρου ἠγάπα πολὺ τὰ πρόστυχα μυθιστορήματα καὶ ἄλλα ἐπιβλαβῆ βιβλία, εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ὁποίων ἐνετρύφα κατὰ τὰς ὥρας τῆς σχολῆς του. Ἰδιαιτέρως τὸν εἵλκυον ἀφηγήσεις αἱματηρῶν γεγονότων.

Τὸ δικαστήριον κυριολεκτικῶς τὰ ἔχασε μὲ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ δεκατριετοῦς τέρατος. Τὰ κακουργήματά του ἦσαν τοιαῦτα, ὥστε νὰ στείλουν τὸν δράστην εἰς τὴν ἀγχόνην, εἰς τὰ ἰσόβια δεσμὰ καὶ παντοῦ ἀλλοῦ, ἐκτὸς τῆς κοινωνίας, ἡ ὁποία τὸν ἀπέκρουεν

ὡς ἀπόβλητον καὶ τερατώδη. Ἡ ἡλικία του ὅμως ἦτο τόσον τρυφερά, ὥστε τὸ δικαστήριον ἠδυνάτει νὰ ἀφήσῃ τὸν νόμον ἐλεύθερον ὅπως λάβῃ παρὰ τοῦ τέρατος ἐκδίκησιν διὰ τὴν ἀδικηθεῖσαν κοινωνίαν. Ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου πάλιν ἡ κοινωνία τῆς Βοστώνης ἐμαίνετο κατὰ τοῦ ἀπαισίου παιδοβασανιστοῦ καὶ ἐζήτει τὴν κεφαλήν του ἐπὶ πίνακι πρὸς ἀσφάλειαν τῶν μικρῶν παιδίων.

Μετὰ πολλὰς συνεδριάσεις τὸ δικαστήριον κατέληξεν εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ μὴ ἀκούσῃ τὴν φωνὴν τῆς κοινωνίας, ἡ ὁποία ὤφειλε νὰ δώσῃ εἰς τὸν μικρὸν κακοῦργον τὴν εὐκαιρίαν νὰ διορθωθῇ, ἂν ἦτο δυνατὸν τοῦτο, καὶ ἔστειλε τὸν Πόμροϋ εἰς τὴν Σωφρονιστικὴν φυλακὴν τοῦ Westboro. Οἱ γονεῖς τῶν βασανισθέντων παιδίων καὶ ὁλόκληρος σχεδὸν ἡ κοινωνία τῆς Βοστώνης διεμαρτυρήθησαν διὰ τὴν ἐπιείκειαν τοῦ νόμου ἀπέναντι ἑνὸς τόσον ἐπικινδύνου ἐκφύλου. Τὸ δικαστήριον ὅμως ἀπήντησεν ὅτι ἡ Βοστώνη καὶ ἡ Πολιτεία τῆς Μασσαχουσέττης θὰ παρουσιάζοντο ὡς ἀνίκανοι νὰ μεριμνήσουν ἀποτελεσματικῶς περὶ τῆς διορθώσεως τοῦ χαρακτῆρος ἑνὸς τόσον μικροῦ παιδίου, ἂν ἐπεβάλλετο εἰς αὐτὸ ἄλλη τις βαρυτέρα ποινή.

Ὁ Πόμροϋ ἐξέπληξε τοὺς φύλακάς του μὲ τὴν διαγωγήν του. Εἰς τὴν φυλακὴν παρὰ τοὺς ἰσχυρισμοὺς πολλῶν φρενολόγων ὅτι ἦτο ἀνισόρροπος καὶ ἀδιόρθωτος, μετεβλήθη ὡς διὰ μαγείας εἰς ἄκακον ἀρνίον. Ἦτο φρονιμώτατος, εὐπειθέστατος καὶ ἡσυχώτατος. Αἱ σωφρονιστικαὶ φυλακαὶ τῆς Ἀμερικῆς εἶναι κατ' οὐσίαν σχολαί, μὲ τὴν διαφοράν, ὅτι ἔχουν ἐξωτερικὸν φυλακῶν καὶ κρατοῦνται εἰς αὐτὰς περιωρισμένοι οἱ μαθηταί. Μετὰ ἑνὸς ἔτους διαμονὴν εἰς τὸ Σωφρονιστήριον τοῦ Westboro τόσον πολλὰς ἐνδείξεις διορθώσεως τοῦ χαρακτῆρος τοῦ μικροῦ κακούργου εἶχον συλλέξει ἐκ τῆς ἀμέμπτου διαγωγῆς του οἱ διδάσκαλοι, ὥστε ὅλοι ἀπεφάνθησαν ὁμοφώνως ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεώς του. Καὶ ἡ σύστασις αὕτη ἐλήφθη ὑπ' ὄψει καὶ ἐξετελέσθη.

Ὁ Πόμροϋ, παίξας μὲ ἐκπληκτικὴν ἐπιτηδειότητα καὶ μὲ ἀπαράμιλλον ὑποκριτικὴν δύναμιν τὸν ρόλον τοῦ σωφρονισθέντος καὶ μεταμεληθέντος κακούργου, ἐπέστρεψε πάλιν εἰς τὴν κοινωνίαν διὰ νὰ τὴν κάμῃ νὰ μεταμεληθῇ διὰ τὴν ἐπιείκειάν της. Αὐτὴν τὴν φορὰν δὲν ἐπέστρεψε πλέον εἰς τὸ σχολεῖον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον τὸν εἶχεν ἁρπάσει ὁ νόμος, ἀλλὰ μετέβη νὰ ἐργασθῇ μὲ τὴν μητέρα του εἰς ἓν μικρὸν κατάστημα ψιλικῶν, καὶ σχολικῶν εἰδῶν, τὸ ὁποῖον αὕτη εἶχεν εἰς τὴν συνοικίαν ὅπου κατῴκει. Ἡ μήτηρ του ἔτρεφε πρὸς αὐτὸν τρυφερωτάτην στοργήν. Αἱ ὑποσχέσεις της ὅτι θὰ ἐπετήρει προσεκτικῶς τὸν υἱόν της καὶ θὰ ἐπεμελεῖτο τῆς ψυχικῆς του διαπλάσεως συνετέλεσαν ἐν μεγάλῳ μέτρῳ εἰς τὴν ἀπελευθέρωσίν του ἐκ τοῦ Σωφρονιστηρίου. Ἀλλὰ καὶ ἡ διαγωγὴ τοῦ υἱοῦ ἐπὶ ἀρκετὸν διάστημα ἐδικαίωσε τὴν ἐπιείκειαν τῆς δικαιοσύνης πρὸς αὐτόν. Ὁ Τζέσση ἦτο λαμπρὸς ὑπάλληλος καὶ ἀβλαβέστατος διὰ τὰ παιδία τῆς συνοικίας. Οἱ φόβοι τῶν γονέων κατηυνάσθησαν καὶ ὁ Πόμροϋ ἀνέκτησε βαθμηδὸν τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς κοινωνίας.

Ἐκινδύνευε νὰ ἀποκτήσῃ ὁ ὠμὸς παιδοβασανιστὴς φήμην ἠθικωτάτου καὶ καλοκἀγάθου παιδίου, ὅτε μίαν ἡμέραν τοῦ ἔαρος τοῦ 1874 ἐξηφανίσθη μία παιδίσκη, ἐννεαέτις τὴν ἡλικίαν, ὀνόματι Katie Curran, κατοικοῦσα μετὰ τῶν γονέων της εἰς τὴν συνοικίαν ὅπου τὸ κατάστημα τῆς μητρὸς τοῦ Πόμροϋ. Ἡ μήτηρ της τὴν εἶχε στείλει νὰ ἀγοράσῃ ἓν καροῦλι κλωστήν, καὶ δὲν τὴν ἐπανεῖδεν ἔκτοτε. Τὸ παρελθὸν τοῦ Πόμροϋ καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι πιθανὸν νὰ εἶχε μεταβῇ ἡ ἐξαφανισθεῖσα παιδίσκη εἰς τὸ κατάστημα τῆς μητρός του πρὸς ἀγορὰν τῆς κλωστῆς ἔστρεψαν κατὰ τοῦ πρώην τροφίμου τοῦ Σωφρονιστηρίου τὰς ὑπονοίας τῆς συνοικίας καὶ τῆς ἀστυνομίας. Ἀστυνόμοι μεταβάντες εἰς τὸ κατάστημα τῆς κ. Πόμροϋ ἠρώτησαν τὸν υἱόν της ἂν εἶχε μεταβῇ ἐκεῖ ἡ Katie Curran.

«Βέβαια», ἀπήντησε μὲ ἀπάθειαν ὁ Πόμροϋ. «Ἦλθεν ἐδῶ ἐνῷ ἡ μήτηρ μου ἦτο ἔξω καὶ ἠγόρασεν, ἂν δὲν ἀπατῶμαι κλωστήν. Ἀπὸ τότε δὲν τὴν εἶδα, καὶ ἀνέγνωσα εἰς τὰς ἐφημερίδας ὅτι ἐξηφανίσθη. Τί καλὸ κορίτσι ποῦ ἦτο, τὸ καϋμένο!»

Ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ὡμίλησεν ὁ Πόμροϋ ἀφήρεσεν ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς ἀστυνομίας πᾶν ἴχνος ὑπονοίας. Καὶ ὁ Πόμροϋ ἐξηκολούθησε τὰ τακτικά του καθήκοντα εἰς τὸ κατάστημα τῆς μητρός του.

Παρῆλθον δύο περίπου μῆνες ἀπὸ τῆς ἐξαφανίσεως τῆς Catie Curran, καὶ ἡ κοινωνία τῆς Βοστώνης ἔγεινε πάλιν ἀνάστατος ἀπὸ ἓν φρικαλέον κακούργημα, τὸ ὁποῖον ἔκαμε τοὺς γονεῖς νὰ κλείσουν ἑρμητικῶς τὰ τέκνα των εἰς τὰς οἰκίας. Ἐνῷ ὁ ἀστυφύλαξ Paxon περιεπάτει εἰς τὸ ἐκτὸς τῆς πόλεως μέρος τῆς Τετάρτης Ὁδοῦ, ἓν μικρὸν παιδίον, ἡλικίας 8—10 ἐτῶν, τὸν ἥρπασεν ἀπὸ τὸ φόρεμα. Ὁ ἀστυφύλαξ ἐστράφη καὶ ἠρώτησε τὸ παιδίον τί ἤθελεν. Ἐκεῖνο δὲ τοῦ ἔδωσε διὰ νευμάτων νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ἤθελε νὰ τὸν ὁδηγήσῃ εἰς κάποιον μέρος ἐκτὸς τῆς πόλεως. Ἦτο κωφάλαλον. Χωρὶς νὰ ἀφήσῃ τὸ φόρεμα τοῦ ἀστυφύλακος ἐκίνησε πρὸς τὰ ἐμπρὸς καὶ τοῦ ἔνευσε νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ. Μετὰ ἑνὸς περίπου τετάρτου τῆς ὥρας δρόμον ἔφθασαν εἰς τὴν παραλίαν. Τὸ παιδίον ἐστάθη καὶ ἔστρεψε πέριξ τοὺς ὀφθαλμούς. Αἴφνης ἔρρηξε κραυγὴν ὡς νὰ εἶχε ἴδῃ τὸ ἀντικείμενον τὸ ὁποῖον ἐζήτει καὶ ἔσυρε τὸν ἀστυφύλακα εἰς ἀπόστασιν ἑνὸς τετάρτου τοῦ μιλίου. Φοβερὸν θέαμα παρουσιάσθη τότε εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ ἀστυφύλακος καὶ τοῦ μικροῦ κωφαλάλου. Ἓν παιδίον ἔκειτο μὲ τὸ πρόσωπον πρὸς τὰ κάτω ἐπὶ τῆς ἄμμου τῆς παραλίας. Τοῦ θανάτου του εἶχε προηγηθῇ ἀπάνθρωπον βασάνισμα, διότι τὸ σῶμά του καὶ τὸ πρόσωπόν του ἦσαν κυριολεκτικῶς κατακρεουργημένα. Ὅταν ὁ ἀστυφύλαξ τὸ μετέφερεν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀστυνομίας καὶ ἐκλήθη ὁ πατήρ του— διότι ὁ μικρὸς κωφάλαλος ἐγνώριζε τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ θύματος—ὁ δυστυχὴς ἄνθρωπος δὲν ἀνεγνώρισε τὸ τέκνον του. Τόσον φρικωδῶς ἦτο παραμεμορφωμένον ἐκ τῶν κακώσεων τὸ πρόσωπόν του. Τὸ ὄνομά του ἦτο Horace Mellen.

Ὁ μικρὸς κωφάλαλος ὑπεβλήθη τότε εἰς ἀνάκρισιν μέσον τοῦ ἀειμνήστου Ἀναγνωστοπούλου, διευθυντοῦ τοῦ Ἰνστιτούτου Perkins τῶν Κωφαλάλων, καὶ ἀφηγήθη εἰς τὴν ἀστυνομίαν ὅτι ἐνῷ ἔπαιζεν εἰς τὸν δρόμον διῆλθον ἐκεῖθεν ὁ Horace Mellen καὶ «ἕνα μεγάλο παιδί». Τὸν ἠρώτησαν ἂν ἤθελε νὰ ὑπάγῃ μαζύ των εἰς τὴν παραλίαν διὰ νὰ παίξουν, καὶ αὐτὸς ἀπήντησεν ὅτι δὲν ἤθελε. Ἐξηκολούθησαν τότε τὸν δρόμον των καὶ ὅταν ἔφθασαν εἰς τὴν παραλίαν τοὺς εἶδε νὰ καθήσουν κατὰ γῆς. Ὕστερον ἀπὸ ὀλίγην ὥραν εἶδε τὸ «μεγάλο παιδί» νὰ κτυπᾷ μὲ ἓν ξύλον εἰς τὴν κεφαλὴν τὸν μικρὸν σύντροφόν του. Ἔφυγε κατόπιν ἐκεῖθεν τὸ «μεγάλο παιδί» μόνον του, χωρὶς νὰ περάσῃ πλέον ἀπὸ τὸ μέρος ὅπου ἔπαιζεν ὁ μικρὸς κωφάλαλος. Οὗτος ὑποπτευθεὶς ὅτι ὁ Horace Mellen εἶχε φονευθῇ ἀπὸ τὸν σύντροφόν του, ὡδήγησεν ἐκεῖ τὸν ἀστυφύλακα Paxon, ὁ ὁποῖος εὗρε τὸ κατακρεουργημένον σῶμα τοῦ δυσμοίρου παιδίου.

Ἡ ἀστυνομία δὲν ἠπατήθη αὐτὴν τὴν φορὰν ὡς πρὸς τὸν δράστην τοῦ ἀποτροπαίου ἐγκλήματος. Δὲν ἠμποροῦσε νὰ εἶναι ἄλλος ἐκτὸς τοῦ Πόμροϋ. Τρεῖς μυστικοὶ ἀστυνόμοι μετέβησαν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς μητρός του—διότι ἦτο νὺξ καὶ τὸ κατάστημα τῆς κ. Πόμροϋ ἦτο κλειστὸν—καὶ ἐζήτησαν τὸν υἱόν της. Τὸν εὗρον κοιμώμενον καὶ τὸν παρέλαβον μαζύ των, χωρὶς νὰ δώσουν ἐξηγήσεις. Τὰ ὑποδήματά του ἦσαν κατηλασπωμένα, ἂν καὶ ἡ μήτηρ του εἶχε δηλώσει ὅτι ἦτο ἀσθενὴς καὶ δὲν εἶχεν ἐξέλθη ἐκ τῆς οἰκίας ὅλην ἐκείνην τὴν ἡμέραν. Εἰς τὸ μέρος ὅπου εὑρέθη τὸ σῶμα τοῦ φονευθέντος παιδίου εἶχε παρατηρήσει ὁ ἀστυφύλαξ τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν τοῦ δράστου εἰς τὴν ἄμμον καὶ ἐφρόντισε νὰ κάμῃ καταμέτρησιν τῶν ἰχνῶν τούτων. Ἐκ τῆς ἀντιπαραβολῆς τῶν καταμετρηθέντων ἰχνῶν μὲ τὰ ὑποδήματα τοῦ Πόμροϋ ἀπεδείχθη ἡ ταυτότης των. Ὁ Πόμροϋ ἦτο ὁ δράστης. Ἐκτὸς τούτου ἀνεγνώρισεν ἀμέσως αὐτὸν καὶ ὁ μικρὸς κωφάλαλος.

Οὕτω ὁ παιδοβασανιστὴς ἐξειλίχθη εἰς δολοφόνον. Ὁ δῆθεν σωφρονισθεὶς κακοῦργος ἀπεδεικνύετο ἀνήμερον θηρίον. Οἱ πρώην διδάσκαλοί του εἰς τὸ Σωφρονιστήριον ἠναγκάσθησαν νὰ ὁμολογήσωσιν ὅτι ἐγένοντο θύματα τῆς πανουργίας του καὶ τῆς ὑποκρισίας του. Ἐγεννήθη κακοῦργος καὶ ἐξηκολούθει νὰ εἶναι κακοῦργος, διατηρῶν ἀμετάβλητον τὸν ἐπὶ τὸ θηριῶδες διεστραμμένον χαρακτῆρά του, ἂν καὶ ἡ κοινωνία εἶχε μεταβάλῃ ἐν τῷ μεταξὺ γνώμην περὶ αὐτοῦ, ἀπατηθεῖσα ἐκ τῆς προσποιητῆς καλοκαγαθίας του. Τότε ἐνεθυμήθησαν οἱ πελάται τοῦ καταστήματος τῆς μητρός του καὶ ὅλοι οἱ γείτονες, ὅτι, ἂν καὶ τὸν εὗρον πάντοτε περιποιητικώτατον καὶ κατ' ἐπίφασιν καλοκἀγαθον καὶ φιλήσυχον, οὐδέποτε τὸν εἶχον ἴδῃ μειδιῶντα. Ἐνεθυμήθησαν ἐπίσης ὅτι ὁ βεβλαμμένος ὀφθαλμός του εἶχε κάποιαν ἀπαισίαν ἔκφρασιν, ἡ ὁποία κατέστρεφε τὴν ἐκ τῆς περιποιητικότητός του ἐντύπωσιν. Χωρὶς ἄλλο, ἔλεγον τώρα, ὁ Πόμροϋ εἶναι ἀπεσταλμένος τοῦ Ἅδου εἰς τὸν κόσμον, μὲ προορισμὸν νὰ ἐξαλείψῃ πᾶν ἴχνος παιδικῆς ζωῆς καὶ οἰκογενειακῆς εὐτυχίας. Καὶ ὁλόκληρος ἡ πόλις τῆς Βοστώνης ἐζήτησε νὰ κρεμασθῇ τὸ ἀπαίσιον τέρας.

Ἐνῷ ὅμως ἡ κοινωνία τῆς Βοστώνης ἐξανίστατο διὰ δευτέραν φορὰν κατὰ τοῦ Πόμροϋ καὶ ἐζήτει ἐντόνως νὰ τὴν ἀπαλλάξῃ πλέον ὁριστικῶς ἀπὸ αὐτὸν ἡ δικαιοσύνη, ἀνεκαλύφθη ἡ ἐξαφανισθεῖσα Catie Curran ὑπὸ περιστάσεις περιεργοτάτας. Δὲν τὴν ἐπανέκτησεν ὅμως ἡ διαρκῶς πενθοῦσα καὶ νυχθημερὸν θρηνοῦσα τὴν ἀπώλειάν της μήτηρ της...... διότι ἀνεκαλύφθη νεκρὰ εἰς τὸ ὑπόγειον τοῦ καταστήματος τῆς κ. Πόμροϋ.

Ἡ μήτηρ τοῦ Πόμροϋ εἶχεν ἀναγκασθῇ ἐκ τῆς ἀγανακτήσεως τῆς κοινῆς γνώμης νὰ φύγῃ ἐκ τῆς Βοστώνης, νύκτωρ μάλιστα καὶ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς ἀστυνομίας, πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένων δυσαρέστων, ἀφήσασα τὸ κατάστημά της ἔρημον. Κάποιος ἄλλος ἐνοικίασε τὸ κατάστημα ἐκεῖνο καὶ ἐμίσθωσεν ἐργάτας διὰ τὴν ἐπισκευήν του. Οἱ ἐργάται οὗτοι μόλις εἰσῆλθον εἰς τὸ ἐπ' ὀλίγας ἡμέρας μεῖναν κλειστὸν κατάστημα ὠσφράνθησαν μίαν ἀνυπόφορον δυσωδίαν καὶ ἐξετάσαντες εὗρον πληθώραν θνησιμαίων ποντικῶν, τῶν ὁποίων τὰ πτώματα ἦσαν ἀλλόκοτως πρισμένα, ὡς νὰ προῆλθεν ὁ θάνατός των ἐκ δηλητηριάσεως. Ὁ φαρμακοποιὸς τῆς συνοικίας, ὁ ὁποῖος ἔτυχε νὰ ἀκούσῃ περὶ τῶν ποντικῶν τούτων, ἐξήτασεν ἕνα ἐξ αὐτῶν καὶ ἐξηκρίβωσεν ὅτι ὁ θάνατός των προῆλθεν ἐκ χλωριούχου ἀσβέστου. Ἐνεθυμήθη τότε ὅτι ὁ Πόμροϋ εἶχεν ἀγοράσει πρὸ δύο καὶ πλέον μηνῶν ἀπὸ τὸ φαρμακεῖόν του μεγάλην ποσότητα χλωριούχου ἀσβέστου. Ἀνεκοίνωσε τὴν ἀνάμνησίν του ταύτην εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ἡ ὁποία ἐρευνήσασα εἰς τὸ πρώην κατάστημα τῆς κ. Πόμροϋ ἀνεκάλυψεν εἰς μίαν γωνίαν τοῦ ὑπογείου ὑπὸ σωρὸν ἀπορριμμάτων τὰ λείψανα μιᾶς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως. Ἄφθονος ποσότης χλωριούχου ἀσβέστου ἐκάλυπτε τὴν δυσωδίαν. Ἡ μακρὰ ξανθὴ κόμη, ἡ ὁποία ἐκόσμει ἀκόμη τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀμόρφου λειψάνου, προέδιδε τὸ γένος του ὁμοῦ μὲ τὰ φορέματα, τὰ ὁποῖα ἐμαρτύρουν ἐπίσης ὅτι τὸ θῦμα ἦτο μικρὸν κοράσιον. Δὲν ὑπῆρχεν ἀμφιβολία ὅτι ἦτο ἡ Katie Curran, ἡ ὁποία εἶχε μεταβῇ εἰς τὸ κατάστημα τῆς κ. Πόμροϋ διὰ νὰ ἀγοράσῃ κλωστήν. Ὁ ἀλιτήριος παιδοβασασανιστὴς καὶ δολοφόνος Πόμροϋ εἶχε φονεύσει τὸ ἀθῶον κοράσιον. Εἰς ἡλικίαν κατωτέραν

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 29ην σελίδα)

ΑΙ ΕΝ CHARLESTOWN ΦΥΛΑΚΑΙ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΤΗΣ ΜΑΣΣΑΧΟΥΣΕΤΤΗΣ

JACK LONDON.

BURNING DAYLIGHT

JACK LONDON

(COPYRIGHT 1910, BY THE NEW YORK [HEPALD CO.—ALL RIGHT RESERVED)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ἩΤΟ ΕΝΑ ἥσυχο βράδυ εἰς τὸ Τίβολι. Εἰς τὸ μπάρ, τὸ ὁποῖον κατελάμβανε ὁλόκληρον τὴν μίαν πλευρὰν τοῦ σαθροῦ ξυλίνου δωματίου, πέντε ἢ ἓξ ἄνδρες ἀκουμβῶντες εἰς τὸ τεζάκι συνωμίλουν, ἐνῷ δύο ἐξ αὐτῶν συνεζήτουν τὰς θεραπευτικὰς ἰδιότητας τοῦ ἀφεψήματος τῶν φύλλων ἐλάτης, ἢ τοῦ χυμοῦ τοῦ κιτρολεμονιοῦ κατὰ τοῦ σκορβούτου. Συνωμίλουν μὲ ὕφος κουρασμένον, μὲ μεγάλα διαλείμματα, κατὰ τὰ ὁποῖα ἐκυριάρχει μία μελαγχολικὴ σιωπή. Οἱ ἄλλοι μόλις τοὺς ἐπρόσεχον. Εἰς τὸ ἀντικρυνὸν μέρος ἦσαν τὰ τυχηρὰ παιγνίδια. Ὁ μπάγκος ἦτο ἐγκαταλελειμμένος. Μόνος του εἰς θαμὼν ἔπαιζεν εἰς τὸ τραπέζι τοῦ Φάρο. Αὐτὸ τὸ σφαιρίδιον τῆς ρουλέτας εὑρίσκετο εἰς πλήρη ἠρεμίαν καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ παιγνιδίου ἐστέκετο παρὰ τὴν ροχαλίζουσαν κόκκινην θερμάστραν, ὁμιλῶν μὲ νεαρὰν μελανόφθαλμον καὶ ἀρκετὰ εὐπαρουσίαστον γυναῖκα, τὴν ὁποίαν ὅλοι ἀπὸ τὸ Juneau ἕως τὸ Fort Yukon τὴν ἤξευραν ὑπὸ τὸ ὄνομα ἡ Παρθένα. Τρεῖς ἄνδρες ἔπαιζαν πόκερ, μὲ μικρὰ ὅμως ποσὰ καὶ χωρὶς ἐνθουσιασμὸν καὶ χωρὶς κανεὶς νὰ τοὺς προσέχῃ. Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ χοροῦ, τὴν ἀνοιγομένην πρὸς τὸ βάθος, τρία ζεύγη ἐχόρευαν ξεθυμασμένα ὑπὸ τοὺς ἤχους ἑνὸς βιολιοῦ καὶ ἑνὸς πιάνου.

Τὸ Circle City δὲν ἦτο ἐγκαταλελειμμένον οὔτε ἔλειπε τὸ χρῆμα. Οἱ χρυσοθῆραι ἀπὸ τὸ Moosehide Creek καὶ τὰ ἄλλα δυτικὰ ὀρυχεῖα εἶχαν γυρίσει, ἡ δουλειὲς τοῦ καλοκαιροῦ εἶχαν πάῃ καλά, καὶ ἡ τσέπες τῶν ἀνδρῶν ἦσαν γεμάτες μὲ κόνιν καὶ μὲ βώλους χρυσοῦς.

Τὸ Κλόνδαϊκ δὲν εἶχεν ἀκόμη ἀνακαλυφθῇ, οὔτε οἱ μεταλλευταὶ εἶχον μάθῃ τὸν τρόπον τοῦ νὰ σκάπτουν βαθειά... Ἐργασία δὲν ἐγίνετο τὸν χειμῶνα καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον εἶχαν συνηθίσει νὰ διαχειμάζουν εἰς τοὺς μεγάλους συνοικισμοὺς ὅπως τὸ Circle City, καθ' ὅλον τὸ μακρὸν διάστημα τῆς Ἀρκτικῆς νυκτός. Καιρὸν διαθέσιμον εἶχον πολύν, τὰ θυλάκιά των γεμᾶτα, καὶ ἡ μόνη ψυχαγωγία καὶ διασκέδασις, δὲν ἠμποροῦσε νὰ εὑρεθῇ ἀλλοῦ παρὰ εἰς τὰ ποτοπωλεῖα. Ἐν τούτοις τὸ Τίβολι ἦτο ἔρημον καὶ ἡ Παρθένα σχεδὸν ἀκουμβῶσα εἰς τὴν θερμάστραν ἐχασμουρήθη χωρὶς νὰ σκεπάσῃ τὸ στόμα της καὶ εἶπεν εἰς τὸν Charley Bates:

— Ἐὰν δὲν γίνῃ τίποτε σύντομα θὰ πάγω νὰ κοιμηθῶ. Τί παθαίνει τέλος πάντων ὁ συνοικισμός; Ἔχουν πεθάνει ὅλοι;

Ὁ Bates δὲν ἔλαβε κἂν τὴν φροντίδα ν' ἀπαντήσῃ, ἀλλ' ἐξηκολούθησε στρίβων ἕνα τσιγάρο. Ὁ Dan Mac Donald, παληὸς κάπηλος καὶ τζογαδόρος, γενικῶς ἀνεγνωρισμένος, εἰς ὅλον τὸν ἐπάνω Γιουκών, ἰδιοκτήτης τοῦ Τίβολι καὶ ὅλων τῶν τυχηρῶν παιγνιδιῶν, ἐκινήθη ἀπὸ τὴν ἄλλην ἄκραν τοῦ καπηλείου καὶ νυστάζων ἐπλησίασε τοὺς δύο συνομιλητὰς παρὰ τὴν θερμάστραν.

— Πέθανε κανείς; ἠρώτησεν ἡ Παρθένα.

— Ἔτσι φαίνεται, ἦτο ἡ ἀπάντησις.

— Τότε θὰ ἔχῃ πεθάνῃ ὅλος ὁ συνοικισμός, εἶπεν ἐκείνη, κλείουσα τὸ ζήτημα μὲ ἓν νέον χασμουρητόν.

Ὁ Mac Donald ἔκαμεν ἕνα ἐλαφρὸν μορφασμὸν ἐπιδοκιμασίας καὶ ἤνοιξε τὸ στόμα του διὰ νὰ ὁμιλήσῃ, ὅταν ἡ ἐμπροσθία θύρα ἤνοιξε καθ' ὅλον της τὸ πλάτος καὶ ἕνας ἄνθρωπος ἐφάνη εἰς τὸ φῶς. Κομμάτια πάγου καρφωμένα εἰς τὰ ροῦχά του διαλυόμενα καὶ ἐξατμιζόμενα ὑπὸ τὴν θέρμην τῆς αἰθούσης ἐκύλισαν εἰς τὸ πάτωμα καὶ ἔλυωσαν γρήγορα. Ὁ ἄνθρωπος ἔπειτα ἐπῆρε τὴν σκοῦπαν ἡ ὁποία ἐκρέματο εἰς ἕνα καρφὶ ὀπίσω ἀπὸ τὴν θύραν καὶ ἐτίναξε τὸ χιόνι ἀπὸ τὰ χονδρά του ὑποδήματα καὶ τὰ βαρειά του ἐνδύματα. Θὰ ἔκαμνεν ἐντύπωσιν ὑψηλοῦ ἀνδρός, ἐὰν τὴν στιγμὴν ἐκείνην δὲν ἐσηκώνετο ἀπὸ τὴν θέσιν του ἕνας τεράστιος Γαλλοκαναδός, ὁ ὁποῖος ἔσπευσεν εἰς προϋπάντησίν του, τοῦ ὁποίου ἥρπασε τὸ χέρι μὲ ἐγκαρδιότητα.

— Ἀλλό, Daylight! τοῦ εἶπε. Μὰ τὸν Θεὸν σ' ἐπεθύμησα...

— Ἀλλὸ Louis! Πότε προφθάσατε νὰ χωθῆτε ἐδῶ μέσα ὅλοι, εἶπεν ὁ νεοελθών. Ἐλᾶτε, σᾶς κερνῶ καὶ πές τε μας ὅλα τὰ νέα ἀπὸ τὸν Bone Creek. Βρὲ τοὺς σκυλοκουβαλημένους, δῶστε ἐδῶ τὰ χέρια. Ποῦ εἶναι ὁ σύντροφός σου; Τὸν ζητῶ...

Ἄλλος πελώριος ἄνθρωπος ἀπεσπάσθη ἀπὸ τὸ τεζάκι καὶ πλησιάσας τὸν Daylight τοῦ ἔθλιψε τὴν χεῖρα. Ὁ Olaf Henderson καὶ ὁ French Louis, δύο σύντροφοι ἔχοντες τὸ μεταλλεῖον τοῦ Bone Creek, ἦσαν οἱ σωματωδέστεροι ὅλων τῶν ἀνδρῶν τοῦ συνοικισμοῦ, καίτοι δὲ ἐπερνοῦσαν τὸν Daylight μόνον κατὰ μισὸ κεφάλι, ἐν τούτοις τὸν ἐπεσκίασαν ὅλως διόλου.

— Ἀλλὸ Olaf! Τρῶτε μαζύ μου, τὸ ξεύρεις αὐτό; εἶπεν ὁ Daylight. «Αὔριον εἶναι τὰ γενέθλιά μου καὶ θὰ σᾶς μεθύσω ὅλους, τὸ καταλάβατε;... Καὶ σένα Λούη. Θὰ σᾶς βάλω ὅλους κάτω στὴ γιορτή μου, τὸ καταλάβατε; Ἐλᾶτε ἐδῶ νὰ πιοῦμε καὶ θὰ σᾶς τὰ εἰπῶ ὅλα».

Ἡ ἄφιξις τοῦ νεοελθόντος ἐφάνη ὡς νὰ ἐσκόρπισε μίαν θέρμην εἰς τὴν αἴθουσαν. Εἶναι ὁ «Burning Daylight», ἐφώναξεν ἡ Παρθένα, ὅταν τὸν ἀντελήφθη.

Ὁ Charley Bates ἦλθεν εἰς τὰ συγκαλά του καὶ ὁ Dan MacDonald ἐπλησίασεν εἰς τὸ μπάρ. Μὲ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ Daylight ὅλον τὸ μέρος ἐπῆρεν ἕνα ὕφος γελαστὸν καὶ εὔθυμον. Οἱ ἄνθρωποι τοῦ μπὰρ ἔγιναν ζωηρότεροι ἕνας θόρυβος φωνῶν ἐγέμισε τὴν αἴθουσαν, καὶ κάποιος ἐγέλασε δυνατά. Καὶ ἀκόμη ὁ βιολιτζῆς τῆς διπλανῆς αἰθούσης ὅταν εἶδεν ἀπὸ μίαν χαραγμάδα τὸν Daylight τὸ εἶπεν εἰς τὸν πιανίσταν, καὶ ὁ χρόνος τοῦ βὰλς ἔγινε γοργότερος καὶ θριαμβευτικώτερος, ἡ δὲ ζωηρότης μεταδοθεῖσα εἰς τοὺς χορευτὰς τοὺς ἔδωκε νέαν ὄρεξιν καὶ νέο κέφι. Ἀπὸ τὰ παληὰ χρόνια ἦτο γνωστὸν εἰς ὅλους ἐκεῖ μέσα ὅτι ὅπου παρουσιάζετο ὁ Daylight ἔφευγεν ἡ μελαγχολία καὶ ἡ κατσουφιά.

BURNING DAYLIGHT

Ἐκεῖνος ἐν τῷ μεταξὺ στραφεὶς εἶδε τὴν γυναῖκα παρὰ τὴν θερμάστραν καὶ ἐπῆρε τὸν χαιρετισμόν, τὸν ὁποῖον ἐκείνη τοῦ ἔστειλε μὲ ἕνα μειδίαμα.

— Γειά σου Παρθένα καλὸ κορίτσι! ἐφώναξε. Γειά σου Charley! Τί πάθατε τέλος πάντων ὅλοι σας ἐδῶ μέσα! Τί καταιδασμένα μοῦτρα εἶναι αὐτά; Τί διάβολο. Τὰ φέρετρα δὲν ἀκρίβαιναν ἀκόμη!.. Ἐλᾶτε ἐδῶ βρὲ νὰ πιῆτε! Ἐλᾶτε ἐδῶ ποῦ εἶσθε σὰν ἄταφοι νεκροί, καὶ λέτε τί φαρμάκι θὰ πιῆτε. Ἐλᾶτε ὅλοι ἐδῶ. Ἀπόψε εἶναι ἡ βραδυά μου καὶ ἐννοῶ νὰ τὸ κάψω. Αὔριο γίνομαι τριάντα χρονῶν. Καλὰ γεράματα ἔπειτα. Ἀπόψε εἶναι ἡ τελευταία σταλαγματιὰ τῆς νειότης μου. Ὅλοι μαζὺ λοιπόν. Σηκωθῆτε ἐπάνω.

— Βάστα Davis, εἶπεν εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Φάρο, θέλω νὰ ἰδῶ ἂν θὰ μὲ κεράσῃς ἢ ἐὰν θὰ σὲ κεράσω.

Ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπην του ἕνα σάκκον μὲ κόνιν χρυσοῦ καὶ τὸν ἀπέθεσεν ἐπάνω εἰς ἕνα ψιλὸ χαρτί.

— Πενῆντα! εἶπεν

Ὁ μπάγκος ἐτράβηξε δύο χαρτιά. Τὸ ψιλὸ ἐκέρδιζε. Ἔβαλε τὸ ποσὸν ἐπάνω εἰς ἕνα φύλλο χαρτί, καὶ ὁ ζυγιστὴς τοῦ μπὰρ ἐζύγισε χρυσῆν κόνιν, ἰσοδυναμοῦσαν πρὸς πενῆντα δολλάρια, καὶ τὴν ἔρριψεν εἰς τὸν σάκκον τοῦ Daylight. Τὸ βάλς εἰς τὸ διπλανὸν δωμάτιον εἶχε τελειώσει καὶ τὰ τρία ζεύγη τὰ ὁποῖα ἐχόρευαν εἰσῆλθον εἰς τὸ μπὰρ ἀκολουθούμενα ἀπὸ τὸν βιολιτζῆν καὶ τὸν πιανίσταν. Ὁ Daylight τοὺς εἶδε.

— Σηκωθῆτε ὅλοι ἀπάνω καὶ λέτε! Τί θὰ πιῆτε! Ἀπόψε εἶναι ἡ βραδυά μου καὶ τέτοιες βραδυὲς δὲν μοῦ ἔρχονται συχνά. Ἐπάνω μπακαλιαροφάγοι... Εἶναι δική μου ἡ βραδυά.

— Ψωριάρικη βραδυά, ἐμουρμούρησεν ὁ Charley Bates.

— Δίκαιο ἔχεις παιδί μου, εἶπεν εὐθύμως ὁ Daylight. Ψωριάρικη βραδυά, ἀλλὰ πάλι δική μου βραδυὰ εἶναι. Καὶ ἐγὼ εἶμαι ὁ ψωραλέος λύκος. Γιὰ σταθῆτε νὰ οὐρλιάσω...

Πράγματι ἀφῆκεν ἕνα τέτοιο οὔρλιασμα, ὥστε ἡ Παρθένα ἔκλεισε τὰ αὐτιὰ μὲ τὰ χέρια της τρέμουσα. Δὲν ἐπρόφθασεν ὅμως νὰ συνέλθῃ ἀπὸ τὴν ἐντύπωσιν ἐκείνην καὶ μετ' ὀλίγον εὑρίσκετο εἰς τὰς ἀγκάλας του στροβιλιζομένη μέσα εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ χοροῦ, ὅπου τοὺς ἠκολούθησαν ὅλοι οἱ ἄλλοι χορεύοντες καὶ φωνάζοντες τόσον ποῦ ἔγινε σωστὸ κανδαιμόνιον, τοῦ ὁποίου κέντρον ἦτο αὐτὸς ὁ Daylight.

Ἡ ἀτμοσφαῖρα ἐκεῖ μέσα εἶχεν ἀλλάξῃ μὲ τὴν ἄφιξίν του. Ἐνόμιζε κανεὶς ὅτι εἶχε δώσῃ ζωὴν εἰς ὅλα τὰ πράγματα. Ἄνθρωποι περνῶντες ἀπ' ἔξω, εἰσήρχοντο ἑλκυόμενοι ἀπὸ τὴν βοὴν καὶ κλείοντες τὴν θύραν ἔλεγον:

Ὁ «Daylight εἶναι μέσα.» Καὶ ὅσοι ἐμπῆκαν ἔμειναν μέσα πίνοντες καὶ θορυβοῦντες. Οἱ χαρτοπαῖκται ἔκαμαν καινούργιο συκῶτι, τὰ τραπέζια ἐγέμισαν ἀπὸ κόσμον καὶ μάρκες, καὶ τὸ στριφογύρισμα τῆς ρουλέττας ἐκυριάρχησεν ὅλης τῆς ζωηρότητος, πνιγόμενον μόνον ἀπὸ τὰ ἐπιφωνήματα καὶ τὰ βαρειὰ γέλοια τῶν ὀϊρῶν.

Ὀλίγοι ἦσαν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐγνώριζον τὸν Elam Harnish ὑπὸ ἄλλο ὄνομα ἐκτὸς τοῦ Burning Daylight.

Τὸ ἐπώνυμον αὐτὸ σημαῖνον «καυτερὸ ξημέρωμα» τοῦ εἶχε δοθῇ ἔξω εἰς τὰ μεταλλεῖα, ἀπὸ μίαν συνήθειαν τὴν ὁποίαν εἶχε νὰ ἐξυπνᾷ πρωῒ τοὺς συναδέλφους του, ἀφαιρῶν τὰς κουβέρτας των μὲ τὸ πρόσχημα ὅτι «ἐξημέρωσε κι' ἔκαιε». Καὶ ἐπειδὴ καυτερὸ ξημέρωμα εἰς τὴν Ἀλάσκαν κτυποῦσε παράξενα εἰς τὸ αὐτί, τὸ ὄνομα Burning Daylight τοῦ ἔμεινε. Οἱ σκαπανεῖς τῶν ὑπερβορείων ἐκείνων ὀρυχείων, διότι ὅλοι ἦσαν κυριολεκτικῶς σκαπανεῖς ἐκεῖ, τὸν ἐγνώριζον ἀπὸ τὰ παληὰ του χρόνια.

Ὁ Jack Mayo καὶ ὁ Jack McQuestion ἦσαν παλαιότεροί του, ἀλλ' ἐκεῖνοι εἶχαν ἔλθῃ διὰ τῶν Βραχωδῶν Ὀρέων, ἀκολουθοῦντες τὸν δρόμον τοῦ δρόμου τοῦ Χώδσωνος. Ἐκεῖνος ὅμως ἦτο ὁ πρῶτος σχεδόν, ὅστις ἐπέρασεν ἀπὸ τὰς περιβοήτους διόδους Chilcoot καὶ Chilcat Pass.

Κατὰ τὴν ἄνοιξιν τοῦ 1883 ὁ Elam Harnish, πρὸ δώδεκα ὅλων ἐτῶν, παιδὶ μόλις δεκαοκτὼ ἐτῶν, ἐπέρασεν ἀπὸ τὸ Chilcoot Pass μὲ πέντε συντρόφους. Τὸ φθινόπωρον ἐπέρασε ξανὰ πίσω μὲ ἕνα μόνον. Οἱ ἄλλοι τέσσαρες ἐχάθησαν μέσα εἰς κάποιαν χαράδραν τῆς ἀγνώστου ἐκείνης γῆς.

Ἐπὶ δώδεκα χρόνια πλέον ὁ Elam κατεγίνετο εἰς τὴν βαρεῖαν καὶ ἐπίπονον ἐργασίαν τοῦ χρυσοθήρα εἰς τὰ πέριξ τοῦ Circle City.

Εἰμποροῦσε κανεὶς χωρὶς φόβον νὰ εἰπῇ ὅτι ὁ νεαρὸς ἐκεῖνος χρυσωρύχος ἀνεπτύχθη μαζὺ μὲ τὴν Ἀλάσκαν. Δὲν εἶχε γνωρίσει ἄλλο μέρος. Ὁ πολιτισμὸς ἦτο ὄνειρον λησμονημένον δι' αὐτόν.

Καὶ οἱ συνοικισμοὶ τοῦ Forty Mile καὶ Circle City, τοῦ ἐφαίνοντο ἀληθιναὶ μητροπόλεις. Καὶ ὄχι μόνον εἶχεν ἀναπτυχθῇ μαζὺ μὲ τὸ μέρος, ἀλλ' ἀκόμη ἐβοήθησεν εἰς τὴν θεμελίωσίν του. Ἔκαμε τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν γεωγραφίαν του καὶ τὰ ἴχνη του ἦσαν τὰ πρῶτα τὰ ὁποῖα εἶχον ἐντυπωθῆ ἐκεῖ πέρα, ὅταν ὁ τόπος ἦτο ἀκόμη ἄγνωστος.

Οἱ ἥρωες δυσκόλως λατρεύονται ὑπὸ ἡρώων. Εἰς ἐκείνην ὅμως τὴν νέαν γῆν, νέος αὐτὸς ἐθεωρεῖτο εἷς ἀπὸ τοὺς γεροντοτέρους. Ἀπὸ χρονολογικῆς ἀπόψεως ἦτο παλαιότερός των. Εἰς τὸ ζήτημα τῶν κατορθωμάτων ὑπελείπετο αὐτῶν. Εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀντοχῆς τοὺς ἐπερνοῦσεν ὅλους. [illegible] ἐθεωρεῖτο ἀνὴρ νευρώδης, τετράγωνος καὶ ψύχραιμος.

Εἰς ὅλα τὰ μέρη, ὅπου ἡ ζωὴ εἶναι ζήτημα τύχης, οἱ ἄνθρωποι αὐτομάτως γίνονται παῖκται, καὶ χάριν διασκεδάσεως καὶ χάριν περισπασμοῦ τοῦ μυαλοῦ των. Εἰς τὸ Yukon οἱ ἄνδρες ἔπαιζαν τὴν ζωήν των διὰ τὸ χρυσάφι, καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐκέρδιζαν αὐτὸ ἀπὸ τὰ ἔγκατα τῆς γῆς τὸ ἔπαιζαν εἰς τὰ χαρτιὰ μεταξύ των.

Δὲν ἀπετέλει ὁ Elam Harnish ἐξαίρεσιν εἰς τὸ ζήτημα αὐτό. Ἦτο πρωτογενὴς ἄνθρωπος καὶ ὡς τοιοῦτος ᾐσθάνετο πολὺ βαθειὰ τὸ παιγνίδι τῆς ζωῆς. Τὸ περιβάλλον τοῦ εἶχε δείξῃ κατὰ ποῖον τρόπον θὰ τὸ ἔπαιζε. Γεννηθεὶς εἰς μίαν φάρμαν τῆς Ἀϊόβας καὶ μεταναστεύσας μαζὺ μὲ τὴν οἰκογένειάν του εἰς τὸ ἀνατολικὸν Oregon ὁ Elam, ἐμεγάλωσε μέσα εἰς ἕνα τόπον ὅπου ἐκυριάρχει ἡ ζωὴ τῶν μεταλλείων.

Συνεπῶς ἀπὸ μικρὸ παιδὶ δὲν εἶχε μάθη ἄλλο τίποτε παρὰ νὰ διακινδυνεύῃ.

Ὁ ζυγιστὴς τοῦ Μπὰρ ἐζύγισε χρυσῆν κόνιν ἀξίας 50 δολλαρίων καὶ τὴν ἔρριψεν εἰς τὸν σάκκον τοῦ Burning Daylight

Τὸ θάρρος καὶ ἡ ἀντοχὴ ἔπαιζαν κάποιον ρόλον καὶ ἡ μεγάλη θεὰ τύχη ἀνεκάτωνε τὰ χαρτιά. Ἡ τιμία ἐργασία, ἦτο ἐργασία ἀσφαλής, ἀλλὰ ἰσχνὰ κέρδη, δὲν ἐλογαριάζετο κἄν. Ἔπαιζε δυνατὰ σὰν ἄνδρας. Ἔπαιζε τὸ πᾶν διὰ νὰ κερδίσῃ τὸ πᾶν καὶ ὅταν ἐκέρδιζεν ὀλιγώτερα ἀπὸ τὸ πᾶν ἐθεωρεῖτο ζημιωμένος. Λοιπὸν ἐπὶ δώδεκα ὁλόκληρα χρόνια καὶ [illegible] Yukon ὁ Elam Harnish ἔχανεν... Εἶναι ἀλήθεια ὅτι τὸ περασμένο καλοκαίρι εἰς τὸ Moosehide Creek εἶχε βγάλη μετάλλευμα εἴκοσι χιλιάδων δολλαρίων, ἀφήσας ἐπὶ τόπου μόλις ἄλλας εἴκοσι χιλιάδας ἀκόμη.

Διάβολε, εἶχε παίξῃ τὴν ζωήν του ἐπὶ δώδεκα χρόνια καὶ σαράντα χιλιάδες δολλάρια ἦσαν πολὺ μικρὸν κέρδος, μὲ τὸ ὁποῖον μόλις θὰ ἐπλήρωνεν ἕνα κέρασμα καὶ ἕνα χορὸν εἰς τὸ Τίβολι, ἕνα χειμωνιάτικο [illegible] εἰς τὸ Σίρκλ Σίτυ, καὶ ἕνα καινούριο χρέος διὰ τὸν ἐρχόμενον χρόνον. Ὅταν ὁ χορὸς ἐτελείωσεν, ὁ Elam Harnish ἐφώναξεν [illegible] ξανά. Τὰ ποτὰ εἶχαν ἕνα δολλάριον τὸ ἕν, ὁ χρυσὸς ἐλογαριάζετο πρὸς δεκαὲξ δολλάρια τὴν οὐγγίαν μέσα εἰς τὸ Τίβολι ἦσαν τριάντα ἄνθρωποι, καὶ εἰς τὸ τέλος, κάθε φορὰν ὁ Elam ἦτο ὁ κερνῶν τοὺς πάντας. Ἦτο ἄλλως τε [illegible] καὶ δὲν ἐπετρέπετο εἰς κανένα ἄλλον νὰ πληρώσῃ. Ὄχι ὅτι ὁ Elam ἦτο μέθυσος. Δὲν ἔδιδεν εἰς τὸ οὐΐσκυ καμμίαν σημασίαν. Εἶχε τόσην ζωὴν καὶ τόσην δύναμιν μέσα του, ἦτο τόσον ὑγιὴς τὸ σῶμα καὶ τὸ πνεῦμα, ὥστε δὲν ἐγίνετο σκλάβος τοῦ ἀλκοόλ. Εἶχε περάσῃ μῆνας ὁλοκλήρους βαρείας ἐργασίας εἰς τὰ χιόνια τοῦ κάμπου καὶ τοὺς παγωμένους ποταμοὺς οὐδέποτε πίνων τίποτε περισσότερον ἀπὸ καφέ, καὶ ἕνα χρόνον ὁλόκληρον δὲν εἶχε πιῆ οὔτε [illegible]. Ἐπήγαινεν ὅμως μὲ τὸ κοπάδι καὶ ἔκαμνεν ὅ,τι ἔκαμναν οἱ ἄλλοι, ἀφοῦ δὲ ἡ κοινωνικὴ ζωὴ τοῦ Γιουκὼν ἐξεδηλοῦτο εἰς τὸ μπάρ, τὴν ἐξεδήλωνε καὶ αὐτὸς κατὰ τὸν ἐπικρατοῦντα τρόπον. Ἔπειτα καὶ εἰς τοὺς μεταλλευτικοὺς συνοικισμοὺς τοῦ West ὅλοι οἱ ἄνδρες ἔκαμναν τὸ ἴδιον πρᾶγμα καὶ ὁ Elam τοὺς εἶχεν ἰδῆ, ὅταν ἦτο ἀκόμη παιδί. Συνεπῶς τὸ κέρασμα ἦτο δι' αὐτὸν τὸ [illegible] κοινωνικῆς ἐπιδείξεως. Ἄλλον τρόπον δὲν εἶχε μάθη.

Ὅλοι οἱ θαμῶνες τοῦ Τίβολι ἐφοροῦσαν σχεδὸν ὅμοια ροῦχα καὶ ὁ Elam

Harnish δὲν ἔκαμνεν ἐξαίρεσιν τοῦ κανόνος. Εἶχεν ὅμως κἄτι τι τὸ ἐξαιρετικὸν εἰς τὴν φυσιογνωμίαν του, ὥστε νὰ κάμνῃ ἐντύπωσιν. Τσαρούχια ἀπὸ μαλακὸν δέρμα ταράνδου, πεποικιλμένα κατὰ τὸν ἰνδικὸν τρόπον, ἐκάλυπτον τοὺς πόδας του. Τὸ κοστοῦμί του ἦτο ἀπὸ βαρύτατον μάλλινον ὕφασμα, ἀνηρτημένον ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ του δι' ἑνὸς δερματίνου λωρίου, κατὰ τὸ σύστημα δὲ τοῦ Yukon ἔφερεν ἕνα ζευγάρι χονδρὰ γουνωμένα γάντια. Εἰς τὸ κεφάλι ἐφοροῦσεν ἕνα καοῦκον ἀπὸ γοῦναν μὲ ἰσχυρότατα κατὰ τοῦ ψύχους προφυλακτήρια τῶν αὐτιῶν ἀπὸ τὸ ἴδιον γούνωμα. Τὸ πρόσωπόν του, ἰσχνὸν καὶ ἐλαφρῶς ᾠοειδές, εἶχε κἄτι ἐνθυμίζον τὰς φυσιογνωμίας τῶν Ἰνδῶν τῆς Ἀμερικῆς. Εἰς τοῦτο συνετέλει τὸ ἡλιοκαὲς δέρμα καὶ τὰ βαθειὰ μαῦρα μάτιά του. Ἐφαίνετο μεγαλείτερος ἀπὸ τριάντα ἐτῶν καὶ ὅμως, φρεσκοξυρισμένος καὶ χωρὶς ρυτίδας, ἔκαμνε τὴν ἐντύπωσιν σχεδὸν παιδιοῦ. Ἡ ζωή του τὸν εἶχε κάμῃ τέτοιον καὶ τὸ ἔβλεπε κανεὶς εἰς ὅλην τὴν φυσιογνωμίαν καὶ τὸ παράστημά του.

Τὰ χείλη του ἦσαν λεπτὰ καὶ ἀνοίγοντα ἄφιναν νὰ διαφαίνεται μία συστοιχία λευκῶν ἰσχυροτάτων ὀδόντων. Καὶ ὅμως τὰ χείλη αὐτὰ εἶχον κἄποιαν γλυκύτητα, ὅπως τὰ μάτιά του εἶχαν κἄποιο χαμόγελο. Αὐτὰ τὰ δύο χαρίσματα

Σηκωθῆτε ὅλοι ἐπάνω! καὶ λέτε τί φαρμάκι θὰ πιῆτε!.., Αὐτὴ εἶναι ἡ βραδυά μου καὶ ἐννοῶ νὰ τὸ κάψω!...

τὸν ἔκαμναν νὰ διαφέρῃ ἀπὸ ὅ,τι τὸν ἔκαμεν ἡ φύσις. Χωρὶς αὐτὰ θὰ ἐφαίνετο ἄγριος, τραχὺς καὶ ὠμός, ἴσως. Ἡ ρίς του ἦτο λεπτή, μὲ κανονικοὺς ρώθωνας, καὶ ἀνάλογος πρὸς τὴν ὅλην φυσιογνωμίαν, καὶ τὸ μέτωπόν του, καίτοι στενόν, ἦτο συμμετρικὸν καὶ κανονικώτατα κυρτόν. Ἕνα ἄλλο Ἰνδικὸν χαρακτηριστικὸν ἦσαν τὰ μαλλιά του, πολὺ ἴσα, πολὺ μαῦρα καὶ μὲ μίαν λάμψιν τὴν ὁποίαν μόνη ἡ τελεία ὑγεία δίδει εἰς τὴν κόμην.

— Μωρὲ ὁ Burning Daylight τὸ καίει γιὰ καλὰ ἀπόψε, εἶπεν ὁ Dan MacDonald, τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς καθ' ἣν μία θορυβώδης ἐπευφημία ἐκ μέρους τῶν χορευτῶν ἐγέμισε τὸ δωμάτιον...

— Καὶ εἶναι ὁ ἄνθρωπος ποῦ μπορεῖ νὰ τὸ κάνῃ, αἴ! Louis; εἶπεν ὁ Olaf Henderson.

— Ναί! μὰ τὴν πίστιν μου, εἶπεν ὁ French Louis. Εἶναι γεμᾶτο μάλαμα αὐτὸ τὸ παιδί, στοιχηματάω.

Καὶ ὅταν τὴν ἡμέραν τοῦ μεγάλου ξεπλύματος ὁ Παντοδύναμος Θεὸς πλύνῃ τὴν ψυχὴ τοῦ Daylight καὶ τὴν κοσκινίσῃ, εἶπεν ὁ Mac Donald, λοιπὸν νὰ μὲ θυμᾶστε, θἄχῃ ὁ Παντοδύναμος καὶ τότε ἀκόμη νὰ τὸν ξεπλύνῃ ἀπὸ τὸ μάλαμα.

— Αὐτὸ ἦταν καλό, ἐγρύλλισεν ὁ Olaf Henderson, κυττάζων μὲ θαυμασμὸν τὸν τσογαδόρον.

— Πολὺ καλό, ἐπεκύρωσεν ὁ French Louis. Δὲν σᾶς φαίνεται ὅμως ὅτι θὰ ἦταν καλὸ νὰ πάρωμεν ἕνα ντρίνκ ἀπάνω σ' αὐτά;

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ἦτο ἡ δευτέρα ὥρα τῆς πρωΐας, ὅτε οἱ χορευταί, πεινάσαντες, διέκοψαν τὸν χορὸν ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν. Ἀκριβῶς λοιπὸν τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ Jack Kearns ἔρριψε τὴν ἰδέαν τοῦ πόκερ. Ὁ Kearns αὐτὸς ἦτο ἕνας χονδράνθρωπος μὲ ἁδρὰ χαρακτηριστικά, ὁ ὁποῖος μαζὺ μὲ τὸν Bettles ἦτο ὁ πρῶτος ποῦ ἐρριψοκινδύνευσεν εἰς τὰ βορειότερα μέρη τῆς Ἀλάσκας, προχωρήσας εἰς τὸ Koyokuk. Ἔπειτα, ὅταν ἐγύρισεν ἀπ' ἐκεῖ, ἐγκατεστάθη πάλιν εἰς τὸ Forty Mile καὶ τὸ Sixty Mile καὶ ἐπεδόθη εἰς ἄλλας ἐπιχειρήσεις, μία ἐκ τῶν ὁποίων ἦτο ἡ ἀγορὰ ἑνὸς μικροῦ πριονιστηρίου καὶ ἑνὸς μικροῦ ἀτμοπλοίου διὰ τὴν ποταμοπλοΐαν. Τὸ βαποράκι αὐτό, παραγγελθὲν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, ἦτο ἤδη εἰς τὸν δρόμον του, μεταφερθὲν διὰ ξηρᾶς ἀπὸ τὴν περιβόητον δίοδον τοῦ Chilcoot, Pass, καὶ περιμένον τὴν διάλυσιν τῶν πάγων διὰ νὰ κλείσῃ τὸν Γιουκὼν ἀργότερον, ὅταν ὁ Βερίγγειος καὶ τὸ στόμιον τοῦ Γιουκὼν θὰ ἐκαθάριζον ἀπὸ τοὺς πάγους τὸ ἀτμόπλοιον, θὰ ἐφόρτωνεν εἰς τὸν Ἅγιον Μιχαὴλ καὶ θὰ ἀνέπλεε τὸν ποταμόν.

Ὁ Jack Kearns λοιπὸν ἔρριψε τὴν ἰδέαν τοῦ Πόκερ. Ὁ French Louis, ὁ Dan Mac Donald, Hal καὶ ὁ Campbell οἱ ὁποῖοι εἶχαν κάμῃ καλὲς δουλειὲς εἰς τὸ Moosehide καὶ οἱ ὁποῖοι ἐχόρευαν διότι ὅλα τὰ κορίτσια τοῦ Τίβολι δὲν ἦσαν περισσότερα ἀπὸ τρία, ἐδέχθησαν τὴν πρότασιν. Ἐχρειάζετο ὅμως ἕνας πέμπτος σύντροφος, ὅταν ἀπὸ τὴν αἴθουσαν τοῦ χοροῦ ἀνέθρωσεν ὁ Burning Daylight μὲ τὴν Παρθέναν στηριζομένην εἰς τὸν βραχίονά του, καὶ μὲ τοὺς λοιποὺς χορευτὰς κατόπιν του.. Ἀκούσας ὅτι ἔγινε λόγος διὰ Πόκερ ἐπλησίασε πρὸς τὸ τραπέζι τοῦ χαρτοπαιγνίου.

— Σὲ χρειαζόμεθα, εἶπεν ὁ Campbell. Κάθησαι. Πῶς πάει ἡ τύχη σου;

— Ὤ! ἀπόψε ἔχω τύχην, εἶπεν ὁ Daylight μὲ ἐνθουσιασμόν, καὶ τὴν ἰδίαν στιγμὴν ᾐσθάνθη τὴν Παρθέναν νὰ τοῦ σφίγγῃ δυνατὰ τὸν βραχίονα. Ἤθελε νὰ χορεύσῃ ἀκόμη μαζύ του. Ἔχω τύχη, ἀλλὰ προτιμῶ νὰ χορεύσω. Δὲν μοῦ κάνει ἄλλως τε καρδιὰ νὰ σᾶς πάρω ὀλωνῶν τοὺς παράδες, εἶπεν ἐκεῖνος.

Κανεὶς δὲν τὸν ἐβίασεν. Ἐπῆραν τὴν ἄρνησίν του ὡς ὁριστικήν, καὶ ἡ Παρθένα τώρα τὸν ἔσφιγγε δυνατώτερα καὶ τὸν ἔσυρε πρὸς τὸ μέρος τῶν ἄλλων χορευτῶν. Ἀλλὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην κἄτι τι τὸν ἔκαμε ν' ἀλλάξῃ γνώμην. Ὄχι ὅτι δὲν ἤθελε νὰ χορεύσῃ, οὔτε ὅτι ἤθελε νὰ προσβάλῃ τὴν σύντροφόν του. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ σφίγξιμο τοῦ χεριοῦ ἔκαμε τὴν ἀνδρικήν του ὑπερηφάνειαν νὰ ἐπαναστατήσῃ. Ἡ πρώτη του σκέψις ἦτο ὅτι δὲν ἤθελε καμμίαν γυναῖκα νὰ τὸν κυβερνᾷ. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι αἱ γυναῖκες τὸν ἐτριγύριζον, ἀλλ' αὐτὸς δὲν ἔδιδε προσοχήν. Δι' αὐτὸν αἱ γυναῖκες ἦσαν παιγνίδια, κοῦκλες...... κἄτι τι μὲ τὸ ὁποῖον σκοτώνει κανεὶς τὴν ὥραν του, ὅταν θέλει νὰ ξεκουρασθῇ ἀπὸ τὸ μεγάλο παιγνίδι τῆς ζωῆς. Εἶχεν ἀνακατώσῃ τὰς γυναῖκας μὲ τὸ οὐΐσκυ καὶ μὲ τὸν τζόγον καὶ ἀπὸ τὰς παρατηρήσεις του ἔβγαζε τὸ συμπέρασμα ὅτι ἦτο εὐκολώτερον νὰ κόψῃ κανεὶς τὸ πιοτὸ καὶ τὰ χαρτιά, παρὰ τοὺς δεσμοὺς μὲ μίαν γυναῖκα ἡ ὁποία θὰ κατώρθωνε νὰ τὸν μπλέξῃ.

Ἦτο σκλάβος τοῦ ἑαυτοῦ του, καὶ ἐννοιωθε τὸν ἐγωϊσμόν του πολὺ βαθειά, ὥστε ἐτρελλαίνετο εἰς τὴν ἰδέαν ὅτι κἄποιος ἄλλος θὰ εἰμποροῦσε νὰ τοῦ ἐπιβληθῇ. Τὴν γλυκεῖαν σκλαβιὰν τοῦ ἔρωτος δὲν εἰμποροῦσε νὰ τὴν ἀντιληφθῇ. Οἱ ἐρωτευμένοι ἄνδρες τοὺς ὁποίους εἶχεν ἰδῆ τοῦ ἐφαίνοντο παράφρονες, καὶ ἡ παραφροσύνη τοῦ ἐφαίνετο ὡς κἄτι τι, τὸ ὁποῖον δὲν ἀξίζει ἀνάλυσιν. Ἔκαμνε παρέαν μὲ ἄνδρας. Ἀλλὰ ἡ παρέα τῶν ἀνδρῶν δὲν εἶναι ἔρως. Ἦτο καθαρῶς ζήτημα δουλειᾶς. Ἦτο ἕνας παστρικὸς λογαριασμὸς μεταξὺ ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι δὲν κατεδίωκον ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, ἀλλὰ συνεμερίζοντο τοὺς κινδύνους τοῦ δρόμου καὶ τοῦ ποταμοῦ καὶ τοῦ βουνοῦ, κυνηγοῦντες τὴν ζωὴν καὶ τὴν τύχην. Οἱ ἄνδρες ὅμως καὶ αἱ γυναῖκες κατεδίωκον ἀλλήλους καὶ τὸ συμπέρασμα ἦτο ὅτι ὁ ἕνας ἔπρεπε νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὸν ἄλλον. Ἡ παρέα ἦτο ἄλλο πρᾶγμα. Δὲν ὑπῆρχε σκλαβιὰ εἰς αὐτήν, καὶ μολονότι αὐτὸς ἦτο δυνατὸς ἄνδρας, ἔδιδε πάντοτε περισσότερα τῶν ὅσων ἐλάμβανε, δὲν ἔκαμνε κἄτι τι τὸ ὁποῖον ὤφειλε νὰ κάμνῃ, ἀλλὰ κἄτι τι τὸ ὁποῖον τοῦ ὑπηγόρευεν ἡ φυσική του γενναιοδωρία....

Τὸ νὰ περιπατῇ ἐπὶ ἡμέρας μέσα εἰς τοὺς χιονοστροβίλους, φέρων διπλοῦν φορτίον ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔφερεν ὁ σύντροφός του, δὲν ἦτο ὑποχρέωσις, οὔτε σκλαβιά. Ἔκαμνεν ὁ καθεὶς τὸ καλλίτερο ποῦ εἰμποροῦσεν. Αὐτὸ ἦτο τὸ πνεῦμα τῆς δουλειᾶς. Ἄλλοι ἦσαν ἰσχυρότεροι ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ἀλλ' ἀφοῦ ὁ καθεὶς ἔκαμνεν ὅ,τι καλλίτερον εἰμποροῦσε, ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν ὑπηρεσιῶν ἦτο καλή, τὸ πνεῦμα τῆς συνεργασίας ἐτηρεῖτο καὶ ὅλοι ἔπαιρναν δικαίως τὸ ἀνάλογόν των.

Μὲ τὰς γυναῖκας ὅμως, τὸ πρᾶγμα ἦτο διαφορετικόν. Αὗται ἔδιδον ὀλίγα καὶ ἤθελον τὸ πᾶν Αἱ γυναῖκες εἶχον δεσμὰ μὲ τὰ ὁποῖα θὰ εἰμποροῦσαν νὰ δέσουν κάθε ἄνδρα, ὅστις θὰ τὰς ἐκύτταζε δύο φορές. Ἰδοὺ ἀκόμη ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ Παρθένα ἐχαμογέλα, διότι εἶχε κατορθώσῃ νὰ τὸν κάμῃ νὰ χορεύσῃ μαζύ της. Ἔπειτα ὁ χορὸς δὲν ἦτο τίποτε. Ἀλλὰ εἶχε χορεύσῃ μίαν ἢ δύο ἢ τρεῖς φορὲς μαζύ της καὶ αὐτὸ τῆς εἶχε δώσῃ τὸ θάρρος νὰ τοῦ σφίγγῃ τὸ μπράτσο, ὅταν τοῦ ὡμίλει. Αὐτὸ τὸ σφίγξιμο ἦτο τὸ πρῶτον ἀπὸ τὰ δεσμὰ ποῦ εἶχεν εἰς τὰ χέριά της, καὶ μὲ τὰ ὁποῖα θὰ ἤθελε νὰ τὸν δέσῃ. Ἀπεναντίας ὑγιὴς καὶ εὔρωστος καὶ καλὴ χορεύτρια ἦτο ὅ,τι καλλίτερον θὰ εἰμποροῦσε κανεὶς νὰ ἐπιθυμήσῃ. Ἀλλὰ τὸ κάτω κάτω τῆς γραφῆς ἦτο γυναῖκα καὶ ἤθελε νὰ τὸν σκλαβώσῃ. Καλλίτερο ἦτο τὸ πόκερ. Ἔπειτα τὸ πόκερ τοῦ ἤρεσεν ἄλλο τόσον ὅπως καὶ ὁ χορός.

Ἀντέστη λοιπὸν εἰς τὸ τράβηγμα τῆς Παρθένας καὶ εἶπεν εἰς τοὺς παίκτας.

— Μωρέ!.... σὰν νὰ μοῦ ἔρχεται ὄρεξις νὰ σᾶς ξεστείλω ὅλους......

(Ἀκολουθεῖ)

ΑΠΟ ΟΣΑ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ

ΕΠΗΓΑ Η ΔΕΝ ΕΠΗΓΑ ;

Αὐτὸ ἀπεριφράστως ἐρωτᾷ εἰς τὸ τεῦχος τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ «Hampton's Magazine», ὁ παγκοσμίως διαβόητος κατασταὶς ἐξερευνητὴς τοῦ Βορείου Πόλου Δόκτωρ Φρειδερῖκος Κούκ.

Καὶ διὰ νὰ μεταφέρωμεν ἀκριβῶς ὅλην τὴν ὁμολογίαν του, ἰδοὺ τί λέγει ὁ Δόκτωρ:

«Ἐπῆγα ἕως εἰς τὸν Βόρειον Πόλον; Ἴσως ἔκαμα λάθος νομίσας ὅτι ἐπῆγα. Κατόπιν ὡρίμου σκέψεως ὁμολογῶ ὅτι δὲν γνωρίζω ἀπολύτως, ἂν ἔφθασα ἕως εἰς τὸν Βόρειον Πόλον ἢ ὄχι. Μία τοιαύτη δήλωσίς μου ἴσως κάμῃ κατάπληξιν. Ἀλλὰ θέλω νὰ καταπλήξω τὸν κόσμον, ἀρκεῖ μὲ μίαν τοιαύτην εὐκαιρίαν νὰ εἰμπορέσω νὰ τοῦ παρουσιάσω τὸ ζήτημά μου. Λέγων ζήτημά μου, δὲν ἐννοῶ τὸ ζήτημα τῆς γεωγραφικῆς μου ἀνακαλύψεως, ἀλλ' ἁπλῶς ἓν ζήτημα τὸ ὁποῖον μὲ θίγει ὡς ἄνθρωπον.

Διότι, ἂν ἡ ἀνακάλυψις τοῦ Πόλου ἔχει μεγάλην σημασίαν, δι' ἐμὲ ἐν τούτοις ἡ ἐμπιστοσύνη καὶ ἡ συμπάθεια τοῦ κοινοῦ μοὶ εἶναι πολὺ περισσότερον πολύτιμος!»

Μὲ τὸ ὕφος τοῦτο ἀρχίζων ὁ Κοὺκ προχωρεῖ καὶ λέγει:

«Πολλοὶ μὲ κατηγόρησαν ὡς ἀγύρτην καὶ ὡς κλέπτην. Ἀλλ' ἐὰν ἐγώ, καλῇ τῇ πίστει καὶ χωρὶς τὴν πρόθεσιν νὰ γελάσω κανένα, ἐπίστευσα πράγματι ὅτι ἔφθασα τὸν Πόλον, εἶμαι ἆρά γε διὰ τοῦτο ἄξιος τῶν κατηγοριῶν τούτων;»

Ἂς παρακολουθήσωμεν τὸν ἐξερευνητὴν εἰς τὴν ἀπολογίαν του, ἥτις κατὰ τὴν πεποίθησιν αὐτοῦ τοῦ ἰδίου θὰ τὸν ἀποδείξῃ ἀθῷον.

Ἂς τὸν ἀφήσωμεν συνεπῶς νὰ μᾶς ἀφηγηθῇ μόνος τὰ κατὰ τὸ ζήτημά του, τὸ ὁποῖον συνδέει στενώτατα μὲ τὴν ὅλην βιογραφίαν του.

«Ἀπὸ νεαρωτάτης ἡλικίας, λέγει ὁ Κούκ, εἶχα νὰ παλαίσω πρὸς δύο πράγματα. Τὸ ἓν ἦτο ὁ πόθος τῶν ἐξερευνήσεων, τὸ ἄλλο ἡ πενία. Τὰ σχολικά μου χρόνια ἦσαν δύσκολα. Μεγάλη πτωχεία καὶ πολλὴ ἐργασία ἦσαν ὁ κλῆρός μου. Ὅταν ἐμεγάλωσα ὁπωσοῦν, ἀμέσως μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός μου, ἦλθον εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην. Ἐπώλουσα φροῦτα εἰς τὸν δρόμον. Ἔκαμνα οἰκονομίαν. Δὲν ἐξώδευα δι' εὐμάρειαν. Ἀργότερα ἐπεδόθην εἰς τὸ ἐμπόριον τοῦ γάλακτος, καὶ μὲ τὰ ὀλίγα ἐκεῖνα κέρδη, τὰ ὁποῖα ἀπεκόμιζον ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἐμπορίου, ἤρχισα νὰ σπουδάζω τὴν ἰατρικήν. Εἰς τὰ 1890 ἔλαβα τὸ δίπλωμά μου ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Νέας Ὑόρκης. Ἤρχισα ἀμέσως νὰ ἐξασκῶ τὸ ἐπάγγελμά μου. Ἀλλὰ ἓξ μῆνας μετὰ τὸ ἄνοιγμα τοῦ γραφείου μου, μόλις κατώρθωσα νὰ ἔχω τρεῖς ἀσθενεῖς.

Μίαν χειμερινὴν ἡμέραν ἐδιάβαζα εἰς μίαν ἐφημερίδα κάτι τι σχετικὸν μὲ τὰς ἑτοιμασίας, τὰς ὁποίας ἔκαμνεν ὁ Πῆρυ, ὅπως ἐκκινήσῃ διὰ τὸν Πόλον. Δὲν ἠμπορῶ νὰ ἐκφράσω τί ἠσθάνθην ἐκείνην τὴν στιγμήν. Μοῦ ἐφαίνετο ὅτι ἤμην φυλακισμένος καὶ μονομιᾶς εἶχεν ἀνοίξει ἡ θύρα τῆς φυλακῆς μου. Ὁ Βορρᾶς μὲ ἐκάλει, καὶ ἡ διαταγή του ἦτο ἐπιτακτική. Τότε ἠννόησα, ὅτι δὲν εἶχα ἄλλην κλίσιν παρὰ τὴν ἐξερεύνησιν τοῦ Ἀγνώστου, τὸ ὁποῖον τόσον ἑλκυστικὸν ἠνοίγετο ἐμπρός μου. Ἐθελουσίως ἠκολούθησα τὸν Πῆρυ κατὰ τὴν ἐκδρομὴν τοῦ 1891–92 ὡς ἰατρὸς τῆς ἀποστολῆς.

Ὅσοι δὲν ἐπῆγαν καὶ δὲν ἔζησαν εἰς τὴν ἀρκτικὴν ζώνην, δὲν γνωρίζουν τὴν γοητείαν, τὴν ὁποίαν ἐξασκοῦν ἐκεῖνα τὰ μέρη εἰς τοὺς ἐπισκέπτας των......Εἶναι ἡ γοητεία αὐτὴ τόσον δυνατή, ὥστε ἐξηγεῖ πῶς εὑρίσκονται ἄνθρωποι, θυσιάζοντες τὰ πάντα δι' ἕνα ταξεῖδι εἰς τὴν Ἄρκτον.

Ἐπιστρέψας ὀπίσω μὲ τὸν Πῆρυ, προσεπάθησα νὰ φέρω τὰ δύο ἄκρα ἐπὶ τὸ αὐτὸ μὲ τὴν ἰατρικήν μου. Ἀλλὰ πάλιν τὸ ἐπιχείρημα ἦτο δυσκολώτατον. Εἶναι περιττὸν νὰ εἴπω, ὅτι εἶχα πληρωθῇ διὰ τὰς ὑπηρεσίας μου τὰς ἰατρικάς, ἃς ἑκουσίως προσήνεγκα εἰς τὴν ὅλην ἀποστολήν.

Εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην ἀφιχθείς, προσεπάθησα νὰ κεντήσω τὸ ἐνδιαφέρον τῶν συμπολιτῶν μου, ὅπως διὰ συνεισφορῶν διοργανώσω μίαν νέαν ἐκδρομὴν εἰς τὴν Ἀρκτικὴν Ζώνην. Δὲν τὸ κατώρθωσα ὅμως. Προσεπάθησα νὰ κεντήσω τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κόσμου, μὲ ἓν σχέδιον ἐξερευνήσεως τοῦ Νοτίου Πόλου, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἀπέτυχα. Τότε μία βελγικὴ ἀποστολὴ διωργανοῦτο διὰ τὸν Ἀνταρκτικόν. Μετέσχον αὐτῆς πάντοτε ἄμισθεί. Ὅταν ἐπέστρεψα καὶ ἐκεῖθεν, ἡ ἰδέα τοῦ Πόλου μοῦ εἶχε γείνει πλέον ψύχωσις. Τότε συνηντήθην μὲ τὸν κ. John R. Bradley, ἄνθρωπον πλούσιον καὶ ἐνθουσιώδη, ὅστις ἤκουσε μὲ πολὺ ἐνδιαφέρον τὰ σχέδιά μου».

Ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου ἀρχίζει ἡ ἱστορία τοῦ πολικοῦ ἀξειδίου, ἐν τῇ ὁποίᾳ ὁ Δόκτωρ ἀναιρεῖ πολλὰς ἀνακριβείας, τραπείσας εἰς ἀναίρεσιν τῶν πρώτων ἰσχυρισμῶν του. Δὲν θὰ παρακολουθήσωμεν ἐν λεπτομερείᾳ τὸ ἄρθρον, τὸ ὁποῖον ὁ ἀναγνώστης θὰ εὕρῃ, ἐὰν θέλῃ, εἰς τὸ Hampton's.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξομολόγησίν του, θὰ τὴν ἴδωμεν μετὰ δύο μῆνας εἰς τὸ ἴδιον Ἀμερικανικὸν Περιοδικόν.

ΕΣΟΔΕΙΑ 9,000,000,000 ΔΟΛΛΑΡΙΩΝ

Εἶναι τόσον μεγάλη ἡ ἐφετεινὴ ἐσοδεία τῶν σιτηρῶν ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις, λέγει τὸ Munsey's Magazine, ὥστε μόνον μὲ μίαν γραφικὴν παραβολὴν δύναταί τις νὰ δώσῃ ἰδέαν τῆς ἐπιρροῆς, τὴν ὁποίαν τὰ ἐξ αὐτῆς χρηματικὰ ποσὰ θὰ ἔχουν ἐπὶ τῆς βιομηχανίας, τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν οἰκονομικῶν, οὐχὶ πλέον τῆς Ἀμερικῆς, ἀλλὰ γενικῶς τοῦ κόσμου ὅλου. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης, ἡ Ἀμερικανικὴ ἐσοδεία τοῦ 1910 δύναται νὰ συγκριθῇ μὲ τὴν Αἰγυπτιακήν, τῶν χρόνων τοῦ Φαραὼ καὶ τοῦ Ἰωσήφ, ἣν μνημονεύει ἡ Γραφή. Καίτοι δὲ δὲν γνωρίζομεν ἐπακριβῶς εἰς ποῖον ποσὸν κοιλῶν ἀνήρχετο ἡ ἐσοδεία ἐκείνη, ἐν τούτοις, εἶναι βέβαιον, ὅτι τὸ μέγεθος της ἦτο τόσον, ὥστε νὰ καταπλήξῃ τὸν Αἰγύπτιον Βασιλέα, νὰ καταστήσῃ δὲ τὴν Αἴγυπτον κυρίαν τοῦ ἐμπορικοῦ κόσμου τῆς ἐποχῆς.

Ἀνεξαρτήτως ὅμως τοῦ τοιούτου γεγονότος, εἶναι βέβαιον ὅτι, ἡ ἐφετεινὴ ἐσοδεία τῆς Ἀμερικῆς ὑπερβαίνει εἰς διαστάσεις τὴν σχεδὸν μυθικὴν ἐκείνην τῆς Αἰγύπτου. Ὑπολογίζεται, ὅτι κατὰ τὸ παρελθὸν φθινόπωρον οἱ Ἀμερικανοὶ γεωργοὶ συνήγαγον εἰς τὰς ἀποθήκας των 3,121,000,000 bushels ἀραβοσίτου, παραδόξως ἰσοδυναμοῦντα κατ' ἀριθμὸν μὲ τὸ σύνολον τοῦ ἐν κυκλοφορίᾳ ἀμερικανικοῦ χρήματος. Τοῦτο σημαίνει ὅτι, ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ ἀγορασθῇ τὸ σύνολον τῆς ἐφετεινῆς ἐσοδείας τοῦ ἀραβοσίτου καὶ νὰ πληρωθῇ τοῖς μετρητοῖς, πρὸς ἓν δολλάριον τὸ bushel, θὰ ἐχρειάζοντο ὅλα τὰ ἐν κυκλοφορίᾳ δολλάρια διὰ νὰ καλύψουν τὸ ἀπαιτούμενον ποσόν. Διὰ νὰ παραχθῇ τὸ σύνολον τῆς ἐσοδείας, τὴν ὁποίαν ἀνωτέρω ἀνεφέραμεν, ἐσπάρησαν 114,000,000 ἐκτάρια γῆς.

Εἰς τὰς Ἀμερικανικὰς Ἀποταμιευτικὰς Τραπέζας ὑπάρχουν κατατεθειμένα σήμερον 4,000,000,000 δολλάρια, ἀντιπροσωπεύοντα τὰς οἰκονομίας τῶν λαϊκῶν τάξεων. Θὰ ἐχρειάζετο τὸ διπλάσιον τοῦ ποσοῦ τούτου διὰ τὴν ἀγορὰν τῆς ἐφετεινῆς ἐσοδείας.

Ἡ τιμὴ τοῦ ἀραβοσίτου κατὰ bushel εἶναι 65 σέντς. Εἰς μίαν ἄλλην ἐποχήν, ἐν τούτοις, ὁ ἀραβόσιτος ἔφθασε τὰ 75 σέντς. Ἐν τῷ μεταξὺ ἂς ὑποθέσωμεν, ὅτι ἐφέτος, ἕνεκα τῆς μεγάλης παραγωγῆς, ἡ τιμὴ θὰ περιορισθῇ εἰς 60 μόνον σέντς. Τὸ ποσόν, τὸ ὁποῖον θὰ προέλθῃ ἐκ τῆς ἀγορᾶς ὅλης τῆς ἀνωτέρω ἐκτεθείσης ἐσοδείας, θὰ κυμανθῇ μεταξὺ 1,800,000,000 καὶ 1,900,000,000 δολλαρίων. Τὸ ποσὸν τοῦτο ἀντιπροσωπεύει περισσότερον χρῆμα ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἰσέπραξαν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ των ἐμπορίου, φθάσαντος μόλις 1,700,000,000 δολλάρια.

Ταῦτα περὶ ἀραβοσίτου. Ἂς ἔλθωμεν εἰς τὸν βάμβακα. Ἐξ αὐτοῦ ἡ Ἀμερικὴ θὰ εἰσπράξῃ 700,000,000 δολλάρια, γνωστοῦ ὄντος, ὅτι ἡ ἐφετεινὴ ἐσοδεία θὰ ὑπερβῇ τὰ 11,000,000 μπάλες.

Ἡ ἐφετεινὴ ἐσοδεία τῶν γεωμήλων ἀνῆλθεν εἰς 320,000,000 bushels. Ἡ ἐσοδεία τοῦ καπνοῦ εἰς 968,000,000 λίτρας.

Ἡ ἐσοδεία τοῦ σίτου φθάνει τὰ 700,000,000 bushels. Πρὸς 95 σέντς κατὰ μέσον ὅρον τὸ bushel πωλούμενος ὁ σῖτος οὗτος, θὰ φέρῃ 635,000,000 δολλάρια. Εἰς 60,000,000 τόννων ἀνέρχεται ἡ παραγωγὴ τοῦ ξηροῦ χόρτου, κατὰ τοὺς μετριωτέρους δὲ ὑπολογισμούς, τὸ ἐξ αὐτῆς κέρδος θὰ φθάσῃ τὰ 700,000,000 δολλάρια. Ἡ ἐσοδεία τῆς βρώμης θὰ ἀφήσῃ 425,000,000 δολλάρια.

Ἐὰν προσθέσωμεν ὅλα τὰ ἀνωτέρω ποσὰ σημειούμενα, θὰ φθάσωμεν εἰς τὸ σύνολον τῶν τεσσάρων καὶ ἡμισεως δισεκατομμυρίων δολλαρίων, μόνον ἀπὸ ἀραβόσιτον, σῖτον, βάμβακα, χόρτον καὶ βρώμην. Εἰς ἰσάριθμον ποσὸν ἀνέρχεται ἡ ἀξία τῶν λοιπῶν εἰδῶν τῆς ἐφετεινῆς ἐσοδείας καὶ οὕτω φθάνομεν εἰς τὰ 9,000,000,000 ὧν ὁ ἀριθμὸς ποιεῖ τὸν νοῦν ἰλιγγιᾶν καὶ ἐξίστασθαι.

Καὶ ὅμως πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψει, ὅτι ἀκόμη ἡ Ἀμερικὴ δὲν ἐκαλλιεργήθη μεθοδικῶς!....Αὐτὴ τοὐλάχιστον εἶναι ἡ γνώμη τοῦ ἱδρυτοῦ τοῦ Μεγάλου Βορείου Σιδηροδρόμου, κ. James S. Hill, εἰπόντος ὅτι, ἐὰν οἱ Ἀμερικανοὶ γεωργοὶ ἐφήρμοζον ὅλας τὰς τελειοποιήσεις καὶ ὅλας τὰς προόδους τῆς γεωργίας εἰς τοὺς ἀγρούς των, αἱ ἐσοδεῖαι τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν θὰ ἔφθανον ἐτησίως τὰ 15,000,000,000 δολλάρια. Μαζὶ μὲ τὴν γνώμην ταύτην τοῦ δημιουργοῦ τοῦ Great Northern συμφωνεῖ καὶ ὁ κ. William C. Brown τοῦ New York Central.

Αὐτοὶ εἶναι οἱ ἀριθμοί, οἱ σχετιζόμενοι μὲ τὴν ἀμερικανικὴν ἐσοδείαν, ἥτις ἀποτελεῖ τὸν κύριον μοχλὸν πάσης βιομηχανικῆς, ἐμπορικῆς καὶ οἰκονομικῆς κινήσεως τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, καὶ ἕνα ἀπὸ τοὺς μεγαλειτέρους παράγοντας τῆς παγκοσμίου ζωῆς καὶ τοῦ παγκοσμίου πλούτου.

ΔΕΚΑ ΕΤΗ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τῆς πρώτης δεκαετηρίδος τοῦ— καὶ τοῦ εὐχόμεθα νὰ συμπληρώσῃ πολλάς— τὸ θαυμάσιον Ἀμερικανικὸν Περιοδικὸν «World's Work» δημοσιεύει ἕνα ὡραιότατον ἱστορικὸν ἄρθρον, προερχόμενον ἀπὸ τὴν γραφίδα τοῦ κ. William Bayard Hale, εἰς τὸ ὁποῖον παρελαύνει ὅλη ἡ λήξασα δεκαετία κινηματογραφικῶς, κατὰ τρόπον ἐνδιαφέροντα τόσον πολύ, ὥστε δὲν ἠμποροῦμεν παρὰ νὰ ἀποσπάσωμεν τὰς κυριωτέρας περικοπάς του.

Τὰ γεγονότα, τὰ σημειώσαντα τὴν πρώτην δεκαετηρίδα τοῦ Εἰκοστοῦ Αἰῶνος, λέγει ὁ ἀρθρογράφος, δὲν ὑπῆρξαν ἀπὸ πολιτικῆς ἀπόψεως τόσον μεγάλα, συγκρινόμενα μὲ τὰ συμβάντα τοῦ 1800–1810, ὅτε, ὑπὸ τὴν σιδηρᾶν χεῖρα τοῦ Ναπολέοντος, ὁλόκληρος ἡ Εὐρώπη μετεβλήθη. Καὶ ἐν τούτοις εἰς τὴν παγκόσμιον ἱστορίαν θὰ καταλάβουν θέσιν παρὰ τὰ γεγονότα τῆς πρώτης δεκαετίας τοῦ Δεκάτου Ἐνάτου αἰῶνος.

Εἰς τὸ διάστημα τὸ ἀπὸ 1900 μέχρι τοῦ 1910, δὲν ἔλειψαν οὔτε πόλεμοι, οὔτε συνθῆκαι, οὔτε ἀνατροπαὶ θρόνων, οὔτε πολιτικὰ πραξικοπήματα.

Ποῖος πρὸ δέκα ἐτῶν θὰ ἠδύνατο νὰ φαντασθῇ, ὅτι ἡ ἰαπωνικὴ γενναιότης καὶ τόλμη θὰ ἐσάρωνε τὰ Μαντζουριανὰ πεδία καὶ θὰ συνέτριβε τὴν Ρωσσικὴν Αὐτοκρατορίαν; Καὶ ποῖος θὰ ἠμποροῦσε ποτὲ νὰ ὀνειρευθῇ, ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τῶν Μποερικῶν δυνάμεων, ὁ πολὺς Μπόθα, θὰ κατελάμβανε τὴν θέσιν τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς τῶν Ἡνωμένων Νοτιοαφρικανικῶν κτήσεων τῆς Ἀγγλίας; Ποῖος θὰ ἐφαντάζετο τὸν Χαμὶτ ἐκθρονισμένον καὶ δεσμώτην; Καὶ ποῖος θὰ ἠδύνατο νὰ προΐδῃ τὴν ἵδρυσιν κοινοβουλίου εἰς τὴν Ρωσσίαν, τὴν Τουρκίαν, τὴν Περσίαν, τὴν Κίναν;...

Πρὸ δέκα ἐτῶν, αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐξεγέρσεως τῶν Μπόξερς, τὸ ἀγγλορρωσσικὸν ἐπεισόδιον τοῦ Dogger Bank, ἡ κατάκτησις τοῦ Θιβὲτ ἀπὸ τοὺς ἄνδρας τοῦ Younghusband ἡ τραγῳδία τοῦ Βελιγραδίου, αἱ σφαγαὶ τῆς Μικρασίας δὲν εἶχον ἀκόμη καταλάβει τὴν θέσιν των εἰς τὴν ἱστορίαν.

Πρὸ δέκα ἐτῶν, ἡ λέξις Πὸρτ-Ἄρθουρ ἦτο γνωστὴ μόνον εἰς τοὺς γεωγράφους, ἐνῷ σήμερον ἰσοδυναμεῖ πρὸς κάτι τι ἀνάλογον τῆς Τροίας καὶ τῆς Σεβαστουπόλεως, καὶ ἡ Portsmouth δὲν εἶχε συνδέσει ἀκόμη τὸ ὄνομά της μὲ μίαν συνθήκην, ἀνάλογον τῆς Βιέννης.

Ἡ βόμβα καὶ τὸ ἐγχειρίδιον δὲν εἶχον ἀκόμη φονεύσει τὸν McKinley, τὸν Οὑμβέρτον, τὸν Κάρολον τῆς Πορτογαλλίας καὶ τὸν διάδοχόν του, τὸν Ἀλέξανδρον καὶ τὴν Δράγαν τῆς Σερβίας, τὸν Δοῦκα Σέργιον, τὸν Plehve, τὸν Ἴτο τῆς Ἰαπωνίας καὶ τὸν Δηλιγιάννην τῆς Ἑλλάδος.

Πρὸ δέκα ἐτῶν ἡ Βικτωρία τῆς Ἀγγλίας ἔζη, καὶ μαζὺ της ἔζων ὁ Ἐδουάρδος Ζ'., ὁ Ὄσκαρ τῆς Σουηδίας, καὶ ὁ Λεοπόλδος τοῦ Βελγίου, καὶ ὁ Χριστιανὸς τῆς Δανίας, καὶ ὁ Πάπας Λέων ΙΓ'., καὶ ἡ Αὐτοκράτειρα τῆς Κίνας, καὶ ὁ υἱός της... Ἔζων ἀκόμη ὁ Σαγάστα καὶ ὁ Λὴ-χοῦ-Τσάγκ, καὶ ὁ Kruger, καὶ ὁ John Hay.

Τὰ μεγάλα γεγονότα τῆς πρώτης δεκαετηρίδος τοῦ Εἰκοστοῦ Αἰῶνος δύνανται νὰ συνοψισθοῦν: εἰς τὸν Ἀγγλοβοερικὸν πόλεμον, τὸν πόλεμον τῶν Συμμάχων Δυνάμεων κατὰ τῆς Σινικῆς, τὸν Ρωσσοϊαπωνικὸν πόλεμον τέλος. Ἂν θελήσωμεν μικροτέρας σημασίας πολέμους, εὑρίσκομεν τὸν μεταξὺ Κολομβίας καὶ Βενεζουέλας—μικρὸν μέν, στοιχίσαντα ὅμως τὴν ζωὴν εἰς 50,000 ἀνθρώπων—καὶ τοὺς μεταξὺ Περοῦ καὶ Ἰσημερινοῦ, Γουατεμάλας καὶ Σαλβατώρ, καὶ Νικαράγουας καὶ Χονδουρᾶς, διαρκοῦντας ἤδη συνεχῶς ἀπὸ τοῦ 1906. Ἐπαναστάσεις συνεχεῖς κατὰ τὴν δεκαετίαν ταύτην δὲν ἔλειψαν ἀπὸ τὴν Ρωσσίαν καὶ Τουρκίαν, ἐνῷ ἡ Ἀγγλία ἠναγκάσθη νὰ ἐκστρατεύσῃ κατὰ τοῦ Μολλᾶ τῆς Σομαλιλάνδης, ὅστις τῆς ἐκόστισεν ἑκατὸν ἑκατομμύρια δολλάρια, καὶ ἡ Γερμανία εἶχε νὰ καθυποτάξῃ τοὺς ἐξεγερθέντας εἰς τὴν νοτιοδυτικὴν Ἀφρικὴν Χερέρος. Εἰς τὸ αὐτὸ διάστημα ἡ Τουρκία ἀπώλεσε πᾶσαν κυριαρχίαν ἐπὶ τῆς Βοσνίας καὶ Ἐρζεγοβίνης καὶ τῆς Βουλγαρίας, διατηρήσασα μόνον μίαν εὐθραυστοτάτην ἐπικυριαρχίαν ἐν Κρήτῃ (retains only the most fragile sovereignty over Crete). Ἡ ἀνακήρυξις τῆς Νορβηγίας εἰς βασίλειον, καὶ ὡσαύτως ἡ ἀνακήρυξις τῶν βασιλείων τῆς Βουλγαρίας καὶ Μαυροβουνίου, ἡ σύστασις τῆς Αὐστραλιανῆς Ὁμοσπονδίας καὶ τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν Ἡνωμένων Νοτιοαφρικανικῶν κτήσεων τῆς Ἀγγλίας, ἡ ἀνεξαρτησία τῆς Κούβας, ἡ ἵδρυσις τῆς Δημοκρατίας τοῦ Παναμᾶ, ἡ κατάργησις τῆς Αὐτοκρατορίας τῆς Κορέας καὶ ἡ ἀνακήρυξις τῆς Πορτογαλλίας εἰς Δημοκρατίαν κλείουν τὰ γεγονότα τῆς δεκαετίας τὰ πολιτικά, ἐννοεῖται.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἄλλα, ὁ χῶρος δὲν ἐπιτρέπει νὰ ἀσχοληθῶμεν ἐπ' αὐτῶν, τοὐλάχιστον εἰς αὐτὸ τὸ τεῦχος.

ΜΙΑ ΑΝΕΚΔΟΤΟΣ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΜΕ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΑ

Ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον, ἓν πολὺ ἐνδιαφέρον ἄρθρον δημοσιεύεται εἰς τὸ Harper's Monthly Magazine.

Τὸ ἄρθρον προέρχεται ἀπὸ τὸν Ἄγγλον Thomas Bingham Richards, ἔμπορον, γεννηθέντα τῷ 1780, καὶ ἐργαζόμενον εἰς τὸ Λονδῖνον, μέχρι τοῦ 1826. Ὁ Ἄγγλος οὗτος φαίνεται ὅτι ἔσχε μίαν πολὺ ἐνδιαφέρουσαν συνομιλίαν μὲ τὸν Μέγαν Αὐτοκράτορα, ὅταν οὗτος ἦτο ἐξόριστος εἰς τὴν Ἔλβαν. Τὴν συνομιλίαν ταύτην ἔγραψεν εἰς τὸ ἡμερολόγιόν του ὁ Ἄγγλος, τὴν εὗρε δὲ ἐσχάτως εἷς ἀνεψιός του, ὅστις τὴν ἔδωκε πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὸ Harper's.

Ἂς παρακολουθήσωμεν τὴν ἀφήγησιν τοῦ ἐμπόρου, ὅστις ἀρχίζει ὡς ἑξῆς:

«Ὁ Ναπολέων Βοναπάρτης ἦτο τὸ κύριον θέμα τῆς συνομιλίας εἰς τὸ Λιβόρνον, κατὰ τὸν Νοέμβριον τοῦ 1814. Ἡ ἀπόστασις μέχρι τοῦ Πόρτο Φερράγιο ἦτο ἑξήντα μίλια. Ἀρκετοὶ Ἄγγλοι ταξειδιῶται εἶχον, κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ἐπισκεφθῆ τὸν Αὐτοκράτορα καὶ εἶχον γίνει εὐμενέστατα δεκτοὶ ὑπ' αὐτοῦ, οὕτω δὲ ἀπεφάσισα καὶ ἐγὼ νὰ κάμω τὸ ταξεῖδιον. Ἐζήτησα παρὰ τοῦ Αὐτοκράτορος τὴν τιμὴν μιᾶς συνεντεύξεως, ἥτις μοὶ ἐδόθη. Οὕτω τὴν 3ην Δεκεμβρίου ἐπεσκεπτόμην τὸν Μέγαν ἐξόριστον».

Ἰδοὺ τώρα ἡ περιγραφὴ τῆς ἐπισκέψεως.

«Ἐπήγαμεν εἰς τὸ μέγαρον τὴν 8ην ὥραν. Ἐδυσκολεύθημεν πρὸς στιγμὴν νὰ εὕρωμεν τὴν εἴσοδον. Εἰσελθόντες, εἴδομεν μέσα εἰς ἕνα διάδρομον ἀρκετοὺς ὑπηρέτας. Εἰσήχθημεν εἰς ἕνα ἀντιθάλαμον, ἡ ἀδελφή μου καὶ ἐγώ, καὶ ἐκαθήσαμεν εἰς ἕνα σοφᾶν, βλέποντες τὰς ἀνηρτημένας εἰς τοὺς τοίχους εἰκόνας, ἀποτυπώματα τοῦ Morghens μὲ ἁπλᾶς κορνίζας.

Μετ' ὀλίγον, ἀφήσας τὴν ἀδελφήν μου ἐκεῖ, εἰσηρχόμην εἰς ἓν συνεχόμενον δωμάτιον, ὅπου ὁ Αὐτοκράτωρ μὲ ἐπερίμενεν. Ὁ ὑπασπιστὴς τοῦ Ναπολέοντος ἔκλεισε τὴν θύραν, ἀπέμεινα δὲ μόνος μὲ τὸν Αὐτοκράτορα, ὅστις μοῦ εἶπε φιλικῶς:

— Ὁ κύριος Richards?

— Μάλιστα, Κύριέ μου.

— Ἀπὸ ποῖον μέρος τῆς Ἀγγλίας;

— Τὸ Warwickshire.

— Δὲν ἐνθυμοῦμαι καλὰ αὐτὴν τὴν ἐπαρχίαν.

— Εἶναι εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἀγγλίαν.

— Κάμνουν σιδηρικὰ ἐκεῖ;

— Μάλιστα εἰς τὴν Βιρμιγχάμην.

— Ποία εἶναι ἡ ἐργασία σας;

— Ἔχω ἰδικήν μου ἐργασίαν εἰς τὸ Λονδῖνον καὶ διεξάγω τὰς ἐργασίας τοῦ πατρός μου εἰς τὸ Birmingham.

— Ἔβλαψα πολὺ τὸ ἐμπόριόν σας;

— Ὄχι τόσον, ὅσον σᾶς εἶπον. Ἄλλως ἐγείνατε ἀφορμὴ νὰ εὕρωμεν ἄλλας ἱκανοποιητικὰς ἀγοράς.

— Λέγετε διὰ τὰ ἱσπανικά, τὰ ὁποῖα σᾶς ἤνοιξαν τὰς Ἰνδίας;

— Μάλιστα. Ἐκάμαμεν καλὰς ἐργασίας μὲ ἐκείνην τὴν χώραν.

— Καὶ ἀσχήμως εἰς τὸ Buenos Ayres;

— Μάλιστα· εἰς τὴν ἀρχὴν ἰδίως, ὅταν δὲν ἐγνωρίζαμεν τί ἐχρειάζετο ὁ τόπος. Τώρα ἐργαζόμεθα πολὺ καλά, καὶ ὑπάρχουν καταστήματα τοῦ Λονδίνου τόσον πολὺ ἀπησχολημένα ἐκεῖ κάτω, ὥστε δὲν ἔχουν κἂν καιρὸν νὰ σκεφθοῦν διὰ τὸ εὐρωπαϊκὸν ἐμπόριον.

— Ὥστε ἡ εἰρήνη δὲν σᾶς ὠφέλησε..

— Δὲν ἔχω λόγους νὰ εἶμαι εὐχαριστημένος ἐξ αὐτῆς, τοὐλάχιστον ἕως τώρα. Ἔπειτα ἀπὸ ὀλίγον καιρόν, τὰ γαλλικὰ προϊόντα θὰ δημιουργήσουν μέγαν συναγωνισμὸν εἰς τὴν Μεσόγειον.

— Θὰ ἠθέλατε αὐτὸν τὸν συναγωνισμὸν ἐν καιρῷ εἰρήνης;

— Δὲν γνωρίζω, ἀλλὰ φρονῶ, ὅτι αἱ περιστάσεις, ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐκλείσαμεν τὴν εἰρήνην μὲ τοὺς Βουρβώνους, μᾶς ἔκαμαν νὰ προβῶμεν εἰς παραχωρήσεις πολλάς, τὰς ὁποίας δὲν θὰ ἐκάμνομεν, ἐὰν σεῖς ἐξηκολουθεῖτε νὰ κυβερνᾶτε τὴν Γαλλίαν.

— Ἐπήγατε εἰς τὴν Γαλλίαν μετὰ τὴν εἰρήνην τῆς Ἀμιένης;

— Μάλιστα.

— Τὴν εὑρήκατε μεταβεβλημένην ἐπὶ τὸ καλλίτερον;

— Μάλιστα. Εἶδα μερικὰ ὡραιότατα κτίριά σας. Ἔπειτα ἐπέρασα τὸν δρόμον τοῦ Simplon, ὅστις εἶναι ὡραιότατος.

— Πῶς σᾶς ἐδέχθησαν εἰς τὴν Γαλλίαν;

— Λαμπρά. Ἡ ἰδιότης μου, ὡς Ἄγγλου, μοῦ ἤνοιξε κάθε θύραν.

— Καὶ οἱ στρατιῶται πῶς σᾶς ἐφάνησαν;

— Ὀλίγον ἀκοινώνητοι καὶ ψυχροί, ἀλλ' αὐτὸ προήρχετο ἀπὸ τὴν τραχύτητα τῆς στρατιωτικῆς των ζωῆς.

— Καὶ οἱ Βουρβῶνοι εἶναι δημοφιλεῖς;

— Νομίζω, ἢ μᾶλλον αὐτὴν τὴν ἐντύπωσιν κάμνουν. Προσπαθοῦν νὰ εὐχαριστοῦν ὅλον τὸν κόσμον.

— Αὐτὸ συμβαίνει, διότι κανεὶς δὲν λέγει κακὸν δι' αὐτούς. Ἀλλὰ νομίζετε ὅτι τὰ πράγματα θὰ ἐξακολουθήσουν εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν;

— Μά, ἔτσι νομίζω, δὲν ξεύρω. Ὅλοι προσπαθοῦν ἐκεῖ νὰ διατηρήσουν ἀκμαῖον τὸ στρατιωτικὸν φρόνημα, ἀκριβῶς ὅπως τὸ ἀφήσατε....

Ἔκαμεν ἔπειτα ὁ αὐτοκράτωρ ὀλίγας ἐρωτήσεις διὰ τὸ Κογκρέσσον τῆς Βιέννης καὶ ἐδέχθη τὴν δεσποινίδα Richards, ὁμιλήσας ἐπί τινα λεπτὰ διὰ τιποτένια πράγματα.

Τὸν Μάρτιον τοῦ 1815 ὁ Ναπολέων ἐπέστρεφεν εἰς τὴν Γαλλίαν, διὰ νὰ συντριβῇ εἰς τὸ Waterloo».

Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀφήγησις τοῦ Ἄγγλου ἐμπόρου, Thomas Bingham Richards.

ΤΟ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Εἴδομεν εἰς τὸ περασμένον τεῦχος τὴν ἀρχὴν ἑνὸς ἄρθρου τῆς διαπρεποῦς Ἀμερικανίδος Mary Grace Quackenbos διὰ τὴν μετανάστευσιν. Εἰς τὸ Pearson's τοῦ Ἰανουαρίου τὸ ἄρθρον αὐτὸ κλείει. Ἀποσπῶμεν συνεπῶς ἐξ αὐτοῦ τὰ κυριώτερα σημεῖα.

Ἡ ἀρθρογράφος, ἐξετάσασα εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον της τοὺς διαφόρους τρόπους, δι' ὧν ἐργάζεται ἡ προπαγάνδα τῆς Μεταναστεύσεως, ἀσχολεῖται τὴν φορὰν ταύτην μὲ τὸ ζήτημα τῆς πολιτογραφήσεως καὶ ἐξάγει τὰ κατωτέρω συμπεράσματα:

Ἡ ἀπογραφὴ τοῦ 1900 ἀπέδειξεν ὅτι 5,102,134 ξένοι, ἀλλὰ πολιτογραφημένοι Ἀμερικανοί, ἔλαβον μέρος εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ τόπου διὰ τῆς ψήφου των. Εἰς 530,000 ἀνῆλθον τὰ πιστοποιητικὰ ἰθαγενείας, τὰ ὁποῖα ἐδόθησαν εἰς τὸ διάστημα τῆς τελευταίας τριετίας ἀπὸ τὴν ἀμερικανικὴν Κυβέρνησιν, εἰς ἀλλοδαποὺς πολιτογραφηθέντας. Μόνον εἰς τὴν Πολιτείαν τῆς Νέας Ὑόρκης ὁ ἀριθμὸς τῶν πολιτογραφημένων ἔφθασε τὴν ἀναλογίαν 2,145 κατὰ μῆνα. Λαμβανομένου ὑπ' ὄψει, ὅτι ὁ ξένος πληθυσμὸς τῆς Ἀμερικῆς κατὰ τὸ 1900 ἀνήρχετο εἰς 65,843,302 ψυχάς, παρουσιάσας αὔξησιν 22 τοῖς ἑκατόν, ἀπὸ τοῦ 1890, καὶ ὅτι, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἡ μετανάστευσις ἔφθασε τὸ ἓν ἑκατομμύριον καὶ βαίνει πρὸς τὰ δύο ἑκατομμύρια τὸ ἔτος, εἶναι λογικὸν νὰ συμπεράνῃ κανεὶς ὅτι δὲν εἶναι μακρὰν ἡ ἐποχή, καθ' ἣν ἡ ψῆφος τῶν ἐκ πολιτογραφήσεως Ἀμερικανῶν θὰ ὑπερβαίνῃ κατ' ἀριθμὸν τὴν ψῆφον τῶν ἐκ γεννήσεως Ἀμερικανῶν. Καὶ ἐδῶ ἔγκειται ὁ κίνδυνος.

Διατί ὁ μετανάστης γίνεται πολίτης, ἀφοῦ εἶναι γνωστόν, ὅτι ἡ μεγάλη πλειονοψηφία τῶν ξένων τούτων δὲν ἔρχονται μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ μείνουν, ἀλλ' ἀπεναντίας ζητοῦν νὰ κάμουν ὀλίγα χρήματα καὶ νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὴν γενέτειράν των;

Ἡ ἀρθρογράφος φρονεῖ, ὅτι ὁ μόνος πόθος, ὁ πείθων τὸν ἀλλοδαπὸν νὰ πολιτογραφηθῇ, εἶναι ἡ ἐξυπηρέτησις τοῦ ἀτομικοῦ του συμφέροντος. Πέραν τούτου δὲν ὑπάρχει καμμία ἄλλη σκέψις. Συνεπῶς, λέγει, ἡ ἀθρόα αὕτη πολιτογράφησις δὲν χρησιμεύει εἰς τίποτε ἄλλο παρὰ εἰς τὸ νὰ γίνεται ὅπλον ἐπίφοβον κατ' αὐτῆς τῆς Ἀμερικῆς ὡς οἱ μετανάσται γίνονται πολῖται. Ἰδοὺ δὲ πῶς γίνονται οἱ πολῖται οὗτοι κατὰ τὴν Mary Grace Quackenbos. Μία μεγάλη τάξις μεταναστῶν ἐργάζεται ὑπὸ τὰς διαταγάς, τὰς ἀμέσους ἑνὸς μπόση ἢ ἑνὸς πάτρωνος. Αὐτὸς εἶναι ὁ ἀναγκάζων τοὺς ἐργάτας του νὰ πολιτογραφηθοῦν, διότι αὐτὸς μισθάριον θὰ πωλήσῃ τὰς ψήφους των εἰς τὸν ἰσχυρὸν κομματάρχην πρὸς ἰδίαν του ὠφέλειαν. Ἡ νομοθεσία, ἡ διέπουσα τὴν πολιτογράφησιν τῶν ἀλλοδαπῶν δὲν εἶναι κακή, κατὰ τὴν ἀρθρογράφον, χρειάζεται ὅμως νὰ ἐφαρμοσθῇ αὐστηρῶς κατὰ τὸ γράμμα καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου.

Ταυτοχρόνως εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη ὅπως ληφθῶσι μέτρα πρὸς περιορισμὸν τῆς μεταναστεύσεως, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ ἔρχωνται ἐνταῦθα ἄλλα στοιχεῖα ἐκτὸς ἐκείνων, τὰ ὁποῖα θὰ συντελέσουν εἰς τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας. Πρὸς τοῦτο ἡ ἀρθρογράφος φρονεῖ, ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ ψηφισθῇ νόμος, ὑποχρεῶν κάθε ἐρχόμενον μετανάστην νὰ φέρῃ μεθ' ἑαυτοῦ:

1ον) Πιστοποιητικὸν ταυτότητος ἐκ τοῦ Δήμου, ἐξ οὗ ἔρχεται, μὲ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς πατρίδος του Προξένου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

2ον.) Πιστοποιητικὸν καλῆς διαγωγῆς ἐκ μέρους τῶν ἀστυνομικῶν καὶ δικαστικῶν ἀρχῶν τῆς Πατρίδος του.

3ον.) Τὸ πιστοποιητικὸν ταυτότητος θὰ συνοδεύεται ἀπὸ τὴν φωτογραφίαν τοῦ μετανάστου καὶ ἀπὸ λεπτομερῆ περιγραφὴν τῶν χαρακτηριστικῶν του.

Διὰ τῶν μέτρων τούτων θὰ ἀποσοβηθῇ εἰς τὸ μέλλον ἡ εἴσοδος εἰς τὴν Ἀμερικὴν τῆς τάξεως τῶν μὴ ἐπιθυμητῶν.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Mary Grace Quackenbos, μολονότι ἐπιτίθεται κατὰ τῶν μεθόδων, αἵτινες εἶναι σήμερον ἐν χρήσει εἰς τὴν μεταναστευτικὴν ὑπηρεσίαν καὶ γίνονται αἰτία τῆς εἰσδύσεως τόσων μὴ ἐπιθυμητῶν μεταναστῶν εἰς τὴν Ἀμερικήν, δὲν λησμονεῖ ἐξ ἄλλου, ὅτι ἡ Ὁμοσπονδιακὴ Κυβέρνησις, ἐφ' ὅσον ἀποκλείει τοὺς μέν, ὀφείλει νὰ ὑποστηρίξῃ καὶ νὰ ἐνισχύσῃ τὰ καλὰ στοιχεῖα εἰς τὴν ἐξεύρεσιν ἐργασίας καὶ προκοπῆς εἰς τὴν μεγάλην αὐτὴν Ὁμοσπονδίαν.

Οἱ μετανάσται πρέπει νὰ ἀποσπασθοῦν ἀπὸ τὰς χεῖρας των ἐκμεταλλευτῶν. Διὰ τὴν ἐγκατάστασίν των ὀφείλει νὰ φροντίσῃ ἡ Κυβέρνησις. Ὅταν δὲ ληφθῇ ὑπ' ὄψει, ὅτι εἰς πολλά, εἰς πλεῖστα μέρη τῆς Ἀμερικῆς ὑπάρχει μεγάλη ἀνάγκη ἐργατικῶν χειρῶν καὶ ἀποίκων ἐν γένει, ἡ κατάλληλος κατανομὴ τῶν μεταναστευτικῶν ρευμάτων εἰς τὰ μέρη, τὰ ὁποῖα ἔχουν τὴν ἀνάγκην των, θὰ ὠφελήσῃ καὶ αὐτούς, καὶ περισσότερον ἀκόμη αὐτὴν τὴν Ἀμερικανικὴν Δημοκρατίαν.

Αὐτὸ εἶναι τὸ συμπέρασμα τοῦ ἄρθρου τοῦ Pearson's.

ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΝ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

Τὸ Σάββατον εἶναι διὰ τὴν Νέαν Ὑόρκην ἡ μόνη ἡμέρα, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ κόσμος ὁ πολὺς ἠμπορεῖ νὰ διασκεδάσῃ, ὅπως εἰς τὴν Εὐρώπην διασκεδάζει τὴν Κυριακήν. Τοῦτο συμβαίνει, διότι ἐδῶ τὴν Κυριακὴν ὅλα τὰ κέντρα εἶναι κλειστά, ἐκτὸς τῶν ἐξοχικῶν, τὰ ὁποῖα ὅμως εἶναι ἀκατάλληλα διὰ τὸν χειμῶνα.

Τὸ Σάββατον ἐν τούτοις, δὲν ἀφιερώνεται ὁλόκληρον εἰς τὴν διασκέδασιν, διότι μέχρι μεσημβρίας καταλογίζεται μεταξὺ τῶν ἐργασίμων ἡμερῶν. Συνεπῶς πρόκειται διὰ τὸ βράδυ τοῦ Σαββάτου. Κατά τινας λοιπὸν ὑπολογισμούς,

ἀρκετὰ ἀκριβεῖς, ἡ Νέα Ὑόρκη κάθε Σάββατον ἐξοδεύει ἓν ἑκατομμύριον καὶ πεντακοσίας χιλιάδας δολλάρια εἰς τροφὴν καὶ ποτά. Ἑκατὸν ἑβδομήκοντα χιλιάδας δολλάρια εἰς θέατρον, ἑβδομήντα πέντε χιλιάδες δολλάρια εἰς ἄνθη, πενήντα χιλιάδες εἰς ζαχαρωτά, καὶ δέκα χιλιάδας εἰς σιγάρα καὶ σιγαρέττα. Εἰς αὐτὰ τὰ κονδύλια ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ λογαριάσῃ ἀκόμη δέκα χιλιάδας δολλάρια εἰς μενεξέδες, εἴκοσι πέντε χιλιάδας εἰς manicures, καὶ τριακοσίας ἑβδομήντα πέντε χιλιάδας εἰς αὐτοκίνητα.

Ταῦτα πάντα κατὰ προσέγγισιν, ἐννοεῖται.

ΤΟ ΒΑΜΒΑΚΙ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Εἰς 11,087,442 μπάλες ἀνῆλθεν ἡ ἐσοδεία τοῦ ἀμερικανικοῦ βάμβακος κατὰ τὸ 1910, κατὰ τὴν στατιστικὴν τῆς Κυβερνήσεως. Ἰδοὺ ἡ παραγωγὴ κατὰ Πολιτείας:

Alabama	1,161,506
Arkansas	725,378
Florida	63,057
Georgia	1,761,81[illegible]
Louisiana	240,22[illegible]
Mississippi	1,131,03[illegible]
North Carolina	701,426
Oklahoma	896,355
South Carolina	1,155,69[illegible]
Tennessee	291,317
Texas	2,888,470
Ἄλλαι Πολιτεῖαι	71,151
Ἤτοι ἐν ὅλῳ	11,087,442

Ἡ ἐσοδεία ὑπῆρξεν ἀνωτέρα τῆς τοῦ 1909, ὅτε ἀνῆλθεν εἰς 9,647,327 μπάλες καὶ κατωτέρα τῆς τοῦ 1908, ὅτε εἶχεν ἀνέλθῃ εἰς 12,465,298.

✱ ✱ ΠΕΡΙΕΡΓΑ-ΠΑΡΑΞΕΝΑ-ΑΣΤΕΙΑ ✱ ✱

ΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ε'.

'Ο Βασιλεὺς τῆς 'Αγγλίας, καίτοι δὲν λαμβάνει καθημερινῶς γνῶσιν τῶν ἐξόδων τῶν ἀνακτόρων τοῦ Βούκιγχαμ, ἐν τούτοις, δὶς τοὐλάχιστον τοῦ ἔτους, θέλει νὰ γνωρίζῃ ποῦ εὑρίσκεται. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁ ἀρχιεπιμελητὴς ὑποβάλλει εἰς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα καθ' ἑξαμηνίαν γενικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων, ὃν ὁ Βασιλεὺς κυροῖ διὰ τῆς ὑπογραφῆς του. Οἱ λογαριασμοὶ καταρτίζονται ἀπὸ τὴν γραμματείαν τῆς ἐπιμελητείας, καὶ πληρώνονται κάθε μῆνα, ἐνῷ οἱ ἰδιαίτεροι λογαριασμοὶ τοῦ Γεωργίου Ε' ἐξοφλοῦνται κατὰ τριμηνίαν.

'Ο Βασιλεὺς οὐδέποτε παζαρεύει, προκειμένου νὰ ἀγοράσῃ κάτι τι. 'Εν τούτοις, ὅταν ἐννοήσῃ ὅτι ἓν κατάστημα τὸν ἠπάτησε, δὲν ξαναπατᾷ. 'Ο Γεώργιος Ε'., ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν μακαρίτην πατέρα του, εἶναι φοβερὰ οἰκονόμος, μὴ ἐξοδεύων οὔτε τὰ μισά, ἀπὸ ὅσα ἐξώδευεν ὁ 'Εδουάρδος Ζ'. 'Ιδίως ὁ 'Εδουάρδος εἶχε τὸ σύστημα νὰ μὴ φορῇ περισσότερον ἀπὸ πέντε ἢ ἓξ φορὰς κάθε κοστούμι του. 'Ενῷ ὁ Γεώργιος κάθε ἐνδυμασίαν του, τὴν φορεῖ πενῆντα καὶ ἑξῆντα φοράς, ἐξοδεύων ἐτησίως μόλις τετρακόσια πενῆντα δολλάρια, ἀπέναντι δυόμισυ χιλιάδων, ἃς ἐξώδευεν ὁ 'Εδουάρδος. Εἰς τὰ ποσὰ ταῦτα δὲν συμπεριλαμβάνονται αἱ στολαί!

'Ο Γεώργιος Ε' εἶναι φοβερὸς εἰς τὸ νὰ χαλᾷ παπούτσια. 'Υπολογίζεται ὅτι θέλει ἐτησίως τετρακόσια δολλάρια, μόνον δι' ὑποδήσεις, πληρώνων πρὸς τριάντα δολλάρια τὸ ζεῦγος.

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΘΕΑΤΡΙΚΟΙ ΜΙΣΘΟΙ

Οἱ μεγάλοι θεατρικοὶ μισθοὶ χρονολογοῦνται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς Ναπολέοντος τοῦ Μεγάλου, ὅστις ἦτο ὁ πρῶτος, ὁ ὁποῖος ἐκάλεσε τὴν Madame Catalini εἰς τὸ Μελόδραμα, παρέχων ἐτησίαν μισθοδοσίαν 20,000 δολλαρίων τὸ ἔτος μὲ δύο μηνῶν ἄδειαν. 'Εκείνη ἠρνήθη νὰ κλείσῃ συμφωνίας, ἐπῆγεν αὐτοβούλως εἰς τὸ Παρίσι καὶ ἐπῆρε διπλᾶ.

'Ο Talma εἰς τὸ Erfurt ἔπαιζε πρὸς πενῆντα δολλάρια τὴν βραδυάν, ποσόν, θεωρηθὲν μυθῶδες τὴν ἐποχὴν ἐκείνην.

Η Rachel εἰς τὸ Γαλλικὸν Θέατρον προσελήφθη ἀντὶ 800 δολλαρίων τὸ ἔτος. 'Εν τούτοις μὲ τὰ τυχηρά της καὶ ἐξ ἐκτάκτων παραστάσεων ἔβγαζε 30,000 δολλάρια τὸ ἔτος. 'Η Σουηδὴ Nightingale ἔλαβεν ἀπὸ τοὺς Barnum χίλια δολλάρια τὴν βραδυὰν ἐν Λονδίνῳ, δι' 150 παραστάσεις. 'Εκτὸς δὲ τοῦ μισθοῦ τούτου ἐπῆρε τὰ ἔξοδά της, τὴν διατροφήν της καὶ τὰ ἔξοδα πέντε προσώπων, ἀποτελούντων τὴν ἀκολουθίαν της.

"Εκτοτε, ἐννοεῖται, οἱ μισθοὶ τῶν ἠθοποιῶν ἀναβαίνουν μέχρι τοῦ Caruso, ὅστις λαμβάνει δισχίλια δολλάρια τὴν βραδυάν.

Η ΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

— "Οταν παντρευθῶ δὲν θὰ ἐκνευρίζωμαι ἂν ὁ ἄνδρας μου μένῃ στὸ σπίτι.

— Αὐτὸ δὲν εἶνε τίποτε. Σὲ θέλω νὰ μὴν ἐκνευρίζεσαι, ὅταν δὲν θὰ μένῃ στὸ σπίτι.

ΕΙΧΕ ΠΡΟΛΑΒΕΙ

'Ο λῃστής. "Αλτ! Τὸ βαλλάντιον ἢ τὴν ζωήν σου!

Τὸ θῦμα. Φίλε μου, σ' ἐπρόλαβεν ἡ γυναῖκά μου καὶ δὲν ἔχω σέντ.

ΤΟ ΠΙΣΤΕΥΩ ΤΩΝ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ

Εἰς τὸ τελευταῖον διεθνὲς συνέδριον τῶν 'Αναρχικῶν ἐψηφίσθησαν αἱ κατωτέρω ἀποφάσεις, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν τὸ ἀναρχικὸν πρόγραμμα.

1ον.) 'Εξόντωσις τῆς σήμερον κυβερνώσης τάξεως.

2ον.) Σύστασις ἐλευθέρας κοινωνίας ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κοινῆς τῶν πάντων συνεργασίας.

3ον.) 'Ελευθέρα ἀνταλλαγὴ τῶν προϊόντων τῆς παραγωγῆς καὶ ἐργασίας καὶ κατάργησις τοῦ ἐμπορίου.

4ον.) "Ισα δικαιώματα εἰς ὅλους, ἀνεξαρτήτως φύλου, θρησκεύματος καὶ γλώσσης.

5ον.) Διακανόνισις ὅλων τῶν δημοσίων ὑποθέσεων δι' ἐλευθέρων συμβάσεων ὅλων τῶν κοινοτήτων, τῶν ἡνωμένων εἰς μίαν 'Ομοσπονδίαν.

Πατὴρ τῆς ἀναρχίας θεωρεῖται ὁ Γάλλος Proudhon, ἀποθανὼν εἰς τὰ 1865. Σήμερον ἐν ὅλῳ ἐκδίδονται 50 σοσιαλιστικὰ φύλλα, παρ' ὅλην τὴν καταδίωξιν ὅλων τῶν πολιτισμένων Κυβερνήσεων.

ΤΟ ΘΑΥΜΑ

— 'Εὰν μοῦ ἔδιδες εἴκοσι τάλληρα δι' ἕνα καπέλλο' τοῦ εἶπεν ἐκείνη, θὰ ἔκαμνες τὴν μεγαλειτέραν καλωσύνην.

— "Αν ἔκαμνα τέτοιο πρᾶγμα, εἶπεν ὁ μετ' αὐτῆς χορεύτης τὸν χορὸν τοῦ 'Ησαΐου, δὲν θὰ ἦτο ἀγαθοεργία, ἀλλὰ θαῦμα. ..

ΠΑΙΞΙΣ

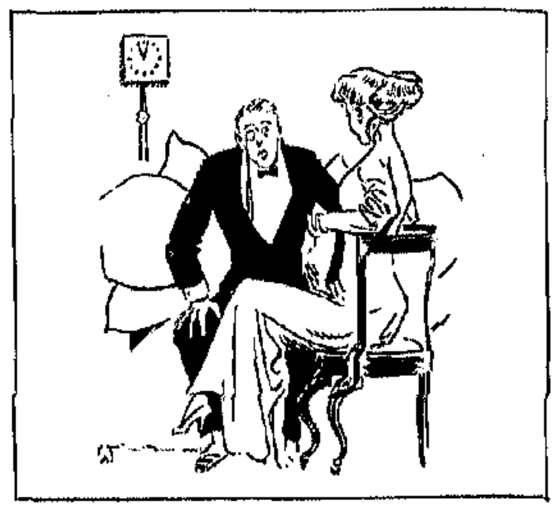

'Ο Ρωμαῖος. Ξεύρετε.... ὁ ἔρως εἶνε τυφλός.

'Η 'Ιουλιέττα (ποῦ ἔπληξε). Γι' αὐτὸ δὲν βλέπετε τὸ ὡρολόγι;......

ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

—'Αλήθεια γυναῖκα, δὲν ξεύρω τί δῶρο νὰ στείλω εἰς τὴν ἄγαμον ἐκείνην θείαν σου....

— Καϋμένε, δὲν τῆς στέλλεις μίαν ἀνώνυμον ἐρωτικὴν ἐπιστολήν; Θὰ χαρῇ τόσον ἡ καϋμένη...

ΤΟΥ ΕΠΟΝΟΥΣΕ

-'Ο Γιάννης μοῦ ἔλεγε σήμερα ὅτι τὸ ξύλινό του πόδι τὸν ἐπονοῦσε χθὲς φοβερά.

— Τὸ ξύλινο πόδι; Τί λὲς ἀδελφέ!...

— Βέβαια, τοῦ τὸ ἐτσάκισε στὸ κεφάλι ἡ γυναῖκά του, διότι ἐπῆγε στὸ σπίτι του τραβηγμένος..

ΥΠΕΡΒΟΛΙΚΟΣ ΖΗΛΟΣ

— 'Ωραῖο πρᾶγμα νὰ ἀγαπᾷ κανεὶς πολὺ τὴν ἐργασίαν του!..

— 'Ως ἕνα σημεῖον ὅμως, εἶπε τὸ πνεῦμα τῆς ἀντιλογίας. 'Εγὼ ἔξαφνα ἐγνώρισα ἕνα ἀστυφύλακα, ὁ ὁποῖος ὑπέφερε, διότι δὲν ἠμποροῦσε νὰ φυλακίσῃ κάθε ἄνθρωπον, ποῦ ἔβλεπεν ἔξω ἀπὸ τὴν φυλακήν!....

ΠΕΡΙ ΧΑΡΤΟΠΑΙΓΝΙΟΥ..

— Νομίζω, εἶπεν ὁ ἕνας, ὅτι εἶναι ἄσχημο πρᾶγμα δι' ἕνα πανδρευμένον νὰ χαρτοπαίζῃ.

— Μόνον ἄσχημον; Εἶναι βλακῶδες! εἶπεν ὁ ἄλλος. Διότι, ἂν μὲν κερδίσῃ, ἡ γυναῖκά του παίρνει τὰ κέρδη, ἂν δὲ χάσῃ, τοῦ ψάλλει τὸν ἀναβαλλόμενον!...

Ο ΜΟΝΟΣ ΕΠΙΖΗΣΑΣ

— Καὶ πῶς εἶνε οἱ τρεῖς ἀδελφοί σας;

— Οἱ δύο ἔχουν νυμφευθῇ ὁ τρίτος εὐτυχῶς ζῇ ἀκόμη.

ΠΑΡΑΞΕΝΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

'Ο κόσμος αὐτὸς ἔχει πολλὰ πράγματα ποῦ εἶναι καλλίτερα ἀπὸ τὸ χρῆμα. Χρειαζόμεθα ὅμως χρῆμα διὰ νὰ τὰ ἀποκτήσωμεν.

* *

Κάθε κορίτσι τρώγεται, ἂν τὸ ἐξετάσῃ κανεὶς μὲ τὴν λογικὴν τῶν καρέων.

* * *

'Ο λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον οὐδεὶς δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν, εἶναι ὅτι θὰ κατεδιώκετο ὡς δίγαμος.

* *

Τὸ νὰ σέβεται κανεὶς ἑαυτὸν εἶναι καλὸ πρᾶγμα, μερικοὶ ὅμως τὸν σέβονται πλέον τοῦ δέοντος.

* *

Οἱ πλούσιοι ἔχουν πτερά, ἀλλ' ἡ φτώχεια ἔχει σπηρούνια.

* *

Πολλοὶ ἄνθρωποι θεωροῦν φιλανθρωπίαν τὸ νὰ χαρίζουν ὅ,τι δὲν τοὺς χρειάζεται.

*

Εἶναι καλὸ πρᾶγμα νὰ κλείῃ κανεὶς τὰ μάτια πρὸ τῶν δυσαρέστων πραγμάτων τῆς ζωῆς, ἀρκεῖ μόνον νὰ μὴ σκοντάπτῃ εἰς αὐτά.

Η ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΙΣ ΤΗΣ ΧΗΡΑΣ

— 'Αγαπᾶτε τὸν πλησίον σας, ὡς ἑαυτόν, εἶπεν ὁ ἱεροκῆρυξ μὲ μεγάλην σοβαρότητα.

— Γιάννη, εἶπεν ἡ κυρία εἰς τὸν σύζυγόν της, πᾶμε νὰ φύγωμε ἀπ' ἐδῶ, δὲν εἶναι τόπος γιὰ σένα...

'Εκάθητο γὰρ χήρα νεαρὰ καὶ νοστιμωτάτη εἰς τὸ διπλανὸν σπίτι τοῦ ἀνδρογύνου.

ΚΛΕΙΣΤΕ ΤΗΝ ΘΥΡΑΝ

Εἰς περιφανὲς μέρος ἑνὸς ἀμερικανικοῦ δημοσιογραφικοῦ γραφείου ἐθεάθη ἀνηρτημένη ἡ ἑξῆς εἰδοποίησις

Πρὸς τοὺς ἐπισκέπτας

Κλείετε τὴν θύραν, καὶ ὅταν εἴπῃτε ὅ,τι εἴχατε νὰ εἴπῆτε, κάμετε τὸ ἴδιο καὶ διὰ τὸ στόμα σας!..!

ΔΙΑΤΙ ΗΤΟ ΣΤΟ ΣΠΙΤ

— Εἶναι στὸ σπίτι ὁ κύριός σου; ἠρώτησεν ὁ δανειστὴς τὸν ὑπηρέτην

— Μάλιστα, κύριε, περᾶστε μέσα, ἦτο ἡ ἀπάντησις.

— Δόξα τῷ Θεῷ, εἶπεν ὁ ἄλλος, θὰ ἰδῶ ἐπὶ τέλους παράδες....

— Μὴ κάμνετε αὐτὴν τὴν σκέψιν, ἀπήντησεν ὁ ὑπηρέτης, ἐννοῶν τὰ διατρέχοντα. "Αν ὁ κύριός μου εἶχε παράδες δὲν θὰ ἔμενε στὸ σπίτι...

Ο ΕΚ ΓΕΝΕΤΗΣ ΚΑΚΟΥΡΓΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 22ας σελίδος)

τῶν δεκαπέντε ἐτῶν εἶχε διαπράξει δύο φόνους καὶ εἶχε βασανίσει ἀπανθρώπως δεκαεπτὰ παιδία.

'Ο νόμος δὲν ἠδύνατο νὰ φανῇ πλέον ἐπιεικὴς ἀπέναντι τοῦ ἀνθρωπομόρφου τούτου τέρατος, τοῦ ὁποίου τὴν εἰδεχθῆ οὐρὰν ἀπετέλουν δεκαεννέα πρωτάκουστα σχεδὸν ἐγκλήματα. 'Ο Πόμροϋ ἦτο ἐπικίνδυνος ἐχθρὸς τῆς κοινωνίας, ἡ ὁποία ἔπρεπε νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ αὐτόν. Οἱ Βοστωνέζοι, οἱ ὁποῖοι πρὶν ἐφώναζον νὰ κρεμασθῇ ὁ Πόμροϋ, κατόπιν τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ νέου κακουργήματός του ἠπείλουν νὰ τὸν ἁρπάσουν διὰ τῆς βίας ἀπὸ τὴν φυλακὴν ὅπου ἐκρατεῖτο καὶ νὰ τὸν ξεσχίσουν μὲ τοὺς ὄνυχάς των πρὸς ἐκδίκησιν τοῦ φρικαλέου θανάτου τοῦ Horace Mellen καὶ τῆς Catie Curran καὶ τοῦ βασανισμοῦ τῶν ἄλλων δεκαεπτὰ παιδίων.

Τὸ ἔργον τοῦ δικαστηρίου δὲν ἦτο δύσκολον. 'Η ἐνοχὴ τοῦ Πόμροϋ δι' ὅλα τὰ ἐγκλήματά του, παλαιὰ καὶ νέα, ἦτο κατάδηλος. Καὶ κατεδίκασεν αὐτὸν τὸ δικαστήριον εἰς θάνατον, διὰ νὰ ἀπαλλαγῇ ἡ κοινωνία ἀπὸ ἓν τέρας. 'Η ἀγχόνη εἶναι εἰς τὴν Μασσαχουσέττην τὸ μέσον τῆς θανατικῆς ἐκτελέσεως, καὶ ὁ Πόμροϋ θὰ ἔκαμνε τὴν γνωριμίαν της εἰς ἡλικίαν δεκαὲξ μόλις ἐτῶν.

'Εν μέσῳ ὅμως τῆς κατακραυγῆς τῶν ἐξηγριωμένων κατὰ τοῦ Πόμροϋ οἰκογενειαρχῶν τῆς Βοστώνης ἠκούσθη μετὰ τὴν καταδίκην του ἡ φωνὴ τῶν φιλανθρώπων ἔκ τε τῆς μητροπόλεως τῆς Νέας 'Αγγλίας καὶ ἐξ ὅλης τῆς 'Αμερικῆς, διαμαρτυρομένων διὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς ζωῆς ἑνὸς δεκαεξαετοῦς παιδίου. 'Η θανατικὴ καταδίκη του ἐχαρακτηρίσθη παρὰ τούτων ὡς ἀνανδρία ἐκ μέρους τοῦ νόμου καὶ τῶν λειτουργῶν τῆς Θέμιδος.

Οἱ γονεῖς τῶν βασανισθέντων καὶ φονευθέντων παιδίων ἀφ' ἑτέρου, μετὰ πολλῶν ἄλλων οἰκογενειαρχῶν, πρὸς ἐπικύρωσιν τῆς θανατικῆς καταδίκης τοῦ Πόμροϋ, συνέταξαν ἀναφορὰν καὶ ἀφοῦ περιήγαγον αὐτὴν ἀνὰ τὴν πόλιν πρὸς συλλογὴν ὑπογραφῶν τὴν ἐνεχείρισαν εἰς τὸν Κυβερνήτην τῆς Μασσαχουσέττης. Κατὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἀναφορᾶς, γενομένην ὑπὸ ἑνὸς τῶν μεγαλειτέρων δικηγόρων τῆς Βοστώνης, ἐγένετο καὶ ἐπίδειξις τῶν ἐγκλημάτων τοῦ Πόμροϋ. "Ολα τὰ βασανισθέντα παιδία, τὰ ὁποῖα ἔγειναν παραλυτικὰ ἐκ τῶν κακώσεων, ἃς ὑπέστησαν, παρήλασαν πρὸ τοῦ Κυβερνήτου, πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἀναφορᾶς. Καὶ τῶν φιλανθρώπων ὅμως αἱ ἐνέργειαι ὑπὲρ τοῦ Πόμροϋ ἦσαν ἐξ ἴσου δραστήριαι, καὶ ὁ Κυβερνήτης, εὑρεθεὶς μεταξὺ σφύρας καὶ ἄκμονος, προσέφυγεν εἰς τὴν ἐπινοητικότητά του πρὸς ἐξεύρεσιν μέσης τινὸς λύσεως, ἡ ὁποία νὰ ἱκανοποιῇ ἀμφοτέρας τὰς μερίδας.

'Εκ τοῦ Κυβερνήτου, ὡς ἀνωτάτου ἄρχοντος τῆς Πολιτείας, ἐξηρτᾶτο νὰ ἐπικυρώσῃ διὰ τῆς ὑπογραφῆς του τὴν θανατικὴν καταδίκην τοῦ Πόμροϋ ἢ νὰ ἀκυρώσῃ αὐτήν. Μετὰ μακρὰν λοιπὸν βάσανον τοῦ ἐγκεφάλου του, ὁ Κυβερνήτης εὗρε τὴν ζητουμένην μέσην λύσιν, ἀποφασίσας νὰ χαρίσῃ μὲν εἰς τὸν Πόμροϋ τὴν ζωήν, νὰ ἐπιβάλῃ ὅμως εἰς αὐτὸν μίαν μοναδικὴν καὶ σχεδὸν ἐξ ἴσου πρὸς τὸν θάνατον φοβερὰν καταδίκην, ὅπως ἱκανοποιηθῶσι τὰ θύματά του καὶ οἱ γονεῖς των.

'Η πρωτοφανὴς καταδίκη, ἣν ἐπενόησε διὰ τὸν Πόμροϋ ὁ Κυβερνήτης τῆς Μασσαχουσέττης, συνίστατο εἰς τὴν ἰσόβιον κάθειρξίν του μετὰ καταναγκαστικῶν ἔργων καὶ ἀπολύτου ἀπομονώσεως. 'Εν ἄλλαις λέξεσιν ὁ ἀπαίσιος παιδοβασανιστὴς καὶ δολοφόνος κατεδικάσθη νὰ ἐνταφιασθῇ ζωντανὸς καὶ νὰ διέλθῃ ὁλόκληρον τὴν ζωήν του ἐν ἀπολύτῳ μοναξίᾳ καὶ σιγῇ εἰς ἓν μονῆρες κελλίον τῶν φυλακῶν τῆς Πολιτείας, μακρὰν παντὸς βλέμματος καὶ πάσης ἀνθρωπίνης φωνῆς.

Αἱ φυλακαὶ τῆς Πολιτείας τῆς Μασσαχουσέττης κεῖνται παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ Charles καὶ ἔξωθεν τῆς πόλεως Charlestown. 'Η σκιὰ τοῦ περιφήμου μνημείου τοῦ Bunker Hill, ὅπου συνεκροτήθη ἡ σημάνασα τὴν ἔναρξιν τῆς 'Αμερικανικῆς 'Ανεξαρτησίας καὶ δοξάσασα τὰ 'Αμερικανικὰ ὅπλα πεισματωδεστάτη μάχη, πίπτει σχεδὸν ἐπὶ τῶν γρανιτοκτίστων τοίχων τῆς νεωτέρας ταύτης Βαστίλλης. Τὴν 7ην Σεπτεμβρίου τοῦ 1876, αἱ βαρεῖαι σιδηραῖ πύλαι τῆς φυλακῆς ἤνοιξαν διὰ νὰ δεχθῶσι τὸν Πόμροϋ εἰς ἡλικίαν δεκαὲξ μόλις ἐτῶν καὶ ὀκτὼ μηνῶν καὶ ἐκλείσθησαν πάλιν ὄπισθέν του διὰ νὰ μὴ ἀνοιχθῶσι πλέον δι' αὐτόν. "Εκτοτε ὁ νεαρὸς κατάδικος δὲν εἶδεν ἄλλο πρόσωπον παρὰ τὸ τοῦ δεσμοφύλακός του καὶ τὸ τῆς μητρός του, καὶ αὐτὰ δὲ ἐπί τινα μόνον καιρόν, διότι ἡ διαγωγή του ἠνάγκασε τὸν διευθυντὴν τῶν φυλακῶν νὰ κάμῃ τελείαν τὴν ἀπομόνωσίν του ἀπὸ τοῦ ζῶντος κόσμου. Τὸ κελλίον, ὅπου κρατεῖται ὁ Πόμροϋ, μετεσκευάσθη κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ἡ μήτηρ του καὶ ὁ δεσμοφύλαξ του δύνανται μὲν νὰ ὁμιλῶσι πρὸς αὐτόν, ὄχι ὅμως καὶ νὰ τὸν βλέπωσιν ἢ νὰ εἶναι ὁρατοὶ εἰς αὐτόν.

Παρῆλθον ἀπὸ τῆς καθείρξεως τοῦ Πόμροϋ τριάκοντα καὶ τέσσαρα ἔτη. Τὸ δεκαεξαετὲς παιδίον ἔγεινεν ἀνὴρ πεντηκονταετής. 'Απὸ τὸ σχολεῖον ἀπεφοίτησεν εἰς ἡλικίαν δεκατεσσάρων ἐτῶν, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς διαμονῆς του εἰς τὸ Σωφρονιστήριον, ἕνεκα τῆς ἀμελείας του ὅμως ἐλαχίστας γνώσεις ἀπεκόμισεν ἐκεῖθεν. 'Ο μονήρης ὅμως βίος τῆς εἱρκτῆς του ἐπέφερεν ἓν παράδοξον ἀποτέλεσμα. 'Ο *ἀμελὴς μαθητὴς τοῦ δημοτικοῦ σχολείου* ἐπεδόθη ἐντὸς τῶν φυλακῶν μὲ μοναδικὴν ἀφοσίωσιν εἰς τὴν μελέτην, κατατρώγων κυριολεκτικῶς τὰ βιβλία καὶ ἐξαντλήσας καθ' ὁλοκληρίαν τὴν μεγάλην *καὶ ποικιλόγλωσσον βιβλιοθήκην τῶν φυλακῶν*. 'Αφοῦ ἐγένετο εἰς ἐπίζηλον βαθμὸν κάτοχος τῆς μητρικῆς του γλώσσης, ἀναγνώσας ὅλους τοὺς ὁπωσδήποτε γνωστοὺς "Αγγλους καὶ 'Αμερικανοὺς συγγραφεῖς, παλαιοὺς καὶ νέους, ἐξέμαθε τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν, εἶτα τὴν Γερμανικήν, κατόπιν τὴν ἀρχαίαν 'Ελληνικὴν καὶ τελευταῖον τὴν Λατινικήν, τὰς ὁποίας ὁμιλεῖ καὶ γράφει καλῶς. Μετὰ τὴν ἐκμάθησιν τῶν γλωσσῶν τούτων ἐνέκυψεν εἰς τὴν μελέτην καὶ σπουδὴν τῶν μαθηματικῶν, καὶ σήμερον προκαλεῖ μὲ τὰς μαθηματικάς του γνώσεις τὸν σοφώτερον καθηγητὴν τῶν μαθηματικῶν.

Μεγαλείτερον ὅμως ζῆλον ἐπέδειξεν ὁ σοφὸς κατάδικος εἰς τὰς προσπαθείας του πρὸς δραπέτευσιν ἐκ τῶν φυλακῶν, αἱ ὁποῖαι ἐπαναλαμβάνονται τακτικώτατα τὴν ἐπαύριον τῆς ἀνακαλύψεως μιᾶς ἀποτυχούσης ἀποπείρας του. Εἶναι ἀμφίβολον ἂν ὑπάρχῃ εἰς ὅλον τὸν κόσμον ἐπινοητικώτερος εἰς δραπετευτικὰ σχέδια καὶ ῥιψοκινδυνότερος κατάδικος ἀπὸ τὸν Πόμροϋ. Εἶναι ἱκανὸς νὰ παρασκευάσῃ μίαν δραπετευτικὴν ἀπόπειραν ὑπ' αὐτὰ τὰ ὄμματα τοῦ δεσμοφύλακός του. Μίαν φορὰν ἀπεπειράθη νὰ δραπετεύσῃ δι' ἀνατινάξεως μέρους τῶν φυλακῶν εἰς τὸν ἀέρα, παρασκευάσας μίαν φοβερὰν ἔκρηξιν φωταερίου, χωρὶς νὰ ἔχῃ φωταέριον εἰς τὸ κελλίον του, ἡ ἔκρηξις ὅμως τὸν ἐξήπλωσε χαμαὶ ἀναίσθητον καὶ μὲ τὸ πρόσωπον πλῆρες ἐγκαυμάτων. Παρ' ὀλίγον νὰ ἀπολέσῃ τότε τὴν ὅρασίν του. Γνωρίζων, ὅτι ἔξωθεν τοῦ κελλίου του διήρχετο εἰς σωλὴν φωταερίου, ἐτρύπησε τὸν τοῖχον, καταπίνων καθ' ἡμέραν τὸ τσιμέντον διὰ νὰ μὴ ἀντιληφθῇ τὰ τεκταινόμενα ὁ δεσμοφύλαξ καὶ σκεπάζων μὲ μασημένον ἄρτον τὰς πέριξ ἑνὸς μεγάλου λίθου ἀνοιγείσας πρὸς ἀφαίρεσίν του ῥωγμάς. 'Ετρύπησε κατόπιν καὶ τὸν σωλῆνα τοῦ φωταερίου, ἐνῷ εἰς τὸ δωμάτιον δι' οὗ διήρχετο οὗτος ἐκοιμᾶτο ὁ δεσμοφύλαξ, καὶ κατόπιν διὰ νὰ φέρῃ τὸ φωταέριον εἰς τὸ κελλίον του προσήρμοσεν εἰς τὸν σωλῆνα ἄλλον μικρὸν τοιοῦτον, τὸν ὁποῖον κατεσκεύασεν ὁ ἴδιος μὲ πολτὸν μασημένου χάρτου διὰ μακρᾶς ὑπομονῆς καὶ προσεκτικῆς ἐργασίας. Τούτων συντελεσθέντων ἐῤῥίνισε βαθμηδὸν εἰς διάστημα πολλῶν νυκτῶν μερικὰς σιδηρᾶς ῥάβδους τῆς κιγκλιδωτῆς θύρας μὲ μικροσκοπικὸν πριονίδιον, τὸ ὁποῖον κατεσκεύασεν ὁ ἴδιος ἀπὸ τὰ ὀμματοϋάλιά του, ἀποκόψας τὸ λεπτὸν ἔλασμα τὸ στηρίζον αὐτὰ εἰς τὰ ὦτα. "Οταν ἦσαν τὰ πάντα ἕτοιμα, ἀφήρεσεν ἕνα τῶν ποδῶν τῆς σιδηρᾶς κλίνης του διὰ νὰ φονεύσῃ μὲ αὐτὸν οἱονδήποτε ὅστις θὰ ἀνθίστατο εἰς τὴν δραπέτευσίν του, ἤνοιξε τὸ ἄκρον τοῦ σωλῆνος ὅπως διαχυθῇ εἰς τὸ κελλίον τὸ φωταέριον, ἀφοῦ διὰ νὰ μὴ ἐκφεύγῃ τοῦτο ἔφραξε προηγουμένως τὴν κιγκλιδόφρακτον θύραν μὲ τὰ κλινοσκεπάσματά του, καὶ ἥναψεν ἓν πυρίον. "Εκαστος δύναται νὰ φαντασθῇ τὸ ἀποτέλεσμα. 'Επηκολούθησε φοβερὰ ἔκρηξις, ἡμικαταστρέψασα τὸ κελλίον του καί τινα ἄλλα γειτονικὰ κελλία καὶ ἐκσφενδονίσασα ὀγκωδεστάτους λίθους εἰς τὸ ὑπεράνω πάτωμα. "Οτε συνελθόντες ἐκ τοῦ φόβου καὶ τῆς συγχύσεως οἱ δεσμοφύλακες ἔσπευσαν εἰς τὸ κελλίον τοῦ Πόμροϋ, εὗρον αὐτὸν κείμενον ἐκτάδην ἐπὶ τοῦ δαπέδου, ἀναίσθητον καὶ αἱμάσσοντα. 'Ο εἰς τὸ παρακείμενον κελλίον κοιμώμενος ἰδιαίτερος δεσμοφύλαξ του εὑρέθη ἐπίσης εἰς τὴν ἰδίαν κατάστασιν.

ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΦΑΛΗΡΟΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 15ης σελίδος)

κατακλύζεται ὑπὸ μυριάδων ἐπισκεπτῶν, πολλάκις ἀνερχομένων εἰς ἑκατὸν καὶ ἄνω χιλιάδων. Αἱ αὖραι τοῦ ὠκεανοῦ ὑποβοηθοῦσι τὴν ἀνάῤῥωσιν εἰς τοὺς ἀσθενεῖς, ἡ δὲ ἀπόλυτος ἠρεμία τῆς πόλεως, τὴν ὁποίαν διακόπτουσι μόνον τὰ πολύφλοισβα κύματα τοῦ 'Ωκεανοῦ, συντελεῖ εἰς τὴν ἀνάπαυσιν τοῦ ἐκ τῆς ἐξακολουθητικῆς ὑπερδιεγέρσεως τῶν νεύρων ὑποφέροντος 'Αμερικανοῦ. Αὐτὴ ἡ ἠρεμία τῆς πόλεως, αὐτὴ ἡ ἔλλειψις τοῦ θορύβου, αὐτὸ τὸ εὐκραὲς τοῦ κλίματος, ὁμοῦ μὲ τὴν εὐμάρειαν, τὴν ὁποίαν παρέχουσι τὰ ξενοδοχεῖα, τὰ πάντα συνετέλεσαν, ὅπως ἡ εὐπρέσιτος Atlantic City καταστῇ τὸ μοναδικὸν ὡραῖον καὶ ἀπαράμιλλον ἐντευκτήριον, ὄχι μόνον τῶν κεκμηκότων καὶ ἐξηντλημένων 'Αμερικανῶν, ἀλλὰ καὶ πάντων ἐκείνων, οἵτινες ἔχουσιν ἀνάγκην ἀναπαύσεως, ἔστω καὶ μόνον ὀλιγοημέρου, καὶ ἐνισχύσεως τῶν διανοητικῶν καὶ φυσικῶν δυνάμεών των.

Τὸ θέαμα τῆς ἐξέδρας τὴν νύκτα, ὅτε καθ' ὅλον τὸ ἀτελείωτον μῆκος αὐτοῦ κατακλύζεται ὑπὸ ἑκατομμυρίων ἠλεκτρικῶν λαμπτήρων καὶ ἀπὸ ἠλεκτροφώτιστα τόξα, εἶναι ἐντελῶς φαντασμαγορικόν. 'Η ἐξέδρα παρουσιάζει τότε κάτι τι ὀνειρῶδες, κάτι τι ἀπίστευτον. Γίνεται δὲ τὸ θέαμα τῆς φωτοβόλου ἐξέδρας ἔτι θαυμασιώτερον, ὅταν ἐν καιρῷ τρικυμίας τὰ κύματα τοῦ μυκωμένου ὠκεανοῦ ἔρχονται μεγάλα καὶ ἀπειλητικὰ νὰ θραυσθῶσι κάτωθι τῶν περιπατητῶν ἢ τῶν ἐπιβαινόντων τῶν χειραμαξῶν. "Αλλοτε πάλιν, ὅτε ὁ ὠκεανὸς ἀναπαύεται καὶ ἐπικρατεῖ γαλήνη, ὡς ἐκεῖναι τοῦ Σαρωνικοῦ κόλπου, καὶ φωτίζεται ἡ ἀπέραντος ἔκτασίς του ἀπὸ τὰς ἀργυροειδεῖς ἀκτῖνας τῆς σελήνης, τὸ θέαμα ἀπὸ τῆς φωτοβόλου ἐξέδρας εἶναι ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα εὐκόλως δὲν λησμονοῦνται. Εἶναι ἡ θαυματοποιΐα τοῦ ἐπιχειρηματικοῦ τοῦ 'Αμερικανοῦ πνεύματος. Εἶναι ἡ κατάκτησις τοῦ ὠκεανοῦ.

Οἱ ἀρχαῖοι ὠνόμαζον τοὺς περιπλανωμένους εἰς τὴν θάλασσαν «θαλασσοπλάγκτους», πῶς ἄραγε, πῶς θὰ ἀποκληθῶσιν οἱ ἐπὶ τῶν προβολῶν τῆς ἐξέδρας ῥεμβάζοντες κατὰ τὰς σεληνοφωτίστους νύκτας;

Τὴν θαλασσόβρεκτον Atlantic City κατέστησε περιώνυμον *ἐσχάτως* καὶ ὁ Weyman, ὁ μέγας ἐκεῖνος ἀεροπόρος, ὅστις ἀπεπειράθη νὰ διέλθῃ τὴν ἀπέραντον τοῦ ὠκεανοῦ ἔκτασιν διὰ τοῦ ἀεροστάτου του.

Οὕτω ἡ Atlantic City θὰ καταλάβῃ μίαν ἔνδοξον σελίδα εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀεροδρομίας, διότι ἐκεῖθεν ἐγένετο καὶ ἡ πρώτη ἀπόπειρα τοῦ διὰ τῶν αἰθέρων τοῦ ὠκεανοῦ εἰς Εὐρώπην ταξειδίου. 'Αδιάφορον ἐὰν ἐγένετο ἡ ἀπόπειρα διὰ τὴν διαφήμισιν τῶν ξενοδοχείων ἢ τῶν λουτρῶν τῆς παρωκεανείου πόλεως, ἀδιάφορον ἐὰν οἱ ἰδιοκτῆται τῶν μεγάλων ἐκείνων χανίων κατέβαλον τὰ ἔξοδα, τὸ γεγονὸς μένει ἀναμφισβήτητον ὅτι ἐκεῖθεν ἤρξατο τὸ ἐναέριον τοῦ Weyman ταξείδιον, τὸ ὁποῖον ἐπέπρωτο νὰ μὴ στεφθῇ ὑπὸ ἐπιτυχίας. Τὸ γεγονὸς αὐτό, τὸ ἱστορικὸν πλέον καταστάν, ἔκαμε γνωστὴν τὴν θαλασσόπληκτον καὶ ἄγνωστον ἕως τότε εἰς πολλοὺς Atlantic City, γνωστὴν εἰς σύμπασαν τὴν οἰκουμένην. 'Αλλὰ δὲν εἶχε καὶ τόσην ἀνάγκην ἡ Atlantic City τῆς διαφημίσεως ἐκείνης.

'Η 'Ατλαντικούπολις εἶναι μοναδικὴ καὶ μοναδικὴ θὰ μείνῃ ἀνὰ τὴν ὑφήλιον ὡς ἡ ὡραιοτέρα τῶν παρωκεανείων ἐξοχῶν.

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΣΟΥΛΤΑΝΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Συνέχεια έκ τῆς 5ης σελίδος)

κὴν καὶ ἐξωτερικὴν πολιτικὴν κίνησιν, χάρις εἰς μίαν λεγεῶνα μεταφραστῶν, οἱ ὁποῖοι οὐδὲν ἄλλο ἔκαμνον εἰμὴ νὰ παρέχουν εἰς τὸν Μονάρχην τουρκιστὶ ὅλα τὰ ἄρθρα τοῦ παγκοσμίου τύπου, τὰ σχετιζόμενα μὲ τὴν Τουρκίαν καὶ τὸν Σουλτᾶνον. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης οὐδεὶς δύναται νὰ εἴπῃ ὅτι ὁ Χαμὴτ δὲν ἦτο ἐργατικώτατος.

Τοὺς ὑπουργοὺς καὶ τοὺς μεγιστᾶνάς του ὁ Σουλτᾶνος κατέτασσεν εἰς τὴν τάξιν ἁπλῶν ὑπηρετῶν του, καλῶν αὐτοὺς εἰς τ' ἀνάκτορα οἱανδήποτε ὥραν τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτός, δίδων διαταγὰς καὶ ὁδηγῶν αὐτοὺς εἰς ὅλας τὰς λεπτομερείας τῆς ὑπηρεσίας.

Ὅλα τὰ διαδοθέντα περὶ τῆς ἀκολασίας τοῦ Χαμὴτ ἐλέγχονται ὡς ἀνακριβῆ. Ὁ Σουλτᾶνος εἶχε πολλὰς ἄλλας ἀσχολίας, ὥστε νὰ μὴ ἔχῃ πολὺν καιρὸν διαθέσιμον διὰ καταχρήσεις ποτῶν καὶ ἄλλων ἡδονῶν. Οὗτος ὁ λόγος ἄλλως τε διὰ τὸν ὁποῖον ἐπὶ εἴκοσι πέντε ὁλόκληρα ἔτη ὁ Χαμὴτ δὲν ἠσθένησε σοβαρῶς οὐδὲ μίαν φοράν.

Ἡ ζωὴ τοῦ χαρεμίου διὰ τὸν Χαμὴτ ἀπετέλει τὴν κυριωτέραν του ἀνάπαυσιν. Δὲν εἶχε πολλὰς γυναῖκας εἰς τὸ χαρέμι του ὁ Χαμὴτ, ᾐσθάνετο ὅμως ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον δι' ἑκάστην ἐξ αὐτῶν, γνωρίζων λεπτομερῶς τῆς καθεμιᾶς τὸ ὄνομα, τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν πατρίδα. Ἠγάπα τὰς λεπτοφυεῖς καλλονὰς καὶ ἦτο τρυφερὸς καὶ σχεδὸν φιλόστοργος πρὸς ὅλας.

Πολὺ φιλόμουσος ἦτο ὁ τελευταῖος τῆς Τουρκίας Σουλτᾶνος. Ἔπαιζεν ὀλίγο πιάνο καὶ ἠγάπα τὸ θέατρον.

Ἓν ἄλλο ἐν τούτοις χαρακτηριστικὸν τοῦ Χαμὴτ, ἐκεῖνο διὰ τὸ ὁποῖον τόσα ἐγράφησαν, ἦτο ὁ φόβος του, ὁ τρομερὸς καὶ ἀκαταμάχητος τρόμος, τὸν ὁποῖον ὁ Σουλτᾶνος καὶ μέχρι τῆς σήμερον ἀκόμη δὲν κατώρθωσε ν' ἀποβάλῃ. Ἔβλεπε παντοῦ συνωμοσίας καὶ ἔτρεμε καὶ ἐξήρτα τὴν ὕπαρξίν του ἀπὸ τὴν φρούρησιν τῶν μυστικῶν ἀστυνόμων ἢ χαφιέδων, οἱ ὁποῖοι ἐπὶ τῆς ἐποχῆς του εἶχον ἀποκτήσῃ ἰσχὺν καὶ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου μεγαλειτέραν.

Μίαν ἡμέραν εἰς τὸν κῆπόν του εἶδεν ἕνα Ἕλληνα, παλαιόν του κηπουρόν, ὅστις ἀντιληφθεὶς τὸν Μονάρχην ἔθεσε τὴν χεῖρα εἰς τὸ θυλάκιον. Ἐν μιᾷ στιγμῇ ὁ Χαμὴτ ἔσυρε τὸ περίστροφόν του, ἀπὸ τοῦ ὁποίου οὐδέποτε ἐχωρίζετο καὶ ἐφόνευσε τὸν κηπουρόν. Οἱ φρουροὶ ἔτρεξαν. «Σηκώσατε αὐτὸ τὸ πτῶμα», εἶπεν ἀπαθῶς ὁ Χαμὴτ καὶ ἐξηκολούθησε τὸν περίπατόν του.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐκλάβῃ ὡς ὅπλον, δὲν ἦτο ἄλλο τίποτε παρὰ μία ἀναφορὰ τὴν ὁποίαν ὁ πτωχὸς κηπουρὸς ἡτοιμάζετο νὰ δώσῃ εἰς τὸν Σουλτᾶνον, ζητῶν κάποιαν βοήθειαν διὰ τὴν προῖκα τῆς κόρης του.

Ἄλλοτε ἐφόνευσεν ἕνα χαριέστατο κοριτσάκι, μόλις ἓξ ἐτῶν, τὸ ὁποῖον ἦτο ἡ χαρὰ ὅλου τοῦ χαρεμιοῦ. Τὸ κοριτσάκι αὐτὸ ἔχαιρε τῆς εὐνοίας τοῦ Χαμὴτ. Ἀλλὰ μίαν ἡμέραν κατὰ κακὴν τύχην, παῖζον εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Σουλτάνου, εἶδεν ἐπάνω εἰς ἕνα τραπέζι τὸ λάμπον περίστροφον, τὸ ἐπῆρε καὶ ἠρώτησεν αὐτὸν τί εἴδους παιγνίδι ἦτο αὐτό.

Ὁ Χαμὴτ ἔγινε πελιδνὸς ἀπὸ τρόμον. «Εἶσαι ὄργανον τῶν ἐχθρῶν μου, ἐφώναξε πρὸς τὸ κοριτσάκι, καὶ ἦλθες νὰ μὲ σκοτώσῃς!...» Μὲ ἓν λάκτισμα τὸ ἔρριψε κάτω καὶ ὡς τρελλὸς τὸ ἐλάκτισε καὶ τὸ ἐποδοπάτησε καὶ τὸ ἐκτύπησε κατ' ἐπανάληψιν μὲ τὸ μπαστοῦνί του, ἕως ὅτου τὸ ἐφόνευσεν...

Τὸ ἄρθρον τοῦ «Fortnight Review» εἶναι ἐνδιαφέρον μέχρι τέλους. Ἀλλ' ἐλάβομεν τὰ κυριώτερα σημεῖά του. Δὲν μᾶς ἐπέτρεπεν ὁ χῶρος νὰ περιλάβωμεν εἰς τὰς σελίδας μας περισσότερα. Καὶ ἀπὸ αὐτὰ ὅμως ἐξάγεται τὸ συμπέρασμα ὅτι τὸ μεγαλείτερον ἔγκλημα τῶν Νεοτούρκων δὲν ἦτο τὸ ὅτι ἔκλεισαν τὸν Χαμὴτ εἰς τὴν Βίλλαν Ἀλλατίνι.

* * *

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

ΑΙ ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Τὸ Ἀγγλικὸν Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον τοῦ Λονδίνου ἀνήγγειλεν ὅτι, κατ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Τουρκίας, ἅπασαι αἱ γεωργικαὶ μηχαναὶ καὶ τὰ ἐργαλεῖα τὰ εἰσαχθησόμενα μέχρι τῆς 1ης Αὐγούστου 1911 θὰ ἀπαλλαγῶσι τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ 11 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας, ἵνα οὕτω δοθῇ ὤθησις εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἀπαλλάσσονται τῶν εἰσαγωγικῶν τελῶν, διὰ τὴν αὐτὴν χρονικὴν περίοδον, τῇ αἰτήσει τῶν εἰσαγωγέων, αἱ ἐκκοκιστικαὶ μηχαναὶ βάμβακος, μηχαναὶ διατρήσεως φρεάτων, μηχαναὶ δι' ἀποξήρανσιν καρπῶν, κυψέλαι καὶ μηχαναὶ ἐλαιοτριβείων. Ἡ ἀπόφασις αὐτὴ θὰ ἐφαρμοσθῇ ἀναδρομικῶς ἀπὸ τῆς 4ης Αὐγούστου τρέχοντος ἔτους, καὶ θὰ ἐπιστραφῶσιν εἰς τοὺς εἰσαγωγεῖς οἱ καταβληθέντες δασμοὶ ἐπὶ τῶν ἄνω εἰδῶν.

Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Ὁ ἐν Σμύρνῃ Πρόξενος τῆς Ἀγγλίας ἀγγέλλει δι' ἐκθέσεώς του εἰς τὴν κυβέρνησίν του ὅτι πρόκειται νὰ ψηφισθῇ νόμος ὑπὸ τῆς τουρκικῆς Βουλῆς, ἀπαλλάσσων προνομιακῶς ἐπὶ δεκαπέντε ὁλόκληρα ἔτη πάσης φορολογίας ἐργοστάσια, ἱδρυόμενα μὲ κεφάλαια $10,000, κατ' ἐλάχιστον ὅριον, καὶ ἀπασχολοῦντα ἄνω τῶν 25 ἐργατῶν. Τὰ μηχανήματα διὰ τὰς ἐγκαταστάσεις τῶν ἐν λόγῳ ἐργοστασίων, τὰ εἰσαγόμενα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ δὲν θὰ ὑπόκεινται εἰς εἰσαγωγικὸν τέλος.

ΤΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ

Κατὰ τὴν τελευταίαν ἐτησίαν συνέλευσιν τῶν μετόχων τῆς Ἀγγλικῆς Ἑταιρίας Shell Transport καὶ Trading Co., ἡ ὁποία εἶναι ἀντίπαλος τῆς Ἀμερικανικῆς Ἑταιρίας τῶν Πετρελαίων ἐν τῇ παγκοσμίῳ παραγωγῇ καὶ κατεργασίᾳ τοῦ πετρελαίου, ἀπεφασίσθη ὅπως τὰ κεφάλαια τῆς Ἑταιρίας, ἀνερχόμενα σήμερον εἰς λίρας Ἀγγλίας 3,500,000, αὐξηθῶσι κατὰ ἓν ἑκατομμύριον λίρας. Τὸ ποσὸν τοῦτο θὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν πλουσίων πετρελαιοπηγῶν τῆς ἐν λόγῳ Ἑταιρίας ἐν Ἰάβᾳ καὶ Σουμάτρᾳ. Μετὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν σχεδίων τούτων ἡ ἐτησία παραγωγὴ πετρελαίου ἐκ τῶν διαφόρων πηγῶν τῆς Ἀγγλικῆς Ἑταιρίας τῶν Πετρελαίων θὰ ὑπερβῇ 3,000,000 τόννων ἐτησίως.

ΣΥΚΑ ΚΑΙ ΣΟΥΛΤΑΝΙΝΑΙ

Συνδρομητὴς τῆς «Εἰκονογραφημένης Ἀτλαντίδος» ἐν Σμύρνῃ, εἰδικῶς ἀσχολούμενος εἰς τὸ ἐμπόριον Σύκων καὶ Σουλτανίνης, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ πλεῖστον μέρος εἰσάγεται ἐνταῦθα, μεταβιβάζει ἡμῖν τὰς ἑξῆς πληροφορίας:

Ἡ ἐφετεινὴ ἐσοδεία τῶν σύκων ἀνῆλθεν εἰς 27,000 τόννους, ἐξ ὧν μόλις 1000 τόννοι ὑπολείπονται εἰς χεῖρας ἐμπόρων, διαθέσιμοι δι' ἐξαγωγήν. Ἡ περυσινὴ ἐσοδεία ἀνῆλθεν εἰς 21,000 τόννους, ἐκ τῶν ὁποίων ἐπερίσσευσαν 800 περίπου τόννοι. Καίτοι ἡ ἐφετεινὴ ἐσοδεία ὑπερέβη κατὰ 6000 τόννους τὴν περυσινήν, αἱ πραγματοποιηθεῖσαι τιμαὶ ἦσαν μεγαλείτεραι τῶν περυσινῶν, ὡς ἐκ τῆς παντελοῦς ἐλλείψεως φρούτων ἐν Εὐρώπῃ καὶ τῆς μεγάλης ζητήσεως ἐν Ἀμερικῇ. Εἰς 21,000 τόννους μόνον ὑπολογίζεται ἡ ἐφετεινὴ ἐσοδεία Σουλτανίνης, ἀπέναντι 52,000 παραχθέντων τὸ παρελθὸν ἔτος.

BANK OF CRETE

ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΡΗΤΗΣ

(ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ)

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡ. 10,000,000

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΧΑΝΙΟΙΣ

Ὑποκαταστήματα:

ΕΝ ΗΡΑΚΛΕΙΩ, ΡΕΘΥΜΝΗ, ΑΓΙΩ ΝΙΚΟΛΑΩ καὶ ΒΑΜΩ

πρὸς 3 ο)ο	εἰς πρώτην ζήτησιν.	Ἀνώτατον ὅριον Δρ.	25,000
» 3 1)4 ο)ο	δι' ἓν ἔτος	» » »	25,000
» 3 1)2 ο)ο	διὰ δύο ἔτη	» » »	25,000
» 3 3)4 ο)ο	διὰ τρία ἔτη	» » »	50,000
» 4 ο)ο	διὰ τέσσαρα ἔτη	» » »	100,000
» 4 1)2	διὰ πέντε ἔτη	» » »	100,000

Τὸ Ταμιευτήριῳ δέχεται καταθέσεις μέχρι ποσοῦ Δραχ. 2,000 ἐπὶ ἐτησίῳ τόκῳ 4 ο)ο

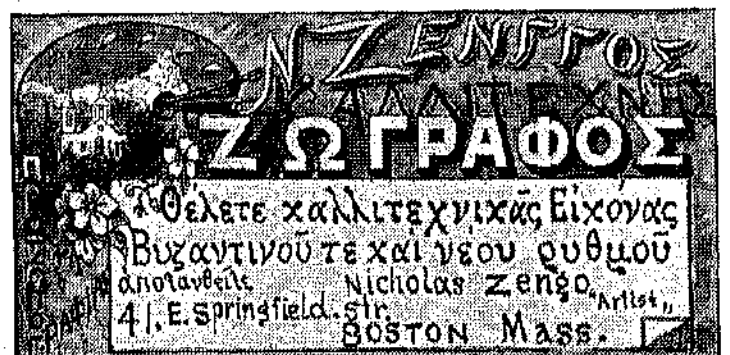

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

ΕΠΙ ΚΑΡΤΑΣ Η ΚΑΡΦΙΔΟΣ ΕΤΟΙΜΗ ΕΙΣ ΟΛΙΓΑ ΔΕΥΤΕΡΟΛΕΠΤΑ:

Ἀντὶ $20,00 δύνασθε νὰ ἀρχίζετε ἐργασίαν ἀποφέρουσαν κέρδη $15—35 τὴν ἡμέραν. Ἡ μηχανή μας Ἀριθ. 4 παίρνει εἰκόνας εἰς μικρὸν μέγεθος διὰ κουμβία καὶ 1 3)4 μὲ 2 1)2 καὶ 2 1)2x3 1)2 διὰ κάρτας. Ἐπίσης φωτογραφεῖ συμπλέγματα, τοπεῖα κτλ. ΔΕΝ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΣΚΟΤΕΙΝΟΣ ΘΑΛΑΜΟΣ, ΟΥΤΕ ΠΕΙΡΑ. Διὰ τῶν ὁδηγιῶν αἱ ὁποῖαι συνοδεύουν ἑκάστην μηχανὴν μανθάνετε ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν ὅλον τὸν χειρισμόν. Ἑκάστη εἰκὼν σᾶς στοιχίζει 1 1)2 σὲντ καὶ πωλεῖται ἀπὸ 15—25 σέντς. Εἶναι ἡ πλέον ἐπικερδὴς ἐργασία διὰ ἐξοχάς, πανηγύρεις καὶ συναθροίσεις παντὸς εἴδους: Ζητήσατε τὸν κατάλογόν μας.

NEW YORK FERROTYPE CO.,

168 1)2 Delancey St., NEW YORK CITY

ΤΟ ΡΕΖΙΣΤΕΡ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ ΣΑΣ ΘΑ ΧΤΥΠΑ ΣΥΧΝΟΤΕΡΑ ΕΑΝ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΤΕ

"TRUE FRUITS" ΣΙΡΟΠΙΑ ΚΑΙ ΚΡΩΣΤ ΦΡΟΥΤΣ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΑΟΥΝΤΑΙΝ ΣΑΣ

ΚΑΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΕΙΝΑΙ

Διότι μόνον τὰ ἐκλεκτότερα, νωπά, ὥριμα φροῦτα χρησιμοποιοῦνται διὰ τὰ προϊόντα μας.

Προσπαθοῦμεν νὰ προμηθεύωμεν τόσον ἐξαίρετον ποιότητα, ὥστε νὰ ἐξασφαλίζωμεν πάντοτε τὴν προτίμησιν.

Κατεργαζόμεθα τὰ φροῦτα ἐπιστημονικῶς, ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν εἰδικῶν ἐπιστατῶν, δι' ἐργατῶν ἐπίσης εἰδικῶν, εἰς τὸ μεγαλείτερον καὶ τελειότερον ἐργοστάσιον τοῦ εἴδους του.

Ὡς γνωρίζετε οὐδαμοῦ ἀλλοῦ ἐκτιμᾶται τόσον ἡ ΚΑΛΗ ΠΟΙΟΤΗΣ ΥΛΙΚΩΝ ὅσον εἰς τὴν ΣΟΔΑ ΦΑΟΥΝΤΑΙΝ.

Χρησιμοποιήσατε τὰ Σιρόπια καὶ τὰ Φροῦτά μας εἰς τὴν Φάουνταίν σας διὰ νὰ πεισθῆτε πόσον θὰ ἐκτιμήσωσι τὸ ζαχαροπλαστεῖόν σας οἱ πελάται σας.

Ἔχει ἀποδειχθῆ ὅτι τὰ ζαχαροπλαστεῖα τὰ ὁποῖα χρησιμοποιοῦν Σιρόπια καὶ Φροῦτα «TRUE FRUIT» χαίρουν ὑπόληψιν πρώτης τάξεως καταστημάτων. Ἐὰν κοστίζουν ὀλίγον περισσότερον ἀπὸ τὰ κοινὰ φροῦτα θὰ σᾶς ἀποφέρουν ἀπείρως μεγαλείτερα κέρδη.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ JOBBERS

HUNGERFORD SMITH CO.

ROCHESTER, N. Y.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ
27 East 22nd St.,
M. J. ROOT CO.

ΔΥΤΙΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ
H. T. HAINTZ, Dwight Bldg.
KANSAS CITY, MO.

"ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΑΤΛΑΝΤΙΣ"

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ύλη πρωτότυπος έκλεκτή, Εἰκόνες καλλιτεχνικαί.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΕΘΝΙΚΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ $2.00
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ Φρ. 15.00

«ATLANTIS» P. O. STATION E., NEW YORK

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΤΗΣ ΜΗΝΙΑΙΑΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΝΕΝΗΣ ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΕΣΤΙΑΣ	ΑΘΗΝΑΙ
ΗΛΙΑΔΗΣ ΚΑΙ ΣΩΜΟΣ	ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΧΡ. ΒΑΡΙΑΝΤΖΑΣ ΚΑΙ Σία	ΠΑΤΡΑΙ
Ν. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ	ΚΕΡΚΥΡΑ
ΗΛΙΑΣ ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΥΡΟΣ
Π. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ	ΖΑΚΥΝΘΟΣ
ΔΗΜ. ΣΑΜΑΡΑΣ	ΤΡΙΠΟΛΙΣ
ΙΩ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	ΑΜΦΙΣΣΑ
Γ. Π. ΑΛΕΞΟΥΔΗΣ	ΑΡΓΙΑ
ΓΕΩΡΓ. ΑΘ. ΣΩΚΟΥ	ΛΕΒΑΔΕΙΑ
ΣΠ. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ	ΜΕΣΣΟΛΟΓΓΙΟΝ
ΔΗΜ. ΣΤ. ΚΟΥΣΙΣΗΣ	ΚΥΜΗ
ΚΩΝΣΤ. ΖΑΓΟΡΑΣ	ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΝ
Ν. Π. ΝΙΚΟΛΑΤΟΣ	ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ
ΣΠ. Τ. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ	ΛΗΞΟΥΡΙΟΝ
ΑΝΔΡ. ΤΗΛΕΜΑΣ καὶ Σία	ΑΡΓΟΣ
ΛΟΡ. Δ. ΚΑΡΔΟΥΛΑΝΗΣ	ΑΝΔΡΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΑΛΑΚΕΑΣ	ΝΗΣΙΟΝ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΑΛΙΚΙΩΤΗ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ
» »	ΧΑΝΙΑ
» »	ΡΕΘΥΜΝΟΝ
ΕΥΣΤ. ΠΕΠΠΑΣ	ΚΥΔΩΝΙΑΙΣ
ΙΩ. Ν. ΠΛΑΤΑΝΑΚΗΣ	ΣΗΤΕΙΑ
ΙΩ. Κ. ΚΑΠΙΔΗΣ	ΒΑΤΟΥΜ
ΑΓΑΘ. Χ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ	ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ
ΔΗΜ. Γ. ΔΟΥΚΕΛΗΣ	ΟΔΗΣΣΟΣ
ΚΩΝΣΤ. ΥΔΡΑΙΟΥ	ΣΑΜΟΣ
Α. ΠΟΛΥΡΙΑΔΑΣ	ΧΙΟΣ
ΙΩ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ	ΠΟΡΤ ΣΑΪΤ
ΙΩ. Π. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ	ΙΩΑΝΝΙΝΑ
Κ. Δ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΔΗΣ	ΒΙΑΖΙΝΗ
Γ. Π. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ	ΡΩΜΟΥΝΙΑ
ΚΩΝΣΤ. ΒΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ	ΠΥΡΓΟΣ (ΒΟΥΛΓ
ΙΩΑΝΝΗΣ Π. ΚΡΙΤΖΑΣ	ΣΜΥΡΝΗ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ν. ΜΠΑΛΑΣΚΑΣ	ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

ΙΣΤΟΡΙΑ
ΤΩΝ
ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΥΠΟ ΣΟΛΩΝΟΣ Ι. ΒΛΑΣΤΟΥ ΚΑΙ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΓΚΟΡΤΖΗ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΟΛΥΤΕΛΗΣ "ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ"

ΣΕΛΙΔΕΣ 580

ΜΕΤΑ 48 ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΝ ΟΛΟΣΕΛΙΔΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

ΧΑΡΤΗΣ ΑΡΙΣΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ, ΣΤΕΡΕΩΣ ΔΕΔΕΜΕΝΗ

ΤΙΜΑΤΑΙ ΦΡ. ΧΡ. 10

Ἀποστέλλεται πανταχοῦ ἐλευθέρα ταχυδρομικῶν τελῶν.

Τὸ ἔργον τοῦτο ἀφιεροῦται πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν νεότητα διὰ νὰ μάθη νὰ μελετήση καὶ νὰ ἐφαρμόση τὰ παραδείγματα ἑνὸς Ἔθνους τὸ ὁποῖον ἐκ τοῦ μηδενὸς ἔγεινε μέγα.

Εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο θὰ ἴδουν οἱ ἀναγνῶσται παρελαυνούσας ὅλας τὰς μεγάλας ἡμέρας, ὅλα τὰ μεγάλα γεγονότα, ὅλας τὰς μεγάλας φυσιογνωμίας, αἱ ὁποῖαι ἐπὶ μιᾶς πρὸ πέντε αἰώνων ἀγνώστου ἠπείρου ἐθεμελίωσαν τὸ μέγα καὶ ἰσχυρὸν προπύργιον τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἐλευθερίας τὸ ὁποῖον θαυμάζει σήμερον ὁ κόσμος ὅλος

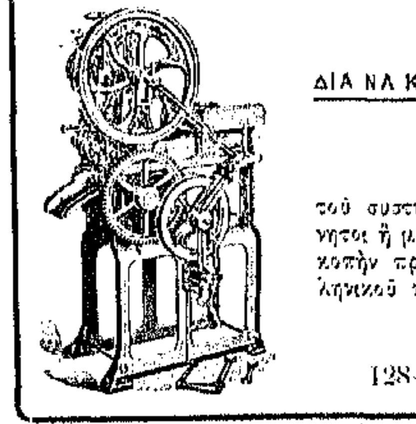

ΔΕΝ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΠΕΙΡΑ

ΔΙΑ ΝΑ ΚΟΠΤΗΤΕ ΚΑΠΝΟΝ ΜΕ ΤΗΝ

ΜΗΧΑΝΗΝ ΚΟΠΗΣ ΚΑΠΝΟΥ

τοῦ συστήματός μας. Μικραὶ ἢ μεγάλαι χειροκίνητοι ἢ μὲ κινητήριον δύναμιν. Κατάλληλοι διὰ κοπὴν πρώτης ποιότητος Τουρκικοῦ καὶ Ἑλληνικοῦ καπνοῦ. Ζητήσατε τὸν κατάλογόν μας.

HIMOFF MACHINE COMPANY
128—138 Mott St., New York.

ΤΥΡΟΚΟΜΟΙ
ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑ
ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ
ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΙΔΩΝ ΤΥΡΟΚΟΜΙΑΣ

POLLY Brothers

21 NEW BOWERY, NEW YORK
Telephone 1366 Orchard

ΛΕΚΑΣ ΚΑΙ ΔΡΙΒΑΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1892
17 ROOSEVELT ST., NEW YORK
Telephone 1404 worth

ΑΔΕΛΦΟΙ ΖΑΧΑΡΙΟΥ

109-111 BROAD STREET, NEW YORK
ΕΙΣΑΓΩΓΗ-ΕΞΑΓΩΓΗ
CONSIGNATIONS
INFORMATIONS COMMERCIALES

Π. ΜΟΥΣΤΑΚΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ
ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1892
48 NEW BOWERY, NEW YORK
Telephone 3302 Worth.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ - ΑΝΑΤΟΛΗΣ
Χονδρικὴ Πώλησις
ΠΙΝΟΤΣΙΩΝ ΧΟΥΡΜΑΔΩΝ, ΣΥΚΩΝ ΚΤΛ.
1-5 NEW BOWERY
27 ROOSEVELT ST., NEW YORK
Tel. 1221 Worth

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
ΕΘΝΙΚΩΝ ΛΙΘΟΓΡΑΦΚΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

Κατεσκευασμένων εἰς τὸ καλλίτερον Λιθογραφεῖον τοῦ Σικάγου. Πωλοῦνται λιανικῶς καὶ χονδρικῶς.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΙΜΟΚΑΤΑΛΟΓΟΝ

JAMES VAFAKOS
6 ? ELLE ISLAND VE., CHICGO ILL.

Ζητοῦνται ἀντιπρόσωποι διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΝΤΟΠΩΛΗΝ

KARO SYRUP

ΕΙΝΑΙ τὸ μοναδικὸν σιρόπιον τῆς χώρας. Οἱ Ἀμερικανοὶ κατηνάλωσαν 60 ἑκατομμύρια δοχεῖα KARO τὸ παρελθὸν ἔτος. Ὅλοι τὸ ἀγαποῦν. Εἶναι ἁγνὸν γευστικὸν καὶ θρεπτικὸν καὶ εὔπεπτον.

Karo

ΜΕΓΑ ΔΟΧΕΙΟΝ 10c. & 15c.

HONEST
LONG CUT

5c.

5c.

TOBACCO

Ἄριστος διὰ κάπνισμα καὶ μάσημα. Ὄχι τὸ μεγαλείτερον πακέτο ἀλλὰ ἡ ἀρίστη ποιότης. Πωλεῖται παντοῦ.

The American Tobacco Co.

P. C. RALLI & CO.

50-52 Pine St. NEW YORK

ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ ΠΥΡΚΑΪΑΣ

ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ κ.τ.λ.

ΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΟΥΝ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΝ

Ἰδιαιτέρα φροντὶς καταβάλλεται διὰ τοὺς Ἕλληνας πελάτας ἡμῶν.

Ἀσφαλίσατε τὰ καταστήματα καὶ τὰς ἐργασίας σας

ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ ΤΗΣ ΠΥΡΚΑΪΑΣ

ARGO
Gloss Starch

Κόλλα εἰς χῦμα μαζεύει σκόνην καὶ ἀκαθαρσίας κάτω ἀπὸ τοὺς πάγκους τῶν παντοπωλείων καὶ τὰ ροῦχα λερώνουν καὶ κιτρινίζουν.

Ἡ Κόλλα Argo εἶνε ἡ ἀρίστη ὅλων διὰ κολλάρισμα, δύνασθε νὰ τὴν μεταχειρισθῆτε θερμὴν ἢ ψυχράν.

Ἀγοράζετε τὴν καθαρὰν κόλλαν **ARGO 5 c.**

NATIONAL BANK OF GREECE

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ εἰς: Αἴγιον, Ἀγρίνιον, Ἁλμυρόν, Ἄμφισσαν, Ἀμαλιάδα, Ἄρταν, Ἀταλάντην, Βόλον, Γύθειον, Δημητσάναν, Ζάκυνθον, Θήβας, Θήραν, Ἰθάκην, Καλάβρυτα, Καλάμας, Καρδίτσαν, Κέρκυραν, Κεφαλληνίαν, Κόρινθον, Κύμην, Κυπαρισσίαν, Κύθηρα, Λαμίαν, Λάρισσαν, Λεβάδειαν, Λευκάδα, Μεγαλόπολιν, Μεσολόγγιον, Μεσσήνην, Ναύπακτον, Ναύπλιον, Παξούς, Πάτρας, Πειραιᾶ, Πόρον, Πύλον, Πύργον, Σπάρτην, Σύρον, Τρίκκαλα, Τρίπολιν καὶ Χαλκίδα.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ

Δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας Ἀγγλίας ἀποδοτέας ἐν ὡρισμένῃ προθεσμίᾳ, ἢ διαρκεῖς, ἐπὶ τόκῳ :

1 1)2 ο)ο κατ'ἔτος διὰ καταθέσεις	6 μηνῶν	τοὐλάχιστον
2 ο)ο » » » »	1 ἔτους	»
2 1)2 ο)ο » » » »	2 ἐτῶν	»
3 ο)ο » » » »	4 »	»
4 ο)ο » » » »	5 »	»

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡΑΧΜΑΙ 33.500,000

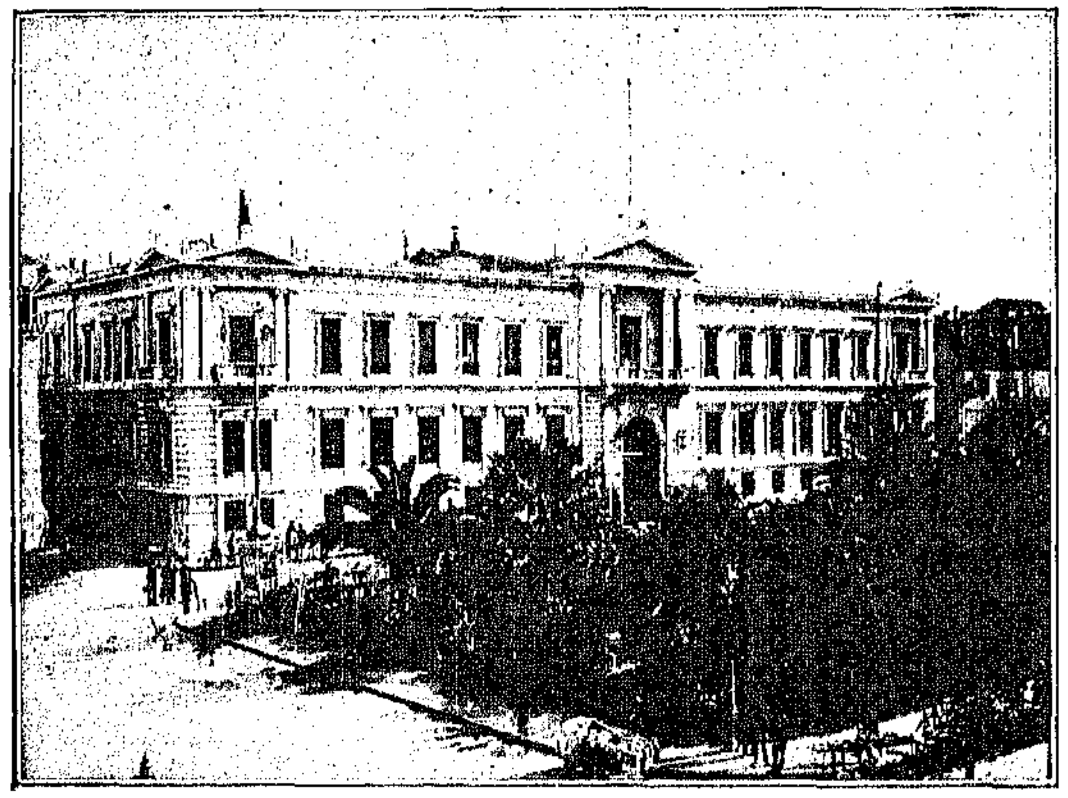

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΙ 170,000,000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΟ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΜΕΓΑΡΟΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Δι' ἀποστολὴν χρημάτων ἐκ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς Ἑλλάδα ἀπευθυντέον πρὸς τοὺς ἑξῆς ἀνταποκριτὰς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος:

National Bank of Commerce	New York
American Express Co.	» »
Bankers Trust Co.	» »
Irving National Exchange Bank	» »
Russo-Chinese Bank	» »
Commercial National Bank	Chicago
First National Bank	» »
First National Bank	Pittsburg
First National Bank	Milwaukee
Canadian Bank of Commerce	Montreal Canada

Συνιστᾶται θερμῶς εἰς τοὺς μετὰ τῆς Τραπέζης συναλλασσομένους ὅπως, πρὸς ταχυτέραν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεών των, ἀποφεύγωσι νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὰ διοικοῦντα τὴν Τράπεζαν πρόσωπα καὶ διευθύνωσιν ἀποκλειστικῶς πάσας τὰς ἐπιστολὰς αὐτῶν :

NATIONAL BANK OF GREECE

ATHENS (Greece)

ΑΠΟΨΙΣ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

VOL. II, NO. 2 FEBRUARY 1911

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΑΤΛΑΝΤΙΣ

"MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS"

$2.00 PER YEAR 20 C. A COPY

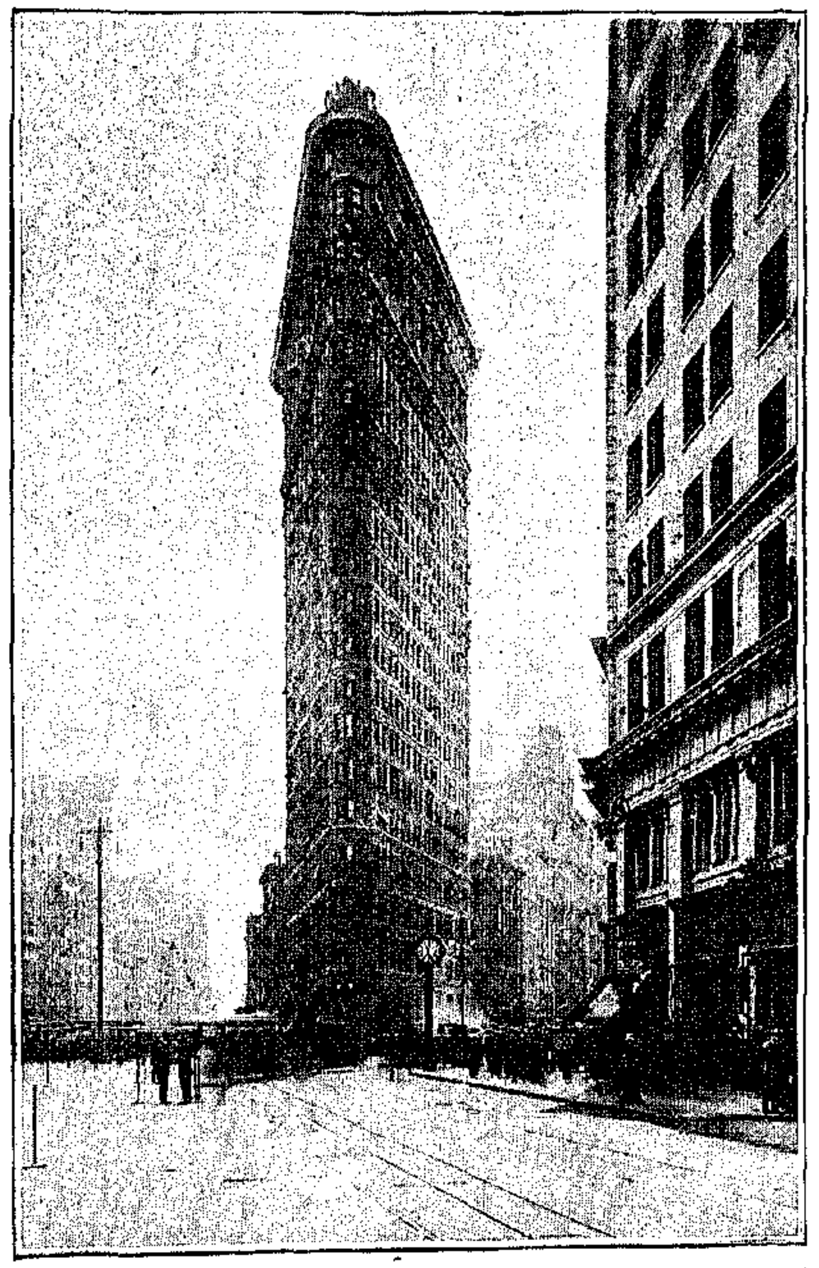

BANK OF ATHENS

ATHENS, GREECE

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1893

ΕΔΡΑ ΑΘΗΝΑΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΔΡΑΧΜΑΙ 50,000,000

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ 80,000,000

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΛΛΑΔΟΣ: Ἐν Πειραιεῖ, Βόλῳ, Σύρῳ, Καλάμαις, Πάτραις, Λαρίσσῃ, Τριπόλει.
ΑΙΓΥΠΤΟΥ: » Ἀλεξανδρείᾳ, Καΐρῳ, Χαρτούμ, Ζαγαζὶγ καὶ Μανσούρα.
ΤΟΥΡΚΙΑΣ: » Κωνσταντινουπόλει (Γαλατᾶ καὶ Σταμπούλ), Σμύρνῃ, Θεσσαλονίκῃ, Καβάλλᾳ, Σέρραις, Ξάνθῃ, Τραπεζοῦντι καὶ Σαμψοῦντι.
ΚΡΗΤΗΣ: » Χανίοις, Ἡρακλείῳ καὶ Ρεθύμνῃ
ΑΓΓΛΙΑΣ: » Λονδίνῳ, 22 Fenchurch St. E. C.

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ Η ΤΡΑΠΕΖΟΓΡΑΜΜΑΤΙΑ ΠΛΗΡΩΝΟΥΣΑ ΤΟΚΟΥΣ ΩΣ ΚΑΤΩΘΙ:

3 ο)ο εἰς πρώτην ζήτησιν
3 1)2 δι' ἓξ μῆνας
4 ο)ο δι' ἓν ἔτος
5 ο)ο διὰ δύο ἔτη καὶ πλέον

Δι' ἀποστολὴν χρημάτων ἐκ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς ΕΛΛΑΔΑ, ΑΙΓΥΠΤΟΝ καὶ ΤΟΥΡΚΙΑΝ ἀπευθυντέον εἰς τὰς ἑξῆς Τραπέζας

NATIONAL CITY BANK OF NEW YORK	NEW YORK
IRVING NATIONAL EXCHANGE BANK	» »
AMERICAN EXPRESS CO.	» »
CHASE NATIONAL BANK.	» »
MERSSS LIONELLO, PERRERA & CO.	» »
MESSRS KNAUTH, NACHOD & KUHNE	» »
MELLON NATIONAL BANK.	PITTSBURG
FIRST NATIONAL BANK	» »
FIFTH-THIRD NATIONAL BANK.	CINCINNATI

Ὁ γενικὸς Διευθυντὴς
Ζ. Κ. ΜΑΤΣΑΣ

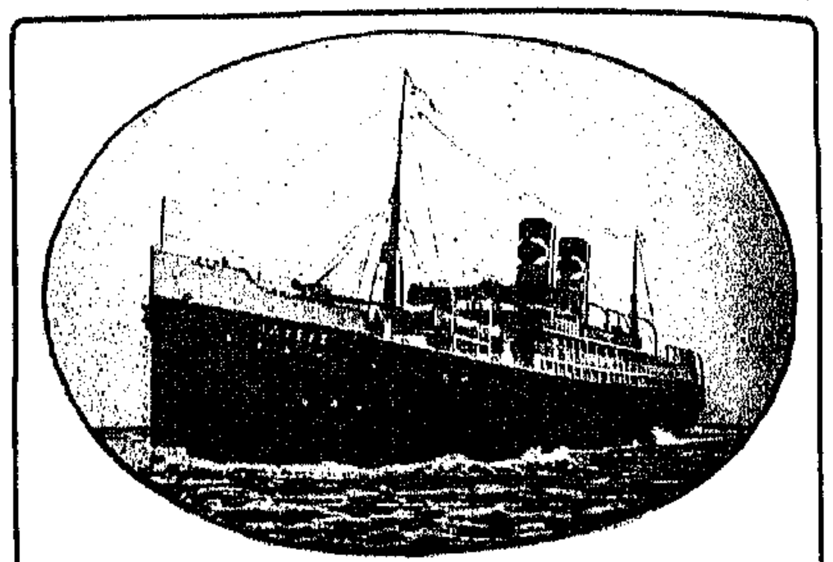

ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΝ «ΠΑΤΡΙΣ»

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΑ ΘΑΛΑΜΗΓΑ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

"ΠΑΤΡΙΣ"-"ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ"

ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ 12 ΗΜΕΡΩΝ

Τακτικὴ συγκοινωνία μεταξὺ Νέας Ὑόρκης, Ἑλλάδος καὶ Ἀνατολῆς.

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, ΚΑΛΑΜΑΤΑ, ΠΑΤΡΑΙ, ΣΜΥΡΝΗ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΚΑΒΑΛΛΑ.

Ἐκδίδονται Εἰσιτήρια καὶ Φορτωτικαὶ δι' ὅλους τοὺς λιμένας Ἑλλάδος Ἀνατολῆς καὶ Αἰγύπτου.

ΜΙΧ. ΛΙΤΣΑΣ ΓΕΝΙΚΟΣ ΠΡΑΚΤΩΡ 25 BROADWAY NEW YORK

Τηλέφωνον 735 Rector

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

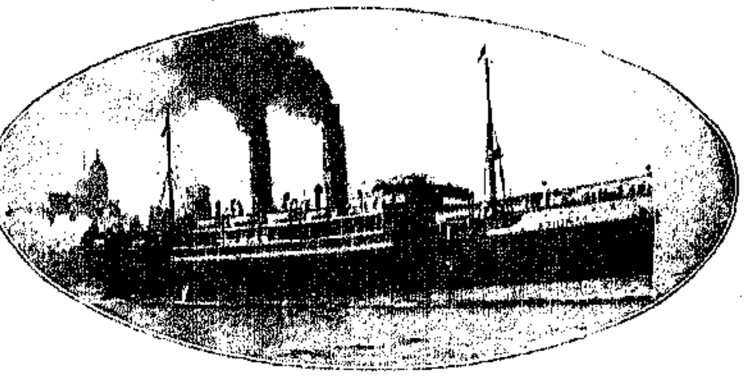

ΑΘΗΝΑΙ ΤΟ ΜΕΓΙΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΝ

ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΤΑΚΤΙΚΗ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ - ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ

ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΗ, ΤΑΧΥΠΛΟΑ ΚΑΙ ΚΑΛΟΤΑΞΕΙΔΑ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΑ

Ἐφωδιασμένα δι' ἀσυρμάτου τηλεγράφου Μαρκόνι.

ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΑΤΕ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΣΗΜΑΙΑΝ

N. A. GALANOS, General Agent.

97 BROAD ST., NEW YORK

VOL. II, NO. 2 — FEBRUARY 1911

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΑΤΛΑΝΤΙΣ

"MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS"

Published EVERY MONTH by ATLANTIS, Inc., N. Y., 113-115-117 West 31st Street, New York City
SOLON J. VLASTO PRESIDENT, DEMETRIUS J. VLASTO, TREASURER AND SECRETARY COPY RIGHT 1910 BY ATLANTIS INC. N. Y.

SUBSCRIPTION PRICE: U. S. $2.00 per year, Foreign, $3.00 per year, Single copies 20c.
Ὅροι συνδρομῶν: Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι Δολλάρια 2.00 ἐτησίως.—Ἐξωτερικοῦ Φρ. Χρ. 15.—Ἕκαστον τεῦχος 20 Σέντς.

Entered as second class matter January 27, 1910, at the Post Office at New York, N. Y. under the Act of Congress of March 3, 1879.

ΕΤΟΣ Β', ΤΕΥΧΟΣ Β'. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1911 ΤΙΜΑΤΑΙ 20 ΣΕΝΤΣ

Η ΖΩΗ ΕΝΟΣ ΜΗΝΟΣ

ΥΠΟ αἰσιωτάτους οἰωνοὺς ἤρχισε διὰ τὴν «Μηνιαίαν Εἰκονογραφημένην Ἀτλαντίδα» τὸ Νέον Ἔτος. Διότι καίτοι ἐλάβομεν ὑπ' ὄψει μίαν μεγαλειτέραν ζήτησιν τευχῶν, καίτοι ἐφροντίσαμεν νὰ ἐπαρκέσῃ ἡ ἔκδοσίς μας εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ἕκαστον μῆνα αὐξούσης κυκλοφορίας, ἐν τούτοις χάρις εἰς τοὺς φίλους μας κατωρθώσαμεν νὰ μείνωμεν χωρὶς ἀντίτυπα, πρὶν ἀκόμη τελειώσῃ ὁ μήν. Ἀποτέλεσμα: Ἠναγκάσθημεν νὰ προβῶμεν εἰς ἀνατύπωσιν τοῦ τεύχους τοῦ Ἰανουαρίου, πρῶτον διὰ νὰ εἰμπορέσουν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότεροι φίλοι μας νὰ ἔχουν πλήρη τὴν σειράν, καὶ δεύτερον διὰ νὰ μὴ μείνῃ τὸ Γραφεῖον χωρὶς μίαν ἀπαραίτητον παρακαταθήκην τευχῶν διὰ κάθε ἐνδεχόμενον.

Τὸ γεγονός, καίτοι ἔγινεν ἀφορμὴ νέων κόπων καὶ ἐξόδων ἐκ μέρους μας, εἶναι ἐν τούτοις τόσον εὐχάριστον, ὥστε δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ ἐκφράσωμεν τὴν εὐγνωμοσύνην μας εἰς ὅλους ἐκείνους τοὺς θερμοὺς ὑποστηρικτὰς καὶ φίλους μας, εἰς οὓς ὀφείλεται ἡ πρόοδος τοῦ μεγαλειτέρου ἐν τῷ κόσμῳ Ἑλληνικοῦ περιοδικοῦ, τὸ ὁποῖον ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ἐκδίδωμεν.

ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΔΟΝ τοῦ Ἰανουαρίου ὁ ὁ ἀγριώτερος χειμὼν ἐνέσκηψε τόσον εἰς τὰ Ἑλληνικὰ μέρη, ὅσον καὶ εἰς τὴν Ἀμερικήν. Μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι εἰς μὲν τὰς Ἀθήνας τὸ πρᾶγμα ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς ποιητικὰ ἄρθρα, εἰς δὲ τὴν Νέαν Ὑόρκην ἐγένετο πρόξενον τῆς παροχῆς ἀρκετῶν χιλιάδων δολλαρίων εἰς τοὺς ἐργολάβους τῆς καθαριότητος τῆς πόλεως. Εἶναι θαυμάσιος τόπος ἡ Ἀμερική. Καὶ ἡ χιονιὰ ἀκόμη σημαίνει δολλάρια...

ΕΠΑΡΑΣΗΜΟΦΟΡΗΘΗΣΑΝ εἰς τὴν Ἑλλάδα εἴκοσι λόγιοι. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ Νέου Ἔτους εἴχομεν τὴν δημιουργίαν τῶν νέων ἱπποτῶν, τοὺς ὁποίους ἡ ἀνόρθωσις ἐξελέξατο ἐκ τοῦ κύκλου τῶν ἐργατῶν τοῦ καλάμου.

Τὸ πρᾶγμα ἔκαμε θόρυβον εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ εἰς τὸν τύπον ἐν γένει.

Ἐν τούτοις μέσα εἰς τὴν δημοκρατικὴν Ἀμερικήν, τὴν μὴ ἔχουσαν παράσημα, ἡ φασαρία τῶν τελευταίων παρασημοφοριῶν δὲν εἰμπόρεσε νὰ μὴ προκαλέσῃ μειδιάματα... Ἔχομεν τόσας ἄλλας ἀνάγκας ἐπειγούσας ἐκεῖ κάτω, ὥστε ἡ παρασημοφορία τῶν λογίων εἰμποροῦσε νὰ γίνῃ καὶ ὑστερώτερα...

ΑΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ νὰ κρίνωμεν ἀπὸ τὴν ἐπιτυχίαν μὲ τὴν ὁποίαν ἐστέφθησαν οἱ πρῶτοι ἀγῶνες τοῦ νεοσυστάτου ἀθλητικοῦ Ἑλληνοαμερικανικοῦ Συλλόγου Νέας Ὑόρκης, τὸ σημεῖον αὐτὸ δύναται ἀπὸ τοῦδε νὰ θεωρηθῇ ὡς καταλαβὸν μίαν ἀπὸ τὰς πρώτας θέσεις εἰς τὴν ἐθνικήν μας ἀθλητικὴν κίνησιν.

Τέσσαρες χιλιάδες θεαταὶ καὶ δύο χιλιάδες δολλάρια εἰς εἰσπράξεις διὰ μίαν πρώτην ἐμφάνισιν εἶναι κάτι τι, ποῦ εἰμπορεῖ νὰ ἐνθαρρύνῃ καὶ τὸν πλέον ἀπαισιόδοξον.

ΕΧΑΣΑΜΕΝ καὶ τὸν Παπαδιαμάντην. Ὁ σεμνὸς καὶ ἤρεμος καὶ ντροπαλὸς ἄνθρωπος, ὅστις ὑπῆρξε μέγας χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζῃ καὶ δυστυχῶς χωρὶς ν' ἀναγνωρισθῇ καὶ ὡς τοιοῦτος ἀπὸ τοὺς συγχρόνους του, ἔσβυσεν ἥσυχα εἰς τὸ νησί του, μὲ κανένα ἴσως ἀπὸ τοὺς ἀγαπημένους του ψαλμοὺς τοῦ Δαυῒδ εἰς τὰ χείλη...

Ἕλλην τοῦ παληοῦ καιροῦ, ὁ ὁποῖος ὅμως ἔγραψε πράγματα ποῦ δὲν θὰ παληώσουν ποτέ...

Διότι ὁ Παπαδιαμάντης εἰς τὸ Ἑλληνικὸν διήγημα ὑπῆρξεν ὅ,τι ὁ Παπαρρηγόπουλος εἰς τὴν ἱστορίαν, ὅ,τι ὁ Βαλαωρίτης εἰς τὸ ποίημα, ὅ,τι ὁ Βερναρδάκης εἰς τὸ δρᾶμα. Ἐκεῖνος ποῦ θὰ καταλάβῃ τὴν θέσιν του, καὶ ποῦ θὰ συμπληρώσῃ τὸ μέγα κενὸν ποῦ ἤφηκεν ἀποθανὼν ὁ μέγας Σκιαθίτης, θ' ἀργήσῃ πολὺ νὰ εὑρεθῇ...

Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ὁλόκληρος ἐπένθησε κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα ἕνα μέγαν ἄνδρα καὶ ἕνα μέγαν φιλέλληνα.

Ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Charles Dilke ἐχάσαμεν τὸν εἰλικρινέστερον πρόμαχον τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων εἰς τὸ μεγαλείτερον Κοινοβούλιον τοῦ κόσμου, μὴ δειλιάσαντά ποτε νὰ ὑψώσῃ τὴν φωνήν του διὰ τὸ ἀδικούμενον Γένος μας πάντοτε ὁσάκις ἡ φιλελευθέρα Ἀγγλία ἐφάνη λησμονοῦσα τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς παραδόσεις της... Καὶ ἡ φωνὴ τοῦ Δίλκε πάντοτε ἔφερεν ἀποτέλεσμα, διότι ὁ ἀνὴρ δὲν ἦτο τυχαῖος εἰς τὴν Πατρίδα του... Ἔτσι φεύγουν ἕνας ἕνας ὅλοι οἱ μεγάλοι τοῦ μεγάλου παληοῦ καιροῦ καὶ μᾶς ἀφίνουν μόνους διὰ νὰ αἰσθανώμεθα καλλίτερα τὰς ὑποχρεώσεις μας πρὸς τὴν Πατρίδα μας, ἣν ἐκεῖνοι τόσον ἠγάπησαν!...

ΤΟ ΓΛΩΣΣΙΚΟΝ ζήτημα ἔκαμε πάλιν τὴν ἐμφάνισίν του εἰς τὸν Ἑλληνικὸν τύπον, ἡμερήσιον καὶ περιοδικόν. Σελίδες ὁλόκληροι καταναλίσκονται περὶ τὸ ζήτημα αὐτό, τὸ ὁποῖον κάθε φορὰν ἐμφανίζεται πολεμικώτερον διὰ νὰ κουράζῃ καὶ νὰ ἐξαντλῇ καὶ ἐκείνους ποῦ διαβάζουν τὰ ὑπὲρ καὶ τὰ κατά, τόσον τῆς δημοτικῆς ὅσον καὶ τῆς καθαρευούσης...

Τόσος χρόνος καὶ τόσος χῶρος, σπαταλώμενος εἰς τὴν μᾶλλον ἄγονον τῶν συζητήσεων, δὲν ἦτο χιλίας φορὰς καλλίτερον νὰ διετίθετο εἰς τὴν ἀνάπτυξιν θεμάτων, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ὁ κόσμος ν' ἀποκομίζῃ μίαν θετικὴν ὠφέλειαν καὶ ἕνα πρακτικὸν κέρδος; Δὲν καταλαμβάνουν οἱ καθαρεύοντες καὶ οἱ δημοτικισταί, ὅτι αὐτὸς ὁ βυζαντινισμὸς ἔχει μαράνει ὁλόκληρον τὸ Ἔθνος;..

ΞΕΥΡΕΤΕ τί κάμνει ἐντύπωσιν εἰς τὸν πολιτισμένον κόσμον; Ὅτι ἀκόμη δὲν ἐπέταξεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀεροπλάνον...

Ἡ Τουρκία μᾶς περνᾷ εἰς αὐτὸ τὸ ζήτημα. Καὶ πρό τινων δὲ ἡμερῶν ἔγειναν ἀεροδρομικοὶ ἀγῶνες εἰς τὸ Χονολουλοῦ!...

ΑΥΤΗΝ τὴν φορὰν ἐστολίσαμεν τὸ ἐξώφυλλον τῆς «Εἰκονογραφημένης Ἀτλαντίδος» μὲ τὴν χαρακτηριστικωτέραν εἰκόνα τῆς Ἀμερικῆς. Ποῖος ἀλήθεια δὲν ἤκουσε διὰ τοὺς Ἀμερικανικοὺς οὐρανοξύστας; Καὶ ποῖος δὲν θ' ἀναγνωρίσῃ εἰς τὴν δημοσιευομένην εἰκόνα τὸ περίφημον Flatiron, τὸ θαυμάσιον αὐτὸ κτίριον, τὸ ἀποτελοῦν ἓν ἀπὸ τὰ ἀριστουργήματα τῆς Ἀμερικανικῆς ἀρχιτεκτονικῆς;...

Τὸ Flatiron Building δὲν εἶναι τὸ ὑψηλότερον τῆς Νέας Ὑόρκης. Εἶναι ὅμως πανθομολογουμένως τὸ γραφικώτερον καὶ τὸ κομψότερον.

ΠΩΣ ΘΑ ΕΟΡΤΑΣΘΗ ΜΙΑ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1905 τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τῆς Ρώμης ἀπεφάσισε νὰ ἑορτάσῃ ἐπισήμως κατὰ τὸ 1911 τὴν πεντηκοστὴν ἐπέτειον τῆς ἀνακηρύξεως τῆς Ἰταλικῆς ἑνώσεως.

Ἡ ἀρχικὴ ἰδέα τοῦ ἑορτασμοῦ τούτου δὲν περιελάμβανε μεγάλα σχέδια. Ἐφαίνετο δὲ πράγματι ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἑνὸς ἐθνικοῦ πανηγυρισμοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ μετεῖχον ὅλαι αἱ πόλεις τῆς Χερσονήσου. Ἐν τούτοις ἡ ἀρχικὴ ἐκείνη ἰδέα καλλιεργηθεῖσα κατέληξεν εἰς μεγάλας ἀποφάσεις. Καὶ οὕτως ἡ Ἰταλία ἐφέτος θὰ πανηγυρίσῃ τὴν πεντηκονταετηρίδα τῆς Ἑνώσεώς της μὲ δύο Ἐκθέσεις θαυμασίας εἰς λαμπρότητα καὶ πλοῦτον. Ἡ μία καὶ κυριωτέρα ἐξ αὐτῶν θὰ συγκροτηθῇ εἰς τὴν Ρώμην, ἡ δευτέρα εἰς τὸ Τουρῖνον.

Διατί θὰ εἰπῆτε αἱ δύο ἐκθέσεις ἀντὶ τῆς μιᾶς; Ἁπλούστατα, διότι πρόκειται περὶ τῆς ἐκπληρώσεως μιᾶς ἐθνικῆς ὑποχρεώσεως πρὸς τὰ δύο μεγάλα κέντρα, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ μὲν πρῶτον ἐσημείωσε τὴν ἀφετηρίαν, τὸ δὲ ἄλλο τὴν κατακλεῖδα τοῦ μεγάλου ἐκείνου ἀγῶνος, ὅστις ἀπὸ μίαν Ἰταλίαν κατατετμημένην εἰς κρατίδια ἀσθενῆ, πτωχὴν καὶ δούλην κατώρθωσε νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸν κόσμον μίαν Ἰταλίαν, ἡνωμένην, ἰσχυράν, πλουσίαν καὶ ἀνεξάρτητον.

Δὲν ἠδύναντο λοιπὸν οἱ διοργανωταὶ τῶν ἑορτῶν τῆς πεντηκονταετηρίδος τῆς Ἰταλικῆς ἐλευθερίας νὰ συγκεντρώσουν πάντα πανηγυρισμὸν εἰς τὴν Ρώμην καὶ νὰ λησμονήσουν τὸ Τουρῖνον, ὅπου κατὰ πρῶτον ἀνεπετάσθη ἡ τρίχρους τῆς ἀνεξαρτησίας σημαία κατὰ τὴν πρώτην Ἰταλικὴν ἐξέγερσιν, τὴν συμπίπτουσαν κατὰ περίεργον συγκυρίαν μὲ τὴν ἰδικήν μας Ἐπανάστασιν. Σύμπτωσις ἀκόμη περισσότερον ἀξιοσημείωτος. Ἡ ἰταλικὴ σημαία ἀνεπετάσθη εἰς τὸ φρούριον τοῦ Τουρίνου τὴν 12 Μαρτίου τοῦ 1821, κατ' ὀλίγας μόνον ἡμέρας προηγηθεῖσα τῆς μυσταγωγίας τῆς Ἁγίας Λαύρας!... Ὁ κόμης Santorre di Santarosa, ὅστις ἦτο ἡγέτης τοῦ κινήματος ἐκείνου, ἦτο ὁ ἴδιος ἥρως ὅστις τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1825 ἔπιπτεν ἐνδόξως ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐλευθερίας εἰς τὴν Σφακτηρίαν παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ Ἀναγνωσταρᾶ, τοῦ Τσαμαδοῦ καὶ τοῦ Σαχίνη...

Αἱ συμπτώσεις ὅμως αὐταὶ ἂς μὴ μᾶς ἀπασχολήσουν ἀπὸ τὸ θέμα μας. Οὔτε θὰ ἐμμείνωμεν εἰς τὰς λεπτομερείας τοῦ μακροῦ ἐκείνου ἀγῶνος τῶν ἀδελφῶν Ἰταλῶν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας των.

Αἱ ἱστορικαὶ ἐκεῖναι σελίδες, ὅσον ἐνδιαφέρουσαι καὶ ἂν εἶναι, δὲν ἔχουν ἄμεσον σχέσιν μὲ τὸ θέμα τὸ ὁποῖον ὡς ἐπίκαιρον ἀνελάβομεν νὰ διαπραγματευθῶμεν. Ἓν σημεῖον ἱστορικὸν μᾶς ἐνδιαφέρει καὶ αὐτὸ εἶναι ὅτι τὴν 1 Ἰουλίου 1871 ἡ ἰταλικὴ Κυβέρνησις ἐγκαθιδρύετο ἐπισήμως εἰς τὴν Ρώμην, τὴν ἀνεγνωρισμένην πλέον πρωτεύουσαν τοῦ Ἰταλικοῦ Κράτους.

Οὗτοι εἶναι οἱ λόγοι οἱ δικαιολογοῦντες τὰς δύο Ἐκθέσεις, ἑκάστη τῶν ὁποίων θὰ ἔχῃ ἕνα ἰδιάζοντα χαρακτῆρα. Οὕτως ἀπεφασίσθη ὅπως ἡ μὲν

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΡΩΜΗΣ

ἔκθεσις τῆς Ρώμης ἀφιερωθῇ εἰς τὴν Τέχνην, ἡ δὲ τοῦ Τουρίνου εἰς τὴν Βιομηχανίαν.

Ἀφίνοντες τὰ κατὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ Τουρίνου δι' ἓν ἀπὸ τὰ προσεχῆ τεύχη, θὰ προσπαθήσωμεν νὰ δώσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας μίαν ἰδέαν τῆς ἐκθέσεως τῆς Ρώμης, στηριζόμενοι εἰς τὰς πληροφορίας καὶ φωτογραφίας τὰς ὁποίας εὐγενῶς εὐηρεστήθη νὰ μᾶς ἀποστείλῃ ἡ ἐπὶ τῆς Κινήσεως τῶν ξένων Ἰταλικὴ Ἐθνικὴ Ἑταιρία.

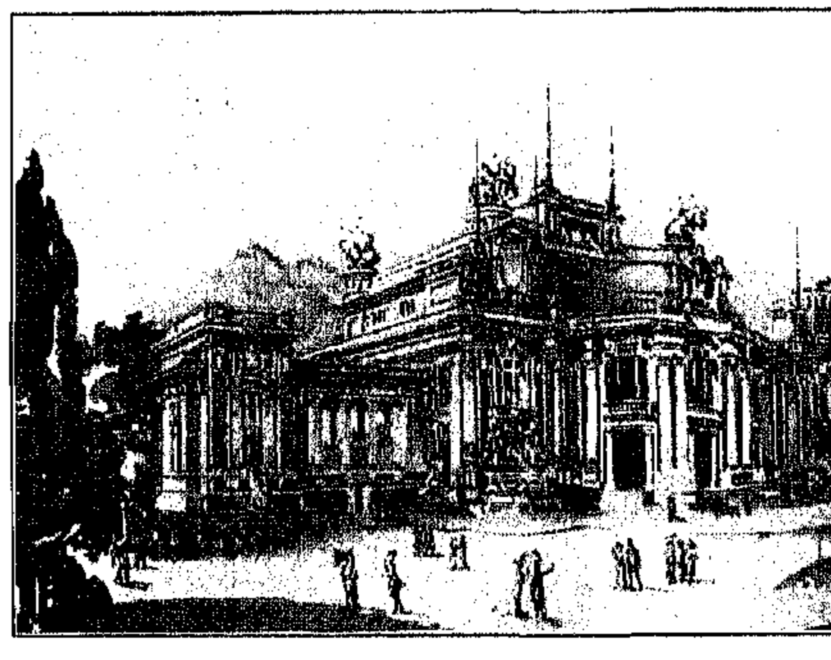
ΤΟ ΜΕΓΑΡΟΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

Ἀπὸ φυσικῆς καὶ ἱστορικῆς ἀπόψεως ὀλίγαι πόλεις τοῦ κόσμου ἔχουν τὴν δύναμιν καὶ τὴν γοητείαν ἣν ἐξασκεῖ ἐπὶ τοῦ ἐπισκέπτου ἡ Ρώμη.

Καταλαμβάνουσα τὸ κέντρον τῆς μεγάλης πεδιάδος, ἣν ἀρδεύει ὁ Τίβερις, ἡ πόλις τοῦ Ρωμύλου καὶ τοῦ Ρώμου, διετήρησε κάλλιον πάσης ἄλλης ἱστορικῆς πόλεως τὰ διάφορα χαρακτηριστικὰ σημεῖα, ἅτινα ἀπηθανάτισαν ἑκάστην περίοδον ἑνὸς βίου εἴκοσι καὶ ἑπτὰ αἰώνων. Αἱ κατοικίαι της ὑψοῦνται ἐπὶ τῶν λόφων τοῦ Ἀβεντίνου καὶ τοῦ Παλατίνου καὶ τὸ Δημοτικόν της Συμβούλιον συνεδριάζει εἰς τὸ Καπιτώλιον. Ἐκεῖ δύναται κανεὶς νὰ διέλθῃ διὰ τῆς ἁψῖδος τοῦ Κωνσταντίνου καὶ νὰ γευματίσῃ εἰς τὰ Ἀνάκτορα τῶν Καισάρων. Δύναται νὰ θαυμάσῃ τὸ Κολοσσαῖον καὶ νὰ πλανηθῇ εἰς τὰς Κατακόμβας, καὶ ὅταν κουρασθῇ περιπατῶν εἰς τὴν Ἀππίαν ὁδόν, νὰ ζητήσῃ ἀλλαγὴν σκηνοθεσίας εἰς τοὺς ναοὺς τοῦ Ἁγίου Πέτρου καὶ τοῦ San Giovani di Laterrano. Ἀλλὰ δύναται ταυτοχρόνως ν' ἀπολαύσῃ τὴν ζωὴν μιᾶς τελείας συγχρόνου πόλεως, πολιτισμένης καὶ προοδευτικῆς, μεγαλοπρεποῦς καὶ ὡραίας, ἐχούσης νὰ ἐπιδείξῃ εἰς ρυμοτομίαν μίαν Via Nazionale καὶ ἓν Corfo Umberto εἰς περικάτους, ἓν ὀνειρῶδες Pincio, καὶ ἓν θαυμάσιον Gianicolo, εἰς ἐξοχὰς τὴν πλειάδα τῶν ἐπαύλεών της, εἰς ἀρχοντιὰν μίαν Villa Borghese καὶ εἰς χάριν καὶ γραφικότητα καὶ εὐμορφιὰν καὶ γοητείαν κάθε της γωνίαν.

Εἰς τὴν προνομιοῦχον λοιπὸν ταύτην πόλιν, τὴν θαυμασίως συνδυάζουσαν τὸ μεγαλεῖον τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ παρόντος τὴν πρόοδον, βαίνουσαν δὲ γοργῶς πρὸς τὰ ἐμπρός, σύμφωνα μὲ τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς μας, θὰ εἶναι ἡ βάσις τῶν ἑορτῶν τῆς μεγάλης πεντηκονταετηρίδος.

Εἰς ὀκτὼ μεγάλα τμήματα διαιρεῖται ἡ Ἔκθεσις τῆς Ρώμης. Τὰ τμήματα δὲ ταῦτα περιλαμβάνουν: Ἀρχαιολογίαν, Ὡραίας Τέχνας, Ἀρχιτεκτονικήν, Ζωγραφικὴν καὶ Γλυπτικήν, Μουσικήν, Δρᾶμα, Συνέδρια. Ἄλλα τρία τμήματα θ' ἀσχοληθοῦν εἰς τὰ οἰκονομικά, τὴν διοργάνωσιν ἀναμνηστικῶν ἑορτῶν καὶ ἐπίδειξιν τῶν προόδων, τὰς ὁποίας εἰς τὴν οἰκονομικὴν καὶ τὴν Συγκοινωνίαν ἐπετέλεσεν ἡ Ἰταλία. Τὸ μεγαλείτερον ἐν τούτοις καὶ σπουδαιότερον χαρακτηριστικὸν τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκθέσεως ἔγκειται εἰς τὸ Ἐθνογραφικὸν τμῆμα.

Κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς διοργανωτικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τῆς Ἐθνογραφικῆς ταύτης ἐκθέσεως θὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ ἐπὶ τὸ αὐτὸ συγκέντρωσις ὅλων ἐκείνων τῶν ἰδιαιτέρων χαρακτηριστικῶν τῆς ἰταλικῆς ἐνδυμασίας, τῶν ἠθῶν, τῶν ἐθίμων καὶ συστημάτων, ὡς ταῦτα διεσώθησαν μέχρι σήμερον εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς Χερσονήσου. Ἡ ἐπιτευχθεῖσα πολιτικὴ ἕνωσις ἔχει ἐξαλείψει πολλὰς διαφοράς, αἵτινες κατὰ τοὺς χρόνους τῶν ξένων κατοχῶν ὑφίσταντο εἰς τὸν χαρακτῆρα τῶν ἰταλικῶν ἐπαρχιῶν.

Συνεπῶς εἰς τὴν Ἔκθεσιν τῆς Ρώμης θὰ εἰμπορέσῃ κανεὶς νὰ ἴδῃ ὄχι μόνον ζωντανὰς εἰκόνας τῶν διαφόρων ἐνδυμασιῶν καὶ κοσμημάτων καὶ οἰκιακῶν ἐργαλείων καὶ μουσικῶν ὀργάνων, διασωθέντων εἰς τὰς διαφόρους ἐπαρχίας, ἀλλ' ἀκόμη θὰ ἴδῃ τὰ σπίτια, εἰς τὰ ὁποῖα ἔζησε καὶ ζῇ ἀκόμη ὁ ἰταλικὸς λαὸς εἰς τὰ διάφορα σημεῖα τοῦ Κράτους, θὰ ἀκούσῃ τὰ λαϊκὰ τραγούδια κάθε χωριοῦ, θὰ παραστῇ εἰς τὰς χαρακτηριστικὰς ἐθνικὰς ἑορτὰς καὶ τὰς πανηγύρεις καὶ τοὺς χοροὺς τοῦ λαοῦ.

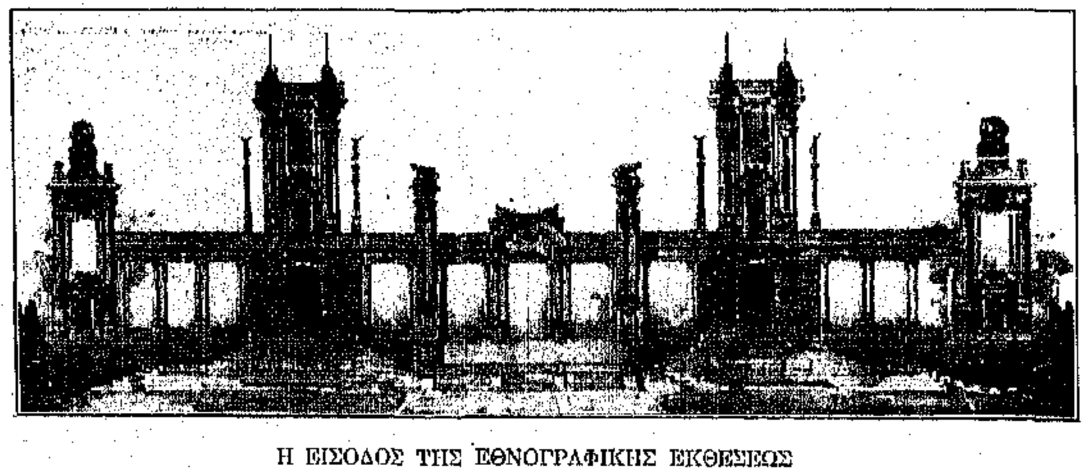
Η ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΘΝΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ

Τὸ μέρος τοῦτο, ἰδίως τῶν διαφόρων οἰκοδομῶν, τῶν ἀντιπροσωπευουσῶν κάθε γωνίαν καὶ κάθε ἐποχὴν τῆς Ἰταλίας, εἶναι ἓν ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα, διότι ὁ ἐπισκέπτης θὰ ἴδῃ ἀναζῶσαν ἐνώπιόν του ὅλην τὴν νεωτέραν ἱστορίαν τῆς Ἰταλίας ἀπὸ τῶν Ἄλπεων μέχρι τῶν νήσων. Τὸ Λάτιον, ἡ Οὐμβρία, αἱ Μάρκαι, ἡ Τοσκάνη, ἡ Ρωμανία θὰ παρουσιάσουν χαρακτηριστικοὺς τύπους τοῦ ΙΕ' καὶ ΙΣΤ' αἰῶνος, ἐνῷ ἡ Λομβαρδία μεταξὺ ἄλλων θὰ ἐπιδείξῃ ἓν ὑφαντήριον ἐργαζόμενον, τῆς ἐποχῆς τοῦ 1200, καὶ ἓν ὁπλοποιεῖον τοῦ ἔτους 1100. Ἡ Βενετία ἀντιπροσωπεύεται μὲ τὰς διώρυγας καὶ τὰ χωρικά της σπίτια, ἡ Καλαβρία μὲ ἓν ἐργαστήριον παρασκευῆς ἀρώματος Περγαμόντου καὶ ἕνα οἰκίσκον τοῦ Δεκάτου Ἕκτου αἰῶνος, ἡ Καμπανία μὲ μίαν γωνίαν τῆς Ἁγίας Λουκίας τῆς Νεαπόλεως, ἡ Σικελία καὶ ἡ Σαρδηνία θὰ παρουσιάσουν δείγματα τῶν παλαιῶν σπιτιῶν των, τὰ ὁποῖα δὲν εἶχον παράθυρα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἡ δὲ Σικελία ἓν ἐργαστήριον κουκλῶν καὶ ἓν θέατρον νευροσπάστων παλαιᾶς ἐποχῆς.

Ὅλα τὰ χαρακτηριστικὰ ταῦτα κτίρια τῆς Ἐθνογραφικῆς Ἐκθέσεως θὰ κτισθοῦν κατ' ἀντιγραφὴν πιστοτάτην ἐκ τοῦ πρωτοτύπου. Καὶ τὸ θέαμα θὰ εἶναι ἀκόμη περισσότερον ἐνδιαφέρον, ὅταν λάβῃ κανεὶς ὑπ' ὄψει ὅτι εἰς κάθε οἴκημα καὶ ἐργαστήριον ἑκάστης ἐπαρχίας, θὰ βλέπῃ πραγματικῶς τοὺς τύπους τῶν διαφόρων χωρικῶν μὲ τὰς ἐνδυμασίας τοῦ τόπου, τὰς ἐργασίας των, τὰ ἔθιμά των, τοὺς χορούς των.

Ἓν ἄλλο τμῆμα ἀπὸ τὰ μᾶλλον ἐνδιαφέροντα θὰ εἶναι ἀναμφιβόλως τὸ τμῆμα τῆς ἁλιείας. Ἐκεῖ εἰς ἓν θαυμάσιον περίπτερον, κτιζόμενον τώρα εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Τιβέρεως, θὰ εἰμπορέσῃ κανεὶς νὰ παρακολουθήσῃ ὅλην τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἁλιείας ἐν Ἰταλίᾳ, καὶ νὰ ἴδῃ τὰ διάφορα μέσα διὰ τῶν ὁποίων εἰς διαφόρους ἐποχὰς οἱ Ἰταλοὶ ψαράδες ἥλιευον. Ἀλλ' εἶναι καιρὸς νὰ εἴπωμεν ὀλίγα τινὰ διὰ τὸ καθαρῶς καλλιτεχνικὸν μέρος τῆς Ἐκθέσεως τῆς Ρώμης.

Ἓν ὁλόκληρον τμῆμα εἶναι ἀφιερωμένον εἰς τὴν Διεθνῆ καλλιτεχνικὴν ἔκθεσιν τῆς Ρώμης, περιλαμβανόμενον ἐντὸς τοῦ χώρου τῆς ἀρχαίας Vigna Cartoni, μεταξὺ τῆς Villa Umberto καὶ Villa Giulia. Ἡ κυρία εἴσοδος θὰ εἶναι ἀπὸ τὴν Villa Umberto διὰ τῆς ὁδοῦ Viale del Fiocco, ὁπόθεν ἀντιμετωπίζει τις τὴν τιμητικὴν εἴσοδον, ἣν κοσμοῦσι κίονες καὶ ἀγάλματα ἀλληγορικά. Ἓν εὐρύτατον ἡμικύκλιον ἀνοίγεται εἰς τὸ μέσον, ὁπόθεν δι' ἁμαξιτῶν δρόμων εὐρυτάτων καὶ διὰ μεγαλοπρεπῶν μαρμαρίνων βαθμίδων, ἀνέρχεταί τις εἰς τὸ Μέγαρον τῶν Ὡραίων Τεχνῶν.

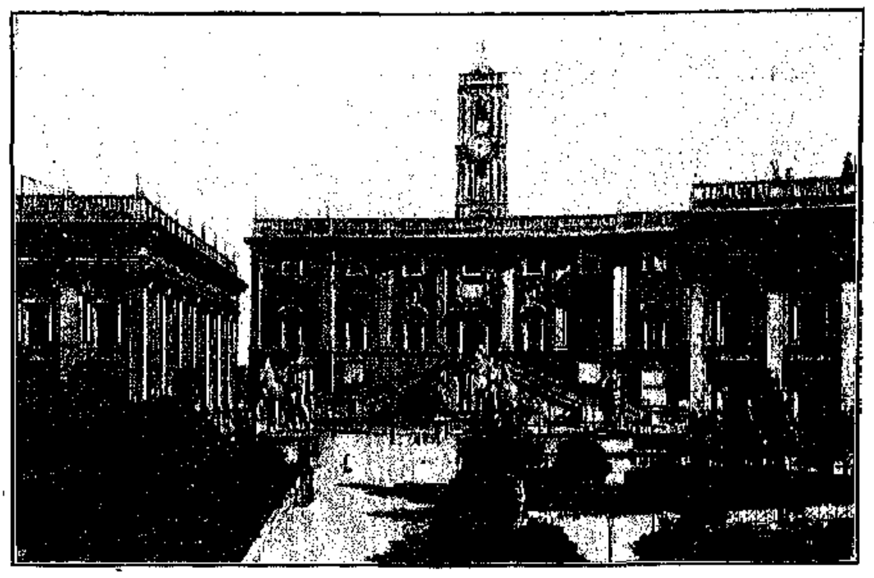
ΤΟ ΚΑΠΙΤΩΛΙΟΝ

Εἰς τὸ Μέγαρον τοῦτο θὰ συμπεριληφθοῦν κατὰ τὸ ἀρχικὸν σχέδιον αἴθουσαι ἰταλικαί, ξέναι καὶ διεθνεῖς. Τὸ ὅλον οἰκοδόμημα εἶναι θαυμάσιον ἀπὸ πάσης ἀπόψεως. Καταλαμβάνει ἔκτασιν πέντε χιλιάδων τετραγωνικῶν μέτρων καὶ μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκθέσεως θὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς διαρκὴς Πινακοθήκη τῆς νεωτέρας Ἰταλικῆς τέχνης. Ἐν τούτοις μεθ' ὅλας τὰς διαστάσεις τοῦ Μεγάρου τούτου, τοῦ ὁποίου μέγα μέρος καταλαμβάνουν τὰ ἐκθέματα τῆς Σουηδίας, Νορβηγίας καὶ Δανίας, ἐχρειάσθησαν νέαι αἴθουσαι διὰ τὴν Ἑλβετίαν, Ἀργεντινὴν καὶ Ὀλλανδίαν, χάριν τῶν ὁποίων κατεσκευάσθησαν μεγάλαι στοαί, καταλαμβάνουσαι ἔκτασιν ἓξ χιλιάδων τετραγωνικῶν μέτρων.. Τὴν Ἑλλάδα ἀντιπροσωπεύει εἰς τὴν Καλλιτεχνικὴν Ἔκθεσιν ὁ ἄλλοτε βουλευτὴς κ. Τυπάλδος Μπασιᾶς.

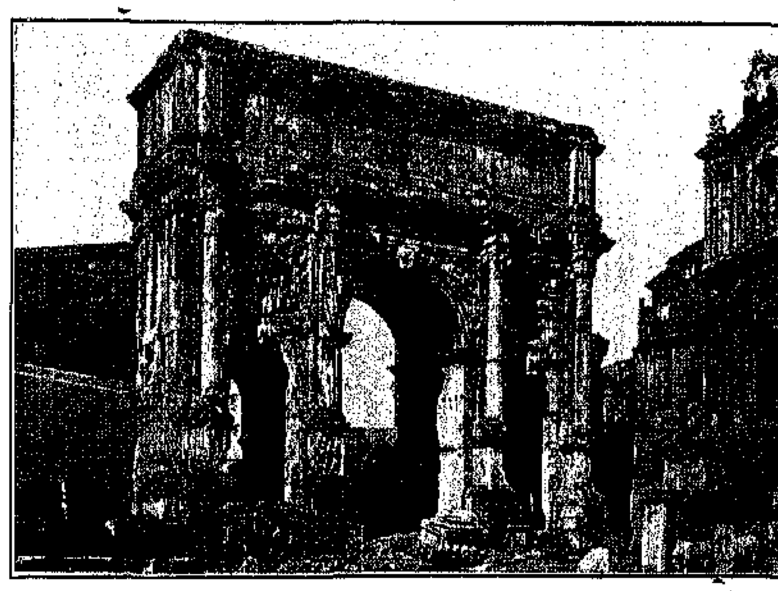
Η ΑΨΙΣ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Εἰς τὸν ὅλον ἑορτασμὸν δὲν θὰ καταλάβῃ ὀλιγωτέραν θέσιν ἡ ἔκθεσις τῆς Ἀρχαιολογίας, ἥτις θὰ στεγασθῇ εἰς ἰδιαίτερον μέγαρον παρὰ τὰς θέρμας τοῦ Διοκλητιανοῦ. Ἡ πρωτοφανὴς αὕτη εἰς τὸ εἶδός της ἔκθεσις θ' ἀποτελέσῃ ἓν ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικώτερα θεάματα, τὰ ὁποῖα θὰ εἰμπορέσῃ κανεὶς ν' ἀπολαύσῃ εἰς τὰς ἑορτὰς τῆς αἰωνίας πόλεως.

Τριάκοντα καὶ ἓξ Ἰταλικαὶ ἐπαρχίαι μετέχουν τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἐκθέσεως, μὲ τὰ ἀγάλματα καὶ τὰ εὑρήματά των, τὰ σιωπηρῶς διηγούμενα τὰς παλαιὰς Ρωμαϊκὰς δόξας. Ἐπὶ πλέον ὅμως, ἐκτὸς τῶν ἔργων τῆς συγχρόνου τέχνης, τὰ ὁποῖα θὰ ἐκτεθοῦν εἰς τὸ Μέγαρον τῶν ὡραίων Τεχνῶν, θὰ γίνῃ καὶ μία ἄλλη ἔκθεσις κλασικῶν ἰταλικῶν ἔργων. Αὕτη θὰ στεγασθῇ εἰς τὸ περίφημον Castel Saut Angelo, τὸν περίφημόν τοῦτον τῆς Ρώμης Πύργον, τὴν ἀρχὴν τῆς ἱστορίας τοῦ ὁποίου ὀφείλει κανεὶς ν' ἀναζητήσῃ εἰς πολὺ μακρυνὸν παρελθόν, γνωστοῦ ὄντος ὅτι ὁ ἐν λόγῳ πύργος ἐκτίσθη κατὰ τὸν Ἕκτον αἰῶνα...

ΤΟ CASTEL SANT ANGELO ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΒΑΘΟΣ Ο ΑΓΙΟΣ ΠΕΤΡΟΣ

Ἔπειτα ἔρχεται ἡ Ἔκθεσις τῆς Μουσικῆς καὶ Δραματικῆς Τέχνης. Δὲν θὰ ἐκτεθοῦν, ὅπως ἔγινεν εἰς ἄλλας ἐκθέσεις ὁμοίας φύσεως, παλαιὰ καὶ σεβάσμια μουσικὰ ὄργανα, οὔτε αὐτόγραφοι συνθέσεις μεγάλων μουσουργῶν. Ἀλλὰ θ' ἀναζήσουν ἐνώπιον τῶν ἐπισκεπτῶν αἱ μεγαλείτεραι συνθέσεις, αἱ σημειώσασαι τὰ διάφορα στάδια, δι' ὧν διῆλθε τόσον ἡ Ἰταλικὴ μουσική, ὅσον καὶ τὸ Ἰταλικὸν δρᾶμα, καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς θαυμασίας καὶ θριαμβευτικῆς ἐξελίξεώς των.

Ἀπὸ κάθε ἐποχὴν θὰ ληφθοῦν τὰ χαρακτηριστικώτερα μουσικὰ καὶ δραματικὰ ἔργα καὶ θὰ λάβουν ζωὴν ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ μεγαλειτέρου Θεάτρου τῆς Ρώμης, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ Constanzi. Τὰ διάφορα ἔργα θὰ διευθύνουν οἱ τρεῖς μεγαλείτεροι διευθυνταὶ ὀρχήστρας, οὓς ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ Ἰταλία. Οὗτοι εἶναι οἱ Luigi Mancinelli, ὁ Arturo Toscanini καὶ ὁ Leopoldo Mugnone. Μεταξὺ τῶν ἠθοποιῶν, οἵτινες θὰ ὑποδυθοῦν τὰ πρωτεύοντα πρόσωπα εἰς τὰ παρασταθησόμενα μελοδράματα, ἀναφέρονται οἱ Caruso, Battistini, Bonci καὶ ἄλλοι.

Εἰς τὸν λόφον τοῦ Παλατίνου κατασκευάζεται ἤδη ἓν ἐκτεταμένον ὑπαίθριον θέατρον, ὅπου θὰ παιχθοῦν ἔργα τοῦ Εὐριπίδου, Ἀριστοφάνους καὶ τοῦ μεγάλου Ρωμαίου δραματουργοῦ Πλώτου.

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐκθέσεως τὰ ρωμαϊκὰ θέατρα θὰ δίδουν καθημερινῶς παραστάσεις ἰταλικῶν ἔργων μὲ τοὺς ἀρίστους τῶν ἠθοποιῶν. Καὶ ἐν γένει δὲν θὰ λείψουν τὰ μέσα πρὸς παροχὴν πάσης εὐγενοῦς ψυχαγωγίας καὶ διασκεδάσεως...

Καὶ ἤδη ἀπομένει τὸ μεγαλείτερον κέντρον τοῦ πανηγυρισμοῦ τῆς πεντηκονταετηρίδος. Τοῦτο θὰ εἶναι τὸ μνημεῖον τοῦ Βίκτορος Ἐμμανουὴλ Β'.. Ἑκατὸν ἰταλικαὶ πόλεις συνεισέφεραν διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ τεραστίου αὐτοῦ μαρμαρίνου μνημείου, τὸ ὁποῖον θ' ἀποθανατίζῃ τὴν Ἰταλικὴν Ἕνωσιν.

Ἀπὸ ἀπόψεως καλλιτεχνικῆς καὶ μεγέθους τὸ μνημεῖον τοῦτο, αἰσίως περατωθέν, παρουσιάζει κάτι τι μοναδικὸν εἰς τὸν κόσμον. Καταλαμβάνον

ἓν τεράστιον τετράγωνον, τὸ μνημεῖον τοῦτο δεσπόζει ὁλοκλήρου τῆς πόλεως. Ἡ μεγαλειτέρα ὁδὸς τῆς πρωτευούσης, ἡ τέμνουσα αὐτὴν ὡς μία κεντρικὴ ἀρτηρία, τὸ περίφημον εἰς τὸν κόσμον Corfo, ἔχει τὴν ἀφετηρίαν της εἰς τὸ πάγκαλον μνημεῖον, τὸ ὁποῖον κοσμοῦσιν ὡραιόταται ἀλληγορικαὶ παραστάσεις τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Χερσονήσου. Γαλήνιος καὶ μεγαλοπρεπὴς ἀπὸ τοῦ ὕψους τοῦ μνημείου τούτου ὁ Ἐλευθερωτὴς ἀτενίζει ἐπὶ τὸ συντελεσθὲν ἔργον του. Καὶ τὸ βλέμμα του, τὸ ὁποῖον χάνεται εἰς τὰ βάθη τοῦ ὁρίζοντος, διασταυροῦται μὲ τὸ βλέμμα ἑνὸς ἄλλου γίγαντος, οὗτινος ὁ χαλκοῦς ἀνδριὰς ὑψοῦται εἰς τὸν λόφον τοῦ Gianicolo... Εἶναι ὁ Ἰωσὴφ Γαριβάλδης... Εἶναι ὁ στρατιώτης, ὅστις εἶπε Roma o morte! καὶ ὅστις ἐπῆρε τὴν Ρώμην, καὶ ἀπηθανατίσθη.

Ἔχει ἱστορίαν ἐνδιαφέρουσαν τὸ Castel Sant Angelo, καθ' ὅτι ἀποτελεῖ τὸν κρίκον τὸν συνδέοντα τὴν ἀρχαίαν Ρώμην μὲ τὴν σημερινήν.

Ἐὰν τὸ Καπιτώλιον ἀντιπροσωπεύῃ τὴν λαϊκὴν σκέψιν καὶ τὸ Βατικανὸν τὴν θρησκευτικὴν ἰδέαν, ὁ Πύργος οὗτος εἰμπορεῖ νὰ θεωρηθῇ ἄριστα ὡς ἐκπροσωπῶν τὸ στρατιωτικὸν ρωμαϊκὸν πνεῦμα.

Ἱδρύθη, ὅπως εἶναι γνωστόν, ἀπὸ τὴν ἱστορίαν, ἐπὶ τοῦ χώρου, ὃν ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀδριανὸς εἶχε διὰ τὸ μαυσωλεῖον αὐτοῦ καὶ τῆς συζύγου του Σαβίνας, κατὰ τὸ ἔτος 135 Μ. Χ.

Τὸ Μαυσωλεῖον ἐχρησιμοποιεῖτο ὡς τοιοῦτον μέχρι τῶν χρόνων τοῦ Σεπτιμίου Σευήρου, κατόπιν δὲ ἐκλείσθη μέχρι τῶν χρόνων τοῦ Αὐρηλιανοῦ, ὅστις τὸ ἐθεώρησε κατάλληλον διὰ φρούριον καὶ τὸ ὠχύρωσε περὶ τὰ 271. Ὁ πύργος λοιπὸν συνεδέθη μὲ τὸ λοιπὸν τεῖχος, καὶ ὑπέστη τὰς προσβολὰς τοῦ Ἀλαρίχου κατὰ τὸ 400. Ἡ ἐνδοξοτέρα σελὶς τοῦ Πύργου ἐγράφη εἰς τὰ 537, ὅτε Ἕλληνες καὶ Ρωμαῖοι ἀπὸ κοινοῦ ἐπολέμησαν κατὰ τῶν Γότθων, θριαμβεύσαντες. Εἰς τὰ 590 τὸ εἰδωλολατρικὸν μνημεῖον περιῆλθεν εἰς τὸν Χριστιανισμὸν καὶ ἀφιερώθη εἰς τὸν ἀρχάγγελον Μιχαήλ.

Οἱ Πάπαι Βονιφάτιος Γ'. καὶ Βονιφάτιος Δ'. ἔκτισαν ἐκεῖ μίαν μικρὰν ἐκκλησίαν πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀρχαγγέλου, σώσαντος τὴν Ρώμην ἀπὸ τῆς χολέρας. Εἰς τὰ 900 ὁ Πύργος τοῦ Ἀρχαγγέλου παρουσιάζεται ὡς φέουδον τῶν βαρώνων τῆς Ρώμης.

Ἀργότερα τὸ βλέπομεν παπικὸν ἐνδιαίτημα. Ἀλληλοδιαδόχως ἐκυμάτισαν ἐπ' αὐτοῦ αἱ σημαῖαι τῶν βασιλέων τῆς Νεαπόλεως, τοῦ Ρωμαϊκοῦ Λαοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας. Ἐκεῖ ἐφυλακίσθησαν ἡ Βεατρίκη Censi καὶ ὁ Benvenuto Cellini καὶ διεδραματίσθησαν αἱ μεγαλείτεραι τραγῳδίαι τῆς μεσαιωνικῆς ἱστορίας τῆς Ρώμης.

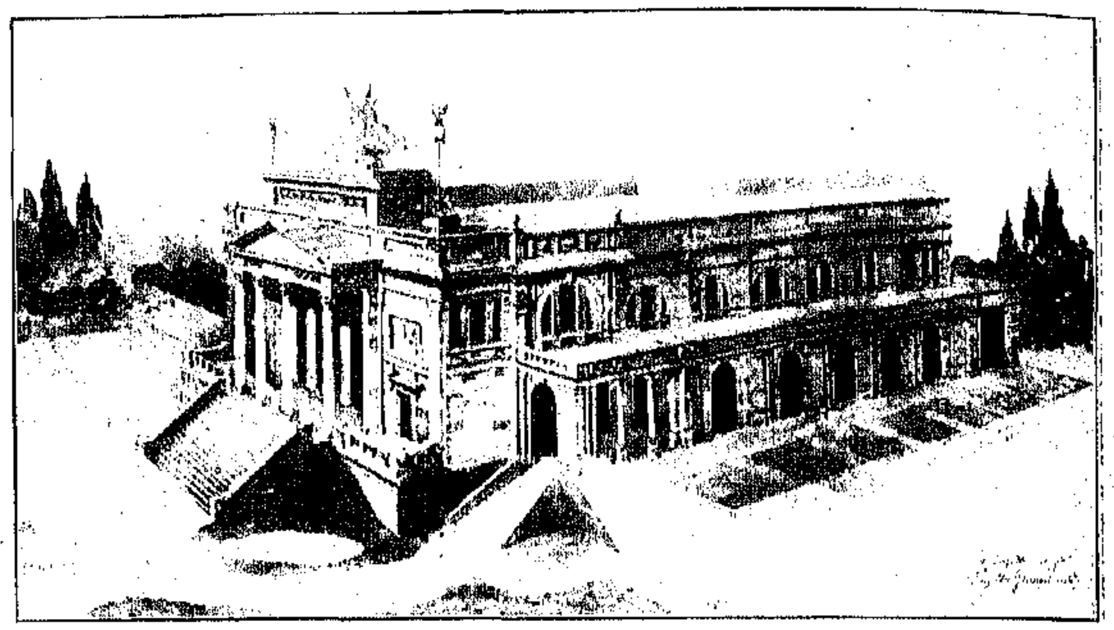

ΤΟ ΜΕΓΑΡΟΝ ΤΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΩΝ

Ἐκεῖ λοιπὸν σήμερον ἔχουν ἱδρυθῇ τέσσαρα ἀπὸ τὰ μᾶλλον ἐνδιαφέροντα τμήματα τῆς ἐκθέσεως. Τὸ μουσεῖον τῆς στρατιωτικῆς μηχανικῆς, τὸ περίπτερον τῆς συγκριτικῆς τέχνης, τὸ περίπτερον τῆς Ρωμαϊκῆς τοπογραφίας, καὶ τέλος τὸ Κέντρον τῶν Συνεδρίων τῆς Ἐκθέσεως.

Τὰ συνέδρια ταῦτα τὰ ἀποτελοῦντα μέρος τῆς ἐκθέσεως σπουδαιότατον θὰ εἶναι ἐπιστημονικά, ἱστορικὰ καὶ καλλιτεχνικά, καὶ δὴ διεθνῆ. Ὡσαύτως εἰς τὸ μέγαρον τῶν Συνεδρίων θὰ γίνουν αἱ ἐπίσημοι ὑποδοχαί, διαλέξεις, γεύματα καὶ ἑορταὶ πρὸς τιμὴν τῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἐκθέσεως.

Τὴν λαμπρότητα ὅμως τῶν Ρωμαϊκῶν ἑορτῶν θὰ αὐξήσῃ ἔτι μᾶλλον ἡ αὐτόθι μετάβασις τῶν ἐπισημοτέρων μοναρχῶν τῆς Εὐρώπης. Διότι εἶναι γνωστόν, ὅτι ἐκτὸς τοῦ Γερμανοῦ αὐτοκράτορος ἐδήλωσαν ὅτι θὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν ἔκθεσιν ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας, οἱ Βασιλεῖς Σουηδίας, καὶ Νορβηγίας, ὁ Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, πιθανώτατα ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, πάντως δὲ ὁ Βασιλεὺς τοῦ Μαυροβουνίου.

Ὅταν δὲ λάβῃ κανεὶς ὑπ' ὄψει πόσον εἶναι εἰδικοὶ οἱ Ἰταλοὶ εἰς τὸ ζήτημα τῆς ὀργανώσεως ἐπισήμων δεξιώσεων καὶ ὑποδοχῶν, εἰμπορεῖ νὰ φαντασθῇ τί θὰ γίνῃ εἰς τὴν Ρώμην κατὰ τὴν μετάβασιν τόσων ἐστεμμένων.

Ἐν τούτοις τὸ προνόμιον τῆς αὐτόθι μεταβάσεως δὲν θὰ περιορισθῇ εἰς μόνους τοὺς ὀλίγους προνομιούχους τῆς τύχης. Ὅλαι αἱ Ἰταλικαὶ ἀτμοπλοϊκαὶ Ἑταιρίαι θὰ προβοῦν εἰς μεγάλας ἐκπτώσεις τῶν ναύλων των κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐκθέσεως, ὅλα δὲ τὰ σιδηροδρομικὰ τιμολόγια θὰ ὑποβιβασθοῦν εἰς τὸ ἥμισυ διὰ νὰ εἰμπορέσουν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότεροι ἐκ τῶν ἐπισκεπτῶν τῆς ἐκθέσεως νὰ ταξειδεύσουν εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς Ἰταλίας, τὰ τόσον πλούσια εἰς φυσικὴν καλλονὴν καὶ ἱστορικὰς ἀναμνήσεις...

Ἐὰν εἰς ὅλα τ' ἀνωτέρω προστεθῇ τὸ γεγονός, ὅτι διὰ τὸ Ἰταλικὸν Κράτος καὶ τὸν Ἰταλικὸν Λαὸν ὁλόκληρον, ἡ ἔκθεσις τῆς Ρώμης ἀποτελεῖ ζήτημα φιλοτιμίας, ἐὰν ἀκόμη προστεθῇ ὅτι ἡ Ἰταλικὴ πρωτεύουσα θὰ παρουσιάσῃ κατὰ τοὺς προσεχεῖς μῆνας εἰς τοὺς ἐπισκέπτας της κἄτι τι τὸ ὁποῖον οὐδεμία πόλις τοῦ κόσμου παρουσίασεν εἰς ἀνάλογον ἔκθεσιν, τότε ἴσως θὰ εἰμπορέσῃ κανεὶς νὰ λάβῃ μίαν ἰδέαν τῶν ἑορτῶν τῆς Πεντηκονταετηρίδος τῆς Ἰταλικῆς Ἀνεξαρτησίας.

Δὲν πρέπει ὅμως νὰ κλείσωμεν τὸ ἄρθρον τοῦτο, χωρὶς νὰ κάμωμεν μνείαν τοῦ τεραστίου σταδίου, τὸ ὁποῖον θὰ ἱδρυθῇ τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ φανατικοῦ γυμναστοῦ Cav. Romano Guerra, καὶ θὰ φιλοξενήσῃ τοὺς ἀθλητὰς τῆς Ἰταλίας εἰς τοὺς ἀγῶνας, διὰ τῶν ὁποίων θ' ἀναζήσουν αἱ ἡμέραι τῆς παλαιᾶς Ρωμαϊκῆς δόξης.

Μὲ αὐτὴν τὴν πανήγυριν θὰ ἑορτάσῃ ἡ Ἰταλία τὴν πεντηκονταετηρίδα της...

Διὰ τὴν διοργάνωσιν ὁλοκλήρου ταύτης τῆς Ἐκθέσεως ἢ μᾶλλον τῶν δύο ἐκθέσεων, καθ' ὅσον δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν καὶ τὴν αὐτοτελῆ Ἔκθεσιν τοῦ Τουρίνου, εἰργάσθησαν ἀπὸ κοινοῦ ἐπὶ μίαν πενταετίαν, τόσον οἱ ἐπίσημοι Κυβερνῆται τοῦ Κράτους ὅσον καὶ οἱ ἰδιῶται καὶ ἐν γένει πᾶς Ἰταλός.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς συνεργασίας ταύτης παρουσιάζεται σήμερον μὲ διαστάσεις ἀληθινοῦ κολοσσοῦ.

Καὶ ἐνθυμούμεθα τώρα ὅτι μετὰ μίαν δεκαετίαν θὰ κληθῇ καὶ ἡ Ἑλλὰς ὅπως ἑορτάσῃ τὴν ἑκατονταετηρίδα τῆς 25 Μαρτίου τοῦ 1821.

Ἂς μὴν εἰπῇ κανεὶς ὅτι, ἂν ἐργασθῶμεν ὅλοι συστηματικῶς, δὲν θὰ γείνῃ ὡραῖος ὁ Ἑλληνικὸς πανηγυρισμός.

Ἡ μεγάλη Ἰταλία διὰ τὴν πεντηκονταετηρίδα της ἡτοιμάσθη ἐντὸς πέντε ἐτῶν. Ἡ μικρὰ Ἑλλὰς ἐντὸς δέκα ἐτῶν, διατί δὲν θὰ ἡτοίμαζε τὴν ἑκατονταετηρίδα της;

Ἡ Ρώμη ἠσθάνθη τὰς ὑποχρεώσεις της εἰς τὸ Ἰταλικὸν Ἔθνος διὰ τὸ 1911.

Ἀλλὰ τότε τί πρέπει νὰ κάμουν αἱ Ἀθῆναι διὰ τὸ 1921;

★★★

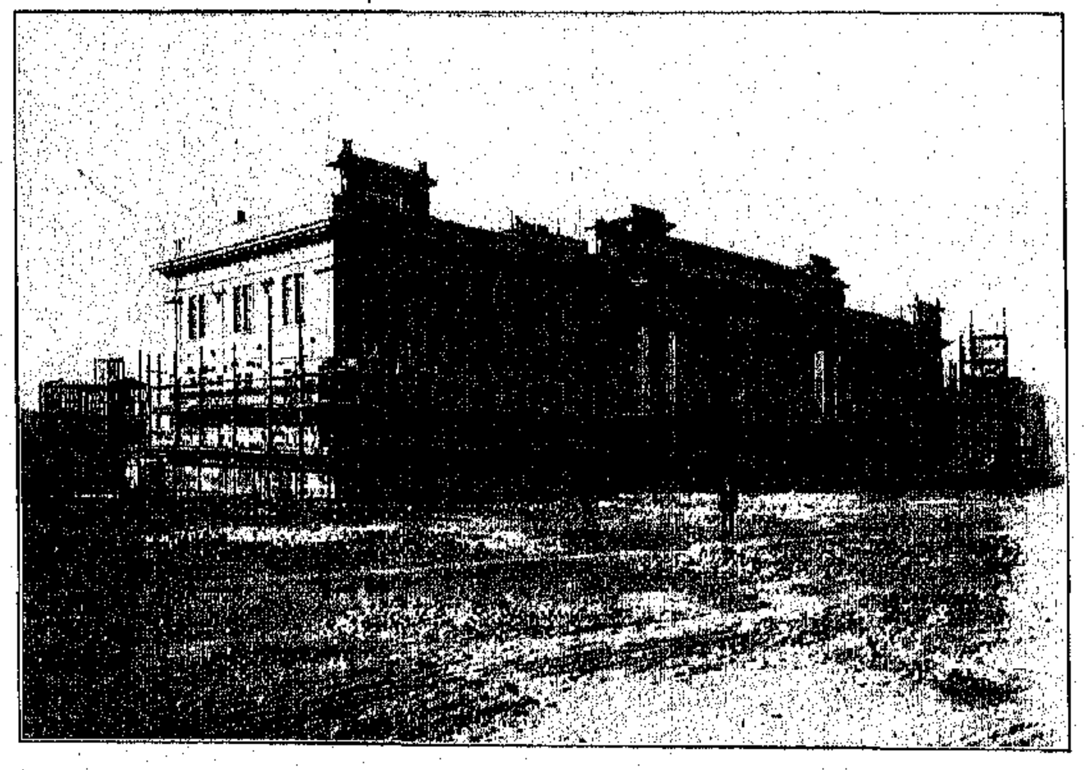

ΤΟ ΜΕΓΑΡΟΝ ΤΗΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ

Η ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΤΩΝ ΤΗΛΕΒΟΛΩΝ

Νὰ ἐξοδεύσῃ τις ἑξήκοντα μέχρις ἑκατὸν χιλιάδας δολλαρίων δι' ἓν μέγα τηλεβόλον, τὸ ὁποῖον θὰ θεωρηθῇ ἄχρηστον μετὰ τὴν χρῆσιν ἑξήκοντα σφαιρῶν, στοιχιζούσης ἑκάστης ἀπὸ πεντακοσίων μέχρι χιλίων δολλαρίων, βεβαίως φαίνεται εἰς τὸ κοινὸν μεγάλη σπατάλη τοῦ δημοσίου χρήματος.

Εἶναι γεγονὸς ὅτι οὐδεὶς ἐπιστήμων εὗρε τὰ μέσα τῆς παρατάσεως τῆς ζωῆς τῶν δαπανηρῶν ἐκείνων εἰρηνοποιῶν. Ἐφ' ὅσον τὰ ἔθνη ἔχουσι τεράστια θωρηκτὰ πρέπει νὰ κατασκευάζωνται καὶ μεγάλα τηλεβόλα πρὸς καταστροφὴν αὐτῶν. Οὐδεμία προσοχὴ δίδεται σήμερον εἰς τὰ μὴ ἀνθρωποκτόνα μηχανήματα. Φαίνεται ἀξιοθρήνητον πρᾶγμα. Ἐὰν πρόκειται νὰ διεξαγάγωμεν πολέμους, θὰ αἰσθανθῇ τις ἱκανοποίησιν ὅτι προηγεῖται ἡ ἐφευρετικότης τῆς Ἀμερικῆς. Τὸ πλέον καταστρεπτικὸν μηχάνημα εἶναι καὶ τὸ πλέον φιλάνθρωπον. Κάμνει τὰ ἔθνη νὰ σκέπτωνται προτοῦ ἐπιχειρήσωσι πόλεμον. Ὅταν ἀρχίσῃ ὁ πόλεμος, τόσον ταχύτερον εἶναι τὸ τέλος του, ὅσον μεγαλειτέρα εἶναι ἡ αἱματοχυσία.

ΤΟ ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΤΩΝ ΤΗΛΕΒΟΛΩΝ

Τὸ ἀξίας 10,000,000 δολλαρίων θωρηκτὸν φαίνεται σήμερον μικρᾶς διαρκείας. Τὸ Dreadnought καὶ τὸ Invincible κατεδίκασαν τὰ θωρηκτὰ καὶ τὰ καταδρομικὰ τοῦ ἀγγλικοῦ ναυτικοῦ καὶ τῶν ἄλλων στόλων εἰς ἀχρηστίαν......... Ἀλλὰ πόσον μικρὰ δύναται νὰ εἶναι ἡμέραν τινὰ καὶ ἡ διάρκεια αὐτῶν! Αἱ τελευταῖαι δοκιμαὶ τοῦ θωρηκτοῦ τῶν 20,000 τόννων «North Dakota» ἀποδεικνύουσιν ὅτι σήμερον τὸ Ἀμερικανικὸν ναυτικὸν ἔχει τὸ ταχύτερον, τὸ μεγαλείτερον καὶ τὸ ἰσχυρότερον θωρηκτὸν τοῦ κόσμου. Ἀλλὰ τόσον ταχὺ διεξάγεται τὸ διεθνὲς παιγνίδιον, ὥστε εἶναι δυνατόν, καθ' ἣν ὥραν γράφονται αἱ γραμμαὶ αὗται, ἡ Ἀγγλία, ἡ Γερμανία ἢ ἄλλο τι ἔθνος νὰ κατασκευάσῃ θωρηκτὸν ἰσχυρότερον τοῦ προμνημονευθέντος. Εἰς τὰ ναυπηγεῖα τῆς Νέας Ὑόρκης ἐσχάτως συνεπληρώθη θωρηκτόν, τὸ «Florida», τὸ ὁποῖον εἶναι μεγαλείτερον τοῦ «North Dakota» κατὰ 2,000 τόννους. Εἶναι ταχύτερον κατὰ τρεῖς κόμβους καὶ καλλίτερον ἐξωπλισμένον. Ὅταν λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ «North Dakota» δύναται νὰ ἐκσφενδονίσῃ δι' ὅλων τῶν τηλεβόλων της σφαίρας 10,000 λιτρῶν, δύναται νὰ κατανοήσῃ τὴν δύναμιν τοῦ «Florida».

Τὸ «Florida» ἀποτελεῖ ὁλόκληρον στόλον, διότι δύναται νὰ ἐκσφενδονίσῃ περισσοτέρας σφαίρας ἀφ' ὅσας ἐξεσφενδόνισεν ὁ στόλος τοῦ ναυάρχου Dewey εἰς τὴν Μανίλαν. Τὸ νέον θωρηκτὸν χρειάζεται ἐννεακοσίους ἀξιωματικοὺς καὶ ναύτας, ἡ δὲ διατήρησίς των ἀπαιτεῖ ἓν ἑκατομμύριον δολλάρια τὸ ἔτος. Τὸ νεώτερον θωρηκτὸν δὲν εἶναι παρὰ πλωτὸν τηλεβολοστάσιον, διὰ τοῦτο δὲ διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου θὰ περιγράψωμεν τὴν κατασκευὴν τῶν ὅπλων διὰ τῶν ὁποίων εἶναι ἐξωπλισμένον.

Εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἐκ τῆς Βασιγκτῶνος εὑρίσκονται τὰ Ἀμερικανικὰ ἐργοστάσια τῆς κατασκευῆς τηλεβόλων, τὰ ὁποῖα εἶναι τὰ τελειότερα τοῦ κόσμου καὶ τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ κατασκευάζωσι παντὸς εἴδους τηλεβόλα ἐκ τοῦ μικροτέρου ταχυβόλου τῶν τριῶν δακτύλων, μέχρι τοῦ μεγα-

Η ΑΜΥΝΑ ΤΩΝ ΑΚΤΩΝ

λειτέρου τηλεβόλου τῶν θωρηκτῶν τῶν δεκατριῶν δακτύλων. Εἰς τὸ ἐργοστάσιον ἐκεῖνο δύναται τις νὰ ἴδῃ τὰ μεγαλείτερα τηλεβόλα, τὰ ὁποῖα κατασκευάζονται διὰ τὸ Ἀμερικανικὸν ναυτικόν. Εἰς οὐδεμίαν ἄλλην μηχανικὴν ἐργασίαν ἀπαιτεῖται τοιαύτη προσοχὴ [illegible] διευθέτησιν καὶ συναρμολόγησιν τῶν μεγάλων μεταλλικῶν ὄγκων, οἱ ὁποῖοι χρησιμοποιοῦνται διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ τηλεβόλου. Τεράστιοι μεταλλικοὶ ὄγκοι, ζυγίζοντες πλέον τῶν πεντήκοντα τόννων, πρέπει νὰ συναρμολογηθῶσι μετὰ μεγάλης ἀκριβείας, ὥστε τὸ μέλλον νὰ κατασκευασθῇ τηλεβόλον νὰ δύναται νὰ ἐκσφενδονίζῃ ἀσφαλῶς τὰ χαλύβδινα βλήματά του κατὰ τῶν ἐχθρικῶν ὀχυρωμάτων. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἀρχίσῃ νὰ διαλύηται τὸ μέταλλον μέχρι τοῦ πέρατος τῆς κατασκευῆς τοῦ τηλεβόλου, χρησιμοποιοῦνται πλέον τῶν διακοσίων μηχανημάτων πρὸς ἐπεξεργασίαν καὶ τελειοποίησιν αὐτῶν. Τὸ σπουδαιότερον μηχάνημα εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον κατασκευάζει τὰς ἐσωτερικὰς γραμμὰς τοῦ τηλεβόλου, διὰ τοῦ ὁποίου δίδεται περιστροφικὴ κίνησις εἰς τὸ βλῆμα. Τὸ μηχάνημα ἔχει κατασκευασθῆ ὑπὸ Ἀμερικανοῦ μηχανικοῦ κατὰ τὸ σχέδιον ἀξιωματικοῦ τοῦ Ἀμερικανικοῦ ναυτικοῦ. Ὁμοιάζει πρὸς τεράστιον τόρνον ἑκατὸν πεντήκοντα ποδῶν μήκους ἐπὶ τοῦ ἑνὸς ἄκρου τοῦ ὁποίου φέρει διατρητικὸν ἐργαλεῖον, τὸ ὁποῖον ἐκτελεῖ τὴν ἐργασίαν· τὸ ἐργαλεῖον αὐτὸ δύναται μετὰ μεγαλειτέρας εὐκολίας νὰ διατρυπήσῃ τηλεβόλον τῶν δεκαὲξ δακτύλων, τὸ ὁποῖον ζυγίζει ἑκατὸν δέκα τόννους.

Ἕκαστον ὑπὸ κατασκευὴν τηλεβόλον ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ κεντρικοῦ χαλυβδίνου κυλίνδρου, ὅστις ὀνομάζεται σωλήν, ἐκ δευτέρου κυλίνδρου, ὀνομαζομένου χιτῶνος καὶ ἐξ ἄλλων βραχυτέρων κυλίνδρων ὀνομαζομένων στεφάνων. Ὁ ἀκατέργαστος ὄγκος τοῦ χάλυβος τοποθετεῖται ἐπὶ τοῦ μεγάλου τόρνου, ὅστις τὸ τορνεύει καὶ τοῦ δίδει τὰς καταλλήλους διαστάσεις.

Ο ΧΙΤΩΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΩΛΗΝΟΣ

Ἡ διάτρησις καὶ ἡ ἀποπεράτωσις τοῦ τηλεβόλου ἀπαιτεῖ ἀκριβεστάτην ἐργασίαν, καθόσον ἐξ αὐτῆς ἐξαρτᾶται ἡ ἀκρίβεια καὶ ἡ ἀσφάλεια αὐτοῦ. Ὁ χιτὼν ἑκάστου τηλεβόλου περισφίγγει τὸν σωλῆνα, αἱ δὲ στεφάναι τὸν χιτῶνα, μέχρις ὅτου τὸ μεγαλείτερον ποσὸν τοῦ χάλυβος συγκεντρωθῇ ἐπὶ τοῦ ἐκρηκτικοῦ θαλάμου, ὅπου ἀνάπτει ἡ πυρῖτις καὶ ἀναπτύσσει τὴν μεγαλειτέραν πίεσίν της. Ὁ σωλήν, ὁ χιτὼν καὶ αἱ στεφάναι τοῦ τηλεβόλου τορνεύονται προσεκτικῶς ὑπὸ μεγάλων τόρνων, ὥστε νὰ ἐφαρμόζωσι μετὰ καταπληκτικῆς ἀκριβείας. Ἡ ἐπιτυγχανομένη ἀκρίβεια εἶναι μοναδική. Τὸ ἐργαστήριον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐκτελεῖται ἡ ἐργασία αὕτη, διατηρεῖ πάντοτε τὴν ἰδίαν θερμοκρασίαν διὰ νὰ μὴ ἐπέρχηται ἡ ἐλαχίστη συστολὴ ἢ διαστολὴ εἰς τὸ μέταλλον. Ὁ μηχανικός, ὁ ἐκτελῶν τὴν ἐργασίαν ταύτην, ὀφείλει νὰ εἶναι λίαν προσεκτικὸς μήπως συμβῇ καὶ τὸ ἐλάχιστον λάθος. Ὅταν ὁ χιτὼν διατρυπηθῇ καὶ εἶναι ἕτοιμος πρὸς ἐφαρμογήν, τορνεύεται τότε καταλλήλως ἡ ἐξωτερικὴ ἐπιφάνεια τοῦ σωλῆνος. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ σωλῆνος εἰς τὸν χιτῶνα ἀπαιτεῖ τοιαύτην προσοχὴν καὶ τοιαύτην ἀκρίβειαν, ὥστε νὰ μὴ συμβῇ καὶ τὸ ἐλάχιστον σφάλμα. Ὁ χιτὼν προτοῦ προσαρμοσθῇ ἐπὶ τοῦ σωλῆνος πρέπει νὰ θερμανθῇ καταλλήλως διὰ νὰ διασταλῇ καθόσον ἡ ἐσωτερικὴ ἐπιφάνειά του εἶναι μικροτέρα τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας τοῦ σωλῆνος. Ὁ χιτὼν θερμαίνεται κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ διασταλῇ καὶ δυνηθῇ νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας τοῦ σωλῆνος.

Τὸ ἔργον εἶναι πολὺ λεπτὸν καὶ δυσχερές. Χρειάζεται τριάκοντα ἓξ ὡρῶν διαρκὴς θέρμανσις ὑπὸ θερμοκρασίαν 675 βαθμῶν Φερενάϊτ διὰ

νὰ δυνηθῇ ὁ χιτὼν νὰ λάβῃ τὸ κατάλληλον σχῆμα τῆς διαστολῆς. Οἱ μηχανικοὶ ἐπὶ ὁλοκλήρους ὥρας παρακολουθοῦσι τὴν ἐργασίαν ἥτις, ὡς εἴπομεν, εἶναι πολὺ λεπτή, καθόσον ἐπὶ ὅλων τῶν μερῶν τοῦ χιτῶνος πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἡ ἰδία θερμοκρασία. Ὅταν ὁ χιτὼν λάβῃ τὴν ἀπαιτουμένην διαστολήν, τότε ἀμέσως οὗτος διὰ τοῦ γερανοῦ μεταφέρεται ἐκ τοῦ πεπυρακτωμένου κλιβάνου καὶ ἐφαρμόζεται ἐπὶ τοῦ σωλῆνος. Ἡ ἐργασία αὕτη ἐκτελεῖται μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος, διότι δὲν πρέπει νὰ ἀπολεσθῇ οὔτε ἓν λεπτόν. Πρέπει ἡ ἐφαρμογὴ νὰ γείνῃ ἐφ' ὅσον ὁ χιτὼν διατηρεῖ τὴν θερμοκρασίαν, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἐν τῷ κλιβάνῳ. Τὰ πάντα εἶναι ἕτοιμα καὶ ἡ ἐφαρμογὴ γίνεται ταχέως. Οἱ γερανοὶ καταβιβάζουσι βαθμηδὸν τὸν μέγαν ὄγκον τοῦ χιτῶνος, ὅστις τῇ βοηθείᾳ τοῦ παρισταμένου μηχανικοῦ ἐφαρμόζεται ἐν μεγίστῃ ταχύτητι καὶ ἀκριβείᾳ ἐπὶ τοῦ σωλῆνος. Διότι ἐὰν ὁ χιτὼν δὲν ἐφαρμοσθῇ ἀκριβῶς, τότε τὸ ἔργον καταστρέφεται καὶ πρέπει νὰ ἀρχίσῃ πάλιν ἐξ ἀρχῆς. Ἐκ τῆς ἀποτυχίας τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ χιτῶνος ἐπὶ τοῦ *σωλῆνος* γίνονται ζημίαι 75,000 δολλαρίων, τὰ ὁποῖα ἀπήτησεν ἡ μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης γενομένη ἐργασία. Ὅταν γείνῃ ἡ κατάλληλος ἐφαρμογή, τὸ ὑπὸ κατασκευὴν τηλεβόλον ἀφίεται ἐπὶ εἰκοσιτέσσαρας ὥρας ὅπως κρυώσῃ. Μετὰ τὴν πάροδον τοῦ χρονικοῦ αὐτοῦ διαστήματος ἡ ἐφαρμογὴ ἔχει γείνῃ τόσον τελείως, ὥστε δὲν δύναταί τις νὰ διακρίνῃ ὅτι ἔξωθεν τοῦ σωλῆνος τοῦ τηλεβόλου ὑπάρχει ἕτερον χαλύβδινον περίβλημα, ὁ χιτών. Κατόπιν ἀρχίζει ἡ τόρνευσις τοῦ ὑπὸ κατασκευὴν τηλεβόλου καὶ τέλος ἡ κατασκευὴ τῶν ἐντὸς τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ σωλῆνος γνωστῶν ραβδώσεων, αἵτινες δίδουσι τὴν περιστροφικὴν κίνησιν εἰς τὴν σφαῖραν κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐκπυρσοκροτήσεως.

Ἡ ἐργασία αὕτη ἀπαιτεῖ πολλὰς ἑβδομάδας πρὸς συμπλήρωσίν της. Αἱ ραβδώσεις πρέπει νὰ κατασκευασθῶσι μετ' ἀπολύτου ἀκριβείας. Καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς γραμμῆς πρέπει νὰ ἔχωσι τὸ ἴδιον ἀκριβῶς βάθος καὶ πλάτος. Ἐὰν ἡ λεπτὴ αὕτη ἐργασία ἀποτύχῃ, τότε ἐπέρχονται ζημίαι 85,000 τοὐλάχιστον δολλαρίων. Διὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην χρησιμοποιοῦνται πλεῖστα ὅσα μηχα*νήματα, ἕκαστον τῶν ὁποίων ἐκπληρώνει ἴδιον* προορισμόν.

Ὅταν ὅλαι αἱ ἐργασίαι τελειώσωσιν ἐπιτυχῶς καὶ πραγματοποιηθῇ ἡ κατασκευὴ τοῦ τηλεβόλου, τότε ἀκολουθεῖ ἄλλη ἐργασία, τὸ στάδιον τῶν δοκιμῶν. Τὸ τεράστιον τηλεβόλον μεταφέρεται διὰ τοῦ Potamac River εἰς τὸν ναυτικὸν σταθμὸν τοῦ Indian Head τῆς Maryland διὰ τὰς ἀπαιτουμένας δοκιμὰς προτοῦ τοῦτο τοποθετηθῇ ἐπὶ τοῦ πολεμικοῦ πλοίου.

Ὡς δίσκος σκοποβολῆς χρησιμοποιεῖται τεραστία χαλυβδίνη πλὰξ ἓξ ἕως δεκαὲξ δακτύλων πάχους. Συγκρατεῖται αὕτη διὰ τεραστίων δοκῶν, ὄπισθέν της δὲ συσσωρεύεται μεγάλη ποσότης ἄμμου καὶ λίθων. Ἡ χαλυβδίνη αὕτη πλὰξ κατασκευάζεται ὅσον τὸ δυνατὸν ἰσχυροτέρα, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ τὴν διατρυπήσῃ ἡ σφαῖρα. Πρόκειται κατὰ τὰ πειράματα νὰ δοκιμασθῇ ἡ δύναμις τῆς σφαίρας ἢ μᾶλλον τοῦ τηλεβόλου καὶ ἡ καταστρεπτικὴ δύναμις *αὐτοῦ. Διότι τὰ κατασκευαζόμενα* νέα τεράστια τηλεβόλα πρέπει νὰ ἔχωσι μεγαλειτέραν δύναμιν καὶ καταστρεπτικώτερα ἀποτελέσματα τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν.

Ἡ ἱστορία τῶν γενομένων πειραμάτων εἰς Indian Head ἐξεικονίζει ζωηρῶς τὸ ἐκεῖ ἐκτελούμενον ἔργον. Κατά τινα περίπτωσιν ἐρρίφθη σφαῖρα τηλεβόλου τῶν δώδεκα δακτύλων κατὰ χαλυβδίνου σκοπευτικοῦ δίσκου δώδεκα δακτύλων πάχους, ἐξ ἀποστάσεως 5,000 ὑαρδῶν.

Συγχρόνως μὲ τὴν ἐκπυρσοκρότησιν τοῦ τηλεβόλου ἔκρηξίς τις συνέβη εἰς τὸ μέρος εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκετο ὁ σκοπευτικὸς δίσκος. Ἡ ἀτμόσφαιρα ἐπεσκίασε ἐπί τινας στιγμάς. Κἄτι τι κατέπεσεν ἐκ τοῦ ὕψους ὡς βροχή. Ἦτο ἄμμος. Μετ' αὐτῆς κατέπεσον καὶ πολλὰ ἄλλα πράγματα, λίθοι, τεμάχια ξύλων καὶ χάλυβος.

Ἡ περίεργος αὕτη βροχὴ ἐσταμάτησε μετ' ὀλίγον καὶ ἀνεφάνη μακρὰν εἰς τὸν ὁρίζοντα μαύρη τις κηλίς. Ἐφαίνετο μεγάλη ὡς πτηνόν. Ἡ σφαῖρα εἶχε κτυπήσῃ εἰς τὴν παραλίαν καὶ εἶχεν ἀνυψώσῃ εἰς τὸν ὁρίζοντα ὄγκον ἄμμου πολλῶν ἑκατοντάδων ποδῶν ὕψους.

Ἓν ἐκ τῶν πλέον φοβερῶν ὅπλων ἐν ὑπάρξει εἶναι τὸ Ἀμερικανικὸν τηλεβόλον τῶν δώδεκα δα*κτύλων, τὸ ὁποῖον χρησιμοποιεῖται διὰ τὴν ἄμυναν* τῶν ἀκτῶν καὶ τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται εἰς πᾶν φρούριον. Ἕως τεσσαράκοντα ποδῶν μήκους ζυγίζει 65 τόννους καὶ ρίπτει σφαῖραν ἡμίσεως τόννου βάρους, μέχρις ἀποστάσεως δέκα καὶ πλέον μιλίων. Τὸ τοιοῦτον τηλεβόλον προκαλεῖ πραγματικὸν σεισμόν, ὅταν ἐκπυρσοκροτεῖ. Ἀλλὰ τὸ ἰσχυρότερον τῶν τηλεβόλων εἶναι τὸ τῶν δεκαὲξ δακτύλων, τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται εἰς Sandy Hook τῆς Νέας Ἰερσέης. Τὰ ἔξοδα τῆς κατασκευῆς του ἀνῆλθον εἰς 92,000 δολλάρια.

Τὸ τεράστιον ἐκεῖνο τηλεβόλον δύναται νὰ ρίψῃ σφαῖραν μέχρις ἀποστάσεως εἴκοσι καὶ ἑνὸς μιλίων.

Τοιαῦτα εἶναι τὰ νεώτερα τηλεβόλα, τὰ ὁποῖα καθημερινῶς αὐξάνουν ὡς πρὸς τὸ μέγεθος καὶ τὴν δύναμιν. Τὰ πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἐν χρήσει τηλεβόλα μὲ τὰ σημερινὰ φαίνονται ὡς ἀθύρματα. Τὰ παλαιότερα τηλεβόλα δὲν ἦσαν οὔτε τόσον μεγάλα, οὔτε τόσον καταστρεπτικά, ὅσον τὰ σημερινά. Τὰ ἔξοδά των ἦσαν μικρὰ καὶ ἑπομένως ἡ καταστροφή των δὲν ἐπέφερε τὰς μεγάλας ζημίας, τὰς ὁποίας ἐπιφέρει ἡ καταστροφὴ τῶν σημερινῶν τηλεβόλων, τὰ ὁποῖα στοιχίζουσι χιλιάδας δολλαρίων. Τὸ μέγεθος τῶν τηλεβόλων αὐξάνει ἀναλόγως τοῦ μεγέθους τῶν πολεμικῶν πλοίων. Τὰ τηλεβόλα τῶν σημερινῶν πλοίων τῶν 20,000 καὶ 25,000 τόννων βεβαίως πρέπει νὰ εἶναι διπλασίου μεγέθους καὶ διπλασίας δυνάμεως τῶν τηλεβόλων τῶν πλοίων τῶν 10,000 τόννων, τὰ ὁποῖα πρό τινων ἐτῶν ἐθεωροῦντο ὡς τὰ μεγαλείτερα.

Εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν μεγάλων τηλεβόλων, ὡς εἴδομεν ἀνωτέρω, δὲν ἀπαιτεῖται μόνον μεγάλη, ἀλλὰ καὶ προσεκτικὴ ἐργασία. Διότι τὸ ἐλάχιστον σφάλμα, ἡ ἐλαχίστη κακὴ ἐφαρμογή, ὁ ἐλάχιστος ὑπολογισμὸς δύναται νὰ καταστήσῃ εἰς τὸ τέλος τὸ τηλεβόλον ἄχρηστον καὶ νὰ ἀπολεσθῶσι χιλιάδες δολλαρίων, αἵτινες διετέθησαν πρὸς κατασκευήν του.

Τὰ μεγάλα τῶν πολεμικῶν πλοίων τηλεβόλα ἔχουσιν ἀνάγκην πολλῶν μηχανημάτων, ὅπως τεθῶσιν εἰς ἐνέργειαν. Διὰ νὰ τοποθετηθῇ ἐντὸς μεγάλου τηλεβόλου ἡ τεραστία σφαῖρα πρέπει νὰ μεταφερθῇ αὕτη ἐκ τῆς πυριτιδαποθήκης τοῦ πλοίου δι' ἠλεκτρικοῦ μηχανήματος καὶ δι' ἰδιαιτέρου μηχανήματος νὰ τοποθετηθῇ ἐντὸς τοῦ τηλεβόλου.

Αἱ χεῖρες τῶν ναυτῶν δὲν δύνανται νὰ βαστάσωσι καὶ νὰ προσαρμόσωσιν ἐπιτυχῶς τὸν μέγαν καὶ βαρὺν ὄγκον τῆς σφαίρας. Καὶ διὰ νὰ μετακινηθῇ τὸ τηλεβόλον ἐκ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἑτέραν θέσιν χρησιμοποιοῦνται ἰδιαίτερα ἠλεκτρικὰ μη*χανήματα, διότι οἱ ἄνθρωποι ἀδυνατοῦσι νὰ μετα*κινήσωσι τὸν τεράστιον ἐκεῖνον ὄγκον. Τῇ βοηθείᾳ τῶν ἠλεκτρικῶν μηχανημάτων ἐπιτυγχάνεται μετὰ μεγάλης εὐχερείας ὁ χειρισμὸς τοῦ τεραστίου τηλεβόλου τῶν μεγάλων πολεμικῶν πλοίων. Ἐνίοτε συμβαίνουν καὶ δυστυχήματα, ἰδίως κατὰ τὰ γυμνάσια τῆς σκοποβολῆς, τὰ ὁποῖα στοιχίζουσι τὴν ζωὴν πολλῶν ναυτῶν.

Κατὰ τὰς ἐκρήξεις τῶν μεγάλων τηλεβόλων, αἵτινες συμβαίνουσιν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐπὶ τῶν πολεμικῶν πλοίων, δὲν φονεύονται μόνον ναῦται, ἀλλὰ καὶ ἐπέρχονται μεγάλαι καταστροφαὶ ἐπὶ τῶν πλοίων.

Διὰ τῶν μεγάλων τηλεβόλων θὰ συντομευθῶσι πολὺ οἱ πόλεμοι τοῦ μέλλοντος.

Ἡ καταστρεπτική των ἐνέργεια θὰ εἶναι τοιαύτη, ὥστε ἐντὸς ἐλαχίστων ἡμερῶν, καὶ πολλάκις ὡρῶν, θὰ ἀποφασίζεται ἡ τύχη τοῦ πολέμου.

Ὑπελογίσθη ὅτι ἐὰν δὲν ὑπῆρχον τὰ νεώτερα ἠλεκτρικὰ μηχανήματα πρὸς κίνησιν τῶν νεωτέρων μεγάλων τηλεβόλων, ἡ χρῆσις αὐτῶν θὰ ἦτο ἀδύνατος.

Ὁ τεράστιος ὄγκος τοῦ χάλυβος θὰ ἦτο δυσκίνητος καὶ ἀμεταχείριστος εἰς τὰς ἀνθρωπίνας χεῖρας. Διότι, ὅση δύναμις καὶ ὅση προσπάθεια καὶ ἂν κατεβάλλετο ὑπὸ τῶν πληρωμάτων τῶν πλοίων, δὲν θὰ ἦτο δυνατὴ ἡ ταχεῖα κίνησις τοῦ μεγάλου τηλεβόλου, ἥτις ἀπαιτεῖται ἐν καιρῷ γυμνασίων. Ἀλλὰ μετὰ τῆς τελειοποιήσεως τοῦ τηλεβόλου ἐτελειοποιήθησαν καὶ τὰ ἐξωτερικὰ μηχανήματα διὰ τῶν ὁποίων οἱ τεράστιοι χαλύβδινοι ὄγκοι, οἱ ἐνσπείροντες τὸν θάνατον εἰς ἀκτῖνα δεκάδων μιλίων, στρέφονται καὶ κινοῦνται μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος. Ἐν καιρῷ τῶν ναυτικῶν γυμνασίων, κατὰ τὰ ὁποῖα γίνονται καὶ πειράματα νέων μεγάλων τηλεβόλων, οἱ ναῦται χειρίζονται αὐτὰ ὡς ἀθύρματα τῇ βοηθείᾳ τῶν ἠλεκτρικῶν μηχανημάτων, τῶν προωρισμένων ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν κίνησιν καὶ σκόπευσιν τῶν τηλεβόλων.

Τὸ μέγεθος τῶν πολεμικῶν πλοίων κανονίζεται σήμερον ἀναλόγως τοῦ μεγέθους τῶν τηλεβόλων.

Ἐφ' ὅσον τὰ τηλεβόλα καθίστανται μεγαλείτερα καὶ βαρύτερα καὶ ἐφ' ὅσον οἱ ἐφευρέται ἐπιδιώκουσι τὴν ἐπιτυχίαν μεγαλειτέρας βλητικῆς δυνάμεως, τὰ τηλεβόλα θὰ κατασκευάζωνται διαρκῶς μεγαλείτερα καὶ ἑπομένως καὶ τὰ πολεμικὰ πλοῖα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ταῦτα τοποθετοῦνται.

Τὰ τεράστια νεώτερα τηλεβόλα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἑκατοντάδων τόννων βάρους, δύνανται δι' ἑνὸς ἐλατηρίου νὰ στρέφωνται ὡς ἀθύρματα ἐπὶ τοῦ πύργου τῶν πολεμικῶν πλοίων καὶ νὰ τοποθετῶνται ἐν γραμμῇ σκοπεύσεως μετὰ τῆς μεγαλειτέρας εὐχερείας.

Λέγεται ὅτι ἓν σημερινὸν μέγα τηλεβόλον δύναται νὰ ἐπιφέρῃ καταστροφήν, τὴν ὁποίαν δὲν ἐπέφερον ὅλα τὰ τηλεβόλα μεγάλων στόλων τοῦ παρελθόντος.

Εἶναι κολοσσιαῖα πράγματι τὰ ἔξοδα εἰς τὰ ὁποῖα ὑποβάλλονται αἱ κυβερνήσεις τῶν διαφόρων χωρῶν ἐν τῇ ἁμίλλῃ τοῦ ἐξοπλισμοῦ τῶν πολεμικῶν πλοίων. Ἕκαστον ἐκ τῶν μεγάλων χαλυβδίνων τηλεβόλων, διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ συντήρησιν τῶν ὁποίων ἀπαιτοῦνται περὶ τὰς 100,000 δολλάρια, δὲν δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ περισσότερον τῶν ἑξήκοντα φορῶν. Μετὰ ἑξήκοντα βολὰς καθίσταται ἄχρηστον. Καταστρέφεται τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ τηλεβόλου καὶ δὲν δύναται νὰ ἐπιτύχῃ οὔτε εἰς τὴν σκόπευσιν, οὔτε εἰς τὴν βλητικὴν δύναμιν, διὰ τὴν ὁποίαν εἶναι προωρισμένον.

Ἑκάστη βολὴ μεγάλου τηλεβόλου στοιχίζει χιλιάδας δολλαρίων. Ἑκάστη σφαῖρα στοιχίζει κατὰ μέσον ὅρον ὀκτακόσια δολλάρια, ἤτοι ἑξήκοντα σφαῖραι 48,000 ἐν ὅλῳ δολλάρια. Ἤτοι τὸ τηλεβόλον μετὰ τῶν σφαιρῶν, τὸ ὁποῖον θὰ χρησιμοποιηθῇ δι' ἑξήκοντα φοράς, στοιχίζει 148,000 δολλάρια.

Ἑκάστη βολή, λαμβανομένης ὑπ' ὄψει καὶ τῆς φθορᾶς τὴν ὁποίαν ὑφίσταται τὸ τηλεβόλον, στοιχίζει περὶ τὰ 2,434 δολλάρια, ἐὰν τεθῶσι κατὰ μέρος αἱ ἄλλαι μικρότεραι ζημίαι, τὰς ὁποίας ὑφίσταται τὸ πολεμικὸν πλοῖον εἰς ἕκαστον πυροβολισμόν.

Αἱ δαπάναι μιᾶς ὁμοβροντίας τῶν τηλεβόλων μεγάλου θωρηκτοῦ ἀνέρχονται εἰς πολλὰς χιλιάδας δολλάρια. Τὰ νεώτερα τηλεβόλα ἐκτὸς τῆς καταστρεπτικῆς των δυνάμεως εἶναι καὶ τὰ πλέον δαπανηρὰ ὅπλα, τὰ ὁποῖα ἐφεῦρον οἱ ἄνθρωποι διὰ νὰ διεξαγάγωσι τοὺς πολέμους των. Ἕνεκα τῶν τεραστίων αὐτῶν δαπανῶν ἤρχισεν ἀπό τινος τὸ μέγα κίνημα πρὸς γενικὸν ἀφοπλισμὸν τῶν χωρῶν, τὸ ὁποῖον μέχρι σήμερον τοὐλάχιστον φαίνεται ὅτι δὲν ἐπιτυγχάνει.

Τὰ μεγαλείτερα ἐργοστάσια κατασκευῆς τηλεβόλων θεωροῦνται ὅτι εἶναι τὰ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν παρὰ τὴν Βασιγκτῶνα καὶ τὰ ἐν Πόζεν τῆς Γερμανίας γνωστὰ ἐργοστάσια Κρούπ, τὰ ὁποῖα ἐφοδιάζουσιν ὅλας σχεδὸν τὰς χώρας τοῦ κόσμου μὲ τηλεβόλα.

Ο ΧΙΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΚΛΙΒΑΝΩ

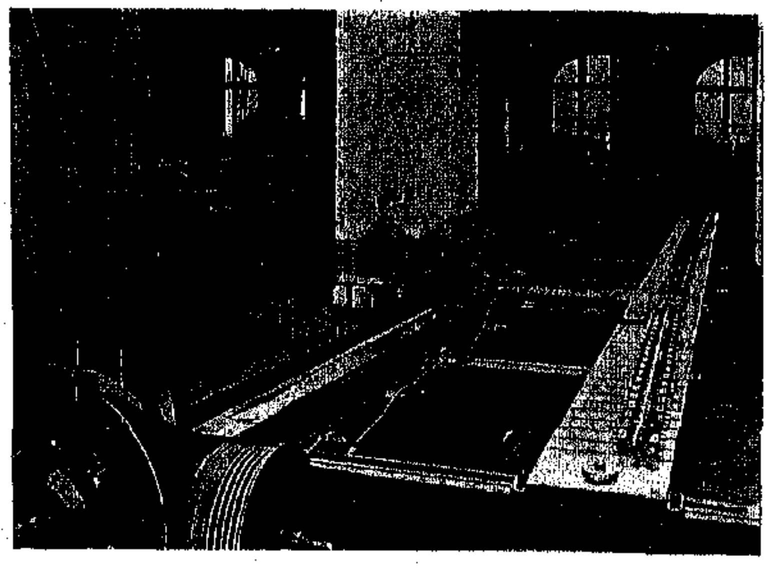

Η ΚΑΤΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ ΤΗΛΕΒΟΛΟΥ

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΙΣ ΤΗΛΕΒΟΛΩΝ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΟΝ ΤΗΛΕΒΟΛΟΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

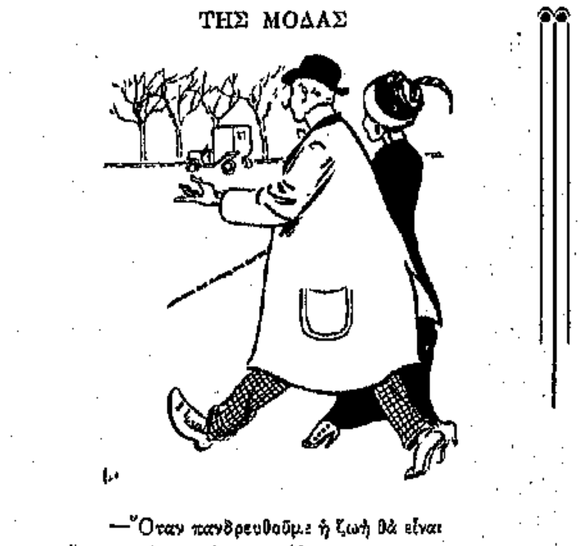

—Ὅταν πανδρευθοῦμε ἡ ζωὴ θὰ εἶναι ἕνα μακρὸ-μακρὸ παραμύθι.
— Ὢ βέβαια!... Μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι τὰ σύντομα διηγήματα εἶναι σήμερα τῆς μόδας!...

ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Ἐκεῖνος.— Ἐπέτυχα ἕως τώρα εἰς ὅ,τι ἔχω ἀναλάβῃ....
Ἐκείνη.(ποῦ ἤθελε νὰ τὸν ξεφορτωθῇ). Καϋμένε, νὰ περίστασις νὰ ἀνελάμβανες ἕνα ταξεῖδι εἰς τὸν Νότιον Πόλον !...

ΤΟ ΔΙΑΖΥΓΙΟΝ

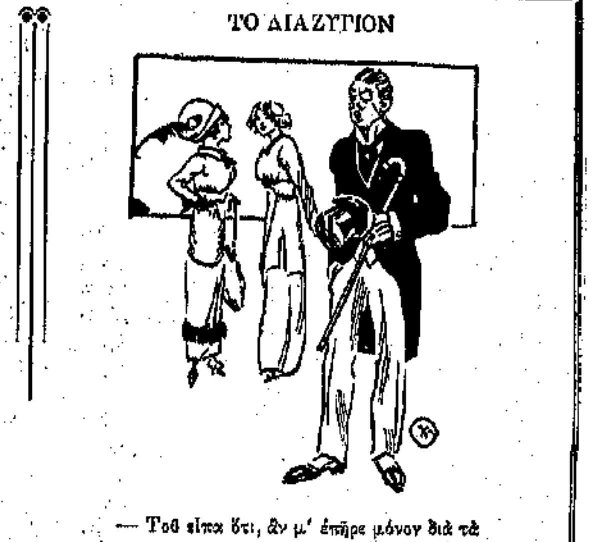

— Τοῦ εἶπα ὅτι, ἂν μ' ἐπῆρε μόνον διὰ τὰ χρήματά μου, δὲν εἴχαμε παρὰ νὰ χωρίσωμε, καὶ ἐκεῖνος μοῦ ἀπήντησε.—Νὰ τὰ χωρίσωμε στὰ δυὸ καὶ νὰ κρατήσῃς τὰ μισά...

* * ΠΕΡΙΕΡΓΑ - ΠΑΡΑΞΕΝΑ - ΑΣΤΕΙΑ * *

ΤΟ ΜΑΓΕΙΡΕΙΟΝ ΤΗΣ ΘΕΟΜΗΤΟΡΟΣ

'Εὰν δὲν εὑρισκώμεθα ἐνώπιον νέου τεχνάσματος ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα μεταχειρίζονται οἱ Καθολικοὶ κληρικοὶ διὰ νὰ ἑλκύσουν κόσμον εἰς τοὺς ἁγίους Τόπους, πάντως εἶναι πολὺ ἀξιόλογος μία τελευταία ἀνακάλυψις γενομένη εἰς τὴν Ναζαρέτ, παρὰ τὸν Ναὸν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἥτις κατὰ τοὺς ἀρχαιολόγους ἔφερεν εἰς φῶς τὸ μαγειρεῖον ἐν ᾧ ἡ Παρθένος παρεσκεύαζε τὸ ταπεινόν της δεῖπνον.

Πρόκειται περὶ ἑνὸς σπηλαίου, τὸ ὁποῖον ἀνεκαλύφθη ἀκριβῶς ὑποκάτω τῆς ἐκκλησίας τοῦ Εὐαγγελισμοῦ κατὰ τὸ 1908.

Ἔκτοτε ἐξηκολούθησαν συστηματικαὶ ἀνασκαφαί, αἵτινες κατέληξαν εἰς τὴν ἀνακάλυψιν ἑνὸς ἐσωτερικοῦ τοίχου, χωρίζοντος τὸ σπήλαιον εἰς δύο καὶ δύο ἄλλων διαφραγμάτων, τὰ ὁποῖα ἐσχημάτιζον δύο δωμάτια, ὅμοια μὲ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εὑρέθησαν καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Παλαιστίνης, ἀναγνωρισθέντα ὡς πτωχικαὶ κατοικίαι τοῦ παληοῦ καιροῦ ἀποτελούμεναι ἀπὸ τὸ μαγειρεῖον καὶ ἀπὸ ἓν ἢ δύο ἀκόμη δωμάτια.

Καίτοι πολλοὶ ἀρχαιολόγοι ἰσχυρίζονται ὅτι τὸ ἀνακαλυφθὲν σπήλαιον πράγματι ἦτο ἡ κατοικία τῆς Παρθένου, δὲν πρέπει ἐν τούτοις νὰ λησμονηθῇ ὅτι οἱ Παπισταὶ τόσην ἐκμετάλλευσιν ἔκαμαν τῶν θρησκευτικῶν κειμηλίων, ὥστε κάποια δυσπιστία ἐκ μέρους μας νὰ μὴ βλάπτῃ προκειμένου περὶ νέων ἀνακαλύψεων, αἵτινες πιθανῶς ἀποτελοῦν νέας μεθόδους ἀργυρολογίας.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΦΙΛΩΝ

Οἱ 'Αμερικανοὶ Κροῖσοι ἑτοιμάζονται διὰ τὴν Εὐρώπην καὶ οἱ ἐπιχειρηματίαι τοῦ Παλαιοῦ κόσμου τρίβουν τὰ χέρια των διὰ νὰ τὰ βυθίσουν εἰς τὸν δολλαριοφόρον Πακτωλόν.

Τὰ Παρισινὰ καταστήματα νεωτερισμῶν, ἀδαμαντοπωλεῖα καὶ ἀρχαιοπωλεῖα περιμένουν μὲ παλμοὺς συγκινήσεων τοὺς 'Αμερικανοὺς ἐπισκέπτας.

'Ιδίως τὰ τελευταῖα αὐτὰ καταστήματα εἶναι ἐκεῖνα ποῦ κάμνουν λαμπρὰς ἐργασίας μὲ τοὺς περιηγητάς, γνωστοῦ ὄντος ὅτι οἱ 'Αμερικανοὶ εἶναι καὶ ἀρχαιόφιλοι καὶ ἐλευθέριοι εἰς τὰς πληρωμάς των.

Εἷς 'Αμερικανὸς δημοσιογράφος, ἐπισκεφθεὶς τὰ κυριώτερα ἀρχαιοκαπηλεῖα τῶν Παρισίων, γράφει ὅτι μεταξὺ τῶν ἐφετεινῶν ἐκθεμάτων εἶναι πολλὰ πράγματα τὰ ὁποῖα θὰ προσελκύσουν τὴν προσοχὴν τῶν ἀγοραστῶν. Ἓν ἀγαλμάτιον παριστάνον Ἄγγελον πενθοῦντα, ἔργον τοῦ γλύπτου Matteo Civitali, ἀκμάσαντος κατὰ τὸν ΙΕ'. αἰῶνα, ἐκτίθεται πρὸς πώλησιν ἀντὶ 250,000 φράγκων.

Ἕνα τραπεζάκι ὡραίας τέχνης τοῦ 1773 ἐκτίθεται πρὸς πώλησιν ἀντὶ 8,000 φράγκων.

Διὰ δύο μικρὰ ἀγαλμάτια χρωματιστὰ τοῦ Δεκάτου ὀγδόου αἰῶνος, ἄλλος ἀρχαιοπώλης ζητεῖ 25,000 φράγκα.

Ἄλλα ὡραῖα εἴδη, ἰδίως πιάτα Ρόδου καὶ Δαμασκοῦ, εἶναι περιζήτητα καὶ θὰ ἀκριβοπληρωθοῦν......

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΣΚΥΛΩΝ ΕΝ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

Καταπληκτικὴ ἐπιτυχία ἔστεψε τὴν τελευταίαν ἔκθεσιν σκύλων, ἣν διωργάνωσε τὸ Westminster Kennel Club εἰς τὴν Νέαν 'Υόρκην.

'Υπὲρ τοὺς δισχιλίους τετράποδες ἀριστοκράται ἔλαβον μέρος εἰς αὐτήν, ἀντιπροσωπεύοντες ὅ,τι ἐκλεκτὸν καὶ σπάνιον ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ τὸ γένος τῶν Ἀζὼρ εἰς τοὺς τόσον πολυαρίθμους φίλους του.

'Η ἔκθεσις ὑπῆρξε ζωηροτάτη καὶ εἰς τὰς ἀγορὰς τοῦ κ. Clifford Harmon, πληρώσαντος ὅμως δυόμισυ χιλιάδας δολλάρια διὰ τὸν καλλίτερον σκύλον.

Περιζήτητοι ὑπῆρξαν οἱ Σκωτικοὶ σκύλοι καὶ μετ' αὐτοὺς οἱ Πομερανικοί, ἐνῷ τὰ μικροσκοπικὰ Κινεζικὰ σκυλάκια δὲν ἐπράχθησαν ὀλιγωτέρους ἀγοραστάς, γνωστοῦ ὄντος ὅτι εἰς τὴν ἱεραρχίαν τῶν σκύλων τὸ γένος τοῦτο θεωρεῖται ὡς τὸ ἀριστοκρατικώτερον.

Λέγεται μάλιστα καὶ πιστεύεται ἀπὸ τοὺς κυνοφίλους, ὅτι αὐτὴ ἡ ράτσα ἦτο ἡ ἀγαπημένη τοῦ μακαρίτου Κομφουκίου, ὅστις εἶχεν ἰδιαιτέραν ἀδυναμίαν εἰς τὰ σκυλιά.

'Εν τούτοις χάριν τῶν 'Ελλήνων ἀναγνωστῶν ἂς σημειωθῇ ὅτι τὰ σκυλιὰ αὐτὰ εἶναι τὰ ἀσχημότερα ποῦ εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ ἴδῃ...

ΦΥΣΤΙΚΙΑ ΠΟΥ ΑΦΙΝΟΥΝ ΚΕΡΔΗ 30,000,000 ΔΟΛΛΑΡΙΑ

Ποῖος δὲν γνωρίζει τὴν νοστιμάδα καὶ τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ π α σ σ α τ έ μ π ο υ, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ 'Αμερικὴ δίδει τὸ ὄνομα Peanut?

Πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἐτῶν ἡ κατανάλωσις τῶν φυστικιῶν εἰς τὴν 'Αμερικὴν ἦτο περιωρισμένη. Ὅλη ἡ παραγωγή των ἦτο περιωρισμένη εἰς φυτείας τινὰς τῶν Νοτίων Πολιτειῶν ὅπου, ἡ ἔλλειψις τῶν παγετῶν καὶ τῶν χαμηλῶν ἐν γένει θερμοκρασιῶν, εὐνοεῖ τὴν καλλιέργειαν τοῦ εὐαισθήτου αὐτοῦ καρποῦ...

'Αλλ' ἡ ζήτησις κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια ὑπῆρξε τοιαύτη, ὥστε εἰδικοὶ γεωπόνοι τῆς Κυβερνήσεως ἐνεργοῦν πειράματα τόσον εἰς τὰς 'Ανατολικὰς ὅσον καὶ εἰς τὰς Δυτικὰς Πολιτείας, ὅπως διαδώσουν ἀκόμη περισσότερον τὴν καλλιέργειαν τῶν φυστικιῶν.

Μεγάλαι ἰατρικαὶ ἐξοχότητες τῆς 'Αμερικῆς ἀπεφάνθησαν ὅτι τὸ ταπεινὸν πινότσι εἶναι ἡ μόνη τροφή, ἥτις εἰμπορεῖ νὰ θεωρηθῇ θρεπτικωτάτη τόσον εἰς τὸν ἄνθρωπον ὅσον καὶ εἰς τὰ πουλιά, τὰ κατοικίδια ζῷα καὶ τὴν γῆν αὐτήν. Πενῆντα φυστίκια ἔχουν θρεπτικὴν δύναμιν ἴσην τεσσάρων βανανῶν, δεκαπλασίαν δὲ ἐκείνης ἣν ἔχουν τρία μῆλα.

Σήμερον τὰς μεγαλειτέρας φυστικοφυτείας ἔχουν ἡ Virginia Tennessee, αἱ δύο Καρολῖναι καὶ ἡ Georgia, αἵτινες ἀποκομίζουν ἐκ τῆς ἐφετεινῆς ἐσοδείας 30,000,000 δολλάρια.

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΝΤΡΕΤΝΩΤ

Μὲ τὸ τέλος τοῦ 1911 αἱ 'Ηνωμέναι Πολιτεῖαι θὰ ἔχουν ἓν ἀκόμη ἰσχυρὸν σκάφος εἰς τὸ πολεμικὸν ναυτικόν των. Τὸ θωρηκτὸν αὐτὸ τοῦ τύπου Ντρέτνωτ θὰ φέρῃ τὸ ὄνομα «New York», ἀφοῦ τὸ σήμερον καταδρομικόν, τὸ φέρον αὐτὸ τὸ ὄνομα, θὰ μεταβαπτισθῇ εἰς «Manhattan».

Τὸ νέον θωρηκτὸν εἰς τὸ ὁποῖον θὰ δοθῇ τὸ ὄνομα τῆς μεγαλειτέρας πολιτείας τῆς 'Ομοσπονδίας, θὰ ἔχῃ ἐκτόπισμα 27,000 τόννων, θεωρεῖται ὅτι εἶναι τὸ μεγαλείτερον πολεμικὸν τοῦ κόσμου. 'Ο Ρούσβελτ τὸ ἀπεκάλεσε «Περιστερὰν τῆς Εἰρήνης».

'Η ἀξία τοῦ θωρηκτοῦ τούτου θὰ φθάσῃ κατὰ τοὺς μετριωτέρους ὑπολογισμοὺς 12,833,080 δολλάρια.

Τὸ σκάφος μόνον ὑπολογίζεται ὅτι θὰ φθάσῃ 4,000,000 δολλάρια. Αἱ μηχαναὶ του $2,693,000. Οἱ θώρακες καὶ ὁ ὁπλισμός του $5,540,080. Ἓν ἔτος μετὰ τὴν κατασκευήν του τὸ σκάφος αὐτὸ θὰ ἔχῃ στοιχίσῃ εἰς τὴν 'Ομοσπονδίαν 13,552,709 δολλάρια, συμπεριλαμβανομένης τῆς δαπάνης γαιανθράκων καὶ μισθοδοσίας τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν του. Τὸ «New York» ἐτησίως θὰ χρειάζεται ἐν καιρῷ εἰρήνης 70,000 δολλάρια διὰ πυρά. 'Εξ αὐτῶν 16,500 δολλάρια ἀντιπροσωπεύουν τὰ βλήματα καὶ τὰς τορπίλλας καὶ 53,500 δολλάρια τὴν πυρίτιδα.

'Εν τούτοις ὁ αἰὼν μας εἶναι αἰὼν τῆς εἰρήνης!...

Η ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

'Ο διευθυντὴς τοῦ τμήματος τῆς καθαριότητος τῆς πόλεώς μας ἔκαμε κατ' αὐτὰς ἐνδιαφερούσας τινὰς ἀνακοινώσεις σχετικὰς μὲ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτήν, ἀπὸ τὰς ἀνακοινώσεις του δὲ αὐτὰς ἀποσπῶμεν τὰ ἑξῆς:

Κάθε εἰκοσιτετράωρον ἡ ὑπηρεσία τῆς καθαριότητος σκουπίζει καὶ πλύνει ἔκτασιν 24,000,000 τετραγωνικῶν βαρδῶν λιθοστρωμένων ἢ πλακοστρωμένων ἢ ἀσφαλτοστρωμένων δρόμων πλατειῶν καὶ πεζοδρομίων.

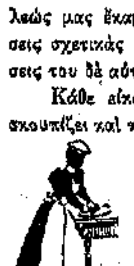

'Απὸ τὸ καθάρισμα αὐτὸ προκύπτουν ἡμερησίως σκουπίδια βάρους πεντακοσίων τόννων.

Δύο ἑκατομμύρια γαλλόνια νερὸ μόλις ἐπαρκοῦν διὰ τὸ πλύσιμον τῆς Νέας 'Υόρκης.

Τὸ τμῆμα τοῦ καθαρισμοῦ ἐζήτησεν ἀπὸ τὴν πόλιν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην 100,000 δολλάρια ἐτησίως, δὲν τὰ ἔλαβεν ὅμως, διότι τὸ οἰκονομικὸν τμῆμα ἀπεφάνθη ὅτι μὲ τὰ μηχανικὰ μέσα τὰ ὁποῖα διαθέτουν οἱ ἔχοντες εἰς χεῖράς των τὸν καθαρισμὸν τῆς πόλεως, ἡ δαπάνη εἶναι ὀλιγωτέρα παρὰ ἂν ὁ καθαρισμὸς ἐγίνετο μὲ τὰ παλαιὰ πρωτόγονα μέσα...

Τὸ τμῆμα τοῦ καθαρισμοῦ διαθέτει τρεῖς χιλιάδας ἄνδρας διὰ τὴν ἐργασίαν αὐτήν, ἐκτάκτως δὲ κατὰ τὰς μεγάλας χιονοθυέλλας μισθώνει ἄλλους τόσους διὰ νὰ σηκώσουν τὸ χιόνι ἀπὸ τοὺς δρόμους. Καὶ ὅμως ὑπάρχουν οἱ παραπονούμενοι ὅτι ἡ Νέα 'Υόρκη δὲν καθαρίζεται...

ΔΙΑ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ ΤΟΥ ΟΘΕΛΛΟΥ

Τώρα, ὅτε αἰσίως ἔληξε τὸ συνοικέσιον μεταξὺ τοῦ Λόρδου Decies καὶ τῆς κόρης τοῦ George Gould, αἱ 'Αμερικανικαὶ ἐφημερίδες ἐξακολουθοῦν νὰ ἀσχολοῦνται μὲ τὸ εἰδύλλιον τὸ ὁποῖον ἥνωσεν ἐνώπιον τοῦ βωμοῦ τῆς ἐκκλησίας τοῦ 'Αγίου Βαρθολομαίου τὴν 'Αγγλικὴν εὐγένειαν μὲ τὰ 'Αμερικανικὰ ἑκατομμύρια.

Λοιπὸν κατὰ τὰς πληροφορίας τὸ μεταξὺ τῶν δύο συζύγων εἰδύλλιον δὲν ἔσχε τὴν ἀφετηρίαν του εἰς κανὲν ἀπὸ τὰ αἰσθήματα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα εἶναι φυσικὸν ν' ἀναπτύσσωνται μεταξὺ δύο ἐρωτευμένων. Ἄλλως τε μόνον τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ εὐγενὴς Λόρδος ἔχει διπλῆν τὴν ἡλικίαν τῆς μόλις εἰκοσαετοῦς συζύγου του, ἐξηγεῖ ὅτι ὁ γάμος των δὲν ἦτο ἀποτέλεσμα ἁπλοῦ νεανικοῦ ἔρωτος.

'Η νεαρὰ 'Αμερικανὶς ἠγάπησε τὸν μεσήλικα Λόρδον, «διότι ᾐσθάνθη τὸ ἴδιον αἴσθημα τὸ ὁποῖον ἐδόνησε τὴν καρδίαν τῆς Δυσδαιμόνας, νυμφευθείσης τὸν 'Οθέλλον».

'Ο Λόρδος, ὅτε ἐγνώρισε τὴν νεαρὰν 'Αμερικανίδα, τῆς ἀφηγήθη μεταξὺ ἄλλων τοὺς ἄθλους του εἰς τὰς ἐκστρατείας, εἰς ἃς εἶχε λάβῃ μέρος. Τῆς ὡμίλησε διὰ τὰ κυνήγια τῶν τίγρεων τὰ ὁποῖα εἶχε κάμει εἰς τὰς 'Ινδίας, διὰ τοὺς πολέμους κατὰ τῶν Βόερς καὶ τῶν Σομαλέζων, διὰ τὰς ἐκστρατείας του κατὰ τῶν Ζουλοῦ, διὰ τὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ Μὰδ Μολλᾶ...

Ὅλα αὐτὰ ἐτρέλλαναν τὸ κορίτσι τὸ ὁποῖον ἐρωτεύθη τὸν ἥρωα, ὅστις εἰς τὸ τέλος τὴν ἐπῆρε..

Κανεὶς βέβαια δὲν θέλει νὰ ἴδῃ τὴν παρομοίωσιν μὲ τὸν 'Οθέλλον, ἐξακολουθοῦσαν καὶ μετὰ τὸν γάμον...

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΞΑΝΘΩΝ

Θὰ ἐκλείψουν λοιπὸν αἱ ξανθαὶ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς; Αὐτὴ τοὐλάχιστον εἶναι ἡ διαβεβαίωσις, τὴν ὁποίαν εἷς 'Αμερικανὸς καθηγητὴς δίδει εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἀπὸ ὅλον τὸ ὕψος τῆς ἀνεγνωρισμένης του αὐθεντίας.

'Ο σοφὸς καθηγητὴς βασίζει τὴν ἐτυμολογίαν του ἐπὶ σειρᾶς μελετῶν, αἱ ὁποῖαι ἐν στενωτάτῃ περιλήψει ἔχουν ὡς ἑξῆς: Αἱ ξανθαὶ γυναῖκες, αἵτινες κατὰ τοὺς πολὺ παλαιοὺς χρόνους τῆς ἀνθρωπίνης ἱστορίας ἐπλεόναζον, τείνουν νὰ ἐκλείψουν. Τοῦτο διότι ἡ προτίμησις τῶν μελαγχροινῶν πρὸς αὐτὰς ἐξαλείφει μετὰ μίαν ἢ δύο γενεὰς τὸν ξανθὸν τύπον.

Οἱ ἄνδρες ἀπὸ τὰ παλαιότερα ἔτη ἔδειξαν μεγαλειτέραν προτίμησιν πρὸς τὰς ξανθάς, αἵτινες τότε ἐπλεόναζον. Βαθμηδὸν ὅμως ὁ γνήσιος ξανθὸς τύπος τῆς γυναικὸς ἐξεφυλλίσθη, οὕτω δὲ εἴχομεν πρῶτον τὰς καστανὰς καὶ κατόπιν τὰς μελαγχροινὰς γυναῖκας.

Σήμερον εἶναι βέβαιωμένον ὅτι σπανίως εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ εὕρῃ γνήσιον τύπον ξανθῆς καλλονῆς, σπανιώτερον δὲ ἀκόμη νὰ ἴδῃ συνοικέσια ξανθῶν ἀνδρῶν μετὰ ξανθῶν γυναικῶν.

'Απεναντίας τὰ περισσότερα συνοικέσια παρουσιάζουν ζήτησιν τῶν καστανῶν, αἵτινες εἶναι τελειότεραι ὡς τύποι καὶ ὡς καλλοναί... Εἶναι μάλιστα κατὰ τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ 'Αμερικανοῦ καθηγητοῦ καὶ μακροβιώτεραι αἱ μὴ ξανθαί, μία πληροφορία ἥτις ἐνδιαφέρει ἴσως πολλοὺς ὑποψηφίους γαμβρούς!...

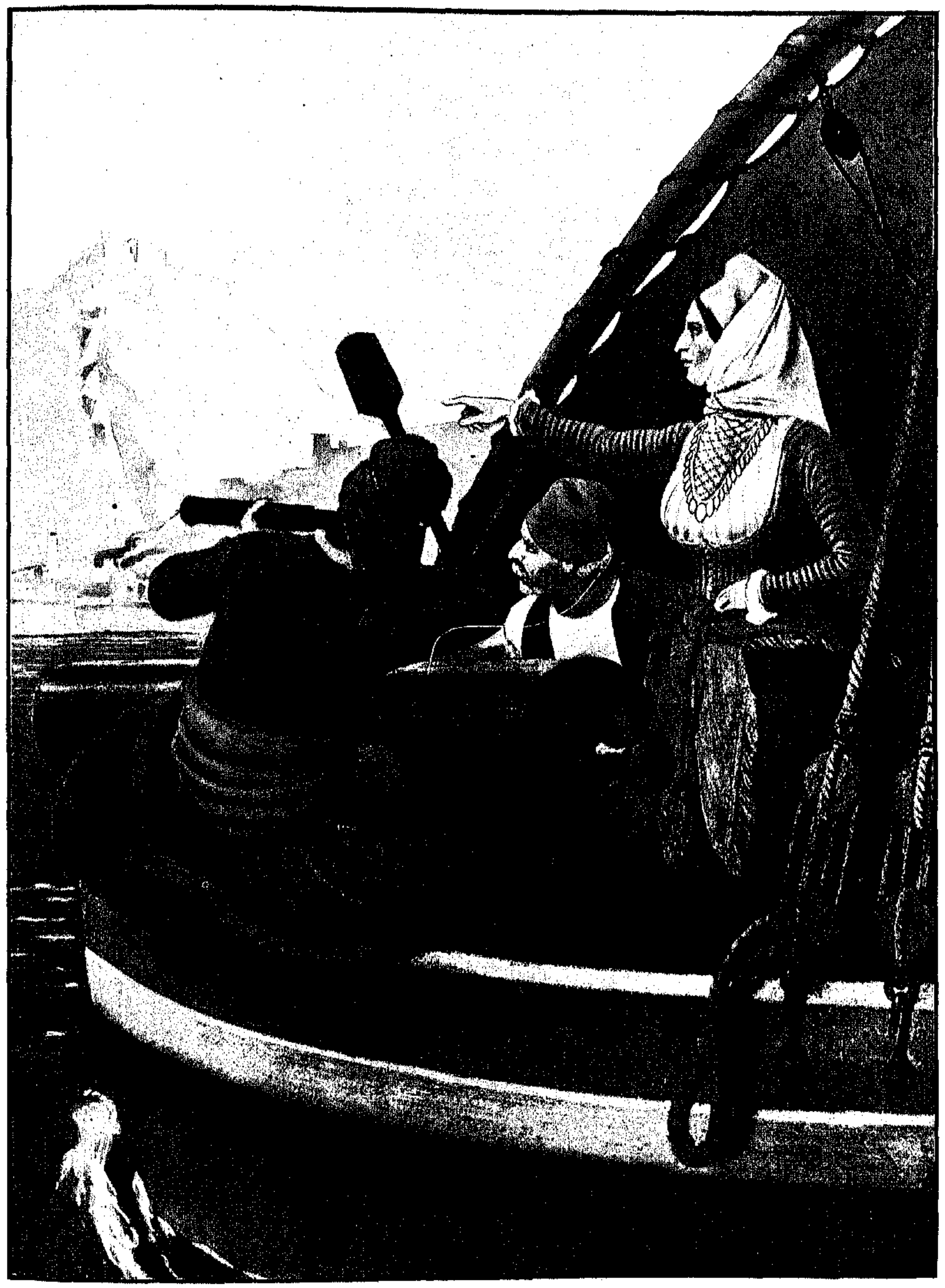

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ «ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗΣ ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ» ἀρ. 3.

Copyright, 1910, by "ATLANTIS," Inc. N. Y.

ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΙΝΑ

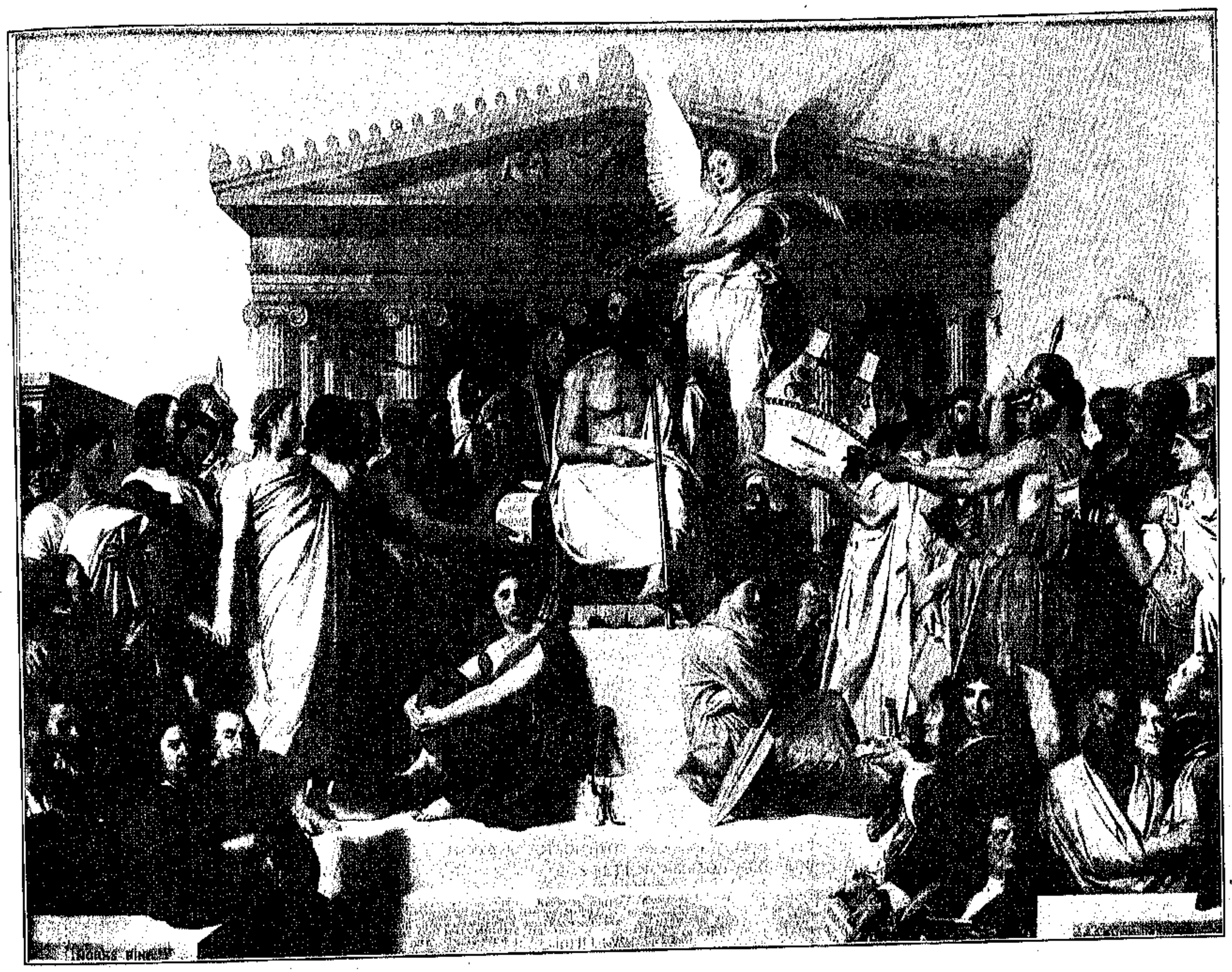

Η ΑΠΟΘΕΩΣΙΣ ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΤΟ ΩΡΑΙΟΝ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ INGRES ΕΙΣ ΤΟ ΛΟΥΒΡΟΝ

ΤΟ ΒΛΕΜΜΑ τοῦ Ἕλληνος θὰ ξεκουρασθῇ εὐαρέστως μὲ τὴν ἀπόλαυσιν τῆς θαυμασίας εἰκόνος, τὴν ὁποίαν ἀφιέρωσεν ὁ μέγας Ingres εἰς τὸν ἀθάνατον Ὅμηρόν μας.

Ἡ εἰκὼν αὐτή, τῆς ὁποίας τὸ πρωτότυπον εὑρίσκεται εἰς τὸ Λοῦβρον, ἓν δὲ ἀντίγραφον πολὺ καλὸν εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ μας Συλλόγου τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀποτελεῖ μίαν ἀπὸ τὰς ὡραιοτέρας ἐκδηλώσεις τοῦ σεβασμοῦ, καὶ σχεδὸν τῆς λατρείας, τὴν ὁποίαν ὅλος ὁ κόσμος τοῦ πνεύματος ὅλων τῶν ἐθνῶν καὶ ὅλων τῶν ἐποχῶν ἠσθάνθη πρὸς τὴν Πατρίδα μας, τὴν Μητέρα Παντὸς Καλοῦ.

Τὸ Ἑλληνικὸν ἰδεῶδες ἐνέπνεε καὶ τὸν διάσημον τῆς Ναπολεοντείου ἐποχῆς καὶ τῆς Μοναρχίας ζωγράφον, ὅστις συνέθεσε τὸν πίνακα τῆς ἀποθεώσεως τοῦ Ὁμήρου, διαρκούσης τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως καὶ ὄχι εἰς ἐποχὴν ἀπέχουσαν τῆς Ναυμαχίας τοῦ Ναυαρίνου.

Διότι ἀκριβῶς ὁ ἀνωτέρω πίναξ πρῶτον ἐξετέθη ἐν Γαλλίᾳ κατὰ τὸ 1827, ὅτε καὶ ἤγειρε θύελλαν διαμαρτυριῶν καὶ κατακρίσεων ἀπὸ τοὺς καλλιτεχνικοὺς κύκλους τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Οἱ τεχνοκρίται τοῦ ἀρχομένου ΙΘ'. αἰῶνος εὕρισκον ὅτι τὸ ἔργον τολμηρὸν εἰς τὴν σύλληψίν του ἦτο πτωχὸν εἰς τὴν ἀπόδοσιν... Ἐν τούτοις οἱ ἴδιοι ἀργότερον ἠναγκάσθησαν νὰ ὁμολογήσουν ὅτι ὁ πίναξ αὐτὸς θέτει τὸν Sugres ἐπὶ κεφαλῆς τῆς νεωτέρας Γαλλικῆς Σχολῆς.

Ὁ πίναξ, ὡς συνετέθη ἀπὸ τὸν καλλιτέχνην, παρουσιάζει τὰ προπύλαια ἑνὸς Ἑλληνικοῦ Ναοῦ, μεγαλειτέρου καὶ τοῦ Παρθενῶνος ἴσως... Ὁ τυφλὸς ποιητής, τὸν ὁποῖον στέλλει ἡ Ἀθανασία, ἀνακηρύσσεται Θεὸς ἀπὸ ὅλους ἐκείνους, οὓς ἡ ἱστορία ἀνεκήρυξε κορυφαίους εἰς τὰ γράμματα, τὴν τέχνην καὶ τὴν ἀνδρείαν. Εἶναι ἐκεῖ ὁ Αἰσχύλος καὶ ὁ Σοφοκλῆς καὶ ὁ Πίνδαρος καὶ ὁ Φειδίας καὶ ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος καὶ ὁ Περικλῆς καὶ ὁ Ἀριστοφάνης καὶ παρ' αὐτοὺς οἱ μεγάλοι τοῦ Ρωμαϊκοῦ καὶ τοῦ Γαλλικοῦ Χρυσοῦ αἰῶνος κορυφαῖοι. Ὁ Ρακίνας καὶ ὁ Μολιέρος καὶ ὁ Βοσουέττος καὶ ὁ Πουσὲν καὶ ὁ Βολταῖρος, οἵτινες ἀπὸ κοινοῦ ἀναγνωρίζουν τὸν ποιητὴν τῆς Ἰλιάδος καὶ τῆς Ὀδυσσείας ὡς διδάσκαλον καὶ ἡγέτην...

Εἰς τὰς κυριωτέρας γραμμὰς τῶν προσώπων, τὰ ὁποῖα προσεπάθησε ν' ἀποδώσῃ ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερα διὰ τοῦ χρωστῆρός του, ὁ Ingres ἀπομιμεῖται μὲ καταληκτικὴν ἐπιτυχίαν τὸν μέγαν διδάσκαλον David, παρὰ τῷ ὁποίῳ ἐμαθήτευσεν ἀπὸ τοῦ δεκάτου ἑβδόμου ἔτους τῆς ἡλικίας του. Κατόπιν τετραετοῦς συνεργασίας μὲ τὸν διάσημον ἐκεῖνον ζωγράφον ὁ Ingres διηγωνίσθη διὰ τὸ βραβεῖον τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ὡραίων Τεχνῶν, ὅπου ἦλθε δεύτερος κατὰ τὸ ἔτος 1800 εἰς ἡλικίαν μόλις 21 ἐτῶν. Κατὰ σύμπτωσιν χαρακτηριστικὴν καὶ τὸ νικῆσαν ἔργον του ἦτο Ἑλληνικῆς ὑποθέσεως, φέρον ὡς ὑπόθεσιν τὴν ἐπίσκεψιν τῶν Πρέσβεων εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Ἀχιλλέως. Εἰς τὰ 1804 ὁ Ingres ἐξέθεσεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν μίαν προσωπογραφίαν τοῦ Ναπολέοντος, ὅστις τότε ἦτο πρῶτος ὕπατος. Ἀργότερα ἐζωγράφισεν αὐτὸν καὶ ὡς Αὐτοκράτορα... Ἐν τούτοις μόλις κατὰ τὸ 1824 ἔλαβε τὸ Παράσημον τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς ἀπὸ τὸν Λουδοβῖκον ΙΗ'.

Ὁ Ingres ἀπέθανε τῷ 1867, ἀφοῦ ἐζωγράφισε πλείστους πίνακας, φυλασσομένους κυρίως εἰς τὸ Λοῦβρον.

ΤΟ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

ΟΛΗ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΑΠΟ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΑΥΤΟΥ ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΟΝ

Β'.

Η ΕΝ ΦΑΝΑΡΙΩ ἐγκατάστασις τοῦ Πατριαρχείου.—Ἔργα Ραφαὴλ τοῦ Β'.—Τὰ σκάνδαλα τῆς ἔξω τῶν Πατριαρχείων διαμονῆς τῶν Μητροπολιτῶν.—Πατριαρχικὴ πρόνοια.—Ἡ ἀρχικὴ κατάστασις τοῦ πατριαρχικοῦ ναοῦ.—Ἔργα Τιμοθέου τοῦ Β'.—Πυρκαϊαὶ καὶ ἀνοικοδομήσεις.—Οἱ συντελέσαντες εἰς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ σημερινοῦ πατριαρχικοῦ ναοῦ.—Ἐπισκευαὶ καὶ ἀνακαινίσεις.—Γρηγόριος ὁ Ε'.—Ἀνακαινιστικαὶ καὶ καλλωπιστικὰ ἔργα Ἰωακεὶμ τοῦ Γ'.—Τὰ ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ καὶ ἐν τῷ σκευοφυλακίῳ κειμήλια.—Ὁ θρόνος, ὁ ἄμβων, τὰ ἱερὰ λείψανα, τὰ ἄμφια.—Ὁ σημερινὸς ὀργανισμὸς καὶ αἱ ὑπηρεσίαι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

ΕΝ ΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΔΡΑ αὐτοῦ τὸ Πατριαρχεῖον ἐγκατέστη τῷ 1603 πατριαρχοῦντος Ραφαὴλ τοῦ ἀπὸ Μηθύμνης, πατριαρχικοῦ ναοῦ γενομένου τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, εἰς ὃν καὶ ἡ εἰκὼν τῆς Παμμακαρίστου μετηνέχθη, οὗ ἕνεκα, φαίνεται, ὁ ῥηθεὶς ναός, παρὰ τὸν ὁποῖον ἐπίσης γυναικεία Μονὴ ὑπῆρχει, εἰς ὄνομα τῆς Παρθένου ἐπί τινα χρόνον ἐτιμήθη.

Ὁ Πατριάρχης Ραφαήλ, ἐκτοπίσας ἐκεῖθεν τὰς καλογραίας, ἐπεσκεύασε καὶ εἰς Πατριαρχικὰ ἐνδιαιτήματα καὶ γραφεῖα διερρύθμισε τὰ ὑπ' αὐτῶν τέως κατεχόμενα κελλία. Ἦσαν δὲ τοιαῦται αἱ ὑπ' αὐτοῦ γενόμεναι τοῦ γυναικείου ἐκείνου Μοναστηρίου διασκευαί, ὥστε ἠδύναντο ἐν τῷ νέῳ Πατριαρχείῳ νὰ καταλύωσι καὶ ἐνδιαιτῶνται πάντες οἱ δι' ὁποιονδήποτε λόγον ἐρχόμενοι εἰς τὴν Βασιλεύουσαν ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν Μητροπολῖται, ἀποσοβουμένων οὕτω τῶν σκανδάλων, ἅτινα ἐδημιούργει φαίνεται ἡ ἐν ἰδιωτικοῖς οἴκοις διαμονὴ αὐτῶν.

Ἀπετέλει ἡ μέριμνα αὕτη ἀνορθωτικὸν βῆμα, ὑπὸ τὴν ἔποψιν τοῦ ὁποίου χαρακτηριστικὴ εἶναι σχετικὴ τοῦ ῥηθέντος Πατριάρχου ἐγκύκλιος, δι' ἧς, ἀγγέλλων οὗτος τοῖς Ἱεράρχαις τοῦ Κλίματος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου τὴν ἐν Φαναρίῳ ἐγκατάστασιν τοῦ Πατριαρχείου καὶ τὴν ἐν αὐτῷ ἀνακαίνισιν ἐπαρκῶν κελλίων, ἐντέλλεται «ἵνα ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν ἑξῆς ἅπαντα χρόνον πάντες οἱ δι' ἀνάγκην τῆς Ἐκκλησίας ἢ δι' ἰδίαν χρείαν προσερχόμενοι εἰς Κωνσταντινούπολιν Ἀρχιερεῖς ὅλως νὰ μὴ τολμήσωσιν ἔξω τοῦ Πατριαρχείου ἐν ἀλλοτρίοις οἴκοις νὰ εἰσέρχωνται καὶ νὰ καθέζωνται ἔξω ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖον διὰ τὸ ἀνύποπτον καὶ ἀσκανδάλιστον», ἀλλὰ πατριαρχικῇ ἀδείᾳ «νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὸ Πατριαρχεῖον καὶ νὰ εὑρίσκωνται εἰς αὐτὸ καὶ πάλιν μὲ ἄδειαν εἰς καιρὸν χρείας νὰ ἐξέρχωνται». Ἀκολουθεῖ δὲ ἡ ποινικὴ ῥήτρα: «Εἰ δέ τις αὐτῶν οὐ στέρξει τοῦτο ἀλλ' εὐθὺς ἔξω τοῦ Πατριαρχείου ἤθελε κατοικήσει καὶ τοῦ παρόντος καταφρονήσει, ἀργὸς ἔστω χρόνον ἕνα πάσης ἀρχιερατικῆς ἐνεργείας καὶ τάξεως, καταφρονῶν δὲ τῆς ἀργίας, καὶ ἀφωρισμένος».

Ἰδέαν ἐπαρκῆ περὶ τῆς πενιχρότητος τοῦ ἐκκλησιδίου, ὅπερ εἰς πατριαρχικὸν ναὸν ἀνυψώθη διὰ τῆς εἰς Φανάριον μεταφορᾶς τοῦ Πατριαρχείου, παρέχουσιν οἱ ἑπόμενοι στίχοι τοῦ Χρονικοῦ Κυρίλλου τοῦ Λαυριώτη:

Ἐκεῖθεν τότε φεύγοντες ἦλθον εἰς τὸ Φανάρι, λέγω τὸ Διπλοφάναρον, ὅπου ἦν Ἐκκλησία καὶ θεῖον Μοναστήριον γηραιῶν καλογράδων, ὀνόματι τιμώμενον Ἁγίου Γεωργίου. Σμικροτάτη δ' ἐτύγχανεν αὕτη ἡ ἐκκλησία καὶ χθαμαλὴ καὶ ταπεινὴ τῶν πασῶν σμικροτέρα· ἐκεῖθεν οὖν διώξαντες ταύτας τὰς καλογραίας ἐκεῖ ἔθεσαν, ἔστησαν τὸ νῦν Πατριαρχεῖον, καὶ μεθ' ἑαυτῶν ἔφερον ἐκ τῆς Παμμακαρίστου τὰ θεῖα σκεύη ἅπαντα μάλα σπουδαίως τότε καὶ τὰ ἅγια λείψανα ἐκεῖ ἔφερον.

Ὁ Πατριάρχης Τιμόθεος ὁ Β'. ὁ ἐκ Παλαιῶν Πατρῶν (1612—1621) τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς πατριαρχίας αὐτοῦ ἀνῳκοδόμησεν ἐπὶ εὐρυτέρου σχεδίου τὸν πατριαρχικὸν ναὸν αὐξήσας καὶ τὰ πρὸς ἐνδιαίτησιν τῶν Ἀρχιερέων κελλία. Ἡ ἐπὶ τῆς θύρας αὐτοῦ τότε χαραχθεῖσα ἐπιγραφὴ εἶχεν ὧδε:

Δεῦρ' ἴτε, ὦ ποιμάντορες Ἑλλάδος τε Ἀσίας,
εἰς σφέτερον ναὸν μητροπαρθένου Μαρίας, (ὃν)
Τιμόθεος ποιμὴν Βύζαντος δείματο Κούρῃ,
κάμψατε τῷ πάντα γούνατα ἐσσαμένῳ.

Θαργηλιῶνος, Ἰνδικτιῶνος 18 ΖΡΚΒ.

Καλλίνικος Β'. ὁ Ἀκαρνὰν κατὰ τὴν δευτέραν πατριαρχείαν αὐτοῦ (1690—1693), μεγάλως ἐργασθεὶς πρὸς ἵδρυσιν Σχολῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐπεχείρησε ν' ἀνακαινίσῃ τὸν ναὸν καὶ τὸν πατριαρχικὸν οἶκον, ἔχοντας, φαίνεται, ἀνάγκην πολλῆς ἐπισκευῆς, ἐζήτησε δὲ πρὸς τοῦτο τὴν χρηματικὴν βοήθειαν τοῦ Μεγάλου Διερμηνέως Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐξεύρῃ τὰς ἀπαιτηθείσας πρὸς τοῦτο μεγάλας δαπάνας.

Πυρκαϊαὶ συμβᾶσαι τῷ 1707 καὶ 1710 μετέβαλον εἰς ἐρείπια τόν τε ναὸν καὶ τὰ παρ' αὐτὸν κελλία μετὰ τοῦ Συνοδικοῦ. Τῷ 1720 δὲ ὁ Πατριάρχης Ἱερεμίας Γ'. ὁ Πάτμιος (1716—1726) ἀνήγειρεν ἐκ βάθρων τὰς οἰκοδομάς, ὑλικῇ μὲν συνδρομῇ τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος, τῶν Ἀρχιερέων καὶ ἰδίᾳ τῶν μεγάλων Διερμηνέων καὶ τῶν τότε ἡγεμόνων Βλαχίας καὶ Μολδαυίας, πρὸς οὓς δι' ἐγκυκλίου αὐτοῦ ἀπετάθη, ἠθικῇ δὲ συμπράξει τοῦ τότε μέγα παρὰ τοῖς Τούρκοις ἰσχύοντος Μανουὴλ Ἰωάννου Ὑψηλάντου, ἀρχιγουνάρεως τοῦ ἐπὶ Σουλτάνου Ἀχμὲτ τοῦ Γ'. Μεγάλου Βεζύρου Δαμὰτ Ἰβραὴμ πασᾶ, ἐνεργήσαντος καὶ τὴν ἔκδοσιν τῆς αὐτοκρατορικῆς ἀδείας.

Περὶ τῶν συντελεσάντων εἰς τὴν ἀνέγερσιν τότε τοῦ σημερινοῦ πατριαρχικοῦ ναοῦ ἀναγράφονται τὰ ἑξῆς ἐπὶ τῆς δεξιᾶς πύλης τοῦ Νάρθηκος αὐτοῦ: «Ὁ πάνσεπτος οὗτος καὶ πατριαρχικὸς ναὸς ἀνῳκοδόμητο ἐκ βάθρων αὐτοῦ ἐπὶ τῆς πατριαρχείας τοῦ σεβασμιωτάτου Πατριάρχου κυρίου Ἱερεμίου, ἀναλώμασι μὲν καὶ δαπάνῃ τῶν εὐσεβῶν Χριστιανῶν, ἐπιτροπευόντων δὲ καὶ ἐπιστατούντων τῶν πανιερωτάτων Μητροπολιτῶν Νικομηδείας κὺρ Παϊσίου, Νικαίας κὺρ Γερασίμου, Χαλκηδόνος κὺρ Κυρίλλου, Βάρνης κὺρ Καλλινίκου. συνεπιστατούντων δὲ τῶν τιμιωτάτων ἀρχόντων τοῦ τε μεγάλου ἐκκλησιάρχου κὺρ Κωνσταντίνου καὶ Χατζῆ κὺρ Κωνσταντίνου πρώην Καπὶ-Κεχαγιᾶ Οὐγγροβλαχίας ΑΨΚ' Δεκεμβρίου 14'».

Ὁ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ἀναφερόμενος πρώην Καπουκεχαγιᾶς Οὐγγροβλαχίας ἐδαπάνησεν ἰδίᾳ πρὸς κατασκευὴν τῆς μεσαίας πύλης τοῦ ναοῦ, ἴσως δὲ καὶ τῶν δύο ἄλλων, ἄλλος δὲ ἀρχιγούναρις, ὁ Ἄρχων Ἀθανάσιος, κατέβαλε τὴν δαπάνην τῆς ἐπιστρώσεως τοῦ ἐδάφους· καὶ τὸ μὲν πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ ἀριστεροῦ χοροῦ ἐντὸς τοῦ ναοῦ ὀστρεοποίκιλτον παγκάριον ἀφιέρωσεν ὁ φιλόμουσος Καστοριεὺς Μανωλάκης, ὁ δὲ οὐρανὸς τοῦ πατριαρχικοῦ Θρόνου, καταστραφεὶς τῷ 1679 κατεσκευάσθη ἀναλώμασι τοῦ ἡγεμόνος τῆς Μολδαυΐας Δημητράσκου Καντακουζηνοῦ ἐπὶ τῆς πρώτης Πατριαρχείας Ἰακώβου τοῦ ἀπὸ Λαρίσσης (1679—1683).

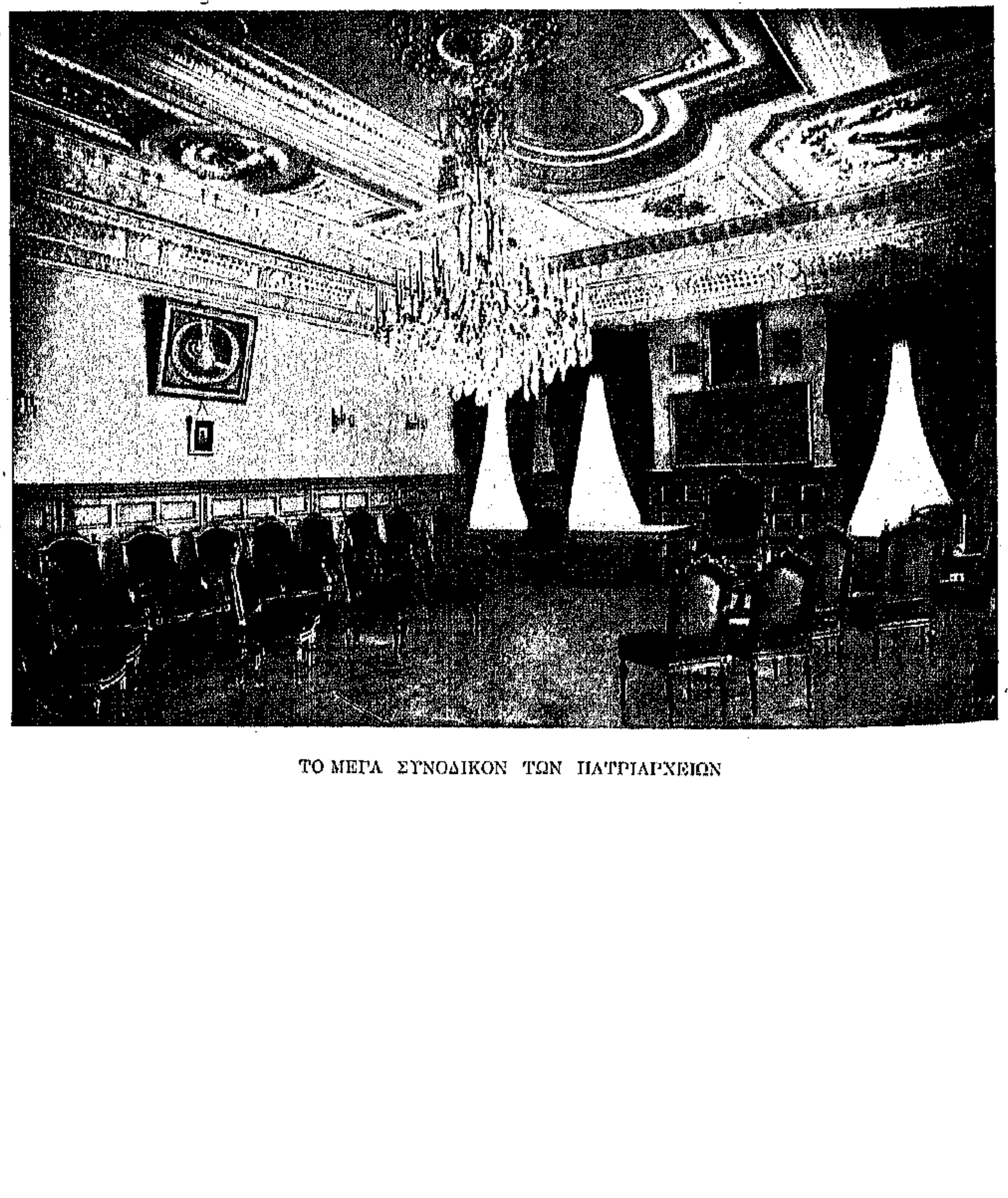

ΤΟ ΜΕΓΑ ΣΥΝΟΔΙΚΟΝ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΩΝ

Σημειωτέον ὅτι ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος πατριαρχικὸς ναὸς ἀνηγέρθη κατ' ἀρχὰς ἐπὶ Ἱερεμίου μετὰ τρούλλου, ὅστις συντετελεσμένος ἤδη κατέπεσεν, ὅτε, δευτέρας σουλτανικῆς ἀδείας ἐκδοθείσης, ἐστεγάσθη ὡς ἔχει σήμερον, ἀλλὰ χαμηλότερος πολὺ ἢ ὅ,τι βλέπομεν αὐτὸν νῦν· τότε δὲ ἀνεκαινίσθησαν καὶ τὰ κελλία καὶ αἱ συνοδικαὶ αἴθουσαι τοῦ πατριαρχικοῦ οἴκου. Βραδύτερον, ἐπὶ τῆς πρώτης πατριαρχείας Γρηγορίου τοῦ Ε'. (1 Μαΐου 1797—Δεκεμβρίου 1798), ὅτε τὰ Πατριαρχεῖα ἀνεκαινίσθησαν ὑπὸ τοῦ ἐθνομάρτυρος ἐκείνου Πατριάρχου ἀπαγχονισθέντος, ὡς γνωστόν, τῷ 1821 ἀπὸ τῆς μεσαίας πύλης τοῦ πατριαρχικοῦ οἴκου, ἥτις ἔκτοτε παραμένει κλειστή, ὑψώθη καὶ ἡ στέγη τοῦ ναοῦ, τέως μόλις φθάνουσα ὅπου σήμερον εἶναι ὁ ἄμβων. Ἔκτοτε ὁ πατριαρχικὸς ναὸς ἐλαφρὰς τινας μόνον ἐπισκευὰς καὶ διακοσμήσεις ὑπέστη, ὀφειλομένας πρὸ πάντων εἰς τὸν νῦν τὸ δεύτερον τοὺς οἴακας τῆς Ἐκκλησίας χειριζόμενον καὶ τὸν περὶ τῶν ὅλων πρὸς τὸν σωβινισμὸν τῶν Νεοτούρκων ἀγῶνα ἀγωνιζόμενον Παναγιώτατον Πατριάρχην Ἰωακεὶμ τὸν Γ'.

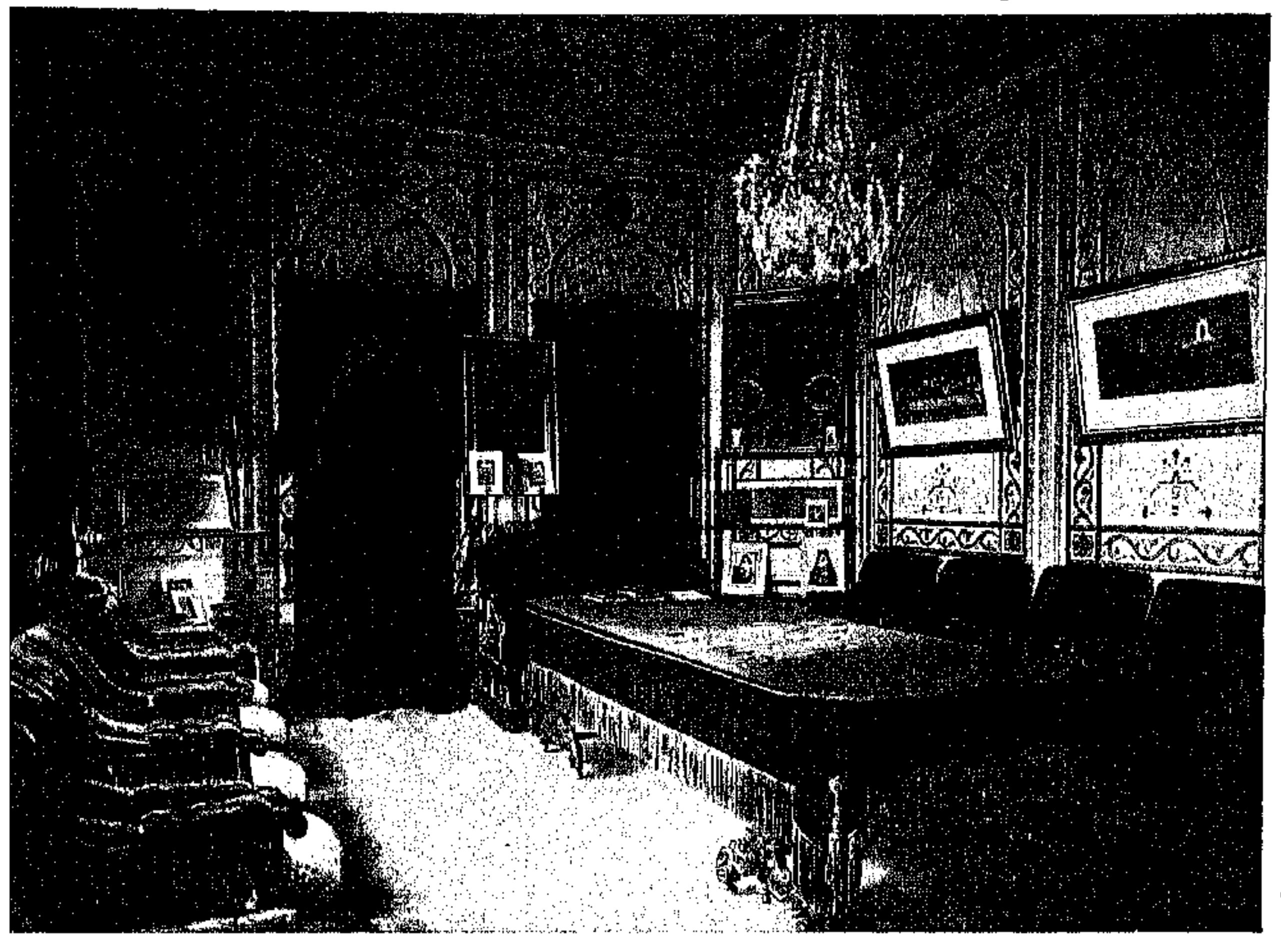

ΤΟ ΜΙΚΡΟΝ ΣΥΝΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ

Κατὰ τὸν Βεντότην, καθ' ὃν χρόνον ἐπὶ Ἱερεμίου ᾠκοδομεῖτο ὁ ναός, «ἠγοράσθη καὶ ὁ οἶκος τῶν εὐγενῶν ἀρχόντων, ἵνα κάθηται ὁ Πατριάρχης»· ἀποτεφρωθεὶς ὅμως ὁ οἶκος οὗτος τῷ 1738 ἐπὶ τῆς πρώτης πατριαρχείας Νεοφύτου τοῦ ΣΤ'. (1734—1740) δὲν ἀνῳκοδομήθη· πιθανῶς δ' ἔκειτο ἐπὶ τοῦ χώρου ἐκείνου τοῦ σημερινοῦ πατριαρχικοῦ περιβόλου, ὅπου ἐγείρεται σήμερον τὸ διαμέρισμα τοῦ Διαρκοῦς Ἐθνικοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου καὶ παρὰ τὸν ὁποῖον ὑψοῦται ὁ πύργος τοῦ Σκευοφυλακίου, ὡς φαίνονται ἐν τῷ παρατιθεμένῳ φωτογραφήματι. Ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος πύργος, ἀνευρεθεὶς πρὸ τῆς Ἁλώσεως, ἐχρησίμευεν ὡς κειμηλιοφυλάκιον τῆς παρ' αὐτὸν γυναικείας Μονῆς, καὶ σήμερον δ' ἔτι ἐν αὐτῷ φυλάσσονται ἀσφαλῆ ἀπὸ πυρκαϊῶν καὶ κλεπτῶν τὰ πολύτιμα σκεύη καὶ ἄμφια, ὡς καὶ τὰ ἀρχεῖα τῶν Πατριαρχείων.

Εἶπον ἀνωτέρω ὅτι ὁ νῦν πατριαρχῶν ἐμερίμνησεν ὑπὲρ τῆς διακοσμήσεως τοῦ πατριαρχικοῦ ναοῦ. Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ὁ Πατριάρχης Ἰωακεὶμ ὁ Γ'. κατ' ἀμφοτέρας τὰς πατριαρχείας του εἰργάσθη συντόνως καὶ οὐκ ὀλίγας συγκεντρώσας χρηματικὰς δωρεὰς τῶν ὁμογενῶν ἐδαπάνησεν εἰς ἐπισκευάς, καλλωπισμοὺς καὶ συμπληρώσεις τοῦ μεγάρου τῶν Πατριαρχείων κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς δαιδαλώδους λειτουργίας τῶν διαφόρων κλάδων τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν· εἰς αὐτὸν δὲ κατὰ μέγα μέρος ὀφείλεται ἡ εὐκοσμία καὶ εὐπρέπεια αὐτοῦ, ἧς ἰδέαν τινὰ παρέχουσι τὰ παρατιθέμενα φωτογραφικὰ ἀπεικονίσματα.

* * *

Περὶ τῶν ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ καὶ τῷ σκευοφυλακίῳ τεθησαυρισμένων κειμηλίων προσεπισημειῶ τὰ ἑξῆς:

Μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν Τούρκων ἅλωσιν καὶ λεηλασίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅτε ὁ Πατριάρχης Γεννάδιος ὁ Σχολάριος, εἰς ὃν ὁ Πορθητὴς κατὰ τρόπον ἐπισημότατον καὶ ἐξόχως πανηγυρικὸν ἀνεγνώρισε τὰ δίκαια καὶ προνόμια αὐτοῦ ὡς Ἐθνάρχου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, ἐγκατέστησε τὸ Πατριαρχεῖον ἐπὶ βραχύ, ὡς εἶπον, ἐν τῷ ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, λειτουργήσαν ἐν τῷ ναῷ τῆς Παμμακαρίστου, εἰς αὐτὸν μετεκομίσθησαν ὅσα εἶχον διασωθῇ ἐκ τῆς Ἁγίας Σοφίας καὶ τῶν ἄλλων ἐκκλησιῶν ἱερὰ κειμήλια.

Ὅτε ὁ ναὸς ἐκεῖνος μετεβλήθη εἰς μουσουλμανικὸν τέμενος, ὁ ἱεροδιάκονος καὶ τοποτηρητὴς τοῦ τότε ἐν Ρόδῳ ἀπουσιάζοντος Πατριάρχου Ἱερεμίου τοῦ Β' Νικηφόρος «ἐγλύτωσε βιβλία, εἰκόνας, λείψανα καὶ ὅσα ἄλλα ἦσαν μέσα», ἅτινα μετηνέχθησαν εἰς τὸν κατόπιν πατριαρχικὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Δημητρίου καὶ εἶτα εἰς τὸν σημερινὸν τοῦ ἁγίου Γεωργίου, ὅπου νῦν εὑρίσκονται τὰ ἑπόμενα:

1) Αἱ ψηφιδόγραφοι εἰκόνες τῆς Θεοτόκου (Παμμακαρίστου), δι' ἃς πρωτοβουλίᾳ τοῦ Πατριάρχου Ἰωακεὶμ τοῦ Γ' πρὸ διετίας εἰδικὴ ἐξεπονήθη ἀκολουθία ψαλλομένη τῇ 1ῃ Σεπτεμβρίου, πρώτῃ ἡμέρᾳ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους, καὶ τοῦ Προδρόμου.

2) Τμῆμα τοῦ κίονος, ἐφ' οὗ κατὰ τὴν παράδοσιν προσδεθεὶς ἐφραγγελώθη πρὸ τῆς σταυρώσεως ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

3) Ὁ πατριαρχικὸς θρόνος, ὑπὸ Ἱερεμίου τοῦ Β' κατασκευασθεὶς ἢ πιθανώτερον ἐπισκευασθείς. Περὶ τῆς ἱστορίας τοῦ θρόνου τούτου ὑπάρχουσιν ἀμφισβητήσεις. Ὅτι δὲ ἦτο ἀριστοτέχνημα ἐπὶ Ἱερεμίου τοῦ Β' φαίνεται ἐκ τῆς ἑπομένης περιγραφῆς αὐτοῦ ὑπὸ Μανουὴλ τοῦ Μαλαξοῦ: «Ἐκατεσκεύασε δὲ (ὁ ῥηθεὶς Ἱερεμίας) καὶ θεῖον θρόνον μέγαν καὶ θαυμαστὸν πατριαρχικὸν διὰ πολὺ ψιλῆς τέχνης καὶ διὰ πολλῶν διαφόρων πραγμάτων.

Ἔχει δὲ κόκκαλα πολύτιμα, ὡραιότατα, ἄσπρα καὶ ἄλλα πολυποίκιλα τῆς τέχνης, πράσινα, μαῦρα καὶ ἄλλης θεωρίας, καὶ κατὰ τόπους μὲ τὸ χρυσάφι· καὶ ἐκεῖ ὅπου στέκεται εἰς αὐτὸν ὁ θεῖος Πατριάρχης, ἄνωθεν τῆς θείας καὶ ἱερᾶς αὐτοῦ κορυφῆς ἔχει τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, μέγαν ἀρχιερέα, ὅλον μὲ τὸ χρυσάφι ἱστορημένον. Εἶναι δὲ τὸ μῆκος (ἡ εἰκὼν τοῦ Χριστοῦ) μία σπιθαμὴ μεγάλη. Καὶ ποῖος νοῦς ἀνθρώπου νὰ δυνηθῇ νὰ κατανοήσῃ τὴν τέχνην καὶ θεωρίαν αὐτοῦ τοῦ ὑψηλοτάτου πατριαρχικοῦ θρόνου; Ὅταν γὰρ θεωρῇ αὐτὸν τινας ἀπὸ τὴν λαμπρότητα ὅπου ἔχει τῶν πολλῶν ὡραιοτάτων πραγμάτων, ὧν περ εἶναι κατασκευασμένος καὶ καμωμένος, σοῦ φαίνεται ὅτι εἶναι ῥοῦχον πολύτιμον χρυσοῦφαντον, μαργαριτόστρωτον, μετὰ τῶν δώδεκα ἐκλεκτῶν λίθων, τοῦ τε σαρδίου, τοπαζίου, σμαράγδου, ἄνθρακος, σαπφείρου, ἰάσπου, ὑακίνθου, ἀχάτου, ἀμεθύστου, χρυσολίθου, βυρηλίου καὶ ὀνυχίτου, καὶ μετὰ ἄλλων πολυτίμων λίθων ἐκλεκτῶν καὶ λαμπροτάτων· καὶ φαίνεται ὡραιότερος καὶ λαμπρότερος ἀπὸ ὅλον τὸν ναόν. Ἔχει δὲ αὐτὸς ὁ θεῖος θρόνος εἰς τὸ ἕνα μέρος μίαν μεγάλην εἰκόνα ὡραιοτάτην μὲ τὸ χρυσάφι, καὶ ἔχει τὴν ἀποκαθήλωσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τὸν θεῖον ἐνταφιασμὸν τοῦ παναγίου σώματος αὐτοῦ· καὶ ἐκρέμασαν ἐκεῖ κανδήλαν ἀργυρὴν καὶ φωτίζει καὶ λάμπει ὡς ὁ ἀστέρας τῆς αὐγῆς». Ὡς ἔχει σήμερον ἐπεσκευάσθη τῷ 1680 δαπάνῃ τοῦ ἡγεμόνος τῆς Μολδαυΐας Δημητράσκου Βόδα Καντακουζηνοῦ. Ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος θρόνος φέρει τὴν ἑξῆς ἐπιγραφήν:

Κἂν οὐ πέφευγε θάμβος ἑπτὰ θαυμάτων
τῶν πρὶν ὁ θαυμάσιος οὑτοσὶ θρόνος,
ἄκοσμον αὐτὸν πατριαρχοῦντος δ' ὅμως
χάρισιν ἰδεῖν ἐστιν Ἱερεμίου
ἐν Ἠῷ λάμποντος ἡλίου πλέον
Ἀγχιαλίου τῇ δ' ἀφιερωκότος.

ΖΠΕ. Ἰνδ. Ε. Μαρτίου α'.

4) Ὁ ἄμβων, περὶ οὗ τοῦτο μόνον εἶναι γνωστόν, ὅτι οἷος ὑπάρχει σήμερον εἶναι ἀφιέρωμα Ἰωάννου τοῦ Ἑρμηνέως τοῦ Στόλου, ὡς δηλοῦται ἐκ τῆς ἑπομένης ἐπιγραφῆς:

Ἄνω εἰς ὕψος τοῖς ἔχουσι καρδίας
θεῖ' ἔπεα τ' ἔργα ποιπνύοντα ἐμφρόνως·
καὶ γὰρ Γαβριὴλ τοῦ παναγιωτάτου
γνώμῃ ἀρίστῃ ὡραῖος τεύχθων ἄγαν,
ἀλλὰ δαπάνῃ εὐσεβοῦς Ἰωάννου.
Ἑρμηνέως δὲ τοῦ στολάρχου Ὀτμάνων.

Ἔτει 1703.

Καθ' ἃ μετὰ πολλῆς πιθανότητος εἰκάζει ὁ κ. Γεδεών, ὅ τε θρόνος καὶ ὁ ἄμβων εἶναι συνηρμολογημένοι ἐκ τῶν ὑλικῶν τοῦ θρόνου καὶ τοῦ ἄμ-

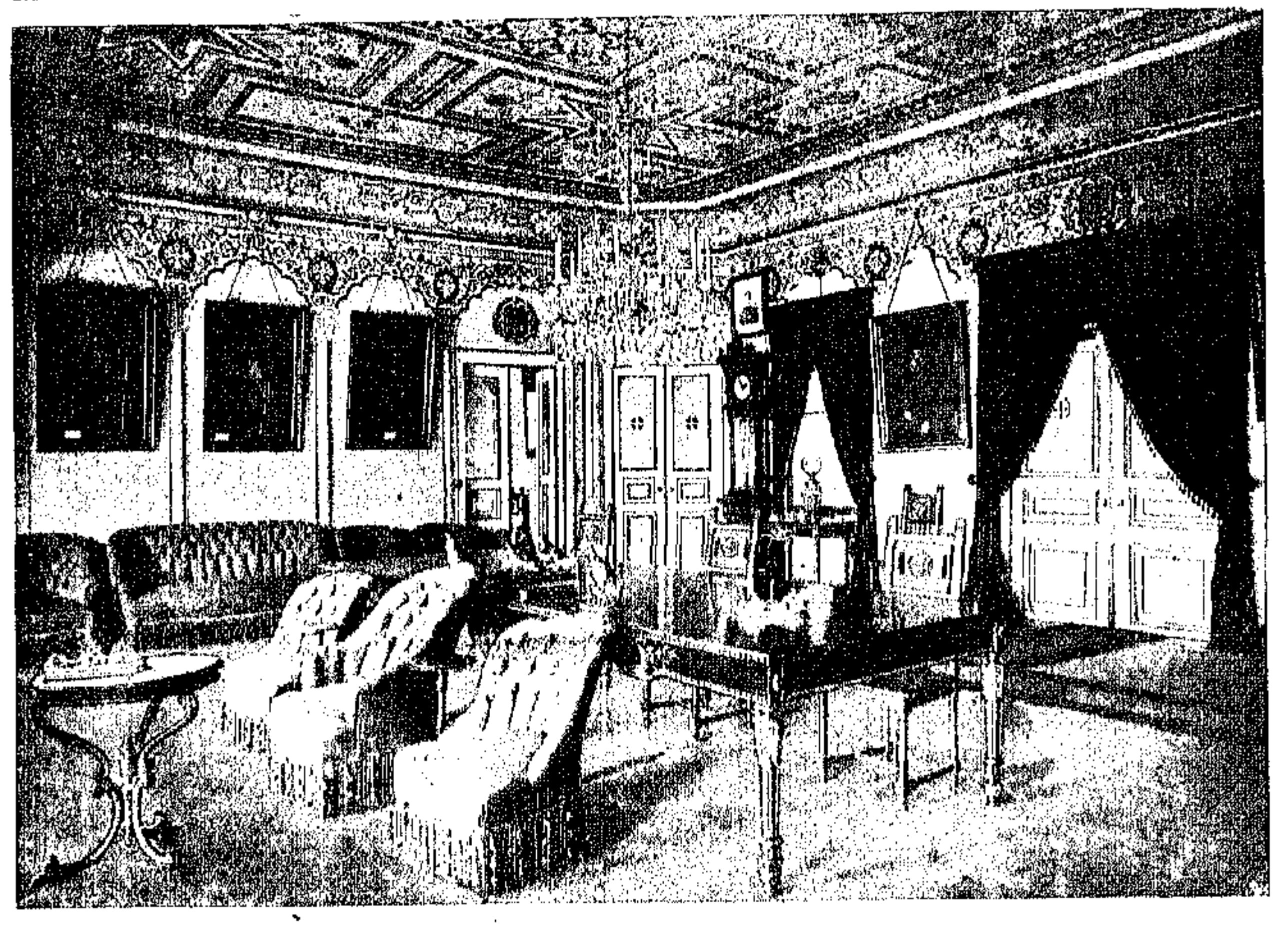

ΑΙΘΟΥΣΑ ΠΑΤΡΙΑΡΧΩΝ

δωνος τῆς Ἁγίας Σοφίας ἢ ἄλλου τινὸς τῶν διασήμων ναῶν τῆς βυζαντιακῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅσα ὁπωσδήποτε διεσώθησαν.

5) Τὸ λείψανον τῆς ἁγίας Θεοφανοῦς, τῆς αὐτοκρατείρας.

6) Τὸ λείψανον τῆς ἁγίας Σολομονῆς, ἢ Σαλώμης.

7) Τὸ λείψανον τῆς ἐπὶ πατριάρχου Δομετίου μαρτυρησάσης ἁγίας Εὐφημίας, ὅπερ, ἐπὶ τῶν εἰκονομάχων μετενεχθὲν εἰς Λῆμνον, εἶτα δ' ἀνακομισθὲν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐφυλάττετο πρότερον ἐν τῷ ἐν Χαλκηδόνι τῷ ὀνόματι αὐτῆς τιμωμένῳ ναῷ; ὅπου τῷ 584 ἡ σορὸς αὐτοῦ ἐσφραγίσθη ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Μαυρικίου, ὡς πονήρευμα τῶν ἱερέων ὑπολαβόντος τὸ φαινόμενον, καθ' ὃ τὸ σῶμα τῆς μάρτυρος κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς μνήμης αὐτῆς (16 Σεπτεμβρίου) ἀνέβλυζε μῦρον ἐν εἴδει αἵματος.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ κειμηλίων· ἐκ δὲ τῶν ἐν τῷ σκευοφυλακίῳ φυλαττομένων καὶ καθ' ὡρισμένας περιστάσεις χρησιμοποιουμένων πολυτίμων ἀμφίων ἰδιαιτέρας ἐνταῦθα σημειώσεως ἄξια εἶναι:

8) Ὁ Σάκκος τῆς Τιβεριάδος, οὕτω λεγόμενος διὰ τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἀπεικόνισιν τῶν Ἀποστόλων ἁλιευόντων ἐν τῇ Τιβεριάδι. Ἐκ λευκοῦ σιπίου συνιστάμενος, χρυσῷ δὲ καὶ ἀργύρῳ διαποίκιλτος εἶναι θαυμασίως ἐξειργασμένος. Ἐν τῇ ὀπισθίᾳ ἐπιφανείᾳ ἡ εἰκὼν παριστᾷ τὴν σκηνὴν τοῦ Εὐαγγελίου, καθ' ἣν οἱ Ἀπόστολοι «δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιάσαντες οὐδὲν ἔλαβον καὶ ἀπέπλυναν τὰ δίκτυα αὐτῶν». Τὰ ὕδατα καὶ ἡ ὄχθη τῆς λίμνης εἰκονίζονται διὰ μετάξης κατὰ τὰ φυσικὰ αὐτῶν χρώματα. Ἐν τῇ προσθίᾳ ἐπιφανείᾳ ἀναπαρίσταται τὸ χωρίον:

«Οὐκέτι ἑλκῦσαι ἴσχυσαν ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων», τοῦ Ἰησοῦ ἱσταμένου εἰς τὸν αἰγιαλὸν καὶ βλέποντος τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐντολῆς του: «Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ καὶ εὑρήσετε», μὴ παραλειπομένης καὶ τῆς σκηνῆς, καθ' ἣν «Βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον». Φοίνικες, νέφη, ἀστέρες, ἡμισέληνος, λάμπων ἥλιος, κληματὶς μετὰ σταφυλῶν, χρυσῷ, ἀργύρῳ καὶ μετάξῃ πάντα μετὰ ἐξόχου τέχνης εἰργασμένα, πλαισιοῦσι θαυμασίως τὸ εἰκονιζόμενον θαῦμα. Κατὰ τὴν πρὸς τὰ κάτω ὑπάρχουσαν χρυσοκέντητον ἐπιγραφὴν ὁ διάσημος οὗτος σάκκος, ἄγνωστον πότε κατασκευασθείς, «ὑπῆρξε κτῆμα τοῦ ἀοιδίμου Ἐφέσου Διονυσίου, 1810». Ἐπισκευασθεὶς δὲ τῷ 1856 ἐπὶ Πατριάρχου Κυρίλλου τοῦ ἀπὸ Ἀμασείας, τὴν τελευταίαν ἐπισκευὴν ὑπέστη τῷ 1888 ἐπὶ Πατριάρχου Διονυσίου τοῦ Ε'. Τὸν σάκκον τοῦτον περιβάλλεται ὁ Πατριάρχης τὴν Κυριακὴν τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ κατὰ τὸν ἑσπερινὸν τῆς Ἀναστάσεως.

9) Ὁ Σάκκος τῶν Σμάλτων, κειμήλιον βυζαντινόν. Καθ' ὁλοκληρίαν ἐκ σύρματος καὶ μετάξης διαφόρων χρωμάτων, ὧν δεσπόζει τὸ πράσινον, κεντηθεὶς ἐπὶ χρυσοῦ ἐδάφους, παριστάνει περιπλοκάδα μετ' ἀνθέων περιλαμβάνουσαν κύκλους χρυσοκεντήτους, εἰς τοὺς ὁποίους πλαισιοῦται ἀνὰ ἓν σμάλτον ἐξεικονίζον Προφήτας καὶ Ἀποστόλους, ἔτι δὲ τὸν Χριστὸν καὶ τὴν Θεοτόκον. Ἀριστοτέχνημα ἀμίμητον. Τοῦτον τὸν Σάκκον περιεβάλλετο ἄλλοτε ὁ Πατριάρχης κατὰ τὴν Δευτέραν Ἀνάστασιν.

10) Ὁ Σάκκος τῶν Ἁγίων Πάντων, λεγόμενος καὶ Σάκκος τῆς ῥίζης τοῦ Ἰεσσαί. Κτῆμα καὶ ἀφιέρωμα τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Καλλινίκου (1858—1841), κατεσκευάσθη ἐν Εὐρώπῃ ἐκ βαρυτίμου ὁλοσηρικοῦ χρώματος βαθέος κυανοῦ μετὰ διαφόρων χρυσοκεντήτων τμημάτων, παριστώντων σκηνὰς εἰλημμένας ἐκ τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ ἐκ τοῦ Μαρτυρολογίου. Ἐν τῇ ὀπισθίᾳ ἐπιφανείᾳ εἰκονίζεται ἐκτάδην κείμενος ὁ Ἰεσσαί, ἐκ τῶν σπλάγχνων τοῦ ὁποίου ἀναβλαστάνει ῥάβδος ὡς δένδρον, συμβολίζουσα τὴν κατ' ἄνθρωπον γενεαλογίαν τοῦ Χριστοῦ κατὰ τὸ γραφικόν: «Καὶ ἐξελίσσεται ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ καὶ ἄνθος ἐκ τῆς ῥίζης ἀναβήσεται». Τὸ ἄνθος τοῦτο ἔχει ὁ ἀνώτερος κλάδος ἐντὸς κύκλου, εἰκονιζομένου διὰ κεντήματος τοῦ Ἰησοῦ, ἐν ᾧ εἰς τοὺς ἄλλους κλάδους, ἐντὸς ὁμοιομόρφων κύκλων, εἰκονίζονται ὁ Σολομών, ὁ Ἀαρών, ὁ Ἰεζεκιήλ, ὁ Ζαχαρίας, ὁ Ἰακώβ, ὁ Γεδεών, ὁ Δανιήλ, ὁ Ἡσαΐας, ὁ Μωϋσῆς, ὁ Δαυΐδ, φέρον-ροντες ἕκαστος ἴδιον σύμβολον ἐν τῇ μιᾷ χειρὶ καὶ ἴδιον εἰλητάριον ἐν τῇ ἑτέρᾳ. Ἐν τῇ προσθίᾳ ἐπιφανείᾳ εἰκονίζονται οἱ Ἅγιοι Πάντες, ὁ Σωτήρ, ἡ Θεοτόκος, ὁ Πρόδρομος, ἡ Σταύρωσις, ὁ Ἐπιτάφιος, ὁ Μυστικὸς Δεῖπνος, ἡ Βαϊφόρος καὶ ἡ Ἀνάστασις τοῦ Λαζάρου. Ἔργον βαρυτιμότατον καὶ θαυμασίας τέχνης καὶ καλαισθησίας. Περιβάλλεται τὸν σάκκον τοῦτον ὁ Πατριάρχης κατὰ τὴν Πρώτην Ἀνάστασιν καὶ τὰ Χριστούγεννα.

11) Μέγα Ὠμοφόριον, τοῦ ὁποίου ἡ τέχνη ὁμοία τῇ τοῦ Σάκκου τῆς Τιβεριάδος. Εἰκονίζεται ἐπ' αὐτοῦ ὁ Εὐαγγελισμός, ἡ Γέννησις, ἡ Βάπτισις, ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ Ἱερῷ διδάσκων καὶ ὁ Καλὸς ποιμήν.

12) Ἐπιτραχήλιον τῆς στολῆς τῆς Τιβεριάδος, ἐφ' οὗ διὰ τῆς αὐτῆς τέχνης εἰκονίζονται ὁ Ἰησοῦς ὡς Ἀρχιερεύς, οἱ τέσσαρες Εὐαγγελισταί, ὁ Ἐφέσου Μάρκος ὁ Εὐγενικός, ὁ Μωϋσῆς καὶ ἡ Καιομένη Βάτος, ἐντὸς τῆς ὁποίας παριστάνεται ἡ Θεοτόκος οἱονεὶ λαλοῦσα πρὸς τὸν Μωϋσῆν.

13) Ἕτερον Ἐπιτραχήλιον, ἐπιλεγόμενον τῶν Σμάλτων, τέχνης βενετικῆς.

14) Τρία ἄλλα Ἐπιτραχήλια βυζαντινά.

15) Τέσσαρα ἐπιγονάτια χρυσοκέντητα, ἐφ' ὧν διάφοροι παραστάσεις καλλιτεχνικώταται.

16) Μίτρα Βυζαντινὴ εἰς σχῆμα σκούφου χρυσοκέντητος ἐπὶ ἐρυθροῦ ἀτλαζίου μετὰ πολυτίμων λίθων διαφόρων χρωμάτων καὶ δικεφάλου ἀετοῦ, ἀνήκουσα κατὰ τὴν παράδοσιν, εἰς τὸν Ἅγιον Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον.

17) Ἑτέρα μίτρα ἀνήκουσα εἰς τὴν στολὴν τῆς Τιβεριάδος, κειμήλιον βαρυτιμότατον καὶ τέχνης ἐξαισίας. Ὁ ἐπ' αὐτῆς δικέφαλος ἀετὸς σχηματίζεται ἐξ ἀδαμάντων καὶ ἄλλων πολυτίμων λίθων. Ὁ ἐπὶ τῆς κορυφῆς σταυρὸς ἐπίσης ἀδαμάντινος.

18) Πέντε ἀδαμαντοκόλλητα καὶ μαργαριτοκόσμητα Ἐγκόλπια μετὰ διαφόρων παραστάσεων ἐκ σμάλτου κλπ.

19) Σταυροὶ καὶ Εὐαγγέλια διάλιθα καὶ θαυμασίας τέχνης.

Τὴν ἐκ τοῦ προχείρου χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τῆς «Εἰκονογραφημένης Ἀτλαντίδος» γραφεῖσαν ταύτην πραγματείαν κλείω διὰ τῶν ἑπομένων σημειώσεων περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου:

Ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ ἡμῶν τούτου κέντρου ὑπάγονται σήμερον ὀγδοήκοντα τέσσαρες Μητροπόλεις, ἐξ ὧν 43 εὑρίσκονται εἰς τοὺς Εὐρωπαϊκοὺς τοῦ Κράτους νομούς, 20 ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ, 12 εἰς τὰς ὀθωμανικὰς νήσους τῆς Προποντίδος, τοῦ Αἰγαίου καὶ τῆς Μεσογείου, 4 ἐν Αὐστρίᾳ καὶ 5 ἐν Βουλγαρίᾳ.

Τὴν γενικὴν ἀπὸ τοῦ Πατριαρχείου διοίκησιν διεξάγουσι δύο Σώματα, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος καὶ τὸ Διαρκὲς Ἐθνικὸν Μικτὸν Συμβούλιον, ἐργαζόμενα ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, ἔχοντος τὰ πρωτεῖα μεταξὺ ὅλων τῶν Ὀρθοδόξων Πατριαρχῶν.

Κατὰ τὰς διατάξεις τῶν Ἐθνικῶν Κανονισμῶν, δι' αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος κεκυρωμένων καὶ ἐπεχόντων τόπον νόμου τοῦ Κράτους, ὁ Πατριάρχης ἐκλέγεται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει παρεπιδημούντων Ἀρχιερέων τοῦ κλίματος ἐν τῷ Πατριαρχικῷ ναῷ διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας, τῇ ἐπικλήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐκ τριῶν ὑποψηφίων, τοὺς ὁποίους ἀναδεικνύει διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἡ πρὸς τοῦτο ἐν τοῖς Πατριαρχείοις συνερχομένη συνέλευσις: 1) ἐκ τῶν ῥηθέντων κληρικῶν μελῶν καὶ τοῦ Μητροπολίτου Ἡρακλείας, κεκτημένου τὸ προνόμιον νὰ δίδῃ αὐτὸς τὴν πατριαρχικὴν ῥάβδον εἰς τὸν νέον Πατριάρχην, τῶν ἄλλων τοῦ θρόνου Μητροπολιτῶν στελλόντων ἐνσφράγιστον τὸ ψηφοδέλτιον αὐτῶν. 2) ἐκ τριῶν τῶν ἐπισημοτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Πατριαρχείου, τοῦ Μεγάλου Λογοθέτου δηλ. καὶ δύο ἄλλων. 3) ἐκ τῶν λαϊκῶν μελῶν τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου. 4) ἐκ τριῶν τῶν παλαιοτέρων πολιτικῶν βαθμούχων,

δύο τῶν φερόντων τὸν στρατιωτικὸν βαθμὸν συνταγματάρχου καὶ τριῶν ἐκ τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων. 5) ἐκ τοῦ ἡγεμόνος τῆς Σάμου, ἂν εὑρεθῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ. 6) ἐκ τεσσάρων τῶν διαπρεπεστέρων ἐπιστημόνων. 7) ἐκ πέντε ἀντιπροσώπων τοῦ ἐμπορικοῦ συστήματος. 8) ἐξ ἑνὸς τῶν τραπεζιτῶν. 9) ἐκ δέκα ἀντιπροσώπων τῶν Συντεχνιῶν. 10) δύο τῶν Ἐνοριῶν Πόλεως καὶ Καταστένου. 11) εἴκοσιν ὀκτὼ τῶν ἐπαρχιῶν Καισαρείας, Ἐφέσου, Ἡρακλείας, Κυζίκου, Νικομηδείας, Νικαίας, Χαλκηδόνος, Δέρκων, Θεσσαλονίκης, Ἀδριανουπόλεως, Ἀμασείας, Ἰωαννίνων, Προύσης, Πελαγωνείας, Βόσνης, Κρήτης, Τραπεζοῦντος, Φιλιππουπόλεως, Σερρῶν, Σμύρνης, Μιτυλήνης, Βάρνης, Χίου, Σκοπείων, Πισιδείας, Νεοκαισαρείας (Κασταμονῆς), Ἰκονίου καὶ Ῥόδου, ἐκλεγόμενοι ὑπὸ τῶν κατοίκων τῶν ἐπαρχιῶν τούτων.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀποτελεῖται ἐκ δώδεκα Μητροπολιτῶν τοῦ κλίματος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Καταλυθέντος τοῦ γεροντικοῦ λεγομένου συστήματος, καθ' ὃ Συνοδικοὶ ἰσοβίως διετέλουν 12 ὡρισμένοι Μητροπολῖται διαρκῶς ἐν Φαναρίῳ ἑδρεύοντες καὶ δι' ἀντιπροσώπων τὰς ἐπαρχίας αὐτῶν διοικοῦντες, κατὰ τοὺς ῥηθέντας Κανονισμοὺς ἅπαντες οἱ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου Μητροπολῖται ἔχουσιν ἐξ ἴσου τὸ δικαίωμα ν' ἀποτελῶσι μέλη τῆς Συνόδου, ἕκαστος ἀνὰ δύο ἔτη κατὰ περιοδικὴν σειράν, κατ' ἔτος ἀνανεουμένου τοῦ ἡμίσεως τῶν μελῶν, ὥστε ἕκαστον μέλος νὰ μὴ διαμένῃ ἐν τῇ Συνόδῳ περισσότερον τῶν δύο ἐτῶν.

Τὸ Διαρκὲς Ἐθνικὸν Μικτὸν Συμβούλιον σύγκειται ἐκ δώδεκα μελῶν, τῶν μὲν τεσσάρων Ἀρχιερέων ἐκ τῶν Συνοδικῶν, ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου καὶ τῆς Συνόδου ὁριζομένων, τῶν δὲ ὀκτὼ λαϊκῶν, ἐκλεγομένων ὑπὸ τῆς ἐπὶ τούτῳ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τῇ Ε'. Κυριακῇ τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς κατ' ἔτος συνερχομένης συνελεύσεως, ἣν ἀπαρτίζουσι τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐνοριῶν Κωνσταντινουπόλεως καὶ Καταστένου. Καὶ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου ἡ ὑπηρεσία εἶναι διετής, τοῦ ἡμίσεος αὐτῶν κατ' ἔτος ἀνανεουμένου. Τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος Συμβούλιον δὶς μὲν τῆς ἑβδομάδος συνεδριάζει δικαστικῶς, ἀποφασίζον ἐπὶ ὑποθέσεων ὑλικῆς φύσεως, ἅπαξ δὲ ὡς διοικητικὸν Σῶμα.

Προκειμένου περὶ σπουδαίων καὶ γενικῆς φύσεως ζητημάτων, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος καὶ τὸ Μικτὸν Συμβούλιον συνέρχονται εἰς κοινὰς συνεδρίας.

Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον συνεπῶς συγκεντροῖ ἐν ἑαυτῷ ὅλα τὰ γραφεῖα μιᾶς κεντρικῆς Κυβερνήσεως, ἥτις ἐξασκεῖ ἐπὶ παντὸς τοῦ ὑπὸ τὴν τουρκικὴν δεσποτείαν Ἑλληνισμοῦ πλήρη καὶ ἀπόλυτα δικαιώματα ὅσον ἀφορᾷ τὰ ζητήματα τῆς ἐκκλησιαστικῆς φύσεως, ἀρκετὰ δέ, ὅσον ἀφορᾷ τὰς ὑποθέσεις τοῦ οἰκογενειακοῦ καὶ κληρονομικοῦ δικαίου, τῶν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ προστασίαν του Χριστιανῶν Ὀρθοδόξων. Οὕτω λοιπὸν ὑφίσταται ἐν Φαναρίῳ μία πλήρης Ὀρθόδοξος Κυβέρνησις διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν Χριστιανῶν Ὀρθοδόξων τῆς Αὐτοκρατορίας.

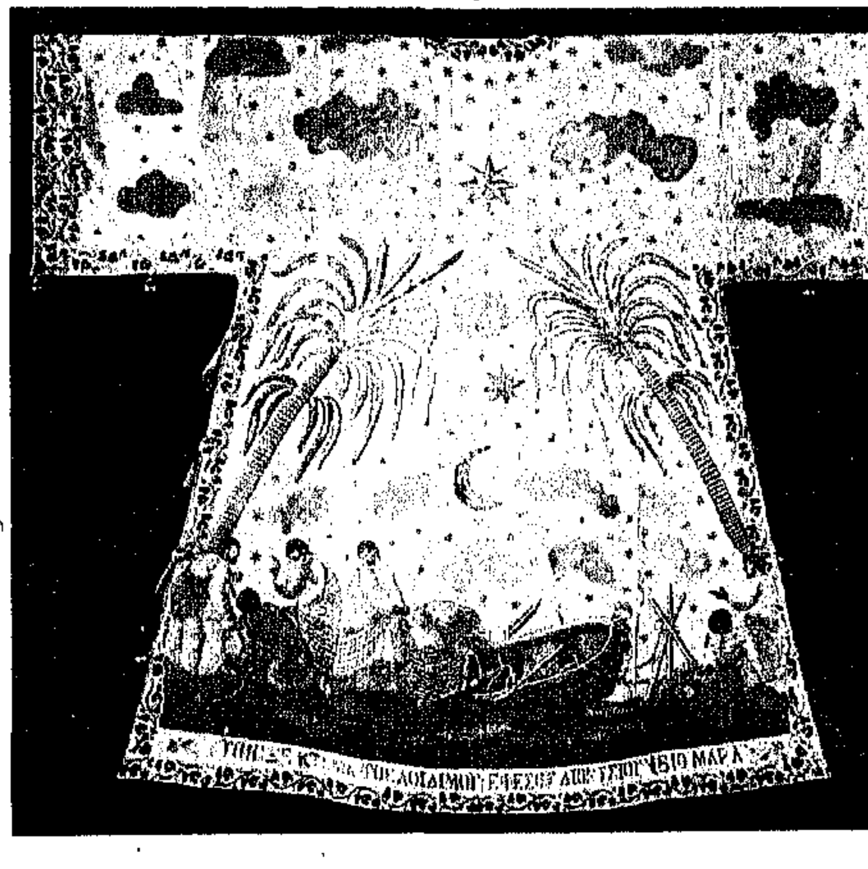

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΣ ΣΑΚΚΟΣ ΤΗΣ ΤΙΒΕΡΙΑΔΟΣ.—(Η ΡΑΧΙΣ)

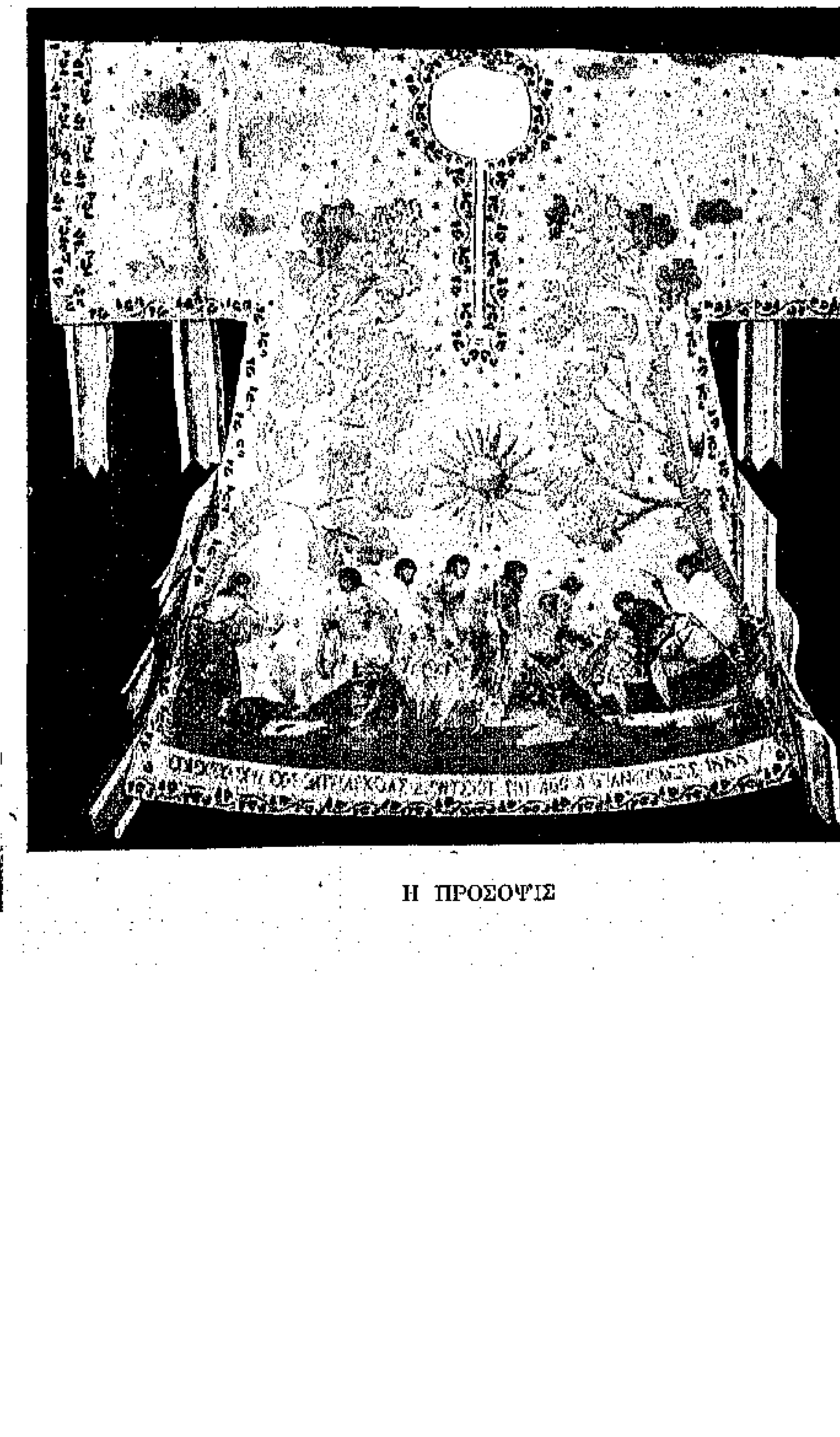

Η ΠΡΟΣΟΨΙΣ

Τὰ τμήματα τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου εἶναι:

1) Τὸ Πνευματικὸν Δικαστήριον, πρωτοδίκως δικάζον τὰς συζυγικὰς ἢ ἐκ μνηστείας διαφοράς.

2) Ἡ Μεγάλη Πρωτοσυγκελλία καὶ ἡ Μεγάλη Ἀρχιδιακονία.

3) Τὸ Πατριαρχικὸν Γραφεῖον μετὰ διευθυντοῦ, τριῶν γραμματέων καὶ βοηθοῦ.

4) Τὸ Γραφεῖον τοῦ Καπουκεχαγιᾶ, ἔχοντος καὶ βοηθόν.

5) Τὰ τουρκικὰ Γραφεῖα: α') Ἀλληλογραφίας μετὰ διευθυντοῦ καὶ δύο γραμματέων. β') Ἐπὶ τῶν Διαβατηρίων. γ') Ἐπὶ τῶν Ἰλμουχαμπερίων.

6) Τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον, ἔχον Ταμίαν καὶ βοηθόν.

7) Τὸ Γραφεῖον Πρωτοκόλλου μετὰ διευθυντοῦ.

8) Τὸ Ἀρχειοφυλάκιον μετὰ Ἀρχειοφύλακος καὶ Ληξιάρχου. Ἐπιτροπαὶ διαρκῶς ἐργάζονται ἐν τοῖς Πατριαρχείοις:

1) Ἡ Πατριαρχικὴ Κεντρικὴ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπή, φροντίζουσα περὶ τῆς εὐκοσμίας καὶ ἐκπαιδεύσεως τοῦ ἐνοριακοῦ κλήρου.

2) Ἡ Πατριαρχικὴ Κεντρικὴ Ἐκπαιδευτικὴ Ἐπιτροπή, ἐπιβλέπουσα τὰς ἑλληνικὰς ὀρθοδόξους Σχολὰς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, συνάπτουσα τὰ συμβόλαια τῶν διδασκάλων αὐτῶν καὶ κρίνουσα περὶ τῶν προκυπτουσῶν διαφορῶν.

3) Ἡ Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπή, ἐξελέγχουσα τοὺς λογαριασμοὺς τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτροπῶν καὶ τῶν ἐφορειῶν τῶν σχολῶν.

4) Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ἀρχιερατικῶν Περιουσιῶν, φροντίζουσα περὶ τῆς ἐξασφαλίσεως καὶ κατὰ τοὺς Κανονισμοὺς διαθέσεως τῶν περιουσιῶν τῶν ἀποβιούντων Ἀρχιερέων.

Ὑπὸ τῶν Πατριαρχείων ἐπίσης διορίζονται καὶ εἰς αὐτὰ λογοδοτοῦσιν αἱ Ἐφορεῖαι τῶν ἑπομένων ἐθνικῶν καθιδρυμάτων: 1) Θεολογικῆς Σχολῆς, 2) Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς, 3) Ζαππείου Παρθεναγωγείου, 4) Ἰωακειμείου Παρθεναγωγείου, 5) Ἀρχιγενείων Ἐκπαιδευτηρίων, 6) Ἐθνικῶν Φιλανθρωπικῶν Καθιδρυμάτων, 7) Ἐθνικοῦ Ὀρφανοτροφείου τῶν Ἀρρένων, 8) Ἐθνικοῦ Ὀρφανοτροφείου τῶν Θηλέων, 9) Ἑλληνικῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς (τοὺς ἐφόρους τῆς ὁποίας ὅμως ἐκλέγει τὸ Σῶμα τῶν Ἑλλήνων ἐμπόρων).

10) Σχολῆς ἐμπορίας καὶ Γλωσσῶν.

Αἱ εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Κωνσταντινουπόλεως ὑπαγόμεναι Ἐνορίαι εἶναι τεσσαράκοντα, τινῶν δὲ ἐξ αὐτῶν προΐστανται Ἐπίσκοποι.

Ἐν Κων)πόλει.

Μ. Ε. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΩΣ ΦΑΝΤΑΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΚΙΝΕΖΟΙ ΤΟΝ ΘΕΟΝ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΝ ΔΡΑΚΟΝΤΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ ΤΩΝ ΛΕΥΚΩΝ

Ο ΚΙΤΡΙΝΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ

ΘΑ ΜΑΣ ΠΝΙΞΟΥΝ ΟΙ ΚΙΝΕΖΟΙ

Ο ΕΙΚΟΣΤΟΣ ΑΙΩΝ ἤρχισε μὲ ἕνα μεγάλον φόβον. Εἶναι ὁ φόβος τῆς ἐξεγέρσεως τῶν κιτρίνων φυλῶν, τῆς Ἀσίας. Εἶναι ὁ φόβος τῆς μεγάλης ἐκείνης ἀφυπνίσεως τῶν ἐπὶ αἰῶνας ὅλους κοιμωμένων Ἀνατολικῶν μεγαθηρίων, τῶν ὁποίων τὴν δύναμιν μόλις τώρα ἤρχισε ν' ἀντιλαμβάνηται ἡ Δύσις.

Ὁ Κίτρινος κίνδυνος!... Πρῶτος ὁ Γερμανὸς Κάϊζερ ἔκαμε χρῆσιν τοῦ ὅρου αὐτοῦ, ὀλίγον καιρὸν μετὰ τὸν Σινοϊαπωνικὸν πόλεμον, ὅταν ἀκόμη ὁ κόσμος δὲν εἶχεν ἰδέαν τοῦ τί ἐγίνετο εἰς τὰ παράλια τῶν κιτρίνων θαλασσῶν.

Ὁ Γερμανὸς Αὐτοκράτωρ ἔκαμε τὴν προφητείαν του περισσότερον κτυπητήν, χάρις εἰς ἕνα πίνακα τῆς ἰδίας του ἐμπνεύσεως, παριστάνοντα τὴν ἐπέλευσιν τῶν Σινοϊαπωνικῶν στρατιῶν κατὰ τῆς Δύσεως, ἀπέναντι δὲ αὐτῶν τὴν Εὐρώπην συνησπισμένην καὶ πάνοπλον. Ὁ τύπος τότε ἔκαμε λόγον διὰ τὸ καλλιτέχνημα τοῦ Γουλιέλμου, τὰ περιοδικὰ ἐδημοσίευσαν ἀντίγραφα τῆς εἰκόνος ἐκείνης, οἱ πολιτικοὶ καὶ οἱ διπλωμάται ὅλου τοῦ κόσμου ἐξέφεραν τὰς γνώμας των.

Ὁ εἰκοστὸς αἰὼν ἤρχισεν, εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ εἴπῃ μὲ τὸν Ρωσσοϊαπωνικὸν πόλεμον.

Κυριολεκτικῶς ἤρχισε μὲ τὸν Ἀγγλοτρανσβααλικόν, ἀλλ' ὑπὸ τὸ πνεῦμα ὑπὸ τὸ ὁποῖον γράφονται αἱ γραμμαὶ αὐταί, ὁ πόλεμος ἐκεῖνος εἰμπορεῖ νὰ θεωρηθῇ ἐμφύλιος, ἀφοῦ λευκοὶ καὶ σχεδὸν ὁμόδοξοι ἦσαν οἱ πολεμοῦντες ἐναντίον ἀλλήλων Ἄγγλοι καὶ Βόερς. Ὁ Ρωσσοϊαπωνικὸς ὅμως πόλεμος εἶχεν ὅλα τὰ συστατικὰ ἑνὸς ἐξοντωτικοῦ ἀγῶνος μεταξὺ ἀλλοφύλων, καὶ ἀκόμη μεταξὺ δύο συστημάτων, δύο χωρισμένων παραδόσεων, δύο διαφόρων κόσμων.

Ἡ Ἀνατολὴ ἐπολέμησε κατὰ τῆς Δύσεως εἰς τὰ Μαντζουριανὰ πεδία καὶ πέριξ τοῦ Πὸρτ Ἄρθουρ καὶ εἰς τὴν Τσουσίμαν.

Οἱ Κίτρινοι ἐπολέμησαν κατὰ τῶν λευκῶν. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἡ παγκόσμιος πολιτική, ἐκ βάθρων κλονισθεῖσα, εἰσῆλθεν εἰς νέον στάδιον, καὶ τοῦτο εἶναι ἀκριβῶς τὸ ὑποδειχθὲν ὑπὸ τοῦ Κάϊζερ πρὸ εἴκοσι σχεδὸν ἐτῶν.

Ἡ Ἰαπωνικὴ νίκη κατὰ τῆς Ρωσσίας ὑπῆρξεν ἓν ἀπὸ τὰ μεγάλα γεγονότα τῆς ἱστορίας τοῦ αἰῶνός μας. Μὲ τὴν ὑπογραφὴν τῆς συνθήκης τοῦ Πόρτσμουθ συνέπεσε σχεδὸν ἡ ἀπότομος αὔξησις τῶν Ἀγγλικῶν καὶ Γερμανικῶν ἐξοπλισμῶν, ἀκολουθούντων κατόπιν ὅλων τῶν ἄλλων Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν.

Ὁ μεταξὺ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων ἀνταγωνισμὸς εἰμπορεῖ νὰ δικαιολογῇ ἐν μέρει τὰ ἑκατομμύρια, τὰ ὁποῖα διατίθενται ἐτησίως εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν «Ντρήτνωτ», ἀλλ' ὁ κίνδυνος, ὅστις ἀπειλεῖ τὴν Εὐρώπην εἰς τὸ προσεχὲς μέλλον, δὲν φαίνεται ὅτι θὰ προέλθῃ οὔτε ἀπὸ τὴν Ἀγγλογερμανικήν, οὔτε ἀπὸ τὴν Ἰταλοαυστριακὴν σύρραξιν, οὔτε ἀπὸ τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τῆς Ἐγγὺς Ἀνατολῆς...

Μεθ' ὅλον τὸ φαινομενικὸν πολεμικόν των μένος, τὰ πολιτισμένα ἔθνη τῆς Δύσεως καθημερινῶς ἐξοικειοῦνται περισσότερον μὲ τὴν ἰδέαν τῆς παγκοσμίου εἰρήνης. Περισσότερος δὲ πολιτισμὸς εἶναι φυσικώτερον νὰ σημαίνῃ αἰσθήματα ἡμερώτερα καὶ ὀλιγωτέραν διάθεσιν πρὸς ἀλληλοεξόντωσιν.

Δὲν ἀπειλεῖται λοιπὸν ἀπὸ τοὺς λαούς της ἡ Εὐρώπη, καὶ ὅταν λέγωμεν εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν Εὐρώπην, ἐννοοῦμεν τὸν πολιτισμένον κόσμον, ὅστις συμπεριλαμβάνει καὶ τὴν Ἀμερικήν.

Ἰδοὺ λοιπὸν ἀμέσως τὸ φάσμα ἑνὸς ἄλλου κινδύνου, μακρυνοῦ ἀλλὰ τρομεροῦ, τὸ φάσμα τὸ ὁποῖον εἶδεν ὁ Κάϊζερ πρὶν ἀπὸ εἴκοσι χρόνια.

Εἶναι ἡ ἐξέγερσις τῶν Κιτρίνων. Ἡ ἀφύπνισις τῆς Κίνας. Ἡ μεγάλη ἴσως ἐξ ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς μετανάστευσις πεντακοσίων ἑκατομμυρίων Ἀσιατῶν, ὧν σημαία ἀνέκαθεν ὑπῆρξεν ἡ ἐξόντωσις τῶν προνομιούχων αὐτῶν καὶ κοσμοκρατόρων λευκῶν.

Μία πενταετία συνεπληρώθη ἀπὸ τῆς ἐπαύριον τοῦ Ρωσσοϊαπωνικοῦ πολέμου, καὶ ἡ Ἰαπωνία πάνοπλος, καταλαμβάνουσα τὸ κέντρον τοῦ παγκοσμίου ἐνδιαφέροντος, παρέσυρε μεθ' ἑαυτῆς εἰς τὸν πρὸς τὰ ἐμπρὸς δρόμον τὴν ἀχανῆ Αὐτοκρατορίαν τοῦ Δράκοντος, τὴν Μοναρχίαν τῶν υἱῶν τοῦ Οὐρανοῦ.

Πῶς συνέβη τοῦτο; Ἁπλούστατα. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν οἱ Ἰάπωνες ἤραντο νίκην περιφανῆ ἀπέναντι τῶν Ρώσσων, ἐγένοντο δημοφιλέστατοι καθ' ἅπασαν τὴν Κινεζικὴν χώραν. Ἔξυπνοι καὶ προορατικοὶ οἱ Ἰάπωνες κατώρθωσαν νὰ ἐπωφεληθοῦν τῆς δημοτικότητος ταύτης. Ἄνθρωποι κατ' ἐξοχὴν πρακτικοὶ οἱ πολῖται τῆς χώρας τοῦ ἀνατέλλοντος ἡλίου, ἐλησμόνησαν ὅλους τοὺς παλαιοὺς μετὰ τῶν Κινέζων λογαριασμούς των, ὑπέδειξαν εἰς αὐτοὺς ὅτι εἶναι ἀδελφοί των λόγῳ καταγωγῆς, καὶ προσεπάθησαν διὰ παντὸς τρόπου νὰ μεταρρυθμίσωσι τὸν παρακμάσαντα πλέον πολιτισμὸν τοῦ Κομφουκίου, ἐμπνέοντες εἰς τοὺς Κινέζους τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν «διαβολικὸν πολιτισμόν», ὅστις κατέστησε τὴν Εὐρώπην κυρίαν τῆς ὑφηλίου, καὶ ὅστις πολιτισμὸς εἶναι ὁ μόνος ὅστις θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν πραγματοποίησιν ἑνὸς μεγάλου ὀνείρου ὅπερ εἶναι: Ἡ «Ἀσία εἰς τοὺς Κιτρίνους!»

Οἱ Κινέζοι ἀντελήφθησαν ἤδη τὴν σημασίαν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ. Ἐφ' ὅσον δὲ οἱ Ἰάπωνες εἰσδύουν εἰς τὴν Κίναν ἐπιβαλλόμενοι εἰς τὸν πληθυσμόν της καὶ φανατίζοντες αὐτὸν μὲ τὰς νέας ἰδέας, οἱ Κινέζοι ἐπωφελοῦνται τῶν διδαγμάτων καὶ τῶν παραδειγμάτων των καὶ ἐξευρωπαΐζονται.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης συστηματικῆς ἐργασίας ὑπῆρξεν ὅτι ἡ σημερινὴ Κίνα ἔχει ἕνα στρατὸν ἀπὸ 150,000 ἄνδρας καλῶς γυμνασμένους καὶ εἰδήμονας τῆς Εὐρωπαϊκῆς τακτικῆς.

Ἐντὸς δύο ἐτῶν ἑκάστη ἐκ τῶν 18 ἐπαρχιῶν, τῶν ἀποτελουσῶν τὸ Κινεζικὸν Κράτος, θὰ ἔχῃ ἀνὰ δύο μεραρχίας ἐκ 12,000 ἀνδρῶν καλῶς γυμνασμένων, δηλαδὴ θὰ ἔχῃ ἕνα εὐρωπαϊκὸν στρατὸν ἐκ 450,000 ἀνδρῶν. Ὁσονδήποτε καὶ ἂν παραδεχθῶμεν ὅτι ὁ στρατὸς οὗτος δὲν θὰ εἶναι τέλειος, ἐν τούτοις εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι θὰ εἶναι ἀξιόμαχος.

Σήμερον χιλιάδες Κινέζων φοιτητῶν σπουδάζουν εἰς τὰ πανεπιστήμια καὶ τὰς σχολὰς τῆς Ἰαπωνίας. Τὸ κέρδος, τὸ ὁποῖον ἀποκομίζουν ἐκεῖθεν εἰς τὴν πατρίδα των, δὲν εἶναι ἀξιοκαταφρόνητον.

Οἱ Ἰάπωνες εἶναι ἀξιόλογοι διδάσκαλοι καὶ ἀναμορφωταί. Ἐπὶ πλέον ὅμως ἀσφυκτιῶσιν εἰς τὰς νήσους των καὶ θέλουν νέα ἐδάφη, ἐπὶ τῶν ὁποίων νὰ ἐξαπλώσουν τὴν ἐνέργειαν καὶ τὴν δραστηριότητά των.

Σήμερον οἱ Ἰάπωνες ἀνέρχονται εἰς πενῆντα ἑκατομμύρια καὶ ὁ πληθυσμός των αὐτὸς αὐξάνει ὁσημέραι. Χρειάζονται λοιπὸν νέα ἐδάφη. Κατὰ συνέπειαν εἶναι ὑποχρεωμένοι ἢ νὰ μεταναστεύσουν, ἢ νὰ ἀποκτήσουν νέας ἀποικίας, ἢ ν' ἀποθάνουν. Καὶ ἐπειδὴ οἱ Ἰάπωνες δὲν σκέπτονται νὰ κάμουν τὸ τρίτον, ζητοῦν μετανάστευσιν. Εὑρίσκουν ὅμως κλειστὴν τὴν θύραν εἰς τὰς Φιλιππίνας, τὰς Hawaii, τὴν Αὐστραλίαν, τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ τὸν Καναδᾶν. Ἔκαμον μὲν κατοχὴν τῆς Κορέας ἐσχάτως καὶ ἐγένοντο κύριοι μεγάλων ὀρυζοφυτειῶν, ἀλλὰ καὶ πάλιν εὑρίσκονται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ καταλάβωσιν ἄλλα ἐδάφη, τὰ ὁποῖα κατέχουν ἐπὶ τῆς Ἀπωτάτης Ἀνατολῆς οἱ Εὐρωπαῖοι.

Διὰ νὰ ἐκτοπίσουν ὅμως τοὺς Εὐρωπαίους ἐκ τῆς Ἀπωτάτης Ἀνατολῆς ἔχουν ἀνάγκην τῶν Κινέζων. Ἀκριβῶς δὲ οὗτος εἶναι ὁ λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον μετὰ τόσης θέρμης ἡ Ἰαπωνία ζητεῖ νὰ ἐκπολιτίσῃ τὴν Κίναν. Συμμαχοῦσα μετὰ τῶν Κινέζων ἡ Ἰαπωνία σκέπτεται ὅτι θὰ δυνηθῇ ἡμέραν τινὰ νὰ γίνῃ κυρία τῶν κτήσεων τῶν λευκῶν, ἀφίνουσα εἰς τὴν Κίναν ὅλην τὴν πρὸς ἀναδιοργάνωσιν ἀπαιτουμένην χρονικὴν περίοδον. Ἔπειτα θὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ δόγματος: «Ἡ Ἀσία εἰς τοὺς Κιτρίνους.»

Σήμερον ὑπάρχουν ὅλα τὰ δεδομένα διὰ νὰ μᾶς πείσουν ὅτι μία τοιαύτη ἐργασία ἤρχισεν. Ἡ Κίνα ἀρχίζει νὰ ἀφυπνίζηται, εἶναι δὲ μύωψ ἐκεῖνος ὅστις δὲν ἀντιλαμβάνεται τὴν ἐπελθοῦσαν μεταβολὴν εἰς τὸ Οὐράνιον Κράτος.

Ὁ Κινεζικὸς στρατὸς ἤδη ἀπὸ καιροῦ εὑρίσκεται εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀναδιοργανώσεως. Κινέζοι ἀξιωματικοὶ πληροῦσι τὰς Ἀκαδημίας τῆς Ἰαπωνίας, τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς, παραλλήλως δὲ πρὸς τὴν στρατιωτικὴν βαίνει καὶ ἡ ὅλη ἀναδιοργάνωσις τοῦ Κινεζικοῦ Κράτους.

Μόνον ἡ ἰδέα ὅτι εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ μεταβῇ σιδηροδρομικῶς ἀπὸ τὸ Παρίσι εἰς τὸ Πεκῖνον, εἶναι ἀρκετὴ νὰ μᾶς δώσῃ ἰδέαν τῆς ἐπελθούσης μεταβολῆς. Δὲν πρόκειται ἄλλως τε περὶ ἰδέας ἁπλῆς, ἀλλὰ περὶ πραγματικότητος, τὴν ὁποίαν ὁ ἀναγνώστης βλέπει ζωηροτέραν εἰς τὴν παρατιθεμένην εἰκόνα. Ὁ πολιτισμὸς εἰσέρχεται κατακτητὴς εἰς τὸ Κράτος τοῦ Κομφουκίου. Ποῖος δὲν παρακολουθεῖ καθημερινῶς εἰς τὸν τύπον τὸ ἀνηλεὲς ψαλλίδισμα τῶν Κινεζικῶν πλεξίδων, καὶ τὸν θόρυβον ὅστις γίνεται ἐκεῖ πέρα διὰ τὴν ἵδρυσιν Βουλῆς Κινεζικῆς;

Ἡ Κίνα ἀφυπνίζεται.... Ἡ Ἰαπωνία ἦτο ἐκείνη, ἥτις τῆς ἔδωσε τὴν πρώτην ὤθησιν. Καὶ σήμερον τὸ Κινεζικὸν Κράτος βαδίζει ἐπὶ τὰ ἴχνη τῆς χώρας τοῦ Ἀνατέλλοντος ἡλίου, μὲ ἀποφάσεις σοβαρωτέρας, μὲ σχέδια τολμηρότερα.

Βεβαίως οἱ ἀνεπτυγμένοι τῆς Κίνας εἶναι ἀκόμη πολὺ ὀλίγοι, παραβαλλόμενοι κατ' ἀριθμὸν πρὸς τὸν μέγαν ὄγκον τῶν ἀμαθῶν καὶ στενοκεφάλων ὄχλων, τῶν ἀφωσιωμένων εἰς τὰς σκουριασμένας ἰδέας τοῦ παρελθόντος. Ὅ,τι ἔγινεν εἰς τὴν Ρωσσίαν, τὴν Περσίαν καὶ τὴν Τουρκίαν μὲ τὸ Σύνταγμα, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι θὰ γίνῃ καὶ εἰς τὴν Κίναν. Ἀλλ' αὐτὸ εἶναι ζήτημα τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει σχέσιν μὲ τὸν κίτρινον κίνδυνον, τὸν ἀπειλοῦντα τὴν Εὐρώπην καὶ τοὺς λευκοὺς ἐν γένει. Διότι ὁ Κινέζος δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ εἶναι πολὺ πολιτισμένος διὰ νὰ μισῇ τὸν Εὐρωπαῖον.

Ὅλαι αἱ παραδόσεις του, θρησκευτικαὶ καὶ ἐθνικαί, ἔχουν διδάξει τὸν λαὸν ὅτι ὁ μεγαλείτερος ἐχθρὸς τῶν Κινέζων εἶναι ὁ λευκός.

Ἡ διπλῆ εἰκὼν τὴν ὁποίαν ἐθέσαμεν εἰς τὴν ἐπικεφαλίδα τῆς μικρᾶς αὐτῆς μελέτης, ἀποτελεῖ μίαν ἀπόδειξιν τοῦ ἀνωτέρω ἰσχυρισμοῦ. Οἱ δύο κυριώτεροι θεοὶ τῶν Κινέζων ἐκπροσωποῦνται ἀπὸ τὸν Κουάγκ-Τῆ, θεὸν τοῦ πολέμου, καὶ ἀπὸ τὸν Σὲγκ-Γκεσσὲ-Λάμο, θεὸν τῆς καταστροφῆς. Ὁ πρῶτος εἶναι ἓν ἀνθρωπόμορφον τέρας, τὸ ὁποῖον παριστάνεται πάνοπλον καὶ ἕτοιμον πάντοτε πρὸς πόλεμον ἐναντίον παντὸς ξένου. Μὲ τὸ ὄνομα Σὲγκ-Γκεσσὲ-Λάμο εἶναι γνωστὸς ὁ Κινεζικὸς δράκων, θηρίον μυθικὸν καὶ τερατόμορφον, τὸ ὁποῖον εὑρίσκει τὴν τέρψιν του, ὅταν κυλίεται ἐπάνω εἰς ἐρείπια καταστροφῶν, καὶ εἰς αἵματα πολέμων.

Οἱ ἀναπτυσσόμενοι καὶ μορφωνόμενοι Κινέζοι, ὅσον καὶ ἂν προσαρμοσθοῦν εἰς τὸν σύγχρονον πολιτισμόν, δὲν παραλείπουν νὰ ἐμπνέουν τοὺς ἁπλοϊκωτέρους μὲ τὰς ἐθνικὰς αὐτὰς παραδόσεις, καὶ νὰ ἐξάπτουν τὸν φανατισμὸν τοῦ ὄχλου μὲ ἀλληγορικὰς παραστάσεις, εἰς τὰς ὁποίας αἱ δύο θεότητες τὰς ὁποίας, ἀνωτέρω ἀνεφέραμεν, παίζουν τόσον ρόλον.

Ἡ Κίνα, εἶναι ἀληθές, ἑτοιμάζεται βραδέως καὶ θὰ περάσῃ καιρὸς πολὺς πρὶν ἢ τὴν ἴδωμεν εἰς τὸ στάδιον τῆς διεθνοῦς δράσεως. Τὸ γεγονὸς ὅμως ὅτι σήμερον γυρίζουν εἰς τὰς ὁδοὺς τοῦ Πεκίνου αὐτοκίνητα, τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ Οὐράνιον Κράτος ἔχει τηλεγράφους καὶ τηλέφωνα, τὸ γεγονὸς ὅτι Κινέζοι καὶ Κινέζαι ποδηλατοῦν καὶ παίζουν μπρίτζ καὶ εὐρωπαΐζουν, εἶναι ἀρκετὸν νὰ μᾶς πείσῃ ὅτι ἡ Πατρὶς τοῦ Κομφουκίου ἔπαυσε νὰ εἶναι τόσον ὀπισθοδρομικὴ ὅσον ἦτο ἄλλοτε.

Ἐν τούτοις προελάβομεν νὰ εἴπωμεν ὅτι ὁ ὁ κίτρινος κίνδυνος δὲν θὰ προέλθῃ μόνον ἀπὸ τὴν Κίναν. Ἡ Ἰαπωνία εἶναι ἐκείνη, ἥτις κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ κάμῃ τὴν ἀρχήν. Καὶ ἡ Ἰαπωνία σήμερον δὲν παρασκευάζεται ὀλιγώτερον ἀπὸ τὴν Κίναν.

Ἤδη ἀπὸ τοῦ Ρωσσοϊαπωνικοῦ πολέμου ὁ Ἰαπωνικὸς στρατὸς δὲν ἔπαυσεν ἐνισχυόμενος καὶ διοργανούμενος. Αἱ Ἰαπωνικαὶ μεραρχίαι ἀπὸ δεκατεσσάρων ἔφθασαν τὰς εἴκοσιν. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν στόλον, οὗτος αὐξάνει καὶ βελτιοῦται καθημερινῶς χάρις εἰς τὰ μυστικὰ κονδύλια τῶν Ἰαπωνικῶν μυστικῶν προϋπολογισμῶν. Ὅλοι βοηθοῦν εἰς ἐνίσχυσιν τοῦ Ἰαπωνικοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ. Μυστικαὶ ἐπιχορηγήσεις, δωρεαὶ ἰδιωτικαί, φόροι ἐξαιρετικοί, διατίθενται τακτικὰ ὑπὲρ τοῦ Ἰαπωνικοῦ στόλου, τοῦ ὁποίου τὸ ἀπομαχικὸν ταμεῖον δὲν χρησιμεύει εἰς τίποτε ἄλλο, παρὰ εἰς κατασκευὴν νέων σκαφῶν καὶ προμήθειαν νέων πολεμεφοδίων.

Ἡ πατριωτικὴ δρᾶσις εἰς τὴν Ἰαπωνίαν ἔχει ἀναχθῇ εἰς περιωπὴν ἐπιστήμης. Ὅλοι οἱ Ἰάπωνες ὑπάλληλοι τοῦ Κράτους ἑκουσίως ἀφίνουν δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐκ τοῦ μισθοῦ των διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἐθνικοῦ στόλου. Δὲν ὑπάρχει ἐπὶ πλέον ἑταιρία, ἢ ἐπιχείρησις, ἢ κατάστημα Ἰαπωνικόν, τὸ ὁποῖον νὰ μὴ δίδῃ ἐτησίως ἓν ὡρισμένον ποσὸν εἰς τὸν στόλον.

Ἀλλ' οἱ Ἰάπωνες εἶναι τῶν Κινέζων οἱ διδάσκαλοι καὶ ὁδηγοί. Αὐτοὶ εἶναι σήμερον οἱ ἡγέται τῶν Κιτρίνων. Αὐτοὶ εἶναι οἱ διοργανωταὶ τῆς μεγάλης στρατιᾶς, ἥτις θὰ ἐκτοπίσῃ τοὺς Εὐρωπαίους ἀπὸ τὴν Ἀσίαν, ὅταν σημάνῃ ὁ μέγας ἀγὼν τῆς ἐξοντώσεως παντὸς μὴ Κιτρίνου.

Ἂς προστεθῇ δὲ εἰς ὅλα αὐτὰ ὅτι κύριον μάθημα εἰς τὰ σχολεῖα καὶ τοὺς στρατῶνας τῆς Ἰαπωνίας εἶναι ἡ ἀφοσίωσις μέχρι θανάτου εἰς τὴν πατρίδα, ἂς ληφθῇ ἀκόμη ὑπ' ὄψει ὅτι Κυβέρνησις ἐκεῖ θὰ εἰπῇ δύναμις ὑπερτάτη καὶ ἐξουσία ὑπεράνθρωπος καὶ τότε θὰ ἐννοήσωμεν διατὶ ὁ Ἰαπωνικὸς Λαὸς ἔχει μέλλον.

***

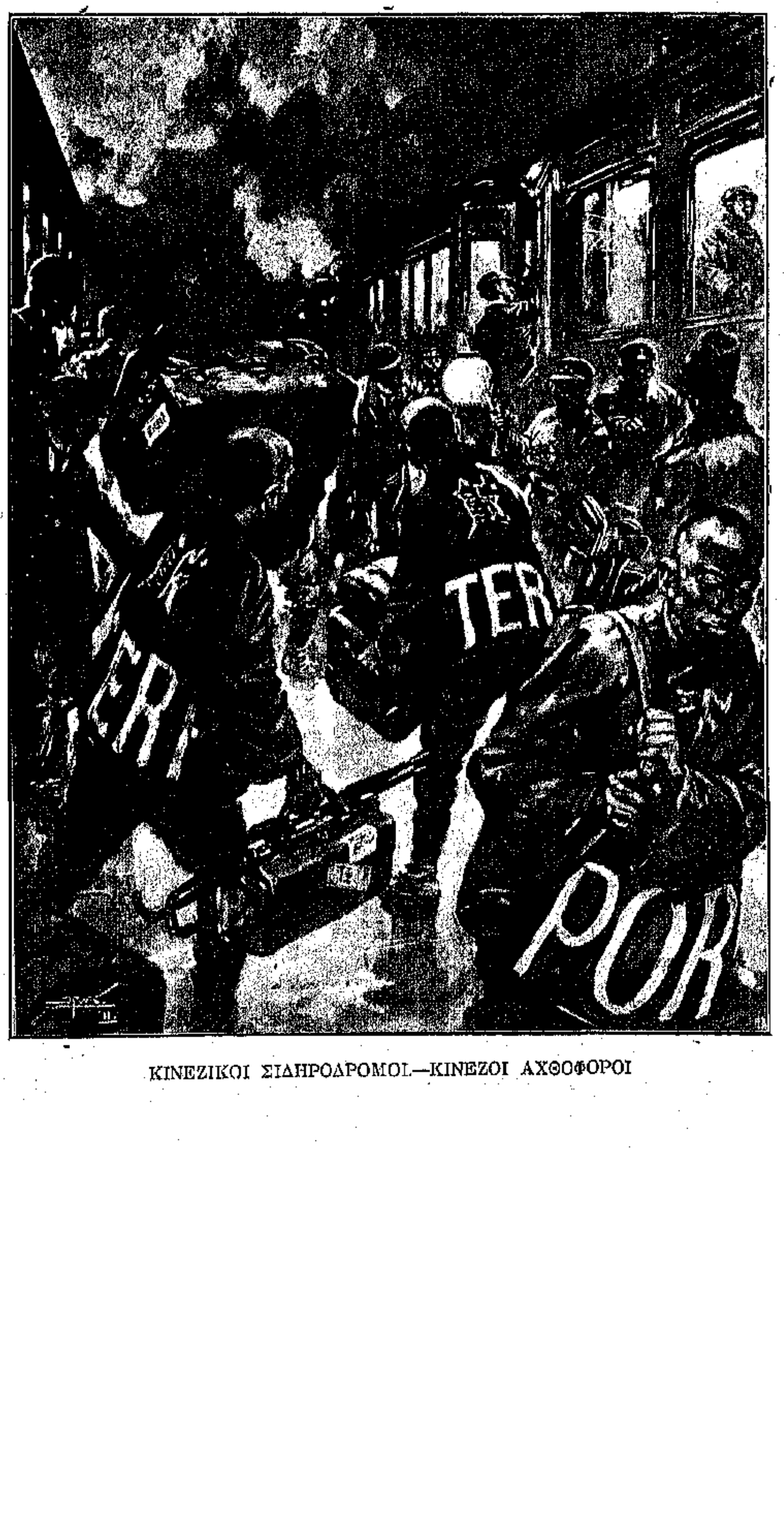

ΚΙΝΕΖΙΚΟΙ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ—ΚΙΝΕΖΟΙ ΑΧΘΟΦΟΡΟΙ

ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ ΧΟΡΕΥΤΡΙΑΙ ΤΟΥ ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΟΥ

ΤΟ ΙΝΔΙΚΟΝ ΜΠΑΛΕΤΟΝ

ΤΟ ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΟΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

Υ ΠΗΡΧΕ μία ἐποχή, κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ θαύματα τοῦ κόσμου περιωρίζοντο εἰς ἑπτά. Ἐὰν σήμερον ἤθελε κανεὶς ν' ἀπαριθμήσῃ ὅλα τὰ θαύματα τῆς ἐποχῆς μας, δὲν θὰ ἐγνώριζε μὲ ποῖον ἀριθμὸν νὰ πολλαπλασιάσῃ τὸ πολλαπλάσιον τοῦ ἑπτά. Ἐν τούτοις ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι, ἂν θέλῃ σήμερον κανεὶς νὰ δώσῃ μίαν ἰδέαν τῶν θαυμάτων τοῦ αἰῶνός μας, δὲν θὰ εἰμπορέσῃ νὰ παραλείψῃ τὸ Ἱπποδρόμιον τῆς Νέας Ὑόρκης, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ μεγαλείτερον τοῦ κόσμου, ἔπειτα ἀπὸ τὸ ἱπποδρόμιον τοῦ Λονδίνου.

Τὸ τεράστιον αὐτὸ λαϊκὸν Θέατρον τῆς Ἀμερικανικῆς Μητροπόλεως ἐστοίχισε περὶ τὰ τρία σχεδὸν ἑκατομμύρια δολλάρια. Πέντε χιλιάδες καὶ διακόσιοι θεαταὶ δύνανται ἀνέτως νὰ εὕρουν θέσιν εἰς αὐτό. Ἡ σκηνή του ἔχει πλάτος διακοσίων ποδῶν καὶ βάθος ἑκατὸν δέκα. Ταῦτα ἐννοεῖται σχετικῶς πρὸς τὰς διαστάσεις τοῦ οἰκοδομήματος. Ἀλλ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν πλοῦτον τῆς σκηνοθεσίας τοῦ βεστιαρίου καὶ τοῦ προσωπικοῦ, μόναι αἱ παρατιθέμεναι εἰκόνες εἰμποροῦν νὰ δώσουν κἄποιαν ἰδέαν.

Διότι ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ Ἱπποδρομίου εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ ἴδῃ τοὺς θαυμασιωτέρους ἠθοποιούς, γυμναστάς, ἀκροβάτας, θηριοδαμαστάς, ἰσορροπιστάς, μουσικούς, θαυματοποιοὺς καὶ κλόουνς τοῦ κόσμου, ἐνῷ εἰς τὰ περίφημα μπαλέτα του δὲν εἶναι σπάνιον νὰ ἴδῃ τις ἐμφανιζομένας ταὐτοχρόνως χιλίας Ἀμερικανικὰς καλλονάς, χορευτρίας, ἀοιδοὺς καὶ ἠθοποιοὺς παντὸς κλάδου. Ἡ διεύθυνσις τοῦ Ἱπποδρομίου τῆς Νέας Ὑόρκης δὲν φείδεται ἐξόδων, προκειμένου νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν περιέργειαν καὶ τὰ γοῦστα τοῦ διεθνοῦς κοινοῦ, τοῦ κατοικοῦντος εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν Μητρόπολιν. Ὅταν δὲ λάβῃ κανεὶς ὑπ' ὄψει ἀνάλογα μὲ τὸν πλοῦτον τῆς σκηνοθεσίας καὶ τοῦ προσωπικοῦ, εἶναι καὶ τὰ μηχανικὰ μέσα τὰ ὁποῖα τὸ ἱπποδρόμιον διαθέτει, θὰ ἐννοήσῃ διατὶ καθιστῶσιν αὐτὸ τὸ κατ' ἐξοχὴν θέατρον τῶν θαυμάτων τοῦ κόσμου. Εἰς κανὲν ἴσως θέατρον τοῦ κόσμου δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ παρασταθῇ τὸ «Ταξείδιον εἰς τὸ κέντρον τῆς Γῆς», ὅπως παρεστάθη πέρυσιν εἰς τὸ ἱπποδρόμιον. Καὶ οὐδαμοῦ ἀλλοῦ θὰ ἠδύνατο νὰ λάβῃ κανεὶς πληρεστέραν ἰδέαν τῆς Ἰαπωνίας παρὰ ἀπὸ μίαν ἀνάλογον παράστασιν τοῦ περυσινοῦ του [illegible]

Τὰ θεάματα ταῦτα εἶναι τόσον τέλεια εἰς τὴν παρουσίασίν των, ὥστε καὶ ὁ σοβαρώτερος καὶ ψυχραιμότερος τῶν θεατῶν νὰ τὰ παρακολουθήσῃ μὲ ἐνδιαφέρον καὶ μὲ θαυμασμόν. Ἐκεῖ εἰμπορεῖ νὰ ἴδῃ κανεὶς λίμνας ἀληθινὰς νὰ ἐξαφανίζωνται ὡς διὰ μαγείας καὶ νὰ δίδουν τὴν θέσιν των εἰς βουνά, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑποπτεύσῃ τις ὅτι εἶναι τεχνητά. Ἐκεῖ εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ ἴδῃ ἱππικοὺς ἀγῶνας, σκηνὰς εἰς τὸν Πόλον καὶ σκηνὰς εἰς τὸν Ἰσημερινόν. Ἐκεῖ θὰ παρουσιασθῇ πᾶν ἐξωτικὸν ζωντανὸν τῆς ὑφηλίου καὶ θὰ ἐπιδείξῃ τὸ «τάλαντόν του» ἐκεῖ εἶνε τὸ στάδιον τῆς δόξης τῶν μουσικῶν ἐλεφάντων, τῶν ἐξανθρωπισμένων πιθήκων καὶ τῶν παλαιστῶν καγγουρού. Ἐκεῖ τέλος εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ [illegible] τὸ πλουσιώτερον μπαλέτον τοῦ κόσμου, καὶ τὴν μεγαλειτέραν ὀρχήστραν θεάτρου. Τὸ ἐφετεινὸν πρόγραμμα τοῦ Ἱπποδρομίου εἶναι ἓν ἀπὸ τὰ μᾶλλον περιποιημένα.

Χάρις εἰς τὴν τελειότητα τῶν σκηνικῶν μέσων, διὰ τὰ ὁποῖα ὡμιλήσαμεν ἀνωτέρω, παριστάμεθα κατὰ τὸ ἄνοιγμα τῆς σκηνῆς ἐνώπιον ἑνὸς προαστείου τοῦ Παρισιοῦ. Εἶναι ἡμέρα πανηγύρεως. Μακρὰν φαίνεται ἓν στρατόπεδον καὶ ὀλίγον ἐγγύτερον τὸ ἀεροδρόμιον τῆς ἀεροναυτικῆς Λέσχης τῆς Γαλλίας. Εἰς τὸ προάστειον αὐτὸ καταφθάνει τὸ μεγαλείτερον ἱπποδρόμιον τοῦ κόσμου, οὕτω δὲ δίδεται εὐκαιρία νὰ παρουσιασθοῦν ὅλα τὰ πρόσωπα τοῦ καθ' ἑαυτὸ c i r c u s, ἐπὶ σκηνῆς καὶ νὰ ἐκτελέσουν τὰ διάφορα γυμνάσια, τὰ συνήθη εἰς τοιούτου εἴδους θεάματα.

Ἐν τούτοις τὸ ἔργον γίνεται περισσότερον ἐνδιαφέρον, διότι μαζὺ μὲ τὴν ὅλην πανήγυριν πλέκεται ἓν κωμειδύλλιον μὲ πολλὰ τραγούδια καὶ μὲ γοργὴν πλοκήν, τὸ ὁποῖον τελειώνει γρήγορα διὰ νὰ δώσῃ θέσιν εἰς τὸ Μπαλέτο τοῦ Νιαγάρα. Ἐδῶ εὑρισκόμεθα ἐνώπιον ἔργου καθαρᾶς Ἀμερικανικῆς ὑποθέσεως. Ἡ σκηνὴ παρουσιάζει τὴν πρωτόγονον Ἀμερικὴν μὲ τοὺς ἐρυθροδέρμους Ἰνδοὺς τοῦ Νιαγάρα, ἑτοιμαζομένους διὰ τὴν ἐτησίαν θυσίαν, ἣν κατὰ παλαιὸν ἔθιμον προσφέρουν εἰς τὸν θεὸν τῶν καταρρακτῶν. Ἡ θυσία αὕτη συνίσταται ὅπως καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἡμετέρου Μινωταύρου, εἰς τὴν προσφορὰν τῆς ὡραιοτέρας κόρης τῆς φυλῆς εἰς τὸν Νιαγάραν. Ἀλλὰ τὴν φορὰν ταύτην ἡ ὡραιοτέρα νέα τῆς φυλῆς εἶναι ἡ κόρη τοῦ Ἀρχηγοῦ. Ταύτην ὅμως ἐρωτεύεται ὁ υἱὸς τοῦ ἀντιπάλου φυλάρχου, ὅστις καὶ τὴν σώζει ἀπὸ τὴν θυσίαν καὶ τὸ εἰδύλλιον, ἔπειτα ἀπὸ κάμποσα ἐπεισόδια, τελειώνει ὅπως ὅλα τὰ καλὰ εἰδύλλια. Ἐν τούτοις κατὰ τὴν παράστασιν ταύτην τὸ Ἱπποδρόμιον παρουσιάζει κἄτι τι ἀνέφικτον εἰς τελειότητα, ὅταν μᾶς δεικνύει τὴν σκηνὴν τῶν καταρρακτῶν, καὶ τὸ θαυμάσιον μπαλέτο τῶν Ἰνδῶν χορῶν. Εἶναι τόσον ζωντανὴ ἡ σκηνὴ αὕτη, πλησιάζει τόσον πολὺ εἰς τὴν πραγματικότητα, ὥστε ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ εἰπῇ ὅτι ἀποτελεῖ τὴν μεγαλειτέραν ἐπιτυχίαν ἑνὸς θεάτρου μοναδικοῦ εἰς τὸ εἶδός του εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ ἴσως εἰς τὸν κόσμον.

ΤΟ ΜΠΑΛΕΤΟΝ ΤΟΥ ΝΙΑΓΑΡΑ ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΗΝ ΕΙΣ ΤΟ ΒΑΘΟΣ

ΤΟ ΜΠΑΛΕΤΟΝ ΤΟΥ ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΟΥ

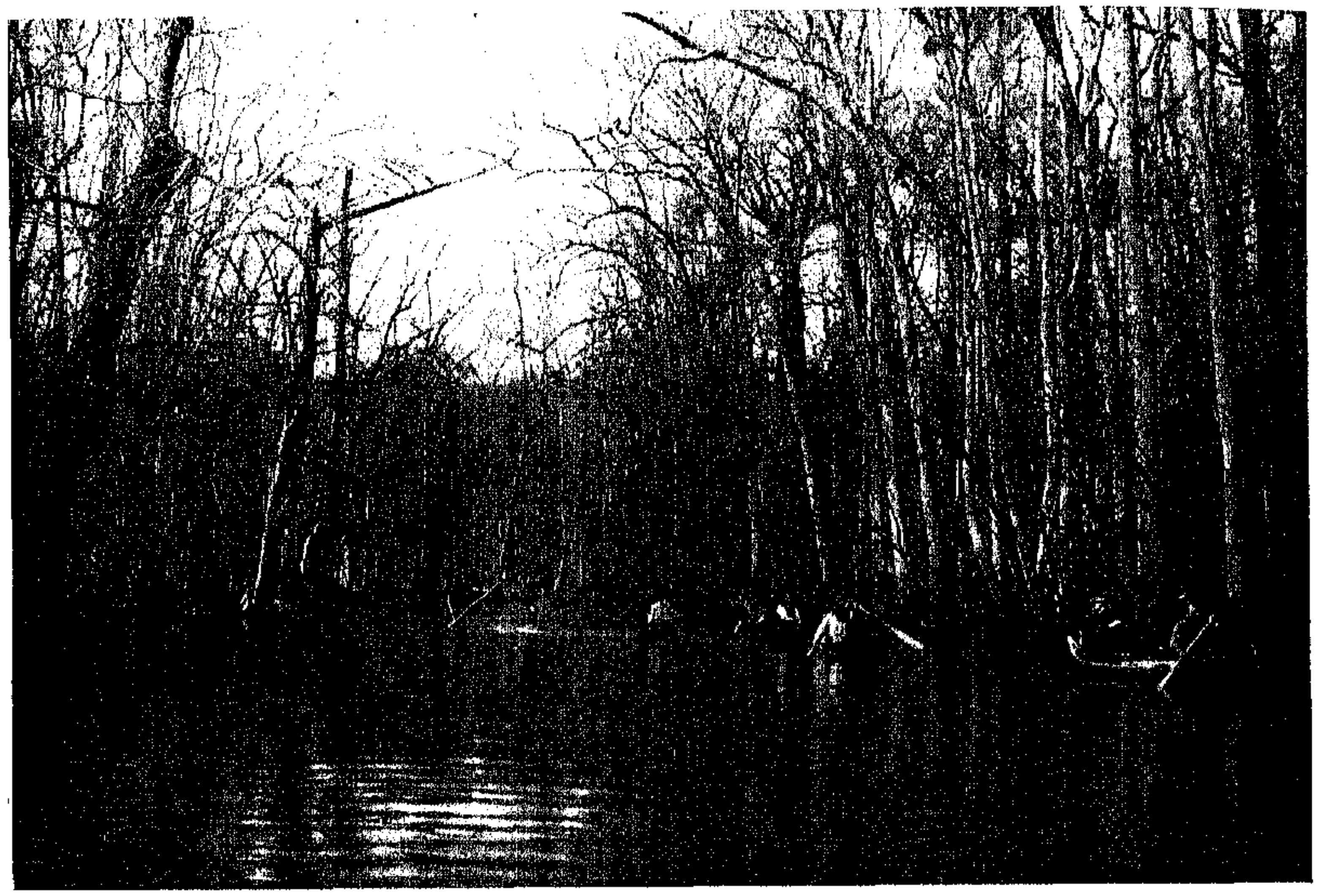

ΛΕΜΒΟΔΡΟΜΙΑ ΕΙΣ ΠΛΗΜΜΥΡΙΣΜΕΝΟΝ ΥΔΑΤΟΣΚΕΠΕΣ ΔΑΣΟΣ

ΤΑ ΠΛΩΤΑ ΔΑΣΗ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΣΥΧΝΟΤΑΤΑ ἀπαντῶνται εἰςτὴν 'Αμερικὴν ἀπέραντοι δασώδεις ἐκτάσεις, κατεχόμεναι ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ πυκνοτάτων ἀγρίων δένδρων καὶ ὑδάτων. Τὰς ἐκτάσεις ταύτας ὀνομάζουν οἱ 'Αμερικανοὶ «Swamps. 'Η ἰδική μας ἀντίστοιχος λέξις «βάλτος» ἀμυδρῶς μόνον ἀποδίδει τὴν ἔννοιαν τῆς 'Αγγλικῆς λέξεως, ἐπειδὴ καὶ αἱ ἐκτάσεις αἱ ὀνομαζόμεναι δι' αὐτῆς ἐν 'Ελλάδι οὔτε ὡς μικρογραφία τῶν 'Αμερικανικῶν Swamps δύνανται νὰ θεωρηθῶσι. Φαντασθῆτε ἓν πυκνόδενδρον δάσος, κατέχον ἔκτασιν πέντε ἢ δέκα χιλιάδων τετραγωνικῶν μιλίων καὶ οἱονεὶ ἐπιπλέον ἐπὶ τοῦ ὕδατος, ἐπὶ μιᾶς ἀτελευτήτου ἀλλ' ἀφανοῦς μακρόθεν λίμνης, κοιμωμένης νηδύμως ὑπὸ τὰ πυκνὰ φυλλώματα τῶν δένδρων, τὰ ὁποῖα σειόμενα ἐλαφρῶς ὑπὸ τῆς λάθρᾳ ὑπεισδυούσης ἐν τῷ μεταξὺ αὔρας τὴν νανουρίζουν μακαρίως, καὶ θὰ ἔχητε τὴν εἰκόνα τοῦ Swamp.

Τὰ ὕδατα τῶν ἀπεράντων τούτων βάλτων ἔχουσι πολλάκις τόσον βάθος ὥστε δύνανται νὰ πλεύσωσιν εἰς αὐτὰ πλοιάρια χωρητικότητος ἑνὸς τόνου, ἐνίοτε δὲ κατόπιν συνεχῶν βροχῶν τόσον πολὺ αὐξάνεται τὸ βάθος τῶν ὑδάτων ὥστε καθίστανται πλωτὰ διὰ πλοιάρια μέχρι 2 τόνων. Αἰτία τοῦ σχηματισμοῦ τῶν βάλτων εἶναι ἡ κοιλότης τοῦ ἐδάφους πολλῶν, δασῶν περικλειομένων πάντοθεν μεταξὺ ὑψωμάτων. 'Εκ τῶν βροχῶν συναθροίζονται τὰ ὕδατα μεταξὺ τῶν δασῶν τούτων καὶ κατόπιν ἕνεκα τῆς πυκνότητος τῶν δένδρων ἀποβαίνει ἀδύνατος ἡ ἐξάτμισίς των. Τοιαῦται βαλτώδεις ἐκτάσεις ἀπαντῶνται ἰδίᾳ εἰς τὰς Νοτίους καὶ τὰς Νοτιανατολικὰς Πολιτείας. Μέγα μέρος τῆς Φλωρίδος κατέχεται ὑπὸ ἀπεράντων Swamps, εἰς τὰ ὁποῖα κυριαρχοῦσι μεταξὺ τῶν ἀγρίων δένδρων παχύκορμοι ρητινορρooῦσαι πεῦκαι καὶ πανύψηλοι κυπάρισσοι, κατοπτριζόμεναι φιλαρέσκως εἰς τὰ ὑποπράσινα ὕδατα τῶν βάλτων. 'Εκταμένα ἐπίσης Swamps ἀπαντῶνται εἰς τὴν Γεωργίαν, εἰς τὴν Βιργινίαν καὶ εἰς τὴν Βόρειον Καρολίναν. 'Η Κεντρώα ὅμως καὶ ἡ Νότιος 'Αμερικὴ ἔχουσι τὰ μεγαλείτερα Swamps. τοῦ κόσμου, τινὰ μάλιστα τῶν ὁποίων εἶναι ἀκόμη σχεδὸν ἀνεξερεύνητα, ἕνεκα τῶν ἐμποδίων τὰ ὁποῖα παρεμβάλλει εἰς τὴν ἐξερεύνησίν των ἡ πυκνότης καὶ πολλαχοῦ ἡ σύμφυσις τῶν κλάδων τῶν δένδρων.

Τὸ κυνήγιον εἰς τὰ πλωτὰ ταῦτα δάση εἶναι ἀφθονώτατον, καὶ διὰ τοῦτο παρὰ τὰ προδιαγραφέντα ἐμπόδια καὶ παρὰ τοὺς κινδύνους ἀκόμη οἱ ὁποῖοι κλείονται εἰς τὰς μυστηριώδεις ἐκείνας καὶ σκιερὰς ἐκτάσεις μεταξὺ τῶν δένδρων καὶ τῶν ὑδάτων, πολυάριθμοι κυνηγοὶ ἐπιχειροῦσιν ἐκδρομὰς εἰς τὸ ἐσωτερικόν των καὶ διεισδύουσιν εἰς αὐτὰ μὲ λέμβους. Τὰς ἐκδρομὰς ταύτας καθιστᾷ ἀπολαυστικωτάτας ἐκτὸς τῆς ἀφθονίας τοῦ κυνηγίου καὶ ἡ πολυτέλεια τῆς βλαστήσεως τὴν ὁποίαν παρουσιάζουν τὰ ἐνδότερα τῶν Swamps. Τὸ φυτικὸν βασίλειον εἰς τὰς βαλτώδεις ταύτας ἐκτάσεις παρουσιάζεται ἐν ὅλῃ τῇ μεγαλοπρεπείᾳ του. Τὰ δάση τῆς ἀπολύτου ξηρᾶς δὲν παραβάλλονται κατὰ τὴν ὡραιότητα πρὸς τὰ ἔνυδρα δάση τῶν βάλτων. Οἱ κλάδοι τῶν δένδρων, στενοχωρούμενοι ἐν τῷ ἐπικρατοῦντι ἕνεκα τῆς πυκνότητός των συνωστισμῷ καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ ἐκταθῶσι πρὸς τὰ ἄνω ἢ ὁριζοντίως, τρέπονται συχνότατα πρὸς τὰ κάτω καὶ εὑρίσκοντες τὸ ἔδαφος μαλακώτατον ἐκ τοῦ καλύπτοντος αὐτὸ ὕδατος, ριζοβολοῦσι καὶ ἀναφύονται, παράγοντες νέα δένδρα, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦσιν ἀδιάσπαστον συνέχειαν τῶν πρώτων. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον πέριξ ἑνὸς μεγάλου δένδρου παρατηρεῖ τις πολλάκις πέντε καὶ δέκα ἄλλα μικρότερα δένδρα, συνεχόμενα μετ' αὐτοῦ διὰ τῶν ριζοβολησάντων κλάδων του καὶ ἀποτελοῦντα τὰ τέκνα του τοὺς ἐγγόνους του. Αἱ οὕτως ἀποτελούμεναι πολυμελεῖς φυτικαὶ οἰκογένειαι κατέχουσι πολλάκις μεγάλας ἐκτάσεις εἰς τὰ Swamps ἰδίᾳ τῆς Νοτίου 'Αμερικῆς, φράζουσαι αὐτὰς τελείως μὲ τοὺς κορμούς των καὶ μὲ τοὺς κλάδους των καὶ καθιστῶσαι σχεδὸν ἀδύνατον τὴν διείσδυσιν ἐντὸς αὐτῶν.

Πολὺ εὐκολωτέρα εἶναι ἡ διείσδυσις εἰς τὰ Swamps τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν, ἐκ τῶν ὁποίων καὶ διακρίνονται διὰ τὴν ἔκτασίν των καὶ τὴν πολυτέλειαν τῆς βλαστήσεως ὑπὸ τὸ ὑποτροπικὸν κλίμα τὰ ἐν τῇ Πολιτείᾳ τῆς Φλωρίδος. Δὲν ὑπάρχει ὡραιοτέρα ἀπόλαυσις ἀπὸ μίαν ἐκδρομὴν διὰ λέμβου εἰς τὰ Swamps τῆς Φλωρίδος ἢ τῆς Νοτίου Καρολίνας, οἱ δὲ 'Αμερικανοί, φίλοι τοῦ ὑπαίθρου βίου καὶ τῶν συγκινήσεων μιᾶς περιπετειώδους ἐκδρομῆς, ἐπιχειροῦν συχνότατα πολυημέρους........ λεμβοδρομίας διὰ μέσου τῶν πλωτῶν τούτων δασῶν, ἀποκομίζοντες ἐκτὸς τῶν ἐντυπώσεών των καὶ ἄφθονον κυνηγετικὴν λείαν. Τὰ μεγάλα ἰδίως πτηνὰ ἀπαντῶνται ἐν μεγάλῃ ἀφθονίᾳ εἰς τὰ ἐνδότερα τῶν Swamps.

ΓΡΑΦΙΚΑΙ ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑΙ ΑΠΟ ΤΑ SWAMPS ΤΗΣ ΦΛΩΡΙΔΟΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΚΙΟΥ SWAMP

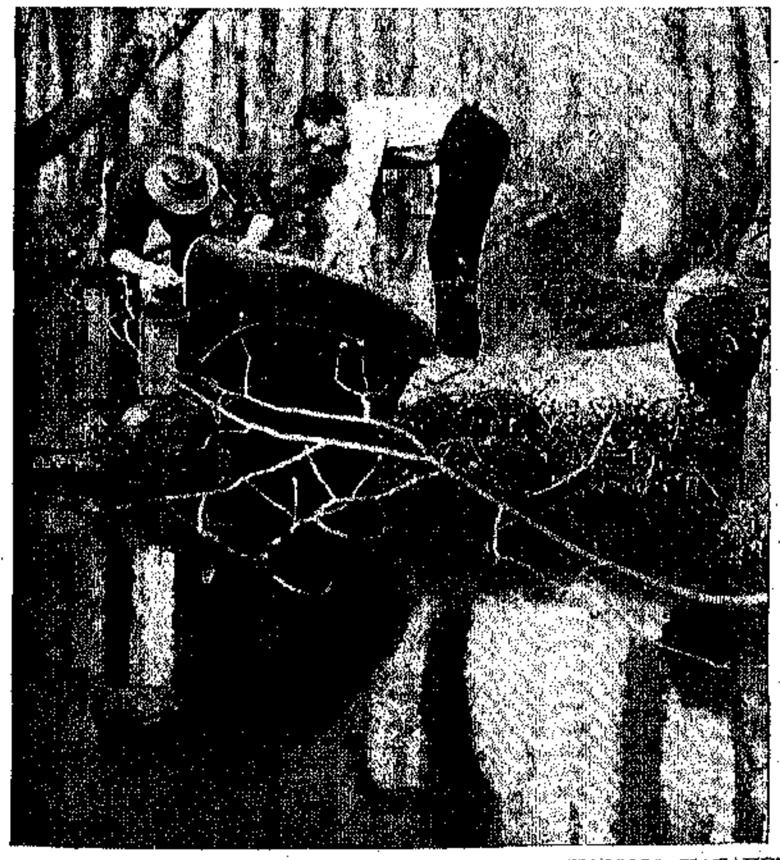

ΕΜΠΟΔΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΜΒΟΔΡΟΜΙΑΝ.—ΚΟΡΜΟΙ ΚΑΤΑΠΕΣΟΝΤΩΝ ΔΕΝΔΡΩΝ ΦΡΑΣΣΟΝΤΕΣ ΤΗΝ ΥΓΡΑΝ ΟΔΟΝ

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΦΡΕΑΤΟΣ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΜΦΥΛΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου τεύχους).

Οἱ ζωέμποροι τῆς πρωΐας ἐπέστρεψον, αἱ δὲ κραυγαὶ τοῦ φυλακισμένου ἐντὸς τοῦ φρέατος ἀνθρώπου προσείλκυσε τὴν προσοχήν των. Αἱ κραυγαὶ καίτοι ἐξησθενημέναι ἐξηκολούθουν. Ὁ ἀρχηγὸς τῶν στρατιωτῶν εἰς τὸν ὁποῖον δὲν ἤρεσεν ἡ ἐξωτερικὴ ἐμφάνισις τῶν ἀνθρώπων, διέταξε τὴν σύλληψίν των. Οἱ στρατιῶται παρατηρήσαντες ἐντὸς τοῦ φρέατος διέκρινον τὸν ἀτυχῆ κακοῦργον εἰς τὴν θέαν τοῦ ὁποίου, καθὼς λέγει ὁ ἀδελφός μου, θὰ ὑπεχώρει καὶ ὁ πλέον σκληρόκαρδος στρατιωτικὸς ἀπόμαχος. Ἐρρίφθη ἀμέσως ἓν σχοινίον διὰ τοῦ ὁποίου ἐδίδετο νὰ ἐννοήσῃ εἰς τὸν ἐν τῷ φρέατι εὑρισκόμενον ὅτι τοῦ ἐδίδετο τὸ μέσον τῆς σωτηρίας. Εἰς τὸν ἑτοιμοθάνατον παρέμενε μόλις ἡ δύναμις νὰ κιχσθῇ ἐκ τοῦ σχοινίου. Ὅταν ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ φρέατος ἔπεσεν ἀμέσως ἀγωνιῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Φοβερὰ ἀγωνία διέκρινε τὰς τελευταίας στιγμάς του. Ὁ θάνατος ὅμως ἐπῆλθε μετ' ὀλίγον πρὸς λῆξιν τῶν δεινῶν του. Ἐξετάσεως γενομένης ἀπεδείχθη ὅτι εἶχεν ἐπανειλημμένως δηχθῆ ὑπὸ τῶν ἐχιδνῶν.

Περὶ τῶν ἄλλων ὑπὸ κράτησιν κλεπτῶν θέλετε νὰ μάθετε; Διὰ τοῦ τρόπου των προσεπάθησαν νὰ ἀποβάλωσι πᾶσαν ὑπόνοιαν. Δι' ἀρκετῆς εὐγλωττίας ἐζήτησαν νὰ ἐξηγήσωσι τὰς πράξεις των, ὅτε αἰφνιδίως ὁ ἀδελφός μου αἰσθανόμενος ἑαυτὸν ἀσφαλῆ, ὥρμησε πρὸς αὐτούς. Εὐθὺς ὡς τὸν παρετήρησαν ἐκεῖνοι, κατενόησαν ὅτι τὸ παιγνίδιόν των εἶχε λῆξη. Γνωσθείσης τῆς ἀληθείας καὶ ἐπιδεβαιωθείσης αὐτῆς οὐδὲν ἄλλο παρέμενε παρὰ ἡ ἀπολύτρωσις τοῦ κόσμου ἐκ τῶν κακοποιῶν ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐτυφεκίσθησαν ἐντὸς τοῦ φρέατος.

Τὸ κιβώτιον ὅμως τί ἀπέγεινεν; Ἐφ' ὅσον εἶναι γνωστὸν παραμένει εἰσέτι ἐντὸς τοῦ φρέατος. Αἱ ἔχιδναι τὸ προφυλάττουσιν ἐξ ἐχθρῶν καὶ φίλων.

Οὐδέποτε ἐκ περιεργείας ἐπεσκέφθημεν τὸ φοβερὸν ἐκεῖνο μέρος. Οὔτε ἠθελήσαμεν νὰ κλείσωμεν τὸ φρέαρ, διότι εἴχομεν τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡμέραν τινὰ θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ἐπανακτήσωμεν τὸ κιβώτιον. Οὕτως, ὡς βλέπετε, ἀφοῦ ἅπαξ τὸ κιβώτιον ἐνεταφιάσθη ἐκεῖ, εἶχε διὰ παντὸς ἀπολεσθῇ, ἀλλὰ δὲν ἠθέλομεν νὰ πιστεύσωμεν εἰς τὴν ἰδέαν ταύτην. Εἶναι εὐτύχημα ὅπου τὸ φρέαρ ἀφέθη ἀνοικτόν, καθόσον αἱ τελευταῖαι νομικαὶ διαφοραὶ μετὰ τῶν γειτόνων μας, περὶ τῶν ὁποίων σᾶς ὡμίλησα, δύνανται νὰ ἀποδῶσιν ὑπὲρ ἡμῶν διὰ τῆς εὑρέσεως τοῦ κιβωτίου καὶ τῶν ἐντὸς αὐτοῦ ἐγγράφων.

Καίτοι, ὡς εἶπον, οὐδέποτε ἐπεσκέφθην ἐκ περιεργείας τὸ μέρος, ὁ ἀδελφός μου καὶ ἐγὼ πρό τινων μηνῶν ἐζητήσαμεν νὰ λύσωμεν τὸ νομικόν μας πρόβλημα διὰ τῆς ἐξετάσεως τοῦ μέρους, ἀλλ' αἱ προσπάθειαί μας εἰς οὐδὲν συνετέλεσαν. Διηρευνήσαμεν τὸν βυθὸν τοῦ φρέατος διὰ μακρῶν ῥάβδων, ἀλλ' οὐδὲν στερεὸν ἀντικείμενον ἢ τὸ κιβώτιον διεκρίνομεν. Ἐνίοτε κάμνω τὴν σκέψιν ὅτι τὸ κιβώτιον δὲν θὰ εἶναι ἐντὸς τοῦ φρέατος.

Βεβαίως δὲν κατήλθομεν ἐντὸς τοῦ φρέατος διὰ νὰ ἐρευνήσωμεν. Ἐκαύσαμεν ἄχυρα καὶ κατεβιβάσαμεν αὐτὰ ἐντὸς τοῦ φρέατος διὰ νὰ φυγαδεύσωμεν τὰς ἐχίδνας, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθην νὰ συγκρατήσω τὰ νεῦρά μου ἐκ τῆς συγκινήσεως. Ἐντίμως σᾶς διαβεβαιῶ ὅτι θὰ προετίμων νὰ ἐνεργήσω δώδεκα ἐφόδους κατὰ τῶν ὀχυρωματικῶν ἔργων τοῦ στρατηγοῦ Lee παρὰ νὰ ἀντιμετωπίσω τὸ φοβερὸν ἐκεῖνο φρέαρ.

Ὁ φίλος μου ἐσταμάτησε πρὸς στιγμὴν διὰ νὰ σφογγίσῃ σταγόνας τινὰς ἱδρῶτος ἐκ τοῦ μετώπου του. Ἐγὼ ἐπωφελήθην τῆς διακοπῆς καὶ τὸν ἠρώτησα:

— Ὁ καπνὸς ἐκεῖνος δὲν ὠφέλησε;

— Οὐδόλως, ἀπήντησεν ἐκεῖνος μελαγχολικός. Φαίνεται ὅτι δὲν ἐπηρέασε τὰ ἑρπετὰ τόσον ὅσον ἐπιστεύομεν. Νομίζω ὅτι τὸ κιβώτιον ἔχῃ ἀπολεσθῇ διὰ παντός.

— Δὲν πρέπει νὰ νομίζετε οὕτω τοῦ ἀπήντησα ἐγώ. Θὰ ποιήσωμεν νέας ἐρεύνας. Ἐὰν τὸ κιβώτιον ἐκεῖνο εἶναι εἰς τὸ φρέαρ θὰ σᾶς τὸ εὕρω εἴτε ὑπάρχουσιν εἴτε δὲν ὑπάρχουσιν ἔχιδναι.

Ἠσθανόμην πεποίθησιν ὅταν ἔλεγον τοῦτο εἰς τὸν φίλον μου, διότι εἶχον ἰδέαν τινὰ περὶ τῆς ἐκδιώξεως τῶν ἑρπετῶν ἐκ τοῦ φρέατος.

Ὁ φίλος μου Borderstone δὲν ηὐχαριστήθη ἁπλῶς ἐκ τῶν λόγων μου, ἀλλὰ κατενθουσιάσθη.

Ἀπεχωρίσθημεν τὴν νύκτα μὲ τὴν συμφωνίαν ὅπως τὴν πρωΐαν ἐνεργήσωμεν ἐκστρατείαν κατὰ τοῦ φρουρίου τῶν ἐχιδνῶν.

Τὴν ἑπομένην πρωΐαν ἠρχίσαμεν τὰς ἀναγνωρίσεις. Τὸ στόμιον τοῦ φρέατος εὑρίσκετο εἰς τὴν ἰδίαν ἐπιφάνειαν μετὰ τοῦ ἐδάφους, οἱ δὲ πέριξ αὐτοῦ εὑρισκόμενοι θάμνοι δυσκόλυνον τὸ ἔργον τῆς παρατηρήσεώς μας ἐντὸς τοῦ βυθοῦ τοῦ φρέατος.

Τὸ σύριγμα ἐχίδνης τινὸς ἐκ τῆς πλησίον

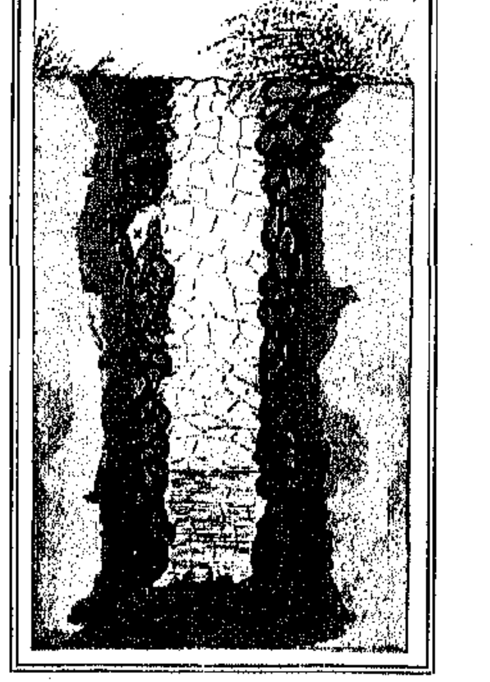

ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΤΟΥ ΦΡΕΑΤΟΣ

χλόης μὲ προειδοποίησε νὰ εἶμαι προσεκτικός. Διότι καίτοι εἶχον πλεῖστα φάρμακα, ἂν καὶ οὐδὲν πραγματικὸν ἀντίδοτον ὑπάρχει κατὰ τοῦ δείγματος τῆς ἐχίδνης, τὸ δῆγμα τῶν ἑρπετῶν ἐκείνων εἶναι δοκιμασία τὴν ὁποίαν κάλλιον νὰ μὴ δοκιμάζῃ τις.

— Ἐδῶ εἶναι τὸ μέρος ἀνεφώνησεν ὁ Borderstone. Δὲν εὑρίσκετε αὐτὸ ὀλισθηρόν; Ἀκούσατε τοὺς συριγμούς. Ἡ οἰκογένεια ὅλη εἶναι ἐνταῦθα. Δώσατέ μου τὴν χεῖρά σας ... προσεκτικῶς... Ἰδοὺ... παρατηρήσατε...

Ὁ Borderstone εἶχε δίκαιον. Ὅταν παρετήρησα κάτω εἶδον ἀριθμὸν τινα ἐχιδνῶν. Τινὲς εὑρίσκοντο ἐπὶ τῶν ἐξεχόντων λίθων τοῦ παλαιοῦ φρέατος, ἐνῷ ἄλλαι εἶχον ἐξέλθει τῶν ὀπῶν των καὶ ἐδέχοντο τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας.

Ἐξ ἑκάστης ἄκρας καὶ γωνίας προέκυπτον κεφαλαὶ ἢ οὐραὶ ἐχιδνῶν. Τὰ πέριξ τοῦ φρέατος συνεκέντρουν περιέργως τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας, ἡ δὲ ἐκεῖ ἐπικρατοῦσα θερμότης ἦτο σχεδὸν μεγάλη.

Ὅταν παρετήρησα εἰς τὸ βάθος τοῦ φρέατος εἶδον μεγάλην ἔχιδναν κυλιομένην εἰς τὸ βορβορῶδες ὕδωρ τοῦ βυθοῦ. Δὲν ἤλπιζον νὰ ἴδω τόσον μεγάλην ἔχιδναν ἐκεῖ. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τὰ δήγματά των εἶναι λίαν δηλητηριώδη.

— Λοιπόν, ἠρώτησεν ὁ Borderstone, τί θὰ κάμωμεν μὲ αὐτάς;

— Δοκιμάσατε λοιπὸν νὰ τὰς καταστρέψετε, ἀπήντησα ἐγώ.

— Ἀλλὰ τὸ ἐπράξαμεν ἐγὼ καὶ ὁ ἀδελφός μου, ἐπεῖπεν ἐκεῖνος. Σᾶς τὸ εἶπον.

— Τὸ γνωρίζω. Ἀλλ' ἔχετε ὑπομονὴν εἶπον ἐγώ. Ὅσον δύνασθε νὰ κλείσετε διὰ μήλου τὴν ὀπὴν τῶν ποντικῶν, ἄλλο τόσον δύνασθε νὰ καταστρέψετε τὰς ἐχίδνας διὰ καπνοῦ ἀχύρων. Γνωρίζετε, Borderstone, ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ φονεύσητε ἢ νὰ φυγαδεύσητε μίαν ἔχιδναν μὲ τὰ ὑλικὰ τὰ ὁποῖα σεῖς καὶ ὁ ἀδελφός σας μετεχειρίσθητε. Δύνασθε νὰ θέσητε τὴν ἔχιδναν ἐντὸς μέρους ἄνευ ἀέρος καὶ νὰ τὴν εὕρητε ζωντανὴν ἴσως μάλιστα καὶ μὲ μικρὰν οἰκογένειαν! Δύνασθε νὰ τῆς κρατήσετε τὴν κεφαλὴν ἐπὶ ὥρας ἐντὸς τοῦ ὕδατος καὶ τὸ ἀποτέλεσμα θὰ εἶναι ὅμοιον. Εἴς τινας περιστάσεις δυσκόλως φονεύονται αἱ ἔχιδναι ὅπως πάλιν εἰς ἄλλας περιστάσεις φονεύονται εὐκόλως. Τὸ καλλίτερον ὑλικὸν πρὸς καταστροφήν των εἶναι ὁ καπνός. Ὁ καπνὸς εἶναι θανατηφόρον δηλητήριον διὰ τὰς ἐχίδνας ὅλου τοῦ κόσμου. Ἀλλ' ἐὰν ὁ καπνὸς εἶναι ἀρκετὰ ἰσχυρὸς ὥστε νὰ ἐξοντώσῃ ἐκ τῆς γῆς ὅλας τὰς ἐχίδνας, δὲν δύναμαι ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ εἴπω. Σᾶς βεβαιῶ ὅμως ὅτι ὁ καπνὸς θὰ τρέψῃ αὐτὰς εἰς φυγήν, ὅπως θὰ ἔτρεπεν ἡμᾶς ἡ κόλασις.

Ὅπως πραγματοποιήσωμεν τὴν ἰδέαν μας κατεσκευάσαμεν στρογγύλον ξύλινον κάλυμμα, τὸ ὁποῖον προσηρμόσαμεν ἐπὶ τοῦ ἀνοίγματος τοῦ φρέατος. Εἰς τὸ κέντρον τοῦ καλύμματος ἐκάμαμεν ἀρκετὰ εὐρεῖαν ὀπὴν διὰ τῆς ὁποίας ἠδύνατο νὰ εἰσέλθῃ ἀρκετὰ χονδρὸν σχοινίον. Ἀκολούθως ἐπρομηθεύθημεν ἀρκετὰς λίτρας καλῶς κεκομμένου καπνοῦ εἰς τὸν ὁποῖον προσεθέσαμεν φύλλα καπνοῦ τὰ ὁποῖα συνελέξαμεν ἐκ τῆς πλησίον καπνοφυτείας. Ἀγνοῶ ὑπὸ ποίου αἰσθήματος θὰ κατελαμβάνετο ὁ ἰδιοκτήτης τῆς καπνοφυτείας, ἐὰν ἐγνώριζεν ὅτι πράγματι τὰ φύλλα ἐκεῖνα τοῦ καπνοῦ θὰ ἐχρησίμευον πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν νομίμων κατ' αὐτοῦ ἐνδείξεων.

Συνηθροίσαμεν τὰ ὑλικά μας πλησίον τοῦ φρέατος. Ἐπληρώσαμεν δι' αὐτῶν κάδους τινὰς ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐθέσαμεν καί τινα τεμάχια παλαιοῦ ὑφάσματος. Κατόπιν τὰ ἠνάψαμεν.

Κατεβιβάσαμεν κατόπιν τοὺς κάδους ἐντὸς τοῦ φρέατος. Περιεμείναμεν ἐπὶ πολλὴν ὥραν κατόπιν δὲ ἠνοίξαμεν τὸ κάλυμμα τοῦ φρέατος. Ἀνεδύθησαν πυκνὰ νέφη καπνοῦ ἱκανὰ νὰ φονεύσωσιν ἀμφοτέρους μας ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν τῆς ὥρας. Φαίνεται ὅτι εἴχαμεν νικήσει. Εἰς τὸ φρέαρ ἐπεκράτει νεκρικὴ σιγή. Αἱ ἔχιδναι εἶχον φυγαδευθῇ ἢ εἶχον φονευθῇ ἐκ τοῦ δηλητηριώδους καπνοῦ. Ἔπρεπε λοιπὸν νὰ φροντίσωμεν διὰ τὸν θησαυρόν, διὰ τὸ πολύτιμον ἐκεῖνο κιβώτιον, τὸ ὁποῖον περιεῖχε τὰ οἰκογενειακὰ ἔγγραφα τῆς κυρίας Borderstone.

Τὸ πρῶτον ἔργον μας ἦτο νὰ κατέλθωμεν εἰς τὸ φρέαρ καὶ νὰ καθαρίσωμεν τὸν βυθὸν αὐτοῦ ἐκ τοῦ βορβόρου, ἔργον δυσχερὲς καὶ κοπιῶδες. Ἐπιμείναμεν ἐν τούτοις. Ἠρευνήσαμεν παντοῦ ἀλλ' εἰς μάτην. Πλὴν λίθων τινῶν οὐδὲν ἄλλο εὕρομεν. Τὸ κιβώτιον θὰ εὑρίσκετο ἴσως εἰς ἄλλο μέρος. Ἀλλὰ εἰς ποῖον;

Ἠρευνήσαμεν τὸν βόρβορον τοῦ βυθοῦ ἀλλ' εἰς μάτην. Ὁ φίλος μου μετ' ἀνυπομονησίας μὲ ἠρώτα ἐὰν αἱ προσπάθειαί μας δὲν θὰ ἀπέβαινον εἰς μάτην. Ἐγὼ εἶχον ἐλπίδας. Ἐφρόνουν ὅτι θὰ ἦτο κεκαλυμμένον ἐκ τῶν λίθων καὶ τῶν ὑδάτων. Ἀνεσκάλευσεν ἐπανειλημμένως τὸν βόρβορον. Ἔθεσα τὰς χεῖράς μου ἐντὸς αὐτοῦ ἀλλ' εἰς μάτην. Ὁ φίλος μου ἀπελπισθεὶς ἀνῆλθε. Μὲ εἰδοποίησεν ὅτι θὰ ἔφευγε διὰ τὴν οἰκίαν, καθόσον ὡς ἐφρόνει, τὸ κιβώτιον δὲν εὑρίσκετο ἐντὸς τοῦ φρέατος.

Ἀπεφάσισα καὶ ἐγὼ νὰ ἀνέλθω ἀπηλπισμένος,

Καθ' ἣν στιγμὴν ἀνηρχόμην καὶ εἶχον θέσει τὴν χεῖρά μου εἰς μίαν ὀπὴν τοῦ φρέατος, ἔψαυσα κάτι στερεόν. Ἀμέσως μοῦ ἦλθεν ἡ ἰδέα περὶ τοῦ κιβωτίου. Παρετήρησα προσεκτικώτερον καὶ εἶδον πράγματι ὅτι ἦτο τὸ κιβώτιον. Ἔθεσα ἐντὸς τῆς ὀπῆς βαθύτερον τὴν χεῖρά μου.

Μετ' ὀλίγα λεπτὰ κατώρθωσα νὰ τὸ ἐξαγάγω ἐκ τῆς ὀπῆς καὶ νὰ τὸ κομίσω ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας. Ἐσκέφθην ἐπὶ πολὺ πῶς τὸ κιβώτιον εἶχεν εἰσέλθει εἰς τὴν ὀπὴν ἐκείνην εἰς τὴν ὁποίαν ἔπρεπε νὰ τὸ εἶχε ἐναποθέσῃ προσεκτικὴ χείρ. Εἰς μάτην ἐσκέφθην καὶ ἐσχεδίασα πῶς ἦτο δυνατὸν ἓν τοιοῦτον ἀντικείμενον νὰ εἰσέλθῃ τυχαίως εἰς τοιαύτην θέσιν. Κατέληξα εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἐπρόκειτο περὶ θαυμασίου τυχαίου γεγονότος, συμβαίνοντος ἅπαξ εἰς τὴν ζωήν μας.. Ὅταν τὸ καταδιωκόμενον ὑπὸ τῶν κακοποιῶν παιδίον τὸ ἔρριψεν ἐντὸς τοῦ φρέατος, εἰσῆλθε τυχαίως τὸ κιβώτιον ἐκ θείας προνοίας ἐντὸς τῆς ὀπῆς ἐκείνης πρὸς ἀσφάλειαν. Τὸ τοιοῦτον ἐξηγεῖ τὸ μυστικὸν τοῦ πρὸ πολλοῦ ἐξαφανισθέντος καὶ μὴ ἀνευρισκομένου κιβωτίου.

Ἔλαβον μετὰ συγκινήσεως τὸ πολύτιμον κιβώτιον καὶ διηυθύνθην εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ φίλου μου. Παρεκάθητο μελαγχολικὸς καὶ σύννους εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ δείπνου. Ἐπωφελήθην τῆς ἀδιαφορίας του καὶ ἐτοποθέτησα τὸ κιβώτιον ἐντὸς τοῦ πινακίου του. Δὲν δύναμαι νὰ περιγράψω τὴν ἔκπληξίν του. Ἠγέρθη, μὲ ἐνηγκαλίσθη, μοῦ ἔσφιγξε τὴν χεῖρα καὶ μὲ ἐφίλησεν.

Ὁ ἀτυχὴς Ralph ἀπέθανε πρὸ πολλοῦ, γνωρίζω ὅμως ὅτι ἡ γηραιὰ μήτηρ του ἐχάρη μεγάλως διὰ τὴν ἀνεύρεσιν τοῦ κιβωτίου, καὶ ἔμαθον ὅτι ἐκ τῶν εἰς αὐτὸ ἐμπεριεχομένων ἐγγράφων ἀνεγνωρίσθησαν τὰ δικαιώματα τῆς ἰδιοκτησίας τὰ ὁποῖα εἶχεν ἡ οἰκογένεια ἐπὶ τοῦ διαμφισβητουμένου ἀγροῦ.

Ἡ ἀνωτέρω ἱστορία προέρχεται ἐκ τῆς πραγματικότητος. Εἶναι ἓν ἐκ τῶν ἀγνώστων ἐπεισοδίων τοῦ ἐμφυλίου πολέμου. Εἰς τὴν ἀνωτέρω διήγησιν ἄξιον προσοχῆς εἶναι πῶς ἡ θεία πρόνοια ἐφύλαξε τὸ κιβώτιον εἰς ἀσφαλὲς μέρος τοῦ φρέατος διὰ νὰ διασωθῶσι τὰ πολύτιμα ἔγγραφα.

ΜΕΤ' ΟΛΙΓΑΣ ΣΤΙΓΜΑΣ ΑΝΗΛΘΕ ΜΕ ΤΟ ΚΙΒΩΤΙΟΝ

ΔΙΑΛΕΓΜΕΝΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

Η ΞΑΝΘΟΥΛΑ

«Μ' ἀρέσ' ἡ θάλασσα γιατὶ μοῦ μοιάζει,
μ' ἀρέσει, σ' ἄκουσα νὰ λὲς κρυφά,
πότε ἀγριεύεται, βόγγει, στενάζει,
καὶ πότε ὁλόχαρη παίζει γελᾷ».

«Δὲν εἶν' ὁλόξανθη σὰν τὰ μαλλιά μου;
Δὲν εἶν' ὁ κόρφος μου σὰν τὸν ἀφρό;
Μέσα στὰ μάτια μου τὰ γαλανά μου
δὲν ἔχω κύματα, τάφο, οὐρανό;

«Μ' ἀρέσ' ἡ θάλασσα γιατὶ μοῦ μοιάζει
κι' ἂς ἔχῃ μέσα της κόσμο θεριά...
Μὴ στὴν καρδοῦλά μου, μὴ δὲν φωλιάζει
ἀγάπη ἀχόρταγη, σκληρὴ φωτιά;»

Κ' ἐγὼ ἐχαιρόμουνα ποῦ χολιασμένη
φαρμάκι μ' ὤσταζες μέσ' τὴν ψυχή,
τὴ ζήλια σου ἔβλεπα ξαγριωμένη
'ς τὰ χείλη σου ἔβραζε κάθε πνοή.

Τότ' ἐκρεμάστηκα 'στὴν τραχηλιά σου,
τὴ φλόγα σώσβυσα μὲ δυὸ φιλιά
τὴν ὄψι ἐβύθισα μὲς 'ς τὰ μαλλιά σου
'ς τὸν κόρφο σου ἔστησα κρυφὴ φωλιά.

«Κῦμά μου ἀνήμερο, ψυχή μου φθάνει·
Μὴ μ' ἀγριεύεσαι, πλάγιασ' ἐδῶ...
Θᾶμαι γιὰ σένανε γλυκὸ λιμάνι...
Τί ἀξίζει ἡ θάλασσα χωρὶς γιαλό;»

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ

ΕΡΩΤΟΣ ΤΕΧΝΑΙ

Ἀνάθεμά του τὸν χειμό, τὸν γέρο τὸν Γενάρη!
Δὲν ἔχει γι' ἄρρωστους καϋμό, γι' ἀγαπημένους χάρι,

Μόν' κάνει παγωνιὰ πολλή, κλεῖ μέσα τὴν κυρά μου·
κι' ἐγὼ στεροῦμαι τὸ φιλὶ κι' αὐτὴ τὴν συντυχιά μου!

Παπᾶ, τὸ χέρι σου φιλῶ—ποῦ νἄχω τὴν εὐχή σου!—
Καὶ τὸν Θεὸ παρακαλῶ νὰ σώσῃ τὴν ψυχή σου.

Μὲ παίρνεις τώρα τῶν Φωτῶ, μαζί σου νὰ γυρίσω,
τὸν Ἁγιασμὸ νὰ σοῦ κρατῶ, νὰ σοῦ κρατῶ τὸ ἴσο;

Νὰ βγοῦμε τὸ κουρνὸ-πουρνὸ ν' ἁγιάσουμε στὴν γύρα,
κάθε ρωμηὸ καὶ χριστιανό, κάθ' ὀρθοδόξου θύρα.

Σὺ ψαλλουρίζεις μίαν εὐχὴ στ' ἀρχοντοσπίτια 'πάνω'
ἐμὲ μοῦ σφίγγετ' ἡ ψυχὴ κι' ὅλο τὸ ἴσο χάνω.

Ἐσὲ σ' ἀρέσῃ ἂν σοῦ φιλᾷ τὸ χέρι καμμιὰ χήρα·
ἐμὲ μ' ἀρέσει καὶ καλὰ μὲς στῆς Λενιῶς τὴ θύρα.

Σὺ τῆς φωτίζεις τὸν γονιό, καὶ λὲς τὸ «'ν Ἰορδάνῃ»
ἐγὼ χαϊδεύω τὸ Λενιὸ καὶ τὸ ρωτῶ τί κάνει.

Σὺ παίρνεις γιὰ φωτιστικὸ ἓν ἄσπρο τσακισμένο,
κι' ἐγὼ ἕνα φιλὶ γλυκὸ καὶ μοσχομυρισμένο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΙΖΥΗΝΟΣ

Η ΕΥΤΥΧΙΑ

Καθόμαστε σὰν πάντα οἱ δύο
βράδυ στὸ σπίτι ἀντικρυστά της
γυρμένος ἤμουν στὸ βιβλίο
καὶ ἦτανσκυμμένη στὴ δουλειά της.

Καὶ τὸ βιβλίο αὐτὸ ἦταν στίχοι,
ψυχὴ ἀπὸ λάμψι καὶ ἁρμονία
ἔτσι ἐκεῖ τ' ἄνοιξα στὴν τύχη,
καὶ νὰ τί διάβασα: «Εὐτυχία»!

«Λουλοῦδι, σὲ ποιὰ χώρα ἀνθίζεις,
σὲ ποιὸ γιαλὸ μαργαριτάρι;
Ἀστέρι, ποιὲς μεριὲς φωτίζεις,
καὶ ποιὲς καρδιές, οὐράνια χάρι;

«Ποῦ Χερουβείμ, φτερὰ διπλώνεις;
Νεράϊδα, ποῦ δροσολογιέσαι;
Εἶσαι διαμάντι καὶ δὲ λυώνεις
ἢ καταχνιὰ εἶσαι καὶ σκορπιέσαι;

«Ἄδης, Παράδεισος σὲ κρύβει;
Στὸν κόσμον ἢ στὴν ἐρημιά,
μέσ' σὲ παλάτι ἢ σὲ καλύβι,
πές μου, ποῦ βρίσκεσ' Εὐτυχία;»

Δίχως τὰ μάτια ἀπ' τὴ δουλειά της
νὰ τὰ σηκώσῃ, ἐ δ ῶ! ἀπεκρίθη
τρεμουλιαστὴ μὲ τὴ λαλιά της
μιὰ μουσικὴ στὸ σπίτι ἐχύθη.

Κ' ἕνα καρδιόχτυπο μὲ πιάνει,
κ' ἀμίλητη λαχτάρα αἰφνίδια,
γιατὶ πῶς ἄκουσα μοῦ ἐφάνη
τὴν Εὐτυχία τὴν ἴδια!

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΟΥ

ΤΕΡΓΕΣΤΗ - ΒΕΝΕΤΙΑ - ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ - ΠΑΤΡΑΙ - ΚΑΛΑΜΑΙ

Η «CARNIOLIA» ἓν τῶν καλλιτέρων, νεωτέρων, καίτοι οὐχὶ μεγαλειτέρων ἀτμοπλοίων τοῦ Αὐστριακοῦ Λόϋδ, ἔμελλε ν' ἀναχωρήσῃ ἐκ Τεργέστης τῇ 7)20 Ἰουλίου 1909 διὰ τὴν γραμμὴν τῆς Ἀνατολῆς, ὡς Greco Orientale, προσεγγίζον τουτέστι εἰς πλείονας λιμένας τοῦ μετὰ μίαν ἡμέραν διὰ τὴν Ἀνατολὴν ὡσαύτως ἀναχωροῦντος κατ' εὐθεῖαν «Celere».

Μέλλων νὰ ἐπανέλθω οἴκαδε ἐξ Ἑλβετίας, μετὰ μηνιαίαν περίπου διαμονὴν ἐκεῖ, προὐτίμησα τοῦ κατ' εὐθεῖαν τὸ πρῶτον, ἐπιθυμῶν ν' ἀπολαύσω ἐπὶ δύο ἡμέρας πλειότερον οὐ μόνον τὴν θαλασσίαν εὐχαρίστησιν ἀλλὰ καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς ὠφέλειαν.

Ὑπῆρχε δὲ καὶ ἄλλος λόγος διὰ τὸν ὁποῖον προὐτίμησα τὴν διὰ τῆς γραμμῆς ταύτης ἐπάνοδον. Ἡ «Καρνιολία» ἔμελλε νὰ προσεγγίσῃ κατὰ τὴν ἑβδομάδα ἐκείνην εἰς Κεφαλληνίαν, διότι τὰ τῆς γραμμῆς ταύτης ἀτμόπλοια προσεγγίζουν ἐναλλὰξ εἰς Κεφαλληνίαν ἢ Ζάκυνθον ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος. Διακαῶς ἀπὸ πολλοῦ ἐπεθύμουν νὰ ἐπισκεφθῶ τὴν Κεφαλληνίαν, ἐκ Κεφαλλήνων καὶ ἐγὼ καταγόμενος, ἤκουον δὲ καὶ τόσα περὶ τῶν προόδων τὰς ὁποίας, τῇ ἀρωγῇ εὐπόρων Κεφαλλήνων, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐποιήσατο ἡ πρωτεύουσα αὐτῆς, τὸ Ἀργοστόλιον, ὥστε ἐθεώρουν ὡς παράλειψιν σχεδὸν νὰ μὴ ἐπωφεληθῶ τῆς προσφερομένης μοι εὐκαιρίας.

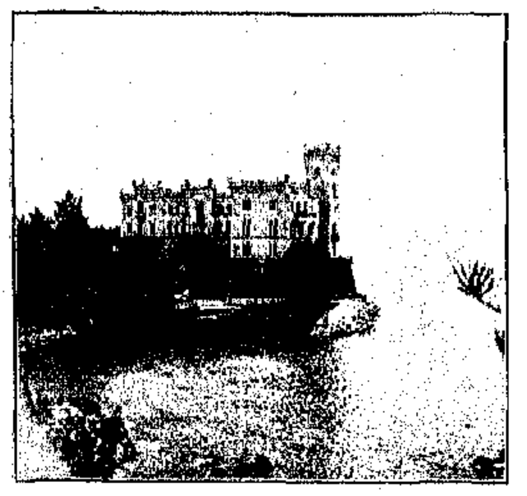

ΤΟ ΜΙΡΑΜΑΡ

Ἐννοεῖται ὅτι ἔπρεπε νὰ διέλθωμεν τῶν Μεδιολάνων. Οἱ Ἰταλικοὶ ὅμως σιδηρόδρομοι οὔτε ἐπὶ ταχύτητι, οὔτε ἐπὶ τάξει διακρίνονται, πόρρω δ' ἀπέχουσι τῶν Γερμανικῶν καὶ Αὐστριακῶν σιδηροδρόμων. Ὄρθιοι σχεδόν, καίτοι ἐν πρώτῃ θέσει, διήλθομεν τὸ ἀπὸ Μεδιολάνων εἰς Ἐνετίαν διάστημα, ἀλλ' ἐπειδὴ οὐδὲν κακὸν καλοῦ ἄμικτον, μόλις ἐπιβάντες τῆς ἁμαξοστοιχίας, διεκρίναμεν ἱερέα, ὅστις ἀκούσας ἡμᾶς Ἑλληνιστὶ συνδιαλεγομένους, ἐν τῇ ἰδίᾳ γλώσσῃ μᾶς προσεφέρθη λίαν εὐγενῶς ὡς ὁδηγός, ἦν δὲ οὗτος ὁ ἐφημέριος τῆς ἐν Ἐνετίᾳ Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, Ἀρχιμανδρίτης Ἀγαθάγγελος Ξηρουχάκης, Κρὴς τὴν πατρίδα. Εὐπαίδευτος καὶ ἐξαίρετος ἄνθρωπος, ἀγαπώμενος καὶ ἐκτιμώμενος παρ' ὅλων ἐν γένει ἐν Ἐνετίᾳ, μᾶς παρέσχε τὴν πολύτιμον αὐτοῦ συναναστροφήν, ὡς ξεναγὸς ἰδίως κατὰ τὴν ὀλιγοήμερον ἐν τῇ πόλει τῶν Δογῶν διαμονὴν ἡμῶν.

Βραχεῖα ἢ μακρὰ ἡ ἐν Ἐνετίᾳ διαμονή, ζωηρὰν πάντοτε ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀφίνει ἀνάμνησιν, ἰδίως εἰς τὸν κατὰ πρῶτον αὐτὴν ἐπισκεπτόμενον. Πανάρχαια καὶ ὅμως ἀκόμη μεγαλοπρεπῆ μέγαρα ἑκατέρωθεν τῆς παραλίας ἁπλούμενα, πινακοθῆκαι, διώρυγες, πλατεῖα Ἁγίου Μάρκου, πλατεῖα τῶν Δούλων (Piazza dei Schiavoni), Γέφυρα Στεναγμῶν (Ponte dei Sospiri), ποικίλων βιομηχανημάτων καταστήματα, ὅλα ἀπαστράπτοντα, ὅσα ἐν γένει φυσικὰ καὶ ἐπίκτητα δῶρα ἡ ἰδιόρρυθμος τοῦ Ἀδρία νύμφη προσφέρει τῷ διαβάτῃ, ὡς ὄνειρον θερινῆς νυκτὸς ἐπὶ μακρὸν χρόνον παρελαύνουν πρὸ τῆς διανοίας του. Δι' ἡμᾶς ἰδίως τοὺς Ἕλληνας ἡ πόλις αὕτη κέκτηται ἰδιαιτέραν ἀξίαν καὶ σπουδαιότητα.

Ἐνταῦθα ἱδρύθη, ὡς γνωστόν, τὸ πρῶτον Ἑλληνικὸν τυπογραφεῖον καὶ ἐν τῷ Ἑλληνικῷ ναῷ τῆς Ἐνετίας σώζονται, πλὴν ἄλλων πολυτίμων λειψάνων ἀρχαιότητος, πανάρχαια ἐπὶ περγαμηνῆς χειρόγραφα. Σήμερον ζῇ ἐν μέσῳ μόνον ἀρχαιοτήτων, περιβεβλημένη τὸ ἔνδοξον αὐτῆς παρελθὸν καὶ μεγαλεῖον, μόνον δὲ ἔργον νεωτέρας προόδου καὶ γιγαντιαίας ἀληθῶς ἀναπτύξεως παρουσιάζει τὸ Lido, θαυμάσιον ἐπὶ χλοεροῦ νησιδίου ἀπέναντι αὐτῆς πρὸς παραθερισμὸν ἐνδιαίτημα. Ὁ ἐπισκεπτόμενος τὸ Lido νομίζει ὅτι δι' αὐτοῦ ἀρχίζει σχεδὸν ἡ πόλις αὕτη ν' ἀναγεννᾶται. Ἀποικία Ἀρμενίων, πλουτισθέντων ἐξ αὐτοῦ, τὸ Lido κέκτηται ὡραίας δενδροστοιχίας καὶ Λεωφόρους, ξενοδοχεῖα πολυτελῆ, ἓν πρὸ πάντων τοιοῦτον, διὰ τὸ ὁποῖον ἐδαπανήθησαν ἑκατομμύρια, περιέχει 400 δωμάτια, αἰθούσας πολυτελεστάτας, διπλάσιον τοὐλάχιστον τοῦ ἡμετέρου Ἀκταίου, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ὁ θεώμενος τὸ πρὸ αὐτοῦ ἁπλούμενον στρῶμα τῆς Ἀδριατικῆς ἐνθυμεῖται τὸ Φάληρον καὶ τὸν Σαρωνικόν, ἀλλ' ἐν πολλῷ εὐρυτέρῳ ὁρίζοντι.

Μετὰ πλείστης ὅσης εὐχαριστήσεως ἐπανεῖδον τὴν Τεργέστην, τὴν ἄλλην ταύτην ὡραίαν τοῦ Ἀδρία θυγατέρα, Ἑλληνικωτέραν δὲ τῶν ἄλλων παραλίων εὐρωπαϊκῶν πόλεων.

Ἐν Τεργέστῃ, πανταχοῦ σχεδὸν τῆς πόλεως, ἰδίως δὲ ἐν τῷ Corso, ἀκούεις λαλουμένην τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ ὑπὸ ὁμογενῶν καὶ ὑπὸ μὴ τοιούτων, ἐνίοτε δὲ καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς καταστήμασι ἀπαντᾷ τις νεάνιδας ὁμιλούσας τὴν Ἑλληνικὴν καὶ ἐπιγραφὰς ἐνιαχοῦ βλέπεις Ἑλληνικάς. Τὰ ἔξωθεν τοῦ Τεργεσταίου καφενεῖα εἶναι πλήρη πολλάκις Ἑλληνικοῦ κόσμου, ἐν περιλήψει πατῶν τις τὸ ἔδαφος τῆς Τεργέστης, προαισθάνεται τὴν Ἀνατολήν. Ἡ πόλις αὕτη προώδευσε πολὺ κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη. Εἰς τὰς περιστεφούσας αὐτὴν πανταχόθεν περικαλλεῖς ἐπαύλεις προσετέθησαν καὶ ἕτεραι, ἠγέρθη ἐπὶ τοῦ ὑψώματος Opsina μαρμάρινος ὀβελίσκος, ἐφ' οὗ ἀνέρχεταί τις δι' ὀδοντωτοῦ σιδηροδρόμου, ἐνῷ εἰς τὸ βάθος τοῦ κόλπου τὸ Miramar ἐπὶ τῆς θαλάσσης κατοπτριζόμενον, τοῦ ὁποίου δὲ τὰ μαρμάρινα κράσπεδα λείχει τὸ ἄστατον καὶ ποτὲ μὲν ἤρεμον ἄλλοτε δὲ ἄγριον τῆς Ἀδριατικῆς κῦμα, ὑπεθυμίζει ποῦ ἡ ἡ φιλοδοξία ὠθεῖ ἐνίοτε τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸν ἀτυχῆ Μαξιμιλιανόν, ἐκ φιλοδοξίας τυφλῆς, καταλιπόντα τὸν ἐν Miramar ἐπίγειον αὐτοῦ παράδεισον καὶ ἀνταλλάξαντα τὸ Αὐτοκρατορικὸν στέμμα ὅπερ ἐπεδίωκε καὶ ἐπί τινα χρόνον περιεβλήθη μὲ δολοφόνον τῶν Μεξικανῶν σφαῖραν.

Ἀλλ' ἡ Τεργέστη προώδευσε καὶ ὑπὸ ἄλλας ἐπόψεις ἀπὸ τινων ἐτῶν, οὐσιωδῶς μάλιστα, τὴν δὲ προτέραν αὐτῆς στασιμότητα καὶ ἐν μέρει παρακμὴν διεδέχθη πορεία ὅλως ἐναντία. Μέχρι τῶν μέσων περίπου τοῦ παρελθόντος αἰῶνος ἡ πόλις αὕτη διενήργει σπουδαῖον ἐμπόριον, ἰδίως διὰ μεταφορὰς ἐμπορευμάτων (transit) εἰς τὴν Ἄνω Αὐστρίαν, μέρος τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Ἰταλίας ὡσαύτως. Τῶν ἐργασιῶν τούτων πολλὰς τῇ ἀφήρεσεν ἡ Ἰταλία διὰ συναγωνισμοῦ τῆς Ἐνετίας, τῆς Ἀγκῶνος, ἐξόχως δὲ τῆς Γενούης καὶ ἡ Τεργέστη ἤρξατο παρακμάζουσα, ἵνα δὲ τὴν ἀνορθώσῃ καὶ βαθμηδὸν ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν προτέραν εὔκλειαν ἡ Αὐστριακὴ κυβέρνησις ἔλαβεν ἀπὸ τινων ἐτῶν σπουδαῖα πρὸς τοῦτο μέτρα. Πλὴν ὀκτὼ ἑκατομμυρίων κορωνῶν, τὰς ὁποίας κατ' ἔτος πληρώνει ὡς ἐπιχορήγησιν τῇ ἑταιρίᾳ τοῦ Λόϋδ, τῇ παρέσχε καὶ ἑτέραν εὐκολίαν· τῇ ἔδωκε 17 1)2 ἀκόμη ἑκατομμύρια κορωνῶν πρὸς ναυπήγησιν νέων ἀτμοπλοίων μεγάλων, τινὰ τῶν ὁποίων εἶναι ἀληθῆ πλωτὰ μέγαρα, ἐπὶ πολυτελείᾳ διακρινόμενα, πρόκειται δὲ ἤδη, ὅπως μὲ διεβεβαίωσεν ὁ πλοίαρχος τῆς «Carniolia», ν' ἀγοράσῃ καὶ τὸν ἐν Sant Andrea, πλησίον τῆς Τεργέστης ναύσταθμον τοῦ Lloyd, χρησιμοποιοῦσα αὐτὸν δι' ἑαυτήν, καὶ διευκολύνουσα τὸ Lloyd πρὸς ἵδρυσιν ἑτέρου πολλῷ μεγαλειτέρου ναυσταθμου.

Προέβη καὶ εἰς ἑτέρας βελτιώσεις, σπουδαιοτέρας ἴσως τῆς προηγουμένης. Ὠκοδόμησε καὶ ἐξακολουθεῖ οἰκοδομοῦσα καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς προκυμαίας, εὐρύνουσα καὶ ἐπεκτείνουσα ταυτοχρόνως αὐτήν, πελωρίους ἀποθήκας πρὸς ἀποθήκευσιν ἐμπορευμάτων καὶ γαιανθράκων, τελωνειακὰ γραφεῖα, φυλακεῖα καὶ ἄλλα τοιαῦτα, ὅλα ταῦτα ἀποτελοῦντα τὸν νέον λιμένα (Porto Nuovo) ἐπὶ ἐκτάσεως χιλιομέτρων καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς παραλίας ἁπλούμενα.

Εἰς τὸ μέρος τοῦτο ἑταιρεία κεφαλαιούχων πρόκειται ἤδη νὰ οἰκοδομήσῃ καὶ παμμέγεθες ξενοδοχεῖον, διότι ἡ Τεργέστη, καίτοι μὴ στερουμένη ξενοδοχείων, δὲν κέκτηται ὅμως τοιαῦτα ἀνάλογα πρὸς τὴν σημερινὴν αὐτῆς σπουδαιότητα.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΙΩΡΥΞ ΤΗΣ ΒΕΝΕΤΙΑΣ

Καὶ παρέχει, πρὸς τὸ Miramar, ποικίλα πανδοχεῖα καὶ ὕπαιθρα ἑστιατόρια, ἐν οἷς οἱ κάτοικοι ἀδιακρίτως κοινωνικῶν τάξεων, διέρχονται τὰ δειλινὰ καὶ ἑσπέρας αὐτῶν.

Ἐν περιλήψει ἡ πόλις αὕτη ἐποιήσατο ἀπὸ χρόνου ἅλματα σχεδὸν ἀληθῆ. Τὸ μέγαρον, ἐν ᾧ τὸ ταχυδρομεῖον καὶ τηλεγραφεῖον οὐδαμοῦ ἀλλαχοῦ ὑπάρχει. Πανταχοῦ δὲ συναντᾷ τις τὴν ἀνάπτυξιν καὶ πρόοδον γοργῷ βήματι βαίνουσαν, ὁ δὲ πρὸ ἐτῶν ἐπισκεφθεὶς τὴν Τεργέστην καὶ ἐπαναβλέπων αὐτὴν ἀναγνωρίζει ἔτι μᾶλλον τὴν πρόοδον ταύτην. Ὅτε, ἐξερχόμενος τοῦ λιμένος, ἀπὸ τοῦ καταστρώματος τοῦ ἀτμοπλοίου ἐθεώμην ὅλα ταῦτα, ἐσκεπτόμην πόσον εὐδαίμονες εἶναι οἱ ὑπὸ πατρικῶν κυβερνήσεων κυβερνώμενοι λαοὶ καὶ πόσον κακοδαίμονες οἱ ὑπὸ ἐναντίων, ἰδίως δ' ἐκείνων, αἵτινες ὑπὸ προσωπεῖον συνταγματικοῦ πολιτεύματος διὰ φορολογιῶν ἐπὶ φορολογιῶν καὶ αὐθαιρέτων μέτρων ἐννοοῦν νὰ ἐπιβληθῶσι.

Διεπλεύσαμεν τὴν Ἀδριατικὴν ὡς ἄλλην λεκάνην ἀτάραχον, ὑπενθυμίζουσαν ἡμῖν τὰς ἀλησμονήτους τῆς Ἑλβετίας λίμνας. Ὁ πλοίαρχος ἡμῶν Δαλματός, ἐξαίρετος ἀνήρ, μᾶς ὑπέσχετο. ἐξετάζων τὸν ὁρίζοντα, γαλήνιον μέχρι Κερκύρας τοὐλάχιστον θάλασσαν, διότι ἐπανελάμβανε συνεχῶς καὶ μετά τινος ὑπερηφανείας μάλιστα:

— Ἐγὼ εἶμαι τοῦ καλοῦ καιροῦ ὁ πλοίαρχος! Καὶ μολαταῦτα, μοὶ λέγει αἴφνης, καὶ τόσον μεγάλη γαλήνη εἰλικρινῶς δὲν μ' εὐχαριστεῖ. Προτιμῶ τὴν μὲ ὀλίγην αὔραν ἢ καὶ ὀλίγον ἄνεμον γαλήνην.

— Ἀλλὰ διατί; Κύριε πλοίαρχε, τὸν ἠρώτησα.

— Διότι ἡ ὑπερβολικὴ νηνεμία στενοχωρεῖ μᾶλλον, ἀπήντησεν, ὅπως καὶ ἡ παρὰ πολὺ καλὴ καὶ ἄνευ μικρῶν τινων ἰδιοτροπιῶν γυνή. Δὲν εἶσαι σύμφωνος κατὰ τοῦτο;

— Ὅπως καὶ τὰ χωρὶς ἀκάνθας ὅλως διόλου ῥόδα δὲν εἶναι τὰ μᾶλλον εὔοσμα, τῷ ἀπήντησα. Τὸ οὐσιῶδες ὅμως καὶ δυσχερὲς εἶναι νὰ μὴ ὑπερβαίνουν αἱ ἰδιοτροπίαι τὸ ὅριον τοῦ μετρίου, τοῦτο δὲ δυστυχῶς εἶναι πολὺ σπάνιον.

Καὶ μὲ τοιαύτας εὐφυολογίας διασκεδάζομεν τοῦ διάπλου τὴν μονοτονίαν.

Ἡ θάλασσα, λέγει ὁ Jules Verne ἐν μιᾷ τῶν μυθιστοριῶν του, εἶναι τὸ κατ' ἐξαίρεσιν πεδίον, ἐν ᾧ ἐξασκοῦνται αἱ ἀνθρώπιναι δυνάμεις, τὸ δ' ἐπ' αὐτῆς πλέον σκάφος ἡ ἀληθὴς τοῦ πολιτισμοῦ ἅμαξα. Ἐὰν ἡ ὑδρόγειος ἦτο ἀπέραντος μόνον ἤπειρος δὲν ἠθέλομεν γνωρίζει ἴσως οὔτε τὸ χιλιοστὸν αὐτῆς μέρος, παρὰ πάσας τῶν νεωτέρων αἰώνων τὰς προόδους. Βουνὰ ἀπροσπέλαστα, ἔρημοι πόλων κατεψυγμένων, λειμῶνες ἀπέραντοι, ἐν Ἀμερικῇ καὶ ἀλλαχοῦ, καύσωνες, ἀσθένειαι, κίνδυνοι ἀγρίων, ὅλα ταῦτα προσκόμματα ἀνυπέρβλητα. Πολλάκις εἴκοσι μίλια ἐρήμου μᾶς χωρίζουν πλειότερον ἢ πεντακόσια ὠκεανοῦ.

Ἡ «Καρνιολία» ἐν τούτοις, ἠρέμα διασχίζουσα, φαιδρὰ καὶ ὑπερήφανος ὅπως ὁ πλοίαρχος αὐτῆς, τὰ ὑγρὰ τοῦ Ἀδρία κέλευθα, μᾶς ἔφερε περὶ δείλην τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἀπέναντι τῆς περιφήμου Λίσσης ὅπου πρὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν συνεκροτήθη ἡ μεταξὺ Αὐστριακῶν καὶ Ἰταλῶν ἀείμνηστος ναυμαχία.

Ἐσυλλογιζόμην διερχόμενος τὸ μέρος ἐκεῖνο ὅτι μερικὰ ἔθνη ἢ λαοὶ ἔχουσι τύχην ἐξαιρετικὴν ὑπενθυμίζουσαν τοὺς ἀρχαίους Εὐμενίδας, τοὺς ὁποίους ἡ νίκη ἐστεφάνωνε κοιμωμένους. Νικῶνται ἐν Λίσσῃ κατὰ κράτος οἱ Ἰταλοὶ καὶ ὅμως χάρις εἰς τὸν τότε πανίσχυρον Ναπολέοντα Γ' τοῖς δίδεται συγχρόνως ἡ Ἐνετία. Ἔχομεν ἀπ' ἐναντίας πλησίον ἡμῶν λαόν, τὸν ὁποῖον περιττὸν νὰ ὀνομάσω, ὑπερβαίνοντα ἴσως καὶ τῶν ἀρχαίων Σπαρτιατῶν τὴν ἀνδρείαν, ἐπὶ ἥμισυ περίπου αἰῶνα μαχόμενον πρὸς ἀνάκτησιν τῆς ἐλευθερίας του, τὴν ὁποίαν ὅμως ἡ εὐσυνείδητος Εὐρώπη δὲν ἐννοεῖ νὰ τῷ παραχωρήσῃ, εἰμὴ ψυχίον πρὸς ψυχίον, διότι τοῦτο ἀπαιτεῖ τὸ συμφέρον αὐτῆς. Ὅτε διεκοίνωσα τὰς σκέψεις ταύτας εἰς τὸν παρ' ἐμοὶ κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην ἱστάμενον πλοίαρχον, μελαγχολικῶς κατανεύσας ἠρκέσθη νὰ μοὶ ἀπαντήσῃ:

— None' che pur troppo vero! Ἀληθέστατον!

Ἡ προσέγγισις ἐν Βριντίζι, ὅπου ἀφίχθημεν περὶ τὸ μεσονύκτιον τῆς ἐπιούσης, οὐδὲν προσφέρει ἄλλο πλὴν τῆς ἀποβιβάσεως καὶ ἐπιβιβάσεως ἐπιβατῶν, τῆς ὁποίας καὶ αὐτῆς ἐστερήθημεν, διότι ὅλοι οἱ ἐξ Εὐρώπης ἐπιβάται προτιμοῦν τὸ Celere, μέλλον νὰ διέλθῃ τὴν ἐπαύριον νύκτα.

Ὁ πλοίαρχος ἄλλως τε μοὶ λέγει ἄλλο τι, ὅπερ μ' ἐκπλήττει: ὅτι τὰ τῆς ἡμετέρας γραμμῆς ἀτμόπλοια τοῦ Λόϋδ οὐδένα σχεδὸν ἐπιβάτην λαμβάνουν ἀπὸ Βριντίζι, προσεγγίζουν δὲ μόνον πρὸς παραλαβὴν τῶν ἐξ Εὐρώπης δι' Ἑλλάδα ταχυδρομικῶν φακέλλων, διὰ δὲ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ἡ ἑταιρία λαμβάνει παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως 80,000 φράγκα κατ' ἔτος, πλὴν ὅσου πληρώνεται καὶ δι' ὅσους φακέλλους λαμβάνει τὸ τὴν ἐπιοῦσαν διερχόμενον Celere. Δὲν ἦτο δίκαιον αἱ ἐπιχορηγήσεις αὗται νὰ δίδωνται εἰς Ἑλληνικὴν Ἑταιρίαν, διότι πλὴν τῆς Πανελληνίου, ἥτις μετὰ τὴν σύγκρουσιν τῆς «Θεσσαλίας» μὲ τὴν «Taormina» δὲν δύναται νὰ προσεγγίσῃ εἰς Ἰταλικοὺς λιμένας, ὑπάρχουσιν ἄλλαι, ἡ τοῦ Τζῶν Μάκδουαλ μεταξὺ αὐτῶν, προσεγγίζουσαι;

Μὲ τὸ λυκαυγὲς τῆς ἐπιούσης βλέπομεν μακρόθεν τὰ ξηρὰ καὶ ἄγονα, ἰδίως δὲ ἄγρια τῆς Ἀλβανίας βουνά, ὑπενθυμίζοντα ἡμῖν καὶ ἴσως ἐξηγοῦντα τοὺς ἀγρίους τὴν ὄψιν ἐν μέρει κατοίκους τῆς χώρας ἐκείνης, διότι, ὅπως λέγει καὶ ὁ Quatrefages, ἡ τοπογραφικὴ μιᾶς χώρας θέσις ἐπηρεάζει τὸν χαρακτῆρα τῶν κατοίκων αὐτῆς. Ποία τφόντι διαφορὰ μεταξὺ τῆς Ἀλβανικῆς παραλίας, τὴν ὁποίαν τὸ δρέπανον τῆς καλλιεργείας, ἄμεσος συνέχεια τῆς σμίλης τοῦ πολιτισμοῦ, ἀκροθιγῶς μόνον ἔθιξε μέχρι τοῦδε, καὶ τῆς ἀπέναντι αὐτῆς παραλίας τῆς Μεσημβρινῆς Ἰταλίας καθ' ὅλην τὴν Manfre Jonia καὶ μέχρι τῆς Bari, ὁμαλῆς καὶ καταφύτου, ἐφ' ἧς

ΜΙΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΗ ΕΙΚΩΝ ΤΗΣ ΒΕΝΕΤΙΑΣ

στρεφόμενον τὸ βλέμμα ἀποζημιοῦται ἐκ τῆς μονοτόνου καὶ ζοφερᾶς τῶν Ἀλβανικῶν ὀρέων θέας!

Περὶ τῆς Κερκύρας καὶ τῶν φυσικῶν καὶ ἐπικτήτων αὐτῆς καλλονῶν, ἰδίως δὲ περὶ τῶν πρώτων, ἐγράφησαν μέχρι τοῦδε τόσα, ὥστε περιττὴ καθίσταται πᾶσα νέα περὶ αὐτῆς ἀφήγησις καὶ περιγραφή, ἀφοῦ καὶ ἡγεμόνες τὸν μαργαρίτην τοῦτον τῆς Μεσογείου ἐξελέξαντο ὡς θερινὸν ἐνδιαίτημα. Ἄλλως τε καὶ ἡ ἐπ' ὀλιγίστας ὥρας καὶ ταύτας ὑπὸ φλεγορὸν ἥλιον καὶ ἀφόρητον καύσωνα ἐκεῖ διαμονὴ τοῦ ἀτμοπλοίου δὲν μᾶς ἐπέτρεψε νὰ ἐπισκεφθῶμεν τὰ ἀπαράμιλλα αὐτῆς τοπία, πλὴν τῆς Spianata, τοῦ Γαστουρίου, τοῦ Κανονίου, ὅπου καὶ τὸ Ἀνάκτορον Mon Repos, καὶ τοῦ ὡραίου ἐκείνου ἐν μέσῳ μαγευτικοῦ κολπίσκου νησιδίου, τὸ ὁποῖον ἀγνοῶ τίς βάρβαρος ἀνάδοχος ἐβάπτισε Π ο ν τ ι κ ο ν ῆ σ ι, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλοτε τοιοῦτον ἦτο.

Τὸ Ἀ χ ί λ λ ε ι ο ν ἀπέχον δίωρον τῆς πόλεως, δὲν εἶχον καιρὸν νὰ ἐπισκεφθῶ, ἀλλὰ τὸ ὁμολογῶ, οὔτε καὶ πολλὴν διάθεσιν εἶχον, συλλογιζόμενος τὴν ἄδικον ταύτην δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας ἀπώλειαν. Θὰ ὠφελήσῃ τοὐλάχιστον ὑλικῶς τὸν λαὸν τῆς Κερκύρας ὁ ἐν τῇ νήσῳ αὐτῶν παραθερισμὸς τοῦ πανισχύρου αὐτοκράτορος; Καὶ περὶ τούτου δύναταί τις ν' ἀμφιβάλλῃ, ἐὰν πιστεύσω τοὺς Κερκυραίους παραπονουμένους ὅτι ἐκ Γερμανίας ἐκόμισε καὶ αὐτοὺς τοὺς πρὸς καλλωπισμὸν τοῦ Ἀ χ ι λ λ ε ί ο υ ἁπλοῦς ἐργάτας.

Ἡ ἐκ τῆς ἐθνικῆς ταύτης ἀπωλείας λύπη ἡμῶν ἐμετριάσθη τοὐλάχιστον ἐκ τῆς θέας τῶν ἐν τῇ πόλει προόδων· πλατεῖαι πλακόστρωτοι καὶ ὑπὸ δένδρων κυκλούμεναι, εὐθυγραμμία ὁδῶν ἐν τῇ πόλει καὶ ἐξαίρετοι πρὸς τὰς ἐξοχὰς ἁμαξηταὶ δρόμοι, οἰκοδομαὶ ἐν γένει κομψαί, ἐξαιρέσει τῶν μὲ ἀψῖδας λειψάνων Ἐνετικῆς ἐποχῆς, ἰδίως δὲ ἡ διακρίνουσα τοὺς Κερκυραίους μόρφωσις, ταῦτα πάντα προαγγέλλουν τὸ προσεχὲς τῆς νήσου ταύτης εὐρύτερον μέλλον.

Τὴν αὐτὴν περίπου πρόοδον εὕρομεν καὶ ἐν Πάτραις, ὅπου μετὰ νυκτερινὸν διάπλουν εὐάρεστον συνοδευόμενον ἐν μέρει καὶ ὑπὸ ὡραίας σελήνης, τοῦ πολυτίμου τούτου καὶ παρηγόρου διὰ τοὺς ναυσιπόρους συντρόφου, ἀφίχθημεν λίαν πρωῒ τὴν ἐπαύριον.

Τὰς Πάτρας ζηλεύει ὁ διὰ θαλάσσης φθάνων, ὅταν ἰδίως ἀπὸ τοῦ ἀτμοπλοίου βλέπει τὴν προκυμαίαν, ἐκ τῆς ἐν αὐτῇ ζωῆς κρίνων καὶ περὶ τῆς ἐν τῇ πόλει. Ἀπὸ πρωΐας μέχρις ἑσπέρας, ἀπὸ ὄρθρου βαθέως μᾶλλον μέχρι βαθείας νυκτὸς πολλάκις, κίνησις ἔκτακτος ἐπ' αὐτῆς. Συριγμοὶ πηγαινοερχομένων σιδηροδρομικῶν συνολκῶν, φορτηγαὶ ἅμαξαι ἔνθεν κἀκεῖθεν διευθυνόμεναι, ἀχθοφόροι ὡσαύτως, τὰ ἐπὶ τῆς προκυμαίας καταστήματα καὶ καφενεῖα, ὀλίγιστα ὅμως ταῦτα, ἠνεῳγμένα ἤδη, ἐργάται καὶ ἐν γένει κάτοικοι πρὸς τὸ ἔργον αὐτῶν βαίνοντες, ἰδοὺ ἐν συνόψει ἡ παρουσιαζομένη τῷ ξένῳ εἰκών. Ἐὰν παραβάλητε τὴν προκυμαίαν ταύτην πρὸς τὴν ἡμετέραν, πλημμυροῦσαν σχεδὸν ᾠδείων, καφενείων καὶ τοιούτων καὶ αὐτῶν πλημμυρούντων σχεδὸν τακτικῶς ἐκ κόσμου ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ἐν μακαριότητι διερχομένου τὴν ὥραν του, εἰς φαιδρὰς καὶ κολακευτικὰς δι' ἡμᾶς σκέψεις δὲν θέλετε βεβαίως παραδοθῇ.

Περὶ μεσημβρίαν τῆς ἐπιούσης διεκρίνομεν μακρόθεν τὴν Κεφαλληνίαν, πρὸ αὐτῆς δὲ εἰς ἱκανὴν ἀπόστασιν τὸ θαλάσσιον στρῶμα ἐσπαρμένον ὑπὸ νησιδίων, ὡς νηρηΐδων βαθμηδὸν ἐξερχομένων αὐτοῦ. Κατ' ὀλίγον πλησιάζοντες βλέπομεν βουνὰ γυμνὰ καὶ ἰδιόρρυθμα, ὑπενθυμίζοντα ἐν μέρει τὰ Ἑλβετικά, ἐπὶ δὲ τῶν κλιτύων τῶν βουνῶν καὶ λόφων ἀμπελῶνας καὶ δενδρύλλια, χωρία ἄξια λόγου, κωμοπόλεις σχεδόν, καὶ μετ' αὐτὰς τὸ Ληξούριον.

Εἰσερχόμεθα μετ' οὐ πολὺ εἰς κολπίσκον, θαυμάσιον φυσικὸν λιμένα, ἀριστερόθεν τοῦ ὁποίου κεῖται ᾠκοδομημένον τὸ Ἀργοστόλιον, ἡ πρωτεύουσα τῆς Κεφαλληνίας, ἅμα δὲ τις πατήσῃ τὸ ἔδαφος ἀναγνωρίζει ἀνὰ πᾶν βῆμα τὸν δάκτυλον τῆς προόδου. Ὡραία καὶ σχετικῶς μακρὰ προκυμαία καταλήγουσα εἰς γέφυραν μακρὰν ἐπίσης ἑνοῦσαν τὸ Ἀργοστόλιον μετὰ τῆς ἀπέναντι παραλίας.

Παρὰ τὴν προκυμαίαν οἰκίαι νεόδμητοι, ὄπισθεν αὐτῶν ὁδοὶ στεναὶ μὲν πλὴν κανονικῶς τετμημέναι, ἐν γένει δ' εὐθυγραμμία καὶ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς πόλεως. Ἡ δαπάναις τοῦ προρρηθέντος κ. Βατιάνου, οὗτινος φέρει καὶ τὸ ὄνομα ἡ Λεωφόρος, μακρὰν ὅσον τὸ βλέμμα ἐκτείνεται, περιστοιχισμένη ὑπὸ πασχαλιῶν μεθοδικῶς καὶ ἐν σχήματι ἀλεξηλίων τετμημένων, ὑπερτερεῖ κατ' ἐμὲ καὶ τὴν ἐν Ἀθήναις τοῦ Α. Συγγροῦ. μέσῳ τῆς θαυμασίας ταύτης λεωφόρου, ὡραία δενδρόφυτος πλατεῖα, ἡ τοῦ Δικαστηρίου, κύκλῳ δ' αὐτῆς κομψαὶ οἰκίαι καὶ ξενοδοχεῖα, ἀνώτερα τῶν ἐν Ζακύνθῳ. Ἓν παμμέγεθες τοιοῦτον πρόκειται ἤδη ν' ἀνεγερθῇ διὰ συνεταιρισμοῦ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Κεφαλλήνων, ὅπως ἐν αὐτῷ διέρχωνται τοὺς πρὸς παραθερισμὸν μῆνας.

Γραφικὴ εἶναι καὶ ἡ ἀπέναντι τοῦ Ἀργοστολίου παραλία. Τὸ αὐτῆς ὑπερκείμενον βουνόν, ὁρατὸν μακρόθεν καὶ ἀπὸ τοῦ Ἰονίου πελάγους, μὲ τοὺς περὶ αὐτὸ καὶ [μέσῳ αὐτοῦ λοφίσκους στεφομένους ὑπὸ χωριδίων,—ὁ ξεναγὸς ἡμῶν

ἀναβιβάζει εἰς 366 τὰ ἐν Κεφαλληνίᾳ χωρία, τοῦθ' ὅπερ φρονῶ ὑπερβολὴν—συνδεομένην διὰ δρομίσκων ἐνιαχοῦ δὲ καὶ ὁδῶν ἁμαξητῶν, ὑπενθυμίζει ἐν μέρει τὴν Λομβαρδίαν μὲ τοὺς ἐπὶ τῶν λόφων της ἀρχαίους πύργους καὶ ἐπαύλεις, καταλήγει δὲ καὶ εἰς παραλίαν καὶ μακρὸν ἁμαξητόν, ἐν εἴδει ταινίας μακρᾶς, ἁπλούμενον δρόμον. Συγκοινωνεῖ ἡ μία μετὰ τῆς ἄλλης πλευρᾶς καὶ τὸ Ληξούριον διὰ μικρῶν ἀτμοπλοίων εἰς Κεφαλλῆνας ἀνηκόντων, τὸ δὲ Ἀργοστόλιον μετὰ τῶν Πατρῶν διὰ τεσσάρων Ἑλληνικῶν, πλὴν τῶν Αὐστριακῶν.

Πρὸς τὸ βόρειον τῆς πόλεως μέρος, καὶ εἰς δίωρον ἀπόστασιν εἶναι ὁ ναὸς τοῦ Ἁγίου Γερασίμου, προστάτου τῆς Κεφαλληνίας, πλησίον πλα-

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ.—Ο ΠΛΑΤΑΝΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ

τάνου τὸν ὁποῖον ὁ ἅγιος ἐφύτευσε καὶ φρέατος ὅπερ, κατὰ τὴν ἐγχώριον παράδοσιν—καὶ ποῦ ἐλλείπουν τοιαῦται παραδόσεις;—ἐκχειλίζει κατ' ἔτος τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς του.

Τὸ Ἀργοστόλιον φωτίζεται ἤδη ὁλόκληρον καὶ δι' ἠλεκτρικοῦ φωτός, ἡ δὲ ἀπὸ θαλάσσης θέα τῆς πόλεως ἠλεκτροφωτίστου παρουσιάζει θαυμάσιον νυκτερινὸν πανόραμα, καθ' ἃ μ' ἐβεβαίωσαν. Ἀτυχῶς πρὶν ἡ ἑσπέρα ἐπέλθῃ, τριπλοῦς συριγμὸς τῆς «Καρνιολίας» μᾶς εἰδοποίησεν ὅτι ἀναχωροῦμεν καὶ ἀπεχαιρέτησα τὴν προσφιλῆ νῆσον μετὰ λύπης μὲν διότι δὲν ἀπήλαυσα τοιούτου πανοράματος, εὐνοήτου δὲ χαρᾶς δι' ὅσας ἐν αὐτῇ εἶδον προόδους. Μεγαλειτέραν καὶ ταύτης πρόοδον εὗρον ἐν Καλάμαις ὅπου ἀφίχθημεν τὴν ἐπιοῦσαν, περὶ μεσημβρίαν. Τί ἦτο ἡ πόλις αὕτη ἄλλοτε θὰ ἐννοήσητε ἐκ τῶν ἀκολούθων:

Ὅτε, πρὸ πεντήκοντα πέντε ἐτῶν (1855), μ' ἔστειλεν ὁ μακαρίτης πατήρ μου δι' ἐμπορικήν τινα ἐργασίαν εἰς Καλάμας, ἔφθασα ἐκεῖ διὰ τῆς «Βασιλίσσης τῆς Ἑλλάδος», τοῦ ἱστορικοῦ ἐκείνου διὰ τὸ βραδυκίνητον αὐτοῦ σκάφους, τοῦ μετὰ δύο ἄλλων, τῆς «Ὕδρας» καὶ τοῦ «Πανελληνίου», ἀποτελοῦντος τὸν στόλον τῆς μακαρίτιδος ἀτμοπλοΐας Σύρου. Διὰ τὸ ἀβαθὲς τοῦ ὅρμου, διότι λιμὴν δὲν ὑπῆρχε τότε, τὸ ἀτμόπλοιον ἤραξε περὶ τὸ μεσονύκτιον εἰς ἀπόστασίν τινα τῆς παραλίας, ἕνεκα δὲ τοῦ ἀπὸ τῆς θαλάσσης πνέοντος σφοδροῦ νότου καὶ τῆς ταραχῆς τῶν κυμάτων, μὴ δυνηθέντων τῶν δύο ἢ τριῶν πλοιαρίων νὰ πλησιάσωσι τὸ ἀτμόπλοιον, ὁ πλοίαρχος αὐτοῦ, ὀλίγην ὥραν ἔχων νὰ παραμείνῃ, ἀπεβίβασε τοὺς ἐπιβάτας διὰ τῶν δύο τοῦ ἀτμοπλοίου λέμβων. Οὐδέποτε θὰ λησμονήσω τὴν ἀποβίβασιν ἐκείνην! Σκότος βαθὺ καὶ ἀγρία θάλασσα μᾶς παρέλαβον ὅθεν, ὡς ἐμπορευμάτων δέματα, ἐπειδὴ δὲ διὰ τὸ ἀβαθέστερον τῶν ὑδάτων δὲν ἠδύναντο αἱ λέμβοι νὰ φθάσωσιν εἰς τὴν ξηράν, οὔτε ἀποβάθρα ὑπῆρχε, μᾶς ἥρπαζον οἱ δυστυχεῖς ναῦται καὶ ἐπ' ὤμων ἀνὰ ἕνα μᾶς μετέφερον καὶ ἀπέθετον εἰς τὴν παραλίαν, ὅπου τρεῖς ἢ τέσσαρες ἀχυροσκεπεῖς καλύβαι ὑπῆρχον καὶ οὐχὶ ἀνώτερον αὐτῶν μικρὸν καφενεῖον, ἐν τῷ ὁποίῳ διήλθομεν τὸ ὑπόλοιπον τῆς νυκτός, πεζοὶ ἢ δι' ὄνων μεταβάντες εἰς τὴν πόλιν τὴν ἐπιοῦσαν.

Σήμερον τὸ ἐπίνειον τοῦτο τῶν Καλαμῶν εἶναι ἄνευ ὑπερβολῆς, τὸ μικρὸν τῆς Ἑλλάδος Νέον Φάληρον. Προκυμαία καταλήγουσα εἰς διπλῆν μακρὰν ἐπιχωμάτωσιν ἐκ λίθων ὀγκωδῶν κλείει τὸν ὅρμον ἀπὸ τοῦ μέρους ὅπου ἦτο ἐκτεθειμένος καὶ μεταβάλλει αὐτὸν εἰς λιμένα, παρὰ δὲ τὴν προκυμαίαν ἀτμόπλοια φορτώνοντα ἢ ἐκφορτώνοντα ἐμπορεύματα ἐκ τῆς παραλίας, ὡραῖαι ἐπαύλεις καὶ οἰκίαι πρὸς παραθερισμόν. ἠλεκτρικοὶ τροχιόδρομοι ἀνὰ δέκα λεπτὰ ἀναχωροῦντες καὶ συνδέοντες τὴν πόλιν μετὰ τῆς παραλίας, παραλία δὲ καὶ πόλις ἠλεκτροφώτιστοι, σιδηροδρομικὴ συνολκὴ πρὸς τὸ ἐνδότερον τῆς Πελοποννήσου διευθυνομένη, ἅμαξαι, ἄνθρωποι πηγαινοερχόμενοι, ἐν περιλήψει πάντα ζωὴ καὶ κίνησις. Ὅταν βαθμηδὸν ὁ λιμὴν καταστῇ βαθύτερος, διότι ἤδη εἰς πολλὰ μέρη τὰ μεγάλα ἀτμόπλοια δὲν δύνανται νὰ προσεγγίσωσι τὴν προκυμαίαν, εἰς τὰς ὑπαρχούσας δὲ ἤδη οἰκίας, ἀριθμουμένας εἰς 200 περίπου, καὶ ἀποθήκας προστεθῶσι καὶ ἕτεραι, ὅταν ἐν γένει συμπληρωθῶσι καὶ μικραὶ ἀκόμη ἐλλείψεις, ἐπίνειον καὶ πόλις, ἥτις καὶ αὐτὴ διὰ τῶν ὁδῶν καὶ οἰκοδομῶν αὐτῆς παρουσιάζει οὐκ ὀλίγας βελτιώσεις, προώρισται νὰ καταστῶσιν ἐξαίρετος χειμερινὴ χώρα, ἄλλη Νίκαια, Menton ἢ Monaco· διότι κατὰ τὸν χειμῶνα παρέχει θερμοκρασίαν γλυκυτάτην, χάρις ἰδίως εἰς τὸν ὡς φρουρὸν προστατεύοντα αὐτὴν ἐκ τοῦ βορρᾶ Ταΰγετον. Διαρκοῦντος ὅμως τοῦ θέρους ὁ καύσων καθίσταται ἐνίοτε ἀφόρητος, νομίζει δέ τις ὅτι ὁ Ἥφαιστος ἐνταῦθα ἀφῆκε τὰ χαλκεῖά του. Περὶ δείλην βλέπομεν μακρόθεν τὰ Κύθηρα, τὴν νῆσον τῆς Ἀφροδίτης. Τὴν πλησιάζομεν βαθμηδόν, ἀλλ' οὔτε δένδρον, οὔτε πλοιάριον, ἐφ' οὗ ν' ἀναπαυθῇ τὸ βλέμμα, διακρίνομεν. Εἰς τὸ ἐνδότερον τῆς νήσου ὑπάρχουν βεβαίως ἀμπελῶνες καὶ ἐλαιοφυτεῖαι, ἀφοῦ τυγχάνει ἀμφοτέρων παραγωγός. Ἀγκυροβολοῦμεν τὴν νύκτα μὲ δυνατὸν βορρᾶν καὶ ἀγρίαν θάλασσαν κάτωθεν βουνοῦ, ὅπερ μᾶς ἀποκρύπτει τὴν θέαν τῆς πόλεως, τὴν ὁποίαν δὲν θὰ ἴδωμεν, διότι τὸ ἀτμόπλοιον ὀλίγον παραμένει ὑπὸ ἀτμόν. Μανθάνομεν ὅτι ἡ πόλις εἶναι ἤδη καὶ αὐτὴ ἠλεκτροφώτιστος, ἑπομένως ἐγένετο καὶ ἐνταῦθα πρόοδος. Ὑπὸ γεωργικὴν ἔποψιν ὅμως ἀμφιβάλλω, διὰ τὸ αὐχμηρὸν τοῦ ἐδάφους, τοῦτο δ' ἐξηγεῖ τὸν πρὸς μετανάστευσιν ἔρωτα τῶν Κυθηρίων, οἵτινες, φίλεργοι καὶ οἰκονόμοι, προήχθησαν πανταχοῦ, ὅπου ἀποκατεστάθησαν. Ὅ,τι δὲν ἐννοῶ εἶναι κατὰ τί ἡμάρτησεν ἡ θεὰ τῆς καλλονῆς, ὅπως δώσωσι τ' ὄνομά της εἰς νῆσον στερουμένην φυσικῶν καλλονῶν, τὴν παρατήρησιν δὲ ταύτην ἐτόλμησα νὰ ὑποβάλω εἰς Κυθήριον, τὸν μόνον ἐπιβάτην ὃν προσελάβομεν, μεταβαίνοντα εἰς Ἀθήνας, ἄνδρα εὐπαίδευτον κατὰ τὸ φαινόμενον. Ἀλλὰ πολὺ κακῶς ὑπεδέχθη τὴν παρατήρησιν. Ἐνεθυμήθην τότε ὅτι πρὸ πολλῶν ἐτῶν διελθὼν τοῦ Καστελορίζου, νήσου στερουμένης καθ' ὁλοκληρίαν καὶ δένδρου καὶ ὕδατος παραλείπω τὰ λοιπὰ—ἐσχετίσθην μετὰ νέου ἐκ Καστελορίζου, σπουδάσαντος τὴν ἰατρικὴν ἐν Παδούῃ καὶ δι' Ἐνετίας ἐπανελθόντος, μετὰ τῆς μεγαλειτέρας δὲ σοβαρότητος ὑποστηρίζοντος ὅτι τὸ Καστελόριζον εἶναι ἀνώτερον τῆς Ἐνετίας.

ΜΙΑ ΑΠΟΨΙΣ ΤΩΝ ΚΑΛΑΜΩΝ

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ

Ἓξ σκαλοπάτια ὑπάρχουν εἰς τὴν κλίμακα τῆς ἐπιτυχίας:

Τὸ πρῶτον εἶναι ἡ ΑΥΤΟΠΕΠΟΙΘΗΣΙΣ, διότι ὅταν δὲν ἔχεις ἐμπιστοσύνην σὺ ὁ ἴδιος εἰς τὸν ἑαυτόν σου μὴ περιμένῃς νὰ σὲ ἐμπιστευθοῦν ἄλλοι.

Τὸ δεύτερον εἶναι ἡ ΦΙΛΟΠΟΝΙΑ, διότι, ὅσην ἐμπιστοσύνην καὶ ἂν ἔχῃς εἰς τὸν ἑαυτόν σου, ὅταν δὲν εἶσαι φιλόπονος τὸ τάλαντόν σου θὰ πάῃ χαμένο.

Τὸ τρίτον εἶναι ἡ ΕΠΙΜΟΝΗ, διότι ἡ φιλοπονία ἡ ὁποία δὲν ἐκδηλοῦται ἐπιμόνως καὶ συνεχῶς, εἶναι ὡς νὰ μὴν ὑπάρχῃ.

Τὸ τέταρτον εἶναι ἡ ΤΙΜΙΟΤΗΣ, διότι ἐπιτυχία ἄνευ τιμιότητος εἶναι ἰσοδύναμος μὲ κολοσσιαίαν ζημίαν.

Τὸ πέμπτον εἶναι ἡ ΕΓΚΡΑΤΕΙΑ, διότι ὅποιος μεθᾷ εἴτε μὲ οἶνον, εἴτε μὲ τὴν ἐπιτυχίαν τουμβαίνει ἀσφαλῶς εἰς τὴν ἀπώλειαν.

Τὸ ἕκτον τέλος εἶναι ἡ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ, ὅταν δὲ κατορθώσῃς νὰ φθάσῃς εἰς αὐτὸ τὸ σκαλοπάτι εἰμπορεῖς νὰ ὑπαγορεύῃς τοὺς ὅρους σου εἰς τὸν κόσμον.

* * * Θέλεις νὰ πλουτίσῃς; Παῦσε νὰ εἶσαι ἄφρων. Διότι μόνος ὁ ἄφρων ἐξοδεύει περισσότερα τῶν ὅσων κερδίζει.

* * * Ὅσον τελείως καὶ ἂν κάμνῃς ἕνα πρᾶγμα σήμερον, μὴ λησμονῇς ὅτι αὔριον θὰ εὑρεθῇ τρόπος, ὥστε αὐτὸ τὸ ἴδιον πρᾶγμα θὰ εἰμπορῇ νὰ γίνῃ καλλίτερα τελειότερον.

* * * Ὑπάρχουν τρεῖς διάφοροι τρόποι διὰ νὰ ἀποκτήσῃ κανεὶς χρήματα. Ὁ πρῶτος εἶναι νὰ κ ε ρ δ ί σῃ κανεὶς χρήματα, ὁ δεύτερος νὰ κ ά μ ῃ χρήματα καὶ ὁ τρίτος ν ὰ λ ά β ῃ κανεὶς χρήματα. Συνήθως ὅμως καλοῦμεν τὸν πρῶτον τρόπον Τιμιότητα, τὸν δεύτερον Κερδοσκοπίαν καὶ τὸν τρίτον Κλοπήν.

(Ἀπὸ τὸ «System»).

ΑΠΟ ΟΣΑ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ

ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω ζητήματος τὸ «Columbian Magazine» δημοσιεύει ἓν ἄρθρον μὲ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Προέδρου Τάφτ:

Ἰδοὺ μία περίληψις τοῦ ἐν λόγῳ ἄρθρου:

Ἡ διῶρυξ τοῦ Παναμᾶ, λέγει ὁ Πρόεδρος, θὰ ἀνοίξῃ κατὰ τὸ 1915 ἢ ἐνωρίτερον. Τὸ γεγονὸς δὲ τοῦτο καὶ μόνον εἶναι ἀρκετὸν ὅπως ἐπιφέρῃ ἀληθῆ ἐπανάστασιν εἰς τὸ μεταξὺ τῶν Ἀνατολικῶν καὶ τῶν Δυτικῶν ἀκτῶν τῆς χώρας ταύτης ἐμπόριον. Διότι δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι μετὰ τὴν κατασκευὴν τῆς διώρυγος, ἡ μεταφορὰ τοῦ μεγαλειτέρου μέρους τῶν Ἀμερικανικῶν καὶ τῶν ξένων ἐμπορευμάτων, ἀπὸ μεταξὺ τῶν ἀκτῶν τοῦ Ἀτλαντικοῦ εἰς τὸν Εἰρηνικὸν καὶ τἀνάπαλιν, θὰ γίνεται διὰ θαλάσσης. Οὕτω θὰ μείνουν εἰς τοὺς σιδηροδρόμους μόνον ὡρισμένα ἐμπορεύματα, τὰ ὁποῖα θὰ εἰμποροῦν νὰ πληρώνουν τὰ ὑψηλὰ κόμιστρα τῆς διὰ ξηρᾶς μεταφορᾶς, χωρὶς νὰ ζημιώνουν.

Ἐξ ἄλλου διὰ τῆς διώρυγος θὰ εὐκολυνθῇ μεγάλως τὸ μεταξὺ τῶν Ἀνατολικῶν λιμένων τῆς Βορείου καὶ τῶν Δυτικῶν λιμένων τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς, ἐνῷ τὰ ἐπὶ τοῦ Εἰρηνικοῦ κέντρα τῆς Ὁμοσπονδίας θὰ πλησιάσουν περισσότερον πρὸς τὰς μεγάλας εὐρωπαϊκὰς ἀγοράς.

Ἡ Κίνα ἐξυπνᾷ. Πλησιάζει ὁλονὲν πρὸς μίαν περίοδον ἀναπτύξεως, ἥτις κατὰ τὸ πλεῖστον θὰ εἶναι οἰκονομικὴ καὶ ἐμπορικὴ καὶ ἥτις δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ ἐνδιαφέρῃ τὴν χώραν ταύτην, ἧς θὰ εἶναι πελάτης.

Ἀπέναντι λοιπὸν τῶν νέων ἐμπορικῶν συνθηκῶν, ἃς θὰ ἔχουν ν' ἀντιμετωπίσουν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι μὲ τὸ ἄνοιγμα τῆς διώρυγος, πρέπει κατ' ἀνάγκην νὰ ἔχουν ἐμπορικὸν ναυτικόν, τοῦ ὁποίου σήμερον στεροῦνται.

Ἡμεῖς, λέγει ὁ Πρόεδρος Τάφτ, ἐψηφίσαμεν δασμολόγια τὰ ὁποῖα παρέχουν εἰς τὴν ἐγχώριον βιομηχανίαν μας πᾶσαν προστασίαν, ἐν τούτοις ὅμως προκειμένου περὶ τῆς ἐμπορικῆς μας ναυτιλίας δὲν ἐλάβομεν ἀκόμη κανὲν ἀπὸ τὰ προστατευτικὰ ἐκεῖνα μέτρα, δι' ὧν αἱ ἄλλαι Δυνάμεις τοῦ κόσμου ἐνισχύουν τοὺς ἐμπορικοὺς στόλους των.

Ὅλα τὰ σκάφη τὰ ὁποῖα ἀνταγωνίζονται ἐπιτυχῶς τὴν Ἀμερικανικὴν ναυτιλίαν, λέγει ὁ Πρόεδρος, ὀφείλουσι τοῦτο εἰς τὰς μεγάλας ἐπιχορηγήσεις, τὰς ὁποίας λαμβάνουσιν ἀπὸ τὰς κυβερνήσεις των, τὸ σύνολον δὲ τῶν εἰδικῶν αὐτῶν ἐπιχορηγήσεων, αἵτινες ἀφοροῦσι μόνον τὸ Ἀμερικανικὸν ναυτικόν, φθάνει τὰ τριάκοντα πέντε ἑκατομμύρια δολλάρια. Ἀπέναντι τοῦ ποσοῦ τούτου αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι δὲν δαπανῶσι τίποτε. Ἡ δὲ κατάστασις εἶναι ἀκόμη χειροτέρα, ὅταν λάβῃ τις ὑπ' ὄψει ὅτι τὸ Ἀμερικανικὸν ἐμπορικὸν ναυτικὸν εἶναι τόσον περιωρισμένον, ὥστε ἐν καιρῷ πολέμου, ἢ καὶ ἑνὸς ἁπλοῦ ταξειδίου τοῦ Ἀμερικανικοῦ στόλου, αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι εἶναι ὑποχρεωμέναι διὰ τὴν μεταγωγικὴν ὑπηρεσίαν νὰ ναυλώνουν σκάφη ὑπὸ ξένην σημαίαν διὰ νὰ ἀνταποκριθοῦν εἰς τὰς ἀνάγκας των. Ἀλλ' ἂν ὑποτεθῇ ὅτι ἡ Ὁμοσπονδία περιπλέκεται εἰς πόλεμον, δύνανται ξένα σκάφη νὰ κλείσουν συμβόλαια μαζύ της χωρὶς νὰ παραβοῦν τοὺς κανόνας τῆς οὐδετερότητος;

Τὸ μεταξὺ Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς ἐμπόριον ἀποφέρει σήμερον περὶ τὰ διακόσια πενῆντα ἑκατομμύρια δολλάρια, ἐν τούτοις διὰ τὴν ἀνεπάρκειαν τῆς Ἀμερικανικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας τὰ ἐξ αὐτοῦ κέρδη ἀποκομίζουν ξένοι.

Ὁ Πρόεδρος Τάφτ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω φρονεῖ ὅτι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ὀφείλουν νὰ λάβουν νομοθετικὰ μέτρα πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας, παρέχουσαι ἰδίας ἐπιχορηγήσεις εἰς τὰ σκάφη της.

Διότι εἶναι περίεργον ἀλλὰ καὶ λυπηρὸν ταὐτοχρόνως τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Ἀμερικὴ τοῦ 1915 θὰ ἔχῃ ἐξοδεύσῃ πεντακόσια ἑκατομμύρια διὰ τὴν διώρυγα τοῦ Παναμᾶ, χωρὶς νὰ ἔχῃ οὔτε μίαν ἀπ' εὐθείας γραμμὴν μεταξὺ Νέας Ὑόρκης καὶ Ἀπωτάτης Ἀνατολῆς...

ΑΙ ΑΣΘΕΝΕΙΑΙ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Αὐξάνει ὁ ἀριθμὸς τῶν διαφόρων ἀσθενειῶν ἐφ' ὅσον πολιτιζόμεθα; Ἰδοὺ ἕνα ζήτημα τὸ ὁποῖον ἐξετάζεται μὲ πολὺ χιοῦμορ εἰς τὸ «Hampton's Magazine».

Ἂν παρακολουθήσῃ κανεὶς τὰ ἰατρικὰ περιοδικὰ τῆς ἐποχῆς μας, καὶ ἄλλα δημοσιεύματα, θὰ φθάσῃ εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἐφ' ὅσον τὸ ἀνθρώπινον γένος προοδεύει, τόσον περισσοτέρας ἀσθενείας ἔχει ν' ἀντιμετωπίσῃ.

Ἐν τούτοις ἡ ἰδέα εἶναι κατὰ πολλὰ ἐσφαλμένη.

Πολλαὶ ἀπὸ τὰς ἀσθενείας, αἵτινες παρακολουθοῦν τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸν βασανισμένον αὐτὸν κόσμον, ὑπῆρχον ἀνέκαθεν, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι δὲν τὰς ἐγνωρίζομεν. Συμβαίνει δὲ μὲ αὐτὰς σήμερον ὅ,τι συνέβη καὶ μὲ τὴν Ἀμερικήν, τὴν ὁποίαν ὁ κόσμος ὅλος ἔμαθε, ἀφοῦ τὴν ἀνεκάλυψεν ὁ Κολόμβος.

Ἐν τούτοις, μεθ' ὅλην αὐτὴν τὴν διαβεβαίωσιν, εἶναι παρατηρημένον ὅτι σήμερον ἡ ἀνθρωπότης δίδει περισσοτέραν πίστιν εἰς τὴν ἰδέαν ὅτι πολλαὶ ἀπὸ τὰς κατατρυχούσας αὐτὴν νόσους εἶναι νέαι. Τὸ πρᾶγμα ἐν τούτοις δὲν εἶναι παράδοξον.

Οἱ ἰατροὶ τοῦ αἰῶνός μας τόσον πολὺ λεπτολογοῦν μὲ τὰ διάφορα συμπτώματα κάθε ἀσθενείας, ὥστε ὁ πολὺς κόσμος, ἐκπλησσόμενος πρὸ τῆς πληθώρας τῶν χαρακτηριστικῶν των, πιστεύει ἀκραδάντως ὄχι μόνον ὅτι αἱ ἀσθένειαι αὐταὶ εἶναι νέαι, ἀλλ' ὅτι εἶναι καὶ φοβερὰ διαδεδομέναι.

Διότι μὲ τὸ νὰ παραφροντίζωμεν διὰ τὴν ὑγείαν μας κατηντήσαμεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι *ὅλοι σχεδὸν πάσχομεν ἀπὸ κάτι τι*, ἐνῷ οἱ πραγματικῶς ὑγιεῖς εἶναι σπάνια φαινόμενα.

Ἔπειτα εἶναι αἱ διάφοροι στατιστικαί, αἱ ὁποῖαι συντελοῦν πολὺ εἰς τὸ νὰ τρομάζουν τὸν κόσμον. Οὕτω προκειμένου περὶ μιᾶς καὶ μόνης ἀσθενείας, τῆς περιφήμου νόσου τοῦ Μπράϊτ, ὑπελογίσθη ὅτι εἰς τὸ διάστημα τῶν τελευταίων ἐτῶν, ἡ ἐξ αὐτῆς θνησιμότης ἐν Ἀμερικῇ ἔφθασε τὴν ἀναλογίαν 135 τοῖς ἑκατόν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐξεταζόμενον μὲ τὴν ἁπλῆν λογικήν, σημαίνει ὅτι ἐντὸς πέντε ἢ ἓξ δεκαετηρίδων, ὁλόκληρος ὁ πληθυσμὸς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν θὰ ἔχῃ ἀποθάνῃ ἀπὸ τὴν νόσον τοῦ Μπράϊτ.

Μία ἄλλη ἀσθένεια τῆς μόδας εἶναι ἡ φρενοπάθεια. Καὶ ἐδῶ ἡ στατιστικὴ ἔκαμε τὸ θαῦμά της, διότι ἐὰν λάβῃ κανεὶς κατὰ γράμμα τὰς διαβεβαιώσεις τῶν εἰδικῶν θὰ ἔλθῃ εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1966 ὅλοι μας εἰς τὴν Ἀμερικὴν θὰ εἴμεθα γιὰ δέσιμο.

Ἔπειτα ἔρχονται εἰς τὸ μέσον ἄλλαι ἀσθένειαι, ὅπως ἡ σκωληκοειδῖτις ἢ oppendicitis, ὅπως εἶναι περισσότερον γνωστή, ὁ καρκῖνος, ἡ φυματίωσις, ἡ περικαρδῖτις καὶ ἐνδοκαρδῖτις, ἀλκοολισμός, κρεωφαγία, ζαχαροδιαβήτης καὶ ὅλαι αἱ δερματικαὶ νόσοι, τὰς ὁποίας ἂν ἐξετάσῃ κανεὶς μὲ τὴν στατιστικὴν θὰ εὕρῃ ὅτι ἐντὸς πενῆντα χρόνων δὲν θὰ ὑπάρχουν ἀρκετὰ ἀνθρώπινα ὄντα διὰ νὰ τὰς τροφοδοτοῦν...

Ποῦ πρέπει ν' ἀποδοθῇ ἡ ἀπαισιοδοξία αὐτή; Κυρίως εἰς τοὺς ἰατρούς, οἱ ὁποῖοι, ἀπασχολούμενοι διαρκῶς εἰς τὴν ἐξεύρεσιν νέων συμπτωμάτων κάθε ἀσθενείας τὴν ὁποίαν ἀνακαλύπτουν, ἐδημιούργησαν τὴν σημερινὴν πληθώραν τῶν κατὰ φαντασίαν ἀσθενειῶν.

Διότι ὑπάρχει σήμερον μία τάξις ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι δὲν κάμνουν ἄλλο τίποτε παρὰ νὰ ζητοῦν νὰ εὕρουν εἰς τὸν ὀργανισμόν των ὅλα τὰ συμπτώματα ἀσθενειῶν, τὰς ὁποίας εἰς τὸ τέλος πείθονται ὅτι ἔχουν.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐδημιουργήθησαν αἱ ἀσθένειαι τῆς μόδας... Πραγματικῶς ὅμως τοιαῦται ἀσθένειαι δὲν ὑπάρχουν. Ὑπάρχουν μόνον ἀνακαλύψεις νέων συμπτωμάτων, ἐφ' ὧν βασίζονται νέαι θεραπεῖαι, δι' ὧν θὰ ἐξουδετερωθοῦν ἐντὸς πενῆντα χρόνων ὅλαι αἱ μᾶλλον ἐπικίνδυνοι ἀσθένειαι. Ὁ πολιτισμὸς τοῦ μέλλοντος δὲν θὰ ἔχῃ νὰ φοβηθῇ ἀπὸ τίποτε...

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΛΑΤΙ

Τὸ θέμα ἀπασχολεῖ τὸ «Munsey's Magazine» καὶ ἀφορᾷ κυρίως τοὺς Ἀμερικανοὺς ἢ μᾶλλον τὰς Ἀμερικανίδας, αἵτινες, ἀφοῦ ἀπέκτησαν ἀρκετὰ ἑκατομμύρια ἐδῶ, φιλοδοξοῦν ἔπειτα νὰ εἰσδύσουν εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς αὐλὰς διὰ νὰ μετάσχουν τῆς αἴγλης τὴν ὁποίαν σκορπίζουν τὰ τόσον ὀλίγον συμβιβαζόμενα μὲ τὴν ἰδέαν τῆς Ἀμερικανικῆς δημοκρατίας βασιλικὰ στέμματα.

Ἰδοὺ αἱ μᾶλλον ἐνδιαφέρουσαι περικοπαὶ ἀπὸ τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον:

Κάθε Ἀμερικανὸς καὶ κάθε Ἀμερικανίς, ὡρισμένης περιωπῆς, εἰμπορεῖ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰς αὐλὰς τῆς Εὐρώπης τῇ συστάσει τῶν κατὰ τόπους Ἀμερικανικῶν Πρεσβειῶν. Ἐφ' ὅσον εἷς πρεσβευτὴς ἐγγυᾶται διὰ τὴν κοινωνικὴν θέσιν καὶ τὴν ἠθικὴν ὑπόστασιν ἑνὸς Ἀμερικανοῦ πολίτου ἢ τῆς κυρίας ἢ τῆς κόρης του, ἡ αὐλὴ παρὰ τῇ ὁποίᾳ εἶναι διαπεπιστευμένος δὲν φέρει ἀντιρρήσεις εἰς τὸ ζήτημα τῆς παρουσιάσεως τῶν τοιούτων Ἀμερικανῶν.

Ἀλλ' εἶναι τόσον πολλοὶ οἱ Ἀμερικανοὶ πολῖται, οἵτινες ἐπιθυμοῦν νὰ εἰσέλθουν εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς αὐλάς, ὥστε μέχρι τῶν τελευταίων ἐτῶν οἱ ἀτυχεῖς πρεσβευταὶ εἶχον κυριολεκτικῶς πελαγώσει. Εὐτυχῶς τοὺς ἔσωσε τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, ὁρίσαν ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν σ υ σ τ ά σ ε ω ν δὲν εἰμπορεῖ νὰ ὑπερβῇ τοὺς εἴκοσι δι' ἑκάστην ἐτησίαν περίοδον.

Ἐδῶ πρέπει νὰ τονισθῇ ὅτι αἱ αὐλαὶ τὰς ὁποίας ἐποφθαλμιοῦν οἱ Ἀμερικανοὶ ἀριστοκράται εἶναι αἱ πρῶται τῆς Εὐρώπης. Προηγεῖται αὐτῶν ἡ Ἀγγλική, ἕπονται δὲ ἡ τοῦ Βερολίνου, τῆς Βιέννης, Ῥώμης καὶ Πετρουπόλεως.

Ἐν τούτοις ὑπάρχουν περιστάσεις, κατὰ τὰς ὁποίας μὲ ὅλας τὰς καλὰς διαθέσεις τῆς Ἀμερικανικῆς Πρεσβείας, ἡ παρουσίασις εἰς μίαν ἀπὸ τὰς ἀνωτέρω αὐλὰς δὲν κατορθοῦται. Καὶ τότε οἱ ὀνειρευόμενοι νὰ εἰσέλθουν εἰς μίαν οἱανδήποτε αὐλὴν στρέφονται πρὸς τὴν Μαδρίτην, τὴν Κοπεγχάγην, τὴν Στοκχόλμην, τὰς Ἀθήνας, τὴν Χάγην, τὰς Βρυξέλλας, τὴν Σόφιαν...

Ἀφίνοντες κατὰ μέρος τὰς ἄλλας αὐλάς, λαμβάνομεν ἀπὸ τὸ «Munsey's» τὰ κατωτέρω σχετικῶς μὲ τὴν ἰδικήν μας.

«*Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ ἐχθρότης μεταξὺ τῶν ἀντιπάλων* κομματικῶν μερίδων εἶναι τόσον μεγάλη, ὥστε ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια, ὅπως μὴ δίδῃ ἀφορμὴν εἰς ζηλοτυπίας, περιορίζει τὰς σχέσεις της ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὸν ξένον κύκλον.

«Οὗτος εἶναι ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον οἱ Ἀμερικανοὶ εἶναι πάντοτε εὐπρόσδεκτοι εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἐπὶ πλέον ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος δὲν λησμονεῖ ὅτι ἡ βάσις τῆς σημερινῆς τεραστίας περιουσίας του ὀφείλεται εἰς τὰς μεγάλας ἐπὶ Ἀμερικανικῶν σιτηρῶν κερδοσκοπίας, εἰς ἃς κατὰ συμβουλὴν τοῦ στρατηγοῦ Meredith Read ἐπεδόθη κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Ῥωσσοτουρκικοῦ πολέμου τοῦ 1870—1877, ὅτε ἡ Ῥωσσία εἶχεν ἀπαγορεύσῃ τὴν ἐκ τῆς Αὐτοκρατορίας ἐξαγωγὴν σιτηρῶν».

Ταῦτα σχετικῶς μὲ τὴν Ἑλληνικὴν αὐλήν. Ἐν τούτοις οἱ Ἀμερικανοὶ πολῖται εἶναι ὡσαύτως εὐμενῶς δεκτοὶ καὶ εἰς ὅλας τὰς μικρὰς εὐρωπαϊκὰς αὐλάς....

Η ΑΥΠΝΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΚΑ ΤΗΣ

Ἀπὸ τὸ «Everybody's Magazine» ἀποσκῶμεν τὴν κατωτέρω περίληψιν ἑνὸς ἄρθρου τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρει ὅλους.:

Τί εἶναι ὕπνος;

Κατὰ τοὺς παλαιοὺς ψυχολόγους ὁ ὕπνος ὀφείλεται εἰς τὰς μεταβολάς, αἵτινες ἐπέρχονται εἰς τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ. Κατὰ τὴν ὥραν τοῦ βαθέος ὕπνου ἡ κυκλοφορία τοῦ αἵματος εἰς τὸν ἐγκέφαλον μετριάζεται εἰς μέγαν βαθμόν, οὕτω δὲ πιστεύεται ὅτι ἡ ἀδράνεια τοῦ ὀργάνου τῆς σκέψεως εἶναι ἐκείνη, ἣν ἡμεῖς καλοῦμεν ὕπνον.

Ἡ νεωτέρα θεωρία εἶναι ὅτι ἡ κούρασις παράγει ὡρισμένα δηλητήρια, τὰ ὁποῖα κυκλοφοροῦν εἰς τὸ αἷμα καὶ φέρουν τὸν ὕπνον, ναρκοῦντα τὸν ἐγκέφαλον. Διὰ τοῦ ὕπνου τὰ δηλητήρια αὐτὰ ἐκμηδενίζονται καὶ μὲ τὴν καταστροφὴν των ἔρχεται ἡ ἀφύπνισις.

Ἐν τούτοις καὶ τῶν δύο τούτων θεωριῶν ἡ βάσις δὲν φαίνεται ἐφαρμοζομένη ἀκριβῶς εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις. Διότι εἶναι ἀποδεδειγμένον ὅτι εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ κοιμηθῇ εἰς οἱανδήποτε ὥραν τῆς ἡμέρας, ἁπλῶς ἀποκλείων τὰς ἐξωτερικὰς ἐντυπώσεις καὶ ἀφοσιούμενος εἰς τὴν ἰδέαν τῆς ἀναπαύσεως.

Τινὲς ἀπὸ τοὺς μεγάλους ἄνδρας, ὡς ὁ Ναπολέων καὶ ὁ Γλάδστων, εἶχον τὴν δύναμιν νὰ κοιμῶνται ὁπότε ἤθελαν, μόνον καὶ μόνον διότι κατώρθουν νὰ ἐπιβάλλουν εἰς τὸν ὀργανισμόν των τὴν διάθεσιν πρὸς ὕπνον.

Ὅτι ὁ ὕπνος εἶναι σπουδαιότερος τῆς τροφῆς ἀπεδείχθη διὰ σειρᾶς πειραμάτων κατὰ τὰ ὁποῖα ζῶα, ἀφεθέντα νηστικὰ ἐπὶ εἴκοσιν ἡμέρας ἢ τρεφόμενα ἐλάχιστα, ἔζησαν, ἐνῷ τὰ ἴδια ζῶντα ὑποβληθέντα εἰς τὴν δίαιταν τῆς αὐπνίας δὲν κατώρθωσαν ν' ἀνθέξουν πλέον τῶν πέντε ἡμερῶν.

Ἕνα παλαιὸν γνωμικὸν λέγει, ὅτι διὰ τὸν ἄνδρα χρειάζεται ὕπνος 6 ὡρῶν, διὰ τὴν γυναῖκα ἑπτά, διὰ τὸ παιδὶ ὀκτώ, ἐνῷ μόνον οἱ τρελλοὶ ἔχουν ἀνάγκην περισσοτέρου... Ἐν τούτοις τοῦ κανόνος τούτου ὅλοι κάμνομεν ἐξαίρεσιν, χωρὶς νὰ εἴμεθα νήπια καὶ χωρίς, δόξα τῷ Θεῷ, νὰ εἴμεθα παράφρονες. Θέλετε καλλιτέραν συνταγήν; Νὰ κοιμᾶσθε ὅσον νυστάζετε.

Καὶ τώρα ἂς ἔλθωμεν εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀϋπνίας. Ποῦ ὀφείλεται ἡ βάσανος αὐτή, τῆς ὁποίας τὰ κακὰ γνωρίζουν ὅσοι τὴν ὑπέστησαν;

Πρῶτον εἰς τὴν ἰδιοσυγκρασίαν. Ὑπάρχουν ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι ἔχουν φυσικὸν ἐλάττωμα τὴν ἀϋπνίαν. Κατὰ δεύτερον λόγον ὁ δυνατὸς πόνος εἰμπορεῖ ὡσαύτως νὰ κόψῃ τὸν ὕπνον. Ἔπειτα ἔρχεται ἡ ὑπερδιέγερσις τῶν νεύρων. Τὰ πολλὰ ποτά, τὰ δύσπεπτα φαγητά, αἱ μεγάλαι λῦπαι, αἱ ἐξαιρετι-

καὶ συγκινήσεις εὐθύνονται ὡσαύτως διὰ τὴν ὕπαρξιν τῆς ἀϋπνίας.

Ἔρχεται κατόπιν ἡ ἀνησυχία, ἡ ὁποία θανατώνει ὡσαύτως τὸν ὕπνον. Ἔρχονται κατόπιν ἄλλα αἴτια, τὰ ὁποῖα εἶναι κουραστικὸν ν' ἀπαριθμήσωμεν.

Ἐν τούτοις κατὰ τῆς ἀϋπνίας ὑπάρχουν πολλαὶ μέθοδοι θεραπείας.

Μία ἐξ αὐτῶν εἶναι νὰ διαβάζωμεν κάτι τι ὀλίγον πρὸ τῆς κατακλίσεως. Νὰ μὴ σκεπτώμεθα τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὴν ἀνάπαυσιν τὴν στιγμὴν καθ' ἣν κατακλιθῶμεν. Ν' ἀφίνωμεν τὸ σῶμά μας ἐλεύθερον καὶ ὅλους τοὺς μυῶνας του χαλαρούς. Καὶ πρὸ παντὸς νὰ μὴ σκεπτώμεθα τὴν ἀϋπνίαν...

Ταῦτα, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει ἄλλη ἐξωτερικὴ παθολογικὴ ἀφορμή, διὰ τὴν ὁποίαν χρειάζεται ἰατρικὴ συμβουλή.

Η ΑΜΕΡΙΚΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΝΤΖΟΥΡΙΑΝ

Πῶς εἰσέδυσαν οἱ Ἀμερικανοὶ εἰς τὴν Μαντζουρίαν καὶ πῶς κατέλαβον τὴν ἐξαιρετικὴν θέσιν, τὴν ὁποίαν κατέχουν σήμερον εἰς τὴν Κινεζικὴν αὐτοκρατορίαν;

Τὸ ζήτημα εἶναι ἄξιον πολλῆς προσοχῆς, διότι ἀποτελεῖ τὴν πρώτην καλὰ καλὰ ἐκδήλωσιν τῆς Ἀμερικανικῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς εἰς τὴν Ἀπωτάτην Ἀνατολήν, τὴν κρατοῦσαν τὴν κλεῖδα τῆς μεγάλης παγκοσμίου πολιτικῆς...

Τὸ ζήτημα ἐξονυχίζεται μὲ πολλὴν τέχνην εἰς τὸ τελευταῖον «Century Magazine», ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἀποσπῶμεν τὰ ἑξῆς:

Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἐνεφανίσθησαν ὡς πολιτικὸς παράγων εἰς τὰ πράγματα τῆς Ἀπωτάτης Ἀνατολῆς ἀμέσως μετὰ τὸν Ρωσσοϊαπωνικὸν πόλεμον καὶ ἰδίως κατὰ τὴν εἰρήνην τοῦ Portsmouth. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὁ Πρόεδρος Ρούσβελτ, προσπαθῶν νὰ εὕρῃ ἔδαφος συμβιβασμοῦ μεταξὺ τῶν Ρώσσων καὶ Ἰαπώνων πληρεξουσίων, εὑρέθη ἀντιμέτωπος τῶν περὶ ἀποζημιώσεως ἀπαιτήσεων, τὰς ὁποίας διετύπωνεν ἡ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Μαρκησίου Ἴτο Ἰαπωνικὴ Κυβέρνησις. Ἐν τούτοις ἡ ἄρνησις τῶν Ρώσσων, ὅπως πληρώσουν τὴν ἀποζημίωσιν, ἔκαμε τοὺς Ἰάπωνας νὰ ὑποχωρήσουν. Διότι δὲν ἠδύνατο νὰ παρουσιασθῇ ἡ Ἰαπωνία ἐνώπιον τοῦ κόσμου ὡς θέλουσα νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν πόλεμον μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ λάβῃ τὴν ἀποζημίωσιν.

Ἐγένετο μία ἀπόπειρα παραχωρήσεως τῶν ἐπὶ τῆς νήσου Σαχαλίνης Ἰαπωνικῶν δικαιωμάτων εἰς τὴν Ρωσσίαν ἀντὶ 7,000,000 δολλαρίων, ἀλλὰ καὶ εἰς τοῦτο ἡ Ρωσσία δὲν εὑρέθη σύμφωνος. Ἐν τούτοις ἡ Ἰαπωνία εἶχεν ἀνάγκην ἀπόλυτον χρημάτων. Τότε ὁ Ρούσβελτ ἐξαπέστειλεν εἰς Ἰαπωνίαν τὸν πέρυσιν ἀποθανόντα Βασιλέα τῶν Σιδηροδρόμων Harriman, ὅστις κατώρθωσε τῇ συνεργασίᾳ ἄλλων Ἀμερικανῶν κεφαλαιούχων νὰ φέρῃ εἰς τὰ Ἰαπωνικὰ οἰκονομικὰ τὴν ἀνακούφισιν, ἣν ἐζήτουν οἱ ἐν Portsmouth Ἰάπωνες ἐπὶ τῆς εἰρήνης πληρεξούσιοι.

Διὰ τοῦ τρόπου τούτου, ἐξασφαλίσας ὁ Ρούσβελτ τὴν φιλίαν τῆς Ἰαπωνίας, ἐφρόντισε διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν Ἀμερικανικῶν οἰκονομικῶν συμφερόντων εἰς τὴν Μαντζουρίαν.

Ἦτο τότε ἀκριβῶς ἡ ἐποχή, καθ' ἣν ἡ Κίνα μετὰ τὸν Ρωσσοϊαπωνικὸν πόλεμον εὑρίσκετο ἀντιμέτωπος νέων περιπλοκῶν εἰς τὴν Μαντζουρίαν. Μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἡ Κίνα εἶχε ν' ἀντιμετωπίσῃ δύο Δυνάμεις εἰς τὴν Βορείαν αὐτὴν ἐπαρχίαν της. Ἀφ' ἑνὸς εἶχε τὴν Ρωσσίαν, ἀκολουθοῦσαν τὴν συνήθη παθητικὴν πολιτικήν της. Ἀπὸ νότου εἶχε τὴν Ἰαπωνίαν ἐπιθετικὴν καὶ ἀνήσυχον.

Ἐν μέσῳ τῶν δύο τούτων ἀντιπάλων, διεκδικούντων τὸ προνόμιον τῆς δι' ἰδίων μέσων ἀναπτύξεως τῆς Μαντζουρίας, ἡ Κίνα ἀπεφάνθη ὅτι οἱαδήποτε μεταβολὴ καὶ ἂν ἐπήρχετο εἰς τὴν Μαντζουρίαν θὰ διεφυλάσσετο πάντως ἡ Κινεζικὴ κυριαρχία. Ἐκ μέρους τῶν Ρώσσων παρουσιάσθησαν λόγῳ τῆς ἐπικρατούσης Ἀγγλορρωσικῆς συνεννοήσεως, Ἄγγλοι ἐπιχειρηματίαι, οἵτινες ὑπέβαλον εἰς τὴν Κίναν ἓν σιδηροδρομικὸν σχέδιον διὰ τὴν Μαντζουρίαν. Ἐπρόκειτο νὰ κλείσουν τὰ σχετικὰ συμβόλαια, ὅτε ἐπεμβᾶσα ἡ Ἰαπωνία διεμαρτυρήθη μὲ τὸν ἔντονον ἐκεῖνον τρόπον, ὅστις ἔκαμε τὴν μὲν Κίναν νὰ ὑποχωρήσῃ, τοὺς δὲ Ἄγγλους κεφαλαιούχους καὶ φυσικὰ τὴν ὑποστηρίζουσαν αὐτοὺς Ἀγγλικὴν κυβέρνησιν νὰ ἀναγνωρίσουν ὅτι ἡ ὑπὸ συμφωνίαν σιδηροδρομικὴ γραμμὴ ἐζημίωνε τὴν ἤδη ὑπάρχουσαν Ἰαπωνικήν, καὶ παρεβίαζε τοὺς ὅρους ὑφισταμένης Σινοϊαπωνικῆς συνθήκης.

Τότε ἡ Κίνα, εὑρεθεῖσα μεταξὺ ἁρπάγων Ἰαπώνων ἀφ' ἑνὸς καὶ Εὐρωπαίων ἀφ' ἑτέρου, ἐστράφη πρὸς τὴν Ἀμερικήν. Ὁ Ρούσβελτ ἦτο ἀρκετὰ εὐφυὴς ὥστε νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς παρεχομένης εἰς αὐτὸν εὐκαιρίας διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς Ἀμερικανικῆς ἐπιρροῆς εἰς τὴν Μαντζουρίαν. Συνεπῶς ἔσπευσε κατὰ πρῶτον νὰ χαρίσῃ εἰς τὴν Κινεζικὴν Κυβέρνησιν ὅλην τὴν ἀποζημίωσιν, ἣν ἐδικαιοῦτο νὰ λάβῃ διὰ τὰς βλάβας, ἃς ὑπέστησαν τ' Ἀμερικανικὰ συμφέροντα κατὰ τὰς ταραχὰς τῶν Μπόξερς.

Κατόπιν σειρᾶς διαπραγματεύσεων μεταξὺ Οὐάσιγκτῶνος καὶ Πεκίνου, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν, τῶν ὁποίων ἡ Ἰαπωνικὴ διπλωματία ἐκίνησε πάντα λίθον ὅπως ματαιώσῃ τὴν Σινοαμερικανικὴν συνεννόησιν, αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἐνίκησαν.

Εἰς τὰ 1909 ἡ Κίνα ἔφερεν εἰς τὸ μέσον τὴν κατασκευὴν ἑνὸς σιδηροδρόμου, οὗτινος εἶχεν ἀπόλυτον ἀνάγκην ἐν Μαντζουρίᾳ. Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἔσπευσαν νὰ ὑποβάλουν προτάσεις. Ἀλλὰ ταυτοχρόνως ἡ Ἰαπωνία καὶ ἡ Ρωσσία μετὰ τῶν συμμάχων της ἐνεφανίσθησαν ἐπὶ τοῦ πεδίου. Τὸ ζήτημα ἐτέθη ὑπὸ τὴν ἑξῆς ἁπλῆν μορφήν:

— Ποῖοι θὰ προτιμηθοῦν;

Τότε ἡ Ἀμερικὴ εἶπεν:

— Οἱοσδήποτε καὶ ἂν προτιμηθῇ, ἡ Κίνα θὰ μείνῃ κυρίαρχος καὶ ἡ Μαντζουρία θὰ θεωρηθῇ οὐδέτερον ἔδαφος δι' ὅλους. Ἡ Ἀμερικανικὴ πρότασις ἀνεστάτωσε τοὺς πολιτικοὺς καὶ διπλωματικοὺς κύκλους τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἰαπωνίας. Ἐπηκολούθησαν μακραὶ συζητήσεις. Ἡ Ἰαπωνία ἐπρότεινεν ν' ἀπορριφθῇ ἡ Ἀμερικανικὴ πρότασις. Ἐπὶ τέλους ὅμως ὁ Πρόεδρος Τάφτ καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἀμερικανὸς ὑπουργὸς κ. Knox ἔφεραν ἐπιτυχῶς εἰς πέρας τὸ ζήτημα. Τὸ πρὸς τὴν Κίναν δάνειον ἀντὶ νὰ γείνῃ μονομερὲς ἔγεινε διεθνὲς καὶ αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι μετέσχον αὐτοῦ. Ἡ Μαντζουρία κατέστη οὐδέτερον ἔδαφος εἰς τὸ ὁποῖον κυρίαρχος εἶναι ἡ Κίνα, ὅλοι δὲ οἱ αὐτόθι ἐγκαθιστάμενοι ξένοι χαίρουσιν ἀπέναντι ἀλλήλων τὰ αὐτὰ δικαιώματα...

Εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον εὑρίσκονται σήμερον τὰ πράγματα καὶ ὅπως πηγαίνουν εἶναι εὐνοϊκώτατα διὰ τὴν Ἀμερικήν, ἥτις δὲν ζητεῖ ἐν Κίνᾳ ἐδαφικὰς κατακτήσεις, ἀλλ' ἁπλῶς νέας ἀγορὰς καὶ νέον στάδιον καταναλώσεως τῶν εἰδῶν της καὶ ἐξαπλώσεως τῆς βιομηχανίας της. Καὶ ἡ Κίνα τὸ γνωρίζει.

ΜΙΑ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΔΙΑ ΣΕΡΒΙΤΟΡΟΥΣ

Ὑπάρχουν τρεῖς σχολαὶ διὰ σερβιτόρους εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην καθὼς μᾶς πληροφορεῖ τὸ «Strand Magazine». Εἶναι χαρακτηριστικώταται αὐταὶ αἱ σχολαί, ὅπως τὰς περιγράφει αὐτόπτης μάρτυς.

Ἐντὸς ἑνὸς μακροῦ δωματίου, ὅπου εὑρίσκονται τρεῖς μεγάλαι τετράγωνοι τράπεζαι, ἕνδεκα μαθηταὶ ἀκούουν τὸν καθηγητὴν διδόντα τὸ σχετικὸν μάθημα. Βάσις τῆς μορφώσεως ἑνὸς γκαρσονίου εἶναι ἡ καθαριότης. Κατὰ δεύτερον λόγον ἡ ταχύτης, καὶ κατὰ τρίτον ἡ χάρις. Σχετικῶς μὲ τὸ τελευταῖον τοῦτο ὁ καθηγητὴς δὲν ἐννοεῖ ὅτι ὁ σερβιτόρος ὀφείλει ν' ἀπομιμῆται τὸν Ἀπόλλωνα τοῦ Μπελβεδέρε οὔτε νὰ ἀκκίζεται ὡς χοροδιδάσκαλος. Ἀρκεῖ ἁπλῶς νὰ μὴν εἶναι ἀδέξιος εἰς τὰς κινήσεις του. Ἔπειτα εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη δι' ἕνα σερβιτόρον νὰ ἔχῃ μνημονικόν, διότι δὲν ὑπάρχει τίποτε τὸ ὁποῖον νὰ ἐξάπτῃ τόσον τὸν πελάτην, ὅσον ἡ λησμοσύνη τοῦ σερβιτόρου του.

Ἔπειτα ἀπὸ αὐτὰ ἀρχίζει τὸ στρώσιμον τοῦ τραπεζιοῦ.... Καὶ ἐδῶ ὁ καθηγητὴς δίδει ἀναλόγως ὁδηγίας. Ὑπάρχουν καὶ πολλοὶ τρόποι τοῦ διπλώνειν τῆς πετσέτας, ἀπαράλλακτα ὅπως ὑπάρχουν καὶ πολλοὶ τρόποι τοῦ βράζειν τὰ αὐγά, ἢ μᾶλλον διὰ νὰ εἴμεθα ἀκριβέστεροι ἑπτακόσιοι δεκατέσσαρες.

Ἡ τακτοποίησις ἑνὸς τραπεζιοῦ εἶναι διαφορετικὴ εἰς ἓν ἰδιαίτερον γεῦμα, εἰς γεῦμα Λέσχης, εἰς ἓν γεῦμα ξενοδοχείου, εἰς ἓν γεῦμα ἑστιατορίου, εἰς ἓν δημόσιον γεῦμα...

Ἂς λάβωμεν τώρα, ὡς προχειρότερον, τὸ γεῦμα τοῦ ξενοδοχείου. Ὁ πελάτης εἰσέρχεται συνήθως φέρων τὸ παλτόν του ἢ τὸ μπαστοῦνι ἢ τὴν ὀμπρέλλαν του, ἀναλόγως τῶν περιστάσεων. Τὸ γκαρσόνι πρώτιστον καθῆκον ἔχει ν' ἀπαλλάξῃ τὸν πελάτην του ἀπὸ τὰ βάρη αὐτὰ καὶ νὰ τὸν βοηθήσῃ νὰ τοποθετηθῇ. Ἔπειτα νὰ τοῦ δώσῃ τὸ μενοῦ, ἐφ' ὅσον δὲ ὁ πελάτης τὸ διαβάζει νὰ σπεύσῃ νὰ θέσῃ ἐπανωφόρι, μπαστοῦνι, καὶ καπέλλον καὶ τὴν κατάλληλον θέσιν.

Ἔπειτα θὰ ἐπιστρέψῃ καὶ θὰ ἀναμείνῃ διαταγάς. Εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐκλογῆς τῶν φαγητῶν ὁ σερβιτόρος δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐπεμβαίνῃ, ἐκτὸς ὅταν τὸ αὐτὸ φαγητὸν ὑπάρχει παρεσκευασμένον κατὰ δύο τρόπους. Ἔπειτα εἶναι τὸ σερβίρισμα, τὸ καθάρισμα τῆς τραπέζης, ἡ στάσις τοῦ σερβιτόρου κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ γεύματος καὶ ἡ ἐν γένει συμπεριφορά του.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς σερβιτόρους νὰ γελοῦν εἰς ὅσα λέγουν ἢ κάμνουν οἱ πελάται. Ἓν μειδίαμα εἶναι ἀρκετόν. Τὸ παραπάνω εἶναι αὔθαδες καὶ παράτυπον. Ἀλλὰ δὲν θὰ μεταφέρωμεν ἐδῶ ὁλόκληρον τὸ ἄρθρον τοῦ «Strand».

Ἐν τούτοις θ' ἀρκεσθῶμεν εἰς τὴν τελευταίαν παράγραφόν του σχετιζομένην μὲ τὸ πουρμπουάρ.

Ἐὰν τοῦτο εἶναι ἀρκετόν, ὁ σερβιτόρος δὲν ἔχει νὰ κάμῃ ἄλλο τι παρὰ μίαν βαθεῖαν ὑπόκλισιν καὶ νὰ ἀποσυρθῇ μειδιῶν. Ἐὰν φαίνεται γλίσχρον, ἂς κάμῃ τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν καὶ ἂς φανῇ εὐγενὴς μὲ κάποιαν ἐπίδειξιν ἐλαφρᾶς ἀδιαφορίας διὰ τὸ ποσόν, τὸ ὁποῖον ἕνας νοήμων πελάτης θὰ ἀντιληφθῇ.

ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΑΙ ΑΕΡΟΝΑΥΤΑΙ

Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ «Pearson's Magazine» εἰς χιλίους ἀνέρχονται οἱ καθ' ὅλην τὴν Ἀμερικὴν ἐρασιτέχναι ἀεροναῦται.

Ἡ γοητεία τὴν ὁποίαν ἐξασκεῖ τὸ ἐναέριον ταξεῖδιον εἶναι τόσον μεγάλη, ὥστε νὰ παρασύρῃ μαζύ της πάσης τάξεως καὶ πάσης κατηγορίας φιλάθλους. Ἄνδρες καὶ γυναῖκες, γέροντες καὶ νέοι, πλούσιοι καὶ πτωχοί, ἰατροὶ καὶ τραπεζῖται, δικηγόροι καὶ ἐπιστήμονες παντὸς ἄλλου κλάδου, ἄνθρωποι τῶν γραμμάτων καὶ τεχνῖται πάσης κατηγορίας, ὅλοι ἀντιπροσωπεύονται εἰς τὸ γαλανὸν πεδίον τῆς ἀεροπορίας. Ἡ Mineola καὶ ἡ Garden City, τὰ δύο ὡραιότατα αὐτὰ ἐξοχικὰ προάστεια τῆς Νέας Ὑόρκης, φιλοξενοῦν ἑκατοντάδας ὅλας τοιούτων ἀεροπόρων. Ἐκεῖ τὰ ὑπόστεγα τῶν ἀεροπλάνων φυτρώνουν κυριολεκτικῶς ὡς μανιτάρια. Διότι εἶναι μέγα ἀεροναυτικὸν κέντρον τὸ Long Island.

Οἱ πλεῖστοι τῶν ἐρασιτεχνῶν ἀεροπόρων, οὓς δὲν πρέπει νὰ συγχέωμεν μὲ τοὺς ἐξ ἐπαγγέλματος τοιούτους, εἶναι πολλάκις καὶ κατασκευασταὶ τῶν ἀεροπλάνων των. Τοὺς βλέπετε ἐκεῖ ἐπὶ ἑβδομάδας καταγινομένους εἰς τὴν συναρμολόγησιν τῶν πτητικῶν των μηχανῶν. Ἔπειτα κάμνουν ἀποπείρας νὰ πετάξουν... Τινὲς ἐπιτυγχάνουν, ἄλλοι ὑφίστανται κανένα πέσιμον συνήθως ἀκίνδυνον, ἀφοῦ δὲν πετοῦν ὑψηλὰ καὶ ἐγκαταλείπουν τὸ σπόρτ, καθιστάμενοι ἐν ταὐτῷ γνωστικώτεροι.

Τῶν ἀποτυχόντων τὰ ὀνόματα δὲν εἰμπορεῖ νὰ κρατήσῃ ἡ ἱστορία. Ἐν τούτοις μεταξὺ τῶν νικητῶν μᾶς παρουσιάζει τὸν Clifford B. Harmor, τὸν J. C. Mars, τὸν Charles K. Hamilton, οἵτινες ὅλοι ἤρχισαν ἀπὸ τὴν ἐρασιτεχνίαν πρὶν βάλουν τὰ γυαλιὰ εἰς τοὺς ἐπαγγελματίας.

Ταῦτα ὅσον ἀφορᾷ τὴν Νέαν Ὑόρκην. Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ ἴδιον πρᾶγμα γίνεται εἰς τὴν Καλιφορνίαν, Ὀχάϊο, Κάνσας, Μασσαχουσέττην, Ἀριζόνα, παντοῦ...

Καὶ διατί οἱ ἐρασιτέχναι ἐπιμένουν νὰ κατασκευάζουν μόνοι των τὰς μηχανάς των; Ἡ ἀπάντησις εἶναι ἁπλουστάτη. Διότι ἕνα ἀεροπλάνον Wright ἢ Curtiss κοστίζει 5—7,000 δολλάρια, ἐνῷ ἕνα ἄλλο ἰδίας κατασκευῆς κοστίζει μόνον τὰ ὑλικά του.

Ἐξακολουθεῖ λοιπὸν ὁ ἀγὼν τῶν ἐρασιτεχνῶν... Καὶ ἔχει μὲ ὅλα του τὰ σοβαρὰ καὶ τὴν κωμικήν του ὄψιν, διότι ἡ μανία πολλῶν ἐκ τῶν ἐρασιτεχνῶν τούτων λαμβάνει διαστάσεις ἀληθοῦς λόξας, ἐκδηλουμένης εἰς τὰ περιεργότερα αὐτοσχέδια πτητικὰ μηχανήματα, τὰ ὁποῖα εἰμποροῦν νὰ καταλάβουν θέσιν μόνον παρὰ τὸ ἀεικίνητον καὶ τὰ σχέδια τοῦ τετραγωνισμοῦ τοῦ κύκλου.....

Ἐν τούτοις αὐτὰ ἔχει κάθε νέα ἀνακάλυψις...

ΧΕΙΜΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑΝ

Ἡ λέξις χειμών, προκειμένου περὶ τῆς νήσου Santa Catalina ἀποτελεῖ ὅρον ἡμερολογιακὸν καὶ τίποτε ἄλλο, λέγει τὸ «Sunset Magazine».

Ἡ ὡραιοτάτη αὕτη νῆσος τοῦ Εἰρηνικοῦ μὲ τὴν θελκτικήν της κωμόπολιν τοῦ Avalon εἶναι ἕνα κομμάτι παραδείσου, ὅπως εἶναι παράδεισος ὁλόκληρος ἡ Καλιφορνία.

Ἐκεῖ τὸ θερμόμετρον δὲν κατέρχεται ποτὲ κάτω τῶν 40 βαθμῶν Φάρενχαϊτ, τοῦτο δὲ συμβαίνει μόνον κατὰ τὰς πρωϊνὰς καὶ νυκτερινὰς ὥρας. Εἰς τὰ ὑψηλότερα μέρη τῶν ἐσωτερικῶν λόφων εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ εὕρῃ κάποιαν ἀπόπειραν χιόνων κατὰ τὸν Ἰανουάριον ἢ Φεβρουάριον. Ἀλλ' ὅταν πηγαίνῃ κανεὶς εἰς τὸ Avalon δὲν θὰ ἐπιζητήσῃ περιπάτους εἰς τὰ βουνά, ὅταν ἔχῃ τὴν ὡραιοτέραν ἀκρογιαλιὰν τῆς Ἀμερικῆς ἐμπρός του. Καὶ ἔπειτα εἶναι αἱ ἐξοχαὶ τοῦ νησιοῦ ὅπου ἀνθοῦν καθ' ὅλον τὸ ἔτος τὰ ρόδα καὶ τὰ γεράνια καὶ τὰ μεγάλα ἠλιοτρόπια.

Εἶναι τόσον γλυκὺ ἐκεῖ τὸ κλῖμα καὶ τόσον θαλπερὰ ἡ ἀτμόσφαιρα, ὥστε καὶ τὰ λουλούδια νομίζει κανεὶς ὅτι ποτὲ δὲν μαραίνονται.

Ἔτσι δὲ βλέπετε τοὺς μονίμους νησιώτας νὰ σᾶς ἐπιδεικνύουν ἐν μέσῳ Δεκεμβρίου ἀνθισμένες ντοματιές, τὰς ὁποίας δὲν δαμάζει κανένα κρύο....

Ἡ σαιζὸν ἐν τούτοις τῆς νήσου Santa Catalina ἀρχίζει τὸν Ἰούνιον καὶ διαρκεῖ ἕως τὸν Σεπτέμβριον. Τότε τὰ ξενοδοχεῖα καὶ τὰ διάφορα καταλύματα γεμίζουν ζωὴν καὶ κίνησιν. Τότε τὰ βαποράκια, τὰ ὁποῖα κάμνουν τὸ μικρὸν μεταξὺ San Petro καὶ Santa Catalina ταξεῖδιον, πηγαινοέρχονται κατάμεστα. Διὰ θαλάσσια λουτρά, διὰ ψάρευμα, διὰ λεμβοδρομίας καὶ διὰ περιπάτους, ἡ νῆσος αὕτη εἶναι ἰδεώδης. Ἐξοχικὰ σπίτια εὑρίσκει κανεὶς πάμφθηνα, ἡ ζωὴ δὲν εἶναι ἐπίσης ἀκριβὴ καὶ ὁ καιρὸς περνᾷ γρήγορα εἰς τὸ ὡραῖον αὐτὸ νησί. Ἐν τούτοις οἱ ρωμαντικοὶ δὲν ἀγαποῦν τὸν θόρυβον τοῦ καλοκαιριοῦ, τὸν γεμίζοντα τὴν Santa Catalina, καὶ προτιμοῦν νὰ πηγαίνουν ἐκεῖ τὸν χειμῶνα καὶ περνοῦν ἐκεῖ κολυμβῶντες καὶ ψαρεύοντες δύο καὶ τρεῖς μῆνας, ἐνῷ κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν τὸ χιόνι καὶ ἡ παγωνιὰ κυριαρχοῦν εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην...

JACK LONDON.

BURNING DAYLIGHT

JACK LONDON

(COPYRIGHT 1910, BY THE NEW YORK HERALD CO.—ALL RIGHTS RESERVED)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου).

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ.— Εὑρισκόμεθα εἰς τὸ Circle City τῆς Ἀλάσκας κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ «χρυσοῦ πυρετοῦ», ὅταν ἀπὸ πάσης γωνίας τοῦ κόσμου οἱ χρυσοθῆραι ἔσπευδον πρὸς τὴν ἀπωτάτην ἐκείνην τῆς Ἀμερικανικῆς ἠπείρου ἄκραν ζητοῦντες τὴν τύχην των καὶ ἀδιαφοροῦντες δι' ὅλα.

Εἰς τὸ πρῶτον κεφάλαιον βλέπομεν τὸ ἐσωτερικὸν ἑνὸς Ἀλασκανοῦ Μπάρ, ὅπου κουρασμένοι ἀπὸ τὴν δουλειὰν τοῦ καλοκαιριοῦ παιρνοῦν τὰς ὥρας των οἱ χρυσοθῆραι πίνοντες, χαρτοπαίζοντες καὶ χορεύοντες μὲ τὰ τρία κορίτσια τοῦ συνοικισμοῦ. Ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν κάμνει τὴν ἐμφάνισίν του ὁ Elam Harnish, ὅστις φέρει τὸ παρεπώνυμον Burning Daylight. Αἱ δύο αὗται λέξεις, σημαίνουσαι «φλογερὸ ξημέρωμα», ἔχουν δοθῆ εἰς τὸν Elam Harnish, διότι εἶχε τὴν ἰδιοτροπίαν νὰ ἐξυπνᾷ τὸ πρωὶ τοὺς συντρόφους του, ἀφαιρῶν τὰς κουβέρτας των μὲ τὸ πρόσχημα ὅτι ἐξημέρωσε κι' ἔκαιεν...... Ἔκαιεν εἰς τὴν Ἀλάσκαν!... Αὐτὸ ἦτο τὸ περίεργον τῆς ἐκφράσεως, ἥτις τοῦ εἶχε μείνῃ καρατσοῦκλι.

Ὁ Elam Harnish εἶναι τύπος ἰδεώδους βιοπαλαιστοῦ καὶ θαυμάζεται ἀπὸ ὅλους διὰ τὸν χαρακτῆρά του καὶ τὴν ρώμην του. Θαυμάζεται ὅμως ἀκόμη καὶ ἀπὸ μίαν νέαν τοῦ Μπάρ γνωστὴν ὑπὸ τὸ ὄνομα Παρθένα, ἡ ὁποία φαίνεται ὅτι τὸν ἀγαπᾷ. Ἐν τούτοις ὁ Burning Daylight εἶναι ἀδιάφορος. Τὴν ἀδιαφορίαν του αὐτὴν βλέπομεν τὴν στιγμὴν καθ' ἣν οἱ φίλοι του τὸν προσκαλοῦν νὰ παίξῃ μαζύ των χαρτιά, ἐνῷ ἡ Παρθένα θέλει νὰ τὸν ἀπομακρύνῃ.. Ἐκεῖνος πείθεται πρὸς στιγμήν, ἀλλὰ μετανοεῖ γρήγορα:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ξανὰ ᾐσθάνθη τὸ χέρι της νὰ τοῦ πιέζῃ τὸν βραχίονα. Ἦτο καὶ αὐτὸ ἕνα εἶδος δεσμοῦ, ποῦ ἤθελε νὰ τοῦ ἐπιβάλῃ.... Διὰ μίαν στιγμὴν ἔγινε θηρίον. Ἕνα κῦμα τρόμου καὶ μία δίψα αἵματος ἐγέμισαν τὴν ὕπαρξίν του κατὰ τὸ ἐλάχιστον ἐκεῖνο χρονικὸν διάστημα. Κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ Daylight δὲν ἦτο ἄνθρωπος, ἀλλὰ τίγρις τρομαγμένη, ἡ ὁποία καταλαμβάνεται ἀπὸ φρίκην καὶ λύσσαν, ὅταν ἀντιληφθῇ τὴν παγίδα!.. Ἐὰν κατὰ τὸ δευτερόλεπτον ἐκεῖνο τὸ ἄγριόν του ἔνστικτον ὑπερίσχυεν, ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος θὰ ὥρμα εἰς τὴν κόρην καὶ θὰ τὴν κατεξέσχιζεν. Ἀλλ' ἀκριβῶς τότε ᾐσθάνθη μέσα του τὸ πνεῦμα τῆς πειθαρχίας τὸ ὁποῖον, διὰ τῶν αἰώνων καλλιεργηθὲν εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ψυχήν, ἔκαμε τὸν ἄνθρωπον ζῷον κοινωνικὸν καὶ σχετικῶς ἥμερον. Ἥσυχα τώρα ἐστράφη ἐκεῖνος πρὸς τὴν Παρθένα καὶ μ' ἕνα χαμόγελο εἰς τὰ χείλη τῆς εἶπε συμπαθῶς.

— Πηγαίνετε ὅλοι τώρα καὶ πάρετε μιὰ βοῦκα. Ἐγὼ δὲν πεινῶ. Θὰ χορεύσωμεν ἀκόμη λίγο ὕστερα ἀπὸ κομμάτι. Ἀκόμη εἶναι ἐνωρίς. Πήγαινε νὰ φᾷς καλὸ κορίτσι.

Ἐτράβηξε τὸν βραχίονά του, τῆς ἐκτύπησε φιλικῶς τὸν ὦμον καὶ ταυτοχρόνως ἐπλησίασεν εἰς τὸ τραπέζι τοῦ πόκερ.

— Παίζετε ὡς ἐκεῖ ποῦ πάει; ἠρώτησεν.

— Ὡς ἐκεῖ ποῦ πάει, εἶπεν ὁ Jack Kearns.

— Πᾶμε καὶ παραπέρα;

Οἱ παῖκται ἐκύτταξαν ἀλλήλους καὶ ὁ Kearns ἀνήγγειλε: «Πᾶμε καὶ παραπέρα».

Ὁ Elam Harnish ἐκάθισεν εἰς τὴν ἀναμένουσαν τὸν πέμπτον παίκτην καθέκλαν, ἔβγαλεν ἀπὸ τὸν κόρφον του τὸν σάκκον του μὲ τὴν χρυσόκονιν καὶ ἡτοιμάσθη. Ἡ Παρθένα ἐπερίμενεν ἕνα λεπτό, καὶ ἔπειτα ἠκολούθησε τοὺς ἄλλους παίκτας. «Θὰ σοῦ φέρω ἕνα σάνδουϊτς Daylight», προσέθεσε φεύγουσα.

Ἐκεῖνος ἔνευσε καταφατικῶς. Δὲν εἶχε πέσῃ εἰς τὰ δεσμά της καὶ τὴν συνεχώρει μειδιῶν εὐχαριστημένος, διότι δὲν τὴν εἶχε προσβάλῃ.

— Ἂς παίξωμεν ὁ καθένας μὲ δικές του μάρκες, ἐπρότεινεν ὁ Daylight. Αὐτὲς ἡ ἄλλες γεμίζουν τὸ τραπέζι καὶ μᾶς ζαλίζουν. Θέλετε;

— Ἐγὼ θέλω, εἶπεν ὁ Hal Campbell. Αἱ δικές μου πᾶν ἕως τὰ πεντακόσια.

— Καὶ ἡ δικές μου, προσέθεσαν ὁ Harnish, ἐνῷ οἱ ἄλλοι ἔδωκαν κατὰ βούλησιν ἰδικάς των ἀξίας εἰς τὰς μάρκας των, τοῦ French Louis μετριοφρόνως ὁρίσαντος τὴν ἀξίαν τῆς ἰδικῆς του εἰς ἑκατὸν δολλάρια.

Εἰς τὴν Ἀλάσκαν τὴν ἐποχὴν ἐκείνην δὲν ὑπῆρχαν παληάνθρωποι χαρτοπαῖκται, οὔτε φαυλόβιοι ἐξ ἐπαγγέλματος. Τὰ τυχηρὰ παιγνίδια ἦσαν τίμια καὶ οἱ ἄνθρωποι εἶχαν ἐμπιστοσύνην ὁ ἕνας εἰς τὸν ἄλλον. Ὁ λόγος ἑνὸς ἀνδρὸς ἤξιζεν ὅσον καὶ ὁ χρυσός του. Ἡ μάρκα ἦτο ἕνα ἁπλοῦν κοκκαλάκι ἀξίας ἴσως ἑνὸς σέντ. Ἀλλ' ὅταν ἕνας ἀπὸ τοὺς παίκτας ἔλεγεν ὅτι ἡ μάρκα του εἶχεν ἀξίαν πεντακοσίων δολλαρίων, ἐγίνετο δεκτὴ ὡς ἔχουσα τὴν ἀξίαν αὐτήν. Ὁποιοσδήποτε ἐκέρδιζε τὴν μάρκαν ἐκείνην, ἐγνώριζεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος τὴν εἶχεν ἐκδώσῃ, θὰ τὴν ἐξηγόραζε μὲ κόνιν χρυσῆν ἀξίας πεντακοσίων δολλαρίων, σύμφωνα μὲ τὴν ζυγαριὰν τοῦ καταστήματος. Αἱ μάρκαι ἦσαν διαφόρων χρωμάτων καὶ ἔτσι ἡ ἐξεύρεσις τῶν κατόχων των δὲν ἦτο δύσκολος. Ἔπειτα κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην δὲν ὑπῆρχον εἰς τὸν Γιουκὼν κακόπιστοι καὶ αἰσχροκερδεῖς παῖκται. Ὁ καθεὶς ἔπαιζε πᾶν ὅ,τι εἶχεν, ἀδιάφορον εἰς τί συνίστατο ἡ ἰδιοκτησία του καὶ ποῦ εὑρίσκετο.

Ὁ Harnish ἔρριψε τὰ χαρτιὰ καὶ ὁ πάγκος ἔπεσεν εἰς αὐτόν. Θεωρῶν τὸ πρᾶγμα καλὸν οἰωνόν, ἐκτύπησε τὸ τραπέζι καὶ ἐφώναξεν εἰς τὸν κάπηλον νὰ κεράσῃ ὅλους τοὺς θαμῶνας τοῦ μπάρ. Ἐφ' ὅσον δὲ ἀνεκάτωνε τὰ χαρτιὰ καὶ ἐμοίρασε πρῶτον εἰς τὸν Dan Mac Donald, ἀνεφώνησε:

— Δόστε το λοιπὸν γιὰ κάτω ὅλοι σας σκαφτειάδες! Σκάψετε καὶ βαρᾶτε ὡς ποῦ νὰ φανῶ! Νὰ τὸ μάλαμα!.... Βαρᾶτε λοιπὸν καὶ βάλτε νὰ πιοῦμε ὕστερα!.. Ἐμπρός, γιατὶ ἀπόψε εἶναι μεγάλη βραδυὰ καὶ κάποιου θὰ τοῦ φέξῃ!.... Πάρτε χαρτιά. Ἀπόψε κάποιος τὴν παθαίνει!.....

Daylight !.... εἶσαι ἀπέντατος!...., εἶπεν ἡ Παρθένα.

Τὸ παιγνίδι ἤρχισε καὶ ἐξηκολούθησε σχεδὸν χωρὶς ὁμιλίας, καίτοι ὁλόκληρον τὸ μπὰρ εἶχε γεμίσῃ ἀπὸ ζωήν. Ὁ Elam Harnish εἶχεν ἀνάψῃ τὴν θρυαλλίδα καὶ μία ἔκρηξις γλεντιοῦ εἶχεν ἐπακολουθήσῃ. Οἱ θαμῶνες τοῦ Τίβολι ἔγιναν πολυπληθέστεροι, διότι ὅσοι εἰσήρχοντο ἔμεναν. Ἡ αἴθουσα τοῦ χοροῦ ἦτο πλήρης. Ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως ἐπαρκῶν γυναικῶν ἀρκετοὶ ἀπὸ τοὺς ἄνδρας ἔδεσαν εἰς τὸν βραχίονά των ἕνα μανδῆλι, εἰς ἔνδειξιν τῆς νταμωσύνης των, καὶ ἐχόρευαν μὲ τοὺς ἄλλους ἄνδρας. Ὅλα τὰ τυχηρὰ παιγνίδια ἐπῆραν νέαν ζωὴν καὶ αἱ φωναὶ τῶν ἀνδρῶν, εἴτε οὗτοι εὑρίσκοντο ἀκουμβισμένοι εἰς τὸ τεζάκι τοῦ ποτοπωλείου, εἴτε ἐσχημάτιζον ὁμίλους παρὰ τὴν διάπυρον θερμάστραν, διεκόπτοντο συχνὰ ἀπὸ τὸν βόμβον τῆς ρουλέττας καὶ τὸ ξεφύλλισμα τῶν χαρτιῶν. Ὅλα τὰ στοιχεῖα, τ' ἀποτελοῦντα μία καλὴ βραδυὰ εἰς τὸ Γιουκών, ἦσαν ἐκεῖ καὶ ἐξεδηλοῦντο.

Ἡ τύχη εἰς τὸ τραπέζι τοῦ πόκερ ἐπήγαινε μονοτόνως ἀπὸ τὸν ἕνα εἰς τὸν ἄλλον, ἀφοῦ μεγάλα ποσὰ δὲν εἶχαν ἀκόμη ἐμφανισθῇ. Κατὰ συνέπειαν τὸ παιγνίδι ἐμεγάλωνε μὲ μικρὰ ποσά, χωρὶς νὰ βαστᾷ πολὺ κάθε χαρτοσιά... Ἐν τούτοις ἕνα δυνατὸ straight τοῦ French Louis τοῦ ἔδωκε πέντε χιλιάδες δολλάρια, τὰ ὁποῖα ἔχασαν ὁ Campbell καὶ ὁ Kearns. Ἕνα πιάτο μὲ ὀκτακόσια τάλληρα ἐπέρασεν εἰς τὰ χέρια ἑνὸς παίκτου, ὅστις ἔδειξε δύο τριάρια.

Μία στιγμὴ ὁ Harnish προεκάλεσε τὸν Kearns διὰ δύο χιλιάδας τάλληρα, ἐνῷ δὲν εἶχε τὸ ἀπαιτούμενον δυνατὸ χαρτί. Ὁ Kearns ἔδειξε ἕνα flush, ἐνῷ ὁ Harnish, ἀνοίξας τὰ χαρτιά του, ἔδειξεν ὅτι εἶχε τὸ θάρρος νὰ προκαλέσῃ τὸν ἀντίπαλόν του μὲ ἕνα ζεῦγος δεκατριῶν.

Ἐν τούτοις εἰς τὰς τρεῖς τὸ πρωὶ τὸ παιγνίδι ἠνδρώθη. Ἦτο μία ἀπὸ

τὰς στιγμάς, τὰς ὁποίας οἱ παῖκται περιμένουν πάντοτε μὲ δίψαν. Ἡ εἴδησις ὅτι ἐπαίζοντο δυνατὰ ποσὰ εἰς τὸ τραπέζι τοῦ πόκερ ἐγέμισε τὸ Τίβολι. Οἱ ἀπ' ἔξω παρακολουθοῦντες τὸ παιγνίδι ἐσιώπησαν. Οἱ συζηταὶ ἀπὸ ὅλας τὰς γωνίας τοῦ μπὰρ συνεκεντρώθησαν πέριξ τῶν παικτῶν. Ὅλα τὰ ἄλλα παιγνίδια ἐγκατελείφθησαν, ὁ χορὸς διεκόπη καὶ ἐντὸς ὀλίγων στιγμῶν ἑκατὸν ἄνθρωποι, σιωπηλοὶ καὶ ἥσυχοι, προσηλώθησαν εἰς τὸ τραπέζι τοῦ πόκερ. Οἱ παῖκται εἶχαν ἀρχίσει νὰ μεγαλώνουν τὰ ποσά των, πρὶν ἀκόμη ἀνοιχθοῦν τὰ χαρτιὰ καὶ ἐξηκολούθησαν νὰ πλειοδοτοῦν...

Ὁ Kearns ἐμοίρασε καὶ ὁ French Louis ἐποντάρησε μὲ μίαν μάρκαν, ἡ ὁποία εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ἐπήγαινε ἑκατὸ δολλάρια. Ὁ Campbell δὲν εἶχεν ἀκόμη προφθάσει νὰ ἰδῇ τὸ χαρτί του, ὅτε προλαβὼν ὁ Harnish προεκάλεσε τοὺς δύο μὲ πεντακόσια δολλάρια κάτω, ἐνῷ ταὐτοχρόνως εἶπεν εἰς τὸν Mac Donald νὰ μεγαλώσῃ τὸ ποσόν, ὅσον ἤθελεν.

Ὁ Mac Donald εἶδε τὸ χαρτί του καὶ ἔρριψε μάρκες χιλίων δολλαρίων εἰς τὸ πιάτο. Ὁ Kearns ἔρριψε τότε μίαν ματιὰ εἰς τὸ χαρτί του καὶ ἐδήλωσεν ὅτι «ἐπήγαινε». Τοῦτο ἐσήμαινεν ὅτι ὁ French Louis ἔπρεπε νὰ προσθέσῃ ἐννεακόσια δολλάρια ἀκόμη εἰς τὰ πρῶτά του ἑκατὸ διὰ νὰ εἰμπορέσῃ νὰ παίξῃ. Ἄλλα τόσα ἠναγκάσθη νὰ καταθέσῃ ὁ Campbell διὰ νὰ εἰμπορέσῃ νὰ κρατήσῃ τὸν πάγκον, ἀλλὰ πρὸς ἔκπληξιν πάντων δὲν ἠρκέσθη εἰς τὰ χίλια δολλάρια. Ἀλλ' ἐδιπλασίασε τὸ ποσόν.

— Δόξα τῷ Θεῷ, κάτι γίνεται, εἶπεν ὁ Daylight, αὐξάνων τὴν κατάθεσίν του εἰς χίλια πεντακόσια δολλάρια καὶ προσθέτων ἄλλα χίλια.

«Πῶ! πῶ! μοιρασιά, ἐφώναξε. «Κάποιος θὰ μπαλωθῇ αὐτὴ τὴ φορά!»

— Χίλια! εἶπεν ὁ Mac Donald, ὅστις, ἀφοῦ εἶχε μεγαλώσει τὸ πιάτο κατὰ δύο χιλιάδας διὰ νὰ παίξῃ, προσέθετε ἄλλα χίλια διὰ νὰ κτυπήσῃ.

Ἐδῶ οἱ παῖκται ἐκάθησαν καλλίτερα καὶ ἐκατάλαβαν ὅτι τὰ μεγάλα κονδύλια εἶχον ἀρχίσει νὰ κάμνουν τὴν ἐμφάνισίν των. Ἀσυνειδήτως κάθε ἕνας ἀπὸ τοὺς ἄνδρας ἔγινε προσεκτικώτερος. Τὰ προσχήματα εἶχον ἐξαφανισθῆ πλέον καὶ κάθε παίκτης ἐφάνη, ὁποῖος φυσικῶς ἦτο. Τότε ἔγινεν εὔκολον νὰ διακρίνῃ τις ἕνα πρὸς ἕνα τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους. Ὁ Hal Campbell ἔγινε προσεκτικώτερος καὶ μετρημένος. Ὁ French Louis ἐξεδήλωσεν ἐνδιαφέρον. Ὁ Mac Donald ἐξηκολούθησε νὰ μένῃ καλοδιάθετος, καίτοι ὁ τόνος τῆς φωνῆς του ἔγινε ἐλαφρῶς τραχύτερος. Ὁ Kearns παρέμεινε

Ἕνα γλέντι μὲ χιονιὲς ἔξω ἀπὸ τὸ Τίβολι.

ψύχραιμος σχεδὸν καὶ ἀδιάφορος, ἐνῷ ὁ Elam Harnish παρέμεινεν ὁ ἴδιος, φιλοπαίγμων καὶ χωρατατζῆς, ὅπως πάντοτε.

Ἕνδεκα χιλιάδες δολλάρια ἦσαν ἤδη εἰς τὸ πιάτο καὶ αἱ μάρκαι ἐγέμιζαν τὸ κέντρον τοῦ τραπεζιοῦ.

— Δὲν ἔχω ἄλλες μάρκες, εἶπεν ὁ Kearns, ὡς παραπονούμενος. Ἂς ἀρχίσωμε τὰ ὁμόλογα.

— Μετὰ χαρᾶς, τοῦ ἀπήντησεν ἐγκαρδίως ὁ Mac Donald.

— Ἀκόμη δὲν ἔφθασα ἕως ἐκεῖ, εἶπεν ὁ Kearns. Ἔχω ἀκόμη χίλια τάλληρα. Τί ἔχομε τώρα;

— Τρεῖς χιλιάδες, γιὰ νὰ ἰδῇς τὸ χαρτί, ἀλλὰ εἰμπορεῖ ὅποιος θέλει νὰ τὸ μεγαλώσῃ.

— Μεγάλωσέ το διάβολε! Μπᾶς καὶ νομίζετε πῶς εἶμαι ξετιναγμένος; εἶπεν ὁ Kearns. Ἔρριψεν ἕνα βλέμμα εἰς τὰ χαρτιά του καὶ προσέθεσε:

— Νὰ σοῦ πῶ Mac, ἔχω κέφι καὶ θὰ τὸ ἰδῶ...

Ἔγραψε τὸ ποσὸν εἰς ἕνα κομματάκι χαρτί, τὸ ὑπέγραψε καὶ τὸ ἀφῆκεν εἰς τὸ μέσον τοῦ τραπεζιοῦ.

Τώρα ὅλα τὰ μάτια ἐστράφησαν πρὸς τὸν French Louis, ὅστις ἐκύτταζε καὶ ἐξανακύτταζε τὰ χαρτιά του.

— Διάβολε, πάρτο! Δὲν μοῦ πάει ποιὰ τίποτε, ἐφώναξε ρίπτων τὰ χαρτιά του εἰς τὰ ἐξώφυλλα.

Ὁ ἀμέσως ἑπόμενος ἦτο ὁ Campbell, ὅστις εἶπε:

— Δὲν σὲ προσβάλλω, Jack. Δύο χιλιάδες!... Ἔθεσε τὸ ποσὸν κάτω καὶ ἡ σειρὰ ἐπέρασεν εἰς τὸν Harnish.

— Ἐδῶ δὲν κάμνομε κήρυγμα φιλανθρωπίας, ἐφώναξεν οὗτος. Συνεχῶς Jack τὰ βλέπω καὶ μεγαλώνω τὸ χαρτὶ χίλια τάλληρα. Ἔτσι γιὰ νὰ ξεμουδιάσῃς Mac.

— Σωστό, ἀπήντησεν ὁ Mac Donald. Ἡ καθιστικὴ ζωὴ χοντραίνει τὸν ἄνθρωπο. Τὰ βλέπω καὶ πάω ἄλλα χίλια. Πῶς τὰ πᾶς, Jack, ἔχεις κέφι;

— Βέβαια ἔχω, ἀπήντησεν ὁ Kearns. Ἀλλὰ μία στιγμὴ νὰ σᾶς εἰπῶ ποῦ βρίσκομαι. Ἔχω τὸ βαποράκι μου, τὴ «Μπέλλα», ποῦ ἂν κοστίζῃ κάτι τι, κοστίζει εἴκοσι χιλιάδες τάλληρα. Ἔπειτα ἔχω τὸ μεταλλεῖό μου εἰς τὸ Sixty Mile, μὲ πέντε χιλιάδες μετάλλευμα. Καὶ ἔχω καὶ τὸ πριονιστήρι, ποῦ ἔρχεται. Εἶμαι καλός;

— Βούτα καὶ εἶσαι καλός, ἀπήντησεν ὁ Daylight. Καὶ ἀφοῦ μιλοῦμε περὶ περιουσίας, σᾶς πληροφορῶ ὅτι ἔχω εἴκοσι χιλιάδες τάλληρα εἰς τὴν κάσσα τοῦ Mac Donald καὶ ἄλλα τόσα εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ Moosehide. Τὸ ξεύρεις τὸ μέρος Campbell. Ἔχει ἢ δὲν ἔχει τόσο μάλαμα;

— Τὸ ἔχει, Daylight.

— Καλά. Καὶ πῶς πᾶμε τώρα; ἠρώτησεν ὁ Kearns.

— Δύο χιλιάδες γιὰ νὰ παίξῃς.

— Θὰ παίξωμε ὅλοι ἂν ἀρχίσῃς, εἶπεν ὁ Daylight ἐν εἴδει προειδοποιήσεως!

— Διάβολε! εἶπεν ὁ Kearns, προσθέτων ἄλλο ὁμόλογον διὰ δύο χιλιάδες εἰς τὸ ὁλονὲν αὐξάνον ποσόν. Ἔχω μία προαίσθησι πῶς θὰ μοῦ κάμῃ καλά. Νοιώθω τὴν τύχη ὀπίσω μου.

Δὲν ἔχω μὲν τόσο μεγάλα πράγματα ἀλλὰ δὲν εἶμαι καὶ ἄσχημα, καίτοι δὲν ἀξίζει τὸν κόπον νὰ κτυπήσω.

— Ἐγὼ ἔχω, εἶπεν ὁ Daylight. Πηγαίνω τὰ χίλιά σου καὶ σοῦ πάγω ἄλλα χίλια.

Ἡ Παρθένα, ἥτις ἐστέκετο ὄπισθέν του τὴν στιγμὴν ἐκείνην, ἔκαμε κάτι τι τὸ ὁποῖον δὲν δικαιοῦται νὰ κάμῃ οὔτε ὁ ἀδελφικὸς φίλος ἑνὸς ἀνδρός. Πλησιάσασα ἀθορύβως ἐπῆρε τὸ χέρι του καὶ εἶδε τὸ χαρτί του, τὸ ὁποῖον ἔκρυψεν ἀμέσως. Ὅ,τι εἶδεν ἦσαν τρία κορίτσια καὶ ἕνα ζεῦγος ὀκτάρια. Κανεὶς ὅμως δὲν ἐκατάλαβε τίποτε. Ὅλοι τὴν εἶδαν κατὰ πρόσωπον διὰ ν' ἀντιληφθοῦν τὸ χαρτὶ τοῦ Daylight. ἀλλ' ἡ φυσιογνωμία της ἔμεινεν ἀπαθής. Τὰ χαρακτηριστικά της χωρὶς ἄλλο θὰ ἦσαν ἀπὸ πάγον, διότι ἡ ὄψις της ἦτο ἡ αὐτὴ καὶ πρὶν ἰδῇ τὸ χαρτί του καὶ ἔπειτα ἀφοῦ τὸ εἶδε. Οὐδεὶς ἐκ τῶν μυώνων της ἐκινήθη, οὐδεμία λάμψις ἐξαιρετικὴ ἐφώτισε τὸ βλέμμα της. Οἱ ἄνδρες ἀπέσπασαν ἀπὸ αὐτὴν τὰ βλέμματά των χωρὶς νὰ μάθουν τίποτε.

Ὁ Mac Donald ἐμειδίασε συγκαταβατικῶς καὶ εἶπε:

— Δεκτὰ τὰ χίλιά σου, καὶ σοῦ πάω δύο χιλιάδες. Πῶς τὰ πᾶς, Jack?

— Ἀκόμη ἔχω τὴν προαίσθησιν Mac, καὶ γιὰ νὰ σὲ γλυττώσω σοῦ πάω τρεῖς χιλιάδες. Καὶ ἀκόμη ἔχω τὴν προαίσθησιν ὅτι ὁ Daylight θὰ τὸ μεγαλώσῃ.

— Ἔχεις δίκαιον, εἶπεν ὁ Daylight, ἀφοῦ ὁ Campbell ἐπέταξε τὰ χαρτιά του. Πηγαίνω δύο χιλιάδες καὶ τραβῶ.

Μία νεκρικὴ σιωπὴ ἐπεκράτησε τὴν στιγμὴν καθ' ἣν οἱ τρεῖς παῖκται ἐτράβηξαν χαρτιά. Τριάκοντα τέσσαρες χιλιάδες τάλληρα ἦσαν εἰς τὸ πιάτο καὶ τὸ παιγνίδι ἀκόμη εἰς τὴν μέση. Καὶ τότε ἡ Παρθένα πρὸς μεγάλην της κατάπληξιν εἶδε τὸν Daylight νὰ κρατήσῃ ἀπὸ τὰ χαρτιά του τρεῖς ντάμες καὶ ν' ἀλλάξῃ τὰ δύο ὀκτάρια. Τὴν φορὰν ταύτην ἡ νέα δὲν ἐτόλμησε νὰ ἰδῇ τὰ δύο νέα χαρτιά. Οὔτε ὅμως ὁ Daylight τὰ εἶδε, ἀρκεσθεὶς νὰ τὰ σύρῃ πρὸς τὸ μέρος του καὶ νὰ τὰ κρατήσῃ κλειστά.

— Χαρτιά; Ἠρώτησεν ὁ Kearns τὸν Mac Donald.

— Ἔχω ἀρκετά, ἦτο ἡ ἀπάντησις.

— Εἰμπορεῖς νὰ τραβήξῃς ἂν θέλῃς, τοῦ εἶπεν ὁ Kearns πάλιν.

— Ὄχι, δὲν θέλω.

Ὁ Kearns ἐτράβηξε δύο χαρτιὰ ἀλλὰ οὔτε τὰ εἶδε. Ὁ Harnish ἐπίσης δὲν τὰ εἶχεν ἀνοίξῃ.

—Μὴ βασίζεσθε ποτὲ στὴ μοιρασιά, ἠκούσθη ὁ διευθυντὴς τοῦ μπάρ. Ξαναμετρῆστε τὰ χαρτιά σας.

Ὁ Mac Donald προσεκτικὰ ἐμέτρησε τὰ χαρτιά του καὶ τὰ εὑρῆκε σωστά. Ἔπειτα ἐπῆρε ἕνα κομμάτι χαρτί, ἔγραφεν ἕνα ἀριθμόν, τὸν ὑπέγραψε καὶ εἶπε:

— Πέντε χιλιάδες.

Ὁ Kearns ἐκύτταξε τὰ δύο του χαρτιά, ἐξαναμέτρησε τὴν χαρτωσιά του διὰ νὰ βεβαιωθῇ ὅτι δὲν εἶχε περισσότερα ἀπὸ πέντε καὶ ἔγραψε ἄλλο ἕνα ὁμόλογον.

— Ἄλλα χίλια, εἶπε, διὰ νὰ κρατήσω ἔξω τὸν Daylight.

— Σὲ βοηθῶ, εἶπεν ὁ Mac Donald μὲ ἄλλες πέντε χιλιάδες γιὰ νὰ βγάλωμεν ἔξω τὸν Daylight. Ἡ φωνὴ τοῦ Mac ἦτο τραχυτέρα τὴν φορὰν αὐτήν. Ὁ Kearns ἦτο ὠχρὸς καὶ τὰ χέρια του ἔτρεμαν, ὅταν ἔγραφεν ἀκόμη ἕνα ὁμόλογον. Ἡ φωνή του ὅμως ἦτο ἀτάραχος, ὅταν εἶπεν:

— Ἄλλες πέντε χιλιάδες.

Τώρα ὁ Daylight ἦτο τὸ κέντρον. Ὑπὸ τὸ φῶς τὸ ὁποῖον ἔρριπτεν ἡ ἄνωθεν τῶν παικτῶν κρεμασμένη λάμπα τοῦ πετρελαίου, μεγάλοι θρόμβοι ἱδρῶτος ἔλαμπον εἰς τὸ μέτωπόν του. Τὰ χαλκᾶ χείλη του ἐμαύρισαν ἀπὸ τὸ ἀνελθὸν εἰς τὸ κεφάλι του αἷμα. Τὰ μάτιά του ἔγιναν ζωηρότερα καὶ οἱ ρώθωνές του διεστάλησαν ἀποτόμως...

Ἐν τούτοις ἡ φωνή του δὲν ἦτο τραχεῖα, ὅπως ἡ τοῦ Mac Donald, οὔτε τὸ χέρι του ἔτρεμεν ὅπως τοῦ Kearns.

— Δέκα χιλιάδες Mac, εἶπε, ὄχι διότι σὲ φοβοῦμαι, ἀλλὰ διότι μὲ πειράζει τὸ κέφι τοῦ Jack.

— Γι' αὐτὸ τὸ κέφι του τὸν πηγαίνω ἄλλες πέντε χιλιάδες ἀκόμη, εἶπεν ὁ Mac Donald. Εἶχα τὸ καλλίτερο χαρτὶ πρὶν τραβήξω καὶ θαρρῶ πῶς τὸ ἔχω ἀκόμη.

—Ξεύρεις ὅτι καμμιὰ φορὰ τὸ τράβηγμα σιάζει τὸ κέφι, εἶπεν ὁ Kearns. Ἔξαφνα τὸ πηγαίνω ἐπάνω ἄλλες πέντε χιλιάδες.

Ὁ Daylight ἐστήριξε τὰ νῶτά του εἰς τὸ κάθισμά του, ἔρριψε τὸ βλέμμα εἰς τὴν λάμπαν καὶ ἐλογάριασε δυνατά:

— Ἔχομεν ἐννέα χιλιάδες πρὶν ἀπὸ τὴν τραβηξιά, τὸ ἐπῆγα ἕνδεκα χιλιάδες ἐγώ—ἔχομε τριάντα. Ἔχω ἀκόμη δέκα χιλιάδες. Ἔσκυψε πρὸς τὸν Kearns καὶ εἶπεν: «Τὸ πηγαίνω δέκα χιλιάδες μονάχα».

— Εἰμπορεῖς νὰ τὸ πᾷς καὶ ποιὸ πολύ, εἶπεν ὁ Kearns. Οἱ σκύλοι σου κάμνουν πέντε χιλιάδες σ' αὐτὸ τὸ παιγνίδι.....

— Ὄχι οἱ σκύλοι, ἀπήντησεν ὁ Daylight. Μπορεῖτε νὰ μοῦ πάρετε ὅλη μου τὴ χρυσόσκονη καὶ ὅλο μου τὸ μετάλλευμα. Τὰ σκυλιὰ ὅμως δὲν τὰ παίζω. Λοιπόν, εἶσθε ἕτοιμοι; Ἀνοῖξτε τὸ χαρτί.

Ὁ Mac Donald ἐσυλλογίσθη κάμποση ὥρα. Οἱ θεαταὶ ἔμειναν ἀπαθεῖς καὶ ἀσυγκίνητοι. Κανεὶς δὲν ἤλλαξε θέσιν μέσα εἰς τὸ μπάρ, ἀλλὰ ἔμεινε καρφωμένος ὅπου εἶχεν εὑρεθῇ. Μία ἱερὰ σιγὴ ἐπεκράτησε διακοπτομένη μόνον ἀπὸ τὸν βόμβον τῆς καιούσης θερμάστρας καὶ ἀπὸ τὰ μακρυνὰ γαυγίσματα τῶν σκύλων τοῦ συνοικισμοῦ. Τέτοιοι τζόγοι δὲν ἐπαίζοντο κάθε βράδυ εἰς τὸν Γιουκών, τὸ παιγνίδι δὲ ἐκείνης τῆς βραδυᾶς ἦτο πρωτοφανὲς εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ τόπου. Ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ μπὰρ ἐπὶ τέλους ὡμίλησεν:

— Ἂν κερδίσῃ κανεὶς ἄλλος, θὰ ἔχῃ ἕνα δικαίωμα εἰς τὸ Τίβολι.

— Πάει καλὰ Mac, εἶπαν οἱ δύο ἄλλοι παῖκται.

— Ἀνοίγω λοιπὸν κι' ἐγώ, εἶπεν ὁ Mac Donald, προσθέτων ἕνα ὁμόλογον διὰ πέντε χιλιάδες εἰς τὸ πιάτο. Οὐδεὶς ἐζήτησε τὸ πιάτο καὶ οὐδεὶς εἶδε τὸ χαρτί του. Ταὐτοχρόνως ὅμως καὶ ἐν σιωπῇ καὶ οἱ τρεῖς των ἀντιμετώπισαν τ' ἀνοικτὰ χαρτιά των εἰς τὸ τραπέζι, ἐνῷ ὅλοι οἱ θεαταὶ προέτειναν τοὺς λαιμούς των διὰ νὰ ἰδοῦν τὸ ἀποτέλεσμα. Ὁ Daylight παρουσίασε τέσσαρες ντάμες καὶ ἕνα ἄ σ σ ο ν, ὁ Mac Donald τέσσαρες βαλέδες καὶ ἕνα ἄ σ σ ον. Ὁ Kearns εἶχε τέσσαρες ρηγαίους καὶ ἕνα τριάρι. Ὁ Kearns ἥπλωσε τὸ χέρι του, τὸ ὁποῖον ἔτρεμε, πρὸς τὸ πιάτο, καὶ τὸ ἔσυρε πρὸς τὸ μέρος του. Ὁ Daylight ἐπῆρε τὸν ἄσσον του καὶ τὸν ἔρριψεν εἰς τὸν ἄσσον τοῦ Mac Donald, λέγων:

Ὁ Daylight ἔσκυψε πρὸς τὸν Jack Kearns

— Αὐτὸς μοῦ ἔδιδε θάρρος, Mac. Μόνον οἱ ρηγαῖοι μποροῦσαν νὰ μὲ χτυπήσουν, καὶ αὐτούς, βλέπεις, εἶχεν ὁ Kearns.

— Μὰ τί εἴχατε σεῖς παιδιά; εἶπε στρεφόμενος ὅλος ἐνδιαφέρον πρὸς τὸν Campbell.

— Flush ἀπὸ τεσσάρι καὶ ἀπὸ ἕνα χρῶμα. Καλὸ χαρτί.

— Βέβαια καλὸ χαρτί.

— Καλὸ λέει; καὶ μὲ τὸ παραπάνω. Μποροῦσες νὰ κάμῃς χρῶμα, flush, ἢ flush καὶ χρῶμα μαζύ.

— Αὐτὸ σκέφθηκα κι' ἐγώ, εἶπεν ὁ Campbell. Ἔβαλα ὅμως κάτω ἓξ χιλιάδες πρὶν νὰ τραβηχθῶ....

— Θὰ κάμνατε καλλίτερα, ἂν τραβιῶσταν ὅλοι, εἶπε γελῶν ὁ Daylight. Τώρα ἔχω νὰ παίρνω τὸ ταχυδρομεῖο καὶ νὰ τὸ κουβαλῶ εἰς τὸ Dyea. Θὰ ξαναπάρω τὸ κοντράττο τοῦ Billy Rawlins. Τί σκότωσες μωρὲ Jack, στὸ Θεό σου, εἶπε στρεφόμενος πρὸς τὸν Kearns.

Ὁ Kearns ἠθέλησε νὰ μετρήσῃ τὰ κέρδη του, ἀλλ' ἦτο πολὺ ταραγμένος.

Ὁ Daylight ἐπῆρεν ἐμπρός του τὸ πιάτο, καὶ ἕνα πρὸς ἕνα ἐξεχώρισε μὲ προσοχὴν μάρκες καὶ ὁμόλογα. Ἔπειτα ἀταράχως ἔκαμε τὴν πρόσθεσιν.

— Ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ χιλιάδες τάλληρα, εἶπεν. Kearns, φίλε μου, μπορεῖς νὰ ξεκάμῃς τώρα καὶ νὰ πᾷς στὸ σπιτάκι σου καὶ στὸν τόπο σου.

Ὁ νικητὴς ἐκίνησε τὸ κεφάλι του καταφατικῶς μειδιῶν, χωρὶς ὅμως νὰ εἰμπορῇ ἀκόμη νὰ ἀρθρώσῃ λέξιν.

— Θὰ σᾶς κερνοῦσα, εἶπεν ὁ Mac Donald, ἀλλὰ τὸ Τίβολι δὲν εἶναι πειὰ δικό μου.

— Εἶναι καὶ παρὰ εἶνε, εἶπεν ὁ Kearns. Ἡ νότα σου εἶναι καλὴ γιὰ ὅσον καιρὸν θέλεις. Ἐγὼ ὅμως πρέπει νὰ κεράσω.

—Λέτε, μωρέ! Τί φαρμάκι θὰ πιῆτε; Ὁ κερδισμένος κερνᾷ! ἐξεφώνησεν ὁ Daylight πρὸς ὅλους τοὺς πέριξ του, ἐγειρόμενος ταὐτοχρόνως ἀπὸ τὴν θέσιν του καὶ περιβάλλων τὴν ὀσφὺν τῆς Παρθένας μὲ τὸν βραχίονά του. Πᾶμε νὰ χορέψωμε ὅλοι! εἶπεν εἰς τοὺς χορευτάς. Ἀκόμη εἶναι νωρὶς καὶ ἔπειτα ἔχω τὸ συμβόλαιο στὴν τσέπη μου γιὰ τὸ ταχυδρομεῖο αὔριο πρωΐ. Ἔλα ἐδῶ Rawlins, ξαναπαίρνω ἐπάνω μου τὸ ἴδιο κοντράττο καὶ φεύγω εἰς τὰς ἐννέα τὸ πρωΐ.. Σύμφωνοι!... Καὶ τώρα πᾶμε στὸ χορό.... Μωρὲ ποῦ εἶναι ὁ βιολιτζῆς;...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Ἦτο ἡ βραδυὰ τοῦ Daylight. Ἐκεῖνος ἦτο τὸ κέντρον καὶ ὁ κορυφαῖος τῆς διασκεδαστικῆς ὁλονυχτιᾶς, διαρκῶς γλεντζὲς καὶ χωρατατζῆς, πηγὴ ἀνεξάντλητος εὐθυμίας. Ἐνόμιζε κανεὶς ὅτι ἐπολλαπλασίαζε τὸν ἑαυτόν του καὶ μαζὺ μὲ αὐτὸν καὶ τὴν διασκέδασιν. Δὲν ὑπῆρξε σχέδιον τρελλόν, τὸ ὁποῖον νὰ τοῖς ὑποβάλῃ καὶ νὰ μὴ τὸ δεχθοῦν μὲ φωνὰς θριάμβου....Καὶ ὅλοι γλεντοῦσαν ἐκτὸς ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἀποκάμει τραγουδοῦντες καὶ φωνάζοντες καὶ τώρα ἐκοιμῶντο ὡς ἠλίθιοι.... Ἐν τούτοις μεθ' ὅλην τὴν φασαρίαν καυγᾶς δὲν ἔγινεν. Ἦτο γνωστὸν ἄλλως εἰς ὅλον τὸν Γιουκών, ὅτι ὅπου ἐγλεντοῦσεν ὁ Daylight, δὲν ἐχωροῦσε παρεξήγησις. Εἶχε τὲς β ρ α δ υ έ ς τ ο υ, ὅπως ἔλεγε, καὶ ἐκεῖνες τὲς βραδυὲς καυγᾶς δὲν ἐχωροῦσε. Ἀπὸ τὰ παληὰ χρόνια ἤξευραν τί θὰ εἰπῇ γλέντι τοῦ Daylight. Καὶ ἤξευραν ἀκόμη ὅτι, ἐν περιπτώσει καυγᾶ, ἔπιπτε ράβδος, καὶ ὁ Daylight ἦτο χειροδύναμος. Μίαν τέτοιαν βραδυὰ λοιπὸν ἔπρεπε νὰ τὴν περάσουν γελῶντας. Ἀλλοιῶς τὸ καλλίτερο ποῦ θὰ εἶχαν νὰ κάμουν, ἦτο νὰ πᾶν εἰς τὸ σπιτάκι των...

Ὁ Daylight ἦτο ἀνεξάντλητος.... Εἰς τὰ διαλείμματα τῶν χορῶν ἐπλήρωσεν εἰς τὸν Kearns εἴκοσι χιλιάδες τάλληρα εἰς χρυσῆν σκόνιν, καὶ τοῦ μετεβίβασε τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ μεταλλείου του εἰς τὸ Moosehide. Ταὐτοχρόνως ἔκλεισε καὶ τὸ κοντράττο του μὲ τὸν Billy Rawlins διὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ ταχυδρομείου εἰς τὴν Dyea καὶ ἔκαμε τὰς ἑτοιμασίας του διὰ τὴν ἀναχώρησιν. Ἔστειλεν ἕνα παιδὶ νὰ φωνάξῃ τὸν Kama, ἕνα Ἰνδόν, ὅστις τοῦ ἐχρησίμευεν ὡς ὁδηγὸς τοῦ ἑλκήθρου του, καὶ δὲν διέκοψε τὴν διασκέδασιν παρὰ ὅταν ὁ ἐρυθρόδερμος ἦλθεν. Ὁ Kama ἐμπῆκεν εἰς τὸ Τίβολι, ὑψηλός, ξηρός, μυώδης, τυλιγμένος μέσα εἰς τὰ γουναρικά του, καὶ ἐτράβηξε κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὸν Daylight, ὅστις τοῦ ἔδωκε τὰς διαταγάς του.

— Οὖμ, εἶπεν ὁ Kama, μετρῶν τὰς ὁδηγίας εἰς τὰ δάκτυλά του. Παίρνω γράμματα ἀπὸ τὸν Rawlins. Φόρτωμα εἰς τὴ σ ά ν ι α, ψωμὶ καὶ φαγὶ ἕως τὸ Selkirk.—Θέλει ἀρκετὸ φαγὶ γιὰ τὰ σκυλιά; Θὰ σταθοῦμε εἰς τὸ Selkirk?

— Γιὰ τὰ σκυλιὰ νὰ εἶναι ἀρκετό, εἶπεν ὁ Daylight.

— Οὖμ. Φέρνω τὴ σάνια ἐδῶ ἡ ὥρα ἐννηά.... Φέρνω καὶ τὰ τσαρούχια... Τέντα... Ὄχι τέντα....Φέρνω καὶ σόμπα.....

— Ὄχι σόμπα, Kama, εἶπεν ὁ Day-

light ἀποφασιστικῶς.

— Κάνει κρῦο.

— Δὲν μᾶς χρειάζονται πολλὰ φορτία, κατάλαβες; Ἅμα κάνει κρῦο θὰ περπατοῦμε ποιὸ πολύ.....all right?...

— All right, ἐγρύλισεν ὁ Kama. Τὸ κρῦο δὲν πειράζει. Ἔρχομαι ἡ ὥρα ἐννηά....

Ἔκαμε μεταβολὴν καὶ ἔφυγεν ἀγέρωχος, σκυθρωπός, ὡς Σφίγξ, ὅπως ἐμπῆκε, χωρὶς νὰ γυρίσῃ νὰ ἰδῇ οὔτε δεξιά, οὔτε ἀριστερά.

Ἡ Παρθένα τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐτράβηξε τὸν Daylight εἰς μίαν γωνίαν.

— Ἄκουσε, Daylight, τοῦ εἶπεν. Ἔμεινες ἀπένταρος.

— Κάτι παραπάνω! ἐγέλασεν ἐκεῖνος.

— Ἔχω ὀκτὼ χιλιάδες στὴν κάσσα τοῦ Mac, εἶπε δειλὰ ἡ νεᾶνις.

Ἀλλ' ὁ Daylight τὴν διέκοψεν. Ἠσθάνθη ἀμέσως ὅτι ἐζήτει νὰ τὸν τυλίξῃ εἰς τὰ δίκτυά της, καὶ ἔμεινεν ἀκλόνητος ὡς βράχος.

— Μοῦ εἶναι ἀδιάφορον, εἶπεν εἰς τὸ τέλος. Ἀπένταρος ἦλθα εἰς τὸν κόσμον καὶ ἀπένταρος φεύγω, καὶ πάλιν θὰ ξαναφτειάσω παράδες καὶ πάλι θὰ ξαναμείνω ἀπένταρος. Πᾶμε νὰ χορέψωμε, Παρθένα!...

— Μὰ ἄκουσέ με! εἶπεν ἐκείνη. Τὰ τάλληρά μου ὅπως μένουν ἐκεῖ κλεισμένα μοῦ εἶναι ἄχρηστα. Σοῦ τὰ δανείζω....προσέθεσε φοβισμένη, διότι εἶδε τὴν λάμψιν τῶν ματιῶν του.

— Κανεὶς δὲν μοῦ δανείζει ἐμένα, ἦτο ἡ ἀπάντησις. Ἐγὼ δανείζω στὸν ἑαυτό μου καὶ ὅ,τι βγάλω εἶναι ὅλα δικά μου. Σ' εὐχαριστῶ, καλὴ κοπέλλα. Σ' εὐχαριστῶ πολύ. Μὰ ἔπειτα ἔχω τὸ ταχυδρομεῖο. Θὰ τὸ πάγω, θὰ τὸ φέρω πίσω, καὶ νἆμαι πάλι μὲ τάλληρα!

— Daylight! τοῦ εἶπεν ἐκείνη, παρακαλοῦσα τώρα.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές).

P. C. RALLI & CO.

123-133 Pine St. NEW YORK

ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ ΠΥΡΚΑΪΑΣ

ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ κ.τ.λ.

ΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΟΥΝ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΝ

Ἰδιαιτέρα φροντὶς καταβάλλεται διὰ τοὺς Ἕλληνας πελάτας ἡμῶν.

Ἀσφαλίσατε τὰ καταστήματα καὶ τὰς ἐργασίας σας

ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ ΤΗΣ ΠΥΡΚΑΪΑΣ

"ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΑΤΛΑΝΤΙΣ"

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ὕλη πρωτότυπος ἐκλεκτή, Εἰκόνες καλλιτεχνικαί.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΕΘΝΙΚΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ $2.00

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ Φς. 15.00

«ATLANTIS» P. O. STATION E., NEW YORK

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ, ΠΛΗΣΙΟΝ ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Ἀναπαυτικὰ δωμάτια, ἐξαίρετος τροφή, ἠλεκτροφωτισμὸς κτλ. κτλ. ΑΘΗΝΑΙ

BANK OF CRETE

ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΡΗΤΗΣ

(ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ)

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡ. 10,000,000

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΧΑΝΙΟΙΣ

Ὑποκαταστήματα:

ΕΝ ΗΡΑΚΛΕΙΩ, ΡΕΘΥΜΝΗ, ΑΓΙΩ ΝΙΚΟΛΑΩ καὶ ΒΑΜΩ

πρὸς 3 ο)ο	εἰς πρώτην ζήτησιν.	Ἀνώτατον ὅριον Δρ.	25,000
» 3 1)4 ο)ο	δι' ἓν ἔτος	» » »	25,000
» 3 1)2 ο)ο	διὰ δύο ἔτη	» » »	25,000
» 3 3)4 ο)ο	διὰ τρία ἔτη	» » »	50,000
» 4 ο)ο	διὰ τέσσαρα ἔτη	» » »	100,000
» 4 1)2	διὰ πέντε ἔτη	» » »	100,000

Ἐν τῷ Ταμιευτηρίῳ δέχεται καταθέσεις μέχρι ποσοῦ Δραχ. 2,000 ἐπὶ ἐτησίῳ τόκῳ 4 ο)ο

ΤΩΡΑ ΕΙΝΕ Ο ΚΑΙΡΟΣ ΔΙΑ ΚΕΡΔΗ

ΠΑΝΤΟΥ ΚΑΙ ΠΑΝΤΟΤΕ

$15-35 ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ

Οἱαδήποτε ἐκ τῶν μηχανῶν μας Ferrotype σᾶς ἀποφέρει κέρδη καὶ δυνάμεθα νὰ τὸ ἀποδείξωμεν. ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΙ ΕΤΟΙΜΑΖΟΝΤΑΙ ΕΝΤΟΣ 1)2 ΛΕΠΤΟΥ. Ἡ τελευταία μας μηχανὴ ἀριθ. 4 Wonderful Ferrotype Machine, φωτογραφίζει εἰς 3 μεγέθη, ἀπὸ κομβίον μέχρι δελταρίου καὶ μεγάλων συμπλεγμάτων. Ἡ μηχανή, μὲ τριπόδιον, φάρμακα, πλάκες, ὁδηγίαι καὶ ὅλα τὰ χρειώδη διὰ 300 Φωτογραφίας $20.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ. — ΠΕΡΙΓΡΑΦΕΙ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΜΗΧΑΝΑΣ. ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΡΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.

NEW YORK FERROTYPE CO.,

Dep. No. 62, 168 1)2 Delancey St., New York

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΠΟΙΚΙΑΚΩΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΛΜΠΑΝΗ

134 West 28th Street, NEW YORK

ΠΛΗΣΙΟΝ SIXTH AVENUE. - ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 5087 MADISON

ΧΟΝΔΡΙΚΗ ΚΑΙ ΛΙΑΝΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ

Μὲ εἰδικὸν τμῆμα διὰ παραγγελίας οἰκογενειῶν καὶ ἐσωτερικοῦ.

ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

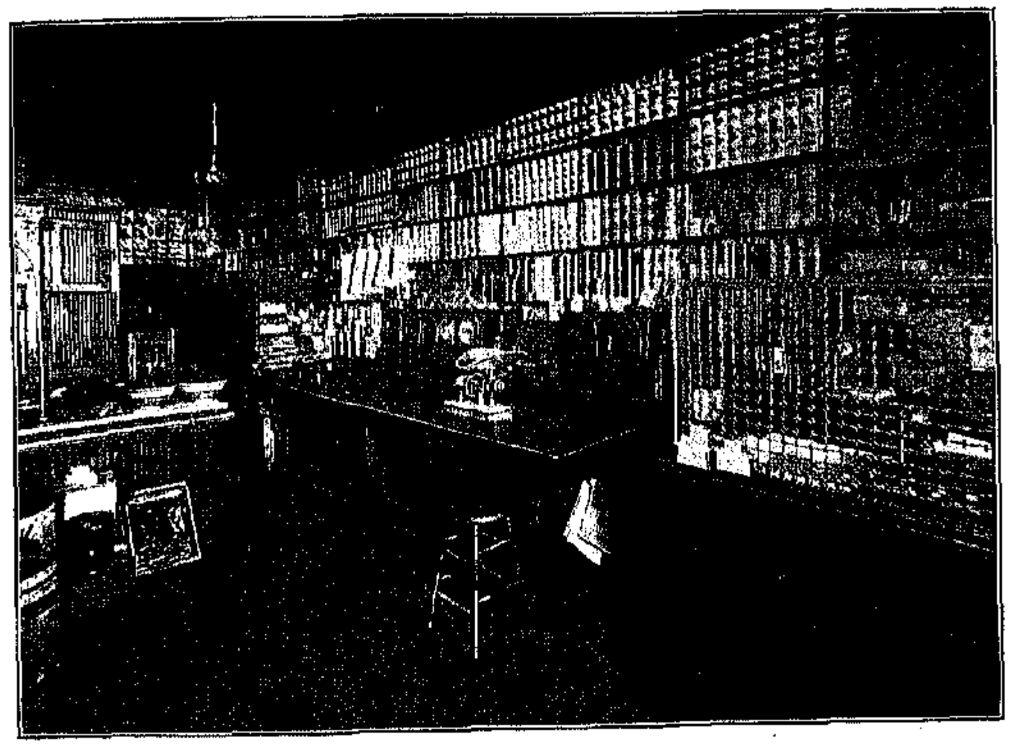

ΤΜΗΜΑ ΛΙΑΝΙΚΗΣ ΠΩΛΗΣΕΩΣ

ΧΑΒΙΑΡΙ ΜΑΥΡΟ
ΓΛΩΣΣΑ
ΤΑΡΑΜΑΣ
ΑΥΓΟΤΑΡΑΧΟΝ
ΟΚΤΑΠΟΔΙ
ΝΗΤΙΚΑ
ΛΥΚΟΥΡΙΝΟΙ
ΧΑΛΒΑΔΕΣ
ΤΑΧΥΝΙ
ΜΕΛΙ

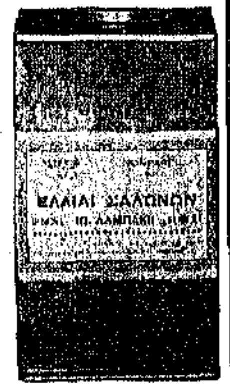

ΜΠΑΜΝΙΕΣ
ΚΟΥΚΙΑ
(Φρέσκα εἰς κυτία)
ΜΕΛΙΤΖΑΝΕΣ
ΠΙΠΕΡΙΕΣ
(Τουρσί)
ΒΟΡΒΟΙ
ΕΛΑΙΟΝ
ΕΛΑΙΑΙ
ΤΥΡΙΑ

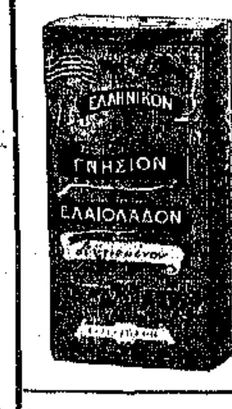

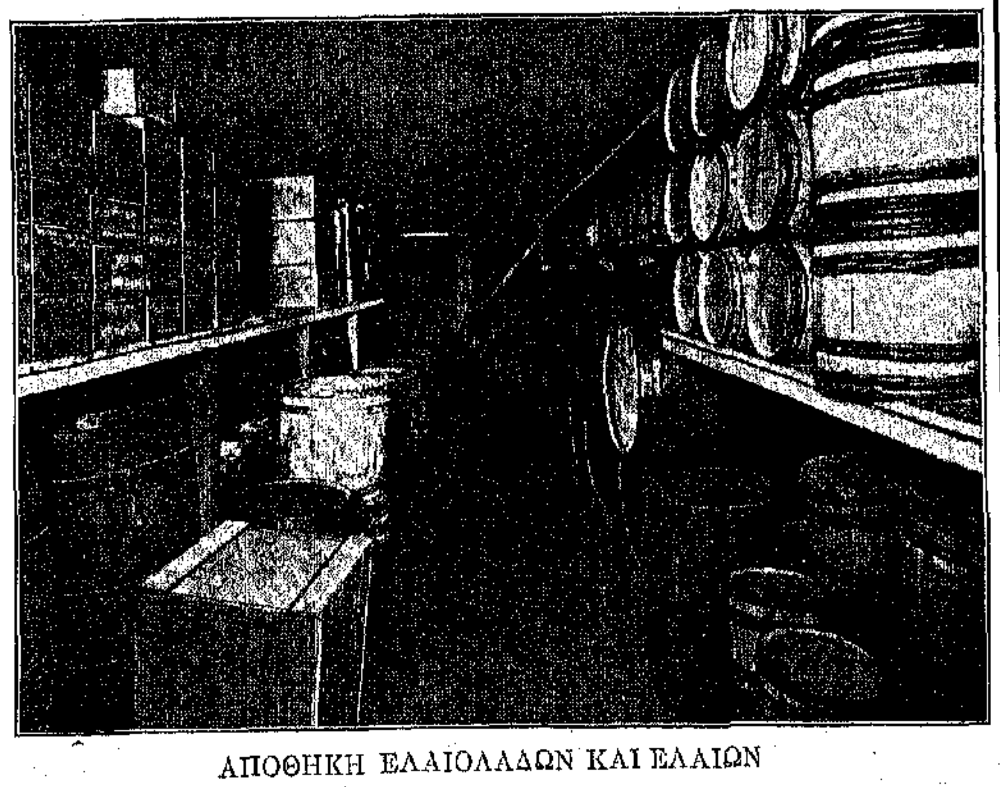

ΑΠΟΘΗΚΗ ΕΛΑΙΟΛΑΔΩΝ ΚΑΙ ΕΛΑΙΩΝ

TRUE FRUIT ΣΙΡΟΠΙΑ ΚΑΙ ΚΡΩΣΤ ΦΡΟΥΤΣ

TRUE FRUIT ΣΙΡΟΠΙΑ ΚΑΙ ΚΡΩΣΤ ΦΡΟΥΤΣ

ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΑΤΕ ΤΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΣΑΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΡΑ ΠΟΙΟΤΗΣ
ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΚΕΡΔΗ

ΕΠΙ ΤΙΝΙ ΛΟΓΩ ΖΗΤΕΙΤΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΝ ΑΠΟ ΕΜΕ;

Αὐτὴν τὴν ἐρώτησιν ἀπηύθυνεν ὁ διευθυντὴς μεγάλου καταστήματος εἰς ἕνα ἐκ τῶν πωλητῶν μας.

«Ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι τὰ «TRUE FRUIT» Σιρόπια καὶ κρῶστ φρούτς τῶν J. Hungerford Smith Co. εἶναι ἀνωτέρας ποιότητος καὶ συνεπῶς εἶναι οἰκονομικώτερα διὰ τὴν ἐργασίαν σας» ἦτο ἡ ἀπάντησις.

«Αὐτὸ μὲ ἐνδιαφέρει ἐπειδὴ δὲν τὰ ἔχω δοκιμάσει, δύνασθε νὰ τὸ ἀποδείξετε;»

«Μάλιστα, κύριε, σᾶς τὸ ἀποδεικνύω διὰ δοκιμῆς καὶ συγκρίσεως μὲ ἄλλα εἴδη.»

Ἡ δοκιμὴ ἐγένετο καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ καταστήματος ἀπεφάσισε νὰ ἀγοράζῃ ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ μέλλον «TRUE FRUIT» φλέϊβορς καὶ φρούτα. Δὲν ἐχρειάσθη πολὺς χρόνος διὰ νὰ πεισθῇ ὅτι ἦσαν ἀνωτέρας ποιότητος τῶν συνήθων, ὅτι εἶχον φυσικὸν καὶ λεπτὸν ἄρωμα καὶ ὅτι ἡ ποιότης ἦτο πάντοτε ἡ αὐτή. Ἐὰν δὲν χρησιμοποιῆτε «TRUE FRUIT» σιρόπια καὶ κρῶστς φρούτς ὀφείλετε νὰ τὰ δοκιμάσετε μίαν φορὰν τοὐλάχιστον διὰ νὰ ἀντιληφθῆτε ὁ ἴδιος τὴν διαφοράν. Γράψατέ μας καὶ θὰ σᾶς δώσωμεν ὅλας τὰς πληροφορίας.

ΕΡΩΤΗΣΑΤΕ ΤΟΝ JOBBER ΣΑΣ

J. Hungerford Smith Co.

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΦΛΟΥΝΤΑΙΝ
ΜΑΡΚΑΣ «TRUE FRUIT».

Rochester, N. Y.

Γραφεῖον Νέας Ὑόρκης
27 E. 22nd St.
M. I. Root, διευθ.

Δυτικαὶ Πολιτεῖαι
H. T. Haintz, Dwigh Bldg.
Kansas City, Mo.

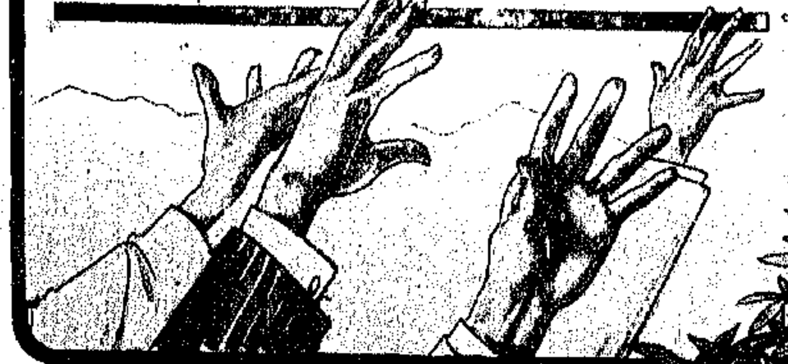

TRUE FRUIT ΣΙΡΟΠΙΑ ΚΑΙ ΚΡΩΣΤ ΦΡΟΥΤΣ

TRUE FRUIT ΣΙΡΟΠΙΑ ΚΑΙ ΚΡΩΣΤ ΦΡΟΥΤΣ

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

ΤΗΣ ΜΗΝΙΑΙΑΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗΣ ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ

ΕΛΛΑΣ	
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ «ΕΣΤΙΑΣ»	ΑΘΗΝΑΙ
ΧΡ. ΒΑΡΙΑΝΤΖΑΣ καὶ Σία	ΠΑΤΡΑΙ
ΗΛΙΑΣ ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΥΡΟΣ
Ν. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ	ΚΕΡΚΥΡΑ
Α. ΜΑΤΣΑΣ	ΧΑΛΚΙΣ
Γ. Π. ΑΛΕΞΟΥΔΗΣ	ΑΓΥΙΑ
ΣΠ. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ	ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΤΣΙΡΙΜΠΑΣΗ	ΛΕΥΚΑΣ
ΚΡΗΤΗ	
ΑΔΕΛΦΟΙ ΑΛΙΚΙΩΤΗ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΑΛΙΚΙΩΤΗ	ΧΑΝΙΑ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΑΛΙΚΙΩΤΗ	ΡΕΘΥΜΝΟΝ
ΙΩ. Π. ΠΛΑΤΑΝΑΚΗΣ	ΣΗΤΕΙΑ
ΣΑΜΟΣ	
ΚΩΝΣΤ. Π. ΥΔΡΑΙΟΣ	ΒΑΘΥ
ΤΟΥΡΚΙΑ	
ΑΓΑΘΟΝΙΚΗ ΜΠΕΛΛΑ	ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ
ΙΩ. Π. ΚΡΙΤΖΑΣ	ΣΜΥΡΝΗ
Θ. ΒΑΛΛΟΥΡΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ	ΤΡΑΠΕΖΟΥΣ
ΙΩ. Π. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ	ΙΩΑΝΝΙΝΑ
ΠΟΛΥΡΙΑΛΑΣ καὶ ΥΙΟΣ	ΧΙΟΣ
ΕΥΣΤΡ. ΠΕΠΠΑΣ	ΚΥΔΩΝΙΑΙ
ΡΩΣΣΙΑ	
ΔΗΜ. Γ. ΔΟΥΚΕΛΗΣ	ΟΔΗΣΣΟΣ
ΙΩ. Κ. ΚΑΠΠΙΔΗΣ	ΒΑΤΟΥΜ
Δ. Π. ΚΑΨΑΛΟΣ	ΚΟΥΡΣΑΡΚΑ
Π. ΖΑΦΕΙΡΗΣ	ΒΕΣΑΡΑΒΙΑ
ΑΙΓΥΠΤΟΣ	
Γ. ΚΡΟΝΤΗΡΑΣ καὶ ΣΙΑ	ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
ΒΑΣ. ΑΡΑΠΙΤΟΥ	ΚΑΪΡΟΝ
ΙΩ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ	ΠΟΡΤ ΣΑΪΤ
ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ	
Κ. Δ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ	ΒΑΡΝΑ
Κ. ΒΑΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ	ΠΥΡΓΟΣ
ΡΩΜΟΥΝΙΑ	
Γ. Π. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ	ΣΟΥΛΙΝΑΣ

ΙΣΤΟΡΙΑ
ΤΩΝ
ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΥΠΟ ΣΟΛΩΝΟΣ Ι. ΒΛΑΣΤΟΥ ΚΑΙ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΓΚΟΡΤΖΗ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΟΛΥΤΕΛΗΣ "ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ"

ΣΕΛΙΔΕΣ 580

ΜΕΤΑ 48 ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΝ ΟΛΟΣΕΛΙΔΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

ΧΑΡΤΗΣ ΑΡΙΣΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ, ΣΤΕΡΕΩΣ ΔΕΔΕΜΕΝΗ

ΤΙΜΑΤΑΙ ΦΡ. ΧΡ. 10

Ἀποστέλλεται πανταχοῦ ἐλευθέρα ταχυδρομικῶν τελῶν.

Τὸ ἔργον τοῦτο ἀφιεροῦται πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν νεότητα διὰ νὰ μάθῃ νὰ μελετήσῃ καὶ νὰ ἐφαρμόσῃ τὰ παραδείγματα ἑνὸς Ἔθνους τὸ ὁποῖον ἐκ τοῦ μηδενὸς ἔγεινε μέγα.

Εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο θὰ ἴδουν οἱ ἀναγνῶσται παρελαυνούσας ὅλας τὰς μεγάλας ἡμέρας, ὅλα τὰ μεγάλα γεγονότα, ὅλας τὰς μεγάλας φυσιογνωμίας, αἱ ὁποῖαι ἐπὶ μιᾶς πρὸ πέντε αἰώνων ἀγνώστου ἠπείρου ἐθεμελίωσαν τὸ μέγα καὶ ἰσχυρὸν προπύργιον τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἐλευθερίας τὸ ὁποῖον θαυμάζει σήμερον ὁ κόσμος ὅλος

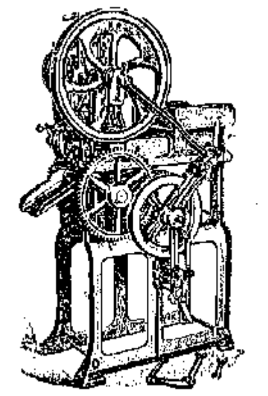

ΔΕΝ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΠΕΙΡΑ

ΔΙΑ ΝΑ ΚΟΠΤΗΤΕ ΚΑΠΝΟΝ ΜΕ ΤΗΝ

ΜΗΧΑΝΗΝ ΚΟΠΗΣ ΚΑΠΝΟΥ

τοῦ συστήματός μας. Μικραὶ ἢ μεγάλαι χειροκίνητοι ἢ μὲ κινητήριον δύναμιν. Κατάλληλοι διὰ κοπὴν πρώτης ποιότητος Τουρκικοῦ καὶ Ἑλληνικοῦ καπνοῦ. Ζητήσατε τὸν κατάλογόν μας.

HIMOFF MACHINE COMPANY
128—138 Mott St., New York.

ΤΥΡΟΚΟΜΟΙ
ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑ
ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ
ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΙΔΩΝ ΤΥΡΟΚΟΜΙΑΣ
POLLY Brothers
21 NEW BOWERY, NEW YORK
Telephone 1366 Orchard

ΛΕΚΑΣ ΚΑΙ ΔΡΙΒΑΣ
ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1892
17 ROOSEVELT ST., NEW YORK
Telephone 1464 worth

ΑΔΕΛΦΟΙ ΖΑΧΑΡΙΟΥ
109-111 BROAD STREET, NEW YORK
ΕΙΣΑΓΩΓΗ-ΕΞΑΓΩΓΗ
CONSIGNATIONS
INFORMATIONS COMMERCIALES

Π. ΜΟΥΣΤΑΚΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ
ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ
ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1892
48 NEW BOWERY, NEW YORK
Telephone 3302 Worth.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑ
ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ - ΑΝΑΤΟΛΗΣ
Χονδρικὴ Πώλησις
ΠΙΝΟΤΣΙΩΝ ΧΟΥΡΜΑΔΩΝ, ΣΥΚΩΝ ΚΤΛ.
1-5 NEW BOWERY
27 ROOSEVELT ST., NEW YORK
Tel. 1221 Worth

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
ΕΘΝΙΚΩΝ ΛΙΘΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ
Κατεσκευασμένων εἰς τὸ καλλίτερον Λιθογραφεῖον τοῦ Σικάγου. Πωλοῦνται λιανικῶς καὶ χονδρικῶς.
ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΙΜΟΚΑΤΑΛΟΓΟΝ
JAMES VAFAKOS
634 BLUE ISLAND AVE., CHICAGO ILL.
Ζητοῦνται ἀντιπρόσωποι διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

TRUE FRUIT ΣΙΡΟΠΙΑ ΚΑΙ ΚΡΩΣΤ ΦΡΟΥΤΣ

NATIONAL BANK OF GREECE

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

'ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ εἰς: Αἴγιον, 'Αγρίνιον, 'Αλμυρόν, Ἄμφισσαν, 'Αμαλιάδα, Ἄρταν, 'Αταλάντην, Βόλον, Γύθειον, Δημητσάναν, Ζάκυνθον, Θήβας, Θήραν, 'Ιθάκην, Καλάβρυτα, Καλάμας, Καρδίτσαν, Κέρκυραν, Κεφαλληνίαν, Κόρινθον, Κύμην, Κυπαρισσίαν, Κύθηρα, Λαμίαν, Λάρισσαν, Λεβάδειαν, Λευκάδα, Μεγαλόπολιν, Μεσολόγγιον, Μεσσήνην, Ναύπακτον, Ναύπλιον, Παξούς, Πάτρας, Πειραιᾶ, Πόρον, Πύλον, Πύργον, Σπάρτην, Σύρον, Τρίκκαλα, Τρίπολιν καὶ Χαλκίδα.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ

Δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας 'Αγγλίας ἀποδοτέας ἐν ὡρισμένῃ προθεσμίᾳ, ἢ διαρκεῖς, ἐπὶ τόκῳ :

1 1)2 ο)ο κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις	6 μηνῶν	τοὐλάχιστον
2 ο)ο » » » »	1 ἔτους	»
2 1)2 ο)ο » » » »	2 ἐτῶν	»
3 ο)ο » » » »	4 »	»
4 ο)ο » » » »	5 »	

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡΑΧΜΑΙ 33.500,000

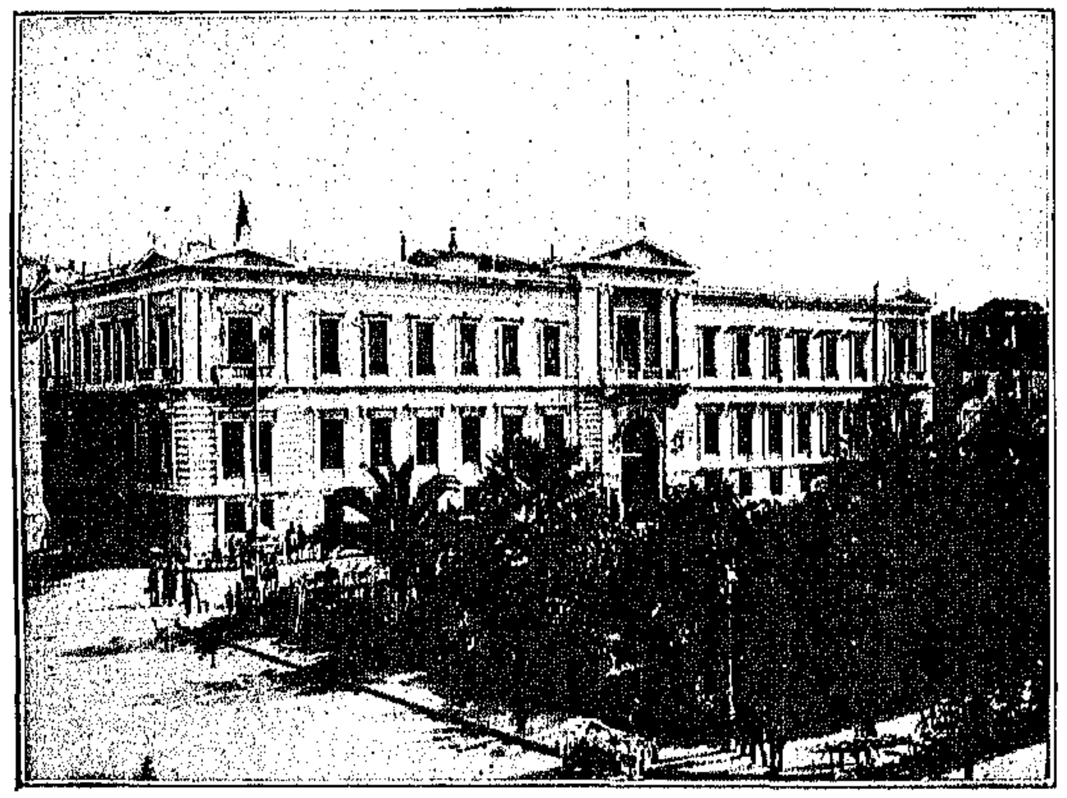

ΤΟ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΜΕΓΑΡΟΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΙ 170,000.000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Δι' ἀποστολὴν χρημάτων ἐκ τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν εἰς 'Ελλάδα ἀπευθυντέον πρὸς τοὺς ἑξῆς ἀνταποκριτὰς τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος:

National Bank of Commerce	New York
American Express Co.	» »
Bankers Trust Co.	» »
Irving National Exchange Bank	» »
Russo-Chinese Bank	» »
Commercial National B,ank	Chicago
First National Bank	» »
First National Bank	Pittsburg
First National Bank	Milwaukee
Canadian Bank of Commerce	Montreal Canada

Συνιστᾶται θερμῶς εἰς τοὺς μετὰ τῆς Τραπέζης συναλασσομένους ὅπως, πρὸς ταχυτέραν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεών των, ἀποφεύγωσι νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὰ διοικοῦντα τὴν Τράπεζαν πρόσωπα καὶ διευθύνωσιν ἀποκλειστικῶς πάσας τὰς ἐπιστολάς αὐτῶν :

NATIONAL BANK OF GREECE

A T H E N S (G.r e e c e(

ΑΠΟΨΙΣ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

BANK OF ATHENS

ATHENS — GREECE

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΞ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΚΑΤΑΒΛΗΘΕΝ ΔΡ. 60,000,000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΛΛΑΔΟΣ: Πειραιεύς, Πάτραι, Καλάμαι, Τρίπολις, Σύρος, Βόλος, Λάρισσα, Καρδίτσα, Ἀγρίνιον.

ΚΡΗΤΗΣ: Χανία, Ἡράκλειον, Ῥέθυμνον.

ΤΟΥΡΚΙΑΣ: Κωνσταντινούπολις, (ἐν Γαλατᾷ καὶ Σταμπούλ), Ἀμισσός, Μαίρσα, Τραπεζοῦς, Κερασοῦς, Σμύρνη, Χίος, Μυρσίνη, Ταρσός, Ἄδανα, Θεσσαλονίκη, Σέρραι, Καβάλλα, Ξάνθη καὶ Ἰωάννινα.

ΑΙΓΥΠΤΟΣ: Ἀλεξάνδρεια, Κάϊρον, Ζαγαζίκ, Μανσούρα, Μὶτ Γκάμρ, Τάντα, Μπενὶ-Σουέφ.

ΣΑΜΟΣ: Βαθύ.

ΚΥΠΡΟΣ: Λεμησσός.

ΣΟΥΔΑΝ: Χαρτούμ καὶ Πὸρτ Σουδάν.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ: 22 Fenchurch Street.

ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ: Monckebergstr 18.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Σ. ΦΡΑΓΚΙΑΔΗΣ, Διευθυντὴς τῆς Ἑταιρίας Σιδηροδρόμων Πειραιῶς Ἀθηνῶν-Πελοποννήσου, ὡς πρόεδρος, Ι. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, Πρόεδρος τῆς Ἐθνολογικῆς Ἑταιρίας τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἀντιπρόεδρος, ΕΜΜ. Α. ΜΠΕΝΑΚΗΣ, Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Βιομηχανίας, τοῦ Οἴκου Χωρέμη-Μπενάκη καὶ Σία, καὶ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Ἀλεξανδρείας, ΙΩ. Κ. ΗΛΙΑΣΚΟΥ, τοῦ Οἴκου Κ. Ἠλιάσκου καὶ Σία Κωνσταντινουπόλεως, Δ. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ, διευθυντὴς τῆς Τραπέζης, πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Ὑπερωκεανείου Ἀτμοπλοΐας καὶ πληρεξούσιος τῆς Προνομιούχου Σταφιδικῆς Ἑταιρίας, Ε. ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΣ, πρώην ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν, πρόεδρος τῆς Ἐθνικῆς Ἀτμοπλοΐας τῆς Ἑλλάδος, ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΕΥΓΕΝΙΔΗΣ, Τραπεζίτης ἐν Κωνσταντινουπόλει, ΖΑΦ. Κ. ΜΑΤΣΑΣ, γενικὸς διευθυντὴς τῆς Τραπέζης, πρόεδρος τῆς Προνομιούχου Σταφιδικῆς,

Βαρῶνος ANDRE DE NEUFLIZE, Διοικητὴς τῆς Banque de l' Union Parisienne. Μαρκήσιος de REVERSEAUX, Πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας, Σύμβουλος τῆς Banque de l' Union Parisienne καὶ Πρόεδρος τῆς Banque Nationale τῆς Haiti κτλ. ΕΜΜ. ΡΟΔΟΚΑΝΑΚΗΣ, τραπεζίτης ἐν Λονδίνῳ, ΜΙΧ. ΣΑΛΒΑΓΟΣ, τῆς Τραπέζης Κ. Σαλβάγου καὶ Σία Ἀλεξανδρείας, Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Αἰγύπτου κτλ. ΔΙΟΝ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ, πρώην ἀρχηγὸς τοῦ Πολιτικοῦ Οἴκου τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, πρώην ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν. GH. WEHRUNG, Διοικητὴς τῆς Banque du Nord, τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης τῆς Ῥουμανίας κτλ. ΛΕΩΝ. ΖΑΡΙΦΗΣ, Τραπεζίτης Κωνσταντινουπόλεως.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΖΑΦ. Κ. ΜΑΤΣΑΣ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ATHENOCLES"

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ ἐκτελεῖ ἁπάσας τὰς Τραπεζιτικὰς ἐργασίας, ὡς Προεξοφλήσεις, Εἰσπράξεις, Προκαταβολὰς ἐπὶ ἐμπορευμάτων καὶ Χρεωγράφων, Πιστωτικὰς Ἐπιστολάς, Συναλλάγματα, Τραβηκτικάς, Τηλεγραφικὰ ἐμβάσματα δι' ὅλα τὰ μέρη τοῦ Κόσμου, Φύλαξις Χρεωγράφων καὶ Ἀξιῶν, Ἔντοκοι καταθέσεις, Ἀνοικτοὶ τρεχούμενοι λογαριασμοί, κτλ. κτλ.

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν δέχεται καταθέσεις εἰς Χρυσὸν ἢ Χαρτονομίσματα μὲ πολὺ συμφέροντας ὅρους, μὲ εἰδικὴν ὑπηρεσίαν Ταμιευτηρίου.

Εἰδικὸν τμῆμα Ἐμπορικῶν πληροφοριῶν καὶ εἰδικὸν τμῆμα διὰ τοὺς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐπισκέπτας μὲ αἴθουσαν υποδοχῆς, ἀναγνωστήριον, αἴθουσαν ἀλληλογραφίας καὶ τηλεφωνικὴν ὑπηρεσίαν.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ
ΑΓΑΘΟΝΙΚΗΣ ΜΠΕΛΛΑ
ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ, ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ, ΒΙΒΛΙΑ, ΜΟΥΣΙΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ, ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ. ΚΤΛ. ΚΤΛ.
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ

GEORGE B. VALSAMIDES
ALEXANDRIA - EGYPT
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: BOITE POSTALE 1226
Τηλεγραφήματα: GVALSAMIDES
Κῶδιξ A. B. C., 4η καὶ 5η Ἔκδοσις.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ
ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
HAN SAINT PIERRE 10, GALATA,
CONSTANTINOPLE.
ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ, ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ.

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΚΩΝΣΤ. ΧΡΗΣΤΟΦΗΣ
ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΣ 29, ΑΘΗΝΑΙ.
ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ ΠΑΣΑΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΝ ΥΠΟΘΕΣΙΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΗ.

FRATI F. GIACUMATO
CONSTANTSA - ROUMANIA
Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: GIACUMATO
ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
ΕΙΣΑΓΩΓΗ - ΕΞΑΓΩΓΗ - ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ

ALEXANDRE ROSSIDES
SAMSOUN (MER NOIRE)
Οἶκος ἱδρυθεὶς τῷ 1892.
ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ROSSIDES
ΕΙΣΑΓΩΓΗ-ΕΞΑΓΩΓΗ
ΕΞΑΓΩΓΗ ΩΩΝ ΧΟΝΔΡΙΚΩΣ

F. TSITSAS & VALAOURES
SALONIQUE, TURQUIE D'EUROPE
Ἐμπορικὴ ὁμόρυθμος Ἑταιρία ἀσχολουμένη εἰς τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγήν, δι' ἴδιον λ)σμὸν καὶ διὰ λ)σμὸν τρίτων.
ΦΩΤΙΟΣ Ι. ΤΣΙΤΣΑΣ — ΚΩΝΣΤ. Ν. ΒΑΛΑΟΥΡΗΣ

DEMETRE PHOTIADES
COMMISSIONS & REPRESENTATIONS
ENGRAIS CHIMIQUES ET TOUT PRODUIT D'EGYPTE
ZAGAZIC, EGYPT
Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ εἰσαγάγωσι τὰ εἴδη των δι' ἐμοῦ εἰς τὴν Αἴγυπτον ἂς στείλωσιν ὅρους, τιμὰς καὶ ὁδηγίας μετὰ τῶν σχετικῶν δειγμάτων.

AGAPIOS E. ALONEFTES
NICOSIA, CYPRUS
Ἐξαγωγὴ προϊόντων Κύπρου, Εἰσαγωγὴ βιομηχανικῶν προϊόντων. Πρακτορεῖα ἐν Λάρνακι, Λεμησσῷ Ἀμμοχώστῳ καὶ Πάφῳ.
Τηλεγραφικὴ διεύθυνσις «MARIOS», Nicosia.

CHR. J. KANETSOS & FILS
DEDEAGATCH, TURKEY IN ASIA
Ἐντολοδόχος καὶ ἀντιπρόσωπος καθ' ὅλην τὴν Θράκην διαφόρων Ἑλληνικῶν καὶ Εὐρωπαϊκῶν Ἐργοστασίων. Ἀποθήκη Γεωργικῶν Ἐργαλείων, Μηχανῶν.
ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΕΙΣ ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΘΡΑΚΗΝ

Κ. ΠΟΤΕΣΣΑΡΟΣ
ΤΡΑΠΕΖΙΤΗΣ
ο ο ο ο ο ΑΘΗΝΑΙ ο ο ο ο ο
ΑΓΟΡΟΠΩΛΗΣΙΑΙ ΧΡΕΩΓΡΑΦΩΝ, ΑΚΙΝΗΤΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΑ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
ΟΙΚΟΣ ΙΔΡΥΘΕΙΣ ΤΩ 1875

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ "ΕΣΤΙΑΣ"
ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΟΛΑΡΟΣ, ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ.
ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ, ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.
Ὅλαι αἱ Ἑλληνικαὶ ἐκδόσεις. Βιβλία παλαιά. Γενικὸς Τιμοκατάλογος ἀποστέλλεται δωρεὰν τῷ αἰτοῦντι.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΑΓΑΘΟΝΙΚΗΣ ... ΠΕΡΑ ... ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

VOL. III, NO. 11 — NOVEMBER 1912

ΑΤΛΑΝΤΙΣ

ΕΤΟΣ Γ', ΑΡ. 11 — ΝΟΕΜ 1912

MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS

PUBLISHED EVERY MONTH BY ATLANTIS PUB. CO 113-117 WEST 31ST ST. NEW YORK

ATLANTIS PUBLISHING CO.
P. O. Station E. — NEW YORK, U. S. A.
OFFICE: 113-115-117 West 31st Street, New York
SOLON J. VLASTO, President
D. J. VLASTO, 1st Vice-Pres. — A. POLYZOIDES, 2nd Vice-Pres.
J. C. DEMETRIUS, Treas. — M. CHRISTOPIDES, Sec'y.

Annual Subscription		ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ	
United States	$2.00	ΑΜΕΡΙΚΗΣ	$2
Foreign	$3.00	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	$3

Per Copy 20 Cents — ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ 20 ΣΕΝΤΣ
Entered as 2nd class matter Jan. 17, 1910, at the P. O. at New York

COPYRIGHT BY ATLANTIS PUB. CO. N. Y. 1912
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1912

ΜΕΣΟΥΡΑΝΕΙ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν ὁρίζοντα ἡ συμπαθὴς καὶ ἐμπνέουσα φυσιογνωμία τοῦ Νικητοῦ Διαδόχου, καθ' ἣν στιγμὴν ἀπὸ θριάμβου εἰς θρίαμβον καὶ ἀπὸ κατακτήσεως εἰς κατάκτησιν βαδίζει δαφνοστεφὴς ὁ Ἑλληνικὸς Στρατός. Ὁ πόλεμος τοῦ 1912 ὑπῆρξεν ἔμπνευσις Ἑλληνική, ὅπως δημιούργημα Ἑλληνικὸν ὑπῆρξεν ἡ διεξαγαγοῦσα αὐτὸν Βαλκανικὴ συμμαχία.

Ἀπέμενε τὸ σχέδιον τῆς ἐκστρατείας, καὶ αὐτό, κατὰ τὰς θετικωτέρας τῶν πληροφοριῶν, ἀνήκει εἰς τὸν Διάδοχον Κωνσταντῖνον, τὸν Ἀρχιστράτηγον τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ. Πόσον τὸ σχέδιον τοῦτο ὑπῆρξεν ἐν τῇ ἐφαρμογῇ του ἐπιτυχές, τὸ γνωρίζει ὁ κόσμος ὅλος, καὶ περισσότερον, τὸ γνωρίζει ὁ Ἑλληνισμὸς ὅστις παρηκολούθησε μὲ ὁλονὲν αὔξοντα ἐνθουσιασμὸν κάθε βῆμα τὸ ὁποῖον ἔκαμε πρὸς τὰ ἐμπρὸς τὸ ἔνοπλον Ἔθνος μὲ Ἀρχηγὸν τὸν μέλλοντα Βασιλέα αὐτοῦ.

Τσαρίτσανη, Ἐλασσών, Δεσκάτη, Σαραντάπορον, Κοζάνη, Τριπόταμος, Βέρροια, Γεννιτσὰ εἶναι μερικὰ μόνον ἀπὸ τὰ ὀνόματα τὰ ὁποῖα πλαισιώνουν τὸ μέγα ἔργον τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου κατὰ τὸν τελευταῖον τοῦτον πόλεμον, τὸν εἰσάγοντα τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸν δρόμον μιᾶς νέας ἐθνικῆς ζωῆς.

Καὶ ἔπειτα ἡ Θεσσαλονίκη!.. Τὸ μέγα ἔπαθλον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος, τὸ πρῶτον βραβεῖον τῆς νέας ἐθνικῆς Ὀλυμπιάδος, ὁ πρῶτος ἀνεκτίμητος μαργαρίτης εἰς τὸ διάδημα μιᾶς νέας Ἑλλάδος, νικητρίας καὶ κραταιᾶς.

Ὁ Διάδοχος τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου, ὁ Κωνσταντῖνος τῶν ἐθνικῶν ὀνείρων καὶ τῶν πεντακοσιετῶν παραδόσεων καὶ θρύλλων τῆς φυλῆς, ὑπῆρξεν ὁ πρωτεργάτης τοῦ μεγάλου ἔργου μὲ τὸ ὁποῖον ἀκόμη σχεδὸν δὲν ἔχομεν ἐξοικειωθῆ. Τὸ ὄνομα τοῦ Διαδόχου ἐγένετο τῆς νίκης ταυτόσημον εἰς πᾶσαν σελίδα τῶν τελευταίων μας Μακεδονικῶν μαχῶν. Αὐτὸς νικητὴς ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἀγῶνος, αὐτὸς τοῦ ἐχθροῦ ὁ τρόμος, αὐτὸς τῆς Μακεδονίας ὁ Ἐλευθερωτής. Αὐτὸς ὁ γλυκὺς καὶ ἁβρὸς καὶ ἀφελὴς καὶ δημοκράτης ἡγεμονίδης, αὐτὸς ὁ μέγας τὴν ψυχὴν καὶ μετριόφρων τοὺς τρόπους, ὁ πλούσιος εἰς αἰσθήματα καὶ εἰς διαφήμησιν φειδωλός, αὐτὸς ὁ εὐνοούμενος τῶν Αὐλῶν τῆς Εὐρώπης καὶ ὁ λαϊκώτερος τῶν Ἀθηνῶν ἀστός, ἐχρειάζετο μίαν πολεμικὴν εὐκαιρίαν διὰ νὰ δείξῃ ὅτι ἦτο στρατιώτης ἐκ τῶν σπανίων καὶ ἄριστος στρατηγός.

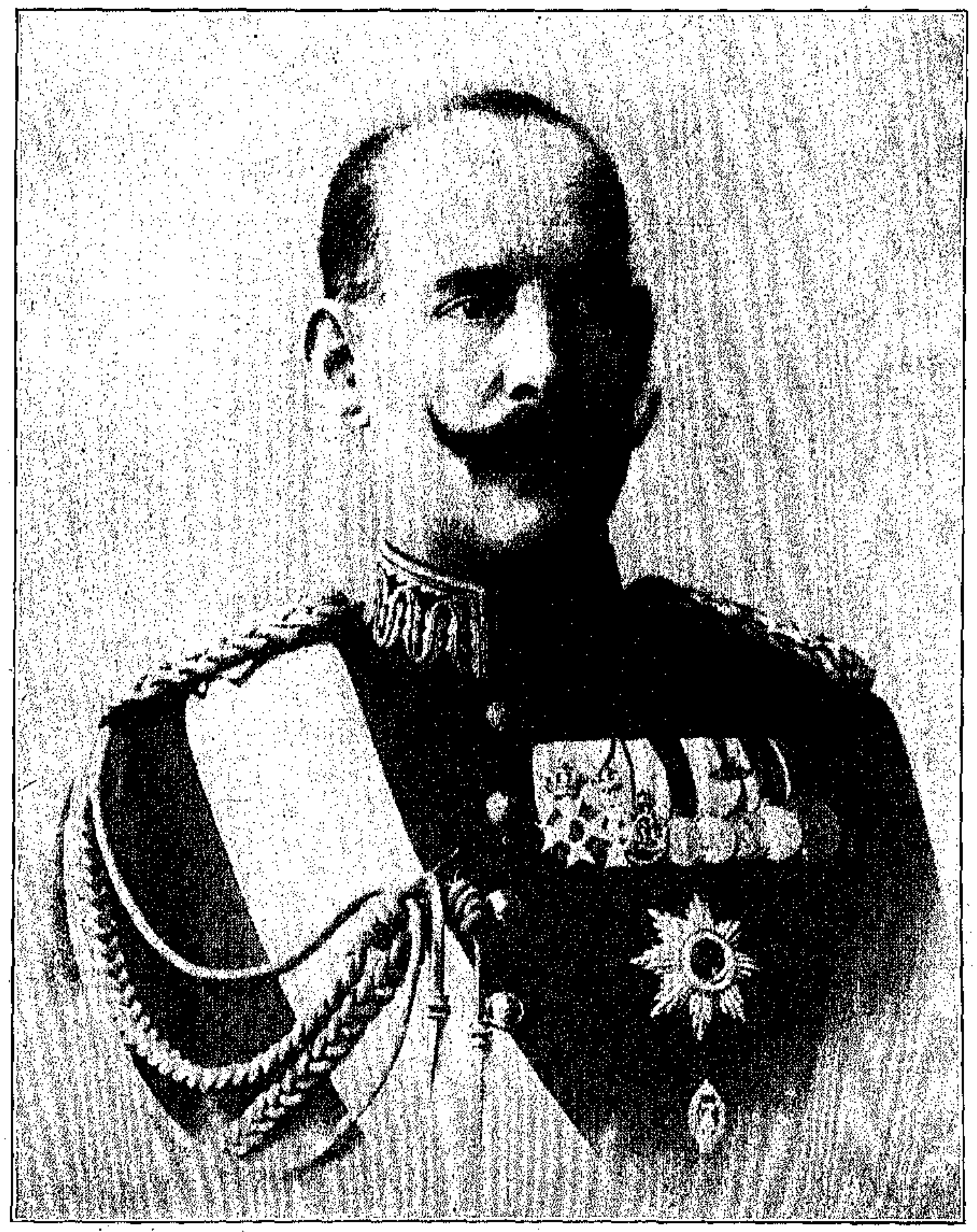

Σήμερον ὁ Διάδοχος τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου, δὲν ἀποτελεῖ ἁπλοῦν συμβολισμὸν τοῦ μεγάλου μας ἐθνικοῦ ἰδεώδους. Δὲν σημειώνει τὴν χαραυγὴν ἑνὸς μακρυνοῦ μέλλοντος. Διότι τὸ μέλλον ἔγεινε πλέον παρόν, καὶ ὁ Κωνσταντῖνος μεσουρανεῖ. Μὲ τὴν ἅλωσιν τῆς Θεσσαλονίκης ἐγράφη τὸ πρῶτον μέγα κεφάλαιον τῆς σημερινῆς ἱστορίας τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος.

Ἐλέχθη περὶ τῆς ἱστορίας ὅτι ἀγαπᾷ νὰ ἐπαναλαμβάνῃ ἑαυτήν.

Ἡ ἱστορία ἐπαναλαμβάνεται, ἀλλὰ μὲ ἄλλα πρόσωπα καὶ ὑπὸ ἄλλους οἰωνούς.

Ἡ Θεσσαλονίκη βλέπει μίαν νέαν κατάκτησιν μετὰ πεντακοσίων ἐτῶν σκλαβιάν. Καὶ ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος εἶναι ὁ κατακτητής!

Εὐτυχεῖς οἱ ζήσαντες ὅπως ἴδουν ἐκπληρούμενον τὸν μέγαν Ἑλληνικὸν πόθον καὶ πραγματοποιούμενον τὸ ὄνειρον τῆς φυλῆς. Καὶ τρὶς εὐτυχὴς καὶ τρισευδαίμων εἶσαι, Σὺ Κωνσταντῖνε Διάδοχε, ὁ στρώσας τὸν πρὸς τὸν ἔνδοξον Θρόνον Σου δρόμον μὲ τὰς δάφνας τῶν ὡραιοτέρων τῆς κοινῆς μας Πατρίδος νικῶν...

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΑΣ

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ στρατὸς [καὶ στόλος κατέλυσαν ὁμοῦ τὴν Τουρκικὴν τυραννίαν εἰς ἔκτασιν μὴ ὑπολειπομένην πολὺ τῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου. Ἀπὸ τῶν Ἀκροκεραυνίων μέχρι τοῦ Μοναστηρίου καὶ ἐκεῖθεν πέραν τῆς Χαλκιδικῆς καὶ ἀπὸ τῆς Θάσου μέχρι τῆς Ἰκαρίας αἱ κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν πολεμικαὶ δυνάμεις τῆς Ἑλλάδος κατέρριψαν τὴν εἰδεχθῆ ἡμισέληνον καὶ ἐνέπηξαν εἰς τὰ Ἑλληνικὰ ἐκεῖνα ἐδάφη τὴν κυανόλευκον σημαίαν μας Μέγιστον μέρος τῆς Μακεδονίας καὶ ὁλόκληρος ἡ Ἤπειρος ἐτέθησαν ὑπὸ τὴν σκιὰν τῶν δοξασμένων Ἑλληνικῶν ὅπλων, ἡ ὁποία ἐπεξετάθη ἐπίσης ἐπὶ δέκα ἐκ τῶν Νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους. Μετὰ φυτοζωΐαν ἐνενήκοντα καὶ ἑνὸς ἐτῶν, ἀπὸ τοῦ τέλους τῆς γιγαντομαχίας τοῦ 21, ηὐτυχήσαμεν νὰ ἴδωμεν μίαν Μεγάλην Ἑλλάδα, τῆς ὁποίας ἡ προσεχὴς φάσις, ἂν τὸ Ἔθνος ὁλόκληρον ἐργασθῇ συντόνως καὶ σκοπίμως ἐν τῷ παρόντι ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος αὐτοῦ, ἂν ἐκπαιδευθῇ καὶ ἐξαγνισθῇ τελείως, ἀποκαθαιρόμενον ἐκ τῶν μαρασμωδῶν αἰτίων τῆς ἐν ἔτει 1453 πτώσεώς του, ἂν λάβῃ νέαν ζωτικότητα ἐκ τῆς διὰ παντοειδοῦς προπαρασκευῆς κτωμένης αὐτοπεποιθήσεως καὶ δώσῃ συνάμα νέαν καὶ σφριγώδη ζωὴν εἰς τὸ ἀνακτηθὲν μέρος τῆς κληρονομίας του, ἂν τέλος ἀναδειχθῇ, ὡς εἶναι πλέον βέβαιον κατόπιν τῆς πλήρους ἀφυπνίσεώς του, διὰ δράσεως ἀξίας τοῦ μεγάλου ὀνόματος ὅπερ φέρει μέγας καὶ ἀπαραίτητος διὰ τὸν ἐν γένει ὀργανισμὸν τῆς ἀνθρωπότητος παράγων πολιτισμοῦ, ἔσται ἀναμφιβόλως—οὐδεὶς ἂς μὴ διστάσῃ νὰ θεωρήσῃ τοῦτο ὡς βέβαιον—ἡ Ἑλλὰς τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου. Διότι μία τοιαύτη Ἑλλὰς εἶναι ἀπαραίτητος προσθήκη εἰς τὴν χορείαν τῶν μεγάλων ἐθνῶν τῆς γῆς, ἂν δὲ παραδεχθῶμεν ὅτι ἡ Ἐγγὺς Ἀνατολὴ δὲν εἶναι καταδικασμένη νὰ μείνῃ μέχρι συντελείας τῶν αἰώνων εἰς τὸ σημερινὸν σκότος καὶ τὴν κακοδαιμονίαν της, τότε ἀπαιτεῖται ἡ Ἑλλὰς τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου διὰ νὰ ἄρῃ ἐκ τοῦ ἐκλεκτοῦ ἐκείνου μέρους τῆς δημιουργίας τὴν κατάραν ἥτις πιέζει ἀπὸ πέντε αἰώνων ἑκατομμύρια εὐημερούντων ἄλλοτε λαῶν ὑπὸ μορφὴν δουλείας, ἀμαθείας, πενίας καὶ ὀπισθοδρομικότητος.

ΑΠΟΨΙΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ἐξ ὅλων τῶν κρατῶν τὰ ὁποῖα ἐπεξέτειναν κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους τὰ ὅριά των, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν τριῶν συμμάχων μας Σλαυϊκῶν ἐθνῶν, ἅτινα ἠμείφθησαν δι' ἐδαφικῶν ἐπεκτάσεων, ἡ Ἑλλὰς ἔσχε τὸ ἐξαιρετικὸν εὐτύχημα ὅτι περιέλαβεν εἰς τὴν εὐρυνθεῖσαν ἀγκάλην της κατὰ τὸ πλεῖστον ὁμαίμονας, ὁμογλώσσους καὶ ὁμοθρήσκους πληθυσμούς, μὴ κατακτήσασα ἀλλ' ἀνακτήσασα ἁπλῶς διὰ τῶν ὅπλων ὅ,τι ἀνῆκεν εἰς αὐτὴν ἱστορικῶς καὶ ἐθνολογικῶς. Ἡ ἱστορία τῆς Μακεδονίας, τῆς Ἠπείρου καὶ τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου, ἀφ' ὅτου ἤρχισεν ὁ βίος τῶν κατοίκων αὐτῶν νὰ εἶναι ἄξιος μνημονεύσεως μέχρι σήμερον, εἶναι ἱστορία Ἑλληνική. Μία καταγωγή, μία γλῶσσα, μία μυθολογία, μία θρησκεία πρὸ Χριστοῦ καὶ μετὰ Χριστόν, εἷς πολιτισμός, κοινὸν μεγαλεῖον, κοιναὶ τύχαι καὶ περιπέτειαι, κοινοὶ πόθοι καὶ κοινὰ ἤθη καὶ ἔθιμα συνδέουσι μετὰ τῶν κατοίκων τῆς Ἑλλάδος ὅλους τοὺς ριφθέντας εἰς τὰς μητρικὰς ἀγκάλας της πληθυσμούς.

Ἀπὸ τὴν εὔανδρον Ἤπειρον, τὴν προστεθεῖσαν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Βασίλειον, προῆλθεν ἡ μοναδικὴ ἐκείνη ἐν τῷ κόσμῳ φυλή, ἡ ἀντικαταστήσασα τοὺς ἀγροίκους Πελασγοὺς εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ διαλάμψασα ὡς φωτοβόλος ἥλιος εἰς τὸ ζενὶθ τοῦ παγκοσμίου ἱστορικοῦ στερεώματος ἀπ' αὐτῆς ἔτι τῆς ἐποχῆς τῶν Φοινίκων καὶ τῶν πρώτων βασιλέων τοῦ Ἰσραήλ. Εἰς τὴν σκέψιν καὶ τὴν πρᾶξιν, εἰς τὸν διοικητικὸν καὶ τὸν ἐνεργόν, τὸν πολιτικὸν καὶ τὸν ἰδιωτικὸν βίον, εἰς τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰς τέχνας, εἰς τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὴν φιλολογίαν, εἰς τὴν αἴσθησιν τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου καὶ εἰς τὴν ἐξωτερίκευσιν τοῦ ἐσωτερικοῦ, ἡ φυλὴ ἐκείνη, ἡ ἐκ τῆς Ἠπείρου προελθοῦσα καὶ μεταγγίσασα βαθμηδὸν τὸ αἷμά της μέχρι τῆς Κρήτης πρὸς νότον καὶ τῶν ἐνδοτέρων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας πρὸς ἀνατολάς, ὑπῆρξεν ἐπὶ πλέον τῶν τρισχιλίων ἐτῶν ὁ κεντρικὸς ἄξων περὶ τὸν ὁποῖον περιεστράφη ὁλόκληρος ὁ διανοητικὸς καὶ ὁ ἐνεργὸς βίος τῆς ἀνθρωπότητος, ὑπῆρξεν ἡ σκυτάλη περὶ τὴν ὁποίαν περιετυλίχθη ὁλόκληρος ἡ ἱστορία τοῦ ἠθικοῦ καὶ ὑλικοῦ πολιτισμοῦ τοῦ κόσμου. Καὶ σημειοῦμεν τὰ γνωστὰ ταῦτα πράγματα ἵνα μὴ ὑποτιμηθῇ εἴς τὸ πνεῦμά τινος ἡ σημασία τοῦ Ἑλληνικοῦ χαρακτῆρος τῆς Ἠπείρου, εἰς τὴν ἑδραίωσιν τοῦ ὁποίου συντρέχουσι πλεῖστα ἄλλα γεγονότα. Ἡ Ἤπειρος ἦτο ἡ πρώτη κοιτὶς τῆς Ἑλληνικῆς μυθολογίας καὶ τῆς θρησκείας τῶν πρὸ Χριστοῦ προγόνων μας. Ἐκεῖ ἔκειτο ἡ Δωδώνη, ὅπου τὸ μαντεῖον τοῦ Διός, πολὺ ἀρχαιότερον τοῦ ἐν Δελφοῖς μαντείου τοῦ Ἀπόλλωνος. Εἰς τὴν Ἤπειρον ἔθετεν ἡ Ἑλληνικὴ μυθολογία τὸν Ἀχέροντα καὶ τὴν Ἀχερουσίαν, δι' ὧν διεπορθμεύοντο οἱ νεκροὶ εἰς τὸν Ἅδην. Εἰς τὴν ἱστορικὴν ἐποχὴν τῆς Ἑλλάδος ὁ Ἑλληνικὸς χαρακτὴρ τῆς Ἠπείρου ἔμεινεν ἀπαραμείωτος. Οἱ Μολοσσοί, παρὰ τῷ βασιλεῖ τῶν ὁποίων κατέφυγεν ὁ Θεμιστοκλῆς, ἦσαν Ἕλληνες τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν καταγωγὴν καὶ κατῴκουν εἰς τὴν Ἤπειρον. Ἐπεξετάθη δὲ ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους καὶ βορειότερον τῆς Ἠπείρου, εἰς αὐτὴν τὴν σημερινὴν Ἀλβανίαν, εἰς τὸ μέσον περίπου τῆς παραλίας τῆς ὁποίας Κερκυραῖοι ἄποικοι ἔκτισαν τὴν πλουσίαν τὸ πάλαι πόλιν τῆς Ἐπιδάμνου (τὸ σημερινὸν Δυρράχιον), ἥτις ἔγεινεν εἰς τοὺς παλαιοὺς χρόνους ἀφορμὴ τοῦ ὀλεθρίου Πελοποννησιακοῦ πολέμου, μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Σπάρτης, καὶ ἀπειλεῖ πάλιν μετὰ πάροδον εἰκοσιτριῶν καὶ ἡμίσεως ὡς ἔγγιστα αἰώνων νὰ γείνῃ ἀφορμὴ Αὐστροσερβικοῦ πολέμου καὶ Πανευρωπαϊκοῦ πολέμου. Ἐπὶ τῆς Ρωμαϊκῆς κοσμοκρατορίας, ὅτε ὁ Πύρρος ἐδόξασε τὸ ὄνομα τῆς Ἠπείρου καὶ ἔφερε τοὺς γενναίους πολεμιστάς της νικηφόρους μέχρις αὐτῆς τῆς Ἰταλίας, ἐξηκολούθει ἡ χώρα ἐκείνη νὰ κατοικῆται ὑπὸ Ἑλλήνων καὶ νὰ λαλῇ τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἀφοῦ πρότερον εἶχεν ἀποτελέσει μέρος τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου. Ὅταν ἡ μὲν Μικρὰ Ἀσία ὑπέκυψεν εἰς τὴν ὁρμὴν τοῦ ἐκ τῶν στεπῶν τοῦ Τουρκεστὰν ἐπελθόντος βαρβάρου κατακτητοῦ, ἡ δὲ ἐντὸς τῶν πρὸ τοῦ πολέμου συνόρων Ἑλλὰς εἶχε γείνῃ κατὰ τὸ πλεῖστον λεία τῶν ἐκ τῆς Δύσεως ἁρπακτικῶν λύκων τῶν Σταυροφοριῶν, καὶ ὁ ὑπονομευθεὶς ἐξ αὐτῶν θρόνος τοῦ Βυζαντίου ἐκλονίζετο, ἡ Ἤπειρος ὄχι μόνον ἐξηκολούθει διατηροῦσα τὸν Ἑλληνικόν της χαρακτῆρα, ἀλλὰ καὶ ἀπετέλεσεν ἰδιαίτερον Ἑλληνικὸν κράτος, τὸ ὁποῖον εἶναι γνωστὸν ἐν τῇ ἱστορίᾳ ὡς Δεσποτᾶτον τῆς Ἠπείρου. Ἔκλινε κατόπιν καὶ ἡ Ἤπειρος μοιραίως τὸν αὐχένα της εἰς τὸν Τουρκικὸν ζυγόν, συνεμερίσθη ἐπὶ μακροὺς αἰῶνας τὰ δεινὰ τῶν λοιπῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν καὶ ἐγένετο παλλακὴ τῆς «Τίγρεως τοῦ Τεπελενίου». Ἀλλ' ἰδοὺ τὰ τέκνα τῆς εὐάνδρου Ἠπείρου ἀποδεικνύοντα πάλιν ὄχι μόνον διὰ τῆς συμμετοχῆς των εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς Παλιγγενεσίας ἀλλὰ καὶ δι' ἀνδραγαθημάτων, μόνον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν ἰδιαζόντων, τὴν μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων κοινότητα τοῦ αἵματος. Ἡ δόξα τοῦ Σουλίου εἶναι ἀναπαλλοτρίωτος ἰδιοκτησία τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους καὶ ὁ ἡρωϊκὸς θάνατος τοῦ Μάρκου Μπότσαρη, τοῦ ἑλληνικωτάτου τῶν λυτρωτῶν τῆς Ἑλλάδος, θὰ ἐμπνέῃ πάντοτε τοὺς Ἕλληνας ἐφ' ὅσον ἡ ὑπὲρ τῆς πατρίδος αὐταπάρνησις καὶ ἡ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν ὁμαιμόνων θυσία θὰ θεωρῶνται ὕψισται ἀρεταί. Ἡ λίμνη τῶν Ἰωαννίνων ἀπηχεῖ ἀκόμη εἰς γλῶσσαν Ἑλληνικὴν τὴν ποίησιν τοῦ λαϊκοῦ διστίχου, μὲ τὸ ὁποῖον ἡ Ἑλληνικὴ Μοῦσα ἀπηθανάτισε τὸ ὄνομα ἑνὸς ἐκ τῶν θυμάτων τῆς θηριωδίας τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ:

«Χίλια καντάρια ζάχαρι
θὰ ρίξω μέσ' στὴ λίμνη,
νὰ γλυκαθοῦνε τὰ νερὰ
νὰ πιῇ ἡ Κυρὰ Φροσύνη.»

Τὸν ἑλληνικώτατον χαρακτῆρα τῆς Ἠπείρου συμπληροῖ ἡ οὐσιωδεστάτη συμμετοχὴ τῶν εὐγενῶν τέκνων της εἰς τὴν γένεσιν τῆς Νεοελληνικῆς φιλολογίας καὶ εἰς τὴν ἐκ τῶν ἐρειπίων καὶ τῆς τέφρας ἀναδημιουργίαν τῆς εὐέλπιδος νεωτέρας Ἑλλάδος, τὴν ὁποίαν ἀφῆκαν οἱ Τοῦρκοι μετὰ τὴν μεγάλην Ἐπανάστασιν δενδροτομημένην, πυρπολημένην, ἔρημον σχεδὸν κατοίκων, ἀπαίδευτον, πάμπτωχον, ἀνερμάτιστον καὶ χωρὶς ἄλλην προῖκα διὰ τὸ μέλλον της ἐκτὸς τῆς ἐνδοξοτάτης ἱστορίας τοῦ παρελθόντος, διὰ νὰ τὴν ἀντιμετωπίσουν κατὰ τὸ 1912 μικρὰν μὲν εἰσέτι ἐδαφικῶς, γιγαντωμένην ὅμως ἠθικῶς καὶ κραταιὰν ἐν τῇ πεποιθήσει της εἰς τὰς πολεμικάς της δυνάμεις. Εἰς τοῦτο συνετέλεσαν ὁμοῦ μετὰ τῆς λοιπῆς δράσεως καὶ τῆς ζωτικότητος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους αἱ μεγάλαι θυσίαι τῶν τέκνων του, διὰ τῶν ὁποίων ἡ Ἑλλὰς ἐπροικίσθη μὲ παντοειδῆ καθιδρύματα καὶ ἄλλα σπουδαῖα ἔργα, θέσαντα αὐτὴν εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν ἐν τῇ χορείᾳ τῶν ἐθνῶν τῆς νοτιανατολικῆς Εὐρώπης. Εἰς τὰς θυσίας ταύτας τὰ τέκνα τῆς Ἠπείρου ἐπρωτοστάτησαν, κατέχοντα τὴν πρώτην θέσιν μεταξὺ τῶν μεγάλων ἐθνικῶν εὐεργετῶν. Ἀλλ' ἀρκεῖ ἴσως νὰ ἀναφέρωμεν τὸ γεγονὸς ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ ὀλίγοι ἐν Ἠπείρῳ Ἀλβανοί, Ἑβραῖοι καὶ Τοῦρκοι ὁμιλοῦσι τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ὅπως ἀποδειχθῶσι κακόπιστοι καὶ γελοῖοι οἱ μετὰ τὴν Βερολίνειον Συνθήκην ἐπινοήσαντες τὴν μέθοδον τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ ὀνόματος τῆς Ἀλβανίας νοτιώτερον τῶν Ἀκροκεραυνίων ὀρέων πρὸς παραγραφὴν τῶν ἐπὶ τῆς Ἠπείρου ἀναμφισβητήτων δικαιωμάτων τῆς Ἑλλάδος.

Ὅπως εἰς τὴν Ἤπειρον οὕτω καὶ εἰς τὴν Μακεδονίαν ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς εἰσῆλθεν ὡς ἐλευθερωτὴς καὶ ἐκδικητὴς τῶν προαιωνίων Τουρκικῶν ὀργίων κατὰ τῶν Μακεδονικῶν πληθυσμῶν. Οἱ Μακεδόνες ἐδέχθησαν τοὺς στρατιώτας τῆς Ἑλλάδος ὡς πρεσβυτέρους καὶ δυνατωτέρους ἀδελφούς, οἱ ὁποῖοι ἦλθον ὅπως τοὺς σώσωσιν ἐκ τῶν ὀνύχων αἱμοβόρου θηρίου. Λαὸς καὶ κοινοτικαὶ ἀρχαί, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ἐνήλικες καὶ παιδία, γέροντες καὶ μαθηταί, κλῆρος καὶ διδάσκαλοι, ἐξῆλθον εἰς τὰς εἰσόδους τῶν πόλεων αὐτῶν ὅπως ὑποδεχθῶσι μὲ δάκρυα χαρᾶς καὶ ραντίσωσι μὲ ἄνθη τῶν Μακεδονικῶν λειμώνων τὸν γενναῖον στρατὸν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸν ὁμώνυμον τοῦ τελευταίου τῶν Παλαιολόγων Διάδοχον τοῦ ἀναλαμπρυνθέντος Ἑλληνικοῦ Θρόνου. Ἐκδιωκόμενοι ἐκ τῆς Μακεδονίας λὰξ καὶ πὺξ οἱ Τοῦρκοι ἔσφαζον καὶ ἐβασάνιζον τοὺς Ἑλληνικοὺς

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΝ ΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΟΝ ΤΑ ΣΤΕΝΑ ΤΗΣ ΜΕΛΟΥΝΑΣ

Η ΑΠΟΨΙΣ ΤΗΣ ΕΛΑΣΣΩΝΟΣ

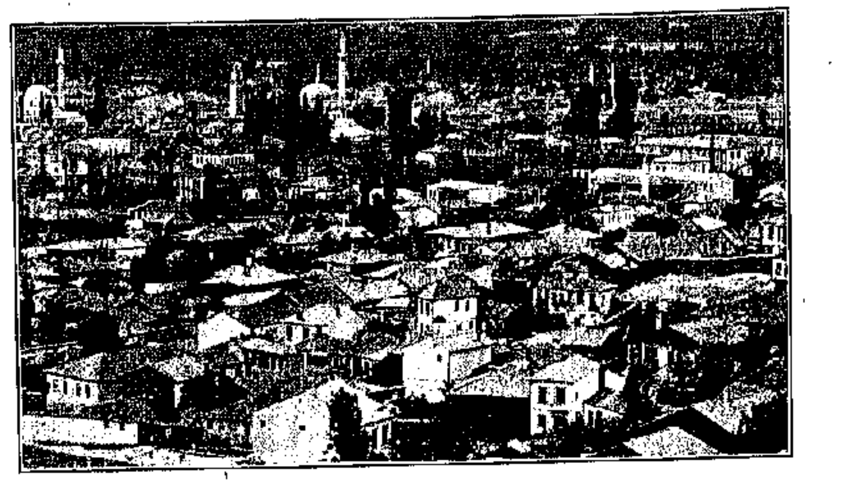

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΤΟΥ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ

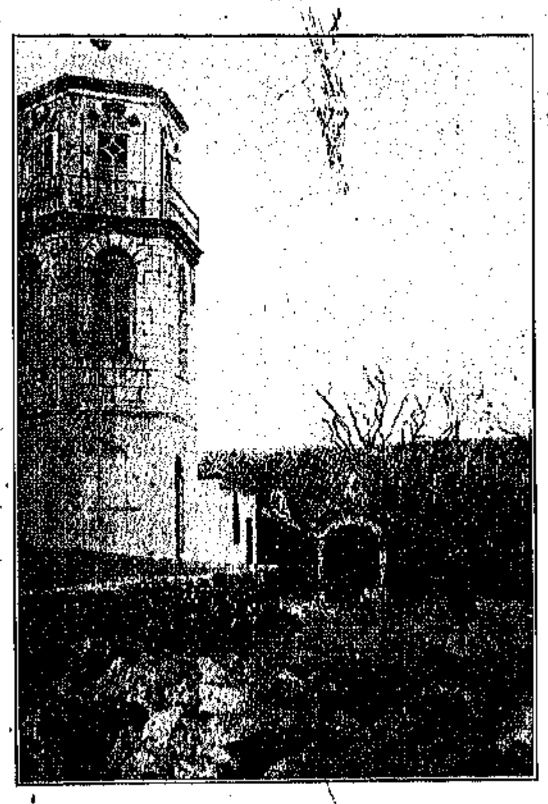

Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΗΛΙΑΣ ΕΝ ΚΟΖΑΝΗ

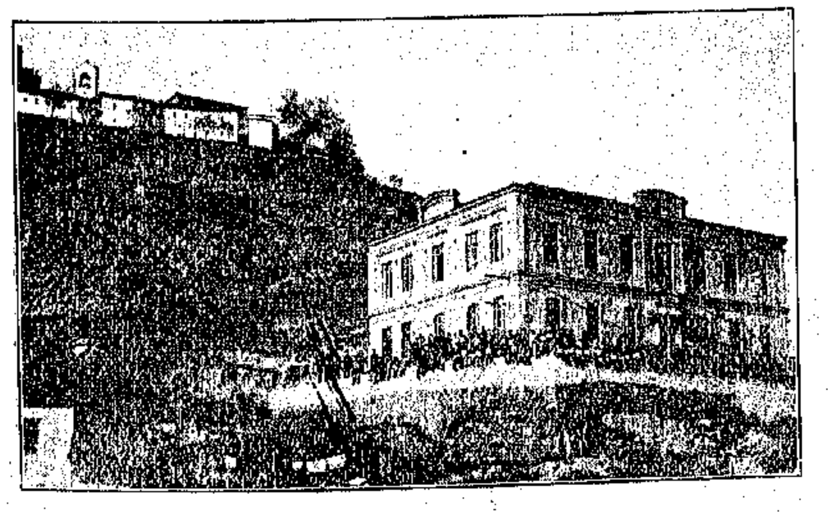

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΤΗΣ ΕΛΑΣΣΩΝΟΣ

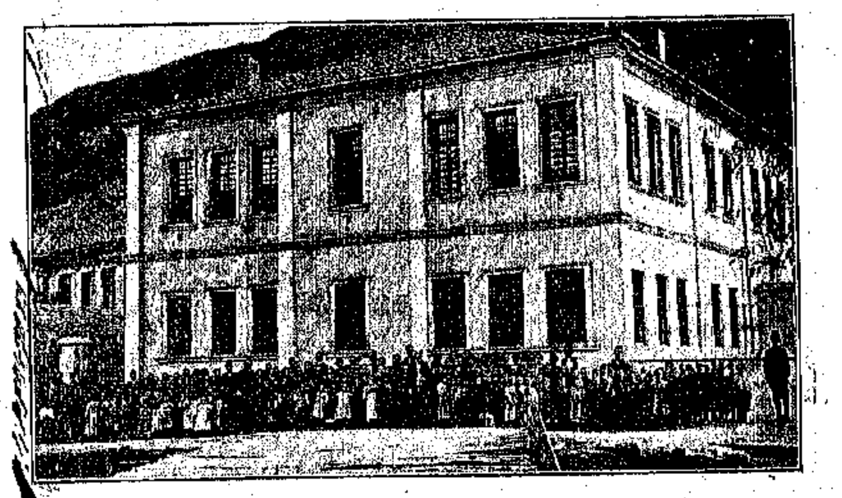

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ ΤΗΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ

πληθυσμοὺς ὡς νομίμους ἰδιοκτήτας τῆς χώρας καὶ κληρονόμους τῆς κυριαρχίας ἣν παρήτησεν εἰς τὸν Σταυρὸν ἡ πέραν τοῦ Βοσπόρου δύσασα ἡμισέληνος. Ἀποδιώκοντες τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς βαρβαροκρατίας οἱ Μακεδόνες παρέδιδον τὰς πόλεις αὐτῶν εἰς τὸν μέλλοντα Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων καὶ προσεφέροντο νὰ θρέψωσι τὸν ἐλευθερωτὴν Ἑλληνικὸν στρατὸν εἰς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης. Τί ἄλλο σημαίνουσι πάντα ταῦτα παρὰ ὅτι οἱ ἀπελευθερωθέντες ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ Μακεδόνες αἰσθάνονται ῥέον εἰς τὰς φλέβας τὸ ἴδιον αἷμα τὸ ὁποῖον ἔχυνον ὑπὲρ αὐτῶν οἱ ἐλευθερωταί.

Ἀφ' ὅτου ἐνεφανίσθη εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ ἱστορικοῦ βίου ἡ Μακεδονία, γλῶσσα αὐτῆς ἦτο ἡ Ἑλληνική. Οἱ Μακεδόνες ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἰδίαν ἀρήϊον καὶ μεγαλοφυᾶ φυλήν, ἥτις διῃρημένη ἐν τῇ ἀρχαιότητι ὡς ἐκ τῆς φύσεως τοῦ ἐδάφους, τῆς κατὰ διαφόρους περιόδους καὶ βαθμοὺς ἀναπτύξεως τοῦ πολιτισμοῦ κατὰ τόπους, τῆς ἀπολύτου ἐλλείψεως πάσης ἄλλης ἐξ ἴσου πεπολιτισμένης φυλῆς, πρὸς τὴν ὁποίαν νὰ ἁμιλλᾶται ὡς σύνολον, ἄλλων τινῶν προσωρινοῦ χαρακτῆρος λόγων, κατῴκει ἀνέκαθεν ἢ ἐξηπλώθη πρὸ τῆς Χριστιανικῆς ἐποχῆς εἰς τὸ πλεῖστον μέρος τῆς Ἑλληνικῆς Χερσονήσου, ἐπεκταθεῖσα βραδύτερον διὰ τῆς μεταθέσεως τῆς ἕδρας τῆς Ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας εἰς τὸ Βυζάντιον, ἔτι βορειότερον, καταστήσασα σύνορον αὐτῆς τὸν Ἴστρον. Ἡ προσοχὴ τῶν Ἑλλαδικῶν ἐστράφη πρὸς τὴν Μακεδονίαν ὅταν αὕτη, ἕνεκα λόγων ἐδαφικῆς κατασκευῆς, πλημμυριζομένη ἐξ Ἀνατολῶν ὑπὸ τοῦ Περσικοῦ χειμάρρου, ἐγίνετο ὁρμητήριον Ἀσιατικῶν ὀρδῶν αἵτινες ἐπέδραμον τὴν Ἑλλάδα, μάτην πειρώμεναι ἐπανειλημμένως νὰ πνίξωσι τὸν πολιτισμὸν εἰς τὸ πέλαγος τοῦ βαρβαρισμοῦ. Τὸ γεγονὸς τοῦτο συνετέλεσεν οὐκ ὀλίγον εἰς τὴν ἀποξένωσιν τῶν ἀρχαίων Μακεδόνων ἀπὸ τῶν λοιπῶν Ἑλληνοφώνων λαῶν καὶ εἰς τὴν ἐπικράτησιν τῆς ἰδέας ἐκείνης ἐκ τῆς ὁποίας ὁρμώμενος ὁ Δημοσθένης εἶχεν ἐκσφενδονίσει εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ δήμου τῶν Ἀθηνῶν τὴν περίφημον ἐρώτησιν «Οὐ βάρβαρος ὁ Φίλιππος;» Εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Δημοσθένους ὁ Πίνδος ἐσημείου τὰ ὅρια τοῦ Ἑλληνισμοῦ πρὸς βορρᾶν. Ὁ Φίλιππος ὅμως ἀνήρεσεν ὁ ἴδιος τὴν γνώμην ταύτην τοῦ Δημοσθένους ὅταν διεξεδίκησεν ἐνόπλως τὸ δικαίωμα ὅπως συμμετέχῃ, ὡς Ἕλλην βασιλεύς, τοῦ ἀμφικτυονικοῦ συνεδρίου, ὅπερ ἦτο εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα ὅ,τι περίπου τὸ Κογκρέσσον τῆς Οὐασιγκτῶνος εἰς τὸ ὁποῖον στέλλουν τοὺς ἀντιπροσώπους των ὅλαι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι πρὸς ῥύθμισιν τῶν κοινῶν ὑποθέσεων τοῦ κατὰ Πολιτείας διῃρημένου Ἀμερικανικοῦ Ἔθνους, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι δὲν ἀντιπροσώπευεν ἓν ἡνωμένον ἔθνος, ἡ δὲ περίοδος τῶν ἐργασιῶν του ἦτο βραχεῖα. Ἀλλ' ἂν ὁ Φίλιππος ἀντιπροσωπεύων τὴν παλαιοτέραν Μακεδονίαν, τὴν ἀποξενωμένην πρὸς τὸ λοιπὸν Ἑλληνικὸν Ἔθνος καὶ ἀποτελοῦσαν τὸ μεταίχμιον μεταξὺ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ βαρβαρισμοῦ τῆς Σκυθίας καὶ τῆς ἀντίπεραν Ἀσίας, διεξεδίκησε τὴν τιμὴν τῆς Ἑλληνικῆς ὀνομασίας διὰ τοῦ ξίφους, ὁ υἱός του ὅμως Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας ἐξεπροσώπει τὸν τέλειον τύπον τοῦ Ἕλληνος, μετέχων τῆς μεγαλοφυΐας τοῦ Περικλέους, τῆς ἡγεμονικότητος τοῦ Ἀγαμέμνονος, τῆς εὐγενείας τοῦ Ἀχιλλέως, τοῦ ἡρωϊσμοῦ τοῦ Λεωνίδα, τῆς ζωηρότητος τοῦ Ἀλκιβιάδου, τῆς ὡραιότητος τοῦ Μενελάου, τῆς συνέσεως τοῦ Νέστορος, τῆς πολιτικῆς περινοίας τοῦ Σόλωνος, τῆς μεγαλοπρεπείας τοῦ Κίμωνος, τῆς φιλοδοξίας τοῦ Θεμιστοκλέους καὶ τῆς σοφίας τοῦ μεγάλου διδασκάλου του, Ἀριστοτέλους τοῦ Σταγειρίτου. Ὁ Ἀριστοτέλης ἦτο ὁ γενικώτατος τῶν Ἑλλήνων φιλοσόφων, καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ἦτο ὁ γενικώτατος τῶν μεγάλων ἀνδρῶν τῆς Ἑλλάδος, τὸ ἐνσαρκωμένον σύνολον τῶν εὐγενεστέρων στοιχείων τοῦ Ἑλληνικοῦ χαρακτῆρος. Μόνον εἷς τοιοῦτος Ἕλλην ἠδύνατο ἀληθῶς νὰ ὑποδουλώσῃ τὸ μέγιστον μέρος τοῦ τότε γνωστοῦ κόσμου εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἰδέαν, ἣν ἐξεπροσώπει, καὶ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν πολιτισμόν.

Ἀπὸ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου καὶ ἐντεῦθεν ὁ Ἑλληνικὸς χαρακτὴρ τῆς Μακεδονίας εἶναι τόσον σαφὴς καὶ ἐμφαντικὸς ὅσον καὶ ὁ τῶν Ἀθηνῶν. Μήπως ἄλλως τε δὲν ἦτο ὁ Μακεδονικὸς Ἑλληνισμὸς ἐκεῖνος ὅστις ἐπέβαλε τὸ ἑλληνίζειν εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ εἰς τὰς χώρας τῶν Σκυθῶν, εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ εἰς τὴν Ἰλλυρίαν; Δὲν μετεφύτευσεν ὁ Μακεδονικὸς Ἑλληνισμὸς τὴν Ἑλληνικὴν φιλοσοφίαν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν καὶ δὲν ἦτο ὁ αἴτιος τῆς εἰς τὴν ἀθάνατον ἡμῶν γλῶσσαν συγγραφῆς τοῦ Εὐαγγελίου; Ἐπὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Φιλίππου ἡ Μακεδονία ἐγένετο κεφαλὴ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἐπὶ δὲ τῶν διαδόχων αὐτοῦ καὶ τῶν ἐπιγόνων των ἐγένετο πρόμαχος τοῦ Ἑλληνισμοῦ κατὰ τοῦ Ρωμαϊσμοῦ καὶ διετέλεσε τοιαύτη μέχρις ὅτου ἀνέλαβον τὸ ἔργον τοῦτο ἐπί τινα χρόνον ἡ Ἀχαϊκὴ καὶ ἡ Αἰτωλικὴ ὁμοσπονδία, μὲ τὸν Λυκόρταν καὶ τὸν Φιλοποίμενα ἀμυνομένους ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος. Διαπιστώσασα οὕτω τὸν Ἑλληνικόν της χαρακτῆρα πέραν πάσης ἀμφιβολίας, ἡ Μακεδονία διετήρησεν αὐτὸν ἀπαραμείωτον καὶ κατὰ τὴν περίοδον τοῦ ἀνθρωποκατακλυσμοῦ τῆς Εὐρώπης, ἥτις εἶναι γνωστὴ ἐν τῇ ἱστορίᾳ ὡς Ἐποχὴ τῆς Μεταναστεύσεως τῶν Ἐθνῶν. Ὁλόκληρος ἡ Εὐρώπη μετέβαλε τότε

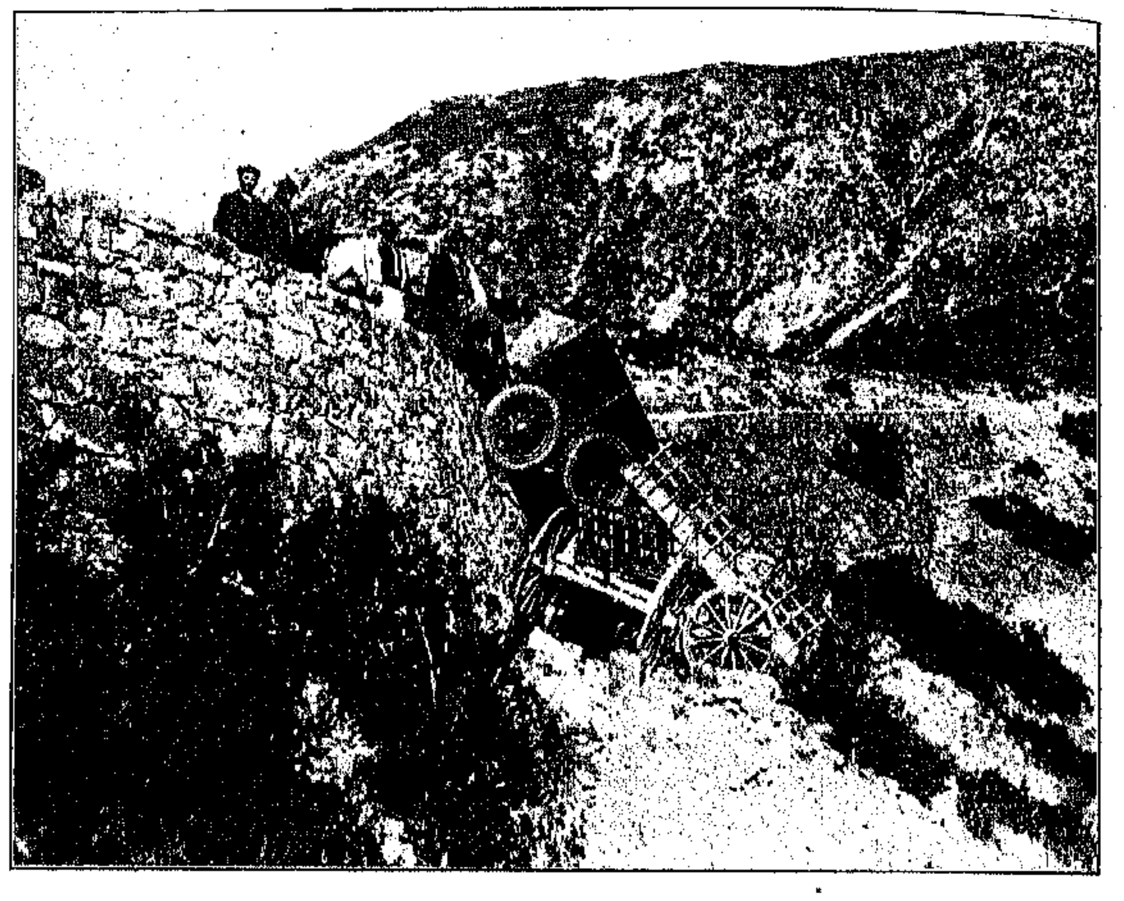

ΜΕΤΑΓΩΓΙΚΟΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΕΚΤΡΟΧΙΑΣΘΕΝ ΠΑΡΑ ΤΑ ΣΕΡΒΙΑ

Η Α. Μ. Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΟΛΓΑ ΕΙΣ ΤΑ ΣΕΡΒΙΑ

ἄρδην ἐθνολογικὴν ὄψιν πλὴν τῆς Ἑλληνικῆς Χερσονήσου, τὸ κέντρον τοῦ βορείου μέρους τῆς ὁποίας ἀποτελεῖ ἡ Μακεδονία. Μόνον κατὰ τὸν ἕκτον μ. Χ. αἰῶνα ἐδέχθη ἡ Ἑλληνικὴ Χερσόνησος βαρβαρικὰς εἰσβολάς, οὐδέποτε ὅμως οἱ ἐπιδρομεῖς ἐγκατεστάθησαν μονίμως ἢ ἐπὶ πολὺν χρόνον εἰς τὰς καθ' ἑαυτὸ Ἑλληνικὰς χώρας, αἵτινες περιλαμβάνονται ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς Μεγάλης Ἰδέας. Ὡς κατακτηταὶ οἱ σημερινοὶ σύμμαχοι ἡμῶν, οἵτινες ἦσαν οἱ ἐπιδρομεῖς τοῦ Ἕκτου αἰῶνος, οὐδέποτε ἔμειναν ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Θράκην ὥστε νὰ ὀνομάζωσι τὰς χώρας ταύτας πατρίδα αὐτῶν. Ἐπήρχοντο καὶ ἐξεδιώκοντο, μὴ κατορθώνοντες νὰ μείνωσιν ὅσον κἂν ἔμειναν οἱ μεταγενέστεροι αὐτῶν Φράγκοι ἐπιδρομεῖς τῶν Σταυροφοριῶν εἰς τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα, τὴν Πελοπόννησον καὶ τὰς νήσους. Μόνον ὡς δοῦλοι τῶν Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν ἐγκατεστάθησαν σποραδικῶς εἰς ὡρισμένα μέρη τῆς Μακεδονίας μετὰ τὴν ἅλωσιν, ἀποτελέσαντες τὸν πυρῆνα τῶν σημερινῶν Βουλγαρικῶν καὶ Σερβικῶν πληθυσμῶν τῆς Βορείου Μακεδονίας, οἵτινες, συνοικοῦντες εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα μετὰ τῶν Ἑλλήνων, τῶν Τούρκων καὶ ὀλίγων Ἀλβανῶν, μόνον κατ' ἀσημάντους ὁμάδας ἐπεξετάθησαν πρὸς νότον καὶ πρὸς ἀνατολὰς κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετίας. Τόση ἦτο ἡ ἀριθμητική, πνευματικὴ καὶ ὑλικὴ ὑπεροχὴ τῶν Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν ἀπέναντι τῶν Βουλγαρικῶν, ὥστε οἱ τελευταῖοι οὗτοι ἀπέβαλον βαθμηδὸν καὶ αὐτὴν τὴν ἐθνικήν των συνείδησιν, ἀποκαλούμενοι δὲ Βούλγαροι ἐθεώρουν τοῦτο ὡς ὕβριν μέχρι πρὸ μιᾶς ἀκόμη γενεᾶς. Ἕλλην ἐσήμαινε τότε πατρίκιος καὶ Βούλγαρος ἐσήμαινε πληβεῖος ἢ δουλοπάροικος. Ἡ ἀφύπνισις τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως τῶν Βουλγάρων, καὶ αὐτῶν ἔτι τῶν ἀποτελούντων τὸν πληθυσμὸν τοῦ σημερινοῦ Βουλγαρικοῦ Βασιλείου, ἦτο ἀποτέλεσμα τεχνητῶν μᾶλλον μέσων παρὰ αὐτομάτου ἐσωτερικῆς δράσεως ἐν τῇ ψυχῇ τῆς φυλῆς, ἡ δὲ διατήρησις ἰδιαιτέρας Βουλγαρικῆς ἐθνότητος ἐν Μακεδονίᾳ ὠφείλετο ἐπίσης εἰς πολιτικὰς ἐνεργείας. Αἱ ἐνέργειαι αὗται, ἀπειλήσασαι καὶ αὐτοὺς τοὺς Ἑλληνικοὺς πληθυσμοὺς τῆς Μακεδονίας, μικρὰ μειονότης τῶν ὁποίων δὲν ἠδυνήθη νὰ διατηρήσῃ καὶ τὴν γλῶσσαν αὐτῆς ὁμοῦ μετὰ τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως, ἐπέφεραν τὸ Σχίσμα καὶ τὸν μόλις πρὸ τριετίας λήξαντα ἄγριον ἀνταγωνισμὸν μεταξὺ τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τοῦ Βουλγαρισμοῦ. Εἰς τὸ πεδίον τῆς διαμάχης τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τοῦ Βουλγαρισμοῦ ἀνεφύη αἴφνης ὡς μανιτάριον—τεχνητὸν προϊὸν τοῦ Ρουμανογερμανικοῦ θερμοκηπίου—τρίτος τις παράγων, ἐντελῶς κωμικὸς πλέον καὶ περιφρονητέος, ὅστις μάτην ἐποτίσθη καὶ ἐκαλλιεργήθη μετὰ πάσης ἐπιμελείας καὶ ἀντὶ ἁδροτάτης δαπάνης ὅπως ἀπὸ μύκητος ἐξελιχθῇ παρὰ τοὺς κανόνας τῆς φύσεως εἰς δένδρον καὶ ῥίψῃ τὴν σκιὰν τῶν κλάδων του ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς Μακεδονίας. Ἡ Ρουμανία ἔχει τέσσαρα ἑκατομμύρια ὁμαιμόνων της πληθυσμῶν εἰς τὴν Τρανσυλβανίαν ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τοῦ Φραγκίσκου Ἰωσήφ. Μέχρι πρό τινων ἐτῶν οἱ Ρουμάνοι πατριῶται διεξῆγον προπαγάνδαν εἰς τὴν Τρανσυλβανίαν, ἀποβλέποντες εἰς τὸν καιρὸν καθ' ὃν τῆς Αὐστρουγγρικῆς δρυὸς πιπτούσης πᾶς γείτων ξυλευθήσεται. Αἱ προπαγανδιστικαὶ αὗται ἐνέργειαι ἠνώχλουν, φυσικῷ τῷ λόγῳ, τὴν Αὐστρίαν καὶ τὸν Γερμανισμὸν ἐν γένει. Περὶ τὸν Πίνδον βοσκοί τινες ὁμιλοῦσι γλῶσσάν τινα ἥτις ἔχει κάποιαν ὁμοιότητα πρὸς τὴν Ρουμανικήν. Ὀνομάζονται Κουτσόβλαχοι, ἤτοι ἀγρόται, οὐδέποτε δὲ ἐσκέφθησαν μόνοι των ὅτι ἦσαν ξένοι πρὸς τὸν Ἑλληνισμόν. Διὰ νὰ ἀπαλλαγῇ τῶν ἐνοχλήσεων τῆς Ρουμανίας ἡ Αὐστρία ὑπέδειξεν εἰς αὐτὴν τοὺς Κουτσοβλάχους τούτους, τῇ βοηθείᾳ δὲ καὶ τῆς Γερμανίας ἔπεισε τὸν Χαμὴτ νὰ ἀναγνωρίσῃ καὶ Ρουμανικὴν ἐθνότητα ἐν Μακεδονίᾳ. Θῦμα τῆς Γερμανικῆς πολιτικῆς γενομένη ἡ Ρουμανία ἐδαπάνησεν ἑκατομμύρια πρὸς ἐκρουμανισμὸν τῶν Κουτσοβλάχων, ὠργάνωσε συμμορίας, ἐγκλημάτησε πολυειδῶς ἐν Μακεδονίᾳ κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ διέκοψε τὰς μετὰ τῆς Ἑλλάδος σχέσεις διπλωματικῶς, μόλις πρό τινος χρόνου ἐπαναληφθείσας. Τὸ μανιτάριον δὲν ἔγεινε δένδρον. Οὕτως, ἐπεκτεινομένη εἰς τὴν Μακεδονίαν ἡ Ἑλλάς, προσαρτᾷ Ἑλληνικὴν χώραν καὶ ἀποκτᾷ ἁπλῶς ὅ,τι ἀνῆκεν εἰς αὐτὴν γεωγραφικῶς, ἱστορικῶς καὶ ἐθνολογικῶς. Ἂν τῆς Ἠπείρου καὶ τῆς Μακεδονίας ὁ Ἑλληνικὸς χαρακτὴρ ἀποδεικνύεται εὐκόλως ἐκ τῆς ἱστορίας, τῆς φωνῆς τῆς συνειδήσεως τῶν κατοίκων καὶ τῆς ἐπιτοπίου ἀμερολήπτου ἐξετάσεως, τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου τῶν ἀπολυτρωθεισῶν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου οὔτε ἠμφεσβητήθη κἂν ποτε ὁ Ἑλληνικὸς χαρακτήρ. Εἶναι τόσον Ἑλληνικαὶ αἱ νῆσοι αὗται ὅσον καὶ ἡ Κρήτη, ὁμοῦ μετὰ τῆς ὁποίας θὰ προσθέσουν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἂν συμπεριληφθοῦν καὶ τὰ ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν καταληφθέντα Δωδεκάνησα, ἁγνότατον Ἑλληνικὸν πληθυσμὸν ὀκτακοσίων χιλιάδων. Ἡ Ἑλληνικὴ παιδεία καὶ τὸ ἐθνικὸν αἴσθημα ἀκμάζουν εἰς ὅλας τὰς νήσους ταύτας, μεγάλας καὶ μικράς, πλουσίας καὶ πτωχάς, ἐξ αὐτῶν δὲ προῆλθον πλεῖστοι τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ τιμώντων τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα ζαπλούτων ὁμογενῶν ἐμπόρων.

Εἰς τὴν Χίον εἶδε τὸ φῶς τοῦ ἡλίου καὶ ἐδιδάχθη νὰ ἀγαπᾷ τὸ Ἔθνος του ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας ὁ ἀλήστου μνήμης πατὴρ τῆς Νεοελληνικῆς φιλολογίας Ἀδαμάντιος Κοραῆς, τοῦ ὁποίου ἡ πνευματικὴ παραγωγὴ ἦτο τὸ προανάκρουσμα τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας. Ἡ Μυτιλήνη ἔδωκεν εἰς τὸν ἀρχαῖον Ἑλληνικὸν κόσμον τὴν δεκάτην τῶν Μουσῶν Σαπφώ, καὶ ἡ ἱστορία ψάλλει τὴν δόξαν πολλῶν ἄλλων Λεσβιανῶν ὀνομάτων, τὰ ὁποῖα κατέστησαν πολὺ πρὸ τῆς ἀκμῆς τῶν Ἀθηνῶν περίφημον τὴν ὡραίαν καὶ πλουσίαν Αἰολικὴν μεγαλόνησον. Τῆς Λήμνου τὸ ὄνομα συνεδέθη μετὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀπ' αὐτῆς τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἡ Ἑλληνικὴ φαντασία παρέστησε τὸν Δία κατακρημνίζοντα ἐκ τοῦ Ὀλύμπου διὰ τὴν ἀσχημίαν του τὸν Ἥφαιστον καὶ ἀπὸ τῆς Ἀργοναυτικῆς ἐκστρατείας, τῆς ὁποίας οἱ ἥρωες ἀφῆκαν ὄπισθέν των μίαν γενεὰν ἐκεῖ ὅπου ὁ χωλὸς θεὸς τοῦ πυρὸς καὶ τῆς σιδηρουργικῆς εἶχε τὰ συνεργεῖά του.

ΤΟΥΡΚΙΚΑΙ ΘΗΡΙΩΔΙΑΙ:—ΑΟΠΛΟΙ ΧΩΡΙΚΟΙ ΒΑΣΑΝΙΣΘΕΝΤΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΚΡΕΟΥΡΓΗΘΕΝΤΕΣ ΥΠΟ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ ΕΝ ΣΕΡΒΙΟΙΣ

Ο ΔΙΟΡΓΑΝΩΤΗΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ κ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

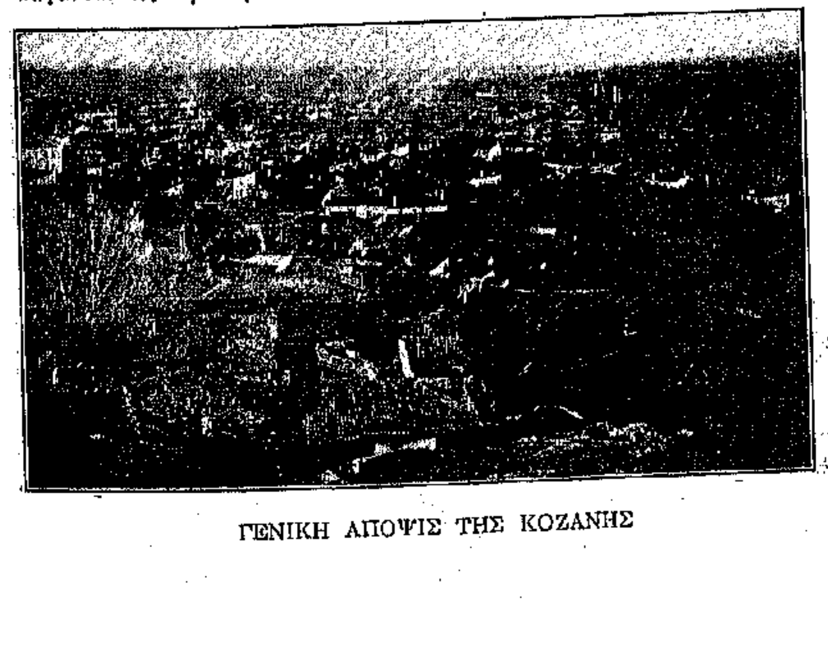

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΤΗΣ ΚΟΖΑΝΗΣ

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΘΥΜΑΤΑ
ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΜΑΣ

Λοχαγὸς Ὑλικοῦ Πυροβολικοῦ
ΖΕΡΒΟΣ
δολοφονηθεὶς ἐν Σερβίοις.

ΟΙ ΗΡΩΕΣ

Μέσα σὲ βόλια κι' ὀβίζων κρότους
ἔπεσαν νειάτα μὲ 'στὴν ἀνθό τους.
Πᾶνε λεβέντηδες, πᾶνε κορμιά,
κι' ἄγνωστα τάθαψαν στὴν ἐρημιά.

Κανεὶς δὲν ξεύρει ποῦ τἄχουν θάψει,
κανεὶς δὲν 'πῆγε γιὰ νὰ τὰ κλάψῃ,
κανεὶς δὲν ἔκαψε γι' αὐτὰ λιβάνι,
κανεὶς δὲν ἔπλεξε γι' αὐτὰ στεφάνι.

'Ανώνυμ' ἥρωες, ἄγνωστοι τάφοι,
κανένας ὄνομα σ' αὐτοὺς δὲν γράφει,
μήτε τὸ χῶμά των φιλοῦνε χείλη,
σταυρὸ δὲν ἔχουνε, μήτε καντήλι.

Μόνο μιᾶς κόρης μαργαριτάρια
κυλοῦν σὲ τάφους, ποῦ κάποια 'μέρα
θὰ γίνουν κόσμου προσκυνητάρια,
καὶ φόροι Νίκης γιὰ μιὰ μητέρα.

Γ. ΣΟΥΡΗΣ

'Ανθυπολοχαγὸς Πεζικοῦ
ΣΑΜΠΟΛΑΣ
πεσὼν ἐν Σαρανταπόρῳ.

Ὑπολοχαγὸς τοῦ Πεζικοῦ
ΙΩ. ΓΙΑΝΝΑΡΟΣ
πεσὼν ἐν Γεννιτσᾷ.

'Ανθυπολοχαγὸς Πεζικοῦ
ΣΑΜΠΑΗΣ
πεσὼν ἐν Σαρανταπόρῳ.

'Ανθυπολοχαγὸς Πεζικοῦ
ΑΧΙΛ. ΕΔΙΠΙΔΗΣ
πεσὼν ἐν 'Ελασσῶνι.

Λοχαγὸς Πεζικοῦ
ΡΟΔΟΠΟΥΛΟΣ
πεσὼν ἐν Γριμπόβῳ.

Ὑπολοχαγὸς Πεζικοῦ
ΧΡΥΣΟΜΑΛΛΗΣ
πεσὼν ἐν Γεννιτσᾷ.

Ὑπολοχαγὸς Πεζικοῦ
ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΘΙΛΦΗΣ
πεσὼν ἐν Σαρανταπόρῳ.

Ταγματάρχης Πυροβολικοῦ
ΚΟΡΩΝΑΙΟΣ
πεσὼν ἐν Σερβίοις.

Λοχαγὸς τοῦ Πυροβολικοῦ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΣΚΙΝΑΣ
πεσὼν ἐν Μπανίτσᾳ.

Ταγματάρχης Πεζικοῦ
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ
πεσὼν ἐν Σαρανταπόρῳ.

Ταγματάρχης πεζικοῦ
ΗΛ. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ
Πεσὼν εἰς Γεννιτσᾷ.

Ταγματάρχης Πεζικοῦ
ΠΟΛΥΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ
πεσὼν ἐν Σαρανταπόρῳ.

Ταγματάρχης Πεζικοῦ
Ν. ΓΕΩΡΓΟΥΛΗΣ
πεσὼν εἰς Γεννιτσᾷ.

'Αντισυνταγματάρχης Πεζικοῦ
ΜΠΑΪΡΑΣ
πεσὼν ἐν Γεννιτσᾷ.

Λοχαγὸς Πεζικοῦ
ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
πεσὼν ἐν Σαρανταπόρῳ.

Ἴλαρχος ΚΑΨΑΜΠΕΛΗΣ
'Αγρίως βασανισθεὶς καὶ κατακρεουργηθεὶς
ὑπὸ τῶν Τούρκων.

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΤΗΝ ΣΤΙΓΜΗΝ καθ' ἣν ὁ ὑπόδουλος Ἑλληνισμὸς καὶ ὁ Χριστιανισμὸς ἐν γένει τῆς τέως Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας χειραφετεῖται καὶ τὸ Γένος ἑτοιμάζεται πρὸς πανηγυρισμὸν τῶν ἐπινικίων, ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἡ ἀγωνισθεῖσα ἀπὸ τοῦ 1453 ὑπὲρ τῆς διαφυλάξεως τῆς ἀκεραιότητος, τῆς ἐθνικῆς γλώσσης καὶ τῆς θρησκείας τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἐστερήθη τοῦ ἀρχηγοῦ της, ἀπελθόντος εἰς τὰς αἰωνίους μονὰς μὲ τὸ «Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν Σου» εἰς τὰ χείλη.

Ὁ ἐπὶ ἕνδεκα συναπτὰ ἔτη κρατήσας ἀπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου εἰς τὴν στιβαράν του χεῖρα τὸν οἴακα τοῦ σκάφους τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἀπεδήμησε πρὸς Θεὸν εἰς τὴν ἔναρξιν τῆς δαψιλοῦς καρποφορίας ἑνὸς ἔργου, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἀφιέρωσε τὴν μεγάλην διάνοιαν αὐτοῦ, τὸ ἀτρόμητον θάρρος του καὶ τὴν πατριωτικωτάτην ἐθνικοθρησκευτικήν του δρᾶσιν. Ἡ ἐκλιποῦσα ἐπιβλητικὴ φυσιογνωμία Ἰωακεὶμ τοῦ Γ'. συνεπλήρου τὴν μεγαλουργὸν τριανδρίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ὀφείλεται ἀμέσως ἡ ἔνδοξος Δευτερανάστασις τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ὁ ἀποθανὼν Ἐθνάρχης παρεσκεύασε διὰ τῆς δεξιᾶς καὶ σθεναρᾶς πολιτικῆς αὐτοῦ ἀφ' ἑνὸς ἀπέναντι τῶν καταπιεστῶν τοῦ Γένους καὶ διὰ τῶν ἐπιλέκτων στρατιωτῶν τῆς Ἐκκλησίας ἀφ' ἑτέρου ἐν ταῖς ἀπελευθερωθείσαις ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ χώραις τὸν μέγαν ἀγῶνα, τοῦ ὁποίου τὸ πολιτικὸν μέρος ἀνέλαβεν ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος καὶ τὸ στρατιωτικὸν φέρει εἰς αἴσιον πέρας ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος.

Τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἠδυνήθη κατὰ τοὺς ἀπὸ τῆς ἁλώσεως μαύρους καὶ χαλεποὺς αἰῶνας νὰ περισώσῃ διὰ τὸ Ἔθνος πλέον τῶν ἑπτὰ ἑκατομμυρίων Ἑλλήνων ἐν τῇ δουλωθείσῃ αὐτοκρατορίᾳ τοῦ Βυζαντίου, ἔχουσα νὰ παλαίσῃ κατὰ τῆς Τουρκικῆς θηριωδίας καὶ δολιότητος, κατὰ τῶν νεοφανῶν ἀνταγωνιστῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν ταῖς ἰδίαις αὐτοῦ χώραις καὶ κατὰ τῶν ἀνθελληνικῶν τάσεων τῆς Χριστιανικῆς Εὐρώπης, ἀποδεικνύει ὅτι οὐδέποτε ἀπετέλεσε γνώρισμα αὐτῆς ἡ λειψανδρία καὶ ἐμπνέει τὴν βεβαιότητα ὅτι καὶ εἰς τὸ μέλλον θὰ ἐπαγρυπνῶσιν ἀπὸ τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου ἐπὶ τῶν τυχῶν τῶν ὑπολειφθέντων ὑποδούλων Ἑλλήνων ἄξιοι τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν ἱεράρχαι. Τοῦτο ὅμως οὐδόλως μειώνει τὸ μέγεθος τῆς ἀπωλείας ἣν ὑπέστη ἡ ἐν Φαναρίῳ ἀκρόπολις τοῦ Γένους διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Πατριάρχου Ἰωακεὶμ τοῦ Γ'.

Εἰς τὸ ἑβδομηκονταοκταετὲς διάστημα τῆς ζωῆς αὐτοῦ ὁ ἀποθανὼν Πατριάρχης ἠνδρώθη ταυτοχρόνως μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, ἡ ἐμφάνισις τοῦ ὁποίου κατὰ τέσσαρα μόλις ἔτη εἶχε προηγηθῆ τῆς γεννήσεώς του, παρηκολούθησεν ὅλας τὰς ἔκτοτε ἐθνικὰς περιπετείας, εἶδε τὴν Ἐλευθέραν Ἑλλάδα ἐπεκτεινομένην πρὸς βορρᾶν κατὰ ξηρὰν καὶ πρὸς δυσμὰς κατὰ θάλασσαν, ἠγωνίσθη ὡς στρατιώτης τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας μὲ ὅλον τὸν ἐνθουσιασμὸν τῆς νεότητος, ὅστις, διατηρηθεὶς μέχρι τοῦ 78ου ἔτους τῆς ζωῆς του, ἀπέκτησεν ὡς συντρόφους καὶ συμμάχους κολοσσιαίαν πεῖραν καὶ σπανίαν πολιτικὴν δεξιότητα, καὶ ἀντιπροσώπευσε τὰς ἀλληλενδέτους ἰδέας τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν Βλαχίᾳ, ἐν Βιέννῃ καὶ ἐν Φαναρίῳ ὡς διάκονος, εἶτα δὲ ὡς Πρωτοσύγκελλος, ἐν Βάρνᾳ καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ ὡς Μητροπολίτης, κατόπιν ἐν ὁλοκλήρῳ τῇ Ὀθωμανικῇ αὐτοκρατορίᾳ ὡς Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, ὡς ἐρημίτης ἐν Ἁγίῳ Ὄρει καὶ τέλος ἐπὶ τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου πάλιν, ὃν ἐκόσμησεν ἐπὶ δεκαεπτὰ ὅλα ἔτη, ἕνδεκα ἐκ τῶν ὁποίων ἦσαν διὰ τὸν ἐκλιπόντα Ἐθνάρχην ἀδιάλειπτος νυχθήμερος ἀγών, ὑπὸ τὰς χαλεπωτάτας τῶν περιστάσεων ἀλλὰ καὶ μετὰ καρτερίας καὶ ἀποφασιστικότητος διεξαχθεὶς ὑπὲρ αὐτῆς τῆς ὑπάρξεως τοῦ Γένους, τὴν ὁποίαν ἀπὸ καιροῦ ἐπεβουλεύοντο ἐχθροὶ ἐπικινδυνότεροι καὶ πολυαριθμότεροι τῶν Κυκλώπων καὶ τῶν Κικόνων, τῶν Σειρήνων καὶ τῶν μνηστήρων, οἵτινες μάτην εἶχον ζητήσει ἄλλοτε τὴν ζωὴν τοῦ πολυμηχάνου Ὀδυσσέως. Ὁ θάνατος τοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ, ὡς καὶ ὁ τοῦ Ὀδυσσέως, ἐπῆλθε κατόπιν τοῦ θριάμβου του.

Ὡς Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης εἶχε ζητήσει δύναμιν παρὰ τοῦ Ὑψίστου ὅπως ἀντιταχθῇ ὡς στρατιώτης τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους κατὰ πάσης βεβήλου ἀποπείρας πρὸς ἐκβουλγάρισιν τοῦ Μακεδονικοῦ ἐκείνου Ἄστεως. Ἡ εὐχή του εἰσηκούσθη ὑπ' Ἐκείνου, ὃν ὑπηρέτησεν ἐπὶ ἑξήκοντα ὡς ἔγγιστα ἔτη, ὡς ἀρχὴν καὶ τέλος τῶν δεήσεων αὐτοῦ ἔχων τὸ «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν Σου». Εἶδε τὴν Θεσσαλονίκην ὡς Πατριάρχης Ἑλληνικὴν καὶ παρέδωκε τὸ πνεῦμα δοξάζων Τὸν νίκας κατὰ βαρβάρων δωρούμενον καὶ προτρέπων τοὺς περὶ αὐτὸν Συνοδικοὺς νὰ κρατῶσι πάντοτε ὑψηλὰ καὶ σφιγκτὰ τὴν σημαίαν τῆς Ἐκκλησίας, ἥτις εἶναι καὶ σημαία τοῦ Γένους.

Ὁ Πατριάρχης Ἰωακείμ, γεννηθεὶς τὴν 18 Ἰανουαρίου τοῦ 1834 ἐν Βαφεοχωρίῳ τοῦ Βοσπόρου ἐκ γονέων πτωχῶν μέν, ἀλλ' ἐναρέτων καὶ χριστιανικωτάτων, ἐξεπαιδεύθη ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ προεχειρίσθη νεώτατος εἰς διάκονον. Ἡ μόρφωσις ἣν ἀπέκτησε κυρίως ταυτοχρόνως μετὰ τῆς μεγίστης πείρας αὐτοῦ ἐν τῷ μακρῷ καὶ λαμπροτάτῳ σταδίῳ του, ἦτο ἀξιοθαύμαστος. Ἡ μελέτη καὶ ἡ ὀξυτάτη ἀντίληψις εἶχον καταστήσει αὐτὸν ἐγκυκλοπαιδικώτατον καὶ ἑτοιμότατον τὸ πνεῦμα. Ὁμιλῶν ἢ ἐνεργῶν, ἀποφασίζων ἢ γνωμοδοτῶν ὁ Ἰωακεὶμ Γ' ἐνεποίει πάντοτε μεγάλην ἐντύπωσιν. Καίτοι ὁ ἴδιος μελετηρότατος, δὲν εἶχε μεγάλην ὑπόληψιν εἰς τοὺς ἀντλοῦντας τὴν μάθησίν των ἀποκλειστικῶς ἐκ τῶν βιβλιοθηκῶν, ἦτο δὲ ὑπὲρ τῆς ὅσον ἔνεστι τελειοτέρας συμπληρώσεως τῆς βιβλιομαθείας διὰ τῆς πείρας τοῦ πραγματικοῦ κόσμου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ζῇ καὶ δρᾷ ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ὡς ἀντιπρόσωπος ὄχι μόνον τοῦ Ὀρθοδόξου Χριστιανισμοῦ, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀλυτρώτου Ἑλληνισμοῦ. Εἷς ἐκ τῶν Μητροπολιτῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ κλίματος, ἱεράρχης θαυμαστῆς θεωρητικῆς μορφώσεως, ἐπωνομάσθη ὑπὸ τοῦ ἀποθανόντος Πατριάρχου «ξεσκονιστὴς βιβλιοθηκῶν.» Οἱ λόγοι τοῦ Ἰωακεὶμ Γ', ἐκ τοῦ προχείρου πάντοτε ἐκφωνούμενοι, ἦσαν ἀποφθεγματικώτατοι, δυνατοί, προσφυέστατοι τῇ ἑκάστοτε περιστάσει καὶ πάντοτε βαρυσήμαντοι. Ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν ἐρρύθμιζε διαρκῶς κατὰ τὴν τελευταίαν ἑνδεκαετίαν τὴν πορείαν του τὸ ὑπόδουλον Γένος, βέβαιον ὅτι ἦσαν προϊὸν βαθυτάτης πείρας, ἀσφαλοῦς κρίσεως, πατριωτισμοῦ τοῦ σοβαρωτάτου εἴδους καὶ σπανίας προορατικότητος. Ὅταν τῷ 1901 ἐκλήθη ἐκ δευτέρου ὑπὸ τοῦ Ἔθνους ὅπως ἀναλάβῃ εἰς τὰς στιβαράς του χεῖρας τὰ ἡνία τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, εἶχεν εὕρῃ τὴν κρυφίαν νεοτουρκικὴν δρᾶσιν, ἥτις ὑπούλως καὶ ἐν ἀγνοίᾳ τῶν πολλῶν παρεσκεύαζεν ὁμοῦ μετὰ τῆς ἀνατροπῆς τοῦ Χαμὶτ ἓν ἐπικίνδυνον πανισλαμιστικὸν κίνημα, ἀρκετὰ προχωρημένην ὥστε νὰ διακρίνῃ σαφῶς τὰς τάσεις της καὶ ἀντιληφθῇ τὸν ἐξ αὐτῆς κίνδυνον τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἡ πολιτικωτάτη ἐπιφύλαξίς του κατὰ τὸ νεοτουρκικὸν κίνημα τοῦ 1908 ἐδικαιολογήθη πληρέστατα ἐκ τῶν κατόπιν γεγονότων, ὧν συνέπεια ὑπῆρξεν ὁ παρὼν πόλεμος.

ΟΙ ΒΑΣΙΛΟΠΑΙΔΕΣ ΕΝ ΤΩ ΣΤΡΑΤΩ

Ο ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ πόλεμος τοῦ 1912 μεταξὺ τῶν ἄλλων του ἀγαθῶν ἀποτελεσμάτων ἔσχε καὶ τὴν ἐπανόρθωσιν ἑνὸς ἀδικήματος, κατὰ τοῦ ὁποίου τὸ ἔθνος πάντοτε εἶχε διαμαρτυρηθῆ. Ἡ ἐπανόρθωσις τοῦ ἀδικήματος ἀπέδωκε τοὺς Βασιλόπαιδας εἰς τὸν Στρατόν, καὶ ἐνεθουσίασε τὸν Ἑλληνισμὸν ὁλόκληρον.

Η Α. Β. Υ. Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἀγαπᾷ τὴν Δυναστείαν του, μὲ τὴν ὁποίαν τὸν συνδέει κοινὴ ἐθνικὴ ἱστορία πεντήκοντα ἐτῶν.

Ἀλλ' ἂν αἴσθημα σεβασμοῦ καὶ ἀφοσιώσεως συνδέει τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν μὲ τὸν Γεώργιον καὶ τὴν Ὄλγαν, μία ἀγάπη περισσότερον ἀφελὴς καὶ ἴσως διὰ τοῦτο περισσότερον τολμηρὰ ἐκδηλοῦται εἰς τὰς σχέσεις αἱ ὁποῖαι ὑφίστανται μεταξὺ τοῦ Ἔθνους καὶ τῶν Βασιλοπαίδων.

Τοῦτο ὀφείλει κυρίως ν' ἀποδοθῇ εἰς τὸν ἑλληνικώτατον καὶ διὰ τοῦτο δημοκρατικώτατον χαρακτῆρα τῶν πριγκήπων. Ἀπὸ τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου μέχρι τοῦ ἐσχάτως μόλις φορέσαντος τὰς ἐπωμίδας τοῦ ἀξιωματικοῦ Πρίγκηπος Ἀλεξάνδρου, ὅλοι οἱ Βασιλόπαιδές μας εἶναι Ἕλληνες φανατικοί, εἰς τὴν ὁμιλίαν, τὸν χαρακτῆρα, τὰς φιλοδοξίας, τοὺς πόθους καὶ... τὰ ἐλαττώματα.

Διὰ τὸν τελευταῖον μάλιστα λόγον ὤφειλε τὸ Ἔθνος νὰ μὴ εἶναί ποτε πολὺ αὐστηρὸν ἀπέναντι τῶν ἐστεμμένων τούτων παιδιῶν του, τὰ ὁποῖα εἰς κάθε περίστασιν ἔδειξαν ὅτι εἶναι ἄξια ὅλης του τῆς ἐκτιμήσεως καὶ τῆς ἀγάπης.

Ἡ στρατιωτικὴ ἐπανάστασις τοῦ 1909 ἐλησμόνησε τοῦτο. Τὸ Ἔθνος ὅμως ἐνεθουσιάσθη ὅταν ἔμαθεν ὅτι ὁ Βενιζέλος, ὡς Πρωθυπουργός, ἐπηνώρθωσε τὸ ἀδίκημα εἰς τὰς παραμονὰς τοῦ πολέμου. Οὕτως ὁ Στρατὸς ἐπανεῖδε μετὰ χαρᾶς εἰς τὰς τάξεις του τὰ τέκνα τοῦ Βασιλέως.

Τὸ Ναυτικόν, τὸ λατρεῦον τὸν Γεώργιόν του, τὸν εἶδε ἐπανερχόμενον εἰς τὸν Στόλον μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀντιναυάρχου.

Τὸ πυροβολικὸν ἐχαιρέτησε μὲ ἀγαλλίασιν τὸν Νικόλαον, ἐπιστρέψαντα εἰς τὸ σῶμά του μὲ τὸν βαθμὸν ὑποστρατήγου.

Η Α. Β. Υ. Ο ΕΠΙΔΟΞΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΠΡΙΓΚΗΨ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Τὸ Ἱππικὸν ἐδεξιώθη μὲ ζωηρότητα τὸν Ἀνδρέαν ὡς Ἀντισυνταγματάρχην.

Τὸ Πεζικὸν τέλος, αὐτὸ τὸ σῶμα τῆς ἐκλογῆς τοῦ Διαδόχου, δὲν εἶδε μόνον τὸν Ἀρχηγόν του ἀνερχόμενον εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ Ἀρχιστρατήγου, ἀλλ' εἶχε τὴν εὐχαρίστησιν νὰ περιλάβῃ λοχαγὸν τὸν Χριστόφορον καὶ ὑπολοχαγὸν τὸν Γεώργιον, Ἐπίδοξον Διάδοχον τοῦ Θρόνου.

Οἱ Βασιλόπαιδες ὅλοι εὑρίσκονται σήμερον μαζὺ μὲ τὸν νικηφόρον μας στρατὸν εἰς τὴν Μακεδονίαν. Μετέχουν τῆς ἐθνικῆς χαρᾶς, καὶ λησμονοῦντες τὰς πικρίας τοῦ παρελθόντος ἀτενίζουν πρὸς τὸ διανοιγόμενον ἐνώπιον τῆς κοινῆς Πατρίδος εὐρύτατον μέλλον. Ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν Βασιλοπαίδων εἶναι ἁγνός, καὶ ὡς τοιοῦτος μεταδίδεται εἰς ὁλόκληρον τὸ στράτευμα καὶ τὸ ἔθνος καὶ συγκινεῖ καὶ ἐμπνέει.

Ὅσοι ζητοῦν νὰ βεβαιωθοῦν περὶ τούτου δὲν ἔχουν ἢ νὰ παρακολουθήσουν τὸν Διάδοχον εἰς τὸν νικηφόρον του δρόμον, δὲν ἔχουν ἢ νὰ ἐνθυμηθοῦν τὸν Ἀνδρέαν προσφέροντα τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τὸ στράτευμα ἅμα τῇ κηρύξει τοῦ πολέμου, δὲν ἔχουν ἢ νὰ ἀναγνώσουν τὸ τηλεγράφημα τὸ ὁποῖον ὁ Γεώργιος ἔστειλεν εἰς τὸν κ. Βενιζέλον ἐκ Παρισίων, δὲν ἔχουν τέλος ἢ νὰ ἴδουν τὸν Νικόλαον διοικοῦντα τὴν Θεσσαλονίκην.

Η Α. Β. Υ. Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΑΝΔΡΕΑΣ

Σταματῶμεν ἐνταῦθα τὴν ἄνευ ἀξιώσεων σκιαγραφίαν.

Καὶ ὅμως αἱ γραμμαὶ αὗται εἶναι αἱ ὀλιγώτεραι, ἃς δύναταί τις ν' ἀφιερώσῃ εἰς τοὺς Βασιλόπαιδάς μας.

Η Α. Β. Υ. Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Η Α. Β. Υ. Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ

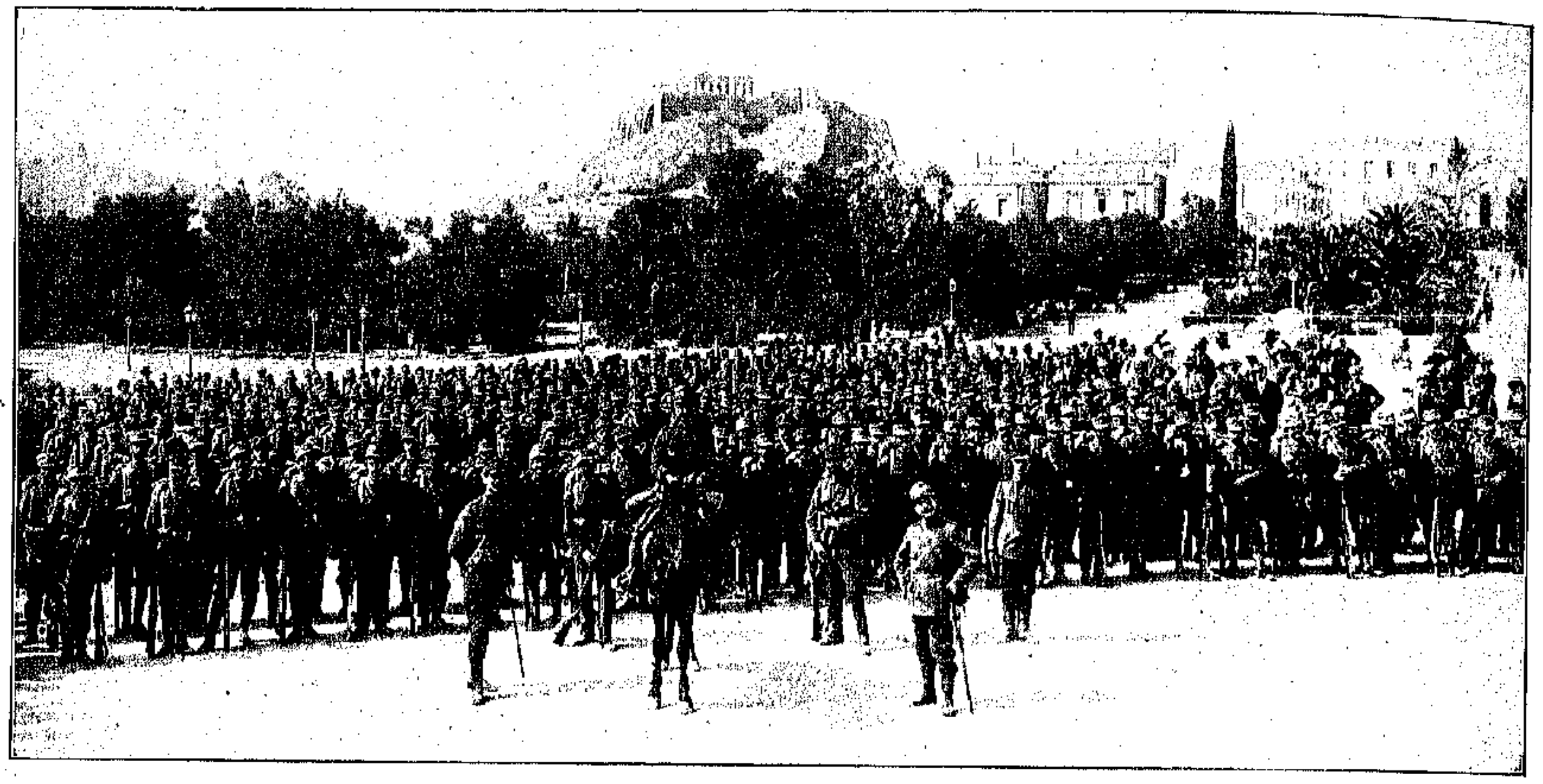

ΤΟ ΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ.—ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΡΩΝ ΑΘΗΝΑΪΚΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ ΑΠΑΝΤΩΝΤΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΩΝΗΝ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Η ΚΑΤΑ ΞΗΡΑΝ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΤΩ ΒΑΛΚΑΝΟΤΟΥΡΚΙΚΩ ΠΟΛΕΜΩ

ΟΤΕ ΠΛΕΟΝ τὰ θύματα τῆς Τουρκικῆς ὑαίνης ἐπλήθυναν ἐν Μακεδονίᾳ, Ἠπείρῳ καὶ Θράκῃ, αἱ δὲ πιέσεις τῶν ὑποδούλων νησιωτῶν ἔφθασαν εἰς τὸ ἀπροχώρητον, ἡ Ἑλλάς, ἐκτελοῦσα ὑπέρτατον καθῆκον, ἐπιβαλλόμενον οὐ μόνον ὑπὸ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας, ἀλλὰ καὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς φύσεως, ἔδραξε τὰ ὅπλα καὶ ἐξεστράτευσεν.

Ἂν διὰ τοὺς ἄλλους λαοὺς καὶ δορυκτήτορας ἐκστρατεία ἐσήμαινε τὴν κατάκτησιν καὶ ὑποδούλωσιν χωρῶν ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς διαδόσεως τῶν φώτων, ἡ παροῦσα Ἑλληνικὴ ἐκστρατεία εἶναι ὅλως διάφορος τῶν ὑπὸ τῆς ἱστορίας ἀναφερομένων, διότι εἶναι αὐτόχρημα ἡράκλειον ἔργον, σκοποῦν τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν καταδυναστευομένων ἀδελφῶν.

Τὸ ἐξαιρετικὸν εὐτύχημα εἶναι ὅτι ἐν τῇ παρούσῃ περιστάσει τὸ ἀπελευθερωτικὸν ἔργον τῆς Ἑλλάδος συνέδραμον καὶ τὰ λοιπὰ Βαλκανικὰ Κράτη, μεθ' ὧν ἡ Ἑλλὰς συμμαχεῖ. Ὁποῖον ἀληθῶς τὸ μέγεθος τοῦ ἀναληφθέντος ἀγῶνος! Καὶ ὁποία μεταβολὴ συνθηκῶν!

Τὰ Βαλκανικὰ Κράτη συνήνωσαν τὰς προσπαθείας των ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ ἀγῶνος, ἐκεῖ ἔνθα ἡ τέως πανοῦργος διπλωματία τοῦ Ἀβδοὺλ Χαμὶτ κατώρθωνεν ἀδιαλείπτως νὰ παίζῃ τὴν Βουλγαρίαν κατὰ τῆς Σερβίας καὶ τὴν Ἑλλάδα κατὰ τῆς Βουλγαρίας.

ΟΙ ΑΡΧΗΓΟΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

Ἡ Ἑλλάς, ἀποδυθεῖσα εἰς τὸν πόλεμον, ἦτο δεόντως παρεσκευασμένη. Τὸ κορύφωμα ὅμως τῆς παρασκευῆς αὐτῆς ἦτο τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Βασιλεία ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐμελέτησαν καὶ ἐσχεδίασαν μετ' ἀποφάσεως τὴν συμμετοχὴν τῆς χώρας εἰς τὸν ἀγῶνα.

Αἱ κατὰ ξηρὰν στρατιωτικαὶ δυνάμεις τῆς Ἑλλάδος, ὑπολογισθεῖσαι εἰς 150,000 ἄνδρας περίπου, ἐτέθησαν ὑπὸ τὴν Ἀρχιστρατηγίαν τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου.

Ὁ ὅλος στρατὸς διῃρέθη εἰς δύο τμήματα μὲ κέντρα ἐνεργείας τὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Ἤπειρον. Ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Μακεδονικοῦ στρατοῦ ἐτέθη αὐτὸς ὁ Διάδοχος, φέρων τὸν βαθμὸν Ἀντιστρατήγου, μὲ τὸν ὑποστράτηγον Παναγιώτην Δαγκλῆν ὡς ἀρχηγὸν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου. Περὶ τῆς στρατηγικῆς ἱκανότητος τοῦ Διαδόχου δὲν χωρεῖ οὐδεμία συζήτησις, καθόσον αὕτη ἐθαυμάσθη καὶ ἀνωμολογήθη ὑφ' ὅλων τῶν περὶ τὰ στρατιωτικὰ εἰδημόνων. Περὶ τοῦ κ.

ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡ. ΣΤΑΘΜΟΝ

Δαγκλῆ ἀρκεῖ νὰ λεχθῇ ὅτι εἶναι ὁ ἐφευρέτης τοῦ ὀρειβατικοῦ πυροβόλου, τοῦ κατασκευαζομένου ὑπὸ τοῦ ἐργοστασίου Κρεζὼ καὶ φέροντος τὸ ὄνομα Σνάϊδερ-Δαγκλῆ, μὲ τὸ ὁποῖον εἶναι ἐξωπλισμένος ὁ στρατὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ρωσσίας, καὶ τὸ ὁποῖον θεωρεῖται σήμερον ὡς τὸ ἄριστον τοῦ εἴδους του.

Τὸ Ἠπειρωτικὸν τμῆμα ἐτέθη ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Ἀντιστρατήγου Κωνστ. Σαπουντζάκη οὗτινος ἡ στρατιωτικὴ μόρφωσις καὶ ἡ περὶ τὸν πόλεμον πεῖρα, καθὰ μετασχόντος τῆς μεγάλης Κρητικῆς ἐπαναστάσεως καὶ ὑπηρετήσαντος ὡς ἐπιτελάρχου ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Διαδόχου κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1897, ἐξ ἀρχῆς ἐνέπνευσε τὴν πεποίθησιν τοῦ Ἔθνους.

Τὸ τμῆμα τοῦτο, ἀποτελούμενον ἐκ δύο Μεραρχιῶν, διοικεῖται ὑπὸ τῶν Μεράρχων, Ἀλεξ. Σούτσου ὑποστρατήγου ἐν ἐφεδρείᾳ, ἀνακληθέντος ἐσχάτως εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν, καὶ Κωνστ. Δαμιανοῦ, ὑποστρατήγου ἐν ἐνεργείᾳ.

Τὸ Μακεδονικὸν τμῆμα, ἀποτελούμενον ἀπὸ ἓξ Μεραρχίας, ἤτοι δύο τῶν Ἀθηνῶν, δύο τοῦ Ναυπλίου καὶ δύο τῆς Λαρίσσης, διοικεῖται κατὰ σειρὰν ὑπὸ τῶν ἑξῆς Μεράρχων: Κωνστ. Καλλάρη, ὑποστρατήγου, καὶ Κ. Μηλιώτου Κομνηνοῦ, συνταγματάρχου τοῦ ἱππικοῦ, Κωνστ. Μοσχοπούλου, ὑποστρατήγου, καὶ Κλ. Κλεομένους, συνταγματάρχου τοῦ πυροβολικοῦ, Ἐμ. Μανουσογιαννάκη, ὑποστρατήγου, καὶ Δημ. Ματθαιοπούλου, συνταγματάρχου τοῦ Μηχανικοῦ.

Η ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΙΣ

Ἡ Τουρκία ἐννοήσασα, κάπως ἀργά, τὰ ὑπὸ τῶν συμμάχων Βαλκανικῶν Κρατῶν τεκταινόμενα, κατέσχεν ἓν φορτίον πυρομαχικῶν, μεταφερομένων σιδηροδρομικῶς εἰς Βελιγράδιον καὶ ἀνηκόντων εἰς τὴν Σερβίαν, κατεκράτησεν ἐν τῷ Βοσπόρῳ περὶ τὰ 150 Ἑλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα, καὶ συνήθροισε μεγάλην δύναμιν στρατοῦ ἐν Ἀδριανουπόλει μὲ προφανεῖς ἐπιθετικὰς διαθέσεις κατὰ τῆς Βουλγαρίας, οὕτω δὲ ἐπέσπευσε τὴν ἔναρξιν τῶν ἐχθροπραξιῶν.

Οἱ Ἕλληνες περισσότερον πάντων τῶν ἄλλων συμμάχων ἔπνεον μένεα κατὰ τοῦ τυράννου, καὶ ἕνεκα τῶν προαιωνίων βασάνων τοῦ γένους καὶ ἕνεκα τῶν ἀδιαλείπτων καταδιώξεων τῶν ἐν τῇ ὑποδούλῳ χώρᾳ ὁμαιμόνων, ὁμοθρήσκων καὶ ὁμοφύλων λαῶν, ἀλλὰ πρὸ πάντων ἕνεκα τοῦ ἐξευτελισμοῦ, ὃν κατ' ἀνωτέραν βίαν ὑπέστη ἡ χώρα ἐκ μέρους τῶν ἀμάχων καὶ θρασυδείλων στιφῶν τοῦ Ἐτὲμ Πασᾶ κατὰ τὸ ἔτος 1897.

Καὶ ὅτε τὴν 17)30 Σεπτεμβρίου ἡ Ἑλληνικὴ

Η ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΜΑΣ.

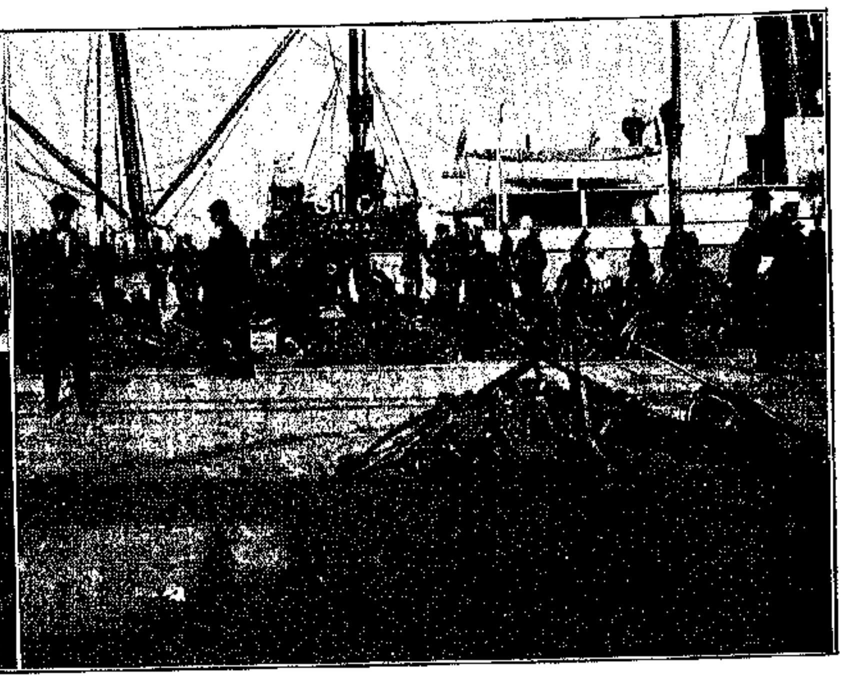

ΕΠΙΒΙΒΑΣΙΣ ΕΠΙ ΜΕΤΑΓΩΓΙΚΩΝ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Κυβέρνησις, ἀκολουθοῦσα τὸ παράδειγμα τῶν συμμάχων, ἐκάλεσεν εἰς τὰ ὅπλα ἁπάσας τὰς κλάσεις τῆς ἐφεδρείας τοῦ ἐνεργοῦ στρατοῦ καί τινας τῶν τῆς Ἐθνοφρουρᾶς, διώρισε δὲ τὸν Διάδοχον Κωνσταντῖνον Ἀρχιστράτηγον τῶν κατὰ ξηρὰν δυνάμεών της, τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, ἐλεύθερον καὶ δοῦλον, μιᾷ ψυχῇ ἠλάλαξεν ἐξ ἀγαλλιάσεως, συναισθανθὲν ὅτι ἤγγικεν ἡ ὥρα τῆς ἐκδικήσεως καὶ τῆς ἀποκαταστάσεως.

Πανταχόθεν ἤρχισαν συρρέοντες ἐν τῷ ἅμα ἔφεδροι καὶ ἐθελονταὶ κατὰ χιλιάδας, κατακλύζοντες τὰ διάφορα στρατολογικὰ γραφεῖα. Καὶ ἐγένετο ἐθνικὴ ἅμιλλα τίς πρῶτος καὶ κάλλιον νὰ σπεύσῃ εἰς τὸ ἐγερτήριον σάλπισμα τῆς πατρίδος.

Οἱ βασιλόπαιδες πάντες ἔσπευσαν νὰ καταταχθῶσιν ἐκ τῶν πρώτων, καὶ ὅτε ὁ υἱὸς τοῦ Διαδόχου, Πρίγκηψ Γεώργιος, φορτωμένος τὸν γυλιόν, συνανεμίχθη μετὰ τοῦ πλήθους τῶν ἀναχωρούντων ἐπιστράτων ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ τῶν Ἀθηνῶν, προπεμφθεὶς ὑπὸ τῆς Ὑψηλῆς μητρός του, ὡς ὑπὸ ἀρχαίας Σπαρτιάτιδος, κατὰ τὰς ἱερὰς ἐκείνας στιγμὰς νέος ὁρίζων ἀνέτελλε διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος.

Αἱ λαοφιλεῖς Πριγκήπισσαι ἐν συγκινητικῇ ἁμίλλῃ ἵδρυον νοσοκομεῖα χάριν τῶν μελλόντων τραυματιῶν τοῦ πολέμου, οἱ πλούσιοι ἠνέῳξαν τὰ βαλάντιά των, καταθέτοντες μεγάλα ποσὰ εἰς τὰς χεῖρας τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐργάται δὲν ἔλειψαν εἰς τὴν συνδρομὴν τοῦ μεγάλου ἔργου.

Η ΚΗΡΥΞΙΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Οὕτω δὲ τὸ ἑσπέρας τῆς 30ῆς Σεπτεμβρίου (13 Ὀκτωβρίου) ἡ Ἑλλὰς ὑπέδειξεν ἐγγράφως πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις Τοῦρκον Πρέσβυν Μουχτὰρ Βέην ὅτι ἡ παρουσία του ἦτο περιττή, τὴν ἐπαύριον ἠνέῳξε τὰς ἀγκάλας της πρὸς τὴν περιπόθητον καὶ πολυβασανισμένην Κρήτην της διὰ τῆς ἀποδοχῆς τῶν Κρητῶν βουλευτῶν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κοινοβούλιον, τὴν 3)16 Ὀκτωβρίου διέκοψεν ἐπισήμως τὰς διπλωματικὰς μετὰ τῆς Τουρκίας σχέσεις, ἀνακαλέσασα τὸν ἐν Κων)πόλει Πρέσβυν κ. Ἰω. Γρυπάρην, τὴν 4)17 αἱ Ἑλληνικαὶ κανονιοφόροι Α καὶ Δ παρεβίασαν τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου, ὁ Ἑλληνικὸς στόλος ἐπιθεωρηθεὶς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου καὶ τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Βενιζέλου ἀπέπλευσε πρὸς τὸ Αἰγαῖον, ὁ δὲ στρατὸς τοῦ Διαδόχου ὑπὸ τὰς διαπύρους εὐχὰς δέκα ἑκατομμυρίων ἑλληνικῶν ψυχῶν διῆλθε τὰ στενὰ τῆς Μελούνας, φέρων μετὰ τῆς σταυροφόρου κυανολεύκου, ὡς βάλσαμον παρηγορίας, τὸν ἀσπασμὸν τῆς ἐλευθερίας πρὸς τοὺς πέραν τοῦ Ὀλύμπου στενάζοντας ὑποδούλους.

Ὁ πόλεμος, εἰς ὃν ἀπεδύετο ἡ Ἑλλὰς ἦτο σταυροφορία ὑπὲρ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς Ἐλευθερίας, ἐναντίον τῆς Ἀσιατικῆς τυραννίας.

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΑ

Τὸ ἠθικὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ὡς εἰκός, ἦτο ἀκμαιότατον, ἡ δὲ ταχεῖα προέλασίς του ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἐνέπνευσεν εἰς πάντας τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας ἀπεριόριστον ἐμπιστοσύνην πρὸς τὸν Ὑψηλὸν Ἀρχηγόν, ὅστις εἶναι καὶ ὁ μέλλων Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος. Πάντες εἶχον πεποίθησιν περὶ τῆς τελικῆς ἐκβάσεως. Ἡ προέλασις αὕτη ὑπῆρξε ταχυτάτη ἐπὶ τῇ βάσει τακτικῆς τοῦ Διαδόχου, ὅστις, ὡς ἐγνώσθη κατόπιν, ἦτο καὶ ὁ διοργανωτὴς τῆς ὅλης ἐκστρατείας τῶν τεσσάρων Βαλκανικῶν Κρατῶν κατὰ τῆς Τουρκίας.

Ὁ ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ στρατὸς ἠρίθμει 85,000 ἄνδρας, καὶ ἦτο ἄριστα παρεσκευασμένος.

Ἐντὸς τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἀντιπολιτευομένων μερίδων, Θεοτόκης καὶ Μαυρομιχάλης, ἐδήλωσαν ὅτι ἐπιδοκιμάζουσι καὶ συντρέχουσι τὸ ἔργον τῆς Κυβερνήσεως, ὁ δὲ Πρωθυπουργὸς κ. Βενιζέλος ἀνέγνωσε Διάγγελμα τοῦ Βασιλέως Γεωργίου πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, διαλαμβάνον ὅτι: μὴ δυνηθεῖσα νὰ ἐπιτύχῃ διὰ τῶν εἰρηνικῶν μέσων χάριν τῶν καταπιεζομένων ἀδελφῶν τὰ δίκαια τοῦ κοινοῦ ἀνθρωπισμοῦ ἡ Ἑλλάς, ὁμοῦ μετὰ τῶν ἑτέρων Βαλκανικῶν Κρατῶν, ἠναγκάζετο νὰ λάβῃ τὰ ὅπλα ὅπως σώσῃ τοὺς Χριστιανικοὺς λαοὺς τῆς Ἀνατολῆς ἐκ τῶν χειρῶν τῶν τυράννων.

Ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει ὁ κ. Βενιζέλος ἀνήγγειλεν ὅτι ὁ στρατὸς τῆς Θεσσαλίας κατέλαβε τὸ χωρίον Δαμάσι καὶ τὰ Στενὰ τῆς Μελούνας, βαδίζων ἐντὸς τοῦ Τουρκικοῦ ἐδάφους ἄνευ ἀντιστάσεως ἐκ διαφόρων σημείων πρὸς τὰ χωρία Γκόλα, Μολωχούτσαν καὶ Τσαριτσάνην.

Ἡ Γκόλα εὑρίσκεται εἰς ἀπόστασιν τριῶν μιλίων βορειοανατολικῶς τοῦ Δαμασίου, ἡ δὲ Τσαριτσάνη ἀπέχει τὸ αὐτὸ σχεδὸν διάστημα ἐκ τῆς Ἐλασσῶνος, εὑρισκομένη ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς φερούσης ἐκ τῶν Στενῶν Μελούνας πρὸς τὴν πόλιν ταύτην.

Αἱ λεπτομέρειαι τοῦ πρώτου καὶ εὐοιώνου κινήματος τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, κατὰ τηλεγράφημα τοῦ κ. Δαγκλῆ, ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

«Σταθμὸς Προφήτου Ἠλία, Παρασκευή, 5)18 Ὀκτωβρίου, 1912.

Τὴν 3 καὶ 1)2 ὥραν τῆς πρωΐας ἀφυπνίσθη τὸ 1ον πεζικὸν Σύνταγμα. Πρὸς τὸν ἀντισυνταγματάρχην Γ. Μέξην ἐδόθη ὑπὸ τοῦ ἐπιτελείου τὸ διάταγμα τῆς ἐκκινήσεως.

ΟΜΙΛΟΣ ΕΦΕΔΡΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

ΤΟ ΣΥΣΣΙΤΙΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΝ

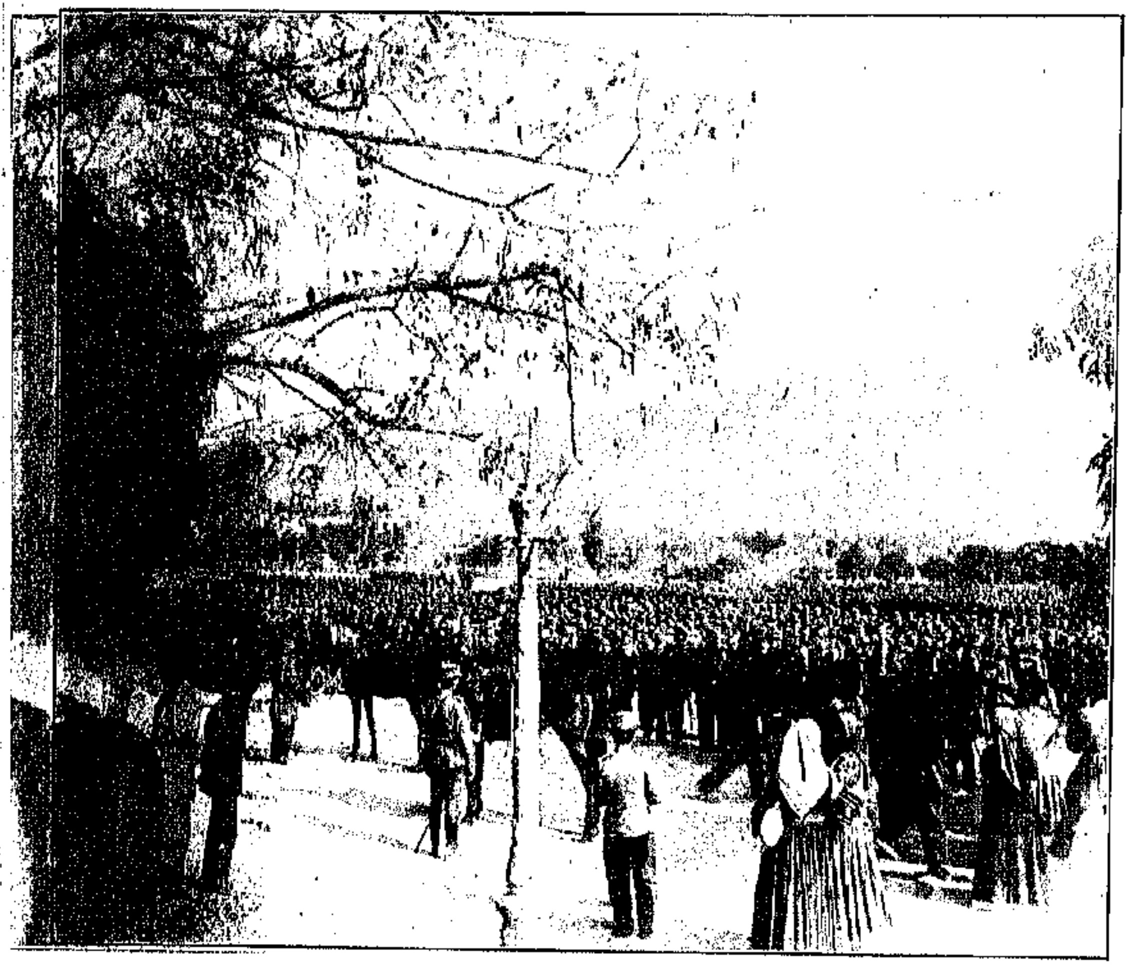

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΠΕΖΙΚΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΟ ΔΡΑΣΑΝ ΕΙΣ ΤΟΣΑΣ ΜΑΧΑΣ

Τὴν 4ην τὸ πυροβολικὸν διῆλθε τοῦ Τυρνάβου κάτωθεν τοῦ Μπουγαζίου, ἔνθα ὡσαύτως κατηυθύνοντο τὸ 4ον καὶ 7ον πεζικὸν Σύνταγμα.

Τὴν 6ην τὸ 1ον τάγμα τοῦ 1ου συντάγματος κατέλαβε τὸν Τουρκικὸν σταθμὸν τοῦ Προφήτου Ἠλία, ἔνθα εὗρε καὶ τὴν πρώτην τουρκικὴν σημαίαν, ἣν φεύγοντες ἐγκατέλειψαν οἱ Τοῦρκοι. [illegible] ταύτης οἱ Ἕλληνες εὗρον [illegible] καὶ φυσίγγια,—τὰ πρῶτα λάφυρα!

Τὴν 8ην ὁ ἀεροπόρος Μουτούσης ἐξετέλεσεν [illegible] ἄνωθεν τοῦ Μενεξὲ καὶ Μπουγαζίου.

Τὴν 9ην εἷς ἀνθυπίλαρχος μετὰ 16 ἱππέων ὥρμησε κατὰ τοῦ Τουρκικοῦ σταθμοῦ Δαμασίου. Οἱ Τοῦρκοι φυγόντες ἄφησαν εἰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων [illegible] Μάουζερ, 7 ξίφη, 3 ἡμιόνους καὶ ἕνα πρῶτον αἰχμάλωτον Τοῦρκον.»

Η ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΤΗΣ ΕΛΑΣΣΩΝΟΣ

Ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἅπαξ εἰσελθὼν εἰς τὸ τουρκικὸν ἔδαφος, ἔδειξεν ἀκράτητον ὁρμήν, θάρρος καὶ ἀντοχήν, οὕτω δὲ γενόμενος κύριος τῶν [illegible] ἐβάδισε κατὰ τῆς πρώτης ἀξιολόγου πόλεως τῆς Ἐλασσῶνος.

Εἰς τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην ἔλαβον μέρος πέντε Μεραρχίαι, ἐξ ὧν ἡ πρώτη καὶ ἡ δευτέρα εἶχον τεθῇ ὑπὸ τὴν ὀνομαστικὴν διοίκησιν τοῦ Διαδόχου, ἐνῷ ἐναντίον αὐτῶν ὁ Χασὰν Ταχσὶν Πασᾶς ἐπὶ κεφαλῆς 50,000 Τούρκων στρατοπεδεύων ἐν Δεσκάτῃ ἀνέμενεν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἀπεγνωσμένων διπλωματικῶν προσπαθειῶν τῆς Τουρκίας ὅπως καὶ κατὰ τὴν ἐσχάτην στιγμὴν ἀποσπάσῃ τὴν Ἑλλάδα ἐκ τῆς Βαλκανικῆς συμμαχίας καὶ προλάβῃ τὴν περαιτέρω πορείαν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Ἐν τῷ μεταξὺ ἀπεστέλλοντο μέσῳ Θεσσαλονίκης εἰς [illegible] ἡ Ταξιαρχία τοῦ Ἰκονίου, οἱ δὲ Τοῦρκοι τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἔχαιρον ἐνθυμούμενοι ὅτι ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ βραδύτης τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου ἐκ μέρους τῶν συμμάχων θὰ ἔδιδεν εἰς τὴν Τουρκίαν καιρὸν ὅπως μεταφέρῃ ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας ἀρκετὰ στρατεύματα εἰς πάσας τὰς πολεμικὰς γραμμάς.

Πρώτη εἰσβαλοῦσα εἰς τὸ τουρκικὸν ἔδαφος ἡ Πρώτη Μεραρχία τοῦ Μανουσογιαννάκη ἐκ τοῦ ἀνατολικοῦ μέρους ἐβάδιζε κυκλοτερῶς πρὸς τὴν Ἐλασσῶνα, καθ' ὃν χρόνον ἡ Δευτέρα ἐπλησίαζεν ἐκ νότου.

Τὴν 6)19 Ὀκτωβρίου ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς περιεκύκλωσε τὴν Ἐλασσῶνα, ὁ δὲ ἐν αὐτῇ Τουρκικὸς στρατός, κατόπιν ὀλιγοώρου ἀντιστάσεως, ἐγκατέλειψε τὴν πόλιν καὶ ἐτράπη πρὸς βορρᾶν. Ἡ εἴσοδος τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ εἰς τὴν Ἐλασσῶνα ἐχαιρετίσθη ὡς προάγγελος μεγάλων νικῶν καὶ τελικῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἀγῶνος.

ΤΟ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΔΑΓΚΛΗ

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου κ. Δαγκλῆς ὡς ἑξῆς ἀνήγγειλε τὴν κατάληψιν τῆς

ΟΙ ΕΦΕΔΡΟΙ ΦΟΙΤΗΤΑΙ ΠΡΟ ΤΩΝ ΠΥΛΩΝ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Ἐλασσῶνος πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν:

«Μετὰ τετράωρον ἀγῶνα ἡ Πρώτη Μεραρχία βοηθουμένη ὑπὸ τῆς Δευτέρας ἐξεδίωξε τὸν ἐχθρὸν ἐκ τῶν παρὰ τὴν Ἐλασσῶνα ὀχυρωματικῶν αὐτοῦ θέσεων καὶ κατέλαβε ταύτην. Ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος διηύθυνεν αὐτοπροσώπως τὸν ἀγῶνα. Ὁ ἐπίδοξος Διάδοχος ἔλαβε τὸ βάπτισμα τοῦ πυρός, ὁ δὲ στρατὸς ἔδειξεν ὁρμὴν καὶ γενναιότητα ἀπαράμιλλον.»

Κατ' ἀρχὰς ἡ μάχη εἶχε περιορισθῆ εἰς μονομαχίαν μεταξὺ τῶν ἀντιπάλων πυροβολικῶν, ἀλλ' ὅτε ἔλαβε μέρος εἰς αὐτὴν τὸ ἱππικὸν καὶ πεζικὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, κατόπιν ἐπανειλημμένων ἐφόδων, ὁ ἐχθρὸς ἐτράπη εἰς φυγήν.

Ἐκ τῶν Τούρκων 80 μὴ προφθάσαντες νὰ φύγωσι συνελήφθησαν αἰχμάλωτοι, καθὼς καὶ πλεῖστοι τραυματίαι καὶ 7 πολιορκητικὰ πυροβόλα. Αἱ σκηναί, αἵτινες συνέβησαν κατὰ τὴν εἴσοδον τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ εἰς τὰ Μακεδονικὰ χωρία εἶνε ἀπερίγραπτοι. Οἱ κάτοικοι δακρύοντες ὑπεδέχθησαν τοὺς στρατιώτας κατασπαζόμενοι αὐτούς, ἐνῷ οἱ κώδωνες τῶν Ἐκκλησιῶν ἐκρούοντο χαρμοσύνως. Τὰ στρατιωτικὰ ἀεροπλάνα, πετάξαντα τότε πρὸς τὸ μέρος, πρὸς ὃ ἔφυγεν ὁ Τουρκικὸς στρατός, ἔφεραν τὴν πληροφορίαν ὅτι οὗτος εἰσῆλθεν εἰς τὰ Σέρβια καὶ ὅτι κατεγίνετο εἰς κατασκευὴν ὀχυρωμάτων εἰς τὸ Σαραντάπορον, ὀκτὼ μίλια νοτίως τῶν Σερβίων. Εἰς τὸ Σαραντάπορον ἐτοποθετήθησαν περίπου 9,000 Τοῦρκοι, ἐνῷ ὁ ἐν Σερβίοις συγκεντρωθεὶς στρατὸς μετὰ τῶν νέων ἐνισχύσεών του ἤδη ὑπερέβαινε τὰς 30,000.

Τὰ στενὰ τοῦ Σαρανταπόρου κεῖνται περὶ τὰ 15 μίλια πρὸς βορρᾶν τῆς Ἐλασσῶνος ἐπὶ τῆς πρὸς τὰ Σέρβια ἁμαξιτῆς ὁδοῦ καὶ 5 μίλια νοτιοδυτικῶς τοῦ Βλαχολειβάδου.

Κατὰ τὴν πρὸ τῆς Ἐλασσῶνος συγκροτηθεῖσαν ἀψιμαχίαν ἐφονεύθησαν ἐκ τῶν Ἑλλήνων 2 ἀξιωματικοὶ καὶ 15 στρατιῶται, ἐπληγώθησαν δὲ 65. Ἡ εἴδησις γνωσθεῖσα ἐν Ἀθήναις προὐξένησε φρενίτιδα ἐνθουσιασμοῦ, καθ' ἅπαν δὲ τὸ Κράτος ἀνεπέμφθησαν δεήσεις πρὸς τὸν Ὕψιστον ὑπὲρ τῆς εὐοδώσεως τοῦ ἔργου.

Οἱ Τοῦρκοι ὑποχωρήσαντες πρὸς βορρᾶν ἐκένωσαν τὴν Δεσκάτην, ἥτις κατελήφθη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, κατόπιν μικρᾶς συμπλοκῆς μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν τουρκικῶν ὀπισθοφυλακῶν, καθ' ἣν ἐφονεύθη εἷς Ἕλλην ὑπαξιωματικὸς καὶ ἐπληγώθησαν δέκα στρατιῶται.

Ἡ ὑποχώρησις τῶν Τούρκων ἐκ Δεσκάτης ἐγένετο ἀτάκτως, ὁ δὲ Ἑλληνικὸς στρατὸς καταδιώ-

ξας αὐτοὺς πρὸς βορρᾶν εὗρε καθ' ὁδὸν μεγάλην ποσότητα πυρομαχικῶν.

Κατὰ τὴν μάχην τῆς Ἐλασσῶνος ἐθαυμάσθη ἡ ἀνδρεία τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου παρ' ὅλων τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Στρατοῦ. Οὗτος ἀδιαφορῶν πρὸς τὰς ἐπανειλημμένας συστάσεις τοῦ Ἐπιτελείου του καὶ αὐτῆς τῆς Κυβερνήσεως, ἐπολέμησε μετὰ τοῦ υἱοῦ του εἰς τὴν γραμμὴν τοῦ πυρὸς ἐκθέτων διαρκῶς τὸν ἑαυτόν του εἰς προφανῆ κίνδυνον. Οἱ παρατυχόντες ξένοι πολεμικοὶ ἀνταποκριταὶ ἐσχημάτισαν τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ Αὐτοῦ Ὑψηλότης διὰ τοῦ μέσου τούτου ἀφ' ἑνὸς μὲν ἠθέλησε νὰ δώσῃ πρωτοφανὲς καὶ ἀξιομίμητον παράδειγμα πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἄνδρας, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ ἐξαλείψῃ τὴν παρὰ τῷ ἐξωτερικῷ ἐξ ἐσφαλμένων πληροφοριῶν σχηματισθεῖσαν γνώμην ἀναφορικῶς τῆς ἀνδρείας του κατὰ τὸν προηγούμενον πόλεμον. Ἐπὶ πλέον διεδόθη ὅτι καὶ ὁ ἵππος τοῦ Διαδόχου ἐφονεύθη ὑπ' αὐτὸν ἐν τῇ μάχῃ, αὐτὸς δὲ πεσὼν πρὸς στιγμὴν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἠγέρθη πάραυτα ἐμπνεύσας ἀπερίγραπτον ἐνθουσιασμὸν εἰς τὸ στράτευμά του.

ΑΦΙΞΙΣ ΤΩΝ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΩΝ ΛΟΧΩΝ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΕΙΣ ΠΕΙΡΑΙΑ
Ο ΛΟΧΟΣ ΤΗΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ

Η ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΓΡΙΜΠΟΒΟΥ

Ἀλλ' ὅπως μὴ μείνῃ οὐδ' ἡ ἐλαχίστη ἀμφιβολία ὅτι ὄντως ἤγγικεν ἡ ὥρα τῆς ἐκδικήσεως προαιωνίων καταπιέσεων καὶ ἐκπληρώσεως τῶν Ἑλληνικῶν πόθων, ταυτοχρόνως σχεδὸν μετὰ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἀνατολικοῦ στρατοῦ, ὁ ἐν τοῖς Ἠπειρωτικοῖς μεθορίοις στρατὸς τοῦ Σαπουντζάκη διῆλθε τὴν γέφυραν τῆς Ἄρτης καὶ κατέλαβε τὸ Γρίμποβον, κείμενον πέντε περίπου μίλια πρὸς βορρᾶν τῆς Ἄρτης, ἐγγὺς τῆς κωμοπόλεως Γρεμινίτζης.

Ἡ Τουρκία, στενοχωρημένη ἤδη εἰς ἄκρον ἐκ τῶν εἰσβολῶν τῶν Βουλγάρων, Σέρβων καὶ Μαυροβουνίων, διὰ τελευταίαν φορὰν προέτεινεν εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ παύσῃ τὰς ἐχθροπραξίας, προσφέρουσα ὡς ἀντάλλαγμα τὴν Κρήτην καὶ τὴν ἕνωσιν τῶν Θεσσαλικῶν Σιδηροδρόμων, εἰς τὰ ὁποῖα μέχρι τοῦδε μετὰ τόσης πεισμονῆς εἶχεν ἀντισταθῆ.

Ἡ ἀπάντησις τῆς Ἑλλάδος ἦτο ἀρνητική. Ὁ Ἠπειρωτικὸς στρατὸς ἐξηκολούθησε προχωρῶν καὶ καταλαμβάνων τὸ ἓν μετὰ τὸ ἄλλο διάφορα στρατηγικὰ σημεῖα, ἐνῷ οἱ Τοῦρκοι ὑπεχώρουν πρὸς τὰ Ἰωάννινα.

Ὁ κ. Σαπουντζάκης ὡς ἑξῆς ἀνήγγειλε πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν τὴν κατάληψιν τοῦ Γριμπόβου:

«Ἐκρίθη ἀναγκαῖον ν' ἀπωθηθῇ ἡ πρὸ τοῦ Ἀράχθου ἐχθρικὴ δύναμις καὶ νὰ καταληφθῇ ἡ ἀμυντικὴ γραμμὴ τῶν ὑψωμάτων τοῦ Γριμπόβου. Σήμερον, 6)19, τὴν 2 μ. μ. ὑποστηριζόμενα ὑπὸ τοῦ πυροβολικοῦ διῆλθον τὴν γέφυραν τῆς Ἄρτης ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀντιστάσεως δύο τάγματα πεζικοῦ. Τὰ τάγματα ταῦτα μετὰ δύο ὀρειβατικῶν πυροβολαρχιῶν κατέχουσιν ἤδη τὰ ὑψώματα τοῦ Γριμπόβου.»

Τὸ Γρίμποβον εἶναι μικρὰ λοφοσειρά, κειμένη μεταξὺ Ἰμαρὲτ καὶ Φιλιππιάδος, δεσπόζουσα τῆς πέριξ ἐκτεινομένης πεδιάδος. Εἶναι ὀχυρὰ θέσις, ἥτις κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1897 εἶχεν ἐπίσης καταληφθῇ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ κατόπιν τριημέρου μάχης, τὴν 3ην Μαΐου.

Ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος ὑπεδέχθη μετὰ θερμοτάτων ἐκδηλώσεων τὰς εἰδήσεις τῶν πρώτων τούτων ἐπιτυχιῶν τοῦ στρατοῦ, ἐν δὲ τῷ Μητροπολιτικῷ ναῷ τῆς πρωτευούσης ἐτελέσθη πάνδημος δοξολογία καθ' ἣν ὁ Μητροπολίτης Ἀθηνῶν Θεόκλητος ἐν μέσῳ πρωτοφανοῦς συγκινήσεως ἐδεήθη ὑπὲρ τῶν συμμάχων Βασιλέων Γεωργίου, Φερδινάνδου, Πέτρου καὶ Νικολάου.

Η ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΤΗΣ ΔΕΣΚΑΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΦΙΛΙΠΠΙΑΔΟΣ

«Ἀρχὴ ἥμισυ παντός». Καὶ ἡ ἀρχή, ἡ καλὴ ἀρχή, ἡ προάγγελος τοῦ καλοῦ τέλους ἐγένετο. Ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς δὲν μάχεται πλέον πρὸς ἀνάκτησιν Θεσσαλικῶν ὁρίων, ἀλλ' ἐπιτίθεται ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ Τουρκικοῦ ἐδάφους, [illegible] τῆς καρδίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τῆς Μακεδονικῆς γῆς, τῆς πατρίδος τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ τοῦ Ἀριστοτέλους, ἀλλ' ἐντὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἠπείρου, [illegible] τὰ βάσανα καὶ αἱ καταπιέσεις τῶν Τούρκων δυναστῶν, ἐντὸς τῆς πατρίδος τοῦ Πύρρου καὶ τῶν Ζωσιμαδῶν.

Καὶ τίς δύναται πλέον ν' ἀναχαιτίσῃ τὴν ὁρμὴν τῶν νεωτέρων Σπαρτιατῶν, ὅταν ἡ νίκη προπορεύεται, ὁδηγοῦσα τὸν Κωνσταντῖνον πρὸς τὴν προσωποποίησιν τοῦ νεκραναστηθέντος [illegible] εἰς τὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου, ποῖον Ἑλληνικὸν στῆθος μένει ἀτάραχον καὶ ποῖος ὀφθαλμὸς δὲν ὑγραίνεται;

Καὶ παρέστη ἡ Εὐρώπη καὶ ὁ κόσμος ὅλος μάρτυρες θαύματος, διότι τόσον [illegible] ἐρρίφθη εἰς τὸ πρόσωπον τῆς Εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας ἡ ἀπόδειξις ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἀείποτε ἦτο καὶ εἶναι εἰς θέσιν νὰ νικήσῃ τὸν ἐχθρόν της καὶ νὰ ζήσῃ ἐλευθέρα, ἀρκεῖ νὰ λείπῃ ἡ δῆθεν προστασία τῶν Μεγάλων Δυνάμεων.

Τὰ μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Ἐλασσῶνος γεγονότα ἐπηκολούθησαν ἀθρόα καὶ ἀλλεπάλληλα μετ' ἐκπληκτικῆς ταχύτητος.

Τὴν 8)21 Ὀκτωβρίου ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς κατέλαβε τὴν Δεσκάτην καὶ κατεδίωξε τοὺς Τούρκους πρὸς βορρᾶν φεύγοντας πρὸς τὰ Σέρβια. Καθ' ὁδὸν ὁ στρατὸς προελαύνων συνήντησε μεγάλην ποσότητα ἐγκαταλελειμμένων πολεμικῶν εἰδῶν, ὡς σάκκους περιέχοντας σκηνάς, ἐνδύματα, κλινοσκεπάσματα, ὀχυρωματικὰ ἐργαλεῖα, δύο τηλεβόλα, ἔτι δὲ περὶ τὸ ἓν ἑκατομμύριον φυσιγγίων Μάουζερ καὶ χάρτας τοῦ Τουρκικοῦ Ἐπιτελείου. Ἐν τῇ γενομένῃ συμπλοκῇ ἐφονεύθησαν [illegible]

ΟΙ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΟΙ ΛΟΧΟΙ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

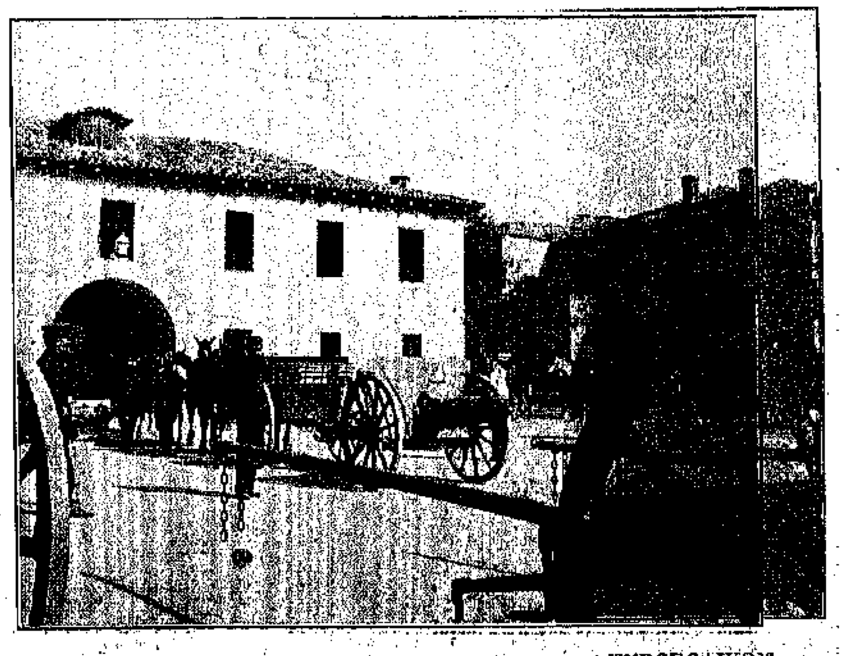

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΤΡΑΤΩΝΑΣ ΤΟΥ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ

ΕΦΕΔΡΟΙ ΕΚΓΥΜΝΑΖΟΜΕΝΟΙ

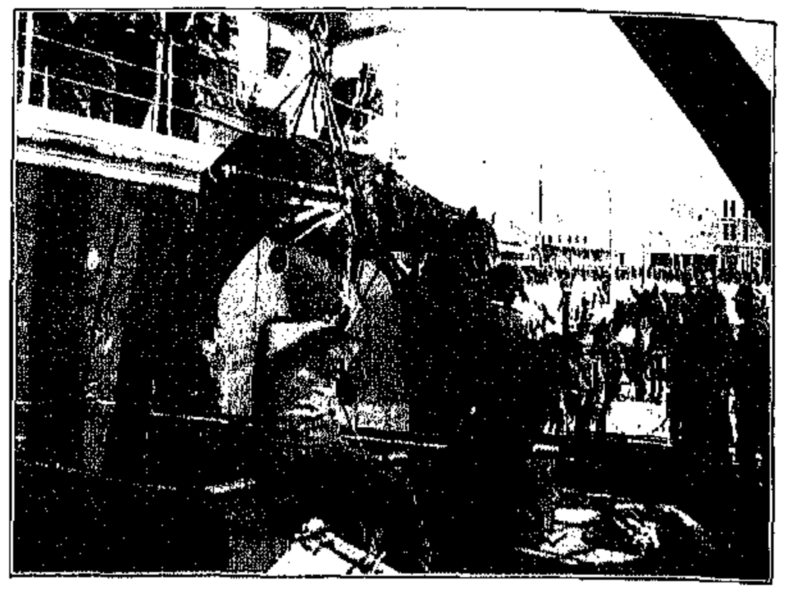

ΠΑΡΑΛΑΒΗ ΙΠΠΩΝ ΕΠΙ ΜΕΤΑΓΩΓΙΚΩΝ

τοῦ πεζικοῦ Δημοσθ. Μανουσάκης, οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ Μπούκης καὶ Μαυροδῆμος, εἷς δεκανεὺς καὶ 15 ὁπλῖται, ἐπληγώθησαν δὲ 75.

Ταυτοχρόνως ὁ ἐν Ἠπείρῳ στρατός, κατόπιν λυσσώδους ἀντιστάσεως ἐκ μέρους τῶν Τούρκων, κατέλαβε τὴν Φιλιππιάδα καὶ κατέσχεν ἐκεῖ 5 τοπομαχικὰ τηλεβόλα. Ἐνταῦθα ἐφονεύθησαν ὁ λοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ Ροδόπουλος καὶ 4 στρατιῶται, ἐπληγώθησαν δὲ περὶ τοὺς 50.

Η ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΣΑΡΑΝΤΑΠΟΡΟΥ

Καθ' ὃν χρόνον κατελαμβάνετο ἡ Δεσκάτη, ὁ στρατὸς τοῦ Διαδόχου ἀνατολικώτερον καταδιώκων ἔφθασε τοὺς Τούρκους ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Σαρανταπόρου, νοτίως τῆς Πόρτα Πέτρας. Ἡ Τουρκικὴ δύναμις ἀπηρτίζετο ἐξ 22 πεζικῶν ταγμάτων καὶ 6 πυροβολαρχιῶν. Ὅλην τὴν ἡμέραν δὲν ἔπαυσαν κτυπῶντες ἀσπλάγχνως τὸν ἐχθρόν, ὅτε δὲ περὶ τὸ ἑσπέρας τὸ εὐζωνικὸν προχωρῆσαν ἐκ Δεσκάτης ἠπείλει νὰ ὑπερφαλαγγίσῃ αὐτούς, οἱ Τοῦρκοι ἐγκατέλειψαν τὰς θέσεις των καὶ ἐτράπησαν ὡσαύτως πρὸς τὰ Σέρβια, καταδιωκόμενοι πανταχόθεν.

Λυσσώδης ὑπῆρξεν ἡ μάχη τοῦ Σαρανταπόρου, ἐπειδὴ οἱ Τοῦρκοι ἀντέταξαν πεισματώδη ἀντίστασιν. Ὁ Διάδοχος καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν αὐτῆς ἐμάχετο εἰς τὰς πρώτας γραμμάς. Εἰς τὴν μάχην ταύτην ἔλαβον μέρος καὶ χίλια γενναῖα τέκνα τῆς Κρήτης πολεμήσαντα μετὰ πρωτοφανοῦς ἀνδρείας.

Κατ' αὐτὴν διεκρίθη ἡ εὐστοχία τοῦ Ἑλληνικοῦ πυροβολικοῦ. Πρὸς παράστασιν τῆς ὁρμητικότητος τῶν Ἑλλήνων ἐν τῇ μάχῃ τοῦ Σαρανταπόρου ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦτο γεγονὸς ὅτι, ἐάν, κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῶν ξένων ἀνταποκριτῶν, ἡ ὁρμητικότης αὕτη ἦτο μετριωτέρα, θὰ κατέφθανον καὶ οἱ ἐκ Δεσκάτης ἐρχόμενοι εὔζωνοι, ὁπότε τρισχίλιοι περίπου Τοῦρκοι ἢ θὰ ἐφονεύοντο ἢ θὰ παρεδίδοντο.

Ἀλλ' ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, διὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἱστορίαν ἡ μάχη τοῦ Σαρανταπόρου εἶναι μία ἔτι σελὶς ἐκ τῶν ἐνδόξων ἐκείνων τοῦ 21, καθ' ἃς ὁ ὑπὲρ τοῦ Σταυροῦ ἀγὼν ἀείποτε ἐστέφθη ὑπὸ τῆς νίκης.

Τὸ ἐθνικὸν πνεῦμα τῶν Ἑλλήνων διεγερθὲν ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς ἐξεδηλοῦτο πλέον διὰ ρευμάτων ἐφέδρων καὶ ἐθελοντῶν, σπευδόντων εἰς τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος καὶ διὰ ποταμοῦ χρήματος χυνομένου εἰς τὸν βωμὸν τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης.

ΕΛΑΦΡΟΝ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

Ὁ Γαριβάλδης μετ' ἰσχυροῦ ἐθελοντικοῦ σώματος κατῆλθε καὶ πάλιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, οἱ Ἑλληνικοὶ ἐθελοντικοὶ Λόχοι τῆς Ἀμερικῆς, ἄριστα ἐξησκημένοι, ἔσπευσαν νὰ προσφέρωσι τὸ αἷμά των ὑπὲρ τῆς ἀγωνιζομένης πατρίδος, πλεῖστοι δὲ ἄλλοι Ἕλληνες τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ φιλέλληνες ξένοι ἐδήλωσαν τὴν ἐπιθυμίαν των ὅπως συμμετάσχωσι τοῦ ἀγῶνος, μέχρις ὅτου ἡ Κυβέρνησις ἠναγκάσθη νὰ δηλώσῃ ὅτι δὲν εἶχε πλέον ἀνάγκην ἐθελοντῶν, ἅτε θεωροῦσα ἐπαρκῆ τὸν ὑπὸ τὰς σημαίας συρρεύσαντα στρατόν της.

Ἐν Ἀθήναις δὲν παρετηροῦντο πλέον οἱ ἄλλοτε ἐξωφρενισμοὶ καὶ αἱ κομπορρημοσύναι, ἀλλ' ἐσκεμμένη ἀπόφασις περὶ νίκης καὶ ἤρεμος πεποίθησις περὶ τῆς ἐπιτυχίας. Τὰ Ἀνάκτορα μετεβλήθησαν εἰς ἐργοδοτικὰ γραφεῖα χάριν τῶν ἀναγκῶν τοῦ στρατοῦ, παντοῦ ἤρχισε πυρετώδης καὶ συστηματικὴ ἐργασία ὑπὲρ μιᾶς ἰδέας, καὶ ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς Ἀκροπόλεως, ὡσεὶ ἀφυπνισθὲν τὸ πνεῦμα τοῦ Περικλέους, ἐγκαθίδρυε τὸ ἀρχαῖον Ἑλληνικὸν γόητρον.

ΤΑ ΚΑΤΟΠΙΝ ΣΥΜΒΑΝΤΑ

Τὰ στενὰ ὅρια τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐπιτρέπουσι τὴν ἀνάλογον περιγραφὴν τῶν φοβερῶν μαχῶν αἵτινες συνέβησαν πρὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν καὶ καθ' ἃς πλεῖστοι λεοντόθυμοι ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶταί μας εὗρον ἔνδοξον θάνατον.

Οἱ στρατιῶταί μας, ὡς Ἀνταῖοι, ἐγερθέντες ἐκ τῆς πτώσεως τοῦ 1897, μανιώδεις συντρίβουσι τὸ ἓν μετὰ τὸ ἄλλο τὰ προπύργια τῆς Τουρκικῆς δυναστείας, ἐλευθεροῦντες διὰ βήματος τροχάδην τὴν Ἤπειρον καὶ τὴν Μακεδονίαν, καὶ τέλος κυριεύουσιν αὐτὴν τὴν Θεσσαλονίκην, τὸν ἐπισημότερον λιμένα τοῦ Αἰγαίου Πελάγους.

Οἱ Τοῦρκοι, διωκόμενοι ὡς δαίμονες, φεύγουσι πρὸς τὴν Ἀσίαν, ὁπόθεν εἶχον ἔλθει κατὰ τὴν ὥραν τῆς ῥᾳστώνης τοῦ Βυζαντινοῦ ἔθνους· φεύγοντες ὅμως βυθίζουσι καθ' ὁδὸν τὰ δείλαια ξίφη των εἰς τὰ στήθη ἀθώων Χριστιανῶν γερόντων καὶ παρθένων καὶ νηπίων.

Τοῦτο εἶναι εἷς ἔτι λόγος, ὅπως οἱ ἀήττητοι Ἑλληνόπαιδες, ἀδιάφοροι πρὸς τὰς κακουχίας, σπεύδωσιν ὑπὸ τὸ πρόσταγμα τοῦ Διαδόχου:

— Ἐμπρός! Ἐμπρός! Ἀργοῦμε. Βιάζομαι!

ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ.—Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΠΡΟΧΩΡΩΝ ΠΡΟΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΙΝ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ.

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΣΑΜΟΥ

ΕΝ ΜΕΣΩ τῶν γοργῶς ἐξελισσομένων μεγάλων ἐθνικῶν γεγονότων, ἅτινα, διαδεχθέντα ἄλληλα μετ' ἐκπληττούσης ταχύτητος ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκρήξεως τοῦ παμβαλκανικοῦ πολέμου, συνεκράτησαν περὶ ἑαυτὰ ἀμέριστον τὴν προσοχὴν καὶ ζωηρὸν τὸ ἐνδιαφέρον σύμπαντος τοῦ Ἑλληνισμοῦ, παρῆλθε σχεδὸν ἀπαρατήρητος ἡ διὰ τῶν

Ο ΕΠΙΦΑΝΗΣ ΣΑΜΙΟΣ ΠΟΛΙΤΕΥΤΗΣ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

ὅπλων ἀποκατάστασις τῶν καταπατηθεισῶν ἐλευθεριῶν τῆς ἡρωϊκῆς νήσου Σάμου.

Τὴν πατρίδα τοῦ Πυθαγόρα, πρῶτον, ἀναφέρει ἡ ἱστορία τῆς ἀρχαιότητος ὡς ἀποικισθεῖσαν ἐξ Ἐπιδαύρου τῆς Ἀργολίδος καὶ ταχέως καταλαβοῦσαν ἐπιφανῆ θέσιν μεταξὺ τῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν τῆς ἀρχαιότητος, κέντρον καταστᾶσαν τοῦ ἐμπορίου καὶ κοιτίδα τῶν γραμμάτων καὶ τεχνῶν. Ἐπιδοθέντες οἱ Σάμιοι εἰς τὴν ναυτιλίαν διήνοιξαν τὰς πρὸς τὸν Εὔξεινον Πόντον καὶ τὰ Αἰγυπτιακὰ παράλια θαλασσίας ὁδούς, πλεύσαντες αὐτοὶ πρῶτοι, κατά τινα παράδοσιν τῆς ἱστορίας, μέχρι τῶν Ἡρακλείων στηλῶν. Περὶ τὸν ἕβδομον πρὸ Χριστοῦ αἰῶνα ἡ Μίλητος διεξεδίκησε παρὰ τῆς Σάμου τὰ πρωτεῖα τῆς κατὰ θάλασσαν ὑπεροχῆς, ἅτινα ὅμως ὀλίγον βραδύτερον περιῆλθον καὶ πάλιν εἰς τοὺς Σαμίους, ἀνακτήσαντας τὴν κατὰ θάλασσαν δύναμιν καὶ καταστάντας διὰ τοῦ στόλου αὐτῶν κυρίους τοῦ Αἰγαίου. Ἡ κατάλυσις τῆς ἐπὶ Πολυκράτους ὀλιγαρχίας, περὶ τὸ 535 π.Χ., ἐσημείωσε τὴν ἀπαρχὴν τῆς μεγαλειτέρας ἀκμῆς τῆς Σάμου. Φημιζομένη ἐπὶ πλούτῳ καὶ εὐμαρείᾳ ἡ ὡραία νῆσος, ἡ κινοῦσα τὸν θαυμασμὸν διὰ τὰ περικαλλῆ αὐτῆς κτίρια καὶ τὴν περὶ τὰς τέχνας ἐπίδοσιν τῶν πολιτῶν της, ἐπέσυρε τὸν φθόνον τῆς ἰσχυρᾶς Περσίας καὶ κατέληξεν εἰς τὴν ὑπὸ τῶν βαρβάρων ὑποδούλωσιν τῆς Σάμου.

Τῷ 494, καὶ βραδύτερον τῷ 479, ἡ Σάμος ἔδωκε τὸ σύνθημα τῆς κατὰ τῆς Περσίας ἐπαναστάσεως τῆς Ἰωνίας. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἡ Σάμος διετήρησε τὴν ἀνεξαρτησίαν της,

ΟΙ ΣΑΜΙΟΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΑΙ ΕΝ ΒΛΑΜΑΡΗ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑΝ

φίλα τοῖς Ἀθηναίοις φρονοῦσα καὶ μετ' αὐτῶν συναγωνισθεῖσα κατὰ τῶν Σπαρτιατῶν, μέχρι τοῦ 394 π. Χ., ὅτε περιῆλθε καὶ πάλιν ὑπὸ τὸν βαρβαρικὸν ζυγόν. Ἔκτοτε ἡ ἱστορία τῆς νήσου ἀναγράφει συνεχεῖς ἀγῶνας, ἐπιδρομὰς καὶ κατακτήσεις Αἰγυπτίων, Ἀσιατῶν, Ρωμαίων κτλ. μέχρι τῶν χρόνων τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας, ὅτε βλέπομεν τὴν Σάμον ἀνεξάρτητον, ἀποτελοῦσαν μέρος αὐτῆς, προοδεύουσαν καὶ διεκδικοῦσαν μετὰ τῆς Ἐφέσου καὶ τῆς Σμύρνης τὰ πρωτεῖα μεταξὺ τῶν Ἰωνικῶν πόλεων. Ἀργότερον ὑπέστη τὴν τύχην τῶν ἄλλων νήσων τοῦ Αἰγαίου, κατακτηθεῖσα ὑπὸ τῶν Γενουησίων καὶ Ἐνετῶν. Αὕτη ἐν συντόμῳ εἶναι ἡ ἱστορία τῆς νήσου κατὰ τὴν ἀρχαιότητα.

Ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος τοῦ 1821 εὑρίσκομεν τὴν Σάμον εἰς τὴν πρώτην γραμμήν, συμβάλλουσαν δι' ἀνδρῶν, χρημάτων καὶ πλοίων εἰς τὸν ὑπὲρ πάντων ἀγῶνα. Πρὸς στιγμὴν ἡ Σάμος ἤλπιζεν ὅτι θ' ἀπετέλει μέρος τῆς Ἐλευθέρας Ἑλλάδος, εὐτυχήσασα ν' ἀποκτήσῃ ἐπί τινα χρόνον καὶ Ἕλληνα κυβερνήτην. Ἀνταλλάγματά τινα ὅμως, παρασχεθέντα τῇ Ἑλλάδι ἐν Εὐβοίᾳ, ἴσχυσαν νὰ ἐπαναφέρωσι τὴν Σάμον ὑπὸ τὸν Τουρκικὸν ζυγόν. Ἐν τούτοις ἀπὸ τοῦ 1835, εἰς ἀναγνώρισιν τῶν μεγάλων θυσιῶν εἰς ἃς ὑπεβλήθησαν οἱ Σάμιοι χάριν τῆς ἐλευθερίας αὐτῶν, τῇ μεσολαβήσει τῆς Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ρωσσίας, ἡ Τουρκία ἐξηναγκάσθη νὰ παραχωρήσῃ ἀνεξάρτητον πολίτευμα ὑπὸ Ἕλληνα Ἡγεμόνα, διοριζόμενον παρ' αὐτῆς.

Τὰ τελευταῖα γεγονότα, τὰ ἀπὸ τῆς καθόδου εἰς τὴν νῆσον τοῦ ἀπαισίας μνήμης τυράννου Κοπάση, εἶναι εἰσέτι πρόσφατα εἰς τὴν μνήμην ὅλων. Τὰ δι' ὑπερανθρώπων θυσιῶν ἀποκτηθέντα προνόμια κατ' ὄνομα μόνον ὑφίσταντο κατὰ τὴν τελευταίαν τετραετίαν καὶ ἡ πολυπαθὴς νῆσος ἠναγκάζετο καὶ πάλιν νὰ κλίνῃ τὸν αὐχένα ὑπὸ τὸν ζυγόν.

Τὴν νέαν κατάστασιν ὅμως δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ὑποφέρωσιν οἱ Σάμιοι ἐπὶ μακρόν. Μνήμονες τῆς ἐνδόξου αὐτῶν ἱστορίας, ἔλαβον τὰ ὅπλα κατὰ τοῦ τυράννου.

Ἡ τιμὴ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ τόπου, διὰ τῆς ἐκδιώξεως τῶν Τούρκων καὶ τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν προνομίων, ἐπεφυλάσσετο εἰς τὸ εὐγενὲς τέκνον τῆς Σάμου, τὸν Θεμιστοκλέα Σοφούλην, τὸν ταχθέντα ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἐπαναστατῶν καὶ διακινδυνεύσαντα τὴν ζωήν του διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς πατρίδος του.

Ἡ ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Σοφούλη ἐπανάστασις τῶν Σαμίων προσθέτει μίαν ἔτι λαμπρὰν σελίδα εἰς τὴν ἔνδοξον Ἑλληνικὴν Ἱστορίαν, τὴν ὁποίαν καθιστᾷ ἔτι λαμπροτέραν τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Σαμιακὸς λαὸς μὴ ἀρκούμενος εἰς τὴν πρώτην νίκην ἔρχεται νὰ ἐπισφραγίσῃ αὐτὴν κηρύσσων τὴν μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος Ἕνωσιν.

ΕΙΣ ΕΚ ΤΩΝ ΥΠΑΣΠΙΣΤΩΝ ΤΟΥ κ. ΣΟΦΟΥΛΗ

ΤΟ ΑΡΧΗΓΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΕΝ ΜΥΤΙΛΗΝΟΙΣ

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟΝ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΥΠΑΡΧΟΥΝ μερικαί ἰδέαι, τὰς ὁποίας τόσον πολὺ ἔχει ριζώση εἰς τὸν νοῦν μας ἡ παράδοσις καὶ ὁ χρόνος, ὥστε, ὅταν θελήσωμεν νὰ τὰς ὑποβάλωμεν, νὰ αἰσθανώμεθα ὅτι παλαίομεν πρὸς ὄνειρα καὶ χιμαίρας. Πόσον εἶναι ἀληθὲς τὸ ἀξίωμα τοῦτο, τὸ ἀντελήφθημεν τὴν πρώτην στιγμὴν καθ' ἣν ἠθελήσαμεν νὰ φαντασθῶμεν ὅτι ἡ Κωνσταντινούπολις θὰ παύση νὰ εἶναι τουρκική. Πρὸς τὴν πιθανότητα αὐτὴν ἔφεραν τὰ γεγονότα τοῦ πολέμου. Ἴσως μάλιστα, ἀπὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν γράφονται αἱ γραμμαὶ αὗται μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀνὰ χεῖρας τεύχους, νὰ ἔχῃ συντελεσθῆ τὸ μέγα γεγονός, τὸ ὁποῖον πρὸ ἑνὸς ἀκόμη μηνὸς ὡς ὄνειρον μόνον ἠδύνατο νὰ συζητηθῆ..

Τοῦτο συμβαίνει, διότι, κατ' ἀντίθεσιν ἄλλων τουρκικῶν μερῶν, ἡ Κωνσταντινούπολις ὑπῆρξεν ἡ μόνη Εὐρωπαϊκὴ πόλις, ἐπὶ τῆς ὁποίας τόσον ζωηρὸς ἀπετυπώθη κατὰ τὸ διάστημα πέντε περίπου αἰώνων ὁ τουρκικὸς χαρακτήρ.

Ἠδυνήθημεν νὰ φαντασθῶμεν μίαν Χριστιανικὴν κατοχὴν εἰς κάθε γωνίαν τῆς Θράκης, τῆς Μακεδονίας, τῆς Ἀλβανίας, τῆς Ἠπείρου. Μία Ἀδριανούπολις Βουλγαρικὴ δὲν ἐξέπληξε. Τὰ Σκόπεια περιερχόμενα εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν Σέρβων δὲν προὐκάλεσαν τὴν ἀπορίαν μας. Οὔτε ἡ Σκόδρα, καταστᾶσα πόλις Μαυροβουνιωτική, παρουσίασέ τι τὸ φυσικῶς ἀδύνατον ἢ παράδοξον ἢ καταπληκτικόν. Καὶ ποῖος εἶναι ἐκεῖνος, μεταξὺ ἡμῶν, ὅστις δὲν προέβλεπε τὰ Ἰωάννινα ὡς μέρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ τὴν Θεσσαλονίκην Ἑλληνικήν;

Διὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν δὲν ἠδυνήθημεν νὰ κάμωμεν κανένα ἀνάλογον ὑπολογισμόν.

Ὁ διαβατικὸς ταξειδιώτης, ὅστις ἐπισκέπτεται τὴν Κωνσταντινούπολιν διὰ νὰ ἴδῃ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν θαυμαστὴν τῶν [illegible] λειων Βασιλίδα, ἐκπλήσσεται πρὸ τῶν λειψάνων τῆς Βυζαντινῆς της δ[illegible]ς, ἀποκαλύπτεται πρὸ τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Σοφίας, ρεμβάζει πρὸ τοῦ Πύργου τοῦ Λεάνδρου καὶ μένει ἄναυδος πρὸ τῶν θελγήτρων τοῦ Βοσπόρου καὶ τῆς γαλανῆς Προποντίδος.

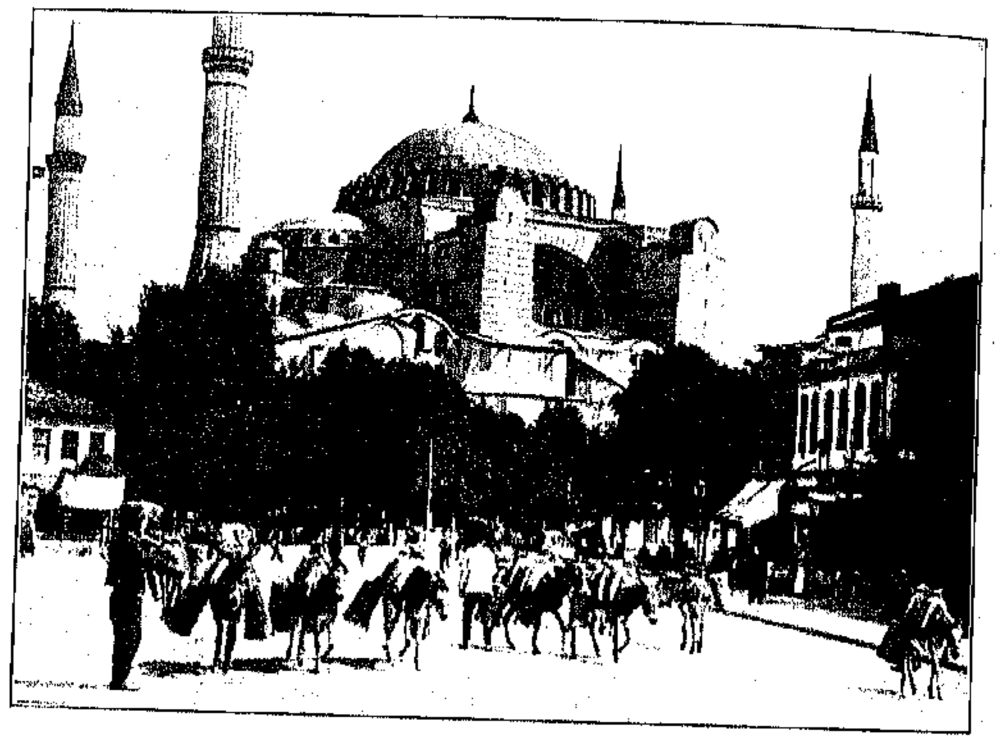

Ο ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ

ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΑΣ ΚΕΝΤΡΙΚΑΣ ΑΡΤΗΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ἀλλ' εἶναι ἀδύνατον νὰ φαντασθῇ τὴν Κωνσταντινούπολιν ὑπὸ μόνον τὸν Ἑλληνικόν της χαρακτῆρα. Περιμένει νὰ τὴν ἴδῃ Ἀνατολίτιδα, μὲ τεμένη, μὲ πασσάδες, μὲ χανουμίσσας, μὲ παράθυρα δικτυωτά. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν καθεαυτὸ Κωνσταντινουπολίτην, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ διέλθῃ τοῦ νοός του ἡ σκέψις ὅτι ἡ «Πόλις», ὅπως τὴν λέγει, θὰ γείνῃ συντόμως Χριστιανική, ὅταν εἰς κάθε του βῆμα εὑρίσκεται ἀντιμέτωπος μὲ τὸν ἀγέρωχον καὶ πάνοπλον κατακτητήν;

Τὸ Δοβλέτιον ἠμπορεῖ νὰ καταρρεύσῃ ἀπὸ τοῦ Εὐξείνου καὶ τοῦ Αἰγαίου μέχρι τῆς Ἀδριατικῆς.

Ὅπως ἐχάθη διὰ τὴν Τουρκίαν ἡ Αἴγυπτος, ἡ Ρωμυλία, ἡ Βοσνία, ἡ Ἐρζεγοβίνη καὶ ἡ Τριπολῖτις, ἠμπορεῖ νὰ χαθῇ ἡ Ἤπειρος, ἡ Ἀλβανία, ἡ Μακεδονία, τὸ Ἀρχιπέλαγος καὶ ἡ Θράκη.

Ἀλλ' ἡ Κωνσταντινούπολις ... Αὐτὴν δὲν ἠμποροῦμεν νὰ τὴν φαντασθῶμεν μὴ τουρκικήν. Οὐδαμοῦ τῆς Αὐτοκρατορίας δὲν εἶναι τόσον ἰσχυρὰ καὶ τόσον ἐπιβάλλουσα καὶ τόσον βαρεῖα ἡ κυριαρχία τοῦ Ἰσλάμ.

Ἀναρίθμητοι εἶναι ἐδῶ οἱ μιναρέδες, ἐφ' ὧν λάμπει ἡ ἡμισέληνος. Ἀναρίθμητοι οἱ Τοῦρκοι, οὓς ἀπαντᾷ κανεὶς εἰς οἱονδήποτε σημεῖον τῆς πόλεως στραφῆ. Ἀναρίθμητα τὰ στρατεύματα τὰ ὁποῖα βλέπει τις εἰς τὸ ἑβδομαδιαῖον προσκύνημα τῆς Παρασκευῆς.

Εἰς τὸν ξένον, τὸν ἐπισκεπτόμενον τὴν Κωνσταντινούπολιν δι' ὀλίγων ἡμερῶν διαμονήν, κάμνει ἐντύπωσιν ὁ Ἑλληνικός, ἢ, ἀκριβέστερον, ὁ βυζαντινὸς τῆς πόλεως χαρακτήρ.

Εἰς τὸν ἐντόπιον Κωνσταντινουπολίτην κάμνει ἐντύπωσιν ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ἡ ἐν τῇ Βασιλίδι τῶν Πόλεων τουρκικὴ κατοχὴ ἔχει ριζωθῆ.

Οἱ Τοῦρκοι ἐδῶ ἀναθρώσκουν εἰς πᾶν βῆμα, εἴτε ὡς μεγιστᾶνες, εἴτε ὡς πασσάδες, εἴτε ὡς βέηδες, εἴτε ὡς ἀξιωματικοί, εἴτε ὡς χότζαι, εἴτε ὡς ζαπτιέδες, εἴτε ὡς στρατιῶται, εἴτε ὡς δημόσιοι ὑπάλληλοι, εἴτε ὡς ἀχθοφόροι, εἴτε ὡς ἐπιτηδευματίαι, εἴτε ὡς ἔμποροι, εἴτε ὡς σπουδασταί.

Τὸ κόκκινον χρῶμα κυριαρχεῖ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ὅσον πουθενὰ ἀλλοῦ. Καὶ ἡ γλῶσσα, ἡ πληροῦσα τὴν ἀτμόσφαιραν, εἶναι ἐκείνη εἰς τὴν ὁποίαν οἱ μουεζῖναι ἀπὸ τὰ τεμένη καλοῦν ἑπτάκις τῆς ἡμέρας τοὺς πιστοὺς εἰς προσευχήν, καὶ ἐκείνη ἣν μετεχειρίσθη ὁ Μωάμεθ, συνομιλῶν μετὰ τοῦ Ἀλλάχ.

Μὲ τὴν ἀποβίβασιν εἰς τὴν προκυμαίαν τοῦ Γαλατᾶ, ἢ τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν τοῦ Σιρκετζῆ, ἀρχίζει ἡ Κωνσταντινούπολις ἐκείνη τὴν ὁποίαν οἱ ξένοι μόνον βλέπουν καὶ τὴν ὁποίαν γνωρίζουν καλὰ μόνον οἱ ἰθαγενεῖς. Τοῦτο διότι εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν ὁ ξένος ἔρχεται μὲ προκαταλήψεις, ἐνῷ εἰς τὴν δευτέραν ὁ ἐντόπιος γνωρίζει τὴν Πόλιν του σπιθαμὴν πρὸς σπιθαμήν. Οὕτω πέραν τοῦ σταθμοῦ καὶ τῆς προκυμαίας ἡ ἐπίσημος Κωνσταντινούπολις εἶναι φανατικῶς τουρκική, καὶ δὲν λέγεται Βυζάντιον, ἀλλὰ Ντὲρ Ἀλιέ, Ντὲρ Σααντὲτ καὶ Σταμπούλ.

Τὰ ἱπποκίνητα τρὰμ μὲ τοὺς περιέργους ἀριθμούς, αἱ ἐπιγραφαὶ τῶν καταστημάτων μὲ τὰ ἰδιότροπα γράμματα, τὰ ἔχοντα ὅλους τοῦ ὄφεως τοὺς ἑλιγμούς, καὶ αἱ μυριάδες τῶν φεσοφόρων διαβατῶν δίδουν εἰς τὸν ξένον ἀμυδρὰν μόνον ἰδέαν τοῦ πραγματικοῦ χαρακτῆρος τῆς Εὐρωπαϊκῆς πρωτευούσης.

Ἀλλ' ὁ Κωνσταντινουπολίτης γνωρίζει ὅτι ὅπου στραφῇ θ' ἀπαντήσῃ τὸν κατακτητήν. Θὰ τὸν ἀπαντήσῃ τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἐγκατασταθῇ εἰς μίαν συνοικίαν, καχύποπτον καὶ ἐρευνητικόν, ζητοῦντα, ἐν ὀνόματι τοῦ Δοβλετίου, τοὺς λόγους τῆς ἐγκαταστάσεως καὶ τῆς ἐν λόγῳ συνοικίας διαμονῆς του. Θὰ τὸν ἀπαντήσῃ ὡς εἰσπράκτορα φόρων παντοειδῶν. Ὡς κλητῆρα καὶ ὡς δικαστήν, ὡς ἄρχοντα αὐθαίρετον καὶ ὡς ἐκβιαστήν. Θὰ τὸν ἀπαντήσῃ θρασὺν ἐν τῇ παντοδυναμίᾳ του, διὰ τὴν ὁποίαν ἐγγυᾶται μία πεντηκοντὰς στρατώνων μὲ ἰσαρίθμους χιλιάδας στρατοῦ, οὐδένα ἄλλον προορισμὸν ἔχοντος ἢ τὴν φρούρησιν τοῦ Σουλτάνου καὶ τῆς Σταμπούλ.

Ὁ μὴ Μουσουλμᾶνος καὶ ὁ μὴ Εὐρωπαῖος εἶναι ἐν Κωνσταντινουπόλει ραγιᾶς.

Εἰς κανὲν μέρος τῆς Αὐτοκρατορίας ὁ χαρακτηρισμὸς οὗτος τοῦ ὑποδούλου δὲν εἶναι τόσον ζωηρός, ὅσον εἰς τὴν μεγάλην ταύτην πόλιν μὲ τὰς ἑξακοσίας χιλιάδας τῶν τουρκοκρατουμένων της Χριστιανῶν.

Πατριάρχαι, κοινοτικοὶ ἄρχοντες, ἰδιῶται, ζῶντες διὰ τῆς περιουσίας ἢ τῆς ἐργασίας αὐτῶν, ὅλοι ἵστανται ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπιπέδου διὰ τὸν Ὀσμανλῆν. Πεντακόσια περίπου ἔτη παρῆλθον ἀφ' ἧς ἡμέρας εἰσῆλθεν εἰς τὸ Βυζάντιον ὁ Πορθητής.

Σουλτᾶνοι ἦλθον καὶ παρῆλθον εἰς τὸ διάστημα τῶν πεντακοσίων τούτων ἐτῶν, καθεστῶτα πολιτικὰ μετεβλήθησαν, ἀκολουθοῦντα τὸ πνεῦμα τῶν ἐποχῶν. Ἀλλ' ἡ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ Τούρκου καὶ τοῦ ραγιᾶ παρέμεινε καὶ σήμερον ἡ αὐτή, ὡς ἦτο καὶ κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς Τουρκικῆς ἐν Βυζαντίῳ κατοχῆς. Κατόπιν ὅλων τούτων, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ θεωρῇ ὁ Κωνσταντινουπολίτης ὡς ὄνειρον ἀπραγματοποίητον τὴν πιθανότητα ὅτι ἡ γενέτειρά του συντόμως θὰ γείνῃ χριστιανική;....

Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ πιστεύσῃ ὅτι, ἔστω καὶ μετὰ τὸν Βαλκανικὸν πόλεμον, θὰ γείνῃ δυνατὸν νὰ εἰσέλθουν εἰς τὸ Βυζάντιον χριστιανικοὶ στρατοί;....

Ὁ Τοῦρκος εἰς τὸ διάστημα τῆς ἐκεῖ διαμονῆς του ἔκαμε πᾶν ὅ,τι τοῦ ἦτο δυνατὸν διὰ νὰ πείσῃ ὄχι πλέον τοὺς ραγιάδες του, ἀλλὰ τὸν κόσμον ὁλόκληρον ὅτι ἡ Κωνσταντινούπολις θὰ εἶναι ἰδική του ἐσαεί.

Ὁ Τοῦρκος εἶναι ὁ αὐθέντης, ὁ κύριος, ὁ ἄρχων.

Ὁ Εὐρωπαῖος εἶναι ὁ συναυθέντης, ὁ συγκύριος καὶ ὁ συνάρχων αὐτοῦ. Καὶ ὅμως ὁ ραγιᾶς, ὁ μὴ Μουσουλμᾶνος τοῦ Τούρκου, ὑπήκοος εἶναι καὶ τῶν δύο ὁ θεράπων καὶ ὑποχείριος.

Ὁ Εὐρωπαῖος εἰς πολλὰς περιστάσεις ἐπιβάλλει τὰς ἀξιώσεις του εἰς τὸν Τοῦρκον αὐθαιρέτως, δικαιώματα τὰ ὁποῖα δὲν θὰ ἐτόλμα νὰ ἐξασκήσῃ εἰς τὴν Πατρίδα του, χωρὶς νὰ δώσῃ λόγον εἰς τὴν δικαιοσύνην.

Ὁ Τοῦρκος, φοβούμενος νὰ ἔλθῃ εἰς σύγκρουσιν μὲ τὸν ἰσχυρὸν ξένον, ὑποκύπτει εὐχαρίστως εἰς πᾶσάν του ἀξίωσιν, τὴν ἀνάγκην ποιούμενος φιλοτιμίαν.

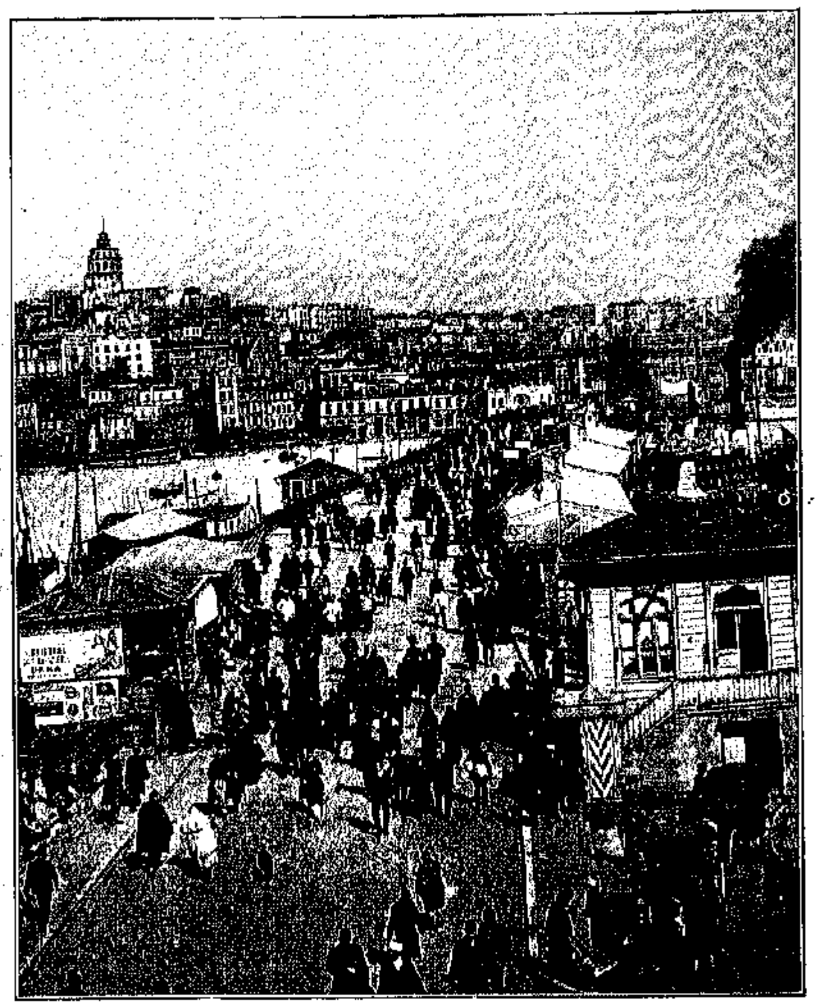

ΜΕΡΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ Η ΓΕΦΥΡΑ ΤΟΥ ΓΑΛΑΤΑ

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΗΜΕΡΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Διὰ τὰς ταπεινώσεις ὅμως τὰς ὁποίας ὑφίσταται ἀπὸ τὸν Φράγκον ἀποζημιοῦται ὁ Τοῦρκος εἰς βάρος τοῦ ἀπροστατεύτου καὶ ἀνυπερασπίστου ραγιᾶ, ὅστις οὕτω καθίσταται ὁ δοῦλος πάντων.

Τὸ καθεστὼς τοῦτο διαρκεῖ πεντακόσια τώρα ἔτη. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο μεταβολαὶ ριζικαὶ ἐπῆλθον εἰς ὅλα τὰ σημεῖα τῆς ὑδρογείου σφαίρας. Καμμία ὅμως ἐξ αὐτῶν δὲν ἔτεινεν εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεως τοῦ ραγιᾶ ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Καὶ οὕτως, ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν μεταβιβαζομένη, ἐμορφώθη καὶ ἐρριζώθη εἰς τὴν ἐθνικήν μας συνείδησιν ἡ πεποίθησις ὅτι ὁ Τοῦρκος ἐν τῇ πόλει ταύτῃ εἶναι στερεωμένος καὶ ἀκλόνητος.

Ἐσφαλμένη εἶναι ἴσως ἡ ἰδέα καὶ τὸ σφάλμα πιθανὸν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν νὰ καταδειχθῇ.

Ἐν τούτοις πεντακόσια ἔτη ἀποτελοῦν καὶ διὰ τὴν ζωὴν ἀκόμη ἑνὸς ἔθνους περίοδον χρόνου σεβαστήν, ἧς ἰδέαν πρόχειρον δύναται κανεὶς νὰ λάβῃ, σκεπτόμενος ὅτι πρὸ πεντακοσίων ἐτῶν δὲν εἶχεν ἀκόμη ἀνακαλυφθῇ ἡ Ἀμερική.

Εἰς τὸ διάστημα ἐν τούτοις αὐτὸ ὁ Νέος Κόσμος ἀπῳκίσθη, διεμορφώθη πολιτικῶς, διῃρέθη εἰς Κράτη ἓν ἕκαστον ἔχει ἰδίαν ἱστορίαν καὶ ἰδίους πόθους, καὶ παρουσιάζει σήμερον ἐν τῇ Ὁμοσπονδίᾳ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν μίαν τῶν μεγαλειτέρων τοῦ κόσμου Δυνάμεων. Εἷς μέγας ἀγὼν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας, εἷς μέγας ἐμφύλιος πόλεμος καὶ μία ἔνδοξος κατὰ τῆς Ἱσπανίας ἐκστρατεία, ἔχουν γραφῆ εἰς τὰς πτυχὰς τῆς Ἀμερικανικῆς ἱστορίας εἰς τὸ διάστημα τῶν πέντε τούτων ἑκατονταετηρίδων.

Διατί νὰ κατηγορῶμεν κατόπιν τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, τὸν κινοῦντα δυσπίστως τὴν κεφαλήν, ὅταν τοῦ λέγωμεν ὅτι ἡ Τουρκία θὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν Σταμπούλ;... Ἀλλὰ ποῖος ἐξ ἡμῶν, τῶν τε γραφόντων καὶ τῶν ἀναγινωσκόντων τὰς γραμμὰς αὐτάς, πιστεύει ἐνδομύχως ὅτι μὲ τὴν συνομολόγησιν τῆς εἰρήνης θὰ παύσῃ ἡ τουρκικὴ ἐν Κωνσταντινουπόλει κατοχή;...

Τὰ γεγονότα μίαν ἡμέραν ἴσως μᾶς φέρουν ἐνώπιον τῆς τοιαύτης πραγματικότητος. Ἴσως ἀξιωθῶμεν νὰ ἴδωμεν ἐκπληρούμενον τὸν πόθον, ὅστις ἐλίκνισεν ὁλοκλήρους γενεάς. Εἰς τὸν αἰῶνά μας δὲν ὑπάρχει τίποτε τὸ ὁποῖον νὰ μὴ εἶναι ἐνδεχόμενον καὶ πιθανόν. Καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης δυνάμεθα νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι θὰ ἴδωμεν ἐκ νέου τὸ Βυζάντιον ἐλεύθερον— καὶ διατί ὄχι Ἑ λ λ η ν ι κ ό ν;.

Ἀλλ' ἡ Κωνσταντινούπολις δὲν εἶναι ζήτημα· εἶναι ὄνειρον. Καὶ ὡς ὄνειρον δὲν γνωρίζει κανεὶς πότε ἠμπορεῖ νὰ πραγματοποιηθῇ.

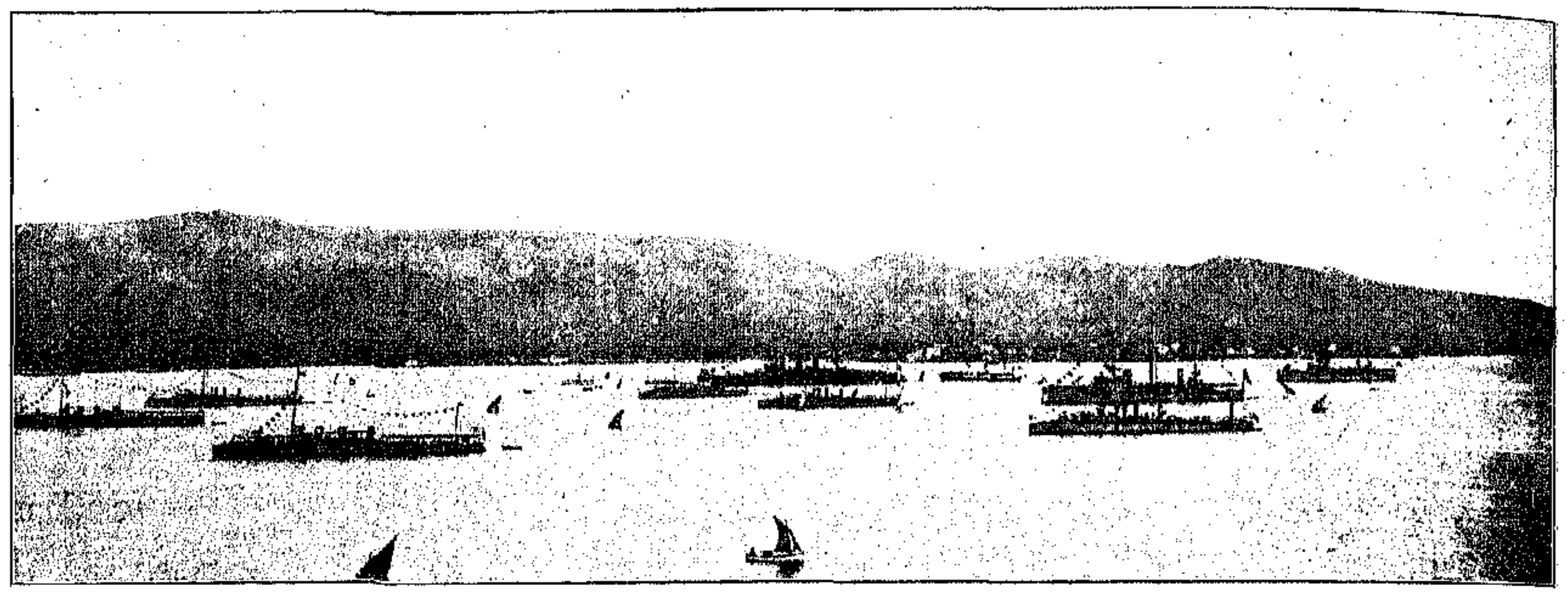

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣ ΕΝ ΠΑΡΑΤΑΞΕΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΜΟΝ ΤΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ

Η ΚΥΡΙΑΡΧΗΣΙΣ ΤΩΝ ΘΑΛΑΣΣΩΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

ΜΕ ΟΛΙΓΑΣ μονάδας ὄχι φοβερῶν διαστάσεων καὶ μὲ μίαν δράκα ναυτῶν ὁμοίους τῶν ὁποίων μάτην θὰ ἀνεζήτει τις εἰς τοὺς στόλους τῶν ναυτικῶν δυνάμεων, ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἡ ἀναμφισβήτητος καὶ ἀπόλυτος θαλασσοκράτειρα εἰς τὸν τεράστιον Βαλκανικὸν ἀγῶνα.

Διὰ τὴν Ἑλλάδα δὲν ὑπάρχει Τουρκικὸς στόλος. Ἡ περίφημος ἀρμάδα εἶναι διὰ τοὺς ναυτίλους μας ἓν ἄθροισμα μεγάλων καὶ μικρῶν μηδενικῶν. Δὲν ἀξίζει ὅσον κἂν ἡ μελάνη τὴν ὁποίαν ἐξώδευσαν Τοῦρκοι καὶ Εὐρωπαῖοι δημοσιογράφοι διὰ νὰ τὴν ἐξυμνήσουν. Κρυμμένη ὄπισθεν τῶν τοπομαχικῶν πυροβόλων καὶ τῶν ὑποβρυχίων τορπιλλῶν τῶν Δαρδανελλίων διὰ τὸν φόβον τοῦ στόλου μας, τὸν ὁποῖον ἠπείλει μέχρι πρὸ ὀλίγων ἑβδομάδων ὅτι θὰ ὡδήγει δεμένον εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἔγεινεν ὁ περίγελως τοῦ κόσμου καὶ ἀφῆκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐλευθέρας τὰς θαλάσσας. Θὰ ἐβομβάρδιζε τὸν Πειραιᾶ, κατὰ τοὺς ταρταρίνους τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ κατήντησε νὰ βομβαρδίζῃ φάρους καὶ μοναστήρια εἰς τὴν Μαύρην Θάλασσαν. Ἐπεχείρησε νὰ ἀποκρούσῃ τοὺς Βουλγάρους εἰς τὴν Ραιδεστὸν καὶ συνεμάχησε μαζύ των εἰς τὴν ἐξολόθρευσιν τῶν Τούρκων ὑπερασπιστῶν τῆς πόλεως. Διαρκούσης τῆς Ἰταλοτουρκικῆς πολεμικῆς ὀπερέττας εἶχον στασιάσει τοὐλάχιστον τὰ πληρώματα τῆς ἀρμάδας, ζητοῦντα νὰ ὁδηγηθοῦν κατὰ τοῦ Ἰταλικοῦ στόλου. Τὸν πολὺ μικρότερον Ἑλληνικὸν στόλον οὔτε κἂν μὲ μίαν στάσιν δὲν ἐτόλμησαν νὰ προκαλέσουν οἱ βομβαρδισταὶ τῶν φάρων καὶ τῶν μοναστηρίων. Καὶ κατήντησε περιέργως ἡ στρειδοκόλλητος ἀρμάδα νὰ γείνῃ περισσότερον τῆς περιφήμου ἐκείνης ἀρμάδας τοῦ Φιλίππου Ε'. τῆς Ἱσπανίας ἀξία τῆς ὀνομασίας τῆς ἀηττήτου, διὰ μόνον τὸν λόγον ὅτι ἀποφεύγει τὸν Ἑλληνικὸν στόλον ὡς ὁ διάβολος τὸ λιβάνι, μὴ δίδουσα εἰς τὰ ναυτόπουλά μας τὴν εὐκαιρίαν νὰ τὴν σύρουν διαπομπευτικῶς εἰς τὸν Ναύσταθμον τῆς Σαλαμῖνος.

Ὁ Ἑλληνικὸς στόλος ἀπεδείχθη ὄχι διὰ τῆς ἀποφυγῆς τοῦ ἐχθροῦ, ἀλλὰ διὰ τῆς δυνάμεώς του καὶ διὰ τῆς ἐν ἀπολύτῳ ἐλευθερίᾳ δράσεώς του ἀήττητος ἀπέναντι τῆς ἀρμάδας καὶ διετήρησεν ἀκέραιον καὶ ἀπαραμείωτον τὸν τίτλον τοῦτον, τὸν ὁποῖον φέρει ἀφ' ὅτου ἐπεξέτειναν οἱ ἄνθρωποι τοὺς πολέμους κατὰ θάλασσαν. Εἶναι ἀξιοσημείωτον καὶ τιμητικώτατον, μοναδικὸν δὲ διὰ τὴν ναυτικὴν Ἑλλάδα, τοῦτο. Ἡ ἱστορία, ἀπὸ τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου μέχρι σήμερον, εἰς διάστημα πλέον τῶν τριάκοντα αἰώνων, οὔτε μίαν κἂν ἧτταν στόλου Ἑλληνικοῦ ὑπὸ ἀλλοφύλου στόλου ἀναφέρει. Καὶ κατ' αὐτὸ τὸ 97 ὁ Ἑλληνικὸς στόλος δὲν συνεμερίσθη τὴν παρασκευασθεῖσαν διὰ τὴν Ἑλλάδα ἧτταν, κυριαρχήσας ἀπολύτως τῶν θαλασσῶν πρὸς δόξαν καὶ τιμὴν τοῦ ναυτικοῦ ὀνόματος τοῦ Ἔθνους.

Ἠναγκασμένος ἀφ' ἑνὸς ὁ Ἑλληνικὸς στόλος νὰ περιμένῃ εἰς μάτην τὴν ἀρμάδαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν Στενῶν τῶν Δαρδανελλίων, παρέσχεν ἀφ' ἑτέρου μετὰ θαυμαστῆς ἐπιτυχίας τὰς πολυτιμοτάτας ὑπηρεσίας εἰς κάθε σημεῖον τῶν παραλίων τοῦ θεάτρου τοῦ πολέμου ὅπου ἐχρειάσθησαν, κυριολεκτικῶς δὲ ἐκράτησε τὴν κλεῖδα τοῦ πολέμου καὶ ἀναντιρρήτως ἔκρινε τὴν ἔκβασιν αὐτοῦ, καταστήσας ἀδύνατον τὴν διὰ τοῦ Αἰγαίου μεταφορὰν τοῦ ἡμίσεος στρατοῦ τῆς Τουρκίας ἐκ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας εἰς τὴν Θράκην καὶ τὴν Μακεδονίαν. Ἄνευ τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου ὁ πόλεμος θὰ εἶχεν ἐντελῶς διάφορον ἔκβασιν, καὶ ἄνευ τῆς Ἑλλάδος τὰ Βαλκανικὰ Κράτη θὰ διέπραττον ὀλεθρίαν μωρίαν ἂν ἀπεδύοντο εἰς τὸν ἀγῶνα, ἀφ' οὗ καὶ αὐτῶν τῶν λειψάνων τοῦ ἡμίσεως στρατοῦ τῆς Τουρκίας, τοῦ ἐκτὸς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ στόλου μας, ἡ κατασύντριψις ἀπεδείχθη δύσκολον ἔργον διὰ τοὺς Βουλγάρους εἰς τὴν Τσατάλτζαν.

Ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τοῦ πολέμου ὁ Ἑλληνικὸς στόλος κατέστησεν εὐτόλμως αἰσθητὴν τὴν ὕπαρξίν του εἰς τὸν ἐχθρόν, εἰς τοὺς συμμάχους καὶ εἰς τὸν κόσμον ἐν γένει. Πρὶν ἀκόμη ληφθῇ ἡ εἴδησις τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος κατὰ τῆς Τουρκίας ἐνεθουσίασε τὸν Ἑλληνισμὸν ἡ χαρμόσυνος εἴδησις ὅτι δύο Ἑλληνικαὶ κανονιοφόροι, αἱ διακρινόμεναι διὰ τῶν γραμμάτων Α καὶ Δ, εἰσῆλθον ἐν καιρῷ νυκτὸς εἰς

Η Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΤΕΡΧΟΜΕΝΟΣ ΤΟΥ «ΑΒΕΡΩΦ»

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΑΝΕΡΧΟΜΕΝΟΣ ΕΠΙ ΤΟΥ «ΑΒΕΡΩΦ»

τὸν Ἀμβρακικὸν κόλπον ὑπὸ τὰ τετυφλωμένα ὄμματα τῶν Τούρκων τῆς Πρεβέζης καὶ ἔφθασαν ἀσφαλῶς εἰς τὸν ὁρμίσκον τῆς Βονίτσης. Οἱ Τοῦρκοι στρατιῶται κατεγίνοντο εἰς τὴν ἀνέγερσιν ὀχυρωμάτων ἐπὶ τῆς τέως ἰδικῆς των παραλίας τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου ὑπὸ τὸ φῶς μεγάλων πυρῶν. Τὸ τουρκικὸν τορπιλλοβόλον «Ἀττάλεια» καὶ δύο βενζινάκατοι μεταβληθεῖσαι εἰς κανονιοφόρους ἠγκυροβόλουν παρὰ τὸ στόμιον τοῦ κόλπου. Εἶχον καταφύγῃ ἐκεῖ ἀφ' ὅτου ὁ Ἰταλικὸς στόλος κατεδίωξε τὰ εἰς τὴν Ἀδριατικὴν εὑρεθέντα Τουρκικὰ τορπιλλοβόλα καὶ κατέστρεψέ τινα ἐξ αὐτῶν. Ἡ εἴσοδος τοῦ κόλπου ἦτο κατάφωτος ἐκ τῶν πυρῶν, ὑπὸ τὴν λάμψιν τῶν ὁποίων εἰργάζοντο οἱ Τοῦρκοι ὀχυρωταί. Τὸ στόμιον εἶναι τόσον στενὸν καὶ τὰ ὕδατα τόσον ρηχά, ὥστε ὁ ἐχθρὸς οὐδέποτε ἐφαντάζετο ὅτι θὰ ἐτόλμων Ἑλληνικὰ πολεμικὰ σκάφη νὰ ἀποπειραθῶσιν εἰσβολὴν εἰς τὸν κόλπον, ἥτις ἔπρεπε κατ' ἀνάγκην νὰ γείνῃ ὑπ' αὐτὰ τὰ στόμια τῶν Τουρκικῶν πυροβόλων. Ἔσφαλεν ὅμως ὁ ἐχθρός, μὴ ἀναλογισθεὶς ὅτι ὁ στόλος μὲ τὸν ὁποῖον εἶχε νὰ κάμῃ ἦτο ὁ Ἑλληνικός, μὲ τὰς ἐνδόξους παραδόσεις τῆς Ὕδρας καὶ τῶν Ψαρῶν. Ἀποχωρισθεῖσαι τοῦ στόλου τοῦ Ἰονίου αἱ κανονιοφόροι Α καὶ Δ, τὴν 2:30 ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον τῆς 16 πρὸς τὴν 17 Ὀκτωβρίου, εἰσώρμησαν εἰς τὸ στόμιον τοῦ κόλπου καὶ μετὰ δύο ὥρας καὶ δέκα λεπτὰ ἦσαν ἠγκυροβολημέναι εἰς τὴν Βόνιτσαν, ὅπου ἔφθασαν σῶαι καὶ ἀβλαβεῖς. Δύο ὑποπλοίαρχοι τοῦ Ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ, ὁ Μ. Μακκᾶς καὶ ὁ Κ. Μπούμπουλης, ἦσαν οἱ ἥρωες τοῦ πρώτου κατὰ θάλασσαν κατορθώματός μας εἰς τὸν πόλεμον τοῦτον. Οἱ Τοῦρκοι τῆς Πρεβέζης ἔμαθον τὴν εἴσοδον τῶν κανονιοφόρων μας εἰς τὸν Ἀμβρακικὸν κόλπον ἐξ ἀκοῆς. Ἡ λάμψις τῶν πυρῶν ἀπετύφλωσε τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν κατασκευαζόντων εἰς τὴν παραλίαν τὰ ὀχυρώματα καὶ αἱ κανονιοφόροι διῆλθον ἀθέατοι διὰ τῶν ἐπικινδυνοτάτων στενῶν. Αἱ κανονιοφόροι ἐξησφάλισαν τὸν τακτικὸν ἐφοδιασμὸν τοῦ εἰς τὰ νότια τῆς Ἠπείρου ἐνεργοῦντος Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, συνέπραξαν εἰς τὴν κατὰ τῆς Πρεβέζης καὶ τῆς Νικοπόλεως ἐπίθεσιν καὶ ἐβύθισαν τὰς δύο Τουρκικὰς βενζινακάτους, τοῦ τορπιλλικοῦ «Ἀττάλεια» βυθισθέντος ὑπ' αὐτῶν τῶν Τούρκων ὅπως μὴ πέσῃ εἰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων.

Ο ΝΑΥΑΡΧΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ

Μετὰ τὸ κατόρθωμα τῶν δύο κανονιοφόρων ἤρχισεν ἡ ἀκώλυτος δρᾶσις τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου εἰς τὸ Αἰγαῖον καὶ εἰς τὸ Ἰόνιον πέλαγος. Καὶ πρῶτον μὲν πάντων ὁ στόλος μας ἐξήσκησε μὲ ἀπόλυτον αὐθεντίαν τὸ δικαίωμα τοῦ veto ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκ τῶν παραλίων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας μεταφορὰν Τουρκικοῦ στρατοῦ εἰς τὸ θέατρον τοῦ πολέμου διὰ τοῦ Αἰγαίου Πελάγους. Ἔμεινεν οὕτως εἰς τὴν Τουρκίαν μόνον ἡ ἀνεπαρκεστάτη πρὸς στρατιωτικὴν κινητοποίησιν σιδηροδρομικὴ γραμμή, ἡ καταλήγουσα εἰς Χαϊδὰρ Πασᾶ, ὅπως μεταφέρῃ τὸ ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ ἥμισυ μέρος τοῦ στρατοῦ της. Αἱ διὰ τῆς γραμμῆς ταύτης φθάσασαι εἰς τὸν Βόσπορον ἀπὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ πολέμου ἐνισχύσεις ἐλάχιστα μετέβαλον τὴν ἀρχικὴν στρατιωτικὴν κατάστασιν. Μὲ τὸ Αἰγαῖον ἀπηλλαγμένον ἐχθρικοῦ στόλου καὶ μὲ ὀλίγας δεκάδας μεταγωγικῶν ἡ Τουρκία θὰ ἔρριπτεν εἰς τὰς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐχθροπραξιῶν παρελθούσας ἑβδομάδας τόσον στρατὸν εἰς τὴν ἀμυντικὴν γραμμὴν τῆς Τσατάλτζας, ὥστε νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν νίκην ὑπὲρ ἑαυτῆς καὶ νὰ καταστήσῃ τὴν θέσιν τῶν συμμάχων ἀπελπιστικήν. Κολοβώσας διὰ τῆς ἀπολύτου κυριαρχίας τῶν θαλασσῶν τὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις τῆς Τουρκίας, ὁ Ἑλληνικὸς στόλος κατέστησεν ἐπίσης ἀδύνατον τὴν προμήθειαν πολεμικοῦ ὑλικοῦ καὶ παντὸς χρειώδους διὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ πολέμου, κρατῶν πᾶν ὕποπτον πλοῖον καὶ ἐνεργῶν νηοψίας, κατέσχε δὲ ὡς λείαν πολέμου πᾶν τὸ εὑρισκόμενον.

Τὴν δρᾶσιν αὐτοῦ ἤρχισεν ὁ ὑπὸ τὸν ἀντιναύαρχον Κουντουριώτην στόλος τοῦ Αἰγαίου διὰ τῆς καταλήψεως τῆς νήσου Λήμνου, ἡ ὁποία ὡς ἐκ τῆς στρατηγικωτάτης θέσεώς της εἶναι ἡ κλεὶς τῶν Στενῶν καὶ τῆς εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀγούσης ὑγρᾶς ὁδοῦ. Τὴν πρωΐαν τῆς 21 Ὀκτωβρίου οἱ Λήμνιοι μαζὺ μὲ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου εἶδον καὶ τὸ φῶς τῆς ἐλευθερίας. Περὶ τὴν 8ην πρωϊνὴν ὥραν τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὁ στόλος μας ἀπεβίβασεν εἰς τὸν ὅρμον τοῦ Μούδρου ἄγημα 500 ἀνδρῶν, τὸ ὁποῖον περιζῶσαν τὴν μικρὰν Τουρκικὴν φρουρὰν τῆς παλαιᾶς νήσου τοῦ Ἡφαίστου ἠνάγκασεν αὐτὴν νὰ παραδοθῇ. Ὑπὸ τὰς φρενητιώδεις ζητωκραυγὰς χιλιάδων Λημνίων Ἑλλήνων, δακρυόντων ἐξ ἀρρήτου συγκινήσεως καὶ ἐθνικῆς ἀγαλλιάσεως διὰ τὴν ἀπολύτρωσιν τῆς νήσου των μετὰ μακραίωνα δουλείαν, ἡ κυανόλευκος σημαία τῆς ἐλευθέρας Ἑλληνικῆς πατρίδος καὶ τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ ἀνεπετάσθη εἰς τὴν πρωτεύουσαν Κάστρον, ἐξαπλώσασα τὸ θαλάσσιον Ἑλληνικὸν κράτος μέχρι τῶν προθύρων τῶν Δαρδανελλίων. Ὁ Μουτεσαρίφης καὶ αἱ λοιπαὶ Τουρκικαὶ ἀρχαὶ τῆς Λήμνου ἠχμαλωτίσθησαν καὶ ὡδηγήθησαν μετὰ 270 ὅπλων Μάουζερ καὶ τῆς μικρᾶς Τουρκικῆς φρουρᾶς εἰς τὸν Πειραιᾶ, ἐγκατεστάθη δὲ ἀμέσως Ἑλληνικὴ διοίκησις εἰς τὴν νῆσον ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων. Ὑπὸ τοὺς Τούρκους, τῶν ὁποίων ὁ ποῦς ἀφῆκε τὸν μαρασμὸν παντοῦ ὅπου ἐπάτησεν, ἡ Λῆμνος, ἡ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως σπουδαιοτάτη ἐν τῇ ἀρχαιότητι νῆσος, περιέπεσεν εἰς ἀσημότητα καὶ πενίαν, τὰ δὲ τέκνα της ἠναγκάζοντο νὰ ζητῶσιν ἄρτον ἐν τῇ ξένῃ, ὅπου ἡ φιλοπονία των ἀνέδειξεν αὐτοὺς καὶ ἡ φιλοπατρία των ἐγένετο τὸ στήριγμα τῆς ἱστορικῆς πατρίδος των. Ἡνωμένην μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος τὴν Λῆμνον περιμένει μέλλον λαμπρόν, καὶ ὡς ἐκ τῆς παρὰ τὰ Δαρδανέλλια θέσεώς της καὶ ὡς ἐκ τῆς γειτνιάσεώς της πρὸς τὴν Θρακικὴν παραλίαν ἀφ' ἑνὸς καὶ πρὸς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν ἀφ' ἑτέρου. Ἡ Λῆμνος εἶναι τὸ μεταίχμιον τῶν δύο ἠπείρων καὶ τὸ κατώφλιον τῆς θύρας τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἂν εἰς τὸν συμμαχικὸν ἀγῶνα αἱ ὑπηρεσίαι τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου ὑπῆρξαν πολυτιμόταται καὶ ἐξησφάλισαν τὴν λαμπρὰν νίκην τῶν Χριστιανικῶν ὅπλων, ἔτι πολυτιμότεροι ὑπῆρξαν διὰ τὸν ἰδιαίτερον ἀγῶνα τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἰς τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος, ὅστις ἤρχισεν, ὡς εἴπομεν, μὲ τὴν κατάληψιν τῆς Λήμνου καὶ θὰ καταλήξῃ, ἂν ἡ Ἰταλία ἀποφασίσῃ νὰ συμπεριφερθῇ ἐντίμως, μὲ τὴν ἀναπέτασιν τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας εἰς τὸ Καστελλόριζον καὶ τὴν Κάσον. Τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος, μὲ τὰς πεντακοσίας χιλιάδας τῶν Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν του, εἶναι ἀναμφισβήτητον μέρος τῆς ἐθνικῆς μας κληρονομίας.

Ἀπὸ τῆς Θάσου μέχρι τῆς Ἰκαρίας, ὅλαι αἱ Ἑλληνικαὶ νῆσοι, τὰς ὁποίας ἀπὸ αἰώνων ἐμίανεν ὁ ποῦς

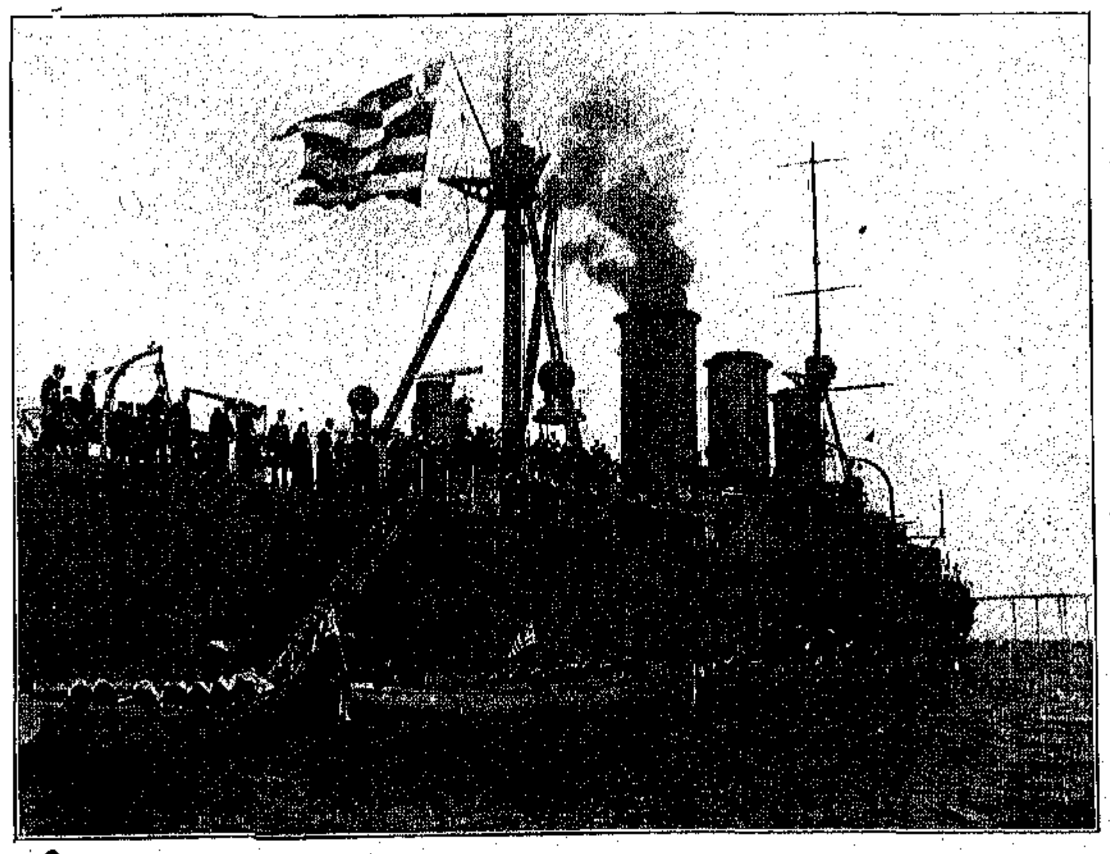

Ο «ΑΒΕΡΩΦ» ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΕΠΙΣΚΕΨΙΝ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

τοῦ Τούρκου, ἐσαρώθησαν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου μετ' ἀστραπιαίας ταχύτητος προσδεθεῖσαι εἰς τὸ ἅρμα τοῦ θριάμβου τῆς μητρὸς Ἑλλάδος. Ὁ ἥλιος τῆς ἐλευθερίας ἀνέτειλεν εἰς τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ καθημένους Ἕλληνας τοῦ βορειανατολικοῦ μέρους τοῦ Αἰγαίου, ὑποδεχθέντας ἐν ἀφάτῳ χαρᾷ τοὺς λυτρωτὰς ναυτίλους τῶν πολεμικῶν μας. Δέκα καθαρῶς Ἑλληνικαὶ νῆσοι ἀπηλευθερώθησαν μέχρι τοῦδε, δὲν θὰ μείνῃ δὲ βεβαίως ἔξω τῶν συνόρων τῆς Ἐλευθέρας Μεγάλης Ἑλλάδος καὶ ἡ Σάμος, ἡ κηρύξασα ἤδη τὴν ἕνωσιν κατόπιν μιᾶς ἐπιτυχοῦς ἐπαναστάσεως ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ἐκδικητοῦ τῶν Τουρκικῶν ἐν τῇ αὐτονόμῳ νήσῳ ὀργίων Θεμιστοκλέους Σοφούλη.

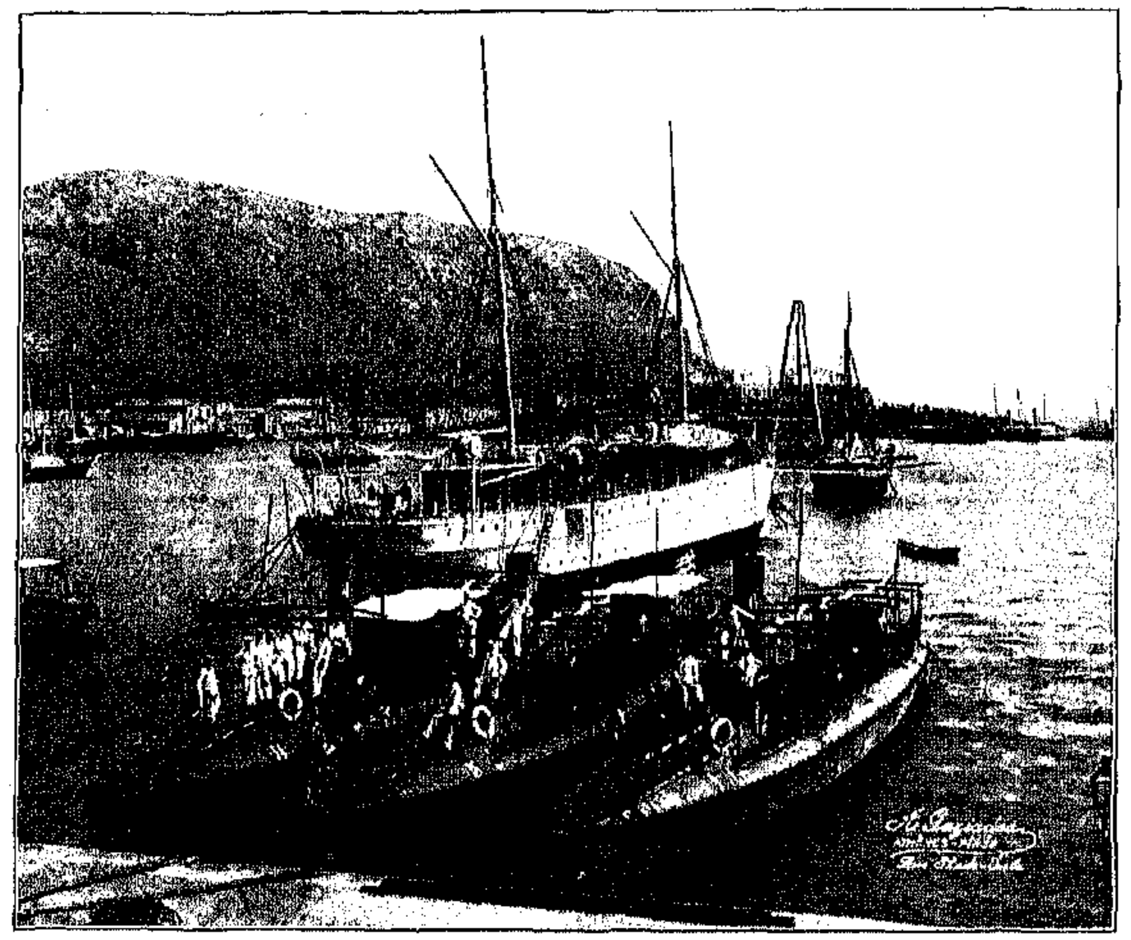

ΤΑ ΠΑΛΑΙΑ ΤΟΡΠΙΛΛΙΚΑ ΜΑΣ ΕΝ ΤΩ ΝΑΥΣΤΑΘΜΩ.—ΤΟ ΥΠΟ ΤΟΥ ΒΟΤΣΗ ΚΥΒΕΡΝΩΜΕΝΟΝ ΑΡΙΘ. 11 ΕΙΝΑΙ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΤΥΠΟΥ.

Τὴν 31 Ὀκτωβρίου ὁ Ἑλληνικὸς στόλος προσέθεσεν εἰς τὰ πολύτιμα λάφυρά του τὴν Θάσον καὶ τὴν Ἴμβρον, ἐπηκολούθησε δὲ ἡ κατάληψις τῆς Σαμοθράκης, τῆς Τενέδου καὶ τοῦ Ἁγίου Εὐστρατίου, ἀφοῦ ἐν τῷ μεταξὺ τὸ ὑπ' ἀριθμὸν ἕνδεκα Ἑλληνικὸν τορπιλλοβόλον διὰ μιᾶς παρατολμοτάτης νυκτερινῆς ἐπιδρομῆς εἰς τὸν λιμένα τῆς Θεσσαλονίκης ἐτορπίλλισε καὶ ἐβύθισεν ἓν Τουρκικὸν θωρηκτόν. Τὸ Δεδέαγατς καὶ ἡ Καβάλλα εἶχον βομβαρδισθῆ ἐπίσης ἐν τῷ μεταξὺ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου, ἀπεβιβάσθησαν δὲ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν πυροβόλων του Ἑλληνικὰ στρατεύματα εἰς τὴν Αἰκατερίνην ἐπὶ τῆς παραλίας τῆς νοτιανατολικῆς Μακεδονίας καὶ διηυκολύνθη οὕτως ἡ κατάληψις τῆς Βερροίας ὑπὸ τοῦ στρατοῦ τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου ἡ μοῖρα τοῦ Ἰονίου Πελάγους ἀπέκλεισε τὰ Ἠπειρωτικὰ παράλια καὶ συνετέλεσεν εἰς τὴν κυρίευσιν τῆς Πρεβέζης.

Ἡ ἀθάνατος Ἑλληνικὴ δόξα τοῦ 21, ἡ ὁποία, στεφανωμένη μὲ ᾽τὰ ὀλίγα χορτάρια π' οὗχαν μείνῃ 'στὸ ἔρμο νησὶ», ἐμελετοῦσεν ἔκτοτε τὰ λαμπρὰ παλληκάρια, ἐφόρεσε πάλιν τὸν δάφνινον στέφανον καὶ ἐσάλπισε τὸ ἐγερτήριον εἰς τὰς σκιὰς τῶν ἡρώων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἔμεινε κατηφὴς ὡς ἐξόριστος ἐπὶ ἕνα σχεδὸν αἰῶνα 'στῶν Ψαρῶν τὴν ὁλόμαυρη ράχι. Ἐσκίρτησαν εἰς τοὺς τάφους των τὰ κόκκαλα τὰ ἱερὰ τοῦ Κανάρη καὶ τῶν συντρόφων του, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐβγῆκεν ἡ Λευτεριά. Ἀπόγονος τοῦ Κανάρη ἔφερε τὴν ἐλευθερίαν εἰς τὴν ἔνδοξον νῆσον τῶν Ψαρῶν. Τὸ ἱερὸν προσκύνημα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀφήσει ἡ ἄκαρδος Εὐρωπαϊκὴ διπλωματία ὑπὸ τὸ ἄτιμον πέλμα τοῦ Τούρκου, ἐγένετο μέρος τῆς Ἐλευθέρας Ἑλλάδος.

Ἀπὸ τῶν Ψαρῶν ὁ Ἑλληνικὸς στόλος προυχώρησε νοτιώτερον καὶ προσήρτησεν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν Ἰκαρίαν, ἥτις εἶχεν ἀποσείσει τὸν Τουρκικὸν ζυγὸν διαρκοῦντος ἀκόμη τοῦ Ἰταλοτουρκικοῦ πολέμου, πετάξασα μίαν ἡμέραν ὡς σκουπίδια ἐπὶ τῆς Ἀσιατικῆς παραλίας τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Τουρκικῆς τυραννίας. Διὰ τῆς καταλήψεως τῆς Ἰκαρίας ὁ Ἑλληνικὸς στόλος ἔδειξε τὴν ἀπόφασίν του ὅπως σαρώσῃ ὁλόκληρον τὸ Αἰγαῖον. Τὴν 20 Νοεμβρίου μαγευτικὸν θέαμα παρουσιάσθη εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν Μυτιληναίων μόλις ἡ ροδοδάκτυλος ἠὼς ἐχρύσωσε τὰ γραφικὰ βουνὰ τῆς Ἑλληνικωτάτης μεγαλονήσου τοῦ Αἰγαίου. Ἕνδεκα πολεμικὰ πλοῖα, ἡγουμένου τοῦ «Ἀβέρωφ» καὶ ἑπομένων τῶν «Ψαρῶν», τῆς «Ὕδρας» καὶ τῶν «Σπετσῶν», μὲ ἑπτὰ ἀντιτορπιλλικὰ καὶ τορπιλλοβόλα ἑκατέρωθέν των, παρετάχθησαν τὴν αὐγὴν ἐκείνην περὶ τὴν 5ην ὥραν ἀπέναντι τῆς πόλεως Μυτιλήνης. Τέσσαρα μεταγωγικὰ μὲ ἓν σύνταγμα στρατοῦ ἠκολούθουν τὸν στόλον, ὅστις ἐζήτησε τὴν παράδοσιν τῆς νήσου. Ὁ Μουτεσαρίφης τῆς Μυτιλήνης, ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ναυαρχίδος, κατέθεσε τὴν ἐξουσίαν του, ἐνῷ ἡ τουρκικὴ φρουρὰ ἀπεσύρθη εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς νήσου. Ὀλίγον μετὰ τὴν μεσημβρίαν τὸ σύνταγμα τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἀπεβιβάσθη ὑπὸ τὰς ἐνθουσιώδεις ζητωκραυγὰς τῶν Μυτιληναίων εἰς τὴν πόλιν των καὶ ἡ Ἑλληνικὴ σημαία ἀνεπετάσθη εἰς τὸ μεγαλοπρεπὲς διοικητήριον, εἰς τὸ παλαιὸν Ἑνετικὸν φρούριον καὶ εἰς ὅλα τὰ δημόσια κτίρια ὑπὸ τοὺς κανονιοβολισμοὺς τῆς ναυαρχίδος καὶ ὑπὸ τοὺς ἤχους τῶν κωδώνων.

Τῆς καταλήψεως τῆς Ἰκαρίας καὶ τῆς Μυτιλήνης προηγήθη ἡ ἀποβίβασις στρατευμάτων ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου εἰς τὴν Χαλκιδικὴν Χερσόνησον. Πρὸ τῆς κυριεύσεως ἀκόμη τῆς Θεσσαλονίκης ὑπὸ τοῦ στρατοῦ τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου στόλος πολεμικῶν καὶ μεταγωγικῶν ἔρριψε μίαν μεραρχίαν ὑπὸ τὸν ἀντιστράτηγον Σμολένσκην εἰς τὸν Σταυρόν, κείμενον ἐπὶ τῆς παραλίας τοῦ Στρυμωνικοῦ κόλπου, τῆς καταληγούσης εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος, πεσούσης δὲ τῆς Μακεδονικῆς μητροπόλεως ἀπεβίβασεν ἄλλας στρατιωτικὰς δυνάμεις εἰς τὸν Ἄθωνα καὶ εἰς τὴν Κασσάνδραν. Ὁλόκληρος ἡ Χαλκιδικὴ Χερσόνησος κατελήφθη οὕτω τῇ βοηθείᾳ τοῦ στόλου τοῦ Αἰγαίου καὶ ἀνεπετάσθη ἡ Ἑλληνικὴ σημαία εἰς τὰ ἱστορικὰ μοναστήρια τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ὅπου ἐπὶ πολὺν χρόνον εἶχον εὕρῃ ἄσυλον τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα κατὰ τοὺς σκοτεινοὺς χρόνους τῆς δουλείας. Οἱ ἁγιορεῖται καλόγηροι, θεματοφύλακες τῆς Ἑλληνικῆς ἰδέας εἰς τὰς ἀκροπόλεις ἐκείνας τῆς Μακεδονίας, ἐπεφύλαττον εἰς τοὺς ἀπελευθερωτὰς ναύτας μας μίαν τῶν ἐπιβλητικωτέρων ὑποδοχῶν, τῶν ὁποίων ἔτυχον ἐν τῷ λυτρωτικῷ ἔργῳ των. Σημαιοστόλιστος καὶ ἀντηχῶν ἐκ τῶν κανονιοβολισμῶν καὶ τῶν κωδωνοκρουσιῶν, μὲ τοὺς πατριώτας καλογήρους του πανηγυρίζοντας καὶ δοξάζοντας τὸν Ὕψιστον, ἐδέχθη ὁ κρυσταλλωμένος Ἄθων τὴν ἐλευθερίαν τὴν ὁποίαν ἐκόμισαν εἰς τοὺς προμαχῶνας ἐκείνους τοῦ Μακεδονικοῦ Ἑλληνισμοῦ οἱ νικηφόροι ναῦται μας.

ΕΝ ΑΠΟ ΤΑ ΝΕΑ ΑΝΤΙΤΟΡΠΙΛΛΙΚΑ ΜΑΣ

Μὲ τὴν κατάληψιν τῆς Χίου, ἥτις ἐπῆλθε μετὰ τὴν τῆς Μυτιλήνης, ὁ Ἑλληνικὸς στόλος ἀπέδωκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅλας τὰς πρὸς βορρᾶν τῆς Πάτμου καὶ πρὸς δυσμὰς τῆς Σάμου θυγατέρας της. Πέραν τῆς σκιᾶς τῆς κυανολεύκου, ἥτις συμβολίζει τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν, ἐξακολουθεῖ νὰ ρίπτῃ τὴν σκιάν της ἡ Ἰταλικὴ σημαία, ἥτις συμβολίζει εἰς τὰς νήσους ἐκείνας τὴν δουλείαν καὶ τὴν ἁρπαγήν. Θὰ ἀποφασίσῃ ἡ Ἰταλία νὰ συμπεριφερθῇ ἐντίμως ἀπέναντι τοῦ Ἑλληνισμοῦ;

Η ΚΑΤΑΒΥΘΙΣΙΣ ΤΟΥ "ΦΕΤΧΙ-ΜΠΟΥΛΕΝΤ"

ΔΕΝ ΑΠΟΘΝΗΣΚΟΥΝ οὔτε μαραίνονται τὰ ἔθνη ἐφ' ὅσον αἱ ἀρεταὶ μὲ τὰς ὁποίας διέπρεψαν εἰς τὸ στάδιον τῆς παγκοσμίου ἀνθρωπίνης δράσεως διατηροῦνται ζωνταναὶ καὶ ἀκμαῖαι, κοχλάζουσαι εἰς τὴν καρδίαν των ὡς λάβα εἰς τὰ ἔγκατα ἡφαιστείου.

Οἱ Σαλαμινομάχοι σώζουν τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῆς Περσικῆς ἐπιδρομῆς. Ὁ Κανάρης, ὁ Μιαούλης, ὁ Σαχτούρης καὶ οἱ ἄλλοι θαλασσόλυκοι τοῦ 21 ἐλευθερώνουν μὲ τοὺς γίγαντας τῆς ξηρᾶς τὴν τουρκοκρατουμένην Ἑλλάδα. Καὶ ἰδοὺ ὁ λαμπρὸς Βότσης, ἕνας Ὑδραῖος ἀπὸ ἐκείνους ποῦ πιστεύουν εἰς τὸ παντοδύναμον τοῦ ἀνθρώπου ὅταν τοῖς ἐπέλθῃ ἡ ἔμπνευσις ἑνὸς τολμήματος, θέτων μὲ τὸ κατόρθωμά του τὸν συνδετικὸν κρίκον μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος τοῦ 1912, τῆς Ἑλλάδος τοῦ 1821 καὶ τῆς Ἑλλάδος τοῦ 480 π. χ.

Οἱ πυρποληταὶ τοῦ 1821 ἦσαν οἱ μετενσαρκωμένοι Σαλαμινομάχοι τοῦ 480 π. χ. καὶ ὁ Βότσης εἶναι ἡ ἐνσάρκωσις τῶν δύο ἐκείνων ἀπομεμακρυσμένων γενεῶν τῆς ναυτικῆς Ἑλλάδος. Ἀπὸ τῆς καταναυμαχήσεως τοῦ Ξέρξου εἰς τὴν Σαλαμῖνα μέχρι τῆς ἀνατινάξεως τοῦ «Φέτχι-Μπουλέντ» εἰς τὸν λιμένα τῆς Θεσσαλονίκης οἱ ἴδιοι θεοειδεῖς ἥρωες, τὰ ἴδια θαυμαστὰ κατορθώματα, αἱ ἴδιαι θαυματουργοῦσαι ἀρεταί. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἱστορικὴ ἑνότης τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους κατὰ τὰς διαφόρους περιόδους του.

Ο ΗΡΩΣ ΒΟΤΣΗΣ, ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΟΥ ΤΟΡΠΙΛΛΙΚΟΥ ΑΡΙΘ. 11

Οὔτε γίγας τὴν σωματικὴν κατασκευὴν οὔτε ἄγριος τὴν ὄψιν ὁ ὑποπλοίαρχος Νικόλαος Βότσης. Ὑψηλὸς μέν, λεπτοκαμωμένος ὅμως. Μὲ τὸν κεραυνὸν τῆς ἀπεριορίστου τόλμης ἐκρηγνύμενον καὶ ἀστράπτοντα εἰς κάθε ἐξαφνικὸν ἀνοιγόκλεισμα τῶν μεγάλων ὀφθαλμῶν του, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν γλυκυτέραν μορφὴν καὶ τὴν πρᾳοτέραν ἔκφρασιν τοῦ συνόλου του. Λεπτὸς τοὺς τρόπους, προσηνέστατος, μετριόφρων καὶ ὑποχρεωτικὸς ὁ νεαρὸς μας ἥρως τῶν θαλασσῶν, θὰ ἦτο ἓν ἀληθινὸν κόσμημα διὰ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἢ διὰ μίαν πρεσβείαν, ἂν ἡ γρυπὴ ρὶς καὶ τὸ θρασέως προεξέχον μέτωπόν του δὲν προέδιδον ὑπὸ τὰ ἀγαστὰ ἐκεῖνα σημεῖα τοῦ τελείου τύπου τοῦ Ἕλληνος gentleman τὸν παραβολώτατον Ἕλληνα θαλασσόλυκον.

Ὁ Βότσης ἀπεδείχθη εἷς ἐξ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι καθιστοῦν περιττὸν διὰ τοὺς ἰδικούς των καὶ ἀνωφελὲς διὰ τοὺς ἐχθροὺς τὸ μέγεθος καὶ τὸ πλῆθος. Ὀλίγοι ναῦται τοῦ τύπου Βότση μὲ μερικὰ σαπιοκάραβα τοῦ τύπου «11» ἀναπληρώνουν διὰ τὴν πατρίδα των τὴν ἔλλειψιν κολοσσιαίων στόλων καὶ κάμνουν τὰ ἑκατομμύρια τὰ ὁποῖα ἐξοδεύει ὁ ἐχθρὸς διὰ τὸν ἰδικόν του στόλον νὰ πᾶνε χαμένα, ὡς νὰ ἐπετάχθησαν εἰς τὴν θάλασσαν. Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 11 τορπιλλοβόλον, ἓν ἀπὸ τὰ παλαιὰ Γερμανικὰ τοῦ 1896, ὀγδοντάπεντε μόλις τόνων, θὰ ἠμποροῦσε κάλλιστα νὰ διεκδικήσῃ μίαν θέσιν εἰς τὸ ἱστορικὸν Μουσεῖον τῶν Ἀθηνῶν κοντὰ εἰς τὰ θαλασσινὰ λείψανα τοῦ 21, λόγῳ ἡλικίας. Εὗρεν ἔμπροσθέν του ἓν τουρκικὸν θωρακωτὸν 2,710 τόνων καὶ τὸ ἐβύθισεν. Ἂν ἀπήντα εἰς τὸν λιμένα τῆς Θεσσαλονίκης ἓν θωρηκτὸν τοῦ τύπου τοῦ «Ἀβέρωφ» δὲν θὰ τοῦ ἐξέφευγεν. Ἂν εἰς τὴν θέσιν τοῦ «Φέτχι-Μπουλέντ» ἦτο ἓν Δρέδνωτ μὲ πυροβόλα τῶν 14 δακτύλων καὶ μὲ ὅ,τι ἄλλο ἠμποροῦσε νὰ τὸ ἐφοδιάσῃ ἡ νεωτέρα ναυπηγική, ἡ τύχη του θὰ ἦτο ἡ ἰδία. Δὲν ἦτο τὸ μικροσκοπικὸν καὶ ἀπηρχαιωμένον τορπιλλοβόλον τὸ ὁποῖον ἔστειλεν εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης τὸ Τουρκικὸν πολεμικόν, ἀλλ' ὁ Βότσης μὲ τοὺς ἀτρομήτους συντρόφους του. Ὁ Βότσης καὶ τὸ ὀλιγάριθμον πλήρωμά του δὲν ἐχρειάζοντο παρὰ κάτι τι τὸ ὁποῖον νὰ τοὺς κρατῇ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης.

Ἡ ζωηρὰ ἀκτινοβολία τῶν ἠλεκτρικῶν προβολέων τοῦ Καραμπουρνοῦ διέλυε τὰ σκότη τῆς νυκτὸς εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ κόλπου τῆς Θεσσαλονίκης, τὴν ὁποίαν ὡς ἀναρίθμητοι Κέρβεροι, ἐφρούρουν τὰ βαρέα ἐπάκτια πυροβόλα καὶ αἱ ὑποβρύχιαι τορπίλλαι. Ἀλλ' ἰδοὺ ὁ Βότσης μὲ τοὺς γενναίους του, ἐπικαλούμενος τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ἀρχαίων σκιῶν αἱ ὁποῖαι ἔμενον ποῦ καὶ ποῦ ἀδιαπέραστοι ἀπὸ τὴν προδοτικὴν ἀκτινοβολίαν, ὅπως στείλῃ εἰς τὰ ἀνήλια βάθη τῆς θαλάσσης τὸ «Φέτχι-Μπουλέντ».

Ἡ ἱστορία ἐπαναλαμβάνεται. Ἀληθῶς. Δὲν εἶναι ἐπανάληψις τῆς ἱστορίας τοῦ τέλους τῆς ναυαρχίδος τοῦ Καρᾶ Ἀλῆ Πασᾶ ἡ ἱστορία τῆς καταποντίσεως τοῦ «Φέτχι-Μπουλέντ». Ἔπλεε καὶ ἡ ναυαρχὶς τοῦ Καρᾶ Ἀλῆ Πασᾶ εἰς πέλαγος ὑδάτων καὶ εἰς πέλαγος φωτὸς ἔμπροσθεν τῆς Χίου, ὅταν διακόψας τὸ εὔθυμον τραγοῦδί του ὁ Κανάρης καὶ περιτυλιχθεὶς περισσότερον μὲ τὸ σκότος τῆς φοβερᾶς του ἀποφάσεως παρὰ μὲ τὰς σκιὰς τὰς ὁποίας δὲν εἶχεν ἐκδιώξει ἡ φωταγώγησις τοῦ ὀργιάζοντος Τουρκικοῦ σκάφους, διωλίσθησε παρὰ τὸ πλευρόν του, προσέδεσε τὸ πυρπολικόν, ἐστάθη ὅσον ἔπρεπε διὰ νὰ βεβαιωθῇ πέραν πάσης ἀμφιβολίας ὅτι ὁ ἐχθρὸς θὰ παρεδίδετο εἰς τὸν θάνατον, ἀπεμακρύνθη ὀλίγον μόνον διὰ νὰ ἀπολαύσῃ τὴν τραγικὴν μεγαλοπρέπειαν τοῦ θριάμβου του, εἶδε τὸ τεράστιον πολεμικὸν ἀνατινασσόμενον εἰς μυρία καιόμενα συντρίμματα, ἤκουσε τὰς κραυγὰς τοῦ πασᾶ καὶ τῶν Τούρκων του, καὶ ἐπανέλαβε μὲ τὸν Πιπῖνον τὸ διακοπὲν τραγοῦδί του ὅτα τὰ ἱστία τοῦ πλοιαρίου του ἤνοιξαν πάλιν τὰς λευκὰς ἀγκάλας των εἰς τὴν μυρωμένην νυκτερινὴν αὔραν τῆς Χίου.

Τὴν ἀγρίαν ποίησιν τῆς τραγικῆς ἐκείνης διὰ τοὺς Τούρκους νυκτὸς ἐνθυμίζει ἡ ἐποποιΐα τῆς εἰσβολῆς τοῦ Βότση εἰς τὸν κόλπον τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τῆς ἀνατινάξεως τοῦ «Φέτχι-Μπουλέντ». Μάλιστα, ἡ ἱστορία τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐπαναλαμβάνεται αἰωνίως καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ Ἔθνους κυρακτοῦται καὶ σφυρηλατεῖται καὶ κρατύνεται μέσα εἰς αὐτὴν τὴν ἀπείρως εὐοίωνον διὰ τὸ μέλλον τῆς φυλῆς μας ἐπανάληψιν.

Ὁ πηδαλιοῦχος τοῦ «11» διευθύνει μὲ σταθερὰν χεῖρα τὸ μικρὸν σκαφίδιον εἰς τὰ ἐνδότερα τοῦ λιμένος καὶ οἱ τορπιλληταὶ κρατοῦν δέσμιον τὸν θάνατον, ὅστις τοὺς ἤπειλει τὴν νύκτα ἐκείνην εἰς κάθε σπιθαμὴν διανυομένης ἀποστάσεως, διὰ νὰ τὸν ἐξαποστείλουν μὲ τὸν τορπιλλοβλητικὸν σωλῆνα κατὰ τοῦ Τουρκικοῦ θωρηκτοῦ. Εἰς ἀπόστασιν 150 μέτρων ἀπὸ τοῦ «Φέτχι-Μπουλέντ» ἡ πρώτη τορπίλλη ἐξαπολύεται ἐναντίον του ἀπὸ τοὺς ἄνδρας τοῦ Βότση, ἐπηκολούθησε δευτέρα καὶ τρίτη, ἔκλινε τὸ θωρηκόν, πρὸς τὸ ἓν μέρος, ἀνεζήτησε τὸν ἐχθρὸν μὲ τοὺς προβολεῖς του, ἡτοίμασε τὰ πυροβόλα του πρὸς ἄμυναν, ἔκλινε περισσότερον, ἐκλονίσθη βιαίως καὶ ἀπελπιστικῶς, καὶ εἰς διάστημα πέντε λεπτῶν εὑρέθη εἰς τὸν πυθμένα τῆς θαλάσσης. Ἀτάραχος καὶ εὐχαριστημένος ἀπὸ τὸ ταξείδιόν του εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ Ἅδου ὁ Βότσης ἔστρεψε τὸ μικρόν του σκάφος πρὸς τὴν ἔξοδον καί, πλέων ὑπὸ τὸ πτερύγισμα πάντοτε τοῦ θανάτου, ἀπεμακρύνθη ἐν ἀσφαλείᾳ, ἐνῷ οἱ ἠλεκτρικοὶ προβολεῖς ἐξηκολούθουν νὰ τὸν ἀναζητοῦν. Διὰ νὰ ἀπαλλάξῃ τοὺς Τούρκους ἀπὸ τὸν κόπον τῆς ἀναζητήσεως ἔστειλεμίαν ὀβίδα εἰς τὸ Καραμπουρνοῦ. Εἶχεν ὑποσχεθῇ εἰς τοὺς γενναίους ναύτας του αὐτὴν τὴν ἐσχάτην περιφρόνησιν πρὸς τὰ φοβερὰ τοπομαχικὰ τῶν Τουρκικῶν φρουρίων.

ΤΟ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΤΟΡΠΙΛΛΗΘΕΝ «ΦΕΤΧΙ-ΜΠΟΥΛΕΝΤ»

ΤΟ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΩΝ

ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΩΤΑΤΟΝ γεγονὸς τοῦ πολέμου τοῦ 1912, ὅσον ἀφορᾷ τὴν συμμετοχὴν τῆς Ἑλλάδος, εἶναι ἡ ἀρίστη νοσοκομειακὴ ὑπηρεσία. Αὕτη κυρίως διεξάγεται ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, οὗτινος ἐπίτιμος πρόεδρος εἶναι ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα Ὄλγα καὶ πρόεδρος ὁ κ. Ι. Α. Βαλαωρίτης, διευθυντὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλὰ τὸ ἔργον τοῦτο θὰ ἦτο λίαν ἀτελές, ἐὰν ἰδιαιτέρως δὲν ἐκινεῖτο ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ μητρικὸν ὄντως ἐνδιαφέρον αὐτῆς τῆς Βασιλίσσης καὶ τῶν τεσσάρων φιλοστόργων νυμφῶν της, τῶν Πριγκηπισσῶν Σοφίας, Μαρίας, Ἑλένης καὶ Ἀλίκης.

Αἱ λαοφιλεῖς αὗται Πριγκήπισσαι, χοροστατούσης τῆς Α. Β. Υ. τῆς Πριγκηπίσσης Σοφίας, λατρευτῆς συζύγου τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου, ἀφοῦ ἐξήντλησαν πᾶσαν τὴν ἐπιρροήν αὐτῶν παρὰ ταῖς ἀριστοκρατικαῖς τάξεσι τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὑπὲρ τῆς εἰσπράξεως γενναίων ποσῶν χάριν τοῦ φιλανθρωπικοῦ ἔργου, ἔδωσαν ἀξιομίμητον ὄντως παράδειγμα αὐτοθυσίας καὶ αὐταπαρνησίας, ἀφιερώσασαι τὴν προσωπικήν των ἐπίβλεψιν καὶ μέριμναν ἐπὶ τῶν τραυματιῶν τοῦ πολέμου καὶ τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν αὐτῶν.

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΟΛΓΑ

Ἡ Βασίλισσα Ὄλγα, τὸ πρότυπον τοῦτο ἐναρέτου μητρὸς καὶ Βασιλίσσης, ἡ ἀείποτε εὑρισκομένη παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ πάσχοντος Ἔθνους, πολλαχῶς εὐεργετοῦσα καὶ σώζουσα αὐτὸ ὡς ἐπίγειος προστάτης ἄγγελος, ἰδοὺ τί εἶπεν εἰς συνέντευξίν της ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου, ὅτε ἐκ τῶν πρώτων ἔσπευδεν εἰς τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος:

«Πολλαὶ οἰκογένειαι θὰ ὑποστῶσι τὰ δεινὰ τῶν στερήσεων, διότι ἐκεῖνοι ἐκ τῶν βιοπαλαιστῶν μας οἱ ὁποῖοι δὲν ἐκλήθησαν κατὰ τὸν νόμον εἰς τὰ ὅπλα προσῆλθον εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ ὡς ἐθελονταί. Θὰ μείνουν πολλαὶ χῆραι καὶ πολλαὶ γυναῖκες θὰ κλαύσωσι τοὺς υἱούς των, οἱ ὁποῖοι δὲν θὰ ἐπιστρέψουν ὀπίσω. Στερήσεις, ἴσως δὲ καὶ λιμοκτονία, θὰ προστεθῶσιν εἰς τὴν κενὴν θέσιν ἐκείνου, ὅστις δὲν θὰ ἔλθῃ ὀπίσω ἐκ τοῦ πολέμου.

«Ἡ Ἑλλὰς θὰ κάμῃ πᾶν ὅ,τι δύναται διὰ τοὺς ἐν ἐνδείᾳ κατοίκους της, ἀλλ' ἡ Ἑλλὰς εἶναι τόσον μικρὰ καὶ ἡ δυσπραγία της θὰ εἶναι τόσον μεγάλη!

«Αἱ γυναῖκές της, θὰ πωλήσωσι τὰ κοσμήματά των καὶ πᾶν ὅ,τι πολύτιμον ἔχουσιν, ὅπως φροντίσωσι διὰ τοὺς ἀγωνιζομένους ἄνδρας, ὅπως ἔκαμαν καὶ κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον. Ἂν αἱ γυναῖκες τῶν μεγάλων Χριστιανικῶν Ἐθνῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν καλοῦνται ὅπως θυσιάσωσι τοὺς ἄνδρας των εἰς τὴν παροῦσαν σταυροφορίαν, ἤθελον θυσιάσει ἓν ἐλάχιστον μέρος τῶν ἀνέσεων καὶ ἀπολαύσεών των ἐπ' ὀλίγας ἑβδομάδας, τότε οἱ ἄνδρες μας θὰ ἐπολέμουν μὲ ἐλαφροτέρας τὰς καρδίας, γνωρίζοντες ὅτι αἱ προσφιλεῖς των ὑπάρξεις δὲν πεινῶσιν εἰς τὰς οἰκίας των.»

Η ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΕΛΕΝΗ ΕΠΙΣΤΑΤΟΥΣΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΡΙΘΑΛΨΙΝ ΤΩΝ ΤΡΑΥΜΑΤΙΩΝ

Η ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΣΟΦΙΑ

Ἡ Πριγκήπισσα Σοφία ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ὅλου ἔργου καὶ τῆς συλλογῆς τῶν ἐράνων, εἶναι δὲ συγκινητικὸν ὄντως τὸ θέαμα ἑνὸς ὁλοκλήρου ἔθνους σπεύδοντος εἰς τὴν φιλόστοργον φωνήν της νὰ προσφέρῃ τὸ χρῆμά του, ὅπως διατεθῇ ὑπ' αὐτῆς καθ' ὃν τρόπον ἡ εὐαίσθητος καρδία της κάλλιον παντὸς ἄλλου γνωρίζει νὰ βοηθῇ, περιθάλπῃ καὶ παρηγορῇ.

Πρὸς τὴν Πριγκήπισσαν Σοφίαν ἡ ἡμερησία «Ἀτλαντὶς» ἀπέστειλε διὰ καθημερινῶν τηλεγραφικῶν ἐμβασμάτων, ἐκ 10,000 ἕως 50,000, περὶ τὰς 700,000 φράγκων, προερχομένων ἐκ συνεισφορᾶς τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων. Συγχρόνως διὰ τῶν ἀτομικῶν ἐνεργειῶν τοῦ διευθυντοῦ τῆς «Ἀτλαντίδος» συνεστήθη μεγάλη Ἐπιτροπὴ ἐξ ἑκατομμυριούχων Ἀμερικανῶν πρὸς τὸν σκοπὸν εἰσπράξεως βοηθημάτων μεταξὺ τῶν πλουσίων Ἀμερικανικῶν τάξεων, χάριν τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ.

Ἐξ ἄλλου ὁ «Κῆρυξ τῆς Νέας Ὑόρκης» δι' ἐράνου συνέλεξε περὶ τὰ δισχίλια δολλάρια, ἰδιῶται δὲ οὐκ ὀλίγοι, τόσον ἐξ Ἀμερικῆς, ὅσον καὶ ἐξ Αἰγύπτου, Ρωσσίας καὶ τῶν ἄλλων μερῶν τῆς γῆς ἀπέστειλαν κατ' εὐθεῖαν μεγάλα ποσὰ ὑπὲρ τοῦ φιλανθρωπικοῦ τούτου ἔργου.

Εἰς τὰς ἐνεργείας τῆς Πριγκηπίσσης Σοφίας προσετέθησαν καὶ αἱ ἐνέργειαι τῆς ἐν Ἀθήναις συσταθείσης ἐπιτροπῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα «ὁ Σύντροφος τοῦ Στρατιώτου» καὶ οὕτως ἀπηρτίσθη μεγάλη ἐπιτροπή, τῆς ὁποίας ἰδιαίτερος σκοπὸς ὡρίσθη νὰ προσφέρῃ μὲν πρὸς τοὺς ἐφέδρους διάφορα χρήσιμα εἴδη ὡς φάρμακα, σιγαρέττα, καπνόν, λουκούμια, μαστίχαν, κονιάκ, οὖζον, οἶνον, σῦκα, κάλτσες, σπίρτα, παξιμάδια, βαζελίνην, τσοκαλάτες, ἐσώβρακα, κτλ., ἐξ ἄλλου δὲ νὰ φροντίσῃ ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐφέδρων, ὅσαι θὰ ἔμενον ἄνευ προστατῶν καὶ θὰ εἶχον ἀνάγκην βοηθείας.

Η ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΕΛΕΝΗ

Ἡ Α. Β. Υ. ἡ Πριγκήπισσα Ἑλένη, σύζυγος τοῦ Βασιλόπαιδος Νικολάου, ἵδρυσε δι' ἰδίων ἐξόδων της τὰς νοσοκομειακὰς ἁμαξοστοιχίας ἢ «λευκὰ τραῖνα», ὡς τὰ ὠνόμασεν ὁ λαός, καὶ δι' αὐτῶν ὑπὸ τὴν ἀτομικὴν ἐπίβλεψίν της μετεφέροντο ἐκ Λαρίσης εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις νοσοκομεῖα, οἱ τραυματίαι τοῦ πολέμου.

Πλέον τῶν τεσσαράκοντα ἁμαξῶν προωρίσθησαν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Ἑκάστη ἐξ αὐτῶν περιέχει ὀκτὼ κλίνας καὶ εἶναι ἐφωδιασμένη μὲ πάντα τὰ ἀναγκαιοῦντα ἐργαλεῖα, διατελεῖ δὲ ὑπὸ

ΑΙ ΕΙΔΙΚΑΙ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑΚΑΙ ΑΜΑΞΟΣΤΟΙΧΙΑΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΠΡΩΤΗΝ ΦΟΡΑΝ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΜΕΝΑΙ ΕΝ ΠΟΛΕΜΩ

τὴν διεύθυνσιν μιᾶς πεπειραμένης νοσοκόμου μετὰ μιᾶς βοηθοῦ. Εἰς τὰς πλείστας τῶν ἁμαξῶν αὐτῶν ὡς βοηθοὶ χρησιμεύουσι γυναῖκες τῆς Ἑλληνικῆς ἀριστοκρατίας ἐξ ὧν πολλαὶ προσέφεραν ἐθελουσίως τὰς ὑπηρεσίας των εἰς τὸ ἔργον τῶν πρώτων βοηθειῶν. Ἑκάστη ἁμαξοστοιχία φέρει δύο χειρούργους μὲ πλήρη πανοπλίαν χειρουργικῶν ἐργαλείων, συνοδεύεται δὲ καὶ ὑπὸ ἰδιαιτέρας ἁμάξης, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἔχει ἐγκατασταθῆ μαγειρεῖον διὰ τὴν παρασκευὴν παντὸς ὅ,τι ἤθελε χρειασθῆ τις, κατὰ τὸ δεκαπεντάωρον ἐκ Λαρίσσης ταξείδιον. Ἑκάστη ἁμαξοστοιχία φέρει καὶ ἀρκετὴν ποσότητα πάγου καὶ φαρμάκων, καὶ πᾶν ὅ,τι ἡ πεῖρα ἡ πρόνοια ἤθελε συστήσῃ..

Ἐρωτηθεῖσα ἡ Πριγκήπισσα ὑπὸ ξένου ἀνταποκριτοῦ, ἐὰν τὸ ἔργον της εἶναι συγκινητικόν:

— Εἶναι, ἀπήντησε θλιβερῶς ἡ Πριγκήπισσα. Ὅτε μετέβαινον εἰς Λάρισσαν, διήλθομεν ἔκ τινος σταθμοῦ ἔνθα κοινὴ ἁμαξοστοιχία παρελάμβανε πληγωμένους στρατιώτας διὰ τὰς Ἀθήνας. Οὐδέποτε θὰ λησμονήσω τὸ θέαμα. Οἱ πληγωμένοι ἐτίθεντο ἐντὸς τῶν βαγονίων ἐπὶ φορείων, ἐκεῖ δὲ ἐγκατελείποντο εἰς τὴν τύχην των, μὴ δυνάμενοι νὰ κινηθῶσι. Νοσοκόμος δὲν ὑπῆρχεν, ἀλλ' οὔτε κἂν ὀλίγον ὕδωρ ὅπως καταπαύσῃ τὴν δίψαν των. Ἐπράξαμεν ὅ,τι ἠδυνήθημεν. Ἠλλάξαμεν τοὺς ἐπιδέσμους των καὶ προσεπαθήσαμεν ν' ἀνακουφίσωμεν τοὺς πόνους των, τοποθετήσασαι τοὺς στρατιώτας εἰς καλλιτέρας στάσεις, ἐθέσαμεν δὲ καὶ μίαν νοσοκόμον ὅπως συνοδεύσῃ τὴν ἁμαξοστοιχίαν μέχρις Ἀθηνῶν.

Ἡ εὐγνωμοσύνη τῶν δυστυχῶν ἀνθρώπων ἦτο ἀνωτέρα πάσης περιγραφῆς. Τότε ἠννόησα τὴν πρακτικὴν ἀξίαν τῶν νοσοκομειακῶν τραίνων.»

Η ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΑΛΙΚΗ

Ἡ Α. Β. Υ. ἡ Πριγκήπισσα Ἀλίκη, σύζυγος τοῦ Βασιλόπαιδος Ἀνδρέου, ἀνέλαβε τὴν πρόνοιαν ὑπὲρ τῶν μαχομένων στρατιωτῶν διὰ τῆς συλλογῆς ἐράνων δι' ἐσωτερικὰ θερμὰ ἐνδύματα χάριν τῶν στρατιωτῶν. Εἰς τὴν φωνὴν τῆς Πριγκηπίσσης Ἀλίκης ἔσπευσαν πλεῖσται, καὶ ἰδίᾳ γυναῖκες τοῦ πτωχοκόσμου, προσφέρουσαι παντοειδῆ ἐνδύματα, πλεκτὰ ἢ ἐρραμμένα. Βραδύτερον δὲ μεταβᾶσα καὶ ἡ ἰδία εἰς Λάρισσαν ἵδρυσε τὸ ἐκεῖ νοσοκομεῖον τῶν τραυματιῶν, τοῦ ὁποίου καὶ ἀνέλαβε τὴν ἐπιστασίαν αὐτοπροσώπως. Καὶ ἦτο εἰς ἄκρον συγκινητικὸν τὸ θέαμα τῆς ὡραίας ὅσον καὶ ἀγαθῆς Πριγκηπίσσης, φορούσης τὴν ποδιὰν τῆς νοσοκόμου καὶ παρεχούσης πᾶσαν περίθαλψιν καὶ παρηγορίαν πρὸς τοὺς δυστυχεῖς πληγωμένους.

Περὶ τῆς λαοφιλοῦς Πριγκηπίσσης Ἀλίκης ἰδοὺ πῶς ἐκφράζονται οἱ εἰς Ἀθήνας μεταφερθέντες τραυματίαι στρατιῶται:

«— Στὴ Λάρισσα μόλις 'φτάσαμε, ἔτρεξε καὶ μᾶς ὑπεδέχτηκε ἡ πριγκήπισσα Ἀλίκη. Αὐτὴ δὲν εἶναι πριγκηποποῦλα, εἶναι ἁγία... Ἦρθε καὶ μὲ ἔπιασε ἀπ' τὸ χέρι καὶ μὲ ὑπεστήριξε νὰ μπῶ στὸ νοσοκομεῖο.»

«— Ἡ πριγκήπισσα Ἀλίκη μᾶς φέρθηκε σὰν ἀδερφή. Ὅταν μὲ πῆγαν στὸ νοσοκομεῖο στὴν Ἐλασσῶνα ἦρθε μονάχη της καὶ μοῦ ἔλυσε τὰ παπούτσια. Ἐγὼ ντρεπόμουν καὶ μοῦ φαινόταν πῶς λαβώθηκα ἄλλη μιὰ φορά...»

Καὶ ὅτε ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς νικηφόρος εἰσῆλθεν εἰς τὴν Κοζάνην, συναποκομίζων καὶ πλῆθος τραυματιῶν, ἡ λατρευτὴ πριγκήπισσα, συνοδεύουσα τὸν σύζυγόν της, δὲν ἔχασε καιρόν, ἀλλ' ἐν τῷ ἅμα συνεκάλεσε τὰς κυρίας καὶ τὰς κόρας τῆς Κοζάνης καὶ συνέστησεν ἐξ αὐτῶν ἐπιτροπὴν διὰ τὴν περίθαλψιν τῶν τραυματιῶν. Τὰς ὡδήγησε, τὰς ἐδίδαξεν ἐπιδεσμολογίαν καὶ κατεμέρισε τὰς ἐργασίας μιᾶς ἑκάστης, ὡς ἑξῆς:

«Σεῖς εἰς τὰ στρώματα, σεῖς εἰς τὴν ἀπολύμανσιν, ἄλλη στὴν κουζίνα, κάθε μιὰ κάτι χωριστό. Μὴ κάνετε ὅλαι μαζὺ τὴν ἴδια δουλειά. Χάνεται καιρὸς ἄδικα.»

Καὶ αἱ εὐφυεῖς Κοζανιώτισσαι εἰς ὀλίγα λεπτὰ μετεβλήθησαν εἰς τελείας νοσοκόμους.

ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΕΣ ΕΝ ΤΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΩΝ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΣΑΙ ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΧΑΡΙΝ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ

ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΤΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑΚΩΝ ΑΜΑΞΩΝ

Η ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΜΑΡΙΑ

Ἡ Α. Υ. ἡ Πριγκήπισσα Μαρία, σύζυγος τοῦ Βασιλόπαιδος Γεωργίου, δι' ἰδίας δαπάνης κατήρτισε τέλειον πλωτὸν νοσοκομεῖον ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου «Ἀλβανίας», τεθεῖσα ἡ ἰδία ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ὅλου ἔργου, χάριν τῆς μεταφορᾶς τραυματιῶν. Ἰδοὺ πῶς ἐκφράζονται οἱ τραυματίαι μας τόσον περὶ τῆς Βασιλίσσης Ὄλγας, ὅσον καὶ περὶ τῆς πριγκηπίσσης Μαρίας:

«Ἡμεῖς οἱ τραυματίαι ἐμείναμεν εἰς τὴν Αἰκατερίνην ἕως τὴν Πέμπτην τὸ μεσημέρι ποῦ ἐπεβιβάσθημεν εἰς τὴν «Σφακτηρίαν» δεκατέσσαρες ἐν ὅλῳ, καὶ μετὰ ἐννέα ὥρας ἐφθάσαμεν εἰς τὸν Βόλον. Ἐκεῖ μᾶς ἐπεσκέφθη ἡ Βασίλισσα καὶ μᾶς προσέφερεν ἀπὸ ἕνα πακέτο τσιγάρα. Μᾶς παρηγόρησε καὶ μᾶς ἔδωσε θάρρος ὅλων. Θυμοῦμαι μάλιστα ποῦ μοῦ εἶπε ἐμένα:

«—Εἶσαι στὴν καλλήτερη θέσι τοποθετημένος. Σ' αὐτὴ τὴ θέσι ἔβαζα τ' ἀγγόνιά μου ὅταν ταξειδεύαμε μὲ τὴν «Σφακτηρία».

«Εἰς τὸν Βόλον μᾶς μετεβίβασαν ἀπὸ τὴν «Σφακτηρίαν» εἰς τὴν «Ἀλβανίαν» μὲ τὴν ὁποίαν καὶ ἤλθομεν ἕως τὸν Πειραιᾶ. Ἦλθε μαζύ μας καὶ ἡ πριγκήπισσα Μαρία. Τί καλωσύνη εἶναι ἐκείνη ποῦ ἔχει, τί γλύκα, τί ἴσκιο! Ἀκούραστη παράστεκε στὸ προσκέφαλό μας φροντίζουσα νὰ μὴ μᾶς λείψῃ τίποτε. Σήμερα τὸ πρωΐ λίγο μετὰ τὴν τοποθέτησίν μας ἐδῶ, ἦλθε καὶ μᾶς εἶδε πάλιν. Ἀληθινὴ πριγκήπισσα.]

ΤΙ ΛΕΓΟΥΣΙΝ ΟΙ ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ

Οἱ ἐν τῇ εἰς νοσοκομεῖον μεταβληθείσῃ Γερμανικῇ Ἀρχαιολογικῇ Σχολῇ τῶν Ἀθηνῶν νοσηλευόμενοι τραυματίαι ἀξιωματικοὶ ὡς ἑξῆς ἐξεφράσθησαν περὶ τῶν Ἑλληνίδων Πριγκηπισσῶν:

— Δὲν μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε εἰς ποίους κόπους, μόχθους, ἀϋπνίας καὶ ταλαιπωρίας ὑποβάλλονται γιὰ μᾶς αἱ Πριγκήπισσαί μας. Καθ' ὅλον τὸ δεκαπεντάωρον διάστημα, τὸ ὁποῖον διηνύσαμεν νύκτα, ὄχι μόνον δὲν ἀνεπαύθη ἡ Πριγκήπισσα Ἑλένη, ἀλλὰ τὸ διῆλθε σχεδὸν χωρὶς νὰ καθήσῃ εἰς τὸ κάθισμα, παρηγοροῦσα ἡμᾶς.

— Ἡ Πριγκήπισσα Ἀλίκη ἔχουσα ὑπὸ τὰς διαταγάς της προσωπικὸν ἐκ κυριῶν, ἰατρῶν καὶ νοσοκόμων καταρτίζει τὰ πρόχειρα νοσοκομεῖα εὐθὺς μετὰ τὴν μάχην, δίδουσα ὁδηγίας, τρέχουσα παντοῦ καὶ διὰ τῶν ἰδίων της χειρῶν περιθάλπουσα τοὺς τραυματίας.

— Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ περιγραφῇ τὸ πόσον ἐφρόντιζεν ἡ Πριγκήπισσα Μαρία εἰς τὸ ταξεῖδί μας καὶ μὲ ποίαν προσοχήν, μὲ ποίαν ἀγάπην μᾶς ἐρωτοῦσε τί θέλομεν, τί μᾶς πονεῖ. Διαρκῶς μᾶς ἐκυττοῦσε στὰ μάτια σὰν μητέρα, σὰν ἀδελφή».

Μὲ τοιαύτας μητέρας καὶ ἀδελφὰς νοσοκόμους ποῖοι στρατιῶται δὲν ἀνδροῦνται;

ΜΙΑ ΕΛΛΗΝΙΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΣΑ ΦΙΛΕΛΛΗΝΑΣ

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΟΣ ΒΑΛΣΑΜΑΚΗ

ΤΗΝ ἐπαύριον τῆς κηρύξεως τοῦ τελευταίου Ἑλληνοτουρκικοῦ πολέμου αἱ Ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες ἐδημοσίευσαν ἓν ἐνθουσιῶδες τηλεγράφημα τοῦ Γάλλου βουλευτοῦ Henry Rochefort, χαιρετῶντος μὲ τὴν Γαλλικὴν ἐκείνην θέρμην τῶν Hugo, τῶν Beranger καὶ τῶν Laprade τὸν ἀγῶνα τῆς νέας Ἑλλάδος. Τὸ τηλεγράφημα ἀπηυθύνετο εἰς τὴν νεαρὰν Ἀτθίδα, ἧς τὴν εἰκόνα ἐνταῦθα δημοσιεύομεν. Ὁ κόσμος τῶν αἰθουσῶν, ὄχι πλέον τῶν Ἀθηναϊκῶν μόνων, ἀλλὰ καὶ τῶν Παρισινῶν, θὰ χαιρετίσῃ εἰς τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς ἁβρᾶς Ἑλληνίδος φυσιογνωμίαν πολὺ γνώριμον. Διότι αὐτὸ συμβαίνει μὲ τὴν δεσποινίδα Μαρίαν Βαλσαμάκη, ἥτις, καίτοι νεαρωτάτη, κατώρθωσε τόσον ἐν Παρισίοις, ὅσον καὶ ἐν Ἀθήναις ν' ἀποκτήσῃ εὐρὺν κύκλον θαυμαστῶν καὶ φίλων, οὓς νὰ ἐνθουσιάζῃ μὲ τὸ ὄνειρον μιᾶς Ἑλλάδος ἐλευθέρας καὶ μεγάλης.

Σήμερον τὸ ὄνειρον εἶναι πραγματικότης καὶ ἂν ὑπάρχουν ξένοι οἱ ὁποῖοι νὰ μετέχουν τῆς Ἑλληνικῆς χαρᾶς κατὰ τὰς σημερινὰς ἡμέρας οὗτοι βεβαίως θὰ εἶναι οἱ Γάλλοι φίλοι τῆς δεσποινίδος Βαλσαμάκη.

Ἡ νεαρὰ Ἑλληνὶς εἰς τὴν Γαλλικὴν πρωτεύουσαν εἶχεν ἀσπασθῇ ὡς σκοπὸν τῆς δράσεώς της τὴν δημιουργίαν φιλελλήνων.

Τὸ ἔργον τοῦτο, τοῦ ὁποίου τὴν δυσκολίαν εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζουν ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ Ἕλληνες ὅσοι ἔχουν ζήσῃ εἰς τὴν ξένην, ἐξήσκουν μέχρις ἐσχάτως σχεδὸν μονοπωλιακῶς οἱ ἐθνολόγοι μας καὶ οἱ δημοσιογράφοι μὲ διαλέξεις, μὲ βιβλία, μὲ ἄρθρα.

Ἡ δεσποινὶς Βαλσαμάκη ἠκολούθησεν ἰδικόν της σύστημα διὰ τὴν προπαγάνδαν της.

Ἀφωσιώθη εἰς τὴν ἀπαγγελίαν. Ἤρχισε μὲ γαλλικὰ τεμάχια εἰς τὸ οἰκογενειακὸν σαλόνι, καὶ ὅταν προσείλκυσε τὴν προσοχὴν εὐρυτέρου κύκλου ἐπρόβαλε μὲ Ἑλληνικὰς ἀπαγγελίας. Κατέστησε τοιουτοτρόπως γνωστὴν εἰς τοὺς ἐν τῇ Γαλλικῇ πρωτευούσῃ φιλολογικοὺς κύκλους τὴν μοῦσαν τοῦ Σολωμοῦ καὶ τοῦ Βαλαωρίτου, καὶ προεκάλεσε τὰ χειροκροτήματα ἑνὸς θαυμάζοντος καὶ καταμαγευμένου κοινοῦ διὰ τὰ δημώδη μας τραγούδια.

Ἡ δεσποινὶς Βαλσαμάκη ἐγκατεστάθη ἐν Παρισίοις εἰς ἡλικίαν νεαρωτάτην κατὰ τὴν ἐπαύριον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐν Ρουμανίᾳ διωγμοῦ. Τὴν στιγμὴν ταύτην εἶναι καιρὸς νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ ἐμπνευσμένη αὐτὴ Ἑλληνὶς εἶναι θυγάτηρ τοῦ κ. Ἀντωνίου Βαλσαμάκη, ἐξ εὐγενοῦς τῆς Κεφαλληνίας οἰκογενείας καταγομένου καὶ ἐπὶ τεσσαρακονταετίαν ἐργασθέντος ὡς γαιοκτήμονος ἐν Ρωμουνίᾳ. Ἕνεκα τοῦ ἀνδρικοῦ του χαρακτῆρος καὶ τῶν ἀκραιφνῶν του πατριωτικῶν αἰσθημάτων ὁ κ. Βαλσαμάκης ἀπηλάθη ἐκ Ρωμουνίας καὶ ἐγκατεστάθη μετὰ τῆς συζύγου του, τῆς γνωστῆς *ἀνὰ τὸν ἔξω κόσμον* διὰ τὰ ἔξοχα αὐτῆς

Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ ΒΑΛΣΑΜΑΚΗ ΦΕΡΟΥΣΑ ΑΡΧΑΪΚΗΝ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΝ

πατριωτικὰ αἰσθήματα Ἑλληνίδος, ἐν Παρισίοις.

Ἡ δεσποινὶς Βαλσαμάκη ἐπέδειξε τοσοῦτον τάλαντον εἰς τὴν ἀπαγγελίαν ὥστε νὰ θεωρῆται ἐν τῇ Γαλλικῇ πρωτευούσῃ ὡς μία τῶν ἀρίστων ἐρασιτεχνίδων καλλιτεχνῶν. Εἶχεν ὡς διδασκάλους καὶ διδασκαλίσσας τοὺς μεγαλειτέρους ἀστέρας τῆς σκηνῆς. Εἶναι ἑλληνικωτάτη μορφή, τύπος Ἑλληνικῆς καλλονῆς, ἀρίστης μορφώσεως, ὁμιλοῦσα δὲ καὶ ἀπαγγέλλουσα ἀπταίστως τὴν Γαλλικήν, συγκινεῖ καὶ καταμαγεύει τὸ ἀκροατήριόν της εἰς τὰς ἀριστοκρατικὰς αἰθούσας τῆς οἰκίας της, ἐν ταῖς ὁποίαις συναντᾷ ὅ,τι ἐκλεκτὸν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ Γαλλικὴ πρωτεύουσα εἰς τὰς τέχνας καὶ τὴν φιλολογίαν.

Ἐσχάτως ὁ κ. Βαλσαμάκης μετὰ τῆς εὐγενεστάτης συζύγου του, τῆς χαριτοβρύτου θυγατρός του καὶ τοῦ υἱοῦ του Ἐπαμεινώνδα, τοῦ ὁποίου ὁ ἰσχυρὸς κάλαμος πολλάκις ἐφιλοξενήθη εἰς τὰς γαλλικὰς ἐφημερίδας, ἀγωνιζόμενος πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ἐθνικῶν μας ἰδεωδῶν, μετέβη εἰς Ἀθήνας ἔνθα προτίθεται νὰ ἐγκατασταθῇ. Ἐν Ἀθήναις ὁλόκληρος ἡ κοινωνία μετὰ χαρᾶς ἤκουσε τὴν ἐγκατάστασιν ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς ἑλληνικωτάτης καὶ φιλοπάτριδος αὐτῆς οἰκογενείας, καὶ τὴν ἐδέχθη ἐνθουσιωδῶς. Εἰς τὰς ἰδιαιτέρας αἰθούσας τοῦ ξενοδοχείου «Palace Hotel» ἔνθα κατέλυσε προσκαίρως ἡ κυρία Βαλσαμάκη ἐνώπιον ἐκλεκτοῦ κόσμου ἡ δεσποινὶς Βαλσαμάκη ἀπαγγέλλει ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν, εὐλόγως δὲ θαυμάζεται καὶ καταχειροκροτεῖται.

Ἡ κυρία Βαλσαμάκη μετὰ τῆς δεσποινίδος θυγατρός της καὶ τῆς κυρίας Ἑλένης Μεταξᾶ, συζύγου τοῦ κ. Ἀντωνίου Μεταξᾶ, τοῦ μοναδικοῦ μας ἀρχιτέκτονος καὶ ἰδιαιτέρου ἀρχιτέκτονος τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, ἀνέλαβον ὅπως κατασκευάσωσι τὴν κυανόλευκον σημαίαν τὴν ὁποίαν ὑπερηφάνως θὰ φέρῃ τὸ σκάφος ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον οἱ Ἕλληνες τῆς Ἀμερικῆς διὰ τῆς «Ἀτλαντίδος» καὶ τοῦ Μπατσούκα, τοῦ ἐμπνευσμένου μας ποιητοῦ καὶ ἐθναποστόλου, ἐδώρησαν εἰς τὴν Πατρίδα, καὶ τὸ ὁποῖον φέρει, ὡς γνωστόν, τὸ ὄνομα τῆς «Νέας Γενεᾶς». Ὡς ἐκ τούτου ἡ οἰκογένεια Βαλσαμάκη ἀρρήκτως συνδέεται σήμερον πρὸς τοὺς φιλοπάτριδας Ἕλληνας τῆς Ἀμερικῆς διὰ τῆς σημαίας μας, τὴν ὁποίαν θὰ ἀναπετάσῃ ἡ δεσποινὶς Βαλσαμάκη ἐπὶ τοῦ ὡραίου σκάφους τῶν ξενητευμένων τέκνων τῆς φίλης πατρίδος του, περικλείοντος τοὺς πόθους καὶ τοὺς παλμοὺς τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀμερικῆς.

Ἀλλ' ὁ πόλεμος ἦλθεν. Αἱ Ἑλληνίδες, μετέχουσαι τοῦ ἁγίου ἐνθουσιασμοῦ τοῦ ἀναφλέξαντος τὸ Ἔθνος, ἐτέθησαν ἀμέσως εἰς τὸ ἔργον πρὸς ἀνακούφισιν τῶν ἀγωνιζομένων καὶ τραυματιζομένων μας στρατιωτῶν.

Ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὅστις θ' ἀπορήσῃ ὅτι ἡ δεσποινὶς Βαλσαμάκη ἐργάζεται εἰς τὰς πρώτας γραμμὰς τῶν Ἑλληνίδων κατὰ τὸ ἔργον αὐτῶν, τὸ τόσον μέγα καὶ τόσον πατριωτικόν;...

Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ ΒΑΛΣΑΜΑΚΗ, ΚΑΤ' ΕΙΚΟΝΑ ΕΚΤΕΘΕΙΣΑΝ ΕΝ ΤΩ SALON ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

ΟΙ ΣΥΜΜΑΧΟΙ ΜΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ

Η ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ τῶν βορείων συμμάχων μας ἔβαινεν ἐξίσου πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν αἰσίως πρὸς τὸ πέρας της καὶ ὁ στρατὸς τῆς δυούσης ἡμισελήνου, μὲ τὸν ὁποῖον διάφοροι Σεφκέτηδες καὶ Ναζίμηδες ἠπείλουν κομπορρημόνως πρὸ ὀλίγων ἑβδομάδων ὅτι θὰ ἔκαμνον παρελάσεις εἰς τὰς Ἀθήνας, τὴν Σόφιαν καὶ τὸ Βελιγράδιον, ἡττημένος, ἐξηυτελισμένος, ἐλεεινὸς καὶ τρισάθλιος, ὡς ἀγέλη ψωραλέων σκύλλων τῆς Κωνσταντινουπόλεως διωκόμενος ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν καὶ ἀπὸ ἐπαρχίας εἰς ἐπαρχίαν, ἐπλησίαζεν εἰς τὴν μέχρις ἑνὸς ἐξόντωσιν, ζώγρησιν καὶ παράδοσίν του, ὅτε ὑπεγράφη ἡ ἀνακωχή, ἐνῷ ἡ Ἑλλὰς ἐπέμενε νὰ

ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΩΤΙΚΟΝ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΝ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΣΚΟΔΡΑΝ

Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΜΙΡΚΟΣ ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

πεταχθῇ ἡ Τουρκία ἐκ τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν Ἀσίαν ὡς ψοφῆμι.

Ὁ πόλεμος τῶν συμμάχων Χριστιανικῶν Κρατῶν κατὰ τῆς Τουρκίας ἄλλην ὄψιν εἶχεν εἰς τὸ ἀνατολικόν του θέατρον καὶ ἄλλην εἰς τὸ δυτικόν. Εἰς τὴν Θράκην ὁλόκληρος σχεδὸν ὁ Βουλγαρικὸς στρατὸς συνήντησεν ἀμέσως ὁλόκληρον τὸν ἀνατολικὸν στρατὸν τῆς Τουρκίας εἰς τὰ μεταξὺ Μουσταφᾶ Πασᾶ καὶ Μαύρης Θαλάσσης Βουλγαροτουρκικὰ σύνορα, καὶ διεξήγαγε τὴν ἐκστρατείαν του διὰ γενικῶν, ὀλίγων καὶ κρισίμων μαχῶν, αἱ ὁποῖαι συγκροτηθεῖσαι μετὰ μεγάλων ἐν τῷ μεταξὺ διαλειμμάτων ἐπὶ τριῶν γραμμῶν—μεταξὺ Ἀδριανουπόλεως καὶ Σαράντα Ἐκκλησιῶν, Λουλὲ Μπουργὰζ καὶ Ἐσκὶ Μπαμπᾶ, Μπουγιοὺκ *Τσεκμετζὲ καὶ Δέρκων*—μὲ τινας μικροτέρας συγκρούσεις, ἀψιμαχικοῦ μᾶλλον χαρακτῆρος, δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ, ἐσταμάτησαν ἀπροσδοκήτως πρὸ τῆς τελευταίας καὶ πλέον δυσυπερβλήτου ὀχυρωματικῆς γραμμῆς τῶν Τούρκων, τῆς Τσατάλτζας, διὰ νὰ δώσουν καιρὸν εἰς τὰς περὶ εἰρήνης διαπραγματεύσεις.

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΦΡΟΥΡΙΟΥ ΣΙΠΤΣΙΝΙΚ ΠΑΡΑ ΤΟ ΤΟΥΖΙ ΕΝ ΑΛΒΑΝΙΑ

Εἰς τὸ δυτικὸν θέατρον τοῦ πολέμου ἡ ἐκστρατεία διεξήχθη κατ' ἄλλην τακτικήν. Ἕλληνες, Σέρβοι καὶ Μαυροβούνιοι εἰσέβαλον εἰς τὸ Τουρκικὸν ἔδαφος ἐκ διαφόρων σημείων μὲ κατατετμημένας τὰς δυνάμεις των, διεξάγουσι δὲ τὰς πολεμικάς των ἐνεργείας ἐπὶ εὐρυτάτης ἐκτάσεως, κτυπῶντες δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ τοὺς Τούρκους καὶ ἐξοντώνοντες αὐτοὺς τμηματικῶς, ὄχι ἐκ διαλειμμάτων διὰ γενικῶν μαχῶν, ἀλλ' ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν εἰς τοπικὰς συγκρούσεις.

Οἱ Ἕλληνες προσέβαλον καὶ ἀπεδεκάτισαν τοὺς Τούρκους εἰς τὴν Ἐλασσῶνα, εἰς τὸ Σαραντάπορον, εἰς τὴν Δεσκάτην, εἰς τὰ Σέρβια, εἰς τὸν Τριπόταμον καὶ τὸ Ναλμπάνκιοϊ πρὸ τῆς Βερροίας, εἰς τὴν Αἰκατερίνην, εἰς τὴν Γιαννιτσᾶν, εἰς τὸ Γυδᾶ, ἔξωθεν τῆς Θεσσαλονίκης, εἰς τὸ Καϊλὰρ καὶ τὸ Σόροβιτς ἐπανειλημμένως, εἰς τὴν Κατρανίτσαν, εἰς τὸ Ὄστροβον, εἰς τὴν Φλώριναν, εἰς τὸ Ποσιδέρι καὶ εἰς τὴν Καστορίαν, ἐνῷ διαρκῶς μάχονται ἐν τῷ μεταξὺ κατὰ τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ καὶ τῶν Τουρκαλβανῶν ὀλίγαι χιλιάδες Ἑλλήνων στρατιωτῶν, ἐθελοντῶν καὶ ἀνταρτῶν, ἐτέθησαν δὲ οὕτως ἐκτὸς μάχης μὲ τὰς καθημερινὰς μάχας τοῦ στρατοῦ μας, φονευθέντες, τραυματισθέντες, αἰχμαλωτισθέντες ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης ἢ παραδοθέντες, περὶ τὰς 60,000 Τούρκων, ἐνῷ περιμένει ἐπίσης αἰχμαλωσία ἢ θάνατος τὰς Τουρκικὰς φρουρὰς τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου, τὰς ὁποίας κατέλαβεν ὁ Ἑλληνικὸς στόλος.

Η ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΩΝ ΣΕΡΒΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΣΚΟΠΕΙΑ.—ΤΟΥΡΚΟΠΑΙΔΕΣ ΧΑΙΡΕΤΩΝΤΕΣ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΚΤΗΤΑΣ

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΕΝ ΗΠΕΙΡΩ

ΤΑ ΝΕΩΤΕΡΑ ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ο ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ τοῦ παρόντος τεύχους θέλει εὕρη ἀλλαχοῦ περιγραφὴν τῆς νικηφόρου πορείας τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἐν μέρει ἐντὸς τῆς Ἠπείρου. Ἐφ' ὅσον ὅμως οὗτος ἐβάδιζε πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην καὶ τὰ Ἰωάννινα, ὁ Τουρκικὸς στρατός, ὁ εὑρισκόμενος ἐν τῇ ἀλυτρώτῳ ἔτι χώρᾳ τῆς Ἠπείρου, ἐπεδόθη εἰς παντοίας καὶ ἀκατονομάστους θηριωδίας. Κατὰ διαταγὴν τῶν Τούρκων ἀξιωματικῶν, ἄοπλοι χωρικοὶ ἐτουφεκίζοντο, ἐνῷ γυναῖκες, παρθένοι καὶ παιδία ἐσφάζοντο, ἀφοῦ προηγουμένως ὑπεβάλλοντο εἰς φρικτὰς βασάνους. Ὁ ὑπὸ τὸν κ. Σαπουντζάκην Ἑλληνικὸς στρατός, παλαίων ἐναντίον ἀπείρων δυσκολιῶν, κατώρθωσε νὰ ἐκδιώξῃ τοὺς Τούρκους πρὸς βορρᾶν καὶ κατέλαβε τὸν Λοῦρον, τὸ Ἐλευθεροχώριον, τὴν Στρεβίναν καὶ τὰ Πέντε Πηγάδια, ἀποδίδων οὕτως εἰς τοὺς ἐπιζῶντας Χριστιανοὺς κατοίκους τὴν ἐλευθερίαν, ἣν ἐπὶ μακρὸν ὠνειροπόλουν.

ΤΑ ΣΕΡΒΙΑ ΚΑΙ Η ΚΟΖΑΝΗ

Ἐν τῷ μεταξύ, τὴν 10)23 Ὀκτωβρίου, ὁ ἐν Μακεδονίᾳ στρατὸς τοῦ Διαδόχου κατέλαβε τὴν πόλιν Σέρβια, ἣν οἱ Τοῦρκοι, ἰδόντες τὸ ἀδύνατον τῆς ἀντιστάσεως, ἐκένωσαν, ἀφοῦ ὅμως προηγουμένως ἔσφαξαν ἀνηλεῶς 70 ἀόπλους Χριστιανοὺς τῆς πόλεως, ἐν οἷς καὶ τὸν ἱερέα. Τὴν ἐπαύριον ὁ Διάδοχος μετὰ τοῦ Ἐπιτελείου του εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν ἐν μέσῳ ἐνθουσιωδῶν ζητωκραυγῶν τοῦ Χριστιανικοῦ πληθυσμοῦ. Οἱ δυστυχεῖς κάτοικοι ἔστρωσαν μὲ δάφνας τὸν δρόμον, ἔκλαιον δὲ ἐκ τῆς χαρᾶς διὰ τὴν ἀπολύτρωσίν των.

Μετὰ δύο ἡμέρας ὁ στρατὸς τοῦ Διαδόχου εἰσήρχετο εἰς Κοζάνην, ὁ δὲ Βασιλεὺς Γεώργιος, μεταβὰς τὴν ἐπαύριον εἰς τὴν ὡραίαν Μακεδονικὴν κωμόπολιν, ἀπέστειλεν ἐκεῖθεν τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν κ. Βενιζέλον:

«Σᾶς πέμπω χαιρετισμὸν ἐκ Κοζάνης. Εἶμαι ὑπερήφανος διὰ τὸν ἀνδρεῖον στρατόν μου, ὅστις ὑπὸ τὴν ἐπιτυχῆ ἡγεσίαν τοῦ προσφιλεστάτου μου υἱοῦ Διαδόχου ἐφάνη ἀντάξιος τῶν προσδοκιῶν τῆς φιλτάτης Πατρίδος καὶ ὅστις πλήρης ἐνθουσιασμοῦ χωρεῖ ὅπου ἡ τιμὴ καὶ τὸ καθῆκον τὸν καλεῖ.»

Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΝΑΛΜΠΑΝΚΙΟΪ

Τὴν 14)27 Ὀκτωβρίου μετὰ τρίωρον μάχην κατελήφθη ἡ Αἰκατερίνη, ἐνῷ ἡ ἀριστερὰ πτέρυξ τοῦ στρατοῦ μετὰ πείσμονα ἀντίστασιν κατέλαβε τὰ Γρεβενὰ καὶ τὸ Ναλμπάνκιοϊ, ἀφοῦ ὁ ἐχθρός, καταληφθεὶς ὑπὸ πανικοῦ, ἐτράπη εἰς φυγήν, ἐγκαταλείψας δύο σημαίας καὶ μεγάλην ποσότητα πυρομαχικῶν.

Ἰδοὺ πῶς ἀνήγγειλεν ἐκ Κοζάνης ὁ Βασιλεὺς τὴν ἐν Ναλμπάνκιοϊ νίκην τῶν Ἑλλήνων:

«Ἀριστερὰ πτέρυξ στρατοῦ νικήσασα σήμερον καὶ καταδιώξασα τὸν ἐχθρὸν εἰς Ναλμπάνκιοϊ μετὰ πεισματώδη μάχην ἐκυρίευσε τὰς σημαίας δύο τουρκικῶν ταγμάτων, τὰς ὁποίας κομίσας μοὶ παρέδωσεν εἰδικὸς ἀπεσταλμένος τοῦ διοικητοῦ αὐτῆς. Ἐπίσης ὁ Διάδοχος μοὶ παρέδωσε τὴν σημαίαν τοῦ τάγματος τῆς Δράμας κυριευθεῖσαν κατὰ τὴν μάχην τῶν Σερβίων. Τὰ ἔνδοξα ταῦτα τρόπαια τοῦ γενναίου στρατοῦ μας μὲ πληροῦσι χαρᾶς καὶ ὑπερηφανείας, ἃς σπεύδω νὰ μεταδώσω εἰς ὑμᾶς καὶ τὸν λαόν μου.»

Ἐνῷ ταῦτα ἐγίνοντο ἐν Μακεδονίᾳ, οἱ ἐν Ἠπείρῳ Τοῦρκοι ἐξεδικοῦντο αὐτοὺς σφάζοντες

Ο κ. ΣΑΠΟΥΝΤΖΑΚΗΣ, ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ἀγεληδὸν τὰ χριστιανικὰ γυναικόπαιδα καὶ πυρπολοῦντες τὰ ἀπροστάτευτα χωρία των.

Ἡ Εὐρώπη ἐφρικίασεν ἐκ τῆς ἀναγραφῆς τῶν βασάνων τῶν νεωτέρων αὐτῶν ἐθνομαρτύρων.

Ὁ αὐτόθι στρατὸς κατέλαβε τὸ χωρίον Ἀνῶγι βορειοδυτικῶς τῶν Πέντε Πηγαδίων. Κατὰ τὴν εἴσοδον τοῦ στρατοῦ εἰς τὸ χωρίον τοῦτο, ἅπασαι αἱ οἰκίαι αὐτοῦ εὑρέθησαν καιόμεναι.

Η ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΤΗΣ ΒΕΡΡΟΙΑΣ, ΤΗΣ ΝΙΑΟΥΣΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΑΪΛΑΡ

Μετὰ τὴν Κοζάνην, κατελήφθη ἡ Βέρροια, ἡ Νιάουσα καὶ τὸ Καϊλάρ.

Τὰ ἐν τῷ μεταξὺ χωρία, τὰ ὀνομαζόμενα «Κοντάρικα», ὑπετάχθησαν ἄνευ ἀντιστάσεως καὶ ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἐδέχθη τὴν ὑποταγήν των χωρὶς νὰ ζητήσῃ τὸν ἀφοπλισμόν των.

Τὸ τοιοῦτον ὅμως ἐστοίχισεν ἀκριβὰ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν, καθ' ὅσον ὅτε, γενομένης ἐπιθέσεως κατὰ τοῦ Καϊλαρίου, οἱ ἐν αὐτῷ Τοῦρκοι στρατιῶται ὕψωσαν σημαίαν λευκὴν καὶ ὁ στρατός μας ἐβάδιζε ὅλως ἀνύποπτος διὰ νὰ καταλάβῃ τοῦτο, οἱ κάτοικοι τῶν ἀνωτέρω χωρίων ὡπλισμένοι ἐπετέθησαν ἐκ τῶν ὄπισθεν κατὰ τοῦ στρατοῦ, ἐνῷ συγχρόνως ὁ ἐκ Καϊλαρίου τουρκικὸς στρατὸς ἤρξατο σφοδροῦ πυρός.

Ἐγένετο σφοδρὰ μάχη, καθ' ἣν μετὰ ἀξιοθαύμαστον ἀνδρείαν οἱ ἡμέτεροι κατώρθωσαν, μετὰ σημαντικῶν ἀπωλειῶν, νὰ τοὺς τρέψουν εἰς φυγήν.

Μετὰ τὴν κατάπτυστον ταύτην διαγωγὴν τῶν Τούρκων συνελήφθησαν περὶ τοὺς 400 ἐκ τούτων, οἵτινες δέσμιοι ἐστάλησαν εἰς Κοζάνην ὅπως δικασθῶσιν.

Η ΠΤΩΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΕΒΕΖΗΣ

Τὴν 21)3 Νοεμβρίου ὁ στρατὸς τῆς Ἠπείρου κατέλαβε τὴν Πρέβεζαν, παραδοθείσης τῆς Τουρκικῆς φρουρᾶς. Ὁ ἀρχηγὸς κ. Σαπουντζάκης ὡς ἑξῆς ἀνήγγειλε πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τὴν κατάληψιν τῆς Πρεβέζης.

«Ἐθνικὴ σημαία κυματίζει ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τοῦ φρουρίου τῆς Πρεβέζης. Τὸ ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ ταγματάρχου τοῦ μηχανικοῦ Σπηλιάδου τμῆμα στρατοῦ μετὰ τῶν ὑπὸ τὴν διοίκησίν του ἐθελοντῶν Κρητῶν καὶ Ἠπειρωτῶν, ἀφοῦ ἐξεπλήρωσε γενναίως τὸ καθῆκόν του διεξαγαγὸν ἐν Νικοπόλει ἀγῶνα κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ἀπεγνωσμένως, πεισμόνως ἀντιστάντος, εἰσῆλθε σήμερον τὴν 2αν ὥραν μ. μ. εἰς τὴν πόλιν, γενόμενον ἐνθουσιωδέστατα δεκτὸν ὑπὸ τῶν κατοίκων Πρεβέζης.

«Παρεδόθησαν αἰχμάλωτοι 450 τακτικοὶ στρατιῶται μετὰ 40 ἀξιωματικῶν, καὶ 150 Τουρκαλβανοὶ συμπολεμήσαντες μετὰ τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ. Περιῆλθον εἰς χεῖράς μας πυροβόλα καὶ ἄλλο ὑλικὸν πολέμου. Ὁ ἐχθρὸς κατὰ τὸν χθεσινὸν ἀγῶνα ὑπέστη μεγάλας ἀπωλείας. Ἐκ τῶν ἡμετέρων ἐφονεύθησαν καὶ ἐτραυματίσθησαν 20, καὶ ἐπληγώθησαν 56.»

ΤΑ ΓΙΑΝΝΙΤΣΑ

Ἤδη ὁ Διάδοχος ἠδύνατο νὰ βαδίσῃ κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην. Ἐν τούτοις ἐθεώρησε σκόπιμον τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ, καθ' ὅσον μάλιστα ἐγνώσθη ὅτι ἐστάλησαν ἤδη νέαι ἐνισχύσεις. Διὰ τοῦτο ἐβάδισε κατὰ τῶν ὠχυρωμένων εἰς Γιαννιτσὰ ἰσχυρῶν ἐχθρικῶν δυνάμεων. Καὶ ὄντως οἱ Τοῦρκοι ἐνταῦθα ἀντέταξαν ζωηροτάτην ἀντίστασιν. Ἐπὶ δύο ἡμέρας ἐμάχετο ὁ στρατός μας πρὸς ἐκδίωξιν τοῦ ἐχθροῦ, ὅστις καὶ ἡττηθεὶς τὴν 21)3 Νοεμβρίου ἐτράπη εἰς φυγήν, ὁ δὲ Διάδοχος καὶ πάλιν τροπαιοῦχος κατέλαβε τὴν ἱερὰν ταύτην πόλιν τῶν Μωαμεθανῶν, κυριεύσας καὶ 22 πυροβόλα.

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΛΙΜΝΗΣ

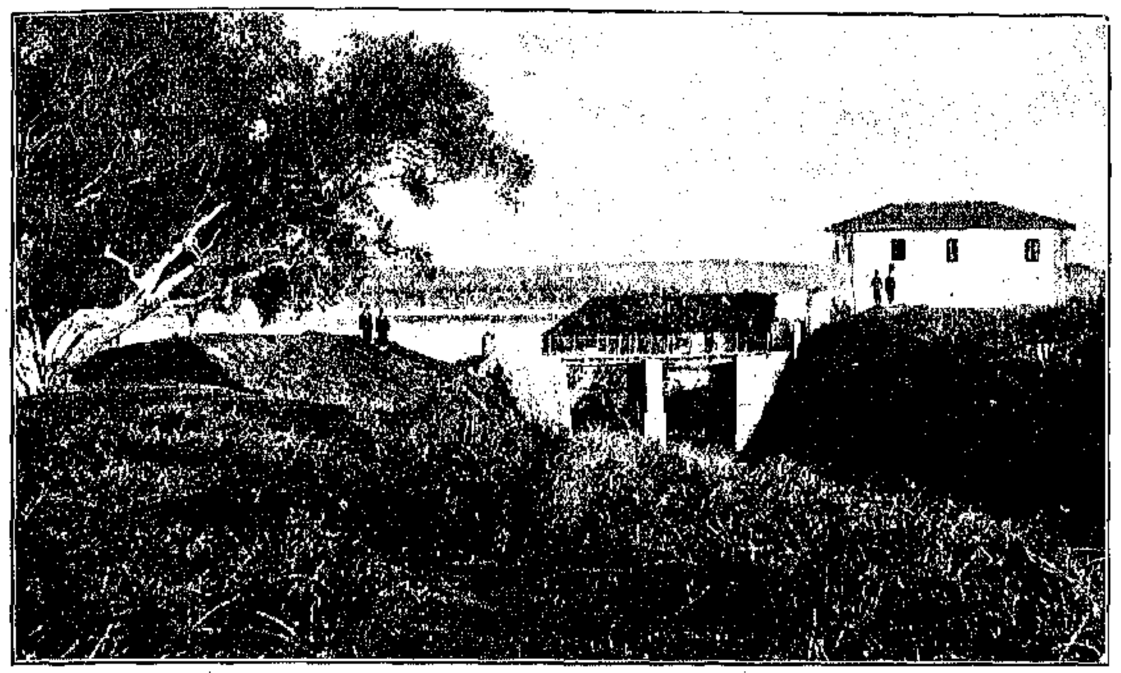

ΑΠΟ ΤΑΣ ΩΡΑΙΑΣ ΕΞΟΧΑΣ ΤΗΣ ΠΡΕΒΕΖΗΣ

Εἰς τὴν μάχην ταύτην διεκρίθησαν ἐν γένει καὶ τὸ πεζικὸν καὶ τὸ εὐζωνικὸν καὶ τὸ πυροβολικόν μας. Αἱ ἀπώλειαι τῶν Τούρκων ὑπῆρξαν μεγάλαι, καθόσον ὁ ἀριθμὸς τῶν νεκρῶν καὶ τραυματιῶν αὐτῶν ἀνῆλθεν εἰς 2,000. Κατ' αὐτὴν συνελάβομεν 500 αἰχμαλώτους. Ἐκ τῶν ἡμετέρων ἐφονεύθησαν καὶ ἐτραυματίσθησαν περὶ τοὺς πεντακοσίους, ἠνοίχθη ὅμως τελείως ἡ ὁδὸς πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην.

ΑΙ ΜΑΧΑΙ ΤΩΝ ΠΕΝΤΕ ΠΗΓΑΔΙΩΝ

Ἄξιαι ἰδιαιτέρας μνείας εἶναι αἱ πολυήμεροι μάχαι τῶν Πέντε Πηγαδίων, περὶ ὧν ἐγένετο ἤδη λόγος ἐν τοῖς ἔμπροσθεν.

Τὴν πολεμικὴν ἐπιχείρησιν τῆς Νικοπόλεως διεδέχθη ἐν Ἠπείρῳ σειρὰ πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων εἰς τὰ πολυθρύλητα Στενά. Ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς ἡμέρας ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἐμάχετο εἰς τὰς ὀχυρὰς τοποθεσίας κατὰ τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ, ἀνερχομένου εἰς πέντε περίπου χιλιάδας ἀνδρῶν. Οἱ ἐχθροὶ ἦσαν ὠχυρωμένοι εἰς τὰς κλιτύας τῶν στενῶν μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ δυνηθοῦν ν' ἀποκρούσουν τὴν προέλασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, διότι δὲν ἐφαντάζοντό ποτε ὅτι οἱ ἡμέτεροι θὰ κατελάμβανον ἑτέρας ἐπίσης ὀχυρὰς θέσεις, ἐξουδετεροῦντες οὕτω τὴν ἐκ τοῦ ἐδάφους ὑπεροχήν των. Ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς κατώρθωσε νὰ καταλάβῃ πρὶν ἀκόμη ἀρχίσουν αἱ ἀψιμαχίαι τὴν ὀροσειρὰν τῶν Ξηροβουνίων, ὅπου μάλιστα ἔφερε καὶ ὀρεινὸν πυροβολικόν. Τοῦτο θεωρεῖται μεταξὺ τῶν γνωριζόντων τὰ πράγματα ὡς μέγα κατόρθωμα, διότι ἐπὶ τῶν ἀποκρήμνων ἐκείνων κορυφῶν εἶναι δύσκολον νὰ ἀνέλθουν καὶ πεζοί. Ἡ ἐπιμονὴ ὅμως τοῦ ἀρχηγοῦ κ. Σαπουντζάκη καὶ τοῦ αὐτοπροσώπως διευθύνοντος τὰς πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις ἐπιτελετάρχου κ. Ἰωάννου κατώρθωσε καὶ τὸ θαῦμα τοῦτο.

ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΑΚΤΗΝ ΤΗΣ ΛΙΜΝΗΣ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ὁ Τουρκικὸς στρατός, ὅστις δὲν ἤλπιζέ ποτε ὅτι θὰ ἀνέλθῃ πυροβολικὸν εἰς τὰ Ξηροβούνια, ἐξεπλάγη ἅμα ἤκουσε τὸ πρῶτον πυροβόλον.

Κατὰ τὰς ἀλλεπαλλήλους συμπλοκὰς εἰς τὴν εἴσοδον τῶν Πέντε Πηγαδίων ἐφονεύθη ὁ λοχαγὸς Παραμυθιώτης.

Ἡ ἐπίθεσις τῶν ἡμετέρων ἦτο σφοδρά· τὸ δεξιὸν μάλιστα προὐχώρησεν ἐπὶ πολύ, τοῦτο δὲ ἠνάγκασε τοὺς Τούρκους νὰ ὑποχωρήσουν εἰς ἱκανὴν ἀπόστασιν, ὑποστάντες πολλὰς ἀπωλείας.

Κατὰ τὴν μάχην ταύτην ἐβαπτίσθη εἰς τὸ πῦρ καὶ ὁ Κρητικὸς τακτικὸς στρατός, μετασχόντος ἑνὸς τάγματος αὐτοῦ. Τὸ τάγμα τοῦτο τῶν Κρητῶν ὡς καὶ τμῆμα τοῦ ὑπὸ τὸν κ. Πολυμενάκον 15ου συντάγματος ἀπετέλει τὴν πρωτοπορείαν.

ΤΑ ΚΑΤΟΠΙΝ ΣΥΜΒΑΝΤΑ

Ἕτερα ἀξιομνημόνευτα γεγονότα εἶναι ἡ κατάληψις τῆς Χαλκιδικῆς μετὰ τοῦ Ἁγίου Ὄρους, τῆς Φλωρίνης καὶ τῆς Καστορίας, ἐν Ἠπείρῳ δὲ ἡ ἀπελευθέρωσις τοῦ ἱστορικοῦ Σουλίου τοῦ Ζαλόγγου, τοῦ Μετσόβου καὶ τῆς Χειμάρρας.

Ὁ Βαλκανικὸς πόλεμος ἐξακολουθεῖ, ὁ δὲ στρατός μας βαδίζει πρὸς τὰ Ἰωάννινα καὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν, περιάγων διὰ μέσου τῶν δαφνοστρώτων ὁδῶν τῶν ἀπελευθερωθεισῶν Ἑλληνικῶν πόλεων τῆς Ἠπείρου καὶ τῆς Μακεδονίας σελαγίζουσαν τὴν σημαίαν τοῦ σταυροῦ καὶ ἀναμένων τὴν θείαν εὐλογίαν ἐπὶ τῇ ἀποκτήσει τοῦ πατρογονικοῦ του ἐδάφους.

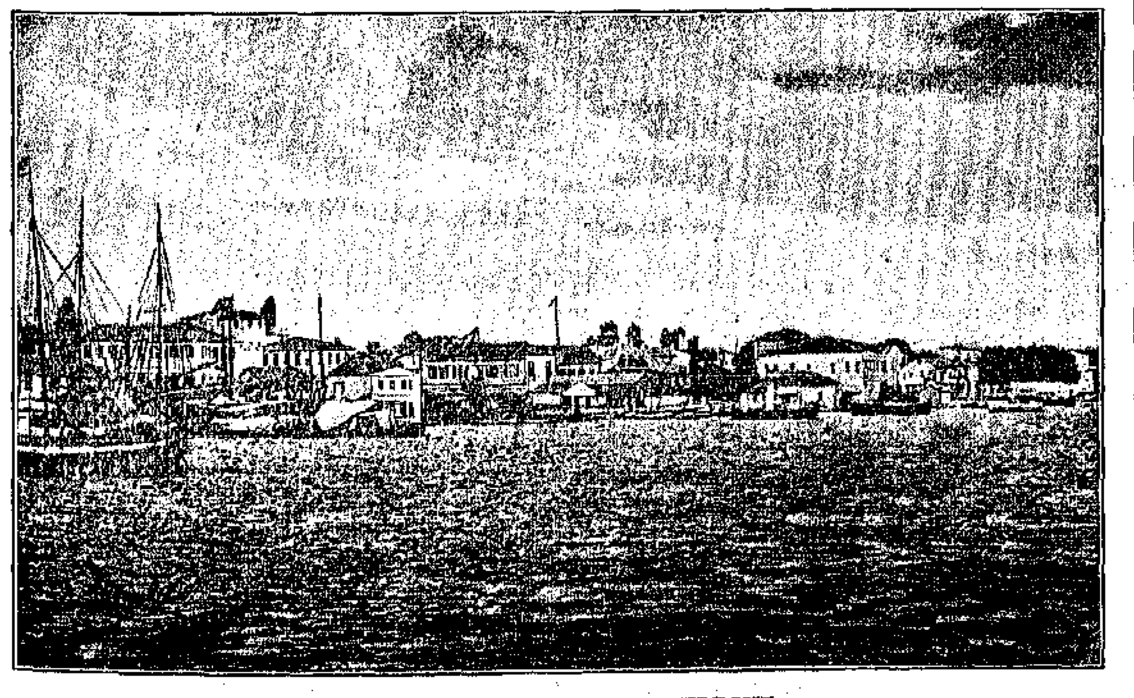

ΑΠΟΨΙΣ ΤΟΥ ΛΙΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΠΡΕΒΕΖΗΣ

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

«Τὸ μάτι νἄειναι ἀδάκρυτο νὰ μὴ θρηνάῃ τὸ στόμα
γι' αὐτοὺς ποῦ φύγαν σὰν ἀητοὶ κι' ἀφήσανε στὴν ποθητὴ
Μακεδονία τὸ σῶμα.»

Πέρα ἀπ' τὸ θεῖο τὸν Ὄλυμπο νικήτρια πάει ἡ Σημαία.
ὅλα εἶναι ἀθάνατα, ἱερὰ' ἐκεῖ εἶναι ὁ θάνατος χαρὰ
κι' ἡ θλίψη τόσο ὡραία!

Ὅλη τὴ νειότη ἐστείλαμε, Μακεδονία, σὲ σένα!
Γιὰ τὸ βωμό σου ξεκινοῦν τὰ πλάσματά μας νὰ γινοῦν
θυσία τὰ λατρευμένα!

Χιλιάδων χρόνων αἵματα μᾶς δένουνε μαζί σου.
καὶ τώρα ἀκόμη μιὰ φορὰ βάφουμε πάλι αἱματηρὰ
τὰ βότανα τῆς γῆς σου.

Κι' ἂν κάποτε τὸ σπίτι μας σκληρὰ τὸ κλείνει ἡ ὀρφάνεια,
δὲν τὸ γκρεμίζει ἡ συμφορά' ψηλὰ τὸ πᾶν κάποια φτερὰ
ψηλ ἁ τὸ πᾶν στὰ οὐράνια!

Καὶ ξαναζῇ τὸ πνεῦμά σου, Σπάρτη, τὸ αἰώνιο πάλι:
Γιὰ τὸ νεκρό της τὸ παιδὶ στολίζει ἡ μάνα μὲ κλαδὶ
μυρτιᾶς τὸ ἁγνὸ κεφάλι.

Κι' ἐνῷ στὸν πόνο ἀλύγιστο κρατάει τὸ τίμιο σῶμα,
μόνη ἡ ψυχή της περπατεῖ λιβάνι γιὰ νὰ πάῃ σκυφτὴ
στὸ ἐλεύτερό του χῶμα!

ΣΤ. ΔΑΦΝΗΣ

Η ΚΟΚΚΙΝΗ ΕΥΑ

ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Copyright, 1911, by the New York Herald Co. All rights reserved.

ΥΠΟ H. RIDER HAGGARD

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου).

—Ποῖον εἶναι τὸ ὄνομα καὶ ἡ Πατρίς, σοῦ τοῦ διακηρύττοντος ὅτι εἶσαι σωτήρ μου;...

— Εἶμαι ὁ Sir Οὖγος de Cressi ἐκ Dunwich τῆς Ἀγγλίας, εἶπεν ὁ Οὖγος ἀργὰ-ἀργά.

— Τῆς Ἀγγλίας... Ἔχω ἀκούση ἄλλοτε δι' αὐτὴν τὴν χώραν, καὶ διὰ τὸ Dunwich, ἔκαμεν ὁ μυστηριώδης ἄνθρωπος.

Καὶ μάλιστα, ἐξηκολούθησε, πηγαίνω ἤδη πρὸς τὰ ἐκεῖ, ἔχων νὰ συναντήσω μίαν παλαιάν μου γνωριμίαν. Ἀλήθεια, νεαρὲ ἱππότα, κύτταξέ με προσεκτικὰ καὶ εἰπέ μου, ποῖος εἶμαι;...

Ὁ Οὖγος τὸν παρετήρησε καὶ ἐκίνησε τὴν κεφαλήν του ἐν ἀμηχανίᾳ.

— Δὲν ἐνθυμοῦμαι, εἶπεν ἐν τέλει, ἂν σᾶς ἔχω ἴδῃ ποτε.

— Εἶναι ἀληθές, εἶπεν ὁ ἄνθρωπος. Ἀλλ' ἂν κυττάξῃς προσεκτικώτερα...

Τότε μία λάμψις ἐπέρασεν ἀπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ Οὔγου. Προσήλωσε τὸ βλέμμα του εἰς τὸν μυστηριώδη ξένον καὶ διὰ πρώτην φορὰν ἀντελήφθη ὅτι ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπέτων δύο ἀτέρμονες σειραὶ περιστερῶν, ὧν τὸ πτερύγισμα ἐπλήρου θορύβου τὴν ἤρεμον ἀτμόσφαιραν τῆς νυκτός.

Τότε ὁ νοῦς του ἐφωτίσθη διὰ μιᾶς ἀπὸ μίαν μακρυνὴν καὶ φοβερὰν ἀνάμνησιν.

Εἶσαι ὁ Μώργκ, εἶπε συνερχόμενος ἐν τέλει, εἶσαι ὁ Μώργκ, ὁ ἄγγελος τοῦ θανάτου, ὁ ἴδιος τὸν ὁποῖον ὁ πατὴρ Ἀρνόλδος εἶδεν εἰς τὴν μακρυνὴν χώραν ἣν ὁ κόσμος ὀνομάζει Κίναν ἢ Cathay...

— Ναί, διέκοψεν ὁ ἄνθρωπος μὲ φωνὴν βροντώδη καὶ ἠχηράν. Εἶμαι αὐτὸς τὸν ὁποῖον λέγεις. Καὶ ἐπειδὴ σὺ καὶ ὁ φίλος σου ἐκινήθητε εἰς ὑπεράσπισιν τοῦ Μώργκ, ὅστις εἶναι φίλος ὅλων τῶν ἀνθρώπων, καίτοι ἐκεῖνοι δὲν τὸ γνωρίζουν, διὰ τοῦτο αὐτὸς ὁ ἴδιος Μώργκ θὰ σᾶς εἶναι φίλος καὶ βοηθὸς εἰς ὅλην σας τὴν ζωήν...

Ταῦτα λέγων ὕψωσε τὰς χεῖράς του ὡς εἰς εὐλογίαν ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς τῶν δύο νέων.

«Εὐχαριστῶ», εἶπεν ὁ Οὖγος, μὴ γνωρίζων πῶς ἄλλως ν' ἀποκριθῇ.

— Καὶ τώρα, φίλοι, μὴ φοβεῖσθε, εἶπεν ὁ Μώργκ, καὶ ἂς προχωρήσωμεν εἰς τὴν πόλιν. Δότε μοι μόνον ἕνα μανδύαν ὡς αὐτοὺς τοὺς ὁποίους φορεῖτε, διότι ἡ ξενική μου ἐνδυμασία θὰ προεκάλει τὰ σχόλια τῶν διαβατῶν.

Ὁ ὑπηρέτης τοῦ Πρεσβευτοῦ ἀφήρεσε τὸν ἰδικόν του μανδύαν καὶ τὸν ἔδωκεν εἰς τὸν Μώργκ, οὕτω δὲ οἱ τέσσαρες ἄνδρες διηυθύνθησαν ἐκ νέου εἰς τὸ Πεδίον τοῦ Ἄρεως.

Εἰς αὐτὸ τὸ μέρος πρὸ ὀλίγου, εἶπεν ὁ Οὖγος εἰς τὸν Μώργκ, μᾶς ἠκολούθησαν δολοφόνοι τινὲς καὶ λησταὶ ἐξ αὐτῶν οἵτινες ἀφθονοῦσιν εἰς τὴν Βενετίαν.

— Μὴ φοβεῖσθε, εἶπεν ὁ μυστηριώδης ἄνθρωπος. Αὐτὴν τὴν στιγμὴν θέλετε νὰ ἐπιστρέψητε εἰς τὸ κατάλυμά σας, εἶπεν ἀμέσως, κατόπιν, ἐμβαθύνων εἰς τὰς σκέψεις των. Ἂς προχωρήσωμεν πρὸς τὴν ἀποβάθραν μιᾶς τῶν ἐδῶ διωρύγων, ὅπου ἡ ἄκατός σας θὰ περιμένῃ.

Ὁ μικρὸς ὅμιλος διῆλθε ταχὺς τὴν πλατεῖαν καὶ μετ' ὀλίγον εὑρέθη εἰς τὴν προκυμαίαν ὅπου τοὺς εἶχεν ἀποβιβάσῃ ὁ λεμβοῦχος, ὅστις τοὺς ἔφερεν ἀπὸ τοῦ μεγάρου τοῦ Sir Carleon.

Εὗρον ἐκεῖ τὴν ἄκατον ὄχι ὅμως καὶ τὸν λεμβοῦχόν των.

— Δὲν πειράζει, εἶπεν ὁ Μώργκ. Θὰ σᾶς μεταφέρω ἐγὼ εἰς τὸ οἴκημά σας καὶ κατόπιν θὰ μεταβῶ ὅπως ἐπισκεφθῶ τοὺς φίλους τοὺς ὁποίους ἔχω ἐδῶ.

Οἱ τέσσαρες ἄνδρες εἰσῆλθον εἰς τὴν ἄκατον ἥτις ὑπὸ τὴν στιβαρὰν κωπηλασίαν τοῦ Μώργκ ἀπεμακρύνθη γοργὴ εἰς τὸ βάθος τῆς διώρυγος γλυστρῶσα ἐπὶ τῶν σκοτεινῶν νερῶν. Ἡ νὺξ ἦτο δροσερωτέρα καὶ τὰ παράθυρα καὶ οἱ ἐξῶσται τῶν οἰκιῶν ἐφαίνοντο γεμᾶτοι μὲ κόσμον ἀναπνέοντα τὴν ζείδωρον αὔραν. Ἐπὶ τέλους ἔφθασαν εἰς τὴν μικρὰν προκυμαίαν τοῦ δρόμου ὁπόθεν εἶχον ἐνοικιάσει τὸ ἀκάτιόν των, καὶ ὁ Μώργκ, ὅστις τοὺς εἶχεν ὁδηγήσῃ ἐκεῖ, ὡς εἷς τῶν καλλιτέρων τῆς Βενετίας πλοηγῶν, ἐσταμάτησε καὶ εἶπεν:

— Οὖγε de Cressi καὶ σὺ Ριχάρδε τοξότα, ἀπόψε εἴδατε θαυμαστὰ πράγματα καὶ ἐκάματε ἕνα πολὺ περίεργον φίλον. Λοιπὸν ἡ συμβουλὴ τὴν ὁποίαν σᾶς δίδω εἶναι νὰ μὴ κάμητε εἰς κανένα λόγον διὰ τὰ συμβάντα τῆς ἀποψινῆς νυκτός. Ἀποχωριζόμεθα ἤδη καὶ δὲν θὰ συναντηθῶμεν εἰμὴ δύο φορὰς ἀκόμη καὶ τέλος μίαν τρίτην, ἥτις ὅμως θὰ εἶναι καὶ ἡ τελευταία. Ἴσως μὲ συναντήσητε καὶ ἄλλοτε, μὴ μοῦ ὁμιλήσητε ὅμως, καὶ ἀναμείνατε πάντοτε νὰ σᾶς ὁμιλήσω πρῶτος ἐγώ. Τώρα πηγαίνετε εἰς τὸν δρόμον σας καὶ μὴ φοβῆσθε τίποτε. Ὁ κόσμος θὰ βλασφημήσῃ ἴσως καὶ θὰ μὲ καταρασθῇ, σεῖς ὅμως νὰ γνωρίζετε ὅτι πάντοτε θὰ μ' ἔχετε βοηθόν.

Μὲ ἓν κίνημα βραδὺ ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὴν Ἀνατολὴν ἀπέσπασε τὸν μανδύαν τὸν ὁποῖον τοῦ εἶχε δανείσῃ τῶν δύο νέων ὁ συνοδός, καὶ καθήσας ἐκ νέου εἰς τὰς κώπας ἔνευσεν εἰς τοὺς τρεῖς νὰ ἀποβιβασθοῦν. Χωρὶς δισταγμὸν ἐκεῖνοι ἀπεβιβάσθησαν εἰς τὴν προκυμαίαν καὶ ὁ Μώργκ μὲ γοργὴν κωπηλασίαν ἀπεμακρύνθη εἰς τὸ βάθος τοῦ λιμένος.

— Ποῖος ἦτο ὁ τρομερὸς αὐτὸς ἄνθρωπος; ἠρώτησε τρέμων ὁ ὑπηρέτης τοῦ Ἄγγλου Πρεσβευτοῦ.

— Ὁ Θάνατος, ἀπήντησεν ὁ Οὖγος σοβαρῶς· ἀλλὰ σιωπή...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ'.

Εἰς τὸ Πεδίον τοῦ Ἄρεως.

Παρ' ὅλα τὰ γεγονότα τῆς νυκτὸς ὁ Οὖγος καὶ ὁ Dick μόλις φθάσαντες εἰς τὸ μέγαρον τοῦ Sir Carleon ἐκοιμήθησαν ὕπνον βαθὺν καὶ ἄνευ ὀνείρων. Τὴν πέμπτην καὶ ἡμίσειαν τῆς πρωΐας ὁ ἴδιος ὑπηρέτης τῆς Πρεσβείας, ὅστις τοὺς εἶχε συνοδεύσῃ εἰς τὴν περίεργόν των ἐκδρομήν, ἦλθε νὰ τοὺς ἐξυπνήσῃ.

Οἱ δύο φίλοι ἐγερθέντες ἐνεδύθησαν ἀμέσως. Καίτοι ἀκόμη πολὺ ἐνωρίς, ἡ ἡμέρα ἦτο ἐξαιρετικῶς θερμή.

Ὁ Οὖγος χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸν ἡτοιμάσθη διὰ τὴν μονομαχίαν του, ἀρχίσας μὲ τὴν πρωϊνήν του προσευχήν. Ὁ Dick τὸν ἠκολούθησε μηχανικῶς.

Μετ' ὀλίγον ἀμφότεροι κατῆλθον εἰς τὸ ἑστιατόριον, ὅπου ὁ Sir Carleon τοὺς ἀνέμενε.

— Πιστεύω ὅτι εὑρισκόμεθα καλά, ἱππότα Οὖγε, εἶπεν ὁ Πρεσβευτής, ἄλλως τε δὲν ἐξηγεῖται πῶς εἶσθε στὸ πόδι ἀπὸ τὰς ἑπτά. Ἐκάματε πολὺ καλά, ἀφοῦ ἡ σημερινή σας μονομαχία ἀφορᾷ ὄχι μόνον τὴν ἱπποτικήν σας ὑπόληψιν, ἀλλὰ καὶ τὴν τιμὴν τοῦ Βασιλέως σας καὶ ἡμετέρου αὐθέντου.

— Πράγματι, ἀπήντησεν ὁ Οὖγος, ἐκοιμήθην λαμπρά· καὶ σεῖς;

— Πολὺ ἄσχημα, πολὺ ἄσχημα. Δὲν ξεύρω τί παθαίνω εἰς τὴν Βενετίαν, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀήρ της αὐτὸς μοῦ φαίνεται δηλητηριασμένος. Κυττάξετε πόσον πρωῒ εἶναι καὶ πόσην ζέστην κάμνει ἀπὸ τώρα. Χθὲς τὴν νύκτα μάλιστα εἴχομεν καὶ ἓν φωτεινὸν μετέωρον, τὸ ὁποῖον βεβαίως δὲν θὰ εἴδατε.

— Περίεργον πρᾶγμα, πολὺ περίεργον, εἶπεν ὁ Οὖγος. Εἶμαι εὐτυχὴς διότι δὲν εἶδον τὸ μετέωρον, τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο νὰ μὲ ἐπηρεάσῃ ἐπικινδύνως κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν τῆς μάχης μου.

— Ὑπάρχουν καὶ ἄλλα περιεργότερα συμβάντα εἰς τὴν Βενετίαν, προσέθεσεν ὁ Ἄγγλος Πρεσβευτής. Οὕτω χθὲς τὴν νύκτα ἔφθασεν ἀπὸ τὴν Κύπρον ἓν ἀπὸ τὰ πλοῖά μας μὲ ὁλόκληρον τὸ πλήρωμά του νεκρόν. Εἷς μόνος ἄνθρωπος ἐπιβαίνει τοῦ σκάφους καὶ οὗτος, κατὰ τὴν γνώμην ἐκείνων οἵτινες τὸν εἶδον, εἶναι ὁ Διάβολος ἐνσαρκωμένος.

Οἱ λεμβοῦχοι τῆς Βενετίας ὅλην τὴν νύκτα κατεγίνοντο εἰς τὴν ταφὴν τῶν νεκρῶν τοῦ σκάφους τούτου, καὶ ἂν ἀκούσῃ κανεὶς τὰς ἐξηγήσεις θὰ φρίξῃ. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἀπέθανον ἀπὸ ἀσθένειαν τὴν ὁποίαν κανεὶς δὲν δύναται νὰ ἐξηγήσῃ. Εἴθε νὰ μὴ εἶναι μεταδοτική... Ἀλλ' ἂς φάγωμεν πρὶν ἢ μᾶς προλάβῃ ἡ ζέστη. Εἰς τὰς ὀκτώμισυ πρέπει νὰ εἴμεθα εἰς τὸ Πεδίον τοῦ Ἄρεως. Ἐν τῷ μεταξὺ θὰ σᾶς ἐξηγήσω τοὺς κανόνας τῶν Ἐνετικῶν μονομαχιῶν.

Μετὰ τὸ πρόγευμα ὁ Οὖγος ἀκολουθούμενος ὑφ' ἑνὸς εὐγενοῦς Ἐνετοῦ, σταλέντος ὑπὸ τοῦ Δόγη ὅπως συνοδεύσῃ αὐτόν, καὶ μεταφέρῃ τὴν πανοπλίαν του εἰς τὸ Πεδίον τοῦ Ἄρεως, κατῆλθεν εἰς τὴν γόνδολαν τῆς Πρεσβείας μετὰ τοῦ Dick καὶ τοῦ Πρεσβευτοῦ. Κατόπιν μιᾶς συντόμου κωπηλασίας, ἥτις ὅμως ἐφάνη εἰς τὸν Οὖγον ὁλόκληρος αἰών, ἔφθασαν εἰς τὸν τόπον τῆς μονομαχίας, ὅπου εἶχον ἤδη ἀρχίσῃ νὰ συρρέουν οἱ θεαταὶ κατὰ χιλιάδας.

Ἐκεῖ τοὺς ὑπεδέχθησαν κήρυκες τοῦ Δόγη, οἵτινες μὲ σαλπίσματα πολεμικὰ τοὺς ἐπέρασαν διὰ τοῦ μέσου τῆς εὐρείας πλατείας εἰς ἓν περίπτερον, ὅπου ὁ Οὖγος θὰ ὡπλίζετο καὶ θὰ ἡτοιμάζετο διὰ τὴν μάχην.

Ὅταν ἐτελείωσαν αἱ παρασκευαί των, εἷς ὑπάλληλος ἔφερε τὸν ἵππον τοῦ Οὔγου, οὗτος δὲ χωρὶς νὰ βραδύνῃ ἵππευσε τὸ ζῷον. Μία μακρὰ λόγχη τοῦ ἐδόθη ὡσαύτως καὶ μετ' ὀλίγον, περὶ τὴν ἐνάτην ὥραν, ἓν παρατεταμένον σάλπισμα ἀνήγγειλεν ὅτι ἡ μονομαχία ἐπρόκειτο νὰ ἀρχίσῃ.

Ὁ Οὖγος προέβαλεν εἰς τὴν κονίστραν ἔφιππος καὶ πάνοπλος, ἀκολουθούμενος ἀπὸ τὸν Dick, ὅστις ἦτο πεζός.

Τὸ εὐρύτατον ἀμφιθέατρον ἦτο μεστὸν κόσμου, περιέργου καὶ φιλοθεάμονος. Εἰς τὴν τιμητικὴν ἐξέδραν ὁ Δόγης Δάνδολος περιεστοιχίζετο ὑφ' ὅλης του τῆς αὐλῆς.

Φθάσαντες πρὸ τῆς Δογικῆς ἐξέδρας, ὁ Οὖγος καὶ ὁ Dick ὑπεκλήθησαν εὐσεβάστως καὶ ἐδέχθησαν τοῦ Ἄρχοντος τὸν ἀντιχαιρετισμόν. Ἔπειτα ἓν ἄλλο σάλπισμα ἤχησε καὶ ἀπὸ τοῦ ἄλλου ἄκρου τῆς Πλατείας προέβαλεν ὁ Acour φέρων λαμπρὰν πανοπλίαν καὶ ἱππεύων θαυμάσιον ἵππον.

Εἷς γιγαντιαίων διαστάσεων Ἑλβετὸς σωματοφύλαξ τὸν ἠκολούθει πεζῇ, προφανῶς διὰ ν' ἀμυνθῇ κατὰ τῶν ἐπιθέσεων τοῦ Dick.

Τὸ πλῆθος ἐδέχθη μὲ ζητωκραυγὰς τὸ δεύτερον τοῦτο ζεῦγος καὶ αἱ τελευταῖαι λεπτομέρειαι τῆς μονομαχίας ἔμειναν ὅπως διακανονισθῶσιν.

Κατὰ τὰ ἔθιμα τῆς Βενετίας, οἱ ὑπηρέται τῶν δύο εὐγενῶν θὰ συνεπλέκοντο πρῶτοι. Ὁ Dick κατὰ συνέπειαν θὰ εἶχε νὰ κτυπηθῇ μὲ τὸν σωματοφύλακα τοῦ Acour, ὀνόματι Ἀμβρόσιον. Θὰ ἐμονομάχουν πεζῇ μὲ μαχαίρας καὶ πελέκεις.

Περὶ τὴν δεκάτην ὥραν, οἱ δύο ἀντίπαλοι ἦσαν ἕτοιμοι, καὶ σταθέντες ἀπέναντι ἀλλήλων ἀνέμενον τὸ σάλπισμα τῆς συμπλοκῆς. Τοῦτο δὲν ἐβράδυνε. Ὁ Dick τὸ ἤκουσε χωρὶς νὰ κινηθῇ ἀπὸ τὴν θέσιν του. Ὁ Ἀμβρόσιος πρὸ τῆς ἀπαθείας τοῦ ἀντιπάλου του ἐπροχώρησε, καὶ ἐκστομίζων φοβερὰν ὕβριν ὕψωσε τὸν πέλεκύν του καὶ τὸν κατέφερε κατὰ τοῦ ἐχθροῦ του. Ὁ Dick ἀπέφυγε τὸ κτύπημα διὰ κλίσεως ἐπιτυχοῦς.

Ὁ Ἑλβετὸς ἐπροχώρησε τολμηρότερος τὴν φορὰν ταύτην καὶ κατέφερε τὸν πέλεκύν του, ὅστις ὅμως ἐκτύπησε τὸν θώρακα τοῦ Dick, χωρὶς νὰ θίξῃ τὸν ἴδιον.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ Dick ὑπεχώρησε πρὸ τοῦ ἀντιπάλου του, ὀπισθοχωρῶν δρομαίως.

— Φοβᾶται!... ἐφώναξε τὸ πλῆθος. Εἶναι δειλὸς ὁ Ἄγγλος! Εἶναι δειλός!...

Ἀκούων τὰς κραυγὰς τοῦ πλήθους ὁ Dick ἀντὶ νὰ σταματήσῃ ἤρχισε νὰ τρέχῃ γρηγορώτερα ἐνώπιον τοῦ διώκτου του. Ὁ μεγαλόσωμος Ἑλβετὸς κραδαίνων τὸν πέλεκύν του ἤρχισεν ἤδη νὰ φωνάζῃ θριαμβευτικῶς, προβλέπων ὡς βεβαίαν τὴν νίκην. Ἡ καταδίωξις αὕτη διήρκεσεν ἐπί τινα λεπτὰ πρὸς μεγάλην ἀπορίαν πάντων, μὴ ἐξαιρουμένου οὐδ' αὐτοῦ τοῦ Οὔγου, ὅτε αἴφνης ὁ Dick ἐκλονίσθη καὶ ἔπεσεν. Ὁ διώκτης του ἐρχόμενος ὀλίγα βήματα κατόπιν του, ἐσκόνταψεν ἐπ' αὐτοῦ ὁρμητικῶς καὶ ἐκυλίσθη καὶ ἐκεῖνος εἰς τὸ χῶμα. Αὐτοστιγμεὶ σχεδὸν ὁ Dick εὑρέθη ὄρθιος καὶ μὲ ἓν πήδημα ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ κατακειμένου ἐχθροῦ του. Τινὲς ἐνόμισαν ὅτι θὰ τὸν ἐφόνευεν, ἐκεῖνος ὅμως ἠρκέσθη νὰ τοῦ καταφέρῃ μερικὰ ἰσχυρότατα λακτίσματα εἰς τὴν κεφαλήν, ἀναγκάσας αὐτὸν νὰ ἐγερθῇ ἐπὶ τέλους.

Ὁ Ἑλβετὸς ὅμως, πίπτων, εἶχε χάσῃ τὴν ἀσπίδα του καὶ ἔχων τὰς δύο χεῖρας ἐλευθέρας ἥρπασε δι' αὐτῶν τὸν πέλεκύν του καὶ ἐπετέθη κατὰ τοῦ Dick. Ἀλλ' ὁ Ἄγγλος ἀπέφυγε τὸ κτύπημα καὶ ἁρπάσας τὸν ἀντίπαλόν του ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ τοῦ κατέφερε μερικὰ κτυπήματα τόσον ἰσχυρὰ καὶ ἐν ταὐτῷ τόσον ραγδαῖα, ὥστε ἀφῆκε τὰ ἴχνη τοῦ ἰδικοῦ του πελέκεως ζωηρότατα ἐπὶ τῆς λαμπρᾶς τοῦ Ἑλβετοῦ πανοπλίας. Ὁ γίγας ἦτο ἰσχυρὸς ἀνήρ, ἦτο ὅμως προφανὲς ὅτι τὸ πρὸ ὀλίγου τρέξιμον καὶ ἡ μετ' αὐτὸ ἐπίθεσις τὸν εἶχον κουράσῃ. Ἦτο ἡ στιγμὴ τὴν ὁποίαν ἀνυπομόνως ἐπερίμενεν ὁ Dick, ὅστις τώρα ἐρρίφθη ἀκράτητος κατὰ τοῦ ἐχθροῦ του. Καὶ τότε ὁ κόσμος, ὁ πληρῶν τὸ εὐρύτατον πεδίον, εἶδεν ἓν θέαμα παράδοξον καὶ διὰ τὴν Βενετίαν πρωτοφανές.

Ὁ Dick ἐκτύπα τὸν Ἀμβρόσιον οὐχὶ μὲ τὸ ὀξὺ ἀλλὰ μὲ τὸ πλατὺ μέρος τοῦ πελέκεώς του, ὡς τινάζει κανεὶς τάπητα.

Ὑπὸ τὰ πλήγματα αὐτὰ ὁ γίγας ἤρξατο νὰ ὑποκύπτῃ ὠρυόμενος ἀπὸ τὸν πόνον μέχρις ὅτου εἰς ἓν τελευταῖον κτύπημα ἔπεσε κάτω σχεδὸν τελείως ἀναίσθητος.

Ὁ Dick ὥρμησεν ἤδη καὶ μὲ μίαν ταχεῖαν κίνησιν ἀφήρεσε τὸ κράνος ἀπὸ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἐχθροῦ του. Ὅλοι ἐσιώπησαν, νομίζοντες ὅτι ἦτο ἕτοιμος νὰ τοῦ καταφέρῃ τὸ θανάσιμον κτύπημα. Ἀλλ' ὁ Ἄγγλος ἀφήρεσε μετ' ὀλίγον τὴν πανοπλίαν τοῦ συντετριμμένου του ἀντιπάλου καὶ ἀνεγείρας αὐτόν, τὸν ἔσυρε πρὸ τοῦ Δόγη.

—Ἡ Ὑμετέρα Ἐκλαμπρότης, εἶπεν, ἂς εἶναι μάρτυς ὅτι κατέβαλα αὐτὸν τὸν ἀχρεῖον καὶ ὅτι ἠδυνάμην νὰ τὸν φονεύσω. Τὸν ἀφήνω ὅμως νὰ ζήσῃ διὰ νὰ ἐνθυμῆται αὐτὸ τὸ ξυλοκόπημα ἐφ' ὅσον ζῇ καὶ ὑπάρχει...

Ὁ Δόγης, εἰς ὃν αἱ λέξεις αὗται μετεφράσθησαν ἁρμοδίως, ἐνέκρινε τὸν Dick, καὶ μὲ μίαν χειρονομίαν ἔδειξεν ὅτι ὁ ἀγὼν τῶν δύο σωματοφυλάκων ἠδύνατο νὰ θεωρηθῇ λήξας.

Ὁ Dick καὶ ὁ Ἀμβρόσιος ἀπεσύρθησαν. Οἱ χρυσόσπαστοι αὐλικοὶ εἰς τὸ θεωρεῖον τῶν ἐπισήμων ἐφάνησαν ἀμέσως, ζωηραίνοντες ἐκ τῆς προσδοκίας τῆς μονομαχίας τοῦ Acour μὲ τὸν Οὖγον.

Ὁ κόμης ὀλίγον πρὶν ἢ κατέλθῃ εἰς τὴν κονίστραν ἔφερε διὰ τῶν ὑπασπιστῶν του τὴν ἔνστασιν ὅτι ἡ θερμότης τῆς ἡμέρας εἶχεν ἀρχίσῃ νὰ γίνεται ἀνυπόφορος καὶ ἐζήτησε ν' ἀναβληθῇ ἡ μονομαχία.

Ὁ Οὖγος ἀπέρριψε τὴν πρότασιν τοῦ ἀντιπάλου του, καὶ ὁ Δόγης, ὅστις δὲν ἦτο ὑπομονητικώτερος τῶν αὐλικῶν του, ἐπρότεινε ν' ἀρχίσῃ ἀμέσως ὁ μεταξὺ τῶν δύο εὐγενῶν ἀγών.

Αἱ σάλπιγγες ἤχησαν ἐκ νέου. Ὁ Acour συνοδευόμενος ἀπὸ τοὺς φίλους του κατῆλθεν εἰς τὴν κονίστραν, ἐφ' ὅσον ὁ Dick ἐπεθεώρει διὰ μίαν τελευταίαν φορὰν τὴν πανοπλίαν τοῦ Οὔγου.

Ἤδη ἡ ἀτμόσφαιρα εἶχε καταστῇ ἀνυπόφορος.

Ὁ ἥλιος εἶχε σκοτισθῇ, καὶ ἓν μαῦρον νέφος βαρὺ καὶ αὐχμηρὸν ἐφαίνετο ὡς νὰ κατήρχετο ἀπὸ τὸν οὐρανὸν πρὸς τὴν καίουσαν γῆν, ἐνῷ ὄγκοι μεγάλοι ὑδρατμῶν ἤρχοντο ἀπὸ τὴν θάλασσαν ὡς κύματα σιγηλὰ καὶ βαρέα. Πλήρης ἠρεμία ἐν τούτοις ἐπεκράτει εἰς τὸν ἀέρα.

— Ἂν εἶναι νὰ μονομαχήσουν, ἂς σπεύσουν, εἶπεν εἷς θεατής, πρὶν ἢ ἐκσπάσῃ ἡ καταιγίς...

Τὸ πρῶτον σάλπισμα ἀντήχησε καθαρὸν καὶ διαυγές, καὶ οἱ ἵπποι τῶν δύο μονομάχων προσεκομίσθησαν. Εἰς τὸ δεύτερον σάλπισμα, οἱ ἀντίπαλοι εἶχον ἱππεύσῃ καὶ ἔλαβον θέσιν. Τὸ τρίτον σάλπισμα δὲν ἐπρόφθασε ν' ἀκουσθῇ, ὅτε ὁλόκληρος ἡ σκηνὴ τοῦ Πεδίου τοῦ Ἄρεως, μὲ τοὺς μονομάχους καὶ τὰς χιλιάδας τῶν θεατῶν, ἐσκοτίσθη ὡς νὰ ἔγεινεν αἰφνιδίως νύξ.

Εἰς μίαν στιγμὴν ὁ Dick εὑρέθη παρὰ τὸν Οὖγον.

—Αὐθέντα, εἶπεν, αὐτὴ εἶναι ἡ συντέλεια τοῦ κόσμου. Ἂς τὴν ἀντιμετωπίσωμεν μαζὺ ἄφοβοι καὶ θαρραλέοι ὡς ἄνδρες.

— Ἀλήθεια, εἶπε μὲ φωνὴν ὑπόκωφον ὁ Οὖγος ἐν μέσῳ τῆς ἐκραγείσης καταιγίδος. Εἶναι ἡ συντέλεια τοῦ κόσμου, καὶ ὁ Μώργκ ἀνοίγει τώρα τὰς θύρας τοῦ παραδείσου καὶ τῆς κολάσεως. Ὁ Θεὸς ἂς μᾶς φυλάττῃ!..

Οὕτως ἀμφότεροι ἔμειναν ἀκίνητοι ἐκεῖ, ἀκούοντες τὰς ἀπεγνωσμένας οἰμωγὰς καὶ τὰς δεήσεις τοῦ πανικοβλήτου πλήθους. Ὁ Dick ἐκράτει τὸν ἵππον τοῦ Οὔγου ἀπὸ τοὺς χαλινούς.

Ὀλίγα λεπτὰ ἐπέρασαν. Ἔπειτα, ὀλίγον τὸ σκότος διεσκεδάσθη, ὑποχωροῦν ὄχι εἰς τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, ἀλλ' εἰς μίαν λάμψιν προφυρᾶν, ἥτις ἐπλήρωσε τὸν ἀέρα καὶ προσέδωκεν εἰς ὅλα τ' ἀντικείμενα τοῦ αἵματος τὸ χρῶμα.

— Σιγὰ-σιγὰ τὸ φῶς αὐτὸ ἀπέβη ζωηρότερον, καὶ διὰ μέσου αὐτοῦ οἱ δύο φίλοι ἐπανεῖδον τὸ εὐρὺ ἀμφιθέατρον μὲ τὸν πολὺν κόσμον, ὅστις, ἀντὶ νὰ προσέχῃ πλέον εἰς τὰς λεπτομερείας τῆς μονομαχίας, εἶχεν ὑψώσῃ τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ προσηύχετο.

Τὸ βλέμμα ἐν τούτοις τοῦ Οὔγου καὶ τοῦ Dick, δὲν προσηλώθη εἰς τὸ πλῆθος, ἀλλ' εἰς μίαν μορφὴν γνωστήν, ἥτις ἐστέκετο εἰς τὸ μέσον τῆς Πλατείας, ἐκεῖ ὅπου πρό τινων μόλις στιγμῶν ἵστατο ὁ Acour.

Ἡ μορφὴ τὴν ὁποίαν οἱ δύο φίλοι ἔβλεπον ἀνῆκεν εἰς ἕνα ἄνδρα ὑψηλοῦ ἀναστήματος, φέροντα ποδήρη κίτρινον μανδύαν καὶ σκοῦφον τοῦ αὐτοῦ χρώματος μὲ πορφυροῦν λοφίον. Εἰς τοὺς πόδας ὁ ἀνὴρ οὗτος ἔφερε λευκὰ σανδάλια, ὡσαύτως δὲ λευκὰ χειρόκτια ἐκάλυπτον τὰς χεῖράς του. Μὲ τοὺς βραχίονας ἐσταυρωμένους ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ τὸ βλέμμα προσηλωμένον εἰς τὸ ἔδαφος, ὁ τρομερὸς ἐκεῖνος ἄνθρωπος, ἔκαμνε τὴν ἐντύπωσιν φαντάσματος ἀπαισίου. Μέσα εἰς ὅλον ἐκεῖνο τὸ πλῆθος δὲν ὑπῆρξε κανεὶς ὁ ὁποῖος νὰ μὴ εἶδε τὴν φρικαλέαν ἐκείνην φυσιογνωμίαν. Καὶ ἀπὸ δεκάδας χιλιάδων στηθῶν ἠγέρθη ἀμέσως μία θύελλα φωνῶν τρόμου καὶ μίσους.

— Εἶναι ὁ φονεύς, ὁ κακοῦργος! φονεύσατέ τον!...

Ὁ ἄνθρωπος τότε ὕψωσε τοὺς ὀφθαλμούς του καὶ εἶδε τὸ πλῆθος. Ἔπειτα κύψας ἔλαβεν ἐκ τοῦ ἐδάφους μίαν λόγχην ὡς ἐκείνην τὴν ὁποίαν πρὸ ὀλίγου ἐκράτει ὁ Acour, ὕψωσεν αὐτὴν καὶ ἔδειξε τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ ὁρίζοντος καὶ κατόπιν, ἀτενίζων εὐθὺς πρὸς τὴν ἐξέδραν τοῦ Δόγη, τὴν ἐξεσφενδόνισεν εἰς τὸ ἄπειρον μὲ κίνησιν ταχεῖαν.

Ἡ λόγχη ἔπεσε γοργῶς καὶ ἐνεσφηνώθη εἰς τὸ ἔδαφος. Ἀλλὰ τότε ἡ ἐκ τῆς θαλάσσης ὁμίχλη ἦλθε πυκνοτέρα καὶ τὴν περιετύλιξε, καὶ ὅταν ἔπειτα ἀπὸ μίαν στιγμὴν ἐκαθάρισεν ὁ ὁρίζων ἄνθρωπος καὶ λόγχη εἶχον ἐξαφανισθῇ ἐκ τοῦ μέσου.

Ὁ ἥλιος προέβαλεν ἐκ νέου διὰ μέσου τῶν νεφῶν. Τὸ αἱματόχρουν φῶς ὑπεχώρησεν εἰς τὴν φεγγοβολίαν τῆς ἡμέρας, καὶ ὁ λαός, μὴ πιστεύων ἀκόμη ὅτι τὸ θέαμα τὸ ὁποῖον εἶχεν ἴδει ἦτο πραγματικότης, ἐστράφη πρὸς τὴν κονίστραν, ζητῶν τοὺς δύο μονομάχους. Ὁ Οὖγγος ἦτο ἐκεῖ ἀλλ' ὁ ἀντίπαλός του κόμης Acour καὶ Signor di Cattrina εἶχε χαθῆ ἐκ τοῦ μέσου. Ἡ εὐγένεια τῆς Βενετίας ἀνεστατώθη. Ἱππόται καὶ ἀξιωματικοὶ ἀνεστατώθησαν. Ὁ Δόγης ἠγέρθη καὶ ἔδωκε διαταγὰς εἰς τοὺς σωματοφύλακάς του.

— Ποῦ εἶναι ὁ κόμης Acour; ἠρώτησε μὲ φωνὴν στεντορείαν ὁ Οὖγος.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἀνεκοινώθη ὅτι ὁ ἀντίπαλός του, ἐπωφεληθεὶς τῆς ταραχῆς, εἶχε διαφύγῃ.

Τότε ὁ Οὖγος ἐπλησίασεν εἰς τὴν ἐξέδραν τοῦ Δόγη. Πρὶν ὅμως προφθάσῃ νὰ εἴπῃ λέξιν, ὁ Ἐνετὸς ἄρχων ἠγέρθη.

— Ἄρχοντες καὶ Λαὲ τῆς Βενετίας, εἶπεν. Ὁ Signor di Cattrina ἔφυγεν ἀπὸ τὸ πεδίον τῆς τιμῆς. Τοῦτο ἀρκεῖ. Τὸ ὄνομά του ἀπαλείφεται ἀπὸ τὴν χρυσῆν Βίβλον τῆς Βενετίας, καὶ ὁ Οἶκός του θεωρεῖται ὡς μὴ ὑπάρχων. Ἀκόμη περισσότερον, ὁ ἀντίπαλός του Οὖγος de Cressi ἀνακηρύσσεται νικητὴς μιᾶς μάχης ἀναιμάκτου καὶ τὸ γεγονὸς θὰ γραφῇ εἰς τὰ βιβλία τῆς Δημοκρατίας.

Ὁ Οὖγος δὲν ἐπρόφθασε νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν Δόγην. Ἡ γῆ ἐσείετο ἤδη ὑπὸ τοὺς πόδας του. Ἦτο ὁ μεγαλείτερος σεισμὸς τὸν ὁποῖον ἔβλεπεν ἀπὸ τῆς ὑπάρξεώς της ἡ Βενετία. Μὲ τὴν πρώτην δόνησιν, ὁ Οὖγος ἐπήδησεν ἀπὸ τὸν ἵππον του, ὅστις ἀπαλλαγεὶς τοῦ φορτίου ἔφυγεν ὡς ἀφηνιασμένος.

Εἰς τὴν δευτέραν δόνησιν, αἱ ἐξέδραι τῆς πλατείας κατέρρευσαν μετὰ πατάγου, συμπαρασύρουσαι τὸ πλῆθος τὸ ὁποῖον φωνάζον ὡς μαινόμενον ἔτρεχε πρὸς τὰς ἐξόδους.

Μία τρίτη δόνησις καὶ ἡ συντέλεια τοῦ κόσμου θὰ ἐνόμιζέ τις ἐπῆλθε πλήρης. Ἡ γῆ ἐχόρευεν ἀπαισίως, ὁ οὐρανὸς ἔρριπτεν ἐπ' αὐτῆς τὰ σύννεφά του, καὶ ὡς νὰ μὴ ἔφθανον αὐτὰ ἡ θάλασσα τοῦ λιμένος, ὀρθουμένη εἰς ἓν τεράστιον κῦμα, ἐπήρχετο κατὰ τοῦ ἀλλόφρονος πλήθους. Ἡ φυγὴ ἦτο ἤδη γενική, καὶ μεταξὺ τῶν φευγόντων ἀσυναισθήτως παρεσύρθησαν ὁ Dick καὶ ὁ Οὖγος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'.

Ὁ θάνατος εἰς τὸ ἔργον.

Μετ' ὀλίγον ὁ Οὖγος ἐσταμάτησε μὲ τὸν σύντροφόν του ὀπίσω ἀπὸ ἕνα καταρρεύσαντα τοῖχον.

—Τὸ κῦμα ἔχασε τὴν δύναμίν του, εἶπεν ὁ Οὖγος, δεικνύων τὴν ὑποχωροῦσαν θάλασσαν, ἥτις ἀφρίζουσα ἀπεσύρετο φέρουσα μαζύ της χιλιάδας πνιγμένων καὶ πνιγομένων ἀνθρώπων. Ἔχομεν καθῆκον νὰ ἴδωμεν τί ἀπέγεινεν ὁ Sir Geoffrey. Θὰ εἶναι ἐντροπὴ ἂν τὸν ἀφήσωμεν ν' ἀποθάνῃ ὑπὸ τὰ ἐρείπια καὶ τὰ κρημνίσματα.

Ὁ Dick συγκατένευσεν, οὕτω δὲ οἱ δύο ἔφθασαν κατόπιν μικρᾶς πορείας εἰς τὰ ἐρείπια τῆς ἐξέδρας ὅπου πρὸ ὀλίγων στιγμῶν εἶχον ἀφήσῃ τὸν Ἄγγλον Πρεσβευτὴν συνομιλοῦντα μετὰ τοῦ Δόγη. Τὸ πλῆθος ἐκεῖ γύρω εἶχεν ἤδη ἐπαισθητῶς ἀραιωθῇ. Ἄλλοι προσεπάθουν ν' ἀποσύρουν τοὺς ὑπὸ τὰ κρημνίσματα ταφέντας φιλτάτους των.

Ὁ Οὖγος καὶ ὁ Dick ἔσπευσαν νὰ ἐξαγάγουν μερικοὺς ἀπὸ τοὺς δυστυχεῖς ἐκείνους ἀπὸ τὰ ἐρείπια, χωρὶς ὅμως νὰ εὕρουν ἐπί τινα χρόνον ἴχνη

τοῦ Sir Geoffrey. Ἐπὶ πλέον αἱ οἰμωγαὶ τῶν ἄλλων τραυματιῶν, πληροῦσαι τὸν ἀέρα, δὲν ἄφηναν ν' ἀκουσθῆ τοῦ γέροντος Πρεσβευτοῦ ἡ φωνή.

Αἴφνης ὅμως ὁ Dick ἐνόμισεν ὅτι ἤκουσε κάποιον νὰ ζητῇ βοήθειαν ἀγγλιστί. Οἱ δύο φίλοι ἔσπευσαν καὶ ὑπὸ τὰ ἐρείπια τῆς Δογικῆς ἐξέδρας εὗρον τὸν Sir Geoffrey Carleon, μόλις ἀναπνέοντα.

Ἐντὸς ὀλίγων στιγμῶν τὸν ἐξήγαγον ἀπὸ τὰ συντρίμματα, τὸν ἔφεραν εἰς τὰς αἰσθήσεις του μὲ ὀλίγον ὕδωρ, τὸ ὁποῖον κατὰ τύχην εὗρον ἐκεῖ που καὶ τοποθετήσαντες αὐτὸν ἐπὶ μιᾶς σανίδος τὸν μετέφεραν εἰς τὴν μικρὰν προκυμαίαν, ὅπου εὗρον μίαν ἄκατον, τὸν ἔθεσαν ἐντὸς αὐτῆς καὶ σιγά-σιγὰ διηυθύνθησαν εἰς τὴν Πρεσβείαν, ὅπου ἔφθασαν ἀφοῦ ἐπέρασαν διὰ μέσου τῶν κρημνισμάτων ἑνὸς σεισμοῦ, στοιχίσαντος εἰς τὴν Βενετίαν δέκα χιλιάδας ψυχάς... Ἐκεῖ ὅμως ἄλλη δυσάρεστος ἔκπληξις ἀνέμενεν αὐτούς.

Ἡ Λαίδη Carleon καταληφθεῖσα ὑπὸ μιᾶς ἀνεξηγήτου καὶ περιέργου ἀσθενείας κατέκειτο σχεδὸν ἀναίσθητος ἐπὶ τῆς κλίνης της, ἐνῷ ἄφθονον αἷμα ἔρρεεν ἐκ τοῦ στόματος καὶ τῶν ὤτων της.

Εἷς ἰατρός, τυχαίως διερχόμενος ἐκεῖθεν, ἐκλήθη ὅπως ἐπισκεφθῇ τὴν Πρέσβειραν.

Ὁ Sir Carleon ἠρώτησε ποία ἦτο ἡ ἀσθένεια τῆς συζύγου του. Ὁ ἰατρὸς ἀπήντησεν ὅτι δὲν ἐγνώριζεν, ὅτι ποτέ του δὲν εἶχεν ἴδῃ παρομοίαν ἀσθένειαν, καὶ ὅτι κατὰ τὴν ἰδίαν ἡμέραν τρεῖς ἄλλοι ἀσθενεῖς του ἀπέθανον ἐξ αὐτῆς, δέκα λεπτὰ μετὰ τὴν πρώτην προσβολήν.

Ἡ γηραιὰ δέσποινα ἐβράδυνε νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰς αἰσθήσεις της. Μίαν στιγμὴν μόνον ἀνοίξασα τοὺς ὀφθαλμούς της καὶ ἰδοῦσα τὸν σύζυγόν της πλησίον κατακείμενον ἠρώτησεν:

— Τί ἔχεις;... Μοὶ εἶπον ὅτι ἐφονεύθης κατὰ τὸν σεισμόν, ἀλλὰ Δόξα τῷ Θεῷ ἐψεύδοντο. Εἶσαι ἀσθενής;...

— Μικρὰ πράγματα, φιλτάτη. Μοῦ ἐθραύσθη ἴσως ἡ κνήμη, ἀλλ' αὐτὸ εἶναι τὸ πᾶν. Ἀρκεῖ ὅτι ἔζησα ὅπως σὲ ἐπανίδω.

— Θὰ κλείσω τοὺς ὀφθαλμούς μου εὐχαριστημένη, εἶπεν ἡ Λαίδη Carleon. Διότι αἰσθάνομαι ὅτι τὸ τέλος μου δὲν εἶναι μακράν.

Καὶ ἡ εὐτυχὴς γυνὴ περιῆλθεν εἰς λήθαργον ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐπέπρωτο νὰ μὴ ἐγερθῇ. Μὲ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἡ Πρέσβειρα εἶχεν ἀποθάνει. Μίαν στιγμὴν πρὶν ἐπέλθῃ ὁ θάνατος ἐκάλεσε τὸν Οὖγον καὶ τὸν Dick, οὓς παρεκάλεσε νὰ μὴ ἀφήσουν τὸν σύζυγόν της μόνον καὶ ἀσθενῆ εἰς τὴν ξένην γῆν. Οἱ δύο φίλοι τὸ ὑπεσχέθησαν δακρύοντες καὶ μελαγχολικοί.

Ἔπειτα ἀπεσύρθησαν εἰς τὸ διαμέρισμά των συλλογισμένοι καὶ ἄθυμοι.

— Εἶδα πολλὰ θεάματα λυπηρά, εἶπε μὲ στεναγμὸν ὁ Οὖγος, ἀλλὰ τέτοιο πρᾶγμα δὲν εἶδα εἰς ὅλην μου τὴν ζωήν.

— Ναί, εἶπεν ὁ Dick. Ἐμπρὸς εἰς ὅ,τι εἴδαμεν ἐδῶ, ἡ μάχη τοῦ Crecy ἦτο ἑορτὴ Πρωτομαγιᾶς... Καὶ ὅμως, ἐξηκολούθησε, ἁπλῶς μία γυναῖκα ἐπέθανε...

Εἰς ἕνα διάδρομον μετ' ὀλίγον συνήντησαν τὸν ἰατρὸν ὅστις ὡμίλει μερικὰ γαλλικά. Τὸν ἠρώτησαν διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς Λαίδης Carleon.

— Ὦ, κύριοι, εἶπεν ὁ ἐπιστήμων. Ἡ εὐγενὴς δέσποινα δὲν ἀπέθανε μόνη. Δεκάδες νεκροὶ ἐσημειώθησαν ἀπὸ χθὲς εἰς ὅλην τὴν Βενετίαν. Νομίζει κανεὶς ὅτι ὁ θάνατος ἐξαπέλυσεν ἐναντίον τῆς πόλεως ὅλην τὴν ὁρμὴν αὐτοῦ. Τὸ κακὸν εἶναι γενικόν. Τὸ θανατικὸν σαρώνει κάθε συνοικίαν. Θεραπεία δὲν ὑπάρχει, καὶ τὸ Δογικὸν συμβούλιον συνελθὸν ἐν σπουδῇ δὲν ἔλαβεν ἄλλην ἀπόφασιν εἰμὴ τὴν ταχυτέραν ταφὴν τῶν νεκρῶν...

Καὶ ταῦτα λέγων ὁ ἰατρὸς ἀπῆλθεν. Οἱ δύο φίλοι δὲν τὸν ἐπανεῖδον πλέον. Δύο ἡμέρας μετὰ ταῦτα εἶχεν ὁ ἴδιος ἀποθάνῃ, θῦμα τῆς τρομερᾶς νόσου.

Τὴν ἰδίαν νύκτα ἐτάφη ἡ Λαίδη Carleon, τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ Οὔγου καὶ τοῦ Dick. Οἱ δύο φίλοι ἐφρόντισαν διὰ τὴν κηδείαν, καὶ οἱ ἴδιοι ἤνοιξαν τὸν τάφον, ἀφοῦ δὲν εὑρίσκετο εἰς ὅλην τὴν Βενετίαν ἄνθρωπος νὰ κάμῃ τὴν ἐργασίαν αὐτήν.

Τὸ νεκροταφεῖον ἦτο γεμᾶτον κόσμου, θάπτοντος νεκροὺς ὑπὸ τὸ φῶς δᾴδων. Δὲν εἶχε μείνῃ εἰς ὅλην τὴν Βενετίαν οἰκογένεια, ἥτις νὰ μὴ θρηνήσῃ τὴν ἀπώλειαν φιλτάτων αὐτῆς...

Αὐτὴ ἦτο ἡ τρομερὰ πανώλης ἥτις ἀπὸ τῆς Ἀσίας μετηνέχθη εἰς τὴν Βενετίαν, καὶ ἐκεῖθεν εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην, καταστᾶσα κατόπιν γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα Μαῦρος Θάνατος. Ἡμέραν μὲ τὴν ἡμέραν ὁ ἀριθμὸς τῶν θυμάτων ηὔξανε, καὶ αἱ ἑκατοντάδες τῆς χθὲς ἐγίνοντο χιλιάδες τὴν ἐπαύριον. Τὰ νεκροταφεῖα ἐπληρώθησαν ταχέως καὶ τὰ κενοτάφια ἐπληρώθησαν μετ' αὐτά. Καὶ ὅταν δὲν ἀπέμεινε πλέον τόπος πρὸς ταφὴν εἰς τοὺς ἀγρούς, αἱ ἐνετικαὶ γαλέραι ἐφορτώνοντο μὲ πτώματα ἅτινα ἐβύθιζον εἰς τὸ πέλαγος, ἀνοικτά. Ἔπειτα καὶ τοῦτο ἐθεωρήθη πολύ. Κανεὶς πλέον δὲν ἐφρόντιζε διὰ τοὺς νεκρούς. Οἱ ἄνθρωποι ἀπέθνησκον εἰς τοὺς δρόμους, εἰς τὰς πλατείας καὶ ἐντὸς τῶν ἰδίων των οἰκιῶν, ἕως ὅτου ἡ πόλις ὁλόκληρος μετεβλήθη εἰς ἕνα ἀπέραντον τάφον.

Ὁ Sir Geoffrey δὲν ἔζησε πολὺ μετὰ τὸν θάνατον τῆς συζύγου αὐτοῦ· Δέκα ἡμέρας μετὰ τὴν κηδείαν της ὁ γέρων πρεσβευτὴς ἀπέθανε βληθεὶς ὑπὸ τῆς μολυσματικῆς νόσου, ἀφοῦ ἐπὶ διήμερον κατέκειτο ἀναίσθητος εἰς τὴν κλίνην του. Ὁ ἀγαθὸς πρεσβύτης ἀνακτῶν τὴν δύναμιν τοῦ πνεύματός του ὀλίγας στιγμὰς πρὸ τοῦ τέλους, ἐκάλεσε τοὺς δύο φίλους εἰς οὓς παρέδωκε τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Βασιλέως, καταστήσας ταυτοχρόνως τοὺς δύο νέους κληρονόμους τῆς περιουσίας αὐτοῦ.

Τὴν ἐπομένην πρωΐαν οἱ δύο φίλοι ἐτοποθέτησαν τὸ σῶμα τοῦ Πρεσβευτοῦ ἐπὶ μιᾶς παλαιᾶς γαλέρας καὶ τὸ ἔφεραν ἔξω εἰς τὸ πέλαγος, ὅπου μετ' ὀλίγας συντόμους προσευχὰς τὸ ἔρριψαν εἰς τὰ ἤρεμα νερά.

Ἐπανελθόντες εἰς τὸ οἴκημά του, ὅπου μόνη μία γηραιὰ ὑπηρέτρια ἐπιζήσασα περιέργως ἐξηκολούθει νὰ τοὺς ὑπηρετῇ, περισυνέλεξαν ὅλα τὰ τιμαλφῆ τοῦ Πρεσβευτικοῦ ζεύγους, τὰ ἐτοποθέτησαν ἐντὸς τριῶν σιδηρῶν κιβωτίων, καὶ κατόπιν σκάψαντες εἰς τὸ ὑπόγειον τῆς οἰκίας τὰ ἔκρυψαν ἐκεῖ ἀσφαλῶς.

Ἐκεῖνο τὸ ἑσπέρας οἱ δύο φίλοι καὶ ὁ νεαρὸς ὑπηρέτης τοῦ Sir Carleon, ὅστις εἶχε συνοδεύσῃ αὐτοὺς τὴν πρώτην νύκτα καθ' ἣν συνηντήθησαν μὲ τὸν Μώργκ, καὶ ὅστις ὡσαύτως δὲν εἶχε προσβληθῇ ἀπὸ τὴν ἀσθένειαν, ἐκάθησαν νὰ φάγουν καὶ ταυτοχρόνως νὰ συσκεφθοῦν.

— Λαμβανομένου ὑπ' ὄψει ὅτι ζῶμεν ἀκόμη, εἶπε πρῶτος ὁ Οὖγος, καὶ ὅτι ἔχομεν καὶ τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ Μώργκ, ὅτι θὰ διατηρηθῶμεν ἐν τῇ ζωῇ, θὰ ἐκάμναμεν καλὰ νὰ φύγωμεν. Ἀλλὰ δὲν θέλω ν' ἀφήσωμεν τὴν Βενετίαν ἐφ' ὅσον δὲν εἴμεθα βέβαιοι τί ἔγεινεν ὁ ἄθλιος αὐτὸς Acour. Ἕως τώρα, ἔχοντες καθῆκον νὰ νοσηλεύωμεν τὸν Πρεσβευτήν μας, δὲν εἴχομεν καιρὸν νὰ φροντίσωμεν διὰ τὴν ὑπόθεσιν ἥτις μᾶς ἔφερεν ἐδῶ.

— Ἤκουσα ὅτι ἡ νόσος προσέβαλε τὸ μέγαρον τοῦ Acour, εἶπεν ὁ ὑπηρέτης τῆς Πρεσβείας.

— Ἂς πηγαίνωμεν νὰ ἴδωμεν, συνεπλήρωσεν ὁ Dick.

Οὕτως οἱ τρεῖς νέοι βαδίζοντες διὰ μέσου τοῦ ἀπεράντου νεκροταφείου, ὅπερ πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἡμερῶν ἦτο ἡ Βενετία, ἡ πλουσία καὶ ἰσχυρά, διηυθύνθησαν εἰς τὸ Μέγαρον τοῦ Cattrinn ὅπου ἔμενεν ὁ Acour. Ἡ κυρία εἴσοδός του ἦτο ἀνοικτὴ καὶ ἐντὸς τοῦ φυλακείου ἐσήπετο τὸ πτῶμα τοῦ θυρωροῦ.

Ἀνυπόφοροι ἀναθυμιάσεις ἐκ τῶν σταύλων προέδιδον ὅτι καὶ οἱ ἵπποι τοῦ κόμητος εἶχον ὑποστῇ τὴν ἰδίαν τύχην. Μερικοὶ τοῖχοι τοῦ μεγάρου εἶχον κρημνισθῇ ἀπὸ τὸν σεισμόν.

Ἡ ἐγκατάλειψις ἦτο πλήρης καὶ τὸ θέαμα ἀπελπιστικόν. Οἱ τρεῖς νέοι εἰσῆλθον καὶ ἠρεύνησαν μίαν πρὸς μίαν τὰς αἰθούσας, χωρὶς νὰ ἀποκτήσουν ἴχνη ζωῆς. Ἀνερχόμενοι τὴν τελευταίαν κλίμακα ἔφθασαν εἰς τοὺς κοιτῶνας. Καὶ ἐκεῖ ἀντιμετώπισαν θέαμα φρικτόν.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές).

Ο ΙΑΤΡΟΣ ΔΕΛΟΥΖΗΣ

53 BOULEVARD MALESHERBES, ΠΑΡΙΣΙΟΙ

Διπλωματοῦχος τοῦ Παρισινοῦ Πανεπιστημίου, διευθυντὴς τοῦ μεγάλου Ἠλεκτροθεραπευτηρίου. Εἰδικὸς γυναικολόγος καὶ Οὐρολόγος. Δέχεται ἐπισκέψεις, Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν ἀπὸ τῆς 2ας μ.μ. μέχρι τῆς 4ης μ. μ.

ΑΛΕΥΡΑ, ΟΣΠΡΙΑ

Ὡς καὶ λοιπὰ Ρωσσικὰ προϊόντα διαφόρων γνωστῶν ἐργοστασίων εἰς διαφόρους ποσότητας ἐπὶ χονδρικῇ μόνον καταναλώσει διὰ λ)σμὸν τρίτου ἐπὶ μετριωτάτῃ ἀμοιβῇ. Ὁ κ. Δημήτριος Δουκέλης προμηθεύει πάντοτε τὴν ἀρίστην ποιότητα τοῦ εἴδους εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους συναγωνισμοῦ. Διὰ πληροφορίας ἀπευθυντέον:

DEMETRIUS G. DOUKELIS

BOITE POSTALE 801, ODESSA-RUSSI

A. MICHAÏLIDES & CO.

22 PRINCESS STREET,

MANCHESTER, ENGLAND.

Προμηθευταὶ καὶ φορτωταὶ νημάτων, Χασέδων, Πανιῶν ὅλων τῶν εἰδῶν, Μανιφατούρας καὶ παντὸς εἴδους Ἐμπορευμάτων. Τηλεγρ. διεύθυνσις Sublime.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΝΙΚΟΛΑΐΔΗ ΚΑΙ Ν. ΚΟΚΚΙΝΗΣ

AIVALY, TURKEY IN ASIA

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: NICOLAIDES - AIVALY

Ἀτμόμυλος, Ἐλαιουργεῖον καὶ Ἐργοστάσιον πυρηνελαίων ἐν Γκιουμουλῇ. Ἐφοπλισταί. Ὑποκαταστήματα ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Π. Νικολαΐδης καὶ Σία.

M. S. MANUELIDES

BATOUM - RUSSIA

Ἐξαγωγὴ Μαγγανέζης, Σαμισιρίων, καρυοφύλλων καὶ Μηχανελαίων. Εἰσαγωγὴ μεταξοσπόρων. Πράκτωρ τῆς Cunard Steamship Co., e.t.c.

ΑΛΕΑΝΤΖΑ

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΖΩΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΕΓΓΥΗΣΕΙΣ ΦΡΑΓΚΑ 50,000,000

ΤΙΜΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΟΡΟΙ ΑΝΕΥ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΘΩΜΑΝΙΚ. ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΝ

ΟΜΕΡ ΑΜΠΙΤ ΧΑΝ 2, 3, 4.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ, ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΑΡΙΩΝ Δ. ΣΤΑΥΡΙΔΗ, ΒΟΗΘΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΔΕΧΟΝΤΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥΣ

ΣΤΑΥΡΟΣ Δ. ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ, ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΚΡΗΤΗΝ, ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 53

ΗΜΕΡΗΣΙΑ «ΑΤΛΑΝΤΙΣ»

ΕΘΝΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

Ἱδρυθεῖσα 1894.

ΣΟΛΩΝ Ι. ΒΛΑΣΤΟΣ, ΙΔΡΥΤΗΣ

Η ΜΟΝΗ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ὀκτασέλιδος πολλάκις δὲ δωδεκασέλιδος ἢ δεκαεξασέλιδος ἡμερησία Ἑλληνικὴ ἐφημερὶς μὲ τελείαν Ἀμερικανικῶς διωργανωμένην δημοσιογραφικὴν ὑπηρεσίαν, συχνὰ δὲ μὲ εἰκόνας. Ἰδιαιτέρα καθημερινὴ τηλεγραφικὴ ὑπηρεσία ἐξ Ἀθηνῶν, Λονδίνου, Κρήτης, κτλ. Τακτικαὶ ἀνταποκρίσεις ἐκ Λονδίνου, Ἀθηνῶν, Κωνσταντινουπόλεως, Κρήτης, Σάμου, Σόφιας, Θεσσαλονίκης, κτλ. Ὅλα τὰ τηλεγραφήματα τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἡνωμένου Τύπου ἐπὶ τῆς παγκοσμίου κινήσεως. Ἰδιαίτεραι στῆλαι Ἀμερικανικῶν νέων καὶ χρονικῶν. Ὅλη ἡ κίνησις καὶ ἡ ζωὴ τοῦ ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνισμοῦ.

Η ΜΟΝΗ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ 25,000 ΦΥΛΛΑ)

διαδεδομένη εἰς κάθε Ἑλληνικὴν γωνίαν καὶ κατοπτρίζουσα τὴν Ἑλληνικὴν καὶ παγκόσμιον κίνησιν. Ἡ «Ἀτλαντὶς» εἶνε ἡ μόνη Ἑλληνικὴ ἐφημερίς, ἥτις διὰ τῶν ἐράνων αὐτῆς ἐνίσχυσε τὰ Ἐθνικὰ ἡμῶν Ταμεῖα διὰ πλέον τοῦ 1,000,000 δραχμῶν.

Η ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΑΤΛΑΝΤΙΣ

Κλάδος τῆς «Ἡμερησίας Ἀτλαντίδος» εἶνε τὸ μεγαλείτερον καὶ τελειότερον Ἑλληνικὸν περιοδικόν. Ἡ «Μηνιαία Εἰκονογραφημένη Ἀτλαντὶς» περιέχει κατὰ μῆνα ἄνω τῶν πεντήκοντα καλλιτεχνικῶν εἰκόνων καὶ ὕλην ἐγκυκλοπαιδικήν, ποικίλην καὶ ἐκλεκτήν.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Διὰ τὴν Ἡμερησίαν «Ἀτλαντίδα» Φράγκα 30 καὶ διὰ τὴν Μηνιαίαν «Ἀτλαντίδα» Φρ. Χρ. 15. Ἐν συνδυασμῷ εἰς ἀμφοτέρας Φρ. Χρ. 40. Ὅλαι αἱ αἰτήσεις καὶ ἐπιστολαὶ δέον ν' ἀπευθύνωνται εἰς:

ATLANTIS, P. O. STATION E., NEW YORK, U.S.A.

Ζητήσατε ἓν φύλλον τῆς Ἡμερησίας «Ἀτλαντίδος» ὡς δεῖγμα. Ἀποστέλλεται δωρεάν.

ΛΕΚΑΣ ΚΑΙ ΔΡΙΒΑΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1892

17 ROOSEVELT ST., NEW YORK

Telephone 1464 Worth.

UNDERWOOD REVOLVING DUPLICATOR

Μηχανὴ πρὸς ἐκτύπωσιν ἐγκυκλίων, κατασκευαζομένη ὑπὸ τῆς παγκοσμίου φήμης ἑταιρίας Γραφομηχανῶν UNDERWOOD.

Η ΜΗΧΑΝΗ ΑΥΤΗ

Ἐκτυπώνει χειρογράφους ἢ μὲ γραφομηχανὴν γεγραμμένας ἐπιστολάς, ἐγκυκλίους, δελτάρια, κτλ., κτλ., εἰς χιλιάδας ἀντίτυπα ἐξ ἑνὸς πρωτοτύπου. Ἐπίσης ἐπιστολοκεφαλίδας, φακέλλους, τιμολόγια, κτλ.

Underwood Typewriter Company

INCORPORATED.

Underwood Building. NEW YORK, U. S. A.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ

ΑΠΑΣΑΙ ΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΝΤΕΤΥΠΩΜΕΝΑΙ ΔΙΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΕΠΙ ΑΡΙΣΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ ΧΑΡΤΟΥ ΚΑΙ ΣΤΕΡΕΩΣ ΔΕΔΕΜΕΝΑΙ.

1) Ἱστορία Ἡνωμέν. Πολιτειῶν	Φρ. 5.00	9) Μέθοδος Ἀγγλικῆς Γλώσ.	Φρ. 5.00
2) Ἐπίτομος Ἑλληνικὴ Ἱστορία	» 5.00	10) Γραμματικὴ Ἀγγλικ. Γλώσ.	» 3.75
3) Ἀπὸ Ἀκροπόλεως εἰς Ἄλτιν	» 5.00	11) Λεξικὸν Ἀγγλο-Ἑλληνικὸν	» 5.00
4) Πατριωτικαὶ Μονογραφίαι Τόμ.Α.	5.00	12) Λεξικὸν Ἑλληνο-Ἀγγλικὸν	» 5.00
5) Πατριωτικαὶ Μονογραφίαι Τόμ.Β.	5.00	13) Λεξικὸν Ἀγγλο-Ἑλ. Τσέπης	» 2.50
6) Ἱερὰ Σύνοψις	Φρ. 3.75	14) Λεξικὸν Ἑλληνο-Ἀγγ. Τσέπ.	» 2.50
7) Τὰ Μυστήρια τοῦ Γιλδίζ	» 1.00	15) Ἀγγλο-Ἑλλ. Ἐπιστολάριον	» 5.00
8) Ἡ Φαρμακεύτρια	» 1.25	16) Μεγάλοι Ἑλληνοαγ. Διάλογοι	» 5.00

ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Φρ. 5.

Τὰ Ἀγγλο-Ἑλληνικὰ καὶ Ἑλληνο-Ἀγγλικὰ Λεξικὰ πωλοῦνται δεδεμένα χωριστὰ ἢ δεδεμένα τὰ δύο εἰς ἕνα τόμον, κατὰ προτίμησιν τοῦ παραγγέλλοντος.

Τὰ ἄνω βιβλία ἀποστέλλονται ἐλεύθερα ἐξόδων ἅμα τῇ λήψει τῆς ἀξίας των.

Εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν πωλοῦνται παρὰ τοῖς κυρίοις:

ΙΩ. Δ. ΚΟΛΛΑΡΩ Βιβλιοπωλεῖον Ἑστίας — —	ΑΘΗΝΑΙ
ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ — — —	ΤΡΑΠΕΖΟΥΣ
ΔΡΑΓΑΤΣΗ καὶ Σία. Pl. Tunnel 525, Pera — —	ΚΩΝ) ΠΟΛΙΣ
ΔΕΠΑΣΤΑ-ΓΕΡΑΡΔΟΥ-ΣΦΥΡΑ — — —	ΚΩΝ) ΠΟΛΙΣ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
— ΤΗΣ —
"ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗΣ ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ"

ΕΛΛΑΣ	
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ «ΕΣΤΙΑΣ»	ΑΘΗΝΑΙ
ΗΛΙΑΣ ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΥΡΟΣ
Ν. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ	ΚΕΡΚΥΡΑ
Γ. Α. ΜΑΤΣΑΣ	ΧΑΛΚΙΣ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΤΣΙΡΙΜΠΑΣΗ	ΛΕΥΚΑΣ
Δ. ΚΟΥΣΙΣΗΣ	ΚΥΜΗ
ΚΡΗΤΗ	
Ν. ΑΛΙΚΙΩΤΗΣ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ
Γ. ΑΛΙΚΙΩΤΗΣ	ΧΑΝΙΑ
ΙΩ. ΠΛΑΤΑΝΑΚΗΣ	ΣΗΤΕΙΑ
ΣΑΜΟΣ	
ΚΩΝΣΤ. Π. ΥΔΡΑΙΟΣ	ΒΑΘΥ
ΚΥΠΡΟΣ	
ΑΓΑΠ. ΑΛΩΝΕΦΤΗΣ	ΛΕΥΚΩΣΙΑ
Γ. Β. ΠΑΛΜΑΣ	ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΣ
ΤΟΥΡΚΙΑ	
ΑΓΑΘΟΝΙΚΗ ΜΠΕΛΛΑ	ΚΩΝ) ΠΟΛΙΣ
ΙΩ. Π. ΚΡΙΤΖΑΣ	ΣΜΥΡΝΗ
Θ. ΒΑΛΛΟΥΡΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ	ΤΡΑΠΕΖΟΥΣ
ΙΩ. Π. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ	ΙΩΑΝΝΙΝΑ
Ν. Χ. ΓΙΑΝΝΕΛΗ	ΜΥΤΙΛΗΝΗ
ΕΥΣΤΡ. ΠΕΠΠΑΣ	ΚΥΔΩΝΙΑΙ
ΣΤΕΦ. ΚΩΣΤΑΣΙΑΝΗΣ	ΚΑΒΑΛΛΑ
ΙΩΑΚΕΙΜ Α. ΡΩΣΣΙΔΗΣ	ΑΜΙΣΣΟΣ
ΡΩΣΣΙΑ	
ΔΗΜ. Γ. ΔΟΥΚΕΛΗΣ	ΟΔΗΣΣΟΣ
ΙΩ. ΚΑΠΠΙΔΗΣ	ΒΑΤΟΥΜ
Δ. Π. ΚΑΨΑΛΟΣ	ΚΟΥΡΣΑΒΚΑ
Π. ΖΑΦΕΙΡΗΣ	ΛΕΟΒΩ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΓΑΛΑΙΝΙΔΟΥ	ΤΙΦΛΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΒΟΜΒΟΡΗΣ	ΡΟΣΤΩΦ
ΑΙΓΥΠΤΟΣ	
Γ. Β. ΒΑΛΣΑΜΙΔΗΣ	ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
ΒΑΣ. ΑΓΑΠΗΤΟΥ	ΚΑΪΡΟΝ
ΔΗΜ. ΦΩΤΙΑΔΗΣ	ΖΑΓΑΖΙΚ
ΗΛΙΑΣ ΠΕΤΡΑΚΗΣ	KAFR-EL-ZAYAT
ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ	
ΘΗΡΣΟΣ ΔΑΥΗΣ	ΒΡΑΪΛΑ
ΙΑΚΩΒΟΣ ΞΕΝΑΚΗΣ	ΣΟΥΛΙΝΑΣ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΥ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΣΑ
ΚΩΝΣΤ. ΣΠ. ΜΑΚΡΗΣ	ΓΑΛΑΖΙΟΝ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ	ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡ. 33,500,000

ΟΛΙΚΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΙ ..170,000,000..

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ

Ι. Α. ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ

Συνιστᾶται θερμῶς εἰς τοὺς μετὰ τῆς Τραπέζης συναλλασσομένους, ὅπως πρὸς ταχυτέραν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεών των, ἀποφεύγωσι νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὰ διοικοῦντα τὴν Τράπεζαν πρόσωπα καὶ διευθύνωσιν ἀποκλειστικῶς πάσας τὰς ἐπιστολὰς αὐτῶν εἰς τὴν διεύθυνσιν;

NATIONAL BANK OF GREECE, ATHENS-GREECE

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΑΙΓΙΟΝ	ΒΟΛΟΝ	ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ	ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΝ	ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ	ΠΥΛΟΝ
ΑΓΡΙΝΙΟΝ	ΓΥΘΕΙΟΝ	ΚΑΛΑΜΑΣ	ΚΥΘΗΡΑ	ΜΕΣΣΗΝΗΝ	ΠΥΡΓΟΝ
ΑΛΜΥΡΟΝ	ΔΗΜΗΤΣΑΝΑΝ	ΚΑΡΔΙΤΣΑΝ	ΛΑΜΙΑΝ	ΝΑΥΠΑΚΤΟΝ	ΣΠΑΡΤΗΝ
ΑΜΦΙΣΣΑΝ	ΖΑΚΥΝΘΟΝ	ΚΕΡΚΥΡΑΝ	ΛΑΡΙΣΣΑΝ	ΝΑΥΠΛΙΟΝ	ΣΥΡΟΝ
ΑΜΑΛΙΑΔΑ	ΘΗΒΑΣ	ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΝ	ΛΕΒΑΔΕΙΑΝ	ΠΑΞΟΥΣ	ΤΡΙΚΚΑΛΑ
ΑΡΤΑΝ	ΘΗΡΑΝ	ΚΟΡΙΝΘΟΝ	ΛΕΥΚΑΔΑ	ΠΑΤΡΑΣ	ΤΡΙΠΟΛΙΝ
ΑΤΑΛΑΝΤΗΝ	ΙΘΑΚΗΝ	ΚΥΜΗΝ	ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΝ	ΠΕΙΡΑΙΑ	ΧΑΛΚΙΔΑ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Δι' ἀποστολὴν χρημάτων ἐκ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς Ἑλλάδα ἀπευθυντέον πρὸς τοὺς ἑξῆς ἀνταποκριτὰς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος:

National Bank of Commerce	New York
American Express Co	» »
Bankers Trust Co.	» »

Irving National Exchange Bank	New York
Russo-Chinese Bank	New York
First National Bank	Chicago
First National Bank	Pittsburg
First National Bank	Milwaukee
Canadian Bank of Commerce	Montreal Canada

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ

Δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας Ἀγγλίας ἀποδοτέας ἐν ὡρισμένῃ προθεσμίᾳ ἢ διαρκεῖς, ἐπὶ τόκῳ

1 ο)ο κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις 6 μηνῶν τοὐλάχιστον
2 ο)ο » » » 1 ἔτους »
2 1)2 ο)ο » » » 2 ἐτῶν »
3 ο)ο » » » 4 » »
4 ο)ο » » » 5 » »

NATIONAL BANK OF GREECE ATHENS - GREECE

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΑΤΛΑΝΤΙΣ

MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS

ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΤΕΥΧΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1913

SPECIAL NUMBER APRIL 1913

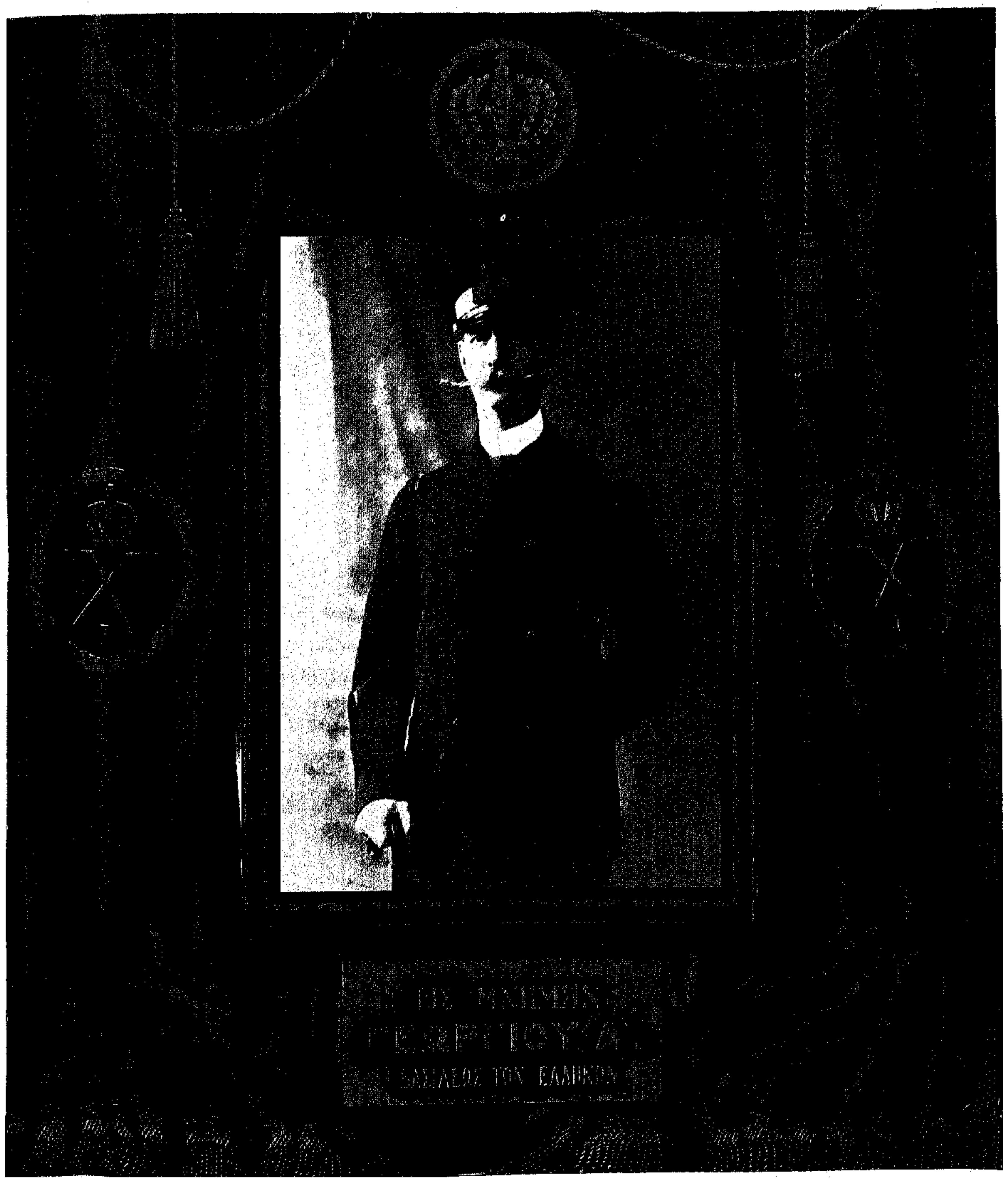

SPECIAL NUMBER APRIL 1913

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΑΤΛΑΝΤΙΣ

MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS

ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΤΕΥΧΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1913

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ
ΑΓΑΘΟΝΙΚΗΣ Κ. ΜΠΕΛΛΑ
ΠΕΡΑ, ΑΪΝΑΛΗ ΤΣΕΣΜΕ
ΑΠΑΡΤ. ΚΑΡΤΙΑΝΟΣ, 5
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

Η Α. Μ. Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΟΛΓΑ ΕΙΣ ΝΕΑΡΑΝ ΗΛΙΚΙΑΝ
An Early Photograph of H. M. Queen Olga.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΕΦΙΠΠΟΣ
King George on Horseback.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΕΙΣ ΝΕΑΡΑΝ ΗΛΙΚΙΑΝ
An Early Photograph of H. M. King George.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΔΙΑΜΟΝΗΝ ΤΟΥ
From the Life of King George at Salonica.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΕ ΤΟΝ ΑΔΕΛΦΟΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΑ ΤΗΣ ΔΑΝΙΑΣ
KING GEORGE WITH HIS BROTHER THE LATE KING OF DENMARK

«Ἀναβαίνων τοῦ Θρόνου, οὔτε δεξιότητα, οὔτε νοῦν δεδοκιμασμένον φέρω εἰς ὑμᾶς, προσόντα τὰ ὁποῖα οὐδὲ νὰ προσδοκᾶτε ἠδύνασθε ἐκ τῆς ἡλικίας μου. Ἀλλ' ὅμως φέρω ὑμῖν πεποίθησιν καὶ ἀφοσίωσιν εἰλικρινῆ μετὰ βαθείας πίστεως εἰς τὴν ἐν τῷ μέλλοντι ταυτότητα τῆς τύχης ἐμοῦ τε καὶ ὑμῶν. Ὑπόσχομαι ὑμῖν ν' ἀφιερώσω τὴν ζωήν μου σύμπασαν ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας ὑμῶν.»

Ἰσχύς μου ἡ ἀγάπη τοῦ λαοῦ

Γεώργιος

Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΩΣ ΔΑΝΟΣ ΠΡΙΓΚΗΨ ΤΩ 1862
KING GEORGE AS THE PRINCE OF DENMARK IN 1862

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΕΤΑ ΔΑΝΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΩΝ ΤΩ 1864
KING GEORGE OF GREECE WITH DANE ATTENDANTS IN 1864

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Συντετριμμένον ὑπὸ ὀδύνης τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἀγγέλλει εἰς τὸν Λαὸν τὸν θάνατον τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ δημοφιλεστάτου Βασιλέως ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α'.

Κακοῦργοι χεῖρες παραφρόνων ἐδολοφόνησαν σήμερον ἐν Θεσσαλονίκῃ τὸν Βασιλέα, βυθίσασαι εἰς βαθύτατον πένθος ὁλόκληρον τὸ Ἔθνος, ἐν ἡμέραις ἀγαλλιάσεως διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν πανελληνίων πόθων.

Ἡ δολοφονικὴ ἐπίθεσις ἐγένετο περὶ ὥραν 5ην μ.μ. τῆς σήμερον ἐν περιπάτῳ διὰ περιστρόφου.

Ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐξέπνευσε μετὰ ἡμίσειαν ὥραν.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἔσπευσε νὰ ἀνακοινώσῃ αὐθωρεὶ τὸ ὀδυνηρὸν ἄγγελμα εἰς τὴν Α. Μ., τὸν νέον Βασιλέα ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5ῃ Μαρτίου 1913.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ, Α. Α. ΚΟΡΟΜΗΛΑΣ, ΕΜΜ. ΡΕΠΟΥΛΗΣ, ΙΩ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ, ΑΛ. Ν. ΔΙΟΜΗΔΗΣ, Α. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΣΤΡΑΤΟΣ.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΕ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΠΕΡΙΒΟΛΗΝ
King George in Civilian Attire.

Ο ΠΟΛΙΤΗΣ

ΜΙΑ ἀπὸ τὰς ἀδυναμίας Του συνίστατο εἰς τὴν ἀποφυγὴν καὶ τῆς μᾶλλον ἀβλαβοῦς, καὶ τῆς μᾶλλον ἀθῴας ἐπιδείξεως.

Στρατιώτης τὴν ψυχὴν καὶ τὸ φρόνημα ἦτο ὁ μετριοπαθέστερος καὶ ὁ ἀληθέστερος τῶν πολιτῶν εἰς τὴν καθημερινὴν ζωήν Του.

Εἰς τὰς τακτικὰς ἐν Ἀθήναις περιπλανήσεις Του ἦτο ὁ λιγυρὸς ἀξιωματικὸς τοῦ Ναυτικοῦ μὲ τὴν συνήθη μικρὰν στολὴν ναυάρχου. Ἀλλὰ τὸ ἐξωτερικὸν τὸν ἐγνώριζε περισσότερον ὑπὸ τὴν ἄμεμπτον περιβολὴν τοῦ φιλοκάλου. Τὴν πρὸς τὴν ἁπλότητα ἀγάπην τοῦ ἀφελοῦς Μονάρχου ἐμιμοῦντο οἱ ὀλίγοι προνομιοῦχοι, οἵτινες ἀπετέλουν τὸν κύκλον τῶν σχέσεών Του. Ἡ ἁπλότης τῶν τρόπων καὶ τὸ ἀνεπιτήδευτον τοῦ ὕφους Του εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις, τόσον εἰς τὴν πρωτεύουσαν ὅσον καὶ εἰς τὰς τακτικὰς ἀποδημίας Του, τοῦ ἐξησφάλισαν τὸν τίτλον τοῦ Δημοκράτου Βασιλέως. Καί, πρᾶγμα ἀξιοπαρατήρητον, κανεὶς τίτλος δὲν τοῦ ἤρεσε περισσότερον τοῦ τίτλου τοῦ Πολίτου.

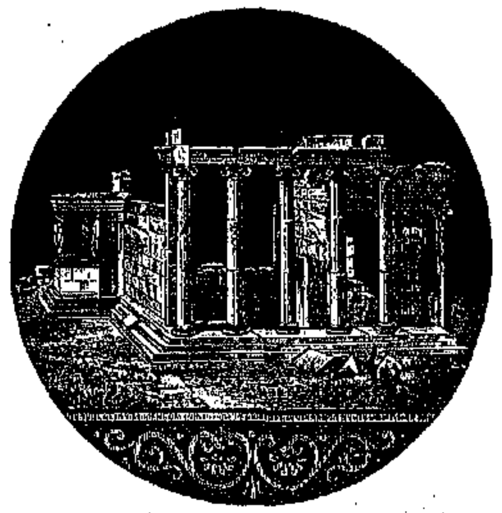

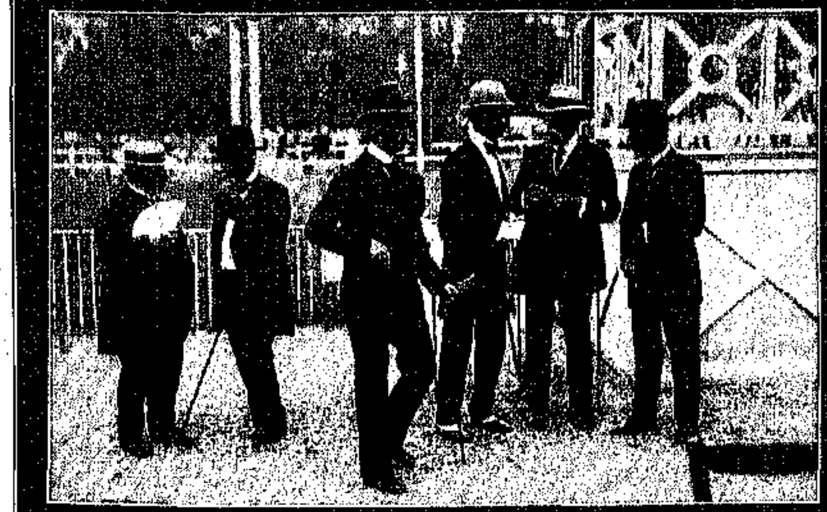

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΝ AIX-LES-BAINS
Characteristic Pictures from King George's Life at Aix-Les-Bains.

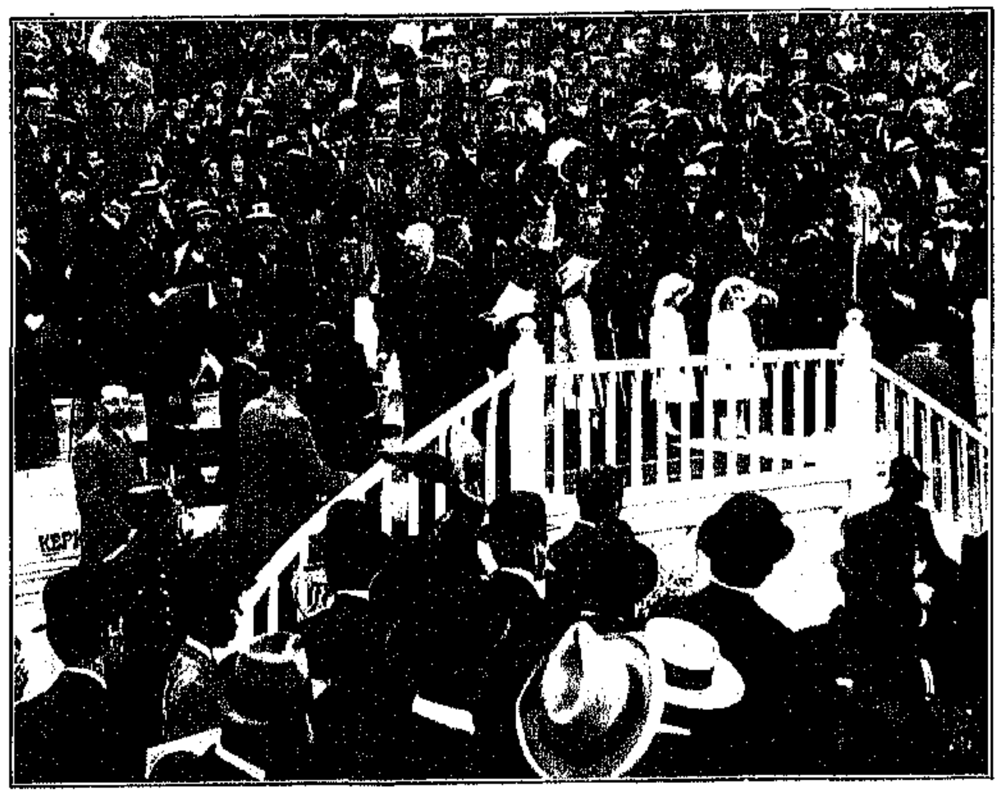

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥΣ ΑΓΩΝΑΣ.—King George at the Olympic Games.

Ο ΦΙΛΑΘΛΟΣ

Ο ΙΔΙΟΣ δὲν ἐπεδίδετο εἰς καμμίαν ἰδιαιτέραν ἀθλητικῆς φύσεως ἐνασχόλησιν. Ἠγάπα ἐν τούτοις τὴν ἱππασίαν, εἰς τὴν ὁποίαν διεκρίνετο πάντοτε.

Ἀπὸ γενικωτέρας ἀπόψεως ἦτο φανατικὸς φίλος καὶ προστάτης τοῦ ἀθλητισμοῦ. Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν τελευταίων Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων εἰργάσθη ὅσον ὀλίγοι.

— Κάμετε τοὺς ἀγῶνας, εἶπε, καὶ θὰ σᾶς φέρω ἕνα Βασιλέα.

Καὶ πράγματι, ἔφερε τὸν Ἐδουάρδον καὶ τὴν Βασιλικὴν Οἰκογένειαν τῆς Ἀγγλίας.

Ο ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΡΧΗΣ

ΔΙΑ τὴν Βασίλισσάν Του, τὰ τέκνα Του, τὰς νύμφας Του, καὶ τὰ τέκνα των ἡ φιλόστοργος καρδία τοῦ ἀγαθοῦ Μονάρχου εἶχε θησαυροὺς ἀγάπης.

Αἱ εὐτυχέστεραι στιγμαὶ τοῦ βίου Του ἦσαν ἐκεῖναι τὰς ὁποίας διήρχετο ἐν τῷ μέσῳ τῆς μεγάλης Του οἰκογενείας εὐτυχὴς σύζυγος, γονεὺς καὶ πάππος, ὑπερήφανος διὰ τὰ παιδιά Του, τὰ ὁποῖα τὸν ἐλάτρευον.

Τὸ καλοκαῖρι τῆς Δεκελείας καὶ τοῦ Μὸν Ρεπὸ τῆς Κερκύρας ἦτο διὰ τὸν Πατριαρχικὸν Μονάρχην μία εὐκαιρία πρὸς ἀπόλαυσιν τῶν ἀθωοτέρων τέρψεων τῆς οἰκογενειακῆς ζωῆς.

Ἐκεῖ ὁ Γεώργιος Α'. δὲν ἦτο Βασιλεύς. Ἦτο ἡ κεφαλὴ τῆς εὐτυχεστέρας Ἑλληνικῆς οἰκογενείας.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΝ ΔΕΚΕΛΕΙΑ—The King at Decelia

ΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΤΟΥ

ΤΟ Παλαιὸν Φάληρον καὶ οἱ λόφοι τοῦ Γουδῆ ἦσαν τὰ ἀγαπημένα του μέρη, τὰ ὁποῖα ἐπεσκέπτετο συχνότατα μὲ ἅμαξαν, ἣν ἐπροτίμα ἀπὸ τὰ αὐτοκίνητα.

Ἐκεῖ κατήρχετο καὶ ἐπ' ἀρκετὴν ὥραν περιεπλανᾶτο εἰς τοὺς βράχους μόνος ἢ μὲ τὴν πάντοτε ὀλιγομελῆ συντροφιάν του, ἀναπνέων τὸν λεπτὸν καὶ ἀρωματώδη ἀέρα τῆς Ἀττικῆς, εἰς τὸν ὁποῖον συνήθως ἀπέδιδε τὴν σωματικήν του εὐρωστίαν.

Ο ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ ΕΦ' ΑΜΑΞΗΣ — KING GEORGE DRIVING

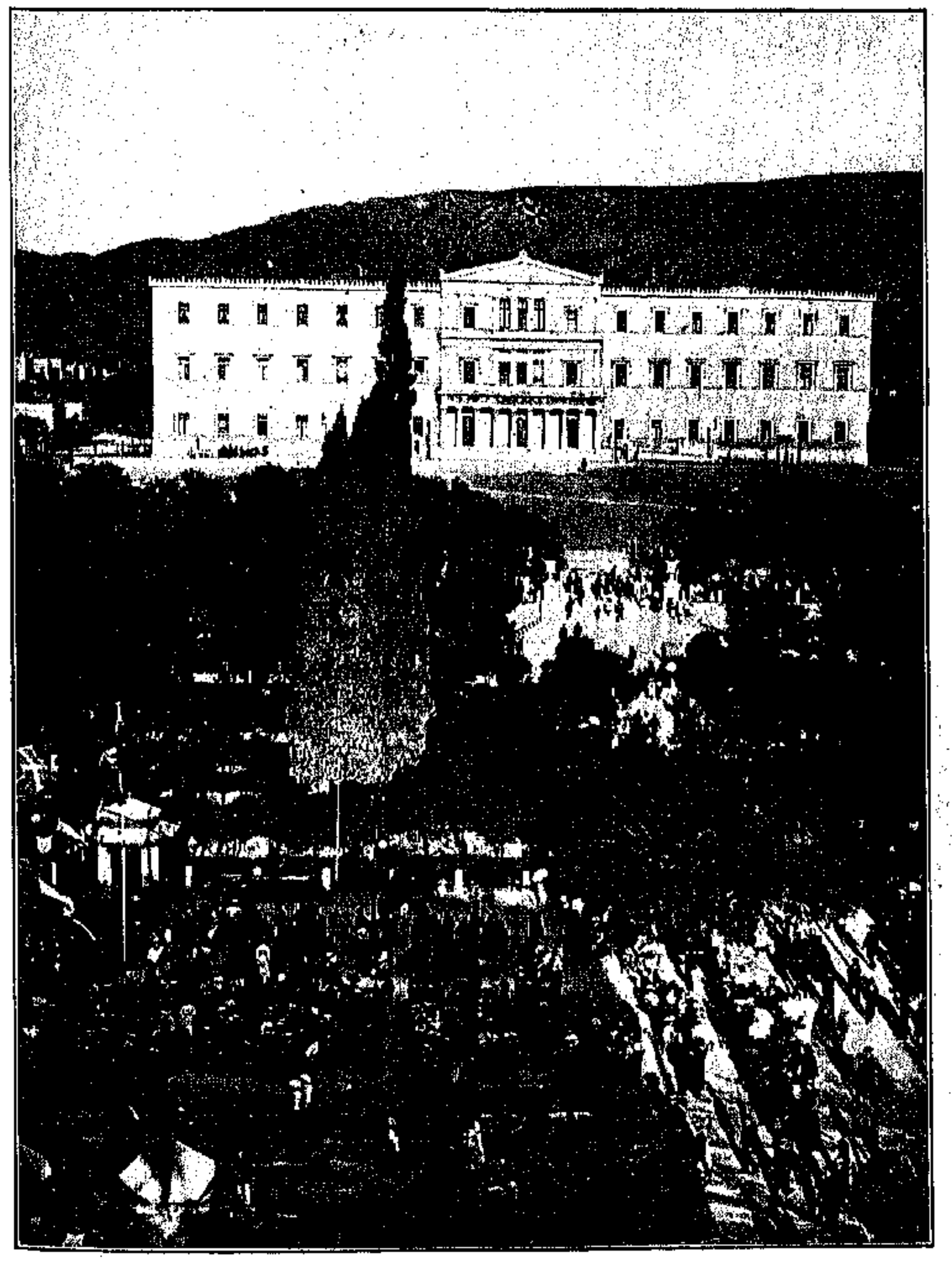

ΤΟ ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΑΝΑΚΤΟΡΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ — THE ROYAL PALACE IN ATHENS

ΤΟ ΑΝΑΚΤΟΡΟΝ ΤΟΥ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΝ στοργὴν ἔτρεφε πρὸς τὸ παλαιὸν καὶ ἐν πολλοῖς ἄκομψον τῶν Ἀθηνῶν Ἀνάκτορόν του.

«Αὐτὸ εἶναι τὸ σπίτι μου», ἔλεγε.

Τὸ Τατόϊ, καὶ τὸ θαυμάσιον «Μὸν Ρεπὸ» τῆς Κερκύρας ἦσαν πολὺ ἐξοχικὰ διὰ τὸν ἄνθρωπον τοῦ κόσμου, τὸν ἀγαπῶντα τὴν ζωὴν τῆς πόλεως.

Τὸ Ἀνάκτορον τῶν Ἀθηνῶν εἶχεν αὐτὸ τὸ πλεονέκτημα, ὡς εὑρισκόμενον εἰς τὴν καρδίαν τῆς πρωτευούσης. Καὶ πολλάκις κατὰ τὰ ὡραῖα καλοκαιρινὰ βράδυα, ὅταν ἡ Πλατεῖα τοῦ Συντάγματος ἐπλημμύριζεν ἀπὸ φῶς καὶ κόσμον, εἰς ἓν παράθυρον τοῦ ἄνω πατώματος θὰ ἠδύνατο κανεὶς νὰ διακρίνῃ τὸν Ἄνακτα, παρακολουθοῦντα μὲ καλοκάγαθον μειδίαμα τὰς φαιδρὰς παννυχίδας τῶν Ἀθηναίων.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ὁ Α'. ἐγεννήθη ἐν Κοπεγχάγη εἰς τὰ 1845, τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων. Κατὰ ἓν ἔτος μεγαλειτέρα του εἶναι ἡ ἐπιζήσασα αὐτοῦ Βασιλομήτωρ 'Αλεξάνδρα τῆς 'Αγγλίας, καὶ κατὰ δύο ὁ ἀποθανὼν πέρυσιν ἀδελφός του Φρειδερῖκος τῆς Δανίας.

'Η οἰκογένειά του, κλάδος τοῦ οἴκου Slesvig-Holstein-Sondenbourg-Glucksbourg, φέρει τὸ ὄνομα τῶν Oldenbourg. Μετὰ τὰς πρώτας του σπουδὰς κατετάχθη εἰς τὸ ναυτικὸν μὲ τὸν βαθμὸν δοκίμου, τοιοῦτος δὲ διετέλεσε μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἡ Β'. 'Εθνικὴ τῶν 'Ελλήνων Συνέλευσις ἀνεκήρυξεν αὐτὸν Βασιλέα τὴν 18 Μαρτίου 1863. Τὴν 24 Μαρτίου τριμελὴς ἐπιτροπὴ τῆς Συνελεύσεως, διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἐκλεγεῖσα καὶ ἀποτελεσθεῖσα ἀπὸ τὸν ναύαρχον Κωνσταντῖνον Κανάρην, τὸν Θρασύβουλον Ζαΐμην καὶ τὸν Δημήτριον Γρίβαν καὶ συνοδευομένη ἀπὸ τὸ ἐπιτελεῖον, ἀπήρχετο εἰς Κοπεγχάγην.

Βασιλεὺς τῆς Δανίας ἦτο τότε ὁ Πάππος τοῦ Γεωργίου Φρειδερῖκος Ζ'. ὃν ἀποθανόντα τῷ 1863, τὴν 15 Νοεμβρίου διεδέχθη ὁ Χριστιανὸς Θ'. 'Η Βασιλικὴ οἰκογένεια καὶ ὁ λαὸς τῆς Δανίας ὑπεδέχθησαν τὴν 'Ελληνικὴν ἀποστολὴν ἐγκαρδίως, ὡς μαρτυρεῖ ἡ κατωτέρω περικοπὴ ἑνὸς φύλλου τῆς Κοπεγχάγης τῆς ἐποχῆς ἐκείνης:

«'Ιδού, τέλος, ἔφθασαν οἱ ὡραῖοι Ἕλληνες. 'Οποῖος μεγαλοπρεπὴς γέρων ὁ ναύαρχος Κανάρης! 'Οποῖον ὡραῖον μέτωπον γηραιοῦ ναύτου! 'Ιδοὺ ὁ περίφημος πυρπολητὴς τῶν Ψαρῶν, ὁ τελευταῖος ἐπιζήσας πρόμαχος τοῦ 1821.... Μὰ τὴν ἀλήθειαν, ἡ κόνις τοῦ Nordenskiold θὰ φρικιάσῃ καθ' ἣν ἡμέραν ὁ ἥρως τῆς 'Ερεσσοῦ, τῆς Χίου καὶ τῆς Σάμου θὰ παρουσιασθῇ πρὸς τὸν βασιλέα Φρειδερῖκον, τὸν ἀπόγονον Χριστιανοῦ τοῦ Δ'.»

'Ο Βασιλεὺς Φρειδερῖκος ἐδέχθη τὴν ἐπιτροπὴν εὐγενέστατα. Ἔθεσεν ὑπὸ τὰς διαταγάς της διακεκριμένον λοχαγὸν τῆς Σωματοφυλακῆς, τὸν κ. Kjar, παρεχώρησε πρὸς χρῆσιν τῶν ἀποτελούντων αὐτὴν βασιλικὰ ὀχήματα καὶ εἴσοδον ἐλευθέραν εἰς τὰ θέατρα, τὰ μουσεῖα κλπ.

Τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἡ ἐπιτροπὴ προσεκλήθη εἰς γεῦμα παρὰ τῷ Βασιλεῖ Φρειδερίκῳ.

'Ο Βασιλεὺς Γεώργιος ἐδέχθη τὸ 'Ελληνικὸν Στέμμα τὴν 23 Μαΐου (6 'Ιουνίου ν. ἡ.).

Μετὰ ἕνδεκα ἡμέρας ὁ Βασιλεὺς ἐκηρύχθη ἐνήλικος καὶ κατῆλθεν εἰς τὰς 'Αθήνας τὴν 18 'Οκτωβρίου, γενόμενος δεκτὸς ἐν φρενίτιδι ἐνθουσιασμοῦ.

'Η πρώτη μετὰ τὴν εἰς τὴν 'Ελλάδα κάθοδόν του ἱστορικὴ ἡμέρα τοῦ Γεωργίου Α'. ἦτο ἡ 28 Μαΐου 1865, ὅτε ἐκήρυξε τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Πρώτης Συνόδου τῆς Πρώτης Περιόδου τῆς Βουλῆς τῶν 'Ελλήνων.

Τὴν 15 'Οκτωβρίου 1867 ὁ Γεώργιος Α'. ἐνυμφεύθη ἐν Πετρουπόλει τὴν Μεγάλην Δούκισσαν Ὄλγαν Κωνσταντινόβναν, θυγατέρα τοῦ Μεγάλου Δουκὸς Κωνσταντίνου, υἱοῦ τοῦ Τσάρου Νικολάου Α'., αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ὅστις τὴν 14 Σεπτεμβρίου 1829 διὰ τῆς συνθήκης τῆς 'Αδριανουπόλεως ἐπέβαλεν εἰς τὴν Πύλην τὴν ἀναγνώρισιν τῆς 'Ανεξαρτησίας τῆς 'Ελλάδος.

Τὴν 21 'Ιουλίου 1868 ἐγεννᾶτο ἐν 'Αθήναις ὁ Διάδοχος καὶ νῦν Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος.

Τὴν 12 'Ιουνίου 1869 ἐγεννᾶτο ὁ Πρίγκηψ Γεώργιος ἐν Κερκύρᾳ.

Τὴν 18 Αὐγούστου 1870 ἐγεννήθη ἐν Κερκύρᾳ ὡσαύτως ἡ πρώτη κόρη τοῦ Βασιλικοῦ ζεύγους, ἡ ἀλησμόνητος 'Αλεξάνδρα, ἀποβιώσασα ἐν Ρωσσίᾳ τὴν 14 Σεπτεμβρίου 1891.

Οἱ ἄλλοι Πρίγκηπες ἐγεννήθησαν κατὰ σειράν:

'Ο Νικόλαος τὴν 9 'Ιανουαρίου 1872 ἐν Κερκύρᾳ.

'Η Μαρία τὴν 20 Φεβρουαρίου 1876, ὡσαύτως ἐν Κερκύρᾳ.

'Ο 'Ανδρέας ἐν 'Αθήναις τὴν 20 'Ιανουαρίου 1882.

'Ο Χριστόφορος ἐν Πετρουπόλει τὴν 29 'Ιουλίου 1888.

'Η ἐπανάστασις τῆς Κρήτης ἀπὸ τοῦ 1866—1869, τὰ Λαυρεωτικὰ τοῦ 1871, ὁ Ρωσσοτουρκικὸς πόλεμος τοῦ 1877, ἡ ἐπανάστασις τῆς Θεσσαλίας τοῦ 1878, ἡ προσάρτησις τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς Ἄρτης εἰς τὴν 'Ελλάδα εἰς τὰ 1881, ἡ ἐπιστράτευσις τοῦ 1885, ὁ ἀποκλεισμὸς τῆς 'Ελλάδος ὑπὸ τῶν στόλων τῶν Δυνάμεων εἰς τὰ 1886, ἡ μετὰ δεκαετίαν μεγάλη Κρητικὴ ἐπανάστασις τοῦ 1896, ὁ πόλεμος τοῦ 1897, ἡ στρατιωτικὴ ἐπανάστασις τοῦ 1909, ἡ ἀναθεώρησις τοῦ Συντάγματος εἰς τὰ 1910, καὶ ὁ πόλεμος τοῦ 1912 σημειοῦσι τὰς μεγαλειτέρας ἡμερομηνίας εἰς τὴν ἰδιωτικὴν καὶ πολιτικὴν ζωὴν τοῦ Γεωργίου Α'.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς πεντηκονταετοῦς Βασιλείας του ἡ 'Ελλὰς συνεχῶς ηὐξήθη, ἀποκτήσασα τὰς 'Ιονίους νήσους, καὶ τὴν Κρήτην.

'Ο νικηφόρος μας πόλεμος, ὁ ἀρξάμενος τὴν 18 'Οκτωβρίου 1912, ἐξακολουθεῖ.

'Ο Γεώργιος Α'. εἶδε πρὶν ἀποθάνῃ ἐλεύθερον τὸ 'Αρχιπέλαγος, ἐλευθέραν καὶ 'Ελληνικὴν τὴν Θεσσαλονίκην, ἐλεύθερα καὶ 'Ελληνικὰ τὰ 'Ιωάννινα.

'Απέθανε Μονάρχης εὐτυχής, ὅπως καὶ ἔζησεν.

'Η ζωή του συνεδέθη μὲ μίαν ἀπὸ τὰς μεγαλειτέρας περιόδους τῆς νεωτέρας ζωῆς τοῦ 'Ελληνισμοῦ. Καὶ ὁ θάνατός του ἐπεσφράγισεν ἓν ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα κεφάλαια τοῦ βίου τοῦ Ἔθνους.

'Επὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Γεωργίου Α'. ἡ 'Ελλάς, ἐκ μικρῶν ἀρξαμένη, ἐμεγαλύνθη, ἐκραταιώθη καὶ κατέστη Κράτος, οὗτινος ἡ φωνὴ καὶ ἡ γνώμη ἤρχισαν νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψει ἀπὸ τοὺς ἰσχυροὺς τῆς Εὐρώπης. 'Ο Βασιλεὺς Γεώργιος εἰργάσθη διὰ τὸ 'Ελληνικὸν μεγαλεῖον.

'Η ζωή Του ὅλη ἀφιερώθη εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς κοινῆς Πατρίδος μας. Δεῖγμα μέγιστον τῆς πρὸς τὴν 'Ελλάδα ἀγάπης του ὑπῆρξεν ὁ θάνατός του, τὸν ὁποῖον θρηνεῖ ὁ 'Ελληνισμὸς σύμπας, οὗτινος τοὺς πόθους, τὰ ὄνειρα καὶ τὰ ἰδανικὰ ἐπὶ ἥμισυν αἰῶνα ἐσυμβόλιζεν ἡ φυσιογνωμία τοῦ Μεγάλου Μάρτυρος Γεωργίου τοῦ Α'.

ΕΙΚΟΝΕΣ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

KING GEORGE AND QUEEN OLGA
AT
SALONICA

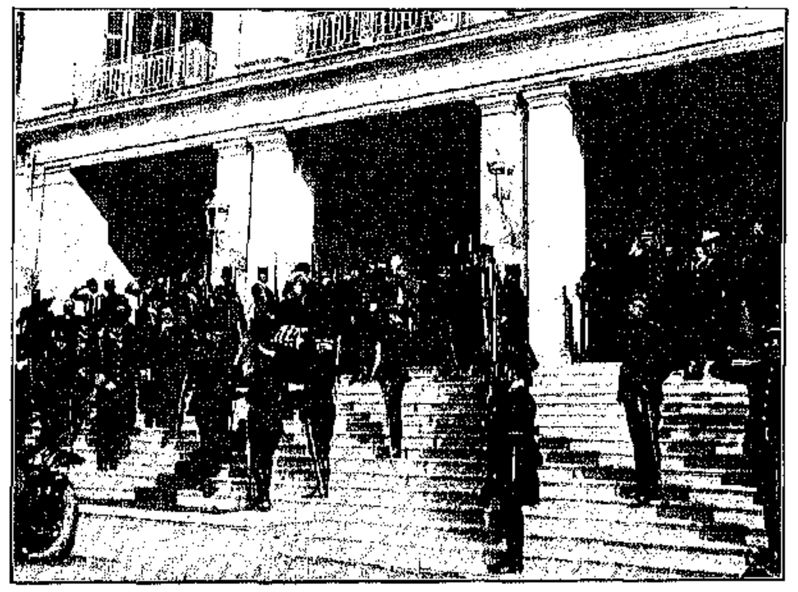

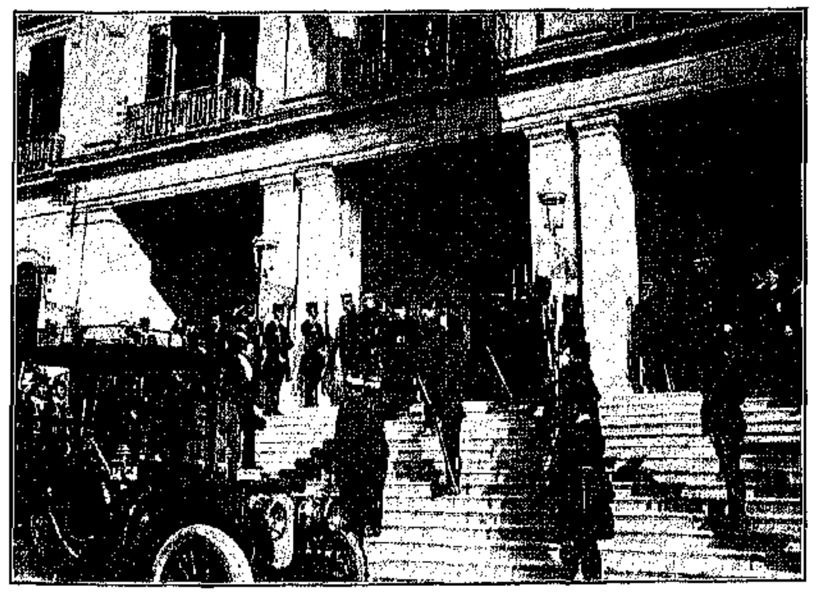

ΗΜΕΡΑ ΘΡΙΑΜΒΟΥ ΔΙΑ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΓΕΩΡΓΙΟΝ.—Η ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΟΥ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
A DAY OF TRIUMPH FOR KING GEORGE.—HIS ENTRANCE INTO SALONICA

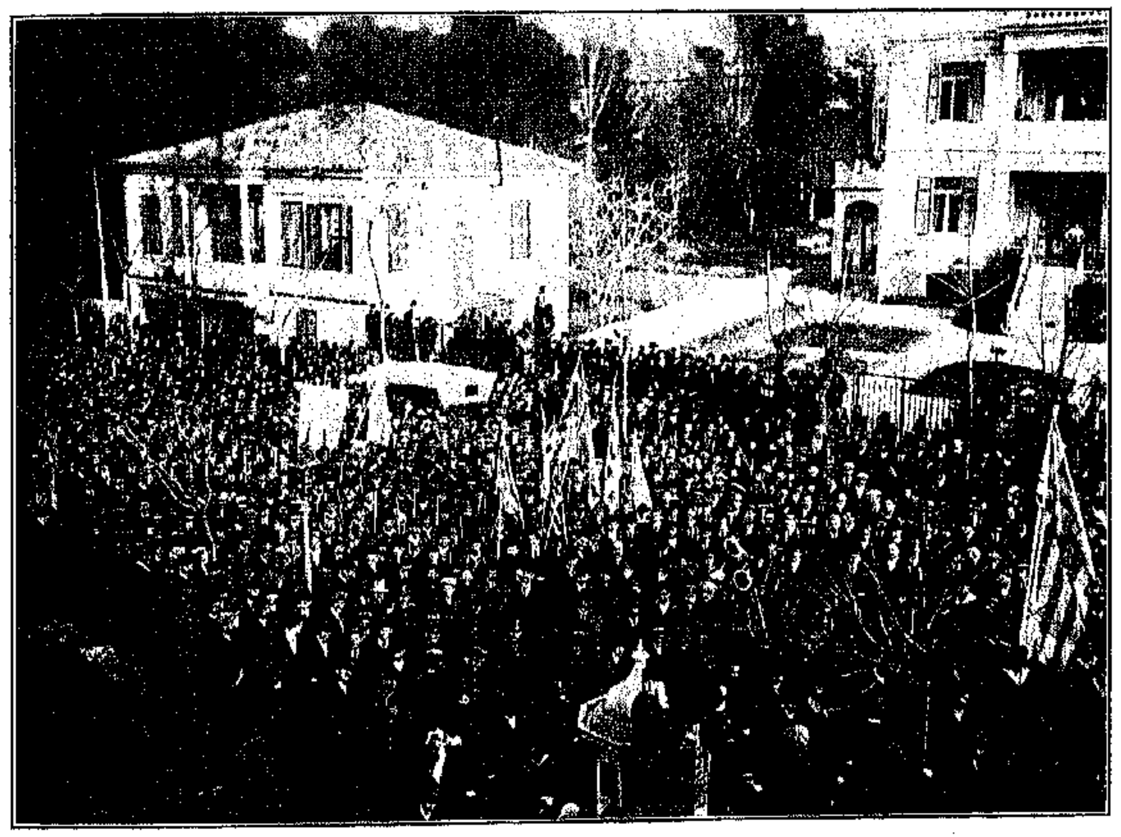

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

THE LIFE
OF KING GEORGE
IN SALONICA

Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ

ΙΔΟΥ πῶς ἡ ἐπίσημος ἔκθεσις ἀφηγεῖται τὴν δολοφονίαν τοῦ Γεωργίου Α'. Τὴν πρωΐαν τῆς Τρίτης, 5)18 Μαρτίου, ὁ Βασιλεὺς εἶχε δεχθῆ ἐν τοῖς 'Ανακτόροις τὸν Μοίραρχον κ. Γκόπφεν μετὰ τοῦ ἐπιτελείου τοῦ Γερμανικοῦ θωρηκτοῦ «Goeben», ναυλοχοῦντος εἰς τὸν λιμένα Θεσσαλονίκης.

Τὴν μεσημβρίαν ὁ Βασιλεὺς ἐπρογευμάτισε μετὰ τοῦ Κυβερνητικοῦ 'Επιτρόπου τῶν Σιδηροδρόμων Μακεδονίας κ. Διαμαντίδου.

'Ο κ. Διαμαντίδης ἀφηγεῖτο κατόπιν, ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἦτο φαιδρότατος καὶ ὁμιλητικὸς καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ προγεύματος. Ἦτο αἰσιόδοξος καὶ ὡμίλει μὲ θέρμην καὶ ὑπερηφάνειαν διὰ τὴν μεγεθυνομένην 'Ελλάδα, ἐκφρασθεὶς πολλάκις αἰσιοδόξως περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς 'Ελληνικῆς φυλῆς, τὸ ὁποῖον προέβλεπεν εὐρύτατον καὶ ἔνδοξον. 'Ο Βασιλεὺς ἔδειξεν ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν μελετωμένην ἕνωσιν τῶν σιδηροδρόμων μας, συστήσας μάλιστα καὶ ταχυτάτην ἐργασίαν πρὸς περάτωσιν αὐτῆς.

Λόγου γενομένου περὶ τῆς Θεσσαλονίκης, ὁ Μεγαλειότατος ἐξεδήλωσεν εἰς τὸν κ. Διαμαντίδην τὴν ἀγάπην του πρὸς τὴν πόλιν τοῦ 'Αγίου Δημητρίου, καὶ τὸν ἐβεβαίωνεν ὅτι θὰ ἐπεδίωκε νὰ τὴν ἐξωραΐσῃ καὶ νὰ τὴν καταστήσῃ ἐντελῶς Εὐρωπαϊκήν.

'Ο Βασιλεὺς ἀνεμνήσθη ἐπίσης, κατὰ τὴν συνομιλίαν του μὲ τὸν κ. Διαμαντίδην, καὶ τῶν ναυμαχιῶν τοῦ 'Ελληνικοῦ στόλου πρὸ τοῦ 'Ελλησπόντου, προσθέσας μεθ' ὑπερηφανείας:

— 'Εγὼ ἔπρεπε κατὰ τὰς ναυμαχίας τοῦ στόλου μας νὰ εὑρισκόμην ἐπὶ τῆς γεφύρας τοῦ «'Αβέρωφ». Δὲν θὰ ὑπῆρχε δι' ἐμὲ εὐτυχεστέρα στιγμή, διότι ἔζησα ἀπὸ μικρὸ παιδὶ εἰς τὴν θάλασσαν.

'Ο κ. Διαμαντίδης, ἀπαντῶν τότε πρὸς τὸν Βασιλέα, εἶπε:

— Σᾶς θαυμάζομεν, Μεγαλειότατε, διὰ τὸ προσωπικὸν θάρρος Σας, ἀλλὰ Σᾶς θέλομεν μακρὰν τῶν κινδύνων.

Καὶ ὁ Βασιλεὺς ἀπήντησε γελῶν:

— Μὴ φοβῆσθε. Δὲν μὲ θίγουν ἐμένα αἱ σφαῖραι......

Τὸ ἀπόγευμα ὁ Ἄναξ, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπασπιστοῦ του κ. Φραγκούδη, ἐξῆλθεν εἰς περίπατον. 'Η Α. Μεγαλειότης, ὁμιλῶν εἰς τὸν ὑπασπιστήν του, ἐξέφραζε τὴν μεγάλην του χαρὰν διὰ τὴν πτῶσιν τῶν 'Ιωαννίνων, πλειστάκις τονίσας τὸν νέον θρίαμβον τῶν 'Ελληνικῶν ὅπλων.

Ταυτοχρόνως ἔλεγεν εἰς αὐτὸν ὅτι τὴν ἐπαύριον ἐπρόκειτο νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ Γερμανικὸν πολεμικόν, καὶ ἐξέφραζεν ἐπὶ τούτῳ τὴν χαράν του, διότι θὰ ἐδίδετο οὕτως ἀφορμὴ νὰ χαιρετισθῇ ἡ 'Ελληνικὴ σημαία ἐν Θεσσαλονίκῃ παρὰ πολεμικοῦ Μεγάλης Δυνάμεως.

'Η αὐτὴ εὐδιαθεσία τοῦ Βασιλέως ἐξηκολούθησε καὶ μετὰ μίαν ὥραν, ὅταν ἡ Α. Μ. ἤρχισε νὰ ἐπιστρέφῃ εἰς τ' 'Ανάκτορα.

Ὅταν διήρχετο πρὸ τοῦ Λευκοῦ Πύργου, ἐγγύτατα τοῦ πλήθους τὸ ὁποῖον περιεστοίχιζε τὴν κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν παιανίζουσαν μουσικήν, ἐπλησίασεν, ἀνεμίχθη μετὰ τῶν πολιτῶν, ἤκουσε μουσικὴν καί, κατὰ τὴν δημοκρατικήν του συνήθειαν, συνωμίλησε μετὰ τῶν ἀνθρώπων τοῦ λαοῦ οἱ ὁποῖοι εὑρίσκοντο ἐκεῖ.

'Η δολοφονία τῆς Α. Μεγαλειότητος ἐγένετο εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν 'Εξοχῆς καὶ 'Αγίας Τριάδος, καθ' ὃν χρόνον ἐπέστρεφεν εἰς τὸ 'Ανάκτορον.

'Ο δολοφόνος ἐκρύπτετο εἰς τὴν γωνίαν τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν αὐτῶν, ὀλίγα βήματα κάτωθεν τοῦ ἀστυνομικοῦ τμήματος τῆς 'Αγίας Τριάδος. Μόλις ἡ Α. Μ. διῆλθε πρὸ τῆς γωνίας, ἐπρόβαλεν ὁ δολοφόνος καὶ τὸν ἐπυροβόλησε δὶς ἀπὸ ἀποστάσεως δύο βημάτων διὰ περιστρόφου, ἐκ τοῦ εἴδους τῶν Μαυροβουνιωτικῶν.

Μόλις ἔπεσεν ὁ πρῶτος πυροβολισμός, ὁ συνοδεύων τὸν Βασιλέα ὑπασπιστὴς ἐπειράθη νὰ ἐξαγάγῃ τὸ περίστροφόν του. Τότε ὁ δολοφόνος ἔσυρε καὶ κατὰ τοῦ ὑπασπιστοῦ, ἀλλὰ τὸ πολύκροτόν του ἔπαθεν ἀφλογιστίαν. Δύο Κρῆτες χωροφύλακες, παρατυχόντες ἐκεῖ, ἔσπευσαν καὶ συνέλαβον τὸν δολοφόνον, μὴ ἀποπειραθέντα οὐδεμίαν ἀντίστασιν, τῇ βοηθείᾳ ἑνὸς λοχίου καὶ ἑνὸς στρατιώτου, διερχομένων καὶ αὐτῶν τυχαίως ἐκεῖθεν.

Μόλις ὁ ἀντισυνταγματάρχης κ. Φραγκούδης ἀντελήφθη συλλαμβανόμενον τὸν δολοφόνον, ἐστράφη πρὸς τὸν Βασιλέα τὸν ὁποῖον εἶχεν ἀφήσει μόνον, νομίσας ὅτι οὐδὲν ἔπαθεν. 'Εν τῷ μεταξὺ ὅμως ἡ Α. Μ. ἔπιπτε λιπόθυμος παρὰ τὴν τράπεζαν γωνιαίου παντοπωλείου, τοῦ ὁποίου ὁ καταστηματάρχης σπεύσας τὸν ἡμιανήγειρεν.

'Ο Βασιλεὺς δὲν ἐπρόφερεν οὔτε λέξιν, καὶ μετεφέρθη εἰς τὸ Θεαγένειον Νοσοκομεῖον, φερόμενος εἰς τὰς ἀγκάλας τεσσάρων στρατιωτῶν. Οὔτε σταγὼν αἵματος δὲν ἔπεσεν ἐπὶ τοῦ τόπου τῆς δολοφονίας. 'Ο Βασιλεὺς ἔσφιγξε τὸ χέρι ἑνὸς ἐκ τῶν κρατούντων αὐτὸν εἰς ἔνδειξιν συγγνωμοσύνης. Ἔπειτα ἐξέπνευσε χωρὶς νὰ ἐκστομίσῃ λέξιν.

Ο ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ ΣΧΟΙΝΑΣ
Assassin Schinas in Prison.

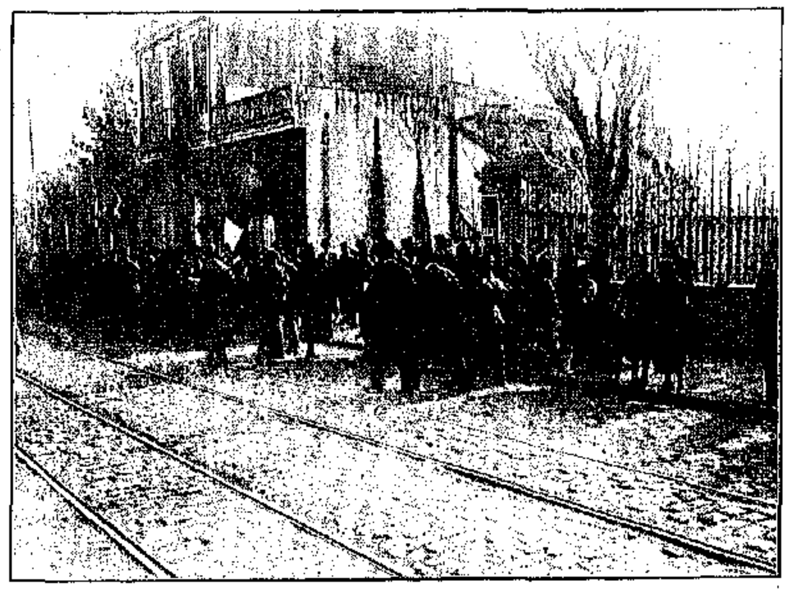

ΕΙΣ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ Η ΠΑΡΟΔΟΣ ΕΞ ΗΣ ΕΞΗΛΘΕΝ Ο ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ
The Side Street from which the Assassin Emerged.

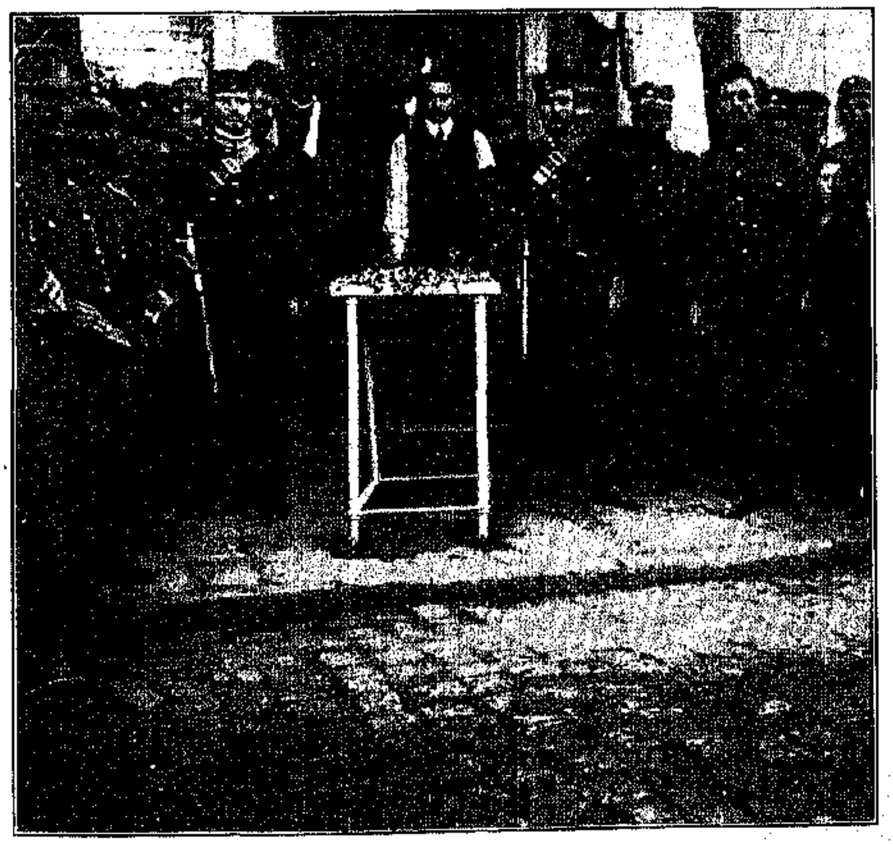

ΤΟ ΣΗΜΕΙΟΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΟΠΟΙΟΥ ΕΠΕΣΕΝ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ
The Spot on which the King Fell.

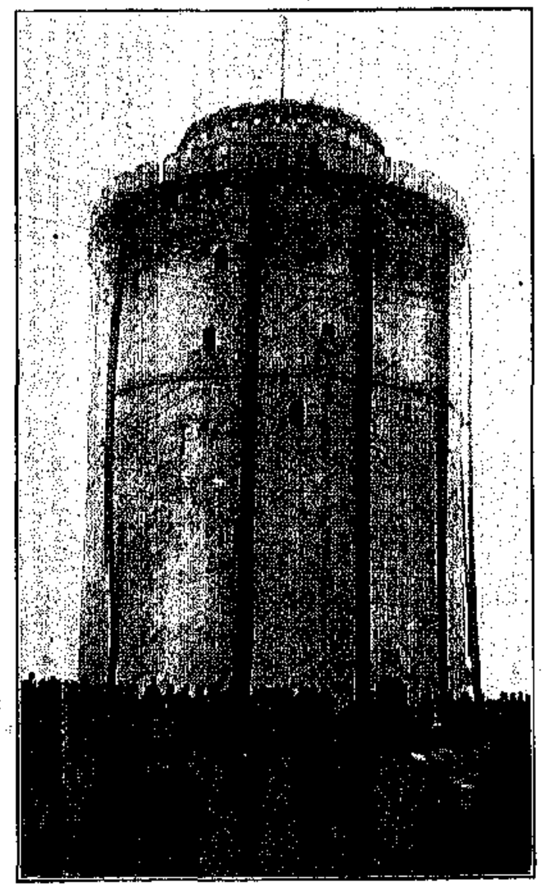

Ο ΛΕΥΚΟΣ ΠΥΡΓΟΣ ΠΕΝΘΙΜΩΣ ΔΙΑΚΕΚΟΣΜΗΜΕΝΟΣ
The Byzantine Tower of Salonica draped

Ο ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΥΣ

ΑΦ' ὅτου εἶχεν εἰσέλθει εἰς τὴν κατακτηθεῖσαν πόλιν, τῆς ὁποίας ἡ ἀπόκτησις ἀπὸ τόσων ἐτῶν ἀπετέλει θερμότατον ἰδανικὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἐκανόνισε ταχέως τὴν ζωήν του πρὸς τὴν νέαν κατάστασιν τῶν πραγμάτων καὶ προσηρμόσθη τελείως πρὸς αὐτὴν μὲ θαυμαστὴν θέλησιν καὶ ἱκανότητα.

Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἐθεώρει τὴν Θεσσαλονίκην ἤδη ὡς τελείως καὶ ὁριστικῶς Ἑλληνικὴν πόλιν.

Συχνὰ ἔλεγε περὶ αὐτῆς λακωνικῶς καὶ ἐντόνως:

— Μονάχα εἰς τὴν βίαν τῶν ὅπλων θὰ ὑποχωρήσωμεν ἀπ' ἐδῶ.

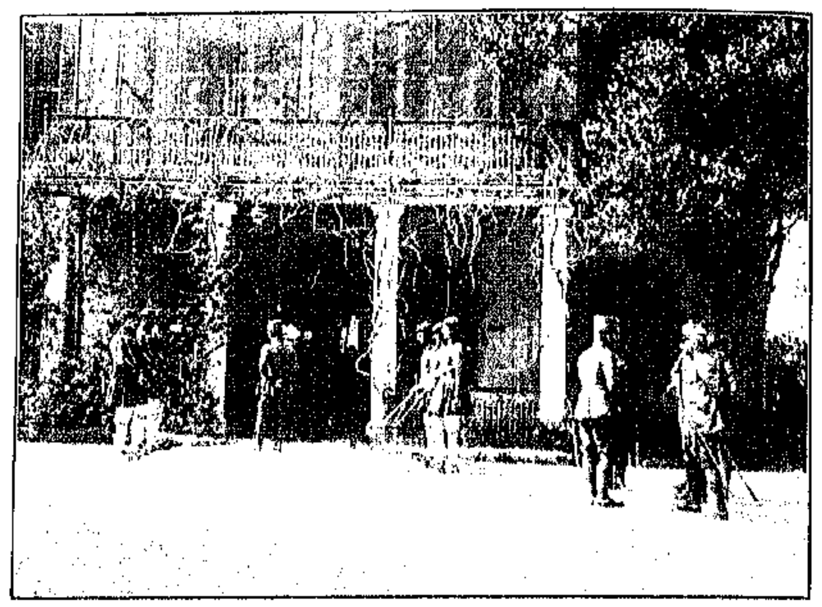

Η ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΩΝ ΑΝΑΚΤΟΡΩΝ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
The Entrance to the Royal Palace at Salonica.

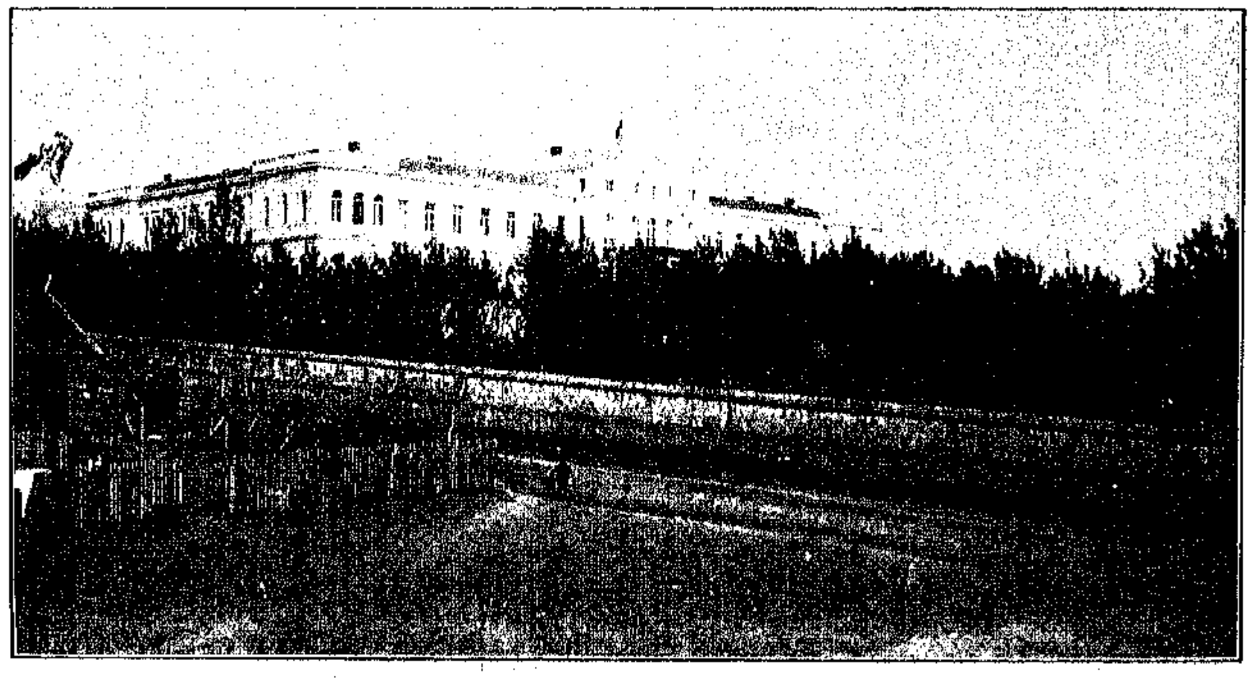

ΤΟ ΠΑΠΑΦΕΙΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΕΝ Ω ΕΞΕΠΝΕΥΣΕΝ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ
Papafion Hospital in Salonica where King George Expired.

Η ΕΞΟΔΟΣ ΕΚ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΟΣ
The Rear Exit of the Royal Palace.

ΠΟΥ ΕΞΕΠΝΕΥΣΕ

ΤΟ Παπάφειον Νοσοκομεῖον τῆς Θεσσαλονίκης, εἰς τὸ ὁποῖον μεταφερθεὶς ἀμέσως μετὰ τὸν τραυματισμόν του ἀπεβίωσεν ὁ Βασιλεύς, ἐκτίσθη καὶ διατηρεῖται ἀπὸ παλαιὸν κληροδότημα ὁμογενοῦς, πλουτήσαντος εἰς Μάλταν, ὀνόματι Παπάφη.

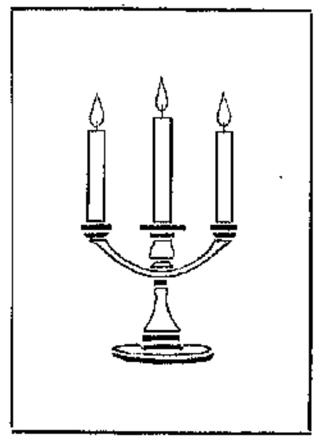

Η ΕΚΦΟΡΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΣΚΗΝΟΥΣ.
Removal of the King's Body from Salonica.

ΠΩΣ ΑΦΗΚΕ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ εἶχεν ἐκπνεύσει. Καὶ ἀργὰ τὴν νύκτα ὁ νεκρός του μετεφέρθη ἐκ τοῦ νοσοκομείου εἰς τ' Ἀνάκτορα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα μόλις τὸ ἀπόγευμα εἶχεν ἐξέλθει ζωηρὸς καὶ φαιδρὸς καὶ ἀκμαῖος.

Ἡ νυκτερινὴ ἀνεπίσημος μεταφορὰ ἔγεινε χωρὶς νὰ τὴν ἀντιληφθῶσι τὰ πλήθη. Καὶ αὐτόπτης μάρτυς ἔγραψεν

Ὑπὸ τὸ φῶς τῆς πρώτης ἀνοιξιάτικης σελήνης, εἰς τὴν ἐλαφρὰν πάχνην τῆς ἑσπέρας τοῦ Μαρτίου, μία πομπή—θὰ τὴν ἔλεγα Μεσαιωνικήν, τόσον εἶναι ξένη πρὸς τὴν ἐποχήν μας, πρὸς τὴν ἐξέλιξιν, πρὸς τὸ πνεῦμά μας— διέσχισε τοὺς στενοὺς δρόμους τῆς Θεσσαλονίκης, ἐξετυλίχθη σιωπηλὴ καὶ ὀδυνηρὰ εἰς τὴν παραλίαν καὶ κατέληξεν εἰς τ' Ἀνάκτορα. Εἰς τὴν διάβασίν της ἡ πομπὴ ἐπέρασε ἀπὸ τὸ μικρὸν γωνιαῖον παντοπωλεῖον, εἰς τὸν τοῖχον τοῦ ὁποίου πρὸ εἴκοσι τεσσάρων ὡρῶν ὁ Βασιλεὺς ἥπλωσε μίαν στιγμὴν τὸ χέρι του κλονιζόμενος, πρὶν πέσῃ εἰς τὰ χέρια τῶν στρατιωτῶν, ποῦ ἔτρεξαν νὰ τὸν ὑποστηρίξουν.

Ἡ πομπὴ δὲν ἦτο μεγάλη, ἀλλ' ἦτο ἐπιβλητική· δὲν ἦτο μεγαλοπρεπής, ἀλλ' ἐτυπώθη εἰς τὸν νοῦν ἐκείνων ποῦ τὴν εἶδον. Καμμία ἔφοδος τοῦ χρόνου δὲν θὰ κατορθώσῃ νὰ τὴν σβύσῃ. Προνομιοῦχοι ἐκεῖνοι ποῦ ἔτυχεν εἰς τὸν δρόμον των νὰ συναντηθοῦν μαζῆ της.

Ἕνα φορεῖον σκεπασμένον μὲ τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν ἐφέρετο ἀπὸ τὸν πρίγκηπα Νικόλαον καὶ τοὺς ὑπασπιστάς. Ἀπὸ τὰς πτυχὰς τῆς σημαίας μόλις διεκρίνετο ὠχρόν, ἀργυρούμενον ἀπὸ τὴν σελήνην, τὸ πρόσωπον τοῦ μάρτυρος Βασιλέως. Ἐμπρὸς εὐλύγιστοι μαῦραι σκιαί, οἱ Κρητικοὶ χωροφύλακες, ὀπίσω ὁ κλῆρος, οἱ ἐπίσημοι ἀσκεπεῖς, οἱ στρατιῶται, οἱ ἴδιοι στρατιῶται ποῦ ὡς χθὲς ἀντίκρυσαν ἄφοβοι καὶ ἀσυγκίνητοι τὴν φρίκην τοῦ πολέμου, μαρμαρωμένοι τώρα, ἄφωνοι, βαθύτατα συγκλονούμενοι.

Καὶ ἐπάνω ἀπὸ ὅλην τὴν πομπὴν σιγή, σιγὴ ἀπόλυτος, ἡ βαθεῖα σιγὴ τοῦ θανάτου, σφίγγουσα εἰς κάποια ἀόρατα δεσμὰ συνοχῆς τὰς ἀφώνους σκιάς, ποῦ ἐφαίνοντο σκιαὶ ψυχικῶς νεκρῶν ἀκολουθούντων τὸν σωματικῶς νεκρόν.

Ποῦ καὶ ποῦ ἕνα παράθυρον, ἕως τὸ ὁποῖον εἶχε φθάσει ὁ ἄφωνος ἦχος τῶν βαρέων βημάτων, ἤνοιγε βιαστικά, καὶ πνιγμέναι κραυγαὶ ἄλγους ἐτοξεύοντο πρὸς τὴν σελήνην. Ἀλλὰ τὸ παράθυρον ἔκλειε καὶ ἡ σιωπηλὴ πομπὴ ἐχάνετο εἰς τὴν γωνίαν τοῦ δρόμου, ἀφήνουσα ὀπίσω της πλανωμένας μαύρας σκιὰς ὀδύνης.......

Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἡ Θεσσαλονίκη, ἥτις τὸν ὑπεδέχθη θριαμβευτήν, ἐλευθερωτὴν καὶ τροπαιοῦχον, τὸν προέπεμψε νεκρὸν εἰς τὰς καλάς του Ἀθήνας.

Καὶ ἡ κηδεία, τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν πρώτην ἐλευθερωθεῖσαν μεγάλην Ἑλληνίδα πόλιν ἔγεινεν ἐπίσημος, μεγαλοπρεπὴς καὶ συγκινητικωτάτη.

Ἡ Θεσσαλονίκη ἔκλαυσε πολὺ τὸν ἀγαθὸν Βασιλέα, τὸν ὁποῖον ποτέ, ποτὲ δὲν θὰ λησμονήσῃ.......

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΣΟΡΟΣ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ.
The Body of the King at Salonica.

ΜΠΡΟΣΤΑ 'ΣΤΟ ΛΕΙΨΑΝΟ

'Απ' τὴν μιὰν ἄκρη τῆς στεριᾶς
ὡς τ' ἄλλο τ' ἀκρογιάλι
'Αράδα-ἀράδα στὰ βουνὰ
οἱ ἀντίλαλοι βαστοῦνε,
Λάμπουν ἀδιάκοπα ἀστραπαῖς
στὴν μιὰ κορφή, στὴν ἄλλη,
Κάθε στιγμὴ κι' ὁμοβροντιαῖς
μιὰ νίκη μᾶς μηνοῦνε.

Κάθ' εὔζωνας ἔγειν' ἀητός,
κάθε παιδὶ λιοντάρι.
Βόλια, καὶ χιόνια καὶ βροχαῖς,
κι' ἀρρώστιαις ἀψηφοῦν.
Στὴ μέση ὁ 'Αρχιστράτηγος,
τὸ πρῶτό Σου βλαστάρι,
Ζήτω ἡ Πατρίδα, ὁ Βασιληᾶς !
—Κι' ὅλοι μαζῆ ὁρμοῦν.

Πῶς κόβεται ὁ ἀντίλαλος ;
κι' ἡ ἀστραπαῖς πῶς σβύνουν;
Πῶς ἄνδρες κι' 'Αρχιστράτηγος
μαρμαρωμένοι μένουν ;
Μάτια στὰ μάτια μπαίνουνε,
μάτια τὰ μάτια πίνουν....
Ποιὸς θὰ μιλήσῃ ; Τί θὰ πῇ ;
....Γῆ κι' οὐρανὸς σωπαίνουν...

Μιὰ κανονιὰ λυπητερὴ
—Λὲς καὶ πονεῖ τὸ ἀτσάλι,
Λὲς καὶ τὸ σίδηρο καρδιὰ
πῶς ἔχει καὶ βογγάει
Ποῦ στέλνει τέτοιο μήνυμα·
—Νὰ δεύτερη.. νὰ κι' ἄλλη...

Κάποιον μεγάλον χάνουμε....
Ποιὸς νὰ εἶναι αὐτὸς ποῦ πάει ;

'Ο Βασιληᾶς ἀπέθανε !. . . .
'Ο Βασιληᾶς !... Τὸ ψέμμα
Τὸ ἀνήκουστο, τὸ ἀφάνταστο,
γίνεται μαύρη ἀλήθεια.
Σὲ μιὰ στιγμὴ ἐστάθηκε
στῆς φλέβαις μας τὸ αἷμα
Καὶ ὅμοιος σφάχτης πέρασε
σ' ἑκατομμύρια στήθια.

. . . .

Τῆς δάφναις ποῦ ἐκόψανε,
τῆς δένουν σὲ στεφάνια
"Αρματα λάφυρα σωρούς,
δεμάτια τῆς σημαίαις
Φέρνουν μπροστὰ στὸ λείψανο
τοῦ Γένους τὰ καμάρια,
Στῆς δόξαις τῆς προγονικαῖς
προσθέτουν δόξαις νέαις.

'Απ' τὴν μιὰν ἄκρη τῆς στεργιᾶς
ὡς τ' ἄλλο τ' ἀκρογιάλι
'Αράδα-ἀράδα στὰ βουνὰ
οἱ ἀντίλαλοι βροντᾶνε
Καὶ λάμπουν πάλι ἡ ἀστραπαῖς
στὴ μιὰ κορφὴ στὴν ἄλλη,...
'Εσένανε δοξάζουνε....
καὶ Σ' ἀποχαιρετᾶνε !

Ν. ΑΞΕΛΟΣ

ΕΡΧΕΤΑΙ

"Ερχετ' ὁ κλειδοκράτορας στὰ πρῶτά του λημέρια !
Κρατεῖ τοῦ Κάστρου τὰ κλειδιὰ καὶ μὲ τὰ δυό του χέρια
καὶ φαίνεται σὰν νὰ μιλῇ τ' ἀμίλητό του στόμα :

—Σκάψτε βαθειά, πολὺ βαθειά, τὸ λάκκο μου στὸ χῶμα
»καὶ βάλτε πλάκα ἀσήκωτη στὸ νεκρικὸ κλινάρι
»μὴν ἔρθῃ κλέφτης δολερὸς καὶ τὰ κλειδιὰ μοῦ πάρῃ.

»Καὶ σύ, Ρήγα καὶ σπλάχνο μου καὶ δόξα μου περίσσια,
»φύτεψε μὲ τὰ χέρια σου ψηλὰ δυὸ κυπαρίσσια.
»"Οσο διαβαίνουν οἱ καιροὶ κι' ὅσο περνοῦν οἱ χρόνοι,
»στὄνα νὰ βγαίνῃ ἡ ἀγάπη μου καὶ νὰ σὲ καμαρώνῃ,
»στ' ἄλλο νὰ βγαίνῃ ὁ πόθος μου γίγαντας σὰν ἐσένα
»κι' ἀχνοθωρῶντας τὰ νησιὰ τ' ἀφροστεφανωμένα
»κ' ἐλεύθερη ἀντικρύζοντας τὴν κάθε σκλάβα χώρα
»νὰ βλέπῃ τὴν 'Αγιὰ Σοφιὰ προσμένοντας τὴν ὥρα.»

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΠΡΟ ΕΙΚΟΣΑΕΤΙΑΣ ΛΗΦΘΕΙΣΑ
A Group of the Royal Family of Greece Twenty Years Ago.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ δὲν ἔχασε καὶ κατὰ τὴν διαμονήν του εἰς τὴν Θεσσαλονίκην τὴν παλαιάν του προσφιλῆ συνήθειαν νὰ ἐγείρηται πολὺ πρωὶ καθ' ἑκάστην. Παρ' ὅλην τὴν προκεχωρημένην ἡλικίαν του ἦτο ἕνας ἀπὸ τοὺς ἐνωρίτερον ἀφυπνιζομένους εἰς τὴν Θεσσαλονίκην.

Τὴν ζωήν του εἶχε κανονίσει ρυθμικώτατα, καὶ οὐδεμία ὥρα τῆς ἡμέρας ἐχάνετο ἀχρησιμοποίητος διὰ τὴν διοίκησιν, τὴν ἐργασίαν του, τὴν ἀναψυχήν του. Αἱ ὧραί του ἦσαν προσδιωρισμέναι διὰ πᾶσαν ἐργασίαν καὶ ἡ ζωή του ἀπετέλει κανονικώτατον πρόγραμμα.

★

Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἐδείκνυε πάντοτε τὸ ζωηρότερον ἐνδιαφέρον διὰ πᾶν ὅ,τι ἀφεώρα τοὺς στρατιώτας.

Μίαν ἡμέραν ἔλαβεν αἴτησιν, διὰ τῆς ὁποίας οἱ στρατιῶται Τὸν παρεκάλουν νὰ διατάξῃ νὰ τοὺς παρέχηται τοῦ λοιποῦ περισσότερον κρέας ἀπὸ ψωμί, ὅπως συνέβαινε μέχρι τοῦδε. Ὁ Βασιλεὺς ἐκάλεσεν ἀμέσως τὸν Ὀλλανδὸν ἰατρὸν κ. Ὄλντ καὶ τοῦ ἀνέθεσε νὰ ἐξετάσῃ ἂν ἡ αἴτησις αὕτη ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν γενικὴν ἐπιθυμίαν τῆς Ἑλληνικῆς φρουρᾶς.

Καὶ ὅταν ὁ ἰατρὸς ἐπεβεβαίωσε τὴν ἀλήθειαν ταύτην, ἀνέκραξε πάραυτα ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος.

— Βεβαιότατα, τὰ παλληκάριά μου θὰ λάβουν ὅ,τι ζητοῦν, ἀφοῦ ἕνα ἕκαστον ἀπ' αὐτὰ ἐδείχθη ὡς ἥρως.

★

Κατὰ τὸν θανάσιμον τραυματισμόν του ὁ ἐσταυρωμένος, τὸν ὁποῖον ἔφερεν ἐπὶ τοῦ στήθους του, κατεσπιλώθη ὑπὸ αἵματος. Ὁ μικρὸς αὐτὸς ἐσταυρωμένος ἦτο ἰδιαιτέρως προσφιλὴς εἰς τὸν Βασιλέα Γεώργιον.

Ἔφερε λεπτοτάτην ἁλυσίδα περὶ τὸν λαιμόν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐκρέματο ἕνας σταυρὸς μὲ ἐπίπεδον εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ἐξ ἀργύρου, περιβεβλημένος μὲ μπριλάντια.

Ὅταν ὡμίλει, εἶχε πάντοτε τὴν συνήθειαν νὰ πιάνῃ αὐτὴν τὴν ἁλυσίδα τοῦ λαιμοῦ καὶ νὰ τὴν σύρῃ καὶ νὰ τὴν περιστρέφῃ ἕως ὅτου ἔφθανε τὸν ἐσταυρωμένον. Κατόπιν ἔπαιζε πάλιν μὲ τὴν ἁλυσίδα μέχρι τῆς στιγμῆς, ὅπου ἤθελε νὰ διακόψῃ τὴν ἀκρόασιν.

Ὅταν ἐπανέθετεν ὁ Βασιλεὺς τὸν ἐσταυρωμένον ἐπὶ τοῦ στήθους του, ἠγείρετο πάντοτε καὶ ἡ συνομιλία ἔληγεν.

★

Ὁ Βασιλεὺς δὲν ἐσκέπτετο διόλου τὴν προσωπικήν του ἄνεσιν, ἀλλὰ πρὸ παντὸς εἶχε πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ καθῆκόν του.

Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην συνέβαινε συχνὰ ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ γευματίσῃ τὴν ἑσπέραν πρὸ τῆς δεκάτης ἢ τῆς ἑνδεκάτης. Δι' οὐδένα λόγον ἤθελε ν' ἀφήσῃ τὴν ἐργασίαν του πρὸ τοῦ νὰ τὴν τελειώσῃ. Εἰς καμμίαν ἄλλην περίοδον τῆς ζωῆς του καὶ τῆς μακρᾶς διοικήσεώς του δὲν εἶχε κοπιάσῃ ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ὅσον κατὰ τὴν διαμονήν του εἰς τὴν Θεσσαλονίκην. Καὶ παρ' ὅλα τὰ γηρατειά του ἦτο πάντοτε πρόθυμος πρὸς ἐργασίαν, δροσερός, εὔθυμος, εὐπροσήγορος, διαρκῶς μειδιῶν.

★

Τοῦ παρίσταναν ὅτι ἐπεβάλλετο ἐκ τῶν περιστάσεων νὰ μὴ ἐξετίθετο τόσον, διότι ὑπῆρχον ἴσως φανατικὰ ξένα στοιχεῖα εἰς τὴν Θεσσαλονίκην. Ἀλλ' ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος δὲν ἤθελε ν' ἀκούσῃ τίποτε ἀπὸ τὰς παραινέσεις καὶ τὰς συμβουλὰς ταύτας.

Ἔλεγεν:

— Οἱ Ἕλληνές μου μὲ γνωρίζουν καὶ οἱ στρατιῶταί μου μοῦ εἶναι ἀφωσιωμένοι — ἐκτὸς τούτου ἔχω τοὺς χωροφύλακάς μου.

Οὐδέποτε δὲ θὰ ἠδύνατο νὰ φαντασθῇ κἂν ὅτι εἰς τὴν Θεσσαλονίκην θὰ εὑρίσκετο ἕνας Ἕλλην νὰ τοῦ ἀφαιρέσῃ τὴν ζωήν.

★

Μὲ εὐχαρίστησιν ὡμίλει ὅτι, μετὰ τὸ Ἰωβιλαῖον τῆς βασιλείας του τὸν προσεχῆ Σεπτέμβριον, θὰ εἶχε περισσότερον καιρὸν πρὸς ἄνεσιν. Καὶ ἐσκέπτετο, ὅτι τότε θὰ διήρχετο περίπου τρεῖς ἢ τέσσαρας μῆνας τὸ ἔτος εἰς τὸ κτῆμά του εἰς τὴν Δανίαν καὶ ἄλλον τόσον χρόνον εἰς τὸ Αἴξ-λὲ-Μπαίν, ὅπου ἤθελε ν' ἀνεγείρῃ μίαν ἔπαυλιν.

Ἐπίσης ἐσκόπει νὰ διέμενε μίαν τριμηνίαν κατ' ἔτος εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, ὅπου ὡρισμένως θὰ ἔκτιζε μεγαλοπρεπῆ Ἀνάκτορα.

Ἐξ ὅλων τῶν συνομιλιῶν του ἐνεφαίνετο ρητῶς ἡ ἐπιθυμία του ν' ἀνεκήρυσσε συγκυβερνήτην Του τὸν Διάδοχον Κωνσταντῖνον κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς πεντηκονταετηρίδος Του.

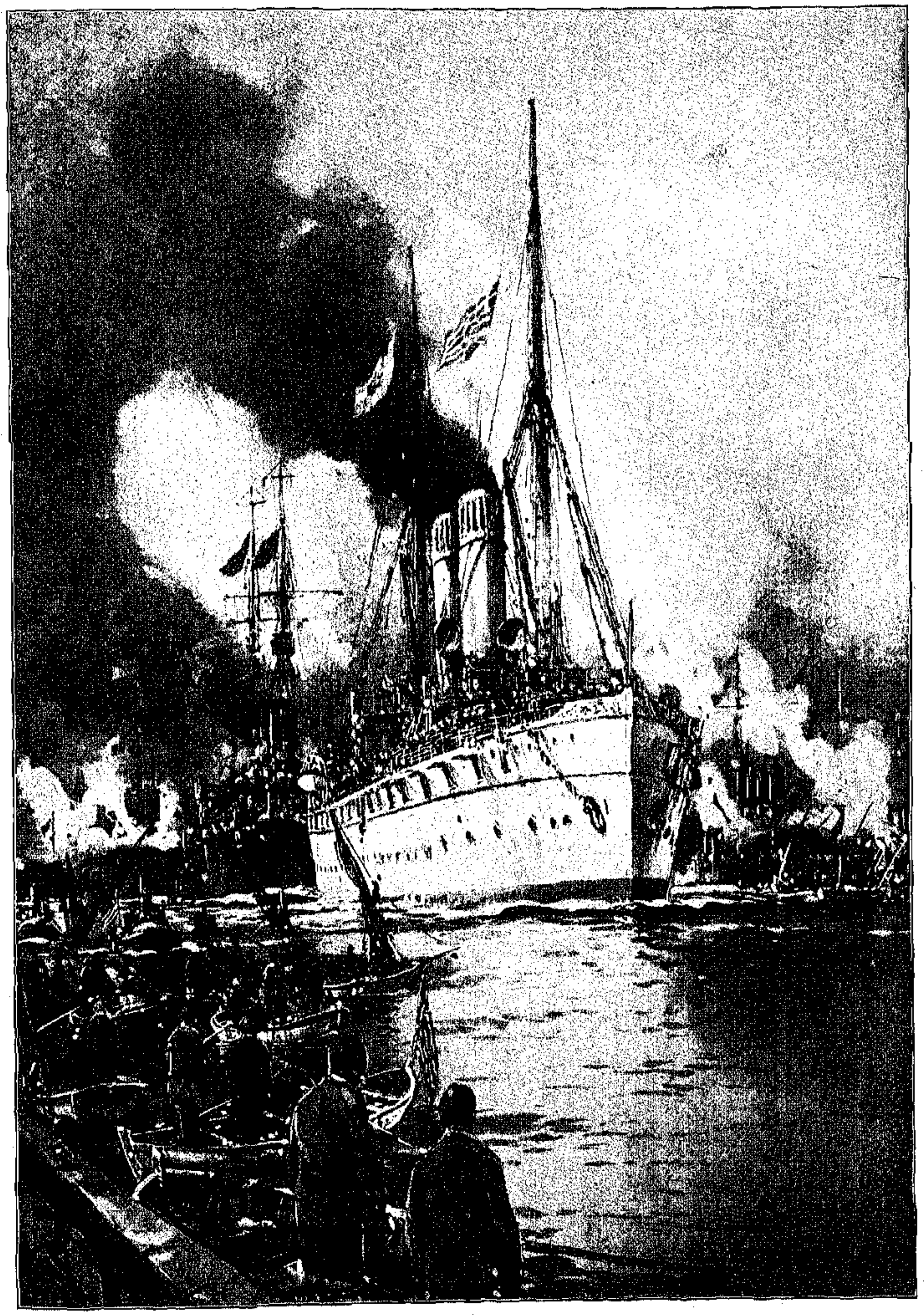

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΘΑΛΑΜΗΓΟΣ «ΑΜΦΙΤΡΙΤΗ» ΚΟΜΙΖΟΥΣΑ ΤΟΝ ΝΕΚΡΟΝ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ
The Royal Yacht «Amphitrite» Arriving at Piraeus with the Royal Bier.

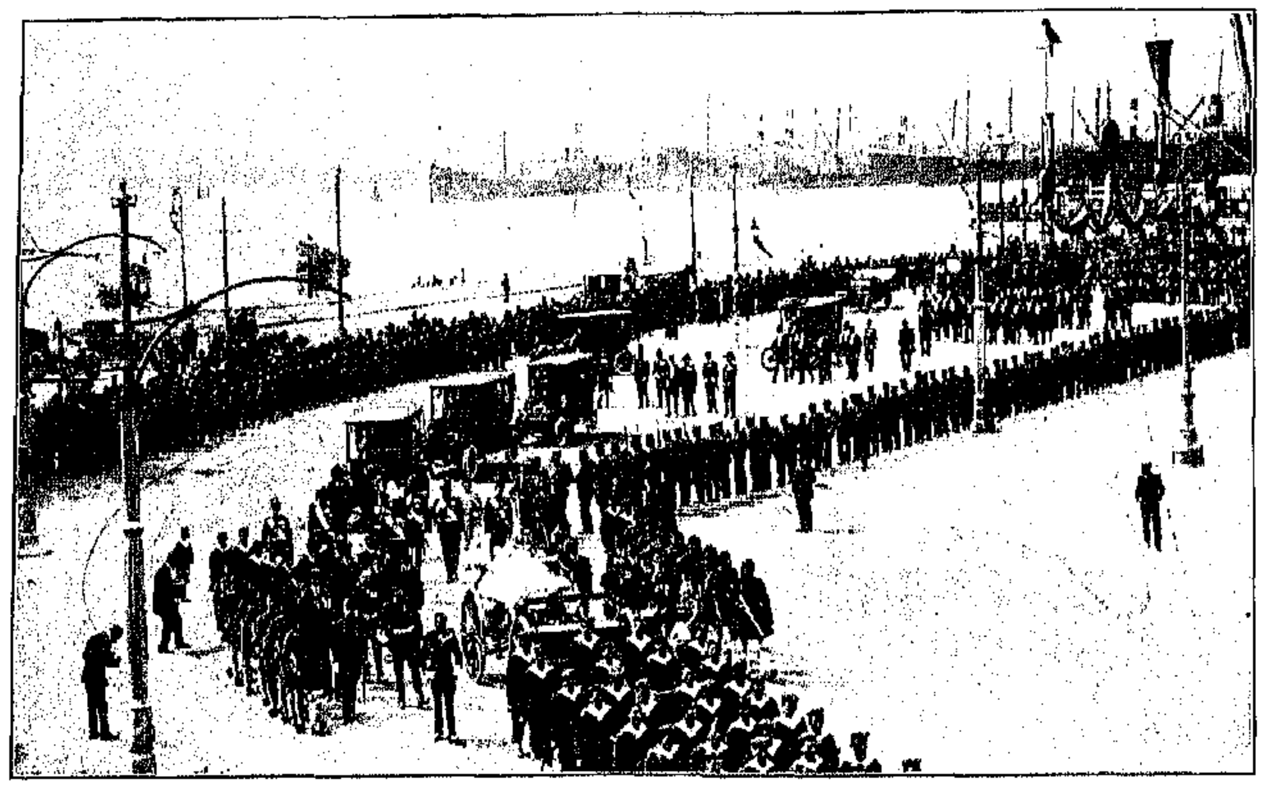

Η ΑΦΙΞΙΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΣΚΗΝΟΥΣ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ—Η ΠΟΜΠΗ ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΗ ΔΙΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΛΙΑΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΤΑΘΜΟΝ
The Arrival of the King's Body at Piraeus.—The Procession on its Way to the Railway Station.

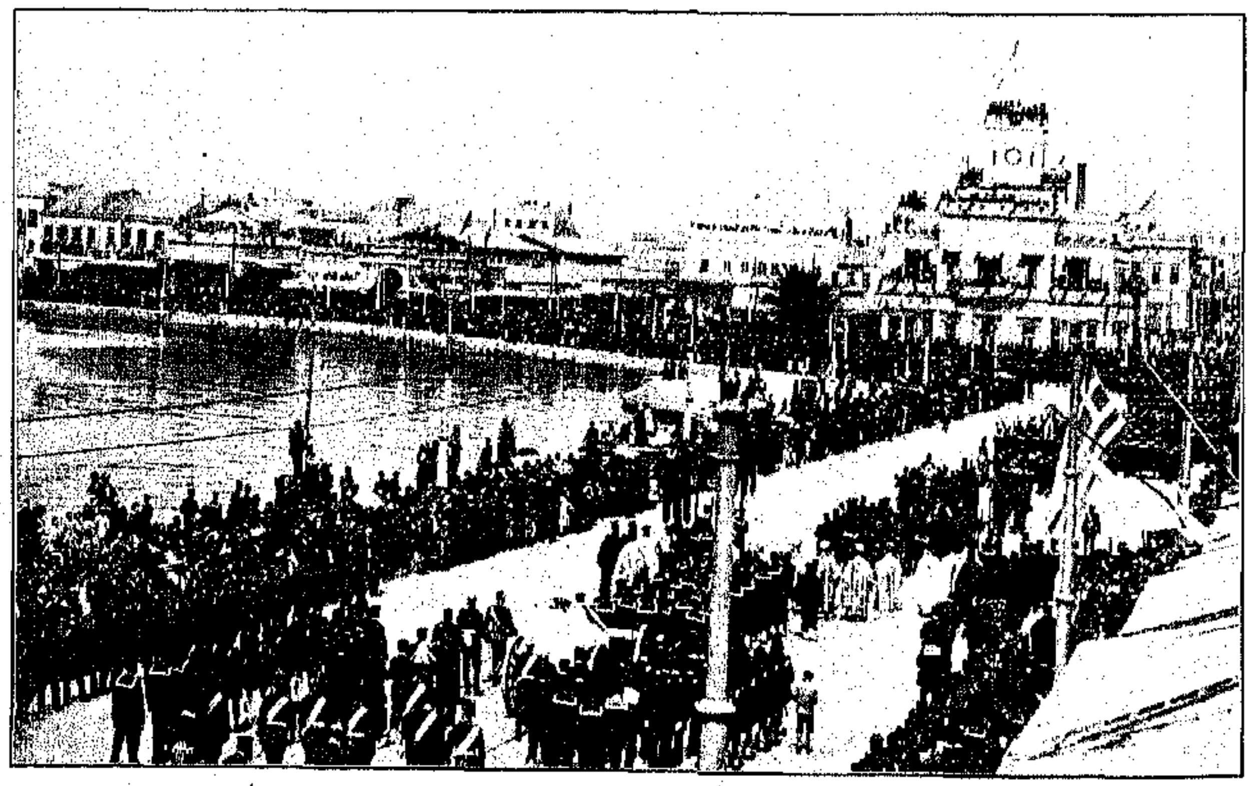

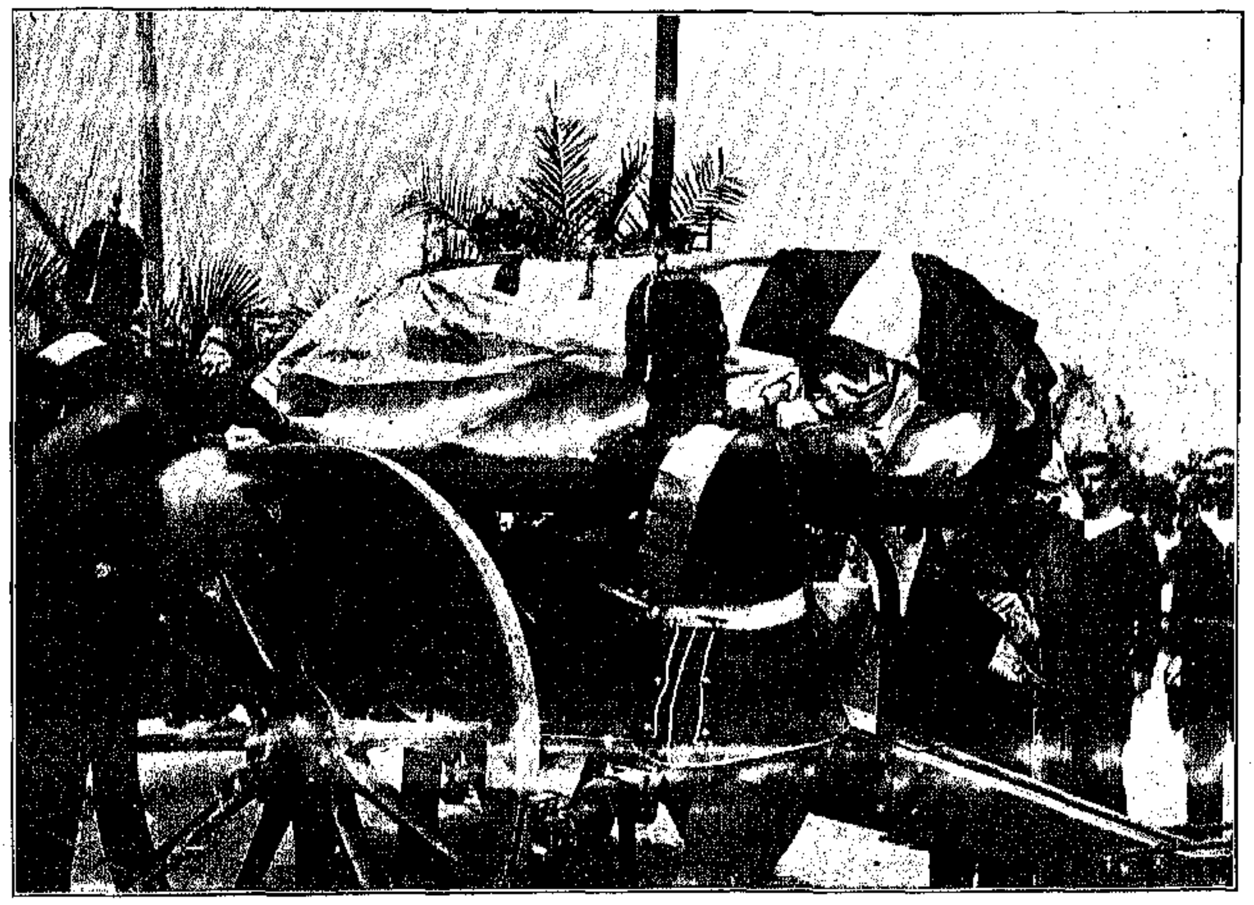

ΟΙ ΠΡΙΓΚΗΠΕΣ ΤΟΠΟΘΕΤΟΥΝΤΕΣ ΤΗΝ ΒΑΣΙΛΙΚΗΝ ΣΟΡΟΝ ΕΠΙ ΤΟΥ Κ'ΑΛΙΒΑΝΤΟΣ

THE PRINCES LIFTING THE ROYAL BIER ON THE GUN CARRIAGE

Η Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕ Σ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΠΡΙΓΚΗΠΩΝ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ
H. M. King Constantine and the Royal Princes at Piraeus.

ΠΩΣ ΕΚΗΔΕΥΘΗ

ΔΥΟ συντάγματα πεζικοῦ, ἤτοι τὸ ὄγδοον καὶ τὸ ἑνδέκατον, κατὰ τάξιν φάλαγγος μὲ τὰς σημαίας των ἐπὶ κεφαλῆς, σημαίας φερούσας καταφανῆ τὰ ἴχνη τοῦ πολέμου καὶ τῶν θριάμβων, ἤνοιγον τὴν πορείαν προχωροῦσαι μὲ κανονικώτατον ρυθμικὸν βάδισμα. Οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματικοί των ἔφιπποι ἐκανόνιζον τὸ βῆμα τῆς πορείας. Ἡγεῖτο δὲ ὅλων ὁ Φρούραρχος κ. Γιάνναρος ἔφιππος.

Οἱ νεαροὶ πρόσκοποι εὐσταλεῖς καὶ σφριγηλοὶ εἵποντο παρατεταγμένοι εἰς πέντε διπλοῦς στοίχους μὲ τοὺς κοντοὺς κεκλιμένους. Ἡ σημαία των ἐφέρετο ἐν τῷ μέσῳ κεκλιμένη καὶ μὲ πένθιμον πέπλον.

Ἠκολούθουν οἱ τυμπανισταὶ τοῦ στρατοῦ εἰς τέσσαρας στοίχους κατὰ πλάτος τῆς ὁδοῦ, καὶ μετ' αὐτοὺς οἱ σαλπιγκταὶ εἰς δέκα στοίχους. Ἀξιοθαύμαστοι πάντες διὰ τὸ βάδισμά των, τὸ ὁποῖον ἐνόμιζε κανεὶς κανονιζόμενον δι' ἐλατηρίου, τόσον ἦτο ταυτόχρονον καὶ ρυθμικόν.

Ἠκολούθει ἡ μουσικὴ τῆς Φρουρᾶς, ἀνακρούουσα τὸ πένθιμον ἐμβατήριον τοῦ Μένδελσον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐγυμνάσθη ἐπίτηδες διὰ τὴν κηδείαν. Ὄπισθεν αὐτῆς ἡ Φιλαρμονικὴ τῆς Κερκύρας, μὲ τὴν ἰδιόρρυθμον στολὴν καὶ τὰ κράνη τῶν μουσικῶν της καὶ τὴν σημαίαν τυλιγμένην διὰ πένθους.

Καὶ τὴν ὅλην στρατιωτικὴν πρωτοπορείαν ἔκλειεν ὁ Μέραρχος τῆς 4ης Μεραρχίας κ. Μοσχόπουλος ἔφιππος καὶ περιστοιχούμενος ὑπὸ τοῦ πολεμικοῦ ἐπιτελείου του.

Οἱ ὑπηρέται τῆς Μητροπόλεως, μὲ τὴν βυσσινόχρουν περιβολήν, ἠκολούθουν κατόπιν ἀνέχοντες μεγάλας λαμπάδας ἐπὶ χρυσῶν κηροστατῶν καὶ τὰ Ἑξαπτέρυγα.

Καὶ *εἵποντο εἰς πυκνοὺς στοίχους ὁ κλῆρος, οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ διάκονοι* τῆς Μητροπόλεως μὲ τὰ ἱερὰ αὐτῶν ἄμφια.

Εἰς διπλοῦς στοίχους ἑκατέρωθεν τῆς ὁδοῦ προυχώρουν κατόπιν οἱ ἐν Ἀθήναις συγκεντρωμένοι Μητροπολῖται καὶ Ἐπίσκοποι μὲ τὴν ἱερουργικὴν αὐτῶν στολήν.

Μερικοὶ μέσα ἀπὸ τὰ χρυσᾶ ὠμοφόρια ἐφόρουν χρωματιστὴν ἐσωτερικὴν ὑπένδυσιν. Διεκρίνετο τὸ πορφυροῦν βαθὺ τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν, τὸ βυσσινὶ τοῦ Μητροπολίτου Κιτίου, τὸ κυανόλευκον τοῦ Μητροπολίτου Βερροίας.

Καὶ ἦτο ἐκθαμβωτικὸν τὸ θέαμα τῶν πολυτίμων, βαρέων εἰς χρυσὸν *ἀμφίων καὶ τῶν ποιμαντορικῶν ράβδων* καὶ τῶν Ἐπισκοπικῶν μιτρῶν. Οἱ ποιμένες τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀντιπρόσωποι τοῦ μεγάλου Ἑλληνικοῦ ποιμνίου, ἡγοῦντο οὕτω τῆς ἐκκλησιαστικῆς πομπῆς τῆς κηδείας τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων.

Εἵπετο ὁ Παν. Μητροπολίτης Ἀθηνῶν, περιστοιχούμενος ὑπὸ τῶν Συνοδικῶν καὶ τῶν Ἀρχιερέων.

Ἠκολούθει τὸ πάνσεπτον Λάβαρον τῆς Ἁγίας Λαύρας, φερόμενον ὑπὸ τοῦ γηραιοῦ Ἀρχιμανδρίτου τῆς Μονῆς. Ἕλληνες καὶ ξένοι τὸ περιειργάζοντο μακρόθεν καὶ ψίθυρος χαρακτηριστικὸς διέτρεχε τὸν ναὸν ἀπὸ τὸ ἓν ἄκρον ἕως τὸ ἄλλο.

Τῷ ὄντι δὲ ἐπιβλητικωτάτη ἦτο ἡ ἐντύπωσις τοῦ Λαβάρου. Τὰ παλαιὰ ξεβαμμένα πλέον χρώματα, ὁ ἀργυροῦς του σταυρός, ἡ μακρυνὴ ἔνδοξος ἱστορία του, ὅλα αὐτὰ τὸ καθίστων ἀντικείμενον γενικῆς εὐλαβοῦς περιεργείας.

Εἵπετο ὁ ἀρχηγὸς τοῦ πολιτικοῦ οἴκου τοῦ Βασιλέως Γεωργίου κ. Στεφάνου μετὰ τῶν γραμματέων, ἰατρῶν καὶ ἄλλων ὑπαλλήλων τῆς Αὐλῆς, μετ' αὐτοὺς δὲ εἰς σειρὰν ἓξ ἀξιωματικοὶ βαστάζοντες εἰς ἰσάριθμα χρυσοκέντητα μαξιλαράκια τὰ παράσημα τοῦ ἐκλιπόντος Μονάρχου.

Περαιτέρω προυχώρουν οἱ μαθηταὶ τῆς Σχολῆς τῶν Εὐελπίδων, τεταγμένοι κατ' *ἀντιζυγίαν*, μεθ' ὃ ἤρχετο τὸ ναυτικὸν ἄγημα, τὸ σῦρον τὸν κιλλίβαντα, θαυμάσιον εἰς παράστημα καὶ εἰς βηματισμόν.

Ἡ σορὸς ἦτο ἀποτεθειμένη ἐπὶ ὁλοκλήρου τηλεβόλου ἐκ τῶν λαφύρων τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, κεκαλυμμένη δὲ μὲ τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν πρὸς τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν Δανικὴν πρὸς τοὺς πόδας. Ἄνωθεν τῶν σημαιῶν ἀπέκειντο τὸ Βασιλικὸν Στέμμα, τὸ ξίφος μὲ τὴν θήκην χιαστὶ καὶ τὸ ἐκ χακὶ στρατηγικὸν πηλήκιον τοῦ Βασιλέως. Ἑκατέρωθεν συνώδευε τιμητικῶς ἡ εὐζωνικὴ τῶν Ἀνακτόρων φρουρὰ καὶ ἠκολούθει ἡ Σχολὴ τῶν Δοκίμων.

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Στρατιωτικοῦ Οἴκου τοῦ Βασιλέως ἠκολούθει εἰς ἐλαχίστην ἀπόστασιν, παρὰ τὸ στόμιον σχεδὸν τοῦ πυροβόλου, μεθ' ὃ ὁ ἀρχισταυλίτης ὡδήγει πεζὸς τὸν πολεμικὸν ἵππον τοῦ Βασιλέως.

Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, μὲ στολὴν στρατηγοῦ, προυχώρει μόνος, εἰς εὐρύτατον κενὸν διάστημα, ἐνῷ εἰς μικρὰν ὄπισθεν αὐτοῦ ἀπόστασιν καὶ ἑκατέρωθεν ἐβάδιζον ὁ Διάδοχος Γεώργιος καὶ ὁ Πρίγκηψ Ἀλέξανδρος.

Ὄπισθεν αὐτῶν εἰς μίαν σειρὰν ἤρχοντο ἐκ δεξιῶν πρὸς τ' ἀριστερὰ ὁ πρίγκηψ Γεώργιος, μὲ στολὴν ἀντιναυάρχου, καὶ οἱ πρίγκηπες Νικόλαος, Ἀνδρέας καὶ Χριστόφορος, μὲ στολὴν ὑπασπιστῶν τοῦ Βασιλέως. Οἱ ξένοι ἀντιπρόσωποι ἠκολούθουν εἰς τριπλοῦν στοῖχον, μὲ τὰς στολάς των καὶ τὰ παράσημα.

Εἰς τὸ μέσον τοῦ πρώτου στοίχου κατεῖχον θέσιν οἱ Διάδοχοι τῆς Σερβίας καὶ τῆς Βουλγαρίας, φέροντες τὸν Ἑλληνικὸν Μεγαλόσταυρον, διεκρίνετο δ' ἐπίσης μὲ τὸν Ἑλληνικὸν Μεγαλόσταυρον καὶ τὴν στολὴν τοῦ Γάλλου ἀκαδημαϊκοῦ ὁ πρίγκηψ Ρολάνδος Βοναπάρτης. Εἵποντο οἱ αὐλικοί, τελευταῖος δ' ἐξ ὅλων μόνος ὁ αὐλάρχης κ. Μερκάτης.

Τέσσαρες βασιλικαὶ ἅμαξαι ἠκολούθουν κατόπιν.

Εἰς τὴν πρώτην εἶχον θέσιν ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα Ὄλγα, φέρουσα τὸν Ἑλληνικὸν Μεγαλόσταυρον, καὶ ἡ Μεγάλη Δούκισσα Μαρία μὲ τὸν Ρωσσικόν.

Εἰς τὴν δευτέραν ἅμαξαν ἡ βασιλόπαις Ἑλένη μὲ τὸν Ἑλληνικὸν Μεγαλόσταυρον καὶ ἡ πριγκήπισσα Μαρία.

Εἰς τὴν τρίτην ἅμαξαν ἡ πριγκήπισσα Ἑλένη μὲ τὸν Ρωσσικὸν Μεγαλόσταυρον καὶ ἡ πριγκήπισσα Ἀλίκη μὲ τὸν Ἀγγλικόν.

Τῆς τετάρτης ἁμάξης ἐπέβαινον αἱ κυρίαι ἐπὶ τῶν Τιμῶν.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἤρχετο κατόπιν εἰς μίαν γραμμήν, μὲ τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ἐν τῷ μέσῳ, ἔχοντα δεξιᾷ του τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς κ. Ζαβιτσιᾶνον καὶ ἀριστερᾷ τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐν διπλωματικῇ στολῇ.

Ἠκολούθουν οἱ πρώην πρωθυπουργοὶ κ. κ. Ζαΐμης, Θεοτόκης, ἀμφότεροι μὲ τὸν Ἑλληνικὸν Μεγαλόσταυρον, Ράλλης καὶ Μαυρομιχάλης, μὲ ἀνώτερον Ταξιάρχην.

Κατὰ τάξιν ἱεραρχίας ἔβαινον περαιτέρω τὰ μέλη τοῦ Διπλωματικοῦ Σώματος, οἱ στρατιωτικοὶ ἀκόλουθοι, οἱ παρὰ τῇ Διεθνεῖ Οἰκονομικῇ Ἐπιτροπῇ *ἀντιπρόσωποι* τῶν Δυνάμεων, οἱ *ἀκόλουθοι* τῶν ξένων ἡγεμόνων καὶ οἱ ξεναγοί των, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ξένων Βουλῶν καὶ Δήμων, καὶ αἱ ξέναι ναυτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀποστολαί.

Ἐν σώματι προυχώρουν κατόπιν οἱ βουλευταί, ἐν οἷς ὁ κ. Κουμουνδοῦρος μὲ τὴν στολὴν τοῦ στρατηγοῦ, καὶ δύο ἀκόμη στρατιωτικοί, ὧν ὁ ἕτερος ὁ κ. Γρίβας.

Ἠκολούθουν οἱ *ἀντιπρόσωποι τοῦ ξένου κλήρου, αἱ ἀντιπροσωπεῖαι* τῶν ξένων πολεμικῶν, οἱ Ἀρεοπαγῖται, ὁ Ἐπίτροπος καὶ τὰ μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ἡ Διοίκησις τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ὁ Πρύτανις καὶ οἱ κοσμήτορες τοῦ Πανεπιστημίου μὲ τὰς ἁλύσεις των, ὡς καὶ οἱ καθηγηταὶ τῶν σχολῶν, ὁ νομάρχης, ὁ δήμαρχος, τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, καὶ ὅλη ἡ φάλαγξ τῶν κεκλημένων κατὰ τὴν σειρὰν τοῦ προγράμματος.

Τὴν πομπὴν ἔκλειον ἡ μουσικὴ τοῦ ναυτικοῦ, τὸ 9ον πεζικὸν σύνταγμα καὶ ἄγημα ναυτικοῦ ἐκ πεντακοσίων ἀνδρῶν.

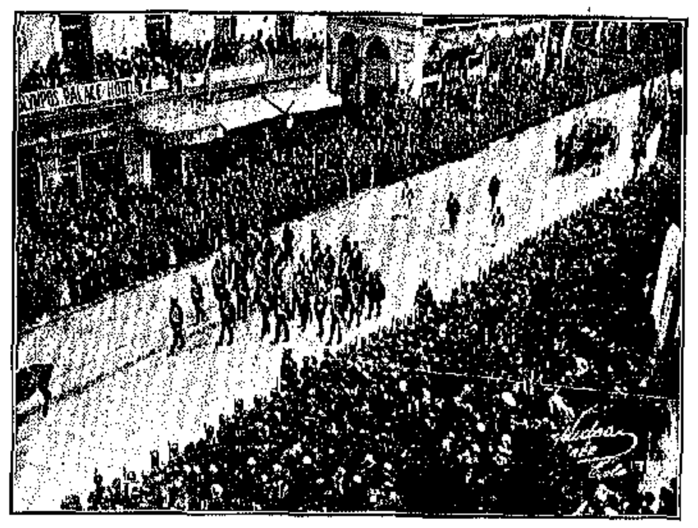

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΟΠΑΙΔΩΝ

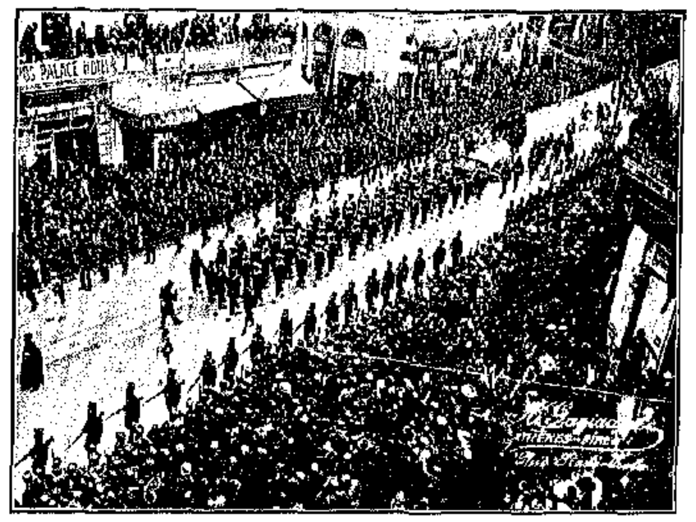

Ο ΚΙΛΛΙΒΑΣ ΜΕ ΤΟ ΦΕΡΕΤΡΟΝ

ΕΙΚΟΝΕΣ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΒΛΗΤΙΚΗΝ ΚΗΔΕΙΑΝ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

GENERAL VIEWS
OF THE FUNERAL
OF KING GEORGE
IN ATHENS

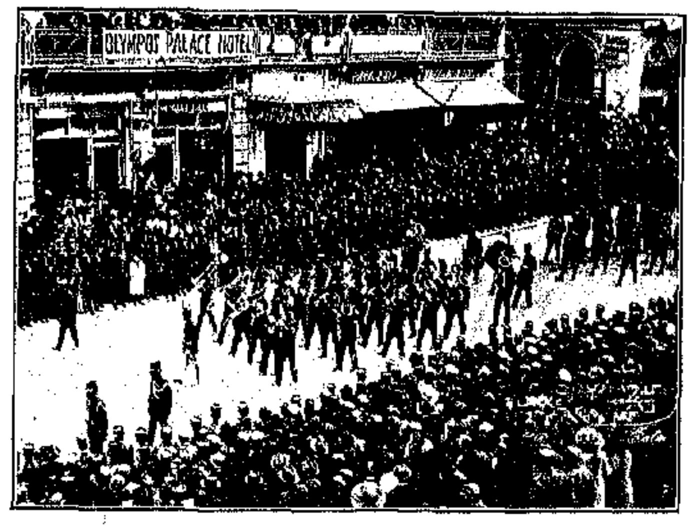

Η ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

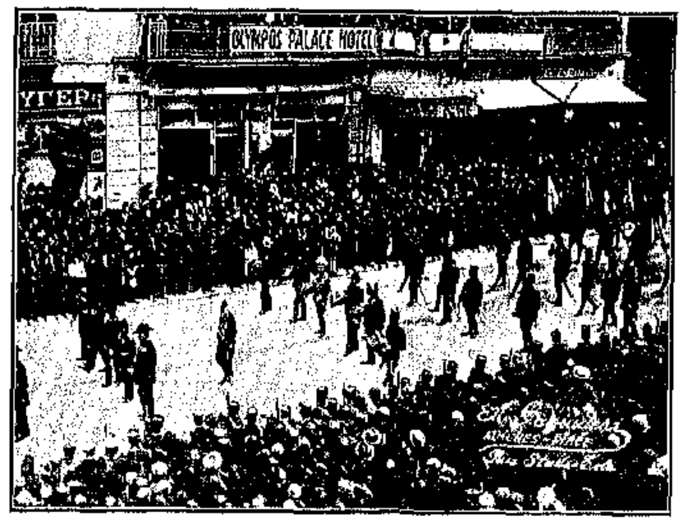

ΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΦΕΡΟΝΤΕΣ ΤΑ ΔΙΑΣΗΜΑ

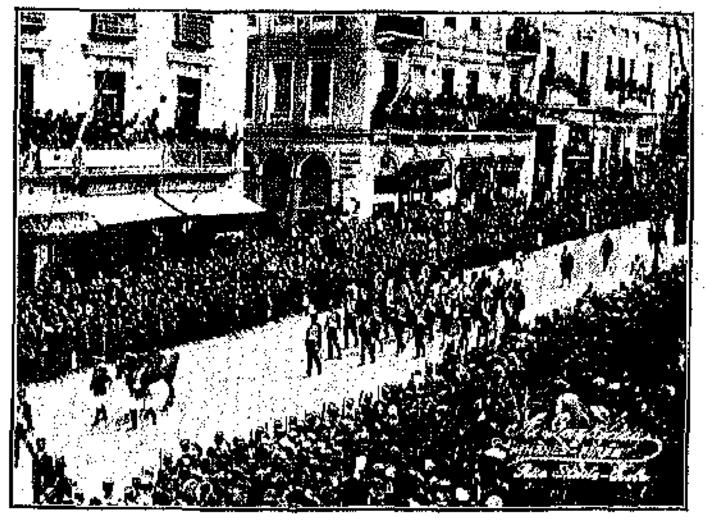

Ο ΙΠΠΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

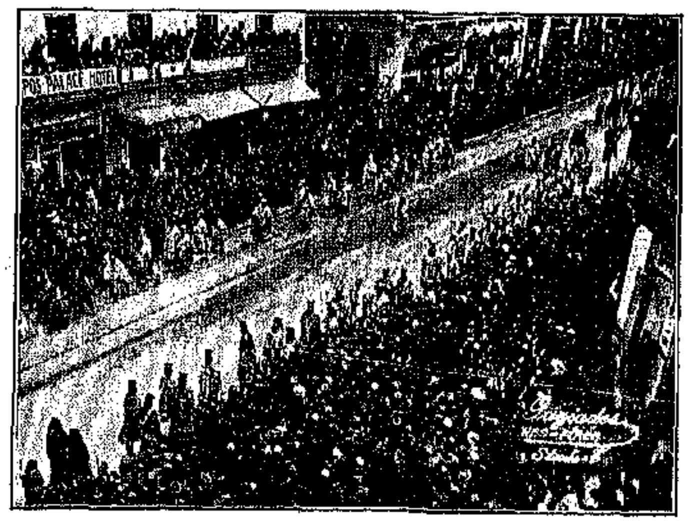

ΟΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΑΙ ΚΑΙ ΑΡΧΙΕΡΕΙΣ

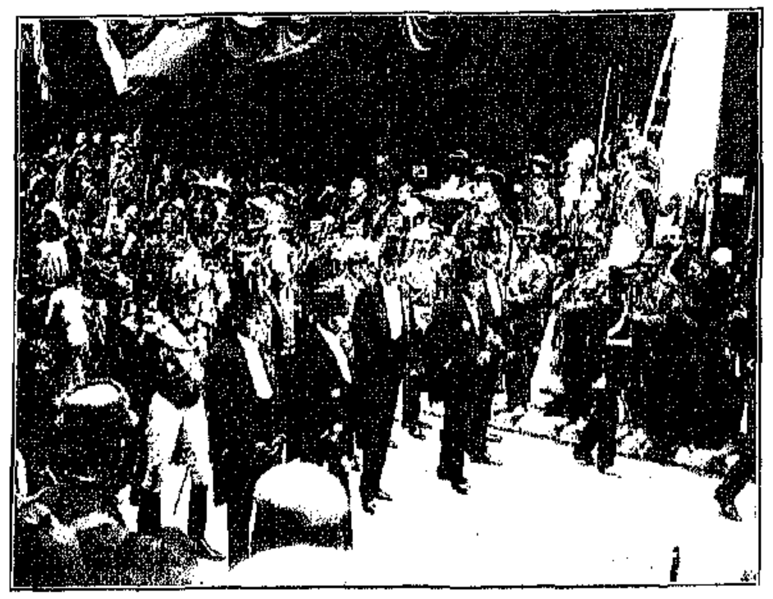

ΟΙ ΠΡΩΗΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
The former Prime Ministers of Greece.

ΟΙ ΠΡΩΗΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΤΙΜΗΤΙΚΗ θέσις εἰς τὴν παράταξιν καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἐδόθη εἰς τοὺς πρώην πρωθυπουργοὺς συμβούλους τοῦ Βασιλέως Γεωργίου.

Εἰς τὸ μέσον διακρίνεται ὑψηλότερος ὁ κ. Θεοτόκης, φέρων τὸν Μεγαλόσταυρον. Δεξιᾷ του ὁ κ. Κυριακούλης Μαυρομιχάλης, καὶ ἀριστερᾷ του ὁ κ. Ράλλης, ἀμφότεροι τιμημένοι μὲ τὸν Ἀνώτερον Ταξιάρχην. Ὁ δεξιᾷ τοῦ κ. Μαυρομιχάλη εἶναι ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας κ. Ζωνάρ, ὁ δὲ ὄπισθεν αὐτοῦ ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἰσπανίας ἐν Ἀθήναις μαρκήσιος Πρὰ ντὲ Ναντουγιέ.

Ὄπισθεν αὐτῶν ἔρχεται ἡ χρυσοστόλιστος καὶ ἐκθαμβωτικὴ εἰς χρώματα καὶ ποικιλίαν στολῶν ἀντιπροσωπεία τῶν ξένων Κρατῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων διεκρίνοντο αἱ ἐπιδεικτικαὶ στολαὶ τῶν Ρώσσων ἀκολούθων τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ἀντιπροσώπου Μ. Δουκὸς Κωνσταντίνου καὶ τοῦ ἰνφάντη τῆς Ἰσπανίας Δὸν Κάρλου.

Οἱ ὅλοι ἀντιπρόσωποι μετὰ τῶν ἀκολούθων των ἀνῆλθον εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀγδοήκοντα ἑπτά, εἰς τοὺς ὁποίους δὲν περιλαμβάνονται οἱ βασιλικοὶ πρίγκηπες.

ΑΙ ΣΗΜΑΙΑΙ

ΕΝ ἀπὸ τὰ ὡραιότερα καὶ συγκινητικώτερα θεάματα, τὰ ὁποῖα παρουσίασεν ἡ Βασιλικὴ κηδεία, ἦτο τὸ θέαμα τῶν σημαιῶν ὅλων τῶν συνταγμάτων τοῦ στρατοῦ μας.

Ταύτας ἐκράτουν ἀξιωματικοί, συνώδευον δὲ τιμητικαὶ τῶν σημαιῶν ἀντιπροσωπεῖαι εἰς διπλοῦς στοίχους εὐζώνων καὶ πεζῶν.

Ἡ κουρελιασμένη ἔνδοξος σημαία τοῦ 8ου συντάγμα- προυξένησε ρίγη συγκινήσεων.

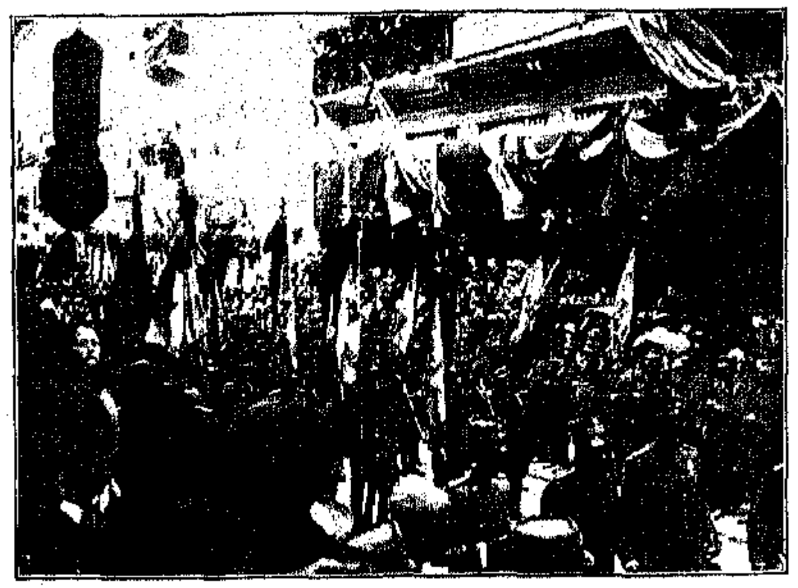

ΑΙ ΣΗΜΑΙΑΙ ΤΩΝ ΝΙΚΗΦΟΡΩΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΩΝ
The Standards of the Victorious Regiments.

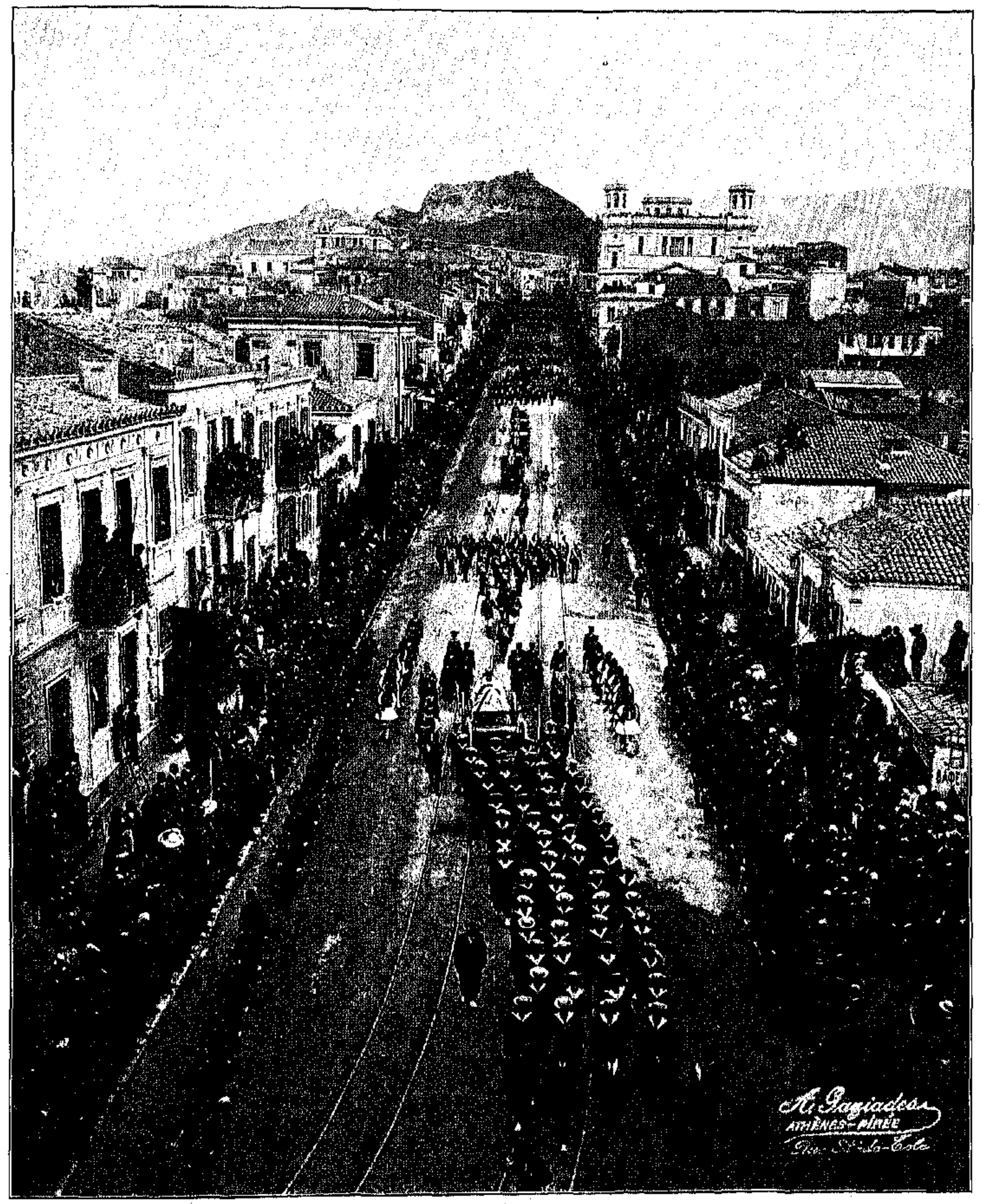

Η ΝΕΚΡΙΚΗ ΠΟΜΠΗ ΔΙΕΡΧΟΜΕΝΗ ΤΗΝ ΟΔΟΝ ΑΓΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
The Funeral Procession through St. Constantine Street in Athens.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΤΟΥ

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ

Ὀλίγον πρὶν ἀποθάνῃ, ἀπευθυνόμενος εἰς τὸν Ἄγγλον συγγραφέα τοῦ βιβλίου «Ἡ Ἑλλὰς τοῦ Εἰκοστοῦ Αἰῶνος», ὁ τόσον Ἕλλην τὴν καρδίαν Μονάρχης ἔγραφεν :

«Ἀνέγνωσα τὸ βιβλίον σας μετὰ μεγίστου ἐνδιαφέροντος· καὶ ἐνῷ σᾶς εὐχαριστῶ διὰ τὴν συμπάθειάν σας πρὸς τὴν χώραν μου, ἐπιθυμῶ ταυτοχρόνως νὰ προσθέσω καὶ τὴν ἰδικήν μου φωνὴν εἰς τὴν συναυλίαν τῶν συμπαθῶν κρίσεων, τὰς ὁποίας ἡ δημοσίευσίς του προυκάλεσεν εἰς τὰς στήλας τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Τύπου.

«Ὁ ἀγὼν τῆς Ἑλλάδος θὰ θριαμβεύσῃ, ὅταν ἡ ἀληθινή του σημασία κατανοηθῇ ὑπὸ τοῦ μεγάλου Εὐρωπαϊκοῦ δημοσίου, διὰ τοῦτο ἀσμένως χαιρετίζομεν τὴν μελέτην τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος καὶ τὴν δημοσίευσιν τόσον ἀμερολήπτων κρίσεων, οἷαι αἱ περιεχόμεναι ἐν τῷ βιβλίῳ σας.

«Αἱ παρατηρήσεις σας περὶ τοῦ μέρους τὸ ὁποῖον διεδραμάτισεν ὁ στρατός μου κατὰ τὸν πόλεμον μὲ συνεκίνησαν βαθύτατα. Πέποιθα, ἐν τούτοις, ὅτι τὸ ἀπελευθερωτικὸν ἔργον ἐγγίζει εἰς τὸ τέρμα του, καὶ ὅτι ἡ πολυπαθὴς αὕτη Μακεδονία ταχέως θὰ εἰσέλθῃ εἰς περίοδον εἰρήνης καὶ εὐδαιμονίας».

Ο ΔΙΠΛΩΜΑΤΗΣ

Ἡ «Πὲλ-Μὲλ-Γκαζὲτ» τοῦ Λονδίνου ἀφηγήθη, ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, τὸ ἑξῆς χαριτωμένον ἀνέκδοτον ἐκ τοῦ ἡμερολογίου τοῦ Ἑρρίκου Γκρεβίλ, εἰς τὸν ὁποῖον τὸ διηγήθη ἡ Δούκισσα τοῦ Καίμπριτς :

Μετὰ τὴν ἐκλογήν του ὡς Βασιλεὺς ὁ Γεώργιος εἶχε μεταβῆ εἰς Πετρούπολιν· ἐκεῖ δὲ ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσσίας τοῦ εἶπεν ὅτι ἡ μόνη συμβουλὴ ποῦ εἶχε νὰ τοῦ δώσῃ εἶναι νὰ φυλάττηται ἀπὸ τὰς δολοπλοκίας τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας ἐν Ἑλλάδι.

Ἀπὸ τὴν Πετρούπολιν ὁ νεαρὸς Βασιλεὺς μετέβη εἰς Λονδῖνον, ἐκεῖ δὲ ὁ Τζὼν Ρῶσσελ τὸν ἐφώναξε καὶ τοῦ εἶπεν, ὅτι ἡ μόνη του σύστασις, ὡς φίλου τῆς Μεγαλειότητός Του καὶ τῆς Ἑλλάδος, εἶναι νὰ φυλάττηται ἀπὸ τὰς δολοπλοκίας τῆς Ρωσσίας.

Ἐκ τῆς Ἀγγλικῆς μητροπόλεως ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος μετέβη εἰς Παρισίους, ὅπου ὁ Αὐτοκράτωρ τὸν ἐφιλοξένησεν εἰς τ' Ἀνάκτορα τοῦ Κεραμεικοῦ, τὸν περιεποιήθη πολύ, καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀναχωρήσεώς του τοῦ εἶπεν ἐμπιστευτικῶς : «Νὰ φυλάττεσθε ἀπὸ τὰς δολοπλοκίας τῆς Ρωσσίας καὶ τῆς Ἀγγλίας».

Καὶ ὁ νεαρὸς Βασιλεύς, κατὰ πολὺ σοφώτερος, καὶ γνωρίζων πλέον ἀπὸ ποῦ ὤφειλεν ἑκάστοτε νὰ προφυλάττηται, ἐπανῆλθεν εἰς τὴν νέαν του πατρίδα.

ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΤΗΣ ΚΗΔΕΙΑΣ

Αἱ ξέναι ἀποστολαὶ αἱ ὁποῖαι παρέστησαν κατὰ τὴν κηδείαν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, ὡς ἀντιπροσωπεύουσαι τοὺς διαφόρους Βασιλεῖς καὶ Κυβερνήσεις, ἦσαν αἱ ἑξῆς :

Τῆς Ἀγγλίας: Ὁ πρίγκηψ Ἀλέξιος τοῦ Τέκ, ὁ λόρδος Κάνσον, ὁ ναύαρχος Μίλ, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Στόλου τῆς Μεσογείου καὶ ὁ σὲρ Φράνσις Ἔλλιοτ, ἀντιπροσωπεύων τὴν Βασίλισσαν.

Τῆς Γερμανίας: Ὁ πρίγκηψ Ἑρρῖκος τῆς Πρωσίας, ὁ πρίγκηψ Ἰωακεὶμ τῆς Πρωσίας, ὁ βαρῶνος τοῦ Σεκεντέφ, ἀντιναύαρχος, ὁ φὸν Οὔγκω, ὑπολοχαγός, ὡσαύτως δὲ ὁ βαρῶνος Μάλτσαν, ὁ ὑποναύαρχος Τρούνλερ, ὁ πλοίαρχος Φίλιψ καὶ ὁ ὑποπλοίαρχος Κλέτσιγ.

Τῆς Σερβίας: Ὁ Διάδοχος Ἀλέξανδρος μετὰ τριῶν ὑπασπιστῶν, Μπάμπιτς, Τσούχνιτς καὶ Ἔλινιτς, γραμματέως τοῦ Διαδόχου, ὡς καὶ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας Βελιγραδίου κ. Λάψιτς.

Τὴν Σερβικὴν Κυβέρνησιν ἀντιπροσώπευσεν ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης κ. Πολίτσεβιτς, τὴν Σερβικὴν Βουλὴν οἱ βουλευταὶ κ.κ. Τρίπκοβιτς, Βούλοβιτς, Γεώργεβιτς, Μαρίγκοβιτς καὶ Μίνταιτς, τὸν δὲ Δῆμον Βελιγραδίου ὁ δήμαρχος κ. Δαβίδοβιτς καὶ οἱ δημοτικοὶ σύμβουλοι κ.κ. Γιόξμοβιτς καὶ Κάριτς.

Τῆς Βουλγαρίας: Ὁ Διάδοχος Βόρις.

Τῆς Γαλλίας: Ὁ κ. Ζονάρ, τέως ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, ὁ κ. Εὐνάρ, πληρεξούσιος ὑπουργός, καὶ ὁ κ. Μπουλανζέ, συνταγματάρχης, ὑπασπιστὴς τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας.

Τῆς Ἰσπανίας: Ὁ Δὸν Κάρλος, στρατηγός, ὁ μαρκήσιος δὲ Ὄγιος καὶ ὁ ὑποκόμης τῆς Γκρέτσια.

Τῆς Ρωσσίας: Ὁ Μέγας Δοὺξ Δημήτριος Κωνσταντίνοβιτς, ὁ στρατηγὸς Γκαντών, ὁ πρίγκηψ Μεσστσέρσκυ, ὑπασπιστὴς τοῦ Αὐτοκράτορος, ὁ λοχαγὸς Κοροτσεντσέφ καὶ μία ἀντιπροσωπεία τοῦ πρώτου συντάγματος τοῦ Νεύα.

Τῆς Δανίας: Ὁ πρίγκηψ Βάλδεμαρ, ὁ πρίγκηψ Ἄακ καὶ ὁ ναύαρχος Σχέλλερ.

Τῆς Κουμβερλάνδης: Ὁ πρίγκηψ Ἑρρῖκος Αὔγουστος.

Τῆς Ἰταλίας: Ὁ κόμης τοῦ Τουρίνου.

Τοῦ Βελγίου: Ὁ ἐν Ρώμῃ πρεσβευτὴς Βὰν ντὲν Στέεν.

Τῆς Σαξωνίας: Ὁ κόμης τοῦ Ρέτς.

Τῆς Κούβας: Ὁ ἐν Ρώμῃ πρεσβευτὴς δόκτωρ Δὲ Τσεπέντες.

Τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν: Ὁ ἐν Ἀθήναις πρέσβυς δόκτωρ Σέρμαν.

Τῆς Ρουμανίας: Ὁ ἐν Ἀθήναις πρέσβυς κ. Φλορέσκο.

Τῆς Αὐστρο-Οὑγγαρίας: Ὁ βαρῶνος Μπούριαν, αὐτοκρατορικὸς ἀντιπρόσωπος, ὁ συνταγματάρχης Κράζελ, ὁ λοχαγὸς Ὄθων Μπόμ, ὁ ὑπολοχαγὸς Τρόγιαν.

Τῆς Νορβηγίας: Ὁ συνταγματάρχης Σπέρκ, ἀρχηγὸς τοῦ Στρατιωτικοῦ Οἴκου τοῦ Βασιλέως, ἀντιπρόσωπος τῆς Α. Μεγαλειότητος.

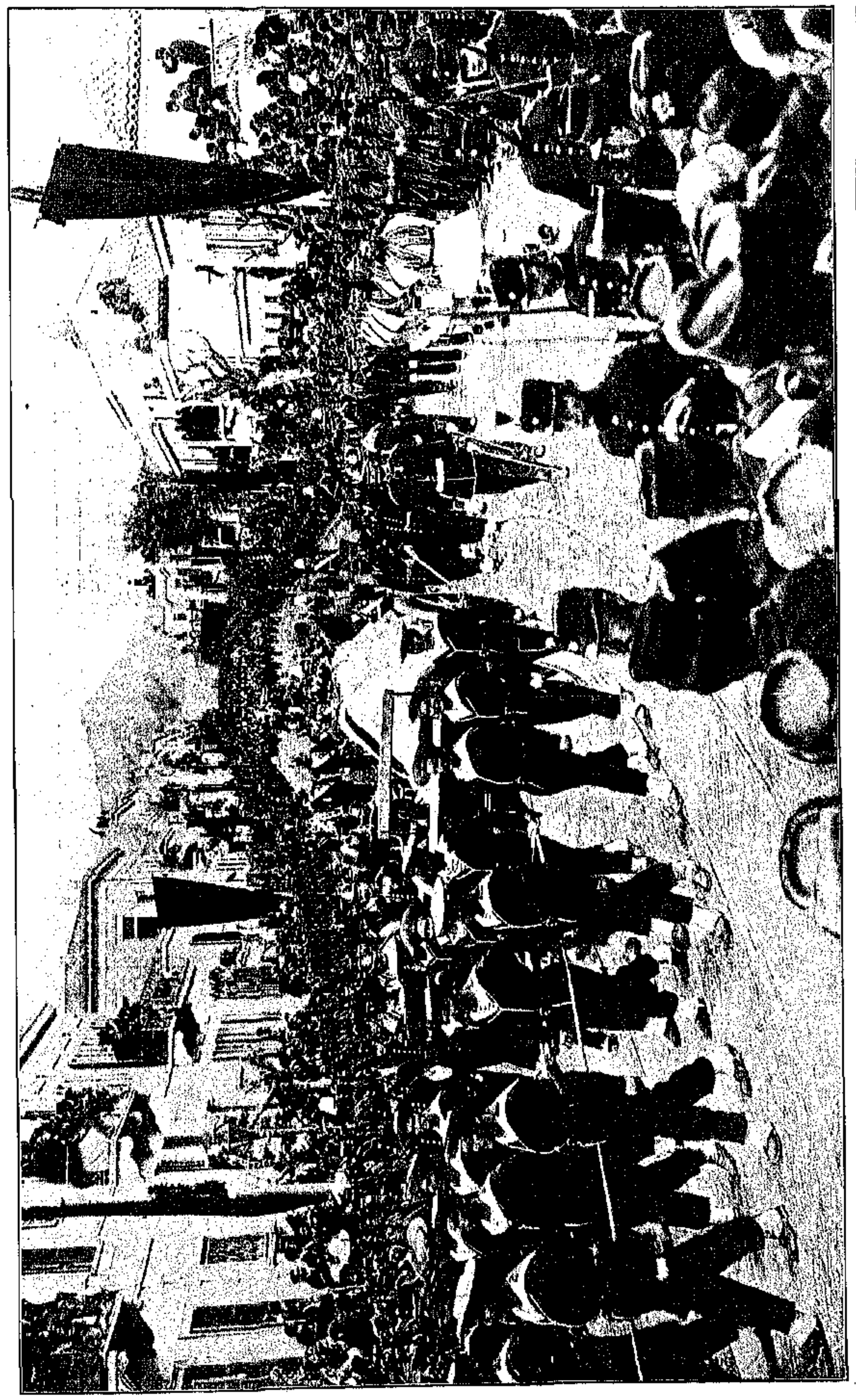

Η ΝΕΚΡΙΚΗ ΠΟΜΠΗ ΚΑΘ' ΟΔΟΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟΝ ΣΤΑΘΜΟΝ

The Funeral Procession on the Way from the Cathedral to the Railway Station.

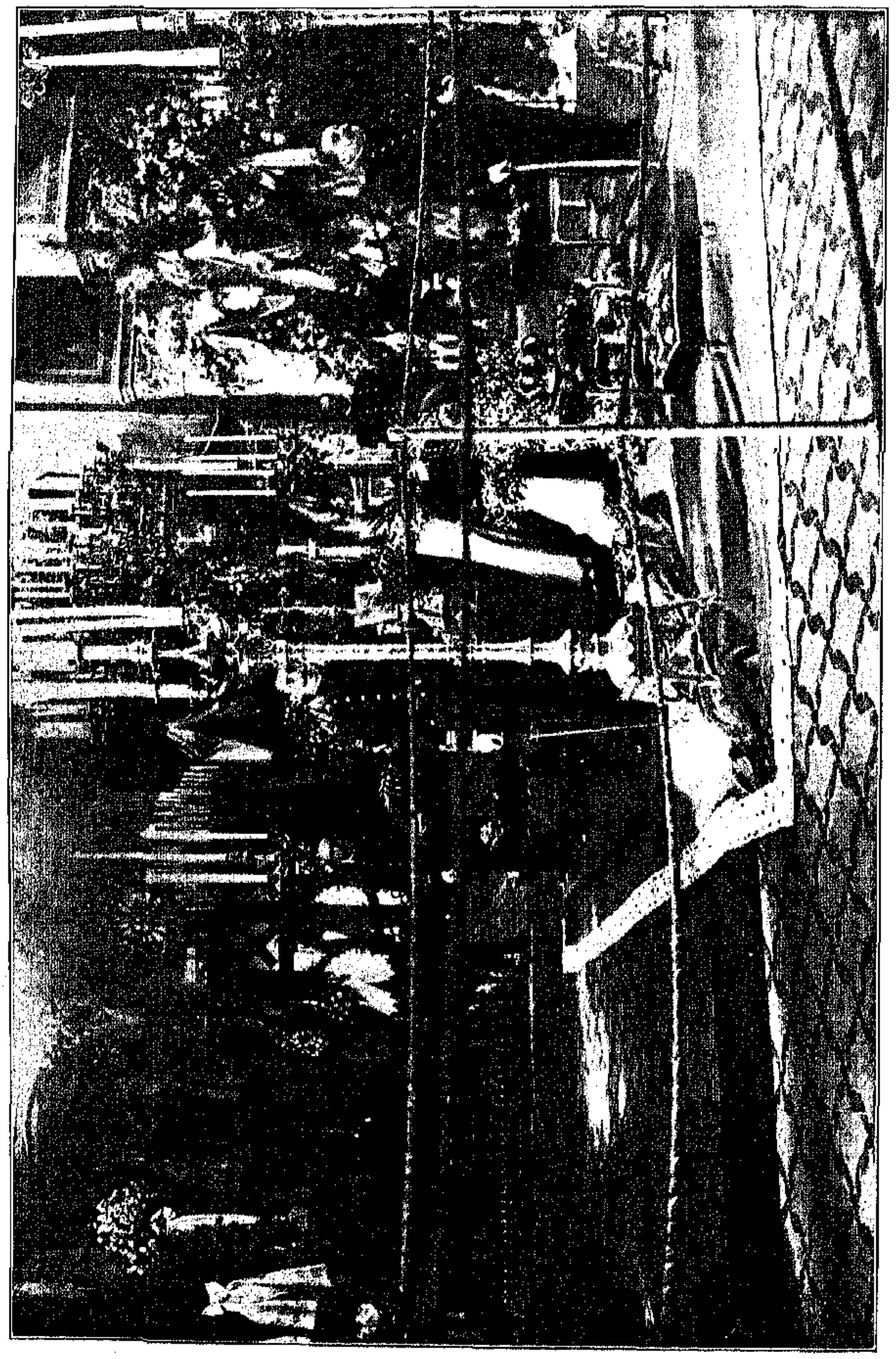

ΤΟ ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΣΚΗΝΟΣ ΕΝ ΤΩ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΩ ΝΑΩ ΑΘΗΝΩΝ
The Body of King George lying in State in the Cathedral of Athens.

ΤΟ ΕΘΝΟΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ

ΗΕΝ ἀρρήτῳ συγκινήσει παρέλασις τοῦ πενθοῦντος Ἔθνους πρὸ τῆς σοροῦ τοῦ Νεκροῦ Βασιλέως, ἀρξαμένη ἀπὸ τῆς Θεσσαλονίκης καὶ συνεχισθεῖσα ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας ἐν Ἀθήναις, ἦτο Πανελλήνιον ἐθνοπροσκύνημα.

Οἱ διὰ τελευταίαν φορὰν ἀτενίσαντες τὴν γλυκεῖαν καὶ ἐπιβάλλουσαν μορφὴν τοῦ Μεγάλου Ἐθνομάρτυρος Βασιλέως δὲν ἦσαν μόνον οἱ τεθλιμμένοι λαοὶ τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τῶν Ἀθηνῶν· ἦτο τὸ Ἔθνος ὁλόκληρον, ἦτο σύμπασα ἡ Ἑλληνικὴ φυλή, ἥ τε ἐλευθέρα καὶ ἡ δι' ἀντιπροσώπων της προσελθοῦσα ἀλύτρωτος ἔτι Ἑλλάς, προσκυνήσασα ἐν τῷ Ναῷ τῆς Μητροπόλεως τὸ σεπτὸν σκῆνος τοῦ *Βασιλέως* τῆς Μείζονος Ἑλλάδος *καὶ συμπάντων τῶν* Ἑλλήνων.

Ἀπερίγραπτοι, προκαλέσασαι ῥῖγος ὑπάτης συγκινήσεως, ἦσαν αἱ ἐναλλασσόμεναι σκηναὶ τῆς ἀπὸ τοῦ κιλλίβαντος τοῦ τηλεβόλου μεταφορᾶς τοῦ δρυΐνου φερέτρου μέχρι τοῦ ἐν τῷ Ναῷ βάθρου ὑπ' αὐτῶν τῶν υἱῶν καὶ ἐγγόνων

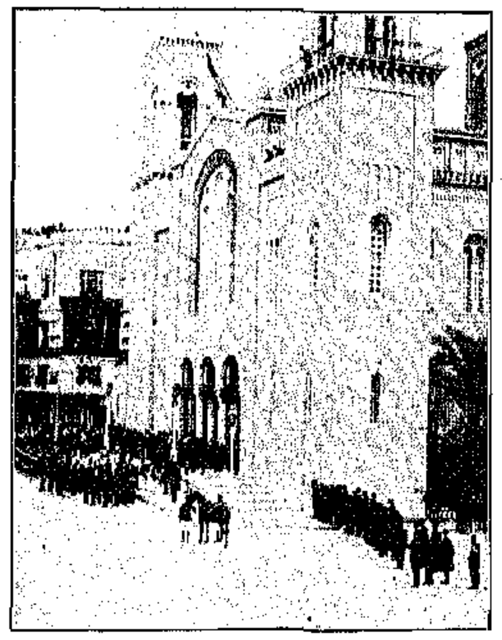

ΠΡΟ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
In Front of the Cathedral

του καὶ τῆς μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ καλύμματος ἐμφανίσεως τοῦ νεκροῦ προσώπου, ἐφ' οὗ εἶχεν ἀποτυπωθῆ ἡ τελευταία ἀπερίγραπτος ἔκφρασις τοῦ ἀκαριαίως ἐκπνεύσαντος μεγαλοψύχου Ἄνακτος.

Πάντες παρήλαυνον πρὸ τοῦ κατακειμένου νεκροῦ ἄναυδοι, μυχίως στένοντες ἢ σταυροκοπούμενοι, προσπαθοῦντες κατὰ τὴν στιγμιαίαν διέλευσίν των νὰ πείσωσιν ἑαυτοὺς ὅτι ἐπανέβλεπον νεκρὸν τὸν Βασιλέα, ὃν πρὸ πέντε μηνῶν εἶχον προπέμψει θαλερόν, πλήρη αἴγλης καὶ χαρᾶς ἀπερχόμενον εἰς τὰς ἀνακτηθείσας χώρας. Καὶ παρήλαυνον ὡς διστάζοντες ἂν ὁ κατακείμενος ὕπτιος καὶ ἀκίνητος Νεκρὸς ἦτο ὁ μυριάκις ἐπὶ πέντε δεκαετηρίδας, ἐν ἡμέραις Ἐθνικῶν ἑορτῶν καὶ θρησκευτικῶν τελετῶν, ἐμφανισθεὶς εὐθυτενὴς ἐν αὐτῇ τῇ θέσει τοῦ ναοῦ, ὅπου τὸ βάθρον τοῦ φερέτρου Του, ἔχων παρ' ἑαυτῷ τὴν λαοφίλητον Σεπτὴν σύζυγον-Βασίλισσαν, ἥτις συντετριμμένη ἤδη ἔκλινε τὸ γόνυ παρὰ τὸ βάθρον, παρὰ τὸν τελευταῖον τοῦτον θρόνον τοῦ Σεπτοῦ σκήνους Του.

Ἐνέτεινε δὲ τὴν τραγικότητα καὶ τὸ μεγαλεῖον τοῦ *πολυημέρου ἐθνοπροσκυνήματος ἀφ'* ἑνὸς μὲν ἡ ὅλη θέα τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Μητροπόλεως, τῆς ὁποίας πάντες οἱ κίονες καὶ οἱ τοῖχοι ἐκαλύπτοντο ὑπὸ τῶν ἀναριθμήτων καὶ μεγαλοπρεπεστάτων στεφάνων, οὓς κατέθεσαν συγγενεῖς καὶ φίλοι του Βασιλεῖς, Δῆμοι, Κοινότητες Ἑλλήνων, Ἰσραηλιτῶν καὶ Μωαμεθανῶν ἔτι ἐλευθερωθεισῶν πόλεων, Σύλλογοι, Συντεχνίαι καὶ Σωματεῖα καὶ Συντάγματα τῶν νικηφόρων Ἑλληνικῶν Μεραρχιῶν, καὶ πάντες οἱ ἐκπροσωποῦντες τὸ εὐγνωμονοῦν Ἔθνος Του, *ἀφ'* ἑτέρου δὲ ἡ θέα τῶν εἰς τὰ τέσσαρα ἄκρα τοῦ βάθρου τελευταίων φρουρῶν Του, τῶν τεσσάρων ἀνὰ ἡμίσειαν ὥραν ἐναλλασσομένων ἀξιωματικῶν καὶ εὐελπίδων, ἀκινήτων εἰς στάσιν προσοχῆς μὲ τὸ ξίφος εἰς χεῖρας, ἀτενιζόντων πρὸς τὸ ἱερὸν τοῦ Ναοῦ, καὶ τῶν ὄπισθεν τοῦ βάθρου ἀκινήτων ἐπίσης εὐζώνων τῆς Ἀνακτορικῆς φρουρᾶς.

Ἐξόχως συγκινητικαὶ ἦσαν καὶ αἱ πρὸ τοῦ Νεκροῦ Ἐ*θνομάρτυρος παρελάσεις τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐλευθέρων* καὶ δούλων Ἑλληνικῶν πόλεων, τῶν νικητῶν στρατιωτῶν τῆς ἐξ Ἰωαννίνων προσελθούσης τετάρτης Μεραρχίας, τῆς σιδηρᾶς Μεραρχίας, ἥτις ἀπέδωσε τὰς ὑστάτας τιμάς, τῶν δεκακισχιλίων μαθητῶν καὶ μαθητριῶν καὶ τῶν ἑβδομήκοντα Μητροπολιτῶν καὶ Ἀρχιερέων τῆς σημερινῆς Μείζονος Ἑλλάδος καὶ τῆς ἀλυτρώτου, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Κρήτης, οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολῖται τῆς Θεσσαλονίκης, τῆς Δράμας, τῶν Σερρῶν, τῶν Ἰωαννίνων, τῆς Βερροίας, τῆς Μυτιλήνης, τοῦ Κίτρους, τῆς Κασσανδρείας, τῆς Πελαγονίας, τοῦ Δυρραχίου, τῆς Κύπρου καὶ τῶν ἐκπροσωπούντων τὸ Πατριαρχεῖον τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ τὰς Μονὰς τοῦ Ἁγίου Ὄρους. Ῥῖγος δὲ νέας συγκινήσεως διέδραμε τὰ πλήθη ἐπὶ τῇ θέᾳ προσερχομένων εἰς τὸ προσκύνημα τραυματιῶν τοῦ ἐνδόξου πολέμου καὶ ἡλιοκαῶν στρατιωτῶν ἐκ τῆς στρατιᾶς, ἥτις νικηφόρως διέδραμε τὰς *ἀνακτηθείσας* χώρας, ἀπὸ τῆς Ἐλασσῶνος καὶ τοῦ Σαρανταπόρου μέχρι τῶν Σιδηρῶν Πυλῶν καὶ τοῦ Ὀστρόβου, καὶ ἀπὸ Γενιτσῶν καὶ Θεσσαλονίκης μέχρι τοῦ Μπιζανίου καὶ τῶν Ἰωαννίνων. Οὔτε ἔμεινε δὲ ὀφθαλμὸς ἀδάκρυτος ἐπὶ τῇ θέᾳ τῶν διατρήτων ἐκ σφαιρῶν σημαιῶν τῶν νικηφόρων Ἑλληνικῶν Συνταγμάτων, αἵτινες ἐκομίσθησαν ὅπως συνοδεύσωσιν ὑποκλινόμεναι πρὸ τοῦ κηδευομένου Ἐθνομάρτυρος Βασιλέως.

Τοιοῦτον ἐθνοπροσκύνημα προσῆκεν ἐξόχως εἰς τὸν πεσόντα ἐν τῇ ἐκπληρώσει τοῦ πρὸς τὴν Μεγάλην Πατρίδα καθήκοντος, πρὸς τὸν Γεώργιον τὸν Α'., ὅστις, πίπτων ὅπου ἐτάχθη φρουρὸς τῶν ἐθνικῶν δικαίων, διεμήνυσε διὰ τοῦ ψυχορραγήματος πρὸς τοὺς ἁπανταχοῦ Ἕλληνας, ὡς οἱ ἀρχαῖοι Σπαρτιᾶται τῶν Θερμοπυλῶν, ὅτι «τῇδε κεῖμαι τοῖς ῥήμασι τῆς Πατρίδος πειθόμενος».

Τὸ ἐθνοπροσκύνημα, συνεχισθὲν διὰ τῆς πανελληνίου καὶ ἀπεριγράπτου μεγαλείου βασιλικῆς κηδείας, ἀπέληξεν εἰς πένθιμον ἀποθέωσιν τοῦ Μεγάλου Ἐθνομάρτυρος. Τὸ Λάβαρον τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος, τὸ ἐξ Ἁγίας Λαύρας κομισθέν, αἱ κλίνουσαι πρὸ τοῦ νεκροῦ Βασιλέως διάτρητοι ἐκ σφαιρῶν σημαῖαι τῶν νικηφόρων Ἑλληνικῶν στρατιῶν, οἱ περιστοιχίζοντες τὴν σορόν του Μητροπολῖται καὶ Ἀρχιερεῖς, αἱ δυσαρίθμητοι χιλιάδες τοῦ ἐνόπλου καὶ τοῦ ἀόπλου πληθυσμοῦ, τοῦ συνοδεύοντος τὴν κηδείαν, οἱ ἦχοι τῶν τηλεβόλων καὶ τῶν πενθίμως κρουομένων πολυαρίθμων τυμπάνων, τῶν ἐκκλησιαστικῶν κωδώνων καὶ τῶν πενθίμων ἐμβατηρίων, ἀπετέλουν ἐν συνόλῳ θέαμα συμβολίζον τὴν τελουμένην ἐν τῇ ἐθνικῇ συνειδήσει ἀληθῆ ἀποθέωσιν τοῦ Πρώτου τῶν Νεκρῶν τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ ἀγῶνος, τοῦ παραδίδοντος εἰς τὸν Διάδοχον νικητὴν Υἱόν Του Μείζονα

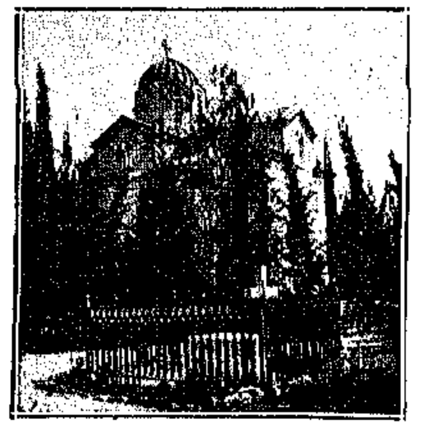

ΠΟΥ ΕΤΑΦΗ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ
The Tomb of King George.

τὴν Ἑλλάδα, τὴν προωρισμένην νὰ συμπληρώσῃ τὴν ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν τῆς ὅλης Ἑλληνικῆς φυλῆς.

Οἱ Ἀθηναῖοι, οἱ Πειραιεῖς καὶ οἱ ἐκ πάσης Ἑλληνικῆς πόλεως προσελθόντες, μετ' αὐτῶν δὲ καὶ ὁ δι' ἀντιπροσώπων συρρεύσας εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἐκ πάσης ἐλευθερωθείσης ἢ δούλης Ἑλληνικῆς χώρας Ἑλληνισμός, ὑπὸ τὸ κράτος ἀκαταπαύστων συγκινήσεων ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας διῆλθον λευκὴν νύκτα, τὴν νύκτα, ἥτις ἐμεσολάβησε μεταξὺ τῆς παραμονῆς καὶ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποθεωτικῆς ἐθνικῆς κηδείας. Ἡ πίεσις, ἣν ᾐσθάνετο βαρυτάτην ἡ ἐθνικὴ ψυχή, ἀναμετρῶσα διὰ παλμῶν τὰς ὑπολειπομένας ὥρας καὶ στιγμάς, καθ' ἃς ἔμενεν ἄταφος ὁ Μέγας Νεκρὸς τοῦ λαοφιλήτου Βασιλέως, ἐκράτει ἀκοίμητον τὸν κατὰ μυριάδας αὐξηθέντα κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας πληθυσμὸν τῆς κλεινῆς καὶ πανελληνίου πόλεως. Ἀπὸ βαθέος ὄρθρου εἶχον ἤδη καταλάβει τοὺς ἐξώστας, τὰ παράθυρα καὶ αὐτὰς τὰς στέγας τῶν πενθίμως διακεκοσμημένων οἰκιῶν καὶ καταστημάτων, τὰς ἐν ὥρᾳ νυκτὸς ἀνεγερθείσας πολυαρίθμους ἕξ δρας ἐν πλατείαις καὶ δώμασι καὶ πάσας τὰς πλατείας καὶ ὁδούς, δι' ὧν ἐπρόκειτο νὰ διέλθῃ ἡ πενθιμωτέρα καὶ μεγαλοπρεπεστέρα τῶν ἐθνικῶν κηδειῶν, ἡ προσλαβοῦσα καὶ γενικώτερον τύπον διὰ τῶν προσελθόντων ἀντιπροσώπων τῶν ξένων Βασιλέων καὶ Κρατῶν. Ἐνόμιζον ὅλοι ὅτι ἐν μέσῳ τῶν ἤχων τῶν κωδώνων, τυμπάνων, τηλεβόλων καὶ μουσικῶν ἠκούοντο οἱ παλμοὶ ἑκατομμυρίων δούλων καὶ ἐλευθέρων Ἑλλήνων, παρακολουθούντων τὸν Νεκρὸν Βασιλέα εἰς τὴν τελευταίαν Του κατοικίαν. Ἦτο δὲ ἀφάνταστον καὶ διὰ κινηματογράφου ἔτι ἀσύλληπτον τὸ σύνολον τοῦ ἐπὶ τέσσαρας συνεχεῖς ὥρας ἐκτυλιχθέντος καταπληκτικοῦ καὶ κατανυκτικοῦ συγχρόνως θεάματος, σφοδρῖται δὲ καὶ ἀλλεπάλληλοι αἱ συγκινήσεις τῶν συνωστιζομένων μυριάδων Ἑλλήνων ἐπὶ τῇ ἐναλλασσομένῃ θέᾳ τῆς παρελάσεως τῶν ἀποδιδόντων τὰς ὑστάτας τιμὰς νικηφόρων Στρατευμάτων μετὰ τῶν τετιμημένων σημαιῶν των, τῶν ὑπερεξήκοντα Μητροπολιτῶν, τοῦ δοξασμένου Λαβάρου τοῦ 1821, τῆς ἐπὶ κιλλίβαντος πυροβόλου λαφύρου τοῦ ἐνδοξοτέρου καὶ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος, μεταφορᾶς τῆς σοροῦ τοῦ ἐστεμμένου Ἐθνομάρτυρος, τοῦ παρακολουθοῦντος δαφνοστεφοῦς ἥρωος Βασιλέως Κωνσταντίνου, τῶν πολεμιστῶν Βασιλοπαίδων, τοῦ Διαδόχου, τῆς συντετριμμένης Βασιλίσσης μητρὸς καὶ τῆς Βασιλοπούλας Μαρίας, τοῦ πολεμικοῦ ἵππου ἄνευ τοῦ ἐστεμμένου ἀναβάτου του, τῶν ἀπαστραπτόντων διὰ τῶν στολῶν των ξένων βασιλικῶν ἀντιπροσώπων καὶ τῶν ἀμετρήτων ἐπισήμων κηδευτῶν καὶ πασῶν τῶν πολεμικῶν σημαιῶν ἃς ἔφερον πενθηφοροῦσας οἱ σημερινοὶ Ἕλληνες ἥρωες, ἐγγὺς τοῦ προπορευομένου ἐπικοῦ Λαβάρου, ἐφ' οὗ εἶχον ὁρκισθῆ οἱ ἥρωες τοῦ 1821.

Ρῖγος νέας παρατεταμένης συγκινήσεως ᾐσθάνθησαν ὅσοι παρέστησαν κατὰ τὴν ἐναπόθεσιν τοῦ σεπτοῦ Σκήνους ἐντὸς τῆς νεκροφόρου σιδηροδρομικῆς ἁμάξης, φερομένου ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἐνδόξου Υἱοῦ Του Βασιλέως, τῶν Βασιλοπαίδων καὶ τοῦ Διαδόχου. Ἐκεῖ, ἐν ᾧ ἐξεκίνησε καὶ βραδέως ἐχώρει πρὸς τὴν Δεκέλειαν ἡ ἁμαξοστοιχία, ἡ φέρουσα τὸν νεκρόν, τοὺς Βασιλεῖς, τὴν σεπτὴν Βασιλομήτορα Βασίλισσαν Ὄλγαν, τοὺς πρίγκηπας, τοὺς Διαδόχους τῆς Σερβίας καὶ τῆς Βουλγαρίας, τὸν πρίγκηπα τοῦ Τέκ, τὸν Ἑρρῖκον τῆς Πρωσσίας, τὸν πρίγκηπα Ἰωακεὶμ καὶ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν ξένων ἀποστολῶν, ἀπέδωκαν τὰς ὑστάτας τιμὰς πρὸς τὸν Μέγαν Νεκρὸν παρατεταγμένοι οἱ ὑπερεξήκοντα Μητροπολῖται, τὰ ἀγήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ τῶν ξένων στόλων καὶ αἱ τετιμημέναι πολεμικαὶ σημαῖαι τῶν νικηφόρων Ἑλληνικῶν στρατιῶν μετὰ τοῦ ἐθνικοῦ Λαβάρου τῆς Ἁγίας Λαύρας. Ἀντήχουν δὲ κατὰ τὰς στιγμὰς ἐκείνας οἱ πένθιμοι ἦχοι τῶν μουσικῶν καὶ οἱ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν, ἐν ᾧ ἐδονεῖτο ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς Ἀττικῆς ἐκ τῶν ὁμοβροντιῶν τῶν ἐν Πειραιεῖ Ἑλληνικῶν πυροβολείων καὶ τῶν ξένων στόλων, μέχρι τῆς ὥρας καθ' ἣν ἀπετέθη εἰς τὸν ἐν Δεκελείᾳ, ἐπὶ ὑψώματος καταφύτου λόφου, Βασιλικὸν Τάφον ὁ νεκρὸς τοῦ ἀποθεωθέντος Ἐθνομάρτυρος Βασιλέως.

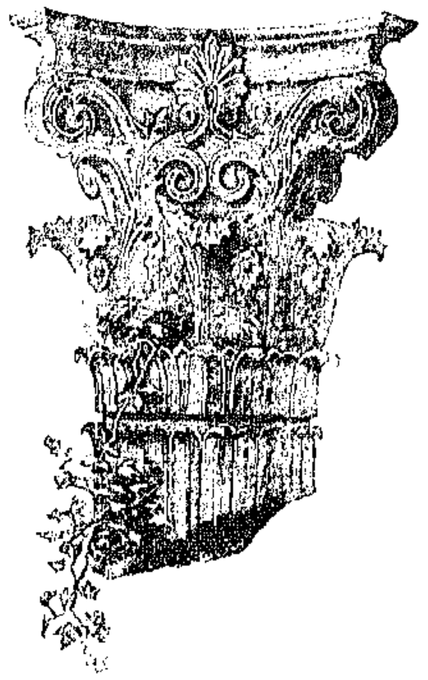

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΕΤΟΣ 4, ΑΡ. 8
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ
1913

ΑΤΛΑΝΤΙΣ

VOL. IV. NO. 8
AUGUST
1913

MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS

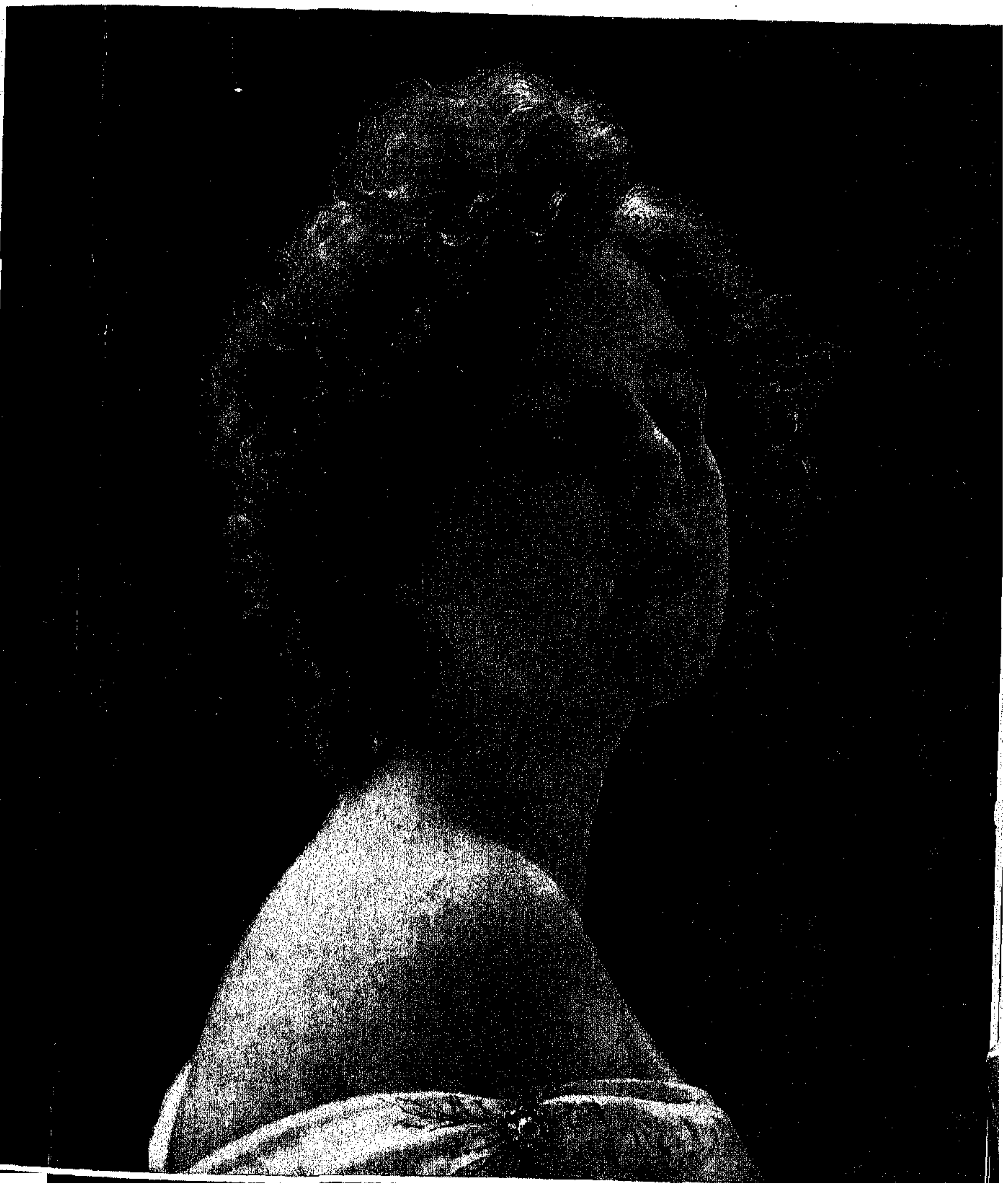

BANK OF ATHENS

ATHENS — GREECE

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΞ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΚΑΤΑΒΛΗΘΕΝ ΔΡ. 60,000,000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΛΛΑΔΟΣ: Πειραιεύς, Πάτραι, Καλάμαι, Τρίπολις, Σῦρος, Βόλος, Λάρισσα, Καρδίτσα, Ἀγρίνιον.

ΚΡΗΤΗΣ: Χανία, Ἡράκλειον, Ρέθυμνον.

ΤΟΥΡΚΙΑΣ: Κωνσταντινούπολις, (ἐν Γαλατᾷ καὶ Σταμπούλ), Ἀμισσός, Μπάφρα, Τραπεζοῦς, Κερασοῦς, Σμύρνη, Χίος, Μυρσήνη, Ταρσός, Ἄδανα, Θεσσαλονίκη, Σέρραι, Καβάλλα, Ξάνθη καὶ Ἰωάννινα.

ΑΙΓΥΠΤΟΣ: Ἀλεξάνδρεια, Κάϊρον, Ζαγαζίκ, Μανσούρα, Μὶτ Γκάμρ, Τάντα, Μπενὶ-Σουέφ.

ΣΑΜΟΣ: Βαθύ.

ΚΥΠΡΟΣ: Λεμησός.

ΣΟΥΔΑΝ: Χαρτούμ καὶ Πὸρτ Σουδάν.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ: **22 Fenchurch Street.**

ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ: **Monckebergstr 18.**

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Σ. ΦΡΑΓΚΙΑΔΗΣ, Διευθυντὴς τῆς Ἑταιρίας Σιδηροδρόμων Πειραιῶς Ἀθηνῶν-Πελοποννήσου, ὡς *πρόεδρος*, Ι. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, Πρόεδρος τῆς Ἐθνολογικῆς Ἑταιρίας τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἀντιπρόεδρος, ΕΜΜ. Α. ΜΠΕΝΑΚΗΣ, Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Βιομηχανίας, τοῦ Οἴκου Χωρέμη-Μπενάκη καὶ Σία, καὶ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Ἀλεξανδρείας, ΙΩ. Κ. ΗΛΙΑΣΚΟΥ, τοῦ Οἴκου Κ. Ἠλιάσκου καὶ Σία Κωνσταντινουπόλεως, Α. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ, *διευθυντὴς* τῆς Τραπέζης, πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Ὑπερωκεανείου Ἀτμοπλοΐας καὶ πληρεξούσιος τῆς Προνομιούχου Σταφιδικῆς Ἑταιρίας, Ε. ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΣ, πρώην ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν, πρόεδρος τῆς Ἐθνικῆς Ἀτμοπλοΐας τῆς Ἑλλάδος, ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΕΥΓΕΝΙΔΗΣ, Τραπεζίτης ἐν Κωνσταντινουπόλει, ΖΑΦ. Κ. ΜΑΤΣΑΣ, γενικὸς διευθυντὴς τῆς Τραπέζης, πρόεδρος τῆς Προνομιούχου Σταφιδικῆς, Βαρῶνος **ANDRE DE NEUFLIZE**, Διοικητὴς τῆς **Banque de l' Union Parisienne.** Μαρκήσιος de **REVERSEAUX**, Πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας, Σύμβουλος τῆς **Banque de l' Union Parisienne** καὶ Πρόεδρος τῆς **Banque Nationale** τῆς **Haiti** κτλ. ΕΜΜ. ΡΟΔΟΚΑΝΑΚΗΣ, τραπεζίτης ἐν Λονδίνῳ, ΜΙΧ. ΣΑΛΒΑΓΟΣ, τῆς Τραπέζης Κ. Σαλβάγου καὶ Σία Ἀλεξανδρείας, Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Αἰγύπτου κτλ. ΔΙΟΝ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ, πρώην ἀρχηγὸς τοῦ Πολιτικοῦ Οἴκου τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, πρώην ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης *καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν*. **CH. WEHRUNG**, Διοικητὴς τῆς **Banque du Nord**, τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης τῆς Ρουμανίας κτλ. ΛΕΩΝ. ΖΑΡΙΦΗΣ, Τραπεζίτης Κωνσταντινουπόλεως.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: **ΖΑΦ. Κ. ΜΑΤΣΑΣ**

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: **"ATHENOCLES"**

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ ἐκτελεῖ ἁπάσας τὰς Τραπεζιτικὰς ἐργασίας, ὡς Προεξοφλήσεις, Εἰσπράξεις, Προκαταβολὰς ἐπὶ ἐμπορευμάτων καὶ Χρεωγράφων, Πιστωτικὰς Ἐπιστολάς, Συναλλάγματα, Τραβηκτικάς, Τηλεγραφικὰ ἐμβάσματα δι' ὅλα τὰ μέρη τοῦ Κόσμου. Φύλαξις Χρεωγράφων καὶ Ἀξιῶν, Ἔντοκοι καταθέσεις, Ἀνοικτοὶ τρεχούμενοι λογαριασμοί, κτλ. κτλ.

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν δέχεται καταθέσεις εἰς Χρυσὸν ἢ Χαρτονομίσματα μὲ πολὺ συμφέροντας ὅρους, μὲ εἰδικὴν ὑπηρεσίαν Ταμιευτηρίου.

Εἰδικὸν τμῆμα Ἐμπορικῶν πληροφοριῶν καὶ εἰδικὸν τμῆμα διὰ τοὺς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐπισκέπτας μὲ αἴθουσαν ὑποδοχῆς, ἀναγνωστήριον, αἴθουσαν ἀλληλογραφίας καὶ τηλεφωνικὴν ὑπηρεσίαν.

"Η ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΗ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ

ΓΡΑΦΟΜΗΧΑΝΩΝ"

Ἡ ὑπεροχὴ τῆς γραφομηχανῆς αὐτῆς ἀναγνωρίζεται ἀνὰ τὴν ὑφήλιον—καὶ ὀφείλεται εἰς τὴν τελειότητά σας.

Τελειότης ἐν τῷ συνόλῳ, τελειότης εἰς τὰς λεπτομερείας, ἐξησφάλισαν αὐτῇ τὴν ΠΡΩΤΗΝ ΘΕΣΙΝ.

Ἡ γραφομηχανὴ REMINGTON εἶναι ἡ πρώτη κατασκευασθεῖσα, πρώτη εἰς ποιότητα, πρώτη εἰς τελειοποιήσεις, πρώτη εἰς φήμην, *πρώτη εἰς στερεότητα, εὐκολίαν χειρισμοῦ καὶ πρώτη εἰς παραγωγὴν*

Ἡ λέξις ΠΡΩΤΗ ἐν ὅλῃ αὐτῆς τῇ σημασίᾳ καὶ καθ' ὅλα ἀνήκει εἰς τὴν

REMINGTON

Remington Typewriter Company

Incorporated

325-331 Broadway **NEW YORK**

Τηλέφωνον: Worth 5060.

ΛΕΚΑΣ ΚΑΙ ΔΡΙΒΑΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1892

17 ROOSEVELT ST., NEW YORK

Telephone 1464 Worth.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ

ΑΠΑΣΑΙ ΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΚΤΕΤΥΠΩΜΕΝΑΙ ΔΙΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΕΠΙ ΑΡΙΣΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ ΧΑΡΤΟΥ ΚΑΙ ΣΤΕΡΕΩΣ ΔΕΔΕΜΕΝΑΙ.

1) Ἱστορία Ἡνωμέν. Πολιτειῶν	Φρ. 5.00	9) Μέθοδος Ἀγγλικῆς Γλώσ.	Φρ. 5.00
2) Ἐπίτομος Ἑλληνικὴ Ἱστορία	» 5.00	10) Γραμματικὴ Ἀγγλικ. Γλώσ.	» 3.75
3) Ἀπὸ Ἀκροπόλεως εἰς Ἄλτιν	» 5.00	11) Λεξικὸν Ἀγγλο-Ἑλληνικὸν	» 5.00
4) Πατριωτικαὶ Μονογραφίαι Τόμ. Α.	5.00	12) Λεξικὸν Ἑλληνο-Ἀγγλικὸν	» 5.00
5) Πατριωτικαὶ Μονογραφίαι Τόμ. Β.	5.00	13) Λεξικὸν Ἀγγλο-Ἑλ. Τσέπης	» 2.50
6) Ἱερὰ Σύνοψις	Φρ. 3.75	14) Λεξικὸν Ἑλληνο-Ἀγγ. Τσέπ.	» 2.50
7) Τὰ Μυστήρια τοῦ Γιλδὶξ	» 1.00	15) Ἀγγλο-Ἑλλ. Ἐπιστολάριον	» 5.00
8) Ἡ Φαρμακεύτρια	» 1.25	16) Μεγάλοι Ἑλληναμ. Διάλογοι	» 5.00

ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Φρ. 5.

Τὰ Ἀγγλο-Ἑλληνικὰ καὶ Ἑλληνο-Ἀγγλικὰ Λεξικὰ πωλοῦνται δεδεμένα χωριστὰ ἢ δεδεμένα τὰ δύο εἰς ἕνα τόμον, κατὰ προτίμησιν τοῦ παραγγέλλοντος.

Τὰ ἄνω βιβλία ἀποστέλλονται ἐλεύθερα ἐξόδων ἅμα τῇ λήψει τῆς ἀξίας των.

Εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν πωλοῦνται παρὰ τοῖς κυρίοις:

ΙΩ. Δ. ΚΟΛΛΑΡΩ Βιβλιοπωλεῖον Ἑστίας — — ΑΘΗΝΑΙ
ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ — — — ΤΡΑΠΕΖΟΥΣ
ΔΡΑΓΑΤΣΗ καὶ Σία. **Pl. Tunnel 525, Pera** — — ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ
ΔΕΠΑΣΤΑ-ΓΕΡΑΡΔΟΥ-ΣΦΥΡΑ — — — ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΑΤΛΑΝΤΙΣ

MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS

VOL. IV. NO. 8 AUGUST 1913

ΕΤΟΣ 4, ΑΡ. 8 ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1913

ATLANTIS PUBLISHING CO.

P. O. Station E. NEW YORK, U. S. A

OFFICE: 113-115-117 West 31st Street, New York

SOLON J. VLASTO, President

D. J. VLASTO, 1st Vice-Pres. A. POLYZOIDES, 2nd Vice-Pres

J. C. DEMETRIUS, Treas. M. CHRISTOPIDES, Sec'y

Annual Subscription United States $2.00, Foreign $3.00	ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ $2, ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 15
Per Copy 20 Cents	ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ 20 ΣΕΝΤΣ

Entered as 2nd class matter Jan. 17, 1910, at the P. O. at New York

COPYRIGHT BY ATLANTIS PUB. CO. N. Y. 1913

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1913

ΜΕ ΤΗΝ ἀποθέωσιν τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου ἐν Ἀθήναις ἔκλεισεν ἡ ἔνδοξος ἱστορία τοῦ Ἑλληνοβουλγαρικοῦ πολέμου.

Τὸ ταχυδρομεῖον δὲν ἔφερεν ἀκόμη μέχρι τῆς Ἀμερικῆς τὰς λεπτομερείας τῆς μεγαλειτέρας καὶ λαμπροτέρας τῶν ἐθνικῶν πανηγύρεων.

Αἱ τηλεγραφικαὶ ὅμως περιγραφαί, ἀρκετὰ ἐκτενεῖς, *μᾶς ἔδωκαν μίαν ἀρκετὰ καλὴν ἰδέαν* τοῦ τί ἔγεινε τὴν 5)18 Αὐγούστου εἰς τὴν ἰοστέφανον πόλιν.

Ὁ πανηγυρισμὸς ἐπὶ τῇ ἁλώσει τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τῶν Ἰωαννίνων ὠχρίασε πρὸ τῆς γενομένης εἰς τὸν Ἐστεμμένον μας Στρατηλάτην ὑποδοχῆς, καὶ ὁ θρίαμβος τοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Δωδεκάτου ἐπεσκίασε διὰ τῆς αἴγλης του κάθε Ὀλυμπιάδα καὶ κάθε ἄλλην ἑορτὴν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ.

Ὁ Βασίλειος ὁ Βουλγαροκτόνος, θριαμβεύσας ἐν Ἀθήναις εἰς τὰ 1019, βεβαίως δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ προΐδῃ τὴν χθεσινὴν ἐπανάληψιν τοῦ ἐν Ἀθήναις θριάμβου του, μετὰ πάροδον ὀκτακοσίων ἐνενήκοντα καὶ τεσσάρων ἐν ὅλῳ ἐνιαυτῶν.

Ἀλλ' *ἀκριβῶς* εἰς τὸ γεγονὸς τοῦτο ἔγκειται τὸ μεγαλεῖον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους καὶ ἡ δόξα τοῦ νέου Βουλγαροκτόνου Κωνσταντίνου τοῦ Ἐκδικητοῦ.

Η ΕΙΡΗΝΗ τοῦ Βουκουρεστίου ἦλθεν ἀκριβῶς τὴν στιγμήν, καθ' ἣν ἡτοιμάζετο νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὴν Βουλγαρίαν ὁ Ἑλληνικὸς Στρατός.

Ἀλλ' ἀφ' ἧς στιγμῆς ἡ Ἑλλὰς εἶχε δηλώσει ὅτι δὲν ἐσκόπει τὴν ἐξόντωσιν τῆς Βουλγαρίας, τὸ ζήτημα τῆς εἰς Σόφιαν εἰσόδου τῶν στρατευμάτων μας ἔχανε τὴν ἀρχικὴν σημασίαν αὐτοῦ.

Ἀπὸ τὴν εἰρήνην ἡ Ἑλλὰς ἐξέρχεται *νικῶσα, μεγάλη καὶ ἰσχυρά.*

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι χάριν τῆς εἰρήνης ταύτης ἡ Ἑλλὰς δὲν ἐπέμεινεν εἰς τὰς ἐπὶ τῆς Θράκης ἀξιώσεις. Ἀλλὰ τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι ἀκόμη ἐκκρεμές, *καὶ μίαν ἡμέραν θὰ λυθῇ διὰ παντός.*

ΠΟΤΕ; ἐρωτοῦν οἱ ἀνυπόμονοι. Ὅταν ἡ Ἑλλάς, *συνερχομένη ἀπὸ τοὺς κόπους καὶ τὰς θυσίας* τῶν δύο τελευταίων νικηφόρων της πολέμων, ἐπιδοθῇ εἰς τὸ ἔργον τῆς γενικῆς ἀνορθώσεως καὶ ἀνασυντάξεως ὅλων τῶν δυνάμεων αὐτῆς, στρατιωτικῶν, ναυτικῶν καὶ πλουτοπαραγωγικῶν.

Ἐὰν ὁ Ἑλληνισμὸς ἐργασθῇ καὶ ἐν εἰρήνῃ ὅπως ἔδρασε τελευταίως εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν, τὸ πρόβλημα τῆς τελικῆς τοῦ ὅλου Ἔθνους ἀποκαταστάσεως δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ λυθῇ.

Ο ΚΑΤ' ΕΞΟΧΗΝ στρατιώτης Γερμανὸς Αὐτοκράτωρ δὲν ἠδύνατο νὰ ἐκφράσῃ καλλίτερον τὸν θαυμασμόν του διὰ τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐπετέλεσεν ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἐπὶ τῶν πεδίων τῶν μαχῶν, *εἰμὴ ἀνακηρύσσων Αὐτὸν* Ἐπίτιμον Ἀρχιστράτηγον τοῦ Γερμανικοῦ Στρατοῦ.

Κανὲν στρατιωτικὸν καὶ Βασιλικὸν παράσημον δὲν θὰ εἶχε τόσην ἀξίαν εἰς τὰ στήθη τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, ὅσην ἔχει ἡ ἀνακήρυξις τοῦ Κωνσταντίνου ΙΒ' ὡς Ἐπιτίμου Στρατάρχου τοῦ Κάϊζερ.

Ὁ Γουλιέλμος Β' ἐπλήρωσε μὲ τὸν τόκον τὴν διαφήμησιν τῶν περιφήμων «Πρώσσων» τῆς Ἀνατολῆς».

ΑΙ ΜΕΧΡΙΣ ὥρας συγκεντρωμέναι εἰδήσεις ἐνισχύουν τὴν ἰδέαν ὅτι οἱ Ρουμᾶνοι εἶναι φίλοι μας εἰλικρινεῖς.

Τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι ἀπίθανον, καθ' ὅσον ὁ Ἑλληνισμὸς οὐδέποτε ἐπεδίωξε ρῆξιν πρὸς τὸ Παρίστριον ἐκεῖνο ἔθνος, μὲ τὸ ὁποῖον συνεδέθη διὰ τόσων κοινῶν ἱστορικῶν δεσμῶν.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι φόβοι τινὲς εἶχον ἐκφρασθῇ εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἀναμίξεως τῆς Ρουμανίας εἰς τὸν Αἶμον, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος μηνός, καὶ ὅτι τοὺς φόβους, ἢ μᾶλλον τὰς ὑποψίας ἐκείνας, εἴχομεν συμμερισθῇ καὶ ἡμεῖς.

Ἐν τούτοις τὰ γεγονότα τείνουν νὰ μᾶς διαψεύσουν. Εἴθε!

ΤΙ ΕΙΔΟΥΣ εἶναι ἡ φιλία μας μὲ τοὺς Τούρκους;

Ὅτι οἱ ἐν Σταμποὺλ ἐπιδιώκουν τὴν ταχίστην ἐπανάληψιν τῶν διπλωματικῶν σχέσεών των μὲ τὴν Κυβέρνησιν τῶν Ἀθηνῶν, εἶναι προφανές.

Ἀλλ' εἶναι ὡσαύτως ἀληθὲς ὅτι οἱ Τοῦρκοι! ζητοῦντες τὴν μὲ ἡμᾶς συμφιλίωσίν των, λησμονοῦν ὅτι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ἡττημένοι καὶ ἡμεῖς οἱ νικηταί.

Διότι δὲν εἶναι δυνατὸν ἄλλως νὰ ἐξηγήσῃ τις τὰς ἀξιώσεις τὰς ὁποίας οἱ πληρεξούσιοι τῆς Πύλης ἐγείρουν ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις μεταξὺ τῶν δύο μερῶν, οὔτε εἶναι ὡσαύτως δυνατὸν νὰ ἐξηγήσῃ τις, διατί ὁ Τουρκικὸς στρατός, εἰσελαύνων εἰς τὴν Θράκην, καίει καὶ λεηλατεῖ Ἑλληνικὰς πόλεις καὶ χωρία.

ΚΑΤ' ΑΝΤΙΘΕΣΙΝ πρὸς τὰς ἐπισήμους Ἑλληνοτουρκικὰς διαπραγματεύσεις, αἱ μεταξὺ τῶν δύο ἐθνοτήτων σχέσεις εἰς ὅλα τὰ ὑπὸ τοῦ στρατοῦ μας καταληφθέντα μέρη παρουσιάζουν *μίαν ἐγκαρδιότητα συγκινοῦσαν.*

Παντοῦ ὅπου εἰσῆλθον τὰ στρατεύματά μας, εἰς Καβάλλαν, Σέρρας, Δεμὶρ-Χισσάρ, Ξάνθην, Γκιουμουλτζίναν, Δεδέαγατς καὶ Δζουμαγιάν, ἐγένοντο δεκτὰ μὲ *ἀκράτητον ἐνθουσιασμὸν ἀπὸ μέρους* τοῦ Μουσουλμανικοῦ πληθυσμοῦ.

Διότι ἀπέναντι τῶν θηρίων τῆς Σόφιας εἶδον οἱ Τοῦρκοι ἐν τῷ προσώπῳ τῶν Ἑλλήνων τοὺς Ἐλευθερωτὰς καὶ τοὺς προστάτας τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς, τῆς θρησκείας καὶ τῆς περιουσίας των.

Οἱ Τοῦρκοι ἔμαθον πλέον νὰ διακρίνουν μεταξὺ τοῦ Βουλγάρου καὶ τοῦ Ἕλληνος. Μερικοὶ *δημοσιολόγοι των ὡμίλησαν καὶ ἔγραψαν διὰ τὴν* μεταξὺ τῶν δύο πολιτισμῶν διαφοράν.

Ἂς ἐλπίσωμεν καὶ ἂς εὐχηθῶμεν ὅτι τὰ γεγονότα ταῦτα θὰ ἔχουν κάποιαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν ἐπισήμων κύκλων τῆς Σταμποὺλ.

ΕΚΚΡΕΜΕΣ ἀκόμη ἀπομένει τὸ ζήτημα τῆς τύχης τῶν νησιῶν.

Ἡ Πρεσβευτικὴ Συνδιάσκεψις ἥτις τὸ διαχειρίζεται δὲν ἠμπορεῖ νὰ καταλήξῃ εἰς κανὲν συμπέρασμα, διότι εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν ἀναμιγνύονται *καὶ συμφέροντα Εὐρωπαϊκά.*

Καὶ οὕτω μὲ τὴν Ἰταλίαν δυστροποῦσαν εἰς τὰ Δωδεκάνησα, καὶ μὲ τὴν Τουρκίαν φλυαροῦσαν διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν Στενῶν, περνᾷ ὁ καιρὸς καὶ παρατείνεται ἡ ἀγωνία τῶν Αἰγαιοπελαγιτῶν.

ΚΑΝΕΙΣ δὲν γνωρίζει ποίαν τροπὴν θὰ λάβῃ τὸ ζήτημα τοῦ προορισμοῦ τῶν νοτίων καὶ νοτιανατολικῶν συνόρων τῆς Ἀλβανίας.

Ἡ Συνδιάσκεψις ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς γραμμῆς Φτελειᾶς—Κορυτσᾶς μὲ τὴν ὑπαγωγὴν ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τούτων εἰς τὸ Ἀλβανικὸν Κράτος. Ἡ ἰδία Συνδιάσκεψις ἐγνωμάτευσεν ὑπὲρ τῆς ἀποστολῆς μιᾶς μικτῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ καθορισθῇ ἐπισήμως ὁ ἐθνικὸς τῶν ἀμφισβητουμένων χωρῶν χαρακτήρ. Ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ οἱ ἐλευθερωθέντες Ἠπειρῶται πᾶν ἄλλο ἔχουν ἢ διάθεσιν ὅπως ὑπαχθῶσιν ὑπὸ Ἀλβανικὸν ζυγόν.

Καὶ ἡ *ἀπειλουμένη* Ἤπειρος, πρωτοστατούσης τῆς Χειμάρρας, εἶναι ἑτοίμη νὰ λάβῃ τὰ ὅπλα καὶ ν' ἀγωνισθῇ ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἑστιῶν.

ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ! Κατωρθώσαμεν νὰ ἴδωμεν καὶ αὐτό.... Ὁ Εὐρωπαϊκὸς καὶ Ἀμερικανικὸς κόσμος ἠννόησε πλέον τί θὰ εἰπῇ Βούλγαρος. Ἔπρεπε *νὰ περάσουν δέκα μῆνες, νὰ ἔλθουν ὅλα* τὰ γεγονότα τῶν τελευταίων ἑβδομάδων, νὰ μεσολαβήσουν αἱ καταστροφαὶ τοῦ Δεμὶρ-Χισσάρ, τοῦ Δοξάτου καὶ τῶν Σερρῶν διὰ νὰ ἐξουδετερωθῇ ἡ λυσσαλέα διαφήμισις τοῦ Βουλγάρου ἀπὸ τὸν διαβόητον ἐκεῖνον Βάγνερ τοῦ «Ραϊχσπόστ».

Εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Γραφεῖον Τύπου τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τὸν Διευθυντήν του καὶ ἀγαπητὸν συνάδελφον κ. Βασίλειον Δενδραμῆν ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος ἡ ἀφαίρεσις τῆς Βουλγαρικῆς λεοντῆς.

Ἡ συστηματικὴ ὑπηρεσία ἡ γενομένη ἐν σχέσει μὲ τὰ Βουλγαρικὰ ὄργια ὑπῆρξεν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως τελεία.

Σήμερον καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ ἐδῶ ὁ Βούλγαρος εἶναι γνωστὸς ὑπὸ τὸ πραγματικόν του χρῶμα, καὶ κανεὶς δὲν ἀπατᾶται διὰ τὸ ποιὸν καὶ τὰς διαθέσεις ἀνθρώπων, οἵτινες ἀπηθανατίσθησαν εἰς τὴν ἱστορίαν ὡς οἱ «Κακοῦργοι τῆς Ἀνατολῆς.»

ΚΑΙ ΚΑΤΙ ἄλλο ἀκόμη. Τὴν εὐθύνην τοῦ τελευταίου πολέμου ὁλόκληρος ὁ ἔξω κόσμος, ἐξαιρέσει μοναδικῇ τοῦ Μπάουτσερ τῶν «Times», ἀποδίδει εἰς τὸν Φερδινάνδον καὶ τοὺς Βουλγάρους, τοὺς ὁποίους δὲν λυπεῖται πλέον κανείς.

ΕΝ ΤΟΥΤΟΙΣ ὁ Φερδινάνδος αὐτὸς εἰσῆλθεν εἰς Σόφιαν δαφνοστεφὴς!!!......

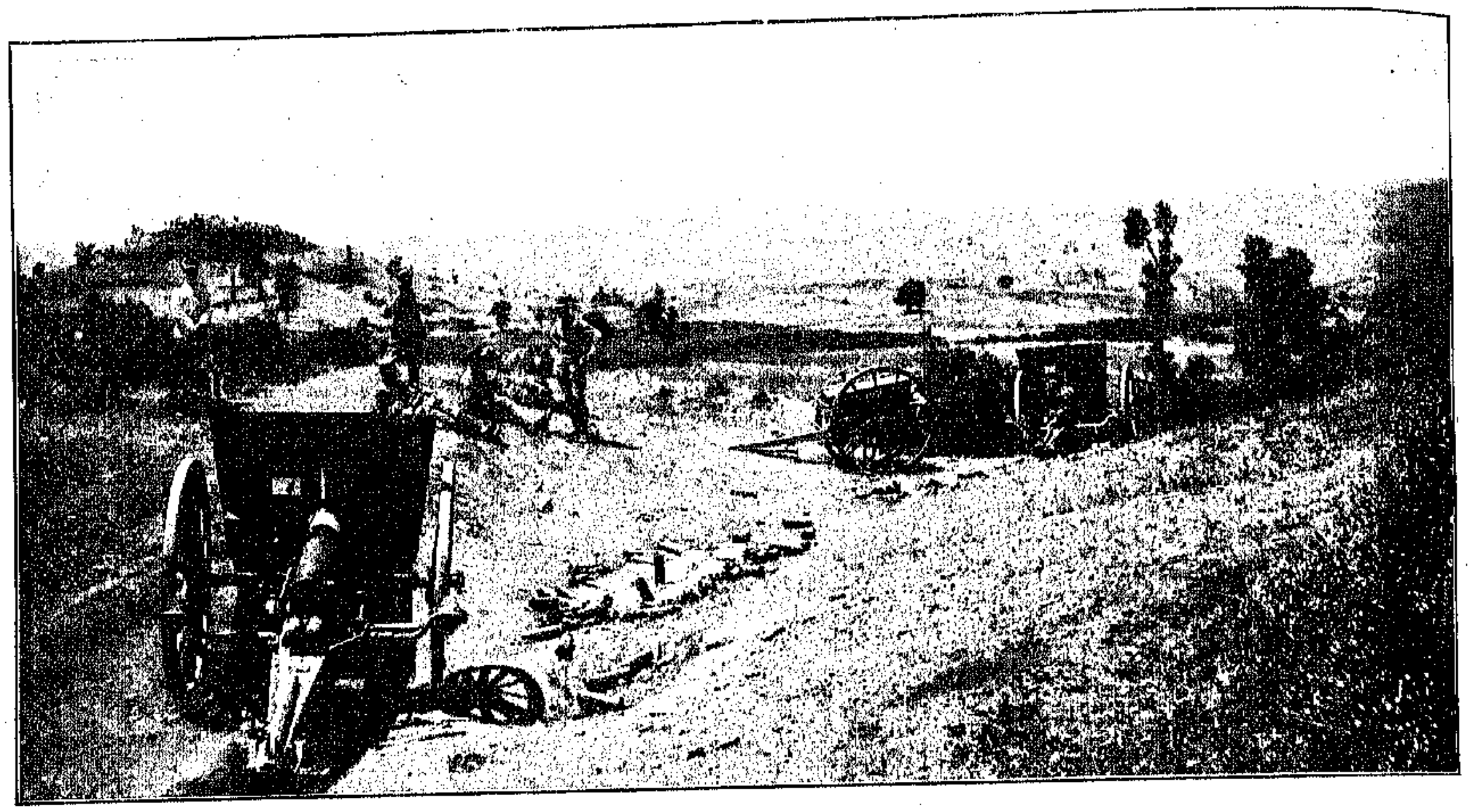

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑ ΠΥΡΟΒΟΛΑ ΚΑΙ ΒΛΗΤΟΦΟΡΑ ΚΥΡΙΕΥΘΕΝΤΑ ΕΝ ΚΙΛΚΙΣ

ΚΑΤΩ ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ!

ΑΝΤΙΛΑΛΟΥΝ ἀκόμη τῆς Μακεδονίας αἱ αἱματοβαφεῖς κοιλάδες καὶ αἱ νεκρόσπαρτοι φάραγγες τὴν ἐκδίκησιν τῶν βουλγαροκτόνων Ἑλληνικῶν κεραυνῶν καὶ τὰς ἰαχὰς τῶν λεγεώνων τοῦ Κωνσταντίνου, διηγούμεναι τὴν δόξαν τῶν Νεοελλήνων.

Ὑπὸ τοὺς θνήσκοντας πέραν εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν ἤχους τῆς ἀγρίας μουσικῆς τοῦ Ἄρεως ἡ Νίκη στέφει τὴν Ἑλλάδα βασίλισσαν τῆς Ἀνατολῆς καὶ ἡ Ἱστορία πτερυγίζουσα εἰς τὸ Κιλκὶς καὶ εἰς τὴν Γευγελῆν, εἰς τὸν Λαχανᾶν καὶ εἰς τὴν Δοϊράνην, εἰς τὸ Δεμὶρ-Χισσὰρ καὶ εἰς τὴν Στρώμνιτσαν, εἰς τὰ Στενὰ τῆς Κρέσνας καὶ εἰς τὸ Ἰστίπ, εἰς τὸ Σιμιτλῆ, εἰς τὴν Μαχόμιαν καὶ εἰς τὴν Τζουμαγιάν, περισυλλέγει τὰ κλέη παλαιῶν της γνωρίμων διὰ τὰς νέας χρυσᾶς σελίδας της.

Ἡ Ἱστορία ἐξεδικήθη. Ὢ δὲν χαρίζεται ἡ Ἱστορία! Εἶναι ἡ Ἐριννὺς τῶν αἰώνων ἡ ἀδυσώπητος. Ἂς ὀργιάζουν οἱ βάρβαροι, ἂς θύσουν καὶ ἂς ἀπολέσουν, ἂς εὐφρανθοῦν ἐπὶ πτωμάτων σφαγιασμένων νηπίων καὶ ἠτιμασμένων παρθένων. Ἡ ἀνταπόδοσις θὰ ἐπέλθῃ πάντοτε καὶ θὰ εἶναι τρομερά. Οὕτω ἐγένετο μὲ τοὺς Βουλγάρους καὶ μὲ τοὺς Τούρκους. Ἐπὶ αἰῶνας ἡ μαύρη πτέρυξ τῆς Τουρκοβουλγαρικῆς βαρβαρότητος ἐπεσκίαζε τὸν Αἷμον καὶ ὑπὸ τὴν ναρκωτικὴν ἐπενέργειάν τας ἡ Ἱστορία ὕπνωττεν εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ ἀποκοιμισθέντος Πολιτισμοῦ, ἐνῷ οἱ δαίμονες τοῦ Αἴσχους καὶ τῆς Ἀτιμίας ὠρχοῦντο πέριξ ἀσέμνως καὶ ἐκάγχαζον σαρδωνίως ἐν τῇ κραιπάλῃ των.

Ἀλλ' ἂν ἡ Ἱστορία ἀποκοιμίζεται, δὲν ἀποθνήσκει ὅμως. Ζῇ καὶ κινεῖται καὶ προχωρεῖ ἐποχουμένη τοῦ ἅρματος τοῦ πολιτισμοῦ. Τοῦτο εἶναι τὸ ἐγκαρδιωτικὸν συμπέρασμα ἐκ τῆς μελέτης τοῦ παρελθόντος τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, ἅπαξ ἔτι ἐπιβεβαιούμενον ἐκ τοῦ μεγίστου καὶ ἐνδόξου διπλοῦ ἀγῶνος τῆς νέας Ἑλλάδος.

Μακάριοι οἱ ἐργάται τοῦ πολιτισμοῦ! Αὐτοὶ μόνοι θὰ τὴν συνοδεύσουν, ἐπιζῶντες τῶν βαρβάρων καὶ ἀνταμειβόμενοι μὲ τὴν ἀθανασίαν, ἐν τῇ πορείᾳ της εἰς τοὺς λαμπροὺς αἰῶνας τοῦ μέλλοντος, εἰς τὰ ἠλύσια τῆς ἀνθρωπότητος.

Οὐαὶ τοῖς βαρβάροις! Αὐτοὶ σαρώνονται καὶ παρασύρονται, συντριβόμενοι ὑπὸ τοὺς τροχοὺς τοῦ προελαύνοντος ἅρματος. Τοῦτο ἀπαιτεῖ τὸ συμφέρον τῆς ἀνθρωπότητος.

Ὠργίαζον οἱ Ναβουχοδονόσορες τοῦ Αἵμου εἰς τὰ ἱερὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ἔθυον εἰς τοὺς δαίμονας τῆς κολάσεως. Ἀλλ' ἰδοὺ ἡ ἐκδικήτρια σπάθη τοῦ Κωνσταντίνου χαράττουσα τὰς φοβερὰς λέξεις τῆς Γραφῆς. Οἱ βέβηλοι πίπτουσιν ὑπὸ τὰ κτυπήματα τῶν Ἑλληνικῶν λογχῶν καὶ τὰ εἴδωλα τῆς βαρβαρότητος κρημνίζονται, ἐνῷ ὁ περιούσιος Λαὸς τοῦ Κυρίου εὐρύνει τὴν καλιάν του, ὅπου θὰ ἀναθρέψῃ πάλιν τὸ νεοσσίον τοῦ πολιτισμοῦ διὰ νὰ γιγαντωθῇ καὶ νὰ ἁπλώσῃ ἐνδόξως τὰς πτέρυγάς του εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Εὐρώπην.

Λαμπρὸν καὶ θεσπέσιον τὸ θέαμα τῆς ἱστορικῆς σκηνῆς ὅσον καὶ φοβερόν. Εἰς τὴν ἀπὸ μακροῦ κυοφορουμένην ἔκρηξίν της ἡ Ἑλληνικὴ ψυχὴ συνδονίζει δεινῶς μὲ δύο τρομεροὺς σπασμοὺς τὸν Αἷμον, καὶ ἐνῷ οἱ βάρβαροι ἀνατρέπονται καὶ πίπτουν ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν, ἡ αἱματοκυλισθεῖσα Χερσόνησος συνερχομένη ἐκ τοῦ ἱστορικοῦ σεισμοῦ εὑρίσκει τὴν Ἑλλάδα τῶν σεφκετικῶν ταπεινώσεων καὶ τῶν κομιτατζιδικῶν προπηλακισμῶν μὲ τὸ ἠθικὸν ἀνάστημά της φθάνον τὰς οὐρανομήκεις κορυφὰς τοῦ ἀπελευθερωθέντος Ὀλύμπου της, ὑπερδιπλασίαν εἰς μέγεθος, γιγαντώδη εἰς φρόνημα καὶ εἰς ἀλκήν, μὲ τοὺς προαιωνίους ἐχθρούς της κεραυνοπλήκτους, συντετριμμένους καὶ ἕρποντας πρὸ τῶν ποδῶν της.

Θριαμβεύει ὑπερήφανος ἡ Ἑλλάς, καὶ ὁ θρίαμβός της εἶναι ἑορτὴ τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

ΕΡΓΟΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΟΒΙΔΩΝ

Πέντε ἑκατομμύρια Ἑλλήνων πολιτῶν, μὲ τὸ μέτωπον ὑψηλὰ πλέον καὶ μὲ τὴν καρδίαν πλήρη χαρᾶς καὶ αὐτοπεποιθήσεως, ἀνευφημοῦσι τὸν Μέγαν Βασιλέα, τὸν θεοειδῆ Κωνσταντῖνον τῶν ἐθνικῶν ὀνείρων καὶ ρεμβασμῶν, εἰς τὴν θριαμβευτικήν του ἐπάνοδον ἐκ τῶν πεδίων τῶν μαχῶν ἐπὶ κεφαλῆς εἰκοσιπέντε μυριάδων στεφανωμένων ἡρώων. Καὶ ὁ αἰώνιος λαός, σκεῦος τῆς ἐκλογῆς τοῦ Κυρίου λόγῳ τῆς ἠθικῆς του ὑποστάσεως, προκύπτει ἐκ τῆς ἀφανείας του μὲ τὸν στέφανον τῆς δόξης εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ μὲ τὰ σκῆπτρα τῆς Ἀνατολῆς ἐν χειρὶ κραταιᾷ. Ἐφ' ὅσον δὲ ὁ ἀνατείλας ἥλιος τῆς Ἑλλάδος, ὁ ἀνατείλας ἐκ νέου μὲ τὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 21 καὶ ἰδὼν τὴν ἀθάνατον φυλὴν εἰς νέαν πολεμικὴν μεγαλουργίαν, ὑψοῦται λαμπρὸς καὶ φωτοβόλος εἰς τὸ Βαλκανικὸν στερέωμα, λαμβάνει σάρκα καὶ ὀστᾶ ἡ ἐλπὶς ὅτι ἡ πολυπαθὴς Ἀνατολὴ θὰ ζήσῃ, καὶ θὰ ζήσῃ διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ χάρις εἰς

τὴν Ἑλλάδα, διὰ νὰ γείνῃ πάλιν ἑστία πολιτισμοῦ καὶ ἀνθρωπιστικῆς δράσεως.

* * *

Ἔστι δίκης ὀφθαλμός.

Ὁ Ἀττίλας καὶ οἱ Οὖννοί του διέδραμον ἅπαξ τὴν Εὐρώπην ὡς ἀγέλη Σιβηρικῶν λύκων καὶ ἐξηφανίσθησαν ὡς νὰ τοὺς κατέπιεν ἡ γῆ. Ὁ Ταμερλάνος καὶ οἱ Μογγόλοι του ἐνέσκηψαν ἐκ τῶν σκοτεινοτέρων τοῦ κόσμου καὶ κατεπόθησαν πάλιν ὑπὸ τοῦ σκότους τῆς Ἀσίας. Ὁ Ὀλὲγ καὶ οἱ Ρῶσσοί του ἐκάλυψαν τὸν Βόσπορον μὲ τὰ μονόξυλά των καὶ ἀπεσύρθησαν ὡς τὰ ὕδατα τῆς παλιρροίας εἰς τὰς στέππας των, ὅπου τοὺς μαστίζουν ἀκόμη, ὡς κατάρα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἡ βαρβαρότης, ἡ ἀθλιότης καὶ τὸ κνοῦτον τοῦ δεσποτισμοῦ. Οἱ σταυροφόροι λησταὶ καὶ τυχοδιῶκται τῆς Εὐρώπης ἐπῆλθον κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀνατολῆς, ἐκακούργησαν ἐν ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ, ἀπεγύμνωσαν τοὺς Χριστιανοὺς Ἕλληνας ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς καταπολεμήσεως τῶν Μουσουλμάνων, καὶ ἀπῆλθον πάλιν, κακοὶ κακῶς, ἐκδιωχθέντες εἰς τὴν Δύσιν. Οἱ Βούλγαροι καὶ οἱ Τοῦρκοι ἦλθον ἐκ τῆς Ἀσίας βάρβαροι, ἔμειναν βάρβαροι ἐν μέσῳ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἐπιμένουσιν εἰς τὴν βαρβαρότητα καὶ τὴν ἀγριότητα. Καὶ ἐν τούτοις οἱ αἰῶνες τοὺς εἶδον ἑδραιουμένους εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἀνατολήν, παρ' ὅλα τὰ προηγούμενα τῆς ἱστορίας. Ἦλθον δῃοῦντες καὶ φονεύοντες, ἔζησαν αἱματοκυλίοντες καὶ καταστρέφοντες τὰς Ἑλληνικὰς χώρας, καὶ ἀπολακτιζόμενοι ὑπὸ τοῦ οἰκοδεσπότου ἔσφαξαν, ἐνέπρησαν, ἐλήστευσαν. Εἶναι τὸ μοναδικὸν παράδειγμα ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν βαρβαρικῶν ἐπιδρομῶν. Εἶναι ἐπίμονος καὶ κακοήθης ψώρα ἐξαπλωθεῖσα εἰς τὴν Ἀνατολήν. Ἀναμφιβόλως μυστική τις βουλὴ τῆς Θείας Προνοίας τελεῖται.

Μήπως οἱ Τάταροι οὗτοι, οἱ ἀνεπίδεκτοι ἐκπολιτίσεως ἐστάλησαν εἰς τὰς χώρας μας καὶ ἀφέθησαν νὰ μείνουν ἐπὶ αἰῶνας διὰ νὰ μὴ ἁρπάσουν ὁριστικῶς τὴν Ἑλληνικὴν κληρονομίαν οἱ ἅρπαγες τῆς Εὐρώπης, ὅταν ὁ Ἑλληνισμὸς εἶχε παρακμάσει, ἐξασθενηθεὶς ἐκ τῶν ἀδιαλείπτων βαρβαρικῶν ἐπιδρομῶν; Ἀλλ' ἡ ἐκδίωξις ἤρχισε, καὶ ἡ ἀρχὴ ἦτο κεραυνώδης καὶ καταπληκτική.

* * *

Οἱ Βούλγαροι! Κρᾶμα ἀπαίσιον Τουρανικῆς βαρβαρότητος καὶ Εὐρωπαϊκοῦ ψιμυθίου, νομαδικῆς ἀγριότητος καὶ Ὀρθοδόξου Χριστιανισμοῦ. Εἶνε τὸ τέρας τῶν ἐθνῶν. Οἱ Τοῦρκοι εἶναι φυσικοὶ ἀγριάνθρωποι. Οἱ Βούλγαροι καὶ ὡς ἀγριάνθρωποι εἶναι ἀφύσικοι καὶ τερατώδεις. Ἀσιᾶται καὶ νομάδες οἱ Τοῦρκοι, ἠσπάσθησαν καὶ διετήρησαν τὴν κατάλληλον διὰ τοὺς τοιούτους λαοὺς θρησκείαν τοῦ Μωάμεθ. Τέκνα τῆς ἐρήμου, προτιμοῦν ἀκόμη τὴν πατριαρχικὴν ποιμενικὴν ζωὴν καὶ εἶναι ξένοι πρὸς τὸν ὑλικὸν πολιτισμόν, ἐνῷ εἰς τὸν ἠθικὸν πολιτισμὸν ἔχουν δημιουργήσει ἕνα ἰδιαίτερον πνευματικὸν κόσμον, πρωτογενῆ μὲν ἀλλὰ προσφυᾶ εἰς τὴν φυλήν των καὶ πρωτότυπον. Ἀνατολῖται καὶ ῥάθυμοι, δὲν κατῴκησάν ποτε πυκνῶς τὰς Εὐρωπαϊκάς των ἐπαρχίας, ἀνέκαθεν δὲ δεικνύουσι τάσιν ἀποσύρσεως εἰς τὴν Ἀσίαν, ὅπου τοὺς ἕλκουν αἱ ἀναμνήσεις των, τὸ κλίμα, ἡ εὐρυτέρα μεσόγειος χώρα, τὸ ἀκοκώτερον τῆς ζωῆς καὶ αἱ συγγενεῖς των φυλαί. Ἤργησαν νὰ φύγουν ὁριστικῶς ἐκ τῆς Εὐρώπης, ἀλλ' ἔφευγον διαρκῶς. Οἱ Βούλγαροι, θηριωδέστεροι καὶ ἀνημερώτεροι τῶν Τούρκων, ἠσπάσθησαν τὸν Χριστιανισμόν. Γενόμενοι Χριστιανοὶ Ὀρθόδοξοι διὰ μόνον τὸν φόβον τῆς Κολάσεως, ἔμειναν δαίμονες ὡς ἦσαν ὅταν ἦλθον ἐκ τοῦ Βόλγα, μὲ ἀξιώσεις διὰ τὸν Παράδεισον καὶ διὰ νὰ εἶναι βέβαιοι ὅτι θὰ τοὺς δεχθῇ ὁ κλειδοκράτωρ Πέτρος ἠσπάσθησαν ὅλα τὰ Χριστιανικὰ δόγματα ὥστε ἀποτυγχάνοντες διὰ τοῦ ἑνὸς νὰ παρουσιάζωσι συστατικὰ τοῦ ἄλλου. Ἀνεπίδεκτοι πραγματικῆς ἐκπολιτίσεως καὶ ἐξημερώσεως, μιμοῦνται πεισμόνως ὡς πίθηκοι τοὺς λαοὺς τῆς Δύσεως εἰς τὰ στοιχειωδέστερα τοῦ ὑλικοῦ πολιτισμοῦ καὶ προσπαθοῦσι νὰ πείσωσιν ἑαυτοὺς καὶ τοὺς ἄλλους ὅτι εἶναι φωτοδόται καὶ παράγοντες προόδου. Μογγόλοι ὡς οἱ Τοῦρκοι καὶ καταστροφεῖς, ἔσπειραν τὴν ἐρήμωσιν καὶ τὴν ἀθλιότητα πέριξ των, ἐνῷ οἱ Ἕλληνες ἐδημιούργουν πόλεις ἐκ τῶν ἐρειπίων τῆς Τουρκικῆς ἐπιδρομῆς, ἐμπόριον, παιδείαν, πολιτισμόν· ἀλλ' εἰς τὴν Βουλγαρίαν, παρὰ τὴν φύσιν των καὶ ἐκ μόνου τοῦ ἐνστίκτου τῆς διαρκοῦς προσκολλήσεως ἐν Εὐρώπῃ, προσπαθοῦν διαρκῶς ἀπὸ τριακονταπεντπετίας νὰ οἰκοδομήσωσι, καὶ ἀποτυγχάνοντες ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐν ταῖς προσπαθείαις των λόγῳ ἀγροικίας ἁρπάζουσι πᾶν ὅ,τι δὲν δύνανται νὰ ἀποκτήσουν ἐξ ἰδίων. Ὅλαι σχεδὸν αἱ σημαίνουσαι πόλεις τῆς Βουλγαρίας εἶναι Ἑλληνικαί, τὸ ἐμπόριον εὑρίσκετο εἰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων καὶ ἡρπάγη ἢ κατεστράφη τὴν στιγμὴν καθ' ἣν οἱ Βούλγαροι ἐσκέφθησαν νὰ γείνουν ἔμποροι, οἱ λιμένες κατῳκοῦντο καὶ ἀνεπτύσσοντο ὑπὸ Ἑλλήνων, καὶ οἱ μόνοι ναῦται τῆς Βουλγαρίας ἦσαν ἐπίσης Ἕλληνες ὡς καὶ οἱ καλλίτεροι γεωργοί, ἐπιστήμονες καὶ ἄλλοι. Μὴ προκόπτοντες μόνοι εἰς τὴν Βουλγαρίαν ἥρπασαν τὴν Ἑλληνικὴν Ἀνατολικὴν Ρωμυλίαν. Μὴ δυνάμενοι νὰ δημιουργήσωσί τι καὶ ἐκεῖ ἀφήρεσαν τὰ τῶν Ἑλλήνων. Ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ γείνουν ὅ,τι εἶναι σήμεροι, ἁπλοῖ πίθηκοι τοῦ πολιτισμοῦ, χωρὶς ἀντίληψιν τῆς ἐννοίας του καὶ χωρὶς τὸ ἔνστικτον τῆς δημιουργίας, ἐδέησε νὰ κλέψουν καὶ αἷμα ἀκόμη Ἑλληνικόν, νὰ ἐκβουλγαρίσουν Ἕλληνας διὰ τῆς βίας, νὰ δελεάσουν ἄλλους διὰ δημοσίων θέσεων, νὰ καλλιεργήσουν γενεὰν δι' Ἑλληνίδων μητέρων. Ὁ κόκκυξ, οὔτε ᾄδων οὔτε ὡραιότητα ἔχων νὰ ἐπιδείξῃ ἐν τῷ πτερωτῷ βασιλείῳ, διακρίνεται διὰ τὴν ἀστοργίαν του. Βαρυνόμενος νὰ ἐκτελέσῃ τὰ καθήκοντα τοῦ γονέως, τίκτει τὰ ὠά του εἰς ξένην φωλεάν, καὶ ὅταν διὰ τῆς ἐπωάσεως καὶ τῆς μερίμνης τοῦ ἄλλου πτηνοῦ ἐκκολαφθῶσιν οἱ νεοσσοί του ρίπτουν ἐκτὸς τῆς φωλεᾶς τοὺς θετοὺς ἀδελφούς των διὰ νὰ μείνουν ἀποκλειστικοὶ κύριοι τοῦ ἀλλοτρίου οἴκου. Οἱ Βούλγαροι ὁμοιάζουσι τοὺς νεοσσοὺς τοῦ κόκκυγος. Τοὺς ἀπέθεσεν ἡ Ἀσία εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τοὺς ἐξεθρέψαμεν ἡμεῖς, τοῖς ἐδώσαμεν τὸν Χριστιανισμὸν καὶ τὸν πολιτισμόν, τοῖς ἐδημιουργήσαμεν τὴν γλῶσσάν των, τοὺς ἐπροστατεύσαμεν κατὰ τῶν Τούρκων εἰς τοὺς μαύρους χρόνους τῆς δουλείας, καὶ δι' ὅλα αὐτὰ μᾶς ἀντήμειψαν ἀνέκαθεν προσπαθοῦντες νὰ μᾶς ἐκτοπίσουν ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν.

ΣΗΜΑΙΑ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ, ΚΥΡΙΕΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΣΤΡΩΜΝΙΤΣΗ ΥΠΟ ΤΟΥ ΔΕΚΑΝΕΩΣ κ. ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ, ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ, ΦΕΡΟΥΣΑ ΧΡΥΣΟΚΕΝΤΗΤΟΝ ΕΠΙΓΡΑΦΗΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΣΤΙ «ΕΜΠΡΟΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ».

Οἱ Βούλγαροι εἶναι ὁ μοναδικὸς λαὸς τῆς Εὐρώπης ὁ ἀπασχολήσας τὴν ἱστορίαν χωρὶς νὰ ἔχῃ ἱστορίαν ὁ ἴδιος. Οἱ Βεδουΐνοι τῆς Τριπολίτιδος, οἱ Μαυρητανοὶ τοῦ Μαρόκου, οἱ Ἰνδοὶ τοῦ Μεξικοῦ καὶ οἱ Λάπωνες τῆς ὑπερβορείου Εὐρώπης εἶναι ἱστορικώτεροι λαοὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς δημιουργίας θετικῆς ἱστορίας, ἐνῷ εἰς τὴν καταστροφὴν καὶ τὴν ἀγριότητα ὑπολείπονται τῶν Βουλγάρων. Οὐδὲν καλὸν ἢ μέγα ἔχει νὰ ἀναφέρῃ ἡ ἱστορία διὰ τοὺς Βουλγάρους ἀπὸ τῆς ἐμανίσεώς των εἰς τὴν Εὐρώπην μέχρι τῆς ἀρχῆς τῆς ἐκδιώξεώς των. Ζῶσιν εἰς τὸν Αἷμον ἀπὸ πλέον τῶν χιλίων διακοσίων ἐτῶν. Ἡ χερσόνησος ηὐτύχησε καὶ ἐδυστύχησεν εἰς τὸ μακρὸν τοῦτο διάστημα. Εἶδε τὸν πολιτισμὸν ἀκτινοβολοῦντα, εἶδε τὸ σκότος τῆς βαρβαρότητος ἐπικαθήμενον βαρὺ ἐπὶ τῶν πλουσίων καὶ μεγάλων πόλεών της, εἶδεν ἐνδόξους αὐτοκράτορας ἀγωνιζομένους νὰ ἀναχαιτίσουν τὴν πλήμμυραν τῶν βαρβάρων τῆς Ἀσίας, εἶδε μονάρχας δίδοντας νόμους εἰς τοὺς λαούς της, εἶδεν

ἐστεμμένους ἥρωας πίπτοντας μὲ τὸ παλλάδιον τοῦ πολιτισμοῦ εἰς τὴν ἀγκάλην, εἶδε τὰς ἐπιστήμας ἀκμαζούσας, τὸ ἐμπόριον λαμβάνον τεραστίας διαστάσεις, τὴν βιομηχανίαν προμηθεύουσαν μέγα μέρος τῆς Δύσεως καὶ τῆς Ἀνατολῆς μὲ τὰ προϊόντα της, καὶ πάλιν εἶδεν ὅλα ταῦτα καταποντιζόμενα εἰς τὴν ἄβυσσον τῆς καταστροφῆς. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἱστορία τοῦ Αἵμου. Δύνανται οἱ Βούλγαροι νὰ εἴπωσιν ὅτι συνέβαλον ἔστω καὶ κατ' ἐλάχιστον εἰς τὴν δημιουργίαν τοῦ θετικοῦ καὶ λαμπροῦ μέρους τῆς ἱστορίας ταύτης; Δύνανται νὰ ἀρνηθῶσιν ὅτι ἀφ' ὅτου τοὺς ἐξήμεσαν αἱ στέππαι τῶν Οὐραλίων εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Χερσόνησον δὲν κατέστησαν ἄλλως πως τὴν ὕπαρξίν των αἰσθητὴν παρὰ διὰ προσπαθειῶν πρὸς καταστροφὴν τῆς θετικῆς ταύτης ἱστορίας, δι' ἐπιδρομῶν, διὰ σφαγῶν, δι' ἐρημώσεων καὶ ἁρπαγῶν; Εἰς τοὺς Ἕλληνας ἀποκλειστικῶς ὀφείλεται πᾶν ὅ,τι καλὸν καὶ εὐγενὲς εἶχε καὶ ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ Ἑλληνικὴ Χερσόνησος, ἡ δολίως μετονομασθεῖσα εἰς Βαλκανικήν. Εἰς τοὺς Βουλγάρους καὶ τοὺς Τούρκους ὀφείλει μόνον τὰς συμφοράς της καὶ τὴν ἐπισκότησίν της. Ἡ ἱστορία καὶ τῶν μὲν καὶ τῶν δὲ εἶναι ἀρνητική, ὡς ἡ τῶν Βανδάλων καὶ τῶν Οὔννων. Ὅταν ἐκλείψουν σὺν Θεῷ τελείως ἀπὸ τὴν Χερσόνησον οὐδὲν θὰ ἀφήσουν ἀληθῶς ἰδικόν των πλὴν τῆς ἐπικαταράτου μνήμης των. Ὁ Ἑλληνισμὸς θὰ ἀρχίσῃ πάλιν νὰ οἰκοδομῇ ὑλικῶς καὶ ἠθικῶς, ὡς κατόπιν καταστρεπτικοῦ τυφῶνος, διότι ὅ,τι μείνῃ γνησίως Βουλγαρικὸν καὶ Τουρκικὸν εἴτε εἰς εἶδος εἴτε εἰς ἰδέαν θὰ εἶναι περιφρονητέον ἢ αἰσχρόν. Ἦλθον νομάδες καὶ ἔμειναν νομάδες οἱ Βούλγαροι ὡς καὶ οἱ Τοῦρκοι διὰ μέσου τῶν αἰώνων, οὐδέποτε κατ' οὐδένα τρόπον συνδεθέντες στενῶς ὡς μόνιμοι κάτοικοι μὲ τὸ ἔδαφος τὸ ὁποῖον κατέλαβον. Ἡ ἔλευσίς των ἦτο νομαδικὴ ἐπιδρομή, αἱ βιωτικαὶ ἀσχολίαι των εἶναι νομαδικαὶ κυρίως, καὶ νομαδικαὶ ἐπίσης ἐπιδρομαὶ εἶναι αἱ ἀπεγνωσμέναι καὶ ἀδιάκοποι προσπάθειαί των πρὸς ἐξάπλωσιν. Κατέρχονται πρὸς νότον διὰ νὰ ἐκδιωχθῶσι πάλιν, ἀποκομίζοντες τὸ προϊὸν τῆς λεηλασίας τῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν. Τοῦτο συμβαίνει διαρκῶς ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεώς των εἰς τὴν Εὐρώπην. Τὸ ἴδιον συνέβη εἰς τὸν Βαλκανοτουρκικὸν καὶ τὸν Ἑλληνοβουλγαρικὸν πόλεμον. Κατῆλθον εἰς τὴν Μακεδονίαν, ἔσφαξαν, ἐλεηλάτησαν, ἐπυρπόλησαν καὶ ἀπῆλθον πάλιν ἡττημένοι μὲν κατὰ κράτος, κατάφορτοι ὅμως ἀπὸ τὸ προϊὸν τῆς ἁρπαγῆς. Δὲν εἶναι τὸ ἔνστικτον τῆς ἐξαπλώσεως ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον τοὺς ὠθεῖ πρὸς νότον, ἀλλὰ τὸ νομαδικὸν ἔνστικτον τῆς ἐπιδρομῆς καὶ τῆς διαρπαγῆς. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης αἱ ἐκστρατεῖαι

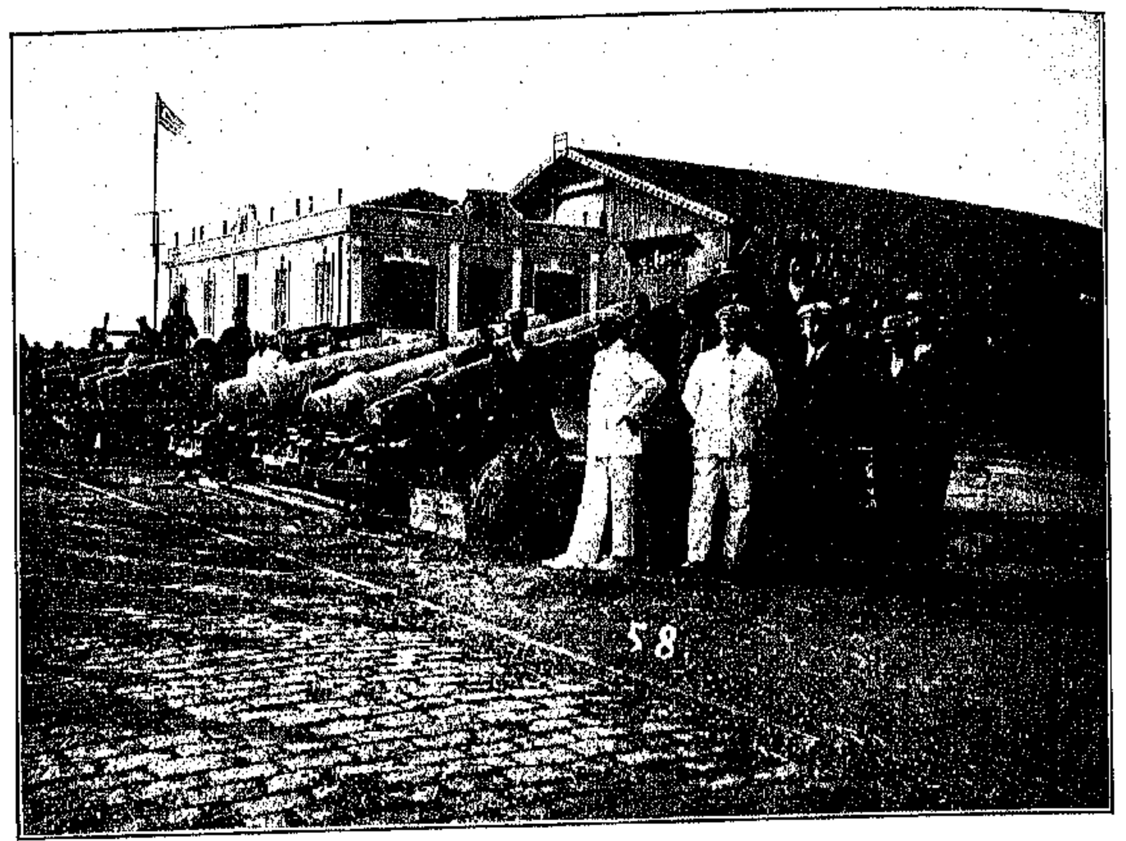

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑ ΤΟΠΟΜΑΧΙΚΑ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΕΤΟΙΜΑ ΠΡΟΣ ΜΕΤΑΦΟΡΑΝ ΕΙΣ ΠΕΙΡΑΙΑ

τοῦ Φερδινάνδου μὲ τοὺς Βουλγάρους του εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Θράκην δὲν εἶχον διάφορον χαρακτῆρα ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον θὰ εἶχε μία ἐκστρατεία τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Σενουσὶ τῆς Τριπολιτικῆς ἐρήμου ἢ τοῦ Ραϊζουλῆ τῶν Μαροκηνῶν βουνῶν. Εἰς τὸ Μεξικόν, ὅπου δὲν ἐπάτησε ποὺς ξένου πρὸ τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς πρὸς μετάδοσιν τοῦ πολιτισμοῦ, ἡ σκαπάνη τοῦ ἀρχαιολόγου ἀκόμη φέρει εἰς φῶς πόλεις καὶ προϊόντα τέχνης τῶν Ἀζτσέκων. Εἰς τὴν Ἀνατολὴν ὅ,τι εὑρεθῇ ὑπὸ τὴν γῆν θὰ ὀφείλῃ εἰς τὴν δημιουργικότητα τοῦ Ἕλληνος τὸ ὅτι ὑπῆρξέ ποτε καὶ εἰς τὸν Βουλγαροτουρκικὸν βανδαλισμὸν τὸ ὅτι ἔπαυσεν ὑπάρχον. Οὔτε τῶν Ἀζτσέκων τὴν δημιουργικότητα δὲν ἔχουν οἱ ἐχθροὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἀλλ' οἱ Ἀζτσέκοι ἐπολέμησαν ἐπίσης ὡς λέοντες κατὰ τῶν Ἱσπανῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας των, ἐνῷ οἱ Βούλγαροι καὶ αὐτοῦ τοῦ ληστρικοῦ κράτους των τὴν ἵδρυσιν ὀφείλουσιν εἰς ξένας θυσίας καὶ εἰς ξένους ἀγῶνας, αὐτοὶ μείναντες προσηλωμένοι εἰς τοὺς χοίρους των ὅταν οἱ Ρῶσσοι ἐπολέμουν δι' αὐτούς. Τὰ θούριά των ὅταν ἐξεδιώκετο ἡ Τουρκία ἐκ τῆς Βουλγαρίας ὑπὸ τῶν Ρώσσων ἦσαν τὰ ᾄσματα ὑπὸ τοὺς ἤχους τῶν ὁποίων ἐχόρευον τὰς ἄρκτους των, καὶ οἱ ἀρκουδιαρέοι ἀοιδοὶ ἦσαν οἱ Τροβαδοῦροί των, αἱ δὲ κακόηχοι γκάϊδαι ἔδιδον τὰ ἐθνικὰ σαλπίσματά των.

Αὐτοὶ εἶναι οἱ Πρῶσσοι τῆς Βαλκανικῆς, οἱ φωτοδόται τῆς Ἀνατολῆς, ὁ μόνος πεπολιτισμένος, ἐκπολιτιστικὸς καὶ προοδευτικὸς λαὸς τοῦ Αἵμου! Καὶ εἶναι τοιοῦτοι ἀπὸ δώδεκα αἰώνων. Οὔτε καλλίτεροι εἶναι δυνατὸν νὰ γείνουν εἰς τὸ ἑξῆς οὔτε τὰς ἐκδηλώσεις τῆς βαρβάρου φύσεώς των θὰ περιορίσουν μεταξύ των, ἂν δὲν συμπληρώσωμεν προσεχῶς τὸ ἀρξάμενον ἔργον κατὰ τὸ πρόσταγμα τοῦ Βασιλέως μας. Ἀρκετὰ τοὺς ἐδοκιμάσαμεν. Ἀρκετὰ τοὺς ὑπεφέραμεν. Ἀρκετὰ τοὺς ἀφήσαμεν νὰ δείξουν ἂν ἦσαν ἐπιδεκτικοὶ πραγματικῆς ἐκπολιτίσεως καὶ ἐξημερώσεως. Τοῦ λοιποῦ ἢ ἡμεῖς ἢ ἐκεῖνοι. Τὸ ἐθνικόν μας σύνθημα ἀπὸ τοῦδε πρέπει νὰ εἶναι:

Delenda est Bulgaria!

* * *

Ἀφ' ὅτου διὰ σφάλματος ἀσυγγνώστου ὁ Γλάδστων, ἐξουδετερῶν οἰκτρῶς πᾶσαν πρὸς τὴν Ἑλλάδα προτέραν ὑπηρεσίαν του, προελείανε τὸ ἔδαφος διὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς λυκοφωλεᾶς μεταξὺ τοῦ Δουνάβεως καὶ τοῦ Αἵμου ἐν ἀρχῇ καὶ μέχρι τοῦ Ἄρδα κατόπιν, ἐπανήρχισεν ὁ δεινὸς ἀγὼν μεταξὺ τοῦ στοιχείου τοῦ φωτὸς καὶ τοῦ στοιχείου τοῦ σκότους, ὅστις εἶχε διακοπῇ πρὸ τεσσάρων καὶ ἡμίσεως αἰώνων ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς κατακτήσεως. Ἔκτοτε οἱ δολοφόνοι καὶ οἱ λησταὶ τῆς Σόφιας ἡμιλλῶντο μὲ τοὺς Τούρκους εἰς τὰς προσπαθείας πρὸς ἐξόντωσιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἂν ὁ Γλάδστων ἔζῃ διὰ νὰ ἴδῃ ὑπὲρ τίνων τεράτων εἶχεν ὑψώσει τὴν φωνήν του, χωρὶς ἄλλο θὰ μετενόει διὰ τὸ μέγα σφάλμα τῆς ζωῆς του, ἰσοδυναμοῦν πρὸς ἔγκλημα κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, ἀκούσιον μέν, φοβερὸν ὅμως εἰς τὰς συνεπείας του. Οἱ Βούλγαροι, ὑπὲρ τῆς ζωῆς τῶν ὁποίων, σφαζομένων ὑπὸ τῶν Τούρκων, ἐπεκαλέσθη ὁ Γλάδστων τὴν φιλανθρωπίαν τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, ἀπεδείχθησαν ἀπείρως θηριωδέστεροι τῶν Βασιβουζούκων τοῦ Σουλτάνου. Ἁρπάσαντες τὴν Ἑλληνικωτάτην

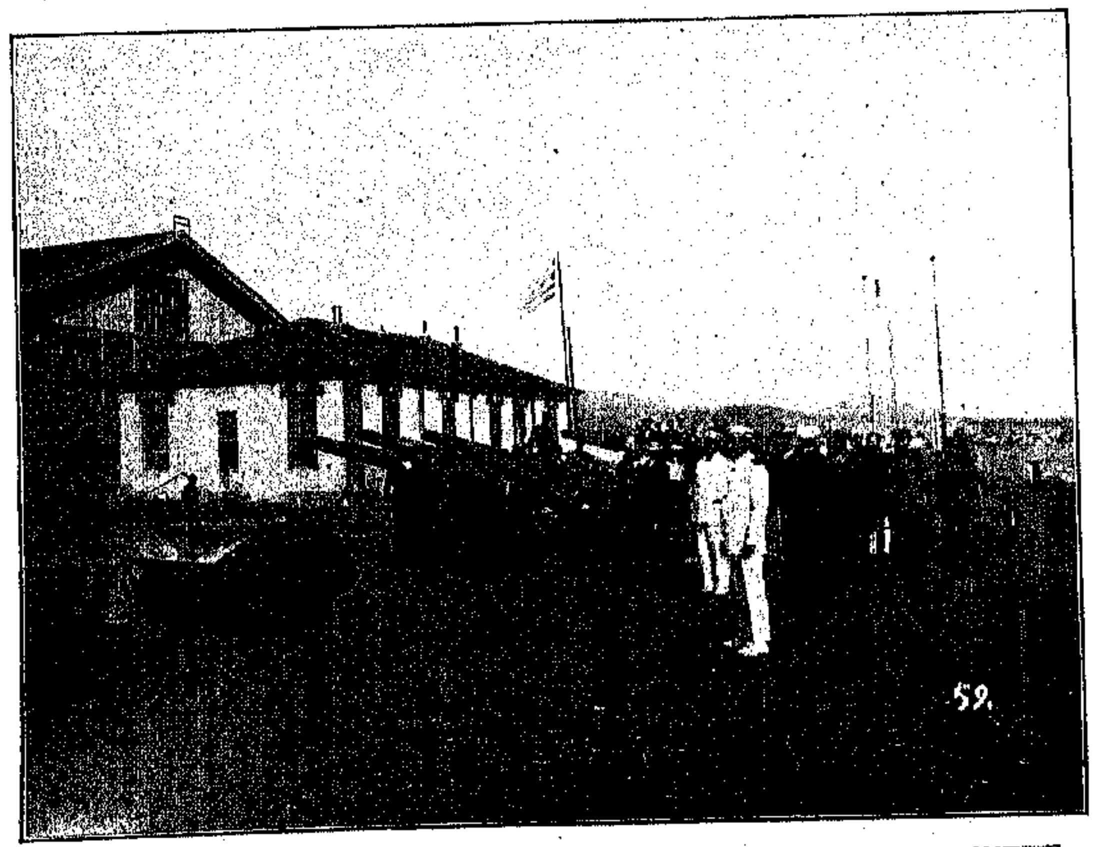

ΛΑΦΥΡΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΕΞΩ ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΕΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ἀνατολικὴν Ρωμυλίαν ἀμαχητεί, ἐπεδόθησαν μὲ τὰ ἀποτροπαιότερα τῶν μέσων εἰς τὴν ἐκβουλγάρισιν τῆς Μακεδονίας. Ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη ἡ Βουλγαρικὴ προπαγάνδα, ὄπισθεν τῆς ὁποίας ἐκρύπτοντο καὶ ἔδρων οἱ Πανσλαυϊσταὶ τοῦ Ἰγνάτιεφ, εἰργάσθη διὰ τοῦ ἐγχειριδίου, τοῦ πυρός, τῆς ληστείας καὶ τῆς δωροδοκίας εἰς τὴν Μακεδονίαν διὰ νὰ ἐπιβάλῃ μίαν ἡμέραν εἰς τὴν Εὐρώπην τὴν Μεγάλην Βουλγαρίαν, ἡ ὁποία εἶχεν ἐμφανισθῇ πρὸς στιγμὴν ἐπὶ τοῦ διπλωματικοῦ χάρτου διὰ τῆς Συνθήκης τοῦ Ἁγίου Στεφάνου καὶ ἀντικατεστάθη κατόπιν μὲ τὴν μέχρι τοῦ Αἵμου Βουλγαρικὴν Ἡγεμονίαν διὰ τῆς Βερολινείου Συνθήκης. Ἕλληνες ὁμιλοῦντες τὴν θείαν γλῶσσαν εἰς τὴν ὁποίαν εὗρεν ἔκφρασιν ἡ πρώτη καὶ θαυμασιωτέρα ἀνθρωπίνη σοφία ἐξηναγκάζοντο διὰ τοῦ ἐγχειριδίου νὰ ἀνταλλάξωσι τὴν γλῶσσάν των μὲ τοὺς κρωγμοὺς τῶν κοράκων τῆς Βουλγαρίας. Ἄλλοι ἀσπασθέντες τὸ βάρβαρον τοῦτο γλωσσικὸν ἰδίωμα ὡς ἁπλούστατον καὶ κατάλληλον δι' ἀμαθεῖς εἰς τοὺς σκοτεινοὺς χρόνους τῆς δουλείας, ἠπειλοῦντο διὰ σφαγῆς καὶ ἐξοντώσεως ἂν δὲν ἔπαυον νὰ διακηρύττουν ὅτι εἶναι Ἕλληνες καὶ δὲν ἠπηρνοῦντο τὴν Ἑλληνικὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν. Σλαῦοι ἀνήκοντες λόγῳ τῆς γλώσσης των εἰς τὴν Σερβικὴν φυλὴν μετεστρέφοντο βίᾳ καὶ ἀπειλῇ πρὸς τὴν Βουλγαρικὴν Ἐξαρχίαν. Οὕτω προυχώρει τὸ ἔργον τῆς ἐκβουλγαρίσεως τῆς Μακεδονίας, εὑρίσκον πλὴν τῆς Ρωσσικῆς ὑποστηρίξεως καὶ τὴν ἔγκρισιν καὶ ὑποβοήθησιν τῆς εὐσεβεστάτης Ἀγγλίας. Φιλελεύθεροι ὑπουργοὶ καὶ λόρδοι κοπτόμενοι ὑπὲρ τοῦ πολιτισμοῦ, Ἐπίσκοποι καὶ ἱερεῖς διαρρηγνύοντες τὰ ἱμάτιά των ὑπὲρ τῆς χριστιανικότητος τῶν ἠθῶν τῆς ἀνθρωπότητος, δημοσιογράφοι, περιηγηταὶ καὶ συγγραφεῖς, βουλευταὶ καὶ ἄπειρος ἄλλος ὄχλος ὑποκριτῶν καὶ συμφεροντολόγων, ἐξεθείαζον ἐν Ἀγγλίᾳ τὴν προοδευτικότητα τῆς Βουλγαρικῆς φυλῆς—εἰς τὰς δολοφονικὰς καὶ ληστρικὰς μεθόδους—ἀνεγνώριζον τὰ δικαιώματα τῶν Κομιτατζήδων—ἐπὶ τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς καὶ τῆς περιουσίας τῶν Μακεδόνων—καὶ ἔκλειον τὰ ὦτά των εἰς τὰς διαμαρτυρίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ διὰ τὰ Βουλγαρικὰ ὄργια. Καὶ αὐτὴ ἡ ἱστορία ἐκιβδηλοποιήθη ὑπὸ τῶν Ἄγγλων πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν Βουλγαρικῶν συμφερόντων. Οὔτε αὐτὴ ἡ Βρεταννικὴ Ἐγκυκλοπαίδεια δὲν διέφυγε τὰς συνεπείας τῆς πολιτικῆς ταύτης. Ὁ Μπάουτσερ καὶ ἄλλοι ὑπηρέται τῆς πολιτικῆς ταύτης ἔχυσαν καὶ ἐκεῖ τὸ δηλητήριόν των κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ἐπεχρύσωσαν πᾶν τὸ Βουλγαρικόν. Οἱ Κομιτατζῆδες, δῃοῦντες καὶ ἐρημοῦντες τὴν Μακεδονίαν, ἦσαν ἐλευθερωταί της καὶ ὑπέρμαχοι τῶν δικαίων τῶν Μακεδόνων. Ἡ Μακεδονία ἦτο Βουλγαρικὴ ἐπειδὴ οἱ Βούλγαροι ἠγωνίζοντο ὑπὲρ αὐτῆς. Τὸ ἔργον τῶν Κομιτατζήδων ἦτο ἐπανάστασις. Ἕλληνες δὲν ὑπῆρχον εἰς τὴν Μακεδονίαν ἐπειδὴ δὲν ἠκούοντο σφαγαὶ Βουλγάρων ὑπ' αὐτῶν. Πρὸ τῆς Βουλγαρικῆς θηριωδίας οἱ Ἕλληνες ἐχαρακτηρίζοντο ὡς ἄνανδροι, δουλοπρεπεῖς καὶ δειλοί. Ὅταν ὁ Ἑλληνισμός, πνιγόμενος ἐξ ἀγανακτήσεως καὶ αἱμάσσων ἐκ τῶν Βουλγαρικῶν τραυμάτων, ἐπῆλθε λάβρος καὶ ἐσάρωσε μὲ ὀλίγας ἑκατοντάδας ἀτρομήτων ἡρώων τοὺς Κομιτατζῆδες ἐκ τῆς Μακεδονίας, οἱ Ἕλληνες ἦσαν εἰς τὰ ὄμματα τῶν φιλανθρωποτάτων Ἄγγλων δολοφόνοι, λησταί, ἅρπαγες καὶ ἐπιδρομεῖς.

Ὑπὸ τὴν κατακραυγὴν τῶν ὑποκριτῶν καὶ ὑπὸ τὰς διαμαρτυρίας τῶν ἠθικῶν αὐτουργῶν τῶν Βουλγαρικῶν κακουργημάτων, ἐδόθη διὰ τοῦ ἀγῶ-

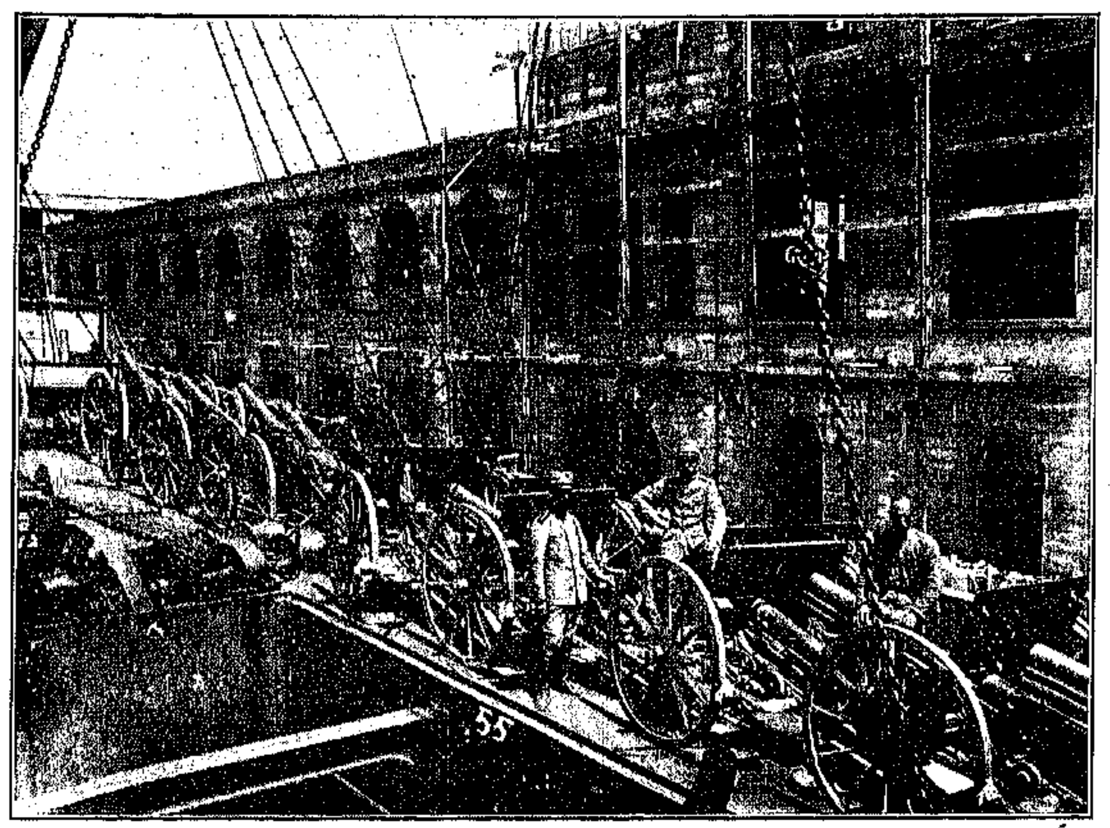

ΦΟΡΤΩΣΙΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΩΝ ΠΥΡΟΒΟΛΩΝ ΔΙΑ ΠΕΙΡΑΙΑ

Ο ΜΟΥΦΤΗΣ ΤΗΣ ΚΑΒΑΛΛΑΣ ΣΥΝΟΜΙΛΩΝ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ κ. ΜΑΖΑΡΑΚΗ

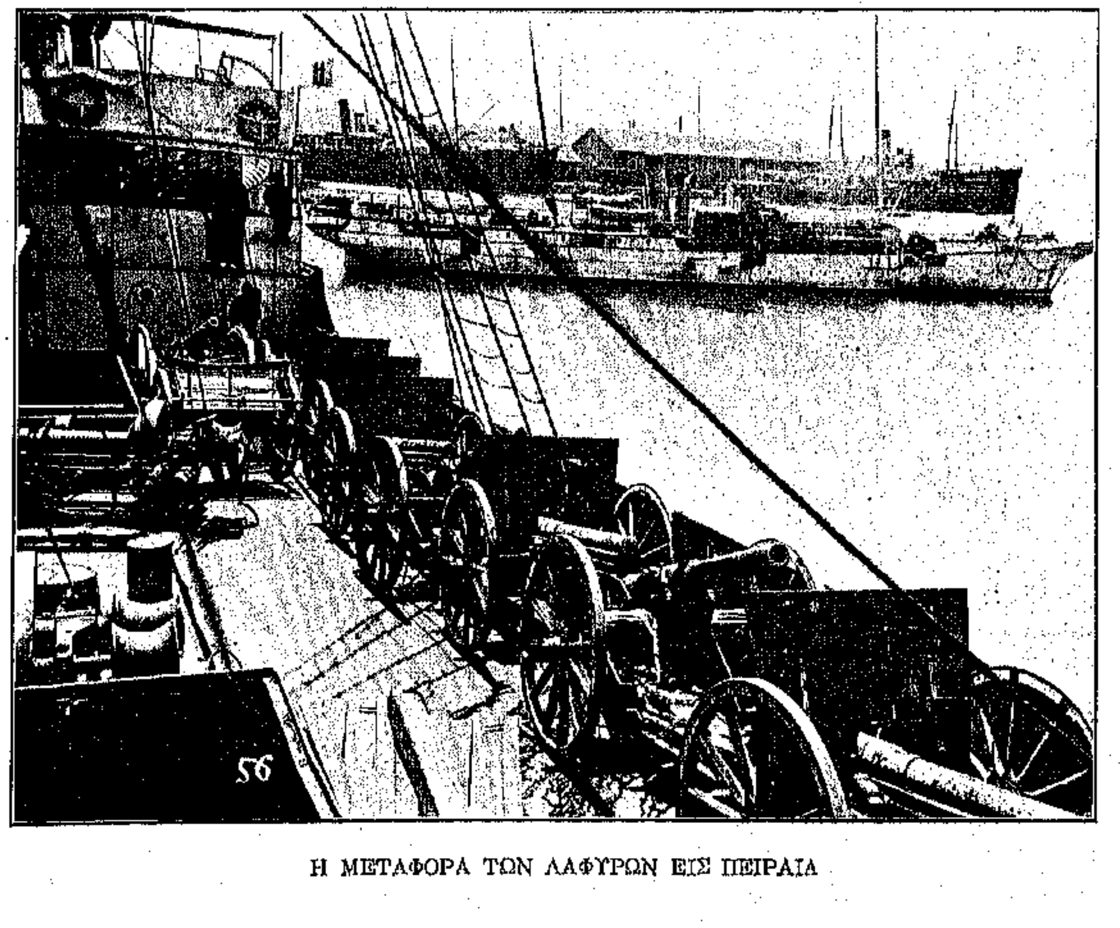

Η ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΩΝ ΛΑΦΥΡΩΝ ΕΙΣ ΠΕΙΡΑΙΑ

νος ἐκείνου τῶν Ἑλληνικῶν ἀνταρτικῶν σωμάτων τὸ σύνθημα εἰς τὴν ἀνανέωσιν τῶν παλαιῶν συρράξεων τοῦ Ἑλληνισμοῦ πρὸς τοὺς Βουλγάρους. Ἔκτοτε εἷς ἦτο ὁ πόθος τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς—νὰ μετρηθῇ μὲ τοὺς δολοφόνους ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης. Ἀπέκτησεν ὁ Ἑλληνισμὸς κοινὰ σύνορα πρὸς τοὺς Βουλγάρους, ὁ πόθος του ἐξεπληρώθη, καὶ ἡ πρώτη μεγάλη σύρραξίς του πρὸς τὸν προαιώνιον ἐχθρὸν θὰ κατέληγεν εἰς τὴν θριαμβευτικὴν εἴσοδον τοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Βουλγαροκτόνου ἐπὶ κεφαλῆς τῶν νικηφόρων Ἑλληνικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν Σόφιαν, ἂν δὲν ἔσωζον τοὺς ἡττημένους οἱ προστάται των.

Τὸ ἔργον λοιπὸν δὲν ἐτελείωσεν, ὡς ἐκήρυξε μὲ τὸ ἀθάνατον ἐκεῖνο Διάγγελμα ὁ Στρατηλάτης Βασιλεύς. Μένει πρὸ ἡμῶν ἡμιτελές, περιμένον τὴν συμπλήρωσίν του. Καὶ εἶναι τὸ ἔργον τοῦτο ἡ ἐξάλειψις τῆς Βουλγαρίας ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Χερσονήσου.

Ἂς ἐνωτισθῶσι τὸ ἐθνικὸν κήρυγμα τοῦ Ἐλευθερωτοῦ πάντες οἱ Ἕλληνες, καὶ ἡ πεποίθησίς μας εἰς τὴν ἱερότητα τοῦ ἔργου τούτου καὶ εἰς τὴν ἱκανότητά μας ὅπως τὸ ἐκτελέσωμεν ἂς γείνῃ, κατόπιν τοῦ θριάμβου τῶν Ἑλληνικῶν ὅπλων, δεύτερον Πιστεύω διὰ τὸν Ἑλληνισμόν.

Ὅταν εἰς τὴν πρώτην σύρραξίν μας, προχείρως καταρτισθέντες, ἐπατάξαμεν κατακέφαλα τοὺς Βουλγάρους, ἀπαύστως παρασκευαζομένους διὰ τὴν σύγκρουσιν ἀπὸ τριάκοντα καὶ πλέον ἐτῶν, θὰ εἴμεθα ἀνάξιοι ἡμῶν αὐτῶν ἂν δὲν ἔχωμεν ἀκράδαντον τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ δευτέρα σύρραξίς μας θὰ σημάνῃ τὸ ὁριστικὸν τέλος τοῦ βαρβαρικοῦ καθεστῶτος ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Χερσονήσῳ. Καὶ πρέπει νὰ παρασκευάσωμεν συντόνως καὶ συντόμως τὴν δευτέραν σύρραξιν, διότι οἱ καιροὶ οὐ μενετοὶ καὶ ὁ ἐχθρὸς ἐπιβουλότατος. Πέραν τοῦ Νέστου καὶ τῆς Ροδόπης ἑκατοντάδες χιλιάδων Ἑλλήνων μένουν ἀκόμη ὑπὸ τὸ βρωμερὸν πέλμα τοῦ Βουλγάρου. Πόλεις καὶ ἐπαρχίαι μὲ ἱστορικώτατα Ἑλληνικὰ ὀνόματα καὶ πατριωτικωτάτους Ἑλληνικοὺς πληθυσμοὺς μένουν εἰς τὸ ἔλεος τῶν Κομητατζήδων. Αἷμα Ἑλληνικὸν καὶ πλοῦτος Ἑλληνικὸς κνίζουν τὴν ὄσφρησιν καὶ ἀνοίγουν τὴν ὄρεξιν τῶν ἁρπακτικῶν λύκων τοῦ Φερδινάνδου. Σχολεῖα Ἑλληνικὰ γαλουχήσαντα τοὺς Ἑλληνοθρᾶκας μὲ τὴν ἐθνικὴν ἰδέαν καὶ Ἑλληνικαὶ Ἐκκλησίαι κρατήσασαι αὐτοὺς εἰς τὴν πίστιν τῶν πατέρων των ἀπειλοῦνται ὑπὸ τῶν ληστῶν τῆς Βαλκανικῆς. Ἡ Ἀγχίαλος μαρτυρεῖ διὰ τὴν τύχην ἡ ὁποία περιμένει τὰς Ἑλληνικὰς ἐκείνας χώρας καὶ τοὺς Ἑλληνικοὺς πληθυσμούς των ἂν δὲν γείνωμεν, κατὰ τὸ παράγγελμα τοῦ Βασιλέως, οἱ φοβεροὶ καὶ τρομεροὶ τῆς Χερσονήσου διὰ νὰ ἐπέλθωμεν ἅπαξ ἔτι κατὰ τῶν βαρβάρων καὶ νὰ τοὺς ἐκδιώξωμεν τελείως ἐκ τῆς ἐθνικῆς μας κληρονομίας. Τὸ Ἔθνος, μὲ τὸν Βουλγαροκτόνον ἐπὶ κεφαλῆς, θὰ βαδίσῃ εὐθὺ ἐπὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ μεγάλου τούτου καὶ ὑψηλοῦ σκοποῦ, καὶ θὰ περισυλλέξῃ τὰ βουλγαροκρατούμενα τέκνα του διὰ νὰ τὰ σκεπάσῃ μὲ τὴν ἁλουργίδα μιᾶς ἔτι μεγαλητέρας καὶ ἐνδοξοτέρας Ἑλλάδος. Οἱ ἴδιοι ἥρωες τοῦ Κιλκὶς καὶ τῆς Κρέσνας θὰ θριαμβεύσουν ἐκ νέου πρὸς ἀνατολὰς καὶ πρὸς βορρᾶν, καὶ ἡ ἰδία τροπαιοῦχος σπάθη τοῦ Κωνσταντίνου θὰ χαράξῃ τὰ νέα Ἑλληνικὰ σύνορα διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ ῥηθέν:

Πάλι μὲ χρόνια μὲ καιροὺς
Πάλι δικά μας θἆναι.

Η ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΤΗΣ ΚΑΒΑΛΛΑΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ ΚΟΜΙΤΑΤΖΗΔΕΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ΜΕΤΑΦΕΡΘΕΝΤΕΣ ΕΙΣ ΡΙΟΝ

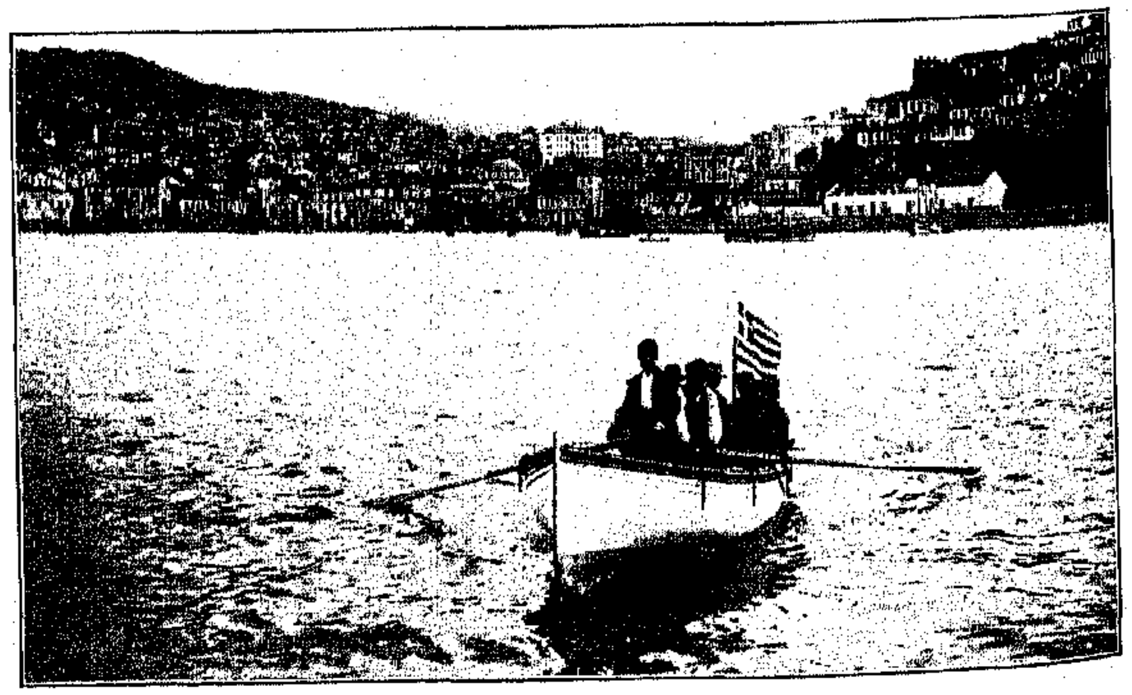

ΑΠΟΨΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΤΑΤΗΣ ΚΑΒΑΛΛΑΣ

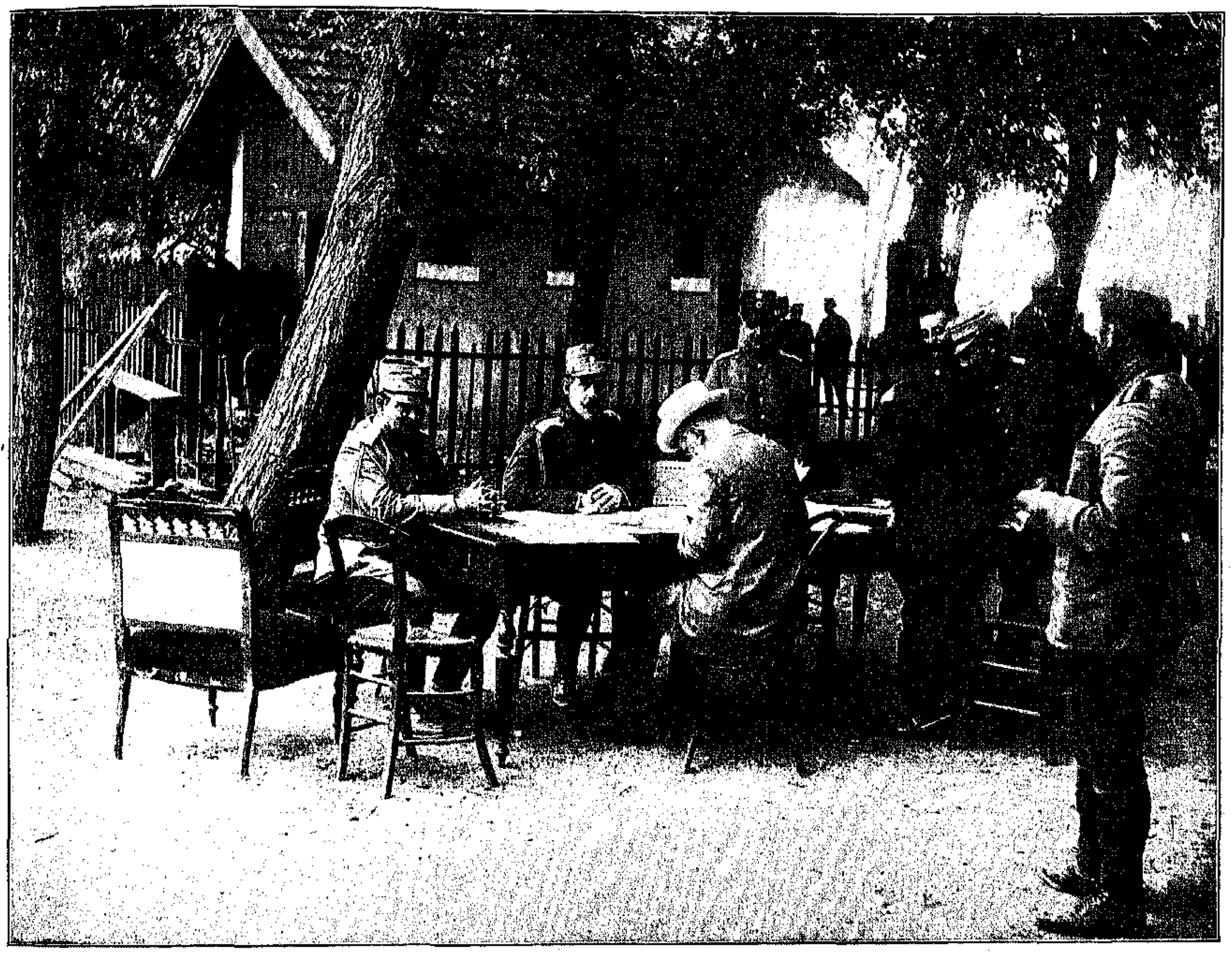

Η Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΡΑΤΗΓΕΙΟΝ ΤΟΥ ΧΑΤΖΗ-ΜΠΕΗΛΙΚ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΤΟΥ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΥ ΥΠΟΣΤΡΑΤΗΓΟΥ κ. ΔΟΥΣΜΑΝΗ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΝ

ΧΑΤΖΗ-ΜΠΕΗΛΙΚ, Ἰούλιος 1913.

ΕΠΕΡΑΣΑ εἴκοσι τέσσαρας ὥρας εἰς τὸ ἀρχηγεῖον τοῦ Χατζῆ-Μπεηλὶκ καὶ εἶχα τὴν εὐκαιρίαν νὰ θαυμάσω ὁ ἴδιος τὴν ἐργατικότητα, τὴν εὐκινησίαν, τὴν ταχύτητα, τὴν ἐπιμονὴν καὶ μεθοδικότητα τοῦ Βασιλέως.

Τὸ Χατζῆ-Μπεηλὶκ ἦτο ἄσημος σιδηροδρομικὸς σταθμὸς τῆς γραμμῆς Δοϊράνης-Δεμὶρ Χισσὰρ ἐξυπηρετῶν τὴν συγκοινωνίαν μὲ τέσσαρα-πέντε ἄθλια τουρκικὰ χωριουδάκια. Αὐτὸ ἦτο πρὶν τὸ Χατζῆ-Μπεηλίκ· τώρα εἶναι ἔνδοξον. Ἐπὶ ἓξ ἡμέρας ἔμεινεν ἐκεῖ ὁ νικητὴς Βασιλεὺς καὶ ἀπὸ τὸ μικρὸν καὶ ἄσημον κτίριον τοῦ σταθμοῦ διηυθύνθησαν τὰ νήματα τῆς νίκης καὶ τῆς δόξης.

Ὅταν ἔφθασα εἰς τὸ Χατζῆ-Μπεηλὶκ εὑρέθην πρὸ ἑνὸς ὁλοκλήρου συνοικισμοῦ καταρτισθέντος ὡς διὰ μαγείας. Γύρω ἀπὸ τὸ Ἐπιτελεῖον, ἀξιωματικοί, ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται, αὐτοκίνητα, ἵπποι, σκηναί, δύο λόχοι δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ κατεσπαρμένοι, τηλεγραφικαὶ μηχαναί, ὀπτικὸς τηλέγραφος, ὑπηρεσία διαμετακομίσεως, καὶ ὑπηρεσία σιτισμοῦ, ἀποτελοῦν μικρὸν ζωηρότατον στρατόπεδον.

Τὸ δωμάτιον τοῦ σταθμάρχου ἔχει τὴν τιμὴν νὰ φιλοξενῇ τὸν Βασιλέα. Μία μικρὰ σιδηρᾶ κλίνη, ἕνα τραπεζάκι ξύλινον, μία λάμπα πετρελαίου, δύο καθίσματα, καὶ δύο βαλίτσαι, εἶναι ὅλη του ἡ ἐπίπλωσις. Μερικὰ βιβλία καὶ ἕνα δέμα ἐφημερίδων εὑρίσκονται ἐπὶ τῆς τραπέζης.

Εἰς τὸ ἄλλο δωμάτιον μὲ τὴν ἰδίαν ἐπίπλωσιν μένει ὁ πρίγκηψ Νικόλαος. Οἱ ἄλλοι πρίγκηπες μετὰ τοῦ διαδόχου Γεωργίου μένουν εἰς ἕνα βαγόνι πρώτης θέσεως τοῦ σιδηροδρόμου, τοῦ ὁποίου τὰ βελούδινα καθίσματα ἀποτελοῦν κλίνας ὄχι πολὺ δροσερὰς διὰ τὸν ἀφόρητον καύσωνα τῆς Μακεδονικῆς πεδιάδος.

Καὶ τέλος τὸ μεταξὺ τοῦ σταθμοῦ καὶ τῆς ἀποθήκης μικρὸν διάστημα, φραγμένον διὰ κιγκλίδων καὶ φυλαττόμενον ὑπὸ τεσσάρων φρουρῶν, εἶναι τὸ γραφεῖον τοῦ Ἐπιτελείου. Ἐπὶ μιᾶς μεγάλης τραπέζης καταφόρτου ἀπὸ χάρτας καὶ ἀπὸ χαρτιά, ἐργάζεται τὸ συμβούλιον τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων, ἀποτελούμενον ἀπὸ τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον ΙΒ', τὸν Ἐπιτελάρχην Δούσμανην, τοὺς κ. κ. Μεταξᾶν, στρατηγόν, καὶ Πάλην. Εἰς τὸ ἴδιον τραπέζι ἐργάζεται τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον, περιλαμβάνον ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω καὶ ὅλους τοὺς ἄλλους πρίγκηπας καὶ τοὺς ἐπιτελεῖς.

Παρηκολούθησα τὸν Βασιλέα εἰς τὰς ἀσχολίας του ἐπὶ εἴκοσι τέσσαρας ὥρας. Ἀνεμένετο τότε ἡ μάχη τῶν στενῶν τῆς Κρέσνας εἰς τὴν ὁποίαν δικαίως ἀπεδίδετο μεγάλη σημασία. Πυρετώδης λοιπὸν κίνησις ἐπεκράτει εἰς τὸ ἐπιτελεῖον, μολονότι ὅλη ἡ ἐργασία διεξήγετο μετ χαρακτηριστικῆς καὶ ἀξιοπρεποῦς ψυχρότητος.

Ὁ Βασιλεὺς εἶχεν ἐξυπνήσῃ ἐνωρὶς ἀπὸ τῆς ἑβδόμης πρωϊνῆς καὶ ἐπεδόθη ἀμέσως εἰς πρόχειρον τουαλέτταν ἀποτελουμένην ἀπὸ ἄφθονον πλύσιμον καὶ ξύρισμα. Κατόπιν ἐδιάβασε τὰς ἐφημερίδας του καὶ δὶς ἢ τρὶς ἐθεάθη εἰς τὸ παράθυρον τοῦ δωματίου του, παρατηρῶν πρὸς τὸ μέρος εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι τὰ στενὰ τῆς Κρέσνας. Τὰς ἐφημερίδας ποῦ τοῦ εἶχε φέρει ἀπὸ τὸ βράδυ ὁ σιδηρόδρομος ἐδιάβασε βιαστικά, ἐνῷ ἔπερνε τὸ πρωϊνόν του ῥόφημα ἀποτελούμενον ἀπὸ καφφὲ καὶ ἕνα κομμάτι ψωμί. Ἐν τῷ μεταξὺ ἔχουν ξυπνήσῃ καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι πρίγκηπες καὶ ὁ διάδοχος Γεώργιος θεᾶται εἰς τὴν θυρίδα τοῦ βαγονίου μόνον μὲ τὸ ὑποκάμισον καὶ μὲ τὸ στῆθος ἀνοικτὸν ἐμπρός.

Εἰς τὰς ἐννέα ἀρχίζει ἡ ἐργασία. Ἐπὶ τρεῖς ὥρας βλέπω σκυμμένους εἰς τὸ τραπέζι τὸν Βασιλέα καὶ τοὺς πολεμικοὺς του συμβούλους, ἐνῷ συχνὰ ἀκούω τὸν Νικητὴν Ἀρχιστράτηγον ἀναφωνοῦντα εὐχαριστημένον.

— Ὡραῖα! Πολὺ καλά!..

Οἱ ἄλλοι πρίγκηπες, παρόντες ὅλοι, παρακολουθοῦν τὴν ἐργασίαν καὶ συχνότατα φαίνονται ἀνταλλάσσοντες τὰς σκέψεις των μεταξύ των.

Εἰς τὰς δώδεκα παρατίθεται τὸ πρόγευμα. Μὲ τὴν ἀδιακρισίαν ἡ ὁποία διακρίνει τὸν δημοσιογράφον πλησιάζω κάπως. Τὸ γεῦμα τοῦ Βασιλέως ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο αὐγά, ἕνα κομμάτι κρέας ψητὸ καὶ τυρί. Φροῦτα δὲν ὑπάρχουν, ἴσως διὰ τὸν φόβον τῆς χολέρας. Ὁ Βασιλεὺς τρώγει ἐπὶ μεγάλου ἀνεστραμμένου κιβωτίου Βουλγαρικῶν πυρομαχικῶν. Τὸ πιάτο του σκεπάζει μεγάλην βουλγαρικὴν ἐπιγραφήν. Καμμία ἀνάπαυσις μετὰ τὸ πρόγευμα. Μεθ' ὅλην τὴν ἀποπνικτικὴν ζέστην, τὴν ἔλλειψιν καὶ τῆς ἐλαφροτέρας πνοῆς, ὁ Βασιλεὺς ἐργάζεται. Πρὸ ὀλίγου ἔφθασε δρομαῖος ἱππεὺς ὁ ὁποῖος ἔφερε φάκελλον μὲ εἰδήσεις ἀπὸ κάποιαν μεραρχίαν δρῶσαν πέραν τοῦ Μπαλές. Ὁ Βασιλεὺς διαβάζει καὶ ἀνακοινώνει καὶ εἰς τοὺς ἄλλους.

— Ἆ, πολὺ καλά! Αὐτὸ ἤθελα κ' ἐγώ!...

Ἡ ἐργασία ἐξακολουθεῖ ἕως τὰς τρεῖς καὶ εἰς τὰς τρεῖς ὁ Βασιλεὺς πέρνει τὸ τραῖνον κατευθυνόμενος μὲ ὅλους τοὺς πρίγκηπας εἰς τὸ Δεμὶρ-Χισσάρ, εἰς τὴν γέφυραν τὴν ὁποίαν κατέστρεψαν, φεύγοντες, οἱ Βούλγαροι. Τώρα τὴν διορθώνει τὸ μηχανικόν, ἀλλ' ὁ Βασιλεὺς ἐπεί-

(Συνέχεια εἰς τὴν 32αν σελίδα).

ΖΗΤΩ Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ!

ΣΙΓΑ καὶ τοῦ πληγωμένου ὁ στεναγμός, καὶ τῆς χήρας τοῦ πεσόντος ἥρωος ὁ πόνος, καὶ τοῦ ὀρφανοῦ τὸ παράπονον, καὶ τοῦ κακεντρεχοῦς ἡ κυνικὴ ἀδολεσχία τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ ὅπλα τῆς Ἑλλάδος ἐπιστρέφουν ἐκ τῆς νίκης εἰς τὴν εἰρήνην, καταυγάζοντα τοὺς ἐθνικοὺς ὁρίζοντας μὲ τὴν ἀπαστράπτουσαν λάμψιν των.

Δοξασμένα καὶ νικηφόρα τὰ Ἑλληνικὰ ὅπλα ἀποτίθενται δι' ἄλλην ἐποχὴν θριάμβων, περιμένοντα τὸν Ὅμηρόν των καὶ τὸν Βαλαωρίτην των.

Καὶ ἐπιστρέφουν οἱ ἡρωϊκοὶ ἐκδικηταὶ τοῦ Ἔθνους ἐκ τῶν ἡρακλείων πολεμικῶν ἄθλων εἰς *τὰ εἰρηνικὰ ἔργα μὲ τὸν θαυμασμὸν τοῦ Ἑλληνισμοῦ* ὁλοκλήρου καὶ σύμπαντος τοῦ κόσμου, λαμπροὶ εἰς τὰς κατερρακωμένας στολάς των, ἀκτινοβόλοι εἰς τὴν μαυρισμένην ἐκ τῆς πυρίτιδος ὄψιν των. Τὰ περασμένα μεγαλεῖα κάμνουν τόπον εἰς τὰ τωρινά.

Ἀπὸ τὰ ὅπλα τὰ θριαμβεύσαντα τῆς Βουλγαρομάχου Ἑλλάδος θὰ γείνουν τὰ νέα χαλύβδινα νεῦρα τῆς φυλῆς, καὶ ἀπὸ τὴν ψυχὴν τῶν λεοντοθύμων μαχητῶν, τὴν σφυρηλατηθεῖσαν εἰς τὸν ἄκμωνα τοῦ κινδύνου μὲ τὴν σφῦραν τῆς νίκης ὑπὸ τὸ πῦρ τῶν τηλεβόλων τοῦ ἐχθροῦ, θὰ ἀντλήσῃ τὴν νέαν ρώμην του τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος.

Τρισμάκαρ ἡ νέα γενεὰ τῶν Ἑλλήνων ἡ ὁποία θὰ νανουρισθῇ μὲ τοὺς θρύλους τῶν ἀνδραγαθημάτων τῶν πατέρων της!

Τὰ τέκνα θωπεύοντα τοὺς πατέρας θὰ ἀνακαλύπτωσιν εἰς λάσσια στήθη ἀπαραγράπτους τίτλους εὐγενείας εἰς τὰς οὐλὰς τιμίων τραυμάτων, καὶ θὰ μανθάνουν ἐκ τοῦ στόματος τῶν γεννητόρων τὴν Νεοελληνικὴν ἱστορίαν ὅταν εἰς τὰς μακρὰς τοῦ χειμῶνος νύκτας θὰ ἀφηγῶνται τὰ κλέη τοῦ 1912—1913, κλέη ἰδικά των.

Χωρὶς τὴν βάρβιτον τοῦ ραψῳδοῦ ἢ τὸν κάλαμον τοῦ ἱστοριογράφου, ἀμέτρου δόξης ἔπη καὶ ἱστορικὰ κειμήλια θὰ κατακηλοῦν τῶν νεαρῶν Ἑλλήνων τὴν ἀκοήν, καὶ πολλάκις μεταξὺ ἑνὸς πατρὸς καὶ ἑνὸς θείου θὰ ἐγείρεται φιλονεικία ἂν τὸ Κιλκὶς εἰς τὸ ὁποῖον ἐπληγώθη εὐτόλμως ὁρμῶν ὁ πρῶτος, ἢ τὸ Μπιζάνι, ὅπου ἠνδραγάθησεν ὁ δεύτερος, εἶναι ἐνδοξότερον. Φίλος τῆς οἰκογενείας παρατυγχάνων θὰ διεκδικῇ τὰ πρωτεῖα τῆς δόξης διὰ τὴν Κρέσναν, ὅπου ἐκυρίευσεν ἓν Βουλγαρικὸν πυροβόλον ἀναρριχηθεὶς εἰς ἀπορρῶγας βράχους ὑπὸ βροχὴν σφαιρῶν, καὶ τὰ τέκνα θὰ ἐρίζουν κατόπιν μεταξύ των διὰ τὴν συγκριτικὴν γενναιότητα *τῶν γονέων των, ἐνῷ ὁ μέγας πόθος των ἐξ ἁπαλῶν* ὀνύχων θὰ εἶναι νὰ γείνουν ἄξιοι υἱοὶ ἀξίων πατέρων.

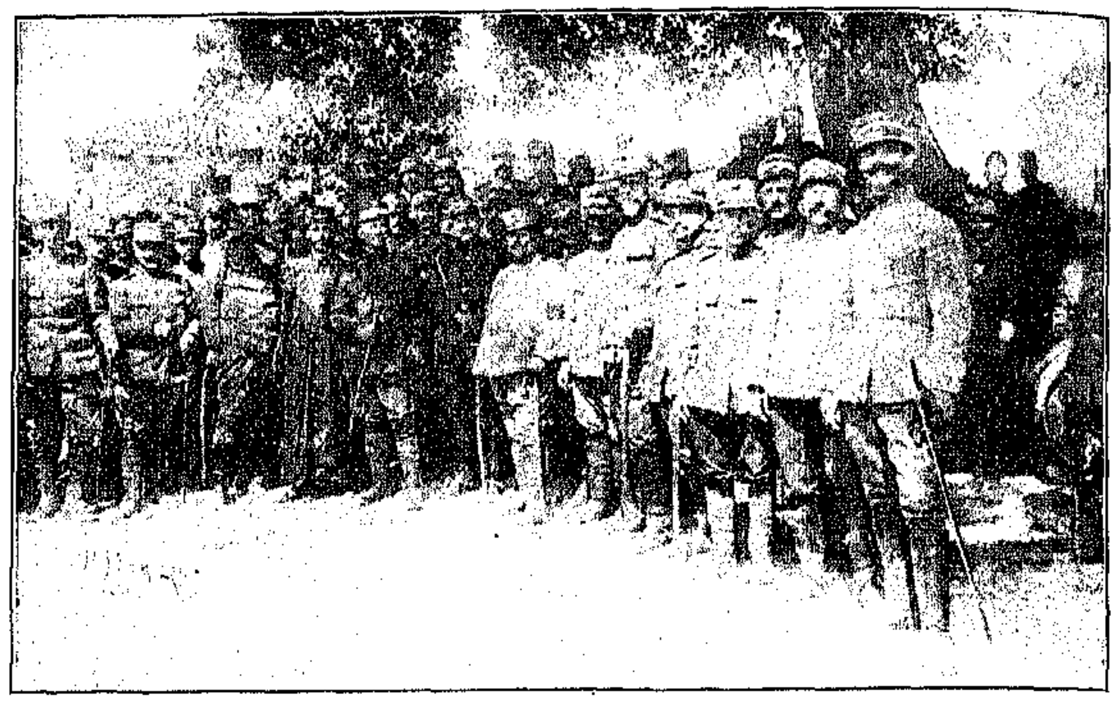

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ,
ληφθεῖσα τὴν προηγουμένην τῆς μάχης τοῦ Κιλκίς, καθ' ἣν ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ 44 ἡρώων 9 ἐφονεύθησαν 27 ἐτραυματίσθησαν

Ἦτο ἀνθρώπων ὁρμὴ ἢ λαίλαπος μανιώδης φορὰ ἐκείνη ἡ ὁποία ἐσάρωσε τὰς Μεραρχίας τῶν Βουλγάρων ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Μακεδονίας εἰς διάστημα ἑνὸς μηνός; Ἀπὸ τοῦ Κιλκὶς τὰ φοβερὰ ὀχυρώματα καὶ ἀπὸ τῆς Κρέσνας τὰς ἐρυμνὰς κλεισωρείας ὡς σίφων φοβερὸς ἐξερρίζωσεν ἡ ἐκραγεῖσα ὀργὴ τοῦ Ἔθνους τὰ καρφωμένα εἰς ἀπρόσιτα χαρακώματα Βουλγαρικὰ συντάγματα, καὶ τὰ παρέσυρεν ὑπεράνω ἀτελευτήτων βουνοσειρῶν πέραν τῆς Τζουμαγιᾶς καὶ τοῦ Ἰστίπ. Οὔτε τοῦ ἐδάφους τὰ ἐμπόδια, οὔτε τῆς φύσεως τὰ στοιχεῖα ἀναχαιτίζουν τὰ εὔτολμα τάγματα τῶν εὐζώνων καὶ τοῦ πεζικοῦ τὰ ἀτρόμητα συντάγματα εἰς τὴν κεραυνοβόλον προέλασίν των. Τὸ ἔδαφος παρεμβάλλει τοὺς βάλτους του μεταξὺ τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων καὶ τοῦ Κιλκὶς ἅμα τῇ ἀρχῇ τῆς προελάσεως. Διὰ νυκτοπορείας ἡ ὁποία μόνον τὴν πρὸς τὰ Γενιτσὰ προέλασιν θὰ ἔχῃ ἰσαξίαν ἐν τῇ ἱστορίᾳ, τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα, ἀκατασχέτως χωροῦντα εἰς τὸ αἰώνιον πρόσταγμα τοῦ Στρατηλάτου Βασιλέως «Ἐμπρός! Ἐμπρός! Ἐμπρός!», ἀφῆκαν ὄπισθέν των τὰ ἐμπόδια καὶ τοὺς κινδύνους τῶν βάλτων καὶ εὑρέθησαν διάβροχα καὶ χωμένα εἰς τὸν πηλόν, πρὸ τῶν Βουλγαρικῶν χαρακωμάτων. Οἱ Βούλγαροι κατέχουν ὅλα τὰ ὑψώματα, καὶ πέριξ αὐτῶν ἡ πεδιὰς φλέγεται ἐκ τοῦ πυρὸς τὸ ὁποῖον ἐξαποστέλλουν κατὰ τῶν ἡμετέρων ἀπὸ σειρὰν χανδάκων, ἐνῷ ἀπὸ τὰς κορυφογραμμὰς καὶ τὰς κλιτῦς τὰ τοπομαχικὰ ἐκσφενδονίζουν τὰς φονικὰς ὀβίδας των. Εἶναι κόλασις πυρὸς καὶ σιδήρου, διὰ μέσου τῆς ὁποίας οἱ νυκτοπόροι τῆς χθὲς ὀφείλουν νὰ βαδίσωσι πρὸς τὴν νίκην. Ὁρμοῦν ἀκάθεκτοι οἱ ἥρωες τοῦ Σαρανταπόρου, τῶν Γενιτσῶν καὶ τοῦ Μπιζανίου, καὶ μαζύ των ρίπτονται κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ζηλωταὶ τῆς δόξης των, εἰς τὸ πρῶτον βάπτισμα τοῦ πυρὸς οἱ νεοσύλλεκτοι τῶν τελευταίων ἡλικιῶν. Τὸ Σπαρτιατικὸν «Ἄμες δέ γ' ἐσσόμεθα» σύρει τοὺς νεαροὺς τούτους στρατιώτας εἰς τὸ πλευρὸν τῶν παλαιμάχων, καὶ ἡ ἅμιλλα φθάνει τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα τῆς ἐπικότητος. Ἀλλὰ τὸ βαρὺ καὶ ἀπειράριθμον πυροβολικὸν τοῦ ἐχθροῦ θερίζει τὰς πρώτας τάξεις, ἐξαπλώνει κατὰ γῆς καὶ τὰς δευτέρας καὶ ἀπειλεῖ τὰς λοιπάς, ἐνῷ τὸ ἡμέτερον πυροβολικὸν ἀργεῖ ἐλλείψει καταλλήλου θέσεως πρὸς τοποθέτησιν. Πρᾶγμα πρωτοφανὲς εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν πολέμων καὶ ἀνήκουστον! Οἱ λόχοι τοῦ πεζικοῦ ἀναλαμβάνουν νὰ κατασιγάσουν τὸ ἐχθρικὸν πυροβολικὸν καὶ νὰ προστατεύσουν τὸ λοιπὸν στράτευμα. Διασχίζουν ὡς θύελλα τὴν πεδιάδα, ἀναρριχῶνται ὡς αἴλουροι εἰς τὰς ἀπροσίτους θέσεις τῶν Βουλγάρων, καὶ κατόπιν πάλης ἀπαραμίλλου ἀγριότητος ἐπὶ τῶν κορυφῶν τῶν ὑψωμάτων πίπτουν ἐπὶ τέλους οἱ Βούλγαροι πυροβοληταὶ νεκροὶ ἐπὶ τῶν πυροβόλων των μεταξὺ ἑκατοντάδων ἐκπνεόντων νικητῶν, ἐνῷ κάτω περὶ τὰς τάφρους τοῦ ἐχθροῦ ἄλλοι ἥρωες ὑπερπηδοῦν ᾄδοντες μίαν πυρπολουμένην ζώνην καὶ ρίπτονται κατὰ τῶν Βουλγάρων εἰς τὰ χαρακώματά των. Μὲ τοιαῦτα γιγάντια ἔργα ἤρχισεν ὁ ἀγὼν ὁ καθυποτάξας τὴν Βουλγαρικὴν ἀγριότητα εἰς τὸν Ἑλληνικὸν ἡρωϊσμόν.

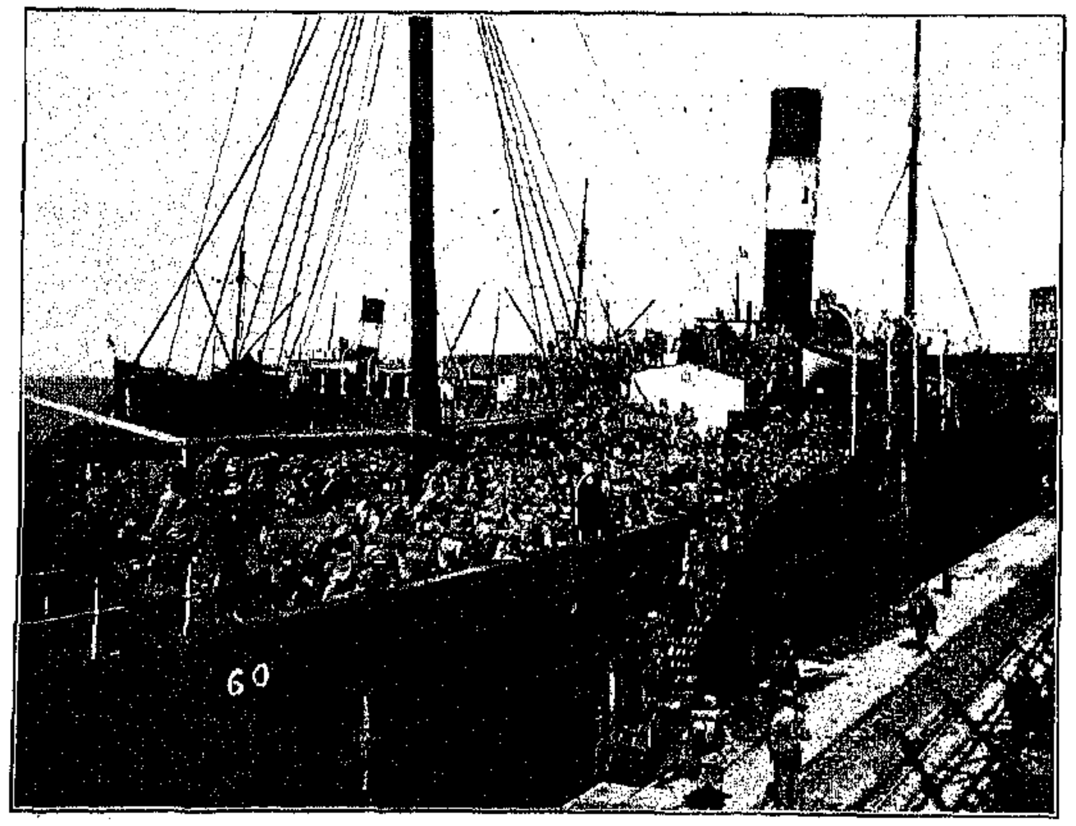

ΑΠΟΒΙΒΑΣΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΠΑΡΑΜΟΝΑΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟ-ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Φόβοι καὶ τρόμοι ἐθνικοί, ἐκτραφέντες εἰς διάστημα μιᾶς τριακονταπενταετίας, ἐσκορπίσθησαν καὶ ἐξηυτελίσθησαν ἐντὸς ἑνὸς Ἰουλίου εἰς μίαν κεραυνοβόλον ὁρμὴν τῶν Ἑλληνικῶν στρατιῶν, ὁμοίαν τῆς ὁποίας δὲν ἀναφέρει ἡ ἱστορία. Ἡ Ἑλλὰς ἐξύπνησεν εἰς τὸ τίναγμα ἑνὸς ἐφιάλτου διὰ νὰ εὑρεθῇ ἐνώπιον μιᾶς λαμπρᾶς πραγματικότητος. Ποῦ εἶναι τὸ Βουλγαρικὸν μορμολύκιον; Ποῦ εἶναι οἱ ἀήττητοι τοῦ Φερδινάνδου; Ποῦ εἶναι οἱ Ναπολέοντες τοῦ διαφημιστικοῦ γραφείου τῆς Βουλγαρίας; Ποῦ εἶναι τὸ στρατιωτικὸν γόητρον τῶν Πρώσσων τῆς Ἀνατολῆς, τὸ οἰκοδομηθὲν διὰ χάρτου καὶ μελάνης ἐν συνεργασίᾳ τοῦ Βουλγαρικοῦ Ἐπιτελείου μετὰ τῶν ἀνταποκριτῶν τοῦ Ἀγγλικοῦ καὶ τοῦ Βιενναίου τύπου; Εἰς μίαν ἀστραπιαίαν προέλασιν ἀπὸ τῆς Θεσσαλονίκης μέχρι τῆς Τζουμαγιᾶς ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ Ἰστὶπ ἀφ' ἑτέρου, ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς συνέτριψεν ὡς τυφὼν τῶν τροπικῶν κλιμάτων ἐν διαστήματι τεσσάρων ἑβδομάδων τοὺς νικητὰς τοῦ Λουλὲ-Μπουργὰζ καὶ τοὺς πορθητὰς τῆς Ἀδριανουπόλεως.

Μᾶς εἶπον οἱ Ταρταρῖνοι τῆς Σόφιας ὅτι ἐπέσαμεν εἰς «παζαρλίκια» μὲ τὸν Ταχσὶν πασᾶν τῆς Θεσσαλονίκης καὶ ὅτι ἐξηγοράσαμεν μὲ χρήματα τὸν γενναῖον Ἐσσὰδ πασᾶν τῶν Ἰωαννίνων. Μάτην ὅμως ἐπεριμένομεν νὰ ἴδωμεν εἰς τὴν «Μὶρ» καὶ εἰς τὴν «Βετσέρνα Πόσταν» ὅτι ὁ Ἰβάνωφ παρεπέμφθη εἰς τὸ Στρατοδικεῖον καὶ ἐτουφεκίσθη ὡς δωροδοκηθεὶς ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα

Ο ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΕΝ ΔΟΪΡΑΝΗ

ΟΙ ΠΡΙΓΚΗΠΕΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, ΑΝΔΡΕΑΣ, ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΚΑΙ Ο ΔΕΥΤΕΡΟΤΟΚΟΣ ΥΙΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΕΙΣ ΧΑΤΖΗ-ΜΠΕΗΛΙΚ.— Δεξιᾷ ὁ κ. Πάλλης, ὁ ἀντιπροσωπεύσας μετὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ τὴν Ἑλλάδα ἐν Βουκουρεστίῳ.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΕΚ ΤΩΝ ΔΡΑΣΑΝΤΩΝ ΕΙΣ ΑΜΦΟΤΕΡΟΥΣ ΤΟΥΣ ΠΟΛΕΜΟΥΣ

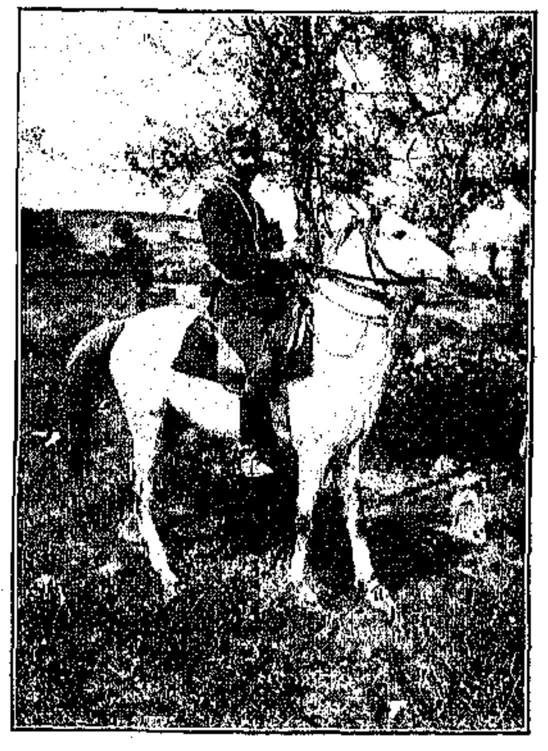

Ο ΚΑΠΕΤΑΝ ΚΟΡΑΚΑΣ
(ἀξιωματικὸς Σταυρόπουλος) ὁ τρόμος τῶν Βουλγάρων, τοὺς ὁποίους ἐπολέμησεν ἐπὶ δεκαπενταετίαν.

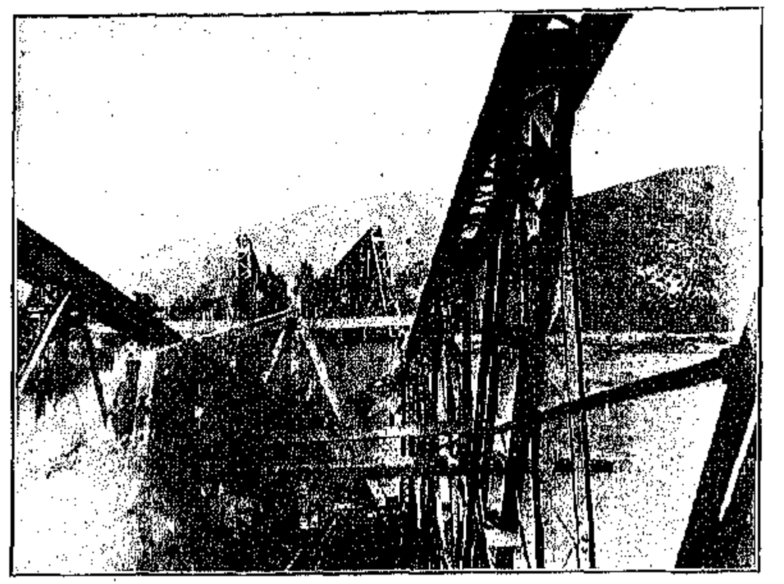

ΤΟ ΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΕΠΙΣΚΕΥΑΖΟΝ ΤΗΝ ΥΠΟ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ ΚΑΤΑΣΤΡΑΦΕΙΣΑΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΗΝ ΓΕΦΥΡΑΝ ΕΝ ΔΕΜΙΡ-ΧΙΣΣΑΡ

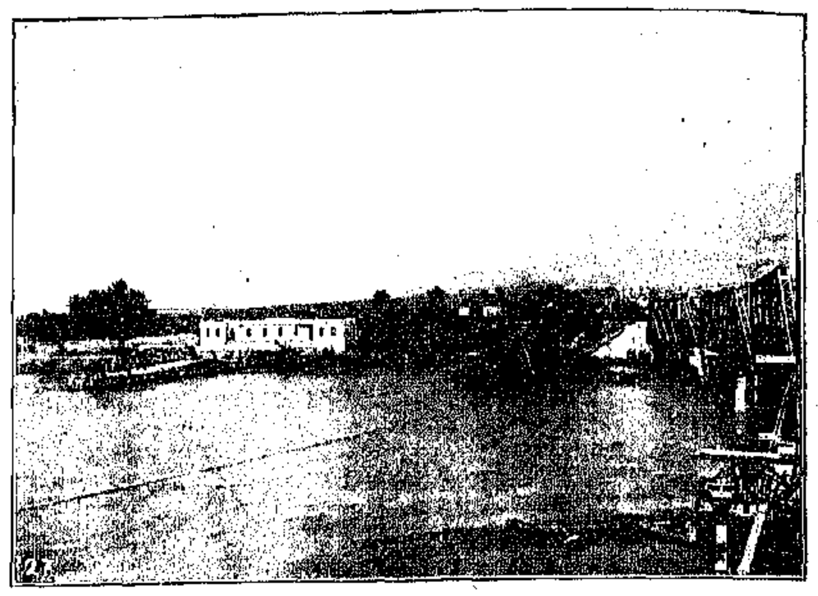

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΠΡΟΧΕΙΡΟΥ ΓΕΦΥΡΑΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΤΡΥΜΩΝΟΣ ΠΑΡΑΠΛΕΥΡΩΣ ΤΗΣ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΗΣ ΓΕΦΥΡΑΣ ΔΕΜΙΡ-ΧΙΣΣΑΡ

διὰ νὰ φύγῃ πανικόβλητος καὶ κατῃσχυμένος ἐκεῖθεν τῶν Βουλγαρικῶν συνόρων καὶ νὰ ἀφήσῃ εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ μίαν καὶ ἡμίσειαν σχεδὸν ἑκατοντάδα πυροβόλων. Ἀντὶ τούτου ὁ κόσμος τρίβων κατάπληκτος τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνέγνωσε μίαν ἡμέραν τοῦ Ἰουλίου εἰς τὰς ἐφημερίδας ὅτι ὁ Ἰβάνωφ ἐπαρασημοφορήθη ὑπὸ τοῦ Φερδινάνδου διὰ τὴν...... στρατηγικωτάτην ὑποχώρησίν του!

Εἶναι ἀήττητοι πράγματι οἱ Βούλγαροι, ἀλλ' εἰς τὸν Μαραθώνειον δρόμον καὶ εἰς τὴν ἁπλοελληνιστὶ λεγομένην ξετσιπωσιάν!

Οἱ ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι ἀφ' ὅτου εἰσῆλθον εἰς τὸν ἀνεξάρτητον πολιτικὸν βίον ἐσυνήθισαν τόσον εἰς τὸ ψεῦδος καὶ τὴν μπλόφαν πρὸς ἐξαπάτησιν τῶν ἄλλων ὥστε νὰ γείνωσι καὶ οἱ ἴδιοι θύματα ἀνθυποβολῆς καὶ νὰ πιστεύωσιν ὅτι ἠδύναντο νὰ ἀντιπαρατάξωσι τὰ φουσκωμένα στρατιωτικὰ ἀσκία των κατὰ τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου, ἠπείλουν νὰ φθάσουν εἰς τὰς Ἀθήνας εἰς μίαν ἑβδομάδα καὶ ἐσχεδίαζον σοβαρῶς νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἐντὸς ἐννέα ὡρῶν. Χωρὶς νὰ ἀπειλήσῃ τίποτε ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς καὶ χωρὶς νὰ ὁρίσῃ προθεσμίας, κατεδίωξε τὰς ὀρδὰς τῶν Χαζάρων εἰς ἀπόστασιν 200 μιλλίων, διαρκῶς μαχόμενος καὶ ἀδιακόπως νικῶν, θερίζων, αἰχμαλωτίζων, πληθύνων τὰ λάφυρά του καὶ ὑπερπηδῶν βουνά, χαρακώματα, ὠχυρωμένα στενά, ποταμούς, καὶ πᾶν ἄλλο ἐμπόδιον φυσικὸν ἢ τεχνητόν.

Ὧραι μόνον ἐμεσολάβησαν μεταξὺ τῆς κομπορρημοσύνης τῶν Βουλγάρων καὶ τῶν φωνασκιῶν των ὅτι ἔγειναν θύματα ἀπροκλήτου καὶ δολίας ἐπιθέσεως, ὅτι ἠδικοῦντο, ὅτι ἐκακοποιοῦντο, ὅτι ἐπολεμοῦντο ἐνῷ ἐπεζήτουν τὴν εἰρήνην. Τόσον κεραυνοβόλος ἦτο ἡ Ἑλληνικὴ προέλασις.

Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην μᾶς εἶπον ὅτι ἐπετέθημεν ἀνάνδρως καὶ ἀπροειδοποιήτως ἐναντίον τοῦ Βουλγαρικοῦ τάγματος, παρὰ τοὺς κανόνας τῆς φιλοξενίας, καὶ ὅτι ἐσφάξαμεν τὰ ἀθῶα ἐκεῖνα ἀρνία διὰ δόλου, ἐνῷ τὰ μεταγωγικά μας μετέφεραν εἰς τὰς Ἀθήνας σώους καὶ ἀβλαβεῖς ὑπερχιλίους Βουλγάρους αἰχμαλώτους ἐκ τῆς Μακεδονικῆς πρωτευούσης. Εἰς τὸ Κιλκίς, ὁπόθεν ἤρχισεν ὁ Βουλγαρικὸς πανικός, ἠθέλησαν νὰ μᾶς παραστήσουν μέσον τοῦ Κωφοῦ Διαβόλου τῶν «Times» ὡς προσβαλόντας προδοτικῶς ἀσθενῆ μόνον ἀποσπάσματα τῶν Βουλγαρικῶν προφυλακῶν καθ' ὃν χρόνον ὁ Γκέσωφ μᾶς ἐκάλει εἰς τὴν Πετρούπολιν διὰ νὰ λύσωμεν ἀδελφικῶς τὰς διαφοράς μας, ἐπιδεικνύων τὰ θέλγητρα τῆς εἰρήνης καὶ τῆς συμμαχίας. Εἰς τὴν Δοϊράνην παρέβημεν ἐπίσης τὰς ἀπαιτήσεις τῆς συμμαχικῆς ἁβρότητος καὶ κατεδέχθημεν νὰ νικήσωμεν ἐκ νέου καὶ διασκορπίσωμεν ἐν πλήρει εἰκοστῷ αἰῶνι τοὺς ἐν Κιλκὶς κατατροπωθέντας Βουλγάρους. Αἴφνης ὅμως ἐπῆλθε μία ἔμπνευσις εἰς τὸ Βουλγαρικὸν διαφημιστικὸν γραφεῖον. Ἦτο καιρὸς νὰ νικηθῶμεν ἐπ' τέλους, διότι ὁ κόσμος εἶχεν ἀρχίσει νὰ ἐννοῇ ὅτι ἄνθρακες ἦσαν ὁ θησαυρὸς τὸν ὁποῖον εἶχον διαφημήσει ὁ Wagner, ὁ Μπάουτσερ καὶ ἡ λοιπὴ ἔντιμος χορεία τῶν «τελάληδων» τῆς Βουλγαρίας. Μὲ ἓν κτύπημα τοῦ μολυβδοκονδύλου του ὁ ἡρωϊκὸς θιασώτης τῶν προόδων τῶν Κομιτατζήδων εἰς τὰς δολοφονικὰς μεθόδους καὶ εἰς τὴν φυγὴν πρὸ τῶν ἐνόπλων ἐκδικητῶν, κατενίκησε καὶ διεσκόρπισεν ὀγδοήκοντα χιλιάδας Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ὑπὸ τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον, καὶ ἐξέθετεν αὐτὸν εἰς τὸν ἄφευκτον κίνδυνον τῆς κυκλώσεως καὶ τῆς αἰχμαλωσίας. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς κατῆγε τὴν περιφανῆ του νίκην εἰς τὸ Δεμίρ-Χισσάρ, καὶ ἐπτέρωνεν ἐκ νέου τοὺς πόδας τῶν φευγόντων Βουλγάρων ὁ ἀκράτητος πανικός. Τὰ ἐπινίκια τοῦ Μπάουτσερ διὰ τὴν ἐνύπνιον διασκόρπισιν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ μετεβλήθησαν εἰς θρηνῳδήματα διὰ τὴν συμφορὰν τῶν ἀναξιοπαθούντων Βουλγάρων του, τοὺς ὁποίους ἐφθόνησαν οἱ ἄπιστοι σύμμαχοί των καὶ ἐπεχείρουν νὰ τοὺς καταστρέψουν διὰ μόνον τὸν λόγον ὅτι ἦσαν προοδευτικοὶ καὶ ἔνδοξοι. Ἀλλ' ἐπειδὴ μὲ μόνον τὸν φθόνον τῶν ἀπίστων συμμάχων δὲν ἐξηγοῦντο αἱ ραγδαῖαι ἧτται τῶν πολεμαρχῶν τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης, ἐτέθη εἰς κυκλοφορίαν τὸ ψεῦδος ὅτι μόνον τριάκοντα χιλιάδες Βουλγάρων ἠμύνοντο καθ' ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ὡς νὰ εἶχον σταλῆ αἱ ἄλλαι Βουλγαρικαὶ μεραρχίαι εἰς θερινὴν ἀνάπαυσιν ἢ εἰς συλλογὴν ραδικίων.

Ψευδομένου ἐν τῷ μεταξὺ τοῦ Μπάουτσερ καὶ προσπαθοῦντος νὰ κρύψῃ τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς τῶν Βουλγάρων, ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς διὰ μαχῶν τρομερᾶς φονικότητος καὶ δι' ἡρωϊσμοῦ ὑπερανθρώπου ἐβίασε ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τὰ φοβερὰ στενὰ τῆς Κρέσνας, τὰ ὁποῖα ὁ κ. Stevens τοῦ «Daily Telegraph» παρωμοίωσε μὲ τὴν Κόλασιν, καὶ ἐπέστεψε τὸν θρίαμβόν του μὲ τὰς ὑπερλάμπρους νίκας τοῦ Σεμιτλῆ καὶ τῆς Μαχομίας, κυριεύσας πανύψηλα καὶ ἀπόρθητα ὑψώματα εἰς τὴν ἔξοδον τῶν στενῶν. Τὸ Σεμιτλῆ ἦτο μία ἔνδοξος σύνοψις τοῦ Μπιζανίου, τοῦ ὁποίου οἱ ἥρωες ὑπερέβησαν ἑαυτοὺς παρὰ τὰ Βουλγαρικὰ σύνορα.

Πρὶν ὁ Ἑλληνικὸς Στρατὸς εἰσέλθῃ νικηφόρος εἰς τὴν Τζουμαγιάν, ὅπου ἐσταμάτησε τὴν κεραυνοβόλον προέλασίν του ἡ ἀνακωχή, εἶχε κατασυντρίψει ἓξ Βουλγαρικὰς Μεραρχίας τὴν 4ην, τὴν 6ην, τὴν 10ην, τὴν 11ην καὶ τὴν 13ην καὶ δύο Ταξιαρχίας, τῶν ὁποίων αἱ ἀπώλειαι εἰς ἄνδρας καὶ ὁπλισμὸν ἦσαν τόσον κολοσσιαῖαι, ὥστε ἡ πλήρης ἐξόντωσίς των ἦτο βεβαία καὶ ἄφευκτος ἂν δὲν τὰς ἔσωζεν ἡ ἀνακωχή.

ΚΑΠΕΤΑΝ ΔΟΥΚΑΣ, Ο ΣΕΡΡΑΙΟΣ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΜΑΧΗΝ.—Η ΠΕΡΙΣΥΛΟΓΗ ΤΩΝ ΚΑΛΥΚΩΝ

ΤΑ ΕΡΕΙΠΙΑ ΤΩΝ ΣΕΡΡΩΝ.— ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ

ΜΙΑ ΣΥΝΟΙΚΙΑ ΤΗΣ ΩΡΑΙΑΣ ΠΟΛΕΩΣ

ΑΙΜΑΤΗΡΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΣΜΩΝ

ΝΙΓΡΙΤΑ-ΔΟΞΑΤΟΝ-ΣΕΡΡΑΙ

ΟΣΑ διέπραξαν κατ' ἀόπλων πληθυσμῶν, γυναικοπαίδων, γερόντων καὶ κατ' ἀνοχυρώτων πόλεων Ἑλληνικῶν οἱ Βούλγαροι, καταδιωκόμενοι ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν στρατιῶν ἐν Μακεδονίᾳ, στιγματίζουσιν ἐς ἀεὶ τὴν παρείσακτον ἐν Εὐρώπῃ φυλήν των. Αἱ ὀρδαὶ αὗται τῶν τερατομόρφων ὄντων, αἱ ἀπ' αἰώνων λυμαινόμεναι τὰς περὶ τὸν Αἷμον Ἑλληνικὰς χώρας, ἐκδιωκόμεναι διὰ τῆς λόγχης τῶν Ἑλλήνων Ἐλευθερωτῶν ἐκ τοῦ Παγγαίου καὶ ὅλης τῆς Μακεδονίας, κατέλιπον ἴχνη τῆς διαβάσεως καὶ φυγῆς των ἐρείπια, τέφραν καὶ ἀναριθμήτους ἑκατόμβας σφαγέντων βρεφῶν καὶ γερόντων.

Οὔτε τῶν Ὀττεντότων αἱ ἀπανθρωπίαι καὶ τῶν Καννιβάλων, οὔτε τῶν ἡμιαγρίων αἱ ἀνθρωποθυσίαι καὶ τῶν Βανδάλων καὶ Οὔνων αἱ καταστροφαὶ προυκάλεσαν φρικίασιν μεγαλειτέραν ἐκείνης, ἣν αἰσθάνεται ὁ σύγχρονος πεπολιτισμένος κόσμος ἐκ τῶν ἐν Νιγρίτῃ, Δοξάτῳ καὶ Σέρραις ἀκατονομάστων ἀνοσιουργιῶν, αἵτινες ἀποκρυσταλλοῦνται ἐν τῇ ἱστορίᾳ διὰ τῆς ἐκφραστικωτάτης λέξεως Βουλγαρισμός! Διὰ τῆς λέξεως δὲ ταύτης, τῆς προστιθεμένης ἤδη εἰς τὰ διεθνῆ λεξικά, θὰ ἐννοῶνται συλλήβδην αἱ παντὸς εἴδους ἀτιμώσεις, αἱ παρασπονδίαι, αἱ ἁρπαγαί, οἱ ἐκβιασμοί, τὰ κυνικὰ ἐπὶ λογχιζομένων γυναικῶν καὶ παιδίων ὄργια, οἱ αἰφνιδιασμοὶ κατὰ συμμάχων, αἱ παντοειδεῖς βδελυγμίαι, καὶ πᾶν ὅ,τι ἀπεκάλυψε, πραχθὲν ὑπὸ τούτων, ὁ τελευταῖος κατ' αὐτῶν πόλεμος, ὁ ἱερώτερος τῶν ἀγώνων, οὓς διεξήγαγε νικηφόρως ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ ὑπὲρ καταδυναστευομένων ὁμοφύλων, ὑπὲρ αὐτῆς τῆς ἀνθρωπότητος τοῦ αἰῶνος τούτου.

Ἦτο δὲ κατ' ἐξοχὴν ἱερὸς ὁ τελευταῖος τῶν πολέμων κατὰ βαρβάρων, ὃν διεξήγαγεν ὡς πρόμαχος τοῦ πολιτισμοῦ ὁ Ἑλληνισμός, εἰς ὃν ἔλαχεν ἀνέκαθεν ὁ κλῆρος ν' ἀμύνηται κατὰ βαρβάρων ἐπιδρομέων, ἄλλοτε μὲν κατὰ Περσῶν καὶ Ἀράβων, ἄλλοτε κατὰ Τούρκων, καὶ ἤδη κατὰ τῶν χειρίστων Βουλγάρων.

Ἀλλ' ὅ,τι σήμερον διέπραξαν οὗτοι κατὰ τῶν Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης δὲν εἶναι πρωτοφανὲς ἐν τῇ ἱστορίᾳ· εἶναι συνέχεια τῶν ἐπὶ χρόνους μακροὺς καὶ ἀπ' αἰώνων πραχθέντων ὑπὸ τῶν ἐν Εὐρώπῃ ἀπομεινάντων ἀπογόνων τῶν ἐπιδρομέων Ταταρομογγόλων καὶ Σκυθοσαρματῶν, οἵτινες ἐνεσφηνώθησαν εἰς τὰς χαράδρας καὶ πεδιάδας τοῦ Αἵμου ὡς Ἔθνος καὶ κράτος Εὐρωπαϊκόν!

Ἡ φυλὴ αὕτη, ὧν τοὺς προγόνους ἀναζητοῦσιν οἱ ἐθνολογοῦντες μεταξὺ τῶν ἀρχαιοτέρων ἐξ Ἀσίας ἐπιδρομέων Ταταρομογγόλων, ἄλλοι δὲ μεταξὺ Σκυθοσαρματῶν, συμμιγεῖσα μετὰ σλαυϊκῶν φύλων καὶ ἀποτελέσασα κράτος ἐπὶ Βυζαντινῶν, πλειστάκις εἶχεν ἐκδιωχθῇ ἐπὶ τούτων καὶ ἐξαφανισθῇ. Ἀνακύψασα δὲ καὶ πρὸ τεσσάρων μόλις δεκαετηρίδων ἀποτελέσασα κατ' ἀρχὰς ἡγεμονίαν ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν ἐπικυριαρχίαν, κατόπιν δέ, μετὰ τὴν ὑφαρπαγὴν τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας, βασίλειον, εἶχε μέχρι τῆς προχθὲς βλέψεις αὐτοκρατορίας περιλαμβανούσης σύμπασαν τὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Θράκην μέχρις αὐτῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἐνεδρεύσασα δὲ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Θεσσαλονίκῃ, μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσίν της, ὑπενόμευε καὶ προητοίμαζε τὴν δι' αἰφνιδιασμῶν καὶ δυναμίτιδος ἐκπόρθησίν της καὶ τὴν σύγχρονον ἐκ τοῦ Παγγαίου καὶ τῆς οὐδετέρας ζώνης εἰσβολὴν τῶν βουλιμιώντων ἐνόπλων στιφῶν της. Ἀλλ' ἡ Θεία Πρόνοια καὶ ἡ τιμωρὸς Νέμεσις ἐμαστίγωσαν ἀμειλίκτως τοὺς ξενιζομένους τέως συμμάχους· αἱ νικηφόροι δὲ στρατιαὶ τοῦ ἐνδόξου Κωνσταντίνου ΙΒ', διὰ τῆς λόγχης καὶ τῶν λακτισμῶν ἐξετόπισαν ἐκ τῶν χαρακωμάτων τοὺς δολίους συμμάχους καὶ κατεδίωξαν τὸν ἔνοπλον συρφετὸν τῶν κομιτατζήδων μέχρι τῶν περὶ τὸν Αἷμον κρησφυγέτων καὶ αὐτῆς τῆς πρωτευούσης των Σόφιας.

Ἀπὸ τῆς ἱστορικῆς ἐκείνης νυκτός, καθ' ἣν ἐκαθαρίσθη ἡ πρωτεύουσα τῆς Μακεδονίας ἀπὸ τοῦ Βουλγαρικοῦ ἄγους, ἤρξαντο τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ λεγομένου ἔθνους καὶ κράτους τῶν «Πρώσσων τῆς Ἀνατολῆς», ἀποδειχθέντων σφαγέων, ἁρπάγων ἐμπρηστῶν καὶ Καννιβάλων.

Ἡ Βουλγαρία τοῦ ἐν Λονδίνῳ μεγαλαυχοῦντος Δάνεφ καὶ τῶν ἀπαισιωνύμων Κομιτατζήδων,

ΠΑΝΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ.—ΤΙ ΑΠΕΜΕΙΝΕΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΛΟΥΣΙΑΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΠΟΛΙΝ

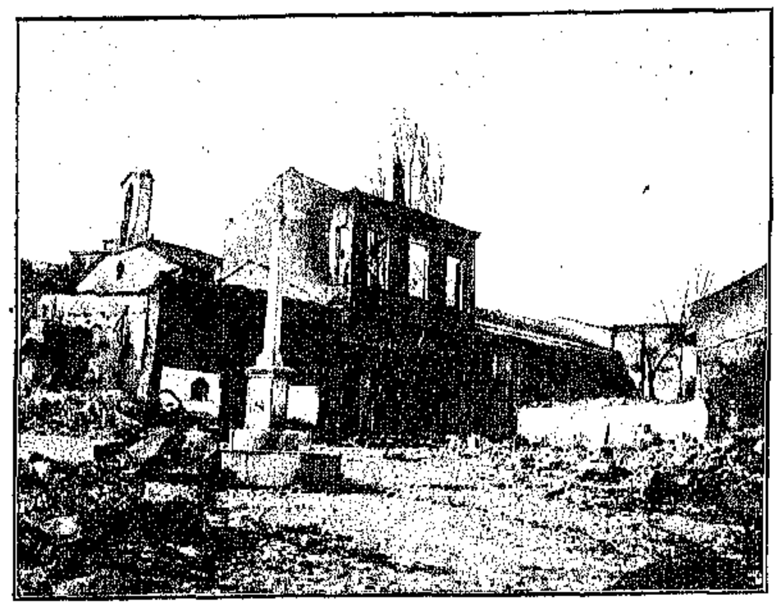

ΕΡΕΙΠΙΑ ΣΕΡΡΩΝ.—ΤΟ ΤΜΗΜΑ ΚΟΥΛΟΥΚ

ἥτις εἶχε κατακλύσει τὰς Ἑλληνικὰς χώρας διὰ τοῦ μιάσματός της, εὗρεν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ νέου Ἕλληνος Βουλγαροκτόνου Βασιλέως τὸν Ἡρακλέα, τὸν ἐν μιᾷ ἑβδομάδι ἐκκαθαρίσαντα τὴν συσσωρευθεῖσαν ἐν Μακεδονίᾳ βουλγαρικὴν κόπρον. Ὑπὸ *τὴν καταρρακωθεῖσαν λεοντῆν τῶν Πρώσσων* τῆς Ἀνατολῆς ἀνεφάνη εἰδεχθὴς ἡ μορφὴ τῆς λυσσώσης ἄρκτου. Ἡ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων λογχισθεῖσα Βαλκανικὴ ἄρκτος, φεύγουσα καὶ ἀποσυρομένη εἰς τὴν κρύπτην της, κατεσπάρασσε διὰ τῶν ὀνύχων της ὅσους συνήντα ἀόπλους πληθυσμούς. Ἀδυνατοῦσα νὰ δήξῃ διὰ τῶν συντριβέντων ὀδόντων της τοὺς ἐνόπλους διώκτας της, ἐξήμεσε τοὺς δηλητηριώδεις σιέλους της πανταχοῦ ὅπου ὑπῆρχε πόλις, κώμη, χωρίον καὶ ἀνθρωπίνη ὕπαρξις.

Ἡ διὰ τῶν πόλεων καὶ χωρίων τῆς Μακεδονίας διάβασις καὶ φυγή των ἠδύνατο νὰ παραβληθῇ πρὸς εἰσβολὴν καὶ διέλευσιν ἀληθοῦς πανώλους. Οἱ βρυχηθμοί, ἡ ἀναπνοή της, ἦσαν ἐκπομπὴ δηλητηριώδους μιάσματος, λὶψ κατακαίων πᾶσαν βλάστησιν καὶ ζωήν· ὁ σίελός της ἦτο δυναμῖτις, ἀνατρέπουσα πόλεις καὶ χωρία, χείμαρρος πετρελαίου, πυρπολοῦντος οἴκους καὶ κατοικίας. Θύματα δὲ τῆς βουλιμίας καὶ λύσσης τῶν φευγόντων ἀπογόνων τοῦ Κρούμου ἦσαν αἱ Ἑλληνικώτεραι τῶν Μακεδονικῶν καὶ Θρᾳκικῶν πόλεων καὶ κωμοπόλεων, ἡ Νιγρίτα, τὸ Δοξᾶτον, αἱ περιώνυμοι Σέρραι καὶ πάντα τὰ ἀπὸ τοῦ Παγγαίου μέχρι τοῦ Δεμὶρ Χισσὰρ χωρία, ἡ Ραχοῦσα, τὸ Μαντίς, ὁ Σφελῆνός, ἡ Πλοτζοῦρα καὶ δεκάδες ἄλλων Μακεδονικῶν χωρίων.

Αἱ θηριωδίαι τῶν χθεσινῶν τούτων συμμάχων τοῦ Βαλκανικοῦ πολέμου ἦσαν μεγαλείτεραι καὶ φρικωδέστεραι τῶν ὅσων ἀνέφερεν ἡ ἀνὰ τὴν Οἰκουμένην διασαλπίσασα αὐτὰς διαμαρτυρία τοῦ ἐνδόξου Βουλγαροκτόνου Στρατηλάτου Κωνσταντίνου.

Τὸ αἷμα κατεπλημμύρισε πᾶσαν τὴν Μακεδονικὴν γῆν. Ἡ δεξιότης μεθ' ἧς ἔσφαζον ἀόπλους γέροντας καὶ ἀτιμαζόμενα γυναικόπαιδα εἶναι πρωτοφανής. Ἐπρόβλανον φεύγοντες νὰ κατασφάζουν καὶ συγχρόνως ν' ἀτιμάζουν πᾶσαν γυναῖκα καὶ κόρην καὶ νὰ διαρπάζουν ὅ,τι ἠδύναντο νὰ ἀποκομίσουν. Ἀρκεῖ νὰ σημειώσῃ τις ὅτι ἐκ τῶν 2300 κατοίκων τοῦ χωρίου Δοξάτου, μόνον 130 διέφυγον τὴν σφαγήν, τῶν λοιπῶν σφαγέντων ἐν ὀλίγαις ὥραις. Ὁ Ἄγγλος πλοίαρχος Καρπάϊλ, ὁ ἐκ Καβάλλας ἐκεῖ μεταβὰς ὅπως βεβαιωθῇ περὶ τῆς φοβερᾶς ἐκείνης σφαγῆς, κατώρθωσε ν' ἀριθμήσῃ μεταξὺ τῶν ἐρειπίων πτώματα χιλίων πεντακοσίων κατοίκων! Τὴν αὐτὴν δὲ δεξιότητα ἐπεδείξαντο οἱ ἐλευθερωταὶ τῆς Μακεδονίας Βούλγαροι καὶ εἰς τὸν ἐμπρησμὸν τῶν ἀνοχυρώτων Ἑλληνικῶν πόλεων. Προμηθευθέντες φορτία ὁλόκληρα κιβωτίων πετρελαίου καὶ βενζίνης, περιέβρεξαν δι' αὐτῶν τὰς οἰκίας καὶ τὰ χίλια περίπου καταστήματα τῶν Σερρῶν. Μετὰ τὴν διαρπαγὴν τῶν ἐν ταῖς οἰκίαις, διασκορπισθέντες ἀνὰ τὴν πόλιν ἔθετον πῦρ ταυτοχρόνως εἰς τὰς ἤδη ἐμπεποτισμένας πετρελαίου καὶ βενζίνης οἰκίας. Αὐτὸς ὁ Βούλγαρος διευθυντὴς τῆς Χωροφυλακῆς ἐθεάθη θέτων πῦρ εἰς τοιαύτας, ὡς βεβαιοῖ ὁ ἐκεῖ μεταβὰς ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ἑσπερινοῦ Ταχυδρόμου» Λάρκο.

Οἱ Βούλγαροι ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται εἶχον ἐπιδοθῇ εἰς *πράξεις ἀνυπολογίστου καὶ φοβερᾶς βαρβαρότητος*, γράφει ὁ αὐτὸς ἀνταποκριτής. Αὐτοὶ οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται ἐλόγχιζον τοὺς ἀδυνάτους καθ' ὁδὸν καὶ ἐντὸς τῶν οἰκιῶν· ἄλλους ἐβασάνιζον, τοὺς ἀσθενεῖς ἔδερον καὶ ἐνέπρησαν τὰς οἰκίας. Ἀπὸ 6,000 οἰκιῶν ἔμειναν ὄρθιαι μόνον 2,000, καὶ ἐκ τῶν δισχιλίων καταστημάτων ἐπρόφθασαν καὶ κατέστρεψαν χίλια. Τρία κοράσια, ἀνελθόντα εἰς τὰς στέγας τῶν οἰκιῶν των ἵνα σωθῶσιν, ἐτουφεκίσθησαν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ! Λεηλατοῦντες τὰς οἰκίας ἔσφαξαν τοὺς γέροντας καὶ τὰ παιδία, τὰς δὲ γυναῖκας ἐβίασαν. Καὶ αὐτοὶ οἱ προφθάσαντες νὰ καταφύγωσιν εἰς τὸ Αὐστριακὸν καὶ τὸ Ἰταλικὸν Προξενεῖον ἀπήχθησαν βιαίως ὅπως ἐκβιασθῶσιν εἰς πληρωμὴν λύτρων. Ὀλίγοι δὲ ἐκ τούτων ἐσώθησαν καταβαλόντες *ποσὰ χρυσῶν νομισμάτων*. Αὐτὸς ὁ Ἰταλὸς Πρόξενος ἐξηναγκάσθη νὰ διανείμῃ τοιαῦτα ἵνα προλάβῃ τὴν σφαγὴν τῶν ἐν τῷ Προξενείῳ φυγάδων. Βούλγαροι ἀξιωματικοὶ διέσχιζον τὰς ὁδοὺς μὲ βόμβας εἰς τὰς χεῖρας! Τοιαύτη ἡ φρικαλεότης τῶν Σερρῶν, ἐπιλέγει κατάπληκτος ἐκ τοῦ θεάματος ὁ Ἰταλὸς δημοσιογράφος.

Ἄλλος δέ, ὑπολογίζων εἰς χρήματα τὰς καταστροφὰς τῶν Σερραίων, ἀναβιβάζει ταύτας εἰς ἑκατοντάδας χιλιάδων λιρῶν, τινῶν δὲ μεγάλων καταστημάτων εἰς ἑκατομμύρια. Εἰς 5,000,000 ἀναβιβάζονται αἱ ζημίαι τοῦ καταστήματος Χερτούγ, εἰς ἰσάριθμα δὲ τὸ τῆς Ἀμερικανικῆς Ἑταιρίας τοῦ καπνοῦ. Ἀλλὰ πλὴν τῶν ἐξηκριβωμένων τούτων καταστροφῶν, ἤρχισαν ἐξακριβούμεναι ἤδη καὶ αἱ λῃστεῖαι καὶ οἱ ἐκβιασμοί, οὓς διέπραξαν οἱ Βούλγαροι ἀξιωματικοί, οἱ Νομάρχαι των, καὶ αὐτοὶ οἱ ἀστυνόμοι των, μικρὸν πρὸ τῆς ἐκ τῆς πόλεως ἐπονειδίστου φυγῆς των. Οἱ ἐκβιασμοὶ ἦσαν ἀνάλογοι πρὸς τοὺς βαθμούς, οὓς κατεῖχον ἐν τῇ βουλγαρικῇ ὑπηρεσίᾳ. Ὁ διευθυντὴς τῆς βουλγαρικῆς ἀστυνομίας Σερρῶν ἔλαβεν εἰς μετρητὰ 800 λίρας, ἀνάλογα δὲ ποσὰ οἱ ὑπασπισταὶ ἢ ἀξιωματικοί του. Ὁ Νομάρχης Σερρῶν, πλὴν τῶν ἐκ τῆς πόλεως, ἔλαβεν καὶ ἐκ

ΕΡΕΙΠΙΑ ΣΕΡΡΩΝ.—ΤΟ ΤΜΗΜΑ ΑΓΟΡΑΣ

τῶν χωρίων τῆς περιφερείας του. Χιλίας λίρας τῷ κατέβαλον οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων τοῦ Παγγαίου, ἑνὸς δὲ μικροτέρου χωρίου τῆς Δοβίτσης οἱ κάτοικοι εἶχον καταβάλει 150 λίρας.

Τὰ ποσὰ ταῦτα, καὶ ὅσα δὲν ἐξηκριβώθησαν ἔτι, ἐλάμβανον οἱ Βούλγαροι ὅπως μὴ διατάξωσι τὴν σφαγήν των καὶ τὸν ἐμπρησμὸν τῶν πόλεων. Ἀλλὰ μόλις ἐλάμβανον ταῦτα διέτασσον καὶ ἐξετέλουν καὶ τὰς σφαγὰς καὶ τοὺς ἐμπρησμούς. Δὲν ἀφῆκαν δὲ χρηματοκιβώτιον ἀδιάρρηκτον. Αὐτὸς ὁ στρατηγὸς Κοβάτσεφ διαρρήξας τὸ χρηματοκιβώτιον τῆς Ὀθωμανικῆς Γεωργικῆς Τραπέζης Ζηλιάχοβας διήρπασε 2,400 λίρας. Εἰς δὲ τὴν Δράμαν, μετὰ τὴν διαρπαγὴν τῶν μετρητῶν, οἱ Βούλγαροι ἀξιωματικοὶ εἰσέπραξαν 800,000 φρ. ἐκ δανείων τῆς Ὀθωμανικῆς Γεωργικῆς Τραπέζης. Ἐν Κοτσάνῃ δὲ συλήσαντες πάντα τὰ καταστήματα καὶ τὰ ἱερὰ σκεύη τῶν ναῶν καὶ φορτώσαντες τὴν λείαν ἐπὶ ἑκατοντάδων φορτηγῶν ἁμαξῶν, ἔθηκαν πῦρ εἰς πάσας τὰς οἰκίας, αἵτινες ἐπὶ πέντε ἡμέρας πυρπολούμεναι ἀπετεφρώθησαν.

Ἀλλ' ὅ,τι φρικωδέστερον βεβαιοῖ ἔντιμος Ἄγγλος ἀξιωματικὸς φέρει ἀνατριχίασιν. Εἶδεν ἀπειροπληθῆ σφαγιασθέντα βρέφη τῶν Σερραίων, ὧν κατέκειντο τὰ πτώματα διάτρητα ἐκ λογχισμῶν. Τὰ δυστυχῆ ταῦτα πλάσματα, ὡς διηγεῖται ὁ ἴδιος, ἐχρησιμοποιοῦντο ὑπὸ τῶν Βουλγάρων, ῥιπτόμενα ἀπὸ λόγχης εἰς λόγχην χάριν παιδιᾶς! ὡς σφαῖραι «φ ο ὑ τ-μ π ῶ λ».

Χείρονες τοῦ Κρούμου, τοῦ μεταβαλόντος τὸ κρανίον Βυζαντινοῦ αὐτοκράτορος εἰς δοχεῖον οἴνου, οἱ σημερινοὶ Βούλγαροι βιαζόμενοι καὶ διωκόμενοι, ἀπέκοπτον τοὺς δακτύλους καὶ τὰ ὦτα τῶν θυμάτων ἵν' ἀποκομίσωσι τοὺς ἐπ' αὐτῶν δακτυλίους καὶ ἐνώτια. Ἐπὶ πολλῶν δὲ αἰχμαλωτισθέντων κατόπιν ὑφ' Ἑλλήνων εὑρέθησαν δάκτυλοι καὶ ὦτα μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν δακτυλίων καὶ ἐνωτίων!

Ὑπὲρ τοιούτων ἐλευθερωτῶν καὶ κομιτατζήδων ἐτόλμησαν νὰ ὑψώσωσι φωνὴν Εὐρωπαϊκαὶ ἐφημερίδες καὶ νὰ συνηγορήσωσι Σύλλογοι συσταθέντες πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν δικαίων τῶν Βαλκανικῶν ἐθνῶν καὶ ἰδίως τῆς Βουλγαρίας! Αὐτὸς ἔτι ὁ Πρόεδρος τοῦ ἐν Παρισίοις «Συλλόγου τῶν Δικαίων τοῦ Ἀνθρώπου» Πρεσανσιέ, λαβὼν ἔγγραφον διαμαρτύρησιν πάντων σχεδὸν τῶν ἐν Ἀνατολῇ ἀνταποκριτῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων κατὰ τῶν Βουλγαρικῶν φρικαλεοτήτων καὶ παρακληθεὶς νὰ διαδώσῃ ταύτην, ἐτήρησε σιγὴν ἢ ἀδιαφορίαν. Δύο δὲ μεγάλαι Δυνάμεις, φοβηθεῖσαι μήπως οἱ νικηταὶ Ἕλληνες καὶ Σέρβοι, φθάνοντες εἰς Σόφιαν, σ τ ρ α γ γ α λ ί σ ω σ ι τὴν εὐνοουμένην των Βουλγαρίαν, κατέβαλον μεγίστας προσπαθείας ὅπως σώσωσι τοὺς στραγγαλιστὰς τῶν ἀόπλων πληθυσμῶν τῆς Θρᾴκης καὶ Μακεδονίας.

Ἡ κυριαρχοῦσα εἴς τινας τῶν Μεγάλων Δυνάμεων ἀρχὴ τοῦ συμφέροντος κλείει τὰ ὦτά των πρὸ τῶν διαμαρτυριῶν τῶν ἐπιζώντων πληθυσμῶν, καὶ ὁδηγεῖ αὐτὰς εἰς ἀνοχήν, εἰς ἀναγνώρισιν τοῦ συρφετοῦ ἐκείνου ὡς ἔθνους, δυναμένου νὰ ἀποτελῇ μέρος τοῦ πεπολιτισμένου Εὐρωπαϊκοῦ κόσμου, ἐνῷ καὶ ἡ αἱματοβαφὴς ἱστορία του καὶ αἱ ἐθνολογικαὶ καὶ ἀνθρωπολογικαὶ μελέται ἀποδεικνύουσιν ὅτι τὰ σμήνη ταῦτα, ἀπόγονοι ἐπιδρομέων, συμμιγέντα μετὰ Σλαυϊκῶν φύλων καὶ ἀποτελέσαντα τοὺς λεγομένους Μ π ρ α τ σ ο ύ σ κ α, δὲν ἐξηνθρωπίσθησαν ἔτι, ὡς κατέδειξαν διὰ τῶν ἰδίων των ἀνοσιουργιῶν. Φέρουσι δὲ ὅλα τὰ ἐξωτερικὰ γνωρίσματα τῶν πρωτογενῶν Μογγόλων τῆς Ἀσίας, *ἤτοι κεφαλὴν χονδροειδῆ καὶ στρογγύλην*, ῥῖνα πεπλατυσμένην, τρίχας ἀραιάς, δέρμα τραχὺ καὶ χαλκόχρουν, ἔνστικτα δὲ τὴν ἁρπακτικότητα καὶ ψυχαγωγικὰς τέρψεις, περιοριζομένας εἰς κυνισμοὺς καὶ εἰς ἐξάρσεις ἐκ τῆς θέας τῶν χορῶν τῆς ἀρκούδας! Ὑπὲρ τούτων δὲ ἔγραφεν ὁ Ρῶσσος ποιητὴς Χουμάννωφ: «Ἐμπρός! Ὁρμήσατε, φοβεροὶ καὶ ἀκατάσχετοι, ὡς τὰ κύματα τοῦ Δουνάβεως καὶ τοῦ Εὐξείνου Πόντου. Ἐμπρός! Δι' ὑμῶν θὰ πέσῃ ἡ ἐν Βυζαντίῳ Τουρκικὴ κυριαρχία!»

Εἰς τοῦτο δέ, ἤτοι τὴν ἐπικράτησίν των ἐν τῇ

ΤΟ ΚΙΛΚΙΣ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΕΜΠΡΗΣΜΟΝ ΑΥΤΟΥ ΥΠΟ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ

ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΟΣ ΛΟΧΟΣ ΝΕΩΝ ΤΩΝ ΣΕΡΡΩΝ

Η ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΣΥΝΟΔΕΙΑΣ ΑΥΤΗΣ

Ἀριθ. 1) Κοσμίδης, πρώην Βουλευτὴς Κωνσταντινουπόλεως. 2) Χατζηγιάννης, βουλευτὴς Λαρίσσης, 3) Σ. Θεοδωρόπουλος, βουλευτὴς Ἀττικῆς. 4) Σπανούδης, δημοσιογράφος. 5) Ταγματάρχης Μαζαράκης, ἀρχηγὸς ὅλων τῶν ἀνταρτικῶν σωμάτων. 6) Καπετὰν Παπακώστας. 7) Καπετὰν Δούκας, 8) ὁ Λοχίας Παπαδῆμας, πολεμήσας μὲ 6 ὀπαδοὺς κατὰ 1500 Βουλγάρων ἐπὶ 4 ὥρας ἐν Σέρραις.

Βαλκανικῇ καὶ τὴν ἐγκατάστασίν των ἐν τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων, ἔτεινον καὶ τείνουν αἱ ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν πολέμῳ ἐνέργειαί των. Ἐπωφεληθέντες τῶν τελευταίων νικῶν τῶν Ἑλλήνων καὶ Σέρβων, οἱ μὴ δυνηθέντες οὔτε τὴν Τσατάλτζαν νὰ καταλάβωσιν, ἔσπευσαν καὶ διὰ ταχυδρομικῶν ἔτι δελταρίων νὰ εἰκονίσωσι τὸν Τσάρον των περιβεβλημένον τὴν πορφύραν καὶ τὸ στέμμα Βυζαντινοῦ Αὐτοκράτορος, καθημένου ἐπὶ τοῦ Θρόνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Καταλαβόντες, βοηθείᾳ τῶν τότε συμμάχων των Σέρβων, τὴν Ἀδριανούπολιν ἐπείσθησαν ὅτι ἡ ἐκπόρθησις τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἦτο ζήτημα ἑνὸς βουλγαρικοῦ αἰφνιδιασμοῦ μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς εἰρήνης. Ὁ ἐκβουλγαρισμὸς τῶν ἐπιζησάντων πληθυσμῶν τῆς Θράκης ἦτο δι' αὐτοὺς ζήτημα ὀλίγων ἔτι σφαγῶν διαρκοῦντος τοῦ πολέμου καὶ παντοειδῶν ἄλλων ἀνοσιουργιῶν διαρκούσης τῆς εἰρήνης. Ἐσχεδιάζετο δὲ ἡ δι' αἰφνιδιασμοῦ ἐξ Ἀδριανουπόλεως κατάληψις τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων, καθ' ὃν περίπου τρόπον ἐσχεδιάζετο ἡ διὰ ταυτοχρόνου ἐμπρησμοῦ τῆς Θεσσαλονίκης καὶ αἰφνιδιασμοῦ ἐκ τῆς οὐδετέρας ζώνης κατάληψις τῆς πρωτευούσης τῆς Μακεδονίας. Ἀλλ' εὐτυχῶς διὰ τὸν Ἑλληνισμὸν καὶ τὴν ἀνθρωπότητα ὁ ἐν μιᾷ νυκτὶ καθαρισμὸς τῆς Θεσσαλονίκης ἀπὸ τοῦ βουλγαρικοῦ ἄγους καὶ ἡ ἰλιγγιώδης ταχύτης, μεθ' ἧς αἱ Ἑλληνικαὶ στρατιαὶ κατεδίωξαν ἐκ πάσης τῆς Μακεδονίας τοὺς ἐν αὐτῇ ἐνεδρεύοντας δολίους συμμάχους, ἀνέτρεψαν ἄρδην τὰ σχέδιά των. Φεύγοντες δὲ πρὸς τὰ κρησφύγετά των διέπραξαν τοὺς ἐμπρησμούς, τὰς ἁρπαγάς, τὰς ἀτιμώσεις καὶ τὰς σφαγάς, διὰ τὰς ὁποίας ἠκούσθη στεντορείᾳ ἐκ τοῦ στρατοπέδου ἡ διαμαρτύρησις τοῦ ἐνδοξοτέρου τῶν συγχρόνων Βασιλέων πρὸς ἅπαντας τοὺς πεπολιτισμένους λαούς. Ἐνῷ δὲ κατεπλήσσοντο αἱ κοινωνίαι μανθάνουσαι τὰς ἀνηκούστους φρικαλεότητας, ἐτρέποντο δὲ εἰς φυγὴν οἱ πρωτεργάται τοῦ Βουλγαρισμοῦ, ὁ Γκέσωφ καὶ ὁ Δάνεφ ὁ ἐκπλήξας τοὺς ἐν Λονδίνῳ διὰ τὰς μεγαλαυχίας του, ὁ ἐγκαταλειφθεὶς εἰς Σόφιαν ἡγεμών των, ἔγκλειστος εἰς τὰ ἀνάκτορά του, ἀπηύθυνεν ἀλλεπαλλήλους ἱκεσίας πρὸς τοὺς ἐστεμμένους συναδέλφους του, ἐκλιπαρῶν τὴν συνδρομήν των κατὰ τῆς εἰς Σόφιαν προελάσεως τῶν συμμάχων, οὓς μέχρι χθὲς ἐπεβουλεύετο ἡ κατασκηνώσασα περὶ τὸν Αἷμον παρείσακτος φυλή. Ἀλλ' ὅ,τι ὁ ἡττηθεὶς «Τσάρος πασῶν τῶν Βουλγαριῶν» ἔγραφε χθὲς ἔτι, ἐν ἐπιλόγῳ τῶν πρὸς τὰς Μεγάλας Δυνάμεις ἐπικλήσεων καὶ ἱκεσιῶν του, ἠδύναντο αὐτολεξεὶ νὰ ἐπαναλάβωσι πρὸς αὐτὰς οἱ ἐπιζῶντες πληθυσμοὶ τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης καὶ ὁ ἡρωϊκῶς μαχόμενος Ἑλληνισμός. Ἐπιδεικνύων δὲ ὁ Ἕλλην πρὸς τὰς πεπολιτισμένας κοινωνίας τὰ καπνίζοντα ἐρείπια τῶν λεηλατηθεισῶν πόλεων καὶ τὰ πτώματα τῶν σφαγιασθέντων καὶ τοὺς ῥέοντας ἔτι ποταμοὺς τῶν αἱμάτων καὶ τῶν δακρύων τῶν ἀτιμασθέντων γυναικοπαίδων, ἠδύνατο νὰ τοῖς εἴπῃ ὅ,τι ἀνεφώνει πρὸς αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς Φερδινάνδος:

ΠΤΩΜΑΤΑ ΧΩΡΙΚΩΝ ΣΦΑΓΕΝΤΩΝ ΕΝ ΔΟΞΑΤΩ ΥΠΟ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ

«Ἐὰν ὑπάρχῃ δικαιοσύνη εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον, πρέπει αἱ Εὐρωπαϊκαὶ Δυνάμεις νὰ ἐπέμβωσιν, ἐκτελοῦσαι ὑπέρτατον καθῆκον.»

Τὸ ὑπέρτατον τοῦτο καθῆκον ἐξετέλεσαν καὶ ἄνευ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων οἱ ὑπὸ τὸν Βουλγαροκτόνον Κωνσταντῖνον Ἕλληνες Ἐλευθερωταὶ καὶ Ἐκδικηταί, προλαβόντες τὴν διὰ τῶν σφαγῶν πλήρη ἐξαφάνισιν τῶν πληθυσμῶν τῆς πολυπαθοῦς Θράκης καὶ Μακεδονίας. Αἱ διὰ τοῦ αἵματος δὲ χιλιάδων Ἑλλήνων καὶ μυριάδων σφαγιασθέντων γυναικοπαίδων ποτισθεῖσαι Ἑλληνικαὶ χῶραι δὲν μεταβάλλονται ἐς ἀεὶ εἰς γῆν Μαδιάμ. Ἐκ τῶν ἐν αὐταῖς ἐρειπίων καὶ τῆς τέφρας θὰ ἀναγεννηθῶσιν αἱ ἐμπρησθεῖσαι πόλεις, ὡς ὁ μυθολογούμενος Φοῖνιξ, καὶ θὰ παραμείνῃ καὶ εἰς ταύτας ἀθάνατος ἡ ἐθνικὴ ψυχή, ὡς θὰ παραμένῃ ἀποκρυσταλλωμένον αἰωνίως ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος τὸ στίγμα τοῦ Βουλγαρισμοῦ καὶ εἰς τὰ διεθνῆ λεξικὰ ἡ συνοψίζουσα πᾶσαν βαρβαρότητα καὶ ἀνοσιουργίαν ὑβριστικὴ λέξις: B o u l g r e !

ΝΙΓΡΙΤΑ - ΔΟΞΑΤΟΝ

Ἡ ἐκ τῆς Μακεδονίας φυγὴ τῶν Βουλγαρικῶν στρατιῶν καὶ τοῦ σμήνους τῶν κομιτατζήδων δὲν ἦτο συνήθης ὑποχώρησις ἡττημένων πανικοβλήτων· ἦτο ῥέουσα λάβα ἐξαναγκασθέντος εἰς ἔκρηξιν ἡφαιστείου, λάβα μεταβαλοῦσα εἰς μικρὰς Πομπηΐας πάσας τὰς πόλεις καὶ κωμοπόλεις δι' ὧν διῆλθε· πρῶται δ' ὑπέστησαν τὴν καταστρεπτικὴν διέλευσίν της αἱ ἀνθοῦσαι περὶ τὸ Παγγαῖον καὶ τὴν ἀρχαίαν τῶν Ἠδωνῶν χώραν Ἑλληνικώταται κωμοπόλεις, πρώτιστα δὲ ἡ Νιγρίτα καὶ τὰ περὶ τὴν τῶν ἀρχαίων Κρουστωνικὴν χώραν χωρία. Πασίγνωστον ἐκ τῆς ἱστορίας καὶ τῆς γεωγραφίας τὸ Ἑλληνικώτατον Παγγαῖον, τὸ πλούσιον εἰς βλάστησιν καὶ εἰς ἰσχυρὰς καὶ ἀκμαζούσας ἄλλοτε πόλεις. Τὰ ὅριά του φθάνουσι μέχρι τῆς ἀρχαίας τῶν Ἠδωνῶν χώρας, ἥτις περιελάμβανε τὴν ἱστορικὴν Ἀμφίπολιν, τὴν Ἠϊόνα, τὴν Μύρκινον, τὴν Φάγρην, τὴν Πέργαμον, καὶ ἄλλας ἀπ' αἰώνων ἐρειπωθείσας πόλεις, ἃς ἀντικατέστησαν αἱ σημεριναὶ πόλεις καὶ κωμοπόλεις, ἡ Νιγρίτα, ὁ Ροδόλειβος, ἡ Νικούσιανη, τὸ Λακοβίκι, ἡ Μεσορόπη καὶ ὅσαι ἄλλαι ἐλεηλατήθησαν ὑπὸ τῶν προτροπάδην φευγόντων Βουλγάρων.

Ἡ θέσις καὶ ὁ παντοειδὴς φυσικός, ἐμπορικὸς καὶ μεταλλευτικὸς πλοῦτος τοῦ Παγγαίου προσείλκυσε κατὰ διαφόρους αἰῶνας πολυαρίθμους καὶ πάσης προελεύσεως ἐπιδρομεῖς Πέρσας, Νορμανδούς, Φράγκους, Ρωμαίους, Τούρκους καὶ πλειστάκις τοὺς τελευταίους ἅρπαγάς του καὶ ἐμπρηστὰς Βουλγάρους. Ἀλλ' οὐδὲν τῶν ἐνόπλων στιφῶν, ἅτινα διέδραμον διὰ τοῦ Παγγαίου κατά τε τοὺς ἀρχαίους καὶ τοὺς μέσους αἰῶνας, κατέλιπε τοσοῦτον φρικιαστικὰ ἴχνη τῆς διαβάσεώς του, οἷα τὰ τῶν σημερινῶν τῶν τέως συμμάχων Βουλγάρων. Οἱ προηγηθέντες ἐπιδρομεῖς δὲν εἶχον τελειοποιήσει, ὡς οὗτοι, τὸ σύστημα τῶν παρασπονδιῶν καὶ τῶν αἰφνιδιασμῶν, οὔτε ἐχόρευον κανιβαλικῶς πρὸ καιομένων γυναικοπαίδων, οὔτε ἐβίαζον κυνικῶς συζύγους καὶ κόρας πρὸ τῶν ἐκπνεόντων συζύγων καὶ πατέρων των, οὔτε ἔρριπτον πτώματα χολεριώντων ἐντὸς φρεάτων, οὔτε ἔπαιζον «φ ο ὺ τ-μ π ῶ λ», μεταχειριζόμενοι ἀντὶ σφαιρῶν βρέφη ῥιπτόμενα ἀπὸ λόγχης εἰς λόγχην! Ταῦτα πάντα καὶ μυρία ἔτι δεινότερα ἔπαθον οἱ ἀπὸ τοῦ Παγγαίου μέχρι Δοϊράνης καὶ Δεμὶρ-Χισσὰρ πληθυσμοὶ ὑπὸ τῶν λεγομένων «Πρώσσων τῆς Ἀνατολῆς», ἐκείνων οἵτινες ἀνέλαβον τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ Χριστιανικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Θράκης καὶ τῆς Μακεδονίας. Ἀρχὴν καὶ ἰδεῶδες ἔχοντες τὸν ἐκβουλγαρισμὸν τῶν Ἑλληνικῶν τούτων χωρῶν διὰ τῆς ἐξαφανίσεως παντὸς μὴ ἐκβουλγαριζομένου πληθυσμοῦ, ἐπεδίωξαν τὴν ἐξαφάνισιν

ΟΙ ΠΡΟΞΕΝΟΙ ΑΥΣΤΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΤΑΛΙΑΣ ΕΝ ΜΕΣΩ ΤΩΝ ΕΡΕΙΠΙΩΝ ΤΩΝ ΣΕΡΡΩΝ

παντὸς ὅ,τι ἠδύνατο νὰ ἀναπολήσῃ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἑλληνικήν της ἱστορίαν. Ἀλλ' οὔτε ἡ ἱστορία στραγγαλίζεται, ὅπως τὰ βρέφη καὶ οἱ γέροντες, οὓς ἐλόγχιζον παίζοντες, οὔτε αἱ χῶραι μεταβάλλονται εἰς Βουλγαρίαν δι' ἀνθρωποθυσιῶν καὶ αἰφνιδιασμῶν τοιούτων.

Τὸ Παγγαῖον ἦτο ἀνέκαθεν ὁ στόχος τῶν κατὰ καιροὺς ἐπιδρομέων. Συνεχόμενον ἀφ' ἑνὸς μὲ τὸ ὄρος Μενούκιον καὶ ἀφ' ἑτέρου μὲ τὴν ὀροσειρὰν τοῦ Συμβόλου, τοῦ διήκοντος μέχρι τοῦ Στρυμωνικοῦ κόλπου, πλούσιον εἰς μεταλλεῖα, ἐν ἀρίστῃ γεωγραφικῶς καὶ στρατιωτικῶς θέσει, ἦτο διὰ τοὺς βουλιμιῶντας Βουλγάρους πολύτιμος λεία, ἐξασφαλίζουσα τὴν μέχρι τῆς θαλάσσης τοῦ Αἰγαίου ἐπικράτησιν καὶ τὴν ἐκ τῶν πλουτοπαραγωγῶν πέριξ καπνοφυτειῶν κάρπωσιν. Διὰ τοῦτο δὲ ἡ ἐκεῖθεν ἐκδίωξίς των τοὺς κατέστησε θηριωδεστέρους ἐν τῇ φυγῇ των. Καταδιωκόμενοι δὲ ἤρξαντο τοῦ ἔργου τῶν ἐμπρησμῶν, διαρπαγῶν καὶ σφαγῶν ἀπὸ τῆς ἀνθούσης καὶ Ἑλληνικωτάτης Νιγρίτας. Ἀπερίγραπτος ὁ ὄλεθρος ὃν ἐπήνεγκον καὶ ἀναρίθμητοι αἱ φορτηγοὶ ἅμαξαι, δι' ὧν μετέφερον φεύγοντες τὴν λείαν, μεταξὺ τῆς ὁποίας καὶ ὦτα κεκομμένα μετ' ἐνωτίων καὶ δάκτυλοι μετὰ δακτυλίων, εὑρεθέντες κατόπιν ἐπὶ αἰχμαλωτισθέντων κομιτατζήδων καὶ στρατιωτῶν. Ἐγνώριζον δὲ βεβαίως οἱ διευθύνοντες τὰς σφαγὰς καὶ δηώσεις ὅτι ἡ Νιγρίτα καὶ τὰ περὶ τὸ Παγγαῖον χωρία, ὁ Ξύλινδρος, ἡ Δημητρίτσα καὶ τὰ παραποτάμια ἦσαν κατ' ἐξοχὴν Ἑλληνικά, εἰς τὰ ὁποῖα ἔπρεπε νὰ πέσῃ ὁ καταστρεπτικὸς πέλεκυς καὶ ὁ δαυλός των. Ἀλλ' ἡ πλημμυρίσασα ἐξ αἱμάτων ἀναμίκτων μετὰ τέφρας καὶ ἐρειπίων Νιγρίτα θ' ἀναγεννηθῇ ἀνθηρὰ ὑπὸ τὸν ζείδωρον τῆς ἐλευθερίας αἰθέρα, θὰ ἑορτάζωσι δὲ πάλιν τὸ Πάσχα αἱ Νιγριτιναὶ κόραι ἐν τῇ κεντρικῇ πλατείᾳ τῆς πατρίδος των, ψάλλουσαι τὰ δημώδη τοπικὰ ᾄσματά των, εἰς τὰ ὁποῖα διατηροῦνται λέξεις τῆς ἀρχαιοτέρας Ἑλληνικῆς ἐποχῆς. Ἐξ ἑνὸς τούτων, δημοσιευθέντος ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ Νιγριτινοῦ Ἰωαννίδη, ἀποσπῶ ἓν τετράστιχον:

Ἡμεῖς θὲ νὰ περάσωμεν
τοῦ Χάροντα τὴν πόρτα,
θὰ τρίξουν τὰ σανδάλιά σου
θὰ βάξ' ὁ ἄμπωχός σου.

Ἐκ τοῦ ὁποίου, ὡς παρατηρεῖ ὁ δημοσιεύσας αὐτό, ὁ μὲν ἄμπωχος ὑπενθυμίζει τὴν ἀμπεχόνην, ἥν, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Αἰλιανοῦ, ἔφερον οἱ ἀρχαιότατοι κάτοικοι τῆς Νιγρίτας, τὰ δὲ σανδάλια τὸ ἀρχαιότατον ὑπόδημα τῶν Ἑλληνίδων ἐν γένει.

Εἶναι δὲ οἱ Νιγριτινοὶ οὐ μόνον κατὰ τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν θρησκείαν καὶ τὰ ἔθιμα ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ ἐθνικὸν αἴσθημα οἱ Ἑλληνικώτεροι, οὕτως εἰπεῖν, τῶν κατοίκων τῶν περὶ τὸ Παγγαῖον δηωθεισῶν κωμοπόλεων. Τοῦ δὲ Δοξάτου ἡ καταστροφὴ καὶ αἱ σφαγαί, αἱ βεβαιωθεῖσαι καὶ παρὰ τῶν καταπλήκτων μεινάντων ἐκ τοῦ θεάματος ξένων δημοσιογράφων, ἦσαν κατ' ἀριθμὸν θυμάτων τὸ ρ ε κ ὁ ρ τοῦ Βουλγαρισμοῦ. Ἐκ τῶν 2500 κατοίκων του, μόνον 130 κατώρθωσαν νὰ διαφύγωσι τὴν σφαγήν!

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΕΡΡΩΝ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΤΑΓΜΑΤΑΡΧΟΥ κ. ΜΑΖΑΡΑΚΗ.— Ὁ ἱστάμενος εἶναι ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Τζανετέας, ὁ ἐνσπείρας τὸν τρόμον εἰς τοὺς Βουλγάρους.

ΣΕΡΡΑΙ

Εἰς τὴν πόλιν τῶν Σερρῶν, τὴν καρδίαν τῆς Μακεδονίας, ἐπεφύλαξαν οἱ Βούλγαροι, ὡς φεύγουσαι λυσσῶσαι ἄρκτοι, τὴν χείρονα καταστροφήν. Ἐν ταύτῃ οὐχὶ πλέον βουλιμιῶντες στρατιῶται, ἀξιωματικοὶ καὶ κομιτατζῆδες, ἀλλὰ μετ' αὐτῶν ἀνώτατοι στρατιωτικοί, Νομάρχαι καὶ Διευθυνταὶ Ἀστυνομιῶν κατέστρωσαν πλήρες σχέδιον ἐμπρησμοῦ, διαρπαγῶν, καὶ σφαγῶν γυναικοπαίδων. Εἶχον ἤδη ἡττηθῇ αἱ Βουλγαρικαὶ στρατιαὶ ἐν τῇ περιλαλήτῳ μάχῃ τοῦ Κιλκίς, ἥτις ἐδόξασε μυριοστὴν ἤδη φορὰν τὰ Ἑλληνικὰ ὅπλα καὶ ἀνέδειξε μέγαν τὸν ἔνδοξον Στρατηλάτην, τὸν Νικητὴν τοῦ Σαρανταπόρου καὶ πορθητὴν τοῦ Μπιζανίου καὶ τῆς Θεσσαλονίκης. Οἱ ἐν Σέρραις Βούλγαροι, φοβηθέντες κύκλωσιν καὶ αἰχμαλωσίαν, ἀπεχώρησαν τῆς πόλεως, σκοποῦντες νὰ ἐπανέλθωσι μετὰ σμήνους κομιτατζήδων καὶ ἐπιπέσωσι δι' αἰφνιδιασμοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀποτροπαίων σχεδίων των. Οἱ Σερραῖοι ἐξωπλίσθησαν πρὸς ἄμυναν· ἀλλ' αἱ ὀρδαὶ τῶν κομιτατζήδων, βοηθούμεναι καὶ ὑπὸ τοῦ πυροβολικοῦ τῶν ἡττημένων τοῦ Λαχανᾶ καὶ Κιλκὶς καὶ Βουλγαρικοῦ ἱππικοῦ, ἔφθασαν πρὸ τῆς πόλεως. Ὁ κίνδυνος τῆς γενικῆς σφαγῆς ἦτο ἐπικείμενος. Οἱ πρόμαχοι τῆς πατρίδος τῶν Σερραίων εἰδοποίησαν τοὺς κατοίκους νὰ φύγωσιν ὅπως σωθῶσιν. «Ἀπερίγραπτοι αἱ ἐξελιχθεῖσαι κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην σκηναί», γράφει ἀνταποκριτὴς ἐφημερίδος, ἐπιτοπίως μεταβάς. «Ἄνδρες, γυναῖκες μὲ τὰ θηλάζοντα τέκνα των, παιδία χειραγωγούμενα ὑπὸ τῶν μητέρων, κυρίαι καὶ δεσποινίδες πάσης τάξεως καὶ φυλῆς ἐξεχύνοντο ἀπὸ τὰς οἰκίας, ἄλλαι ἐνδεδυμέναι, ἄλλαι ἀνυπόδητοι καὶ γυμναί· ῥεύματα ἀνθρώπων ἐξεχύνοντο διὰ τῶν στενωπῶν πρὸς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμόν. Ἄνδρες, γυναικόπαιδα, ἁβραὶ δεσποινίδες, διηυθύνοντο διὰ τῆς ὁδοῦ Νιγρίτας, ἐνῷ ἐκ τῶν δυτικῶν συνοικιῶν Μουσουλμάνοι καὶ Χανούμισσαι ἐν ἀλλοφροσύνῃ ἔσπευδον πρὸς τὰς κάτω συνοικίας τῶν Καμενικίων καὶ ἐμυκῶντο οἱ πυροβολισμοί, ἐπιτείνοντες τὸν τρόμον τεσσαράκοντα χιλιάδων ἀνθρώπων, ὧν ἡ σωτηρία ἐνέκειτο εἰς τὴν ταχύτητα τῆς φυγῆς των. Οἱ Βούλγαροι πυροβοληταὶ διακρίνουσι τὰ πρὸς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν φεύγοντα γυναικόπαιδα καὶ στρέφουσι κατ' αὐτῶν τὰ τηλεβόλα, ἐνσπείροντες τὸν πανικόν. Θρῆνοι, κοπετοὶ τῶν γυναικοπαίδων καὶ παναθεματισμοὶ κατὰ τῶν Βουλγάρων. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ πόλις καταλαμβάνεται ἀπὸ τὰς Βουλγαρικὰς ὀρδάς· μετὰ τὴν λεηλασίαν παραδίδουσι τὰ καταστήματα εἰς τὸ πῦρ. Ὁλόκληρος ἡ ἀγορὰ πυρπολεῖται καὶ οὐρανομήκεις φλόγες ἐκπέμπονται ἀπὸ ὅλας τὰς Ἑλληνικὰς οἰκίας. Πᾶσαι αἱ οἰκίαι ἀπογυμνοῦνται· ἡ κεντρικὴ συνοικία τῆς Μητροπόλεως μεταβάλλεται εἰς τέφραν. Ἡ ἀρχαία καὶ ἱστορικὴ Μητρόπολις, τὰ Σχολεῖα, τὰ κοινοτικὰ καταστήματα, τὸ Προξενικὸν μέγαρον, τὰ προξενεῖα Ἀγγλίας, Ρωσσίας καὶ Γαλλίας, αἱ 26 Ἐκκλησίαι καὶ πᾶσαι αἱ περὶ αὐτὰς συνοικίαι παρεδόθησαν εἰς τὰς φλόγας. Μεταξὺ τούτων 1500 καταστήματα. Ἐκ τῶν θυμάτων ἄλλοι ἀπηνθρακώθησαν ζῶντες ἐντὸς τῶν οἰκιῶν των, ἄλλοι εἰς τοὺς δρόμους ἐνέπεσαν εἰς τὴν Βουλγαρικὴν μάχαιραν.»

Τὰ φοβερὰ ταῦτα ἀνοσιουργήματα ἐπεβεβαίωσαν καὶ ἐπιτροπαὶ καὶ πρόξενοι καὶ κοινότητες. Ἔκθεσις σταλεῖσα εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς ἐπεβεβαίωσεν ὅτι οἱ Βούλγαροι, πρὶν θέσωσι τὸ πῦρ, ἐλεηλάτησαν ὅλας τὰς οἰκίας θραύοντες διὰ πελέκεων τὰς θύρας. Ὁ πρόξενος τῆς Αὐστρίας ὑπέστη ἔφοδον ἐκ μέρους τῶν στρατιωτῶν, οἵτινες τὸν ἀπήγαγον μετὰ τῶν καταφυγουσῶν εἰς τὸ Προξενεῖον οἰκογενειῶν, ἃς ἀπέλυσαν λαβόντες 400 λίρας. Ὁ πρόξενος τῆς Ἰταλίας, βλέπων στρατιώτας ἑτοίμους νὰ ῥίψουν βόμβας κατὰ τοῦ Προξενείου, τοὺς συνεκράτησε ῥίψας νομίσματα ἀπὸ τοῦ παραθύρου.

Ἡ λεηλασία καὶ ὁ ἐμπρησμὸς διήρκεσαν μέχρι

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 32αν σελίδα).

ΤΑ ΕΡΕΙΠΙΑ ΤΟΥ ΔΟΞΑΤΟΥ ΜΕΤΑ ΤΑΣ ΣΦΑΓΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΝ ΑΥΤΟΥ ΥΠΟ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ

ΟΙ ΔΥΟ ΕΣΤΕΜΜΕΝΟΙ ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΟΙ

Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

θεωρούμενος ὡς ἡ μεγαλειτέρα τοῦ κόσμου Στρατιωτικὴ αὐθεντία, Κύριος Εἰρήνης καὶ Πολέμου, καὶ ὀπαδὸς τοῦ δόγματος «Εἷς Κοίρανος εἷς Βασιλεύς».

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΒ'. ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

θεωρηθεὶς ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος Γουλιέλμου ὡς ἄξιος νὰ φέρῃ τὸν τίτλον Ἐπιτίμου Στρατάρχου τοῦ Γερμανικοῦ Στρατοῦ.

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΕΠΙ ΤΗ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΕΝ ΤΗ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΜΕΓΙΣΤΗ ΛΑΥΡΑ

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

Γ'.

ΟΙ ΜΟΝΑΧΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΣΚΗΝΩΜΑΤΑ ΑΥΤΩΝ

Ο ΑΘΩΣ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Ἐθνεγερσία.—Ἡ φιλεργία τῶν Ἁγιορειτῶν.—Ὁ ἀποκλεισμὸς τῶν γυναικῶν ἀπὸ τοῦ Ἁγίου Ὄρους καὶ ἡ Βασίλισσα Ὄλγα.—Ἡ ἀρχιτεκτονικὴ τῶν μοναστηρίων καὶ ἡ ἐσωτερικὴ διάταξις αὐτῶν.—Οἱ ναοὶ καὶ αἱ ἱερουργίαι αὐτῶν πρότυπα Βυζαντινῆς τάξεως.—Αἱ κοινόβιοι καὶ αἱ ἰδιόρρυθμοι Μοναί.—Ἡ φιλοξενία ἐν Ἁγίῳ Ὄρει καὶ τὰ θαύματα τῆς Θεοτόκου.—Σκῆται, Καλύβαι, Κελλία καὶ Καθίσματα.—Αἱ πάλαι ποτὲ ὑπάρξασαι καὶ αἱ σήμερον ὑφιστάμεναι Μοναί.—Ἡ Λαύρα καὶ τὰ ἐξαρτήματα αὐτῆς.

ΕΡΡΗΘΗ ἤδη ὅτι κατὰ τοὺς μαύρους τῆς δουλείας χρόνους ὁ Ἄθως διὰ τῶν βιβλιοθηκῶν του καὶ τῆς Ἀθωνιάδος Σχολῆς ὑπῆρξε σεμνὸν τῶν Μουσῶν καταγώγιον, εἰς τὸ ὁποῖον ὡς εἰς λιμένα ἀκύμαντον προσέφευγον σοφοὶ τῆς ἐποχῆς ἄνδρες καὶ τῆς ἔσω τε καὶ θύραθεν σοφίας ἐρασταί, οἱ μὲν διδάσκοντες καὶ εἰς τὸν ἡσύχιον βίον παραδιδόμενοι, οἱ δὲ διδασκόμενοι καὶ περὶ τὴν ἀρετὴν καὶ παιδείαν ἀσκούμενοι.

Οὗτοι, συνεπικούρους προθύμους εὑρίσκοντες τοὺς Ἁγιορείτας μοναχούς, οἵτινες, παρὰ τὸ πολιὸν αὐτῶν γῆρας, δὲν ὤκνουν νὰ περιέρχωνται πόλεις καὶ χώρας ἐπισκεπτόμενοι πλουσίων μέγαρα καὶ πτωχῶν καλύβας, πάντας στηρίζοντες ἐν τῇ εἰς Χριστὸν καὶ τὴν Πατρίδα πίστει, τὸν πρὸς πᾶν ἀγαθὸν ἐκκαίοντες ζῆλον καὶ ἠθικὰ καὶ ὑλικὰ κεφάλαια ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἀναγκῶν καὶ τῆς ἐθνεγερσίας συγκεντροῦντες, συνετέλεσαν μέγιστα εἰς τὴν ἐπίτευξιν τῆς τόσον λαμπρῶς σήμερον προαγομένης ἐθνικῆς παλιγγενεσίας.

Ἀλλὰ καὶ αἱ ἄμεσοι ὑλικαὶ συνδρομαὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους ὑπὲρ τῶν κατὰ καιροὺς ἐθνικῶν ἀναγκῶν ὑπῆρξαν πάντοτε μεγάλαι, ἐν ἀναλογίᾳ τοὐλάχιστον πρὸς τὰς οἰκονομικὰς δυνάμεις αὐτοῦ. «Ὅστις ἔμεινε χρόνον ἐν Ἁγίῳ Ὄρει πολύν», λέγει ὁ κ. Γεδεών, «εἶδε πόσον μέγα ποσὸν χρημάτων πᾶσαι συλλήβδην αἱ Μοναὶ χορηγοῦσι κατ' ἔτος ὡς καὶ πολλοὶ μοναχοί, ἐξ ἐργοχείρου ἀποζῶντες, εἰς σχολεῖα καὶ συλλόγους καὶ βιβλία καὶ ἀδελφότητας καὶ νοσοκομεῖα. Τὰ ὑπὸ τῶν μοναχῶν ἀθροιζόμενα χρήματα εἴτε ἐκ μετοχίων καὶ ἀγρῶν καὶ προσκυνημάτων εἴτ' ἐξ ἐπαιτείας συντηροῦσιν αὐτούς, ἐπιστρέφουσι δὲ κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν χορηγοῦσαν αὐτὰ ἀνθρωπότητα, εἰς τοὺς πάσχοντας ἄνευ διακρίσεως ἐθνότητος καὶ θρησκεύματος.»

Καὶ ἡ ἑξῆς δὲ γενικὴ παρατήρησις εἶναι ἀναγκαία: Ὑπάρχουσιν οἱ φανταζόμενοι τοὺς Ἁγιορείτας μοναχοὺς ὡς ἐν ἀργίᾳ ζῶντας καὶ φαγοποτοῦντας· εἶναι τοῦτο δεινὴ πλάνη, διότι οὐδαμοῦ ἀλλαχοῦ τηρεῖται πιστότερον ἢ ἐν Ἁγίῳ Ὄρει τὸ σχετικὸν παράγγελμα τοῦ Παύλου.

Πλὴν τῶν ἕνεκα γήρατος ἀναπαυομένων ἀπὸ τῶν πολυετῶν ὑπὲρ τῆς Μονῆς αὐτῶν μόχθων πάντες οἱ ἄλλοι ἐργάζονται καθ' ἣν ἕκαστος ἔχει δύναμιν ἢ δεξιότητα. Οἱ κελλιῶται πάσης ἡλικίας εἶναι ἐπιτηδευματίαι. Ἄλλοι μὲν εἶναι ξυλογλύφοι, ἐξεργαζόμενοι μετὰ πολλῆς λεπτότητος διαφόρους γραφικὰς παραστάσεις, ἄλλοι δὲ εἶναι ζωγράφοι, ἄλλοι ράπται ἢ ὡρολογοποιοὶ ἢ βιβλιοδέται ἢ καλλιγράφοι ἢ φωτογράφοι, μετὰ ζήλου ἐπιδιδόμενοι εἰς τὰ ἔργα αὐτῶν, ἅτινα διακόπτουσι κατὰ τὰς ὥρας τῆς προσευχῆς ἑκάστης ἡμέρας καὶ κατὰ τὰς ἑορτάς, ὅτε ὁ χρόνος μερίζεται μεταξὺ τῆς προσευχῆς καὶ τῆς ἀναγνώσεως.

* * *

Ὁμιλῶν περὶ τῆς διατάξεως, ἥτις ἀπαγορεύει τὴν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει διατριβὴν ἀγενείων δοκίμων, εἶπον ὅτι τὸ μέτρον ἀπέβλεπεν εἰς τὴν ἀποσόβησιν τῆς ὑπὸ τὸ σχῆμα ἀνδρὸς παρουσίας ἐκεῖ γυναικῶν, αὐστηρῶς ἀπαγορευομένης.

Ἡ αὐστηρότης τῆς τελευταίας ταύτης ἀπαγορεύσεως ἦτο τοιαύτη, ὥστε κατά τινα παράδοσιν οὐδὲ εἰς αὐτὴν τὴν αὐτοκράτειραν Πλακιδίαν, θυγατέρα Θεοδοσίου τοῦ Α', ἐπετράπη ἡ εἴσοδος εἰς τὸν ναὸν τῆς Μονῆς τοῦ Βατοπεδίου, ἥτις ἐλέγετο κτίσμα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς Ἀρκαδίου.

Τὰ κατὰ τὴν ἐπὶ Ἀλεξίου Κομνηνοῦ εἰσχώρησιν καὶ ἀποδίωξιν ἀθλίων τινῶν βλάχων γυναικῶν ἀνεγράφησαν ἤδη. Ἔκτοτε οὐδέποτε, πλὴν ἐσχάτης ἀνάγκης, ἔγεινε δεκτὴ γυνὴ ἐν Ἁγ. Ὄρει. Ρῶσσός τις μοναχὸς πρὸ τετραετίας ἢ πενταετίας, ἂν καλῶς ἐνθυμοῦμαι, ἐπεχείρησε νὰ διατηρήσῃ γυναῖ-

κα ὡς ἀδελφόν του παρασκευαζόμενον εἰς τὸ μοναστικὸν στάδιον ἐπαρουσίαζεν· ἀλλά, τοῦ πράγματος ἀμέσως ἀνακαλυφθέντος, κακοὶ κακῶς ἀμφότεροι ἀπεδιώχθησαν.

Τῆς ἀπαγορεύσεως ἐξαίρεσις ἔγεινε μόνον ὁσάκις διωγμοί, πολεμικοὶ κίνδυνοι ἢ θεομηνίαι ὤθησαν πρὸς τὸν Ἄθων εἰς σωτηρίαν γυναικόπαιδα, τὰ ὁποῖα οἱ μοναχοὶ ἐστέγασαν καὶ περιέθαλψαν ἐφ' ὅσον ἀκριβῶς ὁ κίνδυνος ὑφίστατο. Κατὰ τὸν ἀοίδιμον Κ. Φρεαρίτην (Περίπλους Μακεδονίας καὶ Ἐλάσσονος Ἀσίας) τόπος προωρισμένος εἰς τὴν ἀπόλυτον ἐγκράτειαν, εἰς τὴν ριζικὴν ἀπόσβεσιν τῶν παθῶν, εἰς τὴν παντελῆ ἀταραξίαν καὶ γαλήνην τῆς ζωῆς δὲν δύναται νὰ φέρῃ ἀναμὶξ γυναῖκας καὶ ἄνδρας.

Διὰ τοῦτο καὶ ἡ εὐσεβὴς Βασίλισσα Ὄλγα, μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς Χαλκιδικῆς ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ἐκφράσασα τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ Ἅγιον Ὄρος, ὅτ' ἔμαθεν ὅτι πρὸς τοῦτο θὰ ἦτο ἀνάγκη νὰ τροποποιηθῶσιν αἱ σχετικαὶ διατάξεις, ἐδήλωσεν ὅτι, μὴ θέλουσα νὰ διαταράξῃ τεθεσπισμένην τάξιν, παραιτεῖται τὴν πρόθεσιν αὐτῆς.

* * *

Αἱ ἀνώμαλοι τῶν ἀκτῶν τῆς ἀθωΐτιδος χερσονήσου ἐδαφικαὶ συνθῆκαι ἐπιβάλλουσι τὸ ἀκανόνιστον καὶ κατὰ τόπους παραλλάσσον τῶν εἰς τὰ μοναστηριακὰ κτίρια παρατηρουμένων σχεδίων. Γενικῶς ὅμως ἑκάστη Μονὴ ἀποτελεῖ οἱονεὶ πολίχνην τετειχισμένην, ἀπὸ τῆς ὁποίας οὔτε οἱ πύργοι οὔτε αἱ ἐπάλξεις οὔτε ὁ λιμὴν λείπουσι· καὶ αἱ πέριξ δὲ καλύβαι μετὰ τῶν κηπαρίων αὐτῶν ἀποτελοῦσι τὰ προάστεια οὕτως εἰπεῖν τῆς πόλεως. Ἑκάστη Μονὴ δεσπόζει ἀκρωτηρίου ἢ μικρᾶς πεδιάδος, παρέχει δὲ οὕτω μακρόθεν εὐάρεστον τὴν θέαν.

Ἐξαιρετικῶς θελκτικὸς εἶναι ὁ συνδυασμὸς τῶν χρωμάτων τῶν θόλων καὶ στεγῶν τῶν ναῶν καὶ κελλίων, τὸν ὁποῖον παρουσιάζουσιν ἡ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, ἡ Σκήτη τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου καὶ ἡ Σκήτη τοῦ Προδρόμου.

Ἡ ἐσωτερικὴ διάταξις τῶν διαφόρων μερῶν τῶν μοναστηριακῶν κτιρίων εἶναι ὁμοιόμορφος. Τὸ κέντρον αὐτῶν ἀποτελεῖ τὸ καθολικόν, ὁ μέγας δηλ. ναὸς ἑκάστης Μονῆς, πέριξ τοῦ ὁποίου ἐγείρονται διώροφα ἢ τριώροφα τὰ κελλία, ὑπὸ τὰ ὁποῖα συνήθως ὑπάρχουσιν αἱ ἀποθῆκαι τῶν τροφίμων. Πλησίον τοῦ καθολικοῦ ναοῦ ἐγείρεται τὸ ἑστιατόριον, ἡ Τράπεζα, κτίριον ἰσόγαιον παραλληλόγραμμον ἢ ἐν σχήματι σταυροῦ, ἔχον τοὺς ἐσωτερικοὺς τοίχους κεκοσμημένους δι' ἁγιογραφιῶν, τὰς τραπέζας δὲ λιθίνας ἢ μαρμαρίνας. Ἔξω τοῦ καθολικοῦ ὑπάρχει καὶ ἡ φιάλη, ἐν ᾗ τελοῦνται οἱ μηνιαῖοι ἁγιασμοί. Εἶναι αὕτη ἐξέδρα τρουλλωτὴ μετὰ μαρμαρίνων στηλῶν καὶ κατάγραφος τὴν ὀροφήν.

Αἱ Σκῆται, ἄθροισμα κελλίων διεσπαρμένων, ἔχουσιν ἐν μέσῳ τὸν κεντρικὸν ναόν των, κυριακὸν καλούμενον.

Παρὰ τὸν ναὸν ὑψοῦται, σύγχρονον αὐτῷ ἢ μικρὸν μεταγενέστερον, τὸ κωδωνοστάσιον, ὑψηλὸν πυργοειδὲς οἰκοδόμημα. Ὡς πᾶσαι αἱ ἄλλαι μοναὶ ἀπὸ τῶν πρώτων αἰώνων τοῦ Χριστιανισμοῦ εἶχον τοὺς ξενῶνας καὶ τὰ νοσοκομεῖα αὐτῶν οὕτω καὶ αἱ τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἔχουσιν ἑκάστη τὸν ξενῶνα αὐτῶν, ἀρχονταρίκι κοινῶς λεγόμενον, πρὸς ὑποδοχὴν καὶ ἀνάπαυσιν τῶν προσκυνητῶν, καὶ τὸ νοσοκομεῖον πρὸς περίθαλψιν καὶ θεραπείαν τῶν νοσούντων. Ἡ Λαύρα δὲ εἶχε καὶ εἰδικὸν τμῆμα χάριν τῶν λελωβημένων. Ἀρχαιότερος ἰατρὸς ἐν τῷ Ὄρει ἀναφέρεται ὁ τῆς Λαύρας Τιμόθεος, ζῶν περὶ τὰ μέσα τοῦ Ι' αἰῶνος, καὶ ἀρχαιότερος νοσοκόμος ὁ τοῦ Βατοπεδίου Μωϋσῆς, ἀναφερόμενος τῷ 1430.

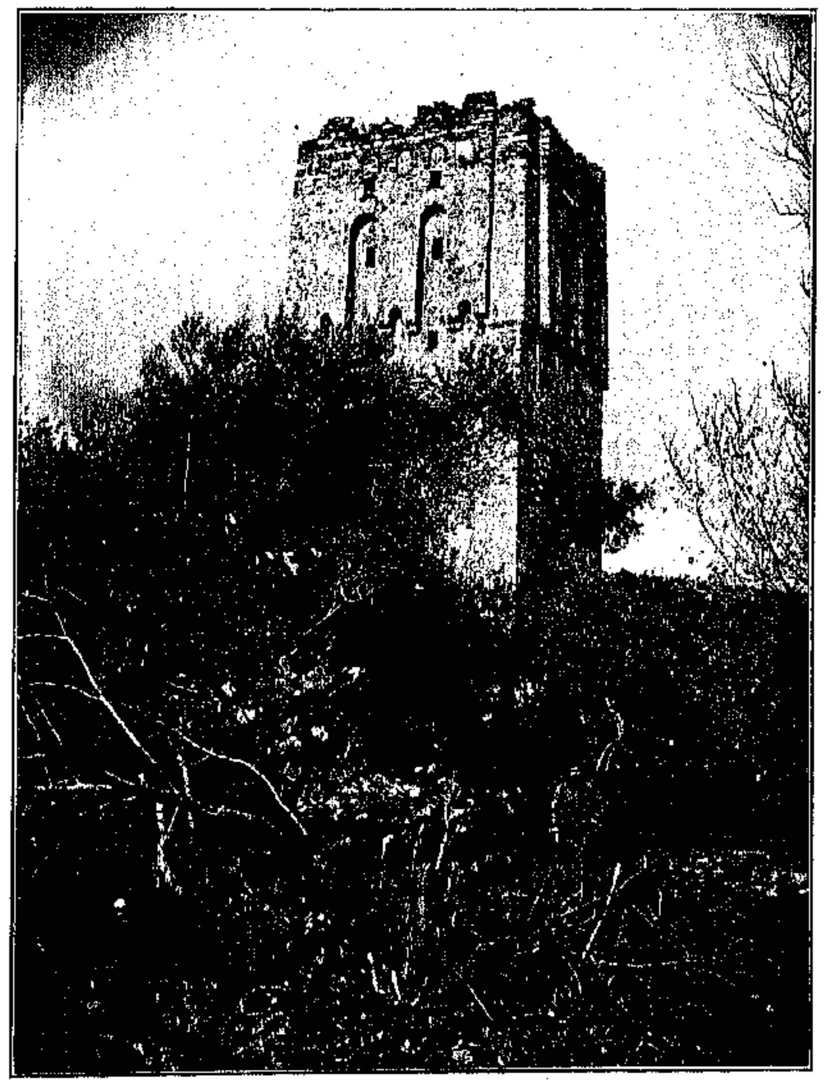

ΠΥΡΓΟΣ ΤΟΥ ΑΜΑΛΦΗΝΟΥ ΕΝ ΤΗ ΠΕΡΙΟΧΗ ΛΑΥΡΑΣ

Ὁ θέλων νὰ λάβῃ πλήρη ἰδέαν τοῦ σχήματος, τῆς διαιρέσεως, τῆς διασκευῆς καὶ τῶν ἱερουργιῶν τοῦ Βυζαντινοῦ ναοῦ πρέπει νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ ἐξετάσῃ ἕνα τῶν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει καθολικῶν ναῶν καὶ νὰ ἱερουργηθῇ ἐν αὐτῷ ἰδίως ἐν πανηγυρικῇ ἡμέρᾳ ἢ ἀγρυπνίᾳ.

«Ἡ ἀγρυπνία», λέγει ὁ συγγραφεὺς τοῦ «Ἄθω», «ἡ λειτουργία, ἡ ὅλη ἱερὰ τελετὴ συναρπάζει τὸν ἀκροώμενον εὐλαβῶς, ὡς νομίζω δὲ καὶ τοὺς ψυχρῶς ἔχοντας περὶ τὰ τοιαῦτα θεάματα. Εὑρίσκεται οὗτος ἐν ναῷ εὐρυχώρῳ, ἐν ᾧ βλέπει τὰ πάντα κατὰ τὴν Βυζαντινὴν ἱερὰν ἀρχιτεκτονικήν, τὸν πρόναον, τὴν λιτήν, τοὺς χορούς, ἐν οἷς ἵστανται οἱ ψάλται. Ὁ ναὸς ἐν σχήματι σταυροῦ, οὗ τὰς δύο κεραίας κατέχουσιν οἱ ψάλλοντες, ναὸς ἱκανὸν ἔχων κατερχόμενον τὸ φῶς, πλήρης ἀπὸ τοῦ τρούλλου μέχρι τοῦ ἐδάφους ἁγιογραφιῶν εἰς φυσικὸν μέγεθος, νομίζεις ὅτι μετεβλήθη εἰς ἱερὸν συνεντευκτήριον, ἐν ᾧ προσλαλοῦσί σοι καὶ σοὶ προσφθέγγονται αἱ ἱεραὶ μορφαὶ τῶν μαρτύρων καὶ τῶν ὁσίων, ὧν ἐνώπιον τοῦ θεωμένου τὴν ἱερὰν τελετὴν κεῖνται τὰ ὀστᾶ εἰς προσκύνησιν, εὐώδη, ἡγιασμένα, τὸν σεβασμὸν τῶν αἰώνων ἀπολαύοντα· ὧν ἐνώπιον ἐν συντετριμμένῃ καρδίᾳ οἱ πρόγονοί σου καὶ πατέρες ἐγονυπέτουν ἐν δάκρυσι συγκινήσεως, ἐν χαρᾷ τὴν εὐγνωμοσύνην ἀποδιδόντες, ἐν ἀλγηδόσι παραμυθίαν ἀντλοῦντες.

«Ἴσως καὶ νομίζεις ὅτι οἱ πλήττοντες τὰ ὦτά σου ἔρρυθμοι φθόγγοι καὶ τῆς μουσικῆς οἱ ἦχοι προέρχονται ἀπὸ τὴν ζωγραφουμένην μορφὴν καὶ τῶν ἱερῶν τούτων λειψάνων, καὶ αὐτοὺς ἀπαράλλακτα τοὺς ἤχους ἔψαλλον καὶ ἐκεῖνοι, ὧν αἱ σκιαὶ ζῶσι πέριξ σου μονονουχὶ κινούμεναι.

«Λάμπει ὁ ναὸς ἀπὸ τῶν πολλῶν φώτων, ὅσα προχέουσιν αἱ ποικιλόχρωμοι ὑέλινοι λυχνίαι, οἱ πολυέλαιοι οἱ στίλβοντες καὶ φαιδροί, οἱ ἐν τῇ στιλβηδόνι αὐτῶν ὑποτυποῦντες ἀγαθῆς ψυχῆς πιστοῦ Χριστιανοῦ τὴν ἀγαλλίασιν. Ἐνίοτε, καθ' ὥρας τεταγμένας, ὁ τὸ τοιοῦτον ἔργον ἐμπεπιστευμένος ἀνασύρει καὶ καταβιβάζει τὸν εἰς σχῆμα σταυροῦ κηροστάτην, οὗτινος ἐπὶ τῇ θέᾳ ὁ φιλίστωρ προσκυνητὴς ἀναμιμνήσκεται ὅτι οὕτω πως ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς Ε' ἑκατονταετηρίδος ἐπὶ Χρυσοστόμου ἐφωτίζοντο οἱ ἀρχαῖοι ναοί.

«Ἐν τῷ προνάῳ βλέπει τις ζωγραφουμένας τὰς σκηνὰς τῆς Ἀποκαλύψεως, ὅταν δ' ὁ πρόναος ὑπάρχῃ εὐρὺς καὶ τοὺς 24 οἴκους τοῦ Ἀκαθίστου Ὕμνου, ὡς ἐν τῇ Μονῇ τῶν Ἰβήρων. Ἐν τῷ μετὰ τὸν πρόναον μέρει, τῇ λιτῇ, ἔχει ζωγραφουμένην τὴν Θεοτόκον καὶ τὰς ἑορτὰς αὐτῆς καὶ τοὺς προφητεύσαντας τὸν ὑπὲρ νοῦν αὐτῆς τόκον. Μετὰ τὴν λιτὴν τὸν κυρίως ναόν, ἔχοντα ἐν τῷ μέσῳ τοῦ θόλου τὸν Παντοκράτορα, τὸν Σωτῆρα, πέριξ αὐτοῦ τὰς ἀγγελικὰς στρατιὰς ἐν δὲ τῷ περιέχοντι χώρῳ τὰς εἰκόνας τῶν μαρτύρων καὶ τῶν ὁσίων, ὅσοι ὑπὲρ αὐτοῦ βαδίσαντες τὴν στενὴν ὁδὸν καὶ τὸν σταυρὸν ἀράμενοι εὐηρέστησαν αὐτῷ.

«Ἡ θέσις τῶν ἁγίων εἰκόνων οὐδέποτε μεταβάλλεται. Εἰσέρχεσαι διὰ τῆς δεξιᾶς πύλης τοῦ ἱεροῦ βήματος ἢ διὰ τῆς ἀριστερᾶς; Αἱ εἰκόνες τοῦ πρωτομάρτυρος Ἁγίου Στεφάνου, τοῦ Ἀρχιδιακόνου καὶ μάρτυρος Λαυρεντίου ἱλαρῶς σοὶ προσβλέπουσιν. Ἐν τῇ ἁγίᾳ Προθέσει μία πανταχοῦ ἱερὰ παράστασις, ἡ αὐτὴ ἁγιογραφία σὲ μεταφέρει νοερῶς εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Δ' αἰῶνος. Παρίσταται τὸ ὅραμα τοῦ μακαρίου Πέτρου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, ὅτε, τῆς ποίμνης τοῦ Χριστοῦ σπαραττομένης ὑπὸ τῶν ἀρειανῶν ἐρίδων, εἶδε καθ' ὕπνον ὁ ἱερὸς ἀνὴρ τὸν Χριστὸν ἐν σχήματι νηπίου διερρωγὸς ἀναβεβλημένον ἱμάτιον καὶ λέγοντα τὸν Ἄρειον διαρρῆξαι τοῦτο, εἰς ἐρώτησιν τοῦ Ἁγίου Πέτρου: Τίς σου τὸν χιτῶνα, σῶτερ, διεῖλεν. Ἐν τῇ κόγχῃ τοῦ ἁγίου βήματος ζωγραφοῦνται πάντες οἱ γράψαντες λειτουργίας.

«Ἐν τῷ εἰκονοστασίῳ τὴν αὐτὴν εὑρίσκομεν ἁπανταχοῦ θέσιν τῶν ἁγίων εἰκόνων, ἣν ἐν πᾶσι τοῖς ἀρχαίοις ναοῖς: τὴν εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος, ἐκ δεξιῶν τὴν τῆς Θεοτόκου, ἐξ ἀριστερῶν τὴν τοῦ Προδρόμου, παρ' ἑκατέραν τὴν τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ καὶ τὴν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ. Μόνη δ' ἐν τῷ θόλῳ τοῦ βήματος ἡ Θεοτόκος, ἡ «πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν», πολλάκις εἰς μεῖζον τοῦ φυσικοῦ μέγεθος.

«Διαίρεσις τῶν χορῶν οὐδεμία. Οἱ ἑσπερινοί, αἱ λειτουργίαι, οἱ ὄρθροι τελοῦνται ἐν τῷ κυρίως ναῷ. Ἡ λιτὴ ἐν τῷ μέρει, ὅπερ ἀπ' αὐτῆς ὠνομάσθη. Ἡ εὐλογία τῶν κολύβων γίνεται ἐν τῷ νάρθηκι, ἔνθα ψάλλονται καὶ αἱ νεκρώσιμοι ἀκολουθίαι. Ὁ ἀναγνώστης ἐντεῦθεν ἐξηγεῖ τὴν ἐν τῷ νάρθηκι ζωγραφίαν τῶν φοβερῶν ἐκείνων σκηνῶν τῆς τοῦ Ἰωάννου Ἀποκαλύψεως».

Ἐννοεῖται ὅτι ἐν ἡμέρᾳ, καθ' ἣν ἡ Μονὴ πανηγυρίζει καὶ εἰς τὴν τελετὴν καλεῖ ἐκτάκτως πολλοὺς καὶ καλλιφώνους ἱεροψάλτας καὶ ἱερεῖς καὶ διακόνους ὁμοιοχρώμους καὶ ὁμοιοσχήμους στολὰς περιβεβλημένους, ἡ ἱερουργία προσλαμβάνει οὐρανίαν ἀληθῶς λαμπρότητα.

* * *

Γνωστὸν ὅτι δύο ἐν Ἁγίῳ Ὄρει ἰσχύουσι συστήματα μοναχικῆς διαίτης: τὸ κοινοβιακὸν καὶ τὸ ἰδιόρρυθμον. Ἡ διαίρεσις αὕτη δὲν ἀποτελεῖ νεωτεριστικὴν καινοτομίαν, ὑπαγορευθεῖσαν, ὡς ἠδύνατό τις νὰ ὑποθέσῃ, ὑπὸ τῶν ἀναγκῶν τοῦ νεωτέρου βίου, μὴ δυναμένου νὰ προσαρμοσθῇ εἰς τὴν παλαιὰν τραχύτητα. Ἐπὶ Παχωμίου ἔτι ἐν τῇ αὐτῇ μοναχικῇ ἀδελφότητι ὑπῆρχον οἱ τρώγοντες ἅπαξ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὥραν ἤθελον, ὑπῆρ-

χον οἱ τρώγοντες ὀλιγώτερον ἢ περισσότερον ἅπαξ κατὰ διήμερον ἢ τριήμερον, ὑπῆρχον οἱ ἐργαζόμενοι πολὺ καὶ οἱ ἐργαζόμενοι ὀλίγον, οἱ προσευχόμενοι περισσότερον ἢ ὀλιγώτερον.

Εἰς τὰς τὸ κοινοβιακὸν σύστημα ἀκολουθούσας Μονὰς ἡ τράπεζα παρατίθεται μία κοινή, πάντων μεταλαμβανόντων τῶν αὐτῶν ἐδεσμάτων, ἐκ τῶν ὁποίων ἀποκλείεται τὸ κρέας. Ἐν τῷ Προσκυνηταρίῳ τῆς Λαύρας ὁ Μακάριος Τριγώνης περιγράφει τὴν τάξιν τῆς τραπέζης τῶν κοινοβίων, ἀναλλοίωτον σχεδὸν καὶ σήμερον τηρουμένην.

Ὡς πρὸς τὰς ἰδιορρύθμους Μονάς, εἰς αὐτὰς ἕκαστος τῶν μοναχῶν τρώγει κατ' ἰδίαν καὶ κατ' ἀρέσκειαν διαιτᾶται, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὰς ἡ προσευχὴ σήμερον τελεῖται κοινὴ καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν· καὶ ἡ τράπεζα δὲ εἶναι κοινὴ εἰς αὐτὰς καὶ ἄνευ κρέατος τὴν ἡμέραν τῆς ἐπετείου ἑορτῆς τῆς Μονῆς.

Εἰς τὴν κοινὴν τῶν Μονῶν τράπεζαν σπανίως παρακάθηνται οἱ προσκυνηταί, ἢ οἱ ξένοι ἐπισκέπται. Εἰς τούτους ἀφειδὴς καὶ ὁλοπρόθυμος παρέχεται ἡ φιλοξενία ἐν τῷ ξενῶνι, ὅπου ἕκαστος εὑρίσκει πᾶσαν περιποίησιν. Διότι ἡ φιλοξενία ἐν Ἁγίῳ Ὄρει ἀποτελεῖ θεσμὸν τῆς μοναχικῆς Πολιτείας, τηρούμενον μετ' ἄκρου ζήλου. Καὶ ὁ πενέστατος τῆς εὐτελεστάτης καλύβης μοναχός, ὁ διὰ λαχάνων καὶ ὀσπρίων αἰωνίως τρεφόμενος, χαίρων ὑποδέχεται πάντα πρὸ αὐτοῦ ἐμφανιζόμενον καὶ τὸν ἄρτον του μετ' αὐτοῦ προθύμως μερίζεται. Ἑκάστη Μονὴ πρὸ τῆς πύλης αὐτῆς ἔχει πάντοτε διαθεσίμους ἄρτους καὶ ἐλαίας διὰ πάντα διαβάτην, ὅστις, ἐν τῇ ἐρημίᾳ ἐκείνῃ εὑρεθείς, ἤθελεν ἔχει ἀνάγκην τροφῆς.

Ἀρχαιοτάτη ἄλλως τε οὖσα ἡ ἱστορία τοῦ ἐν Ἁγίῳ Ὄρει θεσμοῦ τῆς φιλοξενίας ὑπομιμνήσκεται διὰ τοῦ μεταξὺ Καρακάλλου καὶ Λαύρας ἀπαντῶντος οἱονεὶ φιλανθρωπικοῦ σταθμοῦ. Εἶναι οὗτος μία ἁπλουστάτη σκιάς, ὑπὸ τὴν ὁποίαν ὁ κεκμηκὼς ὁδοιπόρος εὑρίσκει διαυγεστάτης καὶ δροσερᾶς πηγῆς νᾶμα καὶ ὁ πεινῶν ἄρτον. Ἡ ἀνακάλυψις τῆς πηγῆς ἀναφέρεται εἰς τὸν ὅσιον Ἀθανάσιον, ὅστις κατὰ τὴν παράδοσιν, συναντήσας ἐκεῖ γυναῖκα, ἥτις ἦτο ἡ Θεοτόκος, καὶ ἐκθαμβηθεὶς καθ' ὃ γινώσκων ἀδύνατον τὴν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει ὕπαρξιν θνητῆς γυναικός, διετάχθη ὑπ' αὐτῆς νὰ πλήξῃ τὸν βράχον, ἐκ τοῦ σημείου δ' ἐκείνου ἀνέβλυσε παραχρῆμα τὸ ὕδωρ, ἡ ἐμφάνισις τοῦ ὁποίου ἔπεισε τὸν ἅγιον ὅτι πρὸ τῆς Παρθένου πράγματι εὑρίσκετο.

Κατὰ διάταξιν δὲ τοῦ ὁσίου Ἀθανασίου ὁ ὑπὸ τὴν σκιάδα ἐκείνην ἀριστῶν ὁδοιπόρος τὸν περισσεύοντα εἰς αὐτὸν ἄρτον κρύπτει ἐν ξυλίνῳ ἑρμαρίῳ ὅπως χρησιμεύσῃ εἰς ἄλλον πεινῶντα τυχὸν διαβάτην.

Ἑτέρα παράδοσις ἀναφέρει τὴν Θεοτόκον θαυματουργικῶς ἐπιβάλλουσαν εἰς τὴν Μονὴν τῶν Ἰβήρων τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ θεσμοῦ τῆς φιλοξενίας, ἀμεληθέντος ποτὲ ὑπ' αὐτῆς.

Ἐν γένει αἱ Μοναὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους ὑπῆρξαν καὶ ὑπάρχουσι πάντοτε βωμοὶ φιλοξενίας καὶ φιλανθρωπίας, ἔργῳ ἐνασκοῦσαι τὴν Χριστιανικὴν ἀρετὴν τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης.

Αἱ κοινοβιακαὶ Μοναὶ διευθύνονται ἐσωτερικῶς ὑπὸ Ἡγουμένου, περιστοιχουμένου ὑπὸ συμβουλίου, τῶν ἰδιορρύθμων δὲ ἡ διεύθυνσις εἶναι ἀνατεθειμένη εἰς δύο Ἐπιτρόπους, τοὺς ὁποίους βοηθεῖ ὁ Δικαῖος, οἰκονόμου καθήκοντα ἔχων, καὶ ἐκείνων καὶ τούτου ἐκλεγομένων ὑπὸ τῶν μοναχῶν.

* * *

Τὰ ἱερὰ ἐν Ἄθῳ σκηνώματα ὑπάγονται εἰς πέντε κατηγορίας: τὰς Μονάς, τὰς Σκήτας, τὰς Καλύβας, τὰ Κελλία καὶ τὰ Καθίσματα.

Περὶ τῆς διοικήσεως καὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν Μονῶν, αὐτοτελῶν, ἀνεξαρτήτων καὶ κυριαρχουσῶν τῆς ὅλης Χερσονήσου, ἐρρήθησαν ἤδη ἱκανά. Γενήσεται δὲ περαιτέρω καὶ ὁ προσήκων περὶ ἑκάστης αὐτῶν ἰδιαιτέρως λόγος.

Αἱ Σκῆται, 12 οὖσαι, εἶναι αἱ μὲν 4 κοινόβιοι, αἱ δὲ ἄλλαι 8 ἰδιόρρυθμοι· ἐγείρονται δὲ ἐπὶ χώρου ἀνήκοντος εἰς τὴν Μονήν, εἰς ἣν ὑπάγεται ἑκάστη. Αἱ κοινόβιοι, ἐν αἷς διαιτῶνται 100 μέχρι 200 μοναχοί, ἔχουσι τὸν τύπον κοινοβίου Μονῆς· αἱ ἰδιόρρυθμοι δὲ ἀποτελοῦνται ἐκ μεμονωμένων οἰκημάτων μονωρόφων ἢ διωρόφων μετὰ τριῶν ἢ περισσοτέρων δωματίων καὶ ναΐσκου ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, εἰς ἕκαστον τῶν ὁποίων διαιτῶνται τρεῖς μοναχοὶ καὶ ἅτινα

ΑΓΙΑΣΜΑ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΛΑΥΡΑΣ

εἶναι διεσπαρμένα εἰς μικρὰν ἀπ' ἀλλήλων ἀπόστασιν μεταξὺ ἀναδενδράδων καὶ ἄλλης φυτείας.

Αἱ κοινόβιοι Σκῆται διοικοῦνται ὡς αἱ Μοναί, εἰς τὴν ἔγκρισιν τῶν ὁποίων πρέπει νὰ ὑποβάλλωνται τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐτησίων ἀρχαιρεσιῶν καὶ αἱ ἀποφάσεις τῶν διοικητικῶν Ἀρχῶν αὐτῶν, μόνον τοῦ ἡγουμένου αὐτῶν ἐπισήμως καλουμένου Δικαίου, στεροῦνται δὲ ἰδιοκτησίας καὶ συντηροῦνται ἐξ ἐλεῶν τῶν ὁμογενῶν τῶν ἐν αὐταῖς διαιτωμένων μοναχῶν. Ἐξ αὐτῶν δύο εἶναι Ρωσσικαὶ καὶ πλουσιώταται, μία Βουλγαρικὴ καὶ μία Ρουμανική.

Αἱ ἰδιόρρυθμοι εἶναι καὶ αὗται κτῆμα τῆς Μονῆς· τὰ οἰκήματα δὲ αὐτῶν ἐκχωροῦνται διὰ συμβολαίου ἀντὶ τιμήματος ἐφάπαξ καταβαλλομένου. Ἕκαστον οἴκημα δίδεται εἰς τρεῖς μοναχούς, ὧν ὁ πρῶτος, Γέροντας καλούμενος, εἶναι ὁ προεστὼς τοῦ οἴκου. Ἀποθανόντα τοῦτον διαδέχεται ἐν τῷ ἀξιώματι ὁ δεύτερος, ὅτε δύναται νὰ προσληφθῇ τρίτος πρὸς διατήρησιν τῆς διαδοχῆς· ἐν περιπτώσει δὲ θανάτου καὶ τῶν τριῶν τὸ οἴκημα ἐπανέρχεται εἰς τὴν κυριότητα τῆς Μονῆς, δυναμένης νὰ ἐκχωρήσῃ αὐτὸ εἰς ἄλλους. Οἱ σκητιῶται οὗτοι ζῶσιν ἐκ τοῦ προϊόντος τῶν ἐργοχείρων αὐτῶν.

Ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἰδιορρύθμου Σκήτης ὑπάρχει ὁ κεντρικὸς ναός, λεγόμενος Κυριακόν, καὶ παρ' αὐτὸν τὰ γραφεῖα καὶ ὁ ξενών. Ἐκεῖ συνέρχονται ἑκάστην 8 Μαΐου οἱ προεστῶτες τῶν οἰκημάτων καὶ ἐκλέγουσι τὰς κεντρικὰς τῆς Σκήτης Ἀρχάς, ἤτοι τὸν Δικαῖον καὶ τρεῖς Συμπράκτορας. Τὸ διοικητικὸν σύστημα τῶν ἰδιορρύθμων Σκητῶν εἶναι ἀναπαράστασις τῆς ἀρχικῆς μορφῆς τοῦ μοναχικοῦ πολιτεύματος. Αἱ ἰδιόρρυθμοι Σκῆται πᾶσαι εἶναι Ἑλληνικαὶ πλὴν μιᾶς ἥτις εἶναι Ρουμανική.

Λεπτομερῶς τὰ τῶν σχέσεων τῶν σκητῶν καὶ τὴν κυρίαρχον Μονήν, ὑφ' ἣν ἑκάστη ὑπάγεται, καθορίζονται, κατὰ τὰ ἔκπαλαι ἐν Ἄθῳ κρατοῦντα ὑπὸ τῶν μεταξὺ αὐτῶν συναπτομένων συμβολαίων· εὐρείας δὲ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου πληροφορίας ὁ βουλόμενος εὑρίσκει ἐν τῷ «Περιγραφικῷ καταλόγῳ τῶν ἐν τοῖς Κώδιξι τοῦ πατριαρχικοῦ ἀρχειοφυλακίου σωζομένων ἐπισήμων ἐκκλησιαστικῶν ἐγγράφων περὶ τῶν ἐν Ἄθῳ Μονῶν», ἐκ τῶν πολυτίμων προϊόντων τῆς φιλοπονίας τοῦ πρώην Ἀρχειοφύλακος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ νῦν Μητροπολίτου Βερροίας κ. Καλλινίκου Δελικάνη.

Αἱ Καλύβαι, οἰκίσκοι οἰκούμενοι ὑπὸ ἑνός, δύο ἢ τριῶν μοναχῶν καὶ τὰς ἰδιορρύθμους Σκήτας ἀπαρτίζοντες, ἐκχωροῦνται οὐχὶ ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τῶν οἰκείων Σκητῶν, ἀλλ' ὑπὸ τῶν Μονῶν, εἰς τῶν ὁποίων τὴν περιοχὴν ὑπάρχουσιν, ὑπερδιακόσιαι δὲ τὸν ἀριθμόν, εἶναι διεσπαρμέναι εἰς τὰ σπήλαια καὶ δάση. Οἰκοῦνται ὑπὸ ἐρημιτῶν Ἑλλήνων καὶ Ρώσσων κλπ. ἐπιζώντων λιτότατα ἐξ ἐλεῶν καὶ τῶν ἐργοχείρων αὐτῶν.

Τὰ κελλία εἶναι μονύδριά τινα μετὰ ναΐσκου καὶ γεωργησίμου περιοχῆς· ἀριθμοῦνται δὲ τοιαῦτα ὑπὲρ τὰ 200, ὧν 30 περίπου ὑπάρχουσιν ἐν Καρυαῖς, περὶ τὰ 40 εἰς τὴν περίχωρον τῆς κωμοπόλεως ἐκείνης καὶ τὰ λοιπὰ διεσπαρμένα εἰς τὰ δάση τῶν Μονῶν, ἀπὸ τῶν ὁποίων ἐξαρτῶνται, ἢ παρὰ τὰς ὄχθας ρυάκων διερχομένων διὰ τῶν γαιῶν αὐτῶν.

Καὶ ταῦτα ἐκχωροῦνται εἰς τρεῖς μοναχοὺς διὰ συμβολαίου ἀντὶ διακοσιολίρου μέχρι πεντακοσιολίρου τιμήματος· ἔχουσι δὲ ἕκαστον τὸν Γέροντα αὐτῶν, ὃν θανόντα διαδέχεται, ὡς εἰς τὰς ἰδιορρύθμους Σκήτας, ὁ δεύτερος, ὅτε προσλαμβάνεται τρίτος, τῆς Μονῆς ἐν περιπτώσει ἐκλείψεως καὶ τῶν τριῶν δικαιουμένης νὰ ἐκχωρήσῃ εἰς ἄλλους τὸ Κελλίον.

Οἱ κελλιῶται, μόνον ἀδείᾳ τῆς κυριάρχου Μονῆς δυνάμενοι νὰ τροποποιήσωσι τὴν οἰκοδομὴν τοῦ Κελλίου, συντηροῦνται διὰ τῆς γεωργίας τῆς οἰκείας περιοχῆς καὶ τῶν ἐργοχείρων των· διαιτῶνται δὲ ἰδιορρύθμως καὶ ὑποχρεοῦνται νὰ ὑπηρετῶσι προσωπικῶς δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας κατ' ἔτος ἕκαστος εἰς θεραπείαν ἀναγκῶν τῆς ἐξ ἧς ἐξαρτῶνται Μονῆς καὶ ἰδίως κατὰ τὴν πανήγυριν αὐτῆς. Τὸ συμβόλαιον ὁρίζει τρεῖς μόνον τοὺς ἐνοίκους ἑκάστου Κελλίου· ἀλλ' ἀπό τινος ἡ διάταξις αὕτη ἀθετεῖται, ὑπάρχουσι δὲ Κελλία Ρωσσικά, ἐν οἷς διαιτῶνται πολλαὶ δεκάδες μοναχῶν, συντηρουμένων διὰ τῶν ἐκ Ρωσσίας ἐλεῶν.

Ἡ ὕπαρξις τῶν Κελλίων εἶναι ἀρχαιοτάτη· διότι εἰς Κελλία καὶ Καλύ-

βας ἔζων οἱ ἀσκηταὶ τοῦ Ἄθω πρὸ τῆς ἐκεῖ ἐγκαταστάσεως τοῦ ὁσίου Ἀθανασίου. Ἐν τοῖς Κελλίοις ἐπίσης εὗρον εἰς πᾶσαν ἐποχὴν καταφύγιον Πατριάρχαι καὶ Ἱεράρχαι καὶ ἄλλοι ἐπιφανεῖς κληρικοί, φεύγοντες τὸν πολυμέριμνον τῆς κοινωνικῆς κονίστρας βίον.

Τὰ Καθίσματα, διαφέροντα τῶν Κελλίων, εἶναι ἄμεσα τῶν Μονῶν ἐξαρτήματα, οἰκούμενα ὑπὸ μοναχῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν ὁλομέλειαν τῶν ἀδελφῶν τῆς Μονῆς, ἁπλῶς δὲ ἐκτὸς αὐτῆς, ἄνευ οὐδενὸς ἐξαιρετικοῦ προνομίου, κατὰ μόνας ἡσυχαζόντων. Ἡ τάξις αὕτη ἐθεσπίσθη ὑπὸ τοῦ ὁσίου Ἀθανασίου καὶ ἐπεκυρώθη ἐν τῷ Τυπικῷ τοῦ Τσιμισκῆ.

* * *

Ἂν σήμερον ἐν Ἁγίῳ Ὄρει εἴκοσι μόνον ὑφίστανται Μοναί, εἰς παλαιοτέρας ἐποχὰς ὑπῆρξαν ἐκεῖ καὶ ἐξέλιπον πολὺ πλείονες, ὧν ἐνταῦθα μόνον κατ' ὄνομα δύναται νὰ γείνῃ μνεία ἐπὶ τῇ βάσει τῶν σχετικῶν ἐρευνῶν τοῦ συγγραφέως τοῦ «Ἄθω».

Οὕτω περὶ τὰ τελευταῖα ἔτη τοῦ Ι' αἰῶνος πλὴν τῶν Μονῶν τῆς Λαύρας καὶ τοῦ Ζυγοῦ, ὑφισταμένων ἀπὸ τῶν μέσων περίπου τοῦ αὐτοῦ αἰῶνος, ἀναφέρονται ὑπάρχουσαι ἡ τοῦ Βατοπεδίου, ἡ τῶν Περιστερῶν (Ἁγίου Ἀνδρέου ἢ τοῦ Ζωγράφου, ἡ τῶν Ἰβήρων, ἡ τοῦ Μονοξυλίτου, ἡ τοῦ Πλατέως καὶ ἡ τοῦ Κλήμεντος.

Ο ΑΓΙΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ ΤΩΝ ΙΩΑΣΑΦΑΙΩΝ ΑΓΙΟΓΡΑΦΩΝ

Κατὰ τὰ μέσα τοῦ ΙΑ' αἰῶνος καὶ μικρὸν μετὰ ταῦτα εὑρίσκοντα ὑφιστάμεναι πλὴν τῶν Μονῶν Λαύρας, Βατοπεδίου, Ἰβήρων καὶ Ζυγοῦ, αἱ τοῦ Ἐσφιγμένου, τοῦ Ἁγίου Νικηφόρου, τοῦ Κάσπακος (Ἁγ. Ὀνουφρίου), τοῦ Ξηροποτάμου, τοῦ Κυροῦ Ἀθανασίου, τοῦ Δοχειαρίου, τοῦ Κὺρ Σισώη, τῆς Καλλιάγρας, τοῦ Φωκηνοῦ, τοῦ Ἁγίου Εὐστρατίου, τοῦ Βερροιώτου, τοῦ Φαλακροῦ, τοῦ Καλλέστρου, τοῦ Ἀρχιστρατήγου, τοῦ Φιλαδέλφου, τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, τοῦ Ἁγίου Νικολάου, τοῦ Ἁγίου Πέτρου, τοῦ Φιλοθέου, τοῦ Ξυλουργοῦ, τῶν Ἀμαλφηνῶν, τοῦ Ἁγίου Τρύφωνος, τοῦ Κάτζαρη (ἴσως τοῦ Σωτῆρος), τοῦ Ἁγίου Σάββα, τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, τοῦ Βαρναβίτζη, τοῦ Ξηρορρυακίου, τοῦ Χάλδου, τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, τοῦ Δομετίου, τοῦ Σκαμανδρηνοῦ, τοῦ Καλλινίκου, τοῦ Γομάτου, τοῦ Δωροθέου, τοῦ Νεακήτου, τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, τῶν Σκορόδων, τοῦ Μακρογένη, τοῦ Ἁγ. Βασιλείου, τοῦ Σαράβαρη (Σωτῆρος), τοῦ Χαίροντος, τοῦ Ἁγίου Πέτρου, τοῦ Ἀλωποῦ, τοῦ Σκυλοπόδαρη (Ἁγίου Δημητρίου), τοῦ Θεσσαλονικέως (Ἁγ. Παντελεήμονος), τοῦ Ἁγίου Νικολάου, τοῦ Ξενοφῶντος, τοῦ Πολίτου, τοῦ Καλαφάτη, τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ, τῆς Ἁγίας Τριάδος, τοῦ Ξηροκάστρου, τοῦ Ξύστου, τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ, τοῦ Τροχαλᾶ, τοῦ Ἁγίου Προκοπίου, τοῦ Σκορπίου, τοῦ Σηκύλου (ἴσως τοῦ Συγκέλλου), τοῦ Σίμωνος, τοῦ Κυροῦ Παύλου, τοῦ Ἀτζιπάνου, τῆς Παναγίας καὶ ἑτέρα τῆς Παναγίας. Μεσοῦντος τοῦ ΙΒ' αἰῶνος γίνεται μνεία Μονῶν Καλλιάγρας, Ραβδούχου, Παπᾶ Ἠλιοῦ, Ξυλουργοῦ, Κάτζαρη, Θεσσαλονικέως, Δοχειαρίου, Καρακάλλου, Ξηροποτάμου, Δωροθέου, Χιλανδαρίου, Βαρναβίτζη, Ἁγίου Φιλίππου, Ζιμισκῆ, Πλακᾶ, Ἰωνᾶ, Κουτλουμουσίου, Κάσπακος, Ἁγίου Δημητρίου, Τροχαλᾶ, Σίμωνος, Προφήτου Ἠλιοῦ, Λαύρας, Βατοπεδίου καὶ Ἰβήρων.

Ἀρχομένου τοῦ ΙΔ'. αἰῶνος ἀναφέρονται αἱ Μοναὶ Ραβδούχου, Μικροῦ, Ἀλυπίου, Νεακήτου, Ξύστου, Κοχλιαρᾶ, Πλακᾶ, Καπρούλη, Γομάτου, Μηνίτζη, Χανᾶ, Δωροθέου, Βαρναβίτζη, Ἰχθυοφάγου, Σαράβαρη, Βερροιώτου, Κολετζῆ, Μακροῦ, Γυρειτοῦ, Καλωθᾶ, Κασταμονίτου, Ρωσσικοῦ, Κουτλουμουσίου, Φιλοθέου, Ξηροποτάμου, Ἐσφιγμένου, Λαύρας, Καρακάλλου, Δοχειαρίου, Ξενοφῶντος, Ἰβήρων, Καρεῶν, Αὐξεντίου, Ἀλωποῦ, Χρυσωράρη, Βατοπεδίου, Χιλανδαρίου, Ζωγράφου, Ἁγίου Παύλου.

Ὑπερμεσοῦντος τοῦ αὐτοῦ αἰῶνος παρουσιάζονται τὸ πρῶτον αἱ Μοναὶ Διονυσίου, Παντοκράτορος, Σίμωνος Πέτρας, βραδύτερον δὲ ἡ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου καὶ τελευταία ἡ τοῦ Σταυρονικήτα, πρότερον ὡς Μονὴ τοῦ Χαρίτωνος ἀναφερομένη.

Σήμερον ὑφίστανται αἱ ἑξῆς εἴκοσι Μοναί, τασσόμεναι καθ' ἣν τάξιν ἐκπροσωποῦνται ἐν τῇ Συνάξει τῶν Καρυῶν: 1) Λαύρας, 2) Βατοπεδίου, 3) Ἰβήρων, 4) Χιλανδαρίου, 5) Διονυσίου, 6) Κουτλουμουσίου, 7) Παντοκράτορος, 8) Ξηροποτάμου, 9) Ζωγράφου, 10) Δοχειαρίου, 11) Καρακάλλου, 12) Φιλοθέου, 13) Σίμωνος Πέτρας, 14) Ἁγίου Παύλου, 15) Σταυρονικήτα, 16) Ξενοφῶντος, 17) Γρηγορίου, 18) Ἐσφιγμένου, 19) Ἁγίου Παντελεήμονος, 20) Κωνσταμονίτου.

Τὰ καθ' ἑκάστην τῶν Μονῶν τούτων ὅσον ἔνεστι συνοπτικῶς ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

Ἡ Μονὴ τῆς Λαύρας— Εἶναι ἡ ἀρχαιοτάτη καὶ μεγίστη πασῶν, ἀρξαμένου τῆς οἰκοδομῆς αὐτῆς τῷ 969 τοῦ ὁσίου Ἀθανασίου, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ὁποίου, ἀγομένῃ τὴν 5ην Ἰουλίου, καὶ σεμνύνεται ἡ Μονή.

Κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἱδρύσεως αὐτῆς περιλαμβάνουσα 80 μόνον μοναχούς, περιεῖχεν 120 τοιούτους κατὰ τὸν θάνατον τοῦ ἱδρυτοῦ της, εἰς 800 περίπου αὐξηθέντας κατὰ τὰ μέσα τοῦ ΙΑ'. αἰῶνος. Βραδύτερον, κατ' ἀκολουθίαν τῶν ἱστορικῶν περιπετειῶν τοῦ Κράτους καὶ τοῦ Ἔθνους, τῶν ἐπιδρομῶν, τῶν ἐπιδημιῶν ἀλλὰ καὶ ἐσωτερικῶν διενέξεων, περιῆλθεν εἰς τοιαύτην παρακμὴν καὶ πενίαν, ὥστε, ὅτε περὶ τὰ τέλη τοῦ 1623 ἢ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1624 ἀπεσύρθη εἰς Ἅγιον Ὄρος ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἄνθιμος Β'. ὁ Βυζάντιος, εὗρεν ἐν τῇ Λαύρᾳ ἀσκουμένους 5 μόνον ἢ 6 μοναχούς, μόλις ἀποζῶντας.

Ἐπιδοθεὶς ὁ Ἱεράρχης ἐκεῖνος εἰς τὴν διάσωσιν τοῦ περικλεοῦς ἱδρύματος, κινδυνεύοντος νὰ ἐξοντωθῇ τελείως οὐ μόνον ὑπὸ τὸ βάρος ἐπαχθεστάτου, τὸ πλεῖστον εἰς Ἰουδαίους τῆς Θεσσαλονίκης, χρέους ἀλλὰ καὶ ἐξ ἐμφυλίου σχίσματος, ἔπεισε τοὺς ἀποσχισθέντας καὶ νέαν Λαύραν οὐ μακρὰν τῆς πρώτης συμπήξαντας νὰ κατεδαφίσωσι τὸ νέον οἰκοδόμημα καὶ νὰ συνενωθῶσι πάντες, νεολαυριῶται καὶ παλαιολαυριῶται, ἐν τῇ παλαιγενεῖ Μονῇ.

Τὸ ἀνορθωτικὸν Ἀνθίμου τοῦ Β' ἔργον συνεπλήρωσεν ἕτερος εἰς τὸ Ὄρος τῷ 1665 ἀποχωρήσας Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, Διονύσιος Γ'. ὁ Βάρδαλις, ὅστις οὐ μόνον εἰς Θεσσαλονίκην μεταβὰς τὰ χρέη τῆς Μονῆς ἐξέτισεν ἀλλὰ καὶ νέον μέγαν πύργον αὐτῆς μετὰ τοῦ ἐν αὐτῷ ναΐσκου τῶν Ἀρχαγγέλων ἔκτισε καὶ τὸ καθολικὸν διεκόσμησε καὶ ἄλλας οἰκοδομὰς ἐν τῇ Σκήτῃ τῆς Ἁγίας Ἄννης καὶ ἀλλαχοῦ ἀνήγειρεν.

Οὕτω μετὰ τὰ μέσα τοῦ ΙΗ'. αἰῶνος ἡ Λαύρα περιελάμβανε 400 κελλία. Ἐκ τῶν ἄλλων τῆς Μονῆς μεγάλων πύργων εἷς εἶναι κτίσμα τοῦ αὐτοκράτορος Ἰωάννου τοῦ Τσιμισκῆ, ἄλλος τοῦ μοναχοῦ Νείλου τοῦ Νοταρᾶ, μονάσαντος περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ΙΑ' αἰῶνος, τρίτος τοῦ ρηθέντος Πατριάρχου Ἀνθίμου τοῦ ΙΒ'.

Ἡ Μονὴ τῷ 1759 εἶχεν ἀποκτήσει καὶ τυπογραφεῖον, ἱδρυθὲν ὑπὸ τοῦ Λαυριώτου Ἀρχιμανδρίτου Κοσμᾶ τοῦ Ἐπιδαυρίου, ἀλλὰ τὸ ὁποῖον κατεστράφη ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐθνεγερσίας.

Ἡ σήμερον ὑπάρχουσα οἰκοδομὴ εἶναι αὐτὴ ἡ παλαιά, τῆς ὁποίας ἡ περίμετρος ἐλέγετο ἐκτεινομένη εἰς ἓν μίλλιον. Ἡ μονὴ ἔχει δύο καθολικοὺς ναούς, τὸν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Εὐαγγελισμοῦ κτισθέντα ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, ὃν δὲ μετὰ θάνατον αὐτοῦ οἱ μαθηταί του καθιέρωσαν εἰς μνήμην τοῦ διδασκάλου των, καὶ ἕτερον μεγαλείτερον, τοῦ ὁποίου τὴν οἰκοδόμησιν αὐτὸς ὁ ὅσιος πατὴρ εἶχεν ἀρχίσει.

Διάσημος ἐν Ἄθῳ εἶναι ἡ φιάλη τῆς Μονῆς τῆς Λαύρας. Ἰωάννης ὁ Κομνηνὸς ἐν τῷ «Προσκυνηταρίῳ» αὐτοῦ περιγράφει αὐτὴν ὡς ἑξῆς:

« Ἐν τῷ μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τραπεζαρίου εὑρίσκεται ἡ φιάλη ἐκείνη ἡ περιβόητος, εἰς τὴν ὁποίαν τελοῦσιν οἱ πατέρες κάθε ἀρχημηνιὰν τὸν ἁγιασμόν· καὶ εἶναι ἀπὸ ἀτόφυον (αὐτοφυὲς) μάρμαρον ἐσκαμμένη εἰς σχῆμα ποτηρίου· πλὴν τόσον εἶναι μεγάλη ὅπου εἶναι εἰς τὸ ὕψος της ἓξ σπιθαμῶν, ὁ δὲ γῦρός της ὅλος δεκαεπτά, καὶ εἰς τὸν ὀμφαλόν της ἔχει ἕνα σωληνάριον προύντζινον ὀρθὸν πρὸς τὰ ἄνω μὲ διάφορα ζῶα τριγύρω του προύντζινα καὶ εἰς τὴν κεφαλήν του δικέφαλον ἀετόν.

«Ἔχει δὲ τόπον ὑπόγειον ἔξωθεν, ὅπου ἔρχεται μὲ τέχνην θαυμαστὴν τὸ νερὸν καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ σωληνάριον καὶ χύνεται ἀπὸ τὸ στόμα τῶν ζώων

ἐκείνων καὶ τινάζεται ὑψηλὰ καὶ ἐπαναστρεφόμενον εἰς τὰ κάτω γεμίζει τὴν φιάλην, ἔργον καὶ θέας καὶ θαύματος ἄξιον.

«Ἵσταται δὲ ἡ φιάλη ἐν μέσῳ κουβουκλίου ὡραιοτάτου, τοῦ ὁποίου ὁ θόλος εἶναι ὅλος ἱστορημένος ἀπ' ἔσω· καὶ στέκει ἐπάνω εἰς δέκα κολώναις μαρμαρένιαις. Εἶναι δὲ τὸ κουβούκλιον ἀνοικτὸν ἀπὸ τὰ πέριξ, πλὴν ὅσον κλείεται κάτωθεν ἀπὸ τοῦ ἐδάφους, εἰς ὕψος ἑπτὰ σπιθαμῶν, κύκλωθεν μὲ μάρμαρα εὔμορφα καὶ γλυπτά».

Ἐπὶ Βυζαντινῶν ὁ ἡγούμενος τῆς Λαύρας, ὡς καὶ ὁ Πρῶτος τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ἐλάμβανε τὴν χειροτονίαν παρὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου. Κατ' ἀρχαίαν συνήθειαν ἡ κουρὰ τῶν Λαυριωτῶν μοναχῶν ἐτελεῖτο ἐν τῷ ναΐσκῳ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, τῷ ἐν τῷ σκευοφυλακίῳ τῆς Μονῆς· ἀπὸ δὲ τῶν χρόνων τοῦ κτίτορος καὶ ἰδίᾳ μετὰ θαῦμά τι τῆς Θεοτόκου σχετικὸν πρὸς τὰ ἐδώδιμα τῆς Μονῆς, κατὰ τὸν Τριγώνην, «Οἰκονόμος δὲν βάλλεται εἰς τὴν Ἁγίαν ταύτην Λαύραν».

Περὶ τῶν εἰς τὴν Μονὴν ταύτην γενομένων κατὰ καιροὺς δωρεῶν σταχυολογῶ ἐκ τοῦ «Ἄθω» τὰς ἑπομένας πληροφορίας:

Ζῶντος ἔτι τοῦ Ἀθανασίου ὁ Νικηφόρος Φωκᾶς ἐδωρήσατο αὐτῇ μέγα ἐν Θεσσαλονίκῃ μοναστήριον· εἷς δὲ τῶν διαδόχων τοῦ αὐτοκράτορος ἐκείνου ἐδωρήσατο τὴν παρὰ τὴν Λῆμνον νησῖδα τοῦ Ἁγίου Εὐστρατίου. Τῷ 1011 ὁ τὸν Ἀθανάσιον ὡς ἡγούμενος τῆς Μονῆς διαδεχθεὶς Εὐστράτιος ἐδωρήσατο μονύδριόν τι ἐν Σκύρῳ. Τῷ 1367 ὁ Πατριάρχης Φιλόθεος προσήρτησεν αὐτῇ τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει μετόχιον τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Τῷ 1407 ὁ δεσπότης Σερβίας Στέφανος Λαζάρεβιτς ἐδωρήσατο χώρας ἱκανάς, μετὰ εἰκοσαετίαν δὲ καὶ χρηματικόν τι ποσόν. Τῷ 1533 ὁ ἡγεμὼν τῆς Βλαχίας Ράδουλος ἐδωρήσατο δεκακισχίλια ἄσπρα, ἑξακισχίλια δὲ τῷ 1579 ὁ τῆς Μολδαυΐας Πέτρος καὶ τοσαῦτα τῷ 1598 ὁ ἐκ τῶν διαδόχων του Ἱερεμίας Μογίλας, ὡς καὶ τῷ 1617 ὁ τῆς Βλαχίας Γαβριὴλ Μογίλας. Τῷ 1658 ὁ Τσάρος Ἀλέξιος Μιχαήλοβιτς ἐπέτρεψεν εἰς τοὺς μοναχοὺς τῆς Λαύρας νὰ μεταβαίνωσι κατὰ πᾶν τέταρτον ἔτος εἰς Μόσχαν πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τῆς Μονῆς αὐτῶν.

Ἐκ τῶν Καθισμάτων τῆς Λαύρας τὸ μὲν τοῦ Τιμίου Προδρόμου ἐκτίσθη ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ὁσίου Ἀθανασίου, προορίσαντος αὐτὸ διὰ τὸν Νικηφόρον Φωκᾶν, ὅστις εἶχεν ὑποσχεθῇ αὐτῷ πρὸ τῆς εἰς τὸν αὐτοκρατορικὸν Θρόνον ἀναρρήσεώς του ὅτι θὰ ἐγκαθίστατο εἰς τὸ Ὄρος, τὸ δὲ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Διονυσίου τοῦ Βαρδάλεως. Ἡ τοποθεσία τοῦ Μυλοποτάμου, περὶ ἧς περαιτέρω, ἦτο κτῆμα τῆς Λαύρας ἀπὸ τοῦ ὁσίου Ἀθανασίου· ἐκ τῶν πρὸς τὸ νότιον μέρος δὲ ἀσκητηρίων τὰ σεβασμιώτερα εἶναι τὰ τῶν ὁσίων Πέτρου καὶ Νείλου τῶν Ἀθωνιτῶν.

ΑΠΟΨΙΣ ΤΟΥ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ ΤΩΝ ΙΩΑΣΑΦΑΙΩΝ

Λήγοντος τοῦ Ι'. αἰῶνος ἀνῆκεν εἰς τὴν Λαύραν ἡ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου τῶν Περιστερῶν· τῷ 997 δὲ προσηρτήθησαν τὰ ἐν Ἄθῳ μοναστήρια τοῦ Μονοξυλίτου καὶ τοῦ Πλατέως. Τῷ 1102 ὁ ἡγούμενος τοῦ Καλαφάτου Δαμιανὸς προσήρτησε τὸ μοναστήριον τοῦτο εἰς τὴν Λαύραν· ληγούσης δὲ τῆς βασιλείας Βασιλείου τοῦ Β', μεταξὺ τοῦ 1025 καὶ 1020, προσηρτήθη ἡ Μονὴ τῶν Ἀμαλφηνῶν, τῆς ὁποίας ὁ ἡγούμενος ὑπεγράφετο λατινιστί· τότε δὲ περίπου συνηνώθη μετὰ τῆς Λαύρας καὶ ἡ Μονὴ τοῦ Γομάτου ἢ Ὀρφανοῦ, συνορεύουσα τῷ Ἄθῳ, ὡς καὶ ἡ Σκήτη Προβάτα, εἰς τὴν Μονὴν τῶν Ἀμαλφηνῶν τέως ἀνήκουσα, ἥτις δὲ τῷ 1772 εἶχε 30 κελλία. Λίαν ἐνωρὶς προσηρτήθη τῇ Λαύρᾳ ἡ Μονὴ τῶν Βουλευτηρίων· κατὰ τὸν ΙΕ' αἰῶνα δὲ ἡ τοῦ Ξηροκάστρου, ἣν ἀκολούθως οἱ Λαυριῶται ἀντήλλαξαν μετὰ τῶν Ζωγραφιτῶν, καὶ μετ' αὐτὴν ἡ τοῦ Μακρῆ.

Ἐν τῇ Μονῇ τῆς Λαύρας ἀπέθανον καὶ ἐτάφησαν οἱ Οἰκουμενικοὶ Πατριάρχαι Ἄνθιμος ὁ Β', Διονύσιος ὁ Γ' καὶ Ἱερεμίας Γ' ὁ Πάτμιος· ἔτι δὲ ὁ Ἄρτης καὶ Ναυπάκτου Νεόφυτος Μαυρομμάτης ὁ Πάριος, ὁ Κρήτης Κωνστάντιος ὁ Σίφνιος, ὁ Τορνόβου Ἰωσὴφ ὁ Ἰωαννίτης, ὁ Μετρῶν Νεῖλος ὁ Ἄνδριος κλπ.

Ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς Λαύρας ὑπῆρχε κελλίον ἐπ' ὀνόματι τῶν Ἀρχαγγέλων, ὅπερ εἶχε κτίσει ὁ περιλάλητος μουσικὸς Ἰωάννης ὁ Κουκουζέλης ὡς σπουδαστήριον αὐτοῦ, ἐν αὐτῷ καὶ ἀποθανών.

Ὑπὸ τὴν Λαύραν ὑπάγονται αἱ σκῆται Ἁγ. Ἄννης, Καυσοκαλυβίων καὶ Τιμίου Προδρόμου.

* * *

Ἡ Σκήτη τῆς Ἁγίας Ἄννης, τὸ πρῶτον ἱδρυθεῖσα τῷ 1007 ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου τῆς Λαύρας Εὐστρατίου ὡς μικρὸν ἀσκητήριον μοναχῶν, τοῦ ὁποίου ἡγούμενος μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Εὐστρατίου ἀνεδείχθη ὁ ἀνεψιός του Ἀθανάσιος, ὑπὸ τούτου δὲ παραχωρηθεῖσα τῇ Λαύρᾳ, πρὸ δύο αἰώνων περιελάμβανεν 60 κελλία, τὰ πλεῖστα τῶν ὁποίων πρὸ ἑνὸς αἰῶνος ᾠκοῦντο ὑπὸ δύο ἢ τριῶν ἀσκητῶν.

Ἡ Σκήτη αὐτή, ἥτις περιλαμβάνει τὴν ἀρχαίαν Μονὴν τῶν Βουλευτηρίων, τῷ 1320 ἦτο ἔρημος. Τὰ κατ' αὐτὴν ἐκανόνισαν οἱ Οἰκουμενικοὶ Πατριάρχαι Διονύσιος Δ' ὁ Μουσελίμης τῷ 1689, Κύριλλος ὁ Ε' τῷ 1753, ὅτε τὸ ἵδρυμα ἀπήλαυε καὶ τῆς ὑλικῆς προστασίας τοῦ πολυθρυλήτου ἐπὶ πλούτῳ καὶ δυνάμει ἐν Κων)πόλει Πετράκη τοῦ Ταραπχανετζῆ, περὶ τὰς 80 λίρας χορηγοῦντος αὐτῷ ἐτησίως, καὶ Γερμανὸς ὁ ἀπὸ Δέρκων τῷ 1843.

Τὸ κυριακὸν τῆς Σκήτης, ὅπερ ἰδίᾳ δαπάνῃ εἶχεν εὐρύνει Διονύσιος ὁ Βάρδαλις μετὰ τὸ 1665, τότε ἀποκτῆσαν, ἀφιερωθέντα ὑπὸ μοναχοῦ τινος, καὶ τὸν ἀριστερὸν πόδα τῆς Ἁγίας Ἄννης, ἀνηγέρθη εὐρυχωρότερον τῷ 1754—55 ἐπὶ Δικαίου Φιλοθέου Πελοποννησίου, οὗτινος ἡ εἰκών, ὡς καὶ τοῦ Πατριάρχου Κυρίλλου τοῦ Ε' ἐκεῖ ταφέντος, σώζεται ἔξω τοῦ ναοῦ. Τὸ κοιμητήριον ἀνήγειρε περὶ τὰ 1725—30 ὁ πρώην Ἄρτης καὶ Ναυπάκτου Νεόφυτος· ἐν ὡραίᾳ δὲ θέσει κεῖται μετὰ προχείρου ναΐσκου ἡ καλύβη Κυρίλλου τοῦ Ε' τῷ 1759 ἐγερθεῖσα.

Ἀσκηταί τινες ἀπὸ τοῦ ΙΗ' αἰῶνος συνοικισθέντες ἀνωτέρω τῆς Σκήτης ταύτης ὠνόμασαν τὸν συνοικισμὸν αὐτῶν Μικρὰν Ἁγίαν Ἄνναν.

Ἡ Σκήτη Καυσοκαλύβια ἔλαβε τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ ἀσκητοῦ Μαξίμου Καυσοκαλύβη, ἀσκητεύσαντος ἐν τῷ Ὄρει περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ΙΔ' αἰῶνος, ὠργανώθη δὲ ὑπὸ τοῦ ἀσκητοῦ Ἀκακίου ἀπὸ τοῦ 1720 μέχρι τοῦ 1745, ὅτε καὶ οἱ ἐν αὐτῇ ἀσκούμενοι ἀδείᾳ τῆς κυριάρχου Μονῆς ἤγειραν τὸ κυριακὸν αὐτῆς ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Τριάδος. Ἐπὶ Τριγώνη ἡ Σκήτη ἠρίθμει ὑπερτριάκοντα καλύβας, ὧν ἑκάστην ᾤκουν δύο, τρεῖς ἢ καὶ τέσσαρες μοναχοί.

Τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἰδίως οἱ Χριστιανοὶ διὰ πολλῆς εὐλαβείας ἦγον τὴν σκήτην ταύτην. Οἰκονομικῶς συνέτρεχεν αὐτῇ ὁ ἐκ Χίου τραπεζίτης τῆς σουλτανομήτορος Δημήτριος Σκαναβῆς, μιμηθεὶς τὸν Πετράκην· δύο δὲ ἄλλοι Κωνσταντινουπολῖται, Χρουμουζάκης καὶ Ἀντώνιος, ἐδαπάνησαν πρὸς κατασκευὴν τῆς ἀπὸ Καυσοκαλυβίων εἰς Λαύραν καὶ Κερασιὰν ὁδοῦ.

Καυσοκαλυβῖται εἶναι οἱ περιώνυμοι ἐν Ἄθῳ ἁγιογράφοι Ἰωασαφαῖοι, μαθηταὶ τοῦ πεφημισμένου μικρασιάτου ἁγιογράφου μοναχοῦ Ἰωάσαφ, πρό τινων ἐτῶν ἀποθανόντος ἐν τῷ Ὄρει, οἵτινες καλλίστας εἰκόνας ἔγραψαν εἰς τοὺς διαφόρους τοῦ Ἄθω ναούς.

Ἡ Σκήτη τοῦ Τιμίου Προδρόμου, ἀναφέρεται ἐν τῷ «Προσκυνηταρίῳ» τοῦ Μακαρίου Τριγώνη κατὰ τὰ μέσα τοῦ ΙΗ' αἰῶνος ὡς «σκήτη μικρά, εἰς τὴν ὁποίαν κατοικοῦσιν ἀσκηταὶ κατὰ πάντα προκομμένοι, καὶ μάλιστα εἰς τὴν φιλοξενίαν, ὅλοι δὲ σχεδὸν Χῖοι.» Ὁ ναὸς τῆς Σκήτης, ἀνήκων εἰς τὸ κελλίον τῶν Γιαννακοπούλων, ἠγέρθη τῷ 1754.

Εἰς κοινόβιον ὠργανώθη τῷ 1820 διὰ μοναστηριακοῦ ἐγγράφου, ὅπερ ἠκολούθησε δεύτερον τῷ 1852 καὶ τοῦτο ἐπικυρωτικὸν σιγίλλιον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κυρίλλου τοῦ Ζ' τῷ 1850. Βραδύτερον ἡ Σκήτη ἀπὸ Μολδαυϊκῆς μετωνομάσθη Μολδαυορρωμουνικὴ καὶ τέλος διὰ σιγιλλίου τοῦ Οἰκουμ. Πατριάρχου Ἰωακεὶμ τοῦ Β' τῷ 1876 ἐκλήθη καὶ μένει Ρουμανική.

Τὸ Μυλοπόταμον εἶναι μικρὸν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει κτῆμα τῆς Λαύρας, ἱστορικὴν ἐν τοῖς τελευταίοις χρόνοις προσλαβὸν σημασίαν διὰ τῆς ἐν αὐτῷ ἐγκαταστάσεως τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Ἰωακεὶμ τοῦ Γ' κατὰ τὰ μεταξὺ τῆς πρώτης καὶ τῆς δευτέρας πατριαρχείας αὐτοῦ δώδεκα περίπου ἔτη, ἤτοι ἀπὸ τῆς 10ης Σεπτεμβρίου τοῦ 1880 μέχρι τῆς 3 Ἰουνίου 1901.

Τὸ κτῆμα τοῦτο εἰς γραφικωτάτην θέσιν ἐπὶ τῆς βορειανατολικῆς πλευρᾶς τοῦ Ἄθω κείμενον, λαβὸν δὲ πιθανῶς τὸ ὄνομα ἐκ μύλου ὅστις θὰ ἐκινεῖτο διὰ τοῦ ρεύματος παραρρέοντος ποταμίσκου, ἔσχεν ἱδρυτὴν αὐτὸν τὸν κτίτορα τῆς Λαύρας.

Φαίνεται δὲ ὅτι κατ' ἀρχὰς μὲν ἐχρησίμευεν ὡς ἡσυχαστήριον ἐπιφανῶν τινων πατέρων, εἶτα δὲ ἀπέβη ὁ ἀναρρωτικὸς σταθμὸς τῶν λαυριωτῶν. Πρὸ τῆς ἐν Μυλοποτάμῳ ἐγκαταστάσεως Ἰωακεὶμ τοῦ Γ', τὸ κτῆμα κατεῖχον δύο ἢ τρεῖς μοναχοί, οὓς ἡ Μονὴ ἀπέστελλε κατὰ περιόδους πρὸς ἐπιμέλειαν αὐτοῦ καὶ τῶν ἐλαιώνων καὶ ἀμπελώνων του.

Τὸ Ὄρος τοῦ Ἄθω, τὴν κορυφὴν τοῦ ὁποίου ἐπιστέφει ὁ ναΐσκος τῆς Μεταμορφώσεως, περιλαμβάνεται ἐν τῇ περιοχῇ τῆς Λαύρας. Κατὰ τὸ μέσον τῆς πρὸς τὴν κορυφὴν ἀνόδου ὑπάρχει ναΐσκος τῆς Θεοτόκου μετὰ δωματίου, κτίσματα τοῦ Πατριάρχου Διονυσίου τοῦ Γ'.

Ὁ ἐπὶ τῆς κορυφῆς ναΐσκος, ὀρειχαλκίνας ἔχων τὰς εἰκόνας διὰ τὴν μὴ ἀντοχὴν ἐκεῖ τῶν ἐκ ξύλου, ἠρειπωμένος δὲ καὶ διάτρητος ὑπὸ τῶν κεραυνῶν καὶ ὑπ' οὐδενὸς σχεδὸν φοιτώμενος διὰ τὸ δύσβατον τῆς ἀνωφερείας, ηὐτρεπίσθη ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Ἰωακεὶμ τοῦ Γ' κατὰ τὴν ἐν τῷ Μυλοποτάμῳ διατριβήν του. Ὁ αὐτὸς Πατριάρχης οὐ μόνον δι' ἀλεξικεραύνου ὥπλισε τὸν ναΐσκον ἀλλὰ καί, πεζοπόρος δεινὸς ἀναδειχθείς, ὁδὸν βατὴν ὁπωσδήποτε εἰς αὐτὸν ἐχάραξε, προσιτὸν καταστήσας τὸ προσκύνημα ἐκεῖνο εἰς τοὺς Ἁγιορείτας καὶ τοὺς τὸν Ἄθων ἐπισκεπτομένους.

Ἐν Κων)πόλει

M. E. M.

ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΩΝ ΜΑΧΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΙ ΙΑΤΡΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ ΜΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

ΕΙΝΑΙ ἀναμφισβήτητον ὅτι καὶ εἰς τοὺς δύο ἐνδόξους πολέμους μας ἡ νοσοκομειακή μας ὑπηρεσία ὑπῆρξεν ἰδεωδῶς τελεία καὶ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως πλήρης.

Τὴν ὁμολογίαν ταύτην εἴδομεν εἰς ὅλας τὰς ἐφημερίδας, τάς τε Ἑλληνικὰς καὶ ξένας, τὰ διάφορα περιοδικά, καί, περισσότερον ἀκόμη, τὴν ἠκούσαμεν ἀπὸ τὰ χείλη τῶν δοξασμένων τραυματιῶν μας καὶ τὴν ἐδιαβάσαμεν εἰς τὰς ἐπιστολάς των.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἔπεσεν εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης ὁ τραυματίας καὶ καθ' ὅλον τὸ ἐπακολουθῆσαν δεκάμηνον διάστημα, τὰ Ἑλληνικὰ νοσοκομεῖα ἐξεπλήρωσαν τὸν προορισμόν των μὲ τὴν ἰδίαν ἐπιτυχίαν, μὲ τὴν ὁποίαν ὁλόκληρος ἡ στρατευθεῖσα Ἑλλὰς ἐξετέλεσε τὸ ὕψιστον αὐτῆς καθῆκον.

Ὁ Ἕλλην ἰατρὸς ἀνεδείχθη εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην καθ' ὅλα ἀντάξιος τοῦ Ἕλληνος στρατιώτου. Εἰς τοῦτο δὲ καὶ μόνον τὸ γεγονὸς ὀφείλεται ἡ σχετικῶς μικρὰ θνησιμότης τῶν ἀνδρῶν μας καὶ κατὰ τοὺς δύο μας πολέμους.

Χωρὶς τὴν ἰατρικὴν καὶ τὴν νοσοκομειακὴν περίθαλψιν, ἣν ἡ Ἑλληνικὴ Πατρὶς παρέσχεν εἰς τοὺς ἀγωνιστάς της, οἱ νεκροί μας θὰ ἦσαν περισσότεροι ἐκείνων, ὧν τὴν ἀπώλειαν θρηνοῦμεν. Διὰ νὰ πεισθῶμεν περὶ τούτου ἀρκεῖ νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψει τὸ θέαμα τὸ ὁποῖον παρουσίασαν οἱ στρατοὶ τῶν Τούρκων, τῶν Βουλγάρων καὶ τῶν Μαυροβουνίων, κατὰ τοὺς τελευταίους 10 τῶν ἐχθροπραξιῶν μῆνας. Ἡ ἀνεπάρκεια τῶν συμμάχων καὶ τῶν ἐχθρῶν μας τοῖς ἐστοίχισεν εἰς ἀνθρωπίνους ὑπάρξεις ἀριθμὸν διπλάσιον ἐκείνου, εἰς ὃν ἀνῆλθον οἱ ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης φονευθέντες.

Τὰ Τουρκικὰ καὶ τὰ Βουλγαρικὰ νοσοκομεῖα ἔπρεπε νὰ ἔχουν τὴν πλουσίαν ἐνίσχυσιν τῶν ξένων Ἐρυθρῶν Σταυρῶν διὰ ν' ἀντιμετωπίσουν τὰς ἀνάγκας των, ἀλλὰ καὶ τότε δὲν κατώρθωσαν πάλιν νὰ ἐπαρκέσουν εἰς τὴν πληθώραν τῶν τραυματιῶν των ἀνελθόντων εἰς ἑκατοντάδας χιλιάδων. Τὸ αὐτὸ ἔν τινι μέτρῳ δύναται νὰ λεχθῇ διὰ τοὺς συμμάχους Σέρβους καὶ Μαυροβουνίους.

Ο ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ κ. ΨΑΛΤΩΦ ΚΑΙ ΑΙ ΚΥΡΙΑΙ ΡΟΔΟΚΑΝΑΚΗ ΚΑΙ ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΝΑΡΡΩΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Οὐδέποτε ἡ ἔλλειψις ἰατρῶν δὲν ἔγεινε τόσον ἐπαισθητὴ εἰς τὴν Τουρκίαν, τὴν Βουλγαρίαν, τὴν Σερβίαν καὶ τὸ Μαυροβούνιον, ὅσον κατὰ τοὺς δύο τελευταίους πολέμους.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ πληθώρα τῶν ἰατρῶν ἐπὶ δεκαετηρίδας τώρα εἶχε καταντήσῃ νὰ κάμῃ εἰς τὴν λαϊκὴν συνείδησιν ἐντύπωσιν ἐφιάλτου. Δημοσιογράφοι, δημοσιολόγοι, πολιτευόμενοι καὶ πᾶς συζητητὴς Ρωμηός, κηρυττόμενοι ὑπὲρ τῆς ἀνάγκης τῆς πρακτικῆς ἐκπαιδεύσεως, εἶχον καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα ἐκστρατεύσῃ ἐν σώματι κατὰ τῶν ἰατρῶν. Μερικοὶ εἶχον προτείνει μάλιστα καὶ τὸ κλείσιμον τοῦ Πανεπιστημίου ἐπί τινα χρονικὴν περίοδον, διὰ νὰ μὴ εὕγουν ἄλλοι «γ ι α τ ρ ο ί». Ἦλθεν ὁ πόλεμος καὶ ὁ Ἕλλην ἰατρὸς ἀνεδείχθη πολύτιμος ἐθνικὸς παράγων.

Μὲ τὴν πρόσκλησιν τῶν ἐφεδρειῶν ὑπὸ τὰς σημαίας ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἐχρειάσθη διπλασίους, τριπλασίους, πολλαπλασίους τῶν τακτικῶν ἰατρούς. Ἀπὸ πάσης γωνίας τῆς ἐλευθέρας καὶ τῆς ὑποδούλου Πατρίδος ἀθρόοι προσέφεραν εἰς τὴν Πατρίδα τὰς ὑπηρεσίας των οἱ ἰατροί μας. Πολλοὶ δὲν ἐδίστασαν νὰ ἐγκαταλείψουν τὰς προσοδοφόρους θέσεις

των εἰς τὰς πελατείας. Αἱ ἐξαιρέσεις εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο ὑπῆρξαν τόσον μικραί, τόσον ὀλίγαι, ὥστε εἶναι σχεδὸν ὡς νὰ μὴ ἐγένοντο, νὰ μὴ ὑπῆρξαν. Πῶς ἔδρασεν εἰς τὸ θέατρον τοῦ πολέμου ὁ Ἕλλην ἰατρός;...

Μᾶς τὸ λέγει ἡ τελειότης τῆς ὅλης ὑγειονομικῆς μας ὑπηρεσίας. Ἀλλὰ καὶ χωρὶς αὐτὴν θὰ ἦτο ἀρκετὸν νὰ γνωρίζῃ τις τὸν Ἕλληνα ἰατρὸν εἰς τὸν καθημερινόν του ἐπιστημονικόν, κοινωνικὸν καὶ ἐθνικὸν βίον, διὰ νὰ μὴ ἀμφιβάλλῃ περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἐξεπλήρου τὴν τελευταίαν ἀποστολήν του.

Ἐφάμιλλος τῶν Εὐρωπαίων συναδέλφων του ὑπὸ ἐπιστημονικὴν ἔποψιν, ὁ Ἕλλην Ἀσκληπιάδης εἶναι ταυτοχρόνως εἷς τῶν μᾶλλον χαρακτηριστικῶν ἐθνικῶν τύπων. Καίτοι ἀγαπῶν περιπαθῶς τὸ ἐπάγγελμά του, σπανίως ἀφοσιοῦται εἰς αὐτὸ μέχρι τοῦ σημείου νὰ γείνῃ σχολαστικός.

Εἶναι δημοκρατικῶν φρονημάτων, κοινωνικός, μετριόφρων, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὀλιγαρκής.

Ἔχομεν ἰατροὺς οἵτινες, χάρις εἰς τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν ἐπιστημονικήν των ἱκανότητα, θὰ ἠδύναντο νὰ πλουτοῦν ὅπως οἱ συνάδελφοί των εἰς ἄλλα μέρη. Ἐν τούτοις οἱ πλούσιοι ἰατροὶ παρ' ἡμῖν εἶναι σπάνιοι καὶ καθημερινῶς ἐλαττοῦνται. Τοῦτο γίνεται διότι δυσεύρετος εἶναι ὁ Ἕλλην ἰατρὸς ὅστις, καλούμενος νὰ δώσῃ τὴν ἀρωγήν του εἰς ἕνα ἀσθενῆ, θ' ἀρνηθῇ διότι ἡ ἀμοιβή του θὰ εἶναι δυσανάλογος τῆς ἐπιστημονικῆς του ἀξίας.

Εἶναι ζήτημα ἂν πολλὰ ἄλλα ἔθνη ἔχουν τοιούτους ἰατροὺς νὰ ἐπιδείξουν.

Εἰς τὴν κοινωνικὴν ζωήν μας ὁ ἰατρὸς ὡς φυσιογνωμία ἐπιβάλλεται καὶ ἐξέχει χάρις εἰς τοὺς ἀφελεῖς τρόπους καὶ τὸν ἀνοικτὸν χαρακτῆρά του.

Εἰς ἐπίμετρον ὅλων αὐτῶν ὁ Ἕλλην ἰατρὸς εἶναι κατ' ἐξοχὴν πατριώτης. Πολλοὶ ὁμογενεῖς εὐδοκιμήσαντες ἐν τῇ ξένῃ εἰς τὸ ἐμπόριον, τὰ γράμματα ἢ ἄλλους κλάδους, ἀφωμοιώθησαν πρὸς τὸ περιβάλλον καὶ ἔγειναν Ἄγγλοι, Γάλλοι, Αὐστριακοὶ ἢ Ρῶσσοι.

Οἱ Ἕλληνες ἐπιστήμονες, λαμπρύναντες τὰς ἕδρας τῶν μεγαλειτέρων τῆς Δύσεως Πανεπιστημίων, κλινικῶν καὶ νοσοκομείων, διετήρησαν ὑπερηφάνως τὸν Ἐθνισμόν των, πρὸς δόξαν καὶ ἑαυτῶν καὶ τῆς Πατρίδος.

Αὐτοὶ ἦσαν οἱ ἰατροί, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ Ἑλλὰς ἀνέθεσε κατὰ τοὺς δύο τελευταίους μας πολέμους ἓν ἀπὸ τὰ μεγαλείτερα καὶ λεπτότερα καθήκοντα.

— Νὰ περιποιηθοῦν, νὰ νοσηλεύσουν καὶ νὰ

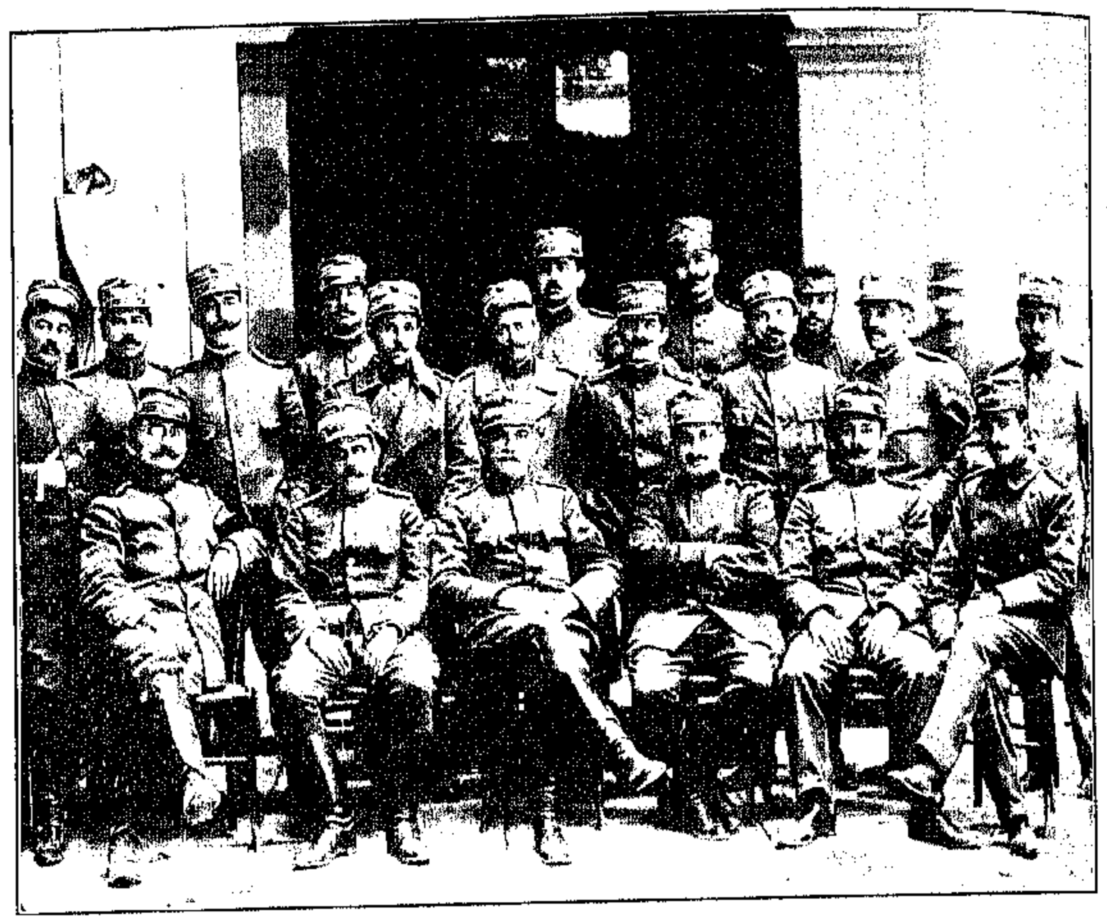

ΤΟ ΥΠΟ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ ΤΟΥ ΕΠΙΑΤΡΟΥ κ. ΛΕΚΚΑ ΑΝΩΤΕΡΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΕΝ ΣΕΡΡΑΙΣ

θεραπεύσουν τοὺς τραυματίας τῶν ἐνδόξων καὶ νικηφόρων μαχῶν μας.

Αὐτὴ ἦτο ἡ διαταγὴ τῆς Πατρίδος, εἰς τὴν ὁποίαν μὲ πρωτοφανῆ προθυμίαν, ἐθελοθυσίαν καὶ αὐταπάρνησιν ἀπήντησαν οἱ ἰατροί μας. Χωρὶς ν' ἀναφέρωμεν τοὺς πεσόντας, διὰ τοὺς ὁποίους κάθε ἔπαινος θὰ ἦτο ὀλίγος, καὶ περιοριζόμενοι εἰς μόνον τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐπετέλεσαν οἱ ζῶντες, βλέπομεν εἰς τὰ θεραπευτήρια καὶ τὰ νοσοκομεῖα τὸ ἴδιον θέαμα, τὸ ὁποῖον παρουσίασαν τὰ πεδία τῶν πολέμων: Ἰατροὺς καὶ νοσοκόμους ἐργαζομένους ἐπὶ εἰκοσιτέσσαρας ὥρας τὸ ἡμερονύκτιον, τρέχοντας εἰς τὸ θέατρον τῆς μάχης καὶ περισυλλέγοντας ὑπὸ βροχὴν σφαιρῶν καὶ ὀβίδων τοὺς τραυματιζομένους, ἀδιαφοροῦντας πρὸς ὅλας τὰς στερήσεις καὶ τὰς κακουχίας μιᾶς δεκαμήνου ἐκστρατείας, καὶ ἓν πρόγραμμα ἔχοντας, τὴν ὅσον ἔνεστι ταχυτέραν παροχὴν βοηθείας εἰς τοὺς πληγωμένους, γνωστοῦ ὄντος ὅτι ἡ ταχύτης εἰς τὴν περιποίησιν ἑνὸς τραυματίου ἀποτελεῖ τὰ ἐννέα δέκατα τῆς ὅλης θεραπείας.

Ἀλλ' ἀπέναντί των οἱ ἰατροὶ καὶ οἱ νοσοκόμοι μας ὁποίους εἶχον τραυματίας;... Τοὺς βλέπομεν εἰς τὰς ἐντυπώσεις τὰς ὁποίας μεταδίδει ἀπὸ τὰ πολεμικὰ νοσοκομεῖα ὁ Ἀθηναϊκὸς τύπος.

Παραλαμβάνομεν ἓν ἀπὸ τὰ πολλὰ ἐπεισόδια τὰ διαδραματισθέντα εἰς Ἀθηναϊκὸν νοσοκομεῖον:

Ὁ Γάλλος Ἀρχίατρος κ. Ἀρνὼ εἰσῆλθε μέσα εἰς τὸ νοσοκομειακὸν ἵδρυμα κρατῶν ἀπὸ τὸ χέρι δεκαπενταετῆ τραυματίαν, δεκανέα τοῦ πυροβολικοῦ, τὸν ὁποῖον παρέδωσεν εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν, δώσας διαταγὰς νὰ τῷ προσενεχθῶσιν ἄμεσοι περιποιήσεις πρὸς ταχεῖαν ἐπούλωσιν τῶν τραυμάτων του.

Μετ' ὀλίγον εἰς τὸ μικρὸν χειρουργεῖον γύρω ἀπὸ τὸν δεκαπενταετῆ πολεμιστὴν εἶχε σχηματισθῆ κύκλος τῶν κυριῶν καὶ δεσποινίδων νοσοκόμων, αἱ ὁποῖαι τὸν ἐζάλισαν μὲ ποικιλίαν ἐρωτήσεων, περίεργοι νὰ μάθουν τὴν ταυτότητά του καὶ τὴν πολεμικήν του ἱστορίαν.

Ὁ τραυματίας ἐζήτησε τσιγάρο. Μία κυρία ἔσπευσεν ἀμέσως διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐπιθυμίας του.

— Ποῦ σ' εὑρῆκεν ὁ κ. Ἀρνώ; ἠρωτήθη ὁ τραυματίας.

— Εἰς τὸν Πειραιᾶ. Μόλις μὲ εἶδε στὴ βάρκα μ' ἅρπαξε ἀπὸ τὸ χέρι καὶ μ' ἔβαλε στὸ αὐτοκίνητον. Γιὰ λίγη ὥρα ἐφθάσαμεν ἐδῶ...

— Ποῦ ἐτραυματίσθης;

— Στὰς Σέρρας. Ἐκεῖ ἔσφαξαν, ἔσφαξαν, ἔσφαξαν οἱ ἄτιμοι οἱ Βούλγαροι...

— Πολλούς;

— Ἴσα μὲ πέντε χιλιάδες... τοὺς κυνηγήσαμε μὲ τὴν πυροβολαρχία μας μιὰ 'μέρα ὁλόκληρη· μὰ δὲν τοὺς πιάσαμε.... Ἐκεῖ ἐτραυματίσθηκα κ' ἐγώ...

— Πῶς λέγεσαι;

— Ἠλίας Νικολόπουλος.

— Ἀπὸ ποῦ εἶσαι;

ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΕΠΙ ΤΗΣ «ΑΛΒΑΝΙΑΣ»

— Ἀπὸ τὴν Πάτρα. Μαθητὴς τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου. Ὅταν ἐκηρύχθη ὁ πόλεμος τῶσκασα ἀπὸ τὸν πατέρα μου καὶ ἦλθα. Ἔγεινα ἐθελοντὴς καὶ τοῦ ἔγραψα: «Πατέρα, εἶμαι στρατιώτης, μὴ φοβᾶσαι καθόλου. Θὰ σφάξω ὅσους μπορῶ.»

Ὁ τραυματίας ἀφηγεῖτο ὅλα αὐτὰ μὲ ὡραιοτάτην ἀφέλειαν. Ἐκάπνιζε τὸ τσιγάρο του ὑπὸ τὴν ἔκπληξιν τῶν παρισταμένων κυριῶν καὶ ἐξηκολούθησε:

— Εἶχα ἕνα κόκκινο ἄλογο πρώτης γραμμῆς. Ἐπέρασα ὅλη τὴν Μακεδονία, ἔπειτα ἐπῆγα στὸ Μπιζάνι καὶ ξαναγύρισα στὸ Παγγαῖο ὅπου μ' ἔβαλαν στὴν 7ην Μεραρχία. Ἀπὸ τὰ ἱππικὰ μὲ μεταθέσανε στὰ πυροβολικά. Ἤμουνα κοντὸς πολὺ καὶ δὲν ἔκανα γιὰ ἱππέας.

Ἐνῷ ἔλεγε ταῦτα, ὁ ἀρχινοσοκόμος λοχίας Μαρλόπουλος διέκοψε τὴν ἀφήγησίν του.

— Στάσου νὰ σοῦ δέσωμε τὸ τραῦμα τώρα. Ποῦ εἶσαι κτυπημένος;

— Ἄ! δὲν ἔχω τίποτα. Ἐδῶ στὸ γκοφό μ' ἐπῆρε ἡ ὀβίδα.

— Σὲ ποιὰ πυροβολαρχία ἤσουνα;

— Στὴν ἀρχὴ ἤμουνα στὴ Νέα Γενεά, στοῦ λοχαγοῦ Κουγιέτα. Ἔπειτα μ' ἔβαλαν στοῦ Παρίση. Ἐκάμαμε ἕνα δρόμο τρομερό. Ἔ! κι' ἂν τοὺς πιάναμε τί θὰ γινότανε!... Θὰ πήδαγα ἀπὸ τὴ χαρά μου.

Ἐνῷ οἱ νοσοκόμοι τοῦ ἔδεναν τὴν πληγήν του, ὁ μικρὸς τραυματίας ἐξηκολούθει καπνίζων καὶ ἀφηγούμενος.

— Γιατί καπνίζεις; Δὲν σὲ βλάπτει τὸ τσιγάρο; τοῦ εἶπε μία κυρία.

— Δὲν μ' ἀφήνεις στὴ στενοχωρία μου; Παρετήρησεν ὁ μικρός...

— Ποιὰ στενοχωρία σου;

— Κυρά μου... Ἔχασα τὸ δρόμο μου... Θὰ ἤμουνα τώρα στὴ Σόφια...

Τὰ εἶπεν αὐτὰ δεκαπενταετὴς τραυματίας.

Εἶναι ὅμως εὔκολον νὰ συμπεράνῃ κανεὶς πῶς ἐσκέπτοντο οἱ μεγαλείτεροί του.

Θέλετε ἄλλο παράδειγμα;

Ἀξιωματικός, γράφων ἐκ Θεσσαλονίκης εἰς φίλον του, μετέδιδε τὰ ἑξῆς:

Εἶναι ἀδύνατον νὰ περιγραφῇ ἐκεῖνο ποῦ γίνεται μὲ τοὺς τραυματίας. Δὲν θέλουν νὰ ὑπάγουν εἰς τὰς Ἀθήνας, διότι ἐπιμένουν ἅμα θεραπευθοῦν νὰ φύγουν ἀμέσως διὰ τὸν πόλεμον. Συνέβη μάλιστα τὸ ἑξῆς γεγονός: 17 Κύπριοι, οἵτινες ἦσαν προωρισμένοι διὰ νοσοκόμοι, ἐπῆραν ἕνα ὅπλον ἕκαστος καὶ ἀνεχώρησαν κρυφὰ διὰ τὴν γραμμὴν τοῦ πυρός.

Ἡ πρὸς τὸν Βασιλέα ἀφοσίωσις εἶναι ὑπερτέρα παντὸς χαρακτηρισμοῦ. Πρὸ ἡμερῶν διήρχετο εἰς τραυματίας ψυχορραγῶν, καὶ ὅταν εἶδε τὸν Βασιλέα ἐσήκωσε τὸ κεφάλι του, ἐφώναξε «Ζήτω ὁ Βασιλεύς», καὶ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐξεψύχησε.

Ποῖος ἔπειτα θ' ἀπορέσῃ, διατί ἡ Ἑλλὰς ἔγεινε μεγάλη;

ΑΦΙΞΙΣ ΤΡΑΥΜΑΤΙΩΝ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

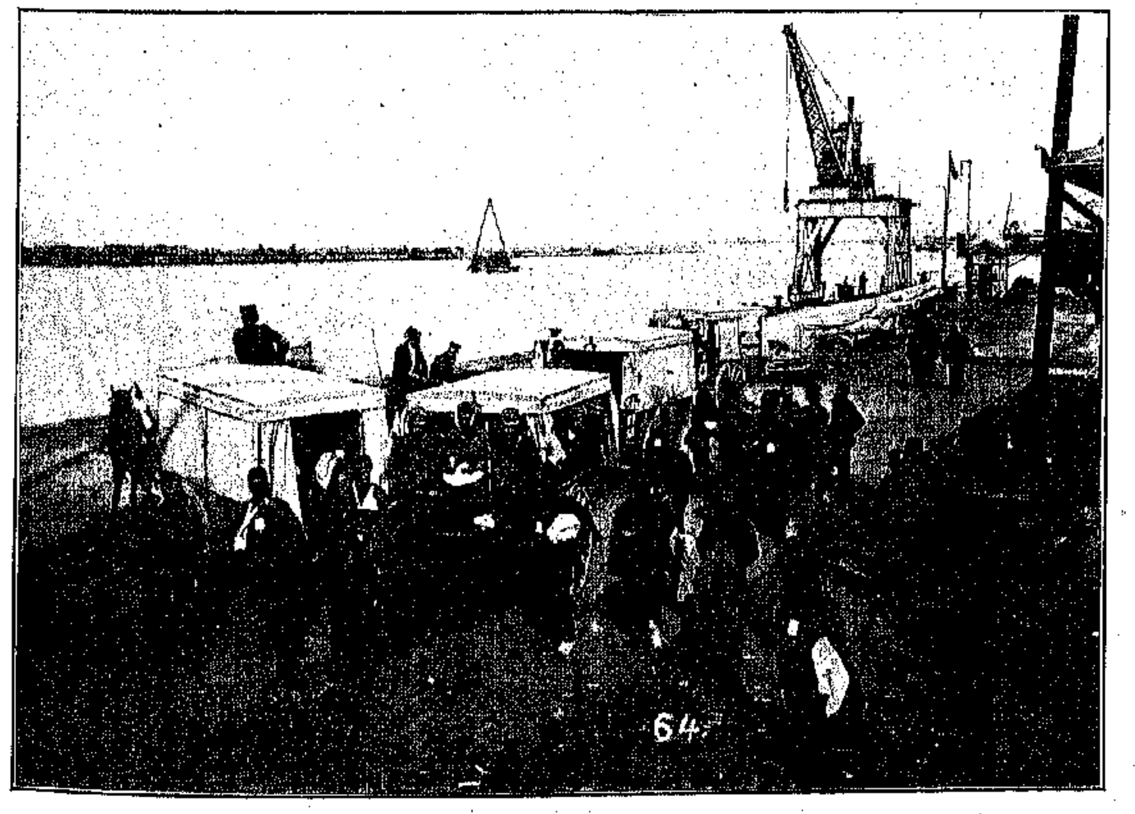

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΚΥΜΑΙΑΝ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ.—ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΙ ΕΤΟΙΜΟΙ ΠΡΟΣ ΜΕΤΑΦΟΡΑΝ ΕΙΣ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΠΟΛΕΜΙΚΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

ΟΙ ΝΙΚΗΜΕΝΟΙ

Δὲν εἶστε οἱ νικημένοι, ποῦ περήφανος
ὁ νικητὴς μπροστά τους θὰ δακρύσῃ
καὶ λησμονῶντας μιὰ στιγμὴ τὴ νίκη του
θὲ νὰ δειχθῇ ψυχόπονος στὴν κρίσι.
Ὅσα σφαγμένα βρέφη κι' ὅσοι γέροντες
κ' ὅσες αἱματοφίλητες παρθένες,
τόσα στριμμένα φείδια, τόσες ὄχεντρες
τριγύρω στὸ λαιμό σας τυλιγμένες.

ΚΟΜΜΑΤΙΑ

Κ' εἶδα τὸ τέρας χάμω ποῦ παράδερνε
κι' εἶδα τὸν καβαλλάρη ἀπάνωθέ του
νὰ ὑψώνῃ τὸ σπαθί, νὰ λέῃ προστάζοντας:
— Σύρε σ' αὐτὸν ποῦ σ' ἔστειλε καὶ εἰπέ του,
πῶς ἡ ψευτιὰ κι' ὁ δόλος ὁ μωρόπλεχτος
δὲν θεμελιώνουν πύργους καὶ παλάτια·
γιατ' ἔρχεται ἡ ἀλήθεια ἡ παντοδύναμη
καὶ τὰ γκρεμίζει χάμω σὲ κομμάτια.

ΤΟ ΜΙΣΟΣ

Δὲν εἶναι ποταμὸς κατηφορίζοντας
ἢ χείμαρρος ἀπὸ βουνίσια ράχη'
κι' ὁ ποταμὸς κι' ὁ χείμαρρος σκορπίζονται,
τοὺς κόβουν τὴν ὁρμὴν ὁλόρθ' οἱ βράχοι.
Ὦ δίκαιο μῖσος, μῖσος ἀχαλίνωτο,
ποιὸς θὰ βρεθῇ νὰ σοῦ φωνάξῃ: στάσου;
Κι' ὁλόρθοι βράχοι καὶ βουνὰ ψηλόκορφα
παραμερίζουν σκύβοντας μπροστά σου.

ΕΙΡΗΝΗ

Εἰρήνη; Καὶ τολμοῦν νὰ τὴν γυρεύουνε,
αὐτοί, τῆς ἔχθρας γέννημα καὶ θρέμμα;
Εἰρήνη; τὸν κατάλευκο χιτῶνά της
πόσες φορὲς τὸν ἔχουν βάψει μ' αἷμα!
Ἂν δὲν πλυθοῦν τὰ ματωμένα χέριά τους
μὲ ποταμοὺς ἀπὸ τὰ δάκρυά τους,
ἡ Εἰρήνη τὴν ἀτάραχη τὴν ὄψι της
θὰ στρέφῃ καὶ θὰ φεύγῃ μακρυά τους.

ΚΑΡΑΒΙΑ

Καράβια, τῆς ἀκοίμητης τῆς θάλασσας
ἀτράνταχτοι, θωρακοφόροι δράκοι,
ἀκόμα, μὴ τὴν ρίξετε τὴν ἄγκυρα—
ἀνοιχτοκόρφω σᾶς προσμένει ἡ Θράκη.
Ἐρρίχθηκεν ἀπάνω της ἀχόρταγο
καὶ ζωντανὴ τὴν τρώει μαῦρο κοράκι'
ἀκόμα μὴ τὴν ρίξετε τὴν ἄγκυρα—
ἀνοιχτοκόρφω σᾶς προσμένει ἡ Θράκη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

Η ΚΥΡΑ ΦΡΟΣΥΝΗ (ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ)

ΔΥΟ ἐκ τῶν ἀμετρήτων θυμάτων τοῦ ἀπαισίου τυράννου τῆς Ἠπείρου 'Αλῆ πασᾶ δὲν ἔμειναν ἀνώνυμα ἐν τῇ Ἠπειρωτικῇ Ἱστορίᾳ. Ἡ λαϊκὴ Μοῦσα καὶ αἱ τοπικαὶ παραδόσεις περιέσωσαν τὰ ὀνόματα τῶν δύο ὡραίων Ἑλληνίδων, τῆς Φροσύνης Δημητρίου καὶ τῆς Κυρᾶς Βασιλικῆς Κονταξῆ. Ὁ ἐν τῇ λίμνῃ τῶν Ἰωαννίνων διὰ πνιγμοῦ μαρτυρικὸς θάνατος τῆς Φροσύνης μετὰ δεκαεπτὰ ἄλλων γυναικῶν καὶ αἱ περιπέτειαι τῆς Κυρᾶς Βασιλικῆς, εἰς ἣν συνεκεντρώθη ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ γηραιοῦ Σατράπου, ἀπετέλεσαν τὰ θέματα ἀσμάτων περισωζομένων πανταχοῦ, ὅπου ζῶσιν Ἕλληνες. 'Αλλ' εἰς ταῦτα δὲν περιελήφθησαν πᾶσαι αἱ κατὰ παράδοσιν μεταδιδόμεναι λεπτομέρειαι, ἰδίως αἱ ἀφορμαὶ καὶ αἰτίαι, δι' ἃς προέβη ὁ 'Αλῆς εἰς τὸν ἐν μιᾷ νυκτὶ πνιγμὸν τῆς Φροσύνης καὶ τῶν δεκαεπτὰ ὁμοιοπαθῶν γυναικῶν.

ΣΠΥΡΟΣ ΣΠΥΡΟΜΗΛΙΟΣ

Ταγματάρχης, καταλαβὼν τὸν παρελθόντα Ὀκτώβριον τὴν ἡρωϊκὴν ἐπαρχίαν Χειμάρραν. Ὡσαύτως ἠγωνίσθη γενναίως κατὰ τὸ 1897 λαβὼν μέρος εἰς τὴν μάχην τῶν Πέντε Πηγαδίων. Κατὰ τὸ 1908 εἰσέβαλεν εἰς Μακεδονίαν ἐπὶ κεφαλῆς ἀνταρτικῶν σωμάτων καὶ πληγωθεὶς ἔμεινεν ἔκτοτε χωλός.

Κατὰ μίαν παράδοσιν, ὁ φοβερὸς Σατράπης τῆς Ἠπείρου προέβη εἰς τὴν περὶ τοῦ θανάτου της ἀπόφασιν, θέλων νὰ τιμωρήσῃ τὴν μεταστρέψασαν τὰς φρένας τοῦ υἱοῦ του Μουχτὰρ ὡραίαν Ἑλληνίδα· κατ' ἄλλην ἤθελε νὰ ἱκανοποιήσῃ διὰ τοῦ πνιγμοῦ της τὴν ζηλότυπον νύμφην του, σύζυγον τοῦ Μουχτάρ· κατ' ἄλλην ἠθέλησε νὰ ἐκδικηθῇ τὴν γόησσαν Ἠπειρώτιδα, ἀποκρούσασαν τοὺς γεροντικοὺς ἔρωτάς του, καὶ κατ' ἄλλην προέβη εἰς τὴν φοβερὰν ἀπόφασίν του πρὸς χρηματισμόν, ἐλπίζων ὅτι μέχρι τῆς ἐκτελέσεως ἤθελον ἐξαγοράσει τὴν ζωήν της διὰ χρημάτων συγγενεῖς της καὶ συμπατριῶται.

'Αλλ' αἱ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ 'Αλῆ ἀποκαλύψεις καὶ αἱ ὑπὸ ξένων δημοσιευθεῖσαι τότε καὶ μετὰ ταῦτα περιγραφαὶ καὶ κρίσεις ἀπολήγουν εἰς συμπέρασμα συνδυάζον τὰς περὶ Φροσύνης καὶ 'Αλῆ διαφόρους παραδόσεις. Ὁ ἐκ τῆς μελέτης δὲ τοῦ βίου καὶ τῶν ἀνοσιουργημάτων τοῦ 'Αλῆ γνωρίσας τὸν χαρακτῆρα τοῦ παμπονήρου καὶ ἀσελγεστάτου ἅμα υἱοῦ τῆς Χάμκως καὶ ἀδελφοῦ τῆς Χαϊνίτσας, δὲν διστάζει νὰ δεχθῇ ὅτι πᾶν ὅ,τι διέσωσαν αἱ λαϊκαὶ ἐκεῖναι παραδόσεις δὲν ἀπέχει τῆς ἀληθείας.

Πρὸ παντὸς πρέπει νὰ γνωσθῇ ὅτι ἡ Φροσύνη δὲν ἦτο ἁπλῶς ὡραία Ἠπειρῶτις, ἀλλ' ἔξοχος γυναικεία προσωπικότης ἐν τῇ Ἠπειρωτικῇ κοινωνίᾳ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, γοητεύσασα τοὺς πλησιάσαντας αὐτὴν οὐ μόνον διὰ τῶν σωματικῶν αὐτῆς θελγήτρων ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς χάριτος καὶ τῆς εὐφυΐας. Ὁ Γάλλος συγγραφεὺς Beauchamp, ὁ δημοσιεύσας τὸν βίον τοῦ 'Αλῆ πασᾶ δύο ἔτη μετὰ τὸν θάνατόν του, βασισθεὶς δὲ εἰς τὰς ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως ἢ ἀκοῆς νωπὰς παραδόσεις περὶ τοῦ θανάτου τῆς ὡραίας Φροσύνης, περιγράφει ταύτην οὐχὶ ὡς ἁπλῶς ὡραίαν, ἀλλὰ διάσημον ἐν Ἰωαννίνοις, οὐ μόνον διὰ τὴν χάριν καὶ τὰ θέλγητρά της, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν λεπτότητα τῶν τρόπων της, τὴν γοργότητα καὶ τὴν γοητείαν τοῦ πνεύματός της. Ἕνεκα δὲ τῶν σπανίων τούτων χαρισμάτων της, τῆς καταγωγῆς καὶ τῆς κοινωνικῆς θέσεώς της, ὡς συζύγου εὐποροῦντος ἐμπόρου τῶν χρόνων ἐκείνων, ἐκυριάρχει, ὡς γυναικεία προσωπικότης, ἐν τῇ τότε Ἠπειρωτικῇ κοινωνίᾳ. Εἶχε καταστῇ, ὡς βεβαιοῖ ὁ Beauchamp, ἡ ψυχὴ καὶ ἡ ζωὴ τῆς κοινωνίας τῶν Ἰωαννίνων. Καὶ οἱ σκαιότεροι τῶν ἀνθρώπων ὡμίλουν μετ' ἐνθουσιασμοῦ διὰ τὰ προτερήματα καὶ τὸ γόητρον, ὅπερ προεκάλουν αἱ συνομιλίαι της. Ἕτερος συγγραφεύς, ὁ Λήκ, περιγράφων τὴν Φροσύνην ὡς πνευματωδεστάτην καὶ τελείαν εἰς τοὺς τρόπους τοῦ φέρεσθαι, παραβάλλει ταύτην πρὸς τὰς διασήμους ἑταίρας τῆς 'Αθηναϊκῆς δημοκρατίας. Οἱ τρόποι τῆς Φροσύνης ἦσαν, κατὰ τὸν Λήκ, μᾶλλον Γαλλικοὶ καὶ Ἰταλικοί, οὐχὶ Ἑλληνικοί· τρόποι ἐπικίνδυνοι ἐν Τουρκικῇ πόλει, ἔνθα τὸ διδόμενον παράδειγμα ὑπὸ γυναικὸς ὑψηλῆς περιωπῆς μιμοῦνται εὐκόλως καὶ ἄλλαι, ὀλέθρια δὲ παράγονται ἀποτελέσματα. Ὡς τοιαύτη δέ, εἴτε λόγῳ τῆς κοινωνικῆς της περιωπῆς εἴτε τῶν πολλῶν χαρίτων της, περιεστοιχίζετο ὑπὸ τῆς ἐν Ἰωαννίνοις ἀριστοκρατίας, μάλιστα δὲ ὑπὸ πλουσίων κληρονόμων, ὧν ἕνα ἐξεβίασεν ὁ 'Αλῆς νὰ παραιτηθῇ τοῦ ἡμίσεος τῆς κληρονομικῆς περιουσίας ἐξ 800 πουγγίων, ἵνα μὴ τὸν ἐκθέσῃ, ὡς ἔχοντα σχέσεις μετὰ τῆς ὡραίας συζύγου τοῦ Ἕλληνος ἐμπόρου. Ὡς χαρακτηριστικὸν δὲ τῆς ἐπιρροῆς, ἣν ἤσκει τὸ κάλλος τῆς Ἑλληνίδος ἐκείνης, ἀναφέρει διασωθεῖσα παράδοσις ὅτι ὁ 'Αλβανὸς δήμιος, ὁ διαταχθεὶς νὰ προσδέσῃ τὸν λίθον ἐπὶ τοῦ τραχήλου τῆς καταδικασθείσης εἰς πνιγμὸν Φροσύνης, θελχθεὶς ἐκ τοῦ ἐκπάγλου κάλλους της, ἠυτοκτόνησε ταυτοχρόνως, ἤτοι συνεπνίγη μετ' αὐτῆς.

ΣΩΜΑ ΚΡΗΤΩΝ ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ

ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΜΑΡΜΑΤΟΣ

Πρωτοδίκης ἐν Κρήτῃ καὶ ἤδη ἀρχηγὸς 300 Κρητῶν

Προέταξα ἐν γενικαῖς γραμμαῖς περιγραφὴν τοῦ θρυλλικοῦ κάλλους τῆς γοήσσης Φροσύνης, ἵνα συνδυάσω τὴν περὶ αὐτοῦ μαρτυρίαν πρὸς τὰς αἰτίας τῆς εἰς θάνατον καταδίκης της. Τὸ περιβάλλον εἰς τὸ ὁποῖον ἔζη κατὰ τοὺς χρόνους τῆς τρομοκρατίας ἐν Ἰωαννίνοις γυνὴ ὡραία μέν, ὡς αἱ κατὰ δεκάδας καὶ ἑκατοντάδας βίᾳ εἰσαγόμεναι εἰς τὰ χαρέμια τοῦ 'Αλῆ καὶ τῶν υἱῶν του καὶ τῶν ἄλλων ἰσχυρῶν πασάδων τῆς Ἠπείρου, πνευματωδεστάτη δέ, ὡς περιγράφεται ὁμοφώνως ὑπὸ τῶν χρονικογράφων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, καὶ ἐξέχουσα λόγῳ τῆς οἰκογενειακῆς της περιωπῆς, συνετέλει εἰς τὴν ἀνάδειξίν της, ἥτις εἶχεν ἐπισπεύσει τὸ τραγικόν της τέλος. Ἦτο ὁ στόχος τῶν ἐπιθέσεων τῶν ἐρωτομανῶν Τούρκων, καὶ τὸ κάρφος τῶν ὀφθαλμῶν τῶν ζηλοτύπων Ὀθωμανίδων τῶν χαρεμίων των. Πνευματωδεστέρα αὐτῶν ἠδύνατο νὰ προΐδῃ ἐγκαίρως τοὺς κινδύνους οὓς διέτρεχε, ζῶσα ἐν τοιούτῳ κοινωνικῷ περιβάλλοντι, καὶ ἤθελεν ἀποφύγει αὐτούς, ἂν μὴ παρενέπιπτε μοιραίως ὁ φλογερὸς ἔρως τοῦ πανισχύρου υἱοῦ τοῦ 'Αλῆ, τοῦ Μουχτὰρ πασᾶ. Πιθανῶς δὲ εἶχεν ἀναγκασθῇ νὰ ῥίψῃ εὐμενὲς βλέμμα πρὸς τὸν νεαρὸν υἱὸν τοῦ Σατράπου διὰ ν' ἀποφύγῃ τὴν ἐκ τῶν ὑστέρων ἀποδειχθεῖσαν κακοῦργον ἐπίθεσιν τοῦ σατύρου πατρός. Εἰς τὸ συμπέρασμα τοῦτο

δύναται νὰ φθάσῃ, ὅστις παρακολουθήσῃ τὰς τύχας τῆς πολυθελγήτρου ἐκείνης Ἑλληνίδος, αἵτινες συνοψίζονται ἐν τοῖς ἑξῆς:

* * *

Ἡ Φροσύνη ἀνετράφη καὶ ἐξεπαιδεύθη ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ θείου της 'Αρχιερέως Ἰωάννου Γκάγκα· ἡ παράδοσις δὲν ἀναφέρει αὐτὴν καὶ ὡς λογίαν· ἀλλ' ἔχοντες ὑπ' ὄψει ὅτι τὰ Ἰωάννινα διεκρίνοντο τότε μεταξὺ πασῶν τῶν Τουρκοκρατουμένων πόλεων διὰ τὴν ὕπαρξιν Ἑλληνικῶν σχολῶν, εἰς τὰς ἀνωτέρας τῶν ὁποίων ἐδίδασκον ὀνομαστοὶ διδάσκαλοι τοῦ Γένους, καὶ κρίνων τις αὐτὴν ἐκ τῶν εὑρεθεισῶν εἰς χεῖρας τοῦ συγγενοῦς της Κυρίτση Καραγιάννη ἐπιστολῶν της, εἰς ἅς, ὡς λέγεται, ἀποκαλεῖ τὸν 'Αλῆν «βδελυρὸν τύραννον», δύναται νὰ συμπεράνῃ ὅτι διεκρίνετο ἐν τῇ τότε κοινωνίᾳ καὶ ὡς καλῶς μεμορφωμένη καὶ εἰς τὰ γράμματα, ἅτινα ἄλλως τε ἐδιδάσκοντο καὶ Ὀθωμανίδες, Ἑλληνιστὶ γράφουσαι. Τοιαῦτα δὲ καὶ τοσαῦτα χαρίσματα ἔχουσα ἡ ἀνεψιὰ τοῦ 'Αρχιερέως τῶν Ἰωαννίνων, εἶχε καταστῇ ἐπιζήτητος νύμφη καὶ ζητηθεῖσα εἰς γάμον ὑπὸ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐμπορευομένου Δημητρίου, ἐνυμφεύθη μετ' αὐτοῦ. Δὲν ὑπῆρξεν ὅμως καὶ πολὺ εὐτυχὴς ἐν τῷ γάμῳ της. Αἱ ἐμπορικαὶ ἀσχολίαι τοῦ συζύγου της τὸν ἐξηνάγκαζον νὰ ἀπουσιάζῃ ἐπὶ μακρόν, κατὰ μίαν δὲ μακρὰν ἀπουσίαν του εἰς Βενετίαν ἐπῆλθον αἱ συμφοραὶ αἱ ἀπολήξασαι εἰς τὴν καταστροφήν της. Διότι τότε ὁ υἱὸς τοῦ 'Αλῆ, Μουχτὰρ πασᾶς, ἐπωφεληθεὶς ἐκ τῆς ἀπουσίας τοῦ συζύγου, κατώρθωσε νὰ γνωρισθῇ καὶ σχετισθῇ μετὰ τῆς ὡραίας Ἑλληνίδος, ἥτις, ὡς εἰκάζεται ἐκ τῆς παραδόσεως, διετήρει σαλόνιον, εἰς ὃ ἐσύχναζον οἱ ἐξέχοντες τῶν Ἑλλήνων. Ὁ 'Αλῆς διετέλει ἐν γνώσει τοῦ τρόπου τοῦ βίου της. Οἱ κατάσκοποί του τὸν εἰδοποίουν ὅτι μεταξὺ τῶν θελγομένων ἐκ τῆς συναναστροφῆς τῆς ἐξεχούσης Ἑλληνίδος ἦτο καὶ νέος τις πλουσιώτατος ἐκ κληρονομίας. Ὁ 'Αλῆς μὴ θέλων νὰ ἐκτοπίσῃ τοῦτον ἀμέσως καὶ βιαίως μετεχειρίσθη ἓν τῶν ἀπείρων τεχνασμάτων του πρὸς χρηματισμόν. Διεμήνυσεν εἰς αὐτὸν ὅτι ἤθελε τὸν καταδιώξῃ ὡς μεταβαίνοντα εἰς τὴν οἰκίαν τῆς ἐγγάμου καὶ ὑπόπτου διὰ τὰ ἐλευθεριάζοντα φρονήματα συζύγου τοῦ Ἕλληνος ἐμπόρου. Ὑπέσχετο δὲ νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ τῆς καταδιώξεως, ἐὰν παραιτηθῇ τοῦ ἡμίσεος τῆς κληρονομίας, ὅπερ καὶ κατώρθωσεν.

ΣΩΜΑ ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ ΕΝ ΧΕΙΜΑΡΡΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΤΑΧΥΒΟΛΟΥ ΤΩΝ

Ἡ Φροσύνη ἐδέχετο τοὺς διαπρεπεστέρους ἐπισκέπτας της ἐν τῇ οἰκίᾳ της, κειμένῃ ἐν τῇ κεντρικωτέρᾳ θέσει τῆς πόλεως, μεταξὺ τῶν οἰκιῶν Καλαμάνη καὶ Μηνᾶ· σύγχρονός της πρόκριτος, ὁ 'Αν. Συλίβεργος, παρ' οὗ εἶχε πληροφορηθῇ τὰ κατὰ τὴν Φροσύνην ὁ δημοσιεύσας πρό τινος τὰ περὶ αὐτῆς ἱστορούμενα, διέσωσε λεπτομερεστέραν περιγραφήν της, ἤτοι ὅτι ἡ οἰκία τῆς Φροσύνης εἶχε δύο προσόψεις, τὴν μίαν ἐπὶ τῆς Λεωφόρου τῆς φερούσης εἰς τὴν ἀγοράν, τὴν δὲ ἐπὶ ἑτέρας πλαγείας ὁδοῦ. 'Αναφέρεται δὲ ἡ λεπτομέρεια αὕτη ὡς σχετιζομένη πρὸς τὴν νυκτερινὴν καὶ τελευταίαν ἐπίσκεψιν τοῦ ἀλιτηρίου γέροντος 'Αλῆ. Μεταξὺ δὲ τῶν οἰκειοτέρων της ἐπισκεπτῶν, συνδεόμενος καὶ διὰ μεμακρυσμένης συγγενείας, ἦτο καὶ ὁ ἐν Βενετίᾳ διατελέσας ἐπὶ πολὺ εὔπορος ἰατρὸς Κυρίτσης Καραγιάννης, προσκληθεὶς ἢ προσληφθεὶς μεταξὺ τῶν ἰατρῶν τοῦ 'Αλῆ πασᾶ.

Ὁ ἰατρὸς οὗτος, τοῦ ὁποίου κατὰ τὸν Συλίβεργον, ἐσώζοντο αἱ ἰδιόκτητοι οἰκοδομαὶ ἐν Βενετίᾳ, ἦτο ἐκ τῶν νεοϊδεατῶν τῶν ἀμφισβητούντων τὴν ὕπαρξιν τοῦ Θεοῦ. 'Ετόλμησε δέ ποτε νὰ συζητήσῃ περὶ τούτου μετ' αὐτοῦ τοῦ 'Αρχιερέως τῶν Ἰωαννίνων καὶ θείου τῆς Φροσύνης. Ἡ συζήτησις αὕτη ἐγένετο εἰς μίαν τῶν ἐκδρομῶν τοῦ 'Αλῆ πασᾶ, ἂν συνώδευον αὐτὸς μὲν ὡς ἰατρός του, ὁ δὲ 'Αρχιερεὺς ὡς φίλος συνοδός, προσκληθεὶς ὑπ' αὐτοῦ τοῦ 'Αλῆ. Ἐν ᾧ δὲ κατὰ τὴν πορείαν προεκάλεσε τοιαύτην συζήτησιν μετὰ τοῦ Δεσπότου, ὁ ἐλευθερόφρων οὗτος ἰατρὸς κατέπεσεν εἰς ἀτραπόν τινα καὶ ἐκ τῆς πτώσεως ἐφονεύθη. Ἄγνωστον ἂν ἡ θανατηφόρος πτῶσίς του ἦτο τυχαία, ἢ παρεσκευάσθη ὑπ' ἀνθρώπων τοῦ 'Αλῆ, ἐποφθαλμιῶντος τὴν περιουσίαν του καὶ καθισταμένου βιαίως κληρονόμου του. Ὁ Συλίβεργος βεβαιοῖ ὅτι ἅμα τῷ θανάτῳ τοῦ εὐπόρου ἰατροῦ ὁ 'Αλῆς διέταξε τὸν προεστῶτα τῶν Ἰωαννίνων Σταῦρον Ἰωάννου ἢ Τσαπαλάμαν νὰ σφραγίσῃ τὴν περιουσίαν του. Ὁ δὲ δημοσιεύσας τὰς ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως ἀφηγήσεις τοῦ Συλιβέργου ἀνεψιός του, διέσωσε τὰς ἑξῆς λεπτομερείας, ἐξ ὧν καταφαίνεται ὁ λόγος δι' ὃν προέβη ὁ 'Αλῆς εἰς τὸν τραγικώτατον θάνατον τῆς Φροσύνης καὶ τῶν δεκαεπτὰ ἄλλων γυναικῶν.

ΤΟ ΣΦΑΓΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΝ ΗΠΕΙΡΩ ΣΤΡΑΤΟΥ

Ὁ προεστὼς Σταύρου Ἰωάννης, (πατὴρ τοῦ πρώτου διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης), ἐκτελῶν τὴν προσταγὴν τοῦ 'Αλῆ, διώρισε τριμελῆ ἐπιτροπήν, πρὸς σφράγισιν καὶ καταγραφὴν τῆς περιουσίας τοῦ φονευθέντος ἰατροῦ Καραγιάννη, μέλος δὲ τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ἦτο καὶ ὁ ῥηθεὶς Συλίβεργος.

Μεταξὺ τῶν σφραγισθέντων ἦτο ἓν κομμωτήριον, οὗ ἔθραυσαν τὸ κλεῖθρον. Ἐν αὐτῷ δὲν εὑρέθησαν χρήματα, ἀλλ' ἐκρύπτοντο ἐπιστολαὶ Ἑλληνιστὶ συντεταγμέναι Χριστιανῶν καὶ Ὀθωμανίδων, διότι, κατὰ τὰς ἀφηγήσεις τοῦ ῥηθέντος μέλους τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ αἱ Ὀθωμανίδες τῶν Ἰωαννίνων ἔγραφον Ἑλληνιστί, διδαχθεῖσαι γράμματα παρ' Ἑλληνίδων διδασκαλισσῶν.

Ἡ ἀλληλογραφία τοῦ ἰατροῦ ἐφυλάσσετο ἐν κιβωτιδίῳ· μεταξὺ δὲ τῶν ἐν αὐτῷ ἐπιστολῶν ἀνεκαλύφθησαν καὶ πολλαὶ τῆς Φροσύνης, ἀπευθυνόμεναι πρὸς τὸν συγγενῆ της ἰατρόν, καὶ περιέχουσαι ὕβρεις κατὰ τοῦ 'Αλῆ, ὃν ἀπεκάλει βδελυρὸν τύραννον. Αἱ ἐμπιστευτικαὶ αὗται ἐξομολογήσεις τῆς πολυθελγήτρου Ἠπειρώτιδος μαρτυροῦσιν ὅτι ὑπέστη ἤδη αὐτὴ τὰς βδελυρὰς ἐπιθέσεις του.

Ὁ 'Αλῆς, ἀνυπομονῶν νὰ μάθῃ τίνα περιουσίαν κατέλιπεν ὁ φονευθεὶς ἰατρός του καὶ μαθὼν ὅτι εὑρέθη καὶ τὸ κιβωτίδιον ἐν κρύπτῃ, ἐκάλεσε τὸν ἐπὶ τῆς καταγραφῆς προεστῶτα Σταύρου, διατάξας νὰ τῷ παραδώσῃ τὸ κιβωτίδιον. Κατὰ δὲ τὰς δημοσιευθείσας ἀφηγήσεις τῶν αὐτοπτῶν, διημείφθη ὁ ἑξῆς διάλογος μετ' αὐτοῦ.

— Φέρε μου νὰ 'δῶ τὸ κασσελάκι τοῦ ἰατροῦ.

Ἡ διαταγὴ ἐξετελέσθη παραχρῆμα καὶ ὁ 'Αλῆς, προλαμβάνων, πρὶν ἔτι ἴδῃ τὰς ἐν αὐτῷ ἐπιστολάς, τῷ λέγει:

— Γνωρίζω τὰ περὶ γραμμάτων τῆς Φροσύνης. Διάβασ' τα.

Ὁ προεστὼς Σταύρου τρέμων ἤρχισε ν' ἀναγινώσκῃ· μεταξὺ δὲ τῶν ἐπιστολῶν τῆς Φροσύνης εὑρέθησαν τοιαῦται καὶ πέντε ἀδελφῶν Σελκοπούλων καὶ ἄλλαι ἀναφέρουσαι ὀνόματα Ὀθωμανίδων, πελατίδων ἢ εὐνοουμένων τοῦ φονευθέντος ἰατροῦ, ὡς καὶ τῆς συζύγου τοῦ ἐκ Καλαρρύτων ὑπηρέτου τοῦ 'Αλῆ, οὗ ὁ Λὴκ μόνα τὰ ἀρχικὰ γράμματα τοῦ ὀνόματος ἀναφέρει, ἤτοι τὰ Ν. Γ.

Ὁ 'Αλῆς ἐξεμάνη ἐκ τῶν ἐγγράφων ἀποκαλύψεων, ἐζήτησε σημείωσιν πάντων τῶν ὀνομάτων τῶν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ἀναφερομένων γυναικῶν καὶ συνέλαβε τὸ σχέδιον τῆς καταστροφῆς των, πρὸ πάντων δὲ τῆς ἐξαισίας Ἠπειρώτιδος Φροσύνης, καθ' ἧς πολλὰς εἶχεν ἀφορμὰς μίσους καὶ ἐκδικήσεως διά τε τὴν ἀπόρριψιν τῶν βδελυρῶν προτάσεών του, τὴν ἀνάγκην εἰς ἣν εὑρέθη ν' ἀποπέμψῃ ἐξ Ἰωαννίνων τὸν ἐμμανῶς ἀγαπῶντα αὐτὴν υἱόν του Μουχτὰρ καὶ τὴν ἐκ τούτου ἀναστάτωσιν τῶν χαρεμίων αὐτοῦ, καὶ ἰδίως τῆς συζύγου του Ἐμινέ. Συνελάμβανε δὲ τὸ ἀποτρόπαιον κατὰ τῆς Φροσύνης σχέδιον ὡς θὰ ἴδωμεν καὶ διὰ χρηματισμόν. Διότι πάντα τὰ ἀνοσιουργήματα τοῦ ἀπαισίου Σατράπου σκοπὸν εἶχον τὴν πλήρωσιν κτηνωδῶν παθῶν καὶ χρηματικῆς βουλιμίας.

Ἡ Φροσύνη ἦτο διὰ τὸν 'Αλῆν τὸ πολυτιμότερον θήραμα. Ὁ μυσαρὸς γέρων, ὁ κατὰ τοὺς βιογράφους του μεταχειριζόμενος τὰς ὡραίας γυναῖκας, οὐ μόνον διὰ τὰ πάθη του ἀλλὰ καὶ διὰ κατασκοπίας καὶ χρηματισμούς, ἐξεμεταλλεύθη καὶ διὰ χρήματα τὴν ἀτυχῆ Ἠπειρώτιδα. Τὸ αἴ-

σθημα τῆς ἰδίας τιμῆς ἦτο ἐντελῶς ἄγνωστον παρ' αὐτῷ. Μετεβάλλετο εἰς ἀναίσχυντον μαστρωπὸν χάριν τῶν χρηματικῶν καὶ πολιτικῶν σκοπῶν του. Ἐνύμφευε συλλαμβανομένας καὶ ἀγομένας εἰς τὰ χαρέμιά του γυναῖκας μετὰ ξένων ἢ ὑπεβοήθει τὰς σχέσεις των μετὰ τοιούτων, ὅπως ὑποκλέψῃ ἀλληλογραφίας ἐνδιαφερούσας αὐτόν, ὡς ἔπραξε διὰ τὴν ἀλληλογραφίαν τοῦ Pouqueville, ἣν διὰ μιᾶς εὐνοουμένης ὑπέκλεψεν, ἔλαβεν ἀντίγραφον αὐτῆς καὶ ἐπανέθεσε τὴν ἐπομένην εἰς τὸ γραφεῖόν του. Τὸν ὑπεβοήθουν δὲ εἰς τὰ σχέδιά του οἱ πολυάριθμοι αὐλικοί του. Ἦσαν δὲ οὗτοι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον Ἰταλοὶ φυγόδικοι, ἐξωμόται καὶ τυχοδιῶκται, ὡς ὁ Γουρίνης, χημικὸς ἐκ Μιλάνου, μετονομασθεὶς Μεχμὲτ ἐφένδης καὶ ἐπιφορτισμένος καθήκοντα ὑπουργοῦ ἐξωτερικῶν, ὁ ἐξωμότης Ἰταλὸς Σουλεϋμὰν ἀρχιτέκτων, ὁ Δαλματᾶς ὡρολογοποιός του, καὶ οἱ ὑπασπισταί, ἢ δήμιοι, ἢ δορυφόροι Ἀλβανοί, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἀναφέρει ὁ ἱστορικὸς τῆς Ἠπείρου τὸν Μίτσιο Μπόνιο, τὸν Βελῆ Γκέκαν, τὸν Ἄλο Μπουχαντάρη, τὸν Ἠλία Μπέννη, τὸν Ταχὴρ Ἀμπάζη καὶ τὸν ἀπαισίου μνήμης Ἀθανάσιον Βάγιαν.

Ἡ ἀνακάλυψις ἐπιστολῆς τῆς περιλαλήτου ἀνεψιᾶς τοῦ Δεσπότου Φροσύνης συνεκλόνισε τὰ γυναικοβριθῆ χαρέμια τοῦ Ἀλῆ καὶ τοῦ Μουχτάρ, ἐν ᾧ ταυτοχρόνως συνεταράσσοντο οἱ Χριστιανικοὶ καὶ Ὀθωμανικοὶ κύκλοι ἐπὶ τῇ ἀποκαλύψει τῶν ὀνομάτων τῶν δεκαεπτὰ Ὀθωμανίδων καὶ Χριστιανῶν, ἐν τῇ ἀλληλογραφίᾳ τοῦ φιληδόνου καὶ κοινωνιολόγου ἢ Σοσιαλιστοῦ ἰατροῦ Καραγιάννη. Ἤδη πρὸ τῶν ἀποκαλύψεων τούτων ἡ Φροσύνη εἶχε γείνῃ ὁ στόχος τῆς ἐπιθέσεως τῆς ἐγκαταλειφθείσης συζύγου τοῦ Μουχτάρ, τοῦ ὁποίου ὁ πρὸς τὴν Φροσύνην ἐμμανὴς ἔρως ἦτο κοινὸν πλέον μυστικὸν ἐν Ἰωαννίνοις. Ὅλοι ἐγνώριζον ὅτι ὁ πρωτότοκος υἱὸς τοῦ Ἀλῆ πασᾶ, ὁ Μουχτάρ, ὁ σύζυγος τῆς ὑπερηφάνου κόρης τοῦ Ἰμπραὴμ πασᾶ καὶ κάτοχος σμήνους ὡραίων χανουμισσῶν, εἶχε τρωθῆ ἀπὸ τὰ θέλγητρα καὶ τὸ κάλλος τῆς ἐξεχούσης κυρίας τῶν Ἰωαννίνων καὶ μυρία εἶχε μηχανευθῆ ὅπως πλησιάσῃ καὶ κερδίσῃ τὴν εὔνοιάν της. Ἤδη πρὸ αὐτοῦ ὁ ἀλιτήριος πατήρ του εἶχεν ἀποβλέψει εἰς τὴν Φροσύνην, κόρην ἔτι οὖσαν· ἀλλ' εἴτε διὰ τὸ ἐπιφανὲς τῆς οἰκογενειακῆς της θέσεως, εἴτε διὰ τὴν συγγένειάν της πρὸς τὸν θεῖόν της Μητροπολίτην Γκάγκαν, εἶχεν ἀναβάλει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀκολάστων σκοπῶν του. Ἡ Φροσύνη εἶχε νυμφευθῆ καὶ ἀποκτήσει δύο τέκνα· ἀλλ' ὁ ἐμπορευόμενος σύζυγός της δὲν ἦτο ἐφάμιλλος αὐτῆς κατὰ τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν· διότι ἠδύνατο νὰ προΐδῃ εἰς ὁποίους κινδύνους ἐξέθετε τὴν σύζυγόν του καὶ τὴν οἰκογενειακὴν ἑστίαν, εἰς πόλιν, ἣν ἐτρομοκράτει ὁ κτηνωδέστερος τῶν τυράννων, καὶ ἧς τὴν εἰκόνα θαυμασίως περιγράφει ὁ ἀείμνηστος Βαλαωρίτης:

Ἐπέσανε τὰ Γιάννενα σιγὰ νὰ κοιμηθοῦνε
ἐσβύσανε τὰ φῶτά της, ἐκλείσανε τὰ μάτια.
Ἡ μάννα σφίγγει τὸ παιδὶ βαθειὰ στὴν ἀγκαλιά της
γιατ' εἶναι χρόνοι δύστυχοι καὶ τρέμει μὴ τὸ χάσῃ.
Τραγοῦδι δὲν ἀκούεται, ψυχὴ δὲν ἀνασαίνει
Ὁ ὕπνος εἶναι θάνατος καὶ μνῆμα τὸ σκοτάδι,
ἡ χώρα κοιμητήριο κ' ἡ νύχτα ρημοκλῆσι.

Εἰς χρόνους τοιούτους, εἰς πόλιν τοιαύτην ὅπου ἔτρεμεν ἡ μάννα μὴ χάσῃ τὸ παιδί, ὁ σύζυγος τῆς ὡραιοτέρας, τῆς γοητευτικωτέρας Ἑλληνίδος, τῆς ὑπὸ τοσούτων καὶ τοιούτων ὑποβλεπομένης, τὴν ἀφῆκεν ἀναχωρήσας εἰς Βενετίαν, ὅπου ἐπὶ μακρὸν διέμενε δι' ἐμπορικάς, ὡς διεδίδετο, ὑποθέσεις, ἴσως ὅμως ἐκ προνοίας περὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς του.

Ἡ Φροσύνη, ἡ πλουσίως ζῶσα, ἀπομονωθεῖσα ἐν Ἰωαννίνοις κατὰ τὴν μακρὰν ἀπουσίαν του, ἔβλεπεν ἠλαττωμένην τὴν περιουσίαν της. Ἔζη μετὰ τῶν δύο μικρῶν τέκνων της, τῆς τροφοῦ των καὶ τῆς ἐμπίστου ὑπηρετρίας, καί, κατά τινα θρῦλον, ἤρξατο οἰκονομικῶς στενοχωρουμένη. Ὁ Μουχτάρ, ὁ τὰ πάντα ἐπινοήσας, ὅπως τὴν πλησιάσῃ, ἐπωφελήθη τῆς ἀπουσίας τοῦ συζύγου της καὶ ἐγνωρίσθη μετ' αὐτῆς. Ἡ δυστυχὴς δὲν ἐτόλμα νὰ κλείσῃ τὴν θύραν πρὸς τὸν πανίσχυρον υἱὸν τοῦ Ἀλῆ· ἴσως μάλιστα τὴν γνωριμίαν του ἐκείνην ἐνόμισε μέσον ἀμύνης κατὰ τῶν ἐπιθέσεων τοῦ γέροντος Σατράπου.

Ὁ χωρισμὸς τῶν συζύγων ἦτο μοιραῖος, λέγει ὁ σύγχρονός των Beauchamp. Ἡ Φροσύνη κατεπλάγη κατ' ἀρχὰς ἐκ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἐρωτι-

ΧΩΡΙΚΑΙ ΗΠΕΙΡΩΤΙΔΕΣ ΕΝ ΕΟΡΤΑΣΙΜΩ ΣΤΟΛΗ

κοῦ πάθους, ὅπερ εἶχεν ἐμπνεύσει εἰς τὸν νεαρὸν πασᾶν· ἐνόμιζε δὲ ὅτι διεθρύπτετο ἡ φιλοτιμία της διὰ τὴν κατάκτησιν τοῦ νεωτέρου καὶ ἰσχυροτέρου τῶν πασάδων υἱῶν τοῦ Ἀλῆ. Μὴ βλέπουσα δ' ἐπανερχόμενον τὸν σύζυγόν της, εἴτε ἀπησχολημένον εἰς ἐμπορικὰς ὑποθέσεις, εἴτε ἀποφεύγοντα νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν τρομοκρατουμένην πόλιν, ὑπὸ τοσούτων καὶ τοιούτων συναισθημάτων ταλαντευομένη, ᾐσθάνθη εὐμενὲς πρὸς τὸν ἐμμανῆ Μουχτὰρ αἴσθημα. Τοῦτο δὲ γνωσθὲν εἰς τὴν κοινωνίαν, συνετάραξεν αὐτήν, συνεκλόνησε τὰ χαρέμια καὶ προυκάλεσε τὴν ζηλοτυπίαν τῆς τε πρώτης συζύγου τοῦ Μουχτὰρ καὶ τῆς τοῦ ἑτέρου υἱοῦ του Βελῆ, μεθ' ἧς ἀθεμίτως ἐσχετίζετο ὁ ἀλιτήριος πενθερός του Ἀλῆς. Θύελλα δὲ κατακραυγῶν ἠγέρθη ἐκ τῶν χαρεμίων κατά τε τοῦ Μουχτὰρ καὶ τῆς Φροσύνης καὶ ἐζητεῖτο ὑπὸ τῆς ὑπερηφάνου Ἐμινὲς ἐπὶ πινάκι ἡ κεφαλὴ τῆς μεταστρεψάσης τὸν νοῦν τοῦ Μουχτὰρ Ἑλληνίδος. Ἡ ζητουμένη ὅμως ἐξαφάνισίς της προσέκρουεν εἰς τὰς ἰδίας βλέψεις τοῦ γηραιοῦ Σατράπου, ὅστις ἀνεῦρε τρόπον συμβιβάζοντα τάς τε ἀπαιτήσεις τῶν χαρεμίων καὶ τὰ ἴδιά του πάθη. Ἐσκέφθη ν' ἀπομακρύνῃ τῆς Ἠπείρου τὸν ἐρωτόπληκτον υἱόν του, νὰ ἐπιτεθῇ δὲ αὐτὸς κατὰ τῆς ἀπομεμονωμένης Φροσύνης καὶ ἱκανοποιήσῃ ἐν μέρει τὴν ὑπερήφανον νύμφην του. Ἡ εὐκαιρία τῷ ἐδόθη, ἢ μᾶλλον προεκλήθη ὑπὸ τοῦ ἰδίου Ἀλῆ. Ἐγερθείσης τότε ἐν Ρωμυλίᾳ στάσεως καὶ ζητηθείσης τῆς συνδρομῆς τοῦ Ἀλῆ ὑπὸ τῆς Πόλης διετάχθη νὰ ἐκπέμψῃ ἕνα τῶν πολυαρίθμων ἐν Ἠπείρῳ πασάδων, οὗτος δὲ ἀπέστειλεν αὐτὸν τὸν υἱόν του Μουχτάρ.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ ἐρωτευμένου Μουχτάρ, ὁ ἀντεραστής του πατὴρ ἔμεινε κύριος τοῦ ἐδάφους. Ἡ ἐπίθεσίς του κατὰ τῆς ὡραίας Ἠπειρώτιδος ἐγένετο διὰ πολλῶν τρόπων, ἀπειλῶν καὶ ῥᾳδιουργιῶν· ἀλλ' ἡ Φροσύνη, ἄν τις κρίνῃ ἐκ τῶν εὑρεθεισῶν ἐπιστολῶν της πρὸς τὸν φονευθέντα ἰατρὸν Καραγιάννην, οὐ μόνον ἔμενεν ἄκαμπτος, ἀλλὰ προέβη καὶ εἰς ὕβρεις κατὰ τοῦ ἀπαισίου τυράννου. Ἀλλ' ἔκτοτε τὴν περιεστοίχιζον οἱ μέγιστοι τῶν κινδύνων. Ὁ σύζυγός της δὲν ἐπανήρχετο, ἢ μᾶλλον δὲν ἐτόλμα νὰ ἐπανέλθῃ· ὁ πανίσχυρος Μουχτὰρ πασᾶς εὑρίσκετο πολὺ μακράν, ἡ σύζυγός του διηύθυνε τὴν ἀπὸ τῶν χαρεμίων ἐπίθεσιν, ἐκαραδόκει δὲ ὁ Ἀλῆς τὴν στιγμὴν τῆς ἀποφασιστικῆς κατ' αὐτῆς ἐπιθέσεως, ὑφιστάμενος μαρτύρια ἐκ τῶν ἀϋπνιῶν καὶ ἐκ τοῦ ψυχικοῦ στροβίλου, εἰς ὃν μετεωρίζετο ἐκ τοῦ τελευταίου ἐρωτικοῦ πάθους του πρὸς τὴν γόησσαν Ἠπειρώτιδα.

Ὁ Βαλαωρίτης διὰ θαυμασίων στίχων περιγράφει τὸν σπαρασσόμενον ἐκ τοῦ τελευταίου γεροντικοῦ πάθους ἀλιτήριον Σατράπην, τοῦ ὁποίου ἡ λευκὴ γενειὰς δὲν ἦτο ἀσυμβίβαστος πρὸς τὰ πάθη τῆς νεότητος, ὡς λέγει ὁ Βύρων, κρίνων τὸν Ἀλῆν ἐκ τῶν προηγουμένων ἐρώτων του καὶ ἀποφαινόμενος ὅτι ὁ ἔρως ὑποτάσσει εἰς τοὺς νόμους του τοὺς γέροντας, ὡς ὑποτάσσει καὶ τοὺς νέους.

Ἀλλὰ τὸ πρὸς τὴν Φροσύνην τελευταῖον ἐρωτοφανὲς γεροντικὸν πάθος τοῦ Ἀλῆ δὲν ἦτο ἁπλοῦς ἔρως· ἡ βιαία κατάκτησις τῆς ἀπομονωθείσης ἐγγάμου ἀνεψιᾶς τοῦ Μητροπολίτου Ἰωαννίνων θὰ ἦτο δι' αὐτὸν ζήτημα μιᾶς ὥρας, μιᾶς διαταγῆς του πρὸς ἕνα τῶν πολυαρίθμων ὀργάνων καὶ δημίων του. Ἀλλ' ἡ πραγματοποίησίς του θὰ προεκάλει τὴν μῆνιν τοῦ πρωτοτόκου υἱοῦ του, τὴν διάσπασιν πάσης σχέσεως πρὸς τὸν θεῖόν της Μητροπολίτην, τὴν ἀναστάτωσιν τῶν χαρεμίων του, καὶ τῆς ἀλαζόνος νύμφης του, ἥτις δὲν θὰ ἠνείχετο τὴν εἰς τὸ χαρέμιον τοῦ πενθεροῦ της εἰσαγωγὴν τῆς ὡραίας Ἑλληνίδος, ἧς ἐζήτει ἐπὶ πινάκι τὴν κεφαλήν.

Ὁ ἐρωτόληπτος γέρων, πιεζόμενος ὑπὸ τῆς νύμφης του πρὸς ἐξαφάνισιν τῆς ἀντιζήλου της, ἐπεζήτει, πρὸ τῆς καταστροφῆς της, εὐκαιρίαν ὅπως κατακτήσῃ καὶ ἐκμεταλλευθῇ πολυτρόπως τὸ μοιραῖον θῦμά του· τὴν εὐκαιρίαν δὲ ταύτην τῷ παρέσχεν ἡ ἀνακάλυψις πολυτίμου δακτυλίου τοῦ Μουχτὰρ πασᾶ, εὑρεθέντος εἰς τὴν κατοχὴν τῆς Φροσύνης. Πάντες οἱ βιογράφοι τοῦ Ἀλῆ πασᾶ βεβαιοῦσι τὸ γεγονὸς τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ δακτυλίου τούτου, ἥτις προυκάλεσεν ἀναστάτωσιν εἰς τὸ γυναικεῖον συγγενολόγιον τοῦ Ἀλῆ πασᾶ. Ὁ δακτύλιος τοῦ Μουχτὰρ εἶχεν εὑρεθῆ εἰς χεῖρας χρυσοχόου, πωληθείς, ὡς λέγεται, εἰς αὐτὸν ὑπὸ τῆς Φροσύνης καθ' ἃς ἡμέρας, ἐγκαταλελειμμένη ὑπὸ τοῦ συζύγου της ἀπὸ πολλοῦ, εὑρίσκετο εἰς οἰκονομικὴν στενοχωρίαν. Ὁ χρυσοχόος ἢ ἀδαμαντοπώλης μετέβη ὁ ἴδιος, ὡς ἀναφέρει ὁ Beauchamp, ἢ ἀπέστειλε γραῖαν μεταπράτιδα, κατ' ἄλλην παράδοσιν, εἰς τὸ χαρέμιον τῆς συζύγου τοῦ Μουχτάρ, ὅπως πωλήσῃ μετ' ἄλλων πολυτίμων εἰδῶν, καὶ τὸν ἀδαμαντοφόρον δακτύλιον εἰς τὰς πλουσίας γυναῖκας τοῦ χαρεμίου. Αὕτη ἰδοῦσα μεταξὺ τῶν προσφερομένων πρὸς πώλησιν εἰδῶν τὸν δακτύλιον τοῦ Μουχτάρ, τὸν πρὸς αὐτὸν δοθέντα ὡς γαμήλιον δῶρον, ἐξεμάνη. Βεβαιωθεῖσα δὲ ὅτι εἶχε πωληθῆ ὑπὸ τῆς Φροσύνης καὶ παραλαβοῦσα αὐτὸν μετέβη εἰς ἀναζήτησιν τῆς ἀδελφῆς της καὶ ἀμφότεραι λυσίκομοι καὶ κλαίουσαι προσέπεσαν εἰς τὰ γόνατα τοῦ πενθεροῦ των Ἀλῆ, ἀπαιτοῦσαι τὴν σύλληψιν καὶ καταδίκην τῆς Ἑλληνίδος Φροσύνης, ἥτις διήρπασεν ὄχι μόνον τὴν καρδίαν τοῦ Μουχτάρ, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν πλοῦτόν του. Ὁ Ἀλῆς εἴτε διότι διετέλει εἰς ἀθεμίτους σχέσεις μετὰ τῆς συζύγου τοῦ δευτεροτόκου υἱοῦ του Βελῆ, (ὡς αὐταῖς λέξεσιν ἀναφέρει ὁ Beauchamp) εἴτε διότι δὲν ἠδύνατο νὰ ἀποκρούσῃ τὰς αἰτήσεις τῶν δύο γυναικῶν, εἰς ἃς ἐστήριζε τὴν ἐν ἄνω Ἀλβανίᾳ ἐπιρροήν του, ἕνεκα τῆς ἐκεῖ ἰσχύος τοῦ συμπεθέρου του Ἰμπραΐμ, ὑπεσχέθη εἰς τὰς δύο νύμφας του, ὁρκισθεὶς εἰς τὰ γένεια τοῦ Μωάμεθ, νὰ ἱκανοποιήσῃ τὸν πόθον τῆς κατὰ τῆς Φροσύνης ἐκδικήσεώς των, ἐξ ὑστεροβουλίας δέ, θέλων νὰ πείσῃ αὐτὰς ὅτι θὰ προβῇ εἰς ἄμεσον καὶ ταχεῖαν ἐκτέλεσιν, ταῖς προσέθηκεν ὅτι δὲν θὰ ἀναθέσῃ τὴν ἐκτέλεσιν εἰς ἄλλον, ἀλλ' ὅτι θὰ μεταβῇ ὁ ἴδιος πρὸς σύλληψίν της.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης ὁ ἀπαίσιος γέρων εἶχε καταρτίσει πλῆρες τὸ σατανικὸν κατ' αὐτῆς σχέδιον. Ἡ πρὸς σύλληψίν της αὐτοπρόσωπος μετάβασις ἦτο ἡ ὑστάτη ἀπόπειρά του πρὸς κορεσμὸν τοῦ κτηνώδους πάθους του, καὶ συγχρόνως ἡ ἐκμετάλλευσις αὐτῆς πρὸς χρηματισμὸν δι' ἀποστολῆς μεσιτῶν πρὸς τοὺς συγγενεῖς ἢ οἰκείους της ὑποδεικνυόντων τὴν διὰ χρημάτων ἐξαγοράν της. Καὶ μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν δὲ τῶν σχεδίων του τούτων ἐπεφύλαττε τὴν δι' ἄλλους λόγους, δημοσίας τάξεως, καταδίκην της εἰς θάνατον, ἤτοι τὴν ἐκ τῶν εὑρεθεισῶν ἐπιστολῶν της πρὸς τὸν συγγενῆ της ἰατρὸν Καραγιάννην ἐνοχήν της εἰς ἀπειλητικὰς ἐξυβρίσεις κατ' αὐτοῦ.

* * *

Μετὰ τὴν θυελλώδη ἐν τοῖς σεραγίοις του σκηνήν, καθ' ἣν ἡ ἐκμανεῖσα σύζυγος τοῦ Μουχτὰρ καὶ ἡ σύζυγος τοῦ Βελῆ πασᾶ ἀπήτησαν τὴν καταστροφὴν τῆς Φροσύνης, ὁ Ἀλῆς διέταξε τὸν ἔμπιστόν του ὑπασπιστὴν Ταχὴρ Ἀμπάζην νὰ συλλάβῃ πάσας τὰς γυναῖκας τὰς ἀναφερομένας εἰς τὰς πρὸς τὸν φονευθέντα ἰατρὸν Καραγιάννην ἐπιστολὰς πλὴν τῆς Φροσύνης, ἧς τὴν σύλληψιν ἀνέλαβεν αὐτοπροσώπως ὁ ἴδιος. Ἦσαν δὲ αὗται δεκαεπτὰ Χριστιαναὶ καὶ Ὀθωμανίδες ἐκ τῶν ἀνεπτυγμένων καὶ ἐγγραμμάτων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ἕνδεκα ἐκ τῶν γυναικῶν τούτων συνέλαβεν ὁ Ταχὴρ καὶ ὡδήγησε πρὸς φύλαξιν εἰς τὴν οἰκίαν Ἠπειρώτου ἐμπίστου τοῦ Ἀλῆ, τοῦ Ν. Γ., οὗτινος ἀπέφυγον ν' ἀναγράψωσι πλῆρες τὸ ὄνομα οἱ ἱστορήσαντες τὰ φοβερὰ ἐκεῖνα συμβάντα. Εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἐν λόγῳ Ν. Γ. καταγομένου ἐκ Καλαρρύτων εἶχε φιλοξενηθῆ καὶ δειπνήσει ὁ Ἀλῆς κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην. Εἰκάζουσι πολλοί, γράφει εἷς τῶν ἱστορικῶν τῆς Ἠπείρου, ὅτι ὁ ἀχρεῖος οὗτος Ν. Γ. προσεγγίγνωσκε τὴν καταδίκην τῆς ἰδίας αὐτοῦ συζύγου καὶ ἐφρόντιζε μόνον πρὸς διάσωσιν τῶν τιμαλφῶν αὐτῆς πραγμάτων. Προεῖπε δὲ εἰς τὴν σύζυγόν του νὰ ἐμφανισθῇ πρὸ τοῦ Ἀλῆ πασᾶ ἄνευ κοσμημάτων καὶ πολυτίμων ἱματίων ἵνα μὴ τῷ ἐμπνεύσῃ ἐντύπωσιν καὶ μεταβάλῃ γνώμην. Ταυτοχρόνως ἄλλοι σωματοφύλακες τοῦ Ἀλῆ συνελάμβανον τὰς πέντε ἀδελφὰς Σελικοπούλου, ὡς βεβαιοῖ ὁ Συλίβεργος· μετ' αὐτὰς δὲ τὰς λοιπὰς Ὀθωμανίδας. Οὕτω συνεπληρώθη ὁ ἀριθμὸς τῶν καταδικασθεισῶν δεκαεπτὰ γυναικῶν καὶ ὑπελείπετο ἡ σύλληψις τῆς Φροσύνης, ἣν ἀνέλαβεν αὐτοπροσώπως ὁ Ἀλῆς.

Τ' ἀπαίσια ταῦτα γεγονότα διεδραματίζοντο κατὰ σκοτεινὴν νύκτα τοῦ Ἰανουαρίου 1801.

Ὁ Ἀλῆς ἔφιππος, παρακολουθούμενος ὑπὸ τοῦ Ταχήρ, ἐπώπτευεν ἐπὶ τὰς συλλήψεις αὐτῶν, παραμένων πρὸ τῆς θύρας ἑκάστης τῶν προγραφεισῶν. Ἀφιππεύσας δὲ πρὸ τῆς οἰκίας τῆς Φροσύνης, κειμένης ἐν κεντρικωτάτῃ θέσει τῆς πόλεως, εἰσεπήδησεν εἰς αὐτὴν ἐκ τῆς γείτονος οἰκίας καὶ κατέλαβε ταύτην κοιμωμένην μετὰ τῶν δύο μικρῶν τέκνων της, τῆς τροφοῦ της καὶ τῆς ὑπηρετρίας. Φρικταὶ βεβαίως σκηναὶ διεδραματίσθησαν ἐν τῷ θαλάμῳ τῆς ἀφυπνισθείσης καὶ καταπλήκτου Φροσύνης. Ταύτας δύναταί τις νὰ φαντασθῇ ἀναγινώσκων τὸ θαυμάσιον περὶ Φροσύνης ἔπος τοῦ Ἐθνικοῦ ποιητοῦ Βαλαωρίτου.

Ἡ Φροσύνη, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Beauchamp, γνωρίζουσα τὴν φιλοχρηματίαν τοῦ Ἀλῆ, συνήθροισεν ἅπαντα τὰ κοσμήματά της καὶ τὰ ἔθηκεν εἰς τοὺς πόδας του. Ἀλλ' αἱ ἱκεσίαι καὶ τὰ δάκρυά της δὲν ἔκαμπτον τὸν ἀλιτήριον γέροντα, κατὰ δὲ τῆς τελευταίας του ἐπιθέσεως ἀντέταξεν ὑστάτην ἄμυναν, ἥτις ἐπὶ πλέον ἐξηγρίωσε τὸν ἀπαίσιον Βεζύρην. Ἐκμανεὶς ἐπὶ τῇ ἀντιστάσει τῆς ὡραίας Ἠπειρώτιδος, διέταξε τὸν ἀκολουθοῦντα αὐτὸν Ταχὴρ νὰ τὴν συλλάβῃ καὶ πέμψῃ μετὰ τῶν ἄλλων δεκαεπτὰ συγκαταδικασθεισῶν εἰς Λιθαρίσια καὶ τὴν ἐγκλείσῃ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

Ὁ σύγχρονος τοῦ Ἀλῆ πρόκριτος Συλίβεργος βεβαιοῖ ὅτι αἱ συλληφθεῖσαι ἔμειναν κεκλεισμέναι ἐπὶ εἰκοσαήμερον εἰς τὰ Λιθαρίσια.

Εἰς μάτην δὲ ὁ Ἀλῆ πασᾶς ἐπερίμενε τὰς

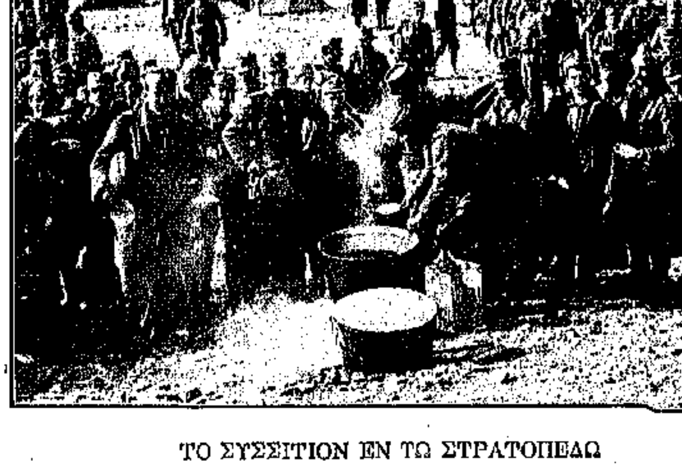

ΤΟ ΣΥΣΣΙΤΙΟΝ ΕΝ ΤΩ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΩ

ἱκεσίας τῆς πόλεως. Ταύτην περιήρχοντο οἱ κατάσκοποί του, παρακινοῦντες τὸν κόσμον νὰ καταβάλουν χρήματα πρὸς ἀπελευθέρωσίν των. Ὅτι δὲ παρέτεινεν ὁ Ἀλῆς τὴν ἐγκάθειρξίν των πρὸς χρηματολογίαν μαρτυροῦσι καὶ Ἕλληνες καὶ ξένοι ἀφηγηταὶ τῶν χρόνων ἐκείνων. Ὁ Λαμπρίδης βεβαιοῖ ὅτι ἡ κοινολογηθεῖσα καταδίκη τῶν δεκαεπτὰ γυναικῶν καὶ τῆς Κυρᾶς Φροσύνης ἐγένετο πράγματι πρὸς χρηματολογίαν. Τὸν χρηματιστικὸν τοῦτον σκοπὸν τοῦ Ἀλῆ ἀναφέρει καὶ ὁ Beauchamp. Ὁ δὲ Ληκ ἀναφέρει αὐταῖς λέξεσιν ὅτι «τὸ κακούργημα τοῦτο τοῦ Ἀλῆ ἠδύνατο νὰ προληφθῇ διὰ προσφορᾶς χρημάτων. Δυστυχῶς ὅμως ἀπουσίαζεν ὁ Μητροπολίτης (θεῖος τῆς Φροσύνης, καὶ οὐδὲν ἐγένετο. Τὸ κακούργημα δὲ ἔπραξεν ὁ Ἀλῆς πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ζηλοτύπων αὐτοῦ νυμφῶν, πράγματι δὲ ἵνα σπεύσωσιν οἱ Χριστιανοὶ καὶ διὰ χρημάτων κορέσωσι τὴν ἀπληστίαν του.»

Συνεχίζω τὰς περὶ ἐκτελέσεως τῆς θανατικῆς καταδίκης σχετικὰς ἀφηγήσεις συγχρόνων της καὶ μεταγενεστέρων ἱστορικῶν: «Ἡ ἐκτέλεσις τῆς καταδίκης εἶχεν ἀναβληθῆ διὰ τὴν ἐπαύριον· διότι ἡ νὺξ εἶχε παρέλθει καὶ δὲν εὑρίσκοντο λεμβοῦχοι, οἱ δὲ εὑρεθέντες τοιοῦτοι ἐζήτουν γραπτὴν διαταγήν. Ἐπειδὴ δὲ τὸ Τουρκικὸν ἔθος ἀπαιτεῖ ἵνα ἡ ἐκτέλεσις γίνεται ἐν σκότει περὶ τὸ μεσονύκτιον, Ἀλβανοὶ ὑπηρέται τοῦ Ἀλῆ ἀνήρπασαν τὰς δεκαεπτὰ γυναῖκας καὶ τὰς ἔσυραν ἐν μέσῳ τρικυμίας καὶ κεραυνῶν. Τὰ δυστυχῆ ὄντα ἐμβεβλημένα εἰς σάκκους, ὡς συνειθίζεται ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀντέστησαν κατὰ τῶν δημίων· ἀλλ' οὕτω τὰ ἔσυρον καὶ τὰ κατέτασσον εἰς τὰς λέμβους. Πολλαὶ δὲ ἡμέραι παρῆλθον ἕως ὅτου εὑρεθῶσι τὰ πτώματα πασῶν τούτων.»

«Αἱ δεκαοκτὼ γυναῖκες—ἀφηγεῖται σύγχρονος πρόκριτος Ἰωαννίνων—ἐρρίφθησαν εἰς τὴν λίμνην φέρουσαι ἐπὶ τοῦ τραχήλου των βαρεῖαν πέτραν καὶ ἐγένοντο βορὰ τῶν ἰχθύων καὶ καραβίδων. Ἔπαυσαν δὲ ταῦτα ἐπὶ πολλὰ ἔτη νὰ εἶναι βορὰ τῶν ἀνθρώπων. Μεταξὺ δὲ τούτων εἶχε παραλάβει ὁ ἄθλιος τύραννος καὶ τὴν γραῖαν βυζάστραν τῆς Φροσύνης.»

«Ἔλεγον δὲ ὅτι ὁ Ἀλβανός, ὅστις ἔθηκε τὴν πέτραν εἰς τὸν τράχηλον τῆς Φροσύνης, θελχθεὶς ἐκ τῆς ὡραιότητός της, συνεπνίγη μετ' αὐτῆς.»

Ὁ Beauchamp, ἀφηγούμενος λεπτομερέστερον τὸν φοβερὸν θάνατον τῶν γυναικῶν ἐκείνων, βεβαιοῖ ὅτι τὰς ἔπνιγον ἀνὰ μίαν, θέτοντες ἐντὸς σάκκου, καὶ ὅτι ἡ Φροσύνη, ὠφεληθεῖσα στιγμῆς τινος, ἐνηγκαλίσθη τὴν γραῖαν τροφόν της καὶ ἐναγκαλισμέναι συνεπνίγησαν. Κατ' ἄλλην δὲ παράδοσιν, ἐν ᾧ ἤρχισεν ἡ καταβύθισις τῶν δεκαεπτὰ φίλων της εἰς τὴν λίμνην, ἡ Φροσύνη λιποθυμήσασα κατέπεσε νεκρά, οἱ δήμιοι δὲ τὴν ἔρριψαν, ἐκπνεύσασαν ἤδη, εἰς τὰ ὕδατα τῆς λίμνης.

Τὰ πτώματα τῶν δεκαοκτὼ θυμάτων τοῦ Ἀλῆ διεσκόρπισεν ἡ κατὰ τὴν ἀπαισίαν ἐκείνην νύκτα τρικυμία· συγγενεῖς δὲ καὶ οἰκεῖοι τῆς Φροσύνης ἀνεῦρον τὸ πτῶμά της, ἐκβρασθὲν ὑπὸ τῶν κυμάτων εἰς τὴν ἀκτὴν μετὰ πολλὰς ἡμέρας. Ἡ κηδεία της ἐγένετο μεγαλοπρεπής, παρακολουθούσης πάσης τῆς ἀριστοκρατίας τῶν Ἰωαννίνων καὶ πλήθους συμπολιτῶν της. Ἐτάφη δὲ εἰς τὸν ναὸν τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων.

Ἡ λαϊκὴ Μοῦσα διηώνισε τὸ ὄνομα τῆς ὡραίας Ἠπειρώτιδος· δύο δὲ τῶν μεγαλειτέρων ποιητῶν τῆς ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος, ὁ ἐπικὸς καὶ λυρικὸς Βαλαωρίτης καὶ ὁ δραματικὸς Δ. Βερναρδάκης, ἔλαβον ὡς θέμα τῶν ἀριστοτεχνημάτων των τὰς περιπετείας τῆς περιλαλήτου Κυρᾶς Φροσύνης.

Ἡ θεία δίκη ἐτιμώρησε βραδύτερον τὸν ὀλετῆρα τῆς Ἠπείρου δαίμονα καὶ δήμιόν της ἐν αὐτῇ τῇ νησῖδι τῆς λίμνης τῶν Ἰωαννίνων, ἣν εἶχεν ὁρίσει ὡς τόπον ἐκτελέσεως τῆς φοβερᾶς καταδίκης τῶν δεκαοκτὼ θυμάτων του, ὡς θὰ ἴδωμεν ἐν τῷ βίῳ τῆς τελευταίας Ἑλληνίδος, τῆς κυρᾶ-Βασιλικῆς Κονταξῆ, ἣν ὡς μόνην ἔμπιστόν του εἶχε παραλάβῃ πολιορκηθεὶς ἐκεῖ ὅπου οἰκτρὸν ἔλαβε τέλος.

ΤΙΜΟΛΕΩΝ ΑΜΠΕΛΑΣ

ΟΙ ΔΥΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΙ

Δυὸ Κωνσταντῖνοι σήμερα
Φτερώνουνε τὸ Γένος
Ἕνας ποῦ ζῇ προσκυνητὸς
Κι' ἕνας μαρμαρωμένος.
Καὶ σήμαντρο χαρμόσυνο
Καλεῖ γιὰ τὸ μνημόσυνο
Τοῦ Κωνσταντίνου τοῦ παληοῦ,
Ποῦ τὸν δοξάζουν θρῦλοι
Κι' ἀθάνατη μᾶς ἄφησε
τοῦ Ρωμανοῦ τὴν Πόλη.

Δυὸ Κωνσταντίνους τραγουδοῦν
Λαός, Στρατοὶ καὶ Στόλοι
Τὸν ἕνα, ποῦ 'μαρμάρωσε
Μιὰ 'μέρα μὲς 'στὴν Πόλι,
Τὸν ἄλλον ποῦ 'ζωντάνεψε
Καὶ μάρμαρα σιμά του,
Ποῦ σὰν πουρπούλισμα πουλιοῦ
Μοιάζει τὸ πέρασμά του,
Κι' ἐκδικητὴς ἐκτάξε
Μὲς 'στῆς σκλαβιᾶς τὸ θρῆνο,
Γι' αὐτὸν ποῦ μνημονεύεται
'Στὸν Ἅγιο Κωνσταντῖνο.

Γ. ΣΟΥΡΗΣ

Ο ΟΛΥΜΠΙΟΣ

ΕΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΝ ΖΩΗΝ

ΥΠΟ JAMES OPPENHEIM

ΤΗ ΑΔΕΙΑ ΤΩΝ Κ. Κ. HARPER AND BROTHERS, NEW YORK, COPYRIGHT 1912

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ***

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου.)

Ἐκείνη ὑπήκουσε, χωρὶς ἀντιλογίαν, καὶ οἱ δύο ἔσπευσαν πρὸς τὸ αὐτοκίνητον. Ἐδυσκολεύθη κάπως νὰ θέσῃ τὴν μηχανὴν εἰς κίνησιν καὶ δὲν κατώρθωσε ν' ἀνάψῃ τοὺς φανοὺς τῆς ἀσετιλίνης. Ἐπὶ τέλους τοὺς ἀφῆκε καὶ ἀνῆλθεν εἰς τὸ ὄχημα μὲ τὸν Κίρμπυ, ὅστις ἔρριψε μίαν μεγάλην γοῦναν ἀπὸ βόνασσον ἐπὶ τῶν ὤμων τῆς φίλης του, τυλιχθεὶς συνάμα καὶ αὐτός.

Ἡ ἀτμόσφαιρα ἐγίνετο πυκνοτέρα κάθε στιγμήν, ὁ ἄνεμος ηὔξανε καὶ μετ' ὀλίγας στιγμὰς ἡ ἀγριωτέρα χιονοθύελλα τοὺς εἶχε περιβάλει. Τὸ σκότος ἦτο ἀπόλυτον γύρω των, εἰς ἐπίμετρον δὲ οἱ φανοὶ τοῦ αὐτοκινήτου δὲν ἦσαν ἀναμμένοι.

— Θὰ πᾶμε εἰς τὰ μοῦντα εἶπεν ἡ Μαρία σταματοῦσα τὸ ὄχημα. Δὲν σᾶς πειράζει αὐτό;...

— Κάθε ἄλλο, ἀπήντησεν ἐκεῖνος.

Οὕτως ὁ δρόμος ἐπανελήφθη μετὰ πολλῶν ἐμποδίων, διότι ἐσταμάτων εἰς κάθε διασταύρωσιν, προσεπάθουν ν' ἀναγνωρίσουν τὸν δρόμον, καὶ νὰ ὁδηγηθοῦν ἀπὸ τὰ ἴχνη τῶν τροχῶν τῶν ἄλλων ἁμαξῶν ὅσαι εἶχον προπεράσει ἀπὸ τὰ μέρη ἐκεῖνα. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐξηκολούθει νὰ χιονίζῃ.

Ἐπ' ἀρκετὴν ὥραν οἱ δύο φίλοι παρέμειναν σιωπῶντες, καίτοι ὁ Κίρμπυ ᾐσθάνετο τὴν καρδίαν του σκιρτῶσαν διὰ τὴν ἀπροσδόκητον περιπέτειαν, ἥτις τὸν ἔφερε τόσον πλησίον πρὸς τὴν προνομιοῦχον ἐκείνην γυναῖκα.

Τὸ σκότος τῆς νυκτὸς εἶχεν ἀρχίσει τώρα νὰ μετριάζεται ἀπὸ τὴν ἀνταύγειαν τοῦ χιονισμένου κάμπου. Ἔξαφνα ἡ Μαρία ἐφώναξε:

— Νὰ ἕνα φῶς!

Πράγματι εἰς τὸ βάθος τοῦ δρόμου καὶ πρὸς τὰ δεξιὰ διεκρίνετο ἓν ἀμυδρὸν φῶς προερχόμενον ἀπὸ τὸ παράθυρον ἑνὸς χαμηλοῦ οἰκίσκου.

— Δὲν ἔχομε νὰ κάμωμεν τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ πᾶμε ἐκεῖ καὶ νὰ ζητήσωμεν ἄσυλον, εἶπεν ὁ Κίρμπυ.

Ἐκείνη πάλιν ὑπήκουσε σιωπῶσα. Μετ' ὀλίγα λεπτὰ ἔφθαναν εἰς τὴν ἐξοχικὴν οἰκίαν. Ὁ Κίρμπυ ἐκτύπησε τὴν θύραν καὶ μία γυναῖκα εὔσωμος μὲ ἀγαθὴν φυσιογνωμίαν ἤνοιξεν ἀμέσως.

— Μᾶς ἔπιασεν ἡ χιονιά, εἶπεν ὁ Κίρμπυ καὶ ζητοῦμεν ἄσυλον.

— Περᾶστε εἶπεν, ἡ ἀγρότις.

Ἀμφότεροι εἰσῆλθον εἰς μίαν θερμὴν χαμηλὴν κουζίναν, ἣν ἐφώτιζε μία λάμπα πετρελαίου τοποθετημένη εἰς τὸ τραπέζι. Εἰς τὴν σκοτεινοτέραν γωνίαν τοῦ δωματίου ἐπάνω εἰς τὴν θερμάστραν ἐγουργούριζεν ἠρέμα μία χύτρα. Τὸ σύνολον παρουσίαζε τὴν ἤρεμον ἐκείνην κατάστασιν, ἧς κάλλιστον παράδειγμα εἶναι ὁ κοιμώμενος γάτος.

— Ὤ! ἤλθατε μὲ αὐτοκίνητον, εἶπεν ἡ γυναῖκα παρατηροῦσα τὴν Μαρίαν. Λοιπὸν μ' αὐτὸ δὲν θὰ τὰ βγάλετε πέρα. Οἱ δρόμοι εἶναι ἄθλιοι.

— Ἤμεθα εἰς τὸ βουνό, ἀπήντησεν ἡ Μὶς Οὐάτς διαλύουσα πᾶσαν περὶ ἀπαγωγῆς ἰδέαν τῆς ἀπλοϊκῆς ἐκείνης γυναικός.

— Τὸ αὐτοκίνητόν σας θὰ τὸ βάλωμεν εἰς τὸν σταῦλον ὅταν ἔλθουν οἱ ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι τώρα ἐπῆγαν νὰ περιμαζεύσουν τὰς ἀγελάδας. Τοὺς εἶπα ἀπὸ τὸ πρωῒ νὰ μὴ τὰς βγάλουν ἔξω. Ἀλλὰ ποῦ ν' ἀκούσουν οἱ ἄνδρες ἀπὸ συμβουλάς! Τώρα θὰ τοὺς ἔχῃ πιάσῃ ἡ χιονιά.

Ἡ Μαρία ἐσκέφθη.

— Δείξατέ μου ποῦ εἶναι ὁ σταῦλος καὶ πηγαίνω ἐγὼ τὸ αὐτοκίνητον μέσα. Καὶ τοῦτο ἔγεινε.

Οἱ ἄνδρες δὲν ἐβράδυναν νὰ ἐπιστρέψουν καὶ ἔγειναν δεκτοὶ ἐγκαρδίως ἀπὸ τὴν οἰκοδέσποιναν καὶ τοὺς ξένους.

Ὁ οἰκοδεσπότης ἦτο μεσῆλιξ εὐρύστερνος καὶ ἀνθηρότατος γεωργός, Οὐαλλὸς τὴν καταγωγὴν καὶ παιδιόθεν μεταναστεύσας. Δύο πανύψηλοι υἱοὶ τὸν συνώδευον καὶ δύο κορίτσια μόλις ἀφιππεύσαντα καὶ ἐκεῖνα εἰσῆλθον εἰς τὴν κουζίναν ἀφοῦ εἶχον βοηθήσει τοὺς ἀδελφούς των εἰς τὸ περιμάζευμα τῶν ἀγελάδων.

Γελαστὴ ἡ οἰκογένεια τῶν ἀγροτῶν ἐκάθησεν εἰς τὸ τραπέζι, ὅπου ἡ μητέρα εἶχε τοποθετήσει προκλητικώτατα ἀχνίζοντα μεγάλα τεμάχια βωδινοῦ κρέατος μαγειρευμένου μὲ ξηρὰ φασόλια κατὰ τὸν πρωτογενῆ Ἀμερικανικὸν τρόπον. Μεγάλα φλυτζάνια καφφὲ μὲ γάλα καὶ ποτήρια μὲ νερὸ ἀντικαθίστων κάθε ἄλλο ποτὸν εἰς τὸ δεῖπνον ἐκεῖνο. Τὸ ζυμωτικὸ ψωμὶ τοῦ σπητιοῦ ἐκέντα ἀκόμη περισσότερον τὴν ὄρεξιν φιλοξενούντων καὶ φιλοξενουμένων.. Μετὰ τὰς πρώτας διαχύσεις ἡ ὁμιλία περιεστράφη εἰς διάφορα ἀγροτικὰ θέματα περὶ γεωργίας, κτηνοτροφίας καὶ ἄλλων συναφῶν ζητημάτων.

Θὰ ἐνόμιζέ τις ὅτι ἐπλησίαζον μεσάνυκτα, ὅτε τὸ ὡρολόγιον ἐσήμανεν ἐννέα.

— Μοῦ φαίνεται ὅτι ὁ ἄνεμος ἔπεσεν, εἶπεν ὁ οἰκοδεσπότης ἐγειρόμενος καὶ πλησιάζων εἰς τὸ παράθυρον.

— Ὤ! βέβαια, ἐπανέλαβε, καὶ μάλιστα ἐβγῆκε καὶ τὸ φεγγάρι.

— Τότε λοιπὸν μποροῦμε ἀξιόλογα νὰ φεύγωμεν, εἶπεν ἡ Μαρία ἐνθουσιασμένη.

Οἱ ἀγρόται ἤθελαν νὰ τοὺς κρατήσουν καὶ τὴν νύκτα, ἀλλ' ἡ Miss Οὐάτς ἦτο ἀμετάπειστος. Καὶ οὕτως ὁλόκληρος ἡ οἰκογένεια κουκουλωμένη τοὺς συνώδευσεν εἰς τὴν αὐλήν. Ἡ Μαρία χωρὶς τὴν βοήθειαν κανενὸς ἔβγαλε τὸ αὐτοκίνητον ἀπὸ τὸν σταῦλον καί, ἀφοῦ τὸ ἐτακτοποίησεν, ἀνῆλθεν ἐπ' αὐτοῦ μὲ τὸν συνοδόν της.

Οἱ ἀγρόται παρηκολούθησαν τὰς ἑτοιμασίας μὲ ἐνδιαφέρον καὶ ὅταν ὁ Κίρμπυ ἐζήτησε νὰ πληρώσῃ διὰ τὴν φιλοξενίαν, ἡ οἰκοδέσποινα ἀθωότατα ἐζήτησε μόνον εἰκοσιπέντε σέντς ἀπὸ τὸν καθένα διὰ τὸ δεῖπνον.

Τὸ αὐτοκίνητον τώρα ἔτρεχεν εἰς τὸν χιονισμένον δρόμον ὑπὸ τὸ φῶς τῆς σελήνης. Τυλιγμένοι εἰς μίαν γοῦναν, οἱ δύο νέοι ἐσιώπων. Ὁ Κίρμπυ ἐσυλλογίζετο ὅτι τὸ μόνον πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο νὰ εἰπῇ εἰς τὴν φίλην του θὰ ἦτο «Σ' ἀ γ α π ῶ», ἀλλ' αὐτὸ δὲν θὰ τὸ ἔλεγε δι' ὅλον τὸν κόσμον.

Χωρὶς κανὲν ἐπεισόδιον τὴν φορὰν ταύτην ἔφθασαν εἰς τὴν ἔπαυλιν, ὅπου ἡ ὑπηρεσία τοὺς ἐπερίμενεν.

Ἀφῆκαν τὴν φροντίδα τοῦ αὐτοκινήτου εἰς τοὺς ὑπηρέτας, ἐκάθησαν ὀλίγα λεπτὰ εἰς τὴν εὐρεῖαν τραπεζαρίαν ὅπου ἔκαιεν ἡ ἑστία, καὶ ἔπειτα ἐκαλονυκτίσθησαν ἀποσυρθέντες ἕκαστος εἰς τὸ δωμάτιόν του.

— Πάει καὶ αὐτό, εἶπε πρὶν ἀποκοιμηθῇ ὁ Κίρμπυ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ'.

Ἡ ἐπιστροφή.

Ὅταν ὁ Κίρμπυ ἐξύπνησε τὸ πρωῒ τῆς ἄλλης ἡμέρας, τὸ δωμάτιόν του ἔπλεεν εἰς χρυσοῦν ἡλιακὸν φῶς.

Ἀναπολῶν τὰς ὡραίας στιγμὰς τῆς προτεραίας ὁ Κίρμπυ ἐνεδύθη καὶ κατῆλθεν εἰς τὴν τραπεζαρίαν, ὅπου ταυτοχρόνως ἔφθανε καὶ ἡ Μαρία δροσερά, εὔθυμος καὶ ἀκτινοβολοῦσα ἀπὸ εὐτυχίαν.

— Καλημέρα! εἶπεν ἐκείνη.

— Καλημέρα! ἀπήντησεν ὁ Κίρμπυ.

— Κοιμηθήκαμε καλά;

— Λαμπρά. Καὶ σεῖς;

— Ἔξοχα...

Ἐδῶ τὸ εἰδύλλιον ἐτελείωσεν. Ἡ ἡμέρα ἦτο ἀρκετὰ προχωρημένη καὶ οἱ προσκεκλημένοι διὰ τὸ Σαββατοκύριακον ἤρχισαν νὰ συγκεντρῶνται. Ἀπ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἡ περαιτέρω διαμονὴ τοῦ Κίρμπυ εἰς τὴν ἔπαυλιν ἦτο ἐφιάλτης. Ἀλληλοδιαδόχως τὸν συνέστησαν εἰς ἕνα γερουσιαστὴν ἕνα δικαστήν, διαφόρους τραπεζίτας, τραπεζομεσίτας, δικηγόρους, προέδρους ἑταιριῶν καὶ διαφόρους κυρίους διαφόρων ἡλικιῶν. Οἱ μεγαλόσχημοι κύριοι τὸν παρήρχοντο μὲ κάποιαν περιφρόνησιν. Μερικαὶ κυρίαι ἑλκυόμεναι ἀπὸ τὴν ζωντανὴν φυσιογνωμίαν του τὸν ἐπλησίαζον, ἀλλὰ κατήντων ἀνυπόφοροι μὲ τὰ μικροζητήματά των. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Μαρίαν αὕτη ἦτο τὸ κέντρον τῶν ἀνιαρωτέρων κολακειῶν.

Ἐν τούτοις, μόλα ταῦτα, ὁ Κίρμπυ ἦτο εὐτυχής, διότι ὁ Τζόρδαν Οὐάτς δὲν ἦτο ἐκεῖ.

Μετὰ τὸ πρόγευμα οἱ κεκλημένοι διεσκορπίσθησαν, οἱ μὲν τραπέντες εἰς παγοδρομίας, ἄλλοι εἰς ἐλκηθροδρομίας, καὶ ἄλλοι εἰς διάφορα χειμερινὰ σπόρτς. Μετὰ τὸ γεῦμα ὑπεχρεώθησαν ν' ἀκούσουν τὸ πιάνον κάποιου ταλαντούχου Βαυαροῦ κλειδοκυμβαλιστοῦ.

Ἔτσι ἐπέρασαν αἱ δύο ἡμέραι. Τὸ πρωῒ τῆς Δευτέρας ἡ Μαρία συνώδευσε τὸν Κίρμπυ μὲ τὸ αὐτοκίνητον εἰς τὸν σταθμόν.

— Μετ' ὀλίγας ἡμέρας, εἶπεν ἡ νέα εἰς τὸν φίλον της, φεύγομεν μὲ τὸν μπαμπᾶ διὰ τὴν Καλιφορνίαν. Θὰ μείνωμεν ἐκεῖ ἕως τὴν ἄνοιξιν. Μόλις ἐπιστρέψωμεν θὰ σᾶς γράψω νὰ ἔλθητε διὰ νὰ κάμωμεν ξανὰ τὸν ὡραῖόν μας περίπατον.

Εἰς τὸ τραῖνον ὁ Κίρμπυ ἐδιάβαζε τὸν Κολερίτς, τὸν ὁποῖον τοῦ εἶχε δωρήσει ἡ Μαρία.

Ἀλλ' ἡ κυρία του σκέψις ἦτο πότε νὰ ἔλθῃ ἡ ἄνοιξις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'.

Ἐπιτυχία καὶ πρόοδος.

Μονότονοι καὶ κουραστικοὶ ἐπέρασαν οἱ μῆνες τοῦ χειμῶνος. Ὁ Κίρμπυ ἐφαίνετο ἀνακτήσας τὴν πρώτην θέρμην τῆς δουλειᾶς καὶ ὁ Χάρριγκτων ἦτο κατενθουσιασμένος. Ἤδη ἡ θέσις του εἶχε βελτιωθῇ, διότι ἦτο πλέον διευθυντὴς τοῦ καταστήματος μὲ πέντε χιλιάδες δολλάρια τὸ ἔτος.

— Θέλω δουλειὰ καὶ ἀξίαν, τοῦ εἶχεν εἰπῇ ὁ προϊστάμενός του. Τὸ χρῆμα δὲν ἔχει σημασίαν. Καὶ ὁ Κίρμπυ ἠκολούθησε τὴν συμβουλήν, κατεστάθη ὁ κύριος μοχλὸς μιᾶς τῶν μεγαλειτέρων τῆς Ἀμερικῆς ἐπιχειρήσεων.

* * *

Μίαν πρωΐαν ἀνοιξιάτικην ὁ Κίρμπυ ἐλάμβανε τὴν κατωτέρω ἐπιστολὴν ἀπὸ τὴν φίλην του:

«Φίλε κ. Τράσκ,

«Εἴμεθα πάλιν εἰς τὸ Χάϊ Χὶλλ καὶ εἶναι ἄνοιξις. Δὲν ἔρχεσθε τὸ Σάββατον;

«Μὲ πολλὰ βάσανα ἔπεισα τὸν μπαμπᾶ νὰ μὴ καλέσῃ περισσοτέρους τῶν

τριῶν ἄνδρας καὶ περισσοτέρας τῶν δύο γυναῖκας. Ἐνθυμοῦμαι τὴν χιονοθύελλαν καὶ τὴν περιπέτειάν μας στὸ σπίτι τοῦ ἀγρότου. Τί λέτε; Δὲν πᾶμε νὰ ἰδοῦμε πῶς εἶναι τὴν ἄνοιξιν ὁ Γίγας;

Ὑμετέρα
ΜΑΡΙΑ ΟΥΑΤΣ»

Ὁ Κίρμπυ λαβὼν τὴν ἐπιστολὴν τὴν ἐφίλησε καὶ ἐσπόγγισεν ἓν δάκρυ, προελθὸν ἀπὸ συγκίνησιν καὶ ἀγάπην. Ἦτο τόσον ὡραῖον τὸ συναίσθημα τὸ ὁποῖον ἐδοκίμαζε τώρα ... Ὁ σοβαρὸς προϊστάμενος, Διευθυντὴς τῶν Ἐπιχειρήσεων, Χάρριγκτων, εἶχε μεταβληθῇ ὡς διὰ μαγείας. Ἦτο ἁβρὸς πρὸς τοὺς ὑποδεεστέρους καὶ ἐγκάρδιος πρὸς ὅλους.

Ἔπειτα τὸ πρωῒ τοῦ Σαββάτου εἰς τὰς δώδεκα παρὰ τέταρτον εὑρέθη εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν τοῦ Πάκτικ. Πάλιν τὸ μέγα αὐτοκίνητον μὲ τὸν εὔσωμον σωφὲρ τὸν ἐπερίμενεν. Ὁ Κίρμπυ ἐπήδησεν ἐντὸς καὶ μετ' ὀλίγον τὸ μέγα ὄχημα ἔτρεχε πρὸς τὴν πεδιάδα.

— Καλοκαῖρι, εἶπεν ὁ σωφέρ.

— Ὡραῖο πρᾶγμα, ἀπήντησεν ὁ Κίρμπυ. Ἔπειτα ἀπὸ ὀλίγην ὥραν τὸ αὐτοκίνητον ἐσταμάτα εἰς τὴν μεγάλην εἴσοδον τοῦ Χάϊ Χὶλλ.

— Θὰ τὴν ἰδῶ ἐπὶ τέλους! ἐσκέφθη μὲ τρελλὴν χαρὰν ὁ Κίρμπυ.

Πρώτη ἀπογοήτευσις. Μόλις κατῆλθε τοῦ ὀχήματος καὶ ἐπέρασε τὸν δρόμον τοῦ κήπου ἀντεμετώπησε τὸν Τζόρδαν Οὐάτς, ὁδηγοῦντα εἰς μερικὰ ἀνθοκομικὰ ζητήματα τὸν κηπουρόν του.

Ἀντήλλαξε τυπικὸν χαιρετισμὸν μὲ τὸν γέροντα, εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν χωρὶς νὰ ἴδῃ πουθενὰ τὴν Μαρίαν καὶ ἀνῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιόν του.

Τὰ παράθυρα ἦσαν ἀνοικτὰ καὶ εἰς ζωογόνος ἀὴρ εἰσήρχετο ἀπὸ τὸν κῆπον. Ἀλλ' ἡ καρδιὰ τοῦ Κίρμπυ ἦτο βαρεῖα, καὶ πρὸς στιγμὴν ἐφαντάσθη ὅτι διὰ ν' ἀπαλλαγῇ τῆς δυσαρέστου ἐκείνης καταστάσεως εἶχεν ἀνάγκην νὰ πάρῃ μίαν καλὴν δόσιν ἅλατος Ἀγγλίας.

Ἐν τούτοις συνῆλθεν ὅπως ἠμπόρεσε καλλίτερον ἀπὸ τὸ ταξεῖδι καὶ κατῆλθεν ἔπειτα εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν, ὅπου εὗρε τέσσαρας κυρίους συζητοῦντας. Ὁ τέταρτος ἐξ αὐτῶν ἦτο ὁ ἴδιος Τζόρδαν Οὐάτς. Τὸ θέμα ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὡμίλουν ἦτο προφανῶς ἐμπορικόν.

— Εἴδατε ἐξαγωγὴν ἐφέτος;... ἐφώναζεν ὁ Οὐάτς, κτυπῶν τὸν γρόνθον του μὲ δύναμιν εἰς τὴν τράπεζαν. Ἂς πάρωμεν πρῶτον τὸν χάλυβα, τὴν θεμελιώδη αὐτὴν βιομηχανίαν...

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην θροῦς γυναικείας ἐσθῆτος ἐπέσπασε τὴν προσοχὴν τοῦ Κίρμπυ, ὅστις, στραφείς, εἶδε τὴν Μαρίαν ἐν μέσῳ δύο χονδρῶν κυριῶν, αἱ ὁποῖαι τοῦ ἐπροξένησαν ἐντύπωσιν ἀπεριγράπτου ἀηδίας.

Ἔστρεψεν ἔπειτα τὴν προσοχήν του εἰς τὴν Μαρίαν, ἥτις ἐχρειάσθη ὀλίγα δευτερόλεπτα ὅπως τὸν ἀναγνωρίσῃ.

Τότε τὰ μάτιά της ἤστραψαν καὶ τὸ σύνολόν της ἐπῆρεν ἕνα ἄλλον ἀέρα.

Ἐν τούτοις δὲν ἐπλησίασεν εἰς αὐτόν, ἀλλ' εἰς τὸν ὅμιλον τῶν ἀνδρῶν καὶ εἶπε.

— Μπαμπᾶ, ὁ κύριος Τράσκ, ἐνθυμεῖσθε βέβαια.

Ὁ Κίρμπυ ᾐσθάνθη τὴν ψυχρὰν χεῖρα τοῦ Οὐάτς ἐντὸς τῆς ἰδικῆς του, καὶ ἤκουσε τὰ κατωτέρω ὀνόματα προφερόμενα τὸ ἓν μετὰ τὸ ἄλλο.

— Ὁ Γερουσιαστὴς Κιούλαμ, ὁ Αἰδεσιμώτατος Δόκτωρ Μπάνης καὶ ὁ κύριος Ἕνρυ Πένδλετων. Εἰς τὸ τελευταῖον τοῦτο ὄνομα ὁ Κίρμπυ ἐκλονίσθη ὡς ἐξ ἐνστίκτου. Ἠσθάνθη ἀμέσως ὅτι εἶχεν ἐνώπιόν του ἕνα ἐχθρὸν ἐπικίνδυνον. Ὁ Πένδλετων αὐτὸς ἦτο ἕνας θαυμάσιος νέος, εὐρύστερνος, μὲ λαμπρὰν φυσιογνωμίαν, λάμποντα μάτια καὶ κεφαλὴν ὡραίαν. Τὰ μεγάλα του μάτια ἦσαν γαλανά, ἡ ῥὶς του εὐθεῖα, τὰ χείλη του ζωηρὰ καὶ ἡ φυσιογνωμία του ἑλκυστική.

Ἐνώπιόν του ὁ Κίρμπυ ἐφαντάσθη ὅτι ἐγίνετο πολὺ ὑποδεέστερός του καὶ ἀμέσως ἐσκέφθη ὅτι τὴν ἰδίαν σκέψιν θὰ ἔκαμνε κατὰ πᾶσαν πιθανότητα καὶ ἡ Μαρία.

Ὁ Πένδλετων ἔρριψεν εἰς τὴν κόρην τοῦ οἰκοδεσπότου βλέμμα κατακτητοῦ, τὸ ὁποῖον ἔκαμε τὸν Κίρμπυ νὰ φρικιάσῃ. Ταυτοχρόνως ὅμως αἱ εὐτραφεῖς γυναῖκες εἶχον πλησιάσῃ καὶ ἡ Μαρία τὸν συνέστησεν εἰς τὴν κυρίαν Κιούλαμ καὶ τὴν κυρίαν Μπάνης.

— Ἴσως μετὰ τὸ πρόγευμα κάμωμεν μίαν βόλταν οἱ δύο, τοῦ εἶπε ταυτοχρόνως ἡ Μαρία.

Δὲν ἐπρόφθασεν ὅμως νὰ τελειώσῃ τὸν λόγον της καὶ ὁ Πένδλετων, λαβὼν αὐτὴν ἀπὸ τοῦ βραχίονος, μὲ ἓν πήδημα ταχύ, εἶπε μειδιῶν:

— Σᾶς παίρνω ἐγὼ περίπατον, Miss Οὐάτς, καὶ ἐν τῷ ἅμα τὴν παρέσυρεν εἰς τὸν κῆπον.

— Τί βλὰξ ποῦ εἶμαι, ἐσυλλογίσθη ὁ Κίρμπυ. Εἶχα ὅλην τὴν εὐκαιρίαν νὰ τὴν συνοδεύσω καὶ ὅμως αὐτὸς ὁ ἀντιπαθητικὸς ἄνθρωπος μοῦ τὴν ἔφτειασε.

Συντετριμμένος, ἄθλιος καὶ ἐλεεινὸς ὁ Κίρμπυ ἐβλασφήμει τὴν ὥραν καὶ τὴν στιγμὴν ποῦ εἶχεν εὑρεθῇ ἐκεῖ μέσα, ὅταν ἐμπρός του εἶδεν ὀρθουμένην τὴν σκιαγραφίαν τοῦ Τζόρδαν Οὐάτς.

— Παίζετε γκόλφ, κύριε Τράσκ; ἠρώτησεν ὁ ἑκατομμυριοῦχος.

Πρὶν ἡ ἀντιληφθῇ περὶ τίνος ἐπρόκειτο, ὁ Κίρμπυ εἶπε «ν α ί».

— Λαμπρά! ἐφώναξεν ὁ Οὐάτς. Ὥστε εἴμεθα δύο ζεύγη. Ἐγὼ καὶ ὁ αἰδεσιμώτατος, σεῖς καὶ ὁ γερουσιαστής.

Ὁ Κίρμπυ εἶχε πιασθῇ εἰς παγῖδα. Εἰς ἐπίμετρον ὁ Πένδλετων ἠκούσθη λέγων:

— Παίζετε σεῖς καὶ ἐγὼ κρατῶ συντροφιὰ τὰς κυρίας. Γνωρίζω τόσον γκόλφ ὅσον καὶ Χ ά ρ α-Κ ί ρ ι.

Τοῦτο καὶ ἔγεινεν. Ὁ Κίρμπυ ἐπέρασε τὸ ἀχρειέστερον τῶν ἀπογευμάτων μὲ τὴν ἐκ γερόντων συντροφιάν του.

Ὅταν ἡ παρτίδα τοῦ ἀνιαροῦ παιγνιδίου ἐτελείωσεν, ἦτο ἤδη ὥρα διὰ τὸ γεῦμα. Ἡ τετρὰς ἐγύρισεν εἰς τὸ σπίτι κατάκοπος. Ὡς νὰ μὴ ἔφθανεν αὐτό, τὸ πρῶτον πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶδεν ὁ Κίρμπυ πλησιάζων ἦτο ὁ Πένδλετων μὲ ἄμεμπτον περιβολὴν ἑσπερίδος, ἀναπαυμένος καὶ δροσερός, καπνίζων εὐῶδες ποῦρον εἰς τὴν βεράνταν. Τὸ ὕφος του ἦτο αὔθαδες.

— Κάθεται ἐδῶ διὰ νὰ μοῦ δείξῃ ὅτι ἐκαλοπέρασε τὸ ἀπόγευμα, ἐσκέφθη ὁ Κίρμπυ, αἰσθανόμενος μίαν μεγάλην ὄρεξιν ὅπως τὸν σκοτώσῃ.

Ἐνδυθεὶς κατῆλθεν εἰς τὴν τραπεζαρίαν ἀρκετὰ γρήγορα, ἀλλὰ καὶ πάλιν ὁ Πένδλετων τὸν εἶχε προλάβῃ, καθήσας πλησίον τῆς Μαρίας. Τὸ γεῦμα ἐπέρασε χωρὶς ἐπεισόδιον, τοῦ Οὐάτς ὁμιλοῦντος διαρκῶς καὶ διδόντος ὁδηγίας περὶ τοῦ π ῶ ς δ ε ῖ π λ ο υ τ ί ζ ε ι ν.

— Δὲν πᾶς στὸ διάβολο καὶ σὺ καὶ ἡ διδαχή σου, ἐσκέφθη ἐνδομύχως ὁ Κίρμπυ.

Ἀλλὰ τὸ γεῦμα ἐτελείωσεν. Ὅλοι ἀπεσύροντο εἰς τὴν παρακειμένην αἴθουσαν, ὁ δὲ Κίρμπυ δὲν ἤλπιζε νὰ μείνῃ μόνος μὲ τὴν φίλην του, ὅτε τὸ ἀπροσδόκητον ἔγεινε.

— Μὲ συγχωρεῖτε μίαν στιγμήν, κύριε Πένδλετων, εἶπεν ἡ Μαρία. Θέλω νὰ ἴδω τὸν κ. Τράσκ. Μετὰ μίαν στιγμὴν οἱ δύο νέοι ἦσαν μόνοι εἰς μίαν γωνίαν.

— Τί κρῖμα! Πάει ὁ περίπατός μας! εἶπεν ἐκείνη.

— Τὸ σφάλμα εἶναι δικό μου, ἀπήντησεν ὁ Κίρμπυ. Εἶπα ὅτι παίζω γκόλφ, ἐνῷ τὸ ἀπεχθάνομαι.

— Ἐν τούτοις ἠμποροῦμε καὶ τώρα νὰ περάσωμεν μίαν ὥραν μαζύ. Ἂς πᾶμε εἰς τὴν λιμνοῦλαν. Ἔχει φεγγάρι ὡραῖο. Θὰ κάμωμεν ἕνα γῦρον μὲ τὴν βάρκαν.

Μὲ γοργὰ βήματα ὁ Κίρμπυ καὶ ἡ Μαρία εὑρέθησαν εἰς τὴν ὄχθην τῆς λίμνης καὶ εἰς μίαν στιγμὴν πηδήσαντες εἰς τὴν ἐκεῖ δεμένην λέμβον ἀπεμακρύνθησαν ἠρέμα ὑπὸ τὴν ὤθησιν τῶν κουπιῶν, ἅτινα ἐχειρίζετο ἡ Μαρία Οὐάτς. Ἡ βραδυὰ ἦτο μαγευτική. Τὰ ἄστρα ἐσπινθήριζον εἰς τὸν οὐρανόν, μὴ ἐπηρεαζόμενα ἀκόμη ἀπὸ τὸ φῶς τῆς μόλις ἀνατειλάσης σελήνης. Ἡ ἀτμόσφαιρα ἦτο ἀρωματώδης καὶ γλυκεῖα καὶ ὁ ἀὴρ τῆς ἀνοίξεως ἀρωματώδης καὶ μαγευτικός.

Ὁ Κίρμπυ εὑρίσκετο εἰς ἔκστασιν. Πρὸς στιγμὴν εἶχε λησμονήσῃ καὶ τὸν Πένδλετων καὶ τὴν περιπέτειάν του, ὅτε μία φωνὴ ἀπὸ τὴν ὄχθην τὸν ἐπανέφερεν εἰς τὴν πραγματικότητα ἀποτόμως.

— Μαρία! Μαρία!

Ἦτο ἡ φωνὴ τοῦ Οὐάτς.

— Ν' ἀπαντήσω; ἠρώτησε χαμηλοφώνως ἡ Μαρία.

— Ὄχι, ἀπήντησεν ὁ Κίρμπυ, ὄχι!

— Μαρία, ἀντήχησε πάλιν ἡ ἀπαισία φωνή.

Τὸ πρᾶγμα ἐγίνετο τραγικόν.

— Δὲν εἶσαι ἐκεῖ εἰς τὴν λίμνην;

— Ναί, μπαμπᾶ.

— Σᾶς ἐζητούσαμεν.

— Ἐρχόμεθα.

Ὁ Κίρμπυ ἥρπασε τὰ κουπιὰ καὶ ταχέως εὑρέθησαν εἰς τὴν ὄχθην.

Ἐκεῖ τὸ ἐπεισόδιον ἔληξε μὲ μίαν ἐπίπληξιν διὰ τὴν Μαρίαν, ἡ ὅλη δὲ βραδυὰ τοῦ Κίρμπυ ἐπέρασεν ἀπαισίως.

Τὴν ἄλλην ἡμέραν τὸ ἀπόγευμα, ἀφοῦ ὁ αἰώνιος Πένδλετων τὸν ἐδαιμόνισε πολλάκις, ὁ Κίρμπυ ἀνεχώρησεν.

Ὁ ἀντίζηλός του καὶ ἡ Μαρία τὸν ἐπῆγαν μὲ τὸ αὐτοκίνητον ἕως τὸ τραῖνο.

— Ἄ! στὴν ὀργὴ ὅλα, ἐσκέφθη ὁ Κίρμπυ, λαμβάνων τὴν θέσιν του εἰς τὸ τραῖνο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'.

Ἡ κατάρρευσις.

Δὲν εἶχαν περάσει πολλαὶ ἑβδομάδες ἀπὸ τὴν ἐκδρομήν, ὅτε μίαν ἡμέραν ὁ Χάρριγκτων ἐφώναζεν εἰς τὸ ἰδιαίτερόν του γραφεῖον ὅλην τὴν ὑπαλληλίαν καὶ τοῖς εἶπε δακρύων:

— Δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ, παιδιά, πρέπει κάτι νὰ κάμωμεν διὰ νὰ σωθῇ ἡ δουλειά. Δὲν μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε πόσον ἄσχημα εἶναι τὰ πράγματα. Μᾶς χρειάζεται χρῆμα καὶ δὲν βλέπω ἀπὸ ποῦ θὰ μᾶς ἔλθῃ. Μόνον ἂν καταστήσωμεν τὸ περιοδικὸν εὐθηνότερον καὶ εὕρωμεν ἀγγελίας, καταργοῦντες ταυτοχρόνως ὅλας τὰς περιττὰς δαπάνας, τότε θὰ ἠμπορέσωμεν νὰ τὰ βγάλωμεν πέρα.

Πράγματι δύο ἐκ τῶν συντακτῶν ἀπελύθησαν ἀμέσως, διάφοροι δὲ ὑπάλληλοι, ἄνδρες καὶ κορίτσια, ἐπαύθησαν ὡσαύτως. Τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ἀναδιοργανωτικῆς ταύτης ὑπηρεσίας ἔπεσεν εἰς τὸν Κίρμπυ. Ἡ ἐργασία ἦτο κοπιώδης καὶ ἀδιάκοπος. Ὁ Κίρμπυ εἶχε παύσῃ πλέον νὰ εἶναι κύριος τῶν ὡρῶν του. Ἐννοεῖται δὲ οὔτε δὲν εἶχε πλέον καιρὸν ὅπως τὸν διαθέτῃ διὰ τὴν Μαρίαν.

Διαρκούσης τῆς περιόδου ταύτης ὁ Χάρριγκτων εἶχε προσλάβῃ ἕνα νέον γραμματέα ἐν τῷ προσώπῳ ἑνὸς εὐσώμου ἀντιπαθητικοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὰς Ἀνατολικὰς Πολιτείας, ὀνομαζόμενον Κρόψεϋ.

Τὸ ὑποκείμενον αὐτὸ ἦτο ἕνα εἶδος προγάστορος νάνου, ὅστις ὡς ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ εἶχε τὸ ὅτι ἐνεδύετο ἀμέμπτως, ἠλείφετο μὲ πομάδες καὶ ἀλοιφάς, ἔπλεεν εἰς μίαν ἀτμόσφαιραν ἀηδῶν ἀρωμάτων. Ἔφερε διάφορα δακτυλίδια εἰς τοὺς χονδροὺς καὶ πλαδαροὺς δακτύλους του καὶ ἐξυρίζετο πάντοτε τόσον βαθειά, ὥστε τὰ μοῦτρά του ἦσαν διαρκῶς γδαρμένα. Εἰς ἐπίμετρον ἐκάπνιζε πολὺ καὶ ἔπινε περισσότερον.

Ὁ Κίρμπυ τὸν εἶδε μὲ οἶκτον, τὰ κορίτσια τοῦ καταστήματος ἤρχισαν νὰ τὸν κοροϊδεύουν, καὶ μόνον ὁ Χάρριγκτων ἐφαίνετο ἐνθουσιασμένος.

— Σὰν νὰ μοῦ φαίνεται ὅτι θὰ εἶναι ὁ προσεχὴς εὐνοούμενος, εἶπε μίαν ἡμέραν εἰς τὸν Κίρμπυ ἕνας ἀπὸ τοὺς παλαιοτέρους συναδέλφους.

— Ἄ! μπᾶ! Εἶπε γελῶν αὐτός, κατὰ βάθος ὅμως ἐδοκίμασε κάποιαν ἀνησυχίαν.

Δὲν εἶχεν ἄδικον. Ὀλίγας ἑβδομάδας μετὰ τὴν πρόσληψιν τοῦ Κρόψεϋ, ὁ Χάρριγκτων ἐκάλει ἐσπευσμένως εἰς τὸ δωμάτιόν του τὸν Κίρμπυ.

Ἔξω ἀπὸ τὴν θύραν ἦσαν οἱ ἄλλοι τμηματάρχαι. Ἀκουσίως ὁ Κίρμπυ ἐνεθυμήθη τὴν λιτανείαν τῆς πρώτης ἡμέρας.

— Ἐμπρός, ἐφώναξεν ὁ Χάρριγκτων ὅταν ἐκτύπησεν ἡ θύρα, καὶ τὸ προσωπικόν, ἡγουμένου τοῦ Κίρμπυ, εἰσῆλθεν.

Ὁ Χάρριγκτων ἦτο σκυμμένος εἰς τὰς διαφόρους ἐκθέσεις τοῦ προσωπικοῦ, εἰς μίαν δὲ γωνίαν, κρατῶν τὸ σημειωματάριόν του καὶ μειδιῶν κακοήθως, ἐκάθητο ὁ Κρόψεϋ.

— Εἶναι αὐτὴ ἡ ἔκθεσις τοῦ κ. Τράσκ; Ἐβρυχήθη ἔξαφνα ὁ Χάρριγκτων.

— Μάλιστα, ἀπήντησεν ὁ Κίρμπυ, ὅταν εἶδε τὸ ἔγγραφον.

Ὁ Χάρριγκτων ἀνεπήδησεν ἀφρίζων.

— Βρὲ παληάνθρωπε, δουλειὰ εἶναι αὐτή... Οὐ νὰ χαθῇς! Ὕστερα ἀπὸ τόσα ἔξοδα καὶ τόσες ἐλπίδες!... Πάρτο τὸ παληόχαρτό σου!...

Ἡ ἔκθεσις εὑρίσκετο ἤδη εἰς τὸ δάπεδον καὶ ὁ Κίρμπυ δὲν ἐκινήθη.

— Πάρτο! ἐφώναξεν ὁ Χάρριγκτων. Ἀλλὰ τότε, χωρὶς ν' ἀπαντήσῃ ὁ Κίρμπυ, ἐγύρισε τὴν ράχιν του εἰς τὸν προϊστάμενον καὶ ἐξῆλθε.

Ἦτο καὶ αὐτὸ ἕνα κατόρθωμα. Εἶχε διατηρήσῃ τὴν ἀξιοπρέπειάν του, χωρὶς νὰ παραιτηθῇ ταυτοχρόνως.

* * *

Ὡς νὰ μὴ ἦσαν ὅλα αὐτὰ ἀρκετά, τὸ πρωῒ τῆς ἄλλης ἡμέρας ὁ Κίρμπυ ἐλάμβανε τὴν κατωτέρω σημείωσιν ἀπὸ τὴν Μαρίαν:

«Φίλε κύριε Τράσκ.

«Ἂς δοκιμάσωμεν ἄλλην μίαν φοράν. Δὲν ἔρχεσθε αὐτὸ τὸ Σάββατοκύριακο; Θὰ περάσωμεν μίαν ἑβδομάδα εἰς τὸ Κάμερον τοῦ Μαΐν. Εἶναι μία θαυμασία ἀκροθαλασσιά, ἡ ὁποία τὸν Ἰούνιον εἶναι ὡραιοτάτη.

«Λοιπόν... Μ. Ο.»

Ὁ Κίρμπυ, διαβάσας τὴν σημείωσιν, ἐγέλασε.

Τί ἀστεῖον πρᾶγμα ποῦ τοῦ ἐφάνη ὁ ἔρως ἐμπρὸς εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς! Ἦτο καιρὸς τώρα ν' ἀσχολῆται μὲ τὴν Μαρίαν;... Ἄ μπᾶ!... Ἐντὸς δύο στιγμῶν ἥρπασεν ἓν φύλλον χάρτου καὶ ἔγραψε:

«Φίλη δεσποινὶς Οὐάτς.

«Εἴσθε πολὺ καλή, προσκαλοῦσά με εἰς Κάμερον. Λυποῦμαι ὅτι δὲν ἠμπορῶ νὰ ἔλθω.

Εἰλικρινῶς ὑμέτερος ΚΙΡΜΠΥ ΤΡΑΣΚ».

Ὁ Κίρμπυ δὲν ἠδύνατό ποτε νὰ φαντασθῇ ποῦ θὰ ἐκτύπα τὸ ἀκόντιόν του. Οὔτε ἐγνώριζε ποῖος λόγος εἶχε κάμει τὴν Μαρίαν νὰ τὸν προσκαλέσῃ.

Ὁ Οὐάτς καὶ ἡ κόρη του ἔμεναν ἀκόμα εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην, ὡς ἐδείκνυεν ἡ προέλευσις τῆς σημειώσεως τῆς Μαρίας. Αἱ ἐργασίαι τοῦ ἑκατομμυριούχου τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἦσαν πάμπολλαι καὶ ποικίλαι. Καὶ ἡ κόρη του, χρησιμεύουσα ὡς ἰδιαιτέρα γραμματεύς, ἦτο ἐξ ἴσου μὲ αὐτὸν ἀπησχολημένη. Λόγῳ τῆς ἐξαιρετικῆς ταύτης θέσεώς της εἶχε κατορθώσει νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπικοινωνίαν μὲ πολὺν κόσμον καὶ νὰ γνωρίσῃ πολλοὺς ἀνθρώπους. Ἐννοεῖται τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἔδιδεν εἰς πολλοὺς μνηστῆρας ἀφορμὴν νὰ τὴν τριγυρίζουν. Ξένοι εὐγενεῖς, ἔχοντες τίτλους, ἀλλὰ στερούμενοι περιουσίας, ἐπεδίωκον νὰ χρυσώσουν μὲ τὰ δολλάρια τοῦ Οὐάτς τὰ ξεθωρισμένα οἰκόσημά των. Εὔποροι Ἀμερικανοὶ ἤθελαν νὰ ἑνώσουν τὰ πλούτη των μὲ τὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ Οὐάτς. Διάφοροι τυχοδιῶκται συνεπλήρουν τὸν κατάλογον. Καὶ μεταξὺ αὐτῶν τελευταῖος ἤρχετο ὁ ἐκ τῶν διαπρεπεστέρων δικηγόρων τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ εἰδικὸς εἰς τὰ ζητήματα τῶν συνεταιρισμῶν Πένδλετων, περὶ τοῦ ὁποίου τὰ σαλόνια τῆς Νέας Ὑόρκης ἀποφθεγματικῶς ἔλεγον:

— Αὐτὸς καὶ ἡ Οὐάτς! Τὸ ποιὸ ταιριασμένο ζευγάρι.

(Ἕπεται συνέχεια.)

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 7ης σελίδος).

γεται τρομερά, θέλει νὰ περάσῃ τὸ πυροβολικόν του, καὶ πηγαίνει νὰ ἐπιστατήσῃ ὁ ἴδιος, νὰ ἐνθαρρύνῃ τοὺς στρατιώτας, νὰ χαρῇ τὴν πρόοδον τῆς ἐργασίας. Ἐπὶ τέσσαρας ὥρας μέσα εἰς φλέγοντα ἥλιον στέκεται ὁ Βασιλεὺς ἀπὸ πάνω των, ὄρθιος, ἀκίνητος, ὁμιλῶν πρὸς ὅλους, ξεκλαπιάζων τὸν ζῆλόν των, κατερχόμενος συχνὰ κάτω εἰς τὴν κοίτην τοῦ ποταμοῦ διὰ νὰ ἰδῇ τὴν πρόοδον τῆς ἐργασίας, κτυπῶν μὲ παιδικὴν χαρὰν τὸ μαστίγιον εἰς τῆς μπόττες του.

Εἰς τὰς ὀκτὼ ἡ Βασιλικὴ συνοδεία ἐπιστρέφει εἰς τὸ Χατζῆ-Μπεηλίκ. Τὸ ἑσπερινὸν γεῦμα, μακαρόνια, ἕνα κομμάτι κρέας καὶ τυρὶ εἶναι ἕτοιμον. Ἀλλ' ὁ Βασιλεὺς ἔχει ἐργασίαν ἀκόμη. Μόλις ἔφθασαν οἱ ἐπιτελεῖς του παρουσίασαν κάποια ἔγγραφα. Ὁ Βασιλεὺς σκύβει πάλιν εἰς τὸν χάρτην, ἐξετάζει καὶ μελετᾷ. Φαίνεται ἐνθουσιασμένος. Μίαν στιγμὴν ἀκούω τὸ βαθὺ παιδικὸν γέλιό του. Ἀλλὰ ταυτοχρόνως ἀντιλαμβάνομαι καὶ τὸ βλέμμα του, τὸ ὁποῖον περιφέρεται παντοῦ, προσεκτικόν, ἐξεταστικόν, βαθὺ καὶ περίεργον. Ὁ Βασιλεὺς εἶναι εὐχαριστημένος.

Τὸ ἑσπερινὸν γεῦμα σερβίρεται μὲ τὴν ἰδίαν πολυτέλειαν — μία λάμπα πετρελαίου φωτίζει τὸ κασσόνι τῶν πυρομαχικῶν — καὶ εἰς ἕνα μόνον πιάτο. Ὁ Βασιλεὺς τρώγει πολὺ ὀλίγον εἰς ποσὸν ἀλλὰ μὲ ὄρεξιν. Ποτὸν δὲν ὑπάρχει. Μία φιάλη νεροῦ εἶχε τοποθετηθῇ κλεισμένη εἰς κάποιο ρυάκι παρακάτω καὶ ἐκρύωσε ἀρκετά. Αὐτὸ εἶναι τὸ μόνον ὑγρὸν τῆς τραπέζης.

Ἀκολουθεῖ κάπνισμα καὶ ὀλίγη συνομιλία γύρω ἀπὸ τὴν κάσσαν τῶν πυρομαχικῶν. Ἕνας συνταγματάρχης ἐμφανίζεται, χαιρετᾷ ὡς μαρμαρωμένος, καὶ περιμένει διαταγάς. Ὁ Βασιλεὺς σηκώνεται καὶ συνομιλεῖ μαζύ του. Ἕνας ὑπαξιωματικὸς καλεῖται νὰ λάβῃ κάποιαν διαταγήν. Ὁ ὑπαξιωματικὸς σταματᾷ καὶ αὐτὸς ὡς μαρμαρωμένος. Ἀλλ' ὁ Βασιλεὺς τοῦ ὁμιλεῖ μὲ τόσην καλωσύνην καὶ μὲ τόσην ἐπιείκειαν, ὥστε εἰς τὸ φῶς τῆς λάμπας βλέπω τὰ μάτια τοῦ ὑπαξιωματικοῦ νὰ λάμπουν.

Ἔπειτα τὸ ἐπιτελεῖον, οἱ πρίγκηπες καὶ ὁ Βασιλεὺς σκύβουν πάλιν εἰς τὸν χάρτην. Ἐκεῖ σκυμμένους τοὺς ἀφήνω ἐνῷ τὸ ὡρολόγιόν μου σημειώνει ὥραν 2 μετὰ τὸ μεσονύκτιον.

Ὁ Βασιλεὺς ἐργάζεται, ἐνῷ τὸ στρατόπεδον γύρω κοιμᾶται καὶ μόνον ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀκούεται τὸ βῆμα τῶν νυκτοφρουρῶν καὶ τῆς περιπόλου. Γ. Τ.

ZIRA
10 CIGARETTES FOR 5¢

ΣΥΝΙΣΤΩΝΤΑΙ ΜΟΝΑ ΤΩΝ
ΔΙΟΤΙ ΕΧΟΥΝ ΑΞΙΑΝ
Κερδίζουν φίλους

Ο ΙΑΤΡΟΣ **ΔΕΛΟΥΖΗΣ**
53 BOULEVARD MALESHERBES, ΠΑΡΙΣΙΟΙ
Διπλωματοῦχος τοῦ Παρισινοῦ Πανεπιστημίου, διευθυντὴς τοῦ μεγάλου Ἠλεκτροθεραπευτηρίου. Εἰδικὸς Γυναικολόγος καὶ Οὐρολόγος. Δέχεται ἐπισκέψεις Δευτέραν Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν ἀπὸ τῆς 2ας μ. μ. μέχρι τῆς 4ης μ. μ.

ΑΙΜΑΤΗΡΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΣΜΩΝ

ΝΙΓΡΙΤΑ-ΔΟΞΑΤΟΝ-ΣΕΡΡΑΙ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 15ης σελίδος).

τῆς ἑσπέρας τῆς Παρασκευῆς, ὁπότε, φθάσαν τὸ σῶμα τῶν προσκόπων ὑπὸ τὸν Μαζαράκην καὶ ἐπιτεθὲν κατὰ τῶν Βουλγάρων, τοὺς ἔτρεψεν εἰς φυγήν.

Ὅταν περισυλλεχθῶσιν αἱ περιγραφαὶ τῶν αὐτοπτῶν καὶ αἱ ἐκθέσεις τῶν Προξένων καὶ ξένων ἀνταποκριτῶν θὰ δυνηθῶσι νὰ μάθωσιν αἱ σύγχρονοι κοινωνίαι τὸ σύνολον τῶν ἐν Σέρραις Βουλγαρικῶν φρικαλεοτήτων. Ἀλλὰ καὶ αὗται, ὡς αἱ ἐν Νιγρίτῃ, δὲν θὰ κατορθώσωσι νὰ ἐξαφανίσωσι, νὰ πλήξωσι θανασίμως τὴν καρδίαν τῆς Μακεδονίας. Θ' ἀναγεννηθῇ δὲ καὶ πάλιν ἡ πόλις τῶν Σερρῶν, ἡ ἀριθμοῦσα εἴκοσι καὶ πλέον αἰώνων ὕπαρξιν, ἡ διατηρήσασα ἀναλλοίωτον καὶ αὐτὸ τὸ ἀρχαῖόν της ὄνομα, ἀφ' ἧς τοῦτο ἀντικατέστησε τὸ ἀρχαιότατον ὄνομά της. Αἱ Σέρραι ἐκαλοῦντο πρότερον Σῦρις ἡ Παιωνική, καθ' Ἡρόδοτον, κατόπιν Σῦρις Ὀδομαντική, ἐξ ἀποικησάντων Ὀδομάντων (τῆς σημερινῆς Δράμας). Τοὺς γενναίους δὲ Σερραίους ἐξόχως ὑπελήπτετο καὶ ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος, δημοσίᾳ ἐπαινέσας μετὰ τὴν ἐν Γρανικῷ μάχην, ἐν ᾗ διεκρίθησαν ὡς «ἀλκιμώτατοι καὶ πολεμικώτατοι.»

Αἱ Σέρραι πρὸ τῆς τελευταίας ταύτης καταστροφῆς ἦσαν ἡ ἀνθηροτέρα καὶ ἐκ τῶν πλουσιωτέρων Μακεδονικῶν πόλεων. Ἔχουν δὲ μεγάλην ἱστορίαν. Κειμένη ἡ πόλις μεταξὺ τοῦ Νέστου καὶ τοῦ Στρυμῶνος, περιελαμβάνετο ἄλλοτε εἰς τὴν Θράκην ἐπὶ Φιλίππου, ἐπὶ Βυζαντινῶν δὲ εἰς τὸ πρῶτον Θέμα. Ὀχυρωθεῖσα ὑπὸ τῶν Βυζαντινῶν ἐχρησίμευεν ὡς προπύργιον κατὰ τῶν ἐκ τοῦ Βόλγα καὶ τῆς Μοισίας ἐπιδρομέων. Περίβλεπτος διὰ τὴν θέσιν της καὶ τὸν φυσικὸν πλοῦτόν της ὑπέστη ἀλλεπαλλήλους λεηλασίας ὑπὸ τῶν ὀρδῶν τοῦ Ἀλαρίχου, τοῦ Ἀττίλα, τοῦ Σίσμαν, τοῦ Ἰωαννίτση καὶ ἤδη τῶν στρατιῶν τοῦ Δάνεφ καὶ Σαβδώφ.

Ἐπὶ Τουρκοκρατίας ἦτο πρωτεύουσα τῆς ὁμωνύμου Διοικήσεως, ἔχουσα πληθυσμὸν ὑπὲρ τὰς 17,000 κατοίκων, ὧν 15,000 Ἑλληνομακεδόνες καὶ 2,000 Ἰουδαῖοι. Διετήρει πολυάριθμα Σχολεῖα, Συλλόγους καὶ φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα. Παρήγαγεν ἐτησίως καπνὸν ὑπὲρ τὰ τρία ἑκατομμύρια χιλιογράμμων· βάμβακα δὲ ὑπὲρ τὰ τρία ἐπίσης ἑκατομμύρια ὀκάδων· εἶχεν ἐπίσης καὶ βιομηχανίαν βαμβακερῶν καὶ δερμάτων. Ἤνθει δὲ ὡς πρωτεύουσα νομοῦ 372,422 κατοίκων, ὧν μέγιστον μέρος Ἕλληνες.

Τὴν πλουσιωτάτην καὶ Ἑλληνικωτάτην ταύτην πόλιν, μὴ προφθάσαντες νὰ ἐκβουλγαρίσωσιν οἱ τελευταῖοι ἅρπαγές της, ἀπεπειράθησαν νὰ μεταβάλωσιν εἰς γῆν Μαδιάμ, ὡς καὶ ἄλλοτε οἱ ἐφάμιλλοί των πρόγονοι.

Ἀλλὰ παρὰ πάσας τὰς καταστροφὰς καὶ πτώσεις της ἀνηγείρετο ὡς ἄλλος Ἀνταῖος, ἀποκατασταθεῖσα «μεγάλη καὶ θαυμασία πόλις», ὡς ἔγραφεν ὁ Νικηφόρος Γρηγορᾶς. Τοιαύτη δὲ καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν ἄλλων ἀπόψεων εἶχεν ἀναπτυχθῇ κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους ὡς ἐμπορικὴ μὲν πόλις συγκεντρώσασα μέγα Μακεδονικὸν ἐμπόριον, ὡς ἐξόχως δ' Ἑλληνικὴ ἦτο τὸ κέντρον τῶν κατὰ τοῦ πανσλαυϊσμοῦ καὶ βουλγαρισμοῦ πολυετῶν ἀγώνων τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

ΤΙΜ. ΑΜΠΕΛΑΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ
ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ
ΔΡ. 35,000,000

ΟΛΙΚΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ
ΔΡΑΧΜΑΙ
..170,000,000..

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ
Ι. Α ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ

Συνιστᾶται θερμῶς εἰς τοὺς μετὰ τῆς Τραπέζης συναλλασσομένους, ὅπως πρὸς ταχυτέραν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεών των, ἀποφεύγωσι νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὰ διοικοῦντα τὴν Τράπεζαν πρόσωπα καὶ διευθύνωσιν ἀποκλειστικῶς πάσας τὰς ἐπιστολὰς αὐτῶν εἰς τὴν διεύθυνσιν:
NATIONAL BANK OF GREECE, ATHENS-GREECE

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΑΙΓΙΟΝ	ΒΟΛΟΝ	ΙΘΑΚΗΝ	ΚΟΡΙΝΘΟΝ	ΛΕΥΚΑΔΑ	ΠΕΙΡΑΙΑ
ΑΓΡΙΝΙΟΝ	ΓΥΘΕΙΟΝ	ΙΩΑΝΝΙΝΑ	ΚΥΜΗΝ	ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΝ	ΠΥΛΟΝ
ΑΛΜΥΡΟΝ	ΔΗΜΗΤΣΑΝΑΝ	ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ	ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΝ	ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ	ΠΥΡΓΟΝ
ΑΜΦΙΣΣΑΝ	ΖΑΚΥΝΘΟΝ	ΚΑΛΑΜΑΣ	ΚΥΘΗΡΑ	ΜΕΣΣΗΝΗΝ	ΣΠΑΡΤΗΝ
ΑΜΑΛΙΑΔΑ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ	ΚΑΡΔΙΤΣΑΝ	ΛΑΜΙΑΝ	ΝΑΥΠΑΚΤΟΝ	ΣΥΡΟΝ
ΑΡΤΑΝ	ΘΗΒΑΣ	ΚΕΡΚΥΡΑΝ	ΛΑΡΙΣΣΑΝ	ΝΑΥΠΛΙΟΝ	ΤΡΙΚΚΑΛΑ
ΑΤΑΛΑΝΤΗΝ	ΘΗΡΑΝ	ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΝ	ΛΕΒΑΔΕΙΑΝ	ΠΑΞΟΥΣ	ΤΡΙΠΟΛΙΝ
. . . .	. . . .	. . . .	. . . .	ΠΑΤΡΑΣ	ΧΑΛΚΙΔΑ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Δι' ἀποστολὴν χρημάτων ἐκ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς Ἑλλάδα ἀπευθυντέον πρὸς τοὺς ἑξῆς ἀνταποκριτὰς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος:

National Bank of Commerce New York
American Express Co. » »

Bankers Trust Co.	New York
Irving National Bank	» »
First National Bank	Chicago
First National Bank	Pittsburg
First National Bank	Milwaukee
Canadian Bank of Commerce	Montreal Canada

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ

Δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας Ἀγγλίας, ἀποδοτέας ἐν ὡρισμένῃ προθεσμίᾳ ἢ διαρκεῖς, ἐπὶ τόκῳ
1 ο)ο κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις 6 μηνῶν τοὐλάχιστον
2 ο)ο » » » 1 ἔτους »
2 1)2 ο)ο » » » 2 ἐτῶν »
3 ο)ο » » » 4 » »
4 ο)ο » » » 5 » »

NATIONAL BANK OF GREECE ATHENS-GREECE

ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ "ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ"

"ATLANTIS", : : : : POST OFFICE STATION E., : : : : : NEW YORK

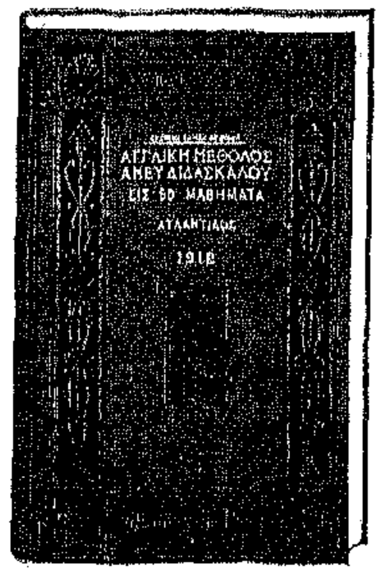

400 ΣΕΛΙΔΕΣ $1 (ΦΡΑΓΚΑ 5)

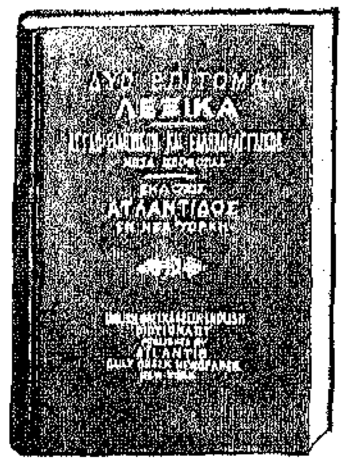

564 ΣΕΛΙΔΕΣ $1.50 (ΦΡ. 7.50)

256 ΣΕΛΙΔΕΣ $1 (ΦΡΑΓΚΑ 5)

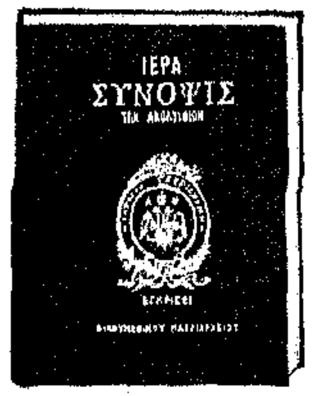

406 ΣΕΛ. $0.75 (ΦΡ. 3.70)

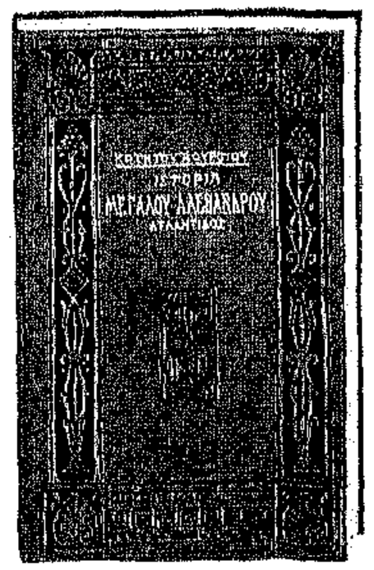

188 ΣΕΛΙΔΕΣ $1 (ΦΡΑΓΚΑ 5)

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΠΛΗΡΗ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ

564 ΣΕΛ. $1 (ΦΡ. 5)

ΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΠΑΝΤΑΧΟΥ ΔΩΡΕΑΝ

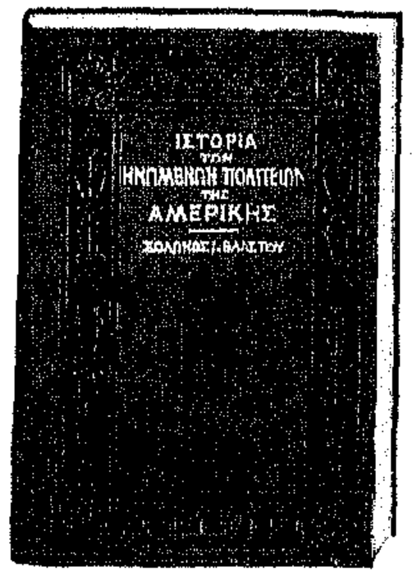

326 ΣΕΛΙΔΕΣ $1 (ΦΡΑΓΚΑ 5)

277 ΣΕΛ. $0.50

ΑΠΟΣΤΕΛΛΟΝΤΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΤΕΛΩΝ

287 ΣΕΛ. $0.50

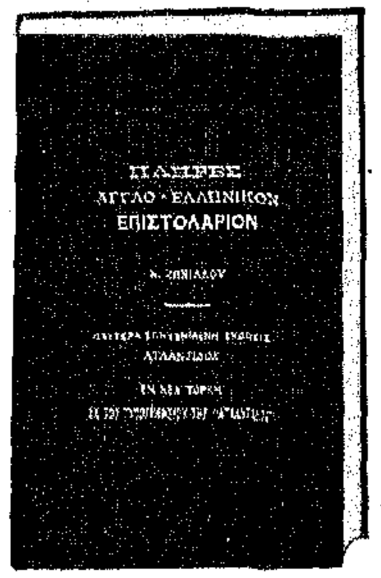

236 ΣΕΛΙΔΕΣ $1 (ΦΡΑΓΚΑ 5)

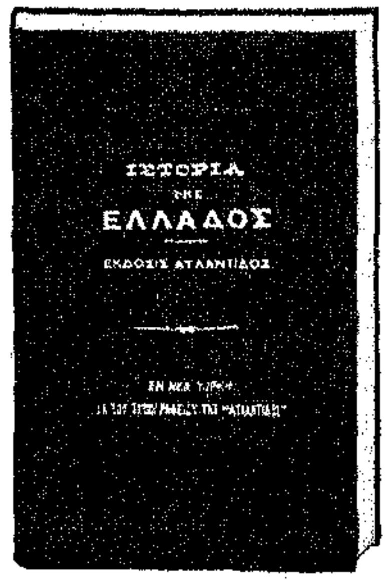

124 ΣΕΛΙΔΕΣ $1 (ΦΡΑΓΚΑ 5)

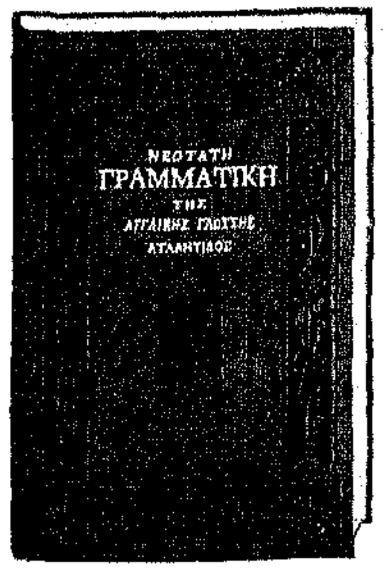

116 ΣΕΛΙΔΕΣ $0.75 (ΦΡ. 3.75)

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΑΤΛΑΝΤΙΣ

ΕΤΟΣ 4, ΑΡ. 6
ΙΟΥΝΙΟΣ
1913

VOL. IV. NO. 6
JUNE
1913

MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS

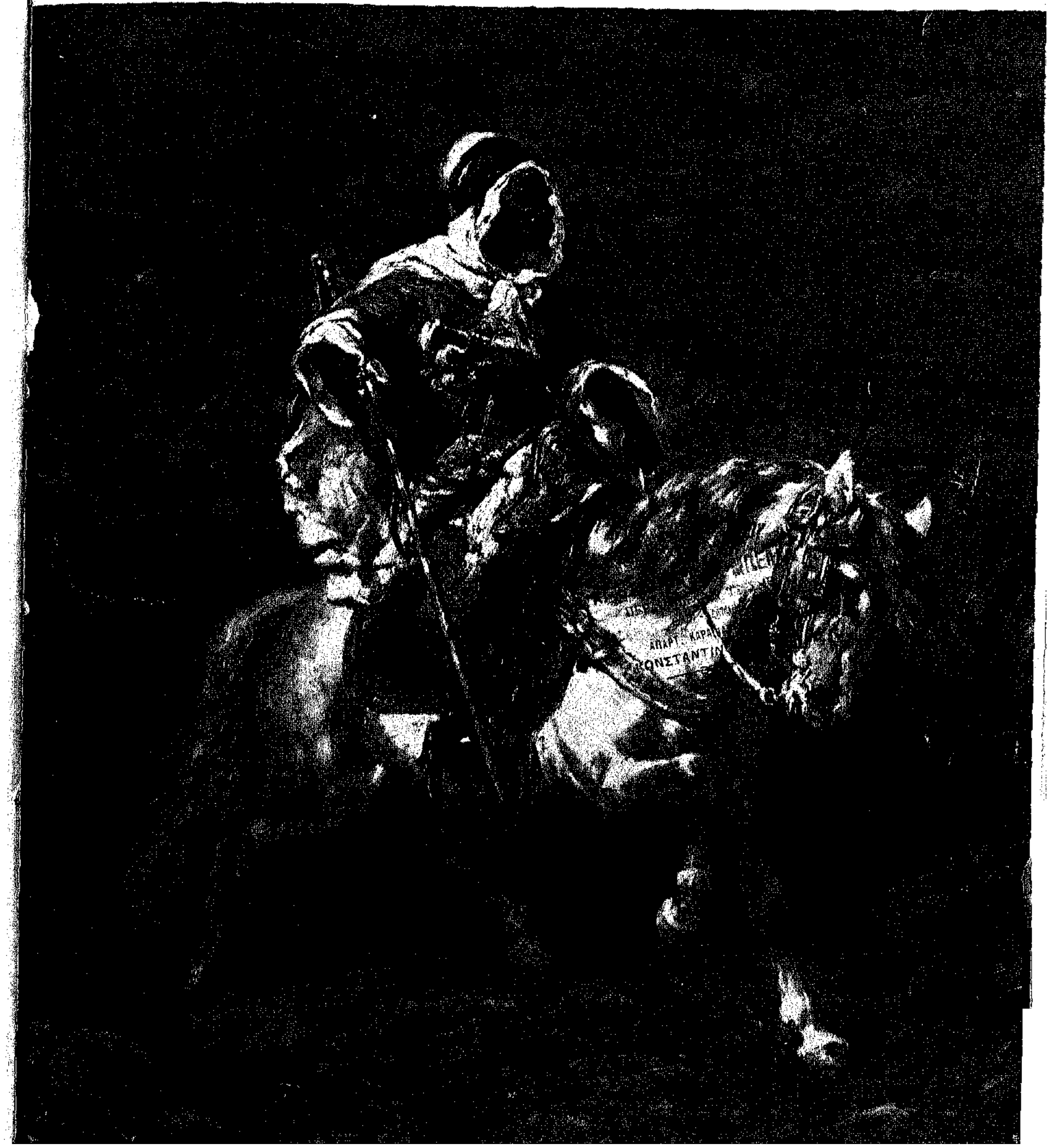

BANK OF ATHENS

ATHENS — GREECE

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΞ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΚΑΤΑΒΛΗΘΕΝ ΔΡ. 60,000,000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

··ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ··

ΕΛΛΑΔΟΣ: Πειραιεύς, Πάτραι, Καλάμαι, Τρίπολις, Σύρος, Βόλος, Λάρισσα, Καρδίτσα, Ἀγρίνιον.

ΚΡΗΤΗΣ: Χανία, Ἡράκλειον, Ρέθυμνον.

ΤΟΥΡΚΙΑΣ: Κωνσταντινούπολις, (ἐν Γαλατᾷ καὶ Σταμπούλ), Ἀμισσός, Μπάφρα, Τραπεζοῦς, Κερασοῦς, Σμύρνη, Χίος, Μυρσίνη, Ταρσός, Ἄδανα, Θεσσαλονίκη, Σέρραι, Καβάλλα, Ξάνθη καὶ Ἰωάννινα.

ΑΙΓΥΠΤΟΣ: Ἀλεξάνδρεια, Κάϊρον, Ζαγαζίκ, Μανσούρα, Μὶτ Γκάμρ, Τάντα, Μπενὶ-Σουέφ.

ΣΑΜΟΣ: Βαθύ.

ΚΥΠΡΟΣ: Λεμησός.

ΣΟΥΔΑΝ: Χαρτούμ καὶ Πὸρτ Σουδάν.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ: 22 Fenchurch Street.

ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ: Monckebergstr 18.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Σ. ΦΡΑΓΚΙΑΔΗΣ, Διευθυντὴς τῆς Ἑταιρίας Σιδηροδρόμων Πειραιῶς Ἀθηνῶν-Πελοποννήσου, ὡς πρόεδρος, Ι. ΜΠΟΤΑΣΣΗΣ, Πρόεδρος τῆς Ἐθνολογικῆς Ἑταιρίας τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἀντιπρόεδρος, ΕΜΜ. Α. ΜΠΕΝΑΚΗΣ, Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Βιομηχανίας, τοῦ Οἴκου Χωρέμη-Μπενάκη καὶ Σία, καὶ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Ἀλεξανδρείας, ΙΩ. Κ. ΗΛΙΑΣΚΟΥ, τοῦ Οἴκου Κ. Ἠλιάσκου καὶ Σία Κωνσταντινουπόλεως, Α. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ, διευθυντὴς τῆς Τραπέζης, πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Ὑπερωκεανείου Ἀτμοπλοΐας καὶ πληρεξούσιος τῆς Προνομιούχου Σταφιδικῆς Ἑταιρίας, Ε. ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΣ, πρώην ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν, πρόεδρος τῆς Ἐθνικῆς Ἀτμοπλοΐας τῆς Ἑλλάδος, ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΕΥΓΕΝΙΔΗΣ, Τραπεζίτης ἐν Κωνσταντινουπόλει, ΖΑΦ. Κ. ΜΑΤΣΑΣ, γενικὸς διευθυντὴς τῆς Τραπέζης, πρόεδρος τῆς Προνομιούχου Σταφιδικῆς,

Βαρῶνος ANDRE DE NEUFLIZE, Διοικητὴς τῆς Banque de l' Union Parisienne. Μαρκήσιος de REVERSEAUX, Πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας, Σύμβουλος τῆς Banque de l' Union Parisienne καὶ Πρόεδρος τῆς Banque Nationale τῆς Haiti κτλ. ΕΜΜ. ΡΟΔΟΚΑΝΑΚΗΣ, τραπεζίτης ἐν Λονδίνῳ, ΜΙΧ. ΣΑΛΒΑΓΟΣ, τῆς Τραπέζης Κ. Σαλβάγου καὶ Σία Ἀλεξανδρείας, Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Αἰγύπτου κτλ. ΔΙΟΝ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ, πρώην ἀρχηγὸς τοῦ Πολιτικοῦ Οἴκου τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, πρώην ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν. GH. WEHRUNG, Διοικητὴς τῆς Banque du Nord, τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης τῆς Ρωμανίας κτλ. ΛΕΩΝ. ΖΑΡΙΦΗΣ, Τραπεζίτης Κωνσταντινουπόλεως.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΖΑΦ. Κ. ΜΑΤΣΑΣ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ATHENOCLES"

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ ἐκτελεῖ ἁπάσας τὰς Τραπεζιτικὰς ἐργασίας, ὡς Προεξοφλήσεις, Εἰσπράξεις, Προκαταβολὰς ἐπὶ ἐμπορευμάτων καὶ Χρεωγράφων, Πιστωτικὰς Ἐπιστολάς, Συναλλάγματα, Τραβηκτικάς, Τηλεγραφικὰ ἐμβάσματα δι' ὅλα τὰ μέρη τοῦ Κόσμου. Φύλαξις Χρεωγράφων καὶ Ἀξιῶν, Ἔντοκοι καταθέσεις, Ἀνοικτοὶ τρεχούμενοι λογαριασμοί, κτλ. κτλ.

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν δέχεται καταθέσεις εἰς Χρυσὸν ἢ Χαρτονομίσματα μὲ πολὺ συμφέροντας ὅρους, μὲ εἰδικὴν ὑπηρεσίαν Ταμιευτηρίου.

Εἰδικὸν τμῆμα Ἐμπορικῶν πληροφοριῶν καὶ εἰδικὸν τμῆμα διὰ τοὺς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐπισκέπτας μὲ αἴθουσαν υποδοχῆς, ἀναγνωστήριον, αἴθουσαν ἀλληλογραφίας καὶ τηλεφωνικὴν ὑπηρεσίαν.

"Η ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΗ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ

ΓΡΑΦΟΜΗΧΑΝΩΝ"

Ἡ ὑπεροχὴ τῆς γραφομηχανῆς αὐτῆς ἀναγνωρίζεται ἀνὰ τὴν ὑφήλιον—καὶ ὀφείλεται εἰς τὴν τελειότητά σας.

Τελειότης ἐν τῷ συνόλῳ, τελειότης εἰς τὰς λεπτομερείας, ἐξησφάλισαν αὐτῇ τὴν ΠΡΩΤΗΝ ΘΕΣΙΝ.

Ἡ γραφομηχανὴ REMINGTON εἶναι ἡ πρώτη κατασκευασθεῖσα, πρώτη εἰς ποιότητα, πρώτη εἰς τελειοποιήσεις, πρώτη εἰς φήμην, πρώτη εἰς στερεότητα, εὐκολίαν χειρισμοῦ καὶ πρώτη εἰς παραγωγὴν

Ἡ λέξις ΠΡΩΤΗ ἐν ὅλῃ αὐτῆς τῇ σημασίᾳ καὶ καθ' ὅλα ἀνήκει εἰς τὴν

REMINGTON

Remington Typewriter Company

Incorporated

325-331 Broadway NEW YORK

Τηλέφωνον: Worth 5060.

ΛΕΚΑΣ ΚΑΙ ΔΡΙΒΑΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1892

17 ROOSEVELT ST., NEW YORK

Telephone 1464 Worth.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ

ΑΠΑΣΑΙ ΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΚΤΕΤΥΠΩΜΕΝΑΙ ΔΙΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΕΠΙ ΑΡΙΣΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ ΧΑΡΤΟΥ ΚΑΙ ΣΤΕΡΕΩΣ ΔΕΔΕΜΕΝΑΙ.

1) Ἱστορία Ἡνωμέν. Πολιτειῶν	Φρ. 5.00	9) Μέθοδος Ἀγγλικῆς Γλώσ.	Φρ. 5.00
2) Ἐπίτομος Ἑλληνικὴ Ἱστορία	» 5.00	10) Γραμματικὴ Ἀγγλικ. Γλώσ.	» 3.75
3) Ἀπὸ Ἀκροπόλεως εἰς Ἄλτιν	» 5.00	11) Λεξικὸν Ἀγγλο-Ἑλληνικὸν	» 5.00
4) Πατριωτικαὶ Μονογραφίαι Τόμ. Α.	5.00	12) Λεξικὸν Ἑλληνο-Ἀγγλικὸν	» 5.00
5) Πατριωτικαὶ Μονογραφίαι Τόμ. Β.	5.00	13) Λεξικὸν Ἀγγλο-Ἑλ. Τσέπης	» 2.50
6) Ἱερὰ Σύνοψις	Φρ. 3.75	14) Λεξικὸν Ἑλληνο-Ἀγγ. Τσέπ.	» 2.50
7) Τὰ Μυστήρια τοῦ Γιλδὶζ	» 1.00	15) Ἀγγλο-Ἑλλ. Ἐπιστολάριον	» 5.00
8) Ἡ Φαρμακεύτρια	» 1.25	16) Μεγάλοι Ἑλληνοαγγ. Διάλογοι	» 5.00

ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Φρ. 5.

Τὰ Ἀγγλο-Ἑλληνικὰ καὶ Ἑλληνο-Ἀγγλικὰ Λεξικὰ πωλοῦνται δεδεμένα χωριστὰ ἢ δεδεμένα τὰ δύο εἰς ἕνα τόμον, κατὰ προτίμησιν τοῦ παραγγέλλοντος.

Τὰ ἄνω βιβλία ἀποστέλλονται ἐλεύθερα ἐξόδων ἅμα τῇ λήψει τῆς ἀξίας των.

Εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν πωλοῦνται παρὰ τοῖς κυρίοις:

ΙΩ. Δ. ΚΟΛΛΑΡΩ Βιβλιοπωλεῖον Ἑστίας — — ΑΘΗΝΑΙ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ — — — ΤΡΑΠΕΖΟΥΣ

ΔΡΑΓΑΤΣΗ καὶ Σία. Pl. Tunnel 525, Pera — — ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ

ΔΕΠΑΣΤΑ-ΓΕΡΑΡΔΟΥ-ΣΦΥΡΑ — — — ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΑΤΛΑΝΤΙΣ

MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS

VOL. IV, NO. 6 JUNE 1913

ΕΤΟΣ 4, ΑΡ. 6 ΙΟΥΝΙΟΣ 1913

ATLANTIS PUBLISHING CO.

P. O. Station E. NEW YORK, U. S. A

OFFICE: 113-115-117 West 31st Street, New York

SOLON J. VLASTO, President

D. J. VLASTO, 1st Vice-Pres. A. POLYZOIDES, 2nd Vice-Pres.

J. C. DEMETRIUS, Treas. M. CHRISTOFIDES, Sec'y

Annual Subscription		ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ	
United States	$2.00	ΑΜΕΡΙΚΗΣ	$2
Foreign	$3.00	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	$3

Per Copy 20 Cents — ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ 20 ΣΕΝΤΣ

Entered as 2nd class matter Jan. 17, 1910, at the P. O. at New York

COPYRIGHT BY ATLANTIS PUB. CO. N. Y. 1913

ΙΟΥΝΙΟΣ 1913

Η ΕΙΡΗΝΗ μὲ τὴν Τουρκίαν ὑπεγράφη. Ὑπὸ τὰς πιέσεις τῶν Δυνάμεων, ὑπὸ τὰς ἀπειλὰς τῶν ἰσχυρῶν, οἱ πληρεξούσιοι τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν εἰς τὸ Λονδῖνον ἐνέδωκαν καὶ τὸ περίφημον πρωτόκολλον τῆς ἐπαναλήψεως τῶν Βαλκανοτουρκικῶν σχέσεων ἔλαβεν ἰσχὺν προκαταρκτικῆς εἰρηνικῆς συνθήκης.

Τί κερδίζει ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τὴν εἰρήνην τοῦ Λονδίνου;

Εἶναι ἀκόμη πολὺ ἐνωρὶς διὰ νὰ δύναται κανεὶς νὰ τὸ γνωρίζῃ. Τὰ ζητήματά μας τὰ μεγαλείτερα, ὅπως τῶν Αἰγαιονήσων καὶ τῶν Ἠπειρωτικῶν συνόρων, θὰ κανονισθοῦν ἀπὸ τὴν διπλωματίαν τῆς Εὐρώπης, ἣν ἐκπροσωπεῖ ἡ Πρεσβευτικὴ Συνδιάσκεψις. Τὸ ζήτημα τῶν Μακεδονικῶν μας συνόρων, ἂν δὲν κανονισθῇ μὲ νέον πόλεμον, θὰ λυθῇ προφανῶς ἐν Πετρουπόλει.

Τὸ ζήτημα τῆς ἀποζημιώσεώς μας παρὰ τῆς Τουρκίας συζητεῖται ἐν Παρισίοις.

Αὐτὸ ὑπῆρξε τὸ πέρας ἑνὸς λαμπροῦ πολεμικοῦ ἀγῶνος, τὸν ὁποῖον τόσον ἠδίκησε καὶ ἐν μέρει τόσον ἐζημίωσεν ἡ Βουλγαρικὴ πλεονεξία.

ΤΟΝ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ Νοέμβριον, πρὶν ἀκόμη πέσουν τὰ Ἰωάννινα, ἡ Ἀδριανούπολις καὶ ἡ Σκόδρα, ἕνα μόλις μῆνα μετὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐχθροπραξιῶν, ἡ Ἑλλὰς ἐπρότεινεν ὅπως τὰ σύμμαχα Κράτη ὑπογράψουν τὴν εἰρήνην εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ ἐντὸς τῆς Ἁγίας Σοφίας. Ὁ στρατὸς τῶν τεσσάρων συμμάχων, τῶν ἡνωμένων ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ Σταυροῦ, θὰ εἰσήρχετο εἰς τὴν Τουρκικὴν πρωτεύουσαν καὶ θὰ ἐπέβαλλε τοὺς ὅρους του εἰς τὴν Πόλην, χωρὶς νὰ προφθάσῃ κἂν ἡ Εὐρώπη ν' ἀντιληφθῇ τὸ γεγονός.

Ἀλβανικὸν ζήτημα δὲν θὰ ἐδημιουργεῖτο ἐφ' ὅσον ἡ Κωνσταντινούπολις θὰ διετέλει ὑπὸ Βαλκανικὴν κατοχήν, καὶ οὐδεὶς θὰ ἐσκέπτετο ν' ἀμφισβητήσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ δικαίωμα νὰ κρατήσῃ τὰ Ἑλληνικὰ τοῦ Ἀρχιπελάγους νησιά. Αὐτὴ θὰ ἦτο ἡ ὀνειρώδης ἔκβασις τοῦ Βαλκανικοῦ πολέμου.

ΑΛΛ' ἦλθεν ἡ Βουλγαρικὴ λιποψυχία τῆς Τσατάλτζας καὶ ὁ πόθος των διὰ τὴν ἀνακωχήν.

Οἰκειοποιούμενοι τὸν πόλεμον, ὡς ἰδίαν των ἐπιχείρησιν, οἱ Βούλγαροι εἶχον ἀποσπασθῆ κατ' οὐσίαν τῆς τετραπλῆς τὴν ἐπαύριον τῆς μάχης τῶν Σαράντα Ἐκκλησιῶν. Ἡ ἀνακωχὴ συνήφθη ἄνευ τῆς συμμετοχῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἔκτοτε ἤρχισε τῆς Εὐρώπης ἡ ἀνάμιξις εἰς τὰ Βαλκανικά. Ἡ Σερβία ἔχασε τὸ Δυρράχιον, καὶ τὸ Μαυροβούνιον, κυριεῦσαν τὴν Σκόδραν, ἐξώσθη βιαίως ἐξ αὐτῆς. Εἰς ἐπίμετρον τὰ κυριώτερα Ἑλληνικὰ ζητήματα ἔμειναν ἐκκρεμῆ καὶ μέχρις ὅτου τελειώσῃ ὁ ὅλος ἀγὼν καὶ αὐτοὶ οἱ Βούλγαροι θὰ χάσουν ὅ,τι ἠδύναντο, τιμίως πολιτευόμενοι, νὰ ὠφεληθοῦν

ΕΙΣ τὴν Ἑλληνικὴν Θεσσαλονίκην ἑώρτασεν ὁ Κωνσταντῖνος Δωδέκατος τὴν διπλῆν, Ἐθνικὴν καὶ Ὀνομαστικήν του, ἑορτήν, ἀλλ' ὁλόκληρος ἡ Ἐλευθέρα καὶ ἐλευθερωθεῖσα Ἑλλὰς καὶ κάθε γωνία τοῦ ὑποδούλου καὶ τοῦ ἐν διασπορᾷ Ἑλληνισμοῦ μετέσχε νοερῶς τῆς μεγαλειτέρας πανηγύρεως, ἣν εἶδε τὸ Ἔθνος εἰς ἐπισφράγισιν τῶν μεγαλειτέρων του νικῶν.

Αἱ ταχυδρομικαὶ ἐκ Θεσσαλονίκης περιγραφαί, ἀργὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ληφθεῖσαι, ἀμυδρὰν μόνον ἰδέαν τῆς λαμπρότητος τῆς Ἐθνικῆς μας ἑορτῆς κατώρθωσαν νὰ δώσουν.

Ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ λαμπρότης τῆς πανηγύρεως ἦτο πρωτοφανὴς διὰ τὴν πρωτεύουσαν τῆς Μακεδονίας, τὴν πρώτην ὑπὸ τοῦ νικηφόρου στρατοῦ μας ἐλευθερωθεῖσαν μεγάλην Ἑλληνίδα πόλιν.

ΔΙΑ τὸν Ἑλληνισμὸν τῆς Ἀμερικῆς ἡ 21 Μαΐου 1913 ἦτο ἡμέρα ἐξαιρετικὴ καὶ ἐνεῖχε μίαν ὅλως ἰδιαιτέραν σημασίαν.

Διότι τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁ Βασιλεὺς τοῦ νικῶντος Ἑλληνισμοῦ, διὰ πρώτην φορὰν παρουσιαζόμενος ὡς ἡ κεντρικὴ μορφὴ τῆς διπλῆς Ἐθνικῆς ἑορτῆς, ἐζώσθη μίαν σπάθην τιμητικήν, καὶ αὕτη ἦτο ἡ διὰ τῆς «Ἀτλαντίδος» σταλεῖσα αὐτῷ ἐράνοις τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων.

Δὲν ἦτο τὸ ποσὸν τῶν 15,000 φράγκων, τὸ συναχθὲν ἐντὸς ὀλίγων ἑβδομάδων μεταξὺ τῶν μεταναστῶν μας, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔδωκεν εἰς τὴν τιμητικὴν τοῦ Ἐλευθερωτοῦ σπάθην τὸν ἔκτακτον χαρακτῆρα ὃν ἀπέδωκεν εἰς αὐτὴν ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος. Ἦτο ὅμως ἡ σκέψις τοῦ ἔξω καὶ δὴ τοῦ ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνισμοῦ ἡ εἰς μίαν στιγμὴν ἁγίου ἐνθουσιασμοῦ, ἐκδηλωθεῖσα εἰς τὸ συμβολικώτερον δι' ἕνα Νικητὴν Ἄνακτα δῶρον, ἐκείνη ἥτις συνεκίνησε τὸν Ἀνώτατον Ἀρχηγὸν τῶν Ἑλλήνων.

ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΑΤΕ!

«....Θοῦ ξίφος, θίγε λόγχης. Ρῦσαι....θήκας πατρώας, ἱερά, κοινὴν πατρίδα, λαμπρὸς οὐ λόγοισιν, ἀλλὰ δρωμένοις.

....Ἐλευθερούσθω καὶ γενέσθω σύννομος πλέον γ' ἢ τὸ πρόσθεν Ἑλλὰς εὐτυχεστέρα.»

Διὰ τῶν ἄνω λέξεων τοῦ Χίου Λέοντος τοῦ Ἀλαττίου προσεφώνησε τὸν Βασιλέα ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς «Ἀτλαντίδος» κ. Τιμολέων Ἀμπελᾶς, προσφέρων εἰς τὴν Μεγαλειότητά Του τὴν σπάθην.

ΙΔΟΥ τώρα καὶ τὸ τηλεγράφημα μὲ τὸ ὁποῖον ὁ Βασιλεὺς αὐθημερὸν ἐτίμησε τὴν διεύθυνσιν τῆς «Ἀτλαντίδος» καὶ τὸν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνισμόν, ὃν ἡ ἐφημερὶς αὕτη ἀντιπροσωπεύει:

Θεσσαλονίκη, 21 Μαΐου 1913.

ΒΛΑΣΤΟΝ

ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ

Εὐαρεστήθητε νὰ διαβιβάσητε πρὸς τοὺς ἐν Ἀμερικῇ Ἕλληνας τὰς εἰλικρινεστάτας καὶ ἐγκαρδίους εὐχαριστίας Μου διὰ τὴν θαυμασίαν σπάθην τὴν ὁποίαν Μοὶ ἐδώρησαν. Ἔφερον αὐτὴν σήμερον καὶ θὰ τὴν κρατήσω ὡς πολύτιμον ἀνάμνησιν τοῦ πατριωτισμοῦ τῶν Ἑλλήνων ἐν γένει καὶ τοῦ πνεύματος τῆς ἐξόχου αὐτοθυσίας ἣν διὰ τὴν πατρίδα των ἐξεδήλωσαν οἱ ἐν Ἀμερικῇ Ἕλληνες.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΔΑΦΝΟΣΤΕΦΗΣ καὶ ἔνδοξος μετέσχε τῆς Ἐθνικῆς ἑορτῆς ὁ Ἑλληνικὸς Στόλος. Ὁ κατάπλους του εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς ἀποθέωσιν, καὶ ἡ παραμονή του εἰς τὴν Μακεδονικὴν πρωτεύουσαν ἦτο μία πανήγυρις διαρκής. Πρὸ τῆς ἐπιβολῆς τοῦ ἀκαταμαχήτου μας «Γεωργίου Ἀβέρωφ» καὶ ἐνώπιον τῶν ἄλλων ἐξ ἴσου τιμωμένων σκαφῶν τοῦ Ἐθνικοῦ μας Στόλου, αὐτοὶ οἱ ὀρεσίβιοι καὶ χερσαῖοι σύμμαχοί μας ἠναγκάσθησαν ἔκθαμβοι νὰ ὁμολογήσουν ὅτι αὐτὸς ἦτο ὁ πρωτεργάτης τῆς ὅλης ἐπιτυχίας τοῦ Βαλκανικοῦ ἀγῶνος!... Καὶ ὁ προβιβασμὸς τοῦ ἡρωϊκοῦ τῆς Ὕδρας τέκνου ἀπὸ ὑποναυάρχου εἰς Ἀντιναύαρχον ἦτο μία ὑπερτάτη ἔνδειξις τῆς τιμῆς καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης, μὲ τὴν ὁποίαν ὁ Ἑλληνισμὸς περιβάλλει τὸν Στόλαρχόν του Παῦλον Κουντουριώτην.

ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ἡ ἐπιστράτευσις!... Μετὰ τὴν ἡλικίαν τοῦ 1913 ἰδοὺ ὅτι καὶ ἡ ἡλικία τοῦ 1914 ἐκλήθη ὑπὸ τὰς σημαίας.

Τρεῖς Μεραρχίαι νέου στρατοῦ περιλαμβάνονται εἰς τὰς δύο ταύτας προσκλήσεις, τρεῖς Μεραρχίαι αἱ ὁποῖαι μαζὺ μὲ τὸν ἄλλον νικηφόρον στρατόν μας εἶναι ἕτοιμοι νὰ ὑπερασπίσουν ἐναντίον παντὸς τὰ δίκαια τοῦ Ἔθνους. Μὲ συμμάχους ἀτίμους, προσβάλλοντας ἡμᾶς εἰς τὸ Παγγαῖον καὶ στρέφοντας τὰ τηλεβόλα των κατὰ τοῦ εὐεργετήσαντος αὐτοὺς Ἑλληνικοῦ στόλου, ὁ Ἑλληνισμὸς μίαν μόνην στάσιν πρέπει νὰ τηρῇ καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ τῆς ἐνόπλου ἀμύνης. Τὰ πράγματα δεικνύουσιν ὅτι εἰρηνικῶς δὲν θὰ τελειώσουν αἱ διαφοραί μας μὲ τοὺς Βουλγάρους. Εὑρισκόμενοι δὲ ἀπέναντι ἐχθροῦ, οὐδὲν ἄλλο προσὸν πολεμικὸν ἐκτὸς τῆς θρασύτητος ἔχοντος νὰ ἐπιδείξῃ, ὀφείλομεν ν' ἀντιτάσσωμεν εἰς αὐτοὺς στιλβούσας λόγχας καὶ πραγματικὴν Μπιζάνειον ἀνδρείαν.

ΟΛΙΓΟΙ μῆνες συμπράξεως μὲ τοὺς Βουλγάρους ἔπεισαν καὶ Σέρβους καὶ Μαυροβουνίους καὶ τὸν Σλαυϊκὸν ἐν γένει κόσμον πόσον κακόπιστος καὶ πόσον ἅρπαξ εἶναι ἡ φυλὴ τῶν Βουλγάρων. Ἡ βία των διὰ τὴν ἀνακωχὴν ἐστοίχισεν εἰς τὸ Μαυροβούνιον τὴν Σκόδραν. Ἡ ἀπληστία των ζητεῖ ἀπὸ τοὺς Σέρβους ὁλόκληρον τὴν Μακεδονίαν, χωρὶς νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψει τὰς ἀπαιτήσεις των ἐπὶ τῶν χωρῶν τῆς ἀνατολικῆς Μακεδονίας, μὴ ἐξαιρουμένων οὐδ' αὐτῶν τῶν ὑπὸ τῶν στρατευμάτων μας κατειλημμένων.

Ὁ Ρωσσικὸς κόσμος μένει ἄναυδος πρὸ τῆς Βουλγαρικῆς κακοηθείας. Αἱ ἐφημερίδες διαμαρτύρονται διὰ τὴν ταταρικὴν τῶν ὀρδῶν τοῦ Φερδινάνδου βουλιμίαν.

Ὀλίγοι μῆνες ἤρκεσαν διὰ νὰ γνωρίσουν Σύμμαχοι καὶ Σλαῦοι τοὺς Βουλγάρους. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς Τούρκους, ὁμιλοῦν οἱ ἐπιζήσαντες ἐξ αὐτῶν πρόσφυγες τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης!..

ΘΑ ΣΥΜΜΑΧΗΣΟΥΝ οἱ Σέρβοι μαζύ μας!.. Μία μεγάλη μερὶς τοῦ Ἑλληνισμοῦ τὸ πιστεύει, καὶ ἴσως τὰ γεγονότα ἀποδείξουν ὅτι δὲν σφάλλεται.

Μᾶς συνδέουν μὲ τοὺς Σέρβους κοινὰ συμφέροντα τὰ ὁποῖα ἀναγνωρίζονται ἀμοιβαίως.

Διὰ νὰ δείξῃ ὁ Ἑλληνισμὸς τὴν συμπάθειάν του πρὸς τοὺς Σέρβους, δὲν παρέλειψε καμμίαν συμμαχικὴν ὑπηρεσίαν τὴν ὁποίαν νὰ μὴ τοῖς προσφέρῃ.

Οἱ Σέρβοι ὁμολογοῦν ὅτι μᾶς συμπαθοῦν καὶ ὅτι θέλουν τῆς Ἑλλάδος τὴν Συμμαχίαν. Διατί ὅμως δὲν ἔδωκαν καὶ αὐτοὶ ἓν δεῖγμα τῆς εἰλικρινοῦς των ἀγάπης πρὸς τὴν Ἑλλάδα;..

Δὲν ἀναγνωρίζουν ὅτι εἶναι Ἑλληνικὸν τὸ Μοναστῆρι; Καὶ διατί νὰ μὴ καταστήσουν τὴν ἀκρόπολιν ἐκείνην τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὡς βάσιν τῆς ἀκλονήτου ἐν τῷ μέλλοντι Ἑλληνο-Σερβικῆς φιλίας;...

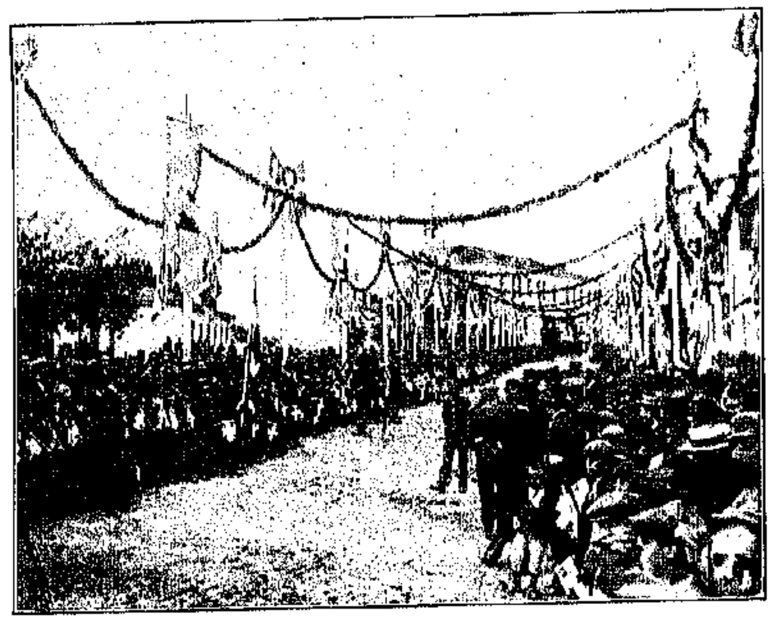

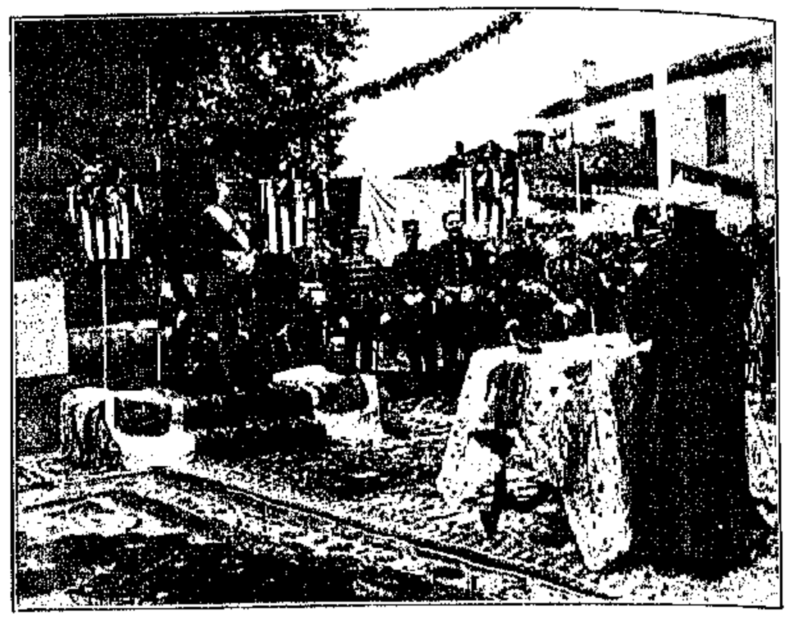

Η ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΗΣ Α. Β. Υ. ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΕΙΣ ΤΑ ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΑΝΑ ΤΑΣ ΝΕΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΚΥΡΙΟΛΕΚΤΙΚΩΣ πανηγυρική περιοδεία τοῦ πρωτοτόκου υἱοῦ τοῦ Νικητοῦ, τοῦ δημοφιλεστάτου Διαδόχου Γεωργίου, ἀνὰ τὰς νέας Ἑλληνικὰς ἐπαρχίας ἦτο ἠθικὸς θρίαμβος διὰ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὰ ὄμματα τῶν τε συμμάχων της καὶ τῆς Εὐρώπης. Τὸ δημοφιλέστατον Βασιλόπουλο, ὡραῖον ὡς ὁ πατήρ του, συμπαθέστατον ὡς ἀμφότεροι οἱ σεπτοί του γονεῖς, καὶ συνδυάζον τὴν κληρονομικὴν καλοκαγαθίαν τῆς Ἑλληνικῆς δυναστείας μὲ τὸ ἀρειμάνιον ὕφος τὸ ὁποῖον εἰς τὴν τρυφερὰν ἡλικίαν τῶν 22 ἐτῶν τοῦ ἔδωκε τὸ βάπτισμα τοῦ πυρός, ἔγεινεν ἀληθὲς ἀντικείμενον λατρείας Ἑλληνο-Χριστιανικῆς καὶ Μουσουλμανικῆς εἰς ὅλας τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία τοῦ λυτρωθέντος Ἑλληνισμοῦ. Μάτην θὰ ζητήσωσιν εἰς τὰς ἰδικάς των κατακτήσεις οἱ σύμμαχοί μας τοιαύτην ζέσιν καὶ εἰλικρίνειαν αἰσθήματος ἀπὸ τοὺς νέους ὑπηκόους των. Ὁ πόλεμός των δὲν ἦτο ἀπελευθερωτικὸς καὶ οἱ ἀπαλλαγέντες τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ Χριστιανικοὶ πληθυσμοὶ δὲν εὗρον μητρικὰς ἀγκάλας ἀλλὰ λόγχας καὶ βούνευρον πρὸς κατάπνιξιν τῶν ἀληθινῶν των αἰσθημάτων. Εἰς τὴν Καβάλλαν καὶ εἰς τὰς Σέρρας, εἰς τὴν Δράμαν καὶ εἰς τὴν Ξάνθην, εἰς τὸ Δεδέαγατς καὶ εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν, εἰς τὰς Σαράντα Ἐκκλησίας καὶ εἰς τὴν Τυρολόην, ὁ Βόρις τῆς Βουλγαρίας μάτην θὰ ἐζήτει τὴν αὐθόρμητον ἐκδήλωσιν τῶν αἰσθημάτων μὲ τὰ ὁποῖα ἔγεινε δεκτὸς ὁ Πρίγκηψ Γεώργιος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ εἰς τὴν Ἤπειρον. Οὔτε θὰ ἐχαιρετίζετο ὁ Σέρβος Διάδοχος, παρ' ὅλας τὰς συμπαθείας μὲ τὰς ὁποίας δικαίως ἀπέκτησεν ἐκ τοῦ πολέμου, μὲ τὸν

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ

γνήσιον ἐκεῖνον ἐνθουσιασμὸν τὸν ὁποῖον ἐξεδήλωσαν οἱ κάτοικοι τοῦ ἑλληνικωτάτου Μοναστηρίου κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Ἕλληνος Διαδόχου.

Δὲν εἶναι μόνον ἡ προσωπικότης τοῦ μέλλοντος Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος ἡ ἐπιβληθεῖσα μὲ τὴν συμπαθητικότητά της εἰς τὰ πνεύματα τῶν πληθυσμῶν τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Ἠπείρου καὶ κατακτήσασα τὰς καρδίας ὁμογενῶν καὶ ἀλλοφύλων, Χριστιανῶν καὶ ἀλλοθρήσκων. Εἶναι ἐπίσης ἡ ἐγγύησις τῆς ἀληθοῦς ἐλευθερίας καὶ ἰσότητος, ἡ οὐσία καὶ ἡ ἔννοια τῆς Ἑλληνικῆς διοικήσεως, καὶ αὐτὴ ἡ αἴγλη τῆς Ἑλλάδος αἵτινες συνεκεντροῦντο ἐν τῷ προσώπῳ τῆς Α. Β. Υ. καὶ δι' ὧν ὁ νεαρὸς Βασιλόπαις ἠλέκτρισε τοὺς ἀπελευθέρους πληθυσμούς. Εἰς τοὺς Ἕλληνας ἦτο τὸ προσφιλὲς τέκνον τοῦ Ἕλληνος Βασιλέως, καὶ εἰς τοὺς Μουσουλμάνους ἦτο ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς προτιμοτέρας δι' αὐτοὺς διοικήσεως μετὰ τὴν μοιραίαν κατάργησιν τῆς Τουρκικῆς κυριαρχίας.

Εἶναι συγκινητικὸς ὁ ἐνθουσιασμὸς μὲ τὸν ὁποῖον ἐξεδήλωσαν τὰ αἰσθήματά των οἱ ἀπελευθερωθέντες Ἕλληνες ἐπὶ τῇ ἐπισκέψει ἐκείνου, ὅστις θὰ λέγεται μίαν ἡμέραν Γεώργιος Β'., ἀλλὰ παθητικωτέρα εἶναι ἡ ἐγκαρδιότης μεθ' ἧς ὑπεδέχθησαν τὸν υἱὸν τοῦ τουρκομάχου Βασιλέως αὐτοὶ οἱ Τοῦρκοι καὶ οἱ Τουρκαλβανοί. Τοῦτο ἦτο τὸ πλέον ἀξιοσημείωτον φαινόμενον τὸ ὁποῖον παρουσίασεν ἡ πριγκηπικὴ περιοδεία, καὶ ἡ σπουδαιότης του κατανοεῖται ὅταν ληφθῇ ὑπ' ὄψει τὸ ποικιλοσύστατον τοῦ πληθυσμοῦ τῆς τέως Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας, τῆς ὁποίας ἡ τύχη δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ κριθῇ ὁριστικῶς παρὰ τὸν αἱματηρότατον κατὰ τῆς Τουρκίας πόλεμον. Ὁ Τοῦρκος

ΑΠΟ ΤΑ ΜΑΓΕΥΤΙΚΑ ΤΟΠΕΙΑ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

Η ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ ΕΙΣ ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΓΗΩΡΓΟΤΖΑΔΕΣ ΚΑΙ ΔΟΛΙΑΝΑ

καὶ ὁ Μουσουλμάνος ἐν γένει, μόνον ὡς κυρίαρχος εἶναι ἀφόρητος καὶ παράλογος. Ἀφαίρεσον ἀπ' αὐτοῦ τὸ δικαίωμα τοῦ ἄρχειν ἐπὶ φυλῶν ὑπερτέρων ἀπὸ πάσης ἀπόψεως καὶ ἔχεις ἕνα τῶν πλέον ἀξιαγαπήτων ἀνθρώπων. Διὰ μίαν καλὴν διοίκησιν ὁ Τοῦρκος εἶναι ὡς ὑπήκοος ἰδιώδης. Ἔχει ἀρετὰς πραγματικὰς καὶ τὰ μάλιστα συντελεστικὰς διὰ τὴν ἐπικράτησιν τῆς δικαιοσύνης ἐν τῷ τόπῳ εἰς τὸν ὁποῖον ζῇ, ἡ πολιτικὴ ὅμως ὑπεροχή του ἀπέναντι τοῦ ραγιᾶ τὸν κρατεῖ εἰς κατάστασιν διαρκοῦς μέθης, ἐν τῇ ὁποίᾳ πᾶσαι αἱ ἔμφυτοι ἀρεταί του πνίγονται. Ἀπολέσας τὴν ὑπεροχὴν ταύτην καὶ ἀνανήψας ἐκ τῆς μέθης δὲν θέλει παρὰ νὰ ἀφεθῇ ἥσυχος καὶ ἀνενόχλητος εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ ἄρτου του καὶ εἰς τὴν ἐξάσκησιν τῆς θρησκείας του. Καὶ ἐννοεῖ ὁ ἀτυχὴς Τοῦρκος τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐπαρχιῶν ὅτι μόνος ὁ Ἕλλην, ὁ εὐγενέστερος ἐκ τῶν πρώην ραγιάδων του, ἔχει τὴν μεγαλοψυχίαν ἐκείνην ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὁ τέως ἐφένδης ἠμπορεῖ νὰ περιμένῃ λήθην τοῦ παρελθόντος καὶ δικαιοσύνην. Πόσα δὲν λέγουν περὶ τοῦ μέλλοντος τῶν Τούρκων τῆς Θράκης καὶ τῆς Βορείου Μακεδονίας αἱ ἐν ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ πολιτισμοῦ διαπραχθεῖσαι ἐκεῖ σφαγαί! Εἶναι ἄλλως τε φυσικόν, προκειμένου νὰ ἀνταλλάξῃ τις καταναγκαστικῶς τὴν ἐθνικήν του ὑπηκοότητα μὲ ξένην, νὰ ἐκλέξῃ τὴν εὐγενεστέραν. Ὁ Τοῦρκος εἶναι πολιτικῶς ἐχθρὸς ἀλλὰ φυσικῶς θαυμαστὴς τοῦ Ἕλληνος, ὄχι μόνον διὰ τὰς προσωπικάς του ἀρετάς, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἱστορίαν του. Εἶναι ὁ μόνος ἀξιοφθόνητος ἐχθρός, ἐνῷ οἱ ἄλλοι εἶναι μισητοί. Ἦτο περιπλέον καὶ ὁ προκάτοχος τοῦ Τούρκου εἰς τὰς χώρας του, ἐνῷ οἱ ἄλλοι Βαλκανικοὶ λαοὶ εἶναι ἐπιδρομεῖς. Ἡ Ἑλληνικὴ ὑπηκοότης διὰ πάντα ταῦτα εἶναι ἀρκετὰ φυσικὴ διὰ τὸν Τοῦρκον. Ὑπὸ τοιαύτας περιστάσεις ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Διαδόχου τῆς Ἑλλάδος ἦτο διὰ τοὺς Μουσουλμάνους ἀληθινὴ παρηγορία διὰ τὴν ἀπώλειαν τῆς ἐθνικῆς των ὑπηκοότητος. Δὲν ὑπεδουλώθησαν τοὐλάχιστον εἰς τοὺς Βουλγάρους καὶ τοὺς Σέρβους, ὡς τόσοι ἄλλοι ἀδελφοί των.

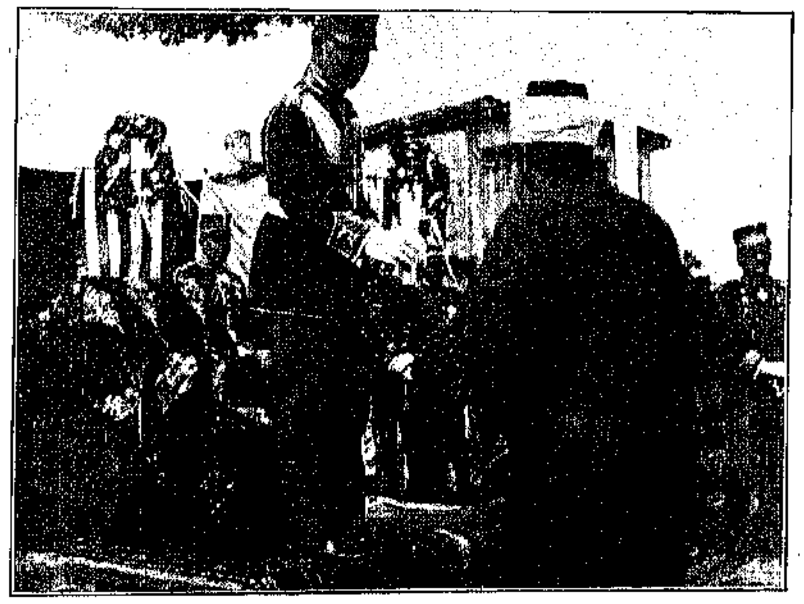

Ο ΜΟΥΦΤΗΣ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΠΑΡΑΔΙΔΩΝ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΝ ΤΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΙΑΔΟΧΟΝ

Διὰ νὰ ἔλθωμεν εἰς τοὺς Ἕλληνας τῶν ἀπελευθέρων παρχιῶν ἂς παρακολουθήσωμεν τὸν Διάδοχον τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου εἰς τὸ Ἀργυρόκαστρον. Ἀφήνομεν τὴν ἀφήγησιν εἰς ἕνα Ἀργυροκαστρίτην Ἕλληνα, περιγράφοντα τὴν ψυχολογικὴν κατάστασιν τοῦ λαοῦ τῆς πόλεως ἐκείνης καὶ ὅλης τῆς ἐπαρχίας Δρυϊνουπόλεως εἰς μίαν ἐπιστολήν του. Ἄνω τῶν δέκα χιλιάδων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν πάσης ἡλικίας καὶ τάξεως εἶχον συρρεύσει εἰς τὸ Ἀργυρόκαστρον ἐξ ὅλης τῆς ἐπαρχίας Δρυϊνουπόλεως. Ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδία ἔψαλλον πατριωτικὰ ᾄσματα μὲ ἐνθουσιασμὸν ὑπερβαίνοντα πᾶσαν περιγραφήν, καὶ ἐζητωκραύγαζον μέχρις ἀφασίας ἐκ τῆς ὑπερκοπώσεως τῶν φωνητικῶν ὀργάνων ὑπὲρ τοῦ Διαδόχου καὶ ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος, ἐνῷ γραῖαι, μόλις κατορθώνουσαι νὰ σύρωσι τ ἀδύνατον ἐκ τῆς ἡλικίας σώμα των, ἐθεῶντο γονυπετεῖς ἐκ τῶν θυρῶν τῶν οἰκιῶν των τὴν διέλευσιν τοῦ Βασιλόπαιδος, μὲ τὰς χεῖρας ὑψωμένας πρὸς τὸν οὐρανὸν εἰς μίαν ἄφωνον πρὸς τὸν Ὕψιστον δέησιν ἐκ τοῦ μέσου τῆς καρδίας των. Ἡ πόλις ἦτο ἓν ἀπέραντον δάσος σημαιῶν, ὑπὸ τὴν σκιὰν τῶν ὁποίων ἀσθμαίνοντα ἐκ τῆς σπουδῆς καὶ τῆς ἀνυπομονησίας ἔσπευδον τὰ πλήθη πανταχοῦ ὅπου ἤκουον ὅτι θὰ παρουσιάζετο ὁ συμ-

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΣΑΡΑΠΛΙΑΝΗΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΖΑΡΑΒΙΝΑΝ

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΑΙ Ο ΚΛΗΡΟΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

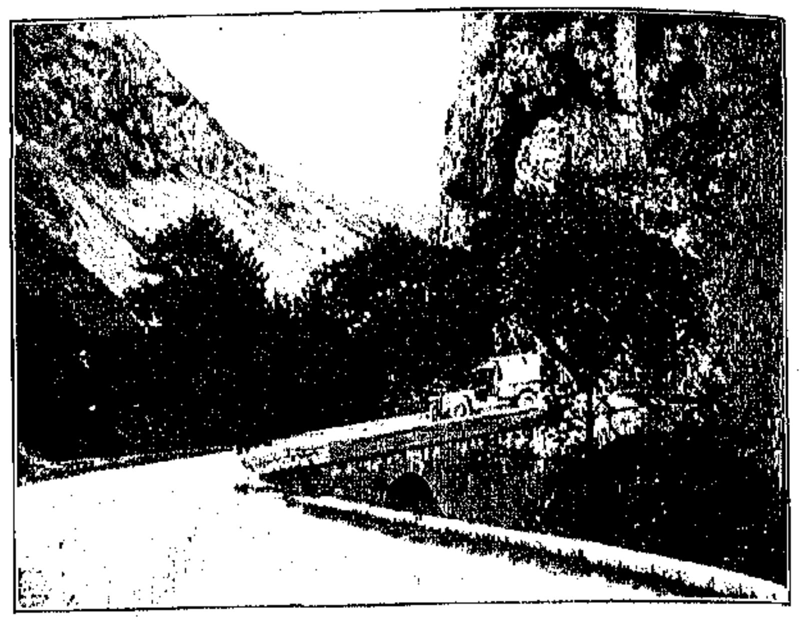

Η ΘΕΣΙΣ ΚΛΕΙΣΟΥΡΑ

πολεμήσας μετὰ τοῦ ἐνδόξου πατρός του ὑπὲρ τῆς Ἠπειρωτικῆς ἐλευθερίας νεαρὸς Πρίγκηψ. Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ συμπαθοῦς Βασιλόπαιδος ἔδωκεν ἀγρίαν τινὰ μορφὴν εἰς τὴν ἀμετάτρεπτον ἀπόφασιν τῶν Ἀργυροκαστριτῶν ὅπως μείνωσι διὰ παντὸς εἰς τοὺς κόλπους τῆς μητρὸς Ἑλλάδος. Εἰς πᾶσαν γωνίαν τῆς πόλεως βλέπει τις πινακίδας μὲ τὴν ἐπιγραφὴν «Ἕνωσις ἢ Θάνατος!» Κάθε Ἀργυροκαστρίτης θεωρεῖ ὡς τὸ ἱερώτατον τῶν καθηκόντων του τὴν πραγματοποίησιν τοῦ συνθήματος τούτου. Ὡρκίσθησαν ὅλοι νὰ μὴ ἀφήσουν λίθον ἐπὶ λίθου ἂν ἡ πόλις των δὲν γείνῃ ὁριστικῶς μέρος τῆς Ἑλλάδος. Σύσσωμος θὰ ἐξεγερθῇ ὁ λαός, ὁμοῦ δὲ ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδία θὰ κρημνίσουν τὰς οἰκίας των, θὰ θέσουν πῦρ εἰς τὴν πόλιν καὶ ἀφοῦ καταστρέψουν πᾶν μὴ δυνάμενον νὰ μετακομισθῇ, θὰ ἀπολέσουν ὅσους δυνηθοῦν περισσοτέρους ἐχθροὺς τῆς ἐθνικῆς των ἀνεξαρτησίας καὶ θὰ μιμηθοῦν τοὺς Παργίους τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ, φεύγοντες εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος μὲ τὰ ὀστᾶ τῶν προγόνων των. Ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ λαοῦ τοῦ Ἀργυροκάστρου καὶ ὅλης τῆς ἐπαρχίας Δρυϊνουπόλεως ἐδηλώθη ἐν πάσῃ ἐπισημότητι εἰς τὸν Διάδοχον Γεώργιον, μὲ τὴν παράκλησιν νὰ τὴν διαβιβάσῃ εἰς τὸν σεπτὸν πατέρα του. Οἱ Εὐρωπαῖοι δημοσιογράφοι, οἱ ἀκολουθήσαντες τὸν Διάδοχον εἰς τὸ Ἀργυρόκαστρον, ἐγένοντο μάρτυρες τῆς πρωτοφανοῦς ταύτης ἐκδηλώσεως τῶν αἰσθημάτων τοῦ λαοῦ τῆς Δρυϊνουπόλεως. Τὴν ἡμέραν τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ Διαδόχου ἐξ Ἀργυροκάστρου χιλιάδες κόσμου περιεστοίχισαν αὐτόν. Αἱ γυναῖκες, παρ' ὅλην τὴν χαρακτηρίζουσαν τὰς Ἠπειρώτιδας συστολήν, ἠσπάζοντο τὸν νεαρὸν Πρίγκηπα, τὰ μικρὰ παιδία τὸν ἔπιανον ἀπὸ τὸ σπαθὶ ἀλληλοδιαδόχως, καὶ τὰ κοράσια τὸν ἔσυρον ἀπὸ τὸν ἐπενδύτην φωνάζοντα μὲ παράπονον: «Φεύγεις, μᾶς ἀφήνεις; Μὴ φεύγῃς!» Πρὸ τῶν σκηνῶν τούτων δὲν ἔμεινεν ὀφθαλμὸς ἀδάκρυτος.

«Δὲν σὲ ἀφήνομεν νὰ φύγῃς!» ἐκραύγαζεν ὁ λαός. «Σοῦ κτίζομεν Παλάτι διὰ νὰ σὲ καμαρώνωμεν ἐδῶ!» Τοιαύτη δὲ ἦτο ἡ ὁρμὴ τοῦ λαοῦ, ὥστε ἐδέησε νὰ ἐπέμβῃ ἡ ἀστυνομία διὰ νὰ ἀπαλλάξῃ τὸν Διάδοχον ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ ἐνθουσιῶντος πλήθους.

Τὰ θεμέλια τοῦ Ἀνακτόρου τὸ ὁποῖον θὰ ἀνεγείρῃ ἡ πόλις τοῦ Ἀργυροκάστρου ἰδίοις ἀναλώμασι χάριν τοῦ Διαδόχου κατετέθησαν ἤδη εἰς τὴν ἄκραν τῆς συνοικίας Βαροσίου, μεταξὺ τοῦ μεγαλοπρεποῦς Ναοῦ τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ καὶ τοῦ μεγάλου Τεκὲ τῶν Τούρκων, τοῦ ὁποίου ὁ «μπαμπᾶς», ἤτοι ὁ ἀνώτερος Δερβίσης, κατὰ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ Διαδόχου προσέφερεν εἰς τοῦτον ἀργυροῦν καρυοφίλι τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ καὶ ὡραίαν Βυζαντινὴν σπάθην.

Ὁμοίαν προσφορὰν ἔκαμεν εἰς τὸν Διάδοχον ἡ Κορυτσᾶ, τῆς ὁποίας ὁ Μουσουλμᾶνος Δήμαρχος ἐδήλωσεν ὅτι θὰ προκαλέσῃ ἐράνους πρὸς ἀνέγερσιν ἀνακτόρου, ὅπως διέρχεται ἐκεῖ μῆνάς τινας ἡ Βασιλικὴ οἰκογένεια. Εἰς τὸ Λιασκοβίκιον οἱ Μουσουλμᾶνοι ὄχι μόνον ἐνθουσιωδῶς ὑπεδέχθησαν καὶ ἐφιλοξένησαν τὸν Διάδοχον, ἀλλὰ καὶ ἡνώθησαν μετὰ τῶν Χριστιανῶν συμπολιτῶν των εἰς τὴν πρὸς τὴν Α. Β. Υ. παράκλησιν ὅπως μεσολαβήσῃ παρὰ τῷ Βασιλεῖ ἵνα διατάξῃ τὴν προέλασιν τοῦ νικηφόρου Ἑλληνικοῦ στρατοῦ πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν Ἑλλήνων τῆς Αὐλῶνος καὶ τοῦ Βερατίου ἀπὸ τοῦ Ἀλβανικοῦ ζυγοῦ.

Ἡ ὑποδοχὴ τῆς ὁποίας ἔτυχεν ὁ Διάδοχος τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου εἰς τὸ Ἀργυρόκαστρον δὲν ἦτο παρὰ ἐπανάληψις τῶν ἐνθουσιωδῶν ὑποδοχῶν τὰς ὁποίας εἶχον προετοιμάσει Ἕλληνες καὶ Μουσουλμᾶνοι εἰς ὅλας τὰς ἄλλας πόλεις τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Ἠπείρου, δι' ὧν διῆλθεν ὁ μέλλων Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, ὁ ἀντάξιος υἱὸς καὶ συναγωνιστὴς τοῦ Ἐλευθερωτοῦ. Τοὺς ἐνθουσιασμοὺς δὲ τούτους καὶ τὰς συγκινήσεις δύο φυλῶν καὶ δύο θρησκευμάτων τῆς νέας Ἑλλάδος ὑπὲρ τοῦ Διαδόχου δικαίως θεωροῦμεν ὡς ἠθικὸν θρίαμβον τῆς Ἑλλάδος ἀπέναντι τῶν Συμμάχων μας καὶ τῆς Εὐρώπης.

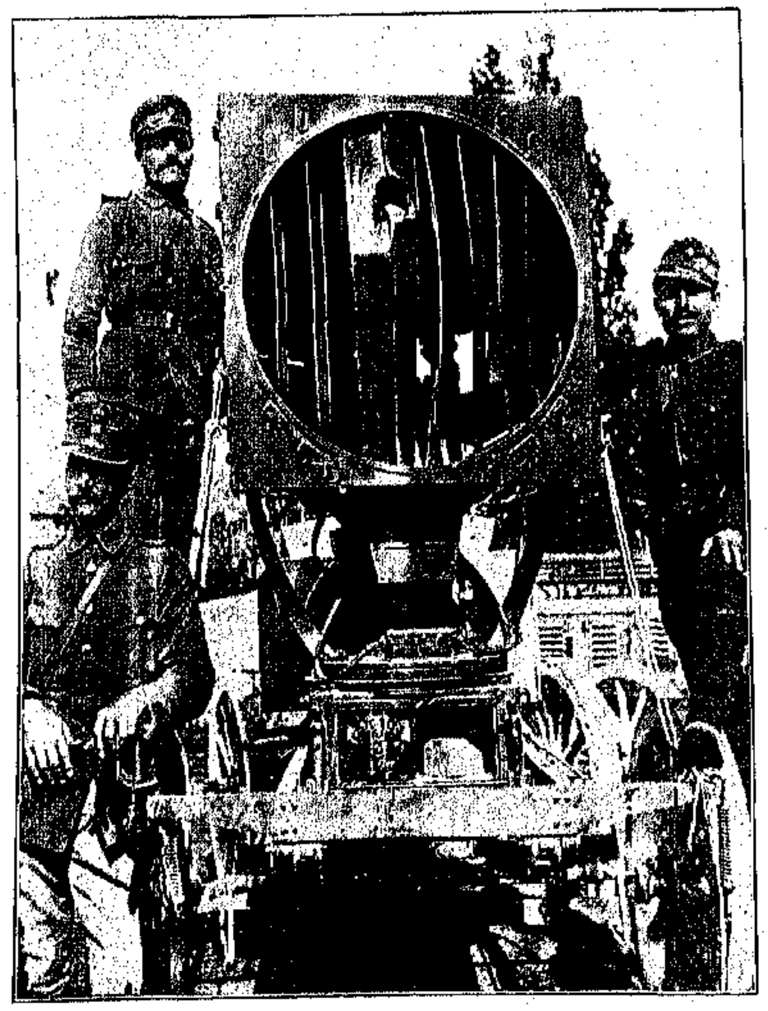

Ο ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΣ ΠΡΟΒΟΛΕΥΣ ΓΑΣΤΡΙΤΣΗΣ ΒΛΗΘΕΙΣ ΥΠΟ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΒΙΔΟΣ

Ο ΠΟΤΑΜΟΣ ΑΩΟΣ ΔΙΕΡΧΟΜΕΝΟΣ ΔΙΑ ΘΑΥΜΑΣΙΩΝ ΤΟΠΕΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ

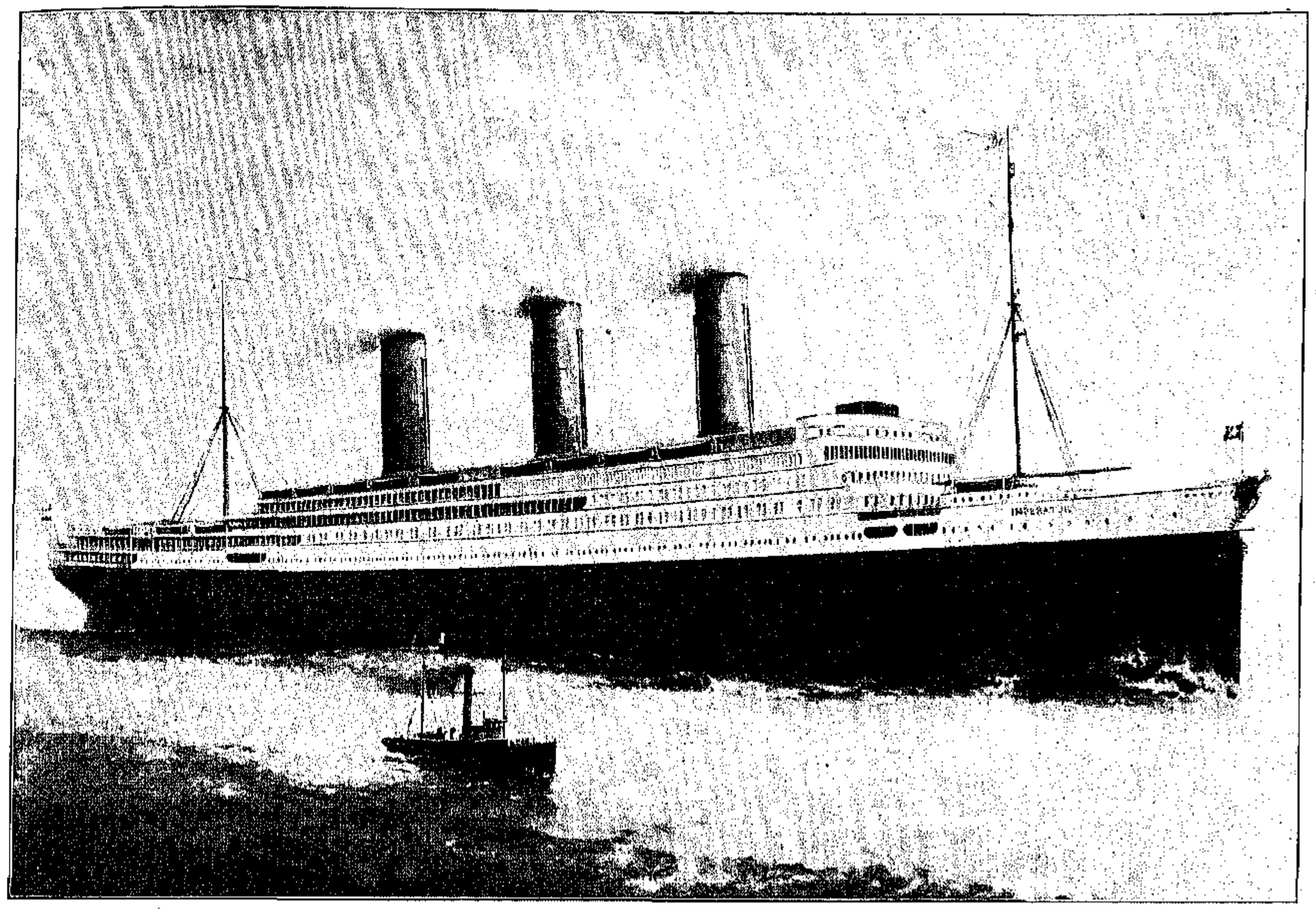

Ο "ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ" ΤΟΥ ΩΚΕΑΝΟΥ

ΗΜΠΟΡΕΙ ὁ τίτλος νὰ εἶναι πομπώδης. Ἀνταποκρίνεται ὅμως πληρέστατα εἰς τὸ πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀντιπροσωπεύει, καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ καταπλεῦσαν τὴν 18 Ἰουνίου εἰς τὸν λιμένα Νέας Ὑόρκης Γερμανικὸν ὑπερωκεάνειον «Imperator», τῆς Ἀμβουργο-Ἀμερικανικῆς γραμμῆς, τὸ μεγαλείτερον καὶ πολυτελέστερον ἀτμόπλοιον τοῦ κόσμου. Ἡ Γερμανικὴ βιομηχανία δὲν ἡσύχασεν ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τῆς καθελκύσεως τῆς «Λουζιτανίας» καὶ «Μαυριτανίας», οὔτε ἐπτοήθη ἀπὸ τὴν καταστροφὴν τοῦ «Τιτανικοῦ», καὶ ἀπὸ τὴν οἰκονομικῆς ἀπόψεως ἀποτυχίαν τοῦ «Ὀλυμπικοῦ». Ἠθέλησε νὰ μετρηθῇ πρὸς τοὺς Ἄγγλους κατὰ θάλασσαν, καὶ τὸ κατώρθωσε τόσον εἰς τὸν πολεμικὸν ὅσον καὶ εἰς τὸν ἐμπορικὸν καὶ ταχυδρομικὸν στόλον.

Ὁ «Imperator» εἶναι ἡ τελευταία λέξις τῆς ναυπηγικῆς. Εἶναι τὸ μεγαλείτερον, τελειότερον καὶ πλουσιώτερον σκάφος τοῦ κόσμου, καὶ ἡ σημαία ἥτις κυματίζει ἐπ' αὐτοῦ δὲν ἀνήκει εἰς τὴν θαλασσοκράτειραν Βρετανίαν, ἀλλ' εἰς τὴν μόνην της συναγωνίστριαν, τὴν βιομήχανον, τὴν ἐπιχειρηματικήν, τὴν ἀλματικῶς προοδεύουσαν Γερμανίαν.

Τὸ μῆκος τοῦ πλωτοῦ κολοσσοῦ ἀπὸ τῆς πρώρας, ἣν ἐπιστέφει ὁ ἀετὸς τῶν Χοεντζόλλερν, μέχρι τῆς πρύμνης, ὑπὲρ τὴν ὁποίαν κυματίζει ἡ τρίχρους τῆς Αὐτοκρατορίας σημαία, εἶναι 919 ποδῶν, ἤτοι πλέον τῶν 277 μέτρων. Τὸ πλάτος του εἰς τὸ μέσον εἶναι 98 ποδῶν, δηλαδὴ περίπου 30 μέτρων. Ὁ κολοσσὸς αὐτός, ὁ ἔχων χωρητικότητα 50,000 τόννων, ταξειδεύει μὲ ταχύτητα εἰκοσιδυόμισυ μιλλίων τὴν ὥραν, παρεχομένην ἀπὸ μηχανὰς συστήματος turbine τετραπλῆς ἐκτοπίσεως, δυνάμεως δὲ 62,000 ἵππων. Οὕτως ὁ «Imperator» διαπλέει τὸν ὠκεανὸν ἐντὸς ἓξ ἡμερῶν, ὑπὸ τὴν ὤθησιν τῶν τεσσάρων παμμεγίστων ἑλίκων του, ἕκαστος τῶν ὁποίων ἔχει διάμετρον μεγαλειτέραν τῶν πέντε μέτρων, καὶ κάμνει ὑπὸ ὁμαλὰς συνθήκας ἑκατὸν ὀγδοήκοντα πέντε στροφὰς εἰς τὸ λεπτόν.

Τὸ τεράστιον σκάφος κυβερνᾶται ἀπὸ τέσσαρας πλοιάρχους α'. τάξεως, ὑπὸ τὸν στόλαρχον τῆς ἑταιρίας, ὅστις εἶναι καὶ ὁ ὑπεύθυνος Κυβερνήτης. Χίλιοι ἑκατὸν ὀγδόντα ἀξιωματικοί, ὑπαξιωματικοί, μηχανικοί, θερμασταί, ὑπάλληλοι καὶ ναῦται ἀποτελοῦσι τὸ πλήρωμα τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς ἐπιλέκτους τῆς Ἑταιρίας.

Οἱ δύο ἱστοὶ τοῦ «Imperator», ἀπὸ τοῦ κύτους μέχρι τῶν ἐπιμήλων ἔχουν ὕψος ἑβδομήκοντα πέντε μέτρων. Ἡ γέφυρα τῶν κυβερνητῶν ὑψοῦται περὶ τὰ τριάκοντα μέτρα ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης. Ἀπὸ τῆς ἰσάλου γραμμῆς μέχρι τῆς γεφύρας τὸ ὑπερωκεάνειον ἔχει ἐννέα καταστρώματα. Τέσσαρες ἠλεκτρικοὶ ἀνελκυστῆρες θέτουν εἰς ἐπικοινωνίαν τὰ καταστρώματα ταῦτα καὶ ἄλλοι πέντε χρησιμοποιοῦνται διὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν. Τὸ ὕψος τῶν τριῶν καπνοδόχων ἀπὸ τοῦ ἐνάτου καταστρώματος εἶναι 69 ποδῶν, δηλαδὴ ἄνω τῶν 21 μέτρων. Αἱ καπνοδόχοι αὗται, αἵτινες δὲν εἶναι στρογγύλαι, ἀλλ' ἐλλειψοειδεῖς, ἔχουν ἄνοιγμα ὧν αἱ διασταυρούμεναι διάμετροι εἶναι δεκατεσσάρων καὶ ἡμίσεως μέτρων. Δέκα χιλιάδες ἠλεκτρικοὶ λαμπτῆρες παντὸς μεγέθους καὶ πάσης ἐντάσεως φωτίζουν τὸ πλωτὸν αὐτὸ μεγαθήριον. Ὀγδοήκοντα καὶ τρεῖς ναυαγοσωστικαὶ λέμβοι καὶ δύο βενζινάκατοι εἶναι ἕτοιμοι νὰ προλάβουν πᾶσαν ἐπανάληψιν τῶν φρικαλεοτήτων τοῦ «Τιτανικοῦ». Ὁ ἀσύρματος τοῦ «Imperator» ἔχει ἀκτῖνα ἐνεργείας 1500 μιλλίων, οὕτως ὥστε τὸ ὑπερωκεάνειον θὰ εὑρίσκεται εἰς συνεχῆ ἐπικοινωνίαν μὲ τὴν Εὐρωπαϊκὴν ἢ τὴν Ἀμερικανικὴν ἀκτήν. Αἱ πέντε ἄγκυραι τέλος τοῦ κολοσσοῦ ζυγίζουν ἐν συνόλῳ μαζὺ μὲ τὰς ἁλύσεις των διακοσίους τεσσαρακονταδύο τόννους.

Κανὲν ξενοδοχεῖον τοῦ κόσμου δὲν ἔχει τὴν πολυτέλειαν καὶ τὰς ἀναπαύσεις, ἃς ὁ «Imperator» διαθέτει ὑπὲρ τῶν ἐπιβατῶν του. Μόνον τὸ Αὐτοκρατορικὸν διαμέρισμα περιλαμβάνει δώδεκα δωμάτια μὲ ἐξώστην καὶ θερμοκήπιον καὶ ὅλας τὰς ἀναπαύσεις ἰδεώδους μονοκατοικίας. Ἡ πρώτη θέσις, μόνη, ἐρχομένη ἀμέσως μετὰ τὰ διαμερίσματα πολυτελείας, διαθέτει 229 λουτρὰ κοινὰ 146 ἰδιαίτερα διὰ τοὺς ἐπιβάτας της. Ἡ πρώτη θέσις ἔχει ἐν ὅλῳ 714 στερεωμένας κλίνας, καὶ 194 ἀνάκλιντρα καὶ δεκατέσσαρας κλίνας διὰ παιδιά. Εἰς κάθε ταξεῖδί του ὁ «Imperator» λαμβάνει 7,500 λουτρικὰ προσόψια, 159 ρόμπας λουτροῦ, 9700 σινδόνια, 30,000 προσόψια, 12000 καλύμματα προσκεφαλαίων, καὶ 43300 χειρόμακτρα ὁλικῆς ἀξίας 50,000 δολλαρίων. Γυμναστήρια, κῆποι, εἷς ρωμαϊκὸς λουτρὼν μὲ δεξαμενὴν πρὸς κολύμβησιν, τουρκικὰ καὶ ἠλεκτρικὰ καὶ ἄλλα λουτρά, δὲν λείπουν διὰ τὴν εὐμάρειαν τῶν ταξειδιωτῶν. Πέντε ἰατροὶ ἐκτελοῦν τὴν ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν, τρεῖς τηλεγραφηταὶ μένουν εἰς τὸν ἀσύρματον, δύο τηλεφωνηταὶ εἶναι ἀπησχολημένοι εἰς τὸ κέντρον τῆς ὑπηρεσίας, τρεῖς τυπογράφοι στοιχειοθετοῦν καὶ τυπώνουν τὴν ἡμερησίαν τοῦ πλοίου ἐφημερίδα, εἰς ἐπίμετρον δὲ ὁ «Imperator» ἔχει κηπουρὸν καὶ ράπτην.

Τὸ μεγαθήριον ἤρξατο ναυπηγούμενον τὴν 18 Ἰουνίου 1910 εἰς τὰ ναυπηγεῖα Vulkan, ὅπου καὶ τὰ πολεμικά μας σκάφη. Ἐβαπτίσθη ὑπὸ τοῦ Κάϊζερ καὶ καθειλκύσθη τὸν Μάϊον τοῦ 1912. Χίλιοι ὀκτακόσιοι ἐργάται ἐπὶ τρία ἔτη εἰργάζοντο εἰς τὴν ναυπήγησιν, ἥτις ἐγένετο ἐντὸς ἑνὸς ἑκατομμυρίου ἐργατικῶν ὡρῶν.

Ὁ «Imperator» ἐστοίχισεν ἑπτάμισυ ἑκατομμύρια δολλάρια, ἤτοι 37,500,000 φράγκα, ἤτοι ὅσον τὸ ἓν πέμπτον τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΝ ΤΩΝ ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΩΝ ΜΕΤΑΚΟΜΙΖΟΜΕΝΟΝ ΕΚ ΤΗΣ ΕΚΚΕΝΩΘΕΙΣΗΣ ΣΚΟΔΡΑΣ ΔΙΑ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

Η ΣΚΟΔΡΑ ΥΠΟ ΔΙΕΘΝΗ ΚΑΤΟΧΗΝ

ΟΥΑΙ τοῖς ἡττημένοις! ἐπεκράτησε νὰ λέγεται ἀφ' ὅτου ὁ Ρέννος, κυριεύσας μὲ τοὺς Γαλάτας του τὴν Ρώμην καὶ διαφωνήσας πρὸς τοὺς Ρωμαίους εἰς τὴν ζύγισιν τοῦ χρυσίου τῶν λύτρων, ἐξεστόμισε τὴν ἱστορικὴν ταύτην φράσιν.

Ὁ συλλογισμὸς τὸν ὁποῖον ἐμπνέει ἡ ἀνωτέρω εἰκὼν τῶν Μαυροβουνίων, ἀπερχομένων μὲ τὸ πυροβολικόν των καὶ μὲ τὴν πικρὰν δάφνην τῆς ἀκάρπου νίκης ἐκ τῆς Σκόδρας, εἶναι, «Οὐαὶ τοῖς νικηταῖς!»

Οἱ νικηταὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἔπνιξαν κυριολεκτικῶς εἰς τὸ αἷμά των τὴν Τουρκικὴν ἀντίστασιν εἰς τὴν Σκόδραν, πολεμήσαντες ὑπὸ τοὺς παγετοὺς τοῦ χειμῶνος εἰς τὰ ἄξενα ἐκεῖνα βουνὰ καὶ ὑπὸ τὰς πρώτας θερινὰς ἀκτῖνας τοῦ ἐαρινοῦ ἡλίου, ἀφοῦ ἤρχισαν τὸν βαρὺν καὶ ἄνισον ἀγῶνα περὶ τὸ ἰσχυρὸν φρούριον τῆς βορείου Ἀλβανίας ὑπὸ τὰς πρώτας φθινοπωρινὰς βροχάς, ἐπέστρεψαν εἰς τὰς ἑστίας των ὄχι μὲ τὰ λάφυρα τῆς νίκης των, ἀλλὰ μὲ μόνην τὴν ἀποδεκάτισιν τῶν τάξεών των ἐκ τοῦ ἑπταμήνου ἀγῶνος καὶ μὲ τὸ σπαραξικάρδιον παράπονον ὅτι τοὺς ἐστέρησαν οἱ ἰσχυροὶ ἐκείνου τὸ ὁποῖον εἶχον ἐξαγοράσει διὰ τοῦ αἵματός των.

Στρέψατε τὴν σελίδα καὶ ἴδετε τοὺς ἰσχυροὺς κομπάζοντας ὑπὸ τὰς σημαίας των τὰς ὁποίας χωρὶς πόλεμον καὶ χωρὶς τὸν παραμικρὸν κόπον ἢ τὴν ἐλαχίστην θυσίαν ἔστησαν εἰς τὴν Σκόδραν ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τοῦ τρομεροῦ ἀγῶνος τῶν νικητῶν πρὸς τοὺς ἡττημένους. Αὐτοὶ εἶναι οἱ εἰπόντες εἰς τοὺς Μαυροβουνίους «Οὐαὶ τοῖς νικηταῖς!»

Ἐξῆλθον οἱ νικηταὶ ἐκ τῆς Σκόδρας μὲ τὰς ὑπερηφάνους κεφαλάς των κατανευούσας ἐκ τοῦ ψυχικοῦ ἄλγους, καὶ εἰσῆλθον πρὸς ἀντικατάστασίν των οἱ βιασταὶ αὐτῶν, διακηρύττοντες τὴν ἄνανδρον παντοδυναμίαν τῶν ἰσχυρῶν μὲ τὸ τὸ ἀγέρωχον καὶ ὑβριστικῆς ἐκφράσεως βάδισμά των.

Ἡ σημαία τῶν γενναίων Μαυροβουνίων ἀπεσύρθη ἐκ τῶν ἐπάλξεων τοῦ κυριευθέντος φρουρίου εἰς τὰ Μαῦρα Βουνά των, ἀπὸ τὰ ὁποῖα θὰ βλέπῃ πάλιν μακρόθεν τὴν Σκόδραν ὡς καὶ πρότερον, καὶ μόνον ὡς ὄνειρον θὰ μείνῃ εἰς τὸ πνεῦμα τῶν ὑπηκόων τοῦ Βασιλέως Νικολάου ἡ ἔνδοξος κατάκτησις διὰ νὰ τοὺς βαυκαλίζῃ μὲ νέας ἐλπίδας ἐν τῷ μέλλοντι.

Εἶναι καὶ τὸ Μαυροβούνιον θῦμα τῆς ἀπίστου Βουλγαρίας, ὅπως ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Σερβία. Ὁ Αὐστριακὸς ἀετός, ἡ Ἰταλικὴ Καμμόρα καὶ ἡ Εὐρώπη ὁλόκληρος τότε μόνον ἔδειξαν τὰς ἁρπακτικὰς διαθέσεις των ὅταν ἐπείσθησαν ἐκ τῆς διαγωγῆς τῆς Βουλγαρίας καὶ ἐκ τῆς ἀμυντικῆς ἀπέναντί της στάσεως τῶν ἄλλων Βαλκανικῶν Κρατῶν ὅτι δὲν ὑφίστατο πλέον ἐν τῇ πραγματικότητι ἡ Βαλκανικὴ συμμαχία, ὅτι εἶχε καταντήσει ἁπλῆ καὶ προσωρινὴ στρατιωτικὴ σύμβασις, μετὰ περιορισμῶν μάλιστα, κατὰ τῆς Τουρκίας, καὶ ὅτι ἡ ἑβδόμη ἐκείνη Δύναμις τὴν ὁποίαν ἐφαντάσθη καὶ ἐσεβάσθη ἐν ἀρχῇ τοῦ πολέμου ἡ Εὐρώπη ἦτο πυροτέχνημα καὲν μὲ τοὺς πρώτους πυροβολισμοὺς κατὰ τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ. Ὡς μίαν τῶν Μεγάλων Δυνάμεων ἐξετίμησε τὴν Βαλκανικὴν Ὁμοσπονδίαν δεόντως ἡ Ἀγγλία, ἀναλαβοῦσα διὰ τῶν ἐπισήμων δηλώσεων τοῦ Σὲρ Ἔδουαρδ Γκρέϋ καὶ τοῦ Ἄσκουϊθ νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ τὴν λῄστευσίν της, ἐπεκρότησεν ἡ Γαλλία, ὑπεστήριξεν ἡ Ρωσσία, τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν ποιουμένη ὡς καὶ αἱ δύο ἄλλαι, ἐσεβάσθησαν δὲ καὶ ἐφοβήθησαν ἡ Αὐστρία, ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Γερμανία. Μόλις ὅμως ἡ Βουλγαρικὴ ἀπιστία ἐξεδηλώθη μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς Θεσσαλονίκης ὑπὸ τοῦ νικηφόρου Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ὅλαι αἱ Δυνάμεις, φίλαι καὶ ἐχθραί, συνέλαβον τὴν ἰδέαν νὰ γείνωσι μέτοχοι τῶν ἐκ τοῦ πολέμου κερδῶν, καὶ ἐνῷ ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Ἰταλία ἐδημιούργησαν Ἀλβανικὸν κράτος διὰ τὴν ἐν εὐθέτῳ καιρῷ διανομὴν τῆς χώρας ἐκείνης, καὶ ἐξεβίαζον τοὺς Συμμάχους καὶ τὴν Εὐρώπην, ἡ Ἀγγλία, ἡ Γερμανία καὶ ἡ Γαλλία ἐπεδίωκον προνόμια καὶ ἄλλα ὠφελήματα, οἰκονομικὰ καὶ πολιτικά, ἐν Τουρκίᾳ, ὡς νὰ εἶχον διεξαγάγῃ αὐταὶ τὸν πόλεμον, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου ὅλαι ὁμοῦ αἱ Δυνάμεις περιώριζον τὰ δικαιώματα τῶν νικητῶν καὶ ἔθετον φραγμοὺς εἰς τὰς ἀπαιτήσεις των. Οὕτως ἔχασεν ἡ Σερβία τὸ Δυρράχιον, οὕτως ἐξεβλήθη τὸ Μαυροβούνιον ἐκ τῆς Σκόδρας, καὶ οὕτως ἠγέρθησαν ζητήματα διὰ τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου καὶ διὰ τὰς ἀξιώσεις τῆς Ἑλλάδος ἐν Ἠπείρῳ, ἐνῷ ἡ Βουλγαρία διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἣν παρέσχεν εἰς τὰς Δυνάμεις, δώσασα εἰς αὐτὰς τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἁρπάσωσιν, ἠμείφθη μὲ τὴν πλήρη ἀποδοχὴν ὅλων τῶν ἀπαιτήσεών της.

Ἡ τύχη ἐπεφύλαττεν εἰς τοὺς Μαυροβουνίους τὴν σκληρὰν ὑποχρέωσιν νὰ ὑποδεχθῶσι μετὰ στρατιωτικῶν τιμῶν καὶ φιλοφρόνων προσαγορεύσεων τοὺς διεθνεῖς ἀντικαταστάτας των εἰς τὴν κατοχὴν τῆς Σκόδρας. Ὅταν τὰ ποταμόπλοια ἀπεβίβασαν εἰς τὴν Σκόδραν τὰ ἀγήματα καὶ τοὺς ναυάρχους τοῦ διεθνοῦς στόλου τοῦ ἀποκλεισμοῦ, ὁ Μαυροβούνιος Στρατιωτικὸς Διοικητὴς ὁ ἐκπορθήσας τὴν πόλιν ὑπεδέχθη τοὺς Εὐρωπαίους εἰς τὴν ἀποβάθραν καὶ προσεφώνησεν αὐτούς, παραδώσας ἰδιοχείρως εἰς τὸν Ἄγγλον ναύαρχον Burney τὰς κλεῖδας τοῦ φρουρίου χάριν τῶν ὁποίων ἐπὶ ἑπτὰ ὅλους μῆνας διεξήγετο εἰς φοβερώτατος ἀγὼν εἰς τὰ βουνὰ καὶ τὰς πεδιάδας τῆς Σκόδρας μεταξὺ Μαυροβουνίων καὶ Τούρκων. Μετὰ τὴν ἐπίσημον παράδοσιν τῆς πόλεως εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Εὐρώπης ἤρχισεν ἡ ἔξοδος τοῦ Μαυροβουνιωτικοῦ στρατοῦ, ἐνῷ τὰ διεθνῆ ἀγήματα διεχύνοντο εἰς διαφόρους συνοικίας καὶ κατελάμβανον τὰ δημόσια κτίρια ἐν ὀνόματι τῶν μεγάλων Δυνάμεων.

Εἰς ὅλον ἐκεῖνο τὸ τραγικὸν δρᾶμα οἱ Ἀλβανοί, διὰ τοὺς ὁποίους ἐγίνοντο τὰ πάντα, ἦσαν τὰ ἄφωνα πρόσωπα τῆς σκηνῆς. Ἐδέχθησαν τοὺς Εὐρωπαίους ὅπως εἶχον δεχθῆ καὶ τοὺς Μαυροβουνίους.

Οὔτε ἀντίστασιν κατὰ τῶν Μαυροβουνίων κατὰ τὴν ἐγκατάστασίν των εἰς τὴν πόλιν των οὔτε δάκρυα χαρᾶς κατὰ τὴν εἴσοδον τῶν διεθνῶν ἀγημάτων καὶ τὴν ἔξοδον τῶν κατακτητῶν. Αἱ εὐχαριστίαι των πρὸς τοὺς Εὐρωπαίους διὰ τὴν ἔξωσιν τῶν Μαυροβουνίων δὲν ἦσαν θερμότεραι τῶν πρὸς τοὺς δευτέρους εὐχαριστιῶν των διὰ τὴν ἀπαλλαγήν των ἀπὸ τοῦ στρατοῦ τοῦ Ἐσσὰδ πασᾶ. Τότε μόνον ἐξεδηλώθη γνήσιος Ἀλβανικὸς ἐνθουσιασμὸς διὰ τὸ νέον καθεστὼς ὅταν οἱ ναύαρχοι τῆς κατοχῆς ἐκάλεσαν τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν διαφόρων ὀρεινῶν φυλῶν εἰς τὴν Σκόδραν καὶ τοὺς ἐκάθησαν περὶ τράπεζαν συμποσίου, τοῦ ὁποίου ἀπήλαυσαν οἱ πειναλέοι ἐκεῖνοι λύκοι ἐπὶ ἑπταήμερον. Βέβαια τοιοῦτον καθεστώς, εἴτε αὐτόνομον ὀνομάζεται εἴτε ἀνεξάρτητον, εἴτε Τουρκικὸν εἴτε διεθνές, κάθε Ἀλβανὸς εἶναι εἰς θέσιν νὰ τὸ ἐκτιμήσῃ. Οἱ φύλαρχοι φαγόντες καὶ πιόντες ἀπῆλθον εἰς τὰ ὄρη των ἀποκομίζοντες τὰς καλλιτέρας ἐντυπώσεις ἐκ τῆς αὐτονόμου φαγοποσίας. Τὸ ζήτημα ὅμως εἶναι ἐπὶ πόσον θὰ εἶναι δυνατὴ ἡ ἐξαγορὰ τῆς ὑποταγῆς τῶν φυλάρχων τούτων καὶ κάθε ἄλλου Ἀλβανοῦ εἰς ἓν οἱονδήποτε νέον καθεστώς, μὲ νόμους καὶ μὲ κυβέρνησιν, μὲ φόρους καὶ μὲ τάξιν, διὰ συμποσίων καὶ ἄλλων τοιούτων μέσων.

Πεισθέντες οἱ Εὐρωπαῖοι ναύαρχοι ἐκ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ τὸν ὁποῖον ἔδειξαν οἱ Ἀλβανοὶ φύλαρχοι, ὅτι τὸ νέον καθεστὼς θὰ εὐδοκιμήσῃ, ἀνέλαβον τὴν διοργάνωσιν τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν.

Πεντακόσιοι διεθνεῖς πεζοναῦται ἀποτελοῦν τώρα τὸν στρατὸν τῆς κατοχῆς καὶ τὴν ἀστυνομικὴν δύναμιν τῆς Σκόδρας, τῆς ὁποίας τὴν ἀπόδοσιν εἰς τὴν αὐτόνομον Ἀλβανίαν τόσον εἶχεν ἐπιθυμήσει νὰ ἀναλάβῃ μόνη της ἡ καλοκάγαθος Αὐστρία, πρόθυμος νὰ θυσιάσῃ τοὺς πάντοτε ἐπονειδίστως ἡττηθέντας στρατιώτας της ὑπὲρ τῆς μελλούσης εὐημερίας τῶν Ἀλβανῶν. Ὁ εὐσεβὴς οὗτος πόθος τῆς Δυαδικῆς Μοναρχίας, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐκινδύνευσε πρὸς στιγμὴν ἡ Εὐρωπαϊκὴ εἰρήνη καὶ αὐτὴ ἡ ὕπαρξις τοῦ Μαυροβουνίου μετὰ τῆς μελλούσης ἀσφαλείας τῶν ἄλλων Βαλκανικῶν Κρατῶν, δὲν ἐπραγματοποιήθη, εὐτυχῶς, καὶ τοῦτο εἶναι τὸ μόνον καλὸν μεταξὺ τόσων κακῶν ἐν τῇ ἐξώσει τῶν Μαυρβουνίων ἐκ τῆς κατακτήσεώς των. Διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ πόθου τούτου ὁ περίφημος Berchthold, ὁ διαδεχθεὶς τὸν μόνον ἴσως σύγχρονον μέγαν διπλωμάτην τῆς Εὐρώπης κόμητα Αἴρενταλ, εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν ἐξωτερικῶν πραγμάτων τοῦ Αὐστρουγγρικοῦ Κράτους, εἶχεν ὀλισθήσῃ ἀπὸ σφάλματος εἰς σφάλμα καὶ ἀπὸ κακοῦ ὑπολογισμοῦ εἰς χειρότερον μέχρι τῶν ἀγκαλῶν τοῦ πονηροῦ San Giuliano, ἀπὸ τὰς ὁποίας τὸν ἀπήλλαξεν ἡ ἀπόφασις τῆς Εὐρώπης ὅπως καταλάβῃ ἀπὸ κοινοῦ τὴν Σκόδραν. Ἡ Ἀλβανία εἶχε μοιρασθῇ μεταξὺ τοῦ Berchthold καὶ τοῦ San Giuliano εἰς σφαίρας ἐπιρροῆς, μὲ τὸν ποταμὸν Γενοῦσον ὡς σύνορον, ἦτο δὲ ἕτοιμος ὁ Αὐστριακὸς κόμης νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν Ἰταλὸν μαρκήσιον τὴν στρατιωτικὴν κατάληψιν τοῦ νοτίου μέρους μετὰ τῆς Αὐλῶνος διὰ νὰ λάβῃ τὴν συγκατάθεσίν του διὰ τὴν κατάληψιν τοῦ βορείου μέρους μετὰ τῆς Σκόδρας «πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως καὶ ἐπιβολὴν τῆς θελήσεως τῆς Εὐρώπης.» Ἡ Γερμανία, τῆς ὁποίας ἡ στάσις ἦτο ἕως τότε ἐφεκτικὴ εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐνόπλου ἐπεμβάσεως τῆς Αὐστρίας, θὰ ἠναγκάζετο κατὰ πᾶσαν πιθανότητα νὰ παραταχθῇ εἰς τὴν γραμμὴν μὲ τὰς δύο συμμάχους της, ὅταν ἀμφότεραι αὗται θὰ εὑρίσκοντο ἀντιμέτωποι πρὸς τὴν Τριπλῆν Συνεννόησιν, τότε δὲ ἢ θὰ αἱματοκυλίετο ὁλόκληρος ἡ Εὐρώπη ἢ θὰ ἐξηκολούθουν τὰς ὑποχωρήσεις των ἀπέναντι τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῆς διπλωματικῆς ἥττης των αἱ Δυνάμεις τῆς ἀντιθέτου ὁμάδος. Εὐτυχῶς τὰ πολεμικὰ ἐπιτελεῖα τῆς Αὐστρίας εὑρέθησαν ἀντίθετα εἰς τὴν κατάληψιν τῆς Αὐλῶνος ὑπὸ τῆς Ἰταλίας καὶ ἡ κοινὴ ἐνέργεια τῶν Δυνάμεων ἐπῆλθεν ἐγκαίρως ὅπως σώσῃ τὴν κατάστασιν πρὶν παρασυρθῇ ἡ ἀντίστασις αὕτη ἐκ τῆς ἐπιμονῆς τοῦ Berchthold. Ἡ πραγματοποίησις τοῦ ὑπὸ διαπραγμάτευσιν σχεδίου θὰ ἐπέφερε μὲν τὸν ἄμεσον θάνατον τοῦ Ἀλβανικοῦ κράτους ἐν τοῖς σπαργάνοις του καὶ τὸν ἔμμεσον ἐξ ἀσφυξίας θάνατον τοῦ Μαυροβουνίου, καὶ θὰ ἠπείλει ἐν ταὐτῷ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Σερβίας μεθ' ὁλοκλήρου τῆς Βαλκανικῆς, θὰ ἐξέθετεν ὅμως ταυτοχρόνως εἰς σοβαρωτάτους κινδύνους τὴν Δυαδικὴν Μοναρχίαν, καὶ ἐκ τῆς κοινῆς ἐπιχειρήσεως μόνη ἡ Ἰταλία θὰ ἐξήρχετο κερδισμένη, καταλαμβάνουσα τὴν Αὐλῶνα μετὰ τῆς λοιπῆς νοτίου Ἀλβανίας, ἀποκλείουσα εἰς τὴν βόρειον Ἀδριατικὴν τὸν Αὐστριακὸν στόλον, καὶ συσφίγγουσα τὰς Δαλματικὰς ἐπαρχίας τῆς Αὐστροουγγαρίας μεταξὺ τῶν Ἰταλικῶν συνόρων καὶ τῆς Ἰταλικῆς Τεργέστης ἀφ' ἑνὸς καὶ μιᾶς Ἰταλικῆς νοτίου Ἀλβανίας ἀφ' ἑτέρου.

Διὰ τὸ Μαυροβούνιον ἡ ματαιωθεῖσα προσάρ-

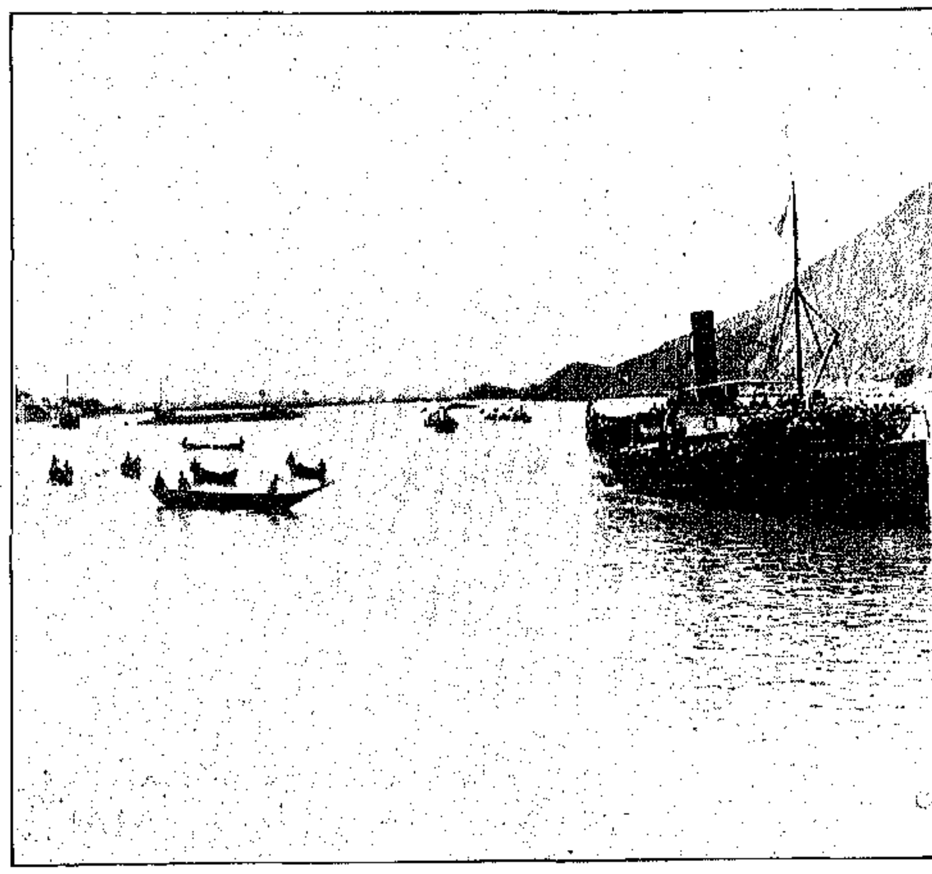

ΜΕΤΑΓΩΓΙΚΟΝ ΜΕΤΑΦΕΡΟΝ ΔΙΕΘΝΗ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΑ ΕΙΣ ΣΚΟΔΡΑΝ

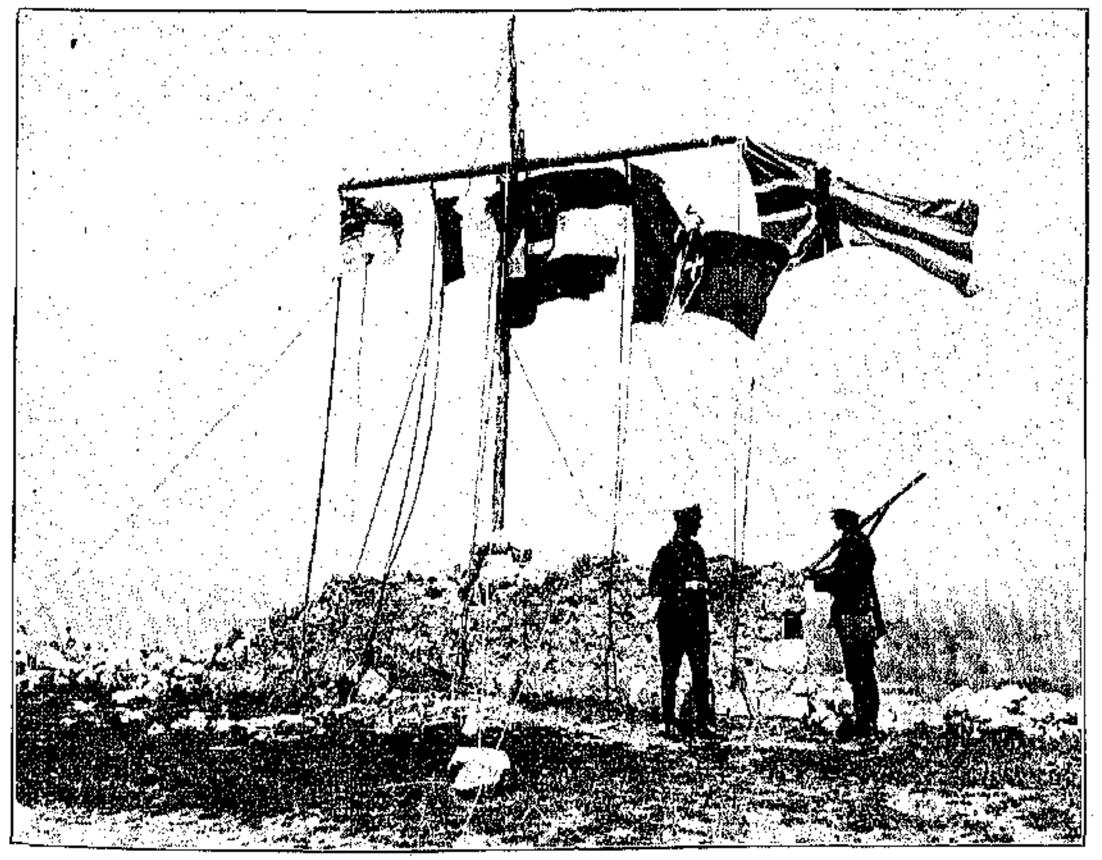

ΑΙ ΣΗΜΑΙΑΙ ΤΩΝ ΕΞ ΜΕΓΑΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΚΥΜΑΤΙΖΟΥΣΑΙ ΕΝ ΣΚΟΔΡΑ

τησις τῆς Σκόδρας ἦτο σχεδὸν ζήτημα ζωῆς καὶ θανάτου. Ἐκδληθέντες ὑπὸ τῶν Δυνάμεων ἐκ τῆς κατακτήσεώς των οἱ νικηταὶ ὄχι μόνον τοῦ αἱματοδρέκτου λαφύρου των ἐστερήθησαν, ἀλλὰ καὶ θὰ ἔχωσιν εἰς τὸ ἑξῆς νὰ ἀντιμετωπίζωσι μίαν Ἀλβανίαν μεγαλητέραν μὲν κατὰ τὴν ἔκτασιν καὶ κατὰ τὸν πληθυσμόν, ἄρα καὶ ἰσχυροτέραν ἀφ' ὅ,τι θὰ ἦτο ἄνευ τῆς τελευταίας ἐπεμβάσεως τῆς Εὐρώπης, δυναμένην δὲ νὰ ἀπειλήσῃ ἀπὸ τῆς δυσπορθήτου Σκόδρας ὅλην τὴν χαμηλὴν χώραν τὴν ὁποίαν προσαρτᾷ τώρα τὸ Μαυροβούνιον βορείως καὶ ἀνατολικῶς τοῦ φρουρίου ἐκείνου. Διὰ τῆς δημιουργίας τοῦ Ἀλβανικοῦ κράτους κατὰ τὸ Αὐστρο-Ἰταλικὸν σχέδιον, μὲ τὰς βορείας περιφερείας ἐντὸς τῶν συνόρων του καὶ μὲ τὴν Σκόδραν ὡς προπύργιον ἐν ταὐτῷ καὶ ὁρμητήριον κατὰ τῶν Μαυροβουνίων, οἱ τελευταῖοι ἀποκτῶσιν ὄχι μόνον κακὸν ἀλλὰ καὶ ἐπικίνδυνον γείτονα. Χωρὶς τὴν Σκόδραν θὰ ἐξησθενίζετο ἡ Ἀλβανία καὶ θὰ ἐνισχύετο ἀναλόγως τὸ Μαυροβούνιον. Τώρα ὁ Βασιλεὺς Νικόλαος ἔχει πρὸς νότον του τριπλασίως μεγαλήτερον τῆς χώρας του ἐχθρόν, δημιουργηθέντα ἐκ τοῦ μηδενὸς διὰ τῆς συμμαχίας τῆς Βουλγαρικῆς κακοπιστίας μετὰ τῆς Αὐστρο-Ἰταλικῆς ἐπιβουλῆς.

Ἡ ἑπτάμηνος ἀντίστασις τοῦ Ἐσσὰτ πασᾶ κατὰ τοῦ Μαυροβουνιωτικοῦ στρατοῦ καὶ τὸ μέγεθος τῶν ἀπωλειῶν τοῦ τελευταίου ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς πολιορκίας μέχρι τῆς παραδόσεως, κατέστησε καταφανεστάτην τὴν στρατηγικὴν σπουδαιότητα τῆς Σκόδρας. Αἱ προσπάθειαι ἀφ' ἑτέρου τὰς ὁποίας καταβάλλει ἡ Αὐστρία ὅπως ἀναλάβῃ τὴν προστασίαν τῶν καθολικῶν τῆς Σκόδρας καὶ τῆς λοιπῆς βορείου Ἀλβανίας ὁμιλοῦσιν εὐγλώττως περὶ τῶν μηχανορραφιῶν, τῶν ὁποίων ἑστία προώρισται νὰ γείνῃ τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς Ἀλβανίας καὶ ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι ἀδύνατον νὰ μείνῃ τὸ Μαυροβούνιον ἀνενόχλητον. Θὰ ἔχῃ μὲ ἄλλους λόγους τὸ μικρὸν Μαυροβούνιον νὰ προφυλαχθῇ κατὰ τῶν Αὐστριακῶν ἐπιβουλῶν ἀπό τε τῶν βορείων συνόρων του καὶ ἀπὸ τῶν νοτίων, καὶ περιπλέον νὰ προστατεύσῃ τήν τε ἰδίαν αὐτοῦ ἀνεξαρτησίαν καὶ τὴν βορειαλβανικήν, διότι πᾶσα ἀπόπειρα ἐκ μέρους τῆς Αὐστρίας κατὰ τῆς βορείου Ἀλβανίας θὰ σημαίνῃ ἄμεσον κίνδυνον διὰ τὸ Μαυροβούνιον καὶ διὰ τὴν Σερβίαν. Διὰ πρώτην φορὰν παρουσιάζονται ἐν τῇ ἱστορίᾳ χῶραι ὑποχρεωμέναι νὰ ἀμύνωνται καθ' ἑνὸς ἐχθροῦ καὶ νὰ προστατεύωσιν ἀγρύπνως αὐτὸν τοῦτον τὸν ἐχθρόν των κατὰ τρίτων.

ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΩΝ ΔΙΕΘΝΩΝ ΑΓΗΜΑΤΩΝ ΕΝ ΣΚΟΔΡΑ

Τῆς Αὐστρίας ἡ πονηρία εἰς τὴν χάραξιν τῶν βορείων καὶ βορειανατολικῶν συνόρων τῆς Ἀλβανίας ὑπῆρξεν ἀπαράμιλλος καὶ ἀληθῶς σατανική. Ἐνῷ ἐπέμεινε μὲ τόσον ἄκαμπτον πεῖσμα εἰς τὴν Σκόδραν, ἀπειλήσασα νὰ ἐκθέσῃ τὴν Εὐρώπην εἰς τὰς πιθανότητας μιᾶς γενικῆς ἀναφλέξεως καὶ νὰ ἐκτεθῇ ταυτοχρόνως ἡ ἰδία εἰς τὸν κίνδυνον τῆς πλήρους καταστροφῆς, ἂν δὲν ἐδίδετο ἡ πόλις ἐκείνη εἰς τὴν Ἀλβανίαν, ἐφάνη ἐκπληκτικῶς ἐνδοτικὴ εἰς τὰς προτάσεις τῆς Ρωσσίας διὰ τὰ βορειανατολικὰ σύνορα. Ὁ λόγος τῆς τοιαύτης κορείας τῆς Αὐστρίας εἶναι τόσον εὐνόητος ὅσον καὶ καταχθόνιος. Ἡ Σκόδρα ἔχει Καθολικὴν πλειονότητα ἐν τῷ πληθυσμῷ της καὶ εἶναι ἐπίσης κέντρον εὐρείας Καθολικῆς περιφερείας. Αἱ ὀπισθόβουλοι βλέψεις τῆς Αὐστρίας ἐπέβαλλον εἰς αὐτὴν νὰ καταστήσῃ διὰ πάσης θυσίας Ἀλβανικὴν τὴν ἑστίαν ἐκείνην τοῦ Ἀλβανικοῦ καθολικισμοῦ, διότι ἐπὶ τῶν καθολικῶν Ἀλβανῶν βασίζεται ἡ Δυαδικὴ Μοναρχία διὰ τὴν ὑποκίνησιν ταραχῶν ἐν τῷ μέλλοντι εἰς τὸ κατώφλιον ἐκεῖνο τῆς Βαλκανικῆς καὶ διὰ τὴν ὑπόθαλψιν ἐρίδων μεταξὺ αὐτῶν τῶν κατοίκων τοῦ Ἀλβανικοῦ κράτους πρὸς δημιουργίαν ἀφορμῶν δι' ἐπεμβάσεις. Τὰς Ἀλβανικὰς πόλεις τοῦ Ἰπεκίου, τῆς Διάκοβας, τῆς Δίβρας καὶ τῆς Πρεσρένης ἀφῆκεν ἡ Αὐστρία νὰ τὰς ἀποσπάσωσιν ἀπὸ τὴν Ἀλβανίαν ἡ Σερβία καὶ τὸ Μαυροβούνιον, διότι εἰς τὸν πληθυσμὸν αὐτῶν πλειονοψηφεῖ τὸ Μουσουλμανικὸν στοιχεῖον, τὸ ὁποῖον καὶ ἄχρηστον εἶναι καὶ ἐπιζήμιον διὰ τὴν Αὐστρίαν. Εἰς ὅλην τὴν βόρειον Ἀλβανίαν ὑπηγόρευον τὰ Αὐστριακὰ συμφέροντα τὴν ἐπικράτησιν τοῦ Καθολικοῦ στοιχείου. Ἡ συμπερίληψις τῶν πόλεων ἐκείνων εἰς τὸ Ἀλβανικὸν κράτος θὰ ἐξησθένιζε τὴν δύναμιν τοῦ στοιχείου τούτου, συνεπῶς δὲ καὶ τὴν ἐπιρροὴν τῆς Αὐστρίας. Οὕτως οἱ Ἀλβανοὶ τοῦ Ἰπεκίου, τῆς Διάκοβας, τῆς Δίβρας καὶ τῆς Πρεσρένης κυριολεκτικῶς ἐπετάχθησαν ἀπὸ τὴν Ἀλβανίαν διὰ νὰ μὴ ἐνοχλοῦν τὴν Αὐστρίαν.

ΕΞΟΔΟΣ ΤΩΝ ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΩΝ ΕΚ ΣΚΟΔΡΑΣ

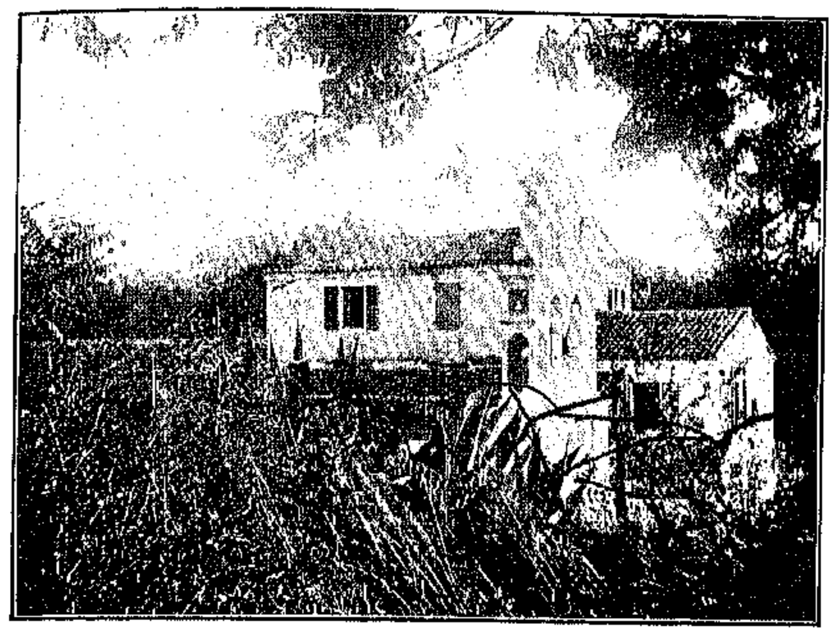

Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΗΡΑΙΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ο ΔΡΟΜΟΣ Ο ΑΓΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΗΡΑΙΟΝ

ΤΟ ΗΡΑΙΟΝ ΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

ΕΝ ΑΠΟ ΤΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΟΠΕΙΑ ΤΗΣ ΓΡΑΦΙΚΩΤΑΤΗΣ ΝΗΣΟΥ

ΕΝ ΤΗ ΑΡΧΑΙΑ τῆς Κερκύρας πόλει ὑπῆρχεν ὁ ναὸς τῆς Ἀκραίας Ἥρας ἢ Ἡραῖον, ὁ τοῦ Διός, ὁ τοῦ Ποσειδῶνος, ὁ τοῦ Ἀπόλλωνος, ὁ τοῦ Διονύσου, ὁ τῶν Διοσκούρων, ὁ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, τὸ τέμενος τοῦ Ἀλκινόου, ἔτι δὲ καὶ βωμὸς τῶν Μοιρῶν καὶ Νυμφῶν ἢ Νηρηΐδων.

Τὸ Ἡραῖον, ὁ πολυτελέστερος καὶ μεγαλοπρεπέστερος τῶν Κερκυραίων ναός, ἔκειτο ἐπὶ τοῦ λοφίσκου τῆς Ἁγίας Εὐφημίας, ἐφ' οὗ νῦν ὁ ὁμώνυμος ναὸς καὶ ἡ γυναικεία Μονή.

Ἡ τοποθεσία τοῦ Ἡραίου ἐβεβαιώθη μετὰ τὴν παρὰ τὸν εἰρημένον λοφίσκον κατὰ τὸ 1846 γενομένην πρὸς κατασκευὴν ὁδοῦ ἐκσκαφήν, καθ' ἣν ἀνευρέθη στήλη φέρουσα τὴν ἐπιγραφήν: «Ὄρϝος ἱαρὸς τᾶς Ἀκραίας.»

Ἐπὶ τῆς κατὰ τῶν ὀλιγαρχικῶν στάσεως τοῦ λαοῦ, δηλαδὴ τῶν δημοκρατικῶν, ἐπισυμβάσαν ἐπὶ τοῦ ἐν Ἀθήναις ἄρχοντος Εὐκλείδου, τετρακόσιοι ὀλιγαρχικοὶ κατέφυγον ἱκέται εἰς τὸν Ναὸν τῆς Ἀκραίας Ἥρας, φοβούμενοι δὲ νὰ παραδοθῶσιν εἰς τοὺς ἐχθρούς των καὶ ἀποθάνωσιν ἐν βασάνοις καὶ ἐμπαιγμοῖς, ἄλλοι μὲν ἀλληλεσφάγησαν καὶ ἕτεροι ηὐτοκτόνησαν ἀπαγχονισθέντες ἀπὸ τῶν δένδρων, καὶ ἄλλοι ἄλλως.

Τὸ θέαμα ἦτο φρικῶδες. Τὸ αἷμα τῶν ἀλληλοσφαγέντων, ἀφοῦ πρῶτον ἐπότισε τὸ ἱερὸν ἔδαφος τοῦ Ἡραίου, ἔρρεε μέχρι τῆς ὑπ' αὐτὸ ἀγορᾶς. Ἡ θέα τοῦ αἵματος, ἀντὶ νὰ συγκινήσῃ τοὺς δημοκρατικούς, ἐξηγρίωσεν αὐτοὺς ἐπὶ μᾶλλον, ὥστε ἐξεμάνησαν καὶ ἤρξαντο σφαγῆς κατὰ τῶν ὀλιγαρχικῶν, ἐπὶ ἑφθήμερον διαρκεσάσης, διατρέχοντες δὲ τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως ἐφόνευον τούς... ἐχθρούς των, ὡς ἐπιβουλευομένους τοὺς δημοκρατικοὺς θεσμούς.

Τὸ Ἡραῖον ἐγένετο θέατρον φρικαλεοτήτων, διότι οἱ δημοκρατικοὶ διέσπειραν τὸν θάνατον ὑπὸ τὴν τερατωδεστέραν αὐτοῦ μορφήν, μὴ φεισθέντες οὐδὲ τῶν ἐν τοῖς ναοῖς ὡς ἱκετῶν καταφυγόντων, τοὺς ὁποίους ἀπέσπων ἐκεῖθεν καὶ ἔσφαζον καὶ διεμέλιζον. Ἀλλὰ τὸν φρικωδέστερον θάνατον ὑπέστησαν οἱ καταφυγόντες ἐν τῷ Ἱερῷ τοῦ Διονύσου, τοὺς ὁποίους περιετείχισαν καὶ ἀφῆκαν αὐτοὺς ν' ἀποθάνωσιν ἐκ πείνης.

* * *

Ὁ ἐπὶ τοῦ ἄλλοτε αἱματοβαφέντος, ἤδη δὲ θαλερωτάτου, λοφίσκου ἀνερχόμενος ἐκπλήσσεται πρὸ τῆς ἀναφαινομένης ὑπερθαυμασίας τῶν πέριξ θέας.

Τὸ τὰ πάντα περιβάλλον στερέωμα διαλάμπει γαλανὸν καὶ ἔκθαμβοι.

Ἡ ἐπὶ καὶ πέριξ τοῦ λοφίσκου ὀλομανοῦσα βλάστησις ὀργιάζει. Αἱ ποικίλλουσαι φυσικαὶ καλλοναί, ἡ διηνεκὴς ἄνθησις, τὰ ἁπαλὰ τῆς χλόης χρώματα, ἡ θέα τῶν ποικιλομόρφων τοπείων μετὰ τῶν ἐν αὐτοῖς διεσπαρμένων λευκῶν οἰκίσκων, καριστῶσι τὸ γοητευτικώτερον τῶν φυσικῶν πανοραμάτων, ὁ δὲ ταῦτα θεώμενος μεταρσιοῦται εἰς σφαίρας παραδεισίους.

Δένδρα καὶ θάμνοι ποικίλης μορφῆς καὶ χροιᾶς, φυτὰ καὶ χόρτα καὶ ἄνθη ἀναρίθμητα καὶ ἀναπεπταμένην ἔχοντα ἅπασαν τὴν καλλονήν, δι' ἧς ἡ εὐεργετικὴ τοῦ Κτίστου χεὶρ ἀφειδῶς τὰ περιεκόσμησε, καλλύνουν τὸν λόφον, ἐφ' οὗ ἡ Ἥρα ἐλατρεύετο, ἀναμιμνήσκουσι δὲ τοὺς ἀειθαλεῖς τοῦ Ἀλκινόου κήπους καὶ τὸ ἐκεῖ που πλησίον τοῦ Ἡραίου τέμενος, τὸ πρὸς τιμὴν καὶ δόξαν τοῦ θεοποιηθέντος τούτου βασιλέως ἐγερθέν.

Ὁ ἐπὶ τῆς ὑπερκειμένης κορυφῆς τοῦ λόφου ἐπίσης ἀνερχόμενος ἐκθαμβοῦται ἐνώπιον τοῦ θεάματος τοῦ περιλαμβάνοντος τὴν χώραν τῆς ἀρχαίας Φαιακίδος. Ἀναλογιζόμενος τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς ὑπὸ τὸ Ἡραῖον καλλιμαρμάρου Ἀγορᾶς καὶ τῶν ποικιλοχρόων στηλῶν της, τοῦ ἐν αὐτῇ Ποσειδηΐου καὶ τῶν περὶ αὐτὴν μεγάρων τῶν ἀρχαίων προκρίτων, καὶ προυχόντων, βλέπει ἀντ' αὐτῶν, ποῦ μὲν μεγαλοπρεπῆ ἔπαυλιν, ποῦ δὲ νεόδμητον οἰκίαν, ἀγροὺς καὶ ἀγροκήπια, καὶ οἰκίσκους ἔνθεν κἀκεῖθεν διεσπαρμένους καὶ ὑπενθυμίζοντας τὰ ἄλλοτε παρὰ τὸν λιμένα τοῦ Ἀλκινόου ταπεινὰ τῶν ναυτῶν καὶ ἁλιέων οἰκήματα.

Ἔναντι τοῦ λόφου τοῦ Ἡραίου ἐξαπλοῦται, ἐν ἁπάσῃ τῇ μεγαλοπρεπείᾳ καὶ ἀγερωχίᾳ αὐτοῦ, ὁ δικόρυφος βραχώδης κολοσσὸς—ἡ Ἀκρόπολις—ἐπὶ τῆς διαλαμπούσης ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης κατοπτριζόμενος καὶ ἐπιδεικνύων, ποῦ μὲν τὴν τεχνικὴν αὐτοῦ καλλονήν, ἣν ἐπὶ ἔτη χεῖρες ξέναι πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ διακόσμησιν αὐτοῦ ἀπεξειργάσαντο, ποῦ δὲ τὰς τραχείας καὶ ἀγρίας αὐτοῦ πλευρὰς καὶ ράχεις, ὑπ' ἀειθαλῶν θάμνων καὶ δένδρων αἰωνοβίων καλλυνομένας.

Ὁ τὸν κολοσσὸν τοῦτον καὶ τὴν περιβάλλουσαν αὐτὸν ποικίλην χροιὰν θεώμενος νομίζει ὅτι ἡ φύσις, τὸ μεγαλεῖον αὐτῆς νὰ ἐπιδείξῃ θέλουσα, ἐγέννησε τὸν ἀποδραχωμένον τοῦτον πάνοπλον δικέφαλον γίγαντα, τὸν ἀψηφοῦντα τὴν ὁρμὴν καὶ μῆνιν τῶν στοιχείων, ἅτινα ἐνώπιόν του ἐξουθενίζονται, ὅστις καὶ αὐτὸν ἔτι τὸν Κρόνον περιφρονεῖ καὶ χλευάζει, ὡς ἐχλεύασε καὶ ἐμυκτήρισε τοὺς κατ' αὐτοῦ ἐπιπεσόντας βαρβάρους γόνους τῆς Ἄγαρ, ἐγένετο δὲ τὸ ἔνδοξον καὶ ἀπόρθητον τοῦ Χριστιανισμοῦ προπύργιον.

Ἡ κατάφυτος καὶ ποικίλως καλλυνομένη ἔκτασις καὶ ὁ γαλανὸς τοῦ Ἀλκινόου λιμὴν μετὰ τῶν πέριξ αὐτῶν, ἅτινα τὸν ὑπερήφανον κολοσσὸν ἀπὸ τοῦ λόφου τοῦ Ἡραίου χωρίζουσι, νομίζει τις ὅτι ἀειθαλοῦν καὶ καλλύνονται ἵνα τὸν πρὸς τὴν Ἥραν σεβασμὸν ἐκδηλώσωσι, τῇ προσενέγκωσι δὲ ὡς θυσίαν ἄνθη καὶ ἀρώματα.

Τὸ πρὸς ἀνατολὰς τοῦ λόφου μυστηριῶδες δάσος, ὅπερ ἀποτελεῖ μέρος τοῦ παραδεισίου βασιλικοῦ ἀγροκηπίου, περιβεβλημένον τὸν μαγικὸν αὐτοῦ μανδύαν, τὸν ὁτὲ μὲν χρυσίζοντα καὶ πρασινίζοντα, ὁτὲ δὲ τὴν ἑσπερινὴν αὐτοῦ ἀμαυρότητα ἐπιδεικνύον, φαίνεται ὡσεὶ ἐπισκιάζον τὴν κυματοβρέχουσαν καὶ δροσίζουσαν τὰς πλευράς του ἀκτήν.

Ὁ ψίθυρος τῶν φυλλωμάτων του, ἡ γοητευτικὴ ἁρμονία τῶν ἐπὶ τῶν πυκνῶν δένδρων του κελαδούντων πτηνῶν, μεταρσιοῦσι τὸν θνητὸν εἰς χώραν, ὅπου ἡ ψυχὴ καὶ ἡ διάνοια τέρπονται, ἡ δὲ καρδία πάλλει ἐξ ἀγαλλιάσεως ὡς εὑρισκομένη ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν ὑπερανθρωπίνης τρυφῆς.

Ἀλλ' ὁποία γοητεία βασιλεύει περὶ τὸν ἱερὸν τοῦ Ἡραίου λόφον, τὸν ἐν ἐμφυλίῳ σπαραγμῷ βεβηλωθέντα.

Ἔδαφος αἱματοβαφές! οἰωνὸς ἀπαίσιος.

Φαντάζεταί τις, ὅτι ἡ Ἥρα, ὀργισθεῖσα ἕνεκα τῆς ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ αὐτῆς διαπραχθείσης ἱεροσυλίας, δι' ἧς αὐτό τε καὶ ὁ ἱερὸς αὐτοῦ χῶρος ἐρρυπάνθησαν, κατηράσθη τὸν λόφον καὶ ἐγκατέλιπεν αὐτὸν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἀπίστων ἐχθρῶν της, οἵτινες κατέστρεψαν τὸ τέμενος αὐτῆς, ἐν τῷ ὁποίῳ ἄσυλον καὶ σωτηρίαν εὕρισκον οἱ καταδιωκόμενοι.

Ἀλλ' οὐχί! δὲν ἐπέπεσε κατ' αὐτοῦ ἡ ὀργὴ καὶ ἡ ἀρὰ τῆς Ἥρας, ἀλλ' ἐπῆλθε κατ' αὐτοῦ τὸ Κήρυγμα τῆς Ἀληθείας.

Αἱ χεῖρες τοῦ Χριστιανισμοῦ τὸ τέμενος τῆς θεᾶς κατηδάφισαν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ εἴδωλα εἰς συντρίμματα μετέτρεψαν, οὐδ' αὐτοῦ τοῦ ὁμοιώματός της, τοῦ ἀριστουργήματος τῆς ἀρχαίας Τέχνης, φεισθεῖσαι.

Ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τοῦ Ἡραίου ἀνηγέρθη ὁ ταπεινὸς τὴν ὄψιν ναός, ἐν ᾧ ἡ θεία μυσταγωγία καὶ ἡ λατρεία τοῦ Θεοῦ τῆς Ἀληθείας τελεῖται, καὶ ὅστις τὸ πρῶτον τῷ Ὑψιμέδοντι Παντοδυνάμῳ ἀφιερώθη, εἶτα δὲ ἀνῳκοδομήθη καὶ μέχρι τοῦ νῦν ὑπάρχει, ἀφιερωθεὶς ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Εὐφημίας, πλησίον δ' αὐτοῦ, καὶ μεταγενεστέρως, ἀνηγέρθη Κοινόβιον γυναικῶν.

Ναός τε καὶ μονὴ ἐπανειλημμένως ἐπεσκευάσθησαν, προσετέθησαν δὲ καί τινα κελλία διὰ τὰς καταλιμπανούσας τὴν τύρβην τοῦ κόσμου καὶ τὴν μετ' ἀνθρώπων κοινωνίαν ἀποφευγούσας, καὶ περιετειχίσθησαν, ἀλλὰ διὰ τοῦ περιτειχίσματος καὶ τῶν πανταχόθεν περικυκλούντων τὴν Μονὴν δένδρων, ἀπεκλείσθη ἀπὸ τῶν βεβήλων ὀμμάτων ἡ θαυμασία αὐτῆς θέα, ἥτις καριστᾷ τὴν λευκὴν τοῦ ἐξαγνισμοῦ φωλεάν.

Ὁποία ἡ τύχη τῶν ἐπιγείων! Εἷς λόγος, ἓν κήρυγμα, μία κραυγὴ δύναται ν' ἀνατρέψῃ ἄρδην, νὰ καταστρέψῃ αἰωνόβιον κλέος καὶ αὐτὴν ἔτι τὴν λατρείαν τῶν θεῶν ν' ἀποσβέσῃ, νὰ καταθρυμματίσῃ δὲ καὶ διασκορπίσῃ τὰ ἄψυχα αὐτῶν ἀντίτυπα καὶ τὰ ἀντικείμενα τῆς λατρείας τῶν προγόνων μας, νὰ καταρρίψῃ τὰ πάντα ἐν τῷ βαράθρῳ τῆς...λήθης

Πρόσελθε νῦν, Χριστιανέ, προσκύνησον πρὸ τῶν ἐν τῷ Ἱερῷ σου θείων ἀντικειμένων λατρείας, μεταρσιώθητι διὰ τῆς διανοίας πρὸς τὸν Ἐπιβλέποντα τὴν πρόσκαιρον τῶν θνητῶν κατοικίαν καὶ ποιοῦντα αὐτὴν τρέμειν, ἀλλὰ καὶ μνήσθητι τοῦ ἀρχαίου κλέους καὶ τῆς ἀρχαίας λατρείας, δι' ὧν τὸν Ἱερὸν Λόφον οἱ ἀρχαῖοι Κερκυραῖοι περιέβαλλον.

Κέρκυρα, 27 Ἀπριλίου 1913.

Ν. Γ. ΜΑΥΡΟΧΗΣ

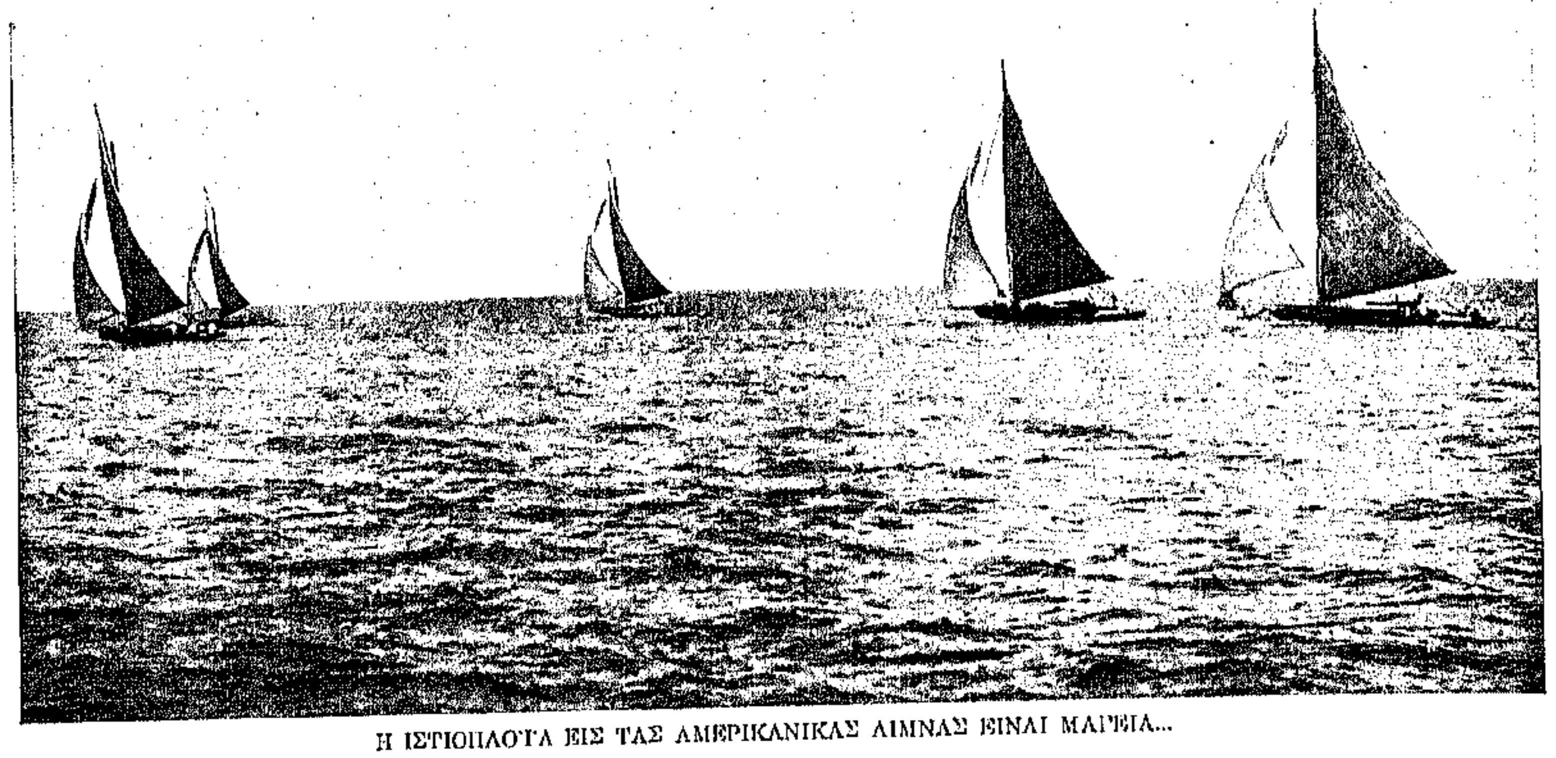

Η ΙΣΤΙΟΠΛΟΪΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑΣ ΛΙΜΝΑΣ ΕΙΝΑΙ ΜΑΓΕΙΑ...

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΚΑΤΑ ΘΑΛΑΣΣΑΝ

ΟΠΩΣ εἰς τὰ μέρη μας οὕτω καὶ εἰς τὴν 'Αμερικὴν ὁ 'Ιούνιος εἶναι ὁ κατ' ἐξοχὴν μήν, καθ'ὃν ἀρχίζουν τὰ θαλασσινὰ σπόρ, τὰ ὁποῖα, χωρὶς ὑπερβολήν, εἶναι ἀπὸ τὰ ὡραιότερα τοῦ κόσμου. Τὴν ἐποχὴν αὐτὴν οἱ εὐμετάβλητοι καιροὶ τῆς ἀνοίξεως δίδουν θέσιν εἰς μίαν σταθερὰν εὐδίαν. Τὰ πρῶτα καύματα ἀρχίζουν νὰ ἐκδηλοῦνται καὶ μὲ αὐτὰ μαζὺ ἀρχίζει ἡ ὡραία ζωὴ τῆς ἱστιοπλοΐας καὶ τῶν λεμβοδρομιῶν, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ 'Αμερικὴ πρωταγωνιστεῖ. Εἰς κανὲν ἄλλο μέρος τοῦ κόσμου τὰ θαλασσινὰ σπὸρ δὲν ἔχουν τόσην πέρασιν ὅσην ἐδῶ. Μεγάλαι πόλεις παραθαλάσσιοι καὶ παραποτάμιοι καὶ παραλίμνιοι—καὶ τοιαῦται ἐκτὸς ὀλιγίστων ἐξαιρέσεων εἶναι ὅλαι αἱ πόλεις τῆς 'Αμερικῆς—καὶ μικροὶ συνοικισμοὶ οἱ ὁποῖοι εὑρίσκονται κοντὰ εἰς τὸ νερὸ εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ ἔχουν τοὺς στολίσκους τῶν θαλαμηγῶν, τῶν αὐτοκινήτων λέμβων των, τῶν 'Ινδικῶν μονοξύλων των καὶ τῶν παντοειδῶν ἐκείνων ἀκατίων, τῶν περιλαμβανομένων εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ pleasure croff.

Οἱ εὐτυχεῖς κύριοι τῶν θαλαμηγῶν καὶ τῶν ἀκατίων αὐτῶν, πιστοὶ εἰς τὸ 'Αμερικανικὸν δόγμα τοῦ ὀργανοῦσθαι, εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἀπειρίαν τῶν Yacht Clubs, ἅτινα εἰς οὐδὲν μέρος τῆς ὑδρογείου δὲν ἀπαντῶνται τόσον πυκνὰ ὅσον εἰς αὐτὸν τὸν τόπον. Αἱ ἑταιρίαι, αἱ διεξάγουσαι εἰς κλίμακα παμμεγίστην τὸ ἐμπόριον τῆς ἀγοραπωλησίας οἰκοπέδων, προκειμένου νὰ διαφημίσουν καμμίαν ἀκρογιαλιάν, ἣν θέλουν νὰ μετατρέψουν εἰς συνοικισμὸν εὐθὺς μετὰ τὴν ρυμοτομίαν, τὴν κατασκευὴ ὑπονόμων, τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ φωτισμοῦ καὶ τὰ πρῶτα σπίτια, ἱδρύουν τὸ Yacht Club, οὗτινος μέλος γίνεται πᾶς κάτοικος τοῦ συνοικισμοῦ δυνάμενος νὰ ἔχῃ, ἢ καὶ νὰ ἐνοικιάσῃ ἀκόμη, μίαν βάρκαν. Τοῦτο εἶναι ἀρκετὸν ὅπως δείξῃ διατί αὐτοῦ τοῦ εἴδους οἱ Ναυτικοὶ Ὅμιλοι εἶναι ἀναρίθμητοι εἰς τὴν 'Αμερικήν, καὶ διατί αὐξάνονται καὶ πληθύνονται καθημερινῶς.

Ταῦτα διὰ νὰ μὴ ὁμιλήσῃ κανεὶς περὶ τῶν μεγάλων καὶ πλουσιωτάτων σωματείων τοῦ εἴδους, ὡς λόγου χάριν τοῦ «New York Yacht Club», τοῦ «Corinthian Yacht Club» καὶ ἄλλων, ἕκαστον τῶν ὁποίων ἔχει ὡς μέλη ἑκατομμυριούχους μὲ θαλαμηγὰ περιφέροντα τὴν ἀστερόεσσαν εἰς κάθε θάλασσαν καὶ ὠκεανὸν τῆς γῆς.

Οἱ 'Αμερικανοὶ ὅμως δὲν φρονοῦσιν ὅτι πρέπει νὰ εἶναι ἑκατομμυριοῦχοι διὰ νὰ ἔχουν θαλαμηγά. Δίδουν τὸν πομπώδη αὐτὸν τίτλον εἰς τὸ πρῶτον κόττερον, ἢ τὴν πρώτην αὐτοκίνητον βαρκοῦλαν, τὴν ὁποίαν ἀγοράζουν μὲ δόσεις ἀπὸ ἓν ἐργοστάσιον, ἀνυψώνουν εἰς τὴν πρύμνην τὴν σημαίαν μὲ τὴν λευκὴν ἄγκυραν καὶ τριγύρω τὰ δεκατρία ἄστρα τῶν ἀρχικῶν Πολιτειῶν, ἥτις σημαία εἶναι

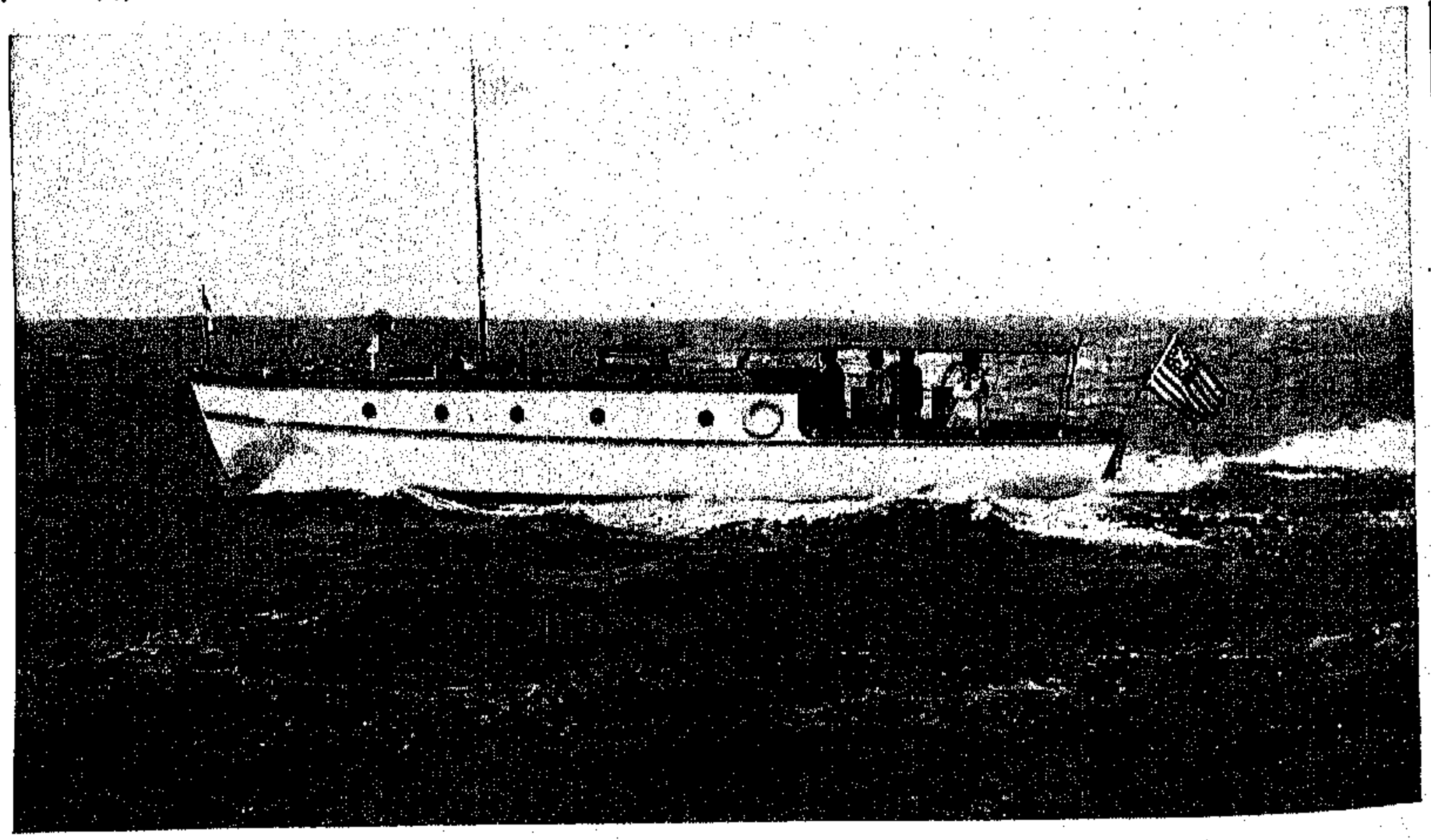

ΤΟ ΣΥΝΗΘΕΣΤΕΡΟΝ MOTOR BOAT ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ἡ ἀνεγνωρισμένη τῶν θαλαμηγῶν, καὶ εἰς τὴν πρῴραν τὸν τομέα τοῦ ἰδικοῦ των Yacht Club, καὶ πάει λέοντας, ἤ, ὅπως θὰ ἐλέγομεν ἐπὶ τὸ ναυτικώτερον, πρῖμα. Τὸ ἴδιον σύστημα ἐφαρμόζεται εἰς τὰ κόττερα, τὰ ἀκάτια τῶν ἑορτῶν, τὰ ἰνδικὰ μονόξυλα, τὰ γνωστὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα canoes, καὶ τέλος τὰ κατακτητικώτατα αὐτοκίνητα πλοῖα, τὰ σαγηνευτικώτατα Motor Boats, ἡ ἀπόκτησις ἑνὸς τῶν ὁποίων εἶναι ἀπὸ τὰ ὄνειρα κάθε 'Αμερικανοῦ σεβομένου ἑαυτόν.

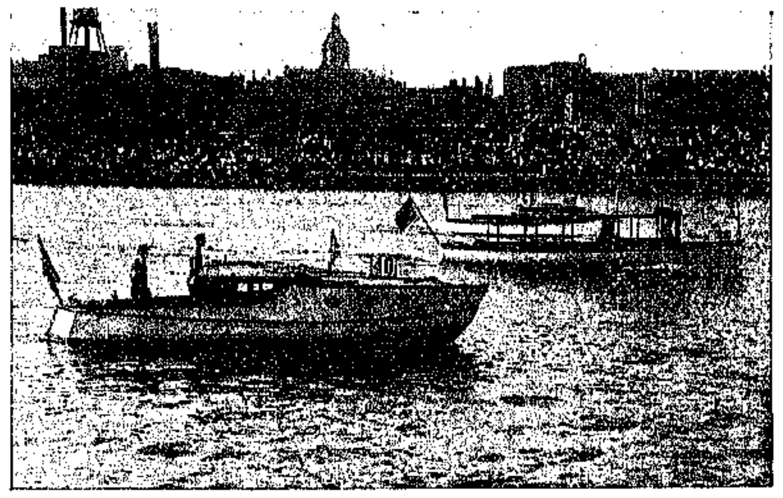

ΑΓΩΝΕΣ ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΛΕΜΒΩΝ

Μία ἀπὸ τὰς μᾶλλον ἀνεπτυγμένας 'Αμερικανικὰς βιομηχανίας εἶναι ἡ τῶν αὐτοκινήτων λέμβων. Εἰς κανὲν ἄλλο μέρος τοῦ κόσμου δὲν κατασκευάζονται καὶ δὲν πωλοῦνται περισσότερα ἀπὸ αὐτὰ τὰ σκάφη, καὶ εἴδομεν τὸν λόγον.

Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν εἰδικῶν, εἰς κάθε αὐτοκίνητον λέμβον οἱουδήποτε ἄλλου ἔθνους ἀναλογοῦσιν ἑκατὸν καὶ πλέον 'Αμερικανικαί. Χρησιμοποιούμεναι διὰ σπόρτ, μεταφορὰν ἐμπορευμάτων, ναυαγοσωστικὰς ὑπηρεσίας, καταλαμβάνουν θέσιν σπουδαιοτάτην εἰς τὸ ἐμπορικόν, τὸ πολεμικὸν καὶ τέλος τὸ ψ υ χ α γ ω γ ι κ ὸ ν ναυτικὸν τῆς 'Αμερικῆς, ὡς θὰ ἠδύνατο κανεὶς νὰ χαρακτηρίσῃ τὸν θαλασσινὸν κλάδον, εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι ἀφιερωμένον τὸ ἀνὰ χεῖρας ἄρθρον.

'Η αὐτοκίνητος ἄκατος εἶναι μία ἐξέλιξις τῆς ἀτμακάτου, καὶ ἡ ἐπινόησις, χρονολογουμένη ἀπὸ τοῦ 1837, ὀφείλεται εἰς τὸν μηχανικὸν-ναυπηγὸν Haswell. Μετὰ τὴν ἀτμάκατον ἦλθεν ἡ χρησιμοποιοῦσα τὴν νάφθαν ὡς κινητήριον δύναμιν. Ταύτην εἶχεν ἐπινοήσῃ εἰς τὰ 1885 ὁ Ofeldt ὅστις, ἀντὶ νὰ μεταχειρισθῇ ἀτμὸν ὕδατος εἰς τὴν μηχανήν του, ἐπροτίμησε ἀτμὸν νάφθας ἢ γκαζολίνης, λόγῳ τῆς μεγαλειτέρας του ἐλαστικότητος καὶ τῆς ἰσχυροτέρας του ἐντάσεως.

'Επὶ τῇ βάσει τοῦ τύπου τούτου ἐτελειοποιήθη ἡ αὐτοκίνητος μηχανὴ ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ Seabury.

'Η «ναφθάκατος» λοιπὸν παραμένει ἱστορικῶς ὡς ἡ ἀφετηρία τῆς αὐτοκινήτου λέμβου, ἥτις κατέκτησε τὴν 'Αμερικὴν καὶ ἐξηπλώθη κατόπιν εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

'Η καταπληκτικὴ διάδοσις τῶν αὐτοκινήτων ἁμαξῶν ἔδωκε τὴν μεγάλην ὤθησιν εἰς τὰς λέμβους τοῦ ἰδίου τύπου. Καὶ τοῦτο ἦτο ἄλλως τε φυσικόν, ἀφ' οὗ μία αὐτοκίνητος ἅμαξα κοστίζει δεκάκις ἀκριβώτερον μιᾶς αὐτοκινήτου λέμβου, εἰς ἐπίμετρον δὲ ἡ 'Αμερικὴ ἔχει περισσότερα πλωτὰ ποτάμια, λίμνας καὶ νερά, ἐν γένει κατάλληλα διὰ τὰ ἐλαφρὰ ταῦτα σκάφη, παρὰ δρόμους διὰ μεγάλας δι' αὐτοκινήτων ἁμαξῶν πορείας.

Εἰς τὴν Εὐρώπην τὸ πρᾶγμα εἶναι διαφορετικόν. 'Εκεῖ οἱ δρόμοι, οἵτινες εἶναι καλοὶ τόσον τὸ καλοκαῖρι ὅσον καὶ τὸν χειμῶνα, καθιστοῦν τὸ δι' αὐτοκινήτου ταξεῖδι εὐχάριστον, ὅσον οὐδαμοῦ ἀλλοῦ τοῦ κόσμου.

'Εννοοῦμεν φυσικὰ τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην, διότι ἡ 'Ανατολικὴ δὲν ἔχει ἀκόμη νὰ ἐπιδείξῃ τοιαύτας προόδους. 'Αλλ' ἀντιθέτως, ἐκτὸς τοῦ δρόμου τοῦ Μονακὸ καὶ ὀλίγων ἀκόμη ἀναλόγων κέντρων, οἱ Εὐρωπαῖοι δὲν ἔχουν τὰ νερὰ τὰ ὁποῖα ἐπιτρέπουν εἰς τὸν 'Αμερικανὸν ν' ἀπολαμβάνῃ ὅλας τὰς τέρψεις, ὅσας ἠμπορεῖ νὰ παράσχῃ εἰς τὸν ἰδιοκτήτην της μία καλὴ αὐτοκίνητος βαρκοῦλα.

Οἱ 'Αμερικανοὶ εἰδικοί, οἱ ὁποῖοι εἰς ζητήματα ἐνδιαφέροντα αὐτοὺς δὲν ἀφήνουν καμμίαν λεπτομέρειαν ἀνεξιχνίαστον, δίδουν μίαν ἀκόμη ἐξήγησιν τοῦ διατί εἰς τὴν 'Αμερικὴν ὑπάρχουν περισσότεροι κύριοι αὐτοκινήτων λέμβων, παρὰ εἰς τὴν Εὐρώπην.

'Εκεῖ, λέγουν, ἡ μεταξὺ τῶν κοινωνικῶν τάξεων διαφορὰ καθιστᾷ τὴν λέμβον αὐτὴν ζήτημα ἐπιδείξεως καὶ πολυτελείας. Καὶ πράγματι. Πάρετε μίαν τοιαύτην λέμβον εἰς τὸν ὅρμον τοῦ Φαλήρου ἢ κανενὸς νησιοῦ καὶ ἀκούσατε ἔπειτα, ἂν ἔχητε διάθεσιν, πῶς ἕνα τοιοῦτον διάδημα ἠμπορεῖ νὰ σχολιασθῇ. 'Εδῶ δὲν συμβαίνει αὐτό. Κάθε ἕνας ὁ ὁποῖος ἀγοράζει τὴν λέμβον του δὲν κινεῖ τὴν περιέργειαν οὔτε τὰ σχόλια τοῦ ἄλλου. Οὔτε θὰ εὑρεθῇ κανεὶς νὰ τὸν κατηγορήσῃ διότι ἐπῆρε σκάφος μεγάλο ἢ μικρόν, ἀκριβὸν ἢ εὐθηνόν.

Ἄλλος λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον οἱ Εὐρωπαῖοι δὲν εἶναι τόσον ἐνθουσιώδεις διὰ τὸ σπόρτ, εἶναι ὅτι δὲν ἐξοδεύουν ὅσα οἱ 'Αμερικανοὶ διὰ τὰς τοιαύτας ἀπολαύσεις.

Τούτου ἕνεκεν εἰς τὰς πλείστας Εὐρωπαϊκὰς παραλίας, τοὺς ποταμούς, τὰς λίμνας, βλέπει κανεὶς περισσότερα ἀκάτια ἱστιοφόρα ἢ μὲ κουπιά, καὶ ὀλιγώτερα αὐτοκίνητα. 'Εδῶ δὲ τοὐναντίον αὐτὰ τὰ τελευταῖα πράγματι κυριαρχοῦν.

Καὶ ὡς πολυτέλεια ὅμως ἂν θεωρηθῇ ἡ ἀπόκτησις μιᾶς αὐτοκινήτου ἀκάτου, πάλιν εἰς τὴν Εὐρώπην ὑπάρχουν πολλοὶ οἱ ὁποῖοι θὰ ἠδύναντο νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὸ ἔξοδον. 'Αλλ' οὔτε αὐτὸ δὲν γίνεται.

Ἄλλως τε, εἶναι ἀληθές, ὡς τονίζουν οἱ 'Αμερικανοί, ὅτι ὁ τόπος των ἔχει περισσοτέρους ἑκατομμυριούχους παρὰ ὅσα ὁλόκληρος ἡ Εὐρώπη Motor Boats...

Ὅσον πολλοὶ ὅμως καὶ ἂν εἶναι οἱ 'Αμερικανοὶ ἑκατομμυριοῦχοι, οἱ κάτοχοι αὐτοκινήτων λέμβων εἶναι πολυαριθμότεροι. 'Η ἐξήγησις εἶναι εὔκολος, διότι ὅσον ὀλίγα χρήματα κανεὶς διαθέσῃ τόσον εὐκολώτερον εἶναι νὰ εὕρῃ μίαν μεταχειρισμέ-

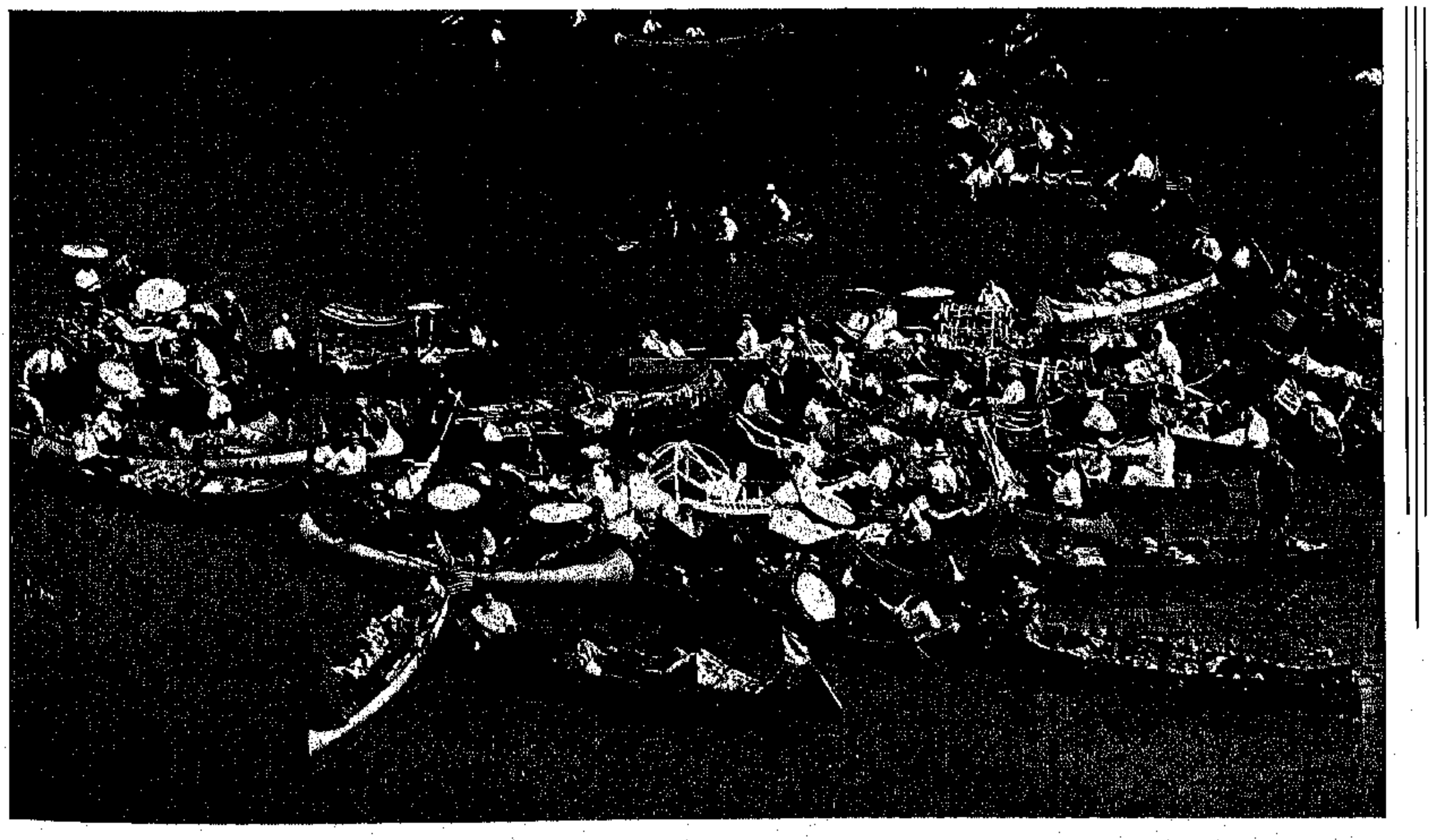

ΠΟΙΟΣ ΕΙΠΕΝ ΟΤΙ ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΔΕΝ ΛΕΜΒΟΔΡΟΜΟΥΝ;...

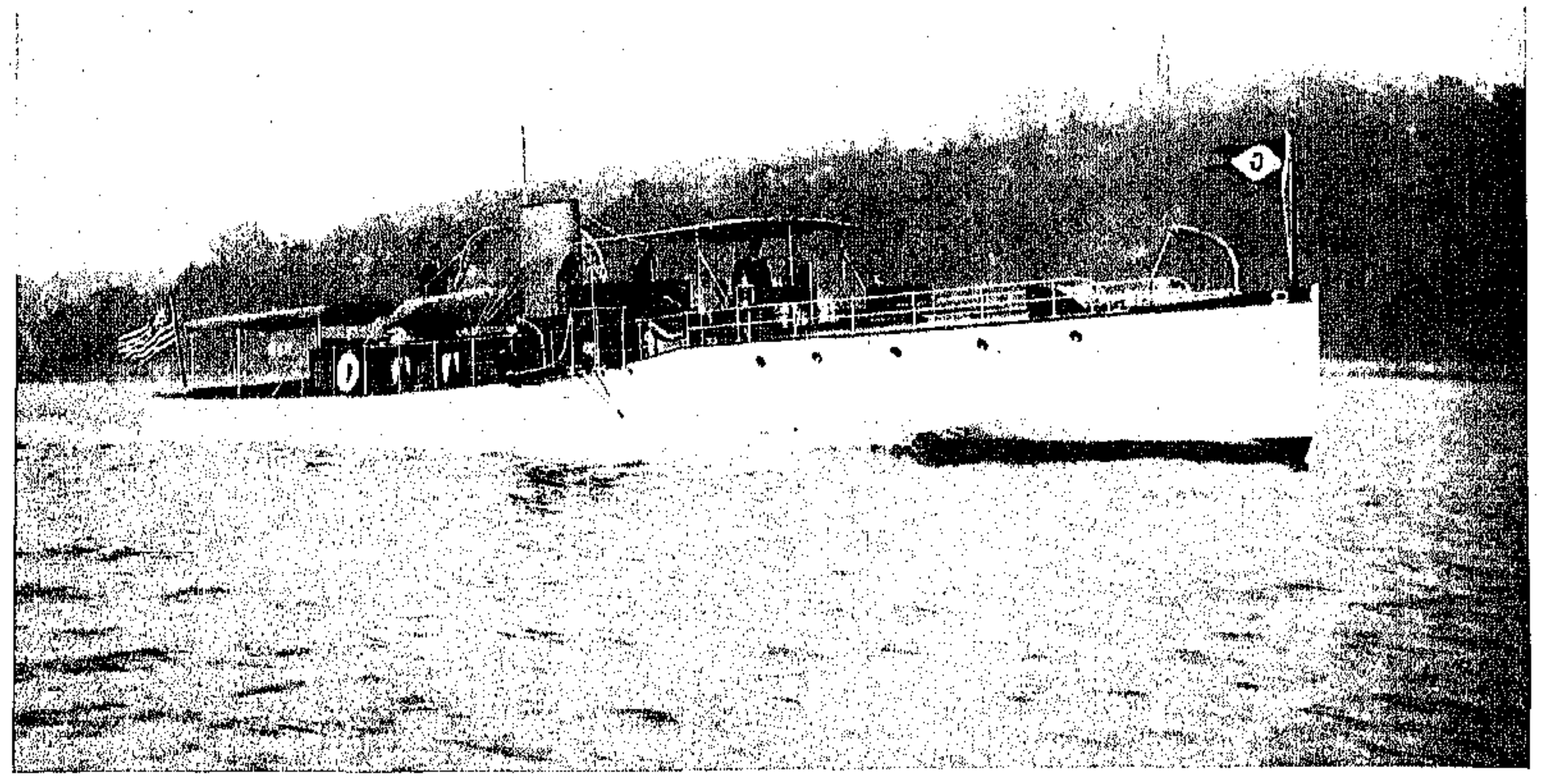

ΜΗΚΟΣ 77 ΠΟΔΩΝ... ΤΑΧΥΤΗΣ 24 ΜΙΛΙΩΝ... ΔΑΠΑΝΗΡΟΝ ΣΚΑΦΟΣ ΑΛΛΑ ΤΕΛΕΙΟΝ

νην λέμβον, ἡ ὁποία, ἂν προέρχεται ἀρχικῶς ἀπὸ καλὸν ἐργοστάσιον καὶ ἐπιδιορθωθῇ ὀλίγον, εἶναι τόσον καλὴ ὅσον καὶ ἡ καινουργής. Ἔτσι ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ καὶ αὐτὸς ὅ,τι κάμνουν οἱ ἑκατομμυριοῦχοι, ν' ἀποκτήσῃ δηλαδὴ μίαν θαλαμηγόν, καὶ νὰ προσκολληθῇ εἰς ἕνα Yacht Club.

Καὶ ἐντελῶς ὅμως καινουργῆ βενζινάκατον ἂν θελήσῃ τις ν' ἀγοράσῃ, ὑπάρχουν πολλὰ ἐργοστάσια τὰ ὁποῖα εἰς τιμὰς ποικιλλούσας ἀπὸ 150 μέχρι 350 δολλαρίων—δηλαδὴ φράγκων διὰ τὴν Ἀμερικὴν—προσφέρουν ὡραιοτάτας λέμβους. Καλὰ-καλὰ εἰς τὰς τιμὰς αὐτὰς μόλις ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ εὕρῃ ἓν αὐτοκίνητον ποδήλατον. Ἀλλ' ἡ βαρκοῦλα ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εἶναι προτιμοτέρα, διότι ἐπιτρέπει εἰς τὸν εὐτυχῆ κάτοχον νὰ παίρνῃ μαζύ του καὶ συντροφιάν.

Μία αὐτοκίνητος λέμβος ἐκδρομῶν, ἀναλογοῦσα πρὸς τὸ touring car τῆς ξηρᾶς, ἱκανὴ νὰ περιλάβῃ τέσσαρα ἄτομα, δηλαδὴ ἓν ἀνδρόγυνον καὶ δύο παιδιά, στοιχίζει καινουργὴς περὶ τὰ 2500 δολλάρια. Ἐννοεῖται ὅτι ἓν τοιοῦτον σκάφος ἔχει ὅλας του τὰς ἀναπαύσεις καὶ ἠμπορεῖ νὰ ταξειδεύσῃ εἰς ὅλα τὰ νερὰ τῆς Ἀμερικῆς. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸ ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ τὸ εὕρῃ μεταχειρισμένον εἰς τὸ ἓν τρίτον τῆς ἀρχικῆς του τιμῆς. Καὶ ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου ἠμπορεῖ τις ν' ἀναβαίνῃ.

Πέντε χιλιάδες δολλάρια δίδουν ἓν ἀπὸ τὰ θαυμασιώτερα Motor Boats, τὰ ὁποῖα ἠμποροῦν ἀξιόλογα νὰ θεωρηθοῦν σχεδὸν θαλαμηγά. Τὰ σκάφη αὐτὰ εἶναι καμωμένα διὰ κάπως μακρὰς ἐκδρομάς. Τούτου ἕνεκεν ὅμως εἶναι ἐφωδιασμένα μὲ ὅ,τι ἀπαιτεῖται διὰ νὰ καταστήσῃ τὰς ἐκδρομὰς ταύτας ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους εὐχαρίστους. Πρωτίστως χρειάζεται χῶρος διὰ νὰ ἠμποροῦν οἱ τέσσαρες ἢ οἱ πέντε ταξειδιῶται νὰ κινηθοῦν ἐν ἀνέσει! Ἔπειτα χρειάζονται ἀποθῆκαι διὰ τρόφιμα, ἀποσκευὰς καὶ γκαζολίνην ἀρκετὴν διὰ ταξεῖδι τοὐλάχιστον τριακοσίων μιλίων. Χρειάζονται ὡσαύτως δύο χωρισταὶ καμπῖναι, ὅπου νὰ ἠμποροῦν τέσσαρες ἄνθρωποι ταυτοχρόνως νὰ κοιμηθοῦν ἢ ν' ἀναπαυθοῦν. Ὅλα αὐτὰ χωρὶς πολυτέλειαν, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν ὑπάρχει ὅριον δαπάνης, ἀπαιτοῦν χρήματα, καὶ κατὰ συνέπειαν αἱ αὐτοκίνητοι αὗται λέμβοι διὰ νὰ εἶναι καλαὶ δὲν ἠμποροῦν νὰ πωληθοῦν καινουργεῖς εἰς τιμὴν κατωτέραν τῶν 5000 δολλαρίων.

Τί ταχύτητα ἔχουν αὐτὰ τὰ πλοῖα;... Ὄχι ὀλιγωτέραν τῶν ὀκτώ, οὔτε περισσοτέραν τῶν δώδεκα μιλίων τὴν ὥραν. Μία μηχανὴ δυνάμεως 25 μέχρι 40 ἵππων ἠμπορεῖ νὰ δώσῃ τὴν ταχύτητα αὐτὴν εἰς λέμβον τεσσαράκοντα ποδῶν μήκους. Ἐννοεῖται ὅτι μὲ τὴν σημερινὴν τελειοποίησιν τῶν γκαζομηχανῶν ἐξασφαλίζονται ἀποτελέσματα καλλίτερα, ἀφοῦ τελευταίως ἔχομεν ὑπερωκεάνεια σκάφη κινούμενα διὰ γκαζολίνης, ἀντὶ δι' ἀτμομηχανῶν.

Ἐν γένει δὲ ὅσον ἀφορᾷ τὴν θαλαμηγὸν ναυτιλίαν παρατηρεῖται συνεχῶς ἡ ὑπὲρ τῆς γκαζολίνης ἐγκατάλειψις τοῦ ἀτμοῦ, τοῦτο δὲ φυσικώτατα διότι τὸ νέον κινητήριον μέσον εἶναι ἀσυγκρίτῳ τῷ λόγῳ καθαρώτερον, κοστίζει ὀλιγώτερον, εἶναι περισσότερον εὐμεταχείριστον καὶ οἰκονομικώτερον εἰς χῶρον.

Αὐτοὶ εἶναι οἱ κυρίαρχοι τῶν Ἀμερικανικῶν παραλίων, ποταμῶν καὶ λιμνῶν. Ὁ ἀριθμός των αὐξάνει καθημερινῶς κατ' ἀναλογίαν τῶν θιασωτῶν τοῦ ὡραιοτέρου τῶν θαλασσινῶν σπόρτ.

Θὰ ἠδύνατο κανεὶς νὰ πιστεύσῃ, κατόπιν τῶν γραφέντων διὰ τὰ Motor Boats, ὅτι ἡ κωπηλασία καὶ ἡ ἱστιοπλοΐα εὑρίσκονται εἰς παρακμήν. Ἀλλὰ τοῦτο, προκειμένου περὶ θαλαμηγοῦ ναυτιλίας, ἐν μέρει μόνον ἐφαρμόζεται εἰς τὴν Ἀμερικήν. Οὐδαμοῦ ἀλλοῦ τοῦ κόσμου ὑπάρχουν τόσοι ὅμιλοι ἐρετῶν ὅσοι ἐδῶ, ὅπου κάθε κολλέγιον εἶναι καὶ διδακτήριον κωπηλασίας, καὶ ὅπου διὰ τὰ ἡμίση τῶν εἰδυλλίων, τῶν καταληγόντων εἰς γάμον, εὐθύνεται τὸ Ἰνδικὸν canoe.

Τὰ μονοξυλοειδῆ αὐτὰ ἀκάτια τῶν ἐρυθροδέρμων εἶναι κάτι τι ἀνάλογον τῶν Κωνσταντινουπολιτικῶν ἐκείνων λέμβων, ἃς οἱ Τοῦρκοι ὀνομάζουν μπιαντέ. Εἶναι ἐλαφρότατα καὶ δὲν χωροῦν περισσοτέρους ἀπὸ δύο. Καὶ ὅταν αὐτοὶ οἱ δύο συμπέσουν νὰ εἶναι Ἐκεῖνος καὶ Ἐκείνη, ἐννοοῦνται τὰ λοιπά.

Ὅσον δημοφιλῆ εἶναι τὰ ἀκάτια αὐτά, ἄλλο τόσον εἶναι καὶ τὰ ἱστιοφόρα εἰς τὰ ὁποῖα, κατὰ τοὺς εἰδότας, ἔγκειται ἡ τέχνη καὶ ἡ ἱκανότης τοῦ πραγματικοῦ ναυτικοῦ.

Οἱ ἀγῶνες ἱστιοδρομίας ἐδῶ εἶναι τὸ κατ' ἐξοχὴν ἀριστοκρατικὸν κατὰ θάλασσαν σπόρτ, καὶ ὅταν συγκροτοῦνται εἰς τὸ Marblehead καὶ τὸ Newport, ἠμποροῦν ἀξιόλογα νὰ συγκριθοῦν ὑπὸ ἔποψιν ἀριθμοῦ συμμετεχόντων ἀγωνιστῶν μὲ τοὺς Ἀγγλικοὺς τοῦ Cowes, τοὺς Γερμανικοὺς τοῦ Κιέλου καὶ τοὺς Γαλλικοὺς τῆς Κυανῆς ἀκτῆς.

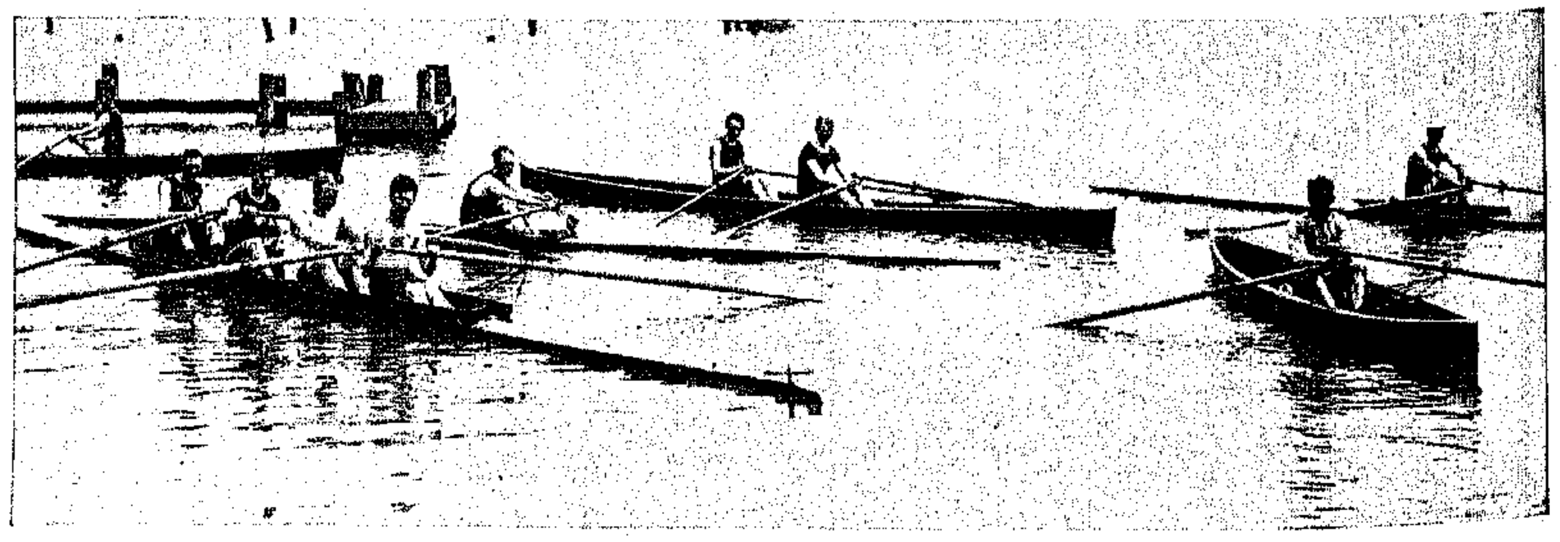

ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΙ ΟΜΙΛΟΙ ΕΡΕΤΩΝ

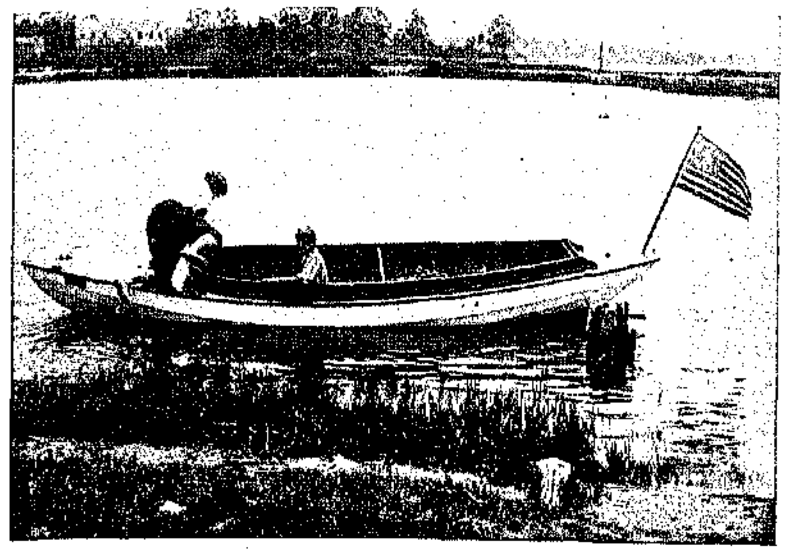

Ο ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ ΜΙΑΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ ΦΑΛΑΙΝΙΔΟΣ

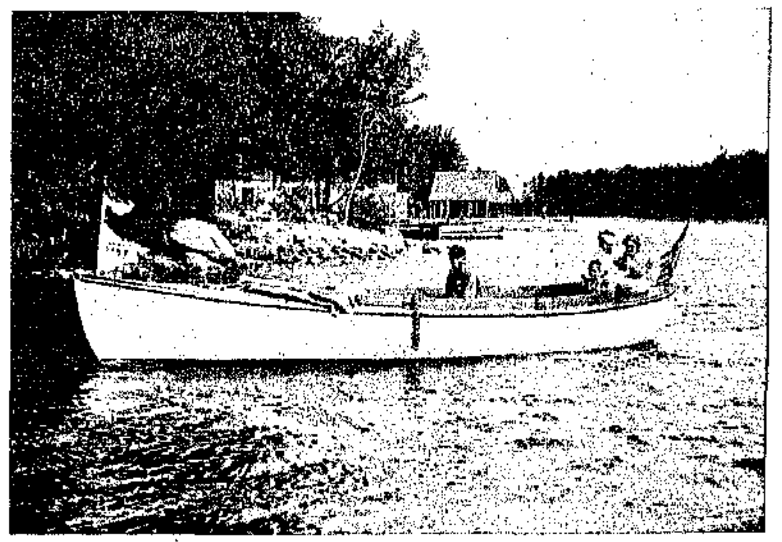

ΜΙΑ ΒΕΝΖΙΝΑΚΑΤΟΣ ΤΑΧΕΙΑ, ΕΥΘΗΝΗ ΚΑΙ ΣΤΕΡΕΑ

Πρωτοστατοῦντες τοιουτοτρόπως εἰς τὰ θαλασσινὰ σπόρτ τοῦ καλοκαιριοῦ οἱ Ἀμερικανοὶ δὲν ἀρκοῦνται εἰς μόνους τοὺς ἀγῶνας λεμβοδρομίας καὶ ἱστιοδρομίας. Ἀπεναντίας ἡ μεγάλη πλειονοψηφία τῶν ἰδιοκτητῶν τοιούτων θαλαμαγῶν πλοιαρίων εἶναι ἡ τῶν ἀφελῶν λάτρεων τῆς ἐξοχικῆς καλοπεράσεως, εἰς οὓς αἱ βαρκοῦλαι αὗται, αὐτοκίνητοι ἢ μή, χρησιμεύουν ὡς μέσον μεταφορᾶς καὶ τίποτε περιπλέον.

*Τὸ συνηθέστερον, οἰκονομικώτερον, ποικιλώ*τερον καὶ ἐν ταὐτῷ ὑγιεινότερον ταξεῖδι ἀναψυχῆς διὰ τὰς ἑκατοντάδας χιλιάδων, διὰ νὰ μὴ εἴπωμεν ἑκατομμύρια τῶν Ἀμερικανῶν, εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ κάμῃ περιπλέων μὲ τὴν βαρκούλαν του τὰς γραφικὰς ὄχθας τῶν ἀναριθμήτων καὶ ὡραιοτάτων Ἀμερικανικῶν λιμνῶν, ἢ ἀναπλέων τοὺς θαυμασιωτέρους τοῦ κόσμου ποταμούς. Μέσα εἰς τὸ Motor Boat, τὸ κατ' ἐξοχὴν μέσον μεταφορᾶς διὰ τοιούτου εἴδους ἐκδρομάς, τοποθετοῦνται ὅλα τ' ἀπαιτούμενα πρὸς καλοπέρασιν μιᾶς οἰκογενείας ἢ ἑνὸς φιλικοῦ ὁμίλου. Μία τέντα, μερικὰ κλινοσκεπάσματα, πρωτίστως τρόφιμα τοῦ κουτιοῦ, ὀλίγα εἴδη μαγειρικῆς, κανένα κυνηγετικὸν ὅπλον μὲ τ' ἀνάλογα πυρομαχικά, ἡ ἀπαραίτητος συσκευὴ τοῦ ψαρεύματος, ἕνα δύο κιβώτια μπύρας, κρασιῶν καὶ ἄλλων τονωτικῶν, μία καλὴ ποσότης καπνοῦ διὰ τὰς πίπας τῶν λάτρεων τῆς νικοτίνης, καὶ ἡ ἐκδρομὴ εἶναι κατηρτισμένη.

Ἡ βαρκοῦλα, ἀποκλειομένων τῶν βλαβῶν τῆς μηχανῆς της, ἐκκινεῖ... Ἀπὸ τὴν διάθεσιν καὶ τὴν ὄρεξιν τῶν ἐπιβατῶν της ἐξαρτᾶται τὸ ποῦ θὰ σταθῇ. Τὸ πρῶτον σύνδενδρον μέρος μὲ ἄφθονον πρασινάδαν καὶ μὲ καμμιὰν δροσερὰν πηγήν, εἶναι ὁ ὡραιότερος σταθμός. Ἡ βαρκοῦλα προσεγγίζει εἰς τὴν ἀκτήν, ἡ ἀπόβασις γίνεται, ἡ σκηνὴ στήνεται, ἡ φωτιὰ ἀνάπτει, ἡ ἐγκατάστασις συμπληροῦται, τὸ γεῦμα ἑτοιμάζεται καὶ τὸ γλέντι ἀρχίζει. Τὸ ψάρευμα καὶ τὸ κυνῆγι ἔρχονται εἰς ἐπικουρίαν ὅπως ποικίλουν τὸ περιωρισμένον ὀψολόγιον τῆς ἐξοχῆς. Ἐβαρύνθησαν οἱ ἐκδρομεῖς τὴν θέσιν καὶ τὸ περιβάλλον; Δὲν ἔχουν παρὰ νὰ μαζεύσουν τὰς ἀποσκευάς των, καὶ ἡ βαρκοῦλα θὰ τοὺς φέρῃ ἀλλοῦ.

Αἱ ἀπολαύσεις τοῦ κατὰ φύσιν ζῆν ποτὲ δὲν εἶναι τόσον ὡραῖαι ὅπως ὅταν ἠμπορῇ κανεὶς νὰ τὰς χαρῇ εἰς τὸν καθαρὸν ἀέρα μιᾶς ἐξοχῆς, ἥτις νὰ μὴ εἶναι τελείως ἀποκεκλεισμένη τῶν ὁρίων τοῦ πολιτισμοῦ. Καὶ αὐτὸ τὸ καλὸν τὸ ἔχουν αἱ Ἀμερικανικαὶ ἐξοχαί, εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τῶν ὁποίων, παρουσιαζομένης ἀνάγκης, ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ εὕρῃ ἕνα τηλέφωνον καὶ ἕνα σιδηροδρομικὸν σταθμόν, μὲ τὰ ὁποῖα μέσα νὰ ἐπικοινωνήσῃ μὲ τὰ κέντρα τῆς πολυθορύβου Ἀμερικανικῆς ζωῆς...

Τί ὡραιότερον μιᾶς τοιαύτης ἀναψυχῆς, ἔπειτα ἀπὸ δουλειάν, ὅπως ἡ δουλειὰ εἶναι εἰς τὴν Ἀμερικήν;...

* * *

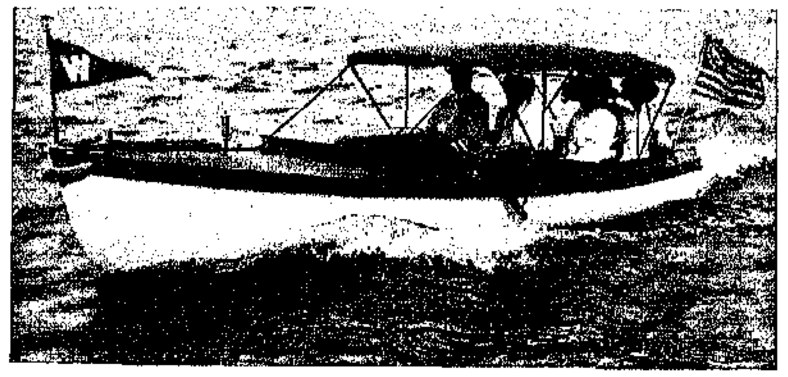

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΣ ΛΕΜΒΟΣ ΜΗΚΟΥΣ 24 ΠΟΔΩΝ

ΑΚΑΤΟΣ ΜΗΚΟΥΣ 32 ΠΟΔΩΝ

ΚΑΙ ΟΛΙΓΗ ΠΕΖΟΠΟΡΙΑ

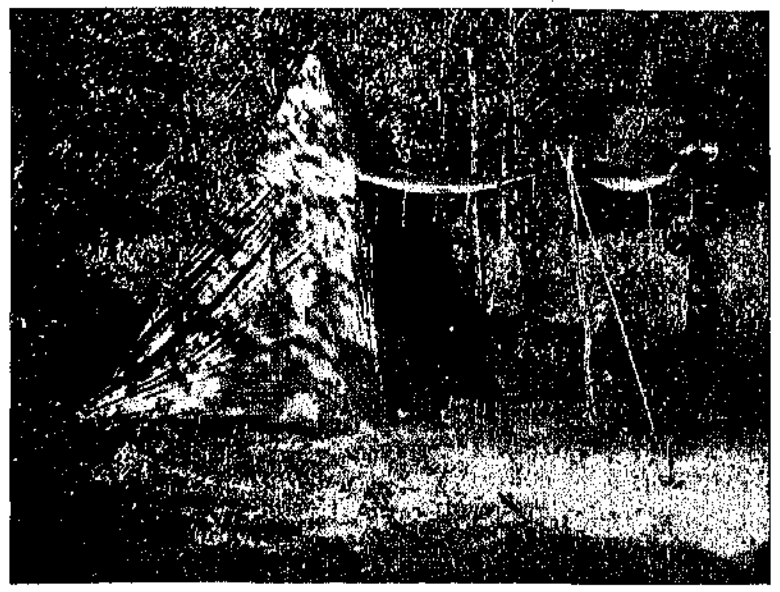

Η ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΥΠΟ ΣΚΗΝΑΣ

ΤΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΜΝΗΜΕΙΟΥ ΤΟΥ «MAINE».—Η ΕΞΕΔΡΑ ΤΩΝ ΕΠΙΣΗΜΩΝ.—Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά: Ὁ ναύαρχος Sigsbee, ὁ Δήμαρχος Νέας Ὑόρκης Gaynor, ὁ τέως Πρόεδρος Τάφτ, ὁ στρατηγὸς James Grant Wilson, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν Daniels, ὁ ἐκδότης W. R. Hearst, ὁ Κυβερνήτης τῆς Νέας Ὑόρκης Sultzer, ὁ Πρεσβευτὴς Κούβας De La Vega-Calderon, καὶ ὁ Κυβερνήτης Haines τῆς Πολιτείας Maine.

ΤΟ ΜΝΗΜΕΙΟΝ ΤΟΥ "MAINE"

ΕΙΣ ΕΝ ἀπὸ τὰ κεντρικώτερα σημεῖα τῆς Νέας Ὑόρκης ἔστησεν ὁ Ἀμερικανικὸς λαὸς δι' εἰσφορῶν τὸ μνημεῖον τοῦ δυσμοίρου θωρηκτοῦ «Maine», καὶ ἐτέλεσε τὰ ἀποκαλυπτήριά του ἐν πάσῃ ἐπισημότητι κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἐθνικῶν Μνημοσύνων.

Τὸ μνημεῖον, κατασκευασθὲν ὑπὸ τοῦ Ἰταλοῦ γλύπτου Attilio Piccirilli ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ ἀρχιτέκτονος H. Van Buren Magonigle, ἐστήθη εἰς τὸ Columbus Circle, κατὰ τὴν νοτιοδυτικὴν εἴσοδον τοῦ σκιεροῦ Central Park, ὅπου ἑλκύει καθ' ἡμέραν τὴν προσοχὴν ἑνὸς πολὺ μεγάλου μέρους τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Νέας Ὑόρκης μὲ τὸ ἐπιβλητικὸν ὕψος του. Ἓν ὀγκῶδες βάθρον ὕψους τεσσαράκοντα ποδῶν, ἐκ χρωματιστοῦ μαρμάρου τῆς Τεννεσσῆ, μὲ μίαν θριαμβευτικὴν παράστασιν τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὴν κορυφὴν ἐξ ἐπιχρύσου μετάλλου καὶ μὲ διαφόρους ὁμάδας μαρμαρίνων συμβολικῶν παραστάσεων εἰς ὕψος ὀλίγων ποδῶν ἀπὸ τῆς βάσεως, ἀποτελοῦσι τὸ μνημεῖον μὲ τὸ ὁποῖον ἀπηθανάτισεν ὁ Ἀμερικανικὸς λαὸς τὸ θωρηκτὸν καὶ τὰ θύματα τῆς καταποντίσεώς του εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ κόλπου τῆς Μανίλας. Ἡ θριαμβευτικὴ παράστασις τῆς Ἀμερικῆς, ἱσταμένης ὀρθίας ἐφ' ἅρματος συρομένου ὑπὸ τριῶν φανταστικῶν ἵππων τῆς θαλάσσης, κατεσκευάσθη ἐκ τοῦ μετάλλου τῶν προβόλων τοῦ «Maine». Αἱ συμβολικαὶ παραστάσεις τῆς βάσεως εἶναι ἐξ ἐλαφρῶς ροδοχρόου μαρμάρου τῆς Τεννεσσῆ, τὸ ὁποῖον μακρόθεν ἐκλαμβάνει τις ὡς σχιστόλιθον. Αἱ παραστάσεις δύο ἐκ τῶν πλευρῶν συμβολίζουσι τοὺς δύο Ὠκεανοὺς τοὺς περιβρέχοντας ἑκατέρωθεν τὴν Ἀμερικήν, τὸν Ἀτλαντικὸν καὶ τὸν Εἰρηνικόν, καὶ δίδουσι νύξιν περὶ τοῦ ἐθνικοῦ σκοποῦ τοῦ μνημείου, ἤτοι τῆς κυριαρχίας τῆς Ἀμερικῆς ἐπὶ τῶν πέριξ της ὑδάτων. Τὰ ἀγάλματα τῆς κυρίας προσόψεως παριστῶσι τὸ Θάρρος, περιμένον τὴν πτῆσιν τῆς Εἰρήνης, καὶ τὴν Ἰσχὺν ὑποστηρίζουσαν τὸν Ἀδύνατον. Κατωτέρω τῶν ἀγαλμάτων τούτων καὶ ὡς βάσις αὐτῶν ὑπάρχει μία μαρμαρίνη πρῶρα πλοίου, ἐπὶ τῆς ὁποίας γονυπετεῖ εἷς παῖς κρατῶν στεφάνους ἐκ κλάδων ἐλαίας καὶ δάφνης καὶ συμβολίζων τὴν νέαν ἐποχήν, τὴν ἐγκαινισθεῖσαν ἐν Κούβᾳ διὰ τοῦ Ἱσπανο-Ἀμερικανικοῦ πολέμου, κατὰ τὸν ὁποῖον ἀπωλέσθη τὸ «Maine». Ἀβαθὴς δεξαμενὴ πίδακος συμβολίζει τὴν θάλασσαν ἔμπροσθεν τῆς πρώρας, καὶ τρεῖς ὡραῖαι βαθμίδες ἀποτελοῦσι τὸν στυλοβάτην τῆς ὅλης παραστάσεως.

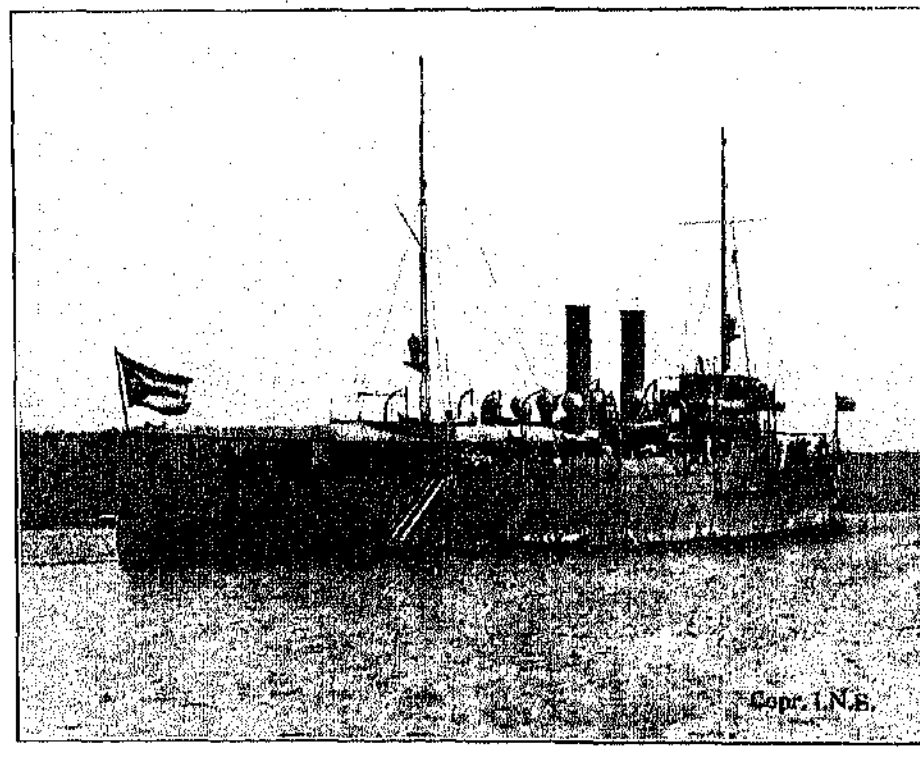

Τὸ καταδρομικὸν «Κούβα», ἀποσταλὲν ὑπὸ τῆς Δημοκρατίας τῆς Κούβας ὅπως μετάσχῃ τῶν ἑορτῶν τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ Μνημείου τοῦ «Maine».

Τὴν ὄπισθεν πλευρὰν τοῦ μνημείου κοσμεῖ μία παράστασις τῆς Θέμιδος, ἥτις, ἐμπιστευθεῖσα τὸ ξίφος της εἰς τὸ Πνεῦμα τοῦ Πολέμου πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐντολῶν

της, παραλαμβάνει αὐτὸ ἐκ νέου, ἐνῷ ἡ ἱστορία γράφει τὰ πεπραγμένα.

Μόλις ἡ τεραστία σημαία ἡ καλύπτουσα τὸ μνημεῖον ἤρθη καὶ ἀπεκαλύφθη τὸ νέον καλλιτεχνικὸν κόσμημα τῆς Νέας Ὑόρκης, ἤρχισαν ἐν χορῷ αἱ ἐπικρίσεις διαφόρων γλυπτῶν καὶ ἄλλων εἰδικῶν διὰ τὸ ἔργον τοῦ Piccirilli καὶ τοῦ Magonigle. Τόσην σφοδρότητα ἔλαβον αἱ ἐπικρίσεις αὗται εἰς τὰς στήλας τοῦ ἡμερησίου τύπου ὥστε δὲν εἶναι ἀπίθανον νὰ ἐξαναγκασθῇ ἡ ἐπιτροπὴ ἡ ἐπιστατήσασα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου ὅπως ἐπιφέρῃ εἰς αὐτὸ σπουδαίας μεταβολάς.

Πολλοὶ εὑρίσκουσι τὸ ροδόχρουν χρῶμα τοῦ μαρμάρου ἐντελῶς ἀκατάλληλον, ἀρκεῖ δὲ πράγματι ἓν ἐξαφνικὸν καὶ ἀπροετοίμαστον βλέμμα εἰς τὸ μνημεῖον διὰ νὰ προσβληθῇ ἀνηλεῶς ἡ καλαισθησία τοῦ θεατοῦ ἐκ τῆς σκαιότητος τῆς ἐκφράσεως ἣν προσδίδει εἰς τὸ σύνολον τὸ χρῶμα. Ἄλλοι παρατηροῦσι μετ' ἴσης ὀρθότητος ὅτι ἡ ἐπιστέφουσα τὸ μνημεῖον θριαμβευτικὴ παράστασις τῆς Ἀμερικῆς εἶναι ἐντελῶς δυσανάλογος πρὸς τὸν ὄγκον τοῦ συνόλου καὶ ὅτι καθίσταται νάνος ἐκ τοῦ μεγέθους τῶν περὶ τὴν βάσιν παραστάσεων. Ὑπάρχουσιν ἐπίσης οἱ φρονοῦντες ὅτι τὸ μνημεῖον ἔχει τοποθετηθῇ κακῶς.

Μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῶν Καλῶν Τεχνῶν εἶπεν ἐν δημοσιογραφικῇ συνεντεύξει:

«Τὸ πρῶτον πρᾶγμα τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψει εἰς τὸν σχεδιασμὸν ἑνὸς μνημείου εἶναι τὸ σύνολον. Αἱ λεπτομέρειαι εἶναι δευτερευούσης σημασίας. Ἂν τὰ μεγάλα σχήματα καὶ αἱ μεγάλαι μορφαὶ κάμνουν καλὴν ἐντύπωσιν ἐκ πρώτης ὄψεως, αἱ λεπτομέρειαι κερδίζουσιν ἐκ τούτου μεγάλως, φαινόμεναι ὡραιότεραι. Πρέπει νὰ παρατηρήσῃς τὸ σύνολον ἐξ ἀποστάσεως, καὶ ἂν ἀποκομίσῃς τὴν ἐντύπωσιν τῆς εὐρυθμίας καὶ τῆς ἁρμονίας, τότε ὁ καλλιτέχνης ἔχει κερδίσει ἤδη κατὰ τὰ τρία τέταρτα τὴν ἐκτίμησίν σου.

«Ἐδῶ ἀκριβῶς ἀπέτυχον οἱ ἐκτελεσταὶ τοῦ μνημείου τοῦ «Maine». Τινὲς τῶν λεπτομερειῶν εἶναι καλαί, ἀλλ' ἡ κεντρικὴ παράστασις φαίνεται μικρὰ καὶ ἐπὶ διαφόρου κλίμακος ἀπὸ τὰς κατωτέρας παραστάσεις. Τὸ βάθρον εἶναι ὀγκῶδες καὶ μέγα, καὶ ἐπὶ τῆς κορυφῆς του εἶναι διάφορα μικρὰ πράγματα τὰ ὁποῖα δὲν ἠμποροῦν νὰ ἔχουν σχέσιν τινὰ πρὸς μίαν τόσον μεγάλην βάσιν, ἀπαιτοῦσαν ἕνεκα τοῦ μεγέθους της καὶ τοῦ σχήματός της κολοσσιαῖον ἄγαλμα ἢ ὁμάδα ἀγαλμάτων. Καὶ ἐδῶ δὲν εὑρίσκει κανεὶς σύνθεσιν, γραμμήν, ἁρμονίαν ἢ φυσικότητα. Ἐκεῖνοι οἱ ἵπποι, ἂν εἶναι ἵπποι, φαίνονται φοβεροὶ καὶ στεροῦνται χάριτος, ἀπὸ οἱασδήποτε γωνίας καὶ ἂν ἀτενίσῃς εἰς αὐτούς. Τὸ σύνολον εἶναι κατηφὲς καὶ κακῶς ἐσχεδιασμένον. Ἦτο δὲ καὶ ἀσυγχώρητον σφάλμα νὰ στηθῇ τὸ μνημεῖον τοῦτο τόσον πλησίον τοῦ μνημείου τοῦ Κολόμβου εἰς τὸ κέντρον τοῦ Columbus Circle. Γενικῶς εἰπεῖν, θεωρῶ τὸ μνημεῖον ἀσχημίαν διὰ τὴν πόλιν καὶ ταλανίζω τὴν ἀνέγερσίν του, ἐπειδὴ ἀποκλείει ἐκ τῆς θέας ἕνα τῶν ὡραιοτέρων ἀνοικτῶν χώρων τῆς Νέας Ὑόρκης.»

Ὁ ζωγράφος Leon Dabo εἶναι ἐξίσου ἀνηλεὴς εἰς τὴν ἐπίκρισιν τόσον τῆς τέχνης τοῦ μνημείου ὅσον καὶ τοῦ τόπου εἰς τὸν ὁποῖον ἐστήθη. Κατὰ τὴν γνώμην του τὸ μνημεῖον τοῦ «Maine» δὲν εἶναι καλλιτεχνικώτερον ἀπὸ τὸ μνημεῖον τοῦ Δάντου, τὸ ὁποῖον κατεσκευάσθη εἰς τὴν Ἰταλίαν δι' ἐράνου τῶν Ἰταλῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ μένει ἀπὸ ἑνὸς καὶ ἡμίσεως ἔτους εἰς τὰς τελωνειακὰς ἀποθήκας τῆς Νέας Ὑόρκης, μὴ γενόμενον δεκτὸν ὑπὸ τῆς πόλεως. Τὴν τέχνην τοῦ μνημείου χαρακτηρίζει ὡς ψευδοκλασικὴν καὶ κατάλληλον μόνον διὰ τὴν Νότιον Ἀμερικήν, εἰς τὰς πόλεις τῆς ὁποίας ἀφθονοῦσι τὰ ψευδοκλασικὰ γλυπτικὰ ἔργα.

«Ἡ σχέσις τῶν διαφόρων μερῶν τοῦ μνημείου πρὸς ἄλληλα,» λέγει ὁ ζωγράφος οὗτος, «εἶναι μυστήριον. Τὰ παράδοξα ζῶα τὰ ὁποῖα ὑποτίθεται ὅτι εἶναι ἵπποι, νομίζει κανεὶς ὅτι θὰ κρημνισθοῦν ἀπὸ τὴν κορυφὴν τῆς βάσεως, ἐκ τῆς ὁποίας ἐξέχουσιν. Αἱ πέριξ τῆς βάσεως μαρμάριναι παραστάσεις δὲν ἔχουσι σχέσιν μὲ τὸ βάθρον οὔτε μὲ τὴν ἐπὶ κορυφῆς τοῦ μνημείου παράστασιν. Ἀρχιτεκτονικῶς τὸ ὅλον ἔργον εἶναι εὐτελὲς καὶ συνεπῶς καινόν. Τὸ ροδόχρουν μάρμαρον ὑπενθυμίζει τὸ strawberry ice cream, ἀτυχῶς δὲ δὲν θὰ λυώσῃ ὑπὸ τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου ὡς τὸ ἐθνικόν μας ἐπιδόρπιον. Ἴσως θὰ μᾶς βοηθήσουν ἐδῶ αἱ στρατευόμεναι σωφραζέτται.»

Ἡ ἐφημερὶς «Evening Post» λέγει ὅτι ἡ μόνη δικαιολογία διὰ τὴν ἔγκρισιν ἑνὸς τοιούτου μνημείου ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς εἶναι ὅτι τὸ μικρὸν σχέδιον τὸ ὑποβληθὲν εἰς αὐτὴν δὲν ἐδείκνυε τὴν διαφορὰν τῆς κλίμακος μεταξὺ τῶν κατωτέρων ἀγαλμάτων καὶ τῆς θριαμβευούσης Ἀμερικῆς. Συνεπῶς θεωρεῖ εὔλογον τὴν πρότασιν ὅπως ἀντικατασταθῇ δι' ἄλλης τινὸς παραστάσεως ἡ θριαμβεύουσα ἐφ' ἅρματος Ἀμερικὴ ἢ ἐπιστεφθῇ ἁπλῶς τὸ μνημεῖον ὑπὸ ἀρχιτεκτονικοῦ τινος σχήματος ἀντὶ γλυπτικῆς παραστάσεως.

Εἶναι περίεργον ὅτι τὸ σχέδιον τοῦ Piccirilli καὶ τοῦ Magonigle ἐξελέγη μεταξὺ τεσσαράκοντα καὶ ἑπτὰ σχεδίων τὰ ὁποῖα ὑπέβαλον οἱ διασημότεροι καλλιτέχναι τῆς Ἀμερικῆς. Ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου τῶν σχεδίων τρία ἐξελέγησαν ὡς σχεδὸν ἐφάμιλλα, καὶ ἐκ τούτων πάλιν ἐπροτιμήθη τὸ Ἰταλο-Ἀμερικανικόν, κριθὲν ὡς καλλιτεχνικώτερον, διὰ νὰ προκαλέσῃ κατόπιν γενικὴν κατακραυγὴν μὲ τὰ καταφανῆ ἐλαττώματά του.

Οὕτως ὅλος ὁ ἐνθουσιασμὸς μὲ τὸν ὁποῖον ἓν ἑκατομμύριον Ἀμερικανῶν συνεισέφεραν ὑπὲρ τῆς ἱδρύσεως μνημείου διὰ τὸ δύσμοιρον «Maine» καὶ ὅλος ὁ λοιπὸς Ἀμερικανικὸς λαὸς ἐχαιρέτισε τὸ ἔργον, κατέληξεν εἰς ἐπικρίσεις καὶ σφοδρὰς συζητήσεις ἀναξίας μὲν τῆς περιστάσεως, ἀλλ' ἀναμφιβόλως ἀξίας τῆς ἐπιδειχθείσης ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ἀμελείας περὶ τὴν ἐκλογὴν τοῦ σχεδίου. Ἡ ἁρμοδία Ἐπιτροπὴ ἀπολογεῖται καὶ ἐπιμένει ὅτι δὲν ἔχει λόγον νὰ καταδικάσῃ ἑαυτὴν διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ σχεδίου τοῦ Piccirilli καὶ τοῦ Magonigle, ὅτι εὑρίσκει τὸ μνημεῖον τόσον τέλειον ὅσον εἶχε φανῇ εἰς αὐτὴν καὶ τὸ σχέδιον, καὶ ὅτι περιλαμβάνονται εἰς αὐτὴν καλλιτέχναι ἐξίσου πρὸς τοὺς ἐπικριτὰς ἁρμόδιοι νὰ κρίνωσι περὶ τῆς ἀξίας τοῦ μνημείου. Ἡ ἀπολογία της ὅμως καταρρίπτεται μὲ ἓν βλέμμα εἰς τὸ μνημεῖον, τὸ ὁποῖον καὶ ἀνεξαρτήτως ἀκόμη τῆς τέχνης του κάμνει πολὺ πτωχὴν ἐντύπωσιν μὲ τὸ ποιὸν τοῦ χρησιμοποιηθέντος διὰ τὴν κατασκευήν του ὑλικοῦ.

Ἡ τροποποίησις τοῦ μνημείου φαίνεται ἐπιβεβλημένη. Θὰ μείνῃ πτωχότερον μέν, ἀλλὰ θὰ προσβάλλῃ ὀλιγώτερον τὴν καλαισθησίαν τοῦ θεατοῦ. Καὶ ἐπιβάλλεται ἡ τροποποίησις ὄχι μόνον διότι τὸ μνημεῖον τοῦ «Maine» ὤφειλε νὰ εἶναι, καὶ ὡς ἐκ τοῦ μεγέθους του καὶ ὡς ἐκ τοῦ μέρους εἰς τὸ ὁποῖον ἐστήθη, ἓν ἐκ τῶν ὡραιοτέρων καλλιτεχνικῶν κοσμημάτων τῆς πόλεως, ἀλλὰ καὶ διότι εἶναι καιρὸς νὰ ἀρχίσῃ τὸ πολὺ πλῆθος τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ νὰ ἐπαναπαύῃ τὸ βλέμμα του εἰς ἀληθινὰ ἔργα τέχνης, διὰ νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴν περὶ καλλιτεχνίας ἀντίληψιν τὴν ὁποίαν εἶναι ἱκανὰ νὰ τοῦ ἐμπνεύσωσι πλεῖστα γλυπτικὰ καὶ ἄλλα ἀνοσιουργήματα μὲ ἀξιώσεις καλλιτεχνικῶν ἔργων καὶ κοσμημάτων τῶν πόλεων αὐτοῦ.

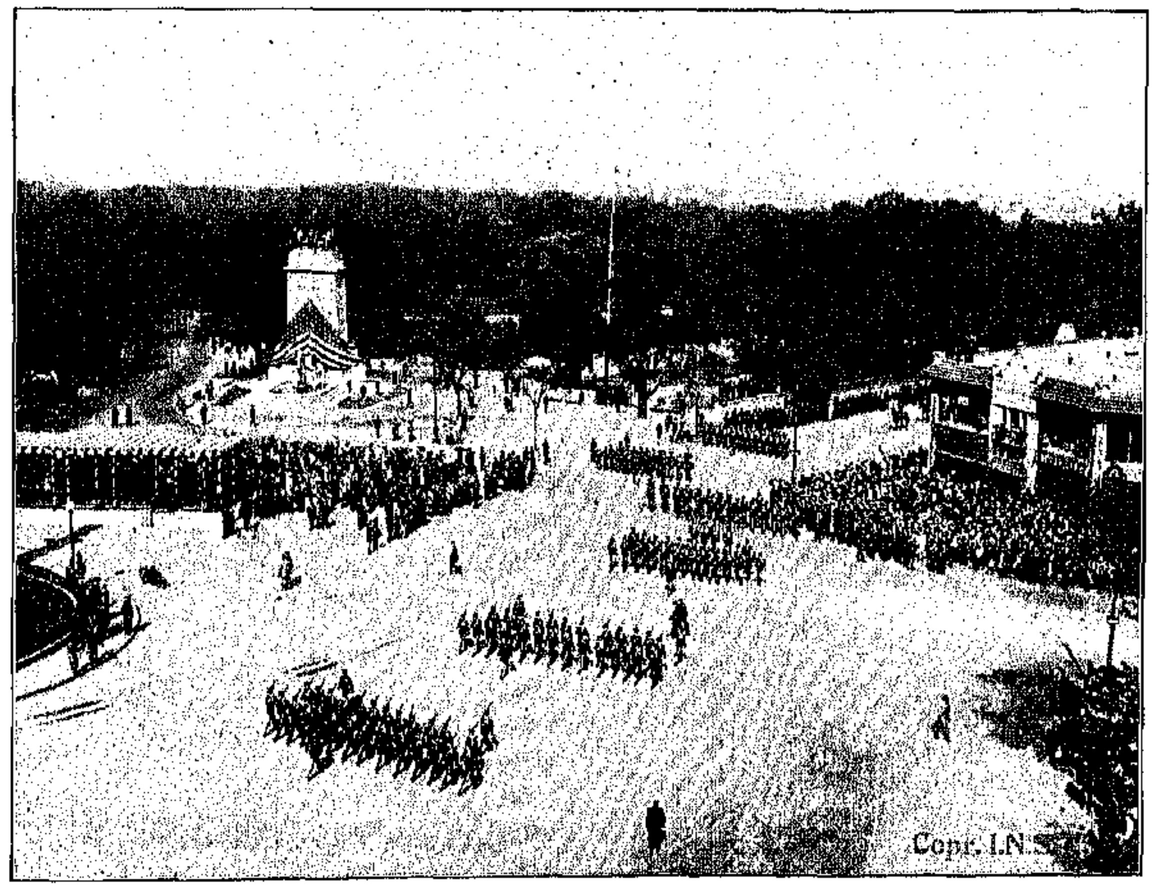

ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ ΠΡΟ ΤΟΥ ΜΝΗΜΕΙΟΥ ΤΟΥ «MAINE».—ΤΟ ΜΝΗΜΕΙΟΝ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΒΑΘΟΣ ΤΗΣ ΕΙΚΟΝΟΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

ΕΡΡΙΖΩΣΕ ΒΑΘΕΙΑ

Τ' ἀκοῦτε; Ἐκεῖ ποῦ ἐπάτησεν ἡ Λευτεριὰ ἡ Παρθένα,
ἐρρίζωσαν τὰ πόδια της, κ' ἐρρίζωσαν βαθειά.
Γύρω της ἄφοβες καρδιὲς καὶ χέρια ἁρματωμένα
κι' ὁλόγυμνα σπαθιά.

Ποιὸ χέρι δράκου ἀγέννητου θὰ τήνε ξερριζώσῃ;
ποιὸς μὲ φοβέρες ἄπιαστες ἐμπρός της θὰ σταθῇ;
Σὰν τί πελέκι θὰ κρατῇ, σὰν τί σπαθὶ θὰ ζώσῃ
ἐκεῖνος ποῦ θ' ἀρθῇ;

Τὸ δέντρο πάει μεσούρανα σχίζοντας τὸν ἀγέρα
κ' εἶν' ὁ κορμός του ἀτράνταχτος κ' οἱ κλῶνοί του ἁρμαθιά.
Τ' ἀκοῦτε; Ἐκεῖ ποῦ ἐπάτησεν ἡ Λευτεριὰ μιὰ μέρα
ἐρρίζωσε βαθειά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

Η ΑΛΩΣΙΣ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΜΑΣ

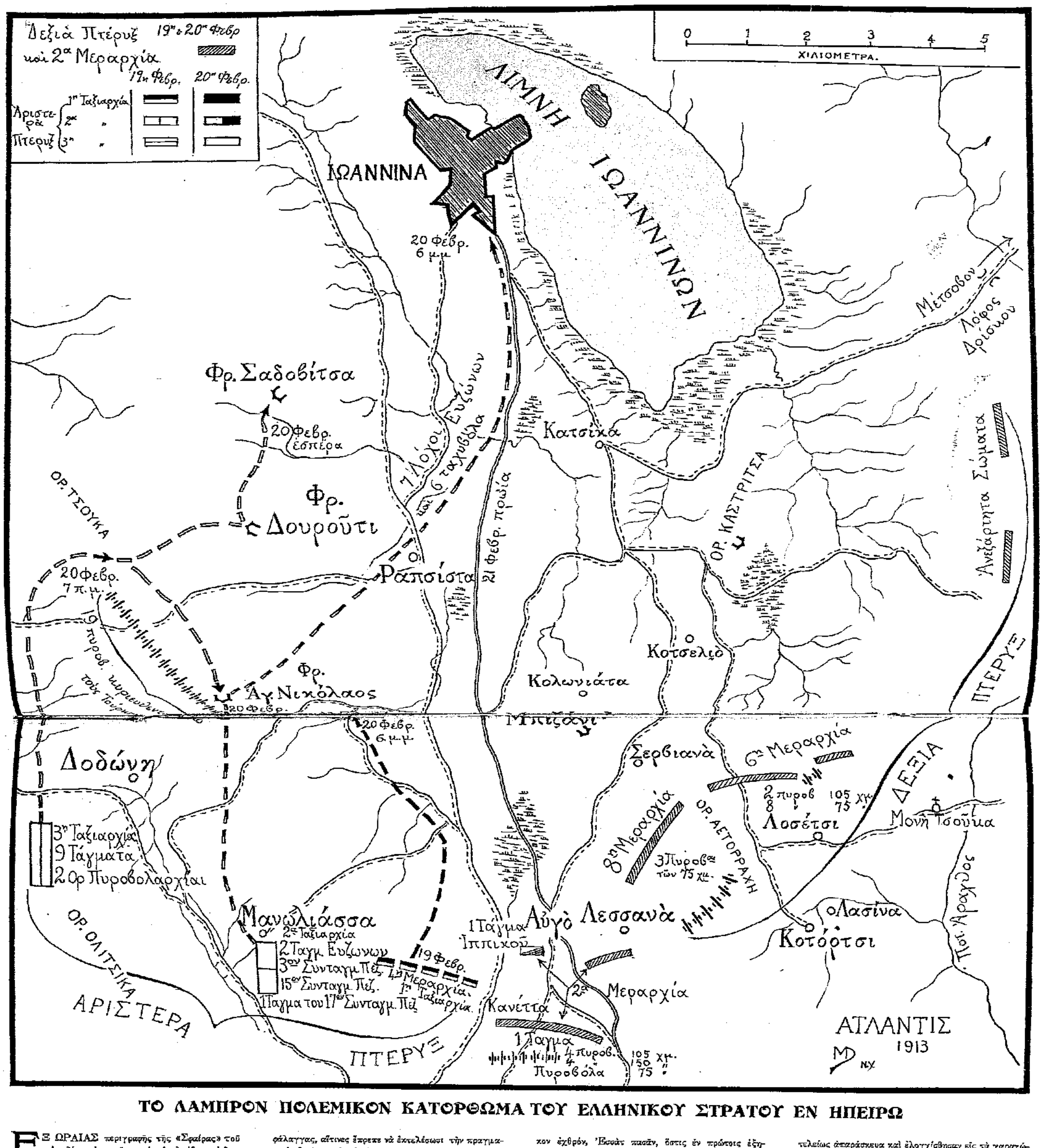

ΤΟ ΛΑΜΠΡΟΝ ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΕΝ ΗΠΕΙΡΩ

ΕΞ ΩΡΑΙΑΣ περιγραφῆς τῆς «Σφαίρας» τοῦ Λονδίνου ἀποσπῶμεν τὰς ἀκολούθους ἐνδιαφερούσας περικοπάς:

Ἡ ἐπιτυχὴς ἐπίθεσις τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων, ἡ ἐκτελεσθεῖσα τὴν 4, 5 καὶ 6 Μαρτίου (19,20, 21 Φεβρουαρίου κατὰ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον) κατὰ τῆς πόλεως τῶν Ἰωαννίνων, εἶναι ἀπόδειξις τῆς ἐκτάκτου μεταβολῆς ἥτις ἐπῆλθε πρὸς τιμὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ εἰς ὀλίγα σχετικῶς ἔτη, ἐσχάτως.

Ἡ βελτίωσις τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν γένει τοῦ στρατοῦ ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος εἰς τοὺς Γάλλους διοργανωτάς. Οὗτοι ἔτυχον μεγάλης βοηθείας παρὰ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, ὅστις, ὡς Διάδοχος, ἀπεδείχθη ἀναμφιβόλως μέγας ἀρχηγὸς ἀνδρῶν, καὶ δὲν ὑπάρχουσιν ἐμπόδια ἅτινα τὰ πιστὰ στρατεύματά του δὲν θὰ ὑπερπηδήσωσιν, ἢ στερήσεις ἃς δὲν θὰ ὑποστῶσιν, ὅπως ἐπιτύχωσιν ὑπὸ τὴν ἐμπνέουσαν ἀρχηγίαν του.

Τὸ ἀπειλητικὸν φρούριον τοῦ Μπιζανίου, τὸ δεσπόζον τῆς κυρίας ὁδοῦ πρὸς τὰ Ἰωάννινα, ἀπεδείχθη ὅτι ἦτο ἡ κλεὶς τῶν λόφων τῶν περικλειόντων ἀπὸ νότου τὴν πόλιν τῶν Ἰωαννίνων. Ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος, ἐπὶ σκοπῷ νὰ κυκλώσῃ ἢ διαφύγῃ τὸ ἰσχυρὸν τοῦτο φρούριον, ἀπεφάσισε νὰ διαιρέσῃ τὰς δυνάμεις του εἰς δύο σώματα στρατοῦ. Τὸ δεξιὸν σῶμα, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ στρατηγοῦ Σαπουντζάκη, ἀποτελούμενον ἐκ τῶν Μεραρχιῶν ΣΤ'. καὶ Η', ὑποστηριζόμενον ὑπὸ μιᾶς μικτῆς ταξιαρχίας, διετάχθη νὰ ἐκτεθῇ καὶ ἐκτελέσῃ προσποιητὴν ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ Μπιζανίου καὶ τοῦ Κοτσελιοῦ, ἐνῷ τὸ ἀριστερὸν σῶμα, ὑπὸ τὸν Στρατηγὸν Μοσχόπουλον, συνεκεντρώθη εἰς τρεῖς φάλαγγας, αἵτινες ἔπρεπε νὰ ἐκτελέσωσι τὴν πραγματικὴν ἢ τὴν κυρίαν ἐπίθεσιν.

Ἐν τῷ μεταξύ, ἡ ἐφεδρεία, ἥτις ἀπετελεῖτο ἐκ τῆς δευτέρας Μεραρχίας μεθ' ἑνὸς συντάγματος Ἱππικοῦ, θὰ συνεκεντροῦτο εἰς Κανέτταν, ἵνα μετὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἀριστερᾶς πτέρυγος βαδίσῃ ἐπὶ τῆς κυρίας ὁδοῦ κατὰ τῶν Ἰωαννίνων εἰς ὑποστήριξιν τῆς κυρίας ἐπιθέσεως ἢ τοῦ ἀριστεροῦ πλευροῦ. Τὸ πυροβολικόν, συνιστάμενον ἐκ δύο πυροβολαρχιῶν μὲ πυροβόλα τῶν 105 χιλιοστομέτρων καὶ 150 χμ., ὡς καὶ ἐκ πολλῶν ἄλλων πυροβολαρχιῶν μὲ πυροβόλα τῶν 75 χμ., εἶχον συγκεντρωθῇ ἀπωτέρω εἰς Κανέτταν ἵνα ὑποστηρίξωσι καὶ καλύψωσι τὴν γενικὴν προχώρησιν.

Ἡ πρώτη φάλαγξ, ἀποτελουμένη ἐκ τῆς Δ'. Μεραρχίας, διετάχθη νὰ διευθυνθῇ πρὸς τὴν Βοδίβισταν, εἰς ἣν ἔφθασε τὴν ἑσπέραν τῆς 5 Μαρτίου, καὶ κατόπιν νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς κινήσεις τῶν φαλάγγων δευτέρας καὶ τρίτης.

Ἡ δευτέρα ἢ κεντρικὴ φάλαγξ, ἀποτελουμένη ἐκ δύο εὐζωνικῶν ταγμάτων καὶ τριῶν ἄλλων συνταγμάτων, εἶχε διαταχθῇ νὰ βαδίσῃ κατὰ τοῦ φρουρίου τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἐκ Μανωλιάσσας, κατὰ μῆκος τῆς κοιλάδος ἥτις χωρίζει τὰς δύο ταύτας πόλεις.

Ἡ τρίτη φάλαγξ, ἀποτελουμένη ἐξ 9 ταγμάτων καὶ δύο ὀρειβατικῶν πυροβολαρχιῶν, θὰ ἐβάδιζεν ἐκ τοῦ ὄρους Ὀλύτσικα κατὰ τοῦ ὄρους Τσούκα, εἰς ὃ ἔφθασε τὴν πρωΐαν τῆς 5 Μαρτίου.

Αἱ φάλαγγες δευτέρα καὶ τρίτη κατόπιν θὰ ἡνοῦντο πάλιν ἅμα ἔφθανον εἰς τὴν πεδιάδα καὶ θὰ ἐβάδιζον ὁμοῦ κατὰ τῶν Ἰωαννίνων.

Ὁ Διάδοχος κατώρθωσε νὰ ἀπατήσῃ τὸν Τοῦρκον ἐχθρόν, Ἐσσὰτ πασᾶν, ὅστις ἐν πρώτοις ἐξησθένησε τὴν δεξιὰν πτέρυγά του ἵνα ἐνισχύσῃ τὴν ἀριστερὰν πλησίον τοῦ Κοτσελιοῦ, ἀλλὰ κατόπιν, μανθάνων ὅτι ἐπέκειτο ἐπίθεσις ἐν Μανωλιάσσῃ, μετέφερεν ἐσπευσμένως τὰ στρατεύματά του πρὸς ἐκείνην τὴν διεύθυνσιν. Οὕτως, αἱ δυνάμεις του κατέστησαν ἀνίκανοι πρὸς ἀποτελεσματικὴν ἀντίστασιν, διότι μέγα μέρος τούτων ἐδαπάνων τὸν καιρόν των εἰς πορείας καὶ ἀντιπορείας ἀπὸ πτέρυγος εἰς πτέρυγα.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Διάδοχος εἶχε θέσει τὰς τρεῖς φάλαγγάς του εἰς κίνησιν ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ πλευροῦ. Ἡ τρίτη φάλαγξ, ἥτις ἦτο ἡ ἰσχυροτέρα κατ' ἀριθμόν, ἐκινήθη πρώτη ἕνεκα τῆς σπουδαιότητος τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἐπιχειρήσεώς της, ὅπερ ἦτο τὸ ὑψηλὸν ὀροπέδιον τὸ γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα Ὄρος Τσούκα. Ἡ ἅλωσις τῆς δεσποζούσης ταύτης θέσεως ἐπετεύχθη κατόπιν νυκτερινῆς πορείας διὰ τῶν ὀρεινῶν ἀτραπῶν, τῶν χωριζουσῶν τὸ ὄρος Ὀλύτσικα ἀπὸ τοῦ ὄρους Τσούκα. Τὸ ψῦχος ἦτο δριμύ, ἡ δὲ ἀπότομος ὀρεινὴ ἀτραπὸς σχεδὸν ἀδιάβατος ἕνεκα τῆς παγωμένης καὶ ὀλισθηρᾶς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους. Οἱ ἡμίονοι τῶν δύο ὀρειβατικῶν πυροβολαρχιῶν κατώρθωσαν διὰ πολλῶν δυσχερειῶν νὰ ἀκολουθήσωσιν ὄπισθεν τοῦ προχωροῦντος πεζικοῦ, ἀλλὰ καίτοι τὰ ζῷα ἦσαν καταλλήλως πεταλωμένα, δύο τῶν ὀρεινῶν πυροβόλων ἀπωλέσθησαν, διότι τὰ ζῷα παραπατήσαντα ἐκύλισαν ἀπὸ τοῦ χείλους τοῦ βαράθρου. Ἐν τούτοις, παρὰ τὰς ὑπερανθρώπους δυσχερείας, ἡ τρίτη φάλαγξ κατώρθωσε νὰ φθάσῃ εἰς τὴν Τουρκικὴν θέσιν ἐπὶ τοῦ ὄρους Τσούκα περὶ τὴν αὐγήν. Περὶ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου ἐγένετο ἔφοδος, τὰ δὲ Τουρκικὰ στρατεύματα κατελήφθησαν τελείως ἀπαράσκευα καὶ ἐλογχίσθησαν εἰς τὰ χαρακώματά των εἰς στιγμὴν καθ' ἣν ἦσαν μισοκοιμισμένα.

Ἡ Τουρκικὴ θέσις Τσούκα δεσπόζει τῶν φρουρίων τῶν κειμένων εἰς Δουρούτι καὶ Ἅγιον Νικόλαον, μόλις δὲ ἀνῆλθον αἱ Ἑλληνικαὶ ὀρειναὶ πυροβολαρχίαι εἰς τὰ ὑψώματα καὶ ἤρχισαν πῦρ, τὰ δύο τελευταῖα φρούρια (Δουρούτι καὶ Ἁγίου Νικολάου) ὕψωσαν λευκὴν σημαίαν καὶ παρεδόθησαν.

Τὸ φρούριον Μπιζανίου ἐν τῷ μεταξὺ ἔπραξε πᾶν ὅ,τι ἠδυνήθη ὅπως ἐπιβραδύνῃ καὶ ἐμποδίσῃ τὴν προχώρησιν τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων πρὸς τὸν Ἅγιον Νικόλαον καὶ Δουρούτι, ἀλλ' ἐξήντλησε τὰ πολεμεφόδιά του, ἐπὶ πλέον δὲ ἡ σκόπευσις τῶν Τούρκων ἀπεδείχθη πολὺ ἀδεξία. Οὕτως αἱ Ἑλληνικαὶ φάλαγγες διηυθύνθησαν πρὸς τὴν πόλιν τῶν Ἰωαννίνων.

Ἐνῷ ἡ προχώρησις αὕτη ἐξηκολούθει τὴν αὐγὴν τῆς 6 Μαρτίου, τὸ Ἑλληνικὸν βαρὺ Πυροβολικὸν διηύθυνε καταστρεπτικὸν πῦρ κατὰ τῶν Τουρκικῶν στρατευμάτων, ἤδη ὑποχωρούντων καθ' ὁλοκληρίαν. Περὶ τὴν 5.30' π. μ. τὸ πῦρ τοῦτο τοῦ πυροβολικοῦ αἴφνης ἔπαυσε, τηλεφώνημα δὲ ἦλθε πρὸς τὸν Διάδοχον, ἤδη Βασιλέα Κωνσταντῖνον, ὅτι ὁ Ἐσσὰτ πασᾶς καὶ τὰ στρατεύματά του παρεδόθησαν ἄνευ ὅρων.

Τρία τάγματα εὐζώνων ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ Συνταγματάρχου Ἰωάννου μικρὸν κατόπιν εἰσῆλθον εἰς τὰ Ἰωάννινα, ἔνθα ἐγένοντο ἐνθουσιωδῶς δεκτά.

Τὰ Τουρκικὰ στρατεύματα, ἀνερχόμενα εἰς 35,000, κατέθεσαν τὰ ὅπλα των καὶ κατόπιν ὡδηγήθησαν εἰς Σερβιανὰ (ὡς αἰχμάλωτοι), ὑπὸ τὴν διοίκησιν Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΕΚ ΠΕΡΓΑΜΗΝΟΥ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ
('Ἐκ τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Μονῆς τῆς 'Αγίας Λαύρας).

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

Η ΕΘΝΙΚΗ ΑΥΤΟΥ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΗΣ.-Η ΔΙΕΘΝΟΠΟΙΗΣΙΣ ΑΝΕΦΑΡΜΟΣΤΟΣ.-ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ.-ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ

Α'.

Ο ΑΘΩΣ ὡς κρίκος τοῦ 'Εθνικοῦ ἡμῶν βίου.—'Η Ρωσσικὴ πρότασις καὶ ἡ κατ' αὐτῆς ἐξέγερσις τῶν Μοναχῶν.—Τὸ παράνομον τῆς προτάσεως καὶ τὰ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς δυνάμενα νὰ ἐπακολουθήσωσιν.—'Η ἀποσόβησις τοῦ κινδύνου.—Τοπογραφία τῆς Χερσονήσου.—'Η κορυφὴ τοῦ Ἄθω.—'Η πρότασις τοῦ Δεινοκράτους καὶ οἱ στίχοι τοῦ Σούτσου.—Φυσικὰ θέλγητρα καὶ πλεονεκτήματα.—'Η χλωρίς, ἡ θάλασσα καὶ ὁ ἀήρ.—Λουκιανὸς καὶ Εὐγένιος ὁ Βούλγαρις.—Αἱ εἰς τὴν 'Εκκλησίαν καὶ τὸ Ἔθνος ὑπηρεσίαι τοῦ Ὄρους.—'Αγιορεῖται πρόμαχοι καὶ μάρτυρες τῆς 'Ορθοδοξίας.—Αἱ βιβλιοθῆκαι τοῦ 'Αγίου Ὄρους καὶ οἱ συληταὶ αὐτῶν.

Η ΑΞΙΟΤΙΜΟΣ Διεύθυνσις τῆς «Εἰκονογραφημένης 'Ατλαντίδος» ἐπιθυμεῖ ὅπως ἐν τῷ περιλάμπρῳ 'Εθνικῷ Λευκώματι, εἰς ὃ κατὰ φαεινοτάτην ἔμπνευσιν προήχθη τὸ ἀριπρεπὲς τοῦτο περιοδικὸν πρὸς πανηγυρικὴν ἀπεικόνισιν τῆς σημερινῆς ἐθνικῆς περιόδου, μιᾶς τῶν ἐνδοξοτέρων ἀναντιρρήτως τῆς ἡμετέρας ἱστορίας, περιλάβῃ καὶ τὸ 'Αγιώνυμον Ὄρος, καταλεγόμενον εὐτυχῶς μεταξὺ τῶν διὰ τῶν νικηφόρων ἐθνικῶν ὅπλων ἀπελευθερωθεισῶν καὶ εἰς τὸν 'Ελληνισμὸν ἀποδοθεισῶν χωρῶν.

Ἵνα ἐννοήσῃ τις πόσον εὔλογος εἶναι ἡ ἐπιθυμία αὕτη καὶ πόσον εὐπρεπῆ θέσιν μεταξὺ τῶν νέων προσαρτημάτων τοῦ 'Ελληνικοῦ Βασιλείου κατέχει ἡ ἱερὰ ἐκείνη χερσονησίς, ἀρκεῖ ν' ἀναλογισθῇ ὅτι ὁ Ἄθως εἶναι ἡ μόνη γωνία τῆς 'Ελληνικῆς 'Ανατολῆς, ἐφ' ἧς οἱ αἰῶνες διῆλθον ἄνευ οὐσιώδους ἀλλοιώσεως τοῦ βίου τῶν ἐκεῖ ζώντων, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἡ ἐθνικὴ ἱστορία καὶ αἱ ἐθνικαὶ καὶ ἰδίως αἱ ἐκκλησιαστικαὶ ἡμῶν παραδόσεις ἐξηκολούθησαν ἄνευ ἐσωτερικῆς διακοπῆς παρ' ὅλον τὸν ἀπὸ τῆς πτώσεως τῆς πρωτευούσης τῆς ἡμετέρας αὐτοκρατορίας ἐπηρεασμὸν καὶ ἔνθα τέλος κατὰ τὰς ἱεροτελεστίας, ἀποτελούσας οἱονεὶ ἀναβίωσιν αὐτουσίου τῆς μεσαιωνικῆς θρησκευτικῆς καὶ πολιτικῆς ἡμῶν ζωῆς, οὐδέποτε ἔπαυσαν μνημονευόμενοι οἱ κεκοιμημένοι Ἕλληνες Αὐτοκράτορες.

'Απετέλεσε δηλαδὴ ὁ 'Ελληνικὸς ἐκεῖνος βράχος τὸν κρίκον, δι' οὗ διετηρήθη καὶ πρὸ τῶν αἰσθήσεων ἀδιάσπαστος ἡ συνέχεια τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν βίου, μέχρις οὗ θείᾳ εὐδοκίᾳ ἀνέτειλε καὶ ἡ πανευφρόσυνος ἡμέρα, καθ' ἣν ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς κυανολεύκου ἀποκατέστη πραγματικὴ ἡ ἐν Μακεδονίᾳ ἐθνικὴ κυριαρχία, ἀντηχοῦντος ἤδη καὶ εἰς τὰ ἱερὰ τοῦ Ἄθω σκηνώματα κατὰ τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις τῶν Μοναχῶν καὶ τοῦ ὀνόματος Κωνσταντίνου τοῦ ΙΒ', συγχρόνου τῶν 'Ελλήνων Βασιλέως ὡς διαδόχου τοῦ πρὸ τῆς Πύλης τοῦ Ρωμανοῦ πεσόντος τελευταίου Ἕλληνος αὐτοκράτορος τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

* * *

Τὴν γνησιότητα ἄλλως τε καὶ ἀκεραιότητα τοῦ 'Ελληνισμοῦ τοῦ Μακεδονικοῦ ἐκείνου τμήματος ἀπέδειξε περιτράνως, καὶ εἰς τοὺς θέλοντας ν' ἀμφισβητήσωσι τὴν ἀδιάσπαστον ἑνότητα, τὴν πλήρη ταυτότητα τοῦ 'Ελληνικοῦ Ἔθνους καὶ τῆς 'Εκκλησίας αὐτοῦ, ἡ σφοδρὰ ταραχή, ἥτις, ἐπὶ τῷ ἀγγέλματι παραδόξου τινὸς Ρωσσικῆς προτάσεως, συνεκλόνησε τὸν Ἄθων σύμπαντα εἰς μίαν κοινὴν καὶ τελεσφόρον, ὡς πέποιθα, διαμαρτυρίαν ἐξεγερθέντα.

'Εννοῶ τὴν ὁμόθυμον ἐξέγερσιν τῶν Μοναχῶν κατὰ τοῦ Σλαυϊκοῦ βουλεύματος περὶ ἀποσπάσεως τοῦ 'Ιεροῦ Τόπου ἀπὸ τῆς 'Ελληνικῆς διοικήσεως καὶ ὀργανώσεως αὐτοῦ εἰς ἐκκλησιαστικήν τινα Δημοκρατίαν, τιθεμένην ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν ὅλων τῶν 'Ορθοδόξων Κρατῶν ἢ καὶ ὅλων τῶν Κρατῶν, τῶν ἐχόντων 'Ορθοδόξους ὑπηκόους.

'Ακριβεστέρα τοῦ πράγματος ἐξέτασις ἐλπίζω ὅτι κατέδειξεν εἰς τοὺς ἐν Πετρουπόλει τὸ ἄτοπον τοῦ βουλεύματος αὐτῶν, οὐ μόνον κατιδόντων πόσον τοῦτο ἀπᾴδει πρὸς τὰ διὰ χρυσοβούλλων τῶν ἱδρυτῶν τῶν Μονῶν αὐτοκρατόρων, τῶν 'Ιερῶν Κανόνων τῆς 'Εκκλησίας, πατριαρχικῶν σιγιλλίων, σουλτανικῶν βερατίων καὶ ὑπὸ Αὐτοκρατόρων καὶ Σουλτάνων κεκυρωμένων Κανονισμῶν κατησφαλισμένα δίκαια καὶ προνόμια τοῦ Ὄρους, ἀλλὰ καὶ πεισθέντων ὅτι ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ 'Ελληνικοῦ Βασιλείου τὸ ἐν Ἄθῳ μοναστικὸν σύστημα, λειτουργοῦν πάντοτε ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην πνευματικὴν ἐποπτείαν καὶ 'Αρχὴν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, οὐδεμίαν φοβεῖται ἐξ ἀφομοιώσεως ἐπιζήμιον εἰς αὐτὸ ἀλλοίωσιν, ἀλλὰ τοὐναντίον πάσης θ' ἀπολαύῃ προστασίας καὶ ὑποστηρίξεως εἰς τὴν ὅσον ἔνεστι προσφορωτέραν καὶ γονιμωτέραν λειτουργίαν αὐτοῦ.

Ἂν δὲ κίνδυνος ἐπηρεασμοῦ καὶ ἀλλοιώσεως δύναται ν' ἀπειλήσῃ τὴν ἐπὶ εἴκοσι περίπου αἰῶνας ἀλώβητον ἐν τῇ οὐσίᾳ αὐτῆς τηρηθεῖσαν ἁγιορειτικὴν Πολιτείαν, ὁ κίνδυνος οὗτος θὰ ἦτο ἐκεῖνος, ὅστις θὰ ἠπείλει αὐτήν, ὅτε διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ῥηθείσης Ρωσσικῆς προτάσεως οἱ Μοναχοί, περισπώμενοι ἀπὸ τῆς ἱερᾶς ἀποστολῆς αὐτῶν, θὰ ἐπεδίδοντο εἰς τοὺς κομματικοὺς ἀνταγωνισμοὺς καὶ τὴν τύρβην τῆς πολιτικῆς αὐτοδιοικήσεως, ἥτις, πρὸς τοῖς ἄλλοις, θὰ συνεπήγετο καὶ τὴν εἰς μερίδας κατάτμησιν αὐτῶν.

Ἔτι δὲ μᾶλλον θὰ παρεβλάπτετο τὸ κοινὸν τῆς ἀθωϊτικῆς Πολιτείας συμφέρον, καταλυομένης τῆς ὑπὲρ αὐτοῦ σημερινῆς ἑνιαίας συμπράξεως

ιὰ τῆς ἐγκαταστάσεως ἐν τῷ 'Αγίῳ Ὄρει συγκυριαρχίας πολλῶν Κυερνήσεων, ὅτε ἑκάστη μερὶς Μοναχῶν, εἰς φυλετικὰς ῥᾳδιουργίας ἢ ὁρμὰς πείκουσα καὶ εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς οἰκείας Κυβερνήσεως προσφεύγουσα ρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἰδίων αὐτῆς συμφερόντων, θ' ἀπεχώριζεν ἀναγκαίως ὸ ἴδιον ἀγαθὸν ἀπὸ τοῦ κοινοῦ.

'Ο τόπος τῆς εἰρήνης καὶ ἁρμονίας τότε θὰ μετεβάλλετο εἰς παλαίστραν ομματικῶν καὶ φυλετικῶν παθῶν, ἐκ τῆς συγκρούσεως τῶν ὁποίων οὐ μόνον ὰ ἐξουδετεροῦτο πᾶσα εὐεργετικὴ ἐπὶ τῆς 'Ορθοδόξου Κοινωνίας δρᾶσις ῶν ἱερῶν Σκηνωμάτων, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀποσύνθεσις καὶ ὁ τέλειος ὄλεθρος τῆς ερᾶς ἐκείνης Πολιτείας θὰ ἐπηκολούθει τάχιστα.

'Αλλ' ἡ ἐπιτροπή, ἣν ἡ 'Ιερὰ Κοινότης ἐξέπεμψε πρὸς ἀποσόβησιν τῆς ἰς τὰ πράγματα τοῦ 'Αγίου Ὄρους ἀναμίξεως τῶν ξένων, ἔλαβεν ὑπ' ὄψει αἱ ὅπου ἔδει ἀνέπτυξε καὶ ἄλλον κίνδυνον, ὅστις θὰ προέκυπτεν ἐκ τοιαύτης ναμίξεως, τὸν ἑξῆς:

Πολλαὶ τῶν Μονῶν τοῦ 'Αγίου Ὄρους ἔχουσιν ἰδιοκτήτους ὁλοκλήους νήσους τοῦ Αἰγαίου. 'Ο Ἅγιος Εὐστράτιος, νοτίως τῆς Λήμνου, ἀνήει εἰς τὴν Μονὴν τοῦ Καακάλου. 'Η 'Απόλιανη, ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ 'Αγίου Ὄρους κειμένη καὶ ἔχουσα τέλειον λιμένα, εἶναι κτῆμα τῆς Μονῆς Βατοπεδίου. 'Η Κυρὰ ἀνήκει ἐπίσης εἰς τὴν Μονὴν τῆς Λαύρας. Τὰ τρία τέταρτα περίπου τῆς Σαμοθράκης ἀνήκουσιν εἰς τὴν Μονὴν τῶν 'Ιβήρων. 'Εν Λήμνῳ ὁ λιμὴν τοῦ Μούδρου, τὸ περίφημον ὁρμητήριον τοῦ 'Ελληνικοῦ στόλου κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον, εἶναι κτῆμα τῆς Μονῆς τοῦ Παντοκράτορος. 'Επὶ τῆς Θάσου ἔχουσιν ἰδιοκτησίας ἕνδεκα ἄλλαι ἀθωΐτιδες Μοναί.

'Εννοεῖται ὅτι, ἂν ποτε οὕτως ἢ ἄλλως ἐπικρατοῦντες ἐν Ἄθῳ οἱ ἀλλόφυλοι ἐγίνοντο κύριοι τῶν Μονῶν, θὰ ἐγίνοντο κύριοι καὶ τῶν εἰς τὰς Μονὰς ἀνηκουσῶν νήσων, λιμένων κλπ.

Εὐτυχῶς φαίνεται ὅτι οἱ κίνδυνοι οὗτοι ἀπεσοβήθησαν. 'Η Ρωσσικὴ Κυβέρνησις, κατόπιν ἴσως δευτέρων σκέψεων, ἔπεμψεν εἰς Ἅγιον Ὄρος τὸν τμηματάρχην τοῦ ὑπουργείου τῶν 'Εξωτερικῶν καὶ τὸν ἐν Θεσσαλονίκῃ πρόξενον, οἵτινες ὑπὸ τὸ πρόσχημα ἐξετάσεως ἄλλης ὑποθέσεως ἀφορώσης τοὺς ἐκεῖ Ρώσσους Μοναχούς, ἠρεύνησαν ἐπιτοπίως καὶ τὰ τοῦ προκειμένου ζητήματος.

'Η ἐπιτροπὴ λοιπὸν αὕτη κατεῖδε τὸ ἀνεφάρμοστον τοῦ τοιούτου σχεδίου. 'Ο κ. Μανσούρωφ τοὐλάχιστον, ἐλθὼν μετὰ τὴν εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος ἔρευνάν του εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὡς πόρισμα τῶν μελετῶν τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιτροπῆς ἐδήλωσεν ὅτι ἡ διεθνοποίησις τοῦ Ἄθω ἢ ἡ ὀργάνωσις αὐτοῦ εἰς κληρικὴν Δημοκρατίαν θ' ἀνέτρεπε τὰς βάσεις τοῦ μοναχικοῦ συστήματος καὶ θ' ἀντέφασκε πρὸς τοὺς 'Ιεροὺς Κανόνας.

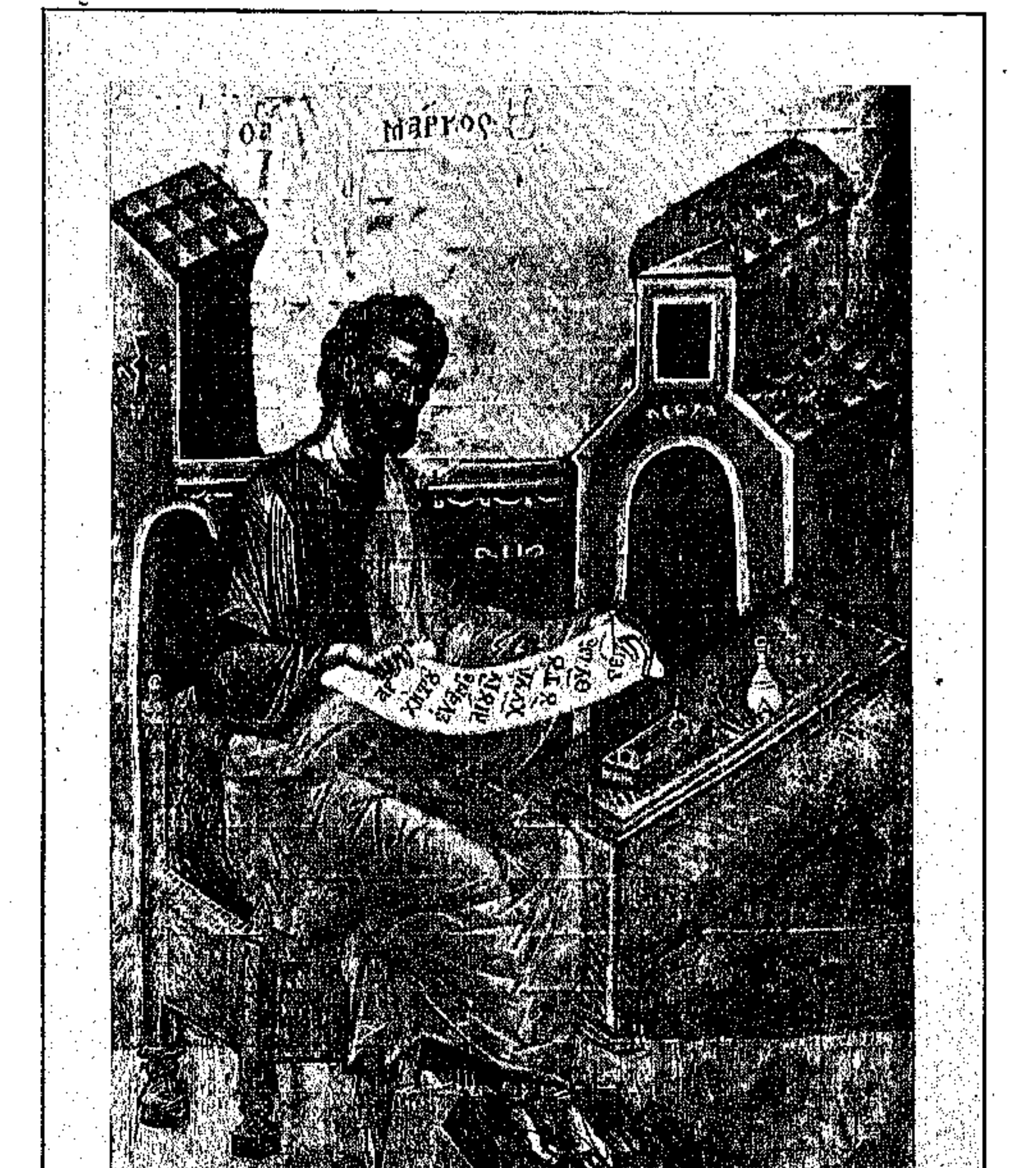

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΜΑΡΚΟΣ.—('Αντιγραφὴ ἐκ τῆς Βιβλιοθήκης Λαύρας.

Θὰ ἦτο δὲ ἀληθῶς λυπηρότατον, ἄν, ἐπὶ προφάσει περιφρουρήσεως δῆθεν τοῦ μοναχικοῦ συστήματος ἀπὸ ἀφομοιώσεως αὐτοῦ πρὸς τὴν ὀρθόδοξον 'Ελληνικὴν διοίκησιν, κατεστρέφετο ὅ,τι ἐξ αὐτοῦ ἀκέραιον καὶ κοινωφελὲς διεσώθη διὰ τοσούτων αἰώνων, μετὰ παντοίας ἱστορικὰς περιπετείας καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς μερίμνης πρὸς περιφρούρησιν αὐτοῦ ἀπέναντι ἀλλοθρήσκου κυριάρχου Πολιτείας.

'Αλλ' ὄχι. 'Η Χριστιανικὴ Εὐρώπη, ἡ μεγάλη ἰδίως τῆς 'Ορθοδοξίας προστάτις Ρωσσία—σημειωτέον ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ Ρῶσσοι μοναχοὶ τοῦ 'Αγίου Ὄρους ἀπέκρουσαν τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος σχέδιον, ὑψώσαντες ἐπὶ τοῦ 'Αγίου Παντελεήμονος τὴν 'Ελληνικὴν σημαίαν—δὲν θὰ διαπράξῃ τοιοῦτον ἔγκλημα.

* * *

Τὸ Ἅγιον Ὄρος ἐπὶ τοσούτους αἰῶνας, εὐημεροῦντος ἢ δυσπραγοῦντος τοῦ ἡμετέρου Ἔθνους, διετέλεσε τῆς ἀρετῆς καὶ εὐσεβείας ἀσκητήριον καὶ τηλαυγὴς τῆς πατρῴας πίστεως καὶ παιδείας φάρος καὶ καθ' ὅλας τὰς ἐθνικὰς περιπετείας ἀπέβη τὸ διδακτήριον, τὸ φυτώριον καὶ τὸ σπουδαστήριον διασήμων τῆς 'Εκκλησίας Πατέρων καὶ σοφῶν τοῦ Γένους Διδασκάλων· ἠξιώθη δὲ διὰ τοῦτο τῆς ἰδιαζούσης προστασίας καὶ ὑποστηρίξεως τῶν εὐσεβῶν καὶ φιλογενῶν ἡμῶν αὐτοκρατόρων, διὰ βασιλικῶν δωρεῶν, χρυσοβούλλων καὶ ἄλλων σχετικῶν διατάξεων κατοχυρωσάντων τὴν ὕπαρξιν καὶ ἐξασφαλισάντων τὴν ἀξιοπρεπῆ συντήρησιν τῶν εὐαγῶν ἐκείνων ἱδρυμάτων, καὶ ἀπήλαυσε τῆς γενναιοδωρίας τῶν 'Ορθοδόξων τῆς Μολδοβλαχίας καὶ τῆς Σερβίας 'Ηγεμόνων καὶ τῶν δυναμένων ἐκ τῶν μελῶν τῆς 'Εκκλησίας καὶ τοῦ Ἔθνους.

'Ομοίως καὶ τοῦ λοιποῦ ὑπὸ τὴν στοργικὴν μέριμναν τῆς 'Ελληνικῆς Πολιτείας καὶ τὴν τελεσφόρον προστασίαν τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν Βασιλείας, βλεπούσης ἐν Ἄθῳ τὸν κρίκον, τὸν συνάπτοντα αὐτὴν μετὰ τῆς πλειάδος τῶν ἐνδόξων αὐτῆς προκατόχων, τῶν 'Ελλήνων αὐτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου, θὰ βαδίσῃ ἀνεμπόδιστον εἰς τὸν ἱερὸν αὐτοῦ προορισμόν, οὔτε εἰς ξενικὰς ἐπιβουλὰς προσκόπτον οὔτε ὑπὸ ἐπεμβάσεων ἀλλοθρήσκου Πολιτείας κωλυόμενον.

'Η «οὐράνιος πόλις», ὡς καλεῖ τὸ Ἅγιον Ὄρος ὁ βασιλεὺς 'Ιωάννης ὁ Καντακουζηνός, τὸ «ἀρετῶν πασῶν καταγώγιον», κατὰ τὸν αὐτοκράτορα 'Ανδρόνικον τὸν Β', τὸ «βασιλικώτατον Ὄρος», ὡς προσφωνεῖ τὸν Ἄθων 'Αλέξιος ὁ Α'. ὁ Κομνηνός, τὸ «ἐργαστήριον ἀρετῆς», τὸ «Μουσῶν καταφύγιον», ἡ «κιβωτὸς τῶν ἱερῶν παραδόσεων», ἡ «ἀπροσμάχητος τῆς 'Ορθοδοξίας ἀκρόπολις», κατὰ τὰς ἐν τοῖς μετέπειτα χρόνοις ἀποδοθείσας εἰς τὸν ἱερὸν ἐκεῖνον Τόπον κλήσεις, ὁ «Οἶκος Θεοῦ» τέλος, ἡ «Πύλη Οὐρανοῦ», τὸ Βατικανὸν τῆς 'Ανατολῆς», ὁ «Φάρος τοῦ Αἰγαίου», ὡς ἐν τῇ δυτικῇ Εὐρώπῃ ἐκλήθη πάλαι καὶ νῦν καλεῖται ἡ 'Αγιορειτικὴ Πολιτεία, ἀφοῦ ἐπέζησε τοσούτων περιπετειῶν, ἀφοῦ ἐδαδούχησε τὸ Ἔθνος καὶ τὴν 'Εκκλησίαν εἰς εὐτυχεῖς καὶ δυστυχεῖς αἰῶνας, θὰ δυνηθῇ ἐφεξῆς πολὺ συστηματικώτερον καὶ καρποφορώτερον νὰ ὑπηρετήσῃ τὴν ὁμογενῆ Κοινωνίαν καὶ τὴν καθ' ὅλου 'Ορθοδοξίαν.

* * *

Κατὰ τὸν Θεοδώρητον («ὑπομνήματα παλαιὰ περὶ τοῦ ὄρους Ἄθω») τὸ ὄρος Ἄθως ἐκλήθη οὕτως ὑπὸ τοῦ ὀνόματος γίγαντός τινος, μυθολογουμένου υἱοῦ τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς Ροδόπης.

'Η χερσονησὶς αὕτη, περιφέρειαν ἔχουσα 385 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων, συνάπτεται μετὰ τῆς Χαλκιδικῆς, ἀφ' ἧς προεκτείνεται εἰς τὸ Αἰγαῖον, διὰ τοῦ 'Ακανθίου ἰσθμοῦ, τὸν ὁποῖον, Πρόβλακα σήμερον κοινῶς λεγόμενον, ὁ Ξέρξης εἶχεν ὀρύξει πρὸς ἀκίνδυνον διαπεραίωσιν τοῦ ἐπὶ τὴν 'Ελλάδα ἐπερχομένου στόλου του, καὶ καταλήγει εἰς τὸ ἀκρωτήριον Νυμφαῖον, παρὰ τὸ ὁποῖον ὁ γαμβρὸς τοῦ αὐτοῦ Πέρσου βασιλέως Μαρδόνιος περιπλέων εἶδε συντριβομένας καὶ καταποντιζομένας τριακοσίας αὐτοῦ ναῦς μετὰ δισμυρίων ὁπλιτῶν, μεθ' ὧν ὡσαύτως κατὰ τῶν 'Ελλήνων ἐστράτευεν. Ἔχει δὲ ἔνθεν μὲν τὸν Σιγγιτικὸν κόλπον, λαβόντα τὸ ὄνομα ἀπὸ τῆς Σίγγου, πόλεως κειμένης ἄλλοτε πλησίον τοῦ 'Ακανθίου ἰσθμοῦ, ἔνθεν δὲ τὸν Στρυμονικόν, ὀνομασθέντα ἀπὸ Στρυμόνος, ἑτέρου υἱοῦ τῆς Ροδόπης.

'Επὶ τῆς ὑπερκειμένης τοῦ Νυμφαίου κωνοειδοῦς κορυφῆς, μεγαλοπρεποῦς τύμβου σχῆμα ἐχούσης, ἥτις προσβάλλει τὴν ὅρασιν τοῦ προσκυνητοῦ ἅμα σχεδὸν ἐξελθόντος τοῦ 'Ελλησπόντου, τῆς ὁποίας δὲ ἡ σκιὰ ὥς τις ἐπέκτασις τῆς ἱερότητος τοῦ τόπου μέχρι τῆς θαλάσσης τῆς Λήμνου ἁπλοῦται, ἵδρυτο τὸ πάλαι κολοσσιαῖον τοῦ Διὸς ἄγαλμα.

Τὸ ὑπερύψηλον τοῦτο βουνὸν εἶχε προτείνει εἰς τὸν 'Αλέξανδρον ὁ ἀρχιτέκτων Δεινοκράτης ἢ κατ' ἄλλους Στησικράτης νὰ καταστήσῃ ἓν τῶν θαυμάτων τοῦ κόσμου, μετασχηματίζων αὐτὸ εἰς ἀνδριάντα τοῦ μεγάλου Μακεδόνος «τῇ μὲν ἀριστερᾷ χειρί, κατὰ Πλούταρχον, περιλαμβάνοντα μυρίαν-

δρον πόλιν οἰκουμένην, τῇ δὲ δεξιᾷ σπένδοντα ποταμοῦ ῥεῦμα δαψιλὲς εἰς τὴν θάλασσαν ἀπορρέοντος.»

Τὴν κορυφὴν ταύτην, ἐφ' ἧς σήμερον ἐγείρεται κομψὸς ναΐσκος τῆς Μεταμορφώσεως, τοῦ ὁποίου τὴν εἰκόνα ἔχει πρὸ ὀφθαλμῶν ὁ ἀναγνώστης, ὕμνησαν πολλοὶ συγγραφεῖς καὶ ποιηταί. Φαίνεται ὅμως ὅτι ὑπὲρ πάντας ηὐδοκίμησεν εἰς δύναμιν καὶ ἐκφραστικότητα ὁ Παναγιώτης Σοῦτσος, τοῦ ὁποίου οἱ ἑπόμενοι ἐκ τοῦ «Ὁδοιπόρου» στίχοι καθιστῶσι περιττὴν πᾶσαν ἄλλην τοῦ οὐρανογείτονος βράχου περιγραφήν:

Κρυσταλλωμένε Ἄθωνα, μὲ θάμβος σὲ κυττάζω.
Διὰ τὸ γιγαντῶδές σου ἀνάστημα θαυμάζω.
Εἰς τὰ ἐνδόμυχα τῆς γῆς τὰς ῥίζας σου ἁπλώνεις
καὶ μὲ τὰ μαῦρα τάρταρα τὸν οὐρανὸν ἑνόνεις.
Διάδημ' ἀδαμάντινον τὴν κορυφήν σου στέφει·
Τὰ δάσ' εἶναι ἡ ζώνη σου, ἡ κόμη σου τὰ νέφη·
ἡ ἀστραπὴ τὸ βλέμμα σου· ὁ χείμαρρος φωνή σου
καὶ ὁ ἀνεμοστρόβιλος ἡ βροντερὰ πνοή σου.
Καθὼς ὁ πρῶτος ἄνθρωπος τῆς πλάσεως, ἀρχαῖος,
σὺ πρῶτος ἔλαβες ζωήν, καὶ θέλεις τελευταῖος
προσφέρει τὸν αὐχένα σου εἰς τὸν σφαγέα χρόνον·
νὰ ῥέῃ βλέπεις ὑπὸ σὲ ἡ κόνις τῶν αἰώνων.
Κατακλυσμὸς δὲν ἔλουσε ποτὲ τὸ μέτωπόν σου.
Ἀσπάζεται ἡ θάλασσα τὰς ἄκρας τῶν ποδῶν σου.

* * *

Ἐπὶ τῆς λοιπῆς τῆς χερσονησίδος χώρας ἤκμαζον τὸ πάλαι ἀξιόλογοι πόλεις: ἡ Στρατονίκη, τὸ Δῖον, αἱ Κλεωναί, ἡ Θύσσα, ἡ Ὀλόφυξος καὶ ὁ Ἀκράθως.

Ἀπὸ πολλοῦ τὰς πόλεις ταύτας ἀντικατέστησαν τὰ ἀσκητήρια καὶ οἱ μοναχικοὶ συνοικισμοί, περὶ ἑκάστου τῶν ὁποίων θὰ γείνῃ περαιτέρω ὁ προσήκων λόγος· ἡ προνομιοῦχος ὅμως τοῦ τόπου φύσις παραμένει ἀκμαία, εἰς ἀληθῆ ἐπίγειον παράδεισον μεταβάλλουσα πᾶσαν τὴν περιοχήν, διὰ τῶν μαγευτικῶν καὶ μεγαλοπρεπῶν καλλονῶν αὐτῆς τὸν ἐπισκεπτόμενον καταθέλγουσα καὶ διὰ τῶν φυτειῶν καὶ θαλασσίων προϊόντων της ἐπαρκοῦσα εἰς πάσας σχεδὸν τὰς ἀνάγκας τῶν λιτοδιαίτων ἄλλως οἰκητόρων.

Ρυάκια καὶ ποτάμια ἡδὺ κελαρύζοντα, πτηνὰ ᾠδικὰ ποικίλα φαιδρῶς κελαδοῦντα, ψίθυρος τῶν φύλλων τῶν δένδρων ἁπαλός, ἐν χειμῶνι ὁ ῥόχθος τῶν κυμάτων καὶ τῶν καταρρασσομένων ὀμβρίων καὶ ποταμίων ὑδάτων μετὰ τῆς βοῆς τῶν ἀνέμων καὶ τῶν γδούπων τῶν βροντῶν καὶ τῶν κεραυνῶν ἀποτελοῦσι τὴν διαρκῆ συναυλίαν, ἥτις, καὶ ἡδύνει τὰ ὦτα καὶ εἰς ἱερὰ αἰσθήματα καὶ ὑπερκοσμίους σκέψεις κινεῖ τὴν ψυχὴν καὶ τὸν νοῦν τῶν μοναζόντων καὶ τῶν εἰς προσκύνησιν ἢ πρὸς μελέτην εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος μεταβαινόντων. Δένδρα καρποφόρα παντοῖα καὶ δάση συνηρεφῆ ἄφθονον παρέχοντα καύσιμον καὶ οἰκοδομήσιμον ξυλείαν, ἀμπελῶνες καὶ ἐλαιῶνες καὶ πορτοκαλεῶνες, δαψιλῆ τὰ προϊόντα αὐτῶν ἀποδίδοντες, καρυαὶ καὶ λεπτοκαρυαὶ καὶ πλάτανοι καὶ κυπάρισσοι, ζωογόνον τὴν σκιὰν αὐτῶν τῷ ὁδοιπόρῳ παρέχουσαι, θάλασσα ἰχθυοτρόφος, κλῖμα εὔκραὲς καὶ ἐξαιρέτως ὑγιεινόν, πάντα ταῦτα ἀποτελοῦσι τοὺς ὑλικοὺς θησαυρούς, οἵτινες ἐξασφαλίζουσι τὴν σωματικὴν ἐν τῷ Ἁγιωνύμῳ Ὄρει εὐζωΐαν.

Τὸ κλῖμα ἰδίως εἶναι τοιοῦτον ὥστε ἀρχαιόθεν ὁ Ἄθως ἐφημίζετο ὡς τόπος εἴπέρ τις

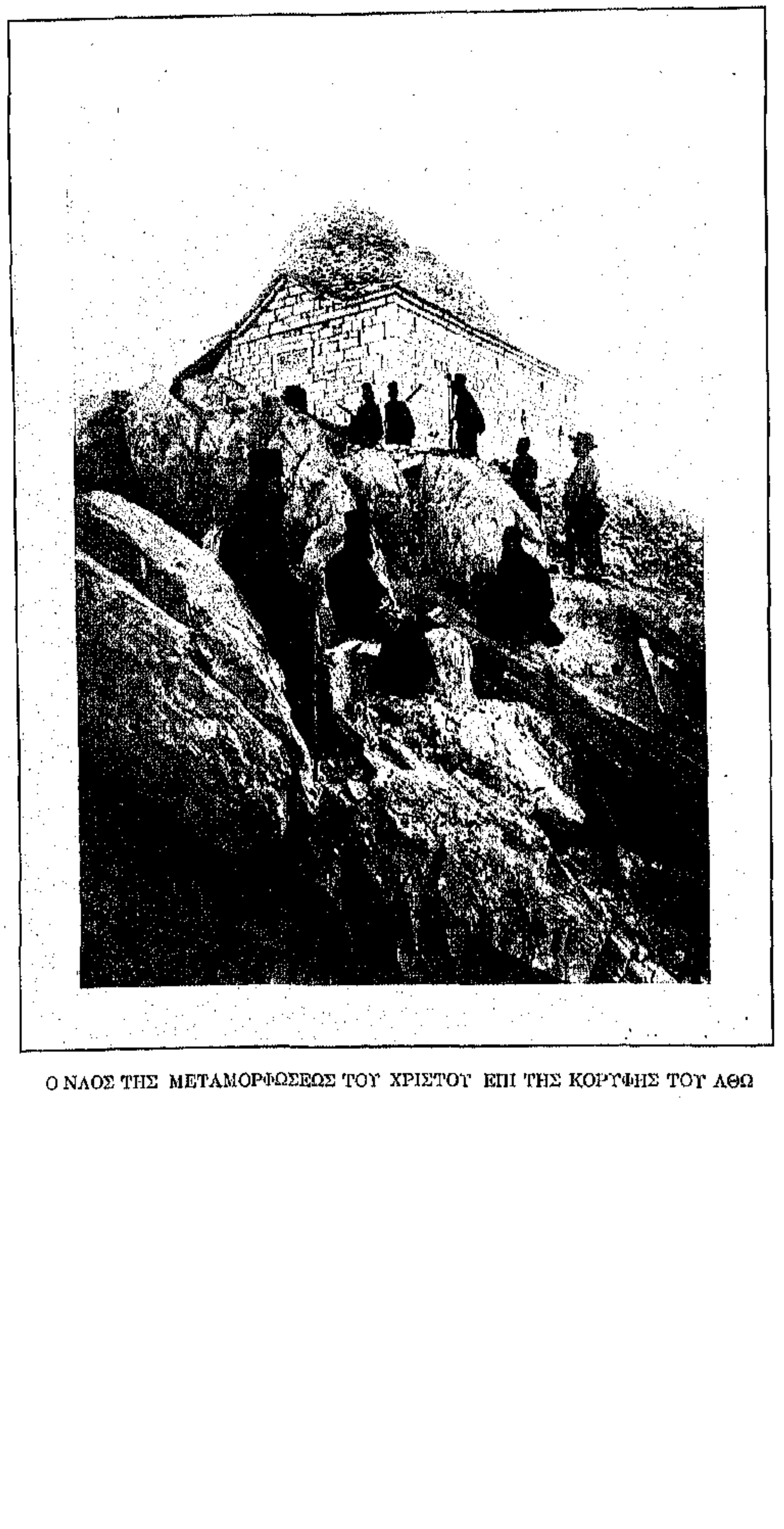

Ο ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΟΡΥΦΗΣ ΤΟΥ ΑΘΩ

πος εἴπέρ τις καὶ ἄλλος δωρούμενος τὴν μακροβιότητα εἰς τοὺς ἐν αὐτῷ οἰκοῦντας. Οὕτως ἐν τοῖς εἰς τὸν Λουκιανὸν ψευδεπιγράφως ἀποδιδομένοις «Μακροβίοις» ἀναγράφεται ὅτι οἱ Ἀθωῖται ἔζων «μέχρι τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ἐτῶν.» Καὶ σήμερον ἄλλως τε οἱ αἰωνόβιοι δὲν εἶναι σπάνιοι εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος· θὰ ἦσαν δὲ ἴσως καὶ συχνότεροι, ἂν μὴ ἀντέδρα ὑπερβολικωτέρα χρῆσις τῆς ἐγχωρίας ῥακῆς (τσιπούρου).

Εὐγένιος ὁ Βούλγαρις, γράφων ἐκ τῆς Ἀθωνιάδος ἀκαδημίας, ἥτις, ἠρειπωμένη σήμερον, ἐλειτούργει, ὡς θὰ ἴδωμεν, ἔξω τῆς Μονῆς τοῦ Βατοπεδίου, ὡς ἑξῆς ἐκδηλοῖ τὸν θαυμασμόν του πρὸς τὰ φυσικὰ πλεονεκτήματα τοῦ τόπου;

«Μυρία καλὰ πλουτεῖ ὁ ἡμέτερος οὑτοσὶ λόφος, τὰ ὁποῖα ἀκριβῶς οὐδεὶς λόγος παραστῆσαι δυνήσεται. Ἐδῶ καὶ ὕδατα καλλίρροα καὶ ἀὴρ εὐκραέστατος καὶ αὔρα ποντιὰς τὸ περιέχον ἡμᾶς καταψύχουσα· ἄλση τε συνηρεφῆ καὶ κατάσκια πανταχόθι καὶ χλόη ἀειθαλής, τὴν ὅρασιν κατατέρπουσα· φυτῶν δὲ εἴδη παντοῖα· ἐλαῖαι, ἄμπελοι, δάφναι, μυρσίναι.

«Σιγῶ τ' ἄλλα, τὰ μὲν εἰς τροφήν, τὰ δὲ εἰς τρυφήν, γῆς ὑγιαινούσης βλαστήματα· καὶ πτηνῶν στίφη καλλικελάδων, ἐν οἷς πολλὴ ἡ ἀηδὼν καὶ ὁ κόσσυφος καὶ ἡ χελιδών, ταῖς φωναῖς τῶν τῇδε κἀκεῖσε περιϊόντων καὶ ἐπ' ἀδείᾳ μελετώντων μουσοτρόφων τούτων νεανίσκων συναμιλλώμενα.

«Λιμενίσκος ὑπὸ λόφον μικρὸς ἐν μέρει καὶ ἑτέρωθεν ἄκρα προβλῆτις· καὶ ἰχθῦες ἐνταῦθα τοὺς καταβῆναι καὶ ἀγρεῦσαι μὴ ὀκνήσαντας δεξιοῦντες καὶ δεξιούμεναι· θάλασσά τε ὑπεστρωμένη κυκλόθεν, νῦν μὲν γαληνιῶσα καὶ κρυσταλλίζουσα, νῦν δ' ὑποφρίσσουσα καὶ πρὸς τὸ οὖλον ὑποτραχυνομένη, νῦν δ' ἐπαφρίζουσα καὶ ἐκ μυχῶν αὐτῶν ταρασσομένη ἄλλοτε ἄλλως ποικίλον παρίσταται θέαμα.

«Ὅλα καλά, ὅλα γλυκυθυμίας οὐκ ἔχω εἰπεῖν ὅσης πρόξενα».

Καὶ τὰ θέλγητρα ταῦτα καὶ τὰ πλεονεκτήματα ταῦτα παρουσιάζει καὶ σήμερον ὁ ἐν τῷ Ἄθῳ βίος, πάντοτε τερπνός, πάντοτε εὐάρεστος, πάντοτε μετεωρίζων τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν. Ἀρκεῖ ὁ ἐκεῖσε μεταβαίνων νὰ ἔχῃ διαρκῶς ὑπ' ὄψει ὅτι ἐν τόπῳ εἰς προσευχὴν καὶ μελέτην προωρισμένῳ δὲν δικαιοῦται νὰ ζητῇ τὰς ἡδονὰς καὶ τὴν τύρβην τῶν κατὰ κόσμον πόλεων.

* * *

Ἐρρήθη ἀνωτέρω ὅτι οἱ Ἀθωῖται Μοναχοὶ πάντοτε ἀπετέλεσαν ἕνα τῶν κρισιμωτέρων παραγόντων τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ καὶ ἐθνικοῦ ἡμῶν βίου. Εἰδικώτερός τις σύντομος ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἐνταῦθα λόγος δὲν θὰ ἦτο ἀπρόσφορος.

Τὸ ἐν Ἄθῳ μοναστικὸν σύστημα, καθ' ἃ διδάσκει ἐν τῷ περισπουδάστῳ σχετικῷ πονήματι αὐτοῦ ὁ κ. Γεδεών, ἐλάμβανεν ἐνεργότατον μέρος εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἐθνικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν ἱστορίας ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ Θ'. αἰῶνος.

Οὕτω τῷ 842 ἀναφέρονται «θεοφόροι ἄνδρες» ἐξ Ἄθω, ὡς ἐξ Ἴδης καὶ ἐξ Ὀλύμπου «καὶ τοῦ κατὰ Κυμινᾶν συμπληρώματος», συνελθόντες εἰς σύνοδον ἐν Κωνσταντινουπόλει, τὰς ἁγίας εἰκόνας ἀναστηλώσαντες, «περιφανῶς τὴν Ὀρθοδοξίαν κυρώσαντες», συμπράξαντες εἰς τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον αἰσίως περάνασα ἡ εὐσεβὴς Θεοδώρα ἔθεσε τέρμα εἰς τὰς ἀπὸ αἰῶνας κλυδωνιζούσας τὸ Κράτος καὶ τὴν ἐθνικὴν καὶ θρησκευτικὴν ἡμῶν ἑνότητα ἀπειλησάσας εἰκονομαχικὰς ἔριδας.

Καὶ μετὰ τέσσαρας δὲ καὶ πλέον αἰῶνας, ὅτε ὁ αὐτοκράτωρ Μιχαὴλ Παλαιολόγος ὁ Η', ὁμοφρονοῦντα ἔχων τὸν Πατριάρχην Ἰωάννην τὸν Βέκκον, ἐπεχείρησε διὰ λόγους πολιτικοῦ συμφέροντος προσκαίρου νὰ ἑνώσῃ μετὰ τῆς Δυτικῆς τὴν Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν, οἱ πατέρες τοῦ Ἁγίου Ὄρους κρατερῶς ἠμύνθησαν τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδοξίας, εἰς τὸν βωμὸν τῆς ὁποίας πολλοὶ ἐξ αὐτῶν

προφρόνως καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν αὐτῶν προσήνεγκον, θανάτου μαρτυρικοῦ τυχόντες.

Τὰ κατὰ τὸ τραγικώτατον τοῦτο μαρτύριον τῶν ἁγιορειτῶν προμάχων τῆς Ὀρθοδοξίας, τελεσθὲν τῷ 1280, ἐκτίθενται ἐν χειρογράφῳ Συναξαρίῳ τῆς ἐν Μόσχᾳ Βιβλιοθήκης τῆς Ρωσσικῆς Συνόδου, φέροντι τὸν τίτλον: «Διήγησις περὶ τῶν ἀναιρεθέντων Ἁγίων Πατέρων ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει τοῦ Ἄθω ὑπὸ Μιχαὴλ βασιλέως τοῦ λατινόφρονος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Λατίνων καὶ λατινοφρόνων»,.

Κατὰ τὸ Συναξάριον τοῦτο, τὸ πρῶτον ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ μακαρίτου ἀρχιμανδρίτου Ἀνδρονίκου Κ. Δημητρακοπούλου ἐν τῇ αὐτοῦ «Ἱστορίᾳ τοῦ Σχίσματος», εἶτα δὲ συμπληρωθὲν καὶ ἔν τισι διορθωθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Γεδεὼν ἐν τῷ «Ἄθῳ» αὐτοῦ, ὁ ῥηθεὶς αὐτοκράτωρ, βλέπων τὸ Κράτος ταπεινωθὲν καὶ κινδυνεῦον διὰ τοὺς ἐξ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν πολεμοῦντας αὐτό, «βουλὴν πονηρὰν καὶ Θεῷ ἀπαρέσκουσαν ἐβουλεύσατο σὺν τῷ τότε πατριαρχοῦντι Ἰωάννῃ τῷ Βέκκῳ λατινόφρονι, ὥστε προστεθῆναι τῷ λατινικῷ φρονήματι ἐπὶ προφάσει δῆθεν τῆς τῶν Ἐκκλησιῶν εἰρήνης καὶ τοῦ βοηθείας ἕνεκα ἐκεῖθεν τυχεῖν λατινικῆς κατὰ τῶν αὐτῷ ἐπανισταμένων», φοβούμενος δὲ μᾶλλον «Κάρολον τὸν αὐτοκράτορα Γαλλίας, παρὰ τοῦ πάπα τότε στεφθέντα, πρὸς ὃν Βαλδουῖνος ὁ τυραννικῶς βασιλεύσας ἐν Κωνσταντινουπόλει διωχθεὶς κατέφυγε ζητῶν βοήθειαν τοῦ ἐπανελθεῖν καὶ ἐπαναλαβεῖν τὸ βυζάντιον σκῆπτρον».

Τούτου ἕνεκα ὁ Μιχαὴλ «πάντας ἔσπευδεν εἰς τὸν κρημνὸν ἑλκῦσαι τῆς τοιαύτης παπικῆς αἱρέσεως, ὅπως ἕξῃ τὴν εὔνοιαν τοῦ πάπα, ἐξαιρέτως δὲ τοὺς ἐν τῷ Ἁγιωνύμῳ Ὄρει τοῦ Ἄθω. Ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν ἀπεκρούσαντο διὰ τῆς δογματικῆς καὶ ἐλεγκτικῆς ἐπιστολῆς, ἣν πρὸς αὐτὸν ἐξαπέστειλαν· ὁδέ, παραλαβὼν τὸν αὐτοῦ ὁμόφρονα Πατριάρχην σὺν ἄλλοις ἀπῆλθεν εἰς Ἰταλίαν πρὸς τοὺς Λατίνους καὶ προστεθεὶς τῇ αὐτῶν αἱρέσει καὶ τοῖς ἀλλοκότοις δόγμασιν, ἕνωσιν δῆθεν πεποίηκε καὶ εἰρήνην, ἥτις ὀκταετίαν τὰς Ἐκκλησίας ἐτάραξεν».

Ἐκ τῆς ἐκδρομῆς ἐκείνης ἐπιστρέφων ὁ βασιλεὺς μετὰ τῆς ἀκολουθίας του ἀπέβη, κατὰ τὸν γράψαντα τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος Συναξάριον, εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος, ὅπως εἰς τὸ φρόνημα αὐτοῦ προσελκύσῃ τοὺς Ἀθωΐτας πατέρας.

Οἱ τῆς Λαύρας, ἣν πρώτην ἐπεσκέφθη, μικροψυχήσαντες, «μετὰ φώτων καὶ προπομπῆς τοῦτον ἐδέξαντο καὶ ἐν τῷ κυριακῷ (ναῷ) λειτουργήσαντες ἀνιέρως μετ' αὐτῶν τὴν ἀναφορὰν μετὰ ἀζύμων ἐποιήσαντο».

Τὸ παράδειγμα τῶν Λαυριωτῶν ὅμως δὲν ἐμιμήθησαν οἱ ἐν τῇ Μονῇ τῶν Ἰβήρων, ὅπου κατόπιν πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν μετέβη ἡ βασιλικὴ καὶ πατριαρχικὴ συνοδεία. Οἱ Ἰβηρῖται ἀντέστησαν στερρῶς καὶ ἀνενδότως καὶ ἐπὶ Κύριον πεποιθότες ὡς ὄρος Σιὼν οὐκ ἐσαλεύθησαν, ἀντεχόμενοι τῶν ἀποστολικῶν καὶ πατρικῶν παραδόσεων, ἐλέγξαντες ἀποτόμως τὸν δυσσεβῆ βασιλέα καὶ τοὺς αὐτοῦ ὁμόφρονας ὡς «αἱρετικοὺς καὶ παρανόμους». Ὁ αὐτοκράτωρ μὴ ἀνεχθεὶς τοὺς ἐλέγχους, σφόδρα δὲ ἐπ' αὐτοῖς ἀγανακτήσας, διήρεσε τοὺς πατέρας τῆς Μονῆς εἰς δύο, καὶ τοὺς μὲν Ἴβηρας τὸ γένος εἰς Ἰταλίαν ἐξώρισε, τοὺς δὲ λοιποὺς ἐπεβίβασεν εἰς τὸ πλοῖον τοῦ μοναστηρίου, καὶ διὰ τῶν ὑπασπιστῶν του διατρήσας αὐτὸ κατεπόντισεν ἅπαντας μακρὰν τῆς ἀκτῆς.

ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΙ ΕΝΟΠΛΟΙ
ΕΚ ΤΩΝ ΜΕΤΑΣΧΟΝΤΩΝ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

Ἦλθεν ἔπειτα ἡ σειρὰ τῆς Μονῆς τοῦ Βατοπεδίου, ὅπου ἄλλο φοβερὸν δρᾶμα ἐξειλίχθη. Καὶ «οἱ ἐν αὐτῇ ἀσκούμενοι ὁσιώτατοι μοναχοὶ οὐκ ἐνέδωκαν τῇ δειλίᾳ οὐδὲ ὑπεῖξαν, ἀλλ' ἀντέστησαν γενναίως διελέγχοντες τὴν αὐτῶν παράνοιαν γραφικαῖς ἀποδείξεσι». Διὸ ὁ βασιλεὺς «ἐκάλεσε πάντας αὐτοὺς ἀπαχθῆναι ἐν γαιολόφῳ τινὶ ἔγγιστά που τῆς Μονῆς καὶ οὕτω διὰ τῆς ἀγχόνης τὸν μακάριον ὑπέστησαν θάνατον οἱ μακάριοι ὁμολογηταί· δώδεκα δὲ τῶν ἱερομονάχων λογίους ἔξωθεν τῆς μονῆς ἀπηγχόνησεν. Εὐθύμιον δὲ τὸν ἡγούμενον δήσαντες ἁλύσεσι πέραν τῆς θαλάσσης εἰς τὸ παραθαλάσσιον Καλλαμίτσιον καλούμενον ἐπάνω ὑφάλου πέτρας» ἀφῆκαν, ὅπου καὶ ἀπεπνίγη.

Ἐξ ἴσου φρικώδης σκηνὴ διεδραματίσθη ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ζωγράφου. Οἱ ἐν αὐτῇ μοναχοί, «εἴκοσιν ἓξ ὄντες τὸν ἀριθμόν, ἀπέκλεισαν ἑαυτοὺς ἐν τῷ τῆς μονῆς πύργῳ, κἀκεῖθεν ἤλεγχον αὐτούς, τοῖς ῥήμασιν ὡς βέλεσι βάλλοντες· ὁ δὲ παράνομος βασιλεὺς κελεύσας τοὺς ὑπ' αὐτὸν συνέλεξε πλῆθος φρυγάνων καὶ κατέκαυσεν αὐτοὺς σὺν τῷ ὀχυρώματι τὴν δεκάτην τοῦ Ὀκτωβρίου μηνός».

Ἀπὸ τῆς Μονῆς τοῦ Ζωγράφου ἡ σπεῖρα τῶν μαινομένων ἐκείνων ἀνθρώπων μετέβη εἰς Καρυάς, τὴν ἕδραν τοῦ Πρωτάτου τοῦ Ἁγίου Ὄρους. «Ὁ πρωτεύων καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἀντέστησαν γενναίως, τοῖς προλαβοῦσιν ὁμοίως ἐλέγχοντες· ὁ δὲ βασιλεὺς εἰς ὀργὴν κινηθεὶς ἐκέλευσε πάντας αὐτοὺς μαχαίρας ἔργον γενέσθαι καὶ οὕτως ἐτελειώθησαν οἱ ἅγιοι ὁμολογηταί».

Οἱ Ξηροποταμηνοί, «συσχεθέντες φόβῳ», τὸν βασιλέα ὑπεδέξαντο κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν Λαυριωτῶν «μετὰ φώτων καὶ κρότων καὶ μεγάλης τιμῆς· εἶτα ἐν τῷ ναῷ εἰσελθόντες ὁμοῦ τὴν λειτουργίαν τῶν ἀζυμωτῶν ἐτέλεσαν, τοὺς αἱρετίζοντας μνημονεύσαντες· ὁ δὲ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν Κύριος καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, θᾶττον συσσείσας μετ' ἤχου τὴν γῆν, τὸν μὲν ναὸν κατέβαλε, τοὺς δ' ἐν αὐτῷ ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης κατέχωσε καὶ τὰ τῆς Μονῆς τείχη ἀνέτρεψεν, ἕνα μόνον καταλιπὼν ἐκ τῶν τοίχων κεκλιμένο καὶ αὐτὸν εἰς σημεῖον ταῖς μετέπειτα γενεαῖς· ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἰδόντες καὶ αἰσχυνθέντες, τὰ πρόσωπα ἐντροπῇ καλύψαντες ταῖς ναυσὶν ἐπιβάντες τὰ ἴδια κατέλαβον εἰς τ' ἀνάθεμα».

Τότε οἱ τῶν ἄλλων μοναχῶν εἰς τὰ δάση καὶ τὰς φάραγγας φυγόντες πρὸς σωτηρίαν ἐξῆλθον τῶν καταφυγίων των καὶ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῶν ἐπανελθόντες ἐκήδευσαν καὶ ἔθαψαν προσηκόντως τοὺς μάρτυρας τῆς πατρώας πίστεως.

Σημειωτέον ἐν τούτοις ὅτι αὐθεντικὴ διαπίστωσις τῆς εἰς Ἅγιον Ὄρος μεταβάσεως τοῦ αὐτοκράτορος Μιχαὴλ ἢ τοῦ Πατριάρχου Ἰωάννου δὲν ὑπάρχει· ὡς πιθανώτερον δὲ ὑποτίθεται ὅτι αἱ προεκτεθεῖσαι τερατουργίαι διεπράχθησαν ὑπὸ ἀπεσταλμένων τινῶν αὐτῶν, ἐκτραπέντων εἰς οὕτω φοβερὰν κατάχρησιν τῶν ὁδηγιῶν των.

Καὶ ὅτε δὲ μικρὸν πρὸ τῆς Ἁλώσεως Ἰωάννης ὁ Παλαιολόγος ὡς σωτηρίαν τοῦ Κράτους ἐθεώρησε τὴν εἰς τὸν Πάπαν καθυπόταξιν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀνατολῆς, ἡ τοῦ Ἁγίου Ὄρους σύμπραξις πρὸς ματαίωσιν τοῦ ἀπεγνωσμένου βουλεύματος ἐζητήθη ὡς ἀναγκαία καὶ ἀποτελεσματική· ἡ ἀπόπειρα δὲ ἐματαιώθη. Ἄλλως τε ἡ ἐκτέλεσις τῆς ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος δοθείσης εἰς τὸν Πάπαν τοιαύτης ὑποσχέσεως—ἂν ἀληθῶς ἐδόθη, διότι τὸ πρᾶγμα εἶναι ἐπιδεκτικὸν ἀμφιβολίας—ἦτο ἀδύνατος· τὸν λόγον δὲ ὡς ἑξῆς δίδει ὁ Παπαρρηγόπουλος:

«Λαὸς καὶ κλῆρος ἐνεκαρτέρουν εἰς τὰ δόγματα τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ εἰς τὴν αὐτονομίαν τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐθεώρουν προτιμότερον ν' ἀποβάλωσι τὴν πολιτικὴν αὐτονομίαν, διατηροῦντες τοὐλάχιστον τὴν θρησκευτικήν, ἢ νὰ συναπολέσωσιν ἀμφοτέρας· ὅπερ ἤθελεν ἀναμφιβόλως συμβῇ, ἐὰν ἔκυπτον τὸν αὐχένα εἰς τὸν ἀρχιερέα τῆς Ρώμης.

«Διότι καὶ ἂν ἡ Εὐρώπη κατώρθωνε τότε νὰ ἀποκρούσῃ τοὺς Ὀσμάνους ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἤθελεν ὑπάρξει Κράτος ὄχι πλέον Ἑλληνικὸν ἀλλὰ Φραγκικόν, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἡ Ἑλληνικὴ Ἐθνικότης, ἥτις μόνα ἐρείσματα εἶχε τὴν θρησκείαν καὶ τὴν μετ' αὐτῆς συνδεδεμένην γλῶσσαν, στερηθεῖσα τῶν δύο αὐτῶν στοιχείων, ἤθελε βεβαίως ἀφανισθῇ ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς γῆς.»

Ὑπὸ τῆς σωτηρίου ταύτης ἀρχῆς ἐμπνεόμενοι οἱ Ἁγιορεῖται πατέρες δὲν ὤκνησαν εἰς πᾶσαν περίστασιν καὶ διὰ τοῦ αἵματος αὐτῶν, ὡς εἴδομεν, νὰ ὑπερμαχήσουν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν ἀνεξαρτησίας.

Τὴν κρίσιμον πρὸς τούτοις τῶν ἐν Ἄθῳ ἀσκουμένων συμβολὴν εἰς τὰ ἐθνικὰ καὶ ἐκκλησιαστικὰ ἡμῶν πράγματα μαρτυρεῖ καὶ Γεννάδιος ὁ Σχολάριος, ὅτε τὸν Νοέμβριον τοῦ 1452, κατὰ τὸν ἐνσκήψαντα πάλιν, πρὸ τοῦ περισφίγγοντος τὴν πρωτεύουσαν Ὀθωμανικοῦ κινδύνου, ἑνωτικὸν σάλον, γράφων περὶ τοῦ πρακτέου ἐκ τῆς Μονῆς τοῦ Παντοκράτορος πρὸς τὸν μέγαν Ἐκκλησιάρχην Σίλβεστρον τὸν Συρόπουλον καὶ τὸν μέγαν Χαρτοφύλακα Θεόδωρον τὸν Ἀγαλλιανόν, ἔλεγεν εἰσηγούμενος τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει συγκρότησιν συνόδου: «Εἰρήνης πρότερον γενομένης, ἕξομεν καὶ συμβουλὴν καὶ γνώμην τῶν ἐγγὺς ὁμοδόξων τῶν Ἁγιορειτῶν δηλονότι καὶ τῶν ἁγιωτάτων Πατριαρχῶν, ἢ ἀπελθόντων ἡμῶν ἢ ἐνταῦθα ἐλθόντων τινῶν ἐκεῖθεν, ὃ καὶ κάλλιον».

* * *

Βραδύτερον δέ, ὅτε τῆς πολιτικῆς δουλείας τὸ σκότος σύμπαν τὸ Γένος ἐζόφωσεν, ὁ Ἄθως ἀπέβη, ὡς ἤδη παρετήρησα, τὸ καταφύγιον τῶν Μουσῶν, σεμνοὶ τῶν ὁποίων ἱεροφάνται ἀνεδείχθησαν οἱ σεβάσμιοι Μοναχοί, βωμοὺς αὐταῖς λατρείας πήξαντες τὴν Ἀθωνιάδα ἀκαδημίαν καὶ πρότερον ἔτι τὰς βιβλιοθήκας αὐτῶν, ἐν αἷς ἀπεθησαυρίσθησαν πολύτιμα ἔργα τοῦ πνεύματος, χειρόγραφα ἀνεκτίμητα, διασώζοντα ἀθάνατα προϊόντα τῆς προγονικῆς σοφίας, τῆς τε θύραθεν καὶ τῆς ἔσω.

Τὰ χειρόγραφα ταῦτα, σωρευθέντα εἰς τὰς βιβλιοθήκας τῶν Μονῶν κατὰ διαφόρους αἰῶνας καὶ ὡς παρακαταθήκη εἰς τοὺς Μοναχοὺς παραδοθέντα, ἄλλα μὲν κατεστράφησαν ἢ δολίως ἀπηλλοτριώθησαν ἐν ὑστέροις χρόνοις, πολλὰ δὲ καὶ διαφυλαχθέντα ὑπὸ τῶν ἀγρύπνων φρουρῶν τῶν μνημείων τῆς ἐθνικῆς εὐκλείας ἀπεδόθησαν σήμερον εἰς τὴν ἀναστᾶσαν Βασιλείαν καὶ τὸ ἠλευθερωμένον μέρος τοῦ Ἔθνους, εὐγνωμόνως ἀναγνωρίζοντος τὰς ὑπὸ τῶν μετριοφρόνων ἐκείνων τέκνων του παρασχεθείσας καὶ δυναμένας πάντοτε νὰ παρασχεθῶσιν εἰς αὐτὸ πολυτίμους ὑπηρεσίας.

Ἰδοὺ πληροφορίαι τινὲς περὶ τῶν βιβλιοθηκῶν καὶ τῶν χειρογράφων τοῦ Ἁγίου Ὄρους:

Κατὰ τὸν ἡμέτερον μεσαιωνοδίφην κ. Γεδεὼν ἡ ἀρχαιοτέρα συλλογὴ βιβλίων ἐν Ἄθῳ ἀναφέρεται ἐν πωλητηρίῳ ἐγγράφῳ τῶν μοναχῶν Θωμᾶ, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, ἀναγομένῳ εἰς τὸ ἔτος 980 καὶ ἀναφερομένῳ εἰς κελλίον τι, «τὸν ἀγρὸν τὸν ἐπονομαζόμενον Ξηροκάστρου, τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους... μετὰ τῆς ἀποσκευῆς αὐτῶν καὶ βιβλίων ἕξ».

Τῷ 1143, γενομένης ἀπογραφῆς τῆς περιουσίας τῆς Μονῆς τοῦ Ξυλουργοῦ, ἀπεγράφησαν «βιβλία ῥούσικα, Ἀπόστολοι 5, Συναξάρια, 4,

Παροιμία 1, Μηναῖα 12, Πατερικὰ 9, Ψαλτήρια 5, ὁ Ἅγιος Ἐφραίμ, ὁ Ἅγιος Παγκράτιος, Ὡρολόγια 5, Νομοκάνων 1».

Βραδύτερον μνείαν βιβλιοθήκης ἐν Ἁγίῳ Ὄρει εἰς τὴν Μονὴν τῶν Ἰβήρων ἀνηκούσης ποιεῖται ὁ ἱερομόναχος Θεοδόσιος ἐν τῇ «Διηγήσει» αὐτοῦ, ἀναγραφούσῃ τὴν μέχρι τοῦ 1680 ἱστορίαν τῆς ῥηθείσης μονῆς. Πρόκειται δὲ περὶ ἐκκλησιαστικῆς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὕλης ἀντιγράφων.

Τῷ 1678 εἰς τὴν ῥηθεῖσαν Μονὴν ἐδωρήσατο τὴν βιβλιοθήκην αὐτοῦ ὁ Πατριάρχης Διονύσιος ὁ Μουσελίμης, ἀρὰς ἀπαγγείλας κατὰ τοῦ τολμήσοντος νὰ διαφθείρῃ ἢ συλήσῃ τὰ βιβλία.

Εἰς τὴν αὐτὴν Μονὴν ἐδωρήσατο τὴν βιβλιοθήκην αὐτοῦ, ἰδιαίτερον δι' αὐτὴν ἐγείρας κτίριον, καὶ ὁ Ἐπίσκοπος Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης Νεόφυτος Μαυρομμάτης, ὅτε παραιτησάμενος τὴν ἐπαρχίαν του τῷ 1722 ἀπεσύρθη ἐκεῖσε.

Ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων Δοσίθεος συνέταξε κατάλογον χειρογράφων τινῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους καὶ ἰδίως τῶν Μονῶν Λαύρας, Βατοπεδίου, Ἰβήρων, Διονυσίου καὶ Σίμωνος Πέτρας, τὸν ὁποῖον ἐξέδωκεν ὁ μακαρίτης Σάθας ἐν τῇ «Μεσαιωνικῇ Βιβλιοθήκῃ» αὐτοῦ. Καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας δὲ Ματθαῖος τῷ 1767 κατήρτισεν ἀτελῆ κατάλογον τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Κουτλουμουσίου. Ἀτελὴς ὡσαύτως ὑπάρχει κατάλογος τῶν βιβλίων τῆς Λαύρας, πλήρης δὲ τῶν τοῦ Βατοπεδίου, καταρτισθεὶς ὑπὸ τῶν πατέρων τῆς Μονῆς ταύτης ἑκατὸν ἔτη μετὰ τὸν ὑπὸ τοῦ Δοσιθέου ἐκπονηθέντα.

Ἡ *ὕπαρξις τῶν καταλόγων ὅμως δὲν περιεφρούρησεν ἀπὸ τῶν συλητῶν τὰς περὶ ὧν ὁ λόγος βιβλιοθήκας.*

Οὕτως Ἰάνος ὁ Λάσκαρις ἐπλούτισε τὴν βιβλιοθήκην τῶν Μεδίκων διὰ χειρογράφων τοῦ Ἁγίου Ὄρους.

Ἕτερος δὲ διαβόητος συλητὴς χειρογράφων, ἅτινα ἐλάμβανεν ἀπατῶν τοὺς μοναχούς, ἦτο ὁ καπολάτρις Ἀθανάσιος ὁ Κύπριος, περὶ τοῦ ὁποίου ὁ Δοσίθεος λέγει: «Ἀθανάσιός τις Κύπριος, παπιστὴς ὅμως, καθ' Ἕλληνας ἠμφιεσμένος καὶ ὑποκρινόμενος τὸν Ὀρθόδοξον, ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος τοῦ Ἄθωνος καὶ εἰς ἄλλα μοναστήρια Θράκης, Θετταλίας καὶ Μακεδονίας καὶ ἐκλεξάμενος πολλὰ βιβλία τῶν ἁγίων Πατέρων καὶ τῆς ἔξω σοφίας ἠγόρασεν αὐτὰ ὀλίγου τιμήματος». Περὶ τοῦ ἀπατεῶνος τούτου ὁ αὐτὸς Πατριάρχης ἀναγράφει ὅτι τοὺς μοναχοὺς τῶν Μετεώρων τοσοῦτον ἠπάτησεν ὥστε καὶ τρυτάνῃ (μὲ τὸ καντάρι δηλαδὴ) ἐλάμβανε παρ' αὐτῶν τὰ χειρόγραφα.

Βραδύτερον, περὶ τὰ μέσα τοῦ ΙΖ' αἰῶνος, πατριαρχικῇ καὶ ἡγουμένων τινῶν ἀδείᾳ ὁ Ρῶσσος μοναχὸς Ἀρσένιος Σουχάνωφ περιελθὼν τὰς ὀρθοδόξους Μονὰς τῆς Ἀνατολῆς πρὸς θήραν χειρογράφων, ὧν ἑπτακόσια ἐκόμισεν εἰς Ρωσσίαν, ἐξ Ἁγίου Ὄρους, κατὰ τὸν Βαλλιάνον («Ἱστορία Ρωσσικῆς Ἐκκλησίας») *συνέλεξε πεντακοσίας περίπου Ἑλληνικὰς βίβλους*, ἐξ ὧν ἓν Εὐαγγέλιον γεγραμμένον πρὸ χιλίων πεντήκοντα ἐτῶν».

Ἐν καταλόγῳ πρὸς τούτοις τῶν ἐν τῇ αὐτοκρατορικῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Πετρουπόλεως χειρογράφων ἀναγράφονται χειρόγραφα δωρηθέντα ὑπὸ ἡγουμένου τῆς Μονῆς Ἐσφιγμένου καὶ ἀρχιμανδρίτου τῆς Μονῆς Ζωγράφου.

Κατὰ τὸν ἡμέτερον αἰῶνα (τὸν ΙΘ'.), λέγει ὁ ἀνωτέρω ὀνομασθεὶς μεσαιωνοδίφης, καὶ ἰδίᾳ κατὰ τὴν τρίτην δεκαετηρίδα αὐτοῦ (δηλ. κατὰ τὰ ἔτη τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως) ὑπέστησαν αἱ βιβλιοθῆκαι τὰς μείζονας ζημίας. Ἀποκομισθέντα εἰς πύργους ὑγροὺς διὰ περισσοτέραν, ἐννοεῖται, ἀσφάλειαν τὰ βιβλία καὶ μάλιστα τὰ χειρόγραφα ἐσήποντο μίαν ὅλην ἑπταετίαν ὑπὸ βροχῶν, ἡ δὲ καταστροφὴ ἦν τοιαύτη ὥστε «ἐκ τῶν τρισχιλίων χειρογράφων τῆς Μονῆς τοῦ Παντοκράτορος τὸ δέκατον ἐσώθη».

Ἡ Μονὴ τῆς Λαύρας καὶ ἄλλαι ἐπίσης κέκτηνται σήμερον ἔτι ἀξιολόγους βιβλιοθήκας μετὰ χειρογράφων πολυτίμων.

Ἐν δὲ τῷ παναρχαίῳ πύργῳ, ὅστις χρησιμεύει ὡς ἀρχειοφυλάκιον τοῦ ἐν Καρυαῖς ναοῦ τοῦ Πρωτάτου, φυλάσσονται πολλοῦ ἄξιοι περγαμηνοὶ καὶ χαρτῷοι κώδηκες, ἔργα τοῦ Γ'. μέχρι τοῦ ΙΗ'. αἰῶνος, ἐν οἷς διακρίνεται χειρόγραφον πολύτιμον ὑπὸ τὸν τίτλον Α'. Τυπικόν, περιλαμβάνοντὸν Κανονισμὸν τοῦ Ἁγίου Ὄρους οἷος συνετάχθη διαγνώμῃ κοινῇ τῶν Ἡγουμένων καὶ ἐκυρώθη ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Ἰωάννου τοῦ Τσιμισκῆ. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο ἐπιλέγεται ἐν τῷ Ὄρει Τράγος, καθὸ γεγραμμένον ἐπὶ δέρματος τράγου.

Τινῶν τῶν χειρογράφων τούτων ὡς καὶ εἰκόνος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου, ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Λαύρας σωζομένης, φωτογραφικὰ ἀπεικονίσματα ἐπισυνάπτονται εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον.

Εὐτυχῶς σήμερον πάντες οἱ Ἁγιορεῖται πατέρες γινώσκουσι καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην τὸ καθῆκον αὐτῶν· θὰ μεριμνήσωσι δὲ καὶ αἱ ἁρμόδιαι Ἑλληνικαὶ Ἀρχαὶ πρὸς *σύνταξιν πλήρους καὶ ἀκριβοῦς καταλόγου τῶν ἐν Ἄθῳ ἀποκειμένων χειρογράφων* καὶ ἔκδοσιν τῶν σπουδαιοτέρων ἐξ αὐτῶν.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει — Μ. Ε. Μ.

ΣΗΜ. Αἱ φωτογραφίαι αἵτινες συνοδεύουσι τὴν παροῦσαν μελέτην ἐλήφθησαν εἰδικῶς διὰ τὴν «Εἰκονογραφημένην Ἀτλαντίδα» παρὰ τοῦ ἐν Ἁγίῳ Ὄρει καλλιτέχνου φωτογράφου κ. Προκοπίου Ἱερομονάχου.

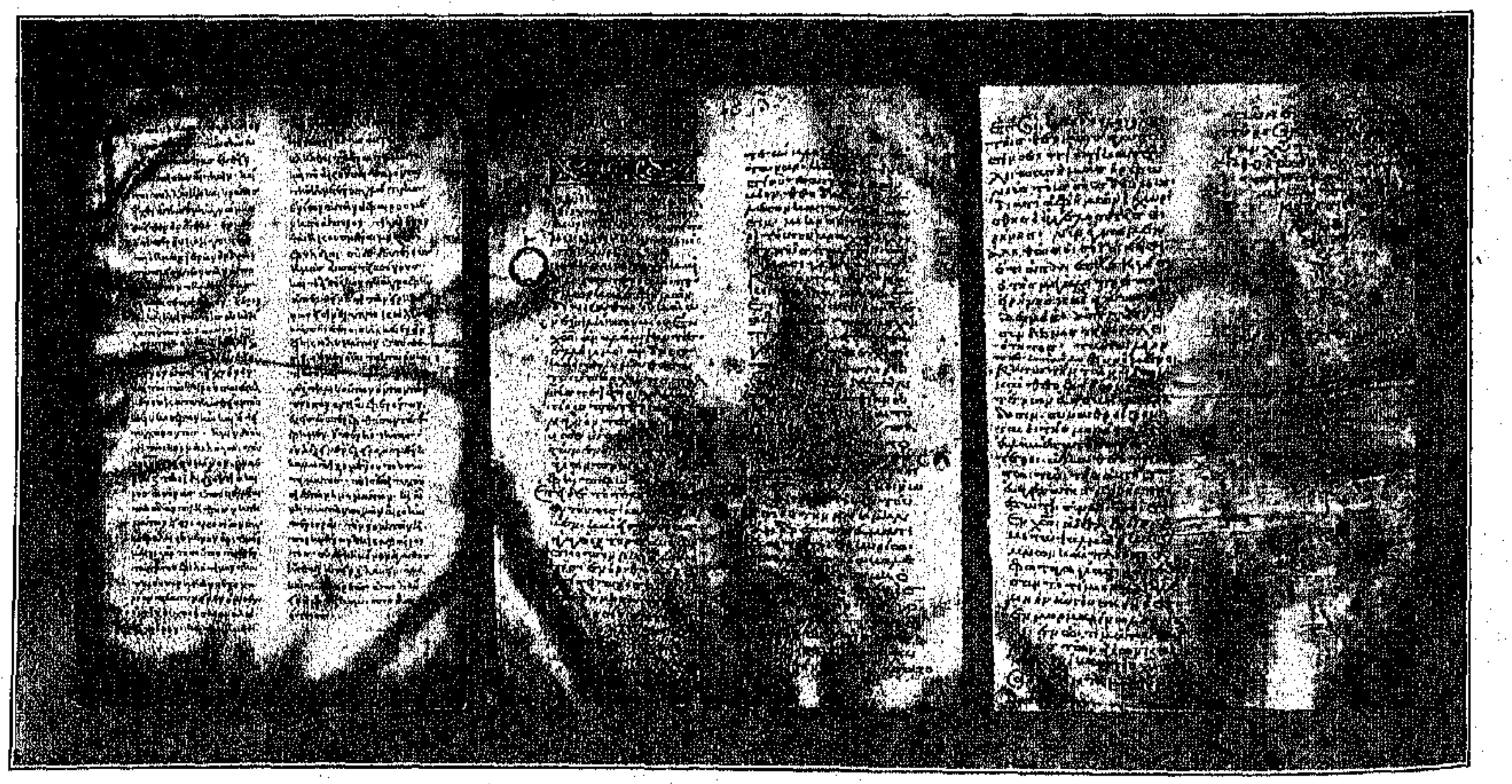

1) Ἀρχὴ τοῦ βίου τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, κτίτορος τῆς Μονῆς τῆς Χώρας ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐκ περγαμηνῆς ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Παντοκράτορος.

2) Τὸ τέλος τοῦ βίου τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου.

3) Ἐκ τῶν Ἀμφιλοχίων τοῦ Φωτίου ἐπὶ περγαμηνῆς ἐν τῇ ἱστορικῇ Βιβλιοθήκῃ τῆς Λαύρας.

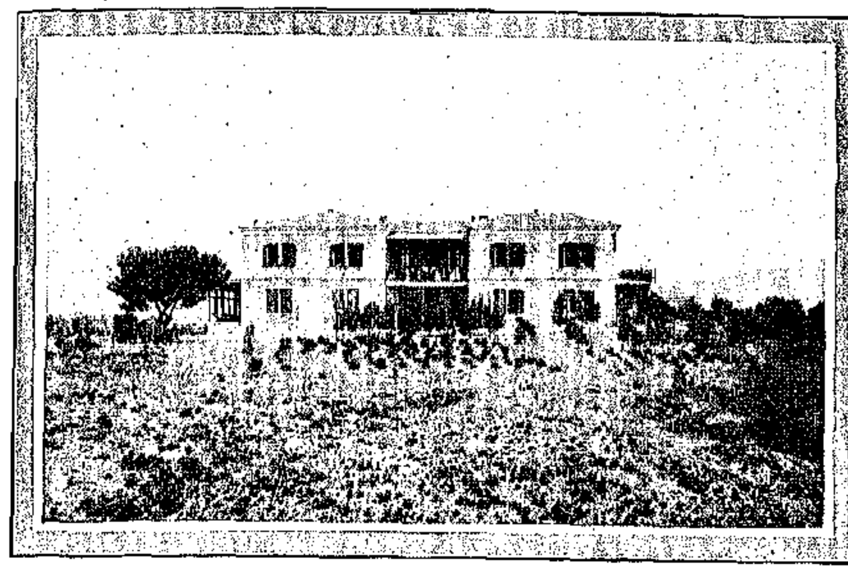

Η «ΣΩΤΗΡΙΑ» ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΡΧΑΣ ΤΗΣ

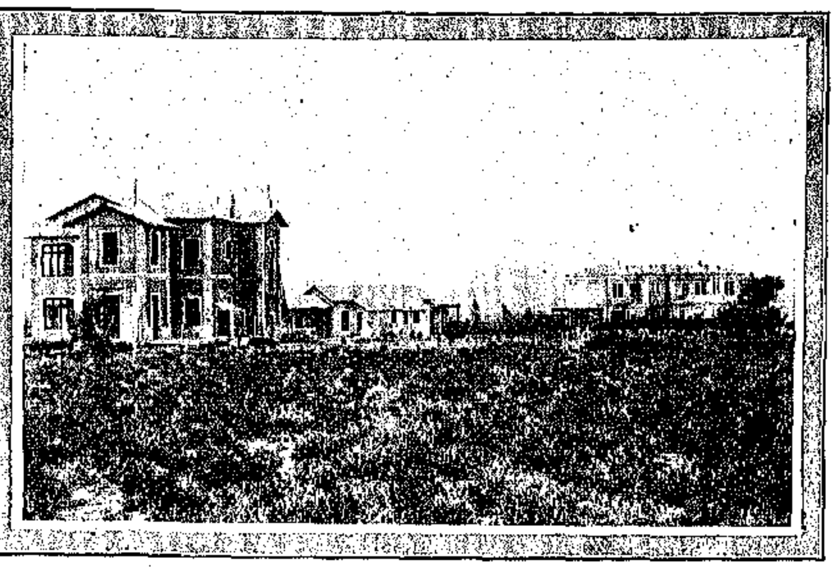

Η «ΣΩΤΗΡΙΑ» ΜΕ ΤΑ ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ ΤΗΣ

ΠΩΣ ΑΓΩΝΙΖΕΤΑΙ Η ΕΛΛΑΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΛΕΥΚΗΣ ΠΑΝΩΛΟΥΣ

Η ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ἀποκήρυξις τοῦ ὀρροῦ Friedman ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως ἀπέδειξεν ἄλλην μίαν φορὰν τὴν ὀρθότητα τῆς ἀρχικῆς μεθόδου πρὸς καταπολέμησιν τῆς φυματιώσεως, ἥτις μέθοδος εἶναι ἡ ἐφαρμοζομένη εἰς τὰ σανατόρια, μὲ βάσιν τὴν ἡλιοθεραπείαν καὶ ἀεροθεραπείαν. Πᾶσα ἄλλη ἀπόπειρα πρὸς καταπολέμησιν τῆς φυματιώσεως διὰ ὀρρῶν, ὡς τοῦτο ἔγεινε προκειμένου περὶ νόσων ὡς ἡ εὐφλογία, ἡ διφθερῖτις καὶ ἡ λύσσα, ἀπέληξεν εἰς ἀποτυχίαν, διότι τὸ μικρόβιον τῆς φθίσεως ἰσχυρότερον παντὸς φαρμάκου ἐξηκολούθησε τὴν ἀπαισίαν ἐνέργειάν του, χωρὶς νὰ ἐπηρεάζηται οὔτε ἀπὸ ζέστην οὔτε ἀπὸ ψῦχος οὔτε ἀπὸ ξηρασίαν οὔτε ἀπὸ ὑγρασίαν οὔτε ἀπὸ καμμίαν ἄλλην δίαιταν ἐκτὸς ἐκείνης τὴν ὁποίαν ἀνωτέρω ἀνεφέραμεν.

Ἓν ἀπὸ τὰ περιεργότερα καὶ μᾶλλον ἀξιοσημείωτα ἐκ τῶν φαινομένων, τὰ ὁποῖα τὸ μικρόβιον τοῦτο παρουσιάζει, εἶναι ὅτι, ἐνῷ ζῇ καὶ ἀναπτύσσεται καὶ εὐδοκιμεῖ καὶ πολλαπλασιάζεται ὑπὸ πᾶν κλῖμα καὶ πᾶν φάρμακον, φονεύεται μόνον ὅταν ἐκτεθῇ εἰς τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου. Καθαρὸς ἀὴρ καὶ ἥλιος εἶναι τὰ μόνα φάρμακα ἅτινα αὐτὴ ἡ φύσις μᾶς παρέχει πρὸς καταπολέμησιν τῆς τρομερωτέρας τῶν νόσων, ὅσαι μαστίζουν τὸ ἀνθρώπινον γένος. Ὁ τελευταῖος ἐν τούτοις περιορισμὸς δὲν εἶναι ὀρθός. Ἡ φυματίωσις προσβάλλει τὰ πλεῖστα τῶν ζώων, καὶ μεταδίδεται ἡμῖν συχνάκις ὑπ' αὐτῶν. Εἶναι γνωστοὶ οἱ κίνδυνοι οὓς ἐμπεριέχει τὸ γάλα, τὸ προερχόμενον ἀπὸ φυματιώσας ἀγελάδας, καὶ ἀπὸ τὸ κρέας βοῶν καὶ προβάτων φθισικῶν. Κυρίως ὅμως τὴν νόσον μεταδίδουσιν ἄνθρωποι εἰς ἀνθρώπους, ἕνεκεν ἀγνοίας τῶν στοιχειωδεστέρων κανόνων τῆς ὑγιεινῆς.

Ἓν ἀπὸ τὰ δυσκολώτερα πράγματα δι' ἕνα μὴ ἰατρ ν εἶναι τὸ νὰ διακρίνῃ τις τὸν φυματιῶντα, ὅστις εὑρίσκεται εἰς τὸ πρῶτον στάδιον τῆς νόσου, ἀπὸ τὸν ὑγιᾶ. Κατὰ τὴν περίοδον ταύτην τὰ ἐξωτερικὰ συμπτώματα τῆς φυματιώσεως δὲν παρουσιάζονται τόσον ζωηρά, ὥστε νὰ τ' ἀντιληφθῇ κανείς, ἂν δὲν ἔτυχε νὰ σπουδάσῃ ἰατρικήν. Ὁ ἀσθενὴς λοιπὸν εἰς τὸ διάστημα τοῦτο εἶναι ἐλεύθερος φορεὺς τοῦ μικροβίου εἰς κάθε ἄνθρωπον ὅστις τὸν πλησιάζει, ἐκτὸς ἂν ὁ τελευταῖος λάβῃ τὰς ἀναγκαίας ἐκείνας προφυλάξεις, ἃς μὲ μίαν λέξιν χαρακτηρίζομεν ὡς ἀπολυμαντικάς.

Ἡ καθαριότης τοῦ σώματος εἶναι ἡ πρώτη τῶν προφυλάξεων τούτων, ἥτις συμβαδίζει μὲ τὴν καθαριότητα τῆς ἐνδυμασίας, τῆς τροφῆς, τῆς κλίνης, καὶ γενικώτερον καὶ κυριώτερον τοῦ ἀέρος, τὸν ὁποῖον ἀναπνέομεν. Καθαρὸν σῶμα καὶ ἐλαφρὰ ἐνδύματα ἐπιτρέπουν νὰ γίνεται ἀνέτως διὰ τῶν πόρων ἡ ἄδηλος ἀναπνοὴ καὶ νὰ τροφοδοτῆται ὁ ὀργανισμὸς μὲ ἀέρα καθαρὸν καὶ δὴ κεκορεσμένον ἀκτίνων ἡλιακῶν. Ὕπνος μὲ ἀνοικτὰ παράθυρα, ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρα διαμονὴ ἐν ὑπαίθρῳ, τακτικὴ ἀπολύμανσις τῶν ἐνδυμάτων καὶ τῶν σκευῶν τὰ ὁποῖα μεταχειριζόμεθα, γυμναστικὴ ἐν μέτρῳ καὶ χωρὶς ὑπερκόπωσιν, τροφὴ ἐλαφρὰ καὶ ὑγιεινή, καὶ τέλος ἡ ἐπιβολὴ τῶν συνθηκῶν τούτων τῆς ζωῆς εἰς τοὺς ἄλλους, εἶναι τ' ἀσφαλέστερα μέχρι σήμερον ἀποδειχθέντα μέσα πρὸς καταπολέμησιν τῆς φυματιώσεως, διὰ νὰ μὴ εἴπωμεν πρὸς ἐξόντωσιν αὐτῆς.

Εἰς ὅλα τὰ Κράτη τοῦ κόσμου τὸ σύνθημα τοῦ κατὰ τῆς φυματιώσεως ἀγῶνος εἶναι:

«Ἡ φθίσις εἶναι νόσος ἣν δυνάμεθα νὰ προλάβωμεν». Φυσικὰ ὑπάρχουν καὶ περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας ἡ πρόληψίς της εἶναι δυσχερής, ἰδίως ὅταν πρόκηται περὶ κληρονομικῆς μεταδόσεως τοῦ νοσήματος. Ἀλλ' εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις ἀνεξαιρέτως τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα μέτρα εἶναι σωτήρια καὶ ἐνενῆντα ἐννέα τοῖς ἑκατὸν ἀποτελεσματικά.

Εἰς τὴν Ἀμερικήν, ὅπου ἐπί τινα χρόνον ἡ φυματίωσις εἶχε λάβῃ διαστάσεις ἀπειλητικάς, ἡ συστηματοποίησις τοῦ κατ' αὐτῆς ἀγῶνος καὶ ἡ ἐκλαΐκευσις αὐτοῦ, κατώρθωσε νὰ ἐξαλείψῃ τὸ μικρόβιον ἀπὸ Πολιτείας ὁλοκλήρους, νὰ μὴ ἀφήσῃ δὲ εἰς ἄλλας οὐδένα φυματιῶντα ἄνευ περιθάλψεως ἐπιστημονικῆς.

Ἡ Πολιτεία τῆς Νέας Ὑόρκης, εἰς τὸ τελευταῖον κατὰ τῆς φυματιώσεως συνέδριον, ἐδήλωσεν ἐπισήμως ὅτι δὲν θὰ ὑπάρχουν φυματιῶντες ἄνευ περιθάλψεως ἐν αὐτῇ κατὰ τὸ ἔτος 1916.. Καί, ὡς πηγαίνουν τὰ πράγματα, εἶναι βέβαιον ὅτι ἡ Νέα Ὑόρκη θὰ τηρήσῃ τὸν λόγον της.

Διότι τὸ κίνημα κατώρθωσε νὰ κεντήσῃ τὸ λαϊκὸν ἐνδιαφέρον, νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὸ σχολεῖον ὅπου μαζὺ μὲ τὴν γυμναστικὴν διδάσκεται σήμερον ἡ ὑγιεινή, καὶ ἐν γένει νὰ εὕρῃ ὀπαδοὺς φανατικοὺς εἰς τὸν κλῆρον καὶ τὸν τύπον.

ΤΟ ΚΥΡΙΟΝ ΚΤΙΡΙΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΕΛΕΙΟΝ

'Αποτέλεσμα τοῦ τοιούτου ἐνδιαφέροντος εἶναι ἡ πληθώρα τῶν σανατορίων, τὰ ὁποῖα συντηρεῖ ἡ ἰδιωτικὴ καὶ κυβερνητικὴ πρωτοβουλία εἰς τὴν 'Αμερικήν. Διότι ἂν ἡ ὑγιεινὴ καὶ ἡ προφύλαξις εἶναι ἀπαραίτητα μέσα πρὸς ἀποσόβησιν τῆς ἐξαπλώσεως τοῦ κινδύνου, τὸ σανατόριον εἶναι τὸ μέσον τῆς ἐξοντώσεως αὐτοῦ διὰ τῆς θεραπείας τῶν ἤδη ἀσθενῶν.

Εὐτυχῶς, προκειμένου περὶ τοῦ τελευταίου τούτου ζητήματος, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι, μολονότι στερουμένη τῶν ὑλικῶν τῆς 'Αμερικῆς μέσων, ἡ 'Ελλὰς δὲν ὑπολείπεται εἰς τὸν προοδευτικὸν τοῦτον καὶ σωτήριον ἀγῶνα, τῶν ἄλλων χωρῶν.

Καὶ αἱ εἰκόνες αἱ κοσμοῦσαι τὰς σελίδας ταύτας εἶναι ἡ ζωηροτέρα ἀπόδειξις τοῦ ἀνωτέρω ἰσχυρισμοῦ.

Τὸ 'Ελληνικὸν σανατόριον ἤ, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ξένης λέξεως, θεραπευτήριον ὀφείλει, ὅπως τὰ πλεῖστα τῶν εὐδοκιμούντων παρ' ἡμῖν ἱδρυμάτων, τὴν ὕπαρξίν του εἰς τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν.

"Εγκριτος 'Αθηναία δέσποινα, ἡ κυρία Σοφία Σχλῆμαν, ἔσχε τὴν ἔμπνευσιν πρώτη νὰ ἱδρύσῃ εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς ἰοστεφάνου πρωτευούσης τὸ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Σωτηρία» Νοσοκομεῖον πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς νοσηλείας καὶ περιθάλψεως φυματιώντων. Τὰ πρῶτα κεφάλαια πρὸς *ἵδρυσιν τοῦ νοσοκομείου τούτου κατέβαλον* ἡ 'Ιερὰ Μονὴ Πετράκη καὶ ἡ κυρία Σχλῆμαν, εἰκοσιπεντάς δὲ κυριῶν ἐκ τῶν γνωστοτέρων τοῦ 'Αθηναϊκοῦ κοινοῦ παρέσχον ἀμέσως τὴν ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν συνδρομήν των εἰς τὸ ὡραῖον ἔργον.

Τὸ θεραπευτήριον εὑρίσκεται ἀκριβῶς ἔξω τῆς πόλεως εἰς τὸ τέρμα τῆς ὁδοῦ Κηφισσίας. 'Ο ὁρίζων γύρω του εἶναι ἀναπεπταμένος καὶ ἡ γειτνίασιν τοῦ 'Υμηττοῦ συντελεῖ εἰς τὸ νὰ μετριάζῃ κατὰ πολὺ τὰ θερινὰ καύματα τοῦ 'Αττικοῦ ἡλίου, ἐνῷ ἐξ ἄλλου ἔχει τὸν ἀέρα ἐκτάκτως διαυγῆ καὶ μυροβόλον.

'Η ὡραία ἰδέα εὗρεν ἀμέσως, ὡς ἦτο ἑπόμενον, ὀπαδοὺς οἵτινες ἔσπευσαν νὰ ἐκδηλώσουν ἐμπράκτως τὸ ἐνδιαφέρον των ὑπὲρ τῆς «Σωτηρίας», ἐν διαστήματι δὲ μόλις ὀκτὼ ἐτῶν κατώρθωσε νὰ καταστῇ ἓν ἀπὸ τὰ καλλίτερα ἱδρύματα τοῦ εἴδους της εἰς τὴν 'Ανατολήν.

Εἰς τὰ πρῶτα δύο οἰκήματα προσετέθησαν, χάρις εἰς τὰς δωρεὰς ὁμογενῶν φιλανθρώπων, διάφορα περίπτερα μὲ ὅλας τὰς ἀπαιτουμένας τελειοποιήσεις δι' ἀεροθεραπείαν καὶ ἡλιοθεραπείαν, ἐνῷ ταυτοχρόνως ἡ γύρω ἔκτασις ἐφυτεύθη μὲ

ΦΥΜΑΤΙΩΝΤΕΣ ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ ΔΕΝ ΘΑ ΧΑΘΟΥΝ

δεκαπέντε ὡς ἔγγιστα χιλιάδας πεύκων καὶ εὐκαλύπτων.

'Εὰν ἐχρειάζετο μία ἀπόδειξις τῆς προθυμίας μὲ τὴν ὁποίαν ἡ 'Ελληνικὴ κοινωνία συντρέχει εἰς πᾶν πράγματι χρήσιμον ἔργον, τὴν ἀπόδειξιν ταύτην παρέχει ἡ «Σωτηρία», ἥτις ἐντὸς ὀκταετίας κατώρθωσεν ἀπὸ τεσσαράκοντα κλινῶν νὰ φθάσῃ τὰς ἑκατόν, ἐνῷ ὁ ἀριθμὸς τῶν κατ' ἔτος νοσηλευθέντων ἀνῆλθεν ἀπὸ 162 οὓς παρουσίασε κατὰ τὸ 1906 εἰς ὑπερτριακοσίους τοῦ παρελθόντος ἔτους. Κατὰ τὸν ἰσολογισμὸν τοῦ 1906 ἡ περιουσία τῆς «Σωτηρίας» ἀνήρχετο εἰς 105,583.10 δραχμάς. Τὴν 31 Δεκεμβρίου τοῦ 1911 ἡ περιουσία τοῦ αὐτοῦ ἱδρύματος ἔφθασε τὰς 325,504.25 δραχμάς.

Ταυτοχρόνως ὅμως τὰ ἔξοδα τῆς «Σωτηρίας» συνεχῶς αὐξάνουν. Ταῦτα ἀπὸ 52,000, ὅσα ἦσαν εἰς τὰ 1905, ἀνῆλθον εἰς ὑπερογδοήκοντα χιλιάδας καὶ ἐξακολουθοῦσιν ἀνερχόμενα. Ταυτοχρόνως ἡ συρροὴ ἀσθενῶν, ἰδίως ἀπόρων, εἰς τὸ ἵδρυμα αὐξάνει. 'Η ἀνάγκη νέων περιπτέρων καθίσταται ὁσημέραι περισσότερον ἐπιτακτική. 'Η «Σωτηρία» τείνει νὰ γείνῃ τὸ μεγαλείτερον σανατόριον τῆς 'Ελλάδος καὶ θὰ γείνῃ τὴν στιγμὴν καθ' ἣν τῆς δοθοῦν τὰ μέσα. Βεβαίως εἰς ὅλον τὸ διάστημα τοῦ ὀκταετοῦς βίου τοῦ θεραπευτηρίου δὲν ἔλειψαν μεγάθυμοι δωρηταί, ὡς ὁ ἀείμνηστος Ν. "Αμπετ τῆς 'Αλεξανδρείας, ὅστις προσέφερε διὰ τὸ ὁμώνυμον περίπτερον 250,000 δραχμὰς ἢ ἡ ἐρίτιμος κυρία 'Ανδρομάχη Λ. Μελᾶ, ἥτις προσέφερε 30,000 δραχμὰς διὰ τὴν ἵδρυσιν περιπτέρου λαϊκοῦ, ἢ ὁ ἀείμνηστος Κ. Σεβαστόπουλος καὶ ἀρκετοὶ ἄλλοι ἐγγραφέντες διὰ ποσὰ δέκα χιλιάδων δραχμῶν καὶ κάτω.

Εἰς τὸν τιμητικὸν κατάλογον τῆς «Σωτηρίας» εἶναι καιρὸς νὰ ἐγγραφοῦν καὶ ἐξ 'Αμερικῆς Ἕλληνες δωρηταί, τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον τὸ θεραπευτήριον σκέπτεται ἤδη τὴν ἵδρυσιν περιπτέρου πρὸς ἀποκλειστικὴν χρῆσιν φυματιώντων μεταναστῶν.

Τὰ ποσὰ ταῦτα, ὡς καὶ αἱ εἰσφοραὶ τῶν τακτικῶν συνδρομητῶν τοῦ σωματείου, κατορθώνουν ὅπως τοῦτο ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς *ἀνάγκας* ἃς ἔχει νὰ ἐξυπηρετήσῃ.

'Αλλ' αἱ ἀνάγκαι αὗται αὐξάνουν καθημερινῶς καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀπόρων ἀσθενῶν, οἵτινες κυρίως εἶναι οἱ προσφεύγοντες εἰς τὴν φιλανθρωπίαν, καθίσταται μεγαλείτερον ὁσημέραι.

Εἰς τὴν 'Ελλάδα ἀκόμη ὁ κατὰ τῆς φυματιώσεως ἀγὼν δὲν ἔχει προσλάβῃ τὴν μορφὴν τῆς σταυροφορίας, ὑπὸ τὴν ὁποίαν τὸν βλέπομεν ἐκδηλούμενον ἐδῶ. 'Ακόμη δὲν ἔχομεν ἐκεῖ κάτω ἐκθέσεις κατὰ τῆς φυματιώσεως οὔτε σχολικὰς διαλέξεις οὔτε λαϊκὰ μαθήματα μὲ φωτεινὰς εἰκόνας, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ διδαχθῇ κάθε πολίτης πῶς νὰ καταπολεμῇ τὴν φθίσιν.

Τὸ τριαντάφυλλον τῆς «Σωτηρίας», ὡς ὠνομάσθη ὁ ἐτήσιος λαϊκὸς ἔρανος, ἔχει τοπικὴν σημασίαν, ἐνῷ τὸ κατὰ τῆς φυματιώσεως γραμματόσημον τοῦ 'Αμερικανικοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ, τὸ τιθέμενον εἰς ὅλην τὴν Χριστουγεννιάτικην ἀλληλογραφίαν, εἶναι γενικῆς χρήσεως εἰς ὅλην τὴν 'Ομοσπονδίαν. Καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἂς ληφθῇ ἓν πρᾶγμα ὑπ' ὄψει: ὅτι ἡ φυματίωσις εἶναι νόσος ἐπιδεκτικὴ θεραπείας, καὶ ὅτι ἡ «Σωτηρία» εἶναι θεραπευτήριον τὸ ὁποῖον ἐκπληροῖ τὸν προορισμὸν τοῦτον κατὰ τρόπον ἐφάμιλλον τῶν ἀναλόγων ἱδρυμάτων τῆς Εὐρώπης καὶ 'Αμερικῆς.

Κάθε χρηματικὸν ποσόν, στελλόμενον εἰς τὴν ἱδρύτριαν κυρίαν Σοφίαν Σχλῆμαν, θεραπευτήριον ἡ «Σωτηρία» 'Αθήνας, εἶναι καὶ ἓν κτύπημα κατὰ τῆς Λευκῆς Πανώλους, ἡ ὁποία πρέπει νὰ ἐξοντωθῇ εἰς τὴν 'Ελλάδα, ὅπως ἐξοντώνεται καὶ εἰς τὴν 'Αμερικήν.

***

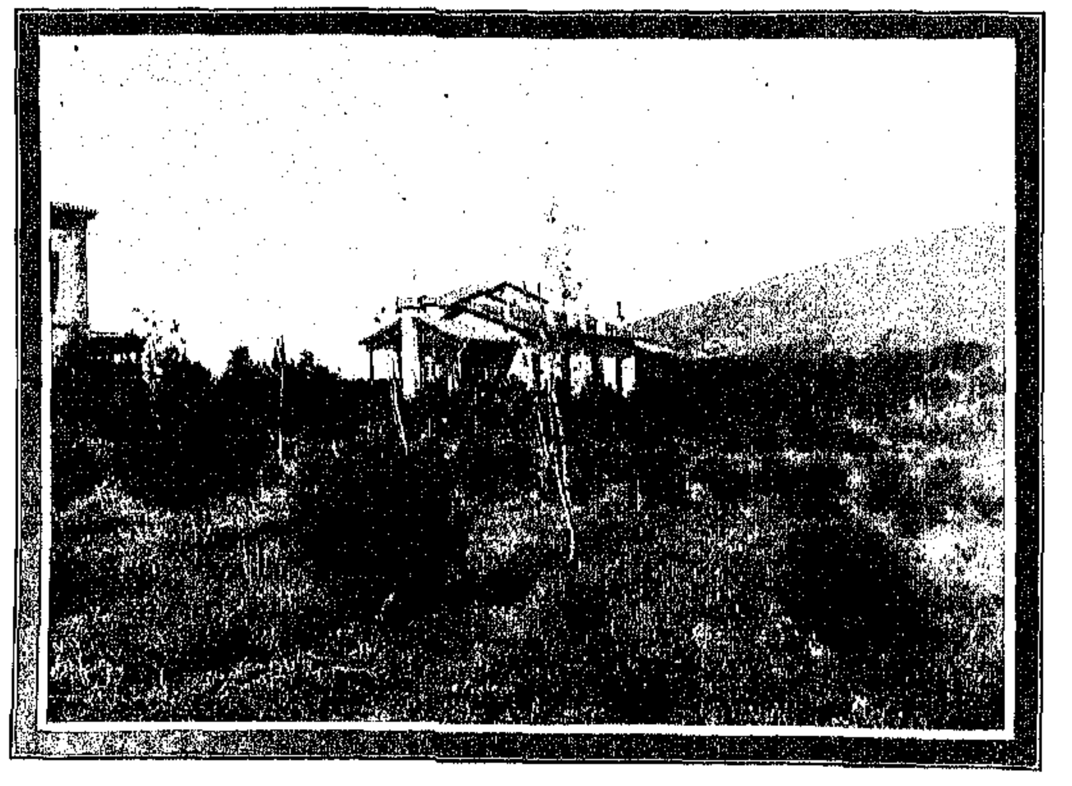

ΤΑ ΠΕΥΚΑ ΤΟΥ ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΠΛΑΓΙΩΣ Ο ΥΜΗΤΤΟΣ

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ Σ. ΛΙΒΑΝΙΔΗΣ
πεσὼν ἔξωθι τῶν 'Ιωαννίνων τὴν 20ὴν Φεβρουαρίου.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΠΑΠΑΧΡΟΝΗΣ
πεσὼν ἐν Μπιζανίῳ.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΕΦΑΛΑΣ
ἐθελοντὴς ἐξ 'Αμερικῆς πεσὼν τὴν 20ὴν Φεβρουαρίου.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ

ΒΡΙΘΟΥΣΙΝ αἱ σελίδες τῆς συγχρόνου 'Ελληνικῆς ἱστορίας φωτοβόλων ἀστέρων, ἀπαραλλάκτως, ἂν μὴ κατὰ μείζονα ἀναλογίαν, ὡς ἐπὶ τῆς ἐνδόξου ἐποχῆς τοῦ 21, καθὼς βρίθουσι καὶ τὰ ἐν Μακεδονίᾳ καὶ 'Ηπείρῳ πεδία τῶν μαχῶν ἐκ τῶν τροπαίων τοῦ 'Ελληνικοῦ στρατοῦ. Τινὲς μάλιστα ἐκ τῶν ἀστέρων τούτων ἔχουσιν ἔκτακτον λάμψιν, διότι οἱ ἥρωες, τοὺς ὁποίους ἀντιπροσωπεύουσιν, ἐπέδειξαν ἡρωϊσμὸν καὶ αὐταπαρνησίαν ὑπερβαίνουσαν ἐνίοτε τὰ ὅρια τῆς συνήθους αὐτοθυσίας χάριν τῆς πατρίδος.

'Η 'Ελληνικὴ ἱστορία τοῦ 20οῦ αἰῶνος ἔχει ἀποκτήσῃ ἤδη περίλαμπρον καὶ θαυμασίαν προμετωπίδα κοσμουμένην ὑπὸ τῶν ἐνδόξων κατορθωμάτων τοῦ δαφνοστεφοῦς Βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ τῶν ἀτρομήτων στρατευμάτων αὐτοῦ, οἱ δὲ μέλλοντες Πίνδαροι, Αἰσχύλοι καὶ Σοφοκλεῖς θὰ ἔχωσιν ἀφθονίαν ἱστορικῆς ὕλης, ἐφ' ἧς νὰ στηρίξωσι τὰς πρὸς τὴν 'Ελευθερίαν καὶ τὴν Φιλοπατρίαν ᾠδὰς καὶ ἐποποιΐας των.

Τὸ σύγχρονον Πάνθεον τῆς 'Ελληνικῆς δόξης οὐδόλως ὑπολείπεται, κατὰ τὴν πληθὺν τῶν ὑπὲρ Πατρίδος θυσιασθέντων ἡρώων, ἀπὸ τὰ παλαιότερα 'Ελληνικὰ μαυσωλεῖα, ἐν οἷς γεραίρεται καὶ τιμᾶται ἡ μνήμη τῶν τριακοσίων ἐν Θερμοπύλαις, τοῦ Παλαιολόγου ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τοῦ Βυζαντίου, τοῦ Μάρκου ἐν Μεσολογγίῳ, καὶ ἀπειρίας ἄλλων ἡμιθέων, ἐκ τοῦ αἵματος τῶν ὁποίων ἐποτίσθη τὸ καλλίκλαδον δένδρον τῆς 'Ελληνικῆς 'Ελευθερίας.

Εἰς τοὺς μέχρι τοῦδε δημοσιευθέντας καταλόγους τῆς τιμῆς, προσθέτομεν σήμερον νέαν λαμπρὰν ἀνθοδέσμην διὰ τῆς δημοσιεύσεως τῶν ἐνταῦθα παρατιθεμένων εἰκόνων τῶν κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον φονευθέντων 'Ελλήνων ἀξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν.

'Εκ τούτων ὁ Βασίλ. Ι. Λελούδας, ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ, κατὰ πρῶτον διεκρίθη εἰς τὴν περίφημον μάχην τῶν Γιαννιτσῶν, ἐκείνην ἥτις ἐξησφάλισεν ὑπὲρ ἡμῶν τὴν Θεσσαλονίκην, τὸν πρῶτον ἐλευθερωθέντα ἀδάμαντα τῆς ὑποδούλου 'Ελληνικῆς γῆς. Μὲ δράκα τεσσάρων μόνον μαχητῶν καὶ μὲ τὰ δύο πολυβόλα του διῆλθεν ὁλόκληρον τὴν νύκτα τῆς 19 'Οκτωβρίου 1912 ὑπὸ χάλαζαν Τουρκικῶν σφαιρῶν. Τὴν δὲ ἐπαύριον, διὰ νὰ ἐνθαρρύνῃ τοὺς ἄνδρας τοῦ πεζικοῦ νὰ προχωρήσωσιν, ἐξετέλεσε κάτι, ὅπερ ὑπενθυμίζει τὸν ἡρωϊσμὸν τοῦ Κυναιγείρου καὶ τοῦ Ρωμαίου γερουσιαστοῦ Δεκίου, κάτι τὸ ὁποῖον θὰ μείνῃ ἀθάνατον, ἐνόσῳ ὁ κόσμος θαυμάζει τὸν ἡρωϊσμὸν καὶ τὴν γενναιότητα τῆς ψυχῆς. 'Ο Λελούδας ἐν ἐπιγνώσει ὅτι βέβαιος θάνατος ἀνέμενεν αὐτὸν καὶ τοὺς βοηθούς του, ἐξετέλεσε τὴν λεγομένην «προχώρησιν θυσίας», ἂν καὶ τέσσαρα ἐχθρικὰ ὀχυρώματα ἔβαλλον κατ' αὐτοῦ ραγδαῖον πῦρ ἐξ ἀποστάσεως 500 μέτρων. 'Η μικρὰ ὁμὰς προχωρεῖ διανοίγουσα ὁδὸν διὰ μέσου τῶν σφαιρῶν, ἀλλὰ δὲν προχωρεῖ ἄπρακτος. Τὰ ταχυβόλα ἐργάζονται πυρετωδῶς. Πέντε χιλιάδες σφαιρῶν ρίπτονται κατὰ τῶν ἐχθρικῶν προχωμάτων, ἐνσπείρουσαι τὸν τρόμον καὶ τὴν ἀπελπισίαν εἰς τοὺς ἐχθρούς. 'Ο δεξιὸς βοηθὸς βάλλεται ὑπὸ σφαίρας καὶ πίπτει. 'Ο ἕτερος λαμβάνει τὴν θέσιν αὐτοῦ. Πληγώνεται καὶ αὐτὸς θανασίμως καὶ πίπτει. Τὸ πολυβόλον δὲν ἐργάζε-

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΙΩ. ΛΕΛΟΥΔΑΣ
πεσὼν ἔξωθι τῶν 'Ιωαννίνων τὴν 20 Φεβρουαρίου 1913.

ΕΜΜ. ΣΤΥΛ. ΒΑΡΔΑΚΗΣ
πεσὼν ἐν Κλαπάδω τῆς Μυτιλήνης.

ται πλέον βλαβὲν ἐκ τῆς χρήσεως. Φονεύεται καὶ ὁ σκοπευτὴς τοῦ ἄλλου πολυβόλου. Ὁ Λελούδας ἀπομείνας μεθ' ἑνὸς μόνου βοηθοῦ, διευθύνει ὁ ἴδιος τὸ μόνον ἀπομεῖναν πολυβόλον, συνεχίζων ἀλλόκοτον, ἀσύλληπτον, ὀνειρώδη ἀγῶνα ἐναντίον χιλιάδων, ὡσεὶ ἦτο τὸ σῶμά του ἐκ χάλυβος, ἄτρωτον, ἀθάνατον. Τὸ πολυβόλον ἐβλάβη, ὁ δὲ Λελούδας τὸ ἔλυσεν ὑπὸ τὴν βροχὴν τῶν σφαιρῶν, τὸ ἔδεσε πάλιν μετ' ἀστραπιαίας ταχύτητος καὶ ἐξηκολούθησε τὸ πῦρ.

Καὶ ὅτε πλέον ἔπεσε καὶ ὁ τελευταῖος βοηθός του, ἐφορτώθη εἰς τὸν ὦμον τὸ πολυβόλον του καὶ ἔσπευσεν εἰς συνάντησιν τῶν συναδέλφων του, οἱ ὁποῖοι ἐν τῷ μεταξὺ ἐνθαρρυνθέντες ἐκ τοῦ παραδείγματός του εἶχον ὁρμήσῃ ἀκάθεκτοι κατὰ τῶν ἐχθρικῶν θέσεων.

Ὁ Λελούδας ἀφοῦ προσέφερεν ὅλας του τὰς ὑπηρεσίας εἰς τὴν Μακεδονίαν μετέβη μετὰ τῆς 4ης Μεραρχίας, εἰς ἣν ἀνῆκεν εἰς τὴν Ἤπειρον, ὅπου ἐκίνησε τὸν θαυμασμὸν ὅλου τοῦ ἐκεῖ συγκεντρωθέντος στρατεύματος, μηδὲ τοῦ ἐνδοξοτάτου Στρατηλάτου ἐξαιρουμένου, ὅστις τὸν ἀπεκάλεσε «Λεβέντη τῆς Ρούμελης», τὸν ὠνόμασε δὲ καὶ λοχαγόν.

Κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπίθεσιν κατὰ τῶν Ἰωαννίνων, ἤτοι τὴν 20ὴν Φεβρουαρίου, ὁ ἡρωϊσμὸς καὶ ἡ αὐταπάρνησις αὐτοῦ ἦσαν ἀνώτερα πάσης περιγραφῆς.

Ἦτο ὁ μοναδικὸς ἀξιωματικὸς ὅστις ἐπλήρωσε μὲ τὴν ζωήν του τὴν ἅλωσιν τῶν Ἰωαννίνων, ὅπως ἦτο μοναδικὸς καὶ διὰ τὰ ἔξοχα προτερήματα αὐτοῦ καὶ τὴν μεγίστην ὑπηρεσίαν ἣν προσέφερεν εἰς τὴν πατρίδα.

Δὶς τραυματισθεὶς καὶ παροτρυνόμενος ὑπὸ τῶν συναγωνιστῶν του νὰ μεταφερθῇ εἰς τὸ χειρουργεῖον ἀπήντα: «Δὲν εἴπαμε ἐμπρός, ὅλο ἐμπρὸς νὰ πηγαίνωμε;» καὶ ἐπέδεσε μόνος του τὰ τραύματά του. «Δὲν εἴπαμε, ἢ στὴν ἄλλη ζωὴ θὰ ξαναϊδωθῶμεν ἢ στὰ Γιάννενα;» Καὶ προὐχώρει ἐμπρὸς πάντα τραγουδῶν καὶ πυροβολῶν, ὁπότε τρίτη σφαῖρα τοῦ ἀνακόπτει τὴν πορείαν, ἀλλ' αὐτὸς ζητωκραυγάζει: «Ζήτω ἡ μεγάλη μας Πατρίς!!».

Ἀλλ' ἂν τὸ ἔργον τοῦ Λελούδα καὶ ὁ ἔνδοξος θάνατος αὐτοῦ εἶναι ἐξ ἐκείνων ἅτινα ἐπισύρουσι τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνισμοῦ, δὲν εἶναι οὐδόλως ὀλιγώτερον λόγου ἄξιοι διὰ τὴν πρὸς τὴν πατρίδα αὐτοθυσίαν των οἱ λοιποὶ ἥρωες, ὧν τὰς εἰκόνας δημοσιεύομεν.

ΔΗΜ. Π. ΖΕΦΕΙΡΙΑΔΗΣ
πεσὼν ἐν Ἠπείρῳ.

Ὁ εὔζωνος ΜΑΝΔΗΛΑΡΗΣ
φονευθεὶς ἐν Φλωρίνῃ.

ΚΩΝΣΤ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ
Γορτύνιος ἐθελοντὴς φονευθεὶς ἐν Κορυτσᾷ.

Ὁ Κρὴς Βουλευτὴς ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΚΡΑΚΗΣ
πεσὼν ἐν Λαψίστῃ παρὰ τὰ Γρεβενά.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΜΑΚΡΗΣ
Ἠπειρώτης ἐθελοντὴς ἐκ Manchester, N. H.
πεσὼν ἐν Ἠπείρῳ.

Ὁ Ἱπποκράτης Σ. Λιβανίδης, μηχανικός, υἱὸς τοῦ ἰατροῦ Σ. Λιβανίδου, ἐκ Χίου, ἐγκατέλειψε περίβλεπτον ἐν Κωνσταντινουπόλει θέσιν, γονεῖς καὶ ἀδελφάς, ὧν τὸ στήριγμα καὶ καύχημα ἐτύγχανε, καὶ προσῆλθεν ὡς ἐθελοντὴς εἰς τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος. Οὗτος ἠγωνίσθη ἐν Χίῳ καὶ ἐν Ἠπείρῳ, προκινδυνεύων πάντοτε καὶ ἓν μόνον τρέφων ὄνειρον, νὰ συμβάλλῃ καὶ αὐτὸς διὰ τοῦ τιμίου του αἵματος εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν δούλων ἀδελφῶν του.

Ὁ Ἐμμ. Στυλ. Βαρδάκης, μονογενὴς υἱὸς τοῦ πολιτευτοῦ καὶ τετιμημένου ἀρχηγοῦ τοῦ Νομοῦ Ρεθύμνης τῆς Κρήτης Στυλιανοῦ Β. Βαρδάκη, πρῶτος ἔβαψε τὸ Ἑλληνικὸν χῶμα διὰ τοῦ τιμίου αἵματός του πεσὼν τὴν 5ην Δεκεμβρίου 1912 κατὰ τὴν ἐν Κλαπάδῳ τῆς Μυτιλήνης λυσσώδη μάχην, ἐπιδείξας ἀπαράμιλλον ἀνδρείαν, τόλμην καὶ αὐτοθυσίαν.

Ὁ Ἰωάννης Μακράκης, Κρὴς βουλευτὴς καὶ ὁπλαρχηγός, ἐφονεύθη ἐν Λαψίστῃ τῆς ἐπαρχίας Γρεβενῶν κατὰ τὴν σύρραξιν τοῦ σώματός του πρὸς τὸν Μπεκὴρ ἀγᾶν.

Ὁ Ἀντ. Κεφάλας καὶ ὁ Γρηγ. Μακρῆς εἶναι δύο ἐκ τῶν πολλῶν ἡρώων τῶν Ἀμερικανικῶν Ἐθελοντικῶν Λόχων, οἵτινες ἐκ τῶν πρώτων κατῆλθον εἰς τὴν Ἑλλάδα ἅμα τῇ κηρύξει τοῦ πολέμου, καὶ κατετάχθησαν ὡς ἐθελονταὶ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν, μετὰ τοῦ ὁποίου ἠγωνίσθησαν, ἐκακοπάθησαν καὶ ἐν τέλει ἐπλήρωσαν τὸ πρὸς τὴν Πατρίδα ὑπέρτατον χρέος των, προσενεγκόντες τὴν ζωήν των ὡς ὁλοκαύτωμα ἐπὶ τοῦ βωμοῦ αὐτῆς.

Ὁ Δημ. Παπαχρόνης καὶ ὁ Δημ. Π. Ζαφειριάδης, φονευθέντες ἐν Ἠπείρῳ, ὁ εὔζωνος Μανδηλάρης, φονευθεὶς ἐν Φλωρίνῃ, καὶ ὁ Γορτύνιος ἐθελοντὴς Κωνστ. Σταματόπουλος, φονευθεὶς ἐν Κορυτσᾷ, συμπληροῦσι τὸν σημερινὸν κατάλογον τῆς τιμῆς, τὸ δὲ ὄνομα αὐτῶν θέλει μείνῃ κεκαραγμένον διὰ χρυσῶν γραμμάτων εἰς τὰς καρδίας τῶν ἐλευθερωθέντων Ἑλλήνων.

Τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς ὑπὲρ πατρίδος θανόντας καὶ ἀγωνισθέντας Ἑλληνόπαιδας. Αὐτοὶ δὲν ἀποθνήσκουσιν, ὡς οἱ κοινοὶ τῶν θνητῶν. Αὐτοὶ ζῶσιν εἰς τὰς καρδίας τοῦ Ἔθνους, ἡ δὲ μνήμη των θὰ εἶναι ἀγήρως εἰς τὰς διανοίας τῶν μελλουσῶν γενεῶν.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΗΝ 14 παρελθόντος Φεβρουαρίου εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ὁ διοικητής της κ. Βαλαωρίτης ἐξέθεσεν εἰς τοὺς μετόχους τὴν σημερινὴν ἀνθηροτάτην κατάστασιν τοῦ πρώτου πιστωτικοῦ ἱδρύματος τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, ἓν ἐκ τῶν παγκοσμίων ἱδρυμάτων τὰ ὁποῖα ἀπολαύουν διεθνοῦς πραγματικῆς πίστεως, *διακρίνεται διὰ τὴν συντηρητικότητα* τῶν ἐργασιῶν της, διὰ τὴν μεθοδικότητα μὲ τὴν ὁποίαν προβαίνει εἰς τὰς ἀποφάσεις της, διὰ τὴν δραστηριότητα μὲ τὴν ὁποίαν ἐνεργεῖ.

Μὴ *ἀναμιγνυομένη εἰς παρακεκινδυνευμένας* κερδοσκοπικὰς ἐπιχειρήσεις, παρέχει τὰς μεγαλειτέρας ἀσφαλείας διὰ τὰ χρήματα τὰ ὁποῖα κατατίθενται εἰς τὰ ταμεῖά της. Ἀπέκτησε δὲ τοιαύτην ὑπόληψιν, ὥστε ὑπάρχουν πάντοτε παρ' αὐτῇ ἄτοκοι καταθέσεις ἑκατομμυρίων ὁλοκλήρων, προερχομένων ἀπὸ ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι θέλοντες νὰ ἔχουν τὰ χρήματά των ἕτοιμα εἰς πρώτην ἀνάληψιν τὰ ἐμπιστεύονται εἰς αὐτήν.

Τοὐναντίον ὁσάκις πρόκειται περὶ ἔργου ἐθνικῆς σημασίας, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα πρωτοστατεῖ. Παράδειγμα δὲ πρόσφατον εἶναι ἡ συνομολόγησις τοῦ τελευταίου δανείου διὰ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ διοικητοῦ της κ. Βαλαωρίτου καὶ τὸ ζήτημα τῆς εἰς τὰς Ἀθήνας μεταφορᾶς τῶν ὑδάτων τῆς Στυμφαλίας, ζήτημα μελετώμενον ἀπὸ ἐτῶν καὶ ἀπὸ ἐτῶν ἄλυτον, τὸ ὁποῖον μόνον τώρα ὑπάρχει βεβαιότης ὅτι θὰ λυθῇ ὅτε ἀνεμίχθη ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα. Ἀπόδειξις δὲ ὅτι ἡ πεποίθησις αὕτη δὲν εἶναι μόνον Ἑλληνική, ἀλλὰ παγκόσμιος, εἶναι καὶ τὸ τηλεγράφημα τὸ ὁποῖον ἔστειλεν ὁμὰς Γερμανῶν κεφαλαιούχων, οἵτινες εἶχον ὑποβάλῃ προτάσεις ἐπὶ τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης. Μόλις ἡ ὁμὰς αὕτη ἔμαθεν ὅτι προτάσεις ὑπέβαλε καὶ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ἔσπευσε νὰ τηλεγραφήσῃ εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις ἀπεσταλμένον της: «Ἐπιστρέψατε ἀμέσως. Μετὰ τὴν ὑποβολὴν προτάσεων ἐκ μέρους τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης δὲν ὑπάρχει ἐλπὶς ἀποδοχῆς τῶν προτάσεών μας».

Ι. Γ. ΕΥΝΑΡΔΟΣ
Ἱδρυτὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

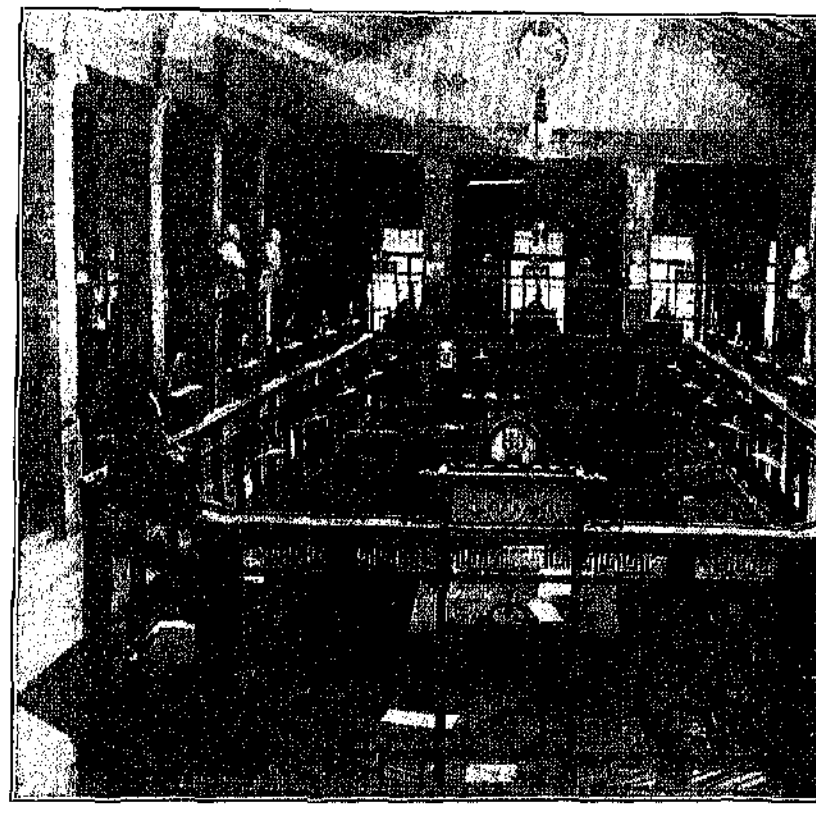

ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εἰς τοιοῦτον σημεῖον πίστεως καὶ ὑπολήψεως ἔχει φθάσῃ τὸ ἵδρυμα τοῦτο, χάρις εἰς τὴν διοίκησιν καὶ τὴν εἰλικρίνειαν καὶ χρηστότητά του.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἱδρύθη εἰς μίαν ἀπὸ τὰς τρικυμιωδεστέρας ἐποχὰς τοῦ νέου Βασιλείου, τῷ 1841.

Πρὶν ἀκόμη ἱδρυθῇ αὕτη, κατὰ τὸ ἔτος 1828, ἔγεινεν ἀπόπειρα νὰ ἱδρυθῇ Χρηματιστικὴ Τράπεζα, εἶδος Banque d'Etat, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἠδύναντο νὰ εἰσρεύσουν χρήματα κυρίως διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Κράτους. Πρὸς τοῦτο ὁ Κυβερνήτης Καποδίστριας δι' ἐγκυκλίου του ἀπὸ 25 Φεβρουαρίου 1828 πρὸς τοὺς κατοίκους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, τῆς Στερεᾶς καὶ τῆς Πελοποννήσου, ἐζήτει τὴν βοήθειάν των καὶ τὰς καταβολάς των.

Ὡς κυρία ἢ μᾶλλον ὡς μόνη ἐργασία τῆς Τραπέζης ἐκείνης ἐθεωρήθη ἡ ἔκδοσις ὁμολογιῶν ἢ μετοχῶν ἐντόκων πρὸς 8 ο)ο.

Πρῶτος ὁ Κυβερνήτης ἔδωκε τὸ παράδειγμα τῆς ἐγγραφῆς εἰς μετοχὰς τῆς Τραπέζης ἐκείνης, τὸ ἠκολούθησαν δὲ καὶ ἄλλοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας, ὁ φιλέλλην Τραπεζίτης Εὔναρδος, στρατηγοὶ καὶ προύχοντες τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐξωτερικοῦ. Τοιουτοτρόπως ὅταν ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος ὑπέβαλε τὴν περὶ τῆς Χρηματιστικῆς Τραπέζης ἔκθεσίν του εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν τοῦ Ἄργους, αἱ καταθέσεις τῆς Τραπέζης ἐκείνης ἀνήρχοντο εἰς τὸ ποσὸν 2,034,660 τουρκικῶν γροσίων.

Ἐν τούτοις τὸ ποσὸν ἐκεῖνο δὲν ἦτο ἐπαρκὲς καὶ ὁ πατριωτισμὸς τῶν Ἑλλήνων δὲν ἠδύνατο νὰ συμπληρώσῃ τὰ κενὰ τῶν χρηματοκιβωτίων τῆς Τραπέζης. Τὴν 3 Φεβρουαρίου 1830 ἐδόθησαν εἰς ὑποθήκην καὶ παρεχωρήθησαν μετὰ τῶν εἰσοδημάτων αὐτῶν εἰς τὴν Τράπεζαν αἱ σταφιδάμπελοι τῆς Κορίνθου καὶ Βοστίτζης (Αἰγίου), οἱ ἐλαιῶνες τῆς Κορίνθου καὶ τῶν Σαλώνων, ἡ σμύρις καὶ ἡ ἁλυκὴ τῆς Νάξου καὶ τὰ ὀρυκτὰ καὶ ἡ ἁλυκὴ τῆς Μήλου, μέχρις ἀποπληρωμῆς ὅλων τῶν μετοχῶν αὐτῆς μετὰ τοῦ ὀφειλομένου αὐτοῖς τόκου. Ἡ διάρκεια τῆς Τραπέζης ὡρίσθη πενταετὴς ἤτοι μέχρι τοῦ Ἀπριλίου τοῦ 1835. Ἐν τούτοις πρὶν ἀκόμη φθάσῃ ἡ ταχθεῖσα αὕτη χρονικὴ περίοδος, ἤτοι τὸν Αὔγουστον τοῦ 1834, ἡ Χρηματιστικὴ Τράπεζα διελύθη ἀφ' ἑνὸς διότι αἱ βάσεις αὐτῆς δὲν ἦσαν ἀπολύτως σταθεραί, καὶ ἀφ' ἑτέρου διότι τὸ νέον Κράτος δὲν παρεῖχεν ἀκόμη τὸ κατάλληλον ἔδαφος διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοιούτων ἱδρυμάτων.

* * *

Κατὰ τὸ ἔτος 1836 ἔγεινε νέα ἀπόπειρα μεταξὺ τῆς κυβερνήσεως τοῦ Βασιλέως Ὄθωνος καὶ τοῦ Ἄγγλου Γκλάς, ἀντιπροσώπου ὁμάδος Ἄγγλων κεφαλαιούχων. Τὴν 25ην Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους ἐκείνου, ληξασῶν τῶν συνεννοήσεων, ἐδημοσιεύθη νόμος περὶ συστάσεως «Ἐθνικῆς Τραπέζης», τῆς ὁποίας σκοπὸς θὰ ἦτο ἡ ἀνάπτυξις τῆς Γεωργίας, τῆς Βιομηχανίας, τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Ναυτιλίας. Ἀλλὰ καὶ ὁ νόμος αὐτὸς δὲν ἔφερε καλλίτερα ἀποτελέσματα, διότι ἡ ὁμὰς τῶν Ἄγγλων κεφαλαιούχων τὴν τελευταίαν στιγμὴν μετεμελήθη, προφασισθεῖσα τὴν ἔκρυθμον κατάστασιν τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων.

Ἡ Κυβέρνησις ἐν τούτοις τοῦ Ὄθωνος ἐξηκολούθει τὰς προσπαθείας της. Ἄλλοι κεφαλαιοῦχοι παρουσιάσθησαν, αἱ συνεννοήσεις ἀπέτυχον ἐκ νέου καὶ τέλος ὁ φιλέλλην τραπεζίτης Εὔναρδος ἐπανέλαβε τὰς ἐνεργείας του.

Ὁ Εὔναρδος συνδεόμενος διὰ στενῆς φιλίας καὶ ἀμοιβαίας ἐκτιμήσεως μὲ τὸν Γεώργιον Σταύρου, διαμένοντα τότε εἰς τὴν Ἑλλάδα, τοῦ ἔστειλε 500 χιλιάδας δραχμὰς διὰ νὰ δοκιμάσῃ ἂν ὁ τόπος εἶναι ὥριμος εἰς τραπεζικὰς ἐργασίας. Ὁ Γεώργιος Σταύρου εἰς μικρὸν γραφεῖον τὸ ὁποῖον ἵδρυσε παρὰ τὸ σημερινὸν δημοπρατήριον ἤρχισε τὰς τραπεζικὰς ἐργασίας, φαίνεται δὲ ὅτι

Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
Πρῶτος Διοικητὴς (1841—1869).

τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξε τόσον ἐνθαρρυντικόν, ὥστε ἀμέσως τῇ συνεννοήσει μετὰ τοῦ Εὐνάρδου προέβη εἰς νέα διαβήματα παρὰ τῇ Κυβερνήσει καὶ ἐπέτυχε τὸν νόμον τῆς 30 Μαρτίου 1841, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐστηρίχθη ἡ ἵδρυσις τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Διὰ τοῦ νόμου τούτου τὸ κεφάλαιον τῆς Τραπέζης ὡρίσθη εἰς 5 ἑκατομμύρια δραχμῶν καὶ παρεχωρήθη εἰς αὐτὴν τὸ δικαίωμα ἐκδόσεως τραπεζικῶν γραμματίων εἰς τὸν κομιστήν. Διὰ δὲ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου ὡρίσθησαν ὡς ἐργασίαι τῆς Τραπέζης α'.) τὰ ἐπὶ ὑποθήκῃ καὶ ἐνεχύρῳ δάνεια· β'.) αἱ προεξοφλήσεις. Ἑπομένως εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος παρουσιάσθη διφυὴς ὡς κτηματικὴ καὶ προεξοφλητική.

Μὲ αὐτὰς τὰς βάσεις ἤρχισε τὰς ἐργασίας της ἡ Τράπεζα ἡ ὁποία προωρίζετο νὰ γείνῃ τὸ μεγαλείτερον μὲν πιστωτικὸν ἵδρυμα τῆς Ἀνατολῆς, ἐφάμιλλον δὲ κατὰ τὴν ἐξωτερικὴν πίστιν καὶ ὑπόληψιν πρὸς τὰ μεγαλείτερα εὐρωπαϊκά.

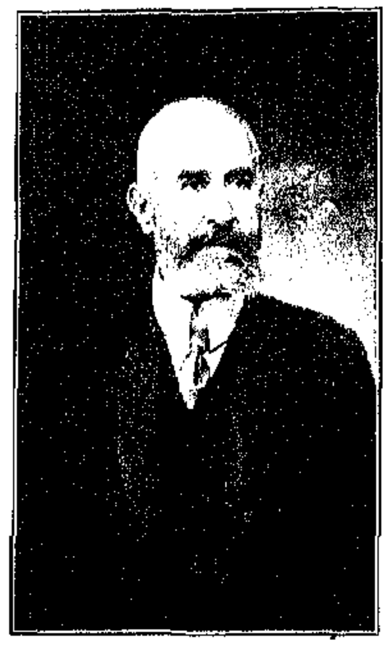

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ
Νῦν Διοικητὴς τῆς Τραπέζης.

Διὰ νὰ ἐννοηθῇ ἡ ἀνάπτυξις τὴν ὁποίαν προσέλαβεν ἡ Τράπεζα κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἑβδομήκοντα ἑνὸς ἐτῶν, κατὰ τὰ ὁποῖα ὑφίσταται, πρέπει νὰ παραθέσωμεν μερικοὺς ἀριθμούς.

Κατὰ τὸ ἔτος 1842 τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον τῆς Τραπέζης ἀνήρχετο εἰς 3,525,893 δρ. Τὸ μεταλλικὸν εἰς τὰ ταμεῖά της καὶ διαθέσιμον παρὰ τοῖς ἀνταποκριταῖς της ἦτο 397,520, αἱ δὲ προεξοφλήσεις της ἀνῆλθον εἰς 654,177 δραχμάς. Ἐλάχιστα ἦσαν τὰ δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρηματογράφων καὶ οἱ ἀνοικτοὶ λογαριασμοί, ἀνερχόμενα καὶ τὰ δύο μαζῆ εἰς τὸ ποσὸν 3453 δρ. Δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ ἐμπορευμάτων δὲν ἐγίνοντο. Αἱ ἄτοκοι καταθέσεις μόλις ἀνήρχοντο εἰς 48,925 δραχ. Τὰ ἐν συνόλῳ εἰς κυκλοφορίαν τραπεζικά της γραμμάτια ἔφθασαν τὰς 274,955 δρ., τὸ δὲ ἄθροισμα τῶν λογαριασμῶν τοῦ Ἰσολογισμοῦ εἰς 6,198,819 καὶ τὸ ἐτήσιον μέρισμα κατὰ μετοχὴν εἰς 66 δρ.

Σημειωτέον ὅτι τὸ κατάστημά της ἦτο μικρὸν οἴκημα ἀπὸ τὰ συνήθη τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, οἱ ὑπάλληλοί της δὲν ὑπερέβαινον τοὺς δώδεκα καὶ οὐδὲν ὑποκατάστημα ὑπῆρχε, μόλις δὲ μετά τινα ἔτη ἱδρύθη τὸ πρακτορεῖον λεγόμενον τῆς Σύρου.

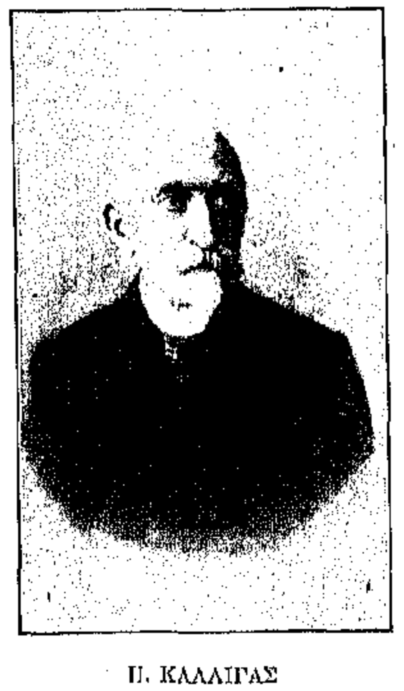

Π. ΚΑΛΛΙΓΑΣ
Διοικητὴς ἀπὸ τοῦ 1890—1896

Ἐκ τοῦ ἰσολογισμοῦ τῆς β' ἑξαμηνίας τοῦ 1912 καταφαίνεται ὅτι τὸ ἐνεργητικὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀνέρχεται τώρα εἰς τὸ ποσὸν 586,362,493 δρ. Τὸ μεταλλικὸν τὸ ὁποῖον ὑπῆρχε τὴν 31 Δεκεμβρίου εἰς τὰ ταμεῖά της ἀνήρχετο εἰς 16,298,187, ὑπῆρχον δὲ καὶ διαθέσιμα τραπεζικὰ γραμμάτια 31,032,398 δρ. Τὰ διαθέσιμα εἰς τὸ ἐξωτερικὸν παρὰ Τραπέζαις ἀνήρχοντο εἰς 156,049,219φρ., αἱ προεξοφλήσεις εἰς 29,018,541, αἱ χορηγήσεις εἰς γεωργοὺς ὑπερέβαινον τὰ 16 ἑκατομμύρια. Τὰ δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρηματογράφων ἦσαν πλέον τῶν 37 ἑκατομμυρίων, τὰ δάνεια ἐπὶ ἐμπορευμάτων 5 περίπου ἑκατομμύρια, τὰ δάνεια πρὸς δήμους, λιμένας καὶ νομικὰ πρόσωπα ἄνω τῶν 60 ἑκατομμυρίων, αἱ καταθέσεις ἐν ὄψει ὑπὲρ τὰ 54 ἑκατομμύρια, οἱ τόκοι τῶν διαρκῶν καταθέσεων ἀνήρχοντο εἰς 3,790,084, αἱ καταθέσεις, διαρκεῖς καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ, εἰς 135,689,081, αἱ καταθέσεις τοῦ ταμιευτηρίου εἰς 27,494,097, κτλ.

Τοιαύτη ἦτο ἡ ἀνθηροτάτη κατάστασις τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος μετὰ δύο ἐτῶν διαρκεῖς ἐσωτερικὰς ἀνωμαλίας καὶ τετράμηνον πόλεμον.

* * *

Ἐννοεῖται ὅτι εἰς τοιαύτην ἀνθηρότητα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης συνετέλεσεν ἐκτὸς τῆς μεθοδικότητος τῆς ἐργασίας καὶ σειρὰ ὅλη διοικητῶν ἀπὸ τοῦ Γεωργίου Σταύρου μέχρι τοῦ σημερινοῦ διοικητοῦ κ. Βαλαωρίτου. Ὑπῆρξαν δὲ διοικηταὶ τῆς ἀξίας τοῦ Καλλιγᾶ, τοῦ Μάρκου Ρενιέρη, τοῦ Στεφάνου Στρέϊτ, ἀκάματοι ἐργάται τοῦ μεγαλείου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, τὸ ὁποῖον ἦτο μεγαλεῖον αὐτῆς τῆς οἰκονομικῆς πίστεως τοῦ Κράτους, ὅπως καὶ τῆς ἰδιωτικῆς οἰκονομικῆς πίστεως.

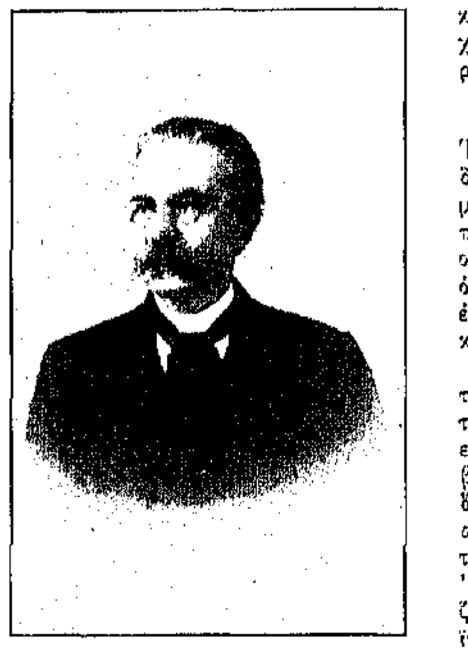

Σ. ΣΤΡΕΪΤ
Διοικητὴς ἀπὸ τοῦ 1896.

Ἰδιαιτέρως πρέπει νὰ ἐξαρθῇ ἡ διεύθυνσις τοῦ σημερινοῦ διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Ι. Βαλαωρίτου. Υἱὸς τοῦ ἐθνικοῦ ποιητοῦ Ἀριστοτέλους Βαλαωρίτου, ὁ διοικητής, δὲν εἶναι ξηρὸς ἄνθρωπος τῶν ἀριθμῶν. Ἀπὸ τὸν πατέρα του ἐκληρονόμησε τὸ βαθὺ πατριωτικὸν αἴσθημα, τὴν μεγάλην ὑπερηφάνειαν ὅτι εἶναι Ἕλλην, τὴν γλαφυρότητα τοῦ ὕφους εἰς τὰ ἔγγραφα, τὰ κληρονομικὰ δ' αὐτὰ προσόντα συνδυάζει πρὸς ἔκτακτον οἰκονομικὴν ἰδιοφυΐαν, ἡ ὁποία τὸν κατέστησεν αὐθεντίαν εἰς τὰ οἰκονομικά, ἀνεγνωρισμένην καὶ ἐν Εὐρώπῃ, ὅπου ὁσάκις μεταβαίνει γίνεται δεκτὸς μετ' ἐξαιρετικῶν ἐνδείξεων τιμῆς καὶ ὑπολήψεως. Ὑπὸ τὴν διοίκησίν του ἡ Τράπεζα εἶναι σήμερον ἀληθὲς πατριωτικὸν ἵδρυμα, παρακολουθοῦν τὴν ὅλην ἀνάπτυξιν καὶ ἐξέλιξιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ βοηθοῦν αὐτὸ εἰς τὴν οἰκονομικήν του ἀναδιοργάνωσιν καὶ εὐρωστίαν. Αἱ ἐκθέσεις του θαυμάζονται διὰ τὴν διαύγειαν τοῦ ὕφους του, οἰκονομολογικὰ του δὲ ἄρθρα ἐδημοσίευσαν τελευταίως ἀκόμη οἱ «Καιροὶ» τοῦ Λονδίνου καὶ ὁ «Χρόνος» τῶν Παρισίων, μετὰ τιμητικωτάτων σχολίων. Τὰ ἄρθρα αὐτὰ διαφωτιστικὰ τῆς ἐν Ἑλλάδι οἰκονομικῆς καταστάσεως συνετέλεσαν πολὺ εἰς τὴν ἀνύψωσιν τῆς πίστεως τοῦ Κράτους. Καὶ τέλος χάρις εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην τὴν ὁποίαν κέκτηται τὸ ἵδρυμα τὸ ὁποῖον ἐκπροσωπεῖ, καὶ χάρις εἰς τὴν ἀτομικὴν πεποίθησιν τὴν ὁποίαν ἐμπνέει, κατώρθωσεν ὁ κ. Βαλαωρίτης νὰ ἐπιτύχῃ ὑπὸ τοὺς σχετικῶς ἐλαφροτέρους ὅρους δάνειον διὰ τὴν Ἑλλάδα, εἰς ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ὅλαι αἱ Εὐρωπαϊκαὶ ἀγοραὶ εἶχον συμφωνήσει νὰ μείνουν κλεισταὶ διὰ τοὺς ἐμπολέμους. Δύναμις μεγάλη, ὡς ἡ Ἰταλία, ἐξελθοῦσα τῆς πολεμικῆς καταστάσεως μὲ τεραστίαν ἐδαφικὴν αὔξησιν, δὲν κατώρθωσε νὰ ἐπιτύχῃ καλλιτέρους ὅρους.

* * *

Ἤδη ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἐγκατεστημένη εἰς μεγαλοπρεπὲς μέγαρον, τὸ ὁποῖον διεσκευάσθη πρὸ ὀλίγων ἐτῶν διὰ νὰ ἐπαρκῇ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ἐργασίας της.

Τεσσαράκοντα τρία ὑποκαταστήματά της διεσπαρμένα εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα βοηθοῦν τὸν τόπον εἰς ὅλας του τὰς ἐργασίας, δημιουργήματά της δὲ ἡ Τράπεζα τῆς Ἀνατολῆς, ἡ Τράπεζα Κρήτης καὶ ἡ Λαϊκὴ Τράπεζα, προσφέρουν καὶ αὗται μεγάλας ἀληθῶς εἰς τὸν τόπον ἐκδουλεύσεις. Πρὶν δὲ κλεισθῇ ἡ εἰρήνη καὶ κατὰ τὴν συνέλευσιν τῆς 14 Φεβρουαρίου ἐνεφανίσθη ἡ ἵδρυσις δύο ἀκόμη ὑποκαταστημάτων εἰς τὴν Θεσσαλονίκην καὶ εἰς τὰ Ἰωάννινα. Εἶναι ὅμως βέβαιον ὅτι μετὰ τὴν τελείαν ἀποκατάστασιν τῶν πραγμάτων καὶ τὸν ὁριστικὸν διακανονισμὸν τῶν συνόρων τοὐλάχιστον δέκα ἀκόμη ὑποκαταστήματα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης θὰ προστεθοῦν, παρακολουθοῦντα τὴν αὔξησιν τοῦ Κράτους καὶ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν μέχρι τῆς χθὲς ὑποδούλων ἐπαρχιῶν.

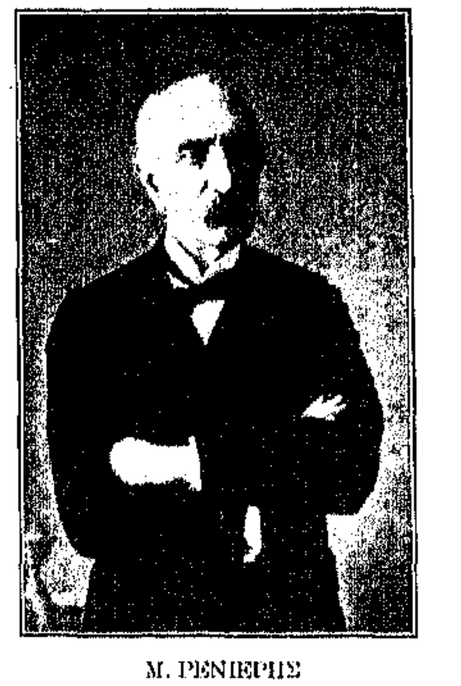

Μ. ΡΕΝΙΕΡΗΣ
Διοικητὴς ἀπὸ τοῦ 1869—1890

Εἰς τὰ μέχρι σήμερον ὑπάρχοντα ὑποκαταστήματα ἐργάζονται ἐνενήντα καὶ δύο ὑπάλληλοι, ὀκτὼ εἰσπράκτορες, πενήντα τέσσαρες κλητῆρες καὶ τρεῖς ἐργάται, ἐνῷ τὸ κεντρικὸν ἐν Ἀθήναις κατάστημα ἀπασχολεῖ ἑκατὸν εἰκοσιπέντε ὑπαλλήλους, εἰκοσιδύο εἰσπράκτορας, εἰκοσιδύο κλητῆρας καὶ ἓξ ἐπιστάτας. Ἐκ τοῦ συνόλου τῶν 431 τῶν ἀποτελούντων τὸ προσωπικὸν ἔλαβον μέρος εἰς τὸν πόλεμον ἑκατὸν δέκα ἄτομα, ἐκ τῶν ὁποίων εἷς ἐφονεύθη ἡρωϊκῶς μαχόμενος εἰς τὴν Χίον, ὁ Βασίλειος Στάϊκος, καὶ τέσσαρες οἱ Μ. Σημαντήρης, Ἀθ. Λεονάρδος, Τιμ. Κουτρουβέλης καὶ Δ. Πανόρηος ἐπληγώθησαν εἰς διαφόρους μάχας.

Τοιαύτη εἶναι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, διὰ τὴν ὁποίαν τὸ Ἔθνος δύναται νὰ ὑπερηφανεύηται, διότι πραγματικῶς συντελεῖ αὕτη ὄχι μόνον ἐσωτερικῶς εἰς τὴν οἰκονομικὴν εὐεξίαν τοῦ τόπου, ἀλλὰ καὶ ἐξωτερικῶς εἰς τὴν ἑδραίωσιν τῆς Ἑλληνικῆς καλῆς πίστεως.

Ο ΟΛΥΜΠΙΟΣ

ΕΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΝ ΖΩΗΝ

ΥΠΟ JAMES OPPENHEIM — ΤΗ ΑΔΕΙΑ ΤΩΝ Κ. Κ. HARPER AND BROTHERS, NEW YORK, COPYRIGHT 1912

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ***

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου).

Ὁ Κίρμπυ ἐπῆγε, καὶ ἐπιστρέψας εἶδε τὴν Φράνσες μὲ τὸ ράψιμόν της ἀνὰ χεῖρας.

— Θὰ ράψῃς; ἠρώτησεν.

— Ὄχι, δὲν ἐννοῶ νὰ καθήσω ἀπόψε εἰς αὐτὰ τὰ ἔπιπλα. Ἐκάθησα μαζύ των κάθε βράδυ τόσα χρόνια τώρα εἰς τὴν ἴδια θέσι, τὴν ἰδίαν πολυθρόνα...

Ἐσιώπησε πάλιν, καὶ τὰ βλέμματά της τὸν περιέβαλον.

— Εἰκοσιπέντε ἐτῶν, εἶπεν ὡσεὶ μονολογοῦσα. Καὶ δὲν ἠγάπησέ ποτε του γυναῖκα!... Τὸ ράψιμον ἔπεσεν ἀπὸ τὰς χεῖράς της καὶ τὴν κατέλαβεν ἡ ἀγωνία μιᾶς παραδόξου προσδοκίας.

Ὁ ἄνεμος ἔπνευσεν ἰσχυρότερος κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν. Σιγὰ-σιγὰ ὁ Κίρμπυ ἐσηκώθη ἀπὸ τὴν θέσιν του καί, πλησιάσας τὴν ἀναμένουσαν γυναῖκα, ἔλαβε τὰς χεῖράς της ἐντὸς τῶν ἰδικῶν του...

Ἐνεθυμήθη δι' ἓν λεπτὸν τὴν Τζάννις, καὶ χωρὶς πλέον νὰ σκεφθῇ τί ἔκαμνε, ἔθλιψε τὴν Φράνσες εἰς τὰς ἀγκάλας του καὶ ἀπέθηκεν ἓν φίλημα εἰς τὸ μέτωπόν της. Χωρὶς νὰ χάσῃ στιγμὴν ἐκείνη τὸν ἐφίλησεν εἰς τὰ χείλη.

— Φράνσες !... ἐφώναξεν ὁ Κίρμπυ, ὀπισθοχωρῶν μὲ φρίκην.

Ἐκείνη ἐστάθη ἓν βῆμα μακράν του καὶ ἔπειτα ψυχρῶς τοῦ εἶπεν.

— Ἤθελα νὰ ἰδῶ, ἂν ἕνα φίλημα ἠμπορεῖ ἀκόμη νὰ μὲ συγκινήσῃ. Καὶ εἶδα ὅτι... Ἀλλ' ὄχι... εἶμαι τρελλή, Κίρμπυ, καὶ ἐφέρθην ἄσχημα. Πηγαίνω τώρα νὰ κοιμηθῶ. *Ἀλλὰ σοῦ λέγω τὸ ἔκαμα μόνον διὰ νὰ ἰδῶ ἂν θὰ* ἠμποροῦσεν ἓν φίλημα νὰ μὲ συγκινήσῃ.

Ὁ Κίρμπυ ἔμεινεν ὀλίγα λεπτὰ ἄναυδος καὶ κατῃσχυμένος. Δὲν τοῦ ἐφαίνετο διόλου ἔντιμον ὅ,τι εἶχε κάμει εἰς βάρος ἑνὸς φίλου του. Καὶ ἐπλάγιασε μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸ σπίτι ἐκεῖνο. Ἐν τούτοις ἔμενεν ἀκόμη ἑλκυόμενος ἀπὸ μίαν ἀκαταμάχητον γοητείαν.

Ὁ Κίρμπυ δὲν ἐγνώριζεν ὁποῖον τέλος θὰ ἐλάμβανεν ἡ ὅλη αὐτὴ ὑπόθεσις, ὅτε αἰφνιδίως ἀπέθανεν ὁ πατὴρ τοῦ Ἐδουάρδου.

Ὁ θάνατός του ὑπῆρξεν ἀνώδυνος καὶ ταχύς. Ἕνα πρωΐ, ἐνῷ ἡτοιμάζετο ν' ἀρχίσῃ τὴν ἐργασίαν τῆς ἡμέρας εἰς τὸ γραφεῖόν του, ὁ γέρων κατελήφθη ἀπὸ μίαν σκοτοδίνην καὶ ἔπεσεν. Οἱ συνάδελφοί του προσέτρεξαν, ὁ *ἰατρὸς τοῦ γειτονικοῦ νοσοκομείου ἐκλήθη ἐν σπουδῇ, καὶ ἐγνωμοδότησεν ὅτι* ὁ ἄνθρωπος εἶχεν ἀποθάνει ἀπὸ συγκοπὴν τῆς καρδίας. Ἁπλούστατα ἓν ἐλατήριον τοῦ κουρασμένου του ὀργανισμοῦ εἶχε θραυσθῇ καὶ ἡ μηχανὴ ἐτέθη εἰς ἀχρηστίαν διὰ παντός. Ὁ θάνατος οὗτος εἶναι τὸ φυσικώτερον ἐπακολούθημα τῆς ζωῆς τῶν Ἀμερικανικῶν μεγαλουπόλεων. Ἀκριβῶς δὲ διὰ τοῦτο δὲν κάμνει πλέον ἐντύπωσιν.

Ἀλλ' εἰς τὸ σπίτι τοῦ υἱοῦ τοῦ θανόντος τὸ συμβὰν ἐπέφερεν ἀναστάτωσιν. Ὁ Ἐδουάρδος ἀνελογίσθη μὲ φρίκην ὅτι τὸ ἴδιον τέλος τὸν ἠπείλει, ἐὰν ἠκολούθει κατὰ βῆμα τὴν ζωὴν τοῦ πατρός του. Ἂν σαράντα τεσσάρων ἐτῶν συνεχὴς μονότονος ἐργασία ἐμπρὸς εἰς ἕνα γραφεῖον εἶχε συντρίψῃ τὸν ὀργανισμὸν ἐκεῖνον, διατὶ ἡ ἰδία ἐργασία θὰ ἐσέβετο τὸν ἄλλον, ὃν εἶχεν ἤδη ὑποσκάψῃ εἰς μόνον ἕνδεκα ἔτη;...

...Ἡ κηδεία τοῦ γέροντος Φέργουσον ἔγεινε μετὰ δύο ἡμέρας ἀπὸ τοῦ θανάτου του. Ὀλίγοι φίλοι ἠκολούθησαν τὸν νεκρόν, καὶ οἱ ὑπάλληλοι τοῦ γραφείου ἔστειλαν δι' ἐπιτροπῆς ἕνα στέφανον...

Ὅταν ὁ Ἐδουάρδος μὲ τὴν Φράνσες καὶ τὸν Κίρμπυ ἐπέστρεψαν εἰς τὸ σπίτι τοῦ Νέστγουδ, τὸ ἀνδρόγυνον ἔμεινεν ὀλίγα λεπτὰ σιωπηλόν. Ἔπειτα ὁ ἀνὴρ ὡμίλησε.

— Φράνσες ! εἶπε.

— Ναί.

— Δὲν θὰ περιμένω νὰ πεθάνω εἰς τὸ γραφεῖόν μου.

— Τί ἐννοεῖς;... ἔκαμεν ἐκείνη ἀγωνιῶσα. Θὰ φύγωμεν; Θὰ πᾶμε εἰς τὸ Οὐέστ;

— Θὰ πᾶμε παντοῦ ὅπου θὰ ζήσω σὰν ἄνθρωπος καὶ ὄχι σὰν μηχανὴ ἢ νευρόσπαστον. Θὰ πᾶμε στὸν κάμπο, στὸ χωριό, στὴν ζωήν !

Καὶ ἡ μεγάλη ἀποκάλυψις εἶχε γείνῃ πρὸ τῶν ὀμμάτων τοῦ Κίρμπυ, ὅστις ἔμεινεν ἄναυδος, ἀλλ' ἐννοῶν βαθύτατα τὴν σημασίαν αὐτῆς...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ (ϛ)'.

Νέοι ἀγῶνες.

Τὸ περιστατικὸν αὐτὸ εἶχε κάμει εἰς τὸν Κίρμπυ βαθυτάτην ἐντύπωσιν Τὴν ἐπαύριον τῆς ἱστορικῆς ἐκείνης βραδυᾶς ἐπεσκέφθη τὴν κυρίαν Γώβερλεϋ, καὶ τῆς ἐξέθεσε τὰς σκέψεις του.

— Τὸ κάτω-κάτω τῆς γραφῆς, εἶπεν, αὐτὴ ἡ ρουτίνα τοῦ γραφείου εἶναι ἱκανὴ νὰ σκοτώσῃ κάθε ἄνθρωπον. Καὶ ἐγὼ δὲν θέλω νὰ πάγω στὰ χαμένα ὅπως ὁ γέρω Φέργουσον. Θὰ φύγω ἀπὸ τὸ γραφεῖον αὐτό. Θὰ κυττάξω νὰ εὕρω καμμίαν ἐργασίαν εἰς τὴν ὁποίαν νὰ δημιουργῶ κἄτι τι... Δὲν θέλω ν' ἀπομακρυνθῶ ἀπὸ τὴν Νέαν Ὑόρκην, διότι ἐδῶ ἀντιλαμβάνομαι ὅτι εἶναι τὸ μέλλον μου. Ἀλλὰ θὰ τὸ κυνηγήσω ἀλλοιῶς, καὶ ὄχι ὡς μηχάνημα τοῦ Κοντινένταλ Ἐξπρές.

Τὰς κατόπιν ἡμέρας του ἀφιέρωσεν εἰς τὴν ἄγραν νέας θέσεως. Ἡ πρώτη του σκέψις ἦτο νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ γραφεῖον τῶν Ἄτγουδς. Καὶ ἐκεῖ τὰ πράγματα εἶχον ἀλλάξει. Ὁ φλύαρος κ. Κὸμπ εἶχεν ἀντικατασταθῇ καὶ εἰς τὴν θέσιν του ἦτο εἷς εὔσωμος καὶ ἀνοικτόκαρδος νέος, ὅστις ἰδὼν ὅτι εἶχε νὰ κάμῃ μὲ παλαιὸν πελάτην τοῦ ἐξέθεσε σαφῶς τὴν κατάστασιν.

— Αἱ μεγάλαι ἐργασίαι θέλουν ἕνα προσὸν τὸ ὁποῖον δὲν ἔχετε, εἶπεν ὁ διευθυντὴς τῶν Ἄτγουδς. Κρῖμα νὰ μὴ γνωρίζετε τὴν στενογραφίαν...

Ὁ Κίρμπυ ἐξῆλθε θυμωμένος μὲ τὸν ἑαυτόν του, ἀλλ' ὄχι ἀπογοητευμένος. Δὲν ὑπῆρχεν ἄλλη διέξοδος, εἰμὴ νὰ μάθῃ στενογραφίαν καὶ θὰ τὸ ἔκαμνεν.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἤρχισε μίαν ἄλλην ζωήν. Χωρὶς νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν ἐργασίαν του, ἐνεγράφη εἰς μίαν ἑσπερινὴν σχολὴν στενογραφίας καὶ ἤρχισε νὰ καταγίνεται μ' ἐπιμονὴν εἰς τὴν ἐκμάθησιν αὐτῆς. Ἐννοεῖται ὅτι εἶχεν ἐπιστρέψει ἐκ νέου εἰς τὸ οἰκοτροφεῖον τῆς Εἰκοστῆς Πέμπτης Ὁδοῦ, διότι ὁ νέος Φέργουσον καὶ ἡ Φράνσες εἶχον ἤδη φύγῃ εἰς τὴν νέαν τότε Ὀκλαχόμαν, ὅπου ἐξασφαλίσαντες μὲ δόσεις ἕνα σπίτι μὲ μίαν μεγάλην περιοχήν, εἰς ἕνα νεοσύστατον συνοικισμόν, ἐπεδόθησαν εἰς τὴν ὡραίαν τοῦ κάμπου ζωήν. Ἐξ ἄλλου καὶ εἰς τὴν πόλιν ἡ ζωὴ τοῦ Κίρμπυ εἶχε μεταβληθῇ. Ἡ μόνη φίλη του κυρία Γώβερλεϋ εἶχε διορισθῇ διευθύντρια εἰς μίαν σχολὴν τῆς Κεντῶκυ καὶ μόνος ἐκ τῶν παλαιῶν του γνωρίμων εἶχεν ἀπομείνει ὁ στερεότυπος Μάρστων. Εἰς ἐπίμετρον τὸ καλοκαῖρι αἰφνιδίως ἡ μήτηρ του ἠσθένησε καὶ τὸν προσεκάλεσεν ἐσπευσμένως εἰς τὸ Τρέντ. Ὅταν ὅμως ὁ Κίρμπυ ἔφθασεν ἐκεῖ τὴν εὗρεν ἀποθαμένην, καὶ ἠρκέσθη νὰ συνοδεύσῃ τὴν *κηδείαν εἰς τὸ μικρὸν νεκροταφεῖον τοῦ χωρίου. Τί ἄθλιον ποῦ ἦτο τὸ Τρέντ,* ἀλήθεια !...

Οἱ Χάδδεν ἀπουσίαζον, ἡ ἐφημερίς του εἶχεν ἀλλάξει ἰδιοκτήτας καὶ οἱ γνώριμοί του δὲν ἔδειξαν κανὲν ἐνδιαφέρον, ὅταν τὸν εἶδαν. Καὶ αὐταὶ ἀκόμη αἱ ἀδελφαί του εἶχον ἀλλάξει. Ἡ μεγαλειτέρα εἶχεν ὑπανδρευθῇ εἰς τὸ Σικάγον καὶ ἡ μικροτέρα εἶχε διορισθῇ εἰς κἄποιο σχολεῖο τοῦ Κολοράδο.

Ὁ Κίρμπυ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην πενθῶν καὶ ἀπογοητευμένος. Ἡ μονότονος ζωή του ἀπὸ τὸ γραφεῖον εἰς τὴν στενογραφικὴν σχολὴν καὶ ἀπὸ ἐκεῖ εἰς τὸ οἰκοτροφεῖον ἐξηκολούθησεν ἀκόμη ὀλίγους μῆνας. Τέλος ἦλθεν ἡ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπῆρε τὸ δίπλωμά του ὡς στενογράφος πρώτης τάξεως. Τὴν ἐπαύριον ἐπῆρε μιᾶς ἡμέρας ἄδειαν ἀπὸ τὸ γραφεῖόν *του καὶ ἐπῆγεν εἰς τοὺς Ἄτγουδς. Χωρὶς πολλὰς διατυπώσεις ἐτράβηξε* κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ διευθυντοῦ.

— Ξεύρετε ὅτι ἡμεῖς ἔχομεν εἰδικότητα νὰ τοποθετῶμεν νέους ἀνθρώπους μὲ μέλλον, εἶπεν ὁ διευθυντής.

— Ναί, ναί, διέκοψεν ὁ Κίρμπυ, ὅλα αὐτὰ τὰ ξεύρω, ἀλλὰ θέλω μίαν θέσιν.

— Ὑπήρξατε ὑπάλληλος καὶ ἄλλοτε, δὲν εἶναι ἔτσι;...

— Ναί, ἀλλὰ θέλω τίποτε καλλίτερον.

Τότε ὁ διευθυντὴς ἐφάνη ὡς φωτιζόμενος ἔξαφνα...

— Γνωρίζετε στενογραφίαν;...

— Μάλιστα !

— *Λαμπρά! Ὑπάρχει μία θαυμασία θέσις ἀνοικτὴ εἰς τοῦ Χάρριγκτων.* Γνωρίζετε βέβαια τὸν Χάρριγκτων, διευθυντὴν καὶ ἰδιοκτήτην τοῦ ὁμωνύμου περιοδικοῦ, ἐργοστασιάρχην τῶν ἠλεκτροκινήτων τροχιοδρόμων καὶ πρόεδρον τῆς ἀεροπλοϊκῆς ἑταιρίας Χάρμων;...

Ὁ Κίρμπυ ἔμεινεν ἀναποφάσιστος. Τί διάβολο ἦτο αὐτὴ ἡ στερεότυπος θέσις, ἡ πάντοτε ἀνοικτή, τὴν ὁποίαν τὸ γραφεῖον τῶν Ἄτγουδς ἐπρότεινεν ὡς τὸ ἄκρον ἄωτον τῆς ἐπιτυχίας εἰς κάθε ὑποψήφιον ὑπάλληλον;...

— Αὐτὴν τὴν ἰδίαν θέσιν τὴν εἴχατε ἀνοικτὴν καὶ τὴν τελευταίαν φορὰν ποῦ ἦλθα ἐδῶ, εἶπεν ἐν τέλει, ὄχι χωρὶς κἄποιαν καχυποψίαν.

— Ἔχετε δίκαιον, ἀπήντησε μὲ μειδίαμα ὁ διευθυντής. Ὁ κάτοχος τῆς θέσεως ἐκείνης ἔφυγεν ἔκτοτε. Πιθανώτατα θὰ προώδευσε καὶ θὰ ἐτράβηξε ποιὸ ψηλά... τίς οἶδε...

Ὁ Κίρμπυ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην δὲν ἐγνώριζεν ὅτι δὲν θὰ ἠμποροῦσε νὰ σηκώσῃ μίαν πέτραν εἰς τὴν νέαν Ὑόρκην, χωρὶς νὰ εὕρῃ ὑποκάτω ἕνα ἀπὸ τοὺς γραμματεῖς τοῦ Χάρριγκτων.

— Ἔστω ὅμως, ἐσκέφθη. Θὰ δοκιμάσω.

Καὶ τὸ ἔκαμεν, ἐκκινήσας ἀμέσως τὴν ἐπαύριον διὰ τὸ Ἴνγουδ τῆς Νέας Ὑερσέης, ὅπου ὁ μυθώδης αὐτὸς Χάρριγκτων εἶχε τὰ βασίλειά του.

Ἐφ' ὅσον τὸ τραῖνο ἔτρεχε πρὸς τὸ Ἴνγουδ ὁ Κίρμπυ κατεγίνετο εἰς τὴν φυλλομέτρησιν ἑνὸς τεύχους τοῦ περιοδικοῦ τοῦ Χάρριγκτων, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀγοράσει εἰς τὸν σταθμόν. Τὸ περιοδικὸν ἦτο εὔθηνόν, ζωντανόν, λαϊκόν, γεμᾶτο μὲ εἰκόνας καὶ ἀγγελίας ἀπὸ τὴν ἀνάγνωσιν δὲ τῶν σημειώσεων τοῦ ἐκδότου ὁ Κίρμπυ ἔμαθεν ὅτι τὸ «Χάρριγκτων» εἶχε τετρακοσίων χιλιάδων τευχῶν κυκλοφορίαν.

Δὲν ἀμφέβαλε πλέον ὁ Κίρμπυ οὔτε ἠμποροῦσε νὰ φαντασθῇ ὅτι ὁ τρομερὸς αὐτὸς Χάρριγκτων, ὁ προεδρεύων τόσης ἐπιχειρήσεως, δὲν ἦτο ἕνας ἄλλος Οὐάτς.

— Καλὰ πηγαίνομεν! ἦτο ἡ σκέψις του, ὅταν ἀπεβιβάσθη εἰς τὸν μικρὸν σταθμὸν τοῦ Ἴνγουδ.

Μειδιῶν ἀνεγνώρισε μὲ τὴν πρώτην ματιὰν ποῦ ἔρριψε γύρω του τὰς οἰκοδομὰς αἵτινες ἐστέγαζον τὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ Χάρριγκτων. Διασχίσας ἕνα ὡραῖον δρόμον στολισμένον ἔνθεν καὶ ἔνθεν μὲ σπίτια ἐξοχικά, τριγυρισμένα μὲ δένδρα καὶ πρασινάδαν, ἐπλησίασεν εἰς τὴν κεντρικὴν οἰκοδομὴν τοῦ

μεγάλου ἐπιχειρηματίου, εἰσῆλθε διὰ τοῦ πυλῶνος, διέτρεξεν ἕνα διάδρομον, ἀνῆλθε μίαν κλίμακα καὶ εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα ἐστάθη καὶ ἐκτύπησε τὴν θύραν ἑνὸς γραφείου.

— Ἐμπρός!

Ὁ Κίρμπυ εὑρέθη ἐνώπιον ἑνὸς νεαροῦ στενογράφου, ὅστις τὴν στιγμὴν ἐκείνην κατεγίνετο εἰς τὸ νὰ μετρᾷ τὰς λέξεις ἑνὸς ἑτοίμου πρὸς ἀποστολὴν τηλεγραφήματος.

— Ὁ κ. Χάρριγκτων; ἠρώτησε.

— Ποῖος ἀπὸ τοὺς δύο.

— Ὁ πρεσβύτερος.

— Εἶναι εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην.

Ὁ Κίρμπυ ἀπεγοητεύθη. Εἶχεν ἑτοιμασθῇ διὰ μίαν δοκιμασίαν καὶ τώρα ἡ ἀναβολὴ αὐτὴ θὰ παρέτεινε τὴν ἀγωνίαν του.

—Ποῖον ἠμπορῶ νὰ ἰδῶ τότε;

—Τὸν κ. Μάρτιν Χάρριγκτων, ὅστις εἶναι ὁ ἐπὶ τῆς συντάξεως.

Ὁ νεαρὸς στενογράφος ἐξηφανίσθη καὶ μετὰ μίαν στιγμὴν ἐφάνη.

— Περᾶστε, εἶπεν.

Ὁ Κίρμπυ τὸν ἠκολούθησεν εἰς ἓν γωνιαῖον ἀνατολικομεσημβρινὸν δωμάτιον, τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν ἀπογευματινὴν ἐκείνην ὥραν ἦτο δροσερώτατον.

Ὁ κ. Μ. Χάρριγκτων ἐκάθητο εἰς ἓν γραφεῖον τοποθετημένον ἐν τῷ μέσῳ καὶ περιειργάζετο τὴν ἀλληλογραφίαν τῆς ἡμέρας, μὲ κάποιαν νευρικότητα.

— Ἔρχομαι ἀπὸ τοὺς Ἄτγουδς, εἶπεν ὁ Κίρμπυ.

— Ὢ εἶσθε στενογράφος! εἶπε μὲ ἐλαφρῶς προστατευτικὸν τόνον ὁ ἄλλος.

— Ἦλθα διὰ θέσιν γραμματέως, εἶπε μὲ πεῖσμα ὁ Κίρμπυ.

— Ἀκριβῶς, ὁ κ. Χάρριγκτων ἔχει ἀνάγκην ἑνὸς τοιούτου ἀνθρώπου. Ποία εἶναι ἡ πεῖρά σας;

— Δύο ἔτη εἰς τὸ Κοντινένταλ Ἐξπρές καὶ δύο ἔτη εἰς μίαν ἐφημερίδα.

— Ἂς δοκιμάσωμεν, εἶπεν ὁ κ. Μάρτιν. Ἔπιεσε τὸ κομβίον τοῦ ἠλεκτρικοῦ κώδωνος καὶ ὁ νεαρὸς στενογράφος τοῦ ἐπὶ τῆς εἰσόδου γραφείου παρουσιάσθη καὶ κατόπιν διαταγῆς ἔφερεν ἓν σημειωματάριον καὶ ἕνα μολυβδοκόνδυλον. Ὁ Κίρμπυ ἐκάθησεν εἰς ἕνα τραπέζι καὶ ἐπερίμενεν.

Εὐτυχῶς ὁ Μάρτιν δὲν ἦτο ταχὺς εἰς τὴν ὑπαγόρευσιν, οὕτω δὲ ὁ Κίρμπυ κατώρθωσε μετὰ μεγάλης εὐκολίας νὰ πάρῃ τὴν ἐπιστολὴν ἥτις ἦτο δικαιολογία διὰ τὴν ἀπόρριψιν κάποιου ἄρθρου.

— Θὰ εὑρῆτε γραφομηχανὴν καὶ χαρτὶ εἰς τὸ διπλανὸν γραφεῖον, εἶπεν ὁ κ. Μάρτιν.

Μετ' ὀλίγα λεπτὰ ὁ Κίρμπυ ἔφερε τὴν ἐπιστολὴν καλογραμμένην.

Ὁ κ. Μάρτιν τὴν ἐδιάβασε τροχάδην μὲ μειδίαμα εὐχαριστήσεως.

— Μοῦ φαίνεται ὅτι κάμνετε, εἶπε κατόπιν. Μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι πρέπει νὰ ἰδῆτε αὐτοπροσώπως τὸν ἴδιον κ. Χάρριγκτων. Ἐγὼ δὲν ἔχω νὰ κάμω τίποτε μὲ τοὺς γραμματεῖς του.

— Καὶ πότε θὰ τὸν ἰδῶ; ἠρώτησεν ὁ Κίρμπυ πάλιν ἐκνευριζόμενος.

— Ἀγνοῶ.

— Εἶναι ἐδῶ τὸ πρωΐ;

— Ἄλλοτε ναὶ καὶ ἄλλοτε ὄχι.

— Θὰ εἶναι ἐδῶ αὔριον;

— Ἴσως. Αὐτὸ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν τύχην.

Τὴν ἐπαύριον ὁ Κίρμπυ ἐπῆγε δὶς εἰς τὸ Ἴνγουδ, χωρὶς ν' ἀπαντήσῃ τὸν ἀσύλληπτον κ. Χάρριγκτων. Τὴν τρίτην φοράν, ἀφοῦ ἐξώδευσε ὅλον του τὸ πρωῒ γυρίζων ὡς ἀλήτης εἰς τοὺς δρόμους τοῦ χωριοῦ ὁ ἴδιος στενογράφος τῆς εἰσόδου τοῦ εἶπεν:

— Ἄδικα περιμένετε. Ἀμφιβάλλω ἂν θὰ ἔλθῃ σήμερον ἀπὸ τὴν Νέαν Ὑόρκην.

— Τί τραῖνο παίρνει συνήθως;... ἠρώτησε μὲ θυμὸν ὁ Κίρμπυ.

— Τῶν δώδεκα, ἀλλὰ συνήθως τὰ παίρνει ὅλα.

Ἀπογοητευμένος ὁ Κίρμπυ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν σταθμὸν διὰ νὰ φύγῃ, ὅτε καθ' ἣν στιγμὴν ἐπλησίαζεν εἶδε τὴν διασταύρωσιν τοῦ δρόμου κλειομένην ἐπὶ τῇ προσεγγίσει τραίνου. Μετ' ὀλίγα λεπτὰ ἡ ἁμαξοστοιχία τῆς Νέας Ὑόρκης κατέφθανε θορυβωδῶς, ἀφήνουσα ὀξὺν συριγμόν. Δὲν ἐστάθη παρὰ ὀλίγα δευτερόλεπτα καὶ ἔφυγεν. Ἀλλ' ὁ Κίρμπυ ἐπρόφθασε νὰ ἴδῃ πηδῶντα ἀπὸ τὸ τελευταῖο βαγόνι ἕνα εὔσωμον μεσήλικα ζωηρὸν κύριον, κρατοῦντα τὴν βαλίζαν του καὶ χαιρετῶντα βιαστικὰ τὸν σταθμάρχην ὅστις τὸν ἀντίκρυσε μὲ ἐγκαρδιότητα. Μειδιῶν ὁ κύριος ἐκεῖνος ἐπῆρε τὸν δρόμον του πρὸς τὸ χωριό. Εἰς ἓν λεπτὸν ὁ Κίρμπυ εὑρέθη κοντά του.

— Ὁ κύριος Χάρριγκτων;

Ὁ ἄνθρωπος ἐμειδίασε μὲ ἐγκαρδιότητα.

— Μάλιστα, ἀπήντησε. Τί ἠμπορῶ νὰ κάμω διὰ σᾶς;...

— Οἱ Ἄτγουδς μὲ ἔστειλαν διὰ μίαν θέσιν γραμματέως.

— Λαμπρ , περιπατεῖτε μαζύ μου.

Ὁ κ. Χάρριγκτων ἐπεριπάτει γρήγορα. Ὁ Κίρμπυ μὲ κάποιαν δυσκολίαν τὸν ἠκολούθει, ἐξεταζόμενος ταυτοχρόνως.

— Ποῦ ἐγεννήθητε κύριε;...

— ...Τράσκ, Κίρμπυ Τράσκ. Ἐγεννήθην εἰς τὸ Τρέντ, Ἄϊοβα.

— Ἀπὸ τὰς Δυτικὰς Πολιτείας λοιπόν... λαμπρά. Εἶσθε ἀπὸ Ἀμερικανικὴν οἰκογένειαν;

— Μάλιστα. Οἱ γονεῖς μου κατήγοντο ἀπὸ τὴν Νέαν Ἀγγλίαν, καὶ ἦσαν ἀπὸ τοὺς πρώτους ποὺ μετηνάστευσαν εἰς τὸ Οὐέστ.

— Ἀγγλοσάξωνες λοιπόν. Θαυμάσια· αὐτοὶ εἶναι οἱ πρωτεργάται τοῦ Δυτικοῦ πολιτισμοῦ. Σᾶς πειράζει νὰ μοῦ εἰπῆτε τὴν ἡλικίαν σας;..

— Εἴκοσιν ἓξ ἐτῶν.

— Ποῦ εἰργάσθητε ἄλλοτε;

Ὁ Κίρμπυ τὸ εἶπε.

— Εἶσθε νυμφευμένος;...

— Ὄχι, δηλαδὴ ὄχι ἀκόμα, ἀπήντησεν ὁ Κίρμπυ μειδιῶν.

— Θαυμάσια. Δὲν φοβεῖσθε νὰ ἐργασθῆτε, νὰ κουράσετε τὸ μυαλό σας;...

— Κάθε ἄλλο...

— Οὔτε σᾶς φοβίζει πολύωρος δουλειά:

— Ὄχι.

— Ἀκριβῶς λοιπὸν τέτοιον ἄνθρωπον θέλω. Ἕναν ποῦ νὰ ἠμπορῇ νὰ προοδεύσῃ καὶ νὰ θέλῃ νὰ πάῃ ψηλά.

— Καὶ ἐγὼ μίαν τοιαύτην ἐργασίαν ζητῶ.

— Σᾶς ἐδοκίμασαν εἰς τὸ γραφεῖον;...

— Μάλιστα. Ὁ κ. Μάρτιν ἔμεινεν εὐχαριστημένος.

Εἶχον ἤδη φθάσει εἰς τὴν ἐξώθυραν τῆς μεγάλης οἰκοδομῆς.

— Ὑποθέσωμεν ὅτι ἀρχίζομεν ἀπὸ αὔριον τὴν συνεργασίαν πρὸς εἴκοσι τὴν ἑβδομάδα, εἶπε μειδιῶν ἐγκαρδίως ὁ κ. Χάρριγκτων.

— Μάλιστα! ἀπήντησεν ὁ Κίρμπυ μὲ μόλις καταστελλόμενον ἐνθουσιασμόν.

— Ἐννοεῖται ὅτι πρέπει νὰ μετακομίσητε ἀμέσως εἰς τὸ Ἴνγουδ. Ἐγὼ ἀρχίζω πολὺ ἐνωρὶς τὴν ἐργασίαν. Τί ὥρα ξυπνᾶτε σεῖς;...

— Οἱανδήποτε.

— Ἑπτά;...

— Ναί.

— Λοιπὸν αὔριον εἰς τὰς ἑπτὰ τὸ πρωῒ θὰ εἶσθε ἐδῶ. Καλημέρα σας κ. Τράσκ.

...Ἐνθουσιῶν, μὴ πιστεύων εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του κατῆλθεν εἰς τὸ τραῖνό του ὁ Κίρμπυ... Τὸ ὄνειρον εἶχεν ἀρχίσει νὰ γίνεται πραγματικότης! Εὑρίσκετο εἰς τὰ πρόθυρα τῆς ἐπιτυχίας. Εἶχεν εἰσέλθει εἰς τὸν κόσμον τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τῆς ζωῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ (;)

Ἀρχὴ ἀναποδιᾶς.

Ὅταν τὸ ἐξυπνητήριον ἐσήκωσεν ἀπὸ τὸ κρεββάτι τὸν Κίρμπυ εἰς τὰς τέσσαρας καὶ ἡμίσειαν, τὸ δωμάτιόν του ἐφωτίζετο ἀκόμη ἀμυδρῶς ἀπὸ τοὺς λαμπτῆρας τοῦ δρόμου. Κατὰ συνέπειαν ἤναψε τὸ φῶς διὰ νὰ ἐνδυθῇ. Ἔρριψε κατόπιν τὰ λοιπὰ ἐνδύματά του εἰς μίαν βαλίζαν μαζὺ μὲ τὴν βοῦρτσαν, τὸ κτένι του καὶ δύο-τρία βιβλία, ἀποτελοῦντα ὅλας του τὰς ἀποσκευάς, κατῆλθεν εἰς τὸ ἰσόγειον καὶ ἰδὼν εἰς τὴν κουζίναν τὴν Τζέρτυ ἑτοιμάζουσαν τὸ πρόγευμα, ἐζήτησε τὸν καφφὲν καὶ τὰ αὐγά του, ταυτοχρόνως δὲ τὴν εἰδοποίησεν ὅτι τὸ δωμάτιόν του ἦτο διαθέσιμον. Ἀφῆκεν ἓν μικρὸν φιλοδώρημα εἰς τὴν ὑπηρέτριαν καὶ ἐξῆλθεν εἰς τὸν δρόμον νευρικὸς καὶ ταραγμένος, ὡς νὰ ἐπρόκειτο νὰ μεταβῇ εἰς τὸ δικαστήριον διὰ ν' ἀντιμετωπίσῃ κατηγορίαν φόνου, ἢ εἰς νοσοκομεῖον διὰ νὰ ὑποστῇ ἐγχείρησιν.

Εἶχεν ἐξημερώσει καλὰ ὅταν ὁ Κίρμπυ ἐπέρασεν εἰς τὸ Νιοῦ Τζέρζεϋ, ἀλλὰ τὸ τραῖνο τοῦ Ἴνγουδ ἦτο ἀκόμη φωτισμένον. Ὀλίγοι ἐπιβάται, τὸ πλεῖστον ἐργάται, ἦσαν ἐξηπλωμένοι εἰς τ' ἀναπαυτικὰ καθίσματα τοῦ βαγονίου τοῦ Κίρμπυ...

Εἰς τὰς ἑξήμισυ εὑρίσκετο πρὸ τῆς κυρίας εἰσόδου τοῦ κτιρίου τοῦ Χάρριγκτων, καὶ ἐκτύπα τὸ ἠλεκτρικὸν κουδοῦνι.

Εἷς νυσταλέος ὑπηρέτης ἤνοιξε τὴν θύραν.

— Εἶσθε ὁ νέος γραμματεύς; ἠρώτησε δυσθύμως.

— Ναί, ἀπήντησεν ὁ Κίρμπυ.

— Λοιπὸν τότε ἀφήσατε τὸ καπέλο καὶ τὸ ἐπανωφόρι σας εἰς τὸ κρεμαστάρι, πάρτε τὸ σημειωματάριον καὶ τὸ μολυβδοκόνδυλόν σας καὶ ἀναβῆτε εἰς τὸ δεύτερον πάτωμα, εἰς τὸ βάθος τοῦ διαδρόμου δεξιά, καὶ κτυπήσατε τὴν πρώτην θύραν. Εἶναι τὸ ὑπνοδωμάτιον τοῦ κ. Χάρριγκτων...

Ὁ Κίρμπυ ἐμαρμάρωσε.

— Τὸ ὑπνοδωμάτιόν του;.. εἶπε μὲ φρίκην.

— Ναί... βέβαια.

— Δὲν κάμνετε λάθος;

— Ὄχι, ὄχι. Ὅλοι οἱ γραμματεῖς του πηγαίνουν εἰς τὸ ὑπνοδωμάτιόν του.

Ὁ Κίρμπυ διὰ τῆς βίας καταστέλλων ἕνα νευρικὸν γέλωτα ἀνῆλθεν εἰς τὸ δεύτερον πάτωμα καὶ ἐκτύπησε τὴν θύραν.

— Ἐμπρός! εἶπε μία νυσταγμένη φωνή.

— Ὁ κ. Τράσκ! εἶπεν ὁ Κίρμπυ.

— Ἐμπρός, ἐλᾶτε μέσα!

Μόλις ἤνοιξε τὴν θύραν ὁ Κίρμπυ εὑρέθη μέσα εἰς ἕνα τεράστιον ὑπνοδωμάτιον μὲ τέσσαρα ὑψηλὰ παράθυρα, ἓν γραφεῖον εἰς τὴν μίαν ἄκραν καὶ ἀρκετὰς βιβλιοθήκας, ἕνα ἢ δύο καθίσματα, καὶ εἰς τὸ μέσον μίαν κλίνην ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐκάθητο μὲ τὰ νυκτικά του ὁ κ. Χάρριγκτων ὁλόκληρος, ὅστις ἐπὶ τῇ θέᾳ τοῦ γραμματέως του ἥπλωσε τὸ χέρι εἰς ἓν διπλανὸν τραπεζάκι γεμᾶτο μὲ χειρόγραφα, ἥρπασε μίαν ἐπιστολὴν καὶ ἤρχισε νὰ ὁμιλῇ γοργῶς. Μὲ φρίκην ὁ Κίρμπυ ἀντελήφθη ὅτι ὁ προϊστάμενός του ὑπηγόρευεν, ἀλλὰ εἶχεν ἀρκετὴν ἑτοιμότητα πνεύματος ὅπως ἁρπάσῃ καὶ αὐτὸς τὸ σημειωματάριόν του καὶ νὰ γράφῃ, χωρὶς νὰ εἶναι πολὺ βέβαιος ὅτι ἔπαιρνεν ἀκριβῶς τὴν ὑπαγόρευσιν ἥτις ἔλεγε:

«Φίλτατέ μου κ. Κιούβελιρ,

«Ἐκάθησα μέχρι τῆς δευτέρας πρωϊνῆς σήμερον, καὶ διεξῆλθον ὁλόκληρον τὸ θαυμάσιον ἔργον σας «Ἡ θελκτικὴ γυνή», τὸ ὁποῖον μοῦ ὑπεβάλετε πρὸς δημοσίευσιν. Ἀμφιβάλλω ἂν ποτε ἄλλος Ἀμερικανὸς συγγραφεὺς ἐπέδειξε τόσην τέχνην εἰς τὸ νὰ περιγράψῃ τὸν χαρακτῆρα μιᾶς γυναικὸς ὅπως ἡ ἡρωΐς σας...

«Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ θὰ μὲ συγχωρήσητε διότι ἐκράτησα τὸ χειρόγραφον ἐπὶ τέσσαρας μῆνας... Ἡ λύπη μου εἶναι ἀκόμη μεγαλειτέρα, διότι ἀδυνατῶ νὰ χρησιμοποιήσω ἕνα τόσον θαυμάσιον ἔργον.

«Μὲ πολλὴν ἀγάπην

Ὑμέτερος.»

Ταλαίπωρε κ. Κιούβελιρ!... ἐσκέφθη ὁ Κίρμπυ! Μὲ τί χαρὰν θὰ διαβάσῃ τὰς πρώτας γραμμάς, καὶ τί ἀπογοήτευσις θὰ τὸν πιάσῃ ὅταν θὰ φθάσῃ εἰς τὸ τέλος.

Ἀλλ' ὁ κ. Χάρριγκτων δὲν ἐπέτρεψε νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐπὶ πολὺ αὐτὴ ἡ φιλοσοφία ἐπὶ τῶν ἀνθρωπίνων.

«Φίλτατέ μου κ. Τέρρων», ἐξηκολούθει ὁ τρομερὸς ἄνθρωπος, δίδων ἄλλην ἐπιστολὴν μὲ ταχύτητα ἰλιγγιώδη.

Ὁ Κίρμπυ ἤδη τὰ εἶχε χάσει.

— Συγγνώμην, εἶπεν, ἀλλὰ δὲν ἐπῆρα καλὰ τὴν πρώτην γραμμήν... δηλαδὴ τὸ σύνολον...

Ὁ κ. Χάρριγκτων τὸν ἐκύτταξε μὲ μάτια ἐκπέμποντα φλόγας.

— Ὢ!.. μοῦ κατεστρέψατε ὅλον τὸν εἱρμὸν τῶν ἰδεῶν μου!... Μὲ διακόπτετε, κύριε Τράσκ! Ἀφήσατε ἕνα κενὸν καὶ τὸ συμπληρώνετε κατόπιν. Λοιπόν:

«Ἀγαπητέ μοι κ. Τέρρων!» ἀλλ' ἐδῶ ἀποτόμως ἐσταμάτησεν ὁ προϊστάμενος.

— Πάει ὅλη μου ἡ σκέψις, κύριε Τράσκ! αὐτὸ δὲν εἶναι δουλειά. Συγγνώμην, μοῦ ἐπιτρέπετε νὰ ἐνδυθῶ;...

— Εὐχαρίστως, ἀπήντησεν ὁ Κίρμπυ, προβλέπων ὅτι εἰς τὸ διάστημα αὐτὸ θὰ ἠμποροῦσε νὰ πάρῃ ἀναπνοὴν καὶ νὰ τακτοποιήσῃ τὰς σημειώσεις του. Ὁ κ. Χάρριγκτων εἶχε πηδήσῃ ἤδη τῆς κλίνης του, ἥρπασε δύο μικροὺς ἀλτῆρας καὶ ἤρχισε νὰ γυμνάζεται ἐπί τινα λεπτά.

Μετ' ὀλίγον ὁ κ. Χάρριγκτων ἐτράβηξε κάτω ἀπὸ τὸ κρεββάτι του ἕνα μπάνιο μὲ κρύο νερό, ἔβαλεν ἕνα π α ρ α β ᾶ ν ἐμπρὸς καὶ ἐφ' ὅσον ὁ κατάπληκτος Κίρμπυ ἤκουε τὸ νερὸ νὰ πλαταγίζῃ, ἡ ὑπαγόρευσις τοῦ τρομεροῦ ἀνθρώπου ἐπανήρχισεν ὡς καταρράκτης.

Μία ἄλλη κατάπληξις ἀνέμενε τὸν Κίρμπυ μετ' ὀλίγα λεπτά. Διότι ὁ κ. Χάρριγκτων, μόνον μὲ τ' ἀσπρόρρουχά του, κατεγίνετο τώρα νὰ ξυρισθῇ, διαρκῶς εἰς ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα ὑπαγορεύων...

— Ἔτσι λοιπὸν εἶναι οἱ Ἀμερικανοὶ μεγαλοεπιχειρηματίαι;... διηρωτᾶτο ὁ Κίρμπυ, μόλις τώρα ἀντιληφθεὶς ὅτι ὁ προϊστάμενός του εἶχε τελειώσει τὸν πρωϊνὸν διάκοσμόν του. Ἓν κτύπημα ἠκούσθη εἰς τὴν θύραν.

— Ἐμπρός, ἐφώναξεν ὁ κ. Χάρριγκτων, μὴ διακόπτων τὴν ὑπαγόρευσίν του, ἥτις ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἔλεγε, «...καὶ μάθετε ὅτι πρέπει νὰ γυμνασθῆτε ἀκόμη εἰς τὸ ὕφος σας. Μάθετε νὰ γίνετε κάτοχος τῆς Ἀγγλικῆς πρὶν ἀποπειραθῆτε νὰ δημιουργήσετε τέχνην...»

— Κτύπησε τὴν θύραν τοῦ κ. Μάρτιν, ἐβρυχήθη τώρα ὁ κ. Χάρριγκτων. Αὐτὸς ὁ γάϊδαρος πρέπει νὰ μάθῃ νὰ ξυπνᾷ πρωΐ. Τί διάβολο ἐγὼ δουλεύω τὸ μυαλό μου μιὰ ὥρα τώρα. «... διότι ὁ Ἔμερσον ὀρθότατα λέγει», ἐξηκολούθησεν ἡ ὑπαγόρευσις, «ἠμπορεῖτε νὰ εἶσθε Θεὸς εἰς ἐμπνεύσεις, ἀλλ' εἶναι ἀπαραίτητον νὰ γνωρίζετε ταυτοχρόνως καὶ γραμματικήν...»

Ἐκάθησε, ἔσπασε τὰ δύο μελάτα αὐγά του, ἀλλὰ καὶ πάλιν δὲν διέκοψε τὸν χείμαρρον τῆς ὁμιλίας του.

Ὁ Μάρτιν εἰσῆλθε τὴν στιγμὴν ἐκείνην, τρίβων τὰ μάτιά του ἀπὸ νύσταν...

— Πατέρα, ἐψιθύρισεν.

Ὁ κ. Χάρριγκτων ὑπηγόρευε τώρα «τί ἀπαιτήσεις ἔχει ἡ σύγχρονος φιλολογία μας...» κινῶν ταυτοχρόνως τὸν καφφέν του, ἀλλ' εὗρε καιρὸν νὰ στραφῇ μὲ κάποιαν ἀγρίαν χάριν εἰς τὸν υἱόν του καὶ νὰ ἐρωτήσῃ.

— Τί δαίμονα θέλεις;...

— Εἴπατε ὅτι θέλετε κάθε μέρα ὅλον προσωπικὸν ἐμπρός σας εἰς τὰς ὀκτώμισυ. Νὰ τοὺς φέρω;...

— Ὢ Θεέ μου! Μάρτιν, εἶσαι ἱκανὸς νὰ κάμῃς τὸν διάβολον νὰ σκάσῃ. Θέλω ὅ,τι θέλω, ἢ δὲν τὸ θέλω;... Πῶς σᾶς φαίνεται αὐτὴ ἡ λογική, κύριε Τράσκ.

Ὁ κ. Τράσκ εὑρίσκετο τὴν στιγμὴν ἐκείνην εἰς χάλι ἄθλιον ὡς χῆνα τῆς ὁποίας ἐκόπη ἡ κεφαλή.

— Συμβαίνει, ἐν τούτοις, ἐμουρμούρισεν ὁ Μάρτιν πρὸς τὸν πατέρα του, ἃ θέλετε κάτι τι νέον τὴν τελευταίαν στιγμήν.

— Φεῦγα ἔξω ἀπ' ἐδῶ! ἐβρυχήθη ὁ κ. Χάρριγκτων, καὶ ἡ θύρα ἔκλεισε μετὰ πατάγου. «...Χρειάζεται ἕναν ἀέρα φυσικότητος, διότι τὸ κοινόν μας δὲν ἀρέσκεται πλέον εἰς ἐπίπλαστον φιλολογίαν...» ἐξηκολούθησεν ἔπειτα ὑπαγορεύων.

— Καὶ τώρα, εἶπε σταματῶν ὁ κ. Χάρριγκτων, πάρετε αὐτὰς τὰς ὁδηγίας διὰ τὸ προσωπικόν. Εἶναι ὁ μόνος τρόπος νὰ τοὺς κάμῃ κανεὶς νὰ σκέπτωνται αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους.

Ἐμειδίασεν αὐταρέσκως καὶ ἐξεμυστηρεύθη εἰς τὸν ἰδιαίτερον γραμματέα του

— Ὅλων αὐτῶν τὰ μυαλὰ εἶναι κάλαθος τῶν ἀχρήστων. Δὲν εἶναι ἀρχισυντάκται οὔτε διαχειρισταὶ κανένας τους. Ἐργάζονται ὡς μαγκανοπήγαδα. Ἀπὸ σᾶς θέλω κάτι τι καλλίτερον, κ. Τράσκ.

Ἐκ νέου ἓν κτύπημα ἐπὶ τῆς θύρας.

—Ἐμπρός, ἐφώναξεν ὁ κ. Χάρριγκτων, καὶ ἀμέσως εἰσῆλθον κατὰ σειρὰν ἑπτὰ ἄνθρωποι ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Μάρτιν. Αὐτοὶ ἦσαν: ὁ Ἔδγαρ, διευθυντὴς τῆς Ἑταιρίας τῶν ἠλεκτροκινήτων ἁμαξῶν, νεώτερος υἱὸς τοῦ κ. Χάρριγκτων· ὁ κ. Μπόϋδ, διαχειριστὴς τοῦ περιοδικοῦ· ὁ Χώρλεϋ, συνεταῖρος συντάκτης· ὁ Κάμπελλ, βοηθὸς συντάκτης· ὁ Τζόνσων, διευθυντὴς τοῦ καλλιτεχνικοῦ τμήματος· ὁ Μέγης, διευθυντὴς τῆς διεκπεραιώσεως.

Ὁ κ. Χάρριγκτων, ὅστις ἐκάθητο εἰς τὸ γραφεῖόν του, μόλις ἐστράφη νὰ ἴδῃ τὸ προσωπικόν του.

Οἱ ἑπτὰ ἐστάθησαν ἐν ἡμικυκλίῳ γύρῳ του ὡς καμπάρσοι κανενὸς θιάσου κωμῳδιῶν. Ἐπεκράτησε πρὸς στιγμὴν σιγή. Ἔπειτα εἷς γρόνθος κατεβιβάσθη ἐπὶ τοῦ γραφείου καὶ εἷς ταῦρος ἐμυκήθη.

— Τίνος ἔκθεσις εἶναι αὐτή;

—Δική μου, εἶπε μὲ ὕφος ἐνόχου ὁ κ. Μπόϋδ.

Ὁ Χάρριγκτων τὴν ἐπέταξεν εἰς τὸ πάτωμα.

— Πάρε την! ἀνεφώνησε

Ὁ Μπόϋδ τὴν ἐσήκωσεν.

— Εἶναι αἶσχος αὐτό, κύριε Μπόϋδ. Ἕνα παιδὶ τοῦ δημοτικοῦ σχολείου δὲν θὰ ἔγραφε τέτοιες ἀνοησίες. Κολοκύθια, ἀηδιάζω μόνον νὰ τὰ διαβάζω.

— Κύριε Χάρριγκτων, εἶπεν ἁβρῶς καὶ ἀξιοπρεπῶς ὁ κ. Μπόϋδ, κάμνω ὅ,τι μοῦ εἶναι δυνατόν.

— Αὐτὰ εἶναι δικαιολογίαι τῆς ἐποχῆς τῆς γιαγιᾶς μου, εἶπεν ὁ προϊστάμενος, καὶ λαμβάνων τὰς ἐκθέσεις τῶν λοιπῶν ἓξ τὰς ἐπέταξεν ἀλληλοδιαδόχως κατὰ γῆς, ὑβρίσας ἕνα ἕκαστον καταλλήλως.

Ἀφοῦ οἱ ἀτυχεῖς ἐκεῖνοι ἄνθρωποι ἀπεμακρύνθησαν, ὁ κ. Χάρριγκτων ἐστράφη πρὸς τὸν Κίρμπυ.

— Πῶς τὰ βίσκετε, κύριε Τράσκ; Ἀλλά, διάβολε, ἐπέρασεν ἡ ὥρα. Πρέπει νὰ πιάσω τὸ τραῖνό μου. Βάλτε τὸ σακκάκι καὶ τὸ καπέλλο σας καὶ ἐλᾶτε μαζύ μου. Θὰ ὑπαγορεύσω καθ' ὁδὸν μέχρι τοῦ σταθμοῦ.

Πρὶν συνέλθῃ ἐκ τῆς ἐκπλήξεώς του ὁ Κίρμπυ εὑρέθη εἰς τὸν δρόμον ἀσθμαίνων παρὰ τὸν τρέχοντα Χάρριγκτων, ὅστις τώρα ἀφήσας τὰς φιλολογικὰς ἐπιστολὰς ἔγραφε κάπου διὰ τὰς ἠλεκτροκινήτους ἁμάξας του. «Τὸ σύστημα Φένγουϊκ, ἐσχάτως ἀνακαλυφθέν, πρόκειται νὰ φέρῃ ἀναστάτωσιν εἰς τὴν ἠλεκτρολογίαν, ἐφ' ὅσον αὐτὴ ἐφαρμόζεται εἰς τὰ μέσα μεταφορᾶς...»

Ὁ χείμαρρος δὲν ἐσταμάτησε εἰμὴ μόνον ἀφοῦ τὸ τραῖνο ἦλθε καὶ ἐπῆρε τὸν προϊστάμενον διὰ τὴν Νέαν Ὑόρκην.

— Θεέ μου! τί διαβολάνθρωπος!... ἐσκέφθη ὁ Κίρμπυ.

Ἀλλὰ δὲν ἦτο καιρὸς πρὸς ρεμβασμόν. Τὰ ὑπαγορευθέντα γράμματα ἔπρεπε νὰ μεταφερθοῦν εἰς τὴν γραφομηχανήν, καὶ ἐκτὸς ἑνὸς μικροῦ διαλείμματος διὰ τὸ γεῦμα, ὁ Κίρμπυ ἐπέρασεν ὅλην τὴν ἡμέραν του προσπαθῶν νὰ μαντεύσῃ τί εἶχεν ὑπαγορεύσῃ εἰς τοὺς διαφόρους ὁ κ. Χάρριγκτων, τοῦτο δὲ διότι εἰς πολλὰ σημεῖα ὁ ταλαίπωρος νέος εἶχε κυριολεκτικῶς πελαγώσῃ καὶ ἔγραφεν ὅ,τι εἶχε φθάσει ἀντὶ τῶν ὑπαγορευθεισῶν φράσεων.

Εἰς τὰς ἓξ τὸ βράδυ, ἐφ' ὅσον ἀκόμη ἔγραφε, προσεκλήθη ἀπὸ τὸν Χάρριγκτων καὶ ἔλαβεν ὑπαγόρευσιν διὰ μίαν ὥραν.

Εἰς τὰς ὀκτὼ κατάκοπος εὑρίσκετο εἰς τὴν κλίνην του μὲ τρόμον, ἀναλογιζόμενος τὸν Χάρριγκτων εἰς τὰς ἑπτὰ τὸ πρωΐ, καὶ τὴν ἐντύπωσιν ἣν τὰ παραλλαγμένα θὰ ἔκαμναν εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον τὸν τρομερὸν καὶ θηριώδη.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές).

ΑΠΟ ΤΟΝ ΡΩΜΗΟΝ ΤΟΥ ΣΟΥΡΗ

ΣΤΟΥΣ ΒΟΥΛΓΑΡΟΥΣ

Εὐὰν εὐοῖ στὴν Βουλγαρία, ποῦ πάντα φίλη μένει,
καὶ στοὺς συμμάχους ρίχνεται σὰν Λάμια λυσσαμένη.

Κ' ἐνῷ γενναίως πολεμεῖ
ν' ἁρπάξῃ περισσότερα,
ἔξαφνα φθάνει μιὰ στιγμή,
ποῦ φεύγει γενναιότερα.

Οἱ Κρούμοι πάθος δὲν κρατοῦν
κι' ἀπάνω σ' αἵματα πατοῦν
καὶ σ' αἵματ' ἀδελφόνονται.

Θέλουν τὴν δάφνη νικητοῦ
εἰς ἁρπαγῆς ἀγῶνα,
ποῦ τιμιώτερον αὐτοῦ
δὲν ἔχουν στὸν αἰῶνα.

ΣΤΟ ΔΙΑΔΟΧΟ

Βγαίνουν παπάδες λαμπεροί,
βγαίνουν καὶ γέροι λιγεροί,
κόκκιν' αὐγὰ τοῦ πάνε
καὶ πασχαλιαῖς σκορπᾶνε.

Ἐμπρὸς στὸ διάβα τὸ τρανὸ
δὲν εἶναι κάμπος καὶ βουνό,
ποῦ λάμψι δὲν ἀφήνει.

Περνᾷ τὸ Βασιλόπουλο... τὸ πέρασμά του Σχόλη
καὶ Πασχαλιᾶς ξεφάντωμα, ποῦ τοῦ φωνάζουν ὅλοι:
ἀνδρίζου κ' ἐγκαρδίωνε καὶ πρόβαιν' ἐκεῖ πέρα,
ὁποῦ τὸν δρόμον σ' ἄνοιξαν ἡ νίκαις τοῦ Πατέρα.

ΣΤΟΝ ΑΜΕΛΙΟ

Ἀδελφέ μας Ἀμέλιο, σβύσε μ' ἕνα φραγγέλιο
τῶν Ροδίων τὴν λαύρα.

Κτύπ' ἀόπλους, ἱππότη, Τζενεράλε Κιχώτη,
Τζενεράλε Παλάβρα.

Μὲ φρατέλους ἁβροὺς ρίχνε κάτω Σταυρούς,
δίνε σ' ὅλους βρισιαῖς, τρέχα κλεῖν' Ἐκκλησιαῖς,
καὶ κομμάτιαζε ράσα, καὶ γκουάρντα ἐ πάσσα.

Στὴν ὑγειά σου θὰ πίνω... σπάζε τοῦτο κ' ἐκεῖνο,
καὶ γερὸ μὴν ἀφήσῃς στὸ νησὶ παληοκάνατο,
νάχουν πάντ' ἀναμνήσεις καὶ γιὰ σὲ τὸν ἀθάνατο.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΦΡΑΓΚΑ ΧΡΥΣΑ 15.00
ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΝ ΕΛΛ. ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΥΛΗΝ ΠΟΙΚΙΛΗΝ, ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΤΑΤΗΝ, ΩΦΕΛΙΜΟΝ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΑΤΛΑΝΤΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ATLANTIS" P. O. STATION E, NEW YORK

Η "ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΑΤΛΑΝΤΙΣ"
ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ
ΕΙΣ 35,000 ΤΕΥΧΗ
ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΡΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΛΛΑΣ	
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ "ΕΣΤΙΑΣ"	ΑΘΗΝΑΙ
ΗΛΙΑΣ ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΥΡΟΣ
Ν. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ	ΚΕΡΚΥΡΑ
Ν. ΑΛΙΚΙΩΤΗΣ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ
Γ. ΑΛΙΚΙΩΤΗΣ	ΧΑΝΙΑ
ΙΩ. ΠΛΑΤΑΝΑΚΗΣ	ΣΗΤΕΙΑ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Π. ΥΔΡΑΙΟΣ	*ΣΑΜΟΣ*
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΒΑΛΛΟΥΡΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΙΩ. Π. ΣΤ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ	ΙΩΑΝΝΙΝΑ
ΝΕΟΚΛΗΣ Χ. ΓΙΑΝΕΛΛΗ	ΜΥΤΙΛΗΝΗ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΒΑΛΙΩΤΗΣ	ΧΙΟΣ
ΚΥΠΡΟΣ	
ΑΓΑΠΙΟΣ ΑΛΩΝΕΦΤΗΣ	ΛΕΥΚΩΣΙΑ
Γ. Β. ΠΑΛΜΑΣ	ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΣ
ΤΟΥΡΚΙΑ	
ΑΓΑΘΟΝΙΚΗ ΜΠΕΛΛΑ	ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ
ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΜΥΡΝΗ
ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ	ΤΡΑΠΕΖΟΥΣ
ΕΥΣΤΡ. ΠΕΠΠΑΣ	ΚΥΔΩΝΙΑΙ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΩΣΤΑΣΙΑΝΗΣ	ΚΑΒΑΛΛΑ
ΙΩΑΚΕΙΜ Α. ΡΩΣΣΙΔΗΣ	ΑΜΙΣΣΟΣ
ΡΩΣΣΙΑ	
ΔΗΜ. Γ. ΔΟΥΚΕΛΗΣ	ΟΔΗΣΣΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΒΟΜΒΟΡΗΣ	ΡΟΣΤΩΦ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΠΙΔΗΣ	ΒΑΤΟΥΜ
Π. ΖΑΦΕΙΡΗΣ	ΛΕΟΒΩ, ΚΑΓΟΥΛ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΧΑΤΖΙΕΦ	ΤΙΦΛΙΣ
ΑΙΓΥΠΤΟΣ	
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΠΑΠΑΣ	ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
ΔΗΜ. ΦΩΤΙΑΔΗΣ	ΖΑΓΑΖΙΚ
ΚΩΝΣΤ. ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΣ	ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ
ΡΩΜΟΥΝΙΑ	
ΣΤΑΥΡΟΣ ΞΕΝΑΚΗΣ	ΣΟΥΛΙΝΑΣ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΥ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΣΑ
ΚΩΝΣΤ. ΣΠ. ΜΑΚΡΗΣ	ΓΑΛΑΖΙΟΝ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ	ΒΟΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ
Δ. ΘΕΟΛΟΓΙΔΗΣ	ΒΡΑΪΛΑ
ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ	
Κ. ΒΑΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ	ΠΥΡΓΟΣ
Κ. Δ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ	ΒΑΡΝΑ

For October 1, 1912:—
STATEMENT OF OWNERSHIP, MANAGEMENT, CIRCULATION, &C.,
of Monthly Illustrated Atlantis, published monthly at New York, N. Y., required by the Act of August, 1913.

Editor, A. Polyzoides....113 West 31st st.
Managing Editor, D. J. Vlasto....113 West 31st st.
Business Manager, J. C. Demetrius....113 West 31st st.

Publisher, Atlantis Publishing Co.
Owners, Atlantis Publishing Co., Inc.
Shareholders:—

Solon J. Vlasto, Ad. Th. Polyzoides,
Demetrius J. Vlasto, M. Christophides,
John Ch. Demetrius, G. Voltsides.

Known Bondholder:—
Demetrius J. Vlasto.

Sworn to and subscribed before me this 6th day of March, 1913,
JOSEPHINE M. WARD,
Notary Public,
(My commission expires March, 1913).

For April 1, 1913:—
STATEMENT OF OWNERSHIP, MANAGEMENT, CIRCULATION, &C.,
of Monthly Illustrated Atlantis, published monthly at New York, N. Y., required by the Act of August, 1913.

Editor, A. Polyzoides....113 West 31st st.
Managing Editor, D. J. Vlasto....113 West 31st st.
Business Manager, J. C. Demetrius....113 West 31st st.

Publisher, Atlantis Publishing Co.
Owners, Atlantis Publishing Co., Inc.
Shareholders:—

Solon J. Vlasto, Ad. Th. Polyzoides,
Demetrius J. Vlasto, M. Christophides,
John Ch. Demetrius, G. Voltsides.

Known Bondholder:—
Demetrius J. Vlasto.

Sworn to and subscribed before me this 19th day of June, 1913,
GEORGE CHRYSSIKOS,
Notary Public.

My Commission Expires March 30, 1914.

Ο ΙΑΤΡΟΣ ΔΕΛΘΥΖΗΣ

53 BOULEVARD MALESHERBES, ΠΑΡΙΣΙΟΙ

Διπλωματοῦχος τοῦ Παρισινοῦ Πανεπιστημίου, διευθυντὴς τοῦ μεγάλου Ἠλεκτροθεραπευτηρίου. Εἰδικὸς Γυναικολόγος καὶ Οὐρολόγος. Δέχεται ἐπισκέψεις Δευτέραν *Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν ἀπὸ τῆς 2ας μ. μ. μέχρι τῆς 4ης μ. μ.*

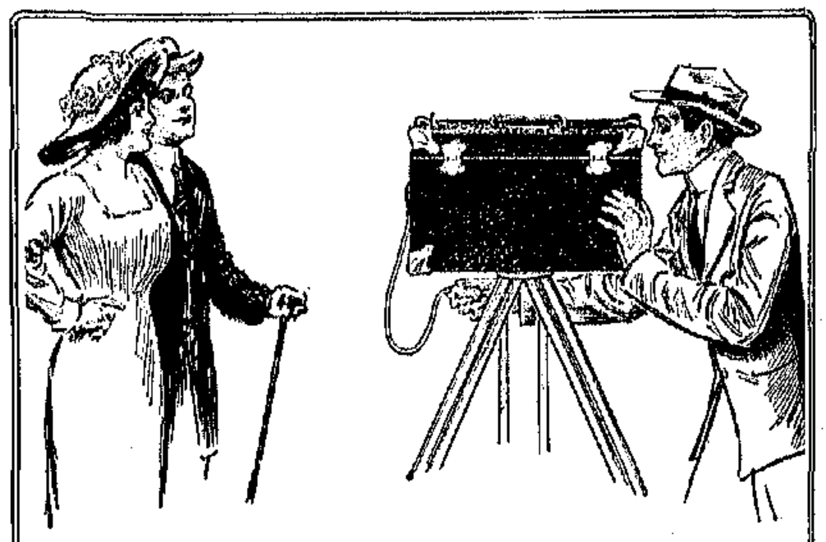

ΦΡΑΓΚΑ 1000 ΕΞΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΑ ΚΕΡΔΗ

Ἐὰν κερδίζετε ὀλιγώτερα τῶν 250 φρ. τὴν ἑβδομάδα γράψατέ μας. Θὰ σᾶς προσφέρωμεν τὰ μέσα νὰ γίνεται ἀνεξάρτητοι. Θὰ ἐργάζεσθε ὅπου θέλετε καὶ ὅταν θέλετε ἀλλὰ πάντοτε θὰ ἔχετε χρήματα.

ΠΩΣ ΣΑΣ ΑΡΕΣΕΙ νὰ ἐπιχειρήσετε ταξείδιον ἀναψυχῆς συγχρόνως δὲ νὰ κερδίσετε ἀρκετὰ χρήματα. Ὅπου καὶ ἂν εὑρεθῆτε ὑπάρχει ἐργασία. Εἰς ὕπαιθρον εἰς πανηγύρεις διασκεδάσεις, ἐκδρομάς, κτλ. Εἰς οἱονδήποτε μέρος τοῦ κόσμου. Τὰ κέρδη σας δὲν θὰ εἶναι ὀλιγώτερα ἀπὸ 50 φρ. τὴν ἡμέραν.

Σᾶς προσφέρω τὴν Νέαν φωτογραφικὴν Μηχανὴν διὰ τῆς ὁποίας φωτογραφίζετε καὶ ἐμφανίζετε ἀμέσως ἕνδεκα διάφορα εἴδη φωτογραφιῶν. Κάθε φωτογραφία γίνεται χωρὶς ἀπώλειαν χρόνου ἀρνητικὰς πλάκας καὶ ἐμφανίσεις ἐντὸς σκοτεινοῦ δωματίου καὶ εἶναι καθ' ὅλα ἑτοίμη εἰς ὀλιγώτερον χρόνον τοῦ ἑνὸς λεπτοῦ. Εἰς μίαν ὥραν δύνασθε νὰ ἑτοιμάσετε 100 φωτογραφίας.

ΔΕΝ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΠΕΙΡΑ.

Πλήρεις ὁδηγίαι ἀποστέλλονται μὲ κάθε μηχανὴν καὶ ἀρχίζετε ἀμέσως νὰ κάμνετε φωτογραφίας. Ἐὰν θέλετε νὰ γίνετε ἀνεξάρτητοι γράψατέ μου σήμερον καὶ θὰ σᾶς στείλω ὅλας τὰς πληροφορίας. Δὲν χρειάζονται πολλὰ χρήματα. Γράψατέ μου σήμερον.

L. LASCELLE, Mgr. 627 West 43rd St., Dpt. 293, NEW YORK, U. S. A.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡ. 35,000,000

ΟΛΙΚΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΙ ..170,000,000..

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ
Ι. Α. ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ

Συνιστᾶται θερμῶς εἰς τοὺς μετὰ τῆς Τραπέζης συναλλασσομένους, ὅπως πρὸς ταχυτέραν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεών των, ἀποφεύγωσι νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὰ διοικοῦντα τὴν Τράπεζαν πρόσωπα καὶ διευθύνωσιν ἀποκλειστικῶς πάσας τὰς ἐπιστολὰς αὐτῶν εἰς τὴν διεύθυνσιν:
NATIONAL BANK OF GREECE, ATHENS-GREECE

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΑΙΓΙΟΝ	ΒΟΛΟΝ	ΙΘΑΚΗΝ	ΚΟΡΙΝΘΟΝ	ΛΕΥΚΑΔΑ	ΠΕΙΡΑΙΑ
ΑΓΡΙΝΙΟΝ	ΓΥΘΕΙΟΝ	ΙΩΑΝΝΙΝΑ	ΚΥΜΗΝ	ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΝ	ΠΥΛΟΝ
ΑΛΜΥΡΟΝ	ΔΗΜΗΤΣΑΝΑΝ	ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ	ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΝ	ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ	ΠΥΡΓΟΝ
ΑΜΦΙΣΣΑΝ	ΖΑΚΥΝΘΟΝ	ΚΑΛΑΜΑΣ	ΚΥΘΗΡΑ	ΜΕΣΣΗΝΗΝ	ΣΠΑΡΤΗΝ
ΑΜΑΛΙΑΔΑ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ	ΚΑΡΔΙΤΣΑΝ	ΛΑΜΙΑΝ	ΝΑΥΠΑΚΤΟΝ	ΣΥΡΟΝ
ΑΡΤΑΝ	ΘΗΒΑΣ	ΚΕΡΚΥΡΑΝ	ΛΑΡΙΣΣΑΝ	ΝΑΥΠΛΙΟΝ	ΤΡΙΚΚΑΛΑ
ΑΤΑΛΑΝΤΗΝ	ΘΗΡΑΝ	ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΝ	ΛΕΒΑΔΕΙΑΝ	ΠΑΞΟΥΣ	ΤΡΙΠΟΛΙΝ
. . . .	. . . .	. . . .	. . . .	ΠΑΤΡΑΣ	ΧΑΛΚΙΔΑ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Δι' ἀποστολὴν χρημάτων ἐκ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς Ἑλλάδα ἀπευθυντέον πρὸς τοὺς ἑξῆς ἀνταποκριτὰς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος:

National Bank of Commerce	New York
American Express Co.	» »
Bankers Trust Co.	New York
Irving National Bank	» »
First National Bank	Chicago
First National Bank	Pittsburg
First National Bank	Milwaukee
Canadian Bank of Commerce	Montreal Canada

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ

Δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας Ἀγγλίας, ἀποδοτέας ἐν ὡρισμένῃ προθεσμίᾳ ἢ διαρκεῖς, ἐπὶ τόκῳ

1 ο)ο	κατ' ἔτος	διὰ καταθέσεις	6 μηνῶν	τοὐλάχιστον	
2 ο)ο	»	»	»	1 ἔτους	»
2 1)2 ο)ο	»	»	»	2 ἐτῶν	»
3 ο)ο	»	»	»	4 »	»
4 ο)ο	»	»	»	5 »	»

NATIONAL BANK OF GREECE ATHENS-GREECE

ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ "ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ"

"ATLANTIS", : : : : POST OFFICE STATION E., : : : : : **NEW YORK**

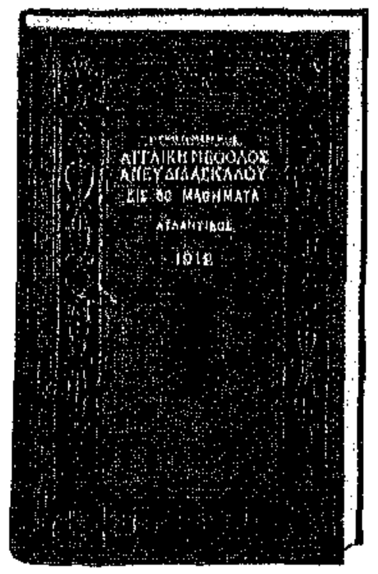

400 ΣΕΛΙΔΕΣ $1 (ΦΡΑΓΚΑ 5)

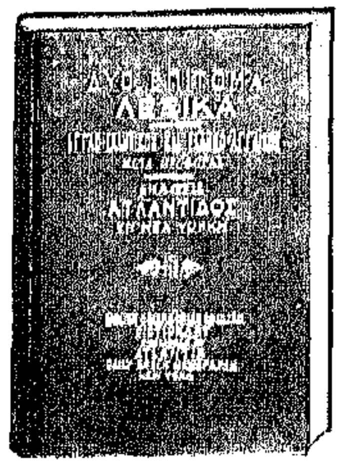

564 ΣΕΛΙΔΕΣ $1 50 (ΦΡ. 7.50)

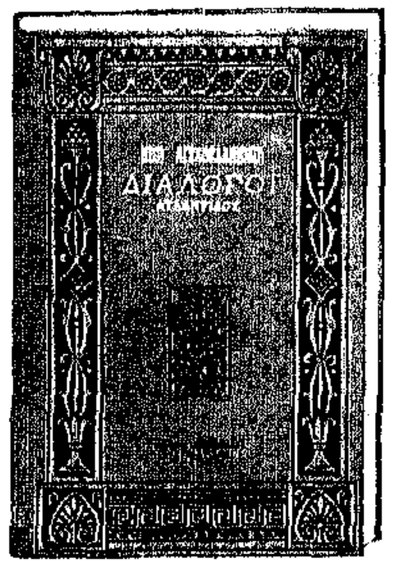

286 ΣΕΛΙΔΕΣ $1 (ΦΡΑΓΚΑ 5)

406 ΣΕΛ $0, 75, (ΦΡ. 3.75)

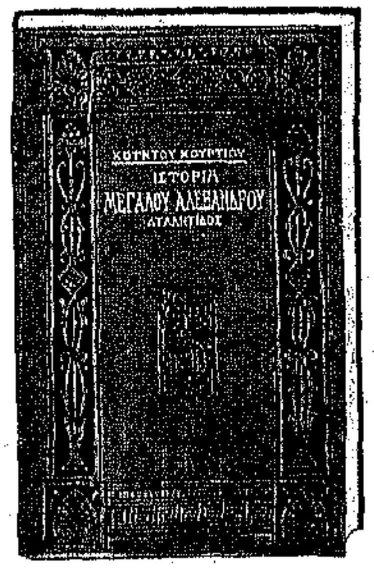

168 ΣΕΛΙΔΕΣ $1 (ΦΡΑΓΚΑ 5)

ΖΗΤΗΣΑΤΕ
ΠΛΗΡΗ
ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ

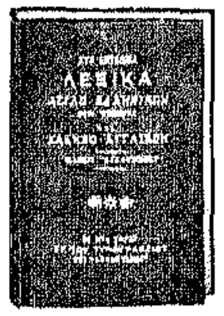

[illegible] ΣΕΛ. $1 (ΦΡ. 5)

ΣΤΕΛΛΕΤΑΙ
ΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΔΩΡΕΑΝ

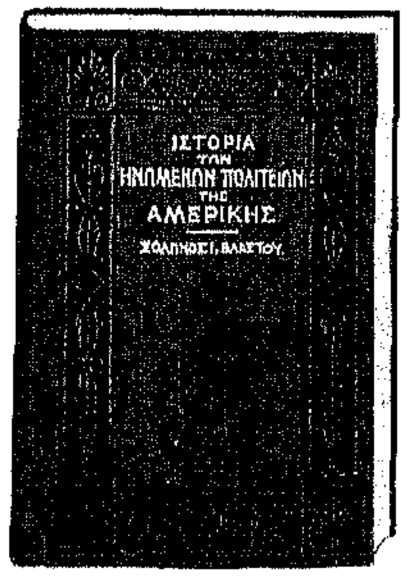

320 ΣΕΛΙΔΕΣ $1 (ΦΡΑΓΚΑ 5)

277 ΣΕΛ. $0.50

ΑΠΟΣΤΕΛΛΟΝΤΑΙ
ΕΛΕΥΘΕΡΑ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ
ΤΕΛΩΝ

287 ΣΕΛ. $0.50

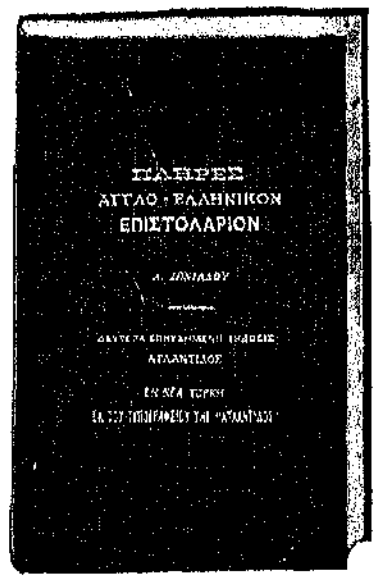

236 ΣΕΛΙΔΕΣ $1 (ΦΡΑΓΚΑ 5)

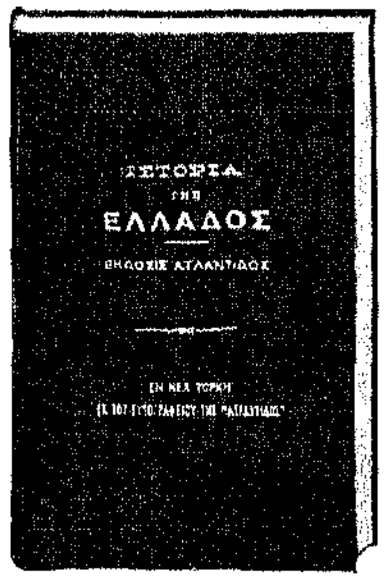

124 ΣΕΛΙΔΕΣ $1 (ΦΡΑΓΚΑ 5)

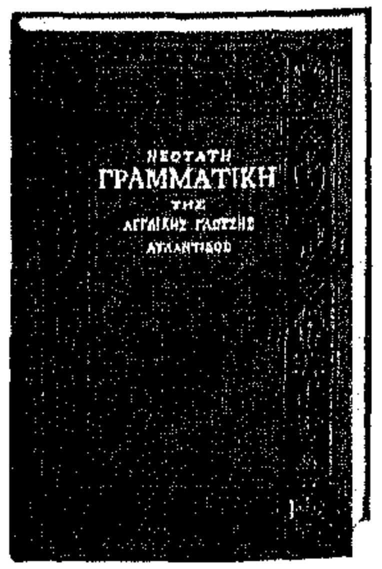

116 ΣΕΛΙΔΕΣ $0.75 (ΦΡ. 3.75)

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΕΤΟΣ 4, ΑΡ. 7
ΙΟΥΛΙΟΣ
1913

ΑΤΛΑΝΤΙΣ

VOL. IV, NO. 7
JULY
1913

MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS

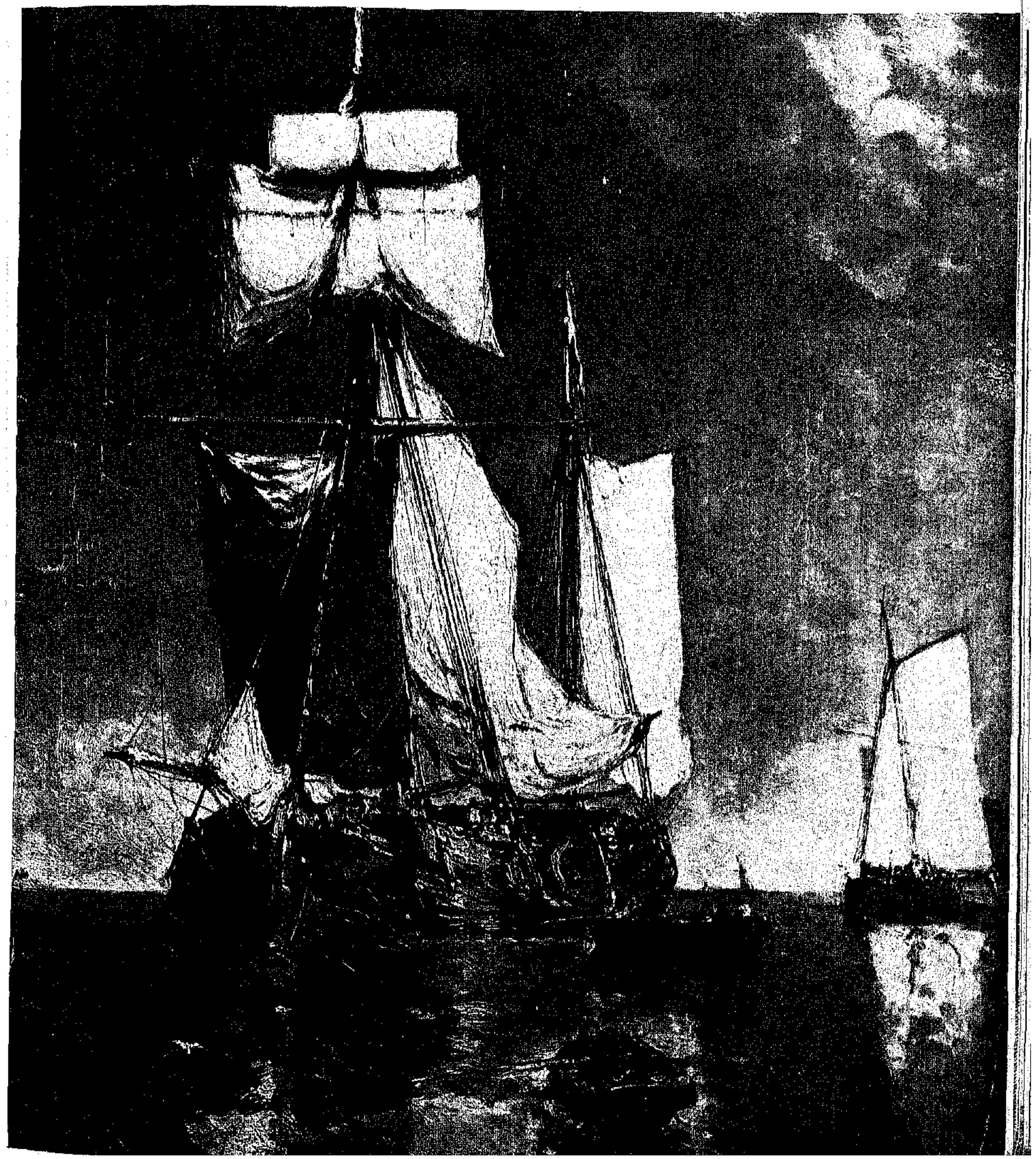

BANK OF ATHENS

ATHENS — GREECE

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΞ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΚΑΤΑΒΛΗΘΕΝ ΔΡ. 60,000,000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

··ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ··

ΕΛΛΑΔΟΣ: Πειραιεύς, Πάτραι, Καλάμαι, Τρίπολις, Σύρος, Βόλος, Λάρισσα, Καρδίτσα, Ἀγρίνιον.

ΚΡΗΤΗΣ: Χανία, Ἡράκλειον, Ρέθυμνον.

ΤΟΥΡΚΙΑΣ: Κωνσταντινούπολις, (ἐν Γαλατᾷ καὶ Σταμπούλ), Ἀμισσός, Μπάφρα, Τραπεζοῦς, Κερασοῦς, Σμύρνη, Χίος, Μυτιλήνη, Ταρσός, Ἄδανα, Θεσσαλονίκη, Σέρραι, Καβάλλα, Ξάνθη καὶ Ἰωάννινα.

ΑΙΓΥΠΤΟΣ: Ἀλεξάνδρεια, Κάϊρον, Ζαγαζίκ, Μανσούρα, Μὶτ Γκάμρ, Τάντα, Μπενὶ-Σουέφ.

ΣΑΜΟΣ: Βαθύ.

ΚΥΠΡΟΣ: Λεμησός.

ΣΟΥΔΑΝ: Χαρτούμ καὶ Πὸρτ Σουδάν.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ: 22 Fenchurch Street.

ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ: Monckebergstr 18.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Σ. ΦΡΑΓΚΙΑΔΗΣ, Διευθυντὴς τῆς Ἑταιρίας Σιδηροδρόμων Πειραιῶς Ἀθηνῶν-Πελοποννήσου, ὡς πρόεδρος, Ι. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, Πρόεδρος τῆς Ἐθνολογικῆς Ἑταιρίας τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἀντιπρόεδρος, ΕΜΜ. Α. ΜΠΕΝΑΚΗΣ, Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Βιομηχανίας, τοῦ Οἴκου Χωρέμη-Μπενάκη καὶ Σία, καὶ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Ἀλεξανδρείας, ΙΩ. Κ. ΗΛΙΑΣΚΟΥ, τοῦ Οἴκου Κ. Ἠλιάσκου καὶ Σία Κωνσταντινουπόλεως, Δ. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ, διευθυντὴς τῆς Τραπέζης, πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Ὑπερωκεανείου Ἀτμοπλοΐας καὶ πληρεξούσιος τῆς Προνομιούχου Σταφιδικῆς Ἑταιρίας, Ε. ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΣ, πρώην ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν, πρόεδρος τῆς Ἐθνικῆς Ἀτμοπλοΐας τῆς Ἑλλάδος, ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΕΥΓΕΝΙΔΗΣ, Τραπεζίτης ἐν Κωνσταντινουπόλει, ΖΑΦ. Κ. ΜΑΤΣΑΣ, γενικὸς διευθυντὴς τῆς Τραπέζης, πρόεδρος τῆς Προνομιούχου Σταφιδικῆς, Βαρῶνος ANDRE DE NEUFLIZE, Διοικητὴς τῆς Banque de l' Union Parisienne. Μαρκήσιος de REVERSEAUX, Πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας, Σύμβουλος τῆς Banque de l' Union Parisienne καὶ Πρόεδρος τῆς Banque Nationale τῆς Haïti κτλ. ΕΜΜ. ΡΟΔΟΚΑΝΑΚΗΣ, τραπεζίτης ἐν Λονδίνῳ, ΜΙΧ. ΣΑΛΒΑΓΟΣ, τῆς Τραπέζης Κ. Σαλβάγου καὶ Σία Ἀλεξανδρείας, Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Αἰγύπτου κτλ. ΔΙΟΝ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ, πρώην ἀρχηγὸς τοῦ Πολιτικοῦ Οἴκου τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, πρώην ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν. GH. WEHRUNG, Διοικητὴς τῆς Banque du Nord, τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης τῆς Ρουμανίας κτλ. ΛΕΩΝ. ΖΑΡΙΦΗΣ, Τραπεζίτης Κωνσταντινουπόλεως.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: **ΖΑΦ. Κ. ΜΑΤΣΑΣ**

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: **"ATHENOCLES"**

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ ἐκτελεῖ ἁπάσας τὰς Τραπεζιτικὰς ἐργασίας, ὡς Προεξοφλήσεις, Εἰσπράξεις, Προκαταβολὰς ἐπὶ ἐμπορευμάτων καὶ Χρεωγράφων, Πιστωτικὰς Ἐπιστολάς, Συναλλάγματα, Τραβηκτικάς, Τηλεγραφικὰ ἐμβάσματα δι' ὅλα τὰ μέρη τοῦ Κόσμου. Φύλαξις Χρεωγράφων καὶ Ἀξιῶν, Ἔντοκοι καταθέσεις, Ἀνοικτοὶ τρεχούμενοι λογαριασμοί, κτλ. κτλ.

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν δέχεται καταθέσεις εἰς Χρυσὸν ἢ Χαρτονομίσματα μὲ πολὺ συμφέροντας ὅρους, μὲ εἰδικὴν ὑπηρεσίαν Ταμιευτηρίου.

Εἰδικὸν τμῆμα Ἐμπορικῶν πληροφοριῶν καὶ εἰδικὸν τμῆμα διὰ τοὺς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐπισκέπτας μὲ αἴθουσαν ὑποδοχῆς, ἀναγνωστήριον, αἴθουσαν ἀλληλογραφίας καὶ τηλεφωνικὴν ὑπηρεσίαν.

"Η ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΗ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ

ΓΡΑΦΟΜΗΧΑΝΩΝ"

Ἡ ὑπεροχὴ τῆς γραφομηχανῆς αὐτῆς ἀναγνωρίζεται ἀνὰ τὴν ὑφήλιον—καὶ ὀφείλεται εἰς τὴν τελειότητά σας.

Τελειότης ἐν τῷ συνόλῳ, τελειότης εἰς τὰς λεπτομερείας, ἐξησφάλισαν αὐτῇ τὴν ΠΡΩΤΗΝ ΘΕΣΙΝ.

Ἡ γραφομηχανὴ REMINGTON εἶναι ἡ πρώτη κατασκευασθεῖσα, πρώτη εἰς ποιότητα, πρώτη εἰς τελειοποιήσεις, πρώτη εἰς φήμην, πρώτη εἰς στερεότητα, εὐκολίαν χειρισμοῦ καὶ πρώτη εἰς παραγωγὴν

Ἡ λέξις ΠΡΩΤΗ ἐν ὅλῃ αὐτῆς τῇ σημασίᾳ καὶ καθ' ὅλα ἀνήκει εἰς τὴν

REMINGTON

Remington Typewriter Company

Incorporated

325-331 Broadway **NEW YORK**

Τηλέφωνον: Worth 6060.

ΛΕΚΑΣ ΚΑΙ ΔΡΙΒΑΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1892

17 ROOSEVELT ST., NEW YORK

Telephone 1464 Worth.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ

ΑΠΑΣΑΙ ΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΚΤΕΤΥΠΩΜΕΝΑΙ ΔΙΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΕΠΙ ΑΡΙΣΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ ΧΑΡΤΟΥ ΚΑΙ ΣΤΕΡΕΩΣ ΔΕΔΕΜΕΝΑΙ.

1) Ἱστορία Ἡνωμέν. Πολιτειῶν	Φρ. 5.00	9) Μέθοδος Ἀγγλικῆς Γλώσ.	Φρ. 5.00
2) Ἐπίτομος Ἑλληνικὴ Ἱστορία	» 5.00	10) Γραμματικὴ Ἀγγλικ. Γλώσ.	» 3.75
3) Ἀπὸ Ἀκροπόλεως εἰς Ἄλτιν	» 5.00	11) Λεξικὸν Ἀγγλο-Ἑλληνικὸν	» 5.00
4) Πατριωτικαὶ Μονογραφίαι Τόμ.Α.	5.00	12) Λεξικὸν Ἑλληνο-Ἀγγλικὸν	» 5.00
5) Πατριωτικαὶ Μονογραφίαι Τόμ.Β.	5.00	13) Λεξικὸν Ἀγγλο-Ἑλ. Τσέπης	» 2.50
6) Ἱερὰ Σύνοψις	Φρ. 3.75	14) Λεξικὸν Ἑλληνο-Ἀγγ. Τσέπ.	» 2.50
7) Τὰ Μυστήρια τοῦ Γιλδὶζ	» 1.00	15) Ἀγγλο-Ἑλλ. Ἐπιστολάριον	» 5.00
8) Ἡ Φαρμακεύτρια	» 1.25	16) Μεγάλοι Ἑλληνοαγ. Διάλογοι	» 5.00

ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Φρ. 5.

Τὰ Ἀγγλο-Ἑλληνικὰ καὶ Ἑλληνο-Ἀγγλικὰ Λεξικὰ πωλοῦνται δεδεμένα χωριστὰ ἢ δεδεμένα τὰ δύο εἰς ἕνα τόμον, κατὰ προτίμησιν τοῦ παραγγέλλοντος.

Τὰ ἄνω βιβλία ἀποστέλλονται ἐλεύθερα ἐξόδων ἅμα τῇ λήψει τῆς ἀξίας των.

Εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν πωλοῦνται παρὰ τοῖς κυρίοις:

ΙΩ. Δ. ΚΟΛΛΑΡΩ Βιβλιοπωλεῖον Ἑστίας — — ΑΘΗΝΑΙ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ — — — ΤΡΑΠΕΖΟΥΣ

ΔΡΑΓΑΤΣΗ καὶ Σία. Pl. Tunnel 525, Pera — — ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ

ΔΕΠΑΣΤΑ-ΓΕΡΑΡΔΟΥ-ΣΦΥΡΑ — — — ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ

VOL. IV. NO. 7 JULY 1913

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΑΤΛΑΝΤΙΣ

MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS

ΕΤΟΣ 4, ΑΡ. 7 ΙΟΥΛΙΟΣ 1913

ATLANTIS PUBLISHING CO.

P. O. Station E. NEW YORK, U. S. A.

OFFICE: 113-115-117 West 31st street, New York

SOLON J. VLASTO, President

D. J. VLASTO, 1st Vice-Pres. A. POLYZOIDES, 2nd Vice-Pres

J. C. DEMETRIUS, Treas. M. CHRISTOFIDES, Sec'y

Annual Subscription		ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ	
United States	$2.00	ΑΜΕΡΙΚΗΣ	$2
Foreign	$3.00	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΦΡ. 15

Per Copy 20 Cents — ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ 20 ΣΕΝΤΣ

Entered as 2nd class matter Jan. 17, 1910, at the P. O. at New York

COPYRIGHT BY ATLANTIS PUB CO. N. Y. 1913

ΙΟΥΛΙΟΣ 1913

ΕΙΣ ΔΙΑΣΤΗΜΑ ἑνὸς μηνός, ὅσον μεσολαβεῖ μεταξὺ δύο τευχῶν τῆς «Εἰκονογραφημένης Ἀτλαντίδος», τὸ Βαλκανικὸν ζήτημα ἐλύθη! Χωρὶς τὴν ἐπέμβασιν τῆς Εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας, χωρὶς παρελκύσεις καὶ χρονοτριβήν, τὸ μέγα ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ Βαλκανοτουρκικοῦ πολέμου ἐπεκάθητο ὡς ἐφιάλτης ἐπὶ τοῦ στήθους τῶν λαῶν τῆς Ἀνατολῆς, ἐλύθη κατὰ τρόπον ριζικὸν καὶ τελειωτικὸν ἀπὸ τοὺς ἡνωμένους τῆς Ἑλλάδος, τῆς Σερβίας καὶ τοῦ Μαυροβουνίου στρατούς.

ΠΟΙΟΣ θὰ ἤλπιζε καὶ θὰ ἐπίστευε πρὸ τεσσάρων ἑβδομάδων ὅτι ἡ ἐκκαθάρισις τῆς Θεσσαλονίκης ἀπὸ τοῦ Βουλγαρικοῦ ἄγους, ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Μακεδονίας ὁλοκλήρου, ἡ κατάληψις δύο τῶν ἀνθηροτέρων πόλεων τῆς Δυτικῆς Θράκης, καὶ ἡ μέχρι τῶν προθύρων τῆς Σόφιας προέλασις τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων θὰ ἦτο ἔργον ἑνὸς μηνός; Καὶ ὅμως τὸ θαῦμα τοῦτο εἶναι γεγονὸς ὀφειλόμενον εἰς τὸν Κωνσταντῖνον ΙΒ'. τὸν Βουλγαροκτόνον, καὶ εἰς τὸν ἀήττητόν μας, τὸν ναπολεόντειον, τὸν ἀδαμάντινον Ἑλληνικὸν στρατόν.

Γίγαντες ἡρωϊσμοῦ, ἄφθαστοι εἰς ἀνδρείαν, ἀπαράμιλλοι εἰς ὁρμήν, οἱ Τουρκομάχοι τῶν Σαρανταπόρων καὶ τῶν Γενιτσῶν καὶ τῶν Μπιζανίων, μόλις κληθέντες εἰς τὸν νέον, τὸν ὑπὲρ πάντων ἀγῶνα, εἰσέρχονται ἤδη εἰς τὴν Σόφιαν, ἐστεμμένοι τοὺς κροτάφους μὲ τὰς ἀμαράντους δάφνας τοῦ Κιλκίς, τῆς Δοϊράνης, τῆς Στρωμνίτσης, τῆς Δράμας, τοῦ Δεμὶρ-Χισσάρ, τῆς Κρέσνας καὶ τῆς Δζουμαγιάς, διὰ ν' ἀναφέρωμεν μόνον τὰς κυριωτέρας ἐκ μιᾶς τριακοντάδος νικηφόρων μαχῶν.

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ὑπερβολὴ ἡ τελευταία φράσις. Ὅτι τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα ἐν τῷ μέχρι τοῦδε πολέμῳ κατὰ τῶν Βουλγάρων εἶχον καθ' ἡμέραν καὶ ἀπὸ μίαν νίκην εἶναι ἀποδεδειγμένον πέραν πάσης ἀμφισβητήσεως γεγονός.

Ἐὰν ἐσημειώθησαν ἡμέραι τινὲς ἀπραξίας καταναγκαστικῆς ἕνεκα τῆς ραγδαίας ὑποχωρήσεως τοῦ ἐχθροῦ, ὑπῆρξαν ὅμως καὶ ἄλλαι κατὰ τὰς ὁποίας αἱ συγκροτηθεῖσαι νικηφόροι μάχαι ὑπερέβησαν τὰς δύο καὶ τὰς τρεῖς.

Ὥστε ἔχει ὅλην της τὴν ἀξίαν ἡ φράσις:

Τριάντα μάχαι, τριάντα νῖκαι, ἐντὸς ἑνὸς μηνός!

Ποῖος ἄλλος στρατὸς ἔχει μέχρι τοῦδε νὰ ἐπιδείξῃ τοιοῦτον ρεκόρ, ἐκτὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ;

ΜΕ ΤΗΝ συνήθη, τὴν γνωστήν, τὴν μεγάλην των γενναιότητα ἐπολέμησαν, Σέρβοι καὶ Μαυροβούνιοι κατὰ τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ. Αἱ μάχαι τῶν Κοτσάνων, τοῦ Ἰστὶπ καὶ τοῦ Κρίβολακ εἶναι σελίδες χρυσαῖ, συμπληροῦσαι τὴν ἐποποιΐαν τοῦ Στεφάνου Δοσσάν. Αἱ ὁρμητικαὶ ἔφοδοι τῶν Σέρβων, ἡ ἀνεγνωρισμένη των ἀνδρεία καὶ ὁ ἐθνικός των ἐνθουσιασμὸς ἐμεγαλούργησαν εἰς τὸν πόλεμον κατὰ τῶν κακούργων τῆς Σόφιας, οἱ ὁποῖοι ἐνόμιζον ὅτι ἡ Σλίβνιτσα καὶ τὸ Δραγομὰν θὰ ἔμενον ἄνευ Κιουστεντὴλ καὶ Μπελογρατζίκ.

Ὅταν παρέλθουν αἱ συγκινήσεις τῆς στιγμῆς, καὶ ἀπαθανατίσῃ ἡ ἱστορία τοὺς δύο τελευταίους Βαλκανικοὺς πολέμους, πολλὰς ἐκ τῶν ὡραιοτέρων της σελίδων θ' ἀφιερώσῃ εἰς τοὺς συμμάχους Σέρβους καὶ Μαυροβουνίους, τοὺς παρασχόντας τὴν συνδρομήν των διὰ τὴν ἐξόντωσιν τοῦ τέρατος τοῦ Βουλγαρισμοῦ.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΩΣ συγκινητικὴ εἶναι ἡ συμμετοχὴ τοῦ Μαυροβουνίου εἰς τὸν κατὰ τῶν Βουλγάρων ἀγῶνα.

Οἱ ἥρωες τῆς Τσερναγκόρας, οἵτινες ἔρριψαν τὸ πρῶτον τηλεβόλον τοῦ Βαλκανοτουρκικοῦ πολέμου καὶ οἵτινες μόνοι ἐξ ὅλων τῶν συμμάχων των εἶδον μεταβαλλομένην εἰς πικρίαν τὴν λαμπροτέραν των νίκην, προκειμένου νὰ κριθῇ ἡ τύχη τοῦ κοινοῦ ἀγῶνος, δὲν ἐδίστασαν ν' ἀναλάβουν τὰ ὅπλα κατὰ τοῦ διαδεχθέντος τὸν Τοῦρκον Ταταρου Βουλγάρου.

Καὶ πολεμοῦν παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν Ἑλλήνων καὶ Σέρβων τίμιοι καὶ μεγάθυμοι καὶ πιστοὶ σύμμαχοι, τιμῶντες τὴν ἱστορίαν των καὶ τὰς παραδόσεις τῆς ἱπποτικῆς των φυλῆς.

Αὐτοὶ εἶναι οἱ Μαυροβούνιοι, διὰ τῶν ὁποίων τὴν φιλίαν καὶ τὴν συμμαχίαν δικαιοῦται νὰ ὑπερηφανεύηται ὁ Ἑλληνισμός.

ΔΥΟ μαχομένων ὁ τρίτος κερδίζει, ἐσκέφθησαν οἱ διπλωμάται καὶ οἱ στρατηγοὶ τῆς Σταμπούλ. Καὶ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ἡ προέλασις τοῦ Ἰζζὲτ πασᾶ. Ἀλληλοδιαδόχως αἱ ἀνατολικαὶ Θρακικαὶ πόλεις, αἱ περιελθοῦσαι εἰς τοὺς Βουλγάρους, ἐπανεῖδον τὸ φέσιον καὶ τὴν ἡμισέληνον καὶ — περίεργον — ἐχαιρέτησαν κατ' ἀρχὰς τοὺς Τούρκους ὡς ἐλευθερωτάς.

Ἀντιστάσεως μὴ οὔσης, κατελήφθη καὶ ἡ Ἀδριανούπολις ὑπὸ τοῦ Ἐμβὲρ καὶ ἡ Τουρκικὴ προέλασις κ τέληξεν εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ρωμυλίαν προχωρεῖ.

Ἡ Βουλγαρικὴ διαμαρτυρία προσέκρουσεν εἰς τὰς διαφωνίας τῶν Δυνάμεων καὶ ἡ Τουρκία στερεωμένη εἰς τὴν ἐκεῖθεν τοῦ Ἕβρου γραμμήν, περιμένει τὸ τέλος τῆς νέας της περιπετείας.

Ἡ Τουρκία ἀνεμίχθη εἰς τὸν πόλεμον διὰ νὰ ὠφεληθῇ. Ἐν τούτοις κάπως διαφορετικὰ παρουσίασε τὰ πράγματα εἰς μίαν ἀνάλογον περίπτωσιν ὁ Νασρεδδίν... Καὶ ἀπόδειξις ἡ ἱστορία τοῦ ἐφαπλώματος, ἣν οἱ Τοῦρκοι ἴσως ταχέως ἐνθυμηθοῦν.

ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ἡ κάθοδος εἰς τὴν Βουλγαρίαν τοῦ Ρουμανικοῦ στρατοῦ. Τὰ δύο παραδουνάβεια κράτη εἶχον τὰς διαφορὰς τῆς Δοβρούτζης, ἀλλ' ἡ διαιτησία τοῦ Τσάρου τὰς εἶχε κανονίσῃ καὶ δὲν ὑπῆρχε κανεὶς λόγος διατὶ αἱ Ρουμανοβουλγαρικαὶ σχέσεις νὰ μὴ ξαναγείνουν φιλικαί.

Τοὐναντίον, μόλις τὰ Ἑλληνικὰ καὶ Σερβομαυροβουνιωτικὰ στρατεύματα συνέτριψαν παντοῦ τὰς δυνάμεις τοῦ «Τσάρου» Φερδινάνδου, ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βουκουρεστίου διέκοψε τὰς σχέσεις μὲ τὴν Σόφιαν καὶ κατέκλυσε τὸ μεταξὺ Αἴμου καὶ Δουνάβεως ἔδαφος μὲ Ρουμανικὸν στρατόν.

Ἡ Βουλγαρία ὑπεχώρησεν εἰς ὅλας τὰς ἀξιώσεις τῆς γείτονος, δώσασα τὴν αἰτηθεῖσαν γραμμὴν Βαλτσικίου-Σιλιστρίας-Τουτρακάν. Ἀλλ' αὐτὸ δὲν ἠμπόδισε τὸν Κάρολον νὰ στρατοπεδεύσῃ πρὸ τῆς Σόφιας.

Ἐν τῷ μεταξὺ εἰς τὰς Ἀθήνας, Βελιγράδιον καὶ Κεττίγνην ἐρωτοῦν:

— Τί μᾶς εἶναι ἡ Ρουμανία; Σύμμαχος ἢ ἐπικείμενος ἐχθρός;

ΑΛΛ' ΙΔΟΥ καὶ ἡ μελανὴ σελὶς τοῦ τελευταίου πολέμου. Εἶναι ἡ σελὶς ἣν ἡ Βουλγαρικὴ βαρβαρότης καὶ θηριωδία ἔγραψεν εἰς τὰς Σέρρας, τὴν Δοϊράνην, τὸ Δεμὶρ Χισσάρ, τὸ Δοξᾶτον καὶ τὴν Ξάνθην καὶ τὸ Δεδέαγατς καὶ εἰς δεκάδας Ἑλληνικῶν Μακεδονικῶν καὶ Θρακικῶν χωρίων, ὅπου ἐπάτησεν ἀδελφωμένος ὁ Βούλγαρος στρατιώτης καὶ ὁ κομιτατζῆς.

Αἱ περιγραφαὶ αἵτινες ἔρχονται ἀπὸ ἐκεῖ μᾶς παρουσιάζουν σκηνάς, τὰς ὁποίας ἡ Εὐρώπη δὲν εἶχεν ἰδῇ ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τῶν Οὕνων, τῶν Γενητσάρων καὶ τοῦ Ἀλῆ πασᾶ. Καὶ ἐρωτᾷ κανείς:

Αἱ σφαγαὶ τοῦ Βατὰκ ἠλευθέρωσαν τὴν Βουλγαρίαν ἀπὸ τοὺς Τούρκους.

Αἱ σφαγαὶ τοῦ Δοξάτου δὲν θὰ ἐλευθερώσουν ἀπὸ τοὺς Βουλγάρους τὸν Ἑλληνικὸν Αἶμον διὰ παντός;

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ἐφημερὶς ἐθεώρησε πρὸ ἡμερῶν καλὸν νὰ δημοσιεύσῃ εἰς τὴν πρώτην σελίδα, ὡς γεγονὸς ἄξιον προσοχῆς τὸ ὅτι οἱ παγκοσμίου κύρους καὶ φήμης Λονδίνειοι «Times» προέβησαν εἰς συλλογὴν ἐράνων διὰ τὸ ποσὸν ἐνενήκοντα χιλιάδων λιρῶν στερλινῶν διὰ κάποιον τοπικὸν σκοπόν. Τὸ ποσὸν τοῦτο μετατρεπόμενον εἰς φράγκα εἶναι δύο ἑκατομμύρια καὶ διακόσιαι πεντήκοντα χιλιάδες.

Μολονότι ἐπρόκειτο περὶ τῆς μεγαλητέρας ἐφημερίδος τοῦ κόσμου καὶ τῆς πλουσιωτέρας ἐν ταὐτῷ, περιπλέον δὲ ἀπηυθύνετο ἡ ἐφημερὶς εἰς τὰ σαράντα ἑκατομμύρια τῶν Ἄγγλων καὶ εἰς τὰς πυκνὰς τάξεις τῶν Λόρδων καὶ τῶν ἄλλων Κροίσων τῆς Μεγάλης Βρετανίας, τὸ γεγονὸς ἐνεποίησε κατάπληξιν εἰς τὴν Ἀθηναϊκὴν συνάδελφον.

Ἐν τούτοις μεγαλείτερον τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐντὸς διαστήματος ὀλιγωτέρου τῶν δέκα μηνῶν συνέλεξε καὶ ἀπέστειλε μέχρι σήμερον ἢ ἐγένετο ἀφορμὴ νὰ ἀποσταλῇ εἰς τὴν Α. Μ. τὴν Βασίλισσαν Σοφίαν διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς περιθάλψεως τῶν ἐνδόξων μας τραυματιῶν, μία ὄχι Ἀγγλικὴ, ἀλλ' Ἑλληνικὴ ἐφημερίς, ἡ «Ἀτλαντίς».

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποδείξεων τοῦ Αὐλαρχείου, οἱ ἔρανοι τῆς ἡμερησίας «Ἀτλαντίδος» μεταξὺ τοῦ ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνισμοῦ ἀπέφεραν ποσὸν ὑπερβαῖνον τὰ δυόμισυ ἑκατομμύρια φράγκων!...

Τὰ τρία τέταρτα τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ ἐστάλησαν ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆς «Ἀτλαντίδος» εἰς τὴν Ἄνασσαν διὰ καθημερινῶν ἐμβασμάτων τηλεγραφικῶν.

Τὸ ρεκὸρ τοῦτο, μοναδικὸν εἰς τὰ χρονικὰ τῆς δημοσιογραφίας, ὁμιλεῖ περὶ τῆς δυνάμεως καὶ τοῦ κύρους μιᾶς παγκοσμίου Ἑλληνικῆς ἐφημερίδος, ὡς εἶναι ἡ «Ἀτλαντίς».

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΤΗΣ ΣΟΦΙΑΣ ΕΝ ΧΕΙΜΩΝΙ

ΠΟΙΟΙ ΟΙ ΕΧΘΡΟΙ ΜΑΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ Τσάρον 'Αλέξανδρον Β'. τῆς Ρωσσίας ἀνήκει ἀκεραία ἡ εὐθύνη τῆς δημιουργίας τοῦ Βουλγαρικοῦ Κράτους. Οὔτε ἡ ἐποποιία τῆς 'Ελληνικῆς 'Επαναστάσεως τοῦ Εἰκοσιένα, οὔτε αἱ λαμπραὶ κατὰ τῶν Τούρκων νῖκαι τῶν Σέρβων εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ 'Αξιοῦ, οὔτε ὁ Κριμαϊκὸς πόλεμος τοῦ 1853 δὲν εἶχον κατορθώσει νὰ προκαλέσουν κίνημα ἀπελευθερωτικὸν ἐν τῇ μεταξὺ Ἴστρου καὶ Αἵμου χώρᾳ.

'Απ' ἐναντίας ὁ ἀναγινώσκων τὴν ἱστορίαν τῆς Βουλγαρίας, τὴν περιλαμβανομένην μεταξὺ τῶν αἰώνων δεκάτου τρίτου καὶ δεκάτου ἐνάτου, θὰ ἴδῃ ὅτι τὸ μόνον ὄνειρον τοῦ Βουλγαρικοῦ ἔθνους ἐπὶ ἑξακόσια ἔτη ἦτο νὰ τεθῇ ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῆς Ρωσσίας. Οἱ Βούλγαροι «πατριῶται» εἶχον πιστεύσει πρὸς στιγμὴν ὅτι οἱ ἐθνικοί των πόθοι θὰ ἐπραγματοποιοῦντο μὲ τὴν ὑπογραφὴν τῆς εἰρήνης τοῦ Τίλσιτ, μεταξὺ Ναπολέοντος καὶ 'Αλεξάνδρου Α'. εἰς τὰ 1807. Κατὰ τὴν εἰρήνην ἐκείνην οἱ Αὐτοκράτορες τῆς Γαλλίας καὶ Ρωσσίας διενέμοντο μεταξύ των τὴν Εὐρωπαϊκὴν Τουρκίαν.

'Αλλ' ὁ Ναπολέων δὲν ἠθέλησε νὰ δώσῃ εἰς τοὺς Ρώσσους τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἡ ὑφ' οἱουδήποτε κατοχὴ τῆς ὁποίας τοῦ ἐφαίνετο ἐξασφαλίζουσα αὐτῷ τὴν παγκόσμιον κυριαρχίαν. «Constantinople! c'est l'Empire du monde!», εἶχεν εἰπῇ ποτε ὁ Ναπολέων. Τούτου ἕνεκεν ὁ Αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων εἶχε κλείσῃ μυστικὴν συμφωνίαν μετὰ τοῦ Σουλτάνου Σελὴμ Γ'., ἐνῷ ἐξ ἄλλου ἐκστρατεύσας κατὰ τῆς Ρωσσίας, πέντε ἔτη μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς συμφωνίας τοῦ Τίλσιτ, ἀνέτρεψεν ἄρδην ὅλας τὰς προβλέψεις.

'Επὶ ἑπτὰ ὁλόκληρα ἔτη, καθ' ἃ ἡ 'Ελληνικὴ 'Επανάστασις συνέτριβε τὴν τότε ἰσχυροτάτην Τουρκίαν, οἱ Βούλγαροι δὲν ἐκινήθησαν οὐδ' ἐτόλμησαν νὰ λάβουν τὰ ὅπλα.

Εἰς τὰ 1828, ἡ Ρωσσία κηρύξασα τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Πύλης καὶ φθάσασα μέχρις 'Αδριανουπόλεως, ἔδωκεν εἰς τοὺς Βουλγάρους μίαν νέαν

Ο ΑΡΧΙΚΟΜΙΤΑΤΖΗΣ

λαμπρὰν εὐκαιρίαν πρὸς ἐξέγερσιν. 'Αλλὰ καὶ πάλιν οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἐκινήθη. Κάθε νέος πόλεμος μεταξὺ Ρώσσων καὶ Τούρκων, Σέρβων καὶ Τούρκων, ἦτο διὰ τοὺς Βουλγάρους τὸ σύνθημα ἀθρόας μεταναστεύσεως εἰς τὴν Βλαχίαν, ὅπόθεν παρηκολούθουν τὰ ἐν τῇ ἰδίᾳ των χώρᾳ τελούμενα ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς.

Εἰς τὰ 1853 μέχρι τοῦ 1855 ὁ Κριμαϊκὸς πόλεμος ἔδωκεν ἄλλην λαμπρὰν εὐκαιρίαν πρὸς ἐξέγερσιν. 'Αλλὰ καὶ πάλιν οἱ Βούλγαροι δὲν εἶχον κινηθῆ. Οἱ Ρῶσσοι τότε εἶχον ἀπευθύνῃ εἰς τὸν λαὸν ἐνθουσιώδεις προκηρύξεις, συνιστῶντες αὐτοῖς νὰ λάβωσι τὰ ὅπλα καὶ νὰ ἐγερθῶσι κατὰ τοῦ τυράννου. Τοῖς ἔδωκαν χρήματα καὶ τοὺς ἐφωδίασαν μὲ ὅπλα. 'Αλλ' οἱ Βούλγαροι δὲν ἐτόλμησαν νὰ πολεμήσουν, ἔρριψαν τὰ ὅπλα των καὶ ἠκολούθησαν ὑποχωρήσαντας τοὺς Ρώσσους!

Εἰς τὰ 1857 οἱ Βούλγαροι, βλέποντες ὅτι ἡ Ρωσσία δὲν ἠνόει νὰ τοὺς ὑποδουλώσῃ, ἐσκέφθησαν νὰ στραφῶσι πρὸς τὴν Γαλλίαν, ἀποπτύοντες τὴν ὀρθοδοξίαν καὶ ἀσπαζόμενοι τὸν Καθολικισμὸν συλλήβδην καὶ ἀθρόοι. 'Η 'Αγγλία δὲν εἶδε τὸ κίνημα μὲ καλὸν ὄμμα, φοβηθεῖσα ὅτι, ἐκκαθολικιζομένης τῆς Βουλγαρίας, ὁ Ναπολέων Γ' θ' ἀπέκτα ἐπικίνδυνον ἰσχὺν εἰς τὸν Αἷμον. Οὕτως ἐνεργείαις τῶν ἄλλων καὶ τοῦ Τσάρου 'Αλεξάνδρου Β'., εἰς ὃν ὡσαύτως δὲν συνέφερε τὸ σχέδιον τῶν Βουλγάρων, ἱδρύθη εἰς τὰ 1870 ἡ Βουλγαρικὴ 'Εξαρχία, πρὶν ἀκόμη ἡ Βουλγαρία ἀποκτήσῃ τὴν ἐθνικήν της ἀνεξαρτησίαν.

Οἱ Βούλγαροι, ἀποκτήσαντες τὴν ἐκκλησιαστικήν των αὐτονομίαν, ἦτο λογικὸν νὰ σκεφθοῦν διὰ τὴν ἐθνικήν των ἀποκατάστασιν.

'Αλλὰ τοιοῦτόν τι δὲν ἔγεινεν εἰς τὴν Βουλγαρίαν μέχρι τῶν παραμονῶν τοῦ Ρωσσοτουρκικοῦ πολέμου. 'Η 'Οδησσὸς ὑπῆρξε τὸ κέντρον ἀπὸ τοῦ ὁποίου, εἰσηγήσει καὶ ἀρωγῇ τῶν Πανσλαυιστῶν, ἐξεπέμφθησαν εἰς τὴν Βουλγαρίαν οἱ πρῶτοι κομιτατζῆδες, ὧν τὰ ὀνόματα ἐπιδεικτικῶς ἀναγράφει ἡ νεωτέρα Βουλγαρικὴ ἱστορία.

Τοιοῦτοι ὑπῆρξαν ὁ ἐκ Κοπρίβιστας Λιοῦμπεν Καραβέλωφ, σπουδάσας ἐν Μόσχᾳ, ὁ ἐκ Καρλόβου Βασίλειος Λεύσκη, ὁ ἐκ Καρλόβου Χρῆστος Μπότεφ, σπουδάσας ἐν 'Οδησσῷ, ὁ Δημήτριος Ὄμπτσι καὶ ὁ Οὐζούνωφ, καὶ τέλος ὁ ἐκ Τυρνόβου κάπηλος Στέφανος Νικόλωφ Σταμπούλωφ, ὁ Βίσμαρκ τῆς Βουλγαρίας, ὡς τὸν λέγουν οἱ συμπατριῶταί του.

'Επηκολούθησεν ἡ σύλληψις ὅλων τῶν μελῶν τοῦ κομιτάτου. Οἱ κομιτατζῆδες οὗτοι, οἵτινες μὲ ὑπερηφάνειαν ἔφερον τὴν τοιαύτην προσωνυμίαν, ἠθέλησαν νὰ γείνουν μιμηταὶ τῆς ἰδικῆς μας Φιλικῆς 'Εταιρίας. Κατὰ λάθος ὅμως εἷς ἐξ αὐτῶν, ὁ Ὄμπτσι, μὴ δυνηθεὶς νὰ συμβιβάσῃ τὸν πατριωτισμὸν πρὸς τὰς ληστρικάς του ὀρέξεις, ἀφῆκε προώρως τὴν 'Εταιρίαν καὶ ἐτράπη εἰς ληστείας, αἵτινες ἐκίνησαν τὴν προσοχὴν τῆς Τουρκικῆς ἀρχῆς. 'Επηκολούθησεν ἡ σύλληψις ὅλων τῶν μελῶν τοῦ κομιτάτου, ὁ ἀπαγχονισμὸς τοῦ Λεύσκη, καὶ ἡ ἐξορία ὀγδοήκοντα τεσσάρων ληστῶν εἰς Διαρβεκίρην.

Τὸ κίνημα, τὸ ὁποῖον ἀπὸ πατριωτικοῦ εἶχε μεταβληθῇ εἰς ληστρικόν, εἶχεν ἀποτύχῃ.

Εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ 1876 ὁ κάπηλος Σταμπούλωφ μὲ τὸν Στογιάνωφ, πρώην τσομπάνην, καὶ τὸν Γκροῦεφ, πρώην χοιροβοσκόν, ἀπεφάσισαν νὰ προβῶσιν εἰς τρομακτικὸν κίνημα διὰ νὰ προκαλέσουν τὴν ἐπέμβασιν τῆς Ρωσσίας. Πρὸς τοῦτο οἱ ἐπαναστάται θὰ ἔθετον κατ' ἀρχὰς χεῖρα ἐφ' ὅλων τῶν περιουσιῶν τόσον τῶν Τουρκικῶν ὅσον καὶ τῶν Χριστιανικῶν, διότι οἱ Ρῶσσοι οἵτινες τοὺς ὑπεκίνουν φαίνεται ὅτι δὲν διέθετον ἀρκετά. Ἔπειτα θὰ διέκοπτον τὰς τηλεγραφικὰς καὶ σιδηροδρομικὰς συγκοινωνίας, θὰ ἔκαιον τὰς μεγάλας πόλεις, καὶ θὰ μετέβαλλον ἐν ἑνὶ λόγῳ τὴν Βουλγαρίαν εἰς γῆν καὶ σποδόν!

Αὐτὸ ἦτο ἀγὼν πρὸς ἀπελευθέρωσιν!...

Τὸ κίνημα ἐν τούτοις κατηγγέλθη προώρως εἰς τοὺς Τούρκους, πάλιν ἀπὸ τοὺς ἰδίους κομιτατζῆδες. Καὶ τότε ὁ Μουτεσαρίφης Φιλιππουπόλεως ἐζήτησεν ἐνισχύσεις στρατιωτικὰς ἀπὸ τὴν προϊσταμένην του ἀρχήν. 'Αποτέλεσμα ὑπῆρξεν ἡ ἐπιδρομὴ τῶν Βασιβουζούκων εἰς τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὰ ἐπακολουθήσαντα ὄργια τοῦ Παναγιούριστε τῆς Περουστίτσας καὶ τοῦ Βατάκ, ὁπόθεν ἔλαβον μαθήματα, τελειοποιηθέντες κατόπιν καὶ ὑπερβάντες τοὺς διδασκάλους των, οἱ σφαγεῖς τῆς Δοϊράνης, τοῦ Δοξάτου καὶ τῶν Σερρῶν.

Τῶν σφαγῶν ἐκείνων ἐπωφελήθησαν οἱ πανσλαυϊσταὶ διὰ νὰ ἐξεγείρωσιν ὑπὲρ τῆς Βουλγαρίας τὴν Εὐρωπαϊκὴν συνείδησιν. 'Ο Γλάδστων κατήγγελλε τὸν ἀκατανόμαστον Τοῦρκον, ὁ 'Αλέξανδρος Β'. προέβλεπε πραγματοποιούμενον τὸ ὄνειρον τῆς καθόδου του εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ ἐν τῷ μεταξὺ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐδολοφονεῖτο κατὰ Μάϊον τοῦ 76 ὁ 'Αβδοὺλ 'Αζίζ.

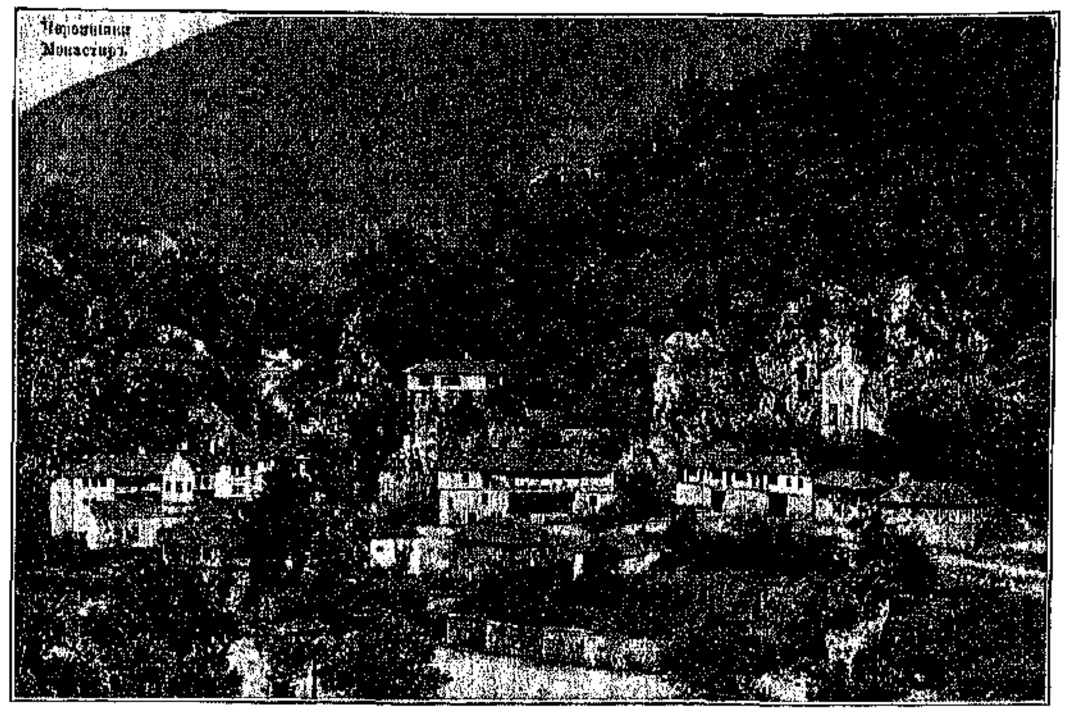

ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΣΕΠΕΝΟΝ ΕΙΣ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ

'Η ἄνοδος τοῦ Χαμὴτ εἰς τὸν θρόνον καὶ τὸ Σύνταγμα τοῦ Μιχδὰτ πασᾶ δὲν συνετέλεσαν εἰς τὴν παγίωσιν τῆς τάξεως ἐν ταῖς Εὐρωπαϊκαῖς ἐπαρχίαις τῆς Τουρκίας. 'Αλλ' οἱ Βούλγαροι εἰς ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα ἔμειναν ἀπαθεῖς θεαταὶ τῶν γεγονότων. 'Η ἐπανάστασις τῆς Βοσνίας καὶ 'Ερζεγοβίνης εἰς τὰ 1874 καὶ 75 δὲν εἶχε κατευνασθῇ καὶ τὸ Μαυροβούνιον ἐμάχετο γενναίως κατὰ τῶν Τούρκων, καὶ μόνοι οἱ Βούλγαροι ἐζήτουν δι' ἱκεσιῶν τὴν ἀρωγὴν τῆς Ρωσσίας, ἥτις ἦλθε τὸν 'Απρίλιον τοῦ 1879 διὰ τῆς κηρύξεως τοῦ Ρωσσοτουρκικοῦ πολέμου.

'Ο Τσάρος 'Αλέξανδρος διέβη τὸν Προῦθον μὲ ἑκατὸν πενῆντα χιλιάδας ἄνδρας, ἐνῷ ἑξήκοντα χιλιάδες Ρουμανικοῦ στρατοῦ ἠνώθησαν μὲ τὰς Ρωσσικὰς δυνάμεις, τῶν Βουλγάρων σχεδὸν μὴ κινηθέντων καθ' ὅλην τὴν ἐποποιΐαν τῆς Πλεύνας καὶ τῆς Σίπκας!...

Μετὰ τὸν πόλεμον ἦλθεν ἡ εἰρήνη τοῦ 'Αγίου Στεφάνου, δημιουργοῦσα μίαν Βουλγαρίαν ἀπὸ τοῦ Εὐξείνου μέχρι τῆς 'Αχρίδος, καὶ ἀπὸ τοῦ Δουνάβεως μέχρι τοῦ Αἰγαίου, μὲ ὁλικὴν ἔκτασιν 164,000 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων!... Δηλαδὴ οὔτε περισσότερον οὔτε ὀλιγώτερον ἀνασυνιστᾶτο ἡ Βουλγαρία τοῦ Συμεών, χωρὶς νὰ χυθῇ ρανὶς αἵματος Βουλγαρικοῦ.

Ἦλθεν εὐτυχῶς ἡ Βερολίνειος Συνθήκη, ἥτις ἐσμίκρυνε τὴν ὅλην ἔκτασιν τοῦ σχεδιαζομένου Βουλγαρικοῦ Κράτους κατὰ ἑκατὸν χιλιάδας χιλιόμετρα, καὶ ἐδημιούργησε τὴν 'Ανατολικὴν Ρωμυλίαν μὲ ἔκτασιν 35,000 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων, καὶ κατὰ τὰς τότε στατιστικὰς 750,000 κατοίκων.

Οὕτως ἀπέκτησεν ὁ Αἷμος τὴν 'Ελευθέραν Βουλγαρίαν, ἧς τὴν ὅλην ὀργάνωσιν, στρατιωτικήν, πολιτικὴν καὶ οἰκονομικήν, εἶχον ἀναλάβει οἱ Ρῶσσοι. Ἦλθε κατόπιν ἡ προίκισις τοῦ νέου Κράτους. 'Απὸ ὅλην τὴν Βουλγαρίαν, μόλις ἐκαθαρίσθησαν δισχίλιοι ἄνδρες διὰ νὰ σχηματίσουν τὴν

Ο ΣΑΡΑΦΩΦ

ΤΟ ΜΝΗΜΕΙΟΝ ΤΟΥ ΤΣΑΡΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΕΝ ΣΟΦΙΑ

Ο ΠΟΤΑΜΟΣ ΙΣΚΑΡ ΠΡΟ ΤΗΣ ΣΟΦΙΑΣ

πολιτοφυλακήν, ἥτις ἦτο ὁ πυρὴν τοῦ στρατοῦ της. Οἱ Ρῶσσοι προσέθεσαν εἰς αὐτοὺς 2,700 ἰδικούς των. Τριακόσιοι εἰκοσιτέσσαρες ἀξιωματικοὶ ἀνέλαβον τὴν διοίκησιν τοῦ στρατοῦ ἐκείνου, ἐξ ὧν 36 μόνον Βούλγαροι.

Ἡ Ρωσσία ὡσαύτως εἶχε προσφέρει εἰς τοὺς προστατευομένους της ἑκατὸν δώδεκα πεδινὰ πυροβόλα, τριάκοντα καὶ ἓν τοπομαχικά, ἕνα στολίσκον ὁλόκληρον διὰ τὴν φρούρησιν τῶν συνόρων τοῦ Δουνάβεως, ἀρκετὰς ἑκατοντάδας ἵππων, ἀρκετὰς χιλιάδας ὅπλων, καὶ πληθὺν πολεμεφοδίων καὶ πρὸ παντὸς ἑκατομμύρια ρουβλίων Ρωσσικῶν. Μετὰ τὴν ἑδραίωσιν τοῦ προσωρινοῦ καθεστῶτος ἐκλήθη ἐν Τυρνόβῳ ἡ Ἐθνοσυνέλευσις, ἥτις ἐξέλεξεν ὡς ἡγεμόνα τὸν Ἀλέξανδρον Βάττεμβεργ.

Τὸ ἔργον τῆς Ρωσσίας εἶχε συντελεσθῇ. Ὁ Τσάρος ἠδύνατο νὰ καυχᾶται διὰ τὴν ἐπιτυχίαν του. Ἀλλ' ἀκριβῶς ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἡ Ἐθνοσυνέλευσις εἶχε περατώσει τὰς ἐργασίας της, κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1879, ἐσημειώθη ἡ ἀφετηρία τοῦ ἀντιρωσσικοῦ κινήματος ἐν Βουλγαρίᾳ.

Πῶς οἱ Βούλγαροι, μόλις ἀποκτήσαντες Πατρίδα ἐλευθέραν καὶ ἡγεμόνα, ἐστράφησαν ἀμέσως κατὰ τῶν εὐεργετῶν των, εἶναι ἓν ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικώτερα κεφάλαια τῆς νέας των ἱστορίας, καὶ λέγομεν τῆς νέας, διότι ἡ παλαιὰ βρίθει τοιούτου εἴδους ἀχαριστιῶν καὶ ἀτιμιῶν.

Τὸ γεγονὸς λοιπὸν ἀπομένει ὅτι οἱ Βούλγαροι, ἅπαξ ἰδόντες ὅτι εἶναι ἀσφαλεῖς, ἠθέλησαν μὲ κάθε τρόπον ν' ἀπαλλαγῶσι τῶν Ρώσσων, ὧν ἡ ἐπιρροὴ εἰς τὰ μόλις ἀρχόμενα νὰ ἐκδηλῶνται πολιτικὰ πράγματα τοῦ τόπου ἦτο πλέον καταφανής.

Ὁ πρίγκηψ Ἀλέξανδρος Βάττεμβεργ, ὅστις ἦτο τότε ἡλικίας μόλις 22 ἐτῶν καὶ εἶχε τὸν βαθμὸν ὑπολοχαγοῦ εἰς τὴν φρουρὰν τοῦ Βερολίνου, ἅμα τῇ ἐκλογῇ του ὡς ἡγεμόνος μετέβη εἰς Ρωσσίαν καὶ ηὐχαρίστησε τὸν Τσάρον, λαβὼν καὶ τὰς πρώτας ὁδηγίας ἐν σχέσει μὲ τὰ νέα του καθήκοντα. Ἓξ μέλη τοῦ Βουλγαρικῆς Ἐθνοσυνελεύσεως μεταβάντα εἰς Λεβάδειαν τοῦ προσέφεραν ἐπισήμως τὸ στέμμα, ἐκεῖθεν δὲ ὁ νέος ἡγεμὼν περιῆλθε τὰς αὐλὰς τῆς Εὐρώπης, μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ παρουσιάσθη ὡς ὑποτελὴς εἰς τὸν Σουλτᾶνον, τὴν 10 Ἰουνίου 1879 ἀφικνεῖτο εἰς Βάρναν, καὶ τὴν 1 Ἰουλίου εἰσήρχετο ἐν πομπῇ εἰς Τύρνοβον, τότε πρωτεύουσαν τῆς Βουλγαρίας, καὶ ἔδιδε τὸν νενομισμένον ὅρκον πρὸ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως.

Ἅμα τῇ ἀφίξει τοῦ Ἀλεξάνδρου ὁ ἕως τότε Ἀνώτατος Ρῶσσος ὀργανωτὴς τῶν κυβερνητικῶν

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

ὑπηρεσιῶν τῆς Βουλγαρίας πρίγκηψ Δονδούκωφ ἀπεσύρθη εἰς Κίεβον, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἵνα μὴ διὰ τῆς παρουσίας του γίνηται ἀφορμὴ παρεξηγήσεων καὶ σκανδάλων, ἀφ' ἑτέρου δὲ διότι γνωρίσας τοὺς Βουλγάρους τοὺς εἶχε συχαθῇ εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε νὰ μὴ θέλῃ πλέον νὰ ζήσῃ μαζύ των. Μαζὺ μὲ τὸν Δονδούκωφ ἀπεσύρθη καὶ ὅλος ὁ Ρωσσικὸς στρατὸς τῆς κατοχῆς, ἀπέμεινε δὲ ἐν Βουλγαρίᾳ μόνη ἡ πολιτοφυλακὴ μὲ δύναμιν ἑκατὸν χιλιάδων ἀνδρῶν, διατελοῦσα ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν Ρώσσων ἀξιωματικῶν ἐλλείψει καταλλήλου Βουλγαρικοῦ ὑλικοῦ.

Ὁ ἡγεμὼν Ἀλέξανδρος, ἅμα ἀναλαβὼν τὰ καθήκοντά του, προσέλαβεν ὡς ἰδιαίτερον γραμματέα του τὸν ἐν Γερμανίᾳ σπουδάσαντα Στοΐλωφ καὶ ἤρχισε νὰ μελετᾷ τὰ πρόσωπα καὶ τὰ πράγματα τοῦ τόπου. Τὸ πρῶτον ἔργον του ὑπῆρξεν ὁ σχηματισμὸς ἑνὸς ὑπουργείου ἱκανοῦ νὰ ποδηγετήσῃ τὴν χώραν, εὑρισκομένην τότε εἰς τὰ πρῶτα βήματά της.

Τότε ὁ Βάττεμβεργ ἀντελήφθη τὴν ὕπαρξιν δύο ἀντιθέτων κομμάτων, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἕν, ἀποτελούμενον ἀπὸ τὰ συντηρητικώτερα στοιχεῖα, περιελάμβανε πρόσωπα ὡς τὸν Μπούρμωφ, τὸν Γκρέκωφ, τὸν Νάτσεβιτς, τὸ ἄλλο δὲ συνεκέντρου τοὺς φιλελευθέρους ὡς τὸν Τσάγκωφ, τὸν Καραβέλωφ, τὸν Ραδοσλαύωφ, τὸν Σταμπούλωφ καὶ ἄλλους.

Τὰ δύο ὅμως κόμματα ἠδύναντο καλλίτερα νὰ χωρισθῶσιν εἰς φιλορρωσσικὸν καὶ ἀντιρωσσικόν, τῶν συντηρητικῶν μὴ ἀποκρυπτόντων τὰς συμπαθείας των πρὸς τὴν Ρωσσίαν, ἧς ἐφρόνουν ὅτι τὸ Βουλγαρικὸν Κράτος θὰ εἶχε πάντοτε ἀνάγκην διὰ νὰ ζήσῃ.

Ὁ Βάττεμβεργ ἐνόμισεν ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ δώσῃ εἰς τοὺς φιλελευθέρους τὴν ἀρχήν, τούτου δ' ἕνεκα διώρισε τὸν Μπούρμωφ, Νάτσεβιτς καὶ Γκρέκωφ, δοὺς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν εἰς τὸν Ρῶσσον ὑποστράτηγον Παρέντζωφ.

Τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο δὲν ἔζησε πέραν τῶν ἐκλογῶν καὶ ἀνετράπη κατὰ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἡ Σοβράνιε εἶχε κηρύξῃ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

Ὁ Βάττεμβεργ, μὴ δυνάμενος νὰ εὕρῃ ἀντικαταστάτας διὰ τοὺς παραιτηθέντας ὑπουργούς, διέλυσε τὴν Σοβράνιε. Αἱ νέαι ἐκλογαὶ ἔφεραν εἰς τὰ πράγματα τοὺς φιλελευθέρους Τσάγκωφ καὶ Καραβέλωφ. Ἀλλ' οὗτοι ἐλθόντες εἰς τὰ πράγματα κατεδίωξαν τοὺς προκατόχους των συντηρητικοὺς κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ἐκίνησαν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὰς ἀντιπαθείας τοῦ Βάττεμβεργ, ἐννοήσαντος ὅτι δὲν εἶχε νὰ κάμῃ μὲ ἀνθρώπους.

Ἡ ἐσωτερικὴ κατάστασις τῆς Βουλγαρίας ἤρξατο ἐπιδεινουμένη, τὰ κομματικὰ πάθη εἶχον φθάσει εἰς τὸ ἀπροχώρητον, ἡ θέσις τοῦ ἡγεμόνος κατέστη δυσχερεστάτη. Καὶ οὕτω τὴν 27 Ἀπριλίου τοῦ 1881 μία ἡγεμονικὴ προκήρυξις, τοιχοκολληθεῖσα εἰς τοὺς δρόμους τῆς πρωτευούσης, ἀνήγγελλεν ὅτι ὁ Βάττεμβεργ, κατόπιν διετοῦς ὑπηρεσίας, ἀπαυδήσας ἐκ τῆς ὅλης καταστάσεως, ἐζήτει τὴν σύγκλησιν Ἐθνοσυνελεύσεως, εἰς ἣν νὰ παραδώσῃ τὸ Στέμμα. Ὁ ἡγεμὼν ἐν τούτοις προσέθετεν ὅτι ἂν ἡ Ἐθνοσυνέλευσις ἐδέχετο ὅλα τὰ μέτρα, ἅτινα θὰ ἐπροτείνοντο πρὸς καλοδιοίκησιν τοῦ Κράτους, δὲν θὰ παρῃτεῖτο.

Μὲ τὴν προκήρυξιν αὐτὴν ὁ Βάττεμβεργ ἀνέθετε τὸν σχηματισμὸν προσωρινῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸν Ρῶσσον ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν στρατηγὸν Ἔρρενροτ, διαδεχθέντα τὸν Παρέντζωφ.

Οἱ φιλελεύθεροι, εἰς βάρος τῶν ὁποίων εἶχε γείνῃ τὸ πραξικόπημα, ὑπώπτευσαν ἀμέσως τὴν Ρωσσίαν καὶ ὑποστηριζόμενοι ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας ἐστράφησαν ἐν σώματι κατὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου.

Ἡ ἡγεμὼν εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὀλίγου δεῖν ἔχανε τὴν φιλίαν τῆς Ρωσσίας, ἥτις δὲν ἐπεθύμει νὰ φανῇ ἀναμιγνυομένη εἰς τὰ πράγματα τῆς Βουλγαρίας. Δὲν συνέβη ὅμως τοιοῦτόν τι, διότι

ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ ΧΩΡΙΚΟΙ

ΠΟΙΟΥΣ ΕΤΣΑΚΙΣΑΜΕΝ

οἱ Ρῶσσοι Κυβερνῆται, πάντοτε ὑπὸ καλῶν διαθέσεων ἐμπνεόμενοι διὰ τὸ δημιούργημά των, ἐπὶ μίαν διετίαν ἠγωνίσθησαν μαζὺ μὲ τὸν ἡγεμόνα καὶ τοὺς συντηρητικοὺς ὅπως ἐπαναφέρουν τὴν εἰρήνην καὶ τὴν τάξιν εἰς τὴν σπαρασσομένην ὑπὸ ἐμφυλίων ἐρίδων Βουλγαρίαν. Ἓν μέγα γεγονὸς ἐχρειάζετο ὅπως ἑνώσῃ τὰ κόμματα, καὶ αὐτὸ ὑπῆρξεν ἡ κωμῳδία τῆς ἑνώσεως τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας μὲ τὴν Βουλγαρικὴν ἡγεμονίαν, ἐπιτευχθεῖσα μὲ τὴν συμπαιγνίαν φιλελευθέρων συντηρητικῶν, Ρώσσων καὶ αὐτοῦ τοῦ Βάττεμβεργ.

Τὸ ἱστορικὸν τοῦτο γεγονὸς ἐλάμβανε χώραν τὴν 5 Σεπτεμβρίου 1884. Ταυτοχρόνως ὅμως ἡ Βουλγαρία ἀπὸ τοῦ Μαΐου τοῦ ἰδίου ἔτους εἶχε διακεκομμένας τὰς μετὰ τῆς Σερβίας σχέσεις, συνεπείᾳ ἐπεισοδίων τινῶν ἐπὶ τῆς μεθοριακῆς γραμμῆς τοῦ Τιμόκ.

Τὴν 1 Νοεμβρίου ὁ Βασιλεὺς Μιλάνος ἐκήρυττε τὸν πόλεμον, ἐκ τοῦ ὁποίου μετὰ εἰκοσιεπτὰ ἡμέρας ἡ Σερβία ἐξήρχετο ἡττημένη.

Ἓξ χιλιάδες ἄνδρες εἶχον πέσει ἀμφοτέρωθεν κατὰ τὸν πόλεμον, ὅστις ἐστοίχισεν ἄνω τῶν εἴκοσιν ἑκατομμυρίων φράγκων.

Κατόπιν ἑνὸς πολέμου νικηφόρου ὁ Βάττεμβεργ ἐδικαιοῦτο ποιᾶς τινος συμπαθείας ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ του, τὸν ὁποῖον εἶχεν εὐσυνειδήτως ὑπηρετήσῃ. Θέλων νὰ συμβιβασθῇ μὲ τοὺς ὑπηκόους του, οἵτινες τὸν ἐθεώρουν Ρωσσόφρονα, ὁ ἡγεμὼν Ἀλέξανδρος εἶχε μεταβάλῃ πολιτικήν, ἀλλὰ δὲν κατώρθωσε νὰ προσοικειωθῇ τὰς συμπαθείας τοῦ στρατοῦ του. Ἐξ ἄλλου ἡ Ρωσσία, μὴ βλέπουσα αὐτὸν ἐμμένοντα εἰς μίαν πολιτικήν, ἐζήτει ἤδη τὴν καθαίρεσίν του. Ἓν στρατιωτικὸν κίνημα τὴν 8 Αὐγούστου 1886 ἀνέτρεπε τὸν Ἀλέξανδρον ὅστις, βίᾳ καθαιρεθεὶς ὑπὸ τῶν Καραβέλωφ, Νικολάρωφ, Τσάγκωφ, ἀπῆλθεν εἰς Αὐστρίαν, εἰπὼν τὸ περίφημον: «Ἀπὸ τὴν Ρωσσίαν ἦλθε τὸ Στέμμα σας καὶ εἰς ἐκείνην τὸ παραδίδω.» Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ Σταμπούλωφ καὶ οἱ ἄλλοι ὀπαδοὶ τοῦ ἀντιρωσσικοῦ ζητήματος ἐζήτησαν ἀμέσως τὴν ἐπάνοδον τοῦ ἡγεμόνος, ὅστις ὅμως ἱπποτικώτατα ἀπέρριψε τὴν προσφοράν, νυμφευθεὶς βραδύτερον μίαν ἀοιδόν, καὶ ἀποκτήσας ἕνα υἱὸν ὃν ὠνόμασεν Ἀσσέν.

Τρία ἔτη μετὰ τὴν ἐξορίαν του ὁ Ἀλέξανδρος ἀπέθανεν. Ὁ υἱός του ζῇ ἀκόμη· ἔχει κόμμα καὶ διεκδικεῖ τὸν θρόνον τοῦ Φερδινάνδου.

Μὲ τὴν ἐξορίαν τοῦ Βάττεμβεργ ἀπόλυτος κύριος τῶν πραγμάτων ἐν Βουλγαρίᾳ ἐγένετο ὁ Σταμπούλωφ, ὅστις διαχειριζόμενος τὴν ἀντιβασιλείαν, ἔθεσεν ὡς βάσιν τοῦ προγράμματός του τὴν κατάρριψιν τῆς Ρωσσικῆς ἐπιρροῆς ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ καὶ τὴν δημιουργίαν μιᾶς Βουλγαρικῆς πολιτικῆς, ἐξυπηρετούσης μόνον τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου καὶ κατὰ δεύτερον λόγον τὰ συμφέροντα ἐκείνων, οἵτινες θὰ εἶχον διάθεσιν νὰ ἐνθαρρύνουν τὰς Βουλγαρικὰς ὀρέξεις.

Ὁ Σταμπούλωφ ἤρχισε τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματός του, κηρύξας ἄγριον διωγμὸν κατὰ πάντων τῶν δεδηλωμένων ρωσσοφίλων τῆς ἡγεμονίας. Καὶ τότε ἤρχισεν ἡ τρομοκρατία ἐκείνη, τὴν ὁποίαν ἀκόμη οἱ γεροντότεροι τῶν Βουλγάρων μὲ τρόμον ἐνθυμοῦνται. Αἱ ἐκλογαὶ διὰ τὴν ἐθνοσυνέλευσιν ἥτις ἔμελλε νὰ ἐκλέξῃ τὸν νέον ἡγεμόνα ἐγένοντο ὑπὸ τὴν προσωπικήν του ἐποπτείαν μὲ ἀποτέλεσμα ὅτι ἐπὶ 522 πληρεξουσίων οἱ Σταμπουλωφικοὶ ἀνῆλθον εἰς 470. Πῶς ἔγεινε τοῦτο;

Ἁπλούστατα. Εἰς τοὺς ἀντιπολιτευομένους ἀπηγορεύθη νὰ ψηφίσουν διὰ ξύλου καὶ ροπάλου. Εἷς νομάρχης φίλος τοῦ Σταμπούλωφ ἐφονεύθη ὑπὸ τῶν ἐκμανέντων ἀντιπολιτευομένων. Ὁ Σταμπούλωφ συνέλαβε τριάντα ὀκτὼ ὡς συνενόχους διὰ τὸν φόνον, τοὺς κατεδίκασεν εἰς θάνατον καὶ τοὺς ἐκρέμασεν ὅλους. Ἐναντίον τῆς ἀγρίας ταύτης καταστάσεως μερικοὶ ἀξιωματικοί, φοβηθέντες ὅτι ἡ ἀντιβασιλεία θὰ ἐπανέφερε τὸν Βάττεμβεργ, τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον ὁ ὑπὸ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἐκλεγεὶς Πρίγκηψ Βαλδεμὰρ τῆς Δανίας ἀπέρριψε τὸ Βουλγαρικὸν Στέμμα, διωργάνωσαν τὸ στασιαστικὸν κίνημα τοῦ Ρουστσουκίου. Ἀλλ' ἡ στάσις ἐκείνη δὲν διήρκεσε πλέον τῆς μιᾶς ἡμέρας, καὶ ὁ Σταμπούλωφ

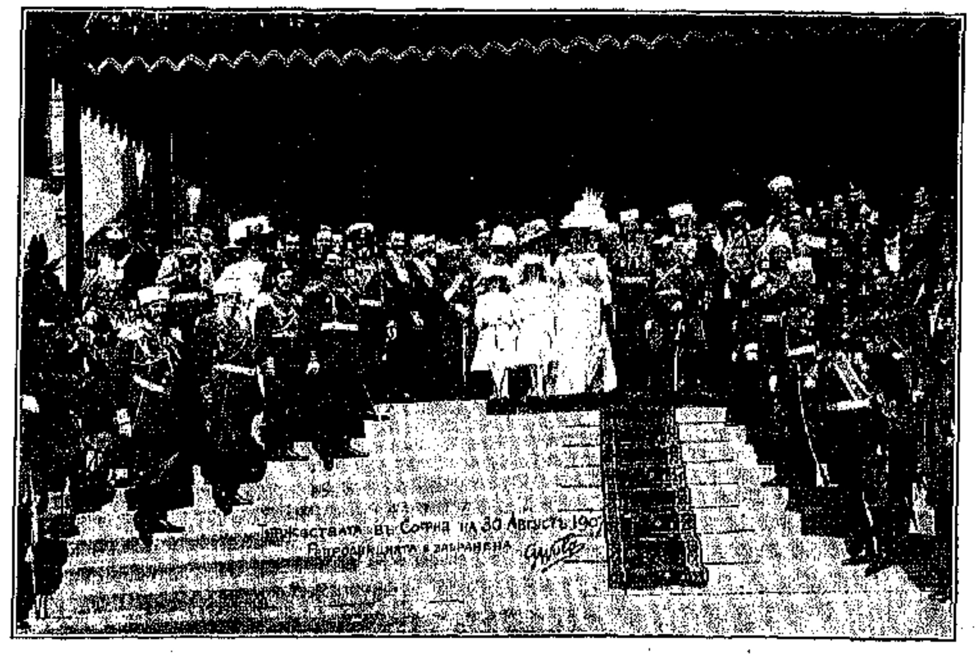

Ο ΦΕΡΔΙΝΑΝΔΟΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥΣ ΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΝΟΙΓΜΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

γενόμενος πάλιν κύριος τῶν πραγμάτων, ἐτουφέκισε δέκα πρωταιτίους καὶ ἐφυλάκισεν ἑκατοντάδας πολιτῶν πρώην ὑπουργῶν, δημοσιογράφων, δικηγόρων καὶ ἄλλων, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ αὐτὸν τὸν πρώην συνάδελφόν του Καραβέλωφ, ὅστις ἅπαξ ἐμαστιγώθη ἀνηλεῶς εἰς τὴν φυλακὴν ὑπὸ τοῦ διαβοήτου Πανίτσα.

Εἰς τὴν κατάστασιν αὐτὴν ἔδωκεν ἐπὶ τέλους τέρμα ἡ ἐκλογὴ τοῦ Φερδινάνδου ὡς ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας, γενομένη ὑπὸ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως τὴν 7 Ἰουλίου 1887.

Ὁ Πρίγκηψ Μαξιμιλιανός, Κάρολος, Λεοπόλδος Μαρίας Φερδινάνδος τοῦ Σὰξ Κοβούργου Γκόθα, γεννηθεὶς τὴν 26 Φεβρουαρίου 1861 ἀνήρχετο εἰς τὸν Θρόνον τῆς Βουλγαρίας ἐν ἡλικίᾳ εἰκοσιὲξ ἐτῶν καὶ ἀφικνεῖτο εἰς τὴν ἡγεμονίαν διατελοῦσαν ἀκόμη ὑπὸ τὴν τρομοκρατίαν τοῦ Σταμπούλωφ.

Ἡ ἄνοδος τοῦ Φερδινάνδου ἐπὶ τοῦ Βουλγαρικοῦ Θρόνου ἦτο νίκη τῆς Αὐστριακῆς πολιτικῆς, τὴν ὁποίαν ὁ Τσάρος Ἀλέξανδρος Γ'. ἐδυσκολεύθη ν' ἀνεχθῇ. Καὶ ἐπεχείρησε τότε καὶ ἰδίως εἰς τὰ 1888 νὰ ἐξασκήσῃ τὴν ἐπιρροήν του ὅπως ἐκτοπισθῇ τῆς Βουλγαρίας ὁ Αὐστρογάλλος ἡγεμονίδης, ἀλλὰ προσέκρουσεν εἰς τὴν ἀντίδρασιν τῶν Δυνάμεων, αἵτινες ἤθελον τὴν νεαρὰν ἡγεμονίαν ἀνεξάρτητον καὶ ἐλευθέραν πάσης ἐμμέσου Ρωσσικῆς ἐπικυριαρχίας.

Ὁ Φερδινάνδος τοιουτοτρόπως ἠναγκάσθη ἐκ τῶν πραγμάτων ν' ἀσπασθῇ τὴν ἀντιρωσσικὴν πολιτικήν, προσλαβὼν σύμβουλον καὶ συνεργόν του τὸν Σταμπούλωφ. Τότε ἐρρίφθη ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς Αὐστρίας, ἥτις καὶ δάνεια ἑβδομήντα πέντε ἑκατομμυρίων παρέσχεν εἰς τὸ νεοσύστατον Κράτος, καὶ ἐν γένει περιέβαλε διὰ τῆς ἰδιαιτέρας συμπαθείας καὶ ἀρωγῆς της τὸν Φερδινάνδον.

Οὕτως ἡ τάξις ἀποκαθίστατο ἐν Βουλγαρίᾳ ὑπὸ τὴν διπλῆν τρομοκρατίαν ἣν ἐξήσκουν ἐπὶ τῶν ἀντιπολιτευομένων ὁ ἡγεμὼν μετὰ τοῦ Σταμπούλωφ. Ἀλλ' ἡ κοινὴ γνώμη τῆς Βουλγαρίας εἶχεν ἀρχίσει νὰ ἐξανίσταται κατὰ τοῦ καθεστῶτος τούτου. Ἐντὸς τοῦ 1891 ἐδολοφονοῦντο δύο τῶν πιστοτέρων Σταμπουλωφικῶν ὁ Βέλτσεφ ἐν Φιλιππουπόλει καὶ ὁ Βέλκοβιτς ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1893 ὁ Φερδινάνδος ἅπαξ ἔτι προκαλῶν τὴν Ρωσσίαν ἐνυμφεύετο τὴν πριγκήπισσαν Μαρίαν Λουΐζαν τῆς Πάρμας, καὶ τὸν Νοέμβριον τοῦ ἰδίου ἔτους μετεκομίζετο ἐξ Αὐστρίας εἰς Σόφιαν ὁ νεκρὸς τοῦ τότε ἀποθανόντος πρώτου ἡγεμόνος Ἀλεξάνδρου.

Ο ΣΑΝΔΑΣΚΗΣ

Ο ΓΚΟΥΛΕΦ

Ο ΓΚΡΟΥΕΦ

Ο ΔΕΛΤΣΕΦ

Ο ΧΑΣΑΠΤΣΗΕΦ ΕΝ ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΕΠΤΕΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΛΑΙ ΠΟΤΕ

ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Ὁ τέταρτος ἐξ ἀριστερῶν εἶναι ὁ λοχαγὸς τοῦ Βουλγαρικοῦ στρατοῦ Ἕλλην Ἀνδρεάδης. Ὁ πρὸς τὰ δεξιὰ ὄρθιος ἄνευ πηληκίου εἶναι ὁ ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ Σαβώφ.

Κατὰ τὰ ἔτη ἐκεῖνα τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα εἶχεν ἀρχίσῃ ν' ἀνακινῆται. Ἦτο ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν ὁ ἡμέτερος Τρικούπης, ἀπατηθεὶς ἀπὸ τὸν Σταμπούλωφ. εἰς ὃν εἶχε προτείνει Ἑλληνοβουλγαρικὴν συμμαχίαν, ἀπέθνησκε χωρὶς νὰ ἴδῃ τὴν σύσφιγξιν τῶν Τουρκοβουλγαρικῶν σχέσεων καὶ τὴν ἔκδοσιν τῶν δύο πρώτων Βουλγαρικῶν Μητροπολιτικῶν βερατίων διὰ τὴν Μακεδονίαν.

Ἀλλ' ἤδη ἡ ὥρα τοῦ Σταμπούλωφ εἶχε σημάνῃ. Ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, νομίσας τὸν ἑαυτόν του ἀνώτερον πάσης μομφῆς, ἀχρεῖος δὲ ὢν ἐκ φύσεως, προσέβαλε τὴν συζυγικὴν τιμὴν τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ του ὅστις παρῃτήθη, διαζευχθεὶς ταυτοχρόνως καὶ καταγγείλας τὰ πάντα εἰς τὸν ἡγεμόνα. Τὸ ἐκραγὲν σκάνδαλον προυκάλεσε μίαν σφοδρὰν ἀποδοκιμασίαν τοῦ Σταμπούλωφ ἐκ μέρους τοῦ Φερδινάνδου, πρὸ τῆς ὁποίας ὁ Πρωθυπουργὸς ὑπέβαλε τὴν παραίτησίν του. Ὁ ἡγεμὼν τὴν ἐδέχθη, ὑπὸ τὰς ἐπευφημίας ὁλοκλήρου τῆς Βουλγαρίας, ἥτις δὲν ἔκρυψε τὴν χαράν της διὰ τὴν πτῶσιν τοῦ τυράννου.

Μὲ τὴν *παραίτησιν* τοῦ Σταμπούλωφ καὶ τὸν ἐπακολουθήσαντα θάνατον τοῦ Τσάρου Ἀλεξάνδρου αἱ Ρωσσοβουλγαρικαὶ σχέσεις ἐβελτιώθησαν, τοῦ Νικολάου Β' ἀναλαβόντος ὑπὸ τὴν προστασίαν του τὸν Φερδινάνδον. Τὴν 15 Ἰουλίου 1895 ὁ Σταμπούλωφ ἐδολοφονεῖτο ἀπὸ τρεῖς πολιτικούς του ἀντιπάλους, οἵτινες τὸν ἐ τ ε μ ά χ ι σ α ν κυριολεκτικῶς μὲ μαχαίρας καὶ ξίφη! Ὁ Φερδινάνδος, μαθὼν τὸ συμβὰν ἐν Κάρλσβαδ, ἔσπευσε νὰ τηλεγραφήσῃ τὰ συλλυπητήριά του εἰς τὴν χήραν τοῦ δικτάτορος, μαζὺ μὲ ἕνα στέφανον. Ἀλλ' ἐκείνη ἐπέστρεψε τὸ τηλεγράφημα καὶ ἐξεδίωξεν ἐκ τῆς οἰκίας της τὸν ὑπασπιστήν, τὸν κομίσαντα τὸν στέφανον τοῦ ἡγεμόνος.

Ο ΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ ΚΑΤΣΙΜΗΔΑΣ ΠΕΣΩΝ ΕΝ ΚΙΛΚΙΣ

Ἔκτοτε αἱ Ρωσσοβουλγαρικαὶ σχέσεις ἐξηκολούθησαν βελτιούμεναι, μέχρις ἐσχάτων δὲ ἦσαν καλαί, ψυχρανθεῖσαι μόνον ὅτε μετὰ τὸν πρῶτον Βαλκανικὸν πόλεμον ἡ Βουλγαρία ἐκ νέου ἐρρίφθη εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς Αὐστρίας.

Εἴδομεν ἀνωτέρω τὴν ἐπίσημον ἐμφάνισιν τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος ἐν Βουλγαρίᾳ ἐπὶ Σταμπούλωφ καὶ κατόπιν ἐπὶ Πετκώφ. Αἱ διαδεχθεῖσαι αὐτοὺς Κυβερνήσεις Δάνεφ, Καραβέλωφ, Ράτσο, Πέτρωφ, ἔπειτα Πετκώφ, Γοῦδεφ, Μαλίνωφ καὶ Γκέσσωφ, κατέστησαν τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα κυρίαν βάσιν τῆς πολιτικῆς των. Ἀλλ' ἐκτὸς τῶν ἐπισήμων ἰθυντόρων τῆς πολιτικῆς ταύτης δὲν ἐβράδυναν νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὸ πεδίον τῆς δράσεως οἱ ἡγέται τῶν διαφόρων κομιτάτων, Μιχαηλόφσκη, Σαράφωφ, Δέλτσεφ καὶ κατόπιν ὅλοι οἱ ἄλλοι ἐκεῖνοι ἐγκληματίαι καὶ λῃσταὶ ἀπὸ τοῦ Γκρούεφ καὶ τοῦ Σανδάνσκη καὶ τοῦ Πανίτσα μέχρι τοῦ Μήτρο Βλάχου καὶ τοῦ Τσακαλάρωφ.

Ο ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ ΤΟΥ ΠΕΖΙΚΟΥ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΠΕΣΩΝ ΕΝ ΚΙΛΚΙΣ

Εἶναι ἄξιον παρατηρήσεως ὅτι ἡ Βουλγαρικὴ Μακεδονικὴ πολιτικὴ δὲν ἐπηρεάσθη διόλου ἀπὸ τὰς ὑπουργικὰς μεταβολὰς τῆς χώρας. Οἱ Σταμπουλωφικοὶ τὴν ἠκολούθουν ὡς ἐξυπηρετοῦσαν τὰ σχέδια τῆς Μεγάλης Βουλγαρίας. Οἱ ἀντίπαλοί των δὲν τὴν ἐγκατέλιπον, διότι ἐνισχύοντο ὑπὸ τῆς Ρωσσίας.

Τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι οἱ Βούλγαροι συνεφώνησαν πάντοτε εἰς τὰς λεπτομερείας τῆς πολιτικῆς των ἐκείνης, ἀπόδειξις δὲ τούτου τὸ γεγονὸς ὅτι ἐκτὸς τοῦ Σταμπούλωφ, καὶ ὁ Καραβέλωφ, καὶ ὁ Πετκώφ, καὶ ὁ Σαράφωφ, καὶ ὁ Δέλτσεφ ἔπεσαν θύματα δολοφόνων ἐν αὐτῇ τῇ Σόφιᾳ.

Ἡ τελευταία δεκαετία ὑπῆρξε διὰ τὴν Βουλγαρίαν ἡ μεγαλειτέρα ἀπὸ ἀπόψεως πολιτικῆς, στρατιωτικῆς καὶ δολοφονικῆς δράσεως.

Πρόγραμμα τοῦ Φερδινάνδου εἶχε καταστῆ ἡ ἡγεμονία τοῦ Αἵμου.

Ἀπὸ τοῦ 1903 καὶ ἰδίως τοῦ 1908, ὅτε ἡ Ἀνατολικὴ Ρωμυλία προσηρτήθη καὶ κατὰ τύπους εἰς τὴν Βουλγαρίαν, ὁ Φερδινάνδος αὐτοετιτλοφορήθη «Τσάρος», μόνον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ὑποτάξῃ ὅλους τοὺς γείτονάς του τῆς Βαλκανικῆς Χερσονήσου.

Ἀλλ' ἀπ' ἐδῶ καὶ ἐμπρὸς ἡ Βουλγαρικὴ ἱστορία εἶναι γνωστή. Καὶ ὁ Ἅγιος Ἑλληνοβουλγαρικὸς πόλεμος τὴν συνεχίζει.

***

ΑΝΔΡΕΑΣ ΤΖΙΒΑΣ

Ὑπολοχαγὸς τοῦ 9ου εὐζωνικοῦ, τραυματισθεὶς εἰς τὸν βραχίονα κατὰ τὴν ἀγρίαν ἐπίθεσιν τοῦ Λαχανᾶ.

ΤΟ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΝ ΣΤΡΑΤΗΓΕΙΟΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΕΝ ΤΩ ΟΠΟΙΩ ΗΜΥΝΟΝΤΟ 150 ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ

ΤΟ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΝ ΣΤΡΑΤΗΓΕΙΟΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΝ

ΜΙΑ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ εἰς τὴν σελίδα ταύτην δύο φωτογραφίαι εἶναι ὄχι μόνον ἀνέκδοτοι καὶ μοναδικαὶ εἰς τὸ εἶδός των, ἀλλ' ἀκόμη θὰ ἠδύναντο νὰ στοιχίσωσι τοὐλάχιστον τὴν ζωὴν εἰς τὸν φωτογραφήσαντα, ἂν οὗτος συνέβαινε νὰ ὑποπέσῃ εἰς τὴν ἀντίληψιν τῶν Βουλγάρων.

Διότι βουλγαρικὰ κλέη ἀφηγοῦνται αἱ εἰκόνες μας, ἀναγόμεναι εἰς τὴν 6 Ἰουλίου 1906, ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ σύνθημα τοῦ κατὰ τῶν Ἑλλήνων διωγμοῦ ἐδίδετο ὑπὸ τῶν Βουλγάρων κομιτατζήδων καὶ τῶν Βουλγαρικῶν ἀρχῶν ἐν Φιλιππουπόλει.

Ἑπτὰ ἔτη ἐπέρασαν ἀπὸ τότε... Ποῖος θὰ ἠδύνατο νὰ πιστεύσῃ ὅτι ὁ Ἑλληνισμὸς τόσον σύντομα θὰ ἐλάμβανεν ἐκδίκησιν διὰ τὰ ὄργια τῆς Φιλιππουπόλεως, τῆς Στενημάχου, τοῦ Καβακλῆ, τῶν Καρυῶν, τῆς Σωζουπόλεως, τῆς Μεσημβρίας, τοῦ Εὐσταθοχωρίου, τοῦ Πύργου, τῆς Βάρνας καὶ τῆς μεγαλομάρτυρος Ἀγχιάλου;...

Ἡ Βουλγαρικὴ τρομοκρατία, ἡ ἐγκαινιασθεῖσα ἐν Θεσσαλονίκῃ εἰς τὰ 1903 μὲ τὴν ἀνατίναξιν τῆς Ὀθωμανικῆς Τραπέζης καὶ τοῦ ἀτμοπλοίου «Γουαλδακιβὶρ» τοῦ Μεσσαζερῆ, καὶ ἐκταθεῖσα κατόπιν καθ' ὅλην τὴν Μακεδονίαν καὶ Θράκην, εὑρέθη ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀντιμέτωπος τῆς Ἑλληνομακεδονικῆς ἀμύνης, εἰς ἣν εἶχε δώσῃ ψυχὴν ὁ θάνατος τοῦ Παύλου Μελᾶ.

Τὰ σώματα τῶν Κρητῶν, τῶν Πελοποννησίων, τῶν Μακεδόνων, τῶν Θεσσαλῶν καὶ τῶν Ἠπειρωτῶν ἐκαθάριζον μετ' ὀλίγον τὴν Μακεδονίαν. Ἦτο ἡ ἐποχὴ τοῦ θριάμβου τοῦ Βάρδα, τοῦ Πετροπουλάκη, τοῦ Κρόμπα, τοῦ Γαρέφη, τοῦ Μπούα καὶ τῶν ἄλλων ἐκείνων ἡρώων, τοὺς ὁποίους ποτὲ δὲν θὰ λησμονήσῃ οὔτε ἡ Μακεδονία οὔτε ὅλος ὁ Ἑλληνισμός.

Συντετριμμένοι οἱ Βούλγαροι εἶχον τραπῆ πρὸς τὰ σύνορά των, ἀνίσχυροι πλέον νὰ ὀργιάζουν καὶ νὰ κακουργοῦν εἰς μέρη Ἑλληνικά.

Καὶ τότε ὅλη ἡ λύσσα των ἐξέσπασεν ἀγρίως κατὰ τῶν Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν, τοὺς ὁποίους εἶχον πλησίον των.

Πρωτεύουσα τῆς ἐν Βουλγαρίᾳ Ἑλληνικῆς δράσεως, ἡ Φιλιππούπολις, ἐδοκίμασε τὸ πρῶτον κτύπημα τοῦ Βουλγαρισμοῦ. Ἐκεῖ ἦσαν τὰ Ζαρίφεια Διδασκαλεῖα, ἐκεῖ οἱ πλούσιοι ναοί, ἐκεῖ ἡ ἀνθηροτάτη τῶν ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ κοινοτήτων μας, ἐκεῖ οἱ Σύλλογοι καὶ αἱ Ἀδελφότητες καὶ οἱ

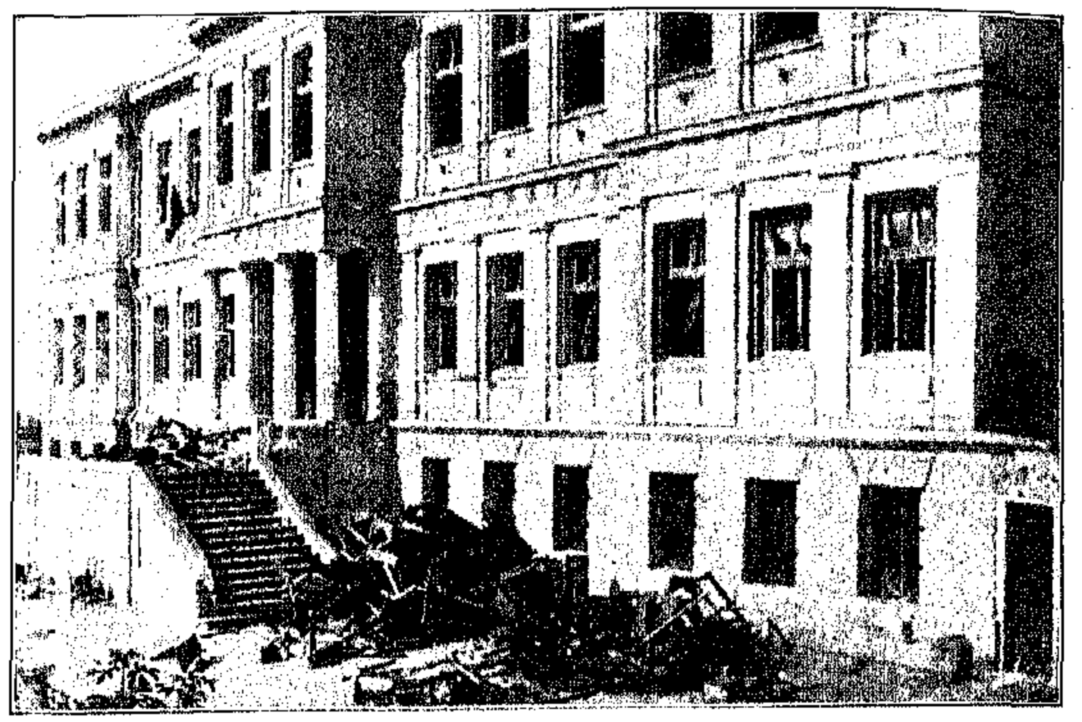

ΑΝΑΜΦΙΣΒΗΤΗΤΟΝ ΤΕΚΜΗΡΙΟΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗΣ ΘΗΡΙΩΔΙΑΣ.—Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΜΑΡΑΣΛΕΙΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΕΝ ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΕΙ ΤΩ 1906

Μουσικοὶ Ὅμιλοι, καὶ ὅλη ἐν γένει ἡ θαυμαστὴ ἐκείνη ὀργάνωσις διὰ τῆς ὁποίας πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης διακρίνεται, ὅταν εὐδοκιμῇ, ὁ Ἑλληνισμός.

Εἰς τὴν συνοικίαν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς νεόδμητος, ἀντιπροσωπεύουσα διακοσίων χιλιάδων φράγκων ἐθνικὴν δωρεάν, ὑψοῦτο ἡ μόλις ἀρξαμένη τότε νὰ λειτουργῇ Σχολὴ Μαρασλῆ, ἀκριβὲς ἀντίγραφον τῆς ἐν Ἀθήναις κτισθείσης ὑπὸ τοῦ ἰδίου ὁμογενοῦς. Τὸ λευκὸν μέγαρον ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος στόχος τῶν Βουλγάρων. Ἐκεῖ ὥρμησεν ὁ ἄγριος συρφετὸς τῶν κομιτατζήδων στρατιωτῶν, δημοσίων ὑπαλλήλων, ἀέργων καὶ χωρικῶν ἀκόμη, οἵτινες εἶχον συρρεύσει κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν εἰς Φιλιππούπολιν ἀπὸ τὰ πέριξ, κατόπιν τῆς προσκλήσεως καὶ τῶν ὑποσχέσεων τῶν ἀρχῶν, ὅτι θὰ ἐξησφάλιζον πλούσια λάφυρα, καταστρέφοντες τὰς Ἑλληνικὰς περιουσίας. Ἡ ἐπίθεσις ἐγένετο αἰφνιδίως ἀπὸ τὰ ἄγρια ἐκεῖνα στίφη κατὰ τοῦ μεγαλοπρεποῦς κτιρίου. Ἐν μιᾷ στιγμῇ οἱ Βούλγαροι θραύσαντες τὰς θύρας εἰσήρχοντο εἰς τὰς αἰθούσας διευθύνσεως καὶ παραδόσεων, εἰς τὸ τελειότατον χημικὸν ἐργαστήριον καὶ τὴν πλουσιωτάτην Βιβλιοθήκην, ἥτις, ἐκτὸς τῶν τόμων δι' ὧν εἶχε προικίσῃ αὐτὴν ὁ ἀείμνηστος Μαρασλῆς, περιελάμβανεν ἀκόμη τὰς ἐκλεκτοτέρας ἰδιωτικὰς συλλογὰς βιβλίων σπανίων, τὰς ὁποίας φιλογενεῖς Φιλιππουπολῖται εἶχον δωρήσῃ εἰς τὸ ἐκπαιδευτήριόν των. Ὅλη αὐτὴ ἡ περιουσία κατεστράφη ὑπὸ τοῦ ὄχλου ὑπὸ τὰ ὄμματα τῆς ἐξουσίας. Διότι μόνον κατόπιν τῶν διαμαρτυριῶν τῆς Ἑλληνικῆς Μητροπόλεως καὶ τοῦ Προξενείου μας, ὁ Νομάρχης Φιλιππουπόλεως ἔσπευσε νὰ στείλῃ φρουρὰν ἐπὶ τόπου.

Τί ἔκαμεν ὅμως ἡ φρουρὰ ἐκείνη τὸ βλέπουν οἱ ἀναγνῶσταί μας εἰς τὴν δευτέραν φωτογραφίαν:

Ἁπλούστατα ἐσχημάτισε ζώνην πέριξ τοῦ Μαρασλείου, ἀφήσασα μὲν ἐντὸς αὐτῆς τοὺς ὀργιάζοντας κομιτατζῆδες, ἐμποδίζουσα δὲ εἰς πάντα νὰ πλησιάσῃ καὶ νὰ σώσῃ τι ἐκ τῆς καταστροφῆς ἐκείνης. Τὰ ἔπιπλα τῆς σχολῆς, τὰ ὄργανα τῆς Φυσικῆς καὶ τῆς Χημείας, καὶ τὰ θρανία ἐρρίφθησαν ἀπὸ τὰ παράθυρα. Ὁλόκληρος ἡ Βιβλιοθήκη παρεδόθη εἰς τὰς φλόγας.

Ἡ Βουλγαρικὴ σημαία ὑψοῦτο μετ' ὀλίγον ἐπὶ τοῦ λεηλατηθέντος Μαρασλείου, ἀκριβῶς καθ' ἣν στιγμὴν ὁ φωτογράφος μας ἐλάμβανε τὸ ἀπεικόνισμα τῶν συντελεσθέντων ὀργίων.

Τὸ σύνθημα τοῦ Ἑλληνικοῦ διωγμοῦ εἶχε δοθῆ. Ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην, ὅλαι αἱ Ἑλληνικαὶ Ἐκκλησίαι Φιλιππουπόλεως ὑφίσταντο τὴν ἰδίαν τύχην. Ἰδιωτικὰ καταστήματα καὶ οἰκίαι ἐλεηλατοῦντο μετ' ὀλίγον.

Χάριν τῆς ἱστορίας, ἂς ἀπαθανατισθῇ τὸ ὄνομα ἑνὸς Ἕλληνος, ὅστις μόνος δὲν ἐδίστασεν ν' ἀντιστῇ εἰς ἑκατοντάδας Βουλγάρων, οἵτινες τὸν εἶχον πολιορκήσῃ. Ὠνομάζετο Μαλλιάδης. Ἀμυνόμενος ἐφόνευσε μὲ τὸ περίστροφόν του δύο Βουλγάρους, ἀλλ' ἐφονεύθη ἐπὶ τέλους διὰ ροπάλων ὑπὸ τοῦ λοιποῦ σκυλολογίου, γενόμενος ὁ πρῶτος μάρτυς τοῦ διωγμοῦ ἐκείνου.

Εἰς σαράντα ἑκατομμύρια φράγκων ἀνῆλθον αἱ ὑλικαὶ ζημίαι, ἃς ὁ ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ Ἑλληνισμὸς ὑπέστη τὴν ἐποχὴν ἐκείνην. Ἐπέρασαν ἔκτοτε ἑπτὰ ἔτη.

***

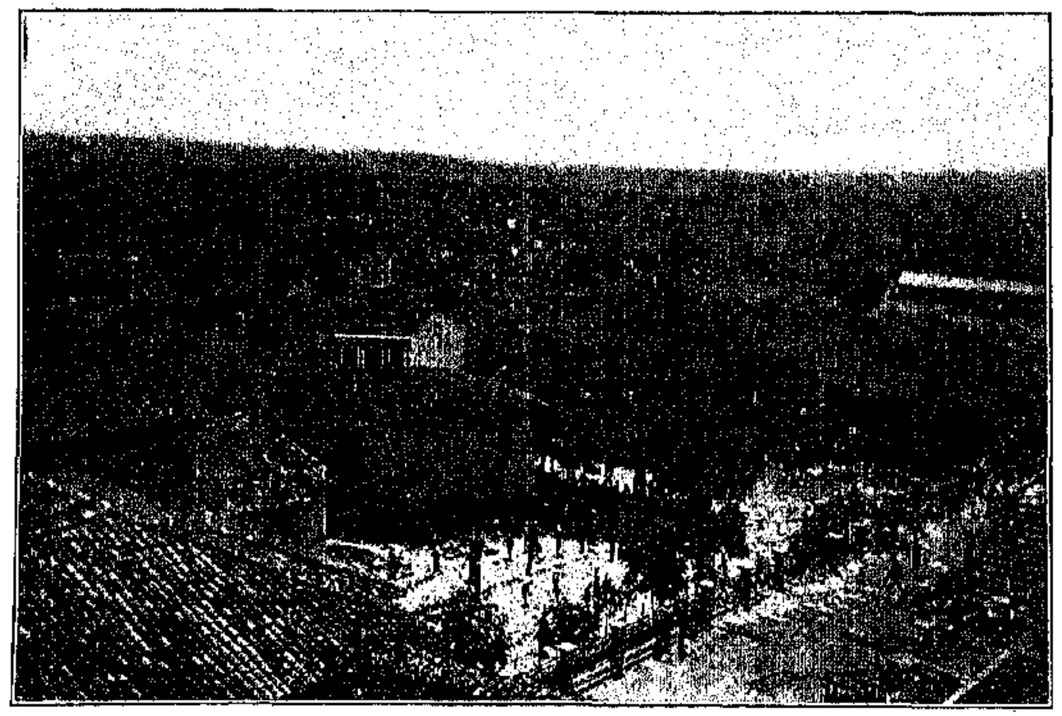

ΤΟ ΞΕΣΧΙΣΜΑ ΤΩΝ ΠΟΛΥΤΙΜΩΝ ΤΟΜΩΝ ΤΗΣ ΜΑΡΑΣΛΕΙΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΥΠΟ ΤΑ ΟΜΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΦΙΠΠΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

ΟΙ ΣΥΜΜΑΧΟΙ ΜΑΣ ΣΕΡΒΟΙ

ΑΠΑΞ ἔτι ἐμεσουράνησεν εἰς τὸν δεύτερον ἀπελευθερωτικὸν πόλεμον τῆς Βαλκανικῆς ἀδελφωμένη μὲ τὸν Ἑλληνικὸν ἡρωϊσμὸν ἡ ἀνδρεία τοῦ συμμάχου Σερβικοῦ ἔθνους, ἀποτελουμένου ἐκ τῶν Κρατῶν τῆς Σερβίας καὶ τοῦ Μαυροβουνίου.

Τὰ Κότσανα ἐπεσκίασαν τὸ Κουμάνοβον καὶ οἱ νικηταὶ τῶν Βουλγάρων ὑπερέβησαν τοὺς νικητὰς τῶν Τούρκων.

Μήπως δὲν ἦτο ὁ Βουλγαρικὸς ζυγὸς ἀπαισιώτερος τοῦ Τουρκικοῦ διὰ νὰ ἐμπνεύσῃ τοὺς ἐλευθερωτὰς μὲ μεγαλήτερον πολεμικὸν μένος καὶ νὰ τοὺς καταστήσῃ γενναιοτέρους περιφρονητὰς τοῦ θανάτου;

Ἀπὸ τῆς παλαιᾶς καὶ τῆς νέας Σερβίας αἱ στρατιαὶ τοῦ Βασιλέως Πέτρου ὥρμησαν ἀκάθεκτοι ὡς ὁρμητικοὶ χείμαρροι ἀπὸ πλευρὰ βουνῶν καὶ διὰ μέσου τῶν κοιλάδων κατὰ τῶν ἀπίστων Ταταροσλαύων, τῶν ἀνάνδρων δολοφόνων καὶ ἐμπρηστῶν τοῦ μικροκεφάλου Φερδινάνδου, καὶ εἰς διάστημα δύο ἑβδομάδων εὑρίσκοντο μετὰ τῶν νικηφόρων στρατιῶν τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου ἐντὸς τοῦ Βουλγαρικοῦ ἐδάφους.

Τὸ ποδοπάτημα τῆς «ἀηττήτου» Βουλγαρίας τοῦ Δάνεφ καὶ τοῦ Σαβὼφ ὑπὸ τῶν συμμάχων Ἑλληνο-Σερβικῶν δυνάμεων ἦτο ταχύτερον καὶ ἀπὸ αὐτὴν τὴν τέως μοναδικὴν εἰς τὰ χρονικὰ τῶν πολέμων εἰσβολὴν τῶν Γερμανῶν εἰς τὴν Αὐστρίαν. Εὐθὺς ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τοῦ πολέμου οἱ πιστοὶ πρὸς ἀλλήλους σύμμαχοι ἁρπάσαντες ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ τὸν ἄπιστον Βούλγαρον ἠνάγκασαν αὐτὸν νὰ ζητήσῃ ἔλεος καὶ εἰρήνην, ἐνῷ δεκάδες γελοιογραφιῶν τοῦ Ναπολέοντος ἐτρέποντο εἰς ἐπονείδιστον φυγὴν πρὸς πάσας τὰς διευθύνσεις, καὶ οἱ στρατοί των ἀπεδεκατίζοντο ἀνηλεῶς εἰς τὰ Μακεδονικὰ πεδία καὶ κατεδιώκοντο ἐντὸς τοῦ Βουλγαρικοῦ ἐδάφους.

Τὸν πόλεμον ἤρχισαν ἀκηρύκτως καὶ δολίως κατὰ τῶν Σέρβων ὅπως κατὰ τῶν Ἑλλήνων οἱ Βούλγαροι, πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ δεχθοῦν τὴν πρότασιν τῆς διαιτησίας ἅμα τῇ καταλήψει τῶν περιφερειῶν τὰς ὁποίας ἐποφθαλμίων, ὅτε θὰ ἐφηρμόζετο τὸ «μακάριοι οἱ κρατοῦντες». Μὲ τὴν πρόθεσιν ταύτην αἱ μεραρχίαι τοῦ στρατηγοῦ Κοβάτσεφ διέβησαν αἰφνιδίως τὴν 30 Ἰουνίου τὸν ποταμὸν Ζλέτοβο καὶ προσέβαλον ἀπροειδοποιήτως τὰς Σερβικὰς θέσεις. Ταυτοχρόνως τριάκοντα καὶ ἓξ χιλιάδες Βουλγάρων ἐπέπεσαν ἐξ ἀπροόπτου κατὰ τῆς Γευβελῆς, ἥτις ἦτο τὸ σημεῖον τῆς ἑνώσεως τῶν στρατῶν Σερβίας καὶ Ἑλλάδος, καὶ κατέλαβον αὐτήν, ἐκκενωθεῖσαν ὑπὸ τῆς μικρᾶς Σερβικῆς φρουρᾶς της. Ὁ σκοπὸς τοῦ πραξικοπήματος τούτου ἦτο ἡ διάσπασις τῆς Ἑλληνο-Σερβικῆς στρατιωτικῆς ἑνότητος καὶ ἡ ἀποκοπὴ τῶν συγκοινωνιῶν μεταξὺ τῶν δύο συμμάχων στρατῶν.

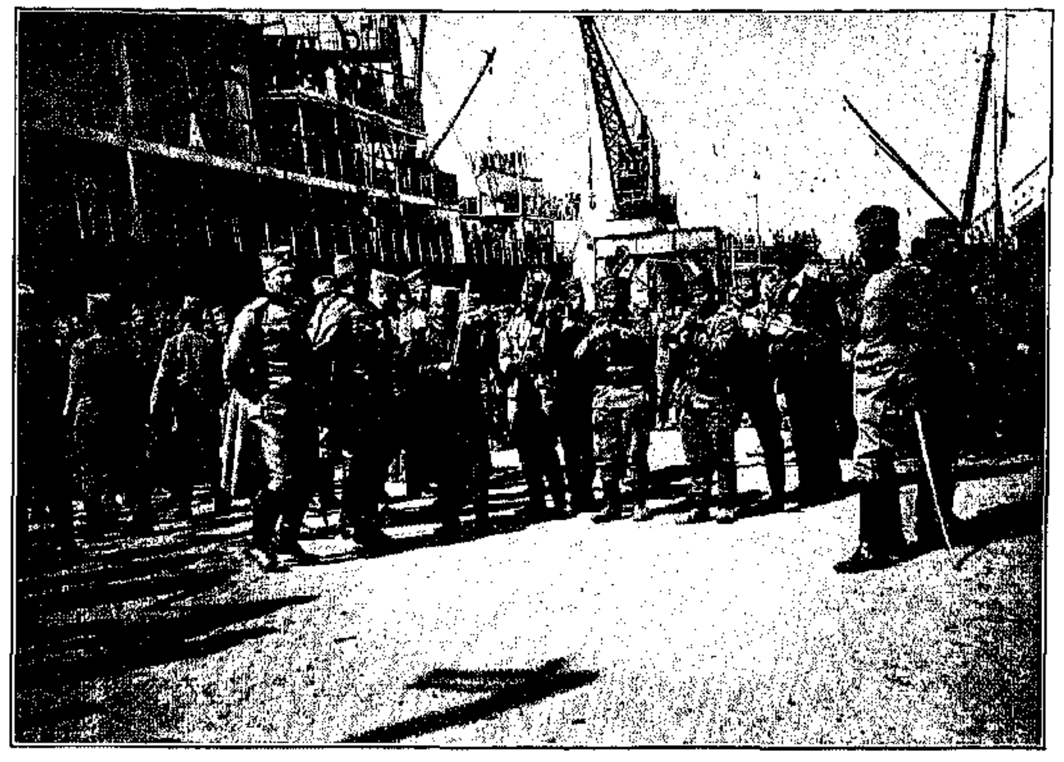

ΣΕΡΒΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ ΠΑΙΖΟΝΤΕΣ ΟΡΓΑΝΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΡΟΚΥΜΑΙΑΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Πρὶν προχωρήσωμεν εἰς τὴν παρακολούθησιν τῆς πορείας τῶν πολεμικῶν ἐνεργειῶν ἀπαιτεῖται νὰ ἀναδράμωμεν εἰς τὰ αἴτια τὰ προκαλέσαντα τὸν πόλεμον μεταξὺ Σερβίας καὶ Βουλγαρίας.

Αἱ Σερβο-Βουλγαρικαὶ συνθῆκαι καὶ συμβάσεις δὲν παρεδόθησαν εἰσέτι εἰς τὴν δημοσιότητα, ἐξ ὅσων ὅμως ἐλέχθησαν καὶ ἐγράφησαν ἐπισήμως ἢ ἀνεπισήμως συνάγονται τὰ ἀκόλουθα. Ἐν ἀγνοίᾳ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Μαυροβουνίου εἶχε συνομολογηθῆ μεταξὺ Βουλγαρίας καὶ Σερβίας περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1912 μυστικὴ συνθήκη συμμαχίας ἀμυντικοῦ χαρακτῆρος, εἰς τὴν ὁποίαν προσετέθησαν βραδύτερον στρατιωτικαὶ καὶ ἄλλαι συμβάσεις. Διὰ τῶν προσθηκῶν τούτων ἡ ἀμυντικὴ συμμαχία ἔλαβεν ἐπιθετικὸν χαρακτῆρα, σκοπὸν ἔχουσα τὴν πλήρη ἢ μερικὴν διανομὴν τῆς Μακεδονίας μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν. Μία ἐκ τῶν προσθέτων συμβάσεων καθώριζε τὰ τῆς διανομῆς. Ἡ Σερβία, ἐν περιπτώσει μερικῆς διανομῆς, θὰ ἐλάμβανε τὴν λεγομένην Παλαιὰν Σερβίαν μέχρι γραμμῆς τινος δυτικῶς τῶν Σκοπείων, ἀκολουθούσης τὸ ὄρος Σκάρδον. Θὰ προσήρτα δηλαδὴ τὸ Σαντζάκιον τοῦ Νόβι-Παζὰρ καὶ τὸ βιλαέτιον τοῦ Κοσσυφοπεδίου. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι αἱ πραγματικαὶ βλέψεις τῆς Σερβίας οὐδέποτε ὑπερέβησαν κατὰ πολὺ τὰ στενὰ ταῦτα ὅρια εἰς τὴν τέως Εὐρωπαϊκὴν Τουρκίαν, λαμβανομένου ὅμως ὑπ' ὄψει τοῦ κολοσσιαίου μεγέθους τῶν χωρῶν ἃς ἡ Σερβία εἴτε ἀνεγνώριζεν ἐν τῇ συνθήκῃ ἐκείνῃ ὡς Βουλγαρικὰς εἴτε ἄφηνεν σιωπηλῶς ὅπως προσαρτήσῃ ἡ Βουλγαρία ἐν τῷ μέλλοντι, ἀποβαίνει ἀκατανόητον πῶς πολιτικὸς ἀνὴρ τῆς ἀξίας τοῦ κ. Πάσιτς ὑπέγραψε μίαν τοιαύτην συνθήκην, ἰσοδυναμοῦσαν πρὸς τὴν θανατικὴν καταδίκην τῆς πατρίδος του, ὄχι διότι αὕτη ἐδικαιοῦτο ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀρχῆς τῶν ἐθνικοτήτων νὰ λάβῃ πολὺ περισσότερα, ἀλλὰ διότι δὲν ἠδύνατο νὰ ζήσῃ πλησίον μιᾶς Βουλγαρίας λαμβανούσης τόσον πολλά. Ἡ Βουλγαρία ἐλάμβανε κατὰ τὴν συνθήκην ἐκείνην ὅλην τὴν ἀνατολικῶς τοῦ Ἀξιοῦ Μακεδονίαν καὶ μίαν εὐρεῖαν ζώνην ἀρχομένην ἀπὸ τοῦ ῥηθέντος ποταμοῦ καὶ διήκουσαν μέχρι τῆς Ἀχρίδος, περιλαμβάνουσαν δὲ σὺν τοῖς ἄλλοις τὸ Μοναστήριον. Μία ἄλλη ζώνη μεταξὺ τοῦ ὄρους Σκάρδου καὶ τοῦ Ἀξιοῦ ἀφήνετο ἐν τῇ συνθήκῃ ὅπως ὑποβληθῇ εἰς τὴν διαιτησίαν τοῦ Τσάρου τῆς Ρωσσίας ἂν αἱ δύο χῶραι δὲν κατώρθωνον νὰ ἔλθωσιν, ἄνευ ξένης μεσολαβήσεως, εἰς συνεννόησιν περὶ τῆς τύχης αὐτῆς. Περὶ τῆς Θρά-

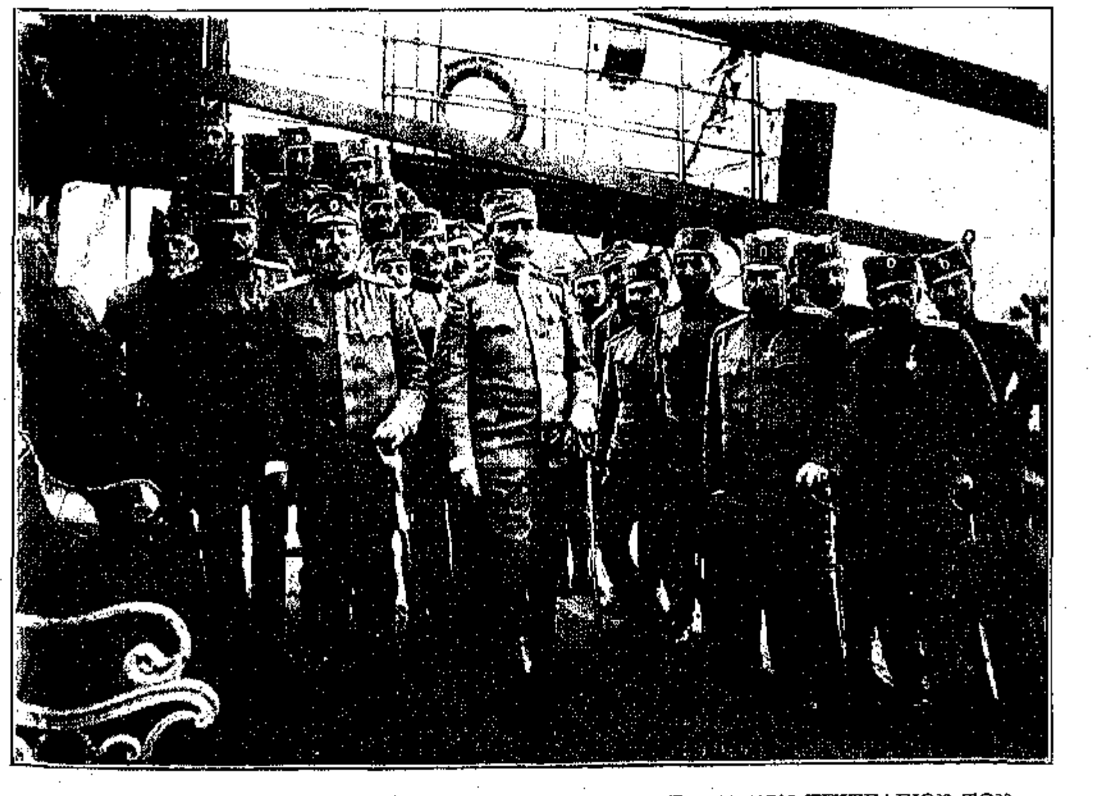

Ο ΣΕΡΒΟΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΒΟΖΟΒΙΤΣ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΤΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΕΠΙ ΤΗΣ «ΠΑΤΡΙΔΟΣ»

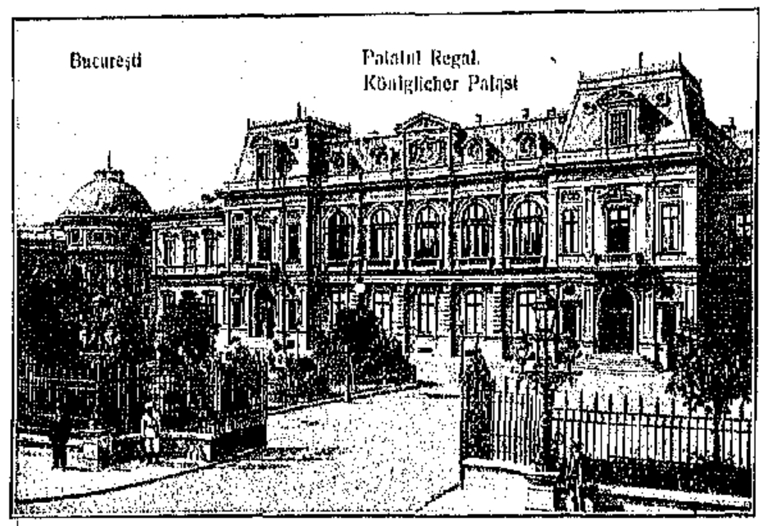

ΤΑ ΑΝΑΚΤΟΡΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΑΡΟΛΟΥ ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ

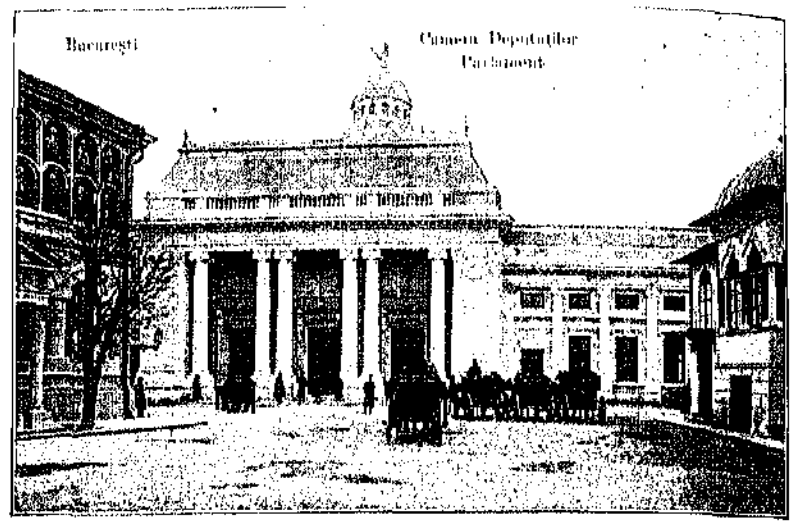

Η ΡΟΥΜΑΝΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

Ο ΥΠΟΠΤΟΣ ΣΥΜΜΑΧΟΣ

ΕΙΝΑΙ ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ ἐμφάνισις τῆς Ρουμανίας εἰς τὸ θέατρον τοῦ νέου Βαλκανικοῦ πολέμου δὲν μᾶς ἐνεθουσίασεν, ὅπως δὲν ἐνεθουσίασεν οὔτε τοὺς Σέρβους, διὰ νὰ μὴ εἴπωμεν τίποτε περὶ τῶν Βουλγάρων.

Ὁ Ρουμανικὸς στρατὸς ἐκινητοποιήθη τὴν ἐπαύριον τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐχθροπραξιῶν μεταξὺ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Σερβικῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου τῶν Βουλγαρικῶν στρατευμάτων. Ταυτοχρόνως ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βουκουρεστίου ἐκήρυξε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Βουλγαρίας, διέβη τὰ σύνορα, κατέλαβεν ὅλην τὴν χώραν ἀπὸ τοῦ Δουνάβεως μέχρι τῆς ὀροσειρᾶς τοῦ Αἵμου, καὶ ἀπὸ τοῦ Εὐξείνου μέχρι τῆς Σερβίας, καὶ ἤδη στρατοπεδεύει πρὸ τῆς Σόφιας, χωρὶς νὰ ἔχῃ ῥίψῃ ἀκόμη οὔτε βολὴν τουφεκίου.

Τί θέλει ἡ Ρουμανία; Κατ' ἀρχάς, ὅπως ὅλοι γνωρίζομεν, ἤθελε τὴν Δόβρουτζαν, τὴν περιλαμβανομένην μεταξὺ τῶν παλαιῶν της συνόρων, τῆς Μαύρης Θαλάσσης μέχρι Βαλτσικίου, καὶ τῆς ἐκεῖθεν μέχρι Τουτρακὰν ἢ Τουρτουκάϊ γραμμῆς.

Ἡ Βουλγαρία δὲν ἔδιδε τὸ ζητούμενον ἔδαφος. Ἡ διαφορὰ ἐκανονίσθη διαιτητικῶς εἰς τὴν Πετρούπολιν, ἀφοῦ οἱ Βούλγαροι ἔδωκαν τὴν Σιλίστριαν καὶ γλῶσσαν ἐδάφους μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου Σαμώλᾶ. Ἐπηκολούθησεν ὅμως ὁ Ἑλληνοβουλγαρικὸς πόλεμος καὶ Σερβοβουλγαρικός. Καὶ ἡ Ρουμανία, μὴ ἀρκεσθεῖσα εἰς τὸ δοθὲν ἔδαφος, ἐζήτησεν ἐκ νέου ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀξιώσει ἀρχικῶς, κινητοποιήσασα δὲ τὰς δυνάμεις της καὶ προελάσασα τὸ κατέλαβεν, ἀντιστάσεως μὴ οὔσης. Ἕως ἐδῶ τὸ πρᾶγμα εἶναι καταληπτόν, ἀλλὰ παρακάτω;...

Οἱ Ρουμᾶνοι εὑρίσκονται πρὸ τῆς Σόφιας καὶ ἐκ τοῦ τρόπου μὲ τὸν ὁποῖον ἀνεμίχθησαν εἰς τὰς μεταξὺ Ἑλλήνων, Σέρβων καὶ Βουλγάρων διαφοράς, ἔκαμαν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι παίζουν πρόσωπον προστάτου μᾶλλον τῶν ἐν Σόφιᾳ, ἢ ἐχθροῦ.

Μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν θὰ κυκλοφορήσουν αἱ γραμμαὶ αὗται ἡ Ρουμανικὴ στάσις θὰ ἔχῃ σαφῶς καθορισθῇ. Ἂς ἀφήσωμεν συνεπῶς εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον τὴν φροντίδα τῆς παρακολουθήσεως καὶ τοῦ σχολιασμοῦ τῶν γεγονότων, καὶ ἂς ἴδωμεν τὴν Ρουμανίαν ὑπὸ τὰς ἄλλας της μορφάς.

Πρὸς τοῦτο δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη ν' ἀνατρέξωμεν εἰς τὸ ἱστορικὸν τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ρουμανικοῦ Κράτους. Μία τοιαύτη μελέτη ἐμμέσως μόνον θὰ ἐσχετίζετο μὲ τὴν σημερινὴν κάθοδον τῶν Ρουμανικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν Σόφιαν.

Ὁ κύριος λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ὁ Βασιλεὺς Κάρολος ἐνεφανίσθη ἐπὶ τῆς Βαλκανικῆς σκηνῆς, εὐθὺς μετὰ τὴν λύσιν τοῦ Βαλκανικοῦ ζητήματος ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος, Βουλγαρίας, Σερβίας καὶ Μαυροβουνίου, εἶναι ἄλλος. Καὶ αὐτὸν θὰ προσπαθήσωμεν νὰ ἐξηγήσωμεν.

Ὑπῆρξε μία ἐποχή, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ρουμανία ἐπεδίωξε νὰ παίξῃ πρόσωπον δυνάμεως Βαλκανικῆς, βλέπουσα δὲ ὅτι τὸ μόνον ἔδαφος εἰς τὸ ὁποῖον ἠδύνατο ν' ἀναπτύξῃ τὴν ἐνέργειάν της ἦτο τὸ Μακεδονικόν, συνέστησε καὶ διὰ θυσίας πολλῶν ἑκατομμυρίων διετήρησε προπαγάνδαν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς δημιουργίας ἐν μέσῃ Μακεδονίᾳ μιᾶς ἐθνότητος Ρουμανικῆς, περιλαμβανούσης τοὺς Κουτσοβλάχους.

Ὁ Rene Pinon, διευθυντὴς τῆς «Γαλλικῆς Ἐπιθεωρήσεως τῶν δύο Κόσμων», εἰς τὸ ἔργον του «L'Europe et l'Empire Ottoman» ἀπέδειξε μὲ ἰσχυρότατα ἐπιχειρήματα καὶ μὲ ἀρκετὸν χιοῦμορ, ὅτι ἡ Ρουμανικὴ αὕτη ἀπόπειρα ὄχι μόνον ματαία ἦτο, ἀλλὰ καὶ κωμική. Μεταξὺ μάλιστα τῶν φαιδρῶν τῆς προπαγάνδας ὁ Γάλλος συνάδελφος ἀνέφερεν ὅτι ἡ προπαγάνδα, δι' ἐξόδων τῆς Ρουμανικῆς Κυβερνήσεως, ἠγόρασεν ἓν εὐρύχωρον καὶ πλούσιον νεκροταφεῖον ἐν Μοναστηρίῳ, εἰς τὸ ὁποῖον ὅμως ὁ μόνος ταφεὶς μέχρι τοῦ 1910, ἐλλείψει ἄλλων Ρουμάνων, ἦτο ὁ Ἀπόστολος Μαργαρίτης, ἐκ τῶν διαπρεπεστέρων προπαγανδιστῶν!

Τὸ Κουτσοβλαχικὸν ζήτημα προεκάλεσε τὴν ῥῆξιν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ρουμανίας, ἀλλὰ δὲν κατώρθωσε νὰ ἐπιζήσῃ αὐτῆς.

Κατὰ συνέπειαν, ὀλίγον μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ Τουρκικοῦ συντάγματος, ἡ Ρουμανία, βλέπουσα τὸ μάταιον τῶν ἀγώνων καὶ τῶν θυσιῶν της πρὸς δημιουργίαν Μακεδονικοῦ Ρουμανισμοῦ, παρῃτήθη τῆς Βαλκανικῆς πολιτικῆς της. Ὅτε τὰ Βαλκανικὰ Κράτη ἐμελέτων τὴν ἀπὸ κοινοῦ σύμπραξιν πρὸς ἐκδίωξιν τῶν Τούρκων ἐκ Θράκης καὶ Μακεδονίας, Ἠπείρου καὶ Ἀλβανίας, ἡ Ρουμανία, ἥτις ἐν τῷ μεταξὺ εἶχε βολιδοσκοπηθῇ καταλλήλως, προέβη εἰς τὴν δήλωσιν ὅτι δὲν εἶναι Κράτος, ἀλλὰ δύναμις Βαλκανική.

Τοιουτοτρόπως δὲν μετέσχε τῆς τετραπλῆς Συμμαχίας καὶ δὲν ἔδρασεν εἰμὴ κατόπιν ἑορτῆς, ὅτε, συντριβείσης τῆς Τουρκίας, ἐζήτησε μερίδιον ἐκ τῶν Βαλκανικῶν νικῶν.

Ὅλοι γνωρίζομεν τί ἔγεινε κατόπιν. Ἡ Ρουμανία ἐζήτησε παρὰ τῆς μεγεθυνθείσης Βουλγαρίας τὴν ζώνην τοῦ ἐδάφους, τοῦ περιλαμβανομένου μεταξὺ τῶν παλαιῶν συνόρων τοῦ Εὐξείνου καὶ τῆς γραμμῆς Τουτρακὰν-Βαλτσικίου. Ἡ Βουλγαρία ἐθεώρησε τὴν ἀπαίτησιν ὑπέρογκον καὶ τὸ ζήτημα ἐλύθη ἐν Πετρουπόλει διαιτητικῶς.

Ἀλλ' ἐξερράγη ὁ δεύτερος πόλεμος, κατὰ τῆς Βουλγαρίας ταύτην τὴν φοράν, καὶ τὰ Ἑλληνικά, Σερβικὰ καὶ Μαυροβουνιωτικὰ στρατεύματα ἅπαξ ἔτι ἀνεδείχθησαν νικηφόρα κατὰ τοῦ νέου ἐχθροῦ.

Ἡ Ρουμανία ἐθεώρησε τὴν περίστασιν κατάλληλον διὰ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν παλαιάν της Βαλκανικῆς πολιτικήν, καὶ εἰσβαλοῦσα εἰς Βουλγαρίαν διέκοψε τὰς μετὰ τῆς Σόφιας σχέσεις καὶ κατέκλυσε τὴν χώραν μὲ τὰ στρατεύματά της.

ΜΙΑ ΤΩΝ ΚΕΝΤΡΙΚΩΝ ΟΔΩΝ ΤΟΥ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ

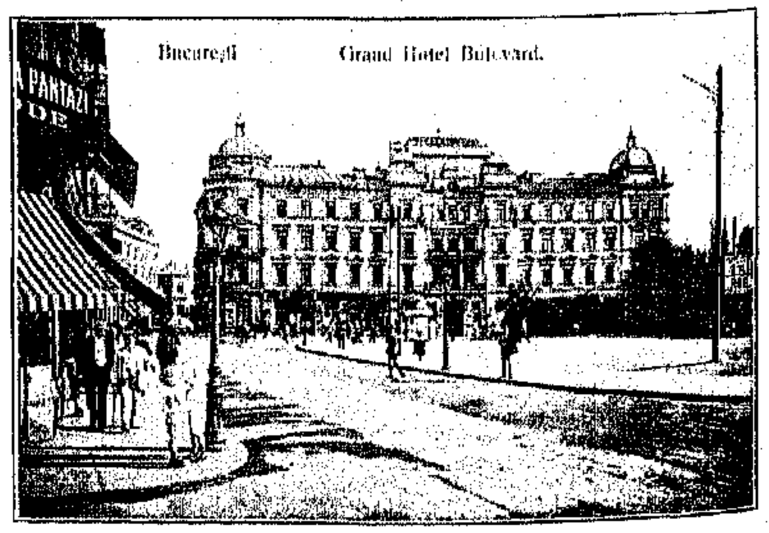

Η ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βουκουρεστίου καταστήσασα γνωστὰς τὰς κινήσεις της εἰς τὰς Κυβερνήσεις Ἀθηνῶν, Βελιγραδίου καὶ Κεττίγνης, εἶπεν εἰς αὐτὰς ὅτι ἀπεκδύεται εἰς τὸν ἀγῶνα ὡς σύμμαχός των εἰς ἕνα σκοπὸν ἀποβλέπουσα, τὴν μὴ ἐπικράτησιν τῆς Βουλγαρίας ἐν τῇ Βαλκανικῇ. Ἀλλὰ θὰ εἴπῃ τις τὴν ἰδίαν φροντίδα εἶχον λάβει πρὸ τῶν Ρουμάνων οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Σέρβοι, οἵτινες καὶ ἔφεραν τὸ ἔργον των εἰς πέρας λίαν ἐπιτυχῶς.

Τί ἠθέλησε λοιπὸν ἡ Ρουμανία μὲ τὴν κινητοποίησιν τοῦ στρατοῦ της, τὴν γενομένην εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ἡ ἐκ Βουκουρεστίου βοήθεια ἐθεωρεῖτο καὶ ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν Σερβίᾳ καὶ ἐν Μαυροβουνίῳ ὡς αὐτόχρημα περιττή;...

Αὐτὸ θὰ τὸ μάθωμεν ἴσως λίαν προσεχῶς.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἔχομεν ἓν δεδομένον ἐξηκριβωμένον καὶ σαφές.

Οἱ Ρουμᾶνοι εἶναι σύμμαχοί μας, ἀφοῦ ἀπὸ κοινοῦ μεθ' ἡμῶν πολεμοῦσιν ἐναντίον τοῦ αὐτοῦ ἐχθροῦ.

Ὁμολογοῦμεν ὅτι ἡ σύμπραξις αὕτη, ἂν ἦτο εἰλικρινής, θὰ μᾶς ἐνεθουσίαζε, διότι Ἕλληνες καὶ Ρουμᾶνοι διετέλεσαν πάντοτε εἰς σχέσεις φιλικάς, ἀποβλέποντες εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν κοινῶν συμφερόντων, κυρίως ἐμπορικῶν καὶ οἰκονομικῶν.

Ἓν πρόχειρον βλέμμα ἐπὶ τῶν στατιστικῶν τῶν τελευταίων ἐτῶν ἀποδεικνύει ὅτι ἠδυνάμεθα νὰ ἔχωμεν μὲ τὴν Ρουμανίαν οἰκονομικὰς σχέσεις καλλιτέρας.

Ἡ ὁλικὴ ἐξαγωγὴ αὐτῆς κατὰ τὸ 1908 ἀνῆλθεν εἰς 397,950,000 φράγκα.

Τὰ πετρέλαια, τὰ σιτηρά, αἱ σανίδες καὶ διάφορα ἄλλα προϊόντα τῆς γεωργίας καὶ κτηνοτροφίας της θὰ ἠδύναντο νὰ εὕρουν εὐρὺ στάδιον καταναλώσεως εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἥτις ἐξ ἄλλου θὰ ἠδύνατο νὰ προμηθεύῃ εἰς τὴν παραδουνάβειον ἐκείνην χώραν πληθώραν προϊόντων παραγομένων ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους. Εἰς ταῦτα δέον νὰ προστεθῇ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Ρουμανία ἔχει ἀνάγκην ἀπόλυτον τῆς Ἑλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας διὰ νὰ ἠμπορέσῃ νὰ ἐξαγάγῃ οἰκονομικὰ τὰ προϊόντα της εἰς τὰς ὑπερθαλασσίους ἀγορὰς τῆς Εὐρώπης.

Ποίας ὑπηρεσίας τὰ Ἑλληνικὰ ἀτμόπλοια καὶ σλέπια προσέφεραν εἰς τοὺς Ρουμάνους ἐμπόρους δημητριακῶν μαρτυροῦν αἱ μέγισται ζημίαι, ἃς οὗτοι ὑπέστησαν ἅμα ὡς διεκόπησαν αἱ Ἑλληνορρουμανικαὶ σχέσεις.

Ἀλλὰ τὸ κακὸν ἐν Ρουμανίᾳ ὅπως καὶ ἐν Βουλγαρίᾳ εἶναι ὅτι εἰς πλείστας κρισίμους περιστάσεις τῶν χωρῶν τούτων τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα διεχειρίσθησαν ὄχι τόσον οἱ ὑπεύθυνοι κυβερνῆται, ὅσον οἱ διάφοροι ἀνεύθυνοι θορυβοποιοί, οἵτινες εἰς τὴν Μακεδονικὴν ὑπόθεσιν εὗρον πρόχειρον στάδιον πρὸς δημοκοπίαν καὶ ἀργυρολογίαν. Τὸ χειρότερον δὲ ὑπῆρξεν ὅτι μεταξὺ τῶν κύκλων τούτων περιελήφθησαν καὶ διάφοροι δημοσιογράφοι, βουλευταὶ καὶ ὑπουργοί, οἵτινες ἐπίστευσαν ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ δημιουργηθῇ εἰς τὰ Ἑλληνομακεδονικὰ σύνορα ἐθνότης Ρουμανική, δυναμένη νὰ ἐξυπηρετήσῃ ἀπωτέρους πολιτικοὺς σκοπούς.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἀξίζει νὰ προστεθῇ καὶ μία ἄλλη γνώμη, καθ' ἥν, ὁλόκληρος ἡ κουτσοβλαχικὴ προπαγάνδα δὲν ἀπέβλεψεν εἰς ἄλλο τι εἰμὴ εἰς τὴν δημιουργίαν ἐν Μακεδονίᾳ σφαίρας Ρουμανικῆς ἐπιρροῆς, ἥτις, ἐὰν τὰ πράγματα ἐξειλίσσοντο ὡς ἐσκέπτοντο καὶ ἤλπιζον οἱ ἐν Βουκουρεστίῳ, θὰ ἠδύνατο παρουσιαζομένου τοῦ καταλλήλου χρόνου νὰ παραχωρηθῇ εἰς τὴν Βουλγαρίαν εἰς ἀνταλλαγὴν τῶν μερῶν τῆς Δοβρούτζης, ἅτινα σήμερον ἔχει καταλάβῃ ὁ Ρουμανικὸς στρατός.

Τὰ τελευταῖα γεγονότα ἀπέδειξαν ὅτι ἡ Ρουμανία δὲν εἶχεν ἀνάγκην τῆς προπαγάνδας ἐκείνης ὅπως ἐπιτύχῃ τὴν κάθοδον εἰς τὴν Βουλγαρίαν.

Καὶ ἐνταῦθα ἔρχεται ἡ ἄλλη γνώμη, καθ' ἣν ἡ Ρουμανία δὲν κάμνει τίποτε ἄλλο εἰμὴ νὰ ἐξυπηρετῇ τὰ συμφέροντα τῆς Γερμανικῆς πολιτικῆς, ζητούσης πάντοτε νὰ παίζῃ ἐν τῇ Ἐγγὺς Ἀνατολῇ πρόσωπον ἐνεργόν.

Ὁ τελευταῖος πόλεμος ἀπέδειξεν ὅτι καὶ ἡ γνώμη αὕτη ὑπῆρξεν ἀτυχής. Οὕτως ἀπομένει ἄνευ οὐδενὸς ἐπιχειρήματος ἓν πρόγραμμα, οὗ τινος ἡ ἐφαρμογὴ κατέληξεν εἰς τὸ ν' ἀποξενώσῃ τὴν Ρουμανίαν ὅλων τῶν ἐκ μέρους τῶν γειτόνων της συμπαθειῶν.

Ἂν ἡ ἀτυχεστάτη κουτσοβλαχικὴ προπαγάνδα δὲν ἔκαμνε τὴν ἐμφάνισίν της, καὶ ἂν δὲν εὑρίσκοντο πολιτευταὶ ὅπως ὁ στρατηγὸς Λαχωβάρης καὶ ὁ κ. Τάκης Ἰωνέσκου καὶ ὁ Παπινίου, καὶ δημοσιογράφοι ὅπως ὁ Κ. Μίλλε, νὰ πιστεύσωσιν εἰς αὐτήν, αἱ Ἑλληνορρουμανικαὶ σχέσεις θὰ εὑρίσκοντο ἀκόμη εἰς ὃ σημεῖον τὰς εἶχον ἀφήσῃ φεύγοντες ἐξ Ἀθηνῶν μετὰ τὴν ἀξιομνημόνευτον ἐκείνην ἐκδρομήν των τοῦ 1901 ὁ κ. Τοτσιλέσκου καὶ οἱ συνοδεύσαντες αὐτὸν φοιτηταί.

Ἔκτοτε ὅμως ἐμεσολάβησαν ἀρκετὰ δυσάρεστα μεταξὺ τῶν δύο λαῶν. Καὶ ἡ σημερινὴ συμμαχία τῶν Ρουμάνων μᾶς φαίνεται ἀρκετὰ ὕποπτος πολὺ ὀλίγον εἰλικρινής.

Εἴθε νὰ ἔχωμεν ἄδικον εἰς τοὺς φόβους μας. Ἀλλὰ κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμὴν ἡ γνώμη μας εἶναι αὐτή.

Καὶ διὰ νὰ εἴμεθα σαφέστεροι, ἰδοὺ πῶς ἐξηγοῦμεν τὴν Ρουμανικὴν ἐπέμβασιν εἰς τὸν Αἷμον ὑπὸ τὰς σημερινὰς περιστάσεις.

Αἱ Εὐρωπαϊκαὶ Δυνάμεις, καὶ ἰδίως αἱ ἀνήκουσαι εἰς τὴν Τριπλῆν Συμμαχίαν, ἐξ αὐτῶν δὲ εἰδικώτερον ἡ Αὐστρία, δὲν δύνανται νὰ ἴδωσι μὲ ἐσταυρωμένας τὰς χεῖρας τὴν πολιτικὴν μεταβολήν, ἥτις λαμβάνει χώραν εἰς τὸν Αἷμον. Καὶ φανερὰ μὲν αἱ Δυνάμεις αὗται δὲν δύνανται νὰ ἐπέμβωσιν, διότι κάθε μονομερὲς διάβημά των θὰ ἤγειρε φόβους πανευρωπαϊκοῦ πολέμου, ὃν πᾶσαι ἐπιθυμοῦν ν' ἀποφύγουν. Κρυφίως λοιπὸν φαίνονται ἀναθέσασαι εἰς τὴν Ρουμανίαν νὰ ῥιφθῇ εἰς τὸ μέσον μὲ τὸν στρατόν της καὶ νὰ παίξῃ ῥόλον διαιτητοῦ ἐντολοδόχου τῆς Εὐρώπης.

Οἱ ἐν Βουκουρεστίῳ ἐδέχθησαν τὴν ἀποστολήν, μὲ τὴν ὁποίαν ἐξυπηρετοῦν πρωτίστως τὰ συμφέροντά των. Ἀλλ' οἱ ἐντολοδόχοι τῶν Δυνάμεων, οἱ Ρουμᾶνοι, πᾶν ἄλλο ἠμποροῦν ἐκ μέρους μας νὰ ἔχουν ἢ θερμὰς συμπαθείας.

Αὐτὸ εἶναι ὅλον. ***

ΣΚΗΝΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΡΟΥΜΑΝΙΚΟΝ ΒΙΟΝ

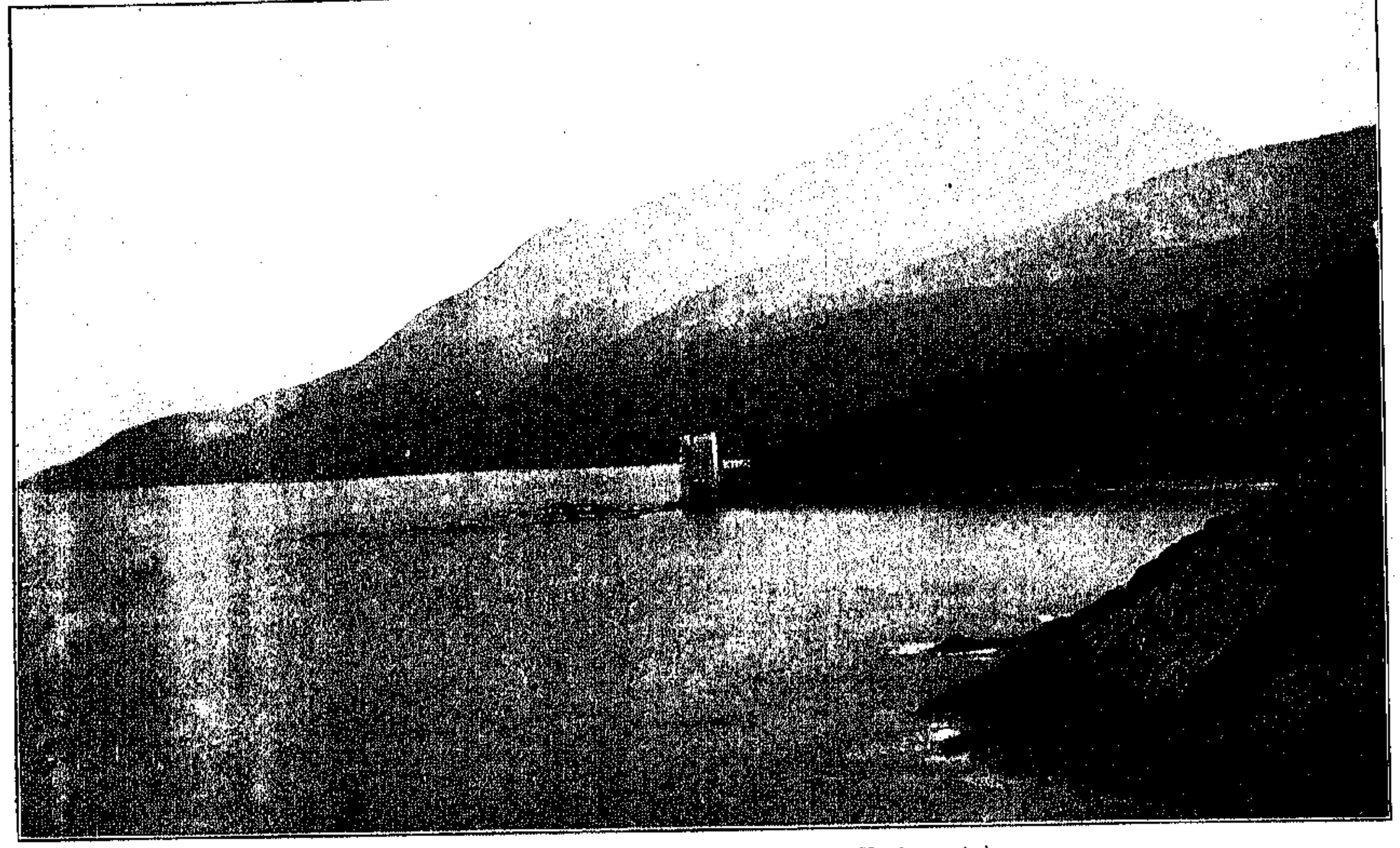

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ ΚΑΙ Η ΚΑΛΛΙΑΓΡΑ (Νεώριον Κουτλουμουσίου).

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

Β'

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

Η ΠΡΩΤΗ Χριστιανικὴ ἐγκατάστασις καὶ ἡ περὶ τοῦ ἐν Ἄθῳ κηρύγματος τῆς Θεοτόκου παράδοσις.—Ὁ Μ. Κωνσταντῖνος πρῶτος ἱδρυτὴς Ἐκκλησιῶν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει.—Οἱ εἰκονομάχοι, οἱ εἰκονόφιλοι καὶ οἱ πρῶτοι μοναχικοὶ συνοικισμοί.—Οἱ Ἁγιορεῖται καὶ ἡ Μονὴ τοῦ Κολοβοῦ.— Βασίλειος ὁ Μακεδών, Λέων ὁ Σοφὸς καὶ Ρωμανὸς ὁ Λεκαπηνός.—Ὁ Ἅγιος Ἀθανάσιος, Νικηφόρος ὁ Φωκᾶς καὶ ἡ ἀνάκτησις τῆς Κρήτης.—Ὁ πρωτόγονος Ἁγιορειτικὸς βίος καὶ ἡ δρᾶσις τοῦ Ἀθανασίου.—Ἡ συρροὴ τῶν προσκυνητῶν καὶ ἡ πρώτη ἐγκατάστασις ἀλλοεθνῶν μοναχῶν.—Βούλγαροι, Ρῶσσοι, Σέρβοι, Ἴβηρες, Ἀμαλφηνοί.—Ἐπιδημίαι, πειρατεῖαι καὶ φραγκικαὶ ἐπιδρομαί.—Ἐκκλησιαστικαὶ ἔριδες καὶ ἑτεροδιδασκαλίαι.—Αἱ καταστροφαὶ καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἀνόρθωσις.—Ἡ διοικητικὴ ὀργάνωσις καὶ τὰ διάφορα τυπικά.—Ὁ Πρῶτος καὶ ὁ Ἐπίσκοπος Ἱερισσοῦ.—Ἡ πτῶσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἡ περαιτέρω τύχη τοῦ Ὄρους.—Ἡ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἀνάκτησις τῆς Χαλκιδικῆς καὶ ἡ ἐν Ἄθῳ ἐγκατάστασις Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου.

Η ΠΡΩΤΗ ἐν Ἄθῳ Χριστιανικὴ ἐγκατάστασις εἶναι χρονικῶς κατ' ἀκρίβειαν ἀδιόριστος.

Ἡ παράδοσις ἀνάγει αὐτὴν εἰς τὸν πρῶτον ἔτι ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ αἰῶνα, ἀποδίδουσα τὸ πρῶτον ἐν τῇ Χερσονήσῳ ἐκείνῃ κήρυγμα τοῦ Χριστιανισμοῦ εἰς αὐτὴν τὴν Θεομήτορα, ἥτις, κατά τι ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀνάμνησις μερικὴ» χειρόγραφον τῆς Μονῆς τοῦ Παντοκράτορος, πλέουσα εἰς Κύπρον ἐξ Ἱεροσολύμων πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ Λαζάρου, ἠναγκάσθη ὑπὸ τρικυμίας νὰ προσορμισθῇ εἰς τὸν Ἄθων.

«Ἄνεμος μέγας πνεύσας», λέγεται ἐν τῷ εἰρημένῳ χειρογράφῳ διορθουμένῳ κατὰ τὰς ἀσυνταξίας, «ἀπήγαγε τὸ πλοῖον εἰς τὸ τοῦ Ἄθω Ὄρος, εἰς τὸν ἀσκάλωνα, τὸν τοῦ Κλήμεντος λεγόμενον, ἔνθα νῦν ἡ Μονὴ τῶν Ἰβήρων ἵδρυται· τὸ δὲ ὄρος ὅλον κατείδωλον ἦν· καὶ γὰρ ἐκεῖσε τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερεῖον ἵστατο καὶ πανταχόθεν οἱ Ἕλληνες τῆς Οἰκουμένης εἰς τοῦτο τὸ ὄρος συνέτρεχον, ὡς μέγα τε καὶ σεβάσμιον, οἱ μὲν εἰς προσκύνησιν τοῦ Ἀπόλλωνος, οἱ δὲ διὰ χρήσματα καὶ αἰνίγματα, ἤγουν προφητείας καὶ μαντεύματα...

«Τότε τοιγαροῦν ἐκ πάντων τῶν εἰδώλων κραυγὴ σὺν βοῇ μεγάλῃ γενομένη τοιάδε ἠκούετο: «Ἄνδρες οἱ τοῦ Ἀπόλλωνος ἅπαντες, πορευθέντες εἰς τὸν τοῦ Κλήμεντος λιμένα προσυπαντήσατε τὴν μητέρα τοῦ μεγάλου Θεοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ Μαρίαν.» Καὶ πάντες θαυμάζοντες εἰς τὸν λιμένα συνέτρεχον, ἐν ᾧ τὸ πλοῖον εὑρόντες περὶ τῆς μητρὸς τοῦ μεγάλου Θεοῦ ἐπυνθάνοντο. Ἡ δὲ μήτηρ τοῦ Κυρίου ἐφανέρωσεν ἑαυτὴν ἀφόβως εἰποῦσα: Ἐγώ εἰμι. Οἱ δὲ λαβόντες αὐτὴν μετὰ πάντων τῶν ἐν τῷ πλοίῳ εἰς τὸ ἑαυτῶν συναγώγιον ἀπήγαγον μετὰ δέους πολλοῦ καὶ σεβασμιότητος· ἐπηρώτησάν τε αὐτὴν λέγοντες: Φράσον ἡμῖν πῶς ἐγέννησας τὸν μέγαν Θεὸν καὶ Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν;

«Ἡ δὲ ἀνοίξασα τὸ μακάριον αὐτῆς στόμα ἅπαντα τὰ ἐπ' αὐτῇ γεγονότα διεσάφησε καὶ σημεῖα οὐκ ὀλίγα ἐνώπιον αὐτῶν καὶ θαύματα ἐπεδείξατο· καὶ εὐηγγελίσατο αὐτοὺς ἅπαντας καὶ ἐβάπτισεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ ἐχειροτόνησεν αὐτοῖς ποιμένα.

«Ἐχάρη δὲ ἡ ἁγία Θεοτόκος χαρὰν μεγάλην καὶ ἠγαλλιᾶτο τῷ πνεύματι ἐπὶ πᾶσι τοῖς γινομένοις καὶ εἶπε: «Τοῦτο τὸ ὄρος ἐδόθη μοι εἰς κλῆρον παρὰ τοῦ υἱοῦ καὶ Θεοῦ μου καὶ εὐχαριστῶ αὐτῷ ὅτι οὐκ εἴασέ με ἄμοιρον.»

«Προσηύξατο δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ τόπου τοῦ κλήρου αὐτῆς εἰποῦσα: «Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, εὐλόγησον τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἔκχεε τὸ ἔλεός σου ἐπ' αὐτὸν καὶ φύλαξον αὐτὸν μέχρι τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῷ διὰ τὸ ὄνομά σου καὶ διὰ τὸ ὄνομα τὸ ἐμόν, διὰ μικροῦ κόπου καὶ ἀγῶνος, ἄφες αὐτοῖς τὰ πλημμελήματα καὶ ἀπάλλαξον αὐτοὺς τῆς αἰωνίου κολάσεως· ἔμπλησον αὐτοὺς παντὸς ἀγαθοῦ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ζωὴν αἰώνιον (δὸς αὐτοῖς) ἐν τῷ μέλλοντι καὶ δόξασον τὸν τόπον τοῦτον ὑπὲρ πάντα τόπον· καὶ πλάτυνον τὰ σκηνώματα αὐτῶν ἐν αὐτῷ, ἀπ' ἄκρου ἕως ἄκρου αὐτοῦ· καὶ ἀπὸ βορρᾶ καὶ νότου· καὶ σῶσον αὐτὸν ἀπὸ παντὸς πειρασμοῦ, ἐκ τῶν ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν.»

Τότε, κατὰ τὴν ἐν τῷ χειρογράφῳ ἐκτιθεμένην παράδοσιν, φωνὴ οὐρανόθεν ἀπεκρίθη τῇ Ἀειπαρθένῳ: «Ἔσται σοι οὕτως ὡς προσηύξω, ἐάν περ καὶ αὐτοὶ τὸν σωτήριον νόμον φυλάξωσι.» Μεθ' ὃ ἡ Θεοτόκος, εὐχαριστήσασα τῷ Θεῷ ἐπὶ πᾶσιν, ηὐλόγησε τὸν τόπον καὶ τὸν λαὸν καὶ ἐπιβᾶσα τοῦ πλοίου ἀπῆλθεν εἰς Κύπρον.

Κατ' ἄλλην παράδοσιν, ἀπαντῶσαν εἰς τὰ «Παλαιὰ περὶ τοῦ Ὄρους Ἄθω Ὑπομνήματα» τοῦ Θεοδωρήτου, πρῶτος ἤγειρε χριστιανικοὺς ναοὺς ἐν Ἁγίῳ Ὄρει ὁ Μ. Κωνσταντῖνος.

Εὑρισκόμενος ἐν Ἱερισσῷ ὁ πρῶτος τῶν Χριστιανῶν Βασιλέων καὶ σκεπτόμενος ἐκεῖ νὰ ἐγείρῃ βασιλικὴν πόλιν ἐσχετίσθη μετὰ τοῦ ἐν τῇ πολίχνῃ Ἐπισκόπου Μακαρίου, ὃν «εὐλαβηθεὶς ἠρώτα λατινιστὶ διὰ τοῦ ἑρμηνέως, ὅτι τὴν ἑλλάδιον φωνὴν (ὁ Μ. Κωνσταντῖνος) οὐκ ἐγίνωσκε.» Ὁ Ἐπίσκοπος λοιπόν, πληροφορήσας αὐτὸν περὶ τῆς ἀρχαιότητος τοῦ τόπου καὶ τοῦ ὄρους Ἄθω, διηγήθη ὅτι «ἦτο κλῆρος τῆς Θεοτόκου ἀπὸ πρώτης ἀρχῆς τοῦ εὐαγγελικοῦ κηρύγματος», ὡς ἐκ παραδόσεως ἐγνώριζον.

«Ταῦτα ἀκούσας ὁ εὐσεβέστατος καὶ θυμηδίας ἀφάτου πλησθεὶς εἶπεν ἐνώπιον τῶν παρευρεθέντων μεγιστάνων καὶ ἀρχόντων Θεσσαλονικέων εὐγενῶν ὅτι «οὐ θέλω ἐγκαλεῖσθαι παρὰ τῆς ὑπεραγίας μου Θεοτόκου διὰ τὸν θεόθεν δοθέντα εἰς αὐτὴν ἡγιασμένον κλῆρον, ἀλλ' αἰτοῦμαι τὴν χάριν αὐτῆς καὶ ἀντίληψιν.» Παραυτὰ δὲ τοὺς διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῆς πόλεως προωρισμένους ἀρχιτέκτονας καὶ κτίστας «ὥρισε διὰ βασιλικοῦ θεσμίσματος ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὸ Ἀθωϊκὸν ὄρος καὶ οἰκοδομῆσαι ναοὺς τρεῖς κατὰ τὸ βασιλικὸν σχέδιον, ὃ καὶ ἐγένετο.»

Κατ' ἄλλας παραδόσεις καὶ Μοναὶ μεγάλαι ὑπῆρχον ἐν Ἄθῳ, λαμπρὰ [αὐ]τοκρατορικῆς εὐσεβείας καὶ μεγαλοδωρίας ὑπομνήματα, ἀπὸ τῶν χρόνων [τ]η τοῦ Καρακάλλα καὶ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου καὶ τοῦ Θεοδοσίου καὶ [τῆ]ς Πουλχερίας.

* * *

Ἐν τούτοις, εἰ καὶ πιθανὸν φαίνεται ὅτι πράγματι ἀπὸ τῶν πρώτων αἰώ[νω]ν τοῦ Χριστιανισμοῦ τὰς ἀπροσίτους φάραγγας, τοὺς ἠλιβάτους βράχους [κα]ὶ τὰς ἀδιαπεράστους λόχμας τοῦ Ἄθω εἶχον ἐκλέξει ὡς καταφύγιον αὐτῶν [...] εἰς τὴν προσευχὴν καὶ τοῦ Χριστοῦ τὴν λατρείαν θέλοντες ν' ἀφιερώσωσιν [α]ὑτοὺς Χριστιανοὶ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς, εἶναι ἀμφίβολον ὅτι οἱ ἀνα[χω]ρηταὶ ἐκεῖνοι τόσον ἐνωρὶς συνησπίσθησαν εἰς ὁμάδας καὶ ὠργανώθησαν [πρ]ὸς κοινὴν ἐνδιαίτησιν καὶ διαβίωσιν.

Ὁ κ. Γεδεὼν τοὐλάχιστον, φρονῶν ὅτι, ἂν ἀπὸ τοῦ Γ' καὶ τοῦ Δ' αἰῶνος [ὑ]πῆρχον ἐπὶ τῆς Χερσονήσου ἐκείνης Μοναί, οἱ ἡγούμενοι αὐτῶν καὶ οἱ ἐγ[κ]ριτώτεροι τῶν μοναχῶν θὰ ἐκαλοῦντο ὅπως παρακαθήσωσιν εἰς τὰς ἑπτὰ [π]ρώτας οἰκουμενικὰς συνόδους, ὅπερ οὐδαμοῦ ἱστορεῖται, ἀπὸ τοῦ Θ' μόλις [α]ἰῶνος καὶ μετὰ τὴν Ζ' οἰκουμενικὴν σύνοδον χρονολογεῖ τοὺς ἐν Ἄθῳ μο[ν]αχικοὺς συνοικισμούς, ὡς ὀφειλομένους εἰς τοὺς διωγμοὺς τῶν εἰκονομάχων.

«Ὅτε, λέγει, παρ' ἀσεβῶν καταδιωκόμενοι βασιλέων εἰκονόφιλοι μοναχοὶ [ἔ]φευγον τὴν τυραννίαν καὶ τὰς βασάνους αὐτῶν, συναποκομίζοντες μεθ' ἑαυτῶν ἱερὰ σκεύη καὶ λείψανα καὶ βιβλία, ἅτινα κατέκαιον οἱ τῆς εἰκονομαχικῆς ὁρμῆς σημαιοφόροι, τότε πιθανῶς καὶ τὸν ἀπροσπέλαστον ἐκεῖνον βράχον ἔκριναν κατάλληλον πρὸς κατοικίαν αὐτῶν, εἰ καὶ πρότερον ἄγνωστόν ἐστιν ὅτι κατῴκουν αὐτὸν μοναστικὰ συστήματα ὑφ' ἡγουμένους καὶ πνευματικὴν Ἀρχήν.»

Ἡ ἱστορικῶς πιστουμένη ἀλήθεια εἶναι ὅτι τὸ πρῶτον ἔγκριτοι Ἁγιορεῖται μετέσχον ἐπισήμως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἡμῶν βίου κατὰ τὴν τῷ 841 συνελθοῦσαν ἐπὶ τῇ ἀναστηλώσει τῶν εἰκόνων, ὡς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἐρρήθη, ἐν Κωνσταντινουπόλει σύνοδον. Οἱ Ἁγιορεῖται πατέρες, μετὰ καὶ ἄλλων «θεοφόρων ἀνδρῶν» παρακαθήσαντες εἰς τὴν σύνοδον ἐκείνην, κατὰ Ἰωσὴφ τὸν Γενέσιον, «περιφανῶς τὴν Ὀρθοδοξίαν κηρύξαντες, βασιλικαῖς τε διαμοιβαῖς καὶ σεβασμίαις αἰσίως ἱκανωθέντες πρὸς τὰς ἰδίας Μονὰς ὑπεχώρησαν.»

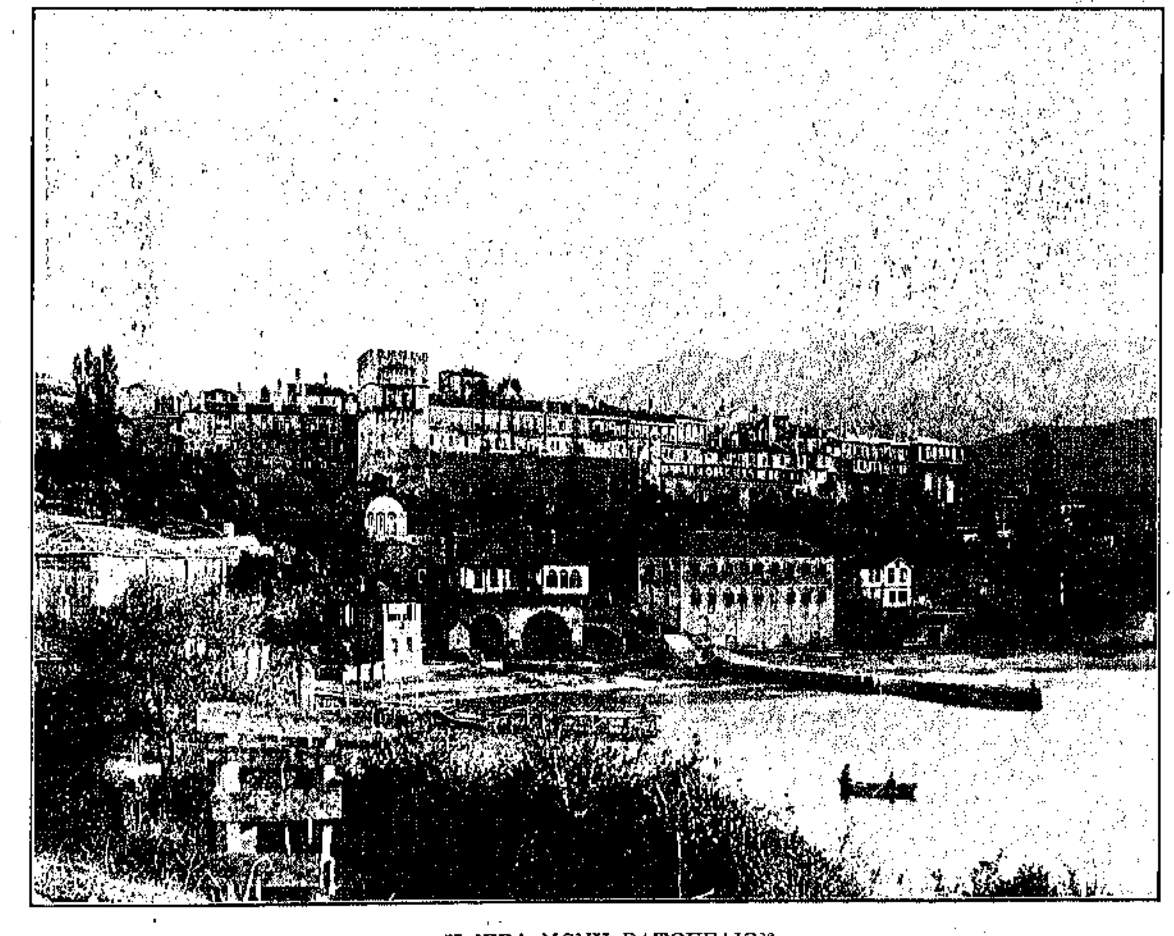

Η ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΒΑΤΟΠΕΔΙΟΥ

Καὶ πρότερον, ἀπὸ τοῦ Η' αἰῶνος, ὑπῆρχον βεβαίως οἱ ἐν Ἄθῳ ἀσκούμενοι, ἀλλ' ἔζων μεμονωμένοι καὶ διεσκαρμένοι εἰς καλύβας καὶ σπήλαια· διετέλουν δὲ ὑπὸ τὴν παρὰ τὴν Ἱερισσὸν κειμένην Μονὴν Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Κολοβοῦ, ἧς οἱ μοναχοὶ ἐπίεζον αὐτούς. Τούτου ἕνεκα Βασίλειος ὁ Μακεδὼν δι' αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος ἀπηγόρευσε πάντα τῶν εἰρημένων ἀσκητῶν ἐπηρεασμόν, τὸ πρῶτον θεσπίσας τὴν ἀπόλυτον ἐλευθερίαν, τὴν πλήρη ἀσυδοσίαν καὶ τὸ ἐν γένει ἀνεπηρέαστον τῶν «ἑλομένων τὸν ἐρημικὸν βίον καὶ τὰς κατὰ μόνας διατριβὰς ἐν τῷ τοῦ Ἄθωνος λεγομένῳ ὄρει ποιησαμένων καὶ τὰς εὐτελεῖς σκηνὰς ἐκεῖ πηξαμένων.»

Βασιλεύοντος Λέοντος τοῦ Σοφοῦ, υἱοῦ τοῦ ῥηθέντος Βασιλείου, οἱ τοῦ Κολοβοῦ μοναχοὶ κατώρθωσαν τὴν ἔκδοσιν ἑτέρου βασιλικοῦ σιγιλλίου, ἀναγνωρίζοντος αὐτοῖς κυριότητα ἐπὶ τοῦ Ἄθω καὶ ἄλλων τινῶν χωρίων. Ἀλλ' οἱ Ἀθωῖται ἀσκηταί, περιελθόντες πάλιν ὑπὸ τὰς πιέσεις τῆς εἰρημένης Μονῆς, ἔπεμψαν εἰς Κωνσταντινούπολιν τὸν Πρῶτον αὐτῶν, ταῖς ἐνεργείαις τοῦ ὁποίου περὶ τὸ 911 ἀπελύθη νέον σιγίλλιον τοῦ Λέοντος, ἀποκαθιστῶν τὰς ἀρχαίας τῶν Ἀθωϊτῶν προνομίας καὶ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Μονῆς τοῦ Κολοβοῦ περιορίζον εἰς τὴν ἐνορίαν τῆς Ἱερισσοῦ, ἔξω δηλαδὴ τῆς Χερσονήσου τοῦ Ἄθω.

Ἐν τῷ τελευταίῳ τούτῳ αὐτοκρατορικῷ ἐγγράφῳ ἀναφέρονται Μοναὶ Μουστάκωνος, Καρδιογνώστου, Ἀθανασίου καὶ Λουκᾶ· ἀλλ' αὗται ὑποτίθενται κελλία ὑπάρχοντα ἐν Ἄθῳ, ὅστις εἶχεν ἤδη καὶ τὴν λεγομένην γερόντων καθέδραν, ἥτις ἦτο εἰς τὰ βραδύτερον κληθέντα Πυργούδια.

Ρωμανὸς ὁ Λεκαπηνὸς ἐπίσης διὰ χρυσοβούλλου αὐτοῦ ἐπεκύρωσε τὰς διατάξεις τοῦ δευτέρου σιγιλλίου Λέοντος τοῦ Σοφοῦ, θεσπίσας «ἵνα ἡ ἀρχαία τῶν γερόντων καθέδρα ἀπαρενόχλητος διατηρῆται ἀπὸ πάσης ἐπηρείας, ἀγγαρείας καὶ ζημίας παρά τε ἐπισκόπων καὶ ἀρχόντων καὶ ἄλλου παντός».

* * *

Σαφέστερα ὁπωσδήποτε περὶ τῆς ἱστορίας τοῦ Ἁγίου Ὄρους γινώσκομεν ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ Ι' αἰῶνος, ὅτε τῆς ἱερᾶς χερσονησίδος ἐπέβη ὁ ὅσιος Ἀθανάσιος, ὅστις ἐγένετο καὶ ὁ κύριος ὀργανωτὴς τοῦ ἁγιορειτικοῦ βίου.

Τραπεζούντιος τὴν πατρίδα καὶ Ἀβράμιος κατὰ κόσμον ὀνομαζόμενος, ἀπορφανωθεὶς δὲ ἐν ἡλικίᾳ βρεφικῇ, ἀνετράφη ὑπὸ πλουσίας μοναχῆς, μετὰ τὸν θάνατον τῆς ὁποίας ἑπταετὴς παρελήφθη ὑπὸ ἐπισήμου τινὸς ἄρχοντος εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου ἐξεπαιδεύθη ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς συζύγου ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ, πρὸς ἣν διὰ συγγενείας συνεδέετο.

Εὐδοκιμήσας εἰς τὰς σπουδάς του διωρίσθη εἰς διδασκαλικὴν θέσιν· ἀλλ' ἄλλην αἰσθανόμενος τὴν ἑαυτοῦ κλῆσιν, προσῆλθεν εἰς τὸν ἔν τινι τῆς Βιθυνίας βουνῷ ἀσκούμενον διάσημον μοναχὸν Μιχαὴλ τὸν Μαλεΐνον, ὅστις συνέστησε τὸν Ἀβράμιον, ἤδη Ἀθανάσιον μετονομασθέντα, εἰς τὸν τότε μὲν στρατηγόν, εἶτα δὲ αὐτοκράτορα Νικηφόρον Φωκᾶν, ἀνεψιὸν ἐπ' ἀδελφῇ τοῦ Μαλεΐνου.

Εὐδοκιμήσας καὶ παρὰ τῷ ὁσίῳ ἐκείνῳ, παρ' ᾧ διέπρεψεν ἐν τῇ τέχνῃ τῆς καλλιγραφήσεως τῶν χειρογράφων, ἀπῆλθεν ἔπειτα εἰς Ἄθων, ὃν εὑρὼν πρόσφορον διὰ τὰς μοναχικὰς ἀσκήσεις εἶχε πρὸ πολλοῦ ἀνακοινώσει εἰς τὸν Νικηφόρον τὴν πρόθεσιν αὐτοῦ νὰ ἐγκαταστῇ ἐκεῖ.

Ὁ Νικηφόρος, ἀποσταλεὶς στρατηγὸς εἰς Κρήτην πρὸς ἀνάκτησιν τῆς νήσου ἀπὸ τῶν Σαρακηνῶν, συμπαραλαβὼν δὲ καὶ τὸν ὅσιον Ἀθανάσιον, εἰς τὰς εὐχὰς τοῦ ὁποίου ἀπέδωκε τὴν αἰσίαν ἔκβασιν τῆς ἐκστρατείας, ἐχορήγησεν αὐτῷ εὐθὺς ἱκανὰ χρήματα, δι' ὧν ὁ Ἀθανάσιος τῷ 961 ἤρξατο οἰκοδομῶν τὴν Μονὴν τῆς Λαύρας, παρὰ τὴν ὁποίαν τέως, ἐν τόπῳ καλουμένῳ Μελανά, εἶχε τὸ ἀσκητήριον αὐτοῦ.

Ὁποῖον εὗρε τὸν ἁγιορειτικὸν βίον ὁ Ἀθανάσιος κατὰ τὴν ἐν Ἄθῳ ἐγκατάστασιν αὐτοῦ ἐκδηλοῦται ἐν τῇ βιογραφίᾳ του.

«Ὡς οὖν ἐπέβη τοῦ ὄρους, λέγεται ἐν αὐτῇ, περινοστεῖ μὲν αὐτό, περισκοπεῖ δὲ καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ, οὐ πολλοὺς ὄντας τότε τοὺς ἀσκουμένους· καὶ τούτων τὴν τραχυτάτην ἀγωγὴν ἀνιχνεύσας καὶ τὸν εἰρηνικὸν καὶ ἀπράγμονα βίον, ἐθαύμαζέ τε καὶ ἥδετο τούτους... Οὐ γὰρ γῆν ἤρουν, οὐκ αὔλακα ἔτεμον, οὐ βοῦν εἶχον, οὐχ ὑποζύγιον, οὐκ ἄλλο τι τῶν ἀχθοφόρων ζώων, οὐ κυνάριον, οὐ κύνα· ἀλλὰ καλύβας ἐκ μικρῶν πηξάμενοι ξύλων καὶ ὀροφὴν αὐταῖς ἐκ χόρτου συμφορηθεῖσαν ἐπισχεδιάσαντες, οὕτως ἐν θέρει, οὕτως ἐν χειμῶνι διεκαρτέρουν. Εἰ δέ ποτε καὶ γένοιτό τις χρεία μετακομίσαι τι τῶν παρ' αὐτοῖς, αὐτοὶ δι' ἑαυτῶν τὴν τῶν νωτοφόρων ζώων χρείαν ἐπλήρουν· ἐπιστρώματα γάρ τινα οἷα τὰ τῶν ἡμιόνων τοῖς ἑαυτῶν ἐπιθέντες νώτοις, οὕτως ἐν αὐτοῖς τὰ ἄχθη μετέφερον.

«Τροφὴ δὲ αὐτοῖς μετὰ τὴν πνευματικὴν ἢ σωματικὴν ἄσκησιν πᾶσα καὶ ἀπέριττος καὶ τὸ ὅλον ὄρειος· τῶν γὰρ ἀγρίων δένδρων συλλέγοντες τοὺς καρποὺς αὐτοσχέδιον ἑαυτοῖς παρετίθουν τὴν τράπεζαν, πλὴν εἰ μήπου πλοίου ποθὲν ἀποκείλαντος, εὐχῆς χάριν παρέλαβόν τινες· τοῦτο γὰρ εἴθιστό τισιν ἐκ πολλοῦ οἷς καὶ τῶν ἐξ ἔθνους ἐπικομιζομένων μεταδίδοντες, οἷον σῖτον ἢ κέχρον, εἰ τύχοι, ἢ εἴ τινος ἄλλου τῶν σπερμάτων, τῶν παρ' ἐκείνοις ἀντελάμβανον ὀπωρῶν.»

Καὶ Βασίλειος δὲ ὁ Θεσσαλονίκης ἐν τῷ βίῳ τοῦ Ἁγίου Εὐθυμίου γράφει ὅτι πρὸ τοῦ Ἀθανασίου μόνιμοι μοναχικαὶ ἐγκαταστάσεις ἐν Ἄθῳ δὲν ὑπῆρχον. Προσήρχοντο μὲν ἐκεῖσε μοναχοί, ἀλλὰ μὴ καλλιεργοῦντες τὴν γῆν πρὸς συντήρησιν καὶ ζωοτροφίαν αὐτῶν οὐχὶ σπανίως ἐν περιπτώσει δεινοῦ χειμῶνος ἐκινδύνευον ν' ἀποθάνωσι τῆς πείνης. Καὶ ἡ ἐμφάνισις δὲ πειρατῶν ἠνάγκαζεν αὐτοὺς νὰ φεύγωσιν (820—830).

Τὸν τοιοῦτον βίον ὁ Ἀθανάσιος σπουδάσας ἐβελτίωσε καὶ ἐκανόνισεν, ὡς δηλοῦται εἰς τὸ ὑπ' αὐτοῦ τῷ 969 ἐκπονηθὲν καὶ ἁρμοδίως κυρωθὲν τυπι-

κ ὁ ν (Κανονισμόν), ἀναγεγραμμένον ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. ΣΚΗ' Ἰβηριτικῷ κώδηκι καὶ ἐκδοθὲν ἐν τῷ «Ἄθῳ» τοῦ κ. Γεδεών. Εἰργάσθη δὲ καὶ ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ ἐν Καρυαῖς ναοῦ τοῦ Πρωτάτου καὶ συνετέλεσεν ὥστε αἱ τέσσαρες λίτραι χρυσίου, τὰς ὁποίας ὁ αὐτοκράτωρ Νικηφόρος ἐχορήγει πρὸς πανηγυρικωτέραν ἐπιτέλεσιν τῶν ἑορτῶν τοῦ ῥηθέντος ναοῦ, ν' αὐξηθῶσιν εἰς ἑπτὰ ἐπὶ Ἰωάννου τοῦ Τσιμισκῆ.

Ἀλλὰ τὸ σπουδαιότερον *εἶναι ὅτι ἡ ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει παρουσία* τοῦ Ἀθανασίου, φημισθέντος διὰ τὴν ἀρετὴν καὶ παιδείαν αὐτοῦ, προσεῖλκυσεν εἰς τὸν Ἄθων πλείστους εὐλαβεῖς προσκυνητάς, εἰς τρισχιλίους ἀριθμουμένους καὶ εἰς διάφορα ὀρθόδοξα Ἔθνη ἀνήκοντας, οἵτινες, διδασκόμενοι παρ' αὐτοῦ τὰ τοῦ μοναστικοῦ βίου καὶ ἐγκαθιστάμενοι ἐκεῖ παγίως, ἐγένοντο καὶ ἱδρυταὶ Μονῶν.

Μεταξὺ τῶν ἐπισημοτέρων ἐκ τῶν τοιούτων προσκυνητῶν ἀναφέρονται Νικόλαος ὁ Χρυσοβέργης, κληθεὶς ἔπειτα εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον, ὁ σοφὸς ἀσκητὴς Ἀνδρέας ὁ Χρυσοπολίτης, ὁ πρότερον ἐν Καλαβρίᾳ ἀσκούμενος μακαριώτατος Νικηφόρος κλπ. Ἐκ τῶν τότε δὲ ὑπὸ ἀλλοεθνῶν ἱδρυθεισῶν Μονῶν εἶναι ἡ τῶν Ἰβήρων καὶ ἡ τῶν Ἀμαλφηνῶν. Βραδύτερον, μεσοῦντος τοῦ ΙΑ' αἰῶνος, Ρῶσσοι καὶ Βούλγαροι μοναχοὶ προσῆλθον καὶ ἐγκατεστάθησαν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει· τότε δὲ προσελθὼν εἰς Ἄθωνα ἐκάρη μοναχὸς καὶ ἔμεινεν ἐπί τινα χρόνον ἀσκούμενος ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς Μονῆς τοῦ Ἐσφιγμένου ὁ Ρῶσσος Ἀντώνιος Πετσέρσκιϊ (τοῦ Σπηλαίου), ὁ ἱδρυτὴς τῆς φερωνύμου τοῦ Κιέβου Μονῆς, ἐξ ἧς, κατὰ τὴν ὑπὸ Θ. Βαλλιάνου ἐκ τοῦ Ρωσσικοῦ μεταπεφρασμένην Ἱστορίαν τῆς Ρωσσικῆς Ἐκκλησίας, «ἐξετάθη πανταχοῦ ἡ εὐλογία τοῦ Ἄθωνος.»

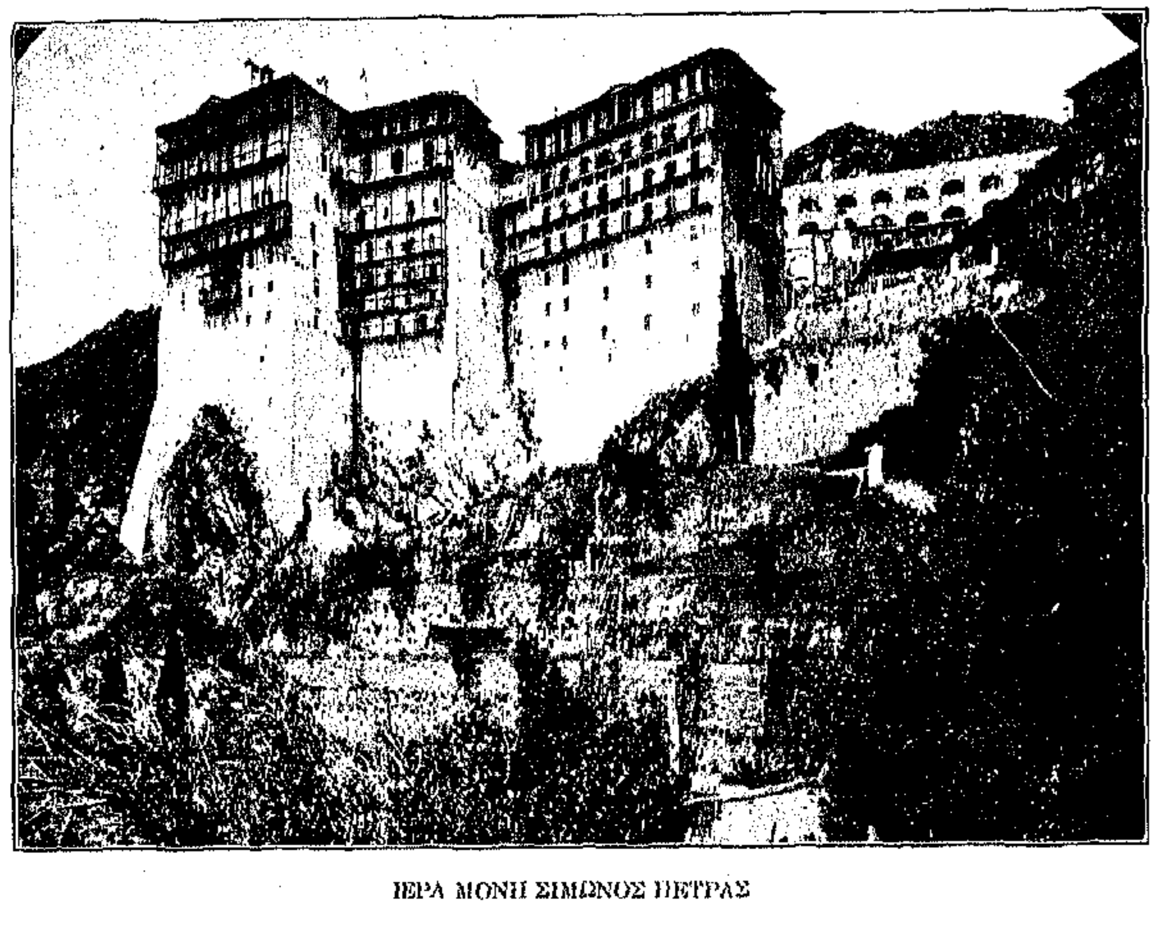

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΣΙΜΩΝΟΣ ΠΕΤΡΑΣ

Οἱ Σέρβοι κατῆλθον εἰς τὸ Ὄρος ἕνα αἰῶνα μετὰ τὴν ἐκεῖ ἐγκατάστασιν τῶν Ρώσσων· ἀλλὰ καὶ αὐτῶν καὶ τῶν Βουλγάρων καὶ τῶν Ἰβήρων ἡ συμβολὴ εἰς τὴν ὑλικὴν εὐημερίαν τῶν μοναστηρίων ἦτο σμικρὰ ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς μεγάλας εἰς ἀναθήματα καὶ χρήματα δωρεὰς τῶν Ρώσσων, ὡς καὶ τῶν ἡγεμόνων τῆς Βλαχίας καὶ Μολδαυίας.

Ἡ Ἐκκλησία Κωνσταντινουπόλεως ὡσαύτως, μάλιστα κατὰ τοὺς μετὰ τὴν Ἅλωσιν δυστυχεῖς χρόνους, πᾶν ὅ,τι ἠδύνατο ἐνήργει πρὸς οἰκονομικὴν ἐπικουρίαν τοῦ Ὄρους.

Ἐκ τῶν προειρημένων ἀλλοεθνῶν μοναχῶν, τῶν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει ἱδρυσάντων Μονάς, οἱ Ἀμαλφηνοὶ ἐξέλιπον ταχέως, οἱ Βούλγαροι καὶ Σέρβοι περὶ τὰ μέσα τοῦ ΙΣΤ' αἰῶνος κατεῖχον ἔτι ἀπὸ κοινοῦ τὰς Μονὰς Ζωγράφου, Φιλοθέου, Ξενοφῶντος καὶ Ἁγίου Παύλου, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ΙΖ' αἰῶνος οἱ Βούλγαροι περιωρίσθησαν εἰς τὴν τοῦ Ζωγράφου, ἐνῷ οἱ Σέρβοι κατέχουσι καὶ σήμερον τὴν τοῦ Χιλανδαρίου, οἱ Ἴβηρες κελλίον τι τῆς Μονῆς τῶν Ἰβήρων, οἱ δὲ Ρῶσσοι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ΙΑ' αἰῶνος τὴν τοῦ Ξυλουργοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ 1169 τὴν τοῦ Θεσσαλονικέως μετὰ τῆς περιοχῆς αὐτῆς, ἡ ὁποία εἶναι ἡ σημερινὴ τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος περιοχή.

* * *

Ἐπιδημίαι βροτολοιγοί, πειρατῶν καὶ Φράγκων ἐπιδρομαί, ἔριδες καὶ διαμάχαι ἐκκλησιαστικαὶ διετάραξαν πολλάκις τὴν γαλήνην τοῦ ἁγιορειτικοῦ βίου.

Πρὸ τοῦ θανάτου ἔτι τοῦ ὁσίου Ἀθανασίου εἶχεν ἐνσκήψει εἰς τὸ Ὄρος ἡ πανώλης, ἥτις καὶ μετὰ ταῦτα ἐδεκάτισε τοὺς ἐν Ἄθῳ ἀσκουμένους, τῷ 1330 δὲ μικροῦ δεῖν ἐθέρισε πάντας τοὺς μοναχοὺς τῆς Λαύρας.

Αἱ *πειρατικαὶ ἐπιδρομαὶ ἦσαν συχνόταται*, μάλιστα κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος, ὅτε *κατεστράφη* καὶ ἡ ἐν Δάφνῃ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Ἐξ ἀφορμῆς δὲ τοιαύτης ἐπιδρομῆς, καὶ βραδύτερον γενομένης, ὁ αὐτοκράτωρ Ἀλέξιος Κομνηνὸς ἐξέδωκε πιττάκιον παραινῶν τοὺς μοναχοὺς νὰ μὴ ἀμελῶσι τῆς χρήσεως τῶν ὅπλων τῆς εὐσεβείας κατὰ τῶν θεοστυγῶν ἐπιδρομέων.

Ὁ βαθμὸς τῆς τρομοκρατίας καὶ ἀπογνώσεως, ἥτις κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἕνεκα τῶν πειρατῶν ἐπεκράτει ἐν τῇ βυζαντινῇ αὐτοκρατορίᾳ, φαίνεται ἐπαρκῶς ἐκ τοῦ βασιλικοῦ τούτου ἐγγράφου, τοῦ ὁποίου τὸ τέλος ἔχει ὡς ἑξῆς: «Καὶ γινώσκετε, ἅγιοί μου γέροντες, ὅτι ἕως τοῦ Δαμαλίου ἦλθοσαν... καὶ μαστίζονται πόλεις καὶ χῶραι δι' ἕνα ἄνθρωπον ἁμαρτωλόν, ὅστις εἰμὶ ἐγώ· ἀλλ' ὁ Θεὸς ἐξελεῖται τῆς ἐνεστώσης ταύτης ἀνάγκης εὐχαῖς ὑμῶν ἁγίαις. Ἔρρωσθε.»

Αἱ τῶν Σταυροφόρων καὶ τῶν Φράγκων ἐν γένει ἐπιδρομαὶ καὶ δῃώσεις ὑπῆρξαν ἄλλαι μεγάλων κακῶν πηγαὶ εἰς τὸ Ὄρος.

Ἡ τετάρτη Σταυροφορία εἰς τοιαύτην ἀμαχανίαν περιήγαγε τοὺς Ἁγιορείτας, ὥστε ἠναγκάσθησαν οὗτοι νὰ πέμψωσι πρεσβείαν πρὸς τὸν Πάπαν Ἰννοκέντιον τὸν Γ' ἐπικαλούμενοι τὴν προστασίαν του. Αὕτη παρεσχέθη τῷ 1204, ἀλλ' ἀφοῦ πρότερον ὁ Λατῖνος ἐπίσκοπος Σεβαστᾶς καὶ οἱ ἐν Θεσσαλονίκῃ βαρῶνοι ἀπεγύμνωσαν τὰς Μονὰς ἀπὸ παντὸς πολυτίμου, τῶν μοναχῶν δὲ ἄλλοι μὲν ἔφυγον, ἄλλοι δὲ ἐφονεύθησαν.

Τῷ 1259 Φράγκοι ὡσαύτως ἐπιδρομεῖς ἐσύλησαν τὴν Μονὴν τῶν Ἰβήρων.

Μετὰ τὴν ἀπὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἔξωσιν τῶν Λατίνων τῷ 1261 οἱ Ἕλληνες αὐτοκράτορες ἐπροστάτευσαν τὸ Ὄρος, εἴδομεν ὅμως ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ἄρθρων τούτων ποῖαι ἐκεῖ διεδραματίσθησαν σκηναὶ ἐπὶ Μιχαὴλ Παλαιολόγου, θέλοντος μετὰ τοῦ Πατριάρχου Ἰωάννου Βέκκου νὰ ὑποτάξῃ τὴν Ἀνατολικὴν εἰς τὴν Δυτικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁ ἑνωτικὸς ἐκεῖνος σάλος ἐκόπασε κατὰ τὴν ἀνάρρησιν τοῦ εὐσεβοῦς Βασιλέως Ἀνδρονίκου τοῦ Παλαιολόγου, τοῦ μετὰ ταῦτα καὶ ἐν τῷ Ὄρει μονάσαντος ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἀντωνίου, ὅστις, συγκαλέσας οἰκουμενικὴν σύνοδον, καθῄρεσε τὸν Βέκκον καὶ ἐπαγίωσε τὴν εἰρήνην τῆς Ἐκκλησίας.

Φοβερὰ ἦτο ἡ καταστροφή, τὴν ὁποίαν ἐπήγαγεν εἰς τὰ ἱερὰ τοῦ Ὄρους σκηνώματα τῷ 1307 ἡ εἰσβολὴ τῶν ἀγρίων Καταλανῶν, ὅτε, κατὰ Θεόδουλον τὸν Μάγιστρον, «καὶ φροντιστήρια καὶ σηκοὶ καὶ νεῷ καὶ καλύβαι καὶ σωτήριαι δίαιται χαρίτων ἔμπλεῳ καθ' ὑπερβολὴν πρόσθεν ἀνθοῦντα, ἄθρόον ἀπέσβη καθάπερ *ρεύσαντα, τῶν ἐνοικούντων δίκην ἱερείων ἀπανθρώποις ἀνῃρημένων.»*

* * *

Εἶπον ἤδη ὅτι καὶ αἱ διενέξεις—ἀφοῦ τὸ φίλερι ἔγκειται τῇ φύσει τοῦ Ἕλληνος—ὑπῆρξαν κατὰ καιροὺς δειναὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους πληγαί.

Αὗται, πλὴν τῶν εἰς τὴν διοίκησιν *ἀναφερομένων, περὶ ὧν περαιτέρω γενήσεται ὁ προσήκων λόγος*, ἤρχισαν πρὸ τῶν μέσων τοῦ ΙΔ' αἰῶνος.

Μόλις ὁ Ἄθως εἶχεν ἀνακύψει ἀπὸ τῶν προειρημένων ἐκ τῶν ἐπιδρομῶν συμφορῶν, ὅτε ἐταράχθη ὑπὸ τῶν ἑτεροδιδασκαλιῶν τοῦ Βαρλαὰμ καὶ τοῦ Ἀκινδύνου, ἀποκηρυχθέντων ὑπὸ τοπικῶν συνόδων συνελθουσῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ἄλλος ταραξίας μοναχὸς ὑπῆρξε Πρόχορος ὁ Κυδώνης, ἀναστατώσας ἰδίως τὴν Λαύραν, ὃν ἐπίσης σύνοδος τοπικὴ τῆς Κων)πόλεως τῷ 1368 κατεδίκασε.

Κατὰ τὰς ἔριδας ταύτας ἐκινδύνευσεν ὁ ἱερομόναχος Νήφων, τὸν κατὰ τοῦ ὁποίου πόλεμον ἐξήγειραν οἱ Σέρβοι τοῦ Χιλανδαρίου, ὅστις δὲ ἠθωώθη συνοδικῶς ἐπὶ Πατριάρχου Καλλίστου.

Περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον διῄρουν τοὺς Ἁγιορείτας εἰς δύο μερίδας καὶ ἄλλαι ἐκκλησιαστικαὶ ἔριδες: ἡ τῶν Μασαλιανῶν, ἰσχυριζομένων ὅτι μόνη ἁρμόζουσα τοῖς Χριστιανοῖς προσευχὴ εἶναι ἡ Κυριακή, καθ' ἧς δὲ ἠγωνίσθη Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, καὶ ἡ περὶ νοερᾶς προσευχῆς, εἰσαχθεῖσα πιθανῶς ὑπὸ τῶν μοναχῶν Ἡσαΐα, Κορνηλίου καὶ Μακαρίου, τῆς ὁποίας δὲ ὑπέρμαχος ἐν Ἁγίῳ Ὄρει ἦτο ὁ Μητροπολίτης Φιλαδελφείας Φιλόθεος.

Ληγούσης τῆς ΙΖ ἑκατονταετηρίδος ἄλλη ἐνέσκηψεν εἰς τὸ Ὄρος ἐκκλησιαστικὴ διχοστασία, ἡ περὶ τῆς θέσεως τῆς μερίδος τῆς Θεοτόκου κατὰ τὴν ἱερὰν Προσκομιδήν. Ἡ ἔρις αὕτη προεκάλεσε τῷ 1607 συνοδικὸν ἔγγραφον τοῦ Πατριάρχου Παρθενίου Δ' τοῦ Μογιλάλου, προτρέποντος τοὺς Ἁγιορείτας «εἰς ἀστασίαστον ἀγάπην καὶ πνευματικὴν διάθεσιν.»

Ὑπερμεσούσης τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος ἄλλη ἔρις, ἡ περὶ μνημοσύνων καὶ κολύβων, ἤρξατο λυμαινομένη τὴν ἀθωΐτιδα Πολιτείαν. Τὰ κατὰ τὴν εὐρυτάτας διαστάσεις λαβοῦσαν διένεξιν ταύτην ἔχουσιν ὧδε ἐν ὀλίγοις:

Οἱ τῆς σκήτης τῆς Ἁγίας Ἄννης μοναχοὶ τῷ 1754 ἐπεδόθησαν εἰς τὴν διὰ συνδρομῶν ἀνοικοδόμησιν τοῦ Κυριακοῦ ναοῦ αὐτῶν. Ἐπειδὴ δὲ ἔπρεπε νὰ τελῶνται μνημόσυνα ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων συγγενῶν τῶν συνδραμόντων, δὲν ἦτο δὲ δυνατὴ ἡ τέλεσις αὐτῶν μόνον κατὰ τὰ Σάββατα, διότι τὴν ἡμέραν ἐκείνην οἱ μοναχοὶ εἰργάζοντο εἰς τὴν οἰκοδομήν, εἰσήχθη ἡ κατὰ τὰς Κυριακὰς τέλεσις τῶν ἐπιμνημοσύνων τούτων ἱερουργιῶν.

Κατὰ τῆς μεταθέσεως λοιπὸν ταύτης ἐξηγέρθη ἰσχυρὰ μερίς, οὕτω δὲ τὸ Ὄρος διέστη καὶ ἐπὶ καιρὸν ἔμεινε διῃρημένον εἰς δύο σφοδρῶς ἀντεγκαλοῦντα ἄλληλα στρατόπεδα, τῶν μὲν Σαββατίνων ἰσχυριζομένων ὅτι παράνομος ἦτο ἡ κατὰ τὰς Κυριακὰς τέλεσις μνημοσύνων, τῶν δὲ Κολυβιστῶν ἀντιλεγόντων ὅτι ἡ Κυριακὴ ἦτο προσφορωτέρα, καθότι ὁ θανὼν ἐκοιμήθη προσδοκῶν *ἀνάστασιν*, ἐν Κυριακῇ δὲ ὁ Κύριος ἀνέστη.

Δύο Πατριάρχαι, Θεοδόσιος Β' ὁ ἀπὸ Θεσσαλονίκης τῷ 1772 καὶ μετὰ ἓν ἔτος Σαμουὴλ ὁ Χαντζερῆς, ἐπεχείρησαν διὰ συνοδικῶν γραμμάτων νὰ κατασβέσωσι τὴν δεινὴν ἐκείνην φλόγα τῆς διχονοίας, ἀποφαινόμενοι κατὰ τρόπον δυνάμενον νὰ ἱκανοποιήσῃ ὁπωσδήποτε ἀμφοτέρας τὰς μερίδας· ἀλλὰ *τοῦτο κατωρθώθη μόλις* ἐπὶ Γρηγορίου τοῦ Ε', *ἀποφηναμένου συνοδικῶς* κατ' Αὔγουστον τοῦ 1807 «ἵνα τὰ συμβαίνοντα μνημόσυνα τῶν εὐσεβῶς κοιμηθέντων ἐπιτελῶνται ἀπαρατηρήτως καὶ ἐν Κυριακαῖς καὶ ἐν Σάββασιν, ὡς καὶ ταῖς λοιπαῖς ἡμέραις τῆς ἑβδομάδος, πρὸς τελείαν ἐξάλειψιν τῆς πάλαι ποτὲ ἀναφυείσης ἐκείνης διενέξεως».

Ἄλλη ἐκκλησιαστικὴ ἔρις ἐτάραττε τὸν Ἄθων ἀπὸ τοῦ 1870 ἡ περὶ συνεχοῦς μεταλήψεως, ἐναντίον τῆς ὁποίας καὶ συνοδικὸν τόμον ἐξέδωκεν ὁ Πατριάρχης Γρηγόριος ὁ Ε'.

Ἔκτοτε τὸ Ἁγιώνυμον Ὄρος δὲν ἐταράχθη ὑπὸ διενέξεων ἐκκλησιαστικῆς φύσεως καὶ ἑτεροδιδασκαλιῶν.

Μόνον κατὰ τοὺς τελευταίους τούτους μῆνας ἐτάραξε τοὺς Ρώσσους ἐκεῖ μοναχοὺς αἱρετική τις διδασκαλία περὶ θεότητος τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ· ἀλλ' ἡ ἐξ αὐτῆς διάστασις, περιορισθεῖσα εἰς τοὺς τροφίμους τοῦ Σεραγίου καὶ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, οὐδεμίαν ἔσχε γενικωτέραν ἐπὶ τῆς Ἀθωΐτιδος Πολιτείας ἐπίδρασιν. Ἰδοὺ ἐν συντόμῳ καὶ τῆς ἐν Ἄθῳ γενεσιουργηθείσης αἱρέσεως ταύτης ἡ ἱστορία:

Ρῶσσός τις *ἀξιωματικός, παραιτηθεὶς τὸ στρατιωτικὸν στάδιον*, προσῆλθεν εἰς Ἄθων καὶ καταλέξας ἑαυτὸν ἐν τοῖς μοναχοῖς τοῦ Σεραγίου, Σκήτης Ρωσσικῆς, ὑπαγομένης εἰς τὴν Μονὴν Βατοπεδίου, ἐκεῖ ἐνεπνεύσθη τὴν αἵρεσιν, καθ' ἣν καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα τοῦ Σωτῆρος εἶναι Θεός, τέταρτόν τι οὕτως εἰπεῖν πρόσωπον τῆς Ἁγίας Τριάδος, κεκτημένον θαυματουργικὴν δύναμιν.

Κατορθώσας νὰ προσηλυτίσῃ Ρώσσους τινὰς μοναχοὺς εἰς τὴν αἵρεσίν του, ἔταξε τοὺς ἐν Ἄθῳ ὀπαδοὺς αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ἱερομόναχον Δαυῒδ ὡς ὑπαρχηγὸν καὶ ἀπῆλθεν εἰς Ρωσσίαν, ὅπου ἡ διδασκαλία του δὲν ἔμεινεν ἄγονος.

Τῆς αἱρέσεως οὕτω προσλαμβανούσης διαστάσεις, ἡ Ρωσσικὴ Κυβέρνησις ἀπηυθύνθη εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ὅπως ληφθῶσι τὰ δέοντα κατὰ τοῦ κακοῦ μέτρα.

Η ΜΕΓΙΣΤΗ ΛΑΥΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Ἐμελετᾶτο ἤδη Ἐξαρχικὴ εἰς τὸ Ὄρος ἀποστολή, προοριζομένου εἰς τοῦτο τοῦ Μητροπολίτου Κασσανδρείας, εἰδήμονος τῆς Ρωσσικῆς γλώσσης καὶ τῶν Ἁγιορειτικῶν πραγμάτων· ἡ Κυβέρνησις δὲ τῆς Πετρουπόλεως, θέλουσα ἐν τῇ ῥίζῃ αὐτοῦ ν' ἀποκόψῃ τὸ κακόν, ὅπερ ἤρξατο ἐξαπλούμενον ἐν Ρωσσίᾳ, *ἀπεφάσισε καὶ αὐτὴ ν' ἀποστείλῃ* εἰς τὸ Ὄρος Ρῶσσον *ἀρχιμανδρίτην, ὅστις θὰ συνειργάζετο μετὰ τοῦ πατριαρχικοῦ ἐξάρχου.*

Ἐπειδὴ δὲ ὁ εἰρημένος ἀρχιμανδρίτης θὰ μετέβαινεν εἰς Ἄθων ἐπὶ πολεμικοῦ πλοίου, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπρόκειτο νὰ ἐκδράμῃ ἐκεῖσε εἷς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ρωσσικοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ρωσσικὴ πρεσβεία προέτεινεν εἰς τὸ Πατριαρχεῖον ὅπως τοῦ αὐτοῦ πλοίου ἐπιβῇ καὶ ὁ Μητροπολίτης Κασσανδρείας.

Ἀλλ' ἡ ἐπακολουθήσασα πρόσκλησις τοῦ Ἱεράρχου τούτου ὡς Συνοδικοῦ ἐματαίωσε τὴν *ἀποστολήν, ἥτις οὐδὲ φαίνεται πλέον ἀναγκαία*· διότι ἐν τῷ μεταξύ, ἐλθὼν εἰς Κωνσταντινούπολιν ὁ ῥηθεὶς Δαυΐδ, ὅστις καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦ Δικαίου τῆς Σκήτης εἶχεν ἀναλάβει, καὶ εἰς ἀπολογίαν ἐν τῷ Πατριαρχείῳ κληθείς, οὐ μόνον ἀπέπτυσε τὴν αἵρεσιν ὑπογράψας καὶ ἐπιδοὺς τὸν προσήκοντα λίβελλον, ἀλλὰ καὶ ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὸ ὀρθόδοξον δόγμα τοὺς παραπλανηθέντας μοναχούς, ὅπερ καὶ ἔπραξεν.

Ἡ *ἐπακολουθήσασα τὰς δῃώσεις καὶ τὰς διαρπαγὰς τῶν ἁγιορειτικῶν σκηνωμάτων οἰκονομικὴ καταστροφὴ προεκάλεσε τὴν ἐλάττωσιν καὶ τῶν μοναχῶν καὶ τῶν Μονῶν τοῦ Ἄθω.*

Οὕτως, ἐνῷ ἀρχομένου τοῦ ΙΓ' αἰῶνος ὁ Πάπας Ἰννοκέντιος ὁ Γ', γράφων πρὸς τοὺς ἐκεῖ μοναχούς, ἀριθμεῖ 300 τὰς Μονάς, περιλαμβάνων πιθανῶς ἐν τῷ ἀριθμῷ τούτῳ καὶ τὰς σκήτας καὶ τὰ κελλία, κατὰ τὰ μέσα τῆς ΙΣΤ' ἑκατονταετηρίδος ἀναφέρονται ὑπάρχουσαι 24 Μοναὶ καὶ ὑπερπεντακισχίλιοι μοναχοί, ὧν οἱ 600 ἀνῆκον εἰς τὴν Λαύραν καὶ τὸ Βατοπέδιον.

Λήγοντος τοῦ ΙΗ' αἰῶνος ἀναφέρονται 24 πάλιν Μοναί, 11 σκῆται καὶ 200 περίπου κελλία.

Οἱ μοναχοί, μὴ ἐπαρκοῦντες εἰς συντήρησιν ἑαυτῶν καὶ ἀπότισιν τῶν φόρων, ἀπεδήμουν αἰτούμενοι τὰ ἐλέη τῶν ἁπανταχοῦ Ὀρθοδόξων.

Τὴν κατάστασιν ἐβελτίωσε κατὰ τὸ δυνατὸν ὁ τῷ 1665 προσελθὼν εἰς τὸ Ὄρος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Διονύσιος Γ' ὁ Βάρδαλις, ὅστις οὐ μόνον ἐξώφλησε τὰ χρέη τῆς Λαύρας *ἀλλὰ καὶ οἰκοδομὰς ἐν αὐτῇ καὶ ἀλλαχοῦ* ἤγειρε καὶ ὁδοὺς ἐλιθόστρωσεν.

Ἀλλ' *οἰκονομικῶς τὸ Ἅγιον Ὄρος ἠνωρθώθη κατὰ τὸν ΙΖ' καὶ μάλιστα κατὰ τὸν ΙΗ'* αἰῶνα διὰ πλουσίων ἡγεμονικῶν δωρεῶν. Τότε οἱ μοναχοὶ συντονώτερον ἐπεδόθησαν εἰς τὰς χειροτεχνίας αὐτῶν, τὴν καλλιέργειαν τῆς παιδείας, τὴν παρὰ τοῖς ἔξω τοῦ Ὄρους Ὀρθοδόξοις κήρυξιν τοῦ θείου λόγου, τὴν γεωργικὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν κτημάτων καὶ τὴν διοίκησιν τῶν πραγμάτων αὐτῶν.

* * *

Ἀλλὰ ποία ὑπῆρξε καὶ εἶναι ἡ διοίκησις ἢ ποῖον τὸ πολίτευμα τοῦ Ἁγίου Ὄρους; Περὶ τὸ σημεῖον τοῦτο θ' ἀσχοληθῇ τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἐρρήθη ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ὅτι τὴν ἀρχικὴν ὀργάνωσιν αὐτῆς ἡ Ἀθωΐτις Πολιτεία ὀφείλει εἰς τὸν ὅσιον Ἀθανάσιον, οὐ μόνον τὸ πρῶτον Τυπικὸν αὐτῆς συντάξαντα, ἀλλὰ καὶ κατὰ πάντας τοὺς ἄλλους τρόπους τὸν ἱερὸν τόπον εὐεργετήσαντα. Ἐν τούτοις ἡ ἐξαιρέτως εὐεργετικὴ ἐν Ἁγίῳ Ὄρει δρᾶσις τοῦ Ἀθανασίου δὲν ἐκώλυσε τὴν ἐξέγερσιν σφοδρᾶς κατ' αὐτοῦ ἀντιπολιτεύσεως, κυρίαν μὲν αἰτίαν ἐχούσης τὴν αὐστηρότητα τῶν διατάξεων τοῦ ἱεροῦ ἐκείνου νομοθέτου, διεξαγομένων δὲ καὶ ἐνισχυομένων ἐν τῇ ἐν Καρυαῖς τρὶς τοῦ ἔτους, τὰ Χριστούγεννα, τὸ Πάσχα καὶ τὸ Δεκαπενταύγουστον, γινομένῃ Συνάξει τῶν γερόντων τοῦ Ἄθω, «πάντων ἐν τῇ τῶν Καρυῶν λεγομένῃ λαύρᾳ συνιόντων καὶ τὰς συνήθεις τρεῖς ἐπιτελούντων ἑορτὰς ἐπί τε τῷ κοινῇ τῶν θείων ἁγιασμάτων καὶ ἀλλήλοις κοινωνῆσαι.» Καὶ φαίνεται ὅτι ἡ Σύναξις αὕτη ἀπετέλει τὸν μόνον τέως ὑφιστάμενον σύνδεσμον τῶν Ἁγιορειτῶν, δι' οὗ διετυπώθησαν τὰ εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀπευθυνθέντα κατὰ τοῦ ὁσίου πατρὸς παράπονα τῶν μοναχῶν.

Ἕνεκα τῆς ἐξεγέρσεως ταύτης ὁ Ἀθανάσιος μετὰ τοῦ ἐγκρίτου συνεργάτου αὐτοῦ μοναχοῦ Παύλου προσῆλθον εἰς βασιλεύουσαν. Τότε ὁριστικώτερον ἐκανονίσθη τὸ πολίτευμα τοῦ Ἁγίου Ὄρους διὰ τῆς ἐπὶ Ἰωάννου τοῦ Τσιμισκῆ ἐκδόσεως νέου Τυπικοῦ, ἐκπονηθέντος καὶ ἐκδοθέντος τῷ 972 τῇ ἐπιστασίᾳ τοῦ ἡγουμένου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μονῆς τοῦ Στουδίου Εὐθυμίου, πρὸς τοῦτο εἰς Ἄθων ἀποσταλέντος καὶ προεδρεύσαντος συντακτικῆς συνελεύσεως ἑξήκοντα περίπου μοναχῶν καὶ βραδύτερον διὰ τρίτου τοιούτου Κανονισμοῦ, ἐκδοθέντος ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Μονομάχου, εἰς τὸν θεσπισμὸν δὲ τοῦ ὁποίου, μεταβὰς ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Πολιτείας εἰς Ἅγιον Ὄρος, ἐπεστάτησεν ὁ βυζαντινὸς μοναχὸς Κοσμᾶς ὁ Τζιντζιλούκης.

Αἱ διατάξεις τοῦ Τυπικοῦ Τσιμισκῆ κατήργησαν τὰς ἐπὶ τῷ Πάσχα καὶ

τοῖς Χριστουγέννοις συνάξεις τῶν γερόντων, ἐπιτρέψασαι μόνον τὴν ἐπὶ τῇ Κοιμήσει τῆς Θεοτόκου.

Εἰς τὰς ἐτησίας ταύτας συνάξεις κατὰ τὸ αὐτὸ Τυπικὸν μόνον ὁ Πρῶτος ἐδικαιοῦτο νὰ προσέρχεται μετὰ τριῶν αὐτοῦ ὑπουργῶν, ὁ τῆς Λαύρας ἡγούμενος μετὰ δύο καὶ ὁ Παῦλος μεθ' ἑνός, οἱ δὲ λοιποὶ ἡγούμενοι ὤφειλον νὰ παρίστανται μόνοι.

Εἰς τὸν πρῶτον ἀνεγνωρίσθη τὸ δικαίωμα ὅπως διαγνώμῃ τῶν ἡγουμένων, ἐπιλύῃ τὰς διαφοράς, αἵτινες ἀνεφύοντο ἐν Ἄθῳ, καὶ πωλῇ ἢ ἐκχωρῇ ἀγροὺς ἢ κελλία εἰς τοὺς μεταβαίνοντας, ἵνα ἐγκαταβιώσωσιν ἐκεῖ.

Ἀπηγορεύθη ἡ ἐν Ἄθῳ περιπλάνησις ἀπολελυμένων ἢ μὴ εἰς Μονὰς ἀνηκόντων Μοναχῶν, ἐπιτραπείσης τῆς κατὰ μόνας ἀσκήσεως εἰς ἐκείνους μόνον ὅσοι εὐδοκίμως πρότερον εἶχον ἀσκηθῆ παρ' ἡγουμένοις, ὡς καὶ ἡ τοῦ οἴνου πώλησις, διὰ τῆς τελευταίας ἀπαγορεύσεως κωλυθείσης τῆς ἐπὶ προφάσει ἐμπορίας εἰσόδου κοσμικῶν εἰς Ἄθων.

Ὡσαύτως ἀπηγορεύθη ἡ παραδοχὴ νέων ἀγενείων ὡς μοναχῶν, ἣν καὶ ὁ ὅσιος Ἀθανάσιος εἶχεν ἀπαγορεύσει, τῆς Μονῆς τῆς Λαύρας ἐχούσης ὡρισμένην τὴν παρὰ τὴν Λῆμνον νησῖδα τοῦ Ἁγίου Εὐστρατίου εἰς δοκιμαστικὴν διατριβὴν μέχρις ἐνηλικιώσεως τῶν ἐφιεμένων τοῦ μοναστικοῦ βίου νέων. Καὶ σήμερον δὲ ἡ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος εἰς δοκιμασίαν καὶ παρασκευὴν τῶν τοιούτων νέων ἔχει ὡρισμένον τὸ μετόχιον τῆς Χρωμιτίσσης.

Ἡ περὶ ἧς ἀνωτέρω ἀπαγόρευσις ἀποβλέπει εἰς τὴν παρακώλυσιν τῆς εἰς τὸ Ὄρος εἰσόδου γυναικῶν ἀνδρικῶς μετημφιεσμένων, ὅπερ εἶχε διαπραχθῆ ποτε ὑπὸ τῶν Βλάχων πρὸς μέγα ἐν τῷ τόπῳ σκάνδαλον. Ἕνεκα τοῦ σκανδάλου μάλιστα ἐκείνου ὁ Πατριάρχης Νικόλαος ὁ Γραμματικὸς προέβη εἰς αὐστηρά τινα μέτρα, τὰ ὁποῖα ἐδικαιολόγησε παρὰ τῷ αὐτοκράτορι Ἀλεξίῳ Κομνηνῷ, ζητήσαντι λόγον τῆς ἐπεμβάσεως, διὰ τῶν ἑξῆς: «Ὥς περ οἱ Μαδιηναῖοι ἐποίουν καὶ ἐκαλλώπιζον τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ ἔφερον ἐνώπιον τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων, ἵνα πορνεύσῃ ὁ λαὸς καὶ ἀποστραφῇ ὁ Θεὸς ἀπ' αὐτοῦ, οὕτω καὶ ὁ διάβολος εἰσῆλθεν εἰς τὰς καρδίας τῶν Βλάχων καὶ ἐστόλιζον τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας σχῆμα ἀνδρῷον, ἵνα καταστρέψωσι δι' αὐτῶν τοὺς εὐσεβῶς ζῆν ἐθέλοντας· καὶ εἶχον αὐτὰς μεθ' ἑαυτῶν ὥς περ βοσκούς· τὰ δὲ μεταξὺ αὐτῶν γινόμενα αἰσχρόν ἐστι καὶ λέγειν.»

Τὴν ἐπὶ Μονομάχου ἔκδοσιν νέου Τυπικοῦ προεκάλεσαν νέαι ἁγιορειτικαὶ διαφωνίαι.

Διὰ τοῦ Κανονισμοῦ τούτου, τῷ 1046 ἐκδοθέντος, ἐπεχειρήθη ἡ ἄρσις κερδοσκοπικῶν καταχρήσεων ἰσχυρῶν τινων μοναχῶν, οἵτινες, πλοῖα ναυπηγήσαντες, ἐκόμιζον δι' αὐτῶν εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ εἰς ἄλλας πόλεις ἐπ' ἐμπορίᾳ οἶνον, τὸν ὁποῖον ἄλλοθεν ἠγόραζον· τοῦτο δὲ διεπράττετο παρὰ τὴν προτεθεσπισμένην ἐπὶ Βασιλείου τοῦ Βουλγαροκτόνου ἀπαγόρευσιν τοῦ τοιούτου ἐμπορίου, ὅτε εἶχεν ἐπιτραπῆ εἰς τὰς Μονὰς νὰ ἔχωσι μικρὰ μόνον πλοῖα, δι' ὧν ἠδύναντο οἱ μοναχοὶ τὸν περισσεύοντα ἐκ τοῦ ἐν Ἄθῳ παραγομένου οἶνον νὰ μεταφέρωσι πρὸς πώλησιν μέχρι Θεσσαλονίκης τὸ πολύ.

Δυνάμει τοῦ Τυπικοῦ τοῦ Μονομάχου ἐπετράπη ἡ ἐπέκτασις τοῦ ἐμπορίου τούτου καὶ μέχρις Αἴνου. Οἱ μοναχοί, πωλοῦντες οὕτω τὸν περισσεύοντα εἰς αὐτοὺς οἶνον καὶ τὰς ὀπώρας τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ἀντηγόραζον ἄλλα χρειώδη, μόνον κατὰ τὴν Τεσσαρακοστήν, ἐπὶ ποινῇ ἐκποιήσεως τοῦ πλοίου, ἀπαγορευομένης τῆς τοιαύτης ἐμπορίας.

Τὸ Τυπικὸν τοῦτο, δι' οὗ καὶ ἄλλαι πολλαὶ λεπτομέρειαι τοῦ Ἀθωϊτικοῦ βίου ἐκανονίσθησαν, ὡς π. χ. τὰ περὶ χρήσεως βοῶν, τὰ τῆς συγκροτήσεως τῆς ἐν Καρυαῖς Συνάξεως, τὰ τῆς ἀγορᾶς τῶν Καρυῶν, ὁρισθέντων τῶν εἰδῶν ἅτινα ἠδύναντο νὰ πωλῶνται ἐν αὐτῇ, κλπ., συνέταξαν τῷ 1046 ὑπερεκατονογδοήκοντα ἡγούμενοι μοναχοί, διὰ χρυσοβούλλου δ' ἐπεκύρωσεν ὁ αὐτοκράτωρ Κωνσταντῖνος ὁ Μονομάχος.

Τῆς τηρήσεως τῶν διατάξεων τούτων ἐπεμελοῦντο αἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει πολιτικαὶ καὶ ἐκκλησιαστικαὶ Ἀρχαί· καὶ ἡ ἀθέτησις ὅμως ἢ καταστρατήγησις αὐτῶν διεπράττετο ἐνίοτε.

Τούτου ἕνεκα τῷ 1393 ἐπὶ αὐτοκράτορος Μανουὴλ Παλαιολόγου ἡ Σύναξις τῶν μοναχῶν, προεξαρχόντων ὡς βασιλικῶν ἀντιπροσώπων τῶν Μητροπολιτῶν Θεσσαλονίκης Γαβριὴλ καὶ Βερροίας Δανιήλ, προέβη εἰς τὴν ἐκπόνησιν νέου Τυπικοῦ, τὴν ὁποίαν ἀναγκαίαν εἶχον καταστήσει ἔριδες περὶ πρωτοκαθεδρίας.

Ἐθεσπίσθη τότε ὅπως εἰς τὰς συνάξεις, «παρακαθέζωνται ὁ Πρῶτος καὶ ὁ τῆς Λαύρας ἡγούμενος ἔχοντες καὶ βακτηρίας· ἑκατέρωθεν δὲ τούτων ὁ τοῦ Βατοπεδίου καὶ Ἰβήρων· ὁ Χιλανδαρινοῦ καὶ ὁ Ξηροποτάμου· ὁ Καρακάλλου καὶ ὁ Ἀλυπίου· ὁ Ξενοφῶντος καὶ ὁ Ἐσφιγμένου· ὁ Ζωγράφου καὶ ὁ Δοχειαρίου· ὁ Βασιλείου Μονῆς καὶ ὁ Φιλοθέου· ὁ Παντοκράτορος καὶ ὁ Ρώσσων ὁ Κωνσταντίνου Μονῆς καὶ τοῦ Χαρίτωνος· ὁ τοῦ Ἁγίου Παύλου καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου· ὁ Ραβδούχου καὶ ὁ Σαραβαρίου· ὁ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου Σίμωνος Πέτρας· ὁ τοῦ Ἁγίου Σάββα καὶ ὁ τοῦ Μακρῦ.»

Πρὸς τούτοις ἐπαναληφθεῖσαι ἐκραταιώθησαν αἱ περὶ ἡλικίας τῶν χειροτονουμένων καὶ περὶ ἀγενείων διατάξεις, διεσαφήθη ἡ δικαιοδοσία τοῦ Ἐπισκόπου Ἱερισσοῦ καὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, ὡρίσθησαν αἱ εἰς τὸ Πρωτᾶτον τῶν Καρυῶν χορηγίαι ἑκάστης Μονῆς καί, τὸ σπουδαιότατον, καθωρίσθησαν τὰ δικαιώματα τοῦ Πρώτου, ἡ ἐξουσία τοῦ ὁποίου πολλάκις συνεκρούετο πρὸς τὴν τοῦ Ἐπισκόπου Ἱερισσοῦ.

Τὸ ἀξίωμα τοῦ Πρώτου, ὥς τινος προέδρου τῆς μοναστικῆς Πολιτείας, χρονολογεῖται ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ἐκκλησίᾳ ἀπὸ τοῦ Ε' αἰῶνος· εἰσαχθὲν ὅμως εἰς Ἅγιον Ὄρος δὲν ἦτο σαφῶς καθωρισμένον. Ὁ Πατριάρχης Χαρίτων τῷ 1177 ἐπέταξε τοῖς Ἁγιορείταις μοναχοῖς τὴν εἰς τὸν Πρῶτον ὑποταγήν, ἀλλ' οἱ ἐξ αὐτῶν δυστροποῦντες ἐπέμενον ἀρνούμενοι τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ὑπεροχῆς του, μὴ ἐπιβληθείσης τελείως οὐδὲ διὰ τοῦ ἐπὶ Ἀνδρονίκου Παλαιολόγου κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1312 ἐκδοθέντος σχετικοῦ χρυσοβούλλου, ὅτε ὁ Πατριάρχης Νήφων ἔταξε τὸν Ἄθων ὑπὸ τὴν πνευματικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ἐπισκόπου Ἱερισσοῦ.

Μετ' ὀλίγα ἔτη ἐξερράγη σφοδρὰ περὶ δικαιοδοσίας διένεξις τοῦ Πρώτου τοῦ Ὄρους καὶ τοῦ Ἐπισκόπου Ἱερισσοῦ.

Ἔγγραφον τοῦ Πατριάρχου Φιλοθέου, ἐκδοθὲν τῷ 1368 ἐπὶ τῇ διενέξει ταύτῃ, δεικνύει ὅτι ὁ Ἐπίσκοπος Ἱερισσοῦ, οὗτινος ὁ πλήρης τότε τίτλος ἦτο Ἐπίσκοπος Ἱερισσοῦ καὶ Ἁγίου Ὄρους, ἐδικαιοῦτο νὰ χειροτονῇ τοὺς ἐκ τῶν Ἁγιορειτῶν μοναχῶν ἱερεῖς καὶ διακόνους, νὰ ἔχῃ ἴδιον ἐν Καρυαῖς διαμονητήριον, νὰ μνημονεύηται ἐν ταῖς ἱερουργίαις πρὸ τοῦ Πρώτου τοῦ Ὄρους.

Ἀλλ' ὁ Πρῶτος, κατὰ τὸ αὐτὸ ἔγγραφον, διετάραξε τὴν τάξιν ταύτην, ἐγείρας «ὀχλήσεις καὶ πειρασμοὺς» κατὰ τοῦ Ἐπισκόπου, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἀφῄρεσε τὸ ἐν Καρυαῖς Κάθισμα καὶ εἰσάγων εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος τοὺς παρὰ τῶν Σέρβων χειροτονουμένους, ἐκώλυε τὸν Ἱερισσοῦ ἀπὸ χειροτονιῶν οὐδ' ἐπέτρεπεν αὐτῷ νὰ κρατῇ ἐν ταῖς Μοναῖς ποιμαντικὴν ῥάβδον, οὔτε νὰ ἱερουργῇ, οὔτε νὰ μνημονεύηται πρότερον αὐτοῦ, ἀξιῶν ἐπὶ πᾶσιν ὅπως μόνον ἀδείᾳ αὐτοῦ ὁ Ἐπίσκοπος ἔρχεται εἰς τὸ Ὄρος.

Ὁ ῥηθεὶς Πατριάρχης, ἐπηρεάζων, εἶναι ἀληθές, ἐνιαχοῦ τὴν ὑπὸ τόσων αὐτοκρατόρων τεθεσπισμένην καὶ ἐπικεκυρωμένην ἀνεξαρτησίαν τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ἀπεφήνατο ὅτι ὁ Ἱερισσοῦ δικαιοῦται νὰ ἐνασκῇ ἐπὶ τοῦ Ἄθω ὅλα τὰ δικαιώματά του «ὡς γνήσιος Ἀρχιερεὺς τοῦ Ἁγίου Ὄρους»· ἀλλὰ βραδύτερον τὰ δικαιώματα ταῦτα τοῦ Ἐπισκόπου, προβάντος φαίνεται καὶ εἰς κατάχρησιν αὐτῶν, περιωρίσθησαν, ἐνῷ τοὐναντίον τὰ τοῦ Πρώτου προνόμια ἐξετείνοντο καὶ ἐκραταιοῦντο διὰ βασιλικῶν χρυσοβούλλων καὶ ἄλλων διατάξεων.

Οὕτως ἐν τῷ Πηδαλίῳ τοῦ Νικοδήμου ὑποσημειοῦνται τὰ ἑξῆς: «Ὁ Πρῶτος εἶχεν ἐξουσίαν ἐκκλησιαστικὴν κατὰ τὰ πατριαρχικὰ σιγίλλια, ἐξ αἰτήσεως βασιλικῆς Ἀνδρονίκου Παλαιολόγου τοῦ Α' καὶ ἔπειτα ἄλλων, νὰ φορῇ ὡς οἱ ἔγκριτοι Ἀρχιερεῖς πολυσταύριον, νὰ κάθηται εἰς τὰς συνόδους καὶ συνελεύσεις τῶν Πατριαρχῶν, νὰ λειτουργῇ μὲ ὑπογονάτια, νὰ χειροτονῇ ὑποδιακόνους καὶ ἀναγνώστας καὶ νὰ ἀποκαθιστᾷ ἡγουμένους καὶ πνευματικοὺς εἰς τὰ μοναστήρια τοῦ Ὄρους.»

Τὸ Τυπικόν, τὸ ἐκδοθέν, ὡς ἐρρήθη ἤδη, τῷ 1393 ἐπὶ Πατριάρχου Ἀντωνίου τοῦ Δ, ὅστις τῷ 1392 διὰ σιγιλλίου ἀφῄρεσεν ἀπὸ τοῦ Ἱερισ-

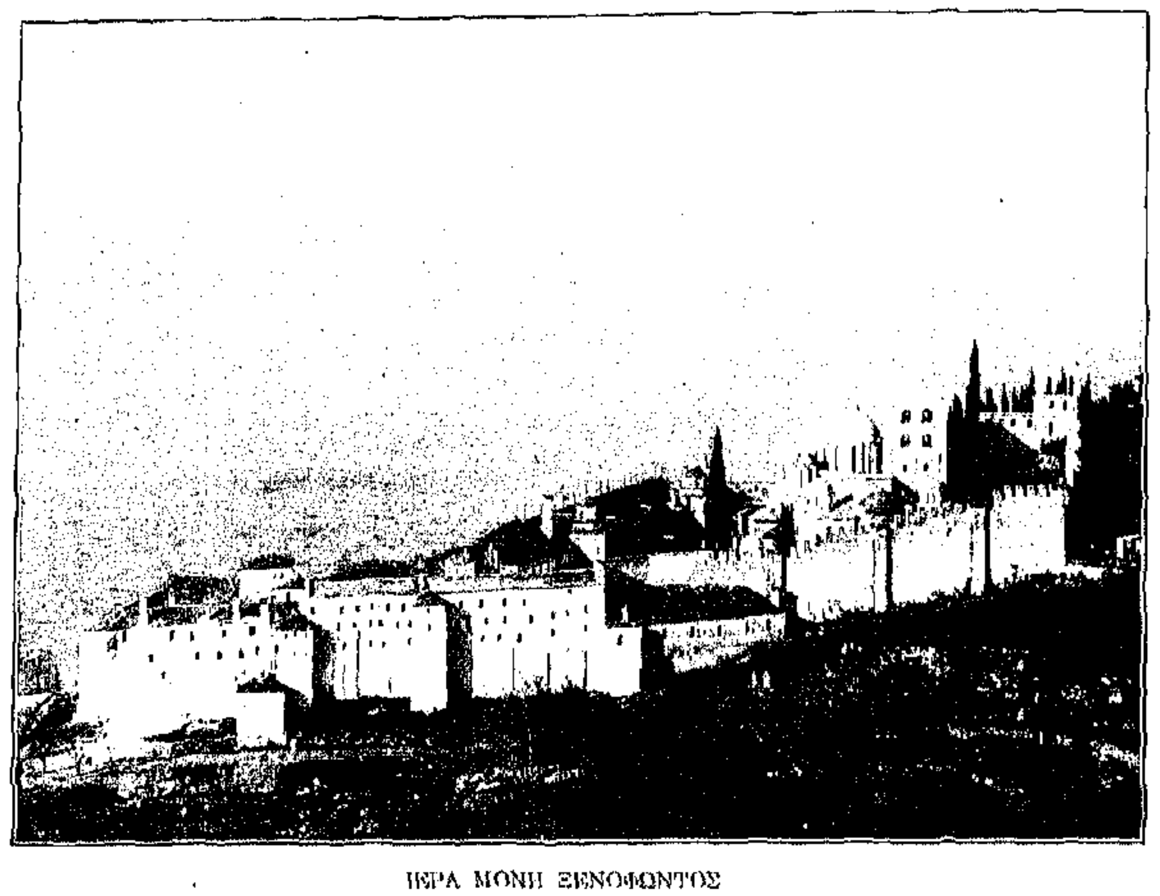

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

σοῦ ὅλα τὰ εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Φιλοθέου ἀναγνωρισθέντα ἐν Ἄθῳ προνόμια καὶ ἐκήρυξε τὸν Πρῶτον ἴσα τῷ Πατριάρχῃ δικαιούμενον ἐγκύρως δεσμεῖν καὶ λύειν, καθορίζει τὰς εἰς τοῦτον χορηγίας τῶν μοναστηρίων καὶ ἐπιτάσσει τοῖς Ἁγιορείταις «σέβεσθαι τὸν Πρῶτον καὶ ὑπακούειν ὡς εἰς αὐτὸν τὸν οὐράνιον πατέρα.»

Τῷ 1574 τέλος ἐν συνελεύσει τῶν προεχόντων μοναχῶν τοῦ Ὄρους ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ παρὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἱερεμίου τοῦ Β' ἀποσταλέντος Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Σιλβέστρου κατηργήθη ἡ ἐξουσία τοῦ Πρώτου καὶ καθωρίσθησαν τὰ τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως ὡς εἶχον μέχρι τοῦ 1810.

* * *

Ἀπὸ τῆς πτώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως αἱ ἐφέσεις ὅλων τῶν ὑποθέσεων, τὰς ὁποίας ἐν Ἁγίῳ Ὄρει ἐκδικάζει πρωτοδίκως ἡ Σύναξις, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν 20 Μονῶν, προεδρεύοντος ὡς πρώτου ἐν ἴσοις τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Λαύρας, γίνονται ἐν τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριαρχείῳ· ἀλλ' ἰδέαν ἐπαρκῆ τῆς μετὰ τὴν Ἅλωσιν διοικήσεως τοῦ Ἁγίου Ὄρους λαμβάνει τις ἀναγινώσκων τὸν Κομνηνὸν Ὑψηλάντην, ὅστις, περὶ τῶν Καρυῶν γράφων, λέγει:

«Ἐκεῖ καὶ ἡ τῶν μοναχῶν ἀγορὰ καὶ διάφορα ἐργαστήρια τῶν τεχνητῶν τριγύρωθεν. Ἐκεῖ συνέρχονται συχνάκις πάντες οἱ μοναχοὶ καὶ ἡγούμενοι καὶ γέροντες τῆς Συνάξεως καὶ μάλιστα κατὰ πᾶν Σάββατον καὶ θεωροῦσι τὰς κοινὰς ὑποθέσεις καὶ χρείας ὅλονῶν τῶν μοναστηρίων καὶ σκέπτονται μετ' ἀλλήλων καὶ κρίνουσι καὶ ἀνακρίνουσι τὰς ἐπισυμβαινούσας διαφορὰς μεταξὺ τῶν ἐκεῖσε πατέρων καὶ ῥίπτουν τὰς συδοσίας· ἐκεῖ κάθεται καὶ Ἀγᾶς διὰ νὰ εἶναι ἐπιτηρητὴς εἰς τὰς ἐξωτερικὰς ὑποθέσεις τῶν μοναστηρίων καὶ εἰς γνώρισμα τῆς ὑποταγῆς καὶ πρὸς διαφύλαξιν ἀπὸ τοὺς κουρσάρους· ὅστις τρέφεται μὲ κοινὴν ἐξοδίαν τῶν μοναστηρίων.

«Ἐκεῖ τριγύρω εἶναι καθίσματα καὶ μετόχια ἀπὸ ὅλα τὰ μοναστήρια μὲ κελλία καὶ ἐκκλησίας πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν εἰς σύναξιν ἐρχομένων μακρόθεν γερόντων... καὶ εἰς τὴν μεγάλην ἐκείνην ἐκκλησίαν τοῦ Πρωτάτου εἶναι διωρισμένον ἑκάστῳ ἡγουμένῳ στασίδιον κατὰ τάξιν διὰ νὰ στέκεται ὅταν ἤθελεν εὑρεθῇ εἰς τὴν ἀκολουθίαν ἐκεῖ.»

Σημειωτέον ὅτι τὰς προμνησθείσας περὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους διατάξεις τῶν Ἑλλήνων Αὐτοκρατόρων καὶ Πατριαρχῶν ἐτήρησαν καὶ οἱ Σουλτάνοι.

Μωάμεθ ὁ Β', δεχθεὶς πρεσβείαν Ἁγιορειτῶν, ἐλθοῦσαν μετὰ τὴν Ἅλωσιν εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ἐξαιτησαμένην τὴν ὑπὲρ τοῦ Ἄθω προστασίαν τοῦ Πορθητοῦ, ἀνεγνώρισεν αὐτοῖς καὶ ἐπεκύρωσε τὰ προνόμια τοῦ Ἁγίου Ὄρους. Τοῦτο δὲ ἔπραξαν καὶ οἱ διάδοχοι αὐτοῦ. Περὶ Σελὴμ μάλιστα τοῦ Β' λέγεται ὅτι καὶ αὐτοπροσώπως ἐπεσκέφθη τὸ Ὄρος καὶ ἰδίᾳ δαπάνῃ ἀνῳκοδόμησε τὴν Μονὴν τοῦ Ξηροποτάμου, ὑπὲρ ἧς καὶ αὐτοκρατορικὸν χάτιον, κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν Ἑλληνικῶν χρυσοβούλλων, ἐξέδωκε. Κατ' ἄλλους ὁ Σελὴμ ἀνῳκοδόμησε τὴν ἐκκλησίαν τῆς Μονῆς, εὐφημουμένην τῷ ὀνόματι τῶν Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, ὑπὸ ἐνυπνίου εἰς τοῦτο ὁρμηθείς.

Ἐπίσης καὶ μετὰ τὴν Ἅλωσιν τὸ Ὄρος διετήρησε τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει δύο ἄλλοτε Ἐπιτρόπους αὐτοῦ, ἐντεταλμένους νὰ ἐκπροσωπῶσι τὴν Σύναξιν, ὁ μὲν παρὰ τῷ Πατριαρχείῳ, ὁ δὲ παρὰ τῇ Κυβερνήσει. Βραδύτερον, τῷ 1878, τὰ δύο ταῦτα καθήκοντα συνεκεντρώθησαν εἰς ἓν πρόσωπον· διωρίσθη δὲ Ἐπίτροπος καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Πολιτικαὶ Ἀρχαὶ ὡς οὐδὲ πρότερον οὐδὲ μετὰ τὴν Ἅλωσιν, μέχρι τοῦ 1869, ὑπῆρχον ἐν Ἁγίῳ Ὄρει.

Κατὰ τὸν κ. Μιλτ. Καραβοκυρὸν («Τοῦ Ἁγίου Ὄρους τὰ Δίκαια καὶ Προνόμια») τὸ μόνον κοσμικὸν πρόσωπον, ὅπερ μέχρι τοῦ μνησθέντος ἔτους ἐπάτει τὸν πόδα ἐν Ἁγίῳ Ὄρει καὶ διέμενεν ἐκεῖ ἡμέρας τινὰς ἅπαξ τοῦ ἔτους ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς πολιτικῆς Ἀρχῆς ἦτο Μουσουλμάνος τις Ἀγᾶς, Χασεκῆς καλούμενος, ὅστις ἀπεστέλλετο πρῶτον κατὰ τὸν ΙΗ' αἰῶνα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως παρὰ τοῦ Μποσταντζήμπαση, διὰ νὰ εἰσπράξῃ τὸν κυβερνητικὸν κεφαλικὸν φόρον τῶν Μονῶν. Ὁ Ἀγᾶς οὗτος κατὰ τὸ ἔτος 1745 ἐλάμβανεν ὡς μισθόν του γρόσια 2500 καὶ διὰ τὴν τροφήν του γρόσια 1000.

Μετὰ τὸ 1820 ὁ Ἀγᾶς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ λεγομένου Μουχασίλη καὶ βραδύτερον ὑπὸ Μουλτεζίμη (εἰσπράκτορος) στελλομένου ἐκ Θεσσαλονίκης πρὸς εἴσπραξιν τῆς τοῦ Ἁγίου Ὄρους εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Πολιτείαν χορηγίας, ὡρισμένης τῷ 1764 εἰς γρόσια 37,200, ὧν ὅμως αἱ 10,000 ἦσαν «διάφορα χρεωστουμένων κεφαλαίων.»

Τῷ 1869, μεταρρυθμισθείσης τῆς διοικητικῆς διαιρέσεως τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, ἡ Χερσονησὶς τοῦ Ἄθω ἀπετέλεσεν Ὑποδιοίκησιν πρώτου βαθμοῦ, ὑπαγομένην εἰς τὸν Νομὸν Θεσσαλονίκης· οὕτω δὲ τῷ 1870 διωρίσθη καὶ ὑποδιοικητὴς (Καϊμακάμης) Ἁγίου Ὄρους, ἕδρας αὐτοῦ ὁρισθεισῶν τῶν Καρυῶν, ὅπου ἑδρεύουσι καὶ αἱ μοναστηριακαὶ Ἀρχαί.

Τὰ καθήκοντα τοῦ διοικητικοῦ τούτου ὑπαλλήλου, συνεπαγομένου καὶ 4 ἢ 5 ζαπτιέδες, συνίσταντο: 1) εἰς τὸ νὰ βοηθῇ διὰ τῶν ζαπτιέδων του τὴν Ἐπιστασίαν τοῦ Ὄρους, ὁσάκις αὕτη ἤθελε ζητήσει τὴν συνδρομήν του· 2) εἰς τὸ νὰ ἐκτελῇ τὰς διαταγὰς τῆς Νομαρχίας Θεσσαλονίκης ἐπὶ ὑποθέσεων τοῦ Ἁγίου Ὄρους καὶ ν' ἀλληλογραφῇ μετ' αὐτῆς· 3) εἰς τὸ ν' ἀποστέλλῃ εἰς τὰς ἁρμοδίας Ἀρχὰς τοὺς κατηγορουμένους ποινικῶς καὶ νὰ ἐνεργῇ διὰ τῆς Ἐπιστασίας τὰς σχετικὰς ἀνακρίσεις, ἐρεύνας, κοινοποιήσεις καὶ κλήσεις, καθόσον τὰ δικαστήρια τῆς Θεσσαλονίκης ἦσαν ἁρμόδια νὰ δικάζωσι τὰς πολιτικάς, κτηματικὰς καὶ ποινικὰς δίκας ἐκείνων ἐκ τῶν ἐν Ἄθῳ οἰκούν-

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 32αν σελίδα).

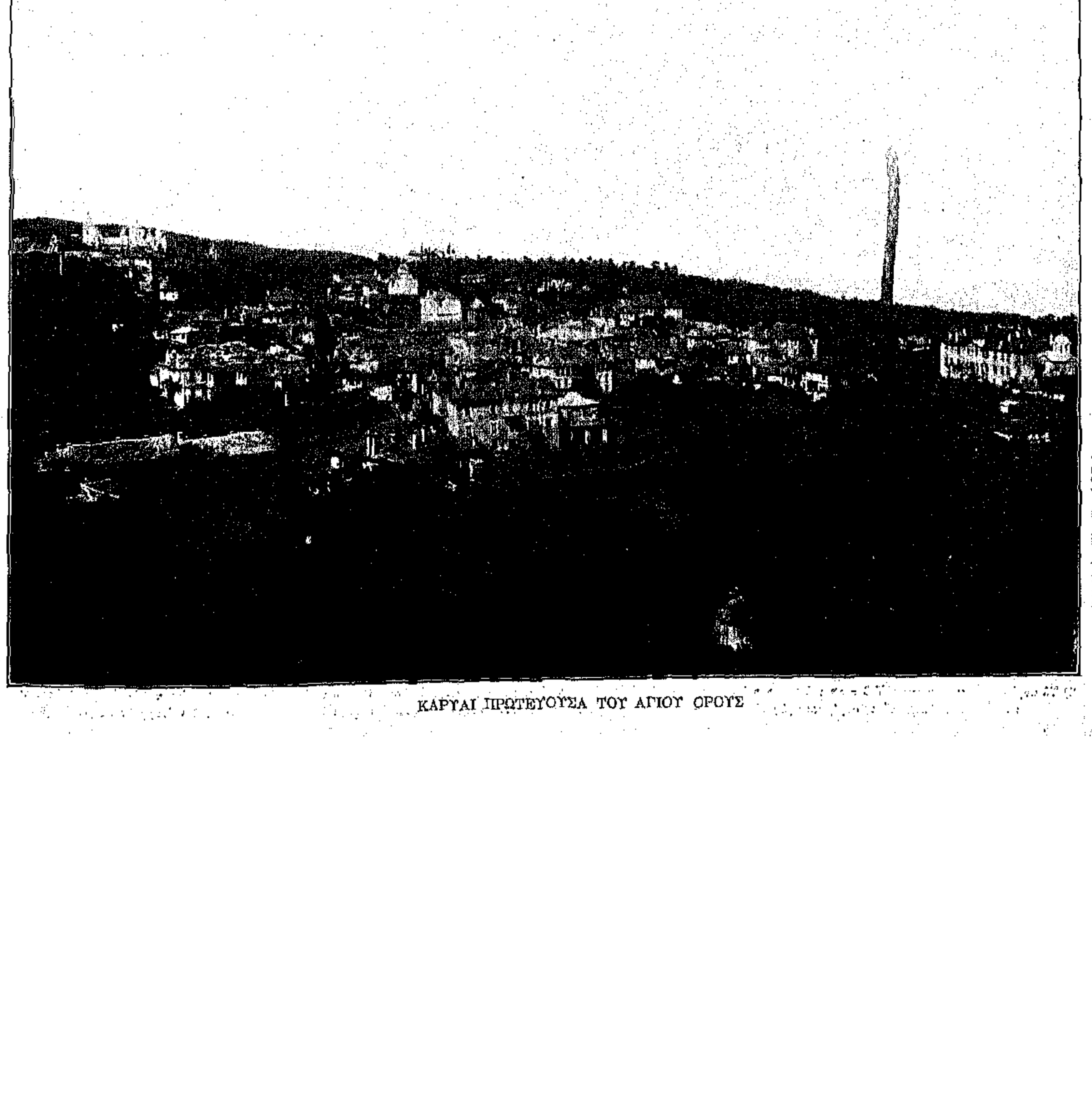

ΚΑΡΥΑΙ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

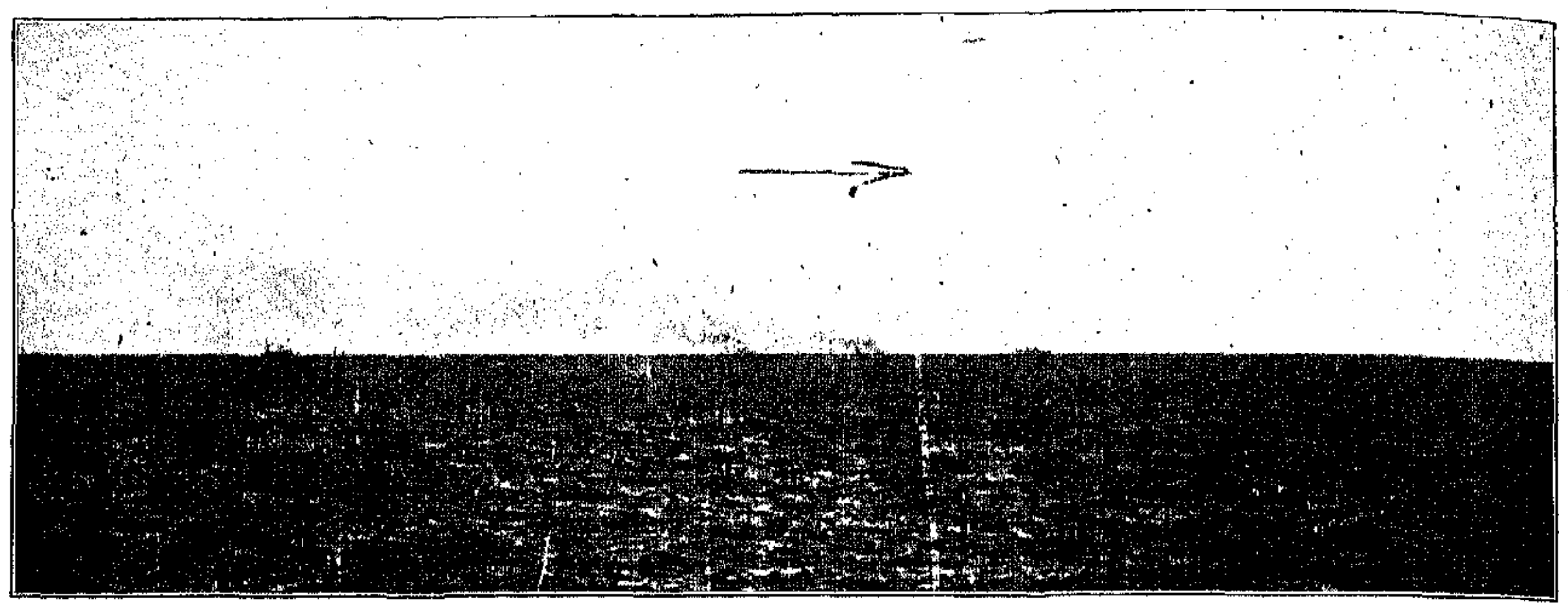

1) Αἱ πρῶται στιγμαὶ τῆς ναυμαχίας τῆς 5 Ἰανουαρίου 1913, νοτίως τῆς Λήμνου. Τὰ μὲν θωρηκτὰ «Ἀ β έ ρ ω φ» καὶ «Σ π έ τ σ α ι» βάλλουσι κατὰ τοῦ ἐπὶ κεφαλῆς πλοίου τοῦ ἐχθροῦ, τὰ δὲ «Ὕ δ ρ α» καὶ «Ψ α ρ ὰ» κατὰ τοῦ Μεσσουδιέ». Ἡ ἐπιτυχὴς ρύθμισις τῶν πυρῶν τῶν Ἑλληνικῶν πυροβόλων ἐπιφέρει καταστροφὴν εἰς τὸν ἐχθρόν, προξενεῖ πυρκαϊὰς καὶ σύγχυσιν παρατάξεως καὶ τέλος τρέπει τὸ «Μετζητιὲ» μετὰ τοῦ ἐξ 8 ἀντιτορπιλλικῶν ἐλαφροῦ στόλου πρὸς τὰ στενά.

ΑΠΟ ΤΑΣ ΔΟΞΑΣ ΤΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΜΑΣ

Η ΝΑΥΜΑΧΙΑ ΤΗΣ 5 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1913

ΜΙΑ ΤΥΧΗ ὅλως ἐξαιρετικὴ ἔφερεν εἰς χεῖρας τῆς «Εἰκονογραφημένης Ἀτλαντίδος» τὰς μᾶλλον ἐνδιαφερούσας φωτογραφίας, τὰς σχετιζομένας μὲ τὴν νικηφόρον δρᾶσιν τοῦ δαφνοστεφοῦς στόλου μας.

Αἱ φωτογραφίαι αὗται, μοναδικαὶ εἰς τὸ εἶδός των, παριστάνουν τὴν ναυμαχίαν τῆς 5 Ἰανουαρίου 1913, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁριστικῶς καὶ ἀμεταλήτως αἱ ναυτικαὶ τῆς Τουρκίας δυνάμεις ἐτέθησαν ἐκτὸς μάχης ἐπὶ ὁλόκληρον τὸ κατόπιν διάστημα τοῦ Βαλκανικοῦ πολέμου.

Ὡς γνωρίζουν ὅλοι, ἡ μόνη ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐχθροπραξιῶν ἐπιθυμία τοῦ στόλου μας ἦτο νὰ ἔλθῃ εἰς σύγκρουσιν μὲ τὰς πολεμικὰς κατὰ θάλασσαν δυνάμεις τῆς Τουρκίας. Ἀλλὰ διὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον λόγον τὰ Τουρκικὰ σκάφη δὲν εἶχον ἐπιχειρήσῃ ἀποφασιστικὴν ἔξοδον ἐκ τῶν Δαρδανελλίων μέχρι τῆς 5 Ἰανουαρίου.

Αἱ προηγούμεναι δύο ἔξοδοί των εἶχον γείνῃ μὲ σκοποὺς ἀνιχνευτικοὺς μᾶλλον ἢ πολεμικούς, διὰ τοῦτο δὲ καὶ αἱ μετὰ τῶν ἡμετέρων συγκρούσεις δὲν εἶχον λάβῃ σπουδαῖόν τινα καὶ ἀποφασιστικὸν χαρακτῆρα.

Ἀλλ' ἡ ναυμαχία τοῦ Ἰανουαρίου ἦτο προεσχεδιασμένη ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὅπως παίξῃ πραγματικὸν πολεμικὸν ρόλον καὶ δείξῃ εἰς τὸν κόσμον ὅτι καὶ ἰσχυρὸς καὶ ἀξιόμαχος καὶ ἄξιος πρὸς ἐκτέλεσιν μεγάλων ἔργων ἦτο ὁ Τουρκικὸς στόλος.

Ἡ Πύλη δὲν εἶχε καταλήξῃ εἰς τὴν ἀπόφασιν ἐκείνην ἐκ μόνης τῆς ἰδίας της πρωτοβουλίας.

Οἱ Τοῦρκοι ἀξιωματικοὶ τοῦ Ναυτικοῦ, οἵτινες ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἰταλοτουρκικοῦ πολέμου εἶχον ἀποκλεισθῇ ἐντὸς τῆς Προποντίδος, παριστάμενοι ἀπὸ τοῦ ὅρμου τοῦ Ναγαρᾶ ἀδρανεῖς μάρτυρες τῶν ἡττῶν τῆς Πατρίδος των, εἶχον ἀρχίσῃ ν' ἀπαιτοῦν παρὰ τῆς Κυβερνήσεώς των ὅπως δράσουν κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Καὶ ἡ ἀπαίτησίς των αὕτη συνωδεύετο μὲ τὴν ἀπειλὴν ὅτι, ἂν ἡ Κωνσταντινούπολις δὲν ἔδιδε διαταγὴν πρὸς ἔξοδον τῆς ἀρμάδας ἐκ Δαρδανελλίων, τότε τόσον οἱ ἀξιωματικοὶ ὅσον καὶ τὰ πληρώματα θὰ ἔφερον τὰ πλοῖά των εἰς τὸν Βόσπορον πρὸ τῶν Σουλτανικῶν ἀνακτόρων.

Ἐνώπιον τοιαύτης ἀπειλῆς καὶ αὐτὸς ὁ σώφρων Κιαμὴλ πασᾶς ἠναγκάσθη νὰ ἐνδώσῃ καὶ οὕτως ἡ διαταγὴ τῆς ἐξόδου ἐδόθη εἰς τὸν Ναγαρᾶν.

Ἐξ ὅσων ἐδημοσιεύθησαν εἰς διαφόρους ἐφημερίδας, Ἑλληνικὰς καὶ ξένας, ἐν σχέσει μὲ τὴν ἐπακολουθήσασαν ναυμαχίαν, ἐξάγομεν ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ Τουρκικοῦ ἐπιχειρήματος ἦτο νὰ προβῇ ἡ ἀρμάδα εἰς αἰφνιδιασμὸν ἀπέναντι τοῦ στόλου μας καί, διασπῶσα τὰς γραμμὰς τοῦ ἀποκλεισμοῦ, νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὸ Αἰγαῖον, ἐκεῖθεν δὲ χωριζομένη εἰς μικρὰς μοίρας νὰ τραπῇ εἰς τὸν βομβαρδισμὸν διαφόρων Ἑλληνικῶν παραλίων.

Τοὐλάχιστον αὐτὸ τὸ πρόγραμμα ἐφήρμοσεν ἓν καὶ μόνον Τουρκικὸν σκάφος, τὸ «Χαμηδιέ», οὗτινος τὰς περιπετείας δὲν πρόκειται ἐνταῦθα ν' ἀφηγηθῶμεν.

Ὁ Ἑλληνικὸς στόλος, ὁ ναυλοχῶν ἔξω τοῦ Ἑλλησπόντου, δὲν κατελήφθη ἐξαπίνης ἀπὸ τὴν αἰφνιδίαν ἐμφάνισιν τῆς ἀρμάδας, ὡς ἀνέμενον οἱ Τοῦρκοι κυβερνῆται.

Μὲ ταχύτητα κινήσεων, διὰ τὴν ὁποίαν τὸ Ἑλληνικὸν Ναυτικὸν ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων διεκρίθη, τὰ πλοῖά μας ἔκλεισαν ὅλην τὴν πρὸ τῶν Δαρδανελλίων θάλασσαν, ἀναμένοντα τὴν προσέγγισιν τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου.

Ἐκ τῆς μελέτης τῶν διαφόρων περιγραφῶν τῆς ναυμαχίας τῆς 5 Ἰανουαρίου, συμπεραίνομεν ὅτι τὸ σχέδιον τοῦ τότε ὑποναυάρχου κ. Π. Κουντουριώτου ἦτο νὰ προκαλέσῃ τὸν Τουρκικὸν στόλον εἰς τ' ἀνοικτὰ μέχρι τοῦ σημείου νὰ τοῦ στερήσῃ τὴν προστασίαν τῶν ἐπακτίων φρουρίων Σιντοὺλ - Μπάχρ καὶ Κοὺμ - Καλὲ τῶν Δαρδανελλίων. Ταυτοχρόνως ὅμως ὁ Ἕλλην Ναύαρχος δὲν ἤθελε νὰ παρασύρῃ καὶ εἰς πολὺ ἀναπεπταμένην θάλασσαν τὸν ἐχθρόν, λογικώτατα σκεφθεὶς ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἦτο εὔκολον εἰς μερικὰ τῶν Τουρκικῶν σκαφῶν νὰ διαφύγωσι διὰ τῶν γραμμῶν τοῦ στόλου μας, ὅστις θὰ ἠσχολεῖτο εἰς καταναυμάχησιν τῶν δύο κυριωτέρων μονάδων τῆς ἀρμάδας, ἤτοι τοῦ «Τουργοὺτ Ρεΐς» καὶ τοῦ «Μ π α ρ μ π α ρ ό σ σ α».

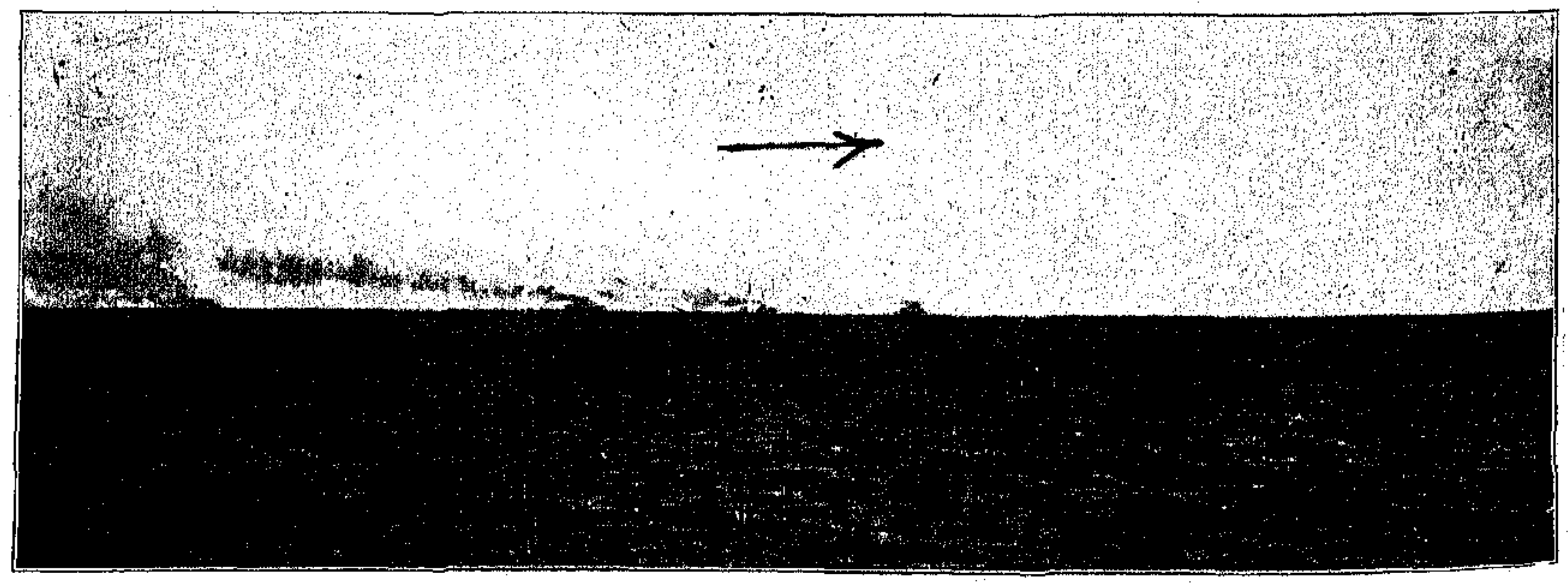

2) Τὰ πυρὰ τῶν θωρηκτῶν μας «Ὕ δ ρ α» καὶ «Ψ α ρ ὰ» καταστρέφουσιν ἐντὸς 20 λεπτῶν τὰ περισσότερα πυροβόλα τοῦ «Μεσσουδιέ», ἐπὶ τῶν πυροβολείων τοῦ ὁποίου ἀναθρώσκουσι καπνοί, καὶ τὸ ὁποῖον τέλος στρέφεται πρὸς τὰ στενά, ἐνῷ ὁ Ἑλληνικὸς στόλος ἐξακολουθεῖ ναυμαχῶν πρὸς τὰ «Χαϊρεδὶν-Μπαρμπαρόσσα» καὶ «Τουργοὺτ Ρεΐς».

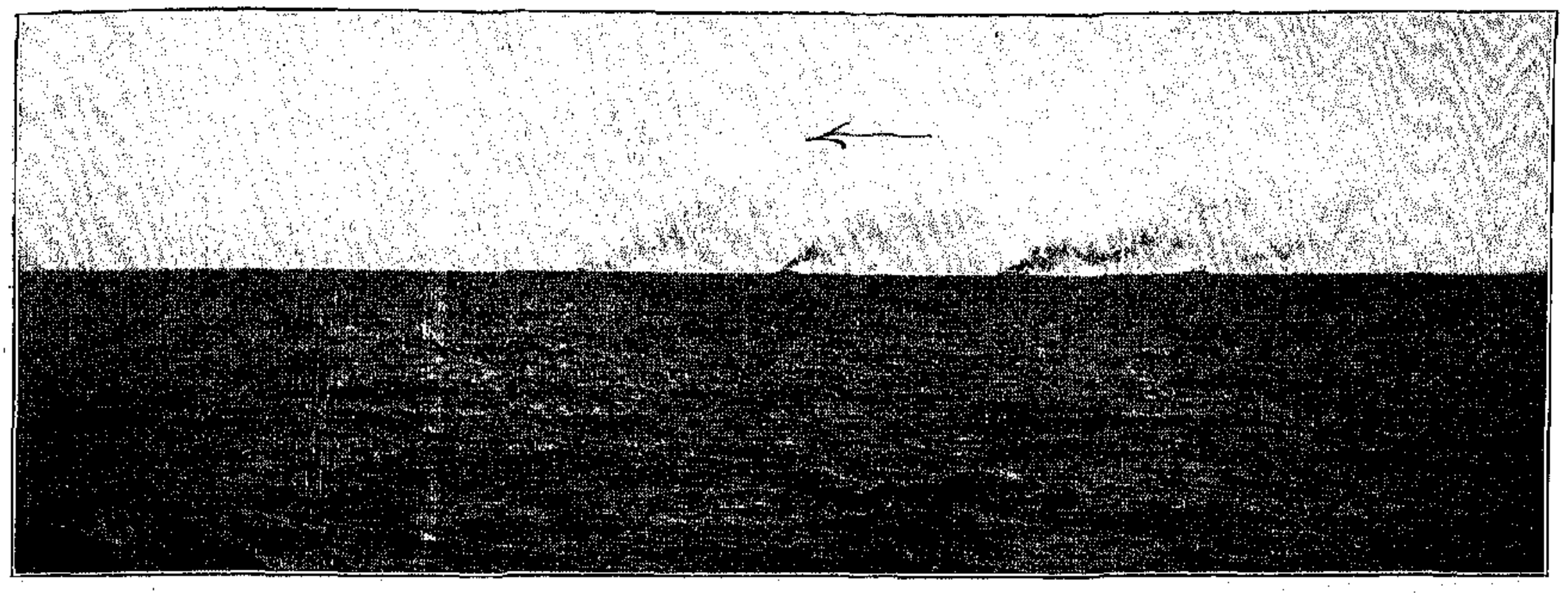

3) Τὴν φυγὴν τοῦ «Μεσσουδιὲ» μετὰ τοῦ ἐλαφροῦ στόλου καὶ τοῦ «Μετζητιὲ» κατὰ τὴν κρίσιμον στιγμὴν τῆς Ναυμαχίας τῆς 5ης Ἰανουαρίου ἀκολουθοῦσι καὶ τὰ δύο Γερμανικοῦ τύπου ἐχθρικὰ θωρηκτὰ καὶ οὕτως ὁλόκληρος ὁ Τουρκικὸς στόλος σπεύδει νὰ σωθῇ ἐντὸς τῶν στενῶν.

Οἱ Τοῦρκοι, ἀντιθέτως σκεφθέντες, εἶχον νομίσῃ τοὐναντίον ὅτι ἀπολύοντες τὸ ταχύπλουν «Χαμηδιὲ» θὰ ἐξηνάγκαζον τὸν «Ἀβέρωφ» νὰ τραπῇ εἰς καταδίωξίν του, ὁπότε, ἐξερχομένη ἡ ἀρμάδα, θὰ εἶχε νὰ κάμῃ μὲ τὰ ὀλιγώτερον ταχύπλοα «Ψαρά», τὴν «Ὕδραν» καὶ τὰς «Σπέτσας» καὶ μὲ τὰ ἐλαφρότερον ὡπλισμένα ἀντιτορπιλλικά μας.

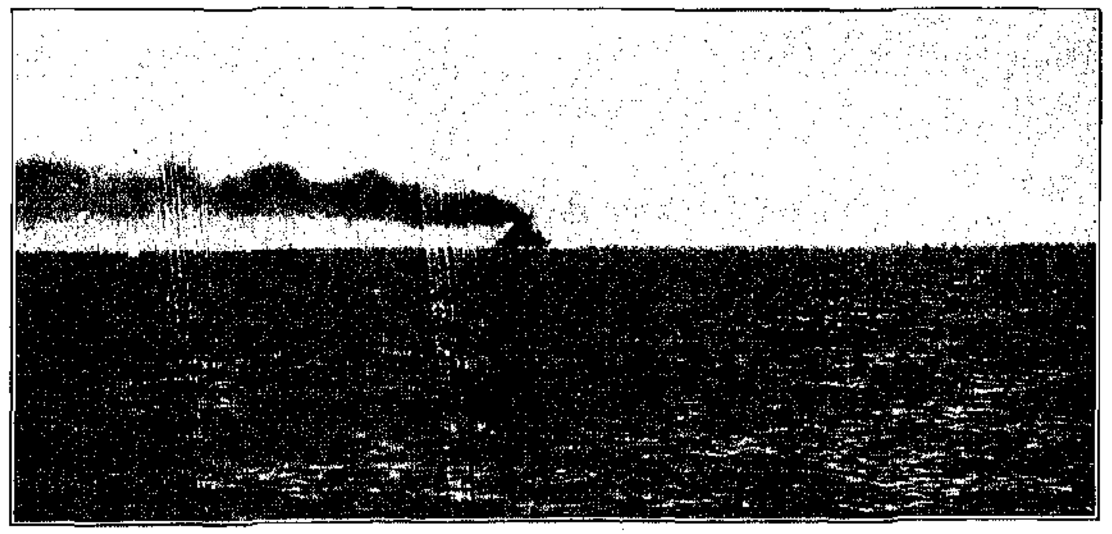

4) Τὸ θωρηκτὸν «Ἀ β έ ρ ω φ», καταδιῶκον τὸν φεύγοντα πρὸς τὰ στενὰ τῶν Δαρδανελλίων ἐχθρικὸν στόλον, στεφανοῦται ὑπὸ ὑδατίνων στηλῶν τῶν πέριξ αὐτοῦ ἐκρηγνυομένων ἐχθρικῶν ὀβίδων ἔκ τε τοῦ Στόλου καὶ τῶν Φρουρίων.

Ἀλλ' ὁ Ναύαρχος δὲν ἠπατήθη, ἀφήνων τὸ «Χαμηδιὲ» ἀνενόχλητον καὶ ἐφιστῶν ὅλην του τὴν προσοχὴν ἐπὶ τῶν μεγάλων σκαφῶν τοῦ Τουρκικοῦ στόλου. Ἀπόδειξις τούτου ὅτι ὁ ἐχθρὸς ἐξῆλθε τῶν Στενῶν μὲ ὅλα του τὰ πλοῖα καὶ ἔπλευσε πρὸς τὴν Λῆμνον μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι δὲν θὰ εὕρισκεν ἀντιμέτωπον τὴν Ἑλληνικὴν ναυαρχίδα. Ὅτε ὁ Τοῦρκος ναύαρχος ἀντελήφθη τὸν «Ἀβέρωφ», ἐσκέφθη ἀμέσως ὅτι εἶχε καθῆκον νὰ ὑποχωρήσῃ. Φαντασθεὶς ὅμως πρὸς στιγμὴν ὅτι μία ἐπιθετικὴ κίνησίς του θὰ ἠδύνατο ἴσως νὰ πτοήσῃ τὸν Ἑλληνικὸν στόλον, ἔκαμε πρὸς τὰ ἐμπρός, ἐξελθὼν λεύγας τινὰς ἐκ τῆς ἀκτῖνος βολῆς τῶν ἐπακτίων πυροβολείων.

Τὰ Ἑλληνικὰ πληρώματα, ἰδόντα τὴν κίνησιν τοῦ ἐχθροῦ, ἐπίστευσαν πρὸς στιγμὴν ὅτι θὰ εἶχον ἐνώπιόν των πρώτης τάξεως ναυμαχίαν. Οὐρανομήκεις ζητωκραυγαὶ ἀντήχησαν ἀπὸ τῆς ναυαρχίδος μέχρι τοῦ τελευταίου τῆς παρατάξεως σκάφους.

Ὁ Ναύαρχος Κουντουριώτης, θέλων νὰ φέρῃ τὸν ἐχθρὸν εἰς τὴν ἀνοικτὴν θάλασσαν, ὑπεχώρησεν ὀλίγον. Ἦτο ἡ σειρὰ τῶν Τούρκων νὰ ζητωκραυγάσουν. Ὁ «Τουργοὺτ Ρεΐς» καὶ ὁ «Χαϊρεδδὶν Μπαρμπαρόσσας» ἤρχισαν νὰ βάλλουν κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου, κύριον στόχον ἔχοντες τὸν «Ἀβέρωφ».

Ἡ ναυαρχίς μας ἀπήντησεν εἰς τὴν πρόκλησιν, καὶ ταυτοχρόνως ἀλλάξασα πορείαν ἐστράφη καὶ ἐτέθη ὁλοταχῶς ἐπὶ τὴν καταδίωξιν τοῦ ἐχθροῦ. Καὶ τότε ἔλαβον χώραν σκηναί, τὰς ὁποίας παρουσιάζουν αἱ ἀνέκδοτοι φωτο-

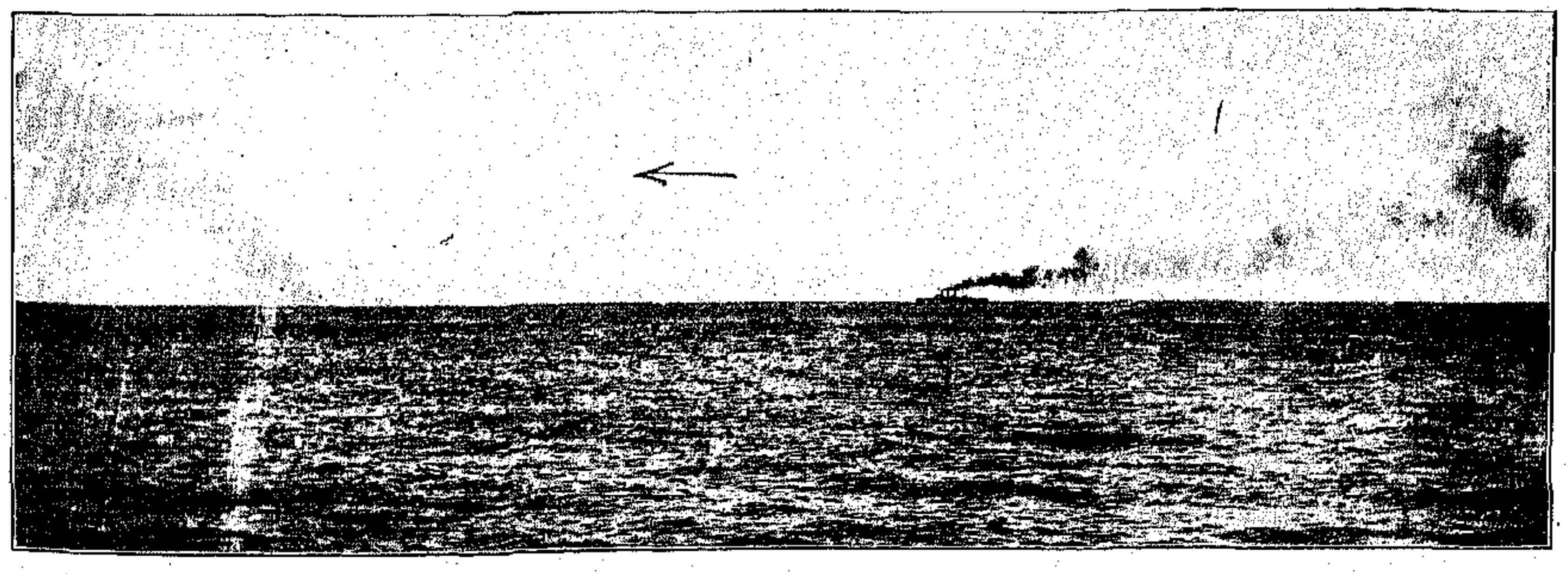

5) Ὁ ἐχθρικὸς στόλος κατατροπωθεὶς φεύγει ὁλοταχῶς πρὸς τὰ στενὰ τῶν Δαρδανελλίων τὴν 5ην Ἰανουαρίου 1913, τοῦ «Ἀ β έ ρ ω φ» διώκοντος αὐτὸν δεξιὰ ἐνῷ «Ὕ δ ρ α», «Σ π έ τ σ α ι» καὶ «Ψ α ρ ὰ» ἀριστερά.

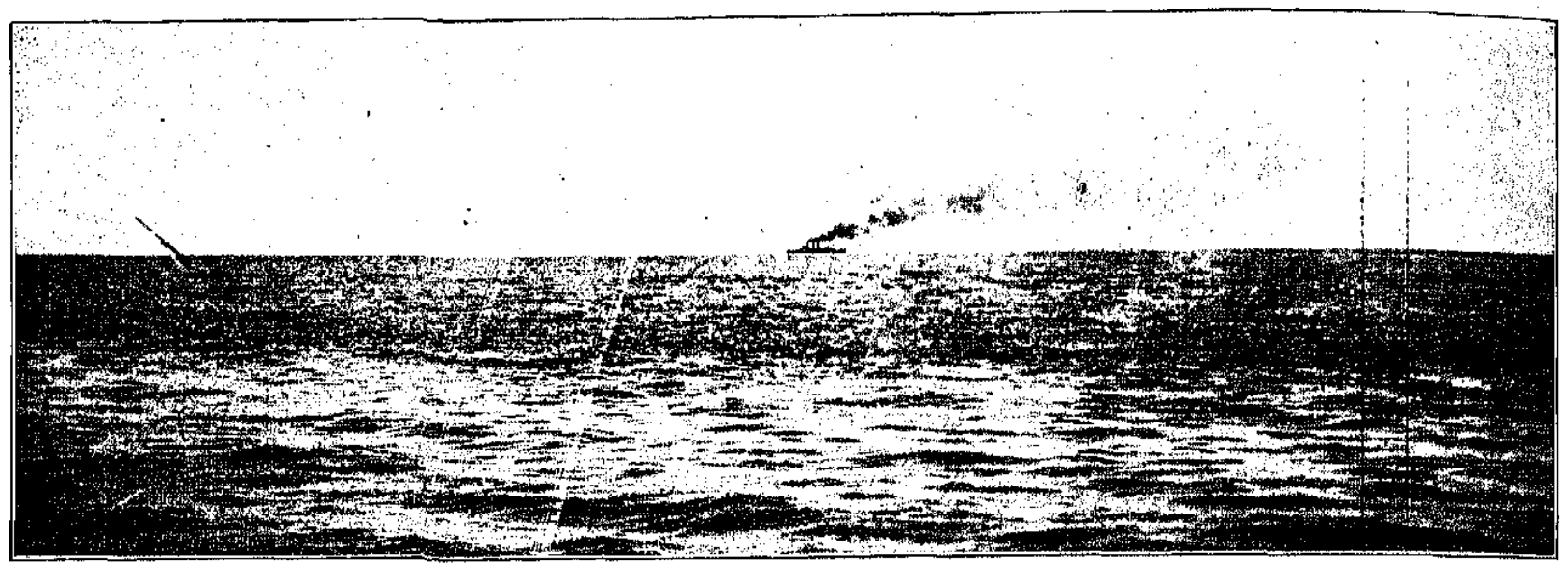

6) Καταδίωξις ὁλοκλήρου τοῦ Τουρκικοῦ στόλου τὴν 5 Ἰανουαρίου 1913, φεύγοντος ὁλοταχῶς πρὸς τὰ στενὰ τῶν Δαρδανελλίων, ὑπὸ μόνου τοῦ «Ἀ β έ ρ ω φ» βάλλοντος δι' ὁμοτοίχων ἐπιτυχῶν βολῶν καὶ διαδρομοῦντος δεξιὰ τοῦ ἐχθροῦ, ἐνῷ τὰ θωρηκτὰ «Ὕ δ ρ α», «Σ π έ τ σ α ι» καὶ «Ψ α ρ ά» καταδιώκουσι καὶ ταῦτα μέχρι τῶν στενῶν τὸν ἐχθρὸν ἕτοιμα διὰ πᾶσαν ἀντίστασιν.

γραφίαι μας, ληφθεῖσαι κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ναυμαχίας ὑπὸ φίλου ἀξιωματικοῦ τοῦ ἐπιτελείου τῆς «Ὕδρας», καὶ δοθεῖσαι πρὸς ἀποκλειστικὴν δημοσίευσιν εἰς τὴν «Μηνιαίαν Εἰκονογραφημένην Ἀτλαντίδα».

Μὲ τὰς πρώτας βολὰς τοῦ «Ἀβέρωφ, καὶ τὸν λοιπὸν στόλον μας λαμβάνοντα ἐπιθετικὴν στάσιν, ὁ Τοῦρκος ναύαρχος διέταξε γενικὴν ὑποχώρησιν τοῦ ὑπ' αὐτὸν στόλου, ὅστις, ἀνακρούσας πρύμναν, ἐτράπη ὁλοταχῶς πρὸς τὴν εἴσοδον τῶν Δαρδανελλίων. Ἀκριβῶς τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἡ ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου καταδίωξις ἐγενικεύθη. Βροχὴ ὀβίδων ἐκ τοῦ «Ἀβέρωφ», τῆς «Ὕδρας», τῶν «Ψαρῶν» καὶ τῶν «Σπετσῶν» ἐρρίφθη κατὰ τοῦ «Τουργούτ-Ρεΐς», τοῦ «Μπαρμπαρόσσα» καὶ «Μεσσουδιέ», τοῦ «Μετζηδιέ» καὶ τῶν ἄλλων Τουρκικῶν πλοίων, ἅτινα, φεύγοντα, ἐπυροβόλουν ὁλονέν, ἀλλ' ἀνεπιτυχῶς. Μετ' ὀλίγον σφαῖρα Ἑλληνικὴ πεσοῦσα ἐπὶ τοῦ «Μεσσουδιέ» ἐσημειώθη μὲ μεγάλην τολύπην καπνοῦ, ἀποδεικνύουσαν ὅτι εἰς τὸ κατάστρωμα τοῦ ἐχθρικοῦ σκάφους εἶχεν ἐκραγῆ πυρκαϊά.

Σφαῖρα τοῦ «Ἀβέρωφ» κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν εὑροῦσα τὸν «Τουργούτ-Ρεΐς» προεκάλεσε τοιοῦτον ρῆγμα εἰς τὰ ὕφαλά του μέρη, ὥστε τὸ Τουρκικὸν θωρηκτὸν ἐθεάθη νὰ κλίνῃ πρὸς τὴν μίαν πλευράν. Ἡ καταδίωξις ἐξηκολούθησε πεισματώδης μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν ἡ Τουρκικὴ ἁρμάδα εὑρέθη πάλιν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν πυροβόλων τοῦ Σὶντ-Οὺλ-Μπὰχρ καὶ τοῦ Κιλὶντ-Οὺλ-Μπάχρ. Καὶ τότε ἔκαμε κάτι τι τὸ ὁποῖον θ' ἀποτελέσῃ τὸν μεγαλείτερον θρίαμβον, μὲ τὸν ὁποῖον περιεβλήθη κατὰ τὸν πόλεμον ἡ Ἑλληνικὴ ναυαρχίς.

Ἀποσπασθεὶς τοῦ λοιποῦ στόλου, ὑπολειπομένου κατὰ τὴν ταχύτητα, ὁ «Ἀβέρωφ» ἐτράπη μ ό ν ο ς ἐπὶ τὴν καταδίωξιν ὁλοκλήρου τοῦ στόλου τοῦ ἐχθροῦ!

Ἀψηφῶν τὸ πῦρ ὁλοκλήρου τῆς ἁρμάδας καὶ τῶν ἐπακτίων πυροβολείων τοῦ Ἑλλησπόντου τὸ θωρηκτόν μας δὲν ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τὴν γραμμὴν τοῦ πυρός, εἰμὴ ἀφοῦ ἐβεβαίωσεν ὅτι ἡ ναυτικὴ τοῦ ἐχθροῦ δύναμις εἶχε συντριβῆ. Καὶ τοῦτο ἦτο πράγματι τὸ γεγονός.

Ἡ νίκη εἶχεν ἐξασφαλισθῆ. Ὁ στόλος μας, δαφνοστεφὴς καὶ φέρων τὰ ἴχνη ἅτινα εἶχον ἐπὶ τοῦ «Ἀβέρωφ» ἀφήσει αἱ ἐχθρικαὶ ὀβίδες, ἐπέστρεψεν εἰς τὸ ὁρμητήριον τῆς Λήμνου σημαιοστόλιστος καὶ πανηγυρίζων.

Ἀπὸ τῆς ναυαρχίδος ὁ κ. Κουντουριώτης διεβίβαζε διὰ τοῦ ἀσυρμάτου τὸ χαρμόσυνον ἄγγελμα εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργόν, ὅστις ἐτηλεγράφει τὴν νίκην εἰς τοὺς ἀγωνιστὰς τοῦ Μπιζανίου.

Μετ' ὀλίγας ὥρας ὁ Ἑλληνικὸς ναυτικὸς θρίαμβος ἀνηγγέλλετο εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον, χωρὶς κανεὶς νὰ τολμήσῃ νὰ τὸν ἀμφισβητήσῃ. Οἱ ξένοι εἰδικοί, οἵτινες ἔκριναν τὴν ναυμαχίαν τῆς 5 Ἰανουαρίου, δι' ἓν μόνον ἐμέμφθησαν τὸν ναύαρχον Κουντουριώτην. Καὶ αὐτὸ ἦτο ἡ μεγάλη του τόλμη, μὲ τὴν ὁποίαν κατεδίωξε τὸν ἐχθρὸν μέχρι τῶν θυρῶν τοῦ ὠχυρωμένου του καταφυγίου. Τὰ πυροβολεῖα τοῦ Σὶντ-Οὺλ-Μπὰχρ καὶ τοῦ Κοὺμ-Καλέ, ἀνέκαθεν ἐθεωρήθησαν ὡς τὰ ἰσχυρότερα τῆς Τουρκίας. Τὰ ὀχυρωματικά των ἔργα, ἐσχάτως κατασκευασθέντα καὶ ἐνισχυθέντα κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Ἰταλοτουρκικοῦ πολέμου, εἶναι τέλεια. Τὸ πυροβολικόν των, συνιστάμενον ἐκ τοπομαχικῶν μεγάλης ὁλκῆς, ἐθεωρήθη τοιοῦτον ὥστε ὁ Ἰταλικὸς στόλος καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου δὲν ἐτόλμησε νὰ πλησιάσῃ ἐντὸς τῆς ἀκτῖνος τῆς ἐνεργείας του.

Ὁ Ὑδραῖος στόλαρχός μας δὲν ἐπτοήθη ἀπὸ τὰς ἐχθρικὰς δυνάμεις.

Ὥρμησεν ἀκάθεκτος, περιφρονήσας ὁλόκληρον τὸν ἐχθρικὸν στόλον, ὅλα τὰ ἐπάκτια πυροβολεῖα, καὶ ἐκέρδισε νίκην πλήρη, καὶ ἀποφασιστικὴν διὰ τὴν ὅλην ἔκβασιν τοῦ Βαλκανοτουρκικοῦ πολέμου, ὅπως καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ ἀτιμότατοι Βούλγαροι ἠναγκάσθησαν νὰ ὁμολογήσουν.

Εἰς τὰς Ἀθήνας ἐν τούτοις ὑπῆρχον ἀκόμη οἱ δυσπιστοῦντες πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ θριάμβου, θεωροῦντες ὑπεράνθρωπα τὰ τελεσθέντα. Δὲν ἐπερίμεναν πολὺ διὰ νὰ βεβαιωθοῦν περὶ τῆς πραγματικότητος.

Ὀλίγας ἡμέρας μετὰ ταῦτα ὁ ἀεροπόρος Μουτούσης, κατοπτεύσας διὰ τοῦ ὑδροπλάνου του τὸν ναύσταθμον τοῦ Ναγαρᾶ, εἶδε τὴν ἁρμάδαν νοσηλευομένην, ἀνίκανον πρὸς μάχην καὶ πρὸς πλοῦν.

Ἡ ναυτικὴ δύναμις τῆς Τουρκίας δὲν ὑπῆρχε πλέον: Τὸ Κράτος τῆς θαλάσσης ἀνῆκεν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Πολεμικὸν Ναυτικόν.

***

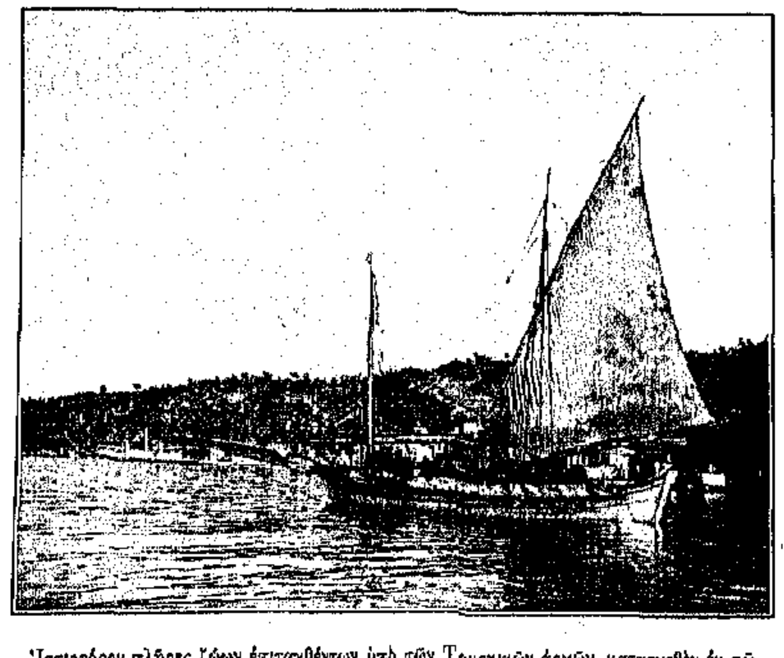

Ἱστιοφόρον πλῆρες ζώων ἐπιταχθέντων ὑπὸ τῶν Τουρκικῶν ἀρχῶν, κατασχεθὲν ἐν τῷ ὅρμῳ Παναγίας τῆς Θάσου, κατὰ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν κατελήφθη ἡ νῆσος (18 Δεκεμβρίου 1912) ὑπὸ τοῦ στόλου.

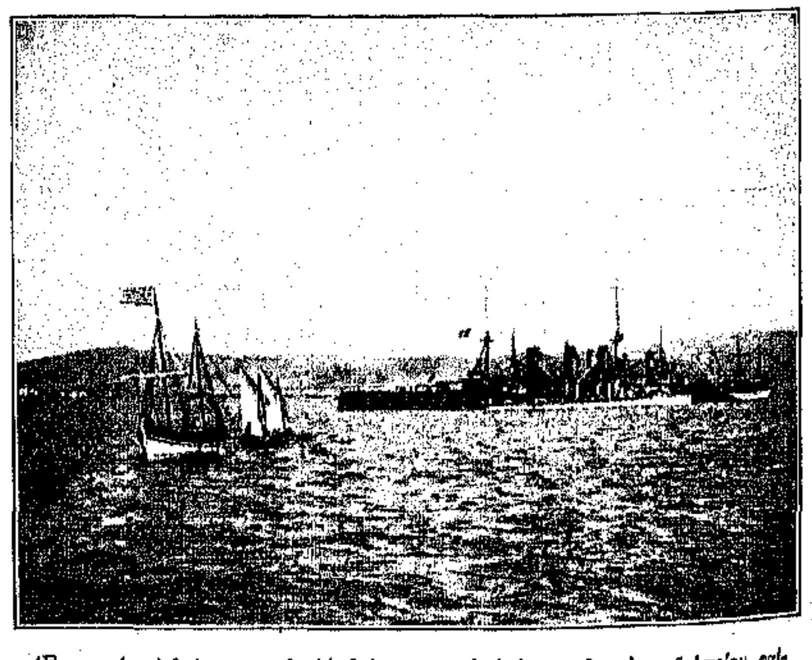

Ἐσπευσμένη ἀνθράκευσις τοῦ «Ἀ β έ ρ ω φ», εἰς ἑκάστην πλευρὰν τοῦ ὁποίου φαίνονται ἀνθρακοφόρα πλοῖα καὶ παρ' αὐτὰ τορπιλλοβόλα καὶ φορτηγίδες. Ἡ ἄκατος τοῦ θωρηκτοῦ «Ὕ δ ρ α» ἱστιοπλοοῦσα ρυμουλκεῖ ἱστιοφόρον.

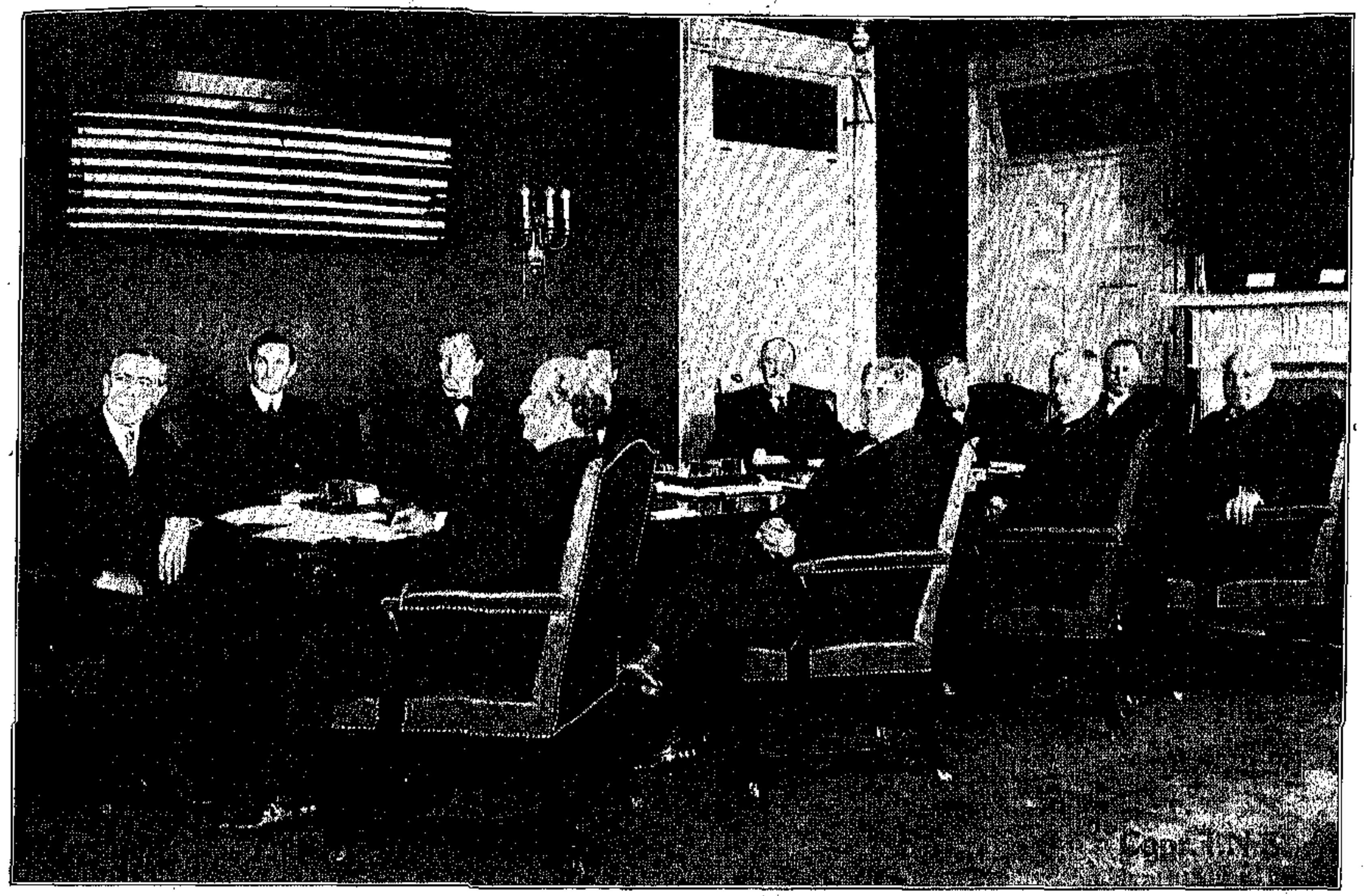

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ: Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά: Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Wilson, ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν McAdoo, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης McReynolds, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Bryant, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Daniels (ὁ κ. Bryan ἀποκρύπτει ἐν μέρει τὸν κ. Daniels), ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας κ. Houston, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Garrison, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐργασίας κ. Wilson, ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων κ. Burleson, ὁ Ὑπουργὸς τοῦ Ἐμπορίου κ. Redfield καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Lane.

ΠΩΣ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ Ο ΝΕΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΩΝ ΗΝΩΜ. ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ

ΕΙΝΑΙ προτιμότερον νὰ εἶναί τις Πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν παρὰ Κυβερνήτης τῆς μικρᾶς Πολιτείας τῆς Νέας Ὑόρκης. Τοὐλάχιστον εἶναι εὐκολώτερον, ὡς τὸ εἶπε καὶ αὐτὸς ὁ κ. Woodrow Wilson πρός τινα δημοσιογράφον ἐπισκεφθέντα αὐτὸν ὀλίγον τι μετὰ τὴν ἐγκατάστασίν του ἐν τῷ Λευκῷ Οἴκῳ.

Ἡ ἁπλότης καὶ ἡ ἀκρίβεια ἐν τῇ ἐργασίᾳ, ὡς καὶ ἐν ὅλῳ τῷ βίῳ του, εἶναι τὰ δύο πράγματα, ἅτινα χαρακτηρίζουσι τὸν Δημοκρατικὸν Πρόεδρον τῆς μεγάλης Δημοκρατίας. Ὅτε ὁ ἐν λόγῳ δημοσιογράφος εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἀρτίως ἐπιπλωμένον γραφεῖον, δὲν εἶχον ἀνηρτηθῆ ἔτι εἰκόνες ἐπὶ τῶν τοίχων, ἐπὶ δὲ τῆς πρὸ τοῦ νέου Προέδρου τραπέζης ἐκ μαονίου ξύλου, ἐξαιρέσει μικροῦ ἀνθοδοχείου καὶ γραφικῆς ὕλης, δὲν ὑπῆρχον ἢ τρία μόνον βιβλία. Ὁ ἐπισκέπτης εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἀντελαμβάνετο ὅτι ὁ πρὸ τῆς τραπέζης αὐτῆς καθήμενος εἶχε τόσον πολλὰ ἐντὸς τοῦ ἐγκεφάλου του, ὥστε δὲν ἐχρειάζετο βιβλίον ἢ ἄλλα βοηθήματα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὑψηλῶν καθηκόντων του.

— Κύριε Πρόεδρε, ἐπεθύμουν νὰ μάθω πῶς ἐργάζεσθε, τὸν ἠρώτησε.

— Τὸ κυριώτερον πρᾶγμα, ὅπερ ἀπαρεγκλίτως τηρῶ, εἶπεν ὁ Πρόεδρος, εἶναι ἡ ἀκριβὴς τήρησις τῶν ὡρῶν τῶν συνεντεύξεων. Ταύτην θεωρῶ ἐξ ἴσου χρήσιμον, προκειμένου περὶ Προεδρικῆς ὑπηρεσίας, ὅσον καὶ περὶ πάσης ἄλλης ἐργασίας. Ἐὰν ἔχω ὁρίσῃ ὅπως δεχθῶ εἰς ἀκρόασιν ἄνθρωπόν τινα εἰς τὰς 2.20, θὰ τὸν δεχθῶ εἰς τὰς 2.20, καὶ ἕτερος πρόκειται νὰ μὲ ἴδῃ εἰς τὰς 2.26, θὰ μὲ ἴδῃ εἰς τὰς 2.26.

Ἡ σαφήνεια, μεθ' ἧς ἐλάλησεν, ἐξηγεῖ τώρα διηγήσεις τινὰς κυκλοφορούσας ἐν Washington, τὸ συμπέρασμα τῶν ὁποίων ἦτο ὅτι ὁ κ. Wilson ἐκράτει τοὺς συνομιλητάς του ἐντὸς τῶν ἐκ τῶν προτέρων διαγραφέντων ὁρίων τῆς διαρκείας τῶν συνεντεύξεών του. Πολλοὶ ἐκ τῶν ἐπισκεπτῶν του, ἡ ἐπίσκεψις τῶν ὁποίων εἶχεν ὁρισθῆ ἐν τῷ προγράμματι τῆς ἡμέρας ὡς μέλλουσα νὰ διαρκέσῃ δέκα λεπτὰ τῆς ὥρας, μετεχειρίζοντο τὸ χρονικὸν αὐτὸ διάστημα εἰς τὴν συζήτησιν ἰδιαιτέρου τινὸς τοπικοῦ ἐπεισοδίου, μεθ' ὃ προσέθετον:

— Ἀληθῶς, κ. Πρόεδρε, ἤθελα νὰ σᾶς ὁμιλήσω καὶ διὰ μίαν ἄλλην ὑπόθεσιν, πολὺ σπουδαιοτέραν ταύτης...

— Δυστυχῶς ἡ ὥρα σας παρῆλθε. Λυποῦμαι πολύ... Πρέπει νὰ ἴδω κάποιον ἄλλον κύριον, ὅστις περιμένει ἔξωθεν... Καὶ ταῦτα λέγων, ἔρριπτεν ἀνήσυχα βλέμματα ἐπὶ τοῦ ὡρολογίου του, σημαῖνον δι' αὐτοῦ ὅτι ἦτο καιρὸς νὰ εἰσέλθῃ ὁ ἑπόμενος ἐπισκέπτης.

Τὸ τοιοῦτον βεβαίως ἠνόχλει ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἤθελον νὰ παρατείνωσι τὴν συνομιλίαν των, μεταβάλλοντες αὐτὴν εἰς ἀπογευματινὴν συναναστροφήν, ἡ ἐνόχλησις ὅμως ἐξηφανίζετο ὁπόταν ἕκαστος ἐξ αὐτῶν ἀνελογίζετο ὅτι ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ γείνῃ δεκτὸς ἐκ νέου ἐν τῷ Λευκῷ Οἴκῳ ὅπως ἴδῃ τὸν κ. Wilson, θὰ εἰσήγετο εἰς τὸ γραφεῖον τούτου ἀκριβῶς εἰς τὸ λεπτὸν τῆς προαναγγελθείσης συνεντεύξεως.

Καὶ ὄντως ὁ κ. Wilson τηρεῖ τὰς συνεντεύξεις του εἰς τὸ λεπτόν. Μετὰ τόσης δὲ ἀκριβείας ἐργάζεται, ὅσον ἀφορᾷ τὸν χρόνον, ὥστε ὅτε ἔθραυσεν ἓν προηγούμενον ἰσχῦον ἤδη ἐπὶ πλέον τῶν ἑκατὸν ἐτῶν καὶ ἀνέγνωσεν αὐτοπροσώπως τὸ πρῶτον διάγγελμά του ἐνώπιον τῶν ἡνωμένων νομοθετικῶν σωμάτων τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἐχρειάσθησαν εἰς αὐτὸν μόνον 35 λεπτὰ τῆς ὥρας διὰ νὰ μεταβῇ εἰς τὸ Καπιτώλιον, ν' ἀναγνώσῃ τὸ διάγγελμα καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν Λευκὸν Οἶκον.

— Πῶς εὑρίσκετε τὴν νέαν ἐργασίαν σας συγκριτικῶς πρὸς τὴν τελευταίαν θέσιν ὑμῶν ὡς Κυβερνήτου τῆς Νέας Ἰερσέης; ἦτο ἡ δευτέρα ἐρώτησις.

— Ὦ, ἡ ἐδῶ ἐργασία μου εἶναι πολὺ εὐκολωτέρα, ἀπήντησεν ὁ Πρόεδρος. Βλέπετε, ἐν Νέᾳ Ἰερσέῃ ὁ καθεὶς ἤρχετο μετὰ τόσης ἐλευθερίας εἰς τὸ γραφεῖόν μου, μεθ' ὅσης θὰ εἰσήρχετο καὶ εἰς πᾶν δημόσιον μέρος, καὶ ἤμην εὐθὺς προσιτὸς πρὸς πάντας καὶ ἐν πάσῃ ὥρᾳ ἐφ' οἱουδήποτε ζητήματος ἀπὸ πρωΐας μέχρι νυκτός. Ἐνταῦθα, γνωρίζετε, εἶναι ἀδύνατον καὶ ἀλυσιτελὲς δι' ἐμὲ νὰ δεχθῶ εἰς ἐπίσκεψιν ὁλόκληρον τὸ κράτος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, τὸ δὲ ἔργον κατανέμεται καὶ συστηματοποιεῖται, εἰς τρόπον ὥστε νὰ βλέπω ἐκεῖνα μόνον τὰ πρόσωπα, ἅτινα ἔχουσι νὰ διαπραγματευθῶσι πραγματικῶς ὑποθέσεις μετ' ἐμοῦ, ὡς Προέδρου.

«Εἰς ταῦτα βεβαίως δὲν συμπεριλαμβάνονται αἱ ὑποδοχαί, αἵτινες γίνονται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν πρὸς διαφόρους τάξεις ἐπισκεπτῶν ἢ πρὸς σωματεῖα. Φυσικῷ τῷ λόγῳ, τὰ ζητήματα, ἅτινα ἔχω νὰ ἀντιμετωπίσω ἐν τῇ προεδρείᾳ, εἶναι πολὺ ποικιλώτερα ἐκείνων, ἅτινα μὲ ἀπησχόλουν ὡς Κυβερνήτην τῆς Νέας Ἰερσέης. Τὰ καθήκοντά μου ὅμως ἐνταῦθα δὲν εἶναι οὔτε τόσον ἐπαχθῆ ὅσον ἦσαν ἐν Νέᾳ Ἰερσέῃ. Λέγω ὅτι τὰ ζητήματα εἶναι ποικιλώτερα· ἀλλά, προκειμένου περὶ τοῦ ζητήματος τῆς φυσικῆς δυνάμεως καὶ τῶν ἐφοδίων, τῶν ἀπαιτουμένων παρ' ἑνὸς ἀνθρώπου, εἶναι εὐ-

κολώτερον νὰ εἶναί τις Πρόεδρος παρὰ Κυβερνήτης ἐν Νέᾳ Ἰερσέῃ. Ὑπὸ αὐτὴν τὴν ἔποψιν τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι πολὺ εὐκολώτερον.

— Ἐργάζεσθε ταχέως;

— Νομίζω ὅτι ἐργάζομαι λίαν ταχέως. Οὐδέποτε ἀπαντῶ δυσκολίαν εἰς τὸ νὰ διεξέρχωμαι τὴν ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐργασίαν ἐντὸς τῶν ἐργασίμων ὡρῶν. Οὐδεμίαν δὲ εὑρίσκω δυσκολίαν εἰς τὸ νὰ εἶμαι ἐνήμερος ἐφ' ὅλων τῶν ζητημάτων τῆς ἡμέρας. Τὰς ἑσπέρας συνήθως ἀφιερώνω εἰς τὴν ἀνάγνωσιν καὶ εἰς τὴν μελέτην.

* * *

Ὅσα εἶπεν, ἀτελῆ μόνον ἰδέαν δίδουσι περὶ τῆς θαυμασίας ταχύτητος μεθ' ἧς ὄντως διεκπεραιοῖ τὴν ἐργασίαν του, ἡ ταχύτης δὲ αὕτη ὀφείλεται εἰς τὴν μεθοδικότητα τῆς ἐργασίας καὶ τοῦ βίου του ἐν γένει. Προγευματίζει εἰς τὰς 8.15, ἀντὶ τῶν 8.45 τοῦ κ. Taft. Γευματίζει εἰς τὴν 1 μ. μ., ἐνῷ ὁ κ. Τάφτ ἐγευμάτιζεν εἰς τὴν 1.30. Δειπνεῖ εἰς τὰς 7, ἐνῷ ὁ κ. Taft ἐδείπνει εἰς τὰς 8. Καὶ ὁ κ. Ροῦσβελτ, κατὰ τὸν καιρὸν τῆς Προεδρείας του, ἦτο ἐπίσης ἄτακτος ὡς πρὸς τὴν ὥραν τοῦ δείπνου του, συχνάκις δὲ συνέβαινεν, καθὼς καὶ εἰς τὸν κ. Taft, νὰ ἐπιβραδύνῃ τὴν ὥραν τῶν συνεντεύξεών του.

Ὁ κ. Wilson, ἐξ ἐναντίας πολλάκις περατόνει τὴν ἐργασίαν του καὶ τὰς συνεντεύξεις του ἀρκετὰ ἐνωρίς, ὥστε νὰ ἐξέρχηται εἰς μακρὸν περίπατον δι' αὐτοκινήτου κατὰ τὴν 3.30 ἢ τὴν 4 μ. μ. Ἐνίοτε ἅπασα ἡ ἐργασία του εἶναι τελειωμένη ἐντὸς τῆς ἡμισείας μόνον ἡμέρας. Κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς Προεδρείας του, ἀκόμη καὶ εἰς τὸν καιρὸν καθ' ὃν Γερουσιασταὶ καὶ Βουλευταὶ συνδιελέγοντο μετ' αὐτοῦ κατ' ἐπανάληψιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ Τελωνειακοῦ Δασμολογίου, εὕρισκεν ἀρκετὸν χρόνον ὅπως ἐπισκέπτηται δημόσιόν τι οἰκοδόμημα καὶ ἐπιθεωρῇ αὐτὸ σχεδὸν ἕκαστον ἀπόγευμα. Ἤθελε νὰ ἐξοικειωθῇ, τόσον αὐτός, ὅσον καὶ ἡ κ. Wilson, ἥτις τὸν συνώδευε κατὰ τὰς περισσοτέρας ἐκ τῶν ἐπισκέψεών του αὐτῶν, μεθ' ὅλων τῶν φυσικῶν φάσεων τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Κυβερνήσεως. Ἐξαιρέσει τῆς πείρας του ὡς Κυβερνήτου τῆς Νέας Ἰερσέης, οὗτος ἔχει διέλθῃ τὸ πλεῖστον τοῦ βίου του ἐντὸς τῶν σχολείων καὶ οὐδέποτε σχεδὸν ἔλαβε τὴν εὐκαιρίαν νὰ μάθῃ τι περὶ τῆς Washington καὶ τοῦ βίου αὐτῆς. Ἦτο χαρακτηριστικὸν δι' αὐτὸν ὅτι ὤφειλε ν' ἀρχίσῃ ἀπὸ τὸ ἄλφα τῆς νέας καταστάσεως τῶν πραγμάτων καὶ νὰ σπουδάσῃ τὸν τρόπον καθ' ὃν ἦσαν τοποθετημένα καὶ ἐλειτούργουν τὰ διάφορα κυβερνητικὰ γραφεῖα. Συνάμα ὁ κ. Wilson ἀγαπᾷ μεγάλως τὰς σωματικὰς ἀσκήσεις. Ἀνομοίως πρὸς τὸν κ. Taft, οὗτος δὲν περιορίζεται μόνον εἰς περιπάτους δι' αὐτοκινήτου. Συχνάκις ἱππεύει. Ὁμοιάζει ὅμως τοῦ κ. Taft εἰς τοῦτο μόνον, ὅτι παίζει γκόλφ. Μέχρι δὲ τῆς ἡμέρας ταύτης οὐδεὶς εἶδεν αὐτὸν ἐπιβαίνοντα ποδηλάτου ἐν Washington, ὡς ἔπραττεν ἐν Bermuda κατὰ τὸν παρελθόντα χειμῶνα.

— Ὅταν ἐγείρωμαι τὴν πρωΐαν, ἐξηκολούθησεν, ἔχω πλήρη γνῶσιν περὶ τοῦ εἴδους καὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ἐργασίας, ἥτις μὲ ἀναμένει. Ἐν τούτοις, ἐν θέσει ὡς ἡ ἰδική μου, καθημερινῶς συμβαίνουσι πράγματα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ τυγχάνωσι τῆς δεούσης προσοχῆς. Ὁπωσδήποτε, κατορθώνω νὰ κάμνω τοῦτο, χωρὶς νὰ παραμελῶ τὰς συνεντεύξεις, αἱ ὁποῖαι, βεβαίως, ἐν τῷ μεταξὺ ἔχουσιν ὁρισθῆ δι' ἐμέ, ἢ ὑπ' ἐμοῦ, ἐκ τῆς προηγουμένης ἡμέρας ἢ πρὸ πολλῶν τοιούτων.

Τοῦτο συνοψίζει τὸν τρόπον, μεθ' οὗ ἐργάζεται ρυθμικῶς καὶ μετὰ μηχανικῆς ἀκριβείας, ὡς εἶναι ἡ τοῦ ὡρολογίου. Ἐργαζόμενος μεθοδικῶς, ἐκτελεῖ ἀπίστευτον ποσότητα ἐργασίας ἐν βραχεῖ χρονικῷ διαστήματι. Εἴς τινας περιστάσεις προξενεῖ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἤδη ἔχει μελετήσῃ βαθέως καὶ σταθμίσῃ πᾶν τοπικὸν ζήτημα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δύναται νὰ προκληθῇ ἡ προσοχή του. Τὸ τοιοῦτον ἐξηγεῖται ἐκ τοῦ ὅτι ὁ κ. Wilson εἶναι βαθὺς μελετητὴς καὶ συνεπῶς γνώστης πάντων σχεδὸν τῶν ζητημάτων.

* * *

Ἕτερος χαρακτηρισμὸς τοῦ κ. Wilson εἶναι ἡ διπλωματικότης εἰς τὰς ἀπαντήσεις του, διὰ τῆς ὁποίας κατορθώνει νὰ μὴ δίδῃ οὐδεμίαν ὁριστικὴν πληροφορίαν εἰς τὸν συνομιλητήν του. Μίαν ἑβδομάδα πρὸ τῆς συγκλήσεως τοῦ Κογκρέσσου εἰς ἔκτακτον σύνοδον διὰ τὴν συζήτησιν τοῦ νέου Τελωνειακοῦ Δασμολογίου, ἐδέχθη ταυτοχρόνως ἑβδομήντα πέντε δημοσιογράφους, ἕκαστος τῶν ὁποίων ἐζήτει νὰ μάθῃ ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρας πληροφορίας ἀναφορικῶς τοῦ σχετικοῦ νομοσχεδίου καὶ τῶν ἐπιφερομένων τροποποιήσεων ἐπὶ τῶν διαφόρων κεφαλαίων καὶ ἄρθρων τοῦ παλαιοῦ Δασμολογίου. Ἐννοεῖται ὅτι αἱ ἐρωτήσεις τῶν δημοσιογράφων ἦσαν ἄπειροι. Καὶ ὅμως κατώρθωσε νὰ συνδιαλεχθῇ μετ' αὐτῶν χωρὶς οὗτοι νὰ κερδίσωσι τίποτε ἐκ τῆς μετ' αὐτοῦ συνομιλίας, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἐγνώρισαν τὴν εὐφυΐαν καὶ ταχύτητα, μεθ' ἧς ἐργάζεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, ὡς καὶ τὴν χάριν μεθ' ἧς ὁμιλεῖ οὗτος.

Ἱστάμενος ὄπισθεν τῆς τραπέζης του, μὲ τὰς χεῖρας στηριζομένας ἐπὶ τοῦ ἐρεισινώτου τοῦ καθίσματός του, ὁ κ. Wilson ἔδιδε τὰς ἀπαντήσεις του μίαν κατόπιν τῆς ἄλλης, εἰς τὰς ἐρωτήσεις τῶν πρὸ αὐτοῦ καὶ ἐν σχήματι ἡμικυκλίου ἱσταμένων δημοσιογράφων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ WOODROW WILSON

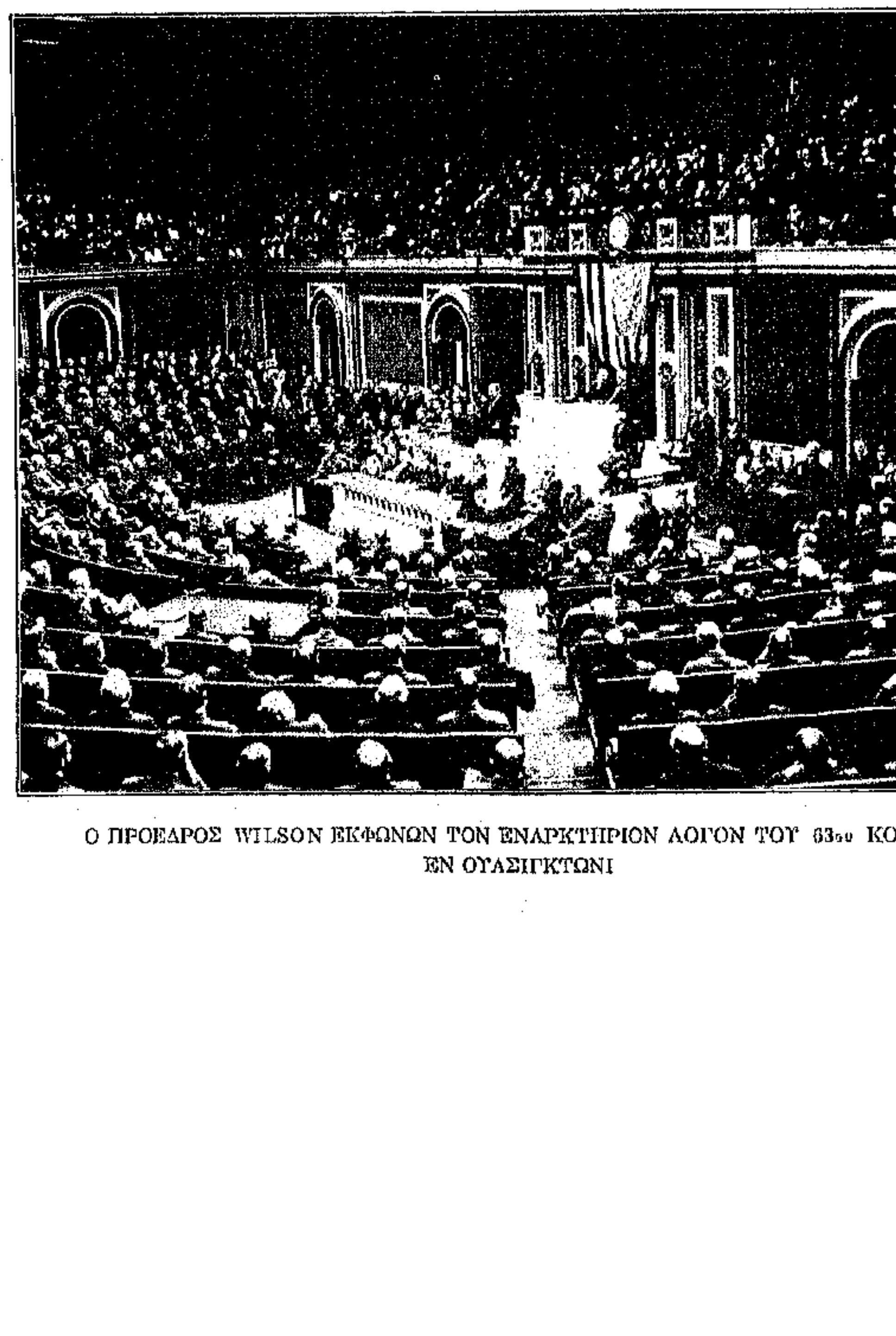

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ WILSON ΕΚΦΩΝΩΝ ΤΟΝ ΕΝΑΡΚΤΗΡΙΟΝ ΛΟΓΟΝ ΤΟΥ 63ου ΚΟΓΓΡΕΣΣΟΥ ΕΝ ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝΙ

— Κύριε Πρόεδρε, λέγει εἷς, αἱ ἐφημερίδες γράφουσι πλεῖσθ' ὅσα περὶ τῆς στάσεώς σας ἐπὶ τοῦ Δασμολογίου ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἔκπτωσιν τῶν προϊόντων καί, ὡς φαίνεται, τὰ γραφόμενα τυγχάνουσι τῆς ὑμετέρας ἐπιδοκιμασίας.

— Καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος, ἀπήντησε μειδιῶν, ἐκπλήττομαι τὰ μέγιστα ἐκ τῶν καθημερινῶν δημοσιευμάτων τῶν ἐφημερίδων.

— Κύριε Πρόεδρε, εἶπε προχωρῶν πρὸς τὰ ἐμπρὸς ἕτερος, δύνασθε νὰ μᾶς εἴπητε μετὰ θετικότητος, ὥστε νὰ δυνάμεθα νὰ τὸ δημοσιεύσωμεν, ποία εἶναι ἡ γνώμη σας περὶ τοῦ δασμοῦ τοῦ μαλλίου;

Ἤρχισε νὰ γελᾷ.—Ὡς πρὸς αὐτό, εἶπεν, ἐνθυμοῦμαι πάντοτε τὴν συμβουλὴν τοῦ πατρός μου ὁπόταν ἤμην μικρὸν παιδίον,—νὰ πιάνω τὸ ἀπόλυτον ἐκ τοῦ μαλλίου.

Οὐδεὶς ἐκ τῶν παρισταμένων ἐγνώριζε τὴν ἔννοιαν τοῦ ρητοῦ περὶ τοῦ ἀπολύτου καὶ τοῦ μαλλίου αὐτοῦ, ἐπειδὴ ὅμως ἐκεῖνος ἐγέλα, ἅπαντες ἐξερράγησαν εἰς γέλωτας, καὶ αὐτὸ ἦτο τὸ τέλος τῆς συζητήσεως περὶ τοῦ μαλλίου.

— Κύριε Πρόεδρε, προέβαλεν ἕτερος, ἐφ' ὅσον αἱ συνεννοήσεις αὗται μετὰ τοῦ κ. Underwood καὶ τῶν ἄλλων κυρίων ἐξακολουθοῦσι, δύνασθε νὰ μᾶς εἴπητε ἐὰν ἐκλείσατε τὴν γνώμην σας ἐπὶ ὡρισμένου τινὸς ζητήματος ἀναφορικῶς τοῦ Δασμολογίου;

— Δύνασθε νὰ τὴν θεωρῆτε ὡς κλεισμένην, οὐχὶ ὅμως καὶ κλειδωμένην.

— Εἰπέτέ μάς τι περὶ τῆς βαθμιαίας προαγωγῆς τῆς φορολογίας ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος ἐν σχέσει πρὸς τὸ Δασμολόγιον, ἠκούσθη νέα τις ἐκπυρσοκρότησις.

Ἐγέλασε πάλιν.

— Ἂς προαχθῇ καὶ ἂς λάβῃ καὶ τὸν πρῶτον βαθμόν, εἶπε, προσθέτων πρὸς μεγάλην θυμηδίαν τῶν ἀκροατῶν του: —Δὲν πρέπει νὰ πειράζητε ἕνα διδάσκαλον, ἀποτείνοντες πρὸς αὐτὸν φράσεις τοῦ σχολείου.

Καὶ ὅτε πλέον οἱ δυστυχεῖς δημοσιογράφοι ἤρχισαν νὰ ἐννοῶσιν ὅτι ἐματαιοπόνησαν ἐπιχειρήσαντες νὰ μάθωσι τὰς ἰδιαιτέρας σκέψεις καὶ γνώμας τοῦ Προέδρου ἐπὶ ἑνὸς τόσον σπουδαίου ζητήματος, ὡς εἶναι ἡ μεταβολὴ τοῦ Τελωνειακοῦ Δασμολογίου τῆς Χώρας, ὁ κ. Wilson λαβὼν ὕφος κάπως σοβαρώτερον, εἶπε πρὸς αὐτούς:

— Δὲν θέλω νὰ κάμω πρὸς σᾶς τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἀποκρύπτω τὰς γνώμας μου ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἄνευ σπουδαίου λόγου. Ἀλλ' ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ δίδω εἰς τὰς ἐφημερίδας καθημερινῶς τὰς γνώμας μου ἐπὶ τῶν διαφόρων ἄρθρων τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου, θὰ ἤρχοντο πρὸς ἐμὲ ἐπιτροπαὶ ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τοῦ Κράτους, ἐγὼ δὲ δὲν θὰ εἶχον πλέον καιρὸν νὰ πράττω ἄλλο τι ἐπὶ τῆς γῆς παρὰ νὰ γείνω ἓν διαρκὲς γραφεῖον πληροφοριῶν. Τοῦτο θὰ ἦτο κάτι χειρότερον τοῦ ἀνωφελοῦς. Θὰ μὲ ἠμπόδιζεν ἀπὸ πάσης ἄλλης ἐργασίας μου καὶ συνάμα θὰ παρέβλαπτε τὰς μελέτας, τὰς ὁποίας ἤδη εἶμαι εἰς θέσιν νὰ κάμνω ἐπὶ τοῦ Δασμολογίου. Ἐκτὸς τούτου, πάντα τὰ ζητήματα, ὅσα σχετίζονται μετὰ τοῦ Δασμολογίου, κατετέθησαν πρὸ τῆς ἐκ Βουλευτῶν Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ ἑπομένως ἅπαντα εἶναι κανονικῶς καταχωρημένα, τοῦτο δὲ ἀρκεῖ.

Καὶ ἐπειδὴ κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν ἐγένετο λόγος περὶ ἀποστολῆς Ἀμερικανικῶν στρατευμάτων εἰς τὸ Μεξικόν, εἷς ἐκ τῶν δημοσιογράφων ἔκαμε τελευταίαν ἐρώτησιν:

— Κύριε Πρόεδρε, ἐτόλμησε νὰ εἴπῃ, οὐδεμία δήλωσις ἐγένετο, οὔτε ὑφ' ὑμῶν οὔτε ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ Μεξικοῦ.

— Πιθανῶς, εἶπε μειλιχίως, ἐπειδὴ εἴμεθα καὶ οἱ δύο συνετοὶ ἄνθρωποι.

Μέχρι τοῦδε ὑπῆρχεν ἀπόφθεγμά τι μεταξὺ τοῦ δημοσιογραφικοῦ κόσμου ὅτι δὲν ὑπάρχει πληροφορία τὴν ὁποίαν νὰ μὴ δυνηθῇ νὰ λάβῃ παρ' ἀνθρώπου ὁ ἐπιτήδειος ρεπόρτερ, ἀρκεῖ νὰ ἀποτείνῃ πολλὰς καὶ ἐπανειλημμένας ἐρωτήσεις. Ὅταν οἱ 75 δημοσιογράφοι τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἀπεχαιρέτισαν τὸν κ. Wilson, ἐνόησαν ὅτι τὸ παλαιὸν ἀπόφθεγμα δὲν εἶχε πλέον οὐδεμίαν ἀξίαν. Μεθ' ὅλας τὰς ἐρωτήσεις των ἀπήρχοντο χωρὶς νὰ μάθωσι τίποτε νεώτερον.

* * *

Θαυμάζεται ἡ ψυχραιμία καὶ ἡ ἀδιαφορία τοῦ κ. Wilson, ὁπόταν εὑρίσκεται ἀπέναντι ἀκροατηρίου. Ἡ ἐμφάνισίς του πρὸ ἀμφοτέρων τῶν μεγάλων νομοθετικῶν σωμάτων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, καὶ ἡ ἀνάγνωσις ὁλοκλήρου τοῦ διαγγέλματος αὐτοῦ, ἀποδεικνύουσιν ὅτι ὁ νέος Πρόεδρος ἔχει τελείαν πεῖραν ὡς δημόσιος ἀγορητής, κατορθώνων ν' ἁρπάζῃ τὸ ἀκροατήριόν του διὰ τῆς εὐγλωττίας καὶ τῶν βαθέων νοημάτων τοῦ λόγου του. Ἐμφανιζόμενος πρὸ τῆς μεγάλης ἐκείνης ὁμηγύρεως, πρῶτος μετὰ τὸν πρὸ ἑκατονταετίας Πρόεδρον τῶν Ἡν. Πολιτειῶν Thomas Jefferson, ἐδήλωσεν ὅτι ἐπεθύμει νὰ συνεργασθῇ καὶ αὐτός, ὡς ἀνθρωπίνη ὕπαρξις, μετὰ τῶν λοιπῶν ἀνθρωπίνων ὑπάρξεων, τῶν Γερουσιαστῶν καὶ Βουλευτῶν, ἐν τῇ κοινῇ ὑπηρεσίᾳ, οὕτω δὲ εἵλκυσε τὴν συμπάθειαν καὶ ἐκείνων ἔτι, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐνέκριναν μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης τὴν δημοσίαν αὐτὴν ἐμφάνισίν του.

Αὐτὴ εἶναι ἡ κλεὶς τοῦ χαρακτῆρος καὶ τοῦ ἔργου τοῦ Wilson. Εἶναι ἀνθρωπίνη ὕπαρξις μὲ ἰδιαιτέρας ἰδέας καὶ θεωρίας καὶ μὲ τὴν ἀπαιτουμένην ἰσχὺν ὅπως ὑποστηρίζῃ αὐτάς. Οὐδόλως ἀρέσκεται εἰς τὴν ἰδέαν ὅτι «ὁ Πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἶναι ἁπλοῦν τμῆμα τῆς Κυβερνήσεως, προερχόμενος ἔκ τινος μεμακρυσμένης νήσου ἐπιφθόνου δυνάμεως.» Ἐπιθυμεῖ νὰ εἶναι ἐγγὺς—ἀνθρωπίνως ἐγγὺς—πρὸς πάντα τὰ ἄτομα τὰ ἀπαρτίζοντα τὴν Κυβέρνησιν.

Ὅταν σχηματίσῃ μίαν γνώμην, κατόπιν βαθείας μελέτης καὶ σκέψεως, ἐπιμένει εἰς αὐτήν. Εἶναι ὅμως εἰς ἄκρον λογικὸς καὶ μετριόφρων, ὁσάκις θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ συλλέξῃ πληροφορίας, νὰ κάμῃ ἐρεύνας καὶ νὰ προβάλῃ ἐρωτήσεις. Τὸ τελευταῖον τοῦτο, λέγουσιν, εἶναι ἰδίωμα τῶν παιδίων καὶ τῶν μεγάλων ἀνδρῶν, καί, καθὼς ὁ κ. Wilson δὲν εἶναι παιδίον, πᾶς τις ἐννοεῖ ὅτι ὄντως οὗτος εἶναι μέγας ἀνήρ. Ὁ κ. Wilson φρονεῖ ὅτι ἡ θέσις του εἶναι ὑψηλοτέρα καὶ ὑπεράνω τῆς τοῦ χορηγητοῦ τῶν κυβερνητικῶν θέσεων.

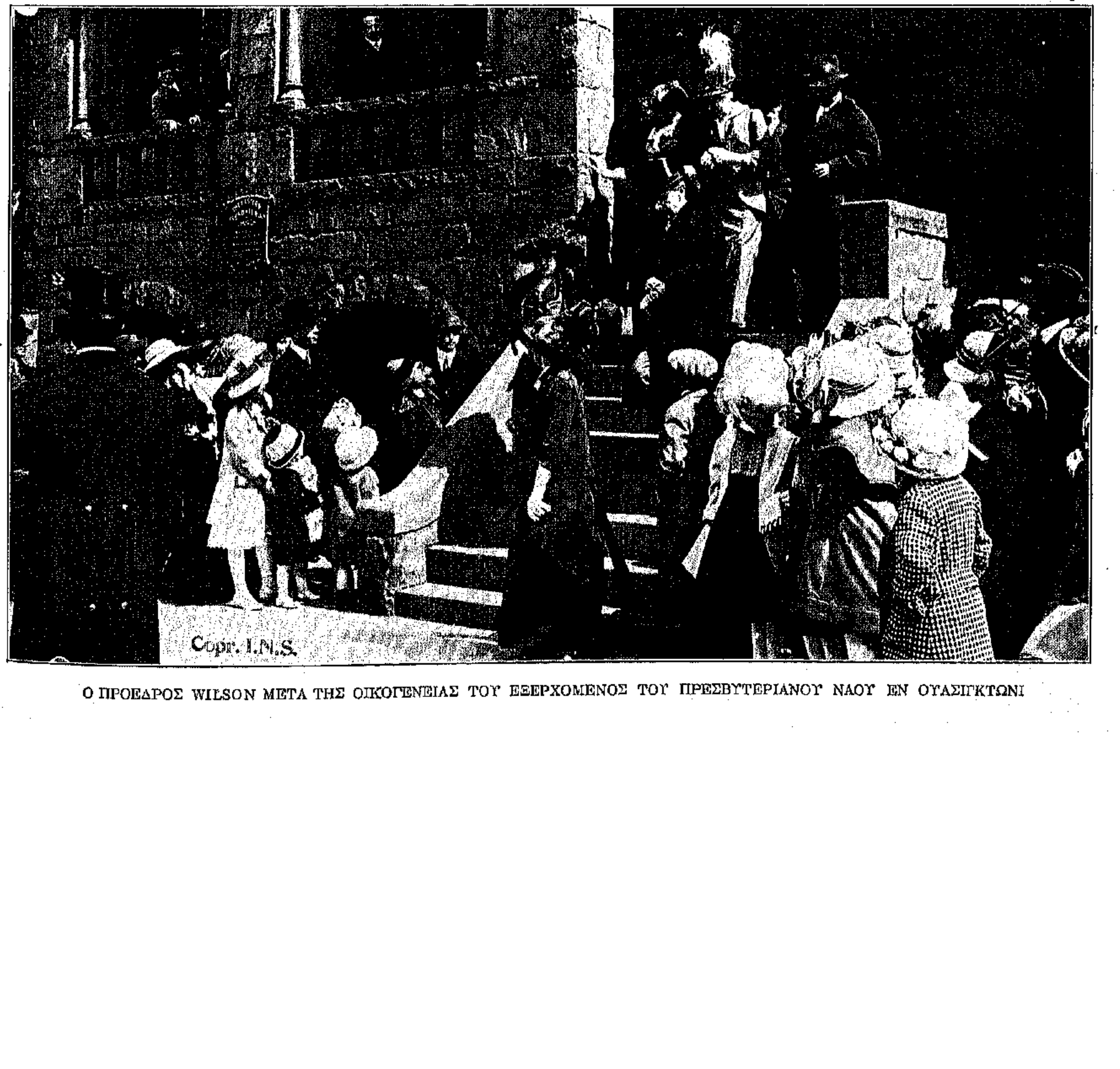

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ WILSON ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΤΟΥ ΕΞΕΡΧΟΜΕΝΟΣ ΤΟΥ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΙΑΝΟΥ ΝΑΟΥ ΕΝ ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝΙ

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΚΑΠΝΟΚΑΛΛΙΕΡΓΗΤΩΝ ΕΝ ΚΟΡΜΙΣΤΗ ΤΟΥ ΠΑΓΓΑΙΟΥ, ΑΣΧΟΛΟΥΜΕΝΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΛΟΓΗΝ ΦΥΛΛΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΝ ΟΡΜΑΘΩΝ

Η ΚΑΠΝΟΠΑΡΑΓΩΓΗ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Η ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΕΡΑ καπνοπαραγωγὸς χώρα τοῦ κόσμου εἰς τὴν ἐξαγωγὴν καπνοῦ πρὸς κατασκευὴν «Σιγαρέττων» εἶναι ἡ Τουρκία, ἥτις φημίζεται διὰ τὰ λεπτοφυῆ καὶ ἀρωματώδη καπνά της.

Ὁ καπνὸς ἐν Τουρκίᾳ εἰσήχθη πρὸ πολλῶν ἐτῶν· ἡ καλλιέργεια τοῦ φυτοῦ τούτου κατ' ἀρχὰς ἦτο περιωρισμένη ἕνεκα τῆς μικρᾶς καταναλώσεως, ὁ δὲ παραγόμενος καπνὸς ἐπωλεῖτο ἐλευθέρως ὑποβαλλόμενος μέχρι τοῦ 1873 μόνον εἰς διαπυλίους φόρους.

Ἀπὸ τῆς 1 Μαρτίου τοῦ 1874 ἐπεβλήθη τὸ φορολογικὸν σύστημα τῆς ταινίας, τὸ ὁποῖον ἐξηκολούθησε μέχρι τοῦ 1883. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις, ἀναγκασθεῖσα δι' οἰκονομικοὺς λόγους νὰ συνάψῃ δάνειον, παρεχώρησεν ὡς ἐγγύησιν αὐτοῦ τὰς προσόδους τοῦ μονοπωλίου τῶν καπνῶν.

Εἰς ἰδιαίτερον ἄρθρον ἐπιφυλασσόμεθα νὰ ἐκθέσωμεν λεπτομερῶς τὴν δρᾶσιν καὶ τὰ ἀποτελέσματα, ἅτινα ἐπέφερε τὸ Μονοπώλιον εἴς τε τὴν καλλιέργειαν καὶ τὸ ἐμπόριον τῶν καπνῶν.

Ὁ καπνὸς ἐν Τουρκίᾳ εὐδοκιμεῖ εἰς πολλὰ μέρη, ἡ παραγωγὴ ὅμως δὲν εἶναι παντοῦ ἡ ἰδία, καὶ μάλιστα ὑπὸ ἔποψιν ποιότητος διαφέρει πολύ.

Τὰ κυριώτερα καπνοπαραγωγὰ κέντρα εἶναι τὰ ἑξῆς:

1) Τὸ διαμέρισμα τῆς Ἀδριανουπόλεως.

Ἡ καλλιέργεια εἰς τὴν περιφέρειαν ταύτην εἶναι ἀρκετὰ διαδεδομένη καὶ ἡ παραγωγὴ εἶναι μεγάλη, ἡ ποιότης ὅμως δὲν εἶναι τόσον καλή, καὶ ἡ ἐξαγωγὴ εἶναι σχετικῶς μικρά. Εἴς τινα μέρη, ὡς εἰς τὸ Βαβᾶ-Ἐσκὶ καὶ εἰς τὰς 40 Ἐκκλησίας, οἱ χωρικοί, καλλιεργήσαντες τὸν σπόρον Ξάνθης *καὶ ἐπεξεργασθέντες τὰ καπνὰ κατὰ τὸ* σύστημα τῆς περιφερείας ἐκείνης, κατώρθωσαν νὰ καλλιτερεύσωσιν ἐπαισθητῶς τὴν ποιότητα.

2) Τὸ διαμέρισμα τῆς Ξάνθης.

Ἡ περιφέρεια αὕτη κατέχει τὴν πρώτην θέσιν ἐν τῇ παραγωγῇ· ὁ καπνὸς εἶναι λεπτοφυέστατος καὶ παρὰ πολὺ ἀρωματώδης, διακρινόμενος διὰ τὴν γλυκεῖαν γεῦσίν του ὡς καὶ τὴν διαρκῆ καῦσιν. Τὰ φύλλα του εἶναι ᾠοειδῆ καὶ ἄμισχα, εἶναι δὲ γνωστὸς εἰς τὸ ἐμπόριον ὑπὸ τὸ ὄνομα «Μπασμά», μεταξὺ τῶν ὁποίων τὴν πρώτην θέσιν κατέχουν τὰ Δουβέκια. Εἰς τὴν περιφέρειαν Ξάνθης ὑπάγονται καὶ τὰ διαμερίσματα τῆς Γκιουμουλτζίνης, Σαρίσαβαν, Μαρωνείας καί τινα ἄλλα, τῶν ὁποίων ὁ καπνὸς ὁμοιάζει μὲ τὸν τῆς Ξάνθης. Εἰς τὸ διαμέρισμα τῆς Ξάνθης διακρίνεται ἐπίσης ἡ παραγωγὴ καπνῶν κάμπου, ὁ καπνὸς ὅμως αὐτὸς ἔχει κατωτέραν ἀξίαν, ὡς καὶ ἡ παραγωγὴ καπνῶν προερχομένων ἀπὸ τὰς φυτείας, αἵτινες καλλιεργοῦνται εἰς τὰς κλιτῦς τῶν λόφων. Τὰ καπνὰ δὲ ταῦτα εἶναι καὶ τὰ καλλίτερα.

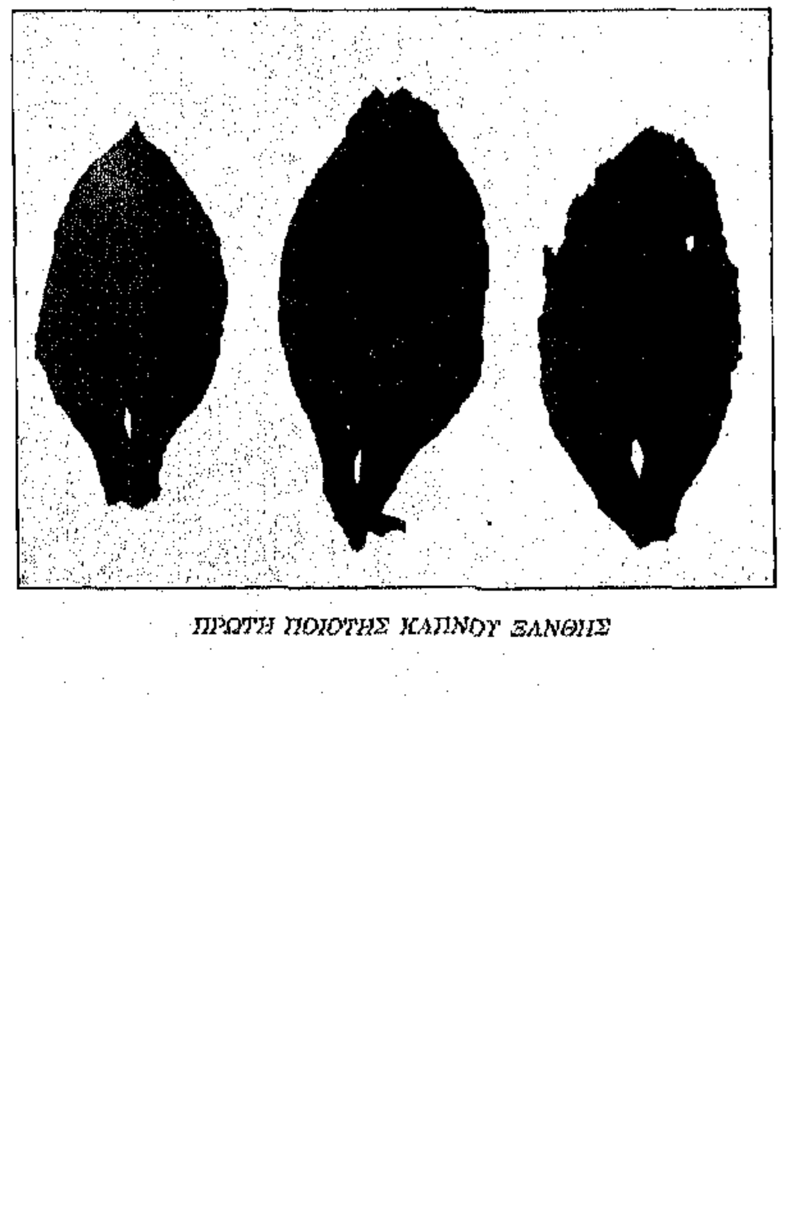

ΠΡΩΤΗ ΠΟΙΟΤΗΣ ΚΑΠΝΟΥ ΞΑΝΘΗΣ

3) Τὰ διαμερίσματα Καβάλλας, Δράμας καὶ Σερρῶν.

Ταῦτα παράγουσι καπνὰ ἐφάμιλλα σχεδὸν πρὸς τὰ τῆς Ξάνθης, καὶ πρὸ πάντων *αἱ περιφέρειαι* Ἐδιρνετζικίου, Τσατάλτζας, Δοξάτου, Κυριῶν, ἡ τοῦ Παγγαίου Ὄρους, ἡ τῶν Δαρνακοχωρίων καὶ ἐν μέρει ἡ τῆς Νιγρίτης. Τὸ καλλιεργούμενον εἶδος καὶ εἰς τὰς περιφερείας ταύτας εἶναι τὸ ᾠοειδές, φέρουσι δὲ εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὰ καπνὰ ταῦτα τὸ ὄνομα «Μπασμάδες», μαζὺ ὅμως μὲ τὸ ὄνομα τῆς προελεύσεως, δηλαδὴ τοῦ τόπου. Ἐκτὸς τούτων εἰς τὰ μέρη ταῦτα καλλιεργεῖται καὶ ἕτερον εἶδος, τὸ «Μπασὶ-Βαλὶ» λεγόμενον, πρὸ παντὸς εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Προποτσιάνης καὶ εἴς τινα χωρία τοῦ Παγγαίου. Ὁ καπνὸς οὗτος διαφέρει πολὺ ἀπὸ τοὺς «Μπασμάδες»· εἶναι μεγαλόφυλλος, χονδροειδέστερος, μισχωτὸς καὶ ὁ τρόπος τῆς δεματοποιήσεως καὶ τῆς ἐπεξεργασίας εἶναι διάφορος τοῦ «Μπασμᾶ». Ὀνομάζεται δὲ Μπασὶ-Βαλί, διότι 25—30 φύλλα ὁμοῦ ἀποτελοῦσιν ἓν μικρὸν δέμα καὶ συγκρατοῦνται δεδεμένα ἀπὸ τοὺς μίσχους. Καὶ τὸ εἶδος τοῦτο τοῦ καπνοῦ εἶναι ἀρκετὰ γνωστὸν εἰς τὰς ξένας ἀγοράς, μεγάλη δὲ γίνεται κατ' ἔτος ἐξαγωγὴ ἀπὸ διαφόρους λιμένας τοῦ Κράτους.

4) Τὸ διαμέρισμα τῆς Θεσσαλονίκης.

Ἡ περιφέρεια αὕτη εἶναι ὡσαύτως καπνοπαραγωγός. Τὸ «Μπασὶ-Βαλὶ» ἐνταῦθα καλλιεργεῖται εἰς μεγαλειτέραν ἔκτασιν ἀπὸ τοὺς «Μπασμάδες», ἡ παραγωγὴ εἶναι μεγάλη, ἀρκετὴ δὲ ποσότης ἐξάγεται εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Πολλὰ καπνὰ τῆς περι*φερείας ταύτης χρησιμοποιοῦνται διὰ*

τὴν ἐγχώριον κατανάλωσιν. Κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη εἰς πολλὰ τμήματα τῆς περιφερείας Θεσσαλονίκης καὶ ἰδίως εἰς τὴν Χαλκιδικὴν Χερσόνησον εἰσήγαγον τὸ σύστημα τῆς καλλιεργείας τοῦ καπνοῦ Ξάνθης, καὶ τ' ἀποτελέσματα ὑπῆρξαν εὐχάριστα. Εἰς ὅλα δὲ τὰ μέρη τῆς περιφερείας ταύτης, εἰς τὰ ὁποῖα καταβάλλεται προσπάθεια πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ τρόπου τῆς καλλιεργείας καὶ τῆς ἐπεξεργασίας τῶν καπνῶν Ξάνθης, τ' ἀποτελέσματα εἶναι ἱκανοποιητικώτατα.

5) Τὰ διαμερίσματα Σκοπείων, Μητροβίτσης, *Κουμανόβου καὶ Περλεπέ.*

Τὰ καπνὰ τῶν περιφερειῶν τούτων γενικῶς σχεδὸν εἶναι μισχωτά, χρώματος ἀνοικτοῦ κοκκίνου, τὰ φύλλα σχετικῶς μεγάλα, ἡ δὲ ἐπεξεργασία γίνεται μᾶλλον κατὰ τὸ σύστημα Μπασὶ-Βαλί. Ἡ ἀρχικὴ καλλιέργεια, ἡ γινομένη διὰ τῶν γεωργῶν, εἶναι ἀτελεστάτη, καὶ εἰς πολλὰ χωρία ὁ παραγόμενος καπνός, ἂν καὶ εἶναι καταλληλότατος διὰ τὴν ἐξαγωγήν, δὲν ἀγοράζεται ἀπὸ τοὺς ἐμπόρους, διότι παρουσιάζει πολλὰς δυσκολίας εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν καὶ ἑπομένως κοστίζει πολὺ ἀκριβά. Τὸ Μονοπώλιον ὅμως ἀγοράζει τὰ καπνὰ ταῦτα διὰ

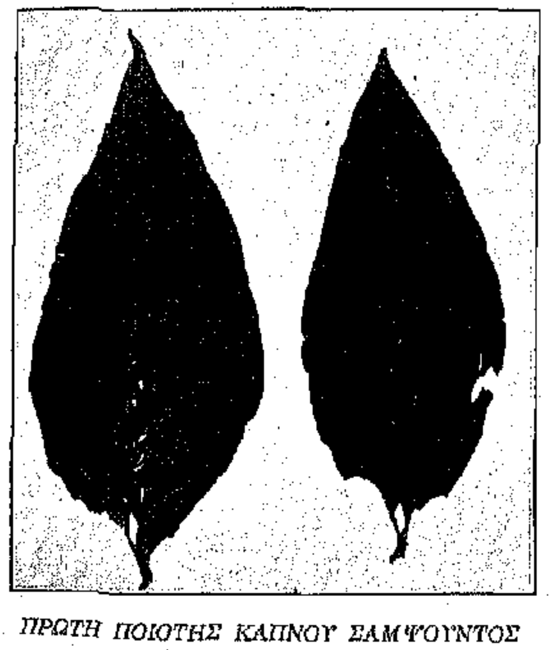

ΠΡΩΤΗ ΠΟΙΟΤΗΣ ΚΑΠΝΟΥ ΣΑΜΨΟΥΝΤΟΣ

τὴν ἐπιτόπιον κατανάλωσιν. Μεγάλη ποσότης τῶν παραγομένων εἰς τὰς περιφερείας ταύτας καπνῶν διατίθεται χάριν τοῦ λαθρεμπορίου, τὸ ὁποῖον ἐν Τουρκίᾳ εὑρίσκεται εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

6) Τὰ διαμερίσματα Μοναστηρίου, Φλωρίνης, Σαρὶ-Γιὸλ κτλ.

Τὰ καπνὰ τῶν περιφερειῶν τούτων δὲν ἔχουσι μεγάλην ἀξίαν, διότι τὰ περισσότερα εἶναι ποτιστικά. Κατόπιν ὅμως πολλῶν πειραμάτων, γενομένων ὑπὸ ἰδιωτῶν εἰς τὴν Σιάτισταν, Κοζάνην, Σέλιτσαν, Σέρβια, καὶ ἐν γένει εἰς τὴν Νότιον Μακεδονίαν, ἡ παραγωγὴ ὑπῆρξεν ἀνελπίστως λαμπρὰ ὑπὸ ἔποψιν ποιότητος. Τὸ τοιοῦτον ἐνεθάρρυνε τοὺς γεωργούς, οἱ ὁποῖοι ἐπεδόθησαν μετὰ μεγάλου ζήλου εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ καπνοῦ εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, δυστυχῶς ὅμως δὲν εὑρίσκουσι καλὰς τιμάς, διότι ἀκόμη δὲν ἐξετιμήθησαν δεόντως ὑπὸ τῶν ἐμπόρων.

Ἰδοὺ ἐν ὀλίγοις τὰ περὶ τῆς παραγωγῆς τῶν καπνῶν εἰς τὴν τέως Εὐρωπαϊκὴν Τουρκίαν, τῶν ὁποίων ἡ φήμη εἶναι παγκόσμιος. Ὅλαι ὅμως αἱ εἰρημέναι καπνοπαραγωγοὶ ἐπαρχίαι ἀπεσπάσθησαν ἀπὸ τῆς Τουρκίας κατὰ τὸν παρόντα πόλεμον ὑπὸ τῶν συμμάχων Βαλκανικῶν Κρατῶν, τοιουτοτρόπως δὲ ἡ Τουρκία, ὁμοῦ μὲ τὰς ἐπαρχίας, χάνει διὰ παντὸς καὶ τὴν φήμην, τὴν ὁποίαν ἔχαιρε προηγουμένως εἰς τὰς ξένας ἀγορὰς διὰ τὴν παραγωγὴν πρώτης ποιότητος καπνοῦ πρὸς κατασκευὴν σιγαρέττων. Μένουσιν ὅμως εἰς χεῖράς της αἱ ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ κτήσεις, αἵτινες ὡσαύτως εἶναι σπουδαῖαι ὑπὸ ἔποψιν παραγωγῆς καπνοῦ.

Ἰδοὺ ἐν ὀλίγοις τὰ κυριώτερα καπνοπαραγωγὰ κέντρα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας:

ΦΥΤΩΡΙΑ ΚΑΠΝΟΥ

1) Διαμέρισμα Τραπεζοῦντος καὶ *Πλατάνων.*

Τὰ παραγόμενα καπνὰ εἶναι μισχωτά, μεγαλόφυλλα, χρώματος ἀνοικτοῦ κοκκίνου. Μεγάλη γίνεται ἐξαγωγὴ τῶν καπνῶν τούτων εἰς πολλὰ ξένα μέρη, κυρίως ὅμως εἰς τὴν Αἴγυπτον.

2) Διαμέρισμα Σαμψοῦντος.

Τὸ διαμέρισμα τοῦτο εἶναι τὸ σπουδαιότερον καπνοπαραγωγικὸν κέντρον τῆς Μ. Ἀσίας. Τὰ καπνὰ ταῦτα κατέχουν β' θέσιν μετὰ τὰ τῆς Ξάνθης καὶ Καβάλλας. Τὸ σχῆμα τῶν φύλλων των εἶναι λογχοειδὲς καὶ λεπτοφυέστατον. Τὸ χρῶμα τοῦ καπνοῦ εἶναι κοκκινοκίτρινον, εἶναι δὲ προσέτι ἀπηλλαγμένον πάσης γλοιώδους οὐσίας· ἡ γεῦσίς των εἶναι γλυκεῖα καὶ ἡ καῦσις κανονική. Διακρίνονται ἐνταῦθα τὰ «Μαδένια» λεγόμενα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν ἐπεξεργασίαν ἔχουσιν ἀρκετὴν ἀπόδοσιν εἰς δεύτερα καὶ πολλάκις εἰς πρῶτα. Ἡ παραγωγὴ εἶναι σπουδαιοτάτη καὶ ὅλη σχεδὸν ἐξάγεται εἰς τὰς ξένας ἀγοράς. Ἡ ἐπεξεργασία των καὶ ἡ δεματοποίησις εἶναι διάφορος τῆς τοῦ «Μπασμᾶ», ὁμοιάζει δὲ μᾶλλον πρὸς τὸ «Μπασὶ-Βαλί.»

ΦΥΛΛΟΝ ΚΑΠΝΟΥ ΕΡΜΠΑΣ, Μ. ΑΣΙΑΣ

3) Διαμέρισμα Πάφρας καὶ Ἀλλατζαμίου.

Καὶ εἰς τὰς περιφερείας ταύτας ὡσαύτως ἡ παραγωγὴ εἶναι σπουδαία. Ἡ Πάφρα κυρίως εἶναι πεφημισμένη διὰ τὰ εὔγευστα καὶ ἀρωματώδη καπνά της. *Ὁ καπνὸς εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον* ἄμισχος, χρώματος ὀλίγον βαθυκοκκίνου· τὸ σχῆμα τῶν φύλλων του εἶναι γλωσσοειδές. Ἡ δεματοποίησις εἶναι ἡ αὐτὴ μὲ τὴν τῶν καπνῶν τῆς Σαμψοῦντος. Ἡ ὑπὸ τῶν ἐμπόρων γινομένη ἐπεξεργασία εἶναι ἐπιμελεστάτη. Τὰ καπνὰ τοῦ Ἀλλατζαμίου πλησιάζουν πολὺ μὲ τὰ τῆς Πάφρας, καὶ σχεδὸν ἔχουσι τὴν ἰδίαν ἀξίαν.

4) Διαμερίσματα Ἔρμπας, Τοκάτ, Νιξὰρ καὶ Ζίλιας.

Τὰ διαμερίσματα ταῦτα παράγουσι μεγάλην ποσότητα καπνῶν «Μπασὶ-Βαλί». Τὰ καπνὰ ταῦτα

ΠΡΩΤΗ ΠΟΙΟΤΗΣ ΦΥΛΛΩΝ ΚΑΠΝΟΥ ΠΑΦΡΑΣ

κατὰ τὴν βλάστησιν ποτίζονται καὶ δι' αὐτὸν τὸν λόγον δὲν ἔχουσι καὶ μεγάλην ἀξίαν. Ἡ ἐπεξεργασία δίδει μίαν ἀπόδοσιν ποιότητος ἕως πέντε. Ἐν τούτοις κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη ἡ ζήτησις τῶν Τουρκικῶν καπνῶν ἦτο τοιαύτη, ὥστε καὶ τῶν περιφερειῶν τούτων ἡ τιμὴ σχεδὸν ἐδιπλασιάσθη.

5) Διαμερίσματα Σινώπης, Ἰνεπόλεως, Ζουγγουλδὰκ καὶ μέρος τοῦ βιλαετίου Κασταμονῆς.

Τὰ διαμερίσματα ταῦτα παράγουσι μεγάλας ποσότητας καπνῶν, ἡ ποιότης των ὅμως δὲν δύναται νὰ συγκριθῇ μὲ τὴν τῆς Πάφρας καὶ Σαμψοῦντος, μολονότι αἱ φυτεῖαι εὑρίσκονται ὑπὸ τὰς αὐτὰς σχεδὸν κλιματολογικὰς συνθήκας. Τὰ καπνὰ τῆς Σινώπης εἶναι καλλίτερα καὶ γίνεται ἀρκετὴ ἐξαγωγὴ ἐξ αὐτῶν εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

6) Διαμέρισμα Νικομηδείας (Ἰσμήτ).

Τοῦτο ἐκτείνεται μέχρι τοῦ Ἀφιὸν Καρᾶ Χισσὰρ καὶ εἶναι ἓν ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων καπνοπαραγωγῶν κέντρων τῆς Μ. Ἀσίας. Μεγάλη γίνεται ἐξαγωγὴ εἰς διαφόρους χώρας. Τὰ καπνὰ εἶναι μεγαλόφυλλα, ἡ δὲ ποιότης ὄχι τόσον καλή. Δυστυχῶς μικρὰ καταβάλλεται προσπάθεια ἐκ μέρους τῶν γεωργῶν πρὸς βελτίωσιν τῆς παραγωγῆς.

7) Διαμερίσματα Πανόρμου, Γιουνέν, Βαλοὺκ Κεσέρ, Κερμαστῆς καὶ Προύσης.

Μεγάλη παραγωγὴ καπνοῦ «Μπασὶ-Βαλὶ» γίνεται εἰς τὰ διαμερίσματα ταῦτα. Τὰ φύλλα εἶναι μεγάλα, τὸ χρῶμά των κίτρινον καὶ κοκκινωπόν, ἡ δὲ καῦσις δὲν εἶναι συνεχής. Αἱ περισσότεραι φυτεῖαι ἐνταῦθα εἶναι ποτιστικαί. Ἡ μεγαλειτέρα παραγωγὴ γίνεται εἰς τὸ Γιουνέν, ὅπου μεγάλαι

ποσότητες ἀγοράζονται παρὰ διαφόρων ἐμπόρων εἰς μικρὰς τιμὰς σχετικῶς.

8) Διαμέρισμα Σμύρνης, συμπεριλαμβάνον τὸ Ἀδραμύττιον, Σεβδίκιοϊ, Ἀγιὰ-Σουλοῦ, Γέροντα κτλ.

Τὰ καπνὰ τῶν μερῶν τούτων ἔχουν ἰδιάζουσαν γεῦσιν καὶ εἶναι περιζήτητα ἀπὸ τὸ ἐμπόριον διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν μιγμάτων (χαρμανίων). Καλὸν μίγμα διὰ τὰ σιγαρέττα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ κατασκευασθῇ ἄνευ καπνοῦ περιφερείας Σμύρνης. Ἡ παραγωγὴ τῶν καπνῶν εἰς τὰς περιφερείας ταύτας εἶναι ἀρκετὰ μεγάλη, ἐλπίζεται δὲ ὅτι τώρα ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις θὰ προσπαθήσῃ ν' ἀναστήσῃ τὴν καλλιέργειαν εἰς τὴν περιφέρειαν ταύτην διὰ νὰ δυνηθῇ ν' ἀντισταθμίσῃ τὰς ζημίας, αἵτινες προῆλθον ἀπὸ τὴν ἀπώλειαν τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐπαρχιῶν.

Κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη μεγάλη παρατηρεῖται προσπάθεια διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς καλλιεργείας τοῦ γένους τῶν καπνῶν Καβάλλας καὶ Ξάνθης εἰς τὴν Συρίαν. Αἱ δοκιμαί, αἱ γενόμεναι εἰς τὸν Λίβανον, ἔδωκαν καλὰ ἀποτελέσματα· ὅλη δὲ ἡ παραγωγὴ τῶν μερῶν τῆς Συρίας σήμερον ἐξάγεται εἰς τὴν Αἴγυπτον.

Οὐδεὶς βεβαίως ἐκ τῶν καπνιστῶν θὰ φαντάζεται τὴν μεγάλην ἐργασίαν, ἥτις πρέπει νὰ προηγηθῇ τῆς σπορᾶς, μέχρις ὅτου γείνῃ ὁ καπνὸς κατάλληλος διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν «Σιγαρέττων». Ἐν τούτοις ἡ καλλιέργεια καὶ ἡ ἐν γένει περιποίησις τοῦ καπνοῦ εἶναι δυσκολωτέρα ὅλων τῶν ἄλλων καλλιεργουμένων φυτῶν.

Ἰδοὺ ἐν ὀλίγοις ὁ τρόπος τῆς καλλιεργείας καὶ τῆς ἐπεξεργασίας τῶν καπνῶν ἐν Τουρκίᾳ.

Κατ' ἀρχὰς σπείρουσι τὸν σπόρον εἰς φυτώρια, ἅτινα περιποιοῦνται καλῶς μέχρι τέλους Ἀπριλίου, ὁπότε ἄρχεται ἡ μεταφύτευσις, ἡ ὁποία ἐξακολουθεῖ ἀναλόγως τοῦ καιροῦ μέχρι τέλους τοῦ Μαΐου. Τὰ φυτὰ φυτεύονται εἰς εὐθείας γραμμάς, αἵτινες ἀπέχουσιν ἀπ' ἀλλήλων 0,60 τοῦ μέτρου, τὰ δὲ φυτὰ ἀπ' ἀλλήλων ἀπέχουσι 0,20 τοῦ μέτρου. Κατὰ τὴν βλάστησιν τὰ φυτὰ σκαλίζονται διὰ νὰ διατηρήσωσι τὸν ἀγρὸν καθαρὸν καὶ νὰ ἐμποδίσωσι τὴν ἐξάτμισιν τῆς ὑγρασίας. Ἡ συγκομιδὴ ἄρχεται κατὰ τὰ τέλη Ἰουνίου καὶ γίνεται μετὰ προσοχῆς καὶ κατὰ διαφόρους περιόδους, ἐξαρτωμένη καὶ ἀπὸ τὰς ἀτμοσφαιρικὰς ἐπιδράσεις καὶ ἀπὸ τὴν ποιότητα τῶν φύλλων. Ἄρχεται δὲ πάντοτε ἀπὸ τὰ κάτω φύλλα καὶ καταλήγει εἰς τὰ ἄνω, ἅτινα εἶναι τὰ καλλίτερα καὶ τὰ ἔχοντα μεγαλειτέραν ἀξίαν.

ΚΑΤΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΠΝΩΝ ΕΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩ ΞΑΝΘΗΣ

Μετὰ τὴν συγκομιδὴν τὰ φύλλα διαπερῶνται εἰς νήματα καὶ ἐκτίθενται εἰς τὸ ὕπαιθρον διὰ νὰ ἀποξηρανθῶσι. Μετὰ 20-25 ἡμέρας φέρονται εἰς τὰς ἀποθήκας, ἔνθα μένουσι μέχρι τῆς ἐποχῆς τῆς ἐπεξεργασίας. Αὕτη γίνεται ὑπὸ τοῦ ἰδίου χωρικοῦ καὶ ἄρχεται κατὰ τὸν Νοέμβριον, περατοῦται δὲ ἀναλόγως τῆς ποσότητος. Μετὰ ταῦτα γίνεται ἡ δεματοποίησις, ἥτις διαφέρει κατὰ τόπους ὡς ἐκ τοῦ διαφόρου εἴδους τοῦ καπνοῦ. Δυστυχῶς οἱ χωρικοὶ κατὰ τὴν δεματοποίησιν μικρὰν δίδουσι προσοχὴν, πολλάκις ἐξ ἀγνοίας, κυρίως ὅμως διότι θέλουσι ν' ἀπατήσωσι τὸν πραγματογνώμονα κατὰ τὴν πώλησιν τῶν καπνῶν των. Δεματοποιοῦσι δὲ αὐτὰ κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε εἷς ἄπειρος πραγματογνώμων ἢ ἔμπορος εὐκόλως δύναται ν' ἀπατηθῇ. Παρεμβάλλουσι μεταξὺ τῶν καλῶν φύλλων καπνὰ ἐλαχίστης ποιότητος καὶ ἀξίας, κατὰ τὴν τελικὴν δὲ ἐπεξεργασίαν ἥτις γίνεται ὑπὸ τοῦ ἐμπόρου τὰ τοιαῦτα ἀκάθαρτα δέματα καπνοῦ μικρὰν ἀπόδοσιν καλῶν φύλλων δίδουσι, καὶ τοιουτοτρόπως ἡ τιμὴ τοῦ καπνοῦ αὐξάνει. Ἀπαιτεῖται λοιπὸν μεγάλη προσοχὴ κατὰ τὰς ἀγοράς, διότι ἡ βάσις τοῦ καπνεμπορίου εἶναι ἡ καλὴ καὶ πραγματικὴ ἐκτίμησις τοῦ καπνοῦ. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ὅλα τὰ μεγάλα ἐμπορικὰ καταστήματα προσλαμβάνουσιν ἀνεγνωρισμένης ἀξίας πραγματογνώμονας. Ὅταν τὰ καπνὰ γείνωσι δέματα, ἐξετάζονται ἀπὸ τοὺς πραγματογνώμονας καὶ ἐμπόρους καὶ ἀγοράζονται ἀπ' αὐτοὺς ἀναλόγως τῆς ἀξίας των. Ἡ ἐποχὴ αὕτη ὀνομάζεται ἐποχὴ τῶν ἀγορῶν καὶ εἶναι ἡ σπουδαιοτέρα διά τε τοὺς γεωργοὺς καὶ τοὺς ἐμπόρους, διὰ μὲν τοὺς πρώτους διότι μὲ ἀνυπομονησίαν περιμένουσι ν' ἀπολαύσωσι τοὺς καρποὺς τῶν κόπων των, διὰ δὲ τοὺς δευτέρους διότι προσπαθοῦσι νὰ πλουτήσωσι τὸ κατάστημά των μὲ ὅσον τὸ δυνατὸν καλλίτερον καὶ περισσότερον πρᾶγμα. Ὅταν δὲ ἡ ἐξωτερικὴ ζήτησις τῶν καπνῶν εἶναι μεγάλη, τότε γίνεται ἀληθὴς ἀγὼν μεταξὺ τῶν ἐμπόρων, ποῖος νὰ ἀγοράσῃ τὴν μεγαλειτέραν ποσότητα. Προσφέρουσι δὲ τότε εἰς τοὺς γεωργοὺς μεγάλας τιμάς, οἵτινες οὕτω πλουσίως ἀνταμείβονται.

Μετὰ τὴν ἀγορὰν ὁ γεωργὸς εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ μεταφέρῃ τὰ καπνὰ εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ ἐμπόρου, δηλαδὴ εἰς τὰς πόλεις, ἔνθα θὰ γείνῃ ἡ β' καὶ τελικὴ ἐπεξεργασία. Ἡ τῶν ἐμπόρων ἐπεξεργασία γίνεται μετὰ μεγάλης τέχνης, τὰ φύλλα κατατάσσονται εἰς τὴν πραγματικὴν αὐτῶν ἀξίαν καὶ τοιουτοτρόπως χωρίζονται εἰς βαθμούς. Κατὰ τὴν ἐπεξεργασίαν διακρίνονται οἱ ἑξῆς βαθμοί: Τὰ πρῶτα I, Δεύτερα II, Τρίτα III, τέταρτα IV, πρῶτα πέμπτα V1, Δεύτερα πέμπτα V2, Ἕκτα VI, πρῶτα ἕβδομα VII1, Δεύτερα ἕβδομα VII2 ἢ καὶ Τσικεντιά.

Ἡ βαθμολογία ὅμως αὕτη δὲν εἶναι καθιερωμένη, ἕκαστος δὲ ἔμπορος βαθμολογεῖ τ' καπνά του ἀναλόγως τῆς ἀντιλήψεώς του, τοῦ μέρους τῆς ἐξαγωγῆς, καὶ τῆς πελατείας τὴν ὁποίαν ἔχει.

Μετὰ τὴν διαλογὴν τῶν φύλλων τὰ καπνὰ δεματοποιοῦνται εἰς μικρὰ μὲν δέματα τὰ καλῆς ποιότητος φύλλα, εἰς μεγαλείτερα δὲ τὰ κατωτέρας ποιότητος. Ταχτοποιοῦνται δὲ καλῶς ὥστε νὰ

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 31ην σελίδα).

ΦΥΤΩΡΙΑ ΚΑΠΝΩΝ ΕΝ ΞΑΝΘΗ

Ο ΟΛΥΜΠΙΟΣ

ΕΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΝ ΖΩΗΝ

ΥΠΟ JAMES OPPENHEIM

ΤΗ ΑΔΕΙΑ ΤΩΝ Κ. Κ. HARPER AND BROTHERS, NEW YORK, COPYRIGHT 1912

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ✱✱✱

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Ἀναποδιᾶς συνέχεια.

Τὸ σπίτι εἰς τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐνοικιάσει δωμάτιον ὁ Κίρμπυ ἀνῆκεν εἰς ἓν ἀνδρόγυνον, τὸ ὁποῖον δὲν ἔκρυπτε τὸν θαυμασμόν του καὶ τὴν κατάπληξιν, ἣν ἐπροξένουν εἰς ὅλην τὴν μικρὰν κοινωνίαν τοῦ Ἴνγουδ τὸ ὄνομα καὶ τὰ ἔργα τοῦ Χάρριγκτων.

— Εἶναι τρομερὸς ἄνθρωπος, εἶπεν ὁ σύζυγος εἰς τὸ πρόγευμα. Ἔχει αὐτὸ τὸ περιοδικὸν ποῦ τοῦ ἀφήνει χιλιάδες δολλάρια κάθε ἡμέραν, καὶ ὅμως τὸν βλέπεις νὰ καταγίνεται μὲ ἀερόπλοια, μὲ ἠλεκτροκίνητα τράμ, μὲ πράγματα ποῦ δὲν τὰ ἔχει δοκιμάσει κανεὶς ἀκόμη, καὶ ποῦ εἶναι καλὰ μόνον διὰ νὰ σκορπίσῃ κανεὶς χαμένον παρᾶ. Ἀλλά, διάβολε! Εἶναι ἑπτὰ παρὰ δέκα, καὶ μόλις θὰ ἔχετε καιρὸν νὰ προφθάσητε τὸν προϊστάμενόν σας!... Κάμνετε γρήγορα! Θὰ εἶναι τρομερὸν νὰ χάσῃ ὁ Χάρριγκτων τὴν ὑπομονήν του!... Δρόμο!...

Ἡ εἰκὼν αὐτὴ τοῦ ἀγριανθρώπου ἐκείνου μαινομένου διὰ τὴν ἀργοπορίαν ὀλίγων στιγμῶν συνεκλόνισε τὸν Κίρμπυ, ὡς νὰ ἦτο δόνησις ἠλεκτρική.

Μετ' ὀλίγα λεπτὰ ἀσθμαίνων ἐκτύπα τὴν θύραν τοῦ ὑπνοδωματίου τοῦ Χάρριγκτων.

— *Ἐμπρός! ἠκούσθη ἡ βροντώδης φωνὴ τοῦ προϊσταμένου, καὶ ὁ Κίρμπυ* εἰσελθὼν ἔγεινε μέτοχος τῆς χθεσινῆς σκηνῆς, τοῦ Χάρριγκτων λουομένου, ἐνδυομένου, προγευματίζοντος, ὑβρίζοντος καὶ ὑπαγορεύοντος συνεχῶς καὶ ὁλοταχῶς.

Ὁ «ἰδιαίτερος γραμματεὺς» δὲν εἶχε προφθάσει ν' ἀναπνεύσῃ, καὶ πολὺ ὀλιγώτερον ν' ἀναλογισθῇ τὰς συνεπείας τῶν λαθῶν τῆς προτεραίας, ὅτε ὁ Χάρριγκτων λαβὼν τὰ διὰ γραφομηχανῆς γραφέντα γράμματα ἔρριψεν ἓν γοργὸν βλέμμα πρὶν τὰ ὑπογράψῃ

— Εἶναι λιγάκι ἀπελέκητα, εἶπε κατόπιν.

— Μοῦ εἴχατε εἰπῆ, ἀπήντησεν ὁ Κίρμπυ, ν' ἀφήνω κενὰ εἰς τὰς λέξεις ποῦ δὲν προφθαίνω νὰ πάρω καλὰ κατὰ τὴν ὑπαγόρευσιν καὶ νὰ τὰ συμπληρῶ κατόπιν, ἀκολουθῶν τὴν ἔννοιαν καὶ μὴ ἀπομακρυνόμενος ἀπὸ τὸν εἱρμὸν τῶν γενικῶν ἰδεῶν.

Ὁ Χάρριγκτων ἐμειδίασε.

— Σὰν νὰ μοῦ φαίνεται τότε, ὅτι ὁλόκληρο τὸ σημειωματάριόν σας χθὲς ἦτο γεμᾶτο μόνον κενά, εἶπε.

Ὁ Κίρμπυ ἐμειδίασε καὶ αὐτός. Ὁ προϊστάμενός του τοῦ ἐφάνη ἄγγελος ἀγαθότητος.

— Ξεύρετε, ἐξηκολούθησεν ὁ Χάρριγκτων, τὸ σφάλμα εἶναι ἰδικόν μου ποῦ ὑπηγόρευσα τόσον γρήγορα, χωρὶς νὰ λάβω ὑπ' ὄψει ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ πάρετε τὸ ὕφος μου διὰ μιᾶς. Θὰ ὑπαγορεύσω σιγώτερα, εἶπεν ἔπειτα. Καὶ ἕνα ἄλλο πρᾶγμα, κύριε Τράσκ. Ἐπάνω εἰς τὴν δουλειάν μου ξεχνῶ τοὺς τρόπους μου, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ μὲ συγχωρῆτε.

Ὁ Κίρμπυ ἐμειδίασε πάλιν τὴν φορὰν αὐτὴν μὲ περισσοτέραν εὐχαρίστησιν καὶ εὐγνωμοσύνην.

Εἰς τὰς ἐννέα ὁ Μάρτιν εἰσῆλθεν.

— Ἔχω πέντε ἐπιστολὰς διὰ τὸ ἄρθρον ἐκεῖνο τοῦ Φάβερσωμ.

— Φάβερσωμ! ἀνέκραξεν ὁ Χάρριγκτων. Ποιὸς διάβολος εἶναι αὐτὸς ὁ Φάβερσωμ;...

— Δὲν ἐνθυμεῖσθε; Εἶναι ἐκεῖνος ποῦ μᾶς ἔγραψε τὴν ἱστορίαν διὰ τὸν μεθυσμένον πατέρα, ποῦ τὴν ἐδημοσιεύσαμεν πρὸ δύο μηνῶν.

— Ἐκεῖνο τὸ κολοκύθι;... Καὶ μὲ σκοτίζεις μὲ αὐτὸ τὸ ζήτημα;

— Παρακαλῶ, ἐφώναξεν ὁ Μάρτιν. Ἔχω ἐδῶ πέντε γράμματα, τὸ ἕνα ἀπὸ τὸ Σικάγον, τὸ ἄλλο ἀπὸ τὴν Νέαν Ὑόρκην, τὸ τρίτον ἀπὸ τὴν Ὀκλαχόμαν καὶ δύο ἀπὸ τὸ Ὀχάϊο, καὶ ὅλα φανερώνουν ὅτι ἡ ἱστορία του ἐκείνη ἔχει ἀρέσει εἰς τὸν κόσμον ὑπερβολικά.

— Γιὰ νὰ ἰδῶ! ἐφώναξεν ὁ Χάρριγκτων, καὶ ἔρριψεν ἓν ταχὺ βλέμμα ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν.

— Αὐτὸς εἶναι ὁ ἄνθρωπος τοῦ μέλλοντος! εἶπε κατόπιν μ' ἐνθουσιασμόν. Πάρτε αὐτὸ τὸ γράμμα, κύριε Τράσκ!

«Φίλτατέ μου κ. Φάβερσωμ.

«Ἡ ἱστοριοῦλά σας ἔχει κάμει θραῦσιν εἰς τὸν κοσμάκην. Μᾶς τὴν ἐπαινοῦν ἀπὸ παντοῦ. Προβλέπω ὅτι θὰ ἔχετε μέλλον, διότι εἶσθε πρωτότυπος. Ἀλήθεια δὲν ἔρχεσθε νὰ φᾶμε αὔριο μαζὺ καὶ νὰ κλείσωμε συμφωνίας διὰ μίαν ἱστοριοῦλαν κάθε μῆνα;...»

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ θυρωρὸς ἐνεφανίσθη φέρων ἓν ἐπισκεπτήριον ἐπὶ ἀργυροῦ δίσκου.

— Μοῦ κατέστρεψες τὸν εἱρμὸν τῶν ἰδεῶν μου! ἀνεβόησε πρὸς τὸν θεράποντα, καὶ βλέπων τὴν κάρταν ἐξηκολούθησε.

— Νώξ, Νώξ... γνωρίζω τὸ ὑποκείμενον αὐτό. Πέστου νὰ ἔλθῃ! Ἔπειτα ἐστράφη πρὸς τὸν Κίρμπυ.

— Ὁ ἄνθρωπος αὐτός, εἶπε, θὰ μοῦ χαλάσῃ ὅλην μου τὴν διάθεσιν.

Ὀλίγαι στιγμαὶ ἐπέρασαν καὶ ἤδη εἰς τὴν εἴσοδον ἐνεφανίσθη ἕνας ὠχρὸς καὶ ἀσθενικὸς ἄνθρωπος ἡλικίας περίπου τριανταπέντε ἐτῶν.

— Καλημέρα, κύριε Νώξ, εἶπεν ὁ Χάρριγκτων.

— Καλημέρα σας, κύριε Χάρριγκτων. Ἦλθα νὰ ἰδῶ τί ἠμπορεῖ νὰ γείνῃ μὲ τὰ ἄρθρα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα πρό τινος καιροῦ σᾶς εἶχα στείλῃ.

Ὁ Χάρριγκτων τὸν διέκοψε:

— Καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐρωτᾶτε, κύριε Νώξ; Μοῦ εἶναι ἀδύνατον νὰ σᾶς εἰπῶ πόσον ἀπογοητευμένος εἶμαι μαζύ σας. Ἔπειτα ἀπὸ τόσας προσδοκίας!... Δὲν ἀνταπεκρίθητε εἰς αὐτάς... Σᾶς ἔδωκα χρυσᾶς εὐκαιρίας διὰ ν' ἀναδειχθῆτε καὶ ὅμως δὲν ἐκάματε τίποτε.

— Ἀλλά, κύριε Χάρριγκτων...

— Μὴ μὲ διακόπτετε παρακαλῶ. Ἀφήσατέ με νὰ σᾶς εἰπῶ ὅτι δὲν εἴχατε γεννηθῇ διὰ νὰ γίνετε συγγραφεύς...

— Μὰ τὰ πρῶτά μου δοκίμια σᾶς εἶχαν ἐνθουσιάσῃ...

— Δὲν ἐδείξατε ὅμως καμμίαν πρόοδον. Ὅλα ὅσα γράφετε εἶναι πένθιμα, ἀπαίσια, ἀπογοητευτικά. Ὁ κόσμος θέλει εὔθυμα πράγματα.

— Ἀλλά, κύριε Χάρριγκτων, ἀναλογισθῆτε ὅτι μὲ ἐγεμίσατε μὲ τόσας ἐλπίδας εἰς τὰς ἀρχάς, ὥστε ἔφερα τὴν γυναῖκα καὶ τὸ παιδί μου εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην. Καὶ τώρα μὲ ἀφήνετε εἰς τὰ κρῦα τοῦ λουτροῦ...

Ἡ φωνὴ τοῦ Χάρριγκτων ἐγένετο τώρα μελῳδική.

— Λυποῦμαι, κύριε Νώξ, ἀλλὰ ἔτσι εἶναι ὁ κόσμος. Ὅλοι μας ἔχομεν τὰς ἀπογοητεύσεις μας, ὅλοι τὰ λάθη μας. Ἐὰν ἠμποροῦσα νὰ θέσω τὰς προσωπικάς σας ὑποθέσεις πρὸ τῶν συμφερόντων τοῦ περιοδικοῦ μου θὰ τὸ ἔκαμνα. Ἀλλ' εἶσθε ἀρκετὰ λογικός, ὥστε νὰ γνωρίζετε ὅτι αὐτὸ εἶναι ἀδύνατον.

Καὶ μὲ τὰς λέξεις αὐτὰς ὁ ταλαίπωρος Νώξ ἐστράφη συντετριμμένος καὶ ἐξῆλθε πρὸ τοῦ καταπλήκτου Κίρμπυ. Ἀλλ' ἡ κατάπληξίς του δὲν διήρκεσε πολύ, διότι ὁ Χάρριγκτων ὑπηγόρευε τώρα τὴν ἑξῆς διαταγήν:

Πρὸς τὸ προσωπικὸν καὶ τοὺς τμηματάρχας.

«Ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἑξῆς, ὅλαι αἱ ἐκθέσεις καὶ αἱ αἰτήσεις θὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὸν κ. Τράσκ, καὶ μέσον αὐτοῦ εἰς ἐμέ.»

«Ὡσαύτως αἱ ὑπ' αὐτοῦ διδόμεναι διαταγαὶ θὰ θεωρῶνται ὡς ἀπ' ἐμοῦ ἀπορρέουσαι.»

— Βλέπετε, εἶπεν ὁ Χάρριγκτων, θέλω νὰ εἶναι ἀληθινὸς καὶ πραγματικὸς ὁ γραμματεύς μου.

Οὕτως ὁ Κίρμπυ κατῆλθεν εἰς τὰ τμήματα καὶ διένειμεν ἀντίγραφα τῆς διαταγῆς. Οἱ ἑπτὰ διευθυνταὶ τῶν τμημάτων ἐδέχθησαν τὴν εἴδησιν μὲ μορφασμούς.

Ὁ Μάρτιν μόνος εἶπεν:

— Ὁ πατέρας μου εἶναι τρελλός. Μόλις ἔχετε μίαν ἡμέραν ἐδῶ...

— Καλῶς τὸν καινούργιον εὐνοούμενον, εἶπεν ἄλλος. Ἀπτόητος ὅμως ὁ Κίρμπυ, περατώσας τὸ ἔργον ἀνήρχετο εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ Χάρριγκτων, ὅπου, καθ' ἣν στιγμὴν εἰσῆλθεν, ἤκουσε τὰς λέξεις:

— Ἔπρεπε νὰ σὲ πετάξω ἔξω μὲ κλωτσιές. Οὔτε τὸν ἀέρα κἂν τοῦ Τράσκ δὲν ἔχεις.

Ὁ Χάρριγκτων ἀπετείνετο εἰς τὸν υἱόν του Ἔδγαρ, ὅστις, ἰδὼν τὸν Κίρμπυ, ἔγεινε λευκὸς ἀπὸ θυμόν, καὶ ἀνέκραξε:

— Δὲν θὰ τὸν ἀνεχθῶ. Δὲν θὰ δεχθῶ οὔτε μίαν λέξιν ἀπ' αὐτόν.

— Ἔξω παληάνθρωπε! ἐβρυχήθη ὁ Χάρριγκτων, καὶ ὁ Ἔδγαρ ὀπισθοχωρήσας ἐξῆλθε καὶ ἔκλεισε τὴν θύραν ὄπισθέν του. Τότε ὁ Κίρμπυ, στραφεὶς πρὸς τὸν προϊστάμενόν του, εἶδε θέαμα περίεργον: δύο δάκρυα κυλιόμενα ἐπὶ τῶν παρειῶν του.

— Δὲν ἔπρεπε νὰ τοῦ ὁμιλήσω μὲ τέτοιον τρόπον ἐμπροστά σας, ἀλλά— ἐδῶ ἐστάθη πρὸς στιγμὴν—δὲν ἠμπορεῖτε νὰ ἐννοήσετε τί θὰ εἰπῇ νὰ εἶναι κανεὶς πατέρας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Ἡ ἐξέλιξις.

Ὁ Κίρμπυ ταχύτατα ἐξειλίσσετο πλέον εἰς τὸν συνηθέστερον τῶν Ἀμερικανικῶν τύπων. Ἦτο ὁ δημιουργός, ὁ ἄνθρωπος ὁ διευθύνων ἄλλους, ἡ ψυχὴ μιᾶς δουλειᾶς, τῆς ὁποίας οἱ ἄλλοι ἦσαν παραρτήματα μηχανικά, δυνάμενα κάθε στιγμὴν ν' ἀντικατασταθοῦν. Τὸ προσωπικὸν τὸν ἐζήλευεν, ἀλλ' ὁ Χάρριγκτων ἔτρεφεν εἰς αὐτὸν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην. Τοῦτο τὸ γεγονὸς τὸν καθίστα ἀπόλυτον κύριον ἐφ' ὅλων τῶν ἄλλων καὶ τοῦ ἔδιδεν ἕνα ἀέρα διευθύνοντος πνεύματος ἐκεῖ μέσα.

Δύο ἔτη εἶχον περάσει κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ὅτε μίαν ἡμέραν ἓν δυσάρεστον ἐπεισόδιον εἶχε λάβει χώραν μεταξὺ τοῦ Μάρτιν καὶ τοῦ Μπόϋδ, ἀποτέλεσμα τοῦ ὁποίου ἦτο ἡ παραίτησις τοῦ δευτέρου.

Τὴν ἰδίαν ἡμέραν ὁ Χάρριγκτων ἐφώναζε τὸν Κίρμπυ καὶ ἔλεγε:

— Νὰ πάρετε ἕνα γραμματικὸν διὰ τὴν ἐργασίαν σας καὶ προσωρινῶς νὰ ἀναλάβετε τὴν δουλειὰν τοῦ Μπόϋδ ὡς Διευθύνων τῆς Δουλειᾶς, πρὸς τρεῖς χιλιάδας δολλάρια τὸ ἔτος. Ἂν τὰ πᾶτε καλὰ θὰ σᾶς κάμω διευθυντήν. Ἐμπρὸς λοιπόν. Ἀπὸ σᾶς ἐξαρτᾶται ἡ προαγωγή σας.

* * *

Οὕτως ἐγένετο ἡ μεταμόρφωσις. Ὁ Κίρμπυ ἤδη δὲν ἐδέχετο ὑπαγόρευσιν ἀλλ' ὑπηγόρευεν εἰς ἕνα ἄλλον, διαθέτων ὅλον τὸν ἄλλον καιρόν του εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς πολυπλόκου ἐργασίας, ἥτις ἐπήγαινε λαμπρά.

'Εφ' ὅσον τὰ πράγματα ἐξηκολούθουν ἐξελισσόμενα κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, συνέβη ἓν περίεργον ὅσον καὶ ἀπροσδόκητον γεγονός. 'Ο Χάρριγκτων εἶχεν ἀρχίση δημοσιεύων εἰς τὸ περιοδικόν του μίαν σειρὰν ἄρθρων διὰ τὰς μεγάλας βιομηχανίας τοῦ τόπου. 'Ησχολήθη διαδοχικῶς μὲ τὸ τρῶστ τῆς ζακχάρεως, τοῦ καπνοῦ, τοῦ κρέατος, τοῦ πετρελαίου καὶ τοῦ χάλυβος. Τὸ τελευταῖον αὐτὸ θέμα ἔφερεν εἰς τὸ μέσον τὸν Τζόρδαν Οὐάτς. Μία ἐπιστολὴ ἐστάλη εἰς αὐτὸν διὰ τῆς ὁποίας τοῦ ἀνεκοινοῦτο ὅτι τὸ περιοδικὸν εἶχεν ὕλην διὰ τὸ θέμα, ἀλλὰ θὰ προετίμα νὰ ἐγράφετο τὸ ἄρθρον ἀπὸ εἰδικόν. Εἰς ἀπάντησιν ἦλθε μία σύντομος ἐπιστολὴ ἀπὸ τὴν Μαρίαν Οὐάτς:

«'Ο πατήρ μου, ὡς γνωρίζετε, δὲν δίδει κατ' ἀρχὴν πληροφορίας εἰς τὸν τύπον, ἂν ὅμως μοῦ στείλετε τὸ ἄρθρον θὰ τὸ ἐπιθεωρήσω καὶ θὰ τὸ διορθώσω.»

'Ο Χάρριγκτων ἀπήντησεν εἰς ταῦτα ὅτι θὰ συνέφερεν εἰς τὸν κ. Οὐάτς νὰ γραφῇ τὸ ἄρθρον μὲ προσοχὴν καὶ χωρὶς ἀνακριβείας, καὶ εἰς τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ἔλαβεν ἀπάντησιν ὅτι ἡ ὅλη ὑπόθεσις εἶχεν ἀφεθῆ εἰς χεῖρας τῆς Μαρίας.

'Η κόρη τοῦ χαλυβδοβιομηχάνου ἔγραφεν ὅτι θὰ παρεῖχε πᾶσαν ἀπαιτουμένην πληροφορίαν, ἂν ἡ διεύθυνσις τοῦ περιοδικοῦ τῆς ἀπηύθυνε μίαν σειρὰν ἐρωτήσεων.

'Ο Χάρριγκτων, ἀπησχολημένος τότε μὲ τ' ἀερόπλοια, ἐφώναξε τὸν Κίρμπυ εἰς ὃν ἀνέθεσε τὴν ὅλην ὑπόθεσιν.

Τώρα ὁ νεαρὸς «διευθύνων» ἀντελήφθη ὅτι ἦτο καιρὸς νὰ παίξῃ καλὰ τὸ μέρος του. 'Ενεθυμήθη τὴν πρὸ τετραετίας σκηνὴν τοῦ γεύματος, ὅτε ὁ Οὐάτς τὸν εἶχε ξεφορτωθῆ μὲ τρόπον, καὶ διετήρει ἀκόμη ζωηρὰν τὴν ἀνάμνησιν τῆς καλῆς κόρης, ἥτις δὲν εἶχε διστάση νὰ τὸν προστατεύσῃ ἀπὸ τὰς δοκιμασίας, εἰς ἃς εἶχε θελήσῃ νὰ τὸν ὑποβάλῃ ὁ πατήρ της.

— Εἶναι ἡ σειρά μου νὰ ἐκδικηθῶ, ἐσκέφθη ὁ Κίρμπυ, καὶ ὑπηγόρευσεν ἀμέσως τὴν ἑξῆς ἐπιστολὴν εἰς τὴν δεσποινίδα Οὐάτς:

«'Ο κ. Χάρριγκτων ἔχει ἀναθέσει εἰς ἐμὲ τὴν ὅλην ὑπόθεσιν. Κατὰ τὴν γνώμην μας ἡ ἀποστολὴ εἰς ὑμᾶς καταλόγου ἐρωτήσεων θὰ ἦτο κουραστικὴ εἰς ἀμφοτέρους καὶ θὰ καθίστα ἀπαραίτητον μίαν μακρὰν ἀλληλογραφίαν. Κατὰ συνέπειαν, ἂν μᾶς προσδιορίζετε μίαν ὥραν καὶ ἕνα τόπον συναντήσεως, θὰ ἠδυνάμεθα νὰ λύσωμεν τὸ ὅλον ζήτημα ἐντὸς εἴκοσι λεπτῶν.»

Τὸ σχέδιον τοῦ Κίρμπυ ἦτο τολμηρόν. "Αν ἔφερεν ἀποτελέσματα καὶ ἡ συνάντησις ἐλάμβανε χώραν θὰ ἦτο δυνατὸν ἴσως εἰς τὴν Μαρίαν νὰ τὸν ἐνθυμηθῇ.

Τὸ γράμμα του εἶχε σταλῆ τὸ Σάββατον. Τὴν Τρίτην ἤρχετο ἡ ἀπάντησις, μὲ τὴν ὑπογραφὴν τῆς Μαρίας Οὐάτς:

«Νομίζω ὅτι τὸ "Ιγγουδ δὲν εἶναι μακράν. Θὰ ἔλθω μὲ τὸ αὐτοκίνητόν μου τὴν Τετάρτην εἰς τὰς τρεῖς, ἐκτὸς ἂν λάβω διαφορετικὰς ὁδηγίας ἀπὸ σᾶς.»

Μόνον ποῦ δὲν ἐπήδα ἀπὸ τὴν χαράν του ὁ Κίρμπυ, λαμβάνων τὴν ἐπιστολήν. Χάριν ἀσφαλείας ἐθεώρησε καλὸν νὰ μὴ κάμῃ εἰς κανένα λόγον διὰ τὴν συνέντευξιν, ἔδωκε δὲ ὁδηγίας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ὅπως, ἂν κ α ν ε ὶ ς ἢ «κ α μ μ ί α» τὸν ἐζήτει τὸ ἀπόγευμα τῆς Τετάρτης, ὁδηγηθῇ εἰς τὸ ἰδιαίτερον γραφεῖόν του.

Οὕτω τὸ πρωῒ τῆς Τετάρτης ὁ Κίρμπυ κατέβαλεν ὅλως ἰδιαιτέραν φροντίδα εἰς τὸν ἱματισμόν του, ἐκανόνισε τὴν ἐργασίαν του βιαστικά, ἔμαθε μὲ εὐχαρίστησιν ὅτι ὁ Χάρριγκτων θ' ἀπουσίαζεν ὅλην τὴν ἡμέραν εἰς Νέαν 'Υόρκην, καὶ ἐπερίμενεν.

'Ο καιρὸς ἦτο σκυθρωπὸς καὶ διὰ μίαν στιγμὴν ἐσκέφθη ὅτι ἡ Μαρία δὲν θὰ ἤρχετο. 'Επέρασεν οὕτω στιγμὰς ἀγωνίας, μέχρις ὅτου τὴν τρίτην ὥραν ἀκριβῶς ἓν μέγα Γαλλικῆς κατασκευῆς αὐτοκίνητον ἦλθε πρὸ τῶν καταστημάτων Χάρριγκτων. 'Ο σωφέρ, φέρων βαρεῖαν γοῦναν, τὰ γάντιά του καὶ ἄμεμπτος εἰς τὴν ὅλην του περιβολήν, κατῆλθεν, ἐκτύπησε τὴν θύραν καὶ ἠρώτησε τὸν θυρωρόν.

— Εἶναι ὁ κ. Τράσκ ἐδῶ;...

— Μάλιστα. Εἶναι ἡ δεσποινὶς Οὐάτς; 'Οδηγήσατέ την μέσα.

'Η νέα κατῆλθε τῆς ἁμάξης της καὶ ἀνῆλθε μὲ βῆμα ἐλαφρὸν τὰς ὀλίγας βαθμῖδας τῆς κλίμακος. 'Ο Κίρμπυ τὴν προϋπήντησεν αὐτοπροσώπως. 'Εκείνη ἐστάθη ἐνώπιόν του καὶ ἠρώτησεν:

— 'Ο κ. Τράσκ;

— 'Η δεσποινὶς Οὐάτς;... Περᾶστε εἰς τὴν βιβλιοθήκην, παρακαλῶ.

"Εκλεισε τὴν θύραν καὶ τὴν ἠκολούθησε, θαυμάζων ἐν τῷ μεταξὺ διὰ τὴν ἐπελθοῦσαν εἰς τὸ σύνολόν της μεταβολήν. Πράγματι τὸ παιδικὸν ἐκεῖνο ὕφος τὸ ὁποῖον τὴν ἐχαρακτήριζε πρὸ τετραετίας εἶχεν ἐξαφανισθῆ, καὶ ἐμπρός του ὁ Κίρμπυ εἶχε μίαν νεαρὰν γυναῖκα ἐν ὅλῃ τῇ δόξῃ τῆς ὡριμαζούσης της καλλονῆς.

'Η σιωπή του δὲν ἔλειψε νὰ τῆς κάμῃ ἐντύπωσιν. Καὶ καθ' ἣν στιγμὴν ἐκεῖνος τὴν ἐβοήθει νὰ βγάλῃ τὸ βαρύ της ἐπανωφόρι, ἡ νέα ὑψώνουσα τὸ βέλο της τὸν εἶδε προσεκτικῶς καὶ εἶπε μὲ ἀφέλειαν:

— Νομίζω ὅτι σᾶς ἔχω κάποτε ἰδῆ.

— Μάλιστα. Πρὸ τεσσάρων ἐτῶν, ἀπήντησεν ὁ Κίρμπυ. Εἶχα ἔλθῃ εἰς τὸ σπίτι σας διὰ τὸ γεῦμα.

'Εκείνη ἤνοιξε τὰ ὡραῖά της μάτια μὲ ἀπορίαν.

— Πρὸ τεσσάρων ἐτῶν... Καὶ ἐπὶ τίνι εὐκαιρίᾳ;...

— Μόλις εἶχα ἔλθῃ εἰς τὴν πόλιν, καὶ εἶχα μίαν συστατικὴν ἐπιστολὴν ἀπὸ μέρους τῆς κυρίας Τζάνις Χάδδεν.

— 'Ενθυμοῦμαι τώρα, εἶπε μὲ ἀθωότητα ἡ νεᾶνις. 'Ο μπαμπᾶς σᾶς εἶχε φερθῇ λιγάκι ἀποτόμως καὶ τὸν ἐβάλατε εἰς τὴν θέσιν του... Δὲν τὸ ἐλησμόνησα ποτέ, διότι ἦτο τόσον ἀσύνηθες. 'Εσκέφθην πολλάκις ἔκτοτε νὰ σᾶς προσκαλέσω καὶ νὰ σᾶς ζητήσω συγγνώμην δι' ἐκείνην τὴν σκηνήν, γνωρίζω δὲ ὅτι δὲν ὑπάρχει δικαιολογία, διότι τὸ ἀνέβαλα τόσον καιρόν.

'Ο Κίρμπυ ἐμειδίασε καὶ ἀμφότεροι ἐκάθησαν.

— Καὶ τώρα εἶσθε ἐδῶ, καὶ παίρνετε συνεντεύξεις;

— Μάλιστα ἀπήντησεν ἐκεῖνος, προσθέτων: Εἶμαι ὁ «Διευθύνων» τοῦ καταστήματος.

— 'Εντὸς τεσσάρων ἐτῶν! Θαυμάσια! εἶπεν ἐκείνη μὲ ἐνθουσιασμόν. "Επειτα ὅμως ἡ φιλαλήθειά της τὴν ἔκαμε νὰ προσθέσῃ. 'Υπὸ τὴν ἰδιότητά σας αὐτὴν ἐξελέγχετε τὰ δημοσιευόμενα εἰς τὸ περιοδικόν σας ἄρθρα;...

— Εἶμαι εἰς ἐπίμετρον γενικὸς γραμματεὺς τοῦ κ. Χάρριγκτων, ἀπήντησεν ὁ Κίρμπυ, δυσανασχετῶν κάπως μὲ τὸ ἐρευνητικὸν πνεῦμα τῆς γυναικὸς ἐκείνης.

— Πόσον καιρὸν ἔχετε ἐδῶ; ἠρώτησεν ἔπειτα ἡ νέα.

— Δύο ἔτη.

— Καὶ πρὶν ἔλθετε ἐδῶ;

— "Ημην ὑπάλληλος εἰς τὸ Κοντινένταλ 'Εξπρές.

— 'Ως στενογράφος;

— 'Ως ὑπάλληλος, ἀπήντησεν ὁ Κίρμπυ, σκεπτόμενος ἐνδομύχως: «Τώρα θὰ μὲ συχαθῇ.»

— 'Απὸ ὑπάλληλος διευθύνων ἐντὸς τεσσάρων ἐτῶν!.. εἶπεν ἐκείνη σκεπτικῶς. Αὐτὸ δείχνει δύναμιν.

'Επί τινα λεπτὰ ἡ συνομιλία ἐξηκολούθησεν ἐπὶ τοῦ ἰδίου θέματος.

— 'Επὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἂς ἐπιληφθῶμεν τοῦ ζητήματος τῆς συνεντεύξεώς μας, εἶπεν ἐκείνη. Οὕτως ἡ συνομιλία εἰσῆλθεν εἰς τὸ θέμα τοῦ ἄρθρου τοῦ ἀφορῶντος τὴν σιδηροβιομηχανίαν, καὶ τὸν ἐν αὐτῇ ρόλον τοῦ Τζόρδαν Οὐάτς.

"Οταν ἡ ὑπηρεσιακὴ συνέντευξις ἐτελείωσεν, ἡ Μαρία ἀφελῶς τοῦ ἐπρότεινε νὰ τὸν πάρῃ μαζύ της εἰς τὸ αὐτοκίνητον δι' ἕνα μικρὸν γῦρον.

Τότε τὰ εἶπαν ἀκόμη καλλίτερον καὶ ἀποκατέστησαν τὴν παλαιὰν γνωριμίαν. Αὐτὴ ἦτο ἡ πρώτη συνάντησις τοῦ Κίρμπυ Τράσκ μὲ τὴν Μαρίαν Οὐάτς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

Τὰ ἐπακόλουθα.

'Εὰν ἔλεγε κανεὶς εἰς τὸν Κίρμπυ ὅτι ὁ ἔντιμος πατήρ του ὑπῆρξεν ἐγκληματίας καὶ εἶχε ζήσῃ ζωὴν ἀτίμου λῃστοῦ, ἡ ἀποκάλυψις δὲν θὰ τὸν ἐξέπληττε περισσότερον, παρ' ὅ,τι τὸν εἶχεν ἐκπλήξει ἡ ἀνακάλυψις ὅτι μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τῆς Μαρίας εἶχε γείνῃ ἄνθρωπος διαφορετικός.

Πράγματι διὰ πρώτην φορὰν ἔπειτα ἀπὸ πολὺν καιρὸν εἶχεν ἀντιληφθῆ ὅτι ὅλα του τὰ ὄνειρα, ὅλαι του αἱ ἀσχολίαι, ὅλαι του αἱ σκέψεις ἦσαν ἁπλᾶ ἐπεισόδια, παραβαλλόμενα πρὸς τὰς συγκινήσεις, αἵτινες τώρα ἐπλήρουν τὴν ὕπαρξίν του.

"Εχων ἐκ φύσεως χαρακτῆρα χαλύβδινον ὁ Κίρμπυ ἀπεφάσισε ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴν ἕλξιν τῆς πανισχύρου ἐκείνης γυναικός.

'Η λογική του ἔλεγεν ὅτι μία κόρη ὡς ἡ Μαρία Οὐάτς θὰ ἐτριγυρίζετο ἀπὸ πλήθη μνηστήρων καὶ θαυμαστῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων αὐτὸς ἦτο μία ἄσημος μονάς. Τὰ κατενόει καὶ τὰ ἀντελαμβάνετο ὅλα αὐτὰ καὶ τὰ εὕρισκε φρόνιμα καὶ λογικά. 'Αλλ' ὅταν ἔφθανεν εἰς τὸ σημεῖον ν' ἀποτινάξῃ τὸν εὐχάριστον αὐτὸν ἐφιάλτην, εὕρισκεν ὅτι εἰς τίποτε δὲν τὸν ἐβοήθει οὔτε ἡ θέλησις, οὔτε ἡ λογική.

Εἶχε χάσει τὸν ἐνθουσιασμόν του διὰ τὴν ἐργασίαν καὶ εἶχεν ἀρχίσει ν' ἀηδιάζῃ καὶ τὴν ρουτίναν τῆς ἀλληλογραφίας καὶ τῶν ἐκθέσεων καὶ τῶν ἄλλων λεπτομερειῶν τῆς καθημερινῆς του ὑπηρεσιακῆς ζωῆς.

Τὸ προσωπικὸν εἶχεν ἀντιληφθῆ τὴν ἐπελθοῦσαν μεταβολήν, καὶ ὁ Χάρριγκτων αὐτὸς τοῦ εἶπε μίαν ἡμέραν σοβαρά:

— Κύριε Τράσκ, μὴ τὰ βάζετε κάτω τὴν στιγμὴν ποῦ περιμένω πρόοδον ἀπὸ σᾶς.

'Ο Κίρμπυ ἔβαλεν ὅλα του τὰ δυνατὰ νὰ μεταβληθῇ, ἀλλὰ τοῦ κάκου.

— 'Επὶ τέλους ἐσκέφθη μίαν ἡμέραν: θὰ χάσω τὴν θέσιν μου καὶ θὰ πάγω κατὰ διαβόλου! Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ πάθω τίποτε περισσότερον ἀπ' αὐτό.

Εἰς τοιαύτας σκέψεις ἦτο παραδεδομένος, ὅταν τὸ πρωῒ μιᾶς Πέμπτης ἐλάμβανε τὴν κατωτέρω ἐπιστολήν:

«Φίλε κύριε Τράσκ.

«Τὴν φορὰν ταύτην κρατῶ τὸν λόγον μου. Μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι, ἂν ἔλθητε, νὰ προτιμήσητε κανένα Σάββατον διὰ νὰ περάσωμεν καὶ τὴν Κυριακὴν μαζύ, διότι θὰ περάσω καμμιὰ δεκαπενταριὰ ἡμέρας εἰς τὴν ἐξοχήν μας εἰς τὸ Χάϊλλ Πλαΐς Πάκτιν, Νέας 'Υόρκης. 'Αλλὰ διατί νὰ μὴ ἔλθητε ἀπὸ τὴν Παρασκευὴν τὸ βράδυ; Θὰ περάσωμεν λαμπρά.

Εἰλικρινῶς ὑμετέρα
ΜΑΡΙΑ ΟΥΑΤΣ»

Τὸ γράμμα δὲν ἐνεθουσίασε τὸν Κίρμπυ καθ' ὑπερβολήν. 'Η πρόσκλησις αὕτη τὸν ἐπλήγωνε καὶ τοῦ ηὔξανε τὸ παράπονόν του. Δὲν ἔχασεν ὅμως καιρὸν καὶ ἐζήτησεν ἀμέσως ἄδειαν ἀπὸ τὸν Χάρριγκτων.

— Πηγαίνετε μὲ κάθε τρόπον. "Ισως ἡ ἀνάπαυσις καὶ ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ἀέρος σᾶς ὠφελήσουν,

Καὶ ὁμιλῶν κατὰ μόνας ὁ Χάρριγκτων ἐσκέφθη: «Κάποια γυναικοδουλειά!...»

Οὕτω τὸ πρωῒ ὁ Κίρμπυ ἐσηκώθη εἰς τὰς ἕξ, ἐπῆρε τὴν βαλίτζαν του, ἔπιασε τὸ τραῖνο τῶν ἑπτάμισυ διὰ τὴν Νέαν 'Υόρκην, καὶ ἀπὸ τὸν Κεντρικὸν Σταθμὸν ἐπῆρε τὸ τραῖνο τῶν ἐννέα διὰ τὸ προάστειον Πάκτιν.

Εἰς τὰς δώδεκα παρὰ τέταρτον ἔφθανεν εἰς τὸν μικρὸν σταθμόν. "Εν αὐτοκίνητον, μὲ ἐπιδεικτικώτατον σωφέρ, τὸν ἐπερίμενεν ἐκεῖ.

— 'Απ' ἐδῶ, κύριε Τράσκ, τοῦ εἶπε.

'Επῆρε τὴν βαλίτζαν καὶ τὸ ἐπανωφόρι του, τὸν ἐβοήθησε ν' ἀνέλθῃ εἰς τὸ ὄχημα καὶ ἐξεκίνησαν διὰ τὸ ἐξοχικὸν σπίτι. 'Ο καιρὸς ἦτο χειμερινός, ψυχρὸς καὶ ξηρός, ἀλλὰ κατὰ τ' ἄλλα εὐχάριστος. Τὸ χιόνι τὸ ὁποῖον εἶχε πέσει πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἶχε λυώσῃ καὶ μόνον ἐδῶ καὶ ἐκεῖ εἰς τὰ ὑπήνεμα καὶ

σκιερὰ μέρη εἶχεν ἀφήσῃ ὀλίγα λευκὰ ἐμβαλώματα, τὰ ὁποῖα ἔστιζον τὸν πρασινίζοντα κάμπον.

Εἰς μίαν καμπὴν τοῦ δρόμου ὁ σωφὲρ στραφεὶς ἔδειξεν εἰς τὸν ἐπιβάτην του ἕνα μακρυνὸν λοφίσκον, εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὁποίου ἐν μέσῳ συστάδων δένδρων ὑψοῦτο μία ἔπαυλις λευκή.

— Εἶναι τὸ Χάϊλλς, εἶπεν ὁ σωφέρ.

"Επειτα ἀπὸ ἑνὸς μιλλίου δρόμον, τὸ αὐτοκίνητον ἐστέκετο ἐμπρὸς εἰς τὴν σιδηρᾶν θύραν, τὴν φέρουσαν εἰς τὴν εὐρεῖαν περιοχὴν τοῦ κτήματος. "Ενας μεγάλος λίθινος τοῖχος τὸ περιέκλειε. 'Ο Κίρμπυ ἔρριψεν ἓν βλέμμα γύρω του καὶ δὲν ἐβράδυνε ν' ἀντιληφθῇ ὅτι εὑρίσκετο εἰς ἀρχοντόσπιτο.

'Επήδησεν ἀπὸ τὸ ὄχημα, ὁ σωφὲρ ἐκτύπησε τὸν κώδωνα καὶ εἷς ἄλλος ὑπηρέτης ἐνεφανίσθη, τοῦ ἐπῆρε τὸ ἐπανωφόρι καὶ τὸ καπέλλο καὶ τὸν ὡδήγησεν εἰς τὸ ἐπάνω πάτωμα, εἰς ἓν δωμάτιον ἀνατολικομεσημβρινόν. Κάτω εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν ἔκαιε μία δυνατὴ φωτιὰ ἀπὸ κορμοὺς παλαιῶν δένδρων, καὶ ἡ θερμότης ἡ ἀναδιδομένη ἀπὸ τὸ τζάκι ἐκεῖνο καθίστα τὴν ὅλην ἀτμόσφαιραν τοῦ σπιτιοῦ γλυκεῖαν καὶ χλιαράν. Τὸ δωμάτιον εἰς τὸ ὁποῖον εἶχεν ὁδηγηθῇ ὁ Κίρμπυ ἦτο εὔμορφο καὶ σχεδὸν πολυτελές. 'Εθερμαίνετο μὲ ἀτμόν, καὶ ἀπὸ τὰ μεγάλα του παράθυρα ἡ θέα τῶν χιονισμένων ἀγρῶν ἐξετείνετο μαγευτική. 'Ωραῖαι ὑδατογραφίαι ἐκόσμουν τὴν ὀροφήν, καὶ τὰ ἔπιπλά του ἦσαν βαρύτιμα καὶ ἀναπαυτικά. 'Επὶ τῆς κλίνης εὑρίσκετο μία ρόμπα τοῦ μπάνιου, καὶ ὑπ' αὐτὴν παντοῦφλαι. "Εν μικρὸν γραφεῖον εἶχεν ὅλα τ' ἀπαιτούμενα πρὸς γραφὴν καὶ εἰς παρακειμένην τράπεζαν ριχμένα ἀτάκτως ἀλλὰ μὲ γοῦστο ἦσαν διάφορα βιβλία, ἱκανὰ νὰ εὐχαριστήσουν κάθε ἀναγνώστην. "Ενας τόμος Σαίξπηρ, τὰ ποιήματα τοῦ Βύρωνος, ἕνας τόμος τοῦ Δαρβίνου, ἕνας ἄλλος τοῦ Δάντε, ἕνας ἄλλος τοῦ Μὰρκ Τουαίν καὶ οὕτω καθεξῆς. "Εν ὑελόφρακτον ἑρμάριον περιεῖχε μίαν φιάλην οὐΐσκυ, ἄλλα ἀναψυκτικὰ καὶ ποῦρα. 'Η προνοητικότης τῆς οἰκοδεσποίνης δὲν ἠμποροῦσε νὰ ἐκδηλωθῇ καλλίτερα, οὔτε ὁ πλοῦτός της.

"Οταν κατῆλθεν εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν μετ' ὀλίγα λεπτά, ὁ Κίρμπυ εὗρε τὴν Μαρίαν νὰ τὸν περιμένῃ.

'Η νεαρὰ γυνὴ ἐπροχώρησε πρὸς αὐτὸν μὲ βῆμα ἐλαφρὸν καὶ τοῦ ἔθλιψε τὴν χεῖρα ἐγκαρδίως.

"Εφερε πάλιν μαῦρον φόρεμα ἐξ αἰτίας τοῦ θανάτου τῆς ἀδελφῆς της, ἥτις εἶχε πρὸ ἔτους ἀποθάνῃ ἀπὸ ἐπιλόχιον πυρετόν.

— Εἶμαι εὐτυχὴς ποῦ ἤλθατε, τοῦ εἶπε. Καὶ ἔπειτα ἐρχομένη ἀμέσως εἰς τὸ ζήτημα τῆς στιγμῆς προσέθεσεν:

— Εἶναι ὅμως ὥρα νὰ τρῶμε καὶ ἔπειτα νὰ φεύγωμεν. "Εμαθα νὰ ὁδηγῶ λαμπρὰ τὸ αὐτοκίνητον καὶ θὰ σᾶς κάμω ἕνα περίπατον μακρυνόν. Δὲν σᾶς πειράζει ἂν σᾶς ρίψω εἰς κανένα κρημνόν!..

Οἱ δύο ἐκάθησαν ἀπέναντι ἀλλήλων εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ φαγητοῦ καὶ ἤρχισαν νὰ ὁμιλοῦν διὰ πράγματα διάφορα.

— 'Αλήθεια, ἠρώτησεν ἐκείνη, τί γίνεται τὸ ἄρθρον;...

'Εκεῖνος εὑρεθεὶς εἰς τὸ στοιχεῖόν του δὲν ἐβράδυνε ν' ἀπαντήσῃ.

— "Εβαλα ὅλας τὰς πληροφορίας μαζύ, καὶ τὰς ἔδωκα τοῦ Μάνσφιλδ, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ ἐπὶ τῶν εἰδικῶν ἄρθρων συντάκτης μας. Θὰ σᾶς στείλῃ δοκίμιον πρὸς διόρθωσιν ὅταν στοιχειοθετηθῇ.

— "Α! ἐγὼ ἐνόμισα ὅτι θὰ τὸ ἐγράφατε ὁ ἴδιος.

— "Ω διάβολε! ἐσκέφθη ὁ Κίρμπυ. Τί περίεργος γυναῖκα. "Ολα θέλει νὰ τὰ μαθαίνῃ... "Επειτα ὅμως ἐσκέφθη ὅτι ἡ εἰλικρίνεια ἦτο ἡ καλλιτέρα πολιτικὴ καὶ ἀπήντησεν: 'Εγὼ δὲν θὰ ἠμποροῦσα νὰ γράψω γραμμὴν διὰ περιοδικόν. 'Αλλ' ἤδη ἡ Μαρία ἤλλαξε θέμα ὁμιλίας.

— Σᾶς ἀρέσει ἡ ἐργασία σας εἰς τοῦ Χάρριγκτων;

— Ναί, εἶπεν ἐκεῖνος, γελῶν.

— Αὐτὸ τὸ γέλοιό σας σημαίνει πῶς δὲν εἶσθε ἐνθουσιασμένος.

— "Οχι δά! "Εχει καὶ τὰ καλά της.

— Δηλαδὴ ἔχει καὶ τὰ ἀνάποδα. Καὶ ποῖα εἶναι αὐτά;...

'Η φιλαλήθειά του πάλιν ὑπερίσχυσε.

— Τί νὰ σᾶς πῶ. Δὲν ἔχει πολὺ μέλλον.

— Γιατί; 'Επειδὴ ὁ Χάρριγκτων ἔχει υἱούς;

— "Οχι. Εἶναι ἡ φύσις τῆς δουλειᾶς.

— "Ε, βέβαια. Αὐτὴ ἡ γραμματεία θὰ σᾶς στενοχωρῇ.

'Η ἀνάκρισις ἔπαιρνε δρόμον ἐπικίνδυνον διὰ τὸν Κίρμπυ, ὅστις ἠρώτησε:

— Τί σᾶς κάμνει νὰ σκέπτεσθε ἔτσι;

— Τὸ γεγονὸς ὅτι μοῦ φαίνεσθε καμωμένος διὰ μεγαλήτερα πράγματα.

Μία ἐνδόμυχος εὐχαρίστησις κατέλαβε τὸν Κίρμπυ.

'Αλλ' ἡ Μαρία εἶχε πλέον ἐγερθῇ.

— "Αν εἶναι νὰ φεύγωμεν, εἶπεν, ἂς φεύγωμεν ἐνωρίς.

'Ετυλίχθησαν εἰς τὰ βαρέα των ἐπανωφόρια καὶ ἐξῆλθον εἰς τὴν αὐλήν, ὅπου τὸ αὐτοκίνητον τοὺς ἐπερίμενε. 'Ο σωφὲρ ἦτο ἐκεῖ. "Ολα ἦσαν ἕτοιμα.

— 'Ο καιρὸς δὲν εἶναι πολὺ καλός, δι' ἀνοικτὸ ἀμάξι, εἶπεν ἐκείνη, ἀλλὰ δὲν μ' ἀρέσει νὰ κάμνω περίπατον εἰς τὴν ἐξοχὴν μέσα εἰς ἕνα κουτί.

— Φαίνεται ὅτι θὰ χιονίσῃ, δεσποινὶς Οὐάτς! εἶπεν ὁ σωφέρ.

— Τόσον τὸ καλλίτερον!

— 'Εν τοιαύτῃ ὅμως περιπτώσει μὴ πηγαίνετε μακράν. Θὰ σᾶς ἐδυσκόλευεν ἡ ἐπιστροφή.

— "Ω, δὲν ἔχει σχέσιν!... Θὰ ἔχωμεν τὸ πολὺ μίαν περιπέτειαν, κύριε Τράσκ, εἶπε γελῶσα ἐκείνη. 'Εμπρός! Πηγαίνωμεν.

'Αμφότεροι ἐπήδησαν εἰς τὸ ὄχημα, ἐκεῖνος κατέλαβε τὸ παρὰ τὴν Μαρίαν κάθισμα καὶ τὸ αὐτοκίνητον ἐκυλίσθη ἐλαφρὸν καὶ ταχὺ πρὸς τὸν μεγάλον δρόμον.

— Θὰ σᾶς πάγω εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Γίγαντος, εἶπε μετ' ὀλίγον ἐκείνη. Εἶναι τὸ ἀγαπημένο μου βουνό. 'Η θέα ἀπὸ ἐκεῖ εἶναι θαυμασία.

Πτερόεντες οἱ τροχοὶ τοῦ αὐτοκινήτου τοὺς ἔφεραν πρὸς τὴν κοιλάδα διὰ ν' ἀκολουθήσουν τὴν ἀνηφορικὴν ἑλικοειδῆ ὁδόν, τὴν φέρουσαν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Γίγαντος. Δὲν ἐβράδυναν νὰ φθάσουν. 'Η Μαρία εἶχε δίκαιον. Τὸ μέρος εἰς τὸ ὁποῖον εἶχον σταματήσῃ ἦτο ἓν ἐπίπεδον ὀροπέδιον, ἂν ἠμποροῦσε νὰ μεταχειρισθῇ κανεὶς τὴν ἔκφρασιν ἐπὶ λόφου τόσον μικροῦ. Κατῆλθον ἀπὸ τὸ ὄχημα καὶ κρατούμενοι ἀπὸ τῆς χειρός, ὡς μικρὰ παιδιά, ἐπροχώρησαν πρὸς τὸ μᾶλλον ἀπόκρημνον μέρος τοῦ βουνοῦ.

— "Εχω ἐδῶ ἕνα κάθισμα, εἶπεν ἡ Μαρία, ὁδηγοῦσα τὸν σύντροφόν της πρὸς τὴν ἄκραν ἑνὸς ἀνωμάλου βράχου, κάτωθεν τοῦ ὁποίου ἔχαινε κενὸν βάθους ἑκατὸν ποδῶν.

'Ο Κίρμπυ μηχανικῶς τὴν ἠκολούθησε καὶ ἔλαβε θέσιν πλησίον της, θαυμάζων τὸ ἐνώπιόν των ἐκτεινόμενον ὡραῖον καὶ ἄγριον ἐν ταὐτῷ θέαμα τοῦ μολυβδοχρόου οὐρανοῦ καὶ τῆς χιονισμένης ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἐξοχῆς. Μακράν, εἰς τὴν ἄλλην ἄκραν τῆς κοιλάδος, ὅπου ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμή, ἓν τραῖνον ἐφάνη ἐπὶ μίαν στιγμήν, τρέχον διὰ μέσου τῆς ὁμίχλης καὶ ἐξερευγόμενον θορυβωδῶς λευκὰς τολύπας ἀτμοῦ. Αὐτὸς ὅμως ἦτο καὶ ὁ μόνος θόρυβος, ὁ διακόψας τὴν ἠρεμίαν τῆς ἐξοχῆς. Οἱ δύο φίλοι ἔμειναν μόνοι ἐν μέσῳ τῆς σιωπώσης φύσεως.

— Τί ὡραῖα ποῦ εἶναι ἐδῶ! εἶπεν ἡ Μαρία, καταστᾶσα αἰφνιδίως σοβαρά. "Εχω εἰς τὴν τσέπην μου τὰ ποιήματα τοῦ Κόλκριτζ. Θέλετε νὰ σᾶς διαβάσω μερικοὺς στίχους;...

Καὶ μὲ τὴν δροσερὰν φωνήν της ἀπήγγειλεν ἐμπνευσμένη μερικὰς στροφὰς τοῦ μεγάλου "Αγγλου λυρικοῦ, ὅστις ὑπῆρξε διδάσκαλος τοῦ Βύρωνος...

'Ο Κίρμπυ δὲν ἠγάπα τὰ ποιήματα, ἀλλ' αὐτὴν τὴν φορὰν ᾐσθάνθη μίαν ἰδιάζουσαν συγκίνησιν, ἀκούων τὴν φίλην του ἀπαγγέλλουσαν.

— Θὰ προτιμᾶτε ἴσως τὴν ποίησιν τῆς δράσεως, εἶπεν ἐκείνη, ἀντιληφθεῖσα τὴν σκέψιν του, ἔξαφνα τὸν Κίπλιγκ...

Εἶχεν ἤδη ἀρχίσῃ νὰ σκοτεινιάζῃ ὄχι τόσον διότι ἦτο ἀργά, ὅσον διότι τὰ μαῦρα σύννεφα εἶχον πυκνωθῆ. Μετ' ὀλίγας στιγμὰς αἱ πρῶται νιφάδες χιόνος ἐκύλισαν ἐλαφραὶ ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

— Δὲν εἶναι ἔξοχα;... 'Εφώναξεν ἡ Μαρία ἐνθουσιῶσα.

— Ναί, ἀπήντησεν ὁ Κίρμπυ, ἀλλὰ νομίζω ὅτι πρέπει νὰ φεύγωμεν, διότι ἐπίκειται θύελλα, καὶ εἴμεθα ἀρκετὰ μακράν.

("Επεται συνέχεια).

Η ΚΑΠΝΟΠΑΡΑΓΩΓΗ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 28ης σελίδος).

μὴ ὑποστῶσι βλάβην κατὰ τὴν μεταφορὰν καὶ τὰς μακρυνὰς ἀποστολάς.

Μὲ ὅλους τοὺς καταθλιπτικοὺς περιορισμούς, τοὺς ὁποίους μετεχειρίσθη τὸ Μονοπώλιον τῶν καπνῶν, ἡ καλλιέργεια τοῦ καπνοῦ αὐξάνει ἐν Τουρκίᾳ καθ' ἑκάστην, αἰτία δὲ τούτου εἶναι ὅτι τὰ καπνὰ ταῦτα παρουσιάζουσιν ὅλα τὰ χαρακτηριστικά, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἔχῃ ὁ καπνὸς διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν σιγαρέττων, δηλαδὴ ἄρωμα, γεῦσιν καλήν, καῦσιν κανονικὴν καὶ χρῶμα καλόν· προσέτι δὲ εἶναι εὐλύγιστος καὶ ἐλαφρός. Οὐδαμοῦ δὲ μέχρι σήμερον κατώρθωσαν νὰ παραγάγωσι καπνὰ μὲ τὰ ἴδια χαρακτηριστικὰ καὶ αὐτὰ δὲ τὰ 'Ελληνικά, μολονότι ὁμοιάζουσι τόσον πολὺ τὰ Τουρκικά, διαφέρουσιν ὅμως πολὺ αὐτῶν, διότι καὶ ἡ γεῦσίς των εἶναι ὀξεῖα καὶ ὁ καπνὸς ἐρεθίζει τὸν λάρυγγα τοῦ καπνιστοῦ. Μολονότι τὰ καπνὰ τῆς Τουρκίας εἶναι πρώτης ποιότητος, ὀλίγων ὅμως μερῶν εἶναι κατάλληλα ὅπως χρησιμοποιηθῶσιν ἀπ' εὐθείας πρὸς κατασκευὴν σιγαρέττων. 'Ανάγκη νὰ ὑποστῶσιν ἰδιαιτέραν ὅλως ἐπεξεργασίαν. Αὕτη δὲ σύγκειται εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν μιγμάτων. 'Ο διευθύνων τὴν ἐργασίαν ταύτην ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ μεγάλην πεῖραν, νὰ εἶναι γνώστης καλὸς ὅλων τῶν καπνῶν καὶ νὰ ἔχῃ ὀξεῖαν τὴν γεῦσιν καὶ τὴν ὄσφρησιν.

Διὰ νὰ κατασκευασθῇ ἓν καλὸν μίγμα ἀνάγκη νὰ χρησιμοποιηθῶσι καπνὰ διαφόρων προελεύσεων. 'Επειδὴ δὲ ἕκαστος καπνὸς ἔχει καὶ τὰ ἰδιαίτερα χαρακτηριστικά του, ἀναμιγνυόμενος μετ' ἄλλων ἀποτελεῖ ἓν σύνολον, ὅπερ ἔχει ἄρωμα καὶ γεῦσιν εὐχάριστον. 'Η κατασκευὴ τῶν μιγμάτων πολλάκις ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἰδιοτροπίαν τῶν καπνιστῶν.

'Ανεπιφυλάκτως δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι οἱ 'Αμερικανοὶ καπνισταὶ ἐξετίμησαν μεγάλως τὴν ἀξίαν τῶν Τουρκικῶν καπνῶν, ἀπόδειξις δὲ τούτου εἶναι ἡ ὁσημέραι αὐξανομένη μεγάλη εἰσαγωγὴ τῶν καπνῶν τούτων εἰς ὅλην τὴν 'Αμερικήν. 'Η μεγαλειτέρα 'Αμερικανικὴ 'Εταιρία «American Tobacco Co.» ἵδρυσεν ὑποκαταστήματα εἰς ὅλα τὰ καπνοπαραγωγικὰ κέντρα τῆς Τουρκίας καὶ ἀγοράζει μεγάλας ποσότητας Τουρκικῶν καπνῶν διὰ νὰ προσφέρῃ γνήσια τοιαῦτα εἰς τὸ 'Αμερικανικὸν κοινόν. 'Η 'Εταιρία αὕτη κατασκευάζει διάφορα μίγματα, δύναται δὲ νὰ ἱκανοποιήσῃ καὶ τὸν μᾶλλον ἰδιότροπον καπνιστήν.

Τὰ περὶ τῆς δράσεως τῶν 'Αμερικανικῶν ὑποκαταστημάτων εἰς τὰ Τουρκικὰ καπνοπαραγωγικὰ κέντρα ἐπιφυλασσόμεθα νὰ ἐκθέσωμεν εἰς ἰδιαίτερον ἄρθρον.

'Ιδοὺ ἐν ὀλίγοις μία μικρὰ καὶ σύντομος γενικὴ πραγματεία περὶ τῶν Τουρκικῶν καπνῶν. Εἴμεθα δὲ πρόθυμοι νὰ δώσωμεν εἰς ὅντινα μᾶς ζητήσῃ πολλὰς λεπτομερείας σχετιζομένας μὲ τὸ εἶδος τοῦτο.

'Εν Νέᾳ 'Υόρκῃ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΡΗΣΤΑΚΗ
Μηχανικὸς 'Αγρονόμος
Πρώην πραγματογνώμων τοῦ 'Οθωμανικοῦ Μονοπωλίου τῶν Καπνῶν.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

(Συνέχεια έκ τῆς 19ης σελίδος).

των ὅσοι δὲν ἤθελον νὰ προσφύγωσιν εἰς τὰς μοναστηριακὰς Ἀρχὰς ἢ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον.

Ἦτο δὲ εἰς τοιοῦτον βαθμὸν περιωρισμένη ἡ δικαιοδοσία τοῦ Καϊμακάμη ὥστε, ἵνα ὡς τοιοῦτος ἐπισκεφθῇ Μονήν τινα, ὤφειλε νὰ λάβῃ τὴν ἄδειαν τῆς Κοινότητος καὶ συνοδὸν ὑπὸ ταύτης διδόμενον· πρὸς ἐνέργειαν δὲ ἀνακρίσεως ἢ ἐρεύνης ἔπρεπε νὰ συνοδεύηται ὑπὸ ἑνὸς τῶν μελῶν τῆς Ἐπιστασίας.

Τῷ 1880 διωρίσθησαν καὶ ἐν τῷ ἐπινείῳ τῆς Δάφνης ἐγκατεστάθησαν εἷς τελώνης μετὰ τοῦ ἀναγκαίου προσωπικοῦ, εἷς λιμενάρχης καὶ εἷς ὑγειονόμος, ὁ πρῶτος ὅπως εἰσπράττῃ εἰσαγωγικὰ τέλη ἐπὶ τῶν πρὸς ἐμπορίαν εἰσαγομένων εἰς τὸ Ὄρος εἰδῶν, ὁ δεύτερος δὲ καὶ τρίτος ὅπως ἐπιθεωρῶσι καὶ ἐκδίδωσι τὰ ναυτιλιακὰ ἔγγραφα τῶν ἀποπλεόντων καὶ καταπλεόντων. Ἐκ τῶν δύο τελευταίων τούτων ὁ ὑγειονόμος ἦτο πάντοτε Χριστιανός.

Ὑπῆρχον πρὸς τούτοις ἐν Ἄθῳ δύο ἀστυνόμοι, ὁ μὲν ἐν Καρυαῖς, ὁ δὲ ἐν Δάφνῃ, μετ' ὀλιγίστων χωροφυλάκων, τελευταίως δὲ καὶ μετὰ μικρᾶς στρατιωτικῆς δυνάμεως.

* * *

Ἡ Ἑλλάς, ἀνακτωμένη τὸ Ἅγιον Ὄρος, εὑρίσκει τὰ τῆς διοικήσεως αὐτοῦ διεπόμενα ὑπὸ Κανονισμοῦ (Τυπικοῦ) θεσπισθέντος τῷ 1910 καὶ ἁρμοδίως κυρωθέντος, ὅστις, ἀντικαταστήσας τὸν τῷ 1876 κατὰ πρότασιν τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως ἐκπονηθέντα ἀλλ' ἀπαρέσαντα εἰς τὰς Μονὰς καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἐφαρμοσθέντα, ἀποτελεῖται ἐκ 246 ἄρθρων.

Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ τούτου ἑκάστη τῶν 20 Μονῶν ἔχει ἰδίαν διοίκησιν, τὸ σύνολον δὲ αὐτῶν ἐκπροσωπεῖται καὶ διοικεῖται ὑπὸ δύο Ἀρχῶν: τῆς Ἐπιστασίας, ἱδρυθείσης τῷ 1783 καὶ ἀποτελουμένης ἐκ 4 μελῶν διοριζομένων ἐκ περιτροπῆς κατ' ἔτος ὑπὸ τῶν Μονῶν, ἥτις δὲ εἶναι ἡ ἐκτελεστικὴ καὶ δημοτικὴ ἐν Ἄθῳ Ἐξουσία, καὶ τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος ἢ Ἱερᾶς Συνάξεως, ὀργανωθείσης ὡς ἔχει σήμερον τῷ 1810, συγκειμένης ἐξ 20 μελῶν, ἀντιπροσωπευόντων τὰς 20 Μονάς, καὶ ἀποτελούσης τὴν νομοθετικὴν καὶ δικαστικὴν Ἐξουσίαν.

Εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Ἐπιστασίας ὑπάγεται ἡ ἐκτέλεσις τῶν διαφόρων ἀποφάσεων τῆς Κοινότητος ἢ Συνάξεως, ἡ τήρησις τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἡ φρούρησις τοῦ Ἁγίου Ὄρους διὰ σώματος χωροφυλακῆς, ἀπαρτιζομένης ἐξ 24 Χριστιανῶν ὁπλιτῶν φουστανελλοφόρων, ὀνομαζομένων σερδάρηδων, ὡς καὶ ἡ κατασκευή, ἡ συντήρησις καὶ ὁ φωτισμὸς τῶν ὁδῶν.

Τῆς Κοινότητος ἢ Συνάξεως τὰ νομοθετικὰ καθήκοντα συνίστανται εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τῶν ἐσωτερικῶν Κανονισμῶν τῶν Μονῶν καὶ εἰς τὴν ψήφισιν κανονιστικῶν διατάξεων περὶ τῶν σχέσεων καὶ συμφερόντων τῶν ὁμοσπόνδων Μονῶν καὶ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῶν καὶ περὶ τῆς δημοσίας τάξεως· τὰ δικαστικὰ δὲ εἰς τὴν πρωτόδικον ἐκδίκασιν πάσης ἀστικῆς ὑποθέσεως ἄνευ οὐδενὸς περιορισμοῦ, ἀναφυομένης μεταξὺ Μονῶν ἢ μοναχῶν, μέχρι βαθμοῦ πταίσματος, καὶ εἰς τὴν κατ' ἔφεσιν τῶν ἀποφάσεων τῶν Μονῶν ἐπὶ ὑποθέσεων τῶν ἀπ' αὐτῶν ἐξαρτωμένων Σκητῶν ἢ Κελλίων. Ἡ Σύναξις, δικάζουσα ὡς Πταισματοδικεῖον, καταδικάζει τὸν πταίσαντα εἰς χρηματικὴν ἀποζημίωσιν ἢ πρόστιμον ἢ εἰς προσωπικὸν περιορισμὸν ἢ εἰς ἀποπομπὴν ἐκ τοῦ Ὄρους. Ἐλέχθη δὲ ἤδη ὅτι αἱ ἀποφάσεις τοῦ Σώματος τούτου ἐφεσιβλητοῦνται ἐνώπιον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

* * *

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἅμα τῇ ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ στρατοῦ κατὰ τὰ τέλη τοῦ 1912 καταλήψει τῆς Χαλκιδικῆς Χερσονήσου διώρισε καὶ ἐγκατέστησεν ἐν Καρυαῖς τοῦ Ἄθω Ἕλληνα βασιλικὸν Ἐπίτροπον ὡς στρατιωτικὸν διοικητήν, ὅστις ἐκτελεῖ τὰ καθήκοντα τοῦ Καϊμακάμη, τῆς διοικήσεως τῶν Μονῶν διεξαγομένης πάντοτε κατὰ τὸ Τυπικὸν τοῦ 1910 καὶ τηρουμένων ὅλων τῶν προνομίων τῆς Ἀθωΐτιδος Πολιτείας.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, Μ. Ε. Μ.

Ο ΙΑΤΡΟΣ ΔΕΛΟΥΖΗΣ

53 BOULEVARD MALESHERBES, ΠΑΡΙΣΙΟΙ

Διπλωματοῦχος τοῦ Παρισινοῦ Πανεπιστημίου, διευθυντὴς τοῦ μεγάλου Ἠλεκτροθεραπευτηρίου. Εἰδικὸς Γυναικολόγος καὶ Οὐρολόγος. Δέχεται ἐπισκέψεις Δευτέραν Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν ἀπὸ τῆς 2ας μ. μ. μέχρι τῆς 4ης μ. μ.

Κ. ΠΟΤΕΣΣΑΡΟΣ

... ΑΘΗΝΑΙ ...

ΟΙΚΟΣ ΙΔΡΥΘΕΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΕΝ ΕΤΕΙ 1875

Ἀναλαμβάνει τὴν ἀγορὰν καὶ πώλησιν Ἑλληνικῶν χρεωγράφων καὶ Μετοχῶν, ἀνταλλάσσει ξένα χαρτονομίσματα μὲ Δραχμάς, δέχεται καταθέσεις εἰς χρυσὸν καὶ δραχμάς, πληρώνει τόκον διὰ μὲν τὰς ἐν ὄψει 4 0)0, διὰ δὲ τὰς μὲ διορίαν ἀπὸ τρεῖς μῆνας καὶ ἄνω 5 0)0. Ἐπίσης ἀναλαμβάνει τὴν ἀποστολὴν χρημάτων εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀνατολῆς. Καὶ ἐν γένει πᾶσαν σχετικὴν ἐργασίαν.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΦΡΑΓΚΑ ΧΡΥΣΑ 15.00
ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΥΛΗΝ ΠΟΙΚΙΛΗΝ, ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΤΑΤΗΝ, ΩΦΕΛΙΜΟΝ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΝ ΕΛΛ. ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΑΤΛΑΝΤΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ATLANTIS" P. O. STATION E, NEW YORK

Η "ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΑΤΛΑΝΤΙΣ"
ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ
35,000 ΤΕΥΧΗ
ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΡΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΛΛΑΣ	
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ "ΕΣΤΙΑΣ"	ΑΘΗΝΑΙ
ΗΛΙΑΣ ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΥΡΟΣ
Ν. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ	ΚΕΡΚΥΡΑ
Ν. ΑΛΙΚΙΩΤΗΣ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ
Γ. ΑΛΙΚΙΩΤΗΣ	ΧΑΝΙΑ
ΙΩ. ΠΛΑΤΑΝΑΚΗΣ	ΣΗΤΕΙΑ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Π. ΥΔΡΑΙΟΣ	ΣΑΜΟΣ
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΒΑΛΑΟΥΡΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΙΩ. Π. ΣΤ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ	ΙΩΑΝΝΙΝΑ
ΝΕΟΚΛΗΣ Χ. ΓΙΑΝΕΛΛΗ	ΜΥΤΙΛΗΝΗ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΒΑΛΙΩΤΗΣ	ΧΙΟΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΩΣΤΑΣΙΑΝΗΣ	ΚΑΒΑΛΛΑ
ΚΥΠΡΟΣ	
ΑΓΑΠΙΟΣ ΑΛΩΝΕΦΤΗΣ	ΛΕΥΚΩΣΙΑ
Γ. Β. ΠΑΛΜΑΣ	ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΣ
ΤΟΥΡΚΙΑ	
ΑΓΑΘΟΝΙΚΗ ΜΠΕΛΛΑ	ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ
ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΜΥΡΝΗ
ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ	ΤΡΑΠΕΖΟΥΣ
ΕΥΣΤΡ. ΠΕΠΠΑΣ	ΚΥΔΩΝΙΑΙ
ΙΩΑΚΕΙΜ Α. ΡΩΣΣΙΔΗΣ	ΑΜΙΣΣΟΣ
ΡΩΣΣΙΑ	
ΔΗΜ. Γ. ΔΟΥΚΕΛΗΣ	ΟΔΗΣΣΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΒΟΜΒΟΡΗΣ	ΡΟΣΤΩΦ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΠΙΔΗΣ	ΒΑΤΟΥΜ
Π. ΖΑΦΕΙΡΗΣ	ΛΕΟΒΩ, ΚΑΓΟΥΛ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΧΑΤΖΙΕΦ	ΤΙΦΛΙΣ
ΑΙΓΥΠΤΟΣ	
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΠΑΠΑΣ	ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
ΔΗΜ. ΦΩΤΙΑΔΗΣ	ΖΑΓΑΖΙΚ
ΚΩΝΣΤ. ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΣ	ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ
ΡΩΜΟΥΝΙΑ	
ΣΤΑΥΡΟΣ ΞΕΝΑΚΗΣ	ΣΟΥΛΙΝΑΣ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΥ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΣΑ
ΚΩΝΣΤ. ΣΠ. ΜΑΚΡΗΣ	ΓΑΛΑΖΙΟΝ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ	ΒΟΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ
Δ. ΘΕΟΛΟΓΙΔΗΣ	ΒΡΑΪΛΑ
ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ	
Κ. ΒΑΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ	ΠΥΡΓΟΣ
Κ. Δ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ	ΒΑΡΝΑ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ○ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ○ ΔΡ. 35,000,000

ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ - BANQUE NAT. DE GRECE

ΟΛΙΚΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ○ ○ ΔΡΑΧΜΑΙ ○ ○ ..170,000,000..

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ
Ι. Α ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ

Συνιστᾶται θερμῶς εἰς τοὺς μετὰ τῆς Τραπέζης συναλλασσομένους, ὅπως πρὸς ταχυτέραν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεών των, ἀποφεύγωσι νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὰ διοικοῦντα τὴν Τράπεζαν πρόσωπα καὶ διευθύνωσιν ἀποκλειστικῶς πάσας τὰς ἐπιστολὰς αὐτῶν εἰς τὴν διεύθυνσιν:

NATIONAL BANK OF GREECE, ATHENS-GREECE

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΑΙΓΙΟΝ	ΒΟΛΟΝ	ΙΘΑΚΗΝ	ΚΟΡΙΝΘΟΝ	ΛΕΥΚΑΔΑ	ΠΕΙΡΑΙΑ
ΑΓΡΙΝΙΟΝ	ΓΥΘΕΙΟΝ	ΙΩΑΝΝΙΝΑ	ΚΥΜΗΝ	ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΝ	ΠΥΛΟΝ
ΑΛΜΥΡΟΝ	ΔΗΜΗΤΣΑΝΑΝ	ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ	ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΝ	ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ	ΠΥΡΓΟΝ
ΑΜΦΙΣΣΑΝ	ΖΑΚΥΝΘΟΝ	ΚΑΛΑΜΑΣ	ΚΥΘΗΡΑ	ΜΕΣΣΗΝΗΝ	ΣΠΑΡΤΗΝ
ΑΜΑΛΙΑΔΑ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ	ΚΑΡΔΙΤΣΑΝ	ΛΑΜΙΑΝ	ΝΑΥΠΑΚΤΟΝ	ΣΥΡΟΝ
ΑΡΤΑΝ	ΘΗΒΑΣ	ΚΕΡΚΥΡΑΝ	ΛΑΡΙΣΣΑΝ	ΝΑΥΠΛΙΟΝ	ΤΡΙΚΚΑΛΑ
ΑΤΑΛΑΝΤΗΝ	ΘΗΡΑΝ	ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΝ	ΛΕΒΑΔΕΙΑΝ	ΠΑΞΟΥΣ	ΤΡΙΠΟΛΙΝ
. . . .	. . . .	. . . .	. . . .	ΠΑΤΡΑΣ	ΧΑΛΚΙΔΑ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Δι' ἀποστολὴν χρημάτων ἐκ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς Ἑλλάδα ἀπευθυντέον πρὸς τοὺς ἑξῆς ἀνταποκριτὰς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος:

National Bank of Commerce	New York
American Express Co.	» »
Bankers Trust Co.	New York
Irving National Bank	» »
First National Bank	Chicago
First National Bank	Pittsburg
First National Bank	Milwaukee
Canadian Bank of Commerce	Montreal Canada

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ

Δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας Ἀγγλίας, ἀποδοτέας ἐν ὡρισμένῃ προθεσμίᾳ ἢ διαρκεῖς, ἐπὶ τόκῳ

1 ο)ο κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις 6 μηνῶν τοὐλάχιστον
2 ο)ο » » » 1 ἔτους »
2 1)2 ο)ο » » » 2 ἐτῶν »
3 ο)ο » » » 4 » »
4 ο)ο » » » 5 » »

NATIONAL BANK OF GREECE ATHENS-GREECE

ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ "ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ"

"ATLANTIS", : : : : POST OFFICE STATION E., : : : : : **NEW YORK**

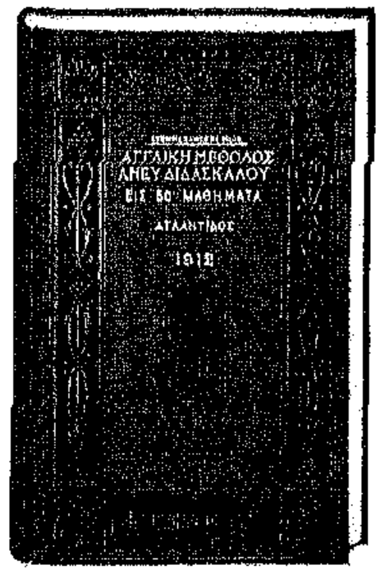

400 ΣΕΛΙΔΕΣ $1 (ΦΡΑΓΚΑ 5)

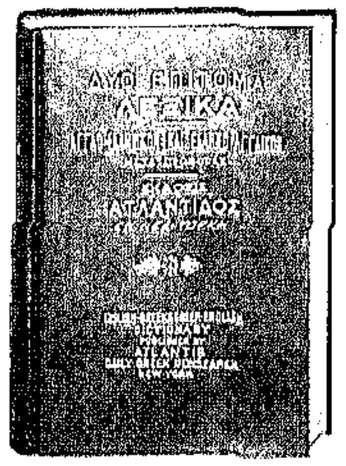

504 ΣΕΛΙΔΕΣ $1.50 (ΦΡ. 7.50)

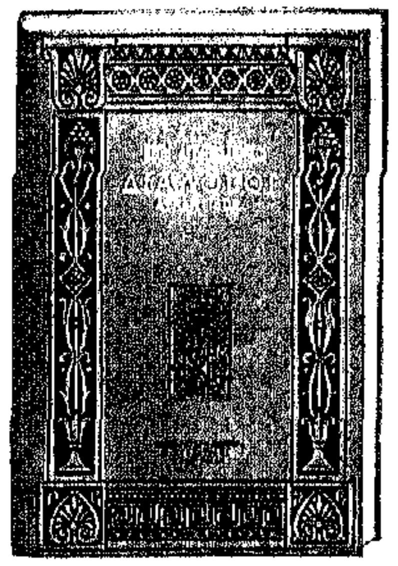

250 ΣΕΛΙΔΕΣ $1 (ΦΡΑΓΚΑ 5)

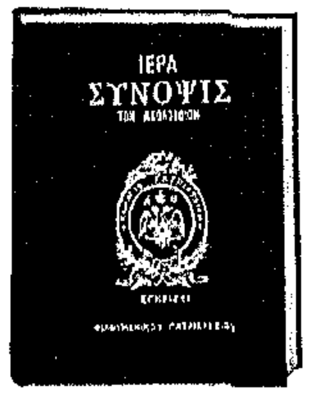

406 ΣΕΛ $0.75. (ΦΡ. 3.75)

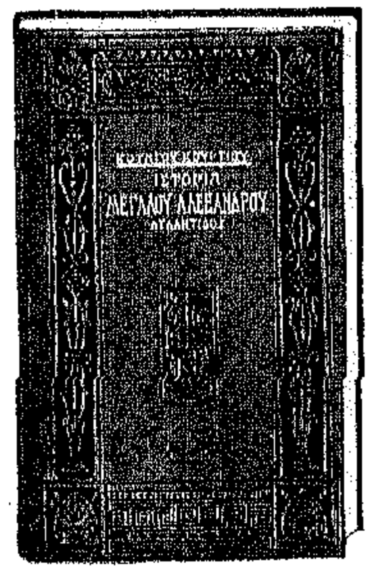

188 ΣΕΛΙΔΕΣ $1 (ΦΡΑΓΚΑ 5)

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΠΛΗΡΗ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ

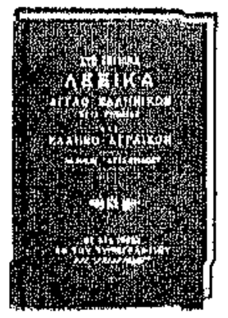

564 ΣΕΛ. $1 (ΦΡ. 5)

ΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΠΑΝΤΑΧΟΥ ΔΩΡΕΑΝ

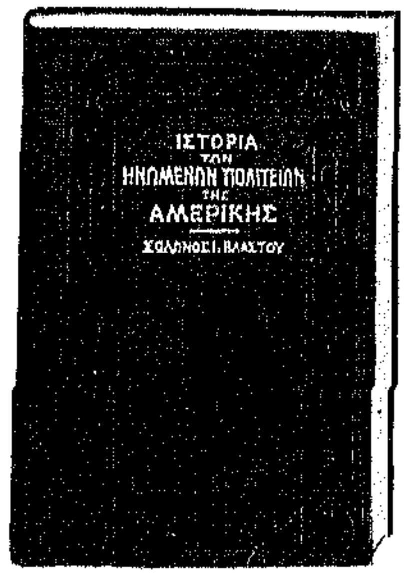

326 ΣΕΛΙΔΕΣ $1 (ΦΡΑΓΚΑ 5)

277 ΣΕΛ. $0.50

ΑΠΟΣΤΕΛΛΟΝΤΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΤΕΛΩΝ

287 ΣΕΛ. $0,50

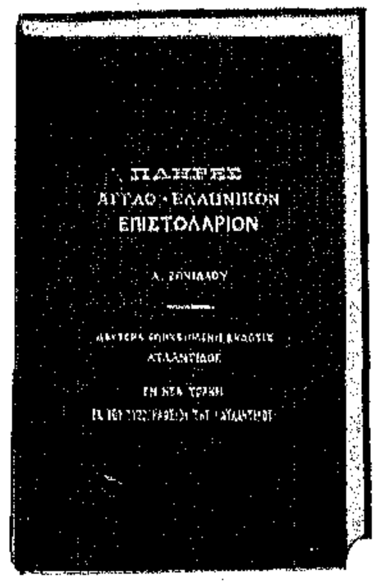

238 ΣΕΛΙΔΕΣ $1 (ΦΡΑΓΚΑ 5)

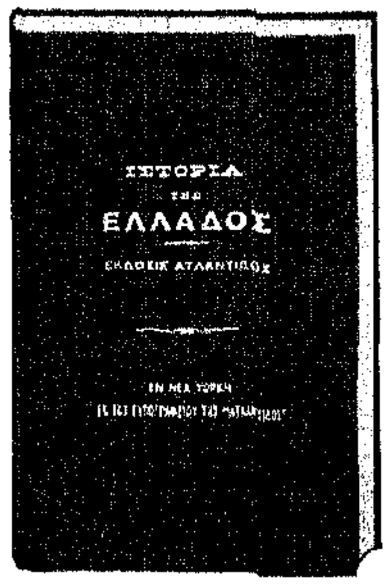

124 ΣΕΛΙΔΕΣ $1 (ΦΡΑΓΚΑ 5)

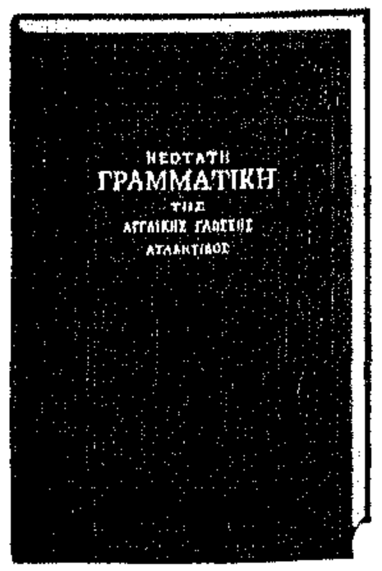

118 ΣΕΛΙΔΕΣ $0.75 (ΦΡ. 3.75)

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΕΤΟΣ 5, ΑΡΙΘ. 2
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ
1914

ΑΤΛΑΝΤΙΣ

VOL. V, NO. 2,
FEBRUARY
1914

MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS

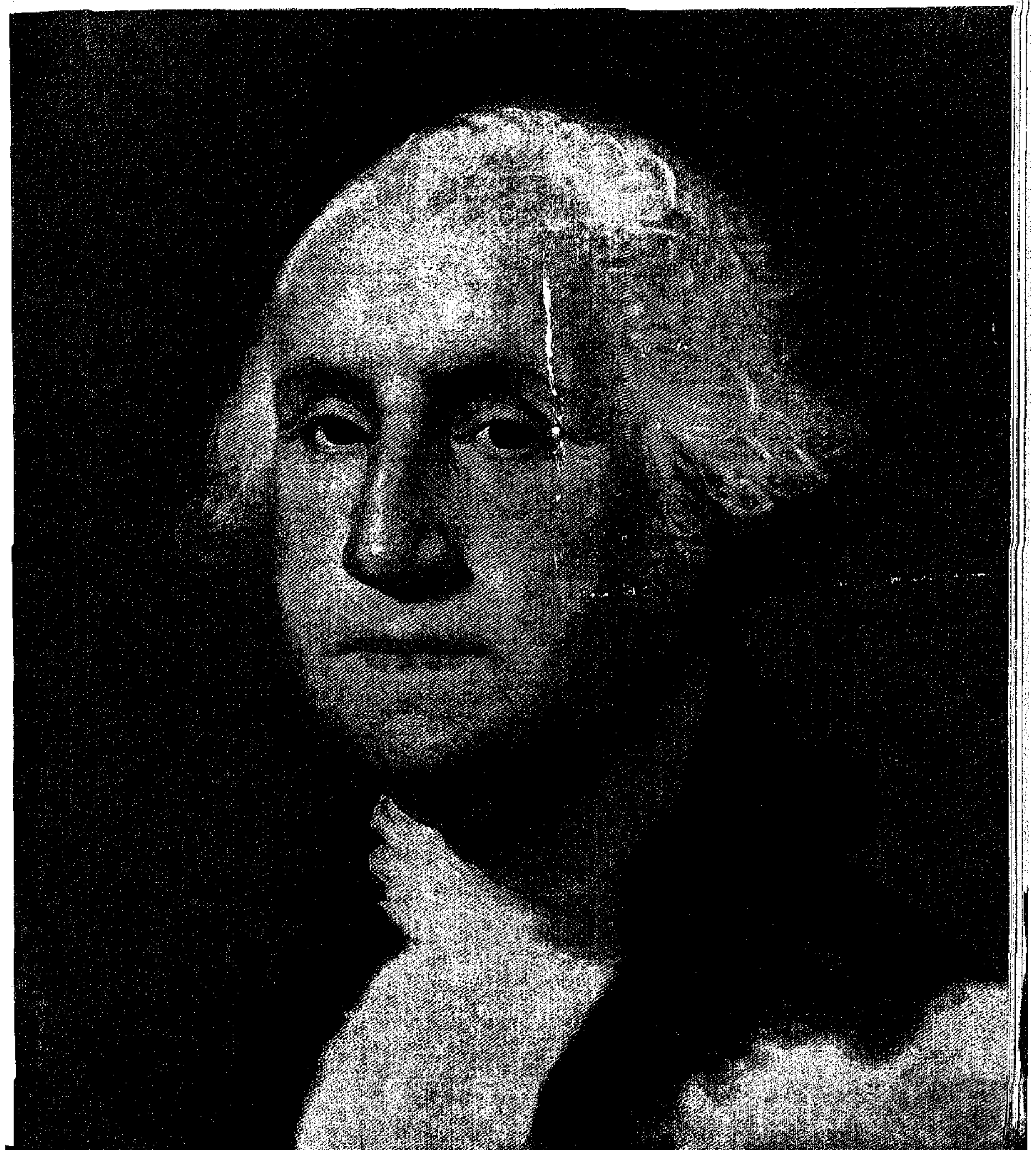

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡ. 35,000,000

ΟΛΙΚΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΙ ..170,000,000..

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ

Ι. Α ΒΑΛΛΑΩΡΙΤΗΣ

NATIONAL BANK OF GREECE, ATHENS-GREECE

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΑΙΓΙΟΝ	ΒΟΛΟΝ	ΙΘΑΚΗΝ	ΚΟΡΙΝΘΟΝ	ΛΕΥΚΑΔΑ	ΠΕΙΡΑΙΑ
ΑΓΡΙΝΙΟΝ	ΓΥΘΕΙΟΝ	ΙΩΑΝΝΙΝΑ	ΚΥΜΗΝ	ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΝ	ΠΥΛΟΝ
ΑΛΜΥΡΟΝ	ΔΗΜΗΤΣΑΝΑΝ	ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ	ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΝ	ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ	ΠΥΡΓΟΝ
ΑΜΦΙΣΣΑΝ	ΖΑΚΥΝΘΟΝ	ΚΑΛΑΜΑΣ	ΚΥΘΗΡΑ	ΜΕΣΣΗΝΗΝ	ΣΠΑΡΤΗΝ
ΑΜΑΛΙΑΔΑ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ	ΚΑΡΔΙΤΣΑΝ	ΛΑΜΙΑΝ	ΝΑΥΠΑΚΤΟΝ	ΣΥΡΟΝ
ΑΡΤΑΝ	ΘΗΒΑΣ	ΚΕΡΚΥΡΑΝ	ΛΑΡΙΣΣΑΝ	ΝΑΥΠΛΙΟΝ	ΤΡΙΚΚΑΛΑ
ΑΤΑΛΑΝΤΗΝ	ΘΗΡΑΝ	ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΝ	ΛΕΒΑΔΕΙΑΝ	ΠΑΞΟΥΣ	ΤΡΙΠΟΛΙΝ
				ΠΑΤΡΑΣ	ΧΑΛΚΙΔΑ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Δι' ἀποστολὴν χρημάτων ἐκ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς Ἑλλάδα ἀπευθυντέον πρὸς τοὺς ἑξῆς ἀντιπροσώπους τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος:

National Bank of Commerce New York
American Express Co. » »

Bankers Trust Co. New York
Irving National Bank » »
First National Bank Chicago
First National Bank Pittsburg
First National Bank Milwaukee
Canadian Bank of Commerce Montreal Canada

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ

Δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας Ἀγγλίας, ἀποδοτέας ἐν ὡρισμένη προθεσμίᾳ ἢ ἐπαρκείᾳ, ἐπὶ τόκῳ

1 ο)ο κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις 6 μηνῶν τοὐλάχιστον
2 ο)ο » » » 1 ἔτους »
2 1)2 ο)ο » » » 2 ἐτῶν »
3 ο)ο » » » 4 » »
4 ο)ο » » » 5 » »

NATIONAL BANK OF GREECE ATHENS - GREECE

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΑΤΛΑΝΤΙΣ

MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS

VOL. V. NO. 2
FEBRUARY
1914

ΕΤΟΣ 5, ΑΡ. 2
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ
1914

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΑΤΛΑΝΤΙΣ
ΜΗΝΙΑΙΑ
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: ΑΜΕΡΙΚΗΣ $2.00. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 15.
ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ 20 ΣΕΝΤΣ. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΦΡ. 1.25.
MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS
ANNUAL SUBSCRIPTIONS:
UNITED STATES $2.00. FOREIGN FRS. 15.
20 c. PER COPY
ENTERED AS SECOND CLASS MAIL MATTER.

ATLANTIS PUBLISHING CO.
113-115-117 WEST 31st STREET
P. O. STATION E., NEW YORK, U.S.A.
S. J. VLASTO, PRESIDENT D. J. VLASTO, 1st VICE-PRES.
A. POLYZOIDES, 2nd VICE-PRES.
J. C. DEMETRIUS, TREAS. M. CHRISTOPHIDES, SEC'Y.
ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΤΛΑΝΤΙΣ
ΕΝ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΑΤΛΑΝΤΙΣ
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1894
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: ΑΜΕΡΙΚΗΣ $5.00. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 35.
ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 2 ΣΕΝΤΣ
ATLANTIS DAILY GREEK NEWSPAPER
ANNUAL SUBSCRIPTIONS:
UNITED STATES $5.00. FOREIGN FRS. 35.
2 c. PER COPY
TELEPHONE: 4970-4971-4972 MADISON SQUARE

ΤΑ ΤΡΙΑ ἀξιοσημείωτα γεγονότα τοῦ λήγοντος μηνὸς ἀπὸ Ἑλληνικῆς καὶ ἀπὸ Ἀνατολικῆς ἀπόψεως ὑπῆρξαν τὸ ταξείδιον τοῦ κ. Βενιζέλου ἀνὰ τὴν Εὐρώπην, ἡ ἀπόφασις τῶν Δυνάμεων διὰ τὴν Ἤπειρον καὶ τὰς Νήσους, καὶ ἡ κάθοδος τοῦ πρίγκηπος τοῦ *Wied εἰς τὴν Ἀλβανίαν.*

Ἐν σχέσει μὲ τὸ Πρωθυπουργικὸν ταξείδιον γνωρίζομεν ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος ἔγεινεν ἐγκαρδίως δεκτὸς καὶ εἰς τὴν Ῥώμην καὶ εἰς Παρισίους καὶ εἰς Λονδῖνον καὶ Βερολῖνον καὶ Βιέννην καὶ Πετρούπολιν καὶ Βουκουρέστιον καὶ Βελιγράδιον. Τί ἀποτελέσματα ἔσχεν ἡ διπλωματικὴ αὕτη ἐκστρατεία δὲν τὸ γνωρίζομεν ἀκόμη. Αἱ ἀποφάσεις τῶν Δυνάμεων διὰ τὰ ζητήματά μας, καὶ πρὸ πάντων διὰ τὸ ζήτημα τῆς Ἠπείρου, δὲν εἶναι βέβαια τὰ καλλίτερα δείγματα οὔτε τοῦ φιλελληνισμοῦ οὔτε τῆς εὐθυδικίας τῆς Εὐρώπης.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἀναμφιβόλως κατέβαλε πᾶσαν προσπάθειαν διὰ νὰ ἐπιτύχῃ μίαν ἀναθεώρησιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Εὐρώπης σχετικῶς μὲ τὰ σύνορα τῆς Ἠπείρου, καὶ ἔκαμεν ὅ,τι ἠδυνήθη διὰ τὸ ζήτημα τῶν Νήσων.

Ἐπιπολαίως κρίνων τις τὸ ταξείδιον τοῦ κ. Βενιζέλου θὰ εἴπῃ ἴσως ὅτι ὁ Ἕλλην Πρωθυπουργὸς ἀπέτυχε τὴν φορὰν ταύτην εἰς τὴν ἀποστολήν του. Ἂν ὅμως κατόπιν τῶν τόσων προσπαθειῶν του, τοιαῦται ὑπῆρξαν αἱ ἀποφάσεις τῶν Δυνάμεων διὰ τὰ ζητήματά μας, ὁποῖαι θὰ ἦσαν ἂν δὲν ἐταξείδευεν εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς πρωτευούσας ὁ κ. Βενιζέλος;

Ο ΠΡΙΓΚΗΨ τοῦ Wied, ἀποδεχθεὶς τὸ Ἀλβανικὸν Στέμμα, κατέρχεται εἰς τὴν Ἀλβανίαν ὑπὸ περιστάσεις κρισιμωτάτας. Ἀδιαφοροῦσα διὰ τὰς ἀποφάσεις τῶν ἰσχυρῶν ἡ Βόρειος Ἤπειρος ἐμμένει εἰς τὴν ἀπόφασίν της ὅπως διεξαγάγῃ ἀπεγνωσμένον ἀγῶνα ὑπὲρ ζωῆς καὶ ἐλευθερίας. Τί θὰ γείνῃ εἰς τὴν Βόρειον Ἀλβανίαν κανεὶς δὲν γνωρίζει, ἀλλὰ πάντες προβλέπουν διενέξεις, ἀναρχίαν καὶ ἀκαταστασίαν.

Καὶ τὸ ἐρώτημα ἐγείρεται: Πῶς θὰ συμβιβάσῃ τὰ διεστῶτα καὶ πῶς θὰ φέρῃ τάξιν καὶ εἰρήνην εἰς τὸ Γκεγκᾶτον ὁ ἁβρὸς τῶν αἰθουσῶν τοῦ Πότσδαμ Πρίγκηψ;

ΑΦΟΥ ἐθορύβησαν ὀλίγους μῆνας, ἀφοῦ ἠπείλησαν ἐκστρατείας καὶ πολέμους, συνεβιβάσθησαν ἤδη μὲ τὸ πεπρωμένον οἱ ἀγαθοὶ Τοῦρκοι καὶ δὲν *ἀγριεύουν πλέον διὰ τὰς Νήσους.*

Αἱ συμμαχίαι των μὲ τοὺς Βουλγάρους καὶ τοὺς Ἀλβανοὺς δὲν ἐπτόησαν κανένα, διότι, ὡς ἐκ τῶν ὑστέρων ἀπεδείχθησαν, ἦσαν μορμολύκεια, ἀλλὰ καὶ ὡς τοιαῦτα ἄτεχνα καὶ χονδροειδῆ, καὶ δι' αὐτὸν τὸν λόγον καταδικασμένα εἰς ἀποτυχίαν. Διὰ νὰ ματαιωθοῦν ὅλα τὰ ὄνειρα, καὶ ὅλα τὰ σχέδια τῶν Τούρκων, ἤρκεσε ν' ἀνανεωθῇ ἡ συμμαχία μεταξὺ Ἑλλάδος, Ῥουμανίας, Σερβίας καὶ Μαυροβουνίου, ἥτις ἐθεμελιώθη ἐπὶ βάσεων ἀκλονήτων κατὰ τὴν τελευταίαν εἰς Βουκουρέστιον μετάβασιν τῶν Πρωθυπουργῶν Σερβίας καὶ Ἑλλάδος. Οὕτως ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου ἡσυχάζομεν ἐπὶ τέλους. Καὶ τὸ κέρδος αὐτὸ ὀφείλεται εἰς τὸ ταξείδιον τοῦ κ. Βενιζέλου.

ΤΟΥΣ Ἑλληνο-Ῥουμανικοὺς πολιτικοὺς δεσμοὺς πρόκειται νὰ κυρώσῃ τὸ ἀποφασισθὲν συνοικέσιον τοῦ Ἕλληνος Διαδόχου μετὰ Ῥουμανίδος Πριγκηπίσσης. Καίτοι τὸ εὐφρόσυνον γεγονὸς δὲν *ἀνεκοινώθη ἀκόμη ἐπισήμως, θεωρεῖται ἐν τούτοις* βέβαιον ὅτι οἱ γάμοι τοῦ Διαδοχικοῦ ζεύγους θὰ γείνουν τὴν 21 Μαΐου καὶ ὅτι ἡ μέλλουσα Βασίλισσα τῶν Ἑλλήνων θὰ φέρῃ τὸ ὄνομα Ἐλισάβετ.

Ἀνεξαρτήτως ὅλων τῶν πολιτικῶν καὶ διπλωματικῶν ὑπολογισμῶν, ἓν γεγονὸς δὲν πρέπει νὰ παρέλθῃ ἀπαρατήρητον. Ὅτι ὁ κομψότερος τῶν πριγκήπων θὰ νυμφευθῇ μίαν ἀπὸ τὰς ὡραιοτέρας πριγκηπίσσας.

ΘΑ ΗΔΙΚΟΥΜΕΝ τὸν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνισμόν, ἂν ἀφήναμεν ἀπαρατήρητον ἓν ἀπὸ τὰ μεγαλείτερα ἐθνικὰ κατορθώματά του.

Ἀναφερόμεθα εἰς τὴν τελευταίαν ἐκστρατείαν τῆς ἡμερησίας «Ἀτλαντίδος» ἐναντίον τῆς Βουλγαρικῆς ἐν Ἀμερικῇ προπαγάνδας, ἥτις διαστρέφουσα τὰ γεγονότα καὶ πλαστογραφοῦσα τὴν ἱστορίαν ἠθέλησε νὰ πείσῃ τὸν Ἀμερικανικὸν λαὸν ὅτι οἱ αὐτουργοὶ τῶν ἀκατονομάστων ὠμοτήτων τῶν Βαλκανικῶν πολέμων ἔπρεπε παντοῦ ἀλλοῦ νὰ ζητηθοῦν, ἀλλ' ὄχι μεταξὺ τῶν ὑπηκόων τοῦ Φερδινάνδου.

Τὰ σχετικὰ Ἀμερικανικὰ φύλλα, τὰ ὁποῖα θ' ἀνελάμβανον τὴν σταυροφορίαν ἐξ ὀνόματος τῆς Βουλγαρίας, δὲν ἐβράδυναν νὰ εὑρεθῶσι, καὶ ἡ Ὁμοσπονδία ταχέως κατεκλύσθη μὲ τοὺς ἀτιμοτέρους τῶν ἀνθελληνικῶν λιβέλλων. Ἔπειτα ἡ «Ἀτλαντὶς» ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Ἑλληνικῆς ἀμύνης. Εἰς μίαν σειρὰν ἄρθρων ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Ἑλλὰς ζητεῖ Δικαιοσύνην» ἡ ἐφημερὶς τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἑλληνισμοῦ ἔθεσεν ἐνώπιον τοῦ Ἀμερικανικοῦ κοινοῦ τὰ ζητήματά μας. Τὰ ἄρθρα ταῦτα, δημοσιευθέντα Ἀγγλιστί, ἐστάλησαν εἰς τὸν ἀνεξάρτητον τῆς Ἀμερικῆς τύπον καὶ ἀνεδημοσιεύθησαν τῇ ἐνεργείᾳ τῶν κατὰ τόπους ὁμογενῶν εἰς ἑξακοσίας ἐφημερίδας, ἀντιπροσωπευούσας καὶ τὰς τεσσαράκοντα Πολιτείας τῆς Ὁμοσπονδίας, χωρὶς νὰ ὑπολογίσωμεν τὸν τύπον τοῦ Καναδᾶ, ὅστις ὡσαύτως ἦλθεν εἰς ἀρωγήν μας.

Ἡ νίκη τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀμερικῆς εἶναι σήμερον πλήρης, νέον χρυσοῦν προσθέτουσα κρίκον εἰς τὴν ἅλυσιν τῆς ἐθνικῆς δράσεώς του.

ΑΙ ΗΝΩΜΕΝΑΙ Πολιτεῖαι, αἵτινες συνήθως παραπονοῦνται ὅτι δὲν ἔχουν διπλωμάτας, ἔστειλαν εἰς τὰς Ἀθήνας ἕνα Πρεσβευτήν, ὅστις ἀπὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἐπέδωκε τὰ διαπιστευτήριά του εἰς τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον κατέκτησε τὰς συμπαθείας ὅλων τῶν Ἑλλήνων, χάρις εἰς τὴν ὡραίαν ἐκείνην προσφώνησίν του, τὴν ἐκφράζουσαν τὴν εἰλικρινῆ καὶ ἀνυπόκριτον ἐγκαρδιότητα ἣν δεικνύει πρὸς ὅσους ἀγαπᾷ ὁ Ἀμερικανικὸς Λαός.

Ὁ κ. Williams, προσφωνῶν τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων, ἐξέφρασε τὰς συμπαθείας καὶ τὸν θαυμασμὸν τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἔθνους πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἐκείνους, οἵτινες, ἐν Ἀμερικῇ ζῶντες καὶ πολῖται τῆς Ὁμοσπονδίας ὄντες, ἔσπευσαν εἰς τὴν μακρυνὴν Πατρίδα των ὅπως τῇ προσφέρωσι τὸ αἷμά των ἐν μιᾷ στιγμῇ ὑπερτάτου ἐθνικοῦ ἀγῶνος.

Ὁ Ἀμερικανὸς πρεσβευτὴς ἔχυσεν ἓν εὐλαβὲς δάκρυ ἐπὶ τῶν τάφων τόσων εὐγενῶν ἡρώων, καὶ ἐτόνισεν ὅτι θὰ θεωρήσῃ τὴν ἀποστολήν του *ἀποτυχοῦσαν, ἂν δὲν ἐξυπηρετήσῃ τὰ συμφέροντα* τῆς Ἑλλάδος τόσον ὅσον καὶ τὰ συμφέροντα τῆς κραταιᾶς χώρας ἣν ἀντιπροσωπεύει.

Καμμία ἐπιτήδευσις, καμμία ὑποκριτικὴ διπλωματία, εἰς μίαν τοιαύτην ἀνοικτόκαρδον προσφώνησιν, ἥτις κάμνει τοὺς φίλους τῆς Ἀμερικῆς νὰ τὴν μακαρίζουν, διότι δὲν ἔχει διπλωμάτας!

ΠΑΣΑ τιμὴ εἰς τὸ μνημόσυνον τοῦ θεμελιωτοῦ τῆς Ὁμοσπονδίας, ἡ ἐπέτειος τῶν γενεθλίων τοῦ ὁποίου ἑωρτάσθη τὴν 28 τοῦ λήγοντος μηνός. Ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην Ἀμερικανικὴν φυσιογνωμίαν, ὑπὲρ τοὺς Φραγκλίνους καὶ τοὺς Τζέφφερσων καὶ τοὺς Λίγκολν, ἡ φυσιογνωμία τοῦ Γεωργίου Οὐασιγκτῶνος θὰ σελαγίζῃ πάντοτε ὡς ἀστὴρ πρώτου μεγέθους. Ὁ μέγας πατριώτης, μέγας στρατιώτης καὶ μέγας πολιτικός, θεωρεῖται ὁ Περικλῆς τοῦ Νέου Κόσμου καὶ κάτι περισσότερον: «Πατὴρ τῆς Πατρίδος του». Τί ὡραῖος τίτλος διὰ τὸν πρῶτον Πολίτην μιᾶς Δημοκρατίας!

ΚΑΛΛΩΠΙΖΟΝΤΑΙ καὶ ἐξωραΐζονται αἱ Ἀθῆναι. Ἦτο καιρός. Τὸ ἰοστέφανον Ἄστυ, λόγῳ θέσεως, ἱστορίας καὶ παραδόσεων, ἔπρεπε νὰ εἶναι ἡ ὡραιοτέρα πόλις τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης. Μία προσπάθεια πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην ἐγένετο διὰ τῆς ἀσφαλτοστρώσεως τῶν ὁδῶν τῶν Ἀθηνῶν καὶ διὰ τῆς ἠλεκτροκινήσεως τῶν τροχιοδρόμων.

Ἡ ἕνωσις τῶν Ἑλληνικῶν σιδηροδρόμων μετὰ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ δικτύου ἀποτελεῖ ἤδη τὸ μεγαλείτερον πρὸς τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλληνικῆς πρωτευούσης βῆμα.

Τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ ὡραίου ἀγῶνος, ὅστις θὰ μᾶς δώσῃ καθαρωτέρας, χλοερωτέρας καὶ ὡραιοτέρας Ἀθήνας, ἀνέλαβεν ἡ φιλόπολις τῶν Ἑλλήνων Ἄνασσα. Καὶ ὅταν λάβῃ κανεὶς ὑπ' ὄψει ὅτι ἡ Βασίλισσα Σοφία δὲν ἔχει ἀναλάβῃ ἕως τώρα τίποτε τὸ ὁποῖον νὰ μὴ φέρῃ εἰς αἴσιον πέρας, δὲν δύναται παρὰ νὰ πιστεύῃ ὅτι τὸ ὄνειρον τῶν νέων Ἀθηνῶν θὰ εἶναι συντόμως πραγματικότης.

ΕΙΝΑΙ πολὺ ἐνωρὶς διὰ νὰ ἠμπορέσῃ κανεὶς νὰ προΐδῃ τ' ἀποτελέσματα τῶν διεξαγομένων ἤδη βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἐν Τουρκίᾳ. Τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον μέσον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐξησφάλισε παρὰ τοῦ Νεοτουρκικοῦ Κομιτάτου δεκαεπτὰ βουλευτικὰς ἕδρας, καὶ οἱ ὑποψήφιοι ἡμῶν, ἂν δὲν μεσολαβήσῃ ἡ κλασσικὴ Νεοτουρκικὴ κακοπιστία, θὰ ἐκλεγῶσιν. Αὐτὸ ὅμως δὲν θὰ ἔχῃ καμμίαν σημασίαν διὰ τὴν ἐν γένει κατάστασιν τῆς Τουρκίας, ἥτις δὲν θὰ μεταβληθῇ ἐπὶ τὸ καλλίτερον, ἐφ' ὅσον εἷς Πολιτικὸς Σύλλογος θὰ εὑρίσκεται εἰς θέσιν νὰ διορίζῃ διὰ φετφάδων τὴν Ἐθνικὴν ἀντιπροσωπείαν.

ΤΟ ΜΕΛΕΝΟΙΚΟΝ ΠΡΟ ΤΗΣ ΠΥΡΠΟΛΗΣΕΩΣ ΤΟΥ

ΑΙ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΦΘΕΙΣΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΠΟΛΕΙΣ

ΥΣΤΕΡΟΝ ἀπὸ ἕνα αἰῶνα ἐθνικῆς νεκρώσεως ἡ Πάργα—θῦμα τῆς αἱμοβορίας τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ καὶ τῆς ἀπιστίας τῶν Ἄγγλων— ἀνέζησεν εἰς τὴν βροντὴν τῶν τηλεβόλων τῆς Ἑλλάδος διὰ νὰ χαιρετήσῃ τὴν ζωηφόρον κυανόλευκον καὶ νὰ ἴδῃ τὰ τέκνα τῶν τέκνων της ἐπιστρέφοντα εἰς τὸ καθηγιασμένον ἐκ τοῦ μαρτυρίου ἔδαφός της μὲ τὰ ὀστᾶ τῶν προπατόρων των. Θὰ ἔλθῃ καὶ ἡ ἡμέρα τοῦ Μελενοίκου, τοῦ Νευροκοπίου καὶ τῆς Στρωμνίτσης νὰ ἀνακύψουν ἐκ τῆς τέφρας των καὶ ἐκ τῆς δουλείας. Εἰς τὰς ἐθνικὰς παραδόσεις τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς μία ἀκόμη προσετέθη μὲ τὴν αὐτοκτονίαν τῶν ἑλληνικωτάτων ἐκείνων Μακεδονικῶν πόλεων. Ὑπὸ τὴν ὤθησιν τῶν παραδόσεών της ἐξηγέρθη ἡ φυλὴ εἰς τὴν μεγάλην Ἐπανάστασίν της καὶ ἵδρυσε δι' ἑπταετοῦς γιγαντώδους ἀγῶνος τὴν πρώτην μικρὰν ἐλευθέραν Πατρίδα, καὶ ἀπὸ τὰς ἰδίας παραδόσεις ἀγομένη ἐπεξέτεινε τὸ κράτος της πρὸς βορρᾶν, πρὸς νότον καὶ πρὸς ἀνατολὰς κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν διὰ διπλοῦ ἐνδόξου ἀγῶνος κατὰ τῶν προαιωνίων ἐχθρῶν της. Αἱ ἴδιαι παραδόσεις ἀποτελοῦν τὸ ἐθνικὸν πρόγραμμα τῆς φυλῆς, καὶ ἡ πλήρωσις αὐτῶν θὰ δώσῃ τὸ ὑλικὸν εἰς τὰς σελίδας τῆς μελλούσης ἱστορίας της, εἰς μίαν ἐκ τῶν ὁποίων θὰ σημειωθῇ ἡ ἀναβίωσις τοῦ Μελενοίκου, τοῦ Νευροκοπίου καὶ τῆς Στρωμνίτσης.

Αἱ Σέρραι, τὸ Δοξάτον, ἡ Νιγρίτα καὶ τὸ Δεμὶρ Χισσὰρ ἐθανατώθησαν ὑπὸ τῶν Βουλγάρων. Τὸ Μελένοικον, τὸ Νευροκόπιον καὶ ἡ Στρώμνιτσα ηὐτοκτόνησαν διὰ νὰ εὕρουν μόνον τὴν τέφραν των οἱ Βούλγαροι. Εἰς τὰ μακρυνὰ ἐκεῖνα τέρματα τῆς ἐθνικῆς μας κληρονομίας πρὸς τὰ βόρεια οἱ Ἕλληνες τῶν τριῶν πόλεων ἠδυνήθησαν νὰ διατηρήσουν ἐπὶ αἰῶνας τὴν ἐθνικότητά των, τὴν γλῶσσάν των καὶ τὰ ἰδεώδη τῆς φυλῆς, ἐν μέσῳ ἀλλοφύλων καὶ ἀλλογλώσσων συνοίκων, διαρκῶς ἀπειλούμενοι, ἀλλὰ καὶ οὐδέποτε παύοντες νὰ ἀνθίστανται ἀποτελεσματικῶς κατὰ τοῦ κινδύνου τῆς ἐθνικῆς ἀποξενώσεως. Ὅταν ὁ δεύτερος πόλεμος ἀφῆκεν αὐτοὺς ἀλυτρώτους, ἐνεθυμήθησαν τὴν τύχην τῶν 350,000 Ἑλλήνων τῆς Ἀνατολικῆς Ῥωμυλίας, καὶ ἡ αὐτοπεποίθησίς των ἐκλονίσθη. Δὲν θὰ ἠδύναντο πλέον νὰ ἀντιστῶσιν εἰς τὸν ἐκβουλγαρισμόν, ἐξ ἴσου ἐπιτυχῶς ὡς εἰς τὸ παρελθόν. Μὲ τὸν δαυλὸν εἰς τὴν χεῖρα ἐξῆλθον τῶν οἰκιῶν των καὶ ἔθεσαν πῦρ εἰς τὰς πόλεις των, τὰς ὁποίας εἶδον μεταβεβλημένας εἰς σωροὺς καπνιζόντων ἐρειπίων πρὶν ζητήσουν νέας πατρίδας εἰς τὸ ἐλεύθερον Ἑλληνικὸν ἔδαφος. Ἀλλ' ἔφυγον μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι αὐτοὶ ἢ τὰ τέκνα των θὰ ἐπιστρέψουν μίαν ἡμέραν ὡς νικηταὶ στρατιῶται τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰς πόλεις των, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶχον ζήσει ἕως τώρα παρὰ μόνον μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἐγίνοντο ἀργὰ ἢ γρήγορα ἐλεύθεραι πόλεις μιᾶς μεγάλης Ἑλλάδος.

ΓΕΦΥΡΑ ΜΕΛΕΝΟΙΚΟΥ

Εἰς τὴν Δυτικὴν Θράκην ἡ Ξάνθη, ἡ Γκιουμουλτζίνα καὶ τὸ Δεδέαγατς ἔμειναν, ὡς Ἑλληνικαὶ πόλεις, ἡμιθανεῖς. Οἱ Βούλγαροι εὗρον ἐκεῖ τὰς οἰκίας τῶν Ἑλλήνων διὰ νὰ τὰς ἁρπάσουν καὶ νὰ ἐγκαθιδρυθοῦν ὡς ἰδιοκτῆται, δὲν εὗρον ὅμως ἐκ τῶν ἐνοίκων παρὰ ὀλίγους διὰ νὰ ἐπαναλάβουν τοὺς διωγμοὺς τοὺς ὁποίους εἶχον ἐφαρμόσει εἰς τοὺς Ἕλληνας τῆς Ἀνατολικῆς Ῥωμυλίας. Ἐξεκενώθησαν καὶ αἱ πόλεις ἐκεῖναι ὑπὸ μεγάλου μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ των, εἰς τὸν ὁποῖον καὶ μόνον ὤφειλον τὴν ζωήν των καὶ τὴν εὐημερίαν των. Οἱ Βούλγαροι ἤρχισαν εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα τὸν διωγμὸν τῶν ὑπολειφθέντων Ἑλλήνων τὴν ἐπαύριον τῆς ἐγκαταστάσεώς των. Οἱ μείναντες μακαρίζουν ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐπροτίμησαν νὰ ἀφήσουν πᾶν ὅ,τι εἶχον καὶ νὰ μεταναστεύσουν πέραν τοῦ Νέστου διὰ νὰ ζήσουν ὡς ἐλεύθεροι Ἕλληνες. Ἔμειναν ὅμως μὲ τὴν ἰδίαν ἐλπίδα μὲ τὴν ὁποίαν ἀφῆκαν τὰς ἑστίας των οἱ μεταναστεύσαντες συμπατριῶταί των.

— Τὸ ὡραῖον, τὸ ποιητικὸν Μελένοικον εἶναι ἡ ὀνομασία τὴν ὁποίαν δίδουν εἰς τὴν πυρποληθεῖσαν καὶ ἐγκαταλειφθεῖσαν Ἑλληνικὴν ἐκεῖ ἣν πόλιν τῆς βορειανατολικῆς Μακεδονίας ὅσοι τὴν ἐπεσκέφθησαν μετὰ τὴν προσωρινὴν ἀπελευθέρωσίν της ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Ἀπὸ τὰς κλιτῦς δύο βουνῶν, ὅπου εἶχε καταφύγῃ ὡς καταδιωκομένη, δεσπόζει ἡ πόλις τοῦ Μελενοίκου μιᾶς ἐξόχως γραφικῆς σκηνοθεσίας, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ ἀργυροῦν ῥεῦμα ἑνὸς ποταμοῦ καὶ ἡ πρασινάδα τῶν ἀτελειώτων ἀμπελώνων δίδουν ἐξαιρετικὴν χάριν. Λευκαὶ καὶ καθάριαι οἰκίαι, συνωστιζόμεναι εἰς τὰ πλευρὰ τῶν δύο βουνῶν, ἐκατοπτρίζοντο εἰς τὰ ἥσυχα ὕδατα τοῦ ποταμοῦ, ὁ ὁποῖος ῥέει μὲ τὴν ἀνάμνησιν τῆς ὡραιότητος τοῦ Μελενοίκου πρὸς νότον, χυνόμενος εἰς τὸν Στρυμῶνα. Ἀλλ' ἡ ὡραιότης αὐτὴ ἀνήκει πλέον εἰς τὸ παρελθόν. Σήμερον δὲν μένουν παρὰ ἐρείπια οἰκιῶν καὶ κατεστραμμένοι ἀμπελῶνες. Ἔλειψαν καὶ αἱ ὡραῖαι Μελενοικιώτισσαι, ἡ καλλονὴ τῶν ὁποίων ἦτο ἓν τῶν χαρακτηριστικῶν τῆς ἐκλιπούσης Μακεδονικῆς πόλεως. Ὅλοι οἱ ἑξακισχίλιοι κάτοικοι, μηδὲ τῶν ὀλίγων Τούρκων ἐξαιρουμένων, ἐζήτησαν νέας πατρίδας ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς κυανολεύκου. Ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα τὴν ὁποίαν οἱ Μελενοικιῶται ὡμίλουν μὲ ἐξαιρετικὴν προσήλωσιν εἰς τοὺς καθαρεύοντας τύπους συναπέθανε μετὰ τῆς πόλεως διὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα, ὅπου ἐδέσποζεν ἀπολύτως ἐπὶ μακρὰν σειρὰν αἰώνων. Καὶ ἀφοῦ ἔλειψεν ἀπὸ τὸ Μελένοικον πᾶν τὸ Ἑλληνικὸν μαζὺ μὲ τὴν ζωὴν τῆς πόλεως καὶ ὅλης τῆς περιφερείας, ἔλειψαν καὶ αἱ 72 πανάρχαιαι Ἑλληνικαὶ ἐκκλησίαι, τὰς ὁποίας ἀφῆκεν ἐκεῖ ὁ Βυζαντινὸς Ἑλληνισμὸς ὡς μνημεῖα τῆς θεοσεβείας του. Εἶχον κτισθῇ ἀπὸ τοὺς ἐξορίστους Βυζαντινοὺς μεγιστᾶνας, τοὺς ὁποίους ἔστελλεν ἐκεῖ ἡ δυσμένεια τῶν αὐτοκρατόρων. Οἱ κάτοικοι, ἀφοῦ ἔκαυσαν τὰς οἰκίας των, παρέδωκαν καὶ τὰς ἐκκλησίας εἰς τὸ πῦρ διὰ νὰ μὴ μολυνθοῦν ἀπὸ τοὺς ἀνοσίους Βουλγάρους. Οὔτε διέφυγον τὸν ἐκ τοῦ πυρὸς ὄλεθρον τὰ ἐκπαιδευτήρια τοῦ Μελενοίκου, τὸ ἡμιγυμνάσιον καὶ τὰ δημοτικὰ σχολεῖα ἀρρένων καὶ θηλέων. Πρὶν κυκλωθῇ ὑπὸ τῶν φλογῶν ἡ πόλις, οἱ δρόμοι της μετεβλήθησαν εἰς ποταμοὺς ἀπὸ τοὺς οἴνους τοὺς ὁποίους ἔχυσαν οἱ κάτοικοι τὴν ἡμέραν τῆς γενικῆς καταστροφῆς. Ἦτο περίφημον τὸ Μελένοικον διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς καὶ ἀφθόνους οἴνους του, οἱ ὁποῖοι ἀπετέλουν τὸν κύριον πλοῦτον ὁλοκλήρου τῆς περιφερείας. Ὁ χείμαρρος ὁ ὁποῖος κρημνίζει τὰ παταγώδη ὕδατά του μεταξὺ τῶν δύο βουνῶν τοῦ Μελενοίκου ἐδέχθη ἀπὸ τοὺς δρόμους τὴν πλήμμυραν τοῦ μεθυστικοῦ ὑγροῦ, καὶ ὁ εἰς τὸ βάθος τῆς χαινούσης κάτωθεν χαράδρας ῥέων ἀθορύβως ποταμὸς ὡδήγησε τὰ αἱματόχροα νάματα εἰς τὸν Στρυμῶνα διὰ νὰ εὕρουν διέξοδον ἀπὸ τὰ βάθη τῆς Μακεδονίας εἰς τὸ γαλανὸν Αἰγαῖον. Θὰ ἔλεγέ τις ὅτι ἦτο τὸ αἷμα τῆς οἰνοφόρου ἐκείνης γῆς, τὴν ὁποίαν ἀφῆκαν ὄπισθέν των νεκρὰν οἱ κάτοικοί της φεύγοντες τοὺς Βουλγάρους.

ΑΠΟΨΙΣ ΜΕΛΕΝΟΙΚΟΥ.—Ἡ πόλις ἦτο ἀμφιθεατρικῶς ἐκτισμένη εἰς τὰς κλιτῦς δύο βουνῶν.

Ἀπὸ τὸ Λιβούνοβον, ὅπου ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος εἶχε τὸ Στρατηγεῖόν του, τὸ Μελένοικον ἀπέχει περὶ τὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν. Ὁ μόνος δρόμος ὁ ἄγων εἰς τὴν ὀρεινὴν πόλιν εἶναι μία ἀτραπὸς παρὰ τὴν κοίτην τοῦ προμνημονευθέντος ποταμοῦ, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀπομακρύνεται ἐκ διαλειμμάτων διὰ νὰ ἀναρριχηθῇ εἰς τὰ πλευρὰ τῶν βουνῶν. Τὸν χειμῶνα ἡ ἀτραπὸς γίνεται εἰς πολλὰ σημεῖα ἄβατος, πλημμυριζομένη ἀπὸ τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ, ἂν καὶ ἡ κοίτη τούτου ἔχει πλάτος ἑκατὸν μέτρων. Πλησίον τῆς πόλεως ἡ κοίτη τοῦ ποταμοῦ γίνεται βαθυτέρα καὶ αἱ ὄχθαι του εἶναι ὑψηλαὶ καὶ ἀπόκρημνοι. Τὰ βουνὰ μεταξὺ τῶν ὁποίων ῥέει ὁ ποταμὸς καταλήγουσιν ἐκεῖ εἰς τρεῖς ὑψηλὰς κορυφάς, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ δύο ὑπέρκεινται ἀμέσως τῆς κοιλάδος τοῦ Μελενοίκου, ἐνῷ ἡ τρίτη ὑψοῦται ὄπισθέν των ἀποτελοῦσα τὸ βάθος τῆς εἰκόνος. Μακρόθεν ἡ πόλις εἶναι ἀόρατος, κρυπτομένη μεταξὺ τῶν βουνῶν. Ἀπὸ τῆς παραποταμίου ἀτραποῦ ἡ ἄνοδος εἰς τὴν πόλιν γίνεται διὰ δύο κλιμακωτῶν ὁδῶν, ἀναρριχωμένων ἑκατέρωθεν εἰς τὰ πλευρὰ τῶν βουνῶν ἐπὶ τῶν ὁποίων ἦτο ἐκτισμένον τὸ Μελένοικον ἀμφιθεατρικῶς. Μία γέφυρα, ὑπὸ τὴν ὁποίαν κυλίονται τὰ ὕδατα τοῦ χειμάρρου, χυνόμενα εἰς τὸν κάτωθεν ῥέοντα ποταμόν, ἥνωνε τὰ δύο τμήματα τῆς πόλεως. Εἰς τὴν θέσιν ἐκείνην τὴν τόσον δυσπρόσιτον τὸ Μελένοικον κατώρθωσε νὰ μείνῃ ἀπολύτως Ἑλληνικὸν ὅταν πέριξ του οἱ βαρβαρικοὶ πληθυσμοὶ ἤρχισαν νὰ πυκνῶνται καὶ νὰ πνίγουν ἀπὸ ἀσφυξίαν τοὺς Ἑλληνικοὺς πληθυσμοὺς τοῦ τμήματος ἐκείνου

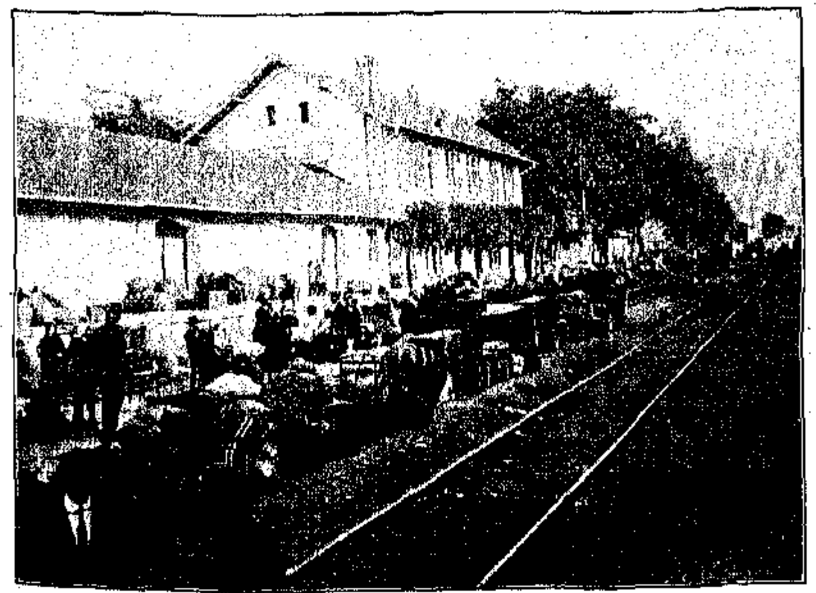

ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΞΑΝΘΗΣ ΑΝΑΜΕΝΟΝΤΕΣ ΑΜΑΞΟΣΤΟΙΧΙΑΝ ΠΡΟΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΝ

ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΙΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΕΚ ΓΚΙΟΥΜΟΥΛΤΖΙΝΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΔΑΦΟΣ

τῆς Μακεδονίας. Ὄχι μόνον τὸν Ἑλληνικόν του χαρακτῆρα διετήρησεν, ἀλλ' ἐφύλαξεν ἀκόμη καὶ τὴν Βυζαντινὴν μορφήν του. Εἰς ξένον δημοσιογράφον, ἐπισκεφθέντα τὸ Μελένοικον ὀλίγον πρὸ τῆς καταστροφῆς του, ἐφάνη ὅτι ἔβλεπεν ἐκεῖ ἓν τμῆμα τοῦ Φαναρίου τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἐκτὸς τοῦ ρυθμοῦ τῆς πόλεως, ἐκτὸς τῶν ἐκκλησιῶν της, καὶ αὐτὸ τὸ νεκροταφεῖόν της προέδιδε τὸν Βυζαντινὸν χαρακτῆρά της. Εἰς τὰς ἐπιτυμβίους πλάκας ἀναγινώσκει κανεὶς Βυζαντινὰ ὀνόματα.

Οἱ Βούλγαροι, κατὰ τὴν πολύμηνον διαμονήν των εἰς τὸ Μελένοικον, πρὸ τοῦ δευτέρου πολέμου, εἶχον ἁρπάσει ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν πᾶν ὅ,τι εἶχεν ἀξίαν τινά, δὲν κατώρθωσαν ὅμως νὰ ἀνακαλύψουν τὰ ἀρχαῖα κειμήλια τοῦ θησαυροφυλακίου τοῦ Μητροπολιτικοῦ ναοῦ. Τὸ θησαυροφυλάκιον ἦτο ἄλλοτε ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας. Μία εἰκὼν τοῦ Ἁγίου Προκοπίου ἔκρυπτε τὴν μυστικὴν εἴσοδόν του. Ὅταν ὅμως εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ πρώτου πολέμου οἱ Ἐπίτροποι τῆς Ἐκκλησίας ἔμαθον ὅτι ἐπλησίαζον εἰς τὸ Μελένοικον οἱ Βούλγαροι, μετέφεραν τὰ κειμήλια ἐκ τοῦ θησαυροφυλακίου εἰς μυστικὴν κρύπτην Βυζαντινῆς ἐποχῆς, ὄπισθεν ἑνὸς ἀρχαίου μικροῦ θεάτρου. Οὐδεὶς ἐγνώριζε τὴν κρύπτην πλὴν τῶν ἐπιτρόπων καὶ τῶν δημογερόντων. Τὸ θέατρον δὲν διεκρίνετο ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ του ἀπὸ τὰς γειτονικὰς οἰκίας. Εἰσερχόμενος

Ὀθωμανίδες ἀναμένουσαι τὴν ἁμαξοστοιχίαν ἐν Ξάνθῃ πρὸς μετανάστευσιν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος.

Τοῦρκοι τοῦ Νευροκοπίου καταφεύγοντες ὁμοῦ μετὰ τῶν Ἑλλήνων κατοίκων εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Μακεδονίαν.

κανεὶς εὑρίσκετο ἐντὸς αἰθούσης μὲ σκηνήν, ὄπισθεν τῆς ὁποίας ἦτο μία μυστικὴ σιδηρᾶ θύρα ἄγουσα εἰς τὴν κρύπτην. Πάντα τὰ κειμήλια ἐστάλησαν εἰς τὰς Ἀθήνας πρὶν πυρποληθῇ τὸ Μελένοικον ὑπὸ τῶν κατοίκων. Μεταξὺ αὐτῶν εἶναι μία ἀρχιερατικὴ στολὴ ἀριθμοῦσα ἡλικίαν πολλῶν αἰώνων, εἷς ἀργυροῦς σταυρὸς κατασκευασθεὶς τῷ 1782, ἓν Εὐαγγέλιον ἐκτυπωθὲν τῷ 1728 ἐν Βενετίᾳ καὶ ἐπαργυρωθὲν τῷ 1732, χρυσοῖ καὶ ἀργυροῖ σταυροὶ καὶ πλεῖστα ἄλλα πολύτιμα ἄμφια καὶ σκεύη, τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται τώρα εἰς τὸ Μουσεῖον τῶν Ἀθηνῶν.

Οἱ Μελενοικιῶται δὲν ἀνέμενον τὴν συμφορὰν τὴν ὁποίαν τοῖς ἐπεφύλαττεν ἡ συνθήκη τοῦ Βουκουρεστίου. Διὰ τοῦτο ἡ εἴδησις τῆς παραχωρήσεως τοῦ τόπου των εἰς τὴν Βουλγαρίαν ἐνέσκηψεν ὡς κεραυνὸς εἰς αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐξώθησεν εἰς τὸ ἔσχατον μέτρον τῆς πυρπολήσεως τοῦ Μελενοίκου καὶ τῆς γενικῆς μετοικεσίας εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος. Μετριωτέρα σκέψις δὲν ἠδύνατο νὰ γεννηθῇ εἰς τὰς κεφαλὰς ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἤδη ὀνομάσει τὸ καλλίτερον καφφενεῖόν των «Καφφενεῖον τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος», καὶ εἶχον καλύψει τὰς οἰκίας των καὶ τὰ καταστήματά των μὲ χιλιάδας Κυανολεύκων, ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ ὅτι ἀφεύκτως τὸ Μελένοικον θὰ ἐγίνετο μέρος τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος. Ὅταν ἡ καταδίκη των ἐφάνη ἀνέκκλητος μὲ τὴν ἀναγγελίαν τῆς ὑπογραφῆς τῆς συνθήκης τοῦ Βουκουρεστίου, ἔστειλαν ἐπιτροπὴν πρὸς τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον εἰς τὸ Λιβοῦνοβον καὶ ἐζήτησαν μεταγωγικὰ μέσα διὰ τὴν μετοικεσίαν. Ἡ αἴτησίς των ἐξεπληρώθη πάραυτα καὶ τὰ μεταγωγικὰ τοῦ στρατοῦ ἐτέθησαν εἰς τὴν διάθεσίν των.

Τοῦ ἐπακολουθήσαντος δράματος τὴν τραγικότητα καὶ αὐτὸς ὁ ἱστοριογράφος τοῦ μέλλοντος θὰ εὕρῃ ἀνωτέραν τῆς ψυχραιμίας του καὶ τῆς ἀντοχῆς τῆς καρδίας του εἰς τὸ σκληρὸν καὶ τὸ σπαρακτικόν, τὸ ὁποῖον τόσον συχνὰ εὑρίσκει κανεὶς ἐπεισοδιακῶς μόνον ἀναφερόμενον ἐν τῇ μακρᾷ ἱστορίᾳ τῶν ἐθνῶν. Εἰς τὸ διάστημα δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν ὅλη ἐκείνη ἡ δημιουργία, πόλις καὶ ἀμπελῶνες, οἰκίαι καὶ ναοί, καταστήματα καὶ σχολεῖα, ὅλον τὸ Μελένοικον μὲ τὴν καταπρασίνην πέριξ του φύσιν καὶ ἅπαντα τὸν πλοῦτόν του, ἐξέλιπον καὶ ἐξηφανίσθησαν ὑπὸ τὴν πνοὴν ὄχι τῆς ὀργῆς τοῦ καταστρέψαντος τὰ Σόδομα Θεοῦ, ἀλλὰ τῆς ἀπελπισίας τῶν Μελενοικιωτῶν, οἱ ὁποῖοι δακρύοντες καὶ μὲ αἱμασσούσας καρδίας ἐθεῶντο κατόπιν τῆς φοβερᾶς καταστροφῆς ἐκ τῶν πέριξ βουνῶν.

Ἀκόμη τραγικωτέρα ἦτο ἡ πρὸ τῆς πυρπολήσεως στιγμή. Οἱ Μελενοικιῶται κατήρτισαν σῶμα πολιτοφυλάκων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς θανατικῆς καταδίκης τῆς πόλεώς των καὶ διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως, καὶ μετὰ τοῦτο ἀπέστειλαν τὰ γυναικόπαιδα εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος μὲ ὅ,τι ἦτο δυνατὸν νὰ μετακομισθῇ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν. Γραῖαι αἱ ὁποῖαι κάθε ἡμέραν τῆς μακρᾶς ζωῆς των ἐλιβάνιζον τὰ εἰκόνας τῶν Ἁγίων εἰς τὰς 72 ἐκκλησίας τοῦ Μελενοίκου ἀπέσπων αὐτὰς ἐκ τῶν εἰκονοστασίων, τὰς ἐνηγκαλίζοντο περιπαθῶς ὡς νὰ εἶχον ψυχὴν καὶ αἴσθησιν καὶ τὰς ἀπεκόμιζον ὡς τὸ πολυτιμότερον τῶν οἰκογενειακῶν των κειμηλίων, διότι αἱ πλεῖσται τῶν ἐκκλησιῶν ἀνῆκον εἰς οἰκογενείας καταγομένας ἀπὸ τοὺς ἐξορίστους μεγιστᾶνας τῆς Βυζαντινῆς ἐποχῆς. Ἀπὸ τῶν ἐκκλησιῶν ἀπεχαιρέτιζον τὰς οἰκίας των, τὰς ἠτένιζον κλαίουσαι καὶ κατησπάζοντο τὰς θύρας των πρὶν ἐξέλθουν τῆς πόλεως καὶ λάβουν τὴν ἄγουσαν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος. Ἦτο εἷς σπαραξικάρδιος ἀποχωρισμός. Ἀληθινὸ ξερρίζωμα ἀνθρωπίνων ὑπάρξεων ἀπὸ τὸ ἔδαφος εἰς τὸ ὁποῖον ἐγεννήθησαν, ηὐξήθησαν καὶ ἐπόθουν νὰ ἀναπαύσουν τὰ ὀστᾶ των. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀπεχθείας πρὸς τοὺς Βουλγάρους ἦτο ὅμοιον πρὸς τὸ ἔργον τῆς μανίας τῶν τροπικῶν τυφώνων, οἱ ὁποῖοι πολλάκις ἐκριζώνουν καὶ σαρώνουν ὁλόκληρα δάση, ἀφήνοντες τὴν γυμνότητα καὶ τὴν ἐρημίαν ἐκεῖ ὅπου πρότερον ἡ ὀργῶσα φύσις κατεγίνετο φιλοπόνως εἰς τὰ ἔργα της.

Ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς διὰ τῶν μεταγωγικῶν του μεταφέρει Τουρκικὰς οἰκογενείας προσφύγων ἐκ Μελενοίκου.

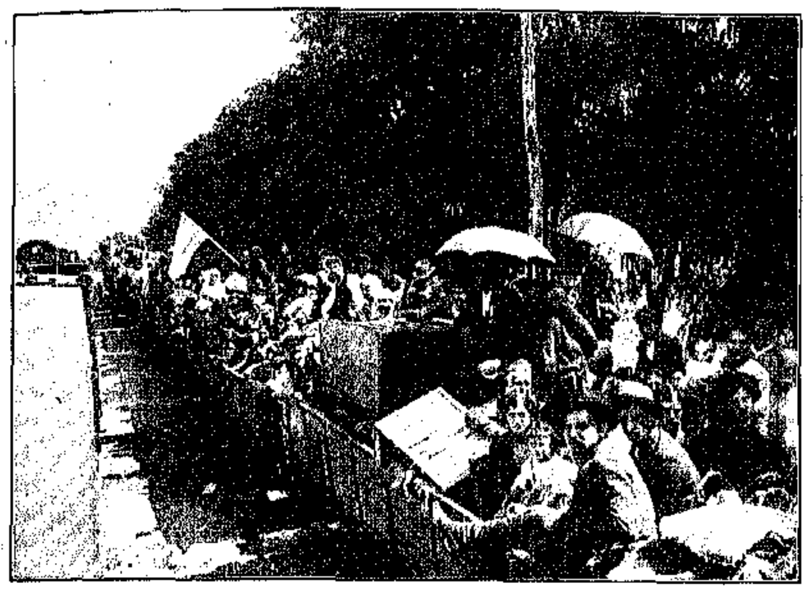

ΕΚΠΑΤΡΙΣΜΟΣ ΞΑΝΘΙΩΝ.—Ἕλληνες καὶ Τοῦρκοι ἐπὶ φορτηγοῦ ἁμαξοστοιχίας διὰ τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος.

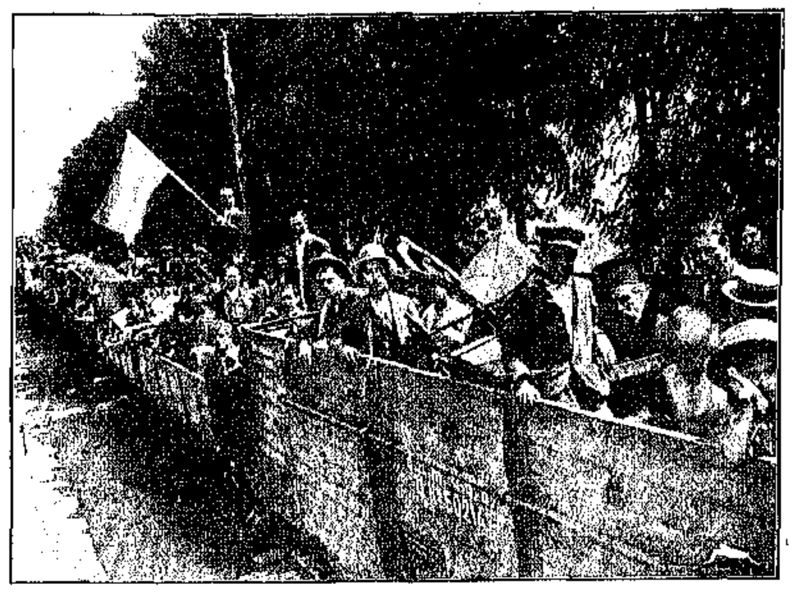

ΑΦΙΞΙΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΞΑΝΘΙΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΣΤΑΘΜΟΝ ΤΟΥ ΟΚΤΣΙΛΑΡ ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΕΣΤΟΥ

Ὁμοίαν τύχην μὲ τὸ Μελένοικον εὗρε καὶ τὸ γειτονικὸν χωρίον Τσιάρτσοβον, τὸ ὁποῖον, καίτοι σλαυόφωνον, οὐδέποτε ὑπέκυψεν εἰς τὸν Βουλγαρισμόν. Ὅλοι οἱ κάτοικοί του μετηνάστευσαν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος, ἀφοῦ ἐπυρπόλησαν τὰς οἰκίας των. Τὰ Τουρκικὰ χωρία τῆς περιφερείας ἐξεκενώθησαν ἐπίσης ὑπὸ τῶν πλείστων ἐκ τῶν κατοίκων, τὸ δὲ χαρακτηριστικώτερον γεγονὸς τῆς μετοικεσίας ἐκείνης εἶναι ὅτι καὶ ἐκ τῶν Βουλγάρων ἀκόμη πλεῖστοι ἐγκατέλιπον τὰ χωρία των καὶ μετηνάστευσαν ὁμοῦ μετὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τούρκων εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος, μὴ θέλοντες νὰ ταχθῶσιν ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῶν μιαρῶν ὁμοφύλων των. Ἐπὶ ἡμέρας ὁλοκλήρους ὅλαι αἱ ὁδοὶ αἱ ἄγουσαι εἰς τὰ βορειανατολικὰ σύνορα τῆς Ἑλλάδος παρουσίαζον μίαν περίεργον κίνησιν ὑπενθυμίζουσαν τὴν τεσσαρακονταετῆ περιπλάνησιν τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ πέραν τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης. Ἐξ ὅλων τῶν διευθύνσεων ἤρχοντο καραβάνια ἀνθρώπων μὲ συστοιχίας ὑποζυγίων καὶ ἁμαξῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων εἶχον φορτώσει ὅ,τι ἠδυνήθησαν νὰ παραλάβωσιν ἐκ τῶν οἰκιῶν των. Ὄπισθέν των ἄφηνον ἕνα τόπον ὁ ὁποῖος μετεβάλλετο εἰς γῆν δουλείας ἀπὸ τοὺς Φαραὼ τῆς Βουλγαρίας. Καὶ συλλογιζόμενοι τί δεινὰ τοῖς ἐπεφυλάσσοντο ἂν ἔμενον ἐκεῖ, ἔσπευδον νὰ φθάσουν εἰς τὰ σύνορα τῆς Ἑλλάδος ὡς εἰς Γῆν Ἐπαγγελίας.

Τὸ Μελένοικον ἦτο ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἰς τὴν Βορειανατολικὴν Μακεδονίαν, καὶ τὸ Νευροκόπιον καὶ ἡ Στρώμνιτσα ἦσαν οἱ δύο βραχίονές του, ἑκατέρωθεν ἀγωνιζόμενοι κατὰ τοῦ Βουλγαρισμοῦ. Ἀπὸ τὸ Μελένοικον εἰς τὸ Νευροκόπιον ὁ δρόμος δὲν εἶναι καλλίτερος τοῦ ἀπὸ Λιβουνόβου εἰς Μελένοικον, καὶ ἡ φύσις εἶναι ἐξίσου μαγευτική, ρωμαντικὴ καὶ καταπρασίνη— βουνά, δάση, ἄγριαι χαράδραι μὲ ρεύματα ὑδάτων καὶ γραφικαὶ κοιλάδες μεταξὺ καταφύτων λοφοσειρῶν. Καὶ τελειώνει ὁ δρόμος μετὰ διήμερον πορείαν εἰς μίαν πόλιν, τῆς ὁποίας δεσπόζουν οἱ μιναρέδες, προδίδοντες τὴν ἐπικράτησιν τοῦ Τουρκικοῦ στοιχείου. Τὸ Νευροκόπιον αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ δὲν ἦτο Ἑλληνικὴ πόλις, ἐλάμβανεν ὅμως Ἑλληνικὸν χαρακτῆρα ἀπὸ τὴν ὑπεροχὴν τοῦ Πατριαρχικοῦ στοιχείου ἀπέναντι τοῦ Ἐξαρχικοῦ εἰς τὰ πέριξ χωρία. Ὁ πληθυσμὸς τῆς πόλεως τοῦ Νευροκοπίου ἀπετελεῖτο πρὸ τῆς μετοικεσίας ἀπὸ χιλίας Τουρκικὰς οἰκογενείας καὶ τετρακοσίας Χριστιανικάς, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ ἡμίσειαι ἦσαν πισταὶ εἰς τὸ Πατριαρχεῖον καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἰδέαν. Ἀπὸ τὰς 92,000 τοῦ πληθυσμοῦ ὁλοκλήρου τῆς περιφερείας τοῦ Νευροκοπίου 60,000 ἦσαν Τοῦρκοι, 20,000 Πατριαρχικοὶ καὶ 12,000 Ἐξαρχικοί. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Τούρκους ἠκολούθησαν τοὺς Ἕλληνας βουλγαροφώνους κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν μετανάστευσίν των εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος.

ΣΚΗΝΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΕΤΟΙΚΕΣΙΑΝ ΤΩΝ ΞΑΝΘΙΩΝ.—Ἡ πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως στιγμή.

ΦΥΓΗ ΤΟΥΡΚΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΗΣ ΓΚΙΟΥΜΟΥΛΤΖΙΝΑΣ, ΖΗΤΟΥΝΤΩΝ ΝΕΑΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΕΙΣ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΔΑΦΟΣ

Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΒ'. ΩΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

ΠΡΩΤΟΣ τῶν Ἑλλήνων εἰς τὸν πόλεμον καὶ πρῶτος ἐν εἰρήνῃ. Ὁ δαφνοστεφὴς Στρατηλάτης καὶ ὁ λαοφιλὴς Βασιλεὺς εἶναι ταυτοχρόνως πρότυπον πολίτου τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ πλέον φιλόπολις δημότης τοῦ ἰοστεφάνου Ἄστεως. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ὁ ὁποῖος τὸν ἐθαύμασεν ὡς Ἀρχηγὸν τῶν νικηφόρων στρατιῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸν παρέδωκεν εἰς τὴν ἐθνικὴν Μοῦσαν ὡς πατριώτην Βασιλέα, ἀνακαλύπτει ὁσημέραι νέας ἀρετὰς ἐν τῇ εἰρηνικῇ ζωῇ τοῦ Ἄνακτος, ἐξ ἐκείνων αἱ ὁποῖαι ριζώνουν ἀκλονήτως τὴν ἀγάπην τῶν ἡγεμόνων εἰς τὰς καρδίας τῶν ὑπηκόων αὐτῶν. Ὁ Πολίτης Βασιλεύς, ὡς ἀποκαλύπτεται ἐκ τῶν ἔργων καὶ ἡμερῶν του ἀπὸ τῆς θριαμβευτικῆς ἐπανόδου του ἐκ τῆς Μακεδονίας, εἶναι ἀντάξιος τοῦ Στρατηλάτου Βασιλέως.

Τὸ ἐνδιαφέρον τ διὰ τὴν εἰρηνικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Ἔθνους, διὰ τὴν μόρφωσιν τοῦ λαοῦ καὶ διὰ τὴν ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν πρόοδον τῆς χώρας εἶναι τόσον μέγα καὶ ζωηρὸν ὅσον καὶ ἡ ἀνυπομονησία του ἐκείνη διὰ τὴν κατασύντριψιν τῶν Βουλγάρων κατὰ τὰς ἐνδόξους ἡμέρας τοῦ πολέμου. Δὲν ἐτέθη μόνον ἐπὶ κεφαλῆς τῆς κινήσεως πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν πολεμικῶν δυνάμεων τῆς Ἑλλάδος κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν, ἀλλὰ προεξάρχει καὶ εἰς τὴν ἐνθάρρυνσιν πάσης προσπαθείας πρὸς ποιοτικὴν βελτίωσιν τοῦ λαοῦ, τῆς κοινωνίας καὶ τῆς χώρας ἐν γένει. Εἶναι φανατικὸς θιασώτης καὶ ὑπέρμαχος παντὸς τοῦ γνησίως Ἑλληνικοῦ, πρότυπον Ἕλληνος πατριώτου, καὶ ἐξίσου φανατικὸς καὶ διαπρύσιος κῆρυξ τῆς προόδου καὶ τῆς ἀνακαινίσεως. Τὸ κλέος τοῦ παρελθόντος, αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ παρόντος καὶ αἱ ἐλπίδες τοῦ μέλλοντος συνδυάζονται ἁρμονικώτατα εἰς τοὺς πόθους τοῦ Βασιλέως.

Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν δίδει τὸ παράδειγμα τῆς οἰκογενειακῆς του ζωῆς, μὲ τὴν ἀφοσίωσίν του ὡς συζύγου, μὲ τὴν στοργήν του ὡς πατρὸς καὶ μὲ τὴν ἐπιβολήν του ὡς οἰκογενειάρχου. Εἶναι τὸ καύχημα τῆς λατρευτῆς Ἀνάσσης τῶν Ἑλλήνων, ἡ ὁποία εἰς ἄλλην ἐποχήν, κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰ τῆς δυναστείας δὲν ἐφαίνοντο τόσον εὐοίωνα, εἶχεν εἴπῃ ὅτι ἂν δὲν θὰ ἐγίνετο εὐτυχὴς Βασίλισσα, θὰ ἦτο ὅμως πάντοτε τρισευδαίμων σύζυγος. Τὰ τέκνα του δὲν ἠδύναντο νὰ ποθήσουν πλέον εὐχάριστον σύντροφον καὶ τρυφερώτερον φίλον, ὁ ὁποῖος ἐν τούτοις εἶναι ταυτοχρόνως ἀληθινὸς κέρβερος τῆς πειθαρχίας—εἶδος φρουράρχου καὶ Ἀϊβασίλη συνάμα τῶν Ἀνακτόρων.

Ἀπὸ τὰ Ἀνάκτορα τὸ οἰκογενειακὸν ἐνδιαφέρον τοῦ Βασιλέως ἐπεκτείνεται εἰς τὸ ἄστυ τῶν Ἀθηνῶν καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν πατρίδα ἐν ὅλαις ταῖς λεπτομερείαις τῆς καθημερινῆς ζωῆς των. Δὲν εἶναι ὁ κουμπάρος τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου μόνον, ἀλλὰ καὶ ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, τὸν ὁποῖον συμπαθεῖ ὡς Βασιλεύς, ὡς συμπολίτης καὶ ὡς φίλος ἐπιστήθιος. Μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου, ἐνδιαφέρεται ὅμως καὶ διὰ τὸ ζήτημα τῆς ὑδρεύσεως τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐνθαρρύνει ἐπίσης τὴν Βασίλισσαν εἰς τὰς προσπαθείας διὰ τὴν ἀναδάσωσιν τῆς χώρας. Ἐπισκέπτεται συχνὰ τοὺς στρατῶνας καὶ τὰ πολεμικά μας σκάφη, ἀλλ' εἶναι καὶ πρῶτος εἰς κάθε διάλεξιν εἰς τὸν Παρνασσὸν ἢ ἀλλαχοῦ, δίδων μὲ ὅλην τὴν Βασιλικὴν Οἰκογένειαν τὸ παράδειγμα τῆς ἐνθαρρύνσεως τῆς πνευματικῆς κινήσεως. Ἐνδιαφέρεται διὰ τὸ Ἑλληνικὸν θέατρον, διὰ τὴν Ἑλληνικὴν φιλολογίαν, διὰ τὴν Ἑλληνικὴν δημοσιογραφίαν, διὰ πᾶσαν ἐν γένει προσπάθειαν Ἑλληνικῆς παραγωγῆς καὶ δημιουργίας, τόσον ὅσον καὶ διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ προαγωγὴν τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων, ἀκριβῶς διότι πιστεύει ἀκραδάντως ὅτι τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς οἰκονομικῆς ἀκόμη ἀναδείξεως προηγεῖται πάντοτε παντοειδὴς εὐδοκίμησις καὶ προκοπή, καθιστῶσα τοὺς λαοὺς ἀξίους τῆς θέσεως ἣν διεκδικοῦσι μεταξὺ τῶν μεγάλων ἐθνῶν. Καλὸς ἐκτιμητὴς εἰς ὅλα, γνωρίζει βεβαίως ὅτι δὲν διατρέχομεν εἰς τὴν πνευματικὴν καὶ καλλιτεχνικὴν παραγωγὴν τὴν Περίκλειον ἐποχήν, ἀλλὰ γνωρίζει ἐπίσης ὅτι οὐδὲν ματαιώνει τόσον ἀποτελεσματικῶς τὴν ἀνατολὴν τῶν μεγάλων ἐποχῶν ὅσον ἡ περιφρόνησις τῶν μετρίων πραγμάτων τοῦ παρόντος. Τὸ ἀξίωμα τοῦτο ἔχων ὁ Βασιλεὺς τῆς Νέας Ἑλλάδος ὡς γνώμονα σπεύδει παντοῦ ὅπου κάτι τι Ἑλληνικὸν γίνεται, ἐνθαρρύνει πάντα καὶ πᾶν καλόν, συζητεῖ καὶ συσκέπτεται δι' ὅλα τὰ ἀφορῶντα τὴν διάπλασιν τῆς φυλῆς καὶ χαιρετίζει μὲ μειδίαμα ἐλπίδος τὰς ὑποσχέσεις τοῦ μέλλοντος.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων πρέπει νὰ εἶναι ἐνθουσιώδης διὰ τὸν Ἑλληνισμόν, νὰ εἶναι ὁ πλέον εὔελπις τῶν Ἑλλήνων καὶ ὁ περισσότερον ὑπερήφανος μεταξύ των διὰ τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα. Καὶ ἀναγνωρίζει τὸν Βασιλέα τοῦτον ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Κωνσταντίνου ΙΒ', ὅστις ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς του ἐν πολέμῳ καὶ ἐν εἰρήνῃ. Ἡ Ἑλλὰς αἰσθάνεται ἀπὸ τῆς πρωτευούσης μέχρι τοῦ τελευταίου χωρίου ὅτι διατρέχει μίαν ἀπὸ τὰς περιόδους ἐκείνας τῶν ἐθνῶν, κατὰ τὰς ὁποίας οἱ λαοὶ βλέπουν τὴν ἐνσάρκωσιν τοῦ ἐθνικοῦ των πνεύματος εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἡγεμόνος αὐτῶν.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΥΠΗΚΟΟΥΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΥ ΗΓΕΜΟΝΟΣ.—ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΜΑΛΙΣΣΟΡΩΝ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΘΡΟΝΟΥ ΤΟΥ ΓΚΕΓΚΑΤΟΥ

ΕΙΣ τὰς ἓξ κυβερνήσεις τοῦ Ἀλβανικοῦ πολυ-κράτους προστίθεται καὶ ἑβδόμη μὲ τὴν κάθοδον τοῦ Πρίγκηπος Wied. Παρ' ὅλην τὴν ἐγνωσμένην ἱκανότητα τῆς συζύγου του εἰς τὸ νὰ διοργανώνῃ μουσικὰς συναυλίας, εἶναι πολὺ ἀμφίβολον ἂν θὰ κατορθώσῃ μὲ τὴν συνδρομήν της ὁ Γερμανὸς Πρίγκηψ νὰ πείσῃ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν ἓξ Ἀλβανικῶν κυβερνήσεων νὰ παίξουν τ.ν ὕμνον του ἀντὶ νὰ παίζῃ ὁ καθεὶς τὸν ἰδικόν του χαβᾶν. Ἀλβανικὸν κράτος ἡνωμένον δὲν ὑπῆρξέ ποτε ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τῆς ὑπόπτου καὶ ἀμφιβόλου αὐτῆς φυλῆς. Καὶ ὄχι μόνον ἡνωμένοι ὅλοι ὁμοῦ εἰς ἕν τι ὅλον, ἀλλ' οὔτε διῃρημένοι ὡς ἦσαν καὶ εἶναι εἰς πατριὰς καὶ φυλὰς ἐφήρμοσάν ποτε τὴν ἰδέαν τοῦ κράτους οἱ Ἀλβανοί. Καὶ ὅταν ἀκόμη συνήσπισε προσωρινῶς μέρος αὐτῶν ὑπὸ τὴν σημαίαν του ὁ Σλαῦος τὴν καταγωγὴν Σκενδέρβεης, οἱ Ἀλβανοί, διὰ λόγους σχετιζομένους ἴσως μᾶλλον μὲ τὴν φυλετικήν των σύστασιν παρὰ μὲ τὴν ἰδιοσυγκρασίαν των, δὲν κατώρθωσαν νὰ συμπηχθῶσιν εἰς ἑνιαῖον ἔθνος, ὡς ἀποδεικνύει ἡ ἀμέσως μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς Τουρκικῆς ἐξουσίας ἐπάνοδός των εἰς τὸ καθεστὼς τῆς διαιρέσεως κατὰ φυλὰς καὶ κατὰ συμφέροντα. Ἡ ἀκριβὴς καταγωγὴ τῶν Ἀλβανῶν ὡς σύνολον εἶναι καὶ θὰ παραμείνῃ ἐσαεὶ ἄγνωστος. Ὁ τρόπος ὅμως τῆς κοινωνικῆς καὶ ἐθνικῆς συγκροτήσεώς των προδίδει κάτι τὸ μὴ Εὐρωπαϊκόν, κάτι τὸ Ἀσιατικόν. Διῃρημένοι εἰς πατριὰς καὶ φυλὰς καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διαιρέσεως ταύτης κανονίζοντες τὰ τοῦ κοινωνικοῦ καὶ πολιτικοῦ των βίου, ὑπενθυμίζουσι τὰς ἀρχαίας φυλὰς τῆς Δυτικῆς Ἀσίας καὶ τοὺς σημερινοὺς νομαδικοὺς καὶ ἡμινομαδικοὺς λαούς της, τοὺς Ἄραβας τῆς ἐρήμου, τοὺς Τουρκομάνους, τοὺς Κούρδους κλπ. Τοιοῦτοι ὄντες οἱ Ἀλβανοί, στεροῦνται κατὰ φυσικὴν συνέπειαν ἐθνικῆς συνειδήσεως καὶ ἔχουσι τὸ συμφέρον καὶ τὴν πατριὰν ὡς μόνην βάσιν ἐπὶ τῆς ὁποίας κανονίζουσι τὴν πολιτικὴν πορείαν των. Οὕτω συναντῶμεν αὐτοὺς συχνὰ ἐν τῇ ἱστορίᾳ πολεμοῦντας κατ' ἀλλήλων, ὄχι ἐκ πολιτικοῦ ἀνταγωνισμοῦ ἑνὸς τμήματος τῆς Ἀλβανίας πρὸς τὸ ἄλλο, ἀλλ' ἁπλῶς καὶ μόνον ἐπειδὴ ἐτύγχανε νὰ ἀγοράσῃ μονάρχης τις τὰς ὑπηρεσίας μέρους ἐξ αὐτῶν τοῖς μετρητοῖς ἢ δι' ἄλλους λόγους ἔχοντας πάντοτε ὡς βάσιν τὸ ὑλικὸν συμφέρον. Ἡ διαφορὰ τῆς θρησκείας, ἡ ὁποία ἔχει ἐπίσης ὡς λόγον τὸ ὑλικὸν συμφέρον, προσέθεσε μίαν ἀκόμη αἰτίαν διαιρέσεως καὶ ἀνταγωνισμοῦ. Ἐζήτησαν οἱ Ἀλβανοὶ νὰ ἐμβάλουν εἰς τοὺς ἀγνοοῦντας αὐτοὺς τὴν ἰδέαν ὅτι ἡ θρησκευτικὴ διαφορὰ δὲν διαιρεῖ αὐτοὺς ὡς ἔθνος καὶ δὲν τοὺς ἐμποδίζει ἀπὸ τοῦ νὰ συνασπισθοῦν περὶ μίαν ἀρχὴν καὶ νὰ ἀποτελέσουν ἓν ἔθνος καὶ ἓν κράτος. Ἡ δυσαρέσκεια ὅμως μεγίστου μέρους τῶν Τουρκαλβανῶν διὰ τὴν ἐκλογὴν Χριστιανοῦ ἡγεμόνος καὶ ἡ πρόσφατος συνωμοσία πρὸς ἀνακήρυξιν τοῦ Ἰζζὲτ πασᾶ ὡς ἡγεμόνος τῆς Ἀλβανίας ἀποδεικνύει πόσον ἔχουν δίκαιον οἱ δυσπιστοῦντες εἰς τὰς καθησυχαστικὰς διαβεβαιώσεις τῶν Ἀλβανῶν. Ἀλλ' οὔτε οἱ ὁμόθρησκοι Ἀλβανοὶ δὲν κατορθώνουν νὰ λησμονήσουν τὰ ἰδιαίτερα συμφέροντα καὶ τὰς ἀντιζηλίας των καὶ νὰ ἑνωθοῦν περὶ μίαν ἰδέαν καὶ μίαν ἀρχήν, ὡς ἀπέδειξεν ὁ ἀνταγωνισμὸς τοῦ

Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ ΤΟΥ WIED

Κεμὰλ βέη καὶ τοῦ Ἐσσὰδ πασᾶ, ἀμφοτέρων Μουσουλμάνων.

Τὸν γρῖφον τοῦτον τῆς ἐθνολογίας καλεῖται νὰ μεταβάλῃ εἰς ἔθνος καὶ λαὸν ὁ Πρίγκηψ τοῦ Wied πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ Ἀλβανικοῦ κράτους τῶν διπλωματικῶν θεωριῶν. Ὁ Κάϊζερ, ἔχων ἴσως ἰδιαιτέραν γνῶσιν τῶν Ἀλβανῶν ἐκ τῶν ἐτησίων διατριβῶν του εἰς τὴν γείτονα τῆς Ἀλβανίας Κέρκυραν, συνεβούλευσε τὸν Πρίγκηπα νὰ ἀφήσῃ εἰς ἄλλους ματαιοδοξοτέρους καὶ ἀξιωτέρους τῆς τιμωρίας τὰ βάσανα τὰ ὁποῖα ἐπιφυλάσσει ὁ θρόνος τῆς Ἀλβανίας εἰς τὸν ἡγεμόνα της. Ἡ συμβουλὴ αὕτη δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψει, καὶ ὁ Πρίγκηψ ἀνεδέχθη τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Ἡρακλείου ἄθλου τὸν ὁποῖον ἀνέθεσεν εἰς αὐτὸν ὡς ἄλλος Εὐρυσθεὺς ἡ Εὐρώπη. Εἶναι ἄρά γε Ἡρακλῆς; Εἶναι ἀθλητὴς καὶ στρατιώτης, ρωμαντικὸς καὶ ἄγριός πως τὴν ὄψιν, ἀλλὰ τὰ γνωρίσματα αὐτὰ δὲν ἀποτελοῦν ἀναγκαίως τὴν προσωπικότητα τοῦ ἐνδεδειγμένου διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην Ἡρακλέους. Ὁ Ἡρακλῆς τῆς Ἀλβανίας πρέπει νὰ εἶναι πεπροικισμένος μὲ μερικὰ προσόντα τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν τὴν παραμικρὰν σχέσιν μὲ τὴν φιλοσοφίαν τὴν ὁποίαν ὁ Πρίγκηψ τοῦ Wied ἐσπούδασεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Ἰένας.

Λαμβάνων κανεὶς ὑπ' ὄψει τὸν χαρακτῆρα καὶ τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα τῶν Ἀλβανῶν, ὠθεῖται αὐτομάτως εἰς τὴν σκέψιν ἂν εἷς Βασιλεὺς τῶν ὀρέων ἀνάλογος μὲ τὸν Τσάκιτζη τῆς Σμύρνης δὲν θὰ ἦτο καταλληλότερος τοῦ Wied διὰ τὸν θρόνον τῆς Ἀλβανίας. Εἷς τοιοῦτος ἡγεμὼν θὰ εἶχεν ἀρκετὰς ἐλπίδας ἐπιτυχίας. Ἐν πρώτοις δὲν θὰ ἐκάλει τοὺς Ἀλβανοὺς νὰ ἑνωθοῦν ὑπὸ μίαν κυβέρνησιν, ἀλλὰ θὰ ἐπροτίμα τὸ σύστημα τῶν καπετανάτων, ἀφήνων αὐτοὺς διῃρημένους εἰς συμμορίας, ἐκ τῶν ὁποίων θὰ ἀπετελεῖτο μία ληστρικὴ ὁμοσπονδία καθ' ὅλα σύμφωνος μὲ τὰς Ἀλβανικὰς παραδόσεις καὶ συνηθείας. Καὶ αὐτὸς θὰ ἦτο τότε ὁ Ἀρχιληστὴς καὶ Ἀρχιγκέγκας, μὲ τὸν Μπολετινάτς ὡς πρωτοπαλλήκαρόν του. Δεύτερον, δὲν θὰ ἐζήτει νὰ ἐπιβάλῃ φόρους εἰς τοὺς ὑπηκόους του—πρᾶγμα εἰς τὸ ὁποῖον ὁ Πρίγκηψ τοῦ Wied θὰ τὰ εὕρῃ κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον μπαστούνια—ἀλλ' ἁπλῶς θὰ καθιέρωνε τὸν ἰσχύοντα εἰς τὴν Ἀλβανίαν θεσμὸν τῆς ληστείας, λαμβάνων αὐτὸς τὴν μερίδα τοῦ λέοντος ἀπὸ τὸ πλιάτσικο ἀντὶ ἡγεμονικῆς ἐπιχορηγήσεως. Τρίτον, ἀντὶ νὰ ἐπιβάλῃ τελωνειακοὺς δασμοὺς εἰς τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορεύματα καὶ νὰ ὑψώσῃ τὸ κόστος τῆς ζωῆς, θὰ τὰ ἥρπαζεν αὐτούσια καὶ θὰ ἀπῆγεν εἰς τὰ ὄρη κάθε ξένον πρεσβευτὴν ἢ πρόξενον ὁ ὁποῖος θὰ ἐτόλμα νὰ διαμαρτυρηθῇ διὰ τὴν ἁρπαγήν. Τέταρτον, θὰ καθίστα περιττὴν τὴν διατήρησιν τακτικοῦ στρατοῦ, ἀφοῦ οἱ ὑπήκοοί του θὰ ἐγυμνάζοντο κατ' ἀνάγκην εἰς τὰ ὅπλα ὡς μέλη τῶν ληστρικῶν συμμοριῶν. Καὶ πέμπτον, θὰ καθίστα περιττὴν κάθε διοικητικὴν δαπάνην καὶ κάθε διοικητικὴν ὑπηρεσίαν, ἀφοῦ ὁ καθεὶς θὰ εἶχεν εἰς τὸ Ἀλβανικὸν κράτος τὸ δικαίωμα νὰ ληστεύῃ ἢ νὰ φονεύῃ τὸν πλησίον του καὶ ἀφοῦ δὲν θὰ ὑπῆρχεν ἀνάγκη δικαστηρίων, ἀστυνομίας, χωροφυλακῆς, τελωνείων καὶ εἰσπρακτόρων. Καὶ θὰ ἐπραγματοποιεῖτο τοιουτοτρόπως ἡ ἰδεώδης πολιτεία εἰς τὴν Ἀλβανίαν, θὰ ἦσαν δὲ καὶ οἱ Ἀλβανοὶ κατενθουσιασμένοι μὲ τὸν βασιλέα των καὶ μὲ τὸ κράτος των, τὸ ὁποῖον θὰ εὕρισκον καθ' ὅλα σύμφωνον μὲ τὰς ἐθνικάς των παραδόσεις καὶ μὲ τὰς ἀτομικάς των κλίσεις.

Ἡ Πριγκήπισσα Σοφία τοῦ Wied μετὰ τῆς θυγατρὸς της παρὰ τῇ Βασιλίσσῃ τῆς Ρουμανίας.

Εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἔκαμε κακὴν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ὑπηκόους του ὁ Πρίγκηψ τοῦ Wied, ἀρχίσας τὰς διαπραγματεύσεις του διὰ τὴν ἀποδοχὴν τοῦ Ἀλβανικοῦ θρόνου μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἐπιχορηγήσεως καὶ τοῦ δανείου. Τόσον ἡ ἐπιχορήγησις ὅσον καὶ τὸ δάνειον προϋποθέτουν φορολογίαν, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν εἶναι συνηθισμένοι οἱ Ἀλβανοί. Ἤθελον τὸν βασιλέα των νὰ ἁρπάζῃ, ὅπως αὐτοί, ὅ,τι ἠμπορεῖ. Ὁ Πρίγκηψ ἔκαμε τὸ σοβαρὸν λάθος νὰ μὴ ἀντιληφθῇ τοῦτο, ἐνῷ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ σύζυγός του παίζει ἅρπαν ἤλπιζε κανεὶς ὅτι θὰ συνεμορφοῦτο πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ Ἀλβανικοῦ λαοῦ. Ἓν ἄλλο σοβαρὸν σφάλμα τοῦ Wied ἦτο ὅτι κατῆλθεν εἰς τὴν Ἀλβανίαν ἀκολουθούμενος ἀπὸ ἰσχυρὰν ξένην σωματοφυλακήν, ἐνῷ οἱ Ἀλβανοὶ ἤθελον νὰ ἔχουν πρόχειρον τὸν ἡγεμόνα των τὴν πρώτην στιγμὴν καθ' ἣν θὰ τοῖς ἐπήρχετο εἰς τὸν νοῦν νὰ τὸν ἀπαγάγουν εἰς τὰ βουνὰ διὰ τὰ ἑπτὰ ἑκατομμύριά των. Αὐτὸς ὁ Ἰσμαὴλ Κεμὰλ βέης εἶχεν ἐξομολογηθῇ πλαγίως ὡς γνήσιος Ἀλβανὸς εἰς ἕνα Ἀμερικανὸν ἀνταποκριτὴν κατὰ τὴν ἐν Λονδίνῳ διαμονήν του, εἰπὼν ὅτι ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀλβανίας ἔπρεπε νὰ ἔχῃ πολλά, ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερα χρήματα, ἐπειδὴ ἡ χώρα εἶναι πτωχὴ καὶ .... Ὁ Ἀλβανὸς πολιτικὸς ἀφῆκε τότε νὰ ἐννοηθῇ ὅτι κάθε ξύλο ἢ κούτσουρο θὰ ἔκαμνεν ἕνα θαυμάσιον βασιλέα διὰ τὴν Ἀλβανίαν, φθάνει νὰ εἶχε πολλὰ χρήματα, τὰ ὁποῖα ἔπρεπε νὰ εἶναι τὸ κύριον γνώρισμά του. Ἀτυχὴς πρέπει νὰ θεωρηθῇ καὶ ἡ ἀπόφασις τοῦ ἡγεμόνος τῆς Ἀλβανίας ὅπως ἐγκατασταθῇ εἰς τὸ Δυρράχιον, τὴν ἕδραν τοῦ Ἐσσὰδ πασᾶ. Ὁ πανίσχυρος αὐτὸς Ἀλβανὸς στρατηγὸς ἠμπορεῖ βέβαια νὰ ἐξασφαλίσῃ προσωρινῶς εἰς τὸν νέον κυρίαρχόν του τὴν ὑποταγὴν ὁλοκλήρου τῆς κεντρικῆς Ἀλβανίας ἂν τύχῃ τῶν προσηκουσῶν περιποιήσεων καὶ ἀναλόγων πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτὴν ρουσφετίων. Ἀλλ' ἂν τυχὸν δυσαρεστηθῇ μαζύ του δι' ἕνα ἢ ἄλλον λόγον; Ποῦ θὰ καταφύγῃ τότε ὁ Wied καὶ ποίαν δύναμιν θὰ ἀντιτάξῃ κατὰ τοῦ Ἐσσὰδ πασᾶ, τοῦ κατ' ἐξοχὴν ἀντιπροσώπου τοῦ Μουσουλμανικοῦ στοιχείου, τοῦ ὁποίου ἡ ἐπιρροὴ εἰς μέγα μέρος τῆς Ἀλβανίας εἶναι ἀπόλυτος καὶ ἀδιαφιλονείκητος; Μόλις ὁ ἡγεμὼν πέσῃ ὑπὸ τὴν δυσμένειαν τοῦ ἀπευκταίου αὐτοῦ ὑπηκόου του, ὁ ὁποῖος θὰ τοῦ εἶναι ἓν ἀναγκαῖον κακὸν ἕνεκα τῆς ἰσχύος του καὶ εἷς διαρκὴς κίνδυνος ἕνεκα τῆς φιλοδοξίας του καὶ τῶν σχέσεών του μετὰ τῶν Νεοτούρκων, θὰ ἔχωμεν νέας

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΠΑΛΛΗΚΑΡΙΟΥ

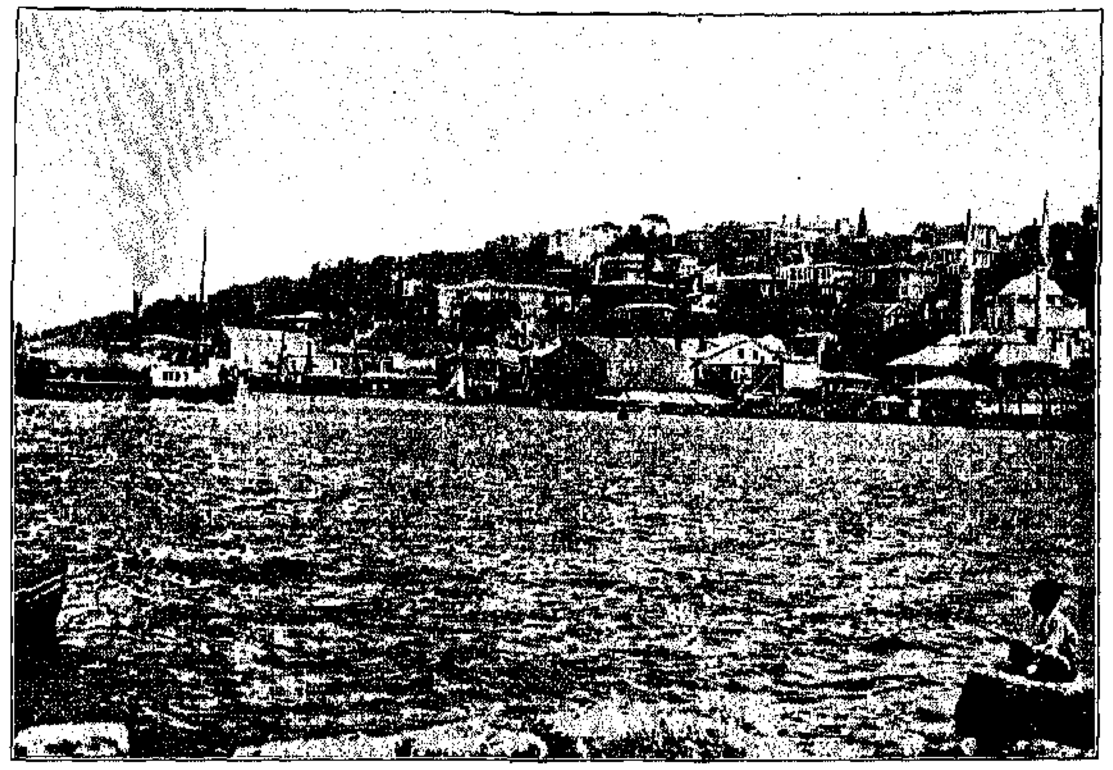

ΑΠΟΨΙΣ ΤΗΣ ΣΚΟΔΡΑΣ ΕΚ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΛΙΜΕΝΟΣ

συνωμοσίας πρὸς ἀνάρρησιν Μουσουλμάνου τινὸς εἰς τὸν 'Αλβανικὸν θρόνον καὶ νέας ἀποπείρας ἀποβιβάσεως Τούρκων ἀξιωματικῶν εἰς τὰ παράλια τῆς 'Αλβανίας.

Πολλοὶ ξένοι δημοσιογράφοι οἱ ὁποῖοι ἐμελέτησαν τὴν ψυχολογίαν τῶν 'Αλβανῶν ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Πρίγκηπος τοῦ Wied ὡς ἡγεμόνος των βεβαιοῦν ὅτι οἱ ὑπήκοοι τοῦ Γερμανοῦ Πρίγκηπος ἐνθυμοῦνται μὲ στεναγμοὺς πόθου καὶ νοσταλγίας *τὴν ἐποχὴν τῆς Τουρκοκρατίας*. 'Ο Signor Magrini τοῦ «Secolo» τοῦ Μιλάνου τόσον βέβαιος εἶναι περὶ τούτου, ὥστε εἶπε διὰ τὴν πρόσφατον συνωμοσίαν ὅτι εἶναι δυσκολώτερον νὰ ἀνακαλύψη κανεὶς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δὲν ἠνείχοντο εἰς αὐτὴν παρὰ τοὺς ἐνεχομένους. 'Η συνωμοσία ἐκείνη προήρχετο ἀπὸ μίαν ὑπολανθάνουσαν ἀπέχθειαν τῶν 'Αλβανῶν πρὸς τὴν ἰδέαν τοῦ ἀνεξαρτήτου κράτους, τὸ ὁποῖον σημαίνει φόρους, νόμους, τάξιν, καταναγκαστικὴν αὐτάρκειαν, ἐργασίαν καὶ ὁριστικὸν τέρμα τῆς πλιατσικολογίας εἰς βάρος γειτόνων λαῶν καὶ τῆς παρασιτικῆς ὑπάρξεως τῆς 'Αλβανικῆς φυλῆς ἐν τῇ 'Ανατολῇ. Εἰς ἓν τοιοῦτον κράτος ἀποβλέπει—ἀδιάφορον ὅτι δὲν θὰ ἐπιτευχθῇ ὁ σκοπὸς—ἡ κάθοδος τοῦ Wied, ὁ ὁποῖος, παρ' ὅλας τὰς ἑορτὰς καὶ τοὺς τουφεκισμοὺς δι' *ὧν ἐχαιρετίσθη ἡ ἄφιξίς του, θὰ ἀποδειχθῇ ὅτι εἶ*ναι δύσπεπτος διὰ τοὺς 'Αλβανικοὺς στομάχους. Δὲν εἶναι ἀκριβῶς γνωστὸς ὁ πραγματικὸς σκοπὸς τοῦ ματαιωθέντος πραξικοπήματος τοῦ 'Ιζζὲτ πασᾶ. Εἰς τοὺς 'Αλβανοὺς ὅμως, καὶ μὴ γνωρίζοντας ἀκόμη τί ἔμελλε νὰ ἐπακολουθήσῃ ἂν ἐπετύγχανεν ὁ πασᾶς οὗτος, ἤρεσε τὸ σχέδιον, διὰ μόνον τὸν λόγον ὅτι ὁ πραξικοπηματίας ἦτο Μουσουλμάνος καὶ ἀντιπρόσωπος τῆς Τουρκίας, ἡ ὁποία εἶχεν ἐπιτρέψει εἰς αὐτοὺς νὰ ζῶσιν ἐπὶ αἰῶνας ὡς παράσιτα εἰς βάρος τῆς αὐτοκρατορίας καὶ τῶν λαῶν της. Τί μέσα ἔχει ὁ Wied νὰ κάμῃ τοὺς 'Αλβανοὺς νὰ τὸν ἀγαπήσουν ὅσον ἠγάπησαν τὸν 'Αβδοὺλ Χαμὴτ καὶ τοὺς προκατόχους του; Οὔτε στρατὸν ἔχει διὰ νὰ τοὺς κάμῃ ὅλους ἀξιωματικούς, οὔτε ἀπειρίαν δημοσίων θέσεων διὰ νὰ τοὺς διορίσῃ ὅλους μὲ παχεῖς μισθούς, οὔτε ἀπέραντον καὶ πλούσιον κράτος διὰ νὰ τοὺς ἀφήσῃ νὰ τὸ λυμαίνωνται, οὔτε ἑκατομμύρια ἀλλοφύλων ὑπηκόων διὰ νὰ τοὺς παραδώσῃ εἰς τὸ ἔλεος τῶν 'Αλβανῶν. Δὲν εἶναι κἂν Μουσουλμάνος διὰ νὰ ἐπιτρέπῃ εἰς τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ Προφήτου νὰ ἁρπάζουν τὰ κτήματα καὶ τὰ ποίμνια τῶν Χριστιανῶν. Τί ἤθελεν ὁ εὐλογημένος νὰ ἀφήσῃ τὸ ἀρχοντικόν του μέγαρον, τὸ sport, τὰς ἀνέσεις του, τὸ σύνταγμά του καὶ νὰ ἀναμιχθῇ εἰς τὰς ὑποθέσεις τῶν 'Αλβανῶν μὲ βασιλικὸν στέμμα εἰς τὴν κεφαλήν του ἀντὶ τοῦ πηληκίου τοῦ ταγματάρχου τῶν Οὐσσάρων καὶ τοῦ ἁπλοῦ πίλου τοῦ Γερμανοῦ πολίτου; Καὶ ἐκείνη ἡ δυστυχὴς σύζυγός του, ἡ καλλιτέχνις καὶ λεπτεπίλεπτος Πριγκήπισσα Σοφία, ἡ ἀγαπημένη σύντροφος τῆς Κάρμεν Σύλβα..........

ΤΟ ΝΕΟΝ ΚΡΑΤΟΣ ΤΗΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗΣ

'Ανατραφεῖσα ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν μιᾶς ποιητρίας Βασιλίσσης ἡ Πριγκήπισσα, μὲ τάλαντον *μουσικόν, ζωγραφικὸν καὶ ποιητικόν*, μὲ πλῆθος φίλων καὶ θαυμαστῶν μεταξὺ τοῦ κυανοαίμου κόσμου, μὲ ἐπίζηλον θέσιν εἰς τὴν ἀνωτέραν κοινωνίαν τῆς Γερμανικῆς πρωτευούσης καὶ μὲ ἐξαιρέτους συμπαθείας εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Potsdam, ἦτο βεβαίως ἀξία καλλιτέρας τύχης παρὰ ἐκείνην ἡ ὁποία τῆς ἐπιφυλάσσεται εἰς τὸ κράτος τῶν 'Αρναουτῶν. Ὅταν παρέλθουν αἱ πρῶται ἡμέραι τοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ τῶν ἑορτῶν διὰ τὴν κάθοδον τοῦ Πριγκηπικοῦ ζεύγους εἰς τὴν 'Αλβανίαν καὶ τῶν συγκινήσεων τῆς ἡγεμονικῆς ζωῆς, θὰ ἀνακαλύψῃ ἡ ἁβρὰ Πριγκήπισσα ἀκάνθας ὑπὸ τοὺς ἀδάμαντας καὶ τοὺς σαπφείρους τοῦ στέμματος, χάριν τοῦ ὁποίου ἀφῆκε τὸ ἐν Potsdam μέγαρόν της καὶ τὸν πολιτισμὸν τῆς Εὐρώπης. Καὶ ἡ μεταμέλειά της θὰ εἶναι πλήρης ὅταν νύκτα τινὰ ταραχθῇ ὁ ὕπνος της ἀπὸ τοὺς τρωγμοὺς τῶν ποντικῶν ἢ ἀπὸ τὴν ψυχρὰν ἐπίψαυσιν τῶν ὄφεων, ἐκ τῶν ὁποίων, κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις ἑνὸς ἀνταποκριτοῦ Γαλλικῆς ἐφημερίδος, βρίθει τὸ «ἀνάκτορον» τὸ ἑτοιμασθὲν ἀπὸ τοὺς 'Αλβανοὺς εἰς τὸ Δυρράχιον διὰ τὸ ἡγεμονικόν των ζεῦγος. Πολὺ ταχέως θὰ ἀνακαλύψῃ τὸ Πριγκηπικὸν ζεῦγος ὅτι ὄχι μόνον τὸ *ἀνάκτορόν του ἀλλ'* ὁλόκληρος ἡ *'Αλβανία εἶναι* μία ἀπέραντος ποντικοφωλιὰ καὶ φειδοφωλιὰ εἰς τὴν ὁποίαν ἐρρίφθη ὑπὸ τῆς Εὐρώπης διὰ τὰ συμφέροντά της. 'Ως νὰ μὴ ἤρκουν οἱ ποντικοὶ καὶ οἱ ὄφεις, Μουσουλμάνοι καὶ Καθολικοί, διὰ νὰ μὴ ἀναφέρωμεν καὶ τοὺς ἀλβανίζοντας 'Ορθοδόξους, ἐπιμένει ἡ Εὐρώπη νὰ προσθέσῃ καὶ τοὺς Ἕλληνας τῆς Βορείου 'Ηπείρου, οἱ ὁποῖοι περιμένουν μὲ 40,000 λόγχας τὸν τυχοδιώκτην Πρίγκηπα.

'Η ἱστορία ἑνὸς προγόνου τοῦ Πρίγκηπος τοῦ Wied ἠμπορεῖ νὰ ὁδηγήσῃ τοὺς ζητοῦντας νὰ προμαντεύσουν τὴν ἀναμένουσαν αὐτὸν τύχην. Τὴν ἱστορίαν ἔφερεν εἰς φῶς ὁ Παρισινὸς «Χρόνος», *ἀνάγεται δὲ αὕτη εἰς τὰ 1801, ὅτε τὰ στρατεύματα* τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος κατεῖχον τὰς Παραρρηνίους Γερμανικὰς ἐπαρχίας. 'Ο Πρίγκηψ Φρειδερῖκος Κάρολος τοῦ Wied, πάππος τοῦ σημερινοῦ ἡγεμόνος τῆς 'Αλβανίας, ἔγραψεν εἰς τὸν Γάλλον στρατηγὸν Lorge, διοικητὴν τοῦ Coblenz, ζητῶν τὴν ἄμεσον φυλάκισιν ἑνὸς Λουθηρανοῦ ἱερέως, ὁ ὁποῖος τὸν εἶχεν «ἐξυβρίσει δεινῶς». 'Ο στρατηγὸς διέταξε πράγματι τὴν σύλληψιν τοῦ ἱερέως καὶ διέταξε νὰ ἐξετασθῇ ἡ ὑπόθεσις. Τὸ ἔγκλημα τοῦ ἱερέως ἦτο ὅτι δὲν συνεφώνει μὲ τὸν Πρίγκηπα εἰς τὴν ἑρμηνείαν ἑνὸς ἐδαφίου τῆς πρὸς Ρωμαίους 'Επιστολῆς τοῦ 'Αποστόλου Παύλου. Πληροφορηθεὶς περὶ τούτου ὁ Γάλλος στρατηγὸς διέταξε πάραυτα τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Λουθηρανοῦ κληρικοῦ. 'Ο Πρίγκηψ εἰς τοιοῦτον *βαθμὸν ἠγανάκτησεν ὥστε ἔκαμεν ἔφεσιν εἰς* τὸν Ναπολέοντα, καὶ μὴ τυχὼν ἱκανοποιήσεως παρῃτήθη τοῦ Πριγκηπάτου του καὶ ἀπεσύρθη εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον.

ΑΛΒΑΝΟΣ ΕΠΑΙΤΗΣ ΡΑΨΩΔΟΣ

ΕΛΚΗΘΡΟΝ ΤΑΞΕΙΔΕΥΤΩΝ ΕΝ ΑΛΑΣΚΑ

ΚΥΝΕΣ ΙΝΔΩΝ ΚΑΙ ΕΣΚΙΜΩΩΝ

Η ΑΡΧΗ τῆς χρήσεως τῶν κυνῶν ὡς ζώων ἕλξεως τῶν ἐλκήθρων εἶναι ἄγνωστος, φαίνεται ὅμως ὅτι ἡ ἰδέα προῆλθεν ἐκ Σιβηρίας. Ὁ πρωτόγονος Ἀμερικανικὸς κύων ἦτο ἁπλῶς τιθασευμένος λύκος, διαφέρων τοῦ ἀγρίου ἀδελφοῦ του ὅσον θὰ διέφερε καὶ ἐξημερωμένος ὁπωσδήποτε καννίβαλος. Μὲ τὴν εἴσοδον εἰς τὴν Ἀμερικὴν τῶν Εὐρωπαίων ἦλθον καὶ τὰ εὐρωπαϊκὰ εἴδη κυνῶν. Διὰ τῆς ἐπιμίξεως δὲ τῶν εἰδῶν τούτων μετὰ τοῦ ἰθαγενοῦς κυνὸς παρήχθη ὁ πρόγονος τῶν σημερινῶν κυνῶν, οἵτινες σύρουν τὰ ἔλκηθρα.

Οἱ κύνες οὗτοι διαιροῦνται εἰς δύο μεγάλας κλάσεις: εἰς τοὺς χρησιμοποιουμένους ὑπὸ τῶν Ἐσκιμώων καὶ τοὺς ὑπὸ τῶν Ἀμερικανῶν Ἰνδῶν. Ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῶν δύο τούτων εἰδῶν, καίτοι δὲν εἶναι καταφανής, εἶναι αἰσθητὴ εἰς τοὺς γνωρίζοντας τὰ εἴδη τῶν κυνῶν. Γενικῶς ὁ κύων τοῦ Ἐσκιμώου διαφέρει τοῦ Ἰνδικοῦ εἴδους εἰς τὸ ὅτι ὁμοιάζει περισσότερον πρὸς τὸν λύκον. Ἡ οὐρά του εἶναι περισσότερον θυσανώδης, οἱ δὲ πόδες του εἶναι ψιλότεροι ἢ μᾶλλον τελείως ἄτριχοι. Τὰ ὦτά του εἶναι ὀρθότερα καὶ αἰχμηρότερα, ἐνῷ τὸ σῶμά του εἶναι μεγαλείτερον εἰς μέγεθος καὶ εἰς σχῆμα. Λέγεται δ' ὅτι εἶναι εὐφυέστερος καὶ καθ' ὅλα καλλίτερος κύων πρὸς ἕλξιν ἐλκήθρου.

Τὸ Ἰνδικὸν εἶδος κυνὸς ἔχει παρουσιαστικὸν ἄγριον. Τὸ βάρος του ποικίλλει μεταξὺ 60 καὶ 130 λιτρῶν. Τὸ ρύγχος του εἶναι ἐπίμηκες καὶ αἰχμηρόν, ὅπερ ἀποδεικνύει τὴν μεγάλην ὀσφραντικὴν αὐτοῦ δύναμιν. Τὰ ὦτά του εἶναι ὀρθὰ καὶ αἰχμηρά, κλίνοντα μᾶλλον πρὸς τὰ ἐμπρός. Οἱ ὀφθαλμοί του, λοξῶς τοποθετημένοι, δὲν ἐκφράζουν φιλίαν ἢ ἀφοσίωσιν. Τὸ παρουσιαστικόν του εἶναι ἀποκρουστικόν, φαίνεται δὲ πάντοτε ὡς ἑτοιμαζόμενος ν' ἀποκρούσῃ ἐπίθεσιν. Τὸ σῶμά του εἶναι μικρότερον τοῦ λύκου, νευρῶδες ὅμως καὶ ἄνευ περιττῶν σαρκῶν. Αἱ κινήσεις του εἶναι ταχεῖαι καὶ ἀπότομοι. Ἡ οὐρά του εἶναι μακρὰ καὶ θυσανώδης, ὅταν δ' ἐργάζεται κρατεῖ αὐτὴν πάντοτε ὑψηλὰ κυκλικῶς περιεστραμμένην, τὴν ἀφήνει δὲ νὰ καταπέσῃ ὅταν κουράζεται. Οἱ πόδες του εἶναι χονδροὶ καὶ σκληροί. Τὸ τρίχωμά του δίδει παράδοξον ἀπόδειξιν συμμορφώσεως πρὸς τὴν φύσιν. Ἀποτελεῖται ἐκ δύο στρωμάτων, τοῦ ἐσωτερικοῦ ἐκ κοντῶν, ἁπαλῶν, πυκνῶν καὶ θερμοτάτων τριχῶν, καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἀποτελουμένου ἐκ μακρῶν, σκληρῶν, θαμνοειδῶν τριχῶν, αἵτινες, περιστρεφόμεναι ἔξωθεν τοῦ ἐσωτερικοῦ τριχώματος, καθιστῶσιν αὐτὸ θερμότερον. Τὸ ἐξωτερικὸν τοῦτο στρῶμα τριχώματος εἶναι πλουσιώτατον καθ' ὅλον τὸ σῶμα καὶ τὸν λαιμὸν καὶ ἀραιότατον εἰς τοὺς πόδας. Τὰ ἐπικρατοῦντα χρώματα τοῦ τριχώματος τούτου εἶναι μαῦρον, λευκόν, καφέχρουν, στακτόχρουν ἢ ἐρυθρόν, ἐνῷ τὸ ἐσωτερικὸν τρίχωμα εἶναι πάντοτε μαῦρον—ἑτέρα ἀπόδειξις συμμορφώσεως πρὸς τὴν φύσιν.

ΕΝΑΠΟΘΗΚΕΥΣΙΣ ΙΧΘΥΩΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΚΥΝΑΣ

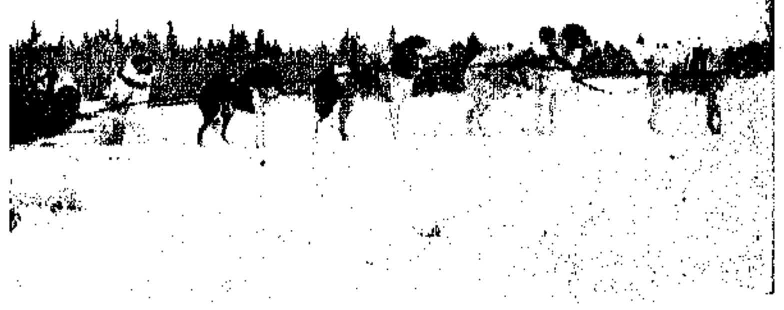

ΠΡΟΤΥΠΟΣ ΟΜΑΣ ΙΝΔΙΚΩΝ ΚΥΝΩΝ

ΔΙΑΒΑΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΓΩΜΕΝΗΣ ΛΙΜΝΗΣ WINNIPEG

Ἡ ὁμοιότης μεταξὺ τῶν κυνῶν τούτων καὶ τῶν λύκων εἶναι τόσον στενή, ὥστε ἀπὸ μακρὰν μία ὁμὰς κυνῶν δύναται νὰ ἐκληφθῇ ὡς ὁμὰς λύκων. Πλὴν δὲ τούτου ἡ ὁμοιότης τοῦ γένους εἶναι τοιαύτη, ὥστε πολὺ εὐκόλως συνέρχονται μεταξύ των. Οἱ Ἰνδοί, ἐπωφελούμενοι τοῦ γεγονότος τούτου, ὁσάκις θέλουν νὰ αὐξήσουν τὴν ἀγριότητα τῶν κυνῶν των, καταφεύγουσιν εἰς τὴν ἐπιμιξίαν αὐτῶν μετὰ λύκων. Οἱ οὕτω γεννώμενοι σκύλακες εἶναι ἀγριώτεροι καὶ τολμηρότεροι τῆς μητρός των.

Οἱ κύνες οὗτοι γρυλίζουν, οὐρλιάζουν, ἀλλ' οὐδέποτε ὑλακτοῦν, ἐκτὸς μόνον ὅταν εὑρίσκωνται πλησίον χωρίου, ὅπου ἀποκτῶσι τὴν συνήθειαν νὰ ὑλακτῶσιν ἀπὸ τοὺς οἰκιακοὺς κύνας. Ταχέως ὅμως λησμονοῦσι τὴν συνήθειαν ταύτην ἅμα ὡς ἀπομακρυνθῶσι τῶν μερῶν ὅπου εὑρίσκονται οἰκιακοὶ κύνες. Ὁ ὠρυγμὸς τῶν κυνῶν τούτων εἶναι μακρὸς καὶ τόσον ὅμοιος εἰς ἦχον πρὸς τὸν τοῦ λύκου ὥστε πολλάκις εἶναι ἀδύνατον νὰ τὸν διακρίνῃ τις. Ὁσάκις δ' ἐκραγῇ μεταξύ των ταραχή τις διὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον λόγον, αἱ φωναί των ἑλκύουν τὴν προσοχὴν τῶν ἄλλων εἰς τὰ πέριξ κυνῶν, οἵτινες ταχεῖς ἐπέρχονται καὶ λαμβάνουν μέρος εἰς τὸν ἀγῶνα. Ἐάν τις τῶν κυνῶν πέσῃ, καθίσταται ὁ στόχος τῆς λύσσης πάντων τῶν ἄλλων, οἵτινες ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ τὸν καταξεσχίζουσιν ὡς Βούλγαροι.

Ὅταν οἱ Ἰνδικοὶ κύνες εἶναι ἐξηρεθισμένοι, ἀποτελοῦν μέγαν κίνδυνον εἰς ἑαυτοὺς καὶ τοὺς περὶ αὐτοὺς ἀνθρώπους. Μία περίπτωσις τῆς ἀγριότητός των, ἣν θ' ἀναφέρωμεν, ἀρκεῖ νὰ καταδείξῃ τὸν ἐξ αὐτῶν κίνδυνον. Πρό τινων ἐτῶν παρὰ τὴν λίμνην Winnipeg ἓν παιδίον τετραετές, Ἰνδικῆς καταγωγῆς, ἀφεθὲν εἰς τὴν σκηνὴν μόνον ἐπ' ὀλίγα λεπτά, ὑπέστη ἐπίθεσιν ἐκ μέρους τῶν κυνῶν, οἵτινες τὸ κατεβρόχθισαν κατὰ τρόπον ὥστε μόνον τὸ ἐπὶ τῆς χιόνος αἷμα καὶ ὀλίγα ῥάκη ἐκ τῶν ἐνδυμάτων τοῦ παιδίου ἀπέμειναν ὡς τεκμήρια τοῦ τρομακτικοῦ δράματος.

Τὰ δεινά, ἐξ ἄλλου, ἅτινα ὑφίστανται οἱ κύνες οὗτοι εἶναι πολλάκις φοβερά. Εἶναι δοῦλοι σκληροτάτων κυρίων, πάντοτε δὲ ὑποκείμενοι εἰς σκληρότητα τοῦ ἀπαισιωτέρου εἴδους. Δὲν εἶναι, ὅθεν, παράδοξον διατί καὶ οὗτοι εἶναι τόσον κακοί, ἐχθρικοὶ καὶ σκληροί! Μεταξὺ τοῦ κτήνους καὶ τοῦ ἀνθρώπου ὑφίσταται διαρκὴς ἀγὼν διὰ τὴν ἀρχηγίαν. Ὁ ἄνθρωπος δὲ ἐπιβάλλεται ἐπὶ τοῦ κτήνους διὰ τῶν βασάνων. Ἡ κυριωτέρα τιμωρία συνίσταται εἰς τὸ κτύπημα διὰ τῆς λαβῆς τοῦ μαστιγίου ἢ διὰ χονδρῆς ῥάβδου ἐπὶ τῆς ῥινὸς τοῦ κυνός. Πολλάκις ὅμως ἡ τιμωρία καθιστᾷ τὸν κύνα πείσμονα. Τότε ἀρχίζει ἀγὼν τρομακτικὸς καὶ ἀδιάκοπος.

ΕΙΣ ΑΝΑΠΑΥΣΙΝ

ΛΥΚΟΣ ΕΚ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ MICHIGAN

ΙΝΔΙΚΟΣ ΚΥΩΝ

'Υπό τάς περιστάσεις δέ ταύτας καθίσταται πολλάκις έπάναγκες νά δεθή ό κύων έκ τών τεσσάρων ποδών άπό τινος δένδρου καί νά καή διά δαυλού ή ράχις του. Τό μέσον τούτο έχει πάντοτε ώς άποτέλεσμα τήν ύποταγήν τού κυνός.

Παρά τήν σκληρότητα όμως ταύτην, ήτις έπιδεικνύεται πρός τούς κύνας, ούτοι τρέφουν είδός τι σεβασμού πρός τόν όδηγόν των, ίσως διότι αύτός προμηθεύει τήν τροφήν των, τούς ύπερασπίζει κατά παντός έχθρού, τούς βοηθεί είς τόν δρόμον, φροντίζει περί τής άναπαύσεώς των καί έν γένει προσπαθεί νά μή τούς έξαντλή άνευ έπιτακτικής άνάγκης.

'Η άπόστασις, ήν δύνανται οί 'Ινδικοί κύνες νά διατρέξουν έπί τών πάγων, έξαρτάται έκ τού βάρους τού έπί τού έλκήθρου φορτίου. Οί κύνες τρέχουν τέσσαρα, κατά μέσον όρον, μίλια καθ' ώραν, σύροντες βάρος άναλογούν πρός 100 λίτρας δι' έκαστον έξ αύτών, έπί δώδεκα ώρας ήμερησίως. 'Υπάρχουν, έν τούτοις, πολλά παραδείγματα μεγάλης ταχύτητος καί άντοχής τών 'Ινδικών κυνών, έν τών όποίων είναι τού James Bay, όστις έπί όκτώ ήμέρας έτρεχε μετά τών κυνών του έπί τών πάγων άνευ τροφής καί πυράς. Πολλοί τών κυνών τούτων τρέφουσι μεγάλην άπέχθειαν πρός τό έργον των, διά νά ζευχθώσι δ' είς τά έλκηθρα παρίσταται άνάγκη νά συρθώσι κυριολεκτικώς ύπό τού όδηγού των. 'Ενώ άλλοι φαίνονται αίσθανόμενοι λατρείαν πρός τήν έργασίαν των, έκδηλούσι δέ τά αίσθήματά των διά θορυβώδους άνησυχίας νά δράμουν πρός τά έμπρός. 'Ο όξύς ήχος τών κωδώνων ένεργεί ώς τονωτικόν τών νεύρων τών κυνών, ένθαρρύνων αύτούς νά τρέχωσι περισσότερον καί ταχύτερον.

Όταν άρχίζη τό ταξείδιον διά τών έλκήθρων έπικρατεί μεγάλη ταραχή καί θόρυβος. Οί 'Ινδοί φωνάζουν, οί κύνες ώρύονται ή περιπλέκονται είς τά ήνία. Τά πάντα όμως ήσυχάζουν εύθύς ώς γείνη ή έκκίνησις. Προπορεύεται είς 'Ινδός είς άπόστασιν δύο ή τριών μιλίων, όστις διά τών ίχνών του δεικνύει τόν δρόμον, όν θά άκολουθήση τό έλκηθρον. Πολλοί έκ τών κυνών, καί ίδίως οί προπορευόμενοι, δεικνύουν τάσιν νά σπεύσουν καί καταφθάσουν τόν προπορευόμενον 'Ινδόν ή άλλο έλκηθρον, όπερ εύρίσκεται είς άπόστασίν τινα άπ' αύτών.

Όταν έπέλθη ή στιγμή τής άναπαύσεως, ό όδηγός έκλέγει τόν τόπον τής κατασκηνώσεως καί άμέσως άνάπτει πυράν. Περί τόν χρόνον τούτον φθάνει τό έλκηθρον καί οί έπιβάται εύρίσκουσι τήν κατασκήνωσιν έτοίμην. Πρώτη φροντίς, τότε, τών 'Ινδών είναι νά περιποιηθώσι τούς κύνας, τούς όποίους άποζευγνύουσιν άμέσως, ένώ άλλοι τοποθετούν παρά τήν πυράν ίχθείς, οίτινες δίδονται είς τούς κύνας ώς τροφή.

Οί κύνες ούτοι τρώγουσιν ό,τι καί άν τοίς δοθή. Είναι δυσκολώτατον νά τούς θανατώσητε διά τής πείνης, διότι είναι σχεδόν άπίστευτον έπί πόσον χρόνον δύνανται νά ζήσωσι χωρίς νά φάγωσί τι. Είς τάς πολικάς χώρας οί 'Εσκιμώοι τρέφουν τούς κύνας των μέ κρέας φώκης ή άρκτου, άλλ' είς τάς έκτάσεις, τάς κεκαλυμμένας ύπό δασών, πρός δυσμάς, οί 'Ινδοί τρέφουσι τούς κύνας των άποκλειστικώς μέ ίχθείς.

Οί ώς τροφή διδόμενοι ίχθύες είναι παγωμένοι, διατελούσι δέ είς κατάστασιν σήψεως. Διά τούτο ή δυσοσμία, ήν άναδίδουν, όταν, τοποθετούμενοι παρά τήν πυράν, άρχίσουν νά μαλακώνουν, είναι φρικώδης. 'Αλλά καί ή άπό τά στόματα τών κυνών άναδιδομένη δυσοσμία, ίδίως μάλιστα άμέσως μετά τό γεύμα, δέν είναι όλιγώτερον έμετικώς άηδής.

Παρά τό γεγονός, έν τούτοις, ότι οί κύνες ούτοι έγεννήθησαν καί άνετράφησαν έπί τών χιόνων καί ζώσι καθ' όλον τό έτος έπί τών πάγων, μετά μεγίστης ταχύτητος έπιλαμβάνονται δοθείσης τινός εύκαιρίας όπως άπολαύσωσι δυνατής τινος πολυτελείας. Ούτω, όταν οί άνθρωποι κατασκηνώσουν καί κατακλιθώσιν, οί κύνες προχωρούν όλίγον κατ' όλίγον πρός τήν πυράν καί, άν δύνανται, δέν περιφρονούσιν ούτε τήν πολυτέλειαν άκρας τινός σκεπάσματος, όπως έξαπλωθώσιν έπ' αύτής. Κατά τόν τρόπον τούτον, άνθρωποι καί κύνες συσσωρεύονται καί ή έκ τών σωμάτων των άναδιδομένη θερμότης εύεργετεί αύτούς άμοιβαίως.

Φαίνεται ύπάρχον παρά τοίς 'Ινδικοίς κυσί τό αίσθημα τής φιλίας, κατά κανόνα δέ είς έκάστην όμάδα έξ αύτών ύπάρχει είς κύων τόν όποίον οί άλλοι άναγνωρίζουσιν ώς άρχηγόν. Άν δέ, καθ' όν χρόνον εύρίσκονται έν ταξειδίω, συναντηθώσι μετ' άλλου έλκήθρου, ή συνάντησις αύτη καταλήγει συνήθως είς πόλεμον έξοντώσεως μεταξύ τών δύο όμάδων τών κυνών.

Κατά τήν άνοιξιν οί κύνες ύποφέρουσιν έκ τών ποδών των, οίτινες πληγώνονται έκ τού θραυομένου πάγου. Διά τούτο οί όδηγοί των κατασκευάζουσιν είδός τι ύποδημάτων έκ δέρματος, δι' ών προστατεύουσι τούς πόδας τών κυνών.

Πολλάκις, όταν οί 'Ινδοί εύρεθώσιν άνευ τροφής έν ταξειδίω τρώγουσι τούς κύνας των έλκήθρων των. 'Αλλά τούτο γίνεται ήδη μόνον έν ύστάτη άνάγκη. Είναι όμως γνωστόν ότι μέχρι πρό όλίγων άκόμη έτών οί 'Ινδοί, ύπό τάς όδηγίας τού «ίατρού» ή μάγου των, έτρωγον τακτικώς τρίς τού έτους κρέας κυνός, πιστεύοντες ότι διά τού τρόπου τούτου έξησφάλιζον τήν είς τόν Παράδεισον μετάβασίν των μετά θάνατον.

ΚΥΝΕΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΘΕΡΟΣ

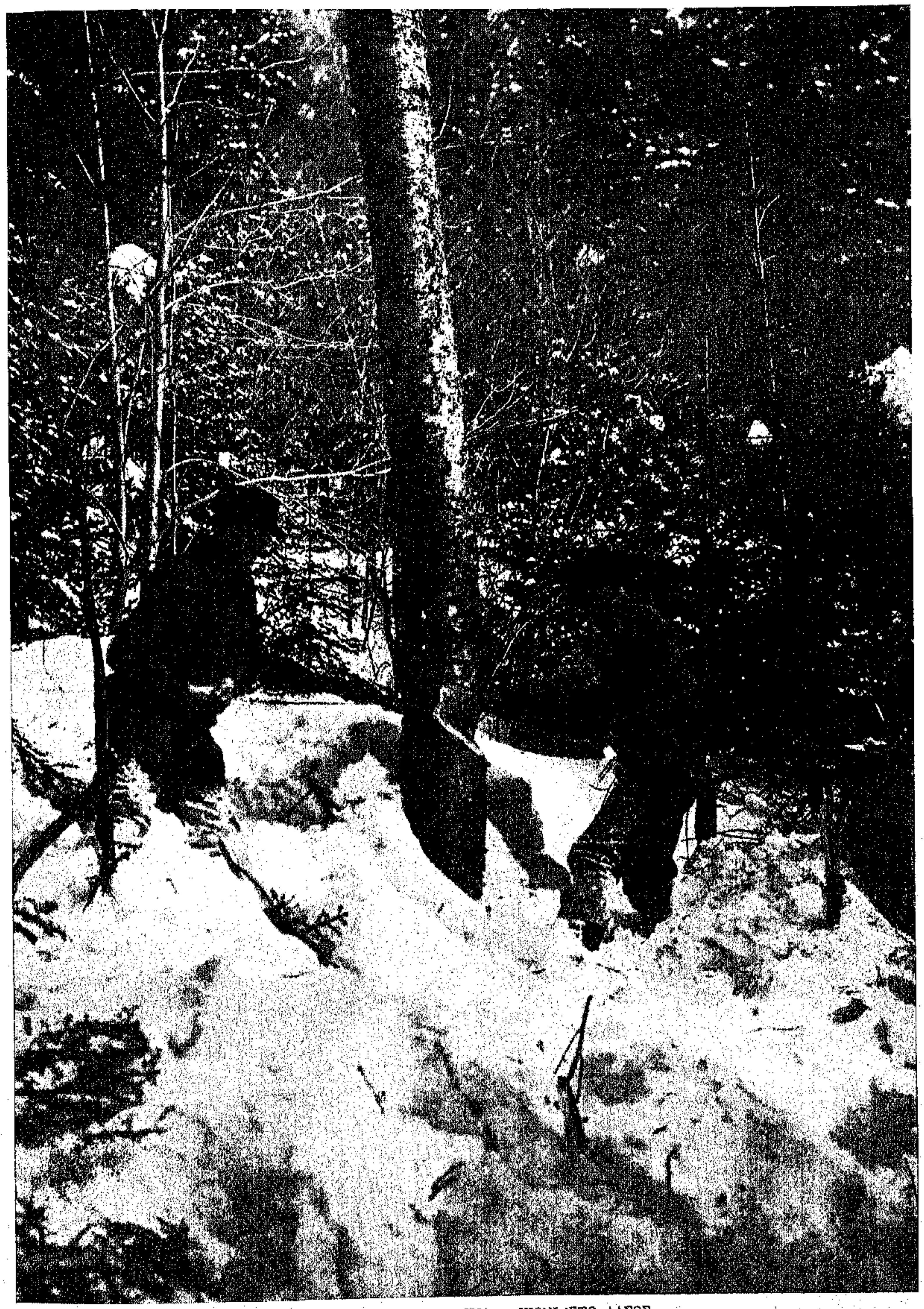

ΑΠΟ ΤΟΝ ΦΕΥΓΟΝΤΑ ΧΕΙΜΩΝΑ ...... ΧΙΟΝΙ 'ΣΤΟ ΔΑΣΟΣ.

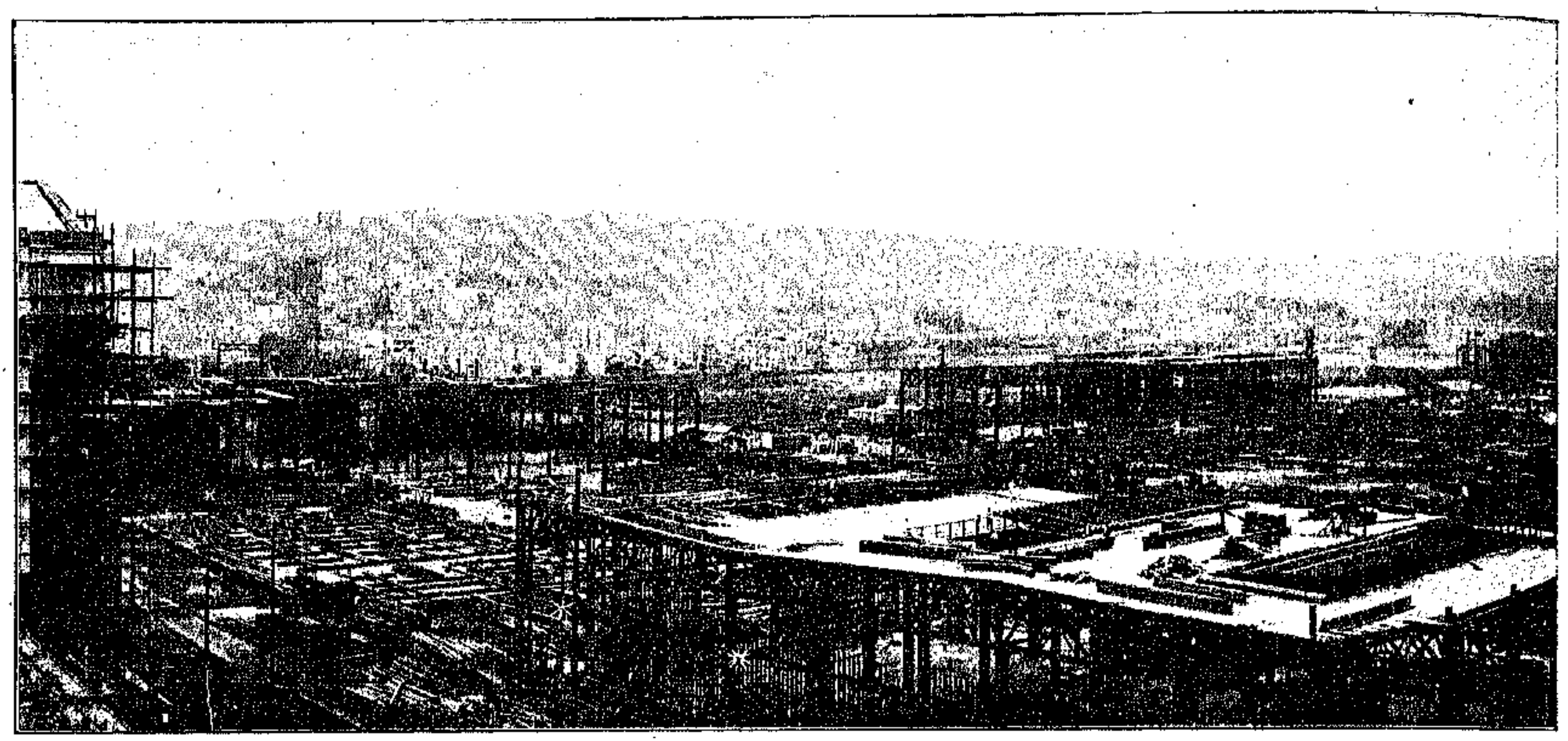

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΤΟΥ ΜΕΡΟΥΣ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ

ΠΩΣ ΘΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΘΗ ΤΟ ΦΙΛΗΜΑ ΔΥΟ ΩΚΕΑΝΩΝ

ΚΑΘΕ μέγα γεγονὸς προξενεῖ εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐποχῆς ποῦ γίνεται ἐντύπωσιν τόσον ἰσχυρὰν καὶ ἐπιδρᾷ τόσον ζωηρῶς ἐπ' αὐτῆς, ὥστε αὐθορμήτως σχεδὸν ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν των ἡ ἀνάγκη ἀφ' ἑνὸς μὲν πανηγυρισμοῦ τοῦ μεγάλου ἐκείνου γεγονότος, τὸ ὁποῖον τοὺς συνεκίνησε, τοὺς συνεκλόνισε, τοὺς διήγειρε τὸν θαυμασμόν, ἀφ' ἑτέρου δὲ διαιωνίσεως τῆς προξενηθείσης εἰς αὐτοὺς ζωηρᾶς ἐντυπώσεως εἰς τοὺς μεταγενεστέρους. Καὶ ἀναλόγως τῆς φύσεως τοῦ γεγονότος ἄλλο, μὲν ὑμνήθη ὑπὸ τοῦ λαοῦ μετὰ τόσης τέχνης καὶ ὡραιότητος, ὥστε ἡ εἰς τοὺς ὕμνους ἐκείνους ἐκδηλουμένη ἰσχυρὰ ψυχικὴ συγκλόνησις ἢ θαυμασμὸς παρεδόθη διὰ τούτων εἰς τοὺς μεταγενεστέρους, ἄλλο δὲ ἑωρτάσθη καὶ ἐπανηγυρίσθη μετὰ τοσαύτης μεγαλοπρεπείας καὶ πομπῆς καὶ σπατάλης πλούτου, ὥστε ἔμεινεν ἀπὸ στόματος εἰς στόμα, παραδοθεῖσα ἡ ἐπὶ τῷ γεγονότι τούτῳ γενομένη πανήγυρις ἀνεξάλειπτος, ἀλησμόνητος.

Ἓν ἀπὸ τὰ μεγάλα γεγονότα, τὰ ὁποῖα φανερώνουν τὸ μέγεθος τῆς προόδου τοῦ σημερινοῦ πολιτισμοῦ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ, γεγονὸς παγκοσμίου σημασίας καὶ μεγίστου ἐνδιαφέροντος ἀπὸ πλείστων ἀπόψεων, συντελεσθὲν κατόπιν πολυχρονίου μελέτης, πολυμόχθου ἐργασίας καὶ καταναλώσεως πλείστου χρήματος, ἀπεφασίσθη νὰ ἑορτασθῇ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τῆς Πολιτείας τῆς Καλιφορνίας, ἧς ἰδιαιτέρως ὅλως προάγει τὰ συμφέροντα καὶ τὴν εὐημερίαν, μετὰ μεγαλοπρεπείας θαυμαστῆς καὶ πρωτοφανοῦς. Καὶ τὸ μὲν γεγονὸς εἶναι ἡ τομὴ τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ Παναμᾶ, ἡ ἀπὸ τῶν πρώτων χρόνων τῆς ἀποικίσεως τῆς Βορείου 'Αμερικῆς θεωρηθεῖσα ἀναγκαιοτάτη, ἡ δὲ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ γεγονότος τούτου ἑορτή, ἐν 'Αγίῳ Φραγκίσκῳ τῆς Καλιφορνίας, ἡ παγκόσμιος βιομηχανικὴ καὶ ἐμπορικὴ Ἔκθεσις, ὁρισθεῖσα διὰ τὸν Μάρτιον τοῦ ἔτους 1915.

Ἡ πανήγυρις ἐλήφθη πᾶσα φροντὶς ὅπως γείνῃ ἰσαξία πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ συντελεσθέντος ἔργου καὶ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ, ἥτις ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην θὰ ἀπολαύσῃ τῶν ὠφελημάτων ἅτινα θὰ προκύψουν ἐκ τῆς τομῆς τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ Παναμᾶ.

! Ἡ Καλιφορνία συνδέεται ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἀποικίσεως καὶ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ πλούτου αὐτῆς στενώτατα πρὸς τὴν ἀποκοπεῖσαν Παναμαϊκὴν ἐκείνην λωρίδα, ἣν μετὰ πολλῶν κόπων καὶ μόχθων καὶ ἐμποδίων διήρχοντο πάντες, ὅσοι, θηρεύοντες τὸν χρυσόν, ἐτρέποντο πρὸς τὰς χρυσοφόρους ἀκτὰς τῆς Καλιφορνίας.

'Απὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἀνακαλύψεως χρυσοῦ ἐν Καλιφορνίᾳ τὸ ζήτημα τῆς εὐχερεστέρας διαβάσεως τοῦ Παναμᾶ ἤρχισε νὰ μελετᾶται συντονώτερον καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς διανοίξεως τῆς θαλασσίας διόδου ἐπιτακτικωτέρα. Παρῆλθον ἔκτοτε δεκάδες πολλαὶ ἐτῶν, ἐγένοντο μελέται ἐπὶ μελετῶν, συνεστήθησαν ἑταιρίαι ἀναλαβοῦσαι τὸ κολοσσιαῖον αὐτὸ ἔργον τῆς μετατροπῆς τοῦ ἰσθμοῦ εἰς πορθμόν, πᾶσαι δὲ ἀπέτυχον ἐγκαταλιποῦσαι τὸ ἔργον ὡς βαρὺ καὶ δυσκατόρθωτον, μέχρις οὗ πρό τινων ἐτῶν ἀναλαβοῦσα τὴν τομὴν τοῦ ἰσθμοῦ αὐτὴ ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ ἀγοράσασα τὸ προνόμιον ἀπὸ τὴν ἀποτυχοῦσαν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου Γαλλικὴν 'Εταιρείαν, κατώρθωσεν, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ συνταγματάρχου τοῦ μηχανικοῦ Goethals, νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ κολοσσιαῖον αὐτὸ ἔργον. Καὶ ἡ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς συντελέσεως τοῦ κολοσσιαίου τούτου ἔργου τελεσθησομένη πανήγυρις θὰ εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ ἔργου καὶ τῆς γενομένης δι' αὐτὸ ἐργασίας.

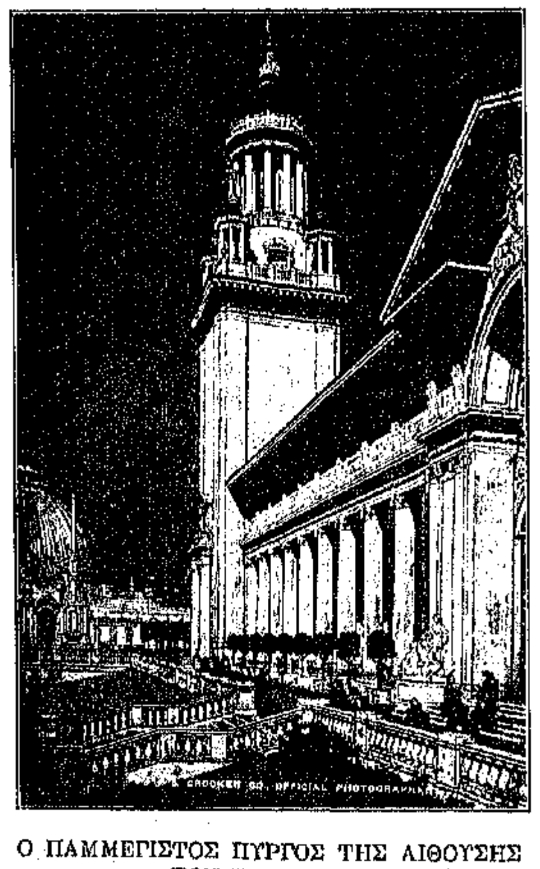

Ο ΠΑΜΜΕΓΙΣΤΟΣ ΠΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΑΙΘΟΥΣΗΣ ΤΩΝ ΤΡΟΠΙΚΩΝ

Οὐδέποτε ἄλλοτε ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν, κατὰ Μάρτιον τοῦ 1912, παρουσίασε τὸ μέρος τὸ καθορισθὲν διὰ τὴν Διεθνῆ Παναμαϊκὴν Ἔκθεσιν, τοιαύτην σκηνὴν ἐργασίας καὶ ἐνεργητικότητος ὅσον ἐπὶ τοῦ παρόντος. Τὰ μεγάλα τῆς ἐκθέσεως μέγαρα, ἀνυψούμενα ἐπὶ τοῦ παρόντος ταχέως καὶ τὰ πολυάριθμα μικρότερα οἰκοδομήματα, ποικίλα τὴν τέχνην καὶ τὸν ῥυθμόν, συντελοῦσιν εἰς τὸ νὰ ἀποτελέσωσι τὴν πόλιν τῆς 'Εκθέσεως μεγάλου ἐνδιαφέροντος. 'Εκάστη παρερχομένη ἡμέρα ἀποκαλύπτει ἐν τῇ ἐξελίξει τῆς ἐργασίας σημαντικὴν πρόοδον, ἥτις εἶναι ἐλαχίστη ὅταν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὁ εὐρὺς σκοπὸς τῆς ἐπιχειρήσεως.

'Εν τῷ κέντρῳ τοῦ τόπου τῆς 'Εκθέσεως, παραλλήλως πρὸς τὸν λιμένα τοῦ 'Αγίου Φραγκίσκου καὶ εἰς ἔκτασιν μεγαλειτέραν τοῦ ἑνὸς μιλλίου, βλέπει τις ἐκτελεσθεῖσαν μεγάλην ἐργασίαν ξυλίνων δικτυωτῶν, ἀποτελοῦσαν τοὺς κολοσσιαίους σκελετοὺς τῆς κεντρικῆς ὁμάδος τῶν διαφόρων περιπτέρων τῆς 'Εκθέσεως.

Πολυάριθμος στρατὸς θὰ ἠδύνατο νὰ κρυβῇ ὑπὸ τὰς μεγίστας σιδηροδοκοὺς καὶ σανίδας τὰς συσσωρευμένας ἐκεῖ. Χιλιάδες ὅλαι ἐργατῶν, χρησιμοποιουμένων ἀπὸ διαφόρους ἐργολήπτας, ἕκαστος τῶν ὁποίων προσπαθεῖ νὰ σημειώσῃ ἓν ῥεκὸρ μεγέθους καὶ τέχνης, εὑρίσκονται ἐκεῖ ἐν διηνεκεῖ καὶ ἀδιαλείπτῳ ἐργασίᾳ. Καὶ ἐφ' ὅσον νέοι σκελετοί, νέων περιπτέρων καὶ οἰκοδομημάτων διὰ τὴν Ἔκθεσιν ἀνεγείρονται, ἑκάστη παρερχομένη ἡμέρα σημειοῖ καταφανῆ μεταβολὴν εἰς τὰ οἰκοδομούμενα μέγαρα.

Περίεργοι ἐπισκέπται, οἵτινες καταφθάνουσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος κατὰ μέγαν ἀριθμὸν καὶ βλέπουσι τὴν ἐκτελουμένην ἐκεῖ μετὰ τοσαύτης σπουδῆς καὶ ἐπιμελείας ἐργασίαν, ἐγκαταλείπουσι τὸ μέρος τῆς 'Εκθέσεως μὲ τὴν βαθύτατα ἐρριζωμένην ἐν αὐτοῖς πεποίθησιν ὅτι θὰ ἐκπληρωθῇ κατὰ γράμμα ἡ ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς 'Επιτροπῆς τῆς 'Εκθέσεως κ. Κ. Moore δοθεῖσα ὑπόσχεσις, ὅτι τὰ διάφορα κολοσσιαῖα περίπτερα τῆς ἐκθέσεως θὰ ὦσιν ἕτοιμα πρὸς ἐσωτερικὴν διακόσμησιν ἀρκετοὺς μῆνας πρὸ τῆς πανηγυρικῆς ἐνάρξεως τῆς 'Εκθέσεως, τὴν 20ὴν Φεβρουαρίου 1915.

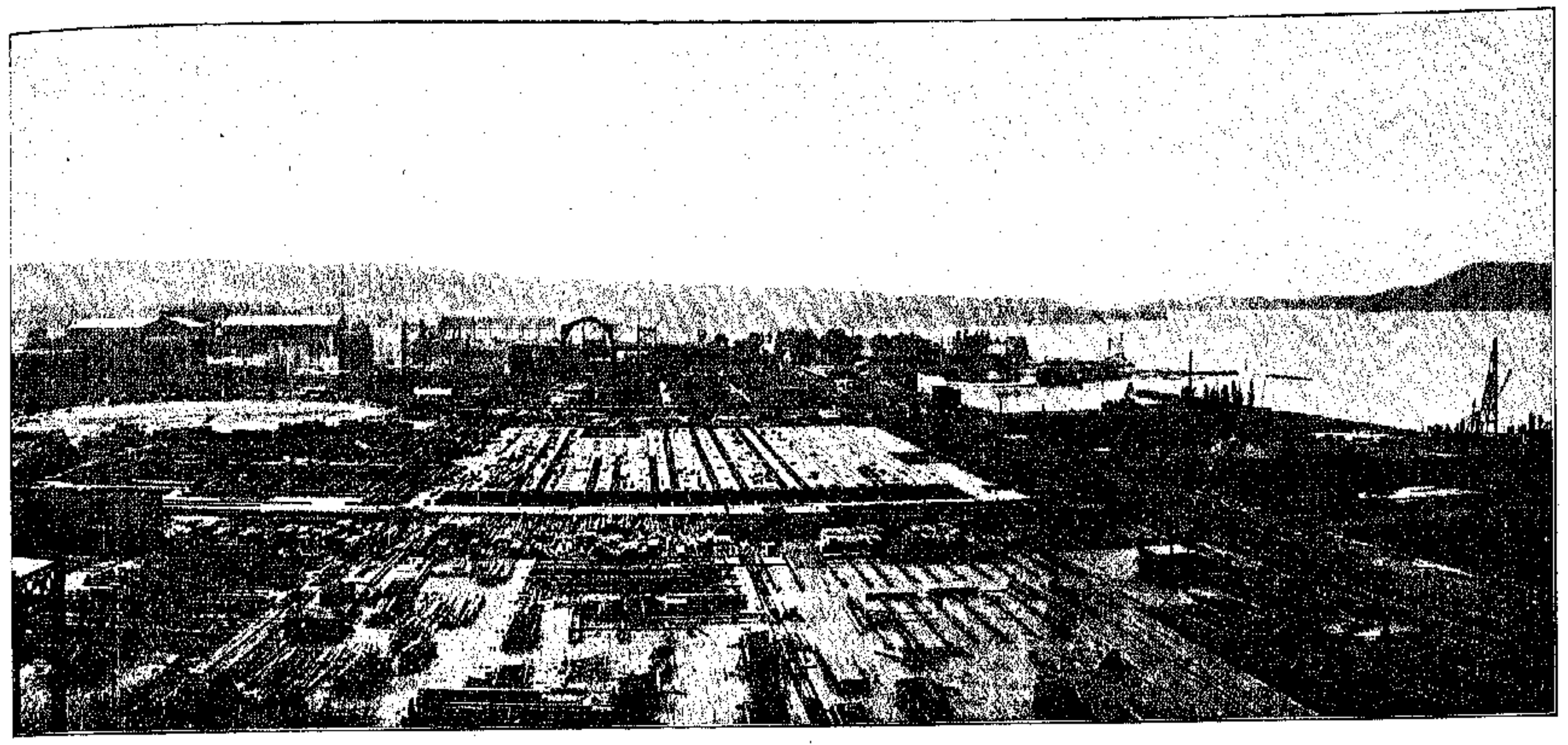

ΑΠΟ ΤΟΥ ΛΙΜΕΝΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ

Καθὼς εἰσέρχεται ὁ ἐπισκέπτης εἰς τὸ γήπεδον, ὅπου ἀνεγείρονται τὰ περίπτερα τῆς ἐκθέσεως, ἀπὸ τῆς Fillmore ὁδοῦ, ἐκπλήσσεται ἀμέσως ἀπὸ τὴν σειρὰν τῶν εὐρυτάτων οἰκοδομημάτων ἀνεγειρομένων ἐπὶ ἐδάφους, ὅπερ πρὸ ἑνὸς ἔτους ἀκόμη ἦτο ἀμμώδης ἔρημος, ἀλλ' ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ ἀνθίζει πλέον ἐκεῖ πρασίνη χλόη, τῆς ὁποίας τὴν μονοτονίαν θὰ στολίσουν ὡραῖα ἄνθη καὶ δενδρύλλια μετ' ὀλίγον. Τὸ πλέον καταπλῆσσον ἐξ ὅλων τῶν μέχρι τοῦδε ἀνεγερθέντων μεγάρων εἶναι τὸ Μέγαρον τῆς Μηχανικῆς, γιγαντιαῖον οἰκοδόμημα, τὸ μέγιστον τῶν ξυλίνων οἰκοδομημάτων ἐν τῷ κόσμῳ, καλῦπτον ἐπιφάνειαν ὀκτὼ 'Αμερικανικῶν στρεμμάτων. Ὁ σκελετός του εἶχεν ἀπὸ καιροῦ συντελεσθῇ, τώρα δὲ πλέον ἔχει στεγασθῇ, οἱ τοῖχοί του καὶ τὰ πατώματά του ἔχουν τοποθετηθῇ καὶ ἡ σιδηροκονία κατ' ἀπομίμησιν πρὸς τὸ μαρμάρινον Travertime τῆς 'Ιταλίας ἐτέθη μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος. Οἱ κολοσσιαῖοι κίονες ἐτοποθετήθησαν ἤδη, ὡς καὶ τὰ πλεῖστα τῶν κοσμημάτων τοῦ οἰκοδομήματος, ἐνῷ ἐξ ἄλλου εἰς δύο μεγίστας παρακειμένας ἀποθήκας φαίνονται τὰ πρότυπα ἡρωϊκῶν ἀναγλύφων καὶ ἀνδριάντων, κατασκευασθέντα ἀπὸ τοὺς διασημοτέρους γλύπτας καὶ τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ ἐξωραΐσουν τὰ διάφορα μέγαρα. Διότι ἀληθινὰ μέγαρα εἶναι τὰ ἀνεγειρόμενα περίπτερα, τόσον ἀπὸ ἀπόψεως μεγέθους ὅσον καὶ μεγαλοπρεπείας.

'Αριστερᾷ εἰς τὸν εἰσερχόμενον διὰ τῆς Πύλης τῆς ὁδοῦ Fillmore ἵσταται τὸ Μέγαρον τῆς 'Υπηρεσίας τῆς 'Επιτροπῆς, ἐπιβλητικὸν ἐν τῇ ἁπλῇ ἀλλὰ καλλιτεχνικῇ αὐτοῦ ὡραιότητι, μετὰ πρασίνης χλόης καὶ πολυχρώμων ἀνθέων γύρωθεν διακεκοσμημένον. Παρ' αὐτὸ ἐγείρεται νέον πυροσβεστικὸν οἴκημα, ὡραίας ἀρχιτεκτονικῆς, ἐνῷ εἰς τὸ βόρειον μέρος, ἔναντι τῆς εὐρείας λεωφόρου, ἐτοποθετήθησαν σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ ἵνα ἐπιταχύνωσι τὴν παράδοσιν τῆς οἰκοδομησίμου ὕλης καὶ τῶν διαφόρων ἐκθεμάτων. Πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο ἐπίσης φαίνονται οἱ μεγάλοι σκελετοὶ τῶν ταχέως ἀνεγειρομένων μεγάρων, ἓν τῶν ὁποίων εἶναι τὸ Μέγαρον τῶν Διαφόρων Τεχνῶν, ἡ ἀνοικοδόμησις τοῦ ὁποίου τοσοῦτον ἐπεταχύνθη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατασκευῆς τοῦ σκελετοῦ αὐτοῦ, ὥστε ὁλόκληρον τὸ ὑλικὸν ἔχει ἤδη προμηθευθῇ. 'Ολίγον ἀνωτέρω τοῦ Μεγάρου τούτου ἵσταται τὸ Μέγαρον τῶν Μεταλλείων καὶ τῆς Μεταλλουργικῆς, ἡ πρόοδος εἰς τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ ὁποίου γίνεται καταφανὴς ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν.

Ὄντως, ὅλων σχεδὸν τῶν ὀκτὼ παρακειμένων κολοσσιαίων περιπτέρων ἔχουν ἤδη κατασκευασθῇ οἱ σκελετοὶ καὶ τοποθετηθῇ τὰ πατώματα, ἐκτὸς τοῦ περιπτέρου τῆς Μεταφορᾶς. Ἡ δὲ καλλιτέρα ἔνδειξις τοῦ τρόπου καὶ τῆς ταχύτητος, μεθ' ἧς γίνεται ἡ ἐργασία τῆς ἀνοικοδομήσεως τῶν περιπτέρων, εἶναι ἡ ἐπίσκεψις τοῦ μέρους τῆς ἐκθέσεως κατὰ 48 ἢ τὸ πολὺ 72 ὥρας. Ἡ πρόοδος τῆς ἐργασίας καὶ εἰς τόσον βραχὺ διάστημα εἶναι καταφανεστάτη.

Παρακείμενον εἰς τὸ Μέγαρον τῶν διαφόρων Τεχνῶν εὑρίσκεται τὸ Μέγαρον τῶν Βιομηχάνων καὶ πρὸς δυσμὰς τούτου εὑρίσκονται οἱ σκελετοὶ τῶν Μεγάρων τῶν 'Ελευθέρων Τεχνῶν, τῆς 'Εκπαιδεύσεως καὶ τῶν Τροφίμων. Τὸ Μέγαρον τῆς 'Εκπαιδεύσεως εἶναι σχεδὸν ἐστεγασμένον καὶ οἱ τοῖχοι τοποθετημένοι. Ὁ σκελετὸς τοῦ Μεγάρου τῆς Γεωργίας μόλις ἤρχισε νὰ κατασκευάζεται. Περιπατῶν τις πρὸ τούτου τοῦ μέρους ὅπου εὑρίσκεται τὸ σύνολον τῶν περιπτέρων συναντᾷ τὴν πρασίνην χλόην τῶν μεγάλων κήπων ἀνθίζουσαν πλουσίως καὶ τὸ μέρος τὸ προωρισμένον διὰ τὸ Περίπτερον τῆς Βοτανολογίας φαίνεται ἕτοιμον πρὸς θεμελίωσιν. Τὰ κτυπήματα τῶν σφυρῶν καὶ οἱ κρότοι τῶν ἠλεκτρικῶν μηχανῶν ἀκούονται διαρκῶς, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου ἑκατομμυρίων ἀξίας οἰκοδομήσιμον ὑλικὸν εὑρίσκεται ἐκεῖ ἕτοιμον εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐργοληπτῶν καὶ ἐργατῶν.

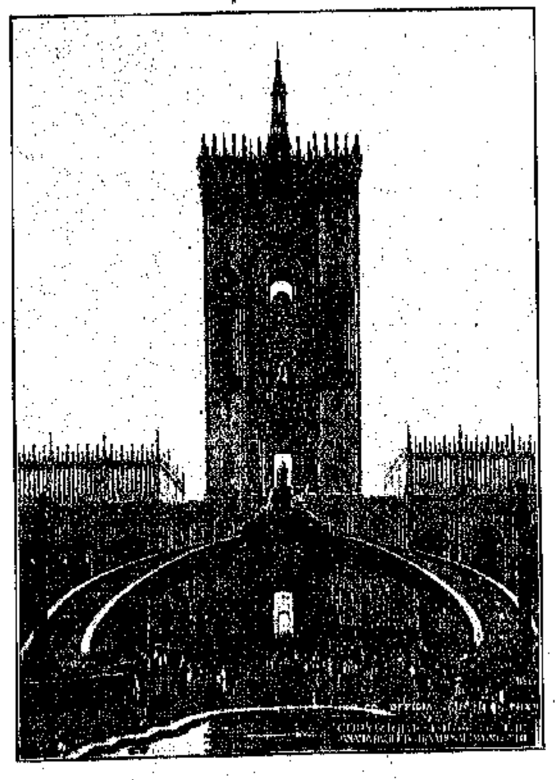

ΜΕΓΑΣ ΤΕΧΝΗΤΟΣ ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΗΣ ΠΑΡΑ ΤΟ ΜΕΓΑΡΟΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

Στρέφοντες βορείως πρὸς τὸ δυτικὸν τέρμα τῶν Περιπτέρων τῆς 'Εκπαιδεύσεως καὶ τῶν Τροφίμων πολυάριθμοι ὁμάδες μηχανικῶν ἐργοληπτῶν καὶ ἐργατῶν φαίνονται καθαρίζοντες τοὺς τόπους διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ μεγάρου τῶν Καλῶν Τεχνῶν καὶ διὰ τὰ διάφορα οἰκοδομήματα τῶν ξένων κρατῶν καὶ τῶν Πολιτειῶν τῆς 'Ομοσπονδίας. Νοτίως, ὀλίγας ἑκατοντάδας ὑαρδῶν μακράν, ἵσταται τὸ περίπτερον τῆς Δημοκρατίας τῆς Χονδούρας, τὸ πρῶτον ξένον περίπτερον, ὅπερ κατὰ τὸ ἥμισυ ἔχει ἤδη οἰκοδομηθῇ. Πρὸς δυσμὰς ἐκτείνονται γήπεδα ἀρκετῶν 'Αμερικανικῶν στρεμμάτων, προωρισμένα διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῶν περιπτέρων τῶν ξένων Κυβερνήσεων καὶ τῶν Πολιτειῶν τῆς 'Αμερικανικῆς 'Ομοσπονδίας, διὰ τὴν κατασκευὴν ἀθλητικῶν πεδίων, διὰ τὴν ἀπόθεσιν ζωντανῶν ἐκθεμάτων καὶ διὰ τὸ ἀεροδρόμιον.

Δεξιᾷ καὶ ἀνατολικῶς, ἀφοῦ διέλθῃ τὸ μέγαρον τῶν τροφίμων, ὁ ἐπισκέπτης εἰσέρχεται εἰς τὴν εὐρεῖαν δενδρόφυτον πλατεῖαν τῆς Μαρίνας, ἥτις θὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς ὁ μέγας πρὸς βορρᾶν κῆπος τῆς ἐκθέσεως.

Οἱ κρότοι τῶν μηχανῶν, τῶν σφυρῶν, οἱ διαρκῶς κινούμενοι ἄνδρες καὶ ἵπποι καὶ τὰ ἁμάξια γίνονται ἐδῶ μεγαλείτεροι. Εἰς τὸν παρακείμενον λιμενίσκον ἀρκετὰ φορτηγὰ πλοιάρια ἐκφορτώνουν τὰ φορτία των, συνιστάμενα εἰς ξυλείαν καὶ ἄλλο οἰκοδομήσιμον ὑλικόν. Καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς πλατείας τῆς Μαρίνας πολυάσχολοι οἱ ἐργάται διαρκῶς κινοῦνται, δὲν βλέπει τις δὲ τίποτε ἄλλο παρὰ πλοιάρια ἐκφορτώνοντα ὑλικὰ οἰκοδομήσιμα, ἁμάξια μεταφέροντα ταῦτα καὶ σκηνὰς διαρκοῦς καὶ πολυμόχθου ἐργασίας. Τὰ ἐκφορτωτικὰ μηχανήματα εἶναι τέλεια καὶ τὰ οἰκοδομήματα δι' ὧν μεταδίδεται ἡ κινητήριος δύναμις εἶναι καταφανῆ μεταξὺ τῶν μικροτέρων οἰκοδομῶν τῆς 'Εκθέσεως. Παρὰ τὴν ἀποβάθραν τῶν ἐκφορτώσεων κεῖνται ἡ τῶν ἐπιβατῶν καὶ αἱ μεγάλαι ἀποθῆκαι τῆς γλυπτικῆς, διαρκῶς πληρούμεναι ἀπὸ μεγαλοπρεπῆ ἀνάγλυφα καὶ ἀγάλματα, κατασκευαζόμενα διὰ τὸν ἐξωραϊσμὸν τῶν μεγάρων τῆς 'Εκθέσεως καὶ τῶν περὶ αὐτὰ γηπέδων καὶ κήπων.

Περισσότεραι τῶν ἓξ χιλιάδων αἰτήσεις πρὸς παραχώρησιν οἰκοπέδων ἐλήφθησαν μέχρι πρὸ ὀλίγου καιροῦ ἀκόμη ὑπὸ τοῦ τμήματος τῶν Παραχωρήσεων καὶ 'Επιχειρήσεων, πλέον δὲ τῶν ἑκατὸν ἐγένοντο ἀποδεκταί. Αὗται ἀποβλέπουσι κατὰ μέγα μέρος εἰς ἐγκαταστάσεις κέντρων διασκεδαστικῶν, ἀναψυχῆς καὶ τῶν τοιούτων, οἷα καὶ εἰς προγενεστέρας ἐκθέσεις ὑπῆρχον.

Τὸ «Μέγα Canyon τοῦ Κολοράδου» καὶ τὸ «Toyland» εἶναι αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ θαυμάσια, θὰ

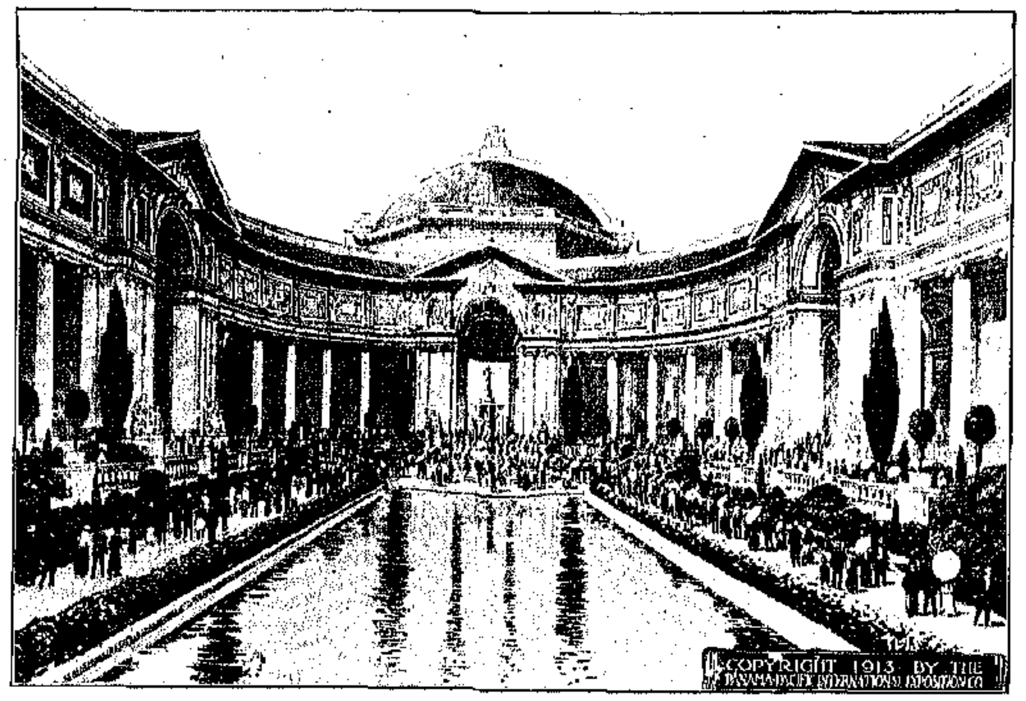

Η ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΩΝ ΤΡΟΠΙΚΩΝ, ΜΕ ΦΟΙΝΙΚΑΣ ΛΑΤΑΝΙΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΑΕΙΘΑΛΗ

οἰκοδομηθῶσιν ὅμως καὶ ἄλλα ὡς τὸ «Creation», οὗ ἡ ἰδέα τῆς κατασκευῆς ἐλήφθη ἐκ τοῦ πρώτου Κεφαλαίου τῆς Γεννήσεως, ἡ «Πτῶσις τῆς Ἀδριανουπόλεως», τὸ «Μέγα Τριανὸν» τοῦ Ναπολέοντος, τὸ «Roadland» καὶ ἄλλα. Ἑκατομμύρια δολλαρίων θὰ ἐξοδευθῶσι ὑπὸ τῶν ἐπιχειρηματιῶν, τῶν ἀναλαβόντων τὴν κατασκευὴν διοργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τῶν τοιούτων διασκεδαστικῶν θεαμάτων.

Πράγματι ἡ Ἔκθεσις τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου, ἡ γενησομένη ἐπὶ τῷ ἑορτασμῷ τῆς συντελέσεως τοῦ μεγάλου ἔργου τῆς τομῆς τοῦ Παναμᾶ, θὰ στοιχίσῃ, κατὰ τοὺς μετριωτέρους καὶ πλέον συντηρητικοὺς ὑπολογισμούς, περὶ τὰ ὀγδοήκοντα ἑκατομμύρια δολλάρια, ἤτοι 400,000,000 φράγκα καὶ πλέον. Τὰ διάφορα ποσά, τὰ ἀποτελοῦντα τὸ κολοσσιαῖον τοῦτο χρηματικὸν ποσόν, ὑπολογίζονται ὡς ἑξῆς: Ἡ Πολιτεία τῆς Καλιφορνίας 5,000,000 δολλάρια. Ἡ πόλις τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου 5,000,000 δολλάρια. Ἔρανοι γενόμενοι ἀπὸ πολίτας τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου 7,500,000 δολλ. Κυβερνήσεις ξένων Κρατῶν 10,000,000 δολλ. Αἱ διάφοροι Πολιτεῖαι τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν 8,000,000 δολλ. Αἱ διάφοροι ἐπαρχίαι τῆς Πολιτείας τῆς *Καλιφορνίας* 2,000,000 δολλ. Ἐπίδομα δοθὲν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν 1,000,000 δολλ. Προσωπικαὶ ἐγκαταστάσεις διαφόρων ἐπιχειρηματιῶν 25,000,000 δολλ. Ἐγκατάστασις, διατήρησις καὶ λειτουργία διαφόρων γενομένων ἐκχωρήσεων 10,000,000 δολλ. Λειτουργία τῆς Ἐκθέσεως 7,000,000. Ἤτοι ἐν συνόλῳ 80,500,000 δολλάρια.

Εἴκοσι καὶ ὀκτὼ ξέναι Κυβερνήσεις ἀνήγγειλαν μέχρι τοῦδε τὴν πρόθεσίν των ὅπως συμμετάσχωσι τῆς Ἐκθέσεως, ἀναμένονται δὲ καὶ ἄλλαι νὰ πράξωσι παρομοίως ἀκόμη. Τριάκοντα καὶ τρεῖς Πολιτεῖαι καὶ κτήσεις τῆς Ἀμερικανικῆς Ὁμοσπονδίας ἐδήλωσαν ὅτι θὰ συμμετάσχωσιν ἐπισήμως εἰς τὴν Ἔκθεσιν.

Ἐν τοσούτῳ ἡ Ἀγγλία δὲν θὰ συμμετάσχῃ εἰς τὴν Ἔκθεσιν διότι, ὡς ἐπισήμως ἐδήλωσεν, ἡ ἡ βιομηχανία της ἐκ μιᾶς τοιαύτης ἐκθέσεως καὶ ἐν τόπῳ βιομηχανικωτάτῳ, ὡς αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι, γινομένης οὐδὲν ἔχει νὰ ὠφεληθῇ. Ὁ πραγματικὸς ὅμως λόγος τῆς μὴ συμμετοχῆς τῆς Ἀγγλίας εἰς τὴν Ἔκθεσιν τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου εἶναι τὸ σχετικὸν πρὸς τὴν ἐλευθέραν καὶ ἀτελῆ δίοδον τῆς Παναμαϊκῆς διώρυγος ζήτημα. Καθότι, ὡς γνωστόν, ἡ Ἀγγλία συνετέλεσεν διὰ τῆς οὐδετέρας αὐτῆς στάσεως εἰς τὴν κατάληψιν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τεμαχίου γῆς ἐν Κολομβίᾳ, ἀπαραιτήτου διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς διώρυγος, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι δὲν θὰ ἐφορολογοῦντο τὰ διὰ τῆς διώρυγος διερχόμενα μὴ Ἀμερικανικὰ πλοῖα.

Ἐπίσης ἡ Γερμανία δὲν φαίνεται διατεθειμένη νὰ συμμετάσχῃ εἰς τὴν Ἔκθεσιν διὰ τὴν μὴ ἐλάττωσιν τοῦ δασμοῦ τῆς γερμανικῆς ποτάσσης, προϊόντος εἰσαγομένου ἐν Ἡνωμέναις Πολιτείαις κατὰ μεγάλας ποσότητας. Ἡ Ρωσσία, μὴ λησμονοῦσα τὴν καταγγελθεῖσαν αὐτῆς ὑπὸ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν συνθήκην τοῦ 1832, δὲν θὰ συμμετάσχῃ καὶ αὕτη εἰς τὸν πανηγυρισμὸν τῆς Ἐκθέσεως. Αἱ ἐκ πείσματος ὅμως αὗται ἀποχαὶ τῶν μεγάλων Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων δὲν θὰ κατορθώσουν κατ' οὐδὲν νὰ μειώσουν τὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ τὸ μέγεθος τῆς ἐκθέσεως.

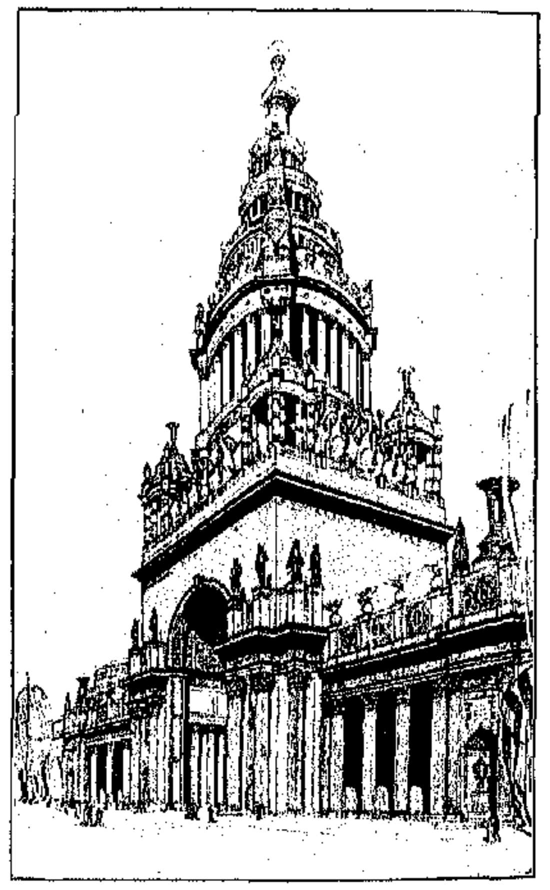

ΤΑ ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ ΤΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΕΠΟΧΩΝ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

Ἑκατὸν ἑβδομήκοντα ἑπτὰ συνέδρια διαφόρων σωματείων ἐδήλωσαν ὅτι θὰ συγκροτηθῶσι κατὰ τὴν Ἔκθεσιν ἐν Ἁγίῳ Φραγκίσκῳ, διαπραγματεύσεις δὲ διεξάγονται ἀκόμη μὲ πλεῖστα ὅσα ἐμπορικὰ καὶ βιομηχανικὰ ἄλλα σωματεῖα τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου, καθότι τινὰ τῶν συγκροτηθησομένων συνεδρίων θὰ εἶναι διεθνῆ, ἄλλα Ἀμερικανικά, καὶ ἄλλα μόνον τοπικά, ἀνήκοντα εἰς τὰς παρὰ τὸν Εἰρηνικὸν Πολιτείας τῆς Ἀμερικανικῆς Ὁμοσπονδίας. Τὰ σωματεῖα τὰ ἀποφασίσαντα ἤδη νὰ συγκροτήσωσι συνέδρια ἐν Ἁγίῳ Φραγκίσκῳ κατὰ τὸ ἔτος 1915 εἶναι πολιτικά, θρησκευτικά, κοινωνιολογικά, ἐκπαιδευτικά, ἐργατικὰ καὶ διαφόρων ἄλλων σκοπῶν.

Διὰ τὰς ἐργασίας καὶ τὰς συνεδριάσεις τῶν συγκροτηθησομένων τούτων συνεδρίων ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἐκθέσεως θ' ἀνεγείρῃ εἰς τὸ νέον κέντρον τῶν δημοσίων κτιρίων οἰκοδόμημα ἀξίας ἑνὸς ἑκατομμυρίου δολλαρίων. Τὸ κτίριον τοῦτο θὰ εἶναι μόνιμον, καὶ οὐχὶ προσωρινὸν ὡς τὰ λοιπὰ περίπτερα τῆς Ἐκθέσεως, θὰ περιέλθῃ δὲ μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκθέσεως εἰς τὴν κυριότητα τῆς πόλεως τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου. Θὰ ἔχῃ χωρητικότητα καθισμάτων διὰ δώδεκα χιλιάδας ἄτομα.

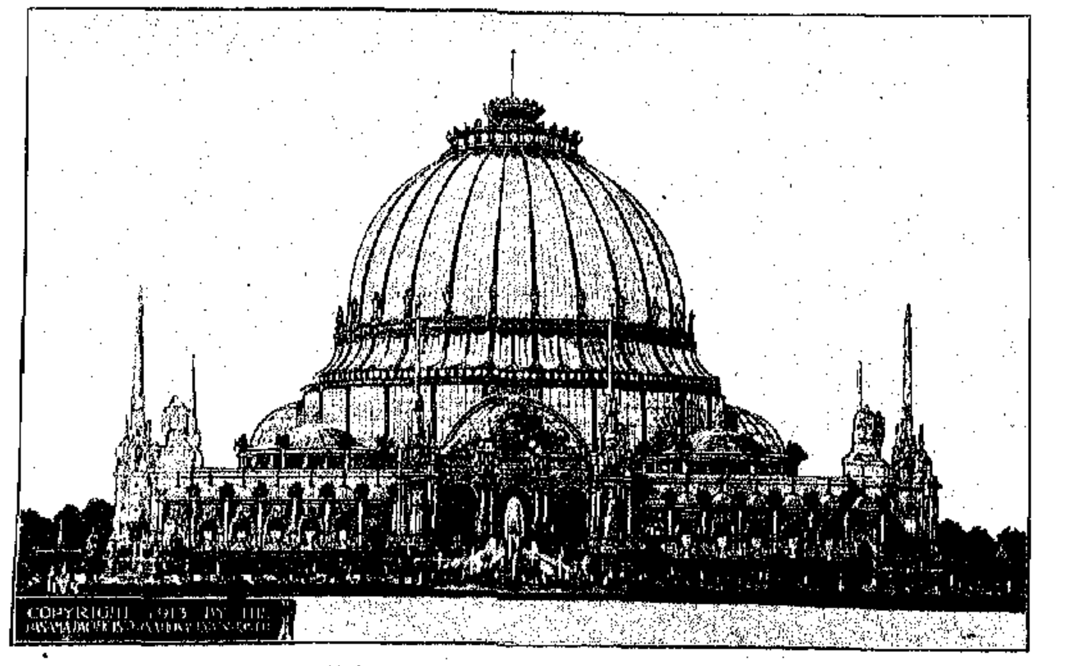

ΤΟ ΜΕΓΑΡΟΝ ΤΗΣ ΒΟΤΑΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΗΠΟΥΡΙΚΗΣ

Κατὰ τοὺς μᾶλλον συντηρητικοὺς ὑπολογισμούς, ἀναβιβάζονται οἱ μέλλοντες ἐπισκέπται τῆς ἐκθέσεως εἰς 10,000,000, ἐνῷ ἄλλοι ἀναβιβάζουν τούτους μεταξὺ 12—18 ἑκατομμυρίων.

Ἡ γενομένη πρὸς προετοιμασίαν τῆς ἐκθέσεως ἐργασία προοδεύει τόσον ταχέως ἀπὸ πάσης ἀπόψεως καὶ τόσον ἱκανοποιητικῶς, ὥστε οὐδεὶς ἀμφιβάλλει ὅτι πολὺν χρόνον πρὸ τῆς ἐπισήμου ἐνάρξεως τῆς ἐκθέσεως, ἤτοι τὴν 20 Φεβρουαρίου 1915, τὰ πάντα θὰ ὦσιν ἕτοιμα πρὸς ἑορτασμὸν καὶ πανήγυριν ἑνὸς ἐκ τῶν μεγαλειτέρων μηχανικῶν κατορθωμάτων τοῦ αἰῶνός μας.

Διατί ὅμως προετιμήθη ὁ Ἅγιος Φραγκῖσκος, αἱ χρυσαῖ αὗται πύλαι τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν,

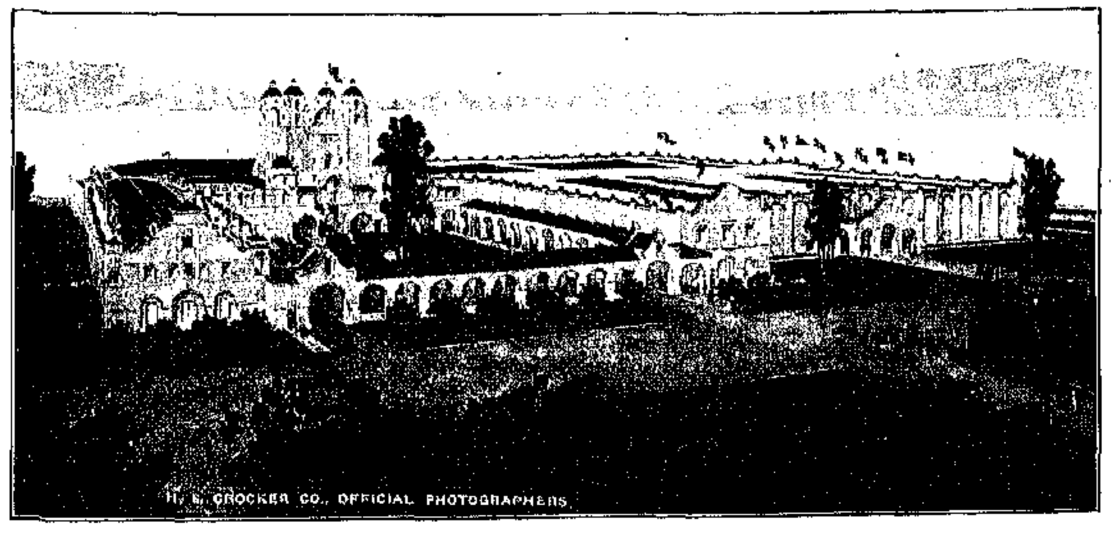

ΤΟ ΜΕΓΑΡΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΤΗΣ ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑΣ ΙΣΠΑΝΙΚΟΥ ΡΥΘΜΟΥ

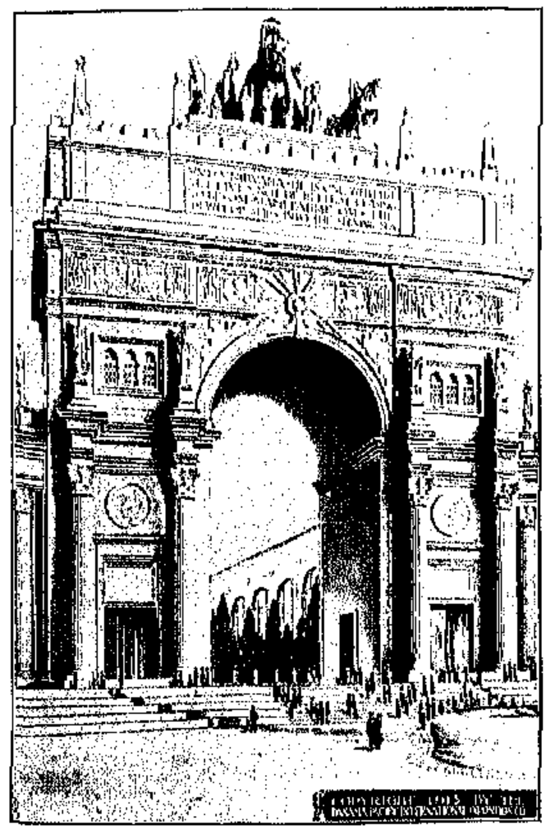

ΑΨΙΣ ΣΥΜΒΟΛΙΖΟΥΣΑ ΤΟΝ ΑΝΑΤΕΛΛΟΝΤΑ ΗΛΙΟΝ

ὡς ἡ καταλληλοτέρα πόλις διὰ τὸν πανηγυρισμὸν τοῦ συντελεσθέντος κατορθώματος τῆς τομῆς τοῦ Παναμᾶ;

Ἡ Νέα Ὀρλεάνη μετ' ἐπιμονῆς ἐζήτησε τὴν τιμὴν τοιαύτης πανηγύρεως. Δὲν τῇ ἐδόθη ὅμως διότι καὶ ἄλλη Ἔκθεσις ἐγένετο ἐν αὐτῇ, στοιχίσασα ἑκατομμύρια ὅλα καὶ ἀπέτυχεν. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι ὁ Ἅγιος Φραγκῖσκος εἶναι ὁ δεύτερος λιμὴν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, μετὰ τὴν Νέαν Ὑόρκην, θεωρεῖται δὲ καὶ εἶναι ἡ πρωτεύουσα τῶν Δυτικῶν Πολιτειῶν. Ἄλλως τε ὁ Ἅγιος Φραγκῖσκος εἶναι, δύναταί τις εἰπεῖν, ἡ ἐνδεδειγμένη πόλις διὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἑνώσεως τῶν ὑδάτων τοῦ Εἰρηνικοῦ καὶ Ἀτλαντικοῦ Ὠκεανοῦ. Ἡ ἱστορία τῆς πόλεως ταύτης συνδέεται στενώτατα μὲ τὴν ἱστορίαν τῆς ἀποκοπείσης Παναμαϊκῆς λωρίδος. Πρὸ τοῦ ἔτους 1848, ἤτοι πρὸ τῆς ἀνακαλύψεως τῶν χρυσωρυχείων ἐν Καλιφορνίᾳ, ἡ γνῶσις τῆς τοπογραφίας τοῦ Ἰσθμοῦ τοῦ Παναμᾶ ἦτο ἀτελεστάτη. Ἔκτοτε ἡ ἀνάγκη τῆς βελτιώσεως τῶν μέσων τῆς διαβάσεως τοῦ ἰσθμοῦ κατέστη ἐπιτακτική, λόγῳ τοῦ πλήθους, ὅπερ, θηρεῦον χρυσόν, μετέβαινεν εἰς Καλιφορνίαν. Τότε τὸ πρῶτον ἐτέθησαν αἱ βάσεις σιδηροδρομικῆς συγκοινωνίας ἐν Παναμᾷ, καὶ τότε αἱ παλαιότερον ῥιφθεῖσαι ἰδέαι περὶ κατασκευῆς διώρυγος ἤρχισαν νὰ λαμβάνωνται σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν. Ἡ Πολιτεία τῆς Καλιφορνίας μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος παρηκολούθει τὰς γενομένας μελέτας περὶ τῆς τομῆς τοῦ ἰσθμοῦ, καθότι ἡ εὐχερεστέρα διὰ θαλάσσης συγκοινωνία πρὸς τὰς Ἀνατολικὰς Πολιτείας τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ τοὺς Εὐρωπαϊκοὺς λιμένας μεγάλως θὰ προήγε τὴν ἐμπορικὴν αὐτῆς κίνησιν. Ἡ παγκόσμιος αὕτη Ἔκθεσις εἶναι καθαρῶς ἐθνικὴ ἐπιχείρησις, ἀποφασισθεῖσα ὑπὸ τοῦ Κογκρέσσου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ ἐπικυρωθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου, πρὸς ἑορτασμὸν τῆς κατασκευῆς τῆς διώρυγος τοῦ Παναμᾶ, ἔργου ἐνδιαφέροντος μεγάλως τὸν κόσμον ὁλόκληρον. Ἡ Ἔκθεσις θὰ ἀνοίξῃ ἐπισήμως τὴν 20 Φεβρουαρίου 1915 καὶ θὰ κλείσῃ τὴν 4ην Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ἤτοι θὰ διαρκέσῃ ἐννέα μῆνας καὶ δεκατρεῖς ἡμέρας. Ἀναλαβὼν τὴν τιμὴν καὶ τὰς δαπάνας τῆς μεγίστης ταύτης ἑορτῆς, τῇ ὑποδείξει τοῦ Προέδρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τοῦ Κογκρέσσου, ὁ λαὸς τῆς Καλιφορνίας ἐξυπηρετεῖ σημαντικὰ ἐθνικὰ συμφέροντα, γενικῆς σπουδαιότητος, αἱ συνέπειαι τῶν ὁποίων θὰ ἐπιδράσωσιν ὠφελίμως ἐφ' ἑκάστης Πολιτείας τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ ἐφ' ὅλων τῶν πολιτῶν της.

Ὅπως δ' ἡ πανήγυρις λάβῃ πᾶσαν μεγαλοπρέπειαν καὶ ὅπως καταδειχθῇ τὸ παγκόσμιον ἐνδιαφέρον τοῦ ἑορτασμοῦ τούτου, ὁ τέως Πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. Τάφτ ἐπὶ τῆς προεδρείας τοῦ ὁποίου ἀπεφασίσθη νὰ γείνῃ ἡ Ἔκθεσις, ἀναγγέλλων τὴν συγκρότησιν αὐτῆς ἐπισήμως εἰς ὅλον τὸν κόσμον, προσεκάλεσε τὰ ξένα Κράτη ν' ἀντιπροσωπευθῶσι διὰ τῶν στόλων αὐτῶν. Οἱ στόλοι οὗτοι ἀπεφασίσθη νὰ συγκεντρωθῶσι εἰς τὸν λιμένα τοῦ Hampton Roads, τῆς Πολιτείας τῆς Βιργινίας. Ἐκεῖθεν οἱ διοικηταὶ τῶν πλοίων θὰ μεταβῶσιν εἰς Οὐάσιγκτων ὅπως φιλοξενηθῶσιν ἐπισήμως ἐν τῷ Λευκῷ Οἴκῳ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ὅστις θὰ συνοδεύσῃ τοὺς ἐπισήμους τούτους ἐπισκέπτας καὶ ἀντιπροσώπους τῶν ξένων Κρατῶν πάλιν εἰς Hampton Roads ἵνα ἐπιθεωρήσῃ τοὺς συνηνωμένους στόλους, οἵτινες ὁμοῦ πάντες θὰ κατευθυνθῶσι διὰ τῆς διώρυγος τοῦ Παναμᾶ εἰς Ἅγιον Φραγκῖσκον.

Ἐξ ὅλων τῶν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ληφθέντων μέτρων πρὸς μεγαλοπρεπῆ ἑορτασμὸν τῆς Ἐκθέσεως, ἐκ τῆς γινομένης μετὰ τοσαύτης σπουδῆς, φροντίδος, δραστηριότητος καὶ ταχύτητος ἐργασίας καὶ πολλῆς δαπάνης πρὸς ἀνέγερσιν πραγματικῶν μεγάρων καὶ πολυδάπανον αὐτῶν καλλωπισμόν, πᾶς τις φαντάζεται ὅτι ἡ Ἔκθεσις τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου, ἡ γινομένη πρὸς πανήγυριν τῆς ἑνώσεως τῶν δύο Ὠκεανῶν, θὰ ὑπερβῇ πᾶσαν ἄλλην προγενεστέραν Ἔκθεσιν ἥτις ἔλαβε χώραν ποτὲ ἐν τῷ κόσμῳ μέχρι σήμερον, θὰ σημειώσῃ δὲ τὸ ῥεκὸρ εἰς μεγαλοπρέπειαν, εἰς μέγεθος καὶ εἰς σπατάλην χρήματος.

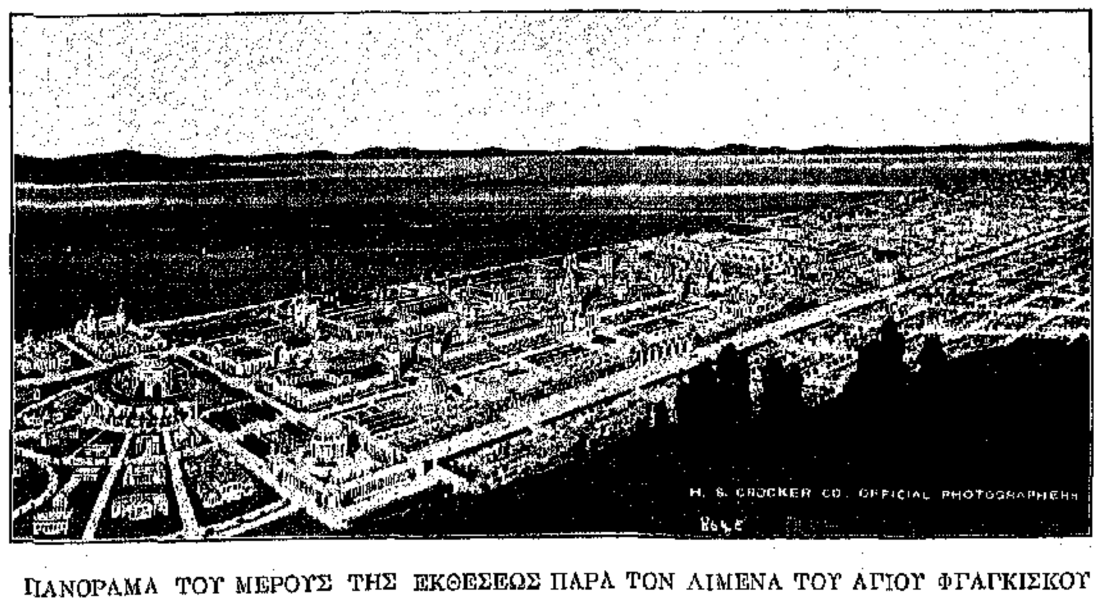

ΠΑΝΟΡΑΜΑ ΤΟΥ ΜΕΡΟΥΣ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΛΙΜΕΝΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΦΓΑΓΚΙΣΚΟΥ

ΟΙ ΚΡΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΔΙΑ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

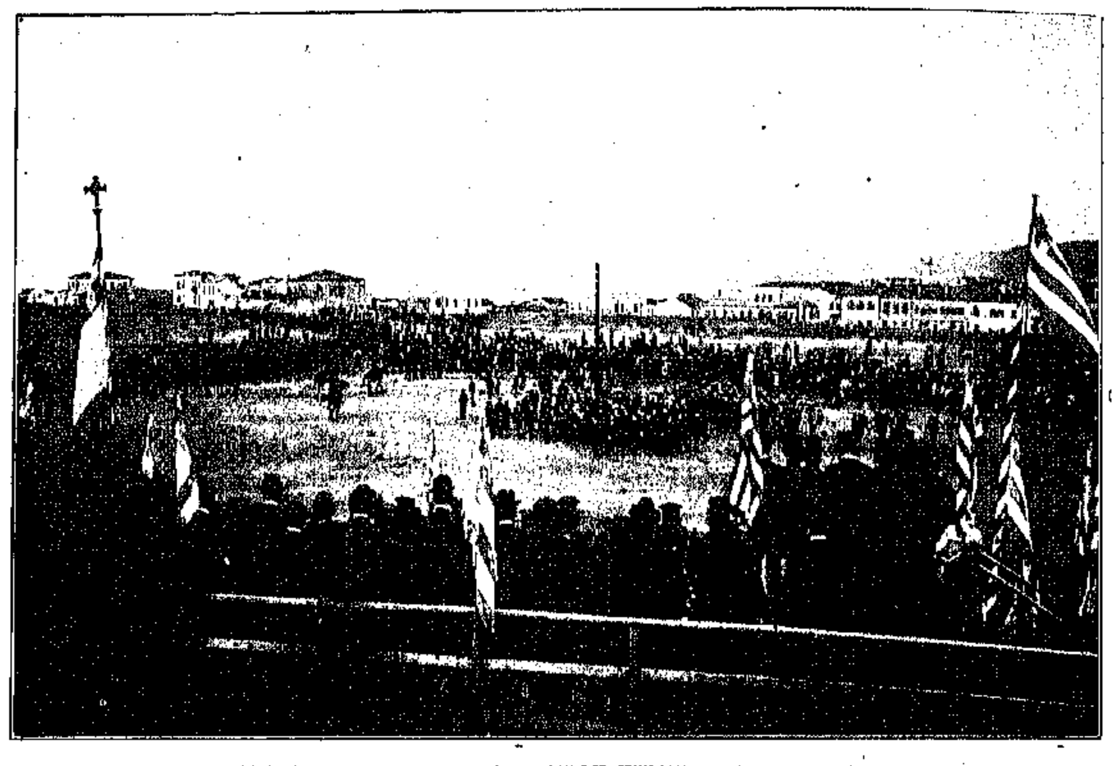

ΤΟ 1ον ΤΑΓΜΑ ΤΟΥ 14ου ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΕΤΥΧΕ ΛΑΜΠΡΑΣ ΥΠΟΔΟΧΗΣ

ΤΩΡΑ, ὁπότε ὑπὸ τὸ φύσημα τῶν Κρητικῶν ἀνέμων ἁπλοῦται ὑπερήφανον ἐπὶ τοῦ Φιρκᾶ τὸ κυανόλευκον σύμβολον, διαλαλοῦν μὲ τὸ πλατάγισμά του τὸ τέρμα μιᾶς μακρᾶς ἀγωνίας, ἡ σκέψις φέρεται εἰς τὸ μεμακρυσμένον παρελθόν, πλέκουσα ἱστορικὸν ἀπολογισμὸν τῆς πολυϋμνήτου καὶ πολυταράχου νήσου, ἥτις, ἁπλουμένη ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀνατολικῶν θαλασσῶν αἱ ὁποῖαι συνδέουν τὰς τρεῖς ἠπείρους τοῦ παλαιοῦ κόσμου, ἐπέσυρε πάντοτε ἐπίφθονα τὰ βλέμματα ἰσχυρῶν, γειτόνων ἢ μεμακρυσμένων, κρατῶν καὶ ἡ ἱστορία της ἀπὸ μακρῶν αἰώνων εἶναι διαρκὴς πάλη κατὰ τῶν κατακτητῶν της καὶ προσπάθειαι ἑκάστοτε, ἐπιτυχεῖς ἢ μάταιαι, πρὸς ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ των.

Ἡ γειτνίασίς της περισσότερον πάσης ἄλλης εὐρωπαϊκῆς χώρας πρὸς τὰς χώρας τῆς Ἐγγὺς Ἀνατολῆς, εἰς τὰς ὁποίας ἤκμασε καὶ ἀπὸ τῶν ὁποίων μετεδόθη ὁ πρῶτος πολιτισμός, κατέστησε τὴν Κρήτην τὸν πρῶτον εὐρωπαϊκὸν σταθμὸν τοῦ ἀρχαίου ἀνατολικοῦ πολιτισμοῦ, ὅστις ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ προσέλαβεν ἴδιον τύπον, φθάσας εἰς τὴν τελειοτέραν ἐξέλιξιν καὶ ἀκμήν του κατὰ τὴν προϊστορικὴν ἐποχὴν τῆς δευτέρας πρὸ Χριστοῦ χιλιετηρίδος, ὁπότε αἱ ἄλλαι Ἑλληνικαὶ χῶραι εὑρίσκοντο ἀκόμη εἰς νηπιώδη κατάστασιν πολιτισμοῦ, ἐπὶ δὲ τοῦ λοιποῦ κόσμου ἐπεκράτει ἡ πρώτη βαρβαρότης.

Παράλληλος πρὸς τὴν πνευματικὴν καὶ τὴν κοινωνικὴν ἀκμὴν τῆς Κρήτης ἐβάδιζε καὶ ἡ πολετικὴ ἰσχύς της, θαλασσοκράτειρα δ' ἐπεξέτεινε τὸ κράτος της μέχρι τῶν βορείων ἀκτῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀρχιπελάγους καὶ πέραν τῶν Ἑλληνικῶν θαλασσῶν μέχρι τῶν Ἰταλικῶν ἀκτῶν καὶ τῶν δυτικωτέρων ἄκρων τῆς Μεσογείου.

Ἡ Κρητικὴ γῆ ἐκράτησε φιλοστόργως εἰς τὰ σπλάγχνα της ἐπὶ χιλιετηρίδας ἤδη ὅλα τὰ λείψανα καὶ δείγματα τοῦ πρώτου αὐτοῦ μεγαλείου της, ὁ ἡμιελεύθερος δὲ πολιτικός της βίος τῆς τελευταίας δωδεκαετίας ἐπέτρεψεν ὥστε ἡ ἀρχαιολογικὴ σκαπάνη, ἀπαλλαγεῖσα καὶ αὐτὴ τῶν κωλυμάτων καὶ δεσμῶν τῆς Τουρκικῆς βαρβαρότητος, νὰ φέρῃ εἰς φῶς ὁλόκληρον ἕνα κόσμον, ἄγνωστον τέως, τὸν ἀρχαιότερον Κρητικὸν κόσμον, ὅστις μὲ τὸν ἐκθαμβοῦντα ἴδιον πολιτισμόν του ὑπῆρξεν ὁ πρόδρομος τοῦ ἐπακολουθήσαντος πανελληνικοῦ μεγαλείου τῶν κλασσικῶν χρόνων.

Οἱ πρῶτοι ἱστορικοὶ Ἑλληνικοὶ χρόνοι, κατὰ τοὺς ὁποίους ἄρχεται διὰ τοῦ Μυκηναϊκοῦ πολιτισμοῦ ἡ ἀκμὴ τῆς ἠπειρωτικῆς Ἑλλάδος, συμπίπτουν πρὸς τὴν παρακμὴν τοῦ ἐπὶ χιλιετηρίδα διαρκέσαντος πρότερον ἀρχαιοτέρου αὐτοῦ Κρητικοῦ μεγαλείου.

Αἱ ἑκατὸν πόλεις τῆς ἑκατομμύριον ἀριθμούσης τότε Κρήτης, δημοκρατούμεναι ἤδη ὡς καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ κόσμου καὶ αὐτοκυβερνώμεναι, παρ' ὅλας τὰς μεταξύ των ἀντιθέσεις καὶ τοὺς συχνοὺς ἀγῶνας, εἴχοντο ζηλοτύπως τῆς ἀκεραιότητος τοῦ Κρητικοῦ ἐδάφους τὴν ὁποίαν καὶ διετήρησαν ἄθικτον ἐπὶ μίαν καὶ πλέον ἀκόμη χιλιετηρίδα, μέχρι τῶν πρώτων χριστιανικῶν χρόνων, διατηροῦσαι ἐν τῷ μεταξὺ στενὴν πᾶσαν τὴν ἐθνικὴν ἀλληλεγγύην μετὰ τῶν λοιπῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν, κοινοὺς νομίζουσαι πάντας τοὺς ἐθνικοὺς ἐχθροὺς καὶ μετέχουσαι πάντοτε πάντων τῶν ἀγώνων ὅσους ἡ Ἑλληνικὴ φυλή, εἴτε ἀμυνομένη εἴτε ἐπιτιθεμένη, διεξήγαγε κατὰ τῶν ἀπὸ τῆς Ἀσίας ἑκάστοτε ὁρμωμένων βαρβάρων.

* * *

Ἡ ρωμαϊκὴ λαῖλαψ, ἡ παρασύρασα ἐν τῇ δίνῃ της καὶ ὑποτάξασα λαοὺς καὶ ἔθνη, ἐπελθοῦσα ἤδη κατὰ τῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν τῆς Ἀνατολῆς, εἶχεν ἀφήσει τελευταίαν της λείαν τὴν Κρήτην, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἔρριπτεν ἀπὸ πολλοῦ ζηλότυπα τὰ βλέμματά της.

Ἡ πρώτη ρωμαϊκὴ ἐπιδρομὴ κατὰ τῆς νήσου, περὶ τὰ μέσα τῆς πρώτης χριστιανικῆς ἑκατονταετηρίδος, ἀπέτυχε καὶ ἡ ρωμαϊκὴ ὀφρὺς ἐταπεινώθη ἐπὶ τῶν Κρητικῶν πεδιάδων. Ἀλλ' ὁ Κρητικὸς θρίαμβος ὑπῆρξε βραχύς· ἡ Κρήτη ἐθεωρεῖτο πάντοτε ὡς κηλὶς ἐν τῷ μέσῳ τῶν ρωμαϊκῶν κατακτήσεων.

Μετὰ μικρὸν χρόνον πυκναὶ αἱ ρωμαϊκαὶ λεγεῶνες ἐπήρχοντο πάλιν κατὰ τῆς νήσου καὶ μετὰ τριετῆ ἀπεγνωσμένην ἄνισον πάλην καὶ ἡρωϊκὴν ἀντίστασιν, ἣν οἱ Ρωμαῖοι δὲν συνήντησαν ἀλλαχοῦ, ὁ Κρητικὸς ἡρωϊσμὸς συνετρίβη πρὸ τοῦ ὄγκου τῆς κοσμοκρατείρας καὶ τὸ πρῶτον ἤδη ἡ Κρήτη, ἀπολέσασα τὴν ἀνεξαρτησίαν της, ἐκυβερνᾶτο ὑποτελὴς παρὰ ξένου κατακτητοῦ.

Ἡ Ρώμη παρήκμασε· μετὰ τὸν χωρισμὸν τοῦ ἀπεράντου κράτους της, ἡ Κρήτη παρέμεινεν εἰς τὸ ἐξελληνισθὲν βραδύτερον ἀνατολικὸν κράτος, ἀνεῦρε δὲ καὶ ἀνέκτησε μετὰ τῶν λοιπῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν τὴν ἐθνικήν της ἐλευθερίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Αὐτοκρατορίᾳ τοῦ Βυζαντίου, τῆς ὁποίας ἀπετέλει πολύτιμον καὶ εὐημεροῦν τμῆμα ἐπὶ χρόνον μακρόν, ἕως οὗ ἡ πρώτη Ἰσλαμικὴ μάστιξ ἀνεφάνη ἐπὶ τῶν ἀνατολικῶν θαλασσῶν, φέρουσα πανταχοῦ τὴν φρίκην καὶ τὸν ὄλεθρον, καὶ ἔρριψε κατακτητικὸν τὸ βλοσυρόν της βλέμμα ἐπὶ τῆς Κρήτης, καὶ πρὶν ἡ προφθάσῃ ἀκόμη ὅπως ἔλθῃ ἐπίκουρος ἡ παρὰ τὸν Βόσπορον Μητρόπολις, περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐνάτου αἰῶνος, τὰ στίφη τῶν Σαρακηνῶν ἀπὸ τῶν βορειοδυτικῶν παραλίων τῆς Ἀφρικῆς καὶ ἀπὸ τῶν Ἱσπανικῶν ἀκτῶν ὁρμώμενα κατέκλυζον τὴν Κρήτην, λεηλατοῦντα, σφάζοντα, πυρπολοῦντα καὶ ἐξισλαμίζοντα διὰ τῆς βίας ὅσους τῶν κατοίκων δὲν ἔκρινον ἀξίους σφαγῆς.

Μὲ τὴν πρώτην αὐτὴν ἰσλαμικὴν ἐπιδρομὴν τῶν Ἀράβων ἄρχεται διὰ τὴν νῆσον ἡ μακρὰ περίοδος τῆς ὑποδουλώσεώς της, σχεδὸν ἀλληλοδιαδόχως, εἰς ξένους κατακτητάς, περίοδος πλήρης μαρτυρίων καὶ ἀγώνων.

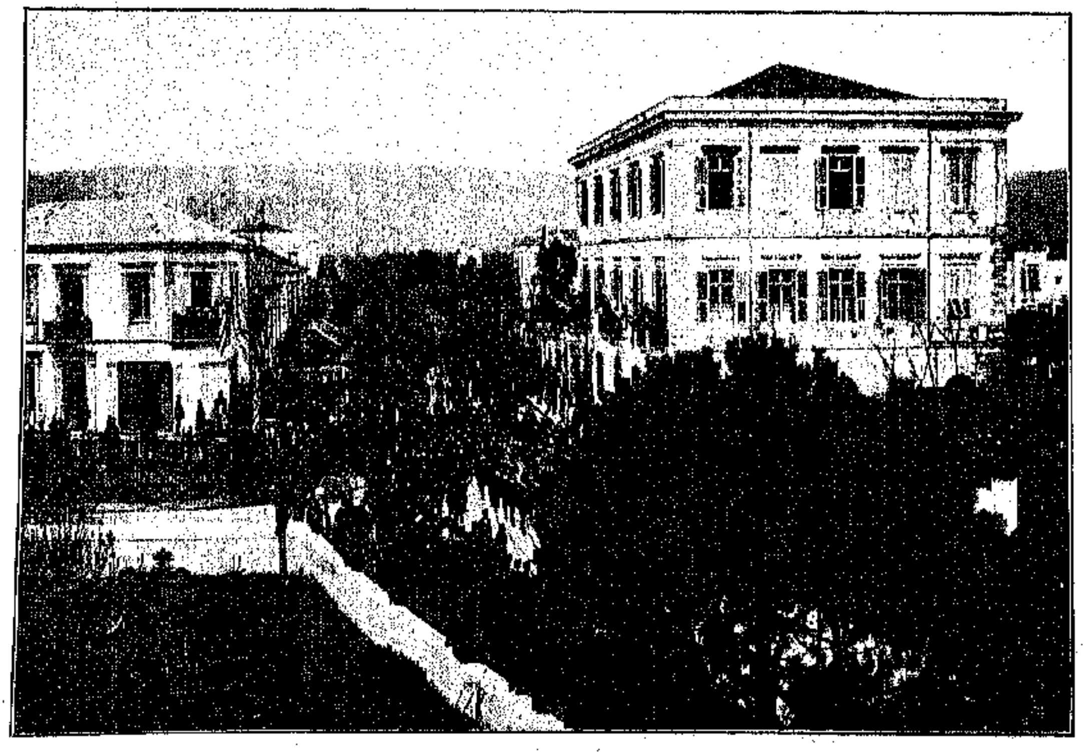

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΑΠΟΒΙΒΑΖΟΜΕΝΟΣ ΕΙΣ ΚΡΗΤΗΝ

ΤΟ ΕΣΠΕΡΑΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΤΕΛΕΤΗΝ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΑΠΕΧΩΡΗΣΕΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΤΡΑΤΩΝΑΣ

Πᾶσαι αἱ φρικαλέαι μέθοδοι τοῦ Ἰσλάμ, τεθεῖσαι εἰς χρῆσιν, ἐξεμηδένισαν σχεδὸν τὸν Χριστιανικὸν πληθυσμὸν τῆς νήσου, ἣν κατέστησαν τὸ μεγαλείτερον μουσουλμανικὸν κέντρον σωματεμπορίας καὶ τὸ φοβερώτερον ὁρμητήριον τῶν Ἀράβων πειρατῶν τῆς Μεσογείου, οἵτινες πάντες συνηντῶντο εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς νήσου Χάνδακα, περὶ τὸ κέντρον τῶν βορείων παραλίων της, κτίσμα Ἀραβικόν, ἔνθα συνεσωρεύοντο οἱ λαφυραγωγούμενοι θησαυροὶ τῆς Ἀνατολῆς καὶ αἱ μυριάδες τῶν αἰχμαλωτιζομένων καὶ πωλουμένων δούλων Χριστιανῶν.

* * *

Ἡ πρώτη αὕτη περίοδος τῆς Ἰσλαμικῆς φρίκης διήρκεσεν ἐπὶ ἕνα καὶ ἥμισυ περίπου αἰῶνα, καθ' ὃν ἀπὸ τῆς εὐδαίμονος τῶν ἀρχαίων νήσου, ἥτις πρώτη τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν παρέλαβε καὶ ἀνήγαγεν ἄλλοτε εἰς ἄφθιτον τελειότητα τὴν δικαιοσύνην καὶ τὸν πολιτισμόν, ὃν πρώτη αὕτη μετελαμπάδευσεν εἰς τὸν ἀρχαῖον κόσμον, ἀπεστέλλοντο τώρα εἰς τὰς ἐσχατιὰς τῶν Μουσουλμανικῶν χωρῶν μέχρι τῆς Βαγδάτης ἢ τῶν Περσικῶν χαρεμίων καὶ τῶν Ἀφρικανικῶν ἐρήμων δέσμιοι οἱ πωλούμενοι δοῦλοι, παρθένοι καὶ παῖδες καὶ πάσης ἡλικίας καὶ γένους δυστυχεῖς, ὅσους συνεσώρευεν εἰς τὸν Χάνδακα ἡ μουσουλμανικὴ βαρβαρότης.

* * *

Αἱ προσπάθειαι τοῦ Βυζαντίου πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς νήσου ὑπῆρξαν μάταιαι ἐπὶ χρόνον μακρὸν καὶ ἡ μουσουλμανικὴ μανία ἔτεινεν ἤδη εἰς τὴν ἐξάλειψιν καὶ τῶν τελευταίων ἰχνῶν τοῦ Χριστιανικοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν Κρήτῃ, ὅτε ἐπιτυχὴς ἐκστρατεία τῆς Βυζαντινῆς Μητροπόλεως ἀπήλλαξε τὴν νῆσον ἀπὸ τῶν μουσουλμανικῶν ὀνύχων περὶ τὰ μέσα τοῦ δεκάτου αἰῶνος. Ὁ Χριστιανισμὸς καὶ ὁ Ἑλληνισμὸς ἐνισχύθησαν καὶ ἡδραιώθησαν ἐκ νέου ἐν τῇ νήσῳ, ἥτις ἀπετέλεσε καὶ πάλιν τότε ἀκμάζον καὶ πολύτιμον τμῆμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Βυζαντίου ἐπὶ δύο καὶ ἥμισυν συνεχεῖς αἰῶνας, καὶ ἡ περίοδος αὕτη ἀποτελεῖ τὸν μόνον καὶ τελευταῖον φωτεινὸν σταθμὸν τοῦ πολιτικοῦ βίου τῆς νήσου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ζόφου τῶν ξενικῶν κατακτήσεων καὶ ἐξαρτήσεων, αἵτινες, ἄνευ διακοπῆς, διαδέχονται ἀλλήλας ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ δεκάτου τρίτου αἰῶνος, ὁπότε οἱ συρφετοὶ τῶν Φράγκων σταυροφόρων ἐπιπεσόντες κατὰ τῆς Ἀνατολῆς προέβησαν μετὰ τὴν πυρπόλησιν καὶ λεηλασίαν τοῦ Βυζαντίου εἰς τὴν διανομὴν τῶν χωρῶν τοῦ κράτους.

Ἡ Κρήτη ἐδόθη τότε ὡς τιμάριον εἰς ἀρχηγὸν Σταυροφόρον, ὅστις ἐπώλησε κατόπιν ταύτην εἰς τὴν Ἑνετικὴν δημοκρατίαν ἀντὶ 100,000 ἀργυρῶν νομισμάτων.

Καὶ μετὰ τὴν βραδύτερον ἀπαλλαγὴν τοῦ Βυζαντίου ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ τῶν Φράγκων ἐπιδρομέων, ἡ Κρήτη ἐξηκολούθει παραμένουσα ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῶν Ἑνετῶν, οἵτινες ὠχύρωσαν πάντα τὰ ἐπίκαιρα μέρη τῆς νήσου ὅπως συγκρατῶσιν αὐτὴν εἰς ὑποταγὴν καὶ καταστείλωσιν εὐχερέστερον τοὺς ἀδιαλείπτους καὶ πεισματώδεις ἀγῶνας τῶν Κρητῶν κατὰ τῆς ξένης κυριαρχίας.

Ἡ ἅλωσις τοῦ Βυζαντίου ὑπὸ τῶν Τούρκων, περὶ τὰ μέσα τοῦ δεκάτου πέμπτου αἰῶνος, εὗρε τὴν Κρήτην ὑπὸ τὸν Ἑνετικὸν ζυγόν, ἀλλ' οὔτε ἡ ἔκλειψις καὶ τοῦ τελευταίου ἴχνους κράτους Ἑλληνικοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, οὐδ' ὁ Τουρκικὸς ζόφος, ὅστις ἐκάλυπτεν ἤδη πυκνὸς τὴν ὑποδουλωθεῖσαν Ἑλληνικὴν Ἀνατολήν, οὐδὲ τὰ ἐν Κρήτῃ ἐφαρμοζόμενα παρὰ τῶν Ἑνετῶν βασανιστήρια καὶ μαρτύρια, ὅσα ἐπενοήθησαν καὶ ἐχαλκεύθησαν εἰς τὰ σκότη τῶν Φραγκικῶν πύργων τοῦ μεσαιῶνος, δὲν ἐπήρκουν ὅπως καταστείλωσι τὰς ἐναντίον τοῦ Ἑνετοῦ κατακτητοῦ ἐπαναστάσεις τῶν Κρητῶν, αἱ ὁποῖαι, ἤδη, μετὰ τὴν κατάλυσιν τῆς Ἑλληνικῆς Αὐτοκρατορίας τοῦ Βυζαντίου, δὲν ἀπέβλεπον μόνον εἰς τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς νήσου ἀπὸ τοῦ ξένου κατακτητοῦ, ἀλλ' ἀφεώρων εὐρύτερον εἰς τὴν ἵδρυσιν ἐλευθέρου πολιτικοῦ κέντρου τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς.

Εἰς τηλεβόλα, ἅτινα οἱ Κρῆτες ἐκυρίευον κατὰ τὰς ἐπαναστάσεις των παρὰ τῶν Ἑνετῶν, ἔδιδον τὰ ὀνόματα τῶν Ἀθηνῶν, τῆς Σπάρτης καὶ τοῦ Βυζαντίου, καὶ παντὸς ὅ,τι ἠδύνατο νὰ συγκεντρώσῃ ἐν ἑαυτῷ τοῦ παρελθόντος Ἑλληνικοῦ μεγαλείου τὴν ἀνάμνησιν, ἥτις διετηρεῖτο πάντοτε ζῶσα καὶ ἀκμαία ἐν Κρήτῃ, ἐνισχύουσα αὐτὴν εἰς τοὺς κατὰ τῶν κατακτητῶν ἀγῶνάς της.

* * *

Κατὰ δεκάδας ἀριθμοῦνται αἱ Κρητικαὶ ἐπαναστάσεις κατὰ τῆς Ἑνετικῆς κυριαρχίας ἐπὶ τοὺς τέσσαρας καὶ ἥμισυ αἰῶνας, καθ' οὓς ὁ Λέων τοῦ Ἁγίου Μάρκου ἐκυμάτιζεν ἐπὶ τῆς Κρήτης δεσπόζων αὐτῆς, ἕως οὗ περὶ τὰ μέσα τοῦ δεκάτου ἑβδόμου αἰῶνος ἐνεφανίσθη εἰς τὴν Κρήτην νέος κατακτητής, ὁ Τοῦρκος, ὅπως διαδεχθῇ τὸν παρηκμακότα Ἑνετόν.

Παρ' ὅλην τὴν φρικαλεότητα τῶν ἀναμνήσεων τῆς τυραννίας τῆς Χριστιανικῆς Ἑνετίας, οἱ Ἕλληνες κάτοικοι τῆς νήσου δὲν ἐδίστασαν ὅπως, βοηθοῦντες τοὺς Ἑνετούς, ἀντιταχθῶσι μετ' αὐτῶν κατὰ τοῦ ἐμφανισθέντος νέου Μουσουλμάνου ἐπιδρομέως, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα καὶ μόνον ἐνέπνεε τὴν φρίκην.

Μακροὶ ἀγῶνες ἐπηκολούθησαν μεταξὺ Ἑνετῶν καὶ Τούρκων διὰ τὴν ὁριστικὴν κατοχὴν τῆς νήσου. Οἱ νέοι κατακτηταί, ἐπελθόντες παμπληθεῖς, διέτρεχον τὴν ὕπαιθρον χώραν σφάζοντες, δῃοῦντες καὶ λεηλατοῦντες, καὶ ἐπολιόρκουν τὰς ὠχυρωμένας πόλεις της.

Ἡ πρωτεύουσα τῆς νήσου, ὑποστᾶσα μίαν τῶν ὀνομαστοτέρων ἐν τῇ ἱστορίᾳ πολιορκιῶν ἐπὶ ἓν τέταρτον αἰῶνος, καθ' ὃ ἐφονεύθησαν πρὸ τῶν τειχῶν της πολλαὶ μυριάδες πολιορκητῶν, ἔπεσεν ἐν τέλει καὶ ἔθηκε μὲ τὴν πτῶσίν της τέρμα εἰς τὴν πείσμονα πάλην μεταξὺ Ἑνετῶν καὶ Τούρκων, οἵτινες ἐδέσποσαν οὕτω τῆς νήσου.

Μετὰ τὴν κατάλυσιν τῆς Ἑνετικῆς κυριαρχίας ἐπὶ τῆς νήσου ἤρχισε πάλιν νέα περίοδος τυραννίας, τυραννίας Τουρκικῆς, πολὺ φοβερωτέρας τῆς προκατόχου. Ὅλα τὰ τρομοκρατικὰ μέσα τοῦ Ἰσλαμισμοῦ ἐτέθησαν εἰς χρῆσιν, ὑπενθυμίζοντα τὴν ἐποχὴν τῆς πρώτης μουσουλμανικῆς κατακτήσεως τῶν Σαρακηνῶν.

Μετὰ ἕνα αἰῶνα Τουρκικῆς τυραννίας καὶ ἀνηκούστων μαρτυρίων, αἰῶνα καθ' ὃν δὲν ἀπέλιπον ἀντιδράσεις καὶ μεμονωμένοι ἀγῶνες κατὰ τοῦ

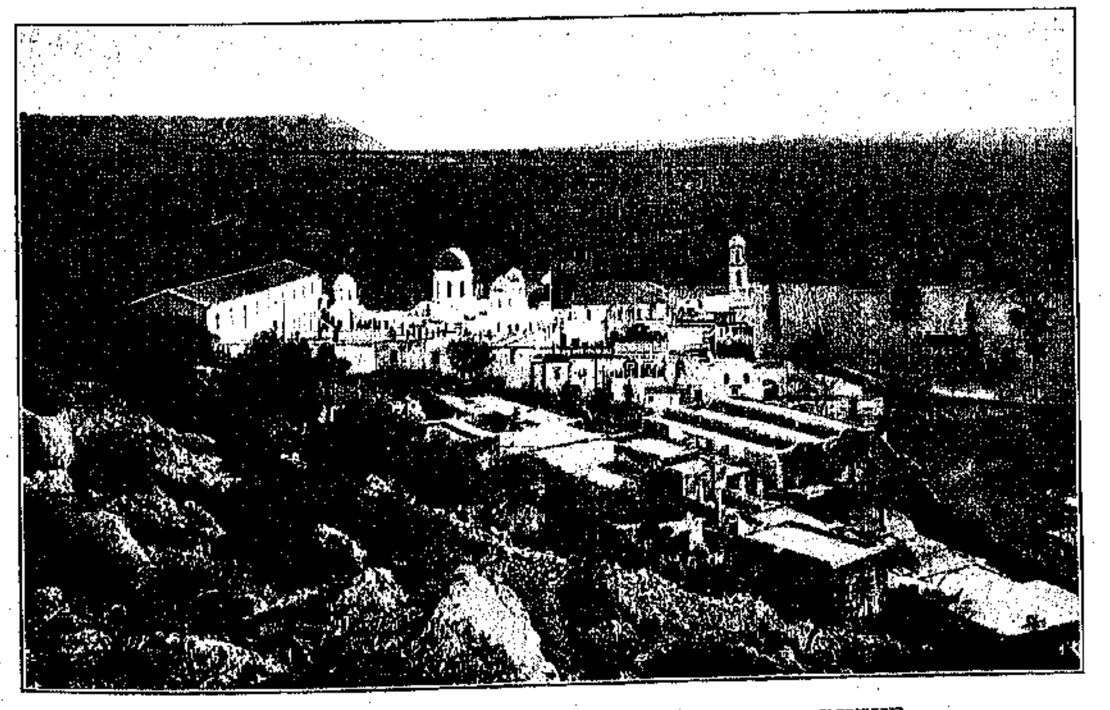

Η ΜΟΝΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΕΝ ΑΚΡΩΤΗΡΙΩ ΚΡΗΤΗΣ

νέου κατακτητοῦ, ἐξερράγη ἐν τέλει κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Μεγάλης Αἰκατερίνης, ὡς ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι, καὶ ἐν Κρήτῃ ἡ πρώτη ἐπανάστασις, πνιγεῖσα εἰς τὸ αἷμά της μετὰ ἀγῶνα ἄνισον. Οἱ ἀρχηγοί της ἀνεσκολοπίσθησαν καὶ ὁ ζυγὸς ἐπὶ τῆς νήσου ἐπανέπεσε βαρύτερος.

* * *

Κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα τοῦ 1821 ἡ Κρήτη ἐκ τῶν πρώτων Ἑλληνικῶν χωρῶν ἐξηγέρθη κατὰ τοῦ κατακτητοῦ. Ἐπὶ ὁλόκληρον τὸν ἑπταετῆ αὐτὸν ἀγῶνα παλαίουσα ἠσθάνθη περισσότερον πάσης ἄλλης Ἑλληνικῆς χώρας τὰ δεινὰ τοῦ ἀνίσου ἀγῶνος. Αἱ Αἰγυπτιακαὶ ὀρδαί, ὅσας οἱ Τοῦρκοι μετέφερον πρὸς ἐπικουρίαν των εἰς τὴν ἠπειρωτικὴν Ἑλλάδα, διερχόμεναι ἐκ Κρήτης καὶ σταθμεύουσαι ἐκεῖ ἐξέχυνον τὰς πρώτας ἀγριότητας αὐτῶν.

Αἱ πόλεις τῆς νήσου εἶχον ἐρημωθῇ Χριστιανῶν καὶ εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν Ἑλληνικῶν συνοικιῶν ἀνεφύτρωσαν τὸ χόρτον καὶ αἱ ἄκανθαι. Τὰ σπήλαια τῶν Κρητικῶν ὀρέων ἐπληρώθησαν πεινώντων καὶ γυμνητευόντων γυναικοπαίδων.

Αἱ σφαγαί, αἱ δῃώσεις, οἱ ἐμπρησμοὶ καὶ τὰ λοιπὰ ἀνάλογα μέσα, ἅτινα εἶχον τεθῇ εἰς χρῆσιν πρὸς κατάπνιξιν τῆς ἐπαναστάσεως, ἀπεστέρησαν τότε τὴν νῆσον τοῦ ἡμίσεως περίπου τοῦ Χριστιανικοῦ πληθυσμοῦ της.

Ἐν τούτοις ἡ ἐπανάστασις διετηρήθη ἐν Κρήτῃ καθ' ὅλην τὴν ἑπταετῆ διάρκειαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος, τὸ τέρμα τοῦ ὁποίου εὗρε πᾶσαν τὴν ὕπαιθρον χώραν τῆς νήσου ἀπηλλαγμένην τῆς Τουρκικῆς ἐξουσίας, ἥτις εἶχεν ἤδη περιορισθῇ μόνον εἰς τὰς ὠχυρωμένας πόλεις τῆς νήσου.

Ἡ Κρήτη ἀπεκλείσθη τῶν ὁρίων τοῦ νεοπαγοῦς Ἑλληνικοῦ Βασιλείου καὶ εἰς τοῦτο συνετέλεσε περισσότερον ἡ ὀπισθόβουλος ἐπιμονὴ τῆς διπλωματίας παρὰ ἡ ἐπιμονὴ τοῦ κατακτητοῦ της, ὅστις παρεχώρησεν αὐτὴν εἰς τὸν Αἰγύπτιον δυνάστην ὡς ἀντάλλαγμα τῶν ὑπηρεσιῶν ὅσας τοῦ παρέσχεν οὗτος κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν. Μετὰ δεκαετῆ περίπου Αἰγυπτιακὴν διοίκησιν ἡ νῆσος ἐπανῆλθε καὶ πάλιν ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν δεσποτείαν.

* * *

Ἀφ' ὅτου ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἐνεπήγη παρὰ τὸν ἱερὸν βράχον τῆς Ἀκροπόλεως τὸ πολιτικὸν κέντρον καὶ ἡ ἑστία ἡ διαθερμαίνουσα καὶ συγκεντροῦσα τοὺς πόθους καὶ τὰς ἐλπίδας τῶν ἁπανταχοῦ τῆς γῆς Ἑλλήνων, ἡ Κρήτη, ἀπαρασαλεύτως ἔχουσα προσηλωμένα τὰ βλέμματά της πρὸς τὸν βράχον τοῦτον, ἐσημείωσε τὰς συχνοτέρας καὶ σφοδροτέρας κατὰ τοῦ κατακτητοῦ ἐξεγέρσεις. Ἅπασα ἡ ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως μέχρι τοῦ τέλους τοῦ λήξαντος αἰῶνος ὀγδοηκονταετία δὲν ὑπῆρξεν ἢ διαρκὴς σχεδὸν κατὰ τοῦ κατακτητοῦ ἀγὼν τῆς νήσου, ἐπιδιωκούσης μετ' ἐπιμονῆς καταπληκτικῆς τὴν ἐθνικήν της ἀπελευθέρωσιν καὶ ἀποκατάστασιν διὰ τῆς προσαρτήσεώς της εἰς τὸ ἐλεύθερον Ἑλληνικὸν κράτος. Ἡ ἐποχὴ αὕτη εἶναι περίοδος διαρκὴς ἀγώνων, ἐρημώσεων καὶ μαρτυρίων.

Τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821 ἐπηκολούθησαν ἐν Κρήτῃ ἕτεραι εἰς τὰ 1830, 1841, 1858, 1866—1869. Ἡ τελευταία αὕτη ὑπῆρξεν ἡ αἱματηροτέρα καὶ διαρκεστέρα τῶν προηγουμένων. Ἐπὶ τριετίαν διεξήχθη πάλη πεισματώδης καὶ ἄνισος, καθ' ἣν ἑκατοντὰς καὶ πλέον χιλιάδων Τουρκικοῦ στρατοῦ προσεπάθει ὅπως ὑποτάξῃ τοὺς ἡρωϊκοὺς νησιώτας. Αἱ συνήθεις σφαγαὶ καὶ ἐρημώσεις ἐπηκολούθησαν, μένει δ' ἀνεξάλειπτος πάντοτε εἰς τὴν καρδίαν τῶν Κρητῶν ἡ εὐγνωμοσύνη πρὸς τὴν Μεγάλην Ἀμερικανικὴν Συμπολιτείαν, σκάφη τῆς ὁποίας μετέφερον εἰς τὰς χώρας τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, σώζοντα ἀπὸ τῆς Τουρκικῆς μανίας, τὰ εἰς τὰς Κρητικὰς παραλίας συνωθούμενα, πεινῶντα καὶ γυμνητεύοντα γυναικόπαιδα.

Ἡ Κρητικὴ ἐθελοθυσία καὶ αὐταπάρνησις ἔμειναν πάλιν ἀτελεσφόρητοι καὶ ἡ ἐπανάστασις αὕτη ἐπνίγη εἰς τὸ αἷμά της.

Ἐπηκολούθησαν βραδύτερον ἄλλαι ἐξεγέρσεις ἐπιδιώκουσαι τὴν προσάρτησιν τῆς νήσου εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἰς τὰ 1878, 1889 καὶ 1896—1898. Αὕτη ὑπῆρξεν ἡ τελευταία πασῶν καὶ ἔθηκε τέρμα εἰς τὴν ἐπὶ τῆς νήσου Τουρκικὴν δεσποτείαν.

Αὐτὰ τὰ στίφη τοῦ τακτικοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ εἶχον προβῆ εἰς σφαγὰς καὶ πυρπόλησιν τῶν Χριστιανικῶν συνοικιῶν τῆς Κρητικῆς πρωτευούσης. Τὸ πρῶτον ἤδη ἠναγκάσθη τὸ ἐλεύθερον κράτος νὰ ἐπέμβῃ ἐπισήμως ἐν Κρήτῃ διὰ τῆς ἀποστολῆς ὀλίγων ταγμάτων στρατοῦ, καταλαβόντων τὴν νῆσον ἐπ' ὀνόματι τοῦ Βασιλέως Γεωργίου.

Ἦτο τοῦτο ἡ πρώτη πρᾶξις τοῦ μεγάλου ἀνατολικοῦ δράματος, τὸ ὁποῖον ἤρχισεν ἀπὸ τὸν Ἑλληνοτουρκικὸν πόλεμον τοῦ 1897 διὰ νὰ καταλήξῃ εἰς τὸν Βαλκανικὸν πόλεμον.

Ἡ μετὰ ἕνα νικηφόρον τότε διὰ τὴν Τουρκίαν πόλεμον ἀπώλεια τῆς Κρήτης καὶ ὁ διὰ τοῦ διορισμοῦ ἑνὸς Ἕλληνος Πρίγκηπος καθαρῶς Ἑλληνικὸς χρωματισμὸς τῆς διοικήσεώς της, ὑπῆρξε διὰ τὴν Τουρκίαν τὸ πλῆγμα τὸ ὁποῖον συνετέλεσεν εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Νεοτουρκισμοῦ καὶ εἰς τὸν τελικὸν θρίαμβόν του διὰ τῆς Τουρκικῆς μεταπολιτεύσεως, μεθ' ἣν ὁ σωβινισμὸς τῶν ἐπικρατούντων εἰς αὐτὸ Τουρκοκρητικῶν στοιχείων παρέσυρεν εἰς τὰς παραφροσύνας αἱ ὁποῖαι ἐπέφεραν τὸν Βαλκανικὸν συνασπισμὸν καὶ τὴν τελευταίαν ἀνατολικὴν ἀναστάτωσιν, τὴν ὁποίαν, ἂν μὴ προυκάλεσεν, ἐπέσπευσε πάντως ἡ Κρητικὴ ἐπιμονὴ τῆς συμμετοχῆς τῶν ἀντιπροσώπων τῆς νήσου εἰς τὸ Ἀθηναϊκὸν κοινοβούλιον.

Τώρα ὅλη ἡ μακρὰ περίοδος τῆς Κρητικῆς ἀγωνίας φαίνεται παρελθοῦσα ὡς ὄνειρον, καὶ τὴν περίοδον τῆς ἐλευθερίας, ἣν ἔλαβεν ἡ Κρήτη ἄλλοτε παρὰ τοῦ Νικηφόρου Φωκᾶ, φαίνεται ὡς συνεχίζουσα ἡ περίοδος τῆς νέας ἐλευθερίας, ἣν ἀπέδωκεν ὁ Κωνσταντῖνος ΙΒ'. ὁ Νικηφόρος.

Χανία, Ἰανουάριος, 1914.

Κ. ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ

ΔΙΑΛΕΓΜΕΝΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

Ο ΠΟΘΟΣ

Ὁ μεγάλος ὁ Πόθος εἶναι ἀστύλωτος
πουθενὰ δὲν τὴ χτίζει τὴ φωλιά
σὲ ναό, σὲ παλάτι, σὲ φτωχόσπιτο,
δὲ βρίσκει ζέστα σὲ καμμιὰ ἀγκαλιά.

Στέκεται πάντα ἀνάερα μεσσούρανος
μὲ φτεροῦγες ὁλάνοιχτες πλατειές,
τινάζονται ἀπὸ κάτου πρὸς τὰ ὕψη του
τῶν κυνηγῶν ἀνθρώπων οἱ σαΐτιές.

Ἀφώλιαστος καὶ ἀκράταγος καὶ ἀδάμαστος,
σὰ σύγνεφο φαντάζει μέσ' στὸ φῶς
μὰ σὰν ἔρχεται ἡ νύχτα σιγανέβατη,
λάμπει τῆς Ἀφροδίτης ἀδερφός.

Καὶ ἂν τόνε ρίξουν κάτου αἱματοστάλαχτο
τῶν κυνηγῶν ἀνθρώπων οἱ σαΐτιές,
δὲ θὰ τοῦ γείνῃ μνῆμα ἡ γῆ ἀποπάνου του,
δὲ θὰ κλάψουν κλωνόγυρτες ἰτιές.

Ἢ θὰ πέσῃ κατάκορφα στὸν Ὄλυμπο
νὰ βρῇ τὴν ἀβασίλευτην αὐγή,
ἢ κάποιας πάντα νυχτωμένης Κόλασης
θὰ ταράξῃ τὴν πύρινη πηγή.

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

Ο ΔΟΥΛΕΥΤΗΣ

Ξένο κρεββάτι ὁλόλευκο καὶ πούπουλα στρωμένα
τὸ στρατιώτη ἐδέχτηκε μὲ τὴ βαρειὰ πληγή του.
Σὰν ἴσκιος μάννας κι' ἀδερφῆς μερόνυχτα μαζί του
τῆς ὠμορφιᾶς τὴ γιατρειὰ σταλάζει μιὰ παρθένα.

Μέσ' 'στὸ βαμβάκι ἀσάλευτα κοιμᾶται πονεμένο
τοῦ δουλευτῆ τ' ἀτίμητο καὶ σιδερένιο χέρι.
Μὰ ξάφνω φεύγει ἀπ' τὸ κορμὶ—κομμάτι σάρκας ξένο—
τὸ χέρι φεύγει στοῦ γιατροῦ τὸ ἀλύπητο μαχαῖρι.

Τώρα σακάτης ταπεινὸς γυρίζει στὸ χωριό του'
Μέσ' στὸ ξερὸ χωράφι του τ' ἀλέτρι ἀργὸ προσμένει,
ν' ἀνοίξῃ αὐλάκια μέσ' στὴ γῆ τὴν ἱδρωτοθρεμμένη.

Κ' ἐνῷ βουβὸς ὁ δουλευτὴς κυττάει τὸ ἔρμο βιό του
μ' ἕνα βαθὺ τρεμόκλαμμα καὶ μ' ἕνα καρδιοχτύπι
νοιώθει τὸν πόνο τὸ φριχτὸ στὸ χέρι ποῦ τοῦ λείπει!

Ζ. Λ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΤΑ ΛΕΦΤΑ ΜΑΣ, ΤΑ ΛΕΦΤΑ

Βρὲ παιδιὰ κ' ἐγὼ φωνάζω καὶ τὸ πειὸ γερὸ κεφάλι
Εἶναι δυνατὸν νὰ σφάλῃ.
Πλὴν ὁ κόσμος ξεφωνίζει:
Δὲν τ' ἀκοῦμ' ἐμεῖς αὐτά, τὰ λεφτά μας, τὰ λεφτά.

Ὁ κοσμάκης δυσφορεῖ
κ' εὔκολα δὲν συγχωρεῖ.
Τοῦ μιλᾷς ἐν παροιμίαις τοῦ τὰ λὲς ὀρθά, κοφτά,
πλὴν τὰ λόγια πᾶν' χαμένα
καὶ φωνάζουν ὁλοένα:
Τὰ λεφτά μας, τὰ λεφτά.

Κι' ὅσοι στὴ δική του ράχη
κάνουν πλούτη, κάνουν πάχη,
καὶ πολύχρυσα παλάτια,
τοῦ κτυποῦν κακὰ στὰ μάτια
καὶ τοὺς ἔχει στὸ στομάχι.

Ἐπὶ τὸν Νόμον πεποιθὼς πήγαινε στὸ σπιτάκι σου,
κι' ἂν ἄρχων εἶσαι Τραπεζῶν,
μὰ κομπορρήμων κι' ἀλαζών,
ἐμπρὸς στὸ Μουστακόπουλο μὴ στρίβῃς τὸ μουστάκι σου.

(«Ρωμηός») Γ. ΣΟΥΡΗΣ

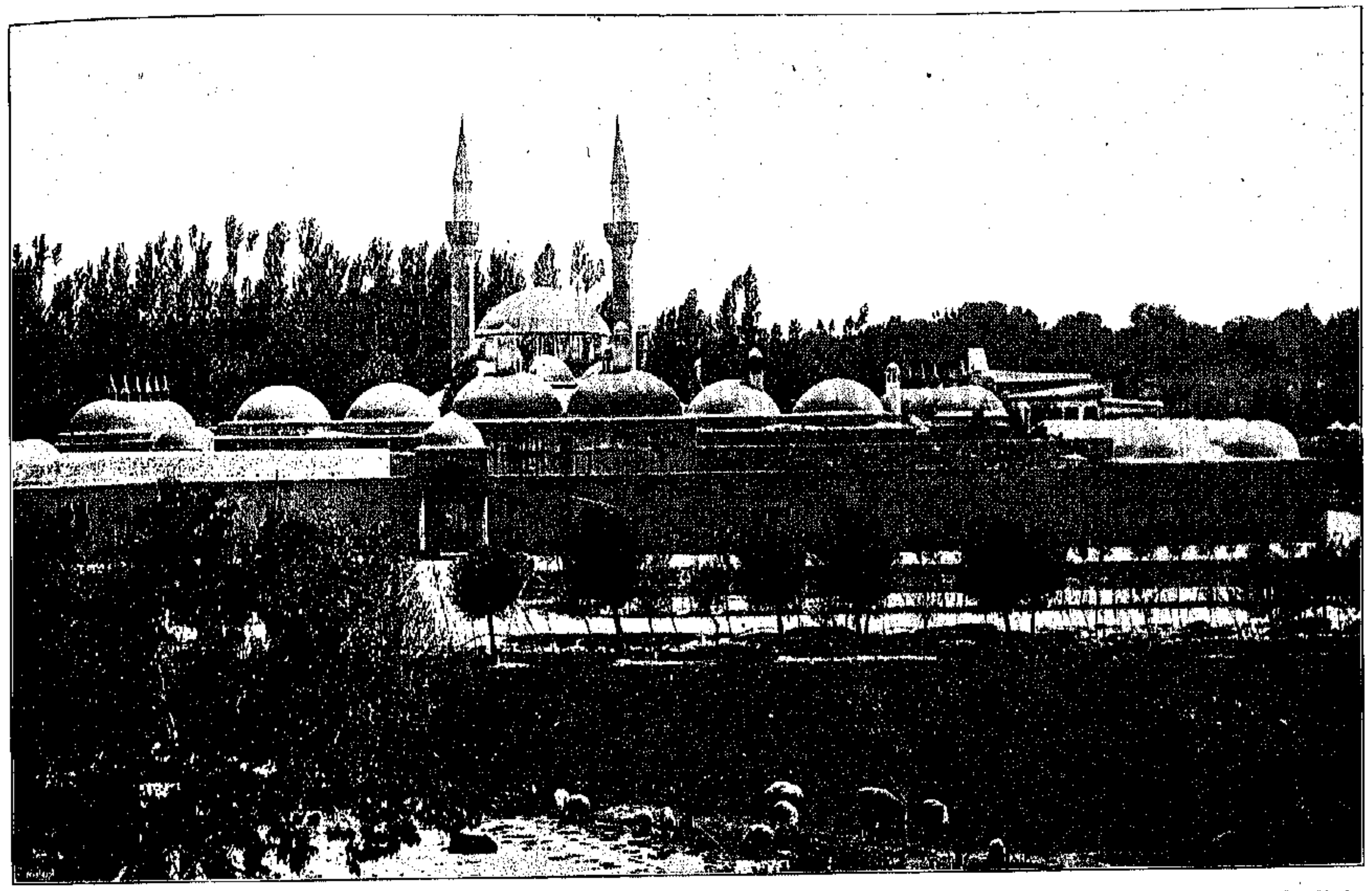

Copyright by Underwood & Underwood, New York.

ΤΕΜΕΝΟΣ ΤΕΚΚΙΕΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑΛΥΜΜΑ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΩΝ ΤΗΣ ΜΕΚΚΑΣ

Η ΑΡΑΒΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ Τουρκία ἀνήκει εἰς τὸ παρελθόν. Ὁ κόσμος, ὁμιλῶν σήμερον περὶ Τουρκίας, ἐννοεῖ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, εἰς τὴν ὁποίαν μεταφέρεται τὸ κέντρον τῶν Ἀνατολικῶν ζητημάτων. Ἤδη ἔχομεν τὴν ἐπικειμένην εἰσαγωγὴν μεταρρυθμίσεων εἰς τὴν Ἀρμενίαν, καὶ τὴν ἐξέγερσιν τῶν ἄλλων στοιχείων τῆς Αὐτοκρατορίας, ζητούντων ἀνάλογα προνόμια καὶ παραχωρήσεις. Οὕτως ἔχομεν τοὺς Συρίους, τοὺς Κούρδους, ζητοῦντας αὐτοδιοίκησιν, ἐνῷ οἱ Ἄραβες, καταθέσαντες τὰ ὅπλα προσωρινῶς, ἀναγκάζονται δι' ἄλλων μέσων νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν πολιτικήν των ἀνεξαρτησίαν.

ΣΗΜΕΡΟΝ ὁ ἀγὼν διεξάγεται εἰς τὴν Ὑεμένην, ἤτοι τὴν εὐδαίμονα Ἀραβίαν, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν Πετραίαν Ἀραβίαν καὶ τὰς ἀπεράντους ἀραβικὰς ἐρήμους. Ἡ ἐπαρχία αὕτη βρεχομένη ὑπὸ τῆς Ἐρυθρᾶς καὶ τῆς Ἀραβικῆς θαλάσσης ἀποτελεῖ μικρὸν μέρος τῆς ὅλης Ἀραβικῆς Χερσονήσου, ἥτις ἀπὸ τοῦ Σουὲζ κύκλῳ μέχρι τῆς Βασσόρας περιβρέχεται ὑπὸ τριῶν θαλασσῶν, τοῦ Περσικοῦ Κόλπου πρὸς Ἀνατολάς, τῆς Ἀραβικῆς Θαλάσσης πρὸς Νότον καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης, ἢ τοῦ Ἀραβικοῦ Κόλπου, πρὸς Δυσμάς, σχηματίζουσα παρὰ τὸ Σουὲζ καὶ μίαν μικρὰν παραφυάδα Χερσόνησον, τὴν τοῦ Ἁγίου Ὄρους Σινᾶ. Ἡ Ἀραβικὴ Χερσόνησος ἔχει ἔκτασιν 3,156,574 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων, ἰσοδυναμοῦσαν μὲ τὴν ἔκτασιν τῆς Εὐρώπης (ἄνευ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ρωσσίας) καὶ ἔχουσαν πληθυσμόν, κατὰ τὴν γνώμην Ἀράβων τινῶν, 20 ἑκατομμύρια ψυχῶν, τοῦθ' ὅπερ ἴσως εἶναι ὑπερβολή. Ἡ Χερσόνησος ἀποτελεῖ ἓν ὑψηλὸν ὑπὸ ἐρήμων καὶ θαλασσῶν περικεκλεισμένον ὀροπέδιον, σχηματίζον ἐν τῷ μέσῳ ἐρήμους, πρὸς δὲ τὰς θαλάσσας ἐπαισθητῶς χαμηλούμενον, πολλαχοῦ δὲ καὶ ἀποτόμως καταπίπτον μὲ ὕψη καὶ κορυφὰς ἐκ 2,000 μέτρων.

Τὸ ὄρος Σινᾶ ἐπὶ τῆς Πετραίας Ἀραβίας ἔχει ὕψος 2650 μέτρων. Ποταμοί, κατὰ τὴν κυρίαν ἔννοιαν, ἐλλείπουσι παντελῶς ἀπὸ τὴν Χερσόνησον τῆς Ἀραβίας, καὶ μόνον κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν βροχῶν καταφέρονται ἀπειράριθμοι χείμαρροι ἀπὸ τῶν παραθαλασσίων ὀρέων, διὰ τῶν χαραδρῶν πρὸς τὴν θάλασσαν. Τὸ κλῖμα τῆς Χερσονήσου εἶναι ἀφρικανικόν· εἰς τὰς ὑψηλὰς πεδιάδας (ὀροπέδια) ἐπικρατεῖ ἀφόρητος καύσων καὶ ξηρασία, ὥστε τὸν χειμῶνα μεταβάλλεται ἀποτόμως εἰς ψῦχος δριμύ. Τὰ παράλια ὅμως ἀπολαύουσιν εὐκραοῦς θαλασσίου κλίματος καὶ εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εὔφορα. Ἡ Ἀραβία παράγει καφφέν, φοίνικας, ἰνδικὸν (λουλάκι), θυμίαμα, βάμβακα, μῦρα, κόμμι, διάφορα φυτὰ δι' ἀρώματα καὶ ἀρτύματα, μάννα, συναμικήν, διάφορα ἰατρικά, κοράλλια, μαργαρίτας καὶ ἰδίως ἐξαιρέτους ἵππους καὶ καμήλους. Οἱ Ἄραβες, Σημιτικῆς καταγωγῆς, διακρίνονται μεταξὺ πάντων τῶν ἐθνῶν τῆς Ἀσίας διὰ τὴν φυσικὴν αὐτῶν δύναμιν καὶ τὴν ψυχικὴν διάπλασιν, πλήρεις ἀγάπης πρὸς τὴν ἐλευθερίαν, ὑπερηφανείας καὶ θάρρους· ἐντελῶς συνειθισμένοι εἰς παντὸς εἴδους στερήσεις· ζῶσι βίον πατριαρχικόν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὡς Βεδουΐνοι (νομάδες), διῃρημένοι εἰς πολυαρίθμους φυλὰς καὶ φατρίας, αἵτινες διατελοῦσιν ὑπὸ Σεΐχας καὶ Ἐμίρας· ὀλίγοι Ἄραβες οἰκοῦσιν εἰς πόλεις καὶ χωρία, οἱ καλούμενοι Χαδέζοι, ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς Ἰμάμηδες καὶ πορίζόμενοι τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἐκ τῆς γεωργίας καὶ τοῦ ἐμπορίου. Ἐν γένει οἱ Ἄραβες ἀποστρέφονται τὰ ἐπαγγέλματα καὶ τὴν βιομηχανίαν. Τὰ κυριώτερα τμήματα τῆς Ἀραβίας εἶναι: πρὸς μὲν τὴν Ἐρυθρὰν Θάλασσαν ἡ Χετζάζη, ἡ Ἀσσὺρ καὶ ἡ Ὑεμένη (εὐδαίμων Ἀραβία), εἰς τὸ Ἐσωτερικὸν ἡ Νιδζέδ, νοτίως παρὰ τὴν Ἀραβικὴν θάλασσαν ἡ Χαδραμαούτ, πρὸς Ἀνατολὰς παρὰ τὸν Περσικὸν κόλπον ἡ Ὁμὰν (Μασκάτ) καὶ ἡ Ἐλ-Χάζα. Κυριώτεραι δὲ πόλεις ἡ Μέκκα, ἡ Μεδίνα, ἡ Μόκκα, ἡ Σαναά, ἡ Μεναχά, ἡ Ἄδεν, ἡ Μασκὰτ καὶ ἄλλαι. Ὁ λαὸς τῆς Ἀραβίας εὑρίσκεται σήμερον εἰς χαμηλὴν βαθμίδα μορφώσεως, ἡ πενία δὲ μαστίζει τοὺς πληθυσμούς, διότι ἡ χώρα εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον ἀμμώδης καὶ ἔρημος. Οἱ κάτοικοι τρέφονται ἀποκλειστικῶς οὕτως εἰπεῖν ἀπὸ φοίνικας (χουρμάδες) τοὺς ὁποίους συνάζουσι καὶ συνθλίβουσι πρὸς εὐχερῆ μεταφοράν. Τὰ σιτηρὰ εἶναι σπάνια ἐν Ἀραβίᾳ. Οἱ Ἄραβες ἀσχολοῦνται κυρίως μὲ τὴν κτηνοτροφίαν καὶ τὴν ἐξαγωγὴν καφφὲ καὶ ἄλλων τροπικῶν προϊόντων, ὡς εἴπομεν ἀνωτέρω.

Ἐκτὸς τῶν εὐαρίθμων πόλεων, αἵτινες εὑρίσκονται εἰς μεγάλην ἀπόστασιν ἡ μία ἀπὸ τῆς ἄλλης, τὸ πλεῖστον τῶν κατοίκων διάγει βίον ἐλεύθερον, νομαδικόν. Ὁ Εὐρωπαϊκὸς σύγχρονος πολιτισμὸς οὐδαμῶς εἰσεχώρησεν εἰς τὴν χώραν τῶν Ἀράβων, παρ' οἷς εἰσέτι δὲν ἐξέλιπε τὸ ἐμπόριον τῶν δούλων. Τὸ χρῆμα, ὅπερ εἶναι τόσον σπάνιον, ἔχει μεγάλην ἀξίαν διὰ τοὺς Νομάδας οἵτινες τρέμουσι δι' αὐτό. Οἱ Ἄραβες εἶναι ἄλλως λίαν κοινωνικοὶ καὶ φιλόξενοι· ὑπάρχουσιν ἐν τούτοις μέρη τῆς Ἀραβίας, εἰς τὰ ὁποῖα πούς Εὐρωπαίου δὲν ἐπάτησε. Τὰ ἐπιτόπια ἤθη καὶ ἔθιμα εἶναι ποικίλα καὶ διάφορα κατὰ τόπους, διὰ τοῦτο ἕκαστον μέρος ἔχει ἀνάγκην καὶ ἰδιαιτέρας διοικήσεως. Ἑκάστη φυλή, ὡς καὶ ἕκαστον χωρίον μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς φυλῆς, ἐννοεῖ διαφορετικὰ τὸν Θεῖον Νόμον, καὶ κατὰ τὴν ἀντίληψίν του κανονίζει καὶ τὰ τῆς διοικήσεώς του. Π. χ. εἰς τὴν φυλὴν Ζεΐδ οὐδαμοῦ—ἐκτὸς τῆς πόλεως Σαναά,—τὰ θήλεα κληρονομοῦσιν ἀκίνητον ἰδιοκτησίαν, παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ Σεριάτ. Ἡ τιμὴ τοῦ αἵματος ποικίλλει μεταξὺ 8 καὶ 100 ρουπιέδων.

Εἰς τὴν Ὑεμένην δὲν κρίνουσιν ἀπαραίτητον νὰ τιμωρηθῇ ὁ κλέπτης διὰ φυλακῆς· ἀρκεῖ νὰ ἐπιστρέψῃ τὰ κλαπέντα. Οἱ νόμοι τῶν Ζεΐδων ἐπιτρέπουσι δαρμοὺς εἰς τοὺς πόδας διὰ ραβδισμῶν εἰς πάντα ἀνήκοντα εἰς τὴν φυλὴν Κενάρ, καὶ ἂν εἶναι ἐντελῶς ἀθῷος. Τοιούτου εἴδους σκληραὶ συνήθειαι μεταξὺ τῶν διαφόρων φυλῶν ὑπάρχουσι πολλαί, αἵτινες εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐκριζωθῶσιν.

Ἡ ἕδρα τοῦ Βαλῆ τοῦ Ὑεμένης εἶναι ἡ Σαναά, ἐπίνειον δ' αὐτῆς εἰς τὴν Ἐρυθρὰν Θάλασσαν ἡ πόλις Χοδεΐδα, ἔχουσα ὄψιν Εὐρωπαϊκῆς ἐμπορικῆς πόλεως. Ἡ μία ἀπέχει τῆς ἄλλης 120—150 χιλιόμετρα· τὸ μεταξὺ διάστημα εἶναι ἔρημος καὶ ἡ συγκοινωνία διεξάγεται μὲ τὰς καμήλους, ἐντὸς 4 ἡμερῶν. Εἰς τὴν Ἀραβίαν ὑπάρχουσι καὶ δρομάδες κάμηλοι, αἵτινες δύνανται νὰ διανύσωσι 20—25 καὶ 30 χιλιόμετρα τὴν ὥραν, ἀλλ' αὐτὰς δύνανται νὰ ἱππεύσωσι μόνον Ἄραβες, διότι ἐκτάκτως σείουσι τὸν ἀναβάτην. Ἐξ αὐτῶν ἀποτελεῖται τὸ ἄριστον Τουρκικὸν ἱππικὸν τῆς Ἀραβίας.

Εἰς τὴν Χοδεΐδα καὶ Σαναὰ ὑπάρχουσιν ἰσχυραὶ Τουρκικαὶ φρουραί.

Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ ἄλλοτε Γενικοῦ Διοικητοῦ Ὑεμένης Χουσεὶν Χιλμῆ πασᾶ, ὁ πληθυσμὸς εἰς τὰς τέσσαρας ἐπαρχίας τῆς Ὑεμένης: Σαναά, Χοδεΐδα, Ταΐζ καὶ Ἀσσύρ, ἀνέρχεται εἰς 4,000,000 ψυχὰς καὶ 2,000,000 εἰς τὰς πέριξ χώρας. Ἐκ τῶν 6 ἑκατομμυρίων τούτων αἱ 750,000 εἶναι εἰδωλολάτραι (Ζεΐδισταί), πλησιάζοντες εἰς τὸ δόγμα τῶν Περσῶν, ἀλλ' ὁμολογοῦσιν ὡς προφήτας τοὺς Ἀλῆ, Χασὰν καὶ Χουσεΐν. Εἶναι πολὺ φανατικοί, ἀλλ' εἰρηνικοὶ ὀπαδοὶ τοῦ καθεστῶτος καὶ μόνον τὸ 1)10 τῆς φυλῆς ἀκολουθεῖ τὸν Ἰμάμην Γιαχγιᾶ, ὡς μόνιμος αὐτοῦ στρατός.

'Εν 'Αραβίᾳ μεγίστην ἀσκοῦσιν ἰσχὺν οἱ 'Ιμάμηδες (πνευματικοὶ ἀρχηγοί). Εἷς τοιοῦτος εἶναι καὶ ὁ νῦν ἀρχηγὸς τῆς ἐπαναστάσεως Γιαχγιᾶ. Οὗτος ἔχει μεγάλην ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἀτιθάσσων φυλῶν: Χασσῆδ, Ζοῦ-Μωχάμετ, Ζοῦ-Χουσεΐν, Σουφιάθ καὶ 'Ερχάδ.

'Η γενεαλογία τοῦ 'Ιμὰμ Γιαχγιᾶ εἶναι ἡ ἑξῆς: Πρὸ 40 ἐτῶν εἰς τὸ 'Ιερὸν Δικαστήριον (Σεριάτ) τοῦ Σαναὰ διετέλει γραφεὺς ὁ Χαμὴδ-'Εδδίν. Οὗτος μετὰ τὸν θάνατον τοῦ 'Ιμάμη Μουχσὶν ἐκηρύχθη μεταξὺ τῶν κατοίκων 'Ιμάμης ὑπὸ τῶν φίλων καὶ ὀπαδῶν του' κάτοχος μεγάλων προσόντων, εὐφυΐας καὶ δραστηριότητος, ταχέως ἐγένετο κύριος τοῦ δόγματος. Τούτου δὲ διάδοχος ἐγένετο ὁ Γιαχγιᾶ, ὡς ἀρχηγὸς τῆς Νομαδικῆς φυλῆς Χασσῆδ. 'Ο 'Ιμάμης Γιαχγιᾶ κατοικεῖ εἰς χωρίον ἔχον 50 περίπου οἰκίας καὶ ὀνομαζόμενον Γαφλὲτ-ἐλ-Οὔζο. 'Η 'Υεμένη ἔχει τόσην ἔκτασιν ὅσην καὶ ἡ Εὐρωπαϊκὴ Τουρκία. "Αλλαι φυλαὶ εἰς τὴν 'Υεμένην εἶναι οἱ Σουνῖται—οἱ λεγόμενοι 'Ορθόδοξοι—οἱ Σιαφῆ, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουσιν ἀνωτέραν μόρφωσιν τῶν Ζεϊδῆ.

'Η 'Υεμένη διαιρεῖται εἰς ὀρεινὸν τμῆμα (Δζεβὲλ) καὶ εἰς πεδινὸν (Τεχαμέ). Οἱ καύσωνες εἰς τὴν 'Υεμένην εἶναι ἀφόρητοι, τροπικοί. Δηλαδὴ κατ' 'Ιανουάριον ἡ θερμοκρασία εἶναι ὅπως παρ' ἡμῖν κατὰ μῆνα 'Ιούνιον. Τὸν δὲ 'Ιούνιον ἀνέρχεται εἰς 40—45ο Κελσίου. Τότε οἱ κάτοικοι φεύγουσιν ἀνὰ τὰ ὄρη καὶ κρύπτονται εἰς βαθέα καὶ δροσερὰ σπήλαια. Καὶ τοῦ ὕδατος ἡ ἔλλειψις εἶναι μία μεγίστη ἀνάγκη. Εἰς τὰ ἐπαναστατήσαντα μέρη σπανίως ἀπαντῶνται ρεῖθρα καὶ πηγαί. 'Εσχάτως μόνον μία Γαλλικὴ 'Εταιρία ἤρχισε νὰ ἀνοίγῃ ἀρτεσιανὰ φρέατα καὶ νὰ ζητῇ ὑπόγειον ὕδωρ.

Εἰς τὴν 'Αραβίαν εἰσάγονται λαθρεμπορικῶς πολλαὶ χιλιάδες ὅπλων, εἴτε διὰ τοῦ λιμένος Χοδεΐδας εἴτε διὰ μέσου τῶν ἀκατοικήτων παραλίων. 'Εσχάτως τὰ Τουρκικὰ στρατεύματα συνήντησαν στῖφος ἐπαναστατῶν, φερόντων μίαν μηχανὴν πρὸς κατασκευὴν φυσιγγίων' συνεπλάκησαν μὲ τοὺς ἐπαναστάτας, οἵτινες ὅμως δὲν ἠδυνήθησαν νὰ σώσουν τὴν μηχανήν. Διὰ ξηρᾶς εἰσάγονται εἰς τὸ 'Εσωτερικὸν ὅπλα καὶ διὰ μέσου τοῦ Χαδραμαούτ. 'Η ἐπαρχία αὕτη δὲν ἐξαρτᾶται οὔτε ἀπὸ τοὺς Τούρκους οὔτε ἀπὸ τοὺς "Αγγλους, καίτοι θεωρεῖται παροικία 'Αγγλικὴ ἕνεκα τῆς ἐποπτείας ἣν οἱ "Αγγλοι ἀσκοῦσιν ἐπὶ τῶν παραλίων αὐτῆς.

'Η Χαδραμαοὺτ διοικεῖται ὑπὸ ἀριθμοῦ τινος Σεΐχηδων, περιλαμβάνει δὲ πολλὰς νήσους καὶ νησίδια, ὡς τὸ Κουρπὰν-Μουρνάν, διὰ τοῦ ὁποίου ἐλευθέρως εἰσάγονται ὅπλα. Πρὸς Νότον τῆς 'Υεμένης, οἱ "Αγγλοι κατέχουσι τὴν πόλιν καὶ 'Επαρχίαν "Αδεν, ἔχουσαν μεγάλην στρατηγικὴν σημασίαν. 'Ενταῦθα ἀνηγέρθησαν ὑπὸ τῶν "Αγγλων ὀχυρώματα ἀξίας 10,000,000 καὶ πλέον 'Αγγλικῶν λιρῶν (250,000,000 φρ.)

'Απὸ τὸν πληθυσμὸν οἱ "Αγγλοι οὐδένα φόρον εἰσπράττουσιν, ἐκτὸς δασμοῦ ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων. "Απασα δὲ ἡ διοίκησις ἀνήκει εἰς τὸν ἐγχώριον πληθυσμὸν ὅστις ἀναγνωρίζει ὡς ἀνωτέραν του ἀρχὴν τοὺς Σεΐχηδες. Οἱ "Αγγλοι δὲν ἀναμιγνύονται' ὅταν δὲ συμβῇ νὰ ἐρίσωσι δύο Σεΐχαι, ὁ "Αγγλος ἀντιπρόσωπος διορίζει τρίτον Σεΐχην ὅπως λύσῃ τὴν διαφορὰν αὐτῶν. Κατὰ συνέπειαν οἱ Σεΐχηδες εἶναι οἱ πραγματικοὶ κύριοι καὶ ἀρχηγοὶ ἐπὶ τῶν οἰκείων φυλῶν καὶ

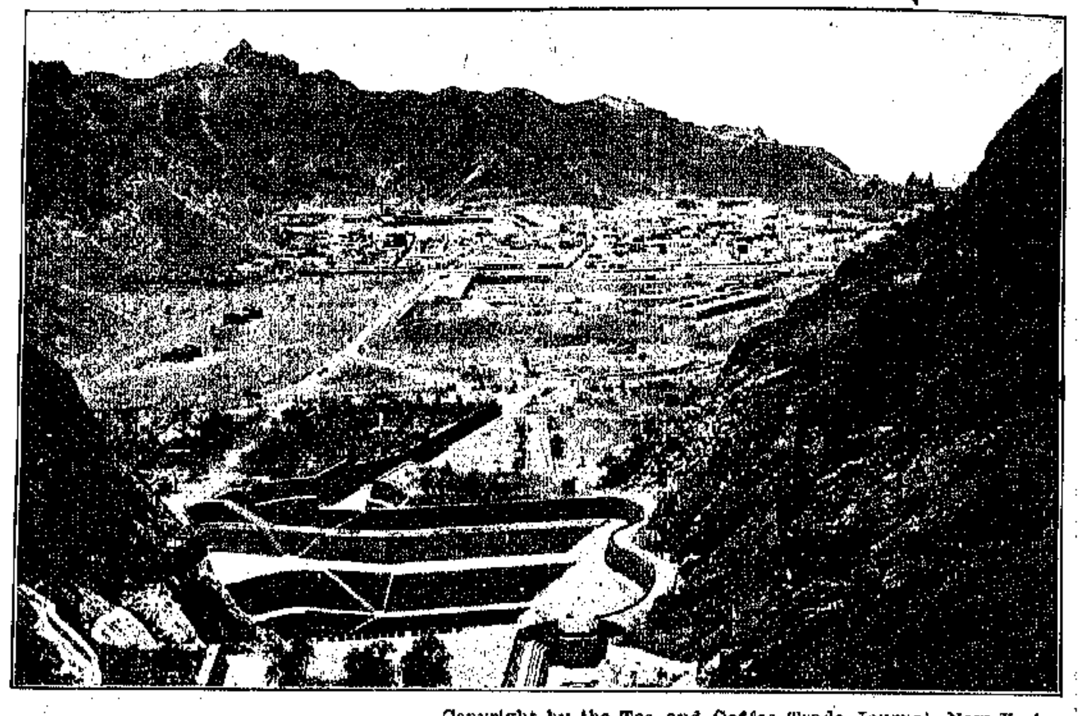

Copyright by the Tea and Coffee Trade Journal, New York.
ΑΛΛΗ ΑΠΟΨΙΣ ΔΕΙΚΝΥΟΥΣΑ ΤΑΣ ΔΕΞΑΜΕΝΑΣ ΤΟΥ ΑΔΕΝ

ἐπαρχιῶν. 'Ο ἐν "Αδεν 'Αγγλικὸς στρατὸς ἀποτελεῖται ἐκ 3.000 ἀνδρῶν καὶ 15 πυροβολαρχιῶν. 'Η "Αδεν διαιρεῖται εἰς 9 περιφερείας ἐξ 150,000 ψυχῶν ἑκάστην. Μεταξὺ 'Αγγλίας καὶ Τουρκίας ὑπάρχει φιλονεικία, διότι ἡ πρώτη θεωρεῖ τὰς ἐπαρχίας ταύτας, ὧν ἑκάστη διοικεῖται ὑπὸ ἑνὸς Σεΐχου, ὡς ἀνεξαρτήτους καὶ ἀξιοῖ τοῦτο καὶ παρὰ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως, αὕτη ὅμως διατείνεται ὅτι ἅπασα ἡ χώρα τῆς "Αδεν διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐπικυριαρχίαν της καὶ δὲν ἀναγνωρίζει τοὺς Σεΐχας ὡς κυρίους τῶν ἐπαρχιῶν.

"Οταν Σεΐχης τις ἀπὸ οἱανδήποτε ἐπαρχίαν τῆς "Αδεν ἐπισκέπτεται τὴν πρωτεύουσαν πόλιν, ἀποδίδονται αὐτῷ κυριαρχικαὶ τιμαὶ διὰ κανονιοβολισμῶν ἐκ τοῦ φρουρίου, κατὰ δὲ τὴν ἀναχώρησίν του λαμβάνει δῶρον χιλιάδας τινὰς ρουπιέδων. Μεγάλην ἐπιρροὴν ἀσκοῦσιν ἐπὶ τῶν ἐγχωρίων 'Αράβων (τῆς τε κυρίως 'Αραβίας καὶ τῶν ἐπὶ τῆς ἀπέναντι 'Αφρικανικῆς παραλίας) αἱ ἐπὶ τῆς 'Αφρικανικῆς παραλίας 'Αγγλικαί, Γαλλικαὶ καὶ 'Ιταλικαὶ ἀποικίαι τοῦ Σομαλῆ, Βαρβέρας, Δζιβουτῆ, 'Ερυθραίας καὶ 'Οβόκ. Αἱ 'Αγγλικαὶ κτήσεις (Somalyland) ἔχουσιν ἔκτασιν 68,000 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων μὲ 301,300 κατοίκους, ἡ 'Ιταλικὴ Σομαλία ἔχει ἔκτασιν 21,000 τετραγ. χιλιομ. μὲ 208,000 ψυχάς, αἱ δὲ ἄλλαι 'Ιταλικαὶ ἀποικίαι ἔχουσιν ἔκτασιν 484,000 τετραγ. χιλιομ. μὲ 670,000 ψυχάς. 'Αλλ' ἔλθωμεν εἰς τὴν 'Αραβικὴν Χερσόνησον. Μετὰ τὰς ἐπαρχίας "Αδεν καὶ Χαδραμαούτ, εὑρίσκεται πρὸς τὸν Περσικὸν κόλπον ἡ μεγάλη ἐπαρχία 'Ομὰν ἢ Μασκάτ, ἐντελῶς ἀνεξάρτητον Σουλτανᾶτον, διατελοῦν εἰς συνθήκας μετὰ τῆς 'Αγγλίας καὶ Γαλλίας. Διοικεῖται δὲ ἀπολυταρχικῶς καὶ κληρονομικῶς ὑπὸ τοῦ οἴκου 'Αχμὲτ Βὲη Σαῒτ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1741. Οἱ 'Ομονΐδαι εἰσὶ Μουσουλμᾶνοι ἐκ τοῦ δόγματος τῶν 'Ιβαδχήδων καὶ ἀνέρχονται εἰς 400—500,000 ψυχὰς μὲ πρωτεύουσαν τὴν παράλιον πόλιν Μασκάτ. Κατόπιν ἔρχονται αἱ ἐπαρχίαι τοῦ Περσικοῦ κόλπου, ἐπίσης αὐτόνομοι. 'Επὶ δὲ τῆς 'Ερυθρᾶς Θαλάσσης, πρὸς Βορρᾶν τῆς 'Υεμένης, ὑπάρχει ἡ 'Επαρχία 'Ασσύρ, χώρα πολὺ εὐφοριωτέρα καὶ πλουσιωτέρα καὶ αὐτῆς τῆς εὐδαίμονος 'Αραβίας ('Υεμένης). 'Εὰν διοικηθῇ καλῶς, ἀρκοῦσιν αἱ πρόσοδοί της δι' ὅλα τὰ ἔξοδα. 'Ολίγον ὅμως εἶναι γνωστὸς ὁ τρόπος τῆς διοικήσεως τῆς 'Ασσύρ, διότι ἵνα φθάσῃ ἐπιστολή τις ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν τῆς 'Υεμένης Σαναὰ ἕως τῆς 'Ασσὺρ τὴν πρωτεύουσαν 'Εββεχᾶ, ἀπαιτοῦνται 3 μῆνες ὁλόκληροι! Διὰ τοῦτο ἡ 'Ασσὺρ δὲν ἠδυνήθη μέχρι τοῦδε νὰ συνδεθῇ μετὰ τῆς 'Υεμένης καὶ νὰ ὑποταχθῇ καθ' ὁλοκληρίαν εἰς τὴν Τουρκίαν. Εἷς συγγενὴς τοῦ 'Ιμὰμ Γιαχγιᾶ, ὁ Σαῒδ-'Ιδρίς, ἐξουσιάζει τώρα τὴν 'Ασσύρ, πληρώνων 25,000 λίρας Τουρκικὰς εἰς τὴν Κυβέρνησιν Κωνσταντινουπόλεως.

Μετὰ τὴν ἐν Τουρκίᾳ προκήρυξιν τοῦ Συντάγματος, ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις, νομίζουσα τὸν Σαῒδ-'Ιδρὶς ὀπαδὸν τῶν Νεοτούρκων, ἔστειλεν εἰς 'Ασσὺρ ὑποδιοικητὰς (Καϊμακάμηδες) καὶ δικαστάς, ἀλλ' ἀπεδείχθη ἐκ τῶν ὑστέρων ὅτι ὁ Σαῒδ-'Ιδρὶς ἐπεδίωκε τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς ἐπαρχίας του ἀπὸ τὴν Τουρκίαν.

Πρὸ τετραετίας ἐπὶ τῆς Πρωθυπουργίας τοῦ Κιαμὴλ πασᾶ καὶ τοῦ Χουσεῒν Χιλμῆ Πασᾶ, εἶχον καταρτισθῆ δύο σχέδια 'Αραβικῆς αὐτονομίας. 'Επρόκειτο νὰ σχηματισθῶσιν ἓξ Καζάδες ἐκ τῆς 'Υεμένης καὶ τῶν πέριξ χωρῶν ὑπὸ μίαν Γενικὴν Διοίκησιν, ἤτοι περιέχουσαν τὰς ἐπαρχίας Χοδιδιέ, 'Αλμαράν, Κεβνεδάν, Ζινιάρ, 'Ερὴμ καὶ 'Ανές. 'Ως γενικὸς Διοικητὴς εἶχε προορισθῆ ὁ 'Ιμὰμ Γιαχγιᾶ μὲ τὸν τίτλον Σερίφη (ὅπως ὑπάρχει Σερίφης τῆς Μέκκας) ἐπεκτεινομένης τῆς ἐξουσίας του καὶ μέχρι τῆς ἐπαρχίας Χεδζάζης καὶ τῶν Καβύλων (ἐκτὸς ὅμως τῶν πόλεων Μέκκα, Δζέδδα, Ταΐφ, Γιαμπὼ-ἔλ-Δάχρ καὶ Μεδίνα.) 'Η ἐξουσία του θὰ ἦτο ἐπὶ 3—5 ἔτη. 'Ο Τουρκικὸς στρατὸς θὰ παρέμενεν εἰς τὰς θέσεις του, ὡς καὶ πρίν. Εἷς δικαστὴς θὰ ἀπεστέλλετο ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ὅλοι δὲ οἱ ὑπάλληλοι καὶ δικασταὶ ἔπρεπε νὰ συνιστῶνται ὑπὸ τοῦ 'Ιμάμη καὶ νὰ διορίζωνται ὑπὸ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Κεντρικῆς Κυβερνήσεως.

'Η Νεοτουρκικὴ διοίκησις οὕτω διενοεῖτο νὰ εἰρηνεύσῃ ταχέως τὴν 'Υεμένην διὰ νὰ ἀσχοληθῇ εἰς τὰς Εὐρωπαϊκάς της ἐπαρχίας. Τὸ σχέδιον τοῦτο εἶχεν ἐγκριθῇ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ 'Επιτελείου τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ 'Ιζὲτ Πασᾶ, ἀνδρὸς μεγίστης μορφώσεως. 'Ο προϋπολογισμὸς τῆς 'Υεμένης εἶχεν ὁρισθῆ εἰς 500,000 λιρῶν ἔξοδα, καὶ πάντες ἐπίστευσαν ὅτι διὰ τῶν μεταρρυθμίσεων τούτων καὶ διὰ τῆς ἀποστολῆς ἐπαρκῶν στρατευμάτων εἰς τὰς φρουρὰς τῆς 'Υεμένης, αὕτη θὰ ἡσυχάσῃ.

Τὸ σχέδιον τοῦτο μετεβλήθη μετὰ τὴν πτῶσιν τοῦ Μεγάλου Βεζύρου Χιλμῆ πασᾶ καὶ τὴν ἀντικατάστασίν του ὑπὸ τοῦ Χακὴ Πασᾶ. 'Η ἐπαρχία 'Ασσὺρ κατηρτίσθη εἰς ἴδιον Σαντζάκιον αὐτόνομον καὶ ἀπεστάλη ἐκεῖσε μετὰ πολυαρίθμου

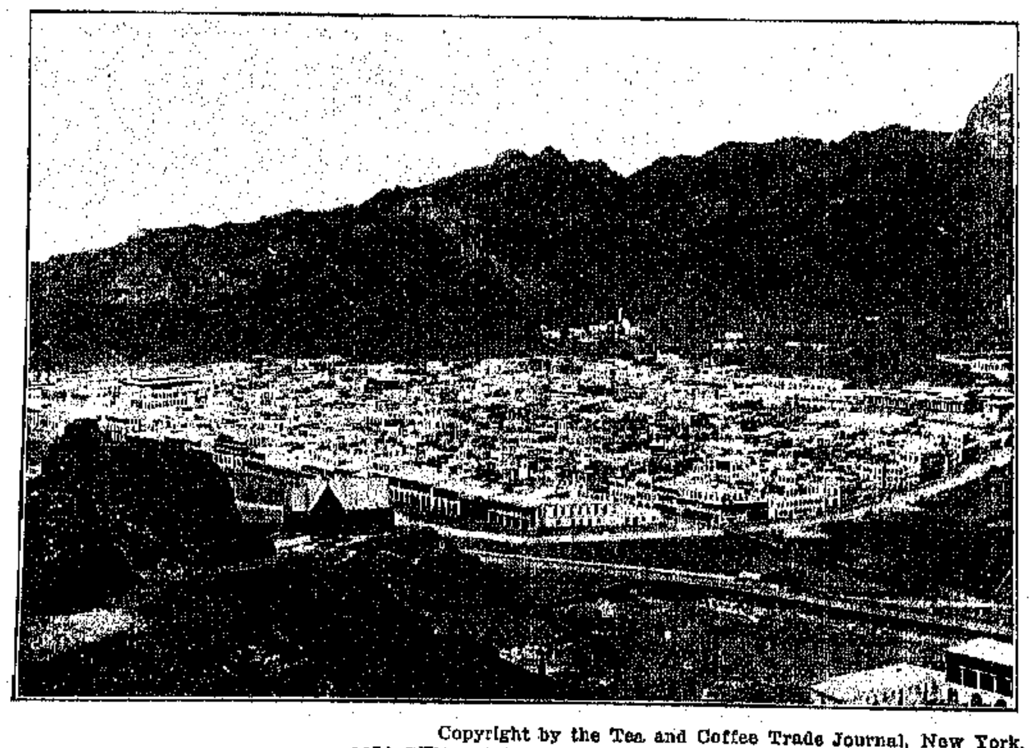

Copyright by the Tea and Coffee Trade Journal, New York.
ΜΙΑ ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΤΟΥ ΑΔΕΝ

στρατοῦ ὡς Γενικὸς Διοικητὴς ὁ Σουλεϊμὰν πασᾶς. 'Εκ δὲ τῆς 'Υεμένης κατηρτίσθη ἕτερον Σαντζάκιον καὶ εἰς αὐτὸ ἀπεστάλη Διοικητὴς ὁ Μεχμὲτ 'Αλῆ πασᾶς μὲ εὐρεῖαν ἐξουσίαν. Τὰ στρατεύματα, συντρίψαντα τοὺς ἐπαναστάτας, διήνοιξαν ἐλευθέραν συγκοινωνίαν μεταξὺ Χαζούρ, Χαντζιᾶ, Κουφοῦ καὶ 'Εχιά. Ταυτοχρόνως ἡ Κεντρικὴ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ βελτιώσῃ τοὺς ὅρους τοῦ βίου ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ταύταις.

'Ο Σαῒδ-'Ιδρίς, συνεπείᾳ διαπραγματεύσεων καὶ διαφόρων πρὸς αὐτὸν ὑποσχέσεων ἐκ μέρους τοῦ Σουλεϊμὰν πασᾶ, ἔμεινεν ἥσυχος, ὑποσχόμενος μάλιστα νὰ βοηθήσῃ εἰς τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων καὶ τὴν ἵδρυσιν τηλεγράφου. Μετὰ τὴν (φαινομενικὴν εἰρήνευσιν τῆς 'Ασσύρ, ἐπειδὴ καὶ ὁ 'Ιμάμης Γιαχγιᾶ ἐφησύχαζεν εἰς τὸ ὀρεινὸν τμῆμα (Δζεβὲλ) τῆς 'Υεμένης, ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ὑπέλαβε ὅτι εἰρήνευσεν ἡ 'Αραβία' διὰ τοῦτο διέλυσε τὴν φρουρὰν τοῦ Σαναά, ἀφήσασα μόνον τὸ πυροβολικὸν καὶ τὰ μυδροβόλα, καὶ ἤρχισε (πέρυσι) τὴν ἐφαρμογὴν τῶν μεταρρυθμίσεων. 'Ο λαὸς δι' Αὐτοκρατορικοῦ 'Ιραδὲ διετάχθη νὰ ὑπακούῃ εἰς τὰς ἀποφάσεις τῶν πνευματικῶν Δικαστηρίων, τῆς Κυβερνήσεως ὑποσχομένης ὅτι θέλει σεβασθῇ τὰς διατάξεις τοῦ Κορανίου (Σεριάτ). 'Απεστάλη εἷς ἀνώτερος πνευματικὸς ὑπάλληλος ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰς 'Υεμένην καὶ ἐδόθησαν εἰς τοὺς πτωχοὺς κατοίκους ἐν εἴδει δανείου ἐκ τοῦ Κεντρικοῦ ταμείου ἐν ὅλῳ περὶ τὰς 80,000 λίραι Τουρκίας.

'Εντὸς τοῦ 1909 ἱδρύθησαν 33 δημοτικὰ σχολεῖα ἀρρένων καὶ θηλέων. Κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1910 ἄλλα 22, ἐξ ὧν ἓν γυμνάσιον θηλέων ἐν αὐτῇ τῇ πόλει Σαναὰ εἰς ἐπὶ τούτῳ ἱδρυθὲν κτίριον. 'Επρόκειτο δὲ νὰ ἱδρυθῶσι καὶ ἄλλα 20 σχολεῖα εἰς διάφορα μέρη τῆς 'Υεμένης, εἰς δὲ τὴν Χοδεΐδα ἱδρύθη Γυμνάσιον ἀρρένων. 'Απεφασίσθη ἡ κατασκευὴ ὁδοῦ 800 χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς Σαναὰ εἰς Μεχάνα, ὡς καὶ ἡ κατασκευὴ λιμένος ἐν Χοδεΐδα. Πολυάριθμα γεωργικὰ ἐργαλεῖα ἐστάλησαν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰς 'Αραβίαν καὶ διενεμήθησαν μεταξὺ τοῦ πληθυσμοῦ. Εἰς ἐγκρίτους "Αραβας ἐδόθησαν βοηθήματα καὶ συντάξεις, ἐπεσκευάσθη δὲ τὸ μέγα τζαμίον τῆς Βεγίλδ. Συνεκροτήθησαν σώματα χωροφυλακῆς διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν κατοίκων.

"Ολαι ἐν τούτοις αἱ μεταρρυθμίσεις αὗται ἀπέβησαν εἰς μάτην, διότι (συμφώνως πρὸς ἐπίσημον Κοινοποιηθὲν τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως) περὶ τὰ τέλη Δεκεμβρίου 1910, ὁ Σαῒδ-'Ιδρὶς ἤρχισε νὰ ἐξεγείρῃ τοὺς κατοίκους τῆς 'Ασσὺρ πέμπων προκηρύξεις ἁπανταχοῦ καὶ προτρέπων τὰς φυλὰς εἰς ἐξέγερσιν, νὰ προετοιμάσουν δὲ τροφὰς δι' 6 μῆνας, κηρυχθέντος ἱεροῦ πολέμου κατὰ τῶν Τούρκων. Εἰς τοὺς νεοσυλλέκτους καὶ τοὺς λοιποὺς στρατιώτας ἀπηγορεύθη ἡ μετάβασις ἀπὸ τῆς Δζέδδας εἰς 'Εββεχᾶ, πρωτεύουσαν τῆς 'Ασσύρ. Ταυτοχρόνως ὁ Βαλῆς 'Υεμένης ἐτηλεγράφει ὅτι ὁ Σαῒδ Σαβρίδ, ἀρχηγὸς φυλῶν τινων τῆς 'Υεμένης, ἐπαναστατήσας καὶ οὗτος ἤρχισε νὰ φυλακίζῃ στρατιώτας καὶ ἀξιωματικούς, νὰ ἐκδίδῃ ἀποφάσεις, νὰ τιμωρῇ τοὺς ἀπειθοῦντας καὶ νὰ κόπτῃ τὰ τηλεγραφικὰ σύρματα καὶ τοὺς στύλους.

'Ο Μουτεσαρίφης τῆς 'Ασσὺρ ἐτηλεγράφει ὅτι ἡ 'Εββεχᾶ ἐπολιορκήθη ὑπὸ 2,000 ἐπαναστατῶν, ἀλλ' ὅτι δύναται νὰ ἀνθέξῃ ἐπὶ μακρόν.

'Ωσαύτως καὶ ὁ 'Ιμάμης Γιαχγιᾶ ἐξήγειρε τοὺς "Αραβας

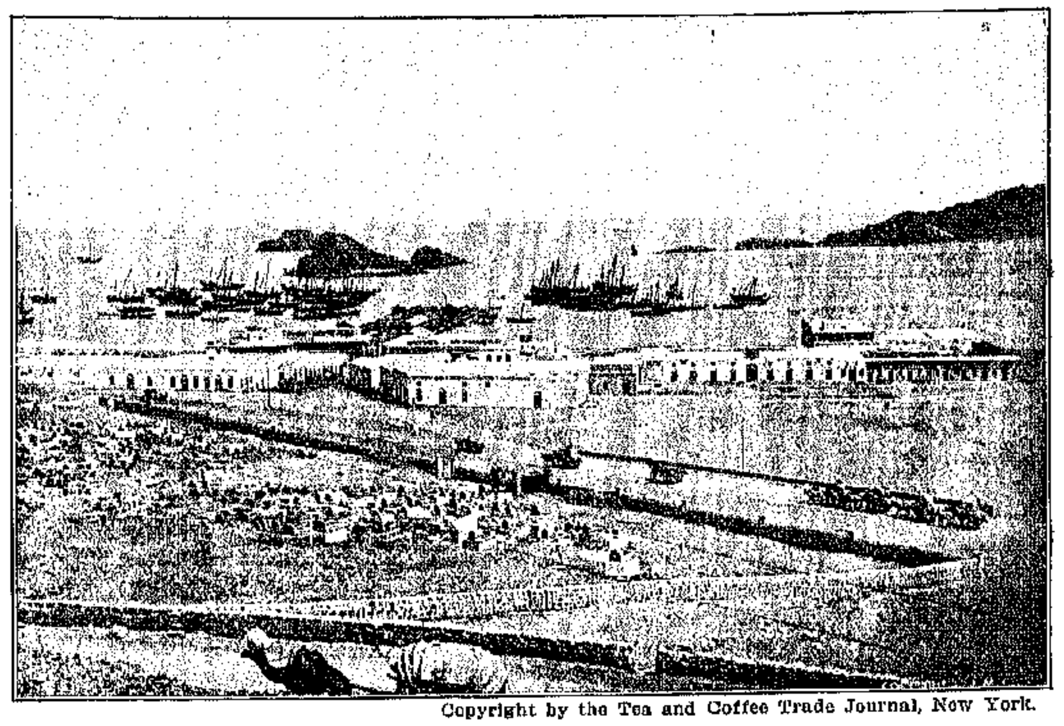

Copyright by the Tea and Coffee Trade Journal, New York.
Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΤΗΣ ΑΡΑΒΙΑΣ

ἀποστείλας προκηρύξεις εἰς τοὺς Σεΐχηδες τῆς Γάζης, πυρπολήσας χωρία τινὰ πέριξ τοῦ Βαζὰν καὶ διατάξας νὰ διακοπῶσιν αἱ τηλεγραφικαὶ συγκοινωνίαι ἀναμέσον Σαναὰ καὶ Χάντζικ, καὶ ἀναμέσον Σαναὰ καὶ Γάζης. 'Η ὁδὸς διὰ τὴν Λάχναν ἐκρατεῖτο ὑπὸ τῶν ἐπαναστατῶν, ὅλαι δὲ αἱ συγκοινωνίαι μεταξὺ τῶν ἐν τῇ ὀρεινῇ 'Υεμένῃ εὑρισκομένων στρατευμάτων διεκόπησαν. Οἱ ἀνὰ τὰ μέρη ταῦτα "Αραβες ἀπέστειλον τὰς οἰκογενείας των εἰς ἀσφαλῆ κρησφύγετα καὶ ἔκρυψαν τὰς περιουσίας των.

'Η Κυβέρνησις ἀπέστειλε κατὰ τῶν ἐπαναστατῶν 35 τάγματα πεζικοῦ, 5 πυροβολαρχίας καὶ τρεῖς μοίρας μυδροβόλων. Κατὰ τῶν 'Αράβων ἀπεστάλησαν μόνον Μουσουλμᾶνοι στρατιῶται, οὐχὶ δὲ καὶ Χριστιανοὶ (ὅπως μὴ ἐξαφθῇ ἔτι μᾶλλον ὁ φανατισμὸς τῶν ἐπαναστατῶν). Τὰ στρατεύματα εὑρίσκοντο πρὸ ἀπειρίας δυσχερειῶν. Πρὸ παντὸς ἦτο ἐπαισθητὴ ἡ ἔλλειψις ὕδατος. Ποτάμια καὶ πηγαὶ εἶναι σπανιώταται καθ' ὅλην τὴν 'Αραβίαν. 'Επίσης δὲν ὑπάρχει ἄρτος καὶ πρέπει νὰ κομίζηται ἐκ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας. Οἱ καύσωνες εἶναι ἀφόρητοι, εὐχερὴς δὲ ἡ διάδοσις μολυσματικῶν νοσημάτων. Καὶ αὐτὴ ἡ μεταφορὰ τῶν στρατευμάτων γίνεται βραδέως καὶ δυσχερῶς, ὁ δὲ πόλεμος δὲν εἶναι τακτικός.

Οἱ "Αραβες εἶναι εἰς ἄκρον φανατικοὶ εἰς τὴν θρησκείαν των, ἀψηφοῦσι τὴν ζωήν των καὶ ὅλας τὰς ἐλπίδας αὐτῶν ἀναθέτουσιν εἰς τὸν Θεόν.

'Η Τουρκία καὶ πρὸ τῆς μεταπολιτεύσεως τοῦ 1908 καὶ μετ' αὐτὴν εἶχε διαρκῶς νὰ καταστείλῃ ἐθνικὰς ἐξεγέρσεις ἐν Κρήτῃ, 'Αλβανίᾳ, Μακεδονίᾳ, 'Αρμενίᾳ, ἐν τῷ Λιβάνῳ κτλ.

Copyright by the Tea and Coffee Trade Journal, New York.
ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΦΟΡΤΙΩΝ ΚΑΦΦΕ ΔΙΑ ΚΑΜΗΛΩΝ ΕΝ ΑΡΑΒΙΑ

Καὶ οἱ "Αραβες πολλάκις ἐπανεστάτησαν κατὰ τῆς Τουρκικῆς ἐξουσίας. 'Αλλ' αἱ τελευταῖαι αὗται ἐξεγέρσεις εἶχον σοβαρώτερον χαρακτῆρα. Τὸ 'Αραβικὸν ἔθνος εἶναι πολὺ εὐφυέστερον καὶ ἐξυπνότερον τῶν Τούρκων. 'Η 'Αραβία εἶναι ἡ κοιτὶς τῆς Μωαμεθανικῆς θρησκείας καὶ μορφώσεως. Τὰ ἀραβικὰ γράμματα ἀποτελοῦσι τὴν βάσιν τῆς Τουρκικῆς φιλολογίας' ἡ τῶν 'Αράβων μόρφωσις, ἡ ποίησις, ἡ δημοσία ἠθικὴ καὶ ἡ τῶν ἰδιωτῶν ἵσταται πολὺ ὑψηλότερον τῆς τῶν Τούρκων. 'Ο "Αραψ εἶναι εἰλικρινὴς καὶ ἀνοικτόκαρδος' εἰς αὐτὸν διατελοῦσιν ἄγνωστοι οἱ 'Ανατολικο-'Ασιατικοὶ ἐκεῖνοι τρόποι, νὰ κολακεύῃ, νὰ ἐξευτελίζηται, νὰ τυραννῇ καὶ νὰ ἕρπῃ, τὸ δὲ ψεῦδος, ὅπερ παρὰ Τούρκοις θεωρεῖται διπλωματία καὶ ἐξυπνάδα, εἰς τοὺς "Αραβας λογίζεται ἀτιμία.

Τὰ ἠθικὰ ταῦτα προσόντα καθιστῶσι τὸ 'Αραβικὸν ἔθνος ἰσχυρόν, καὶ μόνον δι' αὐτῶν ἐξηγεῖται τὸ ἀδιάσειστον τοῦ ἐθνικοῦ πνεύματος ὅπερ ὀργᾷ πρὸς τὴν ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν.

Οἱ ἐν Κων)πόλει κυβερνῆται, εὐθὺς ἅμα τῷ πρώτῳ ἀκούσματι περὶ τῆς τελευταίας ἐξεγέρσεως τῶν 'Αράβων, ἀντελήφθησαν ὅτι τὸ πρᾶγμα φέρει σήμερον σοβαρώτερον χαρακτῆρα παρὰ ἄλλοτε. 'Επὶ τῆς παλαιᾶς Τουρκικῆς διοικήσεως οἱ "Αραβες ἐξανίσταντο μᾶλλον κατὰ τῶν μεγάλων παρανομιῶν τῶν ἀνευθύνων Τούρκων Διοικητῶν ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῶν. Τότε παρ' αὐτοῖς δὲν εἶχε τόσον εἰσχωρήσει ἡ ἰδέα τῆς αὐτονομίας καὶ ἀνεξαρτησίας, διότι ἐπίστευον ὅτι ἡ ἀπολυταρχία ἦτο ὁ τελειότερος τύπος τῆς διοικήσεως, καὶ ὅτι ὁ Σουλτᾶνος ἦτο ὁ ἐκ Θεοῦ κεκλημένος.

'Η κατάλυσις τοῦ παλαιοτουρκικοῦ διοικητικοῦ συστήματος, ὅσον καὶ ἂν εἶναι σωστικὴ διὰ τοὺς Τούρκους, τόσον ἦτο εἰς αὐτοὺς καταστρεπτικὴ ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἄλλας ἐθνότητας τῆς Αὐτοκρατορίας, αἵτινες ἔβλεπον ὅτι ἡ ἐξουσία, ἥτις συνεκεντροῦτο εἰς ἓν πρόσωπον (τὸν Σουλτᾶνον) ἢ εἰς τὰς μειονότητας, ἀπετέλει ἀδικίαν διὰ τοὺς πολλούς. Διὰ τοῦτο καὶ εἰς τὴν τελευταίαν 'Αραβικὴν ἐξέγερσιν ὁ ἀγὼν δὲν ἔγεινεν ἐναντίον ἑνὸς Τούρκου Πασᾶ ἢ Καδῆ, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς πλήρους ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ αὐτοδιοικήσεως. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἀπεφάσισεν ὅλαις δυνάμεσι νὰ καταστείλῃ τὴν ἐπανάστασιν ἐκείνην.

Καθὼς ὑπάρχουσι Νεότουρκοι, ὑπάρχουσι καὶ Νεοάραβες, οἵτινες ἀπὸ τοῦ 1904 κατήρτισαν Σύνδεσμον—Λίγαν—'Αραβικῆς 'Ενώσεως, τῆς ὁποίας τὸ ἰδεῶδες εἶναι ἡ ἐπανίδρυσις τῆς πάλαι Αὐτοκρατορίας τῶν 'Αβασσιδῶν. Εἷς ἐκ τῶν διακεκριμένων ὀπαδῶν τῆς παναραβικῆς ταύτης ἑνώσεως, μορφωθεὶς ἐν Καΐρῳ, ἰδοὺ πῶς ἐξεφράσθη περὶ τοῦ 'Αραβικοῦ ζητήματος; 'Ο Σύνδεσμος ἱδρυθεὶς τῷ 1904 ἐν Συρίᾳ ἀριθμεῖ ἤδη πολλοὺς φίλους καὶ ὀπαδοὺς εἰς ὅλας τὰς ὑπὸ 'Αράβων οἰκουμένας χώρας, ἐργάζεται δὲ καὶ πολιτικῶς ἐν Εὐρώπῃ ὅπως κινήσῃ ὑπὲρ αὐτῆς τὸ ἐνδιαφέρον αὐτῆς καὶ ἰδίως τῆς 'Αγγλίας, Γαλλίας καὶ Ρωσσίας. 'Η 'Αγγλία τὰ μέγιστα ἐνδιαφέρεται ὅπως ἐξασφαλίσῃ τὴν μετὰ τῶν 'Ινδῶν συγκοινωνίαν' πρὸς τοῦτο ἐξηγόρασε τὰς μετοχὰς τῆς Διώρυγος τοῦ Σουέζ' κατέλαβε τὴν Κύπρον καὶ τὴν Αἴγυπτον' τηρεῖ ναυτικὴν μοῖραν ἐν τῇ 'Ερυθρᾷ Θαλάσσῃ καὶ προσεκτικῶς ἐπιβλέπει τὰ παράλια τῆς 'Αραβίας καὶ πρὸ πάντων τῆς 'Υεμένης, καλῶς γνωρίζουσα ὅτι ἰσχυρόν τι ὀχύρωμα ἀνεγειρόμενον ἐπὶ τῶν παραλίων τῆς 'Υεμένης δύναται κάλλιστα νὰ κλείσῃ τὴν

ἔξοδον ἐκ τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης καὶ νὰ παραλύῃ τὴν στρατιωτικὴν ὡς καὶ τὴν ἐμπορικὴν ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν Ἰνδιῶν.

Μέχρι τοῦδε, ἡ Τουρκία φοβουμένη μήπως προκαλέσῃ τὴν δυσαρέσκειαν τῆς Ἀγγλίας, ἀπέσχε τῆς κατασκευῆς στρατιωτικῶν λιμένων καὶ ὀχυρωμάτων ἀνὰ τὰ παράλια τῆς Ἀραβίας. Ἀλλ' ἡ Γερμανικὴ ἐπιρροὴ καὶ φιλία, ἥτις καὶ μετὰ τὴν πτῶσιν τοῦ Ἀβδοὺλ Χαμὶτ παραμένει κραταιὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει, δύναται εὐχερῶς μίαν ἡμέραν νὰ προσλάβῃ χαρακτῆρα Γερμανοτουρκικῆς συμμαχίας, ὁπότε ἡ Γερμανία ἀναδιοργανοῦσα τὰς πολεμικὰς δυνάμεις τῆς Τουρκίας θὰ ἱδρύσῃ σειρὰν ὀχυρωμάτων, λιμένων καὶ σταθμῶν ἀνθρακεύσεως ἀνὰ τὰ Ἀραβικὰ παράλια, τὰ ὁποῖα τότε θὰ παίξωσιν ἀναμφιβόλως σοβαρὸν ρόλον ἐν περιπτώσει μιᾶς Ἀγγλο-Γερμανικῆς συρράξεως. Τὸν κίνδυνον τοῦτον δύναται νὰ ἀποφύγῃ ἡ Ἀγγλία, ἐὰν ἡμεῖς οἱ Νεοάραβες κατορθώσωμεν νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν ἀνεξαρτησίαν μας ἀπὸ τῆς Τουρκίας ἢ τοὐλάχιστον ἀποτελέσωμεν ἐπαρχίαν αὐτόνομον ὡς ἡ Αἴγυπτος. Ἡ ἐπανίδρυσις Κράτους Ἀραβικοῦ δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀπραγματοποίητόν τι. Ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ Αὐτοκρατορίᾳ μόνον οἱ Ἄραβες ἀριθμοῦμεν 12,000,000 ψυχῶν ἤτοι ὑπὲρ τὸ ἥμισυ τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ τῆς Τουρκίας, τὸ ἄλλο δὲ ἥμισυ ἀποτελεῖ σαλάταν μικρῶν ἐθνοτήτων ἀλληλομισουμένων. Μόνοι οἱ Ἄραβες ἀποτελοῦμεν ὄγκον συμπαγῆ συνδεόμενον διὰ τῆς ἑνότητος τῆς θρησκείας, τῆς γλώσσης καὶ τῶν ἱστορικῶν ἀναμνήσεων. Οἱ Τοῦρκοι μεταξὺ ὅλων τῶν ἐθνῶν τῆς Αὐτοκρατορίας εἶναι οἱ ὀλιγαριθμότεροι καὶ οἱ μᾶλλον ἀπαίδευτοι. Οὗτοι ἀείποτε ἔζησαν ὡς παράσιτα διὰ λογαριασμὸν τῶν ἄλλων ἐθνοτήτων. Ἀφαιρέσατε ἀπὸ τὴν Τουρκικὴν διάλεκτον τὰς ἀραβικὰς λέξεις καὶ τὴν καθιστᾶτε ἀνίκανον πρὸς ἐκδήλωσιν οἱασδήποτε μορφωτικῆς ἰδέας. Ὡς ἀντάλλαγμα δὲ οἱ Τοῦρκοι μᾶς ἔδωσαν τὴν λέξιν βρουσφέτιν.

Εἶναι ἀνήκουστοι οἱ ἱστορικοὶ βανδαλισμοί, τοὺς ὁποίους διέπραξαν οἱ Τοῦρκοι, καταστρέψαντες τὸν ἀραβικὸν πολιτισμόν, ὅστις ἤνθει τόσον πλουσίως κατὰ τὸν Μεσαιῶνα. Εἰς τὸ Βαγδάτιον, τὴν Βασσόραν, τὴν Δαμασκὸν εὗρον ἀνάκτορα μὲ μαρμάρινα ποικίλματα, λουτρῶνας κατεσκευασμένους ἐκ ποικιλοχρόων μαρμάρων, βιβλιοθήκην περιλαμβάνουσαν ἑκατοντάδας χιλιάδων χειρόγραφα. Τὰ πάντα μετέβαλον εἰς ἐρείπια καὶ κοπρῶνας. Μέχρι τῆς ἐπιδρομῆς τῶν Τούρκων, ἅπασα ἡ Μεσοποταμία ἦτο πλήρης καλλιεργημένων ἀγρῶν καὶ κήπων καὶ διέτρεφε πληθυσμὸν 50 ἑκατομμυρίων ψυχῶν. Ἐπὶ τοῦ Τίγρητος καὶ Εὐφράτου ἔπλεον χιλιάδες πλοίων μεταφερόντων ἐμπορεύματα ἐξ Ἰνδιῶν καὶ Ἀφρικῆς, ἑκατοντάδες δὲ καραβανίων διεπορεύοντο κομίζοντα μέταξαν ἀπὸ τὴν Σινικήν, τάπητας ἀπὸ τὴν Ταυρίδα, ὅπλα καὶ ἐφίππια ἀπὸ τὴν Δαμασκόν.

Σήμερον ἡ Μεσοποταμία, χάρις εἰς τὴν ἀβελτηρίαν τῆς Τουρκικῆς Διοικήσεως εἶναι πλήρης ἀμμωδῶν ἐρήμων καὶ ἀπὸ ὕλη πυρετώδη. Πάντα ταῦτα ἐνθυμεῖται καλῶς τὸ Ἀραβικὸν ἔθνος καὶ διὰ τοῦτο ὁλόκληρος ἡμῶν ἡ ἱστορία ἀποτελεῖ σειρὰν ἀποπειρῶν πρὸς ἀπόσεισιν τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ. Τινὲς ἐκ τῶν ἀποπειρῶν τούτων εἶχον στεφθῆ ὑπὸ ἐπιτυχίας. Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐνθυμοῦνται ὅτι ἡ Ἀραβία ἦτο ἀνεξάρτητος ἀπὸ τὴν Τουρκίαν ἐπὶ ἕνα περίπου αἰῶνα. Περὶ τὰ μέσα τοῦ 18ου

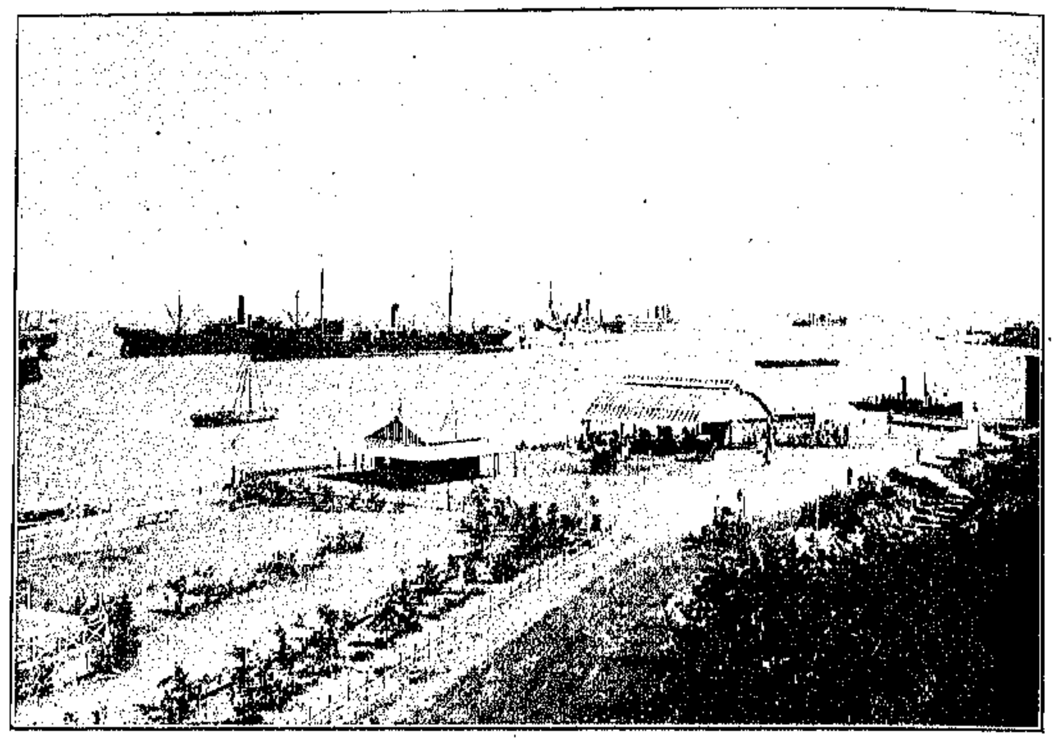

Copyright by the Tea and Coffee Trade Journal, New York.
Η ΠΡΟΚΥΜΑΙΑ «ΠΡΙΓΚΙΠΟΣ ΤΗΣ ΟΥΑΛΛΙΑΣ» ΕΝ ΑΔΕΝ

αἰῶνος, ὁ Σεΐχης Ἀβδὲλ Βαχάβ, ἐκπλαγεὶς ἐκ τῆς θλιβερᾶς καταστάσεως τῶν ἐν Συρίᾳ Ἀράβων, ἐκήρυξεν ἱερὸν πόλεμον κατὰ τῶν Τούρκων καὶ ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν ἥνωσε πέριξ τῆς σημαίας αὐτοῦ ὅλα τὰ Ἀραβικὰ φῦλα. Οἱ Βαχαβῖται ἀπέσπασαν ἀπὸ τῶν Τούρκων ἁπάσας τὰς χώρας τῆς Ἀραβικῆς Χερσονήσου, ἐν αἷς καὶ τὰς πόλεις Μέκκαν καὶ Μεδίναν, μέρος τῆς Συρίας καὶ ὁλόκληρον τὴν Μεσοποταμίαν. Καὶ οὕτω τὸ Ἀραβικὸν Κράτος ἐντὸς τῶν ἄνω ὁρίων διετέλεσεν ἀνεξάρτητον ἀπὸ τῆς Τουρκίας ἐπὶ 100 περίπου ἔτη, ὑπὸ τὴν ἡγεμονίαν κατὰ πρῶτον τῶν Ἐμιρῶν τῆς Χεδζάζης καὶ βραδύτερον τῶν Χεδιβῶν τῆς Αἰγύπτου. Μόνον ὁ Ἀβδοὺλ Χαμὴτ κατώρθωσε νὰ ἐπαναφέρῃ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του τὴν Ἀραβικὴν Χερσόνησον, καὶ τοῦτο ὄχι τόσον διὰ τῆς ἰσχύος τῶν ὅπλων του ὅσον διὰ τῶν ραδιουργιῶν, προκαλέσας ἔριδας ἀναμέσον τῶν διαφόρων Ἀράβων Ἡγεμόνων.

Ἡ σημερινὴ ἐξέγερσις τῶν Ἀράβων ἀποτελεῖ συνέχειαν τῆς ἐξεγέρσεως, ἥτις εἶχεν ἐπέλθει κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς ἐξουσίας τοῦ Ἀβδοὺλ Χαμήτ. Τὴν ἐπανάστασιν ἤγειρε κατὰ τὸ 1905 ὁ Ἰμάμης Μαχμοὺτ Γιαχγιᾶ, συντρίψας τὸν στρατὸν τοῦ Φεΐζῆ πασᾶ. Ἀφορμὴν διὰ τὴν ἐξέγερσιν ταύτην ἔδωκε τὸ ἑξῆς γεγονός:

Ὁ Σουλτᾶνος Χαμὴτ ἄνευ οὐδενὸς δικαιώματος ἐσφετερίσθη ὅλας τὰς γαίας κατὰ μῆκος τοῦ Ἰορδάνου καὶ τὰ 3)4 τῶν γαιῶν παρὰ τὸν Εὐφράτην ποταμόν, τὰς ἀνηκούσας εἰς ἀραβικὰς κοινότητας. Συνεπείᾳ τῆς ἁρπαγῆς ταύτης χιλιάδες οἰκογενειῶν ἔμειναν ἄνευ ἄρτου. Ἡ περὶ τούτου φήμη ἔφθασε μέχρι τῶν ἱερῶν πόλεων, ὅπου οἱ Οὐλεμάδες ἐξ ὅλων τῶν μερῶν συνήχθησαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Σερίφη τῆς Μέκκας πρὸς σύσκεψιν. Ἡ Ἰσλαμικὴ θρησκεία ἔχει ὡς βάσιν τὴν δικαιοσύνην, οἱ δὲ Ἄραβες κατακτηταὶ μετὰ τῆς θρησκείας ταύτης μετεφύτευον καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ἰσότητος καὶ τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης, καταργοῦντες ἁπανταχοῦ τὴν δουλείαν καὶ ἐπιστρέφοντες τὰς γαίας εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι τὰς εἰργάζοντο. Ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τούτων ἐμφορουμένη ἡ συνέλευσις τῶν Οὐλεμάδων, ἀφοῦ ἐπληροφορήθη περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ «Ἐρυθροῦ Σουλτάνου» διαπραχθέντων ἐγκλημάτων, ἀπεφάνθη ὅτι ὁ Ἀβδοὺλ Χαμὴτ τυγχάνει ἀνάξιος νὰ φέρῃ τὸν τίτλον τοῦ Χαλίφου καὶ νὰ ὀνομάζεται «Ἐμὶρ-οὺλ-Μουμηνὶν» Κυρίαρχος τῶν Πιστῶν. Μαθὼν τὰ περὶ τῆς ἀποφάσεως ταύτης τῶν Οὐλεμάδων ὁ Σουλτᾶνος Χαμὴτ καὶ ὀργισθεὶς διέταξε τὸν Διοικητὴν τῆς Χεδζάζης Ρουτὶβ Πασᾶν νὰ διοργανώσῃ ἐπίθεσιν κατὰ τῶν προσκυνητῶν (Χατζήδων) ὅπως οὕτω σταματήσῃ τὸ ρεῦμα τῶν ἐπισκεπτῶν τῆς Μέκκας καὶ Μεδίνας καὶ ὑπονομεύσῃ τὴν εὐημερίαν τῶν ἀνταρτικῶν τούτων πόλεων. Πράγματι τὸ ἑπόμενον ἔτος οἱ Τοῦρκοι στρατιῶται καὶ λῃσταὶ ὑποκινούμενοι ὑπὸ τοῦ Ρατὶβ πασᾶ ἐφόνευσαν 5,000 προσκυνητὰς μεταβαίνοντας εἰς Μέκκαν, εἰς δὲ τὸ ἐξωτερικὸν διέδωκαν ὅτι προεκάλεσε μεγίστην δυσαρέσκειαν καθ' ὅλον τὸν μουσουλμανικὸν κόσμον. Οἱ κάτοικοι τῆς Χεδζάζης ἐξαναστάντες κατέσφαξαν τὰς Τουρκικὰς φρουρὰς τῆς ἐπαρχίας. Εἰς τὰς ἐπαρχίας Ἀσσὺρ καὶ Ὑεμένην ἤρχισαν νὰ κηρύττωσι πόλεμον ἐναντίον τῶν Τούρκων ὁ Σεῒδ Χαμὶδ Ἐδδὶν καὶ ὁ Ἰμάμης Μαχμοὺτ Γιαχγιᾶ, ἀπόγονος τοῦ προφήτου. Ὑπὸ τὰς σημαίας αὐτῶν ἐτάχθησαν ἀντιπρόσωποι τῶν ἐπαρχιῶν Κοβέϊ, Νεδζὰδ, Ὀμὰν καὶ Χαδραμαούτ. Εἰς τὴν Συρίαν ἐσχηματίσθη ἡ Λίγα τῆς Ἀραβικῆς Ἑνώσεως, ἥτις ἀριθμεῖ εἰς τὰς τάξεις της τοὺς πλουσιωτέρους καὶ τοὺς μᾶλλον μορφωμένους Ἄραβας. Οἱ Ἐμίραι ἀπεφάσισαν νὰ συγκροτήσωσι Σύνδεσμον τῶν Ἀραβικῶν Ἡγεμονιῶν καὶ νὰ ἐκλέξωσι νέον Χαλίφην. Ἵνα δὲ χωρίσωσιν ἅπαξ διὰ παντὸς τὴν πνευματικὴν ἀπὸ τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας, ἐσκέφθησαν νὰ δημιουργήσωσιν ἐκ τῆς ἐπαρχίας Χεδζάζης μετὰ τῶν ἱερῶν αὐτῆς πόλεων Μέκκας καὶ Μεδίνης μικράν τινα περιοχήν, ὡς ἡ τοῦ Πάπα, ὁ Ἡγεμὼν τῆς ὁποίας θὰ ἦτο ὁ πνευματικὸς Ἀρχηγὸς (Χαλίφης) τῶν πιστῶν.

Οἱ Νεότουρκοι ἐπὶ 4 ἔτη οὐδὲν ἔπραξαν καὶ δὲν τοὺς πιστεύομεν πλέον.

Ἡ κατασκευὴ τοῦ σιδηροδρόμου Βαγδάτης δὲν ἔχει δι' αὐτοὺς μορφωτικὴν ἀλλὰ καθαρῶς στρατιωτικὴν σημασίαν. Σήμερον διὰ νὰ μεταφέρωσι στρατεύματα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἀραβίαν χρειάζονται 55 ἡμέρας, ἀλλ' ὅταν συμπληρωθῇ ἡ γραμμὴ Βαγδάτης μέχρι Κοβέϊτ, θὰ ἀρκέσωσι πρὸς τοῦτο 4—5 ἡμέραι. Ἡμεῖς δὲ δὲν δυνάμεθα νὰ ἀναμείνωμεν ἀπαθῶς μέχρις ὅτου συμπληρωθῇ ἡ Τουρκικὴ ἀναδιοργάνωσις τοῦ στρατοῦ καὶ τὸ δίκτυον τῆς συγκοινωνίας, ὁπότε τὰ Τουρκικὰ συντάγματα θὰ ἐμφανίζωνται γοργῶς εἰς τὴν Ἀραβίαν ἐξωπλισμένα μὲ τὰ μυδροβόλα Μάξιμ καὶ τὰ ἐπαναληπτικὰ ὅπλα τοῦ τελευταίου συστήματος.

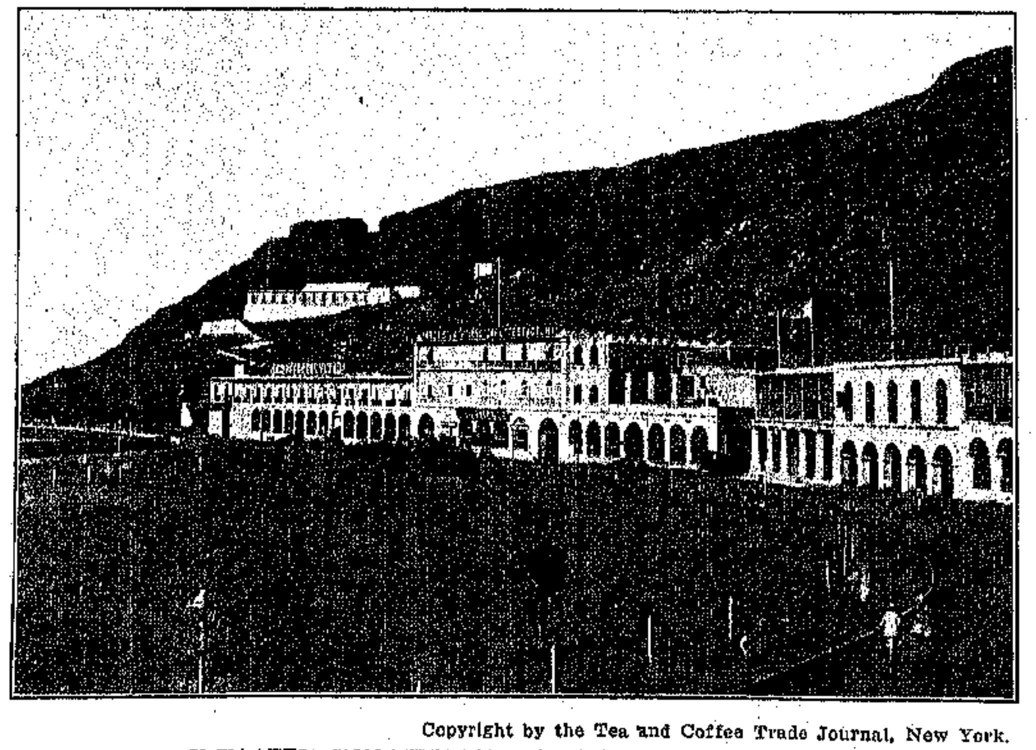

Copyright by the Tea and Coffee Trade Journal, New York.
Η ΠΛΑΤΕΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΩΝ ΕΝ ΑΔΕΝ

Ἡ Ἀραβικὴ ὀργάνωσις κατέχει δεδομένα ἀδιαφιλονείκητα, ὅτι αὐτὸ τοῦτο τὸ Νεοτουρκικὸν Κομιτᾶτον καλλιεργεῖ ἀνὰ μέσον τῶν Τουρκικῶν πληθυσμῶν τὸ μῖσος ἐναντίον τῶν Ἀράβων, τῆς κατηραμένης ταύτης φυλῆς, ἥτις διαστρέφει τὸ Κοράνιον καὶ ἐπιζητεῖ τὴν καταστροφὴν τῆς Αὐτοκρατορίας. Ἡ ἀραβικὴ γλῶσσα ἁπανταχοῦ καταδιώκεται. Εἰς τὴν Ὑεμένην, τὸ Ἀσσύρ, καὶ ἰδίως εἰς τὴν ἐπαρχίαν Κερέκ, διαπράττονται ἀνήκουστα κακουργήματα ἀπέναντι τῶν Ἀράβων, τὰ ὁποῖα μένουσιν ἀπαρατήρητα. Οὐδεὶς μέχρι τοῦδε ἔδωκε στατιστικὴν τῶν ἀραβικῶν χωρίων τοῦ Κερὲκ ἅτινα κατεστράφησαν ὑπὸ τοῦ Τουρκικοῦ πυροβολικοῦ. Ἡ συνταγματικὴ διοίκησις κατ' οὐδὲν διαφέρει τῆς ἀπολυταρχίας. Μυθώδης εἶναι ἡ μηχανορραφία τῶν Τούρκων. Ὡς πρὸς τὰ ἄμεσα αἴτια, ἅτινα ὤθησαν τὸν Ἰμὰμ Γιαχγιᾶ καὶ τὸν Σεῒδ Ἰδρὶς νὰ κηρύξωσι τὸν ἱερὸν πόλεμον κατὰ τῆς Αὐτοκρατορίας, ἔχω νὰ εἴπω τὰ ἑξῆς:

Κατὰ τὴν μεγάλην ἐξέγερσιν τοῦ 1905, ὅτε ἡ πόλις Σαναὰ παρεδόθη εἰς τὸν Ἰμὰμ Γιαχγιᾶ, ὁ Σουλτᾶνος Ἀβδοὺλ Χαμὴτ ἠναγκάσθη νὰ συγκεντρώσῃ 150 τάγματα στρατοῦ ὅπως ἐπανακτήσῃ τὴν πρωτεύουσαν τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας. Ἀλλὰ τὰ δύο στρατόπεδα παρέμειναν ἀδιάλλακτα. Ἦλθεν ἡ συνταγματικὴ μεταπολίτευσις τοῦ Ἰουλίου 1908. Τὸ Κομιτᾶτον Θεσσαλονίκης ἀπέστειλε γράμματα εἰς τὸν Γιαχγιᾶ καὶ τὸν Ἰδρίς, διὰ τῶν ὁποίων ὑπέσχετο νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς ἀξιώσεις των ὅτι εἰς τὸ ἑξῆς ὅλοι θὰ εἶναι ἀδελφοί, τὸ δὲ Κομιτᾶτον φιλεῖ τὰς χεῖρας τῶν δύο Ἀράβων ἀρχηγῶν καὶ ἐλπίζει ὅτι οὗτοι δὲν θὰ παράσχουν νέας δυσχερείας. Ὁ Ἰμὰμ Γιαχγιᾶ καὶ ὁ Σεῒδ Ἰδρὶς ἀμέσως διέκοψαν τὰς ἐχθροπραξίας καὶ ἐξαπέστειλαν ἀντιπροσώπους εἰς Κωνσταντινούπολιν ὅπως συνεννοηθῶσι περὶ τῶν διαφιλονεικουμένων ζητημάτων. Ἐὰν ὄντως ἦσαν εἰλικρινεῖς οἱ Τοῦρκοι ἡ συνεννόησις εὐχερῶς θὰ ἐπήρχετο. Ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις ἀπῄτει ὁ Γιαχγιᾶ καὶ ὁ Ἰδρὶς νὰ ἀποτίσωσι φόρους ὑποτελείας καὶ συγχρόνως νὰ ἐπιβάλῃ τὴν τουρκικὴν γλῶσσαν εἰς τὰ ἀραβικὰ σχολεῖα. Οἱ Ἄραβες ἀρχηγοὶ ἐζήτουν τὰ ἑξῆς: Ἐπειδὴ ἡ χώρα εἶναι ἐντελῶς ἐνδεὴς καὶ ὁ πληθυσμὸς πτωχός, νὰ μὴ ζητηθῇ ἡ πληρωμὴ φόρου ἐπί τινα ἔτη. Εἰς τὴν Σαναὰ νὰ παραμείνῃ Τουρκικὴ φρουρὰ καὶ νὰ κυματίζῃ ἡ Τουρκικὴ σημαία, ἀλλ' ἡ διοίκησις καὶ ἡ διευθέτησις τῆς χώρας νὰ ἀφεθῇ εἰς τὸν Ἰμάμην, ὑποχρεούμενον ἐν καιρῷ πολέμου νὰ ἀποστέλλῃ 40—50,000 στρατιώτας. Ἡ Κυβέρνησις δὲν συνήνεσεν εἰς τὰ αἰτήματα ταῦτα καὶ ἀπεφάσισε νὰ ἐπιβληθῇ διὰ τῆς βίας. Ἀνέβαλεν ἐσκεμμένως τὰς διαπραγματεύσεις, ὅπως ἐνισχύσῃ ἐν τῷ μεταξὺ τὰς φρουράς της. Οὕτω ἐξηντλήθη ἡ ὑπομονὴ τῶν δύο Ἀράβων ἀρχηγῶν καὶ ἐκήρυξαν τὸν πόλεμον. Ἐνδιαφέρουσα εἶναι ἡ ἀφορμὴ δι' ἣν ὁ Σεῒδ Ἰδρὶς ἐκήρυξε τὸν πόλεμον. Ἐναντίον του κατὰ τὸ ἔτος 1909 ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἀπέστειλε τὸν Σαῒδ πασᾶν, μὲ 15 τάγματα. Ἀλλ' ὁ Ἰδρὶς κατώρθωσε νὰ τὸν συλλάβῃ ζωντανόν. Τότε ὁ Σαῒτ πασᾶς ἐφίλησε τὴν δεξιὰν τοῦ Ἰδρὶς καὶ ἐπανήρχισε τὰς διαπραγματεύσεις ἐκ μέρους τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως. Οἱ Ἄραβες εἶναι ἱππόται, ἀλλὰ καὶ εὔπιστοι καὶ ὁ Ἰδρὶς ἐπίστευσεν εἰς τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ Σαῒτ πασᾶ καὶ μεταξύ των ὑπεγράφη πρωτόκολλον ἀνακωχῆς. Ἀλλὰ τὰ γεγονότα ἦλθον ὅπως διαψεύσωσι τὴν εὐπιστίαν του. Ἡ Κυβέρνησις ἀφοῦ ἐνίσχυσε τὰς φρουρὰς ἐζήτησεν ἀνθρώπους μεταξὺ τῶν Ἀράβων, οἵτινες νὰ δολοφονήσωσι τὸν Ἰδρίς. Ἐκτὸς τούτου, κατὰ τὸ προπαρελθὸν ἔτος, νέοι τινὲς Ἄραβες συγγενεῖς τοῦ Σεῒδ Ἰδρίς, ἐπιστρέφοντες ἐκ Καΐρου, ὅπου ἐμαθήτευον, εἰς τὴν πατρίδα των συνελήφθησαν ὑπὸ τῶν Τούρκων. Τότε ὁ Ἰδρὶς μὲ 4,000 ἐνόπλους ἄνδρας κατώρθωσεν ἐν μιᾷ νυκτὶ νὰ τοὺς ἐλευθερώσῃ. Τοῦτο ἔδωκεν ἄμεσον ἀφορμὴν διὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐχθροπραξιῶν. Μεταξὺ τοῦ Ἰμὰμ Γιαχγιᾶ καὶ τοῦ Σεῒδ-Ἰδρὶς ὑπάρχει συνεννόησις, καίτοι ὑπάρχουν δογματικαί τινες διαφοραὶ μεταξὺ τῶν ὑφ' ἑκατέρου ἀρχηγοῦ διευθυνομένων φυλῶν. Οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Γιαχγιᾶ ἀνέρχονται μέχρις 100,000 ἀνδρῶν, οἵτινες εἶναι καρτερικοὶ ἀγωνισταί, ἀλλ' ἡ στρατιωτικὴ αὐτῶν ὀργάνωσις εἶναι ἐλαττωματική. Ὁ Γιαχγιᾶ διαθέτει πολλὰ χρήματα. Τηλεβόλα ἔχει ὀλίγα, ὅσα ἠδυνήθη νὰ καταλάβῃ κατὰ τὴν πτῶσιν τῆς Σαναά, ἀλλὰ στερεῖται ἱκανῶν καὶ δεξιῶν πυροβολητῶν, ἄνευ δὲ πυροβολικοῦ σήμερον ὁ πόλεμος εἶναι δύσκολος.

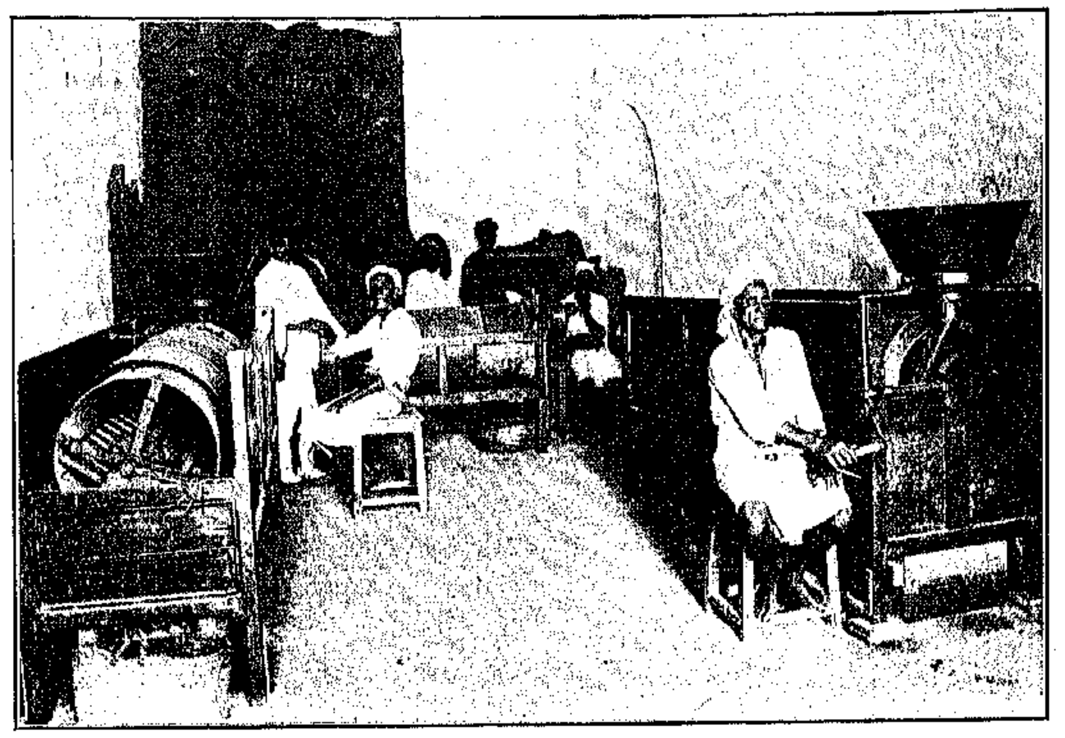

Copyright by the Tea and Coffee Trade Journal, New York.
ΠΩΣ ΧΩΡΙΖΟΝΤΑΙ ΑΙ ΠΟΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΚΑΦΕ

Ἡ Τουρκικὴ ἐξουσία οὐδέποτε ἐξετείνετο πέραν τῶν πόλεων, ἐν αἷς διατηρεῖ φρουράς. Ὅλαι δὲ αἱ στρατιωτικαὶ ἐνέργειαι τῆς Τουρκικῆς κυβερνήσεως εἰς τὴν Ὑεμένην ἔχουν ἕνα καὶ μόνον σκοπὸν τοῦ νὰ φυλάξωσι τὰς πόλεις Σαναὰ καὶ Χοδέϊδα καὶ τὰς μεταξὺ αὐτῶν δημοσίας ὁδούς. Πέραν τῆς Σαναὰ καὶ τῶν περιχώρων αὐτῆς (ἐκεῖ ὅπου θὰ ἤρχιζεν ὁ πραγματικὸς ἀγὼν μεταξὺ Τούρκων καὶ Ἀράβων) ὁ Τουρκικὸς στρατὸς οὔτε ἠθέλησεν οὔτε ἠδυνήθη νὰ εἰσδύσῃ. Οὕτω ὥστε ἡ μεγίστη Τουρκικὴ ἐπιτυχία ἔγκειται εἰς τὸ νὰ κατασταθῶσιν ἐπί τινα χρόνον ἀδύνατοι αἱ ἐπιθέσεις τῶν Ἀράβων κατὰ τῆς πόλεως Σαναά.

Ἐξάντλησις, ἀποθάρρυνσις καὶ σπατάλη ἀφθόνου αἵματος καὶ χρημάτων, ἰδοὺ διὰ τοὺς Τούρκους τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἀγῶνος, τὸν ὁποῖον οἱ Ἄραβες εἶναι εἰς θέσιν νὰ διεξάγωσιν αἰωνίως, χωρίς ποτε νὰ νικηθῶσιν. Ἐν τούτοις οἱ Ἄραβες δὲν θὰ ἀσχολῶνται διαρκῶς μὲ τοιούτους κλεφτοπολέμους. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἀράβων ἀξιωματικῶν ἐν τῷ στρατῷ εἶναι παμμέγιστος, ὅταν δὲ οὗτοι θὰ θελήσωσι νὰ ἀναμιχθῶσιν ἐνεργῶς, ἡ Ἀραβία θὰ εἶναι ἐλευθέρα. Καὶ αὐτὸς ὁ ἀρχιστράτηγος Μαχμοὺτ Σεφκὲτ πασᾶς ἦτο Ἄραψ τὴν καταγωγήν. Ὡς πρὸς τὰ ἰδεώδη τῶν Ἀράβων, πιστεύεται ὅτι ἡ «Κεντρικὴ Ὀργάνωσις τῶν Νέων Ἀράβων» ἔφερεν εἰς ἐπικοινωνίαν ὅλας τὰς ἀραβικὰς φυλὰς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, τῆς Μεσοποταμίας, τῆς Συρίας καὶ τῆς Ἀραβίας. Ἡ Ἀραβικὴ ὀργάνωσις νομίζει ὅτι δὲν ἐπέστη ἀκόμη ὁ καιρὸς μιᾶς γενικῆς παναραβικῆς ἐξεγέρσεως. Ἡ ὀργάνωσις ἄλλως τε δὲν ἐπιζητεῖ τὴν καταστροφὴν τῆς Αὐτοκρατορίας, ἀλλὰ μᾶλλον τὴν διάσωσιν αὐτῆς ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως οἱ Ἄραβες λάβωσι τὴν ἐπικράτησιν ἐπὶ τῶν Τούρκων. Διότι μόνον οἱ Ἄραβες, οἵτινες ἀριθμοῦσι περὶ τὰ 14 ἑκατομμύρια ψυχῶν, εἶναι εἰς θέσιν νὰ δώσωσιν εἰς τὴν αὐτοκρατορίαν μορφήν, τὴν μόνην δυναμένην νὰ τῇ ἐξασφαλίσῃ τὴν ὕπαρξίν της, ἤτοι τὴν ὁμοσπονδίαν ὅλων τῶν ἐθνῶν, ἅτινα κατοικοῦσιν ἐν Τουρκίᾳ.

Ἐκ τῶν ἄνω δηλώσεων τῶν δύο τούτων διακεκριμένων Ἀράβων προκύπτει ὅτι ἡ ἀντίθεσις μεταξὺ τῆς πολιτικῆς τῶν Νεοτούρκων καὶ τῶν ἐθνικοπολιτικῶν ὀνείρων καὶ πόθων τῶν Νέων Ἀράβων, ἡ ἀντίθεσις μεταξὺ τῶν ἱδρυτῶν τῆς Ὀσμανικῆς αὐτοκρατορίας καὶ τῆς φυλῆς ἥτις ἐδημιούργησε καὶ ἐκαλλιέργησε τὸ Ἰσλάμ, ἀντίθεσις φυλετική, θρησκευτική, θεωρητικὴ καὶ πολιτική, παρίσταται πολὺ βαθυτέρα ἀπὸ τὰς καθαρῶς πολιτικὰς ἀντιφάσεις μεταξὺ τῶν Τούρκων καὶ τῶν Βαλκανικῶν λαῶν. Ἐὰν ὅλοι οἱ πεπαιδευμένοι Ἄραβες μισοῦσι τοὺς Τούρκους τόσον φανατικῶς, ὅσον οἱ δύο οὗτοι Ἄραβες, τότε προκύπτει τὸ ἐρώτημα ἐὰν ἡ Εὐρωπαϊκὴ ἢ ἡ Ἀσιατικὴ Τουρκία κρύπτει ἐν τῷ μέλλοντι πλειοτέρας συγκρούσεις καὶ ἐκπλήξεις.

Τερματίζοντες τὴν παροῦσαν διατριβὴν κρίνομεν καλὸν νὰ παραθέσωμεν συμπληρωματικάς τινας σημειώσεις, ἐξ ὧν θέλει καταδειχθῇ ὅτι ἡ Ἀραβικὴ Χερσόνησος δὲν εἶναι οὔτε τόσον ἄνυδρος, οὔτε τόσον ἔρημος καὶ ἀκατοίκητος ὅσον ἐν γένει πιστεύεται.

Οἱ Τοῦρκοι, καὶ ἰδίως ὁ στρατός, γινώσκουσι μόνον στενήν τινα λωρίδα τῆς Χερσονήσου ταύτης τὴν διήκουσαν ἀπὸ τῆς διώρυγος τοῦ Σουὲζ μέχρι τοῦ πορθμοῦ Βαβὲλ Μανδέβ. Ἀλλ' ἡ εὐρυτάτη αὕτη Χερσόνησος, ἥτις ἔχει μῆκος 2500 καὶ μέσον πλάτος 1000 χιλιομέτρων, καὶ ἐμβαδὸν 3,157,000 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων, (εἶναι δηλονότι ἑξάκις μεγαλειτέρα τῆς Γαλλίας) δὲν περιέχει μόνον ἄμμον καὶ ἐρήμους, ἀλλὰ καὶ χώρας ἱκανῶς εὐφόρους, μὲ κλῖμα σχετικῶς εὔκραές, μὲ χλοεροὺς λειμῶνας καὶ κήπους, τοὺς ὁποίους καλλιεργοῦν

Copyright by the Tea and Coffee Trade Journal, New York.
Η ΣΑΝΑΑ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΤΗΣ ΥΕΜΕΝΗΣ

τὴν νεότητά του, πῶς νὰ προβλέπῃ τὸ μέλλον, πῶς νὰ κατασκευάζῃ χρυσὸν καὶ πλῆθος ἄλλων θαυμάτων, τὰ ὁποῖα κάθε γυναῖκα, ἥτις πιστεύει ὅτι ὅλοι οἱ ἄνδρες ἔχουν λευκὰς γενειάδας, θὰ ἠδύνατο νὰ τὰ παραδεχθῇ μὲ ἀλήθειαν. Κάθε φορὰν ὅπου ἐλάμβανε τοιαύτας ἀπαντήσεις, ἡ 'Εμινὲ καθίστατο σκεπτική, καὶ ᾐσθάνετο κορυφουμένην τὴν περιέργειάν της, καὶ ἐφαντάζετο ὅλον ἐκεῖνον τὸν ὀνειρώδη κόσμον παρουσιαζόμενον εἰς τὸν 'Αλῆν καὶ ἐξηγοῦντα τὰ μυστήρια τῆς δημιουργίας εἰς τὸν ἀπόκρυφον ἐκεῖνον πύργον. 'Εξ ἄλλου ὁμοίως καὶ ὁ 'Αλῆς πάντοτε ὁσάκις ἐπέστρεφεν ἀπὸ τὸν πύργον ἐκεῖνον συνωδεύετο ἀπὸ σειρὰν ὁλόκληρον κωφαλάλων εὐνούχων, φερόντων πληθὺν χρυσῶν κοσμημάτων καὶ πολυτίμων λίθων εἰς τὴν ὡραίαν κόρην. Κατὰ συνέπειαν ἡ 'Εμινὲ ἐπίστευεν ὅτι ὁ 'Αλῆς ὄχι μόνον κατεσκεύαζε χρυσόν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἔχυνεν εἰς νομίσματα καὶ κοσμήματα, τὰ ὁποῖα ἐσώρευε πρὸ τῶν ποδῶν της...

Οὕτως ὁ πόθος της νὰ γνωρίσῃ τὸν μυστηριώδη πύργον ηὔξανεν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν.

Πολλάκις εἶχε παρακαλέσει τὸν 'Αλῆν νὰ τὴν συμπαραλάβῃ εἰς τὰς νυκτερινάς του ἐπισκέψεις, ἀλλ' ἐκεῖνος μειδιῶν ἀπήντα ὅτι τὰ πνεύματα δὲν ἠδύναντο νὰ ὑποφέρωσι τὴν παρουσίαν γυναικῶν καὶ θὰ τὴν ἐξέσχιζον ἐν τῷ ἅμα, ἂν ἐτόλμα νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ ἐνδιαίτημά των.

Ὅταν ὅμως ἅπαξ ἡ γυνὴ ἀποφασίσῃ κἄτι τι θὰ τὸ κάμῃ, καὶ ἑπτακέφαλος ἀκόμη δράκων ἂν τεθῇ εἰς τῶν σχεδίων της τὸν δρόμον. 'Ο φόβος εἶναι μεγάλη δύναμις ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. 'Αλλ' ἡ περιέργεια εἶναι ἀκόμη μεγαλειτέρα.

* * *

Μίαν ἑσπέραν ἡ 'Εμινὲ συνώδευσε τὸν 'Αλῆν μέχρι τῆς ὀρειχαλκίνης θύρας, καί, ὅταν ἐκεῖνος εἰσῆλθεν, ἔρριψεν ἐκείνη εἰς τὸ ἄνοιγμα ἕνα χάλικα, ὅστις ἠμπόδισε τὴν θύραν νὰ κλείσῃ τελείως, καίτοι ὁ 'Αλῆς δὶς ἔστρεψε τὴν κλεῖδά του ἐντὸς τοῦ κλείθρου.

'Η 'Εμινὲ ἐπερίμενεν ἐκεῖ μέχρις ὅτου τὰ βήματα τοῦ συζύγου της ἐσβέσθησαν εἰς τὸ βάθος τοῦ πύργου. Ἔπειτα ἠρέμα ἤνοιξε τὴν θύραν καὶ ἔρριψεν ἓν περίεργον βλέμμα εἰς τὰ ἐντός. Μὴ βλέπουσα τίποτε τὸ ὁποῖον νὰ τὴν φοβήσῃ ἔλαβε τὸ θάρρος νὰ εἰσέλθῃ καὶ νὰ προχωρήσῃ βραδέως καὶ προσεκτικά, φοβουμένη μὴ κανὲν πνεῦμα τῆς ἐπιτεθῇ.

Μετ' ὀλίγον εὑρέθη εἰς ἕνα μακρὸν διάδρομον, τὸν ὁποῖον ἠκολούθησε μέχρι τοῦ τέρματός του. Μηχανικῶς βαδίζουσα ἔφθασεν ἔπειτα εἰς ἓν εὐρὺ κυκλικὸν δωμάτιον, ἀμυδρῶς φωτιζόμενον ἀπὸ μίαν λυχνίαν ἀνηρτημένην ἀπὸ τῆς ὀροφῆς.

Εἰς τὸ ἄκρον τοῦ δωματίου τούτου μία σκοτεινὴ ἑλικοειδὴς κλίμαξ ἔφερεν ἐπάνω, πιθανῶς εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ πύργου. 'Η 'Εμινὲ ψηλαφοῦσα ἀνῆλθεν ὀλίγας βαθμῖδας καὶ εἶδε τὰ δωμάτια ἐν ἀνέσει ἀπὸ τὸ ὕψος ἐκεῖνο.

Γύρω-γύρω εἰς τοὺς τοίχους τοῦ δωματίου τούτου ἦσαν παρατεταγμένα μαρμάρινα καθίσματα, δοχεῖα μὲ νερό, χωνία, καὶ διάφορα ἄλλα ἐργαλεῖα σιδηρᾶ καὶ ξύλινα μὲ δερματίνους ἱμάντας, ὅλα σχήματος παραδόξου, τὰ ὁποῖα ἐφαίνοντο ἀκόμη περιεργότερα ὑπὸ τὸ ἐπικρατοῦν ἡμίφως. Τὰ ἐργαλεῖα ταῦτα, ἐσκέφθη ἡ 'Εμινέ, θὰ ἦσαν ἐκεῖνα διὰ τῶν ὁποίων ὁ 'Αλῆς κατεσκεύαζε τὸν χρυσόν του. 'Η νεᾶνις ἀνῆλθεν ὀλίγας ἀκόμη βαθμῖδας καὶ ἔπειτα ἐχώθη εἰς μίαν σκοτεινὴν κρύπτην εἰς τὸ ἀνώτατον ἄκρον τῆς κλίμακος, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἠδύνατο νὰ βλέπῃ τοὺς ἐν τῷ δωματίῳ, χωρὶς ἐκεῖνοι νὰ τὴν ἴδουν.

Μετ' ὀλίγας στιγμὰς ἡ θύρα τοῦ ἀντιθέτου μέρους τοῦ δωματίου ἤνοιξε καὶ ὁ 'Αλῆς, συνοδευόμενος ἀπὸ δώδεκα κωφαλάλους εὐνούχους, κρατοῦντας δᾷδας, εἰσῆλθε. Τὸ δωμάτιον ἐφωτίσθη ἀμέσως, τῶν εὐνούχων τοποθετησάντων τὰς δᾷδάς των εἰς μεγάλα σιδηρᾶ μανουάλια, ἐνῷ εἷς ἐξ αὐτῶν ἥναψε ζωηρὰν πυρὰν εἰς τὴν ἑστίαν τοῦ δωματίου καὶ ἐσώρευσε περὶ αὐτὸ τὰ διάφορα ἐργαλεῖα. Ταυτοχρόνως κἄτι τι ἤρχισε νὰ βράζῃ εἰς ἕνα λέβητα. Εἰς ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα ὁ 'Αλῆς ἐκάθητο εἰς ἕνα χαμηλὸν σκίμποδα καὶ ἔδιδεν ὁδηγίας. «'Επὶ τέλους θὰ μάθω πῶς κάμνει χρυσόν», εἶπεν ἐνδομύχως ἡ 'Εμινὲ ἀπὸ τὴν κρύπτην της.

Ἤδη ὅμως δύο εὐνοῦχοι εἰς ἓν νεῦμα τοῦ αὐθέντου των ἤνοιξαν μίαν καταπακτὴν καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ ἄνοιγμα, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἠκούετο τὸ τράνταγμα ἁλύσεων. Μετὰ μίαν στιγμὴν ἡ καταπακτὴ ἤνοιξεν ἐκ νέου καὶ οἱ δύο εὐνοῦχοι ἐφάνησαν φέροντες ἢ μᾶλλον σύροντες δεσμίους δύο γέροντας, περιέργους τὴν ὄψιν, μὲ μακρὰν κόμην καὶ γενειάδα καὶ ἐνδυμασίαν, ὁμοίαν τῆς ὁποίας ἡ 'Εμινὲ οὐδέποτε ἄλλοτε εἶχεν ἴδῃ.

— Αὐτὰ θὰ εἶναι τὰ πνεύματα, τὰ ὁποῖα διδάσκουν εἰς τὸν 'Αλῆν τὴν τέχνην τοῦ νὰ κατασκευάζῃ χρυσόν, ἐσκέφθη ἡ 'Εμινέ. Εὐτυχῶς δὲν φοβοῦμαι, διότι εἶναι ἁλυσόδετα.

Οἱ δύο γέροντες ὡδηγήθησαν πρὸ τοῦ 'Αλῆ, ὅστις, μειδιῶν καὶ τρίβων τὰς χεῖράς του, ὠρθώθη ἤδη ἐνώπιόν των καὶ ἔμεινε σιωπῶν ἐπί τινα λεπτά. Ἔπειτα ἐλαφρὰ ἐθώπευσε τὸ πρόσωπον τοῦ νεωτέρου ἐκ τῶν δύο δεσμωτῶν.

— Λοιπόν, Νεαπολιτανὲ ἔμπορε, ἀκόμη δὲν γνωρίζεις ποῦ εἶναι κρυμμένοι οἱ θησαυροί σου; ἠρώτησε μειλιχίως ὁ Πασᾶς.

— Αὐθέντα μου! ἀπήντησεν ὁ ἄλλος ἐν ἀπελπιστικῇ ἱκεσίᾳ. Ἔδωκα πᾶν ὅ,τι εἶχον. Εἶμαι πάμπτωχος τώρα.

— Ὦ, ἔμπορε τῆς Νεαπόλεως! Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ λέγῃς τοιαῦτα πράγματα; Θὰ βοηθήσω τὴν μνήμην σου! 'Επῆγες εἰς Τουλὼν μὲ ἓν πλοῖον πλῆρες 'Ινδικῶν ἐμπορευμάτων καὶ τὰ ἐπώλησες ὅλα. Ὅταν συνηντήθημεν κατὰ τὴν ἐπιστροφήν σου, μοὶ ἔδωκες χίλια δουκάτα, τὰ ὁποῖα ἐπῆρα. Ποῦ εἶναι ὅμως τὰ ὑπόλοιπα; Τὰ ἐμπορικά σου βιβλία δεικνύουν κέρδη δώδεκα χιλιάδων δουκάτων.

—Τὰ βιβλία ἐκεῖνα εἶναι πλαστά, αὐθέντα! Εἶπεν ὁ ἔμπορος μὲ φωνὴν θρηνώδη. Ἔβαλα τοὺς ἀριθμοὺς διὰ νὰ κρατήσω πίστιν τῆς ἀγορᾶς.

—Ἔμπορε, τῆς Νεαπόλεως, τώρα ἀδικεῖς τὸν ἑαυτόν σου μὲ τὸ νὰ θέλῃς νὰ μὲ πείσῃς ὅτι δὲν εἶσαι ἔντιμος ἄνθρωπος. Ἄφες με ὅμως νὰ βοηθήσω ὀλίγον τὸ μνημονικόν σου.

Εἰς ἓν νέον νεῦμα τοῦ 'Αλῆ, οἱ εὐνοῦχοι συνέλαβον τὸν ἔμπορον, τὸν ἐγύμνωσαν, τὸν ἔδεσαν ἐπάνω εἰς μίαν σανίδα καὶ τὸν ἐβασάνισαν ἐπὶ δύο ὁλοκλήρους ὥρας. Νὰ περιγράψῃ κανεὶς τὸ τί ὑπέστη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος θὰ ἦτο φρικῶδες. Πῶς ἐτιμωρεῖτο ἡ 'Εμινὲ διὰ τὴν περιέργειάν της! Ἦτο ὑποχρεωμένη νὰ βλέπῃ τὰ μαρτύρια αὐτὰ καὶ νὰ τρέμῃ σύσσωμος, ὡς ἐὰν τὰ βασανιστήρια νὰ ἐξέσχιζον τὰς ἰδίας της σάρκας. 'Εκάλυπτε τὸ πρόσωπόν της, ἀλλ' αἱ οἰμωγαὶ τοῦ ἀθλίου ἐμπόρου ἔφθανον μέχρι τῶν ἐνδοτέρων τῆς καρδίας της. Ἔπειτα περιέργως μία νάρκη τὴν κατέλαβε. Αἱ αἰσθήσεις της ἐνεκρώθησαν καὶ τοῦ ὅλου τρόμου της ἐκυριάρχησεν ἡ ἰδέα νὰ παρακολουθήσῃ τὴν σατανικὴν ἐκείνην σκηνὴν τῆς κολάσεως μέχρι τέλους.

'Ο 'Αλῆς προφανῶς ἦτο ἀρχιτεχνίτης εἰς τὴν ἀπαισίαν αὐτὴν τέχνην. 'Ο ἴδιος διηύθυνε τὴν ὅλην διεξαγωγὴν τῶν βασανιστηρίων, δίδων ὁδηγίας περὶ τοῦ πότε νὰ γείνῃ χρῆσις τῶν ἐξονυχιστήρων, τῶν πεπυρακτωμένων ὑποδημάτων, τοῦ ζέοντος ἐλαίου καὶ τοῦ χωνίου μὲ τὸ νερό. Κατόπιν πάντων ἦλθε τὸ κορύφωμα τῶν βασάνων. Οἱ εὐνοῦχοι περιετύλιξαν τὸν ἔμπορον ἐντὸς νωπῆς δορᾶς βουβάλου, καὶ οὕτω περιτετυλιγμένον τὸν ἐξήπλωσαν ἐνώπιον τῆς φλεγούσης πυρᾶς τῆς ἑστίας. Τὸ δέρμα ὑπὸ τὴν θερμότητα ἤρχισε νὰ συστέλλεται καὶ νὰ πιέζῃ τὰ πληγωμένα μέλη τοῦ ἀθλίου ἐμπόρου, ὅστις, μὴ ἀντέχων πλέον, ὡμολόγησεν ὅτι οἱ θησαυροί του εὑρίσκοντο ἐντὸς ἑνὸς σιδηροῦ κιβωτίου εἰς τὸ κῦτος τοῦ πλοίου του. Τότε οἱ εὐνοῦχοι τὸν ἠλευθέρωσαν ἀπὸ τὸ δέρμα. 'Ημιλιπόθυμος μὲ τὸ στόμα του ἀφρίζον, τὸ σῶμά του αἱμόφυρτον, ὁ ἀτυχὴς ἔμπορος ἐκυλίσθη εἰς τὸ ψυχρὸν μάρμαρον.

— Βλέπεις, φίλε μου, παρετήρησε μειδιῶν ὁ 'Αλῆς, ἀπὸ πόσους μπελάδες θὰ ἐγλυτώναμε καὶ σὺ καὶ ἐγώ, ἐὰν μοῦ ἔκαμνες αὐτὴν τὴν ὁμολογίαν ὀλίγον ἐνωρίς; Καὶ ταυτοχρόνως ἔνευσεν εἰς τοὺς εὐνούχους ν' ἀπαγάγωσι τὸν ἔμπορον.

Κατ' αὐτὸν λοιπὸν τὸν τρόπον κατεσκεύαζεν ὁ 'Αλῆς χρυσόν! Τί εὔκολος ἀλχημεία!...

Ἤδη ὅμως ἦτο ἡ σειρὰ τοῦ δευτέρου δεσμώτου.

— Λοιπὸν δὲν θὰ μάθωμεν τ' ὄνομά σου, γενναῖε πολεμιστά;... ἠρώτησεν ὁ 'Αλῆς.

— Θὰ εἴπω τὸ ἰδικόν σου ὄνομα, Δαῖμον, Σατανᾶ!

— Εὐχαριστῶ. Αὐτὸ μὲ τιμᾷ. 'Εκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον μ' ἐνδιαφέρει νὰ μάθω εἶναι τὸ ἰδικόν σου ὄνομα. 'Υποθέτω ὅτι εἶσαι κάποιος εὐγενὴς 'Ενετός, τοῦ ὁποίου τὰ ἴχνη τώρα θὰ ζητοῦν διάφοροι πλούσιοι συγγενεῖς σου, οἵτινες θὰ ἐθεώρουν πολὺ μεγάλην ὑπηρεσίαν τὴν ἀπελευθέρωσίν σου.

— Μάθε λοιπόν, ἀπήντησεν ὁ ἄλλος, ὅτι εἶμαι εὐγενὴς καὶ ὑπέρπλουτος, ἀλλ' ὅτι ταυτοχρόνως δὲν θὰ ἴδῃς ἀπὸ τὰ πλούτη μου οὔτε παρᾶν, διότι ἔχω δηλητηριασθῇ. Βλέπεις αὐτὰ τὰ κυανᾶ στίγματα εἰς τὰς χεῖράς μου; Μετ' ὀλίγον θὰ τὰ ἴδῃς εἰς τὸ πρόσωπόν μου. Μετὰ πέντε λεπτὰ θὰ εἶμαι νεκρός.

'Ο ἄνθρωπος ἔπεσε πράγματι καὶ ἐξέπνευσεν ἐντὸς ὀλίγων στιγμῶν, ἐνῷ ὁ 'Αλῆς, ἀφρίζων ἐξ ὀργῆς, ἐβλασφήμει τὸν Προφήτην.

'Η 'Εμινὲ ἀπὸ τὴν κρύπτην της ἔβλεπε καὶ ἐσκέπτετο.

Οἱ εὐνοῦχοι ἀπεκόμισαν τὸ πτῶμα, καὶ ὁ 'Αλῆς, ἅπαξ ἔτι, ἔνευσεν εἰς αὐτοὺς νὰ φέρουν καὶ ἄλλους δεσμώτας. Αἱ δύο ἀπέναντι ἀλλήλων θύραι ἤνοιξαν καὶ οἱ εὐνοῦχοι εἰσήγαγον ἀπὸ τῆς πρώτης μίαν ἐκπάγλου καλλονῆς κόρην καὶ ἀπὸ τῆς δευτέρας ἕνα ὡραιότατον νέον. Ὅταν οἱ δύο νέοι συνηντήθησαν, οἱ ὀφθαλμοί των ἐπληρώθησαν δακρύων. 'Αναμφιβόλως ἠγαπῶντο καὶ δὲν τὸ ἀπέκρυπτον οὔτε τὴν ὥραν ἐκείνην.

'Η 'Εμινὲ διὰ πρώτην φορὰν ἀντελήφθη, ὄχι χωρὶς ἔκπληξιν, ὅτι ὑπῆρχον καὶ ἄλλου εἴδους ἄνδρες, χωρὶς λευκὰς γενειάδας. 'Ο νεαρὸς δεσμώτης μὲ τὸ λιγυρόν του παράστημα καὶ τὰ μαῦρά του μαλλιὰ κατέθελγε τοὺς ὀφθαλμούς της τόσον, ὥστε δὲν ἤθελε νὰ ἀποσύρῃ τὸ βλέμμα της ἀπὸ τὴν φυσιογνωμίαν του. Ἦτο κἄτι τι τὸ ὁποῖον διὰ πρώτην φορὰν ἔβλεπε τώρα.

'Ο 'Αλῆς ἐπλησίασε τὸ ζεῦγος καὶ ἀπὸ τὰ χείλη ἀμφοτέρων ἤκουσε μίαν κατάραν. 'Απετάθη εἰς τὸν νέον καὶ τοῦ εἶπε: «Θυσίασε τὴν ἐρωμένην σου καὶ θὰ ζήσῃς». Καὶ ὁ νέος ἀπήντησεν: «'Αλῆ! 'Ανάθεμά σε!»

'Εστράφη εἰς τὴν νέαν καὶ τῆς εἶπε: «'Αγάπησέ με, γενοῦ ἰδική μου καὶ ὁ μνηστήρ σου θὰ ζήσῃ». Καὶ ἡ κόρη ἀπήντησεν: «'Αλῆ! 'Ανάθεμά σε.»

Καὶ ἡ 'Εμινὲ ἀπὸ τὴν κρύπτην της βλέπουσα τὰ πάντα ἐπανέλαβεν ἐνδομύχως τὴν κατάραν, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ τί λέγει.

'Ο 'Αλῆς ἠνάγκασε τότε τὸν νέον νὰ γονατίσῃ, καὶ οἱ εὐνοῦχοι ἀφῄρεσαν τὰ φορέματά του.

Εἷς ἐξ αὐτῶν ἥρπασεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς μακρᾶς του κόμης καὶ τὸν ὕψωσεν ὑπὲρ τὸ ἔδαφος, ἐνῷ εἷς ἄλλος μὲ γυμνὴν σπάθην ἔλαβε θέσιν ὄπισθέν του.

— 'Ο ἐραστής σου εἰς μίαν στιγμὴν θ' ἀποθάνῃ, ἐβρυχήθη ὁ 'Αλῆς ὡς μαινόμενος, ἐκτὸς ἂν θελήσῃς νὰ τὸν σώσῃς. Λοιπὸν σὲ ἀφήνω νὰ ἐκλέξῃς. Θὰ ἐναγκαλισθῇς ἐμὲ ἢ τὸ ἀκέφαλόν του πτῶμα!

'Η 'Εμινὲ παρετήρησε τώρα τὸν 'Αλῆν, ὅστις ἦτο ἀγνώριστος ἀπὸ παραφορὰν καὶ λύσσαν.

Μὲ μίαν φωνὴν τὸ νεαρὸν ζεῦγος ἐκραύγασεν:

— 'Αλῆ, ἔσο κατηραμένος!...

'Ενόμιζε κανεὶς ὅτι οἱ δύο νέοι εἶχον ὁρκισθῇ νὰ μὴ εἴπουν ἄλλην λέξιν.

Τὴν ἰδίαν στιγμὴν ἡ σπάθη διέγραψεν εἰς τὸν ἀέρα κύκλον καὶ ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸν τράχηλον τοῦ νέου. 'Η ὡραία κεφαλή του ἀνεπήδησεν εἰς τὸν ἀέρα καὶ ἔπειτα ἐκυλίσθη μέχρι τῆς βάσεως τῆς ἑλικοειδοῦς κλίμακος, ἀκριβῶς κάτω τῆς κρύπτης ὅπου ἦτο κρυμμένη ἡ 'Εμινέ. Τὸ ἀκέφαλον σῶμα ἐταράχθη ὀλίγας στιγμὰς εἰς ἕνα τελευταῖον σπασμὸν καὶ ἔπειτα ἔπεσε πρὸς τὰ ἐμπρός, ἁπλῶσαν τὰς χεῖρας πρὸς τὸ μέρος ὅπου ἵστατο φρίσσουσα ἀπὸ τρόμον ἡ κόρη. 'Η κεφαλὴ κυλιομένη ἐφαίνετο ὡς νὰ ἐξέφραζε κἄτι τι, ἐνῷ τὰ χείλη ἐφάνησαν νὰ κινοῦνται. 'Η 'Εμινὲ ἐνόμισεν ὅτι ἤκουσε κἄτι τι, ἀλλ' ἴσως ἦτο ἡ καρδία της ἐκείνη ἥτις ὡμίλει. 'Επωφελουμένη μιᾶς στιγμῆς,

καθ' ἣν ὁ 'Αλῆς ἦτο μαζὺ μὲ τοὺς εὐνούχους ἐστραμμένος πρὸς τὸ ἄλλο μέρος τοῦ δωματίου, ἡ 'Εμινὲ ἐξῆλθε τῆς κρύπτης της, ἥρπασε τὴν αἱμόφυρτον κεφαλὴν τοῦ νέου, τὴν ἐτύλιξεν εἰς τὸ σάλι της καὶ ἔφυγε δρομαία εἰς τὰ δώματά της, ὅπου ἔκρυψε τὸ φρικῶδες ἀλλ' ἀκόμη ὡραῖον λάφυρόν της ὑπὸ τὸ ἀνάκλιντρόν της. Ἔπειτα διέταξε τὰς ὀδαλίσκας της νὰ παρουσιασθοῦν ἐνώπιόν της καὶ νὰ τὴν διασκεδάσουν μὲ τοὺς χοροὺς καὶ τὰ ᾄσματά των.

'Επλησίαζε νὰ ξημερώσῃ καὶ ὅμως ἡ διασκέδασις τῆς 'Εμινὲ ἐξηκολούθει. Ἔπειτα ὁ 'Αλῆς ἐπέστρεψεν ἀπὸ τὸν πύργον του μειδιῶν καὶ εὐχαριστημένος, συνοδευόμενος ἀπὸ δύο εὐνούχους, φέροντας χρυσὸν καὶ κοσμήματα ἐντὸς δύο μεγάλων καλάθων. 'Εκένωσαν τοὺς θησαυροὺς αὐτοὺς πρὸ τῶν ποδῶν τῆς 'Εμινὲ καὶ ἀπεσύρθησαν. 'Εκείνη ἐξερράγη εἰς παιδικὴν χαράν, ἐνηγκαλίσθη καὶ ἐφίλησε τὸν 'Αλῆν, καὶ τὸν ἔσυρε κοντά της εἰς τὸ ἀνάκλιντρον.

— Κύτταξε ἕνα περίεργον πρᾶγμα, εἶπεν ἐκεῖνος. Τὰ δαιμόνιά μου, σοῦ ἔστειλαν θησαυρούς, ἀλλὰ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς ἐκυλίσθη κάπου καὶ δὲν ἠμπόρεσα νὰ τὸν εὕρω.

'Η 'Εμινὲ ἐμειδίασεν. Ἴσως τὰ δαιμόνια νὰ σοῦ τὸν ἔκλεψαν, εἶπεν ἔπειτα ἀφελῶς μειδιῶσα.

'Ο 'Αλῆς τὴν εἶδε μειδιῶν καὶ τὴν ἐθώπευσε καμαρώνων τὰ παιδικά της μάτια, ζητῶν νὰ ἐμβαθύνῃ εἰς τὰ μυστικὰ τῆς καρδιᾶς της.

'Εφ' ὅσον οἱ δύο συνωμίλουν ὁ Κισλὰρ ἀγᾶς εἰσῆλθε φέρων μαζύ του μίαν μελανειμονοῦσαν καὶ πεπλοφοροῦσαν κόρην.

— Εὐγενεστάτη Χανούμ, εἶπεν ὑποκλινόμενος ὁ Κισλὰρ ἀγᾶς, σοῦ φέρω μίαν 'Ελληνίδα κόρην, ἡ ὁποία ἤκουσε τὴν φήμην τῆς καλωσύνης σου, καὶ ἦλθεν ἑκουσίως ἐδῶ διὰ νὰ τεθῇ ὑπὸ τὸ φῶς τῆς ἀκτινοβολίας σου, καὶ λάβῃ νέαν ζωὴν ἀπὸ τὰ μειδιάματά σου.

Ταῦτα εἰπὼν ἔφερε τὴν πεπλοφόρον νέαν ἐγγύτερον τῆς 'Εμινέ, ἥτις ἐν τῷ προσώπῳ αὐτῆς ἀνεγνώρισε τὴν κόρην, ἧς τὸν ἐραστὴν ὁ 'Αλῆ Πασᾶς εἶχε σφάξει τὴν ἰδίαν ἐκείνην νύκτα. 'Η 'Εμινὲ εἶπε τότε φιλοπαιγμόνως εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ χαρεμίου:

— Ἔχει καλῶς, ἀλλ' ἡ νέα αὕτη τρέμει σύσσωμος, καὶ ἂν δὲν τὴν κρατήσῃς θὰ πέσῃ.

— Εἶναι διότι τὰ ἔχει χάσει ἐδῶ μέσα, εὐγενὴς κυρία.

— 'Αλλ' εἶναι τόσον ὠχρά!...

— Διότι ἡ ὡραιότης σου τὴν ἐπισκιάζει, εἶπεν ὁ 'Αλῆ Πασᾶς.

— 'Αλλὰ κύτταζε!... Κλαίει!...

— Εἶναι δάκρυα χαρᾶς... εἶπε μὲ μειδίαμα ἀγαθὸν ὁ Πασᾶς τῶν 'Ιωαννίνων.

'Η 'Εμινὲ ἔδωκεν εἰς τὸν Κισλὰρ ἀγᾶν μίαν δρᾶκα δουκάτων διὰ τὸν κόπον του καὶ ἐπέτρεψεν εἰς τὴν πεπλοφόρον νεάνιδα νὰ σταθῇ ἐνώπιόν της. Διέταξεν ἔπειτα νὰ φέρουν φαγητά, γλυκύσματα, σερμπέτια καὶ τὸν ναργιλέν της, καὶ κατόπιν λικνίζουσα τὴν πολιὰν κεφαλὴν τοῦ 'Αλῆ ἐπὶ τοῦ στήθους της, ἔλαβεν ἓν ὄργανον ὡς μανδολῖνον καὶ τοῦ ἐτραγούδησε γλυκύτατα καὶ φλογερά, καὶ ἀρωματώδη 'Αραβικὰ ἐρωτικὰ τραγούδια, ὑπὸ τὴν γοητευτικὴν μελῳδίαν τῶν ὁποίων ὁ 'Αλῆ Πασᾶς ἀπεκοιμήθη.

Ὅταν τὸ ἐξ ἠλέκτρου ἐπιστόμιον τοῦ μαρκουτσίου τοῦ ναργιλὲ τοῦ 'Αλῆ ἔπεσεν ἐκ τῶν χειρῶν του, ἡ 'Εμινὲ ἐξεδίωξεν ἐκ τοῦ δωματίου ὅλας τὰς ὀδαλίσκας καὶ ἐκράτησε τὴν νεοελθοῦσαν 'Ελληνίδα. 'Η 'Εμινὲ τῆς ἔδειξεν ἓν μεταξωτὸν προσκεφάλαιον καὶ τῆς ἔνευσε νὰ καθήσῃ ἐπ' αὐτοῦ καὶ ταυτοχρόνως ἔθεσεν εἰς χεῖράς της ἓν ῥιπίδιον, διατάξασα αὐτὴν νὰ δροσίζῃ τὸν κοιμώμενον 'Αλῆν. Ἔπειτα ἐζήτησε τὸ ὄνομα τῆς 'Ελληνίδος. 'Η νεᾶνις ἐκίνησε μελαγχολικῶς τὴν κεφαλήν της, ἀλλ' ἀπέφυγε ν' ἀπαντήσῃ.

— Διατί δὲν μοῦ λέγεις τ' ὄνομά σου; ἠρώτησεν ἡ 'Εμινέ.

— Διότι ἔχω ἀκόμη μίαν ἀδελφὴν εἰς τὸ σπίτι, ἀπήντησεν ἡ νέα.

'Η 'Εμινὲ ἠννόησε τὴν σημασίαν τῆς ἀπαντήσεως ταύτης, καὶ σιγὰ-σιγὰ ἤρχισε νὰ λέγῃ.

—Περίεργον ὄνειρον εἶδον χθὲς τὴν νύκτα. Μοῦ ἐφάνη ὅτι εὑρισκόμην εἰς ἕνα μεγάλον πύργον, τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ὁποίου ἐφωτίζετο ἀπὸ δώδεκα δᾷδας. Κάθε γωνία τὴν ὁποίαν αἱ δᾷδες αὗται ἐφώτιζον, ἀπεκάλυπτε νέας φρικαλεότητας εἰς τὰ βλέμματά μου. 'Αντικείμενα περίεργα, τρομακτικά, ἀπαίσια, ἐνεφανίζοντο ἐμπρός μου. Καὶ μολονότι δώδεκα δᾷδες ἔκαιον ἐκεῖ, τὸ δωμάτιον εὑρίσκετο βυθισμένον εἰς τὸ σκότος. Καὶ μοῦ ἐφαίνετο πρὸς στιγμὴν ὅτι ὅλον ἐκεῖνο τὸ σκότος δὲν ἦτο καπνὸς ἢ ἀχλύς, ἀλλὰ μᾶζαι ἀνθρωπίνων ὄντων στοιβαγμένων ὅλων ὁμοῦ, καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀνοιγόντων τοὺς ὀφθαλμούς των. Εἶδον ἔπειτα τὸν 'Αλῆν καθήμενον ὀκλαδὸν ἐπὶ ἑνὸς ὑψηλοῦ βελουδίνου καθίσματος μὲ πόδας ὡς τῆς τίγρεως, καὶ ὅπως ἐκάθητο ὁ 'Αλῆς ἐφαίνετο ὡς ἐὰν τὰ πόδια ἐκεῖνα ἦσαν ἰδικά του. Πολλὰ φρικιαστικὰ θεάματα παρῆλασαν πρὸ τῶν ὀμμάτων μου καὶ τέλος οἱ μόνοι ἀπομείναντες εἰς τὸ δωμάτιον ἦσαν εἷς νέος καὶ μία νέα, οἵτινες εἰς πᾶσαν ἐρώτησιν, ἀπευθυνομένην εἰς αὐτούς, ἀπήντων εἰς τὸν 'Αλῆν: «Ἔσο ἀναθεματισμένος». Ἔξαφνα ἡ κεφαλὴ τοῦ νέου ἐθεάθη κυλιομένη εἰς τὸ δάπεδον ἀπὸ τῆς μιᾶς ἄκρας τοῦ δωματίου εἰς τὴν ἄλλην, ἕως ὅτου ἔφθασε μέχρι τῶν ποδῶν μου, καὶ τότε μία σταγὼν αἵματος ἔβαψε τὸ ὑπόδημά μου, καί, πρᾶγμα περίεργον, ἡ σταγὼν αὕτη ἔμεινεν ἐκεῖ καὶ ἀφοῦ ἐξύπνησα. Κύτταξε τώρα!... Εἶναι ἀκόμη ἐκεῖ, ἢ μήπως μὲ γελᾷ ἡ τρομαγμένη μου φαντασία;...

Ταῦτα λέγουσα ἡ 'Εμινὲ ἔσυρε τὸν πόδα της, τὸν ὁποῖον μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης εἶχε κρυμμένον ὑπὸ τὸ ἀνάκλιντρον, καὶ τὸν ἔτεινεν εἰς τὴν 'Ελληνίδα νέαν, ἥτις ἔπεσεν ἀμέσως ἐπ' αὐτοῦ καὶ τὸν κατεφίλησε. Τὰ φιλήματά της ὅμως δὲν ἀπηυθύνοντο εἰς τὸ κομψὸν ὑπόδημα τῆς 'Εμινέ, ἀλλ' εἰς μίαν σταγόνα αἵματος νωποῦ, ἡ ὁποία ἐφαίνετο καθαρώτατα ἐπ' αὐτοῦ.

— Κύτταξε, εἶπεν ἡ 'Εμινὲ ἔπειτα... Μία σταγὼν αἵματος καὶ ὅμως κατέκαυσε τὸ δέρμα τοῦ ὑποδήματός μου. Τί θὰ γείνῃ ὅταν ἡ ἰδία αὐτὴ σταγὼν πέσῃ ἐπὶ τῆς ψυχῆς τοῦ 'Αλῆ!...

'Εστράφη πρὸς τὸν 'Αλῆν καὶ τὸν εἶδε μὲ ἀποτροπιασμὸν καὶ φρίκην.

'Ο Πασᾶς ἐκοιμᾶτο ἡσύχως τὸν ἤρεμον ὕπνον τῶν δικαίων.

'Επὶ ἑβδομήκοντα καὶ ἐννέα τώρα ἔτη ὁ 'Αλῆς ἔζη εὐτυχής, χαίρων καὶ ἀμέριμνος, ὡς νὰ ἦτο ὁ χαϊδευμένος τῶν ἀγγέλων. Καὶ ὅλα τ' ἀναθέματα, ὅλαι αἱ ἀνθρωποκτονίαι, ὅσα εἶχον σωρευθῇ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του, δὲν εἶχον κατορθώσει νὰ χαράξουν οὔτε μίαν ῥυτίδα εἰς τὸ μέτωπόν του, ἢ νὰ τοῦ ἀφαιρέσουν μίαν ἡμέραν τῆς ζωῆς του, ἢ νὰ τοῦ στερήσουν τὴν γλυκύτητα τοῦ ὕπνου του, ἢ νὰ τοῦ ταράξουν τὰ ὄνειρά του.

'Η 'Εμινὲ ἔκυψεν ἐπ' αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐγύμνωσεν ἁπαλὰ τὸ στῆθος, τὸ ὁποῖον ἀνήγειρε κανονικῶς ἡ ἀναπνοὴ τοῦ κοιμωμένου.

— Εἰς τὴν τράπεζαν ἐκείνην εἶναι ἓν ἐγχειρίδιον, εἶπε κατόπιν εἰς τὴν νέαν. Φέρε το ἐδῶ.

'Η νεᾶνις ἔσπευσε καὶ ἔφερε τὸ ἐγχειρίδιον, μεθ' ὃ ἐστάθη νευρικῶς, τρέμουσα πρὸ τοῦ 'Αλῆ καὶ ἀναμένουσα ἓν νεῦμα τῆς 'Εμινὲ διὰ νὰ τὸ βυθίσῃ εἰς τὸ στῆθός του.

— Ὄχι, εἶπεν ἡ 'Εμινέ, μὴ ἀποκόψῃς τὴν ζωήν του, ἀλλὰ μόνον τὸν ἱμάντα, ὅστις κρατεῖ τὴν κλεῖδα τοῦ πύργου. Καὶ ταῦτα λέγουσα ἔκοψε διὰ τοῦ ἐγχειριδίου τὸ λεπτὸν σχοινίον, μὲ τὸ ὁποῖον ὁ 'Αλῆς ἔφερεν ἀνηρτημένην ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ του τὴν πολύτιμον κλεῖδα...

— Θὰ προχωρήσωμεν, εἶπεν ἡ 'Εμινέ, εἰς τὸν πύργον.

Τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἀπεκόμιζον ἀπὸ τὴν αἴθουσαν τῶν βασανιστηρίων τὰ πτώματα, ἤκουσα παφλασμὸν νερῶν. 'Ο πύργος λοιπὸν αὐτὸς συγκοινωνεῖ μὲ τὴν 'Αχερουσίαν λίμνην. Θὰ κατέλθωμεν μὲ σχοινία. Κολυμβῶ, καὶ σὺ κολυμβᾷς ἐπίσης, δὲν εἶναι ἔτσι; Ὅταν φθάσωμεν μέχρι Λιθανίτσας θὰ εὕρωμεν καταφύγιον εἰς τὸ δάσος. 'Ο,τιδήποτε καὶ ἂν συμβῇ δὲν φοβοῦμαι. Προτιμῶ νὰ ζήσω μὲ λύκους καὶ μὲ θηρία, παρὰ μὲ τὸν 'Αλῆν. Θὰ κάμῃς ὅ,τι σοῦ εἰπῶ;

Τὸ στῆθος τῆς 'Ελληνίδος κόρης ὠγκοῦτο ἀπὸ συγκίνησιν. 'Η νεᾶνις ἥρπασε τὴν χεῖρα τῆς 'Εμινὲ καὶ τὴν ἐφίλησε παραφόρως.

—'Ελευθερία! ἐψιθύρισε, πλήρης ἐνθουσιασμοῦ! 'Ελευθερία!.. Εἶναι ἡ μόνη εὐτυχία ἥτις μοῦ ἀπομένει.

— Κανεὶς δὲν θὰ μᾶς καταλάβῃ, εἶπεν ἡ 'Εμινέ, παραμερίζουσα τὰ κοσμήματα τὰ ὁποῖα ἐβδελύσσετο τώρα, ὅτε ἐγνώριζε τὴν προέλευσίν των. Εἶναι ἡ τελευταία νὺξ τοῦ Βαϊραμίου. Ὅλοι θὰ σπεύδουν ν' ἀποζημιωθοῦν διὰ τὰς στερήσεις τοῦ Ραμαζανίου. Ἄλλοι θὰ κοιμῶνται καὶ ἡ φρουρὰ θὰ διασκεδάζῃ εἰς τὰ μέγαρα τῶν πριγκήπων. Καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ τρεῖς υἱοὶ τοῦ 'Αλῆ διασκεδάζουν μὲ τὸν Μουχτὰρ βέην. Θὰ ἠμπορέσωμεν νὰ φύγωμεν, καὶ ἔπειτα ἐμπρός μας εἶναι ἀνοικτὸς ὁ κόσμος ὅλος.

'Η 'Ελληνὶς ἔθλιψε τὴν χεῖρα τῆς 'Οθωμανίδος.

— Θὰ φύγωμεν μαζύ, εἶπεν... 'Ο ἀδελφός μου κατοικεῖ εἰς τὰ βουνὰ τῆς Κορίνθου. Εἶναι γενναῖος καὶ θὰ μᾶς προστατεύσῃ.

— Τότε πήγαινε ἐκεῖ! 'Εγὼ θὰ μεταβῶ εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου εἶναι οἱ συγγενεῖς μου. Καὶ τώρα πήγαινε εἰς τὰ δώματα τοῦ χαρεμίου καὶ ζήτησε νὰ εὕρῃς ἐνδύματα. Ἔχω ἤδη τὸ σχέδιόν μου. Ἂν αἱ ὀδαλίσκαι κοιμῶνται, γύρισε γρήγορα ὀπίσω μὲ τὰ φορέματά σου. Πρόσεξε ὅμως νὰ μὴ σὲ ἀντιληφθῇ ὁ Κισλὰρ ἀγᾶς, ὅστις κοιμᾶται, κρατῶν ἀνοικτὸν τὸν ἕνα ὀφθαλμόν του. Ἂν σ' ἐρωτήσῃ ποῦ πηγαίνεις, δεῖξέ του τὸ μανδήλιον τοῦ 'Αλῆ Πασᾶ, καὶ αὐτὸς θὰ ὑποθέσῃ ὅτι σὲ ζητεῖ ὁ Πασᾶς καὶ θὰ σὲ ἀφήσῃ νὰ περάσῃς.

'Η 'Ελληνὶς εἰς τὰς τελευταίας ταύτας λέξεις ἐγένετο ὁλοπόρφυρος. Μόνον ἡ ἰδέα ὅτι ἠδύνατο νὰ καταστῇ παλλακὶς τοῦ 'Αλῆ Πασᾶ τὴν ἔκαμνε νὰ ῥιγήσῃ. 'Η 'Εμινὲ ὅμως τῆς ἔνευσε ν' ἀναχωρήσῃ, καὶ ὅταν ἐκείνη ἐξῆλθε τοῦ δωματίου, ἡ νεαρὰ 'Οθωμανὶς ἀπέσυρε τὴν κεφαλὴν ἣν εἶχε κρυμμένην ὑπὸ τὸ ἀνάκλιντρον καὶ τὴν ἐτοποθέτησεν εἰς μίαν στρογγύλην τράπεζαν, εἰς τὸ μέσον τοῦ δωματίου. 'Επί τινας στιγμὰς ἔμεινε σιωπηλή, παρατηροῦσα τοὺς ἐσβεσμένους ὀφθαλμούς, τὸ χαῖνον στόμα καὶ τὴν μαύρην κόμην, ἧς οἱ βόστρυχοι περιέβαλλον τὴν εὐγενικὴν ἐκείνην φυσιογνωμίαν. 'Απαλὰ-ἀπαλὰ ἡ 'Εμινὲ ἐθώπευσε τὴν ὡραίαν κεφαλὴν καὶ τὸ ψυχρὸν μέτωπον, χωρὶς ἀπέχθειαν καὶ χωρὶς φρίκην... 'Επὶ μίαν ὥραν ἐκάθητο ἀπέναντι τῆς νεκρᾶς κεφαλῆς, παρατηροῦσα αὐτὴν καὶ βυθισμένη εἰς ῥέμβην, ἐνῷ πλησίον της ὁ 'Αλῆς, ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος τῶν 'Ιωαννίνων, ἐκοιμᾶτο βαθέως. 'Η 'Εμινὲ ἐσκέπτετο... Θὰ ἔφευγε μαζὺ μὲ τὴν 'Ελληνίδα. Τί θὰ ἐγίνετο κατόπιν δὲν τὸ ἐγνώριζε, ἀλλ' οὔτε τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐφρόντιζε νὰ τὸ μάθῃ.

'Εντὸς μιᾶς ὥρας ἡ 'Ελληνὶς ἐπανῆλθεν. 'Ενήργησε τόσον σιγά, ὥστε δὲν τὴν εἶχεν ἀντιληφθῇ κανείς. Αὐτὴ δὲ ἡ 'Εμινὲ τόσον ἐτρόμαξεν εἰς τὴν αἰφνιδίαν ἐμφάνισίν της, ὥστε μόλις ἐπρόφθασε νὰ καταπνίξῃ φωνὴν τρόμου.

'Η 'Ελληνὶς κόρη ἄφωνος ἐπλησίασεν εἰς τὴν τράπεζαν, ὅπου ἔκειτο ἡ κεφαλὴ τοῦ μνηστῆρος, τὴν ἠσπάσθη καὶ τὴν ἔρρανε μὲ δάκρυα, καὶ ἔπειτα ᾐσθάνθη τὴν 'Εμινὲ νὰ τῆς λαμβάνῃ τὴν χεῖρα καὶ τῆς νεύῃ νὰ κάμουν γρήγορα. Αἱ δύο νέαι ἐσπόγγισαν τὰ δάκρυά των, ἐτοποθέτησαν τὴν νεκρὰν κεφαλὴν ἀπέναντι ἀκριβῶς τοῦ 'Αλῆ, ὥστε οὗτος ἐξυπνῶν νὰ τὴν ἀντικρύσῃ, καὶ ἐξῆλθον, ἀφοῦ ἡ 'Ελληνὶς ἅπαξ ἔτι ἀπεχαιρέτησε τὸ τελευταῖον λείψανον τοῦ νεκροῦ της μνηστῆρος.

Μετ' ὀλίγα λεπτὰ αἱ νεάνιδες εὑρέθησαν ἐντὸς τοῦ πύργου, καὶ εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν βασανιστηρίων, ἥτις ἦτο κενή. Τὸ δάπεδον εἶχε πλυθῇ καὶ δὲν ἐφαίνετο πλέον οὔτε ἴχνος αἵματος ἐκεῖ μέσα, οὔτε τίποτε ἄλλο, τὸ ὁποῖον νὰ ἐνθυμίζῃ τὰς φρικαλεότητας, αἵτινες εἶχον διαδραματισθῇ ἐκεῖ μέσα τὴν περασμένην νύκτα.

(Ἕπεται συνέχεια).

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΕΙΣ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Εἴμεθα ἕτοιμοι νὰ κλείσωμεν συμφωνίας μὲ συμφέροντας ὅρους διὰ τὴν ἀντιπροσωπείαν τῶν ἑλίκων Koban, διὰ τῶν ὁποίων οἱαδήποτε κοινὴ λέμβος μετατρέπεται ἀμέσως εἰς αὐτοκίνητον. Θέλομεν σοβαροὺς ἀντιπροσώπους εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου.

Ὁπουδήποτε εἰσαχθῇ ἡ ἕλιξ Koban ἀποκτᾷ φίλους. Εἶναι ἡ τελειοτέρα μηχανὴ τοῦ εἴδους της εἰς τὸν κόσμον.

ΕΛΙΞ ΛΕΜΒΟΥ

KOBAN

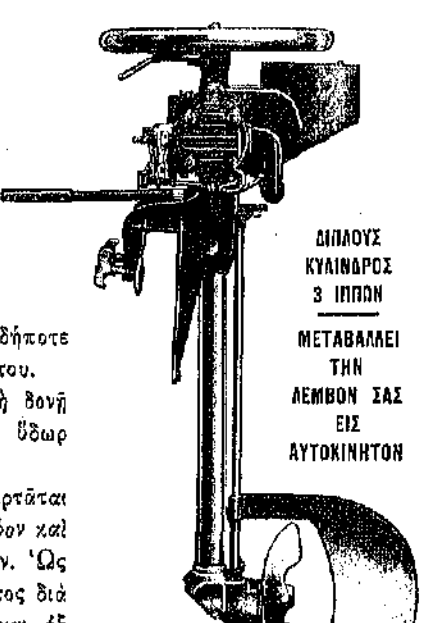

ΔΙΠΛΟΥΣ ΚΥΛΙΝΔΡΟΣ 3 ΙΠΠΩΝ

ΜΕΤΑΒΑΛΛΕΙ ΤΗΝ ΛΕΜΒΟΝ ΣΑΣ ΕΙΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ

Εἶναι ἡ μόνη διπλῆ κινητήριος μηχανὴ διὰ λέμβους, δυνάμεως 3 ἵππων, ἀναπτύσσουσα διπλασίαν ταχύτητα ἀπὸ οἱανδήποτε ἄλλην μηχανὴν τοῦ εἴδους τούτου.

Ἔχει τὸ προτέρημα νὰ μὴ δονῇ τὴν λέμβον καὶ διασχίζῃ τὸ ὕδωρ ἁπαλὰ ὡς κύκνος.

Ἡ μηχανὴ αὕτη προσαρτᾶται στιγμιαίως εἰς οἱονδήποτε λέμβον καὶ τὴν μεταβάλλει εἰς αὐτοκίνητον. Ὡς μέσον ἀναψυχῆς εἶναι ἀνεκτίμητος διὰ κάθε ἰδιοκτήτην λέμβου. Εἶναι ἐξ ἴσου χρήσιμος δι' ἐμπορικὰς ἐργασίας, ρυμουλκήσεις κτλ.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΟΝ ΤΙΜΟΚΑΤΑΛΟΓΟΝ ΜΑΣ — ΓΡΑΨΑΤΕ ΜΑΣ ΕΛΛΗΝΙΣΤΙ

KOBAN MANUFACTURING CO.

240 S. WATER ST., MILWAUKEE, WISCONSIN, U. S. A.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΗΣ "ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗΣ ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ"

ΕΛΛΑΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ «ΕΣΤΙΑΣ»	ΑΘΗΝΑΙ
ΗΛΙΑΣ ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΥΡΟΣ
Ν. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ	ΚΕΡΚΥΡΑ
Ν. ΑΛΙΚΙΩΤΗΣ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ
Γ. ΑΛΙΚΙΩΤΗΣ	ΧΑΝΙΑ
ΙΩ. ΠΛΑΤΑΝΑΚΗΣ	ΣΗΤΕΙΑ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Π. ΥΑΡΑΙΟΣ	ΣΑΜΟΣ
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ Π. ΒΑΛΛΟΥΡΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΙΩ. Π. ΣΤ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ ΚΑΙ Σία	ΙΩΑΝΝΙΝΑ
ΝΕΟΚΛΗΣ Χ. ΓΙΑΝΝΕΛΗ	ΜΥΤΙΛΗΝΗ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΒΑΛΙΩΤΗΣ	ΧΙΟΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΩΣΤΑΣΙΑΝΗΣ	ΚΑΒΑΛΛΑ

ΚΥΠΡΟΣ

ΑΓΑΠΙΟΣ ΑΛΩΝΕΦΤΗΣ	ΛΕΥΚΩΣΙΑ
Γ. Β. ΠΑΛΑΜΑΣ	ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΣ

ΤΟΥΡΚΙΑ

ΑΓΑΘΟΝΙΚΗ ΜΠΕΛΛΑ	ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ
ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΜΥΡΝΗ
ΕΥΣΤΡ. ΠΕΠΠΑΣ	ΚΥΔΩΝΙΑΙ
ΙΩΑΚΕΙΜ Α. ΡΩΣΣΙΔΗΣ	ΑΜΙΣΣΟΣ

ΡΩΣΣΙΑ

ΔΗΜ. Γ. ΔΟΥΚΕΛΛΗΣ	ΟΔΗΣΣΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΒΟΜΒΟΡΗΣ	ΡΟΣΤΩΦ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΠΙΔΗΣ	ΒΑΤΟΥΜ
Π. ΖΑΦΕΙΡΗΣ	ΚΑΡΟΥΛ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΧΑΤΖΙΕΦ	ΤΙΦΛΙΣ
ΑΘ. ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ	ΒΛΑΔΙΚΑΥΚΑΣΟΣ

ΑΙΓΥΠΤΟΣ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΠΑΠΑΣ	ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
ΚΩΝΣΤ. ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΣ	ΠΟΡΤ ΣΑΪΤ

ΡΩΜΟΥΝΙΑ

ΣΤΑΥΡΟΣ ΞΕΝΑΚΗΣ	ΣΟΥΛΙΝΑΣ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΥ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΖΑ
ΚΩΝΣΤ. ΣΠ. ΜΑΚΡΗΣ	ΓΑΛΑΖΙΟΝ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ	ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ
Δ. ΘΕΟΛΟΓΙΔΗΣ	ΒΡΑΪΛΑ

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Κ. ΒΑΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ	ΠΥΡΓΟΣ
Κ. Δ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ	ΒΑΡΝΑ

ΔΥΤΙΚΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

ΙΩΑΝΝΗΣ Π. ΔΟΣΚΑΣ	ΚΟΤΤΕΣΛΟΕ

ΛΕΜΒΟΙ ΔΙΑΛΥΟΜΕΝΑΙ ΕΞ ΕΙΔΩΝ

Λέμβος	18	ποδῶν
»	21	»
»	26	»
Ὑδροπλάνον	20	ποδῶν
Ταχυκίνητος	22 1)2	ποδῶν
Πλοιάριον	28	ποδῶν

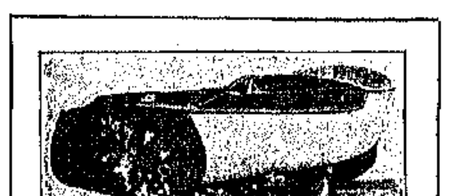

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΙ ΛΕΜΒΟΙ DOYLE

ΛΕΜΒΟΙ ΚΑΙ ΠΛΟΙΑΡΙΑ

ἀναπαυτικά, καλοτάξειδα, στερεὰ καὶ κομψά. Εἶναι ἡ τελευταία λέξις τῆς ναυπηγικῆς τέχνης διὰ λέμβους καὶ πλοιάρια ἀναψυχῆς.

Λέμβος 21 ποδῶν μήκους, φάρδους 5 ποδῶν, σκελετὸς ἀπὸ ὀξύαν, πλευραὶ ἀπὸ κέδρον, μὲ μηχανὴν ἑπτὰ ἵππων δυνάμεως, μὲ διπλοῦς κυλίνδρους κινουμένη, πρόσω καὶ ὄπισθεν, ἑτοίμη καθ' ὅλα πρὸς πλοῦν, μὲ θέσεις δι' 8 ἄτομα, ταχύτης ἕνδεκα μιλλίων **$495**

AMERICAN LAUNCH CO., E. 41ST ST., BAYONNE, N. J., U.S.A.

ΛΕΚΑΣ ΚΑΙ ΔΡΙΒΑΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1892

19 ROOSEVELT ST., NEW YORK

Telephone 1464 Worth.

Ο ΙΑΤΡΟΣ **Σ. Α. ΤΡΕΜΟΥΛΗΣ**, ΕΝ CHICAGO, ILL.

Θεραπεία ρευματισμῶν. Εἰδικότης εἰς νοσήματα ἀνδρῶν.

Ἐνέσεως 914 κλπ.

Γραφεῖα 177 N. State St., Τηλ. Central 3700.

Ὧραι 10—1 καὶ 3—6. Κυριακὰς 10—12.

Κατοικία 3518 Broadway Τηλέφ. Graceland 2874.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

BANK OF ATHENS

ATHENS GREECE

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 60.000.000

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ: Ἐν Πειραιεῖ, Πάτραις, Σύρῳ, Καλάμαις, Τριπόλει, Βόλῳ, Λαρίσῃ, Ἀγρινίῳ, Καρδίτσῃ, Θεσσαλονίκῃ, Καβάλλᾳ, Σέρραις, Ἰωαννίνοις, Χανίοις, Ἡρακλείῳ, Ρεθύμνῃ, Χίῳ, Λιμένι-Βαθέος (Σάμου).

ΕΝ ΤΟΥΡΚΙᾼ: Ἐν Κωνσταντινουπόλει (Ὑποκαταστήματα ἐν Γαλατᾷ μετὰ Πρακτορείου ἐν Σταμπούλ), Ἀμισσῷ, Κερασοῦντι, Σμύρνῃ, Μερσίνῃ.

ΕΝ ΑΙΓΥΠΤῼ: Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Καΐρῳ (μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Mousky), Ζαγαζίκ.
ΕΝ ΣΟΥΔΑΝ: Ἐν Χαρτούμ.
ΕΝ ΚΥΠΡῼ: Ἐν Λεμεσῷ.
ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙᾼ: Ἐν Ἀμβούργῳ (Domhof-Moenckeberg Strasse 18).
ΕΝ ΑΓΓΛΙᾼ: Ἐν Λονδίνῳ (No 22, Fenchurch Street).

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΣΤΕΦ. ΦΡΑΓΚΙΑΔΗΣ, Ἀντιπρόεδρος καὶ Διοικῶν Σύμβουλος, ΙΑΚΩΒΟΣ ΜΠΟΝΝΙΕ, Διοικῶν Σύμβουλος, ΕΠΑΜ. ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΣ, Διοικῶν Σύμβουλος, Κ. ΒΕΡΟΥΓΚ, ΕΥΣΤ. ΕΥΓΕΝΙΔΗΣ, Α. ΖΑΡΙΦΗΣ, ΕΜΜ. Α. ΜΠΕΝΑΚΗΣ, ΙΩ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, Βαρῶνος ΔΕ ΝΕΦΛΙΖ, Μαρκήσιος ΔΕ ΡΕΒΕΡΣΩ, ΕΜΜ. ΡΟΔΟΚΑΝΑΚΗΣ, ΜΙΧΑΗΛ ΣΑΛΒΑΓΟΣ, ΔΙΟΝ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ **ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΗΛΙΑΣΚΟΣ**

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: **"ΑΘΗΝΑΪΚΗΝ-ATHENOCLES"**

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ ἐκτελεῖ πᾶσαν Τραπεζιτικὴν ἐργασίαν, ἤτοι: προεξοφλήσεις ἐμπορικῶν γραμματίων καὶ συναλλαγματικῶν, προκαταβολὰς ἐπὶ χρεωγράφων καὶ ἐμπορευμάτων, εἰσπράξεις τοκομεριδίων, παντὸς εἴδους χρεωγράφων, φορτωτικῶν, συναλλαγματικῶν, γραμματίων ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ, ἐκτελεῖ χρηματιστικὰς ἐντολάς, ἐκδίδει ἐπιταγάς, πιστωτικὰς ἐπιστολὰς καὶ τηλεγραφικὰς ἐντολὰς πληρωμῶν ἔν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ, ἀνοίγει τρέχοντας λογαριασμοὺς ἠγγυημένους, καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων καὶ ἐνοικιάζει διαμερίσματα χρηματοκιβωτίων διαφόρων διαστάσεων ὑπὸ ὅρους λίαν εὐνοϊκοὺς διὰ τὸ κοινόν.

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ δέχεται καταθέσεις εἰς τραπεζογραμμάτια, εἰς χρυσὸν καὶ εἰς ἐπιταγὰς (cheques) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ πληρώνουσα τόκον.

3 % εἰς πρώτην ζήτησιν
3 1)2 % διὰ καταθέσεις ἓξ μηνῶν
4 % » » ἑνὸς ἔτους
5 % » » δύο ἐτῶν καὶ ἐπέκεινα.

Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις εἶναι ἀποδοτέαι, εἰς ὃ νόμισμα ἐνηργήθησαν, αἱ δὲ εἰς ἐπιταγὰς (cheques) ὁμοίως ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν (cheques) τῆς Τραπέζης ἐπὶ τῶν ἐντῷ ἐξωτερικῷ ἀνταποκριτῶν της. Οἱ δεδουλευμένοι τόκοι προπληρώνονται καθ' ἑξαμηνίαν ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου καὶ πρώτης Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους.

Διὰ τὰς εἰς τὸ Ταμιευτήριόν της, τὸ ὁποῖον λειτουργεῖ καθ' ἑκάστην, καταθέσεις, ὡς καὶ διὰ τὰς χάριν ἀγαθοεργῶν σκοπῶν, πληρώνει τόκον 4 %.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

"ΑΤΛΑΝΤΙΣ"

Η ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ἱδρυθεῖσα τῷ 1894

ΥΠΟ ΣΟΛΩΝΟΣ Ι. ΒΛΑΣΤΟΥ

Ἐκδίδοται καθ' ἑκάστην καὶ τὰς Κυριακὰς

ΕΝ ΝΕᾼ ΥΟΡΚῌ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ, ΛΟΝΔΙΝΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Μόνιμοι ἔμμισθοι ἀνταποκριταὶ ἐν Λονδίνῳ, Παρισίοις, Ἀθήναις, Κων)πόλει, Θεσσαλονίκῃ, Σόφιᾳ, Κρήτῃ καὶ Σάμῳ.

ΤΜΗΜΑ ΕΚΔΟΤΙΚΟΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΚΑΝΑΔΑ, ΚΟΥΒΑΣ ΚΑΙ ΑΜΕΡΙΚ. ΚΤΗΣΕΩΝ	Ἐτησία	$ 5.00
	Ἑξάμηνος	» 2.50
	Τρίμηνος	» 1.50
ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ (ΜΑΝΗΑΤΤΑΝ)	Ἐτησία	$ 7.00
	Ἑξάμηνος	» 3.50
	Τρίμηνος	» 2.00
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	Ἐτησία	Φρ. 35.00
	Ἑξάμηνος	» 17.50
	Τρίμηνος	» 10.00

Διαφημίσεις Ἐμπορικῶν Οἴκων τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐπιθυμούντων νὰ συνάψωσιν ἐμπορικὰς σχέσεις μὲ τὰ ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνικὰ Ἐμπορικὰ Καταστήματα, γίνονται δεκταὶ μὲ ἠλαττωμένας τιμάς.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἀπευθυντέον:

"ATLANTIS", P. O. STATION E., NEW YORK.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ

ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΥΠΟ ΤΩΝ ΕΚΔΟΤΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ "ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ" ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΒΙΒΛΙΑ ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ ΔΙΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ, ΕΠΙ ΚΑΛΟΥ ΧΑΡΤΟΥ ΚΑΙ ΔΕΝΟΝΤΑΙ ΣΤΕΡΕΩΣ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΣ

1	Ἱστορία Ἡνωμένων Πολιτειῶν	Φρ.	5.00
2	Ἐπίτομος Ἑλληνικὴ Ἱστορία	»	5.00
3	Πατριωτικὴ Βιβλιοθήκη, Τόμος Α'.	»	5.00
4	Πατριωτικὴ Βιβλιοθήκη, Τόμος Β'.	»	5.00
5	Ἱστορία Μεγάλου Ἀλεξάνδρου	»	5.00
6	Ἱστορία Ἑλληνοτουρκικοῦ Πολέμου, Τόμος Α'.	»	5.00
7	Ἱστορία Ἑλληνοτουρκικοῦ Πολέμου, Τόμος Β'.	»	5.00
8	Ἱστορία Ἑλληνοβουλγαρικοῦ Πολέμου	»	5.00
9	Ἀπὸ Ἀκροπόλεως εἰς Ἄλτιν	»	5.00
*10	Τὰ Μυστήρια τοῦ Γιλδίζ	»	1.00
*11	Ἡ Φαρμακεύτρια	»	1.25
12	Νέα Ἑλληνικὴ Ἀνθολογία	»	5.00
*13	Μέθοδος Μανδολίνου	»	3.75
*14	Μέθοδος Μουσικῆς ἄνευ Διδασκάλου	»	1.25
15	Ἱερὰ Σύνοψις	»	3.75
*16	Διάλογοι Ἑλληνο-Ἀγγλικοί, Μικροί	»	1.25
17	Διάλογοι Ἑλληνο-Ἀγγλικοί, Μεγάλοι	»	5.00
18	Μέθοδος Ἀγγλικῆς Γλώσσης	»	5.00
19	Γραμματικὴ Ἀγγλικῆς Γλώσσης	»	3.75
20	Λεξικὸν Ἑλληνοαγγλικὸν	»	5.00
21	Λεξικὸν Ἀγγλοελληνικὸν	»	5.00
22	Λεξικὸν Ἑλληνοαγγλικὸν τσέπης	»	2.50
23	Λεξικὸν Ἀγγλοελληνικὸν τσέπης	»	2.50
24	Ἀγγλοελληνικὸν Ἐπιστολάριον	»	5.00
25	Χάρτης τῆς Νέας Ἑλλάδος, χρυσόδετος	»	2.50

Ἐκτὸς τῶν δι' ἀστερίσκων σημειουμένων, ὅλα τὰ ἄλλα βιβλία εἶναι καλλιτεχνικῶς καὶ στερεῶς χρυσοδεμένα.

Τὰ Ἀγγλο-Ἑλληνικὰ καὶ Ἑλληνο-Ἀγγλικὰ Λεξικὰ πωλοῦνται δεδεμένα χωριστὰ ἢ δεδεμένα τὰ δύο εἰς ἕνα τόμον, κατὰ προτίμησιν τοῦ παραγγέλλοντος.

Τὰ ἄνω βιβλία ἀποστέλλονται ἐλεύθερα ἐξόδων ἅμα τῇ λήψει τῆς ἀξίας των.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΚΥΡΙΟΙΣ:

ΙΩ. Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ Βιβλιοπωλεῖον Ἑστίας	ΑΘΗΝΑΙ
ΙΩ. Ν. ΣΙΔΕΡΗ	ΑΘΗΝΑΙ
ΔΡΑΓΑΤΣΗ καὶ Σα, Pl. Tunnel 525, Pera.	ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ
ΧΑΡΑΛ. ΠΑΠΠΑ, Okela Momferato	ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ "ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ"

"ATLANTIS", : : : : POST OFFICE STATION E., : : : : : **NEW YORK**

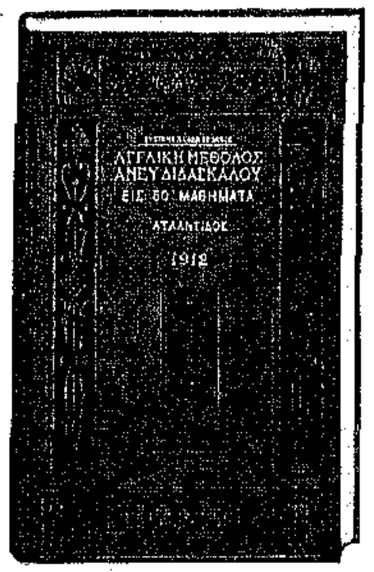

400 ΣΕΛΙΔΕΣ $1 (ΦΡΑΓΚΑ 5)

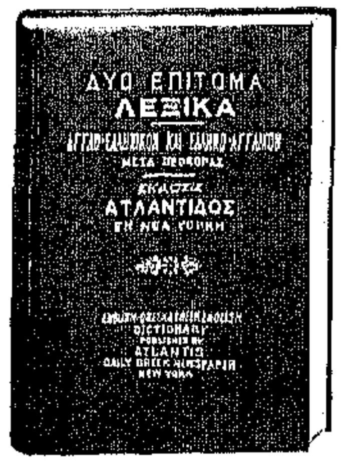

584 ΣΕΛΙΔΕΣ $1 50 (ΦΡ. 7.50)

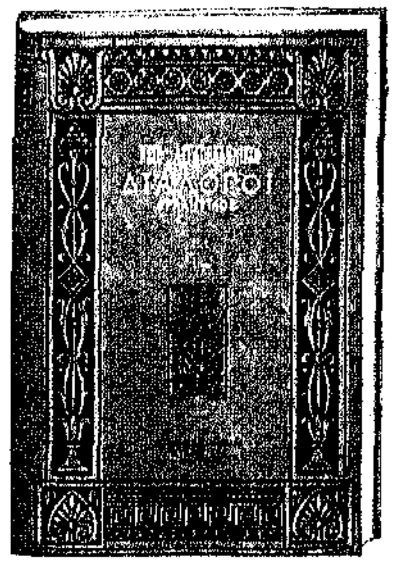

256 ΣΕΛΙΔΕΣ $1 (ΦΡΑΓΚΑ 5)

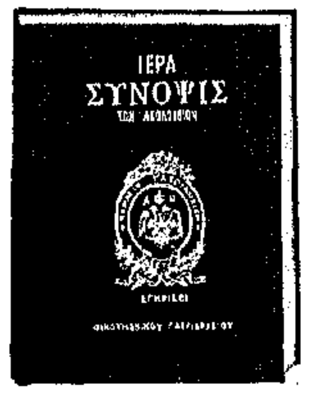

466 ΣΕΛ $0.75. (ΦΡ. 3.75)

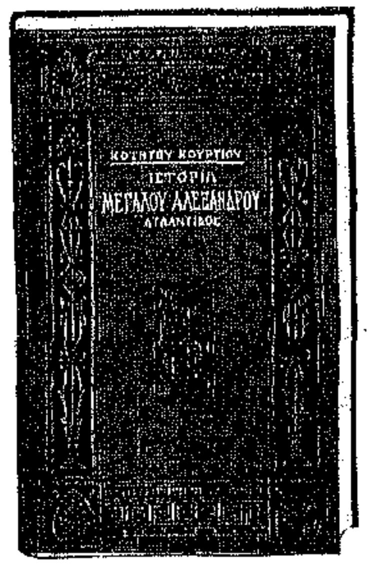

188 ΣΕΛΙΔΕΣ $1 (ΦΡΑΓΚΑ 5)

ΖΗΤΗΣΑΤΕ
ΠΛΗΡΗ
ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ

664 ΣΕΛ. $1 (ΦΡ. 5)

ΣΤΕΛΛΕΤΑΙ
ΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΔΩΡΕΑΝ

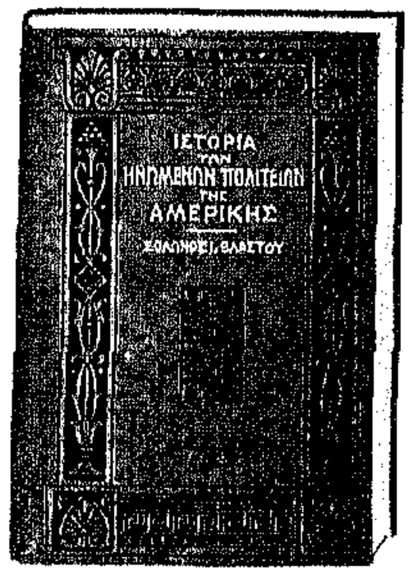

326 ΣΕΛΙΔΕΣ $1 (ΦΡΑΓΚΑ 5)

277 ΣΕΛ. $0.50

ΑΠΟΣΤΕΛΛΟΝΤΑΙ
ΕΛΕΥΘΕΡΑ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ
ΤΕΛΩΝ

267 ΣΕΛ. $0.50

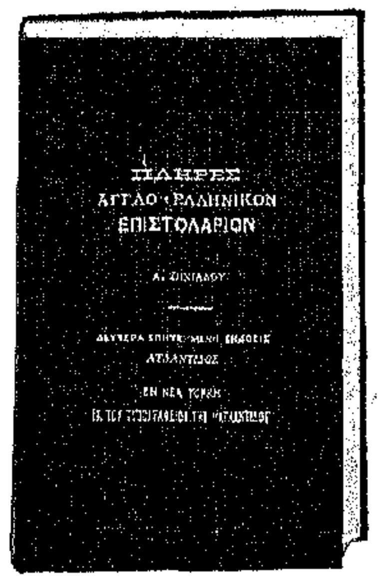

236 ΣΕΛΙΔΕΣ $1 (ΦΡΑΓΚΑ 5)

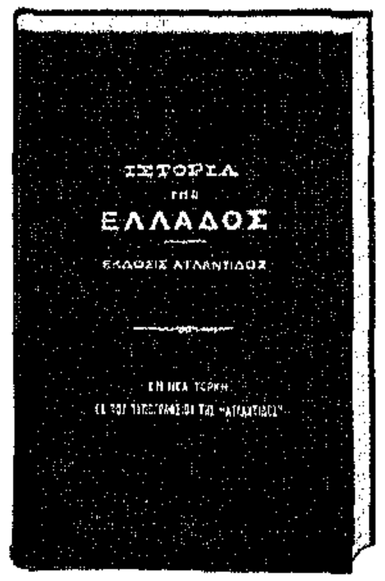

124 ΣΕΛΙΔΕΣ $1 (ΦΡΑΓΚΑ 5)

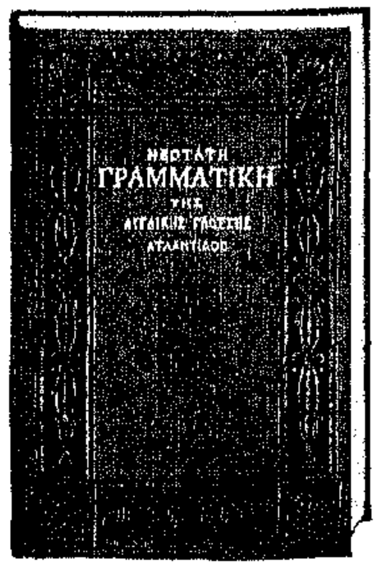

116 ΣΕΛΙΔΕΣ $0.75 (ΦΡ. 3.75)

ΕΤΟΣ 5, ΑΡΙΘ. 7
ΙΟΥΛΙΟΣ
1914

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΑΤΛΑΝΤΙΣ

MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS

VOL. V, NO. 7
JULY
1914

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡ. 35,000,000

ΟΛΙΚΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΙ ..170,000,000..

ΔΙΟΙΚΗΤΑΙ
ΙΩΑΝ. ΕΥΤΑΞΙΑΣ και ΑΛΕΞ. ΖΑΪΜΗΣ

Συνιστᾶται θερμῶς εἰς τοὺς μετὰ τῆς Τραπέζης συναλλασσομένους, ὅπως πρὸς ταχυτέραν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεών των, ἀποφεύγωσι νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὰ διοικοῦντα τὴν Τράπεζαν πρόσωπα καὶ διευθύνωσιν ἀποκλειστικῶς πάσας τὰς ἐπι[illegible]λὰς αὐτῶν εἰς τὴν διεύθυνσιν.
NATIONAL BANK OF GREECE, ATHENS - GREECE

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΑΙΓΙΟΝ	ΒΟΛΟΝ	ΙΘΑΚΗΝ	ΚΟΡΙΝΘΟΝ	ΛΕΥΚΑΔΑ	ΠΕΙΡΑΙΑ
ΑΓΡΙΝΙΟΝ	ΓΥΘΕΙΟΝ	ΙΩΑΝΝΙΝΑ	ΚΥΜΗΝ	ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΝ	ΠΥΛΟΝ
ΑΛΜΥΡΟΝ	ΔΗΜΗΤΣΑΝΑΝ	ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ	ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΝ	ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ	ΠΥΡΓΟΝ
ΑΜΦΙΣΣΑΝ	ΖΑΚΥΝΘΟΝ	ΚΑΛΑΜΑΣ	ΚΥΘΗΡΑ	ΜΕΣΣΗΝΗΝ	ΣΠΑΡΤΗΝ
ΑΜΑΛΙΑΔΑ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ	ΚΑΡΔΙΤΣΑΝ	ΛΑΜΙΑΝ	ΝΑΥΠΑΚΤΟΝ	ΣΥΡΟΝ
ΑΡΤΑΝ	ΘΗΒΑΣ	ΚΕΡΚΥΡΑΝ	ΛΑΡΙΣΣΑΝ	ΝΑΥΠΛΙΟΝ	ΤΡΙΚΚΑΛΑ
ΑΤΑΛΑΝΤΗΝ	ΘΗΡΑΝ	ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΝ	ΛΕΒΑΔΕΙΑΝ	ΝΑΞΟΥΣ	ΤΡΙΠΟΛΙΝ
. . . .	. . . .	. . . .	. . . .	ΠΑΤΡΑΣ	ΧΑΛΚΙΔΑ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Δι' ἀποστολὴν χρημάτων ἐκ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς Ἑλλάδα ἀπευθυντέον πρὸς τοὺς ἑξῆς ἀνταποκριτὰς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος:

National Bank of Commerce New York
American Express Co. » »
Bankers Trust Co. New York
Irving National Bank » »
First National Bank Chicago
First National Bank Pittsburg
First National Bank Milwaukee
Canadian Bank of Commerce Montreal Canada

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ

Δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας Ἀγγλίας, ἀποδοτέας ἐν ὡρισμένῃ προθεσμίᾳ ἢ διαρκεῖς, ἐπὶ τόκῳ
1 ο)ο κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις 6 μηνῶν τοὐλάχιστον
2 ο)ο » » » 1 ἔτους »
2 1)2 ο)ο » » » 2 ἐτῶν »
3 ο)ο » » » 4 » »
4 ο)ο » » » 5 » »

NATIONAL BANK OF GREECE ATHENS - GREECE

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

VOL. V. NO. 7
JULY
1914

ΑΤΛΑΝΤΙΣ

MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS

ΕΤΟΣ 5. ΑΡ. 7
ΙΟΥΛΙΟΣ
1914

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΑΤΛΑΝΤΙΣ
ΜΗΝΙΑΙΑ
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: ΑΜΕΡΙΚΗΣ $2.00. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 15.
ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ 20 ΣΕΝΤΣ. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΦΡ. 1.25.
MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS
ANNUAL SUBSCRIPTIONS:
UNITED STATES $2.00. FOREIGN FRS. 15.
20 c. PER COPY
ENTERED AS SECOND CLASS MAIL MATTER.

ATLANTIS PUBLISHING CO.
113-115-117 WEST 31st STREET
P. O. STATION E., NEW YORK, U. S. A.
S. J. VLASTO, PRESIDENT D. J. VLASTO, 1st VICE-PRES.
A. POLYZOIDES, 2nd VICE-PRES.
J. C. DEMETRIUS, TREAS. M. CHRISTOPHIDES, SEC'Y.
ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΤΛΑΝΤΙΣ
ΕΝ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΑΤΛΑΝΤΙΣ
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΟ 1894
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: ΑΜΕΡΙΚΗΣ $5.00. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 36.
ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 2 ΣΕΝΤΣ
ATLANTIS DAILY GREEK NEWSPAPER
ANNUAL SUBSCRIPTIONS:
UNITED STATES $5.00. FOREIGN FRS. 35.
2 c. PER COPY
TELEPHONE: 4970-4971-4972 MADISON SQUARE

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ, τὸν ὁποῖον εἰς προηγούμενον τεῦχος προεβλέπομεν, δὲν ἐπραγματοποιήθη. Οὔτε ὅμως καὶ τὸ θαῦμα τὸ ὁποῖον θὰ τὸν ἀπεσόβει συνετελέσθη. Ἐπὶ ἕνα μῆνα ἡ Ἑλληνοτουρκικὴ ἔντασις ἔμεινεν ἀμετάβλητος, καὶ ἂν ἡ εἰρήνη διετηρήθη, τοῦτο συνέβη διότι ἡ Ἑλλὰς ἠθέλησε νὰ μετέλθῃ καὶ νὰ ἐξαντλήσῃ ὅλα τὰ εἰρηνικὰ μέσα διὰ τῶν ὁποίων ἤλπισεν ὅτι θὰ συνεβιβάζετο μὲ τὴν Τουρκίαν.

Ἀλλὰ κλείει ὁ Ἰούλιος καὶ ἡ συνδιαλλαγὴ μὲ τοὺς Τούρκους φαίνεται πάντοτε ἀπομεμακρυσμένη.

Ἐξακολουθεῖ ὁ ἀπηνὴς διωγμὸς καὶ μένουν κλεισταὶ τοῦ Γένους αἱ Ἐκκλησίαι καὶ τὰ Σχολεῖα. Καὶ τὸ φάσμα τοῦ πολέμου δὲν ἐννοεῖ ἀκόμη νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸ γαλανὸν Αἰγαῖον.

ΛΟΙΠΟΝ ὁ πόλεμος θὰ γείνῃ; Ἡ καλλιτέρα ἀπάντησις εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο εἶναι:

Ὁ πόλεμος θ' ἀποσοβηθῇ;

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο εὑρίσκεται ἡ περίεργος ὅσον καὶ ἀγωνιώδης τῆς σήμερον κατάστασις. Ἡ Ἑλλὰς ἐξοπλίζεται κατὰ θάλασσαν καὶ ἡ Τουρκία ἀκόμη τὸ ἴδιον. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐκδηλοῖ τὴν φιλειρηνικότητά της, δεχομένη νὰ συζητήσῃ μετὰ τῆς Πύλης τὸν τρόπον ἑνὸς φιλικοῦ συμβιβασμοῦ. Καὶ τῶν διαθέσεων τούτων ἀντιπρόσωποι, ὁ κ. Βενιζέλος καὶ ὁ Μέγας Βεζύρης Πρίγκηψ Σαΐτ Χαλήμ, σπεύδουσιν εἰς Βρυξέλλας πρὸς σύσκεψιν καὶ ἀποκατάστασιν καλῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν.

Εἰρηνεύομεν ἀκόμη ἐν τῷ μεταξύ, ἀλλ' οὐδεὶς γνωρίζει διὰ πόσον καιρόν, καὶ οὐδεὶς θ' ἀπορήσῃ ἂν ἔπειτα ἀπὸ τόσας περιπετείας ἐπικρατήσῃ ἡ εἰρήνη, ὅπως οὐδεὶς θὰ ἐκπλαγῇ ἂν αὔριον ὁ πόλεμος ἐκραγῇ.

Ο ΝΕΟΣ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος ἐν Οὐασιγκτῶνι κ. Ἀγαμέμνων Σλῆμαν, οὗτινος ἡ ἄφιξις συμπίπτει μὲ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἀνὰ χεῖρας τεύχους, ἔχει τὸ μέγα προσὸν νὰ μὴ εἶναι ἄγνωστος εἰς τὸν Ἀμερικανικὸν κόσμον. Τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἔργον τοῦ ἀειμνήστου Πατρός του ἀριθμεῖ θιασώτας εἰς κάθε Ἀμερικανικὸν κύκλον, ὅπου καλλιεργοῦνται τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα καὶ μελετᾶται ἡ ἀθάνατος Ἑλληνικὴ ἀρχαιότης.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν κ. Ἀγαμέμνονα Σλῆμαν, ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Ἀμερικῆς θεωρεῖται εὐτυχής, διότι εἰς θέσιν ὅπου δὲν χρειάζονται διπλωματικὰ προσόντα ἔχει τὸν πρακτικὸν καὶ κοινοβουλευτικώτατον τέως βουλευτὴν Ἀγυιᾶς, καὶ χαίρει εἰς τὴν σκέψιν ὅτι ὁ νέος τῆς Ἑλλάδος Πρεσβευτὴς εὐκολώτερον καὶ καλλίτερον παντὸς ἄλλου προκατόχου του θ' ἀντιληφθῇ τὰς ἀνάγκας καὶ τὰ ζητήματά του, καὶ θὰ ἐργασθῇ πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον καὶ τῶν ἐν τῷ Νέῳ Κόσμῳ Ἑλλήνων καὶ τῆς φιλτάτης μακρυνῆς Πατρίδος.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ τῆς Ἀμερικῆς ἐβράδυναν νὰ ἔλθουν εἰς ἀρωγὴν τοῦ μεγάλου Ἐθνικοῦ Ἐράνου διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς Ναυαρχίδος «Κωνσταντῖνος Βασιλεύς», ἀλλ' ἅπαξ ἐγκολπωθέντες τὸν εὐγενῆ ἀγῶνα, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι θὰ καταρρίψουν πᾶν προηγούμενον ρεκὸρ πατριωτικῆς γενναιοδωρίας.

Τὴν στιγμὴν καθ' ἣν γράφονται αἱ γραμμαὶ αὗται ἄνω τῶν εἰκοσιτεσσάρων χιλιάδων φράγκων ἔχουσι σταλῆ τηλεγραφικῶς εἰς Ἀθήνας διὰ μέσου τῆς ἡμερησίας «Ἀτλαντίδος».

Τὸ πρόγραμμα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐβασίσθη ὁ ἔρανός μας, εἶναι:

Νὰ μὴ μείνῃ Ἕλλην τῆς Ἀμερικῆς, ὅστις νὰ μὴ δώσῃ τοὐλάχιστον ἀπὸ δέκα δολλάρια διὰ τὴν ναυαρχίδα.

Καὶ οἱ Ἕλληνες θὰ τὰ δώσουν αὐτὰ τὰ δεκαπέντε ἑκατομμύρια φράγκα, τὰ ὁποῖα ζητοῦνται διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀπαιτουμένου διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου, κατὰ τρόπον ἐξασφαλίζοντα εἰς τὴν Πατρίδα τὴν ἀπόλυτον ἀπέναντι τῶν ἐχθρῶν της θαλασσίαν ὑπεροπλίαν.

Ο ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ πρεσβευτὴς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν παρῃτήθη τῆς θέσεώς του διὰ νὰ εἴπῃ ἀνέτως πᾶν ὅ,τι εἶδε σχετικὸν μὲ τὴν Ἀλβανικὴν ἀναρχίαν, τὴν ἐπισημοποιηθεῖσαν τῇ ὑποστηρίξει καὶ ἐπινεύσει τῆς Εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας.

Ἡ φωνὴ τοῦ τολμηροῦ Ἀμερικανοῦ, ὅστις ἐξῆλθε τῶν κανόνων τῆς διπλωματικῆς ἐθιμοτυπίας διὰ ν' ἀποκαλύψῃ ἐν ὅλαις του ταῖς λεπτομερείαις τὸν Ἀλβανικὸν κυκεῶνα, ἐδόνησεν, ὡς ἦτο ἑπόμενον, πᾶσαν Ἑλληνικὴν καρδίαν. Καὶ ὅταν ὁ κ. George Frederic Williams, μεταβὰς εἰς τὴν Βόρειον Ἤπειρον, ἐζήτησε νὰ προσφέρῃ εἰς τὸν ἱερὸν τῶν ἐκεῖ ἀδελφῶν μας ἀγῶνα τὴν ἀρωγήν του, ἡ ὑπὲρ αὐτοῦ συμπάθεια τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐκορυφώθη.

ΚΑΙ ἤδη νομίζομεν ὅτι ἀφυπνιζόμεθα ἀπὸ περίεργον ὄνειρον. Ἔχομεν ὑπ' ὄψει μας τὰ τελευταῖα τηλεγραφήματα τοῦ κ. Williams εἰς τὸν Ἀμερικανικὸν τύπον. Καὶ τί βλέπομεν εἰς αὐτά;

Ὅτι ὁ Μπρὲτ Βὴδ πταίει διὰ τὴν κακοδαιμονίαν τῆς Ἀλβανίας.

Ὅτι ἐξ ἴσου πταίει ἡ Εὐρώπη.

Ὅτι ἐξ ἴσου πταίει ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος.

Ὅτι ἐξ ἴσου πταίει ἡ Κυβέρνησις τῆς Αὐτονόμου Ἠπείρου.

Οἱ μόνοι οἱ ὁποῖοι δὲν πταίουν, καὶ οἵτινες εἶναι τὰ θύματα ὅλων τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων πταιστῶν, εἶναι οἱ Τουρκαλβανοὶ Γκέγκηδες, εἰς οὓς ὤφειλον νὰ παραδώσωσι τὴν χώραν των οἱ Ἠπειρῶται.

Αὐτὰ ἐτηλεγράφησεν ἐξ Ἀθηνῶν εἰς τὴν ἐφημερίδα «New York American» ὁ κ. Williams τὴν 22 Ἰουλίου.

Καὶ τώρα, τί νὰ παραδεχθῇ κανεὶς καὶ τί νὰ πιστεύσῃ;...

ΕΝ ΤΩ ΜΕΤΑΞΥ τὸ γεγονός, τὸ σαφὲς καὶ συγκεκριμένον, εἶναι ὅτι ἡ Κορυτσᾶ εὑρίσκεται πλέον εἰς χεῖρας τῶν Ἠπειρωτῶν καὶ ἀντὶ τῆς Κεβερία Σκιπετάρε Γκόρτσας, ἔχομεν ἀρχὰς τῆς Αὐτονόμου Ἠπείρου εἰς τὴν Κορυτσᾶν μὲ στρατιωτικὸν διοικητήν της τὸν ἱστορικὸν πλέον καταστάντα Βάρδαν. Ἄλλο γεγονὸς ἐξ ἴσου ἀναμφισβήτητον εἶναι ὅτι τὰ ὅρια τῆς Βορείου Ἠπείρου ἡπλώθησαν πολὺ πέραν τῆς γραμμῆς ἣν εἶχε διαγράψῃ ἡ προέλασις τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, καὶ ὅτι οἱ Ἠπειρῶται καταλαβόντες τὸ Βεράτιον στρατοπεδεύουσιν ἤδη ἔξωθι τῆς Αὐλῶνος. Αἱ νῖκαι αὐταί, αἱ θετικαὶ καὶ ἀδιαφιλονείκητοι τῶν Ἠπειρωτῶν, εἶναι ἐκεῖναι αἵτινες ἔδωκαν ὅλως νέαν ὄψιν εἰς τὸν χαρακτῆρα τοῦ Ἱεροῦ τούτου ἀγῶνος. Καὶ ὁ χαρακτὴρ οὗτος εἶναι ὁ τοῦ τελικοῦ θριάμβου ὃν κατήγαγεν, ἅπαξ ἔτι, ὄχι ἡ διπλωματία, ἀλλ' ἡ Ἑλληνικὴ λόγχη.

Η ΙΔΡΥΣΙΣ ὑπουργείου Συγκοινωνίας καὶ ἡ σύστασις Ἑταιρίας Φιλοξένων ἐν Ἀθήναις νομίζομεν ὅτι ἀποτελοῦν τὰ δύο μεγαλείτερα εἰρηνικὰ τοῦ λήγοντος μηνὸς γεγονότα.

Τώρα μὲ τὴν ἕνωσιν τῶν Εὐρωπαϊκῶν σιδηροδρόμων καὶ τὴν ἐγκατάστασιν καθημερινῆς μὲ τὴν Δύσιν συγκοινωνίας, μὲ τὰς νέας γραμμὰς διὰ τῶν ὁποίων θὰ πυκνωθῇ τὸ Ἑλληνικὸν σιδηροδρομικὸν δίκτυον, μὲ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἀτμοπλοϊκῶν συγκοινωνιῶν της, ἡ Ἑλλὰς εἰσέρχεται εἰς νέον στάδιον προόδου, ἐν τῷ ὁποίῳ ἀπαραίτητος ἦτο ἡ ἀπόκτησις ὑπουργείου Συγκοινωνίας.

Τὸ ζήτημα τῆς Βιομηχανίας τῶν Ξένων, τὸ ὁποῖον τόσον πολὺ συνδέεται μὲ τὴν τελειοποίησιν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν συγκοινωνιῶν μας, εὑρίσκεται ἤδη εἰς λαμπρὰς χεῖρας, ἂν λάβῃ κανεὶς ὑπ' ὄψει τὰ πρόσωπα τ' ἀποτελοῦντα τὴν Ἑταιρίαν τῶν Φιλοξένων. Καὶ τώρα καλὴν ἐπιτυχίαν καὶ εἰς τοὺς μὲν καὶ εἰς τοὺς δέ, καὶ καλὴν εὐδοκίμησιν ἐν πνεύματι πρακτικοῦ Ἀμερικανισμοῦ εἰς ἀμφοτέρους.

ΑΠΟ τοῦ τεύχους τούτου ἡ «Μηνιαία Εἰκονογραφημένη Ἀτλαντίς» ἐπανέρχεται εἰς τὴν ποικιλίαν ἐκείνην τῶν θεμάτων, ἀπὸ τὴν ὁποίαν μᾶς εἶχον ἀποσπάσῃ δύο σχεδὸν ἔτη συνεχῶν μεγάλων ἐθνικῶν γεγονότων.

Οἱ παλαιοὶ ἀναγνῶσται τῆς «Εἰκονογραφημένης Ἀτλαντίδος» θὰ εὕρουν εἰς τὰς σελίδας της σήμερον τὸ παλαιὸν σύστημα τῆς ταξινομήσεως διαφόρων θεμάτων, καὶ ὅλοι θὰ εὐχαριστηθοῦν, ὡς ἐλπίζομεν, ἀπὸ τὰς καινοτομίας ὅσας θὰ παρατηρήσουν εἰς τὸ ἀνὰ χεῖρας τεῦχος, τὸ ὁποῖον σημειώνει μίαν νέαν ἀφετηρίαν προόδου εἰς τὴν σταδιοδρομίαν τοῦ προσφιλοῦς περιοδικοῦ των.

Ο ΔΟΛΟΦΟΝΗΘΕΙΣ ΑΡΧΙΔΟΥΞ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΤΟΥ

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΚΑΙ Ο ΕΠΙΔΟΞΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΟΥΓΓΑΡΙΑΣ

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ ΤΩΝ ΑΨΒΟΥΡΓΩΝ

ΟΙ ΟΥΓΓΡΟΙ κατεξανέστησαν μὲ ὅλους τοὺς ἄλλους «ἀφωσιωμένους» ὑπηκόους τοῦ Φραγκίσκου Ἰωσήφ, πλὴν τῶν Σέρβων, διὰ τὸν τραγικὸν θάνατον τοῦ διαδόχου τοῦ θρόνου τῆς Δυαδικῆς Μοναρχίας Ἀρχιδουκὸς Φραγκίσκου Φερδινάνδου καὶ τῆς συζύγου του δουκίσσης τοῦ Χόχενβεργ. Ἀλλ' ἦτο Οὔγγρὶς ἡ κόμησσα Carolyi, ἡ ὁποία, ὅταν ὁ υἱός της ἔγεινεν ἓν ἐκ τῶν πολυαρίθμων θυμάτων τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1849, ἔρριψε κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ Αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσὴφ τὴν φρικτὴν κατάραν: «Οὐρανὸς καὶ κόλασις νὰ σὲ στερήσουν πάσης εὐτυχίας! Ὁ οἶκός σου νὰ ἐξαλειφθῇ, καὶ τὰ τέκνα σου νὰ ἐξολοθρευθοῦν ἐπονειδίστως! Βίαιος θάνατος νὰ εὕρῃ πάντα τὰ προσφιλῆ σου πρόσωπα, καὶ ἡ ζωή σου νὰ εἶναι διαρκὴς θλῖψις!»

Ἡ τραγῳδία τοῦ Σεράγεβο ἦτο ἡ τελευταία ῥανὶς μὲ τὴν ὁποίαν ὑπερεξεχείλισε τὸ πικρὸν ποτήριον τοῦ γηραιοῦ Καισαροβασιλέως ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῆς κατάρας ἐκείνης.

Πρᾶος καὶ φιλειρηνικὸς κατὰ τὰ τρία τέταρτα τῆς μακροτάτης βασιλείας του, ἀφ' ὅτου ἐποδοπατήθη ἐντὸς μιᾶς ἑβδομάδος ἡ χώρα του ὑπὸ τῶν Πρώσσων, τὰ ἐτήσια κυνήγια τῶν ἐλάφων καὶ τῶν φασιανῶν εἰς τὰ δάση του ἔχων ὡς μόνην πολεμικὴν ὁπωσδήποτε ἀσχολίαν καὶ κατὰ τὰ ἄλλα ἀρκούμενος εἰς τὰς ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀγγελλομένας ἐγκαθείρξεις, βασάνους καὶ θανατώσεις ταραξιῶν τινων μὴ ἐννοούντων νὰ ἐνθουσιασθῶσιν ἐκ τῆς πατρικῆς του διοικήσεως, ὁ πρύτανις τῶν ἐστεμμένων τῆς Εὐρώπης, ὁ γαλακτοπότης καὶ σχεδὸν φυτοφάγος Αὐτοκράτωρ καὶ Βασιλεύς, ἐδέχθη εἰς τὸ διάστημα τῆς ζωῆς του ὡς παναρχαία δρῦς τόσους κεραυνοὺς τῆς σκληρᾶς τύχης κατὰ τῆς κεφαλῆς του, ὥστε νὰ εἴπῃ εἰς τὸ ὀγδοηκοστὸν τέταρτον ἔτος τῆς ἡλικίας του, «δὲν ἔμεινε θλῖψις τὴν ὁποίαν νὰ μὴ ἐδοκίμασα.»

Τραγικώτερος βίος δὲν ἀναφέρεται ἐν τῇ ἱστορίᾳ. Ὁ ἀδελφὸς τοῦ Φραγκίσκου Ἰωσήφ, ὁ Αὐτοκράτωρ τοῦ Μεξικοῦ Μαξιμιλιανός, ἐθανατώθη σκληρῶς ὑπὸ τῶν ὑπηκόων του. Ἡ γυναικαδέλφη του Αὐτοκράτειρα Καρλόττα ἀπώλεσε τὰς φρένας. Ὁ μονογενής του υἱὸς καὶ διάδοχος τοῦ θρόνου Ροδόλφος εὗρε τόσον τραγικὸν ὅσον καὶ μυστηριώδη θάνατον εἰς τὴν ἔπαυλιν τοῦ Μέγερλιν. Ἡ λατρευτή του σύζυγος Αὐτοκράτειρα Ἐλισάβετ ἔπεσε νεκρὰ ὑπὸ τὸ ἐγχειρίδιον τοῦ ἀναρχικοῦ Λουκένι. Ὁ ἀνεψιὸς καὶ διάδοχός του Ἀρχιδοὺξ Φραγκῖσκος Φερδινάνδος καὶ ἡ μοργανατικὴ σύζυγος τούτου ἐπλήρωσαν εἰς τὸ Σεράγεβο μὲ τὴν ζωήν των διὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Βοσνίας καὶ Ἐρζεγοβίνης καὶ τὴν καταδυνάστευσιν τῶν Σέρβων ὑπηκόων τῆς Μοναρχίας, ἐξαπλωθέντες νεκροὶ εἰς τὸ τέθριππον ὄχημά των ὑπὸ δύο σφαιρῶν τοῦ περιστρόφου τῆς «Σερβικῆς ἐκδικήσεως», ὡς ὠνόμασεν ἑαυτὸν μὲ πολλὴν κομπορρημοσύνην ὁ δολοφόνος Πρίντσιπ.

Περιττὸν νὰ ἀσχοληθῇ τις μὲ τὴν ἠθικὴν διερεύνησιν τῆς πράξεως τοῦ Πρίντσιπ. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρει κυρίως εἰς τὴν παροῦσαν περίπτωσιν δὲν εἶναι ἡ θέσις ἡ ὁποία ἀνήκει εἰς τὸν φονέα ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, ἀλλ' ἡ τάξις εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ καταταχθῇ τὸ ἐπιφανέστερον τῶν δύο θυμάτων παθολογικῶς. Διότι παθολογικὴ εἶναι ἡ κατάστασις τῶν ἀφιερούντων τὴν ζωήν των εἰς τὸ ἄχαρι καὶ ἄγονον ἔργον τῆς ἀπολυταρχίας καὶ τῆς κυβερνήσεως διὰ τῆς πυγμῆς. Ὁ Πρίντσιπ δυνατὸν νὰ ἀνήκῃ ἀκριβῶς εἰς τὴν ἰδίαν τάξιν μὲ τὸν Λουκένι, ἀλλὰ μὴ συγχέωμεν τὸν θάνατον τῆς ἀβλαβεστάτης καὶ ποιητικῆς Αὐτοκρατείρας Ἐλισάβετ, τοῦ Οὐμβέρτου τῆς Ἰταλίας ἢ τοῦ πολυκλαύστου ἐθνομάρτυρος Γεωργίου Α'. τῆς Ἑλλάδος, τοῦ θυσιάσαντος τὴν ζωήν του ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τοῦ λαοῦ του, μὲ τὸν θάνατον τοῦ Φραγκίσκου Φερδινάνδου. Δὲν εἶναι μάρτυς ὁ πίπτων θῦμα τῆς προκλητικότητός του, καίτοι καὶ οὗτος, μισούμενος ἐν τῇ ζωῇ του, συνοδεύεται εἰς τὸν τάφον ἀπὸ τὰς συμπαθείας παντὸς ἀνθρώπου μὲ καρδίαν συμπονοῦσαν εἰς τὰ δεινὰ τῆς ἀνθρωπότητος. Ἐνδιαφέρει νὰ ἐξακριβωθῇ ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης εἰς ποίαν παθολογικὴν κατηγορίαν ἀνήκουσιν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι, κατατυραννοῦντες δεκάδας ἑκατομμυρίων λαῶν καὶ ἐγκληματοῦντες κατὰ τῶν συμφερόντων τῆς ἀνθρωπότητος εἰς κάθε μέτρον πρὸς ἐπιβολὴν τῆς ἐξουσίας των, δὲν αἰσθάνονται τὴν ἀθλιότητα μιᾶς ζωῆς ὑπὸ πολλῶν ζητουμένης καὶ ἐκτεθειμένης διαρκῶς εἰς κίνδυνον, χωρὶς νὰ ἐξυπηρετῆται ἐν τῷ μεταξὺ καμμία εὐγενὴς ἰδέα, ὑπὲρ τῆς ὁποίας νὰ ἀξίζῃ ἡ πάντοτε ἐπαπειλουμένη θυσία. Ποῖον τὸ θετικὸν ὄφελος τῶν λαῶν τῆς Μοναρχίας ἐκ τῆς πολιτικῆς τῆς ὁποίας θῦμα ἔπεσεν ὁ Ἀρχιδοὺξ, καὶ ποῖος ἱστορικὸς τοῦ μέλλοντος θὰ ἐκφράσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς γενεᾶς του εἰς τὸν Φραγκῖσκον Φερδινάνδον διὰ τὴν θυσίαν του ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς ἰταμότητος;

Ὁ Ἀρχιδοὺξ Φραγκῖσκος Φερδινάνδος ἐπλήρωσε μὲ τὴν ζωήν του διὰ τὰ ἐγκλήματα μιᾶς ματαίας πολιτικῆς (τῆς ὁποίας αὐτὸς ἦτο εἷς τῶν κυριωτέρων παραγόντων μόνον, ὄχι δὲ καὶ ὁ κυρίως ὑπεύθυνος), ἀποβλεπούσης εἰς τὴν ἐπιβολὴν τοῦ Γερμανικοῦ χαρακτῆρος εἰς χώραν οἰκουμένην ὑπὸ καταπληκτικῆς πᾶν ἄλλο ἢ Γερμανικῆς πλειονότητος, εἰς τὴν καταπίεσιν καὶ τὸν διωγμὸν τῶν ἀνθισταμένων ἐθνικοτήτων, καὶ εἰς τὴν πρὸς νότον ἐπέκτασιν μιᾶς ἐπικρατείας ἡ ὁποία θὰ ἦτο εὐτυχὴς ἂν ἠδύνατο μέχρι τέλους νὰ διατηρηθῇ ἐντὸς τῶν σημερινῶν της συνόρων. Τόσον διὰ τὴν παράλογον ἀξίωσιν τοῦ Γερμανισμοῦ ὅπως δεσπόζῃ ἀπολύτως ἐν τῇ Μοναρχίᾳ εἰς βάρος τῶν ἄλλων φυλῶν, ὅσον καὶ διὰ τὰς καταπιέσεις εἰς ἃς καταφεύγουσιν οἱ ἀντιπροσωπεύοντες αὐτόν, ἔτι δὲ καὶ διὰ τὸν κάθε ἄλλο ἢ ἐθνικὸν χαρακτῆρα τῆς δυναστείας καὶ τῆς κυβερνήσεως, ὑφίσταται μεταξὺ τῆς μεγάλης πλειονότητος τῶν κατοίκων καὶ τῶν φυλῶν ἐξ ὧν ἀπαρτίζεται τὸ παμποίκιλον μωσαϊκὸν τοῦ Αὐστρουγγρικοῦ κράτους μία κατάστασις πνευμάτων καὶ αἰσθημάτων, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὁ Ἀρχιδοὺξ Φραγκῖσκος Φερδινάνδος, ὁ σεπτὸς θεῖός του καὶ οἱ κυβερνῆται τῆς χώρας ὤφειλον νὰ περιμένωσι πάντοτε τὴν σφαῖραν, τὴν βόμβαν ἢ τὸ ἐγχειρίδιον τοῦ θερμοκεφάλου, τοῦ μανιακοῦ, τοῦ ἐπαναστάτου, τοῦ ἐθνικόφρονος, τοῦ ἀτομικῶς ἠδικημένου, τοῦ ἀδίκως φυλακισθέντος, τοῦ πληρώσαντος ἀκριβὰ διὰ τὰ ἐθνικά του αἰσθήματα, ἵνα μὴ κάμωμεν λόγον περὶ τοῦ ἐκ πεποιθήσεως ἢ ἐξ ἐπαγγέλματος ἀναρχικοῦ. Διὰ τοῦτο θέλομεν νὰ γείνῃ πλήρης καὶ σαφὴς διάκρισις μεταξὺ τοῦ βιαίου θανάτου ἑνὸς ἀληθῶς συνταγματικοῦ καὶ φιλελευθέρου μονάρχου, πίπτοντος ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν συμφερόντων τοῦ λαοῦ του, καὶ τοῦ φόνου ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς ἀπολυταρχίας καὶ τῆς ξενικῆς τυραννίας.

Εἶναι ζήτημα ἂν ὑπῆρξε Πρίγκηψ μισητότερος τοῦ φονευθέντος Ἀψβούργου Ἀρχιδουκὸς ἐν τῇ χώρᾳ του καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. Ὁ ἄνθρωπος ἦτο ὀχληρός, ἡγεμονικὸς τύπος παλληκαρᾶ — bully, ὡς λέγουν οἱ Ἀγγλόφωνοι—ἀνυπόφορος εἰς προκλητικότητα βλέψεων, ἐνεργειῶν καὶ σχεδίων, μεγαλομανής, κτυπῶν εἰς τὰ νεῦρα τόσον τῶν λαῶν οἵτινες θὰ ἐγίνοντο ὑπήκοοί του ὅσον καὶ τῶν ξένων. Αἱ φιλοδοξίαι του καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐνεργείας του ἦσαν διαρκὴς ἀπειλὴ διὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴν εἰρήνην καὶ διὰ τὴν ἐσωτερικὴν ἡσυχίαν τῆς Μοναρχίας. Ἦτο ὀπαδὸς τῆς βιαίας καὶ ἄκρως ἐπιθετικῆς πολιτικῆς, μὲ πολιτικὰς ἀντιλήψεις τοῦ δεκάτου ὀγδόου αἰῶνος. Τὸ ἄρχειν ἐφαίνετο ὅτι ἦτο δι' αὐτὸν ὄχι ἀποτέλεσμα πόθου πρὸς καθοδήγησιν τῶν λαῶν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς προόδου καὶ πρὸς προαγωγὴν τῆς εὐημερίας των, ἀλλ' ἀνάγκη μιᾶς ἰδιαιτέρας μανίας του. Δι' αὐτὸ τὸ σύνολον τοῦ δημοσίου βίου του ἦτο μία ἔκφανσις τῶν ἰδιοτήτων τοῦ μανιακοῦ. Παρ' ὅλην τὴν εἰλικρινῆ θλῖψιν τὴν ἐκφρασθεῖσαν παγκοσμίως διὰ τὸ τραγικὸν τέλος του, δὲν ἀπεκρύφθη ἓν αἴσθημα ἀνακουφίσεως διὰ τὴν ἔκλειψίν του ἐκ τῆς διεθνοῦς σκηνῆς, ἔκλειψιν ἥτις σημαίνει μείζονα ἀσφάλειαν διὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴν εἰρήνην.

Ἡ «Σερβικὴ ἐκδίκησις» εὗρεν αὐτὸν καὶ τὴν σύζυγόν του εἰς τόπον ὅπου οἱ κάτοικοι τοὺς ὑπεδέχθησαν μὲ Σερβικὰς σημαίας, καὶ ὅπου ὁ στρατὸς τῆς Μοναρχίας ἐξετέλει μεγάλα γυμνάσια μὲ κύριον θέμα τὴν εἰσβολὴν εἰς τὸ Σερβικὸν ἔδαφος ἐν περιπτώσει πολέμου. Ὁ Φραγκῖσκος Φερδινάνδος ἐφημίζετο ὡς ὁ ἀσπονδότερος ἐχθρὸς τῆς Σερβικῆς φυλῆς, τόσον τῆς ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τοῦ θείου του ὅσον καὶ τῆς ὑπὸ τὸ ἐθνικὸν σκῆπτρον τοῦ Βασιλέως Πέτρου. Ἦτο ἐναντίον πάσης παραχωρήσεως εἰς τοὺς Σερβοκροάτας τῆς Βοσνίας καὶ Ἐρζεγοβίνης καὶ τῶν Δαλματικῶν παραλίων. Ἡ μετάβασίς του εἰς τὴν Βοσνίαν χάριν τῶν γυμνασίων τοῦ ἰδίου ἐκείνου στρατοῦ ὅστις περιέμενε διαταγὰς νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὴν Σερβίαν διδομένης ἀφορμῆς διαρκοῦντος τοῦ Βαλκανικοῦ πολέμου, θὰ ἠδύνατο νὰ θεωρηθῇ ὡς βάναυσος περιφρόνησις τοῦ ἐθνικοῦ αἰσθήματος τῶν Σέρβων ὑπηκόων τῆς Μοναρχίας καὶ ὡς προειδοποίησις ὅτι ὁ Αὐστρουγγρικὸς στρατὸς ἦτο ἕτοιμος νὰ κατασυντρίψῃ καὶ αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐλευθέρους ἀδελφούς των εἰς πρώτην εὐκαιρίαν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν αὐτοῦ τοῦ Ἀρχιδουκός. Ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ἐδέχθη τὸν θάνατον ἀπέδειξεν ὅτι ἡ γενναιότης του δὲν ἦτο κατωτέρα τῆς ἰταμότητός του. Ἡ μόνη φροντίς του ὅταν εἶχεν ἤδη δεχθῇ τὴν σφαῖραν τοῦ φονέως εἰς τὸν τράχηλον ἦτο ἡ ἀσφάλεια τῆς συζύγου του, εἰς τὴν ὁποίαν, πληγωμένην καὶ αὐτὴν θανασίμως παρὰ τὸ πλευρόν του, ἀπηύθυνε τὴν παθητικὴν παράκλησιν νὰ ζήσῃ χάριν τῶν τέκνων των. Ἐπέδειξε τὴν ψύχραιμον γενναιότητα τοῦ στρατιώτου ὅταν, ἀπωθήσας διὰ τῆς χειρὸς τὴν βόμβαν τοῦ Γκαβρίνοβιτς ἐκ τοῦ αὐτοκινήτου του, ἐπέζευσεν, ὡς λέγεται τοὐλάχιστον, καὶ ἐστάθη εἰς τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ ὅπως ἐξετάσῃ τὴν κατάστασιν τῶν ἀντ' αὐτοῦ πληγωθέντων ὑπασπιστῶν του.

ΑΠΟΨΙΣ ΤΟΥ ΣΕΡΑΓΕΒΟΥ.—Εἰς τὸ κέντρον τὸ Δημαρχεῖον, παρὰ τὸ ὁποῖον (X) ἔλαβε χώραν ἡ δολοφονία.

Ἐλέγετο πάντοτε ὅτι ἀποθνήσκοντος τοῦ Αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσήφ, ὅστις συγκρατεῖ εἰς ἑνότητα τὰ διάφορα φυγόκεντρα στοιχεῖα τῆς Μοναρχίας διὰ τῆς ἐπιτηδειότητός του, θὰ διέτρεχε τὸν ἔσχατον κίνδυνον ἡ ἑνότης αὕτη ἐπὶ τοῦ διαδόχου του Φραγκίσκου Φερδινάνδου ἕνεκα τῆς ἀδεξιότητος τούτου καὶ τῆς ἀντιπαθείας ἣν γενικῶς ἐνέπνεεν. Θὰ ἀποσοβήσῃ ἄρά γε τὸν κίνδυνον τοῦτον ἡ ἔκλειψις τοῦ ἀντιπαθητικοῦ Ἀρχιδουκός; Ὁ νέος διάδοχος τοῦ Αὐστρουγγρικοῦ θρόνου, Ἀρχιδοὺξ Κάρολος Φραγκῖσκος Ἰωσήφ, εἶναι, ὡς λέγεται, δημοτικώτατος. Ἀλλ' ἡ ἐξακολούθησις τῆς δημοτικότητός του ὅταν προσεχῶς ἀνέλθῃ εἰς τὸν θρόνον θὰ ἐξαρτηθῇ ὄχι ἐκ τῶν νῦν αἰσθημάτων τῶν λαῶν τῆς Αὐτοκρατορίας πρὸς αὐτόν, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀπέναντί των πολιτικῆς του. Αἱ πολιτικαί του ἰδέαι εἶναι ἄγνωστοι, καὶ ἐκτὸς τούτου δὲν θὰ ἐξαρτῶνται ἀποκλειστικῶς ἀπὸ αὐτὸν τὸ ἐπὶ τῆς βασιλείας του ἐσωτερικὸν καθεστὼς τῆς Μοναρχίας καὶ αἱ τάσεις τῆς ἐξωτερικῆς της πολιτικῆς. Παρ' ὅλην τὴν καλήν του θέλησιν—ἂν ἔχῃ πράγματι τοιαύτην—θὰ δεήσῃ ἢ νὰ ὑποκύψῃ ἀκουσίως εἰς τὰς πολιτικὰς ἕξεις καὶ ἀντιλήψεις τῆς κλίκας ἥτις κυβερνᾷ τὴν Αὐστρουγγαρίαν ἢ νὰ περιφρονήσῃ τοὺς κινδύνους μιᾶς θαρραλέας πολιτικῆς καὶ λαμβάνων τὸ φραγγέλιον, ἂν θέλῃ νὰ γείνῃ ἀληθινὸς πατὴρ τῆς Χώρας, νὰ ἐκδιώξῃ ἐκ τοῦ κυβερνητικοῦ ὀργανισμοῦ τὴν γραφειοκρατίαν, νὰ διαλύσῃ τὴν κλίκαν, νὰ πατάξῃ τοὺς στύλους τοῦ ἀπολυταρχισμοῦ, καὶ νὰ θραύσῃ κρανία θερμοκεφάλων «πατριωτῶν», μεγαλομανῶν ἰμπεριαλιστῶν καὶ πολεμοχαρῶν θορυβοποιῶν. Ἡ συνταγὴ αὕτη εἶναι ἡ μόνη λυσιτελὴς διὰ τὰς νόσους τῆς Δυαδικῆς Μοναρχίας. Μόνη ἡ πλατωνικὴ καλὴ διάθεσις ἑνὸς ἀνωτάτου ἄρχοντος δὲν ἀρκεῖ διὰ τὴν θεραπείαν τῶν κακῶν μιᾶς χώρας. Καὶ εἶναι ὁμολογουμένως ζήτημα γενικῆς ἀνάγκης καὶ γενικοῦ συμφέροντος ἡ διατήρησις τοῦ Κράτους τῶν Ἀψβούργων ἐν ὅλῃ τῇ ἀκεραιότητί του. Πᾶσα ἀποσκίρτησις, πᾶς ἀκρωτηριασμός, ὁλικὴ ἢ μερικὴ διάλυσις τοῦ Αὐστρουγγρικοῦ ψηφιδωτοῦ, θὰ σημάνῃ τὴν κρισιμωτέραν ὥραν τῆς

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 32αν σελίδα.)

Ο ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ ΠΡΙΝΤΣΙΠ ΟΔΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΦΥΛΑΚΑΣ

ΤΟ ΤΣΕΚ $12,535,275.96, ΟΠΕΡ ΠΑΡΕΔΟΘΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟΝ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΔΙΑ ΤΟ ΑΝΤΙΤΙΜΟΝ ΤΩΝ ΑΓΟΡΑΣΘΕΝΤΩΝ ΠΛΟΙΩΝ

ΔΙ' ΕΝΟΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ

ΙΔΟΥ ἕν τσὲκ τὸ ὁποῖον ἀρκεῖ διὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς φιλοδοξίας ἑνὸς ἑκάστου τῶν ἀναγνωστῶν μας καὶ ὅλων ὁμοῦ. Ἀλλὰ σταθῆτε, μὴ ὑποβληθῆτε εἰς τὸν κόπον νὰ τὸ ἀποκόψετε πρὸς ἐξαργύρωσιν. Δὲν εἶναι δῶρον τῆς «Μηνιαίας Εἰκονογραφημένης Ἀτλαντίδος» πρὸς τοὺς ἀναγνώστας της. Τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον ἀντιπροσωπεύει ἔχει ἤδη τὸν κύριόν του καὶ τὸν προορισμόν του. Κύριός του εἶναι τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ προορισμός του ἡ ναυπήγησις ἑνὸς Δρέδνωτ διὰ τὸν Ἀμερικανικὸν στόλον.

Τὸ τσὲκ—τεμάχιον χάρτου μὲ τὸν ἀριθμὸν 12,535,275—εἶναι τὸ ἀντιστάθμισμα τῆς διατηρήσεως τῆς ὑπεροπλίας τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου ἀπέναντι τοῦ Τουρκικοῦ. Εἶναι τὸ ἀντίτιμον τοῦ «Mississippi» καὶ τοῦ «Idaho». Ἡ πυγμὴ τῆς Ἑλλάδος ἔγεινε τόσον βαρυτέρα ὅσην ἐλάφρυνσιν—ὄχι ἀνακούφισιν βεβαίως—ὑπέστη τὸ δημόσιον ταμεῖόν της μὲ τὴν ἀποστολὴν ἑξήκοντα καὶ τριῶν περίπου ἑκατομμυρίων φράγκων εἰς τὴν Ἀμερικήν.

Ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων αἱ λέξεις δόξα καὶ πτωχία εἶναι συνδεδεμέναι μὲ τὸ ὄνομα τῆς Ἑλλάδος. Ἰδοὺ ὅμως ὅτι ἐκάμαμεν τώρα φιγοῦραν ὡς ἔθνος πλούσιον ὄχι μόνον εἰς δόξαν ἀλλὰ εἰς χρυσόν. Εἶναι γεγονὸς ὅτι οἱ Ἀμερικανοί, οἱ συνηθισμένοι εἰς τὰ ἑκατομμύρια, ἔγειναν κατάπληκτοι ἐπὶ τῇ θέᾳ τοῦ τσὲκ εἰς τὰς προθήκας διαφόρων ἐμπορικῶν καταστημάτων τοῦ Broadway. Δώδεκα ἑκατομμύρια, πεντακοσίας τριάκοντα πέντε χιλιάδας, 275 δολλάρια ἐξ Ἑλλάδος εἰς τὴν Ἀμερικήν!!! Μὲ τὴν ἐντύπωσιν τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ὁ Ἑλληνικὸς χρυσὸς κινδυνεύει ἡ Ἑλλὰς νὰ ἐπισύρῃ τὴν δυσμένειαν τῶν σοσιαλιστῶν, θεωρουμένη ὡς πλουτοκράτις, κεφαλαιοκράτις, ἅρπαξ καὶ σφετεριστὴς τῶν δικαίων τῶν ἐργατῶν.

Τὸ τσὲκ τῆς Ἑλλάδος ἀντιπροσώπευε τὸ μεγαλήτερον ποσὸν τὸ ὁποῖον διῆλθεν ἐφ' ἅπαξ καὶ διὰ μιᾶς διὰ τῶν χειρῶν οἱουδήποτε ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς Δημοκρατίας. Ἦτο ἐξαιρετικὸν τὸ γεγονός, καὶ ὁ κ. Daniels, ὁ ἰδιαιτέρως συμπαθὴς εἰς ἡμᾶς ὑπουργός, ἐθεώρησε καλὸν νὰ τὸ ἀπαθανατίσῃ καὶ νὰ τὸ παραδώσῃ φωτογραφικῶς εἰς τὴν δημοσιότητα καὶ εἰς τὰς μελλούσας γενεάς. Μὲ τὸ ἀνώτερον προσωπικὸν τοῦ ὑπουργείου πέριξ τοῦ γραφείου του, μὲ τρεῖς ναυάρχους τοῦ Ἀμερικανικοῦ στόλου παρισταμένους, μὲ τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ τύπου, μὲ τὸν Ἐπιτετραμμένον τῆς Ἑλλάδος κ. Βοῦρον καὶ μὲ τὸν Πλωτάρχην τοῦ Ἑλληνικοῦ Ναυτικοῦ κ. Τσουκαλᾶν, ὁ κ. Daniels ἐφωτογραφήθη κρατῶν τὸ τσὲκ τῶν $12,535.275.

Διὰ τοὺς Ἀμερικανοὺς ἡ σκηνὴ τὴν ὁποίαν παριστᾷ ἡ εἰκὼν ἠμπορεῖ νὰ εἶναι περίεργος μόνον, δι' ἡμᾶς ὅμως ἡ μικρὰ ἐκείνη συνάθροισις ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ γραφείῳ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν εἶχεν ὑψίστην σημασίαν. Συνεδέετο μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου, μὲ τὸ ζήτημα τοῦ ἀνθελληνικοῦ διωγμοῦ, μὲ τὴν ἀσφάλειαν τῶν Ἑλληνικῶν Νήσων τοῦ Αἰγαίου, μὲ τὰς σχέσεις μας πρὸς τὴν Τουρκίαν, μὲ τὴν εἰρήνην τῆς Ἀνατολῆς. Τὴν στιγμὴν καθ' ἣν παραλαμβάνων ὁ κ. Daniels τὸ τσὲκ ἔδιδε τὸ σύνθημα εἰς τὸν φωτογράφον, τὰ θωρηκτὰ «Mississippi» καὶ «Idaho» ἐγίνοντο Ἑλληνικά. Αἱ Ἀθῆναι ἀνέπνεον ἐλευθερώτερον.

Τὰ ἑξῆντα τρία ἑκατομμύρια φράγκα τὰ ὁποῖα περιῆλθον ἀπὸ τοῦ ταμείου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἀμερικῆς θὰ προσθέσουν εἰς τὸν στόλον τῆς τελευταίας ἓν Δρέδνωτ περισσότερον ἀπὸ τὰ ὁριζόμενα ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ της, ἐνῷ ταυτοχρόνως στεροῦν τὴν Ἑλλάδα τῶν μέσων τῆς ἀμέσου παραγγελίας τοῦ τρίτου Δρέδνωτ, τὸ ὁποῖον προβλέπει τὸ νέον ναυτικόν της πρόγραμμα. Ἀλλ' ἡ γενναιοδωρία τοῦ Ἔθνους ἀνέλαβε πολὺ ἐνωρίτερον νὰ δώσῃ εἰς τὸ Κράτος τὰ μέσα ταῦτα δι' ἑνὸς μεγάλου ἐράνου ὑπὲρ τῆς ναυπηγήσεως τῆς Ναυαρχίδος «Κωνσταντῖνος Βασιλεύς». Θὰ ἀποδώσῃ ὁ ἁπανταχοῦ τῆς γῆς Ἑλληνισμὸς εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ ἑξῆντα τρία ἑκατομμύρια διὰ νὰ βεβαιωθῇ ἅπαξ ἔτι ὁ ὑπέροχος πατριωτισμός του πρὸς τιμὴν αὐτοῦ καὶ πρὸς δόξαν τοῦ Ἔθνους.

ΣΚΗΝΗ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΝ ΤΟΥ ΑΝΩ ΤΣΕΚ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟΝ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ κ. DANIELS.—Παρ' αὐτὸν ὄρθιοι ὁ Γραμματεύς του κ. Jones, οἱ Ναύαρχοι κ. κ. Fiske, Bleer καὶ Griffin, ὁ Ἐπιτετραμμένος κ. Βοῦρος, ὁ πλωτάρχης τοῦ Ἑλληνικοῦ Ναυτικοῦ κ. Τσουκαλᾶς καὶ διάφοροι κατώτεροι ἀξιωματικοὶ τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ναυτικοῦ καὶ δημοσιογράφοι.

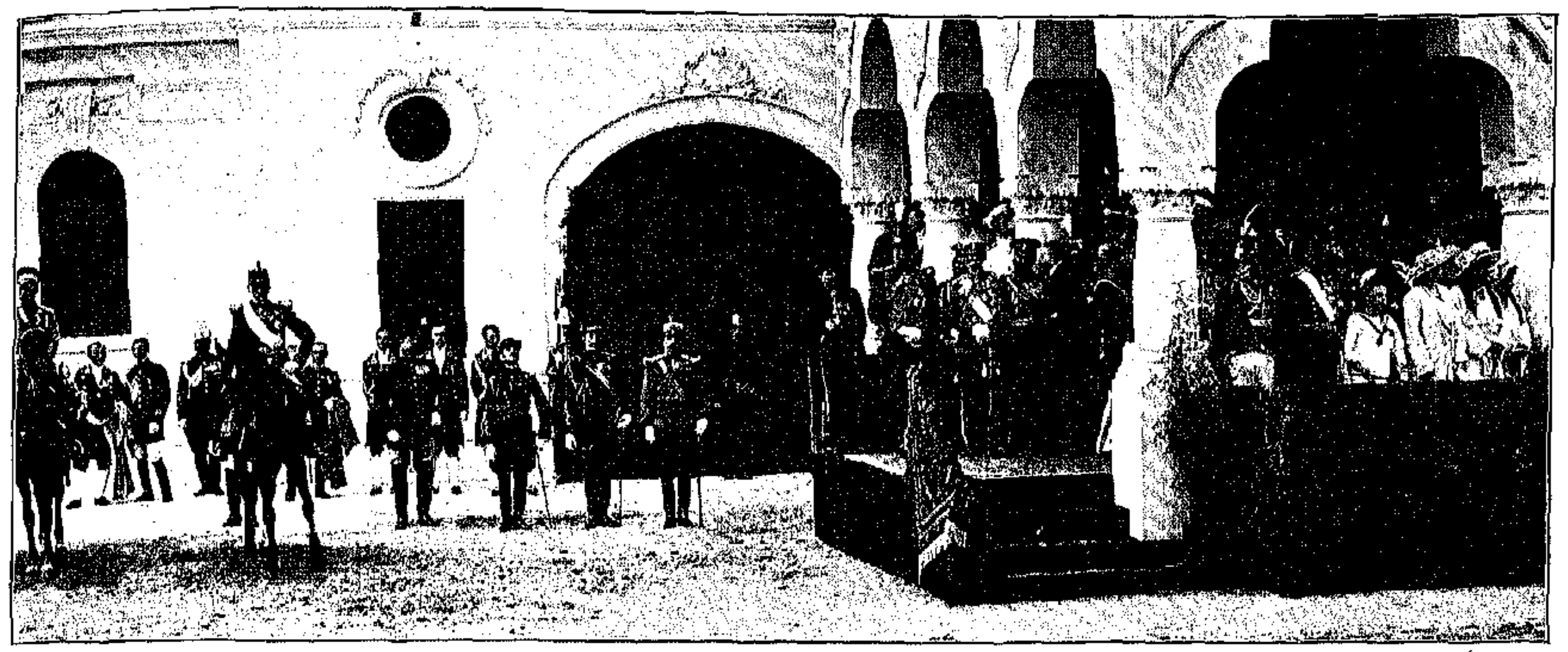

ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ ΤΣΑΡΟΥ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΡΟΛΟΣ ΩΡΓΑΝΩΣΕ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΝ ΠΑΡΕΛΑΣΙΝ

Η ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΤΣΑΡΟΥ ΕΙΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΝ

ΕΦ' ΟΣΟΝ ἡ Ἑλληνοτουρκικὴ κρίσις εὑρίσκετο εἰς τὸ ὀξύτατον σημεῖόν της, καὶ ἀκριβῶς τὴν ἐπαύριον τῶν ἐν τῇ Βουλῇ πρώτων καὶ σοβαρωτάτων δηλώσεων τοῦ κ. Βενιζέλου διὰ τοὺς διωγμοὺς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ὁ Αὐτοκράτωρ Νικόλαος μετὰ τῆς Αὐτοκρατείρας Ἀλεξάνδρας καὶ ὁλοκλήρου τῆς Οἰκογενείας του ἔφθανεν εἰς Κωστάντζαν ἐπὶ τῆς θαλαμηγοῦ «Standard». Ἡ Ρωσσικὴ Αὐλὴ ἐπέστρεφεν ἐκ Λεβαδείας καὶ ἡ διὰ τῆς Ρουμανίας διάβασις κατὰ τὴν ἐπιστροφήν της εἰς Πετρούπολιν δὲν παρῆλθεν ἀσχολίαστος ἀπὸ μέρους τοῦ ἐνδιαφερομένου Βαλκανικοῦ καὶ Εὐρωπαϊκοῦ τύπου.

Ἡ ἐγκαρδιότης τὴν ὁποίαν ὁ Τσάρος ἐπέδειξεν εἰς τὸν Βασιλέα Κάρολον καὶ ἡ θέρμη τῶν ἑκατέρωθεν προπόσεων κατὰ τὸ ἐπίσημον γεῦμα τῆς Κωστάντζης, ὡς καὶ αἱ μακραὶ πολιτικαὶ συνομιλίαι μεταξὺ τῶν δύο ἐστεμμένων καὶ τῶν ὑπευθύνων ὑπουργῶν των, ἐθεωρήθησαν ἀπὸ τοὺς οἰωνοσκόπους τῆς διπλωματίας ὡς ἐνδείξεις σημαίνουσαι:

Πρῶτον, ὅτι τὸ μεταξὺ Ρωσσίας καὶ Βουλγαρίας χάσμα, τὸ διανοιχθὲν μετὰ τὸν Βαλκανικὸν πόλεμον, ὑφίσταται ἀγεφύρωτον.

Δεύτερον, ὅτι ἡ ἐπέμβασις τῆς Ρουμανίας εἰς τὰ Βαλκανικὰ καὶ ἡ ὑπ' αὐτῆς κατάληψις τοῦ σεβαστοῦ ἐκείνου τεμαχίου τῆς Βουλγαρικῆς Δοβρούτζης τυγχάνει τῆς πλήρους ἐπιδοκιμασίας τῆς Ρωσσίας.

Καί, τρίτον, ὅτι ἡ διατήρησις τῆς εἰρήνης ἐν τῷ Αἵμῳ καὶ αἱ πρὸς ἐξασφάλισιν αὐτῆς τείνουσαι προσπάθειαι τῆς Ρουμανίας εἶναι ἐν τάξει μὲ τὰς σκέψεις τῶν ἰθυνόντων τὴν πολιτικὴν τῆς Μοσχοβιτικῆς Μοναρχίας. Ἐκτὸς τούτων τὰ διάφορα ἡμερήσια φύλλα τοῦ Βουκουρεστίου κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἔγραφαν ὅτι τὸ Ἑλληνοτουρκικὸν ζήτημα συνεζητήθη διεξοδικῶς ἐν Κωστάντζῃ, καὶ ὅτι Ρωσσία καὶ Ρουμανία ἀπὸ κοινοῦ ἀνέλαβον νὰ ἐπιβληθῶσιν ἐν Τουρκίᾳ πρὸς ἀποσόβησιν τοῦ πολέμου.

Ἔκτοτε ὅμως παρῆλθε πολὺς καιρός, καὶ ἂν ὁ πόλεμος ἀποσοβηθῇ τοῦτο θὰ ὀφείλεται μᾶλλον εἰς τὸ ἑτοιμοπόλεμον τῆς Ἑλλάδος, παρὰ εἰς τὴν συνάντησιν τῆς Κωστάντζης.

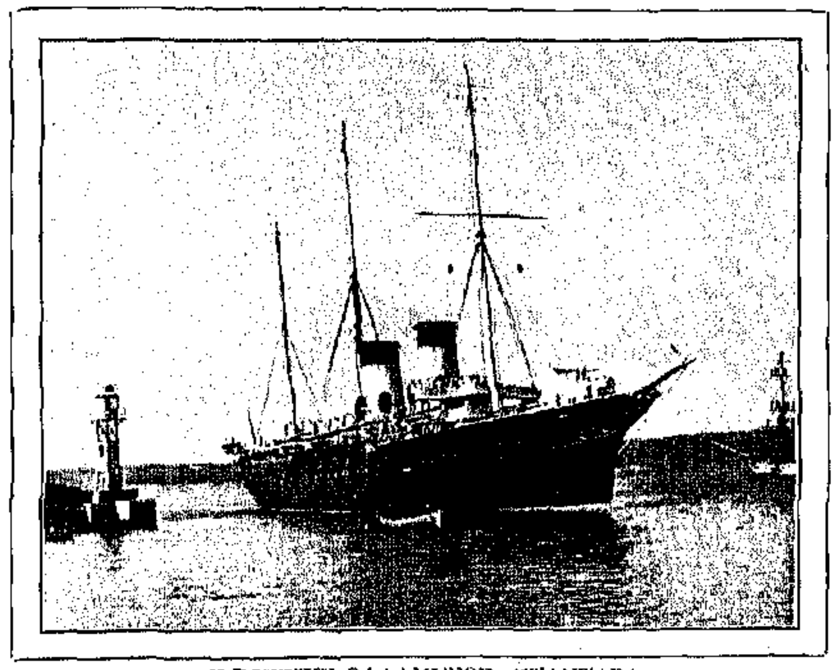

Η ΡΩΣΣΙΚΗ ΘΑΛΑΜΗΓΟΣ «ΣΤΑΝΤΑΡΔ»

Ο ΤΣΑΡΟΣ ΚΑΙ Ο ΚΑΡΟΛΟΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΝ

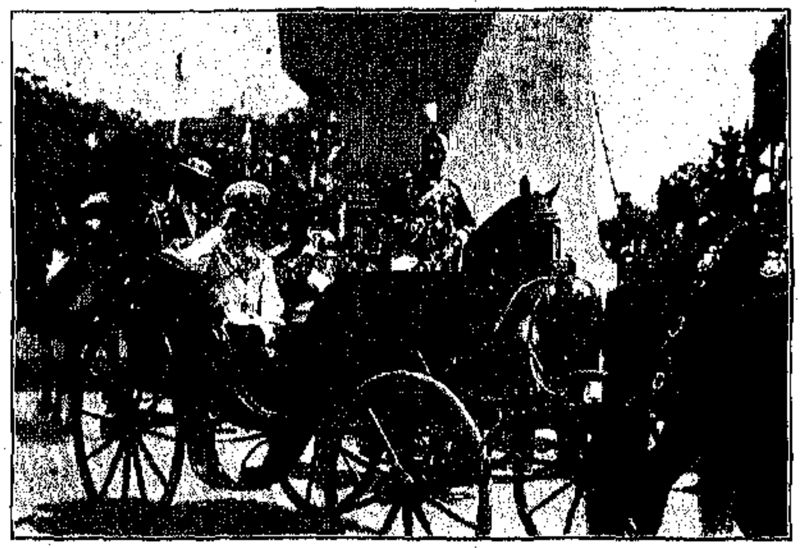

Ο ΤΣΑΡΟΣ ΚΑΙ Ο ΚΑΡΟΛΟΣ ΕΦ' ΑΜΑΞΗΣ

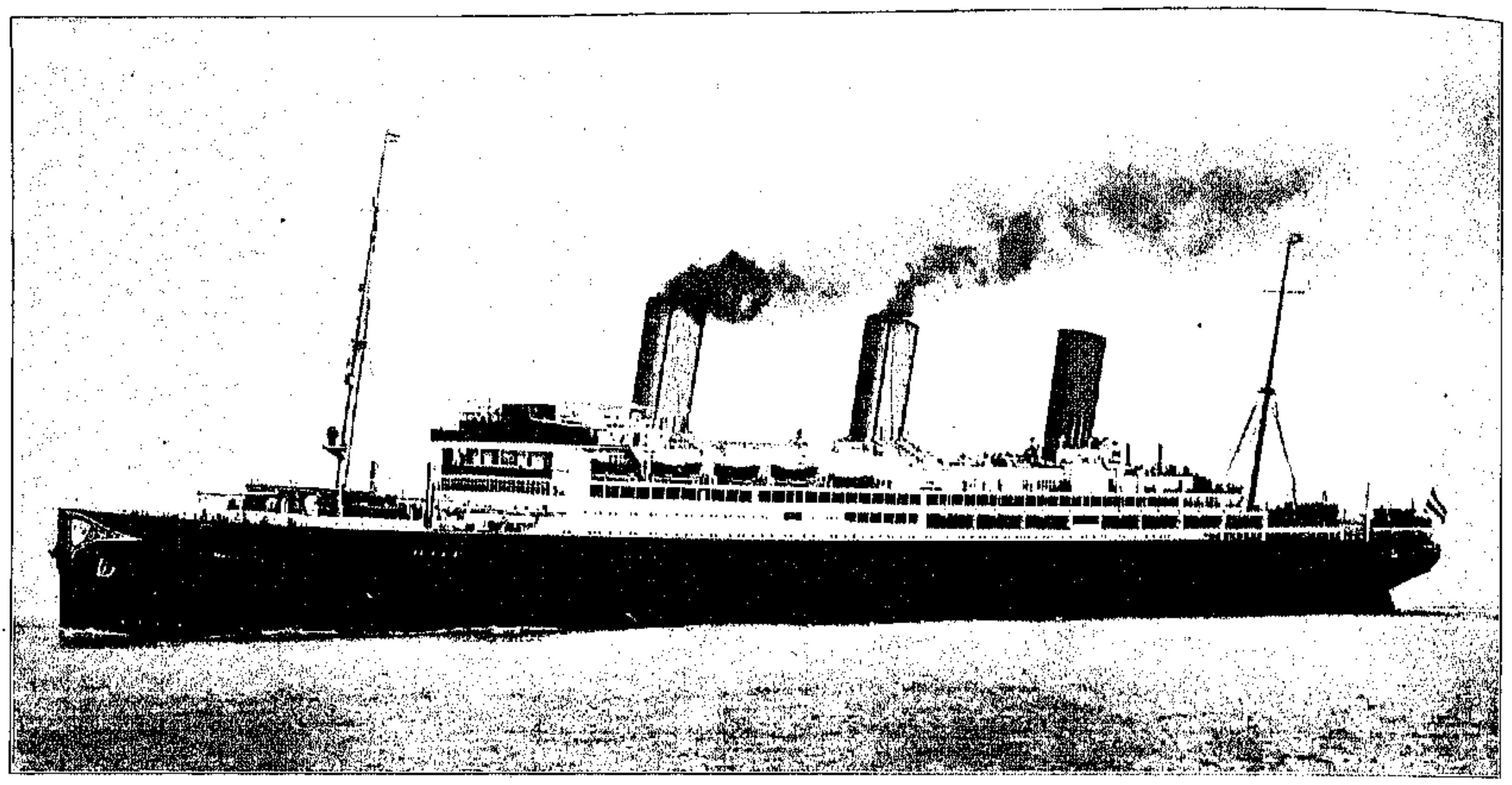

«VATERLAND», Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΙΣΤΟΣ ΤΩΝ ΠΛΩΤΩΝ ΚΟΛΟΣΣΩΝ

"VATERLAND"

ΑΠΟ τοῦ «Great Eastern», τοῦ πρώτου μεγάλου ὑπερωκεανείου, μέχρι τοῦ «Vaterland», τοῦ τελευταίου καὶ μεγαλειτέρου, ἡ σημειωθεῖσα ἐν διαστήματι 56 ἐτῶν πρόοδος εἰς τὴν θαλασσίαν συγκοινωνίαν εἶναι τόσον μεγάλη ὅσον ἡ μεταξὺ τοῦ πρώτου ἀτμοπλοίου τοῦ Φοῦλτωνος καὶ τῶν σημερινῶν ποταμοπλοίων τὰ ὁποῖα θαυμάζομεν ἀναπλέοντα τὸν Χύδσονα μὲ τὰ ἀλλεπάλληλα καταστρώματά των, μὲ τὴν μεγαλοπρέπειαν τοῦ σχεδίου των, μὲ τὸν θαυμάσιον ἠλεκτροφωτισμόν των.

Ὅταν εἰς τὰ 1858 ὁ «Μέγας Ἀνατολικὸς», μὲ τὸ ἄστοχον καὶ περίεργον σχέδιόν του, μὲ τὸ βαρελοειδὲς κῦτός του, μὲ τὰς ἀκαλαισθήτους καὶ ἀνισορρόπους ἀναλογίας του, καὶ μὲ τοὺς δεκατρεῖς κόμβους τὴν ὥραν, ἐρρίφθη εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν ἐκ τῶν Ἀγγλικῶν ναυπηγείων, κατάπληκτος ἐκ τοῦ ὄγκου του ὁ κόσμος ἐπίστευσεν ὅτι ἡ ναυπηγικὴ καὶ ἡ ὠκεανοπλοΐα εἶχον εἴπῃ τὴν τελευταίαν καὶ ὑστάτην λέξιν. Ἦτο ἓν τῶν θαυμάτων τοῦ κόσμου διὰ τοὺς τότε θνητούς, οἱ ὁποῖοι εἰς τοὺς 688 πόδας τοῦ μήκους του, εἰς τοὺς 32,160 τόννους τοῦ ἐκτοπίσματός του, εἰς τὴν δύναμιν τῶν 11,000 ἵππων καὶ εἰς τὸν συνδυασμὸν τῶν πλαγίων κινητηρίων τροχῶν μὲ τὸν ἕλικα, διέβλεπον τὴν τελειότητα, τὸν κολοφῶνα τοῦ μεγαλείου καὶ τὸν θρίαμβον τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος κατὰ τοῦ ὠκεανοῦ.

Ἐκ σεβασμοῦ ἢ τρόμου διὰ τὸν ὄγκον τοῦ πρώτου ἐκείνου μεγάλου καὶ σιδηροῦ ὑπερωκεανείου, τὸ ὁποῖον ἄλλως ἀπεδείχθη ναυπηγικὴ ἀποτυχία, δὲν ἔγεινεν ἐπὶ πολλὰς δεκαετίας κατόπιν ἀπόπειρα ναυπηγήσεως ἄλλου σκάφους τοιούτων διαστάσεων, καὶ ὁ «Μέγας Ἀνατολικὸς» ἔμεινε βασιλεὺς τῶν θαλασσῶν (ἂν καὶ ταχέως ἐτέθη εἰς ἀχρηστίαν) μέχρις ὅτου μετὰ 45 ἔτη καθειλκύσθη ὁ «Κεδρικός». Ἐν τῷ μεταξὺ τὰ ὑπερωκεάνεια ἐναυπηγοῦντο μὲ μετρίας διαστάσεις ἐκ φόβου μὴ ἐπαναληφθῇ ἡ ἀποτυχία τοῦ «Μεγάλου Ἀνατολικοῦ». Ἀπὸ τοῦ «Κεδρικοῦ» τὰ ὑπερωκεάνεια ἠκολούθησαν διστακτικῶς πως κατ' ἀρχὰς καὶ ἀκατασχέτως κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τὴν ὁδὸν τῆς ἐξελίξεως πρὸς τὰς σημερινὰς διαστάσεις καὶ τὴν σημερινὴν τελειότητα, τὸ ἄκρον ἄωτον τῶν ὁποίων ἀντιπροσωπεύει ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Μαΐου τὸ «Vaterland» ἢ ἡ «Πατρῴα Χώρα» τῆς Hamburg-American Line, κολοσσὸς χωρητικότητος 58,000 τόννων, ἐκτοπίσματος 72,000 τόννων, μήκους 950 ποδῶν, βυθίσματος 100, ταχύτητος 26.3 κόμβων τὴν ὥραν κατ' ἀνώτατον ὅριον.

Ὁ «Κεδρικὸς» εἶχεν εἰς τὴν ἐποχήν του τὰ πρωτεῖα εἰς τὸν ὄγκον, ὄχι ὅμως καὶ εἰς τὴν ταχύτητα, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπερεῖχεν ἡ «Campania» καὶ ἡ «Lucania» τῆς Cunard Line, μὲ 22 κόμβους κατὰ μέσον ὅρον τὴν ὥραν. Ἐπὶ τέσσαρα ἔτη τὰ δύο ἀδελφὰ ἀτμόπλοια, τὰ ὁποῖα ἐναυπηγήθησαν τῷ 1893, κατεῖχον τὸ ρεκὸρ τῆς ταχύτητος εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν Ὠκεανόν.

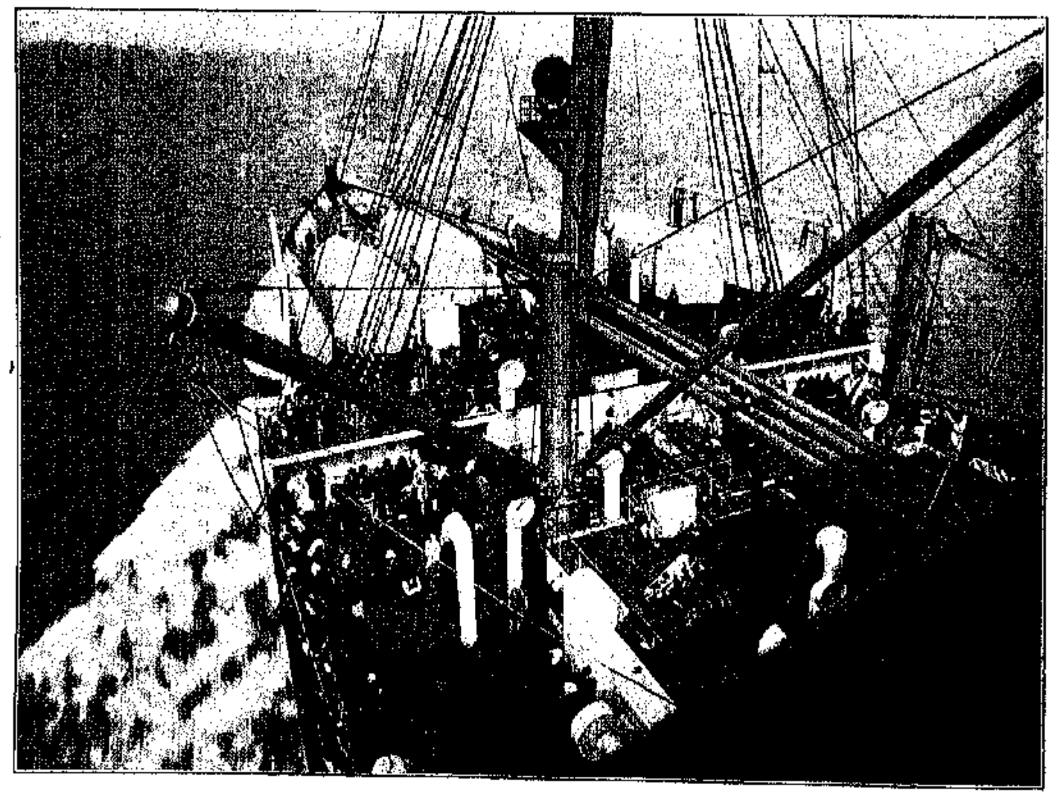

ΕΠΙΒΑΤΑΙ Γ'. ΘΕΣΕΩΣ ΕΝ ΤΗ ΠΡΥΜΝΗ.—Ὁ ὠκεανὸς ἐν γαλήνῃ. Παρὰ τὸν ὁρίζοντα μικρὸν ἱστιοφόρον.

Εἰς τὰ 1897 τὸ Γερμανικὸν «Kaiser Wilhelm der Grosse» τοῦ North German Lloyd ἦτο τὸ ταχύτερον ὑπερωκεάνειον τοῦ κόσμου καὶ ἐπὶ ἔτη κατόπιν διετήρησε τὸ ρεκὸρ μεταξὺ τῶν Γερμανικῶν ἀτμοπλοίων, ἀλλὰ τῷ 1900 τὸ «Deutschland» τῆς Hamburg American Line ἐκέρδησε τὸ ρεκὸρ τῆς ταχύτητος, μὲ 23.36 κόμβους κατὰ μέσον ὅρον τὴν ὥραν. Μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1901 καὶ 1906 ἡ ἑταιρία North German Lloyd προσέθεσε τρία μεγάλα σκάφη εἰς τὸν στόλον της, τὸ «Kronprinz Wilhelm», τὸ «Kaiser Wilhelm II», καὶ τὸ «Kronprinzessin Cecilie», μὲ δύναμιν μηχανῶν κατὰ σειρὰν 35,000, 42,000 καὶ 45,000 ἵππων. Τὸ δεύτερον τῶν ἀτμοπλοίων τούτων

εἶχε μέσην ταχύτητα 23.71 κόμβων. Τῷ 1903 ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἦλθεν εἰς συμφωνίαν μὲ τὴν Cunard Line, καθ' ἣν ἡ Ἑταιρία θὰ κατεσκεύαζε δύο ὑπερωκεάνεια ταχύτητος 24—25 κόμβων διὰ τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν καὶ πρὸς χρησιμοποίησιν ὑπὸ τοῦ Ναυαρχείου ἐν περιπτώσει πολέμου. Κατὰ τὴν συμφωνίαν ταύτην ἐναυπηγήθησαν ἡ «Mauretania» καὶ ἡ «Lusitania», μὲ δύναμιν μηχανῶν 70.000 ἵππων καὶ μὲ τέσσαρας ἕλικας. Τὰ ἀτμόπλοια ταῦτα κατέρριψαν πᾶν προηγούμενον ρεκὸρ εἰς τὸν διάπλουν τοῦ Ἀτλαντικοῦ. Ἡ «Lusitania», ἀρχίσασα τὰ ταξείδιά της ἀπὸ τοῦ 1907, ἀναπτύσσει μέσην ταχύτητα 25.85 κόμβων, καὶ ἡ «Mauretania», ὀλίγον βραδύτερον ἐκτελέσασα τὸ πρῶτον ταξείδιόν της, ὑπερέβη τὴν ἀδελφήν της, φθάνουσα τοὺς 26.06 κόμβους τὴν ὥραν. Τὸ μῆκος ἑκάστου τῶν ἀτμοπλοίων τούτων εἶναι 790 πόδες καὶ τὸ ἐκτόπισμα 42,000 τόννοι.

Ἐκ τῶν Γαλλικῶν ὑπερωκεανείων ἡ «Provence», ναυπηγηθεῖσα τῷ 1905, μὲ ἐκτόπισμα 19,160 τόννων, ἀναπτύσσει ταχύτητα 22 κόμβων. Ἡ «France» ἔχει ἐκτόπισμα 23,000 τόννων, μηχανὰς δυνάμεως 45,000 ἵππων, καὶ ταχύτητα 23.5 κόμβων.

Τὰ Ἀμερικανικὰ ὑπερωκεάνεια εἶναι ἐπίσης μετρίων διαστάσεων καὶ ταχύτητος. Τὸ «St. Louis» καὶ τὸ «St. Paul» τῆς American Line, ναυπηγηθέντα τῷ 1895, ἔχουσιν ἐκτόπισμα 11,630 τόννων καὶ μέσην ταχύτητα 21 κόμβων. Τὸ «Finland» καὶ τὸ «Kroonland», κατασκευασθέντα ἐν Ἀμερικῇ τῷ 1902, εἶναι 12,185 τόννων, μὲ ταχύτητα 16 κόμβων. Τὰ δύο ταῦτα ἀτμόπλοια εἶναι τώρα ὑπὸ Βελγικὴν σημαίαν. Τὸ «Olympic» τῆς White Star Line, ἓν ἀπὸ τὰ τελευταῖα ὑπερωκεάνεια, ἔχει χωρητικότητα 45,000 τόννων, ἐκτόπισμα 60,000 τόννων, δύναμιν μηχανῶν 50,000 ἵππων καὶ ταχύτητα 22 κόμβων. Ἡ Hamburg American Line κατέχει τώρα τὸ ρεκὸρ εἰς διαστάσεις καὶ ταχύτητα πλοίων μὲ τὸ «Vaterland», τοῦ ὁποίου προηγήθη τὸ «Imperator» τῆς αὐτῆς ἑταιρίας, μὲ χωρητικότητα 50,000 τόννων καὶ μὲ ἐκτόπισμα 65,000 τόννων.

Μὲ τὴν καθέλκυσιν τοῦ «Vaterland» εἰσήχθη καὶ εἰς τὴν ὀνοματολογίαν τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας τὸ δηλωτικὸν τῶν κολοσσιαίων διαστάσεων «super», καὶ τὸ νέον ἀτμόπλοιον ἀπεκλήθη «Superliner», ἢ «Ὑπερ-ὑπερωκεάνειον», κατὰ τὸ «Superdreadnought». Ἐκτὸς τῶν διαστάσεων καὶ τῆς ταχύτητος τὸ «Vaterland» διεκδικεῖ καὶ τὸ ρεκὸρ τῆς στερεότητος, κατασκευασθὲν μὲ χάλυβα ὑποβληθέντα εἰς τὴν μεγαλητέραν δυνατὴν πίεσιν πρὸς ἀντοχὴν κατὰ τῶν κυμάτων. Κατόπιν τοῦ παθήματος τοῦ «Titanic» εἰς τὸ «Vaterland» ἐφηρμόσθησαν ὅλαι αἱ ἀπαιτήσεις τῶν τελευταίων νόμων τῆς Γερμανίας, τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ἀμερικῆς περὶ τῆς ὑπερωκεανείου ναυτιλίας. Τὸ κῦτος τοῦ σκάφους καὶ τὰ πλευρὰ εἶναι διπλᾶ μέχρι πολὺ ὑπεράνω τῆς ἰσάλου γραμμῆς. Κατὰ μῆκος καὶ κατὰ πλάτος τὸ κῦτος διαιρεῖται χάριν ἀσφαλείας δι' ὑδατοστεγῶν χαλυβδίνων διαφραγμάτων ἐκτάκτου στερεότητος, νέου δὲ συστήματος παράπλευρα ἰσορροπητικὰ προσαρτήματα αὐξάνουσι τὴν φυσικὴν εὐστάθειαν τοῦ πλοίου.

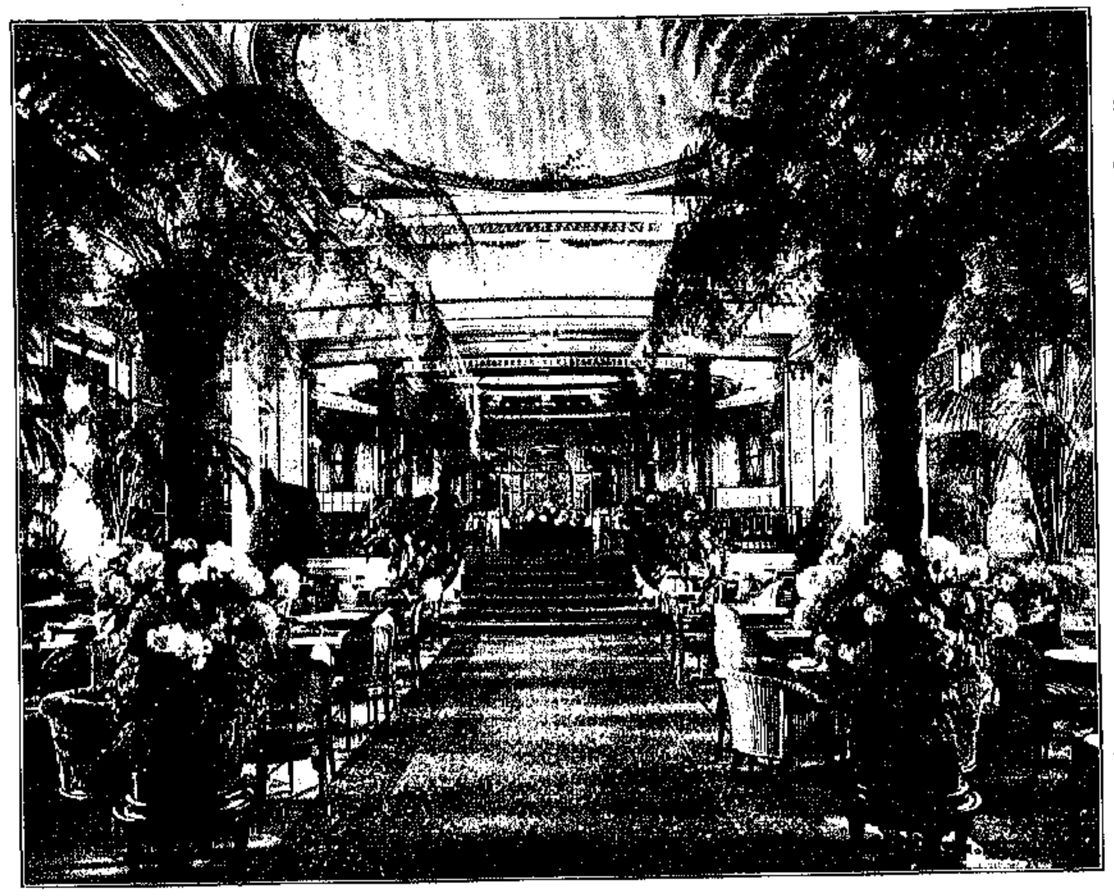

Ο «ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΣ ΚΗΠΟΣ» Ἡ «ΚΗΠΟΣ ΦΟΙΝΙΚΟΕΙΔΩΝ», ΜΙΑ ΤΩΝ ΩΡΑΙΟΤΕΡΩΝ ΑΙΘΟΥΣΩΝ ΤΟΥ «VATERLAND».

Εἶναι ἀληθῶς πλωτὴ πόλις τὸ νέον ὑπερωκεάνειον. Ἀρκεῖ νὰ συλλογισθῇ τις ὅτι τὸ πλήρωμά του ἀνέρχεται εἰς 1234 ἄνδρας! Ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ πληρώματος τούτου εἶναι εἷς κομοδόρος, τέσσαρες πλοίαρχοι καὶ ἑπτὰ ἀξιωματικοί. Τὸ προσωπικὸν τῶν μηχανῶν ἀποτελεῖται ἀπὸ ἕνα ἀρχιμηχανικόν, τρεῖς πρώτους μηχανικοὺς καὶ τριακονταπέντε βοηθοὺς μηχανικοὺς καὶ ἠλεκτρολόγους. Διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν λεβήτων ὑπάρχουσι δώδεκα ἀρχιθερμασταί, δεκαπέντε λαδωταί, 187 καρβουνάρηδες καὶ 189 θερμασταί. Τὰ ὀκτὼ μαγειρεῖα τοῦ πλοίου ἔχουσι τρεῖς ἀρχιμαγείρους, πενηνταδύο μαγείρους, πέντε ζαχαροπλάστας καὶ 350 βοηθοὺς καὶ ὀψοφύλακας. Αἱ αἴθουσαι τοῦ ἑστιατορίου ἔχουσι τριανταὲξ ὑπηρέτας. Τὸ πλήρωμα περιλαμβάνει ἐπίσης τρεῖς ἰατρούς, τρεῖς βοηθοὺς τούτων, μίαν νοσοκόμον, τρεῖς τηλεγραφητάς, ἕνα στενογράφον καὶ δακτυλογράφον, ἕνα ἐπιστάτην τῶν λουτρῶν μετὰ προσωπικοῦ masseures, ἕνα βιβλιοπώλην, ἕνα λεπτουργὸν καὶ ἕνα κηπουρόν.

Τὸ «Vaterland» φωτίζεται διὰ 15,000 ἠλεκτρικῶν λαμπτήρων. Οἱ ἀνελκυστῆρες ἐπιβατῶν καὶ φορτίων καὶ οἱ γέρανοι τοῦ ἀτμοπλοίου κινοῦνται δι' ἠλεκτρισμοῦ. Αἱ αἴθουσαι καὶ οἱ κοιτῶνες τῆς πρώτης θέσεως ἔχουν ἐπίσης ἠλεκτροθέρμανσιν. Ὁ ἀερισμὸς δὲν γίνεται δι' ἀνεμιστήρων σωλήνων ὡς εἰς τὰ πλεῖστα τῶν λοιπῶν πλοίων, ἀλλὰ δι' ἠλεκτρικοῦ συστήματος, καὶ ἐξοικονομεῖται οὕτω μέγας χῶρος τῶν καταστρωμάτων. Πλῆρες σύστημα τηλεφώνων, προσκλητηρίων κωδώνων καὶ ἠλεκτρικῶν ποικιλοχρώμων λαμπτήρων ἐξασφαλίζει τελείως τὴν ὑπηρεσίαν εἰς ὅλους τοὺς κοιτῶνας καὶ εἰς ὅλας τὰς αἰθούσας. Εἰς κάθε πρόσκλησιν ὑπηρέτου διὰ τοῦ ἠλεκτρικοῦ κώδωνος ἀνάπτει ταυτοχρόνως εἷς μικρὸς ἠλεκτρικὸς λαμπτὴρ λευκοῦ ἢ ἐρυθροῦ χρώματος, ὁ ὁποῖος δὲν σβύνει παρὰ ὅταν ὁ ὑπηρέτης ἀντιλαμβανόμενος αὐτὸν καὶ σπεύδων νὰ ἐρωτήσῃ τί θέλει ὁ καλῶν πιέζει πρὸς τοῦτο τὸ ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ κοιτῶνος κομβίον. Ἂν ὁ ὑπηρέτης ἀπουσιάζῃ καθ' ἣν στιγμήν καλεῖ αὐτὸν ὁ ἠλεκτρικὸς κώδων, ἐπιστρέφων

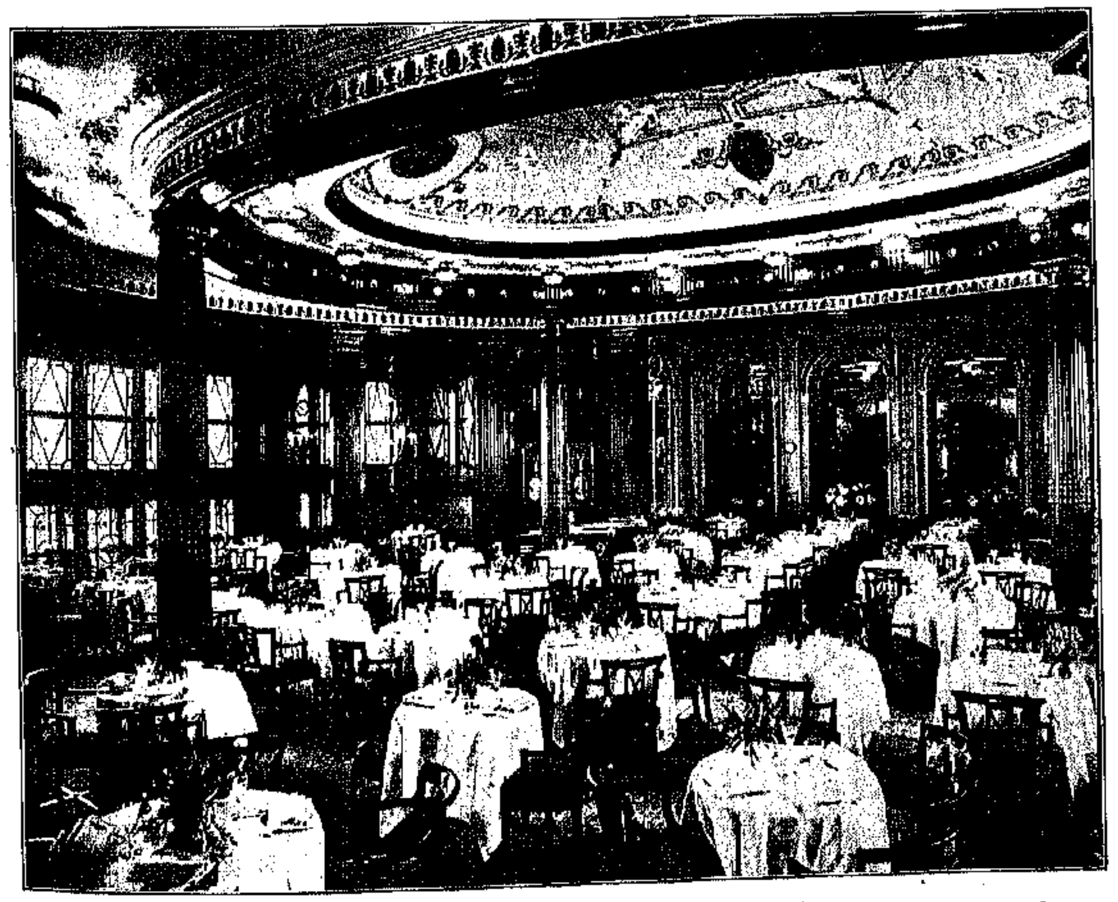

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ ΚΑΤΑ ΠΙΣΤΗΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΗΝ ΤΟΥ ΕΝ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ RITZ-CARLTON

βλέπει τὸν ἠλεκτρικὸν λαμπτῆρα, ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὁποίου ὁδηγεῖται ποῦ νὰ σπεύσῃ.

Παρ' ὅλον τὸ τεράστιον μέγεθός του τὸ «Vaterland» δὲν παραφορτώνεται μὲ ἐπιβάτας τῶν θέσεων. Ὁ μέγας χῶρός του χρησιμεύει διὰ σκοποὺς ἀνέσεως, τέρψεως καὶ πολυτελείας. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιβατῶν τοὺς ὁποίους παραλαμβάνει δὲν ὑπερβαίνει κατὰ πολὺ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐπιβατῶν τοὺς ὁποίους παραλαμβάνουν ἀτμόπλοια μὲ τὸ ἥμισυ τῶν διαστάσεων τοῦ «Vaterland». Αἱ αἴθουσαί του εἶναι αἱ μεγαλείτεραι καὶ λαμπρότεραι μεταξὺ ὅλων τῶν πλωτῶν πόλεων τοῦ ὠκεανοῦ. Καὶ εἶναι τοιαύτη ἡ διάταξίς των ὥστε ἀποτελοῦν συνεχῆ ἀλληλουχίαν, συγκοινωνοῦσαι ἀμέσως ἡ μία πρὸς τὴν ἄλλην καὶ παρέχουσαι εἰς τὰς θέσεις τοῦ πλοίου τὴν πλέον ἑλκυστικὴν εὐρυθμίαν καὶ καλαισθητικότητα καὶ τὴν μεγαλοπρεπεστέραν θεαματικότητα. Καθήμενός τις παρά τινα τῶν κομψῶν τραπεζῶν τῆς ὠοειδοῦς αἰθούσης τοῦ ἑστιατορίου Ritz-Carlton (τὸ ὁποῖον εἶναι καθ' ὅλα πιστὴ ἀντιγραφὴ τοῦ ἑστιατορίου τοῦ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ὁμωνύμου ξενοδοχείου καὶ διατελεῖ ὑπὸ τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν), ἔχει ἔμπροσθέν του τὴν αἴθουσαν τοῦ «Χειμερινοῦ κήπου» ἢ «κήπου τῶν φοινικοειδῶν», διὰ μέσου τοῦ ὁποίου ἀπολαμβάνει πλήρη θέαν τῶν ἄλλων πολυτελῶν αἰθουσῶν αἱ ὁποῖαι καταλήγουσιν εἰς τὴν κυρίαν αἴθουσαν τοῦ χοροῦ. Ἡ ἀλληλουχία αὕτη τῶν αἰθουσῶν ἐγένετο δυνατὴ διὰ μιᾶς καινοτομίας ἡ ὁποία διὰ πρώτην φορὰν ἐφηρμόσθη εἰς τὸ «Vaterland». Αἱ καπνοδόχοι, ἀντὶ νὰ διέρχωνται διὰ τοῦ μέσου τῶν καταστρωμάτων, ὡς εἰς τὰ ἄλλα ἀτμόπλοια, διέρχονται πλησίον τῆς πλευρᾶς καὶ ἀφήνουσιν ἐλεύθερον τὸν λοιπὸν χῶρον τοῦ σκάφους. Ἡ μεγάλη κεντρικὴ κλίμαξ τῆς πρώτης θέσεως, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἓν τῶν μεγαλοπρεπεστέρων σημείων τῆς ἀρχιτεκτονικῆς τοῦ «Vaterland», ἐκτείνεται κατὰ σειρὰν εἰς ἓξ ἐκ τῶν ἐννέα καταστρωμάτων. Παραπλεύρως ἑκάστης τῶν τριῶν κυριωτέρων κλιμάκων τῆς πρώτης θέσεως ὑπάρχει εἷς ἠλεκτρικὸς ἀνυψωτὴρ δι' ἐπιβάτας. Ἕνα ἠλεκτρικὸν ἀνυψωτῆρα ἔχει ἐπίσης ἡ δευτέρα θέσις.

Ἡ κυρία αἴθουσα διαμονῆς τῆς πρώτης θέσεως, ἡ μεγαλητέρα ὅλων τῶν λοιπῶν, χρησιμεύει καὶ ὡς αἴθουσα χοροῦ, ἔχουσα εἰς τὸ μέσον ἄφθονον ἐλεύθερον χῶρον, δίδονται δὲ καὶ συναυλίαι εἰς αὐτὴν ἀπὸ ἐξέδρας ἡ ὁποία κατέχει μίαν τῶν γωνιῶν της. Ἡ κυρία αἴθουσα τοῦ ἑστιατορίου ἔχει τραπέζας δι' ὀκτακόσια καὶ πλέον πρόσωπα. Αἱ αἴθουσαι τῶν κυριῶν, τὰ ἀναγνωστήρια, τὰ γραφεῖα καὶ ἡ βιβλιοθήκη τοῦ ἀτμοπλοίου εἶναι ὡραιότατα διακεκοσμημέναι καὶ εὐρυχωρόταται.

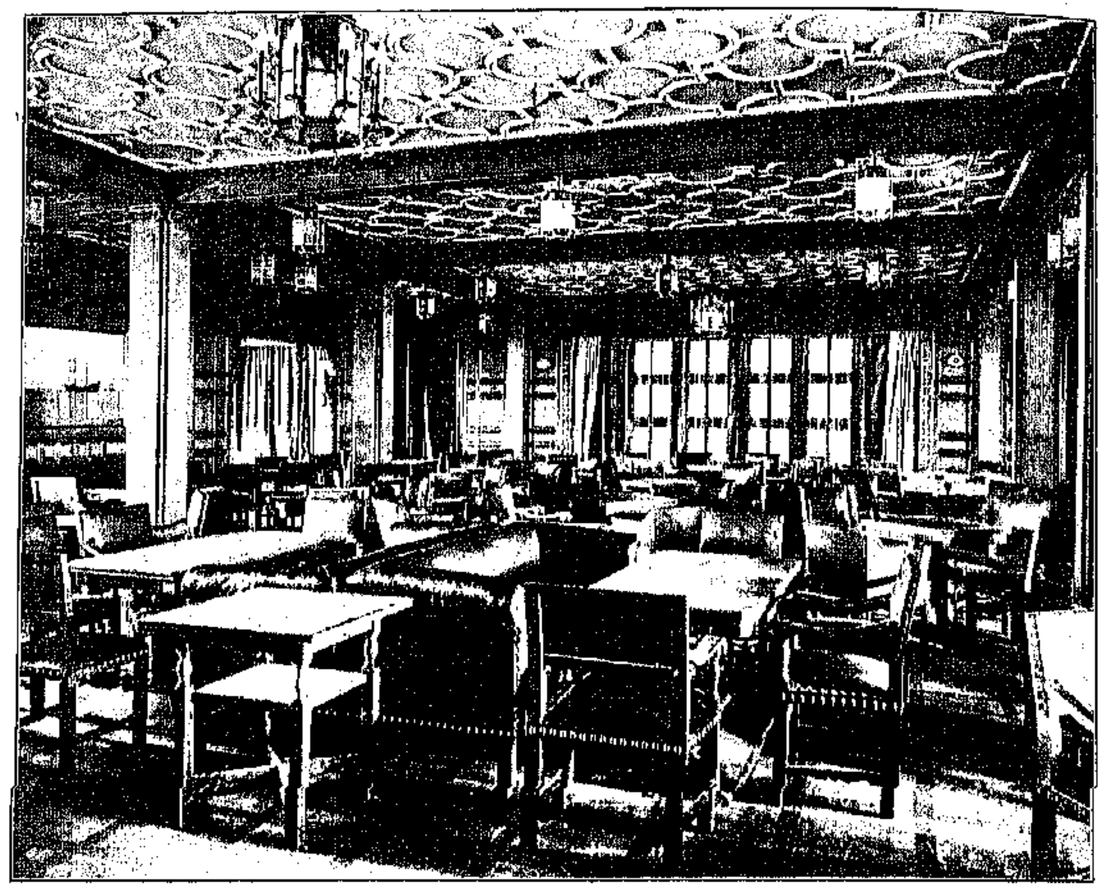

ΤΟ ΚΑΠΝΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἐκτὸς τῶν ἰδιαιτέρων λουτρῶν τῶν κοιτώνων τὸ «Vaterland» ὡς καὶ τὸ «Imperator» τῆς αὐτῆς Ἑταιρίας εἰσήγαγον εἰς τὰς τέρψεις καὶ τὰς ἀνέσεις τοῦ ὑπερωκεανείου ταξειδίου τὸ Ρωμαϊκὸν λουτρόν. Μία μεγάλη αἴθουσα κοσμουμένη μὲ ἐπιβλητικοὺς κίονας, μὲ πομπηϊανὰς τοιχογραφίας καὶ μὲ μαρμάρινα ἑδώλια, περιλαμβάνει τὸ Ρωμαϊκὸν λουτρόν, μικρὰν λίμνην μήκους 40 ποδῶν καὶ πλάτους 20, βάθους δὲ 10 ποδῶν. Τὸ ὕδωρ ἀνανεοῦται διαρκῶς καὶ κρατεῖται εἰς τὴν αὐτὴν θερμοκρασίαν πάντοτε. Πέριξ τοῦ Ρωμαϊκοῦ λουτροῦ ὑπάρχει ποικιλία ἰαματικῶν λουτρῶν, μὲ τὰ ὁποῖα ἡ πλωτὴ πόλις ἀνταγωνίζεται τὰς περιφημοτέρας λουτροπόλεις τῆς Εὐρώπης.

Τὸ πλυντήριον τῆς Hamburg American Line περιλαμβάνει εἰς κάθε ταξείδιον τοῦ «Vaterland» πρὸς πλύσιν 10,000 προσκεφαλαιοθήκας, 5,000 ζεύγη σινδόνων, 30,000 προσόψια καὶ 45,000 πετσέτας τραπέζης. Ὁ ὅλος ἐφοδιασμὸς τοῦ ἀτμοπλοίου εἰς τοιαῦτα εἴδη ἀνέρχεται εἰς 100,000 κομμάτια, ὁλικοῦ βάρους 85,000 λιτρῶν.

Τὸ «Vaterland» ἔχει τέσσαρας ἕλικας, κινουμένους ὑπὸ τουρβινοφόρων μηχανῶν. Ἑκάστη ἕλιξ ἔχει διάμετρον εἴκοσι περίπου ποδῶν καὶ βάρος δεκαπέντε τόννων, ἐκτελεῖ δὲ πλέον τῶν 150 στροφῶν τὸ λεπτόν, ὅταν κινῆται ὁλοταχῶς. Οἱ λέβητες τοῦ ἀτμοπλοίου ἀνέρχονται εἰς τεσσαράκοντα καὶ ἕξ. Χάριν μείζονος ἀσφαλείας τὸ πρωραῖον μηχανοστάσιον διαιρεῖται εἰς τρία ὑδατοστεγῆ διαμερίσματα καὶ τὸ πρυμνήσιον εἰς δύο. Ἠλεκτρικὸς προβολεὺς μεγάλης ἐντάσεως φωτίζει τὸν πρὸ τοῦ «Vaterland» ὑγρὸν δρόμον καὶ διερευνᾷ τὸν ὠκεανὸν ἀπὸ τοῦ ὕψους τοῦ πρωραίου ἱστοῦ. Αἱ λέμβοι τοῦ ἀτμοπλοίου, ἀνερχόμεναι εἰς 83, ἐπαρκοῦσι διὰ 5,300 πρόσωπα. Δύο ἐξ αὐτῶν εἶναι γκαζοκίνητοι καὶ ἔχουν συσκευὰς ἀσυρμάτου τηλεγράφου.

Ὁ ἀσύρματος τοῦ «Vaterland» εἶναι ὁ ἰσχυρότερος ὁ ἐγκατασταθεὶς ποτε εἰς ἀτμόπλοιον. Ἔχει τρεῖς πομπούς, διὰ τῶν ὁποίων συγκοινωνεῖ διαρκῶς μὲ τὴν ξηρὰν καθ' ὅλον τὸν διάπλουν τοῦ ὠκεανοῦ.

Οἱ ἐπιβάται τῆς τρίτης θέσεως ἔχουσιν εἰς τὸ «Vaterland» χωριστὰ δωμάτια πρὸς τήρησιν τῶν κανόνων τῆς ὑγιεινῆς καὶ χάριν ἀνέσεως. Τὰ δωμάτια εἶναι διὰ δύο, τέσσαρα καὶ ἓξ ἄτομα. Ὑπάρχουν ἐπίσης λουτῆρες διὰ τοὺς ἐπιβάτας τῆς τρίτης θέσεως καὶ κατάλληλα μέρη πρὸς πλύσιν τῶν φορεμάτων των. Μία ἄλλη εὐκολία διὰ τοὺς ἐπιβάτας τῆς τρίτης θέσεως εἶναι ὅτι οἱ τροφοδόται τῆς θέσεως ταύτης ὁμιλοῦν τὰς γλώσσας ὅλων τῶν ἐθνικοτήτων, αἱ ὁποῖαι διαπλέουν τὸν ὠκεανὸν εἰς συστηματικὸν ὁπωσδήποτε ἀριθμόν.

Κατὰ τοῦ κινδύνου τῆς πυρκαϊᾶς ἐλήφθησαν ἐντελῶς ἔκτακτα μέτρα εἰς τὴν ναυπήγησιν τοῦ «Vaterland». Τὰ σιδηρᾶ πλευρὰ ὅλων τῶν καταστρωμάτων καὶ ὅλοι οἱ ἐξωτερικοὶ τοῖχοι τῶν αἰθουσῶν, ὡς καὶ τὰ διαφράγματα, ἐπεκαλύφθησαν μὲ ἄφλεκτον ὑλικόν.

ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΕΠΙΒΑΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΑΙΘΟΥΣΑΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΘΕΣΕΩΣ

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΟΥ ΚΙΛΚΙΣ

ΠΛΗΡΗΣ εὐγνωμοσύνης ἠγέρθη ἡ ψυχὴ τοῦ Ἔθνους εἰς αἶνον πρὸς τὸν Ὕψιστον καὶ εἰς δέησιν ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ἐν πολέμῳ ἡρωϊκῶς πεσόντων ὅταν τὴν 21)3 Ἰουλίου ἐπανηγυρίσθη εἰς τὰ Παραπήγματα ἡ μεγάλη ἐπέτειος τῆς μάχης τοῦ Κιλκίς.

Ὁ Βασιλεὺς καὶ Πολέμαρχος ἅπαξ ἔτι εὑρέθη ἐν τῷ μέσῳ τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ, καὶ ὁ στρατὸς πέριξ τοῦ Βασιλέως καὶ Ἀρχηγοῦ του, μὲ τὸν κλῆρον συνιστῶντα εἰς τὸν Πλάστην τὰς ἰφθίμους ψυχὰς τῶν ἡρώων τῶν θυσιασθέντων εἰς

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΝ ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΜΕΝΟΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΟΥ ΜΠΟΡΝΤΩ, ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ VILLARET ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

τεῖον αὐτῆς μὲ ἐξαιρετικὴν συγκίνησιν καὶ ὑπερηφάνειαν.

—Βεζῆτε, Τζαίζαρ, (φεύγετε, ὁ Αὐτοκράτωρ!) ἔκραζον οἱ Βούλγαροι τοῦ Σαμουὴλ ὅταν ἔτη τινὰ μετὰ τὴν κατασύντριψίν των ὑπὸ Βασιλείου τοῦ Βουλγαροκτόνου, στήσαντες ἐνέδραν εἰς ἕνα τῶν στρατηγῶν τούτου, εἶδον αἴφνης τὸν Αὐτοκράτορα ἐπερχόμενον πρὸς βοήθειάν του. Αὐτὸ ἦτο τὸ σύνθημα τῶν Βουλγάρων τοῦ Φερδινάνδου ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ Κιλκίς.

Ἀπὸ τοῦ Κιλκὶς μέχρι τῆς Τζουμαγιᾶς, Ἕλληνες καὶ Βούλγαροι, οἱ μὲν δι-

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΕΗΣΙΝ

ἀπὸ τῆς δόξης τῆς 21)3 Ἰουλίου τοῦ 1913 εἰς τοὺς λόγους τοῦ Βασιλέως «Τὸ ἔργον δὲν ἐτελείωσε», ἐστήριζε τὰς ἐλπίδας του εἰς τὸν νέον στρατὸν ὅστις, προασκούμενος διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἔργου, παρήλαυνε πρὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ, κρατοῦντος τὴν στρατραρχικὴν ῥάβδον, κρατύνων τὴν ἐθνικὴν αὐτοπεποίθησιν καὶ ὑποσχόμενος σιωπηλῶς εἰς τὸν Βασιλέα καὶ εἰς τὸ Ἔθνος, «Ἄμες δὲ γ' ἐσόμεθα ...».

Μεταξὺ τόσων ἄλλων ἀγώνων καὶ περισπασμῶν πρὸς πάσας τὰς διευθύνσεις, μεταξὺ τόσων ὀνείρων, ἀπογοητεύσεων, χαρῶν καὶ θλίψεων, ὁ πόθος ἑνὸς Κιλκὶς ἐκυριάρχει ἀπὸ μακροτάτου χρόνου εἰς τὴν ἐθνικὴν ψυχήν, ὅπου ἐνεκυμονεῖτο καὶ συνεπυκνοῦτο διαρκῶς ἓν θανάσιμον μῖσος κατὰ τῶν ἀπαισίων Βουλγάρων, μία δίψα ἐκδικήσεως, μία ὑπερτάτη καὶ ἀκαταμάχητος ὁρμὴ πρὸς ἀντιμέτρησιν μὲ τὸν ἕτερον τῶν προαιωνίων ἐχθρῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Διὰ τοῦτο μεταξὺ ὅλων τῶν λαμπρῶν πολεμικῶν θριάμβων μας, μεταξὺ ὅλων τῶν ἐθνικῶν μας ἑορτῶν, ἡ νίκη τοῦ Κιλκὶς θὰ πανηγυρίζεται ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους καθ' ἑκάστην ἐπέ-

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΠΡΕΣΒΕΥΤΩΝ ΣΕΡΒΙΑΣ ΚΑΙ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

τὸ πρόσταγμα τοῦ Δαφνοστεφοῦς Στρατηλάτου, μὲ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ῥιγοῦντα ἐξ ὑπερτάτης συγκινήσεως εἰς τὴν ἀνάμνησιν τῆς φοβερᾶς, τῆς κρισίμου, ἀλλὰ καὶ ὑπερενδόξου ἡμέρας, ἧς ἡ πρώτη ἐπέτειος ἑωρτάζετο.

Ἀπὸ τῆς μνήμης τῶν πεσόντων ἡρώων εἰς τὴν παρουσίαν τῶν διαδόχων των εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ στρεφόμενος ὁ συγκεντρωμένος νοῦς τοῦ πανδήμου συναγερμοῦ τῶν Παραπηγμάτων καὶ

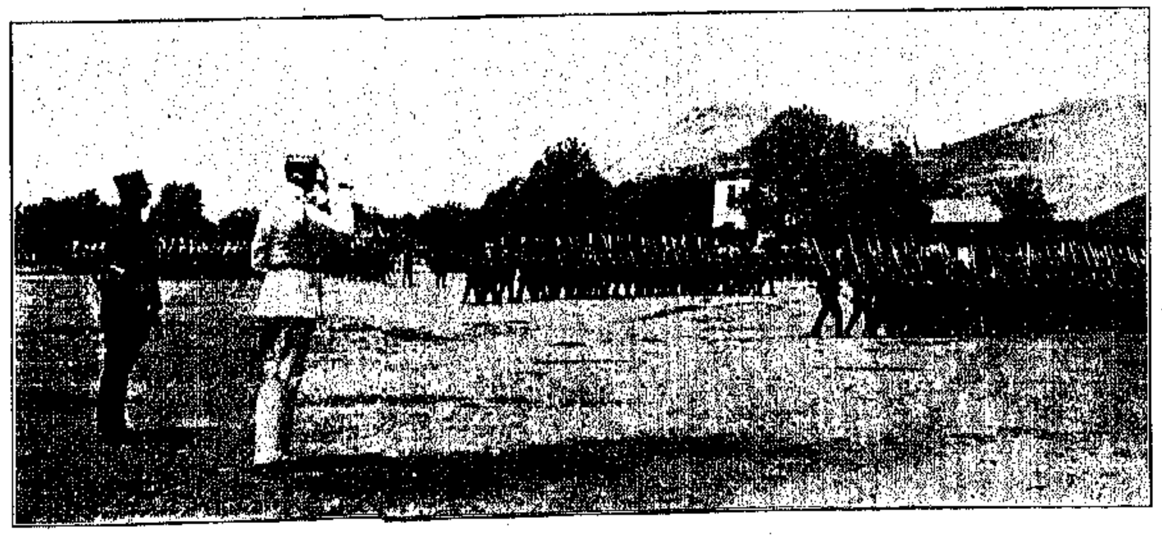

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΩΝ ΤΗΝ ΠΑΡΕΛΑΣΙΝ

αρκῶς ἐκτοπίζοντες, ἀπωθοῦντες, σαρώνοντες καὶ διώκοντες, οἱ δὲ φεύγοντες πανικόβλητοι μεθ' ἑκάστην μάχην, δὲν ἔλαβον καιρὸν νὰ ἀναπνεύσωσι. Τὸ Κιλκὶς ἤνοιξε τὴν πύλην τῆς νίκης εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν, διὰ τὸν ὁποῖον κατόπιν τὰ ἄλλα λαμπρὰ κατορθώματα ἦσαν ἁπλῶς ζήτημα ἐπαναλήψεως τοῦ ὑψίστου καὶ ἀπαραμίλλου ἡρωϊσμοῦ μὲ τὸν ὁποῖον ἐκερδήθη ἡ πρώτη νίκη κατὰ τῶν Βουλγάρων.

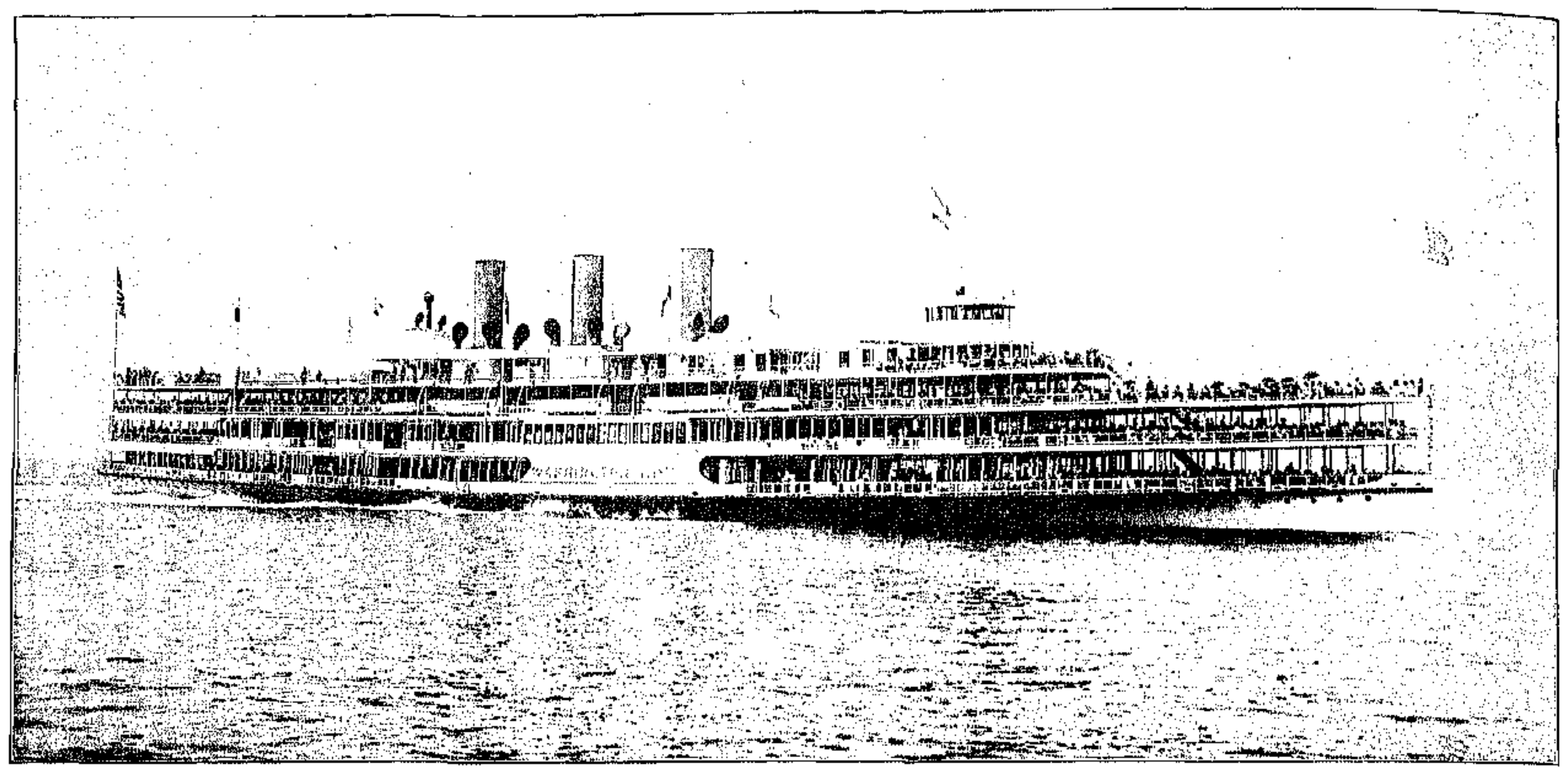

ΤΟ «WASHINGTON IRVING» ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ HUDSON RIVER DAYLINE ΑΝΑΠΛΕΟΝ ΤΟΝ ΠΟΤΑΜΟΝ HUDSON ΜΕ ΕΚΔΡΟΜΕΙΣ
ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΝ ΕΝ ΤΩ ΚΟΣΜΩ ΜΕ ΑΔΕΙΑΝ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ 6,000 ΕΠΙΒΑΤΩΝ ΚΑΤ' ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΟΡΟΝ

ΕΝ ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΜΑΖΥ με την ὀργῶσαν φύσιν θαυμάζει κανεὶς εἰς τὰς ἐξοχὰς τῆς Ἀμερικῆς τὴν μικρὰν ἀναλογίαν μὲ τὴν ὁποίαν ἀντιπροσωπεύεται ὁ λεγόμενος καλὸς κόσμος εἰς τὰ ἀληθῶς μεγαλοπρεπῆ καὶ πολυτελέστατα ἐξοχικὰ ξενοδοχεῖα. Καὶ ἀπορεῖ πῶς οἱ ἡγεμονικοὶ αὐτοὶ ξενῶνες τῶν ἐξοχῶν δὲν χρεωκοποῦν ὅλοι διὰ μιᾶς καὶ ἐκ συμφώνου, ἀφοῦ ἡ πελατεία των ἀποτελεῖται κατὰ τὰ τρία τέταρτα ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἔχουν ὡς ὑπερτάτην ἀπόλαυσιν τὸ μάσσημα καπνοῦ, ἀποπτυομένου κατόπιν κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀνυπόπτου συμπαρισταμένου, ἀπὸ ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι μὲ τὸ ἄγριον δάγκαμα καὶ τὸ λαίμαργον πιπίλισμα τοῦ χονδροειδοῦς σιγάρου σὲ ἀφήνουν νὰ ἀναγνώσῃς τὴν γενεαλογίαν των, ἀπὸ τὸ κοκκίνισμα τῆς μύτης των σοῦ δίδουν νὰ ἐννοήσῃς ὅτι ὁ στενότερος φίλος των εἶναι ἡ φιάλη τοῦ ουΐσκυ, καὶ ἀπὸ τὸ sans façon μὲ τὸ ὁποῖον ἀποχρέμπτονται θορυβωδέστατα εἰς ἐπήκοον καὶ ὑπὸ τὰ ὄμματα κυρίων καὶ κυριῶν ὁμολογοῦν μετριοφρόνως ὅτι τὴν ἀνατροφήν των ἔλαβον ὑπὸ τὴν φιλόστοργον ἐπιστασίαν τῆς «μητρὸς ἀγυιᾶς». Ἡ ἀλήθεια ἐν τούτοις εἶναι—καὶ τὴν βλέπει κανεὶς κατόπιν τῆς πρώτης ἀπορίας ὁλοφάνερα εἰς τὴν λάμψιν ἀναιδῶς μεγάλων ἀδαμάντων, εἰς τὴν παρουσίαν πολυτελῶν αὐτοκινήτων, καὶ εἰς τὴν ἐξόφλησιν λογαριασμῶν οἱ ὁποῖοι οὐδεμίαν ἀξίωσιν μετριότητος ἔχουν—ἡ ἀλήθεια λοιπὸν εἶναι ὅτι αὐτοῦ τοῦ εἴδους ἡ πελατεία, τοιαύτη οὖσα, εἶναι δυστυχῶς εἰς θέσιν νὰ ἐξοδεύσῃ περισσότερα ἀφ' ὅσα ἀπαιτεῖ ἡ συντήρησις ξενοδοχείων εἰς τὰ ὁποῖα εἰσερχόμενος κανείς, ἂν δὲν γνωρίζῃ ἐκ τῶν προτέρων τὰς συνεπείας, θὰ ηὔχετο ἴσως τὴν κρίσιμον ὥραν τῆς πληρωμῆς τοῦ λογαριασμοῦ νὰ ἔσπαγεν ὁ πούς του τὴν στιγμὴν ὅπου εἰσήρχετο.

Καὶ λυομένης αὐτῆς τῆς ἀπορίας μένει—καὶ ἄγνωστον ἕως πότε θὰ μείνῃ ἀκόμη—μία ἄλλη ἀπορία, ἡ ὁποία ἐκφράζεται μὲ τὴν ἐρώτησιν: ποῦ εἶναι λοιπὸν ὁ καλὸς κόσμος τῆς Ἀμερικῆς;

Αἱ ὑπερωκεάνειοι ἑταιρίαι ἀπαντοῦν μὲ τὰ μεγάλα κερδομερίσματά των καὶ μὲ τὰς ἐτησίας αὐξήσεις τῶν στόλων των: Ὁ καλὸς κόσμος τῆς Ἀμερικῆς, ἐφ' ὅσον ἔχει τὰ μέσα, φεύγει εἰς τὴν Εὐρώπην.

Μία ἄλλη τάξις καλοῦ κόσμου, ἡ πολυπληθεστέρα καὶ ἀξιολογωτέρα, ἡ ἀποτελοῦσα τὴν βάσιν καὶ τὴν καλὴν ζύμην τῆς κοινωνίας, παρέρχεται μετὰ δέους καὶ σταυροκοπουμένη τὰ ξενοδοχεῖα μὲ τὰ ἀπειλητικὰ τιμολόγια εἰς τὴν ἔξοδόν της πρὸς τὰ βουνά, τὰς λίμνας καὶ τὰ παράλια διὰ καθαρὸν ἐξοχικὸν ἀέρα καὶ δι' ἀνάπαυσιν τοῦ νευρικοῦ συστήματος, καὶ τρέπεται ἀξιεπαίνως πρὸς τὰ ξενοδοχεῖα τῶν μετρίων ἀξιώσεων καὶ τῶν συγκαταβατικῶν τιμῶν, ἐξ ὧν βρίθει ἡ χώρα.

Τὰ ἀληθινὰ ἀνάκτορα τῶν ἐξοχῶν, μὲ τὰ εἰς φυγὴν τρέποντα τιμολόγιά των, ἐξαιρέσει ὀλίγων τινῶν εἰς τὰ λεγόμενα ἀποκλειστικὰ μέρη, εἶναι κυρίως διὰ τοὺς ἄνευ κοινωνικῶν προκαταλήψεων μικροαυτοδημιουργήτους, διὰ τοὺς μετρίους νεοπλούτους, διὰ μικράν τινα τάξιν ἀληθινῶν ἀστῶν, καὶ ἰδίως διὰ τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους τοὺς μεταβάλλοντας τύχην ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, τοὺς διαρκῶς ἀναιβοκαταβαίνοντας εἰς τὴν κλίμακα τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως καὶ ἐξοδεύοντας τὰ περισσότερα χωρὶς νὰ ἠμποροῦν οἱ γείτονές των νὰ σχηματίσουν σαφῆ καὶ ἑνιαίαν γνώμην περὶ τοῦ πῶς καὶ πόθεν πορίζονται τὰ δι' ὧν κατορθώνουν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νὰ ζῶσιν ἡγεμονικῶς. Εἶναι ἄρά γε ἀκριβοπληρωμένοι prize fighters, εἶναι χαρτοπαῖκται, sharpers, εἶναι λωποδύται, grafters, «οἰκοπεδο»-πῶλαι, μεσῖται συνοικεσίων, ἱδρυταὶ «μετοχικῶν ἑταιριῶν», νοομάντεις, ταχυδακτυλουργοὶ δεκάτης τάξεως τοῦ Χρηματιστηρίου, διευθυνταὶ ἀσέμνων θεαμάτων; Καὶ εἶναι τόσον ὡραῖαι αἱ Ἀμερικανικαὶ ἐξοχαί...Εἰς πλοῦτον φύσεως, εἰς μεγαλοπρέπειαν σκηνοθεσίας, εἰς ἀφθονίαν σκιᾶς καὶ δροσιᾶς, εἰς εὐκολίας καὶ ἀνέσεις συγκοινωνίας, εἶναι ζήτημα ἂν ἠμποροῦν νὰ παραβληθοῦν τὰ περιφημότερα θερινὰ κέντρα τῆς Εὐρώπης μὲ τὰς ἐξοχὰς εἰς τὰς ὁποίας μάτην καλεῖ τὸ θέρος ἡ Ἀμερικὴ τοὺς φεύγοντας μὲ τὰς ὡραίας συζύγους των καὶ μὲ τὰ διαμαντικά των εἰς τὴν Εὐρώπην πρὸς συνάντησιν κομήτων, βαρώνων καὶ ... λωποδυτῶν.

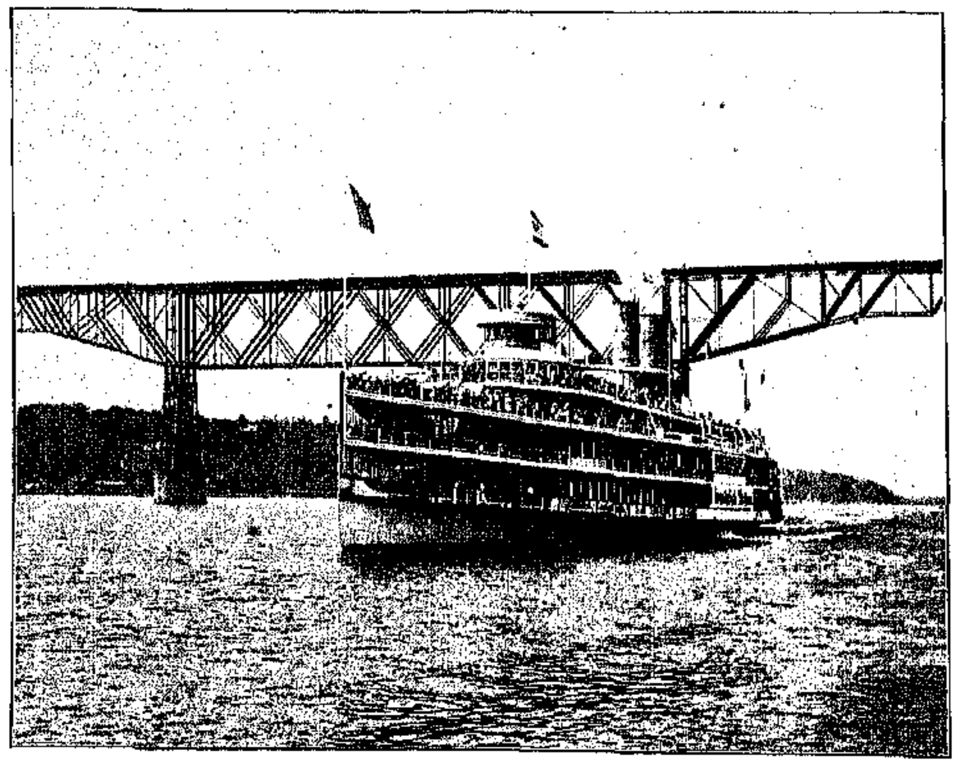

ΤΟ «HENDRICK HUDSON» ΔΙΕΡΧΟΜΕΝΟΝ ΥΠΟ ΤΗΝ ΓΕΦΥΡΑΝ POUGHKEEPSIE
ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΟΜΩΝΥΜΟΝ ΠΟΛΙΝ

Πάρετε τὸν πρόχειρον δρόμον τοῦ Hudson διὰ τὰς πλησιεστέρας ἐξοχάς. Πρὶν φθάσετε εἰς τὰ βόρεια σύνορα τῆς Πολιτείας τῆς Νέας Ὑόρκης θὰ ἔχετε ἴδη, μὲ μικρὰν σχετικῶς δαπάνην καὶ ἀπώλειαν χρόνου, πᾶν ὅ,τι ζητεῖ ὁ ἐκπατριζόμενος τὸ θέρος πλούσιος Ἀμερικανὸς εἰς τὴν Ἑλβετίαν ἢ εἰς τὴν παραρρήνιον Γερμανίαν.

Μόνος ὁ ἀνάπλους τοῦ Hudson μὲ ἓν ἀπὸ τὰ λαμπρὰ καὶ πολυτελέστατα ποταμόπλοια τὰ ἐκτελοῦντα τὴν γραμμὴν Νέας Ὑόρκης-Ἄλμπανυ, τὸ Hendrick Hudson, λόγου χάριν, εἶναι ἓν ταξείδιον ἀναψυχῆς ἀπὸ τὰ σπανιώτερα, τὸ ὁποῖον, δώδεκα μόλις ὥρας διαρκοῦν, παρουσιάζει εἰς τὸν ταξειδιώτην ἕνα δυσπερίγραπτον πλοῦτον μαγευτικῶν θεαμάτων, μίαν ἀτελείωτον ποικιλίαν φυσικῶν καλλονῶν, διαρκῶς ἐναλλασσομένων ἀπὸ τοῦ ρωμαντικοῦ εἰς τὸ χάριεν, ἀπὸ τοῦ ἀγρίου εἰς τὸ τερπνόν, ἀπὸ τοῦ σκιεροῦ εἰς τὸ ἡλιόλουστον, ἀπὸ τοῦ μεμονωμένου εἰς τὸ ἀναπεπταμένον.

Ὅσοι εἶδον τοὺς κρημνοὺς τῶν Palisades εἰς τὸ κατώτερον μέρος τοῦ Hudson ἠμποροῦν νὰ εἴπουν ὅτι ἔχουν ἰδέαν τῆς μεγαλοπρεποῦς ἀγριότητος. Τί χρωματισμοὶ παράδοξοι καὶ πρωτοφανεῖς, τί ἀπροσδόκητα καὶ τρομακτικὰ σχήματα, τί μυστηριώδεις σκιαί, ποία προπετὴς γυμνότης πετρίνου κάλλους, ποία παρατολμία πρωτοτύπων γραμμῶν, ποία ἀλαζονικὴ ἀνάτασις φοβερῶν λιθίνων γιγάντων πρὸς τὰ ὕψη, ποία ὑπερήφανος ἀπομόνωσις ἀπὸ τοῦ λοιποῦ κόσμου!

Ἀτάραχον παραπλέει τὰς ἐπικρεμαμένας ὄχθας τῶν Palisades ὑπὸ τὴν ἄφωνον ἀπειλὴν τῶν γιγάντων ἐκείνων τὸ ἀτμόπλοιον, ἐνῷ τὸν πρωτοτάξειδον εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα συναρπάζει τὸ μεγαλοπρεπὲς θέαμα καὶ τὸν κρατεῖ εἰς στάσιν προσευχῆς, ἐνωτιζόμενον τὴν μυστηριώδη φωνὴν τῆς λαλούσης ἐκείνης ἀγριότητος, κατάπληκτον ἐκ τῶν ἐντυπώσεων τῆς ἐρημίας, τοῦ ὕψους, τῆς ἀποτομότητος, τῆς ἀδιαταράκτου γαληνιότητος, τῆς ἀδιασείστου αὐτοπεποιθήσεως.

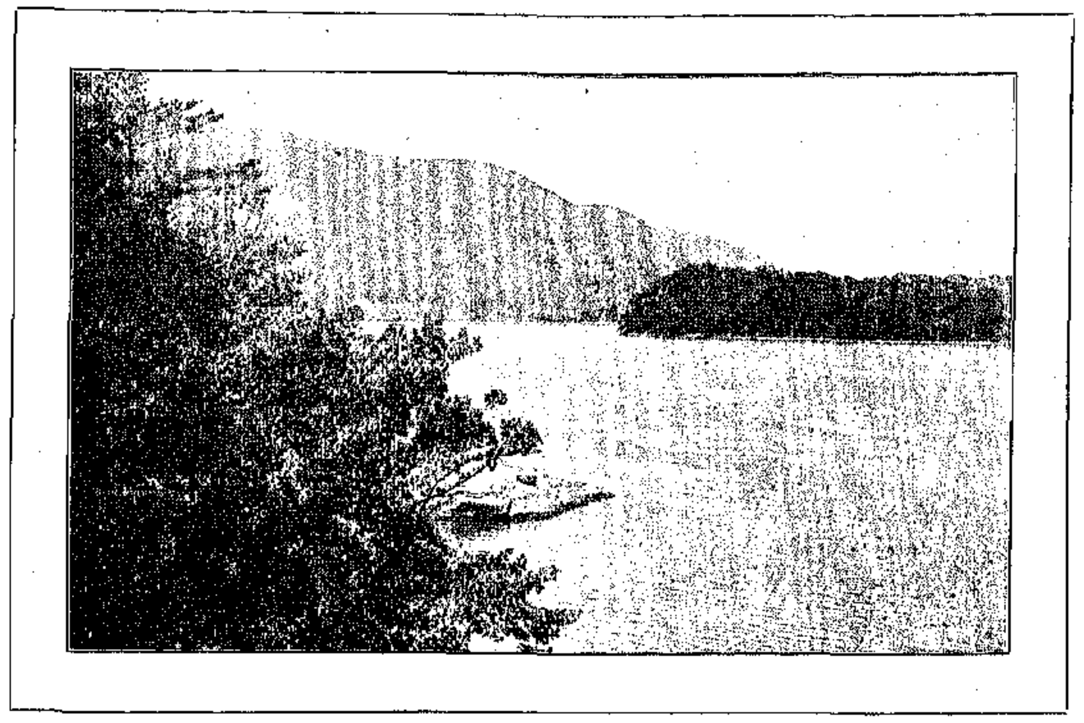

ΑΙ ΟΧΘΑΙ ΤΟΥ HUDSON ΠΑΡΑ ΤΟ WEST POINT ΚΑΙ Η ΝΗΣΙΣ CONSTITUTION

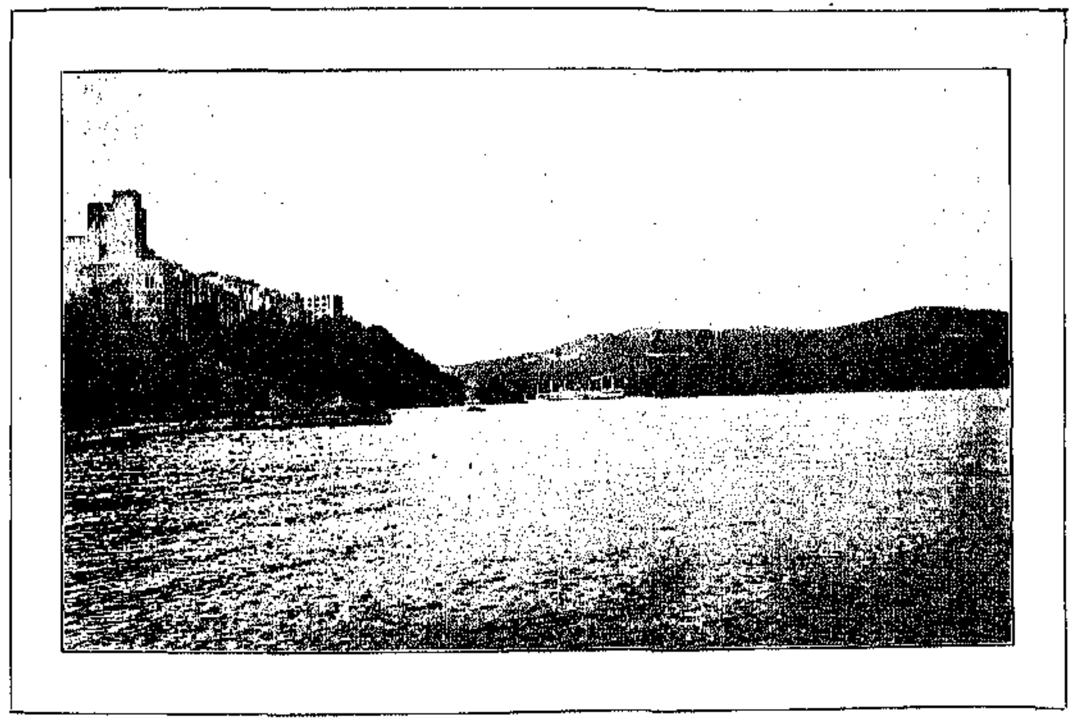

ΕΙΣ ΤΑ ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΟΡΘΟΥΝΤΑΙ ΑΙ ΟΙΚΟΔΟΜΑΙ ...

Μετ' ὀλίγα λεπτὰ ἡ σκηνοθεσία ἀλλάσσει καὶ αἱ ἐντυπώσεις τοῦ ταξειδιώτου μεταβάλλονται. Τὴν ἐντύπωσιν τῆς ἐρημίας καὶ τοῦ ἀγρίου μεγαλείου διαδέχεται ἡ ἐντύπωσις τῆς σφριγώδους ζωῆς, τοῦ ὀργασμοῦ τῆς φύσεως, τῆς ἀνθρωπίνης παρουσίας, ὅταν, κρυπτομένων ὀπίσω τῶν γυμνῶν κρημνῶν, παρουσιάζονται οἱ χαρίεντες καταπράσινοι λόφοι, μὲ τὰς κομψὰς ἐπαύλεις κρυπτομένας εἰς σύσκια δάση, μὲ τοὺς ὡραίους ξενῶνας δεσπόζοντας εἰς τὰς στρογγύλας κορυφὰς ἢ εἰς τὰς νωχελῶς ἁπλουμένας πρὸς τὸν ποταμὸν κλιτῦς, τῶν ὁποίων τὰ παρόχθια δένδρα κλίνουσι πρὸς τὰ ὕδατα τοῦ Hudson ὡς πρὸς λουτρόν. Ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν τοῦ ποταμοῦ διαδέχονται ἀλλήλας αἱ σύνδενδροι λοφοσειραί, ἄλλοτε ὑψούμεναι, ἄλλοτε ταπεινούμεναι, ἄλλοτε ἐπεκτείνουσαι τὴν ξηρὰν πρὸς τὸν ποταμὸν καὶ σχηματίζουσαι γραφικὰς στενοπορίας, ἄλλοτε ἀποσυρόμεναι ἑκατέρωθεν καὶ διανοίγουσαι τὸν ὑγρὸν δρόμον εἰς μέγιστον πλάτος, μὲ καταφύτους νησῖδας ἐν τῷ μεταξὺ ἐντελῶς ἐξαφανιζομένας ὑπὸ πυκνὰς καλύπτρας δένδρων, λουομένων εἰς τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ. Κάθε μικρὰ σκιερὰ κοιλὰς μεταξὺ τῶν παροχθίων λόφων, κάθε γραφικὴ δασοστεφὴς λοφοκορυφή, καλεῖ τὸν ταξειδιώτην εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τῶν θελγήτρων ἑνὸς μικροῦ παραδείσου ὑπὸ στέγην παρέχουσαν τὴν φιλοξενίαν της καὶ τὰς ὑπηρεσίας τοῦ μαγείρου εἰς τιμὰς πάσης διαβαθμίσεως. Τοὺς μεμονωμένους ξενῶνας καὶ τὰς ἐπαύλεις διαδέχονται οἱ μικροὶ καὶ μεγάλοι παραποτάμιοι συνοικισμοί, τὴν ποικιλίαν τῶν ἀρχιτεκτονικῶν ρυθμῶν συμπληροῖ ἡ περίφημος Στρατιωτικὴ Σχολὴ τοῦ West Point, μὲ τοὺς μεσαιωνοπρεπεῖς πύργους της, μὲ τὰς ζοφερὰς ἀψῖδας καὶ τὰς στοάς της, μὲ τὰς πολεμίστρας της, μὲ τὰς τοξοειδεῖς γραμμάς της. Οἱ λόφοι ὑποχωροῦν αἴφνης μετριοφρόνως εἰς τὰς ἀγερώχως ὑψουμένας κορυφὰς τῶν Catskills καὶ ἡ σκηνοθεσία μεταβάλλεται πάλιν ἄρδην. Λίμναι, ποταμίσκοι, καταρράκται, βαθεῖαι χαράδραι, κρημνοί, χαρίεσσαι κοιλάδες καὶ πλῆθος ξενώνων μὲ παμποίκιλον κόσμον ἀπολαμβάνοντα εἰς τὰ ὕψη ἐκεῖνα τὴν σκιὰν τῶν δασῶν, τὴν δροσιὰν τῶν ὑδάτων, τὸ κελάρυσμα τῶν ρυακίων, τὴν μοναξίαν τῶν λοχμῶν καὶ μίαν θέαν ἀπαράμιλλον τῆς ἁπλουμένης κάτω κοιλάδος τοῦ Hudson, ὁ ὁποῖος διακρίνεται εἰς τὸ μέσον τοῦ καταπρασίνου ἐκείνου κόσμου ὡς ἀργυρᾶ ταινία λαμποκοποῦσα ὑπὸ τὰς ἀκτῖνας τοῦ θερινοῦ ἡλίου.

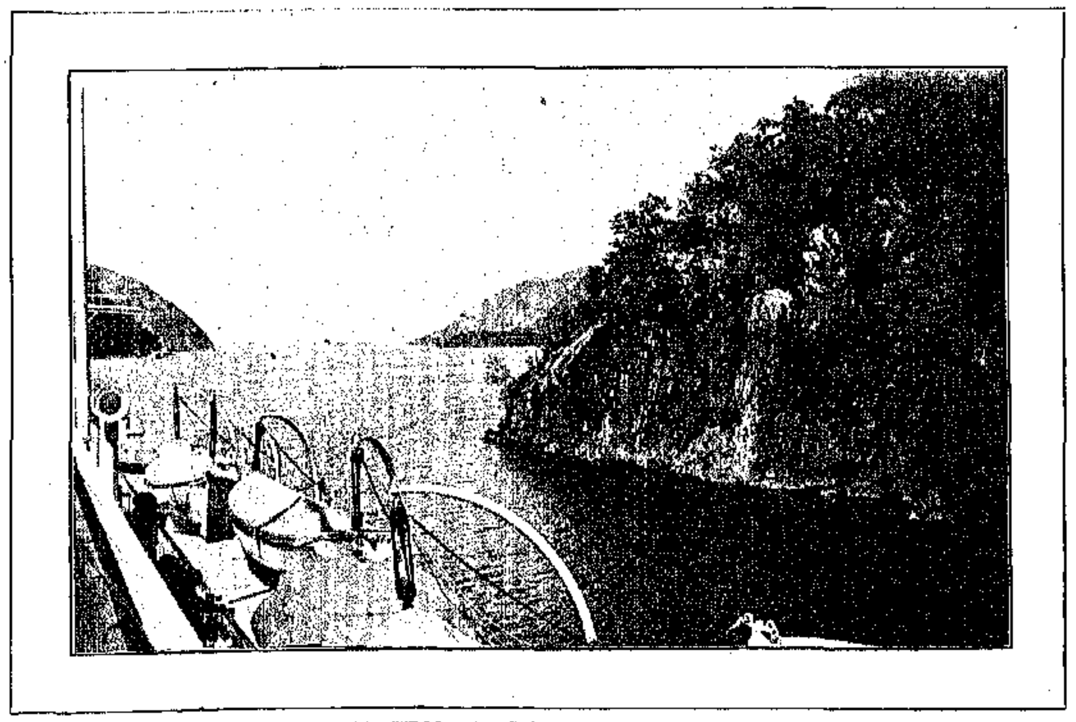

ΤΑ HIGHLANDS ΤΟΥ HUDSON

ΕΝ ΒΛΕΜΜΑ ΓΥΡΩ ΜΑΣ

ΜΙΑ ΠΟΛΙΣ ΗΤΙΣ ΔΙΟΙΚΕΙΤΑΙ ΩΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ

'Από τῆς 1 'Ιανουαρίου 1914 ἡ πόλις **Dayton** τῆς Πολιτείας Ohio, ἔχουσα πληθυσμὸν ἄνω τῶν 125,000 κατοίκων, διοικεῖται ὑφ' ἑνὸς Γενικοῦ Διευθυντοῦ καὶ παρουσιάζει σήμερον μίαν μοναδικὴν ἐπιτυχίαν τοῦ νέου τούτου συστήματος.

Τὴν ἰδέαν τῆς ἀναθέσεως τῆς διοικήσεως τῆς πόλεώς των εἰς μίαν Γενικὴν Διεύθυνσιν ἔλαβον οἱ κάτοικοι τοῦ Dayton τὴν ἐπαύριον τῆς μεγάλης καταστροφῆς, ἥτις ἔπληξε τὴν πόλιν των κατὰ τὰς πλημμύρας τοῦ 1912. Τότε εἷς μεγαλοβιομήχανος τῆς πόλεως ἀνέλαβε τὸ ἔργον τῆς διατροφῆς καὶ τῆς περιθάλψεως ἑκατὸν χιλιάδων ψυχῶν.

'Υπὸ τὴν Γενικὴν Διεύθυνσίν του κάθε κλάδος τῆς διοικήσεως τῆς πόλεως ἀνετέθη εἰς εἰδικοὺς καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ὅτι τὸ Dayton ἤρχισε νὰ λειτουργῇ μὲ μεθοδικότητα ὡρολογίου.

Τὸ πείραμα ἐπέτυχε τόσον πολύ, ὥστε οἱ πολῖται τοῦ Dayton διὰ ψηφοφορίας ἀπεφάσισαν τὴν μεταρρύθμισιν τοῦ ὀργανικοῦ χάρτου τῆς πόλεώς των καὶ ἐφήρμοσαν μονίμως τὸ σύστημα τῆς διοικήσεως τῆς πόλεώς των ὡς ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως.

'Ο Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Dayton κ. Henry M. Waite, καταλαβὼν τὴν θέσιν του, προέβη εἰς γενικὴν μεταρρύθμισιν συστημάτων καὶ μεθόδων. 'Εχώρισε τὰς διαφόρους ὑπηρεσίας εἰς τμήματα, κατήργησε τὴν γραφειοκρατίαν, ἐτοποθέτησε παντοῦ ἀνθρώπους εἰδικούς, καὶ ἤνοιξε κατάστιχα λογαριασμῶν αὐστηροτάτων διὰ κάθε εἴσπραξιν καὶ κάθε δαπάνην.

'Ο κ. Waite ἐθεώρησε τὸ Dayton ὡς ἐπιχείρησιν, ἧς σκοπὸς εἶναι ἡ εὐημερία 125,000 ἀνθρώπων, καὶ ἡ πρόοδος καὶ ἀνάπτυξις τῆς πόλεώς των. Τούτου ἕνεκεν ἤρχισε νὰ διευθύνῃ τὴν πόλιν του, ὡς θὰ διηύθυνεν ἓν τμῆμα ἢ ἓν κατάστημα.

'Επὶ τῇ βάσει τῶν ἰδεῶν τούτων ἐκαθάρισε καὶ τὰς μᾶλλον ἀποκέντρους συνοικίας, ἔφερε νερά, μετέβαλε ὅλας τὰς μάνδρας καὶ τὰ οἰκόπεδα εἰς κήπους, ἀναθέσας τὴν ἐργασίαν αὐτὴν εἰς τὴν μαθητικὴν νεολαίαν τῶν σχολείων, ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν εἰδικῶν ὑπαλλήλων. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι δέκα χιλιάδες σπίτια ἀπέκτησαν ἄνθη ἐκεῖ ὅπου εἶχον αὐλὰς ἀπεριποιήτους. Οἱ φυλακισμένοι, οἱ ἄεργοι, καὶ οἱ ἐκ τῶν συσσιτίων τῆς πόλεως τρεφόμενοι ὑπεχρεώθησαν νὰ προσφέρουν τὴν ἐργασίαν των εἰς τὴν πόλιν. Ἔλειψαν τὰ κόμματα, οἱ χατηρικοὶ διορισμοὶ ἀνικάνων, καὶ ἡ διανομὴ τῶν εὐθυνῶν εἰς πολλούς.

Μία ἀπὸ τὰς πρώτας φροντίδας τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ ἦτο ἡ ἵδρυσις Γραφείου Προμηθειῶν, κατὰ τὸ σύστημα τὸ ἰσχῦον εἰς ὅλα τὰ βιομηχανικὰ καὶ ἐμπορικὰ καταστήματα. 'Η οἰκονομία, ἡ ἐπελθοῦσα διὰ τοῦ τρόπου τούτου εἰς τὰς προμηθείας τῆς πόλεως, ὑπῆρξεν ἀρκετὴ ὥστε νὰ καλύψῃ τὰς δαπάνας τῆς ὑπηρεσίας τοῦ εἰδικοῦ τούτου γραφείου καὶ ν' ἀφήσῃ καὶ περίσσευμα. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου οἱ εὐνοούμενοι προμηθευταὶ καὶ ἐργολάβοι τῆς δημοτικῆς διοικήσεως ὑπεχρεώθησαν νὰ ὑποβάλουν τὰς προτάσεις των ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν ἄλλων προμηθευτῶν καὶ ἐργολάβων, κερδίζοντος πάντοτε τοῦ τελευταίου μειοδότου.

'Επὶ δαπάνης ἑκατὸν χιλιάδων δολλαρίων τὸ γραφεῖον τοῦτο ἐπέτυχεν οἰκονομίαν εἰκοσιπέντε χιλιάδων κατὰ τὸ πρῶτον τῆς λειτουργίας του ἔτος.

'Ο Γενικὸς Διευθυντὴς ἀποτελεῖ τὴν μόνην ἐξουσίαν, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἀπορρέει πᾶσα διαταγὴ διὰ κάθε κλάδον τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Dayton. Μερικοὶ παλαιοκομματικοὶ ἐστασίασαν διὰ τὴν μεταρρύθμισιν καὶ ἐκίνησαν ἐκστρατείαν κατὰ τοῦ νέου συστήματος. 'Αλλ' ἡ πλειονοψηφία τῶν κατοίκων τοῦ Dayton ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀνθρώπους ἐνθουσιασμένους διὰ τὸ κατόρθωμά των.

ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΚΟΠΕΓΧΑΓΗΣ

'Ιταλὸς δημοσιογράφος, λαβὼν μέρος εἰς τὸ τελευταῖον Διεθνὲς Συνέδριον τοῦ Τύπου, τὸ συνελθὸν ἐν Κοπεγχάγῃ, στέλλει μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰς ἑξῆς ἐντυπώσεις:

«Τὸ Warnemuende εἶναι ἡ τελευταία Γερμανικὴ πολίχνη τῆς Βαλτικῆς δι' ἐκεῖνον ὅστις θέλει νὰ κάμῃ τὸν διάπλουν διὰ τὴν Κοπεγχάγην. Μικρά, κομψή, ὅπως ὅλαι οἱ ὑδροθεραπευτικαὶ πόλεις τοῦ Βορρᾶ, ἀπέχει τῆς Δανικῆς ἀκτῆς περὶ τὰ τριάκοντα πέντε μίλια, τὰ ὁποῖα τὸ ἀτμόπλοιόν μας καλύπτει εἰς δύο ὥρας. 'Από τὸν λιμενίσκον τοῦ Gjedser, ὅπου σταματᾷ τὸ ἀτμόπλοιον, ἓν σύντομον σιδηροδρομικὸν ταξείδιον μᾶς φέρει εἰς Κοπεγχάγην. 'Η πόλις αὐτὴ ἔχει μίαν μεγαλοπρέπειαν, ἥτις καταπλήσσει τὸν ξένον, καὶ ἐκεῖνον ἀκόμη ὅστις γνωρίζει τὰς εὐρωπαϊκὰς μεγαλουπόλεις. 'Η Κοπεγχάγη εἶναι ἀπὸ πάσης ἀπόψεως τελεία πόλις. Πλουσία εἰς συγκοινωνίας, εἰς δημόσια κτίρια, εἰς κήπους καὶ μνημεῖα καὶ μέγαρα καὶ κέντρα ἀναψυχῆς καὶ σπόρτ, ἡ Δανικὴ πρωτεύουσα ἔχει πεντακοσίας χιλιάδας πληθυσμοῦ, ἀντιπροσωπεύοντος τὸ ἓν ἕκτον τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ τῆς Δανίας. Οἱ κάτοικοι τοῦ ὡραίου αὐτοῦ τόπου εἶναι οἱ τελειότεροι τοὺς ὁποίους ἠμπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε. Σχεδὸν οὐδέποτε διαπληκτίζονται, οὐδέποτε ἀκούει κανεὶς νὰ γίνωνται κλοπαί, ἕκαστος δὲ φρίττει ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ καταπατήσῃ τὰ δίκαια τοῦ ἄλλου.

«Εἰς καμμίαν πόλιν τοῦ Βορρᾶ δὲν βλέπει κανεὶς νὰ γίνεται τόση χρῆσις τοῦ ποδηλάτου ἀπὸ ἄνδρας καὶ γυναῖκας.

«Τὸ Στάδιον τῆς Κοπεγχάγης εἶναι ἓν ἀπὸ τὰ μᾶλλον πολυσύχναστα μέρη, ὅπου ἀθλητικαὶ παιδιαὶ δίδονται συχνάκις.

«Οἱ δημοσιογράφοι ἤρχισαν τὰς ἐργασίας των ἐν τῇ πρωτευούσῃ, κατὰ τὴν διάρκειαν δὲ τοῦ συνεδρίου ἔλαβον μέρος εἰς πολλὰς δεξιώσεις καὶ ἑορτάς, δοθείσας πρὸς τιμήν των. Οὕτως ἐπεσκέφθησαν τὴν 'Ελσινόρην καὶ τὸν Πύργον τοῦ Κρόμπερ, ὅπου, κατὰ τὴν παράδοσιν, ἔζησεν ὁ 'Αμλέτος, παρεκάθησαν εἰς γεύματα πολλά, ἐξ ὧν τὸ πλουσιώτερον ἦτο τὸ δοθὲν ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐμπόρων καὶ τῶν βιομηχάνων τῆς Κοπεγχάγης, ἐγένοντο δεκτοὶ εἰς τ' 'Ανάκτορα, καὶ τῇ προσκλήσει τῶν Σουηδικῶν ἀρχῶν ἐπεσκέφθησαν τὴν «Βαλτικὴν Ἔκθεσιν» τοῦ Μαλμὼ, ἀκριβῶς ἀπέναντι τῆς Κοπεγχάγης. 'Ο Σύνδεσμος τῶν Δανῶν καλλιτεχνῶν ἔδωκε πρὸς τιμὴν τῶν ξένων δημοσιογράφων μίαν παράστασιν εἰς τὸ μέσον τοῦ δάσους τοῦ Dyrehaven, τὸ ὁποῖον συνδέεται μὲ τὰς ὡραιοτέρας Δανικὰς παραδόσεις.

«Τὸ θέατρον τοῦτο καταλαμβάνει τὴν πλευρὰν ἑνὸς καταπρασίνου λόφου, ὅπου εἶναι τὰ καθίσματα τῶν θεατῶν, περικλείεται δὲ πανταχόθεν ἀπὸ αἰωνόβια δένδρα. 'Εδόθη πρὸς τιμὴν τῶν ξένων τὸ ἔργον «Elveroi» τοῦ Haiberg μὲ μουσικὴν τοῦ Kuhlan, ἀπάντων Δανῶν. Τὸ ἔργον μὲ τὴν γλυκυτάτην μουσικήν, ἥτις ἔπαιζε χωρὶς νὰ φαίνεται ἀπὸ τοὺς θεατάς, ἤρχισε τὸ ἀπόγευμα καὶ ἐτελείωσεν ὀλίγον μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, καὶ οἱ τελευταῖοι τόνοι τῶν ᾀσμάτων καὶ τῆς μουσικῆς ἐσυνεχίσθησαν ἀπὸ τὰς ἀηδόνας τοῦ δάσους...»

Οἱ ξένοι δημοσιογράφοι ἔφυγαν μαγευμένοι, διαβεβαιοῦντες ὅτι οὐδέποτε εἶδόν τι τὸ ὡραιότερον εἰς τὴν ζωήν των.

Αἱ ἐργασίαι τοῦ Συνεδρίου διεξήχθησαν μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ ἀφεώρων ζητήματα ἅτινα δὲν ἐνδιαφέρουν πολὺν κόσμον ἐκτὸς τῶν δημοσιογράφων. Διὰ τοῦτο ὁ 'Ιταλὸς συνάδελφος δὲν κάμνει λόγον περὶ αὐτῶν.

Η ΕΥΗΜΕΡΙΑ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

'Από τῆς ὑπογραφῆς τῆς εἰρήνης τοῦ Βουκουρεστίου ἡ Ρουμανία φαίνεται εἰσελθοῦσα εἰς νέαν περίοδον εὐημερίας.

'Η στρατιωτική της κινητοποίησις κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος δὲν ἔσχε καμμίαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν τῆς χώρας. Τὸ Ρουμανικὸν δάνειον τῶν πεντήκοντα ἑκατομμυρίων, συναφθὲν τὸν Νοέμβριον τοῦ 1913, ἐστέφθη ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας. Αἱ ἐσοδεῖαι τῆς Ρουμανίας κατὰ τὸ 1911 εἶχον φθάσῃ τὸ ρεκόρ, ἀλλ' αἱ περυσιναὶ τὰς ὑπερέβησαν. 'Επὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἀξίζει νὰ τονισθῇ ὅτι ἡ Ρουμανία εἶναι ἡ χώρα τῶν μικρῶν γαιοκτημόνων, οἵτινες ἀνέρχονται εἰς 1,015,302 ἀπέναντι 4,471, ὅσοι εἶναι οἱ μεγάλοι κτηματίαι. Κατὰ συνέπειαν αἱ μεγάλαι λαϊκαὶ τάξεις εὐημεροῦσι, καὶ αὐτὸ εἶναι ἡ βάσις.

'Αλλ' ἐδῶ δὲν σταματᾷ ἡ Ρουμανικὴ εὐημερία. Τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1913 ἡ Βουλὴ ἐψήφισε τὸ ποσὸν 427,500,000 διὰ τὴν κατασκευὴν νέων σιδηροδρομικῶν γραμμῶν, αἵτινες ἀνήκουσιν εἰς τὸ Κράτος. Αἱ γραμμαὶ αὗται θὰ εἶναι:

'Από Βουκουρέστιον εἰς Κραϊόβαν. 'Από Κωνστάντζαν εἰς Τζανταρέϊ. 'Από Δοροχόϊ μέχρι συνόρων. Καὶ ἀπὸ Μετζηδιὲ εἰς Βαλτσίκιον. Μελετᾶται ὡσαύτως ἡ κατασκευὴ ἑνὸς πετρελαιαγωγοῦ σωλῆνος πρὸς μεταφορὰν τοῦ πολυτίμου τούτου προϊόντος ἀπὸ τὰ ὀρυχεῖα τοῦ Μπαϊκόϊ εἰς Κωνστάντζαν, καὶ τὸ ἔργον τοῦτο θὰ στοιχίσῃ περὶ τὰ εἰκοσιτέσσαρα ἑκατομμύρια φράγκων.

Τὰ ἔργα ταῦτα θὰ κατασκευασθοῦν ἐντὸς πενταετίας καὶ αἱ δι' αὐτὰ δαπάναι θὰ καλυφθῶσιν ἀπὸ τὰ πλεονάσματα τῶν εἰσπράξεων τῶν σιδηροδρόμων, καὶ ἀπὸ τὸ προϊὸν ἑνὸς ἐσωτερικοῦ δανείου πρὸς 4 1)2 τοῖς ἑκατόν.

'Εκτὸς τῶν ἐν λόγῳ ἔργων πολλαὶ νέαι βιομηχανίαι ἀρχίζουν ν' ἀναπτύσσωνται εἰς τὴν Ρουμανίαν, κυρίως δὲ μεγάλην ὤθησιν λαμβάνουν ἡ ξυλεία καὶ τὰ τσιμέντα τῆς χώρας.

Τὰ ἑπτὰ ἔτη, ἀπὸ τοῦ 1914 μέχρι τοῦ 1921 προβλέπονται ὡς ἑπτὰ ἔτη εὐδαιμονίας, ἀναλόγου ἐκείνης, ἣν εἶδεν ἡ Αἴγυπτος κατὰ τὴν ἐποχὴν ἣν ἀναφέρει ἡ Γραφή. Κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ αἱ ἐργασίαι ἐκεῖ θὰ εἶναι πολλαὶ καὶ ἐπικερδεῖς. 'Η κυκλοφορία τόσου χρήματος θὰ δώσῃ ζωὴν εἰς ὅλους τοὺς κλάδους καὶ ὅλα τὰ ἐπαγγέλματα.

'Η Ρουμανία περιμένει μεγάλα πράγματα ἀπὸ τὰ πετρελαιωρυχεῖά της. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι αἱ παλαιότεραι πηγαὶ τοῦ Μπουστενάρι δεικνύουν σημεῖα ἐξαντλήσεως, ἀλλὰ ταυτοχρόνως αἱ πηγαὶ τοῦ Μπαϊκόϊ, Πραχόβας, Δαμποβίτσας καὶ Μπουζέου εἶναι πλουσιώταται, τὸ ἴδιον δὲ συμβαίνει μὲ τὰς νέας πηγὰς Μπορτένι, Λορένι, Κομπίνα καὶ Τζιντέα.

Οἱ Ρουμᾶνοι προλέγουν μετὰ πεποιθήσεως ὅτι ὡς πετρελαιοπαραγωγὸς χώρα ἡ Ρουμανία συντόμως θὰ ἔρχεται μετὰ τὴν 'Αμερικὴν καὶ θὰ ὑπερβῇ τὴν Ρωσσίαν.

'Ως γνωστόν, κατὰ τὸ 1912 ἡ Ρουμανία ἐξήγαγε 12,991,913 βαρέλια πετρελαίου, ἕκαστον χωρητικότητος 24 γαλλονίων, ἤτοι ἐν συνόλῳ ἐξήγαγε 1,806,942 τόννους πετρελαίου. 'Εν ἑνὶ λόγῳ, προσθέτει ὁ γράφων τ' ἀνωτέρω συνεργάτης τῶν «Times» τοῦ Λονδίνου, ἡ Ρουμανία ἔχει σήμερον εἰσέλθῃ εἰς περίοδον εὐδαιμονίας τοιαύτην, ὥστε γρηγορώτερα νὰ ἠμπορῇ κανεὶς νὰ πλουτήσῃ ἐκεῖ παρὰ εἰς οἱονδήποτε ἄλλο μέρος τοῦ κόσμου.

Η ΑΛΒΑΝΙΑ ΕΝ ΤΗ ΕΞΕΛΙΞΕΙ ΤΗΣ

Η ΠΡΩΤΗ 'Αλβανικὴ θύελλα δὲν ἠμπόρεσε νὰ ἐκριζώσῃ τὸν Μπρὲτ Γουλιέλμον τοῦ Βὴδ ἀπὸ τὸν θρόνον τοῦ Δυρραχίου. 'Η δευτέρα τὸν ἐκλόνισεν ἄσχημα. 'Ετοιμαζόμενος ν' ἀντιμετωπίσῃ τὴν τρίτην ὁ Γερμανὸς ἡγεμονίδης ἔσχε τὴν πρόνοιαν νὰ στείλῃ τὴν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα του εἰς Ρουμανίαν καὶ τὰ ἔπιπλά του εἰς τὸ Neuwied, τὸ ἥσυχον χωρίον τῆς Πρωσσίας, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ «Λόεγγριν» τοῦ Πότσδαμ ἐπέρασεν ἐν ἀφανείᾳ τὰ ὡραιότερα ἔτη τῆς ζωῆς του. 'Ο Γουλιέλμος τοῦ Βὴδ δὲν ἦτο ὁ κατάλληλος ἄνθρωπος διὰ τὴν 'Αλβανίαν. Τὸ εἶπεν, ἄλλως τε, αὐτὸ ὁ Αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος, ὅταν, ἐρωτηθεὶς σχετικῶς μὲ τὴν ἐκλογὴν τοῦ «Μπρέτ», ἔγραψε τὸ ἀμίμητον ἐκεῖνο: «Nichts dagegen, ober Sehr unfahig.» (Δὲν ἔχω ν' ἀντείπω, ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἀπολύτως ἀνίκανος).

'Ως νὰ μὴ ἔφθανε τοῦτο, ὁ Μπρὲτ ἔφθασεν εἰς τὸ Δυρράχιον ἄνευ χρημάτων καὶ ἄνευ συμβούλων τιμίων, εἰλικρινῶν καὶ ἀφωσιωμένων. 'Υπείκων εἰς τὰς εἰσηγήσεις πότε τῶν 'Ιταλῶν καὶ πότε τῶν Αὐστριακῶν, ἤρχισε τὸ ἡγεμονικόν του στάδιον ἀπομακρύνας τῆς αὐλῆς του ὅλα ἐκεῖνα τὰ στοιχεῖα, διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἠδύνατο, ἴσως, νὰ συνδεθῇ μὲ τὸν λαὸν τὸν ὁποῖον ἤρχετο νὰ κυβερνήσῃ. Τοιουτοτρόπως ἐγένετο παίγνιον εἰς χεῖρας πότε τοῦ Αὐστριακοῦ πρεσβευτοῦ Lowehthal καὶ πότε τοῦ 'Ιταλοῦ συναδέλφου του Aliotti, ἐφ' ὅσον ἐν τῷ μεταξὺ δὲν εἶχε νὰ βασισθῇ εἰς τὴν τιμιότητα οὐδενὸς ἐκτὸς τῶν 'Ολλανδῶν ἀξιωματικῶν του. Τ' ἀποτελέσματα τῆς πολιτικῆς ταύτης εἶναι σήμερον γνωστά. 'Ο Μπρέτ, ἐγκαταλειφθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐγχωρίου στοιχείου, δὲν ἠμπορεῖ νὰ μείνῃ εἰς τὸ Δυρράχιον ἐλέῳ τῆς Αὐστρίας ἢ τῆς 'Ιταλίας, καὶ ἂν ἕως τώρα δὲν ἔφυγεν ἐκεῖθεν, τοῦτο ὀφείλεται εἰς ἕνα 'Αλβανόν, τὸν Πρὲνκ Μπὶμπ Δόδαν καὶ τοὺς Καθολικοὺς ὀπαδούς του Μιρδίτας καὶ Μαλισσόρους. Τί ὠφελεῖ ἐν τούτοις ἡ συνδρομὴ αὕτη, ἐφ' ὅσον οἱ 'Εσσατικοὶ εἶναι κύριοι τῆς Κεντρώας 'Αλβανίας, ἐφ' ὅσον ἡ Αὐλὼν καὶ τὸ Βεράτιον κατέχονται ἀπὸ τοὺς 'Ηπειρώτας, συμπραττόντων τῶν Μουσουλμάνων, καὶ ἐφ' ὅσον αὐτὴ ἡ Σκόδρα εἶναι ἑτοίμη εἰς πᾶσαν στιγμὴν ν' ἀκολουθήσῃ τὰς διαταγὰς τοῦ Πρένκ;

Ο ΠΡΕΝΚ ΜΠΙΜΠ ΔΟΔΑΣ ΕΝ ΜΕΣΩ ΤΩΝ ΜΑΛΙΣΣΟΡΩΝ ΚΑΙ ΜΙΡΔΙΤΩΝ ΟΠΑΔΩΝ ΤΟΥ

'Ο Μιρδίτης αὐτὸς ἀρχηγὸς εἶναι σήμερον ἐν Δυρραχίῳ τὸ πᾶν. 'Εφ' ὅσον ὁ 'Εσσὰτ εἶναι ἐξόριστος, ἐφ' ὅσον ὁ Κεμὰλ δὲν διατηρεῖ οὔτε ἴχνος τῆς παλαιᾶς δυνάμεώς του, καὶ ἐφ' ὅσον ὁ Τουργὰν περιέρχεται τὴν Εὐρώπην διὰ νὰ στερεώσῃ τὸν Μπρὲτ ἐπὶ τοῦ Θρόνου, ὁ Πρένκ Μπὶμπ Δόδας πρωθυπουργεύει ἐν Δυρραχίῳ, καὶ διακηρύττει εἰς συνεντεύξεις του ὅτι ὁ μόνος τρόπος καθ' ὃν θὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὴν χαώδη κατάστασιν τῆς 'Αλβανίας εἶναι ἡ διαίρεσις αὐτῆς εἰς καντόνια.

Οὕτως ἡ ἰδέα τοῦ Γεωργίου Χρηστάκη Ζωγράφου κατακτᾷ ἔδαφος ὁσημέραι. 'Ο 'Εσσὰτ καὶ ὁ Κεμὰλ τὴν ἀσπάζονται ἤδη. 'Ο τέως Πρεσβευτὴς τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν ἐν 'Αθήναις κ. George Fred. Williams, ἀποκαλύψας ὅλα τὰ αἴσχη τῆς Εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας ἐν Δυρραχίῳ, κηρύσσεται ἀπροκαλύπτως ὑπὲρ τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν τῆς 'Αλβανίας. 'Ο Μπρὲτ πιθανῶς θὰ προσχωρήσῃ εἰς τὴν ἰδέαν ταύτην. 'Η Αὐστρία καὶ ἡ 'Ιταλία θὰ ὑποστοῦν κόλαφον, ἀλλὰ θὰ σωθῇ ἡ 'Αλβανία καὶ θὰ ἡσυχάσουν ὅλοι οἱ γείτονές της.

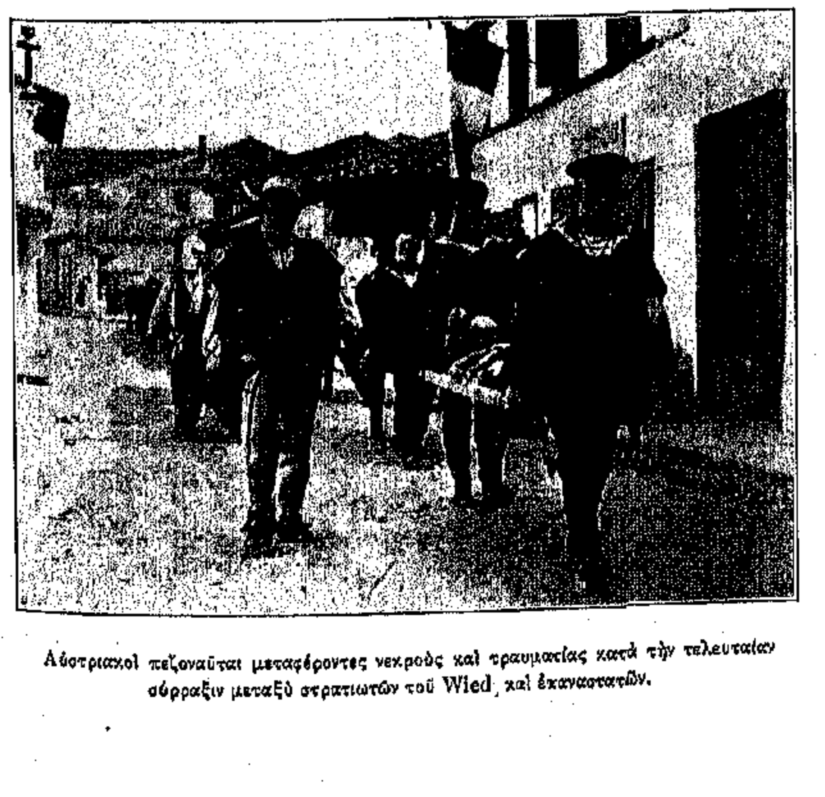

Αὐστριακοὶ πεζοναῦται μεταφέροντες νεκροὺς καὶ τραυματίας κατὰ τὴν τελευταίαν σύρραξιν μεταξὺ στρατιωτῶν τοῦ Wied καὶ ἐπαναστατῶν.

Προφυλακτικὰ μέτρα διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς 'Ιταλικῆς Πρεσβείας ἐν Δυρραχίῳ κατὰ τῶν ἐπαναστατῶν.

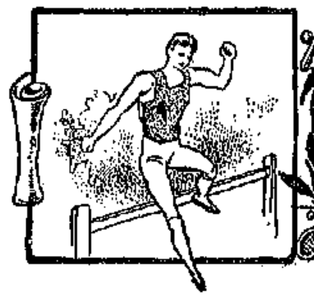

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΟΣΟΣ λόγος ἔγεινεν ἐσχάτως διὰ τὸ ὑπερωκεάνειον δι' ὑδροπλάνου ταξεῖδιον τὸ ὁποῖον θὰ ἐπιχειρήσῃ, ὡς λέγει, ὁ Ἄγγλος ὑποπλοίαρχος Porte, ὥστε ὀλίγαι σχετικαὶ πληροφορίαι ἔχουν πληρέστατα τὴν θέσιν των εἰς τὴν σελίδα ταύτην.

Τὸ ὑδροπλάνον, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ γείνῃ—ἂν γείνῃ—τὸ ταξεῖδιον τοῦτο, κατεσκευάσθη δαπάναις τοῦ κ. Rodman Wanamaker, κατὰ τὸ σχέδιον καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν τοῦ γνωστοῦ ἐφευρέτου καὶ κατασκευαστοῦ ὑδροπλάνων κ. Glen Curtiss, ἔχει μέγιστον μῆκος 72 ποδῶν ἢ 22 καὶ πλέον μέτρων, ὅσον εἶναι τὸ ἀνώτατον ἐπίπεδόν του, καὶ ὑπολογίζεται ὅτι μὲ ὅλον τὸ φορτίον του θὰ ἔχῃ βάρος πέντε χιλιάδων λιτρῶν, ἤτοι δισχιλίων ὡς ἔγγιστα ὀκάδων. Αἱ μηχαναί του εἶναι ἀρκούντως ἰσχυραί, ὥστε νὰ δώσουν χιλίας τριακοσίας στροφὰς τὸ λεπτὸν εἰς τοὺς δύο ἕλικάς του, καὶ ταχύτητα πεντήκοντα μιλίων εἰς τὸ σκάφος. Τὸ ὑπερωκεάνειον ὑδροπλάνον, καθελκυσθὲν ἐν Hammondsport, ἔλαβε τὸ ὄνομα «America». Εἷς καὶ μόνος μηχανικός, ὁ κ. G. Hallet, θὰ συνοδεύσῃ τὸν ὑποπλοίαρχον εἰς τὸ ἐναέριον ὑπὲρ τὸν Ἀτλαντικὸν ταξεῖδιόν του.

Κατὰ τὸ καταρτισθὲν δρομολόγιον, ἡ «America» θὰ φύγῃ ἐκ St. John's τῆς Newfoundland κατ' εὐθεῖαν διὰ τὰς Ἀζόρας.

Ἡ ἀπόστασις μεταξὺ τῶν δύο τούτων σημείων εἶναι 1198 μίλια, τὰ ὁποῖα ὁ κ. Porte ἐλπίζει ὅτι θὰ δυνηθῇ νὰ καλύψῃ εἰς εἴκοσιν ὥρας.

Ἐκεῖθεν τὸ εἰς Ἀγγλίαν ταξεῖδιον θὰ γείνῃ εὐκολώτερον, διότι ἡ «America» θ' ἀκολουθήσῃ τὰς ἀκτὰς τῆς Ἱσπανίας σύμφωνα μὲ τὸ δρομολόγιόν της, τὸ ὁποῖον καθωρίσθη ὡς ἑξῆς εἰς μίλια, σταθμοὺς καὶ ἀποστάσεις:

Ἐκ Newfoundland εἰς Ἀζόρας ἡ ἀπόστασις ἀκριβῶς εἶναι 1198 μίλια, τὰ ὁποῖα θ' ἀπαιτήσουν εἴκοσιν ὡρῶν δρόμον. Ἀπὸ τὰς Ἀζόρας εἰς τὸ Vigo τῆς Ἱσπανίας εἶναι 963 μίλια, τὰ ὁποῖα θὰ χρειασθοῦν δεκαὲξ ὡρῶν ἐναέριον δρόμον. Ἀπὸ τὸ Vigo μέχρι τῆς Ἰρλανδικῆς ἀκτῆς, μέσον τοῦ κόλπου τῆς Βισκαΐας, ἡ ἀπόστασις εἶναι 523 μιλίων, ἤτοι ὡρῶν ἀεροπορικῶν ἐννέα.

Ὁ κ. Porte θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ σταματήσῃ ἐν συνόλῳ δέκα ὥρας καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ταξειδίου του, καὶ νὰ τελειώσῃ αὐτὸ ἐντὸς 55 ὡρῶν.

Ἀλλὰ ταυτοχρόνως τοῦ δίδεται τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ χρῆσιν ἄλλων εἴκοσιν ὡρῶν διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον, οὕτως ὥστε ἐν συνόλῳ τοῦ δίδεται προθεσμία 72 ὡρῶν διὰ νὰ κάμῃ τὸ ταξεῖδι ἐξ Ἀμερικῆς εἰς Εὐρώπην.

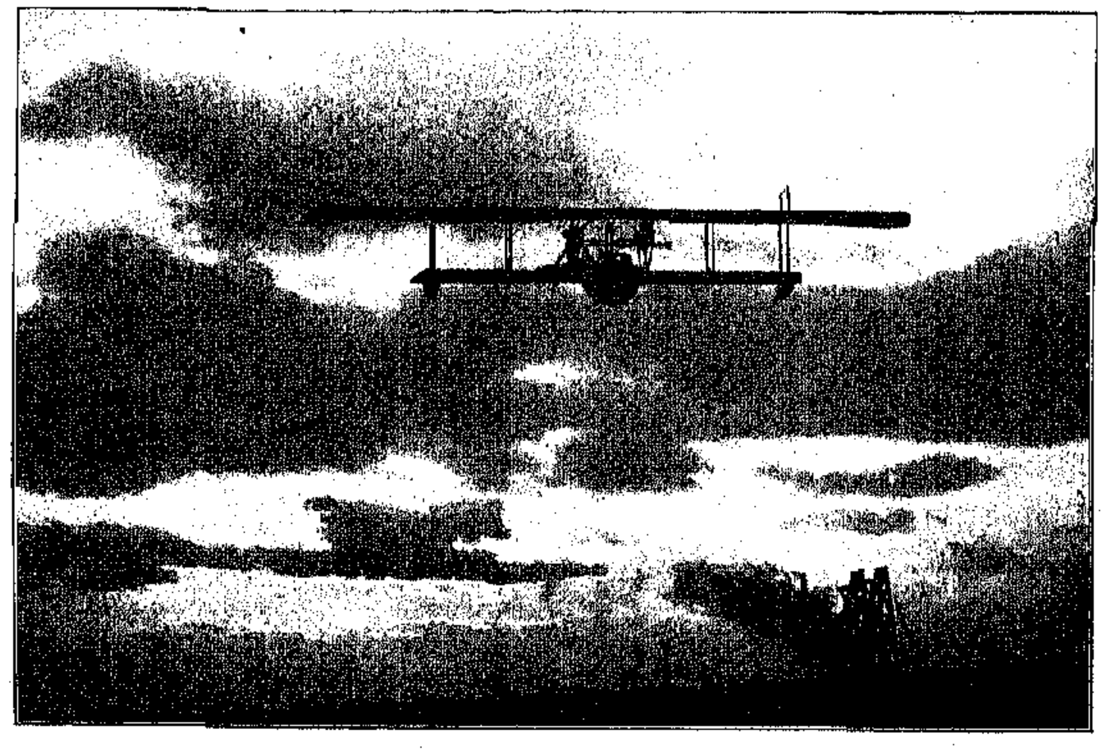

Η «AMERICA» ΕΚΤΕΛΟΥΣΑ ΔΟΚΙΜΑΣ ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ

Ο ΥΠΟΠΛΟΙΑΡΧΟΣ PORTE

Τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα θεωρεῖται πλέον ἢ ἀρκετὸν ἀπὸ τοὺς εἰδικοὺς δι' ἓν ὑπερωκεάνειον ταξεῖδι δι' ἀεροπλάνου, περισσοτέρα δὲ χρονοτριβὴ θὰ κοστίσῃ εἰς τοὺς δύο ἀεροπόρους ἓν ἀρκετὰ στρογγύλον ποσόν, τὸ ὁποῖον τοὺς περιμένει εἰς τὸ αἴσιον τέρμα τοῦ ταξειδίου.

Ὁ κ. Porte θὰ λάβῃ ἐν περιπτώσει ἐπιτυχίας τὸ ποσὸν πενήντα χιλιάδων δολλαρίων.

Ὁ Ἄγγλος ἀεροπόρος ὑπολογίζει ὅτι θὰ κάμῃ τὴν πτῆσίν του εἰς ὕψος πέντε χιλιάδων ποδῶν, ἤτοι δισχιλίων περίπου μέτρων, μὲ τὴν ἐπιφύλαξιν ν' ἀνέλθῃ ὑψηλότερον ἂν τὰ ρεύματα τοῦ ἀέρος τὸν ἀναγκάσουν νὰ πράξῃ τοῦτο.

Χάρις εἰς τὸν ἀσύρματον τηλέγραφον, μὲ τὸν ὁποῖον τὸ ὑδροπλάνον του θὰ εἶναι ἐφωδιασμένον, ὁ κ. Porte θὰ ἐπικοινωνῇ καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ ταξειδίου του μὲ μετεωρολογικοὺς σταθμοὺς διὰ νὰ κανονίζῃ τὸν δρόμον του ἀναλόγως τῶν ἀτμοσφαιρικῶν δεδομένων.

Αἱ γενόμεναι μέχρι τοῦδε δοκιμαὶ ἐστέφθησαν ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας, διότι τὸ ὑπερωκεάνειον ὑδροπλάνον ἠδυνήθη καὶ ταχύτητα ν' ἀναπτύξῃ καὶ ἀντοχὴν ἀρκετήν, ἐνῷ ἐξ ἄλλου ἀπεδείχθη εὐκολοκυβέρνητον εἰς ἄκρον.

Συμπληρωματικὰ πειράματα ἀπέδειξαν ὅτι ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ μία ἐκ τῶν ἑλίκων ἐτίθετο εἰς ἀχρηστίαν, ἡ «America» ἠμπορεῖ νὰ προχωρήσῃ μὲ μόνην τὴν ἄλλην.

Αἱ δοκιμαί, ἐννοεῖται, ἐξακολουθοῦν ἀκόμη καὶ κάθε ἔλλειψις παρουσιαζομένη εἰς τὸ ὑδροπλάνον διορθώνεται.

Αἱ μεγάλαι αὐταὶ προφυλάξεις εἶναι ἐπιβεβλημέναι, καθ' ὅσον τὸ παραμικρότερον σφάλμα, ἢ μᾶλλον ἐπουσιώδης παράλειψις, ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ ὀλεθρίας συνεπείας διὰ τοὺς δύο ἀεροπόρους, τοὺς ἀναλαμβάνοντας τὸ ταξεῖδιον τοῦτο, τὸ πλῆρες κινδύνων.

Καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ μόνος λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον τὸ ταξεῖδιον τῆς «America» δὲν θὰ γείνῃ πρὶν ἢ παρέλθουν ἀρκεταὶ ἑβδομάδες.

Χωρίς, ὅπως εἴπομεν ἀνωτέρω, ν' ἀποκλείεται ἡ σκέψις ὅτι τοῦτο ἠμπορεῖ νὰ ματαιωθῇ τὴν τελευταίαν ὥραν.

ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΝ ΣΜΥΡΝΗΣ ΑΛΑΤΣΑΤΑ

ιδατηρεῖ χάρις εἰς τὴν ἐνίσχυσιν ταύτην μέχρι σήμερον τὸν Ἑλληνικόν της χαρακτῆρα, παρ' ὅλην τὴν συρροὴν ὅλων τῶν στοιχείων τῆς Ἀνατολῆς καὶ πλείστων Εὐρωπαίων εἰς τὸν κύριον ἐκεῖνον λιμένα τῆς ἐξαγωγῆς καὶ εἰσαγωγῆς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Πλέον τοῦ ἡμίσεως τοῦ ἐκ 300,000 πληθυσμοῦ της εἶναι Ἕλληνες, καὶ ἀπελπισθέντες νὰ τὴν ἐκφυλίσωσιν *ἐθνικῶς οἱ Τοῦρκοι ὠνόμασαν αὐτὴν* «Γκιαοὺρ Ἰσμίρ». Αἱ Κυδωνίαι, εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων ὡρῶν πλοῦ ἀπὸ τῆς Σμύρνης, μὲ πληθυσμὸν 30,000 κατοίκων καυχῶνται ὅτι δὲν ἔχουσιν ἕνα κἂν Τοῦρκον μόνιμον κάτοικον, καὶ ὅτι ὁ κατακτητὴς μόνον διὰ τοῦ διοικητικοῦ προσωπικοῦ ἀντιπροσωπεύεται ἐκεῖ. Τὰ Βοῦρλα ἢ Βρύουλλα, παρὰ τὸν Σμυρναϊκὸν κόλπον, μὲ 24,000, ἔχουσιν 22,000 Ἕλληνας ἐκ τῶν πατριωτικωτέρων, ἁμιλλωμένων μὲ τοὺς Σμυρναίους καὶ τοὺς Κυδωνιάτας εἰς τὰ ἀκραιφνῆ Ἑλληνικὰ αἰσθήματα καὶ εἰς τὴν ἐπίδοσιν εἰς τὰ γράμματα καὶ τὸ ἐμπόριον. Ἡ Κρήνη (Τσεσμές), ἀπέναντι τῆς Χίου ἐπὶ τῆς Μικρασιατικῆς παραλίας, μὲ 17,000 κατοίκους, μόνον 2,000 Τούρκους ἔχει, καὶ ὅλους τοὺς λοιποὺς Ἕλληνας, ἐκτὸς ἑκατοντάδος περίπου Ἑβραίων. Ἡ Φώκαια, παλαιὰ καὶ νέα, εἰς τὴν ὁποίαν ὀφείλει τὴν ὕπαρξίν της ἡ Μασσαλία, ἔχει, ἢ μᾶλλον εἶχε πρὸ τοῦ διωγμοῦ, πλέον τῶν τριῶν τετάρτων τοῦ ἐκ 10,000 πληθυσμοῦ της Ἕλληνας, ἀποτελοῦσα εἶδος Ἑλληνικῆς φρουρᾶς παρὰ τὴν εἴσοδον τοῦ κόλπου τῆς Σμύρνης. Αἱ ἀντιπροσωπευτικώτεραι αὗται πόλεις τοῦ Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ δὲν εἶναι παρὰ δεῖγμα μόνον τῆς ζωτικότητός του καὶ τῆς ἀντοχῆς του, ἥτις θὰ ὁμολογηθῇ ὡς θαυμασία καὶ καταπληκτικὴ ὅταν ληφθῶσιν ὑπ' ὄψει αἱ μακραίωνοι περιπέτειαί του, αἱ καταδρομαὶ τῆς τύχης, ἡ ἀπανθρωπία τοῦ ἐπικαθημένου ἐπὶ τοῦ στήθους τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐκείνου τυράννου καὶ ἡ ἐκ τῆς εὐφορίας τῆς χώρας προσέλκυσις παντοδαπῶν ξένων στοιχείων ἐκ τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσεως εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα.

Ἡ Σμύρνη, πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ της χαρακτῆρος, περικυκλοῦται πάντοθεν ὑπὸ Ἑλληνικῶν πόλεων καὶ χωρίων μὲ συμπαγεστάτους ὁμογενεῖς πληθυσμούς, εὐημεροῦντας ὑλικῶς καὶ διατηροῦντας λαμπρὰ ἐκπαιδευτήρια. Εἰς τὸν Μπουτζᾶν, μεταξὺ πληθυσμοῦ 18,000, χίλιοι μόλις εἶναι ἀλλόφυλοι, οἱ δὲ λοιποὶ ὅλοι Ἕλληνες. *Ὁ Κουκλουτζᾶς* ἔχει *10,000* Ἑλλήνων καὶ ἑκατοντάδας μόνον ξένων. Ὁ Βουρνόβας ἔχει 11,000 Ἕλληνας καὶ περὶ τοὺς χιλίους Εὐρωπαίους, οὐδένα δὲ σχεδὸν Τοῦρκον πλὴν τῶν κυβερνητικῶν ὀργάνων. Τὸ Σεβδίκιοϊ ἔχει ὁλόκληρον τὸν ἐξ 8,000 πληθυσμόν του ἀμιγῶς Ἑλληνικόν. Ἐπὶ τῆς Ἐρυθραίας Χερσονήσου, πλησίον τῆς Κρήνης, δίδουσιν ἔμφασιν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν χαρακτῆρα ὅλης τῆς περιφερείας ἐκείνης τὰ Ἀλάτσατα, μὲ 24,000 Ἕλληνας, ἀποτελοῦντας τὸν ὅλον πληθυσμὸν τῆς πόλεως. Τὰ ὀλίγα χωρία τῆς Χερσονήσου εἶναι ἐπίσης Ἑλληνικά· Ἀλλὰ καὶ μεταξὺ ὅλων τῶν πέριξ τῆς Σμύρνης μικρῶν χωρίων, βορείως, νοτίως καὶ ἀνατολικῶς, οὔτε ἓν Τουρκικὸν ὑπάρχει. Ὅλα εἶναι ἀκραιφνῶς Ἑλληνικά. Τοῦτον τὸν ζωτικώτατον καὶ ἀμιγῆ Ἑλληνισμὸν ἐπιχειροῦσι νὰ ἐξαλείψωσιν ἐκ τῆς *Ἰωνίας καὶ τῶν πέριξ οἱ Τοῦρκοι, φοβούμενοι* τὴν παροῦσαν δύναμίν του καὶ ἀνησυχοῦντας μέχρι τρόμου καὶ ἐφιάλτου διὰ τὴν μέλλουσαν ἀνάπτυξίν του ὑπὸ τὴν προστασίαν μιᾶς ἰσχυρᾶς Ἑλλάδος.

Κατὰ μῆκος τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Σμύρνης—Ἀϊδινίου καὶ τῆς μέχρις Ἁλικαρνασσοῦ παραλίας πλεῖστα εἶναι ἐπίσης τὰ ἀμιγῶς Ἑλληνικὰ χωρία, καὶ αἱ πόλεις δὲ ἔχουσι σημαντικοὺς Ἑλληνικοὺς πληθυσμοὺς μεταξὺ τῶν κατοίκων των. Τὸ Ἀϊδίνιον, ἐκ τῶν 46,000 κατοίκων του, ἔχει 12,000 Ἕλληνας, διατηροῦντας λαμπρὰ σχολεῖα. Ἡ Μαγνησία ἔχει 15,000 Ἕλληνας ἐξ ὁλικοῦ πληθυσμοῦ 42,000. Τὰ Σώκια ἔχουσιν Ἑλληνικὸν τὰ 3)4 τοῦ ἐκ 10,000 πληθυσμοῦ των. Εἰς τὴν Ἔφεσον οἱ Ἕλληνες ἀνέρχονται εἰς πλέον τῶν 3,000, καὶ οἱ λοιποὶ κάτοικοι εἰς 6,000. Καὶ αὐτὴ ἡ νοτιωτάτη καὶ παναρχαία Ἁλικαρνασσὸς ἔχει τὸ τρίτον τοῦ ἐκ 3,000 πληθυσμοῦ της Ἑλληνικόν. Δὲν ὑπάρχει πόλις εἰς ὅλον τὸν μέγιστον νομὸν Ἀϊδινίου ἡ ὁποία νὰ μὴ ἔχῃ σημαντικὸν Ἑλληνικὸν πληθυσμόν. Πενταkισχίλιοι Ἕλληνες ὑπάρχουσιν εἰς τὸν Κασαμπᾶν μεταξὺ 25,000 Τούρκων. Ἡ Πέργαμος ἔχει 5,000 Ἕλληνας καὶ 15,000 Τούρκους καὶ ἄλλους. Πλέον τοῦ ἑνὸς τρίτου τῶν 20,000 κατοίκων τοῦ Ἀξαρίου εἶναι Ἕλληνες. Τὸ Δεκελῆ, ἀπέναντι τῆς Μυτιλήνης, ἔχει 5,000 Ἕλληνας καὶ περὶ τοὺς 2,000 Τούρκους καὶ ἄλλους. Τὸ Τσανταρλῆ, ἔξωθεν τοῦ Σμυρναϊκοῦ κόλπου ἔχει 1,000 Ἕλληνας ὡς μόνους κατοίκους του. Ἡ Φιλαδέλφεια, εἰς τὰ ἀνατολικώτερα τοῦ νομοῦ, ἔχει 4,000 Ἕλληνας ἐν ὁλικῷ πληθυσμῷ 15,000.

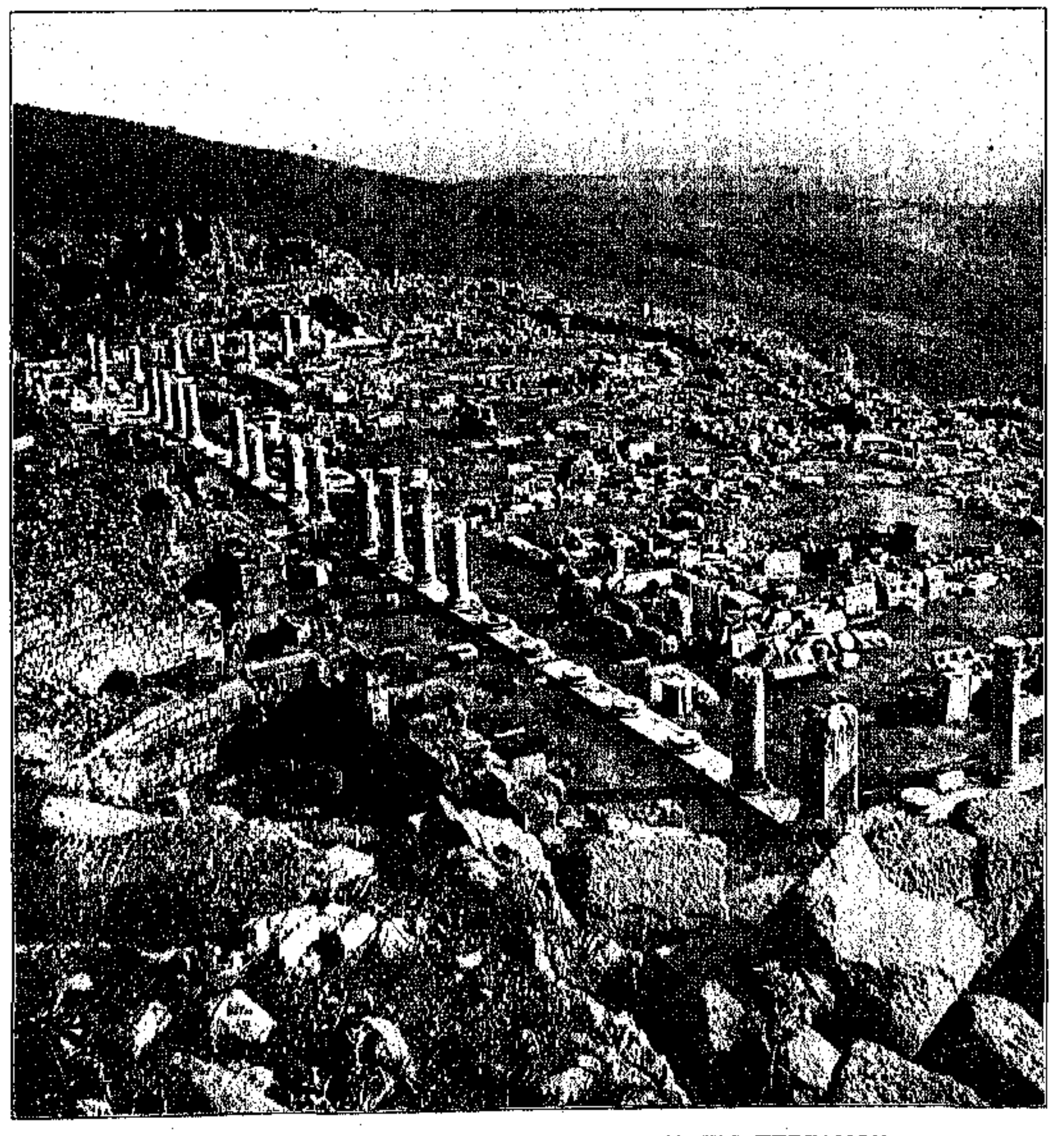

ΕΡΕΙΠΙΑ ΤΟΥ ΚΟΛΟΣΣΙΑΙΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΤΗΣ ΠΕΡΓΑΜΟΥ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ-ΕΠΙΣΤΗΜΗ-ΤΕΧΝΗ

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΜΙΣΤΡΑΛ

Ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Φρειδερίκου Μιστράλ, ἀποθανόντος τὴν 25 Μαρτίου ἐ. ἔ., ὄχι μόνον ἡ Γαλλία, ἀλλ' ὅλος ὁ κόσμος ἔχασε τὸν μεγαλείτερον τῶν ποιητῶν του.

Τὴν γνώμην ταύτην ἐκφράζει ὁ διαπρεπὴς Ἀγγλο-Γάλλος κριτικὸς κόμης τοῦ Σοασσόν, ὅστις λέγει :

«Τὸ ἔργον τοῦ Μιστράλ ὑπῆρξε κυρίως ἡ ἀναγέννησις τῆς πνευματικῆς ζωῆς τῆς Μεσημβρινῆς Γαλλίας καὶ ἡ ἀνασύστασις τῆς παλαιᾶς Προβηγκιανῆς δόξης. Εἰς τὸ ὡραιότερον τῶν ἔργων του, τὴν Mireio, ὁ Μιστράλ ἀπέδειξεν εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ δι' αὐτῆς εἰς τὸν κόσμον ὅτι ἡ γλῶσσα τῶν Τρουβαδούρων ζῇ ἀκόμη καὶ δύναται νὰ ἔχῃ ἰδικήν της φιλολογίαν.

Τὸ μέγα κατόρθωμα τοῦ Μιστράλ εὑρίσκεται εἰς τὰ ὡρισμένα ἐκεῖνα ἔργα του, τὰ ὁποῖα οὔτε γηράσκουν, οὔτε ἀποθνήσκουν, διότι, πυργούμενα ὑπὲρ τὰς παροδικὰς ἀπαιτήσεις τῶν μεταβλητῶν πνευματικῶν γούστων, ἐκφράζουν αἰσθήματα καὶ πάθη ἀρρήκτως συνδεδεμένα μὲ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, καὶ ἀποτελοῦν, κατὰ συνέπειαν, μίαν διαρκῆ ἠχὼ τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς.

Ὁ Μιστράλ ἀποθεώνει πᾶν ὅ,τι εἶναι πραγματικῶς ὡραῖον, εὐγενὲς καὶ ὑψηλόν. Σχηματίζει ἓν ἰδεῶδες πρὸς τὸ ὁποῖον τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα, καὶ ὅταν ἀκόμη εὑρίσκεται εἰς τὴν ἐσχάτην κατάπτωσίν του, πάντοτε ἀφήνει κἄτι τι τὸ ὁποῖον ποτὲ δὲν θὰ παύσῃ νὰ ὀνειροπολῇ...»

Η ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑ ΕΝ ΙΑΠΩΝΙΑ

Ὅπως ὅλοι οἱ νεώτεροι θεσμοί, οὕτω καὶ ἡ δημοσιογραφία ἐν Ἰαπωνίᾳ ἔκαμε τεραστίας προόδους κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη. Ἡ γέννησις τῆς πρώτης Ἰαπωνικῆς ἐφημερίδος ἀνάγεται εἰς τὸν δέκατον ἕβδομον αἰῶνα, ὅτε οἱ Ὀλλανδοὶ ἦσαν κυρίαρχοι τοῦ ἐμπορίου τοῦ Εἰρηνικοῦ, καὶ φαίνεται ὅτι συνίστατο εἰς περιοδικὰς εἰδησεογραφικὰς ἐπιστολάς, τὰς ὁποίας ὁ Κυβερνήτης τῆς Ναγασάκης ἔστελλεν εἰς τὴν Αὐτοκρατορικὴν αὐλήν.

Ἡ πρώτη ἐν τούτοις Ἰαπωνικὴ ἐφημερὶς ἐξεδόθη εἰς τὰ 1864 καὶ ἔφερε τὸν τίτλον «Shimbun-Shi». Ὁ ἐκδότης αὐτῆς ὑπῆρξε κάποιος Ἰάπων ναύτης, ὅστις, ναυαγήσας εἰς τὰς Ἀμερικανικὰς ἀκτάς, ἔμαθε τ' Ἀγγλικὰ καὶ ἔμεινεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, λαβὼν τὸ ὄνομα John Hecco καὶ πολιτογραφηθεὶς ὡς Ἀμερικανός.

Ὅταν ὁ Hecco οὗτος ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ἰαπωνίαν εὗρε κάποιον Gingo Kishida καὶ ἵδρυσε τῇ βοηθείᾳ του τὴν πρώτην ἐφημερίδα.

Ἡ «Kiko Shimbun» ὑπῆρξεν ἡ δευτέρα ἐφημερὶς τῆς Ἰαπωνίας, καὶ τέλος ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς «Mainichi Shimbun» τῆς Ὑοκοχάμας κατὰ τὰ 1870 χρονολογεῖται ἡ σημερινὴ ἐξέλιξις τοῦ Ἰαπωνικοῦ τύπου.

Ὁ Ρωσσοϊαπωνικὸς πόλεμος ἔδωκε τὴν μεγαλειτέραν ὤθησιν εἰς τὰς Ἰαπωνικὰς ἐφημερίδας, εἰς δὲ τὰ 1908 ἡ ἐν Osaka ἐκδιδομένη «Asa hi Shimbun» ἔφθασε νὰ ἔχῃ κυκλοφορίαν 144,000 φύλλων.

Τὰ μεγάλα γεγονότα εἰς τὴν Ἰαπωνίαν δὲν ἀγγέλλονται μὲ ἐκτάκτους ἐκδόσεις, ἀλλὰ μὲ παραρτήματα, ὅπως μέχρις ἐσχάτων ἐγίνετο εἰς τὰς Ἀθήνας. Τὰ παραρτήματα ταῦτα Ἰαπωνιστὶ λέγονται go-gwai καὶ πολλάκις δὲν περιλαμβάνουν περισσοτέρας τῶν πέντε γραμμῶν κειμένου.

Σήμερον τὰ μεγάλα φύλλα τοῦ Τόκιο ἔχουν ἀνταποκρίσεις, τηλεγραφήματα καὶ ὕλην πλουσίαν, καίτοι παρ' ὅλα ταῦτα δὲν ἠμποροῦν νὰ φθάσουν τὴν τελειότητα τῶν Εὐρωπαϊκῶν καὶ Ἀμερικανικῶν ἐφημερίδων.

ΒΟΜΒΑΙ ΑΝΑΠΤΟΥΣΑΙ ΔΙ' ΑΚΤΙΝΩΝ

Πολὺς λόγος ἔγεινεν ἐσχάτως διὰ τὰ πειράματα τοῦ Ἰταλοῦ μηχανικοῦ καὶ χημικοῦ κ. Giulio Ulivi, κατορθώσαντος νὰ προκαλέσῃ ἔκρηξιν βομβῶν ἐξ ἀποστάσεως διὰ τῶν λεγομένων ὑ π ε ρ ύ θ ρ ω ν ἀ κ τ ί ν ω ν, ἐχουσῶν μίαν μακρυνὴν ἀναλογίαν πρὸς τὰς ἀκτῖνας Ραίντγεν.

Κατὰ τὰ γενόμενα πειράματα ὁ Ulivi κατώρθωσεν ἐξ ἀποστάσεως *δέκα καὶ ἡμίσεος μιλίων* νὰ προκαλέσῃ τὴν ἔκρηξιν τεσσάρων βομβῶν ὑπὸ τὰς ἑξῆς περιστάσεις:

Τὸ πείραμα ἔγεινεν εἰς τὴν Φλωρεντίαν, τοῦ Ulivi ἔχοντος βοηθὸν τὸν ναύαρχον Fornaro.

Τὴν ἐνάτην ἑσπερινὴν ὁ ναύαρχος ἐπιβὰς λέμβου ἔρριψεν εἰς τὸ μέσον τοῦ ποταμοῦ Ἄρνου τέσσαρας βόμβας ἢ μᾶλλον πλωτὰς τορπίλλας καὶ ἀπεμακρύνθη εἰς τὴν ὄχθην, ὅπόθεν διὰ φωτεινῶν σημάτων εἰδοποίησε τὸν Ulivi, εὑρισκόμενον εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ βουνοῦ Sonario, ὅτι τὰ πάντα ἦσαν ἕτοιμα.

Ἔξαφνα τὰ σκότη ἐσχίσθησαν ἀπὸ μίαν ἀστραπήν, ἐπηκολούθησεν ἡ ἔκρηξις μὲ κατακλυσμὸν σπινθήρων, καὶ πυκνὸς καπνὸς ἐσκέπασε τὸν ποταμὸν εἰς τὸ μέρος ὅπου ἐξερράγη ἡ πρώτη τορπίλλη.

Μετὰ δεκαπέντε λεπτὰ ἐξερράγη ἡ δευτέρα τορπίλλη καὶ μετὰ ἄλλα δεκαπέντε καὶ ἡ τρίτη.

Τὸ ρεῦμα τοῦ ποταμοῦ παρέσυρε τὴν τετάρτην μέχρι τῆς Γεφύρας τῶν Χαρίτων, καὶ τὸ πλῆθος τὸ παρακολουθοῦν τὰ πειράματα, ἐσκέφθη ὅτι εἶχεν ἐκφύγῃ τῆς ἐνεργείας τῶν ἀοράτων ἀκτίνων, ὅτε ὁ Ulivi τὴν ἀνεκάλυψε. Μία νέα ἔκρηξις ἀπέδειξεν ὅτι τὰ πειράματα ἐστέφθησαν ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας.

Ὁ Ulivi, ἐξηγῶν τὴν ἐφεύρεσίν του, εἶπεν ὅτι κατὰ πρῶτον *στέλλει τὰς λεγομένας ἀ ν ι χ ν ε υ τ ι κ ὰ ς τ ο υ ἀ κ τ ῖ ν α ς, αἵτινες μόλις συναντήσουν μεταλλικὰ σώματα ἐπιστρέφουν ὡς κύματα ἠλεκτρικά,* τὰ ὁποῖα ὁ Ulivi ἁρπάζει διὰ μιᾶς συσκευῆς ἀσυρμάτου. Τότε, ὑπολογίζων μαθηματικῶς τὴν ἀπόστασιν εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκονται αἱ μετάλλιναι ἐπιφάνειαι, ἐφ' ὧν προσέκρουσαν αἱ ἀκτῖνές του, στέλλει τὰς ὑπερύθρους ἀκτῖνας, αἵτινες ἔχουν τὴν ἰδιότητα μόλις συναντήσουν μέταλλον νὰ προκαλέσουν σπινθῆρας. Οἱ σπινθῆρες οὗτοι προκαλοῦν ἀκτῖνας Μ., αἵτινες πάλιν ἀνάπτουν τὰς ἐκρηκτικὰς ὕλας.

Τὰ πειράματα ἐξακολουθοῦσιν, ἕκαστος δὲ φαντάζεται ὁποίαν ἀναστάτωσιν θὰ φέρῃ εἰς τὴν πολεμικὴν τέχνην ἡ ἀνακάλυψις τοῦ Ulivi, ἄν, τελειοποιουμένη, ἐφαρμοσθῇ εἰς τοὺς *στρατοὺς καὶ τοὺς στόλους τοῦ κόσμου.*

ΕΙΣ ΝΕΟΣ ΡΩΣΣΟΣ ΓΛΥΠΤΗΣ

Μεταξὺ τῶν νεωτέρων, ταυτοχρόνως ὅμως καὶ τῶν διαπρεπεστέρων καλλιτεχνῶν, οὓς ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ σήμερον ἡ Ρωσσία, ὁ Ἰννοκέντιος Ἰούκωφ, εἶναι ἀναμφιβόλως ὁ γνωστότερος.

Ὁ Ἰούκωφ εἶναι γλύπτης μιᾶς νέας σχολῆς, τὴν ὁποίαν ὁ ἴδιος ἔχει ἱδρύσῃ κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τοὺς μεγάλους συναδέλφους του Γκίνσμπουργκ, Κονεκὼφ καὶ Ἀντοκόλσκη, οἵτινες ἠκολούθησαν τὰς τάσεις τοῦ Κανόβα.

Ὁ Ἰούκωφ δὲν ἀκολουθεῖ τὰς παλαιὰς παραδόσεις εἰς τὸ ἔργον του, *ἀλλ'* ἀποτυπώνει τὸν κόσμον καὶ τὴν ζωὴν ὅπως τὴν βλέπει.

Ὁ Ἰούκωφ, γεννηθεὶς παρὰ τὰς ὄχθας τῆς Βαϊκάλης καὶ πλησίον τῶν Σιβηρικῶν χρυσωρυχείων, ἐσπούδασεν εἰς τὴν Σχολὴν τῆς Τσίτας καὶ κατόπιν εἰς Πετρούπολιν. Τὴν γλυπτικὴν οὐδέποτε ἐδιδάχθη, ἠκολούθησε μόνον τὰς ἐμπνεύσεις του καὶ εἶναι τέκνον τῆς φύσεως.

Εἰς ἡλικίαν δώδεκα ἐτῶν ἐξεδηλώθη κατὰ πρῶτον τὸ τάλαντόν του. Ὡς παιδὶ ὁ Ἰούκωφ ἐπεδίδετο εἰς τὴν ξυλογλυπτικήν, μεταχειριζόμενος ὡς ὑλικὸν ρίζας δένδρων, εἶχε δὲ *καταρτίσῃ ὁλόκληρον συλλογὴν ἔργων εἰς τὸ σπίτι του.*

Ὅταν πρὸ ἑπτὰ ἐτῶν διὰ πρώτην φορὰν ἔκαμεν ἔκθεσιν τῶν ἔργων του ἐν Πετρουπόλει, ἔμαθε πρὸς ἔκπληξίν του ὅτι ἦτο *μέγας καλλιτέχνης.*

Εἰς τὰ 1912 ὁ Ἰούκωφ ἐξέθεσεν εἰς τὴν Μόσχαν διακόσια σχεδὸν ἔργα του, τὰ ὁποῖα—πρᾶγμα σπανιώτατον, ἂν ὄχι πρωτοφανὲς—ἐπωλήθησαν ὅλα. Τόσον ἦσαν πρωτότυπα καὶ τόσον ἐπιτυχῆ εἴς τε τὴν ἔμπνευσιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν.

Ὁ Ἰούκωφ δὲν εἶναι τέλειος μόνον ἀπὸ τεχνικῆς ἀπόψεως. Ἔχει ἰδέας. Τὸ ἔργον του εἶναι διάπυρος ὕμνος πρὸς τὴν ζωήν. Εἰς κάθε δημιούργημά του ἔχει ἐμφυσήσῃ μίαν κίνησιν ἐντονωτάτην. Ὁ Μυστικισμὸς καὶ ὁ Ἰδεαλισμὸς διαπνέουν κυρίως τὸ ἔργον του. Ἡ τέχνη του εἶναι ἐμπεποτισμένη μὲ χαράν, πόνον, ἐλπίδα καὶ ἀπελπισίαν. Παρουσιάζει μορφὰς τὰς ὁποίας θὰ ἠδύνατό τις νὰ ἴδῃ ἐν ὀνείρῳ.

Ὁ πόνος, ἡ πεῖνα, ἡ πρόληψις καὶ ἡ ἀκολασία ἔχουν δώσῃ ζωὴν εἰς τὰ καλλίτερα ἀγάλματά του.

Τὰ κυριώτερα ἔργα του εἶναι: «Ο ἱ ἀ ε ρ ο π ό ρ ο ι τ ο ῦ Μ έ λ η τ ο ς», ὅπου ὅμιλος παιδίων ἐν ἐκστάσει παρακολουθεῖ εἰς τὸ ἄπειρον τὴν πτῆσιν ἀεροπλάνου. «Ε ἰ ς τ ὸ χ ε ῖ λ ο ς τ ῆ ς Ἀ β ύ σ σ ο υ» εἶναι ἄλλο ἔργον, εἰς τὸ ὁποῖον ζωγραφίζεται μὲ ζωντανώτερον τρόπον ἡ Πάλη τῆς Ζωῆς κατὰ τοῦ Θανάτου. «Α ἱ Γ ε ι τ ό ν ι σ σ α ι» εἶναι ἄλλο ὡραῖον ἔργον τοῦ καλλιτέχνου τούτου, ὅστις ὑπὲρ πάντα ἄλλον κατώρθωσε νὰ ἐκφράσῃ τὰς νέας τάσεις τῆς ἀφυπνιζομένης Ρωσσικῆς ψυχῆς.

ΑΣΤΕΡΙΣΚΟΙ

* * Ἀπὸ τοῦ μηνὸς Μαΐου 1913 μέχρι τοῦ μηνὸς Μαρτίου 1914 1219 ἄτομα ἔχασαν τὴν ζωήν των ἐκ δυστυχημάτων εἰς τὸν Ἰσθμὸν τοῦ Παναμᾶ. Οἱ δὲ τραυματίαι ἐξ ἀτυχημάτων ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου 1913 μέχρι τοῦ Μαρτίου 1914 ἀνῆλθον εἰς 25,101.

* * Ἡ Κυβέρνησις τῶν Φιλιππίνων νήσων ἐχάραξε νέα νομίσματα πρὸς χρῆσιν ἐν τῇ ἀποικίᾳ τῶν λεπρῶν ἐν Culion. Τὰ νομίσματα εἶναι ἐξ ἀλουμινίου ἀξίας 1 πέζου καὶ τῶν πολλαπλασίων του. Γίνονται δεκτὰ διὰ πᾶσαν ἐμπορικὴν πρᾶξιν ἐν τῇ ἀποικίᾳ, ἀλλὰ δὲν ἔχουσιν οὐδεμίαν ἀξίαν ἀλλαχοῦ.

* * Ὁ Ρῶσσος ἐπιστήμων Buchmatieff προτείνει τὴν διὰ τῆς ψύξεως θεραπείαν τῶν φθισιώντων. Γνωστοῦ ὄντος ὅτι τὰ μικρόβια τοῦ Κὼχ θνήσκουσιν ἐν τῇ θερμοκρασίᾳ 6 βαθμῶν ἑκατονταβάθμου ὑπὸ τὸ μηδέν, ἐὰν ὁ πάσχων ὑποβληθῇ εἰς ψύξιν *μέχρις αὐτοῦ τοῦ βαθμοῦ τὰ μικρόβια θὰ ἐκλείψουν.* Κατόπιν διὰ βαθμιαίας θερμάνσεως καὶ τεχνητῆς ἀναπνοῆς ὁ πάσχων θὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ζωήν. Ἡ μέθοδος ἐπέτυχε πληρέστατα, ἐφαρμοσθεῖσα ἐπὶ μυῶν καὶ μικρῶν ζώων. Κατὰ πόσον δὲ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτύχῃ ἐπὶ μεγαλειτέρων ζώων καὶ τοῦ ἀνθρώπου, νεώτερα πειράματα θὰ τὸ ἀποδείξωσι.

* * Ἡ Γερμανία ἔχει ἤδη 14 μεγάλα ἀερόπλοια, ἐξ ὧν τὰ 7 εἶναι καταδρομικὰ συστήματος Zeppelin. Τὸ πλήρωμα ἑκάστου ἀνέρχεται εἰς 15—20 ἄνδρας, τὸ δὲ φορτίον ζυγίζει *8 τόννους, ἐξ ὧν 1 1)2 τόννος εἶναι πυρομαχικά.* Μεταξὺ Βερολίνου καὶ συνόρων ὑπάρχουσι τριάκοντα στεγάσματα ἀεροπλάνων. Ὁ Γερμανικὸς στρατὸς συχνὰ ἐκτελεῖ γυμνάσια ἀεροπλάνων τὴν νύκτα, οἱ δὲ διοικοῦντες αὐτὰ ἀξιωματικοὶ ἀναγνωρίζουσι τὸ μέρος ἔνθα θὰ ἀποβιβασθῶσιν ἐκ πολυχρώμων φώτων, τὰ ὁποῖα δίκην φάρων τοῖς δεικνύουσι ποῦ εὑρίσκονται.

* * Ἡ πόλις τοῦ Τουρίνου ἐψήφισε δαπάνην 2,000,000 φράγκων δι' ἐγκατάστασιν τοξοειδῶν λαμπτήρων καὶ λαμπτήρων πυρακτώσεως διὰ τὸν φωτισμὸν τῶν ὁδῶν της. 3,000 ἐκ τῶν *ἐγκατασταθησομένων λαμπτήρων θὰ ἔχωσιν ἔντασιν* 2,000 κηρίων, ἀντὶ τῶν ἤδη λαμπτήρων φωταερίου ἐντάσεως 50 κηρίων.

* * *Ἐρασιτέχνης, χειριστὴς τοῦ ἀσυρμάτου τηλεγράφου,* ἐτιμωρήθη διὰ προστίμου ἐν Los Angeles τῆς Καλιφορνίας, μὴ ἔχων ἄδειαν καὶ δυσχεραίνων τὴν συγκοινωνίαν. Ἡ παράβασις τοῦ νόμου τοῦ 1912, κανονίζοντος τὰ τῆς λειτουργίας ἀσυρμάτων τηλεγράφων ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις, τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον μέχρι 8500 καὶ κατάσχεσιν τοῦ μηχανήματος κατὰ προαίρεσιν τοῦ δικαστοῦ.

* * Τὸ παρὸν θέρος ὁ Ρῶσσος ἀξιωματικὸς Vilkitskii, ὅστις τὸ παρελθὸν ἔτος ἀνεκάλυψε μεγάλην καὶ ἄγνωστον χώραν βορείως τοῦ ἀκρωτηρίου Chelyuskin, θὰ ἐξακολουθήσῃ τὰς ἐξερευνήσεις του ἐν τῇ Βορείῳ Σιβηρίᾳ.

* * Ὁ Γερμανὸς ἐπιστήμων Δρ Luttner ἀνεκάλυψεν ὅτι πολλὰ συμπτώματα ἀσθενειῶν προέρχονται ἐκ δηλητηριάσεως ἐξ ἀρσενικοῦ, εὑρισκομένου ἐντὸς ταπήτων. Πιθανὸν τοῦτο νὰ φαίνεται παράξενον, οὐχ ἧττον μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ταπήτων πέντε ἀσθενεῖς, ὑποφέροντες ἐξ ἀναιμίας, ἐθεραπεύθησαν. Τὸ χρῶμα τῶν ταπήτων τούτων, ἀναλυθὲν ἀπέδειξεν ὅτι εἶχε ποσότητα ἀρσενικοῦ.

* * Εἶναι γνωστὸν πόσον ἐπίπονον εἶναι τὸ νὰ περιπατῇ κανεὶς κρατῶν βαλίζαν δι' ἀρκετὸν χρονικὸν διάστημα. Ὁ λόγος δὲ εἶναι διότι ἡ βαλίζα ἐμποδίζει τὴν ἐλευθέραν κίνησιν τῶν κάτω μελῶν. Εἷς Γάλλος ἀνεκάλυψεν ὅτι ἐὰν θέτῃ κανεὶς ὑπὸ τὴν *μασχάλην εὐμέγεθες δέμα, π. μ. δωδεκάδα ἐφημερίδων,* κρατῶν δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου τὸν βραχίονα μακρὰν τοῦ σώματος, ἡ βαλίζα δὲν ἐμποδίζει τοὺς πόδας, καὶ ἡ κούρασις ἐλαττώνεται ἐπαισθητῶς.

ΣΙΡΔΑΡΙΟΙ (Χωροφύλακες) ΕΠΙ ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΝΥΝ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΜΕ ΝΕΟΝ ΟΠΛΙΣΜΟΝ

ΦΡΟΥΡΟΙ ΤΟΥ ΑΘΩΝΟΣ

ΟΣΟΙ εἶχον τὴν ἀφέλειαν νὰ νομίσουν ὅτι ἡ τύχη τοῦ Ἁγίου Ὄρους θὰ ἐκανονίζετο κατὰ τὰς βλέψεις, τὰς ὁποίας διετύπωσαν μερικοὶ ἀδρότατοι μονυελοφόροι διπλωμάται, ἐξ ἐκείνων οἵτινες πιστεύουν ὅτι ὅλα τὰ ἐθνικὰ ζητήματα λύονται διὰ τῆς γραφίδος, θὰ κάμουν πολὺ καλὰ νὰ ρίψουν ἓν πολὺ καλὸν βλέμμα εἰς τὰς εἰκόνας μὲ τὰς ὁποίας στολίζομεν τὴν παροῦσαν σελίδα.

Τὸ Ἅγιον Ὄρος ἔχει τοὺς προμάχους καὶ τοὺς φρουρούς του. Τοὺς εἶχε διαρκούντων τῶν πέντε αἰώνων τῆς Τουρκοκρατίας, ἥτις οὐδέποτε ἐτόλμησε καὶ οὐδέποτε ἀπεπειράθη νὰ θίξῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν ταύτην τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδοξίας. Καὶ τοὺς ἔχει καὶ σήμερον ὁπότε τὸ Ἅγιον Ὄρος εἶναι ἐλεύθερον ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ Σταυροῦ.

Τὸ σῶμα τῶν Σ ι ρ δ ά ρ ι δ ω ν, ὡς εἶναι γνωστὴ ἡ χωροφυλακὴ τοῦ Ἁγίου Ὄρους, δὲν ἔχει σήμερον τὸν χαρακτῆρα τὸν ὁποῖον ἄλλοτε εἶχεν.

Πράγματι εἰς παλαιοτέραν ἐποχὴν ἡ Χριστιανικὴ Ἁγιορειτικὴ χωροφυλακή, ἀποτελουμένη ἀπὸ εἰκοσιτέσσαρας ἄνδρας διὰ κάθε Μονήν, εἶχε προορισμὸν σπουδαιότερον ἀπὸ τὴν ἁπλῆν τήρησιν τῆς τάξεως, καίτοι καὶ τὸ καθῆκον τοῦτο δὲν ἦτο μικρόν, λαμβανομένου ὑπ' ὄψει ὅτι ἡ Τουρκικὴ ἐξουσία μόνον διὰ τεσσάρων καὶ πέντε ζαπτιέδων ἐξησκεῖτο ἐκεῖ.

Οἱ Σιρδάριοι ἦσαν οἱ φύλακες τῶν προνομιῶν καὶ τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ Ἄθωνος, καὶ ἀπετέλουν τὸν μικρὸν ἀλλὰ σημαντικώτατον στρατόν, τὸν ὁποῖον ἡ Ἱερὰ Ἀθωνῖτις Πολιτεία διέθετεν ἐναντίον παντὸς ἐξωτερικοῦ ἐχθροῦ, τολμῶντος νὰ ἐπιβουλευθῇ τὴν ἐλευθερίαν, τὰ κειμήλια καὶ τὰ πλούτη αὐτῆς.

ΣΕΓΜΕΝΙΔΕΣ (Σωματοφύλακες) ΕΠΙ ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΝΥΝ

Κατὰ τὸ εἰκοσιένα τὰ καρυοφύλλια τῶν Σιρδάριδων δὲν ἔδρασαν ὀλιγώτερον τῶν ὅπλων τῶν προμάχων τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας, καὶ μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς Ἑλλάδος, οἱ χωροφύλακες τοῦ Ἄθωνος δὲν ἔπαυσαν διεξάγοντες τὸν καλὸν ἀγῶνα ἐναντίον τῶν διαφόρων προπαγανδιστῶν, οὓς ἔστειλαν εἰς τὴν Ἱερὰν ἐκείνην Χερσόνησον διάφοροι καλοθεληταὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Κατὰ τοὺς δύο τελευταίους πολέμους μας, ὅτε οἱ Ἅγιοι Πατέρες τοῦ Ἄθωνος ἔδειξαν ἄλλην μίαν φορὰν ὅτι γνωρίζουν νὰ χειρίζωνται τὸ Μάνλιχερ ὅπως καὶ τὸν Σταυρόν, οἱ Σιρδάριοι ἔπαιξαν πάλιν πρωτεύοντα ρόλον.

Σήμερον ὅλοι θέλομεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι οἱ ἀγῶνες τοῦ Ἄθωνος ἐτελείωσαν.

Ἂν ὅμως ἔξαφνα τὸ Ἅγιον Ὄρος εὑρίσκετο εἰς τὴν ἀνάγκην ν' ἀντιμετωπίσῃ νέας περιπλοκάς, οἱ φρουροί του, οἱ πρόμαχοί του, εἶναι ἐκεῖ πάνοπλοι, ἀποφασισμένοι καὶ τρομεροί.

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

ΑΝΑ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΙΔΕΩΔΟΥΣ

ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΣ δοθέντες εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον Ἑλληνικοὶ χοροί, οἵτινες ὑπὸ τόσον λαμπρᾶς ἐπιτυχίας ἐστέφθησαν, ἐσημείωσαν τὴν ἀρχὴν ἑνὸς ὡραιοτάτου κινήματος, τὸ ὁποῖον ἀρχίζει νὰ ἐξαπλοῦται καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀφοῦ ἐθριάμβευσεν εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ τὸν Νέον Κόσμον.

Τὸ κίνημα τοῦτο ἀποδίδεται λίαν ἐπιτυχῶς ἀπὸ τὸν τίτλον ἑνὸς εἰς ἄκρον ἐνδιαφέροντος βιβλίου, τὸ ὁποῖον μία Ἀγγλίς, ἡ Mrs Roger Watts ἐξέδωκεν ἐσχάτως εἰς τὸ Λονδῖνον. Εἶναι ἡ «Ἀναγέννησις τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἰδεώδους»

Τὸ ἔργον τῆς ἐν λόγῳ κυρίας δὲν περιορίζει τὴν Ἀναγέννησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἰδεώδους εἰς τοὺς χοροὺς καὶ τὸ

Ἡ Δεσποινὶς ΕΛΕΝΗ ΑΥΓΤΑΚΗ
(Ἐκ τῆς ἑορτῆς τοῦ Λυκείου τῶν Ἑλληνίδων).

ἔνδυμα τῶν κλασσικῶν μας προγόνων, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας ἐπεκτείνει αὐτὴν εἰς τὸ σύνολον τῶν ἐκδηλώσεων τῆς φυσικῆς ἀναπτύξεως, ἀπὸ τὴν ὁποίαν καὶ μόνην πρέπει νὰ περιμένωμεν τὴν διάπλασιν τῶν ὡραίων σωμάτων, ἅτινα ἀπετέλουν τὸν κανόνα εἰς τὰς Ἀθήνας τοῦ Περικλέους, ἐνῷ σήμερον σπανίζουν.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἑλληνικοὶ χοροὶ ἀνέζησαν. Τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς τὴν φυσικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ σώματος ἔγεινε. Τὸ εὐγενὲς ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ὡραῖον ὅσον καὶ πρακτικὸν κίνημα δὲν θὰ σταματήσῃ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο.

Ὅ,τι κάμνουν οἱ ἔφηβοι καὶ οἱ νέοι εἰς τὰ γυμναστήρια σήμερον, ἀρχίζουν νὰ τὸ ἀπομιμῶνται εἰς τὸν κύκλον των αἱ νεάνιδες καὶ αἱ κόραι, ὅσαι θὰ γείνουν αἱ μητέρες τῆς αὔριον.

Τὸ πνεῦμα τοῦτο ἀκολουθοῦσα ἡ Mrs Watts εἰργάσθη ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ὅπως ἐξεύρῃ τὸ καλλίτερον σύστημα πρὸς μεθοδικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ γυναικείου σώματος, καὶ τὸ βιβλίον της εἶναι, κατὰ τὴν ὁμολογίαν ὅλων τῶν δυναμένων νὰ ἔχωσι γνώμην ἐπὶ τοῦ ζητήματος, τὸ τελειότερον ἐξ ὅσων ἔχουν ἐκδοθῇ μέχρι τοῦδε ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Ἡ ἐνθουσιώδης αὕτη Ἀγγλίς, ἀνατρέπουσα ὅλα τὰ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντα συστήματα, κατώρθωσε νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἰδεώδους, καὶ νὰ ἐξεύρῃ τὸν τρόπον διὰ τοῦ ὁποίου νὰ δύναται κανεὶς νὰ τὸ φθάσῃ.

Ἐφ' ὅσον οἱ ἀρχαιολόγοι συνεζήτουν περὶ τῶν στάσεων τῶν Ἑλληνικῶν ἀγαλμάτων καὶ ἐθεώρουν τὴν στάσιν τοῦ Δισκοβόλου ὡς ἀ δ ύ ν α τ ο ν, ἡ κυρία Watts ἀπεδείκνυε διὰ πειραμάτων ὅτι ὅλαι αἱ κινήσεις τὰς ὁποίας παρουσιάζουν τὰ μεγάλα Ἑλληνικὰ ἀγάλματα δύνανται ν' ἀντιγραφῶσιν, ἂν κανεὶς ἀκολουθήσῃ τὸ σύστημά της.

Εὐλυγισία καὶ ἐλαστικότης ἦσαν τὰ προτερήματα τῶν ἀρχαίων, καὶ αὐτὰ πρέπει ν' ἀποκτήσωμεν καὶ ἡμεῖς σήμερον, λέγει ἡ Mrs Watts.

Πῶς περιπατεῖτε; Ἀφήνετε τὸ σῶμά σας ἀκυβέρνητον, ἢ κρατεῖσθε συμπαγεῖς ὡς κοῦκλαι; Εἰσδύσατε εἰς τὸ μυστικὸν τῆς ἰσορροπίας, τὸ ὁποῖον θὰ σᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ περιπατῆτε καὶ νὰ τρέχετε καὶ νὰ πηδᾶτε ἀκόμη μὲ τριπλασιασμένην ζωτικότητα. Διανέμετε τὴν ἐνέργειαν κάθε σας κινήσεως εἰς ὅλον σας τὸ σῶμα καὶ συνηθίσατε νὰ προσαρμόζητε τὰς σκέψεις σας εἰς τὰς κινήσεις αὐτάς.

Τὸ βιβλίον τῆς κυρίας Watts εἶναι ἐγκυκλοπαίδεια ὁλόκληρος γυμνασμάτων καὶ κινήσεων, καὶ κοσμεῖται ἀπὸ πολλὰς εἰκόνας, μία τῶν ὁποίων εἶναι ἡ κοσμοῦσα τὸ κέντρον τῆς σελίδος ταύτης, παρουσιάζουσα τὴν ἐν λόγῳ Ἀγγλίδα εἰς τὴν στάσιν τοῦ Τοξότου τῆς Αἰγίνης.

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΕΝΩΣΙΣ ΠΡΟΣ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΙΝ ΤΗΣ ΨΗΦΟΥ

Αὕτη ἑδρεύει εἰς τὸ Λονδῖνον καὶ περιλαμβάνει εἰκοσιὲξ Σωματεῖα, ἀντιπροσωπεύοντα τὰς γυναῖκας ἰσαρίθμων χωρῶν, αἵτινες εἶναι αἱ ἑξῆς: Αὐστραλία, Βέλγιον, Βουλγαρία, Καναδᾶς, Κίνα, Δανία, Φινλανδία, Γαλλία, Γερμανία, Μεγάλη Βρεταννία, Οὐγγαρία, Ἰσλανδία, Ἰταλία, Ὀλλανδία, Νορβηγία, Πορτογαλλία, Ρουμανία, Ρωσσία, Σερβία, Νότιος Ἀφρική, Σουηδία, Ἑλβετία καὶ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς.

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

Εἷς ἐκ τῶν μεγαλειτέρων παραγόντων τῆς σημερινῆς καὶ τῆς μελλούσης ἀναπτύξεως τῆς Αἰγύπτου εἶναι αἱ γυναῖκες τῆς παρὰ τὸν Νεῖλον χώρας.

Ἡ Αἰγυπτία ἀποτελεῖ τὴν ἐλπίδα, διὰ τῆς ὁποίας ἡ Αἴγυπτος θὰ εἰσέλθῃ εἰς νέαν ζωήν.

Τὴν θεωρίαν ταύτην διατυπώνει εἰς ἓν πολὺ ἐπιμελῶς γραμμένον βιβλίον της ἡ Mrs Elizabeth Cooper, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἀποσπῶμεν τὰς κατωτέρω παραγράφους:

Ἡ συντηρητικότης τῶν Αἰγυπτίων γυναικῶν τῆς παλαιᾶς σχολῆς ἀρχίζει βαθμηδὸν νὰ ὑποχωρῇ πρὸ τῶν νέων ἰδεῶν, αἵτινες καθημερινῶς κατακτῶσι περισσότερον ἔδαφος ἐν τῷ γυναικείῳ κόσμῳ τῆς Αἰγύπτου. Ἀπὸ τὰ βιβλία, τὰ δημοτικὰ σχολεῖα καὶ τὰ ἀνώτερα Παρθεναγωγεῖά των αἱ Αἰγύπτιαι κόραι μεταφέρουν εἰς τοὺς οἴκους των τὴν ζύμην ἥτις θὰ κάμῃ μίαν νέαν Αἴγυπτον.

Ἡ Κυρία WATTS ὡς τοξότις.

Ἡ μεταμόρφωσις αὕτη δὲν θὰ γείνῃ διὰ τῆς ἀποσκορακίσεως τοῦ Μωαμεθανισμοῦ, ὅστις διδάσκεται εἰς ὅλα τὰ σχολεῖα. Ἡ Αἰγυπτία, ἥτις μορφώνεται σήμερον, δὲν θέλει νὰ γείνῃ Εὐρωπαία, ἀλλὰ νὰ λάβῃ ἀπὸ τὴν Δύσιν πᾶν ὅ,τι χρειάζεται διὰ τὴν ἀνάπτυξίν της καὶ νὰ τὸ ἐφαρμόσῃ εἰς τὴν Αἰγυπτιακὴν ζωήν. Τούτου ἕνεκεν ἐμμένει εἰς τὰ πάτρια, δὲν ἀπορρίπτει τὸν φερετζὲν καὶ πολιτίζεται ἐντὸς τοῦ κύκλου τῶν ἐθνικῶν παραδόσεων καὶ τῶν κοινωνικῶν ἀναγκῶν της.

Αἱ Κόπτισσαι, κατὰ τὴν Ἀγγλίδα συγγραφέα, εἶναι περισσότερον ἀνεπτυγμέναι τῶν Μουσουλμανίδων συμπατριωτισσῶν των. Ἀκραδάντως πεπεισμέναι περὶ τῆς δυνάμεως τοῦ Χριστιανισμοῦ, ὡς κοινωνικοῦ παράγοντος, στηρίζουν τὴν ἀνάπτυξιν τῆς πατρίδος των εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς οἰκογενείας, πρᾶγμα εἰς τὸ ὁποῖον ὁ Μωαμεθανισμὸς δὲν δύναται νὰ εὐδοκιμήσῃ.

Αἱ Κόπτισσαι ἔχουν εἰσδύσῃ καλλίτερον εἰς τὸ πνεῦμα τῆς σημερινῆς ζωῆς, σπουδάζουν ξένας γλώσσας, μελετοῦν καὶ προοδεύουν.

Τόσον ὅμως αὐταὶ ὅσον καὶ αἱ Μουσουλμανίδες εἶναι πρὸ παντὸς Αἰγύπτιαι, καὶ κατόπιν Εὐρωπαῖαι.

W. C. T. U.

Ὑπὸ τὰ τέσσαρα αὐτὰ στοιχεῖα εἶναι γνωστὸν ἓν ἀπὸ τὰ μεγαλείτερα Ἀμερικανικὰ γυναικεῖα σωματεῖα, τὸ Woman's Christian Temperance Union.

Ἡ «Γυναικεία Χριστιανικὴ Ἕνωσις ὑπὲρ τῆς Ἐγκρατείας», ὡς μεταφράζεται ὁ τίτλος της Ἑλληνιστί, εἶναι Σωματεῖον, σκοπὸν ἔχον τὴν καταπολέμησιν τοῦ ἀλκοολισμοῦ, καὶ ἱδρύθη κατὰ πρῶτον ἐν Cleveland, Ohio, εἰς τὰ 1874. Σήμερον ἔχει ὀργανώσεις εἰς ὅλας τὰς Πολιτείας τῆς Ὁμοσπονδίας. Δώδεκα χιλιάδες τμήματα μὲ πεντακοσίας χιλιάδας μελῶν περιλαμβάνονται εἰς τὴν γενικὴν κατηγορίαν τοῦ W. C. T. U.

Τὸ Σωματεῖον ἔχει διῃρημένην τὴν ἐργασίαν του εἰς τεσσαράκοντα τμήματα, ὧν προΐστανται κυρίαι καὶ δεσποινίδες ἀνεγνωρισμένης εἰδικότητος διὰ κάθε ἕνα ἀπὸ τοὺς κλάδους τούτους.

Ἐκτὸς τῆς καταπολεμήσεως τοῦ ἀλκοολισμοῦ τὸ Σωματεῖον προσπαθεῖ νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὴν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν τὴν πρακτικὴν διδασκαλίαν τῆς ἐγκρατείας, κατώρθωσε δὲ τοῦτο, ἐνεργήσασα νὰ ληφθῶσι μέτρα νομοθετικὰ ὑφ' ὅλων σχεδὸν τῶν Πολιτειῶν.

Ἄλλο κατόρθωμα τῆς Ἑνώσεως εἶναι ὅτι ἐπέτυχεν εἰς ὅλας τὰς Πολιτείας τὴν ψήφισιν νόμων, διὰ τῶν ὁποίων ἀπαγορεύεται ἡ πώλησις καπνοῦ εἰς τοὺς ἀνηλίκους.

ΑΙ ΨΗΦΙΖΟΥΣΑΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΔΕΣ

Ἐννέα Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικανικῆς Ὁμοσπονδίας ἀναγνωρίζουσι τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου εἰς τὰς γυναῖκας, εἶναι δὲ αὐταὶ αἱ ἑξῆς κατὰ τὴν σειρὰν χρονολογίας, καθ' ἣν ἔδωκαν τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφίζειν εἰς τὰς πολίτιδάς των:

Wyoming 1869, Colorado 1893, Utah 1896, Idaho 1896, Washington 1910, California 1912, Arizona 1912, Kansas 1912, Oregon 1912. Ἐπὶ πλέον ἡ Alaska, ἥτις εἶναι Κτῆσις καὶ ὄχι Πολιτεία, ἔδωκε ψῆφον εἰς τὰς γυναῖκας τῷ 1913.

Ἡ Δεσποινὶς ΠΙΤΣΑ ΖΑΧΑΡΙΤΣΑ
(Ἐκ τῆς ἑορτῆς τοῦ Λυκείου τῶν Ἑλληνίδων.)

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΑΙ ΜΟΥΣΙΚΗ

ΟΠΩΣ ἡ Ἑλλὰς εἰς τὸν μικρόν της κύκλον, οὕτω καὶ ἡ Ἀμερικὴ εἰς εὐρύτερον προσπαθεῖ νὰ εὕρῃ τὸν ἐθνικόν της θεατρικὸν συγγραφέα, τὸν ἄνθρωπον δηλαδὴ ἐκεῖνον, ὅστις θὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὸν τόπον του καὶ εἰς τὴν ξένην ὡς ὁ ἀντιπρόσωπος ἢ ὁ δημιουργὸς καλὰ-καλὰ τοῦ ἐθνικοῦ τῆς πατρίδος του θεάτρου.

Ἡ Ἀμερικὴ πρὸς στιγμὴν ἐνόμισεν ὅτι εὗρε τὸν ἄνθρωπόν της ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. David Belasco, ἀλλ' αἱ ἐλπίδες τὰς ὁποίας οἱ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Ἀμερικανικοῦ θεάτρου ἐστήριξαν ἐπ' αὐτοῦ δὲν ἐστέφθησαν ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας, διότι ὁ Belasco ἔκλινε πρὸς τὴν δύσιν του πρὶν ἢ μεσουρανήσῃ. Τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι σήμερον εἰς τὴν Ἀμερικὴν δὲν ὑπάρχουν θεατρικοὶ συγγραφεῖς μὲ ποιάν τινα ἀξίαν. Ἂν συνέβαινε τοιοῦτόν τι, θὰ ἦτο ἀπελπιστικὸν διὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ τὰ ἑκατὸν ἑκατομμύρια τῶν προοδευτικῶν των κατοίκων. Οἱ θεατρικοὶ ὅμως αὐτοὶ συγγραφεῖς εἶναι ὅλοι ἄνευ ἐξαιρέσεως τρίτου καὶ τετάρτου μεγέθους ἀστέρες, τῶν ὁποίων αἱ ἐπιτυχίαι ὀφείλονται μᾶλλον εἰς τὰς σχέσεις τὰς ὁποίας ἔχουν μὲ τὰ τ ρ ῶ σ τ ς τῶν ἰμπρεσαρίων παρὰ εἰς τὴν ἀξίαν τῶν θεατρικῶν των ἔργων.

Οὕτω λοιπὸν ἐδημιουργήθη εἰς τὴν Ἀμερικὴν μία προνομιοῦχος τάξις θεατρικῶν συγγραφέων, οἵτινες ἓν καὶ μόνον προσὸν ἔχουν, ὅτι τὸ ὄνομά των εἶναι γνωστὸν κατὰ πρῶτον εἰς τοὺς ἀποτελοῦντας τὸ θεατρικὸν τρῶστ καὶ ἔπειτα εἰς τὸ κοινόν. Τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν εἷς θεατρικὸς συγγραφεὺς κατώρθωσε νὰ τεθῇ ὑπὸ τὴν ἀμφιλαφῆ σκιὰν τῶν θεατρικῶν τρῶστς πρέπει νὰ εἶναι πολὺ ἀδέξιος καὶ πολὺ ἀτυχὴς διὰ νὰ μὴ πλουτήσῃ καὶ νὰ μὴ ἀναδειχθῇ.

Καὶ τοῦτο διότι τὰ τρῶστς ἔχουν ὅλα τὰ μέσα ὅπως ἀναδείξουν ἓν ἔργον. Εἰς αὐτὰ ἀνήκουν τὰ κυριώτερα θέατρα. Εἰς αὐτὰ ἀνήκουν οἱ ἀκριβώτεροι ἠθοποιοί, εἰς αὐτὰ τέλος ἀνήκει τὸ χρῆμα τὸ ὁποῖον διατιθέμενον εἰς διαφήμισιν θαυματουργεῖ ἐν Ἀμερικῇ.

Τοιουτοτρόπως ἡ ἐπιτυχία ἑνὸς ἔργου δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν συγγραφέα ὅσον ἀπὸ τὸν ἀνάδοχόν του, ὅστις εἶναι τὸ θεατρικὸν τρῶστ. Ὁ συγγραφεύς, κατὰ συνέπειαν, ὁ ἀνήκων εἰς τὸν κύκλον τῶν «γνωστῶν» ἔχει ἐνώπιόν του ὡρισμένας ἀξιώσεις καὶ ὡρισμένας ἀπαιτήσεις, ἃς θὰ ἐξυπηρετήσῃ ἐπὶ ἁδρᾷ πληρωμῇ, καὶ οὕτω δὲν φροντίζει τί θὰ γράψῃ, οὔτε αἰσθάνεται τὴν φιλοξενίαν νὰ κάμῃ κάτι τι περισσότερον διὰ τὴν Ἀμερικανικὴν σκηνήν.

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς πράγματι ἐνδιαφερομένους διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου, οὗτοι ἔχουν νὰ παλαίσουν πρὸς ἐμπόδια τεράστια καί, ἢ μένουν ἄγνωστοι διότι τὰ τρῶστς τὰ ἔχοντα τὸ θεατρικὸν μονοπώλιον δὲν παίζουν τὰ ἔργα των, ἢ ἀναγκάζονται νὰ συνθηκολογήσουν καὶ νὰ γράψουν ὑπὸ τοὺς ὅρους οὓς τοῖς ἐπιβάλλουν αὐτά.

Εἰς βοήθειαν τῶν ἀφανῶν τούτων σκαπανέων τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου ἦλθε πέρυσιν εἷς ἐκ τῶν γνωστοτέρων θεατρικῶν ἐπιχειρηματιῶν, ὁ κ. Winthrop Ames, ὅστις προσέφερε δέκα χιλιάδας δολλάρια διὰ τὸ καλλίτερον ἔργον τὸ ὁποῖον θὰ τῷ ὑπεβάλλετο ἐντὸς ἑνὸς ἔτους. Ἑλλανοδίκαι τοῦ προκηρυχθέντος διαγωνισμοῦ ἐγένοντο ὁ ἀθλοθέτης, ὁ ἐκ τῶν γνωστοτέρων θεατρικῶν συγγραφέων τῆς Ἀμερικῆς κ. Augustus Thomas, καὶ ὁ δραματικὸς κριτικὸς τῶν «New York Times» κ. Adolph Klauber. Τρισχίλια περίπου ἔργα ὑπεβλήθησαν εἰς τὸν διαγωνισμόν, ἐξ ὧν ὑπερχίλια ἐκρίθησαν ἐκ πρώτης ὄψεως ὡς ἀπορριπτέα. Χίλια ἑξακόσια τεσσαράκοντα καὶ ἓξ διῆλθον τὴν δοκιμασίαν, καὶ μεταξὺ ὅλων αὐτῶν τῶν συγγραφέων μία κυρία ἐκέρδισε! Εἶναι αὐτὴ ἡ κυρία Alice Brown, τῆς ὁποίας τὸ ἔργον «Τέκνα τῆς Γῆς» ἔλαβε τὰ δεκακισχίλια δολλάρια.

Τὸ ἔργον τοῦτο ἔχει ὅλα τὰ ἐθνικὰ Ἀμερικανικὰ χαρακτηριστικά. Ἡ ὑπόθεσίς του ἐκτυλίσσεται εἰς τὴν Νέαν Ἀγγλίαν, ὁπόθεν ἡ κυρία Brown κατάγεται, καὶ τὴν ὁποίαν γνωρίζει κατὰ βάθος. Τὸ ἔργον θὰ παιχθῇ εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον καὶ τότε θὰ φανῇ κατὰ πόσον ἡ διὰ τῆς μεθόδου τῶν διαγωνισμῶν ἀνάδειξις ἐθνικῶν ἔργων καὶ ἡ δημιουργία ἐθνικοῦ θεάτρου εἶναι δυνατή.

ΔΥΟ ΕΚ ΤΩΝ ΔΗΜΟΦΙΛΕΣΤΕΡΩΝ ΗΘΟΠΟΙΩΝ ΤΩΝ «ZIEGFELD FOLLIES»

ΤΙ ΘΑ ΙΔΗ Η ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ ΤΟΝ ΧΕΙΜΩΝΑ

Κατὰ τὰς δηλώσεις τοῦ ἐκ τῶν μετόχων τοῦ θεατρικοῦ τρῶστ, διὰ τὸ ὁποῖον ἀνωτέρω ὡμιλήσαμεν, κ. Charles Frohman, τὰ περισσότερα ἐκ τῶν ἔργων τὰ ὁποῖα θὰ ἴδῃ ἡ Νέα Ὑόρκη τὸν προσεχῆ χειμῶνα θὰ εἶναι κυρίως Ἀγγλικὰ καὶ Γαλλικά, μετασκευαζόμενα διὰ τὴν Ἀμερικανικὴν σκηνὴν κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν ἐνταῦθα ὄχι τόσον ἀξιέπαινον σύστημα. Μεταξὺ τῶν ἔργων τούτων εἶναι ὁ «Ἄσωτος Σύζυγος» τοῦ D. Nicodemi, ἡ «Γέφυρα τῶν Στεναγμῶν» τοῦ E. Sheldon, ἡ «Λαμπὰς τῆς Πίστεως» τοῦ J. Goodman, ὅλα ἔργα Ἀγγλικά, τινὰ τῶν ὁποίων παίζονται ἤδη ἐν Εὐρώπῃ.

Γαλλικὰ ἔργα, ἐκ τῶν ἐλαφροτέρων, θὰ παιχθοῦν «Ἡ Ὡραία Περιπέτεια» καὶ «Κανεὶς πρέπει νὰ εἶναι νέος». «Τὸ Ἆσμα Ἀσμάτων» τοῦ Σούδερμαν δραματοποιούμενον θὰ παιχθῇ ὡσαύτως, ὅπως ἡ ὀπερέττα «Σύβιλλα» καὶ ἄλλα ἐλαφρότερα. Ἐν συνόλῳ ὁ κ. Frohman ἔχει εἰκοσάδα ἔργων ὑπ' ὄψει διὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον, ἐξ ὧν ἐλάχιστα Ἀμερικανικά.

ΕΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ

Ἡ γνωστοτάτη Ἀγγλὶς ἠθοποιὸς Maude Adams, κατόπιν προσκλήσεως ἀπὸ μέρους τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Καλιφορνίας, θὰ δώσῃ ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ ὑπαιθρίου θεάτρου τοῦ Berkerley μίαν σειρὰν ἔργων, ἰδίᾳ κωμῳδιῶν, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Παναμαϊκῆς Ἐκθέσεως, ἐκτὸς δὲ αὐτῶν θὰ παραστήσῃ καὶ ἓν Ἑλληνικὸν ἔργον.

ΜΙΑ ΜΟΥΣΙΚΗ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ

Ἡ τριακοστὴ τετάρτη ἐτησία συνέλευσις τῶν Γερμανικῶν Ὠδικῶν Συνδέσμων τῆς Βορείου Ἀμερικῆς ἐγένετο ἐφέτος ἐν Louisville τῆς Πολιτείας Kentucky, ἐπισφραγισθεῖσα μὲ τρεῖς συναυλίας, δοθείσας τὴν 24, 25 καὶ 26 Ἰουνίου. Τὸ γεγονὸς τοῦτο ὑπῆρξε τὸ μεγαλείτερον τοῦ ἔτους, ἀπὸ ᾠδικῆς ἀπόψεως, ἐν Ἀμερικῇ.

Οἱ Ἡνωμένοι Γερμανικοὶ Σύνδεσμοι, οἵτινες εἶναι σωματεῖα πρώτης τάξεως εἰς τὸ εἶδός των, καὶ οἵτινες ἀποτελοῦν ἓν ἀπὸ τὰ καλλίτερα συστατικὰ τοῦ ἐν τῷ Νέῳ Κόσμῳ Γερμανικοῦ στοιχείου, παρουσίασαν κατὰ τὴν τελευταίαν των συνέλευσιν μίαν χορῳδίαν ἐκ τρισχιλίων ἀνδρικῶν φωνῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ μουσικοδιδασκάλου Louis Ehrgott.

Ὁ χορὸς οὗτος ἔψαλεν ἀλλεπαλλήλως τὸ ἐμβατήριον τοῦ «Tannhauser», τὰ ᾄσματα «Sonntag ist», «Wohin mit der Freud» καὶ ἄλλας Γερμανικὰς συνθέσεις.

Αἱ χορῳδίαι Μιλγουώκης, Σικάγου, Ἁγίου Λουδοβίκου καὶ Σινσινάτης ἐνεφανίσθησαν εἰς ἰδιαίτερα προγράμματα, καὶ ἡ πόλις τῆς Louisville ἤρατο λαμπρὰν ἐπιτυχίαν μὲ τὸν ἐξ ἑπτακοσίων ἀνδρῶν χορόν της. Τὸ κορύφωμα τῆς ἐπιτυχίας ἦτο ὁ παιδικὸς ἐκ δισχιλίων φωνῶν χορός, ὅστις ἔψαλε Γερμανικὰ καὶ Ἀμερικανικὰ ἐθνικὰ ᾄσματα. Μονῳδίας ἔψαλαν πολλοὶ ἐκ τῶν διαπρεπεστέρων Γερμανῶν ἀοιδῶν, ἡ δὲ Chicago Symphony Orchestra συνεπλήρωσε τὴν τριήμερον ἑορτὴν μὲ ἓν πρόγραμμα πλουσιώτατον εἰς συνθέσεις τῶν Βάγνερ, Μπετχόβεν, Τσαϊκόφσκη, Μπράμς, Σαὶν Σαέν, Σούμαν, Μπάχ, Δβόρακ, Λὶστ καὶ ἄλλων κορυφαίων.

Ἡ προσεχὴς συνέλευσις τῶν Γερμανικῶν Ὠδικῶν Σωματείων θὰ γείνῃ ἐν Καλιφορνίᾳ, διαρκούσης τῆς ἐκθέσεως τοῦ 1915, θὰ προσκληθῶσι δὲ εἰς συμμετοχὴν εἰς ἕνα διεθνῆ ᾠδικὸν διαγωνισμὸν τὰ κυριώτερα ᾠδικὰ σωματεῖα τῆς Ἀμερικῆς καὶ Εὐρώπης. Τὰ ἔπαθλα εἶναι δύο κύπελλα, δωρούμενα ἀπὸ τὸν Αὐτοκράτορα Γουλιέλμον καὶ τὸν Αὐτοκράτορα Φραγκίσκον Ἰωσήφ.

ΣΚΗΝΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΜΟΥΣΙΚΗΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΝ «ZIEGFELD FOLLIES» ΕΙΣ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ NEW AMSTERDAM ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

Ἡ ἐγκαινιασθεῖσα ἐσχάτως ἐν Λειψίᾳ πρώτη Διεθνὴς Ἔκθεσις τοῦ Βιβλίου καὶ τῶν Γραφικῶν Τεχνῶν ὑπῆρξεν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως εἰς θρίαμβος τοῦ Βιβλίου καὶ τῆς Παιδείας.

Ἡ εὐτυχὴς ἔμπνευσις τῆς ὀργανώσεως τῆς ἐκθέσεως ταύτης ὠφείλετο εἰς τὸν δόκτορα Ludwig Volkmann, ἕνα μεγαλοϊδεάτην Γερμανόν, ὅστις ἐν τέλει ἀνέλαβε καὶ τὴν Γενικὴν Διεύθυνσίν της. Ὅσοι ἔχουν παρακολουθήση τὴν καταπληκτικὴν ἀνάπτυξιν ἣν ἡ βιομηχανία τοῦ βιβλίου ἔχει λάβῃ ἐν Γερμανίᾳ, δὲν ἠπόρησαν ἰδόντες ἐν Λειψίᾳ τὴν ἀποθέωσίν της.

Εἰς ὅλα τὰ τμήματα, εἰς ὅλους τοὺς κλάδους, εἰς ὅλας τὰς κατηγορίας τῆς βιβλιεκδοτικῆς καὶ τῆς γραφικῆς ἡ γερμανικὴ ὑπεροχὴ ἐφ' ὅλων τῶν ἄλλων ἐθνῶν, οὐδ' αὐτῆς τῆς Γαλλίας ἐξαιρουμένης, ὑπῆρξεν ἀναμφισβήτητος. Ἀπὸ τῆς ἐκτυπώσεως καὶ τῆς ἐκδόσεως τοῦ λεπτοτέρου καὶ πολυτιμοτέρου βιβλίου, μέχρι τῆς τελευταίας εἰκονογραφημένης ἐφημερίδος, οἱ Γερμανοὶ πρωταγωνιστοῦσι εἰς ὅλους τοὺς κλάδους,—στοιχειοχυτήρια, πιεστήρια, φωτοτσιγκογραφίαν,—καὶ ὅλα τὰ νέα συστήματα τῆς φωτογραφικῆς τυπογραφίας.

Ἡ Ἀγγλία, ἧς τὸ περίπτερον ἦτο ἀντίγραφον ἑνὸς τῶν ἱστορικωτέρων κτιρίων τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ὀξφόρδης, ἦλθεν ἀμέσως μετὰ τὴν Γερμανίαν, χάρις εἰς τὴν πολυτέλειαν καὶ τὸν πλοῦτον τῶν ἐκδόσεών της.

Ἡ Αὐστρία, μετὰ τὴν Ἀγγλίαν, εἶχε τὸ εὐρύτερον τῶν περιπτέρων μὲ ἐκθέματα τύπου ὑποδεεστέρου τοῦ γερμανικοῦ.

Ἡ Ρωσσία εἶχεν ὡσαύτως ἓν εὐρύτατον περίπτερον, τὸ ὁποῖον καταπλήσσει μὲ τὴν πληθώραν τῶν ἐφημερίδων του, τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον εἰς χώραν ἔνθα ἡ ἐλευθεροτυπία ἀπαγορεύεται δὲν ἠλπίζετο ὅτι θὰ ἐξεδίδοντο τόσα φύλλα ἑβδομαδιαῖα καὶ καθημερινά.

Ἡ Γαλλία, περιέργως, δὲν ἐζήτησε νὰ διαπρέψῃ εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς Λειψίας. Διότι, μολονότι ἔχει κάμῃ μεγάλας προόδους εἰς τὸ βιβλιεκδοτικὸν καὶ τυπογραφικὸν στάδιον, δὲν ἀντιπροσωπεύθη ἐπαξίως τῆς φήμης της ἐν Γερμανίᾳ.

Ἡ Ἰταλία, ἀντιθέτως, ἐξέπληξε τοὺς ἐπισκέπτας τῆς Ἐκθέσεως τῆς Λειψίας μὲ τὰ ἐκθέματά της καὶ τὸ ὡραιότατον περίπτερόν της.

Ἡ Ὀλλανδία, ἡ Ἑλβετία, ἡ Δανία, ἡ Νορβηγία, ἡ Σουηδία, ἡ Ἰσπανία καὶ ἡ Πορτογαλία ἔστειλαν ὅλαι ὁμοῦ εἰς ἓν περίπτερον μίαν συλλογὴν τῶν ὡραιοτέρων καὶ λεπτοτέρων ἐκθεμάτων, ἀποδεικνυόντων πόσον ἡ γραφικὴ τέχνη καὶ ἡ βιβλιεκδοτικὴ εἶναι ἀνεπτυγμέναι εἰς τὰς προοδευτικὰς ἐκείνας χώρας.

Ἐκτὸς τῶν περιπτέρων τούτων ὑπάρχει ἓν δι' ἐκθέματα διδακτικοῦ χαρακτῆρος, ὡς εἶναι διάφορα τετράδια, ἀλφαβητάρια, ὄργανα, εἰκόνες, πίνακες καὶ ἄλλα βοηθητικὰ τῆς πρώτης μορφώσεως τοῦ παιδιοῦ.

Ἡ τόσον ἐνδιαφέρουσα αὐτὴ ἔκθεσις καταλαμβάνει μίαν ἔκτασιν εὐρυτάτην ἐπὶ τοῦ πεδίου, ὅπου πρὸ ἑκατὸν ἀκριβῶς ἐτῶν συνεκροτήθη ἡ μάχη τῶν Ἐθνῶν. Καὶ ἡ σύμπτωσις αὐτὴ τῶν δύο ἡμερομηνιῶν ἐπὶ τοῦ σήμερον εἰρηνικοῦ πεδίου τῆς Λειψίας ἀποτελεῖ ἄλλην μίαν γοητείαν διὰ τὸν ἐπισκεπτόμενον τὴν Λειψίαν, ὅπου εἷς πληθυσμὸς 600,000 ψυχῶν ζῇ ἐκ τοῦ βιβλίου καὶ διὰ τὸ βιβλίον.

(Ἀπὸ τὸ Ἰταλικὸν «La Lettura» τοῦ Μιλάνου).

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΑ ΓΑΛΑΚΤΕΡΑ ΦΑΓΗΤΑ

Εἰς μίαν μαγειρικὴν τοῦ Δεκάτου Πέμπτου αἰῶνος εὑρίσκεται τὸ κατωτέρω ἀξίωμα θερινῆς διαίτης:

«Κατὰ τὸ θέρος πρέπει νὰ γίνεται χρῆσις φαγητῶν, τὰ ὁποῖα, πρῶτον, δέον νὰ εἶναι ἐλαφρὰ καί, δεύτερον, ἐκ φύσεως δροσερά».

Ἡ Γερμανικὴ τῆς σήμερον μαγειρικὴ ἀκολουθεῖ ὅσον δύναται τὰς συμβουλὰς ταύτας τοῦ παλαιοῦ καιροῦ καὶ φροντίζει νὰ μᾶς δίδῃ τροφάς, αἵτινες νὰ κρατῶσι τὸ αἷμά μας δροσερὸν καὶ ἀραιότερον ἢ κατὰ τὸν χειμῶνα.

Διάφορα φαγητὰ ἐξ ὀπωρῶν εἶναι συνηθέστατα παρ' ἡμῖν καὶ αἱ μαγειρικαί μας δίδουν ὡσαύτως τὰ ὀνόματα ἀρκετῶν γαλακτερῶν τροφῶν.

Τὸ ξυνόγαλα μὲ ζάχαριν καὶ ψωμὶ εἶναι ἡ συνηθεστέρα τροφὴ τῶν περισσοτέρων σπιτιῶν κατὰ τὴν τὴν ἐποχὴν τῶν κυνικῶν καυμάτων. Ἀλλὰ καὶ ἁπλοῦν γάλα ἢ ἀφρόγαλα μὲ χαμαικέρασα ἢ μοῦρα ἢ βατόμουρα ἢ φραγκοστάφυλα εἶναι ἀπὸ τὰ συνηθέστερα φαγητὰ τῆς ἐποχῆς ταύτης τοῦ ἔτους. Εἰς τινα μέρη ἡ μαγειρικὴ αὐτή, ἡ συνδυάζουσα γάλα καὶ καρπούς, ἔχει ἀρκετὰ ἰδικά της φαγητά, ἐκ τῶν ὁποίων ἓν εἶναι τὸ κατασκευαζόμενον ἀπὸ γάλα, ζάχαριν, κορινθιακὰς σταφίδας καὶ γλυκὰ ἀμύγδαλα, καὶ τὸ ὁποῖον γίνεται ἓν εἶδος πηκτῆς παχείας κρέμας τρωγομένης μὲ παγωμένον γάλα.

Παρ' ὅλα ταῦτα, ὅσα καὶ ἂν εἴπωμεν περὶ τῶν Εὐρωπαίων ὡς γαλακτοφάγων, ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο ὑπερέχουν οἱ Τοῦρκοι, οἵτινες παρουσιάζουν μίαν ἀναρίθμητον ποικιλίαν φαγητῶν, τῶν ὁποίων κύριον συστατικὸν εἶναι τὸ γάλα.

Οὕτως, ἓν ἀπὸ τὰ ὡραιότερα Τουρκικὰ φαγητά, εἶναι ἓν εἶδος κρέμας κατασκευαζομένης ἀπὸ λευκὸν τυρὸν μὲ κουκουνάρια νωπὰ καὶ μέλι, ὡσαύτως δὲ νοστιμώτατον εἶναι ἓν ἄλλο ἀπὸ γάλα καὶ χουρμάδες, ἐνῷ αἱ Τουρκικαὶ γαλακτεραὶ τζελατίναι εἶναι πολὺ γνωσταί, ὥστε νὰ γείνῃ λόγος. Τὰ Τουρκικὰ γαλακτομπούρεκα εἶναι ὡσαύτως πασίγνωστα διὰ τὴν γεῦσίν των καὶ τὴν λεπτότητά των, ἐνῷ τὰ Τουρκικὰ παγωτὰ γαλακτερά, συνδυαζόμενα μὲ χυμοὺς ὀπωρικῶν κατὰ τρόπον ἀλλοῦ ἄγνωστον, εἶναι τὰ ὡραιότερα πράγματα τὰ ὁποῖα ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ φάγῃ τὸ καλοκαῖρι. Ἰδιαιτέρως ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ προσθέσῃ ὅτι τὰ περισσότερα γαλακτερὰ ἐν Τουρκίᾳ προέρχονται ἀπὸ γάλα αἰγός, τὸ ὁποῖον οὐδαμοῦ τοῦ κόσμου εἶναι τόσον εὔγευστον ὅσον ἐκεῖ.

Ἡ χρῆσις γιαουρτίου, ἐν συνδυασμῷ μετ' ἄλλων φαγητῶν, συνηθεστάτου ἐν Τουρκίᾳ, εἶναι κάτι τι δροσιστικώτατον.

Πολλὰ ἐκ τῶν φαγητῶν τούτων ἀπαντῶνται εἰς τὴν Γερμανίαν, ἰδίᾳ τὰς βορείους καὶ ἀνατολικάς μας ἐπαρχίας, φημίζεται δὲ διὰ μερικὰ γαλακτερά του τὸ Μεκλεμβοῦργον.

Εἰς τὴν Πομμερανίαν συνηθίζεται ἓν εἶδος ρυζογάλου μὲ σταφίδας καὶ φραγκοστάφυλα, καὶ τὸ Χόλσταϊν εἶναι ὀνομαστὸν διὰ τὰς γαλακτεράς του ποικιλίας.

Ἐξ ὅλων τούτων ἐξάγεται τὸ συμπέρασμα ὅτι τίποτε δὲν εἶναι θρεπτικώτερον καὶ δροσιστικώτερον τοῦ γάλακτος τώρα τὸ καλοκαῖρι, καὶ ὅτι ἡ ποικιλία τῶν τρόπων καθ' οὓς δύναταί τις νὰ τραφῇ μὲ γαλακτερὰ εἶναι τοιαύτη, ὥστε νὰ μὴ κουράζῃ καὶ νὰ μὴ γίνεται βαρετή.

(Ἀπὸ τὸ Γερμανικὸν «Die Woche» τοῦ Βερολίνου).

Η ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΤΩΝ ΠΙΘΗΚΩΝ

Τὸ Γαλλικὸν Ἰνστιτοῦτον τῆς Ζωολογικῆς Ψυχολογίας ἐπεχείρησεν εἰς τὰ 1901 νὰ ἐκπαιδεύσῃ συστηματικῶς μερικοὺς πιθήκους, καὶ ἔφθασεν εἰς ἐνθαρρυντικώτατα ἀποτελέσματα. Ἐσχάτως δὲ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δεδομένων τῶν δοκιμῶν ἐκείνων εἷς Γάλλος πρώην θηριοδαμαστὴς καὶ πρώην καθηγητὴς τοῦ διασήμου Χιμπατζῆ Consol ἤνοιξε τὴν πρώτην σχολὴν μαϊμούδων, ὁπόθεν ἐξέρχονται οἱ διάφοροι διπλωματοῦχοι πίθηκοι τῶν ἱπποδρομίων καὶ τῶν Music Halls.

Ἡ Ἀκαδημία τῶν Πιθήκων εἶναι ἓν οἰκοτροφεῖον τέλειον εἰς τὸ εἶδός του, τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται ἔξωθι τῶν Παρισίων καὶ πλησίον τοῦ δάσους τῶν Vincennes.

Μόνον ἐσωτερικοὶ «μαθηταὶ» γίνονται δεκτοὶ ἐκεῖ, τοῦτο δὲ διότι κατὰ τοὺς κανόνας τῆς μαϊμουδολογικῆς παιδαγωγικῆς, ἡ «μαθητιῶσα» αὐτὴ «νεολαία» πρέπει νὰ διατελῇ πάντοτε ὑπὸ τὴν ἄγρυπνον ἐπίβλεψιν τοῦ διδασκάλου καὶ παιδαγωγοῦ της.

Αἱ σπουδαὶ εἰς τὸ «οἰκοτροφεῖον» τοῦ κ. Joyat, ὡς ὀνομάζεται ὁ ἱδρυτὴς καὶ διευθυντὴς τῆς πρωτοτύπου ταύτης Ἀκαδημίας, διαρκοῦσιν ἀπὸ ἓξ μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, ἀναλόγως τῆς ἀντιλήψεως, τῆς ἐπιμελείας καὶ τῶν ἄλλων προσόντων τῶν μαθητευομένων.

Οἱ ἰδιοκτῆται, παρ' ὀλίγον νὰ εἴπωμεν «γονεῖς» καὶ «κηδεμόνες» τῶν οἰκοτρόφων τούτων, ἐπισκέπτονται τοὺς πιθήκους των ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος, ἤτοι κάθε Τετάρτην, εἰς τὸ «ἐντευκτήριον» τοῦ Λυκείου ἢ μᾶλλον τοῦ «Π ι θ η κ ε ί ο υ», δὲν ὑπάρχει δὲ τίποτε περιεργότερον ἀλλὰ καὶ κωμικώτερον τῶν διαχύσεων εἰς τὰς ὁποίας ἀφήνονται οἱ τετράχειρες οὗτοι μαθηταί, ὅταν ἀντιμετωπίζουν τοὺς «οἰκείους των».

Πολλαὶ κυρίαι ἔρχονται ὡσαύτως, ζητοῦσαι νὰ ἐπισκεφθοῦν τοὺς διαφόρους Μπὸμπ καὶ Ἐδουάρδους καὶ Ροδόλφους καὶ Λουκρητίας καὶ Ἰουλιέττας ὅπως, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὀνομάζονται οἱ καὶ αἱ οἰκότροφοι τοῦ κ. Joyat.

Οἱ μικροὶ πίθηκοι τρώγουν ἐν ἀπομονώσει, διότι εἶναι τόσον φιλέριδες ὥστε ἠμποροῦν ν' ἀλληλοσκοτωθοῦν δι' ἓν φουντοῦκι, ἂν ἀφεθοῦν νὰ φάγουν ὅλοι μαζύ.

Μόνοι οἱ ἀνεπτυγμένοι Χιμπατζῆδες τρώγουν εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ Διευθυντοῦ των, ὡς τελειόφοιτοι οἰκοτροφείου. Μετὰ τὸ γεῦμα οἱ πίθηκοι οὗτοι ἔχουν τὴν ἄδειαν νὰ καπνίσουν ἓν σιγαρέττον ἀπὸ φύλλα εὐκαλύπτου. Οἱ Χιμπατζῆδες μανθάνουν πολὺ ταχέως νὰ μεταχειρίζωνται ἐπιτραπέζια σκεύη. Τὸ ἀπόγευμα γίνεται ὁ περίπατος μὲ ποδήλατα.

Οἱ πίθηκοι κατ' ἀρχὰς φοβοῦνται τὸ ποδήλατον. Ὅταν τὸ βλέπουν, ἰδίως κατὰ γῆς, ἀκίνητον καὶ ἀπαστράπτον, δὲν τολμοῦν νὰ πλησιάσουν. Ἔπειτα ὅμως ἡ περιέργεια νικᾷ, καὶ πηγαίνουν κοντὰ καὶ τὸ ἐγγίζουν καὶ τὸ κυλοῦν. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης τὸ κυριώτερον βῆμα ἔγεινεν. Ὁ πίθηκος μανθάνει νὰ ποδηλατῇ ἐντὸς δέκα ἢ δεκαπέντε ἡμερῶν.

Μερικοὶ πίθηκοι, ὡς οἱ μπαμπουῖνοι, μακάκοι καὶ οἱ κερκοπίθηκοι, ἐπιδίδονται εἰς τὴν μουσικὴν καὶ παίζουν μετὰ πολλῆς ζωηρότητος διάφορα ὄργανα, ὡς τὸ τύμπανον, τὰ κύμβαλα καὶ τὸ βιολί. Ἡ διδασκαλία τῶν πιθήκων δὲν εἶναι πολὺ δύσκολος, ὅταν ἔχῃ κανεὶς ὑπομονὴν ὅπως τοῖς ἐξηγῇ κάτι τι πολλὰς φοράς.

(Ἀπὸ τὸ Γαλλικὸν «Lectures pour Tous» τῶν Παρισίων).

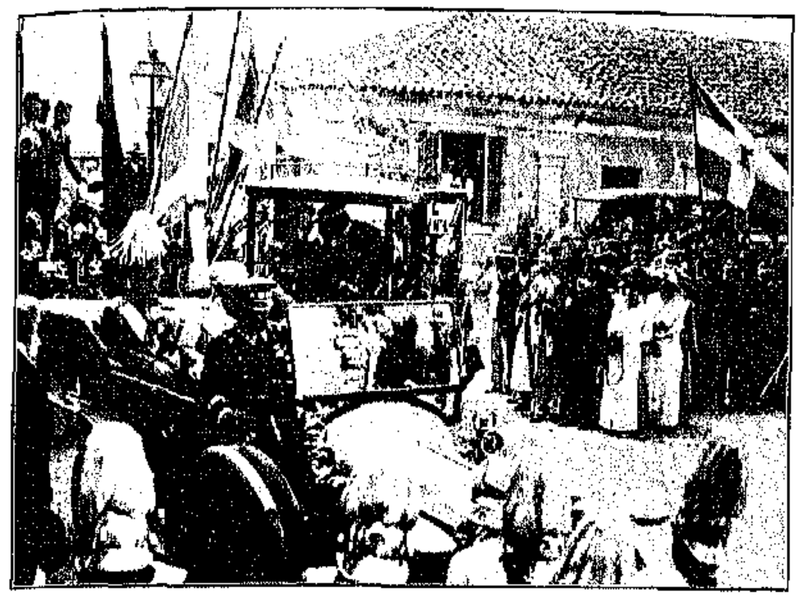

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΞΩΘΙ ΤΟΥ ΝΑΟΥ «ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ» ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ

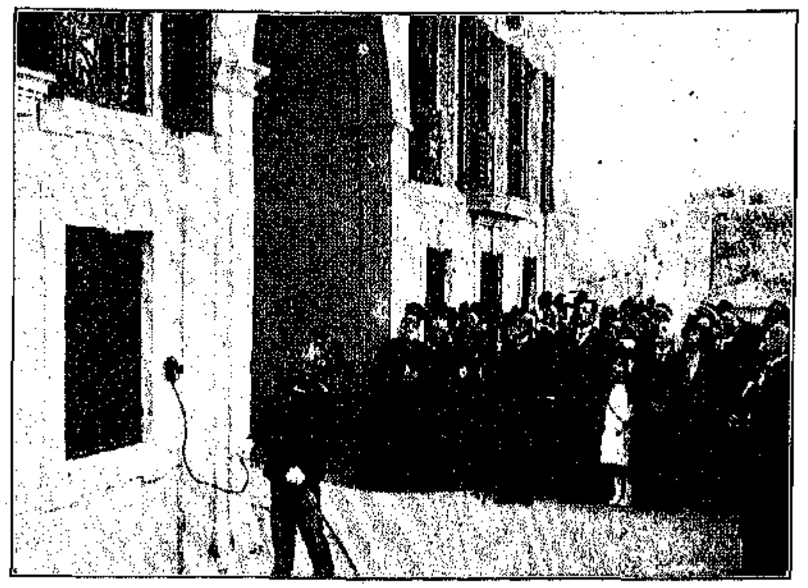

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΝΑΚΤΟΡΟΝ ΣΥΡΩΝ ΤΟ ΣΧΟΙΝΙΟΝ ΠΡΟΣ ΑΝΥΨΩΣΙΝ ΤΗΣ ΣΗΜΑΙΑΣ

ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΟΡΤΑΣ ΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ βῆμα τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὰς ἐδαφικὰς ἐπεκτάσεις αἱ ὁποῖαι ἔφεραν αὐτὴν τελευταίως πέραν τοῦ Νέστου καὶ τῆς Φλωρίνης ἔγεινε μὲ τὸ μέγα γεγονός, τοῦ ὁποίου τὴν πεντηκονταετηρίδα ἐπανηγύρισε τὸ ἔθνος περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος Μαΐου. Διὰ τοῦτο, καίτοι καθυστερήσασαι αἱ εἰκόνες τῶν ἑορτῶν, ἔπρεπε νὰ εὕρουν θέσιν εἰς τὰς σελίδας ταύτας, αἱ ὁποῖαι εἶναι κυρίως καλειδοσκόπιον τῆς ἐθνικῆς μας ζωῆς καὶ κινήσεως. Ἡ ἕνωσις τῶν Ἰονίων Νήσων ἐσημείωσε τὴν ἀρχὴν τῆς Βασιλείας τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Δυναστείας Γεωργίου Α', ἡ ὁποία ἐτελείωσεν ἡρωϊκῶς εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ἔθνους καὶ ἐν τῇ θαρραλέᾳ φρουρήσει τῶν δικαίων του. Ὁ μέγας καὶ ἔνδοξος υἱὸς τοῦ ἐθνομάρτυρος Βασιλέως, ὁ Ἐλευθερωτὴς Κωνσταντῖνος ΙΒ'., δὲν εἶχεν ἀκόμη παρουσιασθῇ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τῶν Ἀνακτόρων ὡς ἄλλος Χαρίλαος ὅταν ὁ πατὴρ Του προσέθετεν εἰς τὸ στέμμα Του τοὺς ἀνεκτιμήτους ἀδάμαντας τῶν Ἰονίων Νήσων. Ἡ πεντηκονταετηρὶς τῆς ἑνώσεως τῶν Ἑπτανήσων ἑωρτάσθη ὅταν ὁ Κωνσταντῖνος ΙΒ'. εἶχεν ἤδη ἐγκαινίσει τὴν Βασιλείαν Του μὲ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Μακεδονίας, τῆς Ἠπείρου καὶ τοῦ Αἰγαίου. Ὅταν ὁ Βασιλεὺς μετέβη εἰς τὴν Κέρκυραν διὰ νὰ πρωτοστατήσῃ εἰς τὰς ἑορτὰς τῆς πεντηκονταετηρίδος μεταξὺ τοῦ ἀφωσιωμένου λαοῦ του, εἶχεν ἤδη προσθέσει εἰς τὸ Ἑλληνικὸν στέμμα νέους μεγαλητέρους καὶ λαμπροτέρους ἀδάμαντας, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὁποίων κυριαρχεῖ ἡ ἀκτινοβολία τῆς Θεσσαλονίκης.

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΕΙΣ ΤΑ ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ ΤΟΥ «ΜΟΝ REPOS» ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ

Πρὸ δύο ἀκόμη ἐτῶν δοῦλοι Ἕλληνες ἀντίκρυζον ἐκ τῆς ἀπέναντι παραλίας τὴν ἐλευθέραν Κέρκυραν, ἡ ὁποία καὶ πρὸ τῆς ἑνώσεώς της καὶ μετ' αὐτὴν ἦτο μετὰ τῶν ἄλλων Ἰονίων Νήσων τὸ καταφύγιον τοῦ διωκομένου Ἠπειρωτικοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἄλλοτε τοὺς Χειμαρριώτας καὶ ἄλλοτε τοὺς Παργίους δεχομένη καὶ περιθάλπουσα εἰς τὰς ἀδελφικὰς ἀγκάλας της. Ἐλεύθεροι Ἕλληνες ἐχαιρέτησαν τώρα ἐκ τῆς Ἠπειρωτικῆς παραλίας τοὺς Κερκυραίους ἑορτάζοντας τὴν πεντηκονταετηρίδα τῆς ἐλευθερίας των.

ΑΙ ΕΟΡΤΑΙ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΟΣ ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩ—Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν ἑορτῶν κάτωθεν τοῦ πλατάνου ὅπου ἐνεπνεύσθη ὁ Σολωμὸς τὸν Ὕμνον τῆς Ἐλευθερίας.

ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΕΟΡΤΑΣ ΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

ΑΠΟ ΟΣΑ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ

ΙΤΑΛΟΙ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Ἡ Ἰταλικὴ μετανάστευσις εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἐφύτρωσεν αἰφνιδίως ὡς ἡ κολοκύνθη τοῦ Ἰωνᾶ, γράφει εἰς τὸ «Century Magazine» τοῦ τρέχοντος μηνὸς ὁ κ. E. A. Ross, εἰδικῶς ἐγκύψας εἰς τὴν μελέτην τοῦ ζητήματος. Καὶ ἐξακολουθῶν λέγει:

«Κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν τὸ ἓν τέταρτον τῶν μεταναστῶν μας ἦσαν Ἰταλοί, ἀποτελοῦντες δὲ μέχρις ἐσχάτως τὸ ἓν εἰκοστὸν τοῦ ἐν τῇ ξένῃ γεννηθέντος πληθυσμοῦ μας κατήντησαν σήμερον ν' ἀποτελοῦν τὸ ἓν δέκατον.

«Ἡ τελευταία αὕτη μετανάστευσις δὲν εἶναι ἀποτέλεσμα θρησκευτικῆς ἢ πολιτικῆς τυραννίας, διότι ἡ Ἰταλία ἔχει Κυβέρνησιν ἀρχῶν φιλελευθέρων, ὀφειλομένων εἰς τὰς πατριωτικὰς προσπαθείας τοῦ Mazzini, τοῦ Cavour καὶ τοῦ Γαριβάλδη. Ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ἥμισυ σχεδὸν ἑκατομμύριον Ἰταλῶν ζητοῦν κατ' ἔτος τὴν τύχην των πέραν τῶν Ὠκεανῶν εἶναι καθαρῶς οἰκονομικός.

«Ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἰταλίας ὁλοὲν αὐξάνει, καὶ ἐπειδὴ τὸ ἔδαφος τῆς χώρας των δὲν ἐπαρκεῖ εἰς διατροφὴν των μεταναστεύει, καὶ καταντᾷ κανεὶς νὰ μὴ βλέπῃ τὸν λόγον διατί μίαν ἡμέραν εἰς τὸν Κελτο-Τευτονικὸν χαρακτῆρα τοῦ Ἀμερικανοῦ δὲν θὰ προστεθῇ καὶ ὁ Ἰταλικός.

«Ἐπὶ ἑνὸς ἑκατομμυρίου καὶ διακοσίων πεντήκοντα χιλιάδων Ἰταλῶν αἱ Βορειανατολικαὶ Πολιτεῖαι ἔχουν τὰ τρία τέταρτα αὐτῶν, ἐνῷ αἱ Νότιοι καὶ Νοτιοδυτικαὶ Πολιτεῖαι ἔχουν μόλις τρία καὶ ἥμισυ ἑκατοστὰ τοῦ ὅλου των ἀριθμοῦ. Αἱ Κεντρικαὶ Δυτικαὶ Πολιτεῖαι ἔχουν δεκαὲξ ἑκατοστά, αἱ δὲ ἀπώταται Δυτικαὶ ἔχουν μόνον ἑπτάμισυ ἑκατοστά.

«Κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος οἱ Ἰταλοὶ εἶναι συγκεντρωμένοι εἰς τὰς πόλεις, οἱ δὲ ἀγρόται εἶναι σχετικῶς ὀλίγοι καὶ ἡ διασπορά των ἀνὰ τὴν Ἀμερικὴν γίνεται κατὰ τρόπον μὴ ὁμοιάζοντα τὸ σύστημα τῶν μεταναστῶν τῶν Βορειοευρωπαϊκῶν φυλῶν. Πλάνητες ἡμερομίσθιοι ἐργάται μᾶλλον ἢ μόνιμοι ἄποικοι οἱ Ἰταλοὶ ἀποφεύγουν νὰ σύρουν μεθ' ἑαυτῶν τὰς γυναῖκάς των εἰς τὸν Νέον Κόσμον. Οὕτως αἱ Ἰταλίδες ἀποτελοῦν μόλις τὸ ἓν πέμπτον τοῦ ὅλου Ἰταλικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἀμερικῆς, ὅσον δὲ παρέρχεται ὁ χρόνος τόσον περισσότερον ὁ ἀριθμὸς τῶν μεταναστίδων τούτων ἐλαττοῦται. Τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ Ἰταλοὶ ἔχουν τὰς οἰκογενείας των εἰς τὴν πατρίδα των δικαιολογεῖ τὸ μέγα ρεῦμα τῶν παλινοστούντων, τὸ ὁποῖον φθάνει τὸ ἓν τρίτον τῶν ἀφίξεων.

«Ἄνω τοῦ ἡμίσεως τοῦ ὁλικοῦ ἀριθμοῦ τῶν Βρεταννῶν μεταναστῶν εἶναι τεχνῖται. Ἐκ τῶν Ἰταλῶν εἷς ἐπὶ ὀκτὼ εἶναι τεχνίτης, εἷς ἐπὶ τεσσάρων εἶναι ἀγρότης, εἷς ἐπὶ τῶν τριῶν ἁπλοῦς ἐργάτης καὶ εἷς ἐπὶ διακοσίων πεντήκοντα ἐπιστήμων.

«Ἡ ἀγραμματοσύνη τῶν Ἰταλῶν, τῶν ἐχόντων ἡλικίαν ἄνω τῶν 14 ἐτῶν, εἶναι τεσσαράκοντα καὶ ἑπτὰ τοῖς ἑκατόν.

«Κατὰ τὴν δεκαετίαν 1899—1909 ἐπὶ δύο ἑκατομμυρίων ἀγραμμάτων, εἰσελθόντων εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, τὸ ἥμισυ ἦσαν Ἰταλοί.»

Τὸ «Century Magazine» ἐξακολουθεῖ τὴν ἐνδιαφέρουσαν μελέτην του, παραθέτον πολλοὺς χαρακτηριστικοὺς ἀριθμοὺς καὶ τὰς ἑξῆς ἀξιοσημειώτους παρατηρήσεις:

«Ὄντες νεήλυδες οἱ Ἰταλοὶ ἐπιδίδονται εἰς τὰς βαρείας ἐργασίας, αἵτινες μέχρι τινὸς ἀπετέλουν τὸ μονοπώλιον τῶν Ἰρλανδῶν.

«Περὶ τῶν Ἀμερικανικῶν σιδηροδρόμων πολλάκις ἐλέχθη ὅτι Ἰταλοὶ τοὺς κατασκευάζουν, Ἰρλανδοὶ τοὺς διευθύνουν καὶ Ἑβραῖοι τοὺς ἐξουσιάζουν, ἐνῷ εἰδικῶς διὰ τὴν Νέαν Ὑόρκην λέγεται ὅτι τὰ οἰκήματά της σήμερον κτίζονται ἀπὸ τοὺς Ἰταλούς, ἀνήκουν εἰς Ἑβραίους καὶ ἐνοικιάζονται εἰς Ἰρλανδούς.

«Ὡς ἐπαγγελματίαι οἱ Ἰταλοὶ γίνονται ἀρτοποιοί, κουρεῖς, ζαχαροπλάσται, ἐμβαλωματαὶ ὑποδημάτων, ράπται, μουσικοὶ τοῦ δρόμου, ἀκονισταὶ καὶ μαρμαρογλύπται.

«Οἱ Ἰταλοὶ τοῦ Βορρᾶ καὶ ἰδίως τῆς Γενούης ἐπιδίδονται ὡσαύτως εἰς τὸ ἐμπόριον τῶν εἰδῶν τῆς πατρίδος των καὶ γίνονται ἔμποροι καὶ προμηθευταὶ τῶν συμπατριωτῶν των, ἐνῷ οἱ Νότιοι ὡς ἐπιχειρηματίαι ἀρκοῦνται εἰς τὸ μικρὸν τῶν βανανῶν ἐμπόριον, ὡς καὶ τὸ ἐμπόριον τῶν λαχανικῶν.

«Ἐν τούτοις εὑρίσκει κανεὶς γεωργικὰς ἀποικίας Ἰταλῶν εἰς πολλὰ μέρη τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ ἰδίως εἰς τὴν Καλιφόρνιαν, ὅπου τοὺς ἑλκύει ὁ ἐνθυμίζων τὴν πατρίδα των γαλανὸς της οὐρανός.

«Οἱ Ἰταλοί, ὅπως καὶ ὅλοι οἱ μεσημβρινοί, δὲν ἐπιδίδονται εἰς τὸν ἀλκοολισμόν, καὶ ἡ μεγάλη πλειονοψηφία των ἀποτελεῖται ἀπὸ φιλησύχους ἀνθρώπους. Ἀλλὰ τὸ γεγονὸς απομένει ὅτι, κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Μεταναστεύσεως, ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἰταλῶν ἐγκληματιῶν καὶ κακοποιῶν ἐν Ἀμερικῇ εἶναι μέγιστος. Ὁ ἄλλοτε ἀστυνόμος τῆς Νέας Ὑόρκης Στρατηγὸς Theodore E. Bingham εἶπεν ὅτι ἡ Ἀμερικανικὴ Μητρόπολις μόνη φιλοξενεῖ ἄνω τῶν τρισχιλίων ἐγκληματιῶν ἐκ τῆς Νοτίου Ἰταλίας.

«Οἱ Βόρειοι ἀφομοιοῦνται εὐκόλως μὲ τὸ περιβάλλον καὶ γίνονται καλοὶ Ἀμερικανοί. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς Νοτίους, ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ εἴπῃ ὅτι οὗτοι εἶναι ὡς νὰ μὴ ἔφυγον ἀπὸ τὰ χωρία των, τὰ ὁποῖα ὁλόκληρα μεταφυτεύουν εἰς τοὺς δρόμους τῶν Ἀμερικανικῶν πόλεων διὰ νὰ μὴ τὰ ἐξαμερικανίσουν ποτέ.» Αὐτοὶ εἶναι οἱ Ἰταλοὶ τῆς Ἀμερικῆς.

Η ΔΙΩΡΥΞ ΤΟΥ ΠΑΝΑΜΑ

Ὅταν ἤνοιξεν ἡ διῶρυξ τοῦ Σουὲζ εἰς τὰ 1869 ἀπὸ τὸν Φερδινάνδον Λεσσέψ, ἡ Εὐρώπη ἀνεκάλυψε τὴν Ἀσίαν, γράφει τὸ «Muncey's Magazine». Καὶ ὅταν ἐτελείωσεν ἡ διῶρυξ τοῦ Παναμᾶ ἐφέτος, ἡ Ἀμερικὴ ἀνεκάλυψε τὸ ἕτερον ἥμισυ τοῦ Νέου Κόσμου, μετερρύθμισε τὰς συγκοινωνίας καὶ ἤνοιξε νέους δρόμους εἰς τὸ ἐμπόριον τῶν ἐθνῶν.

Ἡ αὖλαξ αὕτη, ἡ ἔχουσα μῆκος πεντήκοντα μιλίων, θὰ φέρῃ τὸν Ἅγιον Φραγκίσκον κατὰ 7,873 ναυτικὰ μίλια ἐγγύτερον τῆς Νέας Ὑόρκης, ἐνῷ θὰ τὸν πλησιάσῃ κατὰ 8861 εἰς τὴν Νέαν Ὀρλεάνην. Αἱ τρεῖς μεγάλαι Πολιτεῖαι τοῦ Εἰρηνικοῦ Washington, Oregon καὶ California, παρ' ὅλην τὴν σημερινὴν πρόοδόν των, εὑρίσκονται ἀκόμη εἰς τὴν ἀρχήν. Τὸ μεταναστευτικὸν ἐξ Εὐρώπης ρεῦμα, τὸ ὁποῖον σήμερον ἀποφεύγει τὰς Πολιτείας ἐκείνας λόγῳ τοῦ ὑπερόγκου σιδηροδρομικοῦ ναύλου, θὰ στραφῇ ἐκεῖ ὅταν γνωρίζῃ ὅτι ἡ διὰ θαλάσσης συγκοινωνία θὰ εἶναι ἑξάκις εὐθηνοτέρα τῆς διὰ ξηρᾶς. Ἡ Ἀλάσκα, χώρα αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν πλουσιωτάτη, θὰ λάβῃ τὸ μερίδιόν της ἀπὸ τὴν αὐξανομένην μετανάστευσιν, ἥτις θὰ στραφῇ πρὸς τὰς ἀκτὰς τοῦ Εἰρηνικοῦ.

Αἱ σχέσεις αἱ ἐμπορικαὶ μεταξὺ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τῶν Νοτιαμερικανικῶν Δημοκρατιῶν θ' ἀναπτυχθῶσι τεραστίως. Δώδεκα τοιαῦται Δημοκρατίαι θὰ ἐξυπηρετοῦνται ἀπὸ τὴν διώρυγα τοῦ Παναμᾶ. Εἶναι δὲ αὗται: τὸ Μεξικόν, ἡ Γουατεμάλα, ἡ Σαλβατώρ, ἡ Χονδούρας, ἡ Κόστα Ρίκα, ὁ Παναμᾶς, ἡ Κολομβία, ὁ Ἰσημερινός, τὸ Περοῦ, ἡ Βολιβία, ἡ Νικαράγουα καὶ ἡ Χιλή. Τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον αὐτῶν κατὰ τὸ 1913 ἀνῆλθεν εἰς 850 ἑκατομμύρια δολλάρια. Ἡ ἐμπορικὴ ὁδὸς Νέας Ὑόρκης—Ὑοκοχάμας θὰ συντομευθῇ μέσον τῆς διώρυγος κατὰ 3,768 μίλια, καὶ ἡ μεταξὺ Νέας Ὀρλεάνης καὶ Χὸγκ Κὸγκ κατὰ δισχίλια περίπου. Ἡ Κίνα μὲ τὰ τετρακόσια ἑκατομμύρια τῶν κατοίκων της θὰ γείνῃ ἡ μεγαλειτέρα τοῦ κόσμου ἀγορά, φαντάζεται δὲ ὁ καθεὶς ὁποίαν ἀνάπτυξιν θὰ λάβῃ τὸ ἐκεῖ εἰσαγωγικὸν ἐμπόριον, τὸ ὁποῖον εἰς τὰ 1913 ἔφθασε τὰ τριακόσια πεντήκοντα ἑκατομμύρια δολλάρια. Ἡ Ἰαπωνία, ἀγοράζουσα ἐτησίως ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορεύματα ἀξίας τριακοσίων ἑκατομμυρίων, θὰ ζητήσῃ περισσότερα πράγματα ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν, ὅταν ἡ μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν ἐμπορικὴ ἀπόστασις συντομευθῇ, ὡς θὰ γείνῃ τοῦτο διὰ τῆς διώρυγος τοῦ Παναμᾶ.

Μετὰ τὴν Ἀμερικὴν ἡ Ἀγγλία εἶναι ἐκείνη ἥτις θὰ κάμῃ τὴν μεγαλειτέραν χρῆσιν τῆς διώρυγος, μετ' αὐτὴν δὲ ἔρχεται ἡ Γερμανία. Ἡ μεταξὺ Λίβερπουλ καὶ Νέας Ζηλανδίας ἀπόστασις θὰ συντομευθῇ κατὰ 1504 μίλια, κατ' ἀναλογίαν δὲ θὰ συντομευθῶσιν αἱ ἀποστάσεις μεταξὺ τῶν λιμένων τῶν Ἡνωμένου Βασιλείου καὶ τῶν ἄλλων του ἀποικιῶν. Κατὰ σειρὰν χρησιμοποιήσεως τῆς διώρυγος τὰ ἄλλα Εὐρωπαϊκὰ Κράτη προβλέπονται ὡς ἑξῆς: Γαλλία, Ἰταλία, Βέλγιον, Αὐστρουγγαρία, Ὁλλανδία καὶ ἔπειτα τὰ ἄλλα, ἐνῷ ἡ Ἰαπωνία ἔρχεται πρώτη μεταξὺ τῶν Ἀσιατικῶν.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

Ἓν ἀπὸ τὰ οἰκονομικὰ μέτρα τῆς παρούσης Ὁμοσπονδιακῆς Κυβερνήσεως εἶναι τὸ ἀφορῶν τὴν παροχὴν δανείων εἰς τοὺς ἀγρότας, κατὰ τρόπον ἐπιτρέποντα εἰς αὐτοὺς νὰ γίνωνται γαιοκτήμονες, ἀντὶ νὰ ἐνοικιάζουν ἀγροὺς ξένους.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου τὸ «Everybody's Magazine» τοῦ μηνὸς γράφει:

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον συμβαίνει σήμερον εἰς τὰς πλείστας περιπτώσεις εἶναι ὅτι πολλοὶ νέοι γεωργοὶ ἐνοικιάζουν ἀγροὺς διὰ συντόμους χρονικὰς περιόδους, ὑποκείμενοι εἰς τὴν ὕψωσιν τῶν ἐνοικίων καὶ εἰς τοὺς διαφόρους περιορισμούς, τοὺς ὁποίους ὁ ἰδιοκτήτης θέτει εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τὸν θέλοντα νὰ ἐπενέγκῃ βελτιώσεις εἰς βάρος τοῦ ἐνοικίου.

Ἐὰν ὅμως ὁ νέος γεωργὸς εὑρίσκῃ νὰ δανεισθῇ χρήματα πρὸς πέντε τοῖς ἑκατὸν διὰ ν' ἀγοράσῃ ἕνα ἀγρὸν μὲ τὸ δικαίωμα νὰ τὸν πληρώνῃ χρεωλυτικῶς εἰς εἰκοσιπέντε ἢ πεντήκοντα ἔτη, τότε θὰ ἠδύνατο εὐκόλως νὰ γείνῃ ἰδιοκτήτης καὶ νὰ ρίψῃ ὅλην τὴν δραστηριότητα καὶ ὅλην τὴν ἐπιμέλειάν του εἰς τὸ τεμάχιον ἐκεῖνο τῆς γῆς, τὸ ὁποῖον τοῦ ἀνήκει.

Σήμερον ὁ νεαρὸς γεωργὸς ὁ ὁποῖος ἔχει τὴν ἀγάπην τῆς ἐργασίας, ἀλλ' ὅστις ἐξ ἄλλου στερεῖται οἱουδήποτε οἰκονομικοῦ κεφαλαίου, δὲν ἠμπορεῖ νὰ εὕρῃ δάνειον. Τοῦτο διότι ὁ δανειστὴς λαμβάνει ὑπ' ὄψει του μόνον τὴν φυσικὴν ἢ τρέχουσαν ἀξίαν τοῦ κτήματος, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου δανείζει, οὐχὶ δὲ καὶ τὸν χαρακτῆρα τοῦ δανειζομένου ἢ τὰς καλάς του διαθέσεις. Οὕτως, ἂν πρόκηται περὶ ἑνὸς ἀγροῦ ἀξίας 5,000 δολλαρίων, εἶναι ἀδύνατον νὰ δυνηθῇ, ὁ θέλων, ν' ἀγοράσῃ αὐτὸν ἄνω τῶν δυόμισυ ἢ τρισχιλίων δολλαρίων. Ἂν δὲ προτείνῃ νὰ τὸν πληρώσῃ ἐντὸς εἰκοσιπενταετίας, θὰ ἴδῃ ὅτι δὲν εὑρίσκεται κανεὶς νὰ τοῦ παράσχῃ τὸ ἀπαιτούμενον χρῆμα.

Εἰς τὴν Δανίαν τὸ ζήτημα ἔχει πρὸ πολλοῦ λυθῇ καὶ τὸ Κράτος δανείζει ἐκεῖ χρεωλυτικῶς ποσὰ ἴσα πρὸς τὴν ὁλικὴν ἀξίαν τοῦ ἀγροῦ, τὸν ὁποῖον ὁ ἄνευ χρήματος γεωργὸς ἀγοράζει. Ἐκτὸς ὅμως τοῦ ποσοῦ τούτου, τοῦ ἀντιπροσωπεύοντος τὴν ἀγοραίαν ἀξίαν τοῦ ἀγροῦ, ὁ νέος ἰδιοκτήτης θέλει καὶ ἄλλα χρήματα, δι' ἀγορὰν λιπασμάτων, σπόρων, ἐργαλείων καὶ ἀκόμη μερικῶν χοίρων καὶ ἀγελάδων, ὅλων συντελεστικῶν τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἀγροῦ του. Τὰ δάνεια ταῦτα, τὰ ὁποῖα εἶναι εὔκολα εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῶν καθαρῶς ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, δὲν εἶναι ἀκόμη προσιτὰ εἰς τοὺς Ἀμερικανοὺς γεωργούς, ἐνῷ εἶναι εἰς τοὺς Δανούς. Καὶ τοῦτο ἐπιδιώκεται διὰ τῶν νέων νομοθετικῶν μέτρων, ἅτινα συζητεῖ τὸ Κογκρέσσον ἐν Οὐασιγκτῶνι.

Ἰδοὺ τώρα πῶς ἐκτίθεται ἡ σχετικὴ θεωρία:

«Ἂν ἓν ἄτομον ἔχῃ κεφάλαια δέκα χιλιάδων δολλαρίων καὶ θέλει νὰ ἐπιδοθῇ εἰς ἐπιχείρησιν, ἧς τὰ τακτικὰ κέρδη εἶναι δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατόν, δύναται δὲ νὰ δανεισθῇ πρὸς πέντε τοῖς ἑκατὸν ἐνενήκοντα χιλιάδας δολλάρια, ἔχει ἀμέσως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του ἑκατὸν χιλιάδας δολλάρια. Τότε τὰ κέρδη του ἐτησίως θὰ εἶναι δέκα χιλιάδες δολλάρια, ἐκ τῶν ὁποίων θὰ πληρώσῃ 4,500 ὡς τόκον ἐπὶ τῶν ἐνενήκοντα χιλιάδων τὰς ὁποίας ἐδανείσθη, θὰ ἔχῃ δὲ καὶ 5,500 διὰ τὸν ἑαυτόν του.

«Τοιαύτης φύσεως δάνεια εἶναι φυσικὰ καὶ συνήθη εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις τῶν πόλεων. Εἶναι ὅμως ἀδύνατα διὰ τοὺς ἀγρότας. Καὶ ὁ λόγος εἶναι ὁ ἑξῆς: Εἷς ἐμπορευόμενος ἢ εἷς μικροβιομήχανος διατελεῖ τρόπον τινὰ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίβλεψιν τῆς Τραπέζης ἥτις τοῦ δανείζει χρήματα. Εἶναι ἐγγεγραμμένος εἰς τὰ βιβλία διαφόρων οἴκων, ὧν ἔργον ἀποκλειστικὸν εἶναι ἡ ἐξέτασις τῆς οἰκονομικῆς καὶ ἐπιχειρηματικῆς θέσεως ἑνὸς ἑκάστου ἐμπορευομένου ἢ βιομηχάνου. Διὰ τὸν ἀγρότην τὸ πρᾶγμα ἔχει διαφορετικά. Ἡ Τράπεζα δὲν τὸν γνωρίζει, δὲν τὸν βλέπει, δὲν ἔχει τρόπον νὰ τὸν παρακολουθῇ εἰς τὴν ἐργασίαν του καὶ δὲν τὸν ἐμπιστεύεται. Οὕτως ὁ ἀγρότης, ὡς ἄτομον, δὲν εἶναι ἀξιόχρεως.» Ἀλλὰ τοῦτο δύναται νὰ θεραπευθῇ, λέγει τὸ «Everybody's Magazine», διὰ τῆς ὀργανώσεως ἀλληλεγγύων ἀγροτικῶν συνεταιρισμῶν.

«Ὅπου εἷς ἀξιόχρεως ἀγρότης δὲν δύναται νὰ δανεισθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἰδικοῦ του ἀξιοχρέου, θὰ δύναται νὰ τὸ κάμῃ τὴν στιγμὴν καθ' ἣν δέκα ἄλλοι συνάδελφοί του παράσχουν συνεταιρικῶς καὶ ἀλληλεγγύως τὴν ἐγγύησίν των.

«Ὁ ὑπὸ μελέτην ὀργανισμὸς προβλέπει ὅτι πέντε ἀγρόται ἠμποροῦν νὰ σχηματίσουν ἕνα ἀγροτικὸν συνεταιρισμόν, σκοπὸς τοῦ ὁποίου θὰ εἶναι νὰ παρέχῃ εἰς τὰ μέλη του δάνεια μέχρι τοῦ ἡμίσεος τῆς ἀξίας τῶν ἀγρῶν των, ἐπὶ πλέον δὲ καὶ ἑνὸς τετάρτου ἀκόμη δι' ἔξοδα ἀναπτύξεως τοῦ ἀγροῦ τούτου. Ἕκαστος ἐκ τῶν συνεταιρισμῶν τούτων θὰ ὑποχρεοῦται νὰ μετέχῃ διὰ χιλίων δολλαρίων τοῦ κεφαλαίου μιᾶς Ὁμοσπονδιακῆς Γεωργικῆς Τραπέζης, λαμβανομένου ὑπ' ὄψει ὅτι αἱ τοιαῦται Τράπεζαι θὰ εἶναι δώδεκα, ἑκάστη μὲ κεφάλαιον ἡμίσεως ἑκατομμυρίου δολλαρίων, τὸ ὁποῖον θὰ καταβάλλουν, ὡς εἴδομεν ἀνωτέρω, πεντακόσιοι συνεταιρισμοί, δι' ἑκάστην περίπτωσιν. Αἱ Τράπεζαι αὗται θὰ δανείζουν εἰς ἀγρότας, καὶ θὰ ἔχουν ἐτησίως παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἓν ἐπίδομα γενικὸν πεντήκοντα ἑκατομμυρίων δολλαρίων, τὸ ὁποῖον πάλιν θὰ ἀντιπροσωπεύηται ἀπὸ ἴσης ἀξίας γεωργικὰς ὁμολογίας, ἃς αἱ ἴδιαι Τράπεζαι θὰ δίδουν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις οὐδέποτε θὰ μένῃ ἐκτεθειμένη.» Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον μελετᾶται τὸ ζήτημα τῆς γεωργικῆς πίστεως εἰς τὰς Ἡνωμ. Πολιτείας.

Η ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

Τὸ μεγαλείτερον καταδιωκτικὸν Γραφεῖον τοῦ κόσμου εἶναι ἡ Εἰσαγγελία τῆς Νέας Ὑόρκης, γράφει ὁ Εἰσαγγελεὺς Hon. Charles S. Whitman εἰς τὸ «American Review of Reviews». Εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τμῆμα τῆς Δημοτικῆς διοικήσεως τῆς πόλεως Νέας Ὑόρκης, ἐργάζονται 165 δικηγόροι, γραμματεῖς, κλητῆρες καὶ ἄλλοι βοηθοί. Ἡ δαπάνη εἰς τὴν ὁποίαν ἐτησίως ὑποβάλλεται τὸ γραφεῖον τοῦτο ὅπως καταδιώκῃ τὰ ἐγκλήματα τὰ διαπραττόμενα εἰς τὴν κυρίως Νέαν Ὑόρκην—ἐξαιρουμένου τοῦ Μπροῦκλυν, τοῦ Μπρόνξ, τοῦ Στάτεν-Ἄϊλανδ καὶ τοῦ Λὸγκ-Ἄϊλανδ, ἅτινα συμπεριλαμβάνονται εἰς τὴν εὐρεῖαν Νέαν Ὑόρκην—ἀνέρχεται εἰς ἥμισυ ἑκατομμύριον δολλαρίων.

Κατὰ τὸ ἔτος 1913 διὰ τῆς Εἰσαγγελίας Νέας Ὑόρκης διῆλθον 15,600 ὑποθέσεις. Αἱ ὑποθέσεις αὗται ἐπέρασαν ἀπὸ εἴκοσι δικαστήρια, ὑπαγόμενα εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Εἰσαγγελίας. Εἰς ἓν ἕκαστον ἐκ τῶν δικαστηρίων τούτων ὀφείλει καθ' ἑκάστην ἡμέραν νὰ παρίσταται ὁ Εἰσαγγελεὺς ἢ εἷς τῶν βοηθῶν του Εἰσαγγελέων, ἀπέναντι τῶν ὁποίων οὗτος δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἔχων θέσιν Ἀρχισαγγελέως.

Κατὰ τὸ ἔτος 1912 τρεῖς χιλιάδες ἄνθρωποι εὑρέθησαν ἔνοχοι διαφόρων ἐγκλημάτων καὶ πταισμάτων ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ. Ἐξ αὐτῶν 2800 ὡμολόγησαν τὴν ἐνοχήν των, ἐνῷ κατὰ τὸ 1913 ἐκ τῶν 3251 δικασθέντων 2683 ὡμολόγησαν τὴν ἐνοχήν των. Ὅλας τὰς ἐργασίας της ἡ Εἰσαγγελία τῆς Νέας Ὑόρκης διεξάγει «Ἐν Ὀνόματι τοῦ Λαοῦ τῆς Νέας Ὑόρκης».

ΟΙ ΣΥΜΜΑΧΟΙ ΣΕΡΒΟΙ

ΤΗΝ ΕΠΑΥΡΙΟΝ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ὁ Ἕλλην Πρωθυπουργός, ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα τῶν Ἀντιπροσώπων τοῦ Ἔθνους, διεκήρυττεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν θὰ ἠδύνατο ν' ἀνεχθῇ τὴν ἐξόντωσιν τοῦ ὁμογενοῦς στοιχείου ἐν Τουρκίᾳ καὶ ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν θὰ περιώριζε τὴν ἐνέργειάν της εἰς τὸ νὰ συγκλαίῃ μετὰ τῶν θυμάτων τῶν διωγμῶν τῆς Θράκης καὶ τῆς Μικρασίας, τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ πιθανότης ἑνὸς νέου Ἑλληνοτουρκικοῦ πολέμου προέβαλλεν ἀπειλητικὴ πρὸ τῶν ὀμμάτων τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ κόσμου, τὴν στιγμὴν ἐκείνην κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Ἑλληνικὸς Στόλος ἐτίθετο ἐν σπουδῇ ὑπὸ ἀτμὸν καὶ ἐκαλοῦντο ἀθρόαι αἱ Ναυτικαὶ ἐφεδρεῖαι, μία καὶ μόνη φωνὴ ἐνθαρρύνσεως, φιλίας καὶ ἀφοσιώσεως ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ αὕτη προήρχετο ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βελιγραδίου καὶ ἀπὸ τὸν λαὸν τῆς Σερβίας. Ἦτο ἡ φωνὴ τῶν πιστῶν μας Συμμάχων, μὲ τοὺς ὁποίους μᾶς εἶχον συνδέσῃ αἱ νῖκαι δύο ἐκστρατειῶν.

Τὴν ἐπαύριον τῶν δηλώσεων τοῦ κ. Βενιζέλου παρουσιάζετο ἐνώπιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐπιτετραμμένος τῆς Σερβίας καὶ καθίστα γνωστὸν εἰς τὴν Πύλην ὅτι, ἂν ἐκηρύσσετο Ἑλληνοτουρκικὸς πόλεμος, ἡ Σερβία δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ τηρήσῃ τὰς φιλικὰς μετὰ τῶν Τούρκων σχέσεις.

ΑΦΙΞΙΣ ΤΩΝ ΣΕΡΒΩΝ ΕΚΔΡΟΜΕΩΝ ΕΙΣ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΟΙ ΣΕΡΒΟΙ ΕΝ ΚΗΦΙΣΣΙΑ ΦΙΛΟΞΕΝΟΥΜΕΝΟΙ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ κ. ΜΠΕΝΑΚΗ.— Εἰς τὸ κέντρον ὁ Δήμαρχος καὶ ἡ κυρία Μπενάκη καὶ ἑκατέρωθεν αὐτῶν ὁ Πρόεδρος τοῦ ὁμίλου τῶν Σέρβων κ. Ὀυταδίνο καὶ ὁ Πρωθιερεὺς κ. Μπόζιτς.

Ὀλίγον μετὰ ταῦτα ἀνεκοινοῦτο ὅτι δύο Σερβικαὶ Μεραρχίαι ἐστέλλοντο νὰ στρατοπεδεύσουν κατὰ μῆκος τῶν Σερβοβουλγαρικῶν συνόρων, καὶ σχεδὸν ταυτοχρόνως ἡ Κυβέρνησις τῆς Σόφιας ἔσπευδε ν' ἀνακοινώσῃ εἰς τὸν Εὐρωπαϊκὸν τύπον ὅτι ἐν περιπτώσει Ἑλληνοτουρκικῆς συρράξεως θὰ ἔμενεν αὐστηρῶς οὐδετέρα.

Ὁ πόλεμος μέχρις ὥρας δὲν ἔγεινε, καὶ ἴσως, ὅπως ὅλοι εὐχόμεθα καὶ ἐπιθυμοῦμεν, δὲν γείνῃ.

Ἀλλ' ἡ ἐκδήλωσις τῶν Σερβικῶν αἰσθημάτων τῆς συμμαχικῆς ἀλληλεγγύης, τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἡ τύχη τῆς εἰρήνης ἐξηρτήθη ἀπὸ μίαν τρίχα, εἶχεν ἤδη θίξῃ τὰς λεπτοτάτας χορδὰς τῆς Ἑλληνικῆς καρδίας καὶ κατέστησε στενωτέρους καὶ ἐγκαρδιωτέρους τοὺς δεσμούς, οἵτινες ἑνοῦσι τὰ δύο τελευταίως γειτονεύσαντα ὁμόδοξα ἔθνη.

Ἡ ἐπιθυμία πρὸς καλλιτέραν συνεννόησιν μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Σέρβων, πρὸς ἀνάπτυξιν σχέσεων ἐγκαρδιωτέρων καὶ πρὸς μεθοδικωτέραν τῶν δύο Ἐθνῶν σύμπραξιν ἐν τῷ Αἵμῳ ἐξεδηλώθη ἤδη εὐγλώττως καὶ ἐξ Ἀθηνῶν καὶ ἐκ Βελιγραδίου. Ἂν οἱ Σέρβοι εἶχον ἀμφιβολίαν τινὰ περὶ τῆς Ἑλληνικῆς φιλίας, τὴν ἀμφιβολίαν ταύτην δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μὴ διέλυσεν ἡ τελευταία εἰς τὰς Ἀθήνας Σερβικὴ ἐκδρομή, ἧς τὰς λεπτομερείας ἐδημοσίευσεν ὁ ἡμερήσιος τύπος ἐν καιρῷ.

Ὁ λαὸς τῆς Ἑλληνικῆς Πρωτευούσης καὶ τῶν ἄλλων πόλεών μας, διὰ τῶν ὁποίων οἱ Σέρβοι ἐκδρομεῖς διῆλθον μέχρις Ἀθηνῶν, ἐδέχθη τοὺς ἀντιπροσώπους τούτους τοῦ γείτονος καὶ συμμάχου ἔθνους μὲ χαρὰν ἀνυπόκριτον, μὲ εὐχαρίστησιν εἰλικρινῆ, μὲ ἐνθουσιασμὸν διάθερμον.

Οἱ Σέρβοι ᾐσθάνθησαν ἀμέσως ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ τῶν Ἑλλήνων ἔχουν φίλους ἀφωσιωμένους καὶ πιστούς, καὶ ταυτοχρόνως ἐπιστάσης ἀνάγκης ἔδειξαν ὅτι τρέφουν καὶ αὐτοὶ πρὸς ἡμᾶς τὰ ἴδια αἰσθήματα.

Τὴν φιλίαν ταύτην, τὴν καθαγιασθεῖσαν διὰ τοῦ αἵματος τῶν Μακεδονικῶν πολέμων, θὰ προσπαθήσῃ νὰ τὴν διατηρήσῃ ὁ Ἑλληνικὸς λαός. Καὶ οἱ Σέρβοι ὅμως, ὧν τὰ συμφέροντα εἶναι ἀρρήκτως συνδεδεμένα μετὰ τῶν ἰδικῶν μας, ἔχουν κάθε λόγον νὰ μᾶς μείνουν πιστοί.

Οἱ ἐχθροί μας εἶναι καὶ ἐχθροί των, καὶ ἡ τύχη τῆς χώρας των καὶ ἰδίᾳ τῶν νέων των ἐπαρχιῶν ἐξαρτᾶται περισσότερον ἀπὸ τὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος συμμαχίαν παρὰ ἀπὸ κάθε ἄλλο.

Εἰς τὸ στάδιον τῆς εἰρηνικῆς ἀναπτύξεως οἱ γεωργικοὶ Σέρβοι θὰ χρειάζωνται πάντοτε τοὺς ναυτικοὺς Ἕλληνας.

Διατί λοιπὸν ἔπειτα ἀπὸ αὐτὰ ἡ Ἑλληνοσερβικὴ φιλία δὲν θ' ἀναπτυχθῇ περισσότερον, ἐφ' ὅσον γνωρίζονται ἀμοιβαίως καλλίτερον οἱ δύο λαοί;

ΟΙ ΣΕΡΒΟΙ ΕΚΔΡΟΜΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΚΡΟΠΟΛΙΝ

ΠΕΡΙΕΡΓΑ · ΠΑΡΑΞΕΝΑ · ΑΣΤΕΙΑ

ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΑΒΥΣΣΩΝ

Τὸ νοτιώτατον ἄκρον τῆς νήσου Κούβας ἀπολήγει εἰς μίαν τεραστίαν ὀροσειρὰν ὕψους ὀκτὼ χιλιάδων ποδῶν, τῆς ὁποίας ἡ βάσις εἰσχωροῦσα κατὰ κάθετον σχεδὸν εἰς τὴν θάλασσαν σχηματίζει τὴν πλευρὰν μιᾶς ὑποβρυχίου ἀβύσσου γνωστῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα Bartlett's Deep. Ἡ ἄβυσσος αὕτη εἶναι πεδιὰς ὁλόκληρος, εὑρισκομένη εἰς βάθος τεσσάρων καὶ ἡμίσεος μιλίων ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, ἔχει δὲ μῆκος ἑπτακοσίων μιλίων καὶ πλάτος ὀγδοήκοντα.

Εἰς βάθος ἑνὸς καὶ ἡμίσεος μιλίου ἡ πίεσις τοῦ ὕδατος φθάνει σχεδὸν δύο τόννους κατὰ τετραγωνικὸν δάκτυλον, ἐνῷ ἡ θερμοκρασία αὐτοῦ ὑπερβαίνει κατὰ πολὺ τὴν τοῦ πάγου. Κατὰ συνέπειαν εἰς τὴν ζώνην ἐκείνην καμμία βλάστησις δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ. Ὅπως δὲ συμβαίνει συνήθως ἐκεῖ ὅπου δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ φυτόν, δὲν δύναται ὡσαύτως νὰ ὑπάρξῃ οὔτε ζῷον. Καὶ ὅμως τ' ἀνήλια βάθη διὰ τὰ ὁποῖα ὁμιλοῦμεν κατοικοῦνται ἀπὸ τὰ τερατωδέστερα, τὰ φρικωδέστερα, τὰ ἐξωτικώτερα ψάρια. Τὸ σκότος τὸ ὁποῖον αἰωνίως ἐπικρατεῖ ἐκεῖ κάτω ἐπιτρέπει πᾶσαν ἀσχημίαν καὶ παραδοξότητα. Τὰ ψάρια τὰ ζῶντα ἐκεῖ τρέφονται ἀλληλοτρωγόμενα κατὰ τὸν κανιβαλικώτερον τρόπον

καὶ εἶναι ὡπλισμένα ὑπὸ τῆς φύσεως μὲ τὰ πολυπλοκώτερα τῶν ὀργάνων διὰ τῶν ὁποίων νὰ ἐξασφαλίζουν τὴν τροφήν των. Ἐκεῖ ζοῦν ψάρια μὲ ὀδόντας τόσον μεγάλους, ὥστε δὲν ἠμποροῦν νὰ κλείσουν τὸ στόμα των, ψάρια τὰ ὁποῖα ἁπλώνουν τοὺς στομάχους ἐπὶ θυμάτων μεγαλειτέρων τοῦ ἑαυτοῦ των, ψάρια τῶν ὁποίων τὸ στόμα εἶναι μία τεραστία βδέλλα, ψάρια μὲ μεγάλα μυωπικὰ μάτια καὶ τέλος ψάρια ἀόμματα. Κανὲν ἀπὸ τὰ ψάρια ταῦτα δὲν ἔρχεται εἰς τὴν φωτεινὴν ζώνην τοῦ νεροῦ καὶ ὁ μόνος φωτισμὸς τὸν ὁποῖον ἔχουν ἔρχεται ἀπὸ τοὺς φανοὺς οὓς φέρουν εἰς τὴν κεφαλήν των, καὶ οἵτινες ἔχουν κάποιαν ἀναλογίαν πρὸς τὸ φῶς τῶν πυγολαμπίδων.

Ο ΧΑΡΤΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΟΥ

Μολονότι καμμία οὐσία δὲν εἶναι τόσον καλὴ διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ χάρτου ὅσον τὸ λῖνον, πολλαὶ ἄλλαι τὸ ἀντικαθιστοῦν εἰς τὰς περισσοτέρας περιπτώσεις. Οὕτως εἰς διαφόρους χώρας ἔχουν ἐκδοθῆ προνόμια κατασκευῆς χάρτου ἀπὸ κριθήν, βρώμην, ὄρυζαν, ἀραβόσιτον, μπιζέλια, φασόλια, ἀκάνθας, ἀπορρίμματα ζαχαροκαλάμων, κάνναβιν, χόρτον, φύκη, κοκκινογούλια, γεώμηλα, λειχῆνας, φύλλα καὶ φλοιοὺς δένδρων καὶ ἄλλας τοιαύτας φυτικὰς οὐσίας, ἐνῷ ὁ κοινότερος χάρτης κατασκευάζεται, ὡς γνωστόν, ἀπὸ πολτὸν ὡρισμένων ξύλων, καὶ κυρίως ἐλάτων καὶ πεύκων.

Ὅπως τὸ χαρτὶ ἠμπορεῖ νὰ γείνῃ ἀπὸ κάθε σχεδὸν πρᾶγμα, οὕτω καὶ κάθε πρᾶγμα ἠμπορεῖ νὰ γείνῃ ἀπὸ χαρτί. Μὲ πεπιεσμένον χάρτην κατασκευάζονται τροχοί, σιδηροδρομικαὶ ῥάβδοι, πυροβόλα, πέταλα, ποδήλατα καὶ ἀσφαλτωμένοι σωλῆνες διὰ τὴν διοχέτευσιν φωταερίου ἢ ἠλεκτρικῶν συρμάτων. Μὲ πολτὸν ξύλου καὶ θειϊκὸν

ψευδάργυρον ἐπεχειρήθη ἐν Γερμανίᾳ ἡ κατασκευὴ τεχνητῶν κυβολίθων δι' ὁδοστρωσίας. Ἀφοῦ οἱ κυβόλιθοι οὗτοι ὑποβληθοῦν εἰς πίεσιν δισχιλίων τόννων κατὰ κυβικὸν ἑκατοστόμετρον ψήνονται ἔπειτα εἰς κλίβανον ἐπὶ 48 ὥρας. Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον κατεσκευάσθησαν πλίνθοι, κέραμοι καὶ ὑδραγωγοὶ σωλῆνες. Οἱ Γερμανοὶ ὡσαύτως κατασκευάζουν ἐκ χάρτου τηλεγραφικοὺς στύλους, βαρέλια, φιάλας καὶ φέρετρα ἀκόμη.

Εἰς τὴν Ἰαπωνίαν κατασκευάζονται ἐκ χάρτου ἐνδύματα, πλαίσια παραθύρων, φανάρια, ὀμβρέλλαι, μανδήλια καὶ τεχνητὰ δέρματα. Εἰς τὴν ἰδίαν χώραν κατασκευάζονται ἀπὸ χάρτην ψάθινα καπέλλα, κάποιος δὲ ἐπιχειρηματίας Γερμανὸς ἐσχάτως ἐζήτησε προνόμιον τῆς κατασκευῆς σχοινίου ἀπὸ χάρτην. Ὡσαύτως γίνεται χρῆσις χάρτου διὰ τὴν κατασκευὴν τεχνητῆς πορσελάνης, ὀδόντων, ὑφασμάτων διὰ μπιλιάρδα, ἱστίων, σάκκων ἀδιαβρόχων καὶ λέμβων. Λέγεται ὅτι καὶ θερμάστρα, κατασκευασθεῖσα ἀπὸ πεπιεσμένον χάρτην, ἔδωκε λαμπρὰ ἀποτελέσματα. Εἰς τὴν Νορβηγίαν σπίτια ἀπὸ χάρτην εἶναι κάτι τι σύνηθες. Ὑπάρχει μάλιστα καὶ μία ἐκκλησία περιλαμβάνουσα χιλίους ἀνθρώπους, κατεσκευασμένη ὁλόκληρος ἀπὸ χάρτην, μὴ ἐξαιρουμένου οὐδὲ τοῦ κωδωνοστασίου της.

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΩΝ ΣΙΑΓΟΝΩΝ

Αἱ σιαγόνες μας βαστάζονται εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς μασσιᾶς ἢ τῆς πυράγρας, κατὰ τὴν ὑπερκαθαρεύουσαν. Δάγκαμα δέκα λιτρῶν ἀπαιτεῖ τεσσαράκοντα λιτρῶν συστολὴν τῶν μυῶν τῶν σιαγόνων μας. Οὕτω τιθεμένου τοῦ ζητήματος, ὁ καθηγητὴς Dr. G. E. Black, Πρόεδρος τοῦ ἐν Σικάγῳ Ὀδοντοϊατρικοῦ Πανεπιστημίου, ἐπενόησεν ἓν μηχάνημα πρὸς καταμέτρησιν τῆς μυϊκῆς δυνάμεως τῶν σιαγόνων, ὠνόμασε δὲ αὐτὸ γναθοδυναμόμετρον.

Μὲ τὸ μηχάνημα τοῦτο ἐγναθοδυναμομέτρησε τὰς σιαγόνας χιλίων ἀνθρώπων, καὶ εἶδεν ὅτι εἰς τὰς πλείστας περιπτώσεις οἱ ὀδόντες εἶναι ἐκεῖνοι οἵτινες δεν ἐπιτρέπουν εἰς τοὺς μυῶνας τῆς σιαγόνος νὰ ἐξασκήσουν ὅλην τὴν πίεσίν των. Οὕτως ἢ ἄλλως ὁ δόκτωρ εὗρεν ὅτι ὁ τραπεζίτης κατὰ τὸ δάγκαμα τὸ ὁποῖον κάμνει ἐξασκεῖ πίεσιν 170 περίπου λιτρῶν, ἐνῷ ὀλιγωτέραν πίεσιν ἐξασκοῦσιν οἱ κυνόδοντες καὶ οἱ μασσητῆρες.

ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΥΡΜΟΥ ΤΩΝ ΓΟΥΝΑΡΙΚΩΝ

Ἓν ἀπὸ τὰ πολυτιμότερα καὶ μᾶλλον περιζήτητα γουναρικὰ εἶναι τὸ τῶν προβάτων τοῦ Τουρκεστάν, τῆς Χίβας καὶ τῆς Βουχάρας, τὸ ὁποῖον εἶναι γνωστὸν ὡς ἀστρακὰν ἢ μπράϊτσβαντζ. Ἐξ αὐτῶν πάλιν τὰ καλλίτερα καὶ ἀκριβώτερα εἶναι τὰ προερχόμενα ἀπὸ ἀρνία, τῶν ὁποίων ἡ πρόωρος γέννησις ἐπιτυγχάνεται διὰ βιαίων μέσων ἀπὸ τοὺς Κιρκασίους, κατὰ τὸν ἑξῆς φρικώδη τρόπον:

Δύο Κιρκάσιοι συλλαμβάνουν τὴν ἐπίτοκον ἀμνάδα, τὴν δένουν εἰς ἕνα πάσσαλον καὶ ἀρχίζουν νὰ τὴν κτυποῦν διὰ τῶν ῥοπάλων μέχρις ὅτου τὸ ἀτυχὲς ζῷον ἐν μέσῳ φρικωδῶν πόνων καὶ κραυγῶν ἀγρίων φέρει εἰς φῶς τὸ νεογνόν του.

Μόλις ἐπιτευχθῇ ὁ τοκετός, τὸ νεογέννητον ἐκδέρεται καὶ τὸ κρέας του ῥίπτεται εἰς τοὺς σκύλους. Ἡ μήτηρ σπανίως ἐπιζῇ κατόπιν τῶν βασάνων της, τούτου δ' ἕνεκα τὸ γούνωμα τοῦ νεογνοῦ πωλεῖται εἰς τιμὴν πολὺ μεγάλην.

Εἰς δεκάδας χιλιάδων ἀνέρχονται ἐτησίως τὰ οὕτω σφαγιαζόμενα ποίμνια, οὔτε δὲ κανὲν μέσον θεραπείας φαίνεται πρόχειρον, ἀφοῦ, ὡς γνωστόν, «Προστατευτικὴ τῶν ζῴων Ἑταιρία» δὲν ὑπάρχει οὔτε εἰς τὸ Τουρκεστάν, οὔτε εἰς τὴν Χίβαν, οὔτε εἰς τὴν Βουχάραν.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΕΤΡΟΥ

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς θρυλληθείσης παραιτήσεως τοῦ Βασιλέως Πέτρου ἀπὸ τοῦ Σερβικοῦ Θρόνου, τὰ Γαλλικὰ φύλλα ἀναφέρουν τὸ ἑξῆς ἐπεισόδιον, ἀναγόμενον εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Γαλλογερμανικοῦ πολέμου, ὅτε ὁ νεαρὸς τότε Πρίγκηψ Καραγεώργεβιτς ὑπηρέτει εἰς τὴν Λεγεῶνα τῶν Ξένων.

Ὁ Πρίγκηψ εὑρίσκετο μαζὺ μὲ ἓν ἀπόσπασμα εἰς ἓν μικρὸν χωρίον παρὰ τὸν Λείγηρα, ὀνομαζόμενον Salbris, ὅτε ἐκυκλώθη ἀπὸ τοὺς Πρώσσους καὶ ᾐχμαλωτίσθη.

Ὁ νεαρὸς Πέτρος συνέπεσε νὰ φέρῃ εἰς τὴν ζώνην του ἕνα μάρσιπον μὲ τετρακοσίας λίρας, τὰς ὁποίας οἱ αἰχμαλωτίσαντες αὐτὸν στρατιῶται κατέσχον. Προκειμένου ὅμως νὰ τὰς διανεμηθῶσι μεταξύ των διεφώνησαν καὶ ἐπωφεληθεὶς τῆς ταραχῆς ὁ Πρίγκηψ ἐδραπέτευσε, διῆλθε τὸν ποταμὸν κολυμβῶν καὶ ἔσπευσεν εἰς τὸ στρατόπεδόν του, ἐνῷ οἱ Πρῶσσοι ἐθεώρησαν καλλίτερον νὰ μοιρασθῶσι τὰ χρήματά του ἀντὶ νὰ τὸν καταδιώξουν.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΦΙΛΗΜΑ

Ὄχι κατὰ τοὺς ποιητάς, οὔτε κατὰ τοὺς ἐρωτευμένους, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἑτυμηγορίαν τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου τῆς Λειψίας τὸ φίλημα εἶναι μία πρᾶξις, ἥτις πάντοτε προαπαιτεῖ τὴν συγκατάθεσιν τοῦ ἀτόμου ἐπὶ τοῦ ὁποίου γίνεται. Ὅστις, λοιπόν, φιλεῖ ἄτομον χωρὶς προηγουμένως νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν συγκατάθεσίν του, γίνεται κατὰ τὸν νόμον ἔνοχος ἀδικοπραξίας.

Κατὰ συνέπειαν τὸ ἄτομον τὸ θέλον νὰ δεχθῇ φίλημα ὀφείλει συμφώνως μὲ τὸν νόμον νὰ καθιστᾷ γνωστὴν τὴν συγκατάθεσίν του εἰς τὸν μέλλοντα νὰ τοῦ δώσῃ ἓν φίλημα, διὰ νὰ λείπουν αἱ περιπλοκαὶ μὲ τὴν δικαιοσύνην. Καὶ τώρα ποιὸ κορίτσι εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θὰ συμμορφωθῇ μὲ τὸν νόμον διὰ νὰ σώσῃ ἐκεῖνον, ὅστις θὰ τὸ φιλήσῃ, ἀπὸ δικαστικὰς καταδιώξεις;

Καὶ ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θ' ἀποπειραθῇ νὰ φιλήσῃ ἕνα κορίτσι ἐξαφνικά, ὅταν θὰ ξεύρῃ ὅτι μόνον καὶ μόνον δι' αὐτὸ ἠμπορεῖ νὰ καταδιωχθῇ ἐπὶ ἀδικοπραξίᾳ;... Ὡρισμένως αὐτὰ μόνον εἰς τὴν Γερμανίαν ἠμποροῦν νὰ συμβαίνουν.

Ο ΚΑΙΣΑΡ ΑΠΕΘΑΝΕ

Ὁ Καῖσαρ, ὁ περίφημος σκύλος τοῦ Βασιλέως Ἐδουάρδου Ζ'., ὅστις συνώδευσε τὸ φέρετρον τοῦ κυρίου του κατὰ τὴν ἐπίσημον κηδείαν, ἀπεβίωσε καὶ αὐτὸς ἐσχάτως ἐν Λονδίνῳ. Ὁ σκύλος οὗτος ἦτο εὐφυέστατος, ἔφερε δὲ ἓν περιλαίμιον τὸ ὁποῖον ἔγραφε:

— Εἶμαι ὁ Καῖσαρ, ὁ σκύλος τοῦ Βασιλέως.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἐδουάρδου ὁ σκύλος οὗτος ἠσθένησε δι' ἀρκετὸν καιρόν, ἔπειτα ὅμως ἐθεραπεύθη καὶ ἀφωσιώθη εἰς τὴν Βασίλισσαν Ἀλεξάνδραν, παρὰ τῇ ὁποίᾳ καὶ ἀπέθανε.

ΑΓΓΛΙΣ—ΓΑΛΛΙΣ—ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣ

Ὁ Πρίγκηψ τοῦ Μονακό, ὅστις ἔσχε διαδοχικῶς ὡς σύζυγον μίαν Ἀγγλίδα καὶ μίαν Γαλλίδα, εἶπε κάποτε:

Διὰ τοῦ γάμου ἡ Γαλλὶς ἀποκτᾷ τὴν ἀνεξαρτησίαν της, ἐνῷ ἡ Ἀγγλὶς τὴν χάνει.

— Καὶ ἡ Ἀμερικανίς; τὸν ἠρώτησε κάποιος.

— Ἡ Ἀμερικανίς, φίλε μου, εἶπεν ὁ πρίγκηψ, ἐξακολουθεῖ νὰ κάμνῃ ὅ,τι θέλει.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΖΩΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΗΠΟΝ.

— Πολὺς κόσμος ἔρχεται ἐδῶ τὰς Κυριακάς, ἔ;... ἠρώτησεν ὁ ἐπισκέπτης τὸν φύλακα τοῦ ζωολογικοῦ κήπου...

— Ναί, ἀπήντησεν ὁ ἄλλος, τὰ καϋμένα τὰ ζῷα στενοχωροῦνται τόσον τὰς καθημερινὰς ὥστε δίνει ὁ νοῦς των τὴν Κυριακὴν ποῦ βλέπουν τὰ πλήθη.

Η ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ

Ἡ οἰκοδέσποινα, ἥτις εἶχε τηλεφωνήσῃ ἀπὸ τὸ χωριὸ εἰς τὸν ἰατρόν της νὰ ἔλθῃ, τοῦ ἐζήτει συγγνώμην διὰ τὸν κόπον εἰς ὃν τὸν ὑπέβαλλεν.

— Ὤ! τίποτε, εἶπεν ὁ Ἀσκληπιάδης. Μὴν ἀνησυχεῖτε. Κοντὰ εἰς τὸ σπίτι σας ἔχω ἀκόμη ἕνα ἄλλον ἀσθενῆ, καὶ ἔτσι ἕνα μὲ ἕνα σπάρο σκοτώνω δύο.

ΔΙΣ ΕΞΑΜΑΡΤΕΙΝ...

Εἰς ἕνα γάμον μαύρων ὁ πάστορ ἀνεγίνωσκε τὰς εὐχάς, ὅταν ἔφθασεν εἰς τὸ σημεῖον τὸ ὁποῖον λέγει ὅτι ἡ γυνὴ ὀφείλει νὰ τιμᾷ, νὰ ὑπακούῃ καὶ νὰ φοβῆται τὸν ἄνδρα της...

Ὁ γαμβρὸς τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἀνετινάχθη ὡς ἀφυπνισθεὶς αἰφνιδίως, καὶ διέκοψε τὸν ἱερέα.

— Αἰδεσιμώτατε, τοῦ εἶπε, διαβάστε αὐτὴν τὴν περίοδον ἄλλην μίαν φοράν.

— Διατί;

— Διότι θέλω νὰ τὴν καταλάβῃ καλὰ τοῦ λόγου της ἀπ' ἐδῶ—καὶ ἔδειξε τὴν νύμφην—καὶ νὰ μὴν ἔχωμεν ἔπειτα φασαρίας ὅπως καὶ μὲ τὴν πρώτη μου γυναῖκα...

ΜΙΑ ΠΑΡΕΞΗΓΗΣΙΣ

Μίαν ἡμέραν ὁ παγκοσμίου φήμης τενόρος Ἐρρῖκος Καροῦζο εὑρίσκετο εἰς μίαν ἐκδρομὴν μὲ τὸ αὐτοκίνητόν του, ὅταν ἡ μηχανή του ἔπαθε κάτι τι καὶ τὸν ἠνάγκασε νὰ σταματήσῃ εἰς ἕνα ἀγροκτήμιον τοῦ Λόγκ Ἄϊλανδ, καὶ νὰ ζητήσῃ ἄσυλον εἰς τὴν οἰκίαν ἑνὸς ἀγρότου.

Ὁ ἀστὴρ τῆς Μετροπόλιταν Ὄπερας ἔγεινεν εὐχαρίστως δεκτὸς ἀπὸ τὸν ἁπλοϊκὸν ἐκεῖνον ἄνθρωπον καὶ κατόπιν τοῦ ἐδήλωσε τὴν ταυτότητά του.

— Ὤ!... ἀνεφώνησε τότε ἔκπληκτος ὁ ἀγρότης... Εἶσθε ὁ Καροῦζος!... Ὁ Ροβινσὼν Καροῦζος ποῦ ἔκαμε τὰ ταξεῖδια... Μεγάλη μου τιμὴ νὰ σᾶς περιποιηθῶ, κύριέ μου!...

Ο ΛΕΩΝ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

(ΟΥΓΓΡΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ) ὑπὸ MAURUS JOKAÏ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ***

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Ὁ Κιρκάσιος καὶ ἡ οἰκογένειά του.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὁ Γαζῆ Μολλᾶς δὲν ἔφερεν ἀκόμη τὸ ὄνομα τοῦ Μουρσταὺδ, δηλαδὴ τοῦ Στυλοβάτου τῆς Πίστεως. Ἦτο εἷς ἁπλοῦς Σεΐχης εἰς τὸ Χίμρι, μικρὸν χωρίον, χωμένον εἰς τὰ βορειότερα βουνὰ τῆς Κιρκασίας, ὅπου ὁ φόβος τοῦ Μοσχοβίτου ἦτο ἄγνωστος.

Ἡ φύσις εἶχε προβλέψῃ νὰ προστατεύσῃ τὸ Χίμρι δι' ἑνὸς φρουρίου ἀπορθήτου. Παμμέγισται ὀροσειραὶ περιέκλειον αὐτὸ ἀπὸ τὰ δύο μέρη, ὑψούμεναι ἀτελεύτητοι μέχρι τῶν νεφῶν.

Εἰς τὸ μέσον τῆς κοιλάδος ταύτης, ὅπου ποτὲ δὲν ἔλειπεν ἡ σκιά, ὑψοῦτο εἷς τρίτος ὄγκος βράχων σχηματίζων ἀπὸ τὰς δύο του πλευρὰς ἕνα ἀπότομον κλιμακωτὸν τοῖχον. Οἱ βράχοι οὗτοι ἐκτεινόμενοι μέχρι τῶν ἄλλων ὀρέων ἀπέληγον εἰς ἓν κοῖλον ὀροπέδιον, κλειόμενον εἰς τὸ ἄκρον του ἀπὸ τὰ ὁρμητικὰ ῥεύματα τὰ κατερχόμενα ἀπὸ τὴν ῥάχιν τῆς ὀροσειρᾶς καὶ σχηματίζοντα ἓν ἀρκετὰ εὐρὺ καὶ ἀρκετὰ βαθὺ ποτάμιον, τὰς ὄχθας τοῦ ὁποίου ἐκάλυπτε ζωηρὰ φυτεία, ἰδίως ἀραβοσίτου. Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀνοίγματος τῆς ὀροσειρᾶς διεκρίνετο ἓν βραχῶδες ἰκρίωμα, ὕψους περίπου ἑκατὸν ποδῶν, συγκείμενον ἀπὸ τεραστίους τετραγωνικοῦ σχήματος ὀγκολίθους, τοὺς ὁποίους θὰ ἐνόμιζέ τις ὅτι εἶχε τοποθετήσῃ καταλλήλως, τὸν ἕνα ἐπὶ τοῦ ἄλλου, χεὶρ ἀνθρώπου. Ἀπὸ μακρὰν τὸ σύνολον τοῦ ἰκριώματος τούτου ἔκαμνε τὴν ἐντύπωσιν φρουρίου μὲ τοὺς πύργους, τὰς ἐπάλξεις καὶ τοὺς προμαχῶνάς του.

Μὲ τέσσαρα τηλεβόλα καὶ τετρακοσίους ἀνθρώπους τὸ φρούριον ἐκεῖνο θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ κρατηθῇ ἀπέναντι ἑνὸς ὁλοκλήρου στρατιωτικοῦ σώματος.

Ἀλλὰ ποῖος ποτε θὰ ἐσκέπτετο νὰ κυριεύσῃ τὸ Χίμρι, τοῦ ὁποίου οἱ κάτοικοι, μόλις συμποσούμενοι εἰς πεντακοσίους, δὲν ἔχουν ἄλλην περιουσίαν εἰμὴ μόνον τὰς αἶγας, τὰς ἀγελάδας καὶ τὰς ὡραίας νεάνιδάς των; Ποῖος θὰ ἐξεστράτευέ ποτε κατὰ τῶν κατοίκων τοῦ Χίμρι, τῶν ἁπλοϊκῶν αὐτῶν ἀνθρώπων, οἵτινες καθ' ὅλην τὴν ζωήν των εἰς τίποτε ἄλλο δὲν κατέγειναν εἰμὴ εἰς τὴν κατασκευὴν τυροῦ καὶ τὴν κατεργασίαν δερμάτων, καὶ τῶν ὁποίων τὰ μακρὰ τουφέκια δὲν ἐχρησιμοποιήθησάν ποτε ἐναντίον ἀνθρώπων;... Διὰ τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς μόνος ἐχθρὸς ἦσαν αἱ ἄρκται τῶν γύρω βουνῶν, καὶ μόνον κυνήγιον αἱ αἴγαγροι.

Οἱ κάτοικοι τοῦ Χίμρι δὲν εὑρίσκονται κἂν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ἀπορθήτου φρουρίου. Αἱ ξύλιναι καλύβαι των ἀπ' ἐναντίας εἶναι κατεσκευασμέναι μεταξὺ τῶν βράχων, καὶ προστατεύονται ἐμπρὸς μὲ φιλύρας καὶ ὀπίσω μὲ ἀνθοκήπους. Ὁ ξένος ἐκεῖ πάντοτε ἦτο εὐπρόσδεκτος. Καὶ ἂν συμβῇ οὕτως ὥστε νὰ εἶναι ὁ ξένος οὗτος νέος καὶ ὡραῖος, τὰ ὡραιότερα μάτια, ὅσα ἐμειδίασάν ποτε ἢ ἔκλαυσαν, ὑγραίνονται κατὰ τὴν ἀναχώρησίν του.

Αὐτὸ ἦτο τὸ Χίμρι τοῦ προπαρελθόντος αἰῶνος. Ποῖός ποτε ἀπὸ τοὺς κατοίκους του, τοὺς βαυκαλισθέντας μετὰ ᾄσματα τῶν Κιρκασιανῶν χορῶν, θὰ ἠδύνατό ποτε νὰ ὀνειρευθῇ ὅτι θὰ ἤρχετο καιρός, καθ' ὃν τὰ βουνὰ καὶ οἱ βράχοι του θὰ ἐβάφοντο μὲ τὸ αἷμα ἐπιδρομέων καὶ κατακτητῶν;...

* * *

Ἡ οἰκία τοῦ ἀξιολόγου Σεΐχη δὲν ἦτο διαφορετικὴ ἀπὸ τὰς ἄλλας τῶν συγχωρικῶν του. Ἦτο κατεσκευασμένη μὲ κορμοὺς δένδρων, ἀπετελεῖτο ἀπὸ τέσσαρα δωμάτια, καὶ ἐστολίζετο εἰς τὴν εἴσοδόν της μὲ δύο καστανέας.

Ὁ Γαζῆ Μολλᾶς ἐκάθητο εἰς τὸ κατώφλιον τῆς θύρας του, κατασκευάζων ἓν μαστίγιον μὲ δώδεκα λωρία, ἕκαστον τῶν ὁποίων ἀπέληγεν εἰς ἕνα σιδηροῦν ὄνυχα.

Ἀπέναντί του, καθήμενος εἰς μίαν δορὰν προβάτου, εὑρίσκετο εἷς ξένος. Ἦτο ἔμπορος Ἕλλην, ἐκ Σμύρνης, ὅστις ἐπεσκέπτετο κατ' ἔτος τὴν Κιρκασίαν διὰ ν' ἀγοράσῃ δέρματα, ὡς τοὐλάχιστον διετείνετο. Ὁ Ἕλλην οὗτος εἶχε τρία μέγαρα εἰς τὴν Σμύρνην, τὰ ὁποῖα ἦτο πιθανώτατον ὅτι δὲν εἶχεν ἀποκτήσῃ ἀπὸ τὰ κέρδη τοῦ δερματεμπόρου. Οὕτως ἢ ἄλλως, οἱ ἡμίονοί του ἦσαν κατάφορτοι μὲ δέρματα καὶ γουναρικά, ἐφ' ὅσον ἐκεῖνος συνέπινε μετὰ τοῦ οἰκοδεσπότου ἓν ξυνὸν ποτὸν καμωμένον ἀπὸ τὴν Κιρκασίαν ἐκ γάλακτος ἱππείου, καὶ προσεπάθει νὰ καταπνίξῃ τὴν κακοσμίαν του, καπνίζων εὐώδη τῆς Λατακείας καπνὸν εἰς πολυτελὲς τσιμπούκι.

Διὰ τὸν Ἕλληνα κατεσκεύαζεν ὁ Κιρκάσιος τὸ μαστίγιον, πρὸς κατασκευὴν τοῦ ὁποίου κατέβαλλεν ἰδιαιτέραν ὅλως τέχνην. Ὅταν ἐτελείωσεν ἡ ἐργασία, ὁ Γαζῆ Μολλᾶς ἐπλατάγισεν αὐτὸ μὲ ἓν μειδίαμα θριάμβου.

— Εἶναι θαυμάσιον! Εἶπεν ὁ Ἕλλην.

— Αὐτὸ θὰ τὸ ἴδωμεν κατόπιν, ὅταν τὸ δοκιμάσωμεν, ἀπήντησεν ὁ Κιρκάσιος, ἐφ' ὅσον συνεπλήρωνε τὸν διάκοσμον τῆς λαβῆς του...

— Πῶς θὰ τὸ δοκιμάσωμεν... ἠρώτησεν ὁ Ἕλλην, ἀπορῶν διὰ τὸ μυστηριῶδες ὕφος τοῦ συνομιλητοῦ του...

— Περίμενε νὰ ἐπιστρέψουν τὰ παιδιά μου, ἀπήντησεν ὁ ἄλλος.

— Τί ἐννοεῖς; Θὰ δοκιμάσῃς τὸ μαστίγιον ἐπὶ τῆς ῥάχεώς των;...

— Διατί ὄχι;... Βεβαίως δὲν θὰ ἤθελες νὰ τὸ δοκιμάσω εἰς τὴν ῥάχιν τῶν παιδιῶν τοῦ ἄλλου κόσμου.

— Ναί, ἀλλ' αὐτὸ δὲν εἶναι σκληρότης;...

—Τὰ παιδιὰ πρέπει νὰ δέρωνται διὰ νὰ σωφρονίζωνται. Καὶ ἔπειτα πρέπει νὰ λαμβάνουν ἐνωρὶς μίαν ἰδέαν τῶν πικριῶν τοῦ βίου. Ἔπειτα τὰ παιδιὰ πάντοτε ἐμφοροῦνται ἀπὸ κακὰς διαθέσεις καὶ εἶναι καλὸν νὰ τὰ φέρῃ κανεὶς εἰς τὸν καλὸν δρόμον διὰ τῆς μεθόδου τοῦ ξύλου.

Ὁ Ἕλλην εἶδε πονηρῶς τὸν Κιρκάσιον, καὶ τέλος ἠρώτησε:

—Βέβαια δὲν θὰ δείρῃς τὰ παιδιά σου χωρὶς λόγον!

— Πάντοτε ὑπάρχει λόγος. Τὰ παιδιὰ εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ κάμουν τίποτε στραβό. Φθάνει κανεὶς νὰ παρακολουθῇ τὰς κινήσεις των διὰ νὰ τὸ ἀντιληφθῇ...

— Γαζῆ Μολλᾶ, εἶπεν ὁ Ἕλλην, μὲ ὕφος ῥεμβῶδες, ἡ ἀνατροφὴ τῶν παιδιῶν εἶναι ἔργον τὸ ὁποῖον δὲν ἐννοεῖς. Πράγματι κανεὶς Κιρκάσιος δὲν ἐννοεῖ αὐτὴν τὴν ἐργασίαν.

— Καὶ ὅμως πῶς συμβαίνει ὥστε τὰ μὲν ἀγόριά μας νὰ εἶναι τὰ γενναιότερα, τὰ δὲ κορίτσιά μας τὰ ὡραιότερα τῆς γῆς;...

—Τὰ ἀγόριά σας θὰ ἦσαν γενναιότερα καὶ τὰ κορίτσιά σας ὡραιότερα, ἂν ἀνετρέφοντο εἰς τὴν χώραν τῶν Θεῶν, ἥτις εἶναι ἡ πατρίς μου ἡ Ἑλλάς!

Νέφος καπνοῦ, ἱκανὸν νὰ σκιάσῃ τὸν Ὄλυμπον, ἐξῆλθε τῶν ῥωθώνων τοῦ Ἕλληνος, ῥοφῶντος ἐν ἐξάψει τὸ τσιμπούκιόν του.

— Λοιπόν, Γαζῆ Μολλᾶ, τὰ παιδιὰ εἶναι δῶρα τοῦ Θεοῦ καὶ ὁ δέρων ἓν ἐξ αὐτῶν ἁμαρτάνει ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ, διότι αἱ χεῖρες Αὐτοῦ τὸ προστατεύουν τὴν στιγμὴν ἐκείνην. Μὴ ἁμαρτάνῃς ἀπέναντι τῶν τέκνων σου. Δός μού τα νὰ σοῦ τὰ ἀναθρέψω.

— Τοῦτο εἶναι ἀδύνατον. Σὺ εἶσαι Χριστιανὸς καὶ ἐγὼ Μουσουλμᾶνος. Πῶς εἶναι δυνατὸν ν' ἀναθρέψῃς τὰ παιδιά μου;...

— Μὴ φοβοῦ! Δὲν τὰ θέλω διὰ τὸν ἑαυτόν μου. Ἐννοῶ ὅτι θὰ τοῖς δώσω τοιαύτας θέσεις, ὥστε νὰ φθάσουν εἰς τ' ἀνώτατα ἀξιώματα. Θὰ ἠδυνάμην νὰ τὰ τοποθετήσω εἰς κανὲν μέγαρον πασᾶ εἰς τ' Ἀνάκτορα ἢ πάντως εἰς τὸ μέγαρον κανενὸς Βεζύρου. Δὲν ἔχεις ἰδέαν πόσον ὅλοι αὐτοὶ ὑπολήπτονται τοὺς Κιρκασίους.

— Εὐχαριστῶ, Μίδα, διὰ τοὺς λόγους σου, ἀλλὰ δὲν τὰ δίδω.

— Σὲ παρακαλῶ μὴ μὲ ὀνομάζῃς Μίδαν. Τὸ ὄνομά μου εἶναι Λεωνίδας Ἀργυροκανθαρίδης, καὶ εἶμαι κατ' εὐθεῖαν ἀπόγονος τοῦ Λεωνίδου, τοῦ πεσόντος εἰς τὰς Θερμοπύλας μὲ τοὺς τριακοσίους. Εἷς ἐκ τῶν προπάππων μου ἐφονεύθη εἰς τὰ Κούναξα. Ἄλλος ἐπολέμησε μαζὺ μὲ τὸν Ἀλέξανδρον εἰς τὰ Γαυγάμηλα καὶ ἄλλοι συγγενεῖς μου ὑπηρέτησαν ὑπὸ Κωνσταντῖνον τὸν Πορφυρογέννητον καὶ Μιχαὴλ τὸν Καντακουζηνόν, πρὶν ἀκόμη τὸ Βυζάντιον γείνῃ Σταμπούλ. Ἀλλὰ δὲν εἶναι καιρὸς τώρα νὰ σοῦ ἀναπτύξω τὴν γενεαλογίαν μου. Ἐν τούτοις θὰ σοὶ ἔδιδα ἓν βαλάντιον χρυσοῦ διὰ τὰ δύο παιδιά.

— Ὄχι! Ὄχι! Εἶναι ἀδύνατον, εἶπεν ὁ Κιρκάσιος.

— Εἶσαι ἠλίθιος, τσορμπατζῆ, ἀπήντησεν ἑτοίμως ὁ Λεωνίδας. Δὲν ζητῶ ν' ἀγοράσω τὰ παιδιά σου. Ἀλλὰ σεῖς ἐδῶ τὸ ἔχετε σύστημα νὰ τὰ πωλῆτε. Αὔριον-μεθαύριον θὰ ἔλθῃ ἐδῶ τυλιγμένος εἰς δέρματα ἄρκτων ὁ πρῶτος Κιρκασιανὸς ἀγριάνθρωπος καὶ θὰ ζητήσῃ τὴν θυγατέρα σου. Θὰ τοῦ τὴν δώσῃς. Καὶ αὐτὸς εἰς ἀντάλλαγμα θὰ σοῦ δώσῃ δέκα ἢ δώδεκα ἰσχνὰς ἀγελάδας. Ἐγώ, ἐν τούτοις, σοῦ δίδω χίλια γρόσια δι' αὐτὰ καὶ τοῖς ἐξασφαλίζω τὴν ἀνάπτυξιν, τὴν πρόοδον καὶ τὸ μέλλον των διὰ παντός.

Ὁ Κιρκάσιος ἐσκέπτετο, ἀλλὰ δὲν ὡμίλει.

— Δὲν ἀπαντᾷς; ἠρώτησεν ὁ Ἕλλην. Λοιπὸν τὰ ἔχεις ὑποσχεθῇ εἰς κανένα ἄλλον ἔμπορον;... Γνωρίζω ὅτι πολλοὶ ἔμποροι ἔρχονται ἐδῶ καὶ εἰς τὴν Γεωργίαν καὶ ἀγοράζουν παιδιά, καὶ αὐτοὶ ἴσως σοῦ ἔδωκαν καλλιτέραν τιμήν. Τί δόλιοι Ἀρμένιοι! Ἀγοράζουν ἀγόρια καὶ κορίτσια δι' ἕνα κομμάτι ψωμί, τὰ πωλοῦν δὲ κατόπιν εἰς ἡλικίαν ἐννέα ἢ δέκα ἐτῶν εἰς τοὺς πασάδες, καὶ κάμνουν περιουσίας!

Ἐγὼ ὅμως σοῦ λέγω πράγματα. Ἡ κόρη ἑνὸς Γεωργιανοῦ ποιμένος, τὴν ὁποίαν ἐκεῖνος μοὶ ἐνεπιστεύθη, εἶναι σύζυγος τοῦ Διοικητοῦ τῆς Αἰγύπτου. Ἡ θυγάτηρ ἄλλου ἀνυποδήτου αἰγοβοσκοῦ εἶναι εὐνοουμένη τοῦ πασᾶ τῆς Θεσσαλονίκης!

Ἀλήθεια, Γαζῆ Μολλᾶ, πρέπει νὰ σκεφθῇς διὰ τὸ μέλλον τῶν παιδιῶν σου. Ἔχεις τὴν ὑποχρέωσιν νὰ τὰ κάμῃς εὐτυχισμένα. Καὶ ἐγὼ ἀναλαμβάνω νὰ ἐξασφαλίσω τὴν τύχην των. Διατί νὰ μὴ μοῦ τὰ ἐμπιστευθῇς, ἀφοῦ μὲ γνωρίζεις;

Ὁ Κιρκάσιος ἐσιώπησε, μὴ γνωρίζων τί ν' ἀπαντήσῃ. Ἀφ' ἑνὸς δὲν εἶχεν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν ξένον, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου δὲν ἦτο ἀδιάφορος πρὸς τὸ μέλλον τῶν ἰδίων του τέκνων. Ἔπειτα ἡ φυσική του ὑπερηφάνεια ὑπερίσχυσεν ὅλων τῶν ἄλλων του αἰσθημάτων. Ἐφαντάσθη τὰ παιδιά του πτώματα τοῦ πρώτου τυχόντος δεσπότου, ὑποκείμενα εἰς ὅλας τὰς ὀρέξεις αἱ ὅλας του τὰς κτηνωδίας, καὶ ἐν μιᾷ στιγμῇ ἔλαβε τὴν ἀπόφασίν του.

— Ὄχι! Εἶπεν εἰς τὸ τέλος, κραδαίνων νευρικῶς τὸ μαστίγιόν του. Ὄχι, τὰ παιδιά μου θὰ μείνουν ἐδῶ μαζύ μου!... Δὲν τὰ δίδω. Μὴ μοῦ κάμῃς περισσότερον λόγον δι' αὐτά. Ἐὰν κανεὶς ἄλλος ἔλθῃ νὰ μοῦ κάμῃ τὰς ἰδίας προτάσεις θὰ τὸν διώξω, ἂν τολμήσῃ νὰ ἀπαντήσῃ θὰ τὸν δείρω, καὶ ἂν τολμήσῃ νὰ μὲ κλέψῃ θὰ τὸν φονεύσω.

— Ἔστω, εἶπεν ὁ ἔμπορος σύνοφρυς, ἐγειρόμενος καὶ πλησιάζων τὸ καραβάνιον τῶν ἡμιόνων του.

Ὁ ἥλιος ἔδυε καὶ μεταξὺ τῶν ἀποκρήμνων ἐκείνων ὀρέων ἀντήχει ἡ γλυκεῖα κωδωνοκρουσία τῶν ποιμνίων τὰ ὁποῖα ἐπέστρεφον ἀπὸ τὴν βοσκήν. Δεκαπέντε χιονώδους λευκότητος ἀγελάδες ἔφθασαν μετ' ὀλίγον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Μολλᾶ καὶ μὲ τὰ ἤρεμα βήματά των εἰσῆλθον εἰς τὴν δι' αὐτὰς προωρισμένην μάνδραν. Κατόπιν αὐτῶν ἤρχοντο τὰ τέκνα τοῦ Σείχου, τὰ ὁποῖα τὰς ἔβοσκον ὅλην τὴν ἡμέραν. Ὁ υἱὸς τοῦ Κιρκασίου ἐφαίνετο ἔχων ἡλικίαν περίπου δώδεκα ἐτῶν, ἐνῷ ἡ ἀδελφή του ἦτο κατὰ ἓν ἔτος μικροτέρα του.

Βλέπων κανεὶς τὰ δύο παιδία ἐκ τοῦ πλαγίου θὰ ἐδυσκολεύετο νὰ γνωρίσῃ ἐκ πρώτης ὄψεως ποία ἦτο ἡ κόρη καὶ ποῖος ὁ νέος. Καὶ οἱ δύο εἶχον μακρὰν μαύρην κόμην, χυνομένην εἰς πλουσίους βοστρύχους ἐπὶ τῶν ὤμων των, ἐνῷ τὸ δέρμα των, λεπτόν, λευκὸν καὶ λεῖον, ἐφαίνετο ὡς νὰ μὴ εἶχε προσβληθῆ ποτε ἀπὸ τὰς ἀκτῖνας τοῦ καλοκαιρινοῦ ἡλίου. Ὁ μικρὸς εἶχε κάτι τι τὸ τόσον παρθενικὸν εἰς τὴν φυσιογνωμίαν του καὶ ἡ κόρη ἦτο τόσον ἀρρενωπή, ὥστε μὲ μίαν ἀλλαγὴν τῶν φορεμάτων των δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ γνωρίσῃ κανεὶς τὸ φῦλον ἑκάστου... Ὅπως ἤρχοντο, κρατούμενοι ἀπὸ τῶν χειρῶν καὶ μὲ τὸ μειδίαμα εἰς τὰ χείλη, παρουσίαζον τὸ ὡραιότερον ζεῦγος ὡραίων παιδιῶν, τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο κανεὶς νὰ θαυμάσῃ.

— Τί θησαυροί, ἀνέκραξεν εἰς τὴν θέαν των ὁ Λεωνίδας Ἀργυροκανθαρίδης. Καὶ τί κρῖμα νὰ τοὺς ἔχῃ κανεὶς κρυμμένους εἰς τὸν ἀγριότοπον αὐτὸν τοῦ Καυκάσου. Ἀλλὰ τί εἶναι αὐτὸ τὸ ὁποῖον κρατεῖς, μικρέ μου;...

Ὁ νεαρὸς Κιρκάσιος ἵστατο ἐνώπιον τοῦ ἐμπόρου μειδιῶν ἐν θριάμβῳ, ἐνῷ ἡ ἀδελφή του ἐρρίπτετο εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ πατρός της.

— Δὲν γνωρίζεις πῶς εἶναι τὰ δέρματα τῶν ἄρκτων; ἠρώτησε τὸν Λεωνίδαν ὁ νέος. Καὶ ταῦτα λέγων ἔσυρε καὶ ἔρριψε πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ καταπλήκτου ἐμπόρου τὸ πτῶμα μιᾶς ἄρκτου, μόλις διετοῦς, ἧς ἡ καθημαγμένη κεφαλὴ ἐσύρετο εἰς τὸ χῶμα.

— Ποῦ τὸ εὗρες αὐτὸ τὸ τέρας; Ποῖος σοῦ τὸ ἔδωκεν;... ἠρώτησεν ὁ ἔμπορος.

— Ποῖος μοῦ τὸ ἔδωκεν; εἶπεν ὁ νέος μὲ λάμποντα μάτια. Ἂς τὸ εἰπῇ ἡ Μιλιέβα! καὶ ταῦτα λέγων ἐστράφη πρὸς τὴν ἀδελφήν του.

— Ἤμεθα εἰς τὸ δάσος, εἶπεν ἡ κόρη, χωρὶς νὰ ἴδῃ ὅτι ὁ πατήρ της ἦτο θυμωμένος, καὶ ὁ Θόμαρ ἔκαμνε σφυρίκτρας, ἐνῷ ἐγὼ ἐμάζευα ἄνθη, ὅταν ἔξαφνα μέσα ἀπὸ τὴν λόχμην ἐπρόβαλε μία ἄρκτος μὲ τὸ μικρόν της καὶ ἤρχισε νὰ τρέχῃ κατ' ἐπάνω μας. Εἰς τὴν ἀρχὴν ἐνόμισα ὅτι θὰ μᾶς ἐπετίθετο, ἀλλ' ἐκείνη εἶχεν ἀλλοῦ τὴν προσοχήν της, καὶ ἐφαίνετο ὡς νὰ ἐζήτει κάτι. Πράγματι μετὰ μίαν στιγμὴν ἀπὸ τὴν ἄλλην ἄκραν τῆς λόχμης ἐξῆλθε μία ἄλλη ἄρκτος, κρατοῦσα εἰς τὸ στόμα της ἓν ἄλλο νεογνόν, τὸ ὁποῖον ἡ πρώτη ἄρκτος ἐζήτει.

«Ὁ Θόμαρ ὅταν εἶδε αὐτὸ τὸ θέαμα ἐνόησεν ὅτι ἡ δευτέρα ἄρκτος εἶχε κλέψη τὸ μικρὸν τῆς πρώτης καὶ ἁρπάσας ἀμέσως τὸ ῥόπαλόν του ἔστρεψεν ἐναντίον της. Μὲ τὸ πρῶτον κτύπημα ἡ δευτέρα ἄρκτος ἀφῆκε τὸ νεογνὸν τὸ ὁποῖον ἔτρεξεν εἰς τὴν μητέρα του. Ὁ Θόμαρ ὅμως ἔμεινε μόνος ἀπέναντι τῆς δευτέρας ἄρκτου ἡ ὁποία τοῦ ἔθραυσε τὸ ῥόπαλόν του καὶ ἐρρίφθη ἐπάνω του διὰ νὰ τὸν σπαράξῃ μὲ τοὺς ὄνυχάς της.

Τότε ἔτρεξα καὶ ἔπιασα τὴν ἄρκτον ἀπὸ τὰ αὐτιά, ἔδωκα δὲ καιρὸν εἰς τὸν Θόμαρ νὰ σύρῃ τὴν μάχαιράν του καὶ νὰ σχίσῃ τὴν κοιλίαν τοῦ θηρίου. Αὐτὸ ἦτο ὅλον.»

— Ὢ εὐλογημένα παιδιά! εἶπεν ὁ ἔμπορος. Δὲν ξεύρετε ὅτι δὲν εἶναι καλὸν τόσον θάρρος;... Καὶ ἂν ἡ ἄρκτος αὐτὴ ἐξέσχιζε τὰ ὡραῖα πρόσωπά σας μὲ τοὺς ὄνυχάς της, δὲν θὰ ἄξιζε νὰ σᾶς δείρῃ κανεὶς μὲ μαστίγιον ἡμιόνου;

Εἰς τοὺς λόγους τούτους ὁ Μολλᾶς ἀνεπήδησε. Λυσσῶν εἰς τὴν σκέψιν ὅτι αὐτὰ τὰ δύο παιδιά του ἦτο δυνατὸν νὰ τοῦ ἀφαιρεθῶσι, μαινόμενος διότι ὁ ἔμπορος τὰ ἐκύτταζε μὲ τόσον περίεργον βλέμμα, ὕψωσε τὸ μαστίγιόν του καὶ τὸ κατέφερε μὲ ὁρμὴν καὶ κατ' ἐπανάληψιν εἰς τοὺς ὤμους τοῦ Θόμαρ καὶ τῆς Μιλιέβας.

Τὰ δύο παιδιὰ δὲν ἐγνώριζον διατί ἐδέροντο. Ἀλλ' ὑπέστησαν τὴν τιμωρίαν χωρὶς νὰ δακρύσουν. Ἔπειτα ὁ μικρός, ἀποσπασθεὶς τῶν χειρῶν τοῦ πατρός του, εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, ἔλαβε τὴν ποιμενικήν του ῥάβδον καὶ χωρὶς νὰ ῥίψῃ οὔτε ἓν βλέμμα πίσω του ἀνεχώρησεν ἀφήσας περίλυπον τὴν ἀδελφήν του.

— Ὢ! εἶπεν ἡ μικρά, στρεφομένη πρὸς τὸν πατέρα της. Κύτταξε! Ὁ Θόμαρ φεύγει! Δὲν θὰ γυρίσῃ πλέον ποτὲ στὸ σπίτι!...

— Τί θὰ κάμῃ ὅταν πεινάσῃ; εἶπεν ὁ Σεΐχης...

Εἶχεν ἤδη νυκτώσῃ καὶ ὁ Θόμαρ δὲν εἶχεν ἐπιστρέψῃ. Ἐπὶ πλέον μία ἀγρία καταιγὶς ἐφαίνετο πλησιάζουσα κάθε ὥραν. Ὁ ἄνεμος ἐσύριζε μέσα εἰς τοὺς κλάδους καὶ τὰ φυλλώματα τῶν δένδρων, καὶ ἔφερε μέχρι τοῦ χωρίου τὰς μακρυνὰς θρηνῳδίας τῶν λύκων τοῦ δάσους.

— Ἂς πηγαίνω νὰ τὸν εὕρω!... εἶπε μὲ ἱκετευτικὸν ὕφος ἡ μικρὰ κόρη εἰς τὸν πατέρα της. Ἀλλ' ἐκεῖνος δὲν τὴν ἄφηνε νὰ φύγῃ. Μετ' ὀλίγον ἡ λαῖλαψ ἐμαίνετο καὶ ἡ βροχὴ ἔπιπτεν ἀκράτητος, ὡς νὰ εἶχον ἀνοίξῃ οἱ καταρράκται τοῦ οὐρανοῦ.

Ἡ μικρὰ δὲν ἠδύνατο νὰ ἡσυχάσῃ εἰς τὴν ἰδέαν ὅτι ὁ ἀδελφός της εὑρίσκετο εἰς τὸ δάσος τὴν ὥραν ἐκείνην.

— Κάποιος θὰ τοῦ ἔδωκε στέγην, εἶπεν ὁ γέρων, καθησυχάζων τὴν κόρην του τὴν ὁποίαν τώρα ἐλυπεῖτο, ὅπως εἶχε μετανοήσῃ, διότι ἄνευ λόγου εἶχε κτυπήσῃ τὸν υἱόν του.

Τὸ μεσονύκτιον ἡ βροχὴ κατέπαυσε καὶ ἡ σελήνη, ἀπαλλαγεῖσα τῶν νεφῶν, ἐσκόρπιζεν εἰς τὴν ταραχθεῖσαν πρὸς στιγμὴν φύσιν τὸ ὠχρὸν φῶς της.

Ἕνα τραγοῦδι ποιμενικὸν ἔφθασε τὴν στιγμὴν ἐκείνην μέχρι τῆς ἀγρυπνούσης Μιλιέβας.

— Εἶναι ἡ φλογέρα τοῦ Θόμαρ!.. εἶπεν ἔξαφνα ἀναπηδῶσα. Ἀλλ' ὁ πατήρ της ἀπήντησε σοβαρῶς.

— Εἶναι ἀηδόνες. Πλάγιασε καὶ κοιμήσου.

Καὶ ὅμως ὁ ἴδιος δὲν ἐκοιμᾶτο.

Κατὰ τὰ ἐξημερώματα ἡ Μιλιέβα ἠγέρθη ἀκροποδητὶ καὶ βλέπουσα τὰ μάτια τοῦ πατρός της κλειστὰ ὑπέθεσεν ὅτι ἐκοιμᾶτο, ἐνεδύθη κρυφίως καὶ ἐξῆλθε τῆς οἰκίας. Ὁ Μολλᾶς δὲν ἐκινήθη, οὔτε ἔκαμε τίποτε διὰ νὰ τὴν ἐμποδίσῃ... Εἶχεν ἄλλως τε μετανοήσῃ δι' ὅ,τι ἔκαμε καὶ ἐπερίμενε μὲ χαρὰν νὰ ἐπανίδῃ τὸν υἱόν του.

Μετ' ὀλίγας στιγμὰς οἱ κωδωνίσκοι τῶν ἡμιόνων τοῦ Ἕλληνος ἀνήγγειλαν ὅτι ὁ ἔμπορος, ὅστις εἶχε κοιμηθῆ τὴν νύκτα εἰς τὸ δάπεδον τοῦ ἰσογείου, ἡτοιμάζετο πρὸς ἀναχώρησιν. Ὁ Λεωνίδας ἐφαίνετο βιαζόμενος ὑπερβολικά. Ἥρπαζε διάφορα δέματα καὶ κιβώτια, τὰ ἔρριπτε φύρδην-μίγδην εἰς τὰ ὑποζύγιά του καὶ εἰς ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα ὡμίλει κατὰ μόνας, ὅτε ἔξαφνα εἶδε τὸν Κιρκάσιον.

— Ἑτοιμάζομαι νὰ σὲ ἀποχαιρετήσω, τσορμπατζῆ, εἶπεν ὁ Ἕλλην. Ἀλλὰ διατί σηκώνεσαι τόσον πρωΐ; Ὁ ὕπνος ἔπειτα ἀπὸ νύκτα καταιγίδος εἶναι ὡραιότατος. Πήγαινε νὰ κοιμηθῇς... Ἔχε ὑγείαν! Χαιρέτησε ἐκ μέρους μου τὰ παιδιά σου διὰ τὰ ὁποῖα ποτὲ πλέον δὲν θὰ σοῦ κάμω λόγον. Εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸ δὲν ἔχεις ἴσως ἄδικον. Εἶσαι πατὴρ ἐνδιαφερόμενος διὰ τὰ τέκνα σου. Ἕνα ἄλλο πρᾶγμα θὰ σοῦ ἐπρότεινα. Διατί δὲν γίνεσαι μέλος τῆς Ἑταιρίας μας; Μήπως σεῖς οἱ Κιρκάσιοι ὑποφέρετε ὀλιγώτερον ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ τὸν Τοῦρκον;.... Ἀλλ' εἶσαι πολὺ ἀθῷος καὶ ἀφελὴς ἄνθρωπος. Ἐξακολούθησον νὰ κυνηγᾷς ἀντιλόπας καὶ φύλαξέ μου τὰ δέρματά των, μὲ τὰς τιμὰς ποῦ γνωρίζεις.

Καὶ τώρα, ἔχε ὑγείαν!... ἐφώναξεν ὁ Ἕλλην, ἱππεύων καὶ τιθέμενος ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ μικροῦ του καραβανίου.

Μελαγχολικὸς ἀπὸ τοῦ *παραθύρου τὸν ἀπεχαιρέτησεν ὁ Σεΐχης, καίτοι* ἐνδομύχως ἦτο κατευχαριστημένος, διότι ἔφευγεν ὁ ἔμπορος αὐτός, ὅστις ἀπὸ τῆς προτεραίας τοῦ ἐφαίνετο ὡς κακὸς δαίμων.

Ὁ Λεωνίδας Ἀργυροκανθαρίδης ἐξ ἄλλου διηυθύνθη πρὸς τὸ δάσος, ψάλλων δι' ὅλων τῶν δυνάμεων τῶν πνευμόνων του τὰ θούρια τοῦ Ῥήγα Φεραίου.

Διαρκῶς ἐξ ἄλλου ὁ ἔμπορος ἔστρεφε δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ τὰ βλέμματά του εἰς τὰ σύνδενδρα μέρη τοῦ δάσους, ζητῶν κάτι τι εἰς τὸ ὁποῖον ἐφαίνετο δίδων μεγάλην σημασίαν.

Ὁ ἔξυπνος ἔμπορος ἐγνώριζε πολὺ καλὰ τὸν λογαριασμόν του, διότι ὀλίγην ὥραν ἀφ' ὅτου εἶχεν εἰσχωρήσῃ εἰς τὴν καρδίαν τοῦ δάσους ἤκουσε παιδικὰς φωνὰς νὰ τοῦ λέγουν:

— Ἔ! Ἐδῶ! Ἐδῶ...

— Ὢ! Εἶπεν ἐν τέλει ὁ Λεωνίδας, προσποιούμενος ἔκπληξιν, σὺ εἶσαι κόρη μου;... Σὺ ἡ Μιλιέβα;...

Ἡ κόρη δὲν ἦτο μόνη· εἶχεν εὕρῃ τὸν ἀδελφόν της, τὸν ὁποῖον ἔσυρεν ἀπὸ τῆς χειρὸς ὅπως τὸν ἐξαγάγῃ ἀπὸ τοὺς θάμνους εἰς τοὺς ὁποίους ἦτο κρυμμένος, καὶ ὁπόθεν δὲν ἤθελε νὰ ἐξέλθῃ, ἐντρεπόμενος νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸν Ἕλληνα, μάρτυρα τοῦ δαρμοῦ του.

Ἡ Μιλιέβα ἐπέμενε νὰ γυρίσουν ὀπίσω καὶ νὰ ζητήσουν ἀπὸ τὸν πατέρα των συγγνώμην, καὶ ὁ νέος ἐφαίνετο ὑποχωρῶν καὶ δεχόμενος τὴν συμβουλὴν τῆς ἀδελφῆς του.

— Τί εὐτύχημα ἦτο νὰ σᾶς συναντήσω! ἐξηκολούθησεν ὁ Ἕλλην. Καὶ κύπτων εἰς τὸ οὖς τῆς Μιλιέβας τῆς εἶπεν εἰς τρόπον ὥστε τμήματα τῶν λόγων του νὰ φθάσουν μέχρι τοῦ Θόμαρ.

— Ἄκουσε, παιδί μου, ὁ πατήρ σας τὴν στιγμὴν αὐτὴν μαίνεται ἐναντίον σας, καὶ δὲν εἶναι καλὸν νὰ πᾶτε στὸ σπίτι τώρα. Ἀκριβῶς πρὶν φύγω τὸν εἶδον μὲ τὸ ὅπλον του καὶ τὸν ἠρώτησα ποῦ ἐπήγαινε, καὶ αὐτὸς μοῦ εἶπεν ὅτι θὰ ἐξεκίνει νὰ εὕρῃ τὸν ἀδελφόν σου καὶ νὰ τὸν φονεύσῃ εἰς πρώτην εὐκαιρίαν καθ' ἣν θὰ τὸν συνήντα.

— Ὢ! εἶπεν ὁ νέος ὅστις ἤκουσε τὰς τελευταίας ταύτας λέξεις. Θὰ μὲ φονεύσῃ... Ἂς τολμήσῃ!.

— Μή, παιδί μου, ὁμιλῇς κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, εἶπεν ὁ Λεωνίδας. Τὸ καλλίτερον ποῦ ἔχεις νὰ κάμῃς εἶναι νὰ τὸν ἀφήσῃς νὰ περάσῃ ὁ θυμός του. Κάμε ἓν μικρὸν ταξείδιον καὶ ἔπειτα ἐπιστρέφεις. Ἡ Μιλιέβα ἠμπορεῖ νὰ ἐπιστρέψῃ, μολονότι ὁ πατήρ της ὡρκίσθη νὰ τὴν μαστιγώσῃ μὲ κνοῦτον, ὅταν γυρίσῃ...

— Πῶς εἶπεν ὁ Θόμαρ! Θὰ τὴν δείρῃ πάλιν;...

Καὶ ταῦτα λέγων τὴν ἐνηγκαλίσθη καὶ ἐδάκρυσε μαζύ της.

— Πτωχὰ παιδιά! εἶπεν ὁ Λεωνίδας. Πῶς φαίνεσθε ὅτι δὲν ἔχετε μητέρα. Θὰ ἤθελα πολὺ νὰ σᾶς βοηθήσω εἰς τὴν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεσθε. Ἀλλὰ οὔτε ἐγὼ δὲν τολμῶ νὰ παρουσιασθῶ εἰς τὸν πατέρα σας τὴν στιγμὴν ταύτην. Αὐτὸς ἐφώναζεν ὅτι δὲν θέλει νὰ σᾶς ἴδῃ πλέον ζωντανοὺς ἐμπρός του!...

— Τότε λοιπὸν δὲν θὰ μᾶς ἴδῃ, εἶπεν ὁ Θόμαρ, ἐναγκαλιζόμενος τὴν ἀδελφήν του. Θὰ φύγω καὶ θὰ σὲ πάρω μαζύ μου.

— Ποῦ; ἠρώτησεν ἡ κόρη.

— Ὁ κόσμος εἶναι μεγάλος.

— *Ἔχετε τρόφιμα μαζύ σας; ἠρώτησεν ὁ Λεωνίδας.*

Ὁ νεαρὸς Κιρκάσιος ὠχρίασε. Ἰδοὺ κάτι τι τὸ ὁποῖον δὲν εἶχε περάσῃ ἀπὸ τὸν νοῦν του. Ἔπειτα κατακόκκινος ἀπὸ ἐντροπὴν καὶ συγκίνησιν εἶπεν εἰς τὸν Ἕλληνα:

— Σὲ ἤκουσα μίαν ἡμέραν παραπονούμενον, διότι εἶχαν φύγῃ τὰ ὑποζύγιά σου. Παράλαβέ με ὡς ὁδηγὸν τῶν ἡμιόνων σου. Θὰ κάμνω ὅλην τὴν ἐργασίαν σου καὶ θὰ ζητήσω ὡς χάριν νὰ εἶναι μαζύ μου ἡ Μιλιέβα καὶ νὰ μὴ ἐργάζηται αὐτή.

Ὁ ἔμπορος ᾐσθάνθη τὴν χαρὰν πλημμυρίζουσαν τὴν καρδίαν του.

— Ὢ! παιδιά μου, εἶπε, τί εἶναι αὐτὰ τὰ λόγια ποῦ ἀκούω! Σὺ τέκνον μου εἶσαι ἥρως. Ὄχι δὲν θὰ γείνῃς ἱπποκόμος μου, θὰ γείνῃς παιδί μου, καὶ ἡ ἀδελφή σου κόρη μου. Θὰ πάρω ἱπποκόμον εἰς τὸ πρῶτον χωρίον εἰς τὸ ὁποῖον θὰ σταματήσωμεν καὶ θὰ σᾶς ἔχω πάντοτε μαζύ μου μέσα εἰς τ' ἀνάκτορά μου.

Τὰ παιδιὰ ἔμειναν κατάπληκτα ἐνώπιον τῆς τόσης ἀγαθότητος τοῦ ἐμπόρου καὶ ἀδιστάκτως ἐδέχθησαν τὴν προσφοράν του.

— Θὰ γυρίσωμεν ὅμως πάλιν εἰς τὸν πατέρα μας; εἶπεν ἡ Μιλιέβα.

— Βέβαια, παιδί μου. Μήπως δὲν εἶναι καλός μου φίλος;... Πρῶτον ὅμως θὰ ταξειδεύσωμεν τὴν μεγάλην θάλασσαν καὶ θὰ φθάσωμεν εἰς μίαν μεγάλην πόλιν ὅπου θὰ ἴδῆτε οἰκίας τριωρόφους νὰ κολυμβοῦν εἰς τὰ νερά, θὰ ἴδῆτε μέγαρα ὁλόχρυσα, μέσα εἰς τὰ ὁποῖα θὰ ἐχάνετο ἡ πτωχή σας καλύβη. Ὁ Θόμαρ *θὰ ἔχῃ ἕνα θαυμάσιον ἵππον ὁ ὁποῖος θὰ* πετᾷ ὡς ἄνεμος, ὑπὸ τοὺς πτερνιστῆράς του. Καὶ ἔπειτα θὰ ἔχῃ ξίφος μὲ λεπίδα ἀπὸ χάλυβα τῆς Δαμασκοῦ, καὶ μεταξὺ τριακοσίων Τουρκοπαίδων θὰ εἶναι ὁ πρῶτος. Καὶ ἔπειτα σύ, Μιλιέβα, θὰ ἔχῃς περιδέραια μαργαριτῶν καὶ θὰ φορῇς μεταξωτὰ ὑφάσματα, καὶ θὰ ἔχῃς χορευτρίας εἰς τὰς διαταγάς σου διὰ νὰ σὲ διασκεδάζουν.

— Καὶ πότε θὰ γυρίσωμεν εἰς τὸν πατέρα μας;...

— Πολὺ γρήγορα! Μόλις ὁ Θόμαρ γείνῃ σπουδαῖος ἄνθρωπος. Τότε θὰ γυρίσῃ ἐδῶ ὡς αὐθέντης συνοδευόμενος ἀπὸ ἑκατοντάδας ἱππέων, καὶ ἀκολουθούμενος ἀπὸ τὴν ἀδελφήν του, τῆς ὁποίας τὸ φορεῖον ὁλόκληρον καμωμένον ἀπὸ χρυσὸν καὶ μέταξαν θὰ τὸ κρατοῦν τέσσαρες ὑπηρέται...

Καὶ ὁ Λεωνίδας μὲ τὰ ζωηρότερα τῶν χρωμάτων περιέγραφε τὴν σκηνὴν τῆς ἐπιστροφῆς, ἥτις κυριολεκτικῶς κατώρθωσε νὰ γυρίσῃ τὰς κεφαλὰς τῶν ἀθώων αὐτῶν παιδιῶν.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Σεΐχης ἀνέμενεν ἀκόμη τὴν ἐπάνοδον τῶν τέκνων του, καὶ βλέπων ὅτι ταῦτα δὲν ἐφαίνοντο ἤρχισεν ἐρωτῶν δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ καὶ ζητῶν πληροφορίας.

Τότε κάποιος χωρικὸς εἶπεν εἰς τὸν Μολλᾶ ὅτι εἶδεν εἰς τὸ δάσος τὸν Θόμαρ καὶ τὴν Μιλιέβα μαζὺ μὲ τὸν Ἕλληνα ἔμπορον, ἅπαντας ἱππεύοντας ἐπὶ ἡμιόνων.

Τότε ὁ γέρων Κιρκάσιος ἐξεμάνη καὶ ἤρχισε βρυχώμενος ὡς λέων.

— Μοῦ ἔκλεψε τὰ παιδιά μου ὁ ἄθλιος! ἐφώναζε καὶ χωρὶς νὰ προφθάσῃ νὰ ἀνακοινώσῃ τὰ σχέδια εἰς τοὺς γείτονάς του, οἵτινες θὰ τὸν ἐβοήθουν, ὡπλίσθη, ἐρρίφθη ἐπὶ τοῦ ἵππου του καὶ ἔφυγεν ὡς ἀστραπὴ εἰς τὸ δάσος.

Φθάσας εἰς τὸ πρῶτον χωρίον ἔμαθεν ὅτι ὁ Ἕλλην ἔμπορος δὲν εἶχε φανῇ ἐκεῖ, καὶ τότε ἐνόησεν ὅτι τὰ ἴχνη τοῦ καραβανίου τὰ ὁποῖα εἶχεν ἕως τότε ἀκολουθήσῃ ἦσαν ἐσφαλμένα, καμωμένα ἐπίτηδες διὰ νὰ τὸν ἀποπλανήσουν. Ἀπηλπισμένος ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω καλπάζων. Ὅλην τὴν νύκτα διέτρεχε τὸ δάσος ζητῶν νὰ εὕρῃ τὸν ἅρπαγα τῶν τέκνων του. Καὶ μόλις τὴν πρωΐαν, καθ' ἣν στιγμὴν ὁ Λεωνίδας ἐπότιζεν εἰς ἓν ῥυάκιον τὰ ζῷά του εἶδε μακρόθεν ἓν σύννεφον κονιορτοῦ καὶ ἐνόησεν ὅτι εὑρίσκετο ἀπέναντι τοῦ Κιρκασίου.

— Παιδιά μου, εἶπε τότε, ἐδῶ θ' ἀποθάνωμεν ὅλοι ἐν ἀνάγκῃ, διότι ὁ πατήρ σας ἔρχεται ὡπλισμένος. Ἂς ποτίσωμεν μόνον τὰ ζῷά μας καὶ ἂς φεύγωμεν ὅσον γρηγορώτερα ἠμποροῦμεν.

Πράγματι οἱ φυγάδες δὲν εἶχαν καιρὸν νὰ χάνουν. Ὄπισθέν των ἤρχετο ὁ Κιρκάσιος καὶ χειρότερον ἀκόμη πολλοὶ συγχώριοί του, οἵτινες κατώρθωσαν νὰ τὸν συναντήσουν.

Ἡ καταδίωξις ἤρχισε τρομερά. Οἱ ἡμίονοι τοῦ Ἕλληνος ἔτρεχον ὡς μαινόμενοι, καλλίτερον ὅμως αὐτῶν ἔτρεχον τῶν Κιρκασίων οἱ ἵπποι. Ὁ Ἕλλην ἐφαίνετο χάνων τὰ πάντα ὅταν εὑρέθη ἐνώπιον μιᾶς μικρᾶς ξυλίνης γεφύρας, ἑνούσης δύο βουνά, καὶ κάτωθεν τῆς ὁποίας ἠνοίγετο ἡ ἄβυσσος μιᾶς ἀποκρήμνου φάραγγος.

Ὁ Λεωνίδας καὶ τὰ δύο παιδιὰ ὥρμησαν ἐκεῖ καὶ ἐπέρασαν τὴν γέφυραν, ἔπειτα δὲ ὁ ἔμπορος, βοηθούμενος ἀπὸ τὸν Θόμαρ, τὴν κατέστρεψε καὶ τὴν ἔρριψεν εἰς τὸ κενόν.

Μετ' ὀλίγα λεπτὰ τῆς ὥρας, ὁ Κιρκάσιος μὲ τὴν συνοδείαν του εἶχε φθάσῃ. Ἀλλ' ὁ δρόμος πρὸς τὰ ἐμπρὸς ἦτο ἀδύνατος πλέον. Δακρύων ἐκ λύσσης καὶ πικρίας ἐγύρισεν ὀπίσω. Μίαν μόνην στιγμὴν εἶδε τὴν Μιλιέβαν εἰς τὸ βάθος τοῦ ἀπέναντι ὀροπεδίου, ἐκτείνουσαν τὰς χεῖράς της εἰς ἀποχαιρετισμὸν καὶ ἱκεσίαν. Ἔπειτα ἡ συνοδεία τῶν φυγάδων ἐχάθη.

* * *

Ὁ Ἕλλην ἔμπορος ἔφθανε μετ' ὀλίγας ἑβδομάδας εἰς Σμύρνην, μὲ τοὺς δύο μικροὺς Κιρκασίους, τοὺς ὁποίους περιεποιεῖτο ὡς ἴδιά του τέκνα. Πλησίον του ὁ Θόμαρ καὶ ἡ Μιλιέβα ἐδιδάχθησαν νὰ τραγῳδοῦν, νὰ χορεύουν, νὰ ἱππεύουν καὶ νὰ διαπρέπουν μεταξὺ τῶν συνομιλήκων των. Ὅταν δὲ ἡ μόρφωσίς των, ἔπειτα ἀπὸ μερικὰ ἔτη, ἔγεινε τελεία, ὁ ἀξιόλογος ἄνθρωπος ἐπώλησε τὰ δύο αὐτὰ «τέκνα» του εἰς τὸν Μέγαν Βεζύρην διὰ χιλιάδας τσεκίνια.

Τὸ περιεργότερον ἐξ ὅλων εἶναι ὅτι αἱ προρρήσεις τοῦ Ἀργυροκανθαρίδου πρὸς τοὺς δύο νέους ἐπηλήθευσαν, ὡς θὰ ἴδωμεν κατωτέρω.

Ὅταν ὁ Σουλτᾶνος Μαχμοὺτ ἔχασε τὴν εὐνοουμένην του, ὅπως γνωρίζομεν, ἡ Μιλιέβα κατέλαβε τὴν θέσιν της εἰς τὸ Σεράγιον. Ἡ νεᾶνις ἦτο τότε μόλις δεκαπενταέτις, καὶ ἐπειδὴ αἱ Κιρκάσιαι εἰς τὴν ἡλικίαν αὐτὴν εὑρίσκονται ἐν τελείᾳ ἀναπτύξει, ἐγένετο ἀμέσως ἡ εὐνοουμένη τοῦ Σουλτάνου.

Ὁ Θόμαρ κατετάχθη εἰς τὸ σῶμα τῶν Ἰτσογλανίων, ὁπόθεν τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐξελέγετο ἡ σωματοφυλακὴ τοῦ Σουλτάνου.

Τότε ὁ Μαχμοὺτ συνέστησε τὸ περίφημον σῶμα τῶν Ἀκιντζήδων, ἐκλέγων τοὺς καλλίστους μεταξὺ αὐτῶν ἐκ τῶν Γενιτσάρων, καὶ δημιουργῶν οὕτω τὸ πρῶτον σῶμα τακτικοῦ στρατοῦ.

(Ἕπεται συνέχεια).

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ

Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ, ὁ τελευταῖος ἀπ' εὐθείας ἀπόγονος τῆς ἱστορικῆς οἰκογενείας τῶν Κολοκοτρωναίων, ἧς τὰ μέλη διεκρίθησαν πάντοτε διὰ τὰ φιλοπάτριδα αἰσθήματά των, πλεῖστα ἐπισφραγίσαντα διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὴν πρὸς τὴν πατρίδα ἀφοσίωσιν, καὶ ἔγγονος τοῦ ἐνδόξου στρατάρχου τοῦ Μωρηᾶ, Θεοδώρου Κολοκοτρώνη, ἔπεσεν ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος εἰς τὸν κατὰ Βουλγάρων πόλεμον παρὰ τὴν Ἄνω Τζουμαγιάν. Ὁ Κολοκοτρώνης ἦτο ὁ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν, οἵτινες ἐστάλησαν εἰς τὴν Μακεδονίαν ὅπως ὀργανώσωσι τὸν κατὰ τῶν κομιτατζήδων ἀγῶνα, τὸν ὁποῖον διηύθυνεν ἔκτοτε μετὰ τοῦ ἀειμνήστου Παύλου Μελᾶ, τοῦ συνταγματάρχου Κοντούλη καὶ ἄλλων συναδέλφων του. Ὀλίγους μῆνας πρὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ Ἑλληνοτουρκικοῦ πολέμου ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ διοργανωτοῦ Eydoux εἰς Ἀγγλίαν ὅπως παρακολουθήσῃ τὰ μεγάλα γυμνάσια τοῦ Ἀγγλικοῦ στρατοῦ. Ὁ γενναῖος στρατιώτης βαρέως ἔφερε τὸ γεγονὸς ὅτι κατὰ τὸν Ἑλληνοτουρκικὸν πόλεμον ἡ Μεραρχία του δὲν συνεκρούσθη πρὸς τὸν ἐχθρόν. Εἰς τὸν δεύτερον ὅμως πόλεμον ὁ ἡρωϊσμός του εὗρε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκδηλωθῇ. Ἡ ἀνδρεία καὶ ἡ τόλμη τὴν ὁποίαν ἐπέδειξε κατὰ τὴν μάχην τοῦ Λαχανᾶ καὶ κατὰ τὴν διέλευσιν τῆς κατεστραμμένης γεφύρας Δεμὶρ Χισσὰρ ὑπεχρέωσαν τὸν συνταγματάρχην Διονύσιον Παπαδόπουλον νὰ προκαλέσῃ τηλεγραφικῶς τὴν ἐπ' ἀνδραγαθίᾳ προαγωγήν του. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης διεκρίθη μαχόμενος ὡς λέων ἐπὶ κεφαλῆς τῶν γενναιοψύχων Κρητῶν καὶ ἐνσπείρων τὸν τρόμον εἰς τοὺς ἐχθρούς, μέχρις οὗ ἔπεσε παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ ἐξ ἴσου ἡρωϊκῶς ἀγωνισθέντος Βελισσαρίου ἐπὶ τοῦ ὑψώματος 1378. Ὁ Κολοκοτρώνης ἦτο ἡ ὁρμητικὴ λαῖλαψ εἰς τὴν πρώτην πάντοτε γραμμὴν τοῦ πυρός, κινῶν τὸν θαυμασμὸν τῶν ἀνωτέρων του καὶ τὴν λατρείαν τῶν ὑπ' αὐτὸν ἀνδρῶν διὰ τὸν μυθικὸν ἡρωϊσμόν του. Ἡ ἱστορία, ἀπαθανατίζουσα τοὺς ἡρωϊκοὺς ἄθλους τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων, θὰ ἀναγράψῃ ὅτι ἐπὶ τοῦ ὑψώματος 1378 ἔπεσεν ὁ τελευταῖος Κολοκοτρώνης, ἐπάξιος τῶν μεγάλων αὐτοῦ προγόνων.

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΤΡΑΓΩΔΙΑ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ ΤΩΝ ΑΨΒΟΥΡΓΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος).

Εὐρώπης καὶ θὰ ἀνατρέψῃ τὴν ἰσορροπίαν τῆς Βαλκανικῆς εἰς βάρος ἰδίως τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους. Δὲν δυνάμεθα παρὰ ἐξ αὐτῆς τῆς ἀντιλήψεως τοῦ συμφέροντος ἡμῶν νὰ εὐχηθῶμεν ἐκ καρδίας ὅπως ἐπαληθεύσουν αἱ ἐλπίδες αἱ βασιζόμεναι εἰς τὸν νέον διάδοχον τοῦ Φραγκίσκου Ἰωσήφ. Δὲν εἶναι ἐντελῶς ἀπαρασκεύαστος ὁ νεαρὸς Ἀρχιδοὺξ διὰ τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον θὰ κληθῇ ταχέως νὰ ἀναλάβῃ. Ἔχει μυηθῆ εἰς τὰ ζητήματα τῆς Αὐτοκρατορίας καὶ ἔζησεν ἐν στενῇ ἐπαφῇ μὲ τὴν αὐλήν, προπαρασκευασθεὶς ὡς ἔφεδρος, οὕτως εἰπεῖν, διάδοχος.

Τοῦ Φραγκίσκου Φερδινάνδου ἡ διαρκὴς μέριμνα ἦτο ἡ ἐνίσχυσις τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου. Αὐτὸς ἦτο ὁ ἐνθερμότερος συνήγορος τοῦ Γερμανοῦ Κάϊζερ εἰς τὴν ἀπαίτησίν του ὅπως αὐξήσῃ ἡ σύμμαχός του Αὐτοκρατορία τὰς πολεμικάς της δαπάνας πρὸς ἐφαρμογὴν νέων στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν προγραμμάτων, ἂν ἤθελε νὰ λογίζεται ὡς σπουδαῖος παράγων ἐν τῇ Τριπλῇ Συμμαχίᾳ. Εἰς αὐτὸν ἀπεδίδετο ἰδίως ἡ εἰσήγησις τοῦ νέου ναυτικοῦ προγράμματος, τὸ ὁποῖον θὰ στοιχίσῃ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς Μοναρχίας πολλὰς ἑκατοντάδας ἑκατομμυρίων. Τοῦ Καρόλου Φραγκίσκου Ἰωσὴφ τὸ μέγα καὶ κύριον ἔργον πρέπει νὰ εἶναι ἡ κατὰ τὸ δυνατὸν ἐθνικοποίησις τῶν πολεμικῶν δυνάμεων τῆς χώρας διὰ τῆς διαλλαγῆς πρὸς τὰς διαφόρους ἐθνικότητας, αἱ ὁποῖαι ἀντιπροσωπεύονται ἐν τῷ στρατῷ καὶ ἐν τῷ ναυτικῷ. Ὡς εἶναι σήμερον τὰ αἰσθήματα ἐν τῇ Μοναρχίᾳ, μία πολεμικὴ περιπέτεια θὰ ἄφηνε τὸν Αὐτοκράτορα μὲ μέρος μόνον τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τῆς χώρας. Εἰς τὸν στρατὸν τῆς χώρας ταύτης ἐπαληθεύει ὅλως ἰδιαιτέρως καὶ ἐν ὅλῃ τῇ κυριολεξίᾳ του τὸ ἀξίωμα «οὐκ ἐν τῷ πολλῷ τὸ εὖ, ἀλλ' ἐν τῷ εὖ τὸ πολύ.» Εἶναι πολὺ πιθανὸν νὰ σημαίνουν αἱ ἐν εἰρήνῃ αὐξήσεις τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ στρατοῦ αὔξησιν τῶν λιποτακτῶν καὶ τῶν στασιαστῶν ἐν πολέμῳ.

Οἱ ἐπισκεπτόμενοι τοὺς Παρισίους Ἕλληνες καὶ ἔχοντες ἀνάγκην ἰατρικῶν συμβουλῶν θὰ ἐξυπηρετήσωσι τὰ ἴδια αὐτῶν συμφέροντα ἀπευθυνόμενοι πρὸς τὸν ἰατρὸν κ.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΑ ΛΟΥΖΗΝ

46 Avenue de Niel

PARIS, FRANCE

τέως διευθυντὴν τοῦ τετάρτου Στρατιωτικοῦ Νοσοκομείου ἐν Ἀθήναις κατὰ τοὺς δύο νικηφόρους πολέμους μας καὶ ἀπόφοιτον τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τῶν Παρισίων ἔνθα ἀπὸ εἰκοσιπενταετίας ἐξασκεῖ τὴν ἐπιστήμην του.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΗΣ "ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗΣ ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ"

ΕΛΛΑΣ	
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ «ΕΣΤΙΑΣ»	ΑΘΗΝΑΙ
ΗΛΙΑΣ ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΥΡΟΣ
Ν. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ	ΚΕΡΚΥΡΑ
Ν. ΑΛΙΚΙΩΤΗΣ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ
Γ. ΑΛΙΚΙΩΤΗΣ	ΧΑΝΙΑ
ΙΩ. ΠΛΑΤΑΝΑΚΗΣ	ΣΗΤΕΙΑ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Π. ΓΑΡΔΙΟΣ	ΣΑΜΟΣ
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ Π. ΒΑΛΛΟΥΡΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΗΡΑΚΛΗΣ ΚΩΣΤΟΜΟΙΡΗΣ	ΜΥΤΙΛΗΝΗ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΒΑΛΙΩΤΗΣ	ΧΙΟΣ
ΚΩΣΤΑΣΙΑΝΗΣ ΚΑΙ ΣΓΟΥΡΟΣ	ΚΑΒΑΛΛΑ
Α. ΚΑΡΑΟΥΛΑΝΗΣ	ΑΝΔΡΟΣ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΤΣΙΡΙΜΙΛΑΣΗ	ΛΕΥΚΑΣ
Ι. Π. ΣΤ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ	ΙΩΑΝΝΙΝΑ
ΗΛΙΑΔΗΣ ΚΑΙ ΣΩΜΟΣ	ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΚΥΠΡΟΣ	
ΑΓΑΠΙΟΣ ΛΑΩΝΕΦΤΗΣ	ΛΕΥΚΩΣΙΑ
Γ. Β. ΠΑΛΜΑΣ	ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΣ
ΒΙΒΛΙΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ	ΛΕΜΗΣΟΣ
ΤΟΥΡΚΙΑ	
ΑΓΑΘΟΝΙΚΗ ΜΠΕΛΛΑ	ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ
ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΜΥΡΝΗ
ΙΩΑΚΕΙΜ Α. ΡΟΣΣΙΔΗΣ	ΑΜΙΣΣΟΣ
Γ. Κ. ΠΙΖΑΝΗΣ	ΚΕΡΑΣΣΟΥΣ
ΠΕΡΣΙΑ	
ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΚΑΠΑΔΑΗΣ	ΡΕΣΤ
ΡΩΣΣΙΑ	
ΔΗΜ. Γ. ΔΟΥΚΕΛΛΗΣ	ΟΔΗΣΣΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΒΟΜΒΟΡΗΣ	ΡΟΣΤΩΦ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΠΙΔΗΣ	ΒΑΤΟΥΜ
Π. ΖΑΦΕΙΡΗΣ	ΚΑΡΟΥΛ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΧΑΤΖΙΕΦ	ΤΙΦΛΙΣ
ΑΠΟΣΤ. Γ. ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ	ΒΛΑΔΙΚΑΥΚΑΣΟΣ
ΑΙΓΥΠΤΟΣ	
ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ ΗΛΙΑΣ	ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
ΚΩΝΣΤ. ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΣ	ΠΟΡΤ ΣΑΪΔ
ΡΩΜΟΥΝΙΑ	
ΣΤΑΥΡΟΣ ΞΕΝΑΚΗΣ	ΣΟΥΛΙΝΑΣ
Κ. Β. ΚΩΣΤΟΒΙΤΣ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΖΑ
ΚΩΝΣΤ. ΣΠ. ΜΑΚΡΗΣ	ΓΑΛΑΖΙΟΝ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ	ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ
Δ. ΘΕΟΛΟΓΙΔΗΣ	ΒΡΑΪΛΑ
ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ	
Κ. ΒΑΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ	ΠΥΡΓΟΣ
Κ. Δ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ	ΒΑΡΝΑ
ΔΥΤΙΚΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ	
ΙΩΑΝΝΗΣ Π. ΔΟΣΚΑΣ	ΚΟΤΤΕΣΛΟΕ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΕΙΑ

ΛΕΩΝΙΔΑ ΔΕ ΡΟΖΑ

Εἰς τὰ δύο Ὀδοντοϊατρεῖά μου ἐκτελεῖται παρ' εἰδικῶν ἐπιστημόνων ὀδοντοϊατρῶν πᾶσα ὀδοντοϊατρικὴ ἐργασία κατὰ τοὺς τελευταίους κανόνας τῆς ὀδοντοϊατρικῆς ἐπιστήμης. Εἶμαι εἰς θέσιν νὰ ἐγγυηθῶ ἀπολύτως τὴν τελειότητα τῆς ἐργασίας μου ὡς ἐκ τῆς εἰκοσαετοῦς πείρας μου ὡς ὀδοντοϊατροῦ ἐν Γαλλίᾳ, Γερμανίᾳ καὶ Ἀμερικῇ.

Τὰ ὀδοντοϊατρεῖά μου εἶναι ἐπιστημονικῶς κατηρτισμένα μὲ ὅλα τὰ νεώτερα ἐργαλεῖα διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἐκτέλεσιν πάσης χειρουργικῆς ὀδοντοϊατρικῆς ἐργασίας. Οἱ βοηθοί μου εἶναι ὀδοντοϊατροὶ μὲ πεῖραν καὶ ἱκανότητα καὶ πάντοτε πρόθυμοι νὰ εὐχαριστήσωσι τοὺς ἐπισκέπτας δι' ἐξαιρέτου καὶ εἰλικρινοῦς ἐργασίας.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΔΕ ΡΟΖΑ

ΕΠΙ ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΕΤΙΑΝ ΙΑΤΡΟΣ ΤΗΣ ΕΝ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΑΡΟΙΚΙΑΣ

613 EIGHTH AVE., (ΜΕΤΑΞΥ 39ΗΣ ΚΑΙ 40ΗΣ ΟΔΟΥ) — 100 WEST 29TH ST. (ΓΩΝΙΑ 8TH AVENUE)

ΩΡΑΙ ΓΡΑΦΕΙΟΥ 8 Π. Μ. - 8 Μ. Μ. ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΚΑΣ 9 Π. Μ.-2 Μ. Μ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΕΓΚΟΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ

ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΝ ΑΓΙΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΥ ΡΥΘΜΟΥ ΔΙ' ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΔΕΙΓΜΑΤΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: N. ZENGO

C)O GRIESMERE GALLERIES

164 TREMONT ST., BOSTON, MASS.

ΜΙΑ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΩΝ ΔΙΣΚΩΝ ΦΩΝΟΓΡΑΦΩΝ

Ὅλα τὰ Ἐκκλησιαστικὰ ᾄσματα καὶ ψαλμοὶ τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν, ἐγγραφέντες ἐπὶ τῶν δίσκων «Orfeon Records» ὑπὸ τοῦ Πρωτοψάλτου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας Ι. Ναυπλιώτου, Πατριαρχικῇ καὶ Συνοδικῇ ἀδείᾳ, χάριν τῶν ἐν Ἐξωτερικῷ ὁμογενῶν.

Σχετικοὶ Κατάλογοι ἀποστέλλονται δωρεάν.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: G. MONDANOS & CO.

GRAND' RUE SIRKEDJI No. 16 CONSTANTINOPLE, TURQUIE

ΛΕΚΑΣ ΚΑΙ ΔΡΙΒΑΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1892

19 ROOSEVELT ST., NEW YORK.

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 1464 WORTH

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

BANK OF ATHENS

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ — ATHENS - GREECE

ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 60,000,000

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ: Ἐν Πειραιεῖ, Πάτραις, Σύρῳ, Καλάμαις, Τριπόλει, Βόλῳ, Λαρίσσῃ, Ἀγρινίῳ, Καρδίτσῃ, Θεσσαλονίκῃ, Καβάλλᾳ, Σέρραις, Ἰωαννίνοις, Χανίοις, Ἡρακλείῳ, Ρεθύμνῃ, Χίῳ, Λιμένι-Βαθέος (Σάμου).

ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ: Ἐν Κωνσταντινουπόλει (Ὑποκατάστημα ἐν Γαλατᾷ μετὰ Πρακτορείου ἐν Σταμπούλ), Ἀμισσῷ, Σμύρνῃ, Μερσίνῃ.

ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ: Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Καΐρῳ (μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Mousky), Ζαγαζίκ.

ΕΝ ΣΟΥΔΑΝ: Ἐν Χαρτούμ.

ΕΝ ΚΥΠΡΩ: Ἐν Λεμεσῷ.

ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ: Ἐν Λονδίνῳ (No. 22 Fenchurch Street).

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΔΙΟΝ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ, Ἀντιπρόεδρος, ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ ΔΕ ΡΕΒΕΡΣΟ, Ἀντιπρόεδρος, ΙΑΚΩΒΟΣ ΜΠΟΝΝΙΕ, Διευθύνων Σύμβουλος, ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΘΗΝΟΓΕΝΗΣ, ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗΣ, ΣΤΕΦ. ΕΥΓΕΝΙΔΗΣ, Βαρῶνος Α. Δὲ ΝΕΦΛΙΖ, ΕΜΜ. ΡΟΔΟΚΑΝΑΚΗΣ, Κ. ΒΕΡΟΥΓΚ, ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΖΑΡΙΦΗΣ.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΗΛΙΑΣΚΟΣ — ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΑΘΗΝΑΪΚΗΝ - ATHENOCLES"

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ δέχεται καταθέσεις εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς Φράγκα ἢ Λίρας Ἀγγλίας, ἀποδοτέας εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα, πληρώνει δὲ τόκον:

3 ο)ο κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν.

3 1)2 ο)ο κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις διαρκείας 6 μηνῶν.

4 ο)ο κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις διαρκείας 1 ἔτους καὶ ἄνω.

5 ο)ο κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις διαρκείας 2 ἐτῶν καὶ ἄνω.

Ἐπίσης δέχεται καταθέσεις εἰς ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ πληρωτέας εἰς πρώτην ζήτησιν μέχρι τοῦ ποσοῦ δρ. 2,000 καὶ ἐπὶ τόκῳ 4 ο)ο τὸ ἔτος.

Ὅσοι ἐκ τῶν μεταναστῶν θέλουσι νὰ ἀποστείλωσι χρήματα εἰς τὰς πατρίδας των, δύνανται νὰ ἀπευθύνωνται εἰς τοὺς κάτωθι σημειουμένους ἀνταποκριτάς μας ἤτοι:

ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ: Εἰς τὴν American Express Co., Adams Express Co., American Bankers Association, Bankers Trust Co., The Chase National Bank, Irving National Bank, National Bank of Commerce, United States Express Co., Wells Fargo & Co., Knauth, Nachod & Kuhne, Lionello Perera & Co., Zimmerman & Forsay, New York.—Commercial National Bank, First National Bank, Fort Dearborn National Bank, Chicago, Ill.—The First-Second National Bank, Mellon National Bank, Union Savings Bank, Pittsburg, Pa.—The California National Bank, Sacramento, Cal.—Wells Fargo Nevada National Bank, San Francisco, Cal.—The First National Bank Cincinnati, O.—First National Bank, Minneapolis, Minn.—National Bank of Commerce, St. Louis, Mo.—Wisconsin National Bank, Milwaukee, Wis.

ΕΝ ΚΑΝΑΔΑ: The Canadian Bank of Commerce, Banque Internationale du Canada, Bank of British North America.

ΕΝ ΒΡΑΖΙΛΙΑ: Banco do Brazill.

ΕΝ ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ: Banco de la Nacion Argentina.

Ὅσοι θέλουσι νὰ κάμωσι καταθέσεις παρὰ τῇ Τραπέζῃ Ἀθηνῶν δύνανται νὰ στέλλωσι τὰ ἐμβάσματά των ἀπ' εὐθείας εἴτε εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Κεντρικὸν Κατάστημα τῆς Τραπέζης εἴτε εἰς οἱονδήποτε τῶν Ὑποκαταστημάτων της, παρ' ᾧ θέλουσι νὰ γείνῃ ἡ κατάθεσις.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Πρὸς ἀποφυγὴν χρονοτριβῆς καὶ δυσκολιῶν περὶ τὴν ἐξαργύρωσιν τῶν ἐμβασμάτων, συνιστᾶται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους νὰ φροντίζωσιν ὅπως τὰ ἀποστελλόμενα τσὲκ ἐκδίδωνται παρὰ τῶν Τραπεζῶν εἰς διαταγὴν τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

"ΑΤΛΑΝΤΙΣ"

Η ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ἱδρυθεῖσα τῷ 1894

ΥΠΟ ΣΟΛΩΝΟΣ Ι. ΒΛΑΣΤΟΥ

Ἐκδίδοται καθ' ἑκάστην καὶ τὰς Κυριακὰς

ΕΝ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ, ΛΟΝΔΙΝΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Μόνιμοι ἔμμισθοι ἀνταποκριταὶ ἐν Λονδίνῳ, Παρισίοις, Ἀθήναις, Κων)πόλει, Θεσσαλονίκῃ, Σόφιᾳ, Κρήτῃ καὶ Σάμῳ.

ΤΜΗΜΑ ΕΚΔΟΤΙΚΟΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΚΑΝΑΔΑ, ΚΟΥΒΑΣ ΚΑΙ ΑΜΕΡΙΚ. ΚΤΗΣΕΩΝ	Ἐτησία	$ 5.00
	Ἑξάμηνος	» 2.50
	Τρίμηνος	» 1.50
ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ (ΜΑΝΗΑΤΤΑΝ)	Ἐτησία	$ 7.00
	Ἑξάμηνος	» 3.50
	Τρίμηνος	» 2.00
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	Ἐτησία	Φρ. 35.00
	Ἑξάμηνος	» 17.50
	Τρίμηνος	» 10.00

Διαφημίσεις Ἐμπορικῶν Οἴκων τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐπιθυμούντων νὰ συνάψωσιν ἐμπορικὰς σχέσεις μὲ τὰ ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνικὰ Ἐμπορικὰ Καταστήματα, γίνονται δεκταὶ μὲ ἠλαττωμένας τιμάς.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἀπευθυντέον:

"ATLANTIS", P. O. STATION E., NEW YORK.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ

ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΥΠΟ ΤΩΝ ΕΚΔΟΤΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ "ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ" ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΒΙΒΛΙΑ ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ ΔΙΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ, ΕΠΙ ΚΑΛΟΥ ΧΑΡΤΟΥ ΚΑΙ ΔΕΝΟΝΤΑΙ ΣΤΕΡΕΩΣ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΣ

1	Ἱστορία Ἡνωμένων Πολιτειῶν	Φρ.	5.00
2	Ἐπίτομος Ἑλληνικὴ Ἱστορία	»	5 00
3	Πατριωτικὴ Βιβλιοθήκη, Τόμος Α'.	»	5.00
4	Πατριωτικὴ Βιβλιοθήκη Τόμος Β'.	»	5.00
5	Ἱστορία Μεγάλου Ἀλεξάνδρου	»	5.00
6	Ἱστορία Ἑλληνοτουρκικοῦ Πολέμου, Τόμος Α'.	»	5 00
7	Ἱστορία Ἑλληνοτουρκικοῦ Πολέμου, Τόμος Β'.	»	5 00
8	Ἱστορία Ἑλληνοβουλγαρικοῦ Πολέμου	»	5.00
9	Ἀπὸ Ἀκροπόλεως εἰς Ἄλτιν	»	5 00
*10	Τὰ Μυστήρια τοῦ Γιλδὶζ	»	1.00
*11	Ἡ Φαρμακεύτρια	»	1.25
12	Νέα Ἑλληνικὴ Ἀνθολογία	»	5.00
*13	Μέθοδος Μανδολίνου	»	3.75
*14	Μέθοδος Μουσικῆς ἄνευ Διδασκάλου	»	1.25
15	Ἱερὰ Σύνοψις	»	3.75
*16	Διάλογοι Ἑλληνο-Ἀγγλικοί, Μικροὶ	»	1.25
17	Διάλογοι Ἑλληνο-Ἀγγλικοί, Μεγάλοι	»	5.00
18	Μέθοδος Ἀγγλικῆς Γλώσσης	»	5.00
19	Γραμματικὴ Ἀγγλικῆς Γλώσσης	»	3.75
20	Λεξικὸν Ἑλληνοαγγλικὸν	»	5.00
21	Λεξικὸν Ἀγγλοελληνικὸν	»	5.00
22	Λεξικὸν Ἑλληνοαγγλικὸν τσέπης	»	2.50
23	Λεξικὸν Ἀγγλοελληνικὸν τσέπης	»	2 50
24	Ἀγγλοελληνικὸν Ἐπιστολάριον	»	5.00
25	Χάρτης τῆς Νέας Ἑλλάδος, χρυσόδετος	»	2.50

Ἐκτὸς τῶν δι' ἀστερίσκων σημειουμένων, ὅλα τὰ ἄλλα βιβλία εἶναι καλλιτεχνικῶς καὶ στερεῶς χρυσοδεμένα.

Τὰ Ἀγγλο-Ἑλληνικὰ καὶ Ἑλληνο-Ἀγγλικὰ Λεξικὰ πωλοῦνται δεδεμένα χωριστὰ ἢ δεδεμένα τὰ δύο εἰς ἕνα τόμον, κατὰ προτίμησιν τοῦ παραγγέλλοντος.

Τὰ ἄνω βιβλία ἀποστέλλονται ἐλεύθερα ἐξόδων ἅμα τῇ λήψει τῆς ἀξίας των.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΚΥΡΙΟΙΣ:

ΙΩ. Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ Βιβλιοπωλεῖον Ἑστίας	ΑΘΗΝΑΙ
ΙΩ. Ν. ΣΙΔΕΡΗ	ΑΘΗΝΑΙ
ΔΡΑΓΑΤΣΗ καὶ Σα, Pl. Tunnel 525, Pera.	ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ
ΧΑΡΑΛ. ΠΑΠΠΑ, Okela Momferato	ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

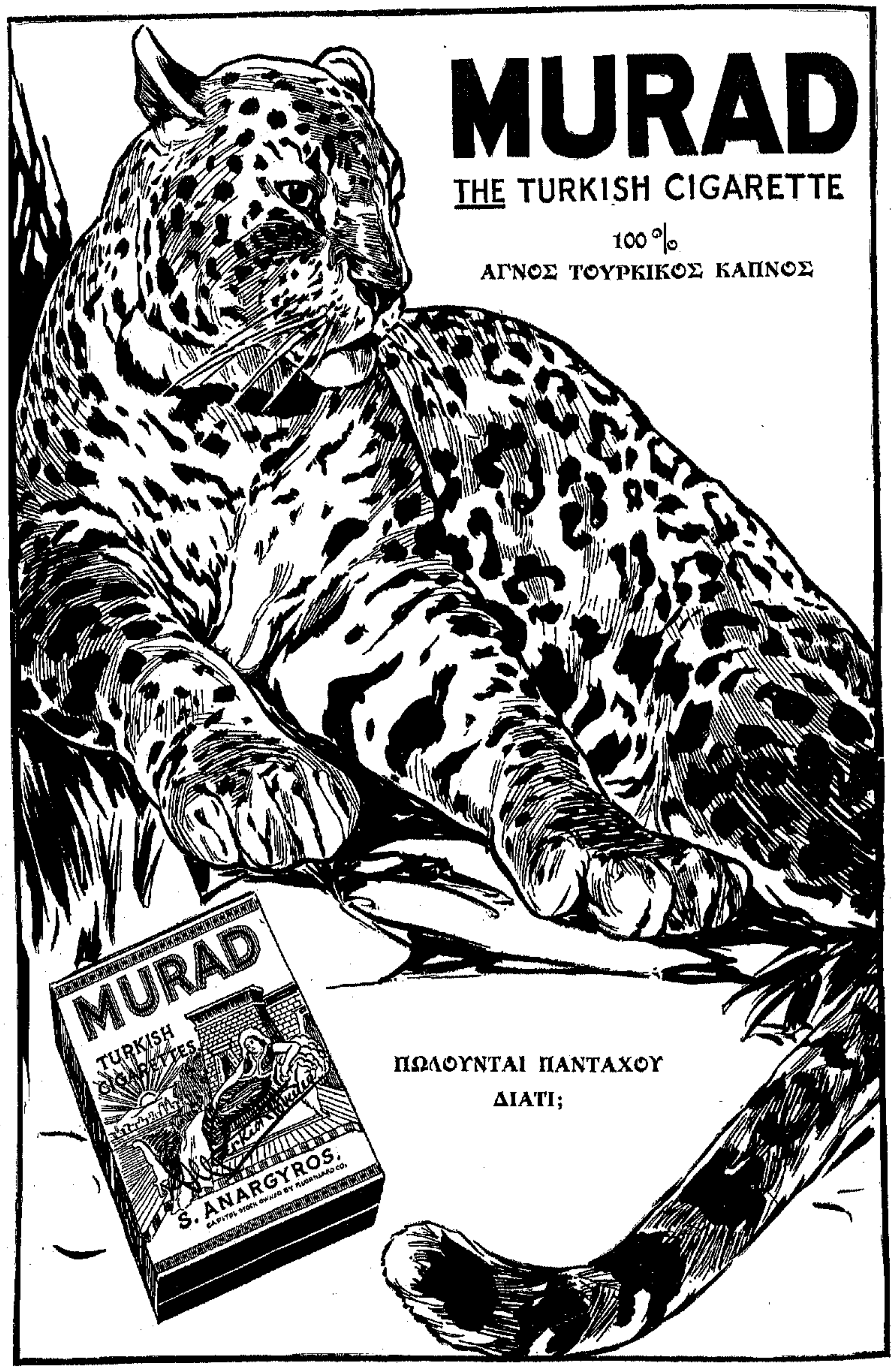
MURAD
THE TURKISH CIGARETTE
100 %
ΑΓΝΟΣ ΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΚΑΠΝΟΣ
MURAD
TURKISH
CIGARETTES
S. ANARGYROS.
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΔΙΑΤΙ;

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΕΤΟΣ 5, ΑΡΙΘ. 8
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ
1914

ΑΤΛΑΝΤΙΣ

VOL. 5, NO. 8
AUGUST
1914

MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ∘ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ∘ ΔΡ. 35,000,000

ΟΛΙΚΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ∘ ∘ ΔΡΑΧΜΑΙ ∘ ∘ ..170,000,000..

ΔΙΟΙΚΗΤΑΙ
ΙΩΑΝΝ. ΕΥΤΑΞΙΑΣ και ΑΛΕΞ. ΖΑΪΜΗΣ

Συνιστᾶται θερμῶς εἰς τοὺς μετὰ τῆς Τραπέζης συναλλασσομένους, ὅπως πρὸς ταχυτέραν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεών των, ἀποφεύγωσι νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὰ διοικοῦντα τὴν Τράπεζαν πρόσωπα καὶ διευθύνωσιν ἀποκλειστικῶς πάσας τὰς ἐπιστολὰς αὐτῶν εἰς τὴν διεύθυνσιν:
NATIONAL BANK OF GREECE, ATHENS - GREECE

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΑΙΓΙΟΝ	ΒΟΛΟΝ	ΙΘΑΚΗΝ	ΚΟΡΙΝΘΟΝ	ΛΕΥΚΑΔΑ	ΠΕΙΡΑΙΑ
ΑΓΡΙΝΙΟΝ	ΓΥΘΕΙΟΝ	ΙΩΑΝΝΙΝΑ	ΚΥΜΗΝ	ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΝ	ΠΥΛΟΝ
ΑΛΜΥΡΟΝ	ΔΗΜΗΤΣΑΝΑΝ	ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ	ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΝ	ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ	ΠΥΡΓΟΝ
ΑΜΦΙΣΣΑΝ	ΖΑΚΥΝΘΟΝ	ΚΑΛΑΜΑΣ	ΚΥΘΗΡΑ	ΜΕΣΣΗΝΗΝ	ΣΠΑΡΤΗΝ
ΑΜΑΛΙΑΔΑ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ	ΚΑΡΔΙΤΣΑΝ	ΛΑΜΙΑΝ	ΝΑΥΠΑΚΤΟΝ	ΣΥΡΟΝ
ΑΡΤΑΝ	ΘΗΒΑΣ	ΚΕΡΚΥΡΑΝ	ΛΑΡΙΣΣΑΝ	ΝΑΥΠΛΙΟΝ	ΤΡΙΚΚΑΛΑ
ΑΤΑΛΑΝΤΗΝ	ΘΗΡΑΝ	ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΝ	ΛΕΒΑΔΕΙΑΝ	ΠΑΞΟΥΣ	ΤΡΙΠΟΛΙΝ
. . . .	. . . .	. . . .	. . . .	ΠΑΤΡΑΣ	ΧΑΛΚΙΔΑ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Δι' ἀποστολὴν χρημάτων ἐκ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς Ἑλλάδα ἀπευθυντέον πρὸς τοὺς ἑξῆς ἀνταποκριτὰς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος:

National Bank of Commerce	New York
American Express Co.	» »
Bankers Trust Co.	New York
Irving National Bank	» »
First National Bank	Chicago
First National Bank	Pittsburg
First National Bank	Milwaukee
Canadian Bank of Commerce	Montreal Canada

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ

Δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας Ἀγγλίας, ἀποδοτέας ἐν ὡρισμένῃ προθεσμίᾳ ἢ διαρκεῖς, ἐπὶ τόκῳ

1 ο)ο κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις 6 μηνῶν τοὐλάχιστον
2 ο)ο » » » 1 ἔτους »
2 1)2 ο)ο » » » 2 ἐτῶν »
3 ο)ο » » » 4 » »
4 ο)ο » » » 5 » »

NATIONAL BANK OF GREECE ATHENS - GREECE

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΑΤΛΑΝΤΙΣ

MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS

VOL. V, NO. 8
AUGUST
1914

ΕΤΟΣ 5, ΑΡ. 8
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ
1914

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΑΤΛΑΝΤΙΣ
ΜΗΝΙΑΙΑ
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: ΑΜΕΡΙΚΗΣ $2.00. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 15.
ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ 20 ΣΕΝΤΣ. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΦΡ. 1.25.
MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS
ANNUAL SUBSCRIPTIONS:
UNITED STATES $ 2.00. FOREIGN FRS. 15.
20 c. PER COPY
ENTERED AS SECOND CLASS MAIL MATTER.

ATLANTIS PUBLISHING CO.
113-115-117 WEST 31st STREET
P. O. STATION E., NEW YORK, U. S. A.
S. J. VLASTO, PRESIDENT D. J. VLASTO, 1ST VICE-PRES.
A. POLYZOIDES, 2ND VICE-PRES.
J. C. DEMETRIUS, TREAS. M. CHRISTOPHIDES, SEC'Y.
ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΤΛΑΝΤΙΣ
ΕΝ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΑΤΛΑΝΤΙΣ
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1894
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: ΑΜΕΡΙΚΗΣ $5.00. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 35.)
ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 2 ΣΕΝΤΣ
ATLANTIS DAILY GREEK NEWSPAPER
ANNUAL SUBSCRIPTIONS:
UNITED STATES $6.00. FOREIGN FRS. 35.
2 c. PER COPY
TELEPHONE: 4970 - 4971 - 4972 MADISON SQUARE

Ο ΙΟΥΝΙΟΣ τοῦ 1815 καὶ ὁ Ἰούλιος τοῦ 1870 ἀπηθανάτισαν δύο μεγάλας ἡμερομηνίας εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Εὐρώπης καὶ τοῦ κόσμου ἐν γένει. Ὁ Αὔγουστος ὅμως τοῦ 1914 ἐπέπρωτο νὰ συνδεθῇ μὲ τὸ μεγαλείτερον γεγονὸς ὅλων τῶν ἐποχῶν.

Ποῖος ἤλπιζεν εἰς τὴν πιθανότητα ἑνὸς Πανευρωπαϊκοῦ πολέμου πρὸ ἑνὸς μηνός;

Καὶ ποῖος ἐφαντάζετο ὅτι ἡ μεγάλη ἀπειλή, ἥτις ἐπὶ τέσσαρας δεκαετηρίδας ἐκρέματο ὡς Δαμόκλειος σπάθη ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς τῶν Εὐρωπαϊκῶν Ἐθνῶν, θὰ ἐπραγματοποιεῖτο κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦτον τῶν φώτων, τῆς προόδου καὶ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ; Εἴχομεν συνηθίση νὰ θεωρῶμεν τὴν διπλωματίαν παντοδύναμον. Καὶ ἐπιστεύομεν ὅτι καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ Βαλκανικοὶ πόλεμοι θ' ἀπεσοβοῦντο, ἂν δὲν ἔλειπεν ἡ Τουρκικὴ κακοδιοίκησις ἀφ' ἑνός, καὶ ἡ Βουλγαρικὴ κακοπιστία ἀφ' ἑτέρου, ἐξ ὧν ἡ μὲν πρώτη προυκάλεσε τὴν Σταυροφορίαν τῆς 5 Ὀκτωβρίου 1912, ἡ δευτέρα δὲ τὴν ἐκστρατείαν τῆς 16 Ἰουνίου τοῦ 1913.

Ἀλλ' ὅτι Κράτη μὴ δυνάμενα νὰ συγκριθῶσι πρὸς τὸ Τουρκικὸν καὶ λαοὶ μηδὲν τὸ κοινὸν ἔχοντες μὲ τὸν Βουλγαρικὸν θὰ προυκάλουν τὸ αἱματοκύλισμα, οὗτινος παριστάμεθα μάρτυρες, ἦτο κάτι τι τὸ ὁποῖον ὑπερέβαινε πᾶσαν σκέψιν καὶ πᾶσαν προσδοκίαν μας.

Πῶς ἔγεινε τὸ μέγα, τὸ ἀπροσδόκητον, τὸ τρομερὸν γεγονός;

ΤΗΝ 28ην Ἰουνίου ἐφονεύετο εἰς τὸ Σεράγιεβον ὑπὸ τοῦ Σέρβου Γαβριὴλ Πρίντσιπ τὸ Διαδοχικὸν ζεῦγος τῆς Αὐστρουγγαρίας.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Αὐστρουγγαρίας δὲν ἐβράδυνε ν' ἀνακαλύψῃ, ὡς ἰσχυρίσθη, ὅτι ἡ δολοφονία τοῦ Φραγκίσκου Φερδινάνδου καὶ τῆς Σοφίας Χόεμβεργκ ἐσχεδιάσθη καὶ ἐξετελέσθη ὑπὸ τῶν ὀργάνων αὐτοῦ τοῦ ἐπισήμου Σερβικοῦ Κράτους.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Βιέννης, πεισθεῖσα τοιουτοτρόπως περὶ τῆς ἐνοχῆς τῆς Σερβίας, τῇ ἀπηύθυνε τῇ 23 Ἰουλίου τὴν περίφημον ἐκείνην διακοίνωσιν, ἥτις ἐζήτει παρὰ τοῦ Σερβικοῦ Κράτους, τελεσιγραφικῶς, νὰ θυσιάσῃ αὐτὰ τὰ κυριαρχικά του δικαιώματα καὶ νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν Αὐστρίαν νὰ ἐνεργήσῃ ἀνακρίσεις ἐν αὐτῇ τῇ Σερβίᾳ πρὸς κατάπνιξιν τῆς Πανσερβικῆς προπαγάνδας. Ἡ Κυβέρνησις Βελιγραδίου συνεμορφώθη καθ' ὅλα μὲ τὰς Αὐστριακὰς ἀξιώσεις, ζητήσασα νὰ διατηρήσῃ μόνον τοὺς τύπους τοὺς ἐξασφαλίζοντας εἰς αὐτὴν τὸ ἀλώβητον τοῦ γοήτρου της.

Ἡ Αὐστρία, θεωρήσασα τὴν Σερβικὴν ἀπάντησιν ἀνεπαρκῆ, διέκοψε τὰς διπλωματικὰς μετ' αὐτῆς σχέσεις τὴν 25 Ἰουλίου, καὶ τὴν 28 τοῦ ἰδίου μηνὸς ἐκηρύττετο ὁ πόλεμος μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν. Τὴν 30 τοῦ ἰδίου μηνὸς τὰ Αὐστριακὰ στρατεύματα εἰσήρχοντο εἰς τὸ Βελιγράδιον, καὶ ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης χρονολογεῖται ἡ ἔναρξις τοῦ Πανευρωπαϊκοῦ ἀγῶνος.

ΑΜΕΣΩΣ ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς Αὐστροσερβικῆς περιπλοκῆς ἡ Ρωσσία δὲν παρέλειψε νὰ καταστήσῃ γνωστὸν ἐν Βιέννῃ ὅτι δὲν θὰ ἐπέτρεπεν ἐπανάληψιν τοῦ πραξικοπήματος τῆς Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβίνης.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ Ρωσσικοῦ τούτου διαβήματος ἡ Γερμανία διεκήρυξεν ὅτι ἡ σύμμαχός της εὑρίσκετο ἐν τῷ δικαίῳ καὶ ὅτι οἱαδήποτε κατὰ τῆς Αὐστρίας ἐπίθεσις θὰ εὕρισκεν αὐτὴν εἰς τὸ πλευρόν της. Τὴν 31 Ἰουλίου ὁ Ρωσσικὸς στρατὸς ἐκινητοποιεῖτο ἐπὶ τῶν Αὐστριακῶν συνόρων. Τὴν ἑσπέραν τῆς 1 Αὐγούστου ἡ Γερμανία ἐκήρυττε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Ρωσσίας. Τὴν ἐπαύριον, ἥτις ἦτο ἡ ἱστορικὴ πλέον Κυριακή, 2 Αὐγούστου τοῦ 1914, τὰ Γερμανικὰ στρατεύματα προσέβαλον τὸ Γαλλικὸν ἔδαφος ἀπὸ ἑπτὰ σημείων, καὶ παρεβίαζον τὴν οὐδετερότητα τοῦ Λουξεμβούργου.

Τὴν 3 Αὐγούστου ἡ Γερμανία ἐκήρυττε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Γαλλίας.

Τὴν ἰδίαν ἡμέραν ὁ ἐν Βρυξέλλαις Πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας ἐζήτει τελεσιγραφικῶς παρὰ τοῦ Βελγίου τὴν ἄδειαν νὰ διαβῶσι τὰ στρατεύματα τοῦ Κάϊζερ διὰ τοῦ Βελγικοῦ ἐδάφους εἰς τὰ Γαλλικὰ σύνορα. Μὲ τὴν ἀπόρριψιν τοῦ Γερμανικοῦ τελεσιγράφου ὑπὸ τοῦ Βελγίου, τὰ Γερμανικὰ στρατεύματα εἰσέβαλον καὶ ἐκτύπησαν τὰς πόλεις Vise καὶ Λιέγην.

Τὴν 4 Αὐγούστου ἡ Ἀγγλία, διαμαρτυρομένη διὰ τὴν παραβίασιν τῆς Βελγικῆς οὐδετερότητος, καὶ τῆς οὐδετερότητος τοῦ Λουξεμβούργου, καὶ μένουσα παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν φίλων της Γάλλων καὶ Ρώσσων, ἐκήρυξε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Γερμανίας.

Τὴν 6ην Αὐγούστου ἡ Ἰταλία ἀποσκωμένη τῶν συμμάχων της Γερμανίας καὶ Αὐστρίας ἐκήρυξε τὴν οὐδετερότητά της.

Αὕτη ὑπῆρξεν ἡ ἀρχὴ τοῦ Πανευρωπαϊκοῦ πολέμου.

Τὴν 12 Αὐγούστου ἡ Ἀγγλία ἐκήρυξε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Αὐστρίας.

Η ΚΗΡΥΞΙΣ τοῦ πολέμου ἀπὸ μέρους τῆς Γαλλίας κατὰ τῆς Αὐστρίας, καὶ ἀπὸ μέρους τῆς Αὐστρίας κατὰ τῆς Ρωσσίας, καὶ ἀπὸ μέρους τῆς Ἰαπωνίας κατὰ τῆς Γερμανίας, καὶ ἐκ μέρους τέλος τῆς Αὐστρίας κατὰ τῆς Ἰαπωνίας ἀποτελεῖ μίαν σειρὰν τυπικῶν πράξεων, αἵτινες δευτερεύουσαν μόνον σημασίαν ἔχουν εἰς τὸ ἀρξάμενον διεθνὲς δρᾶμα.

Ὁ Αὔγουστος τελειώνει ἐφ' ὅσον ἡ Κεντρικὴ Εὐρώπη πλέει εἰς τὸ αἷμα.

Τὰ ὡραιότερα ἔργα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ θάπτονται ὑπὸ τὰ ἐρείπια τοῦ μεγαλειτέρου τῶν πολέμων, οὓς ἀναγράφει ἡ ἱστορία, καὶ σύμπασα ἡ ὑφήλιος εἰσέρχεται εἰς περιπέτειαν τῆς ὁποίας τὸ τέλος οὐδεὶς τολμᾷ νὰ προμαντεύσῃ.

ΠΟΣΟΝ θὰ διαρκέσῃ ὁ ἀρξάμενος πόλεμος; Μῆνας, ἔτη, δεκαετηρίδας ἴσως κατὰ τὰς δηλώσεις τῶν διευθυνόντων αὐτὸν πολεμάρχων. Παρὰ τὰς εἰς αἷμα ἀπωλείας αἵτινες ἐξ ὅσων μέχρι τοῦδε φαίνεται θὰ εἶναι τεράστιαι, ἀνυπολόγιστοι προμηνύονται αἱ ζημίαι εἰς χρῆμα, εἰς πρόοδον καὶ εὐημερίαν.

Ἀπὸ μιᾶς εὐρυτέρας ἀπόψεως τί σημασίαν ἔχει ὁ ἀρξάμενος πόλεμος;

Εἶναι ὁ ἀγὼν τῶν Λατίνων, τῶν Ἀγγλοσαξώνων καὶ τῶν Σλαύων κατὰ τοῦ Τευτονισμοῦ, ὅστις ὠνειρεύθη καὶ ἐπεδίωξε τὴν κοσμοκρατορίαν, εἰς τὴν ἐπιδίωξιν τῆς ὁποίας συνετρίβησαν πρὸ ἑκατὸν ἐτῶν ὁ Ναπολέων καὶ ἡ Γαλλία.

Ὁ Αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἐζήτησε νὰ παίξῃ τὸν ρόλον τοῦ Βοναπάρτου καὶ εἶναι προφανὲς ὅτι δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ ὑποστῇ τὴν τύχην ἐκείνου. Ἀλλὰ τὸ δυστύχημα εἶναι ὅτι εἰς τὴν πτῶσίν του θὰ παρασύρῃ τὸν Γερμανικὸν λαόν, ὅστις ἦτο ἄξιος καλλιτέρας τύχης.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν Γαλλικὸν Λαόν, αἱ συμπάθειαι καὶ αἱ εὐχαὶ ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου εἶναι μαζύ των εἰς τὸν ἀγῶνα πρὸς ἀνάκτησιν τῶν ὑποδούλων ἐπαρχιῶν των. Καὶ τὰς συμπαθείας καὶ τὰς εὐχὰς ταύτας ἔχουν τόσον οἱ ἡρωϊκώτατοι Βέλγοι, οἱ καταπλήξαντες τὸν κόσμον μὲ τὴν δρᾶσίν των κατὰ τῶν λεγεώνων τοῦ Κάϊζερ, ὅσον καὶ οἱ Ἄγγλοι καὶ Ρῶσσοι σύμμαχοί των.

Καὶ ἡ Ἑλλάς;...

Τί τῆς ἐπιφυλάσσει ἡ ἀρξαμένη τιτανομαχία;

Τί θ' ἀποκομίσῃ ἐκ τοῦ Πανευρωπαϊκοῦ πολέμου;

Ἰδοὺ ἐρωτήσεις, εἰς ἃς μόνον τὸ μέλλον θ' ἀπαντήσῃ.

Κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην μία μόνον εὐχὴ ἀναπέμπεται ἀπὸ κάθε Ἑλληνικὴν καρδίαν:

Ὁ Θεὸς σώζοι τὴν Πατρίδα μας.

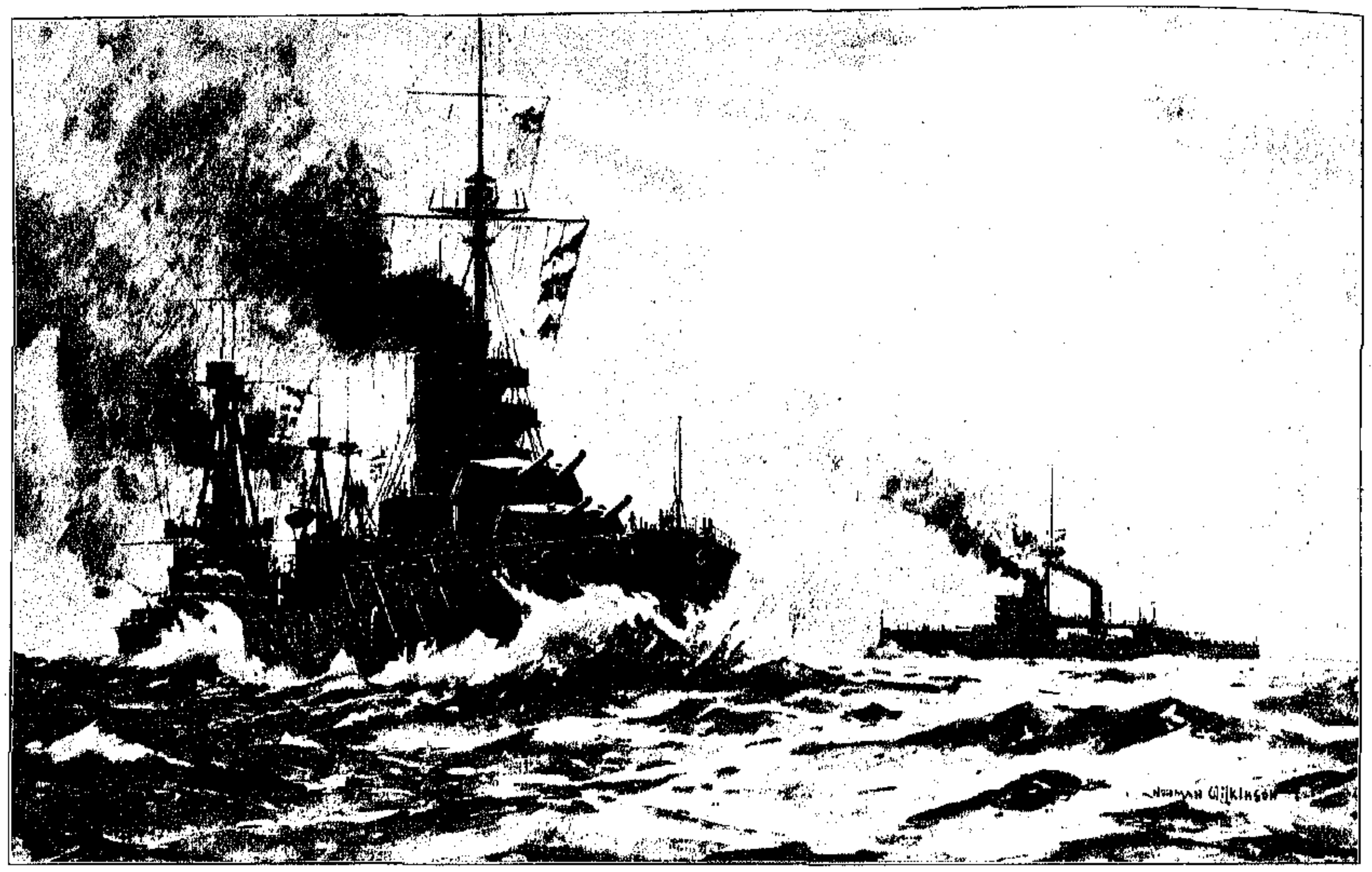

ΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΝΕΩΤΕΡΟΥΣ ΚΟΛΟΣΣΟΥΣ ΤΩΝ ΘΑΛΑΣΣΩΝ, ΤΟ ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΥΠΕΡΔΡΕΔΝΩΤ «ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ε'.»

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΤΑ ΘΑΛΑΣΣΑΝ

ΑΦ' ΗΣ στιγμῆς ὁ Ἀγγλικὸς στόλος ἀνήχθη εἰς τὸ πέλαγος μὲ ἐνσφραγίστους διαταγάς, οὐδὲν πλέον ἐγένετο γνωστὸν περὶ τῆς ἔκτοτε δράσεώς του. Αἱ ἐν τῷ μεταξὺ ἐλθοῦσαι σχετικαὶ εἰδήσεις ἔφερον μερικὰς φήμας περὶ συγκροτηθεισῶν ναυμαχιῶν εἰς τὴν Βόρειον Θάλασσαν μεταξὺ Ἀγγλικῶν καὶ Γερμανικῶν πλοίων, *οὐδεμία ὅμως ἐξ αὐτῶν* ἐπεβεβαιώθη ἐξ ἐπισήμου πηγῆς. Ἐξ ὅλων τῶν μέχρι τοῦδε ἐνδείξεων φαίνεται ὅτι ὁ Ἀγγλικὸς στόλος, μὴ δυνάμενος ἀκινδύνως νὰ προσβάλῃ τὸν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν θαυμασίως ὠχυρωμένων Γερμανικῶν ἀκτῶν εὑρισκόμενον Γερμανικὸν στόλον, ἠρκέσθη πρὸς τὸ παρὸν εἰς τὸν πλήρη ἀποκλεισμὸν αὐτοῦ. Ὁ Γερμανικὸς στόλος ἐξ ἄλλου, καθ' ὃ ὑστερῶν εἰς μαχητικότητα τοῦ Ἀγγλικοῦ, δὲν φαίνεται διατεθειμένος νὰ ἐξέλθῃ εἰς φανερὸν ἀγῶνα, προτιμῶν ἀντ' αὐτοῦ νὰ παραμένῃ πρὸς τὸ παρὸν ἐν ἀσφαλείᾳ ἐντὸς τῆς ἀσφαλοῦς κρύπτης του, μέχρις ὅτου δοθῇ εἰς αὐτὸν καλλιτέρα εὐκαιρία δράσεως.

Ἐκ τῶν ἐπισήμων στατιστικῶν τῆς ναυτικῆς δυνάμεως τῶν δύο τούτων Κρατῶν καταφαίνεται ὅτι αἱ κατὰ θάλασσαν δυνάμεις ἑκάστου ἐξ αὐτῶν ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

	ΑΓΓΛΙΑ	ΓΕΡΜΑΝΙΑ
Θωρηκτὰ dreadnoughts	31	13
Θωρηκτὰ καταδρομικὰ	9	4
Θωρηκτὰ παλαιῶν τύπων	38	20
Καταδρομικὰ α' τάξεως	38	9
Καταδρομικὰ ἐλαφρὰ	72	39
Ἀντιτορπιλλικὰ	218	142
Τορπιλλοβόλα	70	47
Ὑποβρύχια	76	27

Ἐν συνόλῳ τὰ μὲν Ἀγγλικὰ πλοῖα τῆς γραμμῆς (θωρηκτὰ καὶ καταδρομικὰ) ἀνέρχονται εἰς 178, τὰ δὲ Γερμανικὰ εἰς 85.

Ἐκ τῶν μικροτέρων πλοίων ἐπιθετικῆς φύσεως (ἀντιτορπιλλικῶν, τορπιλλοβόλων, ὑποβρυχίων) ἡ μὲν Ἀγγλία κατέχει 364, ἡ δὲ Γερμανία 216. Ἡ ἐπισκόπησις αὕτη δεικνύει ὅτι αἱ Ἀγγλικαὶ ναυτικαὶ δυνάμεις ὑπερέχουν ὄντως κατὰ τοσοῦτον τῶν Γερμανικῶν, *ὥστε μία ἀνοικτὴ ναυμαχία* θὰ ἔδιδε δυσαναλόγως μεγαλειτέρας ἐλπίδας ἐπιτυχίας εἰς τὸ Βρεταννικὸν Ναυτικόν. Δὲν θὰ ἠδύνατο ἐν τούτοις νὰ εἴπῃ τις τὸ ἴδιον καὶ διὰ μίαν ἀπροσδόκητον ἐπιθετικὴν δρᾶσιν τῶν Γερμανικῶν τορπιλλοβόλων *καὶ ὑποβρυχίων ἀπὸ τῶν ὁρμητηρίων των τῆς* Βορείου Θαλάσσης, ἰδίως ἐν καιρῷ νυκτός, καθόσον μία τοιαύτη, πραγματοποιουμένη, θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιφέρῃ μεγάλας ἀπωλείας εἰς τὸ Ἀγγλικὸν Ναυτικόν.

Πάντως εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι οἱ Γερμανοὶ ἐστήριξαν πάντοτε μεγάλας ἐλπίδας ἐπὶ μιᾶς τοιαύτης δράσεως τοῦ στολίσκου τῶν τορπιλλοβόλων *καὶ ὑποβρυχίων των ἐν συνεργασίᾳ* μετὰ τῶν τεραστίων ἀεροπλάνων, διὰ τῶν ὁποίων εἶναι ἐφωδιασμέναι οἱ Γερμανικοὶ ναυτικοὶ σταθμοί.

Ἡ Γερμανία ἐν τῇ ναυτικῇ ὀργανώσει της θὰ ἠδύνατο νὰ συγκριθῇ πρὸς ἓν ἐξ ἐκείνων τῶν πολυπλοκάμων θαλασσίων τεράτων, τὰ ὁποῖα διὰ νὰ ἀναπτύξωσιν ὅλην τὴν τεραστίαν δύναμίν των χρειάζονται ἓν στήριγμα ἀπὸ τοῦ ὁποίου νὰ κρατηθῶσι δι' ἑνὸς τοὐλάχιστον βραχίονος, διὰ νὰ δυνηθῶσι νὰ χρησιμοποιήσωσι κατόπιν τοὺς ἄλλους ἀποτελεσματικῶς.

Οὕτω καὶ ἡ Γερμανία, διὰ νὰ ἀναπτύξῃ ὅλην τὴν ναυτικὴν δύναμίν της, ἔχει ἀνάγκην τῶν ναυτικῶν της βάσεων, ἄνευ τῶν ὁποίων θὰ ἦτο ἕρμαιον εἰς τὰς χεῖρας ἑνὸς ἰσχυροτέρου ἐχθροῦ. Μετ' αὐτῶν ὅμως ἀποκτᾷ τεραστίαν ὄντως δύναμιν, καθίσταται ἀπρόβλητος, ἄτρωτος, ἰσχυρὰ ἐν τῇ προσηλώσει της καὶ δύναται οὕτω ἐλευθέρως πλέον νὰ κινῇ τοὺς πολυπληθεῖς βραχίονάς της, ἀπειλοῦσα νὰ συντρίψῃ δι' αὐτῶν πάντα, ὅστις θὰ ἐτόλμα νὰ ριψοκινδυνεύσῃ ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς ἐνεργείας της.

Ἕνεκα τούτου ἡ ὀρθὴ ἐκτίμησις τῆς Γερμανικῆς κατὰ θάλασσαν δυνάμεως καὶ συνεπῶς τῆς ὅλης θέσεως τοῦ ναυτικοῦ *προβλήματος τῆς Βορείου Θαλάσσης εἶναι ἀδύνατος* ἄνευ τῆς λεπτομεροῦς ἐξετάσεως τοῦ προστατευτικοῦ συστήματος τῶν Γερμανικῶν ἀκτῶν.

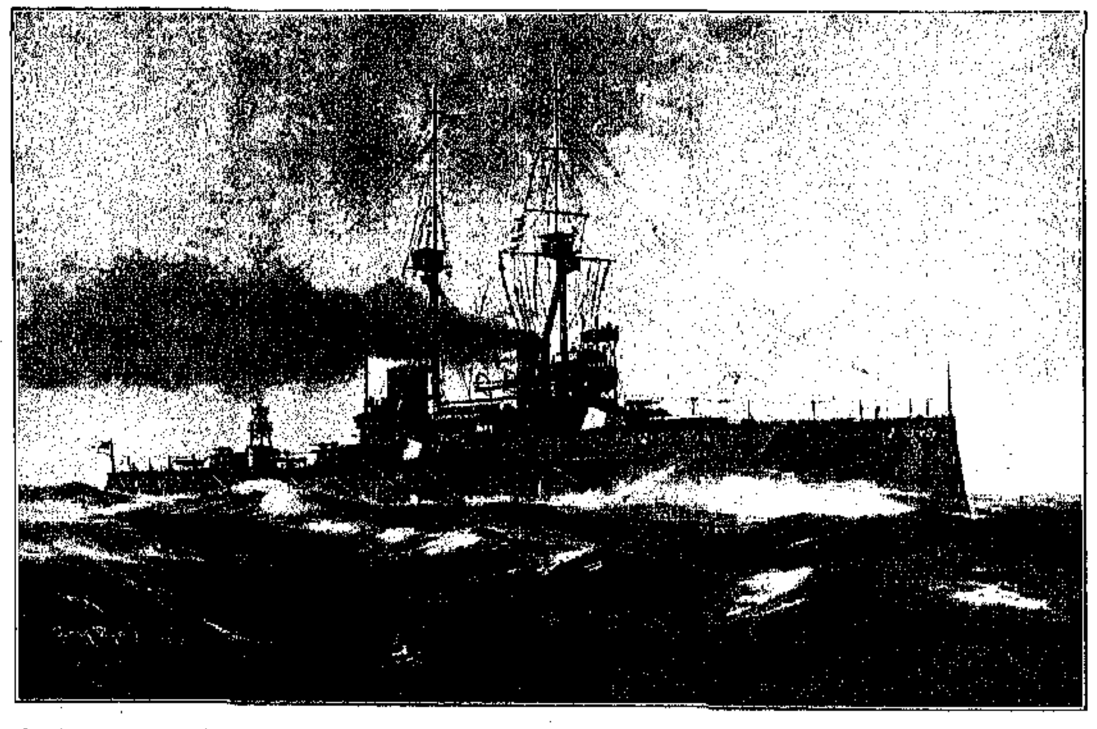

Ο «ΑΓΙΟΣ ΒΙΚΕΝΤΙΟΣ», ΕΚΠΡΟΣΩΠΩΝ ΤΟΝ ΤΥΠΟΝ ΤΩΝ ΙΣΧΥΡΩΝ ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΔΡΕΔΝΩΤ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΣΤΟΛΟΝ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑΝ ΤΩΝ ΘΑΛΑΣΣΩΝ

ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ τῆς ἀμύνης τῶν Γερμανικῶν παραλίων θεωρεῖται μεταξὺ τῶν εἰδικῶν στρατιωτικῶν κύκλων ὡς τὸ καλλίτερον εἰς τὸ εἶδός του ἐν Εὐρώπῃ ὑπὸ ἔποψιν συνθέσεως καὶ ἐπεξεργασίας. Ἡ γραμμὴ τῶν Γερμανικῶν παραλίων εἰς μὲν τὴν Βόρειον Θάλασσαν ἔχει ἔκτασιν διακοσίων περίπου μιλίων, εἰς δὲ τὴν Βαλτικὴν πεντακοσίων ἐνενήκοντα καὶ ἕξ.

Ἡ ὀχύρωσις τῶν ἀκτῶν τῆς Βορείου Θαλάσσης παρέχει εἰς τὴν Γερμανίαν ὄχι μόνον ἀμυντικήν, ἀλλὰ καὶ ἐπιθετικὴν δύναμιν. Πολλοὶ ἐκ τῶν ναυτικῶν τῆς Ἀγγλίας θεωροῦν τὸν ἀποκλεισμὸν τῶν Γερμανικῶν λιμένων τῆς Βορείου Θαλάσσης ὡς τὴν πλέον τολμηρὰν ἐπιχείρησιν ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε αἱ Ἀγγλικαὶ παρασκευαὶ διὰ τὸν ἀποκλεισμὸν τῆς Βορείου Θαλάσσης φαίνεται ὅτι ἐγένοντο ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἰδέας, ὅτι ἡ Βόρειος Θάλασσα πρέπει νὰ κλεισθῇ ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἀπὸ τῶν στενῶν τοῦ Ντόβερ.

Τὸ ὀχυρωματικὸν σύστημα τῶν Γερμανῶν εἶναι νον ἀπὸ ἕνα ὑποναύαρχον καὶ ἕνα ἐπιθεωρητήν.

Εἷς στρατιωτικὸς σιδηρόδρομος διατρέχει ὁλόκληρον τὴν γραμμὴν τῶν ἀκτῶν κατὰ μῆκος, συνδεόμενος μὲ ὅλους τοὺς λιμένας καὶ τοὺς ἀμυντικοὺς σταθμούς. Ὁ σιδηρόδρομος αὐτὸς ἐκτείνεται ἀπὸ τοῦ Ἔμδεν πρὸς δυσμὰς μέχρι τοῦ Μέμελ πρὸς ἀνατολάς. Ἡ Ἄλτονα, ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Ἄλβιος, εἶναι τὸ κέντρον τοῦ ὅλου ἀμυντικοῦ συστήματος.

Οἱ ναύσταθμοι τοῦ Κιέλου ἐπὶ τῆς Βαλτικῆς καὶ τοῦ Βίλλελμς-Χάφεν ἐπὶ τῆς Βορείου Θαλάσσης περικλείονται εἰς τὸ ὅλον σύστημα.

Ἡ ὑποβρύχιος ἄμυνα περιλαμβάνει μίαν μεγάλην ἀποθήκην εἰς τὸ Φρίντριχς-ὄρτ μὲ δευτερεύοντας σταθμοὺς εἰς τὸ Βίλλελμς-Χάφεν, τὸ Κίελον, τὸ Στράλ-σουντ καὶ τὸ Ντά τσιγ, ὡς καὶ δεκαεννέα μικροτέρους σταθμούς. Ἐπὶ τῆς νήσου Ἑλγολάνδης ὑπάρχει μεγάλη ἀποθήκη ὑλικοῦ διὰ τορπιλλοβόλα καὶ ὑποβρύχια, ὅλα δὲ ταῦτα ὑπάγονται ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῶν διοικητῶν τῶν ἀμυντικῶν ἔργων.

Ὁλόκληρον τὸ σύστημα τῆς ὀχυρώσεως εἶναι ὁμοιόμορφον, καὶ τὰ ἐν ὑπηρεσίᾳ τηλεβόλα ἀντιπροσωπεύουν τὸ βαρύτερον εἶδος ὁπλισμοῦ, τὸ ὁποῖον κατεσκευάσθη ὑπὸ τοῦ Κρούπ.

Τὰ ἐν χρήσει διαμετρήματα εἶναι 17.7, 15.7, 14.3, 13.9, 11, 10.2, 9.4, 8.2, 5.9 καὶ 4.7 δακτύλων. Ἐνῷ ὅλα τὰ ἄνω διαμετρήματα διατελοῦν εἰς χρῆσιν, ἡ κυριωτέρα ἐνέργεια εἶναι ἐξηρτημένη ἀπὸ τηλεβόλα τῶν 10 καὶ 11 δακτύλων.

Τὰ περισσότερα τῶν φρουρίων κατέχουν πύργους καὶ θόλους συστήματος Γκροῦζον. Τὸ εἶδος τοῦτο *τῆς προστασίας εἶναι τέλειον ἐναντίον* τοῦ πυρὸς ναυτικῶν τηλεβόλων. Οἱ πύργοι Γκροῦζον, ἐφ' ὅσον εἶναι γνωστόν, δὲν δύνανται νὰ τρυπηθοῦν ἀπὸ τὰ νεώτερα τηλεβόλα τῆς μεγίστης ὁλκῆς. Ὁ λόρδος Βέρεσφορδ ἐντὸς τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων διεκήρυξεν ὅτι οὐδεὶς κυβερνήτης ἔπρεπε νὰ σκεφθῇ ποτε ὅπως ἐκθέσῃ τὸ πλοῖόν του ἐναντίον ἐπιθετικόν. Εἰς κανὲν ἄλλο μέρος τῆς Εὐρώπης δὲν προσφέρουν τὰ παράλια τόσην προστασίαν πρὸς ἀντεπίθεσιν ἀπὸ πλησίον κείμενα ἀσφαλῆ ὁρμητήρια καὶ εἰς κανὲν ἄλλο μέρος δὲν εἶναι ἡ ἀκτοπλοΐα ἐπικινδυνωδεστέρα παρ' ὅ,τι εἰς τὰ Γερμανικὰ παράλια. Αἱ Γερμανικαὶ ἀκταὶ τῆς Βορείου Θαλάσσης καταλήγουν εἰς χαμηλά, βαλτώδη ἐδάφη, καὶ τὰ πρὸ αὐτῶν ἀβαθῆ ὕδατα εἶναι πλήρη βυθισμένων βράχων. Ἡ παλίρροια ὑψοῦται περὶ τοὺς δέκα πόδας εἰς τὸν ποταμὸν Ἄλβιν καὶ πέντε ἕως ἑπτὰ πόδας εἰς τὰ παράλια τῆς Φρισλανδίας. Ἐν γένει τὰ ὕδατα τῆς Βορείου Θαλάσσης ἔχουν βάθος δώδεκα μέχρι δεκαὲξ ὀργυιῶν. Εἰς μερικὰς δ' ἐποχὰς ἡ παλίρροια ἀνέρχεται εἰς ὕψος εἴκοσιν ὁλοκλήρων ποδῶν.

Τὰ πλησίον εἰς τὰς ἀκτὰς ὕδατα παγώνουν κατὰ γενικὸν κανόνα τὸν χειμῶνα. Τοῦτο ὀφείλεται κατὰ πολὺ εἰς τὴν ἀναλόγως μικρὰν περιοχὴν ἅλατος, τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται εἰς ἀναλογίαν 1:90, ἐνῷ εἰς βαθέα ὕδατα ὑπάρχει εἰς ἀναλογίαν 1:26.

Εἰς τὰ Γερμανικὰ Βαλτικὰ παράλια ὑπάρχουν πολλοὶ καλοὶ λιμένες, ἀλλὰ μὲ πτωχὰ ὕδατα. Εἰς τὰ παράλια τῆς Βορείου Θαλάσσης οἱ λιμένες περιορίζονται εἰς τοὺς ὅρμους τοῦ Βέζερ, τοῦ Ἄλβιος καὶ τοῦ Ἰάδε.

Ὁλόκληρον τὸ προστατευτικὸν σύστημα τῶν ἀκτῶν εἶναι ἐμπεπιστευμένον εἰς τὸ Ναυτικόν. Ὑπάρχουν δύο διαμερίσματα, τὸ τῆς Βορείου Θαλάσσης καὶ τὸ τῆς Βαλτικῆς, ἕκαστον διευθυνόμε-

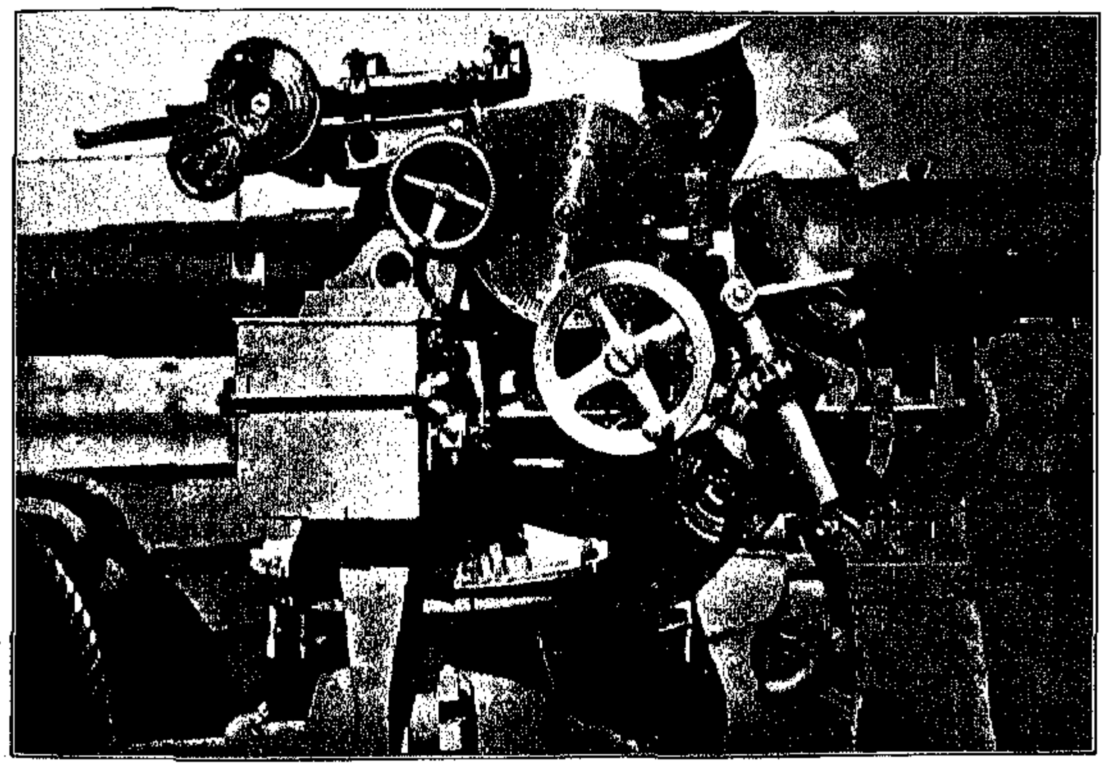

ΤΥΠΟΣ ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΜΕΝΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΠΥΡΟΒΟΛΟΥ ΤΩΝ 12 ΔΑΚΤΥΛΩΝ

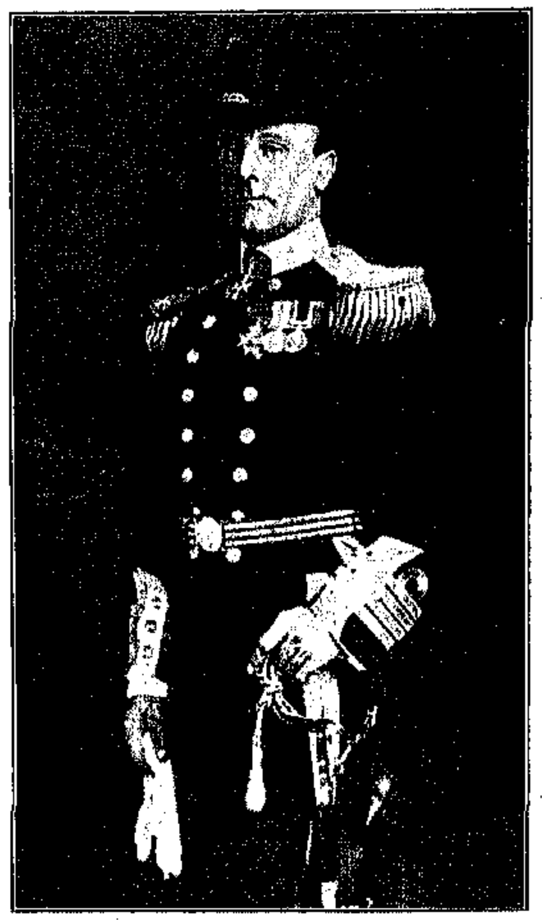

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΝΑΥΑΡΧΟΣ ΣΕΡ ΤΖΩΝ ΤΖΕΛΙΚΟ

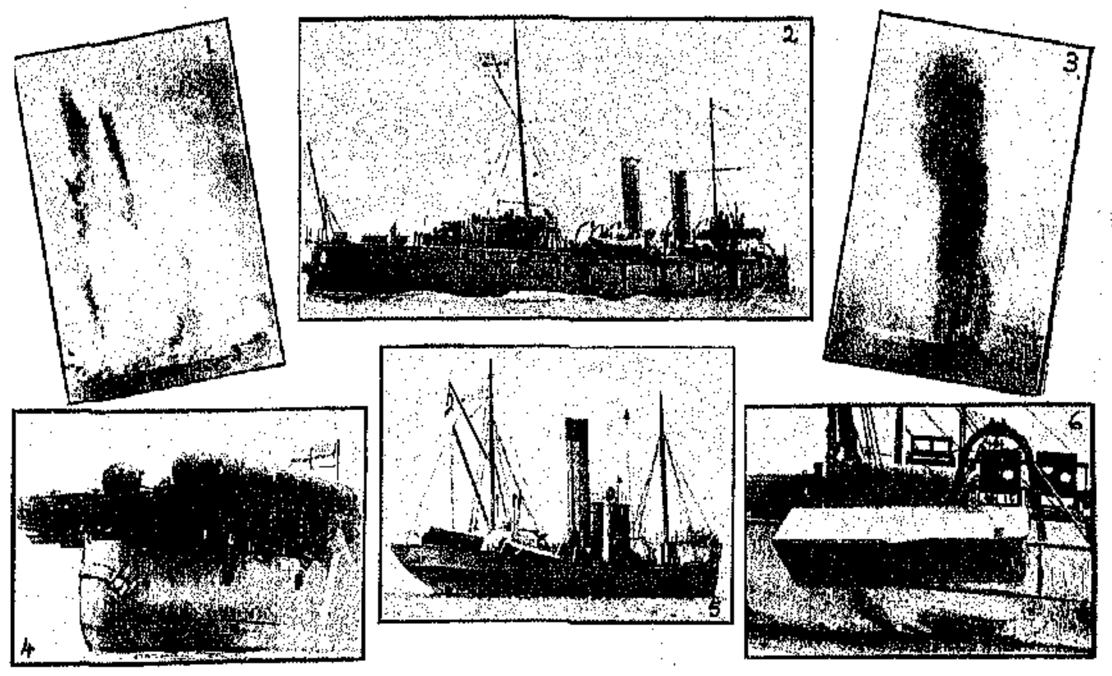

1) Σύγχρονος δι' ἠλεκτρισμοῦ ἔκρηξις πολλῶν ὑποβρυχίων τορπιλλῶν. 2) Ἡ Ἀγγλικὴ τορπιλλοθέτις «Ἰφιγένεια». 3) Ἔκρηξις δι' ἠλεκτρισμοῦ τορπίλλης περιεχούσης 700 λίβρας βαμβακοπυρίτιδος. 4) Πλωταὶ τορπίλλαι ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τορπιλλοθέτιδος ἕτοιμοι πρὸς τοποθέτησιν. 5) Εἰδικὸν σκάφος πρὸς περισυλλογὴν πλωτῶν τορπιλλῶν. 6) Σάκκος πρὸς περισυλλογὴν τορπιλλῶν, κρεμάμενος ἐκ τῆς πλευρᾶς τοῦ τορπιλλαλιευτικοῦ πλοίου.

τίον τοῦ πυρὸς ἑνὸς πυροβολείου Γκροῦζον.

Οἱ θόλοι Γκροῦζον εἰς τὰ Γερμανικὰ πυροβολεῖα περιλαμβάνουν κατὰ τὸ πλεῖστον τηλεβόλα τῶν 8.2 δακτύλων. Τὰ τηλεβόλα τῶν πύργων εἶναι βαρύτερα.

Τὰ κύρια ὀχυρώματα εἰς τὴν Βόρειον Θάλασσαν φυλάττουν τὸν Ἄλβιν καὶ τὸν Βέζερ. Ἐπὶ τοῦ ρεύματος τοῦ πρώτου κεῖται τὸ Ἀμβοῦργον καὶ ἐπὶ τοῦ δευτέρου ἡ Βρέμη. Ὁ ὅρμος Ἰάδε εἶναι ἐπίσης θαυμασίως ὠχυρωμένος, διότι ἐκεῖ κυρίως θὰ ἠδύνατο νὰ ἀναμείνῃ τις ἀπόβασιν ἐκ μέρους ἐχθρικῆς δυνάμεως. Ὄχι ὀλιγώτερα τῶν δεκατριῶν βαρέων κεχωρισμένων φρουρίων καὶ πυροβολείων προφυλάσσουν τὴν προσέγγισιν εἰς τὸν κόλπον Ἰάδε.

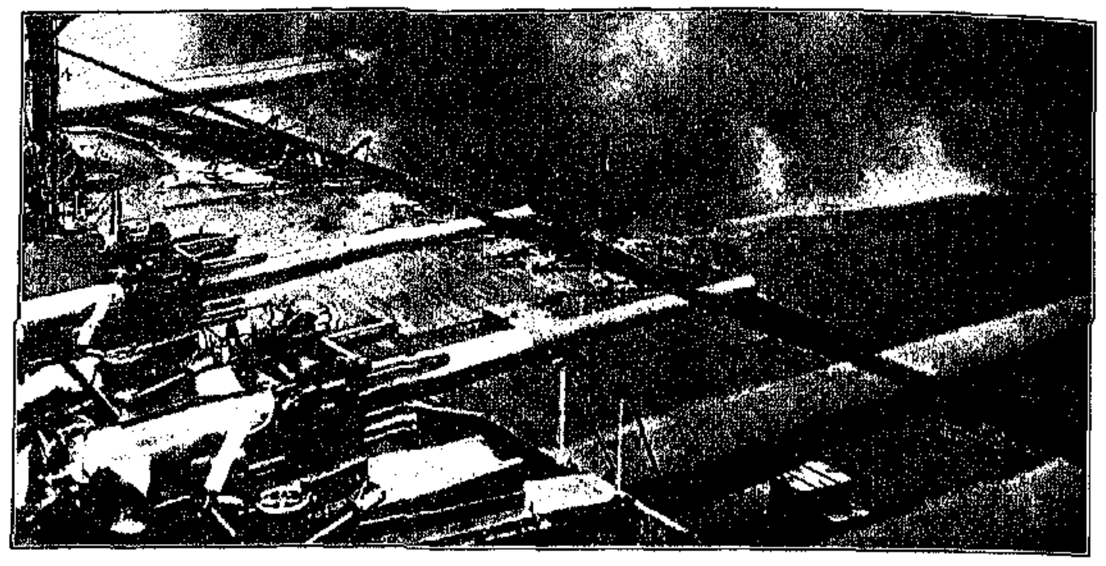

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΠΥΡΟΒΟΛΑ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΔΡΕΑΝΩΤ ΑΝΑΖΗΤΟΥΝΤΑ ΤΟΝ ΕΧΘΡΟΝ

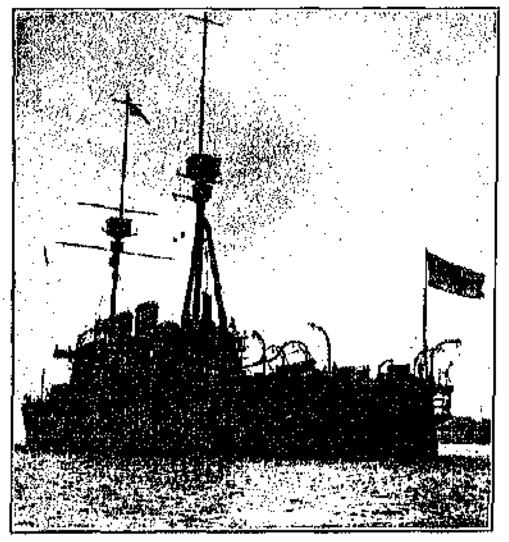

Ο «ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ» ΤΥΠΟΣ ΙΣΧΥΡΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΘΩΡΗΚΤΟΥ

Ἀλλὰ τὸ Γερμανικὸν σύστημα προστασίας εἶναι κατ' οὐσίαν ἐπιθετικὸν καὶ τοῦτο καθίσταται δυνατὸν διὰ τορπιλλοβόλων καὶ ὑποβρυχίων, τὰ ὁποῖα χρησιμοποιοῦν τὰ παραλιακὰ ὀχυρώματα ὡς ἀσφαλὲς ὁρμητήριον.

Ἀφ' ἧς στιγμῆς ἡ Γερμανία ἐξησφάλισε τὴν Ἑλγολάνδην ἀπὸ τῆς Ἀγγλίας εἰς τὰ 1890, ἐτέθη ἀμέσως εἰς ἔργον ὅπως συμπληρώσῃ τὰ ὀχυρωματικὰ ἔργα τῶν Ἄγγλων, καὶ σήμερον ἡ Ἑλγολάνδη, κειμένη ἔξωθεν τοῦ Ἄλβιος, εἶναι σχεδὸν ἀπόρθητος. Ὡς λιμὴν καταφυγῆς δι' ἕνα στόλον ἡ νησὶς αὕτη ἔχει μικρὰν ἀξίαν, ἀλλ' ἡ θέσις της ἔχει ὑψίστην σημασίαν διὰ προμήθειαν ἀνθράκων καὶ ἀποθήκευσιν τορπιλλῶν διὰ τορπιλλοβόλα.

Ἡ Ἑλγολάνδη ἔχει μῆκος μόνον ἑνὸς μιλίου καὶ πλάτος 600 περίπου μέτρων. Ὑψοῦται ἀποτόμως ἐκ τῆς θαλάσσης, οἱ δὲ κόκκινοι βράχοι της πυργοῦνται ὑπεράνω τῶν κυμάτων εἰς ὕψος ἑκατὸν ποδῶν κατὰ μέσον ὅρον, ἐνῷ εἰς τὸ ὑψηλότερον σημεῖον, ὅπου ἵσταται ὁ φάρος της, τὸ ὕψος φθάνει εἰς 245 πόδας ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης.

Εἰς τὴν βορειανατολικὴν πλευράν της ἡ νῆσος περιβάλλεται ἀπὸ κινδυνώδεις ὑφάλους, ἀλλὰ τορπιλλοβόλλα καταλλήλως διευθυνόμενα, δύνανται νὰ ἐπιτύχουν ὄπισθεν αὐτῶν τῶν ὑφάλων προστασίαν ἀπὸ ἐνδεχομένης θαλασσοταραχῆς.

Τὸ μέρος τοῦτο ὁμοιάζει πρὸς ἀνοικτὸν ὅρμον. Τὸ Νόρντ-χάφεν, ὅπως ὀνομάζεται ὁ εἷς ἐκ τῶν ὅρμων, ἔχει βάθος εἰκοσιτριῶν ποδῶν καὶ τὸ Σούντ-χάφεν δεκατριῶν.

Ἡ νησὶς ὑπερασπίζεται ὑπὸ δύο πυροβολείων μετὰ τηλεβόλων καὶ ἑνὸς μεθ' ὁλμοβόλων.

Ὡς ἐκ τοῦ μεγάλου ὕψους τῶν πυροβολείων τούτων, τὰ τηλεβόλα δύνανται νὰ βάλλωσι πρὸς ὅλας τὰς διευθύνσεις. Οὕτως ὁ στενὸς ἀποκλεισμὸς τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἄλβιος καθίσταται ἀδύνατος, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς μεγάλης ὁλκῆς τῶν ἐπὶ τῆς νησῖδος τοποθετημένων τηλεβόλων. Ἡ ἐπιρροὴ τῆς Ἑλγολάνδης δύναται νὰ ἐκταθῇ καὶ μέχρι τοῦ ποταμοῦ Βέζερ ἢ τῆς Διώρυγος τοῦ Κιέλου, ἐν περιπτώσει ἀποπείρας πρὸς ἀποκλεισμόν των.

Ἡ δι' ἐφόδου κατάληψις τῆς Ἑλγολάνδης θὰ ἦτο δυσκολωτάτη *ἐπιχείρησις*, ἕνεκα τοῦ ἀποκρήμνου τῶν βράχων της. Πράγματι τὸ νότιον μέρος δύναται νὰ θεωρηθῇ ἀσφαλὲς ἀπὸ πάσης προσεγγίσεως. Ἡ κορυφὴ γίνεται προσιτὴ διὰ μέσου ἀνωφεροῦς σήραγγος, μήκους 700 ποδῶν, ἐκτεινομένης πρὸς τὰ ἄνω ἀπὸ τῆς ἀκτῆς.

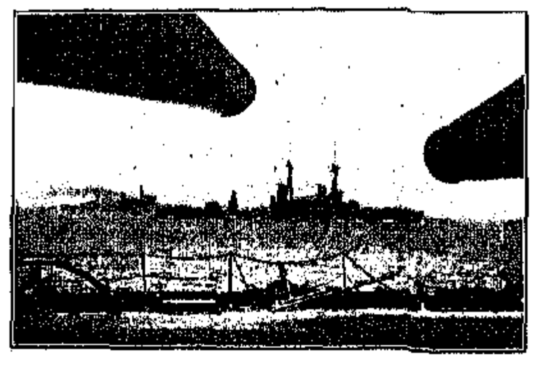

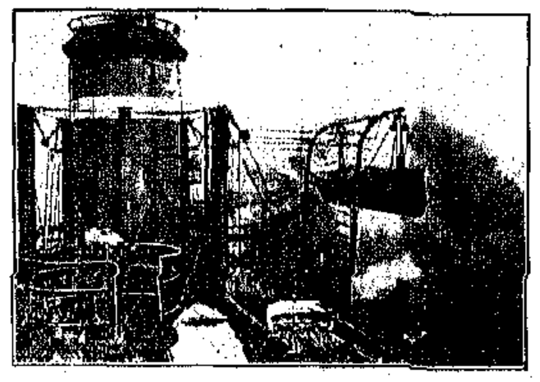

ΠΥΡΟΒΟΛΑ ΤΩΝ 14 ΔΑΚΤΥΛΩΝ.—ΕΚΠΥΡΣΟΚΡΟΤΗΣΙΣ ΠΥΡΟΒΟΛΟΥ ΤΩΝ 14 ΔΑΚΤΥΛΩΝ

ΤΟ ΙΣΧΥΡΟΤΕΡΟΝ ΣΚΑΦΟΣ ΤΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ, Η ΝΑΥΑΡΧΙΣ «IRON DUKE».

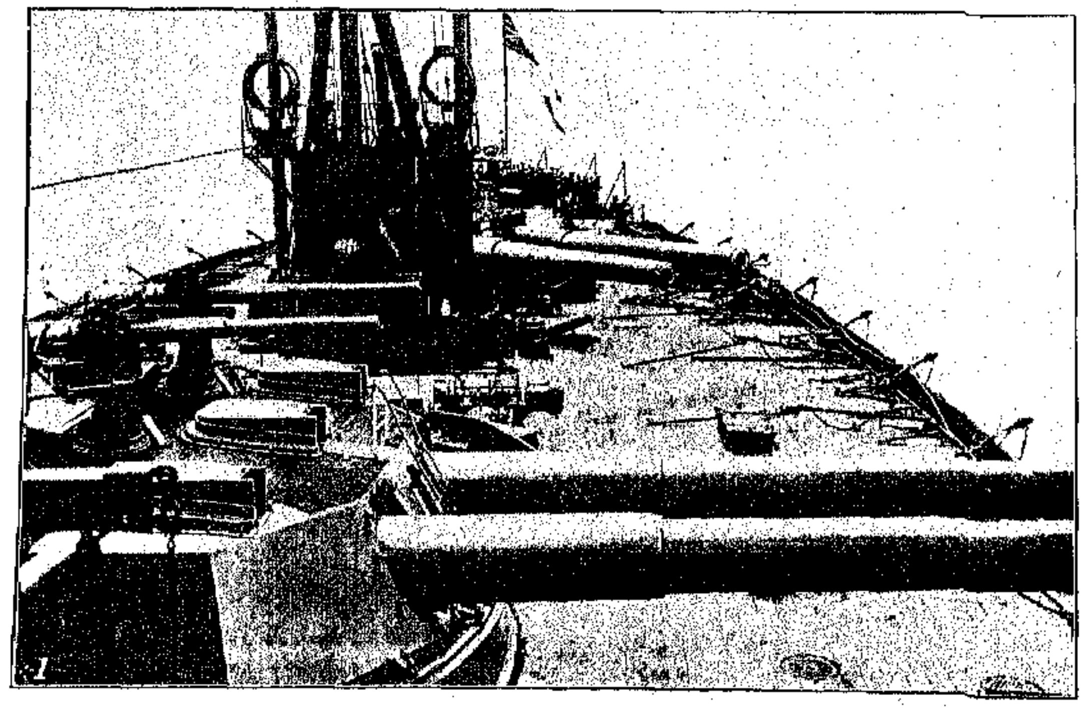

ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΡΩΜΑ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΔΡΕΑΝΩΤ ΕΝ ΩΡΑ ΝΑΥΜΑΧΙΑΣ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΣΥΝΔΙΑΛΕΓΟΜΕΝΟΣ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΤΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ

Οἱ Γερμανοὶ ἀπέδωκαν πάντοτε μεγίστην σημασίαν εἰς τὴν Ἑλγολάνδην ἕνεκα τῆς στρατηγικῆς της ἀξίας ὡς σταθμοῦ διὰ τορπιλλοβόλα σκάφη καὶ πιστεύουν ὅτι ὑποβρύχια καὶ τορπιλλοβόλα, χρησιμοποιοῦντα τὴν Ἑλγολάνδην ὡς ὁρμητήριον, δύνανται νὰ καταστήσωσι σχεδὸν ἀδύνατον τὸν ὑπὸ μιᾶς ἐχθρικῆς δυνάμεως ἀποκλεισμὸν τῶν ἀνατολικῶν παραλίων ἀπὸ Μπόρκουμ μέχρι Σύλτ. Ὁ τὸν ἀποκλεισμὸν ἐκτελῶν στόλος θὰ εἶχε νὰ φοβηθῇ προσβολὴν καὶ ἀπὸ τοῦ μετώπου καὶ ἀπὸ τῶν πλευρῶν του. Τέλος ἡ Ἑλγολάνδη θεωρεῖται ὡς ὁρμητήριον διὰ προσβολὴν τορπιλλοβόλων καὶ ὑποβρυχίων ἐναντίον τῶν ἀνατολικῶν ἀκτῶν τῆς Ἀγγλίας.

Ἡ κυριαρχία τῆς Βορείου Θαλάσσης ἔχει τὴν αὐτὴν σπουδαιότητα τόσον διὰ τὴν Ἀγγλίαν ὅσον καὶ διὰ τὴν Γερμανίαν ἐν περιπτώσει συγκρούσεως. Ἡ Ἀγγλία ἀπὸ πολλοῦ προητοίμαζε τὸν στόλον της ὅπως ἔχῃ ἐξησφαλισμένην τὴν ὑπεροχὴν ἐντὸς τῆς Βορείου Θαλάσσης εἰς περίπτωσιν πολέμου. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν τὰ Ἀγγλικὰ πολεμικὰ πλοῖα ἀνεκλήθησαν ἀπὸ ὅλα τὰ μεμακρυσμένα μέρη. Ὁλόκληρος ἡ δύναμις τοῦ Ἀγγλικοῦ ναυτικοῦ συνεκεντρώθη εἰς τὴν Βόρειον Θάλασσαν, καὶ ὅταν ὁ Ἀγγλικὸς στόλος ἀνεχώρει μὲ ἐνσφραγίστους διαταγάς, ἅμα τῇ ἐνάρξει τοῦ πολέμου, πάντες ἐπίστευον ὅτι ὥριζε τόπον συνεντεύξεως τὴν Βόρειον Θάλασσαν.

Ἡ παλαιὰ τακτικὴ τῆς Ἀγγλίας, τοῦ νὰ καθιστᾷ τὰ ἐχθρικὰ παράλια πρώτην γραμμὴν ἀμύνης, ἐθεωρήθη πολὺ ἐπικίνδυνος προκειμένου περὶ *τῶν Γερμανικῶν παραλίων τῆς Βορείου Θαλάσσης*. Δι' αὐτὸν τὸν πόλεμον οἱ Ἄγγλοι ἐσχεδίαζον πρὸ πολλοῦ ἕνα εὐρύτερον ἀποκλεισμὸν — τοιοῦτον, ὁ ὁποῖος θὰ ἐσφράγιζεν ἀποτελεσματικῶς τὴν Βόρειον Θάλασσαν, χωρὶς νὰ ἐκθέτῃ τόσον πολὺ τὰ πλοῖά της εἰς τὰς προσβολὰς τῶν τορπιλλοβόλων καὶ τῶν ὑποβρυχίων.

Αὐτὸς ὁ ἀνοικτότερος ἀποκλεισμός, ὅπως ἐννοεῖται γενικῶς, περιλαμβάνει γραμμήν, ἐκτεινομένην ἀπὸ τοῦ βορείου ἄκρου τῆς Σκωτίας μέχρι τῶν Νορβηγικῶν ἀκτῶν. Αὐτὸ ὅσον ἀφορᾷ τὴν βόρειον γραμμήν. Ἡ ἀπὸ νότου ἢ ἀπὸ δυσμῶν εἴσοδος εἰς τὴν Βόρειον Θάλασσαν ἐμποδίζεται εἰς τὰ στενὰ τοῦ Ντόβερ.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΕΠΙΘΕΩΡΩΝ ΤΟ ΠΛΗΡΩΜΑ ΤΗΣ ΝΑΥΑΡΧΙΔΟΣ

Ο ΑΕΡΟΠΟΡΟΣ GRAHAM WHITE ΙΠΤΑΜΕΝΟΣ ΑΝΩΘΙ ΤΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

Ἡ *ἀνατολικὴ ἀκτὴ* τῆς Ἀγγλίας ἀποτελεῖ τὴν βάσιν διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ Βρετανικοῦ στόλου ἐναντίον τῶν Γερμανικῶν ἀκτῶν. Περιλαμβάνει ὁλόκληρον τὴν δυτικὴν ἄκραν τῆς Βορείου Θαλάσσης ἀπὸ τοῦ Ντόβερ μέχρι τοῦ Ντόνκανσμπαΐ Χέντ, ἤτοι ἀπόστασιν περίπου πεντακοσίων μιλίων, ἐκτεινομένην περὶ τὰ 60 μίλια ἀκόμη πρὸς βορρᾶν μέχρι τῶν Ὀρκάδων νήσων.

Τὸ στόμιον τοῦ Ταμέσεως μετὰ τῶν πρώτης τάξεως λιμένων τοῦ Τσάθαμ καὶ Σίρνες καὶ τὰ ὁρμητήρια τῶν τορπιλλοβόλων καὶ ὑποβρυχίων εἰς Ντόβερ καὶ Χάρβιτς κυριαρχοῦν τῶν ὁδῶν τῆς Βορείου Θαλάσσης ἀπὸ τῶν στενῶν τοῦ Ντόβερ καὶ πρὸς αὐτά. Τὸ Γερμανικὸν ὁρμητήριον τῆς Βορείου Θαλάσσης κεῖται ὀλίγον βορειότερον τοῦ Ντόβερ καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον οἱ Ἄγγλοι κατεσκεύασαν δεύτερον ὁρμητήριον πρώτης τάξεως μᾶλλον πρὸς βορρᾶν. Τὸ ὁρμητήριον τοῦτο εὑρίσκεται εἰς Ρόζυθ, τὸ ὁποῖον κεῖται ἐπὶ τοῦ Φίρθ-ὄφ-Φὸρθ, περὶ τὰ 350 μίλια βορείως τοῦ Ντόβερ.

Ἀπὸ τὸ Ρόζυθ ἡ ἀπόστασις μέχρις Ἑλγο*λάνδης, μέχρι* Ντόβερ καὶ μέχρι Σκάγκεραχ εἶναι σχεδὸν ἡ αὐτή. Ἡ κεντρικὴ αὕτη θέσις δὲν θεωρεῖται ἐν τούτοις ὡς εὐνοϊκὴ διὰ Γερμανικὸν ἀποκλεισμόν, διότι ἡ ἀπόστασις ἀπὸ τῆς γραμμῆς τοῦ ἀποκλεισμοῦ μέχρι Ρόζυθ θὰ ἀνήρχετο εἰς 400 μίλια. Κατὰ τὰς γνώμας τῶν εἰδικῶν ἡ ἀπόστασις ἀπὸ τῆς γραμμῆς τοῦ ἀποκλεισμοῦ μέχρι τοῦ ὁρμητηρίου δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ 150 ἕως 200 μίλια. Ἕνεκα τῆς ἀποστάσεως ταύτης τοῦ Ρόζυθ, ἐπιπρόσθετα ὁρμητήρια κατέστησαν ἀναγκαῖα βορειότερον μεταξὺ τῶν νήσων.

Ἡ Βόρειος Θάλασσα εἶναι κατ' οὐσίαν τὸ κατώφλιον τῆς Βορείου καὶ Κεντρικῆς Εὐρώπης. Ἐπικράτησις ἐπὶ τῆς Βορείου Θαλάσσης σημαίνει κυριαρχίαν μεγάλου μέρους τοῦ ἐμπορίου τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης. Ἕνεκα τῆς μεγάλης της ἐμπορικῆς σημασίας ἡ Βόρειος Θάλασσα δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἡ κλεὶς τῆς καταστάσεως. Τὸ νὰ κρατῇ τὴν θάλασσαν αὐτὴν ἀνοικτὴν καὶ ἐλευθέραν εἶναι ζωτικὴ ἀνάγκη διὰ πᾶσαν χώραν, ἐξαρτωμένην οἰκονομικῶς ἐξ αὐτῆς.

Ὡς ἐκ τοῦ κινδύνου ἑνὸς παραλιακοῦ ἀποκλεισμοῦ, προϋποτιθεμένου πάντοτε ὅτι ὁ Γερμανικὸς στόλος δὲν εἶναι κάτοχος τῆς θαλάσσης, προέκυψεν ἡ ἰδέα ἑνὸς εὐρέος ἀποκλεισμοῦ. Ὁ τοιοῦτος ἀποκλεισμὸς ὑποτίθεται ὅτι περιλαμβάνει γραμμήν, ἀρχομένην ἀπὸ Σκάπα Φλόου. Αἱ Ὀρκάδες νῆσοι θὰ ἀπετέλουν τὸ ὁρμητήριον. Αὐ-

ΤΥΠΟΣ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΥ ΤΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

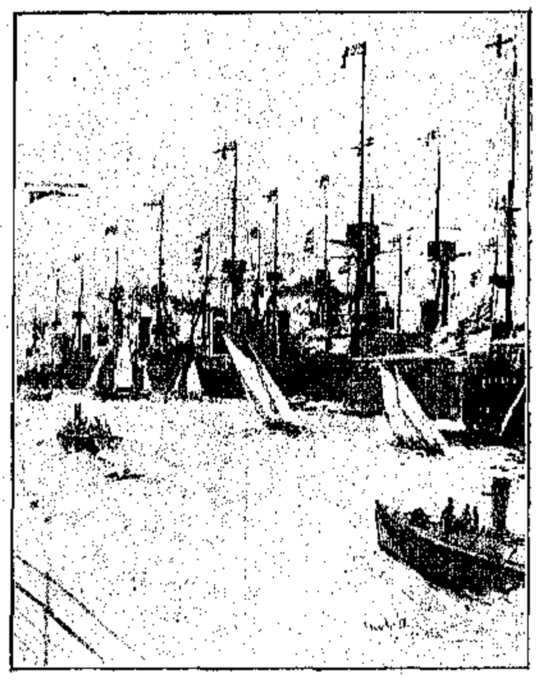

ΠΑΡΑΤΑΞΙΣ ΤΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΕΝ ΤΩ ΟΡΜΩ SPITHEAD

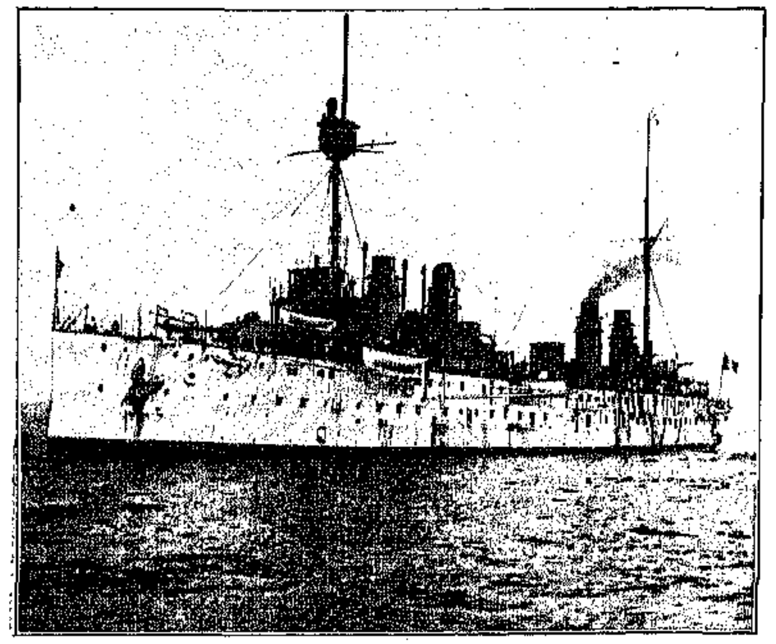

ΤΟ ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΘΩΡΗΚΤΟΝ «GAULOIS»

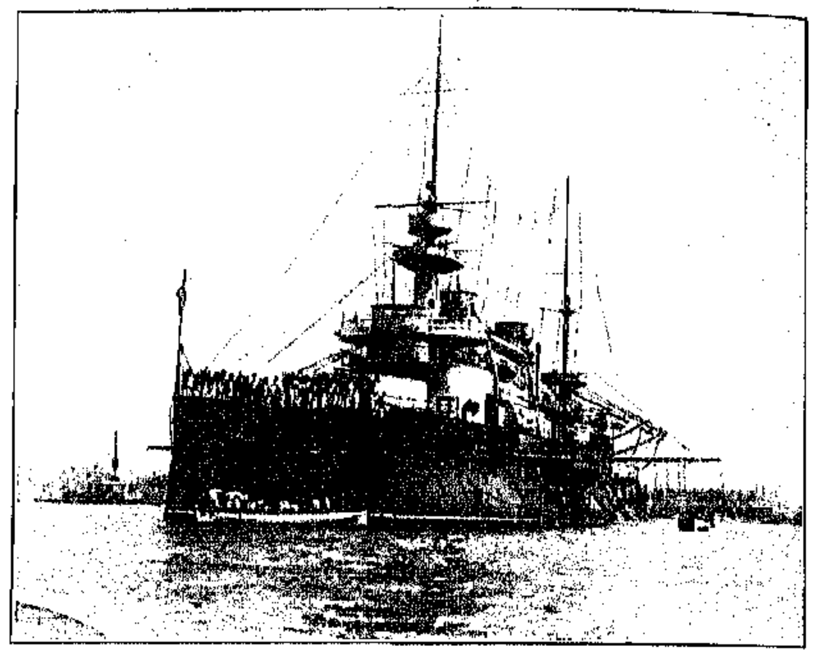

ΤΟ ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΘΩΡΗΚΤΟΝ «PATRIE»

ται κεῖνται εἰς τὸ δυτικὸν ἄκρον τοῦ στενοῦ.

Τὸ Φὶρθ-ὄφ-Φὸρθ ἀποκτᾶ νέαν σπουδαιότητα, ὅταν ἡ βόρειος αὕτη γραμμὴ τοῦ ἀποκλεισμοῦ τεθῇ εἰς ἐφαρμογήν, διότι καθίσταται κεντρικώτερον καὶ διότι, ἕνεκα τῆς κεντρικῆς του θέσεως, ἐγένετο σοβαρὰ σκέψις, ὅπως συνδεθῇ διὰ διώρυγος μετὰ τοῦ Κλάϊντ, ὁπότε ὁ Ἀγγλικὸς στόλος θὰ ἠδύνατο νὰ φθάσῃ ταχέως εἰς τὰ Ἰρλανδικὰ ὕδατα. Τὸ Φὶρθ-ὄφ-Φὸρθ εὑρίσκεται μόνον διακόσια μίλια νοτίως τοῦ Σκάπα-Φλόου.

Ἂν οἱ Ἄγγλοι ἐπεχείρουν ἀνοικτὸν ἀποκλεισμὸν ἀπὸ τῶν Ὀρκάδων νήσων πρὸς τὴν Νορβηγίαν, τὰ περιπολοῦντα πλοῖα θὰ ἐκτεθοῦν εἰς μεγάλας κακοκαιρίας. Κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας ἡ ἡμέρα διαρκεῖ ἐπὶ 16 ἕως 18 ὥρας, ἐνῷ κατὰ τοὺς χειμερινοὺς μῆνας αὕτη περιορίζεται εἰς ἓξ ἕως ὀκτὼ ὥρας. Εἰς τὸ βορειότερον ἄκρον τῆς Βορείου Θαλάσσης εἶναι ὁρατὸς ὁ ἥλιος τοῦ μεσονυκτίου.

Ἡ ὁμίχλη εἶναι συχνοτάτη κατὰ τὸ μεταξὺ φθινοπώρου καὶ Ἰανουαρίου διάστημα. Κατὰ τὴν περίοδον ταύτην μία εἰς κάθε τρεῖς ἡμέρας εἶναι ὁμιχλώδης ἢ συννεφώδης. Τὴν μόνην ἐξαίρεσιν ἀποτελεῖ τὸ βορειότατον μέρος, ὅπου ὅμως οἱ θερινοὶ μῆνες εἶναι συννεφώδεις. Ὅπως εἶναι φυσικόν, οἱ ἄνεμοι εἶναι δυνατώτεροι τὸν χειμῶνα. Ἡ διεύθυνσίς των σχεδὸν κατὰ κανόνα εἶναι δυτική, ποικίλλουσα ἀπὸ βορρᾶ μέχρι νότου. Οἱ ἰσχυρότεροι ἄνεμοι εἶναι οἱ νοτιοδυτικοὶ καὶ αὐτοὶ ἀποτελοῦν περίπου τὰ 30 ο)ο ἐξ ὅλων τῶν ἀνέμων. Οἱ νοτιοδυτικοὶ ἄνεμοι ὑπερβαίνουν εἰς ταχύτητα κατὰ μέσον ὅρον 30 ο)ο μέχρι 50 ο)ο τοὺς βορειοδυτικοὺς καὶ τοὺς νοτίους ἀνέμους. Τὸ ἓν τρίτον τοῦ μηνὸς ὁμίχλη, τὸ ἥμισυ τοῦ μηνὸς νοτιοδυτικοὶ ἄνεμοι μὲ πολλὴν βροχὴν καὶ χιόνα, αὐτὸς εἶναι ὁ καιρὸς τῆς Βορείου Θαλάσσης τὸν χειμῶνα καὶ αὐτὸν τὸν καιρὸν πρέπει νὰ περιμένῃ ὁ ἐκτελῶν ἀνοικτὸν ἀποκλεισμὸν στόλος.

Ἡ δύναμις τῶν Γερμανικῶν πυροβολείων, ἡ μεγάλη των ὁλκὴ καὶ ἡ προδοτικὴ φύσις τῶν παραλίων τοῦ νοτίου μέρους τῆς Βορείου Θαλάσσης, ὅλα συντελοῦν εἰς τὸ νὰ καταστήσουν ἐπικίνδυνον τὸν στενὸν παραλιακὸν ἀποκλεισμόν.

Ὡς παράδειγμα τῆς μικρᾶς ἀποτελεσματικότητος τοῦ πυροβολικοῦ τῶν πλοίων ἐναντίον τηλεβόλων, τοποθετημένων εἰς ὑψηλὰ μέρη τῆς ἀκτῆς, ἔχομεν τὰς δοκιμὰς τῶν Γαλλικῶν πλοίων τὰ ὁποῖα ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἐπυροβόλουν ἐναντίον πυροβολείων τοποθετημένων ἐπάνω εἰς ἀποκρήμνους ἀκτάς, χωρὶς νὰ κατορθώνουν τίποτε περισσότερον ἀπὸ τὸ νὰ πληγώσουν 50 ο)ο ἐκ τοῦ προσωπικοῦ καὶ νὰ θέσουν ἐκτὸς μάχης τὸ ἓν τρίτον τῶν τηλεβόλων.

Διὰ δοκιμῶν ἐναντίον πύργων Γκροῦζον εὑρέθη ὅτι οὗτοι ἦσαν ἀπρόσβλητοι ἀπὸ τὸ πῦρ τῶν τηλεβόλων. Ὡς παράδειγμα τῆς ἀντοχῆς ἑνὸς θώρακος Γκροῦζον ἔχομεν τὰ γεγονότα, ἅτινα ἐπιστοποιήθησαν κατὰ τὰς ἐπισήμους δοκιμὰς μιᾶς

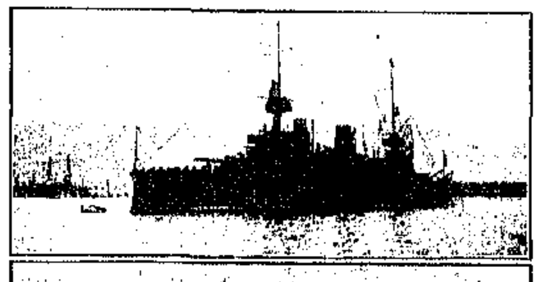

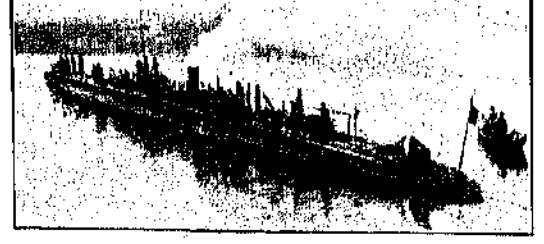

1) ΤΟ ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΘΩΡΗΚΤΟΝ «SAINT LOUIS». 2) ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΝ

πλακός, προωρισμένης διὰ τοὺς μεγάλους πύργους, οἱ ὁποῖοι κατεσκευάσθησαν ὑπὸ τοῦ οἴκου Κρούπ διὰ τὴν Ἰταλικὴν Κυβέρνησιν, καὶ περιλαμβάνονται ἤδη μεταξὺ τῶν ἀμυντικῶν ἔργων τῶν λιμένων τῆς Σπέτσιας καὶ τοῦ Τάραντος.

Ἡ πλάξ, ἡ ὁποία ὑπεβλήθη εἰς δοκιμήν, ἐζύγιζεν 193,895 λίτρας καὶ οἱ ὅροι τῆς δοκιμῆς ἀπήτουν ὅπως αὕτη ἀνθέξῃ εἰς τρεῖς βολὰς τηλεβόλου Ἄρμστρογκ ἑκατὸν τόννων, βάλλοντος ἐξ ἐγγυτάτης ἀποστάσεως διὰ χαλυβδίνων βλημάτων Κρούπ. Τὰ βλήματα ἐζύγιζον 2.205 λίτρας ἕκαστον, ἡ δὲ πυρῖτις εἶχε βάρος 827 λιτρῶν.

Ἡ πλὰξ ἀντέστη εἰς τὴν δοκιμὴν μετὰ ὅλως ἀσημάντων βλαβῶν.

Ἐὰν ἓν τηλεβόλον Ἄρμστρογκ ἑκατὸν τόννων, ρῖπτον τρεῖς βολὰς ἐξ ἐλαχίστης ἀποστάσεως ἐναντίον ἑνὸς θώρακος Γκροῦζον, δὲν κατώρθωσε νὰ προξενήσῃ οἱανδήποτε σοβαρὰν ζημίαν, εἶναι ἀδύνατον νὰ παραδεχθῇ κανεὶς ὅτι ἓν πλοῖον, βάλλον ἐκ μεγάλης ἀποστάσεως, θὰ ἔφερε μεγαλείτερον ἀποτέλεσμα. Τεθωρακισμένοι πύργοι Γκροῦζον ἐμποδίζουν τὴν προσέγγισιν εἰς τὸν Ἄλβιν, τὸν Βέζερ καὶ τὸ Βίλλελμς-Χάφεν, προστατεύουν δὲ προσέτι καὶ τὴν Ἑλγολάνδην. Ἐναντίον τοιαύτης ἀμύνης εἷς ἐχθρικὸς στόλος, ἐπιτιθέμενος, δὲν θὰ εἶχε καμμίαν πιθανότητα ἐπιτυχίας καὶ ὁ κυβερνήτης, ὁ ὁποῖος θὰ προσέβαλλεν ἓν τοιοῦτον φρούριον, θὰ ἔπρεπε νὰ θεωρηθῇ πλέον ἢ παράτολμος.

Ἐὰν εἷς Ἀγγλικὸς στόλος, ἐκτελῶν ἀποκλεισμόν, ἠρκεῖτο νὰ περιπλέῃ ἐκτὸς βολῆς τηλεβόλου τὰ Γερμανικὰ παράλια, θὰ διέτρεχε τὸν σπουδαῖον κίνδυνον νὰ προσβληθῇ ἐν καιρῷ νυκτὸς ἀπὸ ὑποβρύχια καὶ τορπιλλοβόλα. Ὅσον ὑψηλότερον πρὸς τὴν Βόρειον Θάλασσαν ἐνεργηθῇ ὁ ἀποκλεισμὸς τῶν Γερμανικῶν ἀκτῶν, τόσον ἀσφαλέστερος θὰ εἶναι ὁ Ἀγγλικὸς στόλος ἀπὸ πάσης ἀπαρατηρήτου προσεγγίσεως ὑποβρυχίων. Ἐκτὸς τούτου ἡ συχνὴ εἰς τὰ βόρεια ὕδατα κακοκαιρία θὰ ἀποτελῇ τὴν καλλιτέραν προστασίαν διὰ τὸν οὕτως ἐνεργοῦντα τὸν ἀποκλεισμὸν στόλον. Μόνον ὁ Ἀγγλικὸς στόλος μὲ τὰ πολλὰ θωρηκτὰ καὶ καταδρομικά του θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιχειρήσῃ τὸ κλείσιμον ὁλοκλήρου τῆς Βορείου Θαλάσσης, διαθέτων μέρος τῶν δυνάμεών του πρὸς περιπολίαν μεταξὺ τῶν Ὀρκάδων νήσων καὶ τῆς Νορβηγίας καὶ μέρος πρὸς φύλαξιν τῶν στενῶν τοῦ Ντόβερ καὶ τῶν ἀνατολικῶν παραλίων τῆς Ἀγγλίας.

Τὸ Γερμανικὸν ὅμως ναυτικὸν σύστημα, καθ' ὃ ἐπιθετικόν, δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ πάντοτε ἐπίθεσιν ἐναντίον Ἀγγλικῶν λιμένων καὶ σταθμῶν. Ὁ κίνδυνος, ἐννοεῖται, θὰ ἦτο μέγας, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀποτελέσματα, ἐν περιπτώσει ἐπιτυχίας, ἰσάξια.

Ὁ Γερμανικὸς στόλος εἶναι ἐφωδιασμένος ἀποκλειστικῶς μὲ τηλεβόλα Κρούπ. Οὐδεμία περίπτωσις ρήξεως τηλεβόλου Κρούπ εἶναι γνωστὴ μέχρι τοῦδε. Ὑπῆρξαν τοιαῦτα τηλεβόλα, τὰ ὁποῖα κατεστράφησαν κατὰ τὴν ἐκπυρσοκρότησιν, ἀλλ'

ΤΥΠΟΣ ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΜΕΝΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΚΑΤΑΔΥΟΜΕΝΟΥ

οὐδέποτε συνέβη τοιοῦτόν τι, ὁσάκις ἐγένετο χρῆσιν τῶν δι' αὐτὰ προωρισμένων γομώσεων.

Ἡ στερεότης αὕτη ὀφείλεται εἰς τὸν χυτὸν νικελοχάλυβα, διὰ τοῦ ὁποίου κατασκευάζεται πάντοτε τὸ πυροβολικὸν Κρούπ. Ἡ Γερμανικὴ πυρῖτις εἶναι ἐκτάκτου ποιότητος, ἐν συγκρίσει θεωρουμένη γενικῶς ἀνωτέρα τῆς Ἀγγλικῆς. Δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία ὅτι τὰ τηλεβόλα Κρούπ δύνανται νὰ ὑπομείνωσι πολὺ μακροτέραν χρῆσιν ἢ τὰ τηλεβόλα Woolwich. Ἡ Ἀγγλικὴ πυρῖτις εἶναι πολὺ σκληρὰ διὰ τηλεβόλα. Τὸ τοιοῦτον εἶναι ἀπὸ πολλοῦ γνωστόν, ἀλλ' εἶναι ἴσως οἰκονομικώτερον νὰ ἐξακολουθήσουν κατασκευαζόμενα τὰ τηλεβόλα ὑπὸ τὸ αὐτὸ σχέδιον εἰς μεγαλειτέραν ποσότητα ἢ νὰ ἐπιχειρηθῇ ἀλλαγὴ τῆς πυρίτιδος. Αὐτὴ εἶναι ἡ γνώμη τῶν κυριωτέρων ἀξιωματικῶν τοῦ Ἀγγλικοῦ ναυτικοῦ.

Δὲν ὑπάρχει ζήτημα ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ πυρῖτις εἶναι μία ἐκ τῶν ἀσφαλεστέρων καὶ τῶν εὐκολώτερον διατηρουμένων καθ' ὅλον τὸν κόσμον καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ κύριος λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον οἱ Ἄγγλοι δὲν ἀπεφάσισαν νὰ τὴν ἀλλάξουν. Συγχρόνως ὅμως εἶναι ἀναμφιβόλως μία πυρῖτις ἐκ τῶν τοῦ σκληροτέρου εἴδους. Δὲν χωρεῖ συζήτησις ὅτι ἐπὶ ὀλιγοχρονίου δράσεως ἡ ὑπεροχὴ ἔγκειται εἰς τὴν ἀριθμητικὴν διαφοράν. Ἐπὶ μακροχρονιωτέρας ὅμως δράσεως αἱ ἰδιότητες τῆς πυρίτιδος δύνανται νὰ ἔχωσι σπουδαιοτάτην ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος, διότι τηλεβόλα τὰ ὁποῖα ὑπέστησαν ἐκτριβὰς ἐκ πυρίτιδος δὲν ἔχουσι πλέον μεγάλην ἀξίαν.

Παρ' ὅλην τὴν ὑπεροχὴν τοῦ στόλου των δὲν ἔπαυσαν καὶ αὐτοὶ οἱ Ἄγγλοι ὀχυροῦντες διαρκῶς τὰς ἀκτάς των, ὅπως τὰς καταστήσουν ἐπικινδύνους εἰς πᾶσαν ἀπὸ θαλάσσης ἐπίθεσιν. Εἰς τὸ Portsmouth, 74 μίλια νοτιανατολικῶς τοῦ Λονδίνου, ὑπάρχουν μέγας ναυτικὸς σταθμὸς καὶ ναύσταθμος, περιλαμβάνοντες τέσσαρας πόλεις, τὸ Portsmouth, τὸ Portsea, τὸ Landport καὶ τὸ Southsea. Τὸ Spithead, κείμενον ἐπὶ τῆς ἀπέναντι νησῖδος Wight, εἶναι ἐπίσης ὠχυρωμένον ἰσχυρῶς.

Τὸ Ντόβερ εἶναι ὁμοίως τόσον λαμπρὰ ὠχυρωμένον, ὥστε θὰ ἦτο ἐκτάκτως δύσκολον εἰς κάθε ἐχθρὸν νὰ φθάσῃ μέχρις Ἀγγλίας διὰ τῶν στενῶν του. Τῷ 1896 ἤρχισεν ἡ κατασκευὴ ἑνὸς τεχνητοῦ λιμένος διὰ ναυτικοὺς σκοποὺς καὶ μετ' ὀλίγα ἔτη, ὅταν ἤρχισε νὰ προβάλλῃ τὸ φάσμα τῆς Γερμανικῆς εἰσβολῆς, κατεσκευάσθησαν τρία ὀχυρὰ φρούρια πρὸς ἄμυναν τοῦ λιμένος, περατωθέντα τῷ 1909.

Ὁ μέγας λιμὴν τοῦ Hull εἰς τὴν ἀκτὴν τοῦ Yorkshire, ὁ ὁποῖος εἶναι τὸ κυριώτερον κέντρον τῆς μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Βορείου Εὐρώπης ἐμπορικῆς κινήσεως, προστατεύεται ὑπὸ ὀχυρωματικῶν ἔργων κατὰ μῆκος τοῦ ποταμοῦ Humber. Ὁ λιμὴν καὶ ὁ πορθμὸς τοῦ Plymouth δεσπόζονται ἐξ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ὑπὸ ὑψωμάτων, ἐπὶ τῶν ὁποίων εἶναι ἐκτισμένα μεγάλα φρούρια προφυλάσσοντα τὸν λιμένα καὶ ὅλας τὰς πρὸς αὐτὸν ὁδοὺς προσεγγίσεως. Τὸ Harwich, εἰς Essex, 74 μίλια βορειανατολικῶς τοῦ Λονδίνου, ἔχει φυσικὸν λιμένα καὶ φυσικὰ ἀμυντικὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἐνισχύθησαν ἐπὶ πλέον διὰ τῶν νεωτάτων τεχνικῶν ἀπαιτήσεων. Ὑπάρχουν πυροβολεῖα εἰς τὸ Harwich καὶ ἀπέναντι αὐτοῦ, καὶ νέα ἀμυντικὰ ἔργα εἰς τὸ Shotley Point ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν στομίων τῆς πρὸς αὐτὸ εἰσόδου.

Αἱ πρὸς τὴν Βόρειον Θάλασσαν ἐκτεινόμεναι ἀκταὶ τῆς Σκωτίας εἶναι ἐπίσης ὠχυρωμέναι ἐναντίον πάσης ἐπιθέσεως εἰς διάφορα σημεῖα, πολλαπλασιασθέντα καὶ ἐνισχυθέντα ἐσχάτως διὰ τὸν φόβον τῶν Γερμανῶν. Ἡ ἰδέα ὅτι ὁ Ἰρλανδικὸς λαὸς θὰ ἐδέχετο εὐμενῶς τὸν ἐχθρὸν τῆς Ἀγγλίας καὶ θὰ τὸν ἐβοήθει νὰ ἐπιχειρήσῃ ἀπόβασιν ἀπὸ τῆς Ἰρλανδικῆς θαλάσσης ἐπὶ τῶν Ἀγγλικῶν ἀκτῶν, θεωρεῖται ὡς ἀπαράδεκτος ἀπὸ τὸ πλεῖστον τοῦ Ἀγγλικοῦ λαοῦ, οὐχ ἧττον ὅμως τὸ Ἀγγλικὸν Ναυαρχεῖον τὴν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν ὡς δυνατήν, ἂν ὄχι ὡς πιθανήν, καὶ παρεσκευάσθη δι' ἓν τοιοῦτον ἐνδεχόμενον.

Ἡ ἱστορία ἀπέδειξε μέχρι τοῦδε ὅτι ἓν Κράτος, ὡς ἡ Μεγάλη Βρετανία, περιβαλλόμενον πανταχόθεν ὑπὸ θαλάσσης, δύναται νὰ διατηρήσῃ τὴν ναυτικήν του δύναμιν μακρότερον παντὸς ἄλλου, καὶ ὅτι μόνον ἓν τοιοῦτον Κράτος δύναται νὰ καταστῇ ἰσχυρὰ ναυτικὴ δύναμις. Ἡ Γερμανία, συνεπῶς, ὡς ἐξ αὐτῆς τῆς γεωγραφικῆς της θέσεως καὶ τῆς μιᾶς καὶ μόνης παραλιακῆς γραμμῆς της, μειονεκτεῖ ἀπέναντι τῆς Ἀγγλίας ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ναυτικῶν της δυνάμεων. Ἐξ ἄλλου ἡ Ἀγγλία, ἐκτὸς τοῦ ἰσχυροτέρου της στόλου, ἔχει αἱ ναυτικὴν ἱστορίαν πλήρη περιφήμων ναυμαχιῶν καὶ ἐξόχων ἡρώων, ἐνῷ ἡ Γερμανία στερεῖται τούτων, καθόσον οὐδέποτε μέχρι τοῦδε ἔδρασεν ὡς ναυτικὴ δύναμις.

Ἀλλ' ἐν τῇ ἐξετάσει τῶν πιθανοτήτων τῆς νίκης κατὰ τὸν ἐν τῇ Βορείῳ Θαλάσσῃ ἐκτυλισσόμε-

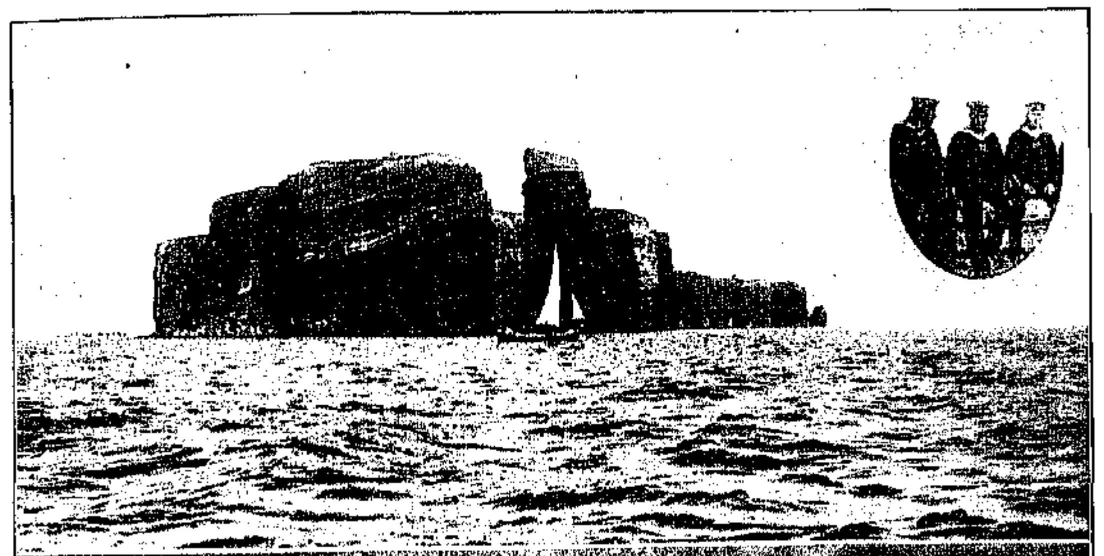

Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΒΡΑΧΟΣ ΤΗΣ ΕΛΓΟΛΑΝΔΗΣ, Η ΩΧΥΡΩΜΕΝΗ ΒΑΣΙΣ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ, ΕΝ ΝΗΝΕΜΙΑ ΚΑΙ ΜΕ ΤΡΙΚΥΜΙΑΝ.

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΝΑΥΑΡΧΟΣ ΦΟΝ ΤΕΡΠΙΤΖ

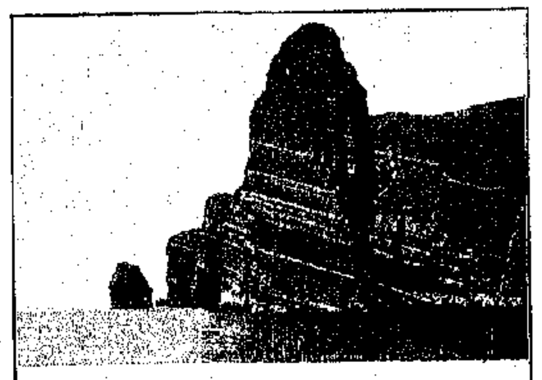

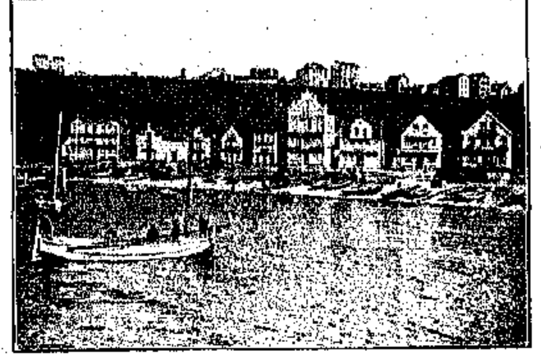

1) ΜΙΑ ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΑΠΟΤΟΜΟΥ ΒΡΑΧΟΥ ΤΗΣ ΕΛΓΟΛΑΝΔΗΣ. 2) ΚΑΤΟΙΚΙΑΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΕΝ ΕΛΓΟΛΑΝΔΗ

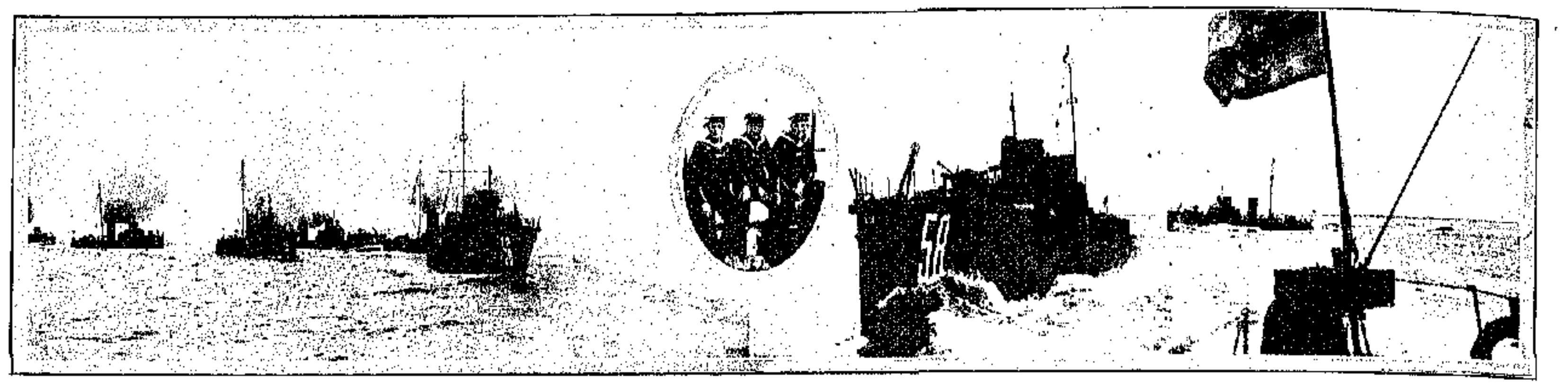

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΩΝ ΑΝΤΙΤΟΡΠΙΛΛΙΚΩΝ ΑΝΟΙΚΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

νον ἀγῶνα πρὸς κυριαρχίαν τοῦ ὠκεανοῦ, δὲν πρέπει νὰ λησμονηθῇ πῶς ἐπετεύχθησαν πάντοτε αἱ ναυτικαὶ νῖκαι. Αὗται δὲν ὑπῆρξαν μόνον τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ὑπερτάτης μηχανικῆς τελειοποιήσεως τῶν πολεμικῶν πλοίων, οὔτε τῆς ἀριθμητικῆς ὑπεροχῆς, ἀλλὰ κυρίως τῆς τόλμης καὶ τῆς ἱκανότητος τῶν πληρωμάτων ὑπὸ διοίκησιν ἱκανὴν νὰ τοῖς ἐμπνεύσῃ ἐνθουσιασμὸν καὶ πεποίθησιν.

Ὁ Ἄγγλος ναύαρχος Jellicoe, ὁ ὁποῖος ἔχει ἤδη τὴν ἀνωτάτην διοίκησιν τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου, δύναται νὰ εἶναι εἷς Νέλσων, ἀλλ' οὐδεὶς μέχρι τοῦδε εἶναι εἰς θέσιν νὰ τὸ βεβαιώσῃ. Ὁ Γερμανὸς ναύαρχος, ἀφ' ἑτέρου, ὁ von Tirpitz, εἶναι ἡ γνωστὴ ναυτικὴ μεγαλοφυΐα τῆς ἐποχῆς του, εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐδημιούργησε τὸ Γερμανικὸν ναυτικόν, ἐξελθὼν ἐκ τῆς τάξεως τῶν θαλασσινῶν καὶ ἐπιτελέσας ἓν τεράστιον ἔργον, διὰ νὰ τὸ προσφέρῃ ὡς δῶρον εἰς τὴν Πατρίδα του. Κανεὶς δὲν θὰ ἐξεπλήσσετο, ἂν οὗτος ἀπεδείκνυεν ἑαυτὸν δεύτερον Νέλσωνα.

* * *

Ἡ ἀεροναυτικὴ ὑπεροχὴ τῆς Γερμανίας, ὀφειλομένη κυρίως εἰς τὴν κατοχὴν τῶν μεγάλων ἀεροπλοίων τύπου Ζέππελιν, ἀποτελεῖ ἕνα σημαντικὸν παράγοντα, δυνάμενον ἴσως νὰ παράσχῃ σπουδαίαν ἐνίσχυσιν εἰς τὸν Γερμανικὸν στόλον ἐν περιπτώσει ἐπιθετικῆς δράσεως.

Τὰ μεγάλα ναυτικὰ ἀερόστατα τῆς Γερμανίας δύνανται ἐκτὸς τοῦ ὁπλισμοῦ των διὰ ταχυβόλων νὰ περιλάβωσι καὶ βόμβας βάρους 8 τόνων ἕκαστον. Ἡ ταχύτης των εἶναι 50 περίπου μιλίων καθ' ὥραν, δύνανται δὲ νὰ παραμείνωσιν ἀπὸ ἑνὸς μέχρι δύο ἡμερονυκτίων διαρκῶς ἐν πτήσει καὶ εἶναι ἐφωδιασμένα μὲ ἰσχυροὺς ἠλεκτρικοὺς προβολεῖς.

Τὰ ἀερόστατα ταῦτα θὰ ἠδύναντο καὶ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Γερμανικοῦ στόλου καὶ καθ' ἑαυτὰ νὰ προσβάλωσιν εἴτε σκάφη Ἀγγλικὰ εἴτε σημεῖα ἐπὶ τοῦ Ἀγγλικοῦ ἐδάφους καὶ νὰ προξενήσωσι σημαντικὰς ζημίας.

Καὶ αὐτὸ ἀκόμη τὸ Λονδῖνον εὑρίσκεται ὑπὸ τὸν κίνδυνον τῆς προσβολῆς των. Ἡ ἀπόστασις ἀπὸ Κολωνίας εἰς Λονδῖνον εἶναι μόλις 300 μίλια καὶ ἀπὸ Ἀμβούργου περὶ τὰ 460. Εἶναι ἐπομένως ἀναμφίβολον ὅτι, ὅσον ἀφορᾷ τὴν διάρκειαν τῆς καυσίμου ὕλης, τὰ πλεῖστα τῶν Ζέππελιν θὰ ἠδύναντο, τοῦ καιροῦ εὐνοοῦντος, νὰ φθάσωσιν ὑπεράνω τῆς Ἀγγλίας πρὸς οἱανδήποτε ἐνέργειαν.

Τὸ L. 3 παρέμεινεν ἐσχάτως ἐν διαρκεῖ πτήσει ἐπὶ τριάκοντα πέντε ὥρας, διανύσαν κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο 1800 μίλια μὲ τὴν ἠλαττωμένην ταχύτητα τῶν τριάκοντα ἓξ μιλίων καθ' ὥραν. Διακοπτομένης τῆς ἐνεργοῦ κινήσεώς των, δύνανται νὰ παραμένωσιν εἰς τὸν ἀέρα αἰωρούμενα ὡς ἁπλᾶ στρογγύλα ἀερόστατα.

Ὁ ἀπέναντι πίναξ δίδει ἀκριβεστέρας πληροφορίας περὶ τῶν ἀεροναυτικῶν μονάδων τῶν Γερμανῶν:

ΑΕΡΟΣΤΑΤΑ ΑΚΑΜΠΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ὄνομα	Τόννοι	Δύναμις	Μίλια	Ὧραι	Σταθμὸς
1) L. 3	30.	720	50	30	Ἀμβοῦργον
2) S. L. 2	23.5	720	50	20	Liegnitz
3) Z. IX.	23.	540	48	20	Friedrichshaven
4) Z. VIII.	22.	540	48	20	Trier
5) Z. VII.	22.	540	48	20	Δρέσδη
6) Z. VI.	19.5	540	48	12	Λειψία
7) Z. V.	19.5	540	48	12	Posen
8) Z. IV.	19.5	540	48	12	Koenigsberg
9) Sachsen	19.5	540	47.5	12	Potsdam
10) Hansa	18.7	540	50	10	Δρέσδη
11) Luise	18.7	450	46.6	10	
12) Z. III.	17.5	450	48.4	10	Μὲτς
13) Z. II.	17.8	450	47.5	10	Κολωνία

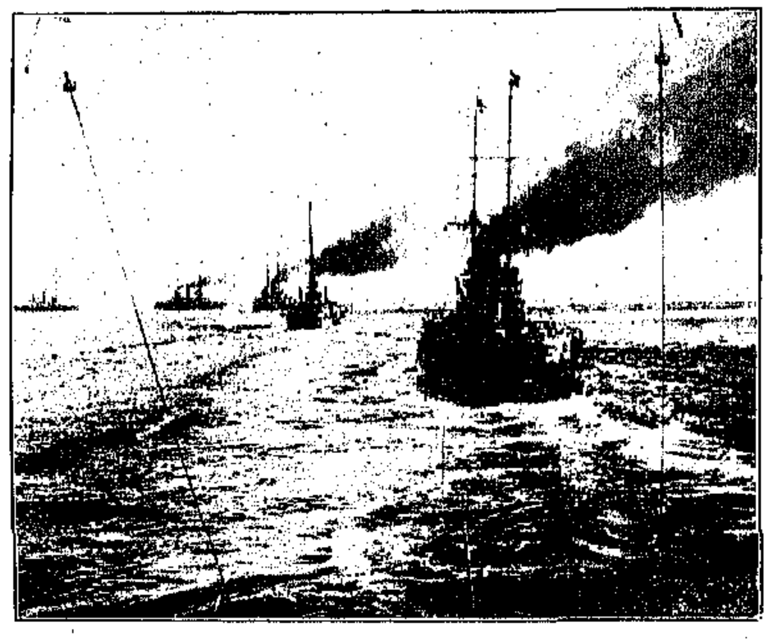

Ο ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣ ΕΙΣ ΠΑΡΑΤΑΞΙΝ ΝΑΥΜΑΧΙΑΣ ΕΝ ΤΗ ΒΟΡΕΙΩ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΘΑΛΑΣΣΗ

Ἐκτὸς τῶν ἄνω ἀεροναυτικῶν μονάδων ἀκάμπτου τύπου ἡ Γερμανία κατέχει καὶ μερικὰ ἀκόμη ἀερόστατα συμπτυσσομένου τύπου Parseval, τὰ ἀκόλουθα:

	Ἀερόστατα	Τόννοι	Δύναμις μηχανῆς εἰς ἵππους	Ταχύτης καθ' ὥραν εἰς μίλια	Διάρκεια πτήσεως εἰς ὥρας ἐν ὅλῃ τῇ ταχύτητι
1)	P. IV.	10	360	42	20
2)	P. III.	10	400	40	12
3)	P. L. 6	9	220	37	8
4)	P. L. 12	8.8	220	34	
5)	P. II.				
6)	Ersatz	8	360	32	

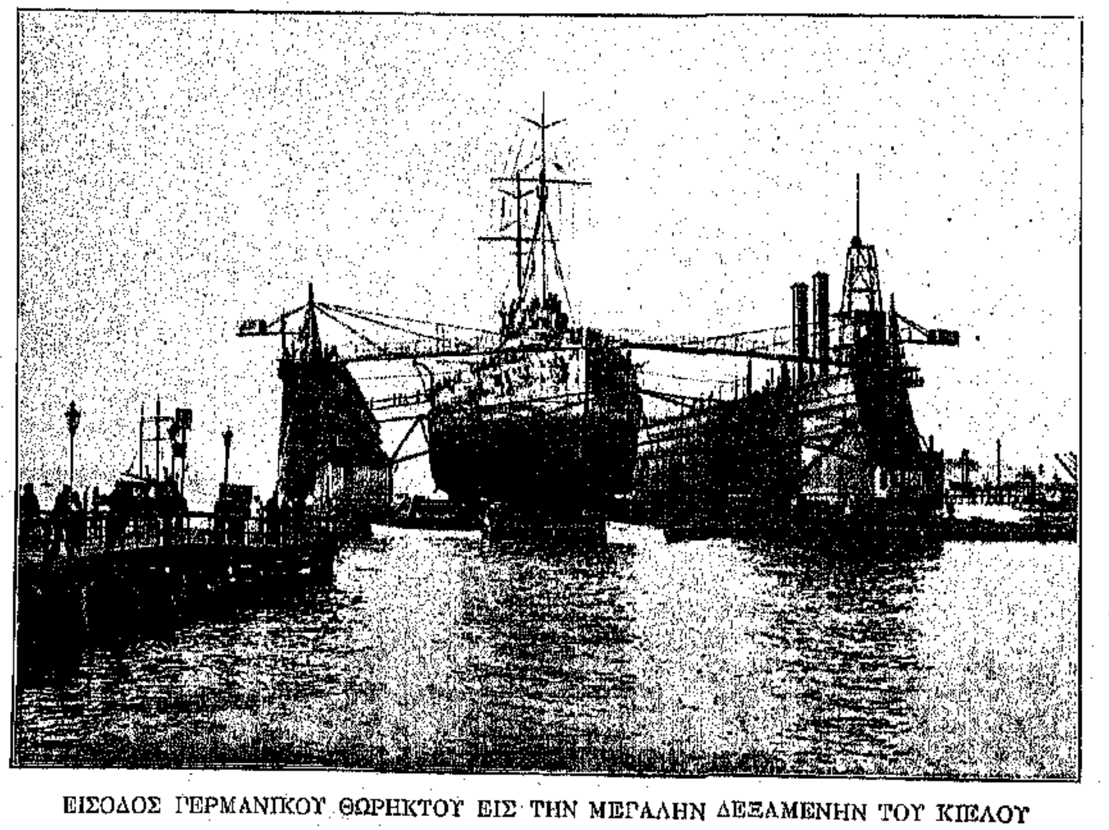

ΕΙΣΟΔΟΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΘΩΡΗΚΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΔΕΞΑΜΕΝΗΝ ΤΟΥ ΚΙΕΛΟΥ

Οἱ Ἄγγλοι κατενόησαν ἀπὸ πολλοῦ τὸν ἐκ τοῦ ἀέρος κίνδυνον καὶ ἔλαβον πάντα τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα ὅπως καταπολεμήσωσι τοῦτον.

Ἡ Ἀγγλία κατέχει σήμερον εἰς τὴν διάθεσίν της περὶ τὰ 15 ἀερόστατα καὶ περὶ τὰ 250 ἀεροπλάνα ἀπέναντι τῶν 500 Γερμανικῶν. Τὰ ἀερόστατα εἶναι συμπτυσσομένου τύπου καὶ ταχύτητος πλέον τῶν 40 μιλίων καθ' ὥραν. Κυρίως ὅμως ἡ Ἀγγλία στηρίζει τὴν ἀεροναυτικὴν δύναμίν της ἐπὶ τῶν ὑδροπλάνων της.

Ἐκτὸς τούτου ἐφρόντισε νὰ κατασκευάσῃ ἀεροναυτικοὺς σταθμοὺς εἰς τὰ κυριώτερα σημεῖα τοῦ ἐδάφους της. Ἕκαστος σταθμὸς περιλαμβάνει 12 ὑδροπλάνα καὶ ἀεροπλάνα, παραπήγματα πρὸς στέγασιν, ἀποθήκας ὑλικοῦ, στρατῶνας, ὑπογείους πυριτιδαποθήκας, κεκλιμένα ἐπίπεδα πρὸς καθέλκυσιν τῶν ὑδροπλάνων ἐντὸς τῆς θαλάσσης, ἐργαστήρια πρὸς ἐπιδιορθώσεις, πυροβολεῖα μετὰ πυροβόλων Ἄρμστρογκ καὶ Βίκερς καθέτου βολῆς ἀποκλειστικῶς ἐναντίον ἐναερίου ἐχθροῦ, ὀβούζια διὰ κεκαλυμμένας βολὰς ὑπὸ μεγάλας γωνίας κτλ.

Τὰ Ἀγγλικὰ ἀεροπλάνα καὶ ὑδροπλάνα ἔχουσιν ἐκτὸς τῆς κυρίας ὑπηρεσίας των καὶ τὴν ἀποστολὴν νὰ ἐξασφαλίζωσι τὴν ἄμυναν τῶν ἐν γένει τρωτῶν σημείων, ὡς ἀποθηκῶν πετρελαίου, δεξαμενῶν, ἐργοστασίων, ἀποθηκῶν ὑλικοῦ, ἠλεκτρικῶν σταθμῶν καὶ παντὸς ἄλλου οὐσιώδους σημείου ἐκτεθειμένου εἰς τὴν ἐκ τῶν ἄνωθεν προσβολήν.

Ἡ Ἀγγλικὴ ἀεροναυτικὴ ὑπηρεσία θεωρεῖται ὑπὸ τῶν Ἄγγλων ἱκανὴ ὅπως ἀντιμετωπίσῃ πᾶσαν ἐπίθεσιν διὰ δυνάμεων πλέον ἢ ἐπαρκῶν πρὸς ἄμυναν.

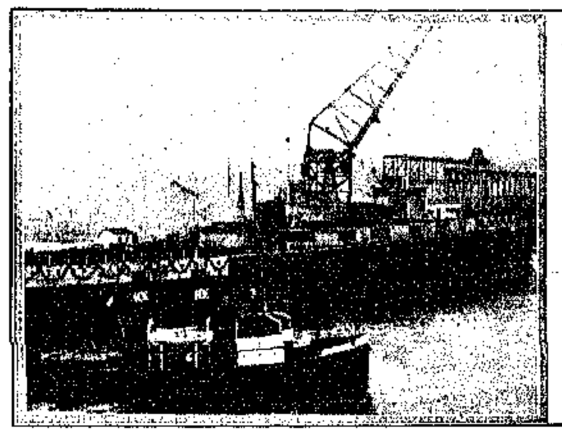

Η ΚΑΘΕΛΚΥΣΙΣ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΘΩΡΗΚΤΟΥ «KRONPRINZ»

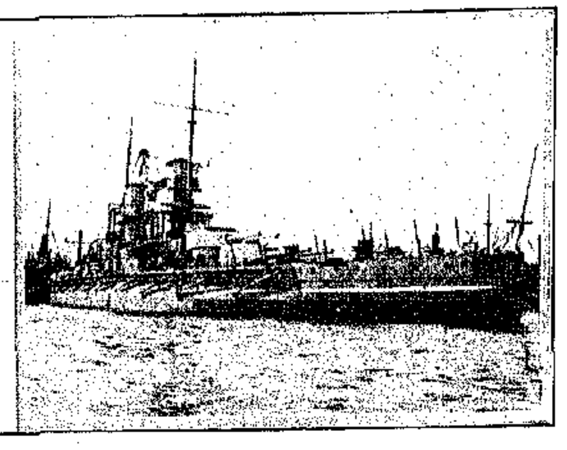

ΤΟ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΔΡΕΑΝΩΤ «GROSSER KURFURST» ΜΕ ΔΕΚΑ ΠΥΡΟΒΟΛΑ ΤΩΝ 13 ΔΑΚΤΥΛΩΝ

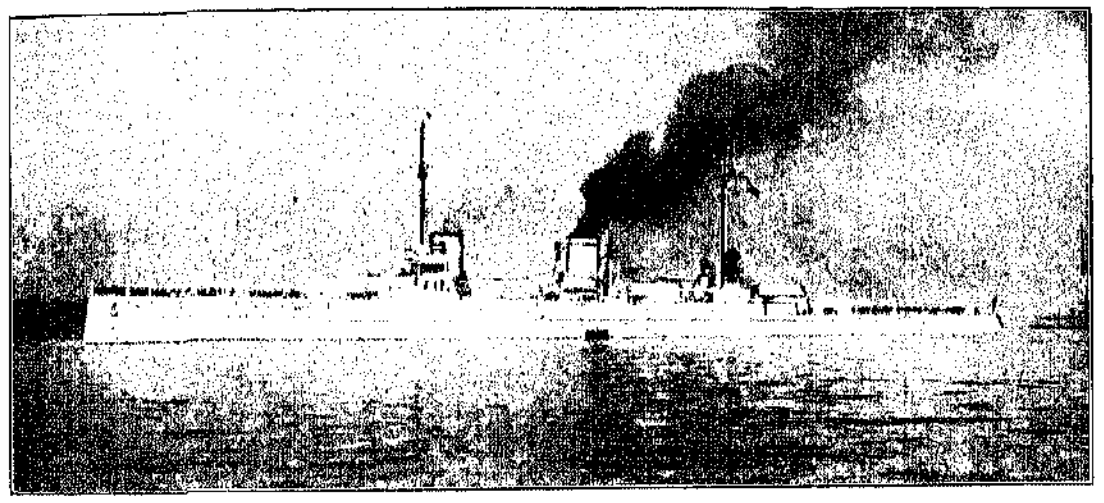

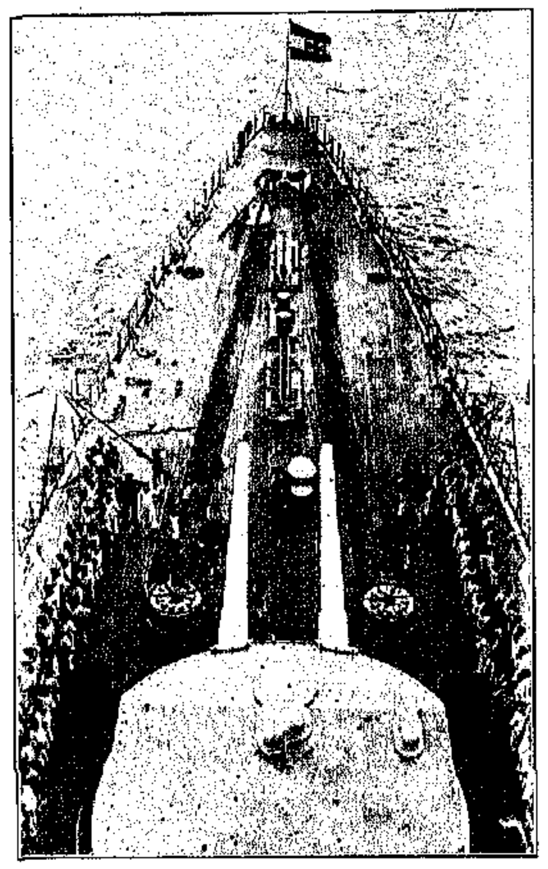

ΤΟ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΚΑΤΑΔΡΟΜΙΚΟΝ «ΓΚΕΜΠΕΝ», ΤΟ ΟΠΟΙΟΝ ΛΕΓΕΤΑΙ ΟΤΙ ΕΠΩΛΗΘΗ ΥΠΟ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΠΥΡΟΒΟΛΑ ΤΟΥ «ΓΚΕΜΠΕΝ»

Κατὰ πόσον ἡ πεποίθησις αὕτη εἶναι δικαιολογημένη καὶ κατὰ πόσον αἱ Γερμανικαὶ ἀεροπλοϊκαὶ καὶ ναυτικαὶ δυνάμεις δύνανται νὰ ἐπιχειρήσωσιν οἱονδήποτε κίνημα ἐπιθετικῆς φύσεως ἐναντίον τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου ἢ ἐδάφους, εἶναι προβλήματα τῶν ὁποίων ἡ λύσις ἐναπόκειται εἰς τὸ μέλλον. Τὸ μόνον, τὸ ὁποῖον δύναται ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ θεωρηθῇ ὡς βέβαιον καὶ ἀναμφισβήτητον, εἶναι ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ ἀπέναντι τῶν Γερμανῶν ὑπεροχὴ δὲν εἶναι ἀπόλυτος, ἀλλ' ὅτι ἡ Ἀγγλία ἔχει ἀπέναντί της ἕνα ἐχθρὸν λίαν ἐπίφοβον, ἱκανὸν νὰ προστατεύσῃ ἀσφαλῶς ἑαυτόν, ἐφ' ὅσον θεωρεῖ τοῦτο ἀναγκαῖον, καὶ νὰ ἐπιτεθῇ δι' ἰσχυροτάτων δυνάμεων, ὅταν θεωρήσῃ τὴν στιγμὴν κατάλληλον.

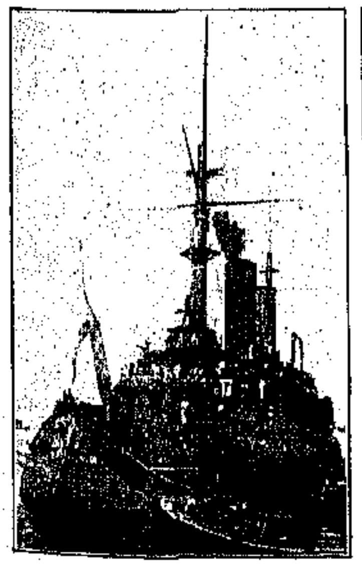

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΡΩΣΣΙΚΟΝ ΘΩΡΗΚΤΟΝ «ΤΣΑΡΕΒΙΤΣ»

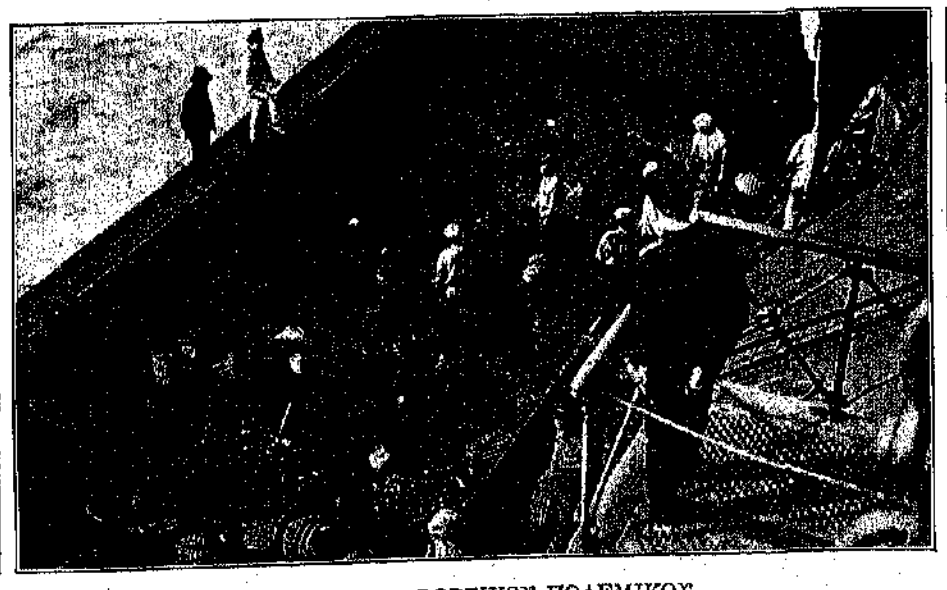

ΑΝΘΡΑΚΕΥΣΙΣ ΡΩΣΣΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΙΚΟΥ

ΤΑ ΠΥΡΟΒΟΛΑ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΚΗΣ ΝΑΥΑΡΧΙΔΟΣ «ΣΛΑΒΑ»

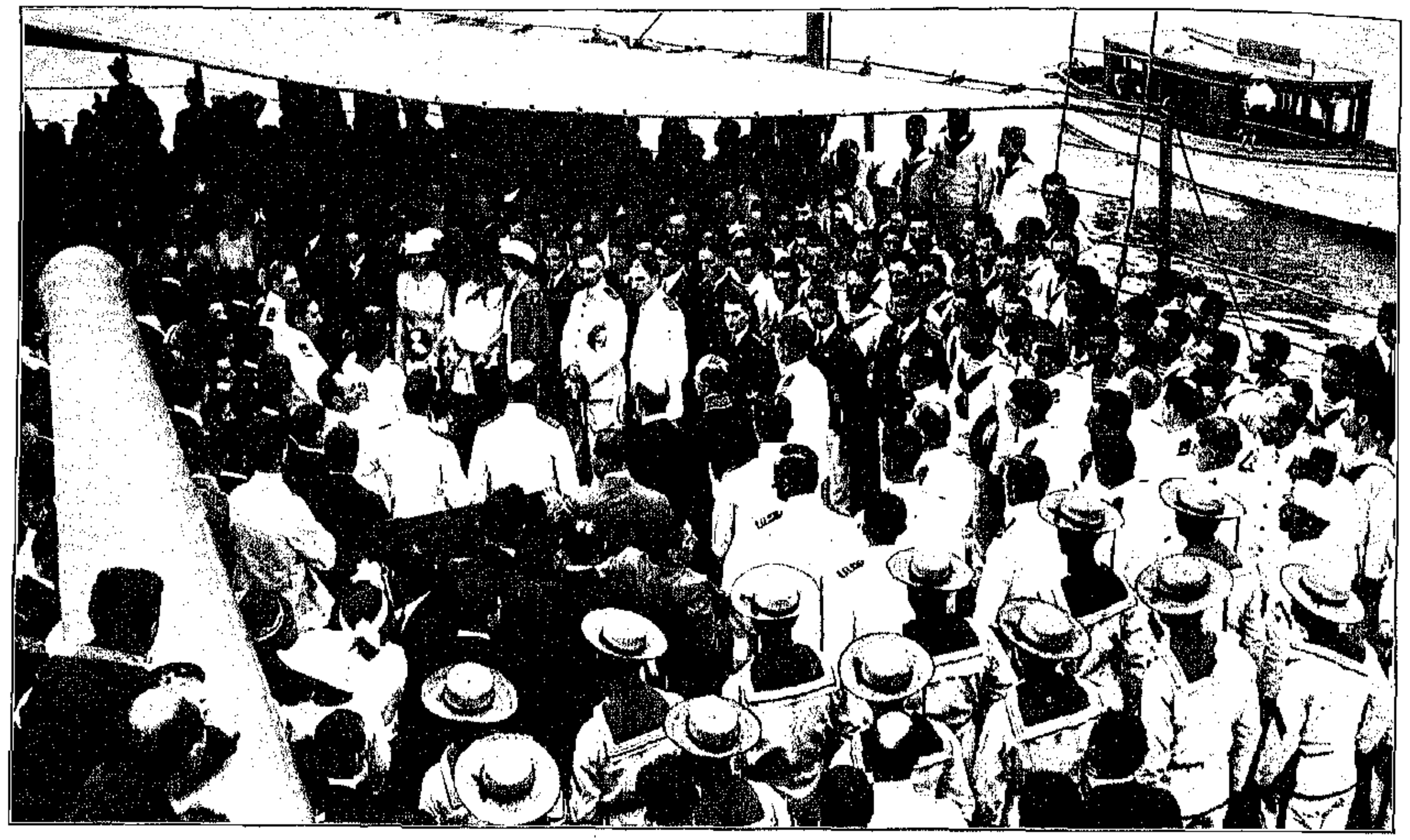

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΑΝΥΨΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΣΗΜΑΙΑΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΘΩΡΗΚΤΟΥ «ΚΙΛΚΙΣ»

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΣΤΕΡΟΕΣΣΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΑΝΟΛΕΥΚΟΝ

ΕΙΣ τὸν λιμένα τοῦ Newport News, R. I., καὶ ἐνῷ τὰ γαλανὰ νερὰ τῆς τέως πατρίδος του ἔλειχον τὰ χαλύβδινα στέρνα του ὡς εἰς ἀποχαιρετιστήριον φίλημα, ὑψώθη τὴν εἰκοσ ἤν ἑ.ά ην Ἰουλίου, παρουσίᾳ τοῦ ἐν Washington Πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Ἀγαμέμνονος Σλῆμαν, τοῦ Γραμματέως τῆς Πρεσβείας κ. Α. Βούρου, τοῦ Ἐπιτελείου καὶ τοῦ πληρώματος καὶ πλήθους Ἑλλήνων, ἡ γαλανόλευκος ἐπὶ τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ θωρηκτοῦ «Κιλκίς», τοῦ τέως «Mississippi», μονάδος μέχρι τότε τοῦ πανισχύρου Ἀμερικανικοῦ στόλου. Καὶ οὕτω προσετέθη εἰς τὸν ἔνδοξον Ἑλληνικὸν στόλον ἓν εἰσέτι χαλύβδινον τεῖχος, προωρισμένον, μετὰ τοῦ ὁμοιοτύπου αὐτοῦ «Λῆμνος», ν' ἀποσ ίσῃ διὰ τῆς βρίμης τῶν τηλεβόλων αὐτοῦ τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας ἀπ' ἀδελφῶν ὁμαιμόνων καὶ νὰ φέρῃ παντοῦ, ὅπου τὰ ὄνειρα τῆς φυλῆς μας περιΐπτανται ὑπὸ τὴν μορφὴν τῶν σκιῶν τῶν πανενδόξων προγόνων μας, τὴν ὑπερήφανον σημαίαν τοῦ Σταυροῦ, τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Ἰσότητος.

Κατὰ τὴν τελετὴν τῆς ὑποστολῆς τῆς Ἀμερικανικῆς Σημαίας καὶ τῆς ἀνυψώσεως τῆς Ἑλληνικῆς, καθ' ἣν τὴν δοξολογίαν ἔψαλεν ὁ ἱερεὺς τῆς ἐν Washington Ἑλληνικῆς παροικίας αἰδ σ-μώ-ατος κ. Λαμπρίδης, ἐξεφώνησεν ἐνθουσιωδέστατον λόγον ἡ Α. Ἐξοχότης ὁ Πρεσβευτὴς κ. Σλῆμαν, ἀντεφώνησε δὲ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ἐπιτελείου τοῦ νέου μας θωρηκτοῦ κ. Βούλγαρης, πλοίαρχος τοῦ Πολεμικοῦ μας Ναυτικοῦ καὶ Κυβερνήτης τοῦ «Κιλκίς». Ἀνὰ 21 κανονιοβολισμοὶ ἐσημείωσαν τὴν ὑποστολὴν τῆς Ἀμερικανικῆς καὶ τὴν ἀνύψωσιν τῆς Ἑλληνικῆς Σημαίας, ὁ κρότος τῶν ὁποίων, μιγνύμενος μὲ τὰς ἰαχὰς τοῦ πληρώματος καὶ τῶν παρισταμένων Ἑλλήνων, ἔδωσε πρὸς στιγμὴν εἰς τὸν ἤρεμον λιμένα τοῦ Newport News μικρογραφικὴν ἀναπαράστασιν τῆς μεγαλοπρεπῶς θυελλώδους εἰκόνος τῆς ἔξω τῶν Δαρδανελλίων ναυμαχίας, καθ' ἣν στιγμὴν τὸ σιδερένιο χέρι τοῦ Ὑδραίου Ναυάρχου μας, τοῦ Παύλου Κουντουριώτου, ὡδήγει τὸν στόλον τὸν Ἑλληνικὸν εἰς τὴν δαφνηφόρον Νίκην ὑπὸ τὰς ἰαχὰς τῶν πληρωμάτων αὐτοῦ, τὰς εὐχὰς καὶ ζητωκραυγὰς ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους καὶ τοὺς ὀρυγμοὺς τοῦ μίσους τῶν πανικοβλήτων βαρβάρων!

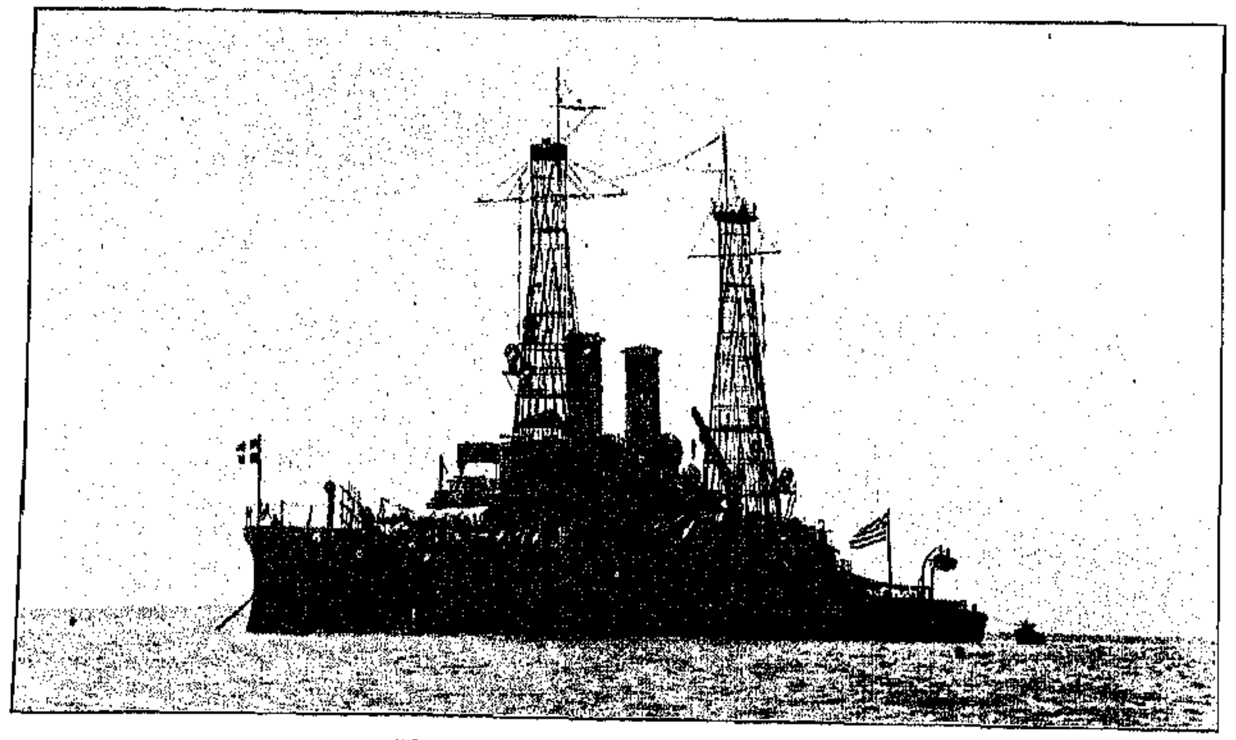

ΤΟ «ΚΙΛΚΙΣ» ΜΕ ΤΗΝ ΚΥΑΝΟΛΕΥΚΟΝ

Ὁ κυβερνήτης κ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

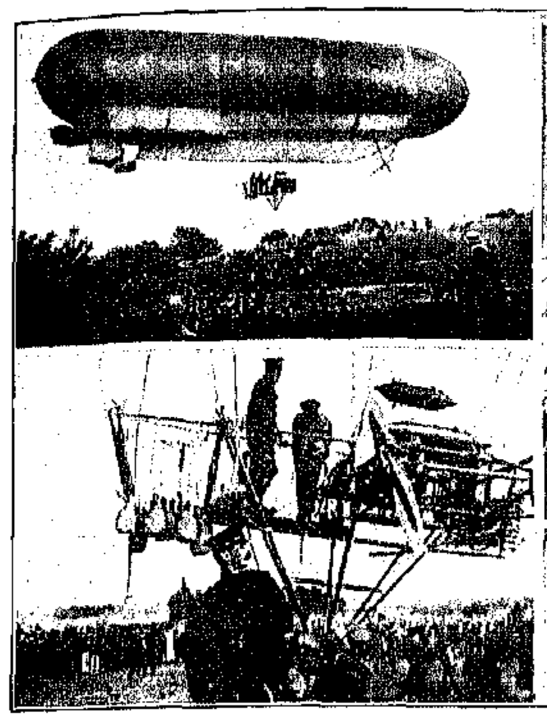

ΤΥΠΟΣ ΠΗΔΑΛΙΟΥΧΟΥΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

ΤΑ ΠΕΡΙΦΗΜΑ ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

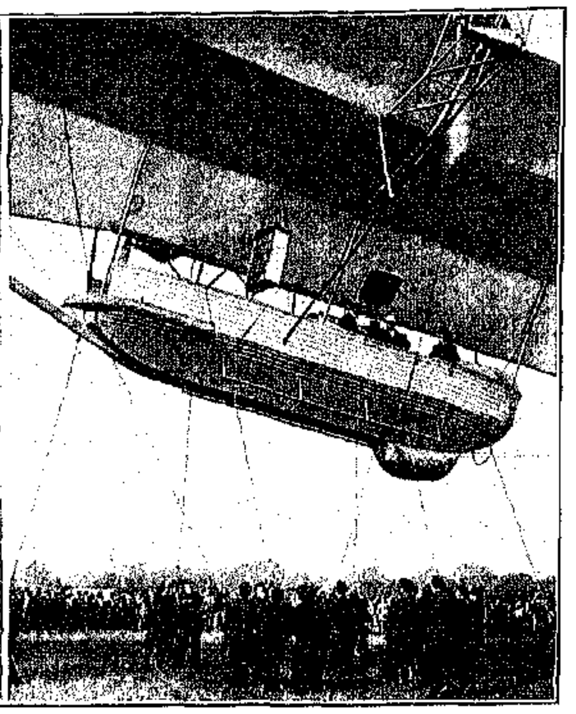

ΤΑ ΦΟΒΕΡΑ ΚΑΙ ΤΡΟΜΕΡΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΠΗΔΑΛΙΟΥΧΟΥΜΕΝΑ «ΖΕΠΠΕΛΙΝ»

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΕΡΑ

ΔΙΑ πρώτην φορὰν εἰς τὴν καθόλου ἱστορίαν τῶν μέχρι τοῦδε πολέμων ἡ Ἀνθρωπότης ἐν ἰδιαιτέρᾳ συγκινήσει καλεῖται ὅπως παραστῇ μάρτυς ἑνὸς νέου εἴδους ἀγῶνος, ὑπερβαίνοντος κατὰ πολὺ εἰς φανταστικὴν τρομερότητα πάσας τὰς μέχρι τοῦδε ἐν χρήσει μεθόδους τῆς ἐν γένει πολεμικῆς τέχνης. Ὁ ἀγὼν οὗτος εἶναι ὁ ἰλιγγιώδης ἀγὼν τοῦ ἀέρος, καθ' ὃν ὀλίγαι ὑπάρξεις, ἀπομεμονωμέναι εἰς ὕψη ἑκατοντάδων μέτρων ἄνευ οὐδενὸς ἄλλου στηρίγματος πλὴν μιᾶς εὐθραύστου μηχανῆς, χύνονται ἐναντίον ἀλλήλων εἰς μίαν ἀδυσώπητον πάλην, τὴν ὁποίαν ἡ φαντασία τοῦ ἀνθρώπου ἀδυνατεῖ νὰ συλλάβῃ ἐν ὅλῃ τῇ ἀγριότητι τῶν σκηνῶν της, ἐν ὅλῃ τῇ φρίκῃ τῶν κινδύνων της, ἐν ὅλῃ τῇ τραγικότητι τῶν συνεπειῶν της.

Αἱ κατὰ τοὺς τελευταίους πολέμους μεταξὺ ἀεροπλοίων γενόμεναι συγκρούσεις ὑπῆρξαν τοσοῦτον ἀσήμαντοι, ὥστε δὲν δύναται κανεὶς νὰ συναγάγῃ ἐξ αὐτῶν ἀσφαλῆ συμπεράσματα ὡς πρὸς τὴν πολεμικήν των σημασίαν. Ὁ παρὼν πόλεμος εἶναι ὁ πρῶτος κατὰ τὸν ὁποῖον ἡ ἀεροπλοΐα καλεῖται νὰ παίξῃ σπουδαιότερον ρόλον, καὶ αἱ μέχρι τοῦδε ἐκ τῆς σκηνῆς τοῦ πολέμου διαβιβασθεῖσαι σχετικαὶ πληροφορίαι ἀποδεικνύουν ὅτι τόσον τὰ ἀερόστατα ὅσον καὶ τὰ ἀεροπλάνα ἀποτελοῦν σημαντικωτάτους παράγοντας εἰς τὴν καθόλου διεξαγωγὴν τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων. Ἕνεκα τούτου νομίζομεν ὅτι μία ἀνάλυσις τῶν στρατιωτικῶν ἀεροπλοϊκῶν δυνάμεων τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν θὰ ἦτο εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν ἐξόχως ἐνδιαφέρουσα.

Κατ' ἀκριβεῖς ὑπολογισμοὺς ἡ Γερμανία ἐξώδευσε μέχρι τοῦδε $28,000,000 διὰ τὸν ἐναέριον στόλον της. Ἀμέσως μετὰ ταῦτα ἔρχεται ἡ Γαλλία μὲ $22,000,000, κατόπιν ἡ Ρωσσία μὲ $12,000,000, ἡ Ἰταλία μὲ $8,000,000, ἡ Αὐστρία μὲ δολλάρια 5,000,000 καὶ ἡ Ἀγγλία μὲ $3,500,000. Τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ἀεροπλοΐαν ηὐξήθη ἐπὶ τοσοῦτον τελευταίως, ὥστε ἐν Γερμανίᾳ ἐγένοντο λαϊκοὶ ἔρανοι, συμποσωθέντες εἰς $3,000,000, ἐν δὲ Γαλλίᾳ τοιοῦτοι $2,500,000, ἀνεξαρτήτως τῶν Κυβερνητικῶν προϋπολογισμῶν.

Αἱ δαπάναι τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν κατὰ τὸ 1913 ἀνῆλθον εἰς τὸ κολοσσιαῖον ποσὸν τῶν $24,025,000. Ἐξ αὐτῶν $7,400,000 ἀνήκουν εἰς τὴν Γαλλίαν, $5,000,000 εἰς τὴν Γερμανίαν, $5,000,000 εἰς τὴν Ρωσσίαν, $3,000,000 εἰς τὴν Ἀγγλίαν, $2,100,000 εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ $1,000,000 εἰς τὴν Ἰαπωνίαν.

Ὁ Γερμανικὸς ἐναέριος στόλος, ὁ ἰσχυρότερος εἰς τὸν κόσμον, ἀριθμεῖ δέκα κτὼ Ζέππελιν, ἕκαστον τῶν ὁποίων εἶναι ἀληθινὸν ἐναέριον θωρηκτὸν ὡπλισμένον μὲ ταχυβόλα καὶ τορπιλλοβλητικοὺς σωλῆνας.

Ἐκτὸς τῶν Ζέππελιν, τὰ ὁποῖα εἶναι τύπου ἀκάμπτου, μὴ ἐπιδεχομένου οὐδεμίαν μεταβολὴν σχήματος, ἡ Γερμανία κατέχει καὶ δέκα ἀερόστατα Πάρσεφαλ συμπτυσσομένου τύπου, ὡπλισμένα καὶ αὐτὰ μὲ ταχυβόλα καὶ μὲ ἕνα τορπιλλοβλητικὸν σωλῆνα ἕκαστον. Εἰς τὰς 28 αὐτὰς τρομερὰς μονάδας πρέπει νὰ προστεθῶσι καὶ δύο ἐκ τῶν μεγίστων ἀκάμπτων ἀεροπλοίων τύπου Schuette-Lanz, τὰ ὁποῖα φέρουν ταχυβόλα ἐπὶ τοῦ ἄνω μέρους τοῦ περιβλήματος, ἀλλ' εἶναι κατὰ τοῦτο τελειότερα τῶν Ζέππελιν ὅτι φέρουν καὶ ἐπὶ τῶν πλαγίων τοῦ περιβλήματος ταχυβόλα ἐγκατεστημένα ἐπὶ εἰδικῶς κατεσκευασμένων θέσεων, προσιτῶν διὰ κλιμάκων. Ἓξ ἀκόμη συμπτυσσόμενα ἀερόπλοια τύπου «Μ» συμπληροῦν τὸν μέγαν ἐναέριον Γερμανικὸν στόλον.

Ἀπέναντι τῶν ἄνω Γερμανικῶν μονάδων ἡ Γαλλία παρατάσσει 16 ἀερόστατα, πολὺ ὅμως μικρότερα καὶ βραδύτερα τῶν Γερμανικῶν. Αὐτοὶ οἱ Γάλλοι εἰδήμονες πιστεύουν ὅτι ἀπέναντι τῶν Γερμανικῶν Ζέππελιν τὰ Γαλλικὰ ἀερόστατα εἶναι ὡς νὰ μὴ ὑπάρχουν. Ἀλλ' ἡ Γαλλία κατέχει εἰς ἀντιστάθμισμα λαμπρὸν στόλον ἐξ ἀεροπλάνων, διὰ τῶν ὁποίων δύναται νὰ ματαιώσῃ τὸ καταστρεπτικὸν ἔργον τῶν Γερμανικῶν ἀεροστάτων ἐπὶ τῶν ἀποθηκῶν καὶ τῶν στρατοπέδων της.

Λήγοντος τοῦ 1913 ἡ Γαλλία εἶχε ὑπὸ τὴν κατοχήν της 611 πολεμικὰ ἀεροπλάνα, ὁδηγούμενα ἀπὸ 238 ἠσκημένους ἀξιωματικοὺς καὶ 620 στρατιωτικοὺς πιλότους. Ἡ δύναμις αὕτη ηὐξήθη

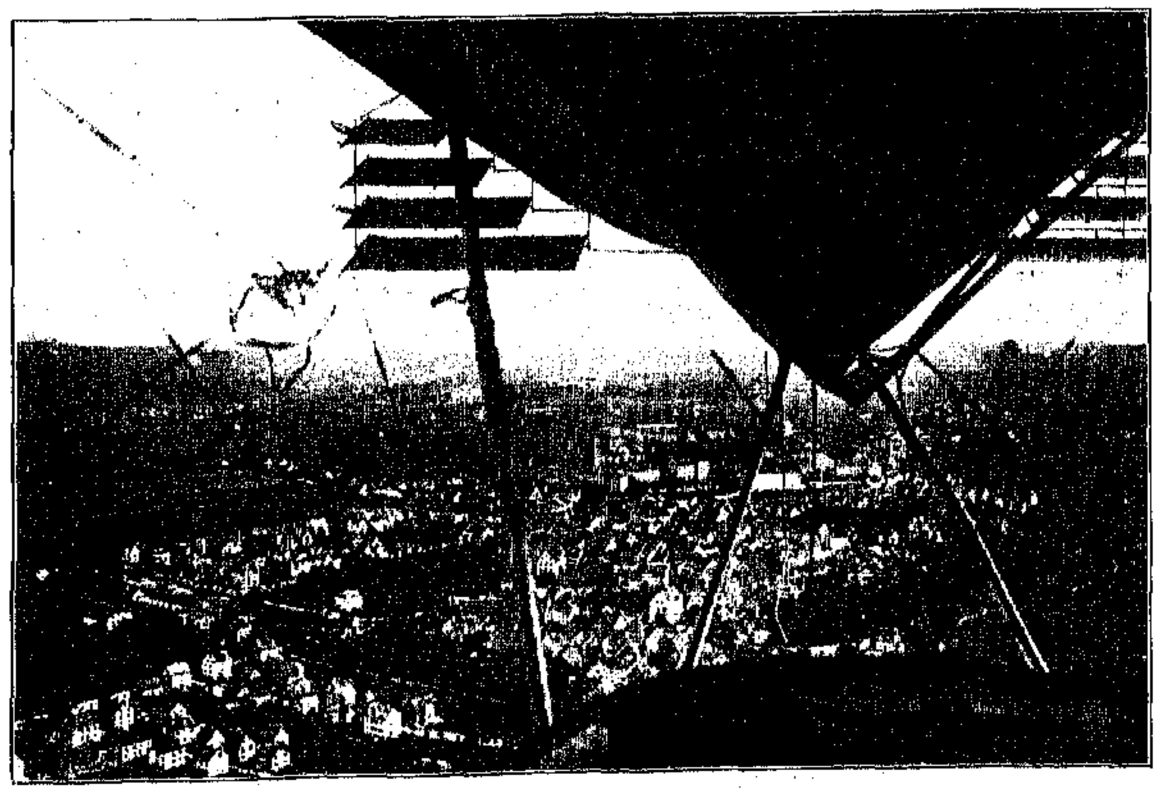

ΠΩΣ ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΕΠΙΓΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΜΠΙΝΑΝ ΤΩΝ ΝΕΩΤΕΡΩΝ ΠΗΔΑΛΙΟΥΧΟΥΜΕΝΩΝ ΑΕΡΟΣΤΑΤΩΝ

πιθανῶς ἔκτοτε εἰς 800 ἀεροπλάνα καὶ 1,200 ἀεροπόρους ἐν συνόλῳ.

Ἐναντίον τούτων ἡ Γερμανία ἀντιτάσσει 700 ἀεροπλάνα τόσον καλὰ ὅσον καὶ τὰ Γαλλικά. Ἐξ αὐτῶν τῶν Γαλλικῶν καὶ Γερμανικῶν ἀεροπλάνων μερικὰ εἶναι ὡπλισμένα μὲ ἐλαφρὰ ταχυβόλα, τῶν ὁποίων τὴν σημασίαν θὰ ἀποδείξῃ ὁ παρὼν πόλεμος. Πρὸς τούτοις δύνανται νὰ ριφθῶσιν ἐξ αὐτῶν βόμβαι βάρους μέχρις ἑπτὰ λιτρῶν. Ἡ μόνη αὐθεντικὴ πληροφορία ὡς πρὸς τὰς βόμβας τῶν Γερμανικῶν ἀεροστάτων εἶναι ὅτι τέσσαρες ἐκ τῶν ἐν αὐτοῖς χρησιμοποιουμένων, ἐξ ὧν ἑκάστη βαρύνει 22 λίτρας, δύνανται νὰ καταστρέψωσι ἕνα σιδηροδρομικὸν σταθμὸν ἢ μίαν ἀποθήκην ὑλικοῦ.

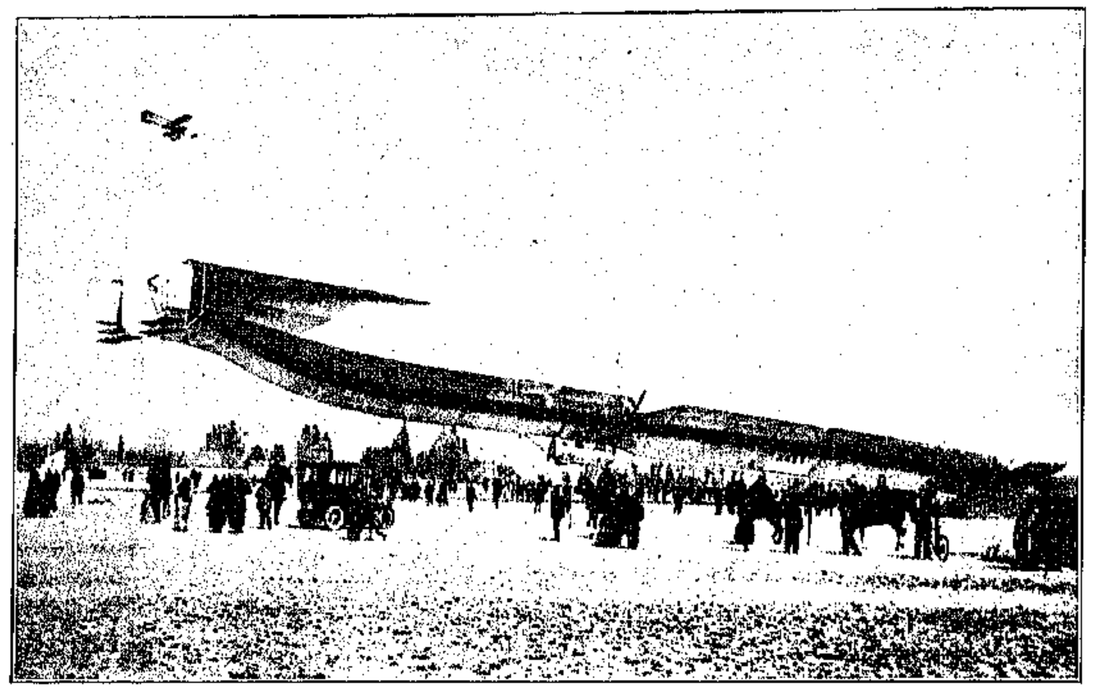

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ «ΖΕΠΠΕΛΙΝ ΑΡ. 4» ΠΡΟΣΓΕΙΟΥΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΠΕΔΙΟΝ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΦΡΟΥΡΙΟΥ «ΛΟΥΝΕΒΙΛΛ» ΠΑΡΑ ΤΑ ΓΑΛΛΟΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΣΥΝΟΡΑ

Τὰ τελευταῖα Ζέππελιν τοῦ ναυτικοῦ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων τρία εἶναι οἱ γίγαντες τοῦ ὅλου στόλου τῶν Ζέππελιν. Ἔχουν χωρητικότητα 30,000 κυβικῶν μέτρων καί, ἐὰν κρίνῃ κανεὶς ἐκ τοῦ ταξειδίου ἑνὸς ἐξ αὐτῶν, τοῦ L. 3, κατὰ τὸν παρελθόντα Μάϊον, ὁπότε τοῦτο διέτρεξε 2,000 μίλια ἐντὸς 34 ὡρῶν, τρέχον μὲ ταχύτητα 60 περίπου μιλίων τὴν ὥραν, τὰ μεγάλα αὐτὰ ἀερόπλοια θὰ ἠδύναντο νὰ παραμείνουν διαρκῶς εἰς τὸν ἀέρα ἐπὶ δύο ἡμερονύκτια τελείως ἐφωδιασμένα ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν.

Τὰ ἀερόπλοια ταῦτα εἶναι προωρισμένα ὅπως προσβάλωσι τὸν Ἀγγλικὸν στόλον πιθανὸν ἐν καιρῷ νυκτός, ἀφ' ὅτου τὰ εἰδικὰ γυμνάσια τῶν ἀεροστάτων Ζέππελιν ἐν συνδυασμῷ μετὰ τῶν στόλων τῆς Βορείου Θαλάσσης καὶ τῆς Βαλτικῆς τόσον ἐν καιρῷ ἡμέρας ὅσον καὶ κατὰ τὴν νύκτα παρέσχον μεγάλην σχετικὴν πεῖραν εἰς τοὺς Γερμανούς. Εἶναι καλῶς γνωστὸν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ὅτι τὰ μεγάλα αὐτὰ ἀεροναυτικὰ τέρατα κατέχουν τοὺς ἰσχυροτάτους ἠλεκτρικοὺς προβολεῖς.

Ἡ Ρωσσία καὶ ἡ Ἀγγλία δὲν θὰ παίξωσι πιθανῶς σπουδαῖον μέρος εἰς τὴν σύγκρουσιν μὲ τὰ ἀερόστατα, τὰ ὁποῖα κατέχουν. Ἡ Ρωσσία διαθέτει ὀκτὼ ἐξ αὐτῶν, κατασκευασθέντα εἰς Γαλλικὰ ἐργοστάσια, οὐχὶ μεγάλης δυνάμεως. Τὰ ἀερόστατα τῆς Ἀγγλίας δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν, διότι αὕτη μέχρις ἐσχάτων συνεκέντρωσε ὅλας τὰς προσπαθείας της ἐπὶ ὑδροαεροπλάνων, ὡπλισμένων μὲ ταχυβόλα, διὰ τῶν ὁποίων πιστεύει ὅτι δύναται νὰ καταστρέψῃ τὰ τρομερὰ Ζέππελιν. Ἡ Ρωσσία ἔχει περίπου 500 ἀεροπλάνα, ἀλλὰ μέχρι τοῦ 1913 οἱ ἐξησκημένοι πιλότοι της ἦσαν μόνον 80. Τὸ Βασιλικὸν Ἀεροναυτικὸν Σῶμα τῆς Ἀγγλίας ἀριθμεῖ 350 ἀεροπλάνα καὶ ἰσαρίθμους ἀεροπόρους. Ἡ Αὐστρία ἔχει ἓξ ἀερόστατα κατωτέρου τύπου καὶ 150 ἀεροπλάνα, ἀλλ' ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀεροπόρων της εἶναι ἀνεπαρκής.

* * *

Ἓν σπουδαῖον πλεονέκτημα τῶν ἀεροστάτων εἶναι ὅτι δύνανται νὰ ἐξακολουθήσωσιν ἱπτάμενα ἡμέρας τε καὶ νυκτός, ἐνῷ τὰ ἀεροπλάνα εἶναι κυρίως πτηνὰ τοῦ φωτός. Τελευταίως ἐγένοντο πειράματα πρὸς διεύθυνσιν τῶν ἀεροπλάνων ἐν καιρῷ νυκτὸς διὰ προβολέων, ἀλλ' ἡ φωτιστικὴ δύναμις τούτων δὲν ἀπεδείχθη μέχρι τοῦδε τελείως ἱκανοποιητική.

Ἡ ὀργάνωσις τῶν ἀεροπλοϊκῶν στόλων τῆς Γερμανίας καὶ Γαλλίας εἶναι τελεία εἰς τὸ εἶδός της. Ὁ Γερμανικὸς ἐναέριος στόλος τῶν dreadnoughts ἀποτελεῖται ἀπὸ τέσσαρας ἴλας ἐκ τεσσάρων ἀεροστάτων ἑκάστην μετὰ δύο ἐφεδρικῶν τοιούτων. Ὁ Πρωσσικὸς στρατὸς περιλαμβάνει ἓξ ἀεροπορικὰ τάγματα μετὰ εἴκοσι λόχων. Ἡ Βαυαρία ἔχει τρεῖς λόχους, ἡ δὲ Σαξωνία καὶ ἡ Βυρτεμβέργη ἀνὰ δύο λόχους ἑκάστη.

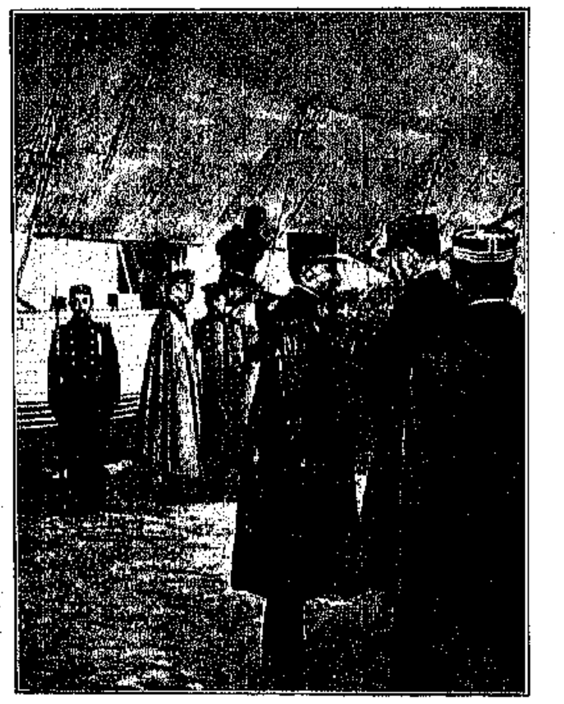

Γάλλοι ἀξιωματικοὶ ἐξετάζοντες λεπτομερῶς τὸ ὑπὸ τοῦ ἀνέμου παρασυρθὲν καὶ ἐν Λουνεβίλλ προσγειωθὲν «Ζέππελιν».

Ἕκαστον ἀερόστατον διευθύνεται ἀπὸ ἕνα ἀξιωματικὸν τοῦ στρατοῦ ἢ τοῦ ναυτικοῦ, βοηθούμενον ἀπὸ δύο κατωτέρους ἀξιωματικούς. Τέσσαρες πηδαλιοῦχοι ἐργάζονται διαδοχικῶς. Εἷς ἀρχιμηχανικὸς καὶ τέσσαρες μηχανικοὶ διευθύνουν τὰς κινητηρίους μηχανάς, ἐκ τῶν ὁποίων ἕκαστον ἐκ τῶν νεωτάτων Ζέππελιν ἔχει πέντε, δυνάμεως 1000 ἵππων. Δύο τηλεγραφηταὶ ἀσυρμάτου καὶ τρεῖς ἕως ἓξ πυροβοληταὶ ἀποτελοῦν τὸ λοιπὸν πλήρωμα, τὸ ὁποῖον ἐν τούτοις ποικίλλει πάντοτε ἀναλόγως τοῦ μεγέθους καὶ τοῦ ὁπλισμοῦ ἑκάστου ἀεροπλοίου.

Ἡ Γαλλικὴ ὀργάνωσις εἶναι ἐξ ἴσου τελεία. Ἑκάστη ἀεροπλοϊκὴ μοῖρα ὑποδιαιρεῖται εἰς στολίσκους. Τὸ ὅλον Κράτος εἶναι κατατετμημένον εἰς διάφορα ἀεροπλοϊκὰ κέντρα. Παρατηρήσεις ἐκ τῶν Γαλλικῶν ἀεροπλάνων ἀπεδείχθησαν λίαν ἐπιτυχεῖς, δίδουσαι ἀκριβεῖς ἐκτιμήσεις τῶν ἐχθρικῶν δυνάμεων ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ. Οἱ Γάλλοι ἐλπίζουν νὰ ἑκατονταπλασιάσουν τὴν δύναμιν τοῦ πυροβολικοῦ των διὰ τῆς βοηθείας τῶν ἀεροπόρων των, οἱ ὁποῖοι ἀπεδείχθησαν πρακτικῶς ἱκανοὶ νὰ εὑρίσκωσι τὸν στόχον καὶ νὰ διευθύνωσι τὰ πυρὰ τοῦ πυροβολικοῦ. Ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον πρώτην φορὰν θὰ δοκιμασθῇ ἐπὶ πραγματικοῦ πολέμου. Ἑκάστη πυροβολαρχία ἔχει καὶ ἰδιαίτερον τμῆμα ἀεροπλάνων, προσκεκολλημένων ἐπίτηδες πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Ἡ νεωτέρα στρατιωτικὴ πεῖρα ἀπέδειξεν ἐν Γαλλίᾳ ὅτι οἱ ἐπὶ τῶν ἀεροπλάνων παρατηρηταὶ

Κατακόρυφος ἠλεκτρικὸς προβολεὺς τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ, χρησιμεύων ὡς ὁδηγὸς διὰ τὴν προσγείωσιν τῶν ἀεροπλάνων ἐν καιρῷ νυκτός.

Αἱ καμπίναι τελειοποιημένου πηδαλιουχουμένου ἀεροστάτου τύπου «Ζέππελιν» ἐκ τῶν ἐν χρήσει ὑπὸ τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΛΗΦΘΕΙΣΑ ΕΞ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΥ ΔΙΕΡΧΟΜΕΝΟΥ ΥΠΕΡ ΤΟΝ ΠΟΤΑΜΟΝ ΡΗΝΟΝ

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΝ

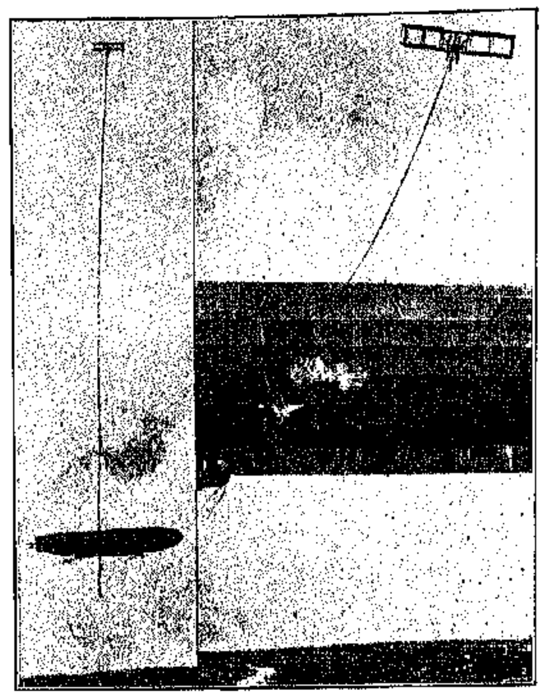

ΤΡΟΠΟΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ ΠΗΔΑΛΙΟΥΧΟΥΜΕΝΩΝ ΥΠΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΩΝ ΔΙΑ ΚΡΕΜΑΣΤΩΝ ΒΟΜΒΩΝ

καταλαμβάνονται ἀπὸ εἶδος ναυτίας εἰς τρόπον ὥστε δὲν δύνανται νὰ κάμωσι πάντοτε ἀκριβεῖς παρατηρήσεις. Τὸ τοιοῦτον δὲν συμβαίνει εἰς τοὺς πιλότους διὰ τὸν λόγον ὅτι οὗτοι, κρατοῦντες εἰς χεῖράς των τὴν διοίκησιν τοῦ ἀεροπλάνου καὶ δυνάμενοι νὰ κανονίζωσι πᾶσαν κίνησίν του, ἔχουν ἓν αἴσθημα μεγαλειτέρας ἀσφαλείας καὶ σταθερότητος καὶ δι' αὐτοῦ ἓν μέγα ἠθικὸν πλεονέκτημα.

Ἕνεκα τοῦ λόγου τούτου οἱ πιλότοι, ἂν καὶ ἀπησχολημένοι μὲ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀεροπλάνου, δύνανται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον νὰ κάμνουν καλλιτέραν ἐργασίαν παρ' ὅ,τι ἰδιαίτεροι παρατηρηταί. Μερικοὶ ἐξ αὐτῶν κατορθώνουν νὰ κάμνουν θαυμάσια σχεδιογραφήματα, ἐνῷ συγχρόνως ὁδηγοῦν καὶ τὸ ἀεροπλάνον των.

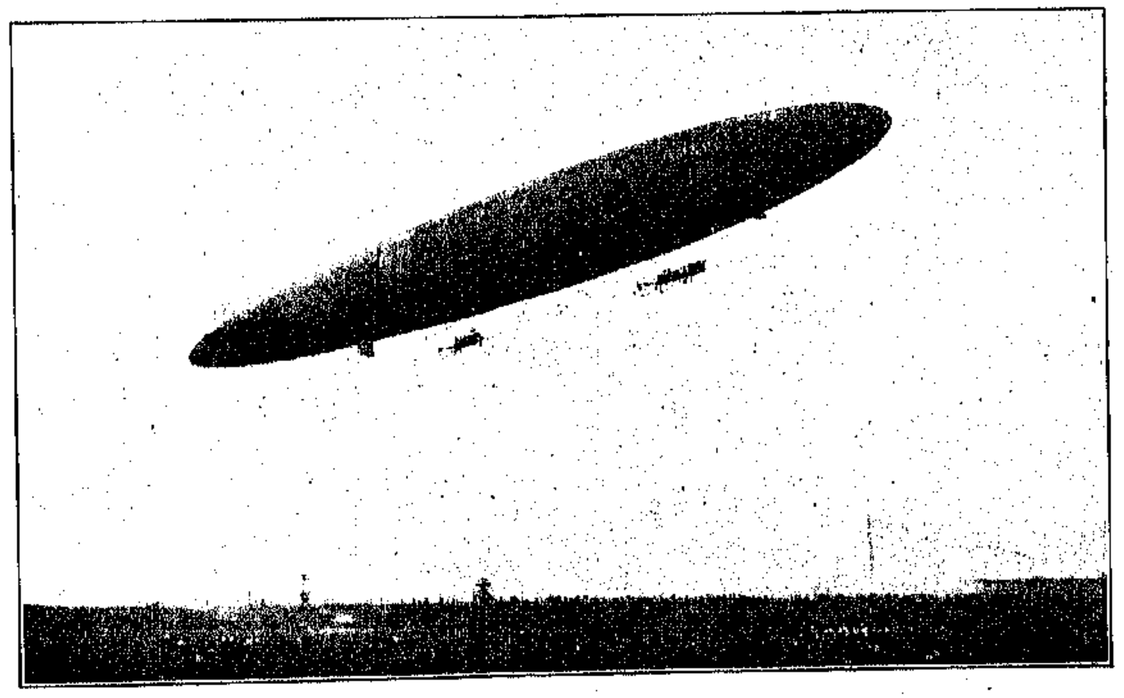

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΠΗΔΑΛΙΟΥΧΟΥΜΕΝΟΝ «ΖΕΠΠΕΛΙΝ» ΙΠΤΑΜΕΝΟΝ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΩΧΥΡΩΜΕΝΗΝ ΠΟΛΙΝ ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟΝ

Οὕτω τὰ ἀεροπλάνα τὰ ἔχοντα μίαν μόνην θέσιν διὰ τὸν πιλότον φαίνονται τὰ καταλληλότερα διὰ παρατηρήσεις. Τὰ μὲ μίαν μόνον θέσιν μονοπλάνα τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ εἶναι πρὸς τούτοις καὶ τὰ ταχύτερα ἐξ ὅλων τῶν ἀεροπλάνων.

Τὰ διπλάνα φαίνονται καταλληλότερα διὰ νὰ ρίπτωνται ἐξ αὐτῶν βόμβαι, τοῦθ' ὅπερ γίνεται παρ' εἰδικοῦ μηχανικοῦ, σκοπεύοντος διὰ μηχανήματος ἐπίτηδες κατεσκευασμένου ὅπως ἐκτοξεύωνται δι' αὐτοῦ βόμβαι.

Ὁ Hudson Maxim, εἰδικὸς πυριτιδολόγος, ἐπιμένει ὅτι βόμβαι ριπτόμεναι ἐξ ἀεροπλοίων δὲν δύνανται νὰ προξενήσουν μεγάλας ζημίας καὶ ἡ πεῖρα τῶν Ἰταλῶν εἰς τὴν Τριπολίτιδα φαίνεται δεικνύουσα ὅτι καὶ ἡ ἠθικὴ ἐπίδρασις καὶ ἡ ὑλικὴ ἐνέργειά των ἐπὶ τῶν στρατευμάτων εἶναι ἀσήμαντοι.

Πρὸς καταπολέμησιν τῶν ἀεροπλάνων καὶ τῶν ἀεροστάτων ἔχουσι κατασκευασθῆ εἰδικὰ πυροβόλα. Ἐξ αὐτῶν ἐκπέμπονται πρὸς πᾶσαν διεύθυνσιν σφαῖραι, περιέχουσαι κοπτερὰ καὶ ἀγκιστρωτὰ βλήματα, τὰ ὁποῖα καθιστάμενα ἐλεύθερα, προξενοῦν καταστρεπτικὰς σχισμάς. Ἐπίσης ὑπάρχουσι καὶ πυροβόλα ἐξαποστέλλοντα ἐναερίους τορπίλλας, ἀλλὰ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐπ' αὐτῶν πειραμάτων δὲν εἶναι ἀκόμη ἀξιοπίστως βεβαιωμένα.

ΕΙΔΙΚΟΝ ΠΥΡΟΒΟΛΟΝ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΔΙΑ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΝ ΑΕΡΟΠΛΑΝΩΝ

Οἱ Γερμανοὶ πιστεύουν ὅτι βόμβαι ριπτόμεναι ἀπὸ τῶν Ζέππελιν δύνανται νὰ ἐπιφέρουν μέγαν ὄλεθρον. Τὰ ἀερόστατα ἔχουν πάντως μεγάλα πλεονεκτήματα ἀπέναντι τῶν ἀεροπλάνων: ἤτοι ὅτι ἡ ταχύτης αὐτῶν δύναται νὰ κανονισθῇ καλλίτερον, πρᾶγμα σπουδαιότατον διὰ τὴν λῆψιν ἀκριβῶν φωτογραφιῶν, ὅτι περιλαμβάνουν ἐπαρκέστερον πλήρωμα καὶ ὅτι κατέχουν ἀσύρματον συσκευὴν μεγαλειτέρας ἐντάσεως. Αἱ βόμβαι, αἱ ὁποῖαι δοκιμαστικῶς μέχρι τοῦδε ἐρρίφθησαν ἀπὸ τὰ Ζέππελιν, ἐπετύγχανον λαμπρὰ κύκλους δεκαπέντε ποδῶν διαμέτρου, ἀκόμη καὶ ὅταν ἐρρίπτοντο ἀπὸ ὕψος 5,000 ποδῶν. Ἕκαστον τῶν μεγάλων Γερμανικῶν ἀεροπλοίων φέρει τοὐλάχιστον τέσσαρας ἕως πέντε τόννους ἐκρηκτικῶν ὑλῶν, τὰ δὲ ναυτικὰ ἀερόστατα φέρουν ὀκτὼ ὁλοκλήρους τόννους ἕκαστον.

Τὰ ἀεροπλάνα ἀποτελοῦν μικρὸν στόχον καὶ δύνανται νὰ διατηρηθῶσιν εἰς ἀπόστασιν ἀνωτέραν τῆς βλητικότητος τῶν πυροβόλων ἑνὸς ἀεροστάτου. Τὰ τεθωρακισμένα ἀεροπλάνα τοῦ τελευταίου συστήματος παρέχουν σχετικὴν ἀσφάλειαν εἰς τὸν ἀεροπόρον, εἶναι δὲ ἀποδεδειγμένον ὅτι ὀπαὶ σφαιρῶν ἐπὶ τῶν πτερύγων δὲν ἔχουσι μεγάλην καταστρεπτικὴν σημασίαν. Διαρκοῦντος τοῦ Βαλκανικοῦ πολέμου, πολλάκις ἐκτυπήθησαν τὰ δοχεῖα τῆς γκαζολίνης ἄνευ καταστρεπτικοῦ ἀποτελέσματος. Τὰ νεώτερα Γαλλικὰ καὶ Γερμανικὰ ἀεροπλάνα φέρουν περίπου τριακοσίας λίτρας ἐκρηκτικῶν ὑλῶν ἕκαστον. Ἀπαιτοῦνται ἑπομένως 35 ἐξ αὐτῶν διὰ νὰ βαστάσουν πέντε τόννους τοιούτων ὑλῶν, ὅσον εἶναι τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον περιλαμβάνεται εἰς ἕκαστον Ζέππελιν. Ἓν ἀεροπλάνον, ὑψούμενον ὑπεράνω ἑνὸς Ζέππελιν καὶ προσβάλλον αὐτὸ ἐκ τῶν ἄνωθεν, δύναται ἀναμφιβόλως νὰ τὸ καταστρέψῃ, ἂν δὲν καταστραφῇ τὸ ἴδιον ἀπὸ τὰ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ Ζέππελιν εὑρισκόμενα ταχυβόλα.

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΠΕΖΙΚΟΝ ΕΠΕΛΑΥΝΟΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΕΧΘΡΟΥ ΔΙΑ ΤΗΣ ΛΟΓΧΗΣ

ΓΑΛΛΙΑ

ΜΕΤΑΞΥ ὅλων τῶν Εὐρωπαϊκῶν Τιτάνων οἱ ὁποῖοι ἐξηγέρθησαν κατ' ἀλλήλων εἰς ἕνα ἀπεγνωσμένον ἀγῶνα περὶ ἐπικρατήσεως, ἡ Γαλλία, ἡ ἀνθρωπιστικὴ καὶ εὐγενὴς θυγάτηρ τῆς μεγάλης Ἐπαναστάσεως, εἶναι ἡ συγκεντροῦσα τὰς περισσοτέρας εὐχὰς ὑπὲρ τῆς εὐτυχοῦς ἐκβάσεως τοῦ πολέμου της. Ἡ Γαλλία διὰ τῆς συμπαρουσίας της ἁγιάζει καὶ τῆς Ρωσσίας τὸν πόλεμον καὶ παρέχει τὴν ἐλπίδα ὅτι οἱ Σύμμαχοι δὲν θὰ καταχρασθῶσι τῆς νίκης των, ὅτι ἡ πολεμικὴ νίκη δὲν θὰ εἶναι ἧττα τῆς πολιτικῆς ἠθικῆς, ὡς θὰ ἦτο ἀφεύκτως ἂν ἐξήρχετο νικήτρια ἡ Γερμανία μετὰ τῆς Αὐστρίας.

Ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες, οἱ ὁποῖοι διὰ ποταμῶν αἱμάτων ἀπηλευθερώσαμεν προσφάτως τὴν Μακεδονίαν, τὴν Ἤπειρον καὶ τὸ Αἰγαῖον, καὶ ἐμεθύσθημεν ἀπὸ τὴν ἄπειρον ἐκείνην χαρὰν τὴν ὁποίαν προξενεῖ ἡ πλήρωσις ἐθνικῶν πόθων, αἰσθανόμεθα τώρα ζωηροτάτην τὴν ἠχὼ τῶν παλμῶν τῆς Γαλλικῆς καρδίας ἐπὶ τῇ προσδοκίᾳ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Ἀλσατίας καὶ Λωρραίνης.

Ἡ Γαλλία εἶναι ἡ μόνη μεγάλη Δύναμις ἀπὸ τὸν θρίαμβον τῶν ὅπλων τῆς ὁποίας οὐδενὸς ἔθνους ἡ ἐλευθερία κινδυνεύει. Ὁ πόλεμός της εἶναι πόλεμος ἀπολυτρωτικός. Ἂν ἔδιδέ τις εἰς τὴν Γαλλίαν τὸ ἥμισυ τῆς Γερμανίας μετὰ τὴν νίκην της, δὲν θὰ τὸ ἐδέχετο. Θὰ ἀπελευθερώσῃ τὴν Ἀλσατίαν καὶ Λωρραίνην, θὰ ἀσφαλισθῇ μὲ φυσικὰ σύνορα κατὰ πάσης μελλούσης Γερμανικῆς ἐπιθέσεως, καὶ κατόπιν θὰ ἀφήσῃ τοὺς ἡττημένους νὰ ἐπουλώσωσι δι' εἰρηνικῆς ἐργασίας τὰ τραύματά των ὡς ἐλεύθεροι πολῖται ἀνεξαρτήτου κράτους.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΓΑΛΛΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ ΔΙΑ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ

Τὸ ἐθνικὸν πνεῦμα τῆς Γαλλίας δὲν τείνει πρὸς τὴν κατάκτησιν ἐντὸς τῆς ἀκτῖνος τοῦ πολιτισμοῦ. Ὁ Γαλλικὸς ἰμπεριαλισμὸς κρατεῖ τὴν λαμπάδα τοῦ πολιτισμοῦ καὶ εἰσχωρεῖ εἰς τὰ σκότη τῆς βαρβαρότητος, εἰς τὸ Ἀλγέριον, εἰς τὴν Τύνιδα, εἰς τὸ Μαρόκον, εἰς τὴν Ἰνδοκίναν, εἰς τὴν Μαδαγασκάρην, εἰς τὸ Κόγκον, καθ' ὃν χρόνον ὁ Γερμανικὸς καὶ ὁ Ρωσσικὸς ἰμπεριαλισμὸς ἐπισείουσι σπάθην κατὰ τῶν κεφαλῶν πεπολιτισμένων Εὐρωπαϊκῶν λαῶν καὶ ἔχουσιν ὡς σύμβολον τὴν ἄλυσιν τῆς δουλείας.

Διὰ τοὺς Γάλλους τὸ 1914 εἶναι ἡ ἀνταπόδοσις τοῦ 1870. Εἰργάσθησαν ἔκτοτε διὰ τὴν ἀνταπόδοσιν ταύτην μὲ τὴν ζέσιν τὴν ὁποίαν δίδει εἰς τὸν ἠδικημένον ἡ ἀπόγνωσίς του καὶ μὲ τὴν πεποίθησιν τὴν ὁποίαν παρέχει ἡ συναίσθησις τῆς δικαιοσύνης τοῦ ἀγῶνος. Τὸ 1870 εὗρε τὴν Γαλ-

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ κ. ΠΟΥΑΝΚΑΡΕ

λίαν εἰς τὴν μεταβατικὴν κατάστασιν ἀπὸ τῆς μοναρχίας εἰς τὴν δημοκρατίαν, ἀμφιταλαντευομένην μεταξὺ τῶν δύο πολιτευμάτων, μὲ ἕνα μικρομέγαν Αὐτοκράτορα ἐπὶ τοῦ θρόνου της, μὲ τὰς πολεμικὰς δυνάμεις της παρημελημένας, μὲ τὸν λαόν της διῃρημένον. Ὁ Βίσμαρκ εἶχεν ἐκλέξει εὐνοϊκωτάτην διὰ τὴν Γερμανίαν ψυχολογικὴν στιγμὴν διὰ νὰ κτυπήσῃ. Τώρα ὁ ἀγὼν διεξάγεται μὲ τὴν κατάστασιν ἀντεστραμμένην. Ἡ διαίρεσις καὶ ἡ ἀμφιταλάντευσις μεταξὺ τῶν πολιτευμάτων εἶναι ἤδη πρὸς τὸ μέρος τῆς Γερμανίας, παρ' ὅλην τὴν ἐκ τῆς ἀνάγκης ἐπιβαλλομένην προσωρινῶς φαινομενικὴν ἑνότητα τοῦ λαοῦ καὶ τῶν φρονημάτων. Τὸ τέλος τοῦ πολέμου θὰ ἀποκαλύψῃ πιθανώτατα ἐκεῖ μίαν κατάστασιν πνευμάτων ὅλως διάφορον τῆς φαινομενικῶς ἐπικρατούσης εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀγῶνος. Ἡ Γαλλία ἐξ ἐναντίας εἶναι ὑπέρ ποτε στενῶς καὶ ἀδιασπάστως ἡνωμένη, τὴν δὲ ἑνότητά της ἐνισχύει ὁ πόθος τῆς ἐθνικῆς ἐκδικήσεως. Τὸ 1914 τὴν εὑρίσκει μὲ ἕνα στρατὸν τεσσάρων ἑκατομμυρίων ἄριστα ὠργανωμένον καὶ ἐφωδιασμένον μὲ πυροβολικόν, τὸ ὁποῖον ἔδειξεν ἤδη τὴν ὑπεροχήν του ἐπὶ τῶν Γερμανικῶν πυροβόλων τοῦ Κρούπ. Παρ' ὅλην τὴν ἀνένδοτον ἀντίδρασιν τῶν σοσιαλιστῶν καὶ ἄλλων στοιχείων κατὰ τοῦ θεσμοῦ τῆς τριετοῦς στρατιωτικῆς θητείας, ὁ νόμος ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἐκδηλωθείσης οὕτω πανηγυρικῶς τῆς ὁμοφώνου ἀποφάσεως τοῦ Γαλλικοῦ λαοῦ ὅπως παρασκευασθῇ τελείως διὰ τὴν ἐκδίκησιν. Ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἀντέδρων κατὰ τοῦ νόμου ἦσαν πρῶτοι οἱ δράξαντες τὰ ὅπλα ὅταν ἐσήμανεν ἡ ὥρα τῆς ἀνταποδόσεως. Ἔπρεπε νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν ὁ Κάϊζερ ὅτι αἱ διαρκεῖς ἀπειλαὶ καὶ προκλήσεις του, ἡ ἀποστολὴ τοῦ «Πάνθηρος» εἰς τὸ Ἀγαδίρ, τὸ σκανδαλῶδες ταξείδιόν του εἰς τὴν Ταγγέρην, τὸ ἐκνευριστικὸν κροτάλισμα τῆς σπάθης του διαρκούσης τῆς Βαλκανικῆς κρίσεως, θὰ εἶχον ὡς ἀναγκαῖον ἀποτέλεσμα τὴν συσσπείρωσιν τοῦ Γαλλικοῦ λαοῦ περὶ τὰς ἰδέας τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης καὶ τῆς ἐκδικήσεως. Ἐκ τοιούτων συσπειρώσεων τῶν λαῶν ἐπὶ τῇ συναισθήσει ἐξωτερικοῦ κινδύνου παρήχθησαν ἀπροσδοκήτως καὶ μὲ ἀστραπιαίαν αἰφνιδιότητα τόσα καὶ τόσα μεγάλα γεγονότα. Δὲν προῆλθον οἱ Βαλκανικοὶ πόλεμοι καὶ αἱ λαμπραὶ νῖκαι τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῆς ἀπογνώσεως εἰς τὴν ὁποίαν περιήγαγε τὸ ἔθνος ἡμῶν ἡ Νεοτουρκικὴ προκλητικότης εἰς τὸ ζήτημα τῆς Κρήτης, καὶ ἡ ὁποία ἐνέπνευσεν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν τὴν ἀπόφασίν του ὑπὲρ ζωῆς ἢ θανάτου;

Ἡ Γαλλία, ἡ ὁποία ἐκ τῆς φαινομενικῆς ἀφορμῆς τοῦ Πανευρωπαϊκοῦ πολέμου οὐδόλως ἐθίγετο, παίζει εἰς αὐτὸν τὸν κυριώτερον ῥόλον, ἀρχίσασα τὰς ἐχθροπραξίας ἐν μεγάλῃ κλίμακι καθ' ὃν χρόνον ὁ Ρωσσικὸς κολοσσὸς ἠσχολεῖτο ἀκόμη εἰς τὴν κινητοποίησιν καὶ εἰς μικροσυμπλοκάς. Τὸ σχέδιον τοῦ Γερμανικοῦ Ἐπιτελείου ἦτο νὰ ρίψῃ μὲ ἀστραπιαίαν ταχύτητα ὅλας τὰς διαθεσίμους δυνάμεις κατὰ τῆς Γαλλίας, νὰ τὴν συντρίψῃ εἰς διάστημα ὀλίγων ἑβδομάδων πρὶν λάβῃ καιρὸν νὰ ἐνεργήσῃ σοβαρῶς ἡ Ρωσσία, καὶ κατόπιν νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τῆς τελευταίας ὁμοῦ μετὰ τῆς Αὐστρίας καὶ νὰ διακανονίσῃ ἐν ἀνέσει τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ Παγγερμανισμοῦ πρὸς τὸν Πανσλαυϊσμόν. Διὰ τὴν ταχεῖαν σύντριψιν τῆς Γαλλίας ἐξέλεξε τὴν συντομωτέραν ὁδὸν πρὸς τοὺς Παρισίους, ἡ ὁποία ἄρχεται παρὰ τὰ Γαλλο-Βελγικὰ σύνορα ἀπὸ τοῦ Σεδάν. Τὸ Βέλγιον, κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ Γερμανικοῦ Ἐπιτελείου, δὲν θὰ ἠμπόδιζε τὴν προέλασιν τοῦ στρατοῦ τοῦ Κάϊζερ πρὸς τὸ Σεδάν. Τὸ σχέδιον αὐτὸ εἶχε πρὸς τοῖς ἄλλοις τὸ πλεονέκτημα ὅτι θὰ καθίστα τὸν Γερμανικὸν στρατὸν κύριον τῆς βορείου Γαλλίας πρὶν ἡ Ἀγγλία λάβῃ καιρὸν νὰ ἀποβιβάσῃ σπουδαίας στρατιωτικὰς ἐνισχύσεις διὰ τῆς Μάγχης εἰς τὰ Γαλλικὰ παράλια καὶ πρὶν συμπληρωθῇ ἡ Γαλλικὴ κινητοποίησις. Ἡ Γαλλία θὰ ἐπλημμυρίζετο ὑπὸ τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ πρὶν ἑτοιμασθῇ καλῶς πρὸς ἀντιμετώπισίν του, καὶ ὁ ὀργανισμός της θὰ παρέλυε τελείως ὅπως κατὰ τὸ 1870.

Ο ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΤΩΝ ΓΑΛΛΙΚΩΝ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΩΝ ΖΟΦΡΕ

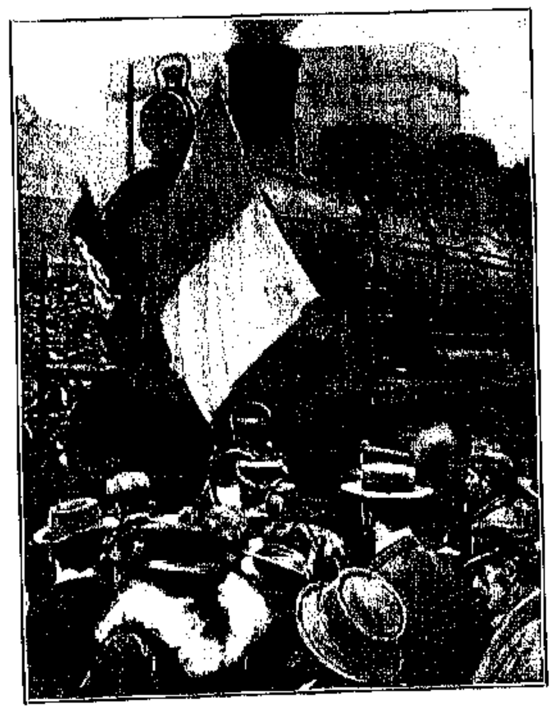

ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΔΙΑ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ

Εἰς τοὺς ὑπολογισμοὺς τούτους ἐπεφύλασσε τὴν οἰκτροτέραν ἀνατροπὴν ἡ ἡρωϊκὴ ἀντίστασις τοῦ Βελγίου κατὰ τῆς Γερμανικῆς προελάσεως. Οἱ Γερμανοί, χάρις εἰς τὴν ἀντίστασιν ταύτην, ἐμάχοντο ἀκόμη πρὸ τῆς Λιέγης ὅταν συνεπληρώθη ἡ Γαλλικὴ κινητοποίησις καὶ συγκέντρωσις, καὶ ἐνῷ ἡ Γερμανικὴ στρατιὰ τοῦ Meuse καὶ τοῦ Moselle ἠγωνίζετο νὰ διανοίξῃ τὸν δρόμον της διὰ τοῦ Βελγίου καὶ τοῦ Λουξεμβούργου πρὸς τὸ Σεδάν, οἱ Γάλλοι προήλαυνον νικηφόρως ἐντὸς τῆς Ἀλσατίας καὶ τῆς Λωρραίνης καὶ ἐβάδιζον πρὸς τὰ παλαιὰ σύνορα τοῦ Ρήνου, ἀπειλοῦντες τὸ Μὲτς καὶ τὸ Στρασβοῦργον. Τὰ πράγματα ἤλλαξαν ἀπὸ τοῦ 1870 μέχρι τοῦ 1914, καὶ ἀποτέλεσμα τούτου εἶναι ὅτι οἱ Γάλλοι φωνά-

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 32αν σελίδα).

ΤΥΠΟΙ ΓΑΛΛΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ: (Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά.) Ὁ στρατιωτικὸς διοικητὴς Παρισίων στρατηγὸς MICHEL, ὁ διοικητὴς τοῦ ἐν Μαρόκῳ σώματος τῶν ἀεροπόρων ταγματάρχης FELIX, ὁ ταγματάρχης PEDOYA, ὁ διοικητὴς τοῦ ἑβδόμου πεζικοῦ συντάγματος στρατηγὸς ROCQUES.

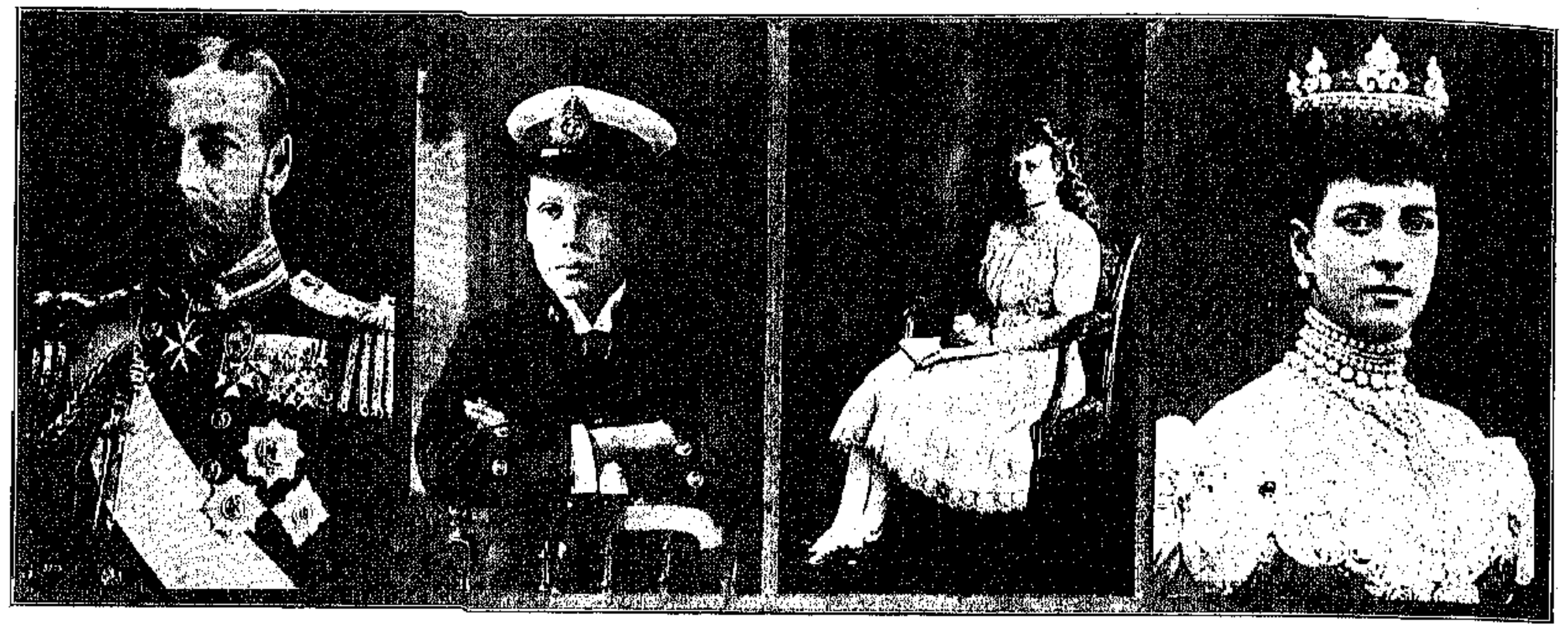

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΙ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΗΣ ΜΑΡΙΑΣ

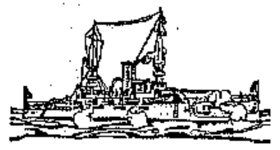

ΑΓΓΛΙΑ

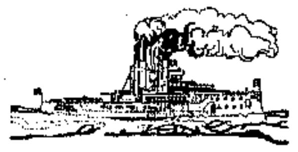

«ΑΦ' ΟΤΟΥ τὸ πρῶτον κράτος ἀνθρώπων ἐπεβλήθη ἐπὶ τοῦ ὠκεανοῦ», λέγει ὁ Ruskin, «τρεῖς θρόνοι, ἐξέχοντες ὑπὲρ πάντας τοὺς ἄλλους, ἐστήθησαν ἐπὶ τῶν ἄμμων του: οἱ θρόνοι τῆς Τύρου, τῆς Βενετίας, καὶ τῆς Ἀγγλίας. Τῆς πρώτης τῶν μεγάλων τούτων δυνάμεων μόνον ἡ μνήμη μένει· τῆς δευτέρας τὰ ἐρείπια· ἡ τρίτη, ἥτις ἐκληρονόμησε τὸ μεγαλεῖόν των, ἂν λησμονήσῃ τὸ παράδειγμά των, δύναται νὰ ἀχθῇ δι' ὑπερηφανωτέρας διαπρέψεως εἰς καταστροφὴν ἧττον ἀξίαν τοῦ ἐλέους τῶν ἀνθρώπων.»

Τὸ λαμπρότερον μεγαλεῖον ἀνήκει εἰς τὰς ἐπὶ τῶν θαλασσῶν ἁπλουμένας ἐπικρατείας, μὲ τὰς ἐπὶ τῶν τριῶν ὠκεανῶν καὶ τῶν πέντε ἠπείρων ἁπλουμένας κτήσεις καὶ ἀποικίας των, μὲ τοὺς πολεμικοὺς καὶ τοὺς ἐμπορικοὺς στόλους των, μὲ τὰ παντοειδῆ προϊόντα ὅλων τῶν κλιμάτων ἀποτελοῦντα τὸ ἐμπόριόν των, μὲ τὰς ἀγορὰς ὅλου τοῦ κόσμου ἀνοικτὰς εἰς τὴν παραγωγήν των. Ἀλλ' εἶναι καὶ τὸ πλέον εὔθραυστον τὸ μεγαλεῖον τοῦτο, ἀπαιτοῦν ὡς τὰ ἀκτινοβολοῦντα κρυστάλλινα σκεύη τὴν μεγαλητέραν προσοχὴν καὶ προφύλαξιν, ἰδίως ὅταν ἡ μητρόπολις δὲν ἔχῃ σὺν τῇ στερεότητι τῶν βάσεων καὶ ἀνάλογον ἔκτασιν πρὸς αὔξησιν καὶ ἐξάπλωσιν τοῦ κυριάρχου ἔθνους ἐν αὐτῇ τῇ ἑστίᾳ του.

Μέχρι πρό τινων δεκάδων ἐτῶν οἱ Βρεταννοὶ ἔβλεπον τὸ τεράστιον θαλάσσιον κράτος των ἐν ἐπαρκεῖ ἀσφαλείᾳ ἀπὸ τῶν φθονούντων τὸ μεγαλεῖον αὐτῶν γειτόνων. Οἱ Ἱσπανοὶ εἶχον ἐκλείψει ἀπὸ πολλοῦ ὡς ἀνταγωνισταὶ κατὰ θάλασσαν. Οἱ Ὁλλανδοὶ καὶ οἱ Πορτογάλοι ἔπαυσαν νὰ εἶναι ὑπολογίσιμοι. Μὲ τοὺς Γάλλους, τοὺς μόνους ἰσχυροὺς καὶ ἀκμάζοντας εἰσέτι ἐκ τῶν παλαιῶν θαλασσοκρατόρων, ἐπῆλθεν ἀπὸ τοῦ ἐπεισοδίου τῆς Φασόδας ὁ συμβιβασμὸς καὶ ἡ συνεννόησις. Ἀλλ' ἀπροσδοκήτως ὁ Κάϊζερ ἔρριψε τοὺς χερσαίους Γερμανοὺς εἰς τὴν θάλασσαν ζητῶν ἀποικίας καὶ ἀγορὰς πέραν τῶν ὠκεανῶν. Ἐξ ὅλων τῶν ἀντιπάλων τοὺς ὁποίους συνήντησέ ποτε ἡ γηραιὰ Ἀλβιὼν εἰς τὸν δρόμον της ἐπὶ τῶν θαλασσῶν ἡ Γερμανία εἶναι ἡ ἐπικινδυνοτέρα. Ἡ ἔκτασις τῆς Vaterland εἶναι μεγίστη, ἡ γεωγραφική της θέσις τοιαύτη, ὥστε νὰ ἐπιδέχεται ἐπέκτασιν πρὸς νότον εἰς βάρος τῆς Αὐστρίας, καὶ πρὸς Ἀνατολὰς εἰς βάρος τῆς Ρωσσίας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν θὰ ἠδύνατο νὰ διεκδικήσῃ τὴν Πολωνίαν, «πρὸς ἕνωσιν τῆς Πολωνικῆς φυλῆς», καὶ εἴ τι ἄλλο. Οἱ γόνιμοι ὑπήκοοι τοῦ Κάϊζερ θὰ ἀνελάμβανον πατριωτικῶς νὰ πλημμυρίσουν μὲ Γερμανοὺς οἱανδήποτε συνεχῆ ἐπέκτασιν τῆς χώρας των καὶ δὲν θὰ ἐδυσκολεύοντο εἰς τοῦτο. Μέσον τῆς Αὐστρίας ἢ ἄλλως πως μία τεραστία Γερμανία θὰ ἀπεπειρᾶτο νὰ κατέλθῃ εἰς τὴν Μεσόγειον, ὁπόθεν θὰ ἔρριπτε τὴν σκιάν της εἰς τὴν Ἀφρικὴν καὶ θὰ ἐγίνετο κυρία τῆς μεγαλητέρας ἐμπορικῆς καὶ ἀποικιακῆς ὁδοῦ. Ἡ συντήρησις ἑνὸς τεραστίου στόλου δὲν θὰ ἦτο πλέον πρόβλημα διὰ τὴν Γερμανίαν, μία δὲ ἀπέραντος μητρόπολις, ἠπειρωτικὴ καὶ ναυτικὴ συνάμα, μὲ μέγαν στόλον ἀλλὰ καὶ μὲ μέγαν στρατὸν καὶ μὲ πληθυσμὸν διαρκῶς αὐξανόμενον θὰ ἵδρυε τὸ στερεώτερον καὶ τὸ μεγαλήτερον ἀποικιακὸν κράτος τὸ ὁποῖον εἶδον οἱ αἰῶνες.

Εἷς τοιοῦτος ἐφιάλτης ἐτάρασσε τὸν ὕπνον τῆς θαλασσοκράτορος Ἀγγλίας, ἐνυπνιαζομένης τὴν ἐξαφάνισιν τῆς Τύρου εἰς τὸ βάραθρον τοῦ σκοτεινοῦ παρελθόντος καὶ τὰ ἐρείπια τοῦ μεγαλείου τῆς Βενετίας, μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἐξιφούλκησεν ἀποφασιστικῶς κατὰ τῆς φιλοδόξου καὶ ἀνησύχου ἐξαδέλφης της. Ἀπὸ μακροῦ χρόνου πρωΐστη καὶ πλέον ἐπείγουσα τῶν ἀναγκῶν τῆς Μεγάλης Βρετανίας εἶχε καταστῆ ἡ καταστροφὴ τοῦ Γερμανικοῦ στόλου καὶ τοῦ συντηροῦντος αὐτὸν Γερμανικοῦ ἐμπορίου. Ὑπὲρ τῆς ἀνάγκης ταύτης γίνεται τώρα ὁ πόλεμος τῆς Ἀγγλίας πρὸς τὴν Γερμανίαν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν ἄλλων Δυνάμεων τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως. Οὔτε ἡ μετὰ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ρωσσίας συνεννόησις, οὔτε ἡ ἐξέγερσις τῆς Ἀγγλικῆς συνειδήσεως κατὰ τῆς ἀδίκου ἐπιθέσεως τῆς Αὐστρίας ἐναντίον τοῦ μικροῦ Σερβικοῦ βασιλείου, οὔτε ἀλτρουϊστικὴ συναίσθησις ἀγράφων ὑποχρεώσεων πρὸς τοὺς ἐχθροὺς τῆς Γερμανίας, ἐβάρυναν εἰς τὴν πλάστιγγα ὅταν ὁ Sir Edward Grey καὶ ὁ Asquith ἐζύγιζον τοὺς διαφόρους παράγοντας εἰς τὸ πρόβλημα τοῦ πολέμου ἢ εἰρήνης. Ὁ μόνος ὑπολογισμὸς καὶ ὁ μόνος σκοπὸς ἦτο ἡ διαφύλαξις τοῦ Ἀγγλικοῦ beef steak.

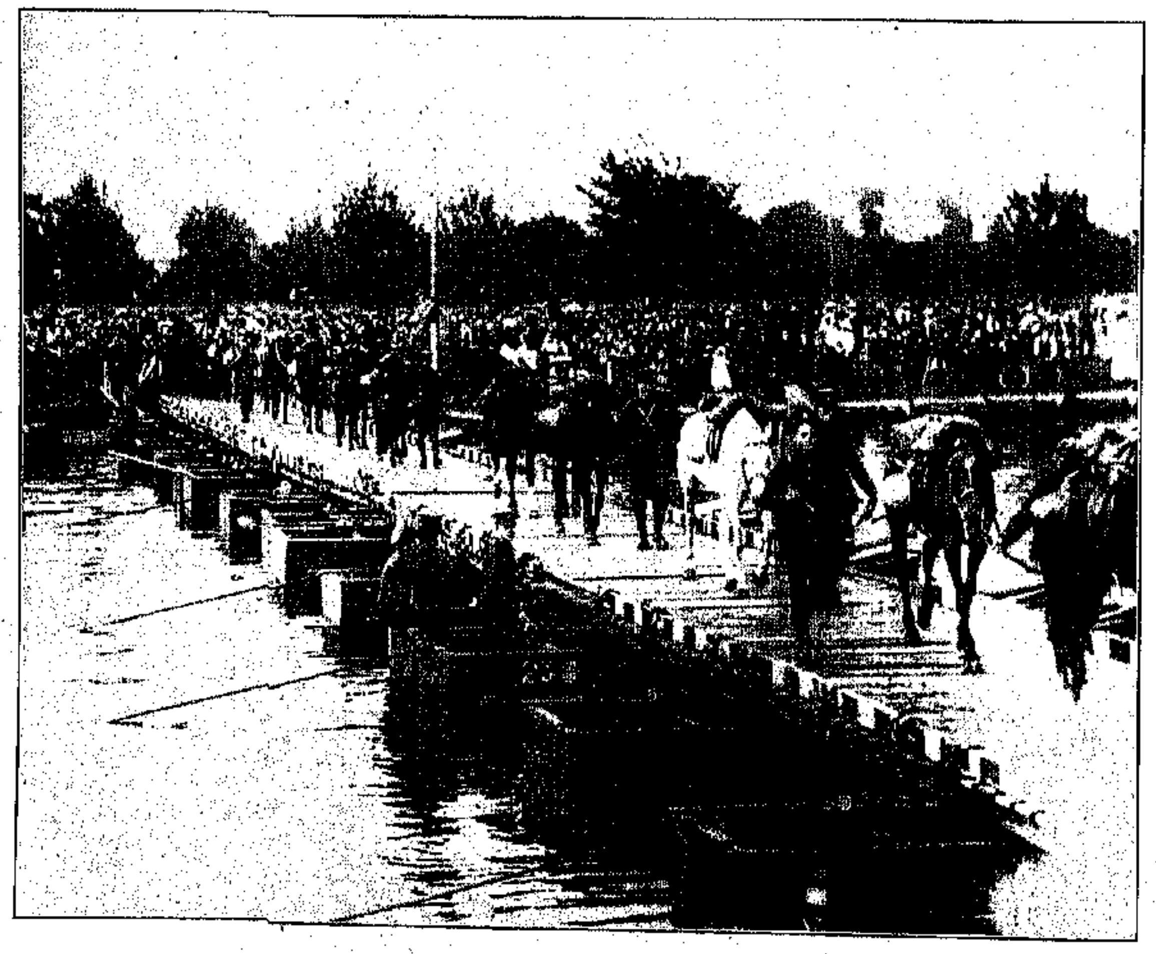

ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΙΠΠΙΚΟΝ ΔΙΕΡΧΟΜΕΝΟΝ ΠΡΟΧΕΙΡΟΝ ΓΕΦΥΡΑΝ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΣΕΡ ΕΔΟΥΑΡΔ ΓΚΡΕΫ ΑΓΟΡΕΥΩΝ

Παρὰ τὴν ἐπιτακτικὴν ὅμως ἀνάγκην τῆς καταστροφῆς τοῦ Γερμανικοῦ στόλου πρὶν λάβῃ διαστάσεις θετούσας ἐν ἀμφιβόλῳ τὴν ἀναμφισβήτητον ὑπεροχὴν τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου, ἡ Ἀγγλία ἦτο πάντοτε διστακτικὴ διὰ τὸν πόλεμον, πάντοτε ἑτοίμη νὰ θυσιάσῃ κάτι ἐκ τῶν δευτερευόντων συμφερόντων της καὶ ἐκ τοῦ γοήτρου της πρὸς ἀποφυγὴν ἢ ἀναβολὴν τῆς συρράξεως. Ἡ ἀποθράσυνσις τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας ὠφείλετο κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν φιλειρηνικότητα τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ ἐχρονολογεῖτο κυρίως ἀπὸ τῆς πρώτης ὑποχωρήσεως τοῦ Sir Edward Grey εἰς τὸ Ἀλβανικὸν ζήτημα. Ἡ δήλωσις αὐτοῦ καὶ τοῦ Asquith ὅτι δὲν θὰ ἐπετρέπετο ἡ ἀφαίρεσις τῶν καρπῶν τῆς νίκης ἀπὸ τὰ Βαλκανικὰ Κράτη δὲν ἐτηρήθη, καὶ ἀντὶ σθεναρᾶς καὶ ἀποφασιστικῆς ἐπεμβάσεως εἴχομεν τὴν προσφυγὴν τοῦ Ἄγγλου ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν εἰς τὴν περίφημον πρεσβευτικὴν συνδιάσκεψιν, ἐκ τῆς ὁποίας αἱ Δυνάμεις τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως ἐξῆλθον ἡττημέναι. Ἡ διστακτικότης διὰ τὸν πόλεμον ἔκαμε τὴν Ἀγγλίαν νὰ ἀπόσχῃ ἀπὸ τοῦ νὰ ἀναλάβῃ οἱανδήποτε θετικὴν ὑποχρέωσιν ἀπέναντι τῶν ἄλλων μελῶν τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως, καὶ ἡ ἐφεκτικότης αὕτη εἰς τὸ ζήτημα τῆς συνάψεως πραγματικῆς συμμαχίας πρὸς τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ρωσσίαν ἦτο ἐκείνη ἡ ὁποία ἔκαμε τὴν Γερμανίαν νὰ ὑπολογίζῃ σοβαρῶς μέχρι τελευταίας στιγμῆς εἰς τὴν οὐδετερότητα τῆς Μεγάλης Βρετανίας.

Ἐξηγεῖται ὅμως εὐκόλως ἡ στάσις τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως. Τὴν ἐξήγησεν αὐτὸς ὁ Sir Edward Grey, ὁμιλήσας ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἐν παραβολαῖς μὲν ἀλλὰ μὲ ἀξιέπαινον εἰλικρίνειαν. Ἡ Ἀγγλία, εἶπεν, ἐν τῇ ἀναπτύξει τοῦ κράτους αὐτῆς ἔφθασεν εἰς ἓν τοιοῦτον σημεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ προσθέσῃ εἰς τὰς εὐθύνας της νέας προσθέτους τοιαύτας χωρὶς νὰ διακινδυνεύσῃ τὰ ἤδη κεκτημένα. Ἡ ἔννοια τῶν λόγων τούτων εἶναι ἡ ἑξῆς: Ἔχομεν ἤδη πλέον ἢ ἀρκετὰς κτήσεις,

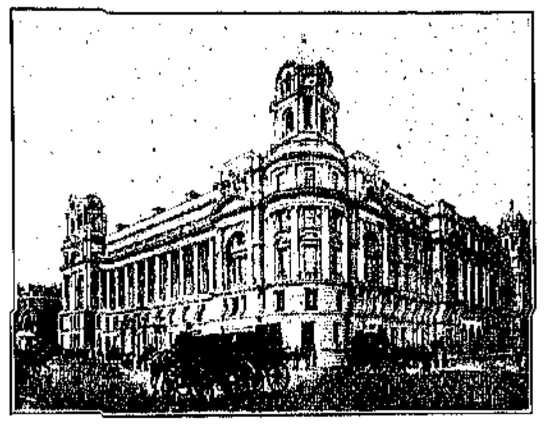

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΤΥΠΟΙ ΑΓΓΛΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ

ἀποικίας, σφαίρας ἐπιρροῆς κτλ. Διὰ νὰ ἀποκτήσωμεν νέας τοιαύτας πρέπει ἀναγκαίως νὰ ἀφήσωμεν καὶ τοὺς ἄλλους νὰ αὐξήσουν τὰς ἰδικάς των, καὶ εἷς Εὐρωπαϊκὸς πόλεμος, οἱαδήποτε καὶ ἂν ἦτο ἡ ἔκβασίς του, θὰ εἶχε πιθανώτατα τοῦτο τὸ ἀποτέλεσμα. Ἀλλ' ἀποκτῶντες οἱ ἄλλοι νέας κτήσεις θὰ ἐγίνοντο ἰσχυρότεροι, καὶ πιθανὸν νὰ ἐγειτόνευον περισσότερον πρὸς τὰς ἰδικάς μας κτήσεις, τὰς ὁποίας μὲ τὴν πρόσθετον δύναμίν των καὶ μὲ τὴν γειτνίασιν πρὸς ἡμᾶς θὰ ἠδύναντο ἴσως νὰ ἀπειλήσουν. Ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι διαμελίζεται κατόπιν ἑνὸς Πανευρωπαϊκοῦ πολέμου ἡ Τουρκία, εἴτε μεταξὺ τῶν Δυνάμεων τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας κατόπιν νίκης αὐτῶν εἴτε μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Γερμανίας, εἴτε μεταξὺ ὅλων ὁμοῦ τῶν μεγάλων Δυνάμεων, ἡ Ἀγγλία θὰ ἔβλεπεν ἀπειλουμένας τὴν ὁδὸν τῶν Ἰνδιῶν καὶ τὴν Αἴγυπτον διὰ τῆς ἐξόδου τῆς Ρωσσίας εἰς τὴν Μεσόγειον καὶ αὐτὰς τὰς Ἰνδίας διὰ τῆς ἐγκαταστάσεως τῆς Γερμανίας κατὰ μῆκος τοῦ σιδηροδρόμου Βαγδάτης καὶ παρὰ τὸν Περσικὸν κόλπον.

Μία ἀκόμη αἰτία τῆς φιλειρηνικότητος τῆς Ἀγγλίας ἦσαν τὰ ἐσωτερικά της ζητήματα. Τὸ ἐν τῇ ἀρχῇ φιλελεύθερον κόμμα ἀνέλαβε τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ εὐρυτέρου προγράμματος τὸ ὁποῖον παρουσίασέ ποτε ἐνώπιον τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους μία κυβέρνησις. Ὁ ἡμισοσιαλιστὴς Lloyd George εἰσήγαγε τὴν ἐθνικὴν ἐργατικὴν ἀσφάλειαν, ἡ ὁποία ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ ἔτι καινοφανεστέραν ἐξέλιξιν εἰς τὸ μέλλον. Ὁ Asquith ἀνέλαβε τὴν ἐξάλειψιν τῆς λορδοκρατίας καὶ τῆς δευτέρας Βουλῆς, ἥτις ἀντιδρᾷ εἰς πᾶσαν ἐσωτερικὴν προοδευτικὴν νομοθεσίαν. Ὁ ἴδιος ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ σχέδιον τοῦ Γλάδστωνος διὰ τὴν Ἰρλανδίαν, παρέχων εἰς αὐτὴν τὸ home rule. Τοῦ σχεδίου τούτου προσκρούσαντος εἰς δυσχερείας, ἡ φιλελευθέρα Κυβέρνησις δὲν ἐδίστασε νὰ εἰσηγηθῇ μέσον τοῦ Sir Edward Grey τὴν πλήρη καὶ ριζικὴν μεταβολὴν τοῦ καθεστῶτος τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ ὁμοσπονδιακοῦ συστήματος. Πάντα τὰ μεταρρυθμιστικὰ ταῦτα σχέδια ἀπῄτουν χρόνον καὶ ἐξωτερικὴν εἰρήνην, ἣν ἐφαίνετο ἀποφασισμένη νὰ ἐξαγοράσῃ διὰ πάσης θυσίας ἡ Ἀγγλία, ὅτε δραχθεῖσα τῆς παραβιάσεως τῆς οὐδετερότητος τοῦ Βελγίου ὡς ἀφορμῆς ἐκήρυξε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Γερμανίας, παρουσιασθεῖσα ἅπαξ ἔτι μὲ τὴν ἀπόφασίν της ταύτην ἐν ὅλῃ τῇ Βρετανικῇ μεγαλοπρεπείᾳ της.

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ κ. ΑΣΚΟΥΪΘ ΑΓΟΡΕΥΩΝ ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΛΟΡΔΩΝ

ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΠΑΡΑ ΤΩ ΒΑΣΙΛΕΙ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

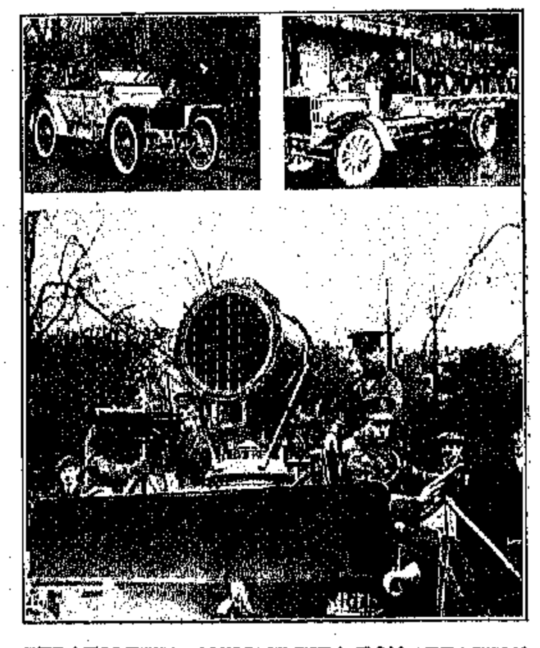

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ ΤΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

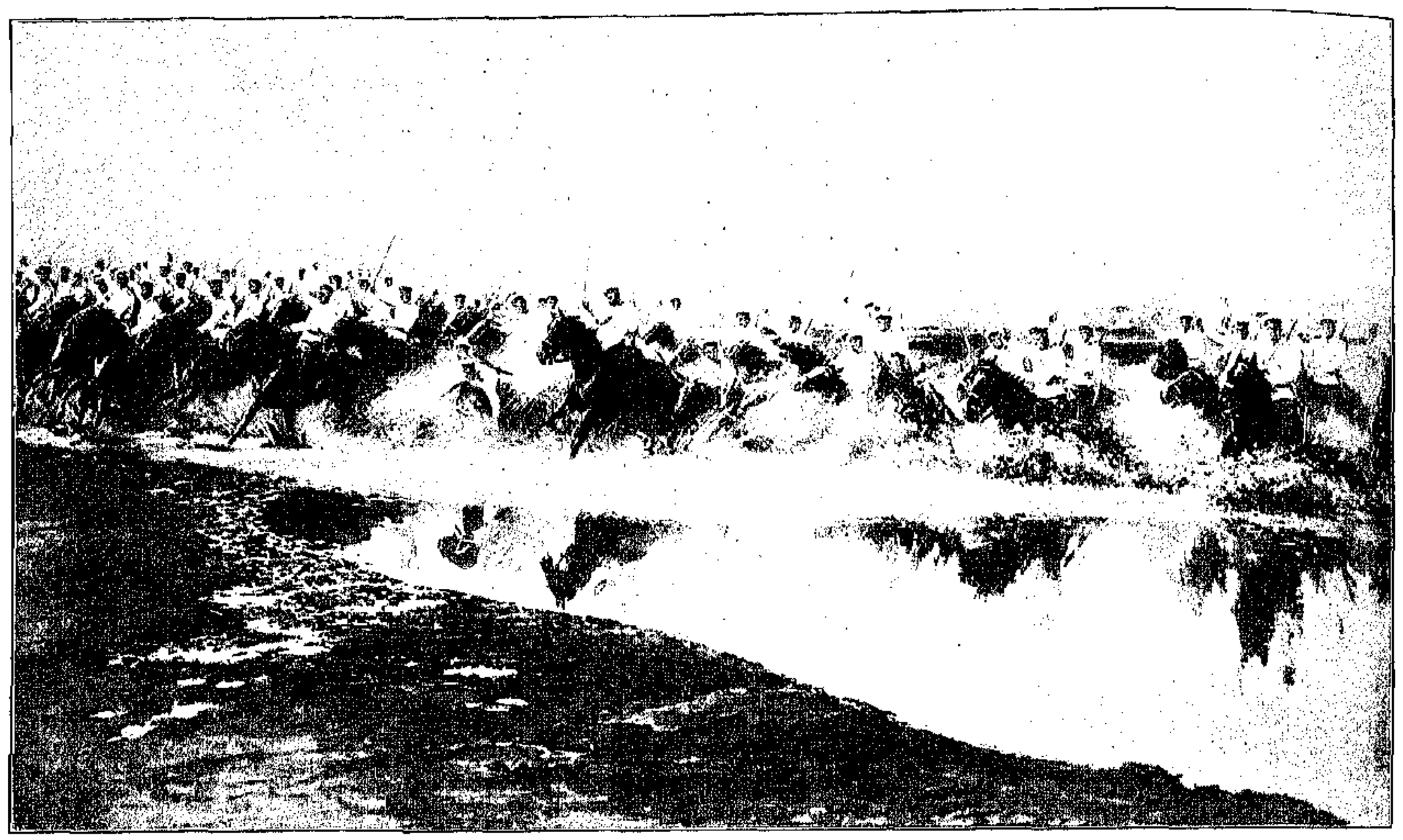

ΕΠΕΛΑΣΙΣ ΡΩΣΣΙΚΟΥ ΙΠΠΙΚΟΥ ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΒΑΛΤΩΔΟΥΣ ΕΔΑΦΟΥΣ

ΡΩΣΣΙΑ

ΕΙΣ κίνδυνος ἐκστρατεύει κατ' ἄλλου κινδύνου μὲ τὴν ἐξέγερσιν τῆς Πανσλαυϊστικῆς Ρωσσίας κατὰ τῆς Παγγερμανιστικῆς Αὐτοκρατορίας τοῦ Κάϊζερ. Ἂν ἦτο δυνατὸν νὰ συντριβοῦν ἀμφότεραι εἰς τὴν φοβερὰν σύρραξίν των καὶ νὰ ἀφήσουν τὸν κόσμον ἥσυχον!...

Ἐξηντλημένη καὶ ταπεινωμένη ἀπὸ τὸν πόλεμον τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς ἡ Ρωσσία, ἀνήσυχος ἐκ τῆς ἐσωτερικῆς ζυμώσεως ἡ ὁποία λαμβάνει χώραν εἰς τὰς μάζας τῶν πληθυσμῶν της συνεπείᾳ τῆς δράσεως τῶν μηδενιστῶν καὶ τῶν κηρυγμάτων τοῦ Τολστόη, ἀφῆκεν ἐπὶ μακρὸν χρόνον τὸν Γερμανισμὸν νὰ πλάττῃ χρυσᾶ ὄνειρα ἀπολύτου ἐπικρατήσεως καὶ κοσμοκρατορίας. Ἀλλὰ τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ὁ Γερμανισμὸς ρίπτει τὸν κῦβον, βασιζόμενος ἐν μέρει εἰς τὴν πιθανότητα ὅτι ἡ Ρωσσία θὰ ὑπέκυπτεν εἰς τὸν ἐκβιασμὸν καὶ ἐν μέρει εἰς τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ τὴν συνέτριβεν ἐξεγειρομένην, ἰδοὺ ἡ λευκὴ ἄρκτος τοῦ Βορρᾶ μυκωμένη δεινῶς καὶ τρίζουσα τοὺς ὀδόντας εἰς μίαν μανιώδη ἐπίθεσιν κατὰ τῶν δύο Γερμανικῶν Αὐτοκρατοριῶν μὲ ὅλον τὸ συνθλῖβον βάρος τοῦ τεραστίου ὄγκου της. Ὁ Γερμανισμὸς καὶ ὁ κόσμος ὁλόκληρος φαίνονται διατρέχοντες τὸν ἔσχατον τῶν κινδύνων ἐκ τῆς ἄφρονος προκλήσεως τοῦ ἀρκτικοῦ θηρίου εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν παλαίστραν.

Ἡ προκήρυξις μὲ τὴν ὁποίαν ὡδήγησε τοὺς λαοὺς τῆς Ρωσσίας κατὰ τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Αὐστρίας ὁ Μέγας Δοὺξ Νικόλαος Νικολάγεβιτς ὄζει διαθήκης τοῦ Μεγάλου Πέτρου. Διὰ τὴν Σερβίαν, ὑπὲρ τῆς ὁποίας κατὰ τὰ φαινόμενα ἐξιφούλκησεν ἡ Ρωσσία, ἡ προκήρυξις αὕτη, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγίνετο λόγος καὶ περὶ ἑνώσεως ἁπάσης τῆς Σλαυϊκῆς φυλῆς, κάθε ἄλλο ἠμπορεῖ νὰ εἶναι ἢ καθησυχαστική. Ἡ ἰδιαιτέρα πρὸς τοὺς Πολωνοὺς προκήρυξις δὲν ἀπέβλεπε βεβαίως μόνον εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς πίστεως τῆς Ρωσσικῆς Πολωνίας. Ἡ ὑπόσχεσις τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ἑνότητος τοῦ Πολωνικοῦ ἔθνους ἦτο κυρίως ὑπόσχεσις τῆς Ρωσσίας πρὸς ἑαυτὴν ὅτι θὰ προσαρτήσῃ εἰς τὴν Ρωσσικὴν Πολωνίαν τὴν Γερμανικὴν καὶ τὴν Αὐστριακὴν Πολωνίαν, ἐπεκτείνουσα τὸ ἀτέρμον κράτος τοῦ Τσάρου πρὸς τὰ Καρπάθια καὶ πρὸς τὸν Ὀδέρον. Καὶ πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ Αὐστριακὴ Πολωνία συνορεύει μὲ ἄλλας χώρας αἱ ὁποῖαι οἰκοῦνται ὑπὸ Σλαύων καὶ ἀποτελοῦσι μίαν μακροτάτην ἅλυσιν ἐκτεινομένην μέχρι τῆς Σερβίας, ἡ ὁποία πάλιν εἶναι εἰς ἄμεσον ἐπαφὴν μὲ τὸ νόθον μέλος τῆς Σλαυϊκῆς οἰκογενείας, τὴν Βουλγαρίαν, νοτιανατολικῶς τῆς ὁποίας κεῖται ἡ Κωνσταντινούπολις, παρέχουσα μὲ τὰ Δαρδανέλλια διέξοδον εἰς τὴν Ρωσσίαν πρὸς τὸ Αἰγαῖον καὶ τὴν Μεσόγειον καὶ ἀντικρύζουσα ἐξ ἐλαχίστης ἀποστάσεως τὴν Ἀσιατικὴν Τουρκίαν, ὅπου ἡ Ἀρμενία, ἡ ὁποία εἶναι ὁ συνδετικὸς κρίκος μεταξὺ τοῦ Ρωσσικοῦ Καυκάσου καὶ τῆς Κυπριακῆς Θαλάσσης. Αὐτὴ εἶναι ἡ μακρὰ ὁδὸς τῶν πόθων τοῦ Πανσλαυϊσμοῦ, ἀρχίζουσα ἀπὸ τὴν Πολωνίαν καὶ καταλήγουσα εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, μέσον Κωνσταντινουπόλεως.

Ο ΤΣΑΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Εἰς τὸ τέλος τοῦ πολέμου, ἂν οὗτος ἀποβῇ ὑπὲρ τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως, θὰ χρειασθῇ εἷς ἀπὸ μηχανῆς Θεὸς ὅπως σώσῃ τὴν κατάστασιν καὶ ἀποσοβήσῃ μίαν ἔτι διαρκεστέραν καὶ ἔτι φοβερωτέραν καταστροφήν, μὲ τὴν ὁποίαν θὰ ἰσοδυναμῇ ἡ τυχὸν ἀπόπειρα τοῦ Πανσλαυϊσμοῦ ὅπως πραγματοποιήσῃ τὰ ὄνειρά του μετὰ τὴν σύντριψιν τῆς Γερμανίας. Πολλὰ πράγματα εἶναι ἐνδεχόμενα, καὶ ὁ Πανευρωπαϊκὸς πόλεμος εἶναι πιθανὸν νὰ εἶναι διπλοῦς, ὡς ἦτο ὁ Βαλκανικός. Ἡ Ρωσσία θὰ δείξῃ ἀπροσδοκήτως καλὴν διαγωγὴν ἂν δὲν ἀναγκάσῃ εἰς τὸ τέλος τὴν σύμμαχόν της Ἀγγλίαν νὰ προστατεύσῃ τὰς Ἰνδίας της ἢ τοὐλάχιστον τὴν ὁδὸν τῶν Ἰνδιῶν.

Οὐδεμία ἴσως τῶν ἐμπολέμων χωρῶν δύναται νὰ παρατείνῃ ἐπὶ τοσοῦτον μακρὸν χρόνον τὸν πόλεμον ὅσον ἡ Ρωσσία, ὅταν αὕτη θελήσῃ νὰ ἐπαναλάβῃ τὸ πείραμα τῆς Βουλγαρίας. Αἱ ἄλλαι χῶραι θέλουν νὰ νικήσουν εἰς τὸ διάστημα ὀλίγων μηνῶν καὶ νὰ ἐπιστρέψουν ἀμέσως κατόπιν εἰς τὰ ἔργα τῆς εἰρήνης, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξαρτᾶται ἥ τε οἰκονομικὴ καὶ ἡ πολιτικὴ ἐν μεγάλῳ μέτρῳ ἀκμὴ καὶ εὐημερία των. Ἀπὸ τὴν παράτασιν τοῦ πολέμου θὰ ἐκινδύνευον νὰ ἀπολέσουν τὰ πάντα. Ἡ Ρωσσία, ἀντιθέτως, οὐδὲν ἔχει τόσον πολύτιμον ὥστε νὰ φοβῆται τὴν ἀπώλειάν του ἐξ ἑνὸς μακροχρονίου πολέμου. Ὁ πολιτισμός της, ἐκτὸς εἰς ὀλίγα μεγάλα κέντρα, εἶναι πρωτόγονος, καὶ ἡ πρόοδός του ἐπιτελεῖται τόσον βραδέως, ὥστε μία πλήρης ἀναστολὴ ἐπί τινα ἔτη συνεπείᾳ τοῦ πολέμου δὲν θὰ παρουσιάσῃ ἐπαισθητὴν διαφοράν. Ὁ πλοῦτος τῆς Ρωσσίας εἶναι εἰς τὸ ἔδαφός της, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ καταστροφή του ἐκ τοῦ πολέμου εἶναι ἀδύνατος. Οἱ ἀγροὶ καὶ αἱ στέππαι θὰ μείνουν εἰς τὸν τόπον των ὅσον καὶ ἂν κρατηθοῦν μακρὰν αὐτῶν ὑπὸ τὰ ὅπλα αἱ καλλιεργοῦσαι χεῖρες. Καὶ ἔπειτα εἰς μίαν χώραν μὲ ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα ἑκατομμύρια πληθυσμὸν πάντοτε θὰ εὑρεθοῦν χεῖρες διὰ νὰ καλλιεργήσουν τοὺς ἀγρούς, καὶ ἂν ἀκόμη ὁ Τσάρος αὐξήσῃ τὰ πέντε καὶ ἥμισυ

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ ΑΛΕΞΙΟΣ

ἑκατομμύρια τοῦ τεραστίου στρατοῦ του εἰς δέκα διὰ νὰ ἀντιπαραταχθῇ καθ' ὁλοκλήρου τῆς Εὐρώπης ὅταν θὰ ἔχουν συντριβῆ ἡ Γερμανία καὶ ἡ Αὐστρία, καὶ αἱ ἄλλαι χῶραι θὰ εἶναι ἐξηντλημέναι ἐκ τοῦ πολέμου.

Ἡ Ρωσσία, ὡς ἐκ τῆς καταστάσεως καὶ τοῦ χαρακτῆρος τῶν πληθυσμῶν της ἀφ' ἑνός, καὶ ὡς ἐκ τῆς γεωγραφικῆς της θέσεως καὶ τῆς ἀχανοῦς ἐκτάσεώς της ἀφ' ἑτέρου, εἶναι ἡ μόνη Εὐρωπαϊκὴ χώρα ἡ ὁποία δύναται, ἂν ἐπικρατήσουν τὰ φυσικὰ ἔνστικτά της, νὰ δώσῃ εἰς τὸν πόλεμόν της χαρακτῆρα ἐπιδρομῆς. Αἱ ἐπιδρομαί, ὅταν καταλαμβάνουν τοὺς ἀπειλουμένους λαοὺς ἀπαρασκευάστους ἢ ἐξηντλημένους, δὲν ἐπηρεάζονται ὡς οἱ τακτικοὶ πόλεμοι ἀπὸ τοὺς νόμους τῆς οἰκονομολογίας, οἱ ὁποῖοι θέτουν ὅρια εἰς τὴν δρᾶσιν τῶν στρατῶν, εἰς τὴν ἔκτασιν τῆς προελάσεως καὶ εἰς τὴν διάρκειαν τῶν ἐχθροπραξιῶν. Ὅταν ὁ Ἀλάριχος, ὁ Ἀττίλας καὶ ὁ Ταμερλάνος ὡδήγησαν τὰς ὀρδάς των κατὰ τῆς Εὐρώπης, δὲν εἶχον ὑπουργοὺς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν οἱ ὁποῖοι νὰ ὑποβάλουν προϋπολογισμοὺς τῶν πολεμικῶν δαπανῶν εἰς τὰς Βουλὰς καὶ νὰ ζητήσουν ἐκτάκτους πιστώσεις διὰ τὴν ἐπιδρομήν. Τὰς πιστώσεις ἔδωσαν οἱ λαοὶ τῶν ὁποίων αἱ χῶραι ἐλεηλατοῦντο καὶ ἔτρεφον τοὺς ἐπιδρομεῖς. Ἐν περιπτώσει δὲ ἥττης τῶν ἐπιδρομέων, τίς θὰ τοὺς καταδιώξῃ εἰς τὰς μακρυνὰς στέππας των καὶ εἰς τὰς πέραν τῶν Οὐραλίων παγωμένας ἐκτάσεις τῆς Σιβηρίας διὰ νὰ τοὺς συντρίψῃ ὁλοσχερῶς καὶ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐπάνοδόν των;

Ἂν καὶ οἱ Γάλλοι ἀπὸ τῆς ἀποσύρσεώς των εἰς τὴν ἀμυντικήν των γραμμὴν ἐπὶ τῶν συνόρων φαίνονται ἀντέχοντες μετὰ τῶν Ἀγγλικῶν ἐπικουριῶν καλῶς κατὰ τῶν Γερμανικῶν ἐπιθέσεων, εἶναι πιθανὸν ὅτι εἰς τὸ τέλος ἡ ὁριστικὴ τροπὴ τοῦ ἀγῶνος ὑπὲρ τῶν Συμμάχων θὰ ὀφείλεται εἰς τὴν ἀκαταμάχητον πίεσιν τοῦ ὄγκου τῶν στρατιῶν τοῦ Τσάρου. Καὶ δὲν εἶναι ἐπίσης ἀπίθανον νὰ ὑπογραφῇ ἡ εἰρήνη εἰς τὸ Βερολῖνον, ὑπαγορευόντων τοὺς ὅρους τῶν Ρώσσων, μὲ τὸν Τσάρον ἐγκατεστημένον εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Potsdam, μὲ τὸν Κάϊζερ αἰχμάλωτόν του, μὲ τοὺς Κοζάκους καλπάζοντας εἰς τὸ Unter den Linden. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ εἶναι δύσκολον νὰ ἀμφισβητηθῇ ἡ ἀξίωσις τῶν Ρώσσων ὅπως ἀμειφθῇ ἕκαστος τῶν Συμμάχων «ἀναλόγως τῶν κατορθωμάτων». Εἶναι πλέον ἢ ἀμφίβολον ὅτι ἡ Ἀγγλία, κηδομένη ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην Δύναμιν τῆς ἰσορροπίας τῆς Εὐρώπης, δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ὑπέρμετρον ἐξασθένισιν τῆς Γερμανίας. Ἂν ἐνδώσῃ εἰς τοῦτο ἡ Ρωσσία θὰ ζητήσῃ πιθανώτατα ἀντισταθμίσματα ἀλλαχοῦ, ἢ εἰδικώτερον εἰπεῖν εἰς τὴν Ἐγγὺς Ἀνατολήν. Ἀρκεῖ δὲ νὰ ἀναφέρῃ ἡ Ρωσσία τὴν γεωγραφικὴν ταύτην ὀνομασίαν, διὰ νὰ ἀνατριχιάσῃ πᾶς Βρετανός.

Ὅταν ἡ Γερμανία θὰ ἔχῃ καταβληθῇ τελείως, ὅταν ἡ ἀσφάλεια τῆς Εὐρώπης ἀπὸ τοῦ Παγγερμανικοῦ κινδύνου θὰ εἶναι πλήρης, ὅταν οἱ Σύμμαχοι θὰ πανηγυρίζουν τὴν ὁριστικὴν νίκην των καὶ ὁ κόσμος θὰ εἶναι ἕτοιμος νὰ ἀναπνεύσῃ πλέον ἐλευθέρως ἐπὶ τῇ ἀνακουφιστικῇ ἰδέᾳ τῆς λήξεως τοῦ Πανευρωπαϊκοῦ πολέμου, θὰ ἀνασβληθῇ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἡ ἐλευθέρα αὕτη ἀναπνοὴ

Ο ΜΕΓΑΣ ΔΟΥΞ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΑΕΒΙΤΣ

μέχρις ὅτου φανῇ ἂν ὁ Ἀγγλικὸς στόλος ἠμπορῇ νὰ κάμῃ ἐντύπωσιν εἰς τὴν Ρωσσίαν ἢ ἂν ὅλαι ὁμοῦ αἱ Εὐρωπαϊκαὶ Δυνάμεις, σύμμαχοι καὶ ἐχθραί, ἑνούμεναι εἰς μίαν κοινὴν διαδήλωσιν κατὰ τῶν Πανσλαυϊστικῶν ἀξιώσεων ἢ εἰς μίαν κοινὴν ἐπίδειξιν κατὰ τῆς χώρας τοῦ Τσάρου δύνανται νὰ ἀναχαιτίσωσι τὴν Ρωσσικὴν ὁρμὴν πρὸς τὴν κατάκτησιν. Ἂν ἐπακολουθήσῃ μετὰ τὴν ἧτταν τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Αὐστρίας δεύτερος πόλεμος «ἀδελφοκτόνος», θὰ εἶναι ἁπλῶς ἐπανάληψις προσφατωτάτης ἱστορίας. Ὁ πολιτισμὸς τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος, παρὰ τὰ τρωτά του καὶ τὰς ἐλλείψεις του, δὲν εἶναι τόσον ἁμαρτωλὸς ὥστε νὰ τιμωρηθῇ διὰ πλήρους καταβαραθρώσεως μὲ τὴν ἐπανάληψιν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου ἢ μὲ τὴν ἐπικράτησιν τῶν ὀρδῶν ἀντὶ τῶν λαῶν.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΤΟΥ ΡΩΣΣΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΕΠΙ ΚΕΦΑΛΗΣ ΤΑΓΜΑΤΟΣ ΚΟΖΑΚΩΝ ΙΠΠΕΩΝ

ΒΕΛΓΙΟΝ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ μᾶλλον ἀντὶ ἐλεγείου ἁρμόζει εἰς τὸ γενναῖον κρατίδιον τοῦ Βορρᾶ, τοῦ ὁποίου τὴν γῆν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς σχεδὸν μέχρι τοῦ ἄλλου ἄκρου πατεῖ τὴν ὥραν ταύτην ὁ ποῦς τοῦ Γερμανοῦ στρατιώτου.

Ἡ ἀνδρεία, μεθ' ἧς οἱ Βέλγοι ἐπροστάτευσαν τὴν χώραν αὐτῶν ἐναντίον τῆς ἐχθρικῆς εἰσβολῆς κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα, θὰ μείνῃ παραδειγματικὴ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ 20οῦ αἰῶνος, οἱαδήποτε δὲ καὶ ἂν εἶναι ἡ ἔκβασις τοῦ φοβεροῦ αἱματοκυλίσματος, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι βυθισμένη ἡ Εὐρώπη, τὸ Βέλγιον θὰ ἑλκύσῃ τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἀγάπην ὅλων, φίλων τε καὶ ἐχθρῶν.

ΒΕΛΓΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ ΑΝΑΧΩΡΟΥΝΤΕΣ ΕΚ ΒΡΥΞΕΛΛΩΝ ΔΙΑ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον πρὸ πάντων καθιστᾷ τὸ μικρὸν βασίλειον ἄξιον συμπαθείας εἶναι ὅτι ἀνέλαβεν ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ ἕνα ἀγῶνα ἄνισον, ἄδικον καὶ φοβερόν, καὶ ἂν δὲν ἠδυνήθη νὰ κρατήσῃ ἐπὶ μακρότερον χρόνον πρὸ τῶν φρουρίων αὐτοῦ τὰ Ἀρηΐφιλα στρατεύματα καὶ τὰ βαρέα τηλεβόλα τοῦ Γερμανοῦ Καΐζερ, ἐν τούτοις ἡ δόξα αὐτοῦ θὰ εἶναι ἐς ἀεὶ ἄφθιτος.

Οἱ πολεμικοὶ ἀνταποκριταὶ τῶν τελευταίων ἡμερῶν, ἀναγγέλλοντες τὰς νίκας τῶν Βέλγων κατὰ τῶν Γερμανῶν, δὲν παρέλειψαν τὴν εὐκαιρίαν ὅπως ὑπομνήσωσιν εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον μίαν παλαιὰν σελίδα ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας, παρομοιάσαντες τὴν ἄμυναν τῶν Βέλγων πρὸς τὴν αὐτοθυσίαν τῶν τριακοσίων Σπαρτιατῶν, καὶ ἐπονομάσαντες τὸν ἡρωϊκὸν βασιλέα τοῦ Βελγίου «νέον Λεωνίδαν τῶν Θερμοπυλῶν».

Εὑρεθὲν μεταξὺ τῶν Γερμανικῶν ἀπειλῶν καὶ τῶν συνθηκῶν αὐτοῦ πρὸς τοὺς συμμάχους του, τὸ Βέλγιον δὲν ἐδίστασε νὰ μείνῃ πιστὸν πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις του καὶ ἐκηρύχθη ὑπὲρ τῶν Δυνάμεων τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως, ἀντιτάσσον ἐρρωμένως τὸ μικρὸν στῆθός του κατὰ τῆς θελήσεως τοῦ «σιδηροῦ» Αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας.

Καὶ συνεσωρεύθησαν μὲν πρὸ τῶν φρουρίων τῆς Λιέγης κατὰ ἡμικυκλικὰς στιβάδας τὰ σώματα τῶν Γερμανῶν στρατιωτῶν, ὅσοι, ὑπείκοντες εἰς τὰ ἐκ Βερολίνου προστάγματα, τυφλῶς ἐφώρμων ἵνα τὰ ἐκπορθήσωσιν, ἀλλὰ τὰ φρούρια ταῦτα δὲν ἠδυνήθησαν μέχρι τέλους νὰ ἐμποδίσωσι τὴν εἰσβολὴν τοῦ ἐχθροῦ ἐξ ἄλλου μέρους τῆς χώρας.

Μία μετὰ τὴν ἄλλην αἱ Βελγικαὶ πόλεις, σὺν τῇ πρωτευούσῃ, κατελήφθησαν ὑπὸ τῶν Γερμανῶν, οἱ ὁποῖοι μετεχειρίσθησαν τὴν ὅλην χώραν ὡς γέφυραν διαβάσεως πρὸς τὰ Γαλλικὰ σύνορα, τὰ ὁποῖα πρὸς βορρᾶν ἦσαν μᾶλλον εὐάλωτα παρὰ πρὸς νότον.

Ποία θὰ εἶναι ἡ τύχη τοῦ Βελγίου μετὰ τὴν κατάπαυσιν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου εἶναι ὅλως πρόωρον νὰ εἴπῃ τις, ἐν τούτοις εἶναι βέβαιον ὅτι οὐδόλως θὰ μειωθῇ ἡ δόξα λαοῦ πολεμήσαντος ἀνδρείως ὑπὲρ τῶν κυριαρχικῶν δικαιωμάτων τῆς χώρας του, ὑπὲρ τῆς τηρήσεως τῶν συνθηκῶν του, ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας του. Αἱ δὲ Δυνάμεις τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως ἐξερχόμεναι νικήτριαι εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀγῶνος θὰ ὀφείλωσι τόσας χάριτας πρὸς τὸ κράτος τοῦτο, ὅσα δὲν ἀποδίδονται καὶ ἂν ἀκόμη διὰ χρυσίου ἤθελε ζυγισθῇ τὸ χυθὲν αἷμα τῶν Βέλγων.

Διότι διὰ τῆς γενναίας ἐπὶ τρεῖς ἑβδομάδας ἀντιστάσεως τῶν Βέλγων ἐδόθη καιρὸς εἰς τοὺς συμμάχους νὰ περατώσωσι τὴν στρατολογίαν των καὶ νὰ παρατάξωσι τὰ στρατεύματά των συμφώνως πρὸς τὰ ἐκ τῶν προτέρων ἐστρωμένα σχέδιά των.

Οὐδὲ εἶναι ἡ πρώτη φορά, καθ' ἣν ἡ Βελγικὴ χώρα κατέστη θέατρον πολυνέκρων μαχῶν καὶ οἱ κάτοικοι αὐτῆς ἠγωνίσθησαν κατὰ πολὺ ὑπερτέρων ἐχθρικῶν δυνάμεων. Ἤδη ἀπὸ τῶν ἀρχαίων χρόνων οἱ ἀνδρεῖοι κάτοικοι τοῦ Βελγίου πολλάκις διεκρίθησαν εἰς τὰς μάχας, αἵτινες συνήφθησαν ἐντὸς τῆς χώρας των πρὸς τὰς λεγεῶνας τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος. Καὶ κατὰ τὴν νεωτέραν δὲ ἱστορίαν τὸ Βατερλώ, τὸ Ναμοὺρ καὶ πολλαὶ ἄλλαι Βελγικαὶ πόλεις ἐπέχουσι περιφανεστάτην θέσιν διὰ τὰς ἐν αὐταῖς συγκροτηθείσας μάχας, εἰς τὰς ὁποίας ἀείποτε διέλαμψεν ἡ Βελγικὴ ἀνδρεία.

Ὁλόκληρος ἡ χώρα εἶναι γεωργικὴ καὶ βιομηχανική, ἔχουσα ἔκτασιν κατά τι μεγαλειτέραν τῆς σημερινῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ πληθυσμὸν κατὰ πολὺ ἀνώτερον τοῦ πληθυσμοῦ τῆς τελευταίας.

Οἱ κάτοικοί του εἶναι τὰ μάλιστα ἀνεπτυγμένοι, ἀνήκοντες ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὸ καθολικὸν δόγμα, καὶ ὁμιλοῦσι τὴν Γαλλικήν, τὴν Γερμανικὴν καὶ τὴν Φλαμανδικὴν γλῶσσαν. Ὁ Βελγικὸς στρατὸς εἶναι εἷς ἐκ τῶν ἀρίστων στρατῶν τῆς Εὐρώπης, κατορθώσας νὰ ἐξαγάγῃ τὸ μικρὸν κράτος ἐκ τῆς ἀφανείας του καὶ ν' ἀναδείξῃ αὐτὸ ἔνδοξον καὶ ἀγλαὸν πρὸ τῶν ἐκπλήκτων ὀμμάτων τοῦ κόσμου.

Ἐν γένει οἱ κάτοικοι τοῦ Βελγίου εὐημεροῦσι καὶ ἐξ ἄλλων μὲν πόρων ἐντὸς τῆς χώρας των, ἀλλὰ κατὰ μέγα μέρος αἱ πρόσοδοι τοῦ Βελγίου προέρχονται ἐκ τοῦ Βελγικοῦ Κόγκου τῆς Ἀφρικῆς, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τοῦ ἔτους 1908 διατελεῖ ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν αὐτοῦ.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΟΥ ΒΕΛΓΙΟΥ ΑΛΒΕΡΤΟΣ

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΟΥ ΒΕΛΓΙΟΥ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΤΕΚΝΩΝ ΤΗΣ

Ἀπὸ τῆς πρώτης ἔτι ἡμέρας τοῦ πολέμου, τὸ Βέλγιον ἐφάνη ἐξερχόμενον ἐκ τῆς ἀφανείας τῶν μικρῶν Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν ὡς εἷς πάνοπλος, ἰσχυρὸς καὶ δυσμάχητος ἥρως, ταπεινώσας πρὸ τῶν φοβερῶν φρουρίων του τὴν ἰσχὺν τοῦ ὑπερφιάλου Καΐζερ.

Διότι, ἂν ὅλη ἡ στρατιωτικὴ διοργάνωσις τῶν Βέλγων ἐθαυμάσθη ὑπὸ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ὅμως τὰ φρούρια, διὰ τῶν ὁποίων ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἀντέσχον οὗτοι κατὰ τῆς Γερμανικῆς εἰσβολῆς, πρόκειται ὡς ἄριστα παραδείγματα ὀχυρώσεως.

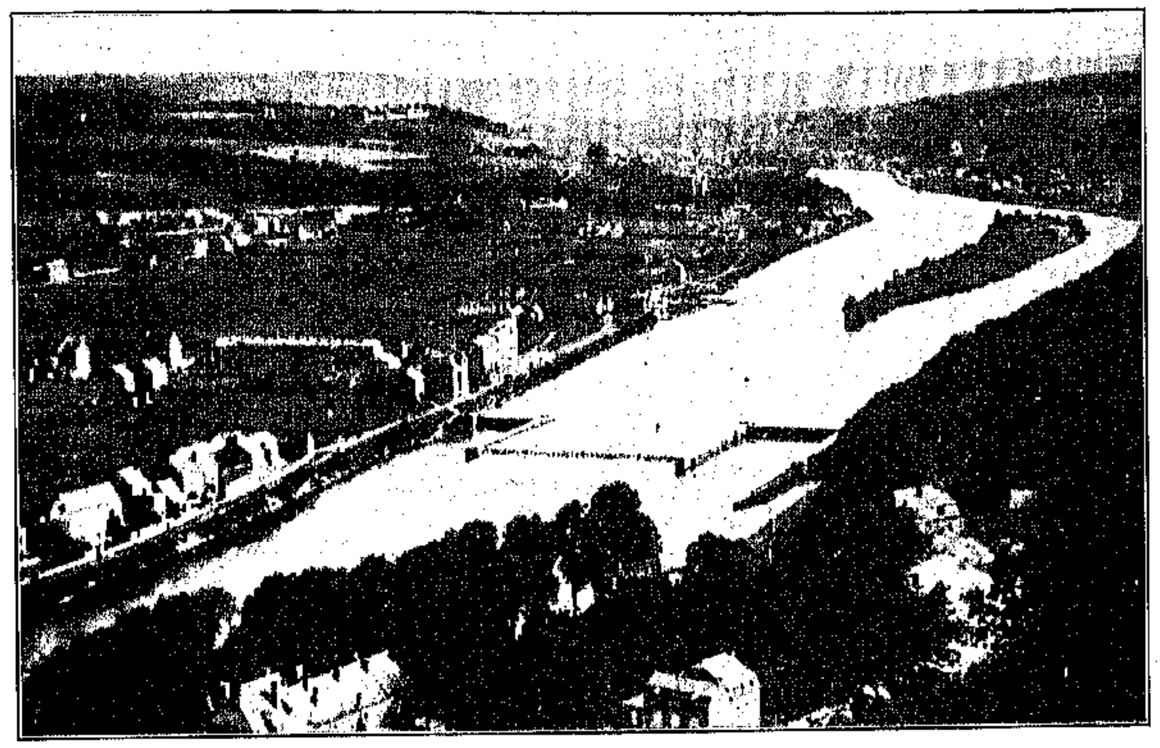

ΤΟ NAMUR ΚΑΙ Η ΠΑΡΑ ΤΑΣ ΟΧΘΑΣ ΤΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ MEUSE ΠΕΔΙΑΣ

Τὰ φρούρια τῆς Λιέγης καὶ τῆς Ναμοὺρ ἦσαν ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἀνεχαίτισαν ἐπὶ ἡμέρας τὴν εἴσοδον τῶν Γερμανῶν εἰς τὸ Γαλλικὸν ἔδαφος, ἀνεζωογόνησαν τὰς ἐλπίδας τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως καὶ ἔδωσαν καιρὸν εἰς τὴν Μεγάλην Βρεταννίαν καὶ τὴν Μείζονα Ρωσσίαν ὅπως δράμωσι πρὸς βοήθειαν τῆς κινδυνευούσης συμμάχου των.

Ἐπειδὴ ὁ Γαλλικὸς στρατὸς καὶ αἱ ὀλίγαι χιλιάδες Ἄγγλων, αἵτινες εἶχον σταλῆ πρὸς ἀπόκρουσιν τοῦ Γερμανικοῦ χειμάρρου, δὲν ἠδυνήθησαν ν' ἀνταποκριθῶσι τελείως πρὸς τὰς προσδοκίας τοῦ κόσμου, τὸ τοιοῦτον ἀφ' ἑνὸς μὲν δεικνύει ὅτι ὁ κόσμος εἶχεν ἐσφαλμένας ἰδέας περὶ τῆς στρατιωτικῆς καὶ τῆς ἐν γένει πολιτικῆς καταστάσεως τῶν ἐν λόγῳ Κρατῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ οὐδόλως ἐπιβαρύνει τὸ Βέλγιον.

Θὰ ἦτο ἄδικον νὰ ἰσχυρισθῇ τις ὅτι ὁ στρατὸς τοῦ Βελγίου εἶχε προορισμὸν ὅπως ἀντεπεξέλθῃ ποτὲ κατὰ τοῦ Γερμανικοῦ κολοσσοῦ, ἀπέναντι τοῦ ὁποίου αὐτὸς ἀναλογεῖ σχεδὸν ὡς εἷς πρὸς τριάκοντα. Οὐδὲ εἶναι δίκαιον νὰ παραπονεθῶμεν ἐπειδὴ τὰ φρούρια τῆς Λιέγης καὶ τῆς Ναμοὺρ δὲν ἀντέσχον πέραν τῶν τριῶν ἑβδομάδων κατὰ τῶν πελωρίων τηλεβόλων τοῦ Καΐζερ. Ὄχι. Τὸ Βέλγιον ἐξετέλεσε τὸ καθῆκόν του περισσότερον παρ' ὅ,τι ἐδικαιοῦτο νὰ ἐλπίσῃ τις. Παρέταξε κατὰ τοῦ ἐχθροῦ στρατὸν γενναῖον, ἐπολέμησεν ἀνδρείως καὶ ἔπεσεν ἐνδόξως. Τοῦτο ὁμολογοῦσι καὶ αὐτοὶ οἱ Γερμανοί, οἱ ὁποῖοι οὐδέποτε ἠδύναντο νὰ φαντασθῶσιν ὅτι θὰ εὕρισκον ἐν Βελγίῳ τόσον ἐρρωμένην ἀντίστασιν.

ΚΛΙΜΑΞ ΑΓΟΥΣΑ ΕΚ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΕΙΣ ΤΟ ΦΡΟΥΡΙΟΝ ΤΗΣ ΛΙΕΓΗΣ

Καθ' ἣν στιγμὴν χαράσσονται αἱ γραμμαὶ αὗται τὰ Γερμανικὰ τηλεβόλα βρυχῶνται ἐντὸς τοῦ Γαλλικοῦ ἐδάφους, ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἀγγλίας λαμβάνει ἐν σπουδῇ προφυλακτικὰ μέτρα κατὰ τῆς πιθανῆς ἐμφανίσεως τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οἱ Ρῶσσοι μάχονται ἐντὸς τῆς Ἀνατολικῆς Πρωσσίας.

Τὸ Βέλγιον μετὰ τοῦ ἡρωϊκοῦ Βασιλέως του, τῆς Κυβερνήσεώς του καὶ τοῦ ἐναπομείναντος στρατοῦ του, ἔχει συσπειρωθῆ εἰς τὴν ἀπομονωθεῖσαν πόλιν τῆς Ἀμβέρσης, ἀναμένον τὴν τελικὴν ἔκβασιν τοῦ πολέμου, ὅπως ἀκούσῃ τὸ ἴδιον αὐτοῦ πεπρωμένον.

Πολλοὶ ἀποκαλοῦσι τὸν πόλεμον τοῦτον ἄφρονα. Ὑπῆρξαν καί τινες ἐφημερίδες, ἰδίως δὲ αἱ Γαλλικαί, αἱ ὁποῖαι ἀπέδωσαν πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Γερμανίας τὸ ἐπίθετον τοῦ παράφρονος, ἐπειδὴ ἐτόλμησεν οὗτος νὰ κηρύξῃ τὸν πόλεμον ἐναντίον τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσεως. Ἐν τούτοις τὰ νέφη, ἅτινα συνήθως καλύπτουσι τοὺς ὁρίζοντας τῆς ἀνατολῆς καὶ τῆς δύσεως ἤρχισαν ἤδη νὰ διαλύωνται, τὸ δὲ μεσουρανοῦν κατὰ τὴν ὥραν ταύτην ἄστρον τοῦ Γουλιέλμου Χοεντζόλλερν καὶ τοῦ ὅλου Γερμανισμοῦ ἀρχίζει νὰ ρίπτῃ φῶς πρὸς πάσας τὰς διευθύνσεις καὶ νὰ ἐμβάλλῃ τὸν κόσμον εἰς σκέψεις ὅτι ὁ Καΐζερ εἶχεν ὑπολογίσῃ καλῶς τόσον τὰς ἰδικάς του, ὅσον καὶ τὰς ἐχθρικὰς δυνάμεις, καὶ ὅτι οἱ λόγοι, οἵτινες ἠνάγκασαν τὸ Τευτονικὸν στοιχεῖον νὰ ἑλκύσῃ τὸ ξίφος κατὰ τῶν Γάλλων καὶ τῶν Ρώσσων εἶναι βαθύτεροι ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι φαίνονται εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῶν πραγμάτων. Ὁ πόλεμος δὲν προῆλθεν οὔτε ἐξ ἀφορμῆς τοῦ φόνου ἑνὸς Αὐστριακοῦ Ἀρχιδουκός, οὔτε ἐκ μίσους τῶν Γερμανῶν πρὸς τοὺς Βέλγους. Τὰ αἴτια τούτου δέον ν' ἀναζητηθῶσιν εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν κοινωνικὴν σύστασιν τῶν ἀντιθέτων φυλῶν καὶ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς αὐτοσυντηρήσεως.

Ὁπωσδήποτε εἷς λαός, φίλεργος, ἀνδρεῖος καὶ τίμιος, ὡς ὁ λαὸς τοῦ Βελγίου, δὲν θὰ ἐξαλειφθῇ ἐκ τοῦ προσώπου τῆς γῆς, ἀλλὰ θὰ ἐπιζήσῃ διὰ ν' ἀποδειχθῇ ἅπαξ ἔτι ὅτι ἐπὶ τῆς γῆς ἡ ἀρετὴ ἀνταμείβεται.

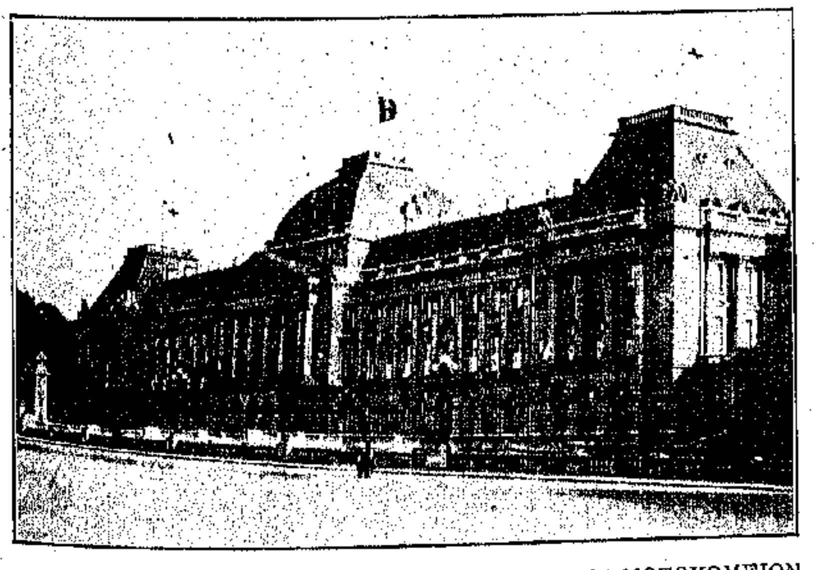

ΤΟ ΑΝΑΚΤΟΡΟΝ ΒΡΥΞΕΛΛΩΝ ΜΕΤΑΠΟΙΗΘΕΝ ΕΙΣ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ

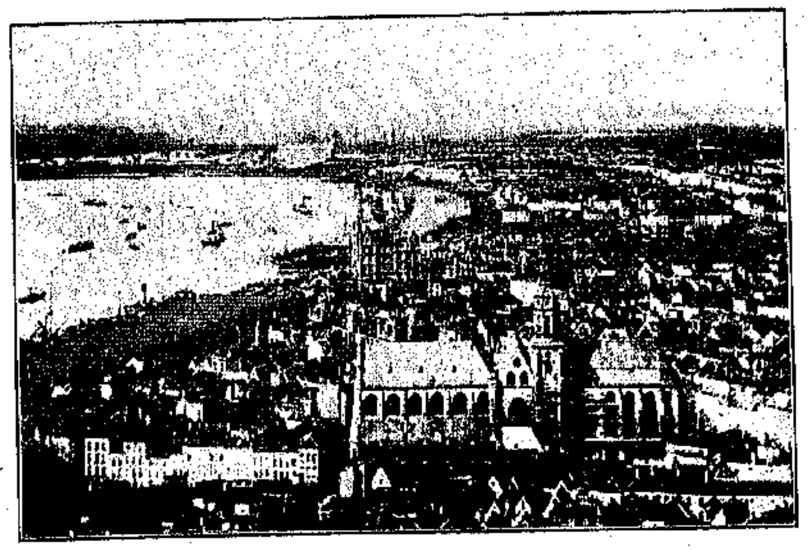

ΑΠΟΨΙΣ ΤΗΣ ΑΜΒΕΡΣΗΣ

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΛΑΟΣ μέγας καὶ ἀξιοθαύμαστος ὁ Γερμανικὸς, πολύτιμος καὶ δημιουργικώτατος, αἱματοκυλίει τώρα ἐγκληματικῶς τὴν Εὐρώπην καὶ ἀπειλεῖ διὰ καταστροφῆς τὸν πολιτισμόν, διὰ τὸν λόγον ὅτι, ἀργὰ ἐμφανισθεὶς πολιτικῶς ἡνωμένος ἐπὶ τῆς παγκοσμίου σκηνῆς, δὲν εἶχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ καταλάβῃ θέσιν ὑπὸ τὸν ἥλιον ἀνάλογον πρὸς τὸ μέγεθός του καὶ πρὸς τὴν ἀξίαν του.

Αὐτὴ εἶναι ἡ κατηγορία καὶ ἡ ἀπολογία τῶν Γερμανῶν εἰς τὸν παρόντα πόλεμον, ὅστις ἐπ' οὐδεμιᾶς ἠθικῆς ἀρχῆς βασίζεται οὔτε ἔχει ἄλλην ἀφορμὴν ἐκτὸς τοῦ πόθου τῆς κατακτήσεως. Νίκη τῶν Γερμανῶν, κατόπιν τῆς προκλήσεως ἑνὸς τοι-

Ο ΚΑΙΖΕΡ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΩΝ ΤΗΝ ΠΤΗΣΙΝ ΖΕΠΠΕΛΙΝ

Ο ΚΑΙΖΕΡ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΦΟΝ ΜΟΛΤΚΕ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

ούτου ἀνοσίου πολέμου, θὰ ἦτο μία ἀπὸ τὰς πλέον ἀκατανοήτους ἱστορικὰς ἀδικίας καὶ ἀσυνεπείας. Καί, δυστυχῶς, ἡ βεβαία ἧττά των δὲν θὰ εἶναι πρὸς τὸ καλὸν τοῦ πολιτισμοῦ, λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς βαρβαρότητος τοῦ κυριωτέρου τῶν ἐχθρῶν των—ἐκτὸς ἂν ἡ καταστρεπτικότης τοῦ πολέμου ἐξιχθῇ εἰς τοιοῦτον βαθμὸν μεγέθους καὶ γενικότητος, διά τε τοὺς ἡττημένους καὶ διὰ τοὺς νικητάς, ὥστε νὰ φέρῃ τοὺς μεγάλους λαοὺς τῆς Εὐρώπης εἰς συναίσθησιν τῆς μωρίας των καὶ νὰ ἀνατρέψῃ ἄρδην τὰς κρατούσας ἀντιλήψεις περὶ τοῦ προορισμοῦ τῶν Κρατῶν.

Οἱ Γερμανοὶ διαρρηγνύουσι τώρα τὰ ἱμάτιά των διαμαρτυρόμενοι κατὰ τῆς παγκοσμίως ἐπιρριπτομένης εἰς αὐτοὺς κατηγορίας ὅτι προυκάλεσαν τὸν φοβερώτερον τῶν πολέμων, οὓς ἐσημείωσεν ἡ ἱστορία. Εἶναι πράγματι πιθανὸν ὅτι προετίμων κατὰ βάθος τὴν εἰρήνην εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν καὶ ὅτι ἡ ἀφροσύνη των μόνον τοὺς ἔρριψεν εἰς τὸν πόλεμον, καθ' ὃν χρόνον ἠδύναντο καὶ ὤφειλον νὰ εἴπωσιν εἰς τὴν Αὐστρίαν ὅτι ἀρκετὰ πλέον ἔχει ἐκβιάσει τὴν Εὐρώπην καὶ ἐκμεταλλευθῇ τὴν συμμαχίαν της πρὸς τὴν Γερμανίαν. 'Αλλ' ἀνεξαρτήτως τούτου, δὲν δικαιοῦται νὰ παραπονῆται ἢ νὰ αἰτιᾶται ἄλλους διὰ τὴν ἔκρηξιν τοῦ πολέμου εἷς λαὸς ὁ ὁποῖος ἀπὸ τῆς πολιτικῆς ἑνώσεώς του δὲν ἐπεδίωξεν ἄλλο τι πλὴν τοῦ πολέμου καὶ δὲν ἀφῆκε μίαν στιγμὴν ἥσυχον τὴν Εὐρώπην, διαρκῶς κροταλίζων τὴν σπάθην του καὶ ἐπισείων αὐτὴν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν γειτόνων του. 'Ο παλληκαρᾶς, ὁ ἀείποτε δ ικνύων τοὺς γρόνθους του καὶ προκαλῶν τὸν κόσμον ὁλόκληρον, πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν του ὅτι θὰ ἔλθῃ ἡ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ δεήσῃ καὶ ἀκουσίως του ἀκόμη νὰ κάμῃ χρῆσιν των.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἰδίως δύο δεκαετίας οἱ Γερμανοὶ εἶχον καταντήσει ἀφόρητοι. Δὲν ὡμί-

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΦΟΝ ΜΟΛΤΚΕ

Ο ΚΑΙΖΕΡ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΤΟΥ ΕΙΣ ΠΕΡΙΠΑΤΟΝ

λουν, δὲν ἔγραφον, δὲν ἐσκέπτοντο παρὰ μόνον περὶ πολέμου. 'Ο πόλεμός των θὰ ἦτο «προληπτικός». Θὰ συνέτριβον τὴν Ρωσσίαν πρὶν ὀργανώσῃ τὰς δυνάμεις της καὶ ρίψῃ αὐτὰς κατὰ τῆς Γερμανίας. Δημοσιογράφοι, στρατιωτικοί, συγγραφεῖς, καθηγηταί, φοιτηταί, Παγγερμανικοὶ σύνδεσμοι, ὅλοι τὸν «προληπτικὸν» πόλεμον συνίστων καὶ παρεσκεύαζον. 'Αλλ' ὁ προληπτικὸς χαρακτὴρ τοῦ ἐπιδιωκομένου πολέμου δὲν ἦτο παρὰ ἓν καθιερωθὲν ψεῦδος. Ἦτο κατ' οὐσίαν πόλεμος ἐπιθετικός, ἀποβλέπων ὄχι εἰς τὴν ἄμυναν ἢ εἰς τὴν διάσωσιν τῶν ὑπαρχόντων, ἀλλ' εἰς τὴν κατάκτησιν καὶ τὴν ἐξάπλωσιν. 'Η Ρωσσία οὐδέποτε θὰ διενοεῖτο νὰ προσβάλῃ τὴν Γερμανίαν, ἂν ἡ τελευταία δὲν ἐποφθαλμία τὰς ἰδίας μὲ αὐτὴν χώρας. Οἱ Πανσλαυϊσταὶ δὲν εἶναι ἐχθροὶ τῶν Γερμανῶν, ἀλλὰ τῶν Παγγερμανιστῶν. 'Ο προληπτικὸς πόλεμος θὰ καθίστατο περιττὸς τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἡ Γερμανία θὰ ἀπεσκοράκιζε τὰ φροῦδα ὄνειρα τῆς κατακτήσεως καὶ θὰ ἐγίνετο ἀληθῶς φιλειρηνική, ἑνουμένη μετὰ τῶν ἄλλων Δυνάμεων πρὸς τιθάσσευσιν τῆς ἄρκτου τοῦ Βορρᾶ. Θὰ ἐξέλειπον οὕτω ταυτοχρόνως δύο κίνδυνοι, ὁ

ΤΑΓΜΑ ΟΥΛΑΝΩΝ ΔΙΕΡΧΟΜΕΝΟΝ ΕΚ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ

Πανσλαυϊστικὸς καὶ ὁ Παγγερμανικός. 'Ως ἐπολιτεύθησαν ἀπὸ τῆς ἑνώσεώς των οἱ Γερμανοί, παρουσίασαν τὸ ἐκπληκτικὸν φαινόμενον νὰ περιβάλλωνται μὲ τὴν ζωηροτάτην συμπάθειαν καὶ τὴν βαθυτέραν ἐκτίμησιν παντὸς φίλου τοῦ πολιτισμοῦ, καὶ νὰ εἶναι ταυτοχρόνως ἀντιπαθητικώτατοι. 'Εργάται τοῦ πολιτισμοῦ καὶ διδάσκαλοι τοῦ κόσμου ἐν πολλοῖς, μὲ τὰς σπανίας ἀρετάς των, μὲ τὴν φιλοσοφίαν των, μὲ τὴν θείαν μουσικήν των, μὲ τὰς τέχνας των, μὲ τὴν μόρφωσίν των, μὲ τὴν φιλοπονίαν των, μὲ ὅλον τὸν κόσμον θαυμάζοντα αὐτούς, δὲν ἔχουσιν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ καθ' ἅπασαν τὴν ὑφήλιον ἕνα ἀμερόληπτον ἄνθρωπον εὐχόμενον ὑπὲρ τῆς νίκης των.

Ὄπισθεν τοῦ Πανευρωπαϊκοῦ πολέμου εἶναι ἡ καταπληκτικὴ γονιμότης τῶν Γερμανῶν. Διὰ τὰ ἑβδομῆντα ἑκατομμύριά των εἶναι στενὴ ἡ Γερμανία, καὶ θὰ εἶναι ἔτι στενοτέρα ὅταν τὰ ἑκατομμύρια γείνουν ὀγδοήκοντα καὶ ἀνέλθουν εἰς ἐνενήκοντα ἢ ἑκατόν. Περιπλέον ὁ Γερμανικὸς λαός, ἀφήνων διαρκῶς τὴν μητέρα γῆν, τείνει ἀκατασχέτως πρὸς τὴν βιομηχανικότητα ἥτις ἀπαιτεῖ ἀποικίας καὶ ἀγοράς, δημιουργεῖ τὴν ἀνάγκην τεραστίων στόλων καὶ στρατῶν καὶ συνεπάγεται τοὺς κατακτητικοὺς πολέμους. Εἰς διάστημα δεκαετιῶν τινων οἱ Γερμανοί, μὲ ἀσημάντους μόνον ἀποικίας, ἀνέπτυξαν μίαν βιομηχανίαν ἡ ὁποία ἀπειλεῖ εἰς πλεῖστα σημεῖα τῆς ὑφηλίου τὸ ἐμπόριον τῆς 'Αγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας. Εἰς τὴν Νότιον 'Αμερικὴν θριαμβεύουν, εἰς τὴν Βόρειον ἐπίσης, εἰς τὴν 'Εγγὺς 'Ανατολὴν τείνουν νὰ ἐπικρατήσουν ἀπολύτως, εἰς τὴν Ἄπω 'Ανατολὴν κατακτοῦν μὲ τὸ ἐμπόριόν των.

'Η παροιμιώδης ἐπιμονὴ καὶ ἡ ἐπιτηδειότης τῶν Γερμανῶν ἐδημιούργησαν ἤδη δι' αὐτοὺς μίαν ἐπιφανεστάτην θέσιν ἐν τῷ διεθνεῖ ἐμπορίῳ, ἀλλ' ἡ ἐπιτυχία των ἐξῆψε τὸν πόθον τοῦ ἐμπορικοῦ συναγωνισμοῦ καὶ κατέστησεν ἀληθὲς πάθος τὴν τάσιν πρὸς τὴν βιομηχανικότητα, συνεπῶς δὲ καὶ πρὸς τὴν κατάκτησιν. Μὲ τὸ πάθος τῆς κατακτήσεως ἔρριψαν λαίμαργα βλέμματα εἰς πᾶσαν ξένην κτῆσιν καὶ εἰς πᾶσαν ἀπροστάτευτον χώραν, ἦλθον εἰς σύγκρουσιν πρὸς τὰ συμφέροντα τῶν ἄλλων Κρατῶν εἰς πᾶν σημεῖον τῆς ὑφηλίου, ἐδημιούργησαν προστριβὰς πρὸς πάσας τὰς Δυνάμεις, προυκάλεσαν ἢ ἐπροπηλάκισαν τοὺς πάντας. Αἱ μέθοδοί των ἦσαν πάντοτε ἰταμώταται καὶ ἡ συμπεριφορά των βαναυσοτάτη. Εἰς τοὺς ἀδυνάτους ἔδειξαν κατὰ τὸν ἀπαισιώτερον τρόπον τὴν ἐπικράτησιν τοῦ κτήνους ἐν τῷ ἀνθρώπῳ, ἀλλὰ καὶ πρὸ τῶν ἰσχυρῶν δὲν ὠπισθοδρόμησαν. 'Αφοῦ κατέστρωσαν σχέδια διμετώπου κατὰ ξηρὰν πολέμου, ἀφοῦ παρεσκευάσθησαν μὲ καταπληκτικὴν ταχύτητα διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς 'Αγγλίας, κατὰ θάλασσαν, ἀφοῦ ἐπεζήτησαν τὴν ἀνάδειξιν τῆς βαρβάρου Τουρκίας εἰς πραγματικὴν Δύναμιν πρὸς χρησιμοποίησιν τοῦ στρατοῦ της ἐν περιπτώσει Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου, ἀφοῦ ἐπεβουλεύθησαν τοὺς πάντας ἐν Εὐρώπῃ καὶ εἰς τὰς κτήσεις των, ἔφθασαν μέχρι τοῦ σημείου νὰ μελετήσουν τὸ ἐνδεχόμενον ἑνὸς πολέμου μὲ τὰς 'Ηνωμένας Πολιτείας καὶ νὰ συζητήσουν δημοσίᾳ εἰς βιβλία καὶ εἰς ἐφημερίδας τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον θὰ ἐπετύγχανον τὴν κατάκτησιν τῆς 'Αμερικῆς. Ἦσαν τὸ ἔθνος τοῦ ὁποίου τὰ σχέδια ἐκρέμαντο μὲ μίαν τρίχα ἀπὸ τοῦ μεγαλεπηβόλου, ἀπειλοῦντα νὰ πέσουν εἰς τὸ γελοῖον.

Μὲ τοιαῦτα σχέδια εἰς τὴν κεφαλήν, δὲν ἠδύναντο νὰ εἶναι φιλειρηνικοὶ οἱ Γερμανοὶ οὔτε ἠδύναντο νὰ ἡσυχάσουν καὶ νὰ ἀφήσουν τὴν Εὐρώπην ἥσυχον. 'Ο Καῖζερ, ὁ κατὰ τὸν Καρνέγην μέγας φίλος τῆς εἰρήνης, ἔπραξε τὰ πάντα πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ φιλοπολέμου πνεύματος καὶ πρὸς παρασκευὴν τοῦ πολέμου. Ὅταν τοῦ ἐφάνησαν ἀδύνατα τὰ ἄλλα ἐξαπτικὰ τῆς πολεμικότητος, ἐπενόησε τὸν Κίτρινον κίνδυνον, πρὸ τοῦ φάσματος τοῦ ὁποίου οἱ Γερμανοὶ ἔντρομοι ἔκλεισαν τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τοὺς κινδύνους τῆς στρατοκρατίας. Οὐδενὸς πράγματος ἔγεινε τόση κατάχρησις ὅσον ἡ τοῦ «Si vis pacem para bellum» ὑπὸ τοῦ Καῖζερ, ἀλλ' ἐκ τῶν ὑστέρων ἀποδεικνύεται ὅτι, ὅταν παρασκευάσῃς τὸν πόλεμον, θὰ ἔχῃς ἀργὰ ἢ γρήγορα τὸν πόλεμον καὶ τίποτε ἄλλο. Μὲ τὴν διαρκῆ καὶ ταχεῖαν αὔξησιν τοῦ πληθυσμοῦ της καὶ ὡς ἐκ τῆς γεωγραφικῆς της θέσεως ἡ Γερμανία εἶναι ὁ φυσικὸς φραγμὸς κατὰ τῶν τεραστίων ὄγκων τοῦ Σλαυϊσμοῦ, τῶν ἀπειλούντων ἐκ τοῦ Βορρᾶ τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν 'Ανατολήν. 'Εκ τῆς τροχιᾶς τοῦ μεγάλου τούτου προορισμοῦ της ἐξετράπη ἡ Γερμανία ἀπὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἥν, ἀντὶ νὰ συνασπισθῇ μετὰ τῶν ἄλλων πεπολιτισμένων χωρῶν εἰς ἄμυναν κατὰ τοῦ Σλαυϊσμοῦ, μετεβλήθη ἡ ἰδία εἰς ἀπειλὴν κατὰ τῆς ἐλευθερίας τῶν λαῶν διὰ τῶν Παγγερμανιστικῶν της τάσεων καὶ προσέθεσε μίαν ἔτι διαρκῆ ἀνησυχίαν εἰς τὴν Εὐρώπην. Ἂν εἰς τὸν παρόντα πόλεμον, ὁ ὁποῖος προῆλθεν ἐκ τοῦ μεγάλου τούτου σφάλματός της, εὕρῃ, ὃ μὴ γένοιτο, τὸν ὄλεθρόν της, θὰ εἶναι ἀξία τῆς τύχης της, διότι θὰ ἐπαληθεύσῃ ἁπλῶς ἡ παροιμία ὅτι ὁ κυνηγῶν πολλοὺς λαγοὺς χάνει καὶ τὸν ἕνα. Ἂν ἠρκεῖτο εἰς τὴν καταδάμασιν τοῦ Πανσλαυϊκοῦ πολύποδος, χωρὶς νὰ ἐκτείνῃ ἡ ἰδία ἁρπακτικοὺς πλοκάμους εἰς τὰς χώρας τὰς ὁποίας ἐποφθαλμιᾷ ὡς λείαν ὁ πολύπους οὗτος, θὰ εἶχε πολλὰς ἐλπίδας νὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὸν ρόλον της καὶ νὰ κερδίσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην ὁλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος. 'Αλλ' ἡ τάσις της ὑπῆρξε πάντοτε ὁ ἰμπεριαλισμός. Πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς τάσεως ταύτης ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς Γερμανίας ὑπερέβη πᾶν προηγούμενον χυδαιότητος καὶ ποταπότητος. 'Εμόλυνεν ἀκόμη ὁ ἰμπεριαλισμὸς καὶ τὴν λαμπρὰν φιλολογίαν της, ἡ ὁποία δὲν ἀπηξίωσε νὰ τὸν ἐξυπηρετήσῃ. Διδάγματα φιλοσοφικὰ καὶ ἰδέαι ὑψηλαὶ παρηρμηνεύθησαν ὑπὸ τῶν παιδαγωγῶν καὶ τῶν πολιτικῶν τῆς συγχρόνου Γερμανίας ὅπως χρησιμεύσωσιν ὡς δικαιολογία καὶ ἐνθάρρυνσις τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ.

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΒΛΟΥΧΕΡ ΟΔΗΓΩΝ ΤΟΥΣ ΓΕΡΜΑΝΟΥΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΙΚΗΝ ΠΡΟ 100 ΕΤΩΝ

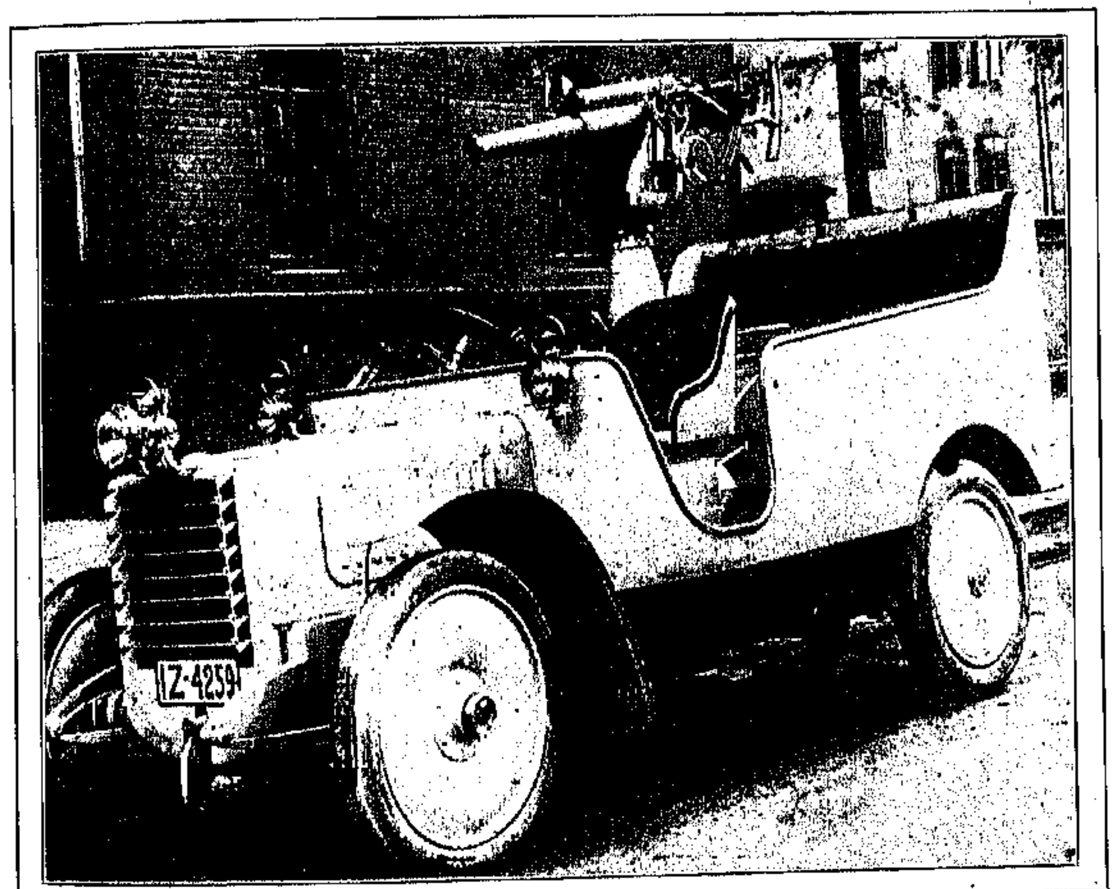

ΘΩΡΑΚΙΣΜΕΝΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΥΠΕΡΠΗΔΗΣΕΩΣ ΤΕΧΝΗΤΩΝ ΦΡΑΚΤΩΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ ΠΑΣΙΤΣ

ΑΠΟΨΙΣ ΤΟΥ ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΥ ΑΠΟ ΤΗΣ ΟΥΓΓΡΙΚΗΣ ΟΧΘΗΣ ΤΟΥ ΔΟΥΝΑΒΕΩΣ

Ο ΑΔΕΛΦΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΡΙΓΚΗΨ ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΕΒΙΤΣ

ΣΕΡΒΙΑ

ΟΤΑΝ πρὸ ὀλίγων μόλις ἑβδομάδων ἡ Αὐστρία, ἔχουσα ὄπισθέν της τὸν Γερμανικὸν κολοσσόν, ἠγείρετο μὲ τὸ ἐπιβλητικώτερον διδασκαλικὸν ὕφος διὰ νὰ σύρῃ ὀλίγον ἐκ τοῦ ὠτίου τὴν μικρὰν Σερβίαν, δίδουσα εἰς αὐτὴν ἓν καλὸν καὶ διδακτικὸν μάθημα, οὐδεὶς θὰ ἠδύνατο νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἐντὸς τόσον μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος τὴν μὲν θέσιν τοῦ τιμωροῦντος διδασκάλου θὰ ἀνελάμβανεν ἡ Σερβία, τὴν δὲ τοῦ τιμωρουμένου μαθητοῦ αὐτὴ ἡ ὑπερήφανος Αὐστρία.

Ἡ μεγάλη ἧττα τῶν Αὐστριακῶν παρὰ τὸν ποταμὸν Δρῖνον, καθ' ἣν οὗτοι ἔχασαν πλέον τῶν 15,000 ἀνδρῶν εἰς νεκροὺς καὶ τραυματίας καὶ πολλὰ τηλεβόλα καὶ πολεμεφόδια, ὑπῆρξεν ὄντως ἓν πικρὸν μάθημα διὰ τὴν Αὐστρίαν καὶ δὲν δύναται παρὰ νὰ θαυμάσῃ κανεὶς διὰ τὴν ταχύτητα, μεθ' ἧς ἐδόθη.

Οἱ Σέρβοι ἀποδεικνύουν μίαν φορὰν ἀκόμη διὰ τῆς μεγάλης των ταύτης ἐπιτυχίας ὅτι εἶναι ἱκανώτατοι πολεμισταί. Τὸ ἴδιον ἀπέδειξαν καὶ κατὰ τὸν πρὸ μικροῦ λήξαντα Βαλκανικὸν πόλεμον, κατὰ τὸν ὁποῖον οἱ Σέρβοι ὁμοῦ μὲ τοὺς Ἕλληνας κατήγαγον περιλάμπρους νίκας ἐναντίον τῶν Τούρκων καὶ τῶν Βουλγάρων. Ἡ ἀσυγκράτητος ἐπιθετικότης τόσον τῶν Σέρβων ὅσον καὶ τῶν Ἑλλήνων ὑπῆρξε τοιαύτη, ὥστε ὁλόκληρα συντάγματα ἔχασαν ὅλους σχεδὸν τοὺς ἀξιωματικούς των κατὰ τὰς αἱματηρὰς ἐπιθέσεις καὶ λόχοι ὁλόκληροι εὑρέθησαν κατ' ἐπανάληψιν ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς των ἁπλοῦς ὑπαξιωματικούς.

Ὁ Σερβικὸς στρατὸς διαιρεῖται, ὡς γνωστόν, εἰς εἰκοσιδύο μεραρχίας. Ἑκάστη μεραρχία περιλαμβάνει τέσσαρα πεζικὰ συντάγματα, ἐξ ὧν ἕκαστον ἔχει δύναμιν 5,000 περίπου ἀνδρῶν, μίαν μοῖραν πυροβολικοῦ μετὰ 36 πεδινῶν τηλεβόλων καὶ ἓν σύνταγμα ἱππικοῦ. Ἐκτὸς τούτου οἱ Σέρβοι κατέχουν μίαν ἀνεξάρτητον μεραρχίαν ἱππικοῦ, ὀρεινὸν πυροβολικὸν καὶ ἀρκετὰ τοπομαχικά.

Ἡ ὅλη δύναμις τοῦ Σερβικοῦ στρατοῦ ἀνέρχεται περίπου εἰς 500,000 ἄνδρας, μεταξὺ τῶν ὁποίων 350,000 τοὐλάχιστον μάχιμοι. Τὸ πυροβολικὸν περιλαμβάνει 600 τηλεβόλα.

Διαρκοῦντος τοῦ Βαλκανικοῦ πολέμου ἡ Σερβία ἔθεσεν ὑπὸ τὰ ὅπλα 400,000 ἄνδρας. Ἔκτοτε ὅμως, διπλασιασθέντος σχεδὸν τοῦ ἐδάφους καὶ τοῦ πληθυσμοῦ της, ἐγένετο σημαντικὴ αὔξησις τῶν καθόλου στελεχῶν τοῦ Σερβικοῦ στρατοῦ.

Μετὰ τῶν πολεμικῶν δυνάμεων τῆς Σερβίας πρέπει νὰ συνυπολογισθῶσι καὶ αἱ στρατιωτικαὶ δυνάμεις τοῦ ἡρωϊκοῦ Μαυροβουνίου, τὸ ὁποῖον ὑπῆρξε καὶ παραμένει πάντοτε ὁ πιστὸς σύμμαχος τῆς Σερβίας, ἕτοιμος εἰς κάθε περίστασιν νὰ ταχθῇ παρὰ τὸ πλευρόν της ἀπέναντι οἱουδήποτε ἐχθροῦ.

Ὁ στρατὸς τοῦ Μαυροβουνίου ἀποτελεῖται ἀπὸ 35,000 ἄνδρας καὶ 60 τηλεβόλα, ἀλλ' ἡ μικρὰ αὕτη δύναμις ἀπέδειξε πάντοτε ὅτι δύναται νὰ φέρῃ μεγάλα ἀποτελέσματα. Εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν τὸ Μαυροβούνιον εἶναι εἷς μικρός, ἀλλὰ πολύτιμος συνεργάτης εἰς τὸν ὅλον ἀγῶνα.

Τὸ Σερβικὸν ἔδαφος ἔχει τοιαύτην διαρρύθμισιν, ὥστε δυσκόλως εἷς ἐχθρικὸς στρατὸς θὰ ἠδύνατο νὰ γείνῃ τελείως κύριος αὐτοῦ. Ἡ εἴσοδος ἑνὸς ἐχθροῦ ἀπὸ βορρᾶ θὰ ἦτο ἀρχικῶς σχετικῶς εὔκολος, ἀλλὰ ταχέως οὗτος θὰ προσέκρουεν ἐπὶ τῆς ὀχυρωτάτης θέσεως τῆς Νίσσης, τῆς ὁποίας ἡ κατάληψις θὰ ἦτο ἐκτάκτως δυσχερὴς δι' οἱονδήποτε στρατόν. Οὗτος ὑπῆρξεν ὁ λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον οἱ Σέρβοι ἐγκατέλειψαν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὸ Βελιγράδιον ἀνυπεράσπιστον καὶ συνεκέντρωσαν ὅλας τὰς δυνάμεις των ἐν Νίσσῃ, ὅπου καὶ μόνον ἠδύνατο νὰ ἀντιταχθῇ ἀποτελεσματικὴ ἄμυνα ἐναντίον τοῦ ἀσυγκρίτως πολυαριθμο ἔρου Αὐστριακοῦ στρατοῦ.

Ἡ Νίσσα, κειμένη ἐπὶ τῆς ἑνώσεως τῶν δύο μεγάλων ὀροπεδίων τῆς Βαλκανικῆς Χερσονήσου εἰς τὸ κέντρον στενοῦ λεκανοπεδίου, περιβαλλομένου γύρωθεν ὑπὸ ὀρέ-

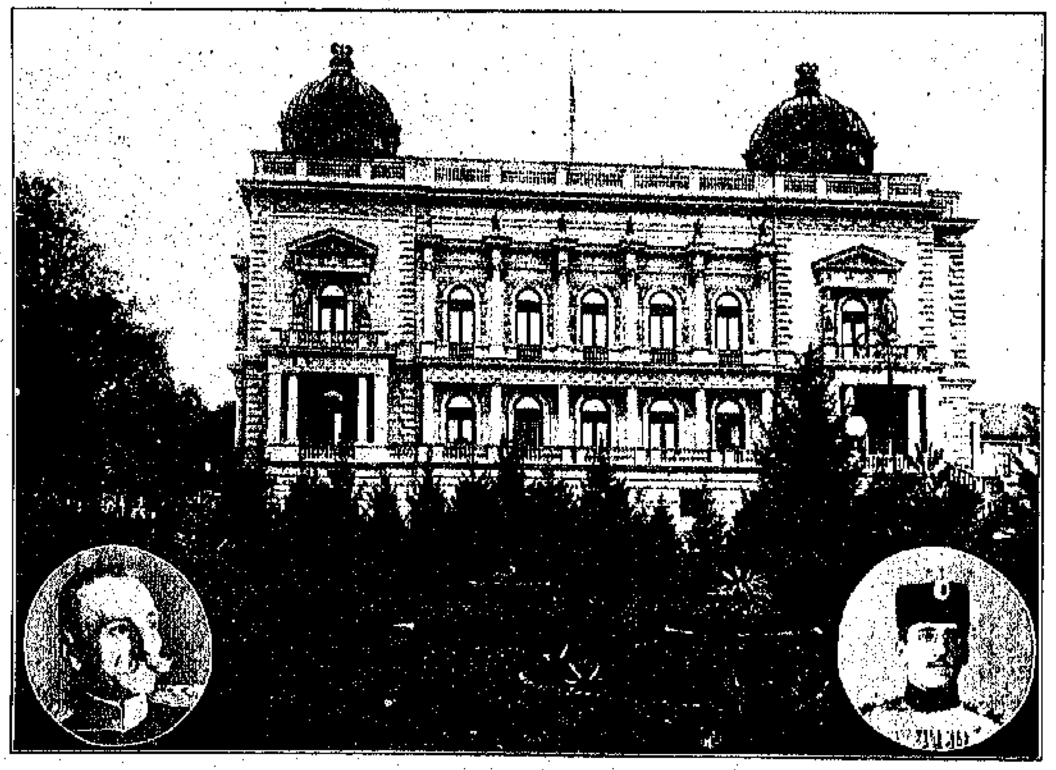

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΕΤΡΟΣ

ΤΟ ΑΝΑΚΤΟΡΟΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΕΤΡΟΥ ΕΝ ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΩ

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ων, ἀποτελεῖ τὴν σήμερον τὸ ὀχυρώτερον σημεῖον τοῦ Σερβικοῦ ἐδάφους καὶ τῆς ὅλης Βαλκανικῆς χερσονήσου. Ἐξ αὐτῆς ἡ κοιλὰς τοῦ Μοράβα ὁδηγεῖ πρὸς τὸν Δούναβιν καὶ ἐκεῖθεν αὐτοῦ πρὸς τὰς πεδιάδας τῆς Οὐγγαρίας. Νοτίως τῆς Νίσσης αἱ κοιλάδες τοῦ Μοράβα καὶ τοῦ Ἀξιοῦ (Βαρδάρ) ὁδηγοῦν πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην. Ἐξ ἀνατολῶν ἡ κοιλὰς τοῦ Νισσάβα φέρει πρὸς τὸ λεκανοπέδιον τῆς Σόφιας ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ διὰ μέσου τῆς κοιλάδος τοῦ Ἕβρου (Μαρίτσα), ἡ ὁποία εἶναι προέκτασις τῆς πρώτης, κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ἐκτὸς τῶν διόδων τούτων πᾶσαι αἱ ἄλλαι ὁδοὶ διὰ μέσου τῶν Βαλκανίων

ΣΕΡΒΙΚΟΝ ΠΕΖΙΚΟΝ

ὁδηγοῦν δι' ὀρεινῶν δυσπορθήτων χωρῶν καὶ δυσβάτων μερῶν.

Τὸ Σερβικὸν ὀροπέδιον μετὰ τοῦ λεκανοπεδίου τῆς Νίσσης ἔχει συνεπῶς ὑψίστην στρατηγικὴν σημασίαν καὶ ἀποτελεῖ τὴν μεγάλην κλεῖδα, ἡ ὁποία δύναται νὰ ἀνοίξῃ εἰς ἕνα προελαύνοντα στρατὸν πάσας τὰς ὁδούς: βορείως πρὸς τὴν Εὐρώπην, νοτίως πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην, ἀνατολικῶς πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ ἐκεῖθεν πρὸς τὴν Ἀσίαν.

Τὸ Σερβικὸν ὀροπέδιον ἔχει μεγίστην σημασίαν διὰ τὴν Βαλκανικὴν Χερσόνησον. Ἡ κατάληψις τοῦ ὀροπεδίου τούτου ὑπὸ τῶν Τούρκων μετὰ 150 ἐτῶν ἀγῶνας ἐναντίον τῶν Σέρβων ἐπέτρεψεν εἰς τὴν Τουρκίαν τῷ 1526 νὰ γείνῃ κυρία τῆς Οὐγγαρίας διὰ μιᾶς καὶ μόνης μάχης καὶ νὰ φθάσῃ ἐντὸς ὀλίγων ἑβδομάδων πρὸ τῶν πυλῶν τῆς Βιέννης. Διαρκοῦντος τοῦ Βαλκανικοῦ πολέμου, ἡ κατοχὴ τοῦ ὀροπεδίου τούτου ὑπὸ τῶν Σέρβων ἐπέτρεψεν εἰς τοὺς συμμάχους νὰ ἀναλάβωσι τὴν ἐπίθεσιν καὶ νὰ ἀπωθήσωσι τὸν Τοῦρκον πρὸς τὴν Ἀσίαν. Ἡ κατοχὴ τούτου ὑπὸ μιᾶς μεγάλης δυνάμεως, ὡς ἡ Αὐστρία, θὰ ἔθετεν ὁλόκληρον τὴν Βαλκανικὴν Χερσόνησον εἰς τὴν διάθεσίν της. Ἄνευ ὅμως τοῦ ὀροπεδίου τούτου ἡ Αὐστρία ἀδυνατεῖ νὰ προστατεύσῃ καὶ αὐτὸ τὸ ἔδαφός της. Τὰ ἐν Βοσνίᾳ ἐκτελεσθέντα Αὐστριακὰ γυμνάσια ἀπέδειξαν ὅτι τόσον ἡ Βοσνία ὅσον καὶ ἡ Ἑρζεγοβίνη δὲν δύνανται νὰ προστατευθῶσιν εὐκόλως ἀπὸ προσβολῆς ἐκ νότου καὶ ἀνατολῶν. Τὸ τοιοῦτον ἠνάγκασε τὴν Αὐστρίαν νὰ κατασκευάσῃ ἰσχυρὰ ὀχυρωματικὰ ἔργα εἰς Σεράγεβον, Trebinje, Mostar, Bilec καὶ διαφόρους ἄλλας θέσεις.

Εἰς τὰ φυσικὰ ταῦτα πλεονεκτήματα τοῦ ἐδάφους τῆς Σερβίας πρέπει νὰ προστεθῇ καὶ ἓν ἄλλο πλεονέκτημα ἐξ ἴσου σημαντικόν, τὸ ὁποῖον παρέχει εἰς τοὺς Σέρβους τεραστίαν δύναμιν εἰς τὸν κατὰ τῆς Αὐστρίας ἀγῶνά των. Τοῦτο εἶναι τὸ μέγα ἰδεῶδες τῆς ἐλευθερίας, ὁ εὐγενὴς πόθος τῆς ἑνοποιήσεως τῆς Σερβικῆς φυλῆς, τῆς ὁποίας τὸ μεγαλείτερον μέρος στενάζει ἤδη ὑπὸ τὸν Αὐστριακὸν ζυγόν. Ἡ θέσις τῆς Σερβίας πρὸς τὴν Αὐστρίαν εἶναι ὅ,τι ἦτο πάντοτε ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Τουρκίαν. Ὅσα ἑκατομμύρια Ἑλλήνων ὑποφέρουν ἤδη ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν κυριαρχίαν, ἄλλα τόσα καὶ περισσότερα ἴσως ἑκατομμύρια Σέρβων ὑποφέρουν ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῶν Αὐστριακῶν. Ἡ ἰδία δύναμις, ἡ ὁποία ἐνέπνευσε καὶ ἐνίσχυσε τὴν Ἑλλάδα μέχρι τοῦδε εἰς τοὺς κατὰ τῆς Τουρκίας ἀπελευθερωτικοὺς ἀγῶνάς της, ὁμοίως ἐμπνέει καὶ ἐνισχύει σήμερον τοὺς Σέρβους. Περισσότερον ἀπὸ πᾶν φυσικὸν πλεονέκτημα τοῦ ἐδάφους, περισσότερον ἀπὸ πᾶσαν στρατιωτικὴν ὀργάνωσιν, περισσότερον ἀπὸ οἱανδήποτε ἀριθμητικὴν ὑπεροχὴν ἡ δύναμις αὕτη δύναται νὰ ὁδηγήσῃ εἰς τὴν νίκην ἕνα ἀγωνιζόμενον στρατόν. Αἱ γυναῖκες τῆς Σερβίας καὶ τοῦ Μαυροβουνίου, αἱ ὁποῖαι ὄχι μόνον διὰ τῆς ἠθικῆς ἀρωγῆς των, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ἐνεργοῦ συνδρομῆς των ἔσπευσαν πάντοτε καὶ σπεύδουν καὶ σήμερον νὰ προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των εἰς τὴν πατρίδα των, δεικνύουν καλλίτερον παντὸς ἄλλου τί δύναται νὰ ἐπιτελέσῃ ἡ δύναμις τοῦ ἰδεώδους μιᾶς φυλῆς, ἀγωνιζομένης διὰ τὴν ἐλευθερίαν της. Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ἡ Σερβία φαίνεται κατέχουσα ὅλα τὰ στοιχεῖα, ὅπως ἐξέλθῃ νικήτρια τοῦ ἀγῶνός της, δίδουσα σειρὰν πικρῶν μαθημάτων εἰς τὴν γείτονά της, ἡ ὁποία εἶναι ἤδη ἠναγκασμένη νὰ στρέψῃ τὸ μεγαλείτερον μέρος τῶν δυνάμεών της ἐναντίον ἄλλου ἐπικινδυνωδεστέρου ἐχθροῦ.

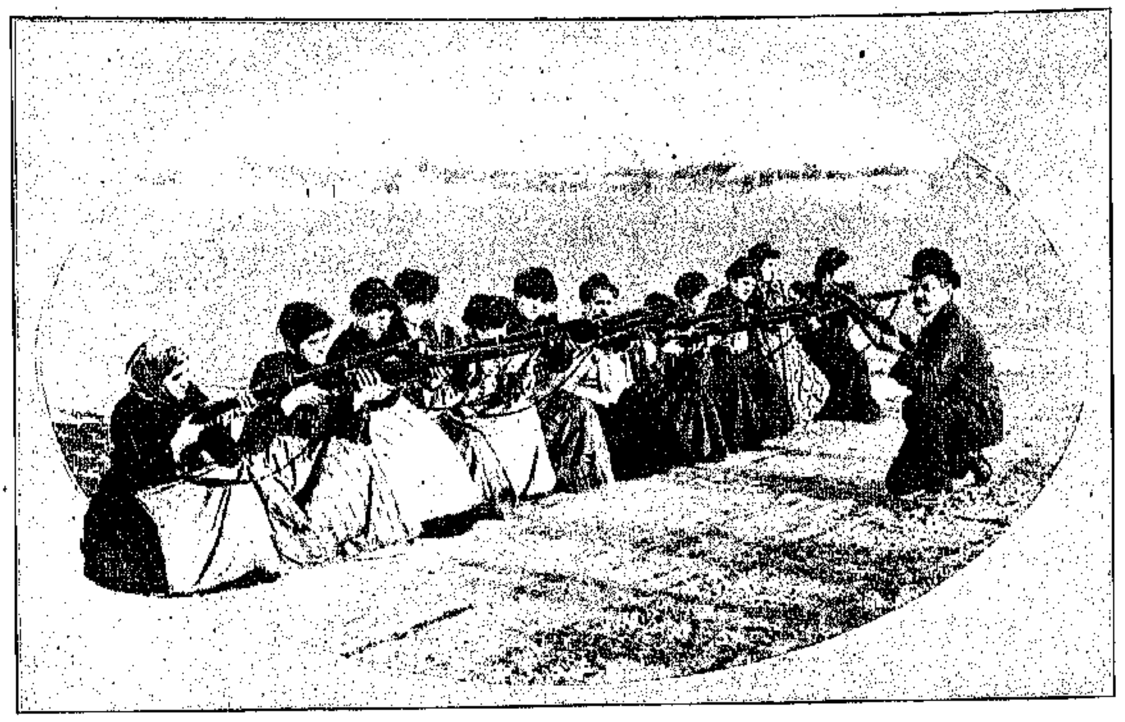

ΣΕΡΒΙΔΕΣ ΕΞΑΣΚΟΥΜΕΝΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΧΕΙΡΙΣΜΟΝ ΟΠΛΟΥ

Η ΕΝΟΥΣΑ ΤΗΝ ΣΕΡΒΙΑΝ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΟΥΓΓΑΡΙΑΣ ΓΕΦΥΡΑ ΤΟΥ ΣΕΜΛΙΝΟΥ ΕΠΙ ΤΟΥ ΔΟΥΝΑΒΕΩΣ (ΚΑΤΑΣΤΡΑΦΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΩΝ ΣΕΡΒΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΡΧΗΝ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ).

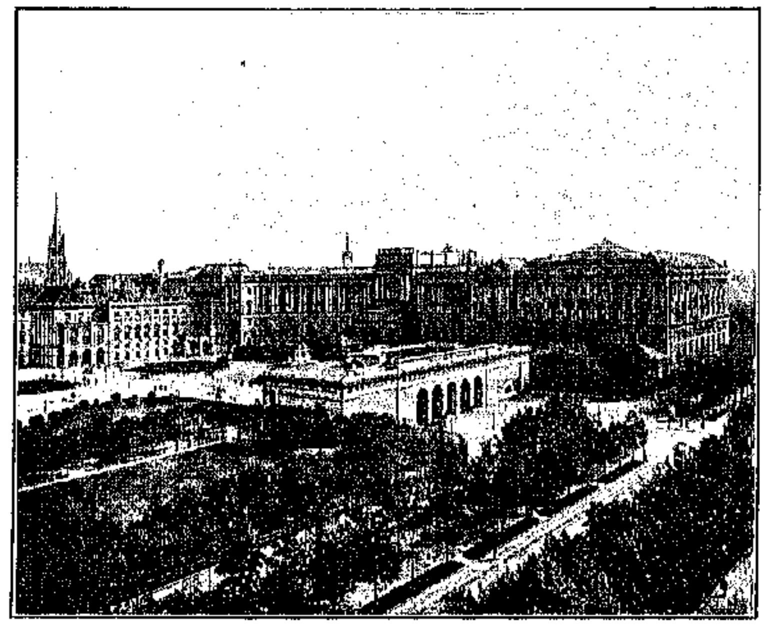

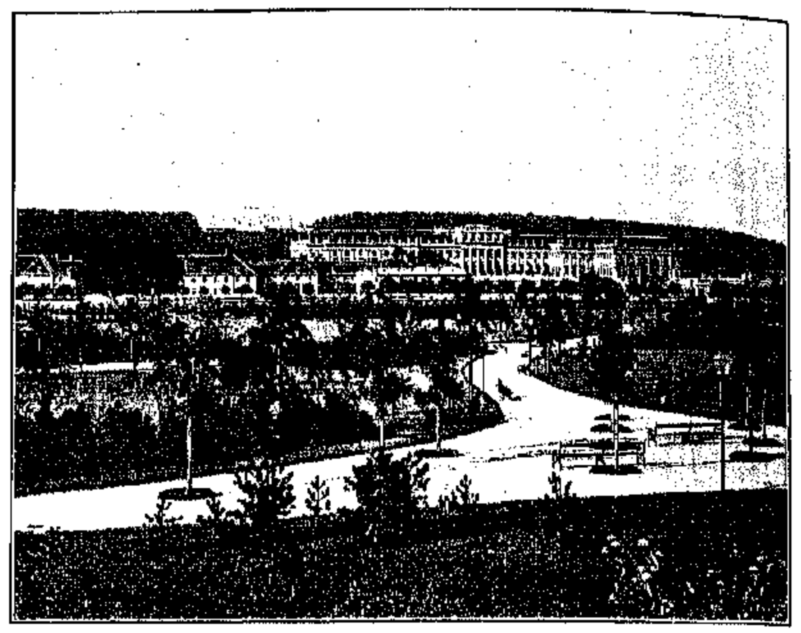

ΤΑ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΑ ΑΝΑΚΤΟΡΑ ΤΩΝ ΑΨΒΟΥΡΓΩΝ ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ

ΑΥΣΤΡΙΑ

Ο ΑΒΔΟΥΛ ΧΑΜΗΤ τῆς Τουρκίας, μὲ τὰς Ἀρμενικὰς σφαγὰς καὶ μὲ ὅλα τὰ ἄλλα ἀνοσιουργήματά του, διαλάμπει μὲ ἀγγελικὴν λευκότητα ἀπέναντι τοῦ Φραγκίσκου Ἰωσὴφ τῆς Αὐστρουγγαρίας, τοῦ βυθίσαντος τὴν Εὐρώπην εἰς τὸ αἷμα καὶ εἰς τὴν συμφορὰν ἑνὸς παγκοσμίου πολέμου εἰς τὸ ὀγδοηκοστὸν τέταρτον ἔτος τῆς ἡλικίας του. Ὁ αἱματοβαφὴς Καισαροβασιλεύς, μὲ τοὺς γόους τῶν φονευομένων εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν ἐξ ὑπαιτιότητός του καὶ μὲ τοὺς κοπετοὺς χηρῶν καὶ ὀρφανῶν βομβοῦντας εἰς τὰ ὦτά του, διέπραξε τὸ μέγιστον ἴσως τῶν ἐγκλημάτων τῶν σημειωθέντων ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος μετὰ τὴν ἀδελφοκτονίαν τοῦ Κάϊν εἰς ἡλικίαν κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν τοῦ μένει τοὐλάχιστον καιρὸς ὅπως μετανοήσῃ καὶ ζητήσῃ τὸ ἔλεος τοῦ Πλάστου.

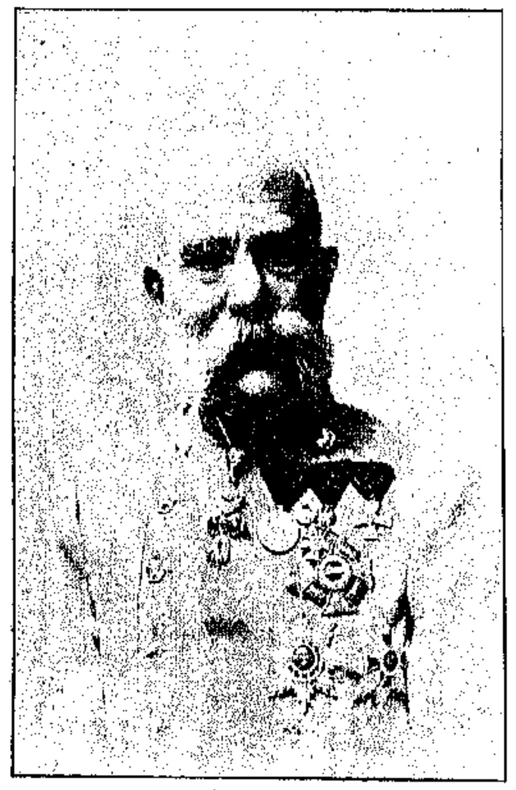

Ο ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΙΩΣΗΦ

Δὲν ὑπάρχει ἑνιαῖόν τι ἔθνος τὸ ὁποῖον νὰ συγκαταδικάσῃ κανεὶς μετὰ τοῦ Φραγκίσκου Ἰωσὴφ διὰ τὸ αἱματοκύλισμα τῆς Εὐρώπης. Δὲν ὑπάρχει ἰδιαίτερός τις λαὸς ὁ ὁποῖος νὰ συμμερισθῇ μετὰ τοῦ παλίμπαιδος Ἀψβούργου τὴν εὐθύνην διὰ τὴν μετάδοσιν τοῦ πυρὸς εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν πυριτιδαποθήκην. Ἡ χώρα τῆς ὁποίας ἄρχει εἶναι καὶ τῆς Τουρκίας περισσότερον ἐστερημένη ἐθνικοῦ χαρακτῆρος καὶ φυλετικῆς ἑνότητος. Τόσον διὰ τοῦτο ὅσον καὶ διὰ τὸ γεγονὸς ὅτι μόνον ἕνεκα πολιτικῆς ἀνάγκης καὶ διὰ τῆς ἀνοχῆς τῶν ἄλλων Δυνάμεων ὑφίσταται ὡς κράτος ἀνεξάρτητον, ἡ Αὐστρουγγαρία εἶναι ἡ Τουρκία τῆς Εὐρώπης. Ἄλλο κοινὸν γνώρισμα τῆς Δυαδικῆς Μοναρχίας καὶ τοῦ Τουρκικοῦ Σουλτανάτου εἶναι ἡ καταπίεσις τῶν ὑποτελῶν φυλῶν. Ὅπως εἰς τὸ κράτος τοῦ Σουλτάνου ἓξ ἑκατομμύρια Τούρκων καταπιέζουσι τριπλάσιον ἀριθμὸν ἀλλοεθνῶν στοιχείων, οὕτω καὶ εἰς τὴν Αὐστρουγγαρίαν δώδεκα ἑκατομμύρια Γερμανῶν καταδυναστεύουσι τεσσαράκοντα ἑκατομμύρια διαφόρων ἄλλων λαῶν. Οἱ Οὖγγροι ἀφ' ἑτέρου, συγγενεῖς τῶν Τούρκων καὶ τῶν Βουλγάρων φυλετικῶς, καίτοι ἀπείρως εὐγενέστεροι ἀμφοτέρων, παρουσιάζουσιν ἐν τῇ Δυαδικῇ Μοναρχίᾳ τὸ μοναδικὸν φαινόμενον ὅτι εἶναι ταυτοχρόνως θύματα τῆς τυραννίας τοῦ κυριάρχου Γερμανισμοῦ καὶ τύραννοι τῶν ἄλλων φυλῶν, τὰς ὁποίας προσπαθοῦν νὰ ἀπορροφήσουν ἐκ παντὸς τρόπου. Οὖγγροι καὶ Αὐστριακοὶ εἶναι ἐξίσου μισητοὶ εἰς τοὺς Κροάτας, εἰς τοὺς Σέρβους, εἰς τοὺς Ρουμάνους, εἰς τοὺς Πολωνούς, εἰς τοὺς Τσέχους καὶ εἰς ὅλας τὰς ἄλλας φυλὰς τὰς ἀποτελούσας τὸ παμποίκιλον μωσαϊκὸν τοῦ Αὐστρουγγρικοῦ Κράτους.

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΚΟΝΡΑΔΟΣ ΔΕ ΧΟΕΖΕΝΔΟΡΦ

Ο ΔΟΛΟΦΟΝΗΘΕΙΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΦΕΡΔΙΝΑΝΔΟΣ

Ὅταν ἡ Αὐστρία ἐκήρυττε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Σερβίας καὶ προυκάλει τὴν Ρωσσικὴν κινητοποίησιν, ἐκ τῆς ὁποίας ἡ ὑπόθεσις ἔλαβε Πανευρωπαϊκὸν χαρακτῆρα, ὁ φόνος τοῦ Ἀρχιδουκὸς Φραγκίσκου Φερδινάνδου ἦτο πρόφασις μόνον, ἡ δὲ ἀληθὴς αἰτία ἦτο ἡ ἀπόφασις τῶν ἰμπεριαλιστῶν τῆς Βιέννης ὅπως ἀποπειραθῶσι τὴν πραγματοποίησιν τῶν Βαλκανικῶν ὀνείρων των. Ἡ κατάκτησις τῆς Σερβίας ἦτο ἡ πραγματικὴ βλέψις των, μὲ ἀπώτερον στόχον τὴν Θεσσαλονίκην. Ἀποθρασυνθέντες ἐκ τῆς ἐνδοτικότητος τῆς Ρωσσίας κατὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Βοσνίας καὶ Ἐρζεγοβίνης καὶ ἐκ τῆς ἐπιτυχίας τῶν ἐκβιαστικῶν μεθόδων των εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ Ἀλβανικοῦ κράτους, ἐπίστευσαν οἱ νήπιοι ὅτι θὰ τοῖς ἐπέτρεπον οἱ Πανσλαυϊσταὶ νὰ πνίξωσιν εἰς τὸ αἷμα τῆς Σερβίας τὴν ἀνεξαρτησίαν της ἢ τοὐλάχιστον νὰ ὑποδουλώσωσι τὸ μικρὸν βασίλειον οἰκονομικῶς, νὰ δεσμεύσωσι τὰς χεῖράς του καὶ νὰ παραλύσωσι τελείως τὰς δυνάμεις του, προπαρασκευάζοντες οὕτω τὴν πολιτικήν του ὑποδούλωσιν. Αἰρομένου τοῦ Σερβικοῦ φραγμοῦ, θὰ ἀπεπειρῶντο ἀμέσως ἢ βραδύτερον νὰ κατέλθωσιν εἰς τὸ Αἰγαῖον τῶν ὀνείρων των καὶ ἐκεῖθεν νὰ εἰσχωρήσωσιν οἰκονομικῶς ἢ καὶ πολιτικῶς εἰς τὴν Ἀσίαν, ὠθούμενοι καὶ ὑποστηριζόμενοι ὑπὸ τῆς Γερμανίας, ἡ ὁποία ἔχει ἤδη χαράξει τὴν ὁδὸν τῆς πορείας της ἐκεῖ μὲ τὸν σιδηρόδρομον τῆς Βαγδάτης.

Ὁ Βίσμαρκ ἦτο ὁ εἰπὼν ὅτι καὶ ἂν ἔτι δὲν ὑπῆρχε τὸ Αὐστρουγγρικὸν κράτος ἔπρεπε νὰ δημιουργηθῇ χάριν τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἰσορροπίας. Τὸ ἴδιον ἐλέχθη πολλάκις καὶ διὰ τὴν Τουρκίαν, τῆς ὁποίας ὅμως ὁ βαθμιαῖος διαμελισμὸς ἀφ' ὅτου ἤρχισε δὲν ἐσταμάτησεν. Ἅπαξ ἐπιτυγχανομένης τῆς καθόδου τῆς Αὐστρίας εἰς τὸ Αἰγαῖον καὶ τῆς εἰσχωρήσεώς της εἰς τὴν Ἀσίαν, ὁ Κάϊζερ Γουλιέλμος Β'. ἢ ὁ Διάδοχός του θὰ ἐθεώρουν τὸ ῥητὸν τοῦ σιδηροῦ ἀρχικαγκελλαρίου ὡς ἀναχρονισμόν, καὶ θὰ προέβαινον εἰς τὴν προσάρτησιν τῶν Γερμανῶν τῆς Δυαδικῆς Μοναρχίας διὰ νὰ κληρονομήσωσι καὶ τὰ ἐν τῇ Βαλκανικῇ καὶ Ἀσίᾳ συμφέροντά της. Καὶ θὰ ἀπεδεικνύετο τότε ὅτι ἡ Αὐστρία ἔζησε καὶ ἐπολέμησε μόνον χάριν τῆς Γερμανίας, ὡς ἄμισθος ὑπηρέτης αὐτῆς. Διότι ἐπὶ τέλους ἡ Αὐστρουγγαρία δὲν εἶναι παρὰ μία προσωπικὴ ἐπικράτεια τῶν Ἀψβούργων, μία δυναστικὴ καὶ ὄχι ἐθνικὴ κυριαρχία, ὡς τὰ φεουδαλικὰ τιμάρια τοῦ μεσαίωνος, καὶ ὡς τοιαύτη οὐδενὸς ἔθνους τοὺς πόθους ἢ τὰ συμφέροντα φρουρεῖ ἢ προάγει μὲ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἀγόνου ὅσον καὶ ταραχώδους ὑπάρξεώς της. Εἶναι περισσότερον γνωστὴ διὰ τὰς Βιεννέζικας ὀπερέττας τοῦ Lehar καὶ διὰ τὰς Οὐγγρικὰς ῥαψῳδίας τοῦ Liszt, παρὰ διὰ τὴν ἱστορικήν της δρᾶσιν.

ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΝ ΙΠΠΙΚΟΝ

Οἱ διεκδικοῦντες τὰς χώρας τοῦ Ἀψβουργικοῦ στέμματος εἶναι περισσότεροι τῶν νομίμων καὶ τῶν αὐτοκλήτων ὁμοῦ κληρονόμων τῆς Τουρκικῆς Αὐτοκρατορίας. Οἱ Ἰταλοὶ θέλουν τὴν Τεργέστην καὶ τὸ Τρεντίνο, ὅπου πλειοψηφοῦν καὶ καταπιέζονται, παρὰ τὴν μακαρίᾳ τῇ λήξει Αὐστρο-Ἰταλικὴν συμμαχίαν. Ἡ «Italia irredenta», ἀποσπωμένη ἐκ τῆς Αὐστρίας πρὸς καθησύχασιν τῶν πολὺ εὐαισθήτων εἰς τὰ ζητήματα τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ ἑνότητος Ἰταλῶν πατριωτῶν, θὰ ἐστέρει τὴν Αὐστρουγγαρίαν τοῦ μόνου ἀξιολόγου μέρους τῆς μικρᾶς παραλίας της καὶ τῆς μόνης καταλλήλου διεξόδου τοῦ ἐμπορίου της. Οἱ Σέρβοι διεκδικοῦν εἰς τὴν Βοσνίαν καὶ Ἐρζεγοβίνην, εἰς τὴν ἑκατέρωθεν τοῦ Δουνάβεως νότιον Οὐγγαρίαν καὶ πέραν τοῦ Σαύου τέσσαρα ἕως πέντε ἑκατομμύρια ὁμοφύλων των, χωρὶς νὰ θεωροῦν ξένους καὶ τοὺς Κροάτας καὶ Σλαυοὺνους, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν ἄλλα τρία ἑκατομμύρια. Ἐν ἄλλοις λόγοις οἱ Σέρβοι διεκδικοῦν τὸ ἕκτον σχεδὸν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Αὐστρουγγαρίας καὶ ὅσον μέρος ἐκ τῆς παραλίας θὰ ἄφηνον οἱ Ἰταλοί. Ἔτι σαφέστερον εἰπεῖν, Ἰταλοὶ καὶ Σέρβοι ἐπιθυμοῦσι νὰ φέρωσι τὴν Δυαδικὴν Μοναρχίαν εἰς τὴν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται τώρα ἡ Σερβία, ἀποκλείοντες αὐτὴν τελείως ἐκ τῆς θαλάσσης καὶ ἀπωθοῦντες τὸ κράτος τῶν Ἀψβούργων εἰς τὰ μεσόγεια, ὅπου ἄλλοι ἐξ ἴσου λαίμαργοι γείτονες ἵστανται ἕτοιμοι μὲ τὴν χειρουργικὴν μάχαιραν νὰ ἀποκόψουν διάφορα μέλη τῆς τερατώδους τραγελαφικῆς αὐτοκρατορίας. Οἱ Ρουμάνοι ἔχουσι περὶ τὰ τρία ἑκατομμύρια ὁμοφύλων των εἰς τὴν Τρανσυλβανίαν καὶ ἤρχισαν τελευταίως νὰ ἀνυπομονοῦν διὰ τὴν ἀπελευθέρωσίν των, μόνος δὲ ὁ γηραιὸς Κάρολος γνωρίζει πῶς ἡ Ρουμανία μένει μὲ ἐσταυρωμένας τὰς χεῖρας, μὴ ἐπωφελουμένη τῆς λαμπρᾶς εὐκαιρίας. Οἱ Ρῶσσοι δὲν θὰ ἠρκοῦντο εἰς τὴν «ἕνωσιν πάντων τῶν Πολωνῶν», τὴν ὁποίαν εὐηγγελίσατο ὁ Μέγας Δοὺξ Νικόλαος. Συντρίβοντες τὴν Αὐστρίαν, καὶ ἐπιτρεπόντων τῶν ἄλλων Συμμάχων, θὰ ἐλάμβανον τὴν μερίδα τοῦ λέοντος ἐκ τῆς λείας. Καὶ ταῦτα διὰ νὰ μὴ ἀναφέρωμεν τὸν Κάϊζερ, ὅστις, ὑπὸ εὐνοϊκὰς συνθήκας, θὰ ἀνεμιμνήσκετο τοῦ παλαιοῦ Zolverein, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐξεβλήθη ἄλλοτε λὰξ καὶ πὺξ ὑπὸ τῶν Πρώσσων ἡ Αὐστρία, καὶ θὰ τὴν εἰσῆγεν ἀκεραίαν καὶ αὐτούσιον πρὸς ἀποζημίωσίν της εἰς τὴν Γερμανικὴν Ὁμοσπονδίαν. Ἡ πτῶσις τῆς Αὐστρουγγαρίας θὰ μᾶς ἔδιδε νὰ ἐννοήσωμεν τελείως τί θὰ εἰπῇ «δρυὸς πεσούσης πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται.»

Ἂν βασισθῶμεν εἰς τὰς μέχρι τοῦδε εἰδήσεις, ἡ Ἰταλία ἔλαβεν ἤδη ὑποσχέσεις ὄχι μόνον διὰ τὴν Τεργέστην καὶ τὸ Trentino ἀλλὰ καὶ δι' ἔτι μεγαλητέραν μερίδα Αὐστρουγγρικοῦ ἐδάφους, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ συμμετάσχῃ εἰς τὸν πόλεμον λαμβάνουσα τὸ μέρος τῶν Συμμάχων. Βεβαίως δέ, ἂν γείνῃ ἡ ἀρχὴ μὲ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν Ἰταλικῶν πόθων, δὲν θὰ μείνουν ἐντελῶς ἀνικανοποίητοι καὶ οἱ Σερβικοὶ πόθοι, ὅτε οὔτε λόγος πλέον νὰ γίνεται περὶ Βαλκανικῆς ἰσορροπίας.

Η ΑΥΣΤΡΙΑΚΗ ΒΟΥΛΗ

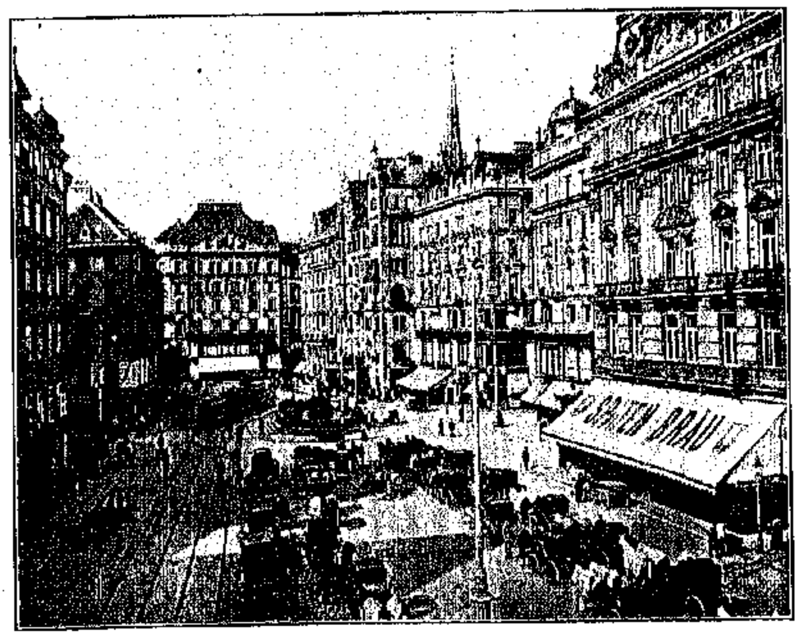

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ ΒΙΕΝΝΗΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

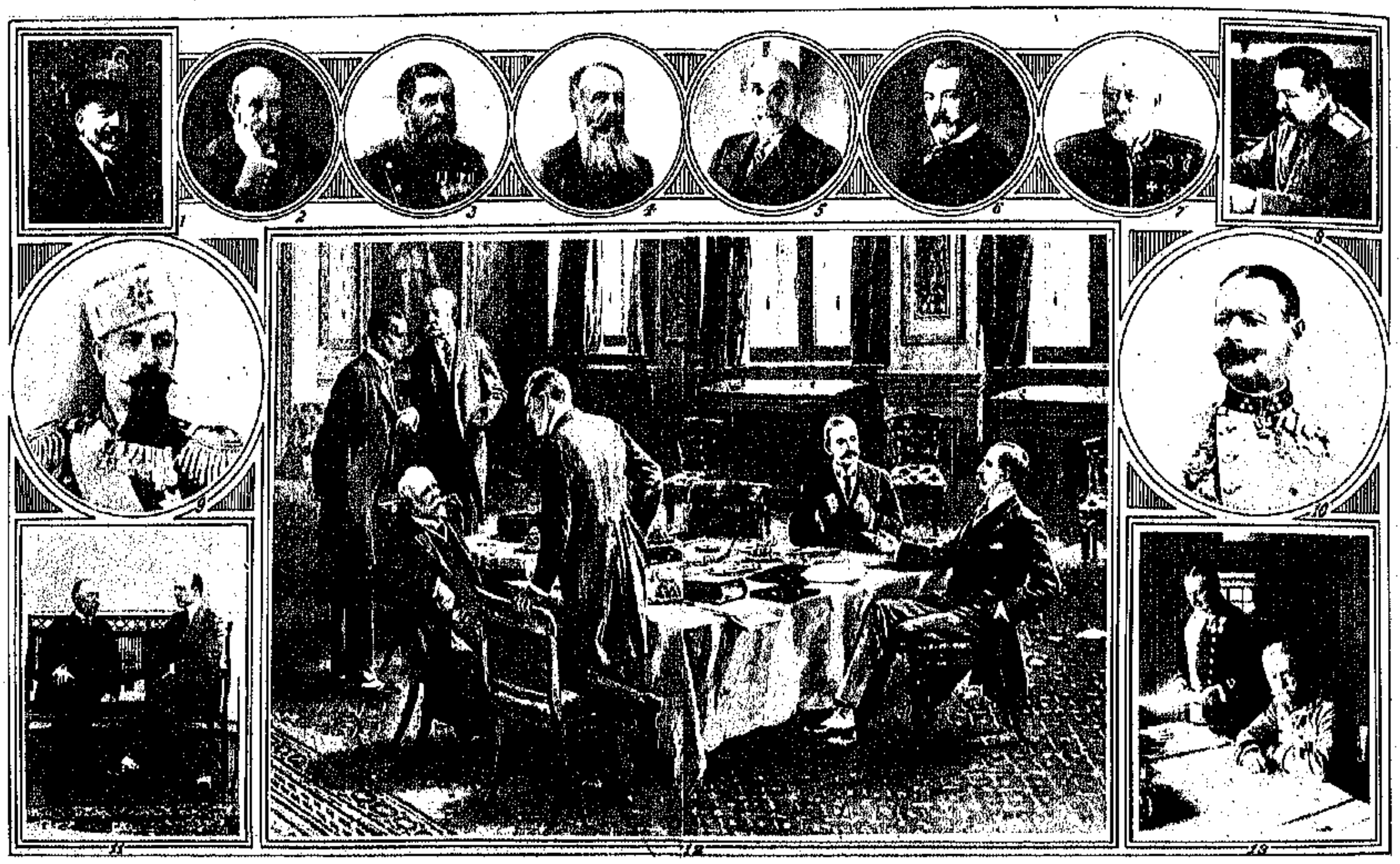

1) Ὁ Ἐπιτετραμμένος τῆς Σερβίας παρὰ τῇ Αὐλῇ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου κ. Μ. ΒΟΣΚΟΒΙΤΣ. 2) Ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Μεγάλης Βρετανίας ΣΙΡ ΑΡΘΟΥΡ ΝΙΚΟΛΣΟΝ. 3) Ὁ Σέρβος στρατηγὸς ΠΟΥΤΝΙΚ, ἀρχηγὸς τοῦ Ἐπιτελείου τοῦ Σερβικοῦ στρατοῦ. 4) Ὁ διάσημος Πρωθυπουργὸς τῆς Σερβίας ΠΑΣΙΤΣ. 5) Ὁ Ρῶσσος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ΣΑΖΟΝΩΦ. 6) Ὁ Ἀρχικαγγελλάριος τῆς Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας ΦΟΝ ΒΕΘΜΑΝ-ΧΟΛΒΕΓ. 7) Ὁ Ρῶσσος ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν στρατηγὸς ΣΟΥΚΟΜΛΙΝΩΦ. 8) Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Ἐπιτελείου τοῦ Ρωσσικοῦ στρατοῦ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΖΑΝΟΥΣΚΕΒΙΤΣ. 9) Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν τῆς Σερβίας ΝΙΚΗΦΟΡΩΦ. 10) Ὁ διευθύνων τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν τῆς Αὐστρουγγαρίας στρατηγὸς ΡΙΤΕΡ ΦΟΝ ΚΡΟΒΑΤΚΙΝ. 11) Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἰταλίας ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ ΝΤΙ ΣΑΝ ΤΖΟΥΛΙΑΝΟ καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Αὐστρίας Κόμης ΜΠΕΡΤΧΟΛΔ. 12) Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας Σὲρ ΕΔΟΥΑΡΔ ΓΡΕΫ ἱστάμενος ἀριστερᾷ καὶ συνομιλῶν μὲ τὸν ἐν Λονδίνῳ Πρέσβυν τῆς Ρωσσίας Κόμητα ΒΕΚΕΝΔΟΡΦ, ὁ καθήμενος ἀριστερᾷ εἶναι ὁ πρέσβυς τῆς Γαλλίας ΠΩΛ ΚΑΜΠΟΝ, ὁ μετ' αὐτοῦ συνομιλῶν εἶναι ὁ πρέσβυς τῆς Γερμανίας Πρίγκηψ ΛΙΧΝΟΒΣΚΗ, ὁ καθήμενος δεξιᾷ εἰς τὴν γωνίαν εἶναι ὁ πρέσβυς τῆς Ἰταλίας Μαρκήσιος Ντὶ ΦΡΑΝΚΑΒΙΛΛΑ καὶ ὁ πρέσβυς τῆς Αὐστρουγγαρίας Κόμης ΝΤΙΤΡΙΧΣΤΑΪΝ. 13) Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ἐπιτελείου τοῦ Αὐστριακοῦ στρατοῦ Βαρῶνος ΚΟΝΡΑΔΟΣ Φὸν ΧΟΕΖΕΝΔΟΡΦ.

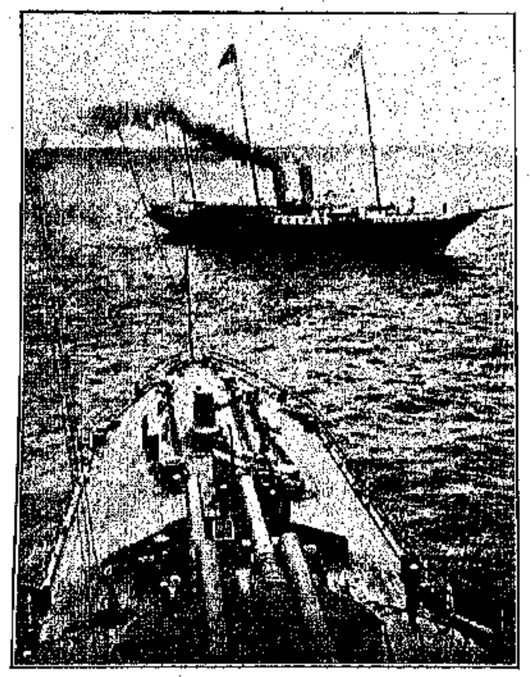

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΘΑΛΑΜΗΓΟΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΠΑΡΕΛΑΥΝΟΥΣΑ ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΝΑΥΑΡΧΙΔΟΣ «IRON DUKE»

ΠΤΗΣΙΣ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΥ ΥΠΕΡΑΝΩ ΤΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

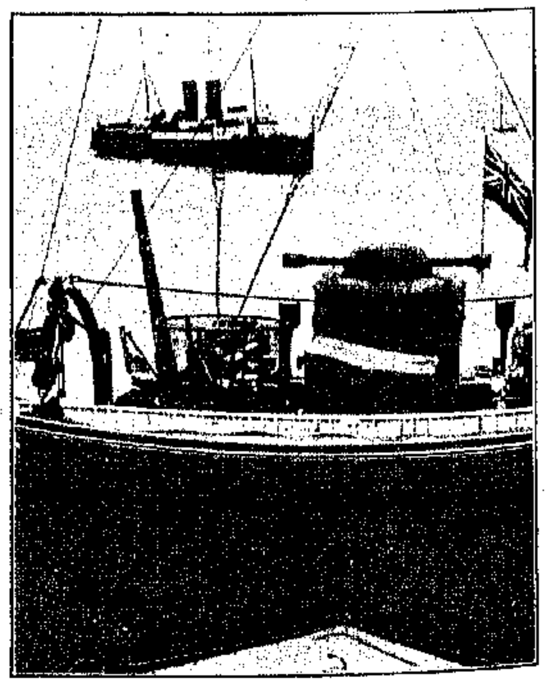

ΕΝ ΕΚ ΤΩΝ ΠΥΡΟΒΟΛΩΝ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΝΑΥΑΡΧΙΔΟΣ «IRON DUKE» ΠΡΟΣ ΑΜΥΝΑΝ ΚΑΤΑ ΑΕΡΟΠΛΑΝΩΝ

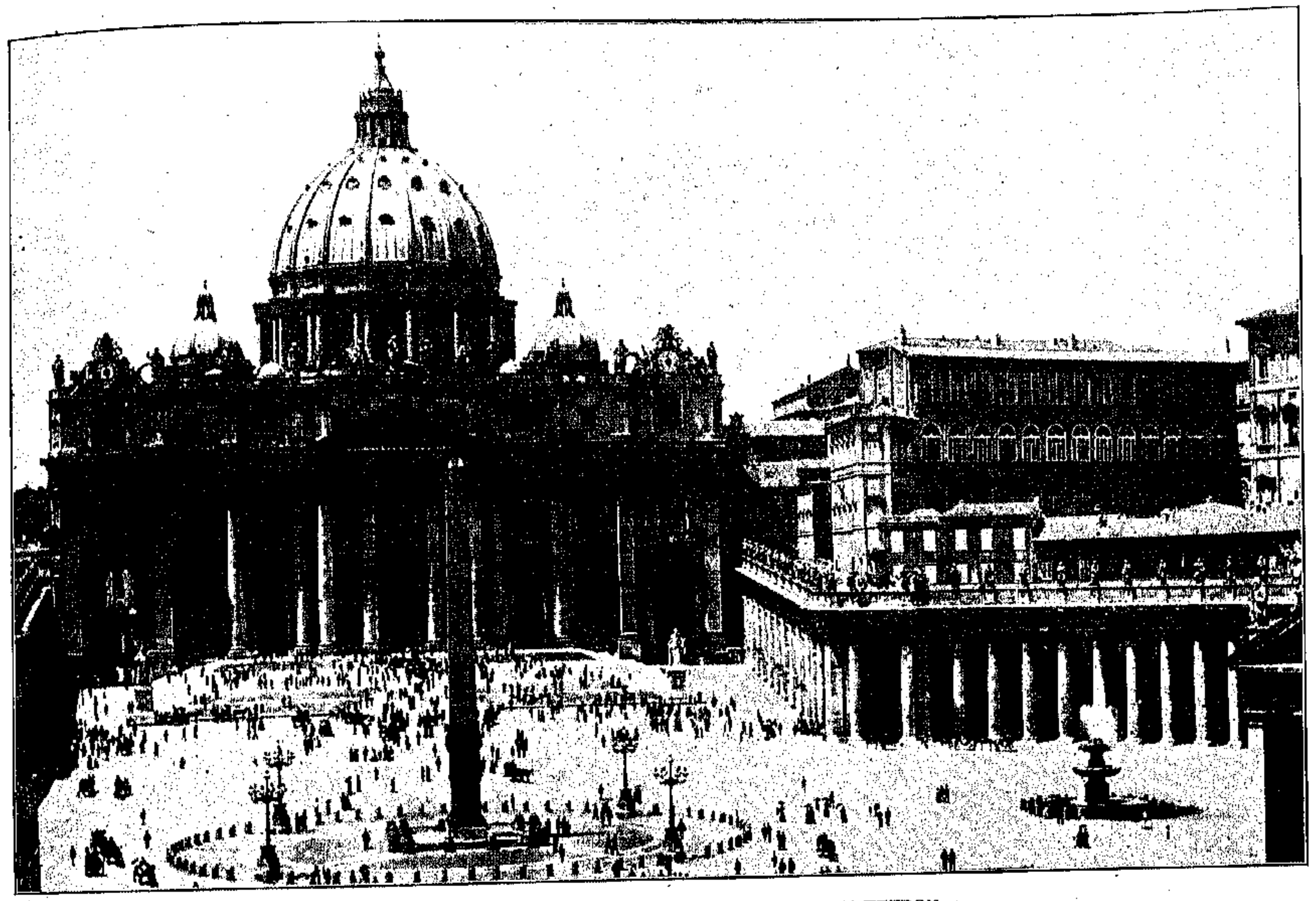

ΑΠΟΨΙΣ ΤΟΥ ΒΑΤΙΚΑΝΟΥ ΚΑΙ Ο ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΕΤΡΟΥ

Ο ΑΠΟΘΑΝΩΝ ΠΑΠΑΣ ΠΙΟΣ Ι'.

ΜΕΤΑΞΥ τῶν ἐπισημοτέρων θυμάτων τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου τοῦ 1914 ἡ ἱστορία θέλει ἀναγράφει ἀναμφιβόλως τὸν Πάπαν Πῖον τὸν 10ον. Οἱ ἰατροί, οἵτινες ἐβεβαίωσαν τὸν θάνατον τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὸ τελευταῖον ἥμισυ τοῦ παρελθόντος μηνός, ἀπεφάνθησαν ὅτι οὗτος ἐπεσπεύσθη ὑπὸ τῆς μεγάλης ψυχικῆς ταραχῆς, ἣν προὐξένησαν ἐπὶ τοῦ Πάπα ἡ ἔκρηξις τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου καὶ αἱ φρικιαστικαὶ εἰδήσεις ἐκ τῶν πεδίων τῶν μαχῶν.

Ἑκάστη νέα σύγκρουσις μεταξὺ τῶν ἐνόπλων στρατιῶν τῶν Χριστιανικῶν κρατῶν ἐπέφερε καὶ ἓν νέον πλῆγμα ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου ὀργανισμοῦ τοῦ Πάπα, μέχρις ὅτου ἡ καρδία αὐτοῦ δὲν ἠδυνήθη ν' ἀνθέξῃ ἐπὶ πλέον εἰς τὴν ταραχήν, καὶ τὸ πνεῦμά του, ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς συνειδήσεως, ἐγκατέλειψε τὸ φθαρτὸν σῶμα. Ἐξ ὅσων ἐγνώσθησαν περὶ τῶν τελευταίων προσπαθειῶν αὐτοῦ, ὁ Πάπας Πῖος 10ος εἰργάσθη ζωηρότατα ὑπὲρ τῆς προλήψεως τοῦ πολέμου καὶ τῆς διατηρήσεως τῆς εἰρήνης, ἡ δὲ συναίσθησις ὅτι ἅπασαι αἱ προσπάθειαί του ἀπέβησαν μάταιαι μεγάλως ἐβάρυνε τὴν ψυχήν του. Ἐν τῇ ἀγαθότητι, ἥτις ἀείποτε διέκρινε τὸν Καθολικὸν Πρωθιεράρχην, οὗτος ἐνόμισεν ὅτι ἔφερεν εὐθύνην ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν γύρωθεν τελουμένην ἀνθρωποθυσίαν καὶ τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἔσχεν ἐπὶ τῆς ψυχῆς του ὀλέθριον ἀποτέλεσμα.

Ὅταν οἱ ὑπουργοί του, οἱ ἰατροί, αἱ ἀδελφαὶ καὶ ἡ ἀνεψιά του ἱκέτευον αὐτὸν ὅπως μένῃ ἥσυχος ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἡ ὑγεία αὐτοῦ ἦτο πολύτιμος πρὸς τὸν κόσμον, ὁ Πάπας ἀπήντησεν:

«Πῶς δύναμαι νὰ εἶμαι ἥσυχος ὅταν ἑκατομμύρια ἀνδρῶν πρόκηται νὰ φονευθῶσιν; Ὤφειλον νὰ προλάβω τὸν πόλεμον αὐτόν, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθην. Ἐὰν ἐγώ, ὅστις ἔχω τὴν ὑψίστην ἐντολὴν τῆς εἰρήνης ἐπὶ τῆς γῆς, δὲν προστατεύσω τὴν σωτηρίαν τόσων νέων ὑπάρξεων, ποῖος θὰ τὸ πράξῃ; Ἀλλὰ καὶ ἂν ἔτι πρόκειται νὰ χάσω τὴν ζωήν μου, θ' ἀποθάνω δι' ἐκείνους, ὅσοι πρόκηται νὰ φονευθῶσιν εἰς τὰ πεδία τῆς μάχης.»

Τῷ ὄντι ὅλος ὁ βίος τοῦ Πίου 10ου παρίσταται πρὸ τοῦ κόσμου ὡς μία ζωηρὰ εἰκὼν ἀγαθότητος, σεμνότητος καὶ εἰρηνικότητος. Ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἐπὶ τοῦ Ἀποστολικοῦ Θρόνου τοῦ Ἁγίου Πέτρου ἀναβάσεώς του ὁ Πῖος 10ος ἀντελήφθη ὅτι ἔχουσι παρέλθῃ πλέον αἱ ἐποχαὶ ἐκεῖναι τοῦ Παπικοῦ μεγαλείου, καθ' ἃς οἱ Βασιλεῖς τῆς Εὐρώπης ἠσπάζοντο τὸ ἅγιον σανδάλιον, καὶ... ὡς βαθύνους πολιτικὸς συμμορφούμενος πρὸς τὰς περιστάσεις ἐπεδόθη εἰς τὸ ἐξημερωτικὸν καὶ ἐκπολιτιστικὸν ἔργον τοῦ ὑπ' αὐτὸν κλήρου.

Ο ΠΑΠΑΣ ΠΙΟΣ Ι'.

Ἡ πολιτικὴ συμπεριφορὰ αὐτοῦ πρὸς τοὺς σημερινοὺς ἡγέτας τῶν Κρατῶν καὶ ἰδίως πρὸς τὸν βασιλικὸν οἶκον τῆς Σαβοΐας, ὑπῆρξε τοιαύτη ὥστε δικαίως ἐφείλκυσε τὴν ἀγάπην καὶ τὴν συμφιλίωσιν τοῦ Βατικανοῦ μετὰ τοῦ Κυρηναλίου. Ἡ ἔνδειξις τῆς λύπης τοῦ Βασιλέως Βίκτορος Ἐμμανουήλ, τῆς Βασιλίσσης Ἑλένης καὶ πάντων τῶν ἐστεμμένων κεφαλῶν τοῦ κόσμου ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Πάπα εἶναι τρανὸν μαρτύριον τῆς ἐκτιμήσεως, ἧς ἀπήλαυεν οὗτος. Τὸ ἰδιαίτερον χάρισμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἦτο ἡ πλήρης ἐπίγνωσις τῆς θέσεώς του καὶ ἡ μεγάλη μετριοφροσύνη του.

Ὁ Πάπας Πῖος 10ος, οὗτινος τὸ ἀρχικὸν ὄνομα ἦτο Giuseppe Sarto, ἐξελέγη διὰ τὸν Παπικὸν θρόνον κατὰ τὸ ἔτος 1903. Εἶχε γεννηθῇ τὴν 2αν Ἰουνίου 1835 ἐκ ταπεινῶν γονέων εἰς τὴν μικρὰν πόλιν Riete τῆς Ἰταλικῆς ἐπαρχίας Τρεβίσου. Ἐσπούδασε θεολογίαν εἰς τὰς Θεολογικὰς Σχολὰς τοῦ Τρεβίσου καὶ τῆς Παδούης καὶ ἐχειροτονήθη ἱερεὺς κατὰ τὸ 1858. Ἐπὶ δεκαεπτὰ ἔτη ὑπηρέτησεν ὡς ἐνοριακὸς ἐφημέριος εἰς διαφόρους μικρὰς θέσεις ἐν Βενετίᾳ, μέχρις ὅτου κατὰ τὸ 1875 διωρίσθη κανονικὸς τῆς μητροπόλεως καὶ διευθυντὴς τῆς ἐν Τρεβίσῳ Θεολογικῆς Σχολῆς.

Κατὰ τὸ ἔτος 1880 ἠρνήθη νὰ δεχθῇ τὴν ἐπισκοπείαν τοῦ Τρεβίσου, ἀλλὰ κατὰ τὸ 1884, τῇ ἐπιμόνῳ συστάσει τοῦ τότε Πάπα Ρώμης Λέοντος 13ου, ὁ μετριόφρων κληρικὸς ἐδέχθη τὸν ἐπισκοπικὸν θρόνον τῆς Μαντούης. Τὴν 12ην Ἰουνίου 1893 προεχειρίσθη εἰς καρδινάλιον καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ὠνομάσθη Πατριάρχης Βενετίας. Ἐν Βενετίᾳ ἀπήλαυσε μεγάλης δημοτικότητος, διὰ τὴν εὐσέβειαν, τὴν ἁπλότητα καὶ τὴν εὐγένειαν τοῦ ἤθους του, ὡς καὶ διὰ τὴν προθυμίαν αὐτοῦ εἰς τὸ νὰ ἐνεργῇ ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως. Ἐπὶ τὴν παπικὴν ἕδραν ἐξελέγη τὴν 4ην Αὐγούστου 1903, πρὸς διαδοχὴν τοῦ ἀποθανόντος Πάπα Λέοντος 13ου.

Τὸν Πάπαν Πῖον 10ον πρό τινων ἐτῶν ἐπεσκέφθη καὶ ὁ ἀοίδιμος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος Γεώργιος, γενόμενος δεκτὸς μετὰ πολλῶν φιλοφρονήσεων καὶ ἄλλων ἐνδείξεων τιμῆς.

Ἡ περιουσία τοῦ ἀποθανόντος Πάπα ἀνέρχεται εἰς $22,000. Τόσα εἶχεν οἰκονομήσῃ κατὰ τὰ μακρὰ ἔτη τῆς ὑπηρεσίας του ἐκ τῶν ἐπιγείων μισθῶν του.

Ο ΛΕΩΝ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

(ΟΥΓΓΡΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ) υπο MAURUS JOKA.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ***

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου).

Ὁ Θέμαρ, προαχθεὶς ταχέως, ἐγένετο λοχαγὸς εἰς τὸ σῶμα τῶν Ἀκιντζήδων, καὶ ἐπειδὴ εἶχεν ἀξίαν καὶ ἱκανότητα, ταχέως ἐγένετο Δερβὲν ἀγᾶς, ἤτοι ἐκ τῶν ἀνωτάτων Στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων τοῦ Σουλτάνου, καὶ τοῦ Δοβλετίου.

Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ὁ Θόμαρ καὶ ἡ Μιλιέδα ἐπεσκέφθησαν μίαν φορὰν τὸν πατέρα των δι' ὀλίγας ἡμέρας, καὶ οὕτως ἡ προφητεία τοῦ Λεωνίδου τελείως ἐπηλήθευσεν. Ἀλλ' ἂς ἐξακολουθήσωμεν τὴν ἱστορίαν μας περαιτέρω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Ὁ ἐκδικητής.

Καὶ πῶς διάγει τώρα ὁ γέρων Ἀλῆς ὁ Τεπελενλῆς εἰς τὴν φωλεάν του—τὰ Ἰωάννινα; Εἶναι εὐχαριστημένος ἐκ καταστάσεως πραγμάτων, ἥτις συγκεφαλαιοῦται εἰς τὸ ἂν πρέπῃ νὰ ἀπολεσθῇ μᾶλλον ἢ νὰ διέλθῃ τὸ βραχὺ ὑπόλοιπον τῶν ἡμερῶν του εἰς διαρκῆ ἀγῶνα; Εἶναι εὐχαριστημένος ἐκ τῆς αἱματώδους λίμνης, ἄνωθεν τῆς ὁποίας μαίνεται ἡ θύελλα, καὶ τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ ἴδῃ τὰς ἀ.τάς;

Ἡ Μοῖρα δὲν ἔκλωσεν ἀκόμη τὸ νῆμά του. Ἡ χώρα του ἐκήρυξε πόλεμον ἐναντίον του, ὁ Σουλτᾶνος ἀπήγγειλε τὴν θανατικὴν καταδίκην του, ἡ οἰκογένειά του τὸν ἐγκατέλειψε καὶ ἐστράφη ἐναντίον του· ἀλλ' ὁ Ἀλῆς δὲν ὑπέφερε νὰ ἴδῃ τὴν σπάθην του θραυομένην εἰς τὴν μονομαχίαν. Ἐπὶ ἑβδομήκοντα καὶ ὀκτὼ ἔτη ἦτο τὸ φόβητρον τῶν ἐχθρῶν του, τὸ στήριγμα τῆς χώρας του, τοῦ Σουλτάνου ἡ δεξιὰ χείρ, ὁ πατριάρχης τῆς οἰκογενείας του, καὶ ἐν τούτοις κατὰ τὸ ἑβδομηκοστὸν ἔνατον ἔτος τῆς ἡλικίας του ὁ Σουλτᾶνος καὶ οἱ οἰκεῖοί του ἔλεγον εἰς αὐτόν: «Ἀπόθανον! Ἔζησας ἀρκετὰ πλέον!» Καὶ ἐκεῖνος εἰς ἀπάντησιν ἔρριψε τὴν χώραν του εἰς τὰς φλόγας, συνετάραξε τὸν θρόνον τοῦ Σουλτάνου, καὶ ἐξωλόθρευσε τοὺς συγγενεῖς του.

Οἱ Ἕλληνες, τῶν ὁποίων ἦτο μίαν φορὰν κυρίαρχος, εἶναι τώρα σύμμαχοί του. Ὁ Τεπελενλῆς Ἀλῆς προμηθεύει εἰς αὐτοὺς μαζὶ μὲ τὰ ὅπλα καὶ χρῆμα, καὶ μαζὶ μὲ καλοὺς καὶ κακοὺς συμβούλους, τῶν ὁποίων ἐκεῖνοι εἶχον μεγίστην ἀνάγκην.

Τρεῖς στρατοὶ ἐξαπεστάλησαν ἐναντίον του καὶ ἐν τούτοις ὅλους τοὺς ἐξεμηδένισεν.

Ὁ ἐχθρός του, Γάσκο Βέης, ἀπώλεσε τὸν στρατόν του εἴς τινα μάχην κατὰ τῶν ἐπαναστατῶν, χωρὶς νὰ προκύψῃ ἀποτέλεσμά τι, καὶ τώρα ὑπεραμύνεται τῶν πέριξ σχεδὸν τῶν Ἰωαννίνων φρουρίων, ἤτοι: τῆς Ἄρτης, τῆς Πρεβέζης, τῆς Τριπολιτσᾶς καὶ τῆς Ναυπάκτου. Οἱ Ἕλληνες ἐπολιόρκησαν ἕκαστον ἐξ αὐτῶν ἡμέραν παρ' ἡμέραν. Μίαν ἡμέραν ὁ Ἀλῆς διεκήρυξεν ὅτι ἐν Τριπολιτσᾷ ἦσαν πεντακόσιοι ἔγκριτοι Ἕλληνες, τοὺς ὁποίους οἱ Τοῦρκοι ἐξηνάγκασαν νὰ πολεμήσουν μετ' αὐτῶν. Τοῦτο ἤρκεσε διὰ νὰ ἐπιτεθοῦν οἱ πολιορκηταὶ κατὰ τῶν φρουρίων μετὰ διπλασίας καὶ ἀκατασχέτου μανίας. Τώρα οἱ πεντακόσιοι Ἕλληνες παρεδόθησαν εἰς τὸν ἴδιον Ἀλῆν, ἐνῷ ἡ Τριπολιτσὰ εὑρίσκετο ὑπὸ τὴν κατοχήν του. Ὅτε δὲ ἠναγκάσθη νὰ ἀφήσῃ τὸ φρούριον, ἔρριψε τοὺς Ἕλληνας ἐκείνους ἐντὸς λάκκου, ἐπέθηκεν εἶτα πολλοὺς βαρεῖς λίθους ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἐκάλυψε τὸν τόπον μὲ χλόην. Αὐτὸ ἦτο ἔργον αὐτοῦ τοῦ ἰδίου.

Ἐξαναγκασθέντες ὑπὸ μανιώδους πάλης κατὰ πολυανθρωποτέρων, οἱ Τοῦρκοι παρεδόθησαν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἰς τὸν Κλέωνα, ὅστις διηύθυνε τὴν πολιορκίαν, ἐπὶ τῇ συμφωνίᾳ ὅπως μείνουν ἐλεύθεροι, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον τοῖς ὑπεσχέθη. Ὅτε ὅμως παρεδόθη τὸ φρούριον εἰς τοὺς Ἕλληνας, αἱ πρῶται των ἐρωτήσεις ἦσαν: «Ποῦ εἶναι οἱ ὅμηροι, οἱ ἀδελφοί μας;» Οἱ Τοῦρκοι συνεταράχθησαν. Δὲν ἤξευραν τί νὰ ἀπαντήσουν, διότι δὲν εἶχον ὁμήρους εἰς χεῖράς των.

Τότε εἷς Σουλιώτης πολεμιστὴς ἀνεκάλυψε τὸν λάκκον, τὸν κεκαλυμμένον ὑπὸ τῆς χλόης, καὶ ἀμέσως ἐγνώσθη τί μυστικὸν ἐκρύπτετο ὑπ' αὐτόν!

Διψῶντες ἐξ αἵματος καὶ ἐκδικήσεως, οἱ Ἕλληνες ἀκράτητοι ἐρρίφθησαν κατὰ τῆς ἀόπλου φρουρᾶς τῶν Τούρκων, καὶ ἐξεπάστρεψαν ὅλους, ὄχι μόνον τὸν τελευταῖον ἄνδρα, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν γυναῖκα ἢ παιδίον, ὑπολειφθὲν εἰς τὸ φρούριον—ἐνὶ λόγῳ ἔρριψαν ὅλους κατακέφαλα εἰς τὸ χάος ἐκ τῶν κορυφῶν τῶν ἐπάλξεων.

Ἀλλ' ὁ Ἀλῆς πασᾶς ἐμειδία εἰς τὸ φρούριον τῶν Ἰωαννίνων.

Μόνος του ἐκεῖνος εἶχε καταστρέψῃ περισσοτέρους Τούρκους, ἀφ' ὅ,τι ὅλοι ὁμοῦ οἱ Ἕλληνες εἶχον κατορθώσει.

Ὅτε ὁ Δημήτριος Ὑψηλάντης ἐκυρίευσε τὴν Ναύπακτον, ἐπέτρεψεν εἰς τὴν φρουρὰν νὰ ἐξέλθῃ ἐλευθέρως ἐκ τῆς ἀκροπόλεως. Αὐτὸς οὗτος ἡ Δημήτριος ὑπέγραψε τοὺς ὅρους τῆς παραδόσεως. Ἀλλ' ὅτε οἱ Τοῦρκοι ἐξῆλθον τῶν φρουρίων, οἱ Σουλιῶται τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ ἐφώρμησαν κατ' αὐτῶν καὶ κατέκοψαν ὅλους εἰς τεμάχια. Ὁ Ὑψηλάντης, ἀγανακτήσας, ἐρρίφθη εἰς τὸ μέσον αὐτῶν, καὶ ἐπεκαλέσθη τὸ ἔγγραφον, δι' οὗ ὑπεσχέθη εἰς τοὺς Τούρκους τὴν ζωήν των. Ἀλλ' ὁ Κλέων ἐθεάθη γελῶν—εἶχε συνειθίση τὸν βάρβαρον, τὸν σαρκαστικὸν καὶ περιφρονητικὸν ἐκεῖνον γέλωτα ἀπὸ τὸν Ἀλῆν.

— Μὴ στενοχωρῇς τὸν ἑαυτόν σου δι' αὐτούς, ἀνέκραξεν. Ἐφονεύσαμεν μόνον ἐκείνους, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα δὲν ἦσαν ἀναγεγραμμένα εἰς τὸ ἔγγραφον.

Ὁ Ὑψηλάντης ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπόν του μετ' ἀηδίας ἀπὸ τὸ ἀπαίσιον ἐκεῖνο σφαγεῖον, καὶ ἀμέσως ἐπιβιβάσας τοὺς ἄνδρας του ἐπανέπλευσεν εἰς τὴν Χίον.

Ἀ! οἱ Ἕλληνες εἶχον διδαχθῇ ἀρκετὰ ἀπὸ τὸν Ἀλῆν! Ἀλλοίμονον εἰς τοὺς Μουσουλμάνους, οἵτινες θὰ ἔπιπτον ζῶντες εἰς τὰς χεῖράς των, ἢ δὲν θὰ ἦσαν τόσον γενναῖοι ἢ τόσον ἐπιτήδειοι, ὅσον αὐτοὶ οἱ ἴδιοι! Ὁ Τοῦρκος στρατηγός, Ὀμὲρ Βριώνης, καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς προελάσεώς του, ἐβάδιζε μεταξὺ σειρᾶς ἀγχονῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἐλεύκαζον τὰ ὀστᾶ ἀγρίως καταβασανισθέντων Τούρκων. Ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, διαφοροτρόπως καρφωμένα μὲ τὰς χεῖρας ἐπὶ χονδρῶν δοκῶν, ἦσαν τὰ πτώματα Ἰουδαίων, μισογδαρμένων καὶ ἡμικεκαυμένων—θέαμα ἀποτρόπαιον.

Ἀληθῶς οἱ ἀπόγονοι τῶν ἡρώων τοῦ Μαραθῶνος εἶχον πολὺ ἀπομακρυνθῇ ἐκ τῶν προπατόρων των, ὁ δὲ πεπειραμένος Τοῦρκος ἀρχηγὸς δικαίως ἔλεγεν ὅτι δὲν εἶναι καλὸς στρατιώτης ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος κατέρχεται μέχρι τοῦ σημείου νὰ ἀποκεφαλίζῃ ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης τὸν φονευμένον ἐχθρόν του.

Εἰς τὴν Πύλον, ὁ Ὀμὲρ Βριώνης ἀντιμετώπισε τὸν στρατὸν τοῦ Ὀδυσσέως. Ὁ Ὀμὲρ ἦτο μίαν φορὰν εἷς τῶν ἀρίστων τοποτηρητῶν τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ. Ὁ Ἀλῆς προήγαγεν αὐτὸν εἰς τὴν τάξιν τοῦ στρατηγοῦ, ἐνῷ εἶχεν ἀρχίσει τὴν ζωήν του ὡς μικρὸς βοσκός. Καὶ ἤδη ἔστρεψε τὰ ὅπλα του κατὰ τοῦ Ἀλῆ, ὅστις τοῦ εἶχε μάθῃ τὴν χρῆσίν των.

Ὁ Σουλτᾶνος τοῦ εἶχεν ἐμπιστευθῇ ἄριστον στρατόν, μὲ τὸν ὁποῖον εἶχε βοηθήσει τὸν Γάσκον Βέην διὰ νὰ πολιορκήσῃ τὸν Ἀλῆν. Ὁ στρατὸς οὗτος ἀπετελεῖτο ἀπὸ ὀκτὼ χιλιάδας Ἀσιάτας πολεμιστὰς τοῦ πεζικοῦ, δύο χιλιάδας Σπαχῆδες καὶ ὀκτὼ πυροβόλα. Ἀρχηγὸς τῶν Σπαχήδων ἦτο ὁ Σαΐτ, Βέης τῆς Καστορίας, τοῦ Ἀλῆ ὁ εὐνοούμενος ἔγγονος, τὸν ὁποῖον, πρὸ εἴκοσιν ἀκριβῶς ἐτῶν, ἐλίκνιζεν εἰς τὰ γόνατά του, καὶ τὸν ὁποῖον, κατὰ τὴν παιδικήν του ἡλικίαν, ἐδίδαξε νὰ ἱππεύῃ κρατῶν αὐτὸν ἔμπροσθέν του ἐπὶ τοῦ σάγματος τοῦ ἵππου του. Ὁ ἴδιος ὁ Σαΐτ εἶχε ζητήσει, ὡς χάριν, νὰ ὁδηγήσῃ κατὰ τοῦ πάππου του ἰσχυρὰν ἴλην ἱππικοῦ. Εἶχεν ὑποσχεθῇ εἰς τὴν μητέρα του νὰ συλλάβῃ τὴν ἁμαρτωλὴν ἐκείνην γηραιὰν κεφαλὴν ἐκ τῆς λευκῆς του γενειάδος καὶ νὰ τὴν φέρῃ εἰς τὴν οἰκίαν πρὸς αὐτήν.

Πράγματι, πολύτιμος ἔγγονος!

Ὁ Ὀμὲρ Βριώνης ἔφθασεν εἰς τὴν Πύλον. Ἐπάνω εἰς τοὺς ὑψηλοὺς λόφους διέκρινε τὸν στρατὸν τοῦ Ὀδυσσέως. Τὸν εἶδε τοποθετοῦντα τὰς λευκάς του σημαίας κατὰ σειρὰν ἐπὶ τῶν κορυφῶν τῶν λόφων, καὶ χωρὶς νὰ ἀργοπορήσῃ καθόλου ἐφώρμησε μεθ' ὅλων τῶν δυνάμεών του καὶ προσέβαλε τοὺς Ἕλληνας ὅσον καλλίτερον ἠδύνατο.

Κατόπιν μάχης μιᾶς ὥρας, καθ' ἣν ἐπολέμησεν ἄνθρωπος πρὸς ἄνθρωπον, οἱ Ἕλληνες ἐξεπήδησαν ἐκ τῶν ὀχυρωμάτων των, καὶ ἤρχισαν κατερχόμενοι ἠρέμα πρὸς τὴν κοιλάδα.

Οἱ Χειμαρριῶται ἔμειναν ὀπίσω, ὁ δὲ Σαΐτ ἤρχισε νὰ ἀποστέλλῃ ἐν σπουδῇ τοὺς Σπαχῆδές του διὰ νὰ προσβάλουν ἐκ τῶν ὄπισθεν τὸν ὀπισθοχωρήσαντα στρατόν. Ὁ Ὀδυσσεὺς ὅμως ἐπέστρεψεν ὀπίσω μόλις ὁ ἐχθρὸς ἐπλησίασεν. Ἐκεῖ ἐσταμάτησεν. Ἡ σημαία του δὲν ἦτο πλέον λευκή, ἀλλ' ἐρυθρά. Εἶχε βαφῇ μὲ τὸ αἷμα τόσων ἡρώων, οἵτινες ἀπέθανον πρὸς ὑπεράσπισίν της.

Αἴφνης ἐκ τῶν κορυφῶν τῆς Πίνδου ἀντήχησεν ὑπεράνω αὐτῶν ἡ ἐνθουσιώδης μελῳδία τῆς «Μασσαλιώτιδος», τὴν ὁποίαν οἱ Ἕλληνες εἶχον ἐκλέξῃ ὡς πολεμιστήριον ᾆσμά των, καὶ ταχεῖς οἱ Σουλιῶται, ὡς θύελλα ἐκσπῶσα εἰς κεραυνοὺς εἰς τὰς ὑψηλὰς τῶν ὀρέων κορυφάς, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Κλέωνα καὶ τὴν Ἄρτεμιν, ἐφώρμησαν αὐθορμήτως κατὰ τῶν Τούρκων.

Ὁ Ὀμὲρ Βριώνης εὑρέθη μεταξὺ δύο πυρῶν. Ἦτο μάλιστα πολὺ ἀργὰ νὰ γυρίσῃ πρὸς τὰ ὀπίσω, πολὺ ἀργὰ νὰ μεταβάλῃ τὸ σχέδιον τῆς μάχης. Τὰ τηλεβόλα του ἦσαν ἄχρηστα, τὸ ἱππικὸν δὲν ἠδύνατο νὰ κάμῃ βῆμα πρὸς τὰ ἐμπρός, καὶ τὰ πεζικά του σώματα ἦσαν τόσον ἀπομεμονωμένα, ὥστε καθίστατο καθ' ὁλοκληρίαν ἀδύνατον νὰ βοηθήσουν ἄλληλα.

Ὁ στρατηγὸς εἶδεν ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ σώσῃ τὸν στρατόν του, ἀλλ' ἐπὶ τέλους κατέληξεν εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ μὴ φεισθῇ οὔτε τῆς ζωῆς του, καὶ οὕτως ἐπέσπευδεν ὥστε ἡ μάχη νὰ διεξαχθῇ μετὰ τῆς ἀγριωτέρας ὁρμῆς.

Ἀγρία, ἀνηλεὴς συμπλοκὴ ἐπηκολούθησε μεταξὺ τῶν ἀντιμετώπων ἐχθρικῶν στρατευμάτων. Ἡγούμενος ἁπάντων, ὁ Ὀμὲρ Βριώνης αἴφνης ἀντιμετώπισεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς καπνιζούσης πυρίτιδος καὶ τοῦ ἐκχυνομένου αἵματος ἕνα ὑψηλὸν νεανίαν μὲ μαυρισμένον πρόσωπον, τὸν ὁποῖον εἶχεν ἀναγνωρίσῃ ἄλλοτε ὡς τὸν Κλέωνα. Ἐκεῖ, τότε, ἐστάθησαν καὶ οἱ δύο, πρόσωπον πρὸς πρόσωπον. Πρὸ τριῶν ἐτῶν, ὅτε ὁ Ἀλῆς εἶχεν ἀποστείλῃ τὸν Ὀμὲρ Βριώνην διὰ νὰ ἐκφοβίσῃ τοὺς Σουλιώτας, ὁ Κλέων παρουσιάσθη ἐνώπιόν του, καὶ εἶχε τότε κράξῃ ὄπισθεν τοῦ φυγάδος: «Στάσου, θὰ ἀποστείλω τὴν κεφαλήν σου πρὸς τὸν Τεπελενλῆν Ἀλῆν!»

Καὶ πράγματι, τώρα, ὁ Ὀμὲρ Βριώνης ἔπεσε, μαχόμενος, ὁ δὲ Κλέων ἀπέκοψε τὴν κεφαλήν του.

Πόσον σκληρὰ εἶναι ἡ Εἱμαρμένη!

Ἡ πτῶσις τοῦ Ὀμὲρ Βριωνη ἐσημείωσε τὴν τύχην τοῦ στρατοῦ του. Οἱ Τοῦρκοι ἔφευγον προτροπάδην, ὅπου ἔβλεπον τόπον σωτηρίας, ἀφήσαντες ὅλα τὰ πυροβόλα των, ὅλας τὰς σημαίας των, καὶ τοὺς ἀξιωματικούς των ἐν ἀμηχανίᾳ. Τὸ ἱππικὸν ἦτο ἀδύνατον νὰ διαφύγῃ. Ἐκ τούτου τὸ ἥμισυ ἐξωλοθρεύθη, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ παρεδόθη.

Ὁ Σαΐτ, κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ ἐσχάτου κινδύνου, ἀπέσπασε τὸν ἀργυροῦν θύσανον τοῦ σαρικιοῦ του καὶ τὸν ἔρριψε κατὰ γῆς μακράν. Ἔπειτα ἤλλαξε τὸ καφτάνιόν του μὲ τὸ ἔνδυμα τοῦ ὑπηρέτου του, καὶ ἀνεμίχθη μὲ τὸ ἄτακτον στῖφος τῶν ἀνδρῶν του, καταστὰς οὕτως ἀγνώριστος. Ἀλλὰ δι' ἓν παιδάριον, ὡς ἐκεῖνο, θὰ ἦτο καλλίτερον ἂν ἔμενεν εἰς τὸν οἶκόν του, παρὰ νὰ μεταβῇ πρὸς θήραν τοῦ γηραιοῦ λέοντος, τοῦ προβεβηκότος τὴν ἡλικίαν πάππου του.

Οἱ Σουλιῶται ἠχμαλώτισαν τοὺς συντρόφους τοῦ Σαΐτ.

— Καταβῆτε ἀπὸ τοὺς ἵππους σας! ἠκούσθη ἡ καθαρὰ φωνὴ τοῦ Κλέωνος.

Οἱ Σπαχῆδες, κατησχυμένοι, ἀφίππευσαν.

— Ποῖος εἶναι ὁ ἀρχηγός σας Σαΐτ;, ἀνέκραξε πάλιν ὁ Κλέων προχωρῶν, ἐνῷ ἐκ τῆς αἰχμῆς τοῦ ξίφους του ἔσταζεν αἷμα.

— Ἐγὼ εἶμαι, εἶπεν ὁ ὑπηρέτης ὅστις ἐφόρει τὰ ἐνδύματα τοῦ Σαΐτ, καὶ παρουσιάσθη πρὸ τοῦ Κλέωνος.

— Προσκύνησον, ἐνώπιόν μου, σὺ σκλάβε! ἀνέκραξεν ὁ Κλέων, κλωτσήσας αὐτόν.

Ὁ ὑπηρέτης ἔκυψε τὴν κεφαλὴν ἐνώπιον τοῦ νικητοῦ, καὶ δὲν τὴν ἀνύψωσε πλέον, διότι ὁ Κλέων τὴν ἀπέκοψε διὰ τοῦ αἱμοσταγοῦς ξίφους του, μεθ' ὃ τὴν ἀνύψωσε διὰ τῆς αἰχμῆς του ὑψηλὰ καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς διψῶντας ἀπὸ αἷμα συντρόφους του ἀνέκραξε: «Ἰδοὺ ὁ δεύτερος ἀρχηγός των, ὁ Σαΐτ, ὅστις ἦλθε διὰ νὰ μᾶς καθυποτάξῃ! Ἀλληλούϊα!»

Καὶ οἱ νικηταὶ ἐπανελάμβανον κατόπιν του ἐν χορῷ: «Ἀλληλούϊα! Ἀλληλούϊα!»

Ἔπειτα ἔστησαν τὰς κεφαλὰς τῶν δύο ἀρχηγῶν ἐπὶ δύο ὑψηλῶν κοντῶν, καὶ τὰς περιέφεραν διὰ τῶν ὁδῶν τῆς Πύλου, ἐπιδεικνύοντες δὲ αὐτὰς εἰς τὰ πλήθη τῶν γυναικῶν καὶ παιδίων τὰ ὁποῖα ἐκ τῶν στεγῶν τῶν οἰκιῶν των παρηκολούθουν τὴν σκηνὴν ἐκείνην, ἐκραύγαζον: «Εἴμεθα νικηταί! Εἴμεθα νικηταί! Αὗται εἶναι αἱ κεφαλαὶ τῶν ἀρχηγῶν τῶν ἐχθρῶν μας: μία εἶναι τοῦ Ὀμέρ, καὶ ἡ ἄλλη εἶναι τοῦ Σαΐτ Βέη! Κύριε ἐλέησον!»

Οὐδενὸς ὅμως τὸ πρόσωπον ἦτο τόσον ὠχρὸν πρὸ τῆς σκηνῆς ταύτης, ὅσον τοῦ Σαΐτ, ὅστις ἤκουσε τόσα πράγματα περὶ τῆς κεφαλῆς ἐκείνης τοῦ δούλου του, ἥτις ἐξελαμβάνετο ὡς ἡ ἰδική του!

Οἱ Σουλιῶται ἐπανῆλθον εἰς τὰ Ἰωάννινα μὲ τοὺς αἰχμαλώτους των καὶ τὰ ἐμβλήματα τῆς νίκης των. Ὁ Τεπελενλῆς, μαθὼν ὅτι εἶχον ἀποκεφαλίσῃ τὸν Σαΐτ, κατῆλθεν εἰς τὴν πεδιάδα καὶ ἐζήτησε τὴν κεφαλήν του.

Ὁ Κλέων ἐκάθητο ἐμπρὸς εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς του. Δὲν ἦτο δὲ διατεθειμένος νὰ διαμοιράσῃ τὰ σύμβολα τῆς νίκης, ἀλλ' ἤθελε νὰ θαμβώσῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ πλήθους διὰ κάμποσον ἀκόμη καιρόν.

Ἀλλ' ὁ Ἀλῆς ἑτοιμότατα συνέλαβε μίαν καλὴν ἰδέαν:

— Ἀπόκοψον τὴν κεφαλὴν ἑνὸς ἄλλου αἰχμαλώτου, τῷ εἶπε, εἰς τὴν θέσιν του· οὐδεὶς θὰ παρατηρήσῃ τὴν διαφοράν.

Ὁ Κλέων ἐνήργησε κατὰ τὴν συμβουλήν του, καὶ ἀμέσως ἀπέστειλε τέσσαρας ὡπλισμένους ἄνδρας του νὰ φέρουν τὴν ζητουμένην κεφαλὴν εἰς τὸν Ἀλῆν. Ἀλλ' ὁ Ἀλῆς ἔφερε τὰς χεῖράς του ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του, ὅτε τὴν εἶδε, καὶ κινῶν τὸν δάκτυλόν του πρὸς τὸν Κλέωνα, εἶπε:

— Εἶσαι πολὺ νέος, τέκνον μου, νὰ προσπαθῇς νὰ γελάσῃς τὸν Ἀλῆν, καὶ νὰ θέλῃς νὰ μοὶ δώσῃς ἄλλην κεφαλὴν ἀντὶ τῆς τοῦ Σαΐτ.

Ὁ Κλέων ἀνηγέρθη εἰς τοὺς πόδας του.

— Νομίζεις ὅτι αὕτη δὲν εἶναι ἡ κεφαλὴ τοῦ Σαΐτ; τῷ εἶπεν.

— Τῇ ἀληθείᾳ δὲν εἶναι. Μήπως ὑποθέτεις ὅτι δὲν γνωρίζω τὸν νεανίαν; Ἐγώ, ὅστις συνείθιζον νὰ τὸν λικνίζω ἐπὶ τῶν γονάτων μου, ὅτε ἦτο παιδίον, καὶ ὁ ὁποῖος τοῦ ἔμαθον πρῶτος νὰ χειρίζεται τὸ ξίφος;

—Ἀλλ' ἐν τούτοις μόνος του μοῦ τὸ εἶπεν, ἀνέκραξεν ὁ Κλέων, ὅτι ἦτο ὁ Σαΐτ, καὶ μάλιστα ἔφερε στολὴν στρατηγοῦ.

— Οὗτος εἶναι σκλάβος, εἶπεν ὁ Ἀλῆς, παρατηρῶν καλλίτερον τὴν κεφαλήν. Δὲν βλέπεις; Τὰ ὦτά του εἶναι ἀποκεκομμένα, διὰ νὰ μὴ δύναται νὰ φορῇ ἐνώτια, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον πράττουσι μόνον οἱ αὐθένται.

—Ὥστε ὁ Σαΐτ εἶναι ἐλεύθερος;

— Ὁ Σαΐτ θὰ εὑρίσκεται μεταξὺ τῶν αἰχμαλώτων, εἶπεν ὁ Τεπελενλῆς. Δύναμαι νὰ τὸν ἀναγνωρίσω μεταξὺ χιλίων. Ἦτο ὁ εὐνοούμενος ἔγγονός μου. Ἡ μορφή του εἶναι ἀνεξιτήλως ἐγκεχαραγμένη εἰς τὴν καρδίαν μου.

Κατόπιν ἐπῆγαν κάτω μεταξὺ τῶν αἰχμαλώτων. Ὁ Ἀλῆς ἔρριψεν ἐπ' αὐτῶν ἐρευνητικὸν βλέμμα, ὅτε ἔδειξε κάποιον μὲ τὸν δάκτυλόν του.

— Ἐκεῖ εἶναι! εἶπε. Δὲν διακρίνεις πόσον ὠχρὸν εἶναι τὸ πρόσωπόν του ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ τῶν ἄλλων;

Ὁ Κλέων πλήρης ὀργῆς ἔδραξε τὸ ξίφος του, καὶ θὰ ὥρμα κατὰ τοῦ ὑποδειχθέντος προσώπου, ἀλλ' ὁ Ἀλῆς ἐκράτησε τὴν χεῖρά του.

— Τί κάμνεις; τῷ εἶπε. Θέλεις νὰ φονεύσῃς τὸν ἔγγονόν μου ἐμπρὸς εἰς τὰ μάτιά μου;

— Μοῦ ἐζήτησες τὴν κεφαλήν του, καὶ πρέπει νὰ εἶναι ἰδική σου!...

— Ἀλλὰ τώρα σοῦ ζητῶ τὴν ζωήν του, Κλέων. Ὁ Σαΐτ εἶναι ὁ εὐνοούμενος ἔγγονός μου. Τὸν ἐμεγάλωσα. Τὸν ἠγάπησα καλλίτερον ἀπὸ τὴν ἀγαπητήν του μητέρα—καλλίτερον ἀπὸ ὅλα τὰ παιδιά μου. Κύτταξε τώρα, δικαιοῦμαι νὰ λάβω μέρος εἰς ὅλα τὰ λάφυρα, καὶ ὅ,τι ζητῶ ἀπὸ σὲ μοῦ ἀνήκει—σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μου.

Ὁ ἀτυχὴς νέος, ἀκούσας τοὺς λόγους τούτους, ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας τοῦ Ἀλῆ καὶ ἐναγκαλισθεὶς τὰ γόνατά του κατεφίλει ἠχηρῶς τὰς χεῖράς του, καὶ μὲ πικρὰ δάκρυα παρεκάλει αὐτὸν νὰ τὸν ἀπελευθερώσῃ—καὶ θὰ τοῦ ἦτο εὐπειθὴς καὶ πρόθυμος υἱὸς ἀμέσως μετὰ ταῦτα.

— Βλέπεις πόσον μὲ ἀγαπᾷ, εἶπεν ὁ Ἀλῆς, στραφεὶς μὲ δακρυσμένους ὀφθαλμοὺς πρὸς τὸν Σαΐτ καὶ καλύπτων τὸν ἔντρομον αἰχμάλωτον διὰ τῆς μακρᾶς λευκῆς γενειάδος του. Λοιπόν, Σαΐτ! ἐξηκολούθησεν ἔπειτα. Τώρα ζητεῖς καταφύγιον ὑπὸ τὴν λευκὴν ταύτην γενειάδα, ἀπὸ τὴν ὁποίαν θὰ ἔσυρες τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἀλῆ διὰ νὰ τὴν φέρῃς εἰς τὴν μητέρα σου, αἴ;

Ὁ Κλέων ἔρριψε βλέμμα ἐπὶ τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ μὲ περιφρονητικὸν μειδίαμα. Λοιπὸν ὁ Ἀλῆς ἦτο τρυφερός, ὁ Ἀλῆς εἶχε καρδίαν, τοῦ Ἀλῆ ἡ καρδία ἐσπαράσσετο διὰ τὸν φόνον τῶν συγγενῶν του! Ὁ Ἕλλην ᾐσθάνετο ἀγρίαν εὐχαρίστησιν, κατατυραννῶν τὸν Ἀλῆν.

— Ἐὰν δὲν θέλῃς νὰ ἴδῃς πεθαμένον τὸν Σαΐτ, τοῦ εἶπε, φύγε ἀμέσως ἀπ' ἐδῶ. Δὲν θὰ τὸν πάρῃς ζωντανόν!

— Τί; ἀνέκραξεν ὁ Ἀλῆς καὶ ἀνορθωθεὶς ἐδράξατο τοῦ ξίφους του. Ἐπειδὴ ἡ γενειάς μου εἶναι πολιά, νομίζεις ὅτι θὰ δυνηθῇς νὰ μὲ ποδοπατήσῃς; Θὰ ὑπερασπισθῶ τὸ αἷμά μου διὰ τοῦ αἵματός μου, καὶ θὰ χάσω μᾶλλον τὴν ζωήν μου παρὰ νὰ τὸν ἀφήσω νὰ σφαγῇ. Ἐμπρός, ἄφρον νεανία, ἂς δοκιμάσωμεν τὴν δεξιάν μας χεῖρα!

Ὁ Κλέων τοσοῦτον ἐξεπλάγη, ὥστε δὲν ἐγνώριζε τί νὰ κάμῃ. Ἠμποροῦσε κάλλιστα νὰ σφάξῃ τὸν Ἀλῆν, ἀλλὰ τοῦτο θὰ ἦτο ὁ μεγαλείτερος θρίαμβος τοῦ Σταμποὺλ ἀπὸ ὅλας τὰς νίκας τῆς ἐκστρατείας του.

Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἔφθασεν ἀπεσταλμένος ἐκ μέρους τοῦ Ὀδυσσέως μετὰ τῆς διαταγῆς ὅπως ὁ Κλέων ἀποστείλῃ εἰς τὴν Πρέβεζαν ὅλους τοὺς Τούρκους ἀξιωματικούς, τοὺς αἰχμαλωτισθέντας εἰς τὴν μάχην τῆς Πύλου, διότι θὰ ἀντηλλάσσοντο μὲ τοὺς ἄνδρας τοῦ Ἱεροῦ Λόχου, τοὺς αἰχμαλωτισθέντας ἐν Μολδαυίᾳ.

Ἡ ὑπερηφάνεια τοῦ Κλέωνος ἐπλήγη ἀπὸ τὴν ἄμεσον ταύτην διαταγήν. Ἐθεώρει τὸν ἑαυτόν του ἀρχηγὸν τόσον ὅσον καὶ τὸν Ὀδυσσέα ἢ τὸν Ὑψηλάντην, καὶ δὲν ἀνεγνώριζε τὰς ἐκ μέρους των πρὸς αὐτὸν ἀποστελλομένας διαταγάς.

Στραφεὶς δὲ ἀπὸ τὸν ἀπεσταλμένον πρὸς τὸν Ἀλῆν, ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς:

— Εἰπὲ εἰς τὸν Ὀδυσσέα ὅτι ἐγὼ καὶ οἱ στρατιῶταί μου συνηθίζομεν νὰ φονεύωμεν τοὺς ἀξιωματικοὺς τῶν ἐχθρῶν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης. Μόνον εἷς ἐξ αὐτῶν ἀπομένει καὶ οὗτος μετημφιεσμένος. Αὐτός, ἐν τούτοις, εἶναι ὁ ἔγγονος τοῦ Τεπελενλῆ, ὅστις τὸν ἀνεγνώρισε καὶ ζητεῖ τὴν ἐξαγοράν του ἀντὶ ἑκατὸν χιλιάδων γροσίων, τὰ ὁποῖα ὑπεχρεώθη νὰ μοὶ πληρώσῃ ἐντὸς μιᾶς ὥρας. Δὲν εἶναι ἔτσι, Τεπελενλῆ;

— Ἔτσι εἶναι, εἶπεν ὁ Ἀλῆς. Αἱ ἑκατὸν χιλιάδες γροσίων θὰ εἶναι εἰς τὰ χέριά σου ἐντὸς μιᾶς ὥρας.

Ὁ Σαΐτ, μὲ κραυγὴν χαρᾶς, ἐφίλησε τὸ ἄκρον τοῦ ἐπενδύτου τοῦ πάππου του, ὁ δὲ Κλέων ἔδωκε τὴν χεῖρά του εἰς ἔνδειξιν συμφωνίας. Μίαν ὥραν ἀργότερον ἔφεραν τὸ χρῆμα ἐντὸς μικρῶν σακκιδίων, καὶ ὁ Κλέων ἐζύγισεν αὐτὸ παρουσίᾳ τῶν ἀρχηγῶν του. Ἐνῷ ὁ Ἀλῆς, ἐναγκαλισθεὶς τὸν ἔγγονόν του διὰ τοῦ ἀριστεροῦ του βραχίονος καὶ καλύπτων αὐτὸν μὲ τὸ καφτάνιόν του, διηύθυνε μετ' αὐτοῦ τὰ βήματά του πρὸς τὰ φρούρια τῶν Ἰωαννίνων.

Ὁ Κλέων τὸν παρηκολούθει μὲ περιφρονητικὸν βλέμμα. Τόσον ἡ καρδία τοῦ γέροντος τούτου ἔγεινε τρυφερά! Πῶς ἐθρήνησε καὶ ἐξελιπάρησε καὶ ἐπλήρωσε διὰ τὸν νεανίαν αὐτόν, ὅστις ἦτο ὁ εὐνοούμενος ἔγγονός του!

Μετὰ μίαν ὥραν ἦχος τυμπάνων ἠκούετο ἐκ τῶν ἐπάλξεων τῶν Ἰωαννίνων, καὶ ὅταν οἱ Ἕλληνες παρετήρησαν πρὸς τὴν διεύθυνσιν ἐκείνην, εἶδον τὴν ἀγχόνην ἐστημένην ἐκεῖ ὀρθίαν. Τέσσαρες μαῦροι δήμιοι ἦσαν περὶ τὸν Σαΐτ, οὗτινος αἱ χεῖρες ἦσαν δεμέναι ὀπισθάγκωνα, καὶ τὸ σῶμα περιεβάλλετο ἀπὸ τὸ ἴδιον καφτάνιον τὸ ὁποῖον τοῦ εἶχε δώσει ὁ Ἀλῆς. Ὁ δὲ Ἀλῆς; Οὗτος, ἱππεύων μαῦρον ἵππον, ἔτρεχε πέριξ τοῦ ἰκριώματος. Εἰς ἓν νεῦμά του οἱ δήμιοι ἀνύψωσαν τὸν Σαΐτ εἰς τὸν ἀέρα, καὶ μετὰ μίαν στιγμὴν τοῦ Ἀλῆ Τεπελενλῆ ὁ εὐνοούμενος ἔγγονος, τὸν ὁποῖον εἶχε λικνίσῃ εἰς τὰ γόνατά του, ὑφίστατο τὸν τυραννικώτερον τῶν θανάτων!

Ὁ Ἀλῆς περιέμεινε νὰ ἴδῃ τὴν θανατικὴν τοῦ νέου ἀγωνίαν μετὰ τῆς μεγαλειτέρας ψυχραιμίας, καί, ὅτε τὸ πᾶν ἐτελείωσε, ἐπυροβόλησε πρὸς τὰ κάτω ἐκ τῆς ἐπάλξεως, ἀνακράξας μετὰ φωνῆς δυνατῆς καὶ σταθερᾶς: «Οὕτω καταστρέφονται ὅλοι τοῦ Τεπελενλῆ οἱ συγγενεῖς, ὅσοι σύρουν κατ' αὐτοῦ τὸ ξίφος των. Δι' αὐτοὺς δὲν ὑπάρχει ἔλεος!»

Ὁ Κλέων ᾐσθάνθη νὰ παγώνῃ τὸ αἷμα τῆς καρδίας του. Ἀ! εἶχε νὰ μάθῃ πολλά, παραπολλὰ ἀπὸ τὰς ἀγωνιώσας φωνὰς τῶν θνησκόντων, πρὶν ἢ δυνηθῇ νὰ λογαριασθῇ μὲ τὸν Ἀλῆν, τὸν γέροντα ἐκεῖνον, ὅστις θρηνεῖ, ἐκλιπαρεῖ καὶ πληρώνει διὰ νὰ ἀπελευθερώσῃ τὸν εὐνοούμενον ἔγγονόν του, μὲ μόνον τὸν σκοπὸν διὰ νὰ τὸν φονεύσῃ ὁ ἴδιος μὲ τὰ ἀπαισιώτερα τῶν μαρτυρίων.

Ἐξ ὅλης τῆς πολυμελοῦς οἰκογενείας τοῦ Ἀλῆ, τώρα δύο μόνον υἱοὶ τοῦ ἀπέμειναν: ὁ Σουλεϊμὰν καὶ ὁ Μουχτάρ. Οὗτοι ἦσαν οἱ πρῶτοι οἵτινες ἐπρόδωσαν τὸν πατέρα των καὶ αἱ ἐπιβουλαί των τὸν εἶχον πληγώσει περισσότερον παντὸς ἄλλου. Ἐπὶ ἓν ἔτος ὁ Ἀλῆς ἔκρυπτε τὸν πόνον τοῦτον εἰς τὴν καρδίαν του. Διαρκοῦντος δὲ τοῦ διαστήματος τούτου οὐδεὶς ἐτόλμησε νὰ ἀναφέρῃ παρουσίᾳ του τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν του. Ἀπολύτως κάθε τι, τὸ ὁποῖον θὰ τοῦ ὑπενθύμιζεν αὐτούς, ἀπεφεύγετο ἐπιμελῶς ἀπὸ τὰ φρούρια. Ἐάν τις εἶχε βαρυνθῇ τὴν ζωήν του, δὲν εἶχε παρὰ νὰ ἀναφέρῃ πρὸ τοῦ Ἀλῆ τὸ ὄνομα τοῦ Μουχτάρ, καὶ ὁ θάνατός του ἦτο βέβαιος.

Καὶ ἐν τούτοις οἱ δύο ἀποστάται υἱοὶ ἔζων ἐν μεγάλῃ ἀθλιότητι εἰς τὴν

'Αδριανούπολιν. Όσον αφορᾷ τὸν Σουλτᾶνον, ἀφ' ὅτου τοὺς ἐπλήρωσε διὰ τὴν προδοσίαν των, δὲν εἶχε πλέον νὰ κάμῃ τι μετ' αὐτῶν.

Ἡ πρώτη χρηματικὴ δόσις, τὴν ὁποίαν εἶχον λάβει ὡς ἀμοιβὴν τοῦ αἵματος τοῦ πατρός των ἐξωδεύθη πολὺ γρήγορα, εἰς ἄσωτα δεῖπνα, κομψὰς σκλάβας, ὡραίους ἵππους καὶ πολυτίμους λίθους. Ὅτε δὲ ἡ δόσις αὕτη ἐξωδεύθη, ἡ δευτέρα δὲν ἐφάνη πλέον. Διότι σημαντικώτερα καὶ σπουδαιότερα πρόσωπα διεξεδίκουν ἤδη τὸ βαλάντιον τοῦ Σουλτάνου. Ἡ ἐρρωμένη ἀντίστασις τοῦ Τεπελενλῆ καὶ αἱ ἀνυπολόγιστοι ἀπώλειαι τὰς ὁποίας ὑπέστη ὁ Σουλτανικὸς στρατὸς ἔρριψαν εἰς λήθην τὰς ὑπηρεσίας τῶν καλῶν ἐκείνων υἱῶν, οἵτινες ἐπεβουλεύθησαν τὴν ζωὴν τοῦ πατρός των χωρὶς νὰ κερδίσῃ τι ὁ Σουλτᾶνος. Εἶχον ἀρχίσει τότε νὰ μετανοοῦν πικρῶς, διὰ τὴν διαγωγήν των, ὅτε ἔφθασεν ἡ φήμη τῶν νικῶν τοῦ 'Αλῆ πασᾶ μέχρις αὐτῶν.

Ἐπειδὴ δὲ αἱ πονηραὶ ἡμέραι τῆς ἀνεχείας περιεκύκλωσαν αὐτούς, τὸ χρῆμα καὶ ὁ οἶνος τοὺς ἔλειπον, καὶ εὑρέθησαν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ πωλοῦν, τὸ ἓν κατόπιν τοῦ ἄλλου, τὰ κοσμήματά των, τοὺς ἵππους των, ἐπὶ τέλους δὲ καὶ τὰς ὡραίας νεαρὰς σκλάβας των, τότε ἐνόησαν ὅτι δὲν ἠδύναντο νὰ ἀναμείνουν βοήθειαν ἀπὸ κανὲν μέρος, ἐκτὸς ἂν ἤρχετο τοιαύτη τις ἐκ μέρους θαυματουργῶν νηρηΐδων ἢ ἀπὸ τὰ στοιχεῖα τῶν «Χιλίων καὶ Μιᾶς Νυκτῶν».

'Αλλ' εἰς τὰς χώρας τῆς εὐθύμου 'Ανατολῆς αἱ νηρηΐδες καὶ τὰ στοιχεῖα δὲν κατοικοῦν μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων.

('Η συνέχεια εἰς τὸ προσεχές).

ΛΕΚΑΣ ΚΑΙ ΔΡΙΒΑΣ
ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΙΔΡΥΘΕΝ ΥΩ 1892
19 ROOSEVELT ST., NEW YORK.
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 1464 WORTH

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΕΓΚΟΣ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ
ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΝ ΑΓΙΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ
ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΥ ΡΥΘΜΟΥ ΔΙ' ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ.
ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΔΕΙΓΜΑΤΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: N. ZENGO
C)O GRIESMERE GALLERIES
164 TREMONT ST., BOSTON, MASS.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΤΗΣ
"ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗΣ ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ"

ΕΛΛΑΣ	
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ «ΕΣΤΙΑΣ»	ΑΘΗΝΑΙ
ΗΛΙΑΣ ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΥΡΟΣ
Ν. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ	ΚΕΡΚΥΡΑ
Ν. ΑΛΙΚΙΩΤΗΣ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ
Κ. ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ	ΧΑΝΙΑ
ΙΩ. ΠΛΑΤΑΝΑΚΗΣ	ΣΗΤΕΙΑ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Π. ΥΔΡΑΙΟΣ	ΣΑΜΟΣ
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ Π. ΒΑΛΛΟΥΡΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΗΡΑΚΛΗΣ ΚΩΣΤΟΜΟΙΡΗΣ	ΜΥΤΙΛΗΝΗ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΒΑΛΙΩΤΗΣ	ΧΙΟΣ
ΚΩΣΤΑΣΙΑΝΗΣ ΚΑΙ ΣΓΟΥΡΟΣ	ΚΑΒΑΛΛΑ
Α. ΚΑΡΑΟΥΛΑΝΗΣ	ΑΝΔΡΟΣ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΤΣΙΡΙΜΠΑΣΗ	ΛΕΥΚΑΣ
Ι. Π. ΣΤ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ	ΙΩΑΝΝΙΝΑ
ΗΛΙΑΔΗΣ ΚΑΙ ΣΩΜΟΣ	ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΚΥΠΡΟΣ	
ΑΓΑΠΙΟΣ ΑΛΩΝΕΦΤΗΣ	ΛΕΥΚΩΣΙΑ
Γ. Β. ΠΑΛΜΑΣ	ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΣ
ΒΙΒΛΙΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ	ΛΕΜΗΣΟΣ
ΤΟΥΡΚΙΑ	
ΑΓΑΘΟΝΙΚΗ ΜΠΕΛΛΑ	ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ
ΙΩΑΚΕΙΜ Α. ΡΩΣΣΙΔΗΣ	ΑΜΙΣΣΟΣ
ΠΕΡΣΙΑ	
ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΚΑΠΛΑΔΗΣ	ΡΕΣΤ
ΡΩΣΣΙΑ	
ΔΗΜ. Γ. ΔΟΥΚΕΛΛΗΣ	ΟΔΗΣΣΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΒΟΜΒΟΡΗΣ	ΡΟΣΤΩΦ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΠΙΔΗΣ	ΒΑΤΟΥΜ
Π. ΖΑΦΕΙΡΗΣ	ΚΑΓΟΥΛ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΧΑΤΖΙΕΦ	ΤΙΦΛΙΣ
ΑΠΟΣΤ. Γ. ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ	ΒΛΑΔΙΚΑΥΚΑΣΟΣ
ΑΙΓΥΠΤΟΣ	
ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ ΠΑΠΑΣ	ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
ΚΩΝΣΤ. ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΣ	ΠΟΡΤ ΣΑΪΔ
ΡΩΜΟΥΝΙΑ	
ΣΤΑΥΡΟΣ ΞΕΝΑΚΗΣ	ΣΟΥΛΙΝΑΣ
Κ. Β. ΚΩΣΤΟΒΙΤΣ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΖΑ
ΚΩΝΣΤ. ΣΠ. ΜΑΚΡΗΣ	ΓΑΛΑΖΙΟΝ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ	ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ
Δ. ΘΕΟΛΟΓΙΔΗΣ	ΒΡΑΪΛΑ
ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ	
Κ. ΒΑΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ	ΠΥΡΓΟΣ
Κ. Δ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ	ΒΑΡΝΑ
ΔΥΤΙΚΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ	
ΙΩΑΝΝΗΣ Π. ΔΟΣΚΑΣ	ΚΟΤΤΕΣΛΟΕ

ΔΙΑΛΕΓΜΕΝΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

ΤΟ ΚΥΜΑ

Τοῦ Αἰγαίου τὸ κῦμα πάει σπαρταριστὸ
καὶ χρόνια τοῦ Βοσπόρου κρούει τὴ θύρα:
—"Ανοιξε, θύρα, ποῦ κρατεῖς κλειστὸ
τὸ θησαυρὸ ποῦ μοὔγραψεν ἡ μοῖρα.

—Τί κρούεις τοῦ κάκου; κράζει μιὰ φωνή.
Αὐτὸς ποῦ κρούει μιὰ θύρα κλειδωμένη,
χάνει τὴν καταλύτρα ὑπομονὴ
καὶ σπάει τὴ θύρα καὶ μὲ λύσσα μπαίνει.

Ο ΝΑΥΤΗΣ

Ναύτη, ποῦ μὲ τ' ἀφρόλουστα θεριὰ
παλαίβεις, κυνηγῶντας μιὰν ἐλπίδα,
πές μου, σὰν ποιὸ νησί, σὰν ποιὰ στεριὰ
νἆν' ἡ ἀγαπημένη σου πατρίδα;

—Ρίζες ἐγὼ δὲν ἔχω, ὅπως ἐσὺ
κι' ὅπως οἱ ἄλλοι τῆς ζωῆς οἱ σκλάβοι·
ὄχι, μήτε στεριὰ μήτε νησί·
πατρίδα μου εἶναι μόνο τὸ καράβι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ΓΑΛΛΙΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 15ης σελίδος).

ζουν τώρα «Εἰς τὸ Βερολῖνον!», ἐνῷ τῶν Γερμανῶν τὸ σύνθημα τότε ἦτο «Εἰς τοὺς Παρισίους!» Τῆς Γαλλίας ἡ ἠθικὴ δύναμις εἶναι ἓν συμπλήρωμα τῆς στρατιωτικῆς της δυνάμεως πολὺ μεγαλήτερον τῆς ἀριθμητικῆς ὑπεροχῆς τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ. Οἱ Γερμανοὶ ἤθελον νὰ τὴν συντρίψουν ἅπαξ διὰ παντὸς καὶ νὰ τὴν καταστήσουν ὁριστικῶς ἀνίκανον πρὸς οἱανδήποτε δρᾶσιν ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἐκτὸς αὐτῆς, καὶ ὡς ἐν παρόδῳ νὰ τὴν στερήσουν τῶν ἀποικιῶν της καὶ νὰ καταστρέψουν ἀνεπανορθώτως τὸ ἐμπόριόν της. Εὐτυχῶς φαίνεται τώρα ὅτι οἱ Γάλλοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θὰ καταστήσουν τὴν Γερμανίαν ἀνίκανον διὰ πᾶσαν ἐπίθεσιν ἢ διατάραξιν τῆς Εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης. Ὅταν τὸ διαρκῶς κροταλιζόμενον ξίφος τοῦ Κάιζερ ἀποτεθῇ ὡς λάφυρον εἰς τὸ Μέγαρον τῶν 'Απομάχων ἢ εἰς τὰς Βερσαλλίας, ὁ κόσμος θὰ κοιμᾶται ἡσυχώτερον καὶ θὰ εὐγνωμονῇ διὰ τοῦτο τὴν Γαλλίαν. Καὶ ὁ Γερμανικὸς λαός, συνερχόμενος ἐκ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ ἰμπεριαλιστικοῦ ὀπίου, δὲν θὰ εἶναι ὀλιγώτερον τῶν ἄλλων εὐγνώμων.

Οἱ ἐπισκεπτόμενοι τοὺς Παρισίους Ἕλληνες καὶ ἔχοντες ἀνάγκην ἰατρικῶν συμβουλῶν θὰ ἐξυπηρετήσωσι τὰ ἴδια αὐτῶν συμφέροντα ἀπευθυνόμενοι πρὸς τὸν ἰατρὸν κ.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΑ ΛΟΥΖΗΝ
46 Avenue de Niel
PARIS, FRANCE

τέως διευθυντὴν τοῦ τετάρτου Στρατιωτικοῦ Νοσοκομείου ἐν 'Αθήναις κατὰ τοὺς δύο νικηφόρους πολέμους μας καὶ ἀπόφοιτον τῆς 'Ιατρικῆς Σχολῆς τῶν Παρισίων ἔνθα ἀπὸ εἰκοσιπενταετίας ἐξασκεῖ τὴν ἐπιστήμην του.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ
BANK OF ATHENS
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ATHENS-GREECE
ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 60,000,000

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ: 'Εν Πειραιεῖ, Πάτραις, Σύρῳ, Καλάμαις, Τριπόλει, Βόλῳ, Λαρίσσῃ, 'Αγρινίῳ, Καρδίτσῃ, Θεσσαλονίκῃ, Καβάλλᾳ, Σέρραις, 'Ιωαννίνοις, Χανίοις, 'Ηρακλείῳ, Ρεθύμνῃ, Χίῳ, Λιμένι-Βαθέος (Σάμου).
ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ: 'Εν Κωνσταντινουπόλει ('Υποκατάστημα ἐν Γαλατᾷ μετὰ Πρακτορείου ἐν Σταμπούλ), 'Αμισσῷ, Σμύρνῃ, Μερσίνῃ.
ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ: 'Εν 'Αλεξανδρείᾳ, Καΐρῳ (μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Mousky), Ζαγαζίκ.
ΕΝ ΣΟΥΔΑΝ: 'Εν Χαρτούμ.
ΕΝ ΚΥΠΡΩ: 'Εν Λεμεσῷ.
ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ: 'Εν Λονδίνῳ (No. 22 Fenchurch Street).

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΔΙΟΝ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ, 'Αντιπρόεδρος, ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ ΔΕ ΡΕΒΕΡΣΟ, 'Αντιπρόεδρος, ΙΑΚΩΒΟΣ ΜΠΟΝΝΙΕ, Διευθύνων Σύμβουλος, ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΘΗΝΟΓΕΝΗΣ, ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗΣ, ΣΤΕΦ. ΕΥΓΕΝΙΔΗΣ, Βαρῶνος Α. Δὲ ΝΕΦΛΙΖ, ΕΜΜ. ΡΟΔΟΚΑΝΑΚΗΣ, Κ. ΒΕΡΟΥΓΚ, ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΖΑΡΙΦΗΣ.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΗΛΙΑΣΚΟΣ
ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΑΘΗΝΑΪΚΗΝ - ATHENOCLES"

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ δέχεται καταθέσεις εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς Φράγκα ἢ Λίρας 'Αγγλίας, ἀποδοτέας εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα, πληρώνει δὲ τόκον:
3 ο)ο κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν.
3 1)2 ο)ο κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις διαρκείας 6 μηνῶν.
4 ο)ο κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις διαρκείας 1 ἔτους καὶ ἄνω.
5 ο)ο κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις διαρκείας 2 ἐτῶν καὶ ἄνω.
'Επίσης δέχεται καταθέσεις εἰς ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ πληρωτέας εἰς πρώτην ζήτησιν μέχρι τοῦ ποσοῦ δρ. 2,000 καὶ ἐπὶ τόκῳ 4 ο)ο τὸ ἔτος.
Ὅσοι ἐκ τῶν μεταναστῶν θέλουσι νὰ ἀποστείλωσι χρήματα εἰς τὰς πατρίδας των, δύνανται νὰ ἀπευθύνωνται εἰς τοὺς κατωθι σημειουμένους ἀνταποκριτάς μας ἤτοι:
ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ: Εἰς τὴν American Express Co., Adams Express Co., American Bankers Association, Bankers Trust Co., The Chase National Bank, Irving National Bank, National Bank of Commerce, United States Express Co., Wells Fargo & Co., Knauth, Nachod & Kuhne, Lionelo Perera & Co., Zimmerman & Forsay, New York.—Commercial National Bank, First National Bank, Fort Dearborn National Bank, Chicago, Ill. —The First-Second National Bank, Mellon National Bank, Union Savings Bank, Pittsburg, Pa.—The California National Bank, Sacramento, Cal.—Wells Fargo Nevada National Bank, San Francisco, Cal. —The First National Bank Cincinnati, O.—First National Bank, Minneapolis, Minn.—National Bank of Commerce, St. Louis, Mo.—Wisconsin National Bank, Milwaukee, Wis.
ΕΝ ΚΑΝΑΔΑ: The Canadian Bank of Commerce, Banque Internationale du Canada, Bank of British North America.
ΕΝ ΒΡΑΖΙΛΙΑ: Banco do Brazil.
ΕΝ ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ: Banco de la Nacion Argentina.
Ὅσοι θέλουσι νὰ κάμωσι καταθέσεις παρὰ τῇ Τραπέζῃ 'Αθηνῶν δύνανται νὰ στέλλωσι τὰ ἐμβάσματά των ἀπ' εὐθείας εἴτε εἰς τὸ ἐν 'Αθήναις Κεντρικὸν Κατάστημα τῆς Τραπέζης εἴτε εἰς οἱονδήποτε τῶν 'Υποκαταστημάτων της, παρ' ὃ θέλουσι νὰ γείνῃ ἡ κατάθεσις.
ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Πρὸς ἀποφυγὴν χρονοτριβῆς καὶ δυσκολιῶν περὶ τὴν ἐξαργύρωσιν τῶν ἐμβασμάτων, συνιστᾶται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους νὰ φροντίζωσιν ὅπως τὰ ἀποστελλόμενα τσὲκ ἐκδίδωνται παρὰ τῶν Τραπεζῶν εἰς διαταγὴν τῆς Τραπέζης 'Αθηνῶν.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
"ΑΤΛΑΝΤΙΣ"
Η ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
'Ιδρυθεῖσα τῷ 1894
ΥΠΟ ΣΟΛΩΝΟΣ Ι. ΒΛΑΣΤΟΥ
'Εκδίδοται καθ' ἑκάστην καὶ τὰς Κυριακὰς
ΕΝ ΝΕΑι ΥΟΡΚΗι
ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ, ΛΟΝΔΙΝΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΙΣΙΩΝ
Μόνιμοι ἔμμισθοι ἀνταποκριταὶ ἐν Λονδίνῳ, Παρισίοις, 'Αθήναις, Κων)πόλει, Θεσσαλονίκῃ, Σόφιᾳ, Κρήτῃ καὶ Σάμῳ.
ΤΜΗΜΑ ΕΚΔΟΤΙΚΟΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΚΑΝΑΔΑ, ΚΟΥΒΑΣ ΚΑΙ ΑΜΕΡΙΚ. ΚΤΗΣΕΩΝ	'Ετησία	$ 5.00
	'Εξάμηνος	» 2.50
	Τρίμηνος	» 1.50
ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ (ΜΑΝΗΑΤΤΑΝ)	'Ετησία	$ 7.00
	'Εξάμηνος	» 3.50
	Τρίμηνος	» 2.00
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	'Ετησία	Φρ. 35.00
	'Εξάμηνος	» 17.50
	Τρίμηνος	» 10.00

Διαφημίσεις 'Εμπορικῶν Οἴκων τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐπιθυμούντων νὰ συνάψωσιν ἐμπορικὰς σχέσεις μὲ τὰ ἐν 'Αμερικῇ 'Ελληνικὰ 'Εμπορικὰ Καταστήματα, γίνονται δεκταὶ μὲ ἠλαττωμένας τιμάς.
Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἀπευθυντέον:
"ATLANTIS", P.O. STATION E., NEW YORK.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ
ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΥΠΟ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΙΚΟΥ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ "ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ" ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΒΙΒΛΙΑ ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ ΔΙΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ, ΕΠΙ ΚΑΛΟΥ ΧΑΡΤΟΥ ΚΑΙ ΔΕΝΟΝΤΑΙ ΣΤΕΡΕΩΣ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΣ

1	'Ιστορία 'Ηνωμένων Πολιτειῶν	Φρ.	5.00
2	'Επίτομος 'Ελληνικὴ 'Ιστορία	»	5.00
3	Πατριωτικὴ Βιβλιοθήκη, Τόμος Α'.	»	5.00
4	Πατριωτικὴ Βιβλιοθήκη, Τόμος Β'.	»	5.00
5	'Ιστορία Μεγάλου 'Αλεξάνδρου	»	5.00
6	'Ιστορία 'Ελληνοτουρκικοῦ Πολέμου, Τόμος Α'.	»	5.00
7	'Ιστορία 'Ελληνοτουρκικοῦ Πολέμου, Τόμος Β'.	»	5.00
8	'Ιστορία 'Ελληνοβουλγαρικοῦ Πολέμου	»	5.00
9	'Απὸ 'Ακροπόλεως εἰς "Αλτιν	»	5.00
*10	Τὰ Μυστήρια τοῦ Γιλδίζ	»	1.00
*11	Ἡ Φαρμακεύτρια	»	1.25
12	Νέα 'Ελληνικὴ 'Ανθολογία	»	5.00
*13	Μέθοδος Μανδολίνου	»	3.75
*14	Μέθοδος Μουσικῆς ἄνευ Διδασκάλου	»	1.25
15	'Ιερὰ Σύνοψις	»	3.75
*16	Διάλογοι 'Ελληνο-'Αγγλικοί, Μικροὶ	»	1.25
17	Διάλογοι 'Ελληνο-'Αγγλικοί, Μεγάλοι	»	5.00
18	Μέθοδος 'Αγγλικῆς Γλώσσης	»	5.00
19	Γραμματικὴ 'Αγγλικῆς Γλώσσης	»	3.75
20	Λεξικὸν 'Ελληνοαγγλικὸν	»	5.00
21	Λεξικὸν 'Αγγλοελληνικὸν	»	5.00
22	Λεξικὸν 'Ελληνοαγγλικὸν τσέπης	»	2.50
23	Λεξικὸν 'Αγγλοελληνικὸν τσέπης	»	2.50
24	'Αγγλοελληνικὸν 'Επιστολάριον	»	5.00
25	Χάρτης τῆς Νέας 'Ελλάδος, χρυσόδετος	»	2.50

'Εκτὸς τῶν δι' ἀστερίσκων σημειουμένων, ὅλα τὰ ἄλλα βιβλία εἶναι καλλιτεχνικῶς καὶ στερεῶς χρυσοδεμένα.
Τὰ 'Αγγλο-'Ελληνικὰ καὶ 'Ελληνο-'Αγγλικὰ Λεξικὰ πωλοῦνται δεδεμένα χωριστὰ ἢ δεδεμένα τὰ δύο εἰς ἕνα τόμον, κατὰ προτίμησιν τοῦ παραγγέλλοντος.
Τὰ ἄνω βιβλία ἀποστέλλονται ἐλεύθερα ἐξόδων ἅμα τῇ λήψει τῆς ἀξίας των.
ΕΙΣ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΚΥΡΙΟΙΣ:

ΙΩ. Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ Βιβλιοπωλεῖον 'Εστίας	ΑΘΗΝΑΙ
ΙΩ. Ν. ΣΙΔΕΡΗ	ΑΘΗΝΑΙ
ΔΡΑΓΑΤΣΗ καὶ Σια, Pl. Tunnel 525, Pera.	ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ
ΧΑΡΑΛ. ΠΑΠΠΑ, Okela Momferato	ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

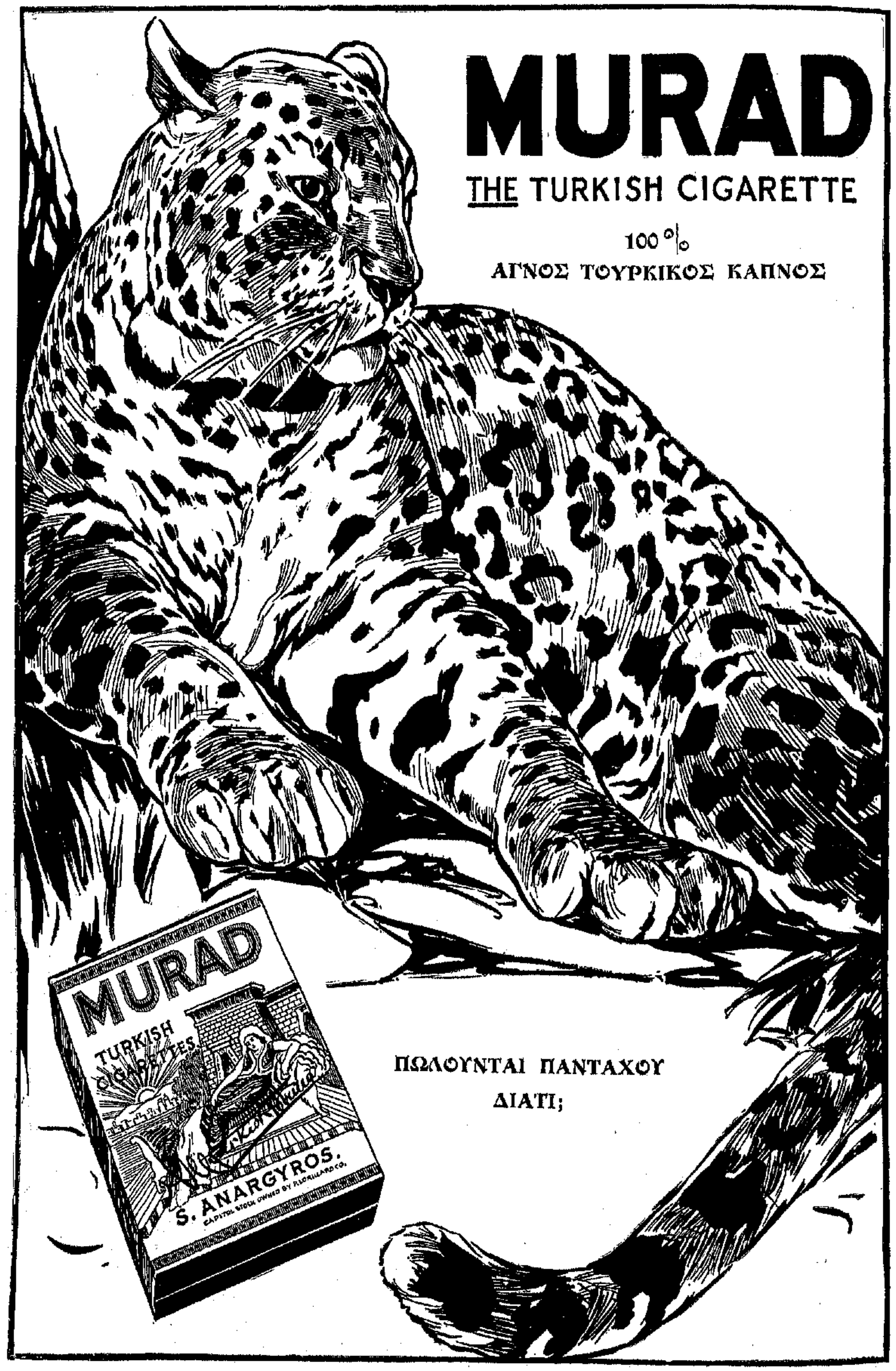

MURAD
THE TURKISH CIGARETTE
100 %
ΑΓΝΟΣ ΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΚΑΠΝΟΣ
MURAD
TURKISH CIGARETTES
S. ANARGYROS.
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΔΙΑΤΙ;

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΕΤΟΣ 5, ΑΡΙΘ. 9
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ
1914

ΑΤΛΑΝΤΙΣ

MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS

VOL. V, NO. 9
SEPTEMBER
1914

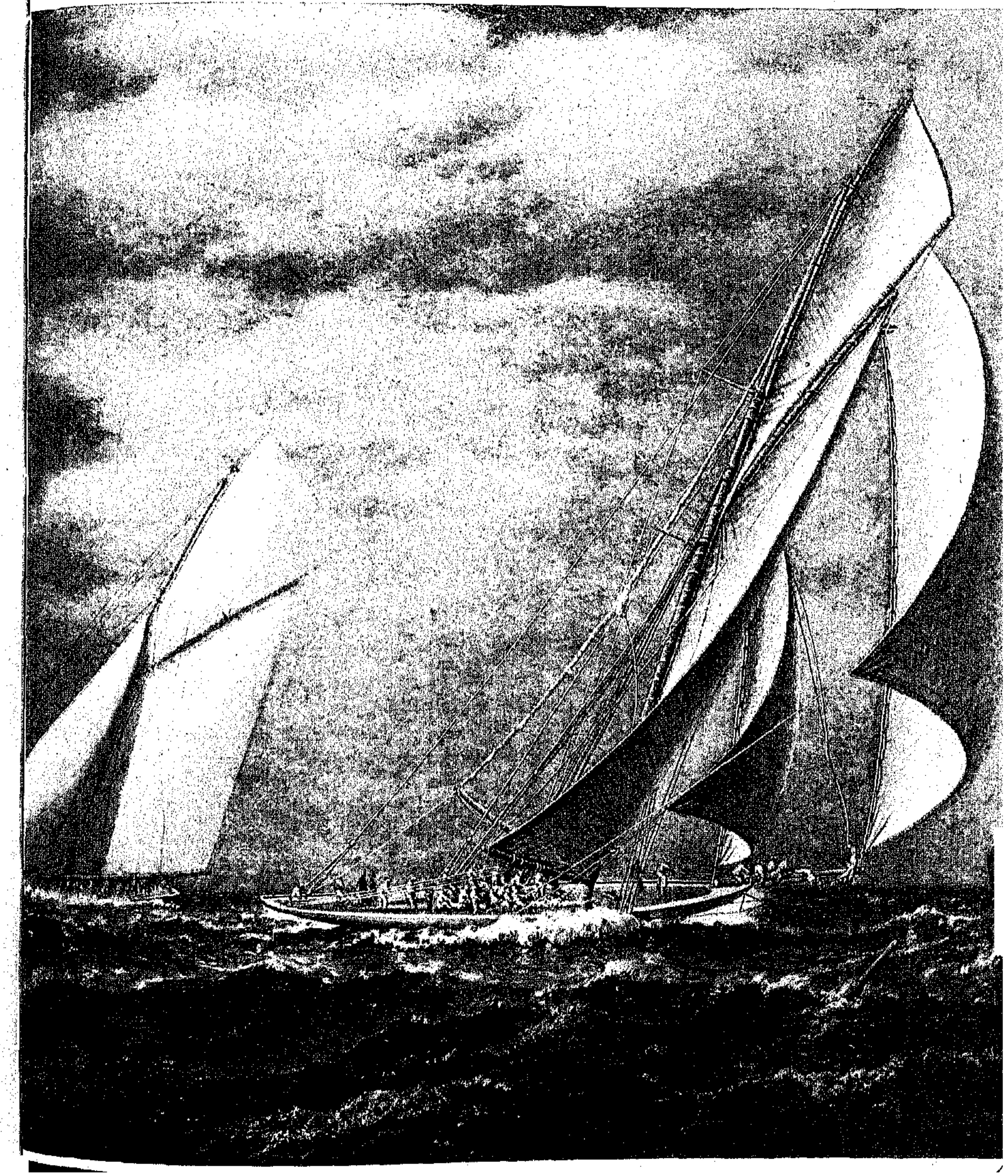

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡ. 35,000,000

ΟΛΙΚΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΙ ..170,000,000..

ΔΙΟΙΚΗΤΑΙ

ΙΩΑΝΝ. ΛΥΤΑΞΙΑΣ και ΑΛΕΞ. ΖΑΪΜΗΣ

Συνιστᾶται θερμῶς εἰς τοὺς μετὰ τῆς Τραπέζης συναλλασσομένους, ὅπως πρὸς ταχυτέραν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεών των, ἀποφεύγωσι νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὰ διοικοῦντα τὴν Τράπεζαν πρόσωπα καὶ διευθύνωσιν ἀποκλειστικῶς πάσας τὰς ἐπιστολὰς αὐτῶν εἰς τὴν διεύθυνσιν:

NATIONAL BANK OF GREECE, ATHENS - GREECE

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΑΙΓΙΟΝ	ΒΟΛΟΝ	ΙΘΑΚΗΝ	ΚΟΡΙΝΘΟΝ	ΛΕΥΚΑΔΑ	ΠΕΙΡΑΙΑ
ΑΓΡΙΝΙΟΝ	ΓΥΘΕΙΟΝ	ΙΩΑΝΝΙΝΑ	ΚΥΜΗΝ	ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΝ	ΠΥΛΟΝ
ΑΛΜΥΡΟΝ	ΔΗΜΗΤΣΑΝΑΝ	ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ	ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΝ	ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ	ΠΥΡΓΟΝ
ΑΜΦΙΣΣΑΝ	ΖΑΚΥΝΘΟΝ	ΚΑΛΑΜΑΣ	ΚΥΘΗΡΑ	ΜΕΣΣΗΝΗΝ	ΣΠΑΡΤΗΝ
ΑΜΑΛΙΑΔΑ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ	ΚΑΡΔΙΤΣΑΝ	ΛΑΜΙΑΝ	ΝΑΥΠΑΚΤΟΝ	ΣΥΡΟΝ
ΑΡΤΑΝ	ΘΗΒΑΣ	ΚΕΡΚΥΡΑΝ	ΛΑΡΙΣΣΑΝ	ΝΑΥΠΛΙΟΝ	ΤΡΙΚΚΑΛΑ
ΑΤΑΛΑΝΤΗΝ	ΘΗΡΑΝ	ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΝ	ΛΕΒΑΔΕΙΑΝ	ΠΑΞΟΥΣ	ΤΡΙΠΟΛΙΝ
. . . .	. . . .	. . . .	. . . .	ΠΑΤΡΑΣ	ΧΑΛΚΙΔΑ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Δι' ἀποστολὴν χρημάτων ἐκ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς Ἑλλάδα ἀπευθυντέον πρὸς τοὺς ἑξῆς ἀνταποκριτὰς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος:

National Bank of Commerce New York
American Express Co. » »

Bankers Trust Co.	New York
Irving National Bank	» »
First National Bank	Chicago
First National Bank	Pittsburg
First National Bank	Milwaukee
Canadian Bank of Commerce	Montreal Canada

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ

Δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας Ἀγγλίας, ἀποδοτέας ἐν ὡρισμένῃ προθεσμίᾳ ἢ διαρκεῖς, ἐπὶ τόκῳ

1 o/o κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις				6 μηνῶν	τοὐλάχιστον	
2 o/o	»	»	»	1 ἔτους	»	
2 1/2 o/o	»	»	»	2 ἐτῶν	»	
3 o/o	»	»	»	4 »	»	
4 o/o	»	»	»	5 »	»	

NATIONAL BANK OF GREECE ATHENS - GREECE

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΑΤΛΑΝΤΙΣ

MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS

VOL. V, NO. 9
SEPTEMBER
1914

ΕΤΟΣ Ε' ΑΡ. 9
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ
1914

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΑΤΛΑΝΤΙΣ
ΜΗΝΙΑΙΑ
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: ΑΜΕΡΙΚΗΣ $2.00. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 15.
ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ 20 ΣΕΝΤΣ. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΦΡ. 1.25.
MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS
ANNUAL SUBSCRIPTIONS:
UNITED STATES $2.00. FOREIGN FRS. 10.
20 c. PER COPY
ENTERED AS SECOND CLASS MAIL MATTER.

ATLANTIS PUBLISHING CO.
113-115-117 WEST 31st STREET
P. O. STATION E., NEW YORK, U.S.A.
S. J. VLASTO, PRESIDENT D. J. VLASTO, 1st VICE-PRES.
A. POLYZOIDES, 2ND VICE-PRES.
J. C. DEMETRIUS, TREAS. M. CHRISTOPHIDES, SEC'Y.
ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΤΛΑΝΤΙΣ
ΕΝ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΑΤΛΑΝΤΙΣ
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1894
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: ΑΜΕΡΙΚΗΣ $6.00. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 35.
ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 2 ΣΕΝΤΣ
ATLANTIS DAILY GREEK NEWSPAPER
ANNUAL SUBSCRIPTIONS:
UNITED STATES $6.00. FOREIGN FRS. 35
2 c. PER COPY
TELEPHONE: 4970-4971-4972 MADISON SQUARE

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ μὴν ἀπὸ τῆς κηρύξεως τοῦ Πανευρωπαϊκοῦ πολέμου συμπληροῦται, χωρὶς ἀκόμη οὔτε τὰ Γερμανικὰ οὔτε τὰ Συμμαχικὰ στρατεύματα νὰ ἔχωσι νὰ ἐπιδείξωσι μίαν μεγάλην ἀποφασιστικὴν νίκην. Εἰς τὸ διάστημα τῶν ὀκτὼ ἑβδομάδων, αἵτινες διέρρευσαν ἀπὸ τῆς 1ης Αὐγούστου, τὸν κύριον ρόλον εἰς τὸ θέατρον τοῦ πολέμου ἔπαιξεν ὁ Γερμανικὸς στρατός, ὅστις ἀνεδείχθη ἀντάξιος τῆς φήμης, ἣν ἐν εἰρήνῃ εἶχεν ἀποκτήσῃ.

Ἡ ὁρμητικὴ ἐκείνη κάθοδός του πρὸς τοὺς Παρισίους ἐξήλειψεν ὅλην τὴν σημασίαν τῆς καταλήψεως τοῦ Βελγίου, ἥτις περιῆλθεν εἰς τὴν κατηγορίαν γεγονότος δευτερευούσης περιωπῆς καὶ ἀξίας.

Τὸ κατόρθωμα ἐκεῖνο τῶν Γερμανῶν δὲν ὠφείλετο μόνον εἰς τὸ ποσὸν καὶ τὸ ποιὸν τοῦ στρατοῦ των. Ἦτο τὸ *ἀποτέλεσμα ἑνὸς μαθηματικοῦ ὑπολογισμοῦ*, εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ ὁποίου τὸ Γερμανικὸν Ἐπιτελεῖον προέβη κατὰ τὸν ἀμεσώτερον τρόπον, παραβιάσαν τὴν οὐδετερότητα τοῦ Βελγίου καὶ τοῦ Λουξεμβούργου, ἀψηφῆσαν τὰς κολοσσιαίας εἰς ἀνθρωπίνους θυσίας ὑπάρξεις, καὶ ὑπερπηδῆσαν πᾶν ἐμπόδιον φυσικὸν καὶ τεχνητόν, τὸ ὁποῖον εὑρέθη ἐνώπιόν του.

Τοιοῦτος παρουσιάσθη εἰς τὸ πεδίον τοῦ Πανευρωπαϊκοῦ πολέμου ὁ Γερμανικὸς στρατός.

Η ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΙΣ του ὑπῆρξε θαῦμα ταχύτητος καὶ ἀκριβείας. Ἡ μαχητικὴ ἀξία ἑκάστου στρατιώτου ἀνωτέρα συγκρίσεως. Τὸ ἱππικὸν τῶν Οὐλάνων ὑπόδειγμα τελειότητος, καὶ τὸ Γερμανικὸν πυροβολικὸν ἀπαράμιλλον.

Παρακολουθῶν κανεὶς τὴν διάβασιν τῶν Γερμανικῶν *στρατευμάτων διὰ τοῦ Βελγίου* καὶ τοῦ Λουξεμβούργου εἰς τὸ Γαλλικὸν ἔδαφος καὶ τὴν προέλασιν αὐτῶν μέχρι Παρισίων, εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ θαυμάσῃ τὴν στρατιωτικὴν ἐκείνην μόρφωσιν, ἥτις ἐπέτρεψεν εἰς κάθε σωματάρχην καὶ κάθε ἀξιωματικὸν τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ νὰ γνωρίζῃ τὴν χώραν τοῦ ἐχθροῦ του σπιθαμὴν πρὸς σπιθαμήν. Κάθε πόλις, κάθε χωρίον, κάθε ὁδὸς καὶ κάθε ἀτραπός, καὶ κάθε καλύβη καὶ κάθε θάμνος ἀκόμη τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Γαλλίας ἦσαν γνωστὰ εἰς τοὺς Γερμανούς. Καὶ ὅταν εἰς ταῦτα προσθέσῃ κανεὶς τὴν ἀξίαν τῶν ἡγετῶν τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ, θὰ ἴδῃ, *ἀνεξαρτήτως τῶν συμπαθειῶν καὶ τῶν ἀντιπαθειῶν του*, ὅτι ἡ πολεμικὴ μηχανὴ τῆς Γερμανίας, ὡς ἐνεφανίσθη εἰς τὸν Πανευρωπαϊκὸν πόλεμον, δικαίως ἐθεωρήθη ὡς ἐκπροσωποῦσα τὸν τελειότερον στρατόν, ὃν κατήρτισέ ποτε Κράτος ὅλων τῶν αἰώνων καὶ ὅλων τῶν ἐποχῶν.

ΚΑΙ τὸν στρατὸν τοῦτον ἐνίκησαν οἱ Γάλλοι. Τὸν ἐνίκησαν ὅταν, ἀντιτάξαντες εἰς τὸν ὄγκον τὴν δύναμιν τοῦ πνεύματός των, τὸν παρέσυραν μέχρι τῶν θυρῶν τῶν Παρισίων, διὰ νὰ τὸν ἀποκρούσωσι κατόπιν καὶ νὰ τὸν ρίψωσιν ἐκ νέου ὀπίσω, καταστρέφοντες ὅλα τὰ σχέδια καὶ ὅλους τοὺς ὑπολογισμούς, ἐφ' ὧν ἐστήριζον τὰς ἐλπίδας τῆς ἐπιτυχίας των οἱ Γερμανοί.

Μὴ κινητοποιηθέντες μὲ Γερμανικὴν ταχύτητα καὶ κατὰ συνέπειαν εὑρεθέντες ἐν μειονεκτικῇ θέσει κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέμου, οἱ Γάλλοι, βοηθούμενοι ἀπὸ μίαν δρᾶκα Ἄγγλων ἡρώων, ὑπεχώρησαν ἐπὶ δεκαπέντε ἡμέρας, δεκατίζοντες ἐν τῇ ὑποχωρήσει των τὰς ἐχθρικὰς γραμμάς. Ὅταν δὲ εὑρέθησαν πλεονεκτοῦντες ἀπέναντι τῶν ἀντιπάλων των, καὶ βέβαιοι περὶ τῆς νίκης, τότε ἐπετέθησαν μὲ τὴν ὁρμὴν καὶ τὸν ὡραῖον ἐκεῖνον Γαλλικὸν ἐνθουσιασμόν, ὅστις ἔσχε τὴν ἀποθέωσίν του κατὰ τὴν μεγάλην Ναπολεόντειον ἐποχήν.

Ὁ ἐπιδρομεὺς ἀπεκρούσθη καὶ ἐκδιώκεται ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ἐδάφους. Ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Ἀλσατίας καὶ τῆς Λωρραίνης δὲν εἶναι μακράν.

Οἱ Γάλλοι καὶ οἱ ἱπποτικοὶ σύμμαχοί των νικοῦν καὶ ἐν τέλει θὰ θριαμβεύσουν. Διότι μάχονται ὑπὲρ τοῦ δικαίου, ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, ὑπὲρ τοῦ πολιτισμοῦ, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπάτησεν ὁ Καῖζερ, βιάζων τὸ Βελγικὸν ἔδαφος, καίων τὰς πόλεις τῶν ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἑστιῶν ἀγωνιζομένων Βέλγων, ἐπιτρέπων τὴν σφαγὴν ἀθώων γυναικοπαίδων μόνον καὶ μόνον, διότι ταῦτα εὑρέθησαν εἰς τὸν δρόμον τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ, καὶ καταστρέφων μνημεῖα, ἅτινα ἐσεβάσθησαν ἑκατοντάδες ἐνιαυτῶν.

Τὰ Γερμανικὰ στρατεύματα, τέλεια ἀπὸ πολεμικῆς ἀπόψεως, ἀνεδείχθησαν πρωτογενῆ καὶ βάρβαρα ἀπὸ ἀπόψεως ἀνθρωπιστικῆς.

Διὰ τοῦτο ὁ Καῖζερ καὶ ὁ στρατός του μὲ ὅλας τὰς παραδόσεις των, καὶ μὲ ὅλας τὰς ἀπανθρωπίας, μὲ τὰς ὁποίας συνέδεσαν ἐσχάτως τὸ ἄγριον ἔργον αὐτῶν, πρέπει νὰ συντριβοῦν.

Ἡ ὕπαρξις καὶ ἡ κραταίωσίς των θ' ἀπετέλουν διαρκῆ ἀπειλὴν κατὰ τῆς εἰρήνης, τῆς ἡσυχίας, τῆς προόδου, τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου.

Ἡ Γερμανία τοῦ Βίσμαρκ καὶ τοῦ Καῖζερ πρέπει νὰ παύσῃ ὑπάρχουσα, καὶ θὰ παύσῃ, διότι ἔχει ἐχθρὰν ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα καὶ ὁλόκληρον τὸν πολιτισμόν. Ἀντ' αὐτῆς ὑπάρχει ἐλπὶς ν' ἀναζήσῃ ἡ Γερμανία τοῦ Γκαῖτε, τοῦ Χάϊνε, τοῦ Μπετόβεν καὶ τοῦ Σχίλλερ, ἡ Γερμανία τῆς μελέτης, τῶν γραμμάτων καὶ τῶν ἐπιστημῶν, ἣν ὅλος ὁ κόσμος θαυμάζει, σέβεται καὶ ἀγαπᾷ, καὶ ἣν θὰ ἤθελε νὰ ἔβλεπεν ἀδελφικῶς κρατουμένην μὲ τὴν πατρίδα τοῦ Ρακίνα, τοῦ Βολταίρου καὶ τοῦ Οὐγκώ, καὶ τὴν γενέτειραν τοῦ Σαίξπηρ, τοῦ Μίλτωνος καὶ τοῦ Καρλάϋλ, καὶ σκορπίζουσαν μετ' αὐτῶν εἰς τὸν κόσμον, ὄχι αἵματα καὶ καπνοὺς μαχῶν, ἀλλὰ τὸ ἀνέσπερον τῆς παιδείας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ φῶς.

ΠΟΣΟΝ ὀλίγον ἐπίκαιροι εἶναι σήμερον τοιοῦτοι ρεμβασμοί!...

Ὁ πόλεμος ἐπισκιάζει πᾶσαν ἄλλην σκέψιν.

Ἡ γιγαντομαχία τῆς Γαλλίας ἀποτελεῖ τὴν μίαν μόνον φάσιν του. Ἀλλὰ τὰ εἰς τὸ Ἀνατολικὸν Θέατρον τῆς Πανευρωπαϊκῆς συρράξεως ἐκτυλισσόμενα γεγονότα εἶναι ἐξ ἴσου μέγιστα εἰς ἔκτασιν καὶ σημασίαν.

Ο ΡΩΣΣΙΚΟΣ κολοσσὸς συνῆλθεν ἀπὸ τῶν πληγμάτων ἅτινα ἔλαβεν εἰς τὰ Μαντζουριανὰ πεδία πρὸ μιᾶς δεκαετίας, καὶ γιγαντωθεὶς ἀντιμετώπισε πανίσχυρος τὸν Γερμανικὸν δράκοντα καὶ συνέτριψε τὴν Αὐστρίαν, ἴσως διὰ παντός.

Κατὰ τὸ δίμηνον ἀπὸ τῆς κηρύξεως τοῦ μεγάλου πολέμου διάστημα τὰ στρατεύματα μόνον θριάμβους στρατηγικοὺς καὶ νίκας ἔχουν νὰ παρουσιάσουν. *Ματαιώσαντα τὴν παροχὴν πάσης* τελεσφόρου Γερμανικῆς βοηθείας εἰς τὴν Αὐστρίαν, ἐθριάμβευσαν ἐν Γαλικίᾳ, καὶ σήμερον εὑρίσκονται ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης εἰς Βερολῖνον.

Ὁ Καῖζερ δὲν ἔχει ἤδη δυνάμεις ἀρκετὰς ὅπως φρουρήσῃ καὶ τὰ δύο σύνορά του.

Ὁ Φραγκῖσκος Ἰωσὴφ δὲν ἔχει καθόλου.

Νικοῦν οἱ Σέρβοι καὶ οἱ Μαυροβούνιοι ἐν Βοσνίᾳ καὶ Ἑρζεγοβίνῃ, σκιαζόμενοι ἀπὸ τὸν νικηφόρον ἀετὸν τοῦ Τσάρου. Καὶ ἐφ' ὅσον ὁ Πανευρωπαϊκὸς πόλεμος ἐξακολουθεῖ εἰς τρία μέτωπα, καθημερινῶς ἐγείρεται ἐπιτακτικώτερον τὸ ἐρώτημα:

— Τί θὰ κάμῃ ὁ Αἶμος;

ΕΚΕΙ ἡ κατάστασις εἶναι χαώδης. Ἐκεῖ οὐδεὶς γνωρίζει τὰς σκέψεις τῶν Τούρκων, τῶν Βουλγάρων τοὺς ὑπολογισμούς, τῶν Ρουμάνων τὰ σχέδια, τῶν Ἰταλῶν τὰς διαθέσεις...

Ἡ Ἑλλάς, εὑρισκομένη εἰς τὸ κέντρον τοῦ Ἀνατολικοῦ τούτου πυρετοῦ, ἀναμένει ἀτάραχος τὴν ἐξέλιξιν τῶν γεγονότων, καὶ ὁ,τιδήποτε καὶ ἂν γείνῃ, ἔχει πεποίθησιν εἰς τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Κυβέρνησιν, τὸν Στρατὸν καὶ τὸν Στόλον, καὶ πρὸ παντὸς ἄλλου εἰς τὸν Θεόν, ὅστις κατὰ τὸ διάστημα αἰώνων ὅλων δὲν ἔπαυσε νὰ τὴν φρουρῇ, νὰ τὴν ἐνισχύῃ καὶ νὰ τὴν σκέπῃ.

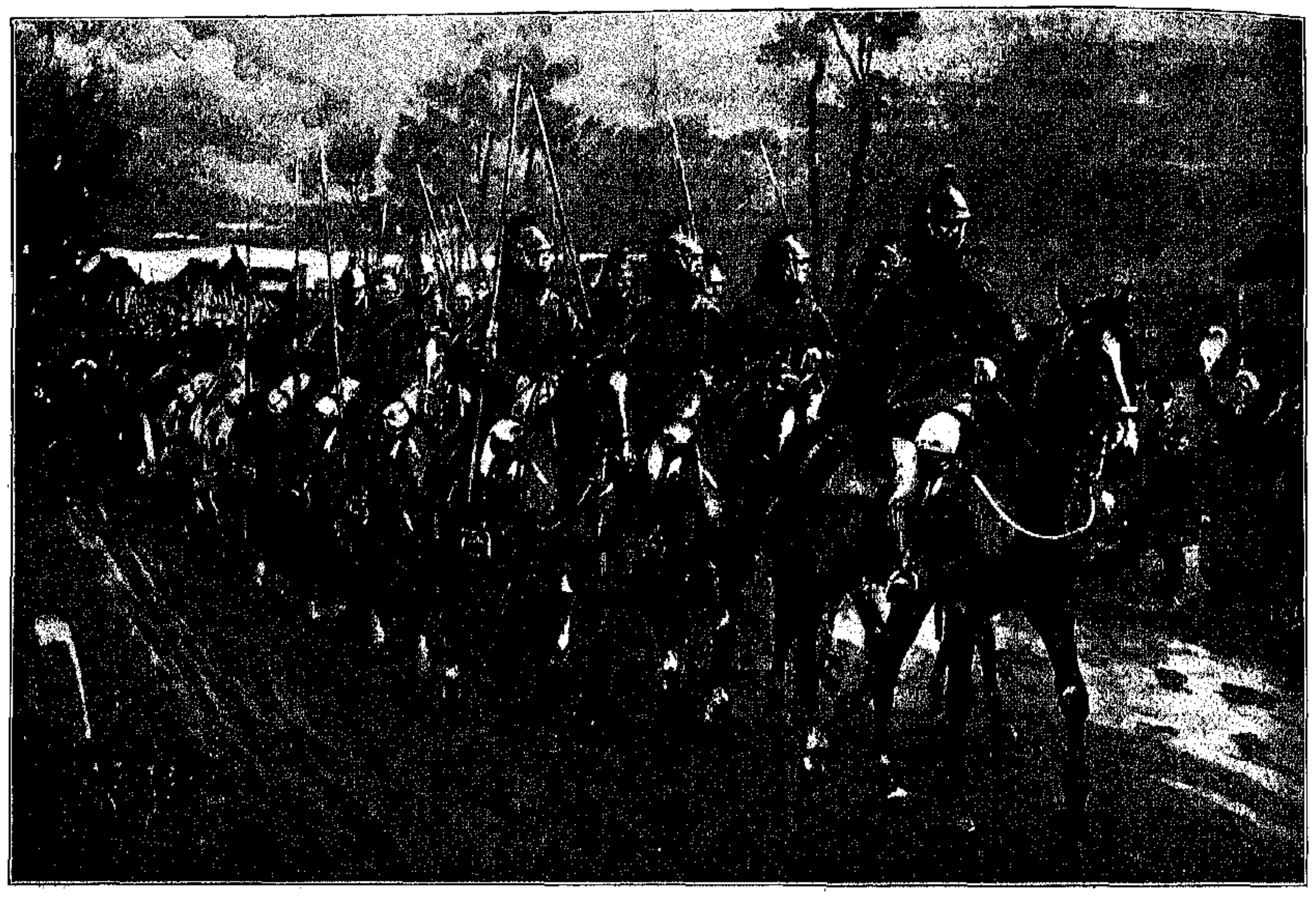

ΟΙ ΥΠΕΡΗΦΑΝΟΙ ΔΡΑΓΩΝΟΙ, ΟΙ ΠΕΡΙΦΗΜΟΙ ΙΠΠΕΙΣ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

Η ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ ΤΟΥ 1870

ΣΥΝΕΤΡΙΒΗ, ὡς κῦμα κατὰ βράχου, ὁ στρατιωτικὸς ὄγκος τῆς Γερμανίας εἰς τὴν τρομερὰν σύγκρουσίν του πρὸς τὸν ἐπιστημονικώτατον στρατὸν τῆς νικηφόρου Γαλλίας. Ἡ πλήμμυρα τὴν ὁποίαν ἀπὸ 44 ἐτῶν ἡτοίμαζεν ἡ Πρωσσικὴ στρατοκρατία πρὸς κατάκλυσιν τῆς οἰκουμένης κατεπόθη παρὰ τὸν Μάρνην καὶ παρὰ τὸν Αἴσνην, καὶ ἡ ἄμπωτις τῆς ὑποχωρήσεως θὰ φέρῃ ὀπίσω εἰς τὴν Γερμανίαν ἄθλια μόνον συντρίμματα ἑνὸς ἐκμηδενισμένου στρατοῦ, τὸν ὁποῖον ἐπὶ μίαν καὶ ἡμίσειαν γενεὰν ἔτρεμεν ἡ Εὐρώπη. Ἐλέχθη ὅτι ὁ Κάϊζερ εἶχε μεταβῆ πρὸς συνάντησιν τοῦ στρατοῦ τοῦ von Kluck πέραν τῆς Ἀμιένης διὰ νὰ μὴ λείψῃ ἀπὸ τὴν θριαμβευτικὴν εἴσοδον τῶν λεγεώνων του εἰς τοὺς Παρισίους, ὅπου ἄλλως τε εἶχε παραγγείλῃ ἐκ τῶν προτέρων εἰς τὸ μεγαλήτερον ξενοδοχεῖον πολυτελὲς ἐπινίκειον συμπόσιον. Τόσον τὸ καλλίτερον διὰ τὴν παρομοίωσιν τῆς ἀπογοητεύσεώς του πρὸς τὴν θλῖψιν τοῦ ἐπηρμένου Ξέρξου, φεύγοντος νύκτωρ πρὸς τὸν Ἑλλήσποντον ὅταν ἀπὸ τὸν τεράστιον στόλον του δὲν εἶχον ἀφήσει οἱ Σαλαμινομάχοι παρὰ ἀξιοθρήνητά τινα λείψανα διὰ νὰ κομίσουν τὴν εἴδησιν τῆς πανωλεθρίας εἰς τὴν Ἀσίαν.

Ἡ ἀνθρωπότης θὰ εἶναι εὐγνώμων εἰς τὴν Γαλλίαν διότι ἐπεφύλασσεν εἰς τὸν Κάϊζερ τὸ ναυάγιον τῶν κοσμοκρατορικῶν ὀνείρων του, ὡς εἶναι εὐγνώμων εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν πνίξασαν τοὺς Πέρσας τοῦ Ξέρξου εἰς τὰ ὕδατα τῆς Σαλαμῖνος καὶ ἀπαλλάξασαν τὴν Εὐρώπην ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας ἀπὸ τὴν ἐξ Ἀσίας ἀπειλήν. Ἡ νίκη τῆς Γαλλίας εἶναι νίκη τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡ κατίσχυσις τοῦ Joffre κατὰ τοῦ von Kluck, τοῦ von Buelow, τοῦ Δουκὸς τῆς Βυρτεμβέργης, τοῦ von Hausen καὶ τοῦ Γερμανοῦ Διαδόχου εἶναι ὁ περιφανέστερος θρίαμβος τοῦ πνεύματος κατὰ τοῦ κτηνώδους ὄγκου, τῆς ἐπιστήμης κατὰ τοῦ στρατιωτικοῦ φαταλισμοῦ, τοῦ εὐγενοῦς πατριωτισμοῦ κατὰ τοῦ τυφλοῦ φυλετικοῦ φανατισμοῦ.

ΤΑ ΧΑΡΑΚΩΜΑΤΑ ΤΗΣ ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΑΚΗΣ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

Εἰς τὰ ὕδατα τοῦ Μάρνου ἔρριψαν οἱ φιλειρηνικοὶ Γάλλοι τὸ ὑπερήφανον κράνος τοῦ Γερμανικοῦ μιλιταρισμοῦ καὶ εἰς τὸν Αἴσνην θὰ διαβρώσῃ ἡ σκωρία τὸν θώρακά του. Ὁ Μεύσης θὰ δεχθῇ τὰ σιδηρᾶ πέδιλά του, καὶ ἐκεῖθεν, ἐλαφρὸς πλέον καὶ ταχύπους θὰ φεύγῃ ὁ συρφετὸς τῆς Γερμανίας πρὸς τὸν Ρῆνον, διωκόμενος ὑπὸ τῶν Συμμάχων. Εἰς τὸν Ρῆνον ὁ ἀγὼν θὰ λάβῃ ἄλλην φάσιν. Ἡ ἐπιθετικὴ Γερμανία θὰ διεξάγῃ τότε ἀμυντικὸν ἀγῶνα, μὲ τὸ ἠθικόν της πνιγμένον εἰς ποταμοὺς αἱμάτων, θαμμένον ὑπὸ σωροὺς πτωμάτων εἰς τὰ πεδία πανωλεθριῶν, μὲ τὸν στρατόν της φοβερὰ ἀποδεκατισμένον καὶ ἡμιαφωπλισμένον, μὲ μόνα τὰ παραρρήνεια φρούριά της ὡς ἀ σ π ί δ α—ἀνεπαρκὲς ὅπλον ἀμύνης κατόπιν κατασυντριπτικῶν ἡττῶν. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι καὶ τὴν ἀσπίδα ταύτην θὰ ρίψουν οἱ Σύμμαχοι εἰς τὸν Ρῆνον διὰ νὰ προελάσουν νικηφόρως κατὰ τοῦ Βερολίνου καὶ νὰ πατάξουν κατακέφαλα, ἄ ο π λ ο ν πλέον, ἀνίκανον καὶ δι' ἐπίθεσιν καὶ δι' ἄμυναν, τὸν Γ ε ρ μ α ν ι κ ὸ ν μιλιταρισμόν. Τότε μόνον θὰ ἀναπνεύσῃ ἐλευθέρως ἡ Εὐρώπη, τότε μόνον θὰ δύναται νὰ ἐλπίσῃ εὐτυχεστέραν ἐποχὴν ὁ πεπολιτισμένος κόσμος. Ἡ Γερμανία, μὲ τὰς περὶ ἐπικρατήσεως τοῦ ἰσχυροτέρου καί, κατὰ τὴν ἀντίληψίν της, τοῦ κρατίστου μεσαιωνικὰς ἰδέας της, ἦτο εἷς διαρκὴς ἐφιάλτης τῆς Εὐρώπης, διὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ ὁποίου οὐδεὶς θὰ

λυπηθῇ. Αἱ βλέψεις της καὶ τὰ δόγματά της ἦσαν ἀπειλὴ κατὰ τῆς ἐλευθερίας, τῆς ζωῆς καὶ τῆς περιουσίας παντὸς ἀνθρώπου καὶ παντὸς λαοῦ, μὴ ἐξαιρουμένου οὔτε τοῦ Γερμανικοῦ, ὁ ὁποῖος θυσιάζει τώρα τὴν ζωήν του καὶ τὴν εὐημερίαν του εἰς τὸν βωμὸν τῆς φυλετικῆς αὐτολατρείας, τῆς χειροτέρας τῶν εἰδωλολατρειῶν. Ὅταν ὁ Γερμανικὸς λαὸς μάθῃ ἀπὸ τοὺς Γάλλους τὴν Μασσαλιῶτιδα ἀντὶ τοῦ «Deutschland über Alles», θὰ ἔλθῃ καιρὸς κατὰ τὸν ὁποῖον θὰ μακαρίζῃ τὴν ἡμέραν τῆς ἥττης του καὶ θὰ εὐγνωμονῇ τοὺς νικητάς του.

Ἀπὸ τοῦ Βελγίου μέχρι τοῦ Creil εἰς τὰ βόρεια τῶν Παρισίων ὁ θόρυβος τῆς Γερμανικῆς νικηφόρου προελάσεως ἦτο μεγαλήτερος τῆς πραγματικῆς ἀξίας τοῦ κατορθώματος τῶν Γερμανῶν ἀπὸ καθαρῶς στρατηγικῆς ἀπόψεως. Ἡ Γερμανικὴ προέλασις ἔγεινε διὰ μέσου ἀνωχυρώτου χώρας. Θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ γείνῃ ἀπὸ τὸν τεράστιον Γερμανικὸν ὄγκον ὡς ἁπλοῦς στρατιωτικὸς περίπατος ἂν δὲν εἶχον Γάλλοι καὶ Ἄγγλοι τὸ θάρρος νὰ ἀντιμετωπίσουν ὑπὸ δυσμενεστάτας συνθήκας τοὺς ἐπιδρομεῖς, σταματῶντες ἀπὸ σημείου εἰς σημεῖον ἐν τῇ στρατηγικωτάτῃ ὑποχωρήσει των, πρὸς ἐπιβράδυνσιν αὐτῆς καὶ ἀποδεκάτισιν τοῦ ἐχθροῦ. Ὑπῆρχον φρούρια εἰς τὰ βορειανατολικὰ τῆς Γαλλίας, ἦσαν ὅμως ὅλα ἄχρηστα καὶ ἀπηρχαιωμένα. Πολὺ πρὸ τοῦ πολέμου αἱ Γαλλικαὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ εἶχον δοκιμάσει τὴν ἀντοχὴν ἑνὸς ἐκ τῶν βορειανατολικῶν συνόρων εἰς τὰ βλήματα τῶν νεωτάτων βαρέων πυροβόλων, καὶ εἰς διάστημα ὀλίγων ὡρῶν τὸ φρούριον ἦτο θρυμματισμένον. Ὑπῆρχε σκέψις ἀνατινάξεως ὅλων τῶν φρουρίων τούτων διὰ νὰ μὴ χρησιμοποιηθοῦν ποτὲ ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ, ἀλλ' ὑπῆρχε καὶ ὁ φόβος τῆς ἐξεγέρσεως τῆς κοινῆς γνώμης, ὅστις ἐματαίωσε τὸ σχέδιον τοῦτο. Ἡ ἀχρηστία τῶν βορειανατολικῶν φρουρίων ἐξηγεῖ τὴν ἐκκένωσιν τῆς Λίλλης ὑπὸ τῶν Γάλλων καὶ τὸν ἀφοπλισμὸν τῶν ὀχυρωμάτων της.

Ἀλλ' οἱ Γερμανικοὶ θρίαμβοι, οἱ ὁποῖοι παρὰ τὸ ἀνωχύρωτον τῆς χώρας ἐστοίχισαν εἰς τὰς στρατιὰς τοῦ Κάϊζερ ἀκριβώτατα καὶ ἐκ τῶν ὁποίων ἔμεινεν ἐντελῶς ἄθικτος καὶ ἀνέπαφος ἡ δύναμις τῶν Συμμάχων, δὲν διήρκεσαν ἐπὶ μακρόν. Τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ Βερολῖνον περιέμενε νὰ ἀκούσῃ τὴν ἔναρξιν τῆς πολιορκίας τῶν Παρισίων, αἱ Γερμανικαὶ στρατιαί, ἀντὶ νὰ ἐξακολουθήσουν τὴν προέλασίν των νοτιοδυτικῶς, ἐστράφησαν ἀπροσδοκήτως πρὸς τὰ νοτιανατολικά, παρακάμπτουσαι τὴν Γαλλικὴν πρωτεύουσαν. Ἦτο ἡ ἀρχὴ τῆς ἀποτυχίας των. Ἔπεσαν ἐν τῇ ἀπροσδοκήτῳ ταύτῃ κινήσει ἐπὶ τοῦ Μάρνου, ὅπου ἡττήθησαν εἰς τὴν πρώτην γενικὴν μάχην τοῦ πολέμου μετὰ πενθήμερον ἀπεγνωσμένον καὶ πολύνεκρον ἀγῶνα. Πάντως ἡ ἧττα καὶ ἡ ἐπακολουθήσασα γενικὴ ὑποχώρησις πρὸς τὸν Αἴσνην ἦσαν προτιμότεραι τῆς κυκλώσεως, ὑπὸ τῆς ὁποίας ἠπειλήθησαν ἐν τῇ προελάσει των οἱ Γερμανοὶ βορείως τῶν Παρισίων πρὶν στραφοῦν πρὸς ἀπυσόβησιν τῆς συμφορᾶς πρὸς τὰ νοτιανατολικά. Ὁ κίνδυνος τῆς περικυκλώσεως τὸν ὁποῖον διαρκῶς ἐπέσειε ὁ Joffre ἦτο πάλιν ὁ κυριώτερος παράγων τῆς ὑποχωρήσεως τῶν Γερμανῶν ἀπὸ τοῦ Μάρνου πρὸς τὸν Αἴσνην, ὅπου τοὺς ἀνέμενεν ἡ πανωλεθρία.

Μετὰ τὴν μάχην τοῦ Αἴσνου οὐδεμία ἀνθρωπίνη δύναμις σώζει πλέον τὴν Γερμανίαν, ὀλιγώτερον δὲ ὅλων ὁ στρατός της. Ἐκεῖ ἡ νίκη τῶν Γάλλων ἦτο πλήρης, ὄχι ἁπλῶς διὰ τὸ μέγεθος τῶν ἀποτελεσμάτων, ὄχι μόνον διότι ἔσχε τὴν ὑπερτάτην κρίσιν της ἡ Γερμανικὴ εἰσβολὴ εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ ἀπέτυχεν οἰκτρῶς καὶ ὁριστικῶς, ἀλλὰ κυρίως διότι Γάλλοι καὶ Γερμανοὶ ἐπολέμησαν παρὰ τὸν Αἴσνην ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας, μὲ ἴσας περίπου δυνάμεις ἑκατέρωθεν, μὲ τὰς θέσεις μάλιστα τῶν Γερμανῶν πλεονεκτούσας, καὶ ἐθριάμβευσεν ἡ στρατηγικὴ τοῦ Joffre καὶ ἡ ἀνδρεία τῶν Συμμάχων. Οἱ νικηταὶ τ ς μάχης τοῦ Αἴσνου θὰ εἶναι νικηταὶ τοῦ λοιποῦ εἰς κάθε νέαν σύρραξιν μέχρι τέλους τοῦ πολέμου. Θέσεις ὑψηλαί, σειραὶ χαρακωμάτων, βαρὺ πυροβολικόν, ἐνισχύσεις, λυσσώδεις ἐπιθέσεις καὶ ἀπεγνωσμένη ἀντίστασις, δὲν ἴσχυσαν νὰ σώσουν τοὺς Γερμανοὺς εἰς τὴν μεγίστην τῶν μαχῶν τῶν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου πολέμων. Δὲν ἔμεινε τίποτε ἐκ τῆς στρατηγικῆς, ἐκ τῆς τακτικῆς, ἐκ τῆς ὀχυρωματικῆς, ἐκ τῶν ἀτομικῶν ἀρετῶν τοῦ στρατιώτου, τὸ ὁποῖον νὰ μὴ δοκιμασθῇ εἰς τὴν μάχην ἐκείνην ἐν τῇ ὁλότητί του. Οἱ Γερμανοὶ διέθεσαν ἐκεῖ ὅλα τὰ πολεμικά των κεφάλαια καὶ ἀπέτυχον. Ἔπαιξαν τὴν ἔκβασιν τοῦ πολέμου καὶ ἔχασαν. Οἱ Γάλλοι, οἱ νικηταὶ τῆς μάχης τοῦ Αἴσνου, εἶναι οἱ νικηταὶ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου.

Πρὸ ἑνὸς αἰῶνος εἰς τὸ ἴδιον μέρος, ἀλλ' ἐπὶ μικροτέρου μετώπου, εἶχε κατατροπώσει ὁ Μέγας Ναπολέων τὸν Πρῶσσον Blucher, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐπέπρωτο νὰ ἡττηθῇ κατόπιν εἰς τὸ Βατερλώ. Κέντρον τοῦ πεδίου τῆς μάχης ἦτο τότε τὸ ὀροπέδιον τοῦ Κραόν, περὶ τὸ ὁποῖον λυσσώδης πάλη διεξήχθη καὶ τώρα μεταξὺ Γάλλων καὶ Γερμανῶν. Ὁ Blucher εἶχεν εἴπῃ ὅτι 25,000 στρατιῶται ἠδύναντο νὰ ὑπερασπίσουν τὸ ὀροπέδιον ἐναντίον οἱασδήποτε δυνάμεως. Ἡ γνώμη του διεψεύσθη τ ·ρα ὑπὸ τῶν Γάλλων, οἱ ὁποῖοι ἐξετόπισαν ἐκ τοῦ ὀροπεδίου ἑκατὸν χιλιάδας Γερμανούς. Ὁμοῦ μὲ τὸ ὀροπέδιον τοῦ Κραόν, ἡ Σουασὸν καὶ αἱ Ρῆμαι—αἱ ἀτυχεῖς Ρῆμαι τὰς ὁποίας ἐστόλισαν οἱ αἰῶνες διὰ νὰ τὰς καταστρέψουν ἐν μιᾷ στιγμῇ βανδαλικοῦ παροξυσμοῦ οἱ Γερμανοί—ἦσαν τὰ κύρια σημεῖα τοῦ ἀγῶνος εἰς τὴν μάχην τοῦ Αἴσνου. Εἰς τὰς Ρήμας οἱ Γερμανοὶ μετέβαλον τὸ πεδίον τῆς μάχης εἰς ἀληθινὴν κόλασιν ἐν τῇ προσπαθείᾳ των ὅπως διασπάσουν τὸ Γαλλικὸν κέντρον, καὶ ἐκ τῆς Σουασὸν ἤρχισαν Γάλλοι καὶ Ἄγγλοι τὰς ὑπερανθρώπους προσπαθείας των πρὸς ὑπερφαλάγγισιν τῆς δεξιᾶς Γερμανικῆς πτέρυγος, προχωροῦντες ὑπὸ τὸ φονικὸν πῦρ τῶν ἐχθρικῶν πυροβόλων δυτικῶς καὶ βορείως. Οἱ Ἄγγλοι πρῶτοι διέβησαν ἐκεῖ τὸν Αἴσνην, μυκτηρίζοντες τὸν θάνατον τὸν ὁποῖον ἐσκόρπιζον εἰς τὰς τάξεις των τὰ Γερμανικὰ πυροβόλα καὶ μυδραλλιοβόλα. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἤρχισεν ἡ νίκη τῶν Συμμάχων, χαιρετήσασα αὐτοὺς δειλὰ-δειλὰ κατ' ἀρχὰς ἀπὸ τῶν βορείως τοῦ Αἴσνου ὑψωμάτων τῆς Σουασόν, τὰ ὁποῖα κατέλαβον οἱ Ἄγγλοι. Βραδέως καὶ ἐπιμόχθως, διὰ σειρᾶς πολυνέκρων μαχῶν, ὡδήγησεν ἐκεῖθεν ἡ νίκη τὰ συμμαχικὰ στρατεύματα τῆς ἀριστερᾶς πέραν τῆς συμβολῆς τοῦ Αἴσνου καὶ τοῦ Οὐάζ, ἔστεψε τὰ ὅπλα των ε ς Νουαγὸν καὶ Λασσινύ, καὶ ἔφερεν αὐτοὺς ἐπὶ τέλους ἐπὶ τῆς γραμμῆς τῶν συγκοινωνιῶν τοῦ Kluck καὶ εἰς τὰ νῶτά του.

ΟΙ ΑΛΓΕΡΙΝΟΙ ΜΑΧΗΤΑΙ ΔΙΑΣΧΙΖΟΝΤΕΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ

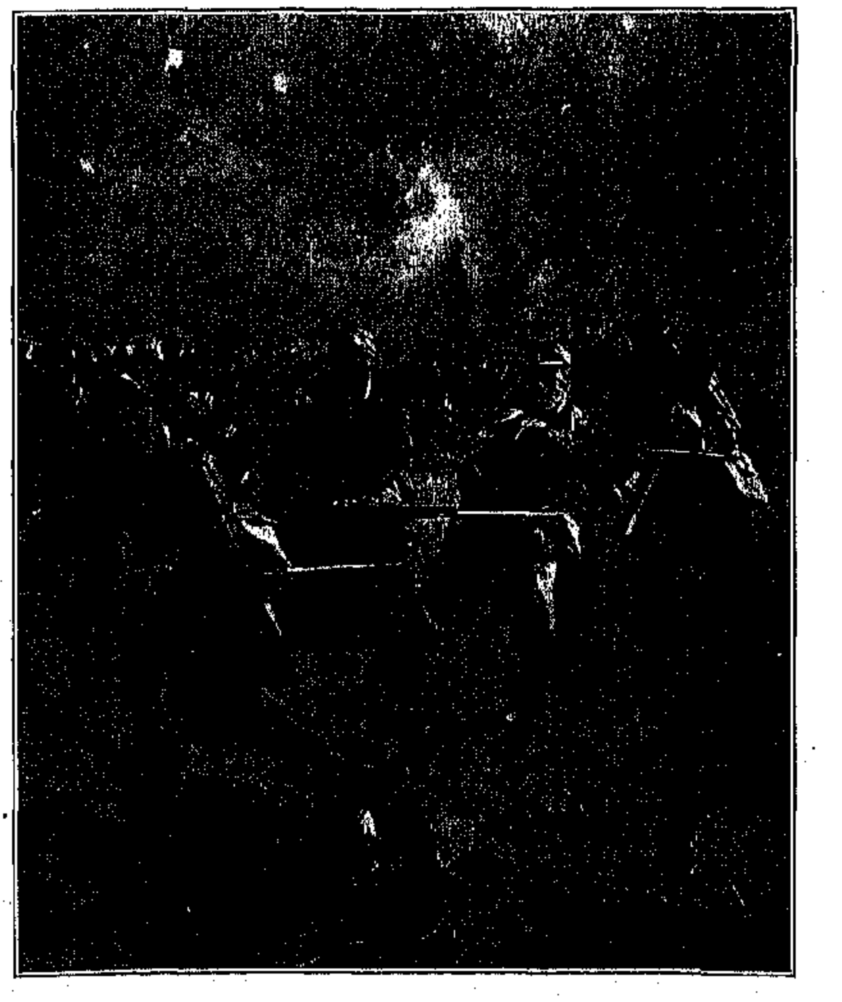

ΟΙ ΓΑΛΛΟΙ ΗΡΩΕΣ.—Ἓν ἐπεισόδιον τῆς Μάχης τοῦ Μάρνου.

Τελευτῶντος τοῦ Σεπτεμβρίου, ἡ μάχη τοῦ Aisne, ἀρχίσασα ἀπὸ τῆς 14 τοῦ μηνός, δὲν ἔληξεν εἰσέτι, ἀλλ' ἡ νίκη οὐδ' ἐπὶ μίαν ἡμέραν ἐγκατέλειψε τοὺς Συμμάχους εἰς διάστημα πλέον τῶν δύο ἑβδομάδων. Μέχρις ὅτου παραδοθῇ τὸ τεῦχος τοῦτο εἰς τὸ κοινὸν τὰ Γαλλο-Ἀγγλικὰ στρατεύματα θὰ εἶναι ἴσως ἐντὸς καὶ πέραν τοῦ St. Quentin, τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἡμερῶν ἔχει γείνῃ κέντρον τοῦ τεραστίου ἀγῶνος, καὶ τότε οἱ Γερμανοὶ θὰ ἔχουν νὰ ἐκλέξουν μεταξὺ τῆς ἐσπευσμένης ὑποχωρήσεως ἢ τῆς περικυκλώσεως. Ἡ μάχη τοῦ Aisne ἔχει ἤδη κερδιθῇ ὑπὸ τῶν Συμμάχων. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μένει νὰ κριθῇ ἐκ τῆς ἐξακολουθήσεως τῆς μάχης εἶναι ἂν οἱ Γερμανοὶ θὰ δυνηθῶσι νὰ ὑποχωρήσωσι μετὰ τὴν ἧττάν των ἀσφαλῶς εἰς τὸ Βέλγιον, ὅπου ἔχουν ἤδη ἑτοιμάσει νέαν ἀμυντικὴν γραμμὴν κατὰ μῆκος τοῦ ποταμοῦ Sambre. Εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ὑποχωρήσεως ἀποβλέπει ἡ ἀπεγνωσμένη ἀντίστασις τῶν Γερμανῶν, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἤδη πεπεισμένοι ὅτι δὲν ὑπάρχει πλέον ἐλπὶς νίκης δι' αὐτούς.

Εἰς τὴν ἀκμὴν ἀκόμη τῆς μάχης εἶχεν εἴπῃ εἷς πολεμικὸς ἀνταποκριτὴς ὅτι θὰ φρίξῃ ὁ κόσμος ὅταν οἱ ἀντίπαλοι στρατοὶ ἀριθμήσουν εἰς τὸ τέλος τὰς ἀπωλείας των. Ὁ ὑπολογισμὸς δὲν ἔγεινεν ἀκόμη, ἀλλ' εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ ἧττα ἐστοίχισεν εἰς τοὺς Γερμανοὺς πολὺ περισσότερον παρ' ὅ,τι ἐστοίχισεν ἡ νίκη εἰς τοὺς Συμμάχους. Τὸ πρᾶγμα εἶναι εὐεξήγητον. Οἱ Γερμανοὶ δὲν ἠρκέσθησαν εἰς τὸ νὰ ὑπερασπίζωσι τὰς θέσεις των βορείως τοῦ Αἴσνου, τηροῦντες ἀμυντικὴν στάσιν καὶ μαχόμενοι ἀπὸ τῶν δυσπορθήτων χαρακωμάτων τὰ ὁποῖα εἶχον κατασκευάσει πρὶν ἀκόμη ἀρχίσῃ ἡ ὑποχώρησίς των ἐκ τοῦ Μάρνου. Ἐμάχοντο ταυτοχρόνως ἀμυντικῶς καὶ ἐπιθετικῶς, καὶ αἱ ἀντεπιθέσεις των ἦσαν τόσον μανιώδεις ὅσον καὶ ἡ ἀντίστασίς των. Ἡ τακτικὴ αὕτη ἐπεβλήθη εἰς τοὺς Γερμανοὺς ἐκ τῆς ἀνάγκης. Ἐφ' ὅσον οἱ Σύμμαχοι ἠπείλουν τὰς πτέρυγάς των διὰ κυκλωτικῶν κινήσεων, οἱ Γερμανοὶ δὲν ἠδύναντο νὰ μένουν εἰς τὰ χαρακώματα καθ' ὅλον τὸ μῆκος τοῦ μετώπου. Ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ ἀπειλήσουν καὶ αὐτοὶ τὰς Γαλλικὰς γραμμὰς δι' ἐπιθετικῆς ἐνεργείας. Ὁ Διάδοχος ὑπεχώρει διαρκῶς πρὸς τὰ βορειανατολικὰ μὲ τὴν Γερμανικὴν ἀριστεράν, καὶ ἦτο κίνδυνος νὰ παρασύρῃ εἰς τὴν ὑποχώρησιν ὁλόκληρον τὸ Γερμανικὸν μέτωπον, ἐνῷ ἡ ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Kluck Γερμανικὴ δεξιὰ ἐξετοπίζετο ἐπίσης βαθμηδὸν καὶ ὑπερεφαλαγγίζετο ὑπὸ τῶν ἡνωμένων Ἀγγλο-Γαλλικῶν δυνάμεων. Εἰς τοὺς Γερμανοὺς δὲν ἔμενε παρὰ νὰ ρίψουν ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλήτερον μέρος τοῦ ὄγκου των καὶ μὲ τὴν μεγαλειτέραν ὁρμὴν κατὰ τοῦ Γαλλικοῦ κέντρου καὶ ἑκατέρωθεν αὐτοῦ. Ἢ θὰ ἔφερον σοβαρὸν ἀντιπερισπασμὸν εἰς τοὺς Συμμάχους, ἀναγκάζοντες αὐτοὺς νὰ παύσουν τὴν προέλασιν εἰς τὰς δύο πτέρυγας διὰ νὰ ἐνισχύσουν τὸ κέντρον των, ἢ θὰ κατώρθωνον νὰ διασπάσουν τὸ Γαλλικὸν κέντρον καὶ νὰ εἰσχωρήσουν διὰ μέσου τῶν Γαλλικῶν τάξεων, χωρίζοντες εἰς δύο τὰ συμμαχικὰ στρατεύματα. Ἀμφότεροι οἱ σκοποὶ οὗτοι ἐματαιώθησαν. Τὸ Γαλλικὸν κέντρον ἀντέσχε μέχρι τέλους εἰς τὰς βιαιοτάτας ἐπιθέσεις τοῦ ἐχθροῦ, προυχώρησεν ὀλίγον κατ' ὀλίγον κρεδίζον τὸ ἔδαφος σπιθαμὴν πρὸς σπιθαμὴν βορείως τῶν Ῥημῶν, καὶ αἱ πτέρυγες ἐξηκολούθησαν νικηφόρως τὴν προέλασίν των μέχρι τοῦ τελικοῦ θριάμβου. Εἰς τοὺς Γερμανοὺς ἔμεινε μόνον ἡ καταστροφὴ τῶν Ῥημῶν.

Η μάχη τοῦ Aisne θὰ παραδοθῇ εἰς τὴν ἱστορίαν ὡς πολεμικὸς νεωτερισμός. Δὲν ἦτο ἁπλῆ μάχη, ἀλλὰ σειρὰ πολιορκιῶν. Πολιορκούμενοι ἦσαν ἀμφότεροι οἱ ἀντίπαλοι στρατοί, καὶ οἱ ἴδιοι ἦσαν ἐπίσης οἱ πολιορκοῦντες. Αἱ ἐπιθέσεις τῶν ἀντιπάλων κατὰ τῶν θέσεων ἀλλήλων ὡμοίαζον πρὸς ἔξοδον πολιορκουμένης φρουρᾶς κατὰ τῶν πολιορκητῶν. Οἱ προσβαλλόμενοι ἠμύνοντο τότε συνήθως ἐκ τῶν χαρακωμάτων, ὑπερασπίζοντες ἕκαστον ὕψωμα τὸ ὁποῖον κατεῖχον ὡς θὰ ὑπερήσπιζον φρούριον. Ἀποτυγχανούσης τῆς ἐπιθέσεως οἱ ἐπιτιθέμενοι ἀπεσύροντο εἰς τὰ χαρακώματά των, ὅπου μετεβάλλοντο εἰς ἀμυνομένους ὅτε οἱ ἀντίπαλοι ἔκαμνον τὴν ἰδικήν των ἔξοδον ἐκ τῶν ἀτειχίστων φρουρίων των. Ἐνίοτε οἱ ἐπιτιθέμενοι ἔφθανον μέχρι τῶν χαρακωμάτων τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἐπηκολούθουν μάχαι ἐκ τοῦ συστάδην, μὲ τὸν ψυχρὸν χάλυβα θερίζοντα ἀνηλεῶς. Ἄλλοτε πάλιν οἱ ἀμυνόμενοι ἐξήρχοντο ἐκ τῶν χαρακωμάτων πρὶν φθάσῃ ἐκεῖ ὁ ἐχθρὸς καὶ συνεπλέκοντο εἰς φοβερὰν πάλην ἐκ τοῦ συστάδην. Εἰς τὰς λογχομαχίας αὐτὰς διεκρίθησαν τὰ Ἀφρικανικὰ τάγματα τῆς Γαλλίας, τὰ ὁποῖα ἀπηθανάτισεν ὁ ἡμερήσιος τύπος μὲ τὸ περίεργον μᾶλλον παρὰ εὐάρμοστον ὄνομα «Turcos». Οἱ «Turcos» δὲν εἶναι ἄλλοι παρὰ οἱ «Teurs» τοῦ Daudet, κατὰ τῶν ὁποίων διαρκῶς ἐξεστράτευεν ὁ ἀμείλικτος Ταρταρῖνος καθ' ὕπνους εἰς ὅλα τὰ σημεῖα τῆς οἰκουμένης, ἕως ὅτου ἐνέσκηψεν ἐπὶ τέλους εἰς τὸ μέσον αὐτῶν εἰς τὸ Ἀλγέριον. Teurs ὀνομάζουν οἱ Γάλλοι χωρικοὶ ὅλους τοὺς Μουσουλμάνους καί, κατ' ἐπέκτασιν ὅλους τοὺς πρὸς νότον καὶ ἀνατολικῶς τῆς Μεσογείου λαούς, φανταζόμενοι αὐτοὺς ἀνεξαιρέτως ὡς Τούρκους. Ἄγνωστον πόθεν καὶ πῶς ἐμπνευσθέντες τὴν μανίαν των κατὰ τῶν Γερμανῶν οἱ «Turcos» ἐφάνησαν οἱ πλέον ἀδιάλλακτοι ἐχθροί των καὶ οἱ πλέον ἀδυσώπητοι διῶκταί των. Ἡ ἄμυνα ἐκ τῶν χαρακωμάτων ἦτο ἀνιαρὰ εἰς αὐτούς. Πόλεμος ἐξ ἀποστάσεως μὲ τὸ τουφέκιον, χωρὶς τρυπήματα μὲ τὴν λόγχην, χωρὶς κόψιμον κεφαλῶν, χωρὶς στραγγαλισμούς, ἦτο κάτι τι ἀηδὲς καὶ ἐκνευριστικόν. Εἰς τὰς λογχομαχίας, ἐφορμῶντες κατὰ τῶν Γερμανικῶν χαρακωμάτων ἢ ὑποδεχόμενοι τὸν ἐχθρὸν ἐκτὸς τῶν ἰδικῶν των χαρακωμάτων, ἦσαν εἰς τὸ στοιχεῖόν των. Εἰς τὰς ἐφόδους των μὲ τὴν λόγχην ἐφαίνοντο θεωροῦντες τὴν ζωὴν ὡς πολυτέλειαν.

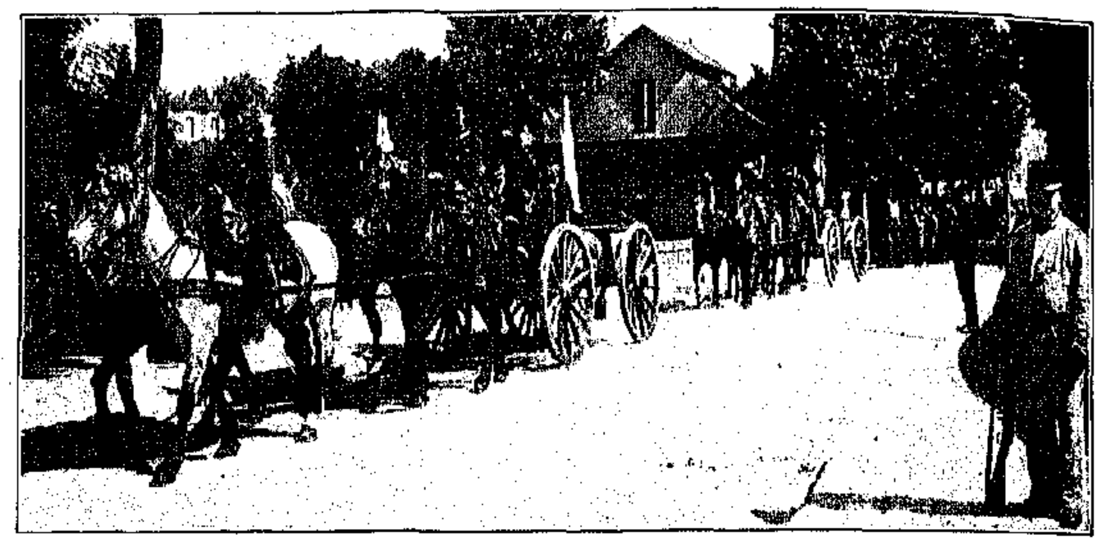

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΝ ΕΝ ΠΟΡΕΙΑ

ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΕΥΣΙΣ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΠΕΖΙΚΟΥ ΚΑΘ' ΟΔΟΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΜΑΧΗΝ

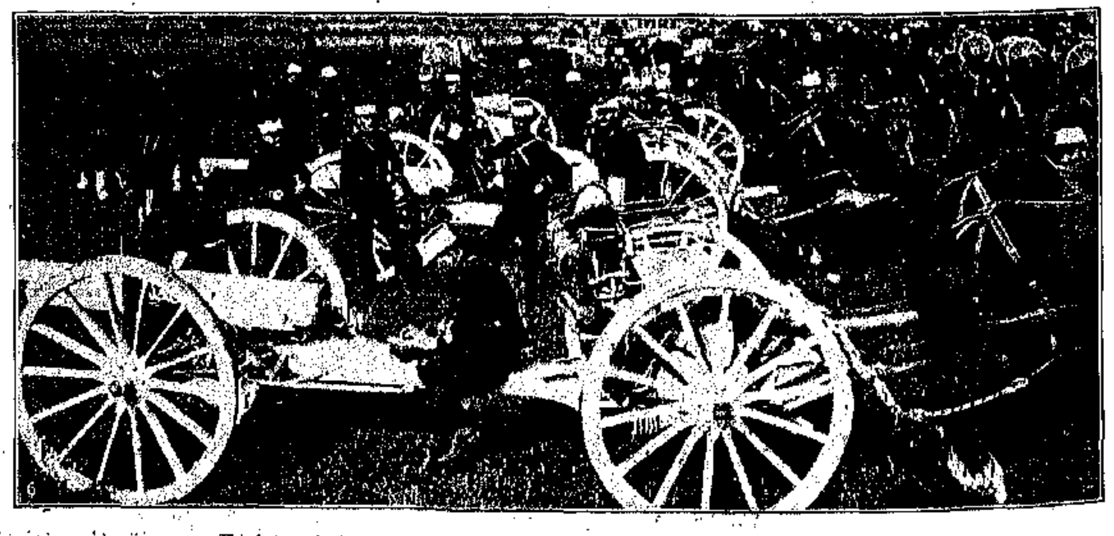

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΔΙΟΝ ΤΗΣ ΜΑΧΗΣ

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ JOFFRE

Ο ΚΟΣΜΟΣ πρέπει νὰ προσαρμοσθῇ τώρα εἰς τὴν ἀντίληψιν ἑνὸς νέου τύπου στρατιωτικῆς μεγαλοφυΐας. Ὁ παλαιὸς τύπος, ὁ οἰκεῖος εἰς ὅλους μας ἐκ τῆς ἱστορίας, ὁ ὁποῖος ἔφθασεν εἰς τὸ ὕψος τῆς δυνατῆς ἐξελίξεώς του ἐν Πρωσσίᾳ—ὁ ἀνὴρ τοῦ «πυρός, τοῦ αἵματος καὶ τοῦ σιδήρου», ὁ ψυχρός, ὁ σκληρός, ὁ ἄκαμπτος, ὁ ἀσυγκίνητος—παρεχώρησε τὴν θέσιν του εἰς ἕνα νέον τύπον μᾶλλον μικρόσωμον καὶ παχύν, κάτοχον δύο ἀκάκων ὀφθαλμῶν, παχέος λευκοῦ μύστακος καὶ κεφαλῆς μὲ ἄσπρα κατσαρὰ μαλλιά—ἕνα ἄνθρωπον εὐγενέστατον καὶ λίαν προσηνῆ ἀκόμη καὶ πρὸς τὸν ἁπλούστερον συνομιλητήν του, καὶ ὁ ὁποῖος εὐκολώτατα θὰ ἠδύνατο νὰ ποζάρῃ ὡς τραπεζίτης ἢ ὡς πρῶτος πολίτης μιᾶς εὐημερούσης Ἀμερικανικῆς Κοινότητος.

Ὁ τύπος αὐτὸς εἶναι ὁ στρατηγὸς Ζόφρ, Ἀρχιστράτηγος τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ. Οἱ Γάλλοι, πρόθυμοι νὰ τονίσουν εἰς τὸν ἐθνικόν των ἥρωα τὴν μᾶλλον πολεμικοφανῆ του ἰδιότητα, τὸν ὠνόμασαν Joffre le Taciturne (Ζόφρ ὁ Σιωπηλός).

Ἴσως αὐτὴ ἡ συνήθεια τοῦ νὰ ὁμιλῇ ὀλίγον εἶναι μία ἀφορμή, διὰ τὴν ὁποίαν ἡ φήμη του ἐκτὸς τῆς Γαλλίας ὑπῆρξε μέχρι τοῦδε πολὺ μικρά. Εἰς τὴν Γαλλίαν τὸν ἐγνώριζον βέβαια ἀρκετὰ πρὸ δύο ἐτῶν, διὰ νὰ τὸν κάμουν Γενικὸν Ἀρχηγὸν διὰ παμψηφίας τοῦ Ἀνωτάτου Πολεμικοῦ Συμβουλίου. Ἀλλ' ἐκτὸς τῆς Γαλλίας οὔτε αὐτὸ τὸ ὄνομά του δὲν ἦτο γνωστόν, ἐκτὸς μόνον εἰς εἰδικοὺς κύκλους. Φαίνεται ὡς νὰ ἐφυλάχθη ἀπὸ σκοποῦ μυστικὸς ἀπὸ τοὺς Γάλλους διὰ νὰ παρουσιασθῇ ὡς μία ἔκπληξις εἰς τοὺς Γερμανούς, ἀκριβῶς ὅπως οἱ Γερμανοὶ ἐφύλαξαν ὡς ἔκπληξιν αὐτὸ τὸ θαυμάσιον σταχτοπράσινον χρῶμα τῶν στολῶν των. Πόσον οἰκειοτέρα εἶναι πρὸς ἡμᾶς, ἐπὶ παραδείγματι, ἡ μορφὴ τοῦ Moltke, τοῦ Ἀρχιεπιτελάρχου τοῦ Κάϊζερ ἢ τοῦ Sir John French, τοῦ Ἄγγλου Ἐπιτελάρχου!

Ἡ ἐπιτυχία τῆς στρατηγικῆς καὶ τῶν ὑπολογισμῶν τοῦ Ζόφρ εἶναι ἤδη ἀντικείμενον γενικοῦ θαυμασμοῦ. Οἱ Γερμανοί, προχωροῦντες ὡς τεράστιον κῦμα, ἠνάγκασαν τοὺς ἐχθρούς των νὰ λάβουν ἡμικυκλωτικὴν διάταξιν εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Μάρνου. Ἀλλ' ἐκεῖ, ἰσχυρότεροι παρὰ πρότερον ἐκ τῆς ἀδιακόπου συγκεντρώσεως, οἱ σύμμαχοι ἐστράφησαν ἐναντίον τοῦ ἐξησθενημένου κύματος καὶ κατώρθωσαν νὰ τὸ στρέψουν πρὸς τὰ ὀπίσω.

Ὑποθέσατε ὅτι ἀντὶ τῆς θαυμαστῆς ὑπομονῆς, ἡ ὁποία ἐχαρακτήρισε τὴν τακτικήν του, ὁ Γάλλος Ἀρχιστράτηγος ἐνήργει μὲ τὸν θεατρικὸν ἐκεῖνον ἡρωϊσμόν, τὸν ὁποῖον πιστεύεται ὅτι συμπαθοῦν οἱ Γάλλοι, καὶ ἐτοποθέτει τὰς ἀτελῶς κινητοποιουμένας δυνάμεις του εἰς τὸ μέσον τοῦ ἀκρατήτου ἀρχικῶς χειμάρρου. Αἱ δυνάμεις αὗται φυσικῷ τῷ λόγῳ θὰ συνετρίβοντο καὶ ὁ χείμαρρος θὰ ἔφθανε πρὸ τῶν πυλῶν τῶν Παρισίων, χωρὶς νὰ ἔχῃ ἄλλα ἐμπόδια ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ὀχυρώματα τῆς πόλεως, τὰ ὁποῖα θὰ ἠδύνατο ἀσφαλῶς νὰ βιάσῃ.

Ἐφ' ὅσον οἱ Γερμανοὶ προυχώρουν, ὁ Ζόφρ ἐκαλεῖτο «Κουροπάτκιν», κατόπιν ὅμως μετεβλήθη εἰς «νεώτερον Φάβιον», ἐν παραβολῇ πρὸς τὸν παλαιὸν ἐκεῖνον Ῥωμαῖον στρατηγόν, ὁ ὁποῖος μετεχειρίσθη ἐπιτυχέστατα τὴν ἰδίαν στρατηγικὴν ἐναντίον τοῦ Ἀννίβα, μέχρις ὅτου κατασυνέτριψεν αὐτὸν καὶ ἔσωσεν οὕτω τὴν Ῥώμην.

Ο ΓΑΛΛΙΚΟΣ ΛΑΟΣ ΠΡΟΠΕΜΠΩΝ ΕΝ ΕΠΕΥΦΗΜΙΑΙΣ ΤΟΥΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΣ

ΤΟ ΠΑΛΑΤΙ

— Ποιὸς κρούει τὴ θύρα;
— Ὁ Πόλεμος.
— Τί θές;

— Ἀνοίξετέ μου νἄμπω στὸ παλάτι.
— Ἐδῶ εἶν' ἡ κοπελοῦδες ἡ ξανθὲς
ποῦ δὲν τῆς ἀντικρύζει ἀνθρώπου μάτι.

— Ἀνοίξετέ μου νἄμπω στὸ παλάτι!

— Ἡ μιὰ τὴ λύρα ἀνάλαφρα κρατεῖ
καὶ τραγουδεῖ μὲ μιὰ φωνὴ δροσάτη
κι' ἀκούει ὁ κόσμος καὶ χειροκροτεῖ,
μὰ δὲν τὴν ἀντικρύζει ἀνθρώπου μάτι.

— Ἀνοίξετέ μου νἄμπω στὸ παλάτι!

— Ἡ δεύτερη μὲ σμίλη πελεκᾷ
δεσμεύοντας τὸ Χρόνο τὸ διαβάτη,
καὶ πλάθοντας, τὸ Θάνατο νικᾷ·
μὰ δὲν τὴν ἀντικρύζει ἀνθρώπου μάτι.

— Ἀνοίξετέ μου νἄμπω στὸ παλάτι!

— Ἡ τρίτη μὲ χρωστῆρα φτερωτὸ
τὴν ὠμορφιὰ ἀνασταίνει τὴ φευγάτη,
χλωρὸ λουδοῦδι σ' ἄνανθο φυτό·
μὰ δὲν τὴν ἀντικρύζει ἀνθρώπου μάτι.

— Ἀνοίξετέ μου νἄμπω στὸ παλάτι!

— Ἡ τελευταία, ἀσάλευτη, σκυφτὴ
σ' ἕνα βιβλίο, ὅλο διαβάζει κάτι
ποῦ μὲ τὸ νοῦ της τὤγραψεν αὐτή·
μὰ δὲν τὴν ἀντικρύζει ἀνθρώπου μάτι.

— Ἀνοίξετέ μου νἄμπω στὸ παλάτι!

— Εἶναι ψηλό, ψηλὸ ὡς τὸν οὐρανὸ
κ' εἶναι μανταλωμένο τὸ παλάτι·
δὲν τῆς ἀγγίζει χέρι ἀνθρωπινὸ
καὶ δὲν τῆς ἀντικρύζει ἀνθρώπου μάτι.

— Ἐγὼ θὰ τὸ γκρεμίσω τὸ παλάτι!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΠΕΖΙΚΟΝ ΕΝ ΠΟΡΕΙΑ

ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΠΑΛΑΙΜΑΧΩΝ ΑΓΓΛΩΝ ΙΠΠΕΩΝ ΕΠΙΤΙΘΕΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΩΝ

Copyright

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ

ΠΕΡΙ τοῦ Ἀγγλικοῦ στρατοῦ εἴχομεν μέχρι σήμερον τὴν ἰδέαν ὅτι ἦτο καλὸς μόνον διὰ παρατάξεις καὶ διὰ πολέμους ἐναντίον βαρβάρων λαῶν τῆς Ἀφρικῆς, καὶ ὅτι ἐν Εὐρωπαϊκῷ πολέμῳ θὰ κατεστρέφετο ἐν μικρῷ χρονικῷ διαστήματι. Τὸ ἀβάσιμον τῆς τοιαύτης ἰδέας ἀπεδείχθη τὰς ἡμέρας ταύτας ἐν Γαλλίᾳ, ὅπου ὁ ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Φρέντς σχετικῶς ὀλιγάριθμος Ἀγγλικὸς στρατὸς ἐδείχθη ἀντάξιος τῶν στρατῶν τοῦ Δουκὸς τοῦ Οὐέλλιγκτων.

Ὁ κυρίως Ἀγγλικὸς στρατὸς εἶναι πράγματι ὀλίγος ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἀπειραρίθμους ἀνὰ τὰς πέντε ἠπείρους Κτήσεις, Ἀποικίας καὶ Προστασίας. Μ' ὅλα ταῦτα ἐπαρκεῖ οὐ μόνον ἐν εἰρήνῃ ἀλλὰ καὶ ἐν πολέμῳ. Πῶς συμβαίνει τοῦτο εἶναι μυστήριον, οὗ ἡ λύσις πρέπει νὰ ζητηθῇ εἰς τὸ θαυμάσιον πολιτικὸν σύστημα τῆς Βρετανικῆς Αὐτοκρατορίας, περὶ οὗ οὐ τοῦ παρόντος.

Πρὸ τοῦ πολέμου ὁ Ἀγγλικὸς στρατὸς ἀπετελεῖτο ἐκ 250,000 ἀνδρῶν, διεσπαρμένων ὡς ἑξῆς:

Εἰς Ἀγγλίαν	125,000
Εἰς τὰς Ἰνδίας	76,000
Εἰς τὴν Κίναν	9,000
Εἰς τὴν Μάλταν	7,000
Εἰς τὴν Νότιον Ἀφρικὴν	7,000
Εἰς τὴν Αἴγυπτον	6,000
Εἰς διαφόρους ἄλλας ἀποικίας	20,000

Ὁ στρατὸς οὗτος ἀποτελεῖται ἐξ ἐθελοντῶν, ὧν ἡ ἐνεργὸς ὑπηρεσία εἶναι πενταετὴς καὶ ἡ ἐφεδρικὴ διετής. Ἡ ἐφεδρεία ἀνήρχετο εἰς 140,000.

Πλὴν τούτων εἶναι ὁ στρατὸς τῶν ἐθνοφυλάκων (territorials), ὁ ἱδρυθεὶς ὑπὸ τοῦ Λόρδου Χάλδεϊν, τῷ 1907, ὅτε οὗτος ἦτο ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν. Τῶν ἐθνοφυλάκων προορισμὸς ἦτο ἡ ὑπεράσπισις τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ἄνευ ὑποχρεώσεως πρὸς ὑπηρεσίαν ἐκτὸς τῶν νήσων τούτων. Ἀλλ' ἐκραγέντος τοῦ πολέμου τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἐδόθη εἰς τὸν Λόρδον Κίτσενερ, τὸν ἥρωα τοῦ Χαρτούμ. Οὗτος προεκήρυξεν ὅτι ἐζήτει νὰ σχηματίσῃ νέον στρατὸν ἐξ 100,000 ἀνδρῶν, καὶ εἰς ἕνα μῆνα ἐπαρουσιάσθησαν 439,000, ὡς ἐδήλωσεν ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων ὁ πρωθυπουργὸς κ. Ἀσκουίθ, ὅστις προσέθηκεν ὅτι τὸ ἔθνος ἔχει ἀνάγκην, πλὴν τούτων, καὶ ἄλλων 500,000 ἀνδρῶν, πῶς δὲ θὰ ὁπλισθῶσιν οὗτοι καὶ θὰ γυμνασθῶσιν, ὡς τινες ἠρώτησαν, εἶναι ἔργον τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις γνωρίζει τί ζητεῖ. Τὸ ἀληθὲς εἶναι ὅτι ὁ κόμης Κίτσενερ μετ' ὀλίγους μῆνας θὰ ἔχῃ εἰς τὴν διάθεσίν του 1,250,000 ἀνδρῶν, καθ' ἣν στιγμὴν οἱ στρατοὶ πάντων τῶν ἄλλων, νικητῶν τε καὶ ἡττημένων, θὰ ἔχωσιν ἀποδεκατισθῇ.

Ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν κήρυξιν τοῦ πολέμου ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας κατὰ τῆς Γερμανίας, ἡ ἐν Λονδίνῳ Κυβέρνησις ἔστειλε στρατὸν εἰς Βέλγιον πρὸς ὑποστήριξιν τῆς οὐδετερότητός του, ἣν αὕτη εἶχεν ἐγγυηθῇ, ὡς καὶ ἡ Γαλλία, καὶ αὐτὴ ἡ Γερμανία, ἥτις τὴν παρεβίασε. Πόσος στρατὸς ἐστάλη ἐξ Ἀγγλίας δὲν εἶναι ἔτι γνωστόν, ἐξ ἐκθέσεων ὅμως τοῦ στρατηγοῦ Φρέντς συνάγομεν ὅτι ἐστάλησαν τοὐλάχιστον δύο σώματα στρατοῦ καὶ μία μεραρχία Ἱππικοῦ. Ἐν ἄλλαις λέξεσιν, ὁ Ἀγγλικὸς στρατὸς ὁ σταλεὶς ἐν Βελγίῳ δὲν ἦτο ὀλιγώτερος τῶν 80,000 ἀνδρῶν.

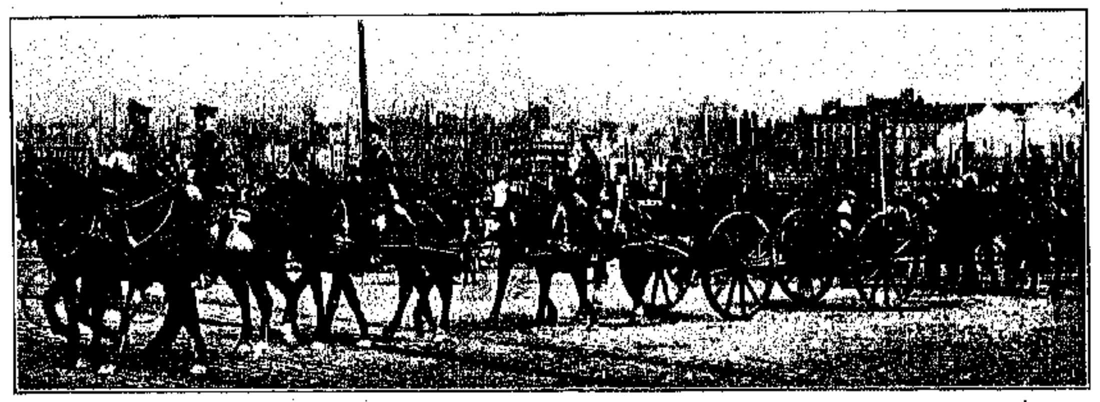

ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΝ ΜΕΤΑΒΑΙΝΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ἐν Βελγίῳ ὁ Ἀγγλικὸς στρατὸς ἠναγκάσθη νὰ ὑποχωρήσῃ μετ' ἀπωλειῶν, συναντήσας μεγαλείτερον ἀριθμὸν ἐχθρικοῦ στρατοῦ. Ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ Βορειανατολικῇ Γαλλίᾳ, ὅπου ὑπεχώρησεν, ὑπέστη μεγάλας ἀπωλείας, παρ' ὅλην τὴν γενναιότητα τῶν ἀνδρῶν.

Νὰ ἀναφέρωμεν λεπτομερείας θὰ ἦτο μακρὸν ἐγχείρημα, ὑπερβαῖνον τὰ ὅρια ἑνὸς ἄρθρου. Θὰ μεταφράσωμεν μόνον μέρος τῶν σχολίων τοῦ εἰδικοῦ στρατιωτικοῦ κριτικοῦ τῶν «Times», ἀναλύοντος τὸ τηλεγράφημα τοῦ στρατηγοῦ Φρέντς, ἀπὸ 7 Σεπτεμβρίου, ὅπερ περιέγραφε διὰ μακρῶν τοὺς ἀγῶνας τοῦ Ἀγγλικοῦ στρατοῦ κατὰ πολυπληθεστέρου ἐχθροῦ. Τὸ τηλεγράφημα τοῦτο ὁμολογεῖ, ἐν πάσῃ στρατιωτικῇ ἐλευθεροστομίᾳ, τὰς δυσχερείας καθ' ὧν ἀντεπάλαισεν ὁ ὑπὸ τὸν Σὲρ Τζὼν Φρέντς Ἀγγλικὸς στρατός. Οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία, λέγει ὁ κριτικὸς τῶν «Times», ὅτι, καὶ ἐὰν οἱ ἀριθμοὶ ἦσαν ἴσοι ἀμφοτέρωθεν, ὁ μικρὸς ἐν Γαλλίᾳ Ἀγγλικὸς στρατὸς ἔπρεπε νὰ κατεστρέφετο διότι ἔμεινε σχεδὸν ἀπομεμονωμένος μέχρις οὗ ὁ γενναῖος Γάλλος στρατηγὸς Δαμὰδ μετὰ τῶν ἐφέδρων μεραρχιῶν του συνηνώθη τὴν 25 Αὐγούστου. Ἐσώθη ἀπὸ μοιραίας καταστροφῆς ἐκ τῆς ταχείας ἀναγνωρίσεως τῆς κρισίμου θέσεως ὑπὸ τῶν στρατηγῶν τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς ψυχραιμίας καὶ τοῦ θάρρους τῶν ὑπ' αὐτοὺς ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν.

Δὲν γνωρίζομεν καλῶς ποίαν ἀποστολὴν διετάχθη νὰ ἐκτελέσῃ ὁ Βρετανικὸς στρατὸς ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Ζόφρ, ἀλλὰ δύναται νὰ ὑποτεθῇ ὅτι ἡ ἀποστολή του ἦτο νὰ καλύψῃ τὸ ἀριστερὸν τοῦ Γαλλικοῦ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Σάμπρ. Τὸ Γαλλικὸν Ἀρχηγεῖον εἰδοποίησε τὸν στρατηγὸν Φρέντς ὅτι μόνον ἓν ἢ τὸ πολὺ δύο Γερμανικὰ σώματα στρατοῦ ἦσαν πρὸ αὐτοῦ. Ὁ Ἄγγλος στρατηγός, ἐνεργῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς πληροφορίας ταύτης, ὡδήγησε τὸν στρατόν του τῇ 23 Αὐγούστου, ἐπὶ τῆς γραμμῆς Binche-Mons-Condé, ἐν τῇ θέσει δὲ ταύτῃ ἦτο καλῶς τοποθετημένος ὅπως καλύψῃ τὸ ἀριστερὸν τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ ἐπὶ τοῦ Σάμπρ, καὶ πράγματι κατώρθωσε τοῦτο κατὰ λαμπρότατον τρόπον.

Ἀλλὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, 23 Αὐγούστου, οἱ Γάλλοι ἀπεκρούσθησαν ἀπὸ τὸν ποταμὸν Σάμπρ, τὴν δὲ 5 μ. μ., ὁ Σὲρ Τζὼν ἐπληροφορήθη παρὰ τοῦ στρατηγοῦ Ζόφρ ὅτι τρία Γερμανικὰ σώματα στρατοῦ ἐκινοῦντο κατὰ τοῦ μετώπου του, ἐνῷ τὸ Δεύτερον Σῶμα ἔστρεφε τὸ ἀριστερόν του πρὸς τὸ Τουρναί. Δὲν ἐδόθη ἐξήγησις διατὶ ἡ πληροφορία αὕτη δὲν διεβιβάσθη πρότερον εἰς τὸν Βρετανὸν Διοικητήν. Ἡ θέσις τοῦ Ἀγγλικοῦ στρατοῦ ἦτο ἐπικίνδυνος, διότι τὴν ἑσπέραν ἐκείνην ἔμεινε τελείως μόνος ἵνα δεχθῇ τὴν ἐπίθεσιν μεγάλως ὑπερτέρων καὶ ἐντελῶς νέων Σωμάτων Στρατοῦ, ἔχων δὲ ἤδη συμπλακῇ μετ' αὐτῶν, δὲν ἠδύνατο εὐκόλως νὰ διακόψῃ τὴν μάχην.

Διὰ τοῦτο ὁ Στρατηγὸς Φρέντς πολὺ ὀρθῶς διέταξε τὴν ὑποχώρησιν τοῦ στρατοῦ του εἰς τὴν γραμμὴν Μωμπαίζ-Βαλανσιὲν τὴν αὐγὴν τῆς 24 Αὐγούστου, διότι μόνον τοῦτο ὑπελείπετο εἰς αὐτὸν νὰ πράξῃ. Διαρκούσης τῆς ὑποχωρήσεως ταύτης, καὶ περὶ τὴν 7.30 τῆς πρωΐας, ὁ στρατηγὸς Δελλ, εἰς ἀπάντησιν αἰτήσεως τοῦ Σὲρ Τσιάρς Φέργυσον πρὸς βοήθειαν, ὡδήγησε πρὸς τὰ ἐμπρὸς τὴν ὑπ' αὐτὸν Ταξιαρχίαν Ἱππικοῦ διὰ τὴν ἐπίθεσιν ἐπὶ τοῦ ὄρους, καθ' ἣν τὸ 9ον Σύνταγμα τῶν Λογχιστῶν καὶ τὸ 18ον τῶν Οὐσάρων ὑπέστη τόσον μεγάλας ἀπωλείας.

Ἀλλὰ παρὰ τὰς μεγάλας ταύτας ἀπωλείας τοῦ μικροῦ ἐν Γαλλίᾳ Ἀγγλικοῦ στρατοῦ, οὗτος ἐξεπλήρωσε τὴν ἀποστολήν του, διότι, ἄνευ τῆς ἀντιστάσεώς του πρὸς τὰ Γερμανικὰ Σώματα τὴν 23ην Αὐγούστου, ταῦτα, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, θὰ διέβαινον τὸν Σάμπρ τὴν 24ην Αὐγούστου καὶ θὰ κατασυνέτριβον τὰς Γαλλικὰς στρατιάς, αἵτινες ὑπεχώρουν ἐκ Σαρλερουά.

Διὰ τοῦτο γενναιοφρονέστατα ὁ Γάλλος στρατηγὸς Ζόφρ ὡμολόγησεν ἀπεριφράστως τὴν εὐγνωμοσύνην του πρὸς τὸν Σὲρ Τζὼν Φρέντς διὰ τὴν ἀφοσίωσιν καὶ τὴν πίστιν, ἣν ὁ Ἄγγλος στρατηγὸς ἐπέδειξε καθ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα τῆς διαρκοῦς μάχης.

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ FRENCH

ΜΕΡΟΣ τῆς στρατιωτικῆς δόξης, ἡ ὁποία περιέβαλε τὸν Ἀρχιστράτηγον τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ Joffre, κατόπιν τῶν τελευταίων ἐπιτυχιῶν του, ἀνήκει ἀναμφιβόλως καὶ εἰς τὸν Ἄγγλον Στρατάρχην Sir John French, ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ ὁποίου εὑρίσκεται ὅλος ὁ ἐν τῇ Ἠπειρωτικῇ Εὐρώπῃ ἐνεργῶν Ἀγγλικὸς στρατός.

Ὁ στρατάρχης French εἶναι Ἰρλανδικῆς καταγωγῆς, ἐγεννήθη ὅμως ἐν Κὲντ τῆς Ἀγγλίας πρὸ 62 ἐτῶν καὶ ὀφείλει τὴν μέχρι τοῦδε φήμην του

ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΙΣ ΣΚΩΤΩΝ

ΕΛΑΦΡΟΝ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΝ

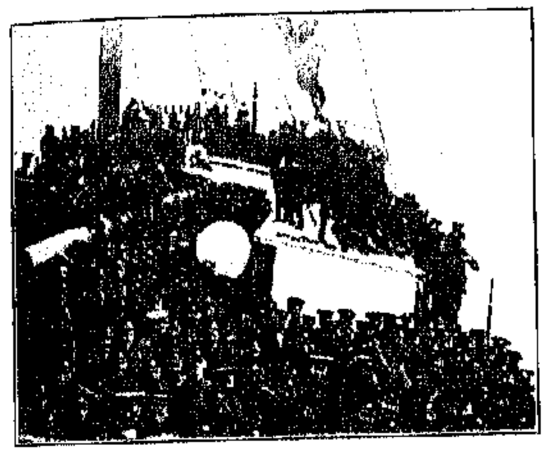

ΑΓΓΛΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΚΑΘ' ΟΔΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΠΟΛΕΜΕΦΟΔΙΩΝ

ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΙΑ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ

ΣΚΩΤΙΚΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΔΙΕΡΧΟΜΕΝΟΝ ΕΚ ΒΟΥΛΩΝΗΣ ΔΙΑ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

εἰς τὰς ἐπιτυχίας, τὰς ὁποίας ἔσχεν ὡς ἀξιωματικὸς σωματάρχης τοῦ ἱππικοῦ κατὰ τὸν Βοερικὸν πόλεμον. Τὴν πρώτην ἀρχὴν τοῦ σταδίου του ἔκαμεν εἰς τὸ ναυτικὸν καί, ἀφ' οὗ ἔλαβε τὸ δίπλωμά του ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ ἐκπαιδευτικοῦ πλοίου «Βρετανία», κατετάχθη ὡς σημαιοφόρος ἐπὶ τοῦ πολεμικοῦ πλοίου «Warrior». Ταχέως ὅμως ἐκουράσθη ἀπὸ τὴν θάλασσαν, παρῃτήθη, καὶ μετά τινας δυσκολίας ἐπέτυχε τοποθέτησιν εἰς τὸ 8ον σύνταγμα τῶν Οὐσσάρων, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἀργότερον μετεφέρθη εἰς τὸ 19ον.

Ἡ πρώτη του ἐνεργὸς ὑπηρεσία ἐγένετο ὑπὸ τὸν Λόρδον Wolseley κατὰ τὴν ἐκστρατείαν τοῦ Νείλου ἀπὸ 1884 μέχρι 1885, ἐπιχειρηθεῖσαν πρὸς σωτηρίαν τοῦ στρατηγοῦ Γόρδωνος ἀπὸ τοῦ Χαρτούμ. Συνώδευσε τὸν Sir Herbert Stewart κατὰ τὴν διὰ μέσου τῆς ἐρήμου Baynda ἐκστρατείαν του καὶ παρευρέθη εἰς τὴν ἀγρίαν μάχην τοῦ Abu Klea. Βραδύτερον ἀφ' οὗ διετέλεσεν ἐπὶ ἀρκετὰ ἔτη ὡς ἐπιτελάρχης τοῦ στρατηγοῦ Sir George Luck, Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τοῦ ἱππικοῦ ἐν Ἰνδίαις, ἐπέτυχε τὴν διοίκησιν τοῦ παλαιοῦ του συντάγματος τῶν Οὐσσάρων.

Κατὰ τὴν ἔκρηξιν τοῦ Βοερικοῦ πολέμου ὁ Sir Redvers Buller, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνετέθη ἡ διοίκησις τοῦ Ἀγγλικοῦ στρατοῦ τῆς νοτίου Ἀφρικῆς, προσέλαβε τὸν French ὡς μέλος τοῦ ἐπιτελείου του, ἅμα δὲ τῇ ἀφίξει εἰς τὸ Ἀκρωτήριον, ἐνεπιστεύθη εἰς αὐτὸν τὴν διοίκησιν τῆς κυριωτέρας ταξιαρχίας ἱππικοῦ.

Ἡ λαμπρὰ ἐπιτυχία εἰς Elendlaagte ἐδικαίωσε τὴν ἐκλογὴν ταύτην. Ἀλλὰ διὰ πρώτην φορὰν ὁ French ἀπέδειξεν ἔκτακτον ἱκανότητα, ὅταν ἐστάλη νὰ κρατήσῃ τοὺς ἀριθμητικῶς ὑπερέχοντας Βόερς πρὸ τοῦ Colesburg. Ὁ Sir John μετὰ τοῦ ἱππικοῦ του κατώρθωσε πράγματι νὰ τοὺς συγκρατήσῃ μέχρις ὅτου ἔφθασαν αἱ μετὰ τοῦ λόρδου Roberts σταλεῖσαι ἐνισχύσεις.

Ἡ φήμη τοῦ French ηὐξήθη ἔτι περισσότερον διὰ τῆς πορείας πρὸς Kimberley καὶ τῆς καταδιώξεως καὶ συλλήψεως τοῦ στρατοῦ τοῦ Croujet; Paardeberg, διὰ τῶν ὁποίων κατεδείχθη ὅτι οἱ Ἄγγλοι στρατηγοὶ ἠδύναντο νὰ πολεμῶσιν ἀκόμη κατὰ τὸν παλαιὸν τρόπον, ὁ ὁποῖος ἐπὶ ἑκατονταετηρίδας κατέστησε τὰ Βρετανικὰ στρατεύματα τὸν τρόμον τῶν ἐχθρῶν των.

Ἓξ ἑβδομάδας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ παρόντος πολέμου ὁ Sir John French παρῃτήθη τῆς θέσεώς του ἕνεκα τῆς διαφωνίας του πρὸς τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὸ ζήτημα τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν στρατευμάτων ἐν Ulster. Ὁ Ἄσκουϊθ ἐξέφρασεν ἐντὸς τοῦ Κοινοβουλίου τὴν βαθεῖαν λύπην του, διότι τὸ λαμπρὸν στάδιον ἑνὸς τόσον διακεκριμένου ἀξιωματικοῦ ἐκλείετο προώρως. Ὁ Πρωθυπουργὸς προσέθεσεν ἐν τούτοις ὅτι ἐξηκολούθει νὰ θεωρῇ πάντοτε τὴν εἰδικὴν ἱκανότητα τοῦ Sir John French ὡς κεφάλαιον μελλοντικὸν τοῦ ἔθνους ἐν περιπτώσει πολέμου. Ἐκ τῶν ὅσων συνέβησαν μετὰ ταῦτα καταφαίνεται ὅτι οἱ λόγοι τοῦ Ἄσκουϊθ ὑπῆρξαν προφητικοί.

Ὁ Sir John δὲν ἔχει ποσῶς τὸ ἐξωτερικὸν ἱππέως. Εἶναι μικρόσωμος, καὶ δὲν ἔχει τίποτε τὸ πομπῶδες, ὅπως οἱ πλεῖστοι τῶν διακεκριμένων ἀξιωματικῶν τοῦ ἱππικοῦ. Εἶναι ἱκανὸς ἱππεύς, ἀλλὰ τὸ ἄκαμπτον κάθισμά του ἐπὶ τοῦ ἵππου λέγουν ὅτι ὑπενθυμίζει ὅτι ἦτο ναύτης πρὶν γείνῃ στρατιώτης. Ὁ χαρακτήρ του περιγράφεται ὡς κρᾶμα καλῆς καρδίας καὶ εὐθυμίας μὲ ἔντονον εὐερεθιστικότητα καὶ ἀνυπομονησίαν—ἓν μίγμα Κεντιανοῦ καὶ Ἰρλανδοῦ. Εἶναι ἀκαταπόνητος πεζοπόρος καὶ μέγας φίλαθλος.

Μεταξὺ τοῦ Ἄγγλου στρατάρχου French καὶ τοῦ Γάλλου Ἀρχιστρατήγου Joffre ἡ ὁμοιότης εἶναι πολὺ μικρά, ἀλλὰ καὶ οἱ δύο εἶναι γενναῖοι καὶ ἱκανοὶ στρατιῶται. Πάντως φαίνεται ὅτι ὁ στρατηγὸς Joffre κατενόησε καὶ ἐξετίμησε τὸν χαρακτῆρα τοῦ Sir John, τὸ συνεργατικὸν πνεῦμά του καὶ τὰ μεγάλα στρατιωτικά του προτερήματα.

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΣΕΡ ΤΖΩΝ ΦΡΕΝΤΣ

ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΙΠΠΙΚΟΝ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ

ΑΙ ΑΓΓΛΙΔΕΣ ΚΑΙ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

ΕΝΩ τὸ ἄνθος τῆς ἀνδρικῆς ἡλικίας μάχεται ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τῶν Ἐθνῶν καὶ τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὰς Συνθήκας, αἱ γυναῖκες, πάσης ἡλικίας, ἐκτελοῦσι τὸ ἔργον τοῦ ἀγαθοῦ Σαμαρείτου, οὐ μόνον ἐν ταῖς πόλεσιν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης.

Πάντων τῶν ἐθνῶν αἱ γυναῖκες εἰργάσθησαν πρὸς παρηγορίαν τῶν ἀνδρῶν τοῦ ἔθνους των, οἵτινες ἐθυσίασαν τὰ πάντα εἰς τὸν παρόντα Πανευρωπαϊκὸν πόλεμον. Ἀλλ' αἱ Ἀγγλίδες, ἤ, διὰ νὰ εἴμεθα δικαιότεροι, αἱ Βρετανίδες, ὑπερέβησαν πάσας τὰς ἄλλας. Αὗται εἰργάσθησαν καὶ ἐργάζονται πολυτρόπως: Νοσοκομοῦσαι τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τραυματίας, οὐ μόνον τοὺς φίλους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐχθρούς· ράπτουσαι ἐνδύματα διὰ τοὺς μαχομένους, καὶ περιποιούμεναι τὰς πληγὰς τῶν ἀτυχησάντων ἐν πολέμῳ. Ὅσαι, ἕνεκα προκεχωρημένης ἡλικίας, δὲν δύνανται νὰ προσενέγκωσιν ἔργα τῶν χειρῶν των, προσφέρουσι τὸν ὀβολόν των εἰς χρήματα, κλινοστρωμνάς, σινδόνας, καρπούς, γλυκύσματα, σιγαρέττα, κλπ.

Ἐργάζονται καὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν αἱ γυναῖκες ἐν πολέμῳ, ἀλλὰ πράττουσι τοῦτο ἀτάκτως, ἴσως μᾶλλον γενναιοφρόνως, ἀλλ' ἧττον λυσιτελῶς.

Κατὰ τοὺς Ἑλληνικοὺς πολέμους αἱ γυναῖκες ἀπέστειλαν πρὸς τοὺς μαχομένους καὶ τοὺς ἐν νοσοκομείοις ἀναρρωνύοντας ἑκατοντάδας κιβωτίων κονιάκ, σιγαρέττων, περιποδίων, φλανελλῶν κλπ., ἀλλ' ἡ διανομὴ διεξήχθη τοσοῦτον πλημμελῶς, ὥστε στρατιῶταί τινες εἶχον πάντα ἐν ἀφθονίᾳ, καὶ ἄλλοι ἐστεροῦντο τῶν πάντων, ἔκ τινος δὲ μέρους, ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, αἱ βοήθειαι ἀπεστάλησαν ὅτε δὲν ἦσαν πλέον χρήσιμοι. Καλὴ θέλησις δὲν ἐπαρκεῖ, ἄνευ καλῆς διοργανώσεως.

Ἐν Ἀγγλίᾳ ὅμως τὰ πάντα διεξάγονται ψυχρῶς μέν, ἀλλὰ μεθοδικῶς. Πρώτη ἔδωκε τὸ παράδειγμα ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα Μαρία, ἱδρύσασα Ἑταιρίαν Κεντημάτων, εἰς ἣν πᾶσαι ἀποστέλλουσιν ἔργα των ὑπὲρ τῶν θυμάτων τοῦ πολέμου.

Πᾶσα Ἐκκλησία, παντὸς δόγματος καὶ αἱρέσεως, διατηρεῖ νῦν ἐργαστήρια γυναικῶν. Εἰς πᾶσαν Κομητείαν ὑπάρχει εἷς κλάδος Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Καὶ αὐταὶ αἱ Ἑταιρίαι πρὸς πολιτικὴν χειραφέτησιν τῶν γυναικῶν, ἀφῆκαν τὰς χιμαιρικὰς ἐκστρατείας των καὶ ἐργάζονται ὑπὲρ τῆς Πατρίδος· δυνάμεθα μάλιστα νὰ διαβεβαιώσωμεν καὶ ὅτι διακρίνονται πασῶν τῶν ὁμοφύλων των ἐπὶ δραστηριότητι. Ὁ μέγας Σύνδεσμος τῶν Καθολικῶν Γυναικῶν, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐν Λονδίνῳ Καρδινα-

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 32αν σελίδα)

ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΡΩΣΣΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

ΣΥΜΦΟΡΑ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἶχον τὴν παραφροσύνην νὰ προκαλέσουν τὸν τρομερὸν Ρωσσικὸν Πολύφημον! Ἡ Αὐστρία, ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἀχθεῖσα ὑπὸ τῆς Γερμανίας εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης, σφαδάζει ἤδη ὑπὸ τοὺς πόδας του ἄπελπις καὶ συντετριμμένη. Ἡ Γερμανία, ἂν δὲν σπεύσῃ νὰ ζητήσῃ ταχέως εἰρήνην ἢ ἂν δὲν σωθῇ εἰς τὸ τέλος ἄλλοθεν, ὅσον καὶ ἂν δυνηθῇ νὰ κρατήσῃ τὰ ἑκατομμύρια τῶν στρατιωτῶν τοῦ Τσάρου παρὰ τὰ σύνορά της, ὅσας νίκας καὶ ἂν διασαλπίσῃ τὸ Βερολῖνον εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Πρωσσίαν, ὅσας ἥττας καὶ ἂν ὁμολογήσῃ μὲ τὴν καταπλήττουσαν ἀφέλειαν καὶ ἀδιαφορίαν της ἡ Πετρούπολις, εἶναι ζήτημα ἂν θὰ φανῇ ἐξίσου τυχηρὰ μὲ τὸν «Οὖτιν», τὸν ὁποῖον κατὰ χάριν ὁ Πολύφημος εἶχεν ἀφήσει ἁπλῶς διὰ νὰ τὸν φάγῃ τελευταῖον μετὰ τὴν καταβρόχθισιν τῶν ἀτυχῶν συντρόφων του.

Ἡ Ρωσσία κατεχειρίσθη τοὺς ἀντιπάλους της μὲ τὴν σειράν. Ἤρχισεν ἀπὸ τὴν ἀδυνατωτέραν Αὐστρίαν, διὰ νὰ τὴν στραγγαλίσῃ συνοπτικῶς καὶ νὰ ἔχῃ κατόπιν πλήρη ἐλευθερίαν κινήσεων εἰς τὴν ὁρμήν της κατὰ τῆς Γερμανίας. Εἰς διάστημα ὀλίγων ἑβδομάδων οἱ Ρῶσσοι ἠλάττωσαν τὸν στρατὸν τῆς Αὐστρίας κατὰ τετρακοσίας χιλιάδας. Ἑκάστη ἧττα τῶν Αὐστριακῶν ἦτο κατατρόπωσις. Ἑκάστη νίκη τῶν Ρώσσων ἦτο πανωλεθρία τῶν ἡττημένων. Διὰ νὰ μείνῃ ὕστερον ἀπὸ ὀλίγας ἀκόμη ἑβδομάδας ἔστω καὶ εἷς μόνος στρατιώτης τοῦ Φραγκίσκου Ἰωσὴφ ζωντανός, ἀτραυμάτιστος καὶ ἀσύλληπτος, πρέπει νὰ ἀπαυδήσουν πρῶτον οἱ Κοζάκοι σφάζοντες καὶ καταδιώκοντες τὸν φεύγοντα ἐχθρόν. Τὸ τέλος τοῦ πολέμου θὰ εὕρῃ ὅλους τοὺς Αὐστριακοὺς στρατιώτας, ὅσοι θὰ διαφύγουν τὸν θάνατον, εἰς τὴν Σιβηρίαν. Καὶ ἡ Αὐστρία τότε δὲν θὰ εἶναι ἴσως περισσότερον ζωντανὴ ἀπὸ τὰ μαμούθ τὰ ὁποῖα καλύπτουν οἱ παγῶνες τῆς Ἰρκούτσκης ἀπὸ χιλιάδων ἐτῶν.

Βλέπων κανεὶς τὸ σάρωμα τῶν Αὐστριακῶν ἀπὸ τοὺς Ρώσσους ἀπορεῖ ποῦ βασιζόμενοι οἱ πολιτικοὶ καὶ οἱ στρατιωτικοὶ τῆς Βιέννης ἐκήρυξαν τὸν πόλεμον κατὰ τοῦ Τσάρου, ὁ ὁποῖος πρὶν ἀκόμη καλέσῃ ὑπὸ τὰ ὅπλα ὅλας τὰς ἡλικίας πασῶν τῶν Ρωσσιῶν, ἀπὸ τῆς Πετρουπόλεως μέχρι τῶν Οὐραλίων καὶ ἀπὸ τοῦ Ἀρχαγγέλου μέχρι τῆς Ὀδησσοῦ, εἶχεν ἤδη εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Πρωσσίαν καὶ εἰς τὴν Γαλικίαν συντάγματα ἀπὸ τὴν Σαμαρκάνδην καὶ ἀπὸ τὸ Τουρκεστάν, ἀπὸ τὸ Τομπόλσκ καὶ ἀπὸ τὸ Τόμσκ, ἀπὸ τὴν Ἰρκούτσκην καὶ ἀπὸ τὴν Οὐστκούτην, ἀπὸ τὰς Κιργισίας στέππας καὶ ἀπὸ τὴν χώραν τῆς Βαϊκάλης καὶ τοῦ Ἀμούρ, ἑπτὰ χιλιάδας μιλίων μακρὰν τοῦ θεάτρου τοῦ πολέμου. Ἡ Αὐστρία ἐκίνησε πόλεμον ἐναντίον τῆς μητρὸς τῶν Σλαύων μὲ στρατὸν ἀποτελούμενον κατὰ τὸ ἥμισυ ἀπὸ Σλαύους. Πῶς νὰ πολεμήσουν ἐναντίον τῶν Ρώσσων οἱ Πολωνοὶ τῆς Γαλικίας, εἰς τοὺς ὁποίους ὁ Μέγας Δοὺξ Νικόλαος ὑπεσχέθη ἐθνικὴν ἕνωσιν καὶ αὐτονομίαν; Ἀπὸ τοὺς Σέρβους τῆς Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβίνης, τοὺς ὁποίους μετέφερεν εἰς τὰ Ρωσσικὰ σύνορα, ἡ Αὐστρία δὲν ἠδύνατο βεβαίως νὰ περιμένῃ νὰ θυσιασθοῦν ὑπὲρ αὐτῆς, ὅταν ὁ πόλεμος ἐγίνετο εἰς τὰ ἀνατολικὰ καὶ εἰς τὰ νοτιοδυτικὰ κατ' ἀδελφῶν καὶ ὁμοφύλων των. Κροᾶται, Σλαυοῦνοι καὶ Τσέχοι δὲν ἠδύναντο νὰ δείξουν περισσοτέραν ἀφοσίωσιν εἰς τὴν Δυαδικὴν Μοναρχίαν εἰς ἕνα πόλεμον τοῦ Σλαυϊσμοῦ κατὰ τοῦ Γερμανισμοῦ. Ἰταλοὶ τῆς Τεργέστης καὶ τοῦ Τρεντίνου καὶ Ρουμάνοι τῆς Τρανσυλβανίας, βλέποντες τὴν εὐκαιρίαν των διὰ τὴν ἐθνικήν των ἀποκατάστασιν, ἦτο φυσικὸν νὰ συντελέσουν εἰς τὴν ἧτταν τῆς Αὐστρίας. Ἀφαιρουμένων ὅλων τούτων δὲν μένουν εἰς τὴν Αὐστρίαν πιστοὶ στρατιῶται παρὰ οἱ ὀλίγοι Γερμανοὶ τῶν βορειοδυτικῶν περιφερειῶν καὶ οἱ Οὖγγροι—οἱ τελευταῖοι ὄχι ἀπὸ ἀφοσίωσιν πρὸς τὴν Μοναρχίαν, ἀλλ' ἀπὸ τὸν φόβον τῆς ὑποδουλώσεώς των εἰς τοὺς Σλαύους. Καὶ ἐκτὸς τούτου ὅμως ὁ Αὐστριακὸς στρατὸς μόνον διὰ τὰς ἥττας του φημίζεται. Ἀπὸ τοῦ τριακονταετοῦς θρησκευτικοῦ πολέμου μέχρι τῆς ἐποχῆς μας οἱ μόνοι ἡττηθέντες ποτὲ ὑπὸ τῶν Αὐστριακῶν ἦσαν οἱ Ἰταλοί.

Ἡ Λεμβέργη, τὸ πρῶτον μέγα φρούριον τῆς Αὐστρίας εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Γαλικίαν, ἔπεσε πρὸ τῶν στρατιωτῶν τοῦ Τσάρου ὡς νὰ ἦτο ἐντελῶς ἀνωχύρωτος. Τὸ Πρζέμυσλ, εἰς τὸ ὁποῖον ἐβασίζοντο οἱ Αὐστριακοὶ διὰ τὴν φύλαξιν τῆς βορειανατολικῆς γωνίας τῆς χώρας των, βομβαρδίζοντες ἤδη ἀπὸ ἡμερῶν. Ἡ Κρακοβία, τὸ πλησιέστερον πρὸς τὴν Βιέννην παραμεθόριον φρούριον, ἀπειλεῖται ἤδη ὑπὸ τῶν Ρώσσων καὶ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ ἐγκαταλειφθῇ ἀνυπεράσπιστος. Ἐνῷ ἡ Βιέννη περιμένει τὴν ἐπίσκεψιν τῶν στρατιῶν αἱ ὁποῖαι προελαύνουν ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω γραμμῆς, ἄλλαι στρατιαὶ προελαύνουν νικηφόρως διὰ τῆς Τρανσυλβανίας καὶ τῶν Καρπαθίων πρὸς τὴν Οὐγγρικὴν πρωτεύουσαν Βουδαπέστην, τὴν ὁποίαν θὰ δυνηθοῦν ἴσως νὰ ἀπειλήσουν ἐντὸς ὀλίγου καὶ αὐτοὶ οἱ Σέρβοι, παρὰ τὴν ἐκκένωσιν τοῦ Σεμλίνου καὶ τὴν ματαίωσιν τῆς εἰσβολῆς των εἰς τὴν Σλαυωνίαν. Εἶναι ὁ δεύτερος μόλις μὴν τοῦ πολέμου, καὶ ἡ Ρωσσία ἔχει θρυμματίσει τὴν πολεμικὴν μηχανὴν τῆς Αὐστρίας, ἀπειλοῦσα νὰ ζωγρήσῃ μετ' οὐ πολὺ ὅλα τὰ ἐλεεινὰ λείψανα τῶν στρατιῶν τοῦ Διαδόχου τοῦ Αὐστρουγγρικοῦ θρόνου, τοῦ Dankl καὶ τοῦ Auffenberg. Ὁ κίνδυνος τῶν Αὐστριακῶν στρατευμάτων γίνεται μεγαλήτερος ἐκ τῆς τάσεως τὴν ὁποίαν δεικνύουν τὰ Σλαυϊκὰ συντάγματα νὰ παραδίδωνται ἢ νὰ αὐτομολῶσι πρὸς τοὺς Ρώσσους. Ἀποσπάσματα Τσέχων ἐκ τοῦ στρατοῦ ὁ ὁποῖος εἰσέβαλεν εἰς τὴν Ρωσσικὴν Πολωνίαν συνηδελφώθησαν μετὰ τῶν Ρώσσων χωρικῶν εἰς ἓν χωρίον καὶ ἠρώτων ποῦ ἠδύναντο νὰ παραδοθοῦν. Μία χωρικὴ ᾠδή-

Ο ΤΣΑΡΟΣ ΕΠΙΘΕΩΡΩΝ ΤΟ ΕΚΛΕΚΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΩΝ ΚΙΡΚΑΣΙΩΝ ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΔΙΑ ΤΑ ΡΩΣΣΟΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΣΥΝΟΡΑ

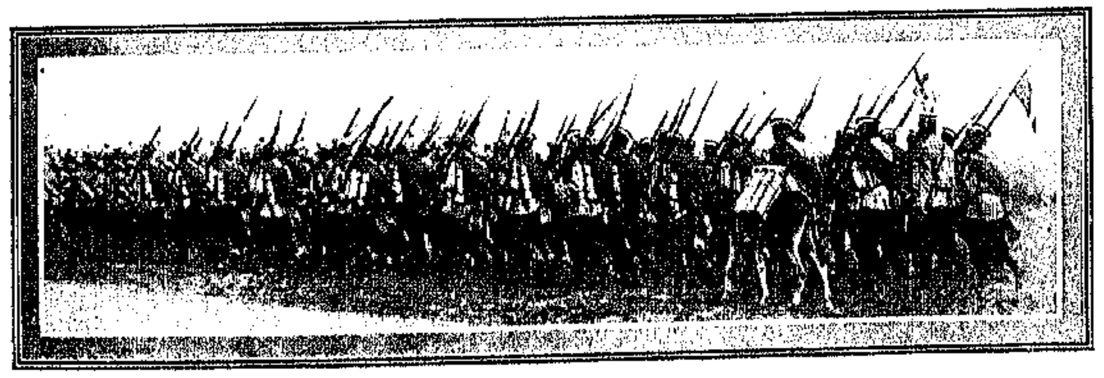

ΤΟ ΠΕΡΙΦΗΜΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΠΑΥΛΩΦ ΑΝΑΧΩΡΟΥΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΩΣΣΙΑΝ

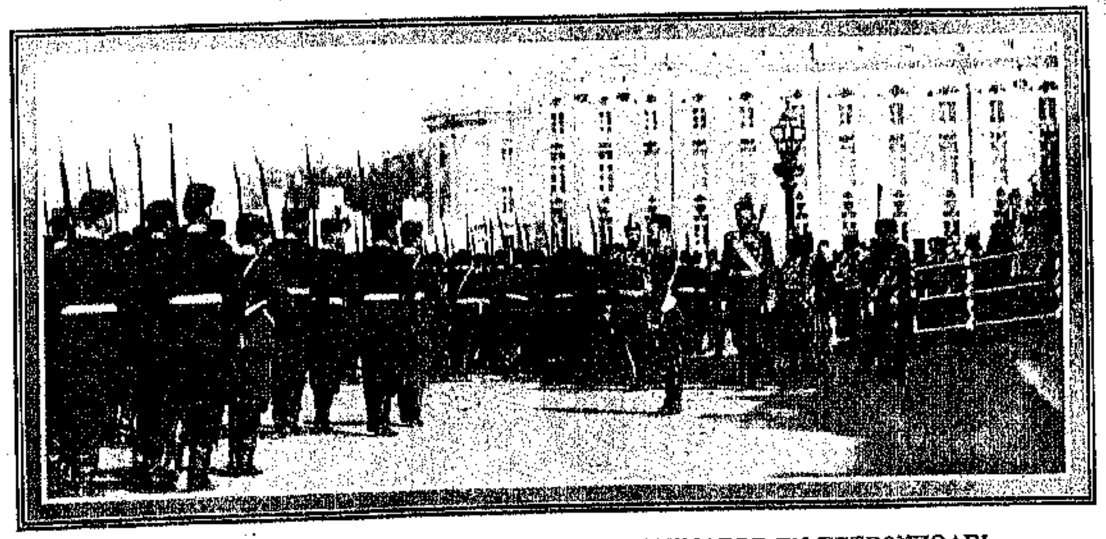

ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΕΝ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΙ

γησε τοὺς Τσέχους στρατιώτας εἰς τὸ πλησιέστερον Ρωσσικὸν στρατόπεδον. Τὰ κρούσματα αὐτὰ θὰ γενικευθοῦν τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἡ Ρωσσικὴ προέλασις θὰ φθάσῃ εἰς τὴν καρδίαν τῆς Μοναρχίας καὶ θὰ ἐξάψῃ τὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν Σλαύων ὑπηκόων τοῦ Φραγκίσκου Ἰωσὴφ διὰ τοὺς Ρώσσους. Οἱ Σλαῦοι τῆς Γαλικίας ἔδειξαν εἰς τὸν Ρωσσικὸν στρατὸν ὅλας τὰς ὁδοὺς καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ Ἐπιτελεῖον ἀφθόνους πληροφορίας περὶ τῶν κινήσεων καὶ τῆς δυνάμεως τοῦ Αὐστριακοῦ στρατοῦ. Μὲ τὴν βοήθειαν τῶν πληροφοριῶν αὐτῶν οἱ Κοζάκοι κατώρθωσαν πολλάκις νὰ κάμουν μακρυνὰς ἐκδρομὰς πρὸς κατόπτευσιν χωρὶς νὰ ἔλθουν καθ' ὁδὸν εἰς σύγκρουσιν μὲ τὰ Αὐστριακὰ στρατεύματα.

Ο ΤΣΑΡΟΣ ΕΥΛΟΓΩΝ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΟΝ ΤΟΥ ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΔΙΑ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ

Ο ΡΩΣΣΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

ΝΕΟΝ πνεῦμα ἤρχισεν ἐξαπλούμενον ἐπὶ τοῦ Ρωσσικοῦ στρατοῦ. Ἡ παλαιὰ ἄρκτος μετεβλήθη τώρα εἰς πάνθηρα. Οἱ τρεῖς μῆνες, τοὺς ὁποίους ἐχρειάσθη διὰ νὰ κινητοποιηθῇ ἐναντίον τῆς Τουρκίας τῷ 1877 καὶ οἱ ἑπτὰ μῆνες κατὰ τὸν ἐναντίον τῆς Ἰαπωνίας πόλεμον τοῦ 1904 κατῆλθον αὐτὴν τὴν φορὰν μόνον εἰς τρεῖς ἑβδομάδας, ἐντὸς τῶν ὁποίων αἱ πολυάριθμοι λεγεῶνες τοῦ Τσάρου κατώρθωσαν νὰ εἰσβάλουν εἰς τὰ ἐχθρικὰ σύνορα.

Ὁ δυσκίνητος Ρωσσικὸς κολοσσὸς ἔγεινεν ἐκπληκτικῶς εὐκίνητος. Μετὰ ταχύτητος ἀπροσδοκήτου εἰσώρμησεν ἐντὸς τῆς Αὐστρίας καὶ συνέτριψε μέγα μέρος τῶν δυνάμεων τοῦ γηραιοῦ Αὐτοκράτορος. Ἐξ ἄλλου ἤρχισε κατακλύζων τὴν Ἀνατολικὴν Πρωσσίαν καὶ ἤδη συγκεντροῦται ὁρμητικῶς, ἀπειλῶν αὐτὸ τὸ Βερολῖνον.

«Ἤκουσα Ρῶσσον ἀξιωματικὸν λέγοντα ὅτι ὁ Κάϊζερ εἶναι ἄνθρωπος ἰσχυρᾶς ἀντιλήψεως», διηγεῖται εἷς πολεμικὸς ἀνταποκριτής, «ἀλλ' ἔκαμε μερικὰ περίεργα σφάλματα». Ὁ ἀξιωματικὸς αὐτὸς δὲν μοῦ ἐξήγησε ποῖα ἦσαν αὐτὰ τὰ σφάλματα, δὲν εἶναι ὅμως δύσκολον νὰ μαντεύσῃ κανεὶς ὅτι ἓν ἐξ αὐτῶν ὑπῆρξεν ἀναμφιβόλως ἡ ὑποτίμησις τῆς ἀξίας τοῦ Ρωσσικοῦ στρατοῦ. Φαίνεται ὅμως ὅτι δὲν ἐβράδυνε νὰ κατανοήσῃ τοῦτο καὶ ἔσπευσε νὰ ἔλθῃ προσωπικῶς ὅπως ἀντιμετωπίσῃ τὸν ἀπειλητικῶς προβάλλοντα Ρωσσικὸν κίνδυνον, ἐγκαταλείπων τὰ πεδία τῶν Γαλλο-Πρωσσικῶν συγκρούσεων.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον αἱ μυρμηκιαὶ τῶν Ρωσσικῶν στρατευμάτων, τὰς ὁποίας ὁ Κάϊζερ ἔχει νὰ καταπολεμήσῃ. Ἂν ἐπρόκειτο μόνον περὶ ἀριθμῶν, ἴσως δὲν θὰ ὑπῆρχεν ἀνάγκη τοιαύτης σπουδῆς. Ἐκτὸς αὐτῶν ἔχει ἀπέναντί του ἕνα ἄνδρα, ἕνα ἀρχηγόν, ἕνα νέον Στρατηγόν, τόσον ἀποφασιστικὸν ὅσον αὐτός, ἐξ ἴσου φιλόδοξον καὶ ὑπὸ στρατιωτικὴν ἔποψιν οὐχὶ ὑποδεέστερον. Οὗτος εἶναι ὁ Μέγας Δοὺξ Νικόλαος Νικολάγεβιτς, Γενικὸς Ἀρχιστράτηγος τοῦ Ρωσσικοῦ στρατοῦ.

Ἐνθυμοῦμαι ἀκριβέστατα τὴν ἐποχήν, καθ' ἣν πρώτην φορὰν ἤκουσα νὰ γίνεται λόγος περὶ αὐτοῦ. Ἦτο εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ θέρους τοῦ 1905.

Εὑρισκόμην εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ στρατηγοῦ Nogi μὲ τὴν πρὸς τὸ ἄκρον ἀριστερὸν εὑρισκομένην τρίτην στρατιὰν βορείως τοῦ Μοῦκδεν. Μίαν πρωΐαν ἐξελθὼν τοῦ στρατοπέδου ἔφιππος, συνήντησα μίαν νέαν μεραρχίαν βαδίζουσαν πρὸς τὴν *πρώτην γραμμήν. Εἶχεν ἀποσπασθῇ ἀπὸ τῆς* δευτέρας στρατιᾶς, ὅπως ἐνισχύσῃ τὴν πτέρυγά μας.

Ταχέως ἔμαθον τὸν λόγον. Ὁ Μισένκο μὲ τοὺς Κοζάκους του εἶχε κάμῃ μίαν ἐπέλασιν ἐπὶ

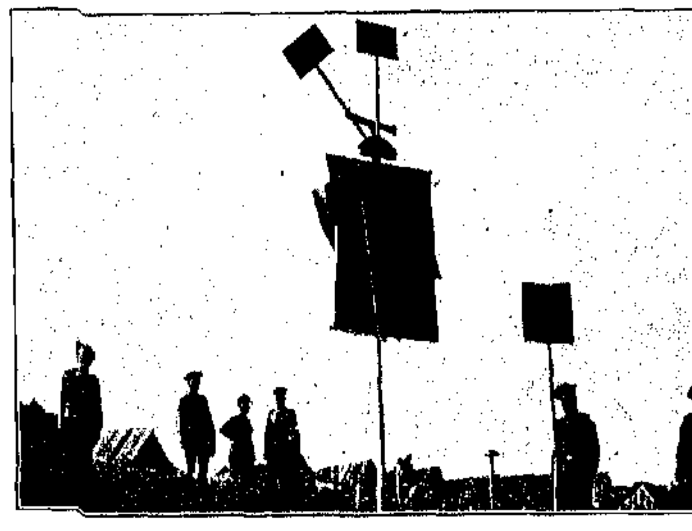

ΣΗΜΑΤΟΦΟΡΟΣ ΤΟΥ ΡΩΣΣΙΚΟΥ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ

τοῦ πλευροῦ μας, κατὰ τὴν ὁποίαν μερικοὶ ἐκ τῶν ἀνδρῶν του ἔπεσαν αἰχμάλωτοι εἰς τὰς χεῖράς μας. Ἐξ αὐτῶν ἐμάθομεν ὅτι ἡ ἐπέλασις τοῦ Μισένκο εἶχε τὸν μόνον σκοπὸν νὰ ἐξακριβώσῃ τὰς δυνάμεις μας, ὅτι ὁ Μέγας Δοὺξ Νικόλαος ἦτο ἕτοιμος νὰ ἀναλάβῃ προσωπικῶς τὴν ἀνωτέραν διοίκησιν καὶ ὅτι, ἂν αὐτὸ ἐγίνετο, ὁ Ἰαπωνικὸς στρατός, ὁ ποῖος θὰ τὸν ἀντίκρυζε, θὰ εἶχε πολλὰ νὰ ὑποφέρῃ.

«Ποῖος εἶναι πάλιν αὐτὸς ὁ Μέγας Δούξ;», *ἠρώτησα ἕνα ἐκ τῶν αἰχμαλώτων.*

«Ποῖος εἶναι; Ἂς τὸν ἀφήσουν νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἀρχιστρατηγίαν καὶ θὰ ἰδῆτε ἂν δὲν ρίψῃ τοὺς Ἰάπωνας μέσα εἰς τὴν θάλασσαν», ἀπήντησεν οὗτος. «Εἶναι ἕνας στρατηγὸς τόσον μέγας, ὥστε ὅλοι τὸν φοβοῦνται, τόσον δυνατός, ὥστε ὅλοι φεύγουν, ὅταν αὐτὸς ἔρχεται. Ὅταν ἐπιθεωρῇ τὰ στρατεύματα ἔφιππος, ὁ Κουροπάτκιν ἀκολουθεῖ ὀπίσω ἀπὸ αὐτόν. Ἀκούσατε νὰ σᾶς διηγηθῶ πόσον εἶναι μέγας. Κάποτε ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν—τρεῖς Ὑπουργοί—ἦλθον διὰ νὰ τὸν ἐρωτήσουν κάτι. Ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον τὸν ἠρώτησαν δὲν ἤρεσεν εἰς αὐτόν, ἀλλ' ἐκεῖνοι ἐξηκολούθουν νὰ ἵστανται ἐμπρὸς εἰς τὴν θύραν καὶ νὰ ἐρωτοῦν, ἕως ὅτου τὸν ἔκαμαν νὰ χάσῃ τὴν ὑπομονήν του. Ξεύρετε ὅτι ἕνας Ὑπουργὸς δὲν ἀφήνει ποτὲ ἕνα Στρατηγόν. Ἡ ἐθιμοτυπία ἀπαιτεῖ νὰ ἀποχωρήσῃ πρῶτος ὁ Στρατηγός. Ἔ, λοιπόν, πῶς νομίζετε ὅτι ἀφῆκεν ὁ Μέγας Δοὺξ Νικόλαος τοὺς τρεῖς Ὑπουργούς, ἐνῷ ἐξηκολούθουν νὰ τὸν ἐρωτοῦν, ἱστάμενοι μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς θύρας.; Θὰ σᾶς τὸ πῶ ἀμέσως. Ἥπλωσε τὰ δύο του χέρια, τοὺς παραμέρισε καὶ ἐβγῆκε ἔξω χωρὶς νὰ ἀπαντήσῃ καθόλου. Ἀπ' αὐτὸ ἠμπορεῖ νὰ ἐννοήσῃ κανεὶς πόσον εἶναι μέγας.»

Ὁ φόβος αὐτὸς ἀπεδείχθη ἀβάσιμος. Ὁ Μέγας Δοὺξ δὲν ἦλθε νὰ μᾶς ἀντιμετωπίσῃ. Οὐχ ἧττον ὅμως τὰ ὅσα ἤκουσα περὶ αὐτοῦ μοῦ εἶχον γεννήσει μεγάλην περιέργειαν. Μετὰ ἓξ μῆνας κατώρθωσα τέλος νὰ τὸν ἴδω κάποτε εἰς Πετρούπολιν. Τότε ἐπείσθην ἀμέσως ὅτι, ἂν εἶχε πράγματι τὴν διάθεσιν, δὲν θὰ ἐδυσκολεύετο καθόλου νὰ περιποιηθῇ ὅπως ἤθελε τρεῖς Ὑπουργοὺς μὲ τὰ δύο του χέρια.

Τεράστιος ἄνθρωπος, ὁ ὑψηλότερος, τὸν ὁποῖον εἶδα ποτέ. Τὸ ἀνάστημά του διεκρίνετο καὶ μεταξὺ τῶν ὑψηλοτέρων. Συγχρόνως ἐδείκνυε χάριν καὶ ἄνεσιν κινήσεων ἀξίας θαυμασμοῦ. Οὔτε σάρκες, οὔτε ὑπογάστριον, οὔτε ἀκαμψία. Μία βασιλικὴ ἐπιβλητικότης μὲ ἓν μεγαλοπρεπὲς ἀνάστημα.

«Αὐτὸς ἔπρεπε νὰ εἶναι Τσάρος τῆς Ρωσσίας», ἤκουσα πολλοὺς νὰ λέγουν. Κατόπιν ἔμαθα τοὺς λόγους, διὰ τοὺς ὁποίους δὲν εἶχεν ἀναλάβει τὴν γενικὴν διοίκησιν εἰς Μαντζουρίαν καὶ ἤκουσα ἀναριθμήτους ἱστορίας ἐπ' αὐτοῦ, ἐκ τῶν ὁποίων μερικαὶ ἴσως ἀληθεῖς, πολλαὶ ὅμως φανταστικαί. Φαίνεται ὅτι ὁ Νικόλαος Νικολάγεβιτς ἐπεβλήθη εἰς τὸν ἐξάδελφόν του τὸν Τσάρον ὑφ' ὅλων τῶν περὶ αὐτόν, ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν του, τῆς οἰκογενείας του καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ ὡς ὁ μόνος ἐνδεδειγμένος Ἀρχιστράτηγος κατὰ τὸν Ἰαπωνικὸν πόλεμον. Ἀλλ' ὁ Τσάρος ὑπῆρξεν ἀνένδοτος.

Νὰ ἐλάμβανεν ἄρά γε ὁ Νικόλαος ὁ Μικρὸς

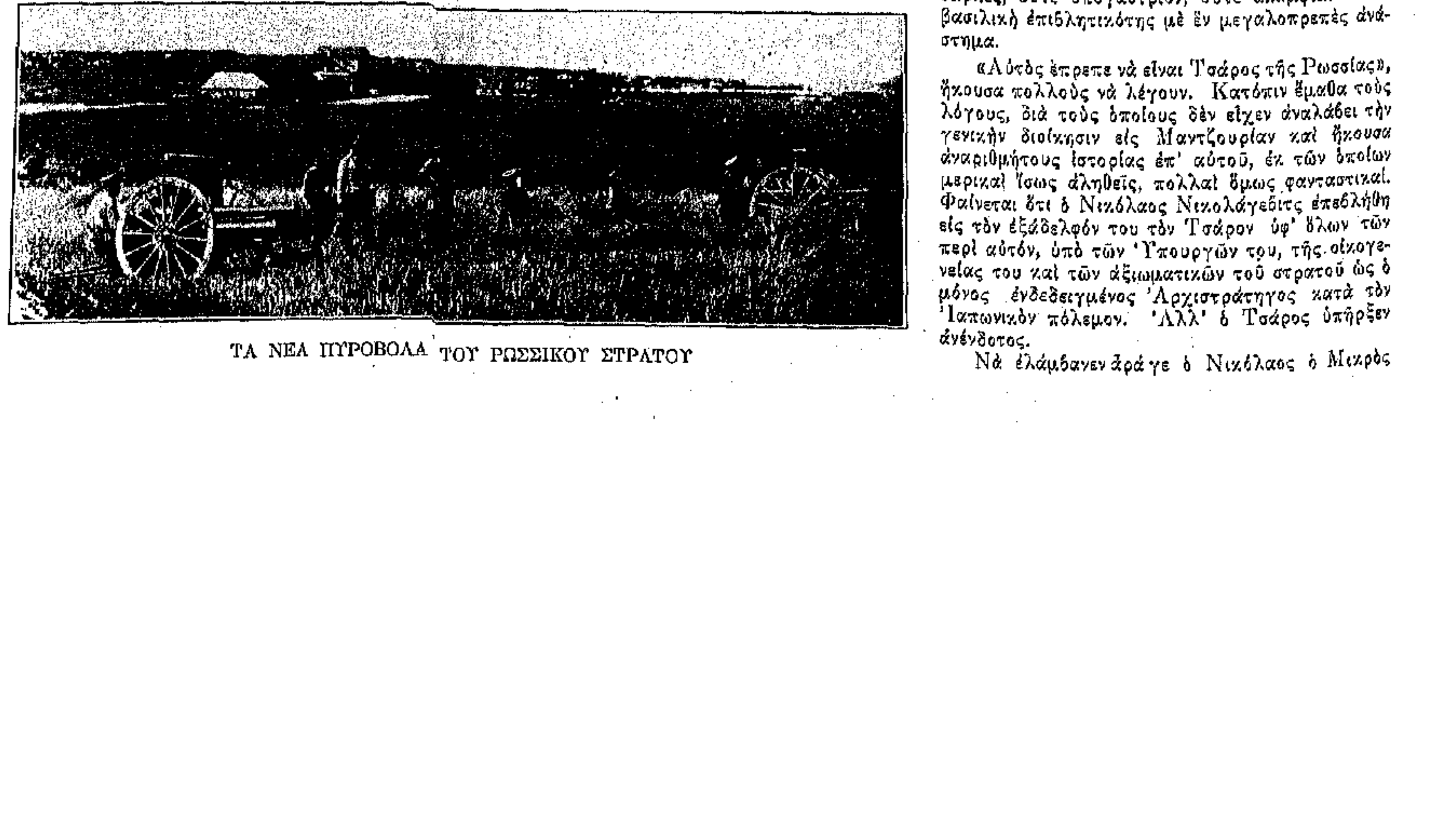

ΤΑ ΝΕΑ ΠΥΡΟΒΟΛΑ ΤΟΥ ΡΩΣΣΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

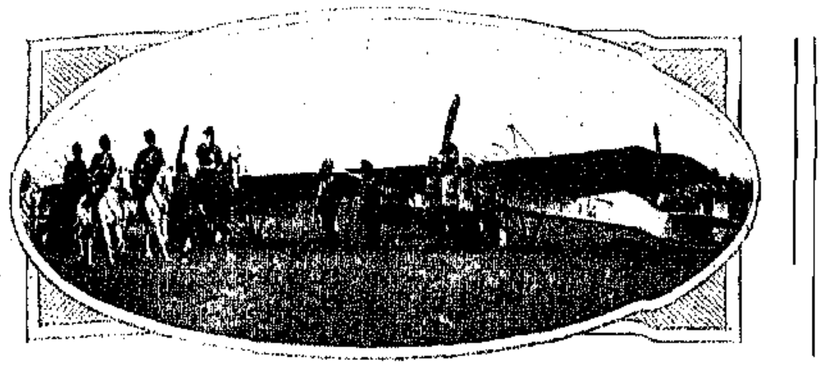

ΡΩΣΣΙΚΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΝ

ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΚΟΖΑΚΩΝ ΙΠΠΕΩΝ

σπουδαίως ὑπ' ὄψιν τὰς γλώσσας, αἱ ὁποῖοι ἐπανελάμβανον πάντοτε: «Αὐτὸς ἔπρεπε νὰ εἶναι Τσάρος»; Κατ' ἐπανάληψιν εἶχε δημοσιευθῇ ὅτι ὁ Τσάρος ἐσκέπτετο νὰ παραιτηθῇ καὶ νὰ ὀνομάσῃ κηδεμόνα τοῦ θρόνου μέχρις ἐνηλικιώσεως τοῦ Τσάρεβιτς τὸν Νικόλαον Νικολάγεβιτς. Πάντως ὅμως ἦτο γνωστὸν ὅτι τοῦτο θὰ συνέβαινεν ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ Τσάρου. Διότι ὁ Μέγας Δοὺξ Νικόλαος εἶναι ὁ ἱκανώτερος ἀντιπρόσωπος τῆς οἰκογενείας τῶν Ρωμανώφ. Ὁ Σέργιος, ὁ ὁποῖος ἐφονεύθη ὑπὸ ἑνὸς μηδενιστοῦ πρὸ ἐννέα ἐτῶν, ἦτο ἄνθρωπος σιδηρᾶς θελήσεως καὶ ἐπιβλητικοῦ χαρακτῆρο, ἀλλὰ δὲν εἶχε τὸ πνεῦμα τῆς πρωτοβουλίας καὶ τῆς ἐμπνεύσεως, ἄνευ τοῦ ὁποίου δὲν δύναται νὰ ἐννοηθῇ καλὸς στρατηγός, οὔτε καὶ νὰ γείνῃ ἀγαπητὸς μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν του. Τὰς ἰδιότητας ταύτας κατέχει ὁ Νικόλαος.

Ὁ πατὴρ τοῦ Νικολάγεβιτς ἦτο ἀδελφὸς τοῦ πάππου τοῦ Αὐτοκράτορος. Ὑπάρχει οὕτω μεταξὺ αὐτῶν διαφορὰ μιᾶς γενεᾶς, ἡ ἡλικία των ὅμως διαφέρει μόνον κατὰ δέκα ἔτη.

Ὁ Νικόλαος δὲν ἔχει ἐνδιαφέρον διὰ τίποτε ἄλλο ἐκτὸς τοῦ στρατοῦ. Τὴν πολιτικὴν καὶ τὰς ὡραίας τέχνας προτιμᾷ νὰ ἐγκαταλείπῃ εἰς ἄλλους. Ὅλη ἡ ζωή του ἐπέρασε μέσα εἰς ἓν στρατιωτικὸν περιβάλλον. Ἐπὶ δεκτοκτὼ μῆνας ἔζησε μακρὰν τῆς Πετρουπόλεως ἐν μέσῳ τοῦ στρατοῦ εἰς διάφορα μέρη τῆς Αὐτοκρατορίας.

Ἡ ἰσχυρά του κλίσις πρὸς τὸ στρατιωτικὸν στάδιον ἔχει καὶ κληρονομικὰς ρίζας. Ὁ πατήρ του Μέγας Δοὺξ Νικόλαος καὶ ὁ θεῖός του Μέγας Δοὺξ Μιχαὴλ διεκρίθησαν ἀμφότεροι κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1877 ἐναντίον τῆς Τουρκίας.

Ὁ Νικόλαος εἰσῆλθεν εἰς τὸ στρατιωτικὸν στάδιον ὡς ἀξιωματικὸς τοῦ ἱππικοῦ. Κατὰ τὸν Ρωσσο-Ἰαπωνικὸν πόλεμον ὑπῆρξε Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς τοῦ Ἱππικοῦ. Ἡ εἰδική του αὕτη ἐκπαίδευσις ὑπῆρξεν ἡ μεγαλειτέρα δικαιολογία τοῦ Τσάρου, ὅπως τοῦ ἀρνηθῇ τότε τὴν Ἀρχιστρατηγίαν. Παρὰ τὴν μακροχρόνιον ἀφιέρωσίν του εἰς τὸ Ἱππικόν, ὀφειλομένην κυρίως εἰς τὸν ὁρμητικὸν καὶ ἀποφασιστικὸν χαρακτῆρά του, ὁ Μέγας Δοὺξ Νικόλαος, ὁ ἤδη Γενικὸς Ἀρχιστράτηγος τοῦ Ρωσσικοῦ στρατοῦ, ἀπέκτησε δεκαετῆ πεῖραν εἰς τὴν διοίκησιν ἄλλων σωμάτων. Ἀμέσως μετὰ τὸν Ρωσσο-Ἰαπωνικὸν πόλεμον ὠνομάσθη Γενικὸς Ἀρχηγὸς ὅλων τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τοῦ στρατιωτικοῦ διαμερίσματος τῆς Πετρουπόλεως.

ΤΥΠΟΙ ΡΩΣΣΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ. 1) Ρῶσσοι ἀξιωματικοί, 2) Κοζάκοι καὶ πεζοί, 3, Πολωνοὶ ἔφεδροι, 4) χωρικὸς μετὰ στρατιώτου υἱοῦ του, 5) Ἀνακτορικὸς φύλαξ, 6) Στρατιῶται τοῦ πυροβολικοῦ.

Ὡς τοιοῦτος ἀνέλαβε προσωπικὴν εὐθύνην διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Τσάρου, ἄνευ οἱασδήποτε συμμετοχῆς τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας.

Κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1906 αὐτὸς ὑπῆρξεν ὁ ἀναλαβὼν τὴν στρατιωτικὴν διοίκησιν τῆς πρωτευούσης καὶ ὁ κατορθώσας διὰ τῆς ἰσχυρᾶς του χειρὸς νὰ σώσῃ τὴν πόλιν ἀπὸ τὴν ἀναρχίαν καὶ τὸ χάος.

Ὀλίγον μετὰ ταῦτα ὁ Μέγας Δοὺξ Νικόλαος ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Τσάρου Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης, ἀλλὰ δὲν διετήρησεν ἐπὶ μακρὸν τὴν θέσιν ταύτην. Μία ἰσχυρὰ ἐπίθεσις ἐγένετο ἐναντίον αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ M. Guchoff εἰς μίαν ἀπὸ τὰς πρώτας συνεδριάσεις τῆς Δούμας καὶ ὁ Τσάρος ἐνόμισεν ὅτι ἔπρεπε νὰ φανῇ διαλλακτικὸς πρὸς τὰ νέα στοιχεῖα μετὰ τῶν ὁποίων συνεργάζετο τότε. Ἕνεκα τούτου ἔπαυσε τὸν Μέγαν Δοῦκα ἀπὸ τὴν θέσιν του καὶ τὸν ἔστειλεν ὀπίσω εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ ἱππικοῦ.

Κατὰ τὴν ἔκρηξιν ὅμως τοῦ παρόντος πολέμου φαίνεται ὅτι ἡ Γενικὴ Ἀρχιστρατηγία τῶν Ρωσσικῶν στρατευμάτων ἀνετέθη ἄνευ οὐδενὸς δισταγμοῦ εἰς τὸν υἱὸν καὶ ἀνεψιὸν τῶν δύο μεγάλων Ρώσσων Στρατάρχων. Ἡ γενικὴ πεποίθησις εἶναι ὅτι οὗτος κατέχει ὅλα τὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενα προσόντα, τὴν ὁρμήν, τὴν μεθοδικότητα, τὴν πειθαρχίαν, τὴν τόλμην καὶ τὴν θέλησιν.

ΟΙ ΜΑΥΡΟΙ ΑΡΓΑΛΕΙΟΙ

Ἀκούραστα δουλεύουν οἱ ἀργαλειοὶ
ἀπ' τῆς αὐγὲς ὡς τὰ θαμπὰ τὰ βράδυα.
Σκυμμέν' ἡ ὑφάντρα κλαίει καὶ δὲ μιλεῖ.
Ὁλημερὶς δουλεύουν οἱ ἀργαλειοὶ
τὰ μαῦρα, τὰ κατάμαυρα τὰ ὑφάδια.

Ἡ σάλπιγγα βραχνόφωνη καλεῖ
κι' ὁ Χάρος σέρνει πίσω του κοπάδια.
Ὦ! τὸ στερνὸ τοῦ χωρισμοῦ φιλί!
Ἀκούραστοι δουλεύουν οἱ ἀργαλειοὶ
τὰ μαῦρα, τὰ κατάμαυρα τὰ ὑφάδια.

Σκυμμέν' ἡ ὑφάντρα κλαίει καὶ δὲ μιλεῖ,
ὅλα τῆς χώρας τἀργαστήρια εἶν' ἄδεια.
Ποῦ πᾶτε μεθυσμένοι σὰν τρελλοί;
Ὁλημερὶς δουλεύουν οἱ ἀργαλειοὶ
τὰ μαῦρα τὰ κατάμαυρα τὰ ὑφάδια.

Ποῦ πᾶτε μεθυσμένοι σὰν τρελλοί;
Μακρυὰ ἀπὸ τῆς μαννούλας σας τὰ χάδια
σᾶς καρτερεῖ τοῦ Χάρου τὸ φιλί!
Ἀκούραστα δουλεύουν οἱ ἀργαλειοὶ
τὰ μαῦρα, τὰ κατάμαυρα τὰ ὑφάδια.

Ἡ σάλπιγγα βραχνόφωνη καλεῖ.
Θωρεῖς; τὰ σπίτια ἀπόμειναν ρημάδια.
Ἀγύριστη τῆς Μοίρας ἡ βουλή!
Ὁλημερὶς δουλεύουν οἱ ἀργαλειοὶ
τὰ μαῦρα, τὰ κατάμαυρα τὰ ὑφάδια.

Σκυμμέν' ἡ ὑφάντρα κλαίει καὶ δὲ μιλεῖ
ἀπ' τῆς αὐγὲς ὡς τὰ θαμπὰ τὰ βράδυα.
Γιὰ σᾶς, μαννοῦλες, ὦ! στερνὰ φιλί!
γιὰ σᾶς, γιὰ σᾶς δουλεύουν οἱ ἀργαλειοὶ
τὰ μαῦρα, τὰ κατάμαυρα τὰ ὑφάδια.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

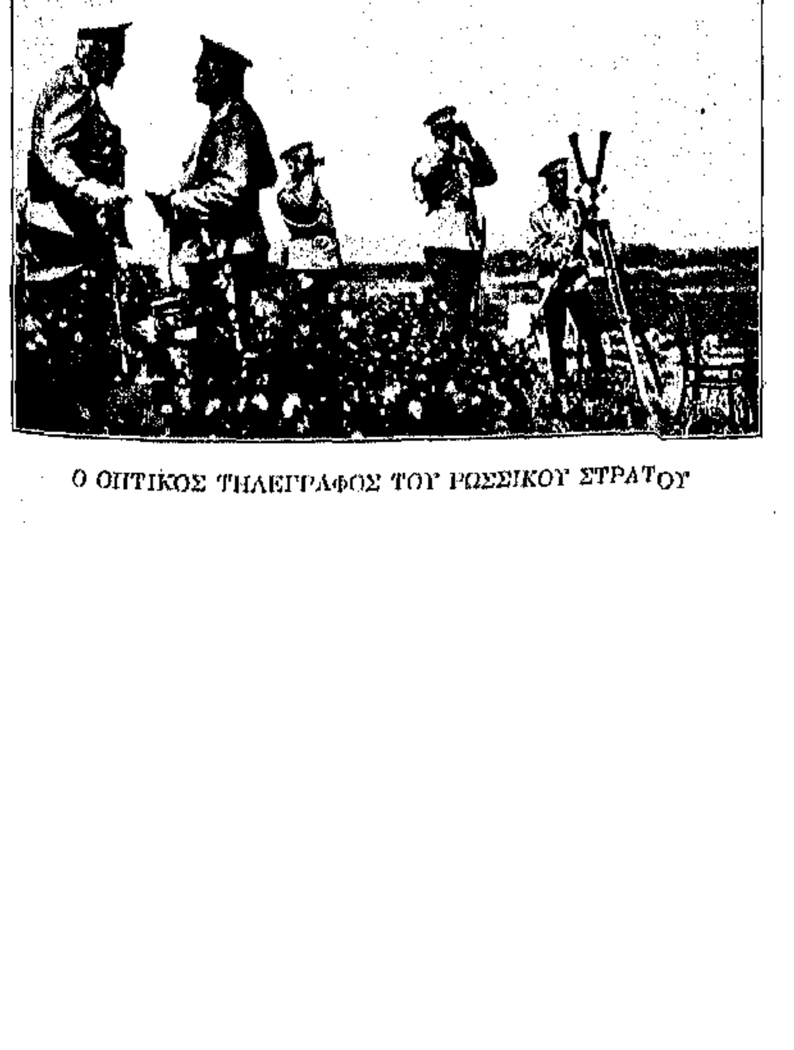

Ο ΟΠΤΙΚΟΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ ΤΟΥ ΡΩΣΣΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

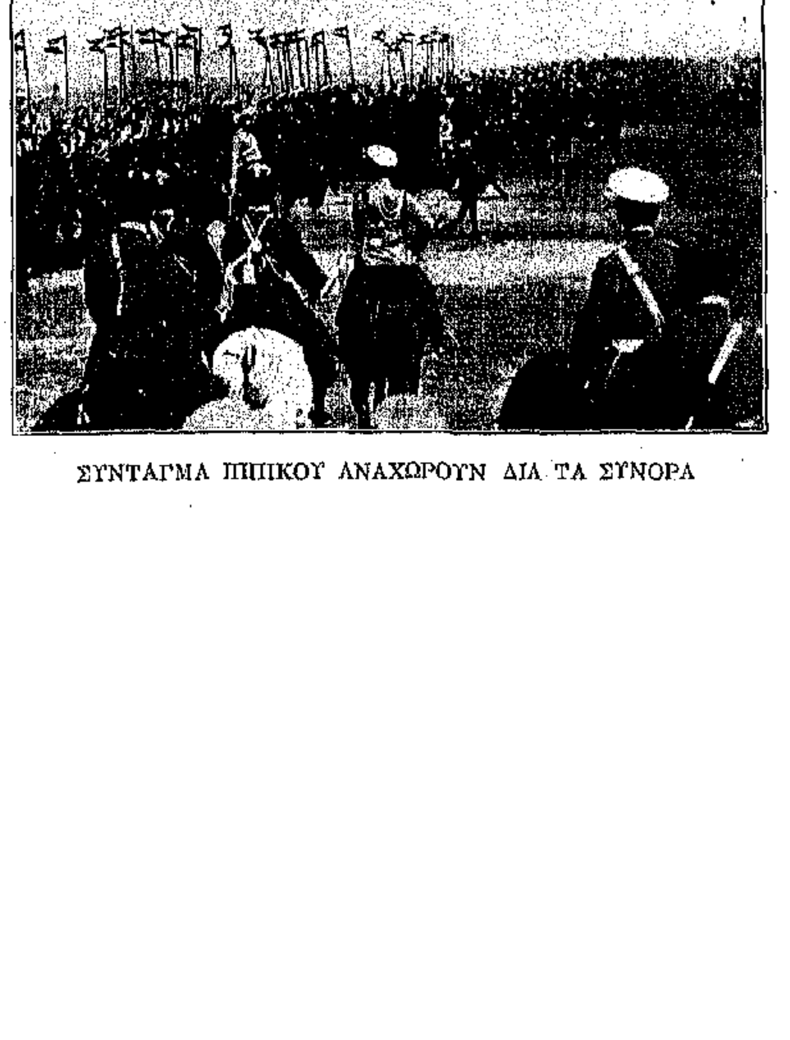

ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΙΠΠΙΚΟΥ ΑΝΑΧΩΡΟΥΝ ΔΙΑ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ

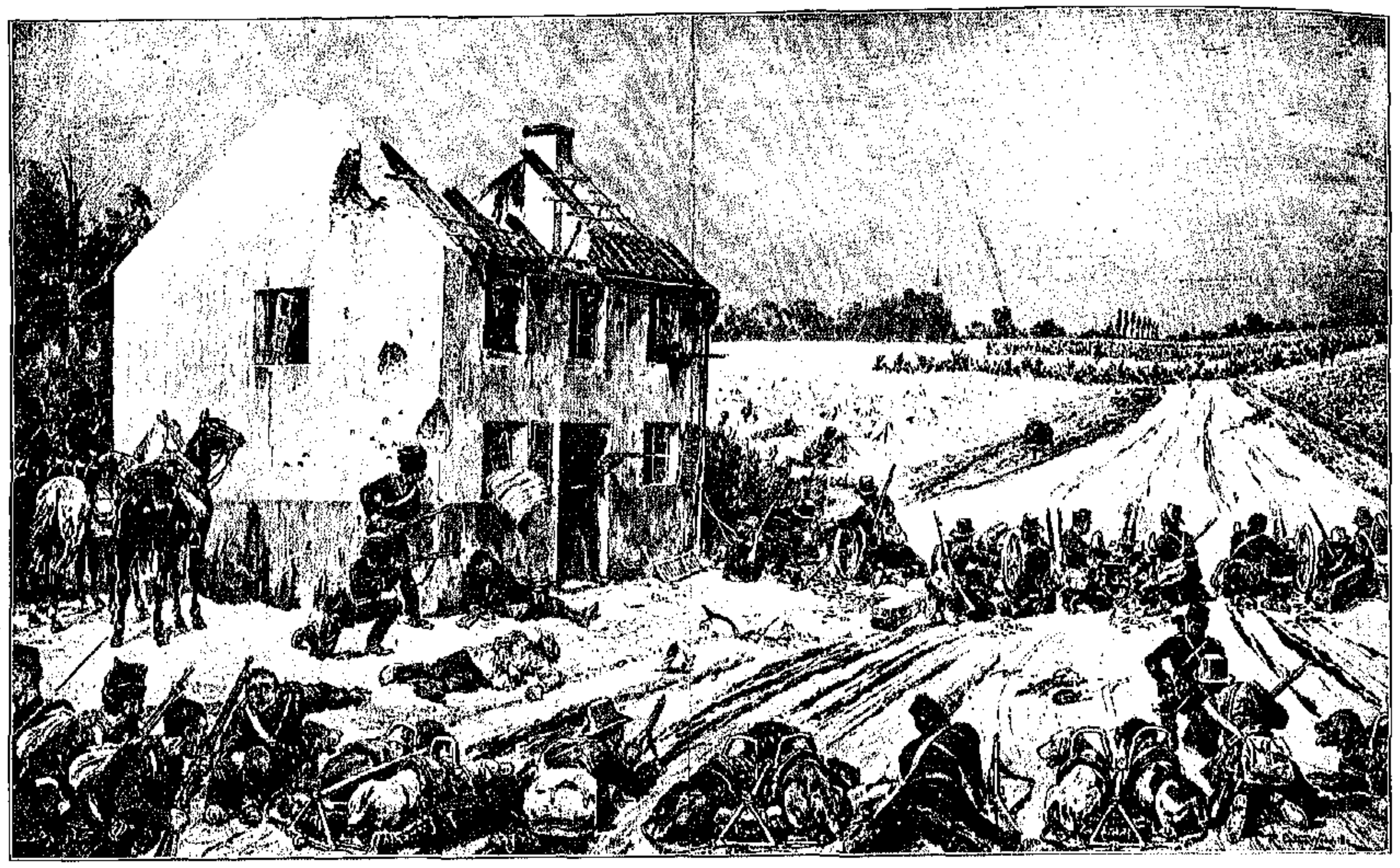

ΒΕΛΓΙΚΟΝ ΠΕΖΙΚΟΝ ΜΕ ΜΥΔΡΑΛΙΟΒΟΛΑ ΑΠΟΚΡΟΥΟΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΝ ΕΦΟΔΟΝ Copyright

ΤΟ ΒΕΛΓΙΟΝ ΚΑΙ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

Η ΔΙΑ τοῦ Βελγίου διάβασις τῶν στρατιῶν τοῦ Κάϊζερ ἄριστα δύναται νὰ παρομοιασθῇ πρὸς πλήμμυραν μεγάλου ποταμοῦ, ἐκχειλίζοντος καὶ καλύπτοντος ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὴν πέριξ χώραν διὰ τῶν ὑδάτων αὐτοῦ. Καὶ ὡς τὰ ὁλονὲν ἐξογκούμενα ὕδατα παρασύρουσιν ἓν κατόπιν τοῦ ἄλλου τὰ διάφορα προχώματα, ἅτινα οἱ πεφοβισμένοι ἀγρόται κατασκευάζουσι πρὸ τῶν κατοικιῶν αὐτῶν, τοιουτοτρόπως καὶ τὰ Γερμανικὰ στρατεύματα, ἄλλοτε μὲν βραδέως, ἄλλοτε δὲ ὁρμητικῶς, παρέσυραν τὰς ἀσθενεῖς, ὅσον καὶ ἐρρωμένας, ἀντιστάσεις τῶν ἡρωϊκῶν Βέλγων.

Ἀναχαιτισθεὶς προσωρινῶς εἴς τινα σημεῖα, ὡς ἡ Λιέγη καὶ τὸ Ναμούρ, ὁ μέγας ὄγκος αὐτῶν ἐκινήθη ἀνεμποδίστως πρὸς τὰ ἐμπρός, περικυκλώνων πᾶν ὅ,τι δὲν ἠδύνατο ἀμέσως νὰ καταστρέψῃ.

Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι μία κατεστραμμένη καὶ ἔρημος χώρα, ἐσπαρμένη μὲ τὰ ναυάγια τῆς φοβερᾶς αὐτῆς πλημμύρας — διεσκορπισμένας Γαλλικὰς ἐπωμίδας καὶ ἐσχισμένας στρατιωτικὰς στολὰς βυθισμένας εἰς τὸ χῶμα, ἀβαθῆ χαρακώματα πλήρη τεθραυσμένων Γαλλικῶν τηλεβόλων καὶ γυλιοὺς τῶν Γάλλων στρατιωτῶν μὲ τὰ περιεχόμενά των διεσπαρμένα εἰς τὴν γῆν.

Ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ὑπάρχουσι νεόσκαπτοι τάφοι ἄνευ σταυροῦ ἢ λίθου διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ταυτότητος τοῦ ἐνταφιασμένου, καὶ εἰς ἕκαστον χωρίον νοσοκομεῖα, ἐκκλησίαι, ἐπαύλεις καὶ μέγαρα γεμᾶτα ἐκ τραυματιῶν.

Ἀγροί, διαφυγόντες τὸ σάρωμα, ἀλλὰ τῶν ὁποίων τὰ σιτηρὰ ἵστανται ἀκόμη εἰς γιγαντιαίους σωρούς, πυραμιδοειδοῦς σχήματος, ὡς τὸ μνημεῖον, ὅπερ ὑποβαστάζει τὸν Λέοντα τοῦ Βατερλώ, δὲν κάμνουσιν ἄλλο παρὰ νὰ ἐπαυξάνωσι τὴν πέριξ ἐρήμωσιν. Ἡ κυανῆ λάμψις τῶν κραμβοπρασιῶν καὶ τὸ καταπράσινον χρῶμα τῶν ἐκτεταμένων φυτειῶν τῶν τεύτλων, φαίνονται ὡς μὴ ἔχοντα θέσιν ἐκεῖ, ὡς θερμοκήπια ἐν μέσῳ νεκροταφείου.

Δὲν πρέπει νὰ νομισθῇ ἐνταῦθα ὅτι τὸ μεγαλείτερον μέρος τοῦ Βελγίου ἢ καὶ ἐκεῖνα μόνον τὰ διαμερίσματα αὐτοῦ, δι' ὧν διῆλθον οἱ Γερμανοί, ἐγκατελείφθησαν εἰς στάκτην καὶ ἐρείπια. Ἐκείνη, ἥτις ἔδωσεν εἰς τὴν χώραν τὴν κυριωτέραν ὄψιν τῆς ἐρημώσεως εἶναι ἡ αἰφνιδία καὶ ἐσπευσμένη φυγὴ τῶν κατοίκων αὐτῆς.

ΑΛΛΗ ΕΙΚΩΝ ΓΕΡΜΑΝΩΝ ΑΙΧΜΑΛΩΤΩΝ ΕΝ BRUGES

Εἰς τοὺς ἀγροὺς εὑρίσκονται σήμερον θεριστικαὶ μηχαναὶ καὶ ἁμάξια εἰς τὴν θέσιν, ἀκριβῶς, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγκατελείφθησαν ταῦτα ὑπὸ τῶν γεωργῶν ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἡμερησίας ἐργασίας των, μὲ τὰ ἴχνη τῶν ὁπλῶν δεικνύοντα τὴν διεύθυνσιν, πρὸς τὴν ὁποίαν ὡδήγησαν αὐτοὺς οἱ Γερμανοὶ στρατιῶται.

Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἐκ Soire-sur-Sambre διὰ Montignies, St. Christophe μέχρι Beaumont, κατὰ μῆκος τῆς ὁποίας οἱ Γάλλοι ἠναγκάσθησαν νὰ φύγωσι προτροπάδην κατόπιν διημέρου μονομαχίας τοῦ πυροβολικοῦ, τὴν 24—26 Αὐγούστου, ἡ τελεία ἀναχώρησις τῶν κατοίκων ἀφῆκε σκηνὴν μελαγχολίας καὶ ἄκρας θλίψεως, πιεζούσης τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου ὡς ἐφιάλτης.

Θύραι οἰκιῶν ἔμενον εἰσέτι ἀνοικταί, ἀγελάδες ἐμυκῶντο εἰς τοὺς ἐγκαταλειφθέντας σταύλους των, καὶ μισοκενωμένα ποτήρια ἐλαφροῦ Βελγικοῦ κονιακίου ἐδείκνυον τὰ μέρη ἔνθα ὁμάδες ἦσαν συγκεντρωμέναι πρὸ τοῦ νὰ διασκορπισθῶσιν ἐν σπουδῇ.

Εἰς τὰ μέρη ταῦτα δὲν ὑπάρχει σήμερον ψυχὴ ζῶσα, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῶν περιερχομένων αὐτὰ δημοσιογράφων· ἡ δὲ θέα των κάμνει τὴν ἐντύπωσιν ἀρχαίων πόλεων, ὡς ἡ Πομπηΐα καὶ τὸ Ἡράκλειον, τῶν ὁποίων οἱ κάτοικοι προσεβλήθησαν ὑπὸ τῆς θείας ὀργῆς ἐν μέσῳ τῶν καθημερινῶν ἀσχολιῶν των καὶ ἄνευ τῆς ἐλαχίστης προειδοποιήσεως περὶ τῆς ἐπικειμένης καταστροφῆς.

Ἐπιστολὴ Γάλλου στρατιώτου, εὑρεθεῖσα πλησίον κενοῦ γυλιοῦ, περιεῖχε τὰ ἑξῆς:

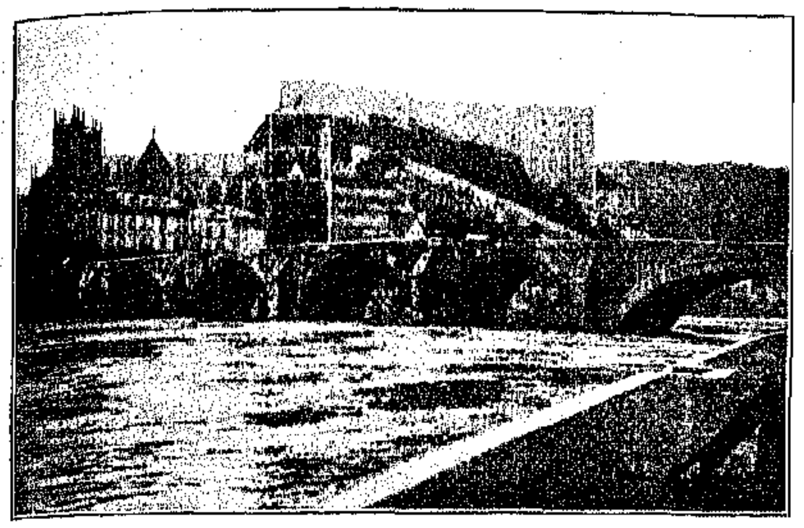

Η ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΦΡΟΥΡΙΟΝ ΤΟΥ ΗΑΥ

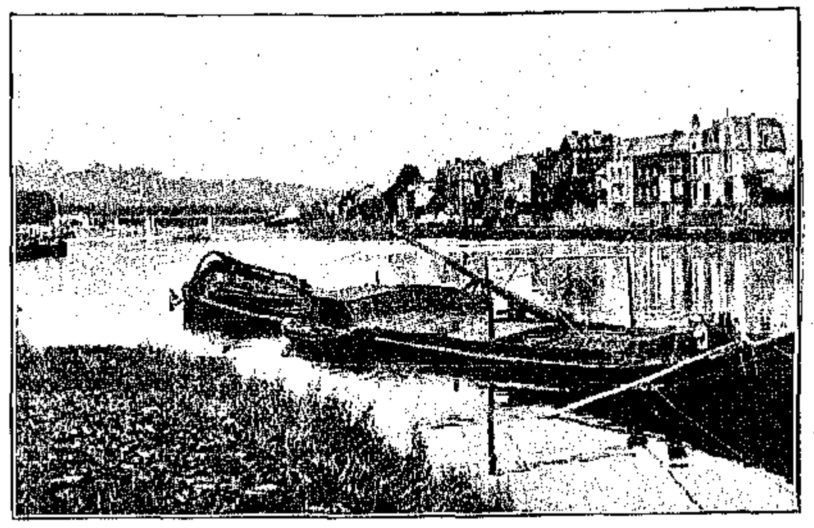

Ο ΠΟΤΑΜΟΣ MEUSE ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΝΑΜΟΥΡ

«Ἀπωθούμεθα βραδέως πρὸς τὰ ὀπίσω ὑπὸ τῶν Γερμανῶν, οἵτινες ἔρχονται ὡς χείμαρρος. Ἕνεκα λάθους τινὸς τοῦ διοικητοῦ ἡμῶν ἀπεχωρίσθημεν ἀπὸ τῶν λογχοφόρων καὶ τῶν θωρακοφόρων μας. Ἀλλὰ κάμνομεν μίαν τελευταίαν ἀντίστασιν καὶ »—

Ἡ ἐπιστολὴ διεκόπτετο ἐνταῦθα. Ὡς συνέχεια καὶ τέλος αὐτῆς ἂς χρησιμεύσῃ ἡ ἑπομένη εἴδησις, τὴν ὁποίαν παραλαμβάνομεν ἐξ ἑνὸς μακροῦ τηλεγραφήματος, ἀποσταλέντος ἐσχάτως ἐκ Ροτερδάμης πρὸς τὸν Ἡνωμένον Τύπον τῆς Ἀμερικῆς:

«Ἐπὶ τῆς μεθορίου γραμμῆς μεταξὺ Γαλλίας καὶ Βελγίου κεῖται τὸ πτῶμα ἑνὸς Γάλλου δραγόνου, φέρον τὴν μεγαλοπρεπῆ στολὴν σαλπιγκτοῦ, κυανοῦν μανδύαν μὲ σειρὰς ἐκ χρυσῶν σειρητίων καὶ κατακόκκινον πανταλόνιον. Ὁ Γάλλος στρατιώτης εἶχε πέσῃ ἐντὸς ἡμιεσκαμμένου χαρακώματος παρὰ τὴν βάσιν ὑψηλοῦ μνημείου ἐξ ἀμμολίθου, σημειοῦντος τὸ σύνορον τῆς χώρας του.»

Οἱ Γάλλοι εἶχον φύγῃ ἐκ τοῦ Βελγικοῦ ἐδάφους, καταδιωκόμενοι ὑπὸ ἀσυγκρίτως μεγαλειτέρων Γερμανικῶν δυνάμεων, τὸ δὲ Βέλγιον ἔμεινεν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ εἰσβολέως.

Εἴς τινα μέρη οἱ Γερμανοὶ διῆλθον ἄνευ ἀντιστάσεως, τῶν χωρικῶν ἀσχολουμένων εἰς τὰς ἐργασίας των, ὡς καὶ ἐν καιρῷ εἰρήνης.

Τὰς ἐργασίας ὅμως ταύτας τότε κυρίως ἐξετέλουν αἱ γυναῖκες καὶ τὰ παιδία τῶν Βέλγων, ἐπειδὴ οἱ πλεῖστοι ἐκ τῶν τελευταίων ὑπηρέτουν εἰς τὸν Βελγικὸν στρατόν, ὁ ὁποῖος ἐν τῷ μεταξὺ εἶχεν ὑποχωρήσῃ πρὸς βορρᾶν. Ἀλλὰ καὶ ὅσοι λόγῳ τῆς ἡλικίας ἢ ἄλλου τινὸς λόγου δὲν εἶχον καταταχθῇ εἰς τὸν στρατόν, ἀπεσπάσθησαν ἐκ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν καὶ ἐκρατοῦντο ὑπὸ τῶν Γερμανῶν ὡς ὅμηροι, —ὅτι τὰ χωρία των θὰ συνεμορφοῦντο πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν κατακτητῶν, καταθέτοντα τελείως τὰ ὅπλα καὶ παρέχοντα εἰς τοὺς Γερμανοὺς στρατιώτας τὰς ἀπαιτουμένας ζωοτροφίας καὶ λοιπὰ ἀναγκαῖα ἐφόδια.

Πολλαὶ γυναῖκες, τῶν ὁποίων οἱ σύζυγοι συνελήφθησαν καὶ ἀπήχθησαν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, παρεπονέθησαν ὅτι, καίτοι τὸ χωρίον των συνεμορφώθη τελείως πρὸς τὰ αἰτήματα τῶν Γερμανῶν, ἐν τούτοις οἱ σύζυγοι αὐτῶν δὲν ἐφαίνοντο ἐπανερχόμενοι. Ἄλλαι πάλιν παρεπονέθησαν διότι εἶδον κενουμένας τελείως ὑπὸ τῶν Γερμανῶν στρατιωτῶν τὰς μικρὰς παρακαταθήκας οἴνου καὶ ἄλλων οἰκιακῶν εἰδῶν αὐτῶν.

Η ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΤΙΡΛΕΜΟΝ.—(σχεδιαγράφημα ἐκ περιγραφῆς αὐτόπτου).

Καὶ ταῦτα μὲν εἶναι μικρά, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι εἷς πολυάριθμος στρατός, ὡς ὁ διὰ τοῦ Βελγίου διελθὼν στρατὸς τοῦ Αὐτοκράτορος Γουλιέλμου, δὲν ἠδύνατο παρὰ νὰ προβῇ καὶ εἰς μικράς τινας ὑπερβασίας κατόπιν τοῦ πολυημέρου ἀγῶνος καὶ τῶν πολλῶν θυσιῶν ἃς ὑπέστ διὰ μέσου ἐχθρικῆς χώρας. Ἐκεῖνα ὅμως τὰ ὁποῖα οὐδέποτε ὁ κόσμος θὰ συγχωρήσῃ εἶναι αἱ ἐξ ἀποφάσεως γενόμεναι καταστροφαὶ μεγάλων Βελγικῶν πόλεων, ὀνομαστῶν διὰ τὴν βιομηχανίαν καὶ τὰ ἔργα τέχνης, ἅτινα ἀπὸ αἰώνων ἐκόσμουν τὰ μεγάλα κτίρια αὐτῶν.

Ὁ βομβαρδισμὸς τῆς Λιέγης καὶ τοῦ Ναμούρ, τῆς Τερμόνδης καὶ τοῦ Λουβαὶν καὶ τόσων ἄλλων Βελγικῶν πόλεων, ὑποκυψασῶν εἰς τὸ πῦρ τῶν Γερμανικῶν τηλεβόλων, θὰ παραμένῃ ὡς ἀνεξίτηλον στίγμα εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Γερμανικοῦ Ἔθνους, δικαίως δὲ ὁ νεωστὶ ἐκλεγεὶς Πάπας Ρώμης Βενέδικτος 15ος ἐχαρακτήρισε τὸν στρατὸν τοῦ Κάϊζερ ὡς στρατὸν τοῦ Ἀττίλα, ὅταν οἱ Γερμανοὶ μετὰ τὴν καταστροφὴν τῶν Βελγικῶν πό-

ΤΑ ΕΡΕΙΠΙΑ ΤΗΣ ΛΟΥΒΑΙΝ

ΤΑ ΕΡΕΙΠΙΑ ΤΗΣ ΧΑΤΑΕΝ

ΒΕΛΓΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΑΝΑΠΑΥΟΜΕΝΟΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΙΜΑΤΗΡΑΝ ΜΑΧΗΝ ΤΟΥ ΧΑΕΛΕΝ

λεων ἐβομβάρδισαν τὸν μητροπολιτικὸν ναὸν τῶν Ρημῶν τῆς Γαλλίας.

Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι τὸ Βέλγιον νῦν διατελεῖ ὑπὸ τὴν πτέρναν ἀγρίου κατακτητοῦ, ἡ δὲ ζημία τῆς ἐπιστήμης, τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου, ἕνεκα τῆς καταστάσεως ταύτης εἶναι εἰς ἄκρον μεγάλη. Ὁ γενναῖος στρατὸς ὑπὸ τὸν ἡρωϊκὸν Βασιλέα του Ἀλβέρτον κατέχει τὰ βόρεια μόνον τῆς ὅλης Βελγικῆς χώρας καὶ ἀναμένει τὴν κατάλληλον στιγμὴν ὅπως κατενέγκῃ κατὰ τοῦ ἐχθροῦ τὸ ἁρμόζον πλῆγμα, συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας καὶ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν μεγάλων συμμάχων του, τῆς Ἀγγλίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ρωσσίας.

Ὁ λαὸς τοῦ Βελγίου ἔδειξε πρὸ τῶν ὀμμάτων τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου λαμπρὸν παράδειγμα φιλοπατρίας καὶ ἡρωϊσμοῦ, διότι ὑπερήσπισε τὴν χώραν του μὲ ὅλην τὴν δύναμίν του. Οὔτε αἱ ὑποσχέσεις τοῦ Γερμανοῦ Κάϊζερ, οὔτε αἱ ἀπειλαὶ αὐτοῦ ἠδυνήθησαν νὰ ἐξαναγκάσωσι τοὺς Βέλγους ὅπως κύψωσι τὸν αὐχένα εἰς τὴν Γερμανικὴν βαρβαρότητα. Τὸ Βελγικὸν Ἔθνος, ὡς εἷς ἄνθρωπος, πάνοπλον καὶ ἀποφασισμένον, ἔδραμεν εἰς τὰ σύνορά του ὅπως ἐμποδίσῃ τὴν Γερμανικὴν εἰσβολήν.

Ἐὰν δὲ οἱ Γερμανοὶ διὰ τοῦ ὄγκου των διέβησαν διὰ τοῦ Βελγικοῦ ἐδάφους εἰς τὴν Γαλλίαν, τοῦτο ἔπραξαν, ὡς πάλαι ποτὲ οἱ Πέρσαι, οἵτινες διέβησαν τὰς Θερμοπύλας πατοῦντες ἐπὶ τῶν πτωμάτων τῶν ἀνδρείων Σπαρτιατῶν.

Τὸ Βέλγιον εἶναι αἱ Θερμοπύλαι τῆς συγχρόνου ἐποχῆς.

Η ΕΠΙ ΤΟΥ MEUSE ΓΕΦΥΡΑ ΠΑΡΑ ΤΗΝ VISE

ΒΕΛΓΟΙ ΚΟΜΙΖΟΝΤΕΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΛΑΦΥΡΑ

ΒΕΛΓΙΚΟΝ ΠΕΖΙΚΟΝ ΒΑΔΙΖΟΝ ΠΡΟΣ ΜΑΧΗΝ

ΠΡΟΣΩΠΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

ΑΙ ΕΙΚΟΣΙ προσωπικότητες, τῶν ὁποίων τὰς εἰκόνας δίδομεν ἐνταῦθα, κυβερνῶσι σήμερον τὰς τύχας τῆς Εὐρώπης, μετὰ τῶν ὁποίων συνδέονται στενότατα καὶ αἱ τύχαι ὅλου τοῦ λοιποῦ κόσμου. Κατωτέρω παραθέτομεν ὀλίγας βιογραφικὰς σημειώσεις ἐκ τῶν κυριωτέρων ἐξ αὐτῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ε'.

Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας, ἐκ τοῦ Οἴκου τοῦ *Ἀνοβέρου, ἐγεννήθη τὴν 3ην Ἰουνίου 1865.* Εἶναι υἱὸς τοῦ Βασιλέως Ἐδουάρδου Ζ'. καὶ τῆς Βασιλίσσης Ἀλεξάνδρας, θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως Χριστιανοῦ Θ'. τῆς Δανίας. Ἐνυμφεύθη τὴν 6ην Ἰουλίου 1893 μετὰ τῆς Βικτωρίας Μαρίας, θυγατρὸς τοῦ Δουκὸς τοῦ Teck. Ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ θρόνου τὴν 6ην Μαΐου 1910. Οὗτος εἶναι ὁ πρῶτος πόλεμος ἐπὶ τῆς βασιλείας του.

ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

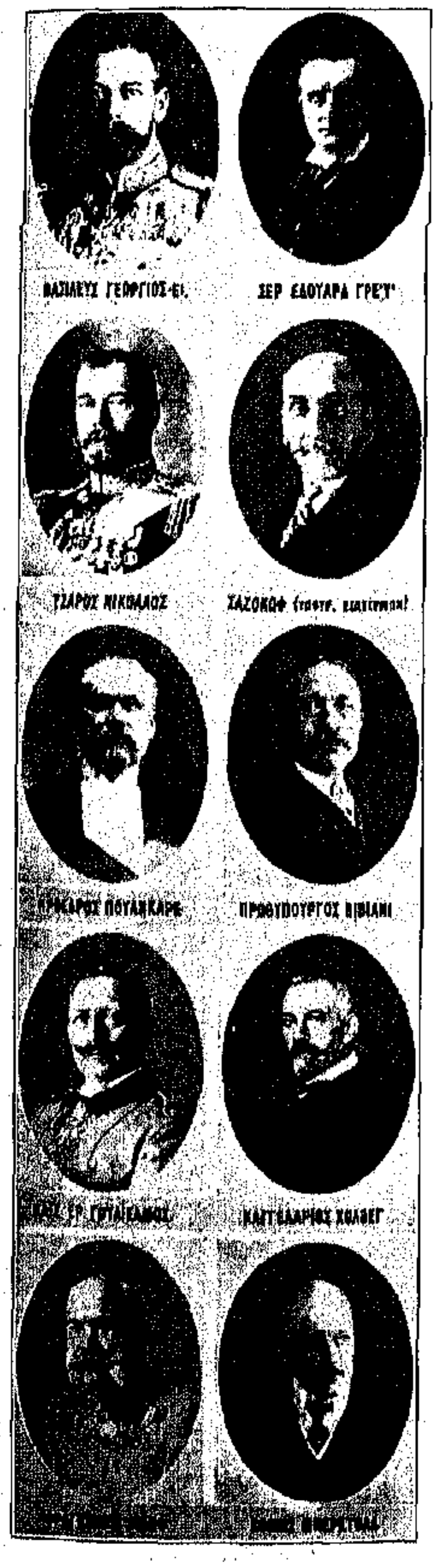

ΤΣΑΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Β'.

Αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν Ρωσσιῶν ἐκ τοῦ οἴκου Ρωμανὼφ-Χολστάϊν, ἐγεννήθη τὴν 18ην Μαΐου 1868. Εἶναι ὁ πρωτότοκος υἱὸς τοῦ Αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου Γ'. καὶ τῆς Πριγκηπίσσης Δάγμαρ, θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως Χριστιανοῦ Θ'. τῆς Δανίας. Ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ θρόνου τὴν 1ην Νοεμβρίου 1894. Ἐνυμφεύθη τὴν 26ην Νοεμβρίου 1894 μετὰ τῆς Πριγκηπίσσης Ἀλεξάνδρας Ἀλίκης, θυγατρὸς τοῦ Λουδοβίκου Δ'., Μεγάλου Δουκὸς τῆς Ἔσσης. Οὗτος εἶναι ὁ δεύτερος πόλεμος ἐπὶ τῆς βασιλείας του.

ΚΑΪΖΕΡ ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ Β'.

Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας καὶ Βασιλεὺς τῆς Πρωσσίας, ἐκ τοῦ Οἴκου τῶν Χοεντζόλλερν, ἐγεννήθη τὴν 27ην Ἰανουαρίου 1859. Εἶναι πρωτότο*κος υἱὸς τοῦ Αὐτοκράτορος Φρειδερίκου Γ'. καὶ* τῆς Βικτωρίας, βασιλικῆς Πριγκηπίσσης τῆς Μεγάλης Βρετανίας. Ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ θρόνου τὴν 15ην Ἰουνίου 1888. Ἐνυμφεύθη τὴν 27ην Φεβρουαρίου 1881 μετὰ τῆς Πριγκηπίσσης Βικτωρίας τοῦ Σλέσβιγ-Χολστάϊν-Σόνδερμβουργ-Αουγκούστενβουργ. Οὗτος εἶναι ὁ πρῶτος πόλεμος ἐπὶ τῆς βασιλείας του.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΙΩΣΗΦ Α'.

Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας καὶ Βασιλεὺς τῆς Οὑγγαρίας, ἐκ τοῦ οἴκου τῶν Ἀψβούργων, ἐγεννήθη τὴν 18ην Αὐγούστου 1830. Εἶναι υἱὸς τοῦ Ἀρχιδουκὸς Φραγκίσκου Καρόλου καὶ τῆς Ἀρχιδουκίσσης Σοφίας, Πριγκηπίσσης τῆς Βαυαρίας. Ἀνηγορεύθη Αὐτοκράτωρ τὴν 2αν Δεκεμβρίου 1848 μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ θείου του Φερδινάνδου Α'. Ἐνυμφεύθη τὴν 24ην Ἀπριλίου 1854 τὴν μακαρίτιδα Αὐτοκράτειραν Ἐλισάβετ, θυγατέρα τοῦ Δουκὸς Μαξιμιλιανοῦ τῆς Βαυαρίας.

ΡΑΫΜΟΝΔΟΣ ΠΟΥΑΝΚΑΡΕ

Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, διαδεχθεὶς εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦτο τὸν Ἀρμάνδον Φαλλιὲρ τὴν 18ην Φεβρουαρίου 1913. Ἐγεννήθη τὴν 20ὴν Αὐγούστου 1860 εἰς Μπὰρ-λὲ-Ντὺκ τοῦ διαμερίσματος τοῦ *Μεύσου ἀπὸ ἀστυκῆς οἰκογενείας*. Ἐσπούδασε νομικὰ εἰς Παρισίους καὶ ἐξελέγη κατὰ πρῶτον βουλευτὴς τῷ 1887. Ἀφ' οὗ ἐχρημάτισεν ἐπί τινα χρόνον ὑπουργὸς τῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ κατόπιν ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπεσύρθη εἰς ἰδιωτικὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός του. Μετὰ τὴν ὑπόθεσιν Δρέϋφους εἰσῆλθεν εἰς τὴν Γερουσίαν καὶ μετὰ τὴν πτῶσιν τοῦ Καϊλλὼ ἐγένετο πρωθυπουργός. Θεωρεῖται ὡς κάτοχος μεγάλης ἱκανότητος.

ΣΕΡ ΕΔΟΥΑΡΔ ΓΡΕΫ

Κατέχει τὴν θέσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας ἀπὸ τοῦ 1905. Ὅταν κατέλαβε τὴν θέσιν ταύτην ἦτο ἡλικίας μόνον 43 ἐτῶν. Ἐγεννήθη τὴν 25ην Ἀπριλίου 1862 καὶ ἐξεπαιδεύθη εἰς Βίντσεστερ καὶ εἰς Ὀξφόρδην.

ΒΕΘΜΑΝ ΧΟΛΒΕΓ

Ἀρχικαγκελλάριος τῆς Γερμανίας ἀπὸ τοῦ 1909. Κατάγεται ἀπὸ παλαιᾶς Πρωσσικῆς ἐμπορικῆς οἰκογενείας, εὐγενοποιηθείσης τῷ 1840. Ἐσπούδασε νομικὰ εἰς διάφορα Γερμανικὰ Πανεπιστήμια ἀπὸ τοῦ 1875 μέχρι 1879. Εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Βόννης ὑπῆρξε συσπουδαστὴς τοῦ Κάϊζερ καὶ ἐκεῖθεν ἡ πρὸς αὐτὸν φιλία καὶ ἐμπιστοσύνη τοῦ τελευταίου. Εἶναι ἡλικίας 57 ἐτῶν.

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΖΟΦΦΡ

Ἀρχηγὸς τοῦ Γενικοῦ Γαλλικοῦ Ἐπιτελείου, ἐγεννήθη ἐν Ριβεσάλτ τῶν Πυρηναίων τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1852. Τῷ 1868 εἰσῆλθεν εἰς τὴν Πολυτεχνικὴν Σχολὴν καὶ τῷ 1870 ὠνομάσθη ἀνθυπολοχαγός. Ἐσπούδασε κατὰ βάθος τὴν μηχανικὴν καὶ ἔλαβε μέρος εἰς τὸν πόλεμον τοῦ 1870 καὶ εἰς πολλὰς ἐκστρατείας τῶν ἀποικιῶν. Ἀρχηγὸς τοῦ Ἐπιτελείου ἐγένετο παμψηφεὶ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1911.

ΣΤΡΑΤΟΣ ΣΤΟΛΟΣ

ΔΥΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ ΚΑΙΖΕΡ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΝΑΥΑΡΧΩΝ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΥ ΤΟΥ

Η ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΚΑΙ Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΤΗΣ

ΔΙΑΤΙ προυκάλεσε τὸν πόλεμον ἡ Γερμανία; Εἰς τὸ ἐρώτημα ἐδόθησαν πολλαὶ ἀπαντήσεις. Ἀλλὰ τὴν καλλιτέραν ἐξ αὐτῶν ὀφείλομεν εἰς τὸν Sir Arthur Conan Doyle, τὸν δαιμόνιον δημιουργὸν τοῦ Sherlok Holmes καὶ ἕνα τῶν κορυφαίων τῆς σημερινῆς Ἀγγλικῆς φιλολογίας καὶ δημοσιογραφίας.

Ἰδοὺ τί γράφει οὗτος εἰς ἓν ἄρθρον του, τὸ ὁποῖον κάμνει ἤδη τὸν γῦρον τοῦ κόσμου:

«Ἡ Γερμανία ἔκαμε τὸν πόλεμον χάριν τοῦ Παγγερμανισμοῦ.»

Καὶ λέγει ὁ Sir Arthur: «Κατὰ τὰς τελευταίας αὐτὰς ἡμέρας διεξῆλθον μερικὰ ἐκ τῶν ἔργων τῆς Παγγερμανιστικῆς φιλολογίας. Δὲν ἠδυνήθην νὰ εὕρω ἐντὸς αὐτῶν οὔτε ἓν εὐγενὲς αἴσθημα, οὔτε μίαν γενναιόψυχον ἐκδήλωσιν. Μόνον εἷς ἐμπαθὴς καὶ πλεονεκτικὸς πατριωτισμὸς καὶ ἓν ἀπερίγραπτον καὶ παράλογον μῖσος πρὸς πᾶν ὅ,τι δὲν εἶναι Γερμανικόν, καὶ ἰδίως πρὸς πᾶν ὅ,τι εἶναι Ἀγγλικόν, χαρακτηρίζουν τὰς πνευματικὰς ταύτας ἐκφάνσεις.

Πῶς ἦτο δυνατὸν κατόπιν μιᾶς τοιαύτης φιλολογίας νὰ μὴ συνενωθῇ ὅλος ὁ κόσμος εἰς μίαν συμμαχίαν ἐναντίον τῆς χώρας, ἡ ὁποία τὴν παρήγαγεν; Ἀπορεῖ κανεὶς πῶς δὲν ὑπῆρξαν Γερμανοὶ νὰ προΐδουν τὸ φυσικὸν τοῦτο ἀποτέλεσμα.

Τὸ ὅλον πνεῦμα τῶν εἰς τὰ ἔργα αὐτὰ ἐκφραζομένων ἰδεῶν εἶναι ὅτι ἡ *Γερμανία ἔπρεπε νὰ διαμελίσῃ καὶ* ὑποτάξῃ ὅλον τὸν κόσμον. Οὔτε λέξις ὅμως ἐντὸς αὐτῶν περὶ τοῦ δυνατοῦ αἰφνιδίας μεταστροφῆς ὅλου τοῦ κόσμου ἐναντίον της, ὁπότε θὰ ἠπειλεῖτο αὐτὴ ἡ ἰδία διὰ διαμελισμοῦ. Καὶ δὲν φαίνεται πράγματι ὅτι αὐτὸ θὰ ἦτο τὸ μόνον μέσον προστασίας καὶ ἐξασφαλίσεως ἀπὸ τοιούτων τερατωδῶν διδασκαλιῶν, ὡς εἶναι αἱ εἰς τὰ ἔργα αὐτὰ περιεχόμεναι;

Θὰ ἠδύνασθε ἴσως νὰ μοῦ ἀντιτείνετε ὅτι οἱ ἰμπεριαλισταὶ αὐτοὶ ἀπετέλουν μόνον μίαν ὁμάδα μονομανῶν καὶ δὲν ἀντιπροσώπευον συνεπῶς τὸ ἔθνος, ἀλλὰ μία τοιαύτη ἀντίρρησις θὰ διεφώνει πρὸς τὴν πραγματικότητα. Οὗτοι ἀπ' ἐναντίας ἀντιπροσώπευον τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ ἔθνους, τὸ ὁποῖον ἐλαμβάνετο ὑπ' ὄψιν εἰς τὴν διεθνῆ πολιτικήν. Ἀντιπροσώπευον τὸν Κάιζερ καὶ τὴν κλίκαν τῶν συμβούλων του, τοὺς στρατιωτικούς, τοὺς ναυτικούς, τὸν Κρούπ καὶ τοὺς λοιποὺς πολεμοβιομηχάνους, τὰ Πανεπιστήμια, ὅπου αἱ διδασκαλίαι αὐταὶ ἐδιδάσκοντο ἐπισήμως, καὶ ὅλα ἐν γένει τὰ θορυβοποιὰ καὶ προκλητικὰ στοιχεῖα, τῶν ὁποίων ἡ φωνὴ ἀντήχησε κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὡς φωνὴ αὐτῆς τῆς Γερμανίας.

Ὅλοι των εἶχον προσβληθῇ ἀπὸ τὴν ἰδίαν παραφροσύνην καὶ ἡ Εὐρώπη ἠναγκάσθη ἐπὶ τέλους νὰ μεταχειρισθῇ δι' αὐτοὺς ἕνα ζουρλομανδύαν. Ὅλη ἡ ἐξωτερικὴ πολιτική των διηυθύνετο συμφώνως πρὸς τὰ ἐξωφρενικά των δόγματα.

Ὅτι ὁ πόλεμος ἔπρεπε νὰ ἐνεδρεύῃ πάντοτε μέσα εἰς τὰς σκέψεις τῶν πολιτικῶν των. Ὅτι ὤφειλον νὰ εἶναι πάντοτε ἕτοιμοι νὰ ἐπιπέσουν ἐναντίον τῶν γειτόνων των, ἀδιάφορον ἂν αὐτοὶ ἦσαν ἀδύνατοι. Ὅτι οὐδεμία συνθήκη ἢ ἠθικὴ ἀρχὴ ἔπρεπε νὰ κρατήσῃ τὴν χεῖρα τῆς Γερμανίας—ὅλα αὐτὰ ἐπανελαμβάνοντο ὡς ἀποτελοῦντα τὴν βάσιν τῆς δυνάμεως τοῦ Κράτους των.

ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΝ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΝ

Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς κρίσεως τοῦ Ἀγαδὶρ εἴδομεν ἕνα Γερμανὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν συμμεριζόμενον ἐπισήμως τὰς βλέψεις τῶν φανατικῶν Παγγερμανιστῶν.

«Εἶμαι τόσον Παγγερμανιστὴς ὅσον καὶ σεῖς», ἔλεγεν ὁ Κύδερλεν Βαίχνερ πρὸς μίαν ἀντιπροσωπείαν τοῦ Παγγερμανικοῦ Συνδέσμου.

«Κανείς των δὲν ἦτο καλλίτερος ἢ χειρότερος ἀπὸ τὸν ἄλλον, διότι ὅλοι ἦσαν ποτισμένοι ἀπὸ τὴν στρεβλὴν αὐτὴν ἀντίληψιν, ἡ ὁποία ὡδήγησε τὴν Εὐρώπην εἰς ἓν χάος.

Ποῦ εἶναι τώρα αὐτὴ ἡ βαθέως ὑπομονητικὴ Γερμανία, ὅπως ἔγραφε περὶ αὐτῆς ὁ Κάρλαϋλ: Ὑπῆρξέ ποτε ψυχὴ ἔθνους τόσον διεστραμμένη καὶ τόσον τυφλή;

Ἂς λάβωμεν ὡς παράδειγμα μερικὰς ἀφελεῖς διαβεβαιώσεις, θεωρουμένας ἐν τούτοις τόσον προφανεῖς, ὥστε νὰ μὴ χωρῇ συζήτησις ἐπ' αὐτῶν.

Ὁ Ἀγγλικὸς στρατὸς ἦτο τόσον ἀνάξιος λόγου, ὥστε ἡ παρουσία του ἐπὶ τῆς ἠπειρωτικῆς Εὐρώπης, καὶ ἐὰν καθίστατο δυνατή, δὲν θὰ εἶχε καμμίαν σπουδαιότητα. Ἡ Ἀγγλία ἦτο ἐν πλήρει παρακμῇ. Τὸ ἐμπόριόν της θὰ ἠδύνατο νὰ καταστραφῇ ὑπὸ Γερμανικῶν καταδρομικῶν. Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι θὰ ἐπέπιπτον ἐναντίον τῆς Ἀγγλίας ἀμέσως ὡς αὕτη περιεπλέκετο εἰς ἀνωμαλίας. Ὁ Καναδᾶς καὶ ἡ Αὐστραλία περιέμενον εὐκαιρίαν νὰ ἀποσπασθῶσιν ἀπ' αὐτῆς. Αἱ Ἰνδίαι ἐζήτουν ἀφορμήν. Οἱ Μπόερς ἀνυπομόνουν νὰ γείνωσι κύριοι τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς. Ἡ Βρετανικὴ Αὐτοκρατορία ἦτο ἓν βεβιασμένον ἄθροισμα κρατῶν, τὰ ὁποῖα θὰ *ἐχωρίζοντο ἀπ' ἀλλήλων μὲ τὸ* πρῶτον κτύπημα.

Αὐτοὶ ἦσαν οἱ παραλογισμοὶ τοὺς ὁποίους οἱ στομφώδεις Βερολινέζοι καθηγηταὶ τῆς Ἱστορίας ἐξεφούρνιζον εἰς τοὺς ἀκροατάς των. Ὁ ἀπαίσιος Τράϊτσκε, ὁ ὁποῖος εἶναι εἷς ἐκ τῶν καταστροφέων τῆς Γερμανικῆς ἰσχύος, ἀκριβῶς ὅπως ὁ Βίσμαρκ καὶ ὁ Μόλτκε ὑπῆρξαν οἱ δημιουργοί της, κατεῖχε θέσιν ἀρχιερέως εἰς τὴν λατρείαν αὐτήν.

ΜΙΑ ΕΛΑΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΚΑΙΖΕΡ ΠΑΡΙΣΤΩΣΑ ΑΥΤΟΝ ΩΣ ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΝ

Εἶναι ἔργον τοῦ ζωγράφου Ἔβερλιν, ἐκτελεσθὲν κατὰ παραγγελίαν τοῦ Κάιζερ.

Ὅπως ὁ Νίτσε, τοῦ ὁποίου ἡ ἠθικὴ διδασκαλία ὑπῆρξε τὸ συμπλήρωμα τῶν Παγγερμανικῶν κηρυγμάτων, οὕτω καὶ ὁ Τράϊτσκε δὲν ἦτο γνήσιος Γερμανός. Καὶ *οἱ δύο εἶχον τὸν Σλαυϊκὸν μαγνητισμὸν*—πλάσται ὀνείρων, κυνηγοὶ ὀπτασιῶν—δυσοιώνων ὀνείρων καὶ σκοτεινῶν ὀπτασιῶν διὰ τὴν χώραν τὴν ὁποίαν κατῴκουν. Μὲ τοὺς μαγικούς των αὐλοὺς ὡδήγησαν ὁλόκληρον τὸ τυφλόν, παράφρον, φαντασιόπληκτον ἔθνος δι' *ἀνθοστρώτων ἀτραπῶν εἰς μίαν* ἄβυσσον.

Ὁ Νίτσε ἦτο, ὡς μαρτυρεῖ ὅλη ἡ ζωή του, εἰς τὰ πρόθυρα τῆς τρέλλας, ἡ ὁποία τέλος ἐξεδηλώθη εἰς καθαρὰν παραφροσύνην. Ὁ Τράϊτσκε ἦτο ἄνθρωπος μεγάλης διανοητικῆς ἱκανότητος, ἀλλ' εἶχε τὰς ἰδέας μονομανοῦς ἐν σχέσει πρὸς τὴν Μεγάλην Βρετανίαν. Ἐφ' ὅσον παρελήρει ἐν Βερολίνῳ, οἱ Ἄγγλοι δὲν τὸν ἐπρόσεχον περισσότερον ἀπὸ τοὺς ἀναρχικούς, οἱ ὁποῖοι πλανῶνται εἰς τὰ πάρκα, διότι ὑπάρχει μία Ἀγγλικὴ θεωρία ὅτι ὁ καθεὶς ἠμπορεῖ νὰ σκέπτεται καὶ νὰ λέγῃ ὅ,τι θέλει, ἀρκεῖ μόνον νὰ μὴ προβαίνῃ εἰς ἔργα.

Ἀλλὰ ὁ Τράϊτσκε ἦτο πάντοτε ἐπικίνδυνος. Εἶχε μαγνητισμόν, εὐγλωττίαν, ἐνθουσιαστικότητα, δύναμιν νὰ ὑποβάλλῃ θαυμαστὰ μελλοντικὰ ὁράματα εἰς τοὺς ἀκροατάς του. Ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰς θέσιν νὰ σκέπτωνται, ὅπως ὁ καθηγητὴς Κρὰμπ, λέγουν ὅτι ἡ ἐπιρροή του ἐπὶ τῆς Γερμανικῆς νεολαίας ὑπῆρξεν ἀνάλογος πρὸς τὴν τῶν Κάρλαϋλ καὶ Μακώλαιϋ ὁμοῦ ἐπὶ τῆς Ἀγγλικῆς.

Καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Τράϊτσκε οἱ λόγοι του μετεβλήθησαν εἰς ἔργα πρὸς καταστροφὴν τῆς ἰδίας χώρας του καὶ πρὸς μεγάλην δυστυχίαν τῶν λοιπῶν χωρῶν. Ὁ παράδοξος, ἀπαίσιος, αὐτὸς ἄνθρωπος συνείθιζε νὰ ἐπισκέπτεται τὴν Ἀγγλίαν, ἀλλὰ καθὼς ἦτο κωφὸς ὡς ἄψυχος ὕλη, ἡ προσωπική του παρουσία πολὺ ὀλίγον συνέτεινεν εἰς κατανόησιν τῶν Ἄγγλων καὶ προσέγγισιν πρὸς αὐτούς. Κάθε φορὰν ἐπέστρεφεν εἰς τὸ Βερολῖνον φανατικώτερος, διὰ νὰ ἀρχίσῃ νέαν μανιωδεστέραν ἐκστρατείαν ἐναντίον των.

Ὁ Τράϊτσκε δὲν παρέλειπεν εὐκαιρίαν ὅπως καταφερθῇ καθ' οἱονδήποτε τρόπον κατὰ τῶν Ἄγγλων. Ἀλλὰ τί εἶναι αὐτό, τὸ ὁποῖον κατώρθωσεν ἐναντίον των, ἀπέναντι τῆς ἀνεπανορθώτου καταστροφῆς τὴν ὁποίαν ἐπροξένησεν εἰς τὴν ἰδίαν του χώραν; Αὐτὸς καὶ ὁ φὸν Τίρπιτς, ὁ κόμης Βιβερστάϊν, ὁ Μαξιμιλιανὸς Χάρδεν καὶ μερικοὶ ἄλλοι, διὰ νὰ μὴ εἴπω τίποτε περὶ τοῦ ἀρχισυμμορίτου των—τί ὡραίαν Γερμανίαν θὰ ἀφήσουν ὄπισθέν των!

Ὁ Τράϊτσκε ἀπέθανεν. Ὁμοίως ὁ Βιβερστάϊν. Πολλοὶ ὅμως ἐξ αὐτῶν θὰ ζήσουν καὶ θὰ ἴδουν *τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν Ἰνδοὶ Πρίγκηπες* θὰ διέλθουν ἔφιπποι ὡς κατακτηταὶ διὰ τῆς ὁδοῦ τῶν Φιλυρῶν, τὰ δὲ συντετριμμένα πομπώδη ἀγάλματα τῆς λεωφόρου τῆς Πολιορκίας, τὰ ταπεινὰ αὐτὰ μνημεῖα τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ, θὰ ἐξαγνίσουν τὴν τιμημένην στάχτην τοῦ Λουβαίν.»

ΑΥΣΤΡΟΥΓΓΑΡΙΑ

Η ΑΥΣΤΡΟΥΓΓΑΡΙΑ εἶναι ἐκείνη ἡ χώρα τοῦ κόσμου, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκει κανεὶς τὸ καλλίτερον ψωμί, τὴν καλλιτέραν *μουσικήν, καὶ ἴσως τὸν καλλίτερον καφέν.*

Τὸ ψωμὶ εἶναι τὸ ὑπόβαθρον τῆς ζωῆς. Ἡ χώρα ἡ ὁποία διακρίνεται διὰ τὴν ἐπιτυχῆ κατασκευήν του, κατέχει ἀναμφιβόλως τὴν θέσιν της εἰς τὸν πίνακα τῶν γαστρονόμων, ἀκόμη καὶ ἂν ὅλη ἡ φήμη της περιορίζεται εἰς αὐτό. Ἀλλ' ἡ κουζίνα τῆς *Αὐστρίας φημίζεται καὶ δι' ἄλλα πολλὰ ὡραῖα* πράγματα. Παντοῦ εἰς ὅλον τὸν κόσμον ἡ λέξις «Wiener», ἡ ὁποία δεικνύει Βιεννέζικην καταγωγήν, *παίζει σπουδαιότατον ρόλον.* Ποῖος δὲν γνωρίζει τὰ περίφημα «Wiener Schnitzel», «Wiener Rostbraten», «Wiener Apfelstrude»; Ἀλλὰ καὶ ὅλα *αὐτὰ* ἂν ἔλειπον, ἡ γαστρονομικὴ φήμη τῆς Βιέννης θὰ ἠδύνατο νὰ σωθῇ μὲ ὀλίγα καλοψημένα «Wiener Wuerste».

Εἶναι πλέον παγκοσμίως γνωστὸν ὅτι τὰ δόντια τῶν Βιεννέζων ἀπαιτοῦν ἰδιαιτέρως ἐκλεκτὴν

ΕΛΑΦΡΑ ΠΥΡΟΒΟΛΑ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ, ΝΕΟΥ ΤΥΠΟΥ

ποιότητα τόσον τροφῆς, ὅσον καὶ μουσικῆς. Οὕτω, ὅταν ὁ Μόζαρτ ἐδοκίμασε τὰς δυνάμεις του εἰς μίαν Ἰταλικὴν ὄπεραν καὶ ἔγραψε τὸν «Δὸν Ζουάν», ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας ἔκαμε τὴν ἑξῆς παρατήρησιν: «Ἡ ὄπερα εἶναι ἔκτακτος, θεία, ἴσως καλλιτέρα τοῦ «Φιγαρώ», ἀλλὰ δὲν εἶναι τροφὴ κατάλληλος διὰ τὰ δόντια τῶν Βιεννέζων». Ὁ Δαπόντε διηγήθη κατόπιν εἰς τὸν Μόζαρτ τί εἶχεν εἴπῃ ὁ Αὐτοκράτωρ. «Ἀφήσατέ τους νὰ λάβουν καιρὸν νὰ τὴν μασσήσουν καλά», ἀπήντησεν ὁ Μόζαρτ. Καὶ πράγματι, ἀφ' οὗ τὴν ἀνεμάσσησαν κατ' ἐπανάληψιν, ἤρχισαν νὰ διακρίνουν τὴν ἀρωματώδη γεῦσίν της καὶ ὁ «Δὸν Ζουάν» ἔγεινε λαϊκώτερος εἰς τὴν Βιέννην παρὰ εἰς τὴν Ἰταλίαν.

Καλὴ μουσικὴ συνδυάζεται ὡραῖα μὲ καλὴν τροφήν. Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον βλέπομεν τόσας ὀρχήστρας, εἰς ξενοδοχεῖα καὶ καφεστιατόρια. Εἰς αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ εἶδος τοῦ συνδυασμοῦ εἶναι ἀνυπέρβλητος ἡ Βιέννη, ἡ ἄλλως τε μουσικὴ μητρόπολις τοῦ κόσμου. Ἐδῶ ἔζησεν ὁ Gluck, ὁ Wagenseil καὶ ὁ ἀθάνατος Μόζαρτ. Ἐδῶ ὁ *ἀσύγκριτος* Μπετόβεν, ὁ Χάϋδν καὶ ὁ Λίστ.

Καθήμενος κανεὶς εἰς ἓν καφεστιατόριον πλησίον τοῦ ὡραίου κυανοῦ Δουνάβεως καὶ ἀκούων ἐκείνην τὴν ἔκτακτον ἀπόδοσιν τῶν ῥαψῳδιῶν καὶ τῶν συμφωνιῶν, τὴν ὁποίαν μόνον εἰς τὴν Βιέννην εὑρίσκει κανείς, νομίζει ὅτι βλέπει τὰς μουσικὰς μεγαλοφυΐας ὅλων τῶν ἐποχῶν νὰ παρελαύνουν ζωνταναὶ ἐνώπιόν του. Εἰς τὸ πιάνο καὶ τὸ βιολὶ οἱ Βιεννέζοι παραμένουν πάντοτε οἱ μεγάλοι μαέστροι. Ἐδῶ εἶναι ἡ μεγάλη σχολὴ πιάνου τοῦ Leschetizky, ἡ ὁποία μᾶς ἔδωκε τὸν Paderewski, ἐδῶ ἡ σχολὴ βιολίου τοῦ Sevcik, ἡ ὁποία ἐδημιούργησεν ἐξοχότητας ὡς τὸν Kubelik καὶ τὸν Kocian. Ἐδῶ εἶναι καὶ ἡ μεγάλη ὀρχήστρα «Strauss» καὶ ὁλόκληρος στρατιὰ περιφήμων μουσικῶν καὶ ἀοιδῶν.

Τὰ ἐκλεκτότερα καφενεῖα καὶ ἑστιατόρια τῆς Βιέννης εἶναι συγκεντρωμένα γύρω εἰς τὴν ὄπεραν καὶ οὕτω φαγητὸν καὶ μουσικὴ παρουσιάζονται καὶ ἐδῶ στενότατα συνδεδεμένα. Ὁ συνδυασμὸς αὐτὸς ἤρχισε νὰ εἰσχωρῇ καὶ ἐντὸς αὐτῆς ἀκόμη τῆς ὄπερας, ἰδίως εἰς Βουδαπέστην, ὅπου κατὰ τὰ διαλείμματα σερβίρονται εἰς τὰ κυλικεῖα ὅλων τῶν εἰδῶν τὰ φαγητά, τὰ γλυκύσματα καὶ τὰ ποτά.

Εἰς κανὲν ἄλλο μέρος τοῦ κόσμου δὲν συναντᾷ κανεὶς πνεῦμα τόσον δημοκρατικόν, ὅσον εἰς Βιέννην. Ὁ ξένος εὑρίσκει ταχύτατα φίλους. Αἱ γνωριμίαι συνάπτονται ἄνευ δυσκολίας καὶ ταύτας ἀκολουθοῦν προσκλήσεις εἰς γεύματα καὶ εἰς ἄλλας οἰκογενειακὰς ἑορτάς, ὅπου εὑρίσκει κανεὶς πάντοτε καὶ καλὸν φαγητὸν καὶ εὔθυμον συναναστροφήν. Πῶς θὰ ἦτο δυνατὸν ἄλλως νὰ δημιουργηθῇ ἐδῶ μία «Εὔθυμος Χήρα»;

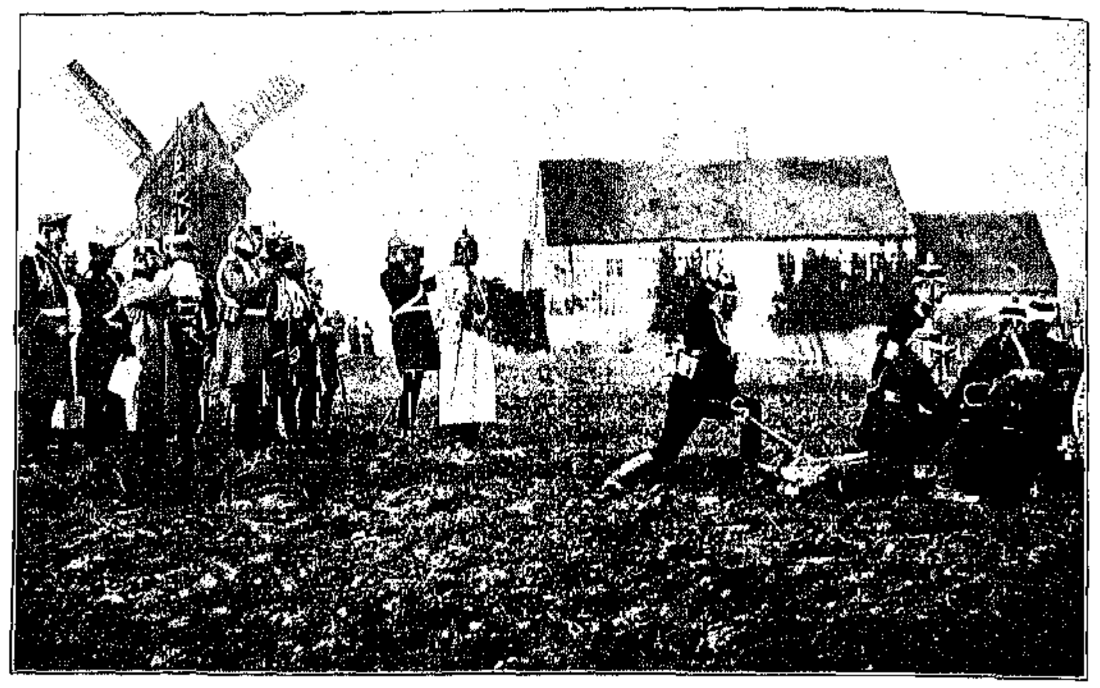

Ο ΚΑΙΖΕΡ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ

Ὁ Βοημὸς εἶναι εἷς ἀπὸ τοὺς ἀπαραιτήτους τύπους, τὸ δὲ πνεῦμά του ἔχει εἰσδύσῃ παντοῦ. Οὕτω ἡ Βιέννη εἶναι πρὸ παντὸς ἡ πόλις τῆς ἀμερίμνου εὐθυμίας, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ τῆς προσπαθείας καὶ τελειοποιήσεως. Ὅ,τι γίνεται, γίνεται καλά. Αὐτὸ ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὴν μαγειρικὴν καὶ εἰς τὴν διασκέδασιν καὶ εἰς τὴν μουσικὴν καὶ εἰς τὴν βιομηχανίαν.

«Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας, Βασιλεὺς τῆς Βοημίας καὶ Ἀποστολικὸς Βασιλεὺς τῆς Οὐγγαρίας» εἶναι μέρος τῶν τίτλων, τοὺς ὁποίους φέρει ὁ Φραγκῖσκος Ἰωσήφ. Ὁ ἐπικούρειος αὐτὸς ἄρχων δύναται νὰ εἶναι ὄντως ὑπερήφανος δι' αὐτὸν τὸν τίτλον του, διότι τόσον ἡ Βοημία ὅσον καὶ ἡ Οὐγγαρία ἁμιλλῶνται πρὸς τὴν Αὐστρίαν εἰς γαστρονομικὴν παραγωγικότητα. Ἐκτὸς πολλῶν ἄλλων πραγμάτων ἡ Βοημία προσφέρει τὸ Pragerschinken (Prague ham) καὶ τὴν περίφημον μπύραν τοῦ Pilsen, ἐν ᾧ ἡ Οὐγγαρία δίδει τὸ Goulash καὶ τὸ κρασὶ τοῦ Tokay—ὅλα ἀληθινὰ διαμάντια.

Τὸ ζαμπόνι τῆς Πράγας εἶναι ἓν ἀπὸ τὰ περιφημότερα ἐδέσματα τῆς Αὐστρουγγαρίας. Εἶναι χωρὶς πολλὰ λίπη καὶ μὲ ἓν ὡραιότατον λεπτὸν ἄρωμα. Ἡ ἐκτροφὴ τῶν χοίρων εἶναι μία ἀπὸ τὰς μεγάλας βιομηχανίας τῆς Βοημίας.

Ἡ «Pilsener Bier» εἶναι παγκοσμίως γνωστὴ διὰ τὸ κεχριμπαρίσιο χρῶμα καὶ τὴν θαυμασίαν της γεῦσιν. Ἡ κατανάλωσίς της ἔφθασε μέχρις αὐτῆς τῆς Γερμανίας, εἰς δὲ τὴν Ἀμερικὴν εἰσάγεται κατὰ μεγάλας ποσότητας. Προέρχεται ἀπὸ τὴν πόλιν Pilsen τῆς Βοημίας καὶ ἡ καλλιτέρα ποιότης της εὑρίσκεται εἰς Βιέννην καὶ Πράγαν.

Τὸ Tokay εἶναι τὸ ἀκριβώτερο κρασί. Ἡ ἐκλεκτοτέρα ποιότης, γνωστὴ ὡς essence, σπανίως εὑρίσκεται ἔξω ἀπὸ βασιλικὰς οἰναποθήκας. Αἱ μικραὶ φιάλαι τῶν 100 δραμίων «essence Tokay» 50 ἐτῶν πωλοῦνται πρὸς $5 ἕως $15 ἑκάστη, τοῦθ' ὅπερ ἰσοδυναμεῖ πρὸς $20 ἕως $60 κατ' ὀκᾶν.

Τὸ Goulash, ἓν ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων δημιουργημάτων τῆς Οὐγγρικῆς κουζίνας, δὲν εἶναι ἀκριβῶς τὸ ἴδιον εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς χώρας. Εἰς τὴν Βουδαπέστην γίνεται στεγνόν, ἀλλ' εἰς δυτικώτερα μέρη κατασκευάζεται μὲ σάλτσαν, ὅπως ὁ καπαμᾶς.

Ἰδιαιτέραν ἀγάπην ἔχουν οἱ Βιεννέζοι πρὸς τὸν χορὸν καὶ μετὰ τὰ λουκούλλεια γεύματά των δὲν παραλείπουν εὐκαιρίαν νὰ ἐξωτερικεύσουν εἰς τρελλὰς χορευτικὰς κινήσεις τὴν εὐθυμίαν των. Ἡ μανία των αὐτὴ μὲ τὸν χορὸν ἐξηγεῖ καὶ τὴν ἐξαιρετικὴν προτίμησίν των διὰ τὴν μουσικὴν τῶν «Walzers» καὶ τῶν ὡραίων Οὐγγρικῶν Czardas.

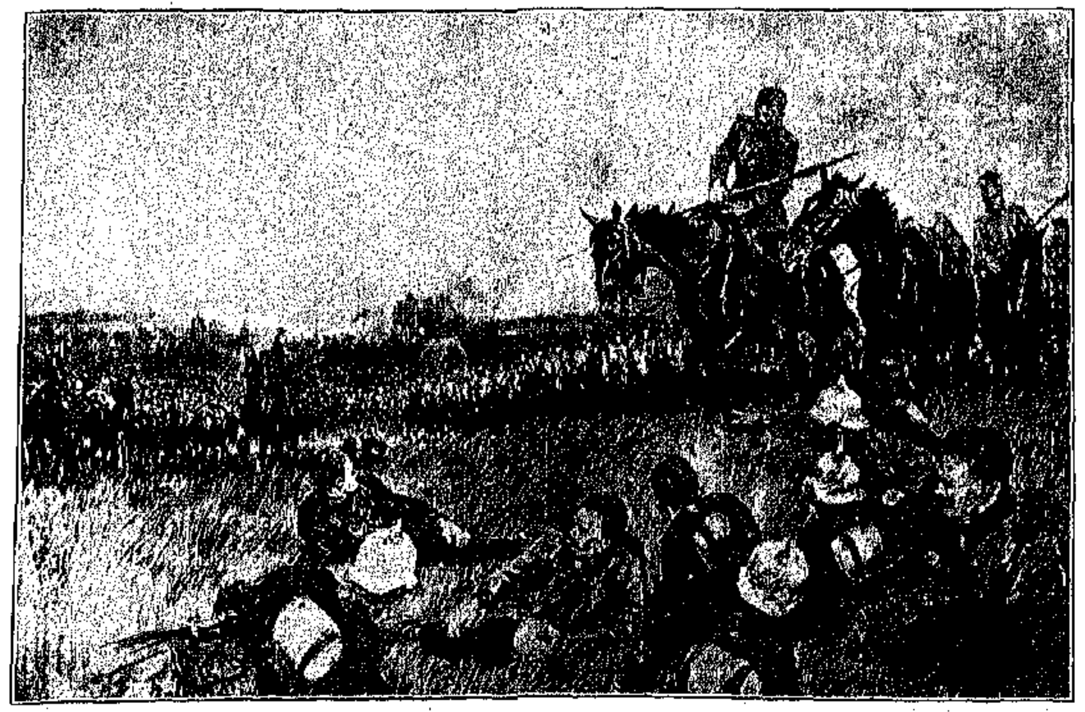

Η ΠΡΩΤΗ ΕΙΣΒΟΛΗ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΒΕΛΓΙΟΝ.—ΤΟ ΙΠΠΙΚΟΝ ΤΩΝ ΕΠΙΔΡΟΜΕΩΝ

Η ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΤΕΧΝΗ ΑΛΛΟΤΕ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

ΤΑ ΔΙΑΦΟΡΑ Ἔθνη δὲν δύνανται νὰ εἶναι πλέον τελείως αὐθύπαρκτα τὴν σήμερον. Τὸ ἓν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τοῦ ἄλλου εἰς αὐξάνουσαν διαρκῶς ἀναλογίαν. Τίποτε δὲν δύναται νὰ ἀπεικονίσῃ τοῦτο καλλίτερον ἀπὸ μίαν σύγκρισιν τῆς πολεμικῆς τέχνης πρὸ ἑνὸς αἰῶνος, ὅταν ὁ Ναπολέων μετέβαλλε τὸν χάρτην τῆς Εὐρώπης, καὶ σήμερον, ὅταν ἄλλοι ἡγέται ζητοῦν νὰ ἀναλάβουν τὸν ἴδιον ρόλον.

Ἓν μέγα σιδηροδρομικὸν σύστημα ἀναπαριστᾷ τελείως τὴν νεωτέραν πολεμικὴν τέχνην. Κάθε λεπτομέρεια τοῦ διακανονισμοῦ του, προϋπολογισμὸς τῶν δαπανῶν, ἐφοδιασμὸς ἁμαξῶν, συμπλήρωσις προσωπικοῦ, ἀποβλέπει εἰς τὴν ἔγκαιρον ἄφιξιν τῆς ἁμαξοστοιχίας εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον. Διὰ τῆς καταλλήλου διαρρυθμίσεως δρομολογίων, τοῦ συνδυασμοῦ ἀτμομηχανῶν καὶ ἁμαξῶν, τῆς διατάξεως σιδηρῶν γραμμῶν, ἡ λειτουργία ἑκάστης ἁμαξοστοιχίας ἁπλοποιεῖται ἐπὶ τοσοῦτον,

ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΙΠΠΕΙΣ ΕΝ ΛΙΕΓΗ

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΠΟΛΙΟΡΚΗΤΙΚΟΝ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΝ

ὥστε νὰ δύναται νὰ τεθῇ ὑπὸ ἕνα καὶ μόνον κεντρικὸν ἔλεγχον.

Διὰ νὰ λειτουργήσῃ ὅμως καλῶς τὸ ὅλον σύστημα, ἀπαιτεῖται ἡ μεγαλειτέρα τάξις καὶ ἀκρίβεια. Μία κακῶς τοποθετημένη σιδηρᾶ ράβδος, μία ἐσφαλμένως ἀνοιγμένη γραμμή, ἓν ἐμπόδιον ἐπὶ τῶν ράβδων, ἡ ἀπροσδόκητος ἄφιξις ἑνὸς τραίνου ἐξ ἀντιθέτου διευθύνσεως, ἓν κακῶς λειτουργοῦν μηχάνημα διακοπῆς τῆς κινήσεως, δύνανται νὰ ἐπιφέρουν ἀνεπανόρθωτον καταστροφήν. Τὸ αὐτὸ ἀκριβῶς δύναται νὰ λεχθῇ καὶ περὶ τῆς πολεμικῆς τέχνης.

* * *

Τὴν πολεμικὴν τέχνην, ὅπως ἦτο πρὸ ἑνὸς αἰῶνος, συνεβόλιζεν ἡ φρεγάττα ἐκείνης τῆς ἐποχῆς. Ἐπλανᾶτο μόνη ἢ κατὰ μικροὺς στόλους εἰς ἀναζήτησιν τοῦ ἐχθροῦ, ὅπου καὶ ἂν εὑρίσκετο οὗτος, χωρὶς πολλὰς ὁδηγίας οἴκοθεν περὶ τῶν λεπτομερειῶν τῶν ἐπιχειρήσεων. Ἀκόμη καὶ ὁλόκληροι στρατιαὶ ἐπλανῶντο κατὰ τὸν ἴδιον σχεδὸν τρόπον.

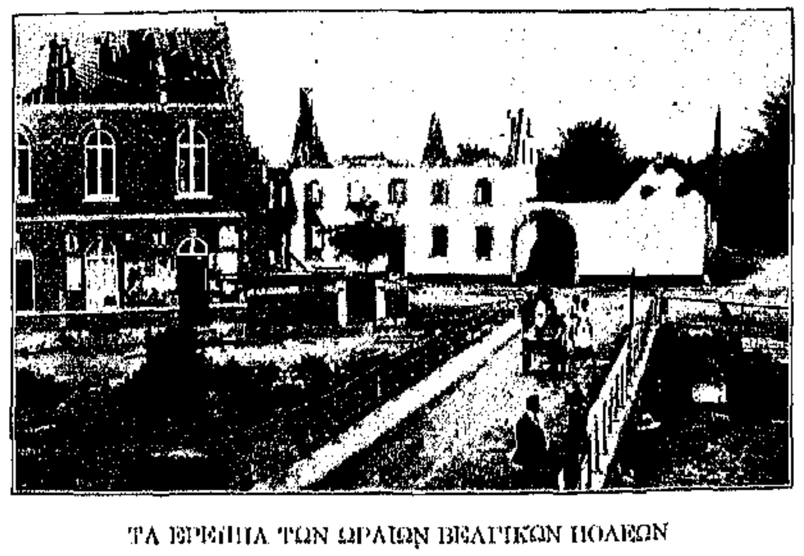

ΤΑ ΕΡΕΙΠΙΑ ΤΩΝ ΩΡΑΙΩΝ ΒΕΛΓΙΚΩΝ ΠΟΛΕΩΝ

ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΕΥΩΧΟΥΜΕΝΟΙ ΕΝ ΛΙΕΓΗ

Οἱ διοικοῦντες τὰς διαφόρους μονάδας ἦσαν καὶ οἱ κανονίζοντες τὴν ἑκάστοτε δρᾶσίν των.

Αἱ μεταβολαὶ τῶν μέσων μεταφορᾶς καὶ συγκοινωνίας καὶ αἱ τελειοποιήσεις τῶν πολεμικῶν μεθόδων ἀπεσκοράκισαν ὅλα τὰ παλαιὰ μέσα καὶ ὅλας τὰς παλαιὰς μεθόδους. Βαθμηδὸν διὰ τῆς ἐπιτυχοῦς χρησιμοποιήσεως τῶν ἐκρηκτικῶν ὑλῶν καὶ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ καὶ διὰ τῆς ἀνακαλύψεως μέσου ἐπιτρέποντος τὴν ἀνάθεσιν τοῦ ρόλου τοῦ Ἑρμοῦ εἰς ἓν ἄγνωστον στοιχεῖον τῆς ἀτμοσφαίρας, παρήχθη εἷς μηχανισμὸς ἰλιγγιωδῶς ἐπίπλοκος.

Μίαν εἰκόνα τῆς καταπληκτικῆς συνθετικότητος τοῦ στρατιωτικοῦ ὀργανισμοῦ δίδει ἡ διοργάνωσις τῆς κινητοποιήσεως τῶν Εὐρωπαϊκῶν στρατῶν. Ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ἡ Γερμανία, ἡ Γαλλία, ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Ρωσσία ἤρξαντο διαμορφοῦσαι τὰ στελέχη, παρασκευάζουσαι τὰς μονάδας καὶ ἐκγυμνάζουσαι τοὺς ἄνδρας πρὸς συνεργασίαν εἰς τὸ πολύπλοκον παιγνίδιον τοῦ πολέμου, μέχρις ὅτου ἕκαστος ἀνήρ, ἑκάστη μονάς, λάβουν ἀκριβῆ γνῶσιν τῆς θέσεως καὶ τοῦ ρόλου των ἐντὸς τοῦ ὅλου μηχανισμοῦ. Πάντες οἱ ἔχοντες ἡλικίαν κατωτέραν τῶν 45 ἐτῶν ἀνῆκον εἰς μίαν οἱανδήποτε κατηγορίαν τῆς ἐφεδρικῆς ἢ ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας καὶ πάντες ἦσαν ἐξησκημένοι στρατιωτικῶς. Οὕτω οἱ ὑγιεῖς καὶ ἱκανοὶ ἄνδρες ἑκάστου ἔθνους ἀπετέλουν ἕνα τεράστιον μηχανισμόν, ἀπαιτοῦντα μόνον ἐφόδια πρὸς ἔναρξιν λειτουργίας. Καὶ αὐτὰ ὅλα, ἐνδύματα, ὅπλα, τρόφιμα, ἦσαν ἕτοιμα. Μὲ μίαν τηλεγραφικὴν διαταγὴν τὰ τραῖνα ἠδύναντο νὰ ὑπερπληρωθῶσιν ὑπὸ ἐφέδρων, μεταβαινόντων εἰς τὰ προσδιωρισμένα κέντρα, ὅπου πάντα τὰ ἀναγκαιοῦντα ἦσαν ἐν τάξει.

Ὁ ρόλος, τὸν ὁποῖον παίζουν ἡ ταχεῖα συγκοινωνία καὶ μεταφορά, κατεδείχθη ἐκ τῆς σχετικῆς βραδύτητος, μεθ' ἧς ἡ Ρωσσία ἠδυνήθη νὰ συγκεντρώσῃ τὰ στρατεύματά της. Ἡ κινητοποίησίς της ὑπῆρξε πολὺ βραδυτέρα παρ' ὅ,τι ἡ τῆς Γαλλίας ἢ τῆς Γερμανίας. Ἡ τελευταία αὕτη μάλιστα ἐστήριζε προφανῶς τὰς μεγίστας τῶν ἐλπίδων της

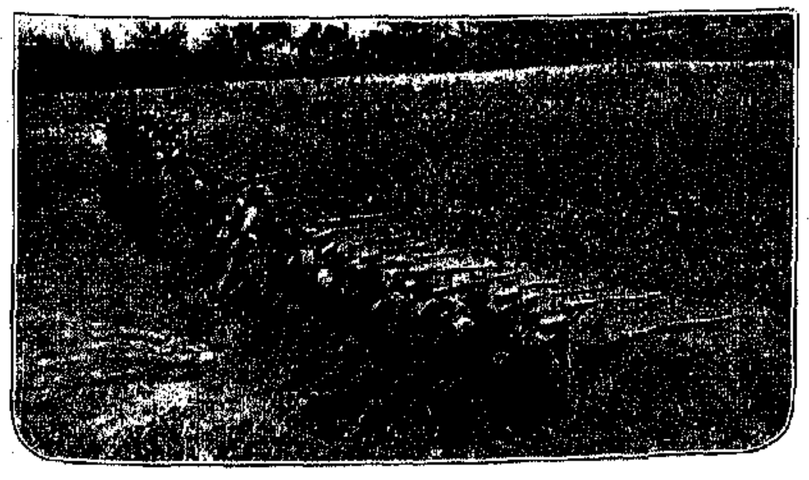

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΠΕΖΙΚΟΝ

ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΠΕΖΟΝΑΥΤΑΙ

ἐπὶ τῆς ταχύτητος τῆς κινητοποιήσεώς της. Εἰς κανένα ἄλλον κλάδον ἀνθρωπίνης δράσεως καὶ ἐφευρετικότητος δὲν ἀνεπτύχθη τοσαύτη ἐνεργητικότης πρὸς ἐφαρμογὴν νέων τελειοποιήσεων, ὅσον εἰς τὴν πολεμικὴν τέχνην.

Πόσαι μεταβολαὶ συνεπληρώθησαν εἰς τὴν διεξαγωγὴν ἑνὸς πολέμου!

Αἱ εἰδήσεις καὶ αἱ διαταγαὶ φέρονται τώρα ἀστραπιαίως διὰ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ καὶ οὐχὶ δι' ἱππέων ἢ διὰ φωτεινῶν συνθημάτων, ὅπως ἄλλοτε. Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας οὐδεὶς στρατὸς δύναται νὰ ἐξαρτήσῃ τελείως τὴν συντήρησίν του ἐκ τῆς χώρας, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐνεργεῖ. Ὁ ἀτμός, ὁ ὁποῖος μεταφέρει τοὺς ἄνδρας εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ πολέμου, αὐτὸς ὑποχρεοῦται καὶ νὰ ἀνανεώσῃ τὰς προμηθείας των.

* * *

Ὁ ἠλεκτρισμὸς κατέστησε δυνατὴν τὴν συγκέντρωσιν ὅλων τῶν στρατιωτικῶν ὑπηρεσιῶν ἐν ὥρᾳ πολέμου εἰς τὰς χεῖρας μιᾶς ὀλιγαρίθμου διοικήσεως. Ὁπουδήποτε καὶ ἂν εὑρίσκεται εἷς σωματάρχης, ὁ τηλέγραφος ἢ τὸ τηλέφωνον θὰ φθάσουν μέχρις αὐτοῦ, διότι κάθε στρατὸς ἔχει εἰδικὴν ὑπηρεσίαν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Πρὸ ἑκατὸν ἐτῶν ὁ Ναπολέων καὶ ὁ Οὐέλλιγκτων ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ ἐμπιστεύωνται εἰς ἱκανοὺς ἱππεῖς τὴν μεταβίβασιν διαταγῶν εἰς τὰ διάφορα σώματα καὶ νὰ ἀναμένουν ἐξ αὐτῶν πᾶσαν εἴδησιν περὶ τῆς ἐξελίξεως τῆς μάχης. Εἰς ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ὁ στρατηγός, ὁ ὁποῖος εἶχεν ὑπὸ τὴν διοίκησίν του 100 χιλιάδας ἄνδρας, μέγα ποσὸν διὰ τότε, ἔπρεπε, ἐφ' ὅσον ἦτο δυνατόν, νὰ λάβῃ θέσιν ἐπὶ ὑψώματος, ὅπως δύναται νὰ παρακολουθῇ ὅλα τὰ λαμβάνοντα χώραν. Τὴν σήμερον δύναται νὰ εὑρίσκεται πολλὰ μίλια μακρὰν τοῦ μετώπου τῆς μάχης, νὰ κάθηται ἐντὸς τῆς σκηνῆς του ἐνώπιον ἑνὸς τοπογραφικοῦ χάρτου καὶ νὰ λαμβάνῃ εἰδήσεις ἢ νὰ δίδῃ διαταγὰς διὰ τοῦ τηλεγράφου καὶ τοῦ τηλεφώνου, ὅσον μέγας καὶ ἂν εἶναι ὁ ἀριθμὸς τοῦ στρατοῦ του. Ὡς ἐκ τῆς διαρκοῦς ἐπαφῆς παντὸς σωματάρχου μετὰ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου, μέρος τῆς πρωτοβουλίας, ἡ ὁποία ἀπῃτεῖτο ἀπὸ παντὸς διοικητοῦ σώματος κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Οὐέλλιγκτων, ἔπαυσε νὰ εἶναι ἀναγκαῖον. Ἡ τοιαύτη ἐπικοινωνία ἐπεκτείνεται, καλῶς ἐχόντων τῶν πραγμάτων, εἰς πάντα τὰ σημεῖα τῆς γραμμῆς οὕτως ὥστε στιγμιαίως ἓν τμῆμα στρατοῦ δύναται νὰ συγκοινωνήσῃ μετὰ τοῦ Ἐπιτελείου καὶ δι' αὐτοῦ μεθ' οἱουδήποτε ἄλλου τμήματος, αἱ δὲ διαταγαὶ διὰ τὰς κινήσεις τῶν στρατευμάτων δύνανται νὰ σταλῶσιν εἰς ἀπόστασιν ἑκατοντάδων μιλίων. Μία στρατιὰ δὲν ἀποτελεῖ πλέον ἓν ἀνεξάρτητον καὶ σχεδὸν αὐθύπαρκτον σῶμα, ἀλλ' ἓν ὄργανον ὑποτεταγμένον εἰς τὴν κεντρικὴν διεύθυνσιν ἑνὸς ἐγκεφάλου.

Πρὸ ἑνὸς αἰῶνος δὲν ὑπῆρχον ἀτμόπλοια ἐξαιρέσει ἐκείνου τὸ ὁποῖον εἶχε κατασκευάσει ὁ Φοῦλτων ἐδῶ εἰς τὸν λιμένα τῆς Νέας Ὑόρκης. Τὰ πάντα μετεφέροντο δι' ἱστιοφόρων. Ἄλλοτε ὁ κυβερνήτης ἑνὸς ἐκπλέοντος πλοίου ἦτο κυρίαρχος τῶν πάντων ἐντὸς αὐτοῦ, ὑποχρεωμένος νὰ στηρίζηται ἐπὶ τῆς ἰδίας του ἐπιβολῆς καὶ ἐπὶ τῆς ἰδίας του πρωτοβουλίας καὶ ἱκανότητος. Μῆνες πολλοὶ ἠδύναντο νὰ παρέλθουν πρὶν λάβῃ καὶ πάλιν νέας εἰδήσεις ἢ διαταγὰς ἀπὸ ἀνωτέρας διοικήσεως. Κάποτε ἠδύνατο νὰ προβαίνῃ εἰς σύλληψιν ἢ καταστροφὴν ξένων πλοίων, πολὺν καιρὸν μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ πολέμου, ἐν ἀγνοίᾳ φυσικὰ τοῦ τοιούτου.

Ὁ ἀσύρματος τηλέγραφος καὶ τὰ καλώδια μετέβαλον πάντα ταῦτα. Τώρα εἶναι δυνατὴ ἡ λῆψις διαταγῶν καὶ ἡ μετάδοσις τοιούτων, ἐν ᾧ τὰ πλοῖα εὑρίσκονται εἰς ἀνοικτὸν πέλαγος. Ὁμοίως καὶ τὰ ἐμπορικὰ σκάφη δύνανται νὰ προειδοποιηθῶσι περὶ τῆς προσεγγίσεως τοῦ ἐχθροῦ, ὁπουδήποτε καὶ ἂν εὑρίσκωνται.

* * *

Τὰ πολεμικὰ ὅπλα ὑπέστησαν καὶ αὐτὰ τεραστίας μεταβολάς. Ἄλλοτε τὰ τηλεβόλα ἦσαν ἐμπροσθογεμῆ καὶ ἔβαλλον σφαιρικὰ βλήματα. Ὁ καπνός των ἀπέκρυπτε τάχιστα τὴν θέαν τοῦ ἐχθροῦ, καθ' ὅσον, ἕνεκα τῆς μικρᾶς ὁλκῆς των, οἱ ἀντίπαλοι στρατοὶ ὑπεχρεοῦντο νὰ μάχωνται ἐκ τοῦ πλησίον. Ἐπὶ τῶν ὑδάτων ἐφέροντο ἐπάνω εἰς χονδροειδῆ ξύλινα σκάφη, τὰς λεγομένας φρεγάτας, αἱ ὁποῖαι ἔφερον ἱστία καὶ ἐκινοῦντο ὑπὸ μόνου τοῦ ἀνέμου. Κάποτε αἱ ναυμαχίαι ἔφθανον μέχρι συγκρούσεων ἐκ τοῦ συστάδην, καθ' ἃς δύο πλοῖα ἐπέπιπτον τὸ ἓν ἐπὶ τοῦ ἄλλου, οἱ δὲ ναῦται ὥρμων ἐναντίον ἀλλήλων ἀπὸ τῶν καταστρωμάτων, ὡπλισμένοι μὲ ἁρπάγας καὶ κάμακας.

Σήμερον ἓν πολεμικὸν πλοῖον, εὑρισκόμενον εἰς ἀπόστασιν τριῶν μιλίων ἀπὸ ἑνὸς ἄλλου ἐχθρικοῦ, διατρέχει μέγαν κίνδυνον, καθ' ὅσον ὀβίδες βάρους ἡμίσεως τόννου, πεπληρωμέναι δι' ἐκρηκτικῶν ὑλῶν, δύνανται νὰ ἐκτοξευθῶσιν ἀπὸ τῶν στομίων τῶν νεωτέρων ὀπισθογεμῶν τηλεβόλων εἰς ἀπόστασιν ἑπτὰ μιλίων μετὰ θαυμαστῆς ἀκριβείας.

Τὰ πολεμικὰ πλοῖα τῆς σήμερον δὲν ἔχουν καμμίαν ὁμοιότητα πλέον μὲ τὰς παλαιὰς φρεγάτας. Δυναταὶ ἀτμομηχαναὶ ἐπιτρέπουν εἰς αὐτὰ νὰ αὐλακώνουν τὰ ὕδατα μὲ διπλασίαν ἢ τριπλασίαν ταχύτητα καὶ δὴ πρὸς πᾶσαν ἐπιθυμητὴν διεύθυνσιν. Οἱ ἱστοί των δὲν φέρουν πλέον ἱστία ἀλλὰ ἠλεκτρικοὺς προβολεῖς, μικρὰ πυροβόλα καὶ τὰς συσκευὰς τοῦ ἀσυρμάτου τηλεγράφου. Ὁ κυβερνήτης δὲν ἵσταται ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, δίδων τὰς διαταγάς του διὰ ναυτικοῦ κέρατος. Ἐγκατάστασις τηλεφώνου ἐπιτρέπει εἰς αὐτὸν νὰ τὰς μεταδίδῃ χαμηλοφώνως ἀπὸ τῆς χαλυβδίνης γεφύρας του. Αὐτὸ τὸ σκάφος εἶναι ἓν μέγα μηχανουργεῖον μὲ τὸ κατάστρωμα πλῆρες τηλεβόλων καὶ μὲ χαλυβδίνους θώρακας πάχους ἑνὸς ποδὸς καὶ πλέον. Τὰ «ξύλινα τείχη» εἶναι τώρα σιδηρᾶ. Ἡ σκόπευσις τῶν τηλεβόλων, ἡ μεταφορὰ τῶν πυρομαχικῶν ἀπὸ τῆς πυριτιδαποθήκης εἰς τὰ στόμια γομώσεως, ἡ διακυβέρνησις τοῦ πλοίου καὶ κάθε ἄλλη μεγάλη ἐργασία γίνεται δι' ἀτμοκινήτων ἢ ἠλεκτροκινήτων μηχανημάτων. Οἱ ναῦται δὲν εἶναι πλέον ναῦται ὑπὸ τὴν παλαιὰν σημασίαν τῆς λέξεως. Ἡ δὲ μάχη διεξάγεται ἀπὸ μακράν.

Ἡ ἀνακάλυψις τῶν τορπιλλῶν καὶ τῶν ὑποβρυχίων ἐπέφερεν ἀληθῆ ἀναστάτωσιν εἰς τὰς πολεμικὰς ναυτικὰς μεθόδους. Τὸ ἁπλοῦν ξύλινον κατασκεύασμα, τὸ ὁποῖον ἐχρησίμευεν ἄλλοτε ὡς ἀκίνητος ἀπειλὴ ἐναντίον τῶν ἐχθρικῶν πλοίων, μετεμορφώθη εἰς ἓν μετάλλινον βλῆμα, δυνάμενον νὰ κινηθῇ δι' ἰδίας δυνάμεως κάτω τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος μετὰ τῆς μεγαλειτέρας εὐθύτητος. Ἡ ἐνέργεια, τὴν ὁποίαν κατέχει, τοῦ ἐπιτρέπει νὰ κτυπήσῃ ἓν ἐχθρικὸν πλοῖον εἰς ἀπόστασιν μεγαλειτέραν τοῦ ἑνὸς μιλίου καὶ νὰ ἐπιφέρῃ ἀνεπανόρθωτον τὴν καταστροφήν. Ἐκ παραλλήλου προήχθη καὶ ἡ τελειοποίησις τῶν ὑποβρυχίων τορπιλλῶν. Ἓν ὁλόκληρον δίκτυον ἐξ αὐτῶν δύναται νὰ βυθισθῇ εἰς ἕνα λιμένα ἢ μίαν στενὴν δίοδον καὶ νὰ συνδεθῇ κατὰ τοιοῦτον τρόπον μετὰ τῆς ἀκτῆς ὥστε νὰ μὴ εἶναι δυνατὴ ἡ προσέγγισις οἱουδήποτε πλοίου, χωρὶς νὰ σημειωθῇ ἐπακριβῶς ἡ θέσις του, ὁπότε καὶ δύναται νὰ προκληθῇ μεμονωμένη ἔκρηξις ἀπὸ τῆς ξηρᾶς δι' εἰδικοῦ μηχανισμοῦ. Ἡ δύναμις ἑκάστης τορπίλλης εἶναι ἀρκετὴ νὰ καταστρέψῃ καὶ τὸν φοβερώτερον θαλάσσιον κολοσσόν. Ἡ σημασία τῶν ὑποβρυχίων σκαφῶν θὰ δοκιμασθῇ ἴσως εἰς μεγαλειτέραν ἔκτασιν κατὰ τὸν παρόντα πόλεμον, ἀκριβῶς ὅπως ἡ σημασία τῶν ἀεροπλάνων καὶ ἀεροστάτων.

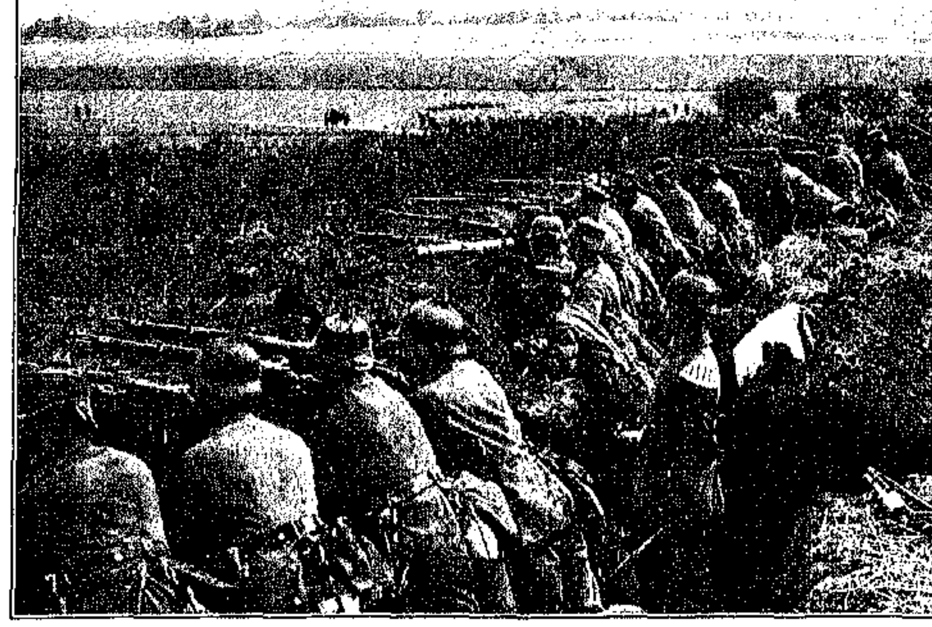

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΠΕΖΙΚΟΝ ΕΙΣ ΤΑ ΧΑΡΑΚΩΜΑΤΑ

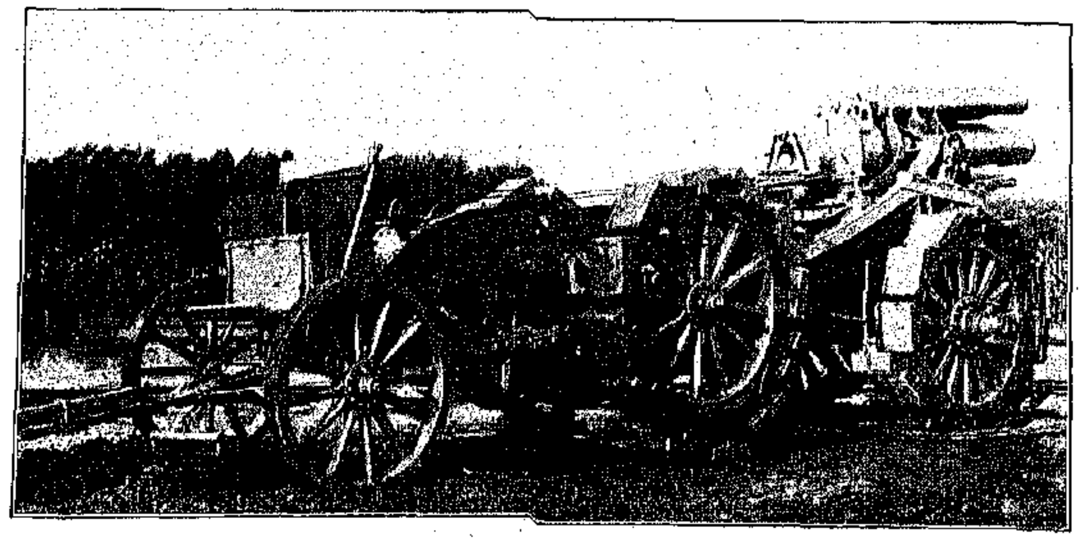

ΒΑΡΕΑ ΠΥΡΟΒΟΛΑ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

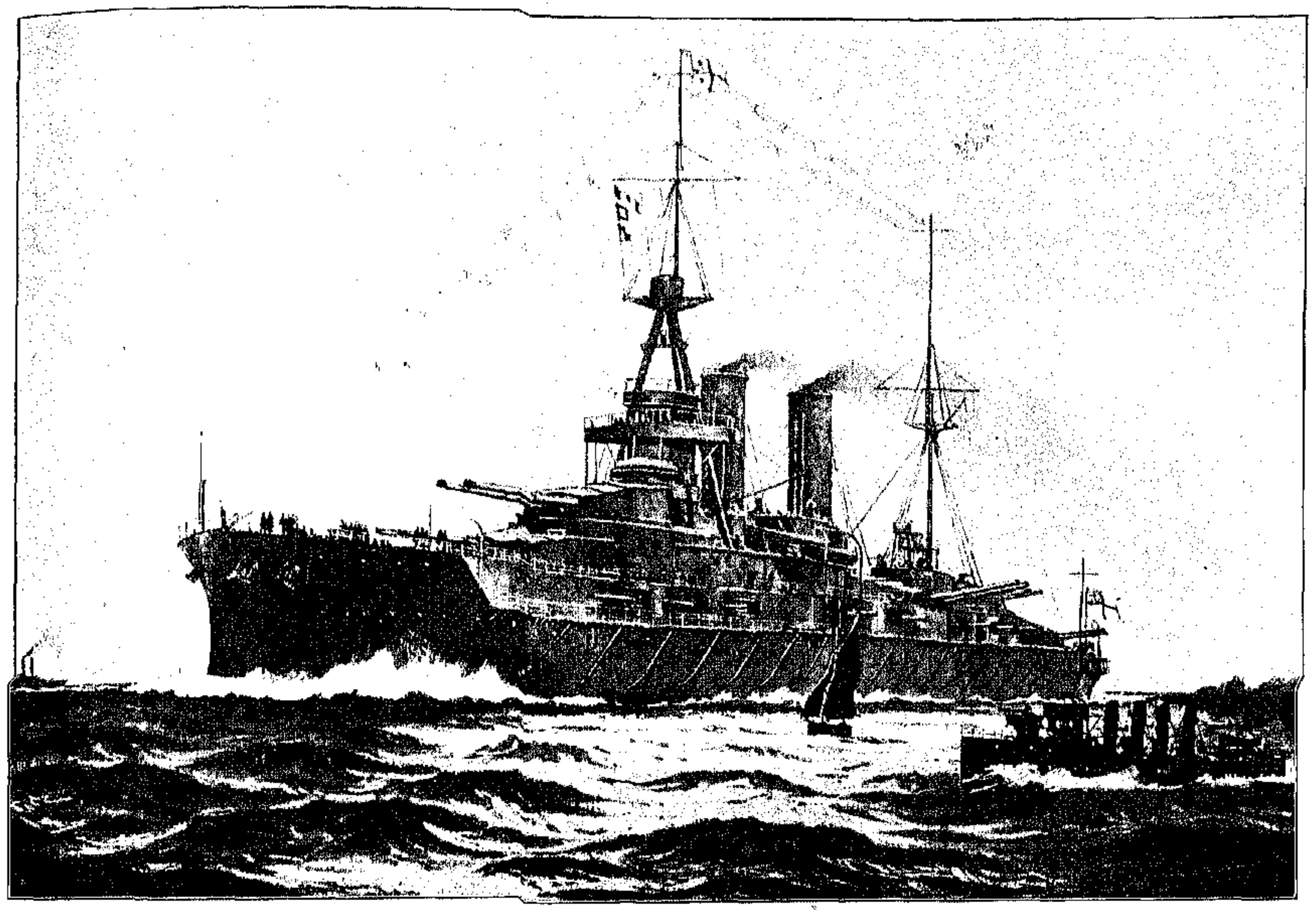

ΤΟ ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΚΑΤΑΣΧΕΘΕΝ ΤΟΥΡΚΙΚΟΝ ΔΡΕΑΝΩΤ «ΡΕΣΑΔΙΕ», ΜΕΤΟΝΟΜΑΣΘΕΝ «ERIN»

ΤΙ ΕΧΑΣΕ ΚΑΙ ΤΙ ΕΚΕΡΔΙΣΕΝ Η ΤΟΥΡΚΙΑ

ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ, τὰ ὁποῖα ἔπλαττον οἱ Τοῦρκοι ὀλίγον πρὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου περὶ ἀνακαταλήψεως τῶν Ἑλληνικῶν νήσων διὰ τῶν δύο ἑτοίμων σχεδὸν πρὸς παράδοσιν νέων Τουρκικῶν δρέδνωτ, δὲν ἐπέπρωτο νὰ πραγματοποιηθοῦν. Ὁ αἰφνιδίως καὶ ἀπροσδοκήτως ἐπελθὼν μέγας πόλεμος, εἰς τὸν ὁποῖον ἀτυχῶς δι' αὐτοὺς συμμετέσχε καὶ ἡ Ἀγγλία, ἀνέτρεψε τὰ σχέδιά των καὶ τοῦτο πρὸς τὸ συμφέρον ὄχι μόνον ὅλων τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν, τὰ ὁποῖα θὰ αἱματοκυλίοντο ἐκνέου, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ συμφέρον αὐτῆς τῆς Τουρκίας, ἡ ὁποία, ἂν ἠδύνατο πρὸς στιγμὴν νὰ λογικευθῇ, θὰ κατενόει ὅτι εἰς τὴν ἀξιοθρήνητον κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκονται καὶ τὰ οἰκονομικά της καὶ ἡ ἐσωτερική της διοίκησις καὶ ὁ στρατός της καὶ ὁ στόλος της μὲ τὰ ἀνίκανα πληρώματά του, τὸ μόνον τὸ ὁποῖον χρειάζεται πρὸς τὸ παρὸν εἶναι ἡσυχία πρὸς ἐπούλωσιν τῶν πληγῶν της καὶ συστηματικὴν ἀναδιοργάνωσιν ἐπὶ νέων βάσεων τῶν οἰκονομικῶν, τῆς διοικήσεως, τῆς ἐξωτερικῆς καὶ ἐσωτερικῆς πολιτικῆς της, τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου της.

Ἤδη ἡ ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος συντελεσθεῖσα ἀγορὰ τῶν δύο Ἀμερικανικῶν θωρηκτῶν εἶχεν ἀρχίσει νὰ ψυχραίνῃ ὀλίγον τὸ πολεμικὸν μένος των, ἀλλὰ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀφήρεσεν ἀπ' αὐτῶν πᾶσαν ἐλπίδα ὑπῆρξεν ἡ ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας νόμιμος κατάσχεσις τῶν δύο μεγάλων δρέδνωτ της, τοῦ «Μπιριτνζῆ Ὀσμὰν» καὶ τοῦ «Ρεσαδιέ».

Ἐξ αὐτῶν τὸ πρῶτον εἶχεν ἀγορασθῇ ἐσχάτως παρὰ τῆς Βραζιλίας καὶ ἐπεσκευάζετο ἐν Ἀγγλίᾳ.

Τοῦτο εἶχεν ἐκτόπισμα 27,500 τόννων, ταχύτητα 22 κόμβων, πλήρωμα 1,100 ἀνδρῶν, 14 τηλεβόλα τῶν 12 δακτύλων καὶ 20 τῶν 6 καὶ 3 τορπιλλοβλητικοὺς σωλῆνας. Τὸ δεύτερον εἶχε παραγγελθῇ τῷ 1911 εἰς Ἀγγλίαν καὶ ἤδη ἦτο σχεδὸν ἕτοιμον. Εἶχεν ἐκτόπισμα 23,000 τόννων, ταχύτητα 21 κόμβων, 10 τηλεβόλα τῶν 13.5 δακτύλων καὶ 16 τῶν 6 καὶ πέντε τορπιλλοβλητικοὺς σωλῆνας. Ἀλλ' ἡ κακὴ τύχη τῶν Τούρκων δὲν τοὺς ἀφῆκε νὰ λάβουν τὰ $25,000,000, τὰ ὁποῖα προσέφερεν εἰς αὐτοὺς ἡ Ἀγγλία πρὸς ἀποζημίωσιν. Ἡ εἰς Δαρδανέλλια εἴσοδος τῶν καταδιωκομένων Γερμανικῶν τεθωρακισμένων καταδρομικῶν «Γκέμπεν» καὶ «Βρεσλάου» ἀνεστάτωσε καὶ πάλιν τὰ πνεύματα τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει. Διαπραγματεύσεις διεξήχθησαν ἀμέσως μετὰ τοῦ Βερολίνου, αἱ ὁποῖαι λέγεται ὅτι κατέληξαν εἰς τὴν ὑπὸ τῆς Τουρκίας ἀγορὰν τούτων. Ἐξ αὐτῶν τὸ «Βρεσλάου» εἶναι μικρὸν καταδρομικὸν 4,500 τόννων. Τὸ «Γκέμπεν» ἔχει ἐκτόπισμα 22,400 τόννων, ταχύτητα 28.6 κόμβων, πλήρωμα 1013 ἀνδρῶν, 10 τηλεβόλα τῶν 11 δακτύλων, 12 τῶν 5.9 καὶ 12 τῶν 3.4 καὶ 4 τορπιλλοβλητικοὺς σωλῆνας. Ἂν ταῦτα παραμείνουν ὁριστικῶς εἰς χεῖράς των ἀποτελοῦν ὄντως σημαντικὴν δύναμιν, οὐχὶ ὅμως ἐπαρκῆ, ὅπως παράσχουν εἰς τὴν Τουρκίαν ἀναμφισβήτητον ναυτικὴν ὑπεροχὴν ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπιτρέψουν εἰς αὐτὴν νὰ ταράξῃ ἐκ νέου τὴν εἰρήνην τῆς Ἐγγὺς Ἀνατολῆς.

ΤΟ ΦΥΓΟΜΑΧΗΣΑΝ «ΓΚΕΜΠΕΝ»

Ο ΑΓΓΛΟΣ ΝΑΥΑΡΧΟΣ ΚΑΛΛΑΧΑΝ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΤΣΩΡΤΣΙΛ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΝΑΥΑΡΧΩΝ ΤΖΕΛΙΚΟ ΚΑΙ ΜΑΔΕΝ

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΝΑΥΑΡΧΟΣ ΤΖΕΛΙΚΟ

Ο ΑΓΩΝ ΚΑΤΑ ΘΑΛΑΣΣΑΝ

ΣΥΔΕΠΟΤΕ ἴσως ὁ τίτλος τῆς Θαλασσοκρατείρας ἀπεδόθη εἰς τὴν Μεγάλην Βρεταννίαν ἁρμοδιώτερον ἢ κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς τῆς μεγάλης Εὐρωπαϊκῆς συρράξεως. Ἀσχέτως δὲ πρὸς τὰ ἐν καιρῷ εἰρήνης ἐπικρατοῦντα αἰσθήματα μεταξὺ τῶν ποικίλων τάξεων τοῦ Ἀγγλικοῦ λαοῦ καὶ τῶν Ἀποικιῶν, σήμερον δὲν ὑπάρχει ψυχή, ἥτις νὰ μὴ ἀναγνωρίζῃ τὸ μέγα στρατηγικὸν ἀξίωμα ὅτι ἡ νίκη ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς συγκεντρώσεως τῶν ναυτικῶν δυνάμεων τῶν Συμμάχων κατὰ τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Αὐστρίας, τῶν δύο φοβερῶν ἐχθρῶν πάσης ἐλευθέρας πολιτείας τοῦ κόσμου.

Οἱ Στόλοι τῆς Ρωσσίας ἐκ βορρᾶ καὶ ἐκ τοῦ Εὐξείνου, καὶ τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας ἐκ βορρᾶ, δυσμῶν καὶ νότου καὶ καθ' ὅλην τὴν ὑδρόγειον σφαῖραν ἐγγυῶνται ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν ἀσφάλειαν τῶν χωρῶν αὐτῶν καὶ τῶν φίλων των, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν τελικὴν κατατρόπωσιν τῶν Γερμανοαυστριακῶν ἐπιδρομέων καὶ ταραχοποιῶν.

Καὶ ὡς κατὰ τὸν τελευταῖον Βαλκανικὸν πόλεμον ὁ Ἑλληνικὸς στόλος ἔδωσε τὴν νίκην εἰς τοὺς τότε Βαλκανικοὺς Συμμάχους, διὰ τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν Τουρκικῶν παραλίων, οὕτω καὶ τώρα οἱ στόλοι τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως, καὶ ἰδίως ὁ Ἀγγλικὸς καὶ ὁ Γαλλικὸς θαλασσοκρατοῦντες εἰς ἀμφότερα τὰ ἡμισφαίρια θὰ ἐξαναγκάσωσι τὸν ἐχθρὸν εἰς τὸν ἐκ πείνης θάνατον, ἐὰν ἐν τῷ μεταξὺ οἱ κατὰ ξηρὰν στρατοὶ τῶν Συμμάχων δὲν προλάβωσι νὰ καταφέρωσι κατὰ τοῦ ἐξηγριωμένου πολύποδος τὸ θανάσιμον πλῆγμα.

Μία ἐκ τῶν τελευταίων ἐπισήμων ἀνακοινώσεων τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως, ἀπευθυνομένη πρὸς τὸ Ναυτικὸν καὶ ἐκθέτουσα τὰ κατὰ θάλασσαν πολεμικὰ ἔργα τοῦ στόλου της, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐχθροπραξιῶν, διελάμβανε τὰ ἑξῆς:

«Παρὰ τοῦ ναυτικοῦ ἐζητήθη ὅπως τοῦτο προστατεύσῃ τὴν ἐπάνοδον τῶν Γαλλικῶν στρατευμάτων ἐξ Ἀφρικῆς εἰς Γαλλίαν. Τὸ ἔργον τοῦτο ἐξετελέσθη λίαν ἱκανοποιητικῶς.

«Τῇ βοηθείᾳ τῶν Βρετανικῶν δυνάμεων εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Μάγχης καὶ εἰς τὴν Βόρειον Θάλασσαν, ἡ κυριάρχησις τῶν ὑδάτων ἐπετεύχθη ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς ἐκρήξεως τοῦ πολέμου. Οἱ στόλοι τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας ὡσαύτως ἐξησφάλισαν τὴν ἡσυχίαν ἐν τῇ Μεσογείῳ μετὰ τὴν φυγὴν τοῦ «Goeben» καὶ τοῦ «Breslau», ὁ δὲ ἐχθρὸς δὲν ἀνεφάνη ἐκ νέου.

«Ὁ Γερμανικὸς στόλος δὲν ἐξέρχεται ἐκ τῆς βάσεώς του. Οὐχ ἧττον ὁ Ἀγγλικὸς στόλος ἠδυνήθη νὰ συνάψῃ ναυμαχίαν ἔξω τῆς Ἑλιγολάνδης, ἐκ τῆς ὁποίας ἐξῆλθε νικητής. Εἶναι ἀδύνατον νὰ γνωσθῇ ἐὰν ὁ στόλος τοῦ ἐχθροῦ θὰ δεχθῇ ἐν τέλει τὴν πρόκλησιν, ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ αἱ ναυτικαὶ μοῖραι τῶν Συμμάχων εἶναι κυρίαρχοι τῆς θαλάσσης, κρατοῦσαι ἀποκεκλεισμένα τὰ Γερμανικὰ καὶ Αὐστριακὰ παράλια, καὶ ἀναγκάζουσαι τοὺς ἐχθροὺς νὰ ζῶσι σχεδὸν ἀποκλειστικῶς ἐκ τῆς παραγωγῆς τῆς ἰδίας αὐτῶν χώρας καὶ διὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν πόρων. Τοῦτο εἶναι ἀσφαλὴς ἐγγύησις περὶ τῆς τελικῆς ἐπιτυχίας ἡμῶν, ἐὰν ὁ πόλεμος παραταθῇ.»

Ἡ ἀνακοίνωσις περαιτέρω ἀπεδείκνυεν ὅτι τὸ κατὰ θάλασσαν Γαλλικὸν ἐμπόριον ἀπελάμβανε πλήρους ἐλευθερίας καὶ κατέληγε τονίζουσα ἐμφαντικῶς τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον οἱ κατὰ θάλασσαν καὶ κατὰ ξηρὰν στρατοὶ συνέπραξαν διὰ τὴν ἄμυναν τῶν χωρῶν τῶν Συμμάχων.

Συμφώνως πρὸς τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν καὶ ἡ Ἀγγλικὴ ὡσαύτως διὰ παρομοίων ἀνακοινώσεων κατέστησε γνωστὰ τὰ κατὰ θάλασσαν ἔργα τοῦ Βρετανικοῦ στόλου.

Μία ἐκ τῶν ἀνακοινώσεων αὐτῶν περιεῖχε τὰ ἑξῆς: «Τὸ Γερμανικὸν καταδρομικὸν «Koenigsberg» ἐπετέθη κατὰ τοῦ μικροῦ Ἀγγλικοῦ καταδρομικοῦ «Pegasus», καθ' ὃν χρόνον τοῦτο ἐπεσκεύαζε τὰς μηχανάς του εἰς τὸν λιμένα τῆς Ζανζιβάρης, καὶ τὸ κατέστησεν ἄχρηστον. Οἱ Ἄγγλοι ὑπέστησαν μεγάλας ἀπωλείας, τὸ δὲ «Koeningsberg» κατώρθωσε νὰ φύγῃ.

«Τὸ Γερμανικὸν σκάφος, ἂν καὶ ἦτο τῆς αὐτῆς κλάσεως πρὸς τὴν τοῦ Ἀγγλικοῦ, εἶχεν ὅμως τηλεβόλα νεωτέρου τύπου, βάλλοντα ἐκ μακροτέρας ἀποστάσεως, παρὰ τὸ Ἀγγλικόν.

«Αἱ Ἀγγλικαὶ ἀπώλειαι ἦσαν εἰκοσιπέντε νεκροὶ καὶ ὀγδοήκοντα τραυματίαι.»

Ἡ ἀνακοίνωσις τοῦ Ἀγγλικοῦ Ναυαρχείου ἔλεγεν ὅτι ἀπὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ πολέμου τὸ «Pegasus» ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ John A. Inglis προσέφερε πολλὰς ὑπηρεσίας εἰς τὰ ὕδατα τῆς Ζανζιβάρης, καταστρέψαν τὸν ἐπὶ τῆς Ἀνατολικῆς Ἀφρικῆς Γερμανικὸν λιμένα τοῦ Dares-Salaam καὶ βυθίσαν τὴν Γερμανικὴν κανονιοφόρον «Mowe» καὶ μίαν πλωτὴν δεξαμενήν.

Ἡ κατ' αὐτοῦ ἐπίθεσις τοῦ «Koenigsberg» ἐγένετο ὑπὸ τὰς ἑξῆς περιστάσεις: Τὸ «Pegasus» εἶχε καταπλεύσει εἰς τὸν λιμένα τῆς Ζανζιβάρης ὅπως καθαρίσῃ τοὺς λέβητάς του καὶ ἐπισκευάσῃ τὰς μηχανάς του. Ἐκεῖ εὑρισκόμενον κατελήφθη ἐξ ἀπροόπτου ὑπὸ τοῦ Γερμανικοῦ, τὸ ὁποῖον εὐθὺς ἔστρεψε κατ' αὐτοῦ τὸ πῦρ τῶν τηλεβόλων του. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἀγγλικῶν ἀπωλειῶν εἶναι πολὺ μέγας, ἀναλόγως πρὸς τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὅλου πληρώματος αὐτοῦ, ὅπερ ἀπετελεῖτο ἐκ 234 ἀνδρῶν.

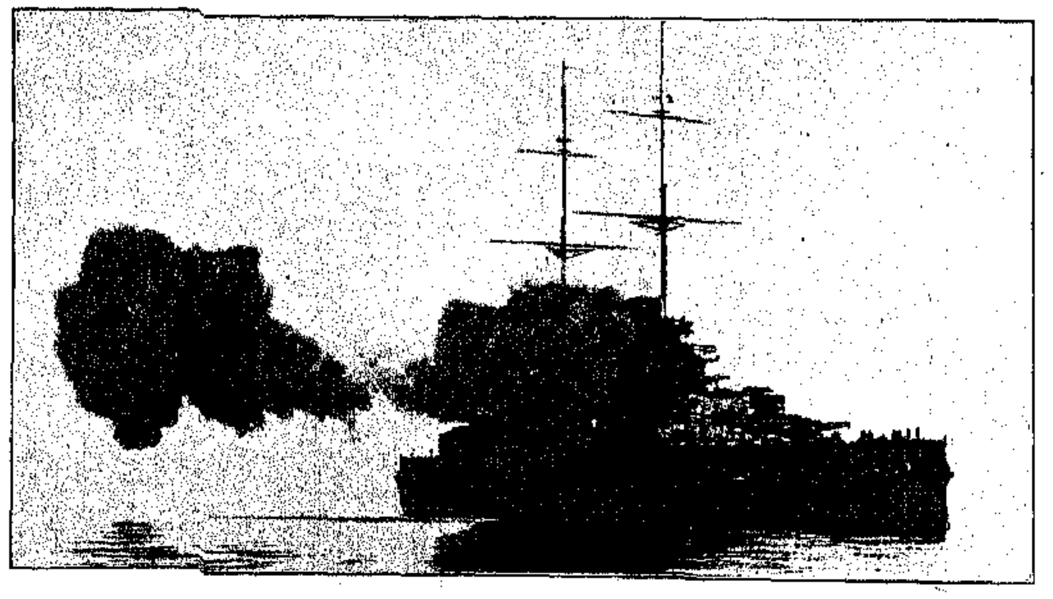

ΤΟ ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΝ ΔΡΕΑΝΩΤ «VIRIBUS UNITIS»

Ἡ βλάβη ἥτις ἐγένετο εἰς τὸ «Koeningsberg» δὲν ἐξηκριβώθη, οὐδὲ ἐγνώσθη νεώτερόν τι περὶ τοῦ σκάφους αὐτοῦ, ἀφ' ὅτου ἐθεάθη διευθυνόμενον πρὸς νότον.

Ἑτέρα ἐκ τῶν τελευταίων ἐκθέσεων τοῦ Ἀγγλικοῦ Ναυαρχείου ἀνέφερε τὰ ἑξῆς:

«Τὸ Ἀγγλικὸν βοηθητικὸν καταδρομικὸν «Carmania», ὑπὸ τὸν πλοίαρχον Noel Grant ἐναυμάχησε τὴν 14 Σεπτεμβρίου ἔξωθι τῶν ἀκτῶν τῆς ἀνατολικῆς παραλίας τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς πρὸς ἓν Γερμανικὸν ἐξωπλισμένον ἐμπορικὸν καταδρομικόν, τὸ ὁποῖον ὑποτίθεται ὅτι ἦτο τὸ «Trafalgar».

«Ἡ ναυμαχία διήρκεσε μίαν ὥραν καὶ τρία τέταρτα τῆς ὥρας, ὁπότε τὸ Γερμανικὸν πλοῖον ἀνατραπὲν ἐβυθίσθη. Οἱ ναῦται αὐτοῦ ἐσώθησαν ὑπὸ διερχομένου κενοῦ ἀνθρακοφόρου ἀτμοπλοίου.»

Τὰ ἐλάχιστα ταῦτα ἐπεισόδια ἐκ τῆς τελευταίας ναυτικῆς κινήσεως τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου εἶναι ἀρκετὰ ὅπως καταδείξωσι τὰς διαστάσεις τῆς περιφερείας, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐκτελεῖται ἡ δρᾶσις τοῦ Ἀγγλικοῦ ναυτικοῦ. Ἡ σπουδαιοτέρα ὅμως ἐνέργεια αὐτοῦ βεβαίως γίνεται εἰς τὴν Βόρειον Θάλασσαν, ἔνθα τοῦτο κρατεῖ ἀποκεκλεισμένον τὸν Γερμανικὸν στόλον ἔσωθεν τῆς διώρυγος τοῦ Kiel, καὶ εἰς τὴν Μεσόγειον, ὅπου ἐν συμπράξει μετὰ τοῦ Γαλλικοῦ κρατεῖ ἐν ἀπραξίᾳ τὸν Αὐστριακὸν στόλον.

Ἡ καταδίωξις καὶ ἡ βλάβη τῶν δύο Γερμανικῶν καταδρομικῶν «Goeben» καὶ «Breslau» ἐκ μέρους τῶν ἡνωμένων στόλων Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας εἰς τὰ ὕδατα τῆς Μεσογείου συνέβη εἰς τὰς ἀρχὰς σχεδὸν τοῦ πολέμου, ἐν τούτοις ἡ σημασία τοῦ γεγονότος τούτου ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι πάντοτε μεγάλη, διότι ἄλλως τὰ δύο ἐκεῖνα Γερμανικὰ σκάφη θὰ καθίσταντο τὸ φόβητρον τῶν λιμένων τῆς Μεσογείου καὶ ὅλης τῆς ἐμπορικῆς καὶ ναυτιλιακῆς κινήσεως, ὅση τοὐλάχιστον εὑρίσκεται εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ἄγγλων, τῶν Γάλλων, τῶν Ρώσσων καὶ τῶν φίλων αὐτῶν, καὶ ἡ ὁποία εἶναι ἀνυπολόγιστος.

Ἀλλὰ τὰ ἐν λόγῳ δύο Γερμανικὰ σκάφη ἐσώθησαν τὴν φορὰν ἐκείνην χάρις εἰς τὴν μεγάλην ταχύτητα αὐτῶν καὶ κατέφυγον ἐντὸς τῶν Δαρδανελλίων, ὅπου οἱ Τοῦρκοι τὰ ἐδέχθησαν μὲ ἀνοικτὰς ἀγκάλας καὶ ἀνύψωσαν ἐπὶ τῶν ἱστῶν των τὴν σημαίαν τοῦ Προφήτου.

Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις διεκήρυξεν ὅτι ἠγόρασε τὰ δύο Γερμανικὰ σκάφη, ἡ ἀλήθεια ὅμως εἶναι ὅτι ἁπλῶς τὰ ἐκάλυψε διὰ τοῦ φερετζέ, καὶ ὅτι τὸ «Goeben» καὶ τὸ «Breslau» δὲν τολμῶσι νὰ ἐξέλθωσιν ἐκ τῶν Τουρκικῶν στενῶν, παρ' ὅλην τὴν ἐπισκευήν των, ἐπειδὴ ἄγρυπνοι ἀναμένουσιν αὐτὰ οἱ στόλοι τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας.

Εἰς τὸν μέγαν ἀριθμὸν τῶν Ἀγγλικῶν πλοίων εἶχε προστεθῇ πρὸ πέντε περίπου ἐτῶν καὶ ἓν πολεμικὸν πρώτης τάξεως, δωρηθὲν ὑπὸ τῆς Νέας Ζηλανδίας καὶ φέρον τὸ ὄνομα τῆς πατριωτικῆς αὐτῆς Κτήσεως.

Τὸ σκάφος τοῦτο ἔλαβεν ἔνδοξον μέρος εἰς τὴν ναυμαχίαν τῆς Ἑλιγολάνδης, οἱ δὲ κάτοικοι τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου μετ' εὐγνωμοσύνης ἐνεθυμήθησαν τὴν δωρεὰν τῆς μικρᾶς χώρας. Αἱ Ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἔγραψαν ἐπαινετικώτατα ἄρθρα διὰ τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὴν προβλεπτικότητα τῶν Νεοζηλανδῶν. Ὁ πληθυσμὸς τῆς Νέας Ζηλανδίας ἀνέρχεται εἰς 1,000,000 ψυχὰς ἐν συνόλῳ καὶ ὅμως ὁ μικρὸς αὐτὸς λαὸς ἀντιπροσωπεύετο ὑφ' ἑνὸς τῶν ἰσχυροτάτων καὶ ταχυτάτων πολεμικῶν πλοίων τοῦ κόσμου εἰς τὴν πρώτην σοβαρὰν κατὰ θάλασσαν συμπλοκὴν μεταξὺ τῶν ἐμπολέμων δυνάμεων.

Τὸ «New Zealand» ἀπέδειξε μεγίστην ἀντοχὴν καὶ ἔδωσε πολύτιμον βοήθειαν εἰς τὸ Ἀγγλικὸν ναυτικὸν κερδίσαν τὰς πρώτας τιμάς, αἵτινες ἔλαχον εἰς τὴν Μεγάλην Βρετανίαν, ἀφ' ὅτου ἐκηρύχθη ὁ πολλαπλοῦς πόλεμος τοῦ 1914. Τὸ σκάφος τῆς Νέας Ζηλανδίας εἶναι καταδρομικὸν τῆς γραμμῆς, ἐκτοπίσματος 18,800 τόννων, φέρει δὲ ὀκτὼ τηλεβόλα τῶν 12 ἰντσῶν καὶ 16 τῶν 4 καὶ ἔχει ταχύτητα 21 κόμβων τὴν ὥραν,.

Σημαντικὰς ἐπίσης ὑπηρεσίας πρὸς τὸν ἀγῶνα τῶν Συμμάχων κατὰ τὸν παρόντα πόλεμον προσέφερεν ὁ στόλος τῆς Αὐστραλίας. Ἅμα ὡς ἤρχισαν αἱ ἐχθροπραξίαι, ἡ Κυβέρνησις τῆς Αὐστραλίας ἐλησμόνησε πάσας τὰς μετὰ τοῦ Ἀγγλικοῦ Ναυαρχείου διαφορὰς καὶ ἔθεσεν ὁλόκληρον τὴν ναυτικὴν δύναμίν της εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Μεγάλης Βρετανίας. Ὁ «ἐγχώριος στόλος» ἔπαυσε νὰ ἐκτελῇ ἐπιτόπια καθήκοντα καὶ συνεμορφώθη ἀμέσως πρὸς τὰ στρατηγικὰ σχέδια τοῦ Ναυτικοῦ Ἐπιτελείου τῆς Ἀγγλίας.

Μία τελευταία πρᾶξις τοῦ Γερμανικοῦ ναυτικοῦ εἰς βάρος τῆς Ἀγγλικῆς φιλοτιμίας ἀναγνωρίζεται γενικῶς ὡς ἀνδραγάθημα. Διότι ὁ ὑποβρύχιος στόλος τῆς Γερμανίας κατώρθωσε ν' ἀνατινάξῃ πρό τινων ἡμερῶν διὰ τορπιλλῶν τρία μεγάλα Ἀγγλικὰ καταδρομικὰ εἰς τὴν Βόρειον Θάλασσαν. Τὰ καταστραφέντα σκάφη ὠνομάζοντο «Aboukir», «Cressy» καὶ «Hogue». Ὁ ἀριθμὸς τῶν πνιγέντων Ἄγγλων ναυτῶν ὑπερβαίνει, ὡς λέγεται, τοὺς 1600.

Κατὰ τὴν γενομένην ναυμαχίαν, ἥτις διήρκεσεν ὀλίγας μόνον ὥρας, τὰ προσβληθέντα Ἀγγλικὰ σκάφη ἐβυθίσαν . ἐκ τῶν Γερμανικῶν ὑποβρυχίων. Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἐτάραξεν ὁπωσδήποτε σφοδρῶς τὰ νεῦρα τῆς γηραιᾶς Ἀλβιόνος. Ἐντὸς δὲ τῶν ὀλίγων προσεχῶν ἡμερῶν μέλλομεν ν' ἀκούσωμεν ἴσως σοβαρώτατα πράγματα ἐκ μέρους τοῦ ἀτρομήτου στόλου τῆς Μεγάλης Βρετανίας.

Τὰ ἑξακόσια περίπου πολεμικὰ σκάφη αὐτοῦ δὲν εἶναι ἆρά γε εἰς θέσιν νὰ δικαιολογήσωσιν ὑπὲρ τῆς χώρας ταύτης τὸν τίτλον τῆς Θαλασσοκρατείρας; -

ΤΟ ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΚΑΤΑΔΡΟΜΙΚΟΝ «BIRMINGHAM» ΤΟ ΒΥΘΙΣΑΝ ΤΟ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΝ «U. 15,» ΚΑΙ Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΑΥΤΟΥ

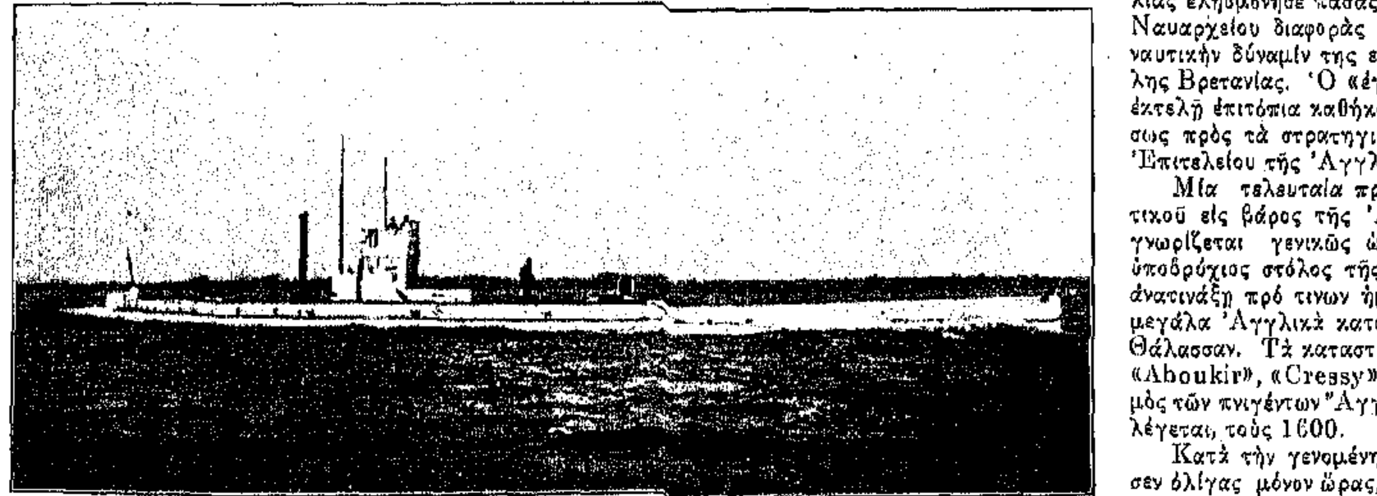

ΤΟ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΝ «U. 15»

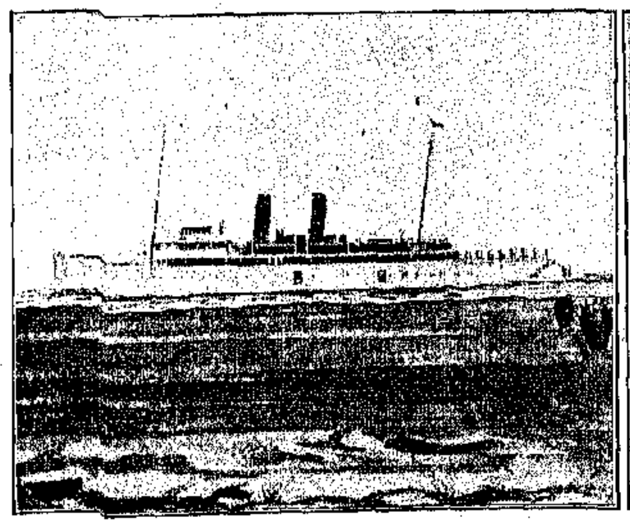
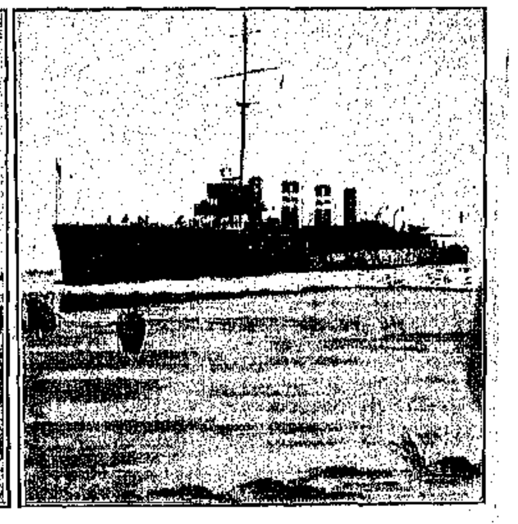

Η ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΤΟΡΠΙΛΛΟΘΕΤΙΣ «KOENIGEN LUISE» ΚΑΙ ΤΟ ΒΥΘΙΣΑΝ ΑΥΤΗΝ ΚΑΙ ΚΑΤΟΠΙΝ ΑΝΑΤΙΝΑΧΘΕΝ ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΚΑΤΑΔΡΟΜΙΚΟΝ «ΑΜΦΙΩΝ».

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ.—ΕΡΓΟΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΚΩΤ

ΟΙ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ΤΟΥ ΠΑΝΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΜΕΤΑΞΥ τῶν πλέον ἀξιολυπήτων Γυμάτων τοῦ πολέμου εἶναι ἀναμφιβόλως καὶ οἱ αἰχμάλωτοι. Ποῖος εἶδέ ποτε τοιούτους καὶ ἠδυνήθη κατόπιν νὰ λησμονήσῃ τὴν θλιβερὰν εἰκόνα των; Ὅλη ἡ φρίκη μιᾶς χθεσινῆς τραγῳδίας, διὰ τὴν πραγματικότητα τῆς ὁποίας ἀκόμη ἀμφιβάλλει ὁ τεταραγμένος νοῦς, ὅλη ἡ σκληρότης καὶ ἡ ταπείνωσις ἑνὸς ἐκπεσμοῦ πρὸς συνθήκας πᾶν ἢ ἄλλο ἢ ἀνθρωπιστικῆς διαβιώσεως, ὅλη ἡ ἀγωνία ἑνὸς ἀγνώστου διὰ τὴν τύχην τῆς αὔριον, δίδουν εἰς τὴν ὄψιν των μίαν ἰδιαιτέραν ἔκφρασιν πόνου, ἡ ὁποία, ἀναλυομένη ἀσυνειδήτως κάτω ἀπὸ τὸν πρισματικὸν κρύσταλλον τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, γεννᾷ τὴν ἰδίαν σειρὰν συναισθημάτων, τὰ ὁποῖα τὴν παρήγαγον, τὴν φρίκην, τὴν σκληρότητα, τὴν ταπείνωσιν, τὴν ἀγωνίαν.

Ὁ αἰχμάλωτος εἶναι ὄντως ἄξιος τοῦ μεγαλειτέρου οἴκτου, διότι πάσχει ὄχι μόνον φυσικῶς ἀλλὰ περισσότερον ἀκόμη ἠθικῶς. Αἱ πρῶται μετὰ τὴν παράδοσίν του στιγμαὶ εἶναι αἱ χειρότεραι ἀπὸ ἀπόψεως τόσον φυσικῶν κακουχιῶν ὅσον καὶ κινδύνων. Ὅσον καὶ ἂν εἶναι πεπολιτισμένος καὶ μεγαλόψυχος ὁ ἐχθρός, ἀδυνατεῖ ὑπὸ τὰς σκληρὰς καὶ δυσχερεῖς συνθήκας τῆς ἐν τῷ στρατοπέδῳ ζωῆς νὰ παράσχῃ εἰς τοὺς αἰχμαλώτους ἐπαρκῆ τροφὴν καὶ ἄνετον καταυλισμόν. Ὅταν δὲ οὗτος εἶναι βάρβαρος, ἀλλοίμονον εἰς τοὺς δυστυχεῖς αἰχμαλώτους. Εἰς πᾶσαν στιγμὴν καὶ ἄνευ οὐδενὸς λόγου δύνανται νὰ ὑποστοῦν τὰς μεγαλειτέρας δοκιμασίας, τὰς χειροτέρας ταπεινώσεις, τὰ φοβερώτατα βασανιστήρια. Ὁ φόβος τῶν πρώτων αὐτῶν τρομερῶν στιγμῶν τῆς αἰχμαλωσίας εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος κάμνει πολλοὺς νὰ αὐτοκτονοῦν, ὅταν ἴδουν ὅτι δὲν ὑπάρχει τρόπος νὰ σωθοῦν ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ.

Κατόπιν ἔρχεται τὸ τρομερὸν μαρτύριον τῆς μεταφορᾶς. Ὅταν ὑπάρχῃ σιδηροδρομικὴ συγκοινωνία καὶ δύνανται νὰ διατεθῶσι τραῖνα, πρᾶγμα βεβαίως σπανιώτατον, τὸ δίκην κτηνῶν στοίβαγμα ἐντὸς αὐτῶν, τὸ ὁποῖον εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν θὰ ἐθεωρεῖτο ὡς ἡ μεγίστη καταδίκη, εἶναι τὸ μεγαλείτερον τῶν ἀγαθῶν διὰ τοὺς δυστυχεῖς ἐξηντλημένους αἰχμαλώτους. Ἄλλως ἀρχίζει ἡ φοβερὰ πορεία, τῆς ὁποίας ἡ διάρκεια δὲν μετρεῖται εἰς ὥρας, ἀλλ' εἰς ἡμέρας καὶ κάποτε εἰς ὁλοκλήρους ἑβδομάδας. Πόσοι ἐξ αὐτῶν ἀσθενεῖς καὶ καταβεβλημένοι ἐκ τῶν διαφόρων κακουχιῶν καὶ τοῦ ἀνεπαρκοῦς σιτισμοῦ δὲν πίπτουν ἀναίσθητοι ἐκ τοῦ κόπου ἐπὶ τῆς μακρᾶς ὁδοῦ, ὁπότε ἀντὶ πάσης περιθάλψεως μόνον νέας σκληρότητας δύνανται νὰ περιμένωσι!

Ἡ σημαία τοῦ 132ου Γερμανικοῦ Συντάγματος, κυριευθεῖσα ἐν *Saint-Blaise* καὶ ἐκτεθεῖσα ἐπὶ τοῦ ἐξώστου τοῦ Μεγάρου τῶν Ἀπομάχων ἐν Παρισίοις.

Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἄφιξίν των εἰς τὸ τέρμα τῆς κοπιώδους πορείας των μόνον μικρὰν ἀνακούφισιν δύνανται νὰ ἐλπίζουν ἀπὸ τὰ φυσικὰ καὶ ἠθικά των μαρτύρια. Ἀκόμη καὶ ὑπὸ τὰς καλλιτέρας συνθήκας ἡ ζωή των εἶναι μία ἀφόρητος καταδίκη. Διατελοῦντες διαρκῶς ὑπὸ αὐστηρὰν ἐπιτήρησιν, διαιτώμενοι ὑπὸ κακοὺς φυσικοὺς ὅρους καὶ ὑφιστάμενοι ὅλων τῶν εἰδῶν τὰς ταπεινώσεις καὶ τοὺς ἐξευτελισμοὺς δὲν δύνανται παρὰ μόνον οἶκτον νὰ προκαλέσωσι. Κατὰ τὸν παρόντα ἰδιαιτέρως πόλεμον αἱ εἰς ὅλα τὰ Εὐρωπαϊκὰ Κράτη ἀλλὰ κυρίως εἰς τὴν Αὐστρο-Γερμανίαν ἐπικρατοῦσαι δυσμενεῖς οἰκονομικαὶ συνθῆκαι καὶ ἡ ἀπειλητικὴ σπάνις τῶν πρὸς τροφὴν ἀναγκαιούντων καθιστῶσι τὴν θέσιν των πλέον δυσχερῆ καὶ προβληματικήν. Ἐν περιπτώσει ἐκρήξεως λιμοῦ ἐν Γερμανίᾳ ἢ Αὐστρουγγαρίᾳ, αὐτοὶ φυσικὰ θὰ ἀποτελέσουν τὰ πρῶτα θύματα.

Ἡ συντήρησις καὶ ἡ φύλαξίς των ἤρχισεν ἀπὸ τοῦδε νὰ ἐμβάλλῃ ὅλα τὰ τοῦ πολέμου μετέχοντα Κράτη εἰς σοβαρὰς δυσχερείας. Οἱ Ρῶσσοι, οἱ ὁποῖοι, κατὰ τὰς ἐκ Πετρουπόλεως πληροφορίας, κρατοῦν ἤδη 200,000 αἰχμαλώτους, κατὰ τὸ πλεῖστον Αὐστριακούς, ἐσκέφθησαν νὰ τοὺς χρησιμο-

ποιήσουν ὡς ἐργάτας εἰς δημοσίας ἐργασίας, κατανέμοντες αὐτοὺς εἰς διάφορα διαμερίσματα ὑπὸ αὐστηρὰν ἐπίβλεψιν. Πολλαὶ χιλιάδες ἐξ αὐτῶν διετέθησαν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν καὶ τῶν ὁδῶν, ἐν ᾧ ἄλλοι προωρίσθησαν δι' ἀγροτικὰς ἐργασίας πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ κληθέντων χωρικῶν. Πλεῖστοι στέλλονται εἰς Τουρκεστάν, ἄλλοι δὲ εἰς Σιβηρίαν, ὅπου διατίθενται πρὸς πλήρωσιν διαφόρων ἀναγκῶν. Καταβάλλονται ἐν τούτοις προσπάθειαι πρὸς παρεμπόδισιν πληρωμῆς τακτικῶν μισθῶν εἰς αὐτούς. Ὁ Ρῶσσος Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ἐξέδωκεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὴν ἀκόλουθον προκήρυξιν :

«Οἱ αἰχμάλωτοι πρέπει νὰ ἐργάζωνται πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς συντηρήσεώς των. Θὰ πληρώνωμεν διὰ τὴν ἐπιτελουμένην ἐργασίαν ἀλλ' οὐχὶ ὡς πρὸς κανονικοὺς ἐργάτας. Οἱ αἰχμάλωτοί μας ὀφείλουν νὰ ἐργάζωνται πρὸς ἀνταπόδοσιν τῆς εἰς αὐτοὺς παρεχομένης προστασίας καὶ διατροφῆς». Πᾶς τις ἐννοεῖ ὅτι ἐργασία ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας καὶ δὴ ὑπὸ τὸ κνοῦτον τῶν μουζίκων, πᾶν ἄλλο δύναται νὰ εἶναι ἢ ἀνθρωπίνως ὑποφερτή.

Αἱ ἴδιαι σκέψεις περὶ χρησιμοποιήσεως αἰχμαλώτων εἰς δημοσίας ἐργασίας φαίνονται ἐπικρατοῦσαι καὶ ἐν Αὐστρίᾳ, ὅπου οἱ δυστυχεῖς αἰχμάλωτοι εὑρίσκονται ἰδιαιτέρως ἐκτεθειμένοι εἰς τὸν κίνδυνον μεγάλων στερήσεων καὶ ταλαιπωριῶν ἐν περιπτώσει προελάσεως τῶν Ρώσσων καὶ Σέρβων πρὸς Βιέννην καὶ Βουδαπέστην, ὁπότε ἡ θέσις ὅλου τοῦ πληθυσμοῦ καὶ περισσότερον τῶν αἰχμαλώτων θὰ καταστῇ δυσχερεστάτη.

Ὡς πρὸς τὴν διαβίωσιν τῶν αἰχμαλώτων ἐν Γερμανίᾳ, παραθέτομεν τὴν κατωτέρω περιγραφὴν τοῦ πολεμικοῦ ἀνταποκριτοῦ τοῦ «New York American», εἰς τὸν ὁποῖον ἐπετράπη νὰ ἐπισκεφθῇ μίαν φυλακὴν αἰχμαλώτων ἐν Ἄλτεν-Γράμπωβ τῆς Γερμανίας, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐκρατοῦντο 3000 Γάλλοι στρατιῶται, 2,000 Βέλγοι καὶ ὀλίγοι Ἄγγλοι πολῖται.

«Οἱ αἰχμάλωτοι», διηγεῖται οὗτος, «εἶναι ἐγκατεστημένοι ἐνταῦθα ἐντὸς μεγάλων σταύλων. Ὑπάρχουν δεκαέξ *τοιοῦτοι σταῦλοι καὶ εἰς ἕκα*στον ἐξ αὐτῶν εἶναι ἐγκεκλεισμένοι τριακόσιοι καὶ πλέον *αἰχμάλωτοι*. Εἰς ἕκαστον διαμέρισμα τοῦ σταύλου ὑπάρχουν δύο σάκκοι πλήρεις σανοῦ, χρησιμεύοντες ὡς κλῖναι. Ἐπὶ τῶν θέσεων, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐρρίπτετο ἄλλοτε ἡ τροφὴ εἰς τὰ ζῶα, ὑπάρχουν τώρα διάφορα ἀντικείμενα, ἐκ τῶν ὀλίγων, τὰ ὁποῖα κατέχουν ἀκόμη οἱ αἰχμάλωτοι.

«Οἱ δεκαέξ σταῦλοι περιτριγυρίζονται ὑπὸ συρματοπλέκτου φραγμοῦ, ὕψους πλέον τῶν δύο μέτρων. Εἰς μικρὰς ἀποστάσεις καθ' ὅλον τὸ μῆκος τοῦ φραγμοῦ ἵστανται σκοποί, τῶν ὁποίων αἱ γυμναὶ λόγχαι ἀπαστράπτουν ὑπὸ τὸν ἥλιον.

«Ἐντὸς τοῦ περικεκλεισμένου τούτου χώρου οἱ αἰχμάλωτοι εἶναι ἐλεύθεροι νὰ μεταβαίνωσι παντοῦ, ἀλλὰ σπανίως ἀπομακρύνονται πλέον τῶν δέκα μέτρων τοῦ ἰδιαιτέρου σταύλου των, ἐκτὸς ἐὰν διαταχθῶσι νὰ ἐκτελέσωσι *καμμίαν ἀγγαρείαν*. Κατὰ τὸ πλεῖστον κάθηνται εἰς μικροὺς ὁμίλους σκεπτικοὶ καὶ κατατεθλιμμένοι.

ΓΕΡΜΑΝΟΙ, ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ΤΩΝ ΒΕΛΓΩΝ, ΕΝ BRUGES

«Εἷς ἐξ αὐτῶν, τὸν ὁποῖον ἠρώτησα, μοῦ παρεπονέθη διὰ *τὴν ἀνεπαρκῆ παροχὴν ἄρτου*, τοῦθ' ὅπερ ἀποδεικνύει ὅτι τὸ ζήτημα τῆς διατροφῆς τῶν αἰχμαλώτων ἀρχίζει ἀπὸ τοῦδε νὰ παρουσιάζῃ δυσχερείας εἰς τοὺς Γερμανούς. Τὰς δυσχερείας ταύτας χαρακτηρίζει καλλίτερον ἡ εἴδησις *ὅτι ἐπικρατεῖ σκέψις, ὅπως οἱ πληγωμένοι καὶ φονευμένοι ἵπποι μεταβάλλωνται εἰς διαφόρων εἰδῶν ἐδέσματα*, πρὸς διατροφὴν τῶν ἐν Γερμανίᾳ αἰχμαλώτων καὶ ἐν ἀνάγκῃ καὶ τοῦ πληθυσμοῦ.

«Ἐν Γαλλίᾳ ἡ θέσις τῶν αἰχμαλώτων εἶναι *προφανῶς καλλιτέρα ἕνεκα τῶν ἐπαρκεστέρων συν*θηκῶν συντηρήσεως ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ φιλελευθερωτέρου καὶ ἱπποτικωτέρου πνεύματος τῶν Γάλλων ἀφ' ἑτέρου. Οἱ πλεῖστοι ἐκ τῶν αἰχμαλώτων ἀποστέλλονται εἰς τὰς Ἀφρικανικὰς ἐπαρχίας, ὅπου *καταβάλλεται πᾶσα προσπάθεια πρὸς ἐξασφάλισιν* ὅσον τὸ δυνατὸν ἀνετωτέρας διαβιώσεως. Ἡ ἀκόλουθος προκήρυξις τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ τοῦ Ἀλγερίου στρατηγοῦ Λυτὼ δίδει τὴν καλλιτέραν περὶ αὐτοῦ ἀπόδειξιν. Ἡ προκήρυξις αὕτη ἀπευθύνεται πρὸς τὰς κατὰ τόπους ἀρχὰς τῶν Βορειαφρικανικῶν κτήσεων τῆς Γαλλίας καὶ περιλαμβάνει μεταξὺ ἄλλων τὰ ἀκόλουθα:

«Δὲν πρέπει νὰ λησμονῆτε», λέγει ὁ στρατηγὸς Λυτώ, «ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ εἶναι ἐστερημένοι ὅπλων καὶ ἐλευθερίας. Ἀκόμη καὶ ἂν ἄλλα *ἔθνη παρεβίασαν τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα*, ἡ Γαλλία, πιστὴ εἰς τὰς παλαιὰς παραδόσεις της, πρέπει νὰ δώσῃ εἰς τὸν κόσμον τὸ παράδειγμα τῆς πλέον φιλανθρώπου περιθάλψεως τοῦ αἰχμαλωτισθέντος ἐχθροῦ δεικνύουσα σὺν τῇ ὑπεροχῇ τῶν ὅπλων της καὶ τὴν ὑπεροχήν της εἰς ἠθικὴν ἐξύψωσιν καὶ σεβασμὸν τῶν ἀνθρωπίνων ἐλευθεριῶν».

Ὁμοίως καὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν καταβάλλονται αἱ πλέον φιλελεύθεροι προσπάθειαι πρὸς ἀνακούφισιν τῶν αἰχμαλώτων, συμφώνως πρὸς τὸ παλαιόθεν ἐπικρατοῦν ἐν Ἀγγλίᾳ τοιοῦτον πνεῦμα. Οἱ αἰχμάλωτοι τρέφονται ἐπαρκέστατα ὄχι μόνον δι' ἄρτου ἀλλὰ καὶ διὰ κρέατος, σούπας, καφέ, ἀκόμη καὶ μαρμελάτας, καὶ ἐκτὸς τούτου ἀπολαμβάνουν ἰδιαιτέρων ἐλευθεριῶν, ἐπιτρεπομένων εἰς αὐτοὺς διαφόρων ψυχαγωγιῶν καὶ ἀσκήσεων, ὡς φούτ-μπώλλ, λόουν-τέννις καὶ ἄλλων.

Ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῇ ἀκόμη τῇ Ἀγγλίᾳ ἠκούσθησαν φωναὶ διαμαρτυρίας διὰ τὴν παροχὴν τόσων ἐλευθεριῶν εἰς τοὺς αἰχμαλώτους καὶ ἐζητήθη ἡ ἀπαγόρευσις εἰς αὐτοὺς ὅλων τῶν ψυχαγωγικῶν ἀσκήσεων καὶ ἡ χρησιμοποίησίς των εἰς πλήρωσιν *διαφόρων ἀναγκῶν, κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν περισσοτέρων* ἐκ τῶν λοιπῶν Κρατῶν.

Ἀπέναντι τῆς τοιαύτης θέσεως τῶν αἰχμαλώτων εἰς τὰ μᾶλλον πεπολιτισμένα Κράτη τῆς Εὐρώπης, ἡ Ἑλλὰς δύναται δικαίως νὰ ὑπερηφανεύηται διὰ τὴν πρὸς τοὺς κατὰ τοὺς τελευταίους Βαλκανικοὺς πολέμους συλληφθέντας αἰχμαλώτους ἀπαραδειγματίστως εὐγενῆ, φιλάνθρωπον καὶ πεπολιτισμένην συμπεριφοράν της. Παρὰ τὰς μεγάλας ἐκ τοῦ πολέμου δυσχερείας ἑνὸς μικροῦ Κράτους ὡς ἡ Ἑλλάς, καὶ τὸν μέγαν ἀριθμὸν τῶν συλληφθέντων αἰχμαλώτων, οἱ ὁποῖοι κατὰ τοὺς δύο πολέμους ἀνῆλθον εἰς 10,000 περίπου, ἡ παρασχεθεῖσα εἰς αὐτοὺς περίθαλψις ὑπῆρξε μοναδική. Εἰς πάντας ἐδόθη ἀνετώτατος καταυλισμὸς καὶ τροφὴ ὁμοία πρὸς τὴν εἰς τοὺς στρατιώτας παρεχομένην. Εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς παρεχωρήθησαν ἀληθῆ μέγαρα πρὸς διαμονήν, ὡς τὸ τοῦ «Ἀκταίου» ἐν Φαλήρῳ, *ὅπου οὗτοι διῆλθον* ἀξιοζηλεύτως τὰς μακρὰς ἡμέρας τῆς αἰχμαλωσίας των. Ἡ τακτικὴ πληρωμὴ τοῦ μισθοῦ των, ἡ *παροχὴ πάσης δυνατῆς ἐλευθερίας* καὶ ἡ εὐγενεστάτη στάσις ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ παρέσχον εἰς αὐτοὺς πάντα τὰ μέσα τῆς πλέον ἀνέτου διαβιώσεως.

Πάντως ὅμως ὁ αἰχμάλωτος, οἱωνδήποτε περιθάλψεων καὶ σχετικῶν ἐλευθεριῶν ἂν ἀπολαμβάνῃ, εἶναι καταδικασμένος νὰ φέρῃ διαρκῶς τὸ ἀφόρητον βάρος τῆς ἠθικῆς ταπεινώσεως, τὸ ὁποῖον τὸν ἐμποδίζει εἰς πᾶσαν στιγμὴν νὰ ἀναπνεύσῃ ἐλευθέρως καὶ νὰ λησμονήσῃ τὴν ἀθλιότητα τῆς θέσεώς του.

Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον τὸ βλέμμα τοῦ αἰχμαλώτου ἔχει πάντοτε ἐκείνην τὴν βαρέως πένθιμον ἔκφρασιν, ἡ ὁποία εἰσδύει βαθύτατα εἰς πᾶσαν ψυχήν. Αὐτὸς εἶναι καὶ ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον, ἐκεῖνος ὅστις εἶδέ ποτε τοιούτους, δὲν δύναται κατόπιν νὰ λησμονήσῃ εὐκόλως τὴν θλιβερὰν καὶ καταθλιπτικὴν ἐντύπωσιν τοῦ ἰδιαιτέρου τούτου εἴδους τῆς *ἀνθρωπίνης ἀθλιότητος καὶ* καταπτώσεως.

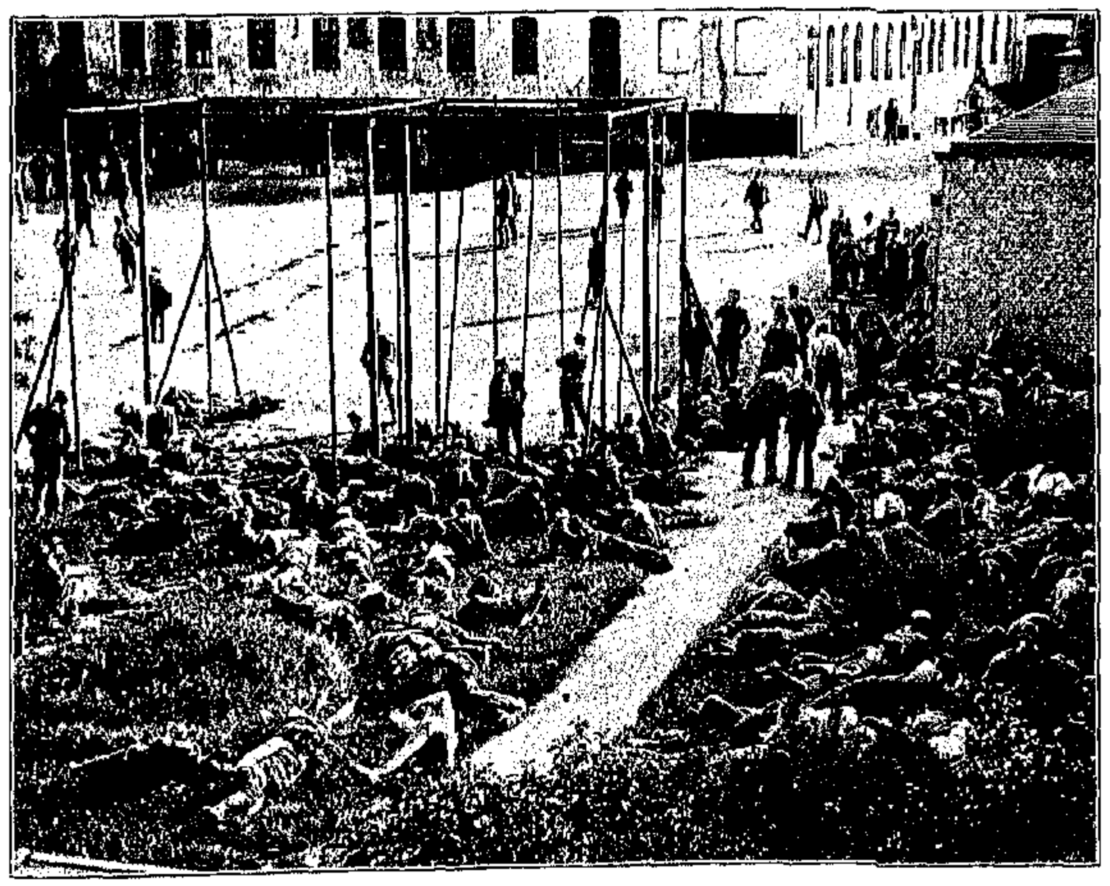

ΑΛΛΗ ΕΙΚΩΝ ΓΕΡΜΑΝΩΝ ΑΙΧΜΑΛΩΤΩΝ ΕΝ BRUGES

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

ΟΤΑΝ ὁ πόλεμος λήξῃ καὶ οἱ στρατιῶται καταθέσουν τὰ ὅπλα διὰ νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὰ ἔργα τῆς εἰρήνης, πολλοὶ Γερμανοὶ μάτην θὰ ἀναζητοῦν τὰ ἔργα ταῦτα τὰ ὁποῖα ἐγκατέλειψαν χάριν τῆς κατακτήσεως τοῦ κόσμου. Ὡς τόπος εἰρηνικῆς καὶ παραγωγικῆς δράσεως ἡ Γερμανία θὰ εἶναι ἄλλο τόσον κατεστραμμένη ὅσον καὶ ὡς στρατιωτικὴ χώρα. Οὐδέποτε ἡγεμὼν διεκύβευσε τόσα πολλὰ εἰς ἕνα πόλεμον ὅσα ὁ Γερμανὸς Κάϊζερ εἰς τὴν ἀπόπειράν του ὅπως ἁρπάσῃ τὰ σκῆπτρα τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου. Καὶ τὸ μεγαλείτερον τῶν διακυβευθέντων ἀγαθῶν —πολυτιμότερον τῆς Ἀλσατίας καὶ Λωρραίνης τὰς ὁποίας θὰ ἀνακτήσῃ ἡ Γαλλία, καὶ τῶν Πολωνιακῶν ἐπαρχιῶν τὰς ὁποίας ἐννοεῖ νὰ προσαρτήσῃ ἡ Ρωσσία—εἶναι τὸ ἐμπορικὸν μεγαλεῖον τῆς Γερμανίας, τὸ ὁποῖον ἐδημιούργησε διὰ μακρᾶς καὶ ἀνενδότου ἐργασίας ὁ φιλοπονώτατος Γερμανικὸς λαός.

Διὰ τὸ ἐμπορικὸν μεγαλεῖον τὰ μεγάλα ἔθνη συντηροῦσι στρατοὺς καὶ στόλους, ἐπιφορτίζουσι τοὺς λαοὺς δι' ἐπαχθῶν φόρων, ἐπιζητοῦσι τὰ πρωτεῖα ἐν τῇ πολιτικῇ, ἥτις εἶναι σήμερον ἄλλη ἔκφρασις διὰ τὴν οἰκονομολογίαν, ἐπιβουλεύονται τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἄλλων, ἐμπηγνύουσι τὰς σημαίας των μεταξὺ τῶν ἀγρίων εἰς τὴν Ἀφρικήν, εἰς τὴν Ἀσίαν, εἰς τὴν Πολυνησίαν. Καὶ αὐτὰ τὰ παραβολώτερα κατακτητικὰ σχέδια, καὶ αὐτὰ τὰ χιμαιρικὰ ὄνειρα τῆς κοσμοκρατορίας, ἀναλυόμενα μέχρι τῶν τελευταίων συστατικῶν των καταλήγουσιν εἰς τὸ ἐμπορικὸν μεγαλεῖον, τὸ ὁποῖον εἶναι φαινομενικῶς μόνον ὁ ἔμμεσος καὶ ἀπώτερος, πράγματι δὲ ὁ κύριος καὶ οὐσιώδης σκοπός των. Ἐμπορικὸν μεγαλεῖον σημαίνει πλοῦτον, χρῆμα, καὶ διὰ τὸ χρῆμα εἶναι πρόθυμοι οἱ ἄνθρωποι νὰ πράξουν τὰ πάντα, καὶ νὰ πολεμήσουν ἀκόμη, ἰδίως εἰς τὴν σημερινὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἡ πολυτέλεια γίνεται μανία ὅλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων καὶ δημιουργεῖ καθημερινῶς νέας ἀνάγκας εἰς κάθε ἄτομον καὶ εἰς κάθε ὁμάδα, αὐξάνουσα κατὰ συνέπειαν τὴν δίψαν τοῦ χρυσοῦ.

Τὸ Γαλλικὸν ρητὸν «τὸ χρῆμα κάμνει τὰ πάντα, τὸ χρῆμα κάμνει τὸν πόλεμον» ὄχι μόνον δὲν ἔχασε τὴν ἀξίαν του ἐκ τῆς παλαιότητος καὶ ἐκ τῆς πολλῆς τριβῆς, ἀλλὰ καὶ ἀπέκτησε διπλῆν σημασίαν εἰς τὴν νεωτέραν ἐποχήν. Τὸ χρῆμα δὲν εἶναι μόνον τὸ μέσον διὰ τοῦ ὁποίου γίνονται τὰ πάντα, καὶ αὐτὸς ὁ πόλεμος, ἀλλ' εἶναι καὶ ὁ σκοπὸς χάριν τοῦ ὁποίου οἱ ἄνθρωποι πράττουσι τὰ πάντα, μὴ σταματῶντες οὔτε πρὸ τῶν φρικαλεοτήτων τοῦ πολέμου. Εἰς ἕνα κατακτητικὸν πόλεμον ὅλοι ἀγωνίζονται διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς οἰκονομικῆς των θέσεως. Ὁ στρατηγὸς ὁ ἐκκινῶν διὰ τὴν κατάκτησιν μιᾶς νέας χώρας πλάττει ὄνειρα ἀπαστραπτόντων μεγάρων, ὅπου θὰ ἐγκατασταθῇ ἐν μέσῳ χρυσῶν σκευῶν καὶ πλήθους ὑπηρετῶν μετὰ τὴν νίκην· ὁ ὑπ' αὐτὸν πολεμῶν ἀξιωματικὸς θεωρεῖ βέβαιον τὸν προβιβασμόν του καὶ τὴν αὔξησιν τῆς μισθοδοσίας του εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μιᾶς μεγαλειτέρας καὶ συνεπῶς πλουσιωτέρας ἐπικρατείας· καὶ αὐτὸς ὁ στρατιώτης κολακεύεται νὰ ἐλπίζῃ ὅτι κάτι «θὰ φέξῃ» καὶ δι' αὐτὸν εἰς μίαν μεγαλειτέραν πατρίδα, μὲ νέας ἐπαρχίας καὶ κτήσεις, μὲ νέους εἵλωτας ὑπηκόους, μὲ νέας πηγὰς πλούτου καὶ κερδοφόρους ἐργασίας. Ὅλοι πολεμοῦν εἰς τὸν κατακτητικὸν πόλεμον διὰ τὸ χρῆμα, ἡ δὲ ἐθνικὴ ὑπερηφάνεια, ἐκ τῆς ὁποίας δῆθεν ἐμπνέονται μὲ αὐταπάρνησιν καὶ ὠθοῦνται εἰς τὴν κατάκτησιν διὰ μέσου τῶν κινδύνων οἱ στρατιῶται τῶν μεγάλων ἐθνῶν, καὶ ἡ ὁποία ἐκράτησε, λόγου χάριν, ἐπὶ μίαν γενεὰν τοὺς μύστακας τῶν Γερμανῶν ὑβριστικῶς ἐπηρμένους κατὰ πρόσωπον πάσης ἄλλης ἐθνικότητος, δὲν εἶναι παρὰ μία αὐταπάτη. Ἡ ἐθνικὴ ὑπερηφάνεια τῶν λαῶν τῶν ἀποβλεπόντων εἰς τὴν κατάκτησιν εἶναι μία νοσηρὰ μυκητώδης βλάστησις φυομένη καὶ αὐξάνουσα ὑπὸ τὴν σκιὰν τῆς ἐλπίδος τῆς οἰκονομικῆς ἐπικρατήσεως. Ἀπόδειξις τούτου τὸ βέβαιον γεγονὸς ὅτι οἱ Γερμανοὶ θὰ αἰσθανθῶσι βαθύτερον τὴν ἀπώλειαν τοῦ ἐμπορίου των, τὴν καταστροφὴν τῆς βιομηχανίας, τὴν καταπόντισιν καὶ τὴν σύλληψιν τοῦ ἐμπορικοῦ των στόλου, τὴν ἐκφυγὴν τῶν ἀγορῶν τοῦ κόσμου ἐκ τῶν χειρῶν των, παρὰ τὴν ἀπώλειαν τῆς Ἀλσατίας καὶ Λωρραίνης καὶ τὴν ἀπόσπασιν τῆς Πολωνίας ἐκ τοῦ κράτους των.

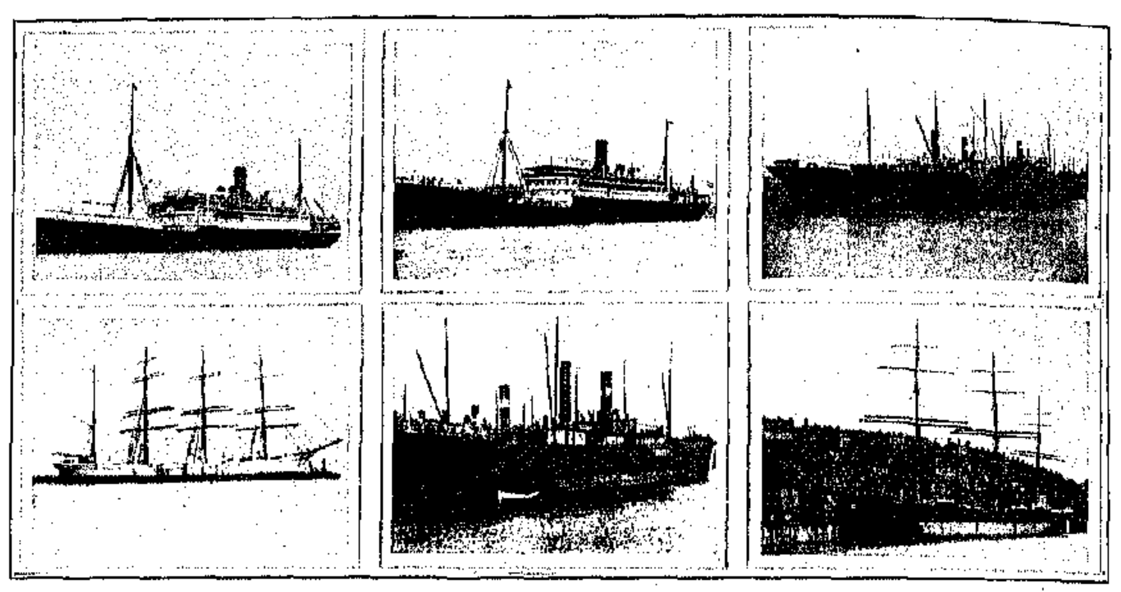

ΛΑΦΥΡΑ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ.—Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά: 1) «Kronprinzessin Cecilie», 2) «Prince Adalbert», 3) «Gemma», «Ostpreussen», «Hans Otto», 4) «Perkeo», 5) «Comet», 6) «Elfrieda».

Τὸ τέλος τοῦ πολέμου θὰ εὕρῃ τὴν Γερμανίαν οἰκονομικῶς εἰς τὴν θέσιν ἐκ τῆς ὁποίας ἤρχισε νὰ τὴν ἀνυψοῖ πρῶτος ὁ Βίσμαρκ μετὰ τὴν σύμπηξιν τῆς αὐτοκρατορίας ὑπὸ τὸν Πρωσσικὸν ἀετόν. Στόλος ἐμπορικὸς δὲν θὰ ὑπάρχῃ παρὰ μόνον διὰ νὰ ὑπενθυμίζῃ μὲ τὰ ὀλίγα λείψανά του εἰς τοὺς Γερμανοὺς τί ἔχασαν εἰς τὴν μωρὰν ἀπόπειράν των πρὸς μεταβολὴν τῆς Εὐρώπης εἰς μίαν ἀπέραντον Γερμανίαν. Αἱ ἀποικίαι τῆς Γερμανίας, εἰς τὰς ὁποίας ὁ ἐμπορικός της στόλος ἔφερε τὰ προϊόντα της διὰ νὰ ἀποκομίσῃ ἐξ αὐτῶν ἄλλα προϊόντα χρήσιμα διὰ τὴν Γερμανικὴν βιομηχανίαν, θὰ εἶναι εἰς χεῖρας τῶν Ἄγγλων καὶ τῶν Γάλλων, ἴσως δὲ καὶ τῶν Ἰαπώνων. Σφαῖραι ἐπιρροῆς καὶ ἐμπορικαὶ ἀγοραί, εἰς τὰς ὁποίας εὕρισκον καταναλωτὰς τὰ βιομηχανικὰ προϊόντα τῆς Γερμανίας καὶ γενναῖα κέρδη τὰ κεφάλαιά της, θὰ εἶναι ἐπίσης μεταξὺ τῶν λαφύρων τῶν νικητῶν καὶ παντὸς ἄλλου ὅστις θὰ φροντίσῃ νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς εὐκαιρίας πρὸς ξύλευσιν. Κατὰ συνέπειαν θὰ ἐπέλθῃ εἰς τὴν Γερμανίαν μία γενικὴ οἰκονομικὴ σύμπτυξις μεγαλητέρα τῆς ἐδαφικῆς τοιαύτης, ἥτις θὰ ἐπακολουθήσῃ ὅταν χαραχθοῦν τὰ σύνορα τῆς Εὐρώπης, τὸ δὲ ἐμπόριον καὶ ἡ βιομηχανία θὰ ἐξέλθουν ἐκ τοῦ πολέμου ἐξίσου χωλὰ μὲ τοὺς τραυματίας, τῶν ὁποίων ἐχθρικὴ ὀβὶς κατέαξε τὴν κνήμην ἢ ἐθρυμμάτισε τὸν μηρόν. Πεῖνα καὶ δυστυχία καὶ μετανάστευσις ἐν ἀπειλητικῇ κλίμακι θὰ εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς καταστροφῆς τοῦ οἰκονομικοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Γερμανίας, ὅστις ἦτο τόσον μέγας καὶ θαυμάσιος ὅσον καὶ ἡ κακῶς καταστραφεῖσα τεραστία πολεμικὴ μηχανή της. Ἂν ἡ οἰκονομικὴ δυσπραγία δὲν ἐπιφέρῃ, κατὰ τὸ λαϊκὸν ρητὸν «ὅπου φτώχεια ἐκεῖ γρίνια», γενικὴν ἀνατροπὴν ἐντὸς τῆς Γερμανίας, ὁ Κάϊζερ καὶ οἱ περὶ αὐτὸν θὰ εἶναι πολὺ τυχηροί.

Ἅμα τῇ ἐκρήξει τοῦ πολέμου, τὸ ἐμπόριον τῆς Γερμανίας ἦτο ὁ κύριος στόχος ὄχι μόνον τῶν ἀντιπάλων της ἀλλὰ καὶ τῶν οὐδετέρων. Ἡ πρώτη φωνὴ ἡ ἀκουσθεῖσα ἐξ Ἀγγλίας μετὰ τὰς πατριωτικὰς ἐκκλήσεις τῶν ἀρχηγῶν τοῦ λαοῦ καὶ τὰς ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως, τοῦ στόλου καὶ τοῦ στρατοῦ ἦτο διὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ τῆς Γερμανίας. Καταδρομικὰ καὶ ἀντιτορπιλλικὰ ἐξαπελύθησαν ὑπὸ τοῦ Ναυαρχείου ἀνὰ τὰς θαλάσσας πρὸς σύλληψιν ἢ καταπόντισιν τῶν Γερμανικῶν ἀτμοπλοίων. Ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ρωσσία δὲν ὑστέρησαν εἰς τὸν ζῆλον αὐτόν, καὶ ἐντὸς ὀλίγων ἑβδομάδων ἡ Γερμανικὴ ναυτιλία εἶχε χάσει πολλὰς ἑκατοντάδας σκαφῶν ὅλων τῶν τύπων καὶ ὅλων τῶν μεγεθῶν. Καὶ τὸ κακὸν δὲν ἐτελείωσεν. Ὁ Γερμανικὸς πολεμικὸς στόλος δὲν προσεβλήθη ἀκόμη ἀποφασιστικῶς. Οἱ λιμένες τῆς Γερμανίας δὲν ἐδέχθησαν ἀκόμη τὴν ἐπίσκεψιν τῶν συμμαχικῶν στόλων. Ὅταν θὰ ἔχῃ λεχθῇ ἡ τελευταία λέξις εἰς τὸν κατὰ θάλασσαν, ἀγῶνα εἶναι πιθανὸν ὅτι ἡ μόνη Γερμανικὴ ναυτιλία ἡ ὁποία θὰ μείνῃ ἀνέπαφος θὰ ἀντιπροσωπεύεται ἀπὸ λέμβους διὰ τὴν διαπόρθμευσιν τῶν κατοίκων ἀπὸ ὄχθης εἰς ὄχθην εἰς τοὺς πολυαρίθμους ποταμοὺς τῆς Φάδερλανδ.

Ὅσον μακροτέρα εἶναι ἡ διάρκεια τοῦ πολέμου τόσον πληρέστερον θὰ εἶναι τὸ οἰκονομικὸν ναυάγιον τῆς Γερμανίας, τόσον τελειοτέρα θὰ εἶναι ἡ διαρπαγὴ τῶν ἐμπορικῶν της ἀγορῶν, τὰς ὁποίας ἐδημιούργησε μὲ ἀξιοθαύμαστον ἐπιμονὴν καὶ μεθοδικότητα. Οἱ Ἀμερικανοί, συνεισφέροντες ἐν τῷ μεταξὺ διὰ τὴν περίθαλψιν τῶν Γερμανῶν τραυματιῶν, ἀνυπομονοῦσι νὰ ἐξώσωσι τοὺς πράκτορας τῶν Γερμανῶν βιομηχάνων ἐκ τῶν Νοτίων Δημοκρατιῶν, ἀπὸ τὰς ὁποίας μέγας πλοῦτος εἰσήγετο ἐτησίως εἰς τὴν Γερμανίαν, συντηρῶν μυριάδας ἐργατῶν. Ἂν δι' ἕνα ἢ ἄλλον λόγον ἀποτύχουν εἰς τὴν προσπάθειάν των αὐτὴν οἱ Ἀμερικανοί, ὡς εἶναι πιθανὸν δὲν θὰ λείψουν ἄλλοι διὰ νὰ διαδεχθοῦν τοὺς Γερμανοὺς ἐμπόρους εἰς τὴν Νότιον Ἀμερικήν, εἰς τὴν Ἐγγὺς καὶ τὴν Ἄπω Ἀνατολὴν καὶ ὅπου ἀλλοῦ εὕρισκον κατανάλωσιν τὰ Γερμανικὰ προϊόντα. Ὅταν αἱ σχέσεις μεταξὺ πωλητῶν καὶ καταναλωτῶν μείνουν ἐπὶ πολὺ διακεκομμέναι, θὰ λησμονήσουν βαθμηδὸν οἱ δεύτεροι τοὺς πρώτους καὶ θὰ συνάψουν ἑτοιμότερον νέας σχέσεις πρὸς νέους πωλητάς. Συντελεῖ ἄλλως τε εἰς τὴν διάδοσιν τοῦ ἐμπορίου μιᾶς χώρας καὶ τὸ γόητρόν της, τὸ ὁποῖον βεβαίως δὲν θὰ ἔχουν ὡς συστατικόν των εἰς τὰς ξένας ἀγορὰς οἱ Γερμανοὶ ἔμποροι μετὰ τὸν πόλεμον. Εἰς χώρας μάλιστα βαρβάρους ἢ ἡμιπεπολιτισμένας, ὡς εἶναι ἡ Κίνα, ἡ Τουρκία καὶ ἡ Ἀφρική, ὅπου ἐθριάμβευε τὸ Γερμανικὸν ἐμπόριον, τὸ πολιτικὸν γόητρον εἶναι τὸ πᾶν διὰ τὴν δημοτικότητα τῶν ξένων ἐμπόρων.

ΛΑΦΥΡΑ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ: Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά. 1) «Wilhelm Behrens,», «Marie Glaeser», 2) «Franz Horn», 3) «Dryade», 4) «Marie Leonhardt», 5) «Denebola», 6) «Albert Clement».

ΤΑ ΜΕΤΑΛΛΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΩΤΩΝ

ΗΡΞΑΤΟ ἡ ἀπονομὴ τῶν ἀναμνηστικῶν μεταλλίων τῶν δύο μεγάλων ἀπελευθερωτικῶν πολέμων εἰς τοὺς μετασχόντας αὐτῶν εἰκοσακισμυρίους περίπου ὁπλίτας καὶ ἀξιωματικούς, εἰς τοὺς ἥρωας τοῦ Μπιζανίου καὶ τῶν Γιανιτσῶν, εἰς τοὺς πορθητὰς τοῦ Σαρανταπόρου καὶ τῆς Κρέσνας, εἰς τοὺς ἁλώσαντας τὰ Ἰωάννινα καὶ τὴν Θεσσαλονίκην, εἰς τοὺς καθαρίσαντας τὴν Ἤπειρον καὶ τὴν Μακεδονίαν ἀπὸ τοῦ Βουλγαρικοῦ ἄγους, εἰς τοὺς ναυμάχους καὶ πολιορκητὰς τῶν Δαρδανελλίων καὶ εἰς τοὺς ἐλευθερωτὰς τῶν νήσων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀρχιπελάγους.

Τὰ μετάλλια ταῦτα καὶ αἱ οὐλαὶ τῶν ἐκ τῶν πολέμων πληγωθέντων εἶναι τὰ πολυτιμότερα τῶν παρασήμων, ἅτινα δύνανται νὰ κοσμήσωσι τὰ στήθη τῶν συγχρόνων ἡρώων ἐλευθερωτῶν.

Τ' ἀναμνηστικὰ ταῦτα μετάλλια, εἰκονίζοντα διὰ προσωπογραφιῶν, γραμμάτων, συμβόλων καὶ χρονολογιῶν τὰς μεγαλειτέρας πολεμικὰς δόξας τῶν Ἑλλήνων τῶν τε Βυζαντινῶν χρόνων καὶ τῶν σημερινῶν ἀγώνων, ἐσχεδιάσθησαν ὑπὸ τοῦ Γάλλου καλλιτέχνου Σκώτ καὶ κατεσκευάσθησαν ἐξ ὀρειχάλκου· εἰσὶ δὲ διαμέτρου 0,03 μ. καὶ πάχους 0,00225 μ. ἤτοι 2 καὶ 1)4 χιλιοστομέτρων.

Τὸ ἓν τούτων, τοῦ Ἑλληνοτουρκικοῦ πολέμου, φέρει ὕπερθεν προσκεκολλημένον τὸ Βασιλικὸν Στέμμα καὶ ἀναρτᾶται ἀπὸ τῆς ταινίας διὰ κρίκων ἐκ τοῦ αὐτοῦ μετάλλου, προσκεκολλημένων ἀφ' ἑνὸς ἐπὶ τοῦ στέμματος, ἀφ' ἑτέρου διὰ λεπτῆς ὀρειχαλκίνης διεμβολῆς, δι' ἧς διέρχεται ἡ ταινία, καὶ ἐπὶ μὲν τῆς προσθίας ὄψεως φέρει κεχαραγμένον σταυρὸν μετὰ τοῦ Βασιλικοῦ Στέμματος εἰς τὸ κέντρον, εἰς τὸ ἀνώτατον ἄκρον τὸ μονόγραμμα τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, εἰς τὸ κατώτατον δὲ τὸ μονόγραμμα τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου. Ἐντὸς δὲ τοῦ Σταυροῦ φαίνονται τὰ ἄκρα ξιφῶν διασταυρούμενα κάτωθεν αὐτοῦ. Περιφερικῶς δὲ φέρει Βυζαντινοῖς γράμμασι τὴν ἐπιγραφήν: **ΣΥΝ ΘΕΩ ΥΠΕΡ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΔΟΣ 1912-1913.**

Καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τῆς προσθίας ὄψεως, ἐπὶ δὲ τῆς ἄλλης φέρει περιφερικῶς στέφανον ἐκ δάφνης, εἰς τὸ μέσον δὲ εἰς τρεῖς ὁριζοντίους γραμμὰς Βυζαντινοῖς ἐπίσης γράμμασι τὴν ἐπιγραφήν: **ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, ΗΠΕΙΡΟΣ, ΑΡΧΙΠΕΛΑΓΟΣ.**

Τὸ μετάλλιον τοῦ Ἑλληνοβουλγαρικοῦ πολέμου, ὡς περιγράφεται ἐν τῷ σχετικῷ Βασιλικῷ Διατάγματι, εἶναι τελείως στρογγύλον καὶ ἀναρτᾶται ἀπὸ τῆς ταινίας, ὡς καὶ τὸ τοῦ Ἑλληνοτουρκικοῦ πολέμου. Φέρει δὲ τοῦτο ἐπὶ μὲν τῆς προσθίας ὄψεως τὴν προτομὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, περιφερικῶς δὲ μεγάλοις γράμμασι τὴν ἐπιγραφήν: **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ 1913.** Ἐπὶ δὲ τῆς ἑτέρας ὄψεως τὴν προτομὴν τοῦ Αὐτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου Βασιλείου Β'. τοῦ Βουλγαροκτόνου, περιφερικῶς δὲ Βυζαντινοῖς γράμμασι τὴν ἐπιγραφὴν **ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Β'. Ο ΒΟΥΛΓΑΡΟΚΤΟΝΟΣ 976-1025.** Ἕκαστον τῶν μεταλλίων τούτων φέρει ἰδίαν μεταξίνην ταινίαν πλάτους 0,032 μ. Τοῦ μὲν Ἑλληνοτουρκικοῦ πολέμου εἶναι χρώματος κυανοῦ, εἰς τὸ μέσον ἔχουσα ζώνην ἐρυθρόδανον, εἰς δὲ τὰ ἄκρα ἀνὰ μίαν λευκὴν ζώνην. Τοῦ δὲ Ἑλληνοβουλγαρικοῦ εἶναι χρώματος ἐπίσης κυανοῦ, ἀλλὰ διαφέρει κατὰ τὴν εἰς τὸ μέσον ζώνην, ἥτις εἶναι πρασίνη μεταξὺ λεπτοῦ διαζώματος· ἔχει δὲ καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα ἀνὰ μίαν ζώνην.

Διεμβολαί.—Ἐκανονίσθησαν διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος καὶ ἀναμνηστικαὶ τῶν μαχῶν καὶ ναυμαχιῶν διεμβολαὶ μεταλλικαί, ἐφ' ὧν ἀναγράφονται τὰ ὀνόματα τῶν κυριωτέρων μαχῶν καὶ ναυμαχιῶν καὶ αἵτινες προσαρμόζονται ἐπὶ τῆς ταινίας. Ἡ ἀναμνηστικὴ διεμβολὴ τῆς πρώτης μάχης, ἧς μετέσχεν ὁ δικαιούμενος νὰ φέρῃ τὴν διεμβολήν, φέρεται πρὸς τὸ ἀνώτατον τμῆμα τῆς ταινίας, αἱ λοιπαὶ ἀναμνηστικαὶ διεμβολαὶ προσαρμόζονται κατὰ σειρὰν ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω. Ἰδιαιτέραν δὲ ἀναμνηστικὴν διεμβολὴν φέρουν οἱ τραυματίαι, δικαιούμενοι νὰ φέρωσι τοσαύτας διεμβολὰς ὅσαι αἱ μάχαι εἰς ἃς ἐτραυματίσθησαν.

Διεμβολὴ πεσόντων.—Εἰς τιμητικὴν μνήμην τῶν ὑπὲρ πατρίδος πεσόντων παραδίδονται εἰς τοὺς κληρονόμους αὐτῶν μετάλλια μετὰ διεμβολῶν τῶν μαχῶν, εἰς ἃς μετέσχον, καὶ ἐπὶ πλέον διεμβολαὶ πεσόντων προσηρμοσμέναι κάτωθεν τῆς διεμβολῆς τῆς μάχης εἰς ἣν ἀπεβίωσαν.

* * *

Τὰ ἀναμνηστικὰ μετάλλια τῶν δύο πολέμων ἀπονέμονται ἀποκλειστικῶς εἰς πάντα στρατιωτικὸν ἢ ἐξομοιούμενον πρὸς αὐτὸν Ἕλληνα ἢ ἀλλοδαπόν, ὑπηρετήσαντα ὑπὸ τὰ ὅπλα ἐν τῷ στρατῷ, ἐν τῷ Βασιλικῷ ναυτικῷ, ἐν τοῖς ἐθελοντικοῖς σώμασι καὶ τῇ χωροφυλακῇ, ὡς καὶ εἰς πάντα ὑπηρετήσαντα εἰς τὰ μάχιμα σώματα ἰδιώτην, ἐπίσης εἰς πάντα μὴ στρατιωτικὸν ὅστις προσέφερεν ὑπηρεσίας κατὰ τὰς ἐπιχειρήσεις εἰς τὸ στράτευμα. Φέρονται δὲ διὰ ταινίας διαφόρου.

Ἡ ἀπονομὴ γίνεται συνεπείᾳ ἀποφάσεως εἰδικῆς ἐπιτροπῆς συνισταμένης ἐξ ἀντιπροσώπων τῶν ὑπουργῶν τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν, τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, καὶ διὰ τρόπου ὅσον οἷόν τε ἐπισημοτέρου, ἐμπρέποντος εἰς τὴν ἐθνικὴν σημασίαν αὐτοῦ.

Οὕτως οἱ ἔνδοξοι ἀγωνισταὶ τῶν δύο μεγάλων πολέμων θὰ φέρωσι τὰ τιμητικώτερα τῶν παρασήμων, τὰ ἐνθυμίζοντα εἰς αὐτοὺς καὶ αὐτὰς τὰς μάχας, εἰς ἃς ἡρωϊκῶς ἠγωνίσθησαν ὅπως δημιουργήσωσι τὴν σημερινὴν Μεγάλην Ἑλλάδα καὶ φιλοτιμῶσι τὴν νέαν γενεὰν εἰς συμπλήρωσιν τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον δὲν ἐτελείωσεν ἀκόμη, ὡς εἶπεν ὁ δαφνοστεφὴς Στρατηλάτης, οὔτε θὰ τελειώσῃ ἐφ' ὅσον μένουν ἀλύτρωτα τμήματα τῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν καὶ δὲν πληροῦται ἡ ἀποστολὴ ἣν συμβολίζει] τὸ ὄνομα Κωνσταντίνου τοῦ ΙΒ'.

Ο ΛΕΩΝ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

(ΟΥΓΓΡΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ) υπο MAURUS JOKAÏ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ***

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου).

Μίαν ἡμέραν, ἐνῷ ὁ Ἀλῆ Πασᾶς περιεπάτει περὶ τὰς ἐπάλξεις τῶν Ἰωαννίνων, διέκρινε μεταξὺ τῶν πρασιῶν τοῦ κήπου του ἐσκυμμένον κηπουρόν τινα, ὅστις ἐφύτευε λείρια.

Ὁ Ἀλῆς Τεπελενλῆς ἐγνώριζεν ὅλους ἐν γένει τοὺς ἐν τῷ φρουρίῳ ὑπηρέτας του, ὡς καὶ τοὺς μᾶλλον ἀσημάντους. Ἐγνώριζε δ' αὐτοὺς ὄχι μόνον κατ' ὄνομα, ἀλλὰ καὶ διὰ πᾶν ὅ,τι ἔκαμνον καὶ πῶς τὸ ἔκαμνον.

Τὸ ὄνομα τοῦ κηπουροῦ ἐκείνου ἦτο Διρχάμ, ὠνομάζετο δὲ οὕτω πως, διότι πρό τινων ἐτῶν ὁ Μουχτὰρ τὸν εἶχεν ἀγοράσει, παῖδα ὄντα, ἀπό τινα δουλέμπορον ἀντὶ ἑνὸς «διρχὰμ» (νόμισμα ἀξίας 2 1)2 δραχμῶν), καὶ μ' ὅλον ὅτι ὁ νέος αὐθέντης του τὸν ἐπέπληττε συχνά, ἐν τούτοις ἐνδιεφέρετο πολὺ δι' αὐτόν, διότι τὸν ἀνέθρεψε καὶ τὸν ἐπροίκισε μὲ πολλὰ καλὰ προτερήματα. Διὰ τοῦτο ὁ Διρχάμ, ὁσάκις ἀνεφέρετο τὸ ὄνομα τοῦ αὐθέντου του, ἐσκέπτετο ἀμέσως πόσον μικρᾶς ἀξίας ἦτο, ὅτε τὸν ἠγόρασεν ὁ Μουχτάρ, καὶ πόσα περισσότερα «διρχὰμ» ἤξιζε τώρα. Δι' ὅλα δὲ ταῦτα δὲν ἠδύνατο πῶς νὰ εὐχαριστῇ τὸν Μουχτάρ.

Ὁ Ἀλῆ Πασᾶς παρηκολούθησεν ἐκ τῶν ἐπάλξεων τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον φυτεύοντα τὰ λείριά του. Μερικὰ ἐξ αὐτῶν τὰ ἐνεπήγνυεν εἰς τὸ ἔδαφος προσεκτικῶς, καὶ κατόπιν διεσκόρπιζεν ἐπ' αὐτῶν λεπτὸν χῶμα, προετοιμάζων πρότερον τὴν θέσιν πρὸς τοποθέτησιν τοῦ βολβοῦ καὶ ποτίζων αὐτὰ ἐπιμελῶς διὰ καθαροῦ ὕδατος. Ἄλλα ἐβύθιζεν ὁπουδήποτε εἰς τὴν γῆν καλύπτων αὐτὰ ἀπροθύμως διὰ χώματος, μὴ προσέχων καθόλου ἂν ἐποτίσθησαν ἐπαρκῶς ἢ ἀτελῶς.

Ὁ Ἀλῆς ἐσημείωσε τὰ ἄνθη τὰ ὁποῖα ὁ Διρχὰμ περιεποιήθη μετ' ἐξαιρετικῆς προσοχῆς, καὶ τότε κατῆλθεν εἰς τὸν κῆπον καὶ ἤρχισε νὰ συνομιλῇ μετὰ τοῦ κηπουροῦ.

— Πῶς ὀνομάζονται αὐτὰ τὰ λείρια; τὸν ἠρώτησεν.

Ὁ Διρχὰμ τὰ ὠνόμασεν ἀμέσως: Βασιλεὺς Γεώργιος, Τραφαλγάρ, Στρατηγὸς Γρουϊθοῦζεν, Μπέλ-Ἀλιάνς, κτλ. κτλ. Ἀλλὰ συγχρόνως ὑπερεπήδησε ἓν ἢ δύο ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, καὶ ἐκεῖνα ἦσαν ὅσα ἐπιμελέστατα καὶ μετ' ἄκρας προσοχῆς εἶχε σκεπάσῃ δι' ἐλαφροῦ χώματος.

— Δὲν γνωρίζεις τὰ ὀνόματα ἐκείνων τῶν ἄλλων; ἠρώτησεν ὁ Ἀλῆς.

— Ἔχασα τὸ μνημονικόν μου, αὐθέντα, καὶ δὲν δύναμαι νὰ ἐνθυμηθῶ ὅλα τὰ ὀνόματα μεταξὺ τόσων πολλῶν.

— Κύτταξε, τώρα, ἐγὼ γνωρίζω τὰ ὀνόματα τῶν ἀνθέων ἐκείνων: Αὐτὸ ὀνομάζεται Σουλεϊμὰν καὶ ἐκεῖνο Μουχτὰρ βέης.

Ὁ Διρχὰμ ἔκρυψε τὸ πρόσωπόν του πρὸ τοῦ Πασᾶ. Ὁ Ἀλῆς εἶχε μαντεύσῃ καλῶς. Ὁ Διρχὰμ ἐνεθυμεῖτο τοὺς δύο ἐκείνους εὐπατρίδας τόσον ὅσον εἷς πιστὸς κύων ἐνθυμεῖται τὸν κύριόν του—ἦσαν πάντοτε εἰς τὸν νοῦν του.

Ὁ δύσμοιρος ἄνθρωπος φοβισμένος ἐνόμιζεν ὅτι ὁ Ἀλῆς ἀμέσως θὰ ἀπέσπα ἐκ τοῦ ἐδάφους τὰ μισητὰ ἐκεῖνα ἄνθη, καὶ εἰς τὸ κοίλωμα, ὅπου εὑρίσκοντο αἱ ῥίζαι των, θὰ ἐνεπήγνυεν αὐτὴν τὴν κεφαλὴν τοῦ κηπουροῦ.

Ἀντὶ τούτου ὅμως ὁ Ἀλῆς τὸν ἀνύψωσε καλοκαγάθως ἐκ τοῦ ἐδάφους καὶ τῷ εἶπε μετὰ τρυφερᾶς καὶ συμπαθητικῆς φωνῆς:

— Μὴ φοβῆσαι, Διρχάμ! Δὲν πρέπει νὰ ἐντρέπεσαι, διότι τρέφεις τοιαῦτα εὐγενῆ αἰσθήματα. Σκέπτεσαι διὰ τὰ παιδιά μου. Μήπως νομίζεις ὅτι καὶ ἐγὼ δὲν τὰ σκέπτομαι; Ἀπηγόρευσα εἰς ὅλους ἐν τῷ φρουρίῳ νὰ ἀναφέρουν εἰς τὸ ἑξῆς τὰ ὀνόματά των, ἀλλὰ τί μὲ ὠφελεῖ τοῦτο, ἀφ' οὗ οὔτε τὸν ἑαυτόν μου δὲν δύναμαι νὰ κάμω νὰ μὴ σκεφθῶ τὰ παιδιά μου; Τί μὲ ὠφελεῖ τὸ νὰ μὴ ἀκούω ποτὲ τὰ ὀνόματά των, ἀφ' οὗ βλέπω διαρκῶς τὰς μορφάς των πρὸ ἐμοῦ; Ὁ κόσμος λέγει ὅτι ἐμελέτησαν κακὰ ἐναντίον μου, ἀλλὰ δὲν τὸ πιστεύω. Τί λέγεις, Διρχάμ; Εἶναι δυνατὸν τὰ παιδιὰ αὐτὰ νὰ ἐπιβουλευθοῦν αὐτὸν τὸν πατέρα των;

Ὁ Διρχὰμ ἔλαβε θάρρος, ἐτράβηξε τὰς χεῖρας ἀπὸ τὸ πρόσωπόν του, καὶ ἐτόλμησε νὰ ἀπαντήσῃ:

— Ἡ κεφαλή μου εἶναι εἰς χεῖράς σας, ἂν θέλετε, αὐθέντα, ἀλλ' αὐτὸ λέγω:—οἱ υἱοί σας δὲν ἦσαν προδόται, ἀλλ' ἐπρόδωσαν τὸν ἑαυτόν των. Ἐὰν ἦτό ποτε δυνατὸν νὰ προδώσουν υἱοὶ τὸν πατέρα των, τοῦ Τεπελενλῆ οἱ υἱοὶ οὐδέποτε θὰ ἐπρόδιδον τὸν Τεπελενλῆν!

Ὁ Ἀλῆ Πασᾶς ἔδωκεν εἰς τὸν Διρχὰμ βαλάντιον πλῆρες χρυσίου διὰ τὰς λέξεις του ταύτας, διατάξας αὐτόν, συγχρόνως, νὰ παρουσιασθῇ πρὸ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἀνακτόροις τὴν ἰδίαν ἑσπέραν, καὶ νὰ φέρῃ μαζί του, ἐπιμελῶς φυτευμένα ἐντὸς γλαστρῶν, τὰ λείρια τὰ φέροντα τὰ ὀνόματα τοῦ Σουλεϊμὰν καὶ τοῦ Μουχτάρ.

Ὁ Διρχὰμ ἀνέμεινε μέχρι τῆς ἑσπέρας, καὶ τὴν ὡρισμένην στιγμὴν παρουσιάσθη εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Ἀλῆ, ὅπου εἰσήχθη ἀμέσως ἐνώπιον τοῦ Πασᾶ. Ἔπειτα ὁ Ἀλῆς ἐξέβαλεν ὅλους ἐκ τοῦ δωματίου, ὅπου ἔμεινε μόνος του μετὰ τοῦ κηπουροῦ, καὶ ἤρχισε νὰ τῷ ὁμιλῇ ἐμπιστευτικῶς:

— Ἤκουσα ὅτι οἱ υἱοί μου ζοῦν ἐν μεγάλῃ πτωχίᾳ εἰς Ἀδριανούπολιν. Ὡς πρὸς τὴν πτωχίαν των δὲν λέγω τίποτε. Ἀλλ' ἐν τούτοις ζῶσιν ἐπίσης ἐν μεγάλῳ ἐξευτελισμῷ. Οὐδεὶς ἐπιθυμεῖ νὰ εὑρίσκεται εἰς σχέσεις μαζύ των. Οἱ ἄθλιοι Σπαχῆδες, οἵτινες ἄλλοτε προέφερον τὰ ὀνόματά των τρίζοντες τοὺς ὀδόντας των, τώρα τοὺς ἐμπαίζουν ὅταν τοὺς συναντοῦν εἰς τὸν δρόμον, ὅταν δὲ οἱ υἱοί μου μεταβαίνουν εἰς τὴν ἀγορὰν διὰ νὰ ἀγοράσουν τὸν ἄρτον των, αἱ γυναῖκες φωνάζουν μὲ θορυβώδη φωνήν: «Οὗτοι εἶναι οἱ ἥρωες εἰς τοὺς ὁποίους συνήθιζεν ἡ Σταμποὺλ νὰ τρέμῃ;» Πράγματι, εἶναι ἐπαίσχυντον, καὶ ὁ Ἀλῆ Πασᾶς ἐρυθριᾷ διὰ τοῦτο. Γνωρίζω καλῶς ὅτι ἂν θέσω εἰς τὰς χεῖράς των τὰ ξίφη ταῦτα, δὲν θὰ τὰ παραδώσουν τόσον εὐκόλως εἰς τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ. Τί λέγεις, Διρχάμ;

Ὁ Διρχὰμ μόλις ἠδύνατο νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἐπιδοκιμασίαν του διὰ τοὺς λόγους τοῦ Ἀλῆ μὲ βαθὺν καὶ ἀκουστὸν ἀναστεναγμόν.

— Ἄκουσον, Διρχάμ! εἶπε τότε ὁ Ἀλῆς. Ἀπὸ μακροῦ χρόνου γνωρίζω ἓν μυστικόν, τὸ ὁποῖον τολμῶ νὰ ἐμπιστευθῶ εἰς σέ.

— Εἶναι τὸ ἴδιον, ὡς νὰ τὸ θάψητε μέσα εἰς τὴν γῆν, κύριέ μου, ἀνταπήντησεν ὁ Διρχάμ.

— Εἰς τὸν λιμένα τοῦ Δυρραχίου εἶναι ἠγκυροβολημένον ἓν Ἀγγλικὸν πλοῖον, κυβερνώμενον ἀπὸ τὸν πλοίαρχον Μόρρισον. Εἰς τὸ πλοῖον ἐκεῖνο ἔχω κρύψῃ πέντε ἑκατομμύρια γροσίων εἰς χρυσὸν—ὄχι ὀλιγώτερα τῶν πέντε ἑκατομμυρίων. Μέγα ποσόν, αἴ; Ἑκάστην στιγμὴν θέλω νὰ ἀνατινάξω εἰς τὸν ἀέρα τὸ φρούριον τῶν Ἰωαννίνων, νὰ ἐπιβιβασθῶ τοῦ πλοίου ἐκείνου καὶ νὰ ταξειδεύσω εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἢ τὴν Ἰσπανίαν, καὶ ἐκεῖ νὰ ζήσω ἐν πάσῃ μεγαλοπρεπείᾳ χωρὶς φροντίδας, ἀκριβῶς καθὼς ἐπιθυμῶ. Ἀλλὰ διὰ ποῖον σκοπόν; Αἱ ὑπόλοιποι ἡμέραι τῆς ζωῆς μου εἶναι πολὺ ὀλίγαι. Διατί νὰ προσπαθήσω νὰ ἀσχοληθῶ δι' αὐτάς; Ἐδῶ πρέπει νὰ ἀπολεσθῶ. Ἐδῶ, ὅπου ἐμεγάλωσα, ἁρμόζει εἰς ἐμὲ νὰ ἀποθάνω, καὶ δὲν εἶναι ἄξιον ἐμοῦ νὰ ὑποχωρήσω πρὸ τῆς προβαλλομένης μοι σπάθης. Τὸ χρῆμα τοῦτο πρέπει νὰ χρησιμεύσῃ δι' ἓν ἄλλο σχέδιόν μου, τὸ ὁποῖον ἀπὸ πολλοῦ βασανίζει τὸν νοῦν μου, ἀλλὰ περιμένω νὰ εὕρω ἄνθρωπον ἱκανὸν πρὸς ἐκτέλεσίν του.

Ὁ Διρχὰμ ἀνετινάχθη ἀκουσίως.

— Ναί, σὺ πρέπει νὰ εἶσαι ὁ ἄνθρωπος αὐτός, ἐπανέλαβεν ὁ Ἀλῆς. Μὴ διστάζῃς. Ἡ τύχη φέρει πολλὰ πράγματα καὶ μὲ νήπια ἀκόμη. Θὰ ἀναχωρήσῃς ἐξ Ἰωαννίνων καὶ θὰ περάσῃς διὰ μέσου τοῦ στρατεύματος τοῦ Γάσκο Βέη. Ὅταν δὲ φθάσῃς εἰς τὸ Δυρράχιον δὲν ἔχεις παρὰ νὰ δείξῃς εἰς τὸν Μόρρισον τὸ δακτυλίδιον τοῦτο. Ὅταν ἐκεῖνος τὸ ἴδῃ θὰ κάμῃ πᾶν ὅ,τι τοῦ εἴπῃς, διότι θὰ γνωρίζῃ ὅτι εἶναι διαταγαὶ ἐκ μέρους μου. Θὰ ἀνασύρητε τὴν ἄγκυραν καὶ μὲ τὸν πρῶτον εὐνοϊκὸν καιρὸν θὰ ἀναχωρήσητε διὰ τὴν Σταμπούλ. Ἀλλὰ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὸ Χρυσοῦν Κέρας, διότι θὰ δυσκολευθῆτε ἔπειτα νὰ ἐξέλθητε πάλιν ἐκεῖθεν, πλὴν διευθυνθῆτε πρὸς τὸ Ἀνατὸλ-Χισσάρ. Ἐκεῖ νὰ ἀγκυροβολήσητε, καὶ πρὶν ἀποβιβασθῆτε εἰς τὴν ξηρὰν λάβετε μαζί σας χιλιάδας γροσίων ἐντὸς σάκκων ἀχύρου, εἰς τρόπον ὥστε τὰ χρήματα νὰ εὑρίσκωνται κάτω, ἐπ' αὐτῶν δὲ νὰ φαίνωνται μόνον τὰ ἄχυρα. Ἔπειτα φορτώσατε τοὺς σάκκους ἐπί τινων ὄνων, καὶ τοιουτοτρόπως διευθυνθῆτε ἡσύχως πρὸς τὴν Ἀδριανούπολιν. Ἐκεῖ θὰ ζητήσῃς τοὺς υἱούς μου, καί, ἀφ' οὗ ἀσπασθῇς ταπεινῶς τὸ κράσπεδον τοῦ ἐνδύματός των, δὸς τους νὰ ἐννοήσουν ὅτι σὲ ἔστειλα ἐγώ. Ἔπειτα θὰ εἴπῃς εἰς αὐτοὺς περὶ τοῦ πολέμου τοῦ διεξαγομένου πέριξ τῶν Ἰωαννίνων, καὶ πᾶν ὅ,τι εἶδες ἢ ἤκουσες μόνος σου. Ἐὰν ἀπὸ τὸ πρόσωπόν των ἴδῃς ὅτι ἀκούουν ψυχρῶς τοὺς λόγους σου καὶ δὲν δεικνύουν ψυχικὴν θέρμην, τότε μέτρησον εἰς αὐτοὺς τὰς ἑκατοντάδας χιλιάδας γροσίων, κατάφερέ τους νὰ ἀγοράσουν καὶ διευθύνουν μέγαν οἶκον μὲ ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις, ἂν δεικνύουν κλίσιν πρὸς τὸ ἐμπόριον, καὶ εὐχήθητι εἰς αὐτοὺς νὰ σωρεύσουν πλοῦτον ἐπὶ πλούτου ὡς ἁρμόζει εἰς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν νὰ ζήσουν μακρὸν χρόνον. Ἀλλ' ἐὰν ἴδῃς ὅτι τὸ πρόσωπόν των ἐξάπτεται καὶ ἀνάπτει εἰς τοὺς ὀφθαλμούς των ὁ ἡρωϊκὸς ἔρως τῆς δόξης· ἐὰν ἀκούσουν τοὺς λόγους σου μὲ συστελλόμενα χείλη καὶ μὲ πάλλουσαν τὴν καρδίαν· ἐὰν σφίγγουν καὶ πιέζουν μετὰ θέρμης καὶ ἀνυπομονησίας τὸ ἄκρον τοῦ ξίφους των· ἐὰν σὲ ἐρωτήσουν νὰ τοῖς εἴπῃς ἐκ νέου καὶ ἐπανειλημμένως, ὅ,τι πρὸ ὀλίγου σὲ ἤκουσαν νὰ τοῖς λέγῃς—τότε εἰπὲ εἰς αὐτοὺς ὅτι ὁ δρόμος τῆς δόξης καὶ τὰ ὅπλα τοῦ Τεπελενλῆ εἶναι ἀνοικτὰ δι' αὐτούς, καὶ ὅτι αἱ ἑκατὸν ἐκεῖναι χιλιάδες τῶν γροσίων εἶναι μόνον διὰ νὰ ἀγοράσουν ἵππους καὶ ὅπλα. Ἔχω πεντάκις περισσότερα ἀπ' αὐτὰ εἰς τὸ ἐν τῷ λιμένι τοῦ Δυρραχίου Ἀγγλικὸν πλοῖον, καὶ πεντακοσίας φορὰς περισσότερα ἐντὸς τοῦ Ἐρυθροῦ Πύργου τῶν Ἰωαννίνων. Μὲ τὰ πέντε ἑκατομμύρια γρόσια πρέπει νὰ ἀποκτήσουν πλοῖα, καὶ τὰ πλοῖα ταῦτα πρέπει ἐν ἄκρᾳ μυστικότητι νὰ ἐφοπλίσωσι τελείως. Τὸ τοιοῦτον δὲν εἶναι δύσκολον, διότι ὅλοι οἱ Ἕλληνες ναῦται ἔχουν ἐγκαταλείψῃ τὸν Τουρκικὸν στόλον. Ὅλοι δὲ οὗτοι οἱ Ἕλληνες θὰ προσφέρουν δωρεὰν τὰς ὑπηρεσίας των. Ὅταν ἑτοιμασθοῦν τὰ πλοῖα, ἂς πληροφορήσουν περὶ τούτου οἱ υἱοί μου διὰ σοῦ τὴν Μπουμπουλίναν, τὴν ἡρωϊκὴν Ἑλληνίδα ἀμαζόνα, ἥτις περιπλέει ἔξω τῆς Κρήτης μὲ τριάκοντα πλοῖα, διὰ νὰ περισπᾷ τὴν προσοχὴν τοῦ Τουρκικοῦ στόλου, καὶ τότε, ἐκπλέοντες ἀπὸ τὸ Βέϊκος, μὲ εὐνοϊκὸν καὶ οὔριον ἄνεμον θὰ κατορθώσητε νὰ φθάσητε εἰς τὸ Δυρράχιον ἐντὸς δέκα ἡμερῶν. Ταυτοχρόνως δὲ ἐγὼ ἀπὸ τὸ ἓν μέρος καὶ ὁ Κλέων ἀπὸ δεύτερον καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς ἀπὸ τρίτον θὰ προσβάλωμεν τὸν στρατὸν τοῦ Γάσκο Βέη, καὶ ἂν οἱ υἱοί μου ἀναδειχθοῦν νικηταὶ κατὰ θάλασσαν, τὸ ἑσπέρας τῆς ἰδίας ἡμέρας θὰ δυνηθῶμεν νὰ περιπτυχθῶμεν εὐτυχεῖς ἀλλήλους.»

Ὁ Διρχὰμ ἔκλαιεν ὡς παιδίον.

Ὁ Πασᾶς ἐξηκολούθησε τὰς ὁδηγίας του:

«Εἰς πᾶν βῆμά σας νὰ εἶσθε προφυλακτικοί. Ἐκπληρώσατε κάθε πρᾶγμα μὲ τὴν μεγαλειτέραν μυστικότητα. Μὴ ἀφήνετε τοὺς υἱούς μου νὰ σκορπίζουν τὰ χρήματά των δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ, μήπως ὁ πλοῦτός των γείνῃ αἰτία ὑποψιῶν καὶ προκαλέσῃ φθόνον ἢ ζηλοτυπίαν. Θὰ ἦτο καλλίτερον, ἂν ἄφηνον τὸ ποσὸν τῶν χρημάτων εἰς τὸ πλοῖον καὶ νὰ τὰ ἀπέσυρον ὅταν λάβουν ἀνάγκην τὸν ὡρισμένον χρόνον. Ὅταν θὰ συνεννοηθῆτε μετὰ τῆς Μπουμπουλίνας, γράψατε ἐπὶ τῆς περγαμηνῆς διαφόρων εἰδῶν πράγματα φύρδην-μίγδην. Εἴπατε, παραδείγματος χάριν, ὅτι θὰ ἀποβιβάσητε ἔρια εἰς τὴν Κρήτην, καὶ ὅτι θὰ τὰ παραδώσητε εἰς τὸν Ἀργυροκανθαρίδην, ὅστις εἶναι φίλος τοῦ Σουλτάνου καὶ ὅλων τῶν πασάδων, καὶ συγχρόνως διαιτητὴς μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν Ἑλλήνων. Ἀλλ' εἰς τὰ κενὰ διαστήματα τῶν γραμμῶν ἂς γράφῃ ὁ Μουχτὰρ τὴν εἴδησιν διὰ τὴν Μπουμπουλίναν μὲ εἰδικοὺς χαρακτῆρας δι' ἐλαίου βιτριολίου. Ἔπειτα ὅταν ἐπιδώσητε τὰ ἔγγραφα ταῦτα, ὑγράνατε τὰς γραμμὰς ἐκείνας μὲ τεμάχιον λεμονίου.

«Ἀλλὰ στάσου, θὰ σοῦ δώσω μίαν ἀκόμη καλλιτέραν συμβουλήν. Ἀναλύσατε ὀλίγον σεληνόχορτον (lunar caustic) εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ κατόπιν δι' αὐτοῦ γράψατε τὴν εἴδησιν ἐπὶ τοῦ κελύφους σκληροβρασμένου αὐγοῦ. Ἔπειτα βράσατε πάλιν τὸ ὠόν. Ὅταν σπάσητε τὸ κέλυφος θὰ εὕρητε τὰ ἐπ' αὐτοῦ γραφέντα εὐανάγνωστα καὶ καθαρὰ ἀποτυπωμένα ἐπὶ τῆς λευκῆς ἐσωτερικῆς ἐπιφανείας τοῦ αὐγοῦ. Κάμετε τὸ τοιοῦτον. Διότι τὰ ὠὰ εἶναι τὸ ὀλιγώτερον ὕποπτον φορτίον.»

Ὁ Διρχὰμ ἐπιμελῶς διετύπωσεν εἰς τὸν νοῦν του πᾶν ὅ,τι ἤκουσεν, ἐπιστήσας τὴν προσοχήν του καὶ εἰς τὰς ἐλαχίστας λεπτομερείας τῶν ὑπὸ τοῦ Ἀλῆ λεχθέντων.

— Κάτι ἀκόμη, εἶπεν ὁ Ἀλῆς, καὶ ἡ φωνή του ἔτρεμεν ἐκ συγκινήσεως. Γνωρίζω καλῶς ὅτι θέτω τοὺς υἱούς μου νὰ παίξουν ἐπικίνδυνον μέρος, καὶ ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ἀβέβαιον. Λάβε ἐν τούτοις τὸ δακτυλίδιον τοῦτο. Ὁ ἐπ' αὐτοῦ λίθος ἐμπεριέχει ἓν «φυλακτό». Δός το λοιπὸν εἰς τὸν Μουχτάρ. Ἂς τὸ φορέσῃ εἰς τὸν δάκτυλόν του, καὶ ἂν ποτε εὑρεθῇ ἐν τῷ μέσῳ μεγάλου κινδύνου, πολὺ μεγάλου κινδύνου—τὸν ὁποῖον εἴθε νὰ ἀποσοβήσῃ ὁ Ἀλλάχ! —τότε ἂς ἀνοίξῃ τὸν λίθον καὶ ἂς ἀναγνώσῃ τὸ «φυλακτὸ» τὸ ὁποῖον εἶναι χαραγμένον εἰς τοῦτον. Ἀλλὰ τοῦτο θὰ τὸ πράξῃ ὅταν εὑρεθῇ πρὸ μεγάλου κινδύνου, ὅταν θὰ φοβῆται διὰ τὴν ζωήν του, διότι τὸ «φυλακτό», ἅπαξ ἀναγινωσκόμενον, χάνει ὅλην τὴν δύναμίν του. Καὶ τώρα φύγε, καὶ σκέφθητι δι' ὅλα ὅσα σοῦ εἶπον.

Ὁ Διρχὰμ ἠσπάσθη τὸ κράσπεδον τοῦ ἐπενδύτου τοῦ Πασᾶ καὶ ὑπεσχέθη ὅτι θὰ ἐκτελέσῃ τὰ πάντα ἐπιμελῶς. Ὁ Ἀλῆς τὸν ἠκολούθησε μέχρι τοῦ κήπου. Καθ' ὁδὸν κατ' ἀνάγκην θὰ διήρχοντο ἀπὸ τὸ μέρος ὅπου ἦτο τεθαμμένος ὁ Σαΐτ. Τότε, ὡς νὰ ἀντήχησεν ἡ γῆ ὑπὸ τοὺς πόδας του, ὁ Ἀλῆς ἐστάθη πρὸς στιγμὴν καὶ ἐψιθύρισε καθ' ἑαυτόν: «Ἄ! Δὲν θὰ εἶσαι μόνος σύ!»

* * *

Μετὰ δύο ἑβδομάδας ὁ Διρχὰμ συνήντα τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀλῆ εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν. Τὸ πλοῖον τοῦ Μόρρισον τὸν μετέφερε πρὸς τὰ ἐκεῖ, καὶ διαρκοῦντος τοῦ ταξειδίου ὁ Διρχὰμ εἶχεν ἀρκετὰς εὐκαιρίας διὰ νὰ καταπεισθῇ ὅτι τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀλῆ κατατεθὲν εἰς τὸ πλοῖον χρῆμα ἐφυλάσσετο ἐκεῖ ἀσφαλῶς. Τότε εἶπε κάθε τι τὸ ὁποῖον ὁ Ἀλῆς τοῦ εἶχεν ἐμπιστευθῇ, καὶ ἐπειδὴ ὁ ἀθῷος ὑπηρέτης, διὰ μέσου τῶν δακρυσμένων ὀφθαλμῶν του, ἐνόμισεν ὅτι εἶδε τοὺς βέηδες ἐνθουσιασθέντας ἐκ τῆς ἀγγελίας ὅτι ὁ γέρων πατήρ των εὑρίσκετο εἰς πόλεμον, ἀφηγήθη ἀμέσως εἰς αὐτούς, κατὰ τὴν ἐντολήν, ὅτι ὁ Ἀλῆς τοῖς ἔστειλε πέντε ἑκατομμύρια γρόσια μὲ τὰ ὁποῖα νὰ ἑτοιμάσουν πλοῖα καὶ ὅπλα διὰ νὰ ἑνώσουν τὰς δυνάμεις των μὲ τὰς ἰδικάς του.

Οἱ βέηδες ἐχάρησαν μεγάλως ἐπὶ τῷ ἀγγέλματι τῶν πέντε ἑκατομμυρίων γροσίων, καὶ ἐνηγκαλίσθησαν τὸν Διρχάμ, ὅστις προσεπάθησε μὲ κάθε τρόπον νὰ ἀποδώσῃ τὴν ἀξίαν τοῦ πράγματος εἰς τὸν Τεπελενλῆν, ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ τόσον μεγάλου καὶ ἡγεμονικοῦ ποσοῦ χρημάτων.

— Ὁ γέρων ἠμπορεῖ νὰ μᾶς στείλῃ περισσότερα, εἶπεν ὁ Σουλεϊμάν. Τί τὰ θέλει εἰς τὰ Ἰωάννινα; Θᾶττον ἢ βράδιον θὰ γείνουν λεία τῶν ἐχθρῶν.

— Μὲ συγχωρεῖτε, κύριέ μου, ἀντεῖπεν ὁ Διρχάμ. Δὲν θὰ γείνουν λεία κανενός, ἐὰν σεῖς ἑνωθῆτε μετ' ἐκείνου.

— Ὤ! εἶπεν ὁ Σουλεϊμάν, καὶ αὐτοστιγμεὶ οἱ δύο ἀδελφοὶ διεσταύρωσαν τὰ βλέμματά των, ἐνῷ ἡ ἰδία σκέψις ἐπῆλθεν εἰς τὸν νοῦν ἀμφοτέρων.

Ὅτε ὁ Διρχὰμ παρέδωκε τὸ δακτυλίδιον εἰς τὸν Μουχτάρ, ὁ τελευταῖος ἠρώτησεν ὑπόπτως:

— Μήπως ἐμπεριέχεται δηλητήριον εἰς τὸ δακτυλίδιον τοῦτο;

— Τί λέγετε, κύριέ μου; Τὸ ἐφόρουν εἰς τὸν δάκτυλόν μου καθ' ὅλον τὸν δρόμον. Ἐντὸς αὐτοῦ ὑπάρχει «φυλακτό».

Ἐπὶ τοῖς λόγοις τούτοις καὶ οἱ δύο ἀδελφοὶ ἐξερράγησαν εἰς γέλωτας. Διότι πολλάκις εἶχον ἐμπαίξῃ τὸν Ἀλῆν διὰ τὴν παράλογον δεισιδαιμονίαν του. Ἐν τούτοις ὁ Μουχτὰρ ἐφύλαξε τὸ δακτυλίδιον, διότι εἶχε λαμπρὸν σμάραγδον.

Μόνον τὸ μυστικὸν τῶν ὠῶν ἤρεσε παραπολὺ εἰς τοὺς δύο ἀδελφούς. Ἡ ἰδέα αὕτη ἦτο μία ἐκ τῶν ὡραιοτέρων τοῦ Ἀλῆ. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον οἱ πασάδες ἠδύναντο νὰ στείλουν μυστικὰς εἰδήσεις εἰς τὰ χαρέμιά των. Ποῖος ἠδύνατό ποτε νὰ ὑποψιασθῇ ἓν ὠόν; Ἠδύναντο μάλιστα νὰ τὸ ἀποδείξουν ἀμέσως. Θὰ ἐξεδήλουν τὸν ἔρωτά των πρὸς τὰς ὀδαλίσκας τοῦ Σεράσκεράτου, γράφοντες μέσα εἰς ἓν αὐγόν!

Ὁ Διρχὰμ ἐκίνησε τὴν κεφαλήν του καὶ ὡμίλησε σοβαρῶς, καθικετεύσας τοὺς βέηδες νὰ κάμουν συνδυασμὸν μετὰ τῆς Μπουμπουλίνας, τῆς ἀμαζόνος τῆς Χίου, ἥτις ἦτο ἀρκετὰ τολμηρὰ ὥστε νὰ κτυπήσῃ τὰ Δαρδανέλλια, ἐξηγήσας προσέτι εἰς αὐτούς, ὅτι, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπῆρχε βία, δὲν ἠδύνατο νὰ γείνῃ χρῆσις τοῦ πρὸς αὐτοὺς ἀποσταλέντος χρήματος. Διότι, τοῖς ἐξήγησεν, ἦτο ἐπικίνδυνον νὰ δείξουν εἰς τὸν λαὸν τῆς Ἀδριανουπόλεως ὅτι εἶχον λάβῃ χρήματα. Ἐξ ἄλλου ὁ Ἄγγλος πλοίαρχος δὲν ἦτο διατεθειμένος νὰ δώσῃ ἄλλην διαταγήν, ἐκτὸς τῆς αὐστηρᾶς διαφυλάξεως τοῦ ἐμπεπιστευμένου εἰς αὐτὸν χρήματος. Ἐὰν ὅμως συνέβαινέ τι δι' αὐτό, οὔτε θὰ ὑπερησπίζετο τοὺς δύο ἀδελφούς, οὔτε θὰ τοὺς ἔσωζε ἐξάγων αὐτοὺς ἔξω τῶν Τουρκικῶν ὑδάτων.

Ἡ συνετὴ αὕτη παράστασις ἐνεποίησεν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς δύο βέηδες. Καὶ μὲ κίνησιν δεικνύουσαν ὅτι αἱ σκέψεις των συνεταυτίζοντο ἔσπευσαν νὰ ζητήσουν ἀπὸ τὸν Διρχὰμ ἀμέσως ὠά, σεληνόχορτον καὶ ὑλικὰ γραφῆς μεθ' ὅλων τῶν ἄλλων ἀπαραιτήτων πραγμάτων. Ἐλησμόνησαν ὅμως νὰ τοῦ δώσουν καὶ χρήματα πρὸς ἀγοράν των, ὁ δὲ πτωχὸς ὑπηρέτης τὰ κατέθεσεν ἐκ τοῦ πενιχροῦ βαλαντίου του.

Μόλις ὁ Διρχὰμ ἐξῆλθεν ἔξω, οἱ δύο ἀδελφοὶ παρετήρησαν ἀλλήλους καὶ ἐμειδίασαν.

— Ἔχω μίαν καλὴν ἰδέαν, ἤρχισεν ὁ Σουλεϊμάν.

— Καὶ ἐγὼ ἐπίσης, εἶπεν ὁ ἄλλος.

— Δὲν ἐννοῶ νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὸν Ἀλῆν.

— Οὔτε ἐγώ. Ἔχω ὑπ' ὄψιν μου ὅ,τι συνέβη εἰς τὸν Σαΐτ.

— Προτείνω νὰ ἀγοράσωμεν ἓν πλοῖον, ὅπου νὰ κρύψωμεν τὰ χρήματά μας.

— Καὶ θὰ τὸ διευθύνωμεν μὲ Ἑλληνικὸν πλήρωμα.

—Τότε θὰ στείλωμεν τὸν Διρχὰμ εἰς τὴν Μπουμπουλίναν μὲ τὴν εἴδησίν μας γεγραμμένην εἰς τὰ αὐγά, καὶ θὰ τῆς γράψωμεν μεγάλα πράγματα. Θὰ τῆς γράψωμεν ὅτι ἐδῶ ἔχομεν ἰσχυρὸν στόλον, καὶ ἂν θέλῃ νὰ κτυπήσῃ τὸν Καπετὰν Πασᾶν ἐκ τῶν ἔμπροσθεν, ἡμεῖς θὰ τὸν κτυπήσωμεν ἐκ τῶν ὄπισθεν. Ἡ γυνὴ αὕτη εἶναι μανιώδης. Θὰ ὁρμήσῃ κατ' εὐθεῖαν ἀπὸ τὸ Ἀρχιπέλαγος καὶ θὰ ἐπιπέσῃ κατὰ τοῦ Τουρκικοῦ στόλου. Τότε, ἐνῷ ὁ Καπετὰν Πασᾶς θὰ εἶναι ἀπησχολημένος μὲ αὐτήν, ἡμεῖς θὰ ἀνοίξωμεν τὰ πανιὰ τοῦ πλοίου μας καί, ἐκπλέοντες, δὲν θὰ σταθῶμεν πουθενὰ ἕως οὗ φθάσωμεν εἰς τὸ Κάδιξ.

— Θαυμάσια! Εἶναι ἡ μόνη χώρα τοῦ καλοῦ οἴνου καὶ τῶν ὡραίων γυναικῶν.

— Καὶ τότε ὁ Ἀλῆ Πασᾶς ἂς μᾶς περιμένῃ, μέχρις οὗ ὁ Ἀρχάγγελος Μιχαὴλ σαλπίσῃ ἠχηρῶς τὴν τελευταίαν ἡμέραν!

— Ἐπίσης καὶ ἡ Μπουμπουλίνα—μὴ λησμονοῦντες τὸν Σουλτᾶνον! Ἂς τυραννοῦν καὶ ἐκεῖνοι ὁ εἷς τὸν ἄλλον.

— Εὖγε! Ἡ ζωὴ εἶναι γλυκεῖα!

Καὶ οὕτω συνέβη ὥστε οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀλῆ, ὡς βασιλόπουλα τῶν ἐξωτικῶν παραμυθίων, αἴφνης καὶ θαυμασίως νὰ γείνουν κάτοχοι μεγάλου πλούτου, διὰ τοῦ ὁποίου νὰ διασκεδάσουν εἰς τὸν κόσμον μὲ τὸν πανηγυρικώτερον τρόπον. Τὸ χρῆμα τοῖς ἐδόθη δι' αἷμα καὶ ὅπλα. Ἐκεῖνοι προυτίμων νὰ τὸ σπαταλήσουν διὰ τὸν ἔρωτα καὶ τὸν οἶνον. Μήπως δὲν εἶναι ἡ ζωὴ προσφιλεστέρα κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον;

Ὅταν ἐπέστρεψεν ὁ Διρχὰμ ἔβρασαν ἀμέσως τὰ ὠὰ σκληρῶς, καὶ ἔγραψαν ἐπ' αὐτῶν πᾶν εἶδος μεγαλοπρεποῦς ἀγγέλματος, τὸ ὁποῖον ἤρχετο εἰς τὸν νοῦν των. Ὑπισχνοῦντο νὰ σπεύσουν πρὸς βοήθειαν τῶν Ἑλλήνων, κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν, νὰ ἀνοίξουν δρόμον διὰ μέσου τῶν στόλων διὰ τῶν πυρπολικῶν των καὶ νὰ ἀνατινάξουν εἰς τὸν ἀέρα τὴν Τουρκικὴν ναυαρχίδα· ἔπειτα νὰ ἐξεγείρουν τοὺς Γενιτσάρους κατὰ τοῦ Σουλτάνου καὶ τοὺς Ἕλληνας κατὰ τῶν Γενιτσάρων. Εἰς ὅλα δ' αὐτὰ οὔτε μία λέξις ἀληθείας δὲν ὑπῆρχε. Μόνος ὁ Διρχὰμ τὰ ἐπίστευεν, ὅστις ἔτρεμε σύσσωμος ἐπὶ μόνῳ τῷ ἀναλογισμῷ τῶν ἐξόχων πραγμάτων, τὰ ὁποῖα οἱ κύριοί του κατεπείσθησαν νὰ ἐκτελέσουν.

Μάλιστα ὁ ἴδιος ἐνῳκίασε μίαν φορτηγίδα, τὴν ἐγέμισε μὲ φορτίον ἐρίου, καί, ἀφ' οὗ ἔκλεισε τὰ πλήρη μυστικῶν ὠὰ ἐντὸς κυτίου, ἐξέπλευσε διὰ τὸ Ἀρχιπέλαγος.

Ἀντιθέτως ὅμως οἱ δύο βέηδες ἐγέλων ἤδη ἐκ καρδίας. Ἐγέλων μὲ τὸν Ἀλῆν, μὲ τὴν Μπουμπουλίναν καὶ μὲ τὸν Καπετὰν Πασᾶν. Ἐγέλων μὲ τὴν διασκεδαστικὴν κωμῳδίαν, ἥτις τοὺς ἔφερε πλοῦτη ἀνέλπιστα. Περισσότερον ὅμως ἐγέλασαν μὲ τὸν γηραιὸν Τεπελενλῆν, ὅστις ἐπίστευσεν ὅτι οἱ υἱοί του θὰ κατήρτιζον δι' ἐκεῖνον πολεμικὸν στόλον.

Ἀλλ' ἆρά γε τὸ ἐπίστευσε πραγματικῶς;

* * *

Τὴν ἰδίαν ἡμέραν καθ' ἣν ὁ Διρχὰμ ἐγκατέλειψε τὴν Ἀδριανούπολιν, εἰσῆλθεν εἰς τὸ Σεράγιον εἷς φακίρης τοῦ Δόγματος τῶν Νηϊμὲτ-Οὐλάχιδων, ὅστις ἐζήτησεν ἀκρόασιν παρὰ τῷ Σουλτάνῳ. Ἦτο ὁ ἴδιος προφήτης, ὅστις εἶχε καταθέλξῃ τὸν Ἀλῆν μὲ τὰς μαγείας του.

Γενόμενος δεκτὸς πρὸ τοῦ Σουλτάνου Μαχμούτ, ἐστάθη αὐθαδῶς ἐνώπιον αὐτοῦ, κλίνων τὴν κεφαλήν του ὄχι χαμηλότερον, παρ' ὅ,τι ἐκάμπτετο ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ἐτῶν.

— Ὁ Ἀλλὰχ μὲ ἔστειλε πρὸς Σέ, εἶπεν ὁ δερβίσης, μὲ εὐτελῆ καὶ προσποιητὴν φωνήν, τῆς ὁποίας δὲν ἠκούετο ὁ τόνος. Μέγας κίνδυνος Σὲ ἐπλησίασεν. Ἡ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς Σου ἐπικρεμαμένη θύελλα ταύτην τὴν στιγμὴν περιορίζεται ἐντὸς τοῦ κελύφους ἑνὸς αὐγοῦ, τὸ ὁποῖον δύνασαι νὰ συνθλίψῃς εἰς τὴν παλάμην τῆς χειρός Σου. Ἐὰν τὴν ἀφήσῃς νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὸ ὠόν, ὁλόκληρον τὸ βασίλειόν Σου δὲν θὰ εἶναι ἀρκετὸν διὰ νὰ τὴν περιλάβῃ. Ἐν τούτοις οὗτος εἶναι τοῦ Ἀλλὰχ ὁ λόγος πρὸς Σέ: Ταύτην τὴν ἡμέραν καὶ ταύτην τὴν νύκτα, καὶ αὔριον τὴν ἡμέραν καὶ αὔριον τὴν νύκτα νὰ μὴ ἐπιτρέψῃς εἰς κανὲν πλοῖον νὰ πλεύσῃ ἔξω ἀπὸ τὰ ὕδατα τοῦ Χρυσοῦ Κέρατος, ἀλλὰ νὰ διατάξῃς ἔρευναν ἐπ' αὐτῶν, καὶ ὅταν οἱ φύλακές σου ἀνακαλύψουν ἐπί τινος κανὲν αὐγὸν νὰ τὸ φέρουν ἀμέσως εἰς Σέ. Μεταξὺ αὐτῶν εἶναι διά-

φερα ὠὰ μὲ ἰοβόλους ὄφεις, οἵτινες, ἅπαξ ἐκκολαφθῶσι, θὰ καταβροχθίσουν καὶ Σὲ καὶ τὸ βασίλειόν Σου.»

Μόλις εἶπε τοὺς λόγους τούτους ὁ δερβίσης ἐστράφη ἀποτόμως, καὶ χωρὶς νὰ χαιρετήσῃ τὸν Πατισάχ, χωρὶς νὰ ἐξαγάγῃ πρὸ αὐτοῦ τὰς ἐμβάδας του, ἀπεσύρθη, μὴ ζητήσας οὔτε ἀμοιβήν τινα.

Ὁ Σουλτᾶνος ἐξεπλάγη λίαν ἐκ τῆς θρασύτητος ταύτης. Ἀμέσως δὲ ἔδωκε διαταγὰς εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν δύο πύργων παρὰ τὴν εἴσοδον τοῦ Χρυσοῦ Κέρατος φύλακας νὰ συλλάβουν καὶ ἐρευνήσουν πᾶν πλοῖον διερχόμενον ἐκεῖθεν, νὰ κατάσχουν ἐπὶ πλέον κάθε αὐγὸν εὑρισκόμενον ἐπ' αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον νὰ φέρουν ἀμέσως εἰς αὐτόν, καὶ τέλος νὰ θέσουν ὑπὸ κράτησιν ὅλα τὰ πληρώματα τῶν τοιούτων πλοίων.

Ἦτο ὅμως πεπρωμένον νὰ πέσῃ εἰς χεῖρας τῶν φρουρῶν πρῶτον τὸ πλοῖον τοῦ Διρχάμ.

Ὅτε ὁ ἀτυχὴς ὑπηρέτης ἐνόησεν ὅτι τὰ μυστικὰ αὐγὰ ἀνεκαλύφθησαν, ἐρρίφθη εἰς τὴν θάλασσαν, ἐπειδὴ ἦτο καλὸς κολυμβητής, προτιμήσας νὰ πνιγῇ μᾶλλον, παρὰ νὰ ἐξαναγκασθῇ νὰ προδώσῃ τοὺς κυρίους του.

Τὰ αὐγὰ μετηνέχθησαν εἰς τὸν Σουλτᾶνον, καὶ ὅταν τὰ ἤνοιξε καὶ ἀνέγνωσε τὰ ἐπ' αὐτῶν γεγραμμένα, ἔφριξε. Προδοσία καὶ ἐπανάστασις! Ἡ *συνωμοσία ἦτο ἐξυφασμένη ἀπὸ τοῦ ἑνὸς μέχρι τοῦ ἄλλου ἄκρου τῆς αὐτοκρατορίας!* Ἡ πολύπλοκος μηχανορραφία, τῆς ὁποίας τὸ ἓν νῆμα ἦτο εἰς τὰ Ἰωάννινα καὶ τὸ ἄλλο εἰς τὰς νήσους τοῦ Ἀρχιπελάγους, εἶχε τὸν τρίτον ἐντὸς αὐτῆς τῆς πρωτευούσης.

Οἱ βέηδες συνελήφθησαν τὴν ἰδίαν νύκτα ἐν τῷ μέσῳ τῶν διασκεδάσεών των, ἀπαχθέντες δ' ἐκ τοῦ παραδείσου τῶν ἐλπίδων των ἐρρίφθησαν εἰς τὴν εἱρκτήν.

Τίς ἐπρόδωσε τὸ μυστικὸν τῶν ὠῶν; διηρωτῶντο. Τίς; Ποῖος ἄλλος παρὰ ὁ Τεπελενλῆς!

Ὤ! ἦσαν ἄφρονες, φαντασθέντες ὅτι ἠδύναντο νὰ ἐμπαίξουν τὸν Τεπελενλῆν!

Ὁ *Σουλεϊμὰν ἐλιποθύμησεν ὅτε τὸν ἐπληροφόρησαν* ὅτι τὸ μυστικὸν τῶν αὐγῶν ἀνεκαλύφθη. Ὁ Μουχτὰρ εἶδεν ὅτι ἔφθασε πλέον ἡ ἐπικίνδυνος ὥρα τῆς ζωῆς του καὶ εὐθὺς ἐνεθυμήθη τὸ ἀποσταλὲν πρὸς αὐτὸν δακτυλίδιον μὲ τὸ «φυλαχτό». Ἀμέσως ἀπέσπασε τὸν *σμάραγδον*, νομίζων ὅτι ἐντὸς εὑρίσκετο δηλητήριον, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἠδύνατο νὰ ἀπαλλαγῇ ἀτιμωτικοῦ θανάτου. Ἐν τούτοις δὲν περιείχετο δηλητήριον, ἀλλ' ἦσαν κεχαραγμέναι αἱ ἑξῆς λέξεις: «Ἔπεσες εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Ἀλῆ!»

Ὁ Μουχτὰρ κατέρριψε τὸ δακτυλίδιον. Εἶχεν ἤδη ἐκμηδενισθῆ.

Ἡ χεὶρ τοῦ Ἀλῆ, ἡ ἀμείλικτος ἐκείνη χείρ, ἥτις ἔφθανεν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἄκρου τοῦ κόσμου εἰς τὸ ἄλλο, ἐφαίνετο βαρύνουσα ἤδη ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του.

Ἔπρεπε νὰ ἀποθάνῃ, καθὼς καὶ ὁ ἀδελφός του!..

Ὁ Ρεΐς Ἐφένδης, ἤτοι ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργός, ἐξήτασεν, ἀλλ' ἀμφότεροι ἠρνήθησαν ὅτι ἐγνώριζον τὰ ἐντὸς τῶν αὐγῶν γεγραμμένα. Ἦτο ὅμως πρᾶγμά τι, τὸ ὁποῖον δὲν ἠδύναντο νὰ διαψεύσουν—τὰ πέντε ἑκατομμύρια γροσίων ἐπὶ τοῦ Ἀγγλικοῦ πλοίου. Ταῦτα ἀπετέλουν τὴν κυριωτέραν ἀπόδειξιν τῆς ἐνοχῆς των, ἐπενεγκόντα τάχιστα τὴν καταστροφήν των.

Ὁ Σουλτᾶνος ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν Μόρρισον τὰ χρήματα τῶν βέηδων, ἀλλ' ὁ Μόρρισον, παρουσιασθεὶς αὐτοπροσώπως πρὸ τοῦ Ρεΐς Ἐφένδη, ὑπεστήριξεν ὅτι τὰ ὑπὸ τὴν κατοχήν του χρήματα μόνον εἰς τὸν νόμιμον ἰδιοκτήτην ἔπρεπε νὰ τὰ παραδώσῃ.

Ὁ Ρεΐς Ἐφένδης ἀπήντησεν ὅτι εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Αὐτοκρατορίαν εἷς εἶναι ὁ νόμιμος κυρίαρχος παντὸς εἴδους ἰδιοκτησίας, καὶ οὗτος εἶναι ὁ Σουλτᾶνος.

Ἡ περιουσία παντὸς θανόντος περιέρχεται εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ Μεγάλου Κυριάρχου, οὐδεὶς δὲ δύναται νὰ τὴν διαθέσῃ παρὰ τὴν ἄδειάν του.

Ὁ Μόρρισον τότε ἀντέτεινεν ὅτι, ἐπειδὴ οἱ βέηδες δὲν εἶχον ἀποθάνῃ, οὐδεμίαν ἐξουσίαν ἐπὶ τῆς κληρονομίας των εἶχεν ὁ Σουλτᾶνος.

Τότε ὁ Ρεΐς Ἐφένδης, χωρὶς νὰ δώσῃ ἀπάντησίν τινα, ἔστειλεν εἰς τὴν εἱρκτὴν μερικοὺς ὑπαλλήλους του μὲ διαταγήν τινα ἐπὶ τεμαχίου περγαμηνῆς, τὴν ὁποίαν εἶχεν ὑπογράψῃ ἐκ τῶν προτέρων, καὶ ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν αἱ κεφαλαὶ τῶν δύο βέηδων παρουσιάζοντο πρὸ τοῦ Μόρρισον ἐπὶ ἀργυροῦ δίσκου.

— Ἐὰν ὁ θάνατός των ἦτο τὸ μόνον κώλυμα, τώρα βλέπετε ὅτι τοῦτο ἐξέλιπεν, εἶπεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν.

Κατόπιν τούτων ὅλων ὁ Μόρρισον παρέδωσεν ὅλον τὸν εἰς τὴν κατοχήν του χρυσὸν καὶ ἄργυρον, καὶ ὅσον ἠδύνατο τάχιστα ἀπεμακρύνθη τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅπου κάθε λέξις ἐστοίχιζε τὴν ζωὴν ἑνὸς ἀνθρώπου.

Αἱ κεφαλαὶ τῶν βέηδων προσηλώθησαν τότε εἰς τὴν πύλην τοῦ Σεραγίου ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας πρὸς κοινὴν θέαν, ἐνῷ κήρυκες ἀνέκραζον εἰς τὸ τέλος ἑκάστης ὥρας: «Ἴδετε τὰς κεφαλὰς τῶν υἱῶν τοῦ ἐπαναστάτου Ἀλῆ τοῦ Τεπελενλῆ, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐξωλόθρευον τὴν Σταμπούλ!»

Καὶ τὸ πλῆθος εἰς ἀπάντησιν κατηρᾶτο τὰς ἀθλίας ἐκείνας κεφαλάς...

* * *

Μετά τινας ἡμέρας ἔφθασεν ἡ εἴδησις εἰς τὰ Ἰωάννινα ὅτι ὁ Σουλεϊμὰν βέης καὶ ὁ Μουχτὰρ βέης ἀπεκεφαλίσθησαν ἐν Σταμπούλ.

Ὁ Ἀλῆ Πασᾶς προσεκύνησε τρὶς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ ηὐχαρίστησε τὸν Ἀλλὰχ διὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν του. Μεθ' ὃ διεκήρυξεν εἰς τοὺς ἐν τῷ φρουρίῳ ἐν μέσῳ σαλπίγγων καὶ τυμπάνων ὅτι οἱ υἱοί του, οἱ ἐπίβουλοι καὶ ἄπιστοι βέηδες, ἀπεκεφαλίσθησαν εἰς τὴν Σταμπούλ. Τοιαύτη εἶναι ἡ ἀμοιβὴ τῶν προδοτῶν!...

Ἔπειτα *ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας συμπόσιον ἔγεινεν* εἰς τὰ φρούρια τῶν Ἰωαννίνων μετὰ μουσικῆς καὶ χορῶν, ἑκάστην δὲ πρωΐαν ἐρρίπτοντο ἐκ τῶν ἐπάλξεων ἑκατὸν καὶ εἷς πυροβολισμοὶ—ἡ συνήθης τελετὴ κατόπιν μεγάλων θριάμβων!...

Ὅτε περὶ τὸ ἑσπέρας ὁ Ἀλῆς ἐξήρχετο εἰς περίπατον ἐν τῷ κήπῳ του καὶ περιεφέρετο ἐδῶ καὶ ἐκεῖ μεταξὺ τῶν ἀνθέων, κατεπάτει τώρα καὶ κάτι τι ὑπὸ τοὺς πόδας του. Μίαν ἑσπέραν εὑρέθη ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Σαΐτ. Μία παλαιὰ δάλεια ἵστατο ἀκόμη ἐκεῖ. Μόνη αὐτὴ ἐπέζη τῶν ἄλλοτε πολυπληθῶν ἀνθέων. Ὁ Ἀλῆς τὴν ἀπέσπασε διὰ τοῦ ποδός του καὶ ἀπωθήσας αὐτὴν πρὸς τὸν τάφον τοῦ Σαΐτ ἐψιθύρισε καθ' ἑαυτόν: «Ὄχι πλέον μόνη, ὄχι ἐπὶ μακρὸν μόνη!...»

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Τὰ ἄνθη τοῦ κήπου τοῦ Μπεγτᾶς.

Εἰς τὸ τέλος τῆς ΙΕ' ἑκατονταετηρίδος, ὁπότε ἡ Τουρκικὴ Ἡμισέληνος κατεῖχε σταθερὰν θέσιν μεταξὺ τῶν ἀστερισμῶν τῆς Εὐρώπης, ἔζη εἰς τὸ Τουρκικὸν Κράτος εἷς διάσημος δερβίσης, ὀνόματι Χατζῆ Μπεγτᾶς.

Ἐφ' ὅσον τὰ στρατεύματα τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας ἐπλημμύριζον τὰ Χριστιανικὰ Βασίλεια, ὁ Χατζῆ Μπεγτᾶς ἔτρεχε παντοῦ μετὰ τῶν κατακτητικῶν ὀρδῶν, ἀλλ' ἐν καιρῷ εἰρήνης περιεφέρετο ἀνὰ τὴν αὐτοκρατορίαν καὶ ἐζήτει χρήματα, ὡς ἐπαίτης, ἀπὸ τοὺς Τούρκους μεγιστᾶνας ἢ ἀπὸ τοὺς ἀσώτους καὶ ὑπερφορτωμένους ἀπὸ πλιάτσικα Τούρκους στρατιώτας.

Διατί ὅμως ὁ ἱκανὸς οὗτος δερβίσης κατεγίνετο εἰς τὴν συλλογὴν τόσων χρημάτων καὶ ἐξηνάγκαζε τὸν ἑαυτὸν νὰ διασχίσῃ ἀγνώστους χώρας ἀπὸ τῆς Ἀδριατικῆς μέχρι τοῦ Εὐξείνου Πόντου, ἐνῷ ἠδύνατο νὰ κάθηται ὅλην τὴν ἡμέραν εἰς τὴν πύλην τῆς Κααμπᾶς, ὡς ὀνομάζεται ὁ λίθος ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Προφήτου, καὶ ἀπαγγέλλων μὲ τὸ κομβολόγιον ἀνὰ χεῖρας τὰς ἐννέα προσευχὰς τοῦ Ἀλλὰχ νὰ λαμβάνῃ ἡσύχως κρέας, ποτὰ καὶ ἀφθόνους ἐλεημοσύνας ἀπὸ τοὺς προσκυνητὰς τοῦ τάφου τοῦ Προφήτου;

Ὁ Χατζῆ Μπεγτᾶς ἔφερεν εἰς πέρας μέγα ἔργον. Ὅτε ἠκολούθει τὰ Τουρκικὰ στρατεύματα, καὶ ταῦτα εἰσερχόμενα εἰς Χριστιανικὰ χωρία, ἔσφαζον τοὺς κατοίκους καὶ ἔδενον τοὺς αἰχμαλώτους διὰ σχοινίων, ὁ Χατζῆ Μπεγτᾶς παρουσιάζετο πρὸ τῶν ἀγρίων Κούρδων καὶ ἐλάμβανεν ὑπὸ τὴν προστασίαν του τὰ ἀπορφανιζόμενα Χριστιανόπαιδα. Οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα νὰ ἐπιθέσῃ χεῖρα εἰς τοὺς προστατευομένους του.

Πρὸς γενικὴν ἔκπληξιν μάλιστα ὁ Μπεγτᾶς ἐγνωστοποίησεν ὅτι ἕκαστος αἰχμάλωτος, ὅστις θὰ ἔφερε πρὸς αὐτὸν τὰ τέκνα του, θὰ ἐλάμβανεν ὡς ἀμοιβὴν ἀργυροῦν δηνάριον διὰ κάθε ἓν ἐξ αὐτῶν. Τὸ ποσὸν τοῦτο εἶναι ἀληθὲς ὅτι δὲν ἦτο μέγα, ἀλλ' ἐξ ἄλλου δὲν ὑπῆρχε τότε καὶ μεγάλη ζήτησις μικρῶν παιδίων πρὸς ἀγοράν. Εἰς τὸ ἀνθρωποπάζαρον μόνον οἱ ἔφηβοι εἶχον ἀξίαν τινά. Καὶ διὰ τοῦτο ἀναρίθμητα μικρὰ παιδία ἐπωλήθησαν εἰς τὸν ἱκανὸν δερβίσην.

Ὁ Μπεγτᾶς τὰ ἔλαβε μαζύ του εἰς τὸ ἐν Ἀδριανουπόλει τέμενος. Ὁ κόσμος ἐγέλα δι' αὐτὸ καὶ πολλοὶ τὸν ἠρώτων εἰρωνικῶς, ἐὰν θὰ ἔκαμνε κῆπον μὲ αὐτά.

Ὁ Χατζῆ Μπεγτᾶς ἔλαβε τὴν ἀστειότητα ὑπὸ σοβαρὰν ἔποψιν καὶ ὠνόμασε, πράγματι, τὰ παιδία «ἄνθη τοῦ κήπου τοῦ Μπεγτᾶς». Καὶ τὸ ὄνομα τοῦτο διετηρήθη καὶ εἰς τὰς κατόπιν ἑκατονταετηρίδας.

Οἱ *νεαροὶ οὗτοι βλαστοὶ (μεταξὺ αὐτῶν εὑρίσκοντο καὶ* μερικὰ χαριτωμένα μικρὰ πλάσματα ἓξ ἢ ἑπτὰ ἐτῶν) ἀνετράφησαν ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος καλῶς ὑπὸ τοῦ ἀκαταπονήτου Χατζῆ. Οὗτος τοὺς ἐδίδαξε τὸ Κοράνιον· τοὺς ἔμαθε πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὰ ἀναρίθμητα ἀγαθὰ τὰ ὁποῖα ὁ Προφήτης ὑπόσχεται εἰς τοὺς πίπτοντας διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς ἀληθοῦς Πίστεως· καὶ συγχρόνως τοὺς συνείθισε νὰ σκληραγωγηθοῦν μὲ ὅλα τὰ βαρέα ἔργα καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἐπιγείου ζωῆς.

Πολλὰ ἐκ τῶν παιδίων ἐκείνων δὲν εἶχον γνωρίσει ἀκόμη τοὺς γονεῖς των, ἄλλα πάλιν τοὺς ἐλησμόνησαν ταχέως, ἐφ' ὅσον ἐμεγάλωνον. Δὲν ἔτρεφον πλέον καμμίαν ἀγάπην διὰ τὸν οἶκόν των καὶ τοὺς συγγενεῖς των, ἀλλ' ἦσαν συνδεδεμένα τὸ ἓν μετὰ τοῦ ἄλλου ὡς πραγματικοὶ ἀδελφοί. Οἱ σύντροφοί των ἦσαν οἱ μόνοι τοὺς ὁποίους ἐδιδάχθησαν νὰ ἀγαποῦν, ὁ δὲ γέρων Μπεγτᾶς ἦτο πλέον ὁ κοινὸς πατήρ των. Ὁ λόγος του ἦτο ἱερὸς δι' αὐτά.

Αἱ ἡμέραι των διήρχοντο ἐν σκληραγωγίᾳ μὲ στρατιωτικὰ γυμνάσια, μὲ ἀγῶνας καὶ κολύμβημα. Εἷς δωδεκαετὴς ἐκ τῶν παίδων τούτων ἦτο ἱκανὸς νὰ ἀντιπαραβληθῇ μὲ ἄνδρα ἄλλου τόπου, καθ' ὅλην δὲ τὴν σωματικὴν διάπλασίν του ὁ καθεὶς ἦτο πραγματικὸς Σαμψών.

Τὰ Τουρκικὰ στρατεύματα ὑφίσταντο τὴν ἐποχὴν ἐκείνην πολλὰς ἀπωλείας πρὸ τῶν Χριστιανικῶν ὅπλων. Δύο ἐκ τῶν Τούρκων στρατιωτῶν δὲν ἠδύναντο νὰ ἀντιπαραταχθοῦν πρὸς ἕνα καὶ μόνον Εὐρωπαῖον, ὅστις ἐπολέμει μὲ σύστημα καὶ τάξιν καὶ εὐπείθειαν. Ἐπὶ πλέον οἱ Τοῦρκοι δὲν ἦσαν συνειθισμένοι εἰς τὴν συστηματικὴν ἐκπόρθησιν φρουρίων, ἀλλ' ἐπλήρουν τὰς πρὸ αὐτῶν τάφρους μὲ τὰ πτώματα τῶν φονευομένων ἀνδρῶν των, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐβάδιζον οἱ θαρραλεώτεροι, οἵτινες ἤρχοντο ὄπισθέν των.

Τώρα ὅμως, ὡς διὰ μαγείας, ἓν μικρὸν σῶμα πεζικοῦ παρουσιάσθη αἴφνης εἰς τὸ θέατρον τοῦ πολέμου. Οἱ νέοι οὗτοι στρατιῶται ἦσαν ἐνδεδυμένοι πολὺ διαφοροτρόπως ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Εἰς τὰς κεφαλάς των ἐφόρουν ὑψηλὰ σαρίκια προεξέχοντα εἰς τὸ μέτωπον, μὲ μαύρην φοῦνταν κυματίζουσαν ἐπὶ τῆς κορυφῆς των· οἱ μανδύαι των ἦσαν ἀπὸ κεντημένον κυανοῦν ὕφασμα· αἱ περισκελίδες των ἔφθανον μόνον μέχρι τῶν γονάτων, αἱ δὲ κνῆμαί των ἦσαν γυμναί· ὡς μόνον ὅπλον ἔφερον βραχεῖαν, πλατεῖαν καὶ κυρτὴν μάχαιραν, ἀντιθέτως πρὸς τοὺς ἄλλους Τούρκους στρατιώτας, οἱ ὁποῖοι ἐφορτώνοντο μὲ τόσα πολλὰ ὅπλα, ὡσεὶ νὰ ἐπήγαινον διὰ νὰ πολεμήσουν μὲ δέκα χεῖρας.

Κανεὶς δὲν ἐγνώριζε τοὺς νεανίας—διότι ὅλοι ἦσαν νεανίαι. Δὲν ἀνεμίχθησαν δὲ μὲ τὰ ἄλλα στρατιωτικὰ σώματα, οὔτε ἐτάχθησαν ὑπὸ ἀξιωματικόν, οὔτε ἐζήτησαν ἀπὸ κανένα χρήματα.

Ἀλλ' εἰς τὴν πρώτην πολεμικὴν ἐπιχείρησιν, ἀπέδειξαν ὁποῖοι ἦσαν. Ἔπρεπε νὰ κυριευθῇ ἓν φρούριον, πρὸ τοῦ ὁποίου ἦτο βαθεῖα τάφρος πλήρης ὕδατος. Οἱ ἄγνωστοι νεανίαι ἔθεσαν ἀμέσως τὴν μάχαιραν μεταξὺ τῶν ὀδόντων των, ἐπήδησαν εἰς τὸ ὕδωρ καὶ κολυμβῶντες ἔφθασαν εἰς τὴν ἀπέναντι ἄκραν, ἐν μέσῳ δὲ πυρὸς καὶ φλογῶν ἀνερριχήθησαν εἰς τὸ φρούριον καὶ ἔστησαν ἐπὶ τοῦ πύργου τὴν Ἡμισέληνον.

Αὐτὰ ἦσαν τὰ «ἄνθη τοῦ κήπου τοῦ Μπεγτᾶς».

Ἡ πρώτη μάχη ἔδωκε μεγάλην φήμην εἰς τοὺς νεαροὺς στρατιώτας, οἱ ὁποῖοι ἐξεπαιδεύθησαν ὑπὸ τοῦ γηραιοῦ δερβίσου, καὶ οὕτω σὺν τῷ χρόνῳ ἤρχισεν ἡ διοργάνωσις δευτέρας στρατιᾶς. Ὁ Χατζῆ Μπεγτᾶς ἦτο πάντοτε ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἀναριθμήτων μοναστηρίων, οἱ σύνοικοι τῶν ὁποίων ὠνομάζοντο «Ἀδελφοὶ τοῦ Τάγματος τοῦ Μπεγτᾶς». Ἀποτελούμενοι δὲ οὗτοι ἀπὸ τὰ παιδία τῶν αἰχμαλώτων Χριστιανῶν, καὶ ὄντες ὑπὸ τὴν ἄμεσον διαταγὴν τοῦ Σουλτάνου, *ἀπετέλεσαν νέον πεζικὸν στρατόν*, ἡ φήμη τῆς ἀνδρείας τοῦ ὁποίου ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν κόσμον.

Οὗτοι ἦσαν οἱ γ ε ν ί-σ ε ρ ὶ (νέοι στρατιῶται), τὸ ὁποῖον ὄνομα μετεβλήθη κατόπιν εἰς Γ ε ν ί τ σ α ρ ο ι. Ἀλλ' ἐπὶ μακρὸν χρόνον κατόπιν, ὁσάκις Γενίτσαρός τις ἤθελε νὰ ὑπερηφανεύεται, ἀπεκάλει τὸν ἑαυτόν του «ἄνθος ἐκ τοῦ κήπου τοῦ Μπεγτᾶς».

Ἐν τῇ ροῇ τῶν ἐτῶν ἀρκετὰ ἔνδοξα ὀνόματα ἀνεδείχθησαν ἐκ τοῦ κήπου τούτου. Ἡ ἰσχὺς τῶν Σουλτάνων ἐστηρίζετο ἐπ' αὐτῶν. Ὅσον ὅμως ἦσαν δυνατοὶ θεράποντες, ἦσαν ὡσαύτως καὶ δυνατοὶ τύραννοι. Διὰ τῆς ἀξίας των ἔδρεψαν πολλὰς νίκας, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ἰσχυρογνωμοσύνης των διεκινδύνευσαν ἐπανειλημμένως τοὺς θριάμβους των. Ἐφ' ὅσον ὅμως ηὔξανεν ἡ δύναμίς των, τοσοῦτον καθίσταντο ἐπικίνδυνοι, εἰς τρόπον ὥστε δὲν ἐφαίνετο ἂν οἱ Σουλτᾶνοι καὶ οἱ Βεζύραι τοὺς διηύθυνον, ἢ αὐτοὶ διέτασσον τοὺς Σουλτάνους καὶ τοὺς Βεζύρας. Διὰ τοῦτο ὁσάκις οἱ Γενίτσαροι συνηθροίζοντο εἰς τὸ Ἂτ Μεϊδὰν ἤτοι τὸ Ἱπποδρόμιον, τὸ Σεράγιον μὲ φόβον τοὺς ἠρώτα περὶ τῶν ἀπαιτήσεών των. Μετ' ἀνακουφίσεως δὲ ἀνέπνεον οἱ ἐν τῷ Ἀνακτόρῳ ὅτε ἐλάμβανον ἀπάντησιν ὅτι οἱ Γενίτσαροι ἐζήτουν χρήματα καὶ ὄχι αἷμα—τὸ αἷμα τῶν ἀξιωματικῶν των. Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Βαϊραμίου, ὅτε κατ' ἔθος παρετίθετο εἰς τοὺς Γενιτσάρους γεῦμα μετὰ πιλαφίου, πάλιν ὁ Σουλτᾶνος ἔτρεμε. Διότι ἂν οἱ Γενίτσαροι ἦσαν εὐχαριστημένοι ἔτρωγον ἀκορέστως τὸ πιλάφι των, ἂν ὅμως εἶχον δυσαρέσκειάν τινα, τότε μόλις τὸ ἤγγιζον, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἦσαν ἱκανοὶ νὰ μεταβάλουν εἰς τέφραν τὸ τέταρτον τῆς πόλεως.

Δύο Σουλτᾶνοι προσεπάθησαν νὰ ἀπαλλαγοῦν τοῦ ἐπικινδύνου τούτου ἐσωτερικοῦ ἐχθροῦ, ἀλλ' οἱ Γενίτσαροι τοσαύτην ἐπιρροὴν εἶχον μεταξὺ τοῦ λαοῦ, ὥστε οὗτος ἐν παντὶ καὶ πάντοτε εὑρίσκετο παρὰ τὸ πλευρόν των, καὶ οὕτως ἀμφότεροι οἱ Σουλτᾶνοι ἔπεσον θύματα τῆς τολμηρᾶς ἀποπείρας των. Διότι ἐκ τούτων τὸν Σουλτᾶνον Ὀσμὰν ἔσυραν ἔξω ἀπὸ τὸ Ἀνάκτορον, τὸν ἀνεβίβασαν ἐπὶ ὄνου μὲ τὴν κεφαλήν του πρὸς τὴν οὐράν, καὶ ἀφ' οὗ τὸν περιέφεραν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τῆς πόλεως, ἔπειτα τὸν ἐνέκλεισαν εἰς τὸ ὀλέθριον Ἑπταπύργιον, ὅπου συνήθως περιώριζον τοὺς Τούρκους μονάρχας καὶ τοὺς συγγενεῖς των διὰ νὰ καοῦν ζωντανοὶ ἢ διὰ νὰ ἀποθάνουν ἐκεῖ λησμονημένοι. Ἐξ ἄλλου ὁ Σελίμ, ὁ πατὴρ Μαχμοὺτ τοῦ Β'., ἐξέπνευσεν ὑπὸ τὰς μαχαίρας τῶν στασιαστῶν, *αἱ ἴδιαι δὲ μάχαιραι καὶ αἱ αὐταὶ χεῖρες ἦσαν ἀκόμη δυναταί, ὅτε ὁ υἱὸς τοῦ ἀγρίως φονευθέντος Σελὶμ ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον.* Κανενὸς δὲ Σουλτάνου ὁ θρόνος δὲν ἐτρομοκρατεῖτο τόσον, ὅσον ὁ τοῦ Μαχμοὺτ Β'.

Κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας οἱ Γενίτσαροι ἔζων μόνον διὰ νὰ διαπράττουν ἐγκλήματα. Ἡ παλαιὰ δόξα των δὲν ἀνενεώθη πλέον.

Οὔτε περιουσίας, οὔτε ζωῆς ἀσφάλεια ὑπῆρχε πλέον ἐξ αἰτίας τῶν Γενιτσάρων. Αὐτὸς ὁ Σουλτᾶνος, ἐφ' ὅσον εὑρίσκετο ἐπὶ τοῦ θρόνου, ἐθεώρει ἐπικίνδυνον τὴν θέσιν του, οἱ δὲ Βεζύραι ἔτρεμον διὰ τὴν ζωήν των. Πρῶτοι οἱ Γενίτσαροι διὰ τῶν ἀπειλῶν των ἐξηνάγκασαν τὸν Σουλτᾶνον Μαχμοὺτ νὰ λάβῃ τὰ ὅπλα κατὰ τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ. Ὅταν ὅμως ὁ Ἀλῆς εἶχε πλέον ἐξεγείρῃ εἰς πόλεμον ὁλόκληρον τὴν αὐτοκρατορίαν καὶ ὁ Σουλτᾶνος διέταξε τοὺς Γενιτσάρους νὰ σπεύσουν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ καὶ καταβάλουν αὐτόν, ἐκεῖνοι ἀπήντησαν ὅτι δὲν θὰ ἐπολέμουν, ἂν δὲν ἐτίθετο ἐπὶ κεφαλῆς των αὐτοπροσώπως. Θέσαντες δὲ τοῦτο ὡς ὅρον τῆς κατὰ τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ μεταβάσεώς των, ὄχι μόνον δὲν ἐκινήθησαν ἐκ τῆς πρωτευούσης, ἀλλ' ἐδημιούργησαν μᾶλλον πόλεμον ἐντὸς *αὐτῶν τῶν τειχῶν τῆς Σταμπούλ*. Διότι, ὁσάκις ἤρχετο εἰς τὴν πρωτεύουσαν εἴδησις ἥττης τῶν Τουρκικῶν ὅπλων, οἱ Γενίτσαροι ἐπέπιπτον κατὰ τῶν ἀνυπερασπίστων Ἑλλήνων καὶ κατέσφαζον αὐτοὺς κατὰ χιλιάδας.

Ἐκ τῆς ἀπωτάτης Ἀσίας, ἐκ τῶν ἀγριωτέρων μερῶν τῆς αὐτοκρατορίας συνήρχοντο τότε οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Μπεγτᾶς εἰς τὰ διάφορα τεμένη τῆς πρωτευούσης καὶ προεκήρυττον θάνατον καὶ καταστροφὴν διὰ τοὺς Ἕλληνας. Αὐτοὶ οἱ χοτζάδες τοῦ Τάγματος τοῦ Μπεγτᾶς μὲ δᾷδας ἀνὰ χεῖρας ὡδήγουν τὰ ἐξηγριωμένα στίφη τῶν Γενιτσάρων εἰς τὸ Μπουγιοὺκ-Δερέ, τὸ Πέραν καὶ τὸν Γαλατᾶν, τὰ ὁποῖα ἦσαν κέντρα Ἑλληνικά, ἐνῷ ἄλλοι ἀνέμενον εἰς τὰς πύλας τοῦ Ἀνακτόρου διατάγματα θανατικῶν ἐκτελέσεων Ἑλλήνων αἰχμαλώτων, ἐγκεκλεισμένων *ἐντὸς τοῦ Ἑπταπυργίου*. Οἱ περὶ τὸν Σουλτᾶνον τρέμοντες ἐκ φόβου ἔγραφον τὰς θανατικὰς ἐκτελέσεις, τὰ δὲ θύματα ἔπιπτον καθ' ἑκάστην καθ' ἑκατοντάδας.

Ὁ Μαχμοὺτ παρηκολούθει ἐκ τοῦ ὕψους τῶν Ἀνακτόρων τὴν καταστροφὴν τῆς Σταμπούλ καὶ τὸν ὄλεθρον τῆς αὐτοκρατορίας του, χωρὶς νὰ βλέπῃ ἐλπίδα ἀπὸ μέρος τι. Ἀνελογίζετο μὲ μελαγχολίαν τὸ παρελθὸν τῶν προγόνων του καὶ τὴν ἀπώλειαν τῶν δυναστειῶν των. Ὅτε δὲ ἔστρεφε τὴν κεφαλήν του πρὸς τὸν ἐναετῆ πρωτότοκον υἱόν του Ἀβδοὺλ Μετζίτ, ἐψιθύριζε καθ' ἑαυτόν: «Αὐτὸ τὸ παιδάκι δὲν θὰ καθίσῃ εἰς τὸν θρόνον, δὲν θὰ γείνῃ βασιλεύς, ὅπως οἱ προπάτορές του. Δὲν θὰ ὑπαγορεύσῃ νόμους εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ κόσμου, ὡς οἱ ἄλλοι διάδοχοι τοῦ Ὀμάρ, ἀλλὰ θὰ γείνῃ φυγὰς εἰς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, δοῦλος ξένου λαοῦ, ὡς ἦτο ὁ φυγὰς Τζέμ, τὸν ὁποῖον ἐξεδίωξαν πρὸ τεσσάρων σχεδὸν ἐτῶ.»

Πόσον ἀθλία ἦτο ἡ ζωὴ τοῦ Σουλτάνου! Δὲν ἠδύνατο κἂν νὰ λέγῃ ὅτι κατεῖχε μίαν γυναῖκα. Οὐδεμία ἐξ ὅσων εἶχε ἠσθάνετο τὸ καθῆκόν της νὰ ἀγαπᾷ τὸν σύζυγόν της. Ἐὰν ὁ Πατισὰχ ἦτο ταραγμένος ἢ λυπημένος, δὲν εἶχεν εἰς ποίαν νὰ ἀνοίξῃ τὴν καρδίαν του. Ἠδύνατο νὰ μεταβαίνῃ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἄκρου τοῦ χαρεμίου εἰς τὸ ἄλλο, καθὼς ὁ περιπατῶν ἐντὸς ἀνθοκηπίου *μεταξὺ ὡραίων καὶ εὐόσμων ἀνθέων, ἀλλ' εἰς μάτην θὰ ἐξεμυστηρεύετο* τὸν πόνον τῆς ψυχῆς του, διότι δὲν θὰ τὸν ἐνόουν, δὲν θὰ ἐσκότιζον τὸ κεφάλι των μὲ τὰς σκέψεις του. Ἂν δὲ ταῖς ἔλεγεν ὅτι ἐχθροὶ βαδίζουν κατὰ τῆς Σταμπούλ ἐξ ὅλων τῶν σημείων τῆς αὐτοκρατορίας, αἱ καλλιπάρειοι νέαι τῶν χαρεμίων θὰ ἔχαιρον. Ναί, *διότι, ἴσως, νὰ ἠνοίγοντο αἱ θύραι τοῦ χαρεμίου, καὶ ἀπὸ αἰχμάλωτοι νὰ γείνουν ἐλεύθεραι!...*

Ἡ μόνη λοιπὸν χαρὰ τοῦ Μαχμοὺτ ἦτο ὁ ἐναετὴς πρωτότοκος υἱός του, τὸν ὁποῖον ἀνέθρεψεν ἡ μάμμη του, ἡ Βαλιδὲ Σουλτάνα, ἡλικίας τεσσαράκοντα ἐτῶν. Ἡ Σουλτάνα αὐτὴ εἶχε λάβῃ Εὐρωπαϊκὴν μόρφωσιν, ἐπειδὴ δὲ ὁ νεαρὸς πρίγκηψ τῆς ἦτο ἀφωσιωμένος, ἐκείνη τοῦ ἐνέπνευσεν ὅλας ἐκείνας τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ εὐγενῆ ἔνστικτα, ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῶν ὁποίων μετὰ τριάκοντα ἔτη *νέα ζωὴ ἀνέτειλεν* εἰς τὴν Τουρκικὴν Αὐτοκρατορίαν. Ἡ Βαλιδὲ Σουλτάνα προσεπάθησε νὰ ἀναθρέψῃ τὸν ἔγγονόν της κατὰ τρόπον ὥστε μετά τινα ἔτη νὰ καταλάβῃ οὗτος διακεκριμένην θέσιν μεταξὺ τῶν Ἡγεμόνων τῆς Εὐρώπης. Τοῦ Σουλτάνου ὅμως ἡ καρδία ἐπάλλετο ἀπὸ ἀγωνίαν φόβου, διότι διαρκῶς ἔλεγε: «Τί θὰ συμβῇ ἂν γείνῃ γνωστὸν τὸ τοιοῦτον;»

Πράγματι, ἂν κανεὶς ἐκ τῶν Οὐλεμάδων ἀνεκάλυπτεν ὅτι ὁ νεαρὸς Διάδοχος τοῦ θρόνου ἐμάνθανεν ἄλλα πράγματα, καὶ ὄχι ὅσα διδάσκει τὸ Κοράνιον, τὸ ὁποῖον, καθὼς ἐπίστευον, ἐμπεριέχει τὴν σοφίαν ὅλου τοῦ κόσμου, ἠδύναντο νὰ ἐξεγείρουν τοὺς Γενιτσάρους κατὰ τοῦ Σεραγίου καὶ νὰ φονεύσουν ἀμφοτέρους, Σουλτᾶνον καὶ υἱόν.

Ἄλλως τε ἡ ἀνάμνησις τοῦ Ἀχμὲτ Σιδὶ ἦτο πρόσφατος ἀκόμη εἰς τὴν μνήμην τῶν ἀνθρώπων. Ὁ Σιδὶ ἦτο ἀρχηγὸς τῶν Οὐλεμάδων καὶ Ἰμάμης τοῦ τεμένους τῆς Ἁγίας Σοφίας. Ἐπειδὴ πρό τινων ἐτῶν οἱ πολεμισταὶ καὶ οἱ διπλωμάται τῆς Τσαρίνας τῆς Ρωσσίας Αἰκατερίνης εἶχον καταγάγῃ νίκας ἐπὶ νικῶν κατὰ τῶν Ὀθωμανῶν, ὄχι μόνον εἰς τὸ πεδίον τῶν μαχῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς πᾶσαν πολιτικὴν κονίστραν, διὰ τοῦτο ὁ ἀτυχὴς ἰμάμης ἐσκέφθη νὰ συμβουλεύσῃ τὸ Διβάνιον. Πρὸς τοῦτο ὑπέδειξεν ὅτι, ἀπέναντι τῆς ἀναμφισβητήτου ὑπεροχῆς τῶν Χριστιανῶν, ἦτο ἀνάγκη νὰ μάθουν καὶ οἱ Τοῦρκοι διπλωμάται τὴν Βίβλον, διότι, ὡς οἱ Μουσουλμᾶνοι σοφοὶ ἐρανίζονται τὴν πολεμικὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν διοικητικὴν σοφίαν ἐκ τοῦ Κορανίου, οὕτω καὶ οἱ Χριστιανοὶ ὀφείλουν τὴν μάθησίν των εἰς τὴν Βίβλον. Ἀλλ' ὁ σοφὸς Οὐλεμᾶς ἐπλήρωσεν ἀκριβὰ τὴν καλὴν ταύτην συμβουλήν. Τὸν ἐξώρισαν εἰς τὴν νῆσον Χίον, καὶ ἐκεῖ, διὰ μίαν τόσον ἀσήμαντον καταγγελίαν, ἀφ' οὗ τὸν καθήρεσαν τοῦ θρησκευτικοῦ βαθμοῦ του (διότι δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ φονεύεται Ἰμάμης δι' ὅπλου), τὸν ὡδήγησαν πρὸ τοῦ Πασᾶ τῆς νήσου, ὅστις διέταξε νὰ θανατωθῇ ἐντὸς λιθίνου γουδίου—πρὸς παραδειγματισμὸν τῶν ἀναμορφωτῶν τοῦ μέλλοντος. Τίς λοιπὸν θὰ ἐτόλμα νὰ κινήσῃ καὶ ἕνα μόνον λίθον ἀπὸ τὸ ἀρχαῖον οἰκοδόμημα τοῦ Ὀθωμανικοῦ πολιτεύματος;

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Τὸ ναυάγιον τοῦ Ἀργυροκανθαρίδου.

Ἐνῷ μίαν ὡραίαν πρωΐαν ὁ Λεωνίδας Ἀργυροκανθαρίδης ἐξήρχετο τοῦ λιμένος τῆς Σμύρνης μὲ ἓν ἐκ τῶν καλλιτέρων πλοίων του, ἀνιαρόν τι ἐπεισόδιον τὸν ἔκαμε νὰ διακόψῃ τὸ ἀρχικὸν ταξείδιόν του. Τὸ πλοῖον, φορτωμένον μὲ δέρματα προωρισμένα διὰ τὴν Σταμπούλ, κατελήφθη ὑπὸ τρομερᾶς θυέλλης, τὰ δὲ κύματα ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σκότους τῆς νυκτὸς τὸ παρέσυραν εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Σελευκείας, ὅπου ἐξώκειλε εἰς τὴν βραχώδη ἀκτήν.

Ὁ ἔμπορος ἐθρήνει διὰ τὴν τύχην του, ἐθρήνει ὡσαύτως καὶ διὰ τὸ ὡραῖον πλοῖόν του, τὸ ὁποῖον ἦτο χρωματισμένον μὲ τὰ χρώματα τῆς ἴριδος. Ἐπένθει, δύναταί τις εἰπεῖν, διὰ τὸν ἑαυτόν του, διότι θὰ ἐχάνετο εἰς τὰ μαῦρα τῆς θαλάσσης ὕδατα κατὰ τὰ ὡραιότερα ἔτη τῆς ἡλικίας του. Ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ὅμως ἐθρήνει διὰ τὰ δύο Κιρκασιανὰ μικρά, τὸν Θόμαρ καὶ τὴν Μιλιέβαν, ὁποίων ἡ τρέχουσα τιμὴ εἰς τὴν ἀγορὰν ἦτο τόσον μεγάλη, ὥστε θὰ ἐλάμβανε δέκα χιλιάδας δουκάτων δι' ἕκαστον ἐξ αὐτῶν. Ὁ Λεωνίδας θὰ ἔδιδε τὴν ζωήν του δι' *αὐτὰ εἰς πᾶσαν περίστασιν!*

Ὅλον τὸ πλήρωμα τοῦ πλοίου εὑρίσκετο ὡσαύτως ἐν ἀπελπισίᾳ. Ἄλλοι ἐξ αὐτῶν προσηύχοντο καὶ ἄλλοι ἐβλασφήμουν κατὰ τὴν συνήθειάν των.

Ὁ Λεωνίδας ἔκαμνε καὶ τὰ δύο: Καὶ προσηύχετο καὶ ἐβλασφήμει.

Μόνον τὰ δύο παιδία ἔμενον ἀπαθῆ καὶ ἥσυχα πρὸ τοῦ τρομεροῦ ναυαγίου, *ἀποτέλεσμα τοῦ ὁποίου ἦτο ἡ ἀπὸ ὥρας εἰς ὥραν καταστροφὴ τοῦ πλοίου καὶ ὁ ἀναπόφευκτος θάνατος τῶν ἐπ' αὐτοῦ ἐπιβαινόντων.*

Ὁ Θόμαρ καὶ ἡ Μιλιέβα δὲν ἐδείκνυον σημεῖόν τι φόβου. Διότι εἶχον συμφωνήσῃ, πρὶν ἐπιβοῦν τοῦ πλοίου, ὅπως ἐν περιπτώσει ναυαγίου ριφθοῦν καὶ οἱ δύο εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ κολυμβῶντες νὰ ἐξέλθουν εἰς τὴν ξηράν.

Ἐν τῇ *ἀπελπιστικῇ* ἐκείνῃ στιγμῇ ὁ ἔμπορος ἐπλησίασε τοὺς δύο ἀδελφούς, καί, περιπτυχθεὶς αὐτούς, ἀνέκραξε: «Πολυεύσπλαγχνε Θεέ, δέκα χιλιάδες δουκάτων!»

Τὰ δύο παιδία μόλις εἶδον ἔντρομον τὸν προστάτην των τῷ εἶπον:

— Μὴ φοβῆσαι. Δὲν θὰ χαθῶμεν, οὔτε καὶ σὲ θὰ ἀφήσωμεν νὰ ἀπολεσθῇς. Γνωρίζομεν νὰ κολυμβῶμεν καὶ θὰ σωθῶμεν καὶ οἱ τρεῖς.

Ὁ ἔμπορος ἐνηγκαλίσθη *ἀμφότερα καὶ τὰ ἐφίλησε τρυφερῶς. Μετὰ μίαν* ὥραν τὸ πλοῖον ἐβυθίζετο τελείως, ἐν ᾧ ἐκ τῶν ἐπιβατῶν ἄλλοι μὲν ἐπνίγησαν εἰς τὰ φοβερὰ κύματα, ἄλλοι δὲ παρασυρθέντες ἐφονεύθησαν ἐπὶ τῶν ἀποκρήμνων τῆς ἀκτῆς βράχων.

Μόνον τρεῖς ἐσώθησαν:—ὁ ἔμπορος καὶ τὰ δύο παιδία.

Οἱ τρεῖς ναυαγοὶ ἐξηντλημένοι καὶ πεινασμένοι ἐσύρθησαν ἐπὶ τῶν βράχων, εὑρόντες δὲ ἓν σπήλαιον μὲ εὐρύτατον κοίλωμα ἀπεφάσισαν νὰ διανυκτερεύσουν ἐκεῖ, μέχρις ὅτου τὴν ἑπομένην πρωΐαν ἐρευνήσουν τὰ πέριξ πρὸς καταφυγήν των.

. . . .

Τὴν ἑπομένην ἡ θάλασσα ἦτο ἤρεμος, ἡ θύελλα εἶχε κοπάσει, ἡ δὲ παραλία ἦτο πλήρης ἀπὸ τὰ συντρίμματα τοῦ ναυαγήσαντος πλοίου. Ὁ Λεωνίδας πρὸ τῆς καταστροφῆς ταύτης παρηγορήθη ὅτι ἔσωσε τὸν Θόμαρ καὶ τὴν Μιλιέδαν, ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ὁποίων θὰ ἐλάμβανεν ἐν Σταμπούλ χρήματα ἀρκετὰ διὰ δύο καὶ περισσότερα πλοῖα.

Πῶς ὅμως θὰ ἔφευγον ἀπὸ τὸ μέρος ἐκεῖνο; Ἂν ἐσώθησαν ἀπὸ τὰ ἄγρια κύματα, ποῖος θὰ τοὺς ἔσωζεν ἀπὸ τὴν ἀπειλητικὴν πεῖναν;

Ταῦτα ἐσκέπτετο, ὅτε ὄπισθέν των ἠκούσθησαν εὐκρινῶς ἀνθρώπιναι φωναί.

Τὰ δύο παιδία ἐχάρησαν, ἀλλ' ὁ ἔμπορος, τρέμων, τοῖς εἶπε:

— Μὴ βιάζεσθε, ἠμπορεῖ νὰ εἶναι λησταί!...

Τότε ὁ Θόμαρ ἀπεφάσισε νὰ μεταβῇ εἰς τὸ μέρος, ὁπόθεν ἤρχοντο αἱ φωναί. Ἀνερριχήθη ἀπὸ βράχου εἰς βράχον, ἀπὸ κορυφῆς εἰς κορυφήν, ἀλλὰ πουθενὰ δὲν διέκρινεν ἀνθρώπους. Ὅτε ὅμως ἔφθασεν εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος τῶν βράχων εἶδεν ἓν σπήλαιον μὲ μέγα στόμιον, χαῖνον καὶ μαῦρον!...

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές).

ΛΕΚΑΣ ΚΑΙ ΔΡΙΒΑΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1892

19 ROOSEVELT ST., NEW YORK.

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 1464 WORTH

Κ. ΠΟΤΕΣΣΑΡΟΣ

... ΑΘΗΝΑΙ ...

ΟΙΚΟΣ ΙΔΡΥΘΕΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΕΝ ΕΤΕΙ 1876

Ἀναλαμβάνει τὴν ἀγορὰν καὶ πώλησιν Ἑλληνικῶν χρεωγράφων καὶ Μετοχῶν, ἀνταλλάσσει ξένα χαρτονομίσματα μὲ Δραχμάς, δέχεται καταθέσεις εἰς χρυσὸν καὶ δραχμάς, πληρώνει τόκον διὰ μὲν τὰς ἐν ὄψει 4 0)0, διὰ δὲ τὰς μὲ διορίαν ἀπὸ τρεῖς μῆνας καὶ ἄνω 5 0)0. Ἐπίσης ἀναλαμβάνει τὴν ἀποστολὴν χρημάτων εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀνατολῆς. Καὶ ἐν γένει πᾶσαν σχετικὴν ἐργασίαν.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΗΣ "ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗΣ ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ"

ΕΛΛΑΣ	
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ «ΕΣΤΙΑΣ»	ΑΘΗΝΑΙ
ΗΛΙΑΣ ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΥΡΟΣ
Ν. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ	ΚΕΡΚΥΡΑ
Ν. ΑΛΙΚΙΩΤΗΣ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ
Κ. ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ	ΧΑΝΙΑ
ΙΩ. ΠΛΑΤΑΝΑΚΗΣ	ΣΗΤΕΙΑ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Π. ΥΔΡΑΙΟΣ	ΣΑΜΟΣ
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ Π. ΒΑΛΛΟΥΡΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΗΡΑΚΛΗΣ ΚΩΣΤΟΜΟΙΡΗΣ	ΜΥΤΙΛΗΝΗ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΒΑΛΙΩΤΗΣ	ΧΙΟΣ
ΚΩΣΤΑΣΙΑΝΗΣ ΚΑΙ ΣΓΟΥΡΟΣ	ΚΑΒΑΛΛΑ
Α. ΚΑΡΑΟΥΛΑΝΗΣ	ΑΝΔΡΟΣ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΤΣΙΡΙΜΠΑΣΗ	ΛΕΥΚΑΣ
Ι. Π. ΣΤ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ	ΙΩΑΝΝΙΝΑ
ΗΛΙΑΔΗΣ ΚΑΙ ΣΩΜΟΣ	ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΚΥΠΡΟΣ	
ΑΓΑΠΙΟΣ ΑΛΩΝΕΦΤΗΣ	ΛΕΥΚΩΣΙΑ
Γ. Β. ΠΑΛΜΑΣ	ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΣ
ΒΙΒΛΙΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ	ΛΕΜΗΣΟΣ
ΤΟΥΡΚΙΑ	
ΑΓΑΘΟΝΙΚΗ ΜΠΕΛΛΑ	ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ
ΙΩΑΚΕΙΜ Α. ΡΩΣΣΙΔΗΣ	ΑΜΙΣΣΟΣ
ΠΕΡΣΙΑ	
ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΚΑΠΑΔΑΗΣ	ΡΕΣΤ
ΡΩΣΣΙΑ	
ΔΗΜ. Γ. ΔΟΥΚΕΛΛΗΣ	ΟΔΗΣΣΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΒΟΜΒΟΡΗΣ	ΡΟΣΤΩΦ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΠΙΔΗΣ	ΒΑΤΟΥΜ
Π. ΖΑΦΕΙΡΗΣ	ΚΑΓΟΥΛ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΧΑΤΖΙΕΦ	ΤΙΦΛΙΣ
ΑΠΟΣΤ. Γ. ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ	ΒΛΑΔΙΚΑΥΚΑΣΟΣ
ΑΙΓΥΠΤΟΣ	
ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ ΠΑΠΑΣ	ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
ΚΩΝΣΤ. ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΣ	ΠΟΡΤ ΣΑΪΔ
ΡΩΜΟΥΝΙΑ	
ΣΤΑΥΡΟΣ ΞΕΝΑΚΗΣ	ΣΟΥΛΙΝΑΣ
Κ. Β. ΚΩΣΤΟΒΙΤΣ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΖΑ
ΚΩΝΣΤ. ΣΠ. ΜΑΚΡΗΣ	ΓΑΛΑΖΙΟΝ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ	ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ
Δ. ΘΕΟΛΟΓΙΔΗΣ	ΒΡΑΪΛΑ
ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ	
Κ. ΒΑΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ	ΠΥΡΓΟΣ
Κ. Δ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ	ΒΑΡΝΑ
ΔΥΤΙΚΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ	
ΙΩΑΝΝΗΣ Π. ΔΟΣΚΑΣ	ΚΟΤΤΕΣΛΟΕ

ΑΙ ΑΓΓΛΙΔΕΣ
ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 8ης σελίδος).

λίου Bourne, καὶ αἱ νεάνιδες Πρόσκοποι (Girl Guides), ὀργανωθεῖσαι ὑπὸ τῆς Miss Baden Powell, ἀδελφῆς τοῦ ἱδρυτοῦ τοῦ σώματος τῶν Νεανιῶν Προσκόπων (Boy Scouts), ἐργάζονται δραστηριότατα.

Τὸ μέγιστον ὅμως τῶν ἔργων ἐκτελεῖται εἰς τὰ Κεντρικὰ Καταστήματα τοῦ Ἀγγλικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἐν τῇ Lansdowne House, ἐν Piccadilly, ἅτινα ἀποτελοῦσιν οἱονεὶ ἐπίσημον παράρτημα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν. Πρὸς ἀποφυγὴν λαθῶν καὶ ἀπωλείας χρόνου, ἕκαστος ἢ ἑκάστη τῶν ἀποστολέων οὐ μόνον συσκευάζουσι καλῶς τὰ δῶρά των πρὸ τῆς ἀποστολῆς, ἀλλὰ καὶ συνοδεύουσι ταῦτα διὰ καταλόγου τῶν περιεχομένων εἰς διπλοῦν, ὧν ἓν ἀντίτυπον δίδεται εἰς τὸ Γραφεῖον, καὶ ἕτερον ἐπικολλᾶται ἐπὶ τοῦ δέματος ἢ κιβωτίου. Οὕτω, εἶναι ἐλπὶς νὰ μὴ συμβῇ ἐνταῦθα ὅ,τι ἐψέξαμεν ἀνωτέρω, ἤτοι εἰς ἓν μέρος νὰ ἀποθνήσκωσι τραυματίαι δι' ἔλλειψιν τῶν ἀναγκαίων, καὶ εἰς ἄλλο νὰ μὴ γνωρίζουν τί νὰ κάμουν τὸ πλῆθος τῶν δώρων.

Ὁ Δοὺξ καὶ ἡ Δούκισσα τοῦ Δέβονσαϊρ προσέφεραν τὴν χρῆσιν τοῦ θαυμασίου μεγάρου των εἰς τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρόν. Ὁ κ. Waldorf Astor ἐπέτρεψε τὴν χρῆσιν τοῦ Cliveden. Ὁ Δοὺξ καὶ ἡ Δούκισσα τοῦ Πόρτλανδ ὑπεσχέθησαν, ἐν ἀνάγκῃ, τὴν Welbeck Abbey.

Καθ' ὅλον τὸ Κράτος ὑπάρχουσι 1900 τμήματα Ἐκουσίας Βοηθείας μετὰ προσωπικοῦ ἐκ 55,156 προσώπων, ὧν αἱ γυναῖκες ὑπερβαίνουσι τὸ ἥμισυ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου.

Ἐπίσης ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἐργάζεται Γυναικεῖος Σύλλογος πρὸς μεταφορὰν τραυματιῶν. Εἴκοσι γυναῖκες, ὧν τέσσαρες γνωρίζουσι καὶ μαγειρικήν, πᾶσαι πρόθυμοι νὰ ἐκτελέσωσιν ἔργα πλυντρίας, καὶ βαρύτερα ἔτι ἔργα, διευθύνονται ὑπὸ γυναικὸς Ἐπιλοχίου, ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην διοίκησιν κυρίας διπλωματούχου νοσοκόμου. Ἓν τῶν τμημάτων τοῦ Συλλόγου τούτου διοικεῖται ὑπὸ τῆς Λαίδης Μίλδρεδ Γκίμπς, θυγατρὸς τοῦ Λόρδου Ὥλδεναμ, καὶ εἶναι ἕτοιμον, ὅταν διαταχθῇ ἐκ τῆς Δέβονσαϊρ Χάουζ νὰ πράξῃ τὸ καθῆκόν του εἰς οἱονδήποτε μέρος τοῦ Βασιλείου. Πλεῖσται ἄλλαι τιτλοῦχοι κυρίαι ἔχουσιν ἀναλάβη τὴν διεύθυνσιν πολλῶν ἀγαθοεργῶν τμημάτων. Μεταξὺ τούτων περιλαμβάνονται ἡ πρώην Βασίλισσα Ἀμαλία τῆς Πορτογαλλίας καὶ ἡ Πριγκήπισσα Χριστιανοῦ.

Ἡ Βασίλισσα Ἀλεξάνδρα ἐπίσης διατηρεῖ ὑπὸ τὴν προστασίαν Της τὴν Αὐτοκρατορικὴν Στρατιωτικὴν Νοσοκομειακὴν Ὑπηρεσίαν.

Οἱ ἐπισκεπτόμενοι τοὺς Παρισίους Ἕλληνες καὶ ἔχοντες ἀνάγκην ἰατρικῶν συμβουλῶν θὰ ἐξυπηρετήσωσι τὰ ἴδια αὐτῶν συμφέροντα ἀπευθυνόμενοι πρὸς τὸν ἰατρὸν κ.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΑ ΛΟΥΖΗΝ

46 Avenue de Niel

PARIS, FRANCE

τέως διευθυντὴν τοῦ τετάρτου Στρατιωτικοῦ Νοσοκομείου ἐν Ἀθήναις κατὰ τοὺς δύο νικηφόρους πολέμους μας καὶ ἀπόφοιτον τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τῶν Παρισίων ἔνθα ἀπὸ εἰκοσιπενταετίας ἐξασκεῖ τὴν ἐπιστήμην του.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ
BANK OF ATHENS

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ — ATHENS - GREECE

ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 60,000,000

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ: Ἐν Πειραιεῖ, Πάτραις, Σύρῳ, Καλάμαις, Τριπόλει, Βόλῳ, Λαρίσῃ, Ἀγρινίῳ, Καρδίτσῃ, Θεσσαλονίκῃ, Καβάλλᾳ, Σέρραις, Ἰωαννίνοις, Χανίοις, Ἡρακλείῳ, Ρεθύμνῃ, Χίῳ, Λιμένι-Βαθέος (Σάμου).

ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ: Ἐν Κωνσταντινουπόλει (Ὑποκατάστημα ἐν Γαλατᾷ μετὰ Πρακτορείου ἐν Σταμπούλ), Ἀμισσῷ, Σμύρνῃ, Μερσίνῃ.

ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ: Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Καΐρῳ (μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Mousky), Ζαγαζίκ.

ΕΝ ΣΟΥΔΑΝ: Ἐν Χαρτούμ.

ΕΝ ΚΥΠΡΩ: Ἐν Λεμεσῷ.

ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ: Ἐν Λονδίνῳ (No. 22 Fenchurch Street).

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΔΙΟΝ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ, Ἀντιπρόεδρος, ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ ΔΕ ΡΕΒΕΡΣΟ, Ἀντιπρόεδρος, ΙΑΚΩΒΟΣ ΜΠΟΝΝΙΕ, Διευθύνων Σύμβουλος, ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΘΗΝΟΓΕΝΗΣ, ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗΣ, ΣΤΕΦ. ΕΥΓΕΝΙΔΗΣ, Βαρῶνος Α. Δὲ ΝΕΦΛΙΖ, ΕΜΜ. ΡΟΔΟΚΑΝΑΚΗΣ, Κ. ΒΕΡΟΥΓΚ, ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΖΑΡΙΦΗΣ.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΗΛΙΑΣΚΟΣ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΑΘΗΝΑΪΚΗΝ - ATHENOCLES"

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ δέχεται καταθέσεις εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς Φράγκα ἢ Λίρας Ἀγγλίας, ἀποδοτέας εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα, πληρώνει δὲ τόκον:

3 ο)ο κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν.

3 1)2 ο)ο κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις διαρκείας 6 μηνῶν.

4 ο)ο κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις διαρκείας 1 ἔτους καὶ ἄνω.

5 ο)ο κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις διαρκείας 2 ἐτῶν καὶ ἄνω.

Ἐπίσης δέχεται καταθέσεις εἰς ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ πληρωτέας εἰς πρώτην ζήτησιν μέχρι τοῦ ποσοῦ δρ. 2,000 καὶ ἐπὶ τόκῳ 4 ο)ο τὸ ἔτος.

Ὅσοι ἐκ τῶν μεταναστῶν θέλουσι νὰ ἀποστέλλωσι χρήματα εἰς τὰς πατρίδας των, δύνανται νὰ ἀπευθύνωνται εἰς τοὺς κατωθι σημειουμένους ἀνταποκριτάς μας ἤτοι:

ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ: Εἰς τὴν American Express Co., Adams Express Co., American Bankers Association, Bankers Trust Co., The Chase National Bank, Irving National Bank, National Bank of Commerce, United States Express Co., Wells Fargo & Co., Knauth, Nachod & Kuhne, Lionelo Perera & Co., Zimmerman & Forshay, New York.—Commercial National Bank, First National Bank, Fort Dearborn National Bank, Chicago, Ill.—The First-Second National Bank, Mellon National Bank, Union Savings Bank, Pittsburg, Pa.—The California National Bank, Sacramento, Cal.—Wells Fargo Nevada National Bank, San Francisco, Cal.—The First National Bank Cincinnati, O.—First National Bank, Minneapolis, Minn.—National Bank of Commerce, St. Louis, Mo.—Wisconsin National Bank, Milwaukee, Wis.

ΕΝ ΚΑΝΑΔΑ: The Canadian Bank of Commerce, Banque Internationale du Canada, Bank of British North America.

ΕΝ ΒΡΑΖΙΛΙΑ: Banco de Brazill.

ΕΝ ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ: Banco de la Nacion Argentina.

Ὅσοι θέλουσι νὰ κάμωσι καταθέσεις παρὰ τῇ Τραπέζῃ Ἀθηνῶν δύνανται νὰ στέλλωσι τὰ ἐμβάσματά των ἀπ' εὐθείας εἴτε εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Κεντρικὸν Κατάστημα τῆς Τραπέζης εἴτε εἰς οἱονδήποτε τῶν Ὑποκαταστημάτων της, παρ' ᾧ θέλουσι νὰ γείνῃ ἡ κατάθεσις.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Πρὸς ἀποφυγὴν χρονοτριβῆς καὶ δυσκολιῶν περὶ τὴν ἐξαργύρωσιν τῶν ἐμβασμάτων, συνιστᾶται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους νὰ φροντίζωσιν ὅπως τὰ ἀποστελλόμενα τσὲκ ἐκδίδωνται παρὰ τῶν Τραπεζῶν εἰς διαταγὴν τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
"ΑΤΛΑΝΤΙΣ"

Η ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ἱδρυθεῖσα τῷ 1894

ΥΠΟ ΣΟΛΩΝΟΣ Ι. ΒΛΑΣΤΟΥ

Ἐκδίδοται καθ' ἑκάστην καὶ τὰς Κυριακὰς

ΕΝ ΝΕᾼ ΥΟΡΚῌ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ, ΛΟΝΔΙΝΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Μόνιμοι ἔμμισθοι ἀνταποκριταὶ ἐν Λονδίνῳ, Παρισίοις, Ἀθήναις, Κων)πόλει, Θεσσαλονίκῃ, Σύρῳ, Κρήτῃ καὶ Σάμῳ.

ΤΜΗΜΑ ΕΚΔΟΤΙΚΩΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΚΑΝΑΔΑ, ΚΟΥΒΑΣ ΚΑΙ ΑΜΕΡΙΚ. ΚΤΗΣΕΩΝ	Ἐτησία	$ 5.00
	Ἑξάμηνος	» 2.50
	Τρίμηνος	» 1.50
ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ (MANHATTAN)	Ἐτησία	$ 7.00
	Ἑξάμηνος	» 3.50
	Τρίμηνος	» 2.00
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	Ἐτησία	Φρ. 35.00
	Ἑξάμηνος	» 17.50
	Τρίμηνος	» 10.00

Διαφημίσεις Ἐμπορικῶν Οἴκων τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐπιθυμούντων νὰ συνάψωσιν ἐμπορικὰς σχέσεις μὲ τὰ ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνικὰ Ἐμπορικὰ Καταστήματα, γίνονται δεκταὶ μὲ ἠλαττωμένας τιμάς.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἀπευθυντέον:

"ATLANTIS", P. O. STATION E., NEW YORK.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ

ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΥΠΟ ΤΩΝ ΕΚΔΟΤΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ "ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ" ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΒΙΒΛΙΑ ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ ΔΙΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ, ΕΠΙ ΚΑΛΟΥ ΧΑΡΤΟΥ ΚΑΙ ΔΕΝΟΝΤΑΙ ΣΤΕΡΕΩΣ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΣ

1	Ἱστορία Ἡνωμένων Πολιτειῶν	Φρ.	5.00
2	Ἐπίτομος Ἑλληνικὴ Ἱστορία	»	5.00
3	Πατριωτικὴ Βιβλιοθήκη, Τόμος Α'.	»	5.00
4	Πατριωτικὴ Βιβλιοθήκη Τόμος Β'.	»	5.00
5	Ἱστορία Μεγάλου Ἀλεξάνδρου	»	5.00
6	Ἱστορία Ἑλληνοτουρκικοῦ Πολέμου, Τόμος Α'.	»	5 00
7	Ἱστορία Ἑλληνοτουρκικοῦ Πολέμου, Τόμος Β'.	»	5 00
8	Ἱστορία Ἑλληνοβουλγαρικοῦ Πολέμου	»	5.00
9	Ἀπὸ Ἀκροπόλεως εἰς Ἄλτιν	»	5 00
*10	Τὰ Μυστήρια τοῦ Γιλδίζ	»	1.00
*11	Ἡ Φαρμακεύτρια	»	1.25
12	Νέα Ἑλληνικὴ Ἀνθολογία	»	5.00
*13	Μέθοδος Μανδολίνου	»	3.75
*14	Μέθοδος Μουσικῆς ἄνευ Διδασκάλου	»	1.25
15	Ἱερὰ Σύνοψις	»	3.75
*16	Διάλογοι Ἑλληνο-Ἀγγλικοί, Μικροί	»	1.25
17	Διάλογοι Ἑλληνο-Ἀγγλικοί, Μεγάλοι	»	5.00
18	Μέθοδος Ἀγγλικῆς Γλώσσης	»	5.00
19	Γραμματικὴ Ἀγγλικῆς Γλώσσης	»	3.75
20	Λεξικὸν Ἑλληνοαγγλικὸν	»	5.00
21	Λεξικὸν Ἀγγλοελληνικὸν	»	5.00
22	Λεξικὸν Ἑλληνοαγγλικὸν τσέπης	»	2.50
23	Λεξικὸν Ἀγγλοελληνικὸν τσέπης	»	2 50
24	Ἀγγλοελληνικὸν Ἐπιστολάριον	»	5.00
25	Χάρτης τῆς Νέας Ἑλλάδος, χρυσόδετος	»	2.50

Ἐκτὸς τῶν δι' ἀστερίσκων σημειουμένων, ὅλα τὰ ἄλλα βιβλία εἶναι καλλιτεχνικῶς καὶ στερεῶς χρυσοδεμένα.

Τὰ Ἀγγλο-Ἑλληνικὰ καὶ Ἑλληνο-Ἀγγλικὰ Λεξικὰ πωλοῦνται δεδεμένα χωριστὰ ἢ δεδεμένα τὰ δύο εἰς ἕνα τόμον, κατὰ προτίμησιν τοῦ παραγγέλλοντος.

Τὰ ἄνω βιβλία ἀποστέλλονται ἐλεύθερα ἐξόδων ἅμα τῇ λήψει τῆς ἀξίας των.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΚΥΡΙΟΙΣ:

ΙΩ. Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ Βιβλιοπωλεῖον Ἑστίας	ΑΘΗΝΑΙ
ΙΩ. Ν. ΣΙΔΕΡΗ	ΑΘΗΝΑΙ
ΔΡΑΓΑΤΣΗ καὶ Σια, Pl. Tunnel 525, Pera.	ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ
ΧΑΡΑΛ. ΠΑΠΠΑ, Ok la Momferato	ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

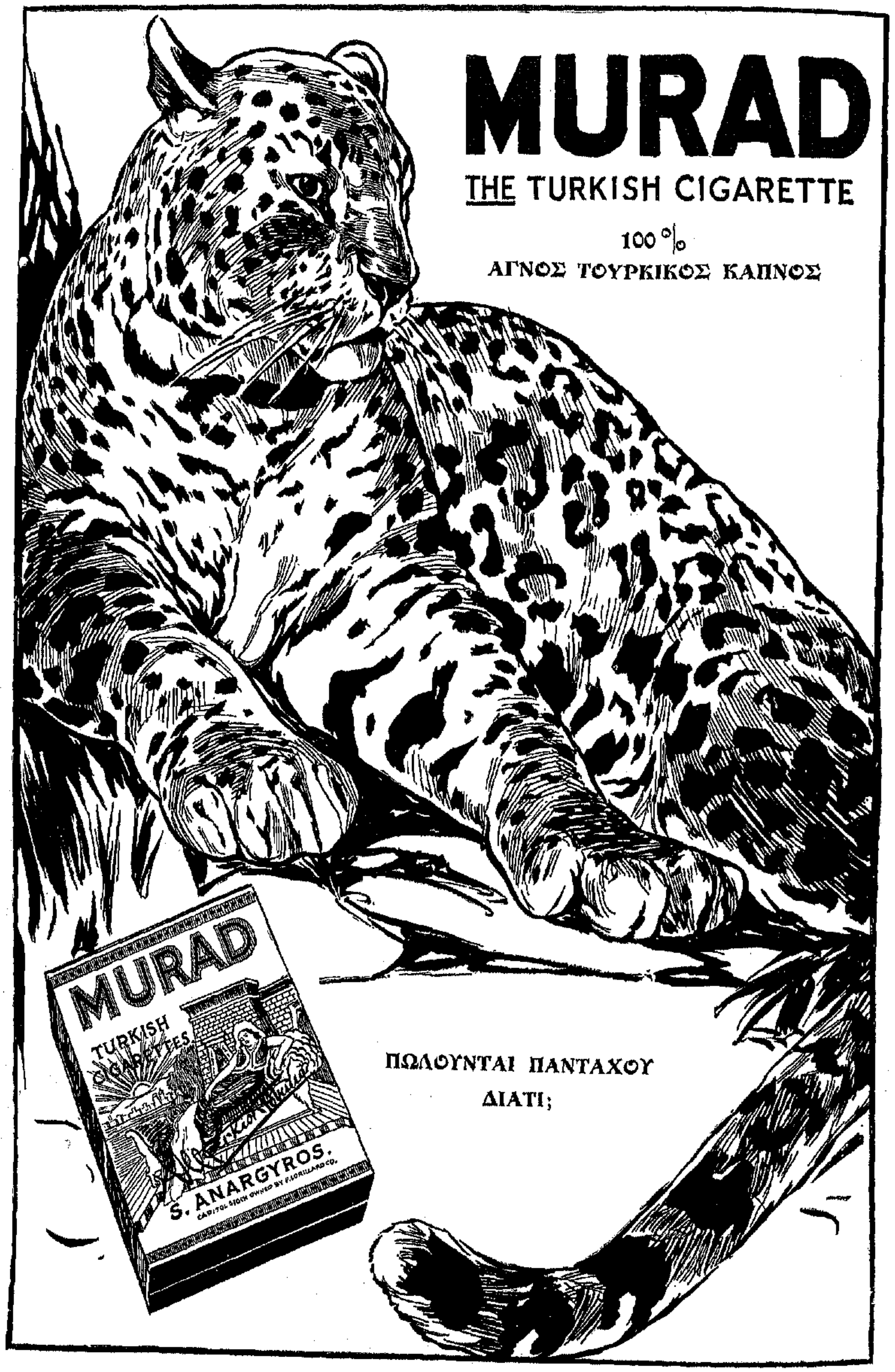
MURAD
THE TURKISH CIGARETTE
100 %
ΑΓΝΟΣ ΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΚΑΠΝΟΣ
MURAD
TURKISH CIGARETTES
S. ANARGYROS.
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΔΙΑΤΙ;

ΕΤΟΣ 5, ΑΡΙΘ. 11
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ
1914

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΑΤΛΑΝΤΙΣ

MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS

VOL. V, NO. 11
NOVEMBER
1914

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ο ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ο ΔΡ. 35,000,000

ΟΛΙΚΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ο ο ΔΡΑΧΜΑΙ ο ο ..170,000,000..

ΔΙΟΙΚΗΤΑΙ

ΙΩΑΝΝ. ΕΥΤΑΞΙΑΣ και ΑΛΕΞ. ΖΑΪΜΗΣ

Συνιστᾶται θερμῶς εἰς τοὺς μετὰ τῆς Τραπέζης συναλλασσομένους, ὅπως πρὸς ταχυτέραν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεών των, ἀποφεύγωσι νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὰ διοικοῦντα τὴν Τράπεζαν πρόσωπα καὶ διευθύνωσιν ἀποκλειστικῶς πάσας τὰς ἐπιστολὰς αὐτῶν εἰς τὴν διεύθυνσιν:

NATIONAL BANK OF GREECE, ATHENS - GREECE

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΑΙΓΙΟΝ	ΒΟΛΟΝ	ΙΘΑΚΗΝ	ΚΟΡΙΝΘΟΝ	ΛΕΥΚΑΔΑ	ΠΕΙΡΑΙΑ
ΑΓΡΙΝΙΟΝ	ΓΥΘΕΙΟΝ	ΙΩΑΝΝΙΝΑ	ΚΥΜΗΝ	ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΝ	ΠΥΛΟΝ
ΑΛΜΥΡΟΝ	ΔΗΜΗΤΣΑΝΑΝ	ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ	ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΝ	ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ	ΠΥΡΓΟΝ
ΑΜΦΙΣΣΑΝ	ΖΑΚΥΝΘΟΝ	ΚΑΛΑΜΑΣ	ΚΥΘΗΡΑ	ΜΕΣΣΗΝΗΝ	ΣΠΑΡΤΗΝ
ΑΜΑΛΙΑΔΑ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ	ΚΑΡΔΙΤΣΑΝ	ΛΑΜΙΑΝ	ΝΑΥΠΑΚΤΟΝ	ΣΥΡΟΝ
ΑΡΤΑΝ	ΘΗΒΑΣ	ΚΕΡΚΥΡΑΝ	ΛΑΡΙΣΣΑΝ	ΝΑΥΠΛΙΟΝ	ΤΡΙΚΚΑΛΑ
ΑΤΑΛΑΝΤΗΝ	ΘΗΡΑΝ	ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΝ	ΛΕΒΑΔΕΙΑΝ	ΠΑΞΟΥΣ	ΤΡΙΠΟΛΙΝ
. . . .	. . . .	. . . .	. . . .	ΠΑΤΡΑΣ	ΧΑΛΚΙΔΑ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Δι' ἀποστολὴν χρημάτων ἐκ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς Ἑλλάδα ἀπευθυντέον πρὸς τοὺς ἑξῆς ἀνταποκριτὰς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος:

National Bank of Commerce New York
American Express Co. » »

Bankers Trust Co. New York
Irving National Bank » »
First National Bank Chicago
First National Bank Pittsburg
First National Bank Milwaukee
Canadian Bank of Commerce Montreal Canada

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ

Δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας Ἀγγλίας, ἀποδοτέας ἐν ὡρισμένη προθεσμίᾳ ἢ διαρκεῖς, ἐπὶ τόκῳ

1 ο)ο κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις 6 μηνῶν τοὐλάχιστον
2 ο)ο » » » 1 ἔτους »
2 1)2 ο)ο » » » 2 ἐτῶν »
3 ο)ο » » » 4 » »
4 ο)ο » » » 5 » »

NATIONAL BANK OF GREECE ATHENS - GREECE

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΑΤΛΑΝΤΙΣ

MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS

VOL. V. NO. 11
NOVEMBER
1914

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΑΤΛΑΝΤΙΣ
ΜΗΝΙΑΙΑ
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: ΑΜΕΡΙΚΗΣ $2.00. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 15.
ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ 20 ΣΕΝΤΣ. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΦΡ. 1.25.
MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS
ANNUAL SUBSCRIPTIONS:
UNITED STATES $2.00. FOREIGN FRS. 15.
20c. PER COPY
ENTERED AS SECOND CLASS MAIL MATTER.

ATLANTIS PUBLISHING CO.
113-115-117 WEST 31ST STREET
P. O. STATION E., NEW YORK, U. S. A.
S. J. VLASTO, PRESIDENT D. J. VLASTO, 1ST VICE-PRES.
A. POLYZOIDES, 2ND VICE-PRES.
J. C. DEMETRIUS, TREAS. M. CHRISTOPHIDES, SEC'Y.
ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΤΛΑΝΤΙΣ
ΕΝ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΑΤΛΑΝΤΙΣ
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1894
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: ΑΜΕΡΙΚΗΣ $5.00. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 35.
ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 2 ΣΕΝΤΣ
ATLANTIS DAILY GREEK NEWSPAPER
ANNUAL SUBSCRIPTIONS:
UNITED STATES $5.00. FOREIGN FRS. 35
2c. PER COPY
TELEPHONE: 4970 - 4971 - 4972 MADISON SQUARE

Η ΕΙΣΟΔΟΣ τῶν Τούρκων εἰς τὸν πόλεμον ὑπῆρξε τὸ μεγαλείτερον γεγονὸς τοῦ λήγοντος μηνός, ὅστις ἀπὸ πάσης ἄλλης ἀπόψεως ὑπελείφθη κατὰ πολὺ τῶν τριῶν προηγουμένων.

Πράγματι αἱ ἐχθροπραξίαι ἐν Γαλλίᾳ δὲν εἶχον κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον τὸν ζωηρὸν ἐκεῖνον χαρακτῆρα, τὸν ὁποῖον ταῖς εἶχον προσδώση ἡ πρώτη προέλασις τοῦ Φὸν Κλοὺκ καὶ αἱ ἐπακολουθήσασαι αὐτῆς μάχαι τοῦ Μάρνου καὶ τοῦ Αἴσνου.

Ἂν πρόκηται κανεὶς νὰ κρίνη τὰς πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις τῶν τελευταίων ἑβδομάδων ἐν Γαλλίᾳ, χωρὶς νὰ εἶναι στρατιωτικός, θὰ κάμη τὴν σκέψιν ὅτι ἡ ἐποχὴ τῶν μεγάλων ἀποφασιστικῶν μαχῶν παρῆλθε πλέον, καὶ ὅτι αἱ πολεμικαὶ θεωρίαι τῆς ἐποχῆς τοῦ Ναπολέοντος καὶ τοῦ Μόλτκε δὲν δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσιν εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Ζέππελιν καὶ τῶν ὁλμοβόλων τῶν 42 ἑκατοστομέτρων. Ὁ ἀγὼν τῶν ὠχυρωμένων χαρακωμάτων ἀποτελεῖ, ὡς φαίνεται, τὴν τελευταίαν λέξιν τῆς πολεμικῆς τέχνης, ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐν Γαλλίᾳ ἐχθροπραξίας.

Ἀγὼν βραδύς, κουραστικός, δυνάμενος νὰ παραταθῇ ἐπὶ μῆνας, χωρὶς νὰ δώση μεγάλην ἀποφασιστικὴν νίκην εἰς οὐδέτερον τῶν ἀντιπάλων.

Ἓν βλέμμα εἰς τὸν χάρτην εἶναι ἀρκετὸν νὰ δείξῃ ὅτι ἡ κυρία γραμμή, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἀντιμετωπίζονται ἐν Γαλλίᾳ οἱ Σύμμαχοι καὶ οἱ Γερμανοί, δὲν μετεβλήθη οὐσιωδῶς ἀπὸ τὰ τέλη Σεπτεμβρίου.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν λήγοντα μῆνα, ὅλαι αἱ πολεμικαὶ ἐνέργειαι ἐν τῷ δυτικῷ θεάτρῳ τοῦ ἀγῶνος περιωρίσθησαν εἰς τὰς ἀδιακόπους μάχας τῆς Βελγικῆς παραλίας, διὰ τῆς ὁποίας οἱ Γερμανοὶ ἠθέλησαν νὰ γείνουν κύριοι τοῦ πορθμοῦ τῆς Μάγχης, χωρὶς ὅμως νὰ τὸ ἐπιτύχουν.

ΖΩΗΡΟΤΕΡΟΣ ὑπῆρξεν ὁ ἀγὼν εἰς τὸ Ἀνατολικὸν θέατρον τοῦ πολέμου. Ἐκεῖ τὰ Γερμανικὰ στρατεύματα, ἐνισχυθέντα καὶ διατελοῦντα ὑπὸ τὰς ὁδηγίας ἱκανωτάτου ἀρχηγοῦ, ὡς φαίνεται ὅτι εἶναι ὁ στρατηγὸς Φὸν Χίνδεμβουργκ, κατώρθωσαν ἐν ἀρχῇ τοῦ μηνὸς ν' ἀποκρούσουν νικηφόρως τὴν Ρωσσικὴν εἰσβολὴν καὶ νὰ φθάσουν μέχρι τῶν θυρῶν τῆς Βαρσοβίας. Ἐπῆλθον τότε οἱ Ρῶσσοι ἀκάθεκτοι καὶ ἔρριψαν τὸν ἐχθρὸν ὀπίσω, εἰσδύσαντες καὶ εἰς αὐτὸ τὸ ἔδαφός του. Ἐκ νέου τοὺς ἀπέκρουσεν ἡ Γερμανικὴ δύναμις καὶ τοὺς ὑπεχρέωσε νὰ ριφθοῦν ὀπίσω εἰς τὴν Βαρσοβίαν. Ἀλλὰ καὶ πάλιν ἡ Ρωσσικὴ τακτικὴ ἐθριάμβευσε καὶ ὁ μὴν κλείει μὲ τὴν προφανῆ ὁριστικὴν ἀποτυχίαν τῆς Γερμανικῆς εἰσβολῆς εἰς Πολωνίαν.

Ὁ κατὰ τῆς Αὐστρίας Ρωσσικὸς ἀγὼν περιορίζεται ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὴν πολιορκίαν δύο μεγάλων πόλεων, τῆς Πζέμυσλ καὶ τῆς Κρακοβίας. Εἰς τὸν ἀμυντικόν των πόλεμον οἱ Αὐστριακοί, διευθυνόμενοι ἀπὸ Γερμανοὺς καὶ ἀπολέσαντες ὁλόκληρον τὴν Γαλικίαν καὶ Βουκοβίνην, καταλαμβανούσας διπλασίαν τοῦ Βελγίου ἔκτασιν, φαίνονται κρατοῦντες τὰς θέσεις των καὶ ἀνθιστάμενοι ἐπιτυχῶς εἰς τοὺς Σέρβους καὶ τοὺς Μαυροβουνίους. Ἀλλ' αὐτὸ δὲν ἐμποδίζει τὴν θέσιν των ἀπὸ τοῦ νὰ εἶναι δεινή, καὶ ἀπὸ τοῦ νὰ χειροτερεύσῃ μόλις οἱ Ρῶσσοι εἰσβάλουν εἰς τὴν Πρωσσίαν, Γερμανικὴν Πολωνίαν καὶ Σιλεσίαν.

Αὐτὴ εἶναι ἡ ὄψις τὴν ὁποίαν παρουσιάζει τὸ Ἀνατολικὸν θέατρον τοῦ Πανευρωπαϊκοῦ ἀγῶνος, λήγοντος τοῦ Νοεμβρίου.

ΕΡΧΟΜΕΘΑ ἤδη εἰς τὸ μέγα γεγονὸς τοῦ μηνός, τὸν κατὰ τῶν Συμμάχων πόλεμον τῶν Τούρκων. Διάβημα ἀτυχές, τὸ ὁποῖον ἀνεμένετο ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τοῦ Πανευρωπαϊκοῦ πολέμου, καὶ τοῦ ὁποίου τὴν κυρίαν εὐθύνην φέρει ἡ Γερμανία. Ἡ Τουρκία ἐκήρυξε τὸν πόλεμον κατὰ τῶν Ρώσσων, τῶν Ἄγγλων καὶ τῶν Γάλλων καὶ τῶν Συμμάχων των. Ἀλλ' ἐλησμόνησε τοὺς κινδύνους τοὺς ὁποίους ἐν περιπτώσει ἥττης διατρέχει, ἐλησμόνησεν ὅτι ταυτίζουσα τὴν τύχην της μὲ τὴν τύχην τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Αὐστρίας διακινδυνεύει τὴν ἰδίαν ὕπαρξίν της.

Διότι, ποῖος θὰ σώσῃ τοὺς Τούρκους τὴν στιγμὴν καθ' ἣν οἱ Γερμανοὶ καὶ οἱ σύμμαχοί των Αὐστριακοὶ θὰ συντριβῶσιν;

Η ΑΓΓΛΙΑ τυπικῶς προσήρτησε τὴν Κύπρον, ἣν ἀπὸ τοῦ 1878 κατ' οὐσίαν κατεῖχε.

Καὶ ἡ Ἰταλία, ἰδοῦσα τὰ γενόμενα, θὰ ἔδιδε κάτι τι διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ κάμῃ τὸ ἴδιον, προκειμένου περὶ τῶν Δωδεκανήσων. Ἀλλὰ τὰ πράγματα δὲν φαίνονται διόλου εὐνοϊκὰ διὰ τοὺς ἐν Ρώμῃ. Ἡ Ἀγγλία, μὴ ἐπιτρέψασα ἕως τώρα τὴν προσάρτησιν τῶν Ἑλληνίδων ἐκείνων νήσων εἰς τὴν Ἰταλίαν, δὲν θὰ τὴν ἐπιτρέψῃ σήμερον, ὅτε, ἅπαξ ἔτι, ἀντελήφθη τὴν μεγίστην ἀνάγκην, ὅπως κρατῇ αὐτὴ ἡ ἰδία τὰς κλεῖδας τῆς Μεσογείου.

Οἱ Ἰταλοὶ θὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὰ νερά των. Καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Ἀρχιπέλαγος θὰ μείνῃ ὅ,τι ἀπ' αἰώνων ὑπῆρξε.

Η ΒΟΡΕΙΟΣ Ἤπειρος καὶ πάλιν ὑπὸ τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν! Εὐλογημένη ἡ ὥρα καὶ εὐλογημένος ὁ πρῶτος καρπός, τὸν ὁποῖον ὁ Πανευρωπαϊκὸς πόλεμος ἔφερεν εἰς τὸν τόσον βασανισθέντα ἐκεῖνον τόπον!

Μὲ τὴν Ἰταλίαν ἕτοιμον νὰ θέσῃ πόδα εἰς τὸν Αὐλῶνα καὶ πρόθυμον νὰ στερεωθῇ αὐτόθι, ἡ Ἑλλὰς δὲν ἔχασε καιρόν. Ὁ στρατὸς εὑρέθη εἰς τὴν γραμμὴν τῆς πρώτης του προελάσεως, πρὶν ἀκόμη οἱ Ἰταλοὶ πατήσουν τὸ χῶμα τοῦ Αὐλῶνος. Ἡ ἐμπόλεμος Εὐρώπη ἐνέκρινε τὸ Ἑλληνικὸν διάβημα, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ὅτι ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδες ἀδελφοί μας ἀναπνέουν καὶ πάλιν τὸν ἀέρα τῆς Ἐλευθερίας.

Η ΕΛΛΑΣ ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ οὐδετέρα κατὰ τὸν μέγαν Εὐρωπαϊκὸν ἀγῶνα. Κατὰ πόσον θὰ δυνηθῇ νὰ διατηρήσῃ τὴν στάσιν της ταύτην μέχρι τέλους, καὶ κατὰ πόσον θὰ ὠφελεῖτο ἐκ τῆς ἐνεργοῦ συμμετοχῆς της εἰς τὸν πόλεμον δὲν γνωρίζομεν. Ἀλλ' εἶναι γεγονὸς ὅτι, ἐπὶ τοῦ παρόντος τοὐλάχιστον, ἡ πολιτικὴ αὕτη ἀποτελεῖ αὐτόχρημα τὴν σωτηρίαν τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος. Δύο ἀλλεπάλληλοι πόλεμοι, ὅσον καὶ ἂν ὑπῆρξαν ἔνδοξοι καὶ νικηφόροι, συνετέλεσαν ἐν τούτοις ὥστε νὰ γείνουν ὑπέρ ποτε ἄλλοτε ἐπιθυμητὰ ἐκεῖ κάτω τ' ἀγαθὰ τῆς εἰρήνης.

Δυστυχῶς τὰ γεγονότα ἦλθον κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ὁ κίνδυνος ἑνὸς νέου πολέμου νὰ ἐγείρεται πάλιν ἀπειλητικὸς ἀπέναντι τοῦ μόλις ἀναπαυθέντος ἐκ τῶν ἀγώνων του Ἔθνους. Τὸν κίνδυνον τοῦτον ἴσως δὲν δυνηθῶμεν μέχρι τέλους ν' ἀποφύγωμεν. Πᾶσα ὅμως προσπάθεια, ὅπως μὴ τὸν ἐπισπεύσωμεν, εἶναι ἐπιβεβλημένη.

Εἰς τὸ ἔργον τῆς διατηρήσεως τῆς εἰρήνης ἡ Ἑλλὰς φαίνεται ἔχουσα τὴν σύμπραξιν ὁλοκλήρου τοῦ Αἵμου. Καὶ ἂν κρίνωμεν ἀπὸ τὰ ἀγγέλματα τὰ ὁποῖα μᾶς στέλλουν αἱ Ἀθῆναι, ἡ Ἑλλὰς τότε καὶ μόνον θὰ περιπλακῇ εἰς τὸν πόλεμον, ὅταν ἴδῃ ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ τὸν ἀποφύγῃ.

Η ΑΜΕΡΙΚΗ ἑορτάζει... Ἡ Ἡμέρα τῶν Εὐχαριστιῶν ἁπλώνει τὴν γαλήνην καὶ τὴν εὐμορφιὰν τοῦ συμβολισμοῦ της εἰς ὅλην τὴν μεγάλην αὐτὴν χώραν, ὅπου μόλις φθάνουν ἐξησθενημέναι ἀπὸ τὴν ἀπόστασιν αἱ ἀπηχήσεις τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ ἀγῶνος. Ὁ Νέος Κόσμος εἶναι εὐτυχέστερος τοῦ Παλαιοῦ! Δὲν ἔχει τὰς μερίμνας καὶ τοὺς περισπασμοὺς καὶ τοὺς ἀγῶνας ἐκείνου. Καὶ ἡ εὐχαριστήριος Προσευχὴ τοῦ Thanksgiving ἔχει κάτι τι ἀπὸ τὴν ἁγνότητα καὶ τὴν ἀθωότητα τῆς προσευχῆς τῶν παιδίων, τὰ ὁποῖα δὲν ἐγνώρισαν ἀκόμη τὰς περιπετείας τοῦ βίου τῶν μεγάλων καὶ τῶν γερόντων. Διότι τί ἄλλο εἶναι ἡ νεαρὰ Ἀμερικὴ εἰμὴ παιδίον ἀπέναντι τῆς γηραιᾶς Εὐρώπης!

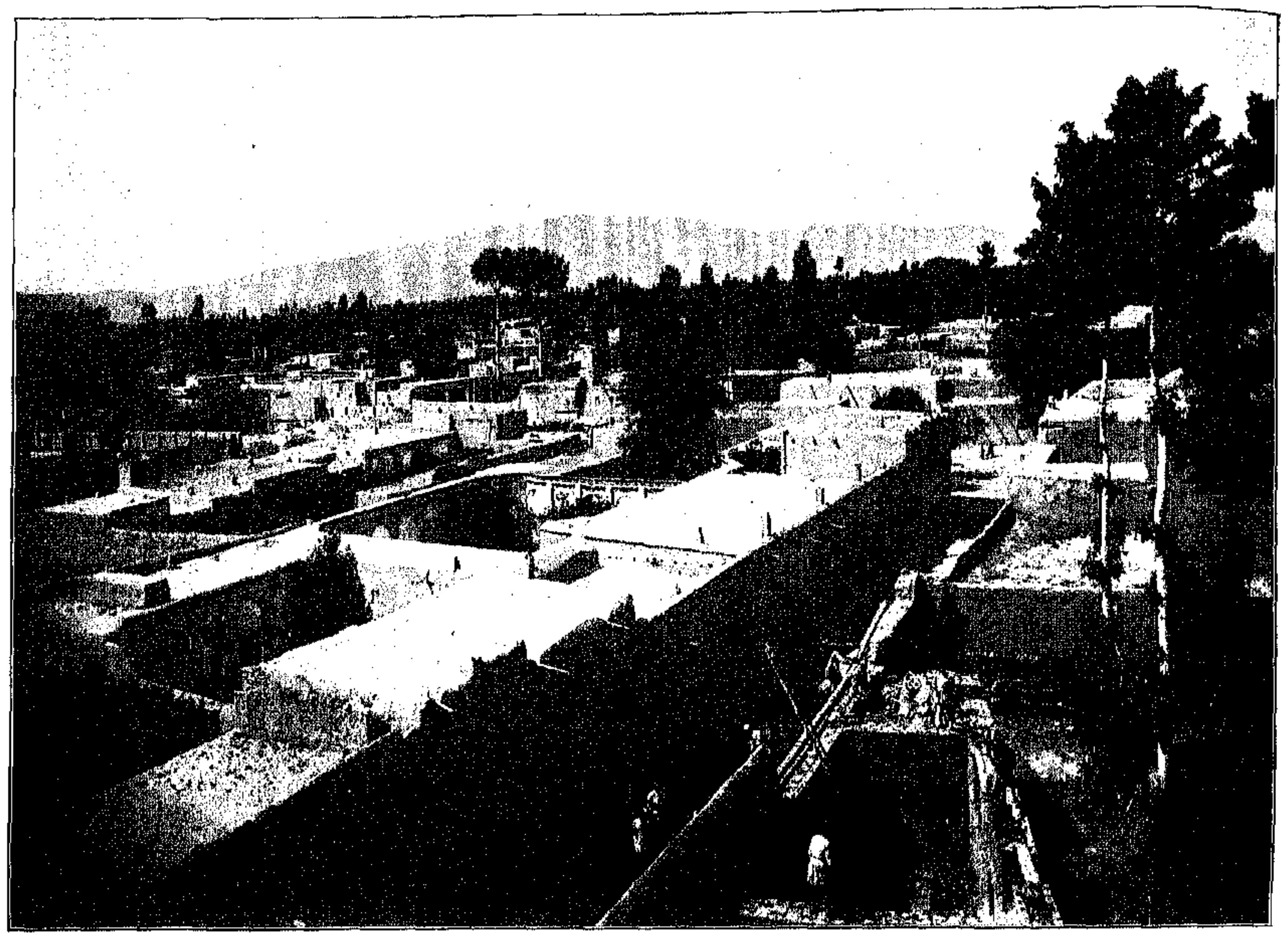

ΑΠΟΨΙΣ ΤΗΣ ΑΡΜΕΝΙΚΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΟΥΡΜΙΑΣ

Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΕΜΠΟΛΕΜΟΣ

ΧΩΡΙΣ νὰ ἐκπλήξῃ κανένα, μὲ ἓν διάβημα τὸ ὁποῖον ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τοῦ Πανευρωπαϊκοῦ πολέμου ἀνεμένετο, ἡ Τουρκία ἐρρίφθη εἰς τὸν ἀγῶνα ὡς σύμμαχος καὶ φίλη τῆς Γερμανίας. Τὸ ἱστορικὸν γεγονός, διὰ τοῦ ὁποίου ἐσημειώθη ἡ εἴσοδος τῶν Τούρκων εἰς τὰς τάξεις τῶν ἐμπολέμων Κρατῶν, ἦτο ὁ ὑπὸ τῶν Τουρκικῶν πολεμικῶν σκαφῶν βομβαρδισμὸς τῶν Ρωσσικῶν λιμένων Σεβαστουπόλεως, Θεοδοσίας καὶ Ὀδησσοῦ, κατὰ τὴν 29ην Ὀκτωβρίου. Ἡ ἐπίθεσις ἐκείνη, γενομένη ἄνευ προκληθείσης κηρύξεως πολέμου καὶ ἀποδοθεῖσα κατὰ πρῶτον εἰς αὐθαίρετον πρᾶξιν τῶν Γερμανῶν Κυβερνητῶν τοῦ «Goeben» καὶ τοῦ «Breslau», δὲν ἐβράδυνε νὰ κυρωθῇ ὑπὸ τῆς ἐν Σταμποὺλ Κυβερνήσεως τοῦ Μεγάλου Βεζύρου Σαΐτ Χαλὴμ καὶ νὰ φέρῃ τὴν ἄμεσον διακοπὴν τῶν φιλικῶν σχέσεων μεταξὺ τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ἀφ' ἑνός, καὶ ἀφ' ἑτέρου τῆς Ρωσσίας, Ἀγγλίας, Γαλλίας, Σερβίας, Μαυροβουνίου, Βελγίου καὶ Ἰαπωνίας, ἀποτελουσῶν τὸν σύνδεσμον τῶν Συμμάχων Κρατῶν.

Τὴν 31ην Ὀκτωβρίου ὁ Τουρκικὸς Στόλος εἰς τὸν Εὔξεινον ἐβύθιζε μερικὰ ἐμπορικά. Τὴν 2 Νοεμβρίου τὰ Ρωσσικὰ στρατεύματα εἰσέβαλλον εἰς τὴν Τουρκικὴν Ἀρμενίαν. Τὴν 3 τοῦ ἰδίου μηνὸς ὁ Ἀγγλογαλλικὸς στόλος τῆς Μεσογείου ἔρριπτε 240 βολὰς κατὰ τῶν Δαρδανελλίων, καὶ τὴν ἐπαύριον τοῦ βομβαρδισμοῦ τούτου ἡ Ἀγγλία ἐκήρυττε τὴν προσάρτησιν τῆς Κύπρου.

Τοιουτοτρόπως ἤρξατο ὁ πόλεμος τῶν Τούρκων κατὰ τῶν Συμμάχων, οὗτινος αἱ πρῶται ἐνέργειαι ὑπῆρξαν ἡ εἰσβολὴ τῶν Ρώσσων εἰς τὴν Ἀρμενίαν ἀπὸ δύο σημείων, ἀνατολικοῦ καὶ δυτικοῦ, τοῦ ὄρους Ἀραράτ, ἡ ὑπὸ τῶν Ἄγγλων κατάληψις τοῦ λιμένος Φάο τοῦ Περσικοῦ κόλπου, καὶ ἡ εἰσβολὴ τῶν Τούρκων εἰς Αἴγυπτον. Ἡ κήρυξις τοῦ Ἱεροῦ Πολέμου ὑπὸ τοῦ Σεϊχουλισλάμη, ὁ βομβαρδισμὸς τοῦ Βατοὺμ ὑπὸ τῶν Τούρκων καὶ τῆς Τραπεζοῦντος ὑπὸ τῶν Ρώσσων, ὡσαύτως δὲ καὶ μεμονωμέναι τινὲς συρράξεις εἰς τὴν Ἀρμενίαν καὶ Αἴγυπτον ἦσαν τὰ κυριώτερα γεγονότα, εἰς τὰ ὁποῖα κατὰ τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς κηρύξεώς του εἰκοσαήμερον περιωρίσθη ὁ Τουρκοσυμμαχικὸς πόλεμος.

Ο ΕΜΒΕΡ ΠΑΣΑΣ, Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν.

Οὕτως ἐχόντων ἀκόμη τῶν πραγμάτων, ἀξίζει νὰ λάβωμεν πρωτίστως μίαν σαφεστέραν ἰδέαν τῶν συνθηκῶν ὑπὸ τὰς ὁποίας πρόκειται νὰ ἐξελιχθῇ ὁ ἐν τῇ Ἐγγὺς Ἀνατολῇ ἀγὼν καὶ τῶν δυνάμεων τὰς ὁποίας οἱ εἰς τὸ θέατρον ἐκεῖνο τοῦ πολέμου ἀντίπαλοι διαθέτουν.

Καὶ κατὰ πρῶτον μέν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν Τουρκίαν, γενικῶς ἐπικρατεῖ ἡ γνώμη ὅτι ἡ στρατιωτικὴ αὐτῆς κατάστασις ἀπὸ τοῦ 1912 μέχρι σήμερον ἐπαισθητῶς ἐβελτιώθη. Ὁ Τουρκικὸς στρατὸς ἀποτελεῖται ἐν συνόλῳ ἀπὸ τεσσαράκοντα καὶ τρεῖς Μεραρχίας, ἑκάστη τῶν ὁποίων ἀποτελεῖται ἀπὸ δέκα τάγματα. Ἐκ τοῦ στρατοῦ τούτου μόνον ὀκτὼ Στρατιωτικὰ Σώματα, ἤτοι εἰκοσιτέσσαρες Μεραρχίαι, ἔλαβον μέρος εἰς τὸν Βαλκανικὸν πόλεμον, ἀπώλεσαν δὲ τότε τὸ πλεῖστον τοῦ πυροβολικοῦ των, χωρὶς μέχρι τοῦδε νὰ τὸ ἔχουν ἀντικαταστήσῃ τελείως.

Εἰς τὴν κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη ἐργασίαν πρὸς ἀναδιοργάνωσιν τοῦ στρατοῦ ὁ Ἐμβὲρ πασᾶς καὶ οἱ Γερμανοὶ ἀξιωματικοὶ εἰργάσθησαν μετὰ πολλοῦ ζήλου, βελτιώσαντες σπουδαίως τοὺς κλάδους μεταφορᾶς καὶ ἐπιμελητείας. Ὡσαύτως, κατὰ τὴν γνώμην διαφόρων ξένων, καὶ ἰδίᾳ Ἄγγλων στρατιωτικῶν κριτικῶν, ἐβελτιώθη κατὰ πολὺ τὸ Τουρκικὸν πεζικὸν εἰς διάστημα τῶν δύο τελευταίων ἐτῶν.

Περὶ τῆς ἀξίας τοῦ Τούρκου στρατιώτου ἔχουν γραφῆ πολλὰ τὰ καλά. Ἰδίως ἡ ἱκανότης αὐτοῦ εἰς τὸν ἀμυντικὸν ἀγῶνα θεωρεῖται μεγάλη. Ἡ ἀρχηγία ἐν τούτοις τῶν Τουρκικῶν στρατευμάτων πάντοτε ἦτο ἐλαττωματικὴ καὶ τὸ Ἐπιτελεῖόν του ἀνεπαρκὲς εἰς ζητήματα μορφώσεως, πρωτοβουλίας καὶ στρατηγικῆς. Κατὰ πόσον ὁ στρατηγὸς Liman Von Sanders καὶ οἱ λοιποὶ συνάδελφοί του κατώρθωσαν νὰ ἀναδιοργανώσουν ἀπὸ τῆς τελευταίας ταύτης ἀπόψεως τοὺς Τούρκους, εἶναι ζήτημα τὸ ὁποῖον θὰ δείξῃ ὁ ἀρξάμενος ἀγών.

Ἂς ἐξετάσωμεν ἤδη τὸ πεδίον τῶν ἐχθροπραξιῶν:

Εἰς τὴν Εὐρώπην ἡ Τουρκία ἔχει μικρὸν μόνον μέρος τῆς Θράκης μὲ σύνορα τὸν Εὔξεινον πρὸς Ἀνατολάς, τὸν Αἶμον πρὸς Βορρᾶν, τὸν Ἕβρον πρὸς Δυσμάς, τὴν Προποντίδα πρὸς Νότον.

Τὸ λείψανον τοῦτο τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ τῆς Τουρκίας Κράτους εἶναι κατ' οὐσίαν τὸ περιθώριον τῶν γραμμῶν τῆς Τσατάλτζας, αἵτινες προστατεύουν ἀπὸ τὸ μέρος τῆς ξηρᾶς τὴν Κωνσταντινούπολιν. Τὸ πρόβλημα τῆς ὑπερασπίσεως τῆς πρωτευούσης εἶναι δύσκολον λόγῳ τῆς ἰδιαιτέρας γεωγραφικῆς θέσεως ἐπὶ τοῦ Βοσπόρου καὶ ἐντὸς τῆς βολῆς τῶν πυροβόλων, ἅτινα θὰ ἠδύνατό τις νὰ τοποθετήσῃ εἰς τὴν ἀπέναντι Ἀσιατικὴν ὄχθην.

ΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΕΚ ΚΟΥΡΔΩΝ

Ἐπίθεσις κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ τοῦ μέρους τῆς θαλάσσης θὰ ἦτο δύσκολος, ἂν ὄχι ἀδύνατος, διότι ὁ Βόσπορος εἶναι πολὺ στενὸς διὰ κινήσεις μεγάλων πολεμικῶν σκαφῶν. Χρειάζεται πολὺ μεγάλη ἀνικανότης ἀπὸ μέρους τῶν Τούρκων διὰ νὰ ἠμπορέσῃ μία τοιαύτη ἐπίθεσις νὰ γείνῃ κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἐν τούτοις μία ἀπόβασις ἀρκετὰ μεγάλων στρατιωτικῶν δυνάμεων πλησίον τῆς πρωτευούσης δύναται νὰ φέρῃ ἀποτέλεσμα. Τοιουτοτρόπως, λαμβάνων τις ὑπ' ὄψει ὅτι ἡ Τουρκία δύναται νὰ κινητοποιήσῃ ἀμέσως δεκατέσσαρα Στρατιωτικὰ Σώματα μὲ τὰς ἀνεξαρτήτους Μεραρχίας των, θὰ ἴδῃ ὅτι ὁ στρατὸς αὐτὸς δὲν εἶναι πολὺς ἀπέναντι τῶν ἀναγκῶν, ἃς καλεῖται ν' ἀντιμετωπίσῃ.

Ἂς λάβωμεν κατὰ πρῶτον τὸν πλησιέστερον πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν Αἶμον. Τὰ τρία Κράτη, τὰ ὁποῖα ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου ἔχει νὰ φοβηθῇ ἡ Τουρκία, εἶναι ἡ Ἑλλάς, ἡ Βουλγαρία καὶ ἡ Ρουμανία. Τὰ Κράτη ταῦτα εἶναι ἐπὶ τοῦ παρόντος οὐδέτερα, ἀλλ' ὑπὸ ἐπιφυλάξεις, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐπιβάλλει εἰς τοὺς Τούρκους νὰ κρατῶσι διακοσίας χιλιάδας ἀνδρῶν εἰς τὴν Θράκην καὶ ἰδίως εἰς τὰς ὀχυρὰς θέσεις Ἀδριανουπόλεως καὶ Τσατάλτζας. Ἂς ἀφαιρέσωμεν λοιπὸν τὴν δύναμιν ταύτην ἀπὸ τὰ Τουρκικὰ στρατεύματα καὶ ἂς στραφῶμεν εἰς τὸν Καύκασον καὶ τὴν Αἴγυπτον, ὅπου ἡ Ὀθωμανικὴ Αὐτοκρατορία ἀντιμετωπίζει τοὺς κυρίως ἐχθρούς της.

Οἱ μὲν Ρῶσσοι παρ' ὅλον τὸν πόλεμόν των κατὰ τῆς Αὐστρίας καὶ Γερμανίας δὲν ἀπέσπασαν ἀπὸ τὸν Καύκασον οὔτε ἕνα στρατιώτην, κατὰ τοὺς μετριωτέρους δὲ ὑπολογισμοὺς διαθέτουν ὡς πρώτην δύναμιν κατὰ τῆς Τουρκίας διακοσίας χιλιάδας ἀνδρῶν, χωρὶς νὰ δυσκολευθοῦν ἐντὸς ὀλιγίστου χρονικοῦ διαστήματος νὰ τὴν ὑπερδιπλασιάσουν.

Ἡ Ρωσσικὴ αὕτη δύναμις θὰ εἶναι εἰς θέσιν ν' ἀπασχολήσῃ τὸ ἥμισυ καὶ πλέον τοῦ ὅλου Τουρκικοῦ στρατοῦ, ἂν δὲ ὁ Ρωσσικὸς στόλος τοῦ Εὐξείνου κατορθώσῃ νὰ θέσῃ ἐκτὸς μάχης τὸν Τουρκικόν, ἡ ἐκστρατεία τοῦ Τσάρου ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου θὰ ἔχῃ ἐπιτυχίαν πολὺ μεγαλειτέραν τῆς κατὰ τὸ 1878.

Ἀπὸ τὸ μέρος τῆς Αἰγύπτου ὁ Τουρκικὸς ἀγὼν ἔχει ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ γεγονὸς ὅτι δύναται νὰ βασισθῇ εἰς τὴν σύμπραξιν τοῦ ἐγχωρίου πληθυσμοῦ καὶ τὰς εὐνοϊκωτάτας συνθήκας, τὰς ὁποίας παρέχει κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τοῦ ἔτους ἡ παρὰ τὸν Νεῖλον χώρα. Τὸ ζήτημα ὅμως, τὸ μέγιστον καὶ σοβαρώτατον διὰ τοὺς Τούρκους καὶ τοὺς Γερμανοὺς ἡγέτας καὶ ὁδηγούς των, δὲν εἶναι ὁ πόλεμος τῆς Αἰγύπτου, ἀλλ' ἡ εἰς αὐτὴν εἰσβολή. Διὰ τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀδύνατον λόγῳ τῆς ἐν αὐτῇ ἀκαταμαχήτου Ἀγγλικῆς ὑπεροχῆς. Διὰ ξηρᾶς τὸ ζήτημα τῶν συγκοινωνιῶν τροφοδοσίας καὶ ὑδρεύσεως εἶναι τεράστιον διὰ τοὺς Τούρκους. Εἰς ἐπίμετρον οἱ Ἄγγλοι εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ ἐνεργήσουν ἀποβάσεις εἰς τὴν Παλαιστίνην καὶ νὰ προκαλέσουν νέους περισπασμοὺς εἰς τὰς Τουρκικὰς δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι κατ' ἀνάγκην θὰ διασκορπισθοῦν εἰς πολλὰ ταυτοχρόνως σημεῖα καὶ δὲν θὰ εἶναι ἰσχυραὶ εἰς τὰ Αἰγυπτιακὰ σύνορα ὅπου, τὸ κέντρον τοῦ Ἀγγλοτουρκικοῦ πολέμου.

Ἐξεγέρσεις τοῦ Μουσουλμανικοῦ στοιχείου ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Σουδὰν ἐνδέχεται νὰ σημειωθοῦν, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης δὲν πρέπει νὰ λησμονῆται ὁ Ἀγγλοϊνδικὸς στρατός, ὅστις εὐκολώτατα ἠμπορεῖ νὰ μεταφερθῇ ἐκ Βομβάης εἰς τὸ πεδίον τῶν ἐχθροπραξιῶν.

Τέλος ἡ Τουρκικὴ ἐκστρατεία ἐλαχίστας ἐλπίδας ἐπιτυχίας ἔχει εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον, ὅπου ἀκόμη περισσότερον καταφανὴς εἶναι ἡ Ἀγγλικὴ στρατιωτικὴ ὑπεροχή. Ἀλλ' ἐφ' ὅσον τὸ νότιον θέατρον τοῦ Τουρκικοῦ πολέμου δὲν παρουσίασεν ἀκόμη μεγάλην τινὰ ζωηρότητα, καὶ ἐφ' ὅσον αἱ ἐχθροπραξίαι τοῦ Καυκάσου καὶ τῆς Ἀρμενίας εἶναι ἐκεῖναι διὰ τῶν ὁποίων ἤρχισεν ὁ ἀγών, καλὸν εἶναι νὰ ρίψωμεν ἓν ἐταστικώτερον βλέμμα ἐκεῖ:

Εἴδομεν ἀνωτέρω πῶς ἡ Ρωσσία προεῖδε τὴν ἀπὸ μέρους τῆς Τουρκίας ἐπίθεσιν καὶ πῶς προητοιμάσθη νὰ τὴν δεχθῇ. Εἴδομεν ὁποίας περίπου δυνάμεις διαθέτει κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ἀπέναντι τῶν Τούρκων ὁ Ρωσσικὸς κολοσσός. Ταῦτα πάντα ὅμως δὲν πρέπει νὰ θεωρηθοῦν ὡς εὐκολύνοντα κατὰ πολὺ οὐσιώδη τρόπον μίαν ἐκστρατείαν, ἥτις εἶναι δυσκολωτάτη αὐτὴ καθ' ἑαυτήν.

Μία χειμερινὴ προέλασις διὰ μέσου τῶν ὀρο-

ΣΟΥΔΑΝΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ ΕΤΟΙΜΟΙ ΟΠΩΣ ΠΑΡΑΤΑΧΘΩΣΙ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ

πεδίων τῆς Ἀρμενίας εὑρισκομένων εἰς ὕψος ἀπὸ 6,000 μέχρι 10,000 ποδῶν ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης εἶναι ἔργον βαρύτατον καὶ δι' αὐτὰ ἀκόμη τὰ συνειθισμένα εἰς τὸ κλῖμα τοῦ Καυκάσου Ρωσσικὰ στρατεύματα. Κατὰ συνέπειαν καὶ κατὰ τὴν γνώμην ὅλων τῶν στρατιωτικῶν κριτικῶν, ἡ Ρωσσικὴ ἐκστρατεία δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ κάμῃ μεγάλα πράγματα πρὸ τῆς ἀνοίξεως, καίτοι μία εἰσβολὴ ἐντὸς τοῦ Τουρκικοῦ ἐδάφους θὰ προηγηθῇ πάσης ἄλλης ἐνεργείας τῶν Ρώσσων.

Ἂν ὁ ἀγὼν τοῦ 1877 θεωρηθῇ ὡς βάσις τοῦ σημερινοῦ, τὰ ἐμπόδια ἅτινα θὰ ἔχουν νὰ ὑπερπηδήσουν τὰ Ρωσσικὰ στρατεύματα μέχρις ὅτου φθάσουν εἰς τὸ Ἐρζερούμ εἶναι μέγιστα. Δὲν πρέπει νὰ λησμονῆται ὅτι κατὰ τὸν Ρωσσοτουρκικὸν ἐκεῖνον πόλεμον οἱ Τοῦρκοι ἐπέφεραν μεγαλητέρας ζημίας εἰς τὸν ἐχθρόν των ἐν Ἀρμενίᾳ παρὰ εἰς τὸν Αἷμον, καὶ ὅτι ὁ τίτλος τοῦ Γαζῆ ὁ δοθεὶς εἰς τὸν Μουκτὰρ πασᾶν τότε ἀποτελεῖ ἀμοιβὴν διὰ τὰς νίκας ἃς ὁ Τοῦρκος ἐκεῖνος παλαίμαχος κατήγαγε κατ' ἀνωτέρων ἐχθρικῶν δυνάμεων ἐνώπιον τοῦ Ἐρζερούμ.

Μία μακρὰ ὀροσειρὰ καλουμένη Δεβὲ Μπουγιοὺν (Λαιμὸς Καμήλου) προστατεύει τὴν Ἀρμενικὴν ταύτην πόλιν ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἀποτελεῖ πρώτης τάξεως φυσικὸν ὀχύρωμα. Οἱ Ρῶσσοι μετὰ τὴν ἐν Τὸπ Δὰγ ἧττάν των κατὰ τὴν 27 Νοεμβρίου 1877 ἐνήργησαν ἐπανειλημμένας ἐφόδους κατὰ τῆς θέσεως ταύτης, καὶ ἠνάγκασαν τοὺς Τούρκους νὰ ὑποχωρήσουν εἰς τὰ φρούρια τοῦ Ἐρζερούμ, ἅτινα ἐκράτησαν μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὑπεγράφη ἡ ἀνακωχή.

Ὅτι αἱ πρῶται ἐνέργειαι τῶν Ρώσσων θὰ συγκεντρωθῶσι καὶ τὴν φορὰν ταύτην εἰς τὴν ἅλωσιν τῆς πόλεως ταύτης ἐφάνη ἀπὸ τὰς πρώτας των κινήσεις.

Εἰς τὸ Ἐρζερούμ συγκεντροῦνται ὅλαι αἱ κυριώτεραι ὁδοὶ τῆς παραμεθορίου ταύτης Τουρκικῆς ἐπαρχίας. Μία ἀρκετὰ καλὴ ἁμαξιτὴ ὁδὸς συνδέει τὴν πόλιν ταύτην μὲ τὴν Τραπεζοῦντα, ἥτις εἶναι τὸ ἐπίνειόν της, ἡ περιφέρεια δὲ ὅλη ὑδρεύεται ἀπὸ τοῦ Εὐφράτου, ὅστις πηγάζει ἀπὸ τὰ πλησίον βουνὰ καὶ παρέχει ὕδωρ ἐξαίρετον. Οἱ Ρῶσσοι ἔχουν πᾶν συμφέρον νὰ καταλάβουν ταύτην ὡς καὶ τὴν Τραπεζοῦντα καὶ ἐκ τῶν ληφθεισῶν μέχρι τοῦδε εἰδήσεων φαίνεται ὅτι δὲν χάνουν καιρὸν εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ σχεδίου των τούτου.

Εἴδομεν ἀνωτέρω ὅτι οἱ Τοῦρκοι εἶναι εἰς θέσιν νὰ συγκεντρώσουν δεκατέσσαρα Σώματα Στρατοῦ, τὰ ὁποῖα κυρίως θὰ περιλαμβάνουν πεζικὸν καὶ ὀλίγον σχετικῶς πυροβολικόν.

Οἱ Τοῦρκοι θὰ δυνηθοῦν ὡσαύτως νὰ σχηματίσουν ἀσθενεῖς τινας Ταξιαρχίας ἱππικοῦ, καὶ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ ρίψουν κατὰ τῶν συμμάχων ἀρκετὰ πεζὰ καὶ ἔφιππα σώματα ἀτάκτων.

Ἕκαστον Τουρκικὸν Στρατιωτικὸν Σῶμα ἀποτελεῖται ἀπὸ τρεῖς Μεραρχίας. Ἑκάστη Μεραρχία πάλιν ἀποτελεῖται ἀπὸ τρία συντάγματα ἐκ τριῶν ταγμάτων τὸ καθέν, μὲ ἓν συμπληρωματικὸν τάγμα ἀκροβολιστῶν. Τοιουτοτρόπως κάθε μεραρχία ἀποτελεῖται ἀπὸ δέκα τάγματα, ἤτοι ἀπὸ 6 μέχρις 7,000 ἀνδρῶν, ἢ καὶ περισσοτέρων ἴσως, διότι ἡ Τουρκία εἰργάσθη εἰς τὴν κινητοποίησίν της ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς κηρύξεως τοῦ Πανευρωπαϊκοῦ πολέμου.

Ἐκ τῶν δεκατεσσάρων τούτων στρατιωτικῶν Σωμάτων, ἓξ κατ' ἀρχάς, μὲ ἓν ἢ δύο βραδύτερον, θὰ σταλοῦν κατὰ τῶν Ρώσσων. Κατὰ τὰς τελευταίας ἐκ Πετρουπόλεως εἰδήσεις, ὁ στρατὸς οὗτος θὰ φθάνῃ μέχρι 300,000 ἀνδρῶν. Λαμβανομένου ὑπ' ὄψει, ὡς ἐν ἀρχῇ τῶν γραμμῶν τούτων εἴ-

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΤΑΛΑΑΤ ΒΕΗΣ

πομεν, ὅτι 200,000 Τοῦρκοι θὰ φρουρῶσι τὴν Κωνσταντινούπολιν ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ Βοσπόρου, τῶν Δαρδανελλίων καὶ τῆς Θράκης, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐπισήμων Τουρκικῶν ἀνακοινώσεων, καθ' ἃς ὁ στρατὸς τοῦ Σουλτάνου ἀνέρχεται εἰς 700,000 ἄνδρας, εἶναι προφανὲς ὅτι μία δύναμις 200,000 ἀνδρῶν θὰ σταλῇ κατὰ τῶν Ἄγγλων.

Ταῦτα ὅσον ἀφορᾷ τὸ στρατιωτικὸν μέρος τοῦ νέου πολέμου.

Πολιτικῶς κρινομένη ἡ συμμετοχὴ τῆς Τουρκίας εἰς τὸν μέγαν Εὐρωπαϊκὸν ἀγῶνα ἀνοίγει τὴν θύραν εἰς πλείστας ἄλλας πιθανότητας, τὰς ὁποίας δὲν θὰ βραδύνωμεν ἴσως νὰ ἴδωμεν λαμβανούσας ὀστᾶ καὶ σάρκα λίαν συντόμως.

Ὡμιλήσαμεν περὶ τῆς σημερινῆς στάσεως τοῦ Αἵμου. Ἀλλὰ τὰ Κράτη τοῦ Αἵμου δὲν εἶναι τὰ μόνα ἅτινα ἐμμένουσιν ἀκόμη εἰς τὴν ἀμφίβολον οὐδετερότητά των.

Ἡ Ἰταλία, ἥτις διὰ τῆς πολιτικῆς ἣν ἠκολούθησεν ἀπὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ πολέμου ἔχασε τὰς συμπαθείας τῶν συμμάχων της καί, χωρὶς νὰ κερδίσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως, γνωρίζει σήμερον ὅτι εὑρίσκεται εἰς μίαν δυσκολωτάτην θέσιν, δὲν δύναται νὰ συμπράξῃ μετὰ τῶν Αὐστριακῶν, τῶν Γερμανῶν καὶ τῶν Τούρκων, ἀλλὰ δὲν θέλει ταυτοχρόνως νὰ ταυτίσῃ τὰς τύχας της μὲ τοὺς Γάλλους, Ρώσσους καὶ Ἄγγλους, ἐφ' ὅσον δὲν βλέπει ἐκ τῶν προτέρων ἱκανοποιουμένας τὰς ἀπαιτήσεις της, αἵτινες ἀποβλέπουν, οὔτε περισσότερον οὔτε ὀλιγώτερον, εἰς τὴν ἐξασφάλισιν ἀπολύτου κυριαρχίας ἐν τῇ Μεσογείῳ.

Ο ΜΕΓΑΣ ΒΕΖΥΡΗΣ ΠΡΙΓΚΙΨ ΣΑΪΤ ΧΑΛΗΜ

Τὰς ἀξιώσεις ταύτας δὲν ἠθέλησε ν' ἀναγνωρίσῃ ἡ Τριπλῆ Συνεννόησις μέχρι τοῦδε, δι' ὃ καὶ ἡ Ἰταλία ἔμεινεν ἐκτὸς τοῦ ἀγῶνος μὲ τὸν φόβον ὅτι εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ θ' ἀναγκασθῇ νὰ φύγῃ καὶ ἀπὸ τὸν Αὐλῶνα καὶ ἀπὸ τὰ Δωδεκάνησα καὶ ἀπὸ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, ὅπου μετὰ τόσους μόχθους κατώρθωσε νὰ καταλάβῃ, καὶ τοῦτο μόνον οἰκονομικῶς, μίαν γωνίαν.

Ἂν ὅμως σήμερον ἡ εἴσοδος τῶν Τούρκων εἰς τὸν μέγαν πόλεμον δημιουργήσῃ ζητήματα εἰς τὴν Τριπολίτιδα, θὰ δυνηθοῦν οἱ Ἰταλοὶ νὰ παραμείνουν ἐπὶ πλέον οὐδέτεροι;

Εἰς τὸ ἐρώτημα θ' ἀπαντήσῃ ἡ ἐξέλιξις τὴν ὁποίαν θ' ἀκολουθήσῃ ὁ Ἱερὸς Πόλεμος, τὸν ὁποῖον ἐκήρυξεν ὁ Σεϊχουλισλάμης τὴν ἐπαύριον τῆς εἰσόδου τῆς Τουρκίας εἰς τὸ στάδιον τῶν ἐχθροπραξιῶν.

Ὁ πόλεμος οὗτος εἶναι κατὰ τοῦτο πρωτότυπος, ὅτι στρέφεται ἀποκλειστικῶς κατὰ τῶν Ρώσσων, Ἄγγλων, Γάλλων καὶ τῶν Συμμάχων αὐτῶν, χωρὶς νὰ διευθύνεται κατὰ τῶν ἄλλων Χριστιανῶν.

Ἐν τούτοις δὲν ἐπρόφθασε νὰ παρέλθῃ μὴν ἀπὸ τῆς κηρύξεώς του καὶ τὰ πρῶτα ἐπεισόδια μεταξὺ τῆς Τουρκίας καὶ δύο οὐδετέρων Κρατῶν τῆς Ὁλλανδίας καὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐσημειώθησαν ἤδη.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ταῦτα ἐκανονίσθησαν φιλικῶς, ἀλλὰ τίς μᾶς ἐγγυᾶται ὅτι δὲν θὰ ἐπαναληφθῶσι καὶ εἰς βάρος ἄλλων Κρατῶν;

Ὁ Τουρκικὸς φανατισμὸς οἰστρηλατούμενος ὑπὸ τοῦ Ἱεροῦ Πολέμου εἶναι ζήτημα ἂν θὰ ἠμπορέσῃ νὰ κρατηθῇ ἐντὸς τῶν στενῶν πολιτικῶν ὁρίων, τὰ ὁποῖα τοῦ ἔθεσαν ἡ Πύλη καὶ ὁ Κάϊζερ.

Κατὰ συνέπειαν ὑπάρχει πάντοτε ὁ φόβος μεγαλειτέρων περιπλοκῶν εἰς τὴν Ἀνατολήν, ταύτας δὲ εἶναι ζήτημα ἂν ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις θὰ ἠμπορέσῃ ν' ἀποσοβήσῃ.

Ο ΔΖΕΜΑΛ ΠΑΣΑΣ, Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν

Ὑπάρχει ἔπειτα ἓν ἄλλο ζήτημα, τὸ ὁποῖον ὤφειλε τὴν στιγμὴν ταύτην ν' ἀπασχολῇ σοβαρώτατα τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει. Αὐτὸ εἶναι τὸ οἰκονομικόν.

Ἡμεῖς εἴμεθα διατεθειμένοι νὰ παραδεχθῶμεν ὡς ἀκριβῆ τὸν ἐπίσημον τῆς Πύλης ἰσχυρισμόν, καθ' ὃν αἱ στρατιωτικαὶ δυνάμεις τῆς αὐτοκρατορίας περιλαμβάνουν 700,000 ἄνδρας.

Ἀλλ' ἡ διατροφὴ καὶ ὁ ἐξοπλισμὸς καὶ ὁ ἱματισμὸς καὶ ἡ ἰατρικὴ περίθαλψις μιᾶς τοιαύτης δυνάμεως μὲ ποῖα κεφάλαια θὰ ἐπιτευχθῶσιν;

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ Δημοσίου Ὀθωμανικοῦ χρέους ἀνέρχεται εἰς δέκα καὶ πλέον ἑκατομμύρια λιρῶν ἐτησίως. Τὸ ποσὸν τοῦτο εἶναι προφανὲς ὅτι θὰ χρησιμοποιήσῃ σήμερον διὰ τὰς πολεμικάς της ἀνάγκας ἡ Τουρκία.

Ἀλλὰ διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ διαθέσῃ τὸ ποσὸν τοῦτο ἡ Πύλη πρέπει πρωτίστως νὰ τὸ εἰσπράξῃ.

Δύο ἐκ τῶν κυριωτέρων πηγῶν ἐσόδων τῆς Τουρκίας εἶναι τὰ τελωνεῖα, ἀφήνοντα πέντε ἑκατομμύρια λιρῶν, καὶ ἡ δεκάτη, ἥτις ἀφήνει ἄλλα ἑπτά.

Ἀλλὰ ἀμφότερα τὰ εἰσοδήματα ταῦτα θὰ ἔχουν κατέλθῃ εἰς τὸ ἥμισυ τῶν ἀποδόσεών των ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ τελευταίου πολέμου.

Κατ' ἀναλογίαν θὰ ἔχουν πέσῃ καὶ τὰ ἄλλα ἔσοδα τῆς Πύλης. Ἂν λοιπὸν λάβωμεν ὑπ' ὄψει ὅτι ἡ Τουρκία ἔχει ὑπὸ τὰ ὅπλα 700,000 ἄνδρας καὶ ὑπολογίσωμεν τὴν πολεμικὴν δαπάνην δι' ἕνα ἕκαστον ἐξ αὐτῶν πρὸς δέκα φράγκα τὴν ἡμέραν συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐξόδων διατροφῆς, ἱματισμοῦ, ἐξοπλισμοῦ πυρομαχικῶν μεταφορᾶς καὶ νοσοκομειακῆς περιθάλψεως, θὰ ἴδωμεν ὅτι ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις θέλει τοὐλάχιστον ἑπτὰ ἑκατομμύρια φράγκων ἡμερησίως διὰ τὸν πόλεμόν της. Ἀλλὰ καὶ εἰς πέντε μόνον ἑκατομμύρια ἂν περιορίσῃ κανεὶς ἡμερησίως τὰ ἔξοδα ταῦτα, θὰ ἴδῃ ὅτι τὸ ἐγχείρημα τὸ ὁποῖον ἀνέλαβεν ἡ Τουρκία εἶναι πολὺ ἀνώτερον τῶν δυνάμεών της.

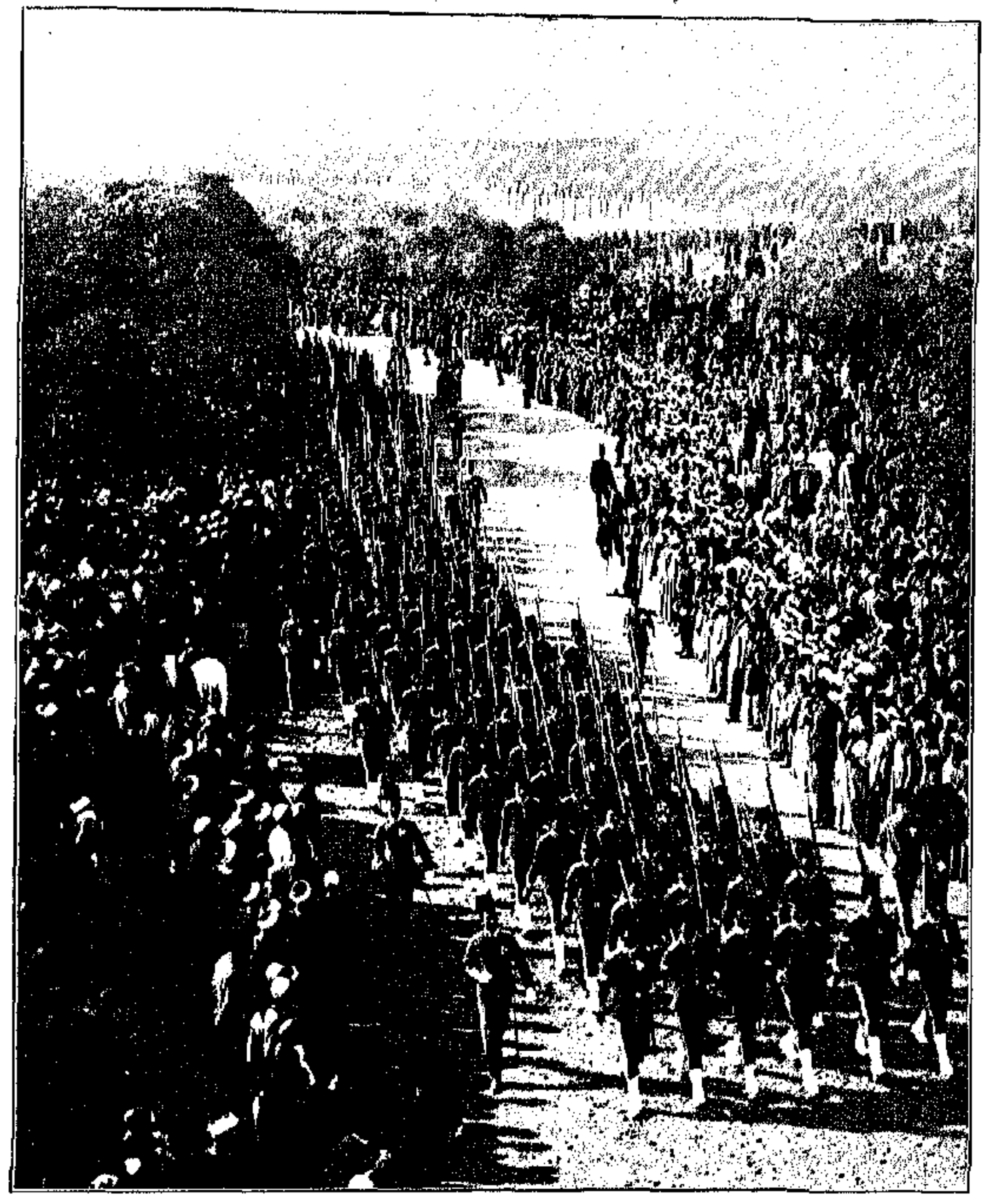

ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ, ΒΑΔΙΖΩΝ ΔΙΑ ΤΗΣ ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΩΝΩΝ ΕΝ ΚΑΪΡΩ

Ἡ Γερμανία καὶ ἡ Αὐστρία θὰ ἔλθωσι κατὰ πᾶσαν βεβαιότητα ἀρωγοὶ τῶν συμμάχων των.

Ἀλλὰ μήπως αὗται ἔχουν περισσότερον διαθέσιμον χρῆμα;

Ὅλα αὐτὰ τὰ δεδομένα καθιστοῦν εἰς ἄκρον προβληματικὴν τὴν ἔκβασιν ἑνὸς ἀγῶνος, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Κάϊζερ παρέσυρε τοὺς Τούρκους, στηρίζων εἰς τὴν συμμαχίαν των δυσαναλόγους πρὸς τὰς δυνάμεις των ἐλπίδας.

Διὰ τὸν Ἑλληνισμὸν ἡ νέα Τουρκικὴ περιπέτεια θὰ σημάνῃ νέα δεινὰ καὶ νέας ταλαιπωρίας.

Ἀλλ' ἂν ὁ τελευταῖος πόλεμος φέρῃ τὴν λύσιν τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος, ἂν ἀποκαταστήσῃ ἐκεῖ κάτω μονίμως τὴν εἰρήνην, τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν ἐλευθερίαν, τότε ἂς εἶναι συγχωρημένος.

Καὶ εὐτυχῶς τὰ πράγματα δεικνύουν ὅτι ἓν τοιοῦτον ἀποτέλεσμα θὰ ἔχῃ ὁ πόλεμος τῆς Ἀνατολῆς, ἂν κρίνῃ κανεὶς ἀπὸ τὴν μέχρι τοῦδε ἐξέλιξίν του.

ΑΠΟΨΙΣ ΛΙΜΕΝΟΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

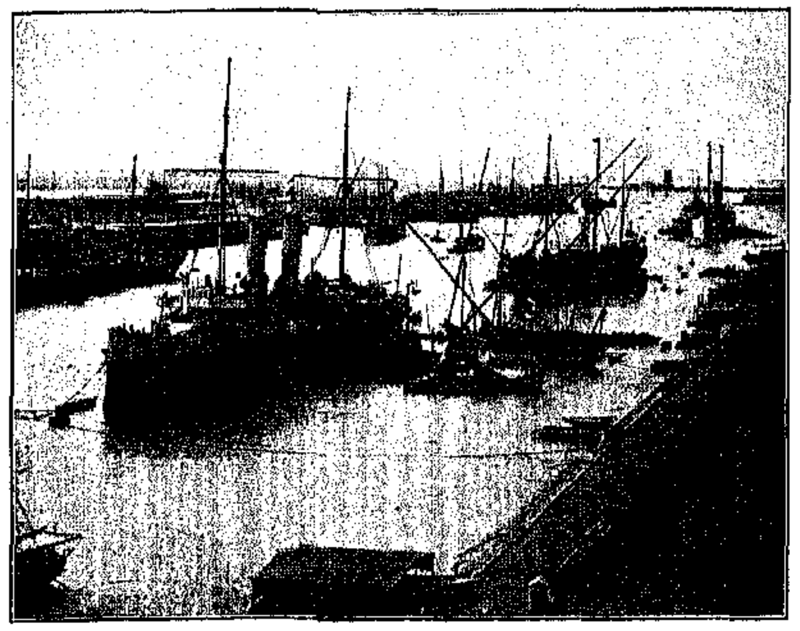

ΤΟ ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ

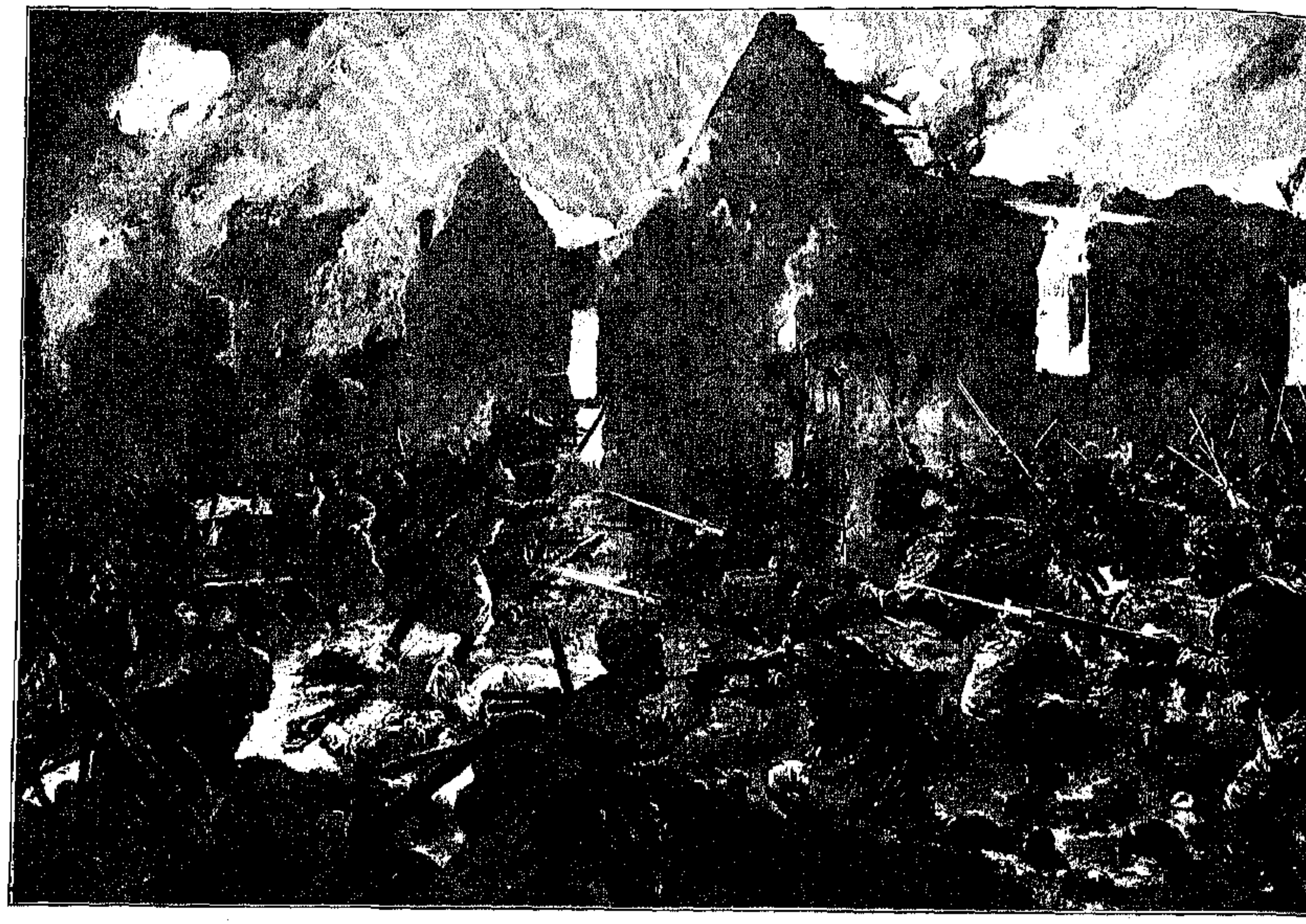

ΕΝ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΑΠΟ ΤΑΣ ΠΕΙΣΜΑΤΩΔΕΙΣ ΜΑΧΑΣ ΤΟΥ ΜΑΡΝΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΝ ΗΤΤΑΝ

ΒΡΑΔΕΩΣ καὶ ἐπιμόχθως, ὑπὸ τὰς χιόνας καὶ τὰς βροχὰς τοῦ ἐνσκήψαντος χειμῶνος, ὁ πόλεμος βαίνει κανονικῶς ἐπὶ τῆς προκεχαραγμένης ὁδοῦ του, ἡ ὁποία ἄγει εἰς τὴν Γερμανικὴν ἧτταν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ τετάρτου μηνὸς τοῦ πολέμου οἱ Γερμανοί, δοκιμάσαντες ὅλας τὰς δυνάμεις των εἰς τὴν ὑπερτάτην ἔντασιν, θυσιάσαντες ἢ ἐξαντλήσαντες τὸν στρατὸν τῆς πρώτης γραμμῆς εἰς τὸν ὁποῖον κυρίως ἐβασίζοντο, καλέσαντες εἰς τὴν γραμμὴν τοῦ πυρὸς παρήλικας καὶ μειράκια πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἀπεγνωσμένων προσπαθειῶν των, ἀπέχουν ἐκ τῶν Παρισίων περισσότερον παρὰ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς μάχης τοῦ Αἴσνου. Κάθε ἡμέρα σχεδὸν τῆς ἀτελειώτου αὐτῆς μάχης ἐσημειώθη μὲ νέαν ἐπίθεσιν τῶν ἐπιδρομέων πρὸς διάρρηξιν τῆς γραμμῆς τῶν Συμμάχων, καὶ κάθε σημεῖον τοῦ συμμαχικοῦ μετώπου ἐδοκιμάσθη ἐν τῇ προσπαθείᾳ ταύτῃ τῶν Γερμανῶν. Ἀπὸ τῆς Βελγικῆς παραλίας μέχρι τῶν Βοσγίων τὰ Γερμανικὰ συντάγματα ὡς πολιορκητικοὶ κριοὶ τοῦ παλαιοῦ καιροῦ κτυποῦν ἀφ' ὅτου ἤρχισεν ὁ μέγας ἀγὼν παρὰ τὸν Αἴσνην τὰς γραμμὰς τῶν Γάλλων, τῶν Ἄγγλων καὶ τῶν Βέλγων, χωρὶς ἄλλο ἀποτέλεσμα ἐκτὸς τῆς ἐξαντλήσεως καὶ τῆς τρομερᾶς ἀποδεκατίσεως τῶν ἐπιτιθεμένων. Ἡ συνεκτικότης καὶ ἡ ἀντοχὴ τῶν συμμαχικῶν γραμμῶν ἀπεδείχθη ὑπερτέρα τῆς ὁρμῆς τῶν Γερμανῶν. Ἡ σάρωσις τῶν ὑπερασπιστῶν τοῦ Γαλλικοῦ ἐδάφους καὶ τῆς νοτιοδυτικῆς γωνίας τοῦ Βελγίου ἐξῆλθε πρὸ πολλοῦ τῶν ὁρίων τῆς πιθανότητος, καὶ ἡ ἔξωσις τῶν Γερμανῶν ἐκ τῆς Γαλλίας εἰσῆλθεν εἰς τὸ στάδιον τῆς βεβαιότητος.

Καὶ ἐφ' ὅσον παρέρχεται ὁ χρόνος ἐπὶ τοσοῦτον αὐξάνεται ἡ ὑπεροχὴ τῶν Συμμάχων ἀπέναντι τῶν Γερμανῶν εἰς ἀμφότερα τὰ θέατρα τοῦ πολέμου. Μόνον ἐπιδείνωσιν τῆς θέσεώς των δύνανται νὰ περιμένουν εἰς τὸ ἑξῆς οἱ Γερμανοί. Γαλλία, Ἀγγλία καὶ Ρωσσία ἑτοιμάζουσι διαρκῶς νέας μαχίμους δυνάμεις, μὲ τὰς ὁποίας θὰ διπλασιασθῇ σὺν τῷ χρόνῳ ὁ στρατὸς ὁ ἀντιμετωπιζόμενος ὑπὸ τῶν Γερμανῶν. Ἡ Γερμανία κάμνει ἀναμφιβόλως τὸ ἴδιον, ἀλλ' αἱ πηγαὶ τῶν δυνάμεών της οὔτε πόρρωθεν δύνανται νὰ παραβληθῶσι πρὸς τὰς τῶν Συμμάχων. Τὰ ἑξήκοντα καὶ ἓξ ἑκατομμύρια τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Γερμανίας καὶ τὰ μένοντα εἰς τὴν Αὐστρίαν τριάκοντα ἢ τεσσαράκοντα ἑκατομμύρια δὲν δύνανται νὰ ἀποδώσουν τὸ ἥμισυ κἂν τῶν μαχίμων ἀνδρῶν τοὺς ὁποίους δύνανται νὰ δώσουν οἱ πληθυσμοὶ τῶν χωρῶν τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως. Καὶ ἐκτὸς τῆς ἀσυγκρίτου ὑπεροχῆς τῶν πηγῶν τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τῶν Συμμάχων εἶναι καὶ τὸ ζήτημα τῶν ὑλικῶν πόρων. Ὅταν αἱ Γερμανικαὶ ἐφημερίδες διαλαλοῦσιν ὅτι ἡ Γερμανία καὶ ἡ Αὐστρία ἔχουν ἄθικτον ἐφεδρείαν δώδεκα ἑκατομμυρίων ἀνδρῶν δυναμένων νὰ φέρουν ὅπλα, δὲν ὑπολογίζουν βεβαίως τί ἀπαιτεῖ ἡ συγκρότησις, ὁ ὁπλισμὸς καὶ ἡ συντήρησις ἑνὸς τόσον τερασπίου στρατοῦ—ὁ ὁποῖος ἄλλως τε εἶναι ἐντελῶς φανταστικός. Αἱ τρεῖς Δυνάμεις τῆς Συνεννοήσεως δὲν στενοχωροῦνται ἐκ τοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος. Ἡ Γαλλία κατατροπώνει μόνη της οἰκονομικῶς ὁλόκληρον τὴν λοιπὴν Εὐρώπην. Ἡ Ἀγγλία ἔδειξε τὴν οἰκονομικὴν εὐρωστίαν της ὅταν ὁ Lloyd George ἀνήγγειλε τὴν ἔκδοσιν δανείου ὀκτὼ δισεκατομμυρίων καὶ ἑπτακοσίων πεντήκοντα ἑκατομμυρίων φράγκων διὰ τὰς

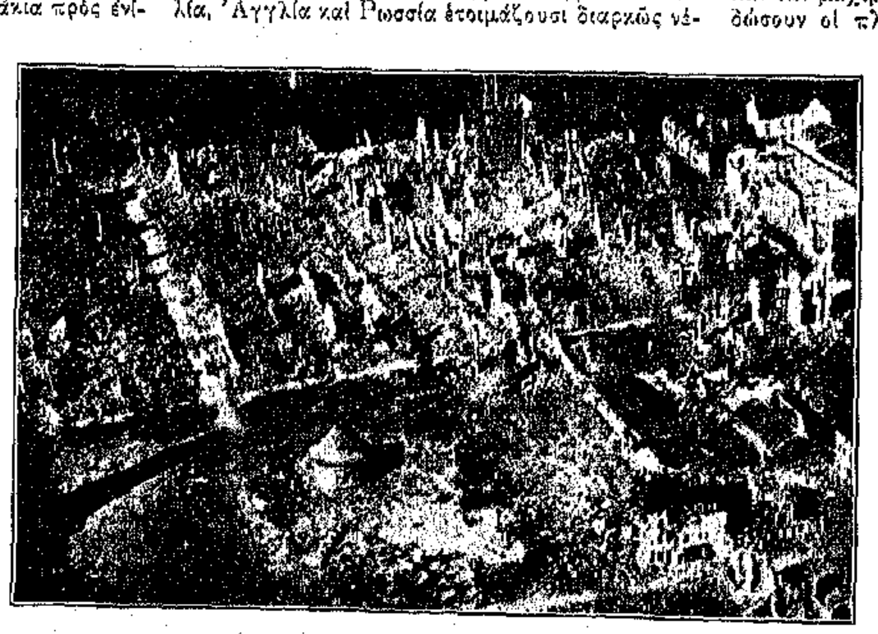

ΤΙ ΑΠΕΜΕΙΝΑΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΚΗΝ ΠΟΛΙΝ LONGWY, ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΟΝ

πολεμικὰς δαπάνας. Ἡ Ρωσσία προβαίνει εἰς τὸ δημοκρατικὸν μέτρον τῆς φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος χάριν τοῦ πολέμου, καὶ ἔχει βεβαίως πρὸ αὐτῆς μέγαν τρυγητὸν ρουβλίων. Εἰς τὰ οἰκονομικὰ ταῦτα μέτρα τῶν Συμμάχων ἡ Αὐστρία ἀπήντησε μὲ τὴν ἔκδοσιν δανείου 625,000,000 φράγκων, τὸ ὁποῖον, δι' ἔλλειψιν ἰδιωτικῶν ἐγγραφῶν, καλύπτουν οἱ μεγάλοι δῆμοι τῆς αὐτοκρατορίας, ἐνῷ ἡ Γερμανία προσπαθεῖ ἀκόμη διὰ παντοίων ἀπεγνωσμένων μέσων νὰ ἐπιτύχῃ τὴν κάλυψιν τοῦ ἐκ τεσσάρων καὶ ἡμίσεως δισεκατομμυρίων μάρκων πολεμικοῦ της δανείου τὸ ὁποῖον ἐξέδωκεν ἀπὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ πολέμου. Ἀμφότεραι ὁμοῦ αἱ κεντρικαὶ αὐτοκρατορίαι, ἂν κρίνῃ τις ἐκ τῶν δανείων, οὔτε τὰ δύο τρίτα τῶν οἰκονομικῶν πόρων μόνης τῆς Ἀγγλίας διαθέτουσι πρὸς διεξαγωγὴν τοῦ πολέμου. Ἡ Γαλλία δαπανᾷ ἡμερησίως διὰ τὸν πόλεμον τριάκοντα ἑκατομμύρια φράγκα, καὶ ἡ Ἀγγλία χρειάζεται καθ' ἡμέραν 22,500,000—25,000,000 φράγκα διὰ τὴν συντήρησιν τετρακοσίων περίπου χιλιάδων στρατοῦ ἐν Γαλλίᾳ καὶ Βελγίῳ καὶ δύο ἑκατομμυρίων ἀνδρῶν εὑρισκομένων ἀκόμη εἰς τὸ στάδιον τῆς ἐκγυμνάσεως ἀνὰ τὰ διάφορα στρατόπεδα εἰς τὰς Βρετανικὰς Νήσους. Ἠμπορεῖ τώρα νὰ ὑπολογίσῃ κανεὶς κατὰ προσέγγισιν τί θὰ ἐστοίχιζεν εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ τὴν Αὐστρίαν ἡ κατάρτισις, ὁ ὁπλισμὸς καὶ ἡ συντήρησις τῆς περιφήμου ἐφεδρείας τῶν δώδεκα ἑκατομμυρίων, τὴν ὁποίαν διαλαλεῖ ὁ Γερμανικὸς τύπος. Ἀλλὰ καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος λυομένου—πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶναι ἀπολύτως ἀδύνατον—μένει τὸ ζήτημα τῆς ἐπαρκείας τῶν στελεχῶν. Ὁ πόλεμος στοιχίζει πολὺ εἰς χρῆμα καὶ εἰς ἄνδρας, ἔτι περισσότερον ὅμως στοιχίζει κατ' ἀναλογίαν εἰς ἀξιωματικούς. Ἡ Αὐστρία ἔχασεν ἤδη ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἡμίσεως τοῦ στρατοῦ της τὸ ἥμισυ τῶν ἀξιωματικῶν της εἰς αἰχμαλώτους, νεκροὺς καὶ τραυματίας. Τὰ ὑπολειπόμενα λοιπὸν στελέχη της μόλις ἐξισοῦνται πρὸς τὰ στελέχη τῶν στρατῶν Σερβίας καὶ Βελγίου ὁμοῦ. Μένουν ὅθεν μόνα τὰ στελέχη τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ ἀπέναντι τοῦ ἀθροίσματος τῶν στελεχῶν Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Ρωσσίας. Ἕκαστος ἀξιωματικὸς τὸν ὁποῖον χάνει ὁ Γερμανικὸς στρατὸς εἶναι ἀποκλειστικὴ ἀπώλεια μόνης τῆς Γερμανίας. Ἡ ἀπώλεια ἑνὸς ἀξιωματικοῦ τῶν Συμμάχων μοιράζεται μεταξὺ τῶν τριῶν μεγάλων Δυνάμεων, αἵτινες ἀντιμετωπίζουν τὴν Γερμανίαν. Ποῖοι θὰ γυμνάσουν καὶ ποῖοι θὰ ὁδηγήσουν τὰ δώδεκα ἑκατομμύρια τῆς ἀθίκτου Γερμανο-Αὐστριακῆς ἐφεδρείας κατὰ τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων; Μόνη ἡ Ρωσσία ἔχει ἰσαρίθμους τοὐλάχιστον ἀξιωματικοὺς πρὸς τὴν Γερμανίαν, ἂν μὴ πλείονας. Ἡ ποιοτικὴ διαφορὰ τῶν στελεχῶν θὰ ἐκλείψῃ ἢ θὰ εἶναι ὑπὲρ τῆς Ρωσσίας, ὅταν ἓν Γερμανικὸν τάγμα θὰ ἀντιμετωπίζῃ μὲ ἕνα λοχίαν ἐπὶ κεφαλῆς ἓν Ρωσσικὸν σύνταγμα μὲ πλήρη τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀξιωματικῶν του. Θὰ εἶναι ἓν δεύτερον ἔγκλημα τοῦ Κάϊζερ καὶ τοῦ Καισαροβασιλέως κατὰ τῆς ἀνθρωπότητος ἂν στείλουν δώδεκα ἑκατομμύρια ἀγυμνάστων ἢ προχείρως γυμνασμένων ἀνδρῶν, χωρὶς ἀξιωματικούς, νὰ σφαγοῦν ὑπὸ τῶν Συμμάχ ν ἀνωφελῶς.

ΑΠΡΟΟΠΤΟΣ ΝΥΚΤΕΡΙΝΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΙΛΗΣ ΙΠΠΙΚΟΥ ΜΕΤΑ ΤΕΘΩΡΑΚΙΣΜΕΝΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ

Ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἀμφότεροι οἱ πρωταίτιοι τοῦ αἱματοκυλίσματος τῆς Εὐρώπης ἔχουσι πρὸ πολλοῦ πεισθῇ περὶ τῆς ἥττης των καὶ προσπαθοῦσιν ἁπλῶς νὰ ἀπομακρύνωσιν ὁπωσδήποτε τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως μὲ τὴν ματαίαν παράτασιν τοῦ ἀγῶνος, διὰ τὸν ἁπλούστατον λόγον ὅτι, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τοῦ ἀτομικοῦ των συμφέροντος, δὲν ἔχουσι καλλίτερόν τι νὰ πράξωσι. Πάντες οἱ ἐν ἀπογνώσει εὑρισκόμενοι τὴν αὐτὴν πορείαν ἀκολουθοῦσιν. Ἀποτέλεσμα τῆς ἀπογνώσεως τῶν δύο συνενόχων αὐτοκρατόρων εἶναι αἱ ἀπονενοημέναι τελευταῖαι ἐνέργειαί των. Ἂν ὁ Κάϊζερ ἤλπιζεν ἀκόμη ὅτι ἦτο δυνατὴ ἡ νίκη τῆς Γερμανίας, οὐδέποτε θὰ ἐξήγειρε τὴν Τουρκίαν. Τὴν στιγμὴν καθ' ἥν, συνομόσας μετὰ τοῦ Ἐμβὲρ πασᾶ καὶ τῶν θερμοκεφάλων ὀπαδῶν του, παρέσυρε τὴν Τουρκίαν εἰς τὸν πόλεμον, εὑρίσκετο εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν εἰς ἣν καὶ ὁ Σαμψὼν ὅταν ἀνέκραζεν «ἀποθανέτω ἡ ψυχή μου μετὰ τῶν ἀλλοφύλων», συνταφεὶς μετὰ τῶν Φιλισταίων ὑπὸ τὰ ἐρείπια τοῦ ναοῦ των τὸν ὁποῖον ἐκρήμνισεν. Ἡ παράσυρσις τῆς Τουρκίας εἰς τὸν πόλεμον ἦτο κυρίως ἀπόπειρα τῆς Γερμανίας ὅπως προκαλέσῃ γενικὴν ἐξέγερσιν τῶν τριακοσίων ἑκατομμυρίων τοῦ Ἰσλὰμ καὶ ὅλων τῶν ἀπολιτίστων ἢ ἡμιαγρίων λαῶν κατὰ τῆς Εὐρωπαϊκῆς κυριαρχίας ἢ κηδεμονίας. Πραγματοποιουμένου τοῦ Πανισλαμικοῦ ἱεροῦ πολέμου, θὰ ἐπηκολούθει ἀφεύκτως μία ἐπανάληψις τῶν Ἀσιατικῶν ἐπιδρομῶν κατὰ τῆς Εὐρώπης. Ἡ ἐξέγερσις τῶν Ἰνδῶν θὰ ἀφύπνιζε τὰ ἐπιδρομικὰ ἔνστικτα τῶν Μογγόλων. Ἡ Κίνα μὲ τὰ τετρακόσια ἑκατομμύριά της θὰ ἐδράττετο τῆς εὐκαιρίας ὅπως κηρύξῃ καὶ ἐπιβάλῃ τὸ δόγμα «ἡ Ἀσία διὰ τοὺς Ἀσιάτας» καὶ θὰ ἠπείλει ὁμοῦ μετὰ τῶν Ἰνδιῶν τὴν Εὐρώπην ἐκ τοῦ ἀνατολικοῦ μέρους. Νέοι Ταμερλάνοι καὶ Μωάμεθ θὰ ἐνεφανίζοντο, καὶ ἡ Μουσουλμανικὴ Βόρειος Ἀφρικὴ θὰ ἡνοῦτο μετὰ τῶν Ἀσιατῶν εἰς κοινὸν ἀγῶνα. Δὲν θὰ ἐνίκα τότε διὰ τῆς ἐξεγέρσεως τῶν ὑποτελῶν λαῶν τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως ἡ Γερμανία, ἀλλὰ θὰ ἀνετρέπετο ὁλόκληρον τὸ Εὐρωπαϊκὸν πολιτικὸν στερέωμα, ὑπὸ τὰ ἐρείπια τοῦ ὁποίου θὰ συνεθάπτετο μετὰ τῶν Συμμάχων καὶ ἡ Γερμανία. Εὐτυχῶς τὰ ἀπονενοημένα σχέδια τοῦ Κάϊζερ ἔμειναν, μέχρι τοῦδε τοὐλάχιστον, ἀπραγματοποίητα, καὶ ἡ συμμετοχὴ τῆς Τουρκίας εἰς τὸν πόλεμον ἀφῆκε τοὺς λοιποὺς Μουσουλμανικοὺς λαοὺς ἐντελῶς ἀνεπηρεάστους.

Ἡ βεβαιότης τῆς ἥττης τῶν Γερμανῶν δὲν σημαίνει ἄμεσον ἢ ταχεῖαν νίκην τῶν Συμμάχων. Ἡ τελικὴ νίκη θὰ ἀπαιτήσῃ μακροχρόνιον ἀγῶνα καὶ τρομερὰς θυσίας ἀκόμη. Ὁ χειμὼν θὰ εἶναι μία τῶν αἰτιῶν τῆς παρατάσεως τοῦ ἀγῶνος. Ἀπὸ μηνὸς ἤδη αἱ πολεμικαὶ ἐνέργειαι δυσχεραίνονται μεγάλως ἐκ τῆς χιόνος, τῶν βροχῶν καὶ τῆς ὁμίχλης. Εἶναι πιθανὸν νὰ διέλθῃ ὁλόκληρος χειμὼν μὲ τοὺς ἀντιπάλους βλέποντας ἀλλήλους ἐκ τῶν χαρακωμάτων μὲ ἐσταυρωμένας τὰς χεῖρας κατὰ τὸ πλεῖστον τοῦ χρόνου ἢ διακόπτοντας τὸ πολὺ τὴν μονοτονίαν τῆς ἀδρανείας μὲ ἁπλοῦν ἀλληλοβομβαρδισμὸν καὶ μὲ μικροσυμπλοκάς. Ἡ βορειανατολικὴ Γαλλία εἶναι μᾶλλον δυσχείμερος χώρα. Μέγιστον μέρος τοῦ μετώπου ἀπὸ τῶν Βοσγίων μέχρι τοῦ ποταμοῦ Οὐάζ εἶναι ἐπὶ ὀρεινοῦ ἐδάφους. Ἐνέργειαι ἐν μεγάλῃ κλίμακι, μὲ τὸ ἔδαφος καλυπτόμενον ἀπὸ παχὺ στρῶμα χιόνος ἢ ἀποτελματούμενον ἐκ τῶν βροχῶν καὶ ἐκ τῆς τήξεως τῶν χιόνων, θὰ εἶναι σχεδὸν ἀδύνατοι, καὶ κατόπιν νίκης δὲ τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου τῶν ἀντιπάλων ἡ προ-

ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΥΨΩΜΑΤΟΣ ΥΠΟ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ

ἔλασις θὰ προσκόπτη εἰς φοβερὰς δυσχερείας. Χειμεριναὶ πολιορκητικαὶ ἐνέργειαι ἐννοοῦνται, ἀλλὰ χειμερινὰς μακρὰς προελάσεις πολὺ ὀλίγας ἀναφέρει ἡ ἱστορία, καὶ ταύτας οὐχὶ ἐπιτυχεῖς. Διὰ τοὺς λόγους τούτους, ἂν παραταθῇ ἡ διαμονὴ τῶν Γερμανῶν ἐν Γαλλίᾳ καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα, δὲν θὰ σημαίνῃ τοῦτο βελτίωσιν τῆς θέσεώς των οὔτε θὰ θέσῃ ἐν ἀμφιβόλῳ τὴν ἧττάν των. Εἶναι ἐν τούτοις πιθανὸν νὰ ἐκλέξουν οἱ Γερμανοὶ τὴν καρδίαν τοῦ χειμῶνος διὰ τὴν ὑποχώρησίν των ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι θὰ ἐκτελεσθῇ αὕτη μετὰ μεγαλειτέρας ἀσφαλείας, ἐμποδιζομένων τῶν Συμμάχων ἐκ τῆς καταστάσεως τοῦ ἐδάφους νὰ καταδιώξωσι τὸν φεύγοντα ἐχθρὸν καὶ νὰ μεταβάλουν τὴν ὑποχώρησιν εἰς κατατρόπωσιν. Ἐξεφράσθη πράγματι τελευταίως κατ' ἐπανάληψιν καὶ μὲ ἐπιμονὴν ὑπὸ πολλῶν στρατιωτικῶν κριτικῶν ἡ γνώμη ὅτι οἱ ἐπιδρομεῖς ἑτοιμάζονται πρὸς ὑποχώρησιν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ἐδάφους καὶ ἐκ τῆς Δυτικῆς Φλαμανδίας. Μία γραμμὴ κατὰ μῆκος τῶν Βοσγίων καὶ διὰ τοῦ κεντρικοῦ Βελγίου μέχρι τῆς Ἀμβέρσης θὰ ὑπερησπίζετο μὲ ὀλιγωτέρας θυσίας ὑπὸ τῶν Γερμανῶν καὶ θὰ ἔφερε τούτους πλησίον τῶν βάσεών των, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου θὰ ἀπεμάκρυνε τοὺς

ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΒΟΛΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΠΥΡΟΒΟΛΟΥ 42 ΕΚΑΤΟΣΤΟΜΕΤΡΩΝ ΕΠΙ ΕΝΟΣ ΤΩΝ ΦΡΟΥΡΙΩΝ ΤΗΣ ΜΑΚΒΑΛΕ

ΠΩΣ ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΜΑΧΟΝΤΑΙ ΤΗΝ ΝΥΚΤΑ ΑΠΟ ΤΩΝ ΧΑΡΑΚΩΜΑΤΩΝ.
(Κατὰ σχεδιάγραμμα Γερμανοῦ.)

Συμμάχους ἐκ τῶν ἰδικῶν των βάσεων εἰς πολὺ κακὴν ἐποχὴν τοῦ ἔτους, δυσχεραίνουσαν τὰς συγκοινωνίας, καὶ μάλιστα ἂν τὰ μέσα ταύτης καταστραφοῦν ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ κατὰ τὴν φυγήν του. Ἀρκετὸν μέρος τῶν Γερμανικῶν δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι μάχονται τώρα ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐν Βελγίῳ εἰς μάταιον καὶ ἄκαρπον ἐπιθετικὸν ἀγῶνα, θὰ ἠδύνατο τότε νὰ σταλῇ κατὰ τῶν Ρώσσων πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς Ἀνατολικῆς Πρωσσίας καὶ τῆς Σιλεσίας. Τὸ Γερμανικὸν μέτωπον ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω γραμμῆς θὰ ἦτο πολὺ μικρότερον ἐκείνου ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐνεργοῦσι τώρα αἱ στρατιαὶ τοῦ Κάϊζερ ἐν Γαλλίᾳ, καὶ συνεπῶς θὰ ἀπήτει μικροτέρας ἀριθμητικὰς δυνάμεις ἡ ὑπεράσπισίς του. Περιπλέον θὰ εἶχεν ὡς στήριγμα τὰ Γερμανικὰ φρούρια τῶν συνόρων, τὰ ὁποῖα ἠμποροῦν νὰ ἀποδειχθοῦν ἀπόρθητα μέχρις ὅτου ἀποκτήσουν καὶ οἱ Σύμμαχοι πολιορκητικὰ πυροβόλα τοῦ μεγέθους ἐκείνων μὲ τὰ ὁποῖα κατεστράφησαν τὰ φρούρια τῆς Λιέγης, τῆς Ναμούρ, τῆς Μωμπὲζ καὶ τῆς Ἀμβέρσης. Κατὰ τὴν γνώμην εἰδήμονος, ἡ κατασκευὴ τῶν πυροβόλων τῶν 42 ἀπαιτεῖ ὑπὸ κανονικὰς περιστάσεις ἓξ μῆνας, καὶ μὲ τὴν μεγαλητέραν ἐπίσπευσιν τῆς ἐργασίας δύναται νὰ ἀποπερατωθῇ ἓν τοιοῦτον φοβερὸν καὶ τεράστιον ὅπλον εἰς τέσσαρας μῆνας τὸ συντομώτερον. Οἱ Σύμμαχοι, κατὰ τὸ αὐτὸ πρόσωπον, ἔχουσι πολλὰ τοιαῦτα πυροβόλα ὑπὸ κατασκευήν, δὲν ἤρχισαν ὅμως τὸ ἔργον παρὰ πρὸ μηνὸς μόλις. Ἔπρεπε νὰ προηγηθοῦν μαθηματικοὶ ὑπολογισμοί, μελέτη διαφόρων μηχανικῶν προβλημάτων, σχέδια, πειράματα καὶ τόσα ἄλλα ἀναγκαιοῦντα διὰ τὴν παραγωγὴν ἑνὸς νέου ὅπλου.

Ἐρχόμενοι εἰς τὰς λεπτομερείας τῆς παρούσης στρατιωτικῆς καταστάσεως τοῦ δυτικοῦ θεάτρου τοῦ πολέμου ὀλίγην διαφορὰν θὰ εὕρωμεν μεταξὺ αὐτῆς καὶ ἐκείνης τὴν ὁποίαν ἐξεθέσαμεν εἰς τὸ προηγούμενον τεῦχος. Οἱ Σύμμαχοι ἐξηκολούθησαν καὶ κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον νικῶντες τοὺς Γερμανοὺς μᾶλλον διὰ τῆς ἀποκρούσεως τῶν μανιωδῶν ἐπιθέσεων τοῦ ἐχθροῦ καὶ διὰ τῆς διατηρήσεως τῶν θέσεών των παρὰ διὰ τοπικῆς προόδου. Αἱ ἐπιτελεσθεῖσαι κατὰ τόπους μικραὶ πρόοδοι ἐνίσχυσαν τὸ μέτωπον τῶν Συμμάχων χωρὶς νὰ ἀπειλήσωσι τὸ μέτωπον τῶν Γερμανῶν. Ὁ στρατηγὸς Joffre ἀκολουθεῖ ἀπαρεγκλίτως τὴν στρατηγικὴν τῆς ἐξαντλήσεως τοῦ ἐχθροῦ ἐξ ἑαυτοῦ εἰς ματαίας ἐπιθετικὰς ἐνεργείας, ὥστε νὰ εὕρῃ αὐτὸν ἀνίκανον καὶ πρὸς ἐπίθεσιν καὶ πρὸς ἄμυναν ὅταν θὰ ἀναλάβῃ ἀποφασιστικῶς τὴν σάρωσίν του. Συμφώνως πρὸς τὴν στρατηγικὴν ταύτην, τὰ συμμαχικὰ στρατεύματα ἀφήνουν συνήθως εἰς τοὺς Γερμανοὺς τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἐνεργείας, καί, ἀφοῦ θερίσουν ἀρκετοὺς καὶ ἀποκρούσουν τοὺς ἐπιζῶντας, ἐπέρχονται κατόπιν εἰς ἀντεπίθεσιν ὅπως κερδίσουν ὀλίγων ἑκατοντάδων μέτρων ἔδαφος ἀπὸ τὸν

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑΝ ΕΠΙΦΕΡΟΥΝ ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΠΟΛΙΟΡΚΗΤΙΚΑ ΠΥΡΟΒΟΛΑ

ἐξηθενημένον ἐχθρόν. Ὅπου οἱ Σύμμαχοι ἀνέλαβον ἐπιθετικὴν ἐνέργειαν, ἀπέβλεπον ἁπλῶς εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν θέσεων ὡρισμένων τμημάτων τοῦ μετώπου των καὶ οὐχὶ εἰς τὴν διάρρηξιν τῶν Γερμανικῶν γραμμῶν. Τοῦτο ἔγεινεν ἰδίως εἰς τὸ Βελγικὸν ἔδαφος καὶ εἰς τὴν περίχωρον τοῦ Μεύσου. Εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη ἡ ἐπιθετικότης αὕτη εἶχεν ἀμυντικὸν σκοπόν. Εἰς τὰ βόρεια ἀπεσκοπεῖτο ἡ ἀπομάκρυνσις τῶν Γερμανῶν ἔκ τινων σημείων τὰ ὁποῖα εἶναι αἱ στρατηγικαὶ κλεῖδες τῆς Γαλλικῆς παραλίας. Ἡ πολίχνη τοῦ Ὑπρὲς εἶναι τὸ κυριώτερον τῶν σημείων τούτων, καὶ ἡ ὑπεράσπισίς της ἀνετέθη εἰς μέρος τῶν Βρετανικῶν δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι δὲν ἐφάνησαν κατώτεραι τοῦ δυσκόλου ἔργου. Λυσσωδέσταται ἦσαν καθ' ὅλον τὸν μῆνα αἱ ἐπιθέσεις τῶν Γερμανῶν κατὰ τοῦ Ὑπρές, τὸ ὁποῖον εἰσχωρεῖ δίκην σφηνὸς εἰς τὸ μέτωπόν των. Τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξε μέχρι τοῦδε ἀρνητικόν. Ἀντὶ νὰ κερδίσουν ἐκ τῶν ἐπιθέσεων τούτων οἱ Γερμανοί, ἀφοῦ ἐθυσιάσθησαν κατὰ χιλιάδας, ἔχασαν ἔδαφος περὶ τὴν Βελγικὴν πολίχνην καὶ εἶδον τὸ μέτωπόν των καμπτόμενον ἔτι περισσότερον ἐκ τῆς βραδείας καὶ μεθοδικῆς προελάσεως τῶν Ἀγγλο-Ἰνδικῶν στρατευμάτων. Βορειοδυτικώτερον τοῦ Ὑπρές, μέχρι τῆς παραλίας, οἱ Γερμανοὶ δὲν ἦσαν εὐτυχέστεροι εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις των. Κατόπιν μακροτάτων καὶ ἀδιακόπων προσπαθειῶν, αἱ ὁποῖαι ἠραίωσαν ἐπικινδύνως τὰς γραμμάς των καὶ ἐξήντλησαν μέγα μέρος τοῦ στρατοῦ των, ἡ μόνη πρόοδός των ἦτο ἡ κατάληψις τοῦ χωρίου τῆς Διξμούδης, κειμένου ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Ὑζέρ. Διεπεραιώθησαν εἰς τὴν ἀριστερὰν ὄχθην μόνον διὰ νὰ ὑποχωρήσωσι ταχέως κατόπιν ἥττης ἐπὶ τῶν πτωμάτων χιλιάδων συμπολεμιστῶν των. Ἐκτὸς λωρίδος ἐδάφους τριακοσίων μέτρων ὁλόκληρος ἡ λοιπὴ ἀριστερὰ ὄχθη τοῦ Ὑζὲρ εἶναι εἰς χεῖρας τῶν Συμμάχων. Οἱ ἡρωϊκοὶ Βέλγοι ἔγραψαν ἐκεῖ μὲ τὸ αἷμά των νέας λαμπρὰς σελίδας τῆς ἐθνικῆς των ἱστορίας, πλήρεις δόξης καὶ ἐπικότητος. Πρὶν ἀποσυρθοῦν τελείως εἰς τὴν ἀριστερὰν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ δεκάκις τοὐλάχιστον ἔχασαν καὶ ἐπανέκτησαν τὴν Διξμούδην μετὰ τῶν βοηθούντων αὐτοὺς Γάλλων. Ἐκτοπιζόμενοι ὑπὸ ὑπερτέρων ἐχθρικῶν δυνάμεων, ἐπανήρχοντο μὲ τὴν ἀπεριόριστον περιφρόνησιν τοῦ θανάτου τὸν ὁποῖον ἐμπνέει ἡ ἀπόγνωσις, καὶ λογχίζοντες τὸν ἐχθρὸν ἔρριπτον αὐτὸν ἐκτὸς τῆς κατηρειπωμένης ἐκ τοῦ βομβαρδισμοῦ μικρᾶς πόλεως. Ἄλλου τρομεροῦ ἀγῶνος κέντρον ἔγεινε βορειότερον ἡ ἄσημος πρότερον παράλιος πολίχνη τοῦ Νιοῦπορτ, ὁ τελευταῖος Βελγικὸς λιμὴν πρὸ τῶν Γαλλικῶν συνόρων. Τὸ ἰδιαίτερον χαρακτηριστικὸν τοῦ ἀγῶνος τούτου εἶναι ἡ συμμετοχὴ ἐλαφρῶν σκαφῶν τοῦ Ἀγγλικοῦ καὶ τοῦ Γαλλικοῦ στόλου. Εἰς πᾶσαν ἀπόπειράν των πρὸς κατάληψιν τῆς παραλίας οἱ Γερμανοὶ ὑπέστησαν φοβερὸν θέρισμα ἐκ τῶν ὀβίδων τῶν πολεμικῶν πλοίων καὶ ἐκ τοῦ πυρὸς τῶν Ἄγγλων πεζοναυτῶν οἱ ὁποῖοι ἀπεβιβάσθησαν εἰς τὴν ξηρὰν μετὰ μυδραλλιοβόλων.

Ἂν ἠνοίγετο εἰς συνεχὴς τάφος ἀπὸ τῆς παραλίας μέχρι τοῦ Ὑπρὲς θὰ ἔπρεπε νὰ ριφθοῦν κατὰ σωροὺς οἱ νεκροὶ τῶν μαχῶν, αἱ ὁποῖαι ἔλαβον ἐκεῖ χώραν ἀφ' ὅτου τὸ Βέλγιον ἔγεινε πάλιν κέντρον τοῦ ὅλου πολέμου, διὰ νὰ τοὺς περιλάβῃ ὅλους. Τὸ Ὑπρὲς ἀμφισβητεῖται ἀφ' ὅτου οἱ Σύμμαχοι ἐξέτειναν τὴν ἀριστερὰν των πτέρυγα μέχρι τοῦ Βελγίου, καὶ περὶ τὸ Νιοῦπορτ ὁ ἀγὼν ἤρχισεν ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν πτῶσιν τῆς Ἀμβέρσης. Ὑπελογίσθη ὅτι τὸ Ὑπρὲς μόνον εἰς τὸ διάστημα τῶν δύο πρώτων ἑβδομάδων τοῦ Νεομβρίου ἐ τοίχισεν εἰς τοὺς Γερμανοὺς ἑκατὸν χιλιάδας νεκροὺς καὶ τραυματίας, χωρὶς κἂν νὰ κυριευθῇ. Ὁλόκληρα στρατιωτικὰ σώματα συνετρίβησαν εἰς τὰς καθημερινὰς ἐπιθέσεις, καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἐστάλησαν ἐκ Γερμανίας πρὸς ἀντικατάστασίν των. Στρατὸς τῆς πρώτης γραμμῆς, ἀγένειοι νεοσύλλεκτοι, ὑπερώριμοι ἄνδρες τῆς ἐφεδρείας, παρήλικες ἐθνοφρουροὶ καὶ ἐθελονταὶ ὅλων τῶν ἡλικιῶν ἐδοκιμάσθησαν ἐκεῖ διαδοχικῶς καὶ ὅλοι ὁμοῦ καὶ ἐθυσιάσθησαν κατὰ μυριάδας χωρὶς νὰ φέρωσιν εἰς τὸ διάστημα δύο μηνῶν τὸ παραμικρὸν ἀποτέλεσμα. Ὅταν ἐκλονίσθησαν αἱ γραμμαὶ τῶν Βέλγων κατὰ μῆκος τοῦ Ὑζὲρ ἐκ τῆς τρομερᾶς πιέσεως τῶν διαρκῶς ἀνανεουμένων Γερμανικῶν ὄγκων, οἱ ἀμυνόμενοι προσέφυγον εἰς τὸν πλημμυρισμὸν τῆς χώρας, ἀνοίξαντες τὰς κλεῖδας τῶν διωρύγων αἱ ὁποῖαι διασχίζουν τὴν χαμηλὴν ἐκείνην χώραν πρὸς πάσας τὰς διευθύνσεις. Συντάγματα ὁλόκληρα τῶν ἐπιδρομέων εὗρον τὸν θάνατον εἰς τὰ ἐφορμήσαντα κατ' αὐτῶν ὕδατα τῆς Βελγικῆς γῆς. Ἀλλ' οὔτε ὁ τρόμος τῶν ἀπωλειῶν οὔτε ὁ φραγμὸς τῶν ὑδάτων ἠμπόδισαν τοὺς Γερμανοὺς ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν ἐπίθεσιν διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης τοῦ Ὑζέρ. Μόλις ἤρχισαν νὰ ἀποσύρωνται τὰ ὕδατα, ἡ Διξμούδη ἐδέχθη νέαν Γερμανικὴν ἐπίθεσιν. Τὰ πτώματα τῶν πιπτόντων κατὰ τὴν προέλασιν διὰ μέσου τῶν ὑδάτων ἔστρωνον τὴν ὁδὸν τῶν ἐπερχομένων καὶ ἔδιδον στερεὰν βάσιν εἰς τοὺς πόδας των διὰ τὴν ἔφοδον, ἥτις κατέληξεν εἰς τὴν τελικὴν ἐκτόπισιν τῶν Βέλγων ἐκ τῆς Διξμούδης, τοῦ μόνου σημείου τὸ ὁποῖον κατεῖχον οἱ Σύμμαχοι ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Ὑζέρ. Ἡ Διξμούδη, εἰς χεῖρας τῶν Γερμανῶν, ἔγεινεν ἀφετηρία πολλῶν ἐπιθέσεων πρὸς κατάληψιν καὶ τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης, ἀλλὰ κάθε ἐπίθεσις ἦτο καὶ μία νέα συμφορὰ ἄνευ ἀποζημιώσεως διὰ τοὺς ἐπιδρομεῖς. Εἰς τὸν φοβερὸν τοῦτον ἀγῶνα αἱ ἀπώλειαι τῶν Συμμάχων δὲν ἦσαν μικραί, ἀλλ' αἱ θυσίαι τῶν Γερμανῶν ἦσαν ἀπείρως μεγαλήτεραι καὶ περιπλέον ἄκαρποι. Τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ Σύμμαχοι ἐκράτησαν τὰς θέσεις των εἰς τὸ Βελγικὸν ἔδαφος ἀποζημιώνει αὐτοὺς πλουσιοπαρόχως διὰ τὰς θυσίας των. Ἀντιμετωπίζουν τώρα πολὺ ἀσθενέστερον ἐχθρόν, ὁ ὁποῖος θὰ δυσκολεύεται τοῦ λοιποῦ διαρκῶς περισσότερον εἰς τὴν ἀναπλήρωσιν τῶν ἀπωλειῶν του, ἐνῷ αὐτοὶ ἔλαβον καιρὸν νὰ προαγάγουν ἐν τῷ μεταξὺ ἐπαισθητῶς τὴν ἐκγύμνασιν καὶ τὸν καταρτισμὸν τῶν ἐφεδρικῶν καὶ τῶν νέων δυνάμεών των καὶ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ὁπλισμοῦ των. Ὅταν οἱ Γερμανοί, πειθόμενοι τελείως περὶ τῆς ἀτελεσφορίας τῆς ἐπιθετικῆς ἐνεργείας των, θὰ ἐκκενώσουν τὴν Γαλλίαν διὰ νὰ περιορισθοῦν μὲ τὰ λείψανα τοῦ στρατοῦ των εἰς ἀμυντικὸν ἀγῶνα ἐντὸς τοῦ ἐδάφους των, οἱ Σύμμαχοι θὰ ἔχουν ἕτοιμα πρὸς μάχην ἑκατομμύρια ὅλα νέου στρατοῦ διὰ νὰ ἀναλάβουν τὸν ἐπιθετικὸν ἀγῶνα.

Ἐντὸς τοῦ Γαλλικοῦ ἐδάφους τὸ μέρος τοῦ μετώπου τὸ ὁποῖον εἶδε τὴν μεγαλητέραν σφαγὴν καὶ εἰς τὸ ὁποῖον συνεκεντρώθη κυρίως ὁ ἀγὼν κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον, ὡς καὶ κατὰ τὸν προηγούμενον, ἦτο τὸ μεταξὺ τῶν Βελγικῶν συνόρων καὶ τοῦ

ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΤΑΧΥΒΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΝΤΟΣ ΤΩΝ ΧΑΡΑΚΩΜΑΤΩΝ

ΤΑ ΑΤΕΛΕΙΩΤΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΧΑΡΑΚΩΜΑΤΑ

Ἀρράς. Εἰς τὰ λοιπὰ σημεῖα τοῦ μετώπου αἱ προσπάθειαι τῶν Γερμανῶν ἀπεσκόπουν μᾶλλον τὴν προαγωγὴν τῶν γραμμῶν ἐνδότερον ἐντὸς τοῦ Γαλλικοῦ ἐδάφους, τὴν κατάληψιν ἐπικαίρων θέσεων καὶ τὴν ἐκπόρθησιν φρουρίων, ἐνῷ εἰς τὸ ἀνωτέρω τμῆμα οἱ Γερμανοὶ ἠγωνίσθησαν ἀπεγνωσμένως ὅπως διαρρήξωσι τὴν γραμμὴν τῶν Συμμάχων, φθάσωσιν εἰς τὴν παραλίαν, καὶ ἀπομονώσωσι μέγα μέρος τοῦ βορείου Γαλλο-Ἀγγλικοῦ στρατοῦ καὶ ὁλόκληρον τὸν Βελγικόν. Καὶ τῶν Συμμάχων αἱ ἐνέργειαι ἦσαν ἐκτάκτως ζωηραὶ εἰς τὸ μέτωπον ἐκεῖνο, καίτοι, κατὰ τὴν συντηρητικὴν στρατηγικὴν τοῦ Joffre, οὐδέποτε ἔλαβον χαρακτῆρα ἀποφασιστικῆς ἀποπείρας πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ποθουμένου ἀντὶ πάσης θυσίας, ὡς αἱ Γερμανικαὶ ἐνέργειαι. Τῶν συμμαχικῶν ἐπιθέσεων ὁ κύριος στόχος ἦτο ἡ πόλις τῆς Λίλλης, τὴν ὁποίαν περιέζωσαν οἱ Γερμανοὶ διὰ σειρῶν χαρακωμάτων καὶ διὰ συρματοπλεγμάτων, ἀποφασισμένοι νὰ διαφιλονεικήσουν αὐτὴν διὰ κραταιοῦ ἀγῶνος. Ἡ Λίλλη εἶναι τὸ κύριον στήριγμα τοῦ Γερμανικοῦ μετώπου εἰς τὰ βόρεια τῆς Γαλλίας. Πέραν αὐτῆς εἶναι ἡ γραμμὴ τῶν Γερμανικῶν συγκοινωνιῶν. Καὶ χωρὶς νὰ ἀπειληθοῦν ἀμέσως αἱ συγκοινωνίαι, ἡ κατάληψις τῆς πόλεως ταύτης ὑπὸ τῶν Συμμάχων θὰ ἔκαμπτεν ἐπικινδύνως τὸ μέτωπον τῶν Γερμανῶν εἰς τὴν βόρειον γωνίαν τῆς Γαλλίας καὶ θὰ ἠνάγκαζε καὶ τὸ ἐν Βελγίῳ μέτωπον νὰ ἀποσυρθῇ τελείως ἐκ τῆς γειτονίας τῶν συνόρων καὶ ἐκ τῆς παραλίας πρὸς συμμόρφωσιν μετὰ τῆς λοιπῆς γραμμῆς. Ἡ κατοχὴ τῆς Λίλλης ἐγένετο ἀναμφιβόλως αἰτία συμφορᾶς εἰς τοὺς Γερμανούς, διότι ἄνευ ταύτης δὲν θὰ συνελάμβανον τὴν ἐλπίδα τῆς καθόδου εἰς τὴν Γαλλικὴν παραλίαν ἐκ δύο μερῶν καὶ θὰ ἐπεχείρουν τὰς ἐπιθέσεις αἱ ὁποῖαι τίς οἶδε κατὰ πόσον ἠλάττωσαν τὴν δύναμίν των, χωρὶς νὰ ἀποφέρωσι τοὐλάχιστον ἀποτέλεσμα. Ὅταν οἱ Γερμανοὶ στρατηγοὶ εὕρισκον ἀρρήκτους τὰς γραμμὰς τῶν Συμμάχων εἰς τὸ Βέλγιον, ἐπελαμβάνοντο τῆς διαρρήξεως αὐτῶν ἐκ τῆς Λίλλης, ὁπόθεν μονονουχὶ ἔβλεπον τὸ Καλαί, καὶ ἀπελπιζόμενοι ἐκεῖ ἐπανήρχιζον τὰς ἐπιθέσεις παρὰ τὸ Ὑπρὲς καὶ τὴν Βελγικὴν παραλιακὴν ζώνην, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι νὰ διανοίξουν ἐκεῖθεν τὸν δρόμον πρὸς τὴν Δουγκέρκην. Οὔτε τὸ ἓν ἐπετεύχθη οὔτε τὸ ἄλλο μέχρι τοῦδε, καὶ βεβαίως δὲν θὰ γείνῃ εἰς τὸ ἑξῆς, ἀφοῦ ὅλη ἡ πίεσις τὴν ὁποίαν ἠδύναντο νὰ ἀσκήσουν ἐκεῖ οἱ Γερμανοὶ μὲ τοὺς ὄγκους των ἐπὶ τῶν Συμμάχων ἐδοκιμάσθη καὶ εὑρέθη ἀνεπαρκής, καὶ ἀφοῦ οἱ ὄγκοι ἠλαττώθησαν φοβερῶς εἰς διαστάσεις καὶ ἔχασαν εἰς πιεστικὴν δύναμιν.

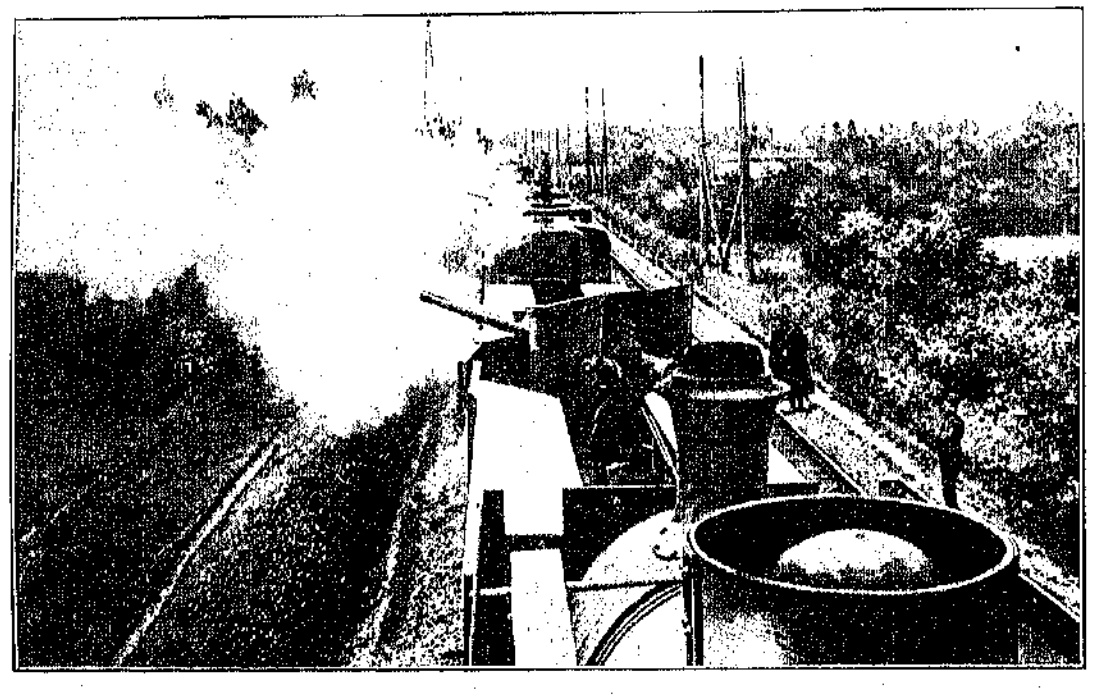

ΑΓΓΛΙΚΗ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΗ ΠΥΡΟΒΟΛΑΡΧΙΑ ΩΝ ΜΕΓΑΛΗ ΧΡΗΣΙΣ ΕΓΕΝΕΤΟ ΕΝ ΒΕΛΓΙΩ ΥΠΟ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ ΜΕΤΑ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ, ΩΣ ΕΚ ΤΗΣ ΕΥΚΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΑΧΕΙΑΣ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΕΩΣ ΑΥΤΗΣ

Τῶν Γερμανικῶν ἐκ τῆς Λίλλης ἐπιθέσεων τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο ἀνέκαθεν ἀρνητικόν. Ἀντὶ τῶν Γερμανῶν προυχώρησαν οἱ Σύμμαχοι, καταλαβόντες τὴν Ἀρμαντιὲρ εἰς τὰ βορειανατολικὰ τῆς πόλεως ἐκείνης, τὴν ὁποίαν ἀπειλοῦν ἐκεῖθεν διὰ περικυκλώσεως ἐκ τοῦ βορείου καὶ τοῦ ἀνατολικοῦ μέρους. Μὲ τὴν Ἀρμαντιὲρ ἐν Γαλλίᾳ καὶ μὲ τὸ Ὑπρὲς ἐν Βελγίῳ, οἱ Σύμμαχοι ἐκόλπωσαν παρὰ τὰ Γαλλο-Βελγικὰ σύνορα τὸ Γερμανικὸν μέτωπον καὶ ἠνάγκασαν αὐτὸ νὰ καμφθῇ εἰς γωνίαν ὁμοίαν πρὸς τὴν σχηματιζομένην εἰς τὰ νότια πλησίον τῆς Λασσινὺ καὶ εἰς τὰ ἀνατολικὰ ἐκεῖθεν τοῦ Μεύσου. Μάταιαι ὑπῆρξαν καὶ αἱ κατὰ τοῦ Ἀρρὰς ἐπιθέσεις τῶν Γερμανῶν, νοτίως τῆς Λίλλης καὶ βορείως τοῦ ποταμοῦ Οὐάζ, καίτοι καὶ τούτων ἡ ἀρχὴ χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου. Πολλάκις τὸ πρὸ τοῦ Ἀρρὰς συμμαχικὸν μέτωπον, κατεχόμενον ὑπὸ τῶν Ἀγγλο-Ἰνδικῶν δυνάμεων ὡς καὶ τὸ πρὸς τὸ Ὑπρὲς ἐν Βελγίῳ, ἠπειλήθη σοβαρῶς καὶ ἐκινδύνευσε νὰ παρασυρθῇ, ὁ γενικὸς ὅμως ἀπολογισμὸς τῶν ἐκεῖ ἐνεργειῶν εἰς τὸ τέλος δύο μηνῶν εἶναι ὑπὲρ τῶν Συμμάχων, οἱ ὁποῖοι ἐστερέωσαν τὸ μέτωπόν των διὰ βραδείας προόδου καὶ καταλήψεως σπουδαίων θέσεων. Ἡ ἱστορικὴ πόλις τοῦ Ἀρράς, ἡ πατρὶς τοῦ Ροβεσπιέρου τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως, εἶναι ἀπὸ πολλοῦ σωρὸς ἐρειπίων, ὡς εἶναι ἡ πόλις τοῦ Ὑπρές, παλαιοτάτη ἐπίσης καὶ πλουσία εἰς μνημεῖα τέχνης, ὡς εἶναι τέλος τόσαι ἄλλαι πόλεις μὲ τὰς ὁποίας ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν τὸ τόσον ἐκνευριστικῶς διατυμπανιζόμενον ἀπὸ τεσσάρων ἤδη μηνῶν Γερμανικὸν Kultur. Οἱ Βούλγαροι διακηρύττοντες ὅτι ἦσαν ὁ πλέον πεπολιτισμένος λαὸς τῆς Ἀνατολῆς ἐφ' ὅσον ἔκαμνον μὲ τοὺς καννιβαλισμούς των καὶ αὐτὰ τὰ ὀστᾶ τῶν προγόνων αὐτῶν Ταρτάρων νὰ ἐρυθριῶσιν ἐξ αἰσχύνης, δὲν ὕβριζον τὸν πολιτισμὸν περισσότερον ἀφ' ὅσον ὁ Πρωσσικὸς μιλιταρισμὸς ὑβρίζει τοὺς ἀθανάτους δημιουργοὺς τοῦ Γερμανικοῦ πνευματικοῦ κόσμου, καὶ ἐπικαλούμενος αὐτοὺς καὶ τὰ ἔργα των ἀρνεῖται τὸν πολιτισμόν, καταπατεῖ τὸν ἀνθρωπισμόν, καταισχύνει τὸν Χριστιανισμὸν καὶ ἐπισκοτίζει μὲ τὸ ἔρεβος τῶν αἰώνων τῶν βαρβαρικῶν ἐπιδρομῶν τὸν εἰκοστὸν αἰῶνα. Τί σχέσιν ἔχουν οἱ ὑψιπέται θηρευταὶ τῆς ἰδέας, οἱ ἐρευνηταὶ τῆς ἀϊδίου ἀληθείας, οἱ ἱεροφάνται τῶν αἰωνίων ἀρχῶν τοῦ καλοῦ, τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ δικαίου, οἱ δημιουργοὶ τοῦ Γερμανικοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς Γερμανικῆς μορφώσεως, μὲ τὰ ἔργα τῶν Πρώσσων ἐν Βελγίῳ καὶ ἐν Γαλλίᾳ, μὲ τὴν καταστροφὴν πόλεων καὶ χωρίων, μὲ τὴν ἀναστάτωσιν ὁλοκλήρων χωρῶν, μὲ τὴν καταπάτησιν παντὸς ἀπαρασαλεύτου νόμου τῆς ἀνθρωπότητος, πάσης ἱερᾶς ἀρχῆς καὶ πάσης ἀπαιτήσεως τοῦ πολιτισμοῦ;

Ἀπὸ τῆς γωνίας τῆς σχηματιζομένης ὑπὸ τῶν ἀντιθέτων μετώπων περὶ τὴν Λασσινὺ μέχρι τῶν Βοσγίων αἱ πολεμικαὶ ἐνέργειαι εἶχον χρόνιον μᾶλλον παρὰ ὀξὺν χαρακτῆρα, ὡς καὶ κατὰ τὸν Ὀκτώβριον, συνιστάμεναι κυρίως εἰς διαλείποντα βομβαρδισμὸν μετρίας ἐντάσεως καὶ εἰς λίαν περιωρισμένας τοπικὰς συγκρούσεις πεζικοῦ. Ἡ περίχωρος τῆς ὠχυρωμένης πόλεως τοῦ Βερδοὺν ἀπετέλεσε καὶ ἀποτελεῖ ἀκόμη τὴν μόνην ἐξαίρεσιν εἰς τὴν μονότονον ταύτην τακτικήν. Ἐκεῖ οἱ Γάλλοι ἀδιαλείπτως ἀγωνίζονται νὰ εὐρύνωσι τὸ ἡμικύκλιον τὸ ὁποῖον σχηματίζει τὸ μέτωπόν των πέριξ τοῦ μεγάλου φρουρίου καὶ νὰ ἐνσφηνωθῶσιν ἔτι βαθύτερον εἰς τὸ κεκαμμένον Γερμανικὸν μέτωπον βορειανατολικῶς τοῦ ὀχυροῦ ἐρείσματός των, ἐνῷ οἱ Γερμανοὶ ἀφ' ἑτέρου προσπαθοῦσιν ἀπὸ διμήνου καὶ πλέον νὰ πλησιάσωσιν εἰς τὸ Βερδούν, νὰ ἐκτοπίσωσι τοὺς Γάλλους ἐκ τῆς δυτικῆς ὄχθης τοῦ Μεύσου καὶ νὰ ἀπομονώσωσι τὸ φρούριον. Αἱ προσπάθειαι αὗται τῶν Γερμανῶν ἔμειναν ἀτελεσφόρητοι ὡς καὶ εἰς τὸ βόρειον μέρος τοῦ μετώπου. Ἀπὸ τῆς καταλήψεως τοῦ Σαὶν Μιχιὲλ περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ὀκτωβρίου οὔτε βῆμα ἔκαμον περαιτέρω πρὸς τὰ ἐμπρὸς οἱ Γερμανοὶ μονίμως. Ὁσάκις ἠδυνήθησαν νὰ κάμωσι πρόοδόν τινα ἠναγκάσθησαν ταχέως νὰ ἐκκενώσωσι τὸ κερδηθὲν ἔδαφος καὶ μέρος ἐκείνου τὸ ὁποῖον κατεῖχον πρότερον. Οἱ Γάλλοι διατηροῦσι τὰς θέσεις τὰς ὁποίας κατέλαβον εἰς τὴν προέλασιν τοῦ γωνιώδους μέρους τοῦ μετώπου βορειανατολικῶς τοῦ Βερδοὺν πρὸς τὸ Μέτς, κατὰ τὰς τελευταίας δὲ ἑβδομάδας ἔφεραν εἰς δύσκολον θέσιν τοὺς Γερμανοὺς τοὺς κατέχοντας τὸ Σαὶν Μιχιέλ. Εἰς πολλὰ σημεῖα τὰ χαρακώματα τῶν ἀντιπάλων ἐν τῇ περιχώρῳ τοῦ Βερδοὺν μόλις πεντήκοντα μέτρα ἀπέχουσιν ἀπ' ἀλλήλων, ἡ πρόοδος δὲ γίνεται ἀναγκαίως ὑπὸ τοιαύτας περιστάσεις βῆμα πρὸς βῆμα. Οἱ Γερμανοὶ ἐκαυχήθησάν ποτε διὰ κέρδος ἐδάφους 150 μέτρων εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, θεωρήσαντες αὐτὸ μεγάλην ἐπιτυχίαν. Αἱ μάχαι διὰ τῶν ὁποίων ἐξασφαλίζονται τοιαῦται καρκινοβατικαὶ πρόοδοι μόνον ἐπειδὴ χάνονται εἰς τὸ δυσφάνταστον μέγεθος τῆς ὅλης ἐν Γαλλίᾳ συρράξεως φαίνονται μικραί. Ὁλόκληρα στρατιωτικὰ σώματα ἑκατέρωθεν λαμβάνουσιν ἐνίοτε μέρος εἰς αὐτάς. Αἱ σπουδαιότεραι τῶν μαχῶν τούτων διεξήχθησαν εἰς τὰ πέριξ τοῦ Σαὶν Μιχιέλ, ὅπου τελευταίως οἱ Γερμανοὶ προσέφυγον εἰς τὴν δυναμῖτιδα πρὸς ἀνάκτησιν τοῦ χωρίου Σωδονκοὺρ τὸ ὁποῖον εἶχον κυριεύσει οἱ Γάλλοι. Μὴ δυνάμενοι νὰ ἀντιστῶσι περισσότερον εἰς τὴν ἀκάθεκτον ὁρμὴν τῶν Γάλλων, κατόπιν πολυημέρου μάχης, οἱ Γερμανοὶ ἐξεκένωσαν τὸ χωρίον, εἶχον ὅμως ὑπονομεύσει διάφορα μέρη αὐτοῦ ἐκ τῶν προτέρων, ἑτοιμάσαντες ἀληθινὴν συμφορὰν διὰ τοὺς νικητάς. Μόλις ἐγκατεστάθησαν οἱ Γάλλοι εἰς τὸ χωρίον, ἀνετινάχθη ὁλόκληρον τὸ δυτικὸν μέρος του διὰ σειρᾶς ἐκρήξεων, καὶ ἡ Γαλλικὴ δύναμις ἡ καταλαβοῦσα τὴν σπουδαίαν ἐκείνην στρατηγικὴν θέσιν ἐτάφη ὑπὸ τὰ ἐρείπια τοῦ χωρίου. Οἱ Γερμανοὶ ἐπανῆλθον τότε καὶ ἀνέκτησαν τὴν θέσιν κατόπιν νέας μάχης.

Τὸ ἡσυχώτερον μέρος τοῦ μετώπου καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν φονικωτάτων μαχῶν τῆς Δυτικῆς Φλαμανδίας καὶ τῆς Βορείου Γαλλίας ἦτο τὸ κέντρον μεταξὺ τῆς Σουασσὸν καὶ τῆς Ἀργόννης. Οὐδὲν σπουδαῖον ἐπεχειρήθη ἐκεῖ, ἀμφοτέρων τῶν ἀντιπάλων πεισθέντων ὅτι πᾶσα σημαντικὴ πρόοδος εἶναι ἀδύνατος. Μικραὶ πρόοδοι εἶναι ἀδύνατοι. Μικραὶ πρόοδοι, περιωρισμένου τοπικοῦ χαρακτῆρος, ἐγένοντο, ὑπὸ τῶν Γάλλων ἰδίως, εἰς διάφορα σημεῖα, ἀλλ' αὗται δὲν μετέβαλον ποσῶς τὴν σχετικὴν θέσιν τῶν ἀντιπάλων. Τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ μετώπου θὰ εἶναι τὸ τελευταῖον τὸ ὁποῖον θὰ τροποποιηθῇ ὅταν ἀποβῇ ὁριστικῶς ἡ μάχη ὑπὲρ τῶν Συμμάχων.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΗΔΕΙΑΝ ΤΟΥ ΚΑΡΟΛΟΥ

Ὅταν, τῇ συμβουλῇ τοῦ Ναπολέοντος, κατὰ τὸ 1866 μετὰ τὴν ἐκ τοῦ Ρουμανικοῦ θρόνου καθαίρεσιν τοῦ Ρουμάνου ὁσποδάρου Πρίγκηπος Κούζα, προσεφέρθη ὁ θρόνος εἰς τὸν Κάρολον, Ἔϊθελ, Φρειδερῖκον, Λουδοβῖκον, πρίγκηπα τοῦ Χοενζόλερν-Σιγμαρίγκεν, αὐτὸς ἀπεδέχθη μὲν ἀμέσως τὴν προσφοράν, ὁ Βασιλεὺς ὅμως Γουλιέλμος τῆς Πρωσσίας ἠρνήθη νὰ ἐπικυρώσῃ τὴν ἀποδοχήν, διότι δὲν ἤθελε νὰ ἴδῃ ἕνα πρίγκηπα τῆς οἰκογενείας Χοενζόλλερν ἐπὶ θρόνου ὑποτελοῦς εἰς τὸν Σουλτάνον τῆς Τουρκίας. Μετὰ τὴν βεβαίωσιν ὅμως τοῦ πρίγκηπος Καρόλου ὅτι θ' ἀνεγνώριζε τυπικῶς τὴν ἐπικυριαρχίαν τοῦ Σουλτάνου, ἣν θ' ἀπέσειεν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης εἰς τὴν πρώτην εὐκαιρίαν, ὁ Αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἔδωσεν ἄδειαν ἀπουσίας εἰς τὸν νεαρὸν πρίγκηπα.

Συνοδευόμενος ὑπὸ δύο ἐμπίστων μελῶν τῆς αὐλῆς τοῦ πατρός του, ὁ πρίγκηψ Κάρολος ἐταξείδευσεν ὑπὸ ψευδώνυμον καὶ εἰς δευτέραν θέσιν διὰ τῶν Αὐστρο-Οὐγγρικῶν σιδηροδρόμων, φοβούμενος ὅτι ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν θ' ἀνεκαλύπτετο καὶ θὰ ἐπεστρέφετο ὑπὸ τῶν Αὐστριακῶν.

Ἅμα ὡς ἐπάτησεν ἐπὶ τοῦ Ρουμανικοῦ ἐδάφους ὁ πρίγκηψ Κάρολος ἔσπευσε νὰ ἐγκαινιάσῃ τὴν ἡγεμονίαν του διὰ χάριτος, ἀπονεμηθείσης πρὸς τὸν ἐπίσκοπον Μολδαυίας, ὅστις εἶχε διοργανώσῃ διαδήλωσιν κατ' αὐτοῦ καὶ ὑπὲρ τῆς Ρωσσίας. Μεθ' ὃ μετέβη εἰς τὸν καθεδρικὸν ναὸν καὶ ἔδωσε τὸν ὅρκον τοῦ ἡγεμόνος.

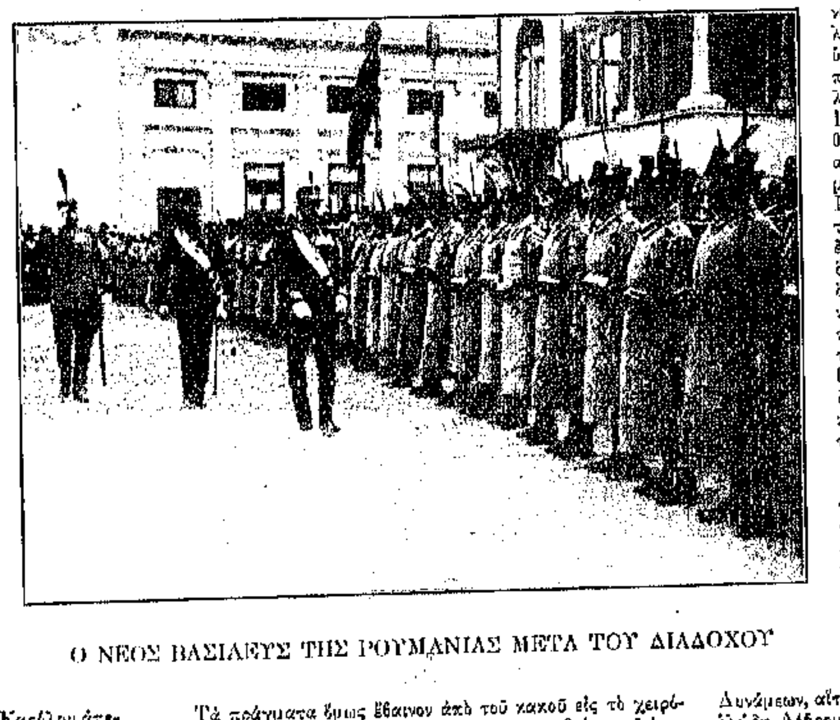

Ο ΝΕΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ

Ἡ πολιτικὴ πρόνοια τοῦ νεαροῦ ἡγεμόνος Καρόλου ἀπεδείχθη εὐθὺς μετ' ὀλίγον, ὅταν ἐξερράγη ὁ Πρωσσο-Αὐστριακὸς πόλεμος. Ὁ Βίσμαρκ ἀπέστειλε τότε πρὸς τὸν Κάρολον ἀπεσταλμένους, ζητῶν τὴν βοήθειάν του ὅπως ἐπαναστατήσουν οἱ ἐν Αὐστρίᾳ Ρουμάνοι. Ὁ Κάρολος ἠρνήθη νὰ ἐξασκήσῃ τὴν ἐπιρροήν του καὶ ἐδήλωσεν ὅτι πρωτίστως ἔπρεπε νὰ ὀρθοποδήσῃ τὰ οἰκονομικὰ τῆς χώρας του, ἅτινα τότε εὑρίσκοντο εἰς οἰκτροτάτην κατάστασιν, τοσοῦτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον ὁ Αὐτοκράτωρ Ναπολέων εἶχε δηλώσῃ εἰς αὐτὸν ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ ἀναμένῃ τὴν ἐπιτυχίαν δανείου ἐν Γαλλίᾳ ἐφ' ὅσον δὲν ἀνεγνωρίζετο ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου ὡς ἡγεμὼν τῆς Ρουμανίας. Τοῦτο τέλος ἐπετεύχθη διὰ τῆς Τουρκο-Ρουμανικῆς συνθήκης, ἥτις ἔδιδεν εἰς τὴν Ρουμανίαν τὸ δικαίωμα νὰ ἔχῃ στρατὸν ἐν εἰρήνῃ ἐκ 30,000 ἀνδρῶν. Μεθ' ὃ ἐπετεύχθη καὶ ἡ συνομολόγησις τοῦ πρώτου Ρουμανικοῦ δανείου ἐν Παρισίοις μὲ τόκον 10 τοῖς ἑκατόν.

Τὰ πράγματα ὅμως ἔβαινον ἀπὸ τοῦ κακοῦ εἰς τὸ χειρότερον, παρὰ τὰς εἰλικρινεῖς καὶ σώφρονας προσπαθείας τοῦ ἡγεμόνος Καρόλου νὰ ὠθήσῃ τὴν χώραν εἰς τὴν πρόοδον. Μία τῶν προσπαθειῶν του τούτων ἦτο ἡ κατασκευὴ σιδηροδρομικοῦ δικτύου εἰς τὴν χώραν, ἥτις ὀλίγον ἔλειψε νὰ τοῦ στοιχίσῃ τὸν θρόνον, συνεπείᾳ τῆς ἀνειλικρινοῦς πολιτικῆς τοῦ Γερμανοῦ Strausberg, ἀναδόχου τοῦ ἔργου. Ἀναλαβὼν προσωπικῶς τὴν εὐθύνην τῆς στρώσεως τῶν γραμμῶν ὁ Κάρολος, ἀνέθεσε τὸ ἔργον εἰς τὸν Strausberg καὶ ὅταν ἐστρώθη ἡ γραμμὴ τῶν πρώτων ἑξήκοντα χιλιομέτρων ὁ ἡγεμὼν ἀνεχώρησεν εἰς Γερμανίαν ὅπως νυμφευθῇ τὴν πριγκήπισσαν Ἐλισάβετ τοῦ Βήδ, τὴν ἤδη γηραιὰν χήραν Βασίλισσαν, ἥτις κατέστη γνωστοτάτη εἰς τὸν φιλολογικὸν κόσμον ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Κάρμεν Σύλβα».

Ὅταν ὁ ἡγεμὼν Κάρολος μετὰ τῆς συζύγου του Ἐλισάβετ ἐπέστρεψεν εἰς Ρουμανίαν, εὗρε τὴν χώραν εἰς γενικὴν ἀναστάτωσιν συνεπείᾳ τῶν διαρκῶν δολοπλοκιῶν τοῦ Strausberg καὶ τῆς αἰσχρᾶς ὑπ' αὐτοῦ ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἐργατῶν. Ὁ πρίγκηψ Κάρολος κατέστη τότε ὁ στόχος τῆς λαϊκῆς ἀγανακτήσεως, ἥτις, ἐμπεσόντος τοῦ Γαλλογερμανικοῦ πολέμου, καθ' ὃν αἱ προσπάθειαι τοῦ Ρουμανικοῦ λαοῦ ἦσαν μὲ τὴν Γαλλίαν, ἔφθασεν εἰς λύσσαν τοιαύτην κατὰ τοῦ ἡγεμόνος καὶ παντὸς Γερμανοῦ, ὥστε ὁ Γερμανὸς Γενικὸς Πρόξενος προσεβλήθη καὶ ἐτραυματίσθη ὑπὸ τοῦ λαοῦ. Ὁ πρίγκηψ Κάρολος ἔσπευσε τότε καὶ ἐκάλεσε τὸν πρωθυπουργόν του, ὃν ἔπαυσεν ἀμέσως καὶ εἰς τὸν ὁποῖον ἐδήλωσεν ὅτι τὴν ἐπομένην θὰ ὑπέβαλλε τὴν ἀπὸ τοῦ θρόνου παραίτησίν του. Εὐτυχῶς ὅμως ὁ ἰσχυρὸς πολιτικὸς Lascar Catargiu τὸν ἀπέτρεψε τοῦ ἐγχειρήματος καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸς τὴν πρωθυπουργίαν, κατορθώσας νὰ φέρῃ τάξιν εἰς τὸ δημιουργηθὲν χάος καί, κατὰ τὴν πενταετίαν, καθ' ἣν ἐκυβέρνησε, νὰ ὠθήσῃ τὴν χώραν πρὸς τὴν πρόοδον.

Τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1877 ὁ πρίγκηψ Κάρολος ἔδωσε τὸ δικαίωμα εἰς τὸν Ρωσσικὸν στρατὸν νὰ διέλθῃ διὰ τῆς Ρουμανίας ὅπως κτυπήσῃ τὴν Τουρκίαν, τὴν 10ην δὲ Μαΐου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐκήρυξε τὴν Ρουμανίαν ἐλευθέραν πάσης κυριαρχίας τῆς Τουρκίας. Μετὰ ταῦτα ἐπηκολούθησεν ἡ γνωστὴ συμμετοχὴ τῶν Ρουμάνων εἰς τὴν μάχην τῆς Πλεύνας καὶ ἡ κατόπιν ἀδικία τῆς Ρωσσίας, ἥτις, βοηθηθεῖσα ὑπὸ τῆς Ρουμανίας, ἔκρινε καλὸν νὰ τῆς κλέψῃ τὴν Βεσαραβίαν συναινέσει καὶ τῶν ἄλλων «πολιτισμένων» Δυνάμεων, αἵτινες εἰς «ἀντικατάστασιν» ἔδωσαν εἰς αὐτὴν τὴν ἑλώδη Δόβρουτσαν. Ἀμέσως μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ρωσσίας Ἀλεξάνδρου Β', οἱ ἀντιπολιτευόμενοι τὴν φιλελευθέραν Κυβέρνησιν τῆς Ρουμανίας ἐπετέθησαν κατ' αὐτῆς ὡς δῆθεν ἀναρχικῆς. Ἡ δὲ Κυβέρνησις εἰς ἀπάντησιν εἰσήγαγε καὶ ἐψήφισε τὴν 26ην Μαρτίου 1880 νόμον, δι' οὗ ὁ πρίγκηψ Κάρολος ἀνηγορεύθη Βασιλεὺς τῆς Ρουμανίας. Τὰ μετέπειτα ἔτη διηνύθησαν ἐν σχετικῇ γαλήνῃ, ὁ δὲ Βασιλεὺς Κάρολος ἀφιερώθη εἰς τὴν πρόοδον τῆς χώρας του. Ὅταν ὅμως ἐξερράγη ὁ νῦν ἐρημώνων τὴν Εὐρώπην φρικώδης πόλεμος, ἅπαξ ἔτι ὁ Βασιλεὺς Κάρολος εὑρέθη εἰς διάστασιν αἰσθημάτων μὲ τὸν λαόν του, ὅστις ἐκηρύχθη ὑπὲρ τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως. Ἀλλ' ὁ θάνατος τοῦ Βασιλέως Καρόλου, ἐπισυμβὰς τὴν 10 Ὀκτωβρίου 1914 ἐπρόφθασε καὶ ἔθεσε τέρμα εἰς τὴν ἀπειληθεῖσαν σύρραξιν τῶν αἰσθημάτων του πρὸς τὰ τοῦ λαοῦ του.

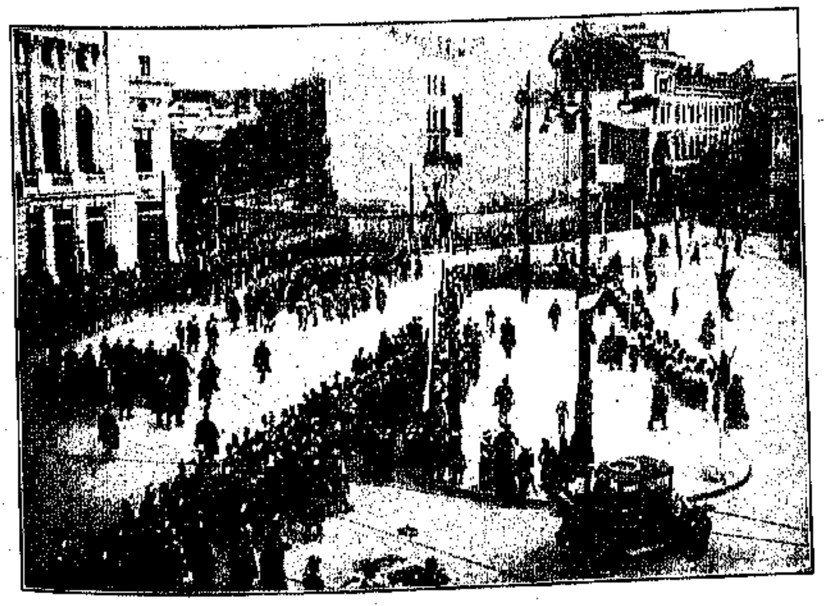

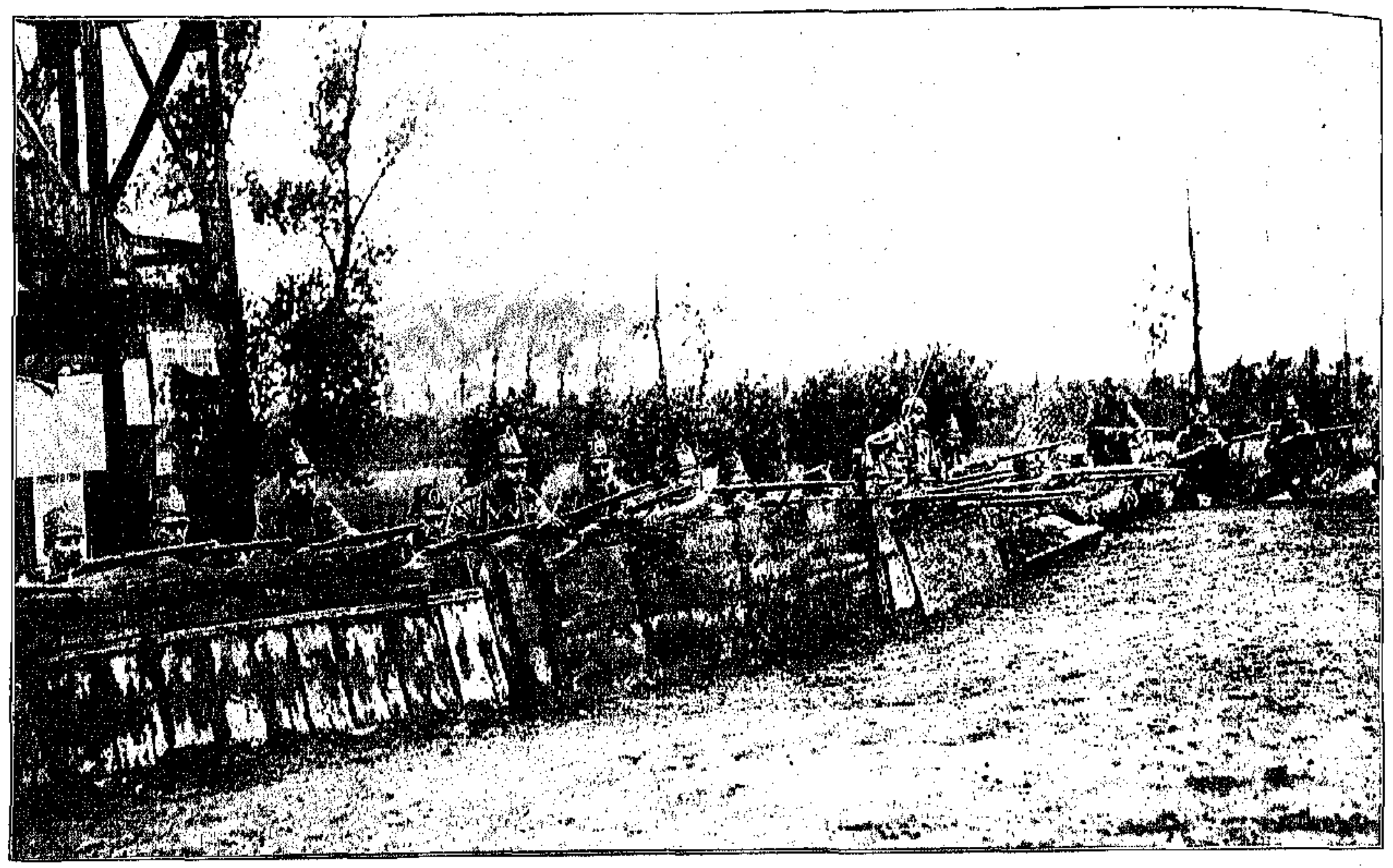

ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΝ ΠΕΖΙΚΟΝ ΜΑΧΟΜΕΝΟΝ ΕΝ ΒΕΛΓΙΩ

ΤΙ ΕΣΤΙ ΚΡΟΥΠ ΤΩΝ 42

ΠΟΛΛΑ γνωμικὰ καὶ παροιμίαι ὑπάρχουν, συμπίπτουσαι πρὸς σύγκρισιν τῆς θέσεως τῆς Γερμανίας ἐν ὥρᾳ εἰρήνης καὶ τῆς συνεπείᾳ τῆς θέσεως ἐκείνης ἐπιδεικνυομένης σήμερον δυνάμεώς της. Προτιμῶ ὅμως ταύτην: Πολλῶν ποντικῶν παρουσιασθέντων εἴς τινα οἰκίαν, ἡ οἰκοδέσποινα ἐκάλεσε τὸν ἱερέα τῆς ἐνορίας ἵνα ἁγιάσῃ τὸν τόπον καὶ ἐκδιώξῃ τοὺς ἐχθροὺς τοῦ κελλαρίου της. Ὁ ἱερεὺς μετέβη καί, ποιήσας τὸν ἁγιασμόν, συνεβούλευσε τὴν ἀγαθὴν οἰκοδέσποιναν νὰ φροντίσῃ νὰ πάρῃ καὶ καμμίαν γάταν εἰς τὸν κατὰ τῶν ποντικῶν ἀγῶνα.

Τῆς ἰδέας, ἣν ἐκπροσωπεῖ ἡ παροιμία αὕτη, εἶναι πιστὸς ὀπαδὸς ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὅστις κατέστησε τὴν Γερμανίαν ἱκανὴν νὰ πολεμῇ κατὰ πέντε ταυτοχρόνως κρατῶν, καὶ ὅστις, νικητὴς ἢ ἡττημένος, θὰ στολίσῃ διὰ τοῦ ὀνόματός του τὰς δέλτους τῆς ἱστορίας. Γουλιέλμος ὁ Β', Βασιλεὺς τῆς Πρωσσίας καὶ Αὐτοκράτωρ τῶν Γερμανῶν, ἀκολουθῶν τὴν πεπατημένην, εἶχεν, ὅπως καὶ πάντες οἱ συνάδελφοί του, διπλωματικοὺς ἀντιπροσώπους εἰς τὰς αὐλὰς αὐτῶν. Σὺν αὐτοῖς ὅμως ἐφρόντισε νὰ ἔχῃ καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ ἱερέως συστηθεῖσαν γάταν—τὸ ἐργοστάσιον Κρούπ εἰς τὸ ὁποῖον ἐσφυρηλατήθησαν τὰ ὅπλα ἐκεῖνα, πρὸ τῶν ὁποίων πανίσχυρα φρούρια κατέπεσαν ὡς χάρτινοι πύργοι.

Τὰ πρὸ ὀλίγων μόλις μηνῶν ἀποκαλυφθέντα ἐν Γερμανίᾳ σκάνδαλα τῶν ἐργοστασίων Κρούπ ἐλησμονήθησαν σήμερον χάρις εἰς τὸ ὑπ' αὐτῶν προετοιμασθὲν τηλεβόλον τῶν 42 ἑκατοστομέτρων καί, ἀντὶ κατακραυγῆς, ὁλόκληρος ὁ λαὸς τῆς Γερμανίας ἐπισωρεύει ἐπαίνους καὶ τιμὴν ἐπ' αὐτῶν. Τόσον ὥστε τὰ ἐργοστάσια Κρούπ καὶ τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ νὰ κρατοῦν σήμερον ὁλόκληρον τὴν Γερμανίαν εἰς τὴν παλάμην αὐτῶν.

Καὶ μαζὶ μὲ τὴν τιμὴν καὶ τοὺς ἐπαίνους ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ, χάρις εἰς τὰ ὑπ' αὐτοῦ κατασκευαζόμενα τηλεβόλα καὶ ὅπλα καὶ πυρομαχικὰ καὶ παντὸς ἐν γένει εἴδους πολεμικὰς μηχανάς, ἐνῷ ὁλόκληρον τὸ ἐμπόριον καὶ πᾶσαι αἱ βιομηχανίαι τῆς Γερμανίας πάσχουν δεινῶς, τὰ ἐργοστάσια Κρούπ συγκομίζουν κολοσσαῖα κέρδη ἐκ τοῦ φρικώδους φόνου ἑκατοντάδων χιλιάδων ἀνθρωπίνων ὑπάρξεων, ἥτις ἀπὸ τετραμήνου ἐξακολουθεῖ εἰς ὁλόκληρον τὴν Εὐρώπην.

Καθ' ὃν χρόνον οἱ ἡγούμενοι τῶν ἄλλων Κρατῶν, χορτασθέντες πλούτου καὶ δυνάμεως ἢ ὀνειροπολοῦντες, ὡμίλουν περὶ γενικοῦ ἀφοπλισμοῦ καὶ παγκοσμίου διαρκοῦς εἰρήνης, καθ' ἣν ἐν μακαριότητι θ' ἀπελάμβανον τῶν ἁρπαγέντων καὶ θὰ κατεβρόχθιζον «εἰρηνικῶς» καὶ τὰ τυχὸν μὴ ἁρπαγέντα εἰσέτι, τὸ Γερμανικὸν ἔθνος, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ ἡφαιστειώδους δράσεως Αὐτοκράτορός του, εἰργάζετο καὶ προητοιμάζετο διὰ τὸν περὶ τῶν ὅλων ἀγῶνα, ὅπως διεξεδίκει τὴν μερίδα τοῦ λέοντος ἐκ τῶν ἀγαθῶν τῆς γῆς. Τῆς ἀόκνου δ' αὐτῆς ἐργασίας εἷς τῶν καρπῶν εἶναι τὸ φοβερὸν πολιορκητικὸν τηλεβόλον τῶν 42 ἑκατοστομέτρων, ὅπερ, χρησιμοποιηθὲν κατὰ τῶν περιωνύμων διὰ τὴν ἰσχύν των φρουρίων τῆς Ναμούρ, μετέβαλεν αὐτὰ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἰς σωροὺς ἐρειπίων.

Περὶ τοῦ τηλεβόλου τούτου πολλὰ ἐγράφησαν, δυστυχῶς ὅμως ὄχι πολὺ διαφωτιστικά. Καὶ ἐνῷ πολλοὶ ἔγραψαν καὶ ἐπίστευσαν ὅτι διὰ πρώτην φορὰν ἤδη γίνεται λόγος περὶ τοῦ τηλεβόλου τούτου, ἄλλοι ἀνέφεραν ὅτι ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν Γερμανικὸν στρατιωτικὸν περιοδικὸν εἶχε γράψει περὶ αὐτοῦ, περιγράψαν τὰς διαστάσεις καὶ τὸν τρόπον τοῦ χειρισμοῦ του. Ἂν δὲ τὸ τελευταῖον τοῦτο ἀληθεύῃ, δεικνύει εἰς ποῖον βαθμὸν ἀποτυφλώσεως δύνανται νὰ ὁδηγήσουν τὰ ὀνειροπολήματα περὶ παγκοσμίου εἰρήνης.

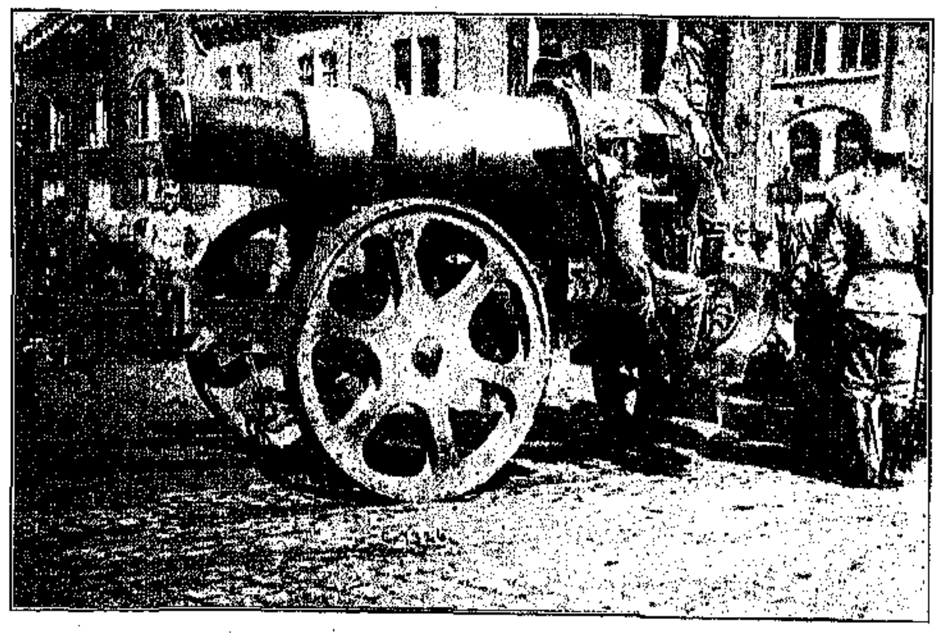

ΤΑ ΠΕΡΙΦΗΜΑ ΟΛΜΟΒΟΛΑ

Ὡς πρὸς τὴν ἰσχύν, ἐν τούτοις, τοῦ τηλεβόλου τούτου ὁ ἐν Λονδίνῳ ἀνταποκριτὴς Ἀμερικανικῆς ἐφημερίδος μᾶς δίδει τὰς ἑξῆς πληροφορίας: «Ἡ Γερμανικὴ προέλασις ἐντὸς τοῦ Γαλλικοῦ ἐδάφους, ἥτις ἐγένετο μετὰ τοσαύτης ταχύτητος, παρὰ τὸν μέγαν ἀριθμὸν τῶν φρουρίων, θὰ ἦτο ἀδύνατος ἄνευ τῶν μεγάλων τηλεβόλων, ὧν τὴν ὕπαρξιν οὐδεὶς ἐγνώριζε μέχρι πρὸ μιᾶς ἑβδομάδος. Τὰ τηλεβόλα ταῦτα τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ εἶναι μεγαλείτερα τῶν μεγίστων τηλεβόλων τῶν μεγαλειτέρων Ἀμερικανικῶν δρέδνωτ.

«Δὲν πρέπει δὲ νὰ λησμονῆται ὅτι ἡ δύναμις τῆς ὀβίδος τοιούτου τηλεβόλου κατ' ἀκινήτου ἐπὶ τῆς ξηρᾶς στόχου εἶναι ἑκατοντάκις μεγαλειτέρα τῆς κατὰ τοῦ πλοίου ἐνεργούσης ὀβίδος.»

Σχετικῶς πρὸς τὸ κολοσσιαῖον τοῦτο τηλεβόλον δὲν εἶναι ἀδιάφορον νὰ σημειώσωμεν ὅτι ἡ ἀνακάλυψις τοῦ προπάτορος τοῦ καταστρεπτικοῦ τούτου μηχανήματος, τοῦ πεδινοῦ τηλεβόλου, ὀφείλεται, κατὰ παράδοξον τύχην, εἰς τὸν Γάλλον στρατηγόν, Langlos, καὶ ὅτι οἱ Γερμανοί, οἵτινες ἄνευ τοῦ τηλεβόλου τῶν 42 ἑκατοστομέτρων δὲν θὰ ἔφθανον μέχρι τῶν πυλῶν τῶν Παρισίων, ἐδέχθησαν ἐν ἀρχῇ μετὰ περιφρονήσεως τὴν εἴδησιν τῆς *ἀνακαλύψεως ταύτης τοῦ στρατηγοῦ* Langlos.

«Ὅπως εἰς πάντα ὅμως οἱ Γερμανοί, ἅπαξ ἀποδεχθέντες τὴν ἀνακάλυψιν, μὲ τὴν παροιμιώδη ὑπομονὴν καὶ ἐπιμονήν των, ἐπεδόθησαν εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς ἀνακαλύψεως καὶ ἐδημιούργησαν τὸ φοβερὸν μηχάνημα, τὸ ὁποῖον, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι *στοιχίζει ἓν περίπου ἑκατομμύριον δολλαρίων* καὶ δὲν δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ παρὰ μόνον δι' ἑκατὸν βολάς, κατέστη ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος τῶν ἐχθρῶν τῆς Γερμανίας.

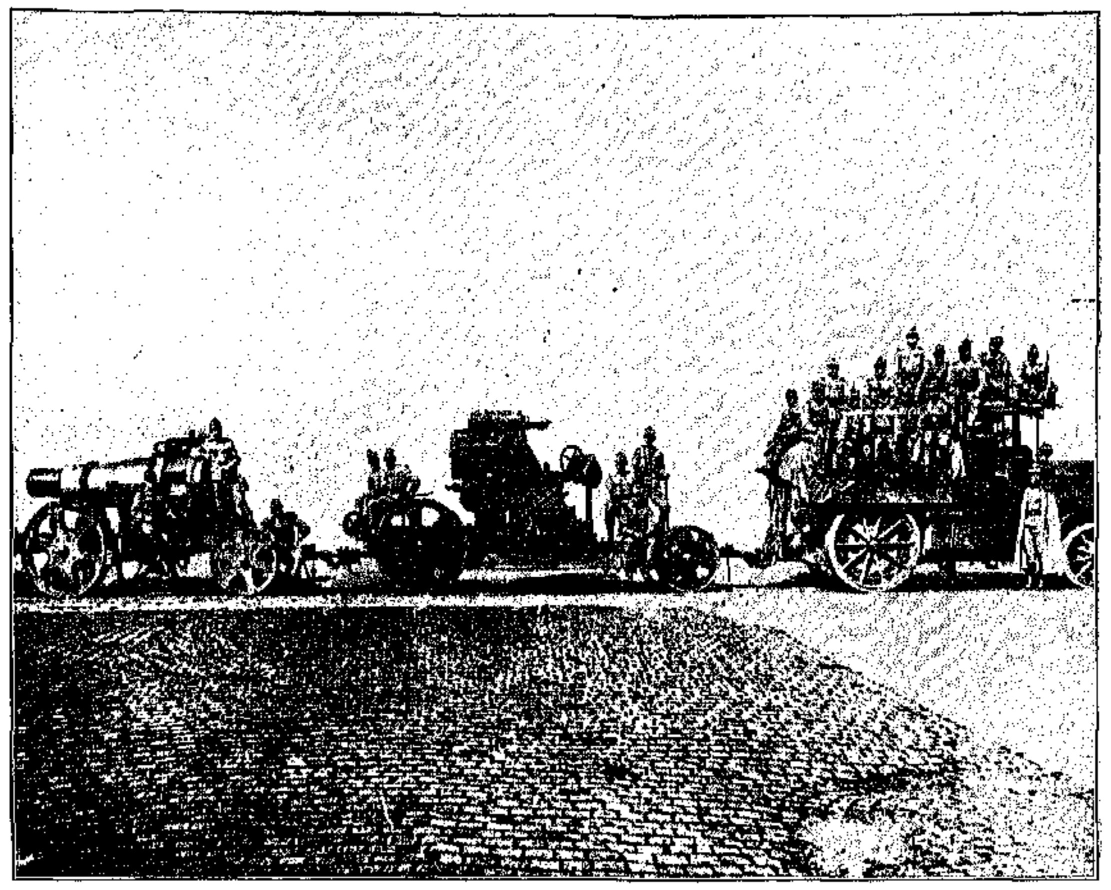

Γερμανικὸν ὀλμοβόλον Κρούπ, ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ ἕλκοντος αὐτοκινήτου μετὰ πυροβολητῶν, τοῦ μηχανισμοῦ τῆς ἐξουδετερώσεως τῆς ἀνακρούσεως καὶ τοῦ ὀλμοβόλου.

Ὅταν δὲ τὰ πάντα ἦσαν ἕτοιμα καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἐνόμισεν ὅτι ἔφθασεν ὁ καιρὸς νὰ διεκδικήσῃ ἀπὸ τὰς ἄλλας Δυνάμεις τῆς Εὐρώπης τὴν «θέσιν του ὑπὸ τὸν ἥλιον», ἠθέλησε, πρὶν ρίψῃ τὸν ὑπὲρ τῶν ὅλων κύβον, νὰ βεβαιωθῇ περὶ τῶν πολεμικῶν προετοιμασιῶν καὶ τῆς Ἀγγλίας, ἣν ἐφοβεῖτο περισσότερον πάσης ἄλλης Δυνάμεως.

Κατὰ τὰς ἀρχάς, ὅθεν, Μαΐου τρέχοντος ἔτους τὰ Ἀγγλικὰ ἐργοστάσια τηλεβόλων Firth, Laird, Vickers, Brown, Armstrong, Witworth καὶ Cammell ἔλαβον ἐξόχως φιλικὴν ἐπιστολήν, δι' ἧς ἀνηγγέλλετο ὑπὸ τοῦ Herr Krupp von Bohlen ὅτι ἐπρόκειτο νὰ ταξειδεύσῃ εἰς Ἀγγλίαν. Μετὰ χαρακτηριστικῆς δὲ εἰλικρινείας ἐν τῇ ἐπιστολῇ ἔλεγεν ὅτι ἐπεθύμει νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ ἐργοστάσια, ἅτινα κατεσκεύαζον ὅμοια εἴδη πρὸς τὰ ἐν Γερμανίᾳ ἐργοστάσιά του.

Οἱ διευθυνταὶ τῶν ἐργοστασίων πολεμικῶν εἰδῶν τῆς Ἀγγλίας διεβίβασαν τὴν ἐπιστολὴν ταύτην εἰς τὰς Ναυτικὰς καὶ Στρατιωτικὰς ἀρχὰς τῆς χώρας καὶ ἐζήτησαν ἐπ' αὐτῶν τὴν συμβουλήν των. Συνεφωνήθη δὲ νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὸν Herr Krupp von Bohlen ἡ ἐπίσκεψις τῶν ἐργοστασίων, λαμβανομένων μόνον μέτρων τινῶν, ὅπως μὴ ἴδῃ καὶ μάθῃ παρὰ πολλά.

Ὅταν ὅμως ἦλθεν ὁ καιρὸς τῆς ἐπισκέψεως ὁ Κρούπ δὲν ἦτο μόνος. Συνωδεύετο, μεταξὺ τῶν ἄλλων, καὶ ὑπὸ Δρος Ehrensberger, ὅστις διευθύνει τὸ τμῆμα ἐκεῖνο τῶν ἐργοστασίων Κρούπ, εἰς τὸ ὁποῖον σχεδιάζονται πάντα τὰ πολεμικὰ μηχανήματα. Τί εἶδον καὶ τί ἐνόησαν ὁ Herr Krupp von Bohlen καὶ ὁ Δρ Ehrensberger δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γνωρίζωμεν. Τὸ γεγονὸς ὅμως ὅτι οἱ δύο οὗτοι ἐπινοηταὶ καὶ κατασκευασταὶ τοῦ φοβεροῦ τηλεβόλου τῶν 42 ἑκατοστομέτρων, ἐπανελθόντες εἰς Γερμανίαν, διηυθύνθησαν ἀμέσως εἰς Κίελον, ὅπου ὁ Αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ὁ Β', τοὺς ἀνέμενεν, καλύπτων τὴν ἀνησυχίαν του ὑπὸ τὴν αἴγλην τῆς ὑποδοχῆς τοῦ στόλου τοῦ Ἀντιναυάρχου Sir George Warrender, εἶναι μία ἀκόμη ἀπόδειξις ὅτι, ἐνῷ ὁ κόσμος ὁλόκληρος ἐσκέπτετο περὶ ἀφοπλισμῶν καὶ εἰρηνοποιήσεως τῆς γῆς, ἡ Γερμανία ἔθετε τὸ ἀέτωμα εἰς τὸ τρομερὸν οἰκοδόμημα τοῦ γρανιτώδους στρατιωτικοῦ ὀργανισμοῦ της καὶ ἡτοιμάζετο ὅπως, εἰς τὴν πρώτην εὐκαιρίαν, ἥτις θὰ παρουσιάζετο, κατέφερε τὸ θανάσιμον πλῆγμα κατὰ τῆς ἐλευθερίας τῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης καὶ ἐπραγματοποίει τὴν ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου καὶ τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος ὀνειροποληθεῖσαν παγκόσμιον αὐτοκρατορίαν. Καὶ ἡ εὐκαιρία ἐκείνη δὲν ἤργησε νὰ ἐμφανισθῇ. Τὸ διαδοχικὸν ζεῦγος τῆς Αὐστροουγγαρίας ἔπιπτεν ὀλίγας ἡμέρας κατόπιν νεκρὸν ἐν Σαραγέβῳ ὑπὸ τὰ πλήγματα τῶν βομβῶν καὶ τῶν σφαιρῶν τῶν περιστρόφων Σέρβων πατριωτῶν. Ἡ δ' Αὐστρία, πιεζομένη ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος Γουλιέλμου, ὅστις μέσῳ τοῦ ἐπεισοδίου τούτου ἔβλεπεν ἑαυτὸν ἐπὶ θρόνου λαμπροῦ Αὐτοκράτορα τῆς Εὐρώπης πάσης, μηδὲ τῆς Αὐστροουγγαρίας ἐξαιρουμένης, ἧς τὴν τιμὴν ὑπεκρίνετο ὅτι ἐπροστάτευεν, ὤθησε τὰ πράγματα μέχρι τῆς ἐκρήξεως τοῦ φοβερωτέρου τῶν πολέμων, τοὺς ὁποίους εἶδέ ποτε ἡ ἀνθρωπότης.

Ὁ πόλεμος ἤρχισε καὶ εὐθὺς ἀμέσως ἡ Γερμανία ἠδυνήθη νὰ ἐπιδείξῃ καὶ μέχρι σήμερον ἐπιδεικνύει τοιαύτην ἰσχὺν καὶ τόσην πρόβλεψιν, ὥστε, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι εὑρίσκεται ἐν τῷ ἀδίκῳ, ἑλκύει ὑπὲρ ἑαυτῆς τὸν θαυμασμὸν ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου, μηδ' αὐτῶν τῶν ἀμέσων ἀντιπάλων της ἐξαιρουμένων. Ἓν ὅμως δὲν εἶχε προβλέψῃ, ἓν μόνον δὲν εἶχε προϋπολογίσῃ, πρὸς ἓν μόνον εἶχεν ἐθελουσίως κλείσῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡ Γερμανία.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 26ην σελίδα).

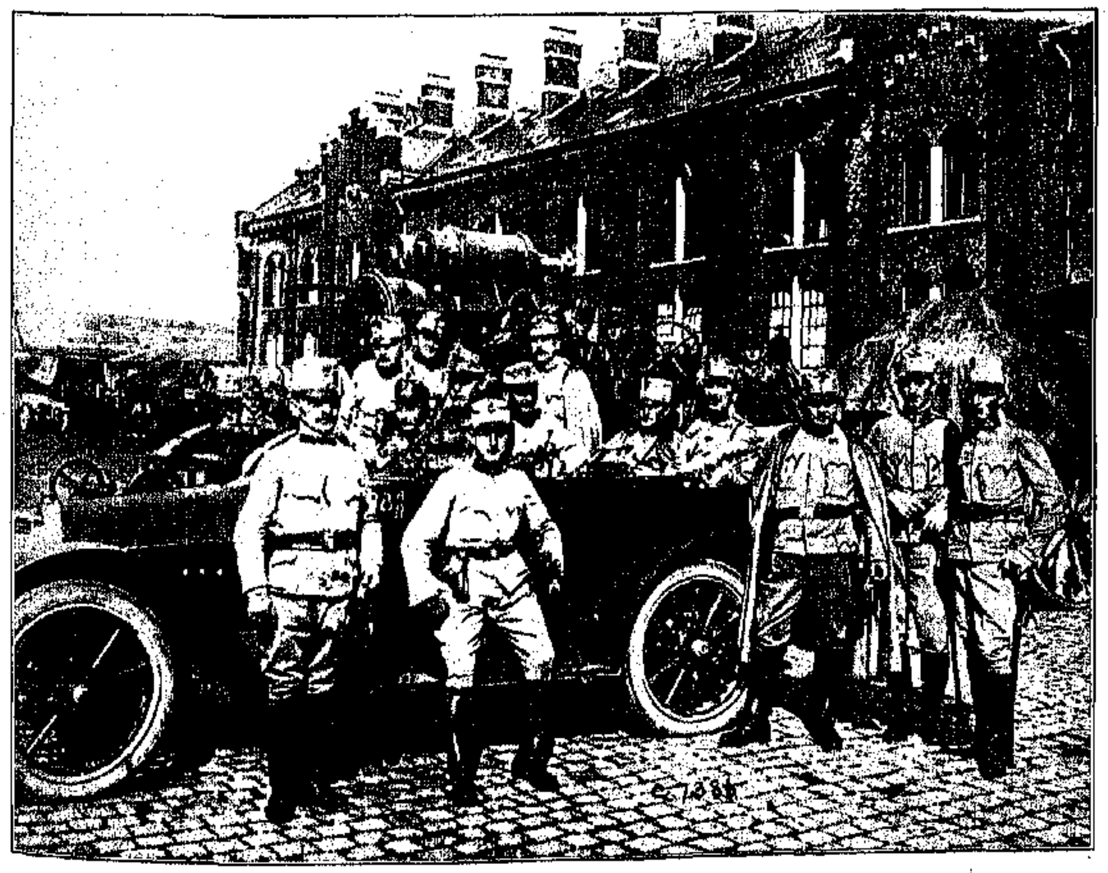

ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΤΟΥ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ

Η ΠΤΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΙΑΟ-ΤΣΑΟ

ΔΕΝ εἶχον ἄδικον ὅσοι εἰς τὰς ἀρχὰς ἔτι τοῦ παρόντος πολέμου ὠνόμασαν αὐτὸν διὰ τῆς Βιβλικῆς λέξεως Ἀρμαγεδδών, ἐκφράζοντες τὸν φόβον των διὰ τὴν ἐπικειμένην ἀνθρωποκτονίαν. Εἶναι ὅμως ἀμφίβολον ἂν οἱ δώσαντες τὸν χαρακτηρισμὸν αὐτὸν εἰς τὸν μεγαλείτερον ἐξ ὅλων τῶν πολέμων, ὅσοι ποτὲ ἐτάραξαν τὰ ἔθνη τῆς γῆς, εἶχον σαφῆ ἰδέαν περὶ τῆς ἐκτάσεως καὶ τῆς γενικότητος, τὴν ὁποίαν ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεώς του ἔμελλε νὰ λάβῃ αὐτός.

Καὶ ὡς μικρὸς σπινθὴρ δύναται νὰ μεταδώσῃ πελωρίαν πυρκαϊάν, ὁσάκις εὑρεθῇ ἡ δέουσα εὔφλεκτος ὕλη καὶ βοηθηθῇ δεόντως ὑπὸ τοῦ ἀνέμου, οὕτω καὶ ἡ ἀφορμὴ τῆς ἐν Σεραγέβῳ τῆς Βοσνίας δολοφονίας τοῦ Διαδοχικοῦ ζεύγους τῆς Αὐστρίας μετέδωσε ταχέως τὴν πυρκαϊὰν τοῦ πολέμου ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον εἰς ὅλην σχεδὸν τὴν ἔκτασιν τῆς Εὐρώπης, τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς, ὅπου ὑπάρχουσι κτήσεις τῶν κυριωτέρων ἐμπολέμων Δυνάμεων.

Ἀπὸ τῆς Σιβηρίας μέχρι τῶν ἀκτῶν τῆς Ἀδριατικῆς Θαλάσσης, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰρλανδίας μέχρι τῶν δυτικῶν παραλίων τῆς Ἀφρικῆς καὶ μέχρι τῶν Ἰνδιῶν καὶ τῆς Ἰαπωνίας, ἐκτὸς διαλειπουσῶν ἐν τῷ μεταξὺ ἐξαιρέσεων, ἅπασα σχεδὸν ἡ οἰκουμένη σήμερον εἶναι ἔνοπλος, διηρημένη εἰς δύο ἀντίπαλα στρατόπεδα, πολεμοῦντα πεισματωδῶς καὶ ἀγρίως τὸ ἓν κατὰ τοῦ ἄλλου.

Τὸν ἀγῶνα τῆς Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ρωσσίας βοηθοῦν, ἐκτὸς τῶν ἰδίων αὐτῶν κτήσεων, ἡ Σερβία, τὸ Μαυροβούνιον καὶ ἡ Ἰαπωνία, ἐνῷ μὲ τὸ μέρος τῆς Γερμανίας καὶ Αὐστρίας ἔχει προστεθῇ ἡ Τουρκία. Ἡ σύμπραξις τῆς Ἰαπωνίας ὑπὲρ τῶν τριῶν συμμάχων ἐπὶ τοῦ παρόντος συνίσταται εἰς τὴν ἐπίθεσιν κατὰ τῶν ἐν τῇ Ἄπω Ἀνατολῇ Γερμανικῶν κτήσεων. Σκοπὸς δὲ τῆς Ἰαπωνίας εἶναι ἡ ἀπόσπασις ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ Κάιζερ τῶν μακρυνῶν αὐτῶν κτήσεων καὶ ἐν γένει ἡ ταπείνωσις καὶ σύντριψις τῆς ἐπικινδύνως αὐξηθείσης κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη Γερμανικῆς δυνάμεως.

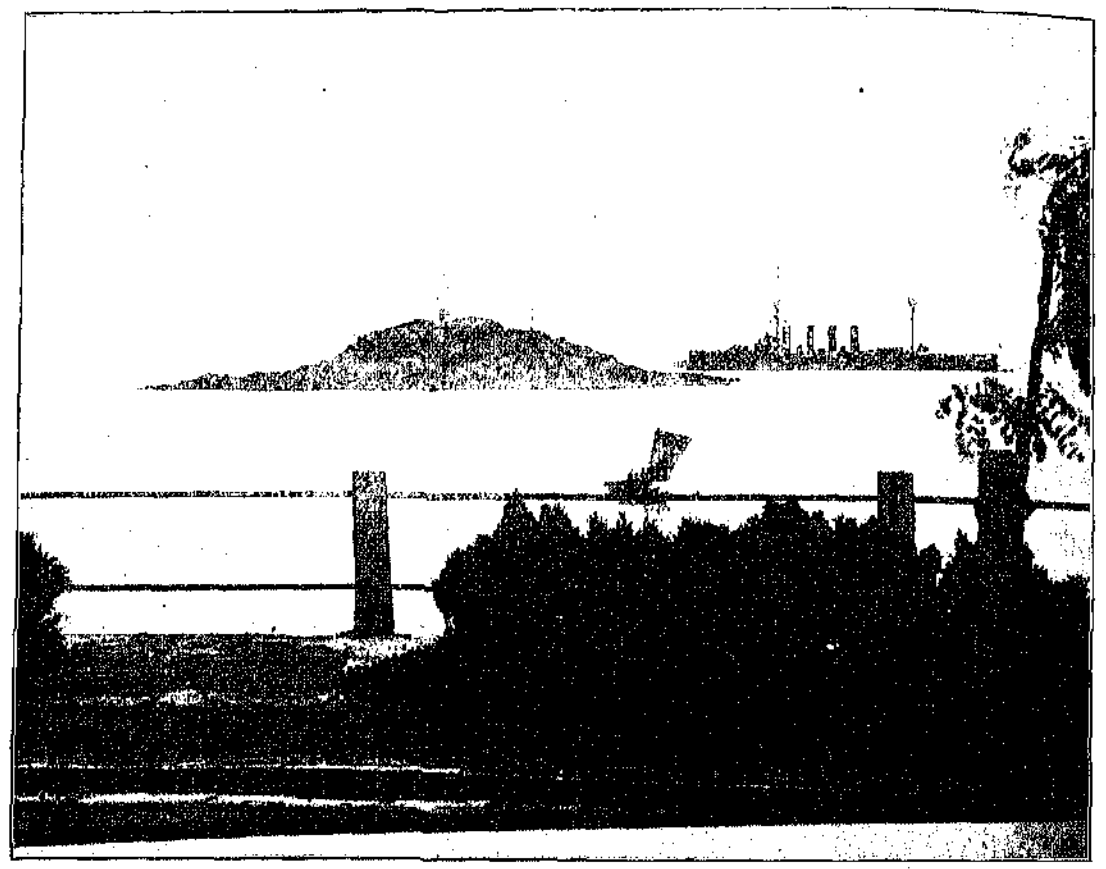

ΑΠΟΨΙΣ ΤΟΥ ΛΙΜΕΝΟΣ ΚΙΑΟ-ΤΣΑΟ

Ἡ πρώτη πρᾶξις τῆς Ἰαπωνίας μετὰ τὴν κήρυξιν τοῦ πολέμου ἦτο ἡ ἐπίθεσις της ἐναντίον τῆς ἐν τῇ Κιτρίνῃ Θαλάσσῃ Γερμανικῆς κτήσεως Κιάο-Τσάο.

Τοῦτο κεῖται ἐν Κίνᾳ ἔναντι τῆς Κορέας καὶ ἀποτελεῖ μέρος τῆς παλαιᾶς Σινικῆς ἐπαρχίας τοῦ Σάγκ Τούγκ. Τὸ Κιάο-Τσάο κατελήφθη ὑπὸ τῶν Γερμανῶν τῷ 1897, καθ' ὃν χρόνον πολεμικὰ σκάφη ἐνεφανίσθησαν ἐξ ἀπίνης καὶ ἀπεβίβασαν διαφόρους διοικητικοὺς καὶ στρατιωτικοὺς ὑπαλλήλους, οἵτινες κατέλαβον τὴν ἐπαρχίαν ἐν ὀνόματι τοῦ Κάιζερ.

Ἐννοεῖται ὅτι ἡ Κίνα ἔρρηξε κραυγὴν διαμαρτυρίας, ἀλλ' ἡ βία ἐθριάμβευσε καὶ τὴν φορὰν ταύτην. Οὕτω δὲ ἡ πόλις, ὁ λιμὴν καὶ ἡ περιφέρεια τοῦ Κιάο-Τσάο ἐγκατελείφθησαν ὑπὸ τῆς Κίνας εἰς τὴν Γερμανίαν διὰ συνθήκης ὑπογραφείσης τὴν 6ην Μαρτίου τοῦ 1898 καὶ διὰ περίοδον ἐνενήκοντα ἐννέα ἐτῶν.

Ἡ Γερμανικὴ διοίκησις τελεῖ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτείαν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν καὶ εἷς ἀξιωματικὸς τοῦ Ναυτικοῦ διορίζεται πάντοτε διοικητὴς τῆς ἀποικίας.

Τὸ ἐμβαδὸν τοῦ Κιάο-Τσάο ἀνέρχεται εἰς 200 τετραγωνικὰ μίλια, χωρὶς νὰ λογαριασθῇ ὁ κόλπος ὅστις ἔχει ἄλλο τόσον ἐμβαδόν. Ἡ ἀποικία διαιρεῖται εἰς τριάκοντα τρεῖς δήμους μετὰ συνολικῶν πληθυσμῶν 192,000 κατοίκων. Οἱ λευκοὶ ἀνέρχονται εἰς 4,430 ἐξ ὧν 3,866 εἶναι Γερμανοί. Ἡ φρουρὰ ἀνέρχεται ἐξ ἄλλου εἰς 3,125 ἄνδρας ἐκλελεγμένους μεταξὺ τῶν Γερμανῶν πεζοναυτῶν καὶ χιλίων περίπου Κινέζων στρατιωτῶν. Εἰς τὸ Κιάο-Τσάο ὑπάρχουν καὶ δικαστήρια διὰ τοὺς παροίκους, τὰ ὁποῖα ἔχουν ὡς ἐφετεῖον τὸ προξενικὸν δικαστήριον τῆς Γερμανίας ἐν Σαγκάῃ. Οἱ Κινέζοι ἀπολαύουν τοῦ δικαιώματος τῆς προσφυγῆς εἰς τὰ δικαστήρια ταῦτα ἐν ὡρισμέναις περιστάσεσι.

Σιδηρόδρομος 360 μιλίων συνδέει τὴν Σινάνδφὸν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας τῆς Σαγκάης μὲ τὴν πόλιν Τσίγκ Τάο κειμένην ἐπὶ τῆς βορείου ἀκτῆς τοῦ κόλπου τοῦ Κιάο-Τσάο.

Πλὴν τῆς ἐπαρχίας ταύτης οἱ Γερμανοὶ ἐτήρησαν ὑπὸ τὴν ἐλεγκτικὴν αὐτῶν μέριμναν ὅλην τὴν γύρῳ περιφέρειαν ἀποτελουμένην ἀπὸ 2,750 τετραγωνικὰ μίλια μὲ 84,000 κατοίκους. Τέλος μία οὐδετέρα ζώνη ἐξ 25,000 τετραγωνικῶν μιλίων μὲ 1,200,000 κατοίκους περισφίγγει τὴν ἀποικίαν τοῦ Κιάο-Τσάο.

Ἡ παραγωγὴ τῆς Γερμανικῆς ταύτης ἀποικίας συνίσταται κυρίως ἀπὸ ὀπώρας, φασόλια, καρύδια καὶ γλυκοπατάτες. Οἱ κάτοικοι ἐπίσης ἐπιδίδονται εἰς τὴν μεταξοσκωληκοτροφίαν καὶ εἰς τὴν ἐκ-

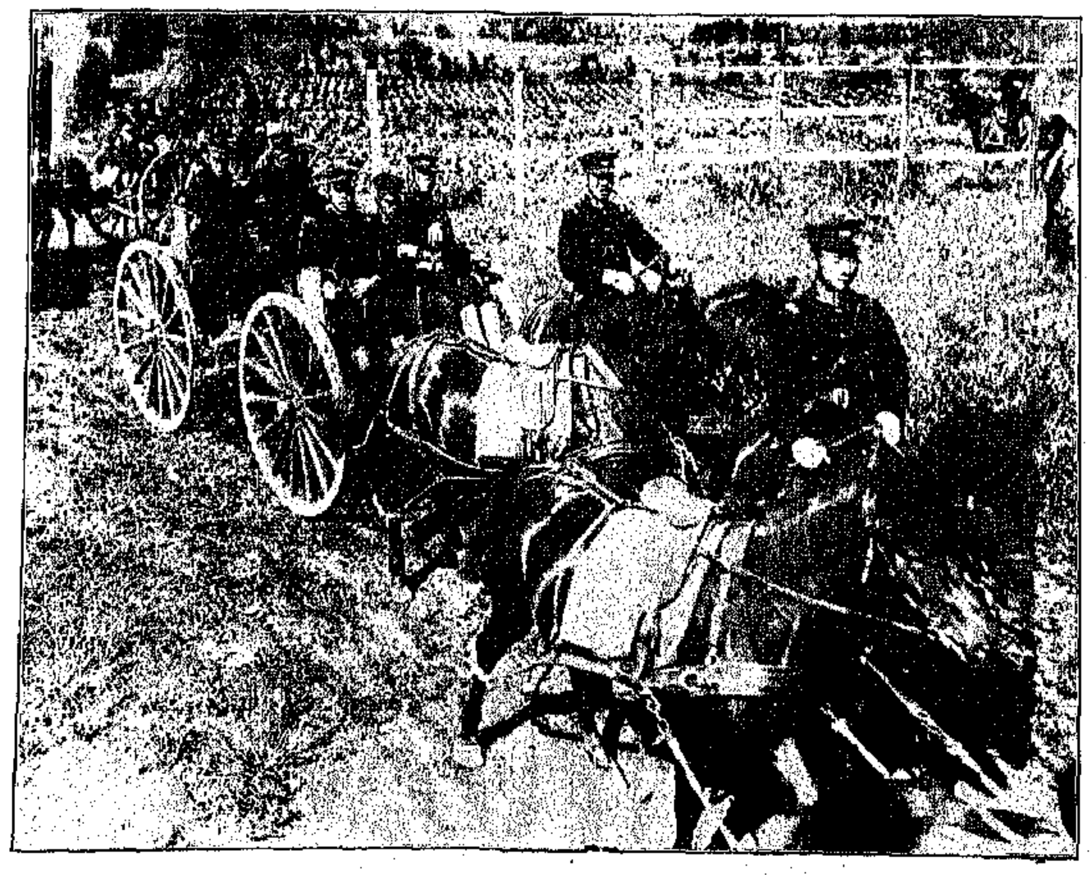

ΙΑΠΩΝΙΚΟΝ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΝ ΚΑΘ' ΟΔΟΝ ΔΙΑ ΚΙΑΟ-ΤΣΑΟ.

μετάλλευσιν ἀρίστων ἀνθρακωρυχείων ὡς καὶ εἰς τὴν βιομηχανίαν τοῦ ζύθου καὶ τοῦ σάπωνος.

Τὸ εἰσαγωγικὸν ἐμπόριον τοῦ Κιάο-Τσάο ἀνήρχετο τῷ 1911 εἰς 114,938,000 μάρκα, τὸ δὲ ἐξαγωγικὸν εἰς 80,295,000 μάρκα.

Πλὴν τοῦ Κιάο-Τσάο οἱ Γερμανοὶ εἶχον εἰς τὸν Εἰρηνικὸν Ὠκεανὸν καὶ τὰς ἀκολούθους ἀποικίας, τὰς ὁποίας ὁσημέραι καταλαμβάνουν οἱ Ἄγγλοι.

Νέα Γουϊνέα, ἐμβαδὸν 90,000 τετραγωνικὰ μίλια, κάτοικοι 463,000. Νῆσοι τοῦ Σολομῶντος ἐμβαδὸν 4,200 τ. μ. κάτοικοι 33,000. Νῆσοι Μάρσαλ ἐμβαδὸν 160 τ. μ. κάτοικοι 10,500. Ἀνατολικὴ καὶ Δυτικὴ Καρολίνα ἐμβαδὸν 800 τ. μ. κάτοικοι 78,000. Νῆσοι τῆς Γαμβας ἐμβαδὸν 1,060 τ. μ. καὶ κάτοικοι 34,000.

Ἐν ὅλῳ δὲ τὸ ἐμβαδὸν τῶν κτήσεών της πρὸ τοῦ παρόντος πολέμου ἀνήρχετο εἰς 96,420 τετραγωνικὰ μίλια, οἱ δὲ ἰθαγενεῖς ὑπήκοοί της εἰς 619,950 ψυχάς.

Ἡ παράλιος πόλις Τσίγκ-Τάο, εἶναι τὸ ἐμπορικὸν κέντρον τῆς ἐν τῇ Ἄπῳ Ἀνατολῇ Γερμανικῆς κτήσεως, ἡ δὲ ἅλωσις αὐτῆς θὰ ἐσήμαινε τὴν πτῶσιν ὁλοκλήρου τοῦ Κιάο-Τσάο. Ἐντὸς τῆς πόλεως συνεκεντρώθησαν περίπου 3,800 Γερμανοὶ πολεμισταί, ὅπως προστατεύσωσι τὴν Γερμανικὴν σημαίαν καὶ διεκδικήσωσι τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Γερμανικῆς κτήσεως ἀπὸ τῆς ὑποταγῆς αὐτῆς εἰς τοὺς Ἰάπωνας.

Ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ἡ μικρὰ Γερμανικὴ φρουρὰ ὑπερήσπισε τὸ ἀπομεμονωμένον αὐτὸ Γερμανικὸν ἔδαφος ἤγειρε δικαίως τὸν θαυμασμὸν τοῦ κόσμου. Οἱ ὀλιγάριθμοι ὑπερασπισταὶ αὐτοῦ ἐγνώριζον ἄριστα ὅτι ὁ ἀγών των ἦτο ἄπελπις ὅσον καὶ ἄνισος. Ἐγνώριζον ὅτι εἶχον ν' ἀντιπαλαίσωσι πρὸς ἓν ὁλόκληρον ἔθνος, οἷον τὸ Ἰαπωνικόν, ὅτι οἱ ἡνωμένοι στόλοι τῆς Ἰαπωνίας καὶ τῆς Μεγάλης Βρεττανίας δὲν θὰ ἔπαυον τὴν πολιορκίαν πρὸ τῆς παραδόσεως αὐτῶν. Ὅτι δὲν ἠδύναντο νὰ ἐλπίζωσι βοήθειάν τινα ἐκ τῆς μητροπόλεώς των καὶ ὅτι ὤφειλον ἢ νὰ παραδοθῶσιν ἢ νὰ φονευθῶσι μέχρις ἑνός.

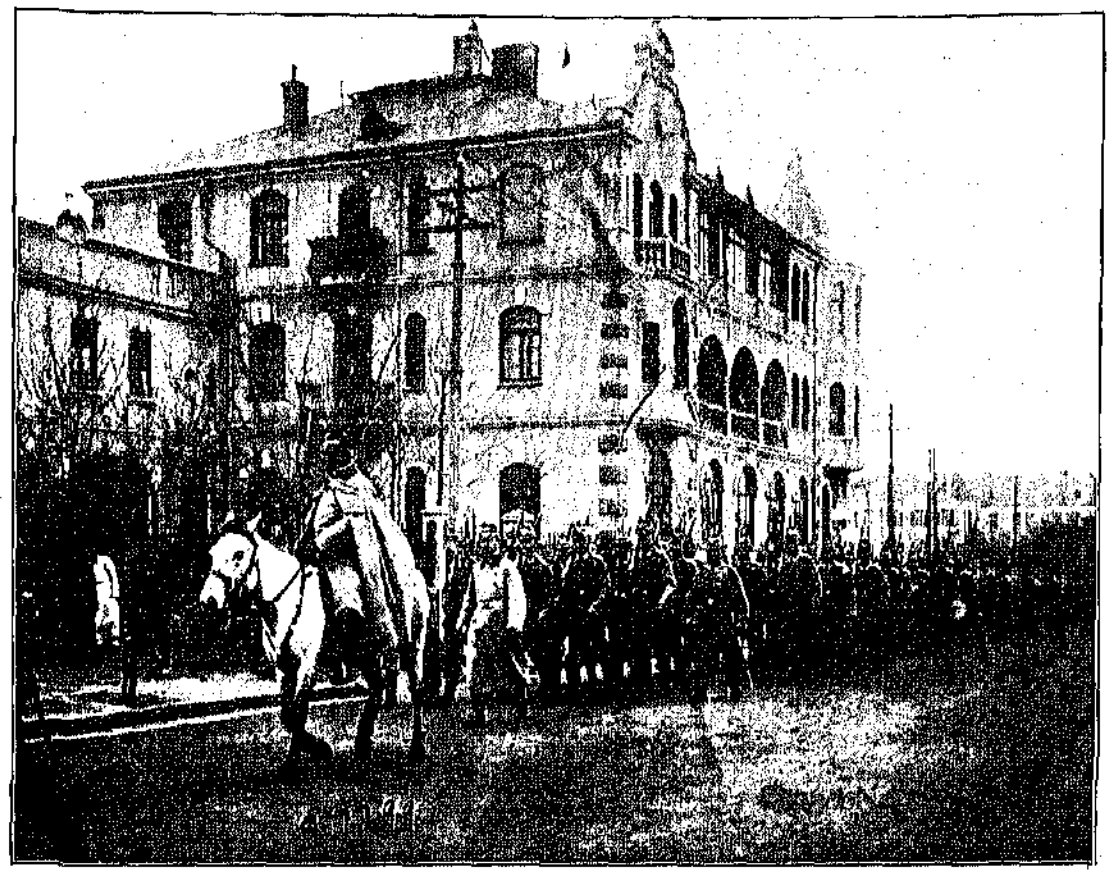

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΕΝ ΚΙΑΟ-ΤΣΑΟ

Ἡ ἐπὶ πλέον τῶν δύο μηνῶν ἀντίστασις τῶν Γερμανῶν κατὰ τῶν Ἰαπωνικῶν δυνάμεων εἶναι ὄντως μαρτύριον τῆς Γερμανικῆς ἀνδρείας.

Τὸ Κιάο-Τσάο δὲν ἦτο Πὸρτ Ἀρθούρ. Ἡ φρουρά του δὲν ἦτο οὔτε τὸ δέκατον τῆς φρουρᾶς, τὴν ὁποίαν εἶχεν ὑπὸ τὰς διαταγάς του ὁ Στέσσελ εἰς τὸ περιώνυμον ἐκεῖνο Ρωσσικὸν φρούριον. Ὁ Ρῶσσος στρατηγὸς ἠδύνατο ν' ἀντέχῃ καὶ νὰ περιμένῃ ἐνισχύσεις ἐπὶ μῆνας καὶ ἐν τούτοις τὸ Πὸρτ Ἀρθοὺρ ἔπεσε. Καὶ τὸ μέγα φρούριον ὅπερ ἔστεφε τὴν κορυφὴν τοῦ ἐπὶ τῆς χερσονήσου Σὰγκ Τούγκ ὄρους μετεβλήθη εἰς στάκτην ὑπὸ τῶν Ἰαπωνικῶν ὀβίδων. Τίνα ἐλπίδα εἶχον οἱ Γερμανοὶ τοῦ Κιάο-Τσάο;

Οἱ Ἰάπωνες ἐπλησίαζον ὁλονὲν καὶ ὁλονὲν αἱ ἐλπίδες τῶν Γερμανῶν ἐχάνοντο. Καὶ ὅμως οὗτοι ἀντέστησαν μέχρις ὅτου, τὸ ἓν μετὰ τὸ ἄλλο, ἅπαντα τὰ ἀμυντικὰ αὐτῶν ἔργα κατεστράφησαν ὑπὸ τῆς ἀκαθέκτου ὁρμῆς τῶν Ἰαπώνων καὶ τοῦ συνεχοῦς πυρὸς τῶν βαρέων τηλεβόλων των.

Τὸ Τσίγκ-Τάο δὲν ἠδύνατο ν' ἀνθέξῃ, ἐπὶ πλέον, ὅταν οἱ ὑπολειπόμενοι Γερμανοὶ ὕψωσαν τὴν λευκὴν σημαίαν. Τὴν στιγμὴν καθ' ἣν οἱ ἡρωϊκοὶ ὑπερασπισταὶ τῆς ἐθνικῆς φιλοτιμίας ἀπεφάσισαν νὰ παύσωσι τὸν περαιτέρω ἀνωφελῆ ἀγῶνα, οἱ Ἰάπωνες εὑρίσκοντο ἤδη ἔξωθι τῶν Γερμανικῶν χαρακωμάτων μὲ τὰς λόγχας προτεταμένας.

Ἐν τῷ μεταξὺ πέριξ τῶν χαρακωμάτων αὐτῶν εἶχον πέσει κατὰ σωροὺς οἱ Ἰάπωνες στρατιῶται. Ἡ περαιτέρω ἀντίστασις τῶν ὀλίγων Γερμανῶν θὰ ἦτο ἄλογος καὶ ἄδικος αὐτοκτονία.

Πρὸ τῆς παραδόσεώς των οἱ Γερμανοὶ κατέστρεψαν διὰ δυναμίτιδος πάντα τὰ τηλεβόλα των, τὰς στρατιωτικάς των ἀποθήκας καὶ ὅλα τὰ ἐντὸς τοῦ λιμένος εὑρισκόμενα σκάφη των. Δι' ὅλα αὐτὰ ἡ πτῶσις τοῦ Κιάο-Τσάο οὐδόλως θεωρεῖται προσβλητικὴ διὰ τοὺς Γερμανούς.

Τὰ τελευταῖα πολεμικὰ γεγονότα δεικνύουσιν ὅτι ὁ ἀγὼν μέλλει νὰ κλίνῃ εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν Συμμάχων, παρ' ὅλον τὸν ἡρωϊσμὸν καὶ τὴν πραγματικὴν αὐτοθυσίαν τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν, ἐν Γαλλίᾳ, Βελγίῳ, Ἀνατολικῇ Πρωσσίᾳ, Πολωνίᾳ καὶ Ἄπω Ἀνατολῇ, καὶ παρ' ὅλα τὰ κατὰ θάλασσαν τρόπαια τῶν Γερμανικῶν σκαφῶν. Ἡ ἧττα ἑπομένως τῆς Γερμανίας θεωρεῖται γενικῶς ἀπὸ τοῦδε βεβαία καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ διανομὴ τῶν κτήσεων αὐτῆς μεταξὺ τῶν Συμμάχων.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ Κιάο-Τσάο, ὡς φαίνεται, μέλλει νὰ δοθῇ εἰς τὴν Ἰαπωνίαν ὡς γέρας τοῦ πολέμου.

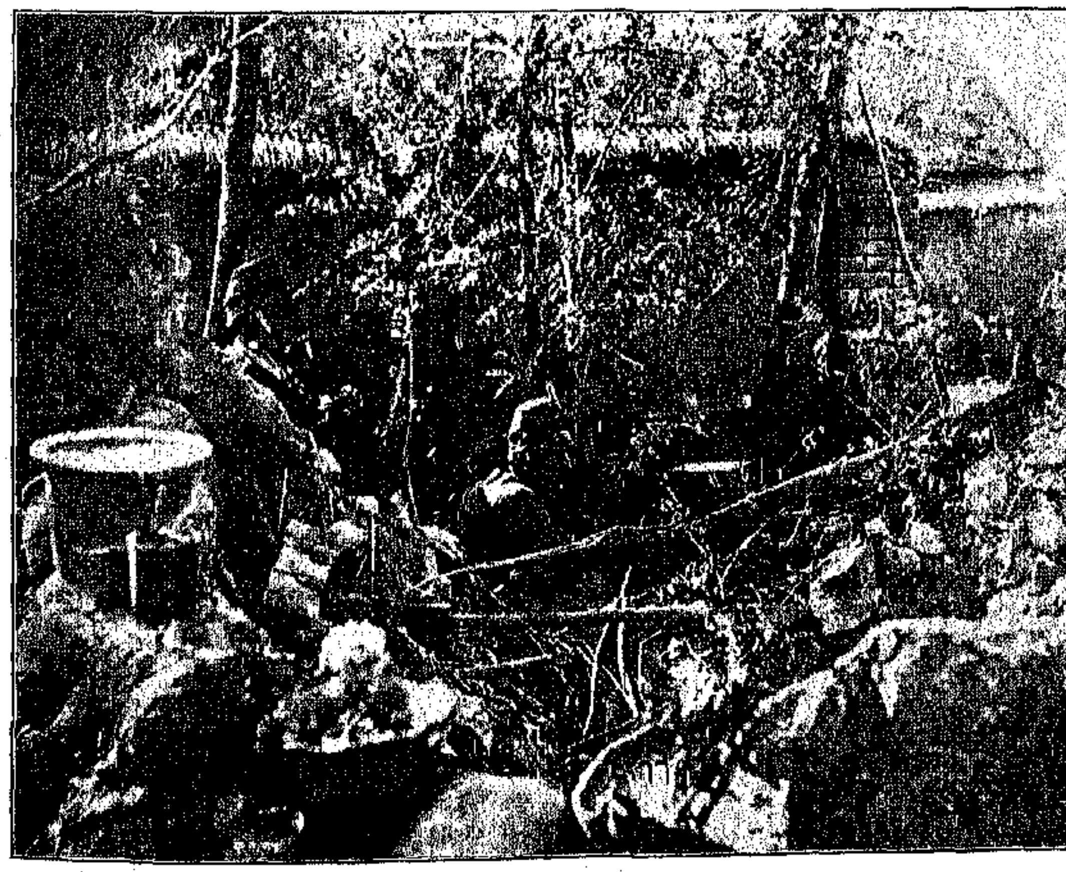

ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΤΑΧΥΒΟΛΑ ΥΠΕΡΑΣΠΙΖΟΝΤΑ ΤΟ ΚΙΑΟ-ΤΣΑΟ

Ἡ πρώτη μεγάλη ἀπώλεια τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου ἦτο ἡ καταδύθισις τῶν καταδρομικῶν «Hogue», «Cressy» καὶ «Aboukir» ὑπὸ Γερμανικοῦ ὑποβρυχίου τὴν 22 Σεπτεμβρίου εἰς τὴν Βόρειον Θάλασσαν. Ἦτο ἡ ἐκδίκησις τῶν Γερμανῶν διὰ τὴν ναυμαχίαν τῆς Ἑλγολάνδης. Καὶ δὲν εἶχε τόσην μεγάλην σημασίαν αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τὸ γεγονὸς τῆς ἀπωλείας τῶν τριῶν Ἀγγλικῶν καταδρομικῶν, τὰ ὁποῖα ἦσαν ἀρκετὰ παλαιά, ὅσην εἶχεν ἡ λεπτομέρεια ὅτι ἡ καταδύθισις αὐτῶν ἦτο ἔργον ὑποβρυχίου. Οἱ Γερμανοὶ ἔδειξαν ὅτι τὸ σχέδιόν των ἦτο νὰ προξενήσουν ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλειτέρας ναυτικὰς ἀπωλείας εἰς τὸν ἐχθρὸν χωρὶς νὰ ἐκθέσουν εἰς κίνδυνον τὴν κυρίαν δύναμιν τοῦ στόλου των. Ἡ διακινδύνευσις ὀλίγων ὑποβρυχίων εἰς παρατόλμους ἐπιχειρήσεις μακρὰν τῆς βάσεώς των δὲν σημαίνει πολὺ διὰ τὸν Γερμανικὸν στόλον. Τὰ ὑποβρύχια στοιχίζουν ἐλάχιστα καὶ ναυπηγοῦνται τάχιστα. Ἡ σπουδαιοτέρα ἀπώλεια εἰς τὴν καταδύθισιν ἑνὸς Γερμανικοῦ ὑποβρυχίου εἶναι ἡ τοῦ τολμηροῦ πληρώματος τὸ ὁποῖον ἀναπληροῦται δυσκολώτερον τοῦ μικροῦ καὶ ὀλιγοδαπάνου σκαφιδίου. Διὰ τῶν ὑποβρυχίων κατορθώνουν οἱ Γερμανοί, παρὰ τὴν μεγάλην ὑπεροχὴν τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου, νὰ ἔχουν τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ναυτικῆς ἐνεργείας, ὄντες ἐπιθετικοὶ κατὰ θάλασσαν ὅπως καὶ κατὰ ξηράν, καὶ τοῦτο ἐνῷ ὁ στόλος των διατελεῖ ἐν ἀποκλεισμῷ. Εἰς τὴν ἐπιθετικότητα τῶν Γερμανῶν ἀποδοτέαι αἱ ναυτικαὶ ἐπιτυχίαι των. Εἶναι καθιερωμένος κανὼν τῆς πολεμικῆς ἐπιστήμης, ὅτι πολεμεῖν σημαίνει ἐπιτίθεσθαι. Εἰς πόλεμον διεξαγόμενον ἐπὶ ἴσοις ὅροις δι' ἀμφοτέρους τοὺς ἀντιπάλους καὶ μὲ ἐξ ἴσου καλὸν ἔμψυχον καὶ ἄψυχον ὑλικόν, ὁ ἐπιτιθέμενος εἶναι πάντοτε ὁ νικητής. Ἡ ἄμυνα μόνον ὡς ἀναπόφευκτος ἀνάγκη εἶναι ἀξιοσύστατος καὶ πάλιν πρέπει νὰ διευθύνεται ἀπὸ ἕνα Joffre διὰ νὰ ἀποδειχθῇ ὑπερτέρα τῆς ἐπιθετικότητος τοῦ ἐχθροῦ.

Τὸ ὀλιγοδάπανον τῶν ἐπιθετικῶν κατὰ θάλασσαν μεθόδων συμπληροῦται διὰ τῶν ἐπιπλεουσῶν τορπιλλῶν, τὰς ὁποίας τὸ Γερμανικὸν Ναυαρχεῖον μετέβαλεν ἀπὸ ἀμυντικοῦ εἰς ἐπιθετικὸν ὅπλον. Δὲν περιωρίσθησαν οἱ Γερμανοὶ εἰς τὴν προστασίαν τῶν παραλίων των διὰ τοῦ ὅπλου τούτου, ἀλλ' ἔσπειραν κυριολεκτικῶς ὁλόκληρον τὴν Βόρειον Θάλασσαν μὲ τορπίλλας, κάθε μία ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι μία δολία ἐπιβουλὴ κατὰ τῶν σκαφῶν τοῦ ἀντιπάλου. Ἡ ἀσπὶς μετεβλήθη εἰς δολοφονικὸν στιλέττον. Τὸ τοιοῦτον ἀπαγορεύεται ὑπὸ τοῦ διεθνοῦς δικαίου, ἀλλ' ὁ νόμος εἶναι τὸ τελευταῖον πρᾶγμα διὰ τὸ ὁποῖον φροντίζουν εἰς τὸν πόλεμον οἱ Γερμανοί. Τὰ μέσα τὰ ὁποῖα ἐχρησιμοποίησεν ἡ Γερμανία διὰ τὴν σποράν αὐτὴν τῶν τορπιλλῶν δὲν εἶναι περισσότερον θεμιτά. Πλωτὰ νοσοκομεῖα ἐφωράθησαν ρίπτοντα τορπίλλας εἰς τὴν θάλασσαν. Ἁλιευτικὰ πλοῖα μὲ σημαίας οὐδετέρων κρατῶν ἐχρησιμοποιήθησαν πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν. Καὶ ὑπερωκεάνεια ἀκόμη ἀτμόπλοια κατηγγέλθησαν ὑπὸ τῶν Ἄγγλων διὰ τὸν αὐτὸν δόλον. Ἀπὸ τῆς Βορείου Θαλάσσης αἱ δολοφονικαὶ αὗται μέθοδοι τῶν Γερμανῶν ἐπεξετάθησαν μέχρις αὐτῶν τῶν Ἰρλανδικῶν παραλίων, τὰ ὁποῖα ἀπὸ πολλοῦ ἔπαυσαν νὰ εἶναι ἀσφαλῆ διὰ τὸν Ἀγγλικὸν στόλον. Πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἑβδομάδων κατηγγέλθη ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Λόρδων ὑπὸ μέλους αὐτῆς ὅτι οἱ Γερμανοὶ διὰ τῶν πρακτόρων τοὺς ὁποίους ἔχουσιν εἰς τὴν Ἰρλανδίαν χρησιμοποιοῦν Ἰρλανδικὰ πλοῖα πρὸς τοποθέτησιν τῶν τορπιλλῶν εἰς τὰ Ἰρλανδικὰ παράλια. Ἡ καταστροφὴ τοῦ «Audacious», τοῦ νεωτάτου καὶ ἰσχυροτάτου ὑπερδρέδνωτ τῆς Ἀγγλίας, δὲν εἶναι ἴσως ἄσχετος πρὸς τὴν δρᾶσιν ταύτην τῶν πρακτόρων τῆς Γερμανίας. Ἡ θεωρία καθ' ἣν ἡ μεγίστη τῶν μέχρι τοῦδε ἀπωλειῶν τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου ὠφείλετο εἰς Γερμανικὸν ὑποβρύχιον δὲν φαίνεται πολὺ πιθανή. Οἱ Γερμανοὶ διελάλησαν ἐπισήμως πολλὰς φανταστικὰς ἐπιτυχίας των, καὶ οὐκ ὀλίγας ἥττας των παρέστησαν ὡς νίκας. Θὰ κατηγορεῖτο ἀδίκως καὶ παραλόγως ἐπὶ μετριοφροσύνῃ τὸ Γερμανικὸν Ναυαρχεῖον ἂν ὑπετίθετο ὅτι πράγματι ἡ καταστροφὴ τοῦ «Audacious» ἦτο ἔργον ὑποβρυχίου, ἀφοῦ οὐδὲν τοιοῦτον διεκηρύχθη ἐκ Βερολίνου. Ἡ θεωρία τῆς προσκρούσεως τοῦ Ἀγγλικοῦ ὑπερδρέδνωτ εἰς ἐπιπλέουσαν τορπίλλην παρὰ τὰ Ἰρλανδικὰ παράλια φαίνεται πιθανωτέρα. Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ Ἀγγλικὸν Ναυαρχεῖον τηρεῖ ἀπόλυτον σιγὴν περὶ τῆς συμφορᾶς ταύτης, οὔτε τὸ γεγονὸς ὁμολογοῦν οὔτε τὰς περιστάσεις ὑφ' ἃς συνέβη καθιστῶν γνωστάς, ἐνῷ τὸ μέγα δυστύχημα ἐπιστοποιήθη ἤδη διὰ φωτογραφιῶν.

Ἡ ναυμαχία τῆς πρώτης Νοεμβρίου εἰς τὰ παράλιαι τῆς Χιλῆς ἦτο ἡ τελευταία σπουδαία ἐπιτυχία τοῦ Γερμανικοῦ στόλου, ὀφειλομένη εἰς πέντε ἐκ τῶν ἐπικεκηρυγμένων καταδρομικῶν τοῦ Καΐζερ τὰ ὁποῖα ἀναζητοῦνται ἀπὸ τὰ ἑβδομήκοντα καταδρομικὰ τῶν Συμμάχων. Δύο Ἀγγλικὰ καταδρομικά, τὸ «Monmouth» καὶ τὸ «Good Hope» ἐβυθίσθησαν αὔτανδρα ὑπὸ τῶν Γερμανικῶν καταδρομικῶν «Scharnhorst», «Gueisenau», «Leipsic», «Dresden» καὶ «Nurnberg», καὶ ἓν τρίτον, τὸ «Glasgow», διάτρητον ὑπὸ ὀβίδων εὗρεν ἄσυλον εἰς τὸν λιμένα τοῦ Coronel.

Μικροτέρα τῆς Γερμανικῆς ταύτης ἐπιτυχίας εἰς ἀποτελέσματα, ἀλλὰ πολὺ μεγαλητέρα εἰς ἠθικὴν σπουδαιότητα, ἦτο ἡ παραβολωτάτη ἐπιδρομὴ ἑνὸς Γερμανικοῦ ὑποβρυχίου εἰς αὐτὰ τὰ Ἀγγλικὰ παράλια τὴν 11 Νοεμβρίου. Ὑπὸ τὰ ὄμματα ἑκατοντάδων κόσμου τὸ Γερμανικὸν ὑποβρύχιον εἰσῆλθεν εἰς τὸν λιμένα τοῦ Downs καὶ μὲ μίαν τορπίλλην ἀνετίναξε καὶ ἐβύθισε τὴν Ἀγγλικὴν κανονιοφόρον «Tiger», ἀπομακρυνθὲν μετὰ τοῦτο ἀσφαλῶς ἐκ τῆς σκηνῆς τῆς καταστροφῆς.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς Βελγικὰς ἀκτάς, ἀπέναντι καὶ ἐγγύτατα τῶν ναυτικῶν βάσεων τῆς Ἀγγλίας, τὰ Γερμανικὰ ὑποβρύχια δὲν ἀφῆκαν ἐντελῶς ἥσυχον τὸν Ἀγγλο-Γαλλικὸν στόλον, ὅστις βομβαρδίζει ἐκεῖθεν τὸν Γερμανικὸν στρατὸν καὶ κρατεῖ αὐτὸν εἰς ἀπόστασιν ἐκ τῆς παραλίας. Πολλάκις προσεβλήθησαν αἱ κανονιοφόροι καὶ τὰ ἄλλα πλοῖα τῆς Ἀγγλο-Γαλλικῆς μοίρας ὑπὸ ὑποβρυχίων τὰ ὁποῖα ἔφθασαν ἕως ἐκεῖ ἐκ τοῦ Κιέλου, ἀψηφοῦντα τὸν κίνδυνον. Δὲν ἔγεινε ὅμως ἡ ἐπιδρομὴ αὕτη αἰτία νέων συμφορῶν εἰς τοὺς Συμμάχους. Ἐξ ἐναντίας ἓν τῶν Γερμανικῶν ὑποβρυχίων ἐβυθίσθη, χωρισθὲν εἰς δύο, ὑπὸ Γαλλικοῦ ἀντιτορπιλλικοῦ.

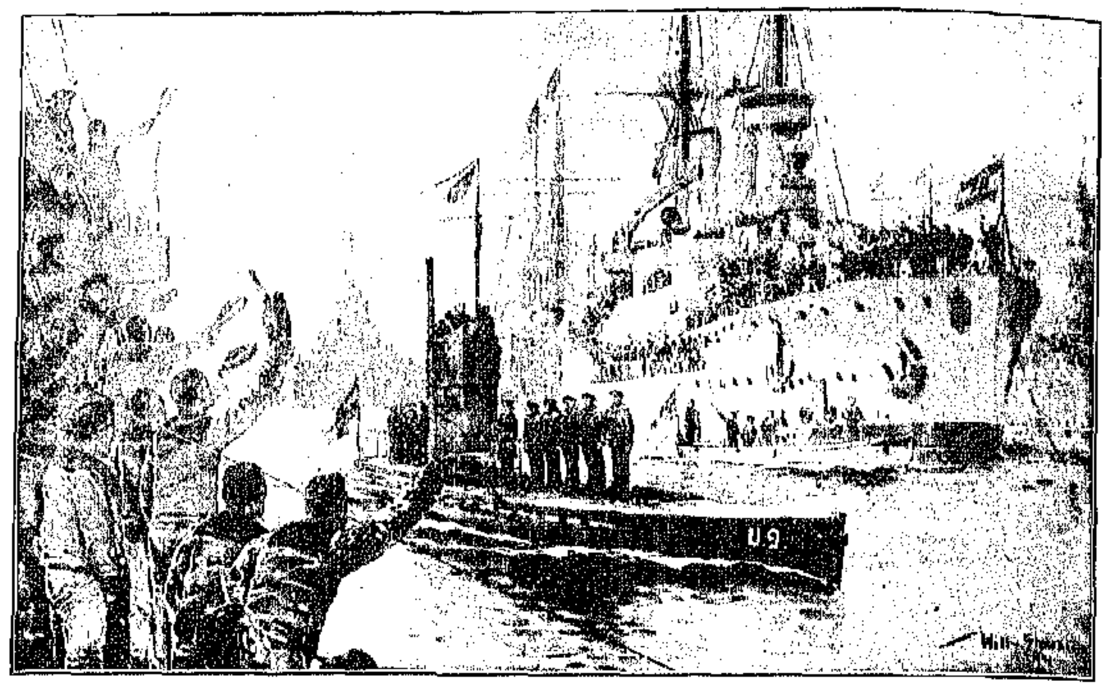

Τὸ Γερμανικὸν ὑποβρύχιον «U. 9» ἐπευφημούμενον ὑπὸ τῶν πληρωμάτων τοῦ Γερμανικοῦ στόλου κατὰ τὴν θριαμβευτικὴν ἐπιστροφήν του ἐν Wilhelmshaven, μετὰ τὴν τορπίλλισιν τῶν τριῶν Ἀγγλικῶν καταδρομικῶν.

ΤΟ ΠΛΗΡΩΜΑ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΥ «U. 9»

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

ΟΥΔΕΜΙΑ ἄλλη χώρα τοῦ κόσμου ἠξιώθη ποτὲ ὅπως τόσον ἐπιτυχῶς ἐπιδείξῃ τὰ αἰσθήματα τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης, ὅσον αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἐν τῷ παρόντι Εὐρωπαϊκῷ πολέμῳ πρὸς ὁλόκληρα ἑκατομμύρια ἀναξιοπαθούντων.

Εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ὁ πάνοπλος Ἄρης ἐκίνησε τὴν μῆνιν ἑκατομμυρίων ὅλων ἀνδρῶν, ἀλληλοσυγκρουομένων καὶ ἀλληλοσφαζομένων ἐπὶ τῶν πεδίων τῶν μαχῶν, διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν νίκην, τὴν δόξαν καὶ τὴν ὑπεροχὴν τῆς πατρίδος των, ἐν ὀνόματι τῆς ὁποίας χύνουν τὸ αἷμά των, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ἡ ἀφῃρημένη λέξις «πόλεμος» λαμβάνει σάρκα καὶ ὀστᾶ καὶ καθίσταται αἰσθητ , ἁπτὴ καὶ φοβερ μὲ τὰς συντελουμένας καθ' ἑκάστην ἀγρίας ἑκατόμβας ἀνθρωπίνων ὑπάρξεων, τὸ «σὺ φονεύσῃς» εἶναι ἡ μόνη ἐντολή, ἥτις φαίνεται μὴ ἀποδίδουσα ἀκριβῶς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ λεχθῇ.

Ἔργα τέχνης, ἀριστουργήματα τὰ ὁποῖα ἐσεβάσθησαν οἱ αἰῶνες, μέσα συγκοινωνίας, ὁδοὶ καὶ γέφυραι, καλύβαι καὶ μέγαρα, χωρία καὶ πόλεις καὶ περιφέρειαι ὁλόκληροι, ἠρημώθησαν, καὶ διὰ τῶν ἀπαισίων μαύρων ἐρειπίων των ἵστανται βωβοὶ μάρτυρες τῶν φρικαλεοτήτων τοῦ πολέμου.

Θρῆνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὀδυρμὸς πολὺς ἀκούεται ἤδη εἰς ἑκατομμύρια οἰκογενειῶν ἐν Εὐρώπῃ, γονεῖς δὲ κλαίουν τὰ τέκνα των καὶ γυναικόπαιδα τοὺς προστάτας, χωρὶς νὰ θέλουν νὰ παρηγορηθοῦν. Ποῦ ἡ ἐλπίς των; Ποῦ τὸ στήριγμά των; Ποῦ τὸ μέλλον των; Ἡ δυστυχία, αἱ στερήσεις, ἡ καταστροφὴ ἔρχονται ὡς ἀπάντησις εἰς τὰς οἰμωγὰς καὶ τοὺς θρήνους των.

Καὶ ὅμως ἐν τῷ μέσῳ τῆς σκηνῆς ταύτης τῶν τρομερῶν καταστροφῶν τῆς Εὐρώπης φωνὴ παρηγορίας καὶ ἐνισχύσεως ἀκούεται ἀπὸ τὴν ἀπέραντον καὶ εὐδαίμονα χώραν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Τὸ αἴσθημα τῆς φιλανθρωπίας καὶ τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μὴ πληρώσῃ τὰ στήθη τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ, ὅστις ἐν εἰρήνῃ καὶ ἡσυχίᾳ ἀπολαύει ὅλα τὰ ἀγαθὰ τῆς ἐργασίας καὶ τῆς προόδου εἰς πάντα κλάδον τῆς τέχνης καὶ τῆς βιομηχανίας.

Αἱ παρατιθέμεναι εἰκόνες εἶναι τόσον ἐκφραστικαὶ τῆς Ἀμερικανικῆς φιλανθρωπίας ἐν τῷ παρόντι Εὐρωπαϊκῷ πολέμῳ, ὥστε πᾶσα ἐπέκτασις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου παρέλκει.

Πρῶτος ὁ Ἀμερικανικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς ἔσπευσε νὰ ἀποστείλῃ στρατὸν ὁλόκληρον ἐξ ἰατρῶν καὶ νοσοκόμων εἰς τὰς ἐμπολέμους ζώνας. Ἡ δρᾶσις καὶ ἡ περιφρόνησις τοῦ κινδύνου ὑπὸ τῶν καλῶν τούτων Σαμαρειτῶν δὲν τυγχάνουν ἄγνωστοι, διότι ὁ ἡμερήσιος τύπος πολλάκις ἔλαβεν ἀφορμὴν νὰ ἐπαινέσῃ καὶ ἐκτιμήσῃ τὸ ἔργον των.

Ἡ ὑπὸ τῶν Βέλγων ἡρωϊκὴ ἄμυνα τῆς πατρίδος των καὶ ἡ πεῖνα καὶ ἡ ἀνεκδιήγητος δυστυχία τοῦ ἀνδρείου ἐκείνου λαοῦ ἐνεποίησαν οὐκ ὀλίγην αἴσθησιν παρὰ τῷ Ἀμερικανικῷ λαῷ. Οἱ ἥρωες εἶχον ἀνάγκην τροφίμων καὶ τοιαῦτα ἔπρεπε νὰ τοῖς ἀποσταλοῦν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ Ἰνστιτοῦτον τοῦ Ροκεφέλλερ, τὸ ἱδρυθὲν πρὸ τετραετίας καὶ προικισθὲν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως τῶν Πετρελαίων μὲ τὸ κολοσσιαῖον ποσὸν $10,000,000 διὰ φιλανθρωπικοὺς σκοπούς, ἐφόρτωσε μὲ διάφορα τρόφιμα τὸ ἀτμόπλοιον «Μασσαπὲκ», διὰ νὰ μεταφέρῃ αὐτὰ εἰς τοὺς πεινῶντας Βέλγους.

Τὴν συγκινητικωτέραν ὅμως εἰκόνα τῆς Ἀμερικανικῆς φιλανθρωπίας παρέχει ἡ ἐπιτυχὴς ἰδέα τῆς ἀποστολῆς Χριστουγεννιάτικων δώρων εἰς Ἀγγλίαν ὑπὲρ τῶν πτωχῶν ὀρφανῶν, τὰ ὁποῖα θρηνοῦν τὴν ἀπώλειαν τῶν πατέρων των ἢ τῶν προστατῶν των. Πράγματι «ἓν δῶρον διὰ τὸ παραπονεμένο παιδί», ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον βλέπει μὲ μαρασμὸν ψυχῆς καὶ σώματος νὰ τοῦ προσμειδιᾷ ἡ δυστυχία καὶ μόνον αὐτή, ἓν δῶρον, ὅσον ἀσήμαντον, ὅσον μικρὸν καὶ ἂν εἶναι, εἶναι διὰ τὸ ὀρφανὸν χαρὰ καὶ ἀνακούφισις.

Καὶ οὕτω τὴν 14ην Νοεμβρίου ἐξεκίνησεν ἐκ τοῦ λιμένος τῆς Νέας Ὑόρκης τὸ Ἀμερικανικὸν μεταγωγικὸν «Ἰάσων» ὑπὸ τὸν πλοίαρχον Κ. Ε. Κούρτνεϋ, μεταφέρον πέραν τοῦ ὠκεανοῦ τὰ Χριστουγεννιάτικα δῶρα καὶ τὴν χαρὰν εἰς τὰ μικρὰ ὀρφανὰ τῆς Εὐρώπης.

Τὰ δῶρα ταῦτα ἐδόθησαν ὑπὸ διαφόρων φιλανθρώπων Ἀμερικανῶν διὰ τῶν ἐκκλήσεων τῆς ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Ἀμερικανικῆς ἐφημερίδος «Κόσμος», ἥτις κατώρθωσε νὰ φορτώσῃ ἐπὶ τοῦ «Ἰάσωνος» 100 μεγάλα φορτώματα μὲ παιδικά, ἀνδρικὰ καὶ γυναικεῖα ἐνδύματα, μὲ ὑποδήματα, μὲ παιγνιδάκια διὰ τὰ μικρὰ καὶ μὲ ἀναρίθμητα καὶ ποικίλα ἄλλα πράγματα. Διὰ νὰ ἐννοήσῃ τις δὲ τὴν ἀξίαν τῶν ἐμπορευμάτων τούτων, ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ ὅτι μία μόνη φορτηγὸς ἅμαξα μετέφερεν εἰς τὸ πλοῖον ἐμπορεύματα ἀξίας $13,000. Ἡ ἡμέρα τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ «Ἰάσωνος» προσέλαβεν εἰς τὸν λιμένα πανηγυρικὸν χαρακτῆρα, ὁ δὲ Πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. Wilson ηὐχήθη τηλεγραφικῶς εἰς τὸν πλοίαρχον ὅπως τὸ πλοῖον φθάσῃ ἀσφαλῶς εἰς τὸν τόπον τῆς «καταστροφῆς καὶ συμφορᾶς.»

Διὰ τοῦτο ἡ Ἀμερικανικὴ ἐφημερὶς «Κόσμος» εἶχε δίκαιον, ὅτε ἔγραφε μὲ ἐνθουσιασμόν: «Οὐδέποτε πρότερον ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς χώρας ταύτης ἀτμόπλοιόν τι ἔκαμε παρόμοιον ταξείδιον. Γέροντες καὶ νέοι, πλούσιοι καὶ πτωχοί, προσέφεραν δῶρα, θέσαντες αὐτὰ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ μεγίστου τῶν Ναυάρχων—τοῦ Σάντα Κλ ς.»

Ἀληθῶς τὰ ἀποτελέσματα τῆς φιλανθρωπίας εἶναι ἀνεκτίμητα πάντοτε μέν, ἰδίως ὅμως ὅταν αὕτη ἐκδηλοῦται ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας τῆς μεγάλης ἐν Εὐρώπῃ δυστυχίας.

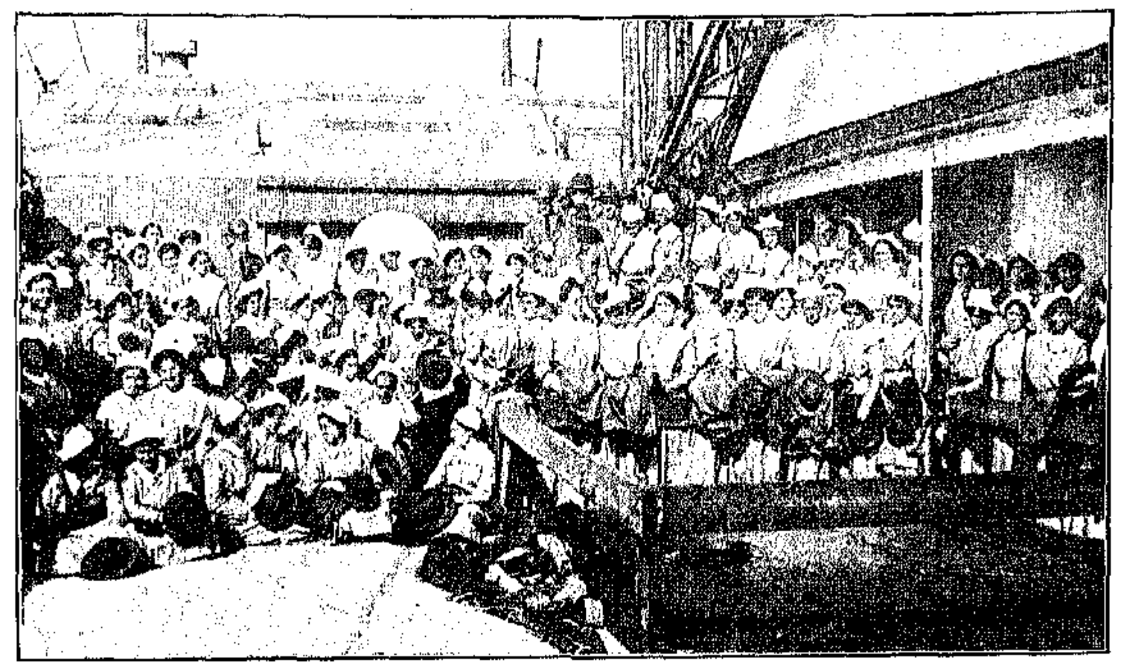

Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΙΑΤΡΩΝ ΚΑΙ ΝΟΣΟΚΟΜΩΝ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

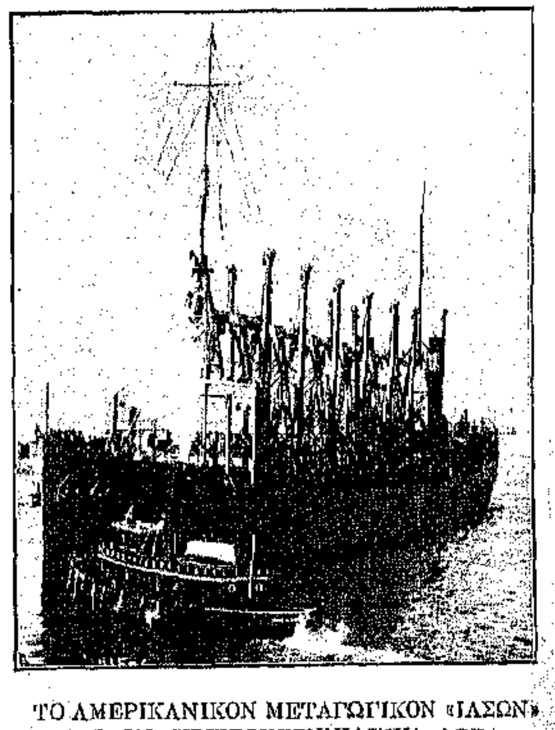

ΤΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΜΕΤΑΓΩΓΙΚΟΝ «ΙΑΣΩΝ» ΦΕΡΟΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΑ ΔΩΡΑ ΕΙΣ ΑΓΓΛΙΑΝ

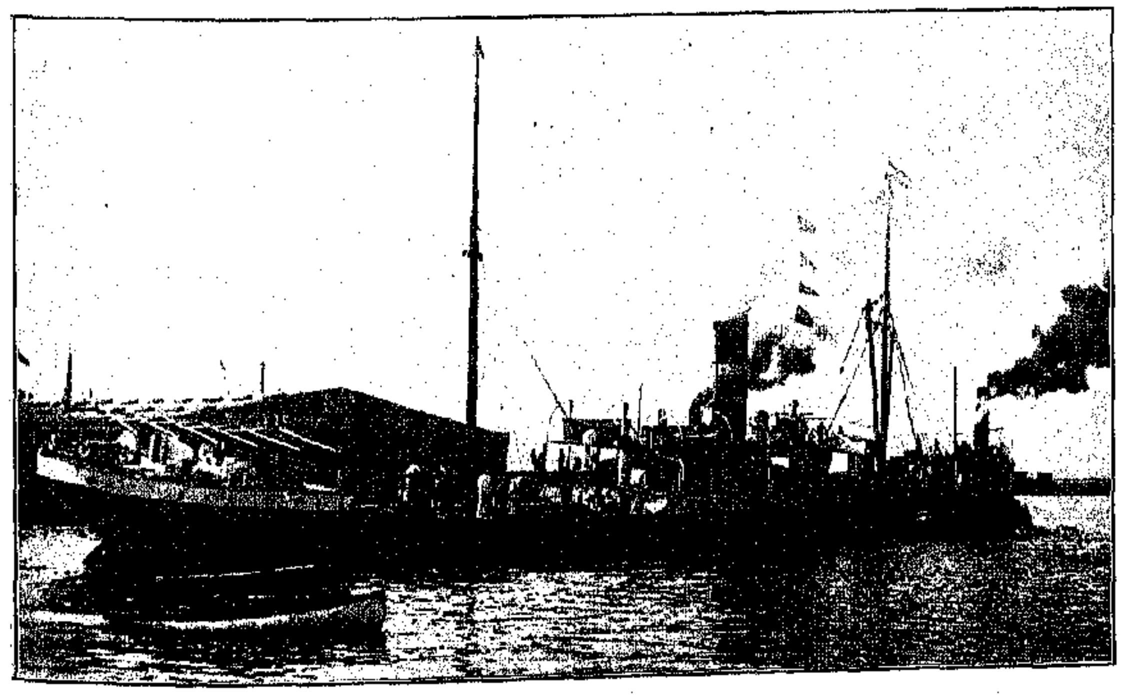

ΤΟ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΝ «MASSAPEQUE» ΜΕΤΑΦΕΡΟΝ ΤΡΟΦΙΜΑ ΕΙΣ ΒΕΛΓΙΟΝ ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΤΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΡΟΚΕΦΕΛΛΕΡ

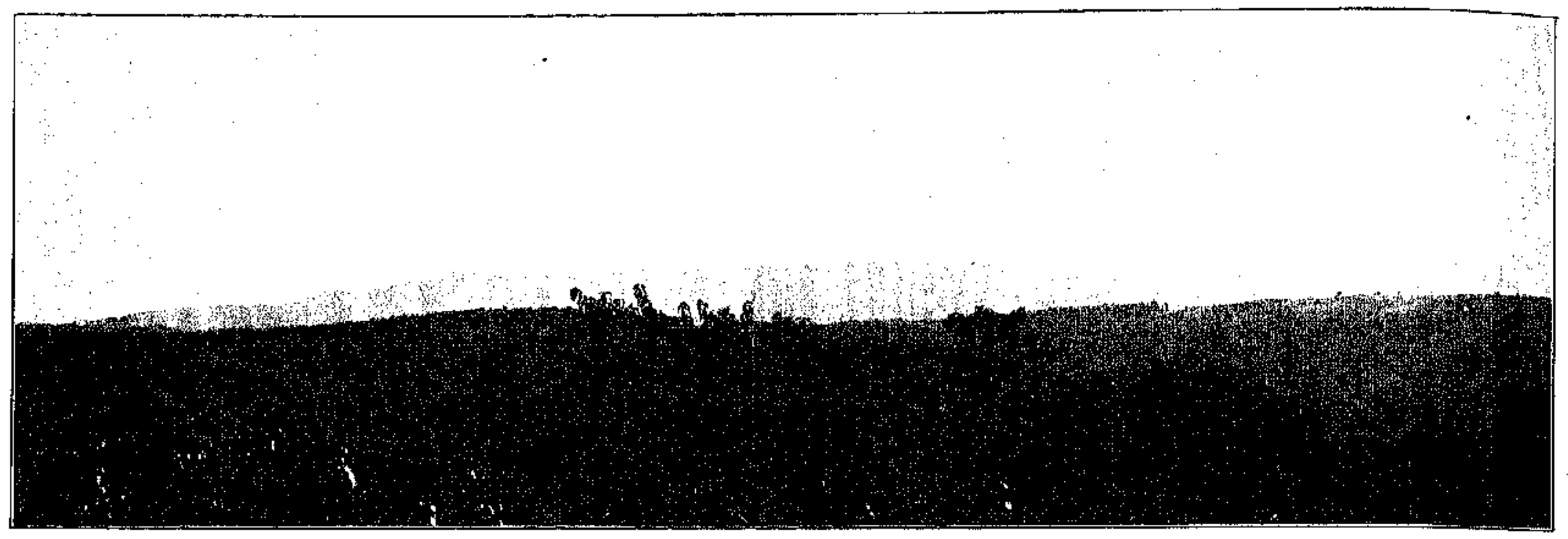

ΤΟ ΠΕΔΙΟΝ ΤΣΕΡ ΚΑΙ ΒΕΝΤΟΓΕΒΙΤΣΑ ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΔΡΙΝΟΝ, ΕΝΘΑ ΕΛΑΒΕ ΧΩΡΑΝ Η ΜΕΓΑΛΕΣΤΕΡΑ ΑΥΣΤΡΟΣΕΡΒΙΚΗ ΜΑΧΗ

ΣΕΡΒΟΙ ΚΑΙ ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΙ

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ τῆς Σερβίας καὶ τῆς Αὐστρίας εἰσῆλθεν ἀπὸ τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ Νοεμβρίου εἰς τὸ τρίτον στάδιόν του, μὲ τοὺς Αὐστριακοὺς μαχομένους πάλιν ἐντὸς τοῦ Σερβικοῦ ἐδάφους, ὡς καὶ ἐν ἀρχῇ τῶν ἐχθροπραξιῶν. Ἡ πρώτη ὁρμητικὴ εἰσβολὴ τῶν Ρώσσων εἰς τὴν Γαλικίαν, ἥτις εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν σάρωσιν καὶ τὴν καταστροφὴν μεγίστου μέρους τοῦ ά ατολικοῦ στρατοῦ τῆς Αὐστρίας, ἔφερε καὶ τοὺς Σέρβους ἐκ παραλλήλου θριαμβεύοντας ἐντὸς τοῦ Αὐστριακοῦ ἐδάφους. Τὸ Αὐστριακὸν Ἐπιτελεῖον ἔστρεψε τότε ὁλόκληρον τὴν προσοχήν του εἰς τὰς ἀνατολικὰς χώρας τῆς Μοναρχίας, τὰς ὁποίας ἠπείλει ὁ Ρωσσικὸς κατακλυσμός, καὶ διηυκόλυνε κατ' ἀνάγκην τὴν ἀνάληψιν ἐπιθετικῆς ἐνεργείας ὑπὸ τῶν Σέρβων. Ὁλόκληρα στρατιωτικὰ σώματα ἐνεργοῦντα κατὰ τῶν Σέρβων ἐστάλησαν εἰς τὴν Γαλικίαν πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ συντριβέντος ὑπὸ τῶν Ρώσσων στρατοῦ. Οἱ Σέρβοι ἐδράχθησαν τῆς εὐκαιρίας ὅπως ἀπαλλάξωσι τὴν χώραν των ἀπὸ τοὺς ἐπιδρομεῖς καὶ εἰσβάλωσιν εἰς τὴν Βοσνίαν διὰ τοῦ Δρίνου καὶ εἰς τὴν νοτιοδυτικὴν γωνίαν τῆς Οὐγγαρίας διὰ τοῦ Σαύου. Ἄγνωστον πῶς ἐπῆλθε τώρα ἡ δυσμενὴς διὰ τοὺς Σέρβους τροπὴ τῶν τυχῶν τοῦ πολέμου.

Οἱ Ρῶσσοι, ἀπαλλάξαντες διὰ λαμπρῶν νικῶν τὴν Ρωσσικὴν Πολωνίαν ἀπὸ τὰς εἰσβαλούσας Γερμανο-Αὐστριακὰς στρατιάς, διέδραμον ἐκ νέου ὡς τυφὼν τὴν Γαλικίαν μέχρις αὐτῆς τῆς Κρακοβίας, ἀνασαρώσαντες τὰ συντρίμματα τοῦ παμμιγοῦς στρατοῦ τοῦ Καισαροβασιλέως. Ἡ Αὐστρία ἔχει μεγίστην ἀνάγκην στρατιωτῶν εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα πρὸς σταμάτησιν τῆς ἀκατασχέτου Ρωσσικῆς προελάσεως, ἥτις, ἂν παρασύρῃ ἐν τῇ ὁρμῇ της καὶ τὰ φρούρια τῆς Κ νοβίας, θὰ ἀπειλήσῃ ὅ μόνον τὴν Βιένvην, ἀλλὰ καὶ τὸ Βερολῖνον. Συνεπῶς εἶναι δύσκολον νὰ ὑποτεθῇ ὅτι ἐνισχύθη σπουδαίως ὁ κατὰ τῶν Σέρβων μαχόμενος Αὐστριακὸς στρατός. Ἡ πιθανωτέρα ὑπόθεσις εἶναι ὅτι οἱ Σέρβοι, ἐξησθενημένοι ἤδη μεγάλως ἐκ τῶν δύο Βαλκανικῶν πολέμων, ἀποδεκατισθέντες εἰς τὴν γενναίαν ἀντίστασίν των κατὰ τῆς Αὐστριακῆς εἰσβολῆς ἐν ἀρχῇ τοῦ νέου πολέμου, καὶ ὑποστάντες νέας μεγάλας ἀπωλείας κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπιθετικῆς ἐκστρατείας των ἐν Βοσνίᾳ καὶ Οὐγγαρίᾳ, ἐξηντλήθησαν τέλ ον εἰς τὸ διάστημα τῶν τριῶν πρώτων μηνῶν τῶν ἐχθροπραξιῶν, καί, μὲ τὴν παραμικρὰν ἐνίσχυσιν τοῦ ἐχθροῦ τὸν ὁποῖον ἀντιμετώπιζον, ἀνεχαιτίσθησαν, ἐκλονίσθησαν, ὠπισθοχώρησαν καὶ ἐρρίφθησαν ἐντεῦθεν τῶν συνόρων των, ἐξαναγκασθέντες νὰ λάβωσι πάλιν ἀμυντικὴν στάσιν. Εἰς τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἐξασθενήσεώς των συνετέλεσαν ἀναμφιβόλως τὰ μέγιστα αἱ κατὰ τῶν φρουρίων τοῦ Σεραγέβου μακραὶ καὶ ἐντελῶς ἄγονοι προσπάθειαί των ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν Μαυροβουνίων. Εἰς πόλεμον μικρᾶς χώρας πρὸς αὐτοκρατορίαν τοῦ μεγέθους τῆς Αὐστρουγγαρίας, ὑπὸ οἱωνδήποτε περισπασμῶν καὶ ἂν παραλύωνται αἱ δυνάμεις τῆς τελευταίας, πάντοτε ἡ πρώτη θὰ ἐξαντληθῇ πρὶν δυνηθῇ νὰ ὠθήσῃ τὴν μάχαιραν μέχρι τῆς καρδίας τοῦ μεγάλου ἐχθροῦ. Ἡ ἀντοχὴ καὶ τὸ μέγεθος μιᾶς χώρας εἶναι συνώνυμα. Ὁ μέγας ἀντίπαλος δὲν ἔχει παρὰ νὰ ἐξαντλήσῃ τὸν μικρόν, ἔστω καὶ ἡττημένος, διὰ νὰ τὸν κατασυντρίψῃ κατόπιν διὰ μόνου τοῦ βάρους του.

Οὕτω ἡ ἐκ νέου ἀνάληψις ἐπιθετικῆς στάσεως ὑπὸ τῶν Σέρβων θὰ ἐξαρτηθῇ ἐκ τῆς προόδου τῆς Ρωσσικῆς προελάσεως. Οἱ Ρῶσσοι θὰ ἀπαλλάξουν πάλιν ἐμμέσως τὸ Σερβικὸν ἔδαφος ἀπὸ τοὺς ἐπιδρομεῖς καὶ θὰ ἀνοίξουν διὰ δευτέραν φορὰν τὸν δρόμον εἰς τοὺς Σέρβους διὰ δευτέραν εἰσβολὴν ἐντὸς τῆς χώρας τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ. Μὲ ἄλλους λόγους, οἱ Ρῶσσοι θὰ νικήσουν διὰ τοὺς Σέρβους, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον καὶ πρὶν ἐπέλθουν τὰ γεγονότα δὲν ἔχρῃζεν ἀποδείξεως.

Δὲν ἕπεται ἐκ τούτου ὅτι οἱ Σέρβοι δὲν ἐφάνησαν ἀντάξιοι τῶν πολεμικῶν παραδόσεων τῆς φυλῆς των εἰς τὸν παρόντα πόλεμον. Ἀνεξαρτήτως τῆς ὑμηρικότητος τὴν ὁποίαν ἐκ συνηθείας δίδουν οἱ Σέρβοι εἰς τὰς ἀναγγελίας καὶ τὰς περιγραφὰς τῶν νικῶν των, προσπαθοῦντες πάντοτε νὰ τὰς ἐξογκώσωσι καὶ νὰ τὰς παρουσιάσωσιν ὡς καταπληκτικὰς καὶ μοναδικάς, εἶναι ἀναντίρρητον ὅτι ἐπολέμησαν μετὰ μένους καὶ ἀποφασιστικότητος κατὰ τοῦ γίγαντος ἐχθροῦ, τὸν ὁποῖον οὐδ' αὐτὴ ἡ Ρωσσία ἐθεώρησέ ποτε περιφρονητέον. Μόνον τὸ γεγονὸς ὅτι εἶχον τὸ θάρρος καὶ τὴν ἱκανότητα οἱ Σέρβοι καὶ οἱ Μαυροβούνιοι ἀδελφοί των νὰ προελάσωσι μὲ τὸν μικρόν, τὸν ἀποδεκατισμένον ἤδη φοβερῶς ἐκ τῶν Βαλκανικῶν πολέμων καὶ ἀτελῶς ὡπλισμένον στρατόν των ἐν χώρᾳ ξένῃ καὶ τελείως παρεσκευασμένῃ πρὸς πόλεμον, μέχρι τῶν προθύρων τοῦ Σεραγέβου, εἶναι ἀρκετὸν διὰ τὴν διατήρησιν καὶ τὴν ἐξύψωσιν τοῦ στρατιωτικοῦ των γοήτρου. Ὁ Αὐστριακὸς στρατὸς εἶχε συγκεντρώσει τὰς προσπαθείας του εἰς τὸ ἀποτυχὸν ἔργον τῆς ἀναχαιτίσεως τῶν Ρώσσων, ἔμενεν ὅμως ἡ λοιπὴ ἄμυνα τῆς Μοναρχίας εἰς τὰς νοτιοδυτικὰς της χώρας. Ἔμενον ἡ ὀχύρωσις τῶν συνόρων καὶ τῶν ἐπικαίρων θέσεων τοῦ ἐσωτερικοῦ, τὰ μεγαλήτερα, πολυαριθμότερα καὶ φοβερώτερα πυροβόλα, τὰ πυκνότερα καὶ ἀρτιώτερα στελέχη τῶν ἀξιωματικῶν, ὅλη ἐν γένει ἡ μακρὰ καὶ πολυδάπανος προπαρασκευὴ τῆς Αὐστρίας διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν Σερβικῆς εἰσβολῆς ἣν πάντοτε εἶχεν ὑπ' ὄψιν, καὶ ἐν ἑνὶ λόγῳ πάντα τὰ πλεονεκτήματα τὰ ὁποῖα ἔχει ὑπὸ οἱασδήποτε περιστάσεις μία μεγάλη χώρα ἀμυνομένη ἢ ἐπιτιθεμένη κατὰ μικρᾶς καὶ πτωχῆς χώρας. Ὅλα ταῦτα τὰ πλεονεκτήματα τοῦ ἐχθροῦ ἦσαν τεράστια ἐμπόδια, τὰ ὁποῖα εἶχον νὰ ὑπερπηδήσουν οἱ Σέρβοι εἰς τὴν προέλασίν των.

Ἑξήκοντα ἄνδρες τοῦ 14ου Λόχου τοῦ 1ου Συντάγματος τῆς 1ης Μεραρχίας τοῦ Σερβικοῦ στρατοῦ, πολιορκηθέντες ἐν Γιοβαννοβίτς ἐντὸς κήπου, ἔπεσαν μέχρις ἑνὸς ἀφοῦ ἐξήντλησαν καὶ τὸ τελευταῖον φυσίγγιον.

ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΙΣ ΤΟΠΟΜΑΧΙΚΩΝ

Τὸ θάρρος τῆς ἀποτυχούσης Σερβικῆς προελάσεως ἀναδεικνύεται ἔτι μᾶλλον ἐκ τοῦ κινδύνου τὸν ὁποῖον διέτρεχεν ὁ μικρὸς στρατὸς τῶν Βασιλέων Πέτρου καὶ Νικολάου νὰ ἐμπέσῃ αἴφνης εἰς παγίδα τοῦ ἐχθροῦ καὶ νὰ ἐξοντωθῇ καθ' ὁλοκληρίαν. Δὲν ἠδύναντο οἱ Σερβο-Μαυροβούνιοι στρατηγοὶ νὰ εἶναι ἀπολύτως βέβαιοι ὅτι ἡ Αὐστρία δὲν θὰ κατώρθωνε δι' ἑνὸς ἢ ἄλλου τρόπου νὰ ρίψῃ αἰφνιδίως εἰς τὰ νῶτά των νέα τινὰ στρατιωτικὰ σώματα, νὰ κόψῃ τὴν ὑποχώρησίν των καὶ νὰ τοὺς ὑποχρεώσῃ νὰ ἐκλέξουν μεταξὺ τῆς παραδόσεως καὶ τῆς ἐξοντώσεως. Ὅταν μία χώρα ἔχῃ πληθυσμὸν πεντήκοντα ἑκατομμυρίων καὶ ἀνεξαντλήτους στρατιωτικὰς ἐφεδρείας, ἡ εἰσβολὴ μικροῦ στρατοῦ εἰς τὸ ἔδαφός της εἶναι πάντοτε παρακεκινδυνευμένη.

Μία μεγάλη μάχη ἐσημείωσε τὴν ἀρχὴν τῆς τρίτης περιόδου τοῦ Αὐστρο-Σερβικοῦ πολέμου. Οἱ Αὐστριακοί, προελάσαντες ἐπὶ τῆς μεταξὺ Σαμπάτς καὶ Λόσνιτσας γραμμῆς, συνήντησαν πεισματωδεστάτην ἀντίστασιν εἰς τοὺς πρόποδας μιᾶς σειρᾶς ὀχυρωτάτων ὑψωμάτων, ὅπου οἱ Σέρβοι ἐστάθησαν ἀποφασισμένοι νὰ ματαιώσωσι τὴν ἀνανέωσιν τῆς εἰσβολῆς τοῦ ἐχθροῦ εἰς τὴν χώραν των. Ἐπηκολούθησε τριήμερος μάχη, καθ' ἣν οἱ Σέρβοι ἐπολέμησαν ἡρωϊκῶς, ὡς καὶ αὐτὴ ἡ Βιέννη ὡμολόγησεν. Αἱ θέσεις τὰς ὁποίας ὑπερήσπιζον οἱ Σέρβοι, πλὴν τῆς φυσικῆς ὀχυρότητός των, εἶχον ὀχυρωθῆ καὶ τεχνητῶς εἰς τοιοῦτον βαθμὸν τελειότητος ὥστε νὰ θεωρῶνται ὑπ' αὐτῶν ἀπόρθητοι. Παρ' ὅλην ἐν τούτοις τὴν ἡρωϊκὴν ἀντίστασιν τῶν Σέρβων καὶ τὴν ὀχυρότητα τῶν θέσεων ἃς ὑπερήσπιζον, ἐξεδικήθησαν κατ' αὐτῶν οἱ Αὐστριακοὶ διὰ τὰς ἐπονειδίστους ἥττας ἃς ὑπέστησαν ἐκ μέρους τῶν Ρώσσων εἰς τὸ ἀνατολικὸν θέατρον τοῦ πολέμου. Χαρακώματα κατόπιν χαρακωμάτων ἐκυριεύθησαν ἐξ ἐφόδου, καὶ 120,000 Σερβικοῦ στρατοῦ ἐξετοπίσθησαν ἐκ τῶν θέσεών των καὶ ὑπεχώρησαν πέραν τοῦ Κρουπάνι ἐντὸς τοῦ Σερβικοῦ ἐδάφους. Τὴν ἐπαύριον τῆς μάχης οἱ Αὐστριακοὶ ἐξηκολούθησαν τὴν προέλασιν μέχρι Λόσνιτσας καὶ Πλάνινας. Κατὰ τὴν ἐπίσημον Αὐστριακὴν ἀνακοίνωσιν, πλῆθος αἰχμαλώτων καὶ πολεμικοῦ ὑλικοῦ ἔπεσ ν εἰς χεῖρας τῶν νικητῶν.

Τὴν ἧτταν ταύτην τῶν Σέρβων, διασαλπισθεῖσαν ἐκ Βιέννης, δὲν ὡμολόγησεν ἡ Νύσσα. Ἐξ ἐναντίας οἱ Σέρβοι διεκήρυξαν ὅτι ἀπέκρουσαν ἐπανειλημμένως τοὺς Αὐστριακοὺς εἰς τὴν περὶ τὸ Σαμπάτς μάχην καὶ ἐπέφερ ν εἰς αὐτ ὺς μεγίστας ἀπωλείας. Εἶναι ἐν τούτοις ἀναμφισβήτητον ὅτι οἱ Αὐστριακοὶ πολεμοῦν τώρα ἐντὸς τοῦ Σερβικοῦ ἐδάφους καὶ ὅτι οἱ Σέρβοι μάχονται ἔκτοτε ἀμυνόμενοι, μὲ τὴν γραμμήν των ὀλίγον ἀπέχουσαν τοῦ Βαλιέβου. Καὶ εἶναι ἐπίσης ἀληθὲς ὅτι ἐκ τοῦ τμήματος τοῦ Σερβικοῦ στρατοῦ τοῦ συμπράττοντος μετὰ τῶν Μαυροβουνίων εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τῆς Βοσνίας οὐδὲν ἠγγέλθη ἀπὸ πολλῶν ἑβδομάδων. Τὸ Σεράγεβον, τὸ ὁποῖον εἶχε περικυκλωθῆ ἐν μέρει ὑπὸ τῶν ἡνωμένων Σερβο-Μαυροβουνιωτικῶν δυνάμεων, οὐδένα κίνδυνον διατρέχει τώρα, καὶ δὲν θὰ πολιορκηθῇ ἐκ νέου πρὶν οἱ Ρῶσσοι φθάσουν ἐκ τοῦ ἄλλου μέρους εἰς τὴν καρδίαν τῆς Δυαδικῆς Μοναρχίας. Οὕτω ἡ παρὰ τὸν Δρίνον στρατιωτικὴ κατάστασις δὲν εἶναι εὐχάριστος διὰ τοὺς Σέρβους, ἐνῷ παρὰ τὸν Δούναβιν καὶ τὸν Σαῦον ἀφ' ἑτέρου οἱ Σέρβοι κρατοῦν ἀμυντικὴν θέσιν, μὲ μίαν μόνον βραχεῖαν διακοπήν, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ πολέμου. Τὸ Βελιγράδιον εἶναι τώρα εἰς τὸ ἔλεος τῶν Αὐστριακῶν τόσον ὅσον καὶ κατὰ τὴν ἔκρηξιν τοῦ πολέμου. Ἡ Σερβικὴ εἰσβολὴ εἰς τὴν νοτιοδυτικὴν γωνίαν τῆς Οὐγγαρίας καὶ ἡ κατάληψις τοῦ Σεμλίνου, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐρρίφθη ὁ πρῶτος κανονιοβολισμὸς εἰς τὸν πόλεμον, ἦσαν ἐκ τῶν ἐφημερωτέρων γεγονότων τῆς ὅλης Εὐρωπαϊκῆς συρράξεως. Ἡ Σλαυωνία, εἰς τὴν ὁποίαν προήλασεν ἐκ Σεμλίνου ὁ στρατὸς τοῦ Βασιλέως Πέτρου, ἐδέχθη τοὺς συγγενεῖς της Σέρβους ἐπί τινας ἡμέρας διὰ νὰ τοὺς ἴδῃ ὑποχωροῦντας ταχέως, ἐκκενοῦντας τὸ Σεμλῖνον καὶ ἀποσυρομένους πάλιν εἰς τὴν Σερβικὴν ὄχθην τοῦ Δουνάβεως. Περὶ τὰ τέλη τοῦ Ὀκτωβρίου τὸ Σερβικὸν Ἐπιτελεῖον ἐπείσθη ὅτι δὲν εἶχε τὴν δύναμιν ἥτις ἀπῃτεῖτο ὅπως δοθῇ ἐπαρκὴς ὤθησις εἰς τὴν εἰσβολὴν ἐντὸς τοῦ Αὐστριακοῦ ἐδάφους, καὶ ἀνήγγειλεν ὅτι θὰ συνεκέντρου τὰ στρατεύματα καὶ θὰ περιωρίζετο εἰς ἀμυντικὸν ἀγῶνα.

Τὸ τοιοῦτον ἀποτέλεσμα τῆς ἐκστρατείας προεβλέπετο πιθανῶς ὑπὸ τῶν ἀρχηγῶν τοῦ Σερβικοῦ στρατοῦ. Ἦτο ἀναπόφευκτον, διὰ τοὺς λόγους τοὺς ὁποίους προεξεθέσαμεν. Καὶ φαίνεται οὕτω ὅτι ὁ κύριος σκοπὸς τῆς Σερβικῆς εἰσβολῆς ἦτο

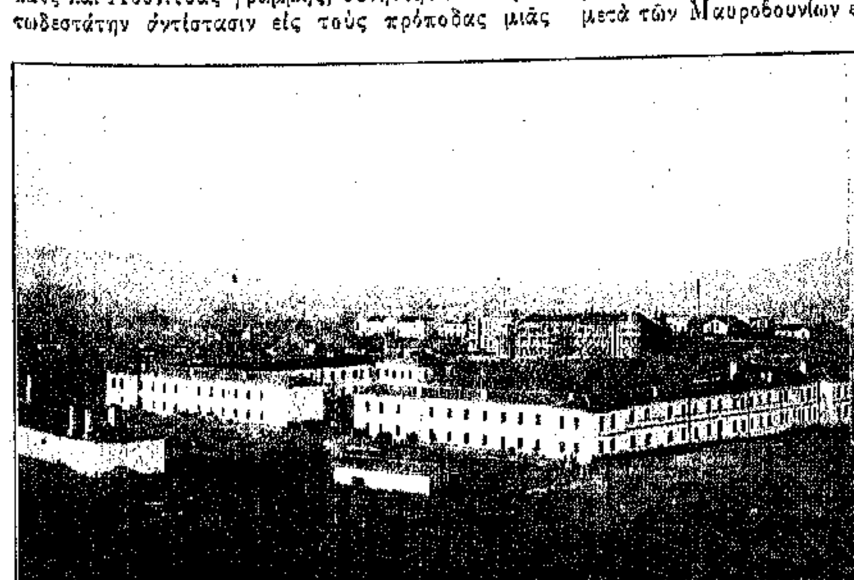

ΟΙ ΣΤΡΑΤΩΝΕΣ ΤΟΥ ΠΕΖΙΚΟΥ ΕΝ ΝΥΣΣΗ

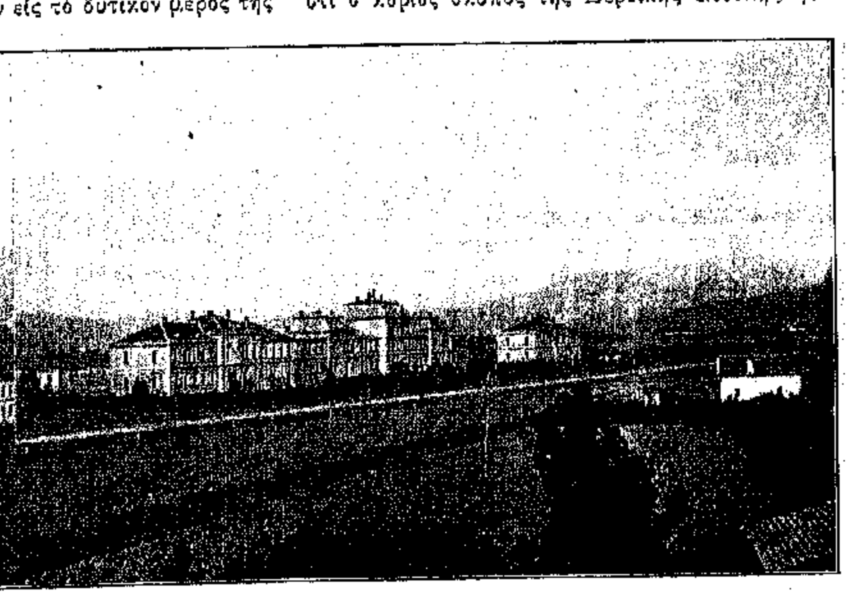

ΟΙ ΣΤΡΑΤΩΝΕΣ ΤΟΥ ΙΠΠΙΚΟΥ ΕΝ ΝΥΣΣΗ

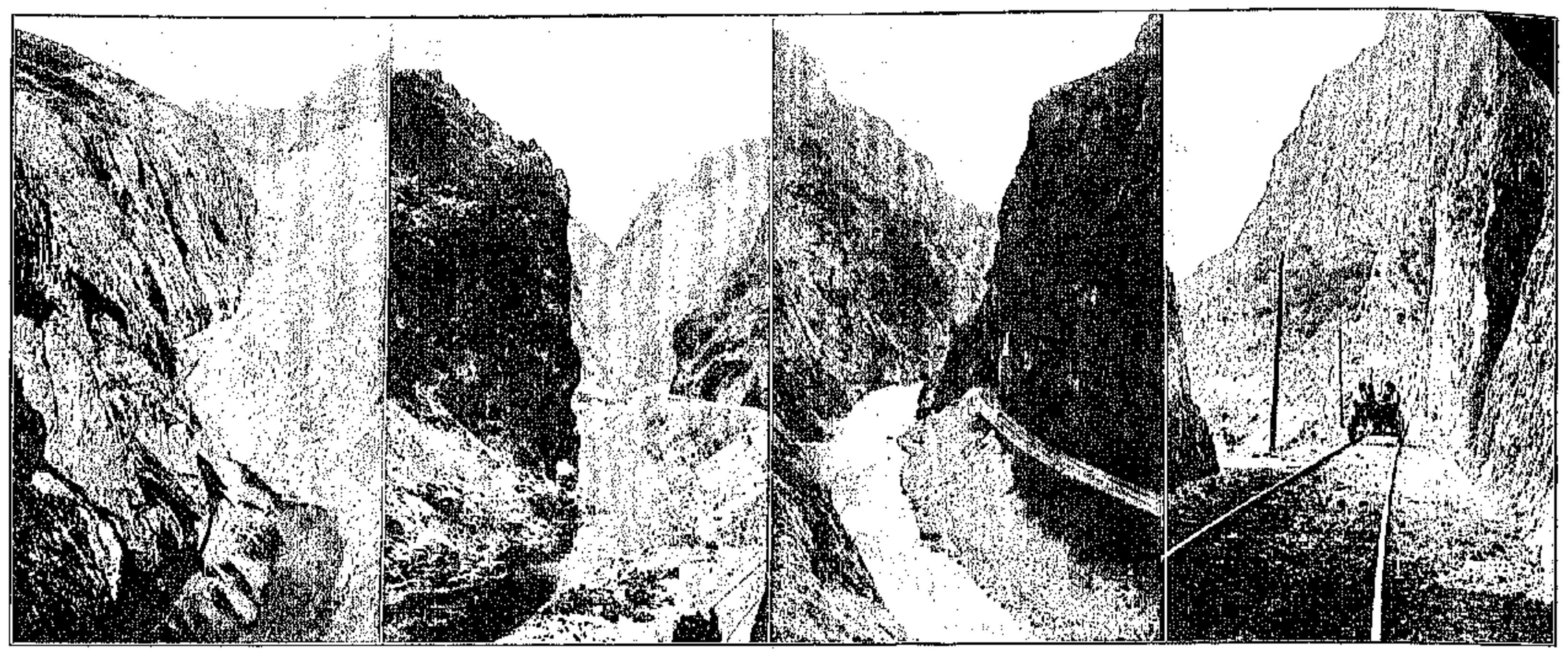

Η ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ ΝΥΣΣΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΕΡΙΦΗΜΑ ΣΤΕΝΑ ΠΙΡΟΤ

όχι ή διαρκής κατάληψις έχθρικοῦ ἐδάφους, ἀλλ' ἁπλῆ ἀπειλὴ κατὰ τῶν νώτων τῆς Αὐστρίας τῆς ἀντιμετωπιζούσης εἰς τὰ ἀνατολικὰ τὸν Ρωσσικὸν κολοσσόν. Ἐν ἄλλαις λέξεσιν, ἡ εἰσβολὴ τῶν Σέρβων εἰς τὴν Βοσνίαν καὶ τὴν Οὐγγαρίαν ἦτο ἀποτέλεσμα συνεννοήσεως μεταξὺ τῶν Ἐπιτελείων τοῦ Σερβικοῦ καὶ τοῦ Ρωσσικοῦ στρατοῦ, σκοπὸν ἔχουσα τὴν δημιουργίαν ἀντιπερισπασμοῦ εἰς τὴν Αὐστρίαν καὶ τὴν ἐξανάγκασιν ταύτης ὅπως κρατήσῃ ἓν ἀρκετὰ σπουδαῖον μέρος τοῦ στρατοῦ της εἰς τὰ νοτιοδυτικά της σύνορα πρὸς διευκόλυνσιν τῆς Ρωσσικῆς προελάσεως εἰς τὴν Γαλικίαν καὶ τὴν Βουκοβίναν. Ἔπαιξε δηλαδὴ ἡ Σερβία εἰς τὸν πόλεμον τὸν ἴδιον ρόλον τὸν ὁποῖον εἶχε παίξει κατὰ τὰς πρώτας ἑβδομάδας τοῦ ἀγῶνος ὁ στρατὸς τοῦ Ρέννεγκαμπφ, εἰσβαλὼν εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Πρωσσίαν ἄνευ ἐλπίδος σπουδαίας τινὸς ἐπιτυχίας καὶ μὲ κίνδυνον ἐξοντώσεως, ὅπως ἀπασχολήσῃ ἐκεῖ μέρος τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ καὶ ἀνακουφίσῃ τοὺς Συμμάχους τοῦ δυτικοῦ θεάτρου τοῦ πολέμου. Ἡ στρατηγικὴ ἄλλως τε αὕτη ἔχει καθιερωθῆ εἰς τὸν παρόντα πόλεμον. Καὶ τοῦ Γερμανικοῦ ἀνατολικοῦ κέντρου τοῦ εἰσβ λόντος εἰς τὴν Ρωσσικὴν Πολωνίαν ὁ ρόλος ἦτο ὅμοιος. Ἡ ἧττα ἦτο ἐκ τῶν προτέρων πιθανωτάτη ἂν μὴ βεβαία. Ἐπεχειρήθη ὅμως ἡ εἰσβολὴ διότι ἄνευ αὐτῆς ὁ Ρωσσικὸς στρατὸς θὰ ἐπολιόρκει ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου τὴν Κρακοβίαν καὶ μετ' οὐ πολὺ θὰ ἦτο εἰς τὴν Βιέννην. Ἡ εἰσβολὴ εἰς τὴν Ρωσσικὴν Πολωνίαν κατέληξε μὲν εἰς τὴν ἧτταν καὶ τὴν ἀποδεκάτισιν τοῦ Γερμανικοῦ κέντρου καὶ τῆς Αὐστριακῆς ἀριστερᾶς πτέρυγος, ἔσχεν ὅμως ὡς συνέπειαν τὴν ὑποχώρησιν τῶν Ρώσσων ἐκ μεγάλου μέρους τῆς Γαλικίας, τὴν διάσωσιν τῆς Κρακοβίας, τὴν ἀνάκτησιν τοῦ Γιάροσλαβ ὑπὸ τῶν Αὐστριακῶν, καὶ τὴν λύσιν τῆς πολιορκίας τοῦ Πσέμυσλ. Ἐδέησε νὰ παρέλθουν εἷς καὶ ἥμισυς μῆνες διὰ νὰ προελάσουν ἐκ νέου οἱ Ρῶσσοι καὶ νὰ σαρώσουν πάλιν τοὺς Αὐστριακοὺς ἐκ Γαλικίας.

Μέχρις ὅτου ἀναγκάσουν οἱ Ρῶσσοι τὴν Αὐστρίαν νὰ ἐξασθενίσῃ τὰς κατὰ τῶν Σέρβων ἐπιτιθεμένας δυνάμεις πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ στρατοῦ της εἰς τὴν Γαλικίαν καὶ τὰ Καρπάθια, τὸ κύριον μέλημα τοῦ Σερβικοῦ Ἐπιτελείου θὰ εἶναι πῶς νὰ ἀνθέξῃ εἰς τὴν πίεσιν τῶν ἐπιδρομέων καὶ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν περαιτέρω προέλασίν των ἐντὸς τοῦ ἐδάφους τῆς Σερβίας. Τὸ ἔργον τοῦτο, οὐχὶ εὔκολον καθ' ἑαυτό, εἶναι ἀπείρως ὀλιγώτερον δυσχερὲς τῆς ἐπιθετικῆς ἐκστρατείας. Ἡ Σερβία, εἰς τὸ δυτικά της κυρίως, εἶναι χώρα ὀρεινή. Ὁ χειμὼν εἶναι βαρύτατος εἰς τὰ βουνά της, καὶ ἡ χιὼν καθιστᾷ δυσβατωτάτας τὰς ὀρεινὰς ὁδούς. Εἶναι πιθανὸν μὲ ὀλίγην ἔκτακτον προσπάθειαν ἐκ μέρους τοῦ Σερβικοῦ στρατοῦ καὶ μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Σερβικοῦ χειμῶνος νὰ κρατηθῶσιν οἱ Αὐστριακοὶ ὅπου εὑρίσκονται τώρα ἢ καὶ νὰ ἐκβληθῶσι τελείως ἐκ τοῦ ἐδάφους τῆς Σερβίας. Ἡ πιθανότης αὕτη δὲν διαφεύγει τοὺς ἀρχηγοὺς τοῦ Αὐστριακοῦ στρατοῦ. Ἐν ἡμερησίᾳ του διαταγῇ ὁ στρατηγὸς Ποτιρὲκ ὁ διευθύνων τὰς κατὰ τῶν Σέρβων ἐπιχειρήσεις προέτρεψε τὸν στρατόν του νὰ καταβάλῃ ἐκτάκτους προσπαθείας πρὸς κατανίκησιν τῆς Σερβικῆς ἀντιστάσεως πρὶν ἐνσκήψῃ ὁ βαρὺς χειμὼν μὲ τὰς κακουχίας καὶ τὰς ταλαιπωρίας ἃς συνεπάγεται διὰ τοὺς στρατιώτας καὶ μὲ τὰς δυσκολίας τὰς ὁποίας ἐγείρει κατὰ τῶν στρατιωτικῶν ἐπιχειρήσεων.

Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΕΒΙΤΣ ΜΕΤΑΦΕΡΟΜΕΝΟΣ ΠΛΗΓΩΜΕΝΟΣ ΕΙΣ ΤΑ ΑΝΑΚΤΟΡΑ

Ἀφ' ἑτέρου ὅμως ὁ χειμὼν θὰ ἐκθέσῃ τὸ Βελιγράδιον εἰς μεγαλήτερον κίνδυνον συνεπείᾳ τῆς πήξεως τοῦ Δουνάβεως, ὅστις θὰ καταστῇ βατός. Εἶναι γνωστὸν ὅτι οἱ Αὐστριακοὶ ἔχουσιν ἀρκετὰς δυνάμεις εἰς τὸ Σεμλῖνον καὶ εἰς τὰ πέριξ δι' ἐνέργειαν κατὰ τοῦ Βελιγραδίου, τὸ ὁποῖον θὰ ἦτο ἰδεώδης βάσις δι' ἐνεργείας εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Σερβίας. Μέχρι τοῦδε ἔσωσε τὴν ἐγκαταλειφθεῖσαν καὶ καταβομβαρδισθεῖσαν Σερβικὴν πρωτεύουσαν τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ ἐχθρὸς δὲν ἠδύνατο νὰ διαπεραιώσῃ διὰ τοῦ Δουνάβεως ταυτοχρόνως ἀρκετὰς δυνάμεις ὥστε νὰ ἐγκαθιδρυθῇ μονίμως καὶ ἀσφαλῶς ἐπὶ τῆς νοτίας ὄχθης τοῦ ποταμοῦ. Πρὸ ὀλίγων ἑβδομάδων ἀκόμη μία Αὐστριακὴ δύναμις διαβᾶσα τὸν ποταμὸν ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ πυρὸς τῶν κανονιοφόρων ὑπέστη πανωλεθρίαν. Ἀπὸ ἓξ τάγματα τὰ ὁποῖα διεπεραιώθησαν εἰς τὴν Σερβικὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ παρὰ τὴν Σεμένδριαν μόνον ἑκατοντάδες τινὲς ἀνδρῶν διεσώθησαν ὑπὸ τῶν κανονιοφόρων. Οἱ λοιποὶ ἐφονεύθησαν, ᾐχμαλωτίσθησαν ἢ ἐπνίγησαν εἰς τὸν Δούναβιν. Οἱ Σέρβοι, εὑρεθέντες ἀπαράσκευοι, ὑπεχώρησαν μέχρι τινὸς πρὸ τῶν ὑπερτέρων δυνάμεων, περιμένοντες ἐνισχύσεις. Ὅταν αἱ ἐνισχύσεις ἔφθασαν, ἐπέπεσαν κατὰ τῶν ἐπιδρομέων καὶ ἔστρωσαν τὸ ἔδαφος μὲ τὰ πτώματα χιλίων ἐχθρῶν. Οἱ ἐπιζήσαντες ἐτράπησαν εἰς φυγήν, ἀλλὰ κατελήφθησαν ὑπὸ τῶν Σέρβων παρὰ τὴν ὄχθην, καὶ δισχίλιοι ἐξ αὐτῶν παρεδόθησαν. Οἱ λοιποὶ διεσκορπίσθησαν ἀνὰ τοὺς πέριξ ἀμπελῶνας, ὅπου ἀνεκαλύφθησαν κατόπιν καὶ παρεδόθησαν, ἢ ἔπεσαν εἰς τὸν ποταμὸν καὶ εὗρον τὴν σωτηρίαν ἐπὶ τῶν κανονιοφόρων ἢ τὸν θάνατον εἰς τὰ ψυχρὰ ὕδατα. Μὲ τὴν ἐπιφάνειαν ὅμως τοῦ Δουνάβεως καὶ τοῦ Σαύου παγωμένην, τὸ πρᾶγμα θὰ διαφέρῃ. Ὁλόκληρα στρατιωτικὰ σώματα—ἂν δύναται νὰ διαθέσῃ τοιαῦτα ἡ Αὐστρία—θὰ ἠμποροῦν νὰ διαβοῦν ταυτοχρόνως τὸν παγωμένον ποταμὸν καὶ νὰ βαδίσουν κατὰ τοῦ Βελιγραδίου.

Ἂν οἱ Ρῶσσοι δὲν ἀναγκάσουν ταχέως τοὺς Αὐστριακοὺς νὰ ἀποσύρουν μέγα μέρος τοῦ στρατοῦ των ἐκ Σερβίας, ἡ πλήρης κατάκτησις τῆς συμμάχου μας χώρας δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς βεβαία. Οὔτε ἡ Νύσσα δὲν εἶναι πλέον ἀσφαλὴς μετὰ τὴν τελευταίαν προέλασιν τῶν Αὐστριακῶν, καὶ ἡ ἕδρα τῆς Σερβικῆς Κυβερνήσεως πρόκειται νὰ μετατεθῇ εἰς Σκόπεια. Ὁ Σερβικὸς στρατὸς ἀνθίσταται πάλιν ἀπό τινων ἡμερῶν μὲ πεῖσμα κατὰ τῶν ὑπερτέρων ἐχθρικῶν δυνάμεων εἰς τὰς νέας θέσεις εἰς τὰς ὁποίας ὑπεχώρησε μετὰ τὴν κατάληψιν τοῦ Βαλιέβου ὑπὸ τῶν ἐπιδρομέων, δὲν ὑπάρχει ὅμως ἀμφιβολία ὅτι καὶ ἡ ἐκεῖθεν ὑποχώρησίς του θὰ εἶναι ζήτημα χρόνου ἂν δὲν μεσολαβήσῃ ἀπρόοπτόν τι γεγονός. Ἡ Σερβία εἶναι ἡττημένη καὶ συντετριμμένη. Ἡ σωτηρία της μόνον ἔξωθεν δύναται νὰ προέλθῃ. Αἱ δυνάμεις τῆς ἀμύνης της ἠμιεξοντώθησαν. Κατά τινας μάλιστα εἰδήσεις, πολὺ ὑπερβολικῶς ἴσως παριστώσας τὸ μέγεθος τῶν Σερβικῶν ἀπωλειῶν, ἐκ τῶν 300,000 στρατιωτῶν τοὺς ὁποίους εἶχεν ἐν ἀρχῇ τοῦ πολέμου ἡ Σερβία, μόλις 100,000 μένουν τώρα πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς χώρας των. Εἰς ἐπίμετρον ἡ ἐσωτερικὴ ἀσφάλεια τῆς Σερβίας, μὲ τὸ πλῆθος τῶν φανατικῶν Βουλγάρων ἢ βουλγαροφρόνων ὑπηκόων της καὶ μὲ τὰς ἐπιδρομὰς τῶν κομιτατζήδων ἐκ τοῦ Βουλγαρικοῦ ἐδάφους, δὲν εἶναι ἀξιοζήλευτος. Καὶ ἐδῶ ἔγκειται ὁ κίνδυνος τῆς ἐξαπλώσεως τοῦ πολέμου καθ' ὅλην τὴν Βαλκανικήν. Πρὸ μιᾶς γενικῆς ἐξεγέρσεως τῶν ἀλλοεθνῶν ὑπηκόων τῆς Σερβίας δὲν θὰ ἠδύνατο ἴσως νὰ μείνῃ ἀπαθὴς ἡ Ἑλλάς. Καὶ ἂν ἔτι μόνον τὸ γεγονὸς τῆς ἐξεγέρσεως δὲν ἐθεωρεῖτο ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ὡς κοινὸς κίνδυνος, θὰ ἦτο πλέον ἡ πιθανώτατον νὰ ἐξαναγκασθῇ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος εἰς ἐνέργειαν ἐκ τῶν συνεπειῶν τῆς ἐξεγέρσεως.

Ἡ Σερβία θὰ ἠναγκάζετο νὰ προβῇ εἰς δρακόντεια καὶ ἀνηλεῆ μέτρα πρὸς καταστολὴν τοῦ κινήματος, ἡ Βουλγαρία θὰ κατεξανίστατο εἰς τὴν σφαγὴν τῶν ὁμοφύλων της καὶ ἡ πολιτική της θὰ ἐκανονίζετο τότε πιθανώτατα ἐκ τῶν περιστάσεων καὶ τῶν συναισθημάτων τῆς στιγμῆς, θὰ ἐπηκολούθει ἴσως Βουλγαρικὴ ἐπίθεσις κατὰ τῆς Σερβίας ἐκ τῶν νώτων, καὶ ἡ Ἑλλὰς θὰ ἠναγκάζετο νὰ προσφύγῃ εἰς τὸ ξίφος της πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν συμφερόντων της καὶ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἐκ τῆς Ἑλληνο-Σερβικῆς συμμαχίας ὑποχρεώσεών της.

Μετὰ τὴν Σερβικὴν ἧτταν καὶ τὴν Σερβικὴν ἐξάντλησιν εἶναι ὑπέρ ποτε βέβαιον ὅτι μόνον ἐκ τῆς στάσεως τῆς Βουλγαρίας ἐξαρτᾶται ἡ διατήρησις τῆς εἰρήνης ἐν τῇ λοιπῇ Βαλκανικῇ. Οἱ ἐν Σόφιᾳ ἀνησυχοῦσιν ἐκ τῆς προελάσεως τῶν Αὐστριακῶν ἐντεῦθεν τοῦ Δουνάβεως, ἀλλὰ καὶ σκανδαλίζονται ἐκ τῆς εὐκαιρίας ἥτις παρουσιάζεται πρὸς εὔκολον, προσωρινὴν τοὐλάχιστον, λαφυραγωγίαν. Τὰ Βουλγαρικὰ κόμματα ζητοῦν φανερῶς τὴν κατάληψιν τῆς Σερβικῆς Μακεδονίας, καὶ ἡ ἐπίσημος Βουλγαρία, παρακολουθοῦσα ἐν τῷ μεταξὺ τὰ σημεῖα τῶν καιρῶν καὶ διαβεβαιοῦσα ὅτι προτίθεται νὰ μείνῃ οὐδετέρα, θέτει τὸν ἐντιμότατον Μπάουτσερ τῶν Λονδινείων «Times» εἰς κίνησιν πρὸς καλλιέργειαν τῆς ἰδέας τῆς προτεινομένης ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Ἡ Σερβία ἀφ' ἑτέρου, παρὰ τὴν ἧττάν της βασιζομένη εἰς τὴν βεβαίαν νίκην τῆς Ρωσσίας, λύει προκαταβολικῶς διὰ συνεννοήσεων πρὸς τὴν Ἰταλίαν τὸ ζήτημα τῆς ἐξαπλώσεώς της πρὸς βορρᾶν καὶ τῆς ἐξόδου εἰς τὴν Ἀδριατικήν. Μὲ τὴν βεβαιότητα τῆς κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἱκανοποιήσεως τῶν Σερβικῶν τούτων πόθων κατὰ τὴν τελικὴν μεταβολὴν τοῦ χάρτου τῆς Εὐρώπης καὶ μὲ τὴν πιθανότητα τῆς ἀποζημιώσεως τῆς Βουλγαρίας διὰ μεγάλου μέρους τῆς Σερβικῆς Μακεδονίας, δὲν μένει τόπος διὰ τὴν παροῦσαν Βαλκανικὴν ἰσορροπίαν. Νέας ἰσορροπίας παρίσταται ἀνάγκη, καὶ διὰ τὴν δημιουργίαν ταύτης οὐδόλως ἐπαρκεῖ ἡ Βόρειος Ἤπειρος, ἣν ὡς ἐνέχυρον κατέλαβεν ἡ Ἑλλὰς ὅπως εὑρεθῇ μὲ κάποιον «χαρτὶ» εἰς τὰς χεῖράς της ὅταν θὰ ἔλθῃ ἡ στιγμὴ τοῦ τελικοῦ διακανονισμοῦ τῶν Εὐρωπαϊκῶν λογαριασμῶν διὰ τῆς διπλωματίας. Ἀλλὰ τὸ ζήτημα τῆς Βαλκανικῆς ἰσορροπίας εἶναι μέρος τοῦ ὅλου Σλαυϊκοῦ προβλήματος, μὲ τὸ ὁποῖον θὰ δεήσῃ νὰ ἀσχοληθῇ τελειωτικῶς, σοβαρῶς καὶ ἀποφασιστικῶς ἡ Εὐρώπη μετὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου, ἂν δὲν θέλῃ νὰ ἔχῃ ἄλλον πόλεμον ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν, προκληθησόμενον ἐκ τοῦ Πανσλαυϊκοῦ κινδύνου, ὅστις εἶναι μεγαλήτερος τοῦ ἀποσοβουμένου τώρα Παγγερμανικοῦ κινδύνου.

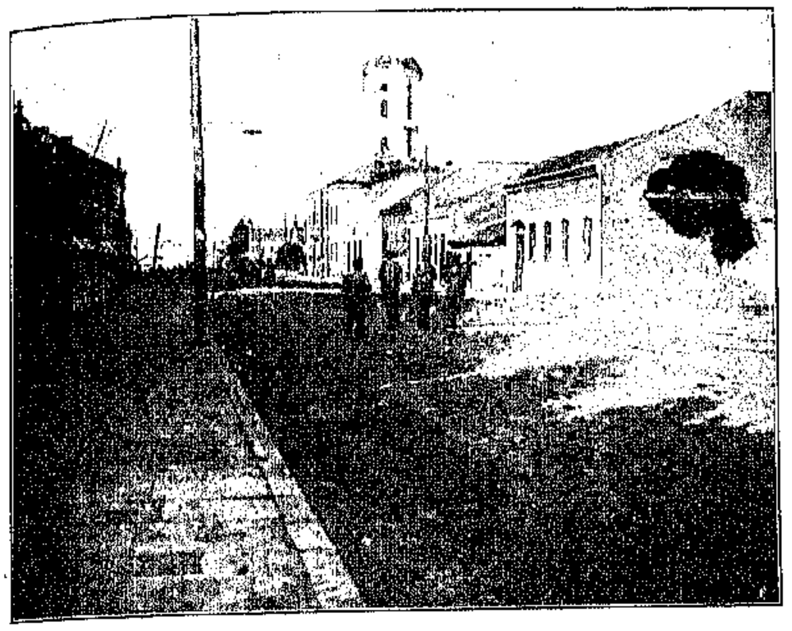

ΤΟ ΥΠΟ ΤΩΝ ΑΥΣΤΡΙΑΚΩΝ ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΘΕΝ ΣΑΜΠΑΤΣ

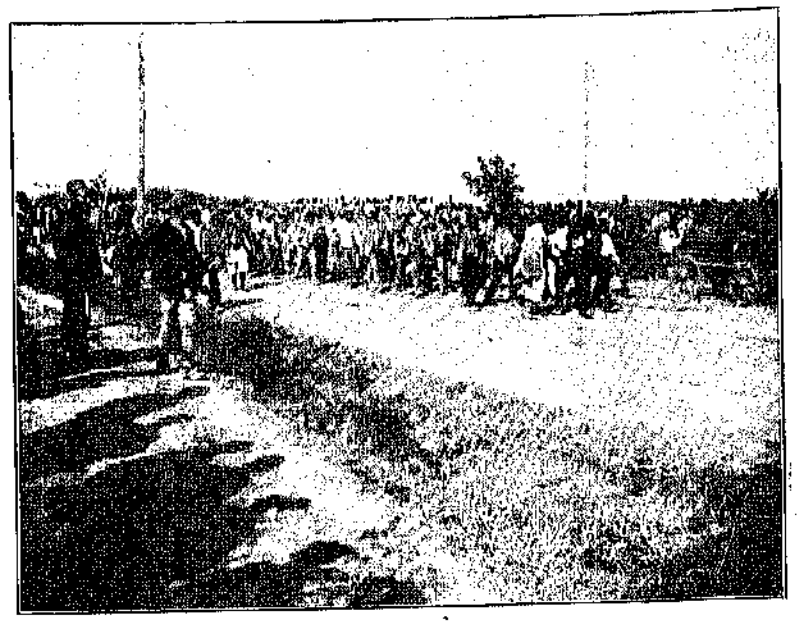

ΣΕΡΒΟΙ ΜΕΤΑΦΕΡΟΝΤΕΣ ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΥΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΥΣ ΕΙΣ ΝΥΣΣΑΝ

ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΒΑΡΕΟΣ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ ΕΙΣ ΤΑ ΑΥΣΤΡΟΣΕΡΒΙΚΑ ΣΥΝΟΡΑ

ΣΕΡΒΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ ΑΝΑΠΑΥΟΜΕΝΟΙ ΠΕΡΙΞ ΠΥΡΑΣ

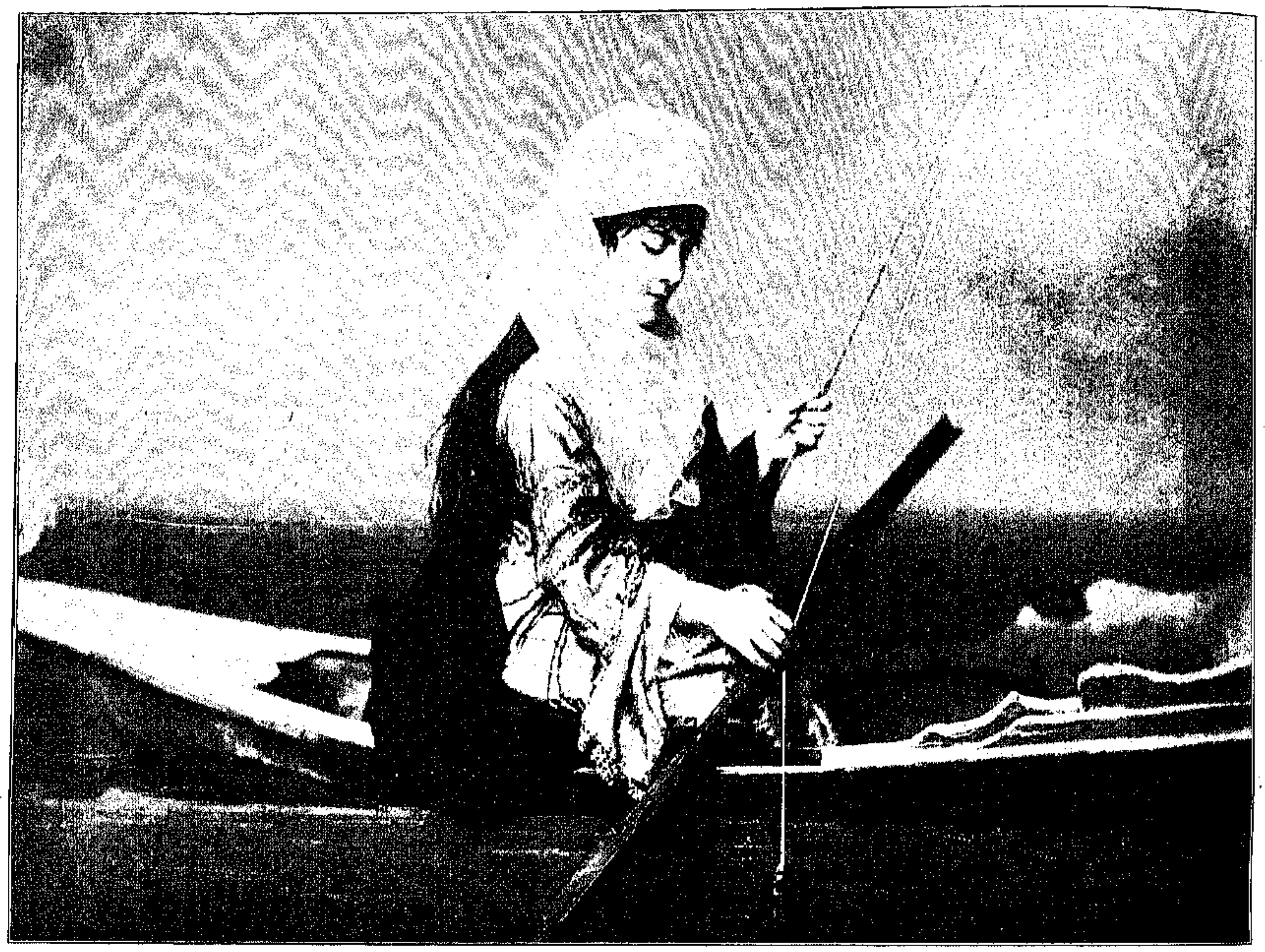

ΜΩΑΜΕΘΑΝΙΣ ΕΝ ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ

Η ΜΩΑΜΕΘΑΝΙΣ

Ο ΒΙΟΣ ΑΥΤΗΣ ΚΑΘ' ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ

Α'.

Ο ΤΟΥΡΚΟΜΩΑΜΕΘΑΝΙΚΟΣ κόσμος.—Ὁ προορισμός, ἡ μόρφωσις καὶ ὁ χαρακτὴρ τῆς Μωαμεθανίδος.—Ἡ κάλυψις τοῦ προσώπου· προέλευσις, φανατικὴ ἀντίληψις καὶ ἀθέτησις τοῦ ἐθίμου.

ΟΙ ΕΞ αἰῶνες, οἵτινες παρῆλθον ἀπὸ τῆς ἐν Εὐρώπῃ ἐγκαταστάσεως τῶν Τούρκων, δὲν ἴσχυσαν πρὸς μεταβολὴν τοῦ βίου, εἰς ὃν εἰσήγαγον αὐτοὺς ὁ Μωαμεθανισμὸς καὶ ἡ στρατιωτικὴ αὐτῶν κλῆσις.

Καθ' ὅλους τοὺς αἰῶνας τούτους οἱ Τοῦρκοι παραμείναντες ἐν Εὐρώπῃ ὡς στράτευμα ἐν κατασκηνώσει ἐτήρησαν ὡς ἐν στρατιωτικῇ πειθαρχίᾳ ἀμεταβλήτους τὰς ἕξεις τοῦ βίου των, τὰς κοινωνικὰς αὐτῶν σχέσεις, τὰ ἤθη αὐτῶν καὶ ἔθιμα καὶ τὰ Μωαμεθανικὰ περὶ πολιτισμοῦ καὶ εὐδαιμονίας ἰδεώδη.

Καίτοι εἶδον παρακμάσασαν τὴν στρατιωτικὴν δύναμιν αὐτῶν, καίτοι εἶδον τὴν εὐδαιμονίαν καὶ δόξαν τοῦ βίου παρασκευαζομένην ὑπὸ παραγόντων ἄλλων παρὰ τοὺς πρότερον ἀποκλειστικῶς ἰσχύοντας πολεμικούς, ὑπὸ παραγόντων πνευματικῶν, ἐνεργούντων εἰς τὰ στάδια τῆς ἐπιστήμης, τοῦ ἐμπορίου, τῆς βιομηχανίας, τῆς οἰκονομολογίας, παρέμειναν νωχελεῖς μοιρολάτραι, κατὰ τύπον μόνον καὶ ἐν στενῷ κύκλῳ φαινόμενοι ὡς παρακολουθοῦντες τὰς προόδους τῶν αἰώνων, κατὰ βάθος δὲ ἐν τῇ συνειδήσει καὶ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῶν καὶ ἐν τῇ κοινωνικῇ αὐτῶν ἀνατροφῇ βιοῦντες καὶ σκεπτόμενοι ὡς οἱ πρῶτοι ἐκ τῶν ' σιατικῶν στεπῶν ἐξορμήσαντες πρόγονοι αὐτῶν.

Ἂν ἐξαιρέσῃ τις ὀλίγα ἐν τῇ ἱστορίᾳ πρόσωπα ἐξ ἄλλων φυλῶν καὶ θρησκευμάτων εἰς τὸν Τουρκικὸν Ἰσλαμισμὸν προσελθόντα καὶ μετὰ τῶν απογόνων των τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος καὶ τὴν Μωαμεθανικὴν Κοινωνίαν αὐτοῦ δραστηρίως καὶ γονίμως ὑπηρετήσαντα εἴς τινας τοῦ βίου αὐτῶν κλάδους, ὁ Τουρκομωαμεθανικὸς κόσμος, ὁ κόσμος ὁ πολύς, ὁ καθ' ἑαυτὸν βιῶν καὶ μὴ ἀναγκαζόμενος νὰ προσαρμόζῃ τεχνητῶς τὸν βίον καὶ τοὺς τρόπους του πρὸς ξένον πολιτικὸν ἢ κοινωνικὸν περιβάλλον, περιωρίσθη ἀείποτε εἰς τὸν κλοιὸν τῶν ἀρχικῶν παραδόσεων αὐτοῦ.

Ἀπεχθανόμενος τὰ μέσα τῆς εὐζωΐας καὶ κοινωνικῆς ἀναπτύξεως τῶν Χριστιανῶν, μὴ λαμβανομένων δὲ ὑπ' ὄψιν τῶν μεγαλομίσθων τοῦ Κράτους μεγιστάνων, τῶν ἀφειδῶς ἐκ τοῦ δημοσίου θησαυροῦ εἰς πᾶν εἶδος τρυφῆς δαπανώντων, ἀρκεῖται εἰς βίον λιτὸν μὲν ἀλλ' ἀπράγμονα, ὃν δὲν ἐννοεῖ νὰ ταράξῃ διὰ τῶν περὶ προόδου καὶ παρασκευῆς καλλιτέρου μέλλοντος φροντίδων. Τὸ γλίσχρον καὶ πάντοτε σχεδὸν ἀτάκτως πληρονόμενον μισθάριον τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου καὶ στοιχειωδεστάτη τις βιοτεχνία ἐν ταῖς πόλεσι καὶ ἡ κατὰ τὴν πρωτογενῆ μέθοδον πενιχρὰ καλλιεργία ὀλίγης γῆς ἐν τῇ ὑπαίθρῳ χώρᾳ ἀποτελοῦσι τὰς κυρίας πηγὰς τῶν προσόδων τοῦ Τούρκου καὶ τὸν ὁρίζοντα τῆς βιωτικῆς φιλοδοξίας αὐτοῦ.

Πολλοὶ πολλάκις ἀπῆλθον ἢ ἐπέμφθησαν εἰς Εὐρώπην πρὸς μόρφωσιν καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐν μέσῳ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ διεβίωσαν καὶ ἐπιστημονικὰς σπουδὰς διήνυσαν· ἀλλὰ καὶ οὗτοι ἐπανελθόντες δὲν ἐβράδυναν νὰ προσαρμοσθῶσι καθ' ὁλοκληρίαν πρὸς τὸν μωαμεθανικὸν κοινωνικὸν βίον, τὸν ὁποῖον κατ' ἀνάγκην τέως εἶχον ἐγκαταλείψει, ἀλλ' ὃν κατ' ἀνάγκην ἐπίσης ὤφειλον νὰ ἐπαναλάβωσιν, ἂν μὴ ἤθελον νὰ στιγματισθῶσιν ὡς προδόται τῶν ἐθνικῶν παραδόσεων.

Ἡ τῶν Νεοτούρκων ἐξ Εὐρώπης καὶ ἰδίως ἐκ Γαλλίας κάθοδος μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ Συντάγματος ἀπετέλεσεν ἀφετηρίαν προοδευτικῆς τινος κινήσεως, ἐκδηλωθείσης διὰ μεταρρυθμίσεών τινων ἐπιχειρηθεισῶν ἐπὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ ἐπὶ τοῦ στρατοῦ· ἀλλ' ἡ μὲν ἐκπαίδευσις οἰκονομικῶν λόγων ἕνεκα καὶ διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν ἁρμοδίων μεταρρυθμιστικῶν παραγόντων μένει σχεδὸν ὡς πρότερον εἶχεν, ἐπὶ δὲ τοῦ στρατοῦ, παρ' ὅλας τὰς προσπαθείας τῶν ἀλλεπαλλήλων Γερμανικῶν ἀποστολῶν, δι' ὧν ἐπετεύχθη μέχρι τοῦδε ἡ ἀλλαγὴ τοῦ καλύμματος τῆς κεφαλῆς τῶν ἀνδρῶν τῆς ξηρᾶς, ἀπαλλαγέντων τοῦ ἐρυθροῦ φεσίου, ὅπερ, παρὰ τὴν ἐθνικοθρησκευτικὴν ἱερότητα αὐτοῦ, εἶχε τὸ σοβαρὸν μειονέκτημα νὰ εἶναι μακρόθεν

καταφανὲς καὶ νὰ προσελκύῃ τὰς σφαίρας τοῦ ἐχθροῦ, μόλις ἐξωτερικός τις μετασχηματισμὸς κατωρθώθη.

Μετὰ τὸν Βαλκανικὸν πόλεμον, κατὰ Γερμανικήν, ὡς λέγεται, συμβουλήν, ἐπεχειρήθη διὰ θεμιτῶν καὶ ἀθεμίτων μέσων ἡ πρὸς τὴν οἰκονομικὴν δρᾶσιν ὤθησις τῆς Τουρκομωαμεθανικῆς Κοινωνίας, παντὸς δὲ εἴδους διεπράχθησαν ἀνομήματα πρὸς ἀπόσπασιν διαφόρων ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων ἀπὸ τῶν χειρῶν τῶν Ἑλλήνων· ἀλλ' οὐδ' ἡ ὀνομασθεῖσα οἰκονομικὴ ἀφύπνισις ἐκείνη εὐωδώθη. Τὸ κίνημα ἐζημίωσε μὲν μεγάλως τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον, δὲν ἠδύνατο ὅμως νὰ μεταβάλῃ διὰ θαύματος εἰς ἐμπόρους καὶ οἰκονομολόγους τοὺς εἰς πᾶν ἄλλο ἢ εἰς τοιοῦτον στάδιον ἐπιτηδείους Τούρκους, πολλοὶ τῶν ὁποίων μάτην ἀπώλεσαν τὰ κεφάλαιά των καὶ πρὶν ἢ προκύψωσιν αἱ ἀπὸ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου μεγάλαι καὶ γενικαὶ οἰκονομικαὶ συμφοραί.

Ἂν δὲ ὁ ἀνήρ, καίπερ εἰς ἐπαφὴν ἐρχόμενος πρὸς τὸν πεπολιτισμένον κόσμον εἴτε ὡς σπουδαστὴς εἴτε ὡς περιηγητὴς εἴτε ὡς πολιτικὸς ἀπόδημος ἢ τοῦ Κράτους ἀπεσταλμένος, ἐν γένει εἰπεῖν καὶ τῶν ἐξαιρέσεων μὴ λογιζομένων, παρέμεινε κατ' οὐσίαν ἐν τῇ πρωτογόνῳ μακαρίᾳ στασιμότητι, εὐνόητον εἶναι ὅτι ἡ γυνή, ἐξαιρουμένων ἐπίσης σπανίων τινῶν περιπτώσεων, εἰς ἀληθῆ δουλείαν ὑπὸ ἠθικὴν ἔποψιν ὑποβεβλημένη καὶ μόνον εἰς ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἀνδρός, ἄνευ δὲ ἄλλης τινὸς κοινωνικῆς ἀποστολῆς, προωρισμένη, οὐδὲν σχεδὸν ἐτέλεσεν ἔτι ὁριστικὸν βῆμα πρὸς τὸν καλῶς ἐννοούμενον ἐλεύθερον κοινωνικὸν βίον.

* * *

Εἶπον ἀνωτέρω ὅτι ὁ προορισμὸς τῆς Μωαμεθανίδος κωλύει πᾶσαν ἀνάπτυξιν αὐτῆς κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ πολιτισμοῦ τῆς ἡμετέρας ἐποχῆς.

Ἡ γυνὴ πράγματι παρὰ τοῖς Μωαμεθανοῖς ἔχει ἕνα καὶ μόνον προορισμόν: νὰ χρησιμεύῃ εἰς τὸν ἄνδρα. Διὰ τοῦτο ὀφείλει νὰ εἶναι πάντοτε ἔγγαμος. Καὶ γραῖα οὖσα καὶ πολλάκις χηρεύσασα δύναται πάλιν νὰ ὑπανδρευθῇ, χωρὶς τὸ πρᾶγμα νὰ φαίνεται παράδοξον. Ἐνίοτε πράττει τοῦτο καὶ ἐπὶ οἰκονομικῇ αὐτῆς θυσίᾳ μόνον ἵνα μὴ μένῃ ἐν χηρείᾳ.

Τὴν θέσιν ταύτην παρέχει εἰς τὴν Μωαμεθανίδα αὐτὸ τὸ Κοράνιον, ἀποφαινόμενον περὶ αὐτῆς ὡς ἑξῆς: «Οἱ ἄνδρες εἶναι ἀνώτεροι τῶν γυναικῶν. Αἱ ἐνάρετοι γυναῖκες εἶναι πειθήνιαι καὶ ὑπήκοοι. Τὰς ἀπειθούσας θὰ ἐπιπλήττετε, θὰ δέρετε· ἀλλ' εὐθὺς ὡς ἤθελον ὑποταχθῇ μὴ φιλονεικῆτε πλέον πρὸς αὐτάς».

Εἶναι ὑπερβολικὸν βέβαια, καὶ μάλιστα ἐν σχέσει πρὸς τοὺς σημερινοὺς καὶ δὴ τοὺς τῆς Τουρκίας Μωαμεθανούς, τὸ ὡς χαρακτηριστικὸν τῆς ὑπ' αὐτῶν εἰς τὴν γυναῖκα ἀποδιδομένης σημασίας ἀναφερόμενον ἀνέκδοτον, καθ' ὃ ὁ Μαυριτανὸς Ἐλ-Μοκρανί, ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ Δουμᾶ πόσους υἱοὺς ἔχει, ἀπήντησε «τρεῖς», ἀλλ' ὅτε ἠρωτήθη περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν θυγατέρων του ἀπεκρίθη «Ἀγνοῶ». Ἀλλ' εἶναι βέβαιον ὅτι παρὰ τοῖς Μωαμεθανοῖς ἡ γυνὴ ἐν γένει θεωρεῖται μικρᾶς ἀξίας ὄν, θέσιν τινὰ δούλης προνομιούχου μᾶλλον ἢ ἰσοτίμου συντρόφου καὶ συμβίας τοῦ ἀνδρὸς ἐπέχουσα.

ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΣ ΜΩΑΜΕΘΑΝΙΣ ΚΑΘ' ΟΔΟΝ

Ὡς πρὸς τὴν μόρφωσιν τῶν Μωαμεθανίδων βεβαίως σήμερον παρα ηροῦνται παρ' αὐταῖς τάσεις πρὸς πρόοδον. Οἱ τῆς ἄλλοτε Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας ἰδίως καὶ πρὸ πάντων τῆς Κωνσταντινουπόλεως εὔποροι Μωαμεθανοί, καὶ ἐν Εὐρώπῃ τινὲς οἰκογενειακῶς διατρίψαντες, ἔδωκαν εἰς τὰς θυγατέρας κα τὰς ἀδελφὰς αὐτῶν εὐρωπαϊκωτέραν πνευματικὴν μόρφωσιν· οὕτω δὲ ὑπάρχουσι Μωαμεθανίδες κάτοχοι ξένων γλωσσῶν, τῆς Γαλλικῆς ἰδίως καὶ τῆς ἐξαιρέτως ἀπὸ τινων ἐτῶν θεραπευομένης Γερμανικῆς, εἰδήμονες τῆς Τουρκικῆς καὶ τῆς ξένης φιλολογίας, ἀρθρογράφοι, εὐδοκιμοῦσαι εἰς τὴν μουσικὴν καὶ τινας ἄλλους καλλιτεχνικοὺς κλάδους· ἀλλὰ τὰ φαινόμενα ταῦτα, καρποὶ ἰδίως τῆς εἰς ξένα παρθεναγωγεῖα φοιτήσεως τῶν κορασίδων καὶ τῆς εἰς τοὺς εὐπόρους μωαμεθανικοὺς οἴκους προσλήψεως Γαλλίδων, Ἑλβετίδων καὶ Γερμανίδων παιδαγωγῶν καὶ διδασκαλισσῶν, ἀποτελοῦσιν, ὡς ἤδη ἐρρήθη, ἐξαιρέσεις καὶ θ' ἀποτελῶσι τοιαύτας μέχρις οὗ, τῶν πολιτικῶν περιστάσεων ἐπιτρεπουσῶν, ἡ ἀπὸ τῆς Μεταπολιτεύσεως ἐπιδιωκομένη μεταρρύθμισις καὶ ἀνάπτυξις τῆς γυναικείας μωαμεθανικῆς παιδεύσεως, κατισχύουσα καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ φανατισμοῦ ἀντιδράσεων, ἀποδώσῃ τοὺς καρποὺς αὐτῆς.

Ἐν γένει ἡ Μωαμεθανὶς σπανίως εἶναι ἐγγράμματος· ἂν δ' ἐνίοτε ἀναγινώσκῃ, τ' ἀναγνώσματα αὐτῆς εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον θρησκευτικά. Θεωρουμένη κυρίως, κατὰ τὰ προειρημένα, ὡς ὄργανον ἡδονῆς καὶ τεκνοποιΐας, διδάσκεται μόνον τοὺς τρόπους, δι' ὧν δύναται νὰ προσελκύῃ καὶ προσηλόνῃ ἑαυτῇ τὸν ἄνδρα.

Ὁ ἑπόμενος ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου Σκαρλάτου Δ. τοῦ Βυζαντίου χαρακτηρισμὸς τῆς Μωαμεθανίδος παρέχει ἀκριβῆ εἰκόνα τῆς καταστάσεως, ἐν ᾗ καὶ σήμερον ἔτι εὑρίσκεται ἐν γένει ἡ γυνὴ ἐν τῷ Τουρκομωαμεθανικῷ κόσμῳ:

«Ἡ ὕπαρξις τῆς γυναικὸς ἐν Τουρκίᾳ εἶναι συνήθως οἰκιακή· τοῦ ἐκτὸς δὲ βίου δὲν μετέχει εἰμὴ διὰ τῆς θέας οὕτως εἰπεῖν μόνης. Ἑπομένως αἱ Μωαμεθανίδες διὰ τὸν ἀπρόϊτον, ἀνεπίμικτον καὶ μεμονωμένον αὐτῶν βίον ἀποτελοῦσιν ἐξαιρετικόν τι γένος ἀνθρωπίνων ὄντων καὶ ἔχουσι πολλὰς ἕξεις τῶν ἀγρίων τῆς Ἀμερικῆς, καίτοι ζῶσαι ἐν μέσῃ μεγαλοπόλει. Ἀφελεῖς, εὐαπάτητοι καὶ ἀψίκοροι ὡς τὰ μικρὰ παιδία, χαίρουσαι ὑπερβαλλόντως καὶ λυπούμεναι παρομοίως καὶ διὰ τὸ ἐλάχιστον καὶ ἁπλούστερον συμβάν, λησμονοῦσι μετὰ τῆς αὐτῆς εὐκολίας καὶ τὴν χαρὰν καὶ τὴν λύπην καὶ μεταβαίνουσιν ἀφ' ἑνὸς εἰς ἄλλο ἀντικείμενον μετὰ τῆς αὐτῆς παιδικῆς ἀστασίας.

«Περίεργοι, καθὼς ἐν γένει αἱ γυναῖκες, φιλήκοοι καὶ μάλιστα ἀνεκδότων ἐκπληκτικῶν, παραδόξων ἔστω καὶ ἀπιθάνων καὶ πως καὶ ἐκπιπτόντων εἰς τὸ μυθῶδες· ἄπληστοι πρὸ πάντων περιγραφῶν γυναικείας καλλονῆς καὶ σωματικῶν θελγήτρων ἢ καλλωπισμῶν πολυτελῶν, δὲν ἀρκοῦνται πολλάκις εἰς μόνην τὴν ἐκ τοῦ μακρὰν θέαν, ἀλλὰ θέλουσι καὶ νὰ ψηλαφήσωσι τὸ προσηλω-

σαν τὴν προσοχὴν ἢ ἑλκύσαν τὰ βλέμματα αὐτῶν ἀντικείμενον, εἴτε πρᾶγμα εἶναι εἴτε πρόσωπον.... Ἡ Μωαμεθανὶς θέλει νὰ πεισθῇ διὰ τῆς ἰδίας ἀφῆς ὅτι τὸ φαινόμενον δὲν εἶναι σκιά, ἴνδαλμα φαντασίας, ἀλλ' ὑπαρκτόν· πλησιάζει λοιπὸν καὶ χωρὶς νὰ ζητήσῃ κἂν τὴν ἄδειαν ἢ ν' ἀποτείνῃ ἁπλῶς τὸν λόγον πρὸς τὸ θαυμαζόμενον ἄτομον, ἔξαλλος ὑπὸ τῆς περιεργείας τὸ πάθος ἁπλόνει χεῖρα, ἅπτεται, πείθεται καὶ ἀνακαγχάζει ὑφ' ἡδονῆς ὡς μικρὸν παιδίον, ὅταν τύχῃ τοῦ σκοποῦ του.»

* * *

Ἡ ὑποχρέωσις τῆς Μωαμεθανίδος, καὶ τῆς ὑπεργήρου ἔτι, τοῦ νὰ ἔχῃ πάντοτε τὸ πρόσωπον κεκαλυμμένον ἐνώπιον τῶν ἀνδρῶν, πλὴν μόνου τοῦ συζύγου, τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς καὶ τοῦ Σουλτάνου ὡς Χαλίφου, ὑπάτου δηλ. θρησκευτικοῦ ἄρχοντος, εἶναι γνωστή.

Τὸ ἔθος τοῦτο, ὅπερ ἔχει τὴν ἀρχὴν εἰς κλιματολογικοὺς λόγους, τὴν καυστικότητα τοῦ ἡλίου τῶν ἐνδοτέρων χωρῶν τῆς Ἀνατολῆς, καθιερωθὲν διὰ τοῦ χρόνου παρηκολούθησε πανταχοῦ τὴν Μωαμεθανίδα ὡς θρησκευτικὸν καθῆκον, ἀπὸ τοῦ ὁποίου δυσχερῶς θ' ἀπαλλαγῇ.

Ὑπάρχουσι μάλιστα Μωαμεθανίδες τοσοῦτον φανατικαὶ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, ὥστε οὐδὲ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν ἀδελφοὺς ἐμφανίζονται ἀκάλυπτοι ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι τοὺς μὲν νεωτέρους αὐτῶν εἶδον γεννηθέντας καὶ ἀναγνωρίζουσιν αὐτοὺς ὡς ὁμομητρίους, περὶ δὲ τῶν πρεσβυτέρων δὲν εἶναι ὁμοίως πληροφορημέναι.

Εἰς τὸν ἰατρὸν γίνεται ποιά τις ἐξαίρεσις, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ περιωρισμένη καὶ τῇ ἀδείᾳ τοῦ συζύγου ἢ τοῦ πατρός, ἐνώπιον τῶν ὁποίων γίνεται ἡ ἐξέτασις.

Ἐν τούτοις ὁ κανὼν δὲν μένει ἀπαράβατος. Ἡ Μωαμεθανίς, ὅταν εἶναι ὡραία, πάντοτε σχεδὸν κατορθώνει νὰ ἐπιδεικνύῃ τὸ κάλλος τοῦ προσώπου της, μάλιστα δὲ κατὰ τὰς μακρὰν τῶν Μωαμεθανικῶν συνοικιῶν ἐξόδους της καὶ ἰδίᾳ καθ' ἣν ὥραν ἐνεργεῖ τὰς ἀγοράς της εἰς τὰ καταστήματα τοῦ συρμοῦ, τὰ ὑποδηματοπωλεῖα κ.λ. Εἰς τοὺς περιπάτους ἐπίσης τῶν προαστείων τοῦ Βοσπόρου καὶ ἰδίως τῶν ὑπὸ Εὐρωπαϊκοῦ πληθυσμοῦ μᾶλλον οἰκουμένων, εἰς τὰς θαλασσίας ἐκδρομάς, ὅπου ἡ ἀριστοκρᾶτις Μωαμεθανὶς ἐφαμίλλως πρὸς τὴν Εὐρωπαίαν ἐπιδίδεται εἰς τὰς ἀπὸ τῆς κωπηλασίας καὶ τῆς ἁλιείας δι' ἀγκίστρου τέρψεις, εἰς τὰς Πριγκηπονήσους καὶ εἰς τὸ Σταυροδρόμιον συχνὰ βλέπει τις ἐν τῷ πλήθει τῶν περιπατητῶν μὲ ἀκάλυπτον τὸ πρόσωπον συμφυρομένας νεαρὰς ἢ καὶ ὡριμωτέρας ἡλικίας, ἀλλ' εὐπαρείους Μωαμεθανίδας, προδιδούσας ἀπὸ τοῦ κομψοῦ ὑποδήματος μέχρι τοῦ ἀραχνοϋφοῦς περιτραχηλίου τὴν κατὰ τὸν τελευταῖον συρμὸν πλήρη ὑπὸ τὸ τσαρτσάφιον περιβολήν των.

Οἱ φανατικοὶ Μουσουλμάνοι σκανδαλίζονται, ἐγκύκλιοι δὲ τοῦ Σεϊχουλισλάμη καὶ ἀστυνομικαὶ διαταγαὶ ἐκδίδονται κατὰ τῆς παρεκτροπῆς, αἱ νεωτερίζουσαι ὅμως, θαρραλεώτεραι ἀπὸ τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ Συντάγματος γενόμεναι, εὑρίσκουσι τρόπον νὰ διαφεύγωσι τὰς τοιαύτας ἀπαγορεύσεις.

Ἀλλὰ καὶ καλυπτόμεναι κατ' ἀνάγκην αἱ εὐειδεῖς μεταχειρίζονται ἀπό τινος τόσον διαφανεῖς πέπλους, ὥστε δι' αὐτῶν ἐξαίρονται μᾶλλον ἢ ἀποκρύπτονται τοῦ προσώπου αὐτῶν τὰ χαρακτηριστικά.

Ἐν Κων)πόλει. * * *

ΚΕΚΑΛΥΜΜΕΝΗ ΚΑΙ ΑΚΑΛΥΠΤΟΣ

ΤΙ ΕΣΤΙ ΚΡΟΥΠ ΤΩΝ 42

(Συνέχεια ἐκ τῆς 13ης σελίδος)

Καὶ τὸ ἓν αὐτό, ἡ ἀκαταγώνιστος ἰσχὺς τοῦ δικαίου, ἡ ἐνσάρκωσις τῶν ἰδεωδῶν τῆς πεπολιτισμένης ἀνθρωπότητος, εἶναι προωρισμένον νὰ γείνῃ ὁ νεκροθάπτης της, ὁ νεκροθάπτης τοῦ νεωτέρου ἰδεώδους τῆς Γερμανίας, τοῦ δικαίου τῆς δυνάμεως. Μέχρι τοῦδε κατὰ τῆς δυνάμεως τῶν ἀντιπάλων της, ἡ Γερμανία ἀντέταξεν ἐπιτυχῶς τὴν δύναμιν αὐτῆς· κατὰ τῶν στρατῶν των ἀντέταξε τὰ στρατεύματά της· κατὰ τῶν ὑπερτέρων ἀριθμῶν των ἀντέταξε τὴν καλλιτέραν ὀργάνωσίν της· κατὰ τῶν τηλεβόλων των ἀντέταξε πολυπληθέστερα τηλεβόλα· κατὰ τῶν ἰσχυρῶν φρουρίων των ἀντέταξε τὰ πανίσχυρα τηλεβόλα της τῶν 42 ἑκατοστομέτρων. Ἀλλὰ κατὰ τοῦ Δικαίου τί ἠδυνήθη ν' ἀντιτάξῃ μέχρι τοῦδε; Τὸ ψεῦδος καὶ τὴν ἀπάτην. Ὁλόκληρος ὁ κόσμος ἐξηγέρθη καὶ τείνει πρὸς αὐτὴν τὴν χεῖρα καὶ καταγγέλλων αὐτὴν ὡς τὸν μόνον αἴτιον τῆς συμφορᾶς, ἥτις ἔπληξε τὴν ἀνθρωπότητα, ἀπήτησε παρ' αὐτῆς νὰ δικαιολογηθῇ διὰ τὰς πράξεις της. Ἡ δὲ πανίσχυρος Γερμανία, ἡ σκεφθεῖσα, προετοιμάσασα καὶ ἐκτελέσασα μετὰ σατανικῆς ψυχραιμίας τὴν συμφορὰν τῶν συμφορῶν τῆς ἀνθρωπότητος, ἐξυπνήσασα τέλος ἐκ τῆς ὑλιστικῆς νάρκης της, εἶδε μετὰ δέους ὅτι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον εἶχε νομίσῃ ἀνύπαρκτον ἤ, τοὐλάχιστον, ἀνίσχυρον, ὑπῆρχε καὶ εἶχε τόσην δύναμιν, ὥστε νὰ πιέζῃ τὰ στήθη καὶ νὰ σαλεύῃ τὰς φρένας τοῦ ἰσχυροτέρου τῶν Κρατῶν τοῦ κόσμου. Ἡ Γερμανία ἀντελήφθη ὅτι τὸ Δίκαιον ἦτο ὁ μέγιστος τῶν ἐχθρῶν της. Ἀπέναντι δ' αὐτοῦ προσεπάθησε νὰ δικαιολογήσῃ τὰς πράξεις της, ἐπιρρίπτουσα τὴν εὐθύνην ἐπὶ τῶν ἀντιπάλων της, μέχρις οὗ, πεισθεῖσα τέλος ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ δικαιολογήσῃ τὰ ἀδικαιολόγητα, ἐτράπη τελευταίως τὴν ὁδὸν τῆς ἀδιαφορίας, ὑποκρινομένη ὅτι δὲν ἐνδιαφέρεται διὰ τὰ ἰδεώδη τῆς ἀνθρωπότητος, ἀλλὰ μόνον διὰ τὸ συμφέρον της.

Τὸ Δίκαιον ὅμως εἶναι ἰσχυρότερον τῶν τηλεβόλων τῶν 42 ἑκατοστομέτρων καὶ αὐτὸ προωρισται νὰ γείνῃ ὁ νεκροθάπτης τῆς πολεμίας αὐτοῦ ἰσχύος τῆς Γερμανίας.

ΣΕΙΣΜΟΙ

ΜΕΣΑ εἰς τὸν θόρυβον τοῦ πολέμου, τῆς κλαγγῆς τῶν ὅπλων καὶ τὰς ἀνησυχίας περὶ τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος ἐπέπρωτο ἡ Ἑλλὰς νὰ δοκιμάσῃ καὶ τὴν πικρίαν τῆς ἐκ σεισμοῦ καταστροφῆς. Τὴν 4ην καὶ κατόπιν μέχρι τῆς 10ης Ὀκτωβρίου ὁ σεισμογράφος τοῦ Ἀστεροσκοπείου Ἀθηνῶν ἐσημείωσε τριάκοντα καὶ τρεῖς ἐν ὅλῳ ἰσχυρὰς σεισμικὰς δονήσεις, ὀλίγον δὲ κατόπιν ἤρχισαν καταφθάνοντα τηλεγραφήματα ἐκ Θηβῶν, διὰ τῶν ὁποίων ἀνηγγέλλετο ὅτι βίαιος σεισμὸς κατέστρεψε τὴν πόλιν καὶ τὰ πέριξ χωρία, ὅτι δὲ ὁλόκληρος ὁ πληθυσμὸς πανικόβλητος ἔμενεν εἰς τὸ ὕπαιθρον.

Ἀμέσως μετὰ τὴν λῆψιν τῶν τηλεγραφημάτων ὁ Νομάρχης Ἀττικῆς κ. Δάσιος μετέβη εἰς Θήβας καὶ ἐπεσκέφθη ὅλα τὰ παθόντα χωρία, λαβὼν πάντα τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς προστασίαν τῶν κατοίκων. Οὕτω κατεσκευάσθησαν ἀμέσως ὑπόστεγα καὶ παρεχωρήθησαν σκηναὶ εἰς Θήβας, Παλαιοπαναγιάν, Στανιά, Καπαρέλι, Σπαΐδες, Μπράτι, Ρεμπετήσια, Χλεμποτσαρίου, Σπαΐδες, Μουσταφάδες, Δρίτσα, Ἅγιοι Θεόδωροι, Ἀμπελοσάλεσι, Νεοχώριον, Παραπούλια καὶ ἄλλα.

Αἱ ἐκ τῶν σεισμῶν ζημίαι ἦσαν μέγισται, ἀνελθοῦσαι εἰς δύο περίπου ἑκατομμύρια δραχμῶν, καταστραφεισῶν ἢ βλαβεισῶν σχεδὸν ὅλων τῶν οἰκιῶν τῶν ἀνωτέρω πόλεων καὶ χωρίων. Μεγάλην ἐπίσης καταστροφὴν ὑπέστησαν τὰ ἐν τῷ Μουσείῳ Θηβῶν εὑρισκόμενα ἀρχαιολογικὰ κειμήλια, πολλὰ τῶν ὁποίων συνετρίβησαν τελείως. Εὐτυχῶς ὅμως τὰ ἀνθρώπινα θύματα ἦσαν ἐλάχιστα, περιορισθέντα εἰς ὀλίγους τραυματίας. Ὁ τρόμος, ἐν τούτοις, τῶν κατοίκων ἦτο μέγας, θαυμάσια ἐκφραζόμενος εἰς τὸ ἀκόλουθον ἐκ Θηβῶν τηλεγράφημα:

«Μέχρι τῆς 11ης νυκτερινῆς αἱ σεισμικαὶ δονήσεις ἦσαν ἀσθενεῖς καὶ μικρᾶς διαρκείας, ἐξ ἐκείνων, τὰς ὁποίας ἄλλως συνειθίσαμεν τόσον, ὥστε νὰ μὴ προκαλοῦν πλέον φόβους. Τὴν 11 καὶ 10' ἤρχισεν ἰσχυρὰ σεισμικὴ δόνησις, τῆς ὁποίας προηγήθη μακρὰ καὶ ὑπόκωφος βοή. Παλμικὴ διαρκὴς τόσον, ὥστε καὶ ἐκεῖνοι οἱ κάτοικοι, οἵτινες ἐκοιμῶντο εἰς τὰ πρόχειρα οἰκήματα εἰς τὰς πλατείας καὶ εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως ἔσπευσαν εἰς τὰ ἀνοικτὰ μέρη τῆς πόλεως. Ὅλη ἡ πόλις εὑρέθη ἐπὶ ποδός. Καὶ ἦτο τοῦτο εὐτύχημα. Μετὰ τρία τέταρτα ἐπηκολούθησεν ἑτέρα δόνησις ἰσχυροτέρα τῆς πρώτης, ἥτις συνετέλεσεν εἰς τὴν πτῶσιν καὶ ἄλλων οἰκιῶν. Ἔκτοτε δὲν ἔπαυσαν οἱ σεισμοὶ καθ' ὅλην τὴν νύκτα. Ἀνὰ πᾶν τέταρτον ἠκούετο ἡ φοβερὰ ὑποχθόνιος βοὴ καὶ ἐπηκολούθει ὁ σεισμός. Ὅλη ὁ πόλις διενυκτέρευσεν εἰς τὸ ὕπαιθρον καὶ οἱ κεντρικοὶ δρόμοι ἐγέμισαν ἀπὸ γυναικόπαιδα, τὰ ὁποῖα ἐρρίγουν ἀπὸ τὸ ψῦχος, καὶ ἀπὸ τὸν ἄρρενα τῆς πόλεως πληθυσμόν, ὅστις προσεπάθει νὰ τὰ παρηγορήσῃ».

Οἱ κάτοικοι συνῆλθον εἰς συλλαλητήριον καὶ ἀπέστειλαν τὸ κάτωθι τηλεγράφημα πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ τὸν Πρωθυπουργόν:

«Ὁλόκληρος ἐπαρχία Θηβῶν συγκλονηθεῖσα ἐκ θεμελίων μετεβλήθη εἰς ἐρείπια καὶ κατέστη ἀκατοίκητος. Κινούμενοι διηνεκῶς καὶ κινδυνεύοντες κατὰ πᾶσαν στιγμήν, παραμένομεν ἄστεγοι, ριγοῦντες καὶ τρέμοντες. Ὅλαι αἱ ἀποσταλεῖσαι σκηναὶ εἶναι ἀνεπαρκέσταται, οἱ πληθυσμοὶ δὲ ὅλων τῶν καταστραφέντων χωρίων τῆς ἐπαρχίας καὶ τὸ πλεῖστον τῶν κατοίκων τῆς πόλεως διανυκτερεύουσιν ἐν ὑπαίθρῳ. Ἱκετεύομεν ἀποσταλῇ τάχιστα ξυλεία πρὸς ἀνέγερσιν παραπηγμάτων, ἅτινα καὶ μόνα θὰ διασώσωσιν ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ἀρξαμένου χειμῶνος».

Ἡ Κυβέρνησις, ἀπαντῶσα εἰς τὴν ἔκκλησιν ταύτην καὶ εἰς νέας συστάσεις τοῦ νομάρχου κ. Δασίου ἔσπευσε καὶ ἀπέστειλε 400 σκηνάς, ἐψήφισε δὲ καὶ πίστωσιν ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς τρόφιμα, φάρμακα, ἰατροὺς καὶ κλινοσκεπάσματα.

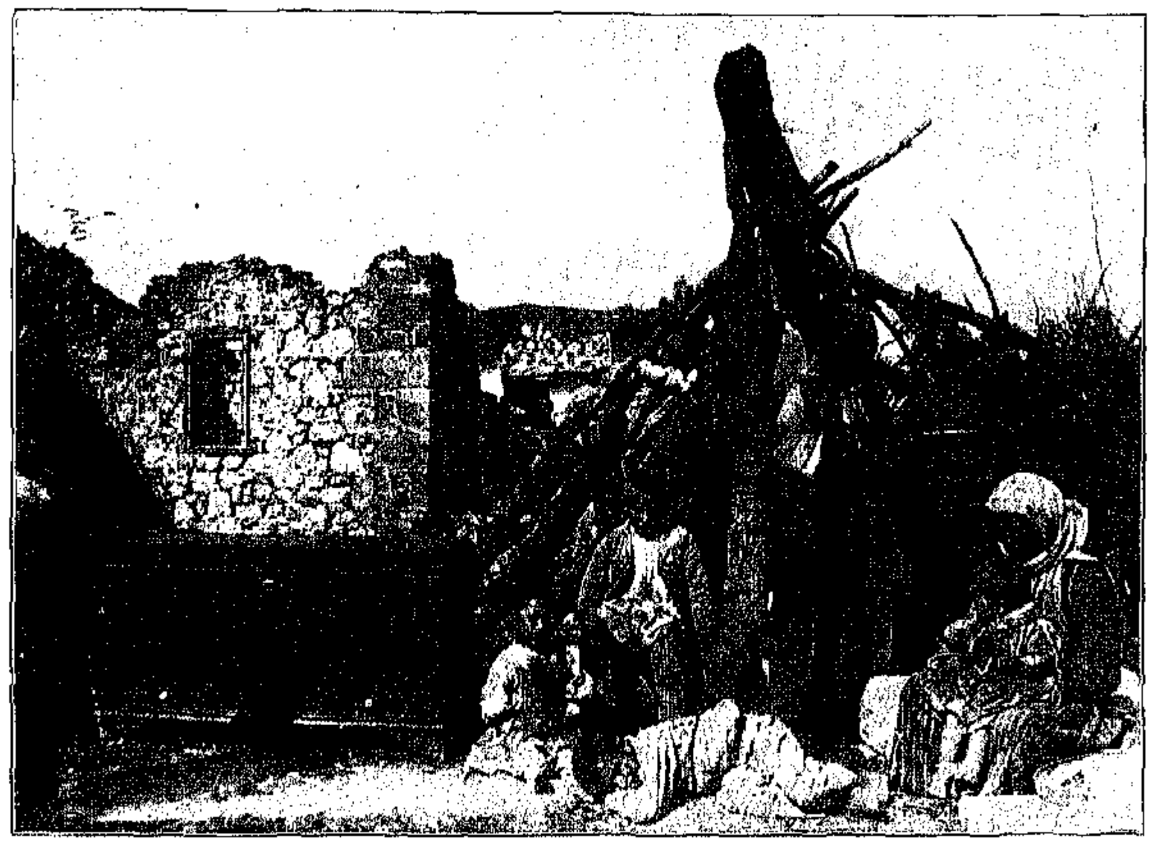

ΣΚΗΝΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΝ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΚΑΠΑΡΕΛΙ

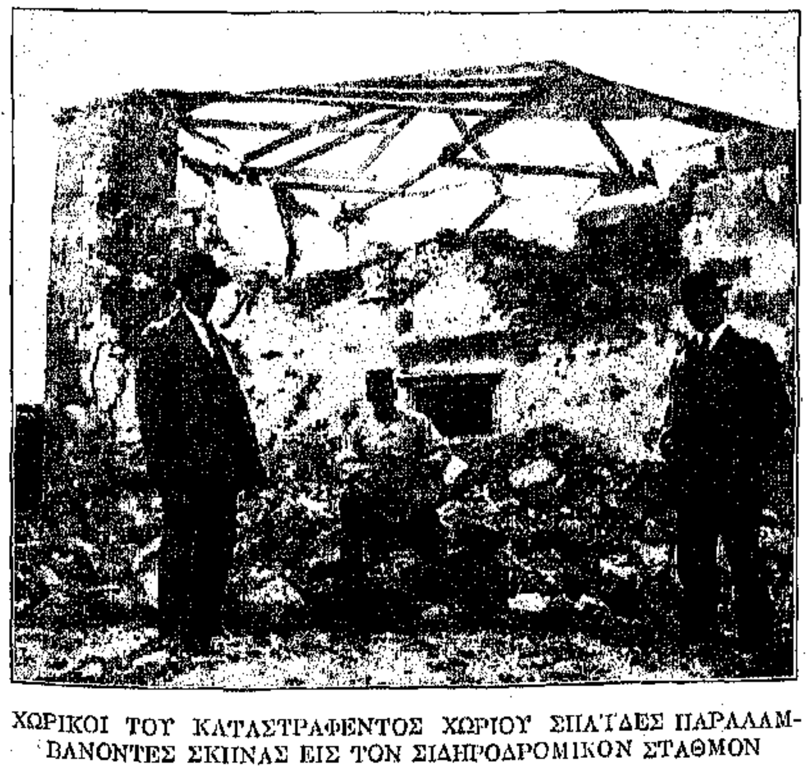

ΧΩΡΙΚΟΙ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΡΑΦΕΝΤΟΣ ΧΩΡΙΟΥ ΣΠΑΪΔΕΣ ΠΑΡΑΛΑΜΒΑΝΟΝΤΕΣ ΣΚΗΝΑΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟΝ ΣΤΑΘΜΟΝ

ΕΡΕΙΠΙΑ ΟΙΚΙΑΣ ΚΑΤΑΣΤΡΑΦΕΙΣΗΣ ΕΚ ΤΩΝ ΣΕΙΣΜΩΝ ΕΝ ΤΩ ΧΩΡΙΩ ΜΠΡΑΤΙ

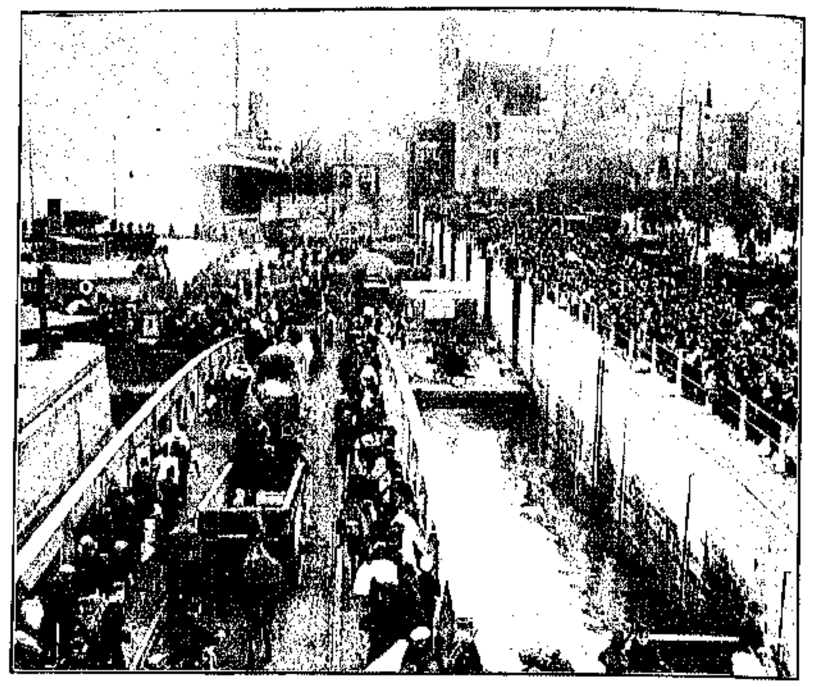

ΣΥΣΣΩΜΟΣ Η ΑΜΒΕΡΣΑ ΦΕΥΓΟΥΣΑ ΤΗΝ ΜΑΝΙΑΝ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΟΥ ΚΑΤΑΚΤΗΤΟΥ

Η ΕΞΟΔΟΣ ΕΝΟΣ ΛΑΟΥ

Η ΑΥΛΑΙΑ ἔπεσεν. Ἡ πρώτη πρᾶξις τῆς Βελγικῆς τραγῳδίας ἔληξε καὶ ὁ ἡρωϊκὸς λαὸς τῆς ἀτυχοῦς ἐκείνης γῆς εἶναι σήμερον ἄνευ πατρίδος, ἄνευ ἑστίας. Πρὸ τριῶν περίπου μηνῶν τὰ ἑπτὰ ἑκατομμύρια τῶν κατοίκων τοῦ Βελγίου ἦσαν μεταξὺ τῶν εὐτυχεστέρων ἀνθρώπων τοῦ κόσμου. Ἡ βιομηχανία αὐτῶν ἤκμαζε καὶ πάντες ἦσαν εὐχαριστημένοι.

Χωρὶς αὐτοὶ νὰ πταίσωσιν εἴς τι, ἡ χώρα των ἠρημώθη καὶ τὰ φρούριά των κατεστράφησαν. Ὁ λαὸς ἐφονεύθη ἢ κατελήφθη ὑπὸ τρόμου καὶ ἔφυγε κατὰ χιλιάδας ζητῶν καταφύγιον εἰς ξένας ἀκτάς.

Μ' ὅλα ταῦτα ὁ μικρὸς στρατὸς τοῦ Βελγίου μένει εἰσέτι ἀνέπαφος παρ' ὅλας τὰς ἀπωλείας του, καὶ τὸ θάρρος τοῦ λαοῦ αὐτοῦ διατηρεῖται εἰσέτι ἀκατάβλητον. Ἡ γενναία ψυχὴ τῶν Βέλγων δὲν ἐδειλίασε παρ' ὅλας τὰς συμφοράς, τὰς ὁποίας αἴφνης ἠναγκάσθησαν ν' ἀντιμετωπίσωσιν οὗτοι.

Ἡ μεγαλοπρεπὴς πτῶσις τοῦ Βελγίου δὲν εἶναι ἡ προσωρινή. Περὶ τούτου εἶναι βέβαιος καὶ ὁ μικρότερος ὑπήκοος τοῦ πρόσφυγος βασιλέως Ἀλβέρτου.

Ἡ πεποίθησις αὕτη διαφαίνεται εἰς πᾶσαν γραμμὴν τῆς προκηρύξεως, τὴν ὁποίαν ἡ ἐπίσης πρόσφυξ Βελγικὴ Κυβέρνησις ἐξέδωσε κατὰ τὴν 14 Ὀκτωβρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους ἐκ τῆς προσωρινῆς ἕδρας της ἐν τῇ πόλει Χάβρῃ τῆς Γαλλίας, ἐνῇ φιλοξενεῖται.

Ἡ προκήρυξις ἐκείνη διελάμβανε τὰ ἑξῆς:

«Αἱ ὑπηρεσίαι τῶν Βελγικῶν ἀρχῶν θὰ ἐξακολουθήσωσιν ἐκτελούμεναι, ὡς καὶ πρότερον, ἐκεῖ ἔνθα αἱ ἐπιτόπιαι περιστάσεις ἐπιτρέπουσι τὴν λειτουργίαν τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν.

«Ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βελγίου ἐπαναπαύονται ἐπὶ τῆς συνέσεως καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ ὑμῶν. Ἀπαραλλάκτως καὶ ὑμεῖς δύνασθε νὰ ἐπαναπαύεσθε ἐπὶ τῆς τελείας ἀφοσιώσεως ἡμῶν καὶ ἐπὶ τῆς συνδρομῆς τῶν συμμάχων ἡμῶν διὰ τὴν ἐπιτάχυνσιν τῆς ὥρας τῆς κοινῆς ἡμῶν ἀπελευθερώσεως.

«Ἡ προσφιλὴς ἡμῶν χώρα, τόσον μυσαρῶς προδοθεῖσα καὶ τόσον πολὺ κακοποιηθεῖσα ἐκ μέρους μιᾶς ἐκ τῶν Δυνάμεων, ἡ ὁποία εἶχεν ἐγγυηθῇ τὴν οὐδετερότητά της, ἔχει προκαλέσῃ τὸν γενικὸν θαυμασμὸν ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου, χάρις εἰς τὴν ἑνότητα, τὸ θάρρος καὶ τὴν ὀξυδέρκειαν ὅλων τῶν τέκνων αὐτῆς. Ὁ θαυμασμὸς οὗτος εἶναι ἡ μόνη παρηγορία ἡμῶν σήμερον καὶ τοῦ θαυμασμοῦ αὐτοῦ θὰ παραμείνωμεν ἐς ἀεὶ ἄξιοι.

«Αὔριον ἡ πατρὶς ἡμῶν θὰ ἐξέλθῃ ἐκ τῶν δοκιμασιῶν τούτων, μεγαλειτέρα καὶ ὡραιοτέρα, διὸ τὸν λόγον ὅτι ἔπαθε χάριν τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς τιμῆς τοῦ πολιτισμοῦ.

«Ζήτω τὸ ἐλεύθερον καὶ ἀνεξάρτητον Βέλγιον!»

Μεταξὺ τῶν διαφόρων εἰδικῶν ἀνταποκριτῶν, οἵτινες ἔγραψαν ἐσχάτως περὶ τοῦ Βελγίου καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ καταπατήσεως αὐτοῦ, ὁ κ. Louis L. Seaman, ἐδημοσίευσεν εἰς τὸ «Independent» τῆς Νέας Ὑόρκης ὡραῖον ἄρθρον, τοῦ ὁποίου περικοπαί τινες εἶναι λίαν ἀξιανάγνωστοι.

«Πρὸ ὀλίγου,» γράφει οὗτος, «ἐπέστρεψα ἐκ Folkstone, ἔνθα κατὰ χιλιάδας φθάνουσι καθημερινῶς οἱ Βέλγοι πρόσφυγες. Ἡ κατάστασίς των ἦτο ἀξία οἴκτου. Ἓν μικρὸν ἀνθρακοφόρον ἀτμόπλοιον πρὸ ὀλίγου ἀφιχθὲν ἐξ Ostend ἔφερε 2263 πρόσφυγες. Τόσον δὲ πυκνῶς ἦσαν οὗτοι συνεστοιβαγμένοι ἐπὶ τοῦ καταστρώματος καὶ τῶν διαδρόμων αὐτοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ταξειδίου, ὥστε ἦτο σχεδὸν ἀδύνατον νὰ κινηθῶσιν.

Ἅπαντες κατείχοντο ὑπὸ δεινῆς πείνης καὶ δίψης, τὰ δὲ σώματά των ἦσαν βεβρεγμένα καὶ κρύα, διότι καθ' ὅλον τὸ ταξεῖδιον δὲν ἔπαυσε πίπτουσα ραγδαία βροχή. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν δὲν εἶχον βάλῃ εἰς τὸ στόμα των τροφὴν ἢ ὕδωρ ἐπὶ τεσσαράκοντα ὀκτὼ ὥρας. Τὸ ὅλον ἐπαρουσίαζεν εἰκόνα ἀπολύτου ἀθλιότητος, ὑπερβαινούσης πᾶσαν περιγραφήν.

Χιλιάδες ἄλλων εἶχον τὴν γενναιότητα νὰ διαπλεύσωσι τὸ Στενὸν δι' ἁλιευτικῶν πλοιαρίων, ρυμουλκῶν καὶ ἄλλων μικρῶν σκαφῶν. Ἐν ὅλῳ περίπου 5,000 ἔφθασαν εἰς Folkstone. Ἕτεροι 8,000 ἦλθον μέσῳ Dover, τὴν δὲ προηγουμένην ἡμέραν ἦλθον περίπου 5,000 γυναικόπαιδα, ἀνήκοντα εἰς τὰς ἀγροτικὰς τάξεις. Μεταξὺ αὐτῶν ἦσαν καὶ πολλαὶ γυναῖκες φέρουσαι ἐντὸς μικρῶν δεμάτων ἐκ μανδηλίων ὅλα τὰ ἐπίγεια ὑπάρχοντά των. Μεταξὺ τῶν προσφύγων τούτων ἦσαν καί τινες, οἱ ὁποῖοι πρὸ μιᾶς ἑβδομάδος ἐθεωροῦντο πλούσιοι, ἀλλὰ σήμερον ἦσαν ἄνευ ὀβολοῦ.

Ἐκ τῶν προσφύγων ὅσοι ἔφθασαν εἰς Ἀγγλίαν εἰς μίαν ἡμέραν, 2,000 ἀπεστάλησαν ἐκ Dover εἰς Glasgow, 500 εἰς Liverpool καὶ 200 εἰς Manchester. Ἕτεροι 6,000 ἔφθασαν ἐντὸς μιᾶς ἡμέρας εἰς Λονδῖνον. Ἐκ τούτων πολλοὶ ἦσαν ἀπολύτως ἄποροι, καὶ διενεμήθησαν εἰς διάφορα τμήματα τῆς πόλεως. Τριακόσιοι περίπου ἁλιεῖς μετὰ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν ἀπεστάλησαν εἰς Milford καὶ Swansea. Μεταξὺ τῶν προσφύγων εἶναι πολλοὶ Ἰουδαῖοι. Μεγάλαι ὁμάδες ἐξ αὐτῶν ἀπεστάλησαν εἰς τὰς ὁδοὺς Poland καὶ Leman, ὅπου ἡ καλλιτέρα τάξις τῶν Ἰουδαίων κατοίκων βοηθεῖ εἰς τὴν περὶ αὐτῶν μέριμναν.

Πεντακισχίλιοι περίπου ἐκ τῶν προσφύγων διῆλθον ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἐκ τοῦ ἐν Aldwich γραφείου τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν Ἀνακούφισιν τῶν Βέλγων. Ἡ ἀρχαία αἴθουσα τῆς τροχηλασίας ἦτο ἀσφυκτικῶς πεπληρωμένη, ἐφ' ὅσον οἱ πρόσφυγες, καταγραφόμενοι εἰς τοὺς ἐπὶ τούτῳ καταλόγους, ἐλάμβανον τροφὴν καὶ διενέμοντο εἰς τὰ διάφορα μέρη τοῦ προορισμοῦ των. Εἰς πολλοὺς ἐδόθησαν ὑποδήματα καὶ φορέματα, ἀφοῦ πρότερον ὡδηγήθησαν οὗτοι εἰς τὰ οἰκεῖα τμήματα τῶν πρώτων ἀναγκῶν, τὰ ὁποῖα διατελοῦσιν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν νοσοκόμων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, βοηθουμένων ὑπὸ προσώπων, ἐθελουσίως προσφερόντων τὰς ὑπηρεσίας των.

Μεταξὺ τῶν προσφύγων ὑπῆρχον καὶ τραυματίαι Βέλγοι στρατιῶται, πυροβοληταί, πεζοί, ἀκροβολισταὶ καὶ ἄλλοι, τινὲς δὲ εἶχον τοὺς βραχίονας καὶ τὰς κεφαλὰς δεδεμένας δι' ἐπιδέσμων. Ἐπίσης ὑπῆρχον πεζοναῦται ἀνήκοντες εἰς τὰ στρατιωτικὰ σώματα ἅτινα εἶχον ἔλθῃ ἐκ τοῦ Βελγικοῦ Κόγκου καὶ μαῦροι στρατιῶται φέροντες τὰς

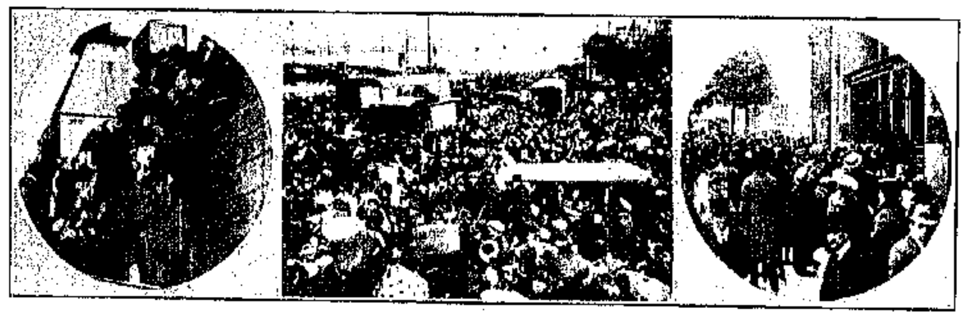

Η ΕΞΟΔΟΣ ΤΩΝ ΒΕΛΓΩΝ ΕΞ ΟΣΤΕΝΔΗΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΑΓΓΛΙΚΑ ΠΑΡΑΛΙΑ

στρατιωτικὰς στολάς των, ὡς καὶ μερικοὶ ἱερεῖς.

Ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ πολέμου ὁ Βελγικὸς στρατὸς διεξήγαγε λαμπρόν, ἀλλὰ δαπανηρὸν ἀγῶνα. Εἰς τὰς ἡρωϊκὰς αὐτῶν μάχας, ἀπὸ Λιέγης μέχρις Ἀμβέρσης, οἱ Βέλγοι διεξεδίκησαν γενναίως πᾶσαν σπιθαμὴν τοῦ ἐδάφους, συχνάκις τρέποντες εἰς φυγὴν τὰς πρωτοπορείας τοῦ ἐχθροῦ, ματαιώνοντες δὲ οὕτω τὰ σχέδια τῶν Γερμανῶν καὶ ἐπὶ ἑβδομάδας ἀναχαιτίζοντες τὴν προέλασίν των.

Εἰς τὸ γεγονὸς τοῦτο ὁ λαὸς τῆς Γαλλίας ὀφείλει τὴν πόλιν τῶν Παρισίων καὶ ἡ Μεγάλη Βρεττανία χρεωστεῖ ἴσην εὐγνωμοσύνην. Ἡ ἀναχαίτισις τῶν Γερμανῶν ἐστοίχισεν εἰς τὸ Βέλγιον πλέον τοῦ ἡμίσεως τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ καὶ ὁλόκληρον σχεδὸν τὸ ἔδαφός του—θυσία πρωτοφανὴς εἰς τὰ χρονικὰ τῆς ἱστορίας. Αὐτὴ ὅμως ἦτο ἐκείνη, ἥτις ἔδωσε καιρὸν εἰς τοὺς Συμμάχους νὰ κινητοποιήσωσι τὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις των καὶ νὰ σταματήσωσιν ἐν καιρῷ καὶ μετ' ἐπιτυχίας τὴν Πρωσσικὴν προέλασιν ἐντὸς τῆς Γαλλίας.

Ταῦτα πάντα καλῶς γνωρίζουσιν αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως καὶ δι' αὐτὸ βλέπομεν αὐτὰς φιλοτιμουμένας ἀναμεταξύ των εἰς τὸ ποία ἐξ αὐτῶν νὰ δείξῃ ζωηρότερον τὸ αἴσθημα τῆς εὐγνωμοσύνης της πρὸς τὴν μαρτυρικὴν χώραν. Καὶ ἡ μὲν Ἀγγλία, ἐκτὸς τῆς διατροφῆς καὶ τῆς περιποιήσεως τῶν Βέλγων προσφύγων ἔκαμε μεγάλας χρηματικὰς βοηθείας πρὸς τὴν Βελγικὴν Κυβέρνησιν, ἡ δὲ Γαλλία δὲν ἔπαυσε πολλαχῶς καὶ ποικιλοτρόπως ὑποστηρίζουσα καὶ πολεμοῦσα ὑπὲρ τῆς ἐλευθερώσεως τοῦ Γερμανοπατημένου Βελγίου.

Ὁ Βασιλεὺς Ἀλβέρτος τὸ πρότυπον αὐτὸ ἡρωϊσμοῦ καὶ ἀφοσιώσεως εἰς τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος εὑρεθεὶς πρό τινων ἡμερῶν εἰς Παρισίους, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ὀνομαστικῆς ἑορτῆς του, ἔλαβε πλεῖστα ὅσα δείγματα τῆς λατρείας καὶ τῆς ἀγάπης ἐκ μέρους τοῦ Γαλλικοῦ λαοῦ.

Ἐκεῖνο ὅμως, ὅπερ περισσότερον παντὸς ἄλλου ἑλκύει σήμερον τὸν θαυμασμὸν ἁπαξάπαντος τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου πρὸς τὸ μικρὸν Βέλγιον, εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Κυβέρνησις αὐτοῦ ἐκ τῶν προτέρων ἐγνώριζον τὰς προθέσεις τοῦ Γερμανοῦ Καΐζερ καὶ τὰ κατὰ τῆς Βελγικῆς ἀνεξαρτησίας τεκταινόμενα ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου τῆς Γερμανίας, καὶ ὅμως οὔτε ὁ Βασιλεύς, οὔτε ἡ Κυβέρνησις, ἠθέλησαν νὰ ὑποκύψωσιν εἰς τὰς ταπεινωτικὰς Γερμανικὰς ἀπαιτήσεις. Ἐσχάτως ἐδημοσιεύθη εἰς τὸν Εὐρωπαϊκὸν καὶ τὸν Ἀμερικανικὸν τύπον ὅτι πολὺ πρὸ τοῦ πολέμου τὸ Βέλγιον ἐπληροφορήθη ὑπὸ «φίλου μονάρχου» ὅτι ἡ Γερμανία ἐσκόπει νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τῆς Γαλλίας προελαύνουσα διὰ μέσου τοῦ Βελγικοῦ ἐδάφους. Ὁ «φίλος μονάρχης» συνεβούλευσε τότε τὸ Βέλγιον νὰ ἑτοιμασθῇ ὅπως ὑπερασπίσῃ τὴν οὐδετερότητά του ἐναντίον τοῦ μέλλοντος νὰ ἐπέλθῃ Γερμανικοῦ κολοσσοῦ.

Ἡ μικρὰ χώρα εὑρέθη εἰς τὴν θέσιν, εἰς ἣν εὑρέθη ἡ Ἑλλάς, ὅταν μίαν φορὰν ὁ ἀγέρωχος Πέρσης ἐζήτησε παρ' αὐτῆς τὰ ὅπλα της. Καὶ εἰς ἐκεῖνον μὲν ἀπήντησε τότε δεόντως ὁ Λεωνίδας διὰ τοῦ «Μολὼν λαβέ!», οὐχ ἧττον ἡρωϊκὴ ὅμως ἦτο καὶ ἡ στάσις τοῦ Βελγίου ἀπέναντι τοῦ ἐπικειμένου κινδύνου.

Ὡπλίσθη, ἡτοίμασε τὰ φρούριά του καὶ ἀνέμενεν. Εἰς τὸν ἐπακολουθήσαντα ἀγῶνα, ὁ στρατὸς καὶ τὰ φρούρια τοῦ Βελγίου ἀπεδείχθησαν ἀνίσχυρα ὅπως ἐμποδίσωσι μέχρι τέλους τὴν Γερμανικὴν πλημμύραν.

Οἱ Γερμανοὶ κατόπιν ὀλεθριωτάτου ἀγῶνος διέβησαν διὰ τοῦ ἐδάφους τῆς μικρᾶς χώρας καὶ ἐχύθησαν ἀκάθεκτοι ἐντὸς τῆς Γαλλίας. Τὸ Βέλγιον ἔπεσεν.

Πόσον ὅμως ἡ πτῶσις αὐτοῦ παρομοιάζει μὲ τὴν παλαιὰν ἐκείνην πτῶσιν τῆς Ἑλλάδος! Καὶ αἱ Θερμοπύλαι ἔπεσαν, οἱ Πέρσαι διέβησαν ὑπὲρ τὰ πτώματα τῶν τριακοσίων, καὶ οἱ Ἕλληνες ἀπεγνωσμένοι κατέφυγον πρὸς στιγμὴν εἰς τὰ ξύλινα τείχη.

Οἱ τριακόσιοι τοῦ Βελγίου ὡσαύτως ἔπεσαν καὶ οἱ ὑπολειφθέντες ἐζήτησαν τόπον σωτηρίας διὰ τῶν ἀτμοπλοίων. Ὡς δὲ εἰς τὴν καρδίαν τῶν τότε Ἑλλήνων διετηρήθη ἄσβεστος ὁ πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὴν ἐλευθερίαν ἔρως, οὕτω καὶ οἱ σημερινοὶ πρόσφυγες τοῦ Βελγίου, ἀπὸ τοῦ Βασιλέως μέχρι τοῦ τελευταίου πολίτου, δὲν παύουσιν ἀγωνιζόμενοι διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν Γερμανῶν ἐκ τῆς χώρας των καὶ τὴν ἀνάκτησιν τῆς ἐλευθερίας των.

Οἱ Ἕλληνες ἐν τέλει ἐνίκησαν καὶ ἐδίωξαν τοὺς Πέρσας. Ἆρά γε οἱ Βέλγοι δὲν θὰ δυνηθῶσι νὰ πράξωσι τὸ ὅμοιον πρὸς τοὺς Γερμανούς;

Εἷς ἄλλος πολεμικὸς ἀνταποκριτής, ὁ Paul Erinux τῆς Γαλλικῆς «Journal» ἔγραφεν ἐξ Ὀστένδης: «Ἤμην εἰς μίαν ὁδὸν ἀπὸ ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι ὁδηγοῦν τὸν Βελγικὸν λαὸν εἰς προσωρινὴν ἐξορίαν. Εἰς τὴν ὁδὸν ἐκείνην συνωθεῖτο τόσον πυκνὸν πλῆθος, ὥστε τὰ αὐτοκίνητα καὶ αἱ ἅμαξαι δυσκόλως κατώρθωνον νὰ χαράξουν δίοδον. Καὶ ἐσκεπτόμην τὸν Βασιλέα Ἀλβέρτον καὶ τὴν θλῖψιν, τὴν ὁποίαν θὰ τοῦ ἐπροξένει ἡ ἔξοδος ἐκείνη.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ ἀξιοθρήνητος ἔξοδος τοῦ λαοῦ ἐξακολουθεῖ. Οἱ ἄποροι συνεθλίβοντο εἰς τὰ γραφεῖα τῶν ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν, ὅπως μεταβῶσι δωρεὰν εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Πολλαὶ χιλιάδες ἐξ αὐτῶν ἀναμένουν ἀκόμη ὑπὸ τὴν βροχὴν τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἀτμοπλοίων. Εἶδον γυναῖκας τελείως παράφρονας, αἱ ὁποῖαι ἄφηνον ὅλας τὰς ἀποσκευάς των διὰ νὰ δεχθοῦν μίαν θέσιν, τὴν ὁποίαν προσέφερον εἰς αὐτὰς Ἄγγλοι στρατιῶται ἐντὸς σκευοφόρων ἁμαξῶν, ὅπου ἔμενον κεκρυμμέναι, συντετριμμέναι, ἀλλὰ προφυλαγμέναι ἐν μέσῳ τοῦ παντοειδοῦς στρατιωτικοῦ ὑλικοῦ.

Ἕτεραι μὲ γυμνὴν τὴν κεφαλὴν καὶ μὲ ἁπλούστατα ἐνδύματα ἐβάδιζον παραπλεύρως ἄλλων, αἵτινες ἔφερον τὰ καλλίτερα φορέματά των καὶ πίλους στολισμένους διὰ πτερῶν καὶ λοφίων. Κουρασμέναι σχεδὸν ὅλαι ἀπὸ τὸ βάρος τῶν δεμάτων, τὰ ὁποῖα ἐκράτουν, ἐπροχώρουν μετὰ δυσκολίας καὶ συχνὰ ἄφηνον νὰ πίπτουν ἐπὶ τῆς λάσπης τὰ φορτία των, ἐπὶ τῶν ὁποίων κατόπιν ἐσωριάζοντο καὶ αὐταὶ ἐξηντλημέναι. Μητέρες, κρατοῦσαι εἰς τὰς ἀγκάλας τὰ τέκνα των, ἐβάδιζον μὲ λυγμούς. Ἄλλαι προυχώρουν μὲ ἄτακτα βήματα, μὲ ἀπλανῆ καὶ βλοσυρὰ βλέμματα, ἀδιάφοροι πρὸς πάντα τὰ συμβαίνοντα περὶ ἑαυτάς. Μικρὰ κοράσια καὶ ἀγόρια καταπεπονημένα περιεπάτουν κλαίοντα. Οἱ ἄνδρες μετεχειρίζοντο διάφορα μέσα διὰ νὰ ἀνακουφίζουν τοὺς συνοδοιπόρους των, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἐφαίνοντο ἐξηντλημένοι.

Καὶ ἡ τραγικὴ καὶ ἀξιολύπητος αὕτη ἔξοδος ἐξακολουθεῖ ἐπὶ δύο ἡμέρας κατὰ μῆκος τῶν ὁδῶν, αἱ ὁποῖαι εἶναι γεμᾶται ἀπὸ φορεῖα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Τὴν ὥραν ἐκείνην ἡ Βασίλισσα Ἐλισάβετ ἐπεβιβάσθη τῆς θαλαμηγοῦ της.

Καὶ διὰ νὰ δώσωμεν ἀμυδρὰν εἰκόνα τῶν βαρυτάτων συνθηκῶν, ὑφ' ἃς πολεμεῖ σήμερον κατὰ τῶν Γερμανῶν ὁ γενναῖος στρατὸς τοῦ Βελγίου, ὁμοῦ μετὰ τῶν Γάλλων, παραθέτομεν τὴν ἑπομένην περικοπὴν ἐξ προσφάτου ἀνταποκρίσεως Ἀμερικανικῆς ἐφημερίδος: «Μὲ ἄχυρον μέσα εἰς τὰ ξύλινα ἐγχώρια ὑποδήματα καὶ μὲ μικρὰς πυρὰς μέσα εἰς τὰ ἐντὸς τῶν χαρακωμάτων διαμερίσματα αὐτῶν, οἱ Γάλλοι καὶ οἱ Βέλγοι στρατιῶται πολεμοῦσι κατὰ τοῦ ψύχους ἐν Φλαμανδίᾳ. Τὰ χαρακώματά των κεῖνται εἰς τὸ ἄκρον πλημμυρισμένων πεδιάδων, καὶ πολλάκις ἐντὸς αὐτῶν οἱ ἐν λόγῳ στρατιῶται ἀλείφονται ὑπὸ τοῦ πηλοῦ ἢ βρέχονται μέχρι τοῦ δέρματος. Ὁπωσδήποτε ὅμως οὗτοι κατορθώνουσι νὰ διατηρῶσι τὴν ὑγείαν των καὶ τὴν εὐθυμίαν παρ' ὅλα τὰ δεινὰ τοῦ χειμῶνος. Τὸ ἔδαφος εἶναι τόσον ὑγρὸν ὥστε εἶναι ἀδύνατον νὰ σκαφθῇ καὶ πᾶν ὕψωμα ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῶν χαμηλῶν γαιῶν ἐπισύρει τὸ πῦρ τῶν Γερμανῶν.» Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ἀγωνίζονται σήμερον οἱ Βέλγοι πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς πατρίδος των.

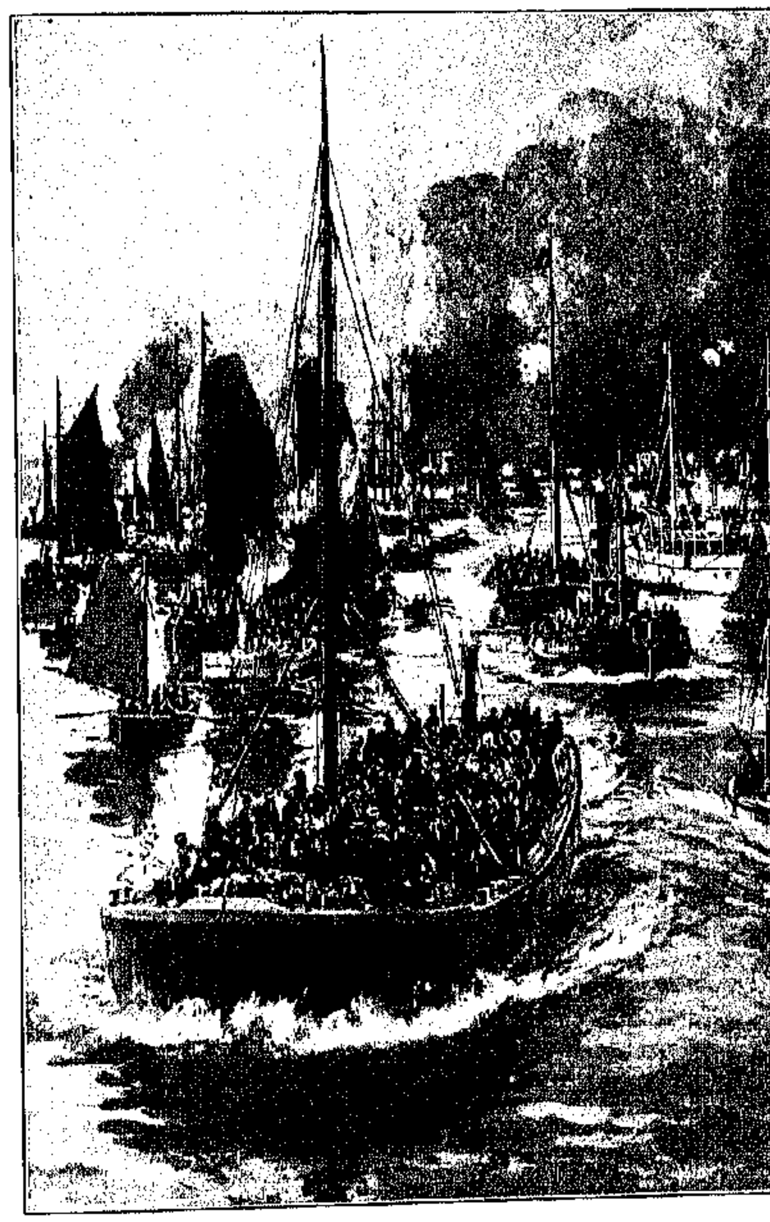

ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΗΣ ΑΜΒΕΡΣΗΣ ΦΕΥΓΟΝΤΕΣ ΔΙΑ ΤΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ SCHELDT ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΦΙΛΟΞΕΝΟΝ ΟΛΛΑΝΔΙΑΝ

Ο ΛΕΩΝ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

(ΟΥΓΓΡΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ) υπο MAURUS JOKAÏ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ***

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου.)

Ἐφαντάσθη ὅτι εὑρίσκετο εἰς αὐλικόν τινα χορὸν ἐν Παρισίοις, ὡς εἶχεν ἴδη εἰς τὸ Λοῦβρον, ὅτε ἦτο νεᾶνις. Ἑκατοντάδες νεαρῶν ὀδαλισκῶν ἐπεδείκνυον ὑπερηφάνως τὰς ὡραίας ἀμφιέσεις των τοῦ τελευταίου συρμοῦ, φέρουσαι ἐπιχαρίτως μακρὰ χειρόκτια καὶ μεταξωτὰς κάλτσες. Ἀντὶ κεκρυφάλου ὡραῖοι πτερωτοὶ πῖλοι καὶ ἄνθη ἐκόσμουν τὴν μεγαλοπρεπῆ καὶ πλουσίαν κόμην των μὲ τοὺς κτενισμένους καὶ σγουροὺς βοστρύχους. Περιεφέροντο δὲ ὡς αἰθέρια πλάσματα μὲ τὰς ἐξώμους μεταξίνας ἐσθῆτάς των, αἵτινες ἄφηνον ἐλεύθερα τὰ πλούσια στήθη των καὶ τοὺς ἀλαβαστρίνους λαιμούς των, τοὺς ὁποίους ἐδρόσιζον διὰ πολυτελῶν ῥιπιδίων, τῶν ὁποίων αἱ ζωγραφισταὶ πεταλοῦδαι ἐφαίνοντο ὡς νὰ ἐπέτων. Ἔλειπεν ὅμως ἀπὸ τὸν γραφικώτατον ἐκεῖνον χορὸν πρᾶγμά τι, ἡ ἀπουσία τοῦ ὁποίου ἦτο αἰσθητή—τὸ ἀνδρικὸν στοιχεῖον.

Μόνον τέσσαρες ἀντιπροσώπευον τὸ ἀνδρικὸν φῦλον: ὁ Σουλτᾶνος, ὁ Διάδοχος τοῦ Θρόνου, ὁ Κιζλὰρ Ἀγᾶς καὶ ὁ Ἀναχτὰρ Βέης. Ἐκ τῶν τεσσάρων τούτων, οἱ μὲν δύο ἦσαν ἤδη περασμένης ἡλικίας, ἐνῷ οἱ ἄλλοι δύο δὲν ἦσαν ἀκόμη ἄνδρες. Καὶ οἱ τέσσαρες ἐφόρουν Οὐγγρικοὺς ἐπενδύτας, μακρὸν μαῦρον πανταλόνιον καὶ κόκκινα φέσια. Ὁ Σουλτᾶνος, μὲ τὴν παχεῖαν μορφήν του, ἠδύνατο κάλλιστα νὰ ἐκληφθῇ ὡς πραγματικὸς Οὔγγρος βουλευτής, τόσον ὡραῖα ἐφηρμόζετο εἰς τὸ σῶμά του ὁ μέχρι τοῦ λαιμοῦ κουμβωμένος ἐπενδύτης του. Ἐξ ἄλλου ἡ συμπαθητικὴ μορφὴ τοῦ νεαροῦ πρίγκηπος συνεδυάζετο θαυμασίως μετὰ τῆς κομψῆς ἀμφιέσεώς του· ἡ κόμη του ἦτο κτενισμένη καὶ χωρισμένη ἐπιδεξίως εἰς δύο, τὸ δὲ κομψὸν καὶ λευκὸν ὑποκάμισόν του, μόλις διακρινόμενον κάτωθεν τοῦ ἐπενδύτου του, τὸν καθίστα ὡραιότατον. Ἀπ' ἐναντίας ὁ Κιζλὰρ Ἀγᾶς εἶχε λάθη περίεργον ὄψιν μὲ τὴν ἀσυνείθιστον ἀμφίεσίν του. Οὗτος διαρκῶς προσεπάθει νὰ χώνῃ τὰς χεῖράς του εἰς τὴν ζώνην του, ὅτε δὲ ἐνεθυμεῖτο ὅτι δὲν εἶχε τοιαύτην, τότε ἄφηνεν αὐτὰς ἐλευθέρας πρὸς τὰ κάτω, ῥίπτων δειλὰ βλέμματα πέριξ του, ὡσεὶ αἰσχυνόμενος διότι τὸ ἔνδυμα δὲν ἔφθανεν ἀρκετὰ κάτω διὰ νὰ τὸν καλύπτῃ εὐπρεπῶς.

Ἡ Σουλτάνα Βαλιδὲ ἐξεπλάγη ὑπερβολικῶς. Τὸ θέαμα τὴν ἐπανέφερεν ὀπίσω εἰς τὰ παιδικά της ἔτη, καὶ εὐγνωμόνως συνέσφιγγε τὸν υἱόν της εἰς τὸ στῆθός της διὰ τὴν ἀπρόοπτον ταύτην ἔμπνευσίν του, ἐνῷ ἐκεῖνος κατεφίλει τὰς χεῖρας τῆς μητρός του. Ὁ Σουλτᾶνος διεσκόρπιζε τὸν ἔρωτά του μεταξὺ πολλῶν γυναικῶν, ἀλλὰ μόνον ἡ μήτηρ του ἀπήλαυε τοῦ ἀμερίστου σεβασμοῦ του. Αἱ ὀδαλίσκαι περιεκύκλωσαν τὸν καλὸν Σουλτᾶνον, χαροποιοῦσαι καὶ θωπεύουσαι αὐτόν. Διότι οὗτος ποτὲ δὲν ἐφέρετο σοβαρῶς πρὸς αὐτὰς—πάντοτε ἦτο ὁ προστάτης των, καὶ ὅλαι, ὅσαι ἠξιοῦντο τοῦ ἔρωτός του, ἦσαν βέβαιαι ὅτι ἡ πρὸς αὐτὰς στοργή του ἦτο σταθερά.

Ἑκάστη ἐξ αὐτῶν προσεπάθει ἐπίσης νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν Σουλτάναν Βαλιδέ, δεικνύουσα εἰς αὐτὴν τὰ νέα της ἐνδύματα, ἀλλ' οὐδεμία ἐξ αὐτῶν προσείλκυσε τόσον τὴν εὔνοιαν τῶν ὀφθαλμῶν της, ὅσον τὸ νέον ἄνθος, τὸ ὁποῖον, ἂν καὶ τελευταίως εἶχεν εἰσαχθῇ εἰς τὸ Ἀνάκτορον, ἦτο τώρα τὸ πρῶτον μεταξὺ αὐτῶν—ἡ ὡραία Κιρκασιανὴ νεᾶνις. Τὸ ἐλαφρόν, ὡς πέρδικος, βάδισμά της, ὁ ὡραῖος καὶ ἀλαβάστρινος λαιμός της, τὸ θέλγητρον τῶν ὀφθαλμῶν της, οἱ στρογγύλοι ὦμοί της, καὶ τὸ ἁβρὸν καὶ εὐῶδες νεανικὸν στῆθός της ἦσαν τοιαῦτα, ὥστε ἠδύνατό τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἐξῆλθεν ἀπὸ Παρισινὴν αἴθουσαν, ὅπου εἰδικοὶ καλλωπισταὶ τὴν κατέστησαν πρότυπον τοῦ ὡραιοτέρου συρμοῦ. Ἡ κόμη της, κτενισμένη θαυμασίως, ἄφηνε νὰ πίπτουν ἀφελῶς ἐπὶ τοῦ λευκοῦ καὶ ἁβροῦ τραχήλου της σγουροὶ βόστρυχοι, ποῦ προσέδιδον εἰς τὸ πρόσωπόν της κάτι τι τὸ ἐπιβλητικόν, τὸ μεγαλοπρεπές, μὲ ποιάντινα συγχρόνως ἀρρενωπὴν ἔκφρασιν—ἦτο πράγματι χάρμα τῶν ὀφθαλμῶν καὶ διὰ τὸν μᾶλλον τεχνοκρίτην. Ναί, ὁ Ἕλλην ἔμπορος εἶχε δίκαιον· τὸ μέρος ὅπου ἔζησε καὶ ἐμεγάλωσε ἡ Μιλιέβα δὲν εἶχεν ἄλλο ὅμοιόν του ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἡ Σουλτάνα Βαλιδὲ ἠσπάσθη τὴν ὀδαλίσκην εἰς τὸ μέτωπον καὶ κατόπιν τὴν ὡδήγησεν ἐκ τῆς χειρὸς εἰς τὸν Σουλτᾶνον, ὅστις δὲν τῇ ἐπέτρεψε νὰ φιλήσῃ τὴν χεῖρά του (διότι ποῦ ἠκούσθη νὰ φιλήσῃ γυνὴ τὴν χεῖρα ἀριστοκράτου φέροντος χορευτικὴν ἐσθῆτα), ἐπέτρεψεν ὅμως εἰς τὸν νεαρὸν Διάδοχον τοῦ Θρόνου νὰ λάβῃ τὴν Μιλιέβαν ἐκ τοῦ βραχίονος καὶ νὰ τὴν ὁδηγήσῃ διὰ μέσου τῆς αἰθούσης. Ὁπόσον ὡραῖον νεανικὸν ζεῦγος ἀπετέλεσαν! Ὁ Ἀβδοὺλ Μετζὶτ μόλις θὰ ἦτο τότε εἴκοσιν ἐτῶν, ἐνῷ ἡ νεᾶνις εἰσήρχετο εἰς τὸ δέκατον τέταρτον ἔτος τῆς ἡλικίας της. Ἀλλά, πλὴν τῆς διαφορᾶς τῶν ἐνδυμάτων των, κανεὶς δὲν ἠδύνατο νὰ εἴπῃ τίς ἦτο ὁ νέος καὶ τίς ἡ νέα.

Ἤδη οἱ τόνοι τῆς ὀρχήστρας ἤρχισαν νὰ ἀκούωνται, ἐνῷ εὐχάριστος ἔκπληξις ἀνέμενε τὴν Σουλτάναν. Διότι ἤκουεν ἄλλην μίαν φορὰν τὰς μελῳδίας τοῦ κλειδοκυμβάλου, τὰς ὁποίας ἄλλοτέ ποτε εἶχεν ἀκούσῃ. Ἡ κατάπληξίς της ὅμως ἐκορυφώθη ὅτε ὁ Σουλτᾶνος τὴν προσεκάλεσε νὰ χορεύσουν.

Τί παράλογος ἰδέα! Ἡ χήρα Σουλτάνα νὰ χορεύσῃ μινουέτον μετὰ τοῦ υἱοῦ της, τοῦ Σουλτάνου, ἐνώπιον τῶν χαριεντιζομένων ὀδαλισκῶν, αἱ ὁποῖαι οὐδέποτε πρότερον εἶδον παρόμοιον θέαμα; Ποῦ ἦτο τὸ δεύτερον ζεῦγος; Διατί νὰ μὴ χορεύσουν ὁ πρίγκηψ καὶ ἡ Μιλιέβα, λόγου χάριν; Πράγματι κατ' ἐπιθυμίαν της ἔλαβον ἐκεῖνοι θέσιν ἀπέναντι τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ζεύγους καὶ ἐλαφρὰ ὑπὸ τοὺς ὀνειρώδεις τόνους τῆς μουσικῆς ἐχόρευσαν ὁμοῦ τὸν εὐπρεπῆ καὶ μελαγχολικὸν χορόν, κλίνοντες ἐνίοτε ὁ εἷς ἐπὶ τοῦ ἄλλου μετὰ μεγαλοπρεπείας καὶ ἁβροφροσύνης.

Οὐδέποτε ἄλλοτε εἶχε θεαθῇ εἰς τὸ Ἀνάκτορον παρόμοιον θέαμα. Ἡ Σουλτάνα ἐθαύμαζε βλέπουσα τὴν ἐπιδεξιότητα, μεθ' ἧς ἡ Μιλιέβα ἐχόρευεν· ἦτο κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν πραγματικὴ παρθένος τῆς τιμῆς μὲ τὸ πριγκηπικόν της μειδίαμα, διὰ τὸ ὁποῖον ὁ Γαβριὴλ Ντ' Ἐστρὲ ἦτο μίαν φορὰν διάσημος.

Ὁ καλὸς Μαχμοὺτ τοσοῦτον ἐθαμβώθη, παρατηρῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς Μιλιέβας, ὥστε παρ' ὅλους τοὺς κανόνας τῆς ἑσπερίδος ἐνηγκαλίσθη καὶ περιέπτυξε διὰ τῶν βραχιόνων του τὴν Μιλιέβαν εἰς τὸ στῆθός του καὶ τὴν ἠσπάσθη εἰς τὸ πρόσωπον δὶς ἢ τρίς, χωρὶς ὅμως νὰ φιλήσῃ καὶ τὴν χεῖρά της—διότι μόνον τῆς Σουλτάνας Βαλιδὲ τὴν χεῖρα συνείθιζε νὰ φιλῇ.

Ὅτε ὁ χορὸς οὗτος ἔληξεν, οἱ μουσικοὶ εὐνοῦχοι ἔπαιξαν βάλς, εἰς τὸ ὁποῖον ἔλαβον μέρος ὅλαι αἱ ὀδαλίσκαι. Ὁ θόρυβος ὅμως ἐκ τῶν φωνῶν τῶν χορευτριῶν ἦτο μεγαλείτερος τοῦ τῆς μουσικῆς. Ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, ἐπὶ τῆς λείας καὶ στιλπνῆς ἐπιφανείας τῆς αἰθούσης, βαρεῖαι κατέπιπτον αἱ ὡραῖαι νύμφαι, μὴ συνειθισμέναι νὰ χορεύουν ἐπὶ ὀλισθηροῦ ἐδάφους, ἐνῷ περὶ αὐτὰς ἔπιπτον ἄλλαι πληροῦσαι τὴν εὐρεῖαν αἴθουσαν διὰ τῶν ὀξειῶν φωνῶν καὶ τῶν ἠχηρῶν γελώτων των. Μερικαὶ ἐκ τούτων, δυσηρεστημέναι ἢ μὴ ἀρέσκουσαι τὸν χορόν, ἀπεσύροντο τότε, ἀλλ' αἱ ζωηρότεραι καὶ εὐθυμότεραι φίλαι των τὰς ἔσυρον πάλιν διὰ τῆς βίας. Ὁ γέρων Κιζλὰρ Ἀγᾶς καὶ ὁ Ἀναχτὰρ Βέης ἵσταντο εἰς τὸ μέσον, ἐπιβλέποντες μήπως συμβῇ σκάνδαλόν τι. Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ αἱ εἰς τὸ ζενὶθ τῆς εὐθυμίας καὶ ζωηρότητος εὑρισκόμεναι ὀδαλίσκαι τοὺς περιεστοίχισαν αἰφνιδίως, ἐρρίφθησαν ἐπ' αὐτῶν, τοὺς ἔσυραν εἰς τὸν χορὸν καὶ τοὺς περιέφεραν πέριξ τῆς αἰθούσης, ὡς μαινόμεναι, κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε οἱ δύο καλοὶ ἄνθρωποι δὲν ἠδύναντο πλέον νὰ ἀναπνεύσουν.

Ὁ Σουλτᾶνος καὶ ἡ Βαλιδὲ μετὰ τοῦ Πρίγκηπος καὶ τῆς Μιλιέβας ἐκάθηντο ἐπί τινος ὑψηλῆς ἐξέδρας, γελῶντες καὶ διασκεδάζοντες μὲ τὸ θαυμάσιον θέαμα. Οἱ αὐληταὶ ἔπαιζον τώρα ζωηρότερον, οἱ τυμπανισταὶ ἔτυπτον τὰ ὄργανά των ἀγρίως, τὰ κύμβαλα ἐκρότουν, ἐνῷ αἱ ὀδαλίσκαι ἔσυρον τὰ δύο θύματά των δαιμονιωδῶς.

Ἆ! Σταθῆτε! Τί ἀκούεις, καλὲ Σουλτᾶνε; Τί εἶναι ὁ ἔξω θόρυβος ποῦ ἀναμιγνύεται μὲ τὴν ἐντὸς τῆς αἰθούσης ὀχλαγωγίαν; Ἔξω ἀκούονται ἐπίσης ἦχοι τυμπάνων, τῶν σαλπίγγων προανακρούσματα καὶ τῶν ἀνθρώπων ἀλαλαγμοί.

Τί ἀνοησία! Ποῖος λέγει; Δὲν εἶναι παρὰ φαντασίας ἀποκυήματα! Φέρετε τὰ ποτήρια—ὄχι τὰ μικρὰ ποτήρια τοῦ σερμπετίου—διότι εἶναι τὰ γενέθλια τῆς Βαλιδέ. Ἀπόψε θὰ γείνωμεν Εὐρωπαῖοι. Φέρετε ἐδῶ οἶνον καὶ ποτήρια διὰ πρόποσιν!

Ὁ Σουλτᾶνος ἔτρεφεν ἰδιαιτέραν προτίμησιν διὰ τὸν οἶνον τοῦ Τόκεϋ τῆς Αὐστρίας καὶ τὸν καμπανίτην τῆς Γαλλίας, ἀμφότεροι δὲ οἱ πρεσβευταὶ τῶν μεγάλων τούτων Δυνάμεων εἶχον μεγίστην ἐπιρροὴν εἰς αὐτόν.

Εἰς τὴν πρόποσιν ταύτην θὰ ἐλάμβανον μέρος καὶ αἱ ὀδαλίσκαι· ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ὁ χορὸς ἐξηκολούθει φαιδρότερον, ἡ δὲ θορυβώδης μουσικὴ καὶ τὰ τραγούδια ηὔξανον καταπληκτικῶς.

Ἀλλὰ τί συνέβαινεν;

Ὁ Σουλτᾶνος ἐπέστησε τὴν προσοχήν του. Τί εἶναι αὐτοὶ οἱ ἀλαλαγμοὶ ἔξω τῶν ἀνακτόρων; Τί εἶναι αὐτὴ ἡ λάμψις, ἡ ὁποία κυματίζει ἐπὶ τῶν στρογγύλων παραθύρων;

Ὁ θόρυβος αὐτὸς δὲν προέρχεται ἀπὸ τύμπανα· οἱ ἀλαλαγμοὶ οὗτοι δὲν εἶναι ἀλαλαγμοὶ ὀργιαζόντων· ὁ κρότος δὲν εἶναι τῶν κυμβάλων· ὄχι, εἶναι σύγκρουσις σπαθῶν, ἦχος κανονίων, ὀχλαγωγία πολιορκίας, καὶ ἡ λάμψις αὕτη δὲν εἶναι λάμψις χαρμοσύνων πυρῶν· εἶναι φλογώδεις πυρσοί!

Σήκου, σήκου, Μαχμούτ, ἀπὸ τὸ κάθισμά σου! Μακράν σου τὸ ποτήριον, καὶ ἔξω μὲ τὴν σπάθην! Δὲν εἶναι ἡ νὺξ αὕτη διὰ κραιπάλην· ὁ θάνατος εἶναι ἐμπρός· ἡ ἐπανάστασις ὀργιάζει πρὸ τῆς θύρας σου! Τὰ ἀνάκτορα πολιορκοῦνται!

Εἴκοσι χιλιάδες Γενιτσάρων προσέβαλον ἔξω τὰς πύλας τοῦ Ἀνακτόρου σου, ἐνῷ ἡ ὀρχήστρα παίζει τὰ τερπνότερα τεμάχια μέσα εἰς τὴν λαμπροφωτιστον αἴθουσαν!

— Ἀκούετε; ἀνέκραξεν ὁ Καρᾶ Μακάν, ὁ περιφημότερος ῥήτωρ τῶν Γενιτσάρων, ὅστις διὰ τῶν ἰδίων του χειρῶν ἐκρέμασε τὸν Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὸ κατώφλιον τοῦ παλατίου. Ἀκούετε τὴν μουσικήν; Αὐτοὶ διασκεδάζουν, ἐνῷ ὁλόκληρος ἡ Αὐτοκρατορία πενθεῖ. Γνωρίζετε ποῖαι εἶναι αἱ ἀποψιναὶ τελευταῖαι εἰδήσεις; Οἱ Σουλιῶται ᾐχμαλώτισαν τὸν Γάσκο Βέην, καὶ ἐξεμηδένισαν τὸν πρὸ τῶν Ἰωαννίνων στρατόν μας. Μία γυνὴ ἀνετίναξε τὴν ναυαρχίδα τοῦ Καπετὰν Πασᾶ. Ἡ καταστροφὴ λυμαίνεται πέριξ μας καὶ ἡ ἐπιβουλὴ καὶ ὁ δόλος διαιτῶνται εἰς τὸ Ἀνάκτορον. Ἀκούσατε! Χορεύουν, τραγουδοῦν, δροσίζουν τὰ χείλη των μὲ οἶνον, καὶ αἱ βλασφημίαι των φέρουν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μας τὴν ὀργὴν τοῦ Ἀλλάχ!

Ἡμεῖς χύνομεν τὰ δάκρυά μας καὶ τὸ αἷμά μας, ἐνῷ ἐκεῖνοι διασκεδάζουν καὶ μᾶς ἐμπαίζουν. Δὲν πρέπει νὰ τοὺς ξεκαθαρίσωμεν; Δὲν πρέπει νὰ χύσουν καὶ ἐκεῖνοι τὸ αἷμά των;

Τὸ μανιῶδες πλῆθος ἀπήντησε μὲ ἀπεριγράπτους ὠρυγὰς εἰς τοὺς στασιαστικοὺς τούτους λόγους.

— Ὁλόκληρον τὴν αὐτοκρατορίαν ἂν περιέλθωμεν δὲν θὰ συναντήσωμεν στίγμα μεγαλείτερον ἀπ' αὐτό.

— Θέσατε πῦρ εἰς τὸ Ἀνάκτορον! ἀνέκραξεν αἴφνης μία φωνή, τὴν ὁποίαν ἐπανέλαβον καὶ οἱ ἄλλοι.

— Θάνατος εἰς τοὺς Βεζύρας! Θάνατος εἰς τοὺς εὐγενεῖς τοῦ Ἀνακτόρου, ὠρύετο τὸ πλῆθος. Μία ὅμως φωνή, καλύψασα ὅλας τὰς ἄλλας, ἠκούσθη λέγουσα: «Θάνατος εἰς τὸν Σουλτᾶνον!»

Ὁ Καρᾶ Μακὰν ἐστράφη πρὸς τὴν διεύθυνσιν ἐκείνην καὶ ὑπερησπίσθη τὸν κύριόν του.

— Ὄχι, ἀνέκραξε, τὸν Σουλτᾶνον! Ἡ ζωὴ τοῦ Σουλτάνου εἶναι ἱερά. Ἐκεῖνος καὶ τὰ τέκνα του εἶναι οἱ μόνοι ἐπιζῶντες ἐκ τοῦ αἵματος τοῦ Ὀμάρ. Μ' ὅλον ὅτι δὲ δὲν εἶναι ἱκανὸς νὰ ἵσταται ἐπὶ τοῦ θρόνου τὸν ὁποῖον ὁ ἡρωϊκὸς Μωάμεθ προώρισε διὰ τοὺς ἀπογόνους του, ἐν τούτοις εἶναι ὁ τελευταῖος τῆς γενεᾶς του, καί, ὡς ἐκ τούτου, ἡ κεφαλὴ τοῦ Σουλτάνου εἶναι ἱερά. Ἀλλὰ θάνατος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν (Ρεῖς Ἐφένδη), θάνατος εἰς τοὺς Κιζλὰρ Ἀγᾶν καὶ Καπετὰν Πασᾶν! Ἐκεῖνοι εἶναι ἡ αἰτία τῆς ἐρημώσεώς μας. Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Γκιαούρηδων τοὺς πληρώνουν διὰ νὰ καταστρέφουν τὴν χώραν μας. Καταστρέψατέ τους ἐκ θεμελίων, καὶ ἐὰν ἔχουν τέκνα εἰς τὴν οἰκογένειάν των ἐξολοθρεύσατέ τα, ἀκόμη καὶ τὰ βρέφη τὰ θηλάζοντα, διότι ἡ ἀνάμνησίς των πρέπει νὰ ἐξαλειφθῇ τελείως!

Ὁ ὄχλος ὠρύετο ἀγρίως πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ Ἀνακτόρου, αἱ ὁποῖαι ἦσαν κεκλεισμέναι καὶ προσδεδεμέναι δι' ἁλύσεων. Οἱ Γενίτσαροι ἐσάλπιζον τὸ σύνθημα τῆς ἐπαναστάσεως, τὰ δὲ τύμπανα ἐκρότουν, ἐνῷ ὁ Σουλτᾶνος ἐντὸς τοῦ ἀνακτόρου ἀνεπαύετο, στηρίζων τὴν κεφαλήν του ἐπὶ τοῦ πάλλοντος στήθους ὡραίας νεάνιδος. Αἴφνης ὅμως ἀπαισία εἴδησις διεδόθη εἰς τὸ Ἀνάκτορον. Εἷς αὐθάδης Ἰτσογλάνος εἶχε πυροβολήσῃ κατὰ τοῦ ὄχλου, ὅστις, ὡς μαινόμενος, ἐξεβίαζε τὴν κυρίαν πύλην.

Ὁ Σουλτᾶνος ἔντρομος ἐξῆλθε τοῦ χαρεμίου, καὶ ἔσπευσεν εἰς τὸν ἐξώστην διὰ νὰ ὁμιλήσῃ πρὸς τὸ πλῆθος. Εἰς τὸν διάδρομον προσέτρεξαν οἱ ὑπηρέται καὶ οἱ ὑπουργοί του διὰ νὰ τὸν παρακαλέσουν νὰ μὴ ἐμφανισθῇ εἰς τὸν ὄχλον. Ὁ Μαχμοὺτ ὅμως δὲν τοὺς ἤκουσεν. Ἐν τούτοις εἰς τὴν σύγχυσίν του δὲν ἐσκέφθη ὅτι ἔφερεν Εὐρωπαϊκὴν στολήν, τὴν ὁποίαν τὸ πλῆθος ἐμίσει καὶ ἀπετροπιάζετο.

Ὅτε λοιπὸν ἐνεφανίσθη εἰς τὸν ἐξώστην, οἱ Γενίτσαροι τὸν ἀνεγνώρισαν ἀμέσως, διότι ἡ λάμψις τῶν πυρσῶν καὶ δᾴδων των ἐφώτισε τὸ πρόσωπόν του. Ὁ καθεὶς τὸν ἔδειξε τότε διὰ τοῦ δακτύλου καὶ ἀμέσως ἠκούσθησαν ἄγριαι φωναί:

— Ἴδετε! αὐτὸς εἶναι ὁ Σουλτᾶνος! Κυττάξατε τὸν Καλίφην— τὸν Καλίφην, τὸν Πατισὰχ τῶν Μουσουλμάνων— μὲ στολὴν τῶν Γκιαούρηδων! Αὐτὸς εἶναι ὁ Μαχμούτ, τῶν ἐχθρῶν μας ὁ σύμμαχος!

Ὁ Σουλτᾶνος πρὸ τῶν ἀλαλαγμῶν τούτων τοῦ ὄχλου ὠπισθοχώρησε καὶ ἀκουσίως κατέπεσε, μὲ νεκρικὴν δὲ ὠχρότητα εἰς τὸ πρόσωπόν του ἐψιθύρισε:

— Πῶς θὰ καταπραΰνωμεν τὴν θύελλαν αὐτήν;

Οἱ ὑπηρέται του σιωπῶντες τὸν περιεστοίχιζον τὴν στιγμὴν ἐκείνην οὔτε ἐσέβοντο, οὔτε ἐφοβοῦντο πλέον τὸν κύριόν των.

Αἴφνης ὅμως εἷς νεαρὸς Ἰτσογλάνος ἐπλησίασε τὸν Σουλτᾶνον, καὶ εἰς τὴν ἐρώτησίν του ἀπήντησε μετὰ θάρρους καὶ ἐμπιστευτικῆς φωνῆς:

— Μὲ σπαθιά, μὲ κανόνια καὶ μὲ ὅπλα!

Ἦτο ὁ Θόμαρ.

Ὁ Σουλτᾶνος προσητένισε τὸν νεανίαν ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν, καταπλαγεὶς ἐκ τῆς θρασύτητός του. Μεθ' ὃ ἔσπευσεν εἰς τὸ ἱματιοφυλάκιον, ἤλλαξε τὴν χορευτικὴν ἀμφίεσίν του μὲ τὰ βασιλικὰ ἐνδύματα, καὶ ἀμέσως κατέβη εἰς τὴν αὐλήν.

Ἐκεῖ τὰ τηλεβόλα του ἦσαν ἕτοιμα πρὸ τῶν πυλῶν, οἱ δὲ πυροβοληταὶ ἵσταντο ὄπισθέν των μὲ τὸ πυρεῖον εἰς τὴν χεῖρα, ἀναμένοντες τὴν διαταγὴν ὅπως ἀνάψουν τὴν θρυαλλίδα.

Ὅταν παρουσιάσθη ὁ Σουλτᾶνος εἰς τὴν αὐλήν, περιεστοιχίσθη ἀμέσως ὑπὸ ἑκατοντάδων Ἰτσογλάνων, ἑτοίμων νὰ τὸν ὑπερασπίσουν μέχρι τῆς τελευταίας ῥανίδος τοῦ αἵματός των. Ὁ Μαχμοὺτ πάλιν ἀνεγνώρισε μεταξὺ των καὶ τὸν Θόμαρ, ὅστις ἐφαίνετο ἔχων τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ὅλου σώματος. Ὁ Σουλτᾶνος τοῖς ἔνευσε νὰ ἐπαναθέσουν εἰς τὴν θήκην τὰς σπάθας των. Διέταξε τοὺς πυροβολητὰς νὰ ἀπομακρύνουν τὰ πυρεῖα. Ἔπειτα παρήγγειλε νὰ ἀνοίξουν τὰς πύλας τοῦ Ἀνακτόρου διάπλατα εἰς τὸ πλῆθος. Ἀφ' οὗ δὲ συνεβούλευσεν ὅλους τοὺς περὶ αὐτὸν νὰ μείνουν εἰς τὴν θέσιν των, προυχώρησεν εἰς τὴν θύραν περιβεβλημένος τὴν μεγαλοπρεπῆ αὐτοκρατορικὴν στολήν του.

Μόλις ὅμως ἤνοιξαν τὰς πύλας, τὸ ἀλαλάζον πλῆθος εἰσώρμησεν ἐντὸς τῆς αὐλῆς μὲ δαυλοὺς ἀνημμένους καὶ ἀπαστράπτοντα ὅπλα ἀνὰ χεῖρας, μέχρις οὗ ἀντιμετώπισε τὸν Σουλτᾶνον. Οὗτος δὲν ἐφαίνετο πλέον παράδοξος, ὡς πρὸ ὀλίγου μὲ τὴν Εὐρωπαϊκὴν στολήν του. Ἡ μεγαλοπρεπὴς περιβολή του πρὸς στιγμὴν ἀνέκοψε τὴν ὀχλαγωγίαν, ἀλλὰ μόνον πρὸς στιγμήν. Διότι τολμηρὰ χεὶρ ἡπλώθη μετ' ὀλίγον ἐκ τοῦ πλήθους, ἁρπάσασα τὸν Σουλτᾶνον ἐκ τοῦ ὤμου του.

Ὁ Μαχμοὺτ ὠχρίασε πρὸ τῆς αὐθαδείας ταύτης, ἡ ὁποία ἔδωκεν εὐκαιρίαν νὰ τοῦ ἐπιτεθοῦν ὅλοι. Ἐν τούτοις ὁ Σουλτᾶνος ἐστράφη πρὸς τὰ ὀπίσω, καὶ καλέσας τὸν Θόμαρ τοῦ εἶπε: «Ὑπερασπίσθητι τὸ χαρέμιόν μου!», μεθ' ὃ ἔσυρε τὴν σπάθην του καὶ ῥίψας αὐτὴν πρὸς τὸν Θόμαρ ἀνέκραξεν: «Ὑπερασπίσθητι τὸν υἱόν μου!»

Ὁ νεαρὸς Ἰτσογλάνος ἥρπασε τὴν σπάθην τοῦ Μαχμούτ, καὶ ἐνῷ ὁ Σουλτᾶνος ἐσύρετο ἔξω τοῦ Ἀνακτόρου ὑπὸ τοῦ μαινομένου πλήθους, ἐκεῖνος μὲ τοὺς συντρόφους του ἐπέστρεψεν εἰς τὴν ἐσωτερικὴν αὐλὴν καὶ κλείσας τὴν θύραν ἡτοιμάζετο νὰ ὑπερασπισθῇ τὸ μέρος κατὰ τῶν ἐπαναστατῶν. Ἦτο τότε ἡ κατάλληλος δι' αὐτὸν στιγμὴ νὰ ἀναδειχθῇ ἄξιος τῆς σπάθης ἐκείνης, τῆς σπάθης τοῦ Σουλτάνου. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐκείνῳ χίλιοι Ἰτσογλάνοι καὶ τρεῖς χιλιάδες σωματοφύλακες, κηπουροὶ καὶ ἄλλοι ὑπηρέται περιεστοίχισαν τὸν νεαρὸν ἥρωα. Οἱ Γενίτσαροι ἤρχισαν τότε πυκνὸν πυροβολισμόν, μέχρις οὗ μετέβαλον τὴν θύραν διάτρητον ὡς κόσκινον, ἀλλ' οἱ ὑπερασπισταὶ τοῦ Ἀνακτόρου ἀπέκρουσαν ὅλας τὰς ἐπιθέσεις των.

Διατί λοιπὸν δὲν ἤθελεν ὁ Σουλτᾶνος νὰ μείνῃ μαζί των; Αὐτοὶ ἦσαν ἱκανοὶ νὰ τὸν ὑπερασπίσουν ἐναντίον ὅλου ἐκείνου τοῦ συρφετοῦ. Ἐνῷ τώρα οὐδεὶς ἐγνώριζε τί τὸν ἔκαμον. Ἴσως μάλιστα καὶ νὰ τὸν ἐφόνευσαν.

Οἱ Γενίτσαροι πρὸ τῆς πανωλεθρίας των ταύτης ἐνόμισαν ὅτι ἕνεκα τῶν ἀνημμένων δᾴδων ἐγίνοντο ὁρατοὶ καὶ ἐπομένως κατάλληλοι διὰ τὴν εὐθυβολίαν τῶν ὑπερασπιστῶν τοῦ Ἀνακτόρου, καὶ διὰ τοῦτο ἠκούσθη μεταξὺ αὐτῶν ἡ φωνή:

— Ῥίψατε κάτω τὰς δᾷδας!

Ἡ κραυγὴ αὕτη προῆλθεν ἐκ μέρους τοῦ Καρᾶ Μακάν, ὅστις προηγεῖτο τῶν λοιπῶν Γενιτσάρων.

Αἱ δᾷδες ἐρρίφθησαν κατὰ γῆς ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην καὶ τὸ μαινόμενον πλῆθος εὑρέθη ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σκότους. Μόνον τὰ στόμια τῶν τουφεκίων ἔλαμπον πλέον ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν.

Θὰ ἦτο ἤδη ἡ δευτέρα ὥρα μετὰ τὸ μεσονύκτιον, ὅτε ἔπαυσαν αἱ ἐχθροπραξίαι. Ἀμφότερα τὰ μέρη ἦσαν κουρασμένα.

Οἱ Γενίτσαροι ἐψιθύριζον ἀναμεταξύ των διὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς μάχης, ὁπόταν ὁ Καρᾶ Μακὰν ἐν μέσῳ βαθείας σιγῆς, ὕψωσε τὴν σθεναρὰν φωνήν του, ὁμιλήσας ὡς ἑξῆς:

— Ἀκούσατε, σεῖς, οἱ ἐντὸς τοῦ Ἀνακτόρου. Εἶσθε καλοὶ πολεμισταί, ὡς εἴμεθα ἐπίσης καὶ ἡμεῖς καλοὶ πολεμισταί, καὶ διὰ τοῦτο εἶναι τρέλλα διὰ τοὺς Πιστοὺς νὰ καταστρέφῃ ὁ εἷς τὸν ἄλλον. Δὲν θέλομεν νὰ σᾶς φονεύσωμεν καὶ νὰ λεηλατήσωμεν τὸ Ἀνάκτορον, οὔτε ἐπιθυμοῦμεν νὰ φονεύσωμεν τὸν Πατισάχ, οὔτε τὸν Διάδοχον τοῦ Θρόνου. Ἀλλὰ θέλομεν νὰ τοὺς σώσωμεν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν προδοτῶν, οἱ ὁποῖοι τοὺς περιστοιχίζουν, καὶ νὰ ἀπαλλάξωμεν τὸ Κράτος ἀπὸ τοὺς ἀπίστους Βεζύρας καὶ συμβούλους. Δώσατέ μας, ὅθεν, τὸν πρίγκηπα, τὸν υἱὸν τοῦ Σουλτάνου. Σᾶς λέγομεν τὴν ἀλήθειαν ὅτι οὐδένα θὰ διατρέξῃ κίνδυνον, τὸ δὲ Ἀνάκτορον θὰ μείνῃ ἥσυχον, χωρὶς κανένα φόβον καὶ ταραχήν. Ἂν ὅμως δὲν ἐκτελέσητε τὴν αἴτησίν μας, τότε ὁ Ἀλλὰχ νὰ εὐσπλαγχνισθῇ ὅλους ὅσοι εὑρίσκονται ἐντὸς τῶν πολιορκημένων τούτων τειχῶν.

Ὁ Κιζλὰρ Ἀγᾶς διεβίβασε τοὺς λόγους τούτους εἰς τοὺς ἐν τῷ Ἀνακτόρῳ, πολιορκοῦντες δὲ καὶ πολιορκούμενοι ἀνέμενον ἐναγωνίως τὴν ἀπάντησιν τῆς Σουλτάνας Βαλιδέ. Κατόπιν τετάρτου τῆς ὥρας ὁ Κιζλὰρ Ἀγᾶς ἐπέστρεψε, καὶ ἀνήγγειλεν εἰς τοὺς πολιορκητὰς ὅτι θὰ τοῖς παρεδίδετο ὁ πρίγκηψ.

Οἱ Γενίτσαροι ἐδέχθησαν τὴν ἀπάντησιν ταύτην μετὰ κραυγῶν θριάμβου, ἀνάψαντες δὲ τὰς δᾷδάς των, ἀνέμενον ἐναγωνίως πρὸ τῆς ἐξωτερικῆς θύρας.

Μετ' ὀλίγον ἠκούσθη θόρυβος εἰς τὸν διάδρομον, ὅπου ἐφάνη ὁ πρίγκηψ βαδίζων ἐν μέσῳ δύο προπορευομένων ὑπηρετῶν μὲ δᾷδας ἀνὰ χεῖρας. Ὁ πρίγκηψ ἐφόρει τὴν ἰδίαν στολὴν τὴν ὁποίαν ἔφερεν ὅταν μετέβαινεν εἰς τὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Σοφίας κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Βαϊραμίου. Ἅμα τῇ παρουσίᾳ του ὅλοι ἤρχισαν νὰ ζητωκραυγάζουν! Διότι ἐφαίνετο μεγαλοπρεπὴς μὲ τὴν χρυσοΰφαντον στολήν του, τῆς ὁποίας τὰ χρυσᾶ κομβία καὶ οἱ ἀδάμαντες ἀπήστραπτον εἰς τὸ ἀσθενὲς φῶς τῶν ἀνημμένων δαυλῶν καὶ δᾴδων.

Μόλις ὅμως ὁ πρίγκηψ ἐπλησίασεν εἰς τὴν θύραν, ἐστάθη παρὰ τὸ πλευρόν του ὁ Θόμαρ, ὅστις, σφίγξας τὴν χεῖρά του, τῷ ἐψιθύρισεν εἰς τὸ οὖς του: «Μὴ πηγαίνῃς! Θὰ σὲ ὑπερασπίσωμεν, ἂν μείνῃς ἐδῶ!»

Ὁ πρίγκηψ ἔθλιψε τὴν χεῖρα τοῦ Θόμαρ καὶ τοῦ ἀπήντησε μὲ σιγανὴν φωνήν: «Πρέπει νὰ ὑπάγω. Σὺ νὰ ὑπερασπισθῇς τὸ Ἀνάκτορον!» Καὶ μετὰ ταῦτα ἐνηγκαλίσθη τὸν νεανίαν καὶ τὸν ἠσπάσθη δὶς κατ' ἐπανάληψιν.

Ὁ Θόμαρ ἠπόρησε διὰ τὸ θερμὸν τοῦτο φίλημα, μὴ δυνάμενος νὰ ἐννοήσῃ τί ἐσήμαινεν. Ἐπειδὴ δὲ εἰς τὸ σκότος δὲν ἠδύνατο νὰ διακρίνῃ καλὰ τὴν μορφήν, προσεπάθησε νὰ πλησιάσῃ ἐκ νέου τὸν πρίγκηπα, ἀλλ' οὗτος διὰ μιᾶς ἀποτόμου κινήσεως ἀπεσύρθη καὶ παρεδόθη εἰς τοὺς Γενιτσάρους.

Ὁ Θόμαρ ἐκάλυψε τότε τοὺς ὀφθαλμούς του διὰ τῶν χειρῶν του, μὴ θέλων νὰ ἴδῃ τὴν κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν τύχην τοῦ πρίγκηπος. Διότι ἦτο δυνατὸν τὸ αἱμοδιψὲς πλῆθος νὰ τὸν ἐφόνευεν εἰς μίαν στιγμὴν παραφορᾶς καὶ μανίας.

Ὁ πρίγκηψ ἐν τούτοις ἐστάθη εὐθυτενὴς εἰς τὸ μέσον τῶν ἐπαναστατῶν.

Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν φωνὴ χαρᾶς καὶ θριάμβου ἐπλήρωσε τὸν ἀέρα. Οἱ Γενίτσαροι εὑρίσκοντο εἰς τὸ ζενὶθ τῆς αἱμοβορίας των. Ἤρκει μία χεὶρ νὰ ἡπλώνετο κατὰ τοῦ πρίγκηπος καὶ ἀμέσως χιλιάδες ἄλλαι θὰ συνεπλήρουν ἀχαριαίως τὸ ἀπαίσιον τοῦ θανάτου ἔργον.

Ἀλλ' ὁ πρίγκηψ ἀπτόητος ἐστάθη πρὸ αὐτῶν μὲ μεγαλοπρέπειαν καὶ ἐπιβλητικότητα, καὶ ἀνακράξας μετὰ τόλμης τοῖς εἶπε:

— Κάτω, εἰς τὰ γόνατά σας πρὸ ἐμοῦ, ἐπανασταται!

Εἰς τοὺς λόγους τούτους ὁ Θόμαρ μετὰ τρόμου ἔρριψε τὰ βλέμματά του πρὸς τὸν πρίγκηπα. Ἡ λάμψις τῶν ἀνημμένων δᾴδων ἐφώτιζεν ἀπλέτως κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν τὸ ὡραῖον πρόσωπον τοῦ πρίγκηπος. Τὸν διέκρινε λοιπὸν καλῶς. Δὲν ἦτο ὁ Ἀβδοὺλ Μετζίτ, ἀλλ' ἡ Μιλιέβα! Τὴν ἐνέδυσαν εἰς τὸ χαρέμιον μὲ τὴν στολὴν τοῦ πρίγκηπος τὴν ὁποίαν ἐφόρει οὗτος κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Βαϊραμίου, καὶ οὕτω πως ἐνδεδυμένη κατῆλθε μετὰ θάρρους καὶ παρουσιάσθη πρὸ τοῦ ἐξηγριωμένου πλήθους. Τίς ἠδύνατο νὰ τὴν ἀναγνωρίσῃ; Ἡ καρδία τῆς ὀδαλίσκης αὐτῆς ἠγάπα νὰ παίζῃ ἀνδρικὸν πρόσωπον,

δὲν ἦτο δὲ ἡ ἀνδρικὴ στολὴ ἐκείνη ἥτις τὴν μετεμόρφωσεν, ἀλλ' ἡ ἀρρενωπὴ ψυχὴ τὴν ὁποίαν εἶχε μέσα εἰς τὰ στήθη της.

Ἐν τούτοις οἱ Γενίτσαροι ἔμειναν ἐμβρόντητοι ἐκ τῆς τολμηρᾶς του ταύτης στάσεως. Ἡ χαρίεσσα καὶ εὐγενὴς αὕτη μορφὴ ἵστατο πρὸ τοῦ πλήθους μετὰ μεγαλοπρεπείας καὶ ἐπιβλητικότητος καὶ μὲ ὕφος ἐπιτακτικόν, ὡς πραγματικὸς καὶ ἐκ γενετῆς βασιλεύς. Ἀλλοίμονον ὅμως εἰς ἐκεῖνον ὅστις μεθ' ὅλα ταῦτα θὰ ἐτόλμα κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν νὰ εἴπῃ: «Ἐγὼ εἶμαι ὁ πρίγκηψ!»

Ὁ Θόμαρ, λησμονήσας τὴν θέσιν του, ὕψωσε τὴν σπάθην διὰ νὰ τρέξῃ πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς ἀδελφῆς του, ἀλλ' οἱ σύντροφοί του τὸν συνεκράτησαν, λέγοντες: «Τί θέλεις νὰ κάμῃς, δύστηνε; Ἐμπιστεύθητι εἰς τὴν Εἱμαρμένην!»

Ὁ Καρᾶ Μακάν, μὲ ἀγρίαν περιφρόνησιν, ἐπλησίασε τὸν ψευδοπρίγκηπα, κρατῶν εἰς τὴν χεῖρά του στίλβουσαν σπάθην.

— Εἰς τὰ γόνατά σου ἐνώπιόν μου! ἀνέκραξεν ἡ ὀδαλίσκη, δεικνύουσα συγχρόνως διὰ τοῦ δακτύλου τὸ μέρος ὅπου ἔπρεπε νὰ γονατίσῃ καὶ κατακεραυνώσασα αὐτὸν μὲ βλέμμα αὐτοκρατορικόν.

Ἡ θηριώδης μορφὴ τοῦ Καρᾶ Μακὰν ἔδειξεν ἀμέσως σημεῖα δισταγμοῦ. Ἀλλ' ἐν τούτοις οἱ ὀφθαλμοί του ἐταπεινώθησαν, ἡ σπάθη ἔπεσεν ἐκ τῆς χειρός του καὶ σχεδὸν ἀσυναισθήτως ἔκλινε τὰ γόνατά του, μεθ' ὃ ψιθυρίζων ῥητόν τι τοῦ Κορανίου ἠσπάσθη τὴν χεῖρα τοῦ ψευδοπρίγκηπος.

Τότε ὅμως ἡ Μιλιέβα ἔθεσε τὴν χεῖρά της ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Καρᾶ Μακάν, τὸν ἠτένισε μεθ' ὑπερηφανείας καὶ ἀφοβίας, ἔλαβε τὴν σπάθην καὶ ἐγχειρίζουσα αὐτὴν εἰς τὴν χεῖρά του, προσέθηκε μετὰ φωνῆς καθαρᾶς: «Προχώρει καὶ ἄνοιξέ μου τὸν δρόμον!»

Εἰς τοὺς λόγους τούτους τὸ πλῆθος ὡς διὰ μαγείας ἐσχημάτισε δύο στοίχους ἑκατέρωθεν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἡ Μιλιέβα προυχώρησε, διευθυνομένη ἐκ τοῦ Ἀνακτόρου εἰς τὸ Ἑπταπύργιον. Δᾳδοῦχοι ἐφώτιζον τὸν δρόμον. Ὁ Καρᾶ Μακὰν προηγεῖτο αὐτῆς. Τὸ πλῆθος ὄπισθεν καὶ ἑκατέρωθεν ἐπλημμύριζε τὴν ὁδόν. Ἐν τούτοις οὐδεὶς ἐνόησε τὴν ἀπάτην. Διότι οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ φαντασθῇ ἓν τόσον τολμηρὸν τέχνασμα, οὔτε ἐγνώριζε κανεὶς ἐκ τῶν στασιαστῶν κατὰ πρόσωπον τὸν πρίγκηπα. Ἤρκει ὅτι ἔβλεπον τὴν ἐπίσημον στολήν του. Τοῦτο τοὺς ἔφθανεν.

* * *

Ὁ Σουλτᾶνος εἶχε ῥιφθῇ εἰς τὴν σκοτεινὴν εἱρκτὴν τοῦ Ἑπταπυργίου, τὸν τόπον τῶν θλιβερῶν ἀναμνήσεων τῶν Σουλτάνων καὶ τῶν οἰκογενειῶν των ἐν γένει. Εἰς ἐκεῖνο τὸ ὀκτάγωνον δωμάτιον, ἐκ τῶν μικρῶν καὶ στρογγύλων παραθύρων τοῦ ὁποίου ἐφαίνετο ἡ θάλασσα, ἀναρίθμητοι θανάσιμοι ἀναστεναγμοὶ εἶχον ἐκφύγῃ τῶν χειλέων τῶν ἀπογόνων τοῦ Ὀμάρ, τοὺς ὁποίους τὸ παντοδύναμον κόμμα θριαμβευτοῦ ἀντιπάλου εἶχε καταδικάσῃ εἰς θάνατον.

Ἦτο ἤδη πρωΐα· ἡ ὀχλαγωγία ἔπαυσεν ἔξω· τὸ Ἀνάκτορον δὲν ἐπολιορκεῖτο πλέον. Ἀκριβῶς κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ὁ Καρᾶ Μακὰν παρουσιάσθη πρὸ τοῦ Σουλτάνου.

Ὁ Πατισὰχ ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Ἐφόρει ἀκόμη τὰ βασιλικὰ ἐνδύματα, ἐνῷ ἀδαμαντοκόλλητος θύσανος ἔστιλβεν ἐπὶ τοῦ σαρικίου τοῦ Καλίφου, καὶ ἐν τούτοις ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ δὲν ἐσήκωνεν ἀπ' αὐτὸ τοὺς ὀφθαλμούς του.

— Μεγαλειότατε! ἐφώναξεν ὁ Καρᾶ Μακάν, ἀπευθυνόμενος πρὸς αὐτόν.

Ὁ Πατισάχ, ὡς νὰ μὴ ἤκουσε, τὸν παρετήρησεν ἀπαθῶς, χωρὶς καμμίαν σύσπασιν τοῦ προσώπου του.

— Μεγαλειότατε, ἵσταμαι ἐνώπιόν σας, διὰ νὰ σᾶς ὁμιλήσω ἐν ὀνόματι τοῦ Μουσουλμανικοῦ πληθυσμοῦ.

Ἐν τούτοις ἦτο τὸ ἴδιον ὡς νὰ ὡμίλει πρὸς μαρμάρινον ἄγαλμα.

Καὶ ἐξηκολούθησεν ὁ Καρᾶ Μακάν:

— Κάθε τρικυμία, Μεγαλειότατε, προέρχεται ἀπὸ τὸν Ἀλλάχ, καὶ κάθε πρᾶγμα τὸ ὁποῖον κάμνει ὁ Ἀλλὰχ ἔχει τὴν αἰτίαν. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Μουσουλμανικὸς λαός, κινῶν ἐπανάστασιν, εἶναι ὄργανον τοῦ Ἀλλάχ, ὁ δὲ Ἀλλὰχ γνωρίζει τὸ αἴτιον αὐτῆς. Δὲν θὰ ἀφήσω τὴν γλῶσσάν μου νὰ εἴπῃ τὰ αἴτια ταῦτα διότι τὰ γνωρίζεις ὅλα μόνος Σου καὶ δὲν ἐπιτρέπεται εἰς ἐμὲ νὰ ἐλέγξω τὸν ἐκλεκτὸν διάδοχον τοῦ Προφήτου. Ἀλλὰ ζητῶ ἀπὸ Σέ, Μεγαλειότατε, νὰ ὑποσχεθῇς εἰς ἐμὲ καὶ εἰς τὸν λαόν, ἐν ὀνόματι τοῦ Ἀλλάχ, ὅτι θὰ πράξῃς πᾶν ὅ,τι εἶναι ἀξιοπρεπὲς δι' ἕνα ἡγεμόνα τοῦ Ὀθωμανικοῦ ἔθνους —νὰ ὑποσχεθῇς ὅτι θὰ ἐπανορθώσῃς τὰ ἄτοπα, καὶ θὰ Σὲ ἀναβιβάσωμεν πάλιν ἐπὶ τοῦ θρόνου.»

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές.)

ΛΕΚΑΣ ΚΑΙ ΔΡΙΒΑΣ
ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1892
19 ROOSEVELT ST., NEW YORK.
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 1464 WORTH

STATEMENT OF THE OWNERSHIP, MANAGEMENT, CIRCULATION, ETC., of MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS, published monthly, at NEW YORK, N. Y., for October 1, 1914.
Editor, ADAMANTIOS POLYZOIDES, 113-117 West 31st st.
Managing Editor, DEMETRIUS J. VLASTO, 113-117 West 31st st.
Business Manager, JOHN CH. DEMETRIUS, 113-117 West 31st st.
Publisher, ATLANTIS PUBLISHING CO., INC. 113—117 W. 31st St.
Owners:—SOLON J. VLASTO, 113-117 West 31st st.
DEMETRIUS J. VLASTO, 113-117 West 31st st.
JOHN CH. DEMETRIUS, 113-117 West 31st st.
ADAMANTIOS POLYZOIDES, 113-117 West 31st st.
M. CHRISTOPHIDES, 113-117 West 31st st.
Known bondholders, mortgagees and other security holders, holding 1 per cent or more of total amount of bonds, mortgages or other securities:—
DEMETRIUS J. VLASTO, 113-117 West 31st st.
Average number of copies of each issue of this publication sold or distributed through the mails, or otherwise, to paid subscribers during the six months preceding the date of this statement (this information is required from daily newspapers only).
ATLANTIS PUBLISHING CO. D. J. VLASTO, 1st V. Pres.
Sworn to and subscribed before me this 14th day of October, 1914.
R. M. SWIFT,
Commissioner of Deeds, Certificate No. 168.
(My commission expires April 15, 1915.)

Ο ΜΗΝΥΤΗΣ

Δὲν εἶναι σύννεφο κοκκινωπό
μηδὲ καὶ κρύβει μέσα του τὴν μπόρα·
δὲν εἶναι σύννεφο κοκκινωπό,
εἶναι καπνὸς ποῦ πάει μ' ἕνα σκοπό,
καπνὸς ἀπὸ μιὰ μάχη νικηφόρα.

Ἂν κάπου στάξῃ μιὰ σταλαγματιὰ
κι' ἂν κάπου μιὰ ἀστραπὴ γοργὰ τὸ σχίσῃ,
θἆν' αἷμα ἀνθρωπινὸ ἡ σταλαγματιὰ
κι' ἡ ἀστραπὴ θὲ νἆν' ἀπ' τὴ φωτιὰ
ποῦ τὤχει ἀπὸ τῆς φλόγες της γεννήσει.

— Ποῦ πάει κι' ὅλο σηκώνεται ψηλὰ
πρὸς τὰ γαλαζοθώρητα οὐράνια;
Ποῦ πάει κι' ὅλο σηκώνεται ψηλὰ
ὁ κόκκινος καπνὸς ποῦ διασκελᾷ
τὰ σύννεφα μὲ τόση περηφάνεια;

— Στῶν σκοτωμένων πάει τὴν κατοικιὰ
σταλμένος βιαστικὰ ἀπ' τὴ Θεία Δίκη.
στῶν σκοτωμένων πάει τὴν κατοικιὰ
τὴ νίκη νὰ μηνύσῃ τὴ γλυκειὰ
σ' ὅσους δὲν πρόφθασαν νὰ δοῦν τὴ νίκη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ZIRA
Plain-End
CIGARETTES
10 for 5 Cents
Δύο χρηματικὰ Δελτία ἐντὸς ἑκάστου κυτίου.
ΤΑ ΔΕΛΤΙΑ ΣΙΓΑΡΕΤΤΩΝ ZIRA
ἐξαργυροῦνται ἀντὶ χρημάτων καὶ δώρων.
Τὰ σιγαρέττα ZIRA θὰ σᾶς εὐχαριστήσουν.
Κατασκευάζονται ἐπίτηδες διὰ νὰ ἀρέσκωσιν εἰς τοὺς ΕΛΛΗΝΑΣ.
Δοκιμάσατε ἓν καὶ δὲν θὰ καπνίζητε πλέον ἄλλην μάρκαν,
ἐὰν προτιμᾶτε Σιγαρέττα χωρὶς ἐπιστόμιον.
Πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ καπνοπωλεῖα.
P. LORILLARD COMPANY
New York City

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ
BANK OF ATHENS
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ATHENS-GREECE
ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 60,000,000

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ: Ἐν Πειραιεῖ, Πάτραις, Σύρῳ, Καλάμαις, Τριπόλει, Βόλῳ, Λαρίσσῃ, Ἀγρινίῳ, Καρδίτσῃ, Θεσσαλονίκῃ, Καβάλλᾳ, Σέρραις, Ἰωαννίνοις, Χανίοις, Ἡρακλείῳ, Ρεθύμνῃ, Χίῳ, Λιμένι-Βαθέος (Σάμου).
ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ: Ἐν Κωνσταντινουπόλει (Ὑποκατάστημα ἐν Γαλατᾷ μετὰ Πρακτορείου ἐν Σταμπούλ), Ἀμισσῷ, Σμύρνῃ, Μερσίνῃ.
ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ: Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Καΐρῳ (μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Mousky), Ζαγαζίκ.
ΕΝ ΣΟΥΔΑΝ: Ἐν Χαρτούμ.
ΕΝ ΚΥΠΡΩ: Ἐν Λεμεσῷ.
ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ: Ἐν Λονδίνῳ (No. 22 Fenchurch Street).

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΔΙΟΝ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ, Ἀντιπρόεδρος, ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ ΔΕ ΡΕΒΕΡΣΟ, Ἀντιπρόεδρος, ΙΑΚΩΒΟΣ ΜΠΟΝΝΙΕ, Διευθύνων Σύμβουλος, ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΘΗΝΟΓΕΝΗΣ, ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗΣ, ΣΤΕΦ. ΕΥΓΕΝΙΔΗΣ, Βαρῶνος Α. Δὲ ΝΕΦΛΙΖ, ΕΜΜ. ΡΟΔΟΚΑΝΑΚΗΣ, Κ. ΒΕΡΟΥΓΚ, ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΖΑΡΙΦΗΣ.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΗΛΙΑΣΚΟΣ
ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΑΘΗΝΑΪΚΗΝ - ATHENOCLES"

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ δέχεται καταθέσεις εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς Φράγκα ἢ Λίρας Ἀγγλίας, ἀποδοτέας εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα, πληρώνει δὲ τόκον:
3 ο)ο κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν.
3 1)2 ο)ο κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις διαρκείας 6 μηνῶν.
4 ο)ο κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις διαρκείας 1 ἔτους καὶ ἄνω.
5 ο)ο κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις διαρκείας 2 ἐτῶν καὶ ἄνω.
Ἐπίσης δέχεται καταθέσεις εἰς ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ πληρωτέας εἰς πρώτην ζήτησιν μέχρι τοῦ ποσοῦ δρ. 2,000 καὶ ἐπὶ τόκῳ 4 ο)ο τὸ ἔτος.
Ὅσοι ἐκ τῶν μεταναστῶν θέλουσι νὰ ἀποστείλωσι χρήματα εἰς τὰς πατρίδας των, δύνανται νὰ ἀπευθύνωνται εἰς τοὺς κάτωθι σημειουμένους ἀνταποκριτάς μας ἤτοι:
ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ: Εἰς τὴν American Express Co., Adams Express Co., American Bankers Association, Bankers Trust Co., The Chase National Bank, Irving National Bank, National Bank of Commerce, United States Express Co., Wells Fargo & Co., Knauth, Nachod & Kuhne, Lionelo Perera & Co., Zimmerman & Forsay, New York.—Commercial National Bank, First National Bank, Fort Dearborn National Bank, Chicago, Ill. —The First-Second National Bank, Mellon National Bank, Union Savings Bank, Pittsburg, Pa.—The California National Bank, Sacramento, Cal.—Wells Fargo Nevada National Bank, San Francisco, Cal. —The First National Bank Cincinnati, O.—First National Bank, Minneapolis, Minn.—National Bank of Commerce, St. Louis, Mo.—Wisconsin National Bank, Milwaukee, Wis.
ΕΝ ΚΑΝΑΔΑ: The Canadian Bank of Commerce, Banque Internationale du Canada, Bank of British North America.
ΕΝ ΒΡΑΖΙΛΙΑ: Banco de Brazill.
ΕΝ ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ: Banco de la Nacion Argentina.
Ὅσοι θέλουσι νὰ κάμωσι καταθέσεις παρὰ τῇ Τραπέζῃ Ἀθηνῶν δύνανται νὰ στέλλωσι τὰ ἐμβάσματά των ἀπ' εὐθείας εἴτε εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Κεντρικὸν Κατάστημα τῆς Τραπέζης εἴτε εἰς οἱονδήποτε τῶν Ὑποκαταστημάτων της, παρ' ὃ θέλουσι νὰ γείνῃ ἡ κατάθεσις.
ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Πρὸς ἀποφυγὴν χρονοτριβῆς καὶ δυσκολιῶν περὶ τὴν ἐξαργύρωσιν τῶν ἐμβασμάτων, συνιστᾶται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους νὰ φροντίζωσιν ὅπως τὰ ἀποστελλόμενα τσὲκ ἐκδίδωνται παρὰ τῶν Τραπεζῶν εἰς διαταγὴν τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
"ΑΤΛΑΝΤΙΣ"
Η ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
Ἱδρυθεῖσα τῷ 1894
ΥΠΟ ΣΟΛΩΝΟΣ Ι. ΒΛΑΣΤΟΥ
Ἐκδίδοται καθ' ἑκάστην καὶ τὰς Κυριακὰς
ΕΝ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ
ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ, ΛΟΝΔΙΝΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΙΣΙΩΝ
Μόνιμοι ἔμμισθοι ἀνταποκριταὶ ἐν Λονδίνῳ, Παρισίοις, Ἀθήναις, Κων)πόλει, Θεσσαλονίκῃ, Σόφιᾳ, Κρήτῃ καὶ Σάμῳ.
ΤΜΗΜΑ ΕΚΔΟΤΙΚΟΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΚΑΝΑΔΑ, ΚΟΥΒΑΣ ΚΑΙ ΑΜΕΡΙΚ. ΚΤΗΣΕΩΝ	Ἐτησία	$ 6.00
	Ἑξάμηνος	» 3.00
	Τρίμηνος	» 1.50
ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ (MANHATTAN)	Ἐτησία	$ 7.00
	Ἑξάμηνος	» 3.50
	Τρίμηνος	» 2.00
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	Ἐτησία	Φρ. 35.00
	Ἑξάμηνος	» 17.50
	Τρίμηνος	» 10.00

Διαφημίσεις Ἐμπορικῶν Οἴκων τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐπιθυμούντων νὰ συνάψωσιν ἐμπορικὰς σχέσεις μὲ τὰ ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνικὰ Ἐμπορικὰ Καταστήματα, γίνονται δεκταὶ μὲ ἠλαττωμένας τιμάς.
Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἀπευθυντέον:
"ATLANTIS", P. O. STATION E., NEW YORK.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ
ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΥΠΟ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΙΚΟΥ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ "ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ" ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΒΙΒΛΙΑ ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ ΔΙΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ, ΕΠΙ ΚΑΛΟΥ ΧΑΡΤΟΥ ΚΑΙ ΔΕΝΟΝΤΑΙ ΣΤΕΡΕΩΣ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΣ

1	Ἱστορία Ἡνωμένων Πολιτειῶν	Φρ. 5.00
2	Ἐπίτομος Ἑλληνικὴ Ἱστορία	» 5.00
3	Πατριωτικὴ Βιβλιοθήκη, Τόμος Α'.	» 5.00
4	Πατριωτικὴ Βιβλιοθήκη, Τόμος Β'.	» 5.00
5	Ἱστορία Μεγάλου Ἀλεξάνδρου	» 5.00
6	Ἱστορία Ἑλληνοτουρκικοῦ Πολέμου, Τόμος Α'.	» 5.00
7	Ἱστορία Ἑλληνοτουρκικοῦ Πολέμου, Τόμος Β'.	» 5.00
8	Ἱστορία Ἑλληνοβουλγαρικοῦ Πολέμου	» 5.00
9	Ἀπὸ Ἀκροπόλεως εἰς Ἄλτιν	» 5.00
*10	Τὰ Μυστήρια τοῦ Γιλδίζ	» 1.00
*11	Ἡ Φαρμακεύτρια	» 1.25
12	Νέα Ἑλληνικὴ Ἀνθολογία	» 5.00
*13	Μέθοδος Μανδολίνου	» 3.75
*14	Μέθοδος Μουσικῆς ἄνευ Διδασκάλου	» 1.25
15	Ἱερὰ Σύνοψις	» 3.75
*16	Διάλογοι Ἑλληνο-Ἀγγλικοί, Μικροί	» 1.25
17	Διάλογοι Ἑλληνο-Ἀγγλικοί, Μεγάλοι	» 5.00
18	Μέθοδος Ἀγγλικῆς Γλώσσης	» 5.00
19	Γραμματικὴ Ἀγγλικῆς Γλώσσης	» 3.75
20	Λεξικὸν Ἑλληνοαγγλικὸν	» 5.00
21	Λεξικὸν Ἀγγλοελληνικὸν	» 5.00
22	Λεξικὸν Ἑλληνοαγγλικὸν τσέπης	» 2.50
23	Λεξικὸν Ἀγγλοελληνικὸν τσέπης	» 2.50
24	Ἀγγλοελληνικὸν Ἐπιστολάριον	» 5.00
25	Χάρτης τῆς Νέας Ἑλλάδος, χρυσόδετος	» 2.50

Ἐκτὸς τῶν δι' ἀστερίσκου σημειουμένων, ὅλα τὰ ἄλλα βιβλία εἶναι καλλιτεχνικῶς καὶ στερεῶς χρυσοδεμένα.
Τὰ Ἀγγλο-Ἑλληνικὰ καὶ Ἑλληνο-Ἀγγλικὰ Λεξικὰ πωλοῦνται δεδεμένα χωριστὰ ἢ δεδεμένα τὰ δύο εἰς ἕνα τόμον, κατὰ προτίμησιν τοῦ παραγγέλλοντος.
Τὰ ἄνω βιβλία ἀποστέλλονται ἐλεύθερα ἐξόδων ἅμα τῇ λήψει τῆς ἀξίας των.
ΕΙΣ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΚΥΡΙΟΙΣ:
ΙΩ. Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ Βιβλιοπωλεῖον Ἑστίας ΑΘΗΝΑΙ
ΙΩ. Ν. ΣΙΔΕΡΗ ΑΘΗΝΑΙ
"ATLANTIS".....113-115-117 West 31st Street.....New York

ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ "ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ"

"ATLANTIS", : : : : POST OFFICE STATION E., : : : : : NEW YORK

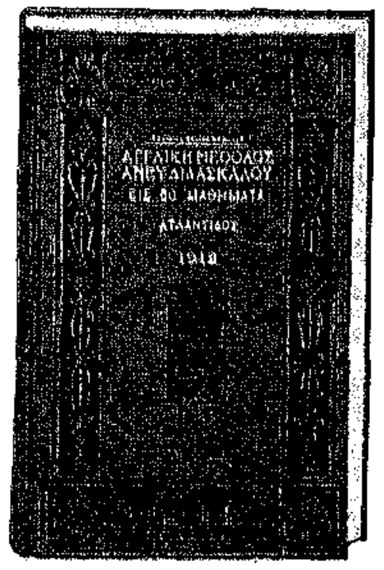

400 ΣΕΛΙΔΕΣ $1 (ΦΡΑΓΚΑ 5)

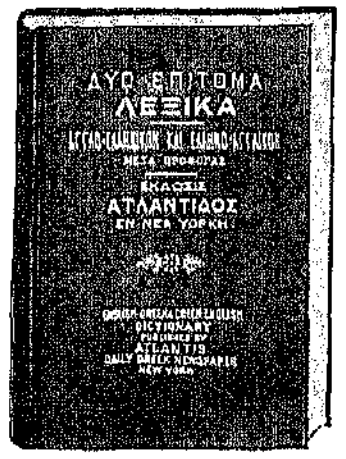

564 ΣΕΛΙΔΕΣ $1.50 (ΦΡ. 7.50)

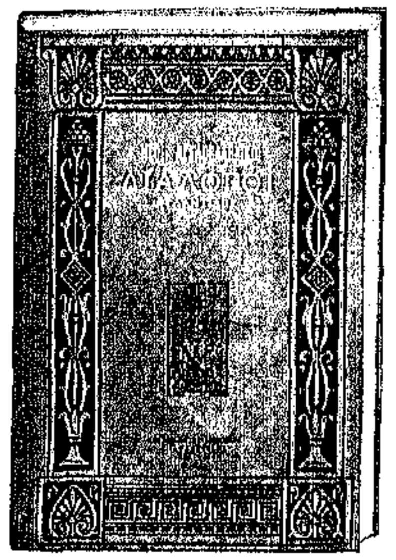

256 ΣΕΛΙΔΕΣ $1 (ΦΡΑΓΚΑ 5)

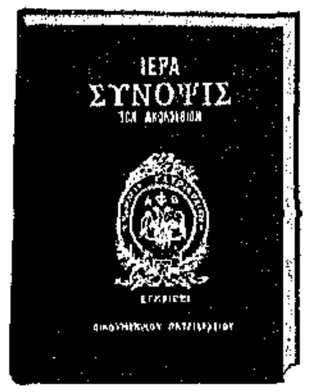

466 ΣΕΛ $0.75. (ΦΡ. 3.75)

188 ΣΕΛΙΔΕΣ $1 (ΦΡΑΓΚΑ 5)

ΖΗΤΗΣΑΤΕ
ΠΛΗΡΗ
ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ

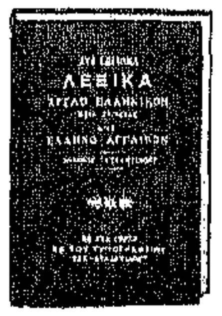

504 ΣΕΛ. $1 (ΦΡ. 5)

ΣΤΕΛΛΕΤΑΙ
ΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΔΩΡΕΑΝ

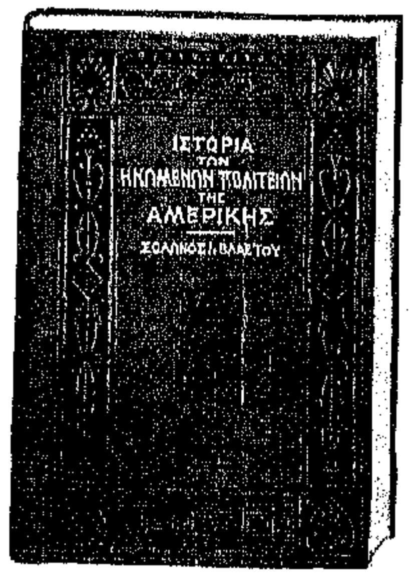

320 ΣΕΛΙΔΕΣ $1 (ΦΡΑΓΚΑ 5)

277 ΣΕΛ. $0.50

ΑΠΟΣΤΕΛΛΟΝΤΑΙ
ΕΛΕΥΘΕΡΑ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ
ΤΕΛΩΝ

287 ΣΕΛ. $0.50

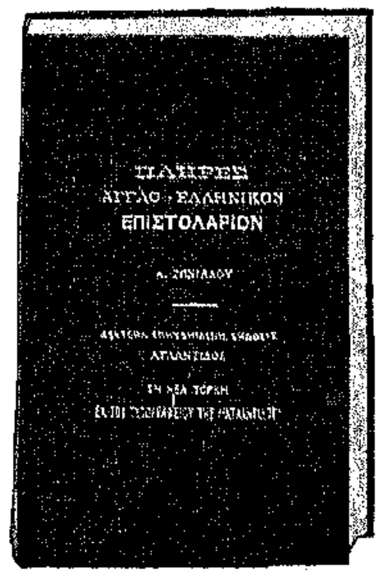

236 ΣΕΛΙΔΕΣ $1 (ΦΡΑΓΚΑ 5)

124 ΣΕΛΙΔΕΣ $1 (ΦΡΑΓΚΑ 5)

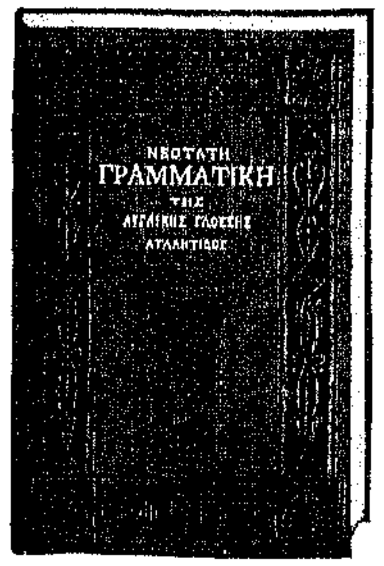

116 ΣΕΛΙΔΕΣ $0.75 (ΦΡ. 3.75)

ΕΤΟΣ 10, ΑΡ. 4
ΑΠΡΙΛΙΟΣ
1919

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΑΤΛΑΝΤΙΣ

MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS

VOL. X, NO. 4
APRIL
1919

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841 - ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡ. 35,000,000

ΟΛΙΚΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΔΡ. 350,000,000

ΔΙΟΙΚΗΤΑΙ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:

ΑΙΓΙΟΝ	ΑΤΑΛΑΝΤΗΝ	ΘΗΒΑΣ	ΚΑΡΔΙΤΣΑΝ	ΚΥΘΗΡΑ	ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ	ΠΑΤΡΑΣ	ΣΠΑΡΤΗΝ
ΑΓΡΙΝΙΟΝ	ΒΟΛΟΝ	ΘΗΡΑΝ	ΚΕΡΚΥΡΑΝ	ΛΑΜΙΑΝ	ΜΕΣΣΗΝΗΝ	ΠΕΙΡΑΙΑ	ΣΥΡΟΝ
ΑΛΜΥΡΟΝ	ΓΥΘΕΙΟΝ	ΙΘΑΚΗΝ	ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΝ	ΛΑΡΙΣΣΑΝ	ΝΑΥΠΑΚΤΟΝ	ΠΟΡΟΝ	ΤΡΙΚΚΑΛΑ
ΑΜΦΙΣΣΑΝ	ΔΗΜΗΤΣΑΝΑΝ	ΙΩΑΝΝΙΝΑ	ΚΟΡΙΝΘΟΝ	ΛΕΒΑΔΕΙΑΝ	ΝΑΥΠΛΙΟΝ	ΠΥΛΟΝ	ΤΡΙΠΟΛΙΝ
ΑΜΑΛΙΑΔΑ	ΖΑΚΥΝΘΟΝ	ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ	ΚΥΜΗΝ	ΛΕΥΚΑΔΑ	ΠΑΞΟΥΣ	ΠΥΡΓΟΝ	ΧΑΛΚΙΔΑ
ΑΡΤΑΝ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ	ΚΑΛΑΜΑΣ	ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΝ	ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΝ	. . . .	. . . .	. . . .

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Δι' ἀποστολὴν χρημάτων ἐκ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς Ἑλλάδα ἀπευθυντέον πρὸς τοὺς ἑξῆς ἀνταποκριτὰς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος:

National Bank of Commerce	New York
American Express Co.	» »
Bankers Trust Co.	New York
Irving National Bank	» »
First National Bank	Chicago
First National Bank	Pittsburgh
First National Bank	Milwaukee
Canadian Bank of Commerce	Montreal, Canada

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ

Δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας Ἀγγλίας, ἀποδοτέας ἐν ὡρισμένῃ προθεσμίᾳ ἢ διαρκεῖς, ἐπὶ τόκῳ

1 ο)ο	κατ' ἔτος	διὰ	καταθέσεις	6 μηνῶν	τοὐλάχιστον
2 ο)ο	»	»	»	1 ἔτους	»
2 1)2 ο)ο	»	»	»	2 ἐτῶν	»
3 ο)ο	»	»	»	4 »	»
4 ο)ο	»	»	»	5 »	»

Ὅταν ἀλληλογραφῆτε μὲ τὴν Τράπεζαν μὴ ἀποτείνεσθε πρὸς τὰ διοικοῦντα αὐτὴν πρόσωπα, ἀλλὰ διευθύνατε τὰς ἐπιστολάς σας πάντοτε ὡς ἑξῆς:

NATIONAL BANK OF GREECE, ATHENS-GREECE

Η ΕΡΩΜΕΝΗ ΤΟΥ ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΟΣ

Εἶναι ὑπόδειγμα τελείας καὶ ἀνεπιλήπτου γυναικός. Εἶναι βιβλίον τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἀναγνωσθῇ ἀπὸ μικροὺς καὶ μεγάλους, κυρίας καὶ δεσποινίδας, νέους καὶ γέροντας, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ συγκινηθοῦν, νὰ μὴ θαυμάσουν, νὰ μὴ συναρπασθοῦν διὰ τὰς περιπετείας τῆς ΕΡΩΜΕΝΗΣ ΤΟΥ ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΟΣ. Μία γυναῖκα τοῦ λαοῦ. Μία γυναῖκα μὲ καρδιά. Μία γυναῖκα μὲ αἰσθήματα. Μία τόσο ὤμορφη, ὅσο καὶ γενναία κόρη... ἡ ὁποία ἔγεινε ἀπὸ πλύστρα... στρατάρχινα.

Πῶς;.. Ἀφοῦ διῆλθε ἀπὸ τριάντα μάχας. Ἀφοῦ ἐπολέμησε καὶ ἐπληγώθη εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος. Ἀφοῦ διέτρεξε μυρίους κινδύνους. Ἀφοῦ ἔκλεισε τὰ μάτια χιλιάδων νεκρῶν στρατιωτῶν. Ἀφοῦ ἔσωσεν ἀναριθμήτους τραυματίας. Καὶ διεφύλαξε τὸν ἔρωτά της μὲ τὸν λοχίαν Λεφέβρ, τὸν Στρατάρχην Λεφέβρ.

Ζητήσατε ὅλοι τὸ θαυμάσιον μυθιστόρημα.

Η ΕΡΩΜΕΝΗ ΤΟΥ ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΟΣ

Φιλόκαλος εἰκονογραφημένη ἔκδοσις εἰς ἕνα ὀγκώδη καλλιτεχνικῶς δεδεμένον τόμον. Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ Βιβλιοπωλεῖα πρὸς **$2**

ΕΚΔΟΣΙΣ "ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ"

ΟΔΗΓΟΣ ΚΑΛΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ

Ἐπιμεμελημένη ἔκδοσις, εἰς ἕνα τόμον, τοῦ περιφήμου ἔργου τῆς Βαρώνης Στάφ, ἐξελληνισθέντος καὶ διασκευασθέντος ἐπὶ τὸ Ἑλληνικώτερον, προσαρμοσθέντος εἰς τὰ Ἑλληνικὰ ἤθη καὶ ἔθιμα. Τὸ βιβλίον τοῦτο, τὸ τελειότερον εἰς τὸ εἶδος του, γραμμένον εἰς ῥέουσαν γλῶσσαν, διὰ νὰ εἶναι καταληπτὸν εἰς ὅλους, ἀποτελεῖ ἐπαγωγόν, ψυχωφελὲς καὶ ἐξευγενιστικὸν ἀνάγνωσμα διὰ κάθε νέον καὶ νέαν καὶ διὰ τοὺς ἡλικιωμένους ἀκόμη. Ὁ τίτλος του τὸ ἀδικεῖ, διότι δὲν εἶναι ξηρὸς ὁδηγὸς συμπεριφορᾶς, ἀλλ' ἀληθινὴ κοινωνικὴ μελέτη ἀποπνέουσα ὅλην τὴν λεπτότητα τῆς εὐγενοῦς συγγραφέως.

Τὸ βιβλίον αὐτὸ δὲν διδάσκει μόνον τὸν τρόπον τοῦ φέρεσθαι, ἀλλὰ ἀνυψοῖ τὸ φρόνημα καὶ ἐξευγενίζει τὴν ψυχήν, βελτιώνει τὸν ἄνθρωπον οὐχὶ διὰ τῆς προσκτήσεως ἐξωτερικῶν τεχνιτῶν τρόπων συμπεριφορᾶς, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐνσταλάξεως ἐν τῇ καρδίᾳ του τῶν εὐγενῶν αἰσθημάτων.

Ο ΟΔΗΓΟΣ ΤΗΣ ΚΑΛΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ

Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ Βιβλιοπωλεῖα καλλιτεχνικῶς δεδεμένος πρὸς **$0.75**

ΕΚΔΟΣΙΣ "ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ"

ο ο ο ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΠΛΗΡΗ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ ΤΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ ο ο ο

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΑΤΛΑΝΤΙΣ

MONTHLY ILLUSTRATED ATLANTIS

VOL. X. NO. 4 APRIL 1919

ΕΤΟΣ 10 ΑΡ. 4 ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1919

ATLANTIS PUBLISHING CO. 113-115-117 WEST 31st STREET. NEW YORK, U. S. A.

S. J. VLASTO, PRESIDENT D. J. VLASTO, SEC'Y AND TREASURER

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛ. 3. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 20. ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ 25c. ANNUAL SUBSCRIPTION: U. S. $3. FOREIGN FRS. 20. 25c. PER COPY

"ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER JANUARY 27, 1910, AT THE POST OFFICE AT NEW YORK, NEW YORK, UNDER THE ACT OF MARCH 3, 1879."

Published and distributed under permit (300) authorized by the act of Oct. 6, 1917, on file at the Post Office of New York, N. Y.
By order of the President, A. S. BURLESON, Postmaster General.

Ο ΑΠΡΙΛΙΟΣ τελειώνει χωρὶς ἀκόμη νὰ ἔχωμεν εἰρήνην. Τὸ Συνέδριον τῆς Εἰρήνης μὲ ὅλας τὰς ἀγαθὰς διαθέσεις τῶν ἀποτελούντων αὐτό, μὲ ὅλην τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πληρεξουσίων νὰ κλείσουν γρήγορα τὸ κεφάλαιον τῶν πολεμικῶν λογαριασμῶν, δὲν ἠδυνήθη νὰ μᾶς δώσῃ τὴν εἰρήνην, τὴν ὁποίαν ὅλος ὁ κόσμος ζητεῖ. Οἱ ἀνυπόμονοι καὶ οἱ ἐκ συστήματος παραπονούμενοι πάντοτε, ὑπολογίζουν ὅτι ἑξαμηνία πλησιάζει νὰ συμπληρωθῇ ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς ἀνακωχῆς καὶ εὐλόγως ἐρωτοῦν ἕως πότε θὰ παραταθῇ ἡ παροῦσα περίεργος εἰρηνοπολεμικὴ κατάστασις.

Καὶ ὅμως ἂν ὅλοι αὐτοὶ οἱ κύριοι πρὶν ἐκφράσουν τὴν ἀνυπομονησίαν των ἀνελάμβανον νὰ ἐξετάσουν ὅλα τὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα ἔχει νὰ κανονίσῃ τὸ Συνέδριον θὰ εὕρισκον ὅτι τὸ χρονικὸν διάστημα τὸ ὁποῖον διετέθη ἕως τώρα δι' αὐτὰ δὲν ἦτο πολύ.

ΕΚΕΙΝΟ τὸ ὁποῖον συμβαίνει μὲ τὸ Συνέδριον δύναται νὰ παραβληθῇ μὲ τὸν διακανονισμὸν τῶν ἀπαιτήσεων τῶν δανειστῶν ἑνὸς χρεωκοπήσαντος καταστήματος.

Τὸ κατάστημα αὐτὸ εἶναι σήμερον ἡ Εὐρώπη. Οἱ λαοί της εἶναι οἱ δανεισταί της καὶ τὸ Συνέδριον εἶναι τὸ Συμβούλιον τῶν ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως εἰσηγητῶν.

Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἀνεκοίνωσαν ἁρμοδίως εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι εἶναι ἕτοιμοι νὰ ἐξετάσουν τὰς ἀπαιτήσεις των. Καὶ οἱ λαοὶ ἔτρεξαν εἰς τὸ Παρίσι μὲ τὰς ἀποδείξεις καὶ τὰ κατάστιχά των καὶ ζητοῦν σειρὰν διὰ νὰ εἰποῦν ὁ καθεὶς τὴν ἱστορίαν του. Ἐννοεῖται ὅτι ὅλοι διατελοῦν μὲ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι μία εὐκαιρία ὅπως ἡ σημερινὴ πρὸς ἐξέτασιν διεθνῶν ζητημάτων δὲν παρουσιάζεται συχνά, οὔτε αἱ ἀποφάσεις ἑνὸς Συνεδρίου ὅπως τὸ Παρισινὸν ἐπιδέχονται συντόμως ἀναθεώρησιν.

Συνεπῶς ζητεῖ ὁ κάθε λαὸς νὰ δέσῃ καλὰ τὴν δουλειάν του σήμερον διὰ νὰ ἡσυχάσῃ διὰ κάμποσα χρόνια. Καὶ ἐπειδὴ ὁ τοιοῦτος διακανονισμὸς τῶν ὑποθέσεων τριάντα ἐθνῶν, δὲν εἶναι εὔκολον πρᾶγμα, τὸ Συνέδριον ἀργεῖ.

Η ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ αὐτὴν τὴν ἐποχὴν εἶναι εἰς τὰς δόξας της. Κατὰ πρῶτον ἔχουν τελειώσῃ καὶ οἱ τελευταῖοι ὑπόγειοι σιδηρόδρομοί της, καὶ οἱ κεντρικοί της δρόμοι οἱ ὁποῖοι ἐπὶ τέσσαρα τώρα ἔτη ἦσαν ἀνεσκαμμένοι καὶ ἀδιάβατοι, ἔχουν διορθωθῇ. Ἔπειτα ἡ συνεπείᾳ τοῦ πολέμου διακοπὴ τῶν μεγάλων οἰκοδομικῶν ἔργων, τὰ ὁποῖα παρουσίαζον τὴν Μητρόπολιν ὡς διαρκῶς κτιζομένην, παρουσιάζουν μίαν Νέαν Ὑόρκην ἡ ὁποία φαίνεται ὅτι ἐκτίσθη ἐπὶ τέλους. Ἔπειτα ὁ μετριασθεὶς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου ἠλεκτροφωτισμὸς ἐπανελήφθη, καὶ ἡ ὡραία πόλις πλέει εἰς χειμάρρους φωτός.

Ἂς προστεθῇ εἰς ὅλα αὐτὰ ὅτι ἡ Νέα Ὑόρκη εἶναι ὁ κυριώτερος λιμὴν τοῦ Ἀτλαντικοῦ διὰ τοῦ ὁποίου διέρχονται καθ' ἡμέραν περίπου 10—15000 ἐπανακάμπτοντες ἐκ Γαλλίας στρατιῶται, οἱ ὁποῖοι δὲν φεύγουν ἀμέσως διὰ τὸ ἐσωτερικόν. Εἰς ἐπίμετρον ἡ κοσμόπολις ἔχει ἕνα πρόσθετον πληθυσμὸν ὑπολογιζόμενον εἰς δύο ἑκατομμύρια κατοίκων ὁ ὁποῖος εὑρίσκεται ἐδῶ δι' ἕνα ἢ ἄλλον λόγον αὐτὴν τὴν ἐποχήν.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ Ἀμερικανικὴ μητρόπολις κατέχει σήμερον τὴν πρώτην θέσιν μεταξὺ ὅλων τῶν πόλεων τοῦ κόσμου ὑπὸ ἔποψιν πλούτου, λαμπρότητος καὶ πληθυσμοῦ, καὶ δίδει τὴν ζωηροτέραν εἰκόνα μιᾶς πράγματι εὐδαίμονος Ἀμερικῆς.

ΕΝΑΣ ΑΠΟ τοὺς μεγάλους Ἀμερικανοὺς ἀπέθανε πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, ὁ Φρὰνκ Γούλγωρθ. Ἦτο ὁ ἱδρυτὴς καὶ ὁ πρῶτος ὀργανωτὴς τῶν λαϊκῶν καταστημάτων τῶν 5 καὶ 10 σέντς, τῶν μοναδικῶν αὐτῶν εἰς τὸ εἶδός των μαγαζιῶν, εἰς τὰ ὁποῖα ἠμπορεῖ νὰ εὕρῃ κανεὶς τὴν μεγαλειτέραν ποικιλίαν ἐμπορευμάτων καθημερινῆς ἀνάγκης τοῦ σπιτιοῦ, ἀπὸ κουβαρίστρας μέχρι τῶν ἔργων τοῦ Σαίξπηρ καὶ ἀπὸ σαπούνια καὶ ἀρώματα μέχρι τῶν ἀπαραιτήτων ἐφοδίων κάθε κουζίνας, κάθε τραπεζαρίας καὶ κάθε γραφείου, καὶ κάθε δωματίου παιδικοῦ.

Ὁ Γούλγωρθ εἶχε μέσα του τὸ δαιμόνιον τῆς Ἀμερικανικῆς πρακτικότητος. Ἀντελήφθη τί ἐχρειάζετο καὶ τί ἠδύνατο νὰ διαθέσῃ ἡ Ἀμερικανικὴ οἰκογένεια ἡ ἔχουσα δεκαπέντε δολλαρίων ἑβδομαδιαῖον εἰσόδημα κατὰ μέσον ὅρον, καὶ ἤνοιξε τὰ καταστήματα εἰς τὰ ὁποῖα ἀνέλαβε νὰ πωλῇ ὅλα αὐτὰ τὰ εἴδη ἀντὶ 5 ἢ 10 σέντς τὸ καθέν.

Γεννηθεὶς εἰς τὰ 1852 ὁ Γούλγωρθ, εἰς τὰ 1877 ἐν ἡλικίᾳ 25 ἐτῶν ἐκέρδιζε δέκα δολλάρια τὴν ἑβδομάδα. Καὶ ὅμως μὲ αὐτὰ καὶ μὲ πενῆντα δολλάρια δανεικὰ ἤνοιξε εἰς τὰ 1878 τὸ πρῶτόν του ἵδρυμα.

Σήμερον ὑπάρχουν 1078 καταστήματα Γούλγωρθ εἰς ὅλην τὴν Ἀμερικὴν εἰς τὰ ὁποῖα προστίθενται ἐτησίως ἑκατὸν νέα.

Ἡ ἀξία τῶν καταστημάτων αὐτῶν εἰς τὰ 1914 ἀνήρχετο εἰς ἑκατὸν ἑκατομμύρια δολλάρια.

Τὸ μεγαλείτερον καὶ ὑψηλότερον κτίριον τοῦ κόσμου εἶναι σήμερον τὸ Γούλγωρθ.

Καὶ αὐτὸ ἕνα ἀπὸ τὰ θαύματα τῆς Ἀμερικῆς.

ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ τῆς μεταξὺ Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς τακτικῆς συγκοινωνίας, ἓν ῥεῦμα παλιννοστήσεως ἔχει ἐκδηλωθῇ μεταξὺ τοῦ μεταναστευτικοῦ τῆς Ἀμερικῆς κόσμου, τὸ ὁποῖον δὲν δεικνύει καμμίαν τάσιν νὰ σταματήσῃ πολὺ συντόμως.

Κατὰ τοὺς ἐπισήμους ὑπολογισμοὺς τὸ ῥεῦμα αὐτὸ ἤρχισε τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον καὶ ἐξακολουθεῖ μὲ ἀναλογίαν χιλίων ἀναχωρήσεων τὴν ἡμέραν. Λαμβανομένου ὑπ' ὄψει ὅτι κάθε παλιννοστῶν μετανάστης συναποκομίζει ἀπὸ 2—15,000 δολλάρια μαζύ του, οἱ εἰδικοὶ τονίζουν ὅτι εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ φύγουν ἐντεῦθεν τέσσαρα δισεκατομμύρια δολλάρια μαζὺ μὲ ἑνάμισυ ἑκατομμύριον μετανάστας.

Τὸ πρᾶγμα θὰ ἦτο δυσάρεστον διὰ τὴν χώραν, ἀλλὰ περισσότερον δυσάρεστον ἀκόμη διὰ τὸν παλιννοστοῦντα μετανάστην ὁ ὁποῖος βεβαίως δὲν θὰ τὰ εὕρῃ ὅλα ῥόδινα εἰς τὴν Εὐρώπην.

Τὸ ζήτημα θέλει μελέτην. Καὶ φυσικὰ μία τοιαύτη κίνησις δὲν θὰ ἀφεθῇ εἰς τὴν τύχην ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν, ἥτις φημίζεται διὰ τὴν εἰδικότητα, ἣν ἔχει εἰς τὴν λύσιν τῶν μεγάλων κοινωνικῶν προβλημάτων.

ΕΙΣ ΤΑΣ παγκοσμίους κατὰ τῆς ἀκριβείας διαμαρτυρίας εἶχε πρὸ καιροῦ προσθέσῃ καὶ ἡ Ἀμερικὴ τὰς ἰδικάς της, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἰδιαιτέρως ἔντονοι εἰς τὸ ζήτημα τῶν ἐνοικίων τῆς Νέας Ὑόρκης.

Λαμβανομένων ὑπ' ὄψει τῶν οἰκημάτων τὰ ὁποῖα συνήθως παρέχει ἡ Ἀμερικανικὴ μητρόπολις, δύναται κανεὶς νὰ εἴπῃ ὅτι ἐν συγκρίσει πρὸς ἄλλας Εὐρωπαϊκὰς πόλεις, μὴ ἐξαιρουμένων καὶ τῶν Ἀθηνῶν, τὰ ἐνοίκιά της δὲν ἦσαν ποτὲ ἀκριβά. Ἐν τούτοις ὁ πόλεμος ἔφερε καὶ ἐδῶ τὴν ὑπερτίμησίν των, ἥτις ἤρχισεν ἀπὸ δέκα τοῖς ἑκατὸν καὶ ἔφθασεν εἰς τὰ σαράντα.

Τὸ τραγικώτερον εἰς τὴν ὅλην ἱστορίαν εἶναι ὅτι ἐφ' ὅσον δὲν κτίζονται νέα σπίτια καὶ ἐφ' ὅσον ἐκ παραλλήλου ὁ πληθυσμὸς τῆς πόλεως αὐξάνει, ἡ θέσις τοῦ πολλοῦ κόσμου καθίσταται δυσκολωτέρα ἐνῷ εἰς ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα οἱ διάφοροι σπητονοικοκυραῖοι τρίβουν τὰ χέρια καὶ κάμνουν περιουσίας.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΝ χάριν ἔχει τὸ ἐφετεινὸν Πάσχα χάρις εἰς τὴν σύμπτωσιν τῶν ἡμερομηνιῶν αἵτινες ἥνωσαν ὅλον τὸν χριστιανικὸν κόσμον εἰς τὸν ἑορτασμὸν μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς πανηγύρεως κατὰ τὴν ἰδίαν ἡμέραν.

Ἡ μεγαλειτέρα τῶν χριστιανικῶν ἑορτῶν προσέλαβε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον μίαν ἐξαιρετικὴν λαμπρότητα, καὶ ἐσελάγισεν ὡς χρυσῆ ἡμερομηνία Παγχριστιανικῆς ἀδελφώσεως.

Καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἄλλην μίαν φορὰν κατενοήθησαν τὰ ἀγαθὰ τῆς ἡμερολογιακῆς μεταρρυθμίσεως ἥτις θὰ κάμῃ τὴν ὀρθοδοξίαν νὰ ταυτίσῃ ὅλας της τὰς ἑορτὰς μὲ τὰς ἑορτὰς τῆς λοιπῆς μεγάλης πλειονοψηφίας τοῦ Χριστιανισμοῦ.

ΑΚΟΜΗ ν' ἀποκτήσωμεν κατ' εὐθεῖαν συγκοινωνίαν μεταξὺ Ἀμερικῆς καὶ Ἀνατολῆς, τὴν ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν καὶ τὸ ταχυδρομεῖον, καὶ τὸ ἐμπόριον, καὶ αἱ ἀνάγκαι τοῦ ταξειδεύοντος κοινοῦ τὸ ἀπαιτοῦν.

Σήμερον πλοῖα ἀρκετὰ ὑπάρχουν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, αἱ κυβερνητικαὶ δυσκολίαι αἱ παρεμβαλλόμεναι εἰς τὰ ταξείδια σχεδὸν ἐξέλιπον καὶ κάθε λόγος ὑπάρχει ὅπως ἡ Ἀνατολὴ ἐπικοινωνήσῃ καλλίτερα, συχνότερα, ταχύτερα μὲ τὴν Ἀμερικήν.

Καὶ ὅμως τίποτε δὲν ἔγεινεν ἀκόμη πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν, οὔτε κανεὶς ἐπιχειρηματίας ἔσχε τὴν ἔμπνευσιν νὰ θέσῃ εἰς ἐνέργειαν μίαν νέαν ἀτμοπλοϊκὴν γραμμήν, ἡ ὁποία ἐκτὸς τῶν ἄλλων ὠφελημάτων της θὰ ἤνοιγεν εἰς τὸ Ἀμερικανικὸν ἐμπόριον τόσας νέας ἀγοράς.

ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ

ΑΝ ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ καὶ ἡ Κωνσταντινούπολις εἶναι διὰ τὸν Ἕλληνα οἱ δύο πόλοι πέριξ τῶν ὁποίων περιστρέφονται ὅλοι οἱ ἐθνικοὶ πόθοι, ἐκπροσωποῦσαι ἡ μὲν πρώτη διὰ τοῦ Παρθενῶνος, ἡ δὲ δευτέρα διὰ τοῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Σοφίας, τὰς δύο μεγάλας φάσεις τοῦ ἐθνικοῦ *βίου, καθὸ περικλείουσαι* τοὺς δύο φαεινοὺς ἀστέρας τοῦ Πανελληνίου στερεώματος, οἵτινες κατὰ τὴν μακραίωνα ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους δὲν ἔπαυσαν ἐκπέμποντες τηλαυγὲς καὶ ζείδωρον τὸ φῶς τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς παιδείας μέχρι τῶν ἐσχατιῶν τοῦ ἔθνους καὶ σύμπαντος τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, ἡ Ἱερουσαλήμ, ἡ Ἁγία Πόλις, εἶναι ὁ πελώριος καὶ ἀνεξάντλητος φωτοδότης ἥλιος, ὁ ἀπὸ δύο περίπου χιλιετηρίδων ἐκχύνων τὴν θείαν λάμψιν του καὶ διηνεκῶς ζωογονῶν διὰ τῆς θερμότητός του τὸ καλλίκλαδον δένδρον τοῦ Χριστιανικοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ὁλοκλήρου τῆς Χριστιανωσύνης. Ἱερουσαλήμ! Ἐνώπιον τῆς γοητείας τοῦ ὀνόματος τούτου ἐξαφανίζεται ἡ δόξα τῆς Ρώμης μὲ τὸ μαρτύριον τοῦ Πέτρου, ἀμαυροῦται δὲ ἡ αἴγλη τῆς Κωνσταντινουπόλεως μὲ τὴν πατριωτικὴν αὐταπαρνησίαν τοῦ Παλαιολόγου. Τὸ χῶμα τῆς Ἱερουσαλὴμ ἐβράχη μὲ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ. Ἐν αὐτῇ ἐδίδαξεν, ἐσταυρώθη καὶ ἐτάφη ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου. Ἐν αὐτῇ καὶ ἀνέστη ὡς Θεὸς ὁ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, συναναστήσας τὸν πνευματικῶς νεκρὸν τότε κόσμον.

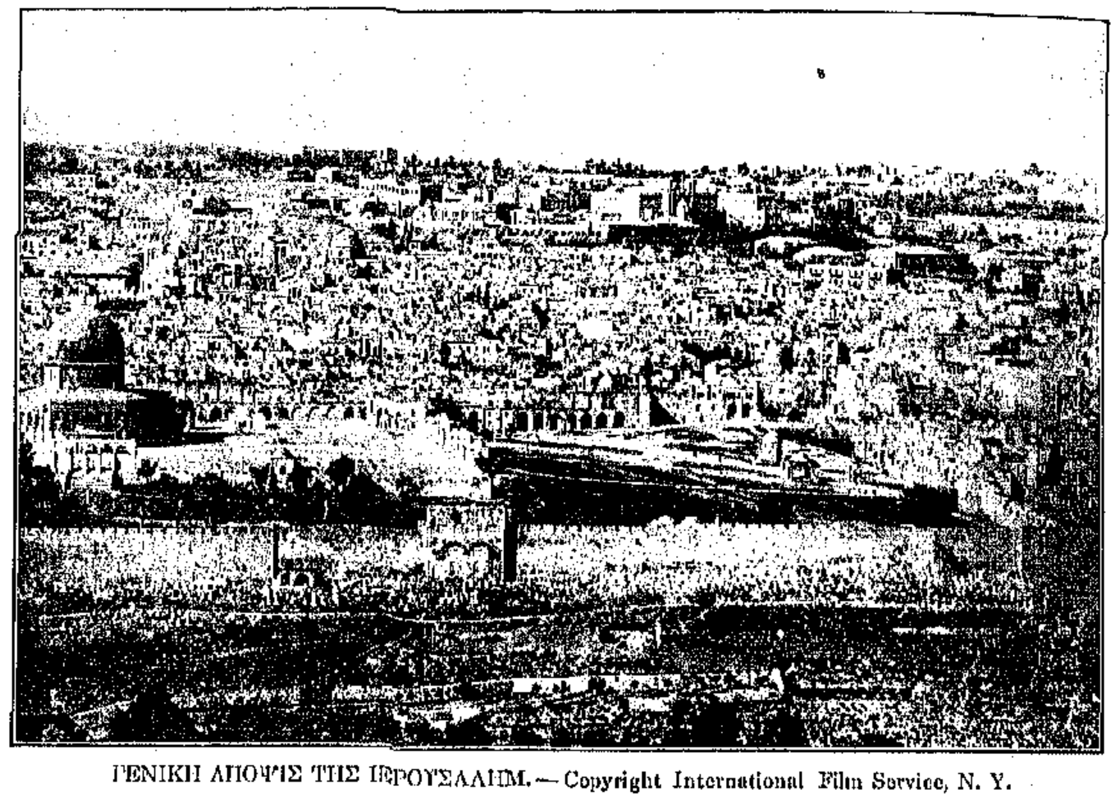
ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ.—Copyright International Film Service, N. Y.

Σταματᾷ ἀληθῶς τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου πρὸ τοῦ ἀπεριγράπτου μεγαλείου, ὅπερ ἐσώρευσαν οἱ αἰῶνες ἐπὶ τῆς ἀρχαίας πόλεως τοῦ Δαυὶδ καὶ τοῦ Σολομῶντος, μετὰ συγκινήσεως δὲ παρηκολούθησεν ὁ κόσμος πρὸ ἑνὸς ἔτους τὴν δραματικὴν ἀπελευθέρωσιν αὐτῆς ὑπὸ τῶν Συμμαχικῶν στρατευμάτων. Διὰ τὴν Χριστιανωσύνην ἡ Ἱερουσαλὴμ εἶναι ὁ τόπος τοῦ προσκυνήματος, τὸ ἅγιον τῶν ἁγίων, τὸ Παλλάδιον τῆς ψυχικῆς σωτηρίας, ἡ θύρα τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ ἕνεκα τούτου πρὸς αὐ*τὴν ἦσαν ἐστραμμένα πάντοτε τὰ βλέμματα* ὅλων τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς. Ἐγγὺς τοῦ μέρους, ἔνθα ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς, ὑπάρχει ἐπιγραφὴ Ἑλληνιστὶ λέγουσα:

Ὁ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἑτέρα ὁμοία ἐπὶ τοῦ βράχου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου εἶχεν ἐμπηχθῇ ὁ σταυρός, λέγει:

Ὃ εἶδες, ἐστὶ βάσις τῆς πίστεως ὅλης τοῦ κόσμου τούτου.

Μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, ἅτινα κατὰ καιροὺς ἐκυριάρχησαν τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ ὅλης τῆς πέριξ χώρας, Ἰουδαίας, Συρίας καὶ Παλαιστίνης, τὰ σημαντικώτερα ἦσαν τὸ Ἰουδαϊκόν, τὸ *Ἑλληνικόν, τὸ Ρωμαϊκὸν καὶ μέχρις ἐσχάτων* τὸ Τουρκικόν. Ἐκτὸς αὐτῶν ἡ χώρα ὑπετάγη κατὰ διαφόρους ἐποχὰς εἰς τοὺς Χαναναίους, τοὺς Ἀσσυρίους, τοὺς Πέρσας, τοὺς Μήδους, τοὺς Σαρακηνούς, τοὺς Ταρτάρους καὶ λοιπούς, τώρα δὲ πάλιν κρίνεται ἡ τύχη της εἰς τὸ ἐν Παρισίοις Συνέδριον τῆς Εἰρήνης, τὸ ὁποῖον καὶ πρόκειται νὰ ἐπιδικάσῃ αὐτὴν εἰς τὸν ἔχοντα τὰ μεγαλείτερα δικαιώματα.

Διαρκοῦντος τοῦ πολέμου καὶ μετὰ τὴν ἀνακωχὴν ἐλέχθησαν πολλά, πλεῖσται δὲ ἀξιώσεις προεβλήθησαν ἐπὶ τῆς αἰωνοβίου πόλεως καὶ τοῦ Τάφου τοῦ Χριστοῦ ἐκ μέρους τοῦ Πάπα, τῶν Σιωνιστῶν καὶ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, διὰ τῶν στρατευμάτων τῶν ὁποίων κατωρθώθη ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Ἱερουσαλήμ, ἐντὸς ὀλίγου δὲ θὰ γνωρίζωμεν μετὰ θετικότητος ποῖος θὰ ἐκλεχθῇ θεματοφύλαξ τῶν πολυτιμοτάτων θρησκευτικῶν καὶ ἀρχαιολογικῶν θησαυρῶν, τοὺς ὁποίους ἐγκλείει εἰς τὰ τείχη της ἡ ἁγία Πόλις. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ νοῦς τοῦ Χριστιανοῦ ἀναπολεῖ τὴν ἀρχαίαν δόξαν αὐτῆς καὶ περιστρέφεται μετὰ θρησκευτικῆς ἀφοσιώσεως εἰς τοὺς ἁγίους τόπους, ἔνθα πρὸ δέκα ἐννέα αἰώνων ἐτελέσθη τὸ μέγα καὶ κοσμοσωτήριον, δρᾶμα τῆς Σωτηρίας. Μετὰ κατανύξεως ἡ ψυχὴ τοῦ Χριστιανοῦ προσατενίζει πρὸς τὸν Γολγοθᾶν καὶ συναναβαίνει ἀγωνιῶσα τὰς βαθμίδας τοῦ λιθοστρώτου μετὰ τοῦ Χριστοῦ φέροντος τὸν Σταυρόν. Ἐπὶ τοῦ βράχου αὐτοῦ ὁ Ἀβραὰμ ἐτέλεσε θυσίαν πρὸς τὸν Θεόν. Ἐκεῖ εὑρέθη καὶ τὸ κρανίον τοῦ Ἀδὰμ μετὰ τὸν κατακλυσμὸν τοῦ Νῶε, ὡς ἀπόδειξις ὅτι ἐκεῖ ἔμελλον νὰ συγχωρηθῶσιν αἱ ἁμαρτίαι τῶν πρωτοπλάστων. Ἐκεῖ εἶναι τεθαμμένοι ὁ Γοδοφρεῖδος Μπουΐγιώ, ὁ Βαλδουΐνος καὶ ἄλλοι Χριστιανοὶ βασιλεῖς τῆς Ἱερουσαλήμ.

Ἰδοὺ ὁ βράχος ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐκαρφώθη εἰς τὸν σταυρὸν ὁ Κύριος, βράχος ἐρυθρολεύκου χρώματος βαφεὶς ὑπὸ τοῦ ἀμιάντου αἵματος ὅπερ ἔρρευσεν ἐκ τῶν πληγῶν τῶν καρφίων. Εἰς μίαν σχισμὴν τοῦ αὐτοῦ βράχου ἐνεπήχθη ὁ σταυρὸς μὲ τὸ θεῖον σῶμα. Τὸ αἷμα ἔρρευσεν ἀφθονώτερον ὅταν ἡ πλευρά του ἐκεντήθη λόγχῃ.

Ἰδοὺ ἡ Ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Τάφου, ἔνθα ἐτάφη τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου ὑπὸ τοῦ Ἰωσήφ. Εἰς τὸ μέσον τῆς Ἐκκλησίας εἶναι τὸ ἱερὸν κουβούκλιον, κεκοσμημένον διὰ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ τετιμημένον διὰ λατρείας καὶ ἀσπασμῶν ἑκατομμυρίων εὐσεβῶν, οἱ ὁποῖοι ἐξ ὅλων τῶν

Η ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ ΘΕΩΜΕΝΗ ΑΠΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΥ.—Copyright International Film Service, N. Y.

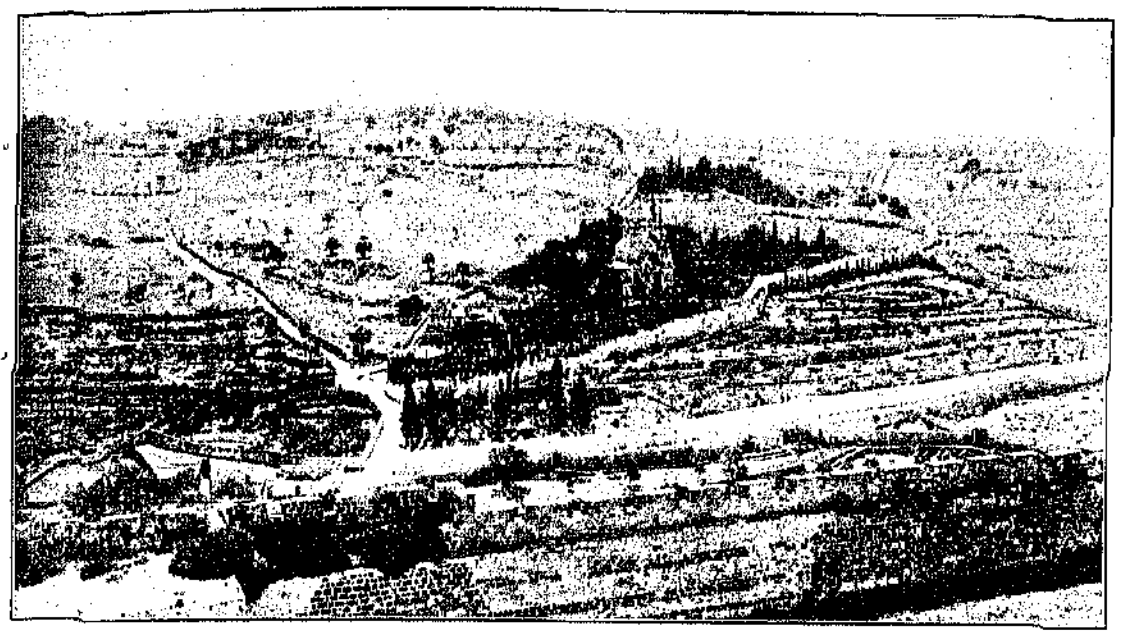
Ο ΚΗΠΟΣ ΤΗΣ ΓΕΘΣΗΜΑΝΗ ΚΑΙ ΤΟ ΟΡΟΣ ΤΩΝ ΕΛΑΙΩΝ.—Copyright International Film Service, N. Y.

μερῶν τοῦ κόσμου μετέβησαν καὶ μεταβαίνουσιν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ὅπως βαπτισθῶσιν εἰς τὸν Ἰορδάνην καὶ λάβωσι τὸν τίτλον τοῦ Προσκυνητοῦ. Ἄνωθεν τοῦ λαξευτοῦ λίθου, τοῦ «καινοῦ μνημείου», ἐν ᾧ ἔθηκαν Αὐτὸν αἱ εὐσεβεῖς χεῖρες τοῦ Εὐσχήμονος ὑπὸ τὰ δακρυσμένα ὄμματα τῶν Μυροφόρων, καίει ἡ ἀκοίμητος Κανδύλα τῆς πίστεως, τῆς ὁποίας τὸ Ἅγιον φῶς σβυνόμενον αὐτομάτως καθ' ἑκάστην Μεγάλην Παρασκευὴν ἀνάπτεται αὐτομάτως πάλιν κατὰ τὴν ὥραν τῆς Ἀναστάσεως ὑπὸ τὰ ἄγρυπνα βλέμματα τῶν παρεστώτων Χριστιανῶν πάντων τῶν δογμάτων.

Ἰδοὺ ἕτερος ναός, ἐντὸς τοῦ ὁποίου εἶναι ὁ μαρμάρινος στύλος ἐφ' οὗ ἐδέθη ὁ Κύριος. Ἑκατέρωθεν τοῦ στύλου τούτου εἶναι ἕτεροι τέσσαρες ἐπίσης ἐκ μαρμάρου, χύνοντες διαρκῶς δρόσον,—δάκρυα λύπης διὰ τὸ ἐνώπιόν των τελεσθὲν φρικτὸν μαρτύριον. Ἐγγὺς τοῦ μέρους τούτου εἶναι ἡ ὑπόγειος στοά, εἰς τὴν ὁποίαν ἄγει κλίμαξ ἐκ τεσσαράκοντα δύο βαθμίδων καὶ ὅπου ἡ Ἁγία Ἑλένη ἀνεκάλυψε τὸν Τίμιον Σταυρὸν ὁμοῦ μὲ τοὺς δύο ἄλλους σταυρούς, ἐπὶ τῶν ὁποίων εἶχον σταυρωθῇ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν οἱ δύο λῃσταί. Ἡ παράδοσις ἀναφέρει ὅτι μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν τριῶν σταυρῶν ἡ Ἁγία Ἑλένη, μήτηρ τοῦ πρώτου Ρωμαίου αὐτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου, θέλουσα νὰ βεβαιωθῇ ποῖος ἐξ αὐτῶν ἦτο ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, τοὺς ἔθεσεν ἀνὰ ἕνα ἐπὶ τοῦ λειψάνου ἀποθανόντος ἀνθρώπου. Ὅταν ἐτέθη ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, ὁ νεκρὸς ἀνεστήθη. Ἰδοὺ τὸ μέρος ἐπὶ τοῦ παρακειμένου τοίχου, ἔνθα ἐκρύβησαν τὰ τέσσαρα καρφία, μὲ τὰ ὁποῖα εἶχον καρφωθῇ ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ αἱ χεῖρες καὶ οἱ πόδες τοῦ Χριστοῦ. Μία ἄλλη παράδοσις λέγει ὅτι εἷς αὐτοκράτωρ τοῦ Βυζαντίου κατόπιν κατεσκεύασεν ἐξ ἑνὸς ἐκ τῶν καρφίων τούτων χαλινὸν διὰ τὸν ἵππον του, καταστὰς οὕτως ἄτρωτος εἰς τὰς μάχας, διὰ τῶν ὁποίων ὑπέταξεν ὅλην τὴν Μ. Ἀσίαν, δηλαδὴ τὴν σημερινὴν Τουρκίαν, Ἀρμενίαν, Συρίαν, Παλαιστίνην, Μεσοποταμίαν, Ἀραβίαν, μέχρι Περσίας καὶ Αἰγύπτου.

Ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ναοῦ εἶναι τὸ μέρος ἔνθα ὁ Ἰωσὴφ ὁ ἐξ Ἀριμαθείας ἄφησε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ μετὰ τὴν ἀποκαθήλωσιν καὶ ἔπλυνε τὰς πληγάς. Τὸ μέρος αὐτὸ θεωρεῖται κοινῶς ὡς τὸ κέντρον τῆς γῆς.

Ἰδοὺ τὸ μέρος ἔνθα ὁ Κύριος ἐφυλακίσθη. Ἐδῶ ἐνεφανίσθη τὸ πρῶτον μετὰ τὴν ἀνάστασίν του εἰς τὴν Μαρίαν τὴν Μαγδαληνήν, ἡ ὁποία τὸν ἐξέλαβεν ὡς κηπουρόν, ὁπότε ἐκεῖνος τῆς εἶπε «Μή μου ἅπτου».

Ἑκάστη στροφὴ καὶ ἑκάστη γωνία «κάτω στὰ Ἱεροσόλυμα καὶ στοῦ Χριστοῦ τὸν τάφο» εἶναι καὶ μία ἱστορικὴ σελίς. Ἐδῶ ἐδίδαξεν, ἐκεῖ ἐστάθη, ἐκεῖ ἐβάδισεν. Ἐδῶ ἡ ὑποδοχὴ τῶν βαΐων, ἐκεῖ ὁ μυστικὸς δεῖπνος. Ἐδῶ ἡ μαστίγωσις, ἐκεῖ ἡ δόξα. Ἐδῶ οἱ Φαρισαῖοι, ἐκεῖ ὁ Πιλάτος. Ἐδῶ ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ καὶ ὁ μαθητὴς «ὃν ἠγάπα», ἐκεῖ ὁ Ἰούδας καὶ ὁ Ἡρώδης.

Ἡ φαντασία εὑρίσκεται πρὸ ἀνεξερευνήτου ὠκεανοῦ ἀναμνήσεων καὶ ἱστορικῶν γεγονότων,

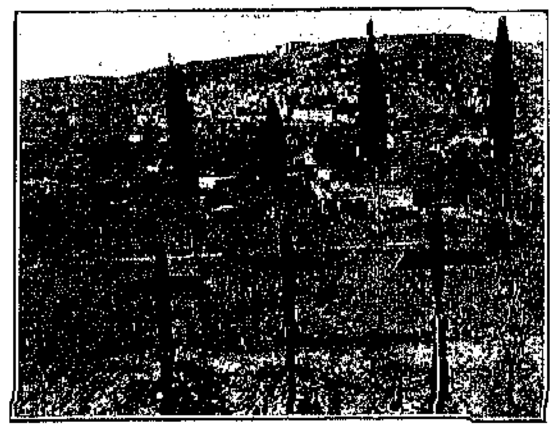
Copyright International Film Service, N. Y.
ΤΑΦΟΙ ΑΓΓΛΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΕΞΩ ΤΗΣ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ

καθιστώντων τὴν ἐκ τῆς ἑνώσεως τῶν δύο ἀρχαίων πόλεων Ἰεβὸ ἢ Ἱερὸ καὶ Σαλὴμ σχηματισθεῖσαν πρωτεύουσαν τοῦ Σολομῶντος, τὴν σημαντικωτέραν πόλιν τῆς οἰκουμένης παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι σήμερον δὲν εἶναι ἕδρα ἐπιγείου τινὸς βασιλέως ἢ κοσμικῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν αὐτῇ ἔκειτο ὁ Ναὸς τοῦ Κυρίου, τὸν ὁποῖον κατέστρεψεν ὁ Τῖτος, υἱὸς τοῦ Οὐεσπεσιανοῦ καὶ αὐτοκράτωρ τῆς Ρώμης, ὅταν ὑπέταξε τὴν Ἰουδαίαν καὶ ἐφόνευσεν 1,100,000 Ἰουδαίους, πωλήσας τοὺς λοιποὺς ὡς ἀνδράποδα,—τριάκοντα ἀντὶ ἑνὸς ἀργυρίου—πρὸς ἐκδίκησιν τῆς πωλήσεως τοῦ Τετιμημένου—ἑνὸς ἀντὶ 30 ἀργυρίων—εἰς τοὺς Φαρισαίους.

Ἰδοὺ καὶ ὁ Ξενὼν τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Μάλτας, οἵτινες κατὰ τὸν Μέσον *αἰῶνα μετέβησαν ἐκεῖ ὅπως ἐλευθερώσωσι τοὺς* Ἁγίους Τόπους μαζὶ μὲ τόσους ἄλλους Ἱππότας καὶ Σταυροφόρους τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, εἰς τὸ παρελθὸν τῶν ὁποίων στηρίζουσι νῦν τὰς ἀξιώσεις των ἐπὶ τῆς Παλαιστίνης αἱ Μ. Δυνάμεις. Ἰδοὺ τὸ περίφημον ὄρος τῶν Ἐλαιῶν.

Ἰδοὺ δὲ καὶ τὸ ὄρος Σιών, ἔνθα ὑπάρχει ναὸς τῆς Παναγίας, καὶ ἔνθα λέγεται ὅτι ἐτάφη τὸ σῶμά της, ὅταν ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς παρέλαβε τὸ πνεῦμά της. Ἐκ τοῦ ὄρους αὐτοῦ ἐξαρτῶσι τοὺς ἰσχυρισμούς των οἱ Σιωνισταὶ τῆς σήμερον, λέγοντες ὅτι ἡ Ἱερουσαλὴμ πρέπει ν' ἀποδοθῇ εἰς τοὺς Ἰουδαίους πρὸς σύμπηξιν νέου ἀνεξαρτήτου Ἰουδαϊκοῦ κράτους ὑπὸ τὴν προστασίαν μιᾶς Μεγάλης Δυνάμεως. Πρὸς τοὺς Σιωνιστὰς τούτους ἀντιτάσσονται οἱ λεγόμενοι Ἀντισιωνισταί, διατεινόμενοι ὅτι τὸ συμφέρον τῶν Ἰουδαίων εἶναι νὰ μένωσιν σκορπισμένοι καὶ νὰ ζῶσιν ἐν μέσῳ τῶν ἄλλων ἐθνῶν καὶ ὄχι νὰ ἔχωσιν ἴδιον κράτος. Οἱ τελευταῖοι μάλιστα ἐδημοσίευσαν ἐσχάτως καὶ στατιστικὴν ἀποδεικνύουσαν ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν Παλαιστίνῃ Ἰουδαίων μόλις εἶναι τὸ ἓν ἕβδομον τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ τῆς χώρας καὶ ὅτι μόνον εἷς Ἰουδαῖος ἐν μέσῳ χιλίων ἔχει ἐκεῖ ἰδιαιτέραν κτηματικὴν περιουσίαν.

Ἀφ' ὅτου ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος μὲ τοὺς 35,000 Ἑλληνομακεδόνας ἥρωάς του προήλασε κρατῶν τὴν δᾷδα τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ μέχρι τοῦ Περσικοῦ Κόλπου καὶ τῶν Ἰνδιῶν, ἐγκαθιδρύθη ἐν τῇ δυτικῇ Ἀσίᾳ σφαῖρα ἰσχυροτάτης Ἑλληνικῆς ἐπιρροῆς, ἡ δὲ Ἱερουσαλὴμ κατέστη τὸ μεγαλείτερον κέντρον τοῦ Ἀνατολικοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἱδρύθη κατόπιν ὁ Βυζαντινός, ἀπαύγασμα δὲ τούτου εἶναι ἡ σημερινὴ Ἑλλάς. Ὁ Ἑλληνισμὸς μὲ τὰς χιλίας φάσεις τῆς πνευματικῆς προόδου του, μὲ τὴν αὐστικὴν καὶ θρησκευτικὴν αἴγλην, μὲ τὰς πολιτικάς του πανηγύρεις περιβαλλομένας ὑπὸ φωτοστεφάνου μεγάλων ἱστορικῶν παραδόσεων καὶ μὲ τὰς χαριεστάτας μορφὰς τῆς φιλολογίας του, εὗρε καταλληλότατον ἔδαφος πρὸς καρποφορίαν ἐκεῖ ἔνθα, ἤδη τὸ πνεῦμα τῶν κατοίκων εἶχεν ἀρχίσῃ νὰ ἐξεγείρηται κατὰ τῶν καταθλιπτικῶν

(Συνέχεια εἰς τὴν 80ὴν σελίδα).

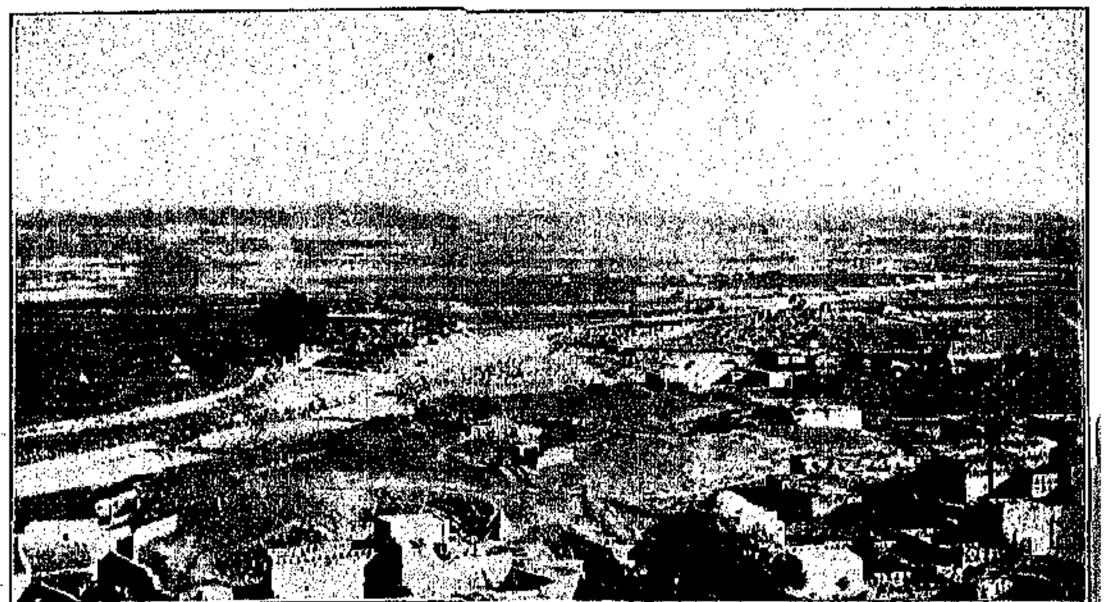
ΑΠΟΨΙΣ ΤΟΥ ΡΑΜΛΕ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ.—Copyright International Film Service, N. Y.

Copyright International Film Service, N. Y.
ΠΥΡΟΒΟΛΗΤΑΙ ΕΤΟΙΜΑΖΟΝΤΕΣ ΤΑ ΠΥΡΟΒΟΛΑ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΔΡΑΣΙΝ

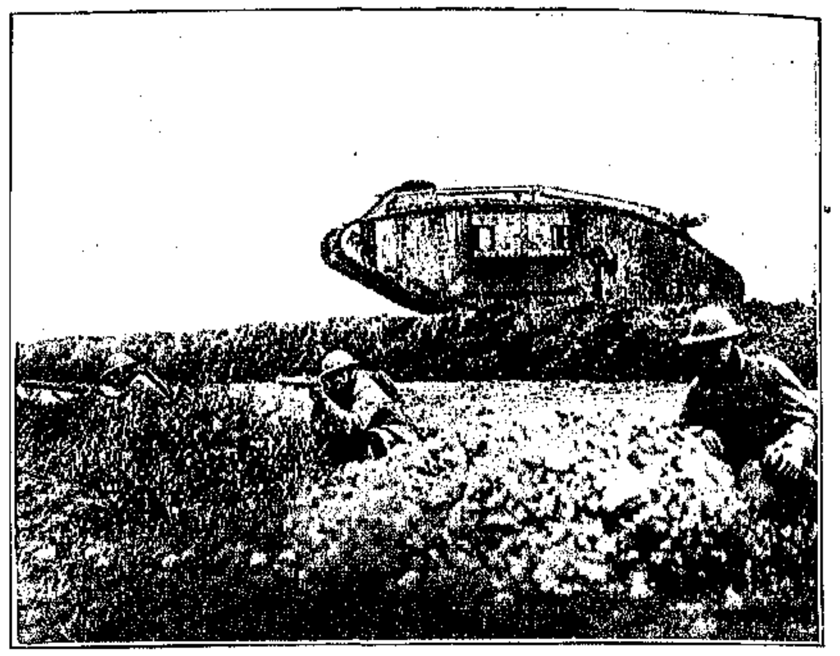

Copyright International Film Service, N. Y.
ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΠΕΖΙΚΟΝ ΠΡΟΧΩΡΟΥΝ ΕΜΠΡΟΣΘΕΝ ΤΑΓΚ

ΑΛΗΣΜΟΝΗΤΟΙ ΠΟΛΕΜΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

Η ΔΙΑΣΠΑΣΙΣ τοῦ γερμανικοῦ μετώπου τῆς προεξοχῆς τοῦ St. Mihiel, ἥτις ἦτο ἡ ἔναρξις τῆς ἀπὸ τῶν Γαλλικῶν ἐδαφῶν ἐκδιώξεως τῶν εἰσβολέων, ἀποτελεῖ, ἀναμφιβόλως, μίαν τῶν λαμπροτέρων σελίδων τῆς ἡρωϊκῆς δράσεως τῶν στρατιωτῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Δι' οὐδεμιᾶς ἄλλης ἐπιχειρήσεως ἐκερδήθη τοσοῦτον ἔδαφος ἐντὸς τόσου μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος. Ἀπὸ τῆς μάχης ταύτης οἱ Ἀμερικανοὶ ἤρχισαν πλέον νὰ δρῶσιν ὡς αὐτοτελὴς στρατός, ἐνεργῶν μὲ τὰς ἰδίας αὐτοῦ δυνάμεις καὶ κινούμενος συμφώνως πρὸς τὴν ἰδικήν του στρατηγικήν.

Ἀμερικανὸς λοχαγός, γνωστὸς εἰς τοὺς ἀθλητικοὺς κύκλους τῆς Νέας Ὑόρκης, ὡς ἑξῆς περιγράφει τὴν πρώτην ταύτην καθαρῶς Ἀμερικανικὴν πολεμικὴν ἐπιχείρησιν, εἰς ἣν ἔλαβεν ἐνεργὸν μέρος:

«Βαθύτατον σκότος ἐπεκράτει γύρω μας καὶ ὁ δρόμος μας ἐστενοῦτο ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἐφ' ὅσον ἐπροχωρούσαμε πρὸς τὸν λαβύρινθον τῶν χαρακωμάτων, ἀλλ' οἱ ὁδηγοί μας εἶχον καὶ ἄλλοτε βαδίσει τὴν ἰδίαν ὁδὸν ὥστε δὲν ἀπηντήσαμεν καὶ πολλὰς δυσκολίας διὰ νὰ εὕρωμεν τὰς ἐσπευσμένως κατασκευασθείσας ἄνωθεν τῶν χαρακωμάτων γεφύρας.

«Μόλις μίαν ὥραν μετὰ τὴν ἐκκίνησίν μας ἐφθάσαμεν εἰς τὸ κατειρηπωμένον χωρίον τοῦ Λιμεί, ἀπὸ ὅπου ἐστρέψαμεν πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ ἠρχίσαμεν νὰ προχωρῶμεν κατὰ μῆκος τῆς δημοσίας ὁδοῦ, μέχρις οὗ ἐφθάσαμεν εἰς τὰ διάμεσα χαρακώματα τὰ ὁποῖα θὰ μᾶς ἔφερον εἰς τὸ μέρος ἀφ' οὗ θὰ ἐξωρμούσαμε πρὸς τὴν «χώραν τοῦ οὐδενός».

«Καθ' ὅλον τὸν χρόνον τοῦτον ραγδαία βροχὴ ἔπιπτε καθ' ἡμῶν, ὅλοι μας δὲ εἴμεθα κάθυγροι.

«Τέλος περὶ τὸ μεσονύκτιον ἐφθάσαμεν εἰς τὴν προκεχωρημένην γραμμὴν τῶν χαρακωμάτων ἀφ' ὧν θὰ ἐγίνετο ἡ ἐξόρμησις. Χωρὶς ἀργοπορίαν ἠρχίσαμεν νὰ ἀνασυντάσσωμεν τοὺς ἄνδρας μας καὶ νὰ ἑτοιμάζωμεν αὐτοὺς διὰ τὴν ἐπίθεσιν. Τοῦτο δὲν ἦτο καὶ πολὺ εὔκολον, ἀλλὰ τέλος μετὰ μίαν ὥραν ἀνεκοινώθη ὅτι ὅλοι οἱ ἄνδρες ἦσαν ἕτοιμοι. Ἤδη ἤρχιζεν ἡ 12η Σεπτεμβρίου, ἡ ἐπέτειος τῶν γενεθλίων τοῦ στρατηγοῦ Πέρσιγκ.

«Ἐξελέξαμεν μερικοὺς τῶν τολμηροτέρων καὶ ἐμπειροτέρων στρατιωτῶν μας καὶ τοὺς ἀπεστείλαμεν καθ' ὁμίλους ὅπως ἕρποντες κατορθώσωσι νὰ διανοίξωσι διόδους εἰς τὰ ἐχθρικὰ συρματοπλέγματα.

«Ἀκριβῶς τὴν 1:30 τῆς νυκτὸς ἤρχισε τὸ προπαρασκευαστικὸν πῦρ τοῦ πυροβολικοῦ μας. Τὰ πυροβόλα μας δι' ὁμοβροντιῶν ἔβαλλον κατὰ τῶν τριῶν πλευρῶν τῆς προεξοχῆς ἐπὶ μετώπου ἑκατὸν περίπου χιλιομέτρων. Αἱ ὀβίδες συρίζουσαι διήρχοντο ἄνωθεν τῶν κεφαλῶν μας. Διορθώσαντες τοὺς ἱμάντας μας καὶ ἐκτείναντες τὰ μουδιασμένα μέλη μας ἐθέσαμεν τὸν ἕνα πόδα ἐπὶ τῶν μικρῶν κλιμάκων τοῦ χαρακώματος ἕτοιμοι νὰ πεταχθῶμεν πρὸς τὰ ἄνω. Τὰ δευτερόλεπτα παρήρχοντο μὲ ἀγωνιώδη βραδύτητα. Ὁ κρότος τῶν πυροβόλων ηὔξανε ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον καὶ κατὰ τὰς 5:30 τῆς πρωΐας εἶχε τριπλασιασθῆ καταστὰς ἐκκωφαντικός. Τὸ πῦρ φραγμοῦ τῶν τηλεβόλων μας ἐσάρωνε τὰ πάντα. Τέλος ἡ αὐγὴ ἤρχισε νὰ φωτίζῃ ἀμυδρῶς τὰ πέριξ μας καὶ τὸ σύνθημα τῆς ἐξορμήσεως ἐδόθη....

«Ἔπειτα ἀπὸ λίγο εὑρισκόμεθα ἐντὸς τοῦ πρώτου ἐχθρικοῦ χαρακώματος ἀλλὰ ψυχὴ ζῶσα δὲν εὑρίσκετο ἐντὸς αὐτοῦ. Τὸ πῦρ φραγμοῦ τῶν πυροβόλων μας τὸ εἶχε καθαρίσει ἀπὸ τοὺς Γερμανούς. Ὀλίγον περαιτέρω ἠναγκάσθημεν νὰ σταματήσωμεν ἐνώπιον σειρᾶς ἀβλαβῶν σχεδὸν συρματοπλεγμάτων καὶ τοῦτο ἔδωσε καιρὸν εἰς ἕνα Γερμανὸν πολυβολιστὴν νὰ ἑτοιμάσῃ τὸ μυδραλλιοβόλον του καὶ νὰ ἀρχίσῃ νὰ βάλλῃ καθ' ἡμῶν.

«Ἕνας ἀπὸ τοὺς συντρόφους μας ἔπεσεν ἐπὶ τῶν συρμάτων. Ἡ πρώτη αὐτὴ ἀπώλειά μας μᾶς ἐξηγρίωσε καὶ ἐντὸς 15 δευτερολέπτων ὁ Γερμανὸς πυροβολητὴς δὲν ὑπῆρχε πλέον. Ἐκεῖ συνελάβομεν τοὺς πρώτους δέκα αἰχμαλώτους μας.

«Μὲ τὰ πιστόλια εἰς τὰς χεῖρας ἐχωρούσαμε πρὸς τὰ ἐμπρὸς βάλλοντες κατὰ παντὸς ἀντικειμένου τὸ ὁποῖον εἶχε μορφὴν ἀνθρώπου καὶ ρίπτοντες δηλητηριώδεις καὶ καπνογόνους χειροβομβίδας ἐντὸς τῶν ἐχθρικῶν χαρακωμάτων. Τὴν στιγμὴν ποῦ εἴχομεν φθάσῃ εἰς τὸ ἄκρον τοῦ δάσους, τὸ πρῶτον κῦμα τῆς ἐπιθέσεως εὑρίσκετο 300 μέτρα ἔμπροσθέν μας καὶ τὰ γερμανικὰ μυδραλλιοβόλα ἔβαλλον μὲ πεῖσμα ἐναντίον μας. Ἐπέσαμεν πρηνεῖς καὶ ἠρχίσαμεν νὰ προχωροῦμεν πρὸς τὰ δεξιά. Μετ' ὀλίγον 200 ἄλλοι αἰχμάλωτοι παρεδίδοντο εἰς ἡμᾶς καὶ ἀπὸ τότε τὸ ρεῦμα αὐτῶν ἦτο ἀδιάκοπον.

«Περὶ τὴν ἐνάτην ὥραν εἴχομεν φθάσει εἰς τὸ σημεῖον ὅπου κατὰ τὸ σχέδιον ἔπρεπε νὰ φθάσωμεν τὴν ἑνδεκάτην. Ὅτε εἰσήλθομεν εἰς μίαν ἀποθήκην πολεμεφοδίων φαίνεται ὅτι ὁ ἐχθρὸς ἤρχισε νὰ ἀφυπνίζεται διότι ἐξερχόμενοι εἴδομεν ἄνωθέν μας σμῆνος ἀεροπλάνων τὰ ὁποῖα ἤρχισαν νὰ ρίπτωσι βροχὴν βομβῶν. Μὲ τὰ ὅπλα καὶ τὰ μυδραλλιοβόλα μας ἐβάλλομεν κατ' αὐτῶν.

«Αἴφνης εἴδομεν βροχὴν βλημάτων νὰ ἐκρήγνυνται ἔμπροσθέν μας καὶ μὲ τρόμον ἀντελήφθημεν ὅτι ἡ πρώτη γραμμή μας ὠπισθοχώρει. Ὁ ἐχθρὸς εἶχεν ἀρχίσει ἀντεπίθεσιν. Ἔπρεπε ν' ἀντεπιτεθῶμεν καὶ ἡμεῖς ἵνα σώσωμεν τὴν γραμμήν μας. Ὁ ταγματάρχης μας ὥρμησε πρὸς τὰ ἐμπρός, μερικοὶ τὸν ἠκολούθησαν, ἔπειτα περισσότεροι καὶ μετ' ὀλίγον ὅλον τὸ τάγμα μας ἔτρεχε πρὸς τὸν πλησίον λόφον, ἀπὸ ὅπου ὑπεδέχθημεν μὲ ὁμοβροντίας τὸν ἐχθρὸν ὅστις εἶχε φθάσει εἰς τὰς πρώτας θέσεις μας. Μετ' ὀλίγον τὸ πᾶν εἶχε καὶ πάλιν ἡσυχάσει καὶ τὸ σκότος μᾶς εὗρεν εἰς τὰς προτέρας μας θέσεις.

«Ὅταν ἡ αὐγὴ ἔρριψε τὰς πρώτας ἀκτῖνάς της ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης ἐπληροφορήθημεν ὅτι καθ' ὅλον τὸ μέτωπον εἴμεθα νικηταί».

Copyright International Film Service, N. Y.
ΤΑΓΚ ΠΡΟΚΑΛΥΠΤΟΝ ΕΞΟΔΟΝ ΠΕΖΙΚΟΥ

Η ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ ΤΗΣ ΗΡΩΪΚΗΣ 27ΗΣ ΜΕΡΑΡΧΙΑΣ

ΤΗΝ 25ην Μαρτίου, ὡραίαν ἐαρινὴν ἡμέραν, ἡ Νέα Ὑόρκη, μετὰ πρωτοφανοῦς μεγαλοπρεπείας καὶ ἐνθουσιασμοῦ ὑπεδέχθη τὴν ἐκ τοῦ μετώπου τῆς Γαλλίας ἐπιστρέφουσαν 27ην μεραρχίαν τοῦ στρατηγοῦ Ὀ'Ράϋαν. Πλῆθος λαοῦ, ὅσον οὐδέποτε ἄλλοτε συνήχθη ἐν τῇ Ἀμερικανικῇ μητροπόλει, ἐχαιρέτισε μετ' εὐγνωμοσύνης καὶ ὑπερηφανείας τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ἄνδρας τῆς μεραρχίας τῆς Φρουρᾶς τῆς Νέας Ὑόρκης ἥτις ἀνῆκεν εἰς τὸ δεύτερον σῶμα τῶν Ἀμερικανικῶν Δυνάμεων Ἐκστρατείας.

Τὰ πεζοδρόμια τῆς 5ης λεωφόρου ἀπὸ τῆς πλατείας τοῦ Οὐάσιγκτων μέχρι τῆς 110ης ὁδοῦ ἐπὶ μήκους πέντε μιλίων δὲν ἦσαν παρὰ μία ἀπέραντος μᾶζα ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παιδίων, πολλοὶ τῶν ὁποίων εἶχον ἀπὸ πρωΐας ἐγκαταλείψῃ τὰς οἰκίας των ἵνα καταλάβωσιν ἐγκαίρως θέσεις ἀφ' ὧν νὰ χειροκροτήσωσι καὶ ζητωκραυγάσωσι τοὺς ἄνδρας οἵτινες ὑπὸ τοὺς Ἄγγλους στρατηγοὺς Ρὴντ καὶ Χαίγκ συμμετέσχον εἰς τὰς τελευταίας τελικὰς μάχας αἵτινες διέσπασαν τέλος τὴν ἀπόρθητον γραμμὴν τοῦ Χίντεμπουργ καὶ ἐξηνάγκασαν τοὺς Γερμανοὺς ν' ἀρχίσωσι τὴν ὀλεθρίαν ὑποχώρησίν των ἥτις ἔληξε μὲ τὴν ὑπογραφὴν τῆς ἀνακωχῆς τοῦ Νοεμβρίου. Οἱ Νεο-Ὑορκέζοι εἶδον κατὰ τὰ τελευταῖα ἰδίως ἔτη τόσας καὶ τόσας μεγαλοπρεπεῖς παρελάσεις, ἡ τῆς 25ης Μαρτίου ὅμως ἀπεδείχθη ἡ μεγαλειτέρα ἀφ' ὅσων μέχρι τοῦδε ἀπήλαυσαν οἱ εὐτυχεῖς κάτοικοι τῆς μητροπόλεως.

Αἱ θερμαὶ ἀκτῖνες τοῦ ἐαρινοῦ ἡλίου ἐθώπευον τοὺς ἐπανακάμψαντας ἀπὸ «ἐκεῖ πέρα» ἥρωας, οἵτινες σοβαροὶ καὶ ὑπερήφανοι ἀνήρχοντο τὴν Πέμπτην λεωφόρον μέσῳ τῶν φρενιτιωδῶν χειροκροτημάτων καὶ ζητωκραυγῶν τῆς ἀπειρίας τῶν θεατῶν. Εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Οὐάσιγκτων ἰδίως τὸ πλῆθος ἦτο τόσον πυκνὸν ὥστε οἱ ἐκ τῶν παραθύρων πολυορόφων οἰκοδομημάτων οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον τμῆμα ἐδάφους ἠδύναντο νὰ ἴδωσι ἐκτὸς ἐκείνου τὸ ὁποῖον οἱ ἀστυνομικοὶ ἐκράτουν ἀνοικτὸν διὰ τὴν δίοδον τοῦ στρατοῦ.

Ὁ πρῶτος ἐκ τῶν στρατιωτῶν εἰς τὴν παρέλασιν ἦτο ὁ λοχαγὸς Στὸρμ ὅστις εὑρίσκετο ἐπὶ κεφαλῆς τῶν τραυματιῶν. Οἱ τραυματίαι ἐγένοντο δεκτοὶ μετὰ παρατεταμένων ζητωκραυγῶν καὶ συμπαθῶν φράσεων, ἐνῷ πολλοὶ θεαταὶ ἔρριπτον πρὸς αὐτοὺς σιγάρα, σιγαρέττα καὶ ἄνθη. Ἡ μεγαλειτέρα ὅμως ἔκρηξις ἐπευφημιῶν καὶ χειροκροτημάτων ἐγένετο ὅτε ἐφάνη ὁ οὐλαμὸς ἐξ ἐπιλέκτων ἀνδρῶν οἵτινες ἐκράτουν τὴν φέρουσαν 1972 χρυσοῦς ἀστέρας σημαίαν τῆς ὑπηρεσίας.

Ὄπισθεν αὐτῆς ἤρχετο ἅμαξα τοῦ πυροβολικοῦ συρομένη ὑπὸ ἓξ καστανοῦ χρώματος ἵππων. Ἐπὶ τῆς ἁμάξης ταύτης εὑρίσκετο φέρετρον κεκαλυμμένον ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς σημαίας πρὸς συμβολισμὸν τῆς ὑπερτάτης θυσίας ἣν προσέφεραν εἰς τὸν βωμὸν τῆς πατρίδος ἐν Γαλλίᾳ 2,000 περίπου ἄνδρες τῆς μεραρχίας τοῦ στρατηγοῦ Ὀ'Ράϋαν. Ἡ σημαία ἥτις ἐκάλυπτε τὸ φέρετρον ἦτο τεθαμμένη ἐντὸς σωροῦ ἀνθέων, ἀνθοδεσμῶν καὶ στεφάνων ἕκαστον τῶν ὁποίων ἀντεπροσώπευε μίαν πόλιν τῆς Πολιτείας Νέας Ὑόρκης. Εἰς τὴν 42αν ὁδὸν εἶχε στηθῇ ἡ ἐξέδρα διὰ τοὺς ἐπισήμους ἀφ' ἧς ἐπεθεώρησαν τοὺς παρελαύνοντας ὁ Κυβερνήτης τῆς Πολιτείας Σμίθ, ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Ναυτικῶν Φ. Ρούσβελτ, ὁ ὑποστράτηγος Μπάρρυ, ὁ ἀντιναύαρχος Κλήβς, ὁ Δήμαρχος Χάϋλαν καὶ πολλοὶ Βουλευταὶ καὶ Γερουσιασταί.

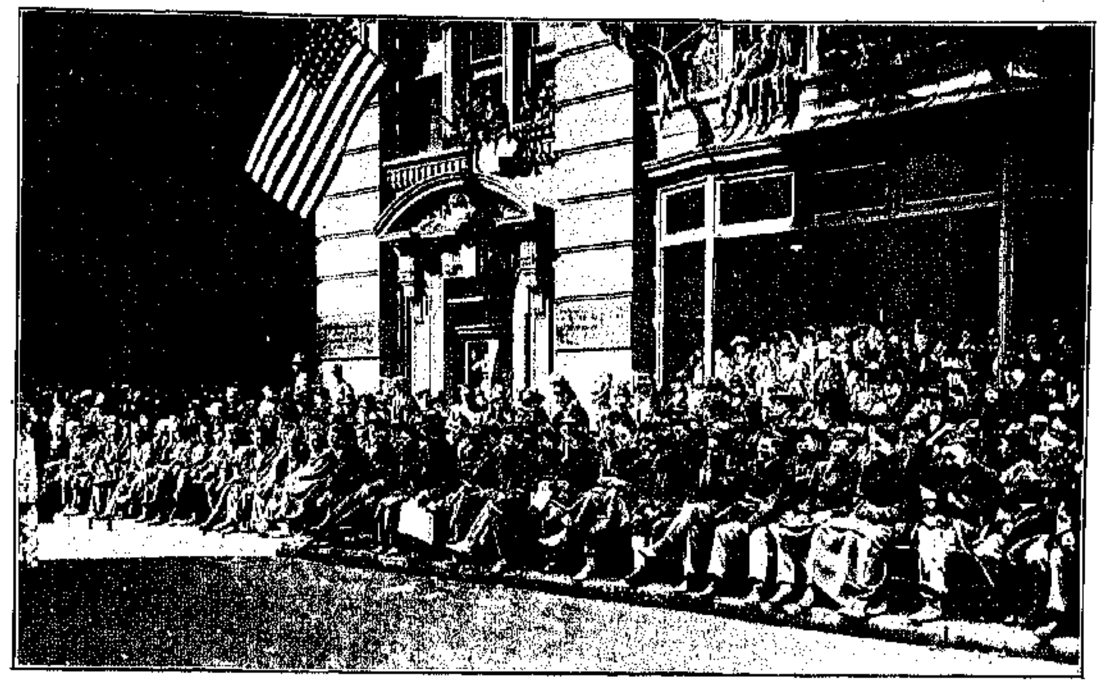

Times Photo Service, N. Y
ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΙ ΤΗΣ 27ης ΜΕΡΑΡΧΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΩΡΑΝ ΤΗΣ ΠΑΡΕΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΣΥΝΤΡΟΦΩΝ ΤΩΝ

Ἡ παρέλασις ἤρχισε τὴν 10ην πρωϊνὴν συμφώνως πρὸς τὸ πρόγραμμα ἀλλὰ δὲν ἐτελείωσεν ὡς εἶχε προσχεδιασθῇ. Συνέβησαν πολλαὶ ἀργοπορίαι καθόσον εἰς πολλὰ σημεῖα, παρ' ὅλας τὰς ὑπερανθρώπους προσπαθείας τῶν ἀστυνομικῶν, τὰ πλήθη εἰσώρμων ἐντὸς τῆς ὁδοῦ ἵνα δυνηθῶσι νὰ πλησιάσωσι τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας ἵνα ἀπ' εὐθείας εἴπωσι πρὸς αὐτοὺς πόσην χαρὰν ᾐσθάνοντο διὰ τὴν ἐπάνοδόν των καὶ πόσον ὑπερήφανοι ἦσαν διότι οἱ συμπολῖταί των ἔγραψαν τόσον λαμπρὰν σελίδα εἰς τὴν πολεμικὴν ἱστορίαν τῆς πατρίδος.

Τὴν ἑσπέραν ὁλόκληρος ἡ ἀριστοκρατικὴ ὁδὸς τῆς Πέμπτης λεωφόρου ἐφωταγωγήθη λαμπρότατα, πολλὰ δὲ ξενοδοχεῖα καὶ πλεῖστοι πλούσιοι ἰδιῶται παρέθεσαν δεῖπνον εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας τῆς ἡρωϊκῆς 27ης μεραρχίας τῆς Νέας Ὑόρκης. Ἀναμφιβόλως ἡ 25η Μαρτίου 1919 θὰ μείνῃ ἀλησμόνητος διὰ τοὺς Νεο-Ὑορκέζους.

Καίτοι χίλιοι περίπου ἀστυφύλακες εἶχον τοποθετηθῇ κατὰ μῆκος τῆς ὁδοῦ δι' ἧς θὰ διήρχοντο οἱ στρατιῶται, ἐνῷ πεντακόσιοι ἄλλοι ἐφύλαττον τὰς διόδους, ἐν τούτοις ἐπανειλημμένως τὰ κύματα τοῦ πλήθους διέσπασαν τὴν παράταξιν τῶν παρελαυνόντων στρατιωτῶν ἀναγκάζοντες αὐτοὺς νὰ ἐγκαταλείπωσι τὸ κατὰ φάλαγγας λόχων μέτωπον καὶ νὰ προχωρῶσι κατὰ τετράδας. Εἰς πολλὰς περιπτώσεις οἱ ἀστυνομικοὶ μετὰ μεγάλους ἀγῶνας κατώρθωναν νὰ διανοίγωσιν εἰς τὸ πυκνὸν πλῆθος δίοδον διὰ τοὺς στρατιώτας. Ὑπολογίζεται ὅτι ἄνω τοῦ ἑκατομμυρίου ἀνθρώπων εἶχον συναθροισθῇ διὰ νὰ ἴδωσι τὴν παρέλασιν. Ἡ διακόσμησις τῆς ὁδοῦ διὰ τῆς ὁποίας παρήλασαν οἱ ἡρωϊκοὶ στρατιῶται τῆς 27ης μεραρχίας ἐστοίχισε χιλιάδας ὅλας δολλαρίων. Παραστατικωτάτη ἦτο ἡ ἁψὶς εἰς τὴν 59ην ὁδὸν πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ Δημοτικοῦ Πάρκου καὶ μεγαλοπρεπεστάτη ἡ θριαμβευτικὴ ἁψὶς τῆς 25ης ὁδοῦ.

Τοσοῦτος ἦτο ὁ συνωστισμὸς ὥστε παρ' ὅλα τὰ πρωτοφανῆ μέτρα τὰ ὁποῖα εἶχε λάβει ἡ ἀστυνομία συνέβησαν ἀρκετὰ δυστυχήματα.

Ὅταν τὴν 3ην ὥραν μ.μ. καὶ οἱ τελευταῖοι λόχοι εἶχον παρελάσει, ὁ ἄπειρος ἐκεῖνος κόσμος ἐξεχύθη εἰς τὴν 5ην Λεωφόρον καταπλημμυρίσας τὴν ὁδὸν καὶ ἐν ἀπεριγράπτῳ χαρᾷ ἑώρτασε διὰ δευτέραν φορὰν τὴν μεγάλην Ἀμερικανικὴν νίκην.

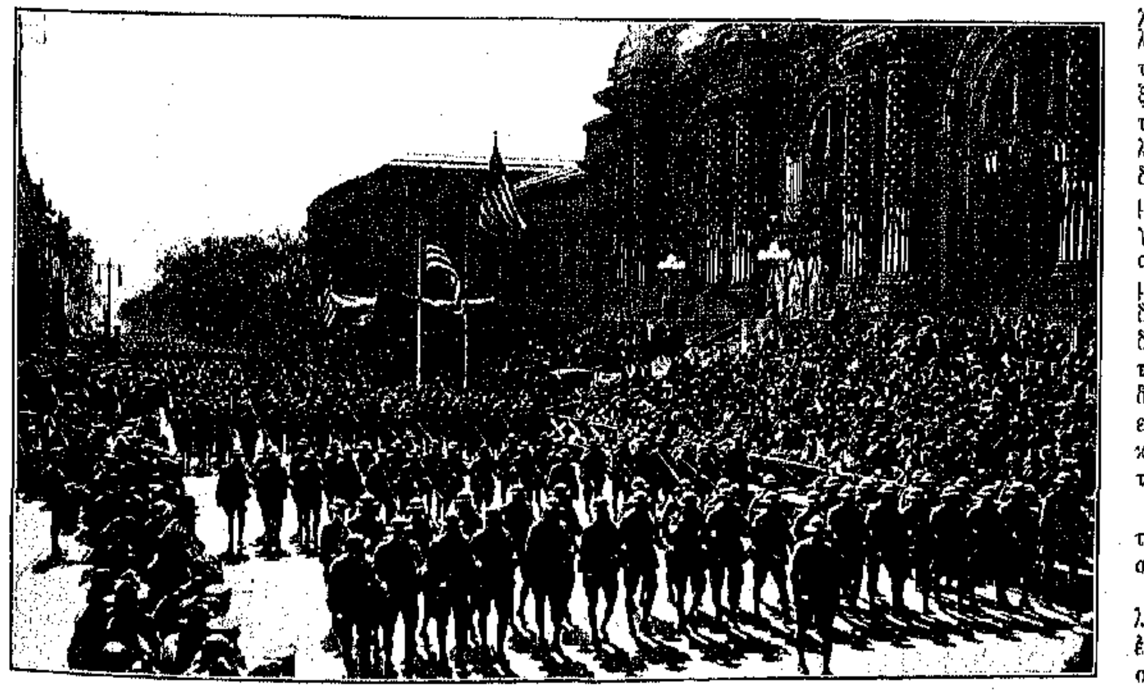

Times Photo Service, N. Y.
ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΠΡΟ ΤΗΣ ΕΞΕΔΡΑΣ ΤΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝΤΕΣ ΤΗΝ ΠΑΡΕΛΑΣΙΝ

Copyright International Film Service, N. Y.
ΜΗ ΕΠΙΘΥΜΗΤΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΑΠΕΛΑΥΝΟΜΕΝΟΙ ΕΞ ΑΓΓΛΙΑΣ ΥΠΟ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ

Copyright International Film Service, N. Y.
ΥΠΟΔΟΧΗ ΕΝ ΒΕΡΟΛΙΝΩ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΡΕΨΑΝΤΩΝ ΕΞ ΑΦΡΙΚΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΩΝ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΩΝ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΝ ΑΝΑΣΤΑΤΩΣΙΝ

ΑΦ' ΟΤΟΥ ὁ Κάϊζερ φοβούμενος τὴν ὀργὴν τοῦ Γερμανικοῦ λαοῦ ἐδραπέτευσεν εἰς 'Ολλανδίαν, ὁ ἐμφύλιος πόλεμος ἐξακολουθεῖ ἀδιάκοπος ἐν Γερμανίᾳ. Οὔτε αἱ ἐκλογαί, οὔτε ἡ Συνέλευσις τοῦ Βάϊμαρ κατώρθωσαν νὰ στερεώσωσι τὴν θέσιν τῆς νέας Κυβερνήσεως καὶ νὰ καταστήσωσιν αὐτὴν ἱκανὴν νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν τάξιν. Εἰς τὰς παραρηνίους ἐπαρχίας καὶ τοὺς μεγάλους λιμένας τῆς Βορείου Θαλάσσης αἱ ἀπεργίαι καὶ αἱ συμπλοκαὶ μεταξὺ τῶν ῥιζοσπαστῶν Σοσιαλιστῶν καὶ τῶν Κυβερνητικῶν στρατευμάτων διαδέχονται ἡ μία τὴν ἄλλην. Εἰς τὴν Βαυαρίαν μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ Πρωθυπουργοῦ Ἄϊσνερ ἡ κατάστασις ἐπεδεινώθη. Δυσκόλως δύναταί τις νὰ ἀντιληφθῇ τὸ μέγεθος τῆς σημερινῆς καταπτώσεως τῆς Γερμανίας. Αἱ πρώην κρατοῦσαι τάξεις τῶν Γερμανῶν δὲν δύνανται νὰ πιστεύσωσι τὴν ἀπότομον ταύτην μεταβολήν.

'Ενῷ οἱ συντηρητικοὶ πιστοὶ εἰς τὸ παλαιὸν καθεστὼς καὶ λατρεύοντες ἔτι τὸν Κάϊζερ καὶ τοὺς Χοεντζόλλερν ἔχουσι πρόγραμμα τὴν ἐπανίδρυσιν τοῦ μοναρχικοῦ πολιτεύματος, οἱ Σοσιαλισταὶ ζητοῦσι τὴν κοινωνικοποίησιν εἰς εὐρεῖαν κλίμακα τῶν πλουτοπαραγωγικῶν δυνάμεων τῆς χώρας καὶ οἱ Ῥιζοσπάσται ἀγωνίζονται νὰ ἐγκαθιδρύσωσι τὴν ἀπόλυτον κυριαρχίαν τῶν ἐργατικῶν τάξεων καὶ τὴν δημιουργίαν καταστάσεως παρομοίας τῆς ἐν Ῥωσσίᾳ. Οἱ Καθολικοὶ τοῦ κέντρου καὶ οἱ Δημοκράται, καίτοι δὲν εὐνοοῦσι τὴν ὑπὸ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν ἀνάληψιν τῆς διευθύνσεως τῶν βιομηχανιῶν, ὑπεχώρησαν εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἵνα φανῶσιν ἀρεστοὶ εἰς τὸν λαὸν καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐπειδὴ νομίζουσιν ὅτι τοῦτο εἶναι τὸ μόνον μέσον διὰ νὰ δυνηθῇ ἡ Κυβέρνησις νὰ συλλέξῃ ἀρκετὸν πλοῦτον ἵνα ἀποκαταστήσῃ τὴν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀξίαν τοῦ Γερμανικοῦ συναλλάγματος.

Αἱ κατὰ τὴν πρώτην σύνοδον τῆς ἐν Βάϊμαρ Συνελεύσεως ἄκαρποι μακραὶ συζητήσεις καὶ πεισματώδεις διαπληκτισμοὶ συνετέλεσαν πολὺ ὥστε ὁ Γερμανικὸς λαὸς νὰ χάσῃ τὴν πρὸς αὐτὴν ἐμπιστοσύνην του καὶ νὰ μὴ ἐνδιαφέρεται πλέον διὰ τὰς πράξεις της. 'Εφαίνετο ὡς ἐὰν οἱ παρευρεθέντες εἰς τὴν πρώτην ταύτην σύνοδον τῆς Συνελεύσεως ἀντιπρόσωποι δὲν εἶχον ἀντιληφθῇ ὅτι ἡ Γερμανία εὑρίσκετο εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀβύσσου τῆς ἀναρχίας καὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστροφῆς καὶ ὅτι μόνον μεγίστη ταχύτης δράσεως θὰ ἠδύνατο νὰ τὴν σώσῃ. Τὸ μόνον ἀποτέλεσμα τὸ ὁποῖον ἔσχε ἦτο νὰ φέρῃ πολλοὺς δυσηρεστημένους μετριοπαθεῖς πρὸς τὸ μέρος τῶν Σπαρτακιδῶν καὶ νὰ ἐνισχύσῃ αὐτοὺς ἠθικῶς. 'Η εὐθύνη διὰ τὰ λάθη τῆς Συνελεύσεως πίπτει ἐξ ὁλοκλήρου ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεως Ἔμπερτ-Σάϊδεμαν. Αἱ ἐλαττωματικότητες ταύτης ἀποτελοῦσι καὶ τὰ χειρότερα χαρακτηριστικὰ τῆς Συνελεύσεως τοῦ Βάϊμαρ. Καὶ αὐτὴ ὡς καὶ ἐκείνη ἀποτελοῦνται ἀπὸ γηραιοὺς ἄνδρας οἵτινες εἶναι στενῶς συνδεδεμένοι πρὸς τὸ παλαιὸν ἁμαρτωλὸν ἀπολυταρχικὸν καθεστώς. Δὲν ὑπάρχει ἐν Γερμανίᾳ σπάνις νέων ἀνδρῶν, οἵτινες οὔτε ἐγνώρισαν οὔτε εἶχον καμμίαν σχέσιν πρὸς τὰ διδάγματα τῶν πολιτικῶν τῆς παλαιᾶς σχολῆς καὶ οἱ ὁποῖοι ἀντιπροσωπεύουσι τὸ μέλλον τῆς χώρας.

Δὲν θὰ ἔσφαλλέ τις πολὺ ἐὰν ὠνόμαζε τὴν Συνέλευσιν ταύτην ἀδελφὴν τῆς ἀποθανούσης Ράϊχσταγ. 'Εν πάσῃ περιπτώσει ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι εἰς τὸ Βάϊμαρ δὲν ἀνεδείχθη οὐδεὶς μέγας «νέος ἀνήρ».

'Ενῷ ὁ μόνος ἐκ τῶν κυβερνώντων σήμερον τὴν Γερμανίαν ἀνδρῶν μὲ ἰσχὺν—κτηνώδη δύναμιν—ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν Νόσκε διὰ συνολικῶν ἐκτελέσεων καὶ ἀπανθρώπων μέσων προσπαθεῖ νὰ καταστήσῃ τοὺς ῥιζοσπάστας ἀκινδύνους, ὁ Ἔμπερτ δὲν παύει νὰ ἀπειλῇ τοὺς Συμμάχους ὅτι θὰ παραδόσῃ τὴν ἀρχὴν εἰς τοὺς «Μπολσεβίκους» τούτους καὶ θὰ συμμαχήσῃ μετὰ τῆς Ῥωσσίας ἵνα δυνηθῇ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἀκεραιότητα τῆς Γερμανίας καὶ ἐπιτύχῃ ὅρους εἰρήνης οἵτινες δὲν θὰ ἦσαν ὁποῖοι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπιβληθῶσιν εἰς ἓν ἡττηθὲν καὶ ἔνοχον κράτος.

Οὐδεὶς θὰ ἠδύνατο νὰ προείπῃ ποῦ ἡ σημερινὴ περιπεπλεγμένη ἐν Γερμανίᾳ κατάστασις θὰ ὁδηγήσῃ τὴν χώραν ταύτην. Θὰ δεχθῇ ὁ Ἔμπερτ νὰ ὑπογράψῃ τοὺς ὑπαγορευθησομένους ὑπὸ τῶν Συμμάχων ὅρους ἢ θὰ παίξῃ καὶ αὐτὸς τὸ παιγνίδιον τοῦ Καρολύϊ;

'Ενῷ ὁ ἐμφύλιος πόλεμος ἐξακολουθεῖ, ἡ κατάστασις τῶν τροφίμων κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας ἔφθασεν εἰς ἀπελπιστικὸν σημεῖον ἐν Γερμανίᾳ. 'Εὰν ὁ Ἔμπερτ δὲν ἐδέχετο νὰ παραδώσῃ τὸν Γερμανικὸν ἐμπορικὸν στόλον εἰς τοὺς Συμμάχους, ἵνα λάβῃ τρόφιμα, σήμερον δὲν θὰ ὑπῆρχε τίποτε σχεδὸν ἐν Γερμανίᾳ διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς τροφή. 'Αμερικανὸς ἀνταποκριτὴς ἔγραφεν ἐκ Βαυαρίας κατὰ τὸν παρελθόντα Φεβρουάριον ὅτι ἡ ποσότης τροφῆς ἥτις ἐδίδετο εἰς ἕκαστον ἄτομον δὲν θὰ ἤρκει διὰ νὰ χορτάσῃ οὐδὲ ἓν ὀρνίθιον. 'Αρκεῖ νὰ ἔβλεπέ τις τὰ ὠχρὰ ἀσθενικὰ πρόσωπα ἔξωθι τῶν παντοπωλείων καὶ κρεοπωλείων κατὰ μακρὰς σειρὰς ἀναμενόντων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν διὰ νὰ ἐννοεῖ ἀπὸ τί ποσὸν τροφῆς τὰ ὄντα ἐκεῖνα ἀνέμενον νὰ κορέσουν τὴν πεῖνάν των. Εἰς τὴν ἀγορὰν δὲν εὕρισκέ τις τίποτε ἄλλο ἀπὸ ῥίζας τὰς ὁποίας ἐν 'Αμερικῇ οὐδ' εἰς τὰ ζῷα δὲν θὰ ἔδιδον. 'Ο λαὸς ἔχει τόσον ἀηδιάσει ἐκ τοῦ τετραετοῦς πολέμου καὶ τόσον ἐξαντληθῇ καὶ ἐκνευρισθῇ ἐκ τῆς πείνης καὶ τῶν στερήσεων ὥστε ἔχει σχεδὸν χάσει τὴν ἱκανότητά του νὰ αἰσθάνεται καὶ νὰ σκέπτηται. Ἔχουσι καταντήσει μοιρολάτραι.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἰδίως ἑβδομάδας ὁ ἐμφύλιος πόλεμος ἔλαβε τὴν ἀπαισιωτέραν μορφήν. 'Ενῷ ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν Νόσκε διατάσσει νὰ συλλαμβάνωνται καὶ τουφεκίζωνται ἀμέσως πάντες οἱ ὁπλοφοροῦντες πολῖται, οἱ Σπαρτακίδαι ἐπιτίθενται κατὰ τῶν κυβερνητικῶν στρατιωτῶν ἢ καὶ κατ' ἀόπλων πολιτῶν ἀδιακρίτως. Καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ μεταχειρίζονται πάντα τὰ φονικὰ ὅπλα. Αἱ διὰ μυδραλλιοβόλων, πυροβόλων καὶ ἀεροπλάνων μάχαι εἶναι συχνόταται εἰς τὸ Βερολῖνον καὶ αἱ ζημίαι ἀνέρχονται εἰς δεκάδας ἑκατομμυρίων. Μετὰ τὴν ἐν Βαυαρίᾳ ἐπικράτησιν τῶν Ῥιζοσπαστῶν ὁ ἐμφύλιος σπαραγμὸς ἔλαβε μορφὴν πραγματικοῦ πολέμου, ἀφ' ἧς στιγμῆς ὁ Πρόεδρος τῆς Γερμανικῆς Δημοκρατίας Ἔμπερτ διέταξε κυβερνητικὰ στρατεύματα νὰ βαδίσωσι κατὰ τῶν ἐν Μονάχῳ Σπαρτακιδῶν.

Copyright International Film Service, N. Y.
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΕΜΠΕΡΤ

'Απὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἡ θέσις τῆς Κυβερνήσεως Ἔμπερτ-Σάϊδεμαν καθίσταται ἐπισφαλεστέρα, ἂν δὲ καὶ αὕτη ἀνατραπῇ τότε πλέον ἡ ἀναρχία καὶ ἡ σύγχυσις θὰ ἀποτελειώσωσι τὸ ἔργον τῆς τελείας καταστροφῆς τῆς Γερμανίας.

Καὶ ἐν τούτοις ἐξακολουθεῖ ὁ διὰ τῶν προκηρύξεων, τοιχοκολλήσεων, ὅπλων καὶ μυδραλλιοβόλων πόλεμος τῶν ἰδεῶν. Εἰς τὰ δημόσια κτίρια καὶ εἰς τοὺς τοίχους τῶν οἰκιῶν βλέπει τις πελωρίας προκηρύξεις πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς καὶ διὰ ζωηρῶν χρωμάτων ἐζωγραφισμένας εἰκόνας ἐπιδεικνυούσας τὴν βαρβαρότητα τοῦ «Μπολσεβικισμοῦ», ἐνῷ ἄλλαι προκηρύξεις καὶ τοιχοκολλήσεις καταγγέλλουσι τὰς ὑπερβασίας τῆς Κυβερνήσεως καὶ καλοῦσι τὸν λαὸν νὰ τεθῇ μὲ τὸ μέρος τῶν ἐπαναστατῶν.

'Η ἐκ τῆς νευρικῆς ἐξαντλήσεως κατάστασις αὕτη τῶν Γερμανῶν καὶ ἡ ἀτελεύτητος ἀναμονὴ ἄνευ ἐλπίδος βελτιώσεως τῶν συνθηκῶν τοῦ βίου, εἶναι καὶ ἡ αἰτία τῆς μέθης μεθ' ἧς οἱ κάτοικοι τῶν Γερμανικῶν πόλεων ἐρρίφθησαν εἰς τὰς διασκεδάσεις. Ἔπειτα ἀπὸ τέσσαρα ἔτη στερήσεων κάθε διασκεδάσεως, οἱ ἄνδρες οἱ ἐπιστρέφοντες ἀπὸ τὰ μέτωπα δὲν εἶναι καὶ πολὺ ἀξιοκατάκριτοι ἐὰν ἐπιδίδωνται εἰς παντὸς εἴδους ἀπολαύσεις. 'Αφοῦ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν γνωρίζει τί μέλλει νὰ συμβῇ εἰς αὐτὸν αὔριον καὶ ἂν θὰ δυνηθῇ νὰ ζήσῃ αὐτὸς καὶ ἡ οἰκογένειά του ὑπὸ τὴν ἀναρχίαν ἥτις ὁλονὲν αὐξάνει καὶ τὴν φοβερὰν οἰκονομικὴν θέσιν εἰς ἣν θὰ εὑρεθῇ ἡ Γερμανία μετὰ τὴν εἰρήνην, διατί, ἀφοῦ μόλις ἐπέστρεψαν ἀπὸ τὴν κόλασιν τοῦ μετώπου νὰ μὴ ἀπολαμβάνωσι τῶν διασκεδάσεων τῶν ὁποίων δύνανται νὰ ἀπολαύσωσι μέχρις ὅτου ἐπέλθῃ κάποιον τέλος;

'Η ἀργοπορία τῆς ὑπογραφῆς τῆς εἰρήνης καὶ ἡ παράτασις τοῦ ἀποκλεισμοῦ συνετέλεσαν μεγάλως εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς σημερινῆς ἐν Γερμανίᾳ χαώδους καταστάσεως, ἥτις δικαίως ἐμβάλλει εἰς ἀνησυχίας τοὺς Συμμάχους οἱ ὁποῖοι ἀμφιβάλλουσιν ἐὰν ἡ σημερινὴ Γερμανικὴ Κυβέρνησις τοῦ Ἔμπερτ ἔχῃ ἀρκετὸν κῦρος ὥστε νὰ ἀναλάβῃ ὑποχρεώσεις ἐνώπιον τῶν εἰς τὸ Συνέδριον τῆς Εἰρήνης ἀντιπροσώπων.

Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι ἡ προσεχὴς ὑπογραφὴ τῆς εἰρήνης θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν παγίωσιν τῆς ἐν Γερμανίᾳ ἐννόμου τάξεως.

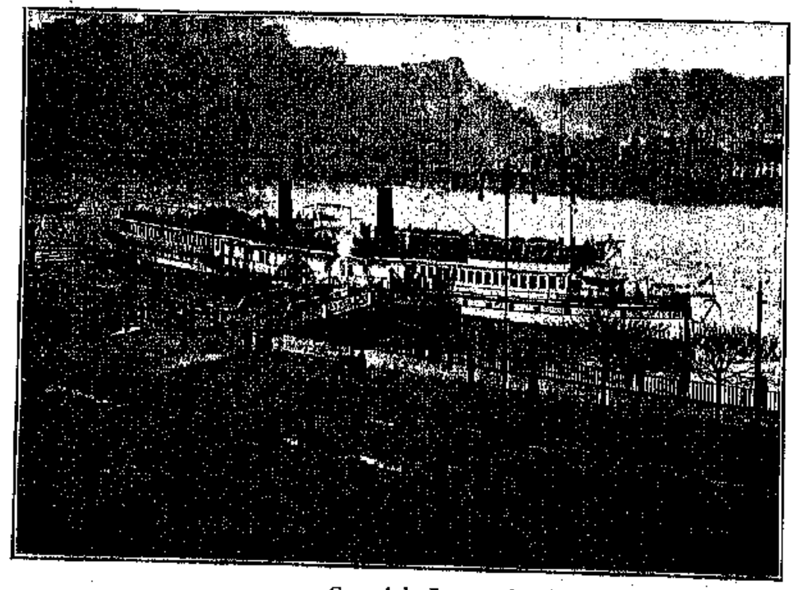

Copyright International Film Service, N. Y.
ΠΛΟΙΟΝ ΔΙ' ΕΚΔΡΟΜΑΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΡΗΝΟΥ. ΕΙΣ ΤΟ ΒΑΘΟΣ ΤΟ ΔΙΑΣΗΜΟΝ ΦΡΟΥΡΙΟΝ «EHRENBREITSTEIN»

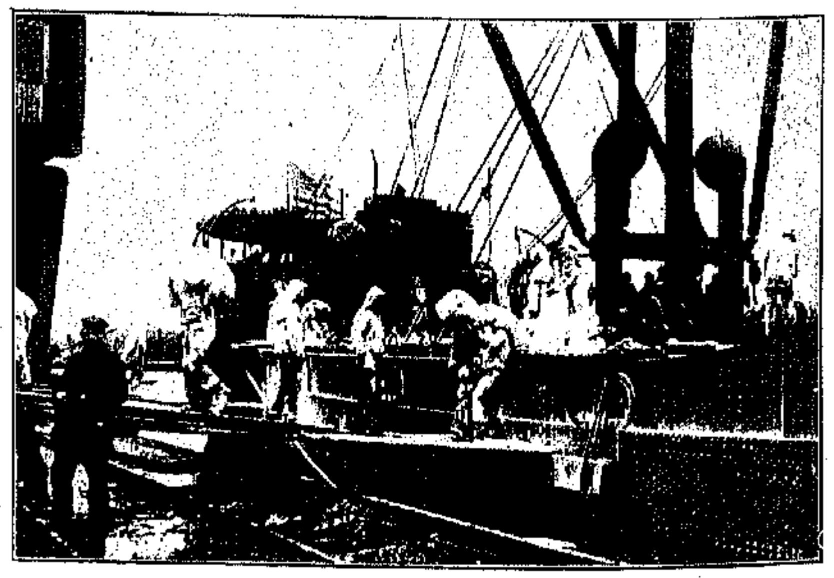

Copyright International Film Service, N. Y.
ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΝ ΕΚΦΟΡΤΩΝΟΝ ΑΛΕΥΡΑ ΕΙΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΛΙΜΕΝΑ

ΤΙ ΖΗΤΕΙ Η ΚΟΡΕΑ;

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΡΕΑΝ, τὴν «Χώραν τῆς Πρωϊνῆς 'Ηρεμίας», ὡς τὴν ὀνομάζουσιν εἰς τὴν ποιητικήν των γλῶσσαν οἱ ἰθαγενεῖς, ὡς φαίνεται, κατὰ τὰς τελευταίας ἑβδομάδας δὲν βασιλεύει καὶ τόση πολλὴ ἠρεμία.

Οἱ ὡραῖοι περὶ αὐτοδιοικήσεως τῶν λαῶν λόγοι τοῦ Προέδρου Οὐΐλσωνος ἀντήχησαν καὶ εἰς τὰς καρδίας τῶν φιλησύχων ἀπογόνων τοῦ Κίτζε καὶ τοὺς ἔκαμαν νὰ αἰσθανθῶσι βαρυτέραν τὴν οὐχὶ καὶ πολὺ φιλελευθέραν 'Ιαπωνικὴν διοίκησιν.

Σήμερον ὅτε τόσα ἔθνη ἀπελευθεροῦνται ἀπὸ μακροχρονίων ξενικῶν ζυγῶν, εἶναι φυσικὸν ὅτι τὸ ἐθνικὸν αἴσθημα θὰ ἐκδηλοῦται ἐναργῶς καὶ εἰς ἄλλα μέρη. Εἰς τὴν Κορέαν ἡ κατὰ τῆς ξενικῆς κυριαρχίας λαϊκὴ ἀντίδρασις καίτοι ἐκδηλωθεῖσα κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον εἰρηνικῶς—διότι δὲν εἶχε τὰ μέσα νὰ ἐκδηλωθῇ κατ' ἄλλον τρόπον—κατεστάλη μόνον διὰ τῆς σιδηρᾶς πυγμῆς.

'Η ἐν Κορέᾳ 'Ιαπωνικὴ διοίκησις φαίνεται ὅτι εἰς πολλὰς περιπτώσεις ἐπέδειξε τραχύτητα ἥτις, ἂν μὴ ἐντελῶς περιττή, ἔσχεν ὅμως πάντοτε ἀτυχῆ ἀποτελέσματα. Ἴσως νὰ αἰσθάνεται ὅτι εἶναι ἀπόλυτος κυρίαρχος τῆς χώρας, ἀφοῦ διὰ νὰ ἀποκτήσῃ τὴν ἐπιρροὴν ἐπὶ ταύτης ἐδέησε νὰ διεξαγάγῃ ἕνα τῶν αἱματηροτέρων πολέμων πρὸς τὴν ἀντίζηλόν της Τσαρικὴν Ῥωσσίαν.

'Η Κορέα ὡς καὶ ἡ Αἴγυπτος δύνανται νὰ ἐγείρωσι τὸ ζήτημα τοῦ δικαιώματος ἑνὸς λαοῦ ὅπως αὐτοκυβερνᾶται, συγχρόνως ὅμως ἐγείρεται καὶ τὸ ζήτημα τοῦ ἂν ἔχωσι καὶ τὴν ἱκανότητα νὰ σχηματίσωσιν ἀνεξάρτητα κράτη χωρὶς νὰ βλάπτωσι τὰ ἄλλα ἔθνη.

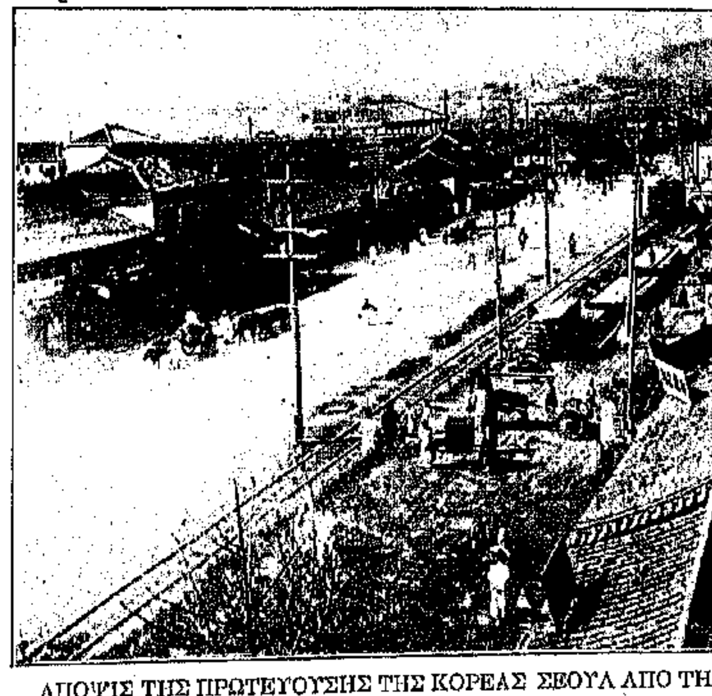

ΑΠΟΨΙΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ ΤΗΣ ΚΟΡΕΑΣ ΣΕΟΥΛ ΑΠΟ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΟΔΟΥ.—Copyright by International Film Service, N. Y.

'Η Αἴγυπτος ἔπεσεν εἰς τὰς χεῖρας τῆς 'Αγγλίας καὶ ἡ Κορέα εἰς τὰς χεῖρας τῆς 'Ιαπωνίας, ἕνεκα τῆς ἀνικανότητος καὶ ἀνεπαρκείας τῶν ἰθαγενῶν κυβερνήσεων. 'Αναρχία ἐν Κορέᾳ θὰ ἦτο ἄμεσος κίνδυνος διὰ τὴν 'Ιαπωνίαν ὡς καὶ μία Αἴγυπτος μὲ ἀνεπαρκῆ κυβέρνησιν θὰ ἦτο κίνδυνος διὰ τὴν Μεσόγειον. Κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσαετίαν διαρκεῖς ταραχαὶ καὶ οἰκονομικὸν καὶ διοικητικὸν χάος ἐν Κορέᾳ ἀπέδειξαν τὸν τελευταῖον αὐτοκράτορα περισσότερον ἀνίκανον τῶν προκατόχων του καὶ τὸν ἠνάγκασαν ἐκ τῆς ὁλονὲν αὐξούσης 'Ιαπωνικῆς πιέσεως νὰ παραδώσῃ τὸ στέμμα καὶ τὴν χώραν του εἰς τὸν 'Ιάπωνα στρατιωτικὸν διοικητήν.

Πιστεύομεν ὅτι καὶ ἡ 'Ιαπωνία, μιμουμένη τὴν Μεγάλην Βρετανίαν ἐν Αἰγύπτῳ θὰ παραδώσῃ μεγάλην μερίδα τῆς διοικήσεως τῆς χώρας εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἰθαγενῶν οὕτως ὥστε οἱ ἀρχηγοὶ αὐτῶν, ἀποκτῶντες διοικητικὴν πεῖραν καὶ ἀντιλαμβανόμενοι τὸ πνεῦμα τοῦ σημερινοῦ πολιτισμοῦ, νὰ καταστῶσιν ἡμέραν τινὰ ἱκανοὶ νὰ κυβερνήσωσι τὰς χώρας των.

Τοῦτο ὅμως ἐξαρτᾶται μεγάλως ἀπὸ τὴν καλὴν θέλησιν τῶν ἰθαγενῶν, οἵτινες, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀτυχὲς παρελθὸν τῆς χώρας των δὲν πρέπει νὰ ζητῶσι νὰ ἐπαναφέρωσι τὴν ἀναρχίαν.

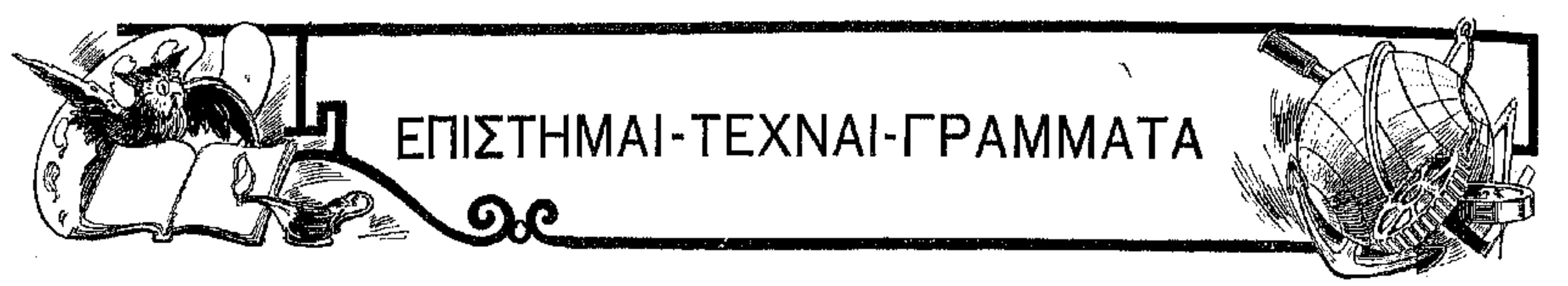

ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ-ΤΕΧΝΑΙ-ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΤΟ ΜΗΛΟΝ ΤΟΥ ΑΔΑΜ ΚΑΙ Η ΔΙΑΝΟΗΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ

Τὸ μῆλον τοῦ Ἀδάμ, ἡ ὀστεώδης ἐκείνη προεξοχὴ ἔμπροσθεν τοῦ λαιμοῦ, ἐγένετο ἐσχάτως ἀντικείμενον πολλῶν συζητήσεων καθόσον ὁ στρατηγὸς Πέρσιγκ ἀνέφερε ὅτι ἀπετέλει ἰδιαίτερον χαρακτηριστικὸν τοῦ λαιμοῦ τῶν Ἀμερικανῶν στρατιωτῶν. Πολλοὶ ἄνθρωποι ἔχουσι τὸ μῆλον τοῦ Ἀδὰμ ἀσυνήθως προεξέχον. Ὑπάρχει ἆρά γε σχέσις τις μεταξὺ τῆς διανοητικῆς ἀναπτύξεως καὶ τοῦ μεγέθους τῆς ὀστεώδους ταύτης προεξοχῆς; Γενικῶς πιστεύεται ὅτι προεξέχον μῆλον τοῦ Ἀδὰμ δεικνύει ἀνεπτυγμένον ἐγκέφαλον. Τοὐλάχιστον τοῦτο δύναταί τις νὰ συμπεράνῃ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἀπὸ τοὺς πρωτογενεῖς προπάτοράς μας σχεδὸν ἐλλείπει ἐντελῶς τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦτο καὶ ἀναπτύσσεται ὀλίγον κατ' ὀλίγον μὲ τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἐγκεφαλικῆς τοῦ ἀνθρώπου δυνάμεως.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἀπεικόνιζον τοὺς μεγάλους ἄνδρας καὶ ἥρωάς των ὡς καὶ τὰ πρότυπα τῆς ἀνθρωπίνης καλλονῆς μὲ τὸ ἐν εἴδει σφηνὸς σημεῖον τοῦτο τοῦ λαιμοῦ.

Οἱ νεώτεροι ζωγράφοι, γλύπται καὶ φωτογράφοι συνειθίζουσι νὰ κολακεύωσι τοὺς πελάτας των σμικρύνοντες τὸ μῆλον τοῦ Ἀδάμ. Ἕνεκα τοῦ γεγονότος τούτου εἰς τὰς ἀπεικονίσεις τῶν μεγάλων ἀνδρῶν δὲν παρατηρεῖται τὸ σημεῖον τοῦτο. Τὸ ἀνευρίσκομεν ὅμως εἰς τὰ ἀγάλματα τὰ ἀπεικονίζοντα τὸν Φραγκλῖν καὶ τὸν Βολταῖρον.

Εἰς τὸν Λίγκολν τὸ μῆλον τοῦ Ἀδὰμ ἦτο τόσον προεξέχον ὥστε οἱ φωτογράφοι, καὶ αὐτοὶ οἱ πιστότεροι ἐξ αὐτῶν, ὡς ὁ Hesler καὶ ὁ Brady ἐσμίκρυνον αὐτὸ ὀλίγον εἰς τὰς φωτογραφικὰς πλάκας των. Εἰς τὰς ἐπὶ τοῦ Λίγκολν ἐπιστημονικὰς μελέτας του ὁ Γεώργιος Μπάρναρ τονίζει τὸν μακρὸν ἰσχνὸν λαιμὸν καὶ τὴν ἀσυνήθως προεξέχουσαν σφῆνα τοῦ θυρεοειδοῦς χόνδρου τοῦ μεγάλου Προέδρου.

Ἐν πάσει περιπτώσει δὲν χάνομεν καὶ πολλὰ πράγματα ἐὰν θεωρήσωμεν τὸ μῆλον τοῦ Ἀδὰμ ὡς δεῖγμα εὐφυΐας καὶ θάρρους.

Η ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΜΑΧΗΤΟΥ

Ὅλοι ἐκεῖνοι οἵτινες δὲν ἔσχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ λάβωσι μέρος εἰς πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις ἔχουσι πολὺ ἐσφαλμένην ἰδέαν τῆς ψυχολογικῆς καταστάσεως τοῦ μαχητοῦ κατὰ τὴν κρίσιμον ὥραν τῆς συμπλοκῆς. Γενικῶς πιστεύεται ὅτι ἡ πλέον κρίσιμος περίοδος τῆς ψυχικῆς ταραχῆς τοῦ στρατιώτου εἶναι κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς μάχης, καὶ ὑπάρχει, πρὸς τούτοις, ἡ πεποίθησις ὅτι αἱ πολυειδεῖς συγκινήσεις ἐξακολουθοῦν νὰ κατέχουν τὴν ψυχὴν τοῦ στρατιώτου καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς μάχης. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι τίποτε ἀπ' αὐτὰ δὲν συμβαίνει. Ἐν πολέμῳ ὑπάρχουσι τρομεραὶ στιγμαί, στιγμαὶ καθ' ἃς αἱ συγκινήσεις διαδέχονται ἡ μία τὴν ἄλλην μετὰ τόσης ταχύτητος μεθ' ὅσης ταχύτητος εἰσέρχονται εἰς τὸν ἐγκέφαλον τοῦ στρατιώτου καὶ αἱ παντοειδεῖς ἀμείλικτοι σκέψεις. Ὅλοι οἱ μαχηταὶ ὑπόκεινται εἰς τὴν ἰδιαιτέραν ἐκείνην ψυχολογικὴν κατάστασιν, ἥτις θὰ ἠδύνατο νὰ ὀνομασθῇ κρίσις τῶν ἀναμνήσεων ἢ καλλίτερον κρίσις τῆς σκέψεως. Ἡ κρίσις ὅμως αὕτη δὲν ἐκδηλοῦται ποτὲ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐνάρξεως τῆς μάχης πολὺ δὲ ὀλιγώτερον κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς ἐκδηλοῦται μόνον κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἀναπαύσεως, πρὸ τῆς μάχης καὶ ἰδίως ὅταν ὁ κίνδυνος ὄχι μόνον δὲν εἶναι ἄμεσος ἀλλὰ καὶ ἀπέχει πολύ. Τοῦτο εἶναι φαινόμενον φυσικώτατον δι' ἐκεῖνον ὅστις γνωρίζει καὶ δύναται νὰ κατανοήσῃ καλῶς τὴν ἀνθρωπίνην ψυχολογίαν. Κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἀναπαύσεως ἐπειδὴ ἐλλείπει ἡ ὑπερδιέγερσις τῶν νεύρων ὁ νοῦς ἡσυχάζει. Τότε ὁ στρατιώτης ἀρχίζει νὰ σχολιάζῃ τὰς ἐπιστολὰς τῶν οἰκείων καὶ νὰ ἀνακαλῇ εἰς τὴν μνήμην του τὰ ἡδέα αἰσθήματα τὰ ὁποῖα τὸν συνδέουν μὲ τὴν ζωήν. Τότε ἐνθυμεῖται τὰ τέκνα του, τοὺς γονεῖς του, τὴν σύζυγον ἢ τὴν ἐρωμένην του. Ἀκριβῶς ὅταν δὲν εὑρίσκεται ἀπέναντι τοῦ θανάτου ἀναμιμνήσκεται τῆς ζωῆς καὶ ὑποβάλλεται εἰς τὸ μαρτύριον τῶν συγκινήσεων. Μόλις ὅμως εἰσέλθῃ εἰς τὴν ζώνην τοῦ πυρός, ὁ στρατιώτης καταλαμβάνεται ὑπὸ εἴδους τινὸς ψυχικῆς παραλύσεως ἥτις, ὡς διὰ μαγείας, ἀποδιώκει τὰ αἰσθήματα ταῦτα καὶ ἐξαλείφει ἐκ τῆς μνήμης τὰ πρόσωπα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα πρὶν ἐπλήρουν τὴν καρδίαν του.

ΠΑΓΩΜΕΝΗ ΛΙΜΝΗ ΕΙΣ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

Εἶναι γνωστὸν ὅτι εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας εὑρίσκεται μεγάλη λίμνη — ἡ Salt Lake — ὅπου τὰ εἰσρέοντα ὕδατα κατὰ τὸ διάστημα τοῦ χρόνου ἐναπέθεσαν τοσαύτην ποσότητα κοινοῦ ἅλατος, ὥστε νὰ ὑπερβληθῇ τὸ σημεῖον τοῦ κόρου καὶ τὸ ἅλας τοῦτο νὰ ἀρχίζῃ νὰ στερεοποιεῖται. Ὀλίγοι ὅμως γνωρίζουσι ὅτι εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Ἀφρικανικῆς ἠπείρου, ἔνθα ὁ ἥλιος λάμπει μετὰ τόσης δυνάμεως, ὥστε τὰ λιμνάζοντα ὕδατα νὰ μὴ ἔχωσι ἀνάγκην νὰ ζητήσωσι ἔξοδον πρὸς τὴν θάλασσαν καθόσον ἐξατμίζονται ὑπὸ τῆς θερμότητός του, εὑρίσκεται μία μεγάλη λίμνη εἰς ἣν παρατηρεῖται τὸ αὐτὸ φαινόμενον.

Ὑπάρχει ὅμως διαφορά τις ὡς πρὸς τὸ ἐναποτιθέμενον ὑλικόν. Τὸ ἔδαφος δι' οὗ διέρχονται οἱ ρύακες τῆς Ἀφρικῆς εἶναι διάφορον τοῦ Ἀμερικανικοῦ κατὰ τὴν γεωλογικὴν σύστασιν καί, ὡς ἐκ τούτου, ἀντὶ νὰ εὕρωμεν κοινὸν ἅλας ἢ χλωριοῦχον σόδαν, ὡς εἰς τὸ Salt Lake, εἰς τὴν λίμνην ταύτην τῆς Ἀφρικῆς — τὴν ὀνομαζομένην Μαγκάδι — ἀνευρίσκομεν διὰ μιᾶς χημικῆς ἐξετάσεως, ἀνθρακικὸν σόδιον, δηλαδὴ μαγειρικὴν σόδαν. Ἐκτὸς τούτου, τὸ ἀνθρακικὸν τοῦτο σόδιον εἶναι ἀποκεκρυσταλλωμένον εἰς συμπαγῆ τεραστίαν μᾶζαν — δηλαδὴ ἔχει πήξει. Αἱ διάφοροι οὐσίαι στερεοποιοῦνται ἢ πήγνυνται εἰς διαφόρους θερμοκρασίας. Φαντασθῆτε λίμνην μήκους δέκα ἓξ μιλλίων καὶ εὔρους τεσσάρων, παγωμένην ὑπὸ τὰς καυστικὰς ἀκτῖνας τοῦ ἀφρικανικοῦ ἡλίου. Εἶναι παράδοξον καὶ ὅμως ἀληθέστατον. Ἡ λίμνη αὕτη κεῖται μέσῳ ἀγρίων ἐκτάσεων καὶ ἀπολιτίστων λαῶν. Ἐπὶ τῆς στερεᾶς ἐπιφανείας της πολλάκις διακρίνονται τὰ ἴχνη τῶν τριῶν δακτύλων τοῦ ποδὸς τοῦ ρινόκερω ὅστις κατώρθωσε νὰ διαβῇ ἐπάνω ἀπὸ τὴν ἀλκαλικὴν ἐπιφάνειαν. Ἐν τούτοις ἡ πέριξ χώρα βελτιοῦται ὁλονέν. Ἡ ἀλκαλικὴ αὕτη λίμνη εὑρίσκεται εἰς τὴν Βρεταννικὴν ἀνατολικὴν Ἀφρικήν, 252 μίλλια δυτικῶς τῆς Μομβάσσης.

Η ΑΥΤΟΜΑΤΟΣ ΘΡΑΥΣΙΣ ΤΩΝ ΑΔΑΜΑΝΤΩΝ

Εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Kimberlers εἰς τὴν Νότιον Ἀφρικήν, ἀνευρέθησαν ἐπανειλημμένως πολλὰ τεμάχια τεθραυσμένων ἀδαμάντων. Ἐπὶ τοῦ φαινομένου τούτου ὁ Δρ. S. Sutton γράφει τὰ ἑξῆς:

«Μία ὑπόθεσις πρὸς ἐξήγησιν τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἐθραύσθησαν οἱ ἀδάμαντες οὗτοι εἶναι καὶ τὸ ὅτι ἡ αἰτία ὀφείλεται εἰς σφοδρὰς ἐκρήξεις αἵτινες κατεκερμάτισαν τοὺς βράχους εἰς οὓς εὑρίσκοντο. Ἄλλη κοινῶς πιστευτὴ ὑπόθεσις εἶναι τὸ ὅτι εἴδη τινὰ ἀδαμάντων συχνάκις θραύονται ἀφ' ἑαυτῶν. Πολλοὶ βεβαιοῦσιν ὅτι οἱ ὑπομέλανες ἀδάμαντες πολλάκις ραγίζουσιν ὅταν ἐκτεθῶσιν εἰς ξηρὸν ἀέρα, ἐνῷ δὲν βλάπτονται καθόλου ὅταν φυλάττωνται ἐντὸς ὑγρᾶς ἀτμοσφαίρας. Ὁ Crookes ἀποδίδει τὸ φαινόμενον τοῦτο εἰς τὴν ἀπότομον ἐλάττωσιν τῆς ἀτμοσφαιρικῆς πιέσεως πέριξ τῶν ἀδαμάντων καὶ ἀναφέρει πολλὰς ἐπανειλημμένας ἐκρήξεις ἀδαμάντων. Ἀπὸ τῶν ἀρχαίων χρόνων διάφοροι θεωρίαι καὶ ἐξηγήσεις ἐδόθησαν εἰς τὴν αὐτόματον θραῦσιν τῶν ἀδαμάντων. Ὁ Ἀλβέρτος Μάγνος γράφει ὅτι ἀδάμας βυθιζόμενος εἰς τὸ θερμὸν ἀκόμη αἷμα αἰγὸς καλύπτεται ὑπὸ σκωρίας. Καὶ ὁ Πλίνιος ἀναφέρει ὅμοιόν τι. Ὁ Δρ. Sutton πιστεύει ὅτι, εἰς τὰς πλείστας τῶν περιπτώσεων, ἡ θραῦσις τῶν ἀδαμάντων ὀφείλεται εἰς τὴν ἐπίδρασιν ἄλλων ὀρυκτῶν οὐσιῶν τὰς ὁποίας οὗτοι περιέχουσιν ἐνίοτε.

Ἐντὸς τῶν ἀδαμάντων πολλάκις ἀνευρίσκονται ἄλλαι μεταλλικαὶ οὐσίαι, ὡς γαρνέτιον, ζιρκόνιον, ἰλμενίτης, πυρίτης καὶ εἰς σπανιωτέρας περιπτώσεις χρυσόλιθος. Ἡ ἐκ τῆς θερμότητος διαστολὴ ὅλων σχεδὸν τῶν κρυστάλλων ὑπὸ τὰς συνήθεις θερμοκρασίας εἶναι πολὺ μεγαλειτέρα ἀπὸ τὴν τοῦ ἀδάμαντος. Ἐὰν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον συμβαίνει ἐκ τῆς ἐπιδράσεως τῆς θερμότητος τῆς ἀτμοσφαίρας, συμβαίνῃ καὶ ἐκ τῆς ἐπιδράσεως θερμότητος προερχομένης ἐξ ἄλλων αἰτιῶν, τότε ἡ αὐτόματος θραῦσις τῶν ἀδαμάντων δύναται νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν διαφορὰν τοῦ μεγέθους τῆς συστολῆς καὶ διαστολῆς μεταξὺ τοῦ ἀδάμαντος καὶ τῶν ἄλλων μεταλλικῶν οὐσιῶν τὰς ὁποίας οὗτος ἐμπερικλείει.

ΝΕΟΝ ΜΗΧΑΝΗΜΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚΦΟΡΤΩΣΙΝ ΤΟΥ ΣΙΤΟΥ

Ἡ ἀνάγκη ὅπως μεταφέρωνται ταχέως μεγάλαι ποσότητες σίτου, καὶ ἡ ἔλλειψις ἐργατικῶν χειρῶν κατὰ τὸν πόλεμον, ἐξήπλωσαν ἐν Ἀγγλίᾳ τὴν χρῆσιν πρακτικοῦ μηχανήματος πρὸς μετατόπισιν τοῦ σίτου, τὸ ὁποῖον ἐφευρέθη ὑπὸ τοῦ Robert Boby. Ὁ ἐφευρέτης οὗτος μετεχειρίσθη τὸν σῖτον ὡς ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ ὕδατος. Ἰσχυραὶ ἀντλίαι ἀπορροφῶσι τοὺς κόκκους τῶν δημητριακῶν ἀπὸ τὸ κύτος τοῦ πλοίου ἢ τῆς φορτηγίδος καὶ ἀφοῦ τοὺς καθαρίσωσι τοὺς διανέμουσι εἰς τὰς ἀποθήκας, τὰς φορτηγὰς ἁμαξοστοιχίας ἢ τὰ αὐτοκίνητα.

Ὁλόκληρον τὸ μηχάνημα τοῦτο εἶναι τοποθετημένον ἐπὶ δύο εἰδικῆς κατασκευῆς ἀνοικτῶν ἁμαξῶν. Ἡ μία ἐξ αὐτῶν φέρει τὴν ἀντλητικὴν μηχανὴν καὶ ἡ ἄλλη τὸ πρὸς καθαρισμὸν τῶν δημητριακῶν μηχάνημα. Εἷς ἀπορροφητικὸς σωλὴν ἀνασύρει τὸν σῖτον ἀπὸ τὸ κύτος τοῦ πλοίου ἢ τῆς φορτηγίδος καὶ τὸν μεταφέρει εἰς τὴν ἀποθήκην τῆς δευτέρας ἁμάξης ὅπου καθαρίζεται διερχόμενος διὰ βαμβακερῶν εἰδικῶς ὑφασμένων σάκκων οἱ ὁποῖοι δύνανται νὰ εἶναι βρεγμένοι ἢ στεγνοί. Οἱ ὑγροὶ διϋλιστικοὶ σάκκοι κατακρατοῦσι τὴν κόνιν, ἣ ὁποία ἐν μορφῇ μαζῶν ζύμης, ἐκπέμπεται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν. Ὅταν οἱ σάκκοι εἶναι στεγνοὶ ἡ κόνις διέρχεται διὰ τοῦ ὑφάσματος καὶ ἐκτινάσσεται μακρὰν αὐτοῦ.

Καὶ ἑτέρας μεθόδου πρὸς καθαρισμὸν τοῦ σίτου ἀπὸ τῆς κόνεως γίνεται ἐνίοτε χρῆσις. Ὁ σῖτος ἀφίνεται νὰ ρεύσῃ ἐντὸς κυλίνδρου διὰ τοῦ ὁποίου διέρχεται ἰσχυρὸν ρεῦμα ἀέρος πρὸς διεύθυνσιν σχηματίζουσιν γωνίαν μὲ τὸν εἰσρέοντα σῖτον. Ὁ σῖτος στροβιλίζεται ἐντὸς τοῦ κυλίνδρου διὰ τοῦ ρεύματος τοῦ ἀέρος ὅστις ἀποτινάσσει τὴν κόνιν καὶ τὰ ἄχυρα πρὸς τὰ ἄνω. Ἡ δευτέρα ἅμαξα φέρει τὴν πετρελαιομηχανὴν ἥτις κινεῖ τὴν ἀντλίαν καὶ τοὺς φυσητῆρας.

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΓΛΩΣΣΑ;

Ὁ κ. Βιάττ, μέλος τῆς εἰς τὸ Συνέδριον τῆς εἰρήνης Λιθουανικῆς Ἀποστολῆς, ἐν συνεντεύξει του ἐβεβαίωσεν ἐσχάτως ὅτι ἡ καθαρὰ Λιθουανικὴ γλῶσσα, ἐκείνη τὴν ὁποίαν καὶ σήμερον ἀκόμη ὁμιλοῦσιν οἱ χωρικοὶ τῆς Λιθουανίας, εἶναι τὸ ἀρχαιότερον ἰδίωμα τῆς Εὐρώπης.

«Ἡ γλῶσσά μας, εἶπεν ὁ κ. Βιάττ, διετηρήθη ὁποία ἀκριβῶς ἦτο κατὰ τοὺς προϊστορικοὺς χρόνους τῶν μεγάλων μεταναστεύσεων τῶν λαῶν. Μεταξὺ τῶν φυλῶν αἵτινες προερχόμεναι ἐξ Ἰνδιῶν κατηυθύνοντο πρὸς τὰ βόρεια καὶ δυτικὰ τῆς Εὐρώπης, ἐκείνη μόνον ἥτις ἐσταμάτησεν εἰς τὴν παραλίαν τῆς Βαλτικῆς καὶ ἀπεκατέστη εἰς τὴν σημερινὴν Λεττονίαν καὶ Λιθουανίαν διετήρησε τὴν γλῶσσαν της ἀμετάβλητον μέσῳ τῶν αἰώνων.

Ἡ καταγωγὴ τῶν νεολατινικῶν γλωσσῶν ἀναφέρεται μέχρι τῶν χρόνων τῆς ἀκμῆς τῆς Ρώμης ἢ καὶ τῆς κτίσεως τῶν Ἀθηνῶν ἀλλὰ ἐκεῖ σταματᾷ.

Ἐὰν ὅμως ἀνατρέξῃ τις ἐπέκεινα ἀκόμη διὰ νὰ εὕρῃ τὴν καταγωγὴν τῆς Λιθουανικῆς γλώσσης θὰ συναντηθῇ μετὰ τῆς σανσκριτικῆς. Τοῦτο εἶναι ἀληθέστατον.

Πρὸ ὀλίγων ἐτῶν μερικοὶ Λιθουανοὶ ναῦται ἔν τινι ταξειδίῳ των ἐν Ἰνδίαις, ἐλθόντες εἰς ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν Βραχμάνων μετ' ἐκπλήξεώς των εἶδον ὅτι ἠδύνατο νὰ ἐννοῶσι καλῶς τὴν γλῶσσάν των ὡς καὶ οἱ Βραχμᾶνες τὴν ἰδικήν των.

Οἱ δύο οὗτοι λαοὶ οἵτινες κατοικοῦσι χώρας κειμένας εἰς τοὺς ἀντίποδας, οὕτως εἰπεῖν, ἡ μία τῆς ἄλλης, ὁμιλοῦσι τὴν αὐτὴν γλῶσσαν. Ποία δὲ ἄλλη γέφυρα, κατασκευασθεῖσα κατὰ τοὺς πλέον μεμακρυσμένους χρόνους τῆς ἀποικίσεως τῆς Εὐρώπης ἠδύνατο νὰ ἑνοῖ οὕτω τὸν κάτοικον τοῦ Γάγγου καὶ τὸν ἁλιέα τῆς Βαλτικῆς ἄνωθεν τῶν χιλιετηρίδων τῆς ταραχώδους ἱστορίας, παρὰ μία κοινὴ καταγωγή;» Ἂν λοιπὸν πιστεύσωμεν εἰς τὰς γλωσσολογικὰς παρατηρήσεις τοῦ κ. Βιάττ, οἱ ἀμεσώτεροι ἀπόγονοι τῶν προπατόρων μας Ἀρείων εἶναι οἱ σήμερον ὀνομαζόμενοι Λιθουανοί.

ΑΤΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΑΘΗΝΑΙ, Μάρτιος

Η ΑΠΟΤΥΧΙΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΑΡΙΣΤΕΙΩΝ ΝΟΜΟΥ

Συνῆλθον αἱ δύο ἐπιτροπαὶ τῶν λεγομένων ἐθνικῶν ἀριστείων τῶν Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν, πρὸς ἐκλογὴν τῶν ἀξίων αὐτῶν. Καὶ ἡ μὲν ἐπιτροπὴ τῆς λογοτεχνίας δὲν ἔκρινε κανένα ἐκ τῶν πέντε ὑποβαλόντων ὑποψηφιότητα ἄξιον τοῦ ἀριστείου ἡ δὲ τῆς Μουσικῆς ἀποτελουμένης ἐκ τῶν κ. κ. Αὔρας Θεοδωροπούλου, Ψαρούδα, Λαυράγκα καὶ Μπουλανζὲ ἐθεώρησεν ἄξιον ἀριστείου τὸν κ. Μανώλην Καλομοίρην διὰ τὸ μελόδραμα Πρωτομάστορας, τοῦ ὁποίου τὸ libretto εἶναι συντεταγμένον εἰς δημοτικο-μαλλιαρὴν γλῶσσαν. Ἀπέσχον δὲ ἢ μᾶλλον δὲν ὑπέβαλον ὑποψηφιότητα πάντες οἱ ἐξέχοντες Ἕλληνες λογοτέχναι, πλὴν πέντε, τῶν κ. κ. Ξενοπούλου, Στρατήγη, Μαλακάση, Ι. Δαμβέργη καὶ Ι. Ζερβοῦ, οἵτινες ἐξέδωκαν ἐφέτος εἰς πολυτελεῖς ἐκδόσεις ἔργα των.

Ἡ ἀπόφασις τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ἀποτελουμένης ἐκ τῶν κ. κ. Α. Βλάχου, Ἀννίνου, Πολέμη καὶ Δροσίνη ἐπεκροτήθη ἐν γένει ὡς σύμφωνος πρὸς τὸν περὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀριστείου νόμον καθ' ὃν τοῦτο ἀπονέμεται εἰς τὸν συγγραφέα τοῦ ἔργου ἐκείνου τὸ ὁποῖον «ὄχι μόνον προέχει λόγῳ ἐξωτερικῆς μορφῆς, ἀλλὰ καὶ τείνει νὰ ἐξυψώσῃ τὴν ἀνθρωπίνην σκέψιν καὶ νὰ ἐξευγενίσῃ τ' ἀνθρώπινα αἰσθήματα καὶ νὰ ἑρμηνεύσῃ τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη». Τὰς ἀρετὰς δὲ ταύτας δὲν ἀνεῦρεν ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὸ «Μυστικὸν τῆς Κοντέσσας Βαλέραινας» τοῦ κ. Ξενοπούλου, οὔτε εἰς τὴν συλλογὴν τῶν στίχων τοῦ κ. Στρατήγη (Πλέντα κύματα), ἢ τῶν τοῦ κ. Μαλακάση. Οὕτως ἡ ἐπιτροπὴ περιωρίσθη εἰς μικρὸν κύκλον διεκδικητῶν τοῦ ἀριστείου.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη θὰ ἦτο πλήρης ἐὰν ἀμέσως μετ' αὐτῶν δύο ἐκ τῶν τριῶν μελῶν τῆς ἀριστειούχου ἐπιτροπῆς ἐπέστρεφον ἱπποτικῶς τὰ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἀπονεμηθέντα αὐτοῖς ἀριστεῖα, διότι, πλὴν τοῦ πρυτάνεως τῶν λογοτεχνῶν κ. Ἀγγ. Βλάχου καὶ ἑνὸς ἔτι μέλους, οὐδενὸς τῶν ἄλλων δύο ἢ τριῶν τὰ ἔργα «προέχουσι λόγῳ ἐξωτερικῆς μορφῆς, οὔτ' ἐξυψοῦσι τὴν ἀνθρωπίνην σκέψιν καὶ ἐξευγενίζουν τ' ἀνθρώπινα αἰσθήματα καὶ ἑρμηνεύουσι τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη» ὡς σαφῶς ἀπαιτεῖ ὁ νόμος. Ἄλλως τε οὔτε ἔχουν ἐν γένει ἔργα σοβαρὰ καὶ ἐπιβάλλοντα ἢ ἐπιβαλλόμενα εἰς τὴν κοινὴν συνείδησιν ὡς συγκεντροῦντα τοσοῦτον μεγάλας ἀρετάς. Ἑνὸς μάλιστα τῶν ἀριστειούχων μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς τὸ «ἅπαντον» ἀποτελεῖται ἀπὸ μίαν κωμῳδίαν ἀμφιβόλου πρωτοτυπίας καί τινα χρονογραφήματα καὶ λογοπαίγνια ἐκ τῶν συνηθεστέρων, ἀφθόνως περιεχόμενα εἰς τὰς ἑκατοντάδας τῶν θεατρικῶν ἐπιχειρήσεων.

Ἐξαίρεσιν βεβαίως ἀποτελοῦσιν οἱ σατυρικοὶ στίχοι τοῦ ἀριστειούχου κ. Σουρῆ, ὅστις δὲν μετέσχε τῆς συνεδριάσεως ὡς καί τινες στίχοι ἑνὸς τῶν συναδέλφων τῶν ἀριστειούχων μὴ ἐμπεποτισμένοι ἀπὸ ἄκρατον μαλλιαρισμόν.

Ἐν τούτοις τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης, τετραμελοῦς ἀπομεινάσης, εἶναι ἢ θεωροῦνται οἱ πρῶτοι Ἕλληνες Ἀκαδημαϊκοί, οἱ πρῶτοι Ἀθάνατοί μας, οἵτινες, δυνάμει τοῦ περὶ Ἀριστείων νόμου, χρίουσιν ὡς ἀθανάτους ὅσους καὶ οἱουσδήποτε θέλουν, ἀνήκοντας εἰς τὸν στενὸν φιλικόν των κύκλον, ἢ βαπτισθέντας εἰς τὰ νάματα τοῦ ψυχαρισμοῦ ὅστις εἰσεχώρησε τολμηρῶς ὑπὸ τὴν δοράν, δηλαδὴ τὴν γλῶσσαν τῆς δῆθεν δημοτικῆς ἢ δημοτικιστικῆς ἢ δημώδους γλώσσης. Δικαίως δὲ διὰ πολλοὺς λόγους ἔκριναν τινὲς ἐφημερίδες ὅτι πρέπει νὰ μεταρρυθμισθῇ ὁ περὶ Ἀριστείων νόμος, μετὰ τὴν ἐφετεινὴν ἀποτυχίαν. Οὐδ' εἶναι πλέον ὀρθὸν ν' ἀποδίδεται τοῦ λοιποῦ τοιαύτη αὐθεντία, τοσοῦτον κῦρος, τοσαύτη δικαιοδοσία, τοσαύτη ἐπιβολὴ εἰς τὴν γνώμην τριῶν ἢ τεσσάρων, χρισθέντων ὑπὸ ὑπουργείων ὡς ἀρίστων λογοτεχνῶν, οἵτινες θὰ ἐκλέξουν τοὺς ἐν τῷ μέλλοντι συναδέλφους των Ἀθανάτους τῆς κλεισῆς Ἀκαδημίας. Ἡ ὕπαρξις τοιαύτης ἀνεξελέγκτου ἐπιτροπῆς, ἧς αἱ ἀποφάσεις εἶναι ἀνέκκλητοι καὶ ὑποχρεωτικαὶ διὰ τοὺς ἑκάστοτε ὑπουργοὺς τῆς Ἐκπαιδεύσεως ἐνθυμίζει ὑπό τινα ἔποψιν τὰς Ἐπιτροπὰς τῶν ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ ἐπιτροπῶν τῶν διαγωνισμῶν, καθ' ὧν ἐπὶ χρόνους μακροὺς ἠκούοντο φιλιππικοὶ γραφόμενοι ὑπὸ ἀποτυγχανόντων διαγωνιζομένων. Ἀλλ' εἰς τοῦτο δὲν συμφωνοῦμεν μετὰ τῆς «Ἑστίας» τῆς προτεινούσης τὴν ἄμεσον τροποποίησιν τοῦ περὶ ἐθνικοῦ ἀριστείου νόμου. Διότι δὲν ὑπάρχει σύγκρισις τῶν κριτῶν τῶν διαγωνισμῶν ἐκείνων, οἵτινες ἦσαν οἱ σοφώτεροι τοῦ ἔθνους, Ἀσῶπιοι, Κουμανοῦδαι, Βερναρδάκαι, Ἀφεντοῦλαι, Καστόρχαι, Ραγκαβεῖς, Ὀρφανίδαι, ὅ,τι τέλος περιφανὲς καὶ ἔξοχον ἀνεφάνη ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ. Καὶ οἱ βραβευθέντες δὲ εἰς τοὺς ἀγῶνας ἐκείνους ἦσαν οἱ ἐξοχώτεροι τῶν Ἑλλήνων ποιητῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, οἱ Ζαλοκῶσται, ὁ Ὀρφανίδης, κ.λ. Ἀλλὰ προκειμένου περὶ ἐθνικοῦ Ἀριστείου, δὲν πρέπει νὰ παροραθῇ καὶ τὸ ζήτημα τῆς γλώσσης διότι οἱ ἀριστειοῦχοι τοῦ μέλλοντος θὰ εἶναι καὶ οἱ πρῶτοι Ἀκαδημαϊκοί μας, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν δὲ αὐτῶν, παρερχομένης τῆς σημερινῆς γλωσσικῆς κρίσεως καὶ ἀνωμαλίας, δὲν θὰ ὑπάρχῃ, οὔτε πρέπει νὰ ὑπάρχῃ γλωσσικὸν ζήτημα, οὔτε νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν ὡς γλωσσικὰ ἀριστοτεχνήματα ἢ ὑποδείγματα τὰ σημερινὰ συνονθυλεύματα, ἤ, ἐπὶ τὸ μαλλιαρικώτερον, ἡ σημερινὴ σαλάτα ἐκ διαφόρων — χόρτων ἤθελα νὰ εἴπω— γλωσσικῶν συστημάτων, ἤτοι δημοτικῶν, ψυχαρικῶν, δημοτικιστικῶν, λαϊκῶν, λερπαλλερικῶν καὶ τρισπηχυαίων κοσμητικῶν ἐπιθέτων, δι' ὧν κοσμοῦνται αἱ ἡρωΐδες τῶν σημερινῶν τροβαδούρων, ἤτοι αἱ διάφοροι Ρήγισσαι ἢ Ρήγιναι ἢ μὲ τὰ διάφορα μαγνάδιά των, καὶ μὲ τὰς ἀναμασσωμένας καὶ αἰωνίας ρίμας καὶ αἰσθηματολογίας τὰς ἀλιευομένας ἀπὸ τὸν «Ἐρωτόκριτον».

Οἱ ἀριστειοῦχοι τοῦ μέλλοντος, οἱ ἐξ ἀνάγκης ἀθάνατοι ἀκαδημαϊκοί μας πρέπει νὰ εἶναι σοβαροὶ ἄνδρες, ἔχοντες ἐπιβάλλουσαν πνευματικὴν ἐργασίαν, ἄνδρες τῆς περιωπῆς τῶν Βαλαωριτῶν, Μιστριωτῶν, Ραγκαβίδων, Ἀσωπίων κλπ. καὶ τοῦ ἐπιζῶντος ἐκ τῆς σειρᾶς ἐκείνης Ἀγγέλου Βλάχου· διὰ τοὺς ἄνω λόγους καὶ πολλοὺς ἄλλους οἱ ἐν Ἀθήναις λόγιοι καὶ ἄνθρωποι τῶν γραμμάτων, ἐκτιμῶντες ἐκ τῶν ἀποτυχόντων ὑποψηφίων τὸν πολυγράφον φίλον μας κ. Ξενόπουλον κατεπλάγησαν ἐπὶ τῇ δημοσιεύσει ἐν τῇ «Ἑστίᾳ» ἐνυπογράφου δηλώσεώς του ὅτι, μὴ λαβὼν τὸ Ἀριστεῖον (ἐνῷ ὡς λέγει ἦτο σειρά του!) διακόπτει πλέον τὸ φιλολογικόν του στάδιον κατὰ διαταγὴν τῆς πολιτείας (;) διότι «τῷ εἶναι ἀδύνατον ὑπ' αὐτοὺς τοὺς ὅρους νὰ τὸ ἐξακολουθήσῃ».

Οἱ φίλοι του καὶ πάντες οἱ διὰ μυρίους λόγους ἀποφυγόντες νὰ ὑποβάλουν ὑποψηφιότητα διὰ τὸ ἀπὸ τῆς τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἀπονεμόμενον Ἀριστεῖον, ἐνομίζομεν ὅτι ὁ κ. Ξενόπουλος, ἐτύπωσε μὲν τὸ «Μυστικὸν τῆς Βαλέραινας» πολυτελῶς ἐφέτος μὲ τὴν μεγίστην ἀκρίβειαν τοῦ τυπογραφικοῦ χάρτου — ἀλλ' εἶχε μυστικὸν ὅτι ἔθηκεν ὑποψηφιότητα διὰ τὸ Ἀριστεῖον. Ἀλλ' ὁ φίλος λόγιος τὸ ὁμολογεῖ ἐνυπογράφως διὰ τῶν ἑξῆς ἐπὶ λέξει ἐξομολογήσεών του: «Ὕστερ' ἀπὸ τὴν προσβολὴν καὶ τὴν ὕβριν ποῦ μοῦ ἔκαμε ἡ Πολιτεία, ἀντιπροσωπευομένη ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀριστείου τῶν Γραμμάτων, νομίζω ὅτι δὲν μοὶ ἐπιτρέπεται πλέον νὰ ἐξασκῶ τὰ Γράμματα δημοσίᾳ (;). Τὴν στιγμὴν ποῦ διαγωνίζομαι μὲ τὸ καλλίτερον ἔργον μου καὶ ἡ ἐπιτροπὴ ἀρνεῖται τὸ Ἀριστεῖον (ποῦ ἦτο καὶ ἡ σειρά μου νὰ τὸ πάρω φέτος), ὁ κόσμος δὲν εἰμπορεῖ νὰ γνωρίζῃ ὅτι αὐτὸ ποῦ ἔγεινε εἶναι προϊὸν προσωπικῆς ἐμπαθείας καὶ πρέπει νὰ μὲ θεωρεῖ εἰς τὸ ἑξῆς κατώτερον ἀπὸ ὅλους ὅσοι τὸ ἔχουν ἤδη πάρει καὶ ἐπισήμως ἐστιγματισμένον ὡς ἀνάξιον». Ὑπογρ. Γρ. Ξενόπουλος.

Τρίβω ἀκόμη τοὺς ὀφθαλμούς μου μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἀπροσδοκήτου ταύτης ἐξομολογήσεως καὶ δηλώσεως φιλτάτου ἀνδρός, δικαίως τιμωμένου διὰ τὴν φιλεργίαν του. Κοινὸς δὲ φίλος μας ἀναγνώσας τὴν δήλωσιν ὑπεντοθόρησεν ὅτι «ἐκ τῶν ὑστέρων, μετὰ τοιαύτην δήλωσιν, κρίνω ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ὀρθῶς ἔκρινεν ἀνάξιον τοῦ Ἀριστείου ἄνδρα, προχωρημένης μάλιστα ἡλικίας, γράφοντα τοιαῦτα περὶ ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἔργων του». Βεβαίως δὲ ἡ δήλωσις αὕτη δὲν εἶναι ἡ πρέπουσα περγαμηνής, δι' ἧς ἐζήτει νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Ἀκαδημίαν, ἂν ὄχι ὡς Ἀθάνατος, ἀλλ' ὡς ἄξιος Ἀριστείου, ὅπερ ἔχουν οἱ τρεῖς τέσσαρες πρώην συνάδελφοί του.

ΟΙ «ΕΣΤΙΓΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ» ΑΝΑΞΙΟΙ ΤΟΥ κ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

Σκέπτομαι δὲ ὅτι κατὰ τὸν εἱρμὸν τῶν σκέψεων τοῦ φίλου συγγραφέως «Ξ» ὅσοι δὲν πάρουν ἢ δὲν ἔχουν τὸ Ἀριστεῖον τοῦτο εἶναι «ἐστιγματισμένοι ὡς ἀνάξιοι». Διὰ τὴν φράσιν ταύτην θὰ μεταμεληθῇ βεβαίως ὁ ἀποχωρῶν (;) τῆς φιλολογίας ὅταν μετρήσῃ ὅτι εἶναι ἀμέτρητοι οἱ ἐν Ἑλλάδι, τῇ ἐλευθέρᾳ καὶ τῇ ἀλυτρώτῳ, καλλιεργοῦντες τὰ γράμματα ἢ θεραπεύοντες τὰς Μούσας μεταξὺ δ' αὐτῶν ἄνδρες ἐξυμνηθέντες ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου κ. Ξενοπούλου ἢ ἐν γένει λογοτέχναι πρώτης γραμμῆς, ὡς ὁ Παῦλος Νιρβάνας, ὁ Πολύβιος Δημητρακόπουλος, ὁ Δ. Ι. Καλογερόπουλος, ὁ ἀριστοτέχνης τῆς γλώσσης Σ. Παγανέλλης, ὁ λογοτέχνης Κ. Ράδος, καὶ πλεῖστοι ἄλλοι, ἐν οἷς καὶ ὁ γράφων τὰς γραμμὰς ταύτας ἀριθμῶν λογοτεχνικὴν ἐργασίαν ἡμίσεος αἰῶνος, σειρὰν δὲ τόμων ἐκδιδομένων καὶ ἀνεκδότων ἔργων πλειστάκις βραβευθέντων εἰς ἅπαντας σχεδὸν τοὺς παρ' ἡμῖν πνευματικοὺς ἀγῶνας, ἔργων ἐπὶ τέλους ἴσων ἂν ὄχι κρειττόνων τῆς μονογενοῦς κωμῳδίας ἥτις ἀποτελεῖ τὸ «ἅπαντον» ἑνὸς ἀριστειούχου. Ἐν τούτοις οὔτε ἐγὼ οὔτε κανεὶς βεβαίως τῶν πολυαρίθμων ἀνθρώπων τῶν γραμμάτων θεωρεῖ πάντα «ἐστιγματισμένον ὡς ἀνάξιον» διότι δὲν ἔλαβεν ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ φίλου μας Μπάμπη καὶ τῶν συναδέλφων του τὸ Ἐθνικὸν Ἀριστεῖον, τὰς δισχιλίας δραχμὰς αὐτοῦ καὶ τὴν «Ἀθανασίαν» δηλαδὴ τὸ εἰσιτήριον διὰ τὴν Ἀκαδημίαν.

Ο ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΕΙΟΥ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Οἱ διεκδικηταὶ τοῦ ἄλλου ἐθνικοῦ Ἀριστείου τοῦ ἀπονεμομένου εἰς τὸν Ἄριστον δηλαδὴ τὸν κράτιστον ἐν Ἑλλάδι μουσουργὸν δὲν εἶναι τόσον κακομοίρηδες ὅσον οἱ τέσσαρες πέντε ὑποψήφιοι τοῦ Ἀριστείου τῆς λογοτεχνίας. Εἷς καὶ μόνος σχεδὸν ἦτο ὑποψήφιος καὶ διεκδικητής, καλομοίρης δέ, ἀλλὰ καὶ Καλομοίρης τὸ ὄνομα.

Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Ἀριστείου τούτου ἀποτελουμένη ἀπὸ τέσσαρας συναδέλφους του καθηγητάς, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ μία καθηγήτρια, ἡ κυρία Αὔρα Θεοδωροπούλου, δὲν ἐδυσκολεύθησαν νὰ ἐκλέξουν μεταξὺ τῶν ἐλαχίστων κατ' ἀριθμὸν διεκδικητῶν τοῦ Ἀριστείου. Ἄλλως δὲν ὑπάρχουν ἐν Ἑλλάδι μουσικοσυνθέται ἄξιοι λόγου πλὴν τῶν ἓξ ἢ ἑπτὰ μουσικοδιδασκάλων οἵτινες συνέθεσαν μελοδράματα ἢ ὀπερέττας ἢ ᾄσματα. Ἐκ τούτων ἔλαβον τὸ ἀριστεῖον οἱ ἀρχαιότεροι (Λαυράγκας καὶ Σαμάρας), τὸ ἔλαβεν ἤδη ὁ Μανώλης Καλομοίρης δὲν ὑπολείπεται εἰμὴ ὁ ἀνεξάντλητος μουσουργός μας Θεόφραστος Σακελλαρίδης καὶ δυὸ-τρεῖς συνθέσαντες ὀπερέττας. Ἀμφίβολον δ' ἐάν τις τούτων ὑπέβαλεν ὑποψηφιότητα διὰ τὰ βραβεῖα ἢ ἀριστεῖα τῆς μουσικῆς, γνωστοῦ ὄντος ὅτι τὸ διεξεδίκει καὶ ὁ συνθέτης τοῦ Πρωτομάστορα. Ἀλλ' οὔτε εἰς τὸ μέλλον θὰ ὑποβάλωσι τοιαύτας— τοὐλάχιστον ὁ σοβαρώτερος αὐτῶν —ἐφ' ὅσον τὸ διεκδικοῦσι καὶ μερικοὶ ἐρασιτέχναι. Τὸ ἀληθὲς εἶναι ὅτι ὁ εὐτυχήσας νὰ χρισθῇ ἀθάνατος διὰ τοῦ Ἀριστείου τῆς μουσικῆς κ. Καλομοίρης ἔχει ἀξίαν πολλήν, θὰ ἦτο δὲ ἐκ τῶν ἐξοχωτέρων μουσουργῶν τοῦ μέλλοντος, ἐὰν ἀπεσπᾶτο ἀπὸ τοὺς ὄνυχας τῆς Μαλλιαρῆς γλώσσης τῶν λιμπρέττων του καὶ ἐν γένει ἂν ἐξελάσπωνε ἀπὸ τὸ τέλμα τῆς μαλλιαρωσύνης, εἰς ἣν εἶχε παρασυρθῇ, τυπώσας μάλιστα καὶ μέγαν τόμον μουσικῶν συνθέσεων, δι' οὗ ἀπεπειράθη νὰ εἰσάξῃ ἢ ἐπιβάλῃ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐφευρεθέντας μαλλιαροὺς ὅρους τῆς μουσικῆς, οὓς ἔπαυσεν ἤδη μεταχειριζόμενος καὶ οὓς ἐνόμιζε «δημοτικούς».

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΑΘΑΝΑΤΟΙ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

Τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα μόνον ἐπὶ τοῦ παρόντος τὰ περὶ τῶν ἐθνικῶν λεγομένων Ἀριστείων, προωρισμένων νὰ μεταβληθῶσιν εἰς προσωπικὰ ἢ ρουσφετολογικὰ Ἀριστεῖα, ἂν δὲν μεταρρυθμισθῇ ὁ περὶ αὐτῶν νόμος. Τὴν μεταρρύθμισιν ὅμως ταύτην δὲν πρέπει ν' ἀναλάβουν οἱ ἀποτελοῦντες τὰς σημερινὰς αὐτῶν ἐπιτροπάς, ἀλλὰ «τρίτοι» μὴ ἐπιδιώκοντες ἀριστεῖα καὶ περγαμηνὰς ἀθανασίας διὰ τὴν μέλλουσαν ἑλληνικὴν Ἀκαδημίαν.

Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὴν ἀποκληθεῖσαν «τραγικὴν» ἀπόφασιν τοῦ κ. Ξενοπούλου, κηρύξαντος ἑαυτὸν «ἀπεργὸν» τῆς φιλολογίας, δὲν πρέπει νὰ ἀνησυχοῦν οἱ ἀναγνῶσται τῶν διηγημάτων του ἢ οἱ θεαταὶ τῶν δραμάτων του.

Ἡ δημοσιευθεῖσα δήλωσίς του ἐγράφη εἰς στιγμὰς νευρικῆς παραφορᾶς ἥτις θὰ παρέλθῃ ὅταν συλλογισθῇ ὅτι δὲν εἶναι κατώτερος τῶν τριῶν ἀπονεμόντων αὐθαιρέτως τὸ ἐθνικὸν Ἀριστεῖον διότι τὰ δράματά του καὶ ἡ λογοτεχνική του πολυχρόνιος ἐργασία εἶναι συλλήβδην ἀνωτέρα τῆς μιᾶς συλλογῆς στίχων ἢ τῆς μιᾶς κωμῳδίας ἥτις ἔδωκε τὸ Ἀριστεῖον εἰς τοὺς τρεῖς μέχρι τοῦδε ἀριστειούχους πρυτάνεις τῆς ἑλληνικῆς λογοτεχνίας.

Ο ΑΤΤΙΚΟΣ

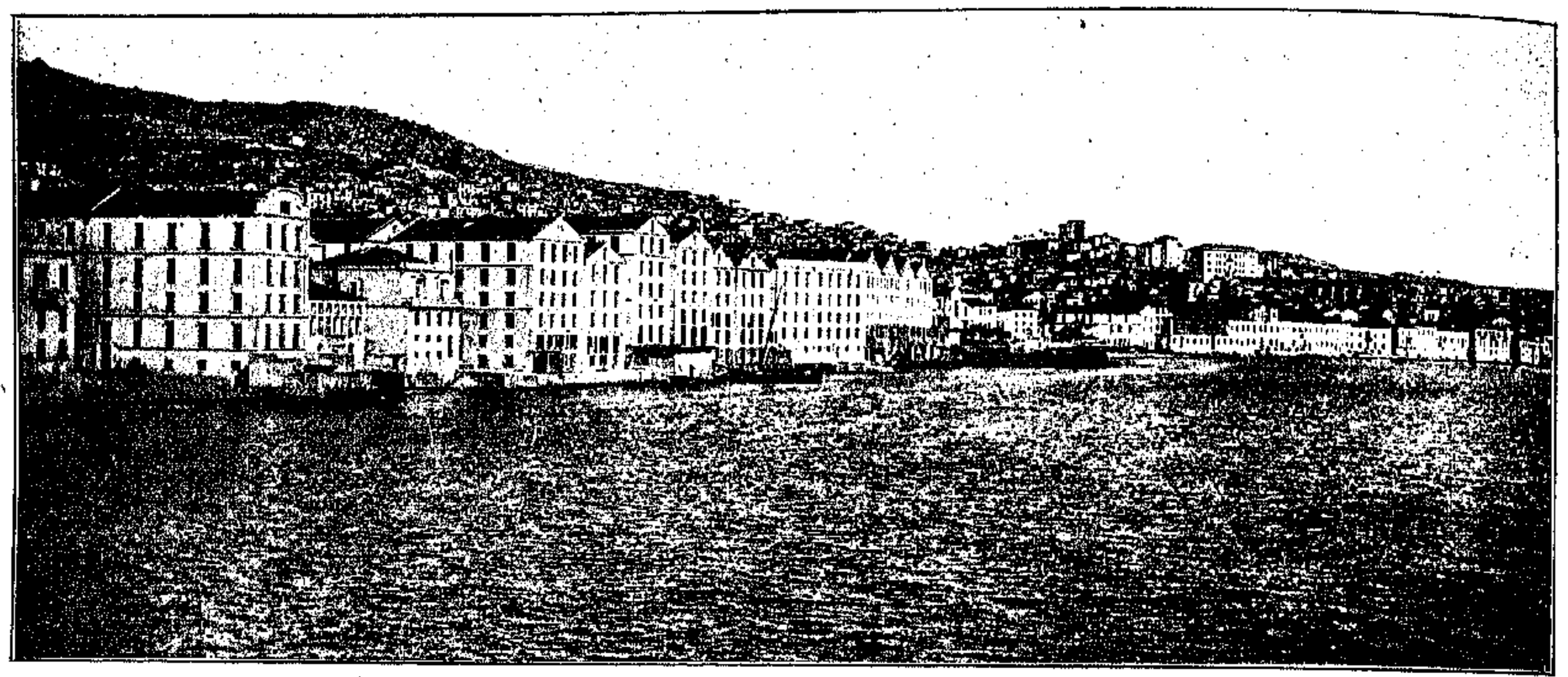

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΤΗΣ ΚΑΒΑΛΛΑΣ ΕΚ ΤΟΥ ΛΙΜΕΝΟΣ.—Copyright by A. N. Mirzaoff.

Η ΑΝΑΖΩΣΑ ΚΑΒΑΛΛΑ

Η ΩΡΑΙΑ ἀλλὰ καὶ πολυπαθὴς Καβάλλα πρὸς τὴν ὁποίαν ἔστρεφε βάσκανον ὀφθαλμὸν ὁ πανοῦργος Φερδινάνδος ὅτε πρὸ τῶν ὑψωμάτων της ἐπόζαρε ὡς Τσάρος τῆς μεγάλης Βουλγαρίας, ἐπέπρωτο νὰ ὑποστῇ σκληρὸν μαρτύριον.

Εὐτυχῶς, καὶ πιστεύομεν τελειωτικῶς, ἐπανῆλθε καὶ πάλιν ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς γαλανολεύκου ἥτις καθ' ὅλας τὰς ἐνδείξεις θὰ κυματίζῃ ἐπὶ τῶν κορυφῶν τῆς Ροδόπης καὶ μέχρι τῶν ἀκτῶν τοῦ πολυταράχου καὶ κατ' εὐφημισμὸν Εὐξείνου Πόντου.

Ἡ Καβάλλα ἥτις πράγματι εὑρίσκεται «καβάλα» ἐπὶ τῆς πετρώδους ράχεως εἰς ἣν καταλήγουσιν αἱ ὀροσειραὶ τοῦ Ὀρβήλου ἔχει φύσει ἀρκετὰ καλὸν λιμένα καὶ εἶναι τὸ ἐξαγωγικὸν κέντρον τῆς καπνοπαραγωγῆς τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης, τῶν ἐξακουστῶν καπνῶν τῆς Ξάνθης, καὶ εἶχεν ἄλλοτε ἄνω τῶν 35,000 κατοίκων.

Ἡ Γκιουμουλτζίνα, Ξάνθη, Δράμα καὶ Σέρραι ἦσαν τὰ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ κέντρα ὁπόθεν ἀπεστέλλοντο τὰ καπνὰ εἰς Καβάλλαν καὶ διωχετεύετο οὕτως εἰπεῖν ἡ ζωὴ εἰς τὴν ἄλλοτε βραχώδη καὶ ἄγονον ἀκτὴν ἀλλ' ἀπὸ ἡμίσεος αἰῶνος πολυτάραχον καὶ ἀλματικῶς προοδεύουσαν πόλιν.

Παγκόσμιοι ἑταιρεῖαι καπνῶν ἵδρυσαν ἐκεῖ ὑποκαταστήματα, παμμέγισται ἀποθῆκαι καπνοῦ ἀνηγέρθησαν, χιλιάδες ἐργατῶν ἀπησχολοῦντο, καὶ μετὰ τὸν ἀπελευθερωτικὸν πόλεμον τοῦ 1913 ἡ Ἑλληνικὴ πλέον Καβάλλα προωρίζετο νὰ ἀποβῇ εἷς ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων λιμένων τῆς Μεσογείου καὶ μία ἐκ τῶν πλουσιωτέρων πόλεων τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Καβάλλα μὲ τὴν μεγάλην ἐμπορικὴν κίνησιν καὶ ἡ εὔφορος Ἀνατολικὴ Μακεδονία μὲ τὴν πεδιάδα τῶν Σερρῶν, «τὸ κοίτασμα τοῦ χρυσοῦ» κατὰ τοὺς Τούρκους, μετὰ τὴν ὑποδούλωσιν τῆς Δυτ. Θράκης κατὰ τὸ 1913, ἀπέκτησαν νέαν ζωὴν ὡς ἐκ τῆς ἀναγκαστικῆς μεταναστεύσεως τοῦ ἐκεῖ Ἑλληνικοῦ στοιχείου.

Χιλιάδες προσφύγων καπνοκαλλιεργητῶν ἐκ τῶν Θρακικῶν χωρίων, οἱ καπνέμποροι τῆς Ξάνθης καὶ ἐμπορευόμενοι τοῦ Δεδεαγατσίου, μετηνάστευσαν εἰς Καβάλλαν καὶ Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν ἀρχίσαντες δημιουργικὴν καὶ παραγωγικὴν ἐργασίαν ἐπὶ τῶν καπνιζόντων ἐρειπίων τοῦ Δοξάτου καὶ τῶν ἐρημωθεισῶν περιφερειῶν τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας.

Εἰς τούτους προσετέθησαν ἀργότερον οἱ ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας φεύγοντες τὰς Τουρκικὰς θηριωδίας καὶ ὄχι ὀλίγοι Ἕλληνες τοῦ Καυκάσου τὰ πάντα δὲ ἔβαινον αἰσίως καὶ ἤρχισε βλαστάνουσα ὑπὸ τὴν ζείδωρον πνοὴν τῆς ἐλευθερίας νέα οἰκονομικὴ ἀνθηρότης, ὡς νὰ μὴ ἤρκει ὅμως τὸ καθαρτήριον πῦρ ἐξ οὗ διῆλθεν ἡ ἀτυχὴς χώρα κατὰ τὸν Ἑλληνο-βουλγαρικὸν πόλεμον, ἐπηκολούθησεν ἡ τραγικὴ παράδοσις τῶν Ἑλληνικῶν φρουρίων καὶ ἡ ἀτυχὴς παράδοσις τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας ἥτις ἐκαλεῖτο νὰ διέλθῃ ἔτι ζοφερωτέραν ἑβδομάδα τῶν Παθῶν.

Οἱ ἄνευ ἀντιστάσεως κατελθόντες Βούλγαροι πιστοποιοῦντες τὴν γνησιότητα τῆς καταγωγῆς των ἐκ τῶν ὀρδῶν τοῦ Κρούμου ἐσκόρπισαν τὸν θάνατον, τὴν φρίκην, τὴν ἐρήμωσιν, μεταβάλλοντες τὴν Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν εἰς ἀπέραντον νεκροταφεῖον.

Ἐκεῖ ὅπου ὁ Ἑλληνισμὸς ἐκ τῶν συντριμμάτων τῆς Τουρκοκρατίας καὶ τῶν σωθέντων ἀπὸ τὴν πυρπολοῦσαν δᾷδα τοῦ Βουλγαρισμοῦ, φιλοστόργως προσεπάθει νὰ ἐμφυσήσῃ νέαν ζωήν, ἐπῆλθε ἡ θανατηφόρος πνοὴ τοῦ Ταρταρισμοῦ.

Ὅσοι ἐκ τῶν ἀτυχῶν κατοίκων τῆς Καβάλλας καὶ τῶν ἐν τῇ Ἀν. Μακεδονίᾳ ἐγκατασταθέντων προσφύγων δὲν κατώρθωσαν νὰ ἐπωφεληθῶσι τῆς κατὰ τὴν δωδεκάτην ὥραν ἐπικλήσεως «ὁ σώζων ἑαυτὸν σωθήτω», ὑπεβλήθησαν ἀργότερον εἰς μαρτύρια, πρὸ τῶν ὁποίων ὠχριῶσι τὰ ὄργια τοῦ Τζίγκις - Χάν.

Οἱ Βούλγαροι, ἐγκολπωθέντες τὴν Γερμανικὴν Κουλτούρ, ἐδιδάχθησαν ριζοσπαστικώτερα μέτρα καὶ μεθόδους ἀποτελεσματικάς. Καραβάνια Ἑλληνικῶν γυναικοπαίδων ἤγοντο πρὸς τὴν Σόφιαν ὑπὸ τὴν μάστιγα τοῦ ἀπηνοῦς Βουλγάρου «ὀπλατσένσκυ», ἐφέροντο πρὸς τὴν ὁδὸν τοῦ Γολγοθᾶ, διότι ἐπρόκειτο περὶ ἀτιμώσεων τῶν νεανίδων, ταπεινώσεων τῶν μητέρων καὶ ἐξανδραποδισμοῦ τῶν μὴ κατασφαγέντων ἀνδρῶν.

Οἱ δρόμοι οἱ ἄγοντες πρὸς τὴν Βουλγαρίαν ἐσπάρησαν μὲ κόκκαλα Ἑλλήνων, οἵτινες ἔπεσαν ὑπὸ τὴν ἄτιμον Βουλγαρικὴν λόγχην, ἢ ὑπέκυψαν εἰς τὴν φρικώδη ἐξάντλησιν, ἐκ τῶν κακουχιῶν καὶ τοῦ βαθμιαίου μαρασμοῦ διὰ τοῦ σκοπίμου ὑποβιβασμοῦ τῆς ποσότητος τῶν τροφίμων.

Εἶναι ἀνεκδιήγητα τὰ μαρτύρια τῶν ὡς ἀγέλας κτηνῶν ἀχθέντων εἰς τὴν παλαιὰν Βουλγαρίαν, ὅπου διεσπάρησαν εἰς τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ ὁρίζοντος, ἀφοῦ καὶ σήμερον ἀκόμη Συμμαχικαὶ καὶ Ἑλληνικαὶ ἐπιτροπαὶ ἀναζητοῦσι τὰς σκλάβας τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος Ἑλληνίδας, αἵτινες παρεχωρήθησαν ὡς ἀνδράποδα εἰς Βουλγαρικὰς οἰκογενείας.

Ὅσοι παρέμειναν συγκεντρωμένοι ὑπεβλήθησαν εἰς καταναγκαστικὰ ἔργα καὶ ἔσχον τὸ ἀτύχημα νὰ βλέπωσι συνολικοὺς θανάτους ἐκ λιμοκτονίας καὶ σπαραξικαρδίους σκηνὰς ταπεινώσεων.

Καλλίτερον παντὸς ἄλλου ὁμιλοῦσι περὶ τοῦ μαρτυρίου των αἱ σκελετώδεις φυσιογνωμίαι τῶν ἐπιζησάντων ἐκ τῆς Βουλγαρικῆς κολάσεως, οἵτινες ὠχροὶ ὡς νεκραναστηθέντες, ρακένδυτοι ὡς κινούμενα φαντάσματα ἐπανέρχονται εἰς τοὺς οἴκους των, σπανίως δύο ἄτομα ἐκ τῆς αὐτῆς οἰκο-

ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΗΣ ΚΑΒΑΛΛΑΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΘΕΝΤΕΣ ΕΚ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ.—Copyright by A. N. Mirzaoff.

γενείας. Δυστυχῶς, ὁ Βούλγαρος διῆλθεν ἐκ τῆς Ἀν. Μακεδονίας καὶ τοῦτο δηλοῖ ὅτι οἱ Πρῶσσοι τῆς Ἀνατολῆς δὲν ἠρκέσθησαν εἰς τὸν ἐξαφανισμὸν τῶν πληθυσμῶν, ἀλλ' ἡ μανία των ὅπως καταστρέψωσιν ἐστράφη καὶ πρὸς τὰ κτήνη καὶ τὰ ἄψυχα.

Τὰ ζῶα τῆς Ἀν. Μακεδονίας ἀπήχθησαν, τὰ καρποφόρα δένδρα κατεκόπησαν, τὰ χωρία ἐπυρπολήθησαν καὶ σχεδὸν δὲν ἔμεινε πέτρα ἐπὶ πέτρας ἂν ὄχι δι' ἄλλο, ἁπλῶς διὰ νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι οἱ Βούλγαροι ἐντρυφῶσιν εἰς τὴν ἡδονὴν τῆς καταστροφῆς καὶ εὑρίσκονται εἰς τὸ στοιχεῖόν των ἐν μέσῳ καπνιζόντων ἐρειπίων καὶ παγερᾶς ἐρημίας, ἣν ἐπέφερον διὰ τῆς χειρός των.

ΑΦΙΞΙΣ ΕΙΣ ΚΑΒΑΛΛΑΝ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΥ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΚΑΤΑΛΗΨΙΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΥΠΟ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.—Copyright by A. N. Mirzaoff.

Ἤδη, ὅτε διὰ τῶν Ἑλληνικῶν νικῶν καὶ τῆς συμμαχικῆς βοηθείας οἱ Βούλγαροι ἐστάλησαν καὶ πάλιν ὄπισθεν τῶν Βαλκανίων, ἀντὶ τῆς Μπέλα Μόρε (Αἰγαῖον) ἡ μήτηρ Ἑλλὰς περισυλλέγει τὰ ἀτυχῆ τέκνα της, ποιοῦσα τὰ πάντα ὅπως ἀνακουφίσῃ τὴν θέσιν των, θυσιάζουσα ἑκατομμύρια ὅπως ὅσον τὸ δυνατὸν τάχιστα ἐκ τῆς τέφρας ἀναθάλῃ νέα ζωὴ ἐν τῇ Ἀν. Μακεδονίᾳ.

Τὸ μέγεθος τῆς καταστροφῆς ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν γνωσθέντων ἀριθμῶν τῶν ἐπιζησάντων κατοίκων εἰς τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας.

Οὕτω καθ' ἣν ἐποχὴν εἰσῆλθε νικηφόρων ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἐν Σέρραις εὗρε μόνον περὶ τὰς 4,000 ρακοφορούντων κατοίκων καὶ ἐν Πραβίῳ μόνον 2,000 λιμοκτονούντων γυναικοπαίδων, ἐνῷ εἰς πολλὰ χωρία ἐβασίλευε νεκρικὴ σιγὴ καὶ αὐτῶν τῶν κατοικιδίων ζώων ἐξαφανισθέντων.

Βεβαίως ἔτι μεγαλειτέρα ἐρήμωσις ἐπικρατεῖ εἰς τὰς πέραν τοῦ Νέστου Θρακικὰς πόλεις, εἰς τὰ Ἑλληνικὰ χωρία τῆς πεδιάδος τῆς Γκιουμουλτζίνας καὶ τοῦ Ἕβρου, ὅπου ἀπὸ ἐτῶν οἱ Βούλγαροι μετ' ἐπιμονῆς εἰργάζοντο ὅπως μεταβάλωσι τὸν Ἑλληνικὸν χαρακτῆρα τῆς χώρας ἔνθα ἐγεννήθη ὁ Ὀρφεύς, τῆς Θράκης μὲ τοὺς δρυμοὺς τῆς Ροδόπης ὅπου αἱ ἀρχαῖαι Νηρηΐδες εἶχον τὰ δροσερὰ ἄντρα των.

Χιλιάδες δακρυβρέκτων ὀμμάτων γυναικῶν καὶ ἀπορφανισθέντων ἀνηλίκων στρέφονται καὶ θὰ στρέφωνται ἐπὶ πολὺ ἀκόμη πρὸς τὰς ὁδοὺς τὰς φερούσας ἐκ Βουλγαρίας, ματαίως ἀναμένοντα τὴν ἐπάνοδον τῶν προσφιλῶν των, οἵτινες ἐμαρτύρησαν ὑπὸ τὸ πέλμα τῶν πέραν τοῦ Αἵμου Βανδάλων. Ἡ Βουλγαρία δυστυχῶς ἅπαξ ἔτι ἐπέτυχε τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πόθων της νὰ ἐρημώσῃ τὰς χώρας τῶν γειτονικῶν λαῶν, διότι φαίνεται ὁ ἱστορικὸς προορισμός της συμπίπτει πρὸς τὴν ἐρήμωσιν καὶ καταστροφήν, ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἀτυχῶς οἱ

Copyright by A. N. Mirzaoff.
Η ΓΡΑΦΙΚΗ ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΟΥ ΠΤΩΧΟΚΟΜΕΙΟΥ ΜΕΧΜΕΤ ΑΛΗ ΕΝ ΚΑΒΑΛΛΑ

Ταρταρικῆς καταγωγῆς Βούλγαροι διῆλθον τὸν Δούναβιν. Ὁ Ἑλληνισμὸς ὅμως ὅστις ἐκπροσωπεῖ τὸν μῦθον τοῦ ἀναθάλλοντος φοίνικος ἐκ τῆς τέφρας του, ὅστις ἀπὸ χιλιάδων ἐτῶν κατεδικάσθη νὰ αἱμορραγῇ καὶ ἀνακύπτει ἐκ πτώσεων αἵτινες πᾶν ἄλλο ἔθνος θὰ ἐξηφάνιζον, ἂν μάλιστα ἀποκτήσῃ τὰς εὐφόρους πεδιάδας τοῦ Ἕβρου καὶ Μαιάνδρου, πολὺ ταχέως θὰ δώσῃ ζωὴν καὶ πάλιν ἐκεῖ ὅπου ἄλλοι ἔσπειραν τὸν θάνατον.

Χάρις εἰς τὰ μέτρα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ κυρίως διὰ τοῦ δημιουργικοῦ Ἑλληνικοῦ δαιμονίου οἱ ἀγροὶ τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης θὰ καλλιεργηθῶσι καὶ πάλιν καὶ θὰ ἐπανέλθῃ ἡ ἡσυχία καὶ χαρὰ εἰς τὰς τόσον δοκιμασθείσας Ἑλληνικὰς ταύτας χώρας.

Τὸ ἔδαφος τῆς Ἀν. Μακεδονίας καὶ Θράκης εἶναι ἐκ τῶν γονιμωτέρων τῆς Βαλκανικῆς παρθένα σχεδὸν δάση καλύπτουσι ἀπεράντους ἐκτάσεις, ὁ δὲ Ἕβρος, Νέστος καὶ Στρυμὼν περιοδικῶς ἀρδεύουσι καὶ γονιμοποιοῦσι τὰς πεδιάδας αἵτινες ἑκατομμύρια πληθυσμοῦ δύνανται νὰ διαθρέψωσι.

Ἐκτατικὴ ἂν ὄχι ἐντατικὴ καλλιέργεια τῶν χωρῶν τούτων θὰ ἀνεβίβαζε τὴν παραγωγὴν τῶν καπνῶν, σιτηρῶν καὶ ἄλλων προϊόντων εἰς παμμέγιστα ποσὰ καὶ τοὺς πληθυσμοὺς αὐτῶν θὰ ἐπλούτιζε καὶ τὴν ἐν γένει οἰκονομικὴν θέσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ βασιλείου θὰ ἐβελτίωνεν.

Ὡς ἐκ τῆς πλουσίας ἐκεῖ βλαστήσεως ἡ κτηνοτροφία θὰ ἠδύνατο νὰ ἀναπτυχθῇ μεγάλως ἀπαλλάσσουσα τὴν Ἑλλάδα ἐκ τῆς ἀνάγκης εἰσαγωγῆς κρεάτων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἡ Καβάλλα, τὴν ὁποίαν ἡ Τουρκικὴ Διοίκησις εἶχε κοσμήσει διὰ τοῦ περιφήμου «τεμπελχανὲ» ἔνθα διετρέφοντο ἀσκόπως οἱ ὀκνηροὶ καὶ ἄεργοι, χάρις εἰς τὸν ἑλληνικὸν πληθυσμόν της καὶ μόνον προώδευσε.

Ἡ Καβάλλα βεβαίως τώρα, ὁπότε θὰ συγκεντρώσῃ καὶ πάλιν τὴν πλουσίαν καπνοπαραγωγὴν ἀπὸ τοῦ Ἀξιοῦ μέχρι τοῦ Ἕβρου, ταχέως θὰ ἐπανακτήσῃ τὴν ἀνθηρότητα καὶ κίνησιν τῆς προπολεμικῆς περιόδου.

Ἡ τρομερὰ καταιγὶς ἥτις τόσους ἐπωδύνους ἀκρωτηριασμοὺς ἐπέφερεν εἰς τὸν Ἑλληνισμὸν καὶ λίμνας Ἑλληνικῶν δακρύων προὐκάλεσε, κατέπαυσεν.

Νέα καὶ καλλιτέρα περίοδος διὰ τὸ Γένος ἤρχισε προβάλλουσα, ὑποσχομένη νὰ φέρῃ τὴν Γαλανόλευκον πρὸ τῶν προθύρων τοῦ Βυζαντίου καὶ εἰς τὰς μυροβόλους ἀκτὰς τῆς Ἰωνίας ἂν ὄχι καὶ ἐπὶ τῶν τρούλλων τῆς Ἁγίας Σοφίας.

Ἡ Καβάλλα, ἀσφαλῶς, ὑπερήφανος δι' ὅσα ὑπέστη, θὰ ἀνακύψῃ συντόμως ἐκ τοῦ μαρασμοῦ.

ΛΑΪΚΗ ΣΥΝΟΙΚΙΑ ΜΕ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΘΕΝΤΑ ΧΑΡΙΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΠΑΡΑΠΗΓΜΑΤΑ ΕΝ ΚΑΒΑΛΛΑ.—Cop. A. N. Mirzaoff.

ΑΓΓΛΙΚΑ ΦΟΡΤΗΓΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ ΜΕΤΑΦΕΡΟΝΤΑ ΕΚ ΚΑΒΑΛΛΑΣ ΤΡΟΦΑΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ ΤΗΣ ΔΡΑΜΑΣ—Cop. A. N. Mirzaoff

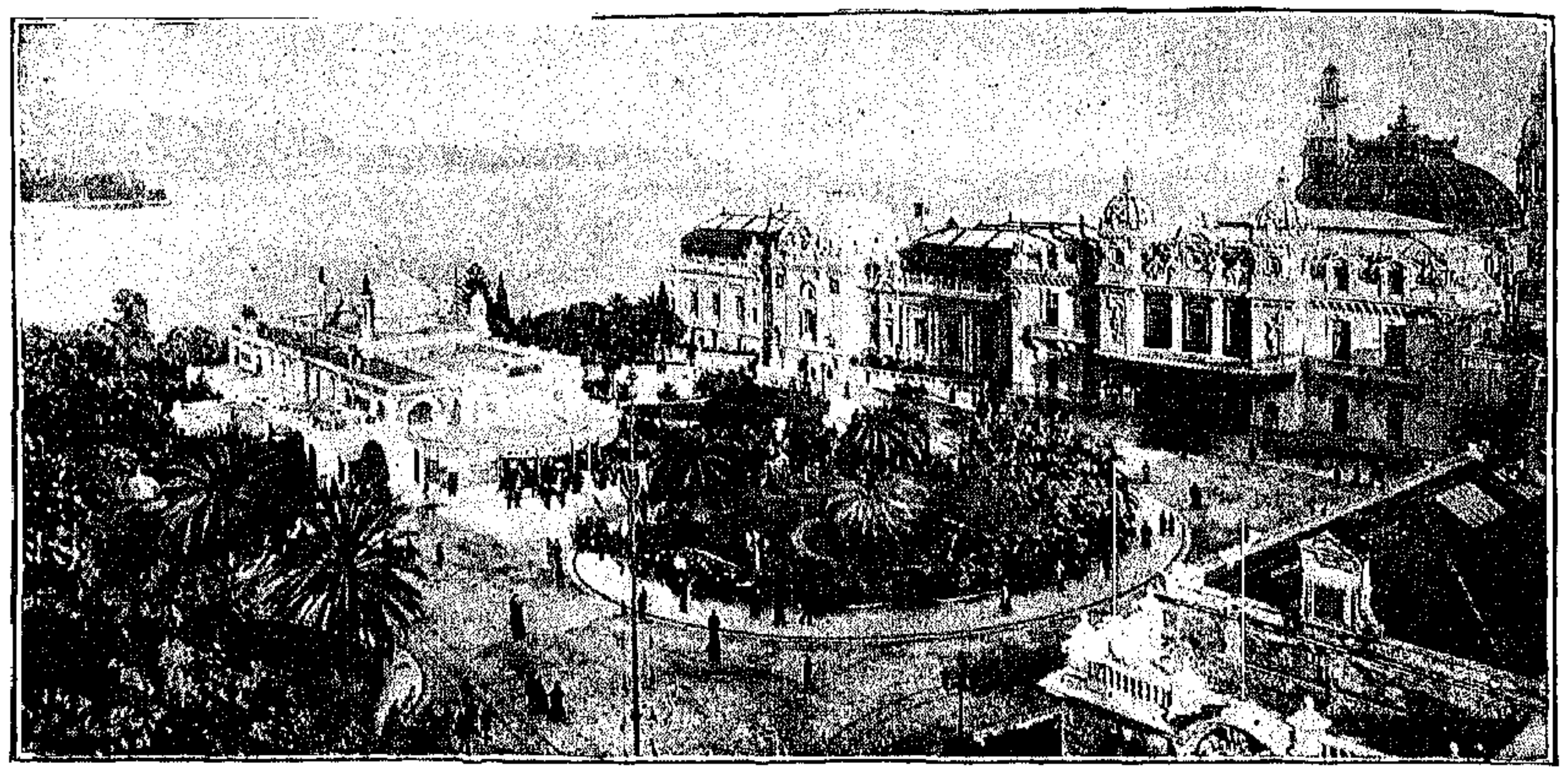

Η ΠΛΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΧΑΡΤΟΠΑΙΓΝΙΟΥ ΜΕ ΤΟ ΚΑΖΙΝΟΝ ΠΡΟΣ ΤΑ ΔΕΞΙΑ

ΤΟ ΜΟΝΤΕ ΚΑΡΛΟ

ΟΛΙΓΑ *χιλιόμετρα πρὸς δυσμὰς τοῦ Μαγτῶν καὶ πρὸς ἀνατολὰς τῆς Νικαίας κεῖνται οἱ βράχοι τῆς μικροσκοπικῆς ἡγεμονίας* τοῦ Μονακό. Ἡ Νίκαια ἐκτίσθη τῷ 350 ὑπὸ τῶν Μασσαλιωτῶν, ἤτοι τῶν ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Φωκαίας ἀποίκων, καὶ ὠνομάσθη οὕτω εἰς ἀνάμνησιν τῆς Νίκης ἣν οἱ Φωκαεῖς οὗτοι ἤραντο κατὰ τῶν βαρβάρων τῶν κατοικούντων τὴν χώραν, Κελτῶν τε καὶ Λιγουρίων. Καὶ περὶ τοῦ Μονακὸ ὑπάρχει ἡ θεωρία ὅτι ἐκτίσθη ἐπίσης ὑπὸ Φωκαέων καὶ ὠνομάσθη οὕτω ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἀνεγερθέντος ἐκεῖ εἰς τιμὴν τοῦ Μονοίκου Ἡρακλέους (Herculis Monoeci), ἢ κατ' ἄλλους, ὑπὸ Φοινίκων, οἵτινες ἀφιέρωσαν τὸν ναὸν εἰς τὸν Μελκὰρτ ἢ *Μελκρὰθ Μενουάκ*, ὅπερ ἔχει τὴν αὐτὴν ἔννοιαν. Ἡ συγγένεια μεταξὺ τῶν λέξεων «Μενουὰκ» καὶ «Μόνοικος» εἶναι προφανής. «Μελκάρτ» εἶναι ὁ ἑλληνιστὶ γραφόμενος «Μελικέρτης», ἤτοι ὁ «Ἡρακλῆς». Ὁ ἀείμνηστος Κ. Παπαρρηγόπουλος, καθηγητὴς τῆς Ἱστορίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Ἑλλάδος, ἐξηγεῖ κατὰ τὸν ἑξῆς περίεργον τρόπον πῶς ὁ Μελκρὰθ ἐγένετο Ἡρακλῆς:

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες, ἔγραφον, ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας, ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά· οὕτω ἡ λέξις ΜΕΛΚΡΑΘ κατὰ τὸν ἀρχαῖον τρόπον, βραδύτερον ἀνεγινώσκετο ΘΑΡΚΛΕΜ. Γράφω τὴν λέξιν «Θαρκλὲμ» μὲ κεφαλαῖα γράμματα, διότι κατὰ τὴν πρώτην ἀρχαιότητα δὲν ὑπῆρχον μικρά. Ἀλλ' ἡ λέξις αὕτη δὲν εἶχεν ἑλληνικὴν κατάληξιν, ἀναγομένην εἴς τινα τῶν τριῶν σημερινῶν κλίσεων τῶν ἑλληνικῶν ὀνομάτων· οἱ δὲ Ἕλληνες, οἵτινες μετέβαλον τὸν Ἀρθαχσιάσθρα εἰς Ἀρταξέρξην καὶ τὸν Ἰστιουβέγκον εἰς Ἀστυάγην, ἐθεώρησαν καλὸν νὰ ἐξελληνίσωσι καὶ τὸν ΘΑΡΚΛΕΜ. Πρὸς τοῦτο ἐχρειάζετο μόνον ὀλίγη καλὴ θέλησις καὶ ἀρκετὴ φαντασία. Ἐὰν οἱ ἀναγνῶσταί μου μοὶ ὑποσχεθῶσι νὰ μὴ γελάσωσι θὰ τοῖς δώσω τὴν συνταγήν. Ἐν πρώτοις, τὸ τελευταῖον γράμμα Μ, ἐὰν κάμῃ μίαν μικρὰν κλίσιν πρὸς τ' ἀριστερά, ἣν οἱ στρατιωτικοὶ καλοῦσιν «ἥμισυ ἐπ' ἀριστερά», θὰ γείνῃ Σ, ἡ δὲ λέξις θ' ἀναγινώσκεται ΘΑΡΚΛΕΣ.

Ἡ κατάληξις ΕΣ, *εἶναι μὲν ἑλληνική, τῆς τρίτης* κλίσεως, ἀλλὰ μόνον διὰ τὸ οὐδέτερον· ἔτρεψαν λοιπόν, τὸ Ε εἰς Η, κατὰ τὸν κανόνα, ἄλλως τε, καὶ ἡ λέξις ἐγένετο ΘΑΡΚΛΗΣ. Τὸ Α τῆς πρώτης συλλαβῆς, ἐπίσης κατὰ τὸν κανόνα, ἐτράπη εἰς Η, καὶ ἡ λέξις ἐγένετο ΘΗΡΚΛΗΣ. Ἐπειδὴ ὅμως οὐδεμία ἑλληνικὴ λέξις ἔχει τὰ τρία μεσαῖα σύμφωνα ΡΚΛ, τὸ ἓν κατόπιν τοῦ ἄλλου, ἔπρεπε χάριν εὐφωνίας ἢ ν' ἀφαιρεθῇ ἓν τῶν συμφώνων ἢ νὰ παρεμβληθῇ ἓν φωνῆεν· ἀμφότερα ἐπιτρέπονται ἐν τῇ ἑλληνικῇ γλώσσῃ. Οἱ πρόγονοί μας ἐπροτίμησαν τὴν δευτέραν λύσιν, παρεμβαλόντες ἓν Α καὶ οὕτω ἡ λέξις ΘΗΡΚΛΗΣ ἐγένετο ΘΗΡΑΚΛΗΣ. Δὲν ἔμενεν ἄλλο ἢ νὰ μεταβληθῇ τὸ δασὺ σύμφωνον Θ εἰς δασεῖαν· καὶ ἰδοὺ ἐνώπιόν μας ὁ Ἡρακλῆς!

Θεωρῶ καλὸν νὰ προσθέσω πρὸς ἐπανάπαυσιν τῆς συνειδήσεώς μου, ὅτι τὴν ἀνωτέρω θεωρίαν δὲν ἀνέγνωσα, ἀλλ' ἤκουσα ἐκ στόματος αὐτοῦ τοῦ Παπαρρηγοπούλου, εἰς τὴν Φιλολογικὴν Σχολὴν τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου. Ἡ παραγωγὴ πιθανὸν νὰ μὴ εἶναι ἀληθής, εἶναι ὅμως ben trovata.

Τὴν θέσιν τοῦ Ἡρακλέους ἐν Μονακὸ ἢ Μονοίκῳ κατέλαβε σήμερον ἡ Ἁγία Εὐλαβὴς (Sainte Devote), ἡ θαυματουργός, ἥτις εἶναι ἡ Προστάτις τῆς Ἡγεμονείας, καὶ ἧς τὸ ἅγιον λείψανον διατηρεῖται ἔτι ἐν τῇ ὁμωνύμῳ ἐκκλησίᾳ τοῦ Μονακό. Δύο περίπου χιλιόμετρα πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Εὐλαβοῦς εὑρίσκεται ἡ πόλις Μοντεκάρλο, ὀνομαστὴ διὰ τὰ λουτρά της, τοὺς κήπους της, τὰς διασκεδάσεις της, καὶ πρὸ πάντων τὸ ἐν αὐτῇ Καζῖνον ἐν ᾧ ἑκατομμύρια φράγκων ἐτησίως χάνονται καὶ κερδίζονται εἰς τὴν «Ρουλέτταν» καὶ τὸ «Τρὰντ ἐ Καράντ».

Τὸ Καζῖνον περικυκλοῦται ἀπὸ ὡραίους κήπους μὲ σπάνια ἄνθη, ἀπὸ ἰσοπεδώματα (terraces) μετ' ἀνδριάντων τῶν μουσουργῶν Μασενέ, Μπερλιόζ, καὶ ἄλλων ἔργων διακεκριμένων γλυπτῶν.

Δεξιὰ πρὸ τῆς κυρίας εἰσόδου εἶναι τὸ ξενοδοχεῖον τῶν Παρισίων, καὶ ἀριστερά, τὸ Καφενεῖον τῶν Παρισίων, ἀμφότερα ἀνήκοντα εἰς τὴν ἑταιρείαν τοῦ Καζίνου, ἧς τὸ ἐπίσημον ὄνομα εἶναι: «Societe' anonyme des Bains de mer et du Cercle des Etrangers». Οἱ ὑπήκοοι τοῦ Μονακὸ δὲν πληρώνουν οὐδένα φόρον, εὐτυχεῖς ἄνθρωποι! Ἀλλ' ἡ κυριωτέρα εὐτυχία των συνίσταται, εἰς τὸ ὅτι ὁ νόμος ἀπαγορεύει εἰς αὐτοὺς νὰ δοκιμάζωσι τὴν τύχην των εἰς τὰς πρασίνας τραπέζας τοῦ Καζίνου. Δύνανται ὅμως νὰ ὦσιν ὑπάλληλοι τοῦ Καζίνου καὶ πάντες σχεδὸν οὗτοι, ἀνερχόμενοι εἰς δισχιλίους, εἶναι ὑπήκοοι τοῦ Μονακό. Ἄλλοτε κατὰ τὴν ἐπέτειον ἑορτὴν τοῦ Ἡγεμόνος ἐπετρέπετο καὶ εἰς τοὺς ἐντοπίους τὸ παίζειν ἀλλ' ἀνεκαλύφθη ὅτι οὗτοι εἰς μίαν ἡμέραν ἔχανον πᾶν ὅ,τι ἐκέρδαινον ὁλόκληρον τὸ ἔτος, καὶ ἡ ἐξαίρεσις κατηργήθη.

Ὁ ξένος ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ Καζῖνον, ἀπευθύνεται εἰς τὸ πρὸς τ' ἀριστερὰ τῷ εἰσερχομένῳ Γραφεῖον, παρουσιάζει τὸ διαβατήριόν του ἢ ἄλλα ἔγγραφα ἀποδεικνύοντα, ὅτι εἶναι ξένος ἢ Γάλλος (πλὴν οὐχὶ ἐκ τῶν πλησίον νομῶν τῶν Alpes Maritimes καὶ Basses Alpes), καὶ ὅτι εἶναι οἰκονομικῶς ἀνεξάρτητος, δηλαδὴ ὅτι δὲν εἶναι ὑπηρέτης ἢ ὑπάλληλος. Διαρκοῦντος τοῦ πολέμου καὶ τῆς ἀνακωχῆς ἡ εἴσοδος ἀπαγορεύεται καὶ εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς παντὸς βαθμοῦ. Ἐπιτρέπεται ὅμως εἰς πάντας σχεδὸν ἡ εἴσοδος εἰς τὸν πρόδομον (atrium), πρὸς οὗ τὸ δεξιὸν μέρος εἶναι ἡ εἴσοδος τοῦ θεάτρου.

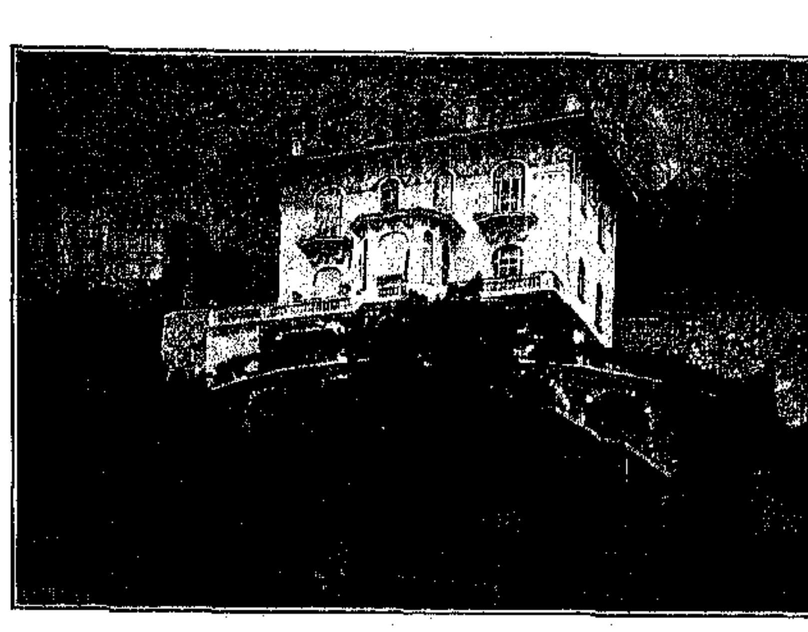

ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΑΣ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑΣ ΕΠΑΥΛΕΙΣ ΤΟΥ ΜΟΝΤΕ ΚΑΡΛΟ

Ὁ ξένος, τὴν πρώτην ἡμέραν, ἐὰν δώσῃ ἱκανοποιητικὰς ἀπαντήσεις, λαμβάνει ἓν ἔγχρωμον εἰσιτήριον, ἰσχῦον μόνον διὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκδόσεώς του· τὰς ἑπομένας τέσσαρας ἢ πέντε ἡμέρας ἀνανεώνεται τοῦτο δι' ἑτέρου ἡμερησίου εἰσιτηρίου, διαφόρου χρώματος, καὶ τέλος, τὴν ἕκτην ἡμέραν, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ παράπονόν τι ἐναντίον του, λαμβάνει ἓν λευκὸν εἰσιτήριον, διαρκείας ἑνὸς μηνός.

Ἡ εἴσοδος τοῦ Ναοῦ τῆς Τύχης εἶναι πρὸς τ' ἀριστερά, μία θύρα διὰ τοὺς ἡμερησίους καὶ ἑτέρα διὰ τοὺς μηνιαίους· ἐν τῷ μέσῳ τῶν δύο τούτων εἶναι ἡ κοινὴ θύρα τῆς ἐξόδου.

Ἡ πρώτη αἴθουσα εἶναι ρυθμοῦ Ἀναγεννήσεως, ἡ ἀρχαιοτάτη πασῶν, μετὰ δύο τραπεζῶν Ρουλέττας, κατόπιν ἔρχεται ἡ αἴθουσα Σμίτ, ἐγκαινιασθεῖσα τῷ 1900, καὶ περιέχουσα τέσσαρας τραπέζας Ρουλέττας καὶ μίαν Τρὰντ ἐ Καράντ. Τρίτη ἔρχεται ἡ αἴθουσα Γκαρνιέ, μὲ τρεῖς τραπέζας Ρουλέττας. Κατόπιν, αἱ δύο αἴθουσαι Τουζέ, ἡ νέα αἴθουσα Σμίτ, καὶ ἡ αἴθουσα Μεδεσὲν (διασήμου ἀρχιτέκτονος), μὲ πολλὰς τραπέζας Ρουλέττας καὶ ἀναλόγους Τρὰντ ἐ Καράντ. Αἱ τράπεζαι εἶναι 24 περίπου, κατὰ τὸ πλεῖστον Ρουλέττας, ἀλλὰ δὲν ἐργάζονται πᾶσαι πάντοτε, οὐδὲ ἄρχονται συγχρόνως, ἀλλ' ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς, *τῆς ὥρας καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πελατῶν.* Τὴν 10 π. μ. ἀνοίγει πρώτη ἡ αἴθουσα Σμίτ, τὸ δὲ παίγνιον ἐν ταῖς πέντε τραπέζαις της ἄρχεται 2 λεπτὰ βραδύτερον, διότι οἱ πελάται ἀναμένουν κατὰ σειρὰν (queue) ἔξωθεν τῶν θυρῶν, ἀπὸ τῆς 9.30 π. μ. Τὴν 2.30' μ. μ. τὸν χειμῶνα, ἄρχονται αἱ ἐργασίαι τῶν λοιπῶν τραπεζῶν. Τὴν 8 μ. μ. παύουν μερικαί, καὶ τὴν 10 πᾶσαι πλὴν δύο, εἰς τὴν λεγομένην ἰδιαιτέραν αἴθουσαν (salle privee), αἵτινες ἐξακολουθοῦσι μέχρι τοῦ μεσονυκτίου καὶ εἰς ἣν ἔχουσιν εἴσοδον οἱ καταβάλλοντες 25 φράγκα μηνιαίως ἢ 50 δι' ὅλην τὴν χειμερινὴν περίοδον.

Ἑκάστη τράπεζα, μήκους 10 περίπου μέτρων, περιέχει δύο σχεδιαγράμματα ἀριθμῶν καὶ σημείων διὰ τοὺς ποντάροντας, ὧν δέκα κάθηνται πρὸς τὰ δεξιά, καὶ ἄλλοι δέκα πρὸς τ' ἀριστερά, πλὴν ὑπάρχουν συνήθως 30 ἢ 40, οἵτινες παίζουν ὄρθιοι. Οἱ ὑπάλληλοι ἑκάστης τραπέζης Ρουλέττας ἢ Τρὰντ ἐ Καράντ εἶναι ὀκτὼ τὸν ἀριθμόν, ὧν ἓξ καλοῦνται (κρουπιὲ) καὶ δύο ἐπιθεωρηταί. Οἱ κρουπιὲ κάθηνται ἀνὰ εἷς εἰς τὰ ἀπώτερα ἄκρα τῆς τραπέζης, καὶ ἀνὰ δύο ἀνὰ ἑκάστην πλευρὰν της, μεταξὺ δὲ τῶν δύο τούτων ζευγῶν καὶ ἀπέναντι ἀλλήλων κάθηνται, ἐπὶ ὑψηλοτέρου καθίσματος, οἱ ἐπιθεωρηταί. Πάντες οἱ ὑπάλληλοι φέρουσι μελανὸν ἔνδυμα καὶ μέλανα λαιμοδέτην. Πλὴν ὅμως τούτων ὑπάρχουσι καὶ πολλοὶ ὑπηρέται ἐν κυανολεύκῳ στολῇ, καὶ ἀνώτεροι ἐπιθεωρηταί, μυστικοί, ὡς καὶ μυστικοὶ ἀστυνομικοί. Ἡ τάξις ἐν τῷ Καζίνῳ, λαμβανομένου ὑπ' ὄψει ὅτι τοῦτο συγνάζεται ἀπὸ «κάθε καρυδιᾶς καρύδι», εἶναι ἀξιοθαύμαστος. Ἐὰν ὑπάρχῃ διαφωνία τις, συμβιβάζεται συνήθως χαμηλῇ τῇ φωνῇ, καὶ οὐχὶ σπανίως ἐπὶ ζημίᾳ τῆς Ἑταιρείας.

Η ΠΡΟΚΥΜΑΙΑ ΤΟΥ ΜΟΝΤΕ ΚΑΡΛΟ

Πάντες οἱ παῖκται κρατοῦσι σημειωματάριον καὶ μολυβδοκόνδυλον, συνήθως δίχρωμον, δι' οὗ σημειοῦσι τοὺς ἐξερχομένους ἀριθμούς, καὶ ἀναλόγως *παίζουσιν: οἱ μὲν εἰς τοὺς κερδαίνοντας ἀριθμούς*, ἄλλοι, τοὐναντίον, εἰς τοὺς χάνοντας, καὶ ἄλλοι διὰ ποικίλων ἄλλων συνδυασμῶν. Πάντας τοὺς παίκτας διακρίνει ἓν κοινὸν γνώρισμα, ὅτι ἔχουσιν ἕκαστος, ἀνὰ ἓν διάφορον σύστημα, ὅπερ ἕκαστος θεωρεῖ ὡς τὸ ἄριστον πάντων. Ἐννοεῖται, πάντες σχεδὸν χάνουν, ἐκτὸς τῆς «μπάνκας», πλὴν πάντες ἐπιμένουν εἰς τὸ σύστημά των, ἐπινοηθέν, συνήθως, κατόπιν σπουδαίων ἀπωλειῶν.

Νὰ ἐπισκεφθῇ τις τὸ Μόντε Κάρλο καὶ νὰ μὴ δοκιμάσῃ τὴν τύχην του, εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς νὰ μεταβῇ τις εἰς Νεάπολιν τῆς Ἰταλίας καὶ νὰ μὴ φάγῃ μακαρονάδαν. Ἐπόνταρισα ἓν εἰκοσάφραγκον εἰς τὸ μαῦρο (μαύρη νάταν ἡ ὥρα!) Ἐκέρδισα. Ἀλλ' ὅτε ἐξέτεινα τὴν χεῖρα νὰ συλλέξω τὸν καρπὸν τῆς τύχης μου, εἷς κύριος, ἐκ τοῦ ἀπέναντι μέρους, ἀνεφώνησεν: «Αὐτὸ τὸ εἰκοσάφραγκον εἶναι δικό μου, κύριε. Ἐνθυμοῦμαι καλῶς ἔβαλα εἰς τὸ μαῦρον αὐτὴν τὴν φοράν». Ἀπήντησα: «Καὶ ἐγὼ εἶμαι βέβαιος ὅτι ἔβαλα εἰς τὸ μαῦρον ἓν εἰκοσάφραγκον· ἀπόδειξις, ὅτι δὲν ἔχω ἄλλα χρήματα εἰς χεῖράς μου». Ἕτερος παίκτης καθήμενος πλησίον του, ἀνεφώνησεν, ὅτι εἶδε μὲ τὰ μάτιά του τὸν γείτονά του ποντάροντα ἓν εἰκοσάφραγκον εἰς τὸ μαῦρον. Ἐγὼ ἐπέμενον, ἀλλὰ παρεμβὰς ὁ ἐπιθεωρητής, ὡς ἀπὸ μηχανῆς θεός, μὲ ἠρώτησεν: «Ἔχετε μάρτυρας κύριε, ὅτι ἐποντάρατε;» «Ὄχι, ἀπεκρίθην, διότι δὲν εἴξευρα τὰς συνηθείας τοῦ Καζίνου· εἰς τὸ μέλλον ὅμως θὰ κουβαλῶ μαζί μου ἕνα συμβολαιογράφον νὰ πιστοποιῇ ἐπισήμως τὰς πράξεις μου».

Ἀστειότητες δὲν περνοῦν ὅμως εἰς τὸ Καζῖνον· ὁ ἐπιθεωρητὴς ἐγνωμοδότησεν ὅτι ὤφειλον νὰ ἐπιστραφοῦν τὰ δύο εἰκοσάφραγκα, τὸ κερδισμένον καί, φεῦ! τὸ ἰδικόν μου. Τώρα, δὲν εἰξεύρω, τί πράγματι εἶμαι: κερδισμένος ἢ χαμένος; Ἀνεκάλυψα ὅμως κ' ἐγὼ τὸ σύστημά μου, ὅπερ εἶναι ἀλάνθαστον. Θέλετε νὰ κερδίσετε εἰς τὸ Μόντε *Κάρλο; Μὴ παίζετε!*

Ἀπεχαιρέτισα ἐν συγκινήσει τὸ ἐξατμισθὲν εἰκοσάφραγκόν μου καὶ διηυθύνθην πρὸς ἄλλας τραπέζας ἵνα ἴδω τί ἔκαμνον οἱ ἄλλοι.

Οἱ πλείονες παῖκται ἀνήκουν εἰς τὸ γυναικεῖον φῦλον, ὅπερ δυσκόλως δύναται, ἐνταῦθα, νὰ ὀνομασθῇ ὡραῖον· ἐν πάσῃ περιπτώσει, τὰ τρία τέταρτα τῶν παικτριῶν ἀπὸ πολλοῦ ἔχουσι παρακάμψει τὴν μέσην ἡλικίαν. Τὰ χρήματα τὰ ὁποῖα διακινδυνεύουν εἰς ἕκαστον γῦρον δὲν εἶναι πολὺ σπουδαῖα. Τὸ συνηθέστερον ποσὸν εἶναι ἓν πεντόφραγκον. Ὤ, οἵα ποικιλία πεντοφράγκων! Γαλλικὰ τοῦ Λουδοβίκου Φιλίππου, τοῦ Ναπολέοντος, τῆς Δημοκρατίας, Ἰταλικὰ τοῦ Οὐμβέρτου, τοῦ Φερδινάνδου τῶν δύο Σικελιῶν, τοῦ Καρόλου Ἀλβέρτου Βασιλέως τῆς Σαρδηνίας, Κύπρου καὶ Ἱερουσαλήμ, Βελγικὰ τῶν Λεοπόλδων πρώτου καὶ δευτέρου, Ἑλβετικὰ καὶ Ἑλληνικὰ τοῦ Γεωργίου τοῦ Α. Ὑπάρχουσιν ἐντούτοις, καὶ πολλοὶ «γεροὶ πόντοι» ὡς ὁ κύριος Σ., ὁ Ἀμερικανὸς βασιλεὺς τοῦ χάλυβος, δημοφιλέστατος, ὅστις χάνει χιλιάδας τινὰς φράγκων μειδιῶν ἢ κερδίζει ἰσαρίθμους χιλιάδας καὶ τὰς τσεπώνει χωρὶς νὰ τὰς μετρᾷ, καὶ ὅταν ἡ τσέπη του γεμίζει ἀπὸ μάρκας, θέτει τὰς πλεοναζούσας εἰς τὴν τσέπην τοῦ *παρακολουθοῦντος αὐτὸν ἰατροῦ του!*

Ἐπὶ τῶν τοίχων τῶν αἰθουσῶν ὑπάρχουσι συνθέσεις ἐξόχων ζωγράφων. Ἀλλ' οὐδεὶς ἔχει καιρὸν νὰ προσέχῃ εἰς τὴν τέχνην, ὅταν ἡ σφαῖρα τῆς ρουλέττας γυρίζῃ.

Ἐξέρχομαι τῶν αἰθουσῶν τῆς ρουλέττας ἵνα μεταβῶ εἰς τὸ θέατρον τοῦ Καζίνου, εἰς οὗ τὸ πρόγραμμα ἀναγγέλλεται ὅτι ἡ Mlle Corrie Psichari πρόκειται νὰ παίξῃ βιολίον. Ἡ Κορρὴ Ψιχαρί, ἐσκέφθην, πιθανὸν νὰ εἶναι ἡ κόρη τοῦ Ψυχάρη, τοῦ διασήμου ἐν Παρισίοις ἀρχηγοῦ τῆς μαλλιαρωσύνης κ. Γιάννη Ψυχάρη. Καὶ αὐτὴ εἶναι μαλλιαρή, ἀλλὰ μόνον εἰς τὴν ὡραίαν μαύρην κόμην της. Ἔπαιξεν ἓν ἔργον τοῦ Saint-Saens ἔξοχα. Τὸ *ἐν τῷ Καζίνῳ θέατρον, ὑπὸ τὴν θαυμασίαν διεύθυνσιν* τοῦ κ. Gunsbourg παρουσιάζει πάντοτε, ὅ,τι ἄριστον ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ διεθνὴς τέχνη. Καὶ εἰς ποίαν τιμήν! Τρία (ἀριθμὸς 3) φράγκα!, ἐνῷ ἕκαστος τῶν καλλιτεχνῶν ἑκάστης συναυλίας, μόνος θὰ ἠδύνατο νὰ πληρωθῇ πρὸς 25 φράγκα τοὐλάχιστον ἐν Παρισίοις, Λονδίνῳ, Νέᾳ Ὑόρκῃ καὶ ἀλλαχοῦ. Ἐδῶ τὸ ἔλλειμμα καλύπτεται ὑπὸ τοῦ ἀκενώτου θησαυροῦ τοῦ Καζίνου. Διὰ τὰς παραστάσεις ὅμως τῆς Γαλλικῆς Κωμῳδίας, τὰς ἀρξαμένας τὴν 14ην Φεβρουαρίου, ἡ εἴσοδος εἶναι 20 φράγκα· ἡ αὐτὴ τιμὴ θὰ εἶναι καὶ διὰ τὸ Μελόδραμα, οὗ αἱ παραστάσεις θ' ἀρχίσωσι προσεχῶς.

Beausoleil, Alpes Maritimes, Μάρτιος).

Ι. Π. ΧΡ.

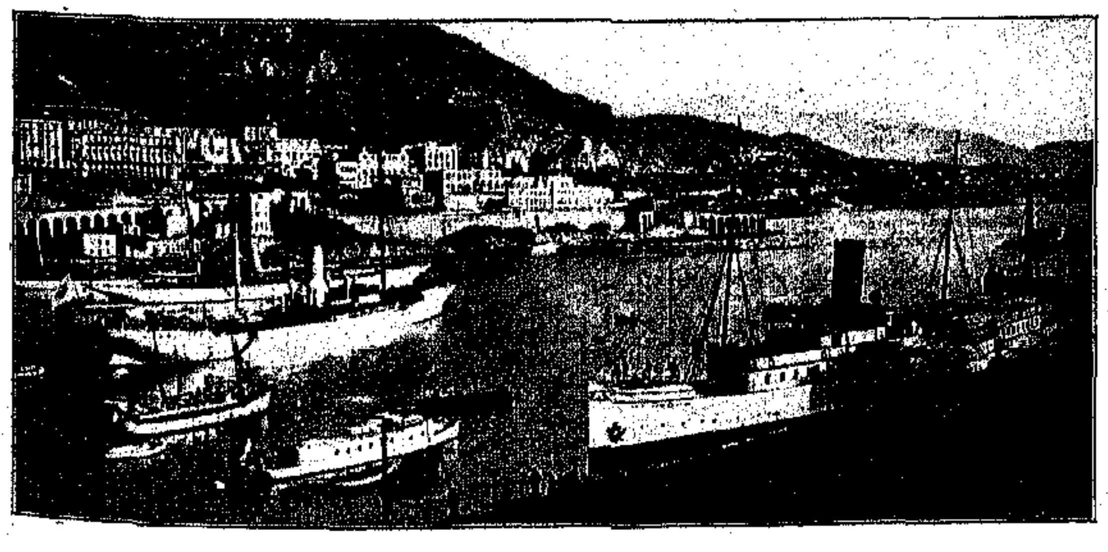

Ο ΛΙΜΗΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΜΟΝΤΕ ΚΑΡΛΟ

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΠΛΗΜΜΥΡΑΙ ΤΟΥ ΠΗΝΕΙΟΥ

Ο ΠΗΝΕΙΟΣ — ΠΡΟ ΤΗΣ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ — ΔΙΕΡΧΟΜΕΝΟΣ ΤΑ ΘΕΣΣΑΛΙΚΑ ΤΕΜΠΗ ΕΝ ΤΗ ΘΕΣΕΙ ΠΕΡΑΤΑΡΙΑ

Ο ΜΕΓΑΣ ποταμὸς τῆς Θεσσαλίας, ὁ Πηνειός, ὁ συνήθως ἐν ἠρέμῳ μεγαλοπρεπείᾳ ῥέων διὰ μέσου τῶν θεσσαλικῶν πεδιάδων καὶ τῶν περιωνύμων Τεμπῶν, καὶ ἀρδεύων τὰς ἀπὸ τῶν ἐπὶ τοῦ Πίνδου πηγῶν του μέχρι τῶν παραλίων τοῦ Θερμαϊκοῦ κόλπου ἐκβολῶν του γαίας, μεταβάλλεται ἅπαξ ἢ δὶς τοῦ ἔτους μετὰ πολυομβρίας εἰς ὁρμητικώτατον χείμαρρον μεταμορφοῦντα τὰς πεδιάδας εἰς λίμνην, εἰς Βενετίας δὲ πολλὰ χωρία, ἐνίοτε δὲ καὶ πόλεις. Ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ αἱ πλήμμυραί του δὲν διαρκοῦν πολλὰς ἡμέρας, οὐδ' ἐπιφέρουν μεγάλας καταστροφάς, ἀλλ' ἡ ἐφετεινὴ πλήμμυρά του, ἡ ἀρξαμένη ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τοῦ Ἰανουαρίου καὶ ἐξακολουθήσασα μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς τούτου εἶναι πρωτοφανὴς διὰ τὸ μέγεθος τῶν καταστροφῶν, τὴν ὁρμητικότητα τῶν ὑδάτων καὶ τὴν διάρκειαν αὐτῆς ἐπὶ ἑβδομάδας, ἕνεκα τῆς ὁποίας ἀπειλεῖται νὰ καταστραφῇ ἅπασα ἡ ἐσοδεία τῆς Θεσσαλίας· καθ' ὅσον μὴ ἀπορροφωμένου ὅλου τοῦ ὕδατος ἡ σπορὰ θὰ σαπῇ, ἡ δὲ ἐκ τούτου ζημία εἶναι πολὺ μεγάλη. Θύματα ἀνθρώπινα δὲν ἀριθμοῦνται, ἢ δὲν ἐγένοντο ἐπὶ εἴκοσιν ἤδη ἡμέρας γνωστά. Οἱ κάτοικοι τῶν ἀποκλεισθέντων ἐκ τῶν ὑδάτων χωρίων διεσώθησαν διὰ λέμβων καὶ σχεδιῶν, ἃς ἔστειλαν ἐκ Λαρίσσης καὶ Βόλου· αἱ οἰκίαι ὅμως πολλῶν χωρίων κατέπεσαν, αἱ δὲ τοῦ Μακροχωρίου πᾶσαι, ἤτοι καὶ αἱ 150, ὧν οἱ ἔνοικοι ἐστεγάσθησαν εἰς σχολεῖα τῆς Καρδίτσης. Ποίμνια ὅμως ἀναρίθμητα ἐπνίγησαν ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν, ἤδη δὲ ἐπιπλέουσιν ἐπὶ τῶν ὑδάτων χιλιάδες πτωμάτων αἰγοπροβάτων, ἅτινα παρασύρονται διὰ τῶν Τεμπῶν εἰς τὰ πέραν αὐτῶν λιμνάζοντα ὕδατα, ὀλίγιστα δὲ φθάνουν μέχρι τῶν πρὸς τὸν Θερμαϊκὸν κόλπον ἐκβολῶν τοῦ ὁρμητικωτάτου Σαλαμβριᾶ, διότι καὶ οὕτω καλεῖται παρὰ τοῖς Θεσσαλοῖς ὁ ἱστορικὸς αὐτῶν Πηνειός, ὅστις εἶναι δι' αὐτοὺς ὅ,τι ὁ Νεῖλος διὰ τὴν Αἴγυπτον.

Ἡ τελευταία πλημμύρα ἥτις παρέσυρε καὶ τοὺς τηλεγραφικοὺς στύλους καὶ τὰ ἀντιπλημμυρικὰ ἔργα καὶ κατέστρεψε τὰς σιδηροδρομικὰς γραμμάς, ἠπείλησε καὶ αὐτὴν τὴν πόλιν τῆς Λαρίσσης, ἧς δύο συνοικίαι, κείμεναι ἐγγὺς τῆς γεφύρας, ἐπληρώθησαν ὑδάτων, λέμβοι δὲ πολλαὶ ἐκομίσθησαν ἐκ Βόλου ὅπως χρησιμοποιηθῶσιν ἐν ἐνδεχομένῃ εἰσβολῇ τῶν ὑδάτων εἰς τὴν πόλιν, ἥτις θὰ μεταβληθῇ εἰς Βενετίαν. Ἤδη δὲ χρησιμοποιοῦνται αἱ λέμβοι διὰ τὴν συγκοινωνίαν μετὰ τῶν πέριξ, ἰδίως τῶν παρὰ τὴν Μπάκραιναν καὶ μέχρι τοῦ Μπαμπᾶ χωρίων, ὧν οἱ κάτοικοι εἶχον σωθῇ ἀναβάντες εἰς τὰς στέγας των. Ἡ πολυήμερος διάρκεια τῆς πλημμύρας τοῦ Πηνειοῦ ἐξηγεῖται ἐκ πολλῶν λόγων, μάλιστα δὲ τῆς πληθύος τῶν ἐκβαλλόντων εἰς αὐτὸν παραποταμίων, ἀπὸ τοῦ Πίνδου μέχρι τῶν Τεμπῶν. Τὰ παραποτάμια ταῦτα πλημμυρίσαντα ἐκ τῆς τελευταίας πολυομβρίας εἶναι πολυπληθῆ, μεγαλείτερα δὲ αὐτῶν εἶναι ὁ ἐκ τῶν Χασίων κατερχόμενος Ἴων, ὁ τῆς ἐκ τοῦ Πίνδου Γαδοβάρδας, ὁ τοῦ Κλιδονοῦ καὶ ὁ τῆς Κασταναίας, ἐξ οὗ κατὰ τοὺς τοπογράφους προσέλαβε καὶ τὴν ὀνομασίαν Σαλαμβριᾶς. Ἀπαριθμοῦσι δὲ εἴκοσιν ἄλλα παραποτάμια ἐκβάλλοντα εἰς τὸν Πηνειόν, οἷον τὸν Ληθαῖον τῶν Τρικκάλων, τὸν Ἐνιπέα (Τσαναρλῆ Τσαΐ) τὸν Ἀπιδανόν, τὸν τῆς Κομέρκης, τὸν Κουράλιον, τὸν Σοφαδίτην, τὸν Ξηριὰν καὶ ἄλλους ῥύακας. Ὁ Πηνειὸς διερχόμενος ἀπὸ τῶν Τεμπῶν παρὰ τὰς ὑπωρείας τοῦ Ὀλύμπου καὶ ἐγγὺς τοῦ χωρίου Μισαλάρ, ἔνθα σχηματίζει καταρράκτην καταπίπτοντα ἐξ ὕψους 10 περίπου ποδῶν παρὰ τὴν εἴσοδον τῶν Τεμπῶν, διανύει μεγάλην ἀπόστασιν, ἀπὸ τοῦ Πίνδου μέχρι τοῦ Τσάγεσι, ὑπολογιζομένην εἰς 35 ὥρας· δὲν ἔχει δὲ πανταχοῦ τὸ ἴδιον βάθος καὶ πλάτος, οὔτε κατὰ πάσας τὰς ἐποχὰς τοῦ ἔτους· τροφοδοτεῖ δὲ τοὺς κατοίκους τῶν ἐγγὺς χωρίων διὰ λίαν εὐγεύστων ἰχθύων, ὧν μεγάλαι ποσότητες πωλοῦνται καὶ εἰς τὰς ἑβδομαδιαίας ἀγορὰς τῆς Λαρίσσης καὶ ἄλλων θεσσαλικῶν πόλεων.

Πλὴν δὲ τοῦ θεσσαλικοῦ Πηνειοῦ ὑπάρχει ὡς γνωστὸν καὶ ἄλλος ὁμώνυμος ἐν Ἠλείᾳ, ἐξ οὗ ὠνομάσθη καὶ ὁ Δῆμος Πηνείων, ὁ καὶ ἄλλως καλούμενος ποτάμι τῆς Γαστούνης. Ὁ ὁμώνυμός του οὗτος ποταμός, καίτοι δεχόμενος ἱκανὰ παραποτάμια καὶ τὸν ὁμηρικὸν ἔτι Σελλήεντα ἢ τὸν ἠλειακὸν Λάδωνα, σπανίως πλημμυρεῖ, οὐδ' ἐπιφέρει καταστροφὰς οἵας ὁ πλημμυρῶν θεσσαλικὸς ποταμός. Ἡ πόλις δὲ ἣν ἑκάστοτε ἀπειλεῖ διὰ τῶν μεγάλων πλημμυρῶν του εἶναι ἡ πρωτεύουσα πόλις τῆς Θεσσαλίας, ἡ Λάρισσα, ἣν οἱ Τοῦρκοι ἐκάλουν Γενῆ Σεχίρ, ἤτοι Νέαν Πόλιν ἕνεκα τῶν κτιρίων, ἅτινα ᾠκοδόμησαν ἐν αὐτῇ ἅμα τῇ ὑποδουλώσει της· ὁ νομός της δὲ περιλαμβάνει τὸ ἥμισυ τῆς Θεσσαλίας.

Πρὸς δυσμὰς τῆς πόλεως κεῖται ἀποκλεισθεῖσα ὑπὸ τῆς πλημμύρας ἡ μεγάλη Γεωργικὴ Σχολὴ καὶ ὁ νέος συνοικισμὸς τῶν προσφύγων Θρακῶν. Ἐγγύτερον δὲ τῆς πόλεως κεῖται τὸ λιμνοποιηθὲν Ἄλσος τῶν Μουσῶν, ὅπου τελεῖται κατὰ Σεπτέμβριον ἡ μεγάλη καὶ πολυήμερος ἐμπορικὴ πανήγυρις, εἰς ἣν συρρέουν χιλιάδες πολλαὶ Θεσσαλῶν καὶ Μακεδόνων ἀγοραστῶν καὶ πωλητῶν· ἐλπὶς δὲ εἶναι νὰ μὴ ματαιωθῇ αὕτη, ἂν ἀπορροφηθῶσι μέχρι τοῦ θέρους τὰ εἰς ἱκανὸν ὕψος φθάσαντα ὕδατα, ἀποσυρόμενα βαθηδὸν ἐκεῖθεν καὶ ἐπανέλθῃ ὁ Πηνειὸς εἰς τὴν ἤρεμον καὶ κανονικήν του κίνησιν, καταφιλῶν, ὡς ἔγραφεν ὁ Αἰλιανός, τὰς δαφνοστεφεῖς ὄχθας καὶ θωπευόμενος ὑπὸ τῶν ἐπ' αὐτοῦ παροχθίων δένδρων.

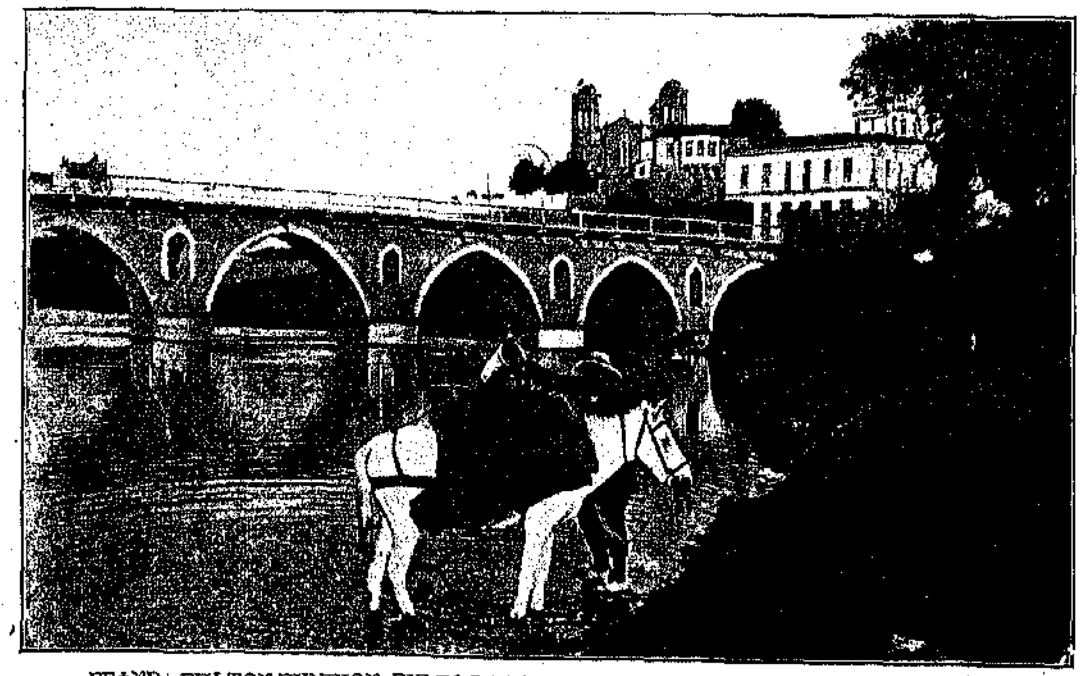

ΓΕΦΥΡΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΗΝΕΙΟΥ. ΕΙΣ ΤΟ ΒΑΘΟΣ Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΝΑΟΣ ΑΧΙΛΛΕΙΟΥ

Αἱ ὄχθαι τοῦ Πηνειοῦ, τῶν ὁποίων αἱ πυκναὶ δάφναι καὶ ῥοδοδάφναι καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἄλλων δένδρων ἠρδεύοντο ὑπὸ τοῦ ἀειρρόου θεσσαλικοῦ ποταμοῦ, ἀπεψιλώθησαν ἤδη, παρασυρθέντων ὑπὸ τῆς πλημμύρας τῶν παροχθίων δένδρων, ἀλλὰ ταῦτα θ' ἀναφυῶσι πάλιν καὶ θὰ διακοσμήσουν τὰς ὄχθας τοῦ μεγάλου καὶ τοῦ καταστρεπτικοῦ μὲν ἐν πλημμύραις μεγάλαις, εὐεργετικοῦ δὲ διὰ τὴν θεσσαλικὴν γῆν ποταμοῦ, εἰς ὃν ὀφείλει τὴν εὐφορίαν της ἡ καταστραφεῖσα «εὐδαιμονεστάτη χώρα, βρίθουσα ὄλβῳ, εὐθαλεῖ τ' εὐκαρπίᾳ» Θεσσαλία καὶ θ' ἀναβάλῃ πάλιν ἡ δάφνη του, εἰς ἣν εἶχε μεταβληθῇ ἡ μυθολογουμένη κόρη τοῦ Πηνειοῦ Δάφνη.

ΤΙΜ. ΑΜΠΕΛΑΣ

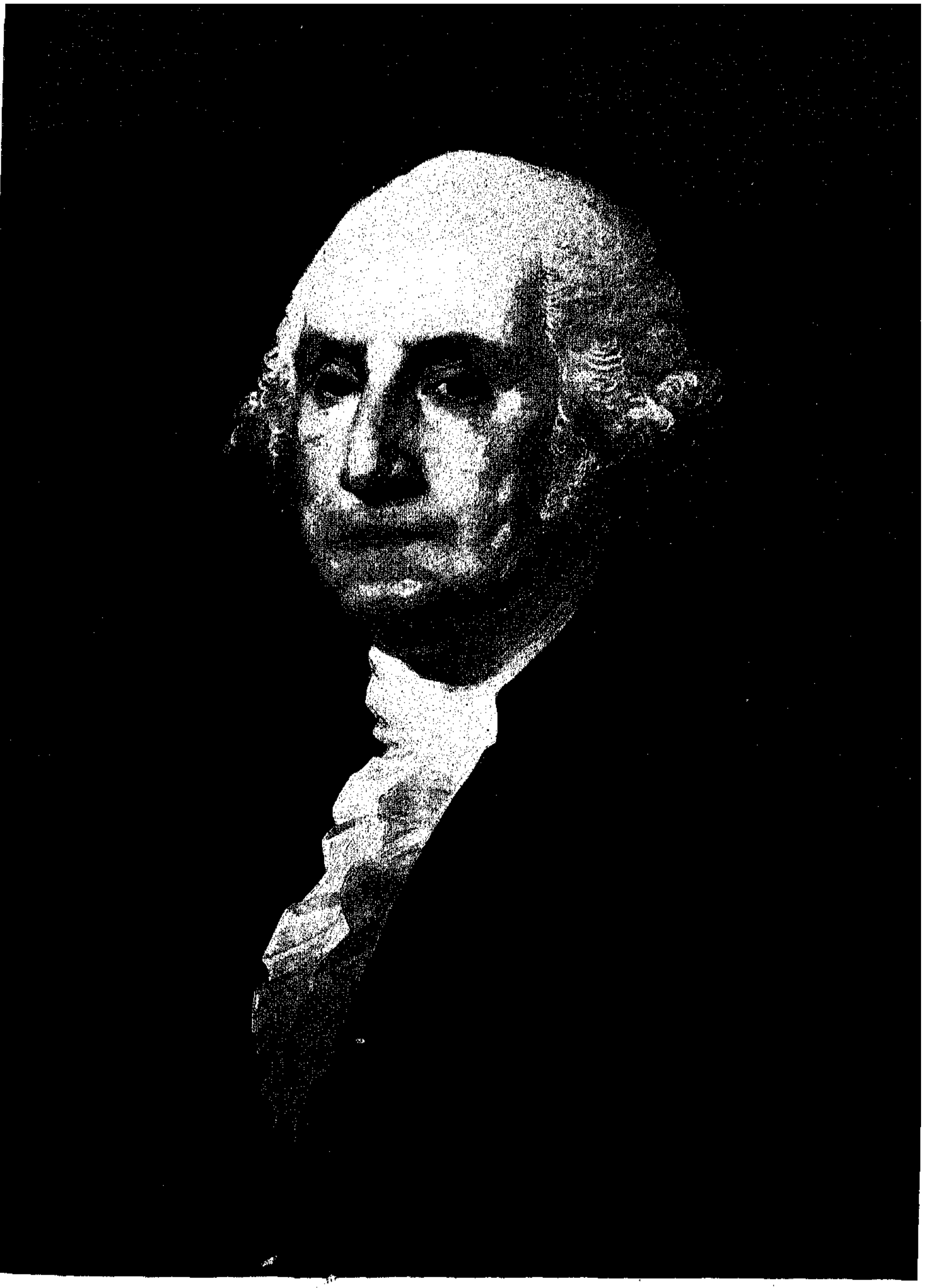

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, ὑπὸ Gilbert Stuart.

Ο ΑΝΔΡΙΑΣ ΤΟΥ ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ

ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ τῶν Ἑλλήνων Ἐθνικαὶ Συνελεύσεις ἅμα τῇ ἀποκαταστάσει τῶν πρώτων ἐλευθερωθέντων Ἑλλήνων εἰς Βασίλειον καὶ κράτος, ἐθεώρησαν ἱερὸν καθῆκον νὰ ἐκδηλώσωσι τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἔθνους πρὸς τοὺς ἐλευθερωτάς του δι' ἀνεγέρσεως ἀνδριάντων καὶ Ἡρώων πρὸς τοὺς ἀρχηγοὺς αὐτῶν.

Ἡ ἐν Ἄστρει Συνέλευσις εἶχε ψηφίσει ὁμοφώνως ὅπως καθιερωθῇ Ἄλσος τῶν Ἡρώων καὶ κοσμηθῇ δι' ἀνδριάντων καὶ ναοῦ. Ἐκτὸς τούτου δέ, ἅμα τῷ θανάτῳ τοῦ πρώτου Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος Καποδιστρίου, συνελθοῦσα ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις (τῇ 12 Φεβρουαρίου 1832) ἐψήφισε μεταξὺ ἄλλων τιμῶν «ν' ἀνεγερθῇ Μαυσωλεῖον τοῦ ἀειμνήστου Κυβερνήτου ἐπὶ τοῦ λόφου τῆς Τύρινθος καὶ πλησίον αὐτοῦ Ναός, νὰ κατασκευασθῶσι δέ, ἅμα ἐπιτρέψουν οἱ πόροι τοῦ Κράτους, τρεῖς ἐκ χαλκοῦ κολοσσιαῖοι ἀνδριάντες τοῦ ἀειμνήστου φέροντες τὰ ἐμβλήματα τῆς εἰρήνης καὶ τῆς φρονήσεως, ἐξ ὧν εἷς θέλει στηθῇ εἰς Αἴγιναν, ὁ δὲ κατὰ τὴν Πελοπόννησον, εἰς τὴν Καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ὁ τρίτος εἰς τὴν Στερεὰν «Ἑλλάδα».

Τὸ ψήφισμα τοῦτο ἔμεινεν ἔκτοτε ἐπὶ 85 περίπου ἔτη ἀνεκτέλεστον, ἐλλείψει χρηματικῶν πόρων τοῦ Δημοσίου ταμείου, ἢ ἐλλείψει μερίμνης τῶν ἁρμοδίων, διότι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ὑποτεθῇ ὅτι ἐκ τοσούτων δαπανηθέντων κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἑκατομμυρίων ἢ δισεκατομμυρίων ἴσως, δὲν ἤθελον περισσεύσει τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τοὺς τρεῖς χαλκίνους ἀνδριάντας. Οὕτως ἔμεινεν ἀναγεγραμμένη μόνον εἰς τὸ χάρτινον ψήφισμα ἡ ὁμόφωνος ἐπιθυμία καὶ ἀπόφασις τοῦ ἔθνους ὁλοκλήρου τοῦ ἀντιπροσωπευθέντος εἰς τὰς Ἐθνικὰς Συνελεύσεις δι' ἀντιπροσώπων ἐπιζώντων ἐκ τῶν ἀνδρῶν τοῦ Ἱεροῦ ἀγῶνος. Ἀλλὰ πλὴν τῶν ψηφισθέντων ἀνδριάντων οὐδεμία ἔκτοτε ἀπόφασις ἐλήφθη περὶ ἀνεγέρσεως τοιούτων ἢ Μαυσωλείων εἰς τοὺς πρώτους μετὰ τὸν Κυβερνήτην Βασιλεῖς τῶν Ἑλλήνων, τὸν ἐν τῇ ξένῃ θανόντα ἐξόριστον Ὄθωνα καὶ τὸν ἐν Θεσσαλονίκῃ πεσόντα ἐθνομάρτυρα Γεώργιον τὸν Α'. Ἴσως δὲ περὶ τούτων γείνῃ σκέψις ὅταν ἀποφασισθῇ ἡ ἀνέγερσις Ἡρώου ἢ Πανθέου τῶν ἐλευθερωτῶν μας ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἑκατονταετηρίδος τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως εἰς ἣν ὀφείλομεν τὴν ἐθνικήν μας ἀποκατάστασιν.

ΑΝΑΓΛΥΦΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣΟΨΙΝ ΤΟΥ ΒΑΘΡΟΥ ΤΟΥ ΑΝΔΡΙΑΝΤΟΣ

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς συμπληρουμένης μετὰ διετίαν ἑκατονταετηρίδος πολλοὶ ἠγέρθησαν ἐν Ἑλλάδι ἀνδριάντες, ἰδιωτικῇ πρωτοβουλίᾳ καὶ δαπάνῃ Ἑλλήνων πολεμιστῶν τοῦ ἱεροῦ μας ἀγῶνος ἢ εὐεργετῶν τοῦ ἔθνους. Πρῶτος ὅμως ἀνδριὰς εἰς Ἕλληνα πολιτευτὴν καὶ Κυβερνήτην ἐγείρεται ἤδη ἐν Ἀθήναις εἰς τὸν μέγα Ἕλληνα πολιτικὸν Χαρίλαον Τρικούπην ἐν τῇ εἰσόδῳ τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς, τῆς ὁποίας ἡ ἐθνικὴ καὶ κοινοβουλευτικὴ ἱστορία εἶναι ἀναποσπάστως συνδεδεμένη μετὰ τῆς ἱστορίας τοῦ ἐκ Μεσολογγίου πολιτευτοῦ, τοῦ ὁποίου δόγμα ἦτο ὅτι «ἡ Ἑλλὰς προώρισται νὰ ζήσῃ», ὅπερ ἐμαρτύρει τὴν αἰσιοδοξίαν τοῦ ἀνδρὸς καὶ ἐν τῇ κρισιμωτέρᾳ περιόδῳ ἣν διήρχετο τὸ σμικρὸν ἔτι κράτος της.

Τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, τὸ ἀνομολογῆσαν διὰ τοῦ στόματος τοῦ πρωθυπουργοῦ του ὅτι εἶχεν οἰκονομικῶς πτωχεύσει, εἶχε μεγαλυνθῇ ὡς ἔθνος κυβερνώμενον ὑπὸ τοῦ μεγαλοϊδεάτου πολιτικοῦ του Τρικούπη, ὅστις κατὰ κρίσεις ξένων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἦτο γεννημένος διὰ νὰ κυβερνήσῃ μέγα κράτος, ἢ ὡς ὁ Καβούρ, νὰ τὸ μεγεθύνῃ κατ' ἔκτασιν, ἐκπληρῶν τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη· πρὸς τοῦτο δ' ἔτεινεν, ὡς κατέδειξεν ἡ μεγάλη αὐτοῦ διπλωματική, ἐθνικὴ καὶ κοινοβουλευτικὴ δρᾶσίς του. Δι' ὃ καὶ ἡ ἐν ἔτει 1915 Βουλὴ ὁμοφώνως εἶχεν ἀποδεχθῇ ὅπως στηθῇ ὁ ἀνδριὰς αὐτοῦ πρὸ τῆς Βουλῆς πρὸς διαιώνισιν τῆς ὀφειλομένης αὐτῷ ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης.

Ἡ ἀνέγερσις τοῦ ἀνδριάντος τούτου ὀφείλεται εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ Ἕλληνος καλλιτέχνου — τοῦ κ. Θ. Θωμοπούλου — καὶ εἰς τὴν χρηματικὴν προσφορὰν Ἕλληνος θαυμαστοῦ τοῦ ἀοιδίμου Τρικούπη, προσενεγκόντος δρ. 60,000 πρὸς ἀγορὰν τοῦ μαρμάρου καὶ ἀμοιβὴν τοῦ γλύπτου. Ἡ Βουλὴ ὁμοφώνως ἐνέκρινεν ὅπως στηθῇ ὁ ἀνδριὰς ἐν τῷ προαυλίῳ τῆς Βουλῆς, ηὐχήθη δὲ ὅπως κοσμήσωσι τὸν χῶρον ἀνδριάντες καὶ ἄλλων πολιτικῶν ἀνδρῶν· ὑπὲρ οὐδενὸς ὅμως ἀπεφάνθη ὀνομαστί, οὔτε διέθεσε ποσόν τι. Ἴσως δὲ καὶ αὐτὸς ὁ γλύπτης κ. Θωμόπουλος δὲν ἤθελεν ἐργασθῇ εἰς τοιοῦτο ἔργον δαπανηρόν, ἂν δὲν εἶχε τὴν χρηματικὴν προσφορὰν τοῦ ἐκ Καΐρου ὁμογενοῦς κ. Π. Κότσικα καὶ ἂν κατ' ἐντολὴν ἄλλου θαυμαστοῦ τοῦ Τρικούπη, δὲν κατεσκεύαζεν ἐκ μαρμάρου προτομὴν εἰς φυσικὸν μέγεθος τοῦ μεγάλου πολιτικοῦ μας. Ὁ κ. Θωμόπουλος μετὰ τὴν μαρμαρίνην προτομήν, κατεσκεύασε τὸ πρόπλασμα τοῦ μεγάλου ἀνδριάντος καὶ ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν ἀναφοράν, παρακαλῶν ὅπως ἐπιτρέψῃ νὰ στηθῇ ὁ ἀνδριὰς ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς Βουλῆς. Ὁ Πρωθυπουργὸς τότε ἀπεδέχθη καὶ ἡ Βουλὴ ὁμοφώνως ἐνέκρινε τὴν πρότασιν τοῦ καλλιτέχνου, ὅστις ἐπεράτωσε τὸν ἀνδριάντα ἐπὶ παλλεύκου πεντελησίου μαρμάρου.

Ὁ ἐπιβάλλων μεγαλοπρεπὴς ἀνδριὰς τοῦ βαθυνουστάτου Τρικούπη, ἕτοιμος ἤδη, μεταφέρεται ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ λεωφόρῳ Συγγροῦ ἐργαστηρίου τοῦ καλλιτέχνου του εἰς τὸν περίβολον τῆς Βουλῆς ὅπως τοποθετηθῇ ἐπὶ τοῦ μεγάλου μαρμαρίνου βάθρου τοῦ στηθέντος πρὸ τῆς κυρίας εἰσόδου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου. Ὁ εἰδικὸς τεχνοκρίτης Διευθυντὴς τῆς Πινακοθήκης περιέγραψε πρῶτος, λαξευόμενον ἔτι τὸν ἀνδριάντα. «Ὁ μέγας πολιτευτής, γράφει, παρίσταται ὄρθιος εἰς τὴν συνηθεστέραν του στάσιν — μὲ τὰς χεῖρας ὄπισθεν — βλέπων κατ' εὐθεῖαν ἐμπρός του. Ὁ ἀνδριὰς στηρίζεται ἐπὶ μεγαλοπρεποῦς ἐν τῇ ἁπλότητί του βάθρου, εἰς τὴν βάσιν τοῦ ὁποίου ἄγγελος, ἐκπροσωπῶν τὴν Δόξαν, κρατεῖ κλάδον δάφνης καὶ γράφει τὸ ρητὸν τοῦ Τρικούπη: «Ἡ Ἑλλὰς προώρισται νὰ ζήσῃ καὶ θὰ ζήσῃ». Ἡ Δόξα θὰ εἶναι ὀρειχάλκινος, τὸ δὲ λοιπὸν μέρος ἐκ μαρμάρου. Τὸ ὅλον μνημεῖον ἔχει ὕψος ἓξ καὶ ἡμίσεος μέτρων, ἐξ ὧν τὰ δύο καὶ ἥμισυ ἀποτελοῦν τὸν ἀνδριάντα. Μεγάλη εἶναι ἡ ὁμοιότης τῆς φυσιογνωμίας ἰδίως ἐκ τοῦ πλαγίου». Τὴν ὁμοιότητα ταύτην εἶχεν ἀνεύρει καὶ ἡ ἐπιτροπὴ ἡ ἐκλεχθεῖσα ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὅταν ἐνέκρινε τὴν πρότασιν τοῦ κατασκευαστοῦ τοῦ ἀνδριάντος· καταδείκνυται δὲ ἄλλως ἡ ὁμοιότης ἐκ τῆς παρατιθεμένης εἰκόνος.

Τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος θὰ γίνωσι διὰ δημοσίας τελετῆς, ἴσως δὲ ἡ δημοσίευσις τῶν γραμμῶν τούτων ἐν τῇ «Εἰκονογραφημένῃ Ἀτλαντίδι» συμπέσῃ μὲ τὴν τελετὴν τῶν ἀποκαλυπτηρίων ἐκτὸς ἂν ἀναβληθῇ αὕτη μέχρις ἐπαναλήψεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς ὅπως παρασταθῶσι πάντες οἱ σημερινοὶ βουλευταί.

Τοιοῦτος ἐν ὀλίγοις ὁ μοναδικὸς ἐν Ἑλλάδι ἀνδριὰς εἰς Ἕλληνα πολιτικόν, ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ μαρμαρίνου ἀνδριάντος ὁ Τρικούπης ἤδη ὕψωσε κολοσσιαῖον μνημεῖον ἐκ βιβλίων ἐξιστορούντων τὴν δρᾶσιν αὐτοῦ ὡς διπλωμάτου, ὡς κυβερνήτου

ὡς δημοσιογράφου καὶ ὡς κοινοβουλευτικοῦ ἀνδρὸς ἀπαραμίλλου δυνάμεως, μέγα ἀποκτήσαντος κόμμα πολιτικὸν ἀφοσιωμένων ὀπαδῶν ἄνευ ἐκφωνήσεων τῶν συνήθων τότε λόγων, μάλιστα ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ ἱστορικοῦ κορδονίου, εἴτε ἀπὸ ἐξωστῶν, εἴτε ἐν συμποσίοις καὶ ἐν γένει ἄνευ χρησιμοποιήσεως δημεγερτικῶν μέσων. Ἐπεβάλλετο διὰ τῆς μεγίστης ἀξίας του, διὰ τῆς βαθυνοίας καὶ διορατικότητος καὶ τῆς διπλωματικῆς ἱκανότητός του, ἥτις τὸν εἶχεν ἀναβιβάσει εἰς τὴν περιωπὴν τῶν πρωτευόντων πολιτικῶν καὶ διπλωματῶν τῆς Εὐρώπης.

Ἕλληνες θαυμασταί του ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀνέλαβον τὴν περισυλλογὴν καὶ τὴν δημοσίευσιν τῶν ἀπειροπληθῶν κοινοβουλευτικῶν λόγων του, τῶν ἄρθρων του, τῶν περὶ αὐτῶν κρίσεων τῶν ξένων καὶ παντὸς ἐξιστοροῦντος τὴν ἐθνικὴν δρᾶσιν τοῦ μεγάλου πολίτου καὶ πολιτικοῦ. Ἡ συλλογὴ δὲ αὕτη θέλει περιληφθῇ εἰς εἴκοσι περίπου χιλιοσελίδους τόμους, ὧν τρεῖς ἤδη εἶχον δημοσιευθῇ καὶ κυκλοφορήσῃ ἀπὸ τοῦ 1915. Ἐκ τούτων ὁ Αος τόμος ἐκ 1064 σελίδων περιέχει ὅ,τι ἐδημοσιεύθη περὶ αὐτοῦ ἐν τῷ τύπῳ ἀπὸ τοῦ Μαΐου 1884 μέχρι Ἰουνίου 1886. Ὁ Δος τόμος τὰ τῆς δράσεώς του ἀπὸ Ἰουνίου 1889 μέχρις Ἰουλίου 1890 καὶ ὁ ΙΣΤος τόμος (ὅστις ἐξεδόθη πρωθυστέρως) περιλαμβάνει τὰ τῆς πολιτικῆς του δράσεως ἐν ἄλλῃ περιόδῳ τοῦ πολιτικοῦ του βίου καὶ οἱ ὑπόλοιποι θὰ περιλάβουν τὰ κατ' αὐτὸν μέχρι τοῦ ἐν Κάνναις τῆς Γαλλίας θανάτου του, καθ' ὃν χρόνον ὁ μέγας πολίτης, ὁ τιμήσας τήν τε ἰδιαιτέραν πατρίδα του καὶ σύμπαντα τὸν ἑλληνικὸν κόσμον, διήρχετο τὰς τελευταίας ἡμέρας του, τιμηθεὶς ὑπὸ τῆς πατρίδος του δι' ἀντιπροσωπείας της ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Ἑλλήνων, ἥτις δὲν εἶχεν ἴδει ἕως τότε μεγαλειτέραν ἐν αὐτῷ πολιτικὴν καὶ κοινοβουλευτικὴν φυσιογνωμίαν.

* * *

Ἡ ἀποτυχία του εἰς τὰς ἐκλογὰς ἐν Μεσολογγίῳ δὲν ἐσχετίζετο πρὸς τὴν ἀποδοχὴν τῆς πολιτικῆς του· ἦτο ἀποτέλεσμα ἐγχωρίου, τοπικῆς ἁπλῶς πολεμικῆς, ὅπερ προὐκάλεσεν ἴσως τὸ μειδίαμα τοῦ μεγαλόφρονος καὶ μεγαλοϊδεάτου πολιτικοῦ τῆς ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος. Ἡ μνήμη του ὡς τοιούτου θὰ παραμείνῃ αἰωνία, ὡς ὁ μαρμάρινος ἀνδριάς, ὁ πρῶτος καὶ μόνος ἕως τώρα ἐγερθεὶς εἰς Ἕλληνα πολιτευτὴν ἐν τῇ Ἑλλάδι τῇ συμπληρούσῃ αἰῶνα ὁλόκληρον πολιτικοῦ βίου. Πρέπει δὲ νὰ σεμνύνεται ἐπὶ τούτῳ ὁ Ἕλλην καλλιτέχνης, ὁ κατορθώσας διὰ τῆς πρωτοβουλίας του ὅ,τι ηὐχήθησαν μὲν καὶ ἐψήφισαν ἀλλὰ δὲν κατώρθωσαν Ἐθνικαὶ Συνελεύσεις ὑπὲρ τοῦ πρώτου κυβερνήσαντος τὴν ἐλευθερωθεῖσαν Ἑλλάδα.

Ἡ Ἑλληνικὴ ἱστορία θὰ κρίνῃ — ἔκρινεν ἤδη — τὸ μέγα ἐθνικὸν ἔργον τοῦ Τρικούπη. Μία ἐκ τῶν πρώτων του ἐπιτυχιῶν ἦτο καὶ ἡ ἐπιτυχὴς διαπραγμάτευσις ἐν Ἀγγλίᾳ τῆς συνθήκης τῆς ἑνώσεως τῶν Ἰονίων νήσων ἐν ἔτει 1864. Ἦτο δὲ τότε νέος ἔτι, ὡς δείκνυται καὶ ἐκ τῆς παρατιθεμένης εἰκόνος. Ἡ ἐμφάνισίς του δὲ εἰς τὸ ἑλληνικὸν κοινοβούλιον, καθ' ἃς ἐποχὰς ἐδέσποζον ἐν αὐτῷ πολιτευταὶ μεγάλων κομματικῶν δυνάμεων, πολλὰς εἶχε μεταδώσει ἐλπίδας περὶ τοῦ τελεσφόρου ἐν τῇ πολιτικῇ δράσεώς του· πολλοὶ δὲ καὶ οἱ κράτιστοι τῶν τότε πολιτικῶν συνεκεντρώθησαν περὶ τὸν ἄνδρα, ὅστις ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἐκυβέρνησε τὴν τότε Ἑλλάδα.

Η ΠΡΟΤΟΜΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Αἱ ἐλπίδες τοῦ ἔθνους ἐπραγματοποιοῦντο ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ, ὅτε ἀπροσδόκητος θάνατος ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας του ἐστέρησε τὴν πατρίδα τοῦ πρώτου τῶν πολιτῶν της.

Ὁ ἀνδριάς του — ὁ μόνος ἐν Ἑλλάδι ἐγερθεὶς εἰς πολιτευτὴν — θὰ ὑπενθυμίζῃ εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεὰς τὴν λαμπροτέραν πολιτικὴν φυσιογνωμίαν, ἥτις ἐνεφανίσθη κατὰ τὸν λήξαντα αἰῶνα.

* * *

Ἐγράφη ἀνωτέρω ὅτι ὁ ἀνδριὰς οὗτος εἶναι ὁ μόνος ὅστις ὑψώθη ἐν Ἑλλάδι εἰς πολιτικὸν ἄνδρα.

Ἀλλ' ἐὰν οἱ ἀποτελέσαντες κατὰ καιροὺς τὰ ἐν Ἑλλάδι κοινοβούλια ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους ὠλιγόρησαν ἢ ἦσαν φειδωλοὶ εἰς ἀνδριαντοποίησιν ἄλλων πολιτικῶν ἀνδρῶν, τὸ ἔθνος δι' ἰδιωτικῶν πρωτοβουλιῶν καὶ ἐράνων ἐκόσμησε τὴν πρωτεύουσάν του καὶ πολλὰς πόλεις δι' ἀνδριάντων, προτομῶν, ἀγαλμάτων καὶ μαυσωλείων ἐγερθέντων εἰς μνήμην μεγάλων του ἀνδρῶν διακριθέντων ἐν τῷ ἱερῷ ἀγῶνι, ἐν τοῖς γράμμασι καὶ τῇ ποιήσει καὶ ἐν ἐθνικαῖς εὐεργεσίαις. Ἐν Ἀθήναις πολυάριθμοί εἰσιν οἱ πρὸς τοιούτους ἀνδριάντες. Πλὴν τῶν ἐν τῇ Σιναίᾳ Ἀκαδημίᾳ καὶ τῶν δύο ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Ῥήγα Φεραίου καὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, χάλκινος μὲν ἀνδριὰς ὑψοῦται τοῦ Κολοκοτρώνη ἐφίππου, μαρμάρινοι δὲ οἱ τοῦ Γλάδστωνος ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, τῶν Βαλλιάνων ἐν τῇ ὁμωνύμῳ Ἐθνικῇ Βιβλιοθήκῃ, τοῦ Βαρβάκη, τοῦ Βύρωνος, τῶν ἀδελφῶν Ζάππα ἐν τῷ Ζαππείῳ καὶ τοῦ Ἀβέρωφ πρὸ τοῦ Παναθηναϊκοῦ Σταδίου. Ἐν Σύρῳ δὲ ἐγείρεται ὁ ἀνδριὰς τοῦ *Μιαούλη* ἐν τῇ Κεντρικῇ Πλατείᾳ, ἐν Λαμίᾳ ὁ τοῦ Ἀθανασίου Διάκου, στηθεὶς ἐν τῷ τόπῳ τοῦ μαρτυρικοῦ του θανάτου, ἐν Δημητσάνῃ ὁ Ἀνδριὰς τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου Ε' καὶ τοῦ εὐεργέτου αὐτῆς Ν. Μακρῆ· ἐν Μυτιλήνῃ ὁ ἀνδριὰς τοῦ εὐεργέτου της Μπουρνάζου· ἐν Ζακύνθῳ ὁ τοῦ ποιητοῦ Σολωμοῦ, πλεῖστα δὲ κενοτάφια καὶ προτομαὶ ἐπιφανῶν πολεμιστῶν καὶ ποιητῶν ὑπάρχουσι καὶ ἐν Μεσολογγίῳ ἔνθα τὸ Ἡρῷον, καὶ ἐν Γραβιᾷ, ἔνθα τὸ κενοτάφιον τοῦ Ἀνδρούτσου, καὶ ἐν Πάτραις τὸ τοῦ ποιητοῦ τῶν Ἀττικῶν Νυκτῶν Σπ. Βασιλειάδου καὶ ἄλλα ἀλλαχοῦ.

Βεβαίως τὸ ἐπὶ τῇ ἑκατονταετηρίδι τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως ἐγερθησόμενον Ἡρῷον θὰ περιλάβῃ ὅ,τι ἔνδοξον παρέχει ἡ ἱστορία τοῦ Ἱεροῦ ἀγῶνος καὶ ἡ τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν δι*άρκειαν τοῦ πρώτου αἰῶνος ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώ*σεώς της.

Ἀλλ' ἡ συγκέντρωσις ἀνδριάντων καὶ προτομῶν καὶ ἀναγλύφων ἐν τῷ Ἡρῴῳ τούτῳ δὲν πρέπει νὰ παρεμποδίσῃ τὴν διακόσμησιν τῶν ἑλληνικῶν πόλεων δι' ἀνδριάντων καὶ μαυσωλείων ἢ καὶ ἀναμνηστικῶν στηλῶν τῶν εἰς αὐτὰς διαπρεψάντων. Διότι ἑκάστη ἑλληνικὴ πόλις ἔχει τοὺς ἥρωάς της, τοὺς μεγάλους της πολίτας καὶ εὐεργέτας τὰ δὲ λατομεῖα τῆς Πεντέλης καὶ τῆς Πάρου δύνανται νὰ προμηθεύωσιν ἐπὶ μακροὺς χρόνους τὰ πάλλευκα μάρμαρά των εἰς τὴν διὰ τοιούτων ἀγαλμάτων καὶ προτομῶν διακόσμησιν τῶν Ἑλληνίδων πόλεων.

Ἀξίζει ν' ἀναφέρῃ τις ὀλίγας λέξεις περὶ τοῦ καλλιτέχνου κ. Θωμοπούλου ὅστις κατεσκεύασε τὸν μεγαλοπρεπῆ τοῦτον ἀνδριάντα. Ἡ ἐκτέλεσις εἶναι ἀμίμητος, μόνον δὲ θὰ παρετήρει τις ὅτι ἐσφαλμένως ἀνεγράφη τὸ ρητὸν τοῦ ἀοιδίμου Τρικούπη, ἤτοι ἡ Ἑλλὰς θὰ ζήσῃ κλπ. Ὁ καλλιτέχνης, ἴσως ὑπερδημοτικίζων, ἐνόμισεν ὅτι ἡ λέξις «προώρισται» ἣν εἶπεν ὁ Τρικούπης εἶναι ἀκατάληπτος εἰς τοὺς σημερινοὺς καὶ τὴν μετέφρασεν ἢ ἀντικατέστησε διὰ τῆς λέξεως «θέλει». Ἀλλ' ὁ ἄγγελος ὁ ἐκπροσωπῶν τὸ ἄλλοτε ρητὸν τοῦ Τρικούπη, εἶναι ἔξοχος ἐν τῇ ἐκφράσει καὶ ταῖς γραμμαῖς. Παραθέτομεν δὲ πλὴν τῆς εἰκόνος του καὶ κεχωρισμένως τὴν κεφαλήν του, ἐφάμιλλον κατὰ τὸ κάλλος τῆς τοῦ Ἑρμοῦ τοῦ Πραξιτέλους. Μετ' αὐτοῦ δὲ καὶ τοῦ ἀνδριάντος θὰ παραμείνῃ ἀλησμόνητος ἡ ἱστορικὴ φράσις ἣν γράφει ἐπὶ τοῦ ἀνδριάντος τὸ «πνεῦμα τοῦ Τρικούπη»: «ἡ Ἑλλὰς προώρισται νὰ ζήσῃ καὶ θὰ ζήσῃ».

Ἀθῆναι, Φεβρουάριος 1919.

Τ. Α.

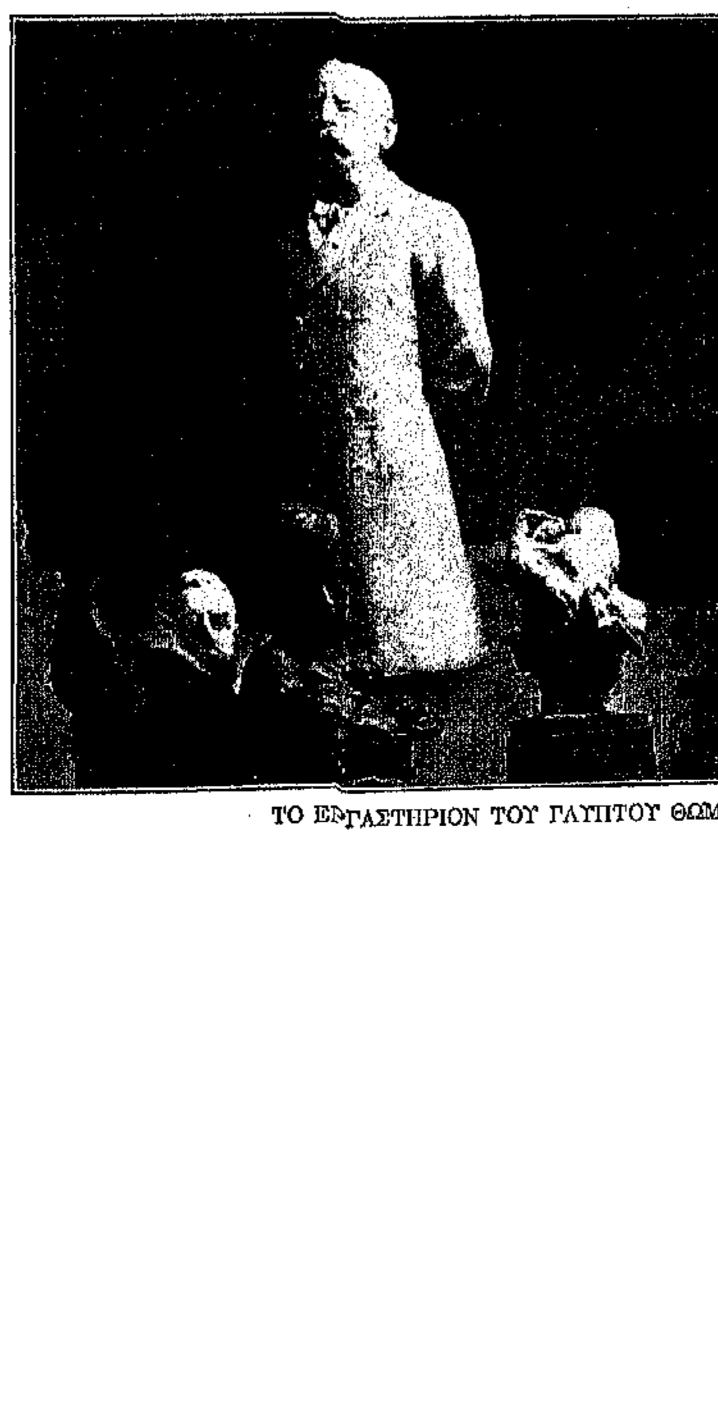

ΤΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΓΛΥΠΤΟΥ ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΙΑΘΗΚΗ ΚΟΡΗΣ

ΙΤΑΛΙΚΟΝ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΓΙΑ ΜΕΝΑ δὲν θὰ 'ποῦνε ὅτι ηὐτοκτόνησα ἀπὸ ἔρωτα. Διότι δὲν ἐπίστευσα ποτὲ εἰς τὸν ἔρωτα. 'Ενόμισα ὅτι ἀγαποῦσα τὸν πρῶτον ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος ἤνωσε τὰ χείλη του μὲ τὰ ἰδικά μου. ἀλλὰ ἔπειτα ἀπὸ 'λίγο ἀντελήφθηκα ὅτι τὸ αἴσθημά μου ἐκεῖνο δὲν ἦτο ἔρως, μὰ μόνο μιὰ ἁπλῆ περιέργεια. 'Η ἀλήθεια εἶναι ὅτι ἐγὼ πραγματικῶς ἠγάπησα μόνον τὴν γάτα τῆς 'Αγκύρας τοῦ θυρωροῦ μου, τὸ τρυφερὸν γεράνιον ποῦ ἀνθίζει στὴ γλάστρα τοῦ παραθύρου μου καὶ τὸν ἥλιον.

Οὔτε θὰ ποῦν πῶς σκότωσα τὸν ἑαυτόν μου, γιατ' εἶχα χρέη, ἐπειδὴ ἔχω ἥσυχη τὴν συνείδησίν μου καὶ δὲν ὀφείλω παρὰ μόνον ἑνάμισυ φράγκο εἰς τὴν καμεριέρα μου εἰς τὴν ὁποίαν ἀφήνω ὅλην μου τὴν κληρονομίαν: τὰ ἐνδύματά μου καὶ τὰ ἔπιπλά μου.

Οὔτε πῶς ηὐτοκτόνησα ἀπὸ ζήλεια, γιατὶ ἡ ζήλεια εἶναι αἴσθημα ποῦ γεννᾶται εἰς τὴν ψυχὴν ἐντίμων ἀνθρώπων ἢ τοὐλάχιστον ἐκείνων ποῦ φαίνονται ἔντιμοι.

Οὔτε ἀπὸ ἀδυναμίαν ψυχῆς, διότι τὴν στιγμὴν αὐτὴν δὲν μὲ βασανίζει καμμιὰ θλῖψις. Οὔτε ἀπὸ ἀνίαν ἀφοῦ εἶμαι ἀκόμη τόσον νέα ὥστε νὰ μὲ ἐνδιαφέρει ἡ ζωή. Οὔτε ἀπὸ σωματικὴν ἀσθένειαν, διότι ἔχω μιὰ τέτοια σιδηρένια ὑγεία ποῦ θὰ μποροῦσα νὰ καταβροχθίσω καὶ ἄνθρωπον ἀκόμη.

Ἴσως ἀπὸ μελαγχολίαν.... ἀπὸ ἰδιοτροπίαν.... ἀπὸ μίαν ἀόριστον ἐπιθυμίαν.... Ἴσως κάτι τι ἀπὸ ὅλ' αὐτά.

Ποιὸς εἶπε πῶς κάθε πουλὶ ἔχει μιὰ φωληά, κάθε λουλοῦδι ἕνα σπόρο, κάθε πεταλοῦδα ἕνα πέταγμα, κάθε ἄτομον ἕνα κομμάτι ἀπὸ τὸ ἥλιο;

'Εγὼ δὲν ἀπέκτησα ποτὲ φωληάν. 'Η ψυχή μου δὲν περικλείει κανένα σπόρον.

Δὲν ὑπῆρξε ποτὲ χῶρος εἰς τὸν ὁποῖον νὰ δύναται νὰ πετάξῃ ἡ φαντασία μου.

Καὶ ἀπὸ τὸν ἥλιον γνωρίζω μόνον τὴν δύσιν του. Τὴν δύσιν τοῦ φωτὸς μέσα εἰς τὸν ὠκεανὸν ποῦ εὑρίσκεται ἐντός μου, θυελλώδη ὠκεανὸν μυστηρίων ποῦ τόσον εὔκολα ἐδαμάσθη. Ἤμην ἐνάρετος καὶ θὰ ἠμποροῦσα νὰ μείνω ἔντιμος. 'Αλλ' ἡ ἀρετὴ εἶναι ἕνα ψεύτικο λουλοῦδι καμωμένο ἀπὸ μωσαϊκὰ εἰς τὰ χέρια ἑνὸς παιδίου. Ἂν τὸ παιδὶ ἀφήσῃ νὰ χαθῇ καὶ ἕνα μόνο κομμάτι ἀπὸ τὸ μωσαϊκὸν αὐτό, ἕνα ἕνα θὰ πέσουν κατόπιν καὶ τὰ ἄλλα μικρὰ κομμάτια καὶ τὸ λουλοῦδι σκορπίζεται. Ὅταν τὸ παιδὶ ἀντιληφθῇ τὴν καταστροφήν, ἐὰν ἔχῃ ἀδύνατη ψυχή, κλαίει· ἐὰν εἶναι ἄρρωστο μειδιᾷ, ἐὰν ἔχῃ δυνατὸ χαρακτῆρα βλασφημεῖ καὶ ἐὰν εἶναι τρελλὸ σπαταλᾷ ὅλην τὴν ζωήν του μὲ τὴν προσπάθειαν νὰ ξαναενώσῃ καὶ πάλιν τὰ σκορπισθέντα κομμάτια.....

'Εγὼ ὅταν ἀντελήφθηκα ὅτι δὲν ἠμποροῦσα πλειὰ νὰ θωπεύσω χωρὶς πόνον ψυχῆς τὸ προσωπάκι ἑνὸς παιδιοῦ, ἔκλαυσα πικρά.

Ἔκλαυσα γιατὶ τὸ βάρος τῆς ἀρετῆς μου μὲ εἶχε ἀφήσει μόνην.

Καὶ ὅμως ἤμουν ἀρκετὰ δυνατή. 'Εγνώριζα πάντοτε ὅτι τὸ μικρό μου ὠχρὸ χέρι ἔκρυπτε μίαν ἐπίφοβη ἀνδρικὴ δύναμι. Πάντοτε μὲ ἐτρόμαζε ἡ ἰσχὺς τῆς μικρᾶς μου αὐτῆς παλάμης. Καὶ μὲ αὐτὴν τὴν δύναμι τοῦ γυναικείου χεριοῦ θὰ καταστρέψω τὸν ἑαυτόν μου. Πῶς θὰ γίνῃ τοῦτο; Οὔτε ἐγὼ ἡ ἰδία τὸ γνωρίζω. Ἴσως μίαν βροχερὴν μελαγχολικὴν ἡμέραν, χωρὶς ἄλλο μίαν ἡμέραν ἀνίας καὶ μίαν ὥραν ὄχι ψυχικῆς ἀδυναμίας, ἀλλ' ἀφυπνίσεως τῆς δυνάμεως τοῦ χαρακτῆρος μου. 'Η αὐτοκτονία εἶναι τὸ μεθυστικὸ κρασὶ καμωμένο γιὰ τὰ πλάσματα ἐκεῖνα ποῦ ἡ φύσις ἀπεκλήρωσε.

Μόνη; Ὄχι· ἡ μοναξιὰ μὲ τρομάζει καὶ τὸ σπῆτι εἶναι πολὺ μεγάλο γιὰ 'μένα. Θὰ προσκαλέσω ὅλους τοὺς φίλους μου, καὶ ἐκεῖνον.

Ποιὸς ξέρει ἂν ἔχω τὸ θάρρος νὰ γελάσω ὅταν θὰ τοῦ εἰπῶ ὅτι φεύγω γιὰ πάντα, ἐπὶ τέλους. Ἄχ! θὰ ἤθελα νὰ εἶχα τὸ θάρρος νὰ φονεύσω καὶ ἐκεῖνον.

'Αλλὰ τί εἶναι τὸ θάρρος διὰ τὴν διάπραξιν τοῦ κακοῦ; 'Εγὼ δὲν ἔβλαψα ποτὲ κανένα. Ποτὲ δὲν ἀφήρεσα τὴν ζωὴν οὔτε ἀπὸ ἕνα ἄνθος, δὲν κατηράσθην οὔτε ἕνα ἄνθρωπον καὶ πάντοτε ἐπλήρωσα καὶ τὰ μικρότερα χρέη μου.

Ἔχω τὴν συνείδησιν ἐναρέτου γυναικός. Ὅταν ἤμουν παιδὶ ἐσυνείθιζα καὶ νὰ προσεύχωμαι. Τώρα ἀπὸ μερικὸ καιρὸ δὲν προσεύχομαι πλέον. Διατὶ νὰ ὑποκρίνωμαι ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ; Κάποτε κάποτε πηγαίνω σὲ καμμιὰ ἐρημικὴ ἐκκλησία, ἀλλ' ὄχι διὰ νὰ προσευχηθῶ παρὰ διὰ νὰ κλαύσω, νὰ παραδοθῶ εἰς ρεμβασμοὺς καὶ νὰ φαντασθῶ πῶς εἶμαι ἀκόμη ἁγνή.

'Ο πατέρας μου ἦταν ἁμαξηλάτης, ἡ μητέρα μου κεντήτρια καὶ ἐζούσαμε πάνω ἀπὸ τὴν στάνη τῶν ἀλόγων.

'Ενθυμοῦμαι πῶς τὸ καλοκαῖρι μοῦ ἄρεσε πολὺ ἡ μυρωδιὰ τοῦ χόρτου ποῦ εἴχαμε γιὰ τὰ ἄλογα. 'Ενθυμοῦμαι πῶς πολλὲς φορὲς τὴν νύκτα τὰ ἄλογα 'χρεμετίζανε καὶ 'γὼ σκιρτοῦσα στὸν ὕπνον μου ἀπὸ φόβο. 'Απὸ τότε ἀκόμη αἰσθανόμουνα πῶς ἡ νύκτα ἦταν καλή. Καλὴ γιατὶ ἐκοίμιζε, ἐσκέπαζε ὅλα τὰ πράγματα ἀκόμη καὶ τὰ πλειὸ ἄσχημα, καλὴ γιατὶ ἐσιώπα καὶ ἦταν σκοτεινή.

'Αγαποῦσα τὰ ἄλογα τοῦ πατέρα μου. Τίποτε ἄλλο ἀπὸ αὐτά. Ὄχι τὴν μητέρα μου, γιατὶ πάντοτε μὲ 'κτυποῦσε ἀλύπητα καὶ ποτὲ δὲν μοῦ ἔδιδε ἀρκετὸ φαγὶ νὰ χορτάσω. Μεγάλωνα ἄσχημη, μὲ μιὰ οὐλὴ πάνω εἰς τὸ χεῖλος, ἰσχνή, σιωπηλή, μελαγχολική, γεμάτη ἀπὸ μῖσος.

Ὅταν ἄρχισαν νὰ φροντίζουν γιὰ μένα ἦταν πλέον ἀργά.

Πάντοτε ἐπεθύμησα νὰ εἶχα ἕνα μικρὸ παιδί, ἕνα ὁποιοδήποτε παιδί, νὰ κάμω γι' αὐτὸ ἐκεῖνο ποῦ δὲν ἔκαμαν γιὰ 'μένα, νὰ ἐκδικηθῶ γιὰ τὰ ἰδικά μου παιδικὰ χρόνια, ποῦ ἦταν τόσο σκοτεινὰ στὴν πραγματικότητα ὅσο ἦσαν φωτεινὰ στὴν φαντασία μου. Τί δυστυχισμένα μικρὰ πλάσματα ποῦ εἶναι τὰ παιδιά! Γιατὶ νὰ μὴ τὰ χαϊδεύουν; γιατὶ νὰ μὴ τοὺς λέγουν πῶς ἡ ζωὴ εἶναι τόσον ὤμορφη;

Εἰς ἐμένα κανεὶς δὲν εἶπε ποτὲ πῶς ὑπάρχουν εἰς τὸν κόσμον καὶ καλὲς καρδιὲς καὶ ὤμορφα πράγματα. Ὅταν ἠθέλησα μόνη μου νὰ ἐρευνήσω ἦταν πλειὰ ἀργά. Εἶχα μιὰ σταγόνα δηλητηρίου μέσα στὸ αἷμά μου καὶ ὅλα τὰ ἁγνά, ὅλα τὰ ὤμορφα πράγματα ἔφευγαν ἀπὸ 'μένα, ἀπὸ τὰ βαμμένα χείλη μου, ἀπὸ τὰ μολυσμένα χέρια μου.

'Αργά....πάντοτε ἔφθανα ἀργά. καὶ γι' αὐτὸ θέλω νὰ σκοτώσω τὸν ἑαυτόν μου· τοὐλάχιστον ν' ἀποθάνω ἐγκαίρως. Γιατὶ ἠθέλησαν νὰ μὲ μάθουν γράμματα καὶ μ' ἔστειλαν στὸ σχολεῖο μέσα σὲ τόσα πλούσια κορίτσια τὰ ὁποῖα ἄρχισαν ἀμέσως νὰ μὲ περιγελοῦν καὶ νὰ μοῦ λέγουν πῶς τὰ ἐνδύματά μου ἦσαν τόσο ἄσχημα; Γιατὶ ἐμένα, κόρη πτωχῶν ἐργατῶν δὲν ἐφρόντισαν νὰ μὲ κάμουν μιὰ ρωμαλέα καὶ φίλεργη ἐργατικὴ γυναῖκα; Γιατὶ πάνω σὲ μιὰ ὄρνιθα ἠθέλησαν νὰ κολλήσουν πτερὰ ἀετοῦ; Γιατὶ ἔκαμαν τὴν ψυχή μου νὰ γηράσῃ; Γιατὶ νὰ μὲ δηλητηριάσουν μὲ ἐπιθυμίας καὶ φιλοδοξίας φέροντάς με κοντὰ στὰ παιδιὰ τῶν εὐτυχισμένων;

'Απὸ τότε ποῦ ἤμουν δώδεκα ἐτῶν ἄρχισε νὰ γεννᾶται μέσα μου καὶ νὰ μεγαλώνῃ τὸ μῖσος πρὸς κάθε τι γύρω μου, ἡ ὕπουλος ἐκείνη ἀναρχία ποῦ ὑπονόμευσε ὅλη μου τὴν ὕπαρξι.

Τὴν μητέρα μου δεν τὴν ἐνδιέφερε καθόλου γιὰ μένα καὶ μὲ ἄφηνε νὰ κάμνω ὅτι ἤθελα. Πάντοτε ἤμουν ἔξω ἀπὸ τὸ σπῆτι, ἐδιάβαζα μὲ ἀπληστία μυθιστορήματα, ἄρχιζα νὰ καλλωπίζωμαι, νὰ γίνωμαι φιλάρεσκος, ἐνῷ κατὰ βάθος αἰσθανόμουν πῶς εἶχα ἀνάγκη ἀπὸ μιὰ καλὴ ἐπίπληξι ποῦ θὰ μοῦ ἔκανε τόσον καλό. Αἱ συμβουλαὶ ποῦ δίδονται ἐγκαίρως εἶναι σὰν σταγόνες ἀπὸ οἰνόπνευμα ποῦ ρίχνονται πάσω ἀπὸ τὴν φωτιὰ ποῦ πλησιάζει νὰ σβυσθῇ. 'Ο πατέρας μου γύριζε στὸ σπῆτι πάντοτε μεθυσμένος. 'Η μητέρα μου ἦταν πάντα κουρασμένη καὶ ἄπληστη στὸ χρῆμα.

Ὅταν ἤμουν δέκα πέντε χρονῶν, μοῦ φαίνεται, ἐρωτεύθηκα. Ἕνα φοιτητήν. Ἴσως τὸ ἔκαμα γιὰ πεῖσμα. Ἴσως ἀπὸ ἰδιοτροπία.

Ἔπειτα ἀπὸ 'λίγους μῆνες ἔπεσα ὅπως ἕνα φροῦτο ποῦ παραμελοῦν νὰ τὸ κόψουν καὶ πέφτει ὅπως πέφτουν τὰ ρόδα στὰ μέσα τοῦ καλοκαιριοῦ. Δὲν ξεύρω καὶ ἐγὼ πῶς. Θυμοῦμαι μόνο μιὰ σκοτεινὴ νύκτα τοῦ χειμῶνα καὶ τὰ λόγια του:

—«Πήγαινε τώρα, μικρή μου, εἶναι ἀργά...ἴσως σὲ ζητᾷ ἡ μητέρα σου».

Θυμοῦμαι πῶς ὁ κρότος τῆς πόρτας ποῦ ἔκλεισα πίσω ἀπὸ τοὺς τυλιγμένους μέσα σὲ ἕνα μπαλωμένο ἐπανωφόρι ὤμους μου ἐσφράγισε μ' ἕνα σπαραγμὸ τὸ ἀτιμασμένο σῶμά μου. Καὶ τὸ κτύπημα κείνης τῆς πόρτας ποῦ κλείστηκε δὲν τὸ ἐξέχασα ποτέ μου. Ἦτον ὁ ὑπόκωφος γογγυσμὸς τῆς ψυχῆς μου. Τὸ αἰσθάνομαι ἀκόμη καὶ τώρα.

Αὐτὸ εἶναι ποῦ μὲ κάμνει νὰ μὴν ἀποθάνω ἥσυχη· γιατὶ καὶ τὴν στιγμὴν ἀκόμη ποῦ χωρίσω τὴν ψυχὴν ἀπὸ τὸ σῶμά μου θὰ ξανἀκούσω τὸν βρόντον ἐκεῖνον τῆς πόρτας ποῦ κλεῖ καὶ ἔπειτα ἔρχεται τὸ μηδέν....τὸ ἁπαλὸ χιόνι ποῦ πέφτει σιγὰ σιγὰ στὸ δρόμο καὶ ἔπειτα κρύο....τόσον κρύο ποῦ μουδιάζει καὶ τὴν ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα.

Τί ἐνδιαφέρει ἡ ἐπίλοιπη ἱστορία μου; τὸ ἀκατάσχετο ἐξακολουθητικὸ γλίστρημα: τὰ ὀνόματα; τὰ χρήματα; ὅλ' αὐτὰ τί ἐνδιαφέρουν;

Ὅλη μου ἡ περασμένη ζωὴ εἶναι πίσω ἀπὸ ἐκείνη τὴν πόρτα ποῦ ἔκλεισε τόση δυνατὰ καὶ ἀπότομα, πάνω εἰς τὸ χιόνι ἐκεῖνο ποῦ ἔπεφτε, εἰς τὸ φοβερὸ ἐκεῖνο κρύο ποῦ ἔκανε νὰ ριγῇ καὶ τὸ σῶμα καὶ ἡ ψυχή μου.

'Εκεῖνο ποῦ μὲ φονεύει εἶναι τὸ ὅτι δὲν μπορῶ νὰ λησμονήσω.

Ὤ! ἂς ἀναπαυθῶ λίγο!

Τὰ ἄλλα μποροῦν νὰ ξεχασθοῦν.

Τὰ ἐγκλήματα τῆς ψυχῆς δὲν ἔχουν συνείδησι. 'Εκεῖνος ἐξακολουθεῖ νὰ περπατᾷ ἥσυχος ἱλαρός, σφριγηλός, εὐχαριστημένος, εὔθυμος. Τὰ ἄλλα ὅλα τὰ ἐλησμόνησε. Καὶ ἐγὼ δὲν τὸν ἀγαπῶ. Ἴσως δὲν τὸν ἀγάπησα ποτέ. Φεύγω ἥσυχη μὲ συνείδησι ἁγνή.

Δὲν ζητῶ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους παρὰ μόνο ἕνα πρᾶγμα: νὰ μὴ ὁμιλήσουν καθόλου γιὰ μένα.

'Απὸ τὸν Θεὸν ζητῶ ὅπως τὴν στιγμὴν ποῦ μὲ μειδίαμα θὰ ἀποχαιρετίσω τὸν κόσμον, ἡ πόρτα ποῦ θὰ κλείσῃ πίσω μου μὴ βροντήσῃ δυνατὰ ὥστε ν' ἀντηχήσῃ ὁ ἦχός της μέσα στοὺς μαιάνδρους τῆς ψυχῆς μου καὶ τὸ χιόνι μὲ σκεπάσῃ ἥσυχα ἥσυχα ὅπως τότε....τὸ ρῖγος ἀπὸ τὸ κρύο μὴ εἶναι ρῖγος πυρετοῦ....

Η ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΝ

ΕΚ τῶν χωρῶν ἐκείνων αἵτινες καὶ μετὰ τὸ τέλος ἀκόμη τοῦ πολέμου ἐξακολουθοῦσι νὰ εἶναι θέατρα πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἐπαναστάσεων, ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον παρουσιάζει ἡ περὶ τὸ Δέλτα τοῦ Δβίνα ἐπὶ τοῦ Βορείου Παγωμένου 'Ωκεανοῦ χώρα, ἥτις ἦτο γνωστὴ πρὸ τοῦ πολέμου ὡς Κυβερνεῖον τοῦ 'Αρχαγγέλου.

'Η συγκέντρωσις εἰς τὰ μέρη ταῦτα Ρωσσικῶν ἐπαναστατικῶν Δυνάμεων πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ὀλίγων Συμμαχικῶν στρατευμάτων τὰ ὁποῖα ἀπεβιβάσθησαν ἐκεῖ κατὰ τὸν παρελθόντα Αὔγουστον ἐδημιούργησεν ἰδιαιτέραν στρατιωτικὴν κατάστασιν, ἥτις συγκεντρώνει τὴν προσοχὴν τῆς 'Αντὰντ ἐπὶ τῶν χιονοσκεπῶν ἐκείνων ἐκτάσεων τῆς Βορείου Ρωσσίας.

Ο ΛΙΜΗΝ ΤΟΥ ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΥ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ ΔΒΙΝΑ.—Copyright by International Film Service.

Οἱ Σύμμαχοι κατορθώσαντες νὰ καταλάβωσι τὸν 'Αρχάγγελον κατὰ τὸ τελευταῖον θέρος ἔφεραν εἰς πέρας ἐπιχείρησιν πραγματικῶς μεγάλης σημασίας. Διότι πρόκειται περὶ λιμένος τεραστίου τὸ μέγεθος μετ' ἀσφαλεστάτου ὅρμου μήκους τριῶν χιλιομέτρων κεκλεισμένου ἐντὸς τοῦ Δέλτα τοῦ Δβίνα. 'Εσώτερον τοῦ ὅρμου τούτου εὑρίσκεται ὁ ὑπερμεγέθης λιμήν, μὲ ἀποβάθρας μήκους ἄνω τῶν 80 χιλιομέτρων εἰς τὰς ὁποίας δύνανται εὐκόλως νὰ προσεγγίσωσι περισσότερα τῶν διακοσίων πλοίων.

'Ο πελώριος οὗτος λιμὴν συνδέεται μετὰ τῆς Λευκῆς Θαλάσσης διὰ στενῆς καὶ ἑλικοειδοῦς λωρίδος ὕδατος, μήκους ἄνω τῶν 40 χιλιομέτρων καὶ βάθος παντοῦ σχεδὸν μόλις ἑπτὰ μέτρων. 'Ο πορθμὸς οὗτος εἶναι τόσον στενὸς ὥστε εἰς πολλὰ σημεῖα μόνον 150 μέτρα χωρίζουσι τὴν μίαν ὄχθην ἀπὸ τῆς ἄλλης.

Ἔμπροσθεν τῆς πόλεως ἥτις ἀριθμεῖ 20 χιλιάδας περίπου κατοίκων πρὸς τὸ μέρος τῆς ἀνοικτῆς θαλάσσης, κεῖται ἡ μεγάλη νῆσος Μοντζοῦγκα, τῆς ὁποίας αἱ ὑψηλαὶ ἀλλὰ κανονικαὶ ἀκταί, φαίνονται ὡς νὰ ἐτοποθετήθησαν ἐκεῖ ὑπὸ τῆς φύσεως πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς βάθρα τῶν τηλεβόλων διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς εἰσόδου εἰς τὸν Δβίνα.

'Επὶ τῶν φύσει ὀχυρῶν τούτων ἀκτῶν οἱ Ρῶσσοι ἐπαναστάται εἶχον τοποθετήσει πυροβολαρχίας μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦσαν καὶ πολλὰ μεγάλης ὁλκῆς τηλεβόλα, ἀλλὰ τὸ πῦρ των, μὴ ὑποστηριζόμενον ὑπὸ σοβαρᾶς ἀμυντικῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως, δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἀποβίβασιν καὶ τὴν προέλασιν τῶν Γαλλο-'Αγγλικῶν ἐκστρατευτικῶν δυνάμεων αἵτινες κατόπιν ἐνισχύθησαν καὶ ὑπὸ ἀποσπασμάτων τοῦ στρατοῦ τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν.

Οἱ Σύμμαχοι εἶτα ἤρχισαν προχωροῦντες ὀλίγον κατ' ὀλίγον πρὸς νότον, χρησιμοποιοῦντες τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν Βολόγδα—'Ισαδόβσκα, πρὸ αὐτῶν δέ, ἵνα ἀποφύγωσι τὴν τελειωτικὴν ἧττάν των, αἱ δυνάμεις τῶν Ρώσσων 'Ερυθρῶν ἠναγκάσθησαν νὰ ὑποχωρήσωσι. 'Ολίγον μετὰ τὴν Συμμαχικὴν κατοχὴν ἡ ὑπὸ τὸν Συνταγματάρχην Ciaplin μερὶς τῶν Ρώσσων συντηρητικῶν ἐπεβλήθη, ἡ διοίκησις τῶν 'Ερυθρῶν ἀνετράπη καὶ ἐνεκατεστάθη ἀντ' αὐτῆς ἐγχώριος κυβέρνησις ἥτις διοικεῖ τὴν χώραν ἐν συνεννοήσει μετὰ τῶν στρατιωτικῶν διοικητῶν τῶν Συμμαχικῶν δυνάμεων ἔχουσα τὴν ἐμπιστοσύνην μεγάλης μερίδος τῶν ἰθαγενῶν.

Αἱ πρῶται συμμαχικαὶ ἐπιχειρήσεις ἐναντίον τῶν δυνάμεων τῶν Ρώσσων 'Ερυθρῶν ὑπῆρξαν ἀρκετὰ ἐπιτυχεῖς καὶ θὰ ἐξηκολούθουν βαίνουσαι πρὸς τὰ βελτίω, ἐὰν ἤθελε καταστῇ δυνατὸν νὰ παρασχεθῇ βοήθεια ἰς τὴν 'Εσθωνίαν, ἥτις μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς ἀνακωχῆς, ἐκκενωθεῖσα ὑπὸ τῶν Γερμανῶν, κατελήφθη ὑπὸ τῶν Ρώσσων ἐπαναστατῶν τοὺς ὁποίους οἱ Γερμανοὶ ἐπρομήθευσαν μὲ ὅπλα καὶ παντὸς εἴδους πολεμεφόδια.

'Εν 'Εσθωνίᾳ οἱ Ρῶσσοι 'Ερυθροὶ εἶχον φθάσει κατὰ τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον μέχρι τῆς Ρίγας, αἱ ἐπιτυχίαι των δὲ αὗται ἔσχον τὸν ἀντίκτυπόν των καὶ ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ 'Αρχαγγέλου. Αἱ συμμαχικαὶ δυνάμεις αἵτινες ἐν τῷ μεταξὺ εἶχον προχωρήσει καὶ ὀχυρωθῇ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ 'Ονέγα, ἠναγκάσθησαν ὡς ἐκ τούτου νὰ ὑποχωρήσωσι καὶ καταλάβωσι τὰς θέσεις ἐπὶ τῆς ὁμωνύμου πεδιάδος.

'Ενῷ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 'Ιανουαρίου ἡ ἐν 'Εσθωνίᾳ κατάστασις ἐβελτιώθη τοσοῦτον ὥστε τὰ 'Εσθωνικὰ στρατεύματα κατώρθωσαν νὰ ἐκδιώξωσι σχεδὸν ἐκ τῆς χώρας των τοὺς Ρώσσους 'Ερυθρούς, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ 'Αρχαγγέλου οἱ τελευταῖοι οὗτοι ἤρχισαν ἰσχυρὰν πίεσιν κατὰ τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων καὶ κατὰ τὴν τελευταίαν ἑβδομάδα τοῦ 'Ιανουαρίου διενήργησαν διὰ σημαντικῶν δυνάμεων ὁρμητικὴν κατ' αὐτῶν ἐπίθεσιν εἰς τὸ μέτωπον τοῦ Σεγκοῦρσκ. Τὰ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο συμμαχικὰ στρατεύματα ἀποτελούμενα ἀπὸ 'Αμερικανοὺς καὶ ἐντοπίους, εὑρέθησαν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀποσυρθῶσι πρὸς τὰς ἀμυντικὰς γραμμὰς πέριξ τῆς πόλεως Σεγκοῦρσκ.

Κατὰ τὸν Φεβρουάριον ἡ κατάστασις μετεβλήθη καὶ πάλιν ὑπὲρ τῶν Συμμάχων.

Σήμερον φαίνεται ὅτι ὁ 'Αρχάγγελος δὲν εὑρίσκεται ἐν ἀμέσῳ κινδύνῳ, ἡ ὀργανωθεῖσα δὲ ὑπὸ τῶν Συμμάχων Κυβέρνησις ἐστερεώθη καὶ ἠδυνήθη νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν τάξιν καὶ νὰ ἐπαναφέρῃ τοὺς κατοίκους ἐπὶ τὰ εἰρηνικά των ἔργα, ὡς ἐκ τούτου εἶναι πιθανὸν νὰ ἀποσυρθῶσιν ἐκεῖθεν τὰ συμμαχικὰ στρατεύματα, ἀφοῦ ἄλλως τε αἱ Κυβερνήσεις τῆς 'Αντὰντ ἀπεφάσισαν νὰ τροφοδοτήσωσι τὴν 'Επαναστατικὴν Ρωσσίαν ἂν ὄχι ἀναγνωρίζουσαι τὰς ἀρχὰς τῶν 'Ερυθρῶν, ἀλλ' ἐρχόμεναι εἰς ἐμμέσους πρὸς αὐτοὺς συνεννοήσεις διὰ τῶν οὐδετέρων κρατῶν.

Η ΠΛΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΤΟΥ ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΥ

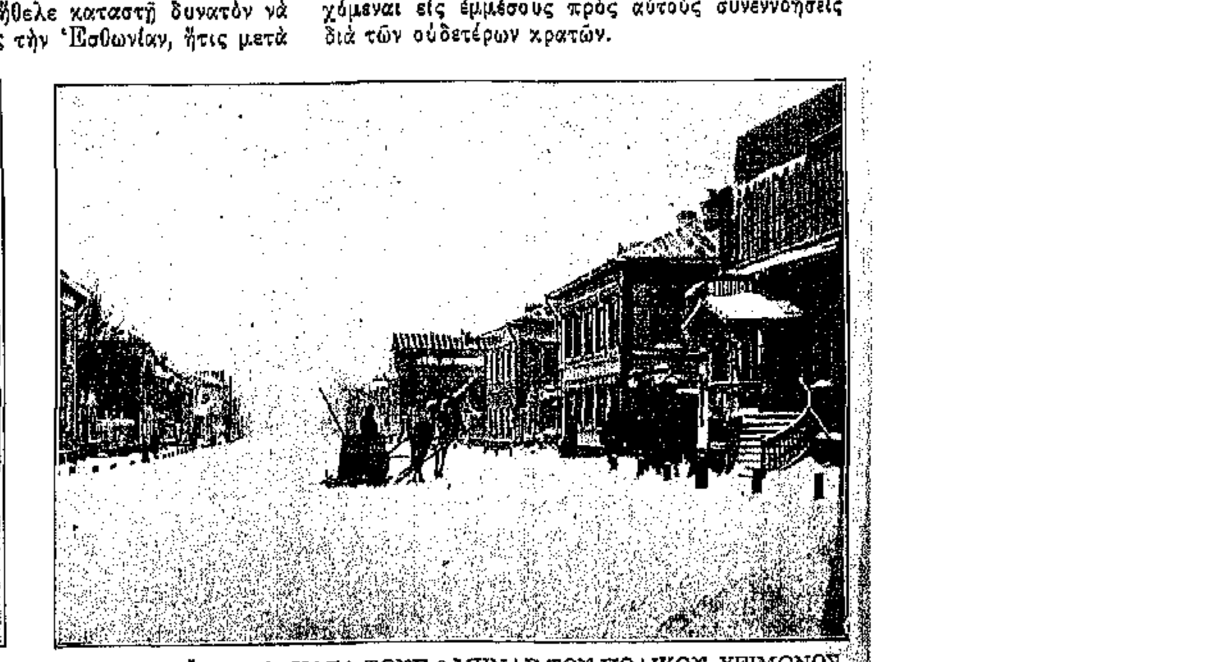

ΠΩΣ ΕΙΝΑΙ ΑΙ ΟΔΟΙ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ 9 ΜΗΝΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΚΟΥ ΧΕΙΜΩΝΟΣ

ΟΛΙΓΑ ΠΕΡΙ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΣ ΔΙΑ ΣΤΙΚΤΩΝ ΧΡΩΜΑΤΩΝ

Η ΚΑΤ' ΕΞΟΧΗΝ ἑλληνικὴ τέχνη τῆς διὰ στικτῶν χρωμάτων διακοσμήσεως τῶν χειρογράφων, ἧς θαυμάσια δείγματα φυλάσσονται ἐν ταῖς δημοσίαις εὐρωπαϊκαῖς βιβλιοθήκαις, καὶ ἥτις ἐχρησίμευσεν ὡς ἀφετηρία εἰς τὴν μετέπειτα ἀνὰ τὴν δυτικὴν Εὐρώπην τοσαύτην ἀκμὴν λαβοῦσαν τέχνην τῆς miniature τοῦ μεσαιῶνος, ἐκαλλιεργεῖτο *ἰδιαζόντως ἐν τοῖς μοναστηρίοις*. Ἡ τέχνη αὕτη περιλαμβάνει τὸν ἔγχρωμον εὐπρεπισμὸν τῶν ἀρχικῶν κεφαλαίων γραμμάτων, τὴν διὰ *περιπλοκάδων διαποίκιλσιν τῶν περιθωρίων*, τὴν ἐν τῷ κειμένῳ ἐγκατασποράν λεπτῶν εἰκονογραφημάτων καταλαμβανόντων πολλάκις ὁλοκλήρους σελίδας. Φαίνεται ὅτι ἡ τέχνη τῆς διὰ στικτῶν χρωμάτων διακοσμήσεως τῶν χειρογράφων μετηνέχθη ἐξ Αἰγύπτου εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐκ ταύτης εἰς τὴν Ρώμην καὶ ἐκ τῆς τελευταίας παρελήφθη ὑπὸ τῶν Βυζαντινῶν, οἵτινες ἀποχωρίσαντες αὐτὴν τῆς καλλιγραφίας ἀπετέλεσαν ἴδιον καλλιτεχνικὸν κλάδον, ὃν ἤγαγον εἰς ὕψιστον βαθμὸν τελειότητος. Ὁ διὰ γραφῖδος ἢ χρωστῆρος τὸ κείμενον κοσμῶν ἐλέγετο ζωγράφος, ἀπὸ δὲ τοῦ 11ου αἰῶνος — Ἰλλουμινάτωρ. Οἱ Αἰγύπτιοι ἐστόλιζον τὰς ἐπὶ τοῦ παπύρου γραφὰς αὐτῶν δι' ὡραίων ἐγχρώμων ἀραβουργημάτων, ἀλλ' ἕνεκεν τῆς ξηρότητος *τῶν φύλλων τοῦ παπύρου ἐπροτιμήθη* παρὰ τῶν Βυζαντινῶν ἡ περγαμηνὴ καὶ ὁ βύσσινος χάρτης. Ὡς μελάνην μετεχειρίζοντο τὴν μίλτον (minium ἐξ οὗ καὶ τὸ miniature) τὴν τέφραν ἐλεφαντόδοντος, τὴν *ἀσβόλην λύχνου μετὰ* κόμμεως, ὡς χρώματα δὲ ἐν ἀρχῇ φυτικὸν χυμόν, ἀργότερον διάφορα ὀρυκτὰ ἅτινα διέλυον ἐντὸς λευκώματος ᾠοῦ, κόμεως ἢ κόλλας.

Πολλὰ κοσμήματα εἰσὶ γεγραμμένα διὰ χρυσοῦ ἢ ἀργύρου. Ἡ κοσμηματογραφία περιωρίζετο ἀρχικῶς εἰς σχήματα φυτῶν καὶ ζώων ἐχόντων συνήθως στενὴν πρὸς τὸ περιεχόμενον τοῦ κειμένου σχέσιν, βραδύτερον ὅμως ἤρξατο ὁ καλλιτέχνης ν' ἀκολουθῇ τὰς ὀρέξεις του, παραδιδόμενος ἀνυποστόλως εἰς τὴν φαντασίαν του.

Σχεδὸν πάντα τὰ εὐρωπαϊκὰ μουσεῖα φυλάττουσι κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἀξιοπερ'εργα χειρόγραφα κεκοσμημένα διὰ μιλτοχρώμων εἰκονογραφιῶν *γαλλικῆς, ἰρλανδικῆς, γερμανικῆς ἢ ἰταλικῆς τέχνης*, καθότι διὰ τῆς συζύγου Ὄθωνος τοῦ β', Αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας, ἥτις ἦτο ἑλληνὶς πριγκήπισσα, ἡ βυζαντικὴ κοσμητικὴ τῶν χειρογράφων διεδόθη ἀνὰ πᾶσαν τὴν δυτικὴν Εὐρώπην καὶ Ρωσσίαν ἀποτελέσασα ἐν ἑκάστῃ χώρᾳ ἴδιον ῥυθμόν.

Ἐν τοῖς πανεπιστημίοις τῆς Ἑλβετίας φυλάσσονται 176 ἀρχαῖα ἑλληνικὰ χειρόγραφα, ἐκ τῶν ὁποίων 90 ἐν Βασιλείᾳ, 33 ἐν Βέρνῃ, 35 ἐν Γενεύῃ, 9 ἐν Ζυρίχῃ καὶ τὰ ἐπίλοιπα ἐν ἄλλαις πόλεσι τῆς Ἑλβετικῆς Ὁμοσπονδίας. Ἰδιαιτέρας προσοχῆς καὶ μελέτης ἄξια εἶναι τὰ χειρόγραφα τῆς συλλογῆς τοῦ πρώην καθηγητοῦ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας Ami Lullin, ὅστις ἀποθνήσκων τὰ ἐδώρησεν εἰς τὴν γενέτειράν του Γενεύην. Τὰ πλεῖστα αὐτῶν τοῦ 14 καὶ 15 αἰῶνος ἐξέχουσιν ἐπὶ λεπτότητι καὶ καλλονῇ τῆς διακοσμήσεως. Μερικὰ ἐξ αὐτῶν εἶναι ἀληθῆ ἀριστουργήματα. Συγκίνησιν ἐμποιεῖ ἰδίως ἡ θέα τῶν ἑλληνικῶν *περγαμηνῶν· ἀποπνέουσι σεβαστὸν γῆρας*, ἡ μελάνη των εἶναι ὠχρά, ἡ γραφὴ ἀρχαιοπρεπὴς μὲ συντετμημένας λέξεις καὶ συνθηματικὰ σημεῖα, ἅτινα ὁ τῆς παλαιοντολογίας ἀδαὴς ἀδυνατεῖ ν' ἀναγνώσῃ.

Ἐν τούτοις μεθ' ὁποίας ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης ἐξεπονήθησαν! Οἱ διάφοροι ἀντιγραφεῖς τῶν ἀρχαίων συγγραφέων καὶ ποιητῶν, οἱ σχολιασταὶ τῶν κανόνων τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας, οἱ ἑρμηνεῖς τοῦ εὐαγγελίου καὶ τῶν συναξαρίων, οἱ ἄγνωστοι χρονογράφοι ἐποχῶν τόσον ἀπομεμακρυσμένων ἡμῶν, πάντες οὗτοι πόσον ἄτρυτον κόπον κατέβαλλον ὅπως καταλείπουν εἰς τοὺς ἐπιόντας ἀντάξια τῆς πολυμαθείας των δείγματα! Ἡ κοσμηματογραφία πολλῶν χειρογράφων ἐκπλήττει διὰ τὴν *ἀκρίβειαν τοῦ σχεδιάσματος* καὶ τὴν κομψότητα τῶν ἰδιορρύθμων ἀραβουργημάτων. *Οἱ ζωηροὶ* καὶ ἁρμονικοὶ ἐνιαχοῦ βελούδινοι χρωματισμοὶ οὓς ἡ φωτογραφικὴ ἀνατύπωσις ἀδυνατεῖ ν' ἀναπαραστήσῃ, προδίδουσιν ἔκτακτον καλαισθησίαν.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΡΟΛΟΝ ΤΗΝ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΝ ΤΗΣ ΚΥΡΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ.—(Εἰκὼν ἐπὶ χειρογράφου 15ου αἰῶνος.)

Τῆς διὰ στικτῶν χρωμάτων διακοσμήσεως τῶν χειρογράφων κατὰ τοὺς πρώτους αἰῶνας τῆς Βυζαντινῆς ἐποχῆς πολὺ ὀλίγα πρότυπα διασώζονται· δύο, ἐν τούτοις, φύλλα ἐκ τῆς βίβλου τῶν κανόνων τοῦ Εὐσεβίου, τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται εἰς τὸ Βρεταννικὸν Μουσεῖον, ἀναγόμενα ἀναμφιβόλως εἰς τὴν 6ην μ. Χ. ἑκατονταετηρίδα, εἶναι ἱκανὰ ἵνα ἀποδείξωσι τὸν πλοῦτον τῶν κοσμημάτων δι' ὧν τὰ βιβλία τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐποικίλλοντο. Ὅλη ἡ ἐπιφάνεια τῶν περγαμηνῶν εἶναι ἐπικεχρυσωμένη, τὰ δ' ἐπ' αὐτῆς κοσμητικὰ σχέδια εἶναι κλασσικοῦ τύπου καὶ ἐζωγραφισμένα μὲ ζωηρὰ χρώματα. Δύο ἕτερα πολὺ γνωστὰ χειρόγραφα, ἡ Βίβλος τῆς Γενέσεως, τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Βιέννης καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ρωσσάνου, ἀναγόμενα εἰς τὴν 6ην ἑκατονταετηρίδα, εἶναι πολὺ ἐνδιαφέροντα δείγματα τῆς Βυζαντινῆς αὐτῆς τέχνης.

ΕΙΚΩΝ ΤΗΣ ΑΛΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΕΠΙ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΥ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟΥ

Τὸ ἀρχαιότερον καὶ ἀναμφιβόλως ἓν τῶν ὡραιοτέρων πεποικιλμένων χειρογράφων εἶναι ἡ ἐν τῷ Μουσείῳ εὑρισκομένη περίφημος βίβλος τοῦ Διοσκουρίδου, τῆς ὁποίας αἱ ὡραῖαι εἰκονογραφίαι εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ τόμου διατηροῦσι λαμπρὰ τὸ ὕφος ἐκεῖνο τῆς κλασσικῆς καλλιτεχνίας.

Τὸ εἶδος τοῦτο τῆς Βυζαντινῆς τέχνης ἐξηλίχθη εἰς μεγάλον βαθμὸν κατὰ τὸν 9ον καὶ 10ον *αἰῶνα. Δύο τῶν ὡραιοτέρων διασωζομένων τῆς* ἐποχῆς ταύτης χειρογράφων εὑρίσκονται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Βιβλιοθήκην τῶν Παρισίων. Τὸ ἓν αὐτῶν, *ἀντίγραφον τῶν λόγων τοῦ Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ*, περιέχει σειρὰν μικρῶν εἰκονογραφιῶν ἐκτάκτου τέχνης. Κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἀκμῆς τῆς Βυζαντινῆς ἐποχῆς τῆς διακοσμήσεως τῶν χειρογράφων, ἀπὸ τοῦ δεκάτου μέχρι τοῦ 12ου αἰῶνος, μεγάλη καλλιτεχνικὴ ἰδιοφυΐα ἐπιδεικνύεται εἰς ὅλας της τὰς λεπτομερείας. Αἱ εἰκονογραφίαι εὑρίσκονται ἐπὶ λαμπρῶς ἐπικεχρυσωμένου φόντου. Τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῶν κεφαλαίων εἶναι διαπεποικιλμένα μὲ πολύχρωμα καὶ χρυσᾶ ἀραβουργήματα.

Ἡ Βυζαντινὴ τέχνη τῆς διακοσμήσεως τῶν χειρογράφων, ὡς μᾶς τὴν παρουσιάζουν αἱ διασωζόμεναι περγαμηναί, ἵσταται κεχωρισμένη τῆς τῶν ἄλλων ἐθνῶν, σχεδὸν ὡς ἐντελῶς ἰδιαιτέρα. *Ἐν τούτοις δὲν παρέλειψε νὰ ἐξασκήσῃ ἐπίδρασίν* τινα ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως τῆς τέχνης ταύτης ἐν τῇ δύσει. Ὅτι ὑπῆρξε τοιαύτη ἐπίδρασις καταφαίνεται καὶ ἐκ τοῦ τύπου τῶν καλλιτεχνικῶν ἐκείνων ἔργων, ὡς εἶναι *τὰ ἐν Ἰταλίᾳ Μωσαϊκά*, ἐκ τοῦ χαρακτῆρος τῶν εἰκόνων τῶν πρώτων Ἰταλῶν ζωγράφων καὶ ἰδίως ἐκ τῶν κοσμημάτων τὰ ὁποῖα ἀπαντῶμεν εἰς τὰ ἀρχαιότερα δείγματα τῶν πεποικιλμένων χειρογράφων τῆς Κεντρικῆς καὶ Νοτίου Ἰταλίας. Πλέον δύσκολον εἶναι νὰ ἐννοήσῃ τις πῶς ἡ Βυζαντινὴ τέχνη ἐν τῇ διακοσμήσει τῶν χειρογράφων ἠδυνήθη νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῆς ἐν Γαλλίᾳ ἐξελίξεως τῆς καλλιτεχνίας ταύτης, ὡς φαίνεται ἐκ τῶν διασωζομένων χειρογράφων τῆς ἐποχῆς τῆς Γαλλικῆς αὐτοκρατορίας. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ὅμως ἡ τοιαύτη ἐπίδρασις μετεδόθη εἰς τὴν δυτικὴν Εὐρώπην διὰ μέσου τῆς Ἰταλίας μᾶλλον παρὰ δι' ἀμέσου καλλιτεχνικῆς ἐπικοι*νωνίας ὁποία εἰς τυχαίας μόνον περιπτώσεις θὰ συνέβαινε.*

Ἐξετάζοντες μετὰ προσοχῆς τὰ ἐπιμελῶς διακεκοσμημένα Γαλλικὰ χειρόγραφα τῆς Καρολιγκιανῆς Σχολῆς, ἀνευρίσκομεν μίαν συνύφανσιν τῶν καλλιτεχνικῶν παραδόσεων τοῦ κλασσικοῦ τύπου μεθ' ἑνὸς νέου καὶ ἀνεξαρτήτου στοιχείου τέχνης τὸ ὁποῖον ἀνεπτύχθη ἀφ' ἑαυτοῦ ἐν τῷ Βορρᾷ. Ὁ νέος οὗτος συντελεστὴς ἦτο ἡ Κελτικὴ τέχνη ἥτις ἀνεπτύχθη καὶ ἐτελειοποιήθη εἰς τὰ χειρόγραφα τῆς Ἰρλανδίας καὶ τῆς Μεγάλης Βρεταννίας.

Εἰς τὰς ἄλλας χώρας τῆς Εὐρώπης δὲν δύναται νὰ εἴπῃ τις ὅτι ἀνεπτύχθη ἡ τέχνη τῆς διακοσμήσεως τῶν χειρογράφων.

Παραθέτω ἐνταῦθα δύο φωτογραφικὰς ἀνατυπώσεις ἐκ συγγράμματος τοῦ 15 αἰῶνος, αἵτινες ὡς ἐκ τῆς ὑποθέσεώς των, ὑποθέτω, θὰ κινήσωσι τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Ἕλληνος: «Ἡ ἅλωσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως» καὶ «Ἡ ὑπὸ τοῦ μεταφραστοῦ Καρόλῳ τῷ τολμηρῷ παρουσίασις τῆς μεταφράσεως τῆς Κύρου παιδείας τοῦ Ξενοφῶντος».

Δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι καὶ ἡ ἡμετέρα Ἐθνικὴ Βιβλιοθήκη ἐν Ἀθήναις θὰ κατέχῃ ἀνεκτίμητον θησαυρὸν τοιούτων καλλιτεχνικῶν χειρογράφων, ἀφοῦ ἡ τέχνη αὕτη διεσώθη ἐν τοῖς μοναστηρίοις τοῦ Ἄθω, οἱ δὲ κατὰ καιροὺς ἔφοροι τῆς ἐθν. βιβλιοθήκης ἦσαν ἄνδρες ἐκ τῶν μᾶλλον φιλοπατρίδων καὶ πεφωτισμένων.

Διὰ τῆς ἐφευρέσεως τῆς τυπογραφίας καὶ ξυλογραφίας ἐτέθη τέρμα εἰς τὴν ὡραίαν ταύτην τέχνην ἥτις τὴν σήμερον ἐξασκεῖται μόνον ἐπὶ κομψοτεχνημάτων ἐκ πολυτίμων ὑλῶν ἀποτελοῦσα τὴν καθ' αὐτὸ τέχνην τῆς μικρογραφίας.

Κ. ΓΕΛΒΕΡΤ

Η ΜΕΣΟΠΟΤΑΜΙΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΡΟΟΔΟΝ

Η ΕΥΦΟΡΟΣ καὶ ῥωμαντικὴ μεταξὺ τοῦ Τίγρητος καὶ τοῦ Εὐφράτου χώρα, ἡ «γῆ τῆς Ἐπαγγελίας» τῶν γραφῶν κατώρθωσε τέλος, ἔπειτα ἀπὸ αἰῶνας ὅλους Τουρκικῆς κακοδιοικήσεως καὶ ἀκαταστασίας, νὰ ἀπολαύσῃ τῶν ἀγαθῶν τοῦ πολιτισμοῦ. *Ὁ βίος τῶν κατοίκων τῆς Μεσοποταμίας* ἕνεκα τῆς διοικητικῆς ἀνικανότητος τῶν Τούρκων ἀφ' ἑνός, καὶ τῶν ἐπιδρομῶν τῶν Περσῶν καὶ τῶν Κούρδων ἀφ' ἑτέρου, εἶχε καταντήσει σχεδὸν ἀφόρητος. Διὰ νὰ ἀκμάσῃ ἡ ἐκτεταμένη ἐκείνη χώρα ἐχρειάζετο πρὸ παντὸς δημοσίαν ἀσφάλειαν καὶ κατασκευὴν καλοῦ σιδηροδρομικοῦ δικτύου. Οἱ Τοῦρκοι ὅμως κυβερνῆται, ἀποβλέποντες μᾶλλον εἰς τὴν αὔξησιν τῆς ἰδιαιτέρας των περιουσίας παρὰ εἰς τὴν πρόοδον τῆς χώρας, ὄχι μόνον οὐδὲν ἔπραττον πρὸς ἀποκατάστασιν σχετικῆς ἀσφαλείας καὶ τάξεως ἀλλὰ καὶ οἱ ἴδιοι μετεῖχον εἰς τὰς ἁρπαγάς, λῃστείας καὶ *ἄλλας αὐθαιρεσίας* τῶν νομάδων Ἀράβων καὶ Περσῶν.

Διὰ τῆς καταλήψεως τῆς Μεσοποταμίας ὑπὸ τῶν Ἄγγλων ἡ χώρα αὕτη ἐλυτρώθη ἐκ τῆς ἐρημώσεως εἰς ἣν εἶχε περιέλθει ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῶν Τούρκων. Ἤρκεσαν ὀλίγοι μῆνες Ἀγγλικῆς κατοχῆς διὰ νὰ μεταμορφώσουν τὴν χώραν. Μεγάλαι ἐκτάσεις τέως χέρσου ἐδάφους ἐκαλλιεργήθησαν χάρις εἰς τὰς προσπαθείας τῆς πολιτικῆς διοικήσεως καὶ ἡ κτηνοτροφία ἐπετέλεσε πρωτοφανεῖς διὰ τὴν χώραν ταύτην προόδους.

Τὸ ἄνοιγμα τῆς χώρας διὰ τῆς κατασκευῆς ἁμαξιτῶν ὁδῶν καὶ σιδηροδρόμων καὶ ἡ ἐξασφάλισις τῆς συγκοινωνίας συνετέλεσαν μεγάλως εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ ἐμπορίου ἐν Μεσοποταμίᾳ καὶ τὴν σημαντικὴν ἐλάττωσιν τῶν τιμῶν τῶν εἰδῶν τῆς πρώτης ἀνάγκης.

Ἓν ἀπὸ τὰ μεγάλα προσκόμματα διὰ τὴν πρόοδον τῆς γεωργίας ἐν τῇ χώρᾳ ἦτο κυρίως ἡ ἔλλειψις ὑδραυλικῶν ἔργων. Οἱ Ἄγγλοι εὐθὺς ἀπὸ τῶν πρώτων ἑβδομάδων τῆς κατοχῆς ἐπελήφθησαν τῆς κατασκευῆς ἔργων ὑδρεύσεως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν σχεδίων τὰ ὁποῖα Ἄγγλοι μηχανικοὶ κατὰ τὸ 1910 εἶχον χαράξῃ.

Ὁ Ἄγγλος διοικητὴς κατέβαλεν ἀμέσως πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως διαδόσῃ τὴν παιδείαν καὶ συνειθίσῃ τοὺς ἰθαγενεῖς εἰς τὴν τάξιν καὶ τὴν καθαριότητα. Ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς Ἀγγλικῆς κατοχῆς ἱδρύθησαν ἐν Μεσοποταμίᾳ δέκα τρεῖς προκαταρκτικαὶ κυβερνητικαὶ σχολαί, πολλὰ δημοτικὰ σχολεῖα λαμβάνοντα ἐπιδόματα ἐκ τῆς Κυβερνήσεως, ἓν Διδασκαλεῖον ὡς καὶ μία Γεωργικὴ καὶ Γεωδαιτικὴ σχολή.

Copyright by Underwood and Underwood, N. Y.
ΑΡΑΒΕΣ ΛΟΥΟΝΤΕΣ ΤΑΣ ΚΑΜΗΛΟΥΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΙΓΡΗΤΑ ΠΟΤΑΜΟΝ

Ἡ ἀντίθεσις μεταξὺ τῆς βελτιώσεως τῶν συνθηκῶν ἐν Μεσοποταμίᾳ καὶ τῶν γειτονικῶν διαμερισμάτων τῶν κατεχομένων ὑπὸ τῶν Τούρκων, ὅπου ἡ ἀκαταστασία καὶ ἡ πεῖνα κατήντησαν χρόνιοι νόσοι, ἔκαμε λαμπρὰν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς.

Ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς Μεσοποταμίας Βαγδάτῃ, ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς Ἀγγλικῆς κατοχῆς συνέστη ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἀπὸ δύο Μουσουλμάνους, ἕνα Ἑβραῖον καὶ ἕνα Χριστιανόν, ἵνα ἀναζωογονήσῃ τὸ ἐμπόριον καὶ δίδῃ τὰς ἀπαιτουμένας πληροφορίας ἐν σχέσει μὲ τὰς ἐμπορικὰς ἀνάγκας εἰς τὰς στρατιωτικὰς ἀρχὰς καὶ τὰ τελευταίως ἱδρυθέντα πολιτικὰ δικαστήρια.

Ἐντὸς τῆς πόλεως ταύτης βλέπει τις ἤδη πολυάριθμα αὐτοκίνητα μεταφέροντα προμηθείας διὰ τὸν στρατὸν τῆς κατοχῆς, τὰ ὁποῖα οἱ ἰθαγενεῖς παρακολουθοῦσι μετὰ περιεργείας, καὶ εἰς τὰς ὁδοὺς δὲν φαίνονται πλέον οἱ σωροὶ ἐκεῖνοι ἀκαθαρσιῶν οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦσιν ἰδιαίτερον χαρακτηριστικὸν τῶν Τουρκικῶν πόλεων τῆς Ἀνατολῆς.

Οἱ ἔμποροι ὑπεστηρίχθησαν ἀμέσως οἰκονομικῶς ὑπὸ τῶν Ἀγγλικῶν Τραπεζῶν καὶ ἡ κίνησις τοῦ *ἐμπορίου* ἔδωσεν ἀμέσως νέαν ζωὴν εἰς τὰς πόλεις τῆς χώρας ταύτης.

Ἕνεκα τούτου οἱ ἰθαγενεῖς εὐθὺς μετὰ τὴν *πάροδον ὀλίγων ἑβδομάδων* ἀπὸ τῆς καταλήψεως τῆς Μεσοποταμίας ὑπὸ τῶν Ἄγγλων ἤρχισαν νὰ θεωρῶσιν αὐτοὺς ὡς εὐεργέτας των καὶ ἤδη εὑρίσκονται εἰς ἐξαιρέτους σχέσεις μετὰ τῶν στρατευμάτων τῆς κατοχῆς.

Ὑπὸ τὴν σημερινὴν Εὐρωπαϊκὴν διοίκησιν λαμπρὸν διανοίγεται τὸ μέλλον διὰ τὴν εὔφορον ταύτην Ἀσιατικὴν χώραν.

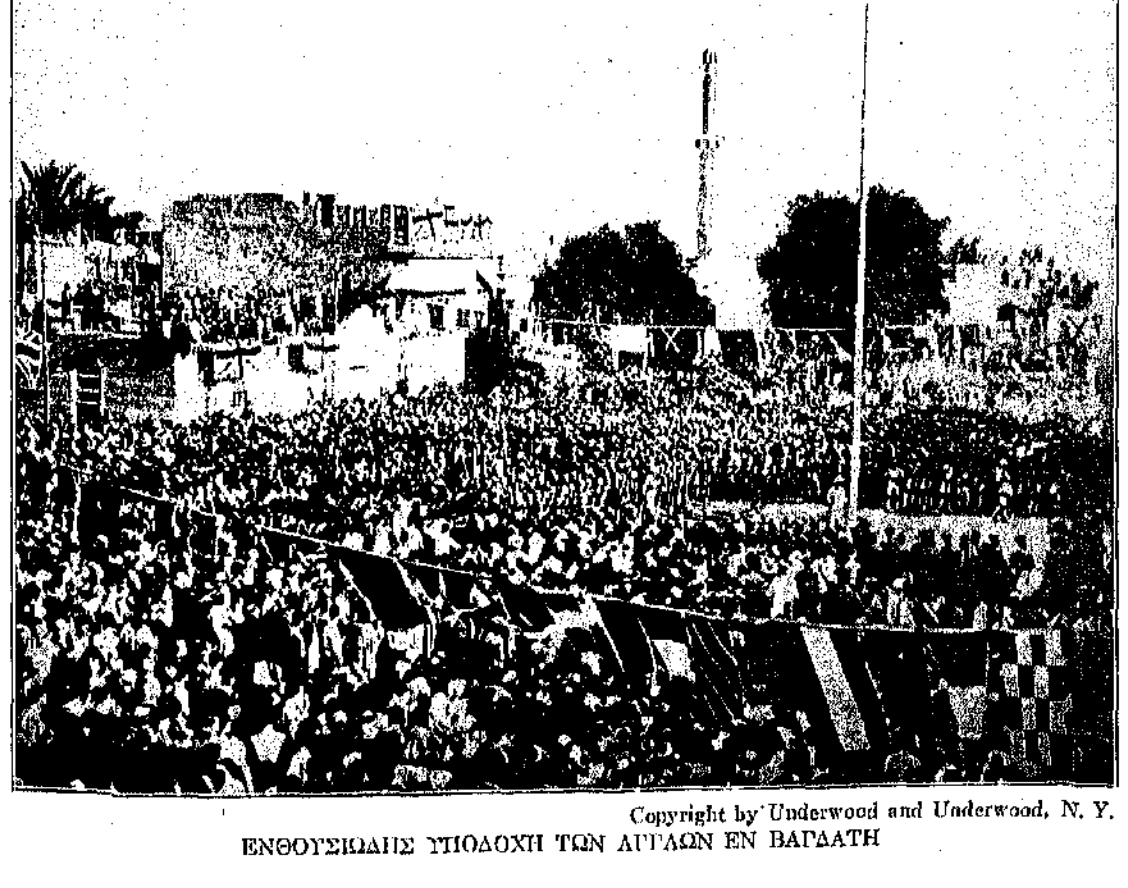

Copyright by Underwood and Underwood, N. Y.
ΕΝΘΟΥΣΙΩΔΗΣ ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ ΕΝ ΒΑΓΔΑΤΗ

PIERRE MAËL

ΤΟ ΑΚΡΟΓΙΑΛΙ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου).

Η ΝΥΞ ἦτο ἤρεμος. Ὁ οὐρανός, κατάφωτος, ἔδιδεν εἰς τὴν γῆν τὴν ἐντύπωσιν παρατεταμένου λυκόφωτος. Περιωρισμένος ἐντὸς τοῦ ἀπείρου ὑγροῦ μανδύου του, ὁ ὠκεανὸς ἄφηνε νὰ ἀκούεται ἡ μακρυνὴ καὶ διαλείπουσα ἠχὼ τοῦ σφυγμοῦ του, τοῦ φλοίσβου τῶν ὀκνηρῶν κυμάτων του, τὰ ὁποῖα μόλις ἔλειχον μὲ τὴν ὑγρὰν γλῶσσάν των τὴν ἐπιφάνειαν τῶν βράχων.

Ὁ τελωνοφύλαξ Χοὲλ Κονὰν ἐπηγαινοήρχετο ἀμέριμνος μὲ τὸ βαρὺ καὶ συρόμενον βῆμα τῶν σκοπῶν, οἱ ὁποῖοι περιπατοῦν ὄχι διότι αἰσθάνονται τὴν ἀνάγκην νὰ περιπατήσουν ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ ἀφήσουν τὸν ὕπνον νὰ τοὺς καταλάβῃ.

Αἴφνης, ὁ Κονὰν ἐστάθη καὶ ἔτεινε προσεκτικὸν τὸ οὖς. Ἡ ἐξησκημένη ἀκοή του ἀντελήφθη τὸν ἐλαφρὸν κρότον κλάδων πατουμένων ὑπὸ ποδὸς ἀνθρώπου καθὼς καὶ τὸν ψίθυρον φωνῆς ἐρχομένης ἐκ τοῦ δρόμου τοῦ Πλογγόφ.

Μηχανικῶς ἔσφιγξε τὸ ὅπλον του καὶ ἐπερίμενε. Τὰ βήματα ἐπλησίαζον, αἱ φωναὶ καθίσταντο πλέον εὐδιάκριτοι.

—Τίς εἶ; ἀνέκραξεν ὁ τελωνοφύλαξ.

—Φίλοι, ἀπήντησαν πάραυτα ἐκεῖνοι τῶν ὁποίων ἤκουσε τὸν ψίθυρον τῆς συνομιλίας.

Μετά τινας στιγμὰς ὁ Κονὰν εἶδε νὰ ἐμφανίζωνται δύο χωροφύλακες, τῶν ὁποίων διέκρινεν αὐτοστιγμεὶ καὶ πρῶτον ὅλων τὰ ἀργυρᾶ γαλόνια τῶν πηλικίων των.

Οἱ νεοαφιχθέντες ἐπλησίασαν.

—Ἀ! εἶναι ὁ Κονάν, ἀνέκραξεν ὁ χωροφύλαξ ὅστις προεπορεύετο τοῦ συντρόφου του. Ἐδῶ ἀκόμη φυλάττεις;

—Θὰ μείνω ἐδῶ ἕως τὴν ὥραν ποῦ θὰ κατέβῃ ἡ θάλασσα, ἀπήντησεν ὁ Κονάν. Καὶ σεῖς, ἐνωμοτάρχα, τί γυρεύεται τέτοια ὥρα εἰς αὐτὰ τὰ μέρη; Μήπως συμβαίνει τίποτα;

—Ναί, ὁ σύντροφός μου καὶ ἐγὼ ἀπὸ τὸ πρωὶ κυνηγοῦμε γιὰ νὰ πιάσουμε τὸν λῃστὴν ἐκεῖνον, τὸν Ὑάν.

—Καὶ τί τὸν θέλετε;

—Ὑπάρχει ἔνταλμα συλλήψεως ἐναντίον του.

—Ὥστε ἡ δουλειά του δὲν πάει καθόλου καλά.

—Βέβαια. Ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς δύο στρατιώτας ποῦ τοῦ ἐπετέθηκε τῆς πρὸ ἄλλαις εἰς τὸ δάσος, ἀπέθανε ἐνῷ τὸν πήγαιναν στὸ νοσοκομεῖο! Ὁ ἄλλος, εἶναι καὶ ἐκεῖνος σὲ κακὰ χάλια. Εἶναι κυριολεκτικῶς λάσπη ἡ δουλειά του.

—Σοβαρά, βλέπω, τὰ πράγματα.

—Καὶ δὲν εἶναι μόνον αὐτό. Ἀπὸ τοὺς τρεῖς ἀδελφοὺς μόνον ὁ Λὰν δὲν ἔπεσε στὸ κρεβάτι. Οἱ δύο ἄλλοι εἶναι σὲ κακὰ χάλια.

—Βρὲ τὸ γενναῖο παληκάρι, ὑπέλαβεν ὁ Κονάν, ἐνῷ μειδίαμα θαυμασμοῦ διὰ τὸν Ὑὰν διεγράφετο ἐπὶ τῶν χειλέων του.

—Πιθανόν, ἀπήντησεν ὁ ἐνωμοτάρχης. Αὐτὸ ὅμως δὲν ἐμποδίζει τὴν ὑπόθεσίν του νὰ εἶναι πολὺ κακή. Καὶ προσέθεσε μὲ στόμφον: Τὸ 309ον ἄρθρον τοῦ ποινικοῦ κώδικος ὁρίζει: «Ἐὰν τὰ δοθέντα κτυπήματα καὶ αἱ ἑκουσίως προξενηθεῖσαι πληγαί, χωρὶς ὅμως τὴν πρόθεσιν νὰ προξενήσουν θάνατον, ἐπέφερον θάνατον, ὁ ἔνοχος τιμωρεῖται μὲ ὡρισμένον ἀριθμὸν ἐτῶν καταναγκαστικῶν ἔργων».

Βαρειὰ σιωπὴ ἐπεκράτησεν ἐπί τινας στιγμάς, τὴν ὁποίαν διέκοψεν ὁ ἐνωμοτάρχης εἰπών:

—Μπᾶς καὶ τὸν εἴδετε;

—Ποῖον; ἀπεκρίθη ὁ Κονάν, ὅστις ἐφάνη ὡς ἐξυπνήσας ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἀπὸ βαθεῖαν ὀνειροπόλησιν.

—Τὸν Ὑάν, τὸν Ὑὰν-Ἀμπ-Βὸρ ὅπως τὸν ὀνομάζουν οἱ χωριανοί του. Γιὰ ποῖον ἄλλον ἤθελες νὰ σὲ 'ρωτῶ;

Ὁ τελωνοφύλαξ ἐφάνη διστάζων πρὸς στιγμήν, ὡς ἐὰν πάλη νὰ διεξήγετο εἰς τὴν καρδίαν του.

—Ὄχι, ἀπήντησεν ἀποφασιστικῶς μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων στιγμῶν. Ὄχι δὲν τὸν εἶδα. Ὑποθέτω πῶς θὰ πῆγε νὰ ψαρέψῃ.

—Ἀδύνατον, ὑπέλαβεν ὁ ἐνωμοτάρχης. Εἴδαμε τὸν Μπάρμπα Ἀρκ-Χὰν καὶ τοὺς τρεῖς γυιούς του νὰ καταγίνωνται νὰ φράξουν κάποιαν τρύπα τῆς βάρκας των, καὶ ὁ Ὑὰν ποῦ πάντα βγαίνει μαζῆ των, δὲν ἦταν ἐκεῖ. Ὥστε...

—Νόστιμο κι' αὐτό, ἀπήντησε γελῶν, ὁ τελωνοφύλαξ. Τὸν ξέρω ἐγὼ καλὰ τὸν Ὑάν. Σὲ κάποιο βράχο θὰ ἔχῃ σκαρφαλώσῃ καὶ κυττάζει ἀπ' ἐκεῖ τὴν θάλασσα.

—Εἶναι ὅμως περίεργον, εἶπεν ὁ δεύτερος χωροφύλαξ ἀναμιχθεὶς εἰς τὴν συνομιλίαν, πῶς δὲν τὸν συνήντησε κανεὶς μετὰ τὸν καυγᾶ. Ὡρισμένως κάπου θὰ κρύβεται.

—Δὲν λὲς καλλίτερα, Μεγνέρ, πῶς τὸν κρύβουν, ὑπέλαβεν ὁ ἐνωμοτάρχης. Καὶ μὰ τὴν ἀλήθεια, προσέθεσεν ἀφελῶς ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ νόμου, καὶ ἐγὼ νὰ τὸ 'ξευρα, δὲν θὰ τὸ 'λεγα σὲ κανένα. Μὰ τὴν πίστι μου!

—Καὶ γιατί; ἠρώτησεν ὁ Μεγνέρ, ὅστις ἦτο Ἀλσατὸς ἐπίμονος καὶ περιωρισμένου νοῦ, ὁ ὁποῖος δὲν ἠννόει οὐδὲ κατὰ κεραίαν νὰ παρεκκλίνῃ ἀπὸ τὰς διαταγὰς ποῦ ἐλάμβανε.

—Γιατί; ὑπέλαβεν ὁ ἐνωμοτάρχης. Ἐπειδὴ εἶναι πολὺ λυπηρὸ πρᾶγμα καμμιὰ φορὰ τὸ νὰ κάμνῃ κανεὶς τὸ καθῆκόν του. Δὲν σοῦ κοστίζει ἐσένα τὸ ὅτι εἶσαι ὑποχρεωμένος νὰ συλλάβῃς ἕνα γενναῖο παληκάρι ὅπως τὸν Ὑάν;

—Εἶναι ἔνοχος;

—Ἔνοχος, ἔνοχος... σὰν νὰ μὴν τὰ λὲς καλὰ τὰ πράγματα.

—Μὰ ἐσεῖς ὁ ἴδιος ἀνεφέρατε προτήτερα τὸν ποινικὸν νόμον...!

—Ναί, πράγματι, ἀπήντησεν ὁ ἐνωμοτάρχης Ζαρνιτίμ, τὸν ὁποῖον ἤρχισε νὰ καταλαμβάνῃ ὁ θυμός. Καὶ τί μ' αὐτό; Αὐτὸ δὲν ἐμποδίζει τὸν νόμον νὰ εἶναι πολὺ αὐστηρός. Γιατί, ἐπὶ τέλους τί ἔκαμεν ὁ Ὑάν; Ἐπειδὴ ξέκαμε δύο στρατιώτας, ποῦ τὸ κάτω κάτω τῆς γραφῆς τὸν εἶχαν ὑβρίσῃ; Σπουδαῖο πρᾶγμα, μὰ τὴν πίστι μου!

—Μὰ καὶ ὁ Ὑὰν ἦτο μεθυσμένος, ἔσπευσε νὰ προσθέσῃ ὁ χωροφύλαξ.

—Αὐτὸ δὲν εἶναι βέβαιον. Ἔπειτα καὶ ἂν τὸ παραδεχθοῦμε πῶς ἦτο μεθυσμένος, θὰ πῇ πῶς δὲν ἦταν κύριος τοῦ λογικοῦ του.

—Τόσο τὸ χειρότερον γι' αὐτό. Εἶναι ἀπηγορευμένον νὰ πίνῃ κανεὶς τόσον πολὺ ρακί.

Μὲ μίαν ἀπότομον καὶ ἐκφραστικὴν χειρονομίαν ὁ ἐνωμοτάρχης ἐπέβαλε σιωπὴν εἰς τὸν ὑποτακτικόν του, ἐνῷ ταὐτοχρόνως ἔλεγε:

—Τὸ ξέρεις πῶς τὸ παραξήλωσες, Μεγνέρ; Σὲ διατάττω οὔτε λέξι νὰ μὴ βγάλῃς πιὰ ἀπὸ τὸ στόμα σου. Ἢ μήπως νόμισες ὅτι ἐσὺ μόνο ξέρεις τὸν νόμον καὶ τὸ καθῆκόν σου; Ὅλοι τὰ ξέρουμε αὐτά, ἀλλά....

Καὶ ἀμέσως ἀλλάξας τόνον ὁ καλοκάγαθος ἐνωμοτάρχης, διότι ἐφοβήθη ὅτι εἶπε περισσότερα τοῦ δέοντος, ἐξηκολούθησε μὲ ἐπιτακτικὸν ὕφος!

—Αὐτὸ δὲν θὰ μ' ἐμποδίσῃ νὰ τοῦ περάσω τὰς ἁλυσίδας στὰ χέρια ἂν ἡ κακοτυχία μὲ κάμῃ νὰ τὸν συναντήσω.

—Πολὺ σωστά, ἀνέκραξεν ὁ τελωνοφύλαξ ὅστις διαρκοῦντος τοῦ ἀνωτέρω διαλόγου εἶχε βυθισθῇ εἰς σκέψεις. Ὁ Ὑὰν εἶναι ἕνα πολὺ καλὸ καὶ φρόνιμο παληκάρι. Εἶναι λιγάκι παράξενος καὶ ἰδιότροπος, ἀλλὰ εἶναι καὶ εἰλικρινής, γενναῖος σὰν λεοντάρι καὶ ἥσυχος σὰν ἀρνάκι. Κάτι πολὺ σοβαρὸ θὰ τοῦ συνέβη, γιὰ νὰ κάμῃ αὐτὸ ποῦ ἔκαμε. Ὅλοι τὸν ἀγαποῦνε, ἀκόμη καὶ ἐκεῖνοι ποῦ ἔπρεπε νὰ τὸν μισοῦν, προσέθεσε μὲ φωνὴν ταραγμένην ὁ Κονάν. Ἡ σύλληψίς του θὰ λυπήσῃ ὅλους τοὺς κατοίκους τοῦ Λεσκέφ. Ὁ πατήρ του, ὁ Ἀρκ Χάν, θὰ πεθάνῃ ἀπὸ τὴν λύπη του, γιατὶ ἔχει ἰδιαιτέραν ἀγάπη σ' αὐτὸν ὁ γερολύκος. Ἀμὲ ἡ ἀραβωνιαστικιά του; Θὰ τρελλαθῇ χωρὶς ἄλλο. Δυστυχισμένη Γκαΐδ!

—Ποία εἶναι αὐτὴ ἡ Γκαΐδ;

—Ἡ Γκαΐδ εἶναι ἡ κόρη τοῦ Γκυαρμὰτς, ποῦ ζῇ ἀπὸ τὰ ναυάγια. Εἶναι θεῖος τοῦ Ὑάν. Ἡ Γκαΐδ εἶναι πρώτη ἐξαδέλφη τοῦ Ὑὰν καί, γιὰ νὰ τὰ λέμε φανερά, ἡ ἀγαπητικιά του.

—Κατάλαβα, ὑπέλαβεν ὁ ἐνωμοτάρχης. Πρὸ ὀλίγου τὴν συναντήσαμε. Τί εὔμορφο κορίτσι ποῦ εἶναι. Γι' αὐτὸ καὶ 'μεῖς ἤρθαμε νὰ σὲ ρωτήσωμε. Μὰ ἀφοῦ μᾶς λὲς πῶς δὲν εἶδες τίποτα, πᾶμε νὰ φύγουμε. Ἀρκετὰ εἴπαμε. Ἐμπρός, Μεγνέρ, ἂς τὸ στρίβωμε.

Καὶ οἱ δύο χωροφύλακες ἀπεσύρθησαν ἀφοῦ ἔσφιξαν τὴν χεῖρα τοῦ Κονάν.

Δὲν εἶχον ὅμως πολὺ ἀπομακρυνθῇ, μόλις δὲ ὁ τελωνοφύλαξ εἶχε ἀκουμπήσῃ ἐπάνω εἰς τὸν τοῖχον τῆς καλύβης τὴν καραμπίναν του, καὶ σῶμα ἀνθρώπινον ὑψώθη ἔμπροσθέν του. Ἐνόμιζε κανεὶς πῶς εἶχε ἀναπηδήσῃ ἀπὸ τὴν γῆν. Ἡ μορφὴ ἐκείνη ἦτο μορφὴ γυναικός. Κρυμμένη ὅπως ἦτο ὄπισθεν τῆς καλύβης μέχρι τῆς ὁποίας εἶχε συρθῇ μὲ τὴν ἐπιτηδειότητα καὶ προσοχὴν τῶν ἀγρίων, εἶχεν ἀκούσῃ ὅλα ὅσα διημείφθησαν μεταξὺ τῶν τριῶν ἀνδρῶν.

—Γκαΐδ! ἤρθρωσεν ὁ Κονὰν ἀναγνωρίσας αὐτήν.

Χωρὶς δισταγμοὺς καὶ προλόγους ἡ Γκαΐδ ἤρχισε λέγουσα μὲ ἀπότομον ὕφος, μὲ τὸν λάρυγγα σφιγμένον ἀπὸ τὴν συγκίνησιν, μὲ τὸ βλέμμα ἀπαστράπτον ἀπὸ θυμόν:

—Ὥστε εἶναι ἀλήθεια αὐτὰ ποῦ ἔλεγαν; Μπορεῖ νὰ στείλουν τὸν Ὑὰν στὸ κάτεργο;

—Ἴσως μόνο στὴ φυλακή, ὑπέλαβεν ὁ τελωνοφύλαξ μετὰ δισταγμοῦ.

—Καὶ χωρὶς ἄλλο γιὰ πολὺν καιρό.

Ὁ τελωνοφύλαξ ἐχαμήλωσε τὴν κεφαλὴν χωρὶς νὰ ἀπαντήσῃ.

—Περιττὸ νὰ μοῦ πῇς, ἐκατάλαβα. Θὰ μᾶς χωρίσουν γιὰ πολὺν καιρό, ἴσως γιὰ πάντα.

Ἐδάγκωνε τὰ δάκτυλά της ἀπὸ τὴν ἀπελπισίαν. Ὡς ἐὰν ὅμως ἡ ἀπελπισία ἐγέννησε μέσα της μιὰ ἐξαφνικὴ ἀντίδραση, ἀνασηκώσασα τὴν κεφαλήν της εἶπε:

—Ὄχι, εἶναι ἀδύνατον. Αὐτὸ δὲν θὰ γίνῃ. Δὲν τὸ θέλω. Θὰ ἔχω ἀρκετὴν δύναμιν νὰ τὸ ἐμποδίσω.

—Ἀλλοίμονον! καὶ τί δύνασαι νὰ πράξῃς, ἠρώτησε μὲ βαθὺν στεναγμὸν ὁ Κονάν.

—Μήπως τὸ γνωρίζω καὶ ἐγώ; ἀπήντησεν ἡ Γκαΐδ. Ἂς μπορέσω μόνον νὰ τὸν ἀνεύρω, νὰ τοῦ ὁμιλήσω καὶ τότε θὰ 'δοῦμε. Ἀλλ' αὐτὸ εἶναι πολὺ δύσκολον. Γιατὶ κανεὶς δὲν τὸν εἶδε, οὔτε ὁ γέρος, καὶ ἐγὼ τοῦ κάκου τὸν ζητῶ ἀπὸ χθές. Φαίνεται ὅτι δὲν λαμβάνει ὑπ' ὄψιν του οὔτε τὴν ὑπόσχεσίν του ὅπως δὲν λαμβάνει ὑπ' ὄψιν του κανένα. Αὐτὸ εἶναι ποῦ μὲ ἀπογοητεύει περισσότερον ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα.

Ὁ τελωνοφύλαξ ἐκύτταξε προσεκτικὰ γύρω του καὶ κατόπιν εἶπε μὲ χαμηλὴν φωνήν.

—Γνωρίζω ποῦ θὰ τὸν εὕρῃς.

—Σύ; ἐκραύγασεν ἡ Γκαΐδ, προσηλώσασα ἐπ' αὐτοῦ βλέμμα ἐρευνητικὸν συγχρόνως καὶ ἐκπληκτικόν.

Ἐκεῖνος ἐφάνη ὡς νὰ προσεβάλλετο ἀπὸ τὸ ὕφος αὐτὸ τῆς κόρης.

—Καὶ γιατὶ σοῦ φαίνεται αὐτὸ παράξενο; εἶπε·

—Πῶς! νὰ γνωρίζῃς ποῦ κρύπτεται καὶ νὰ μή.... δὲν εἶπε τὴν λέξιν.... Καὶ ὅμως ἐνόμιζα.

Τὸ ὑπόλοιπον τῆς φράσεως ἐσταμάτησε εἰς τὰ χείλη τῆς Γκαΐδ, γεμάτης ἀπὸ συγκίνησι.

—Ἐνόμιζες ὅτι ἤμην κατάσκοπος καὶ προδότης, δὲν εἶναι ἀλήθεια; εἶπεν ὁ τελωνοφύλαξ μὲ πικρίαν, μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι οὕτω συνεπλήρωνε τὴν σκέψιν τῆς κόρης.

—Ὄχι, Κονάν, ὄχι, ἐκραύγασε μὲ τόνον διαμαρτυρίας αὕτη, τοὐναντίον θαυμάζω τὴν μεγαλοψυχίαν σου.

—Ἐὰν δὲν ὡμίλησα, τὸ ἔκαμα διὰ νὰ μὴ σὲ κάμω νὰ λυπηθῇς, Γκαΐδ, ἐψιθύρισεν ὁ τελωνοφύλαξ μὲ δακρυσμένα μάτια — ἂν καὶ — προσέθεσε — ἐνόμιζα ὅτι ἡ σιωπή μου αὐτὴ δὲν θὰ ὠφέλει εἰς τίποτε.

—Ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, Νοέλ, ἔχεις καλὴ καρδιά. Νά ἴάξίζεις αὐτό.

Καὶ ἐπάνω στὴν ἐκδήλωσι τῆς εὐγνωμοσύνης της, ἡ ψαροποῦλα ἔσφιγξε μὲ ὅλην τὴν δύναμίν της τὰς χεῖρας τοῦ τελωνοφύλακος.

—Ναί, ναί. Ἔχεις καλὴ καρδιά, εἶσαι γνήσιος Βρετόνος. Τὸ ἐπίστευα καὶ προτήτερα, μὰ τώρα δὲν ἔχω καμμίαν ἀμφιβολίαν.

Ἐκεῖνος τὴν ἀπώθησεν ὀλίγον.

—Πρόσεξε σ' αὐτὸ ποῦ κάνεις, εἶπε, διότι θὰ μὲ βλάψῃς πολύ! Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔκαμα, τὸ ἔκαμα μόνον καὶ μόνον διότι σὲ ἀγαπῶ!

—Τὸ ξεύρω, φτωχέ μου Χοέλ, εἶπεν ἡ κόρη θλιμμένα, ἀλλά, ἀλλοίμονον, καμμιὰ γυναῖκα δὲν μπορεῖ νὰ ἀγαπᾷ δύο ἄνδρας συγχρόνως. Εἶμαι ἰδική του, καὶ ἂν θέλῃ ἡ Ἁγία Ἄννα θὰ γίνω γυναῖκά του πρὶν περάσῃ πολὺς καιρός.

—Εἴθε νὰ πραγματοποιηθῶσιν οἱ πόθοι σου, Γκαΐδ. Ἐκεῖνο ποῦ ἐπιθυμῶ εἶναι ἡ εὐτυχία σου.

—Μπορῶ ὅμως νὰ σοῦ ὁρκισθῶ, Χοέλ, ὅτι ἐὰν δὲν ἀγαποῦσα τὸν Ὑάν, δὲν θὰ ἔπαιρνα ἄλλον ἄνδρα ἀπὸ σένα. Ὅμως ἐσὺ δὲν εἶσαι πραγματικὸς θαλασσινὸς— εἶσαι ἀπ' ὅλα, μ' ὅλον ὅτι εἶσαι καλὸς καὶ σ' ἀγαπῶ. Ἀλλ' ὁ καιρὸς μᾶς βιάζει. Πρέπει νὰ ἀνταμώσω τὸν Ὑάν. Πές μου ποῦ εἶναι τὸ καταφύγιόν του

Ὁ Κονὰν ἔβγαλε τὸ κασκέττο του καὶ ἔφερε τὸ χέρι του μπρὸς στὸ μέτωπό του, ὡς ἐὰν ἤθελε νὰ διώξῃ τὰς θλιβερὰς σκέψεις ποῦ τὸ περιεκύκλουν.

—Ἔχεις δίκαιον, εἶπε, ὁ καλὸς χριστιανὸς χωρὶς θλῖψιν πρέπει νὰ διευθύνεται πρὸς τὸ σημεῖον ποῦ τοῦ δείχνει ἡ συνείδησίς του καὶ ἂν ἀκόμη αὐτὸ τὸ σημεῖον εἶναι σκόπελος ἐφ' οὗ εἶναι βέβαιος ὅτι θὰ ἀπολεσθῇ.

Καὶ ἀμέσως μεταβάλλων τόνον, ἐπρόσθεσε:

—Ἄκουσε! ὁ Ὑὰν δὲν εἶναι μακρυὰ ἀπ' ἐδῶ. Δὲν κρύπτεται καὶ αὐτὸ ἴσως εἶναι ἡ αἰτία ποῦ δὲν ἀνεκαλύφθη. Καὶ σήμερον ἀκόμη, ὅταν ἔδυεν ὁ ἥλιος, τὸν εἶδα μὲ τὰ ἴδιά μου τὰ μάτια πάνω ἀπὸ τοὺς σκοπέλους τοῦ ἀκρωτηρίου, πέρα κεῖ. Ἐδείκνυε πρὸς τὴν Τρύπαν τοῦ Διαβόλου. Μοῦ φαίνεται δὲ ὅτι τώρα ἀπὸ μερικὸ καιρὸν ἔχει ἐγκατασταθῇ μονίμως ἐκεῖ.

—Ναὶ τώρα ἀπὸ μερικὸ καιρό, ἐπανέλαβεν ἡ Γκαΐδ μελαγχολικά. Ναί, ἔτσι εἶναι. Τώρα δὲν μὲ παίρνει πλειὰ μαζί του. Τώρα ἀπὸ μερικὸ καιρὸ ἔγινε ἀκόμη μελαγχολικώτερος. Ὅταν εἶμαι μαζύ του φαίνεται ἀφηρημένος, σὰν νὰ ὀνειροπολῇ. Πολλὲς φορὲς σκέπτομαι καὶ προσπαθῶ νὰ φαντασθῶ τί πρᾶγμα ἔχει παρεμβληθῇ μεταξύ μας. Τότε μὲ πιάνει ζάλη. Μοῦ φαίνεται πῶς τὸ ἔδαφος ξεγλυστρᾷ κάτω ἀπὸ τὰ πόδιά μου ὅπως ἡ κινητὴ ἄμμος τῆς ἀκρογιαλιᾶς ὅταν εἶναι ἄμπωτις ὑποχωρῇ πίσω ἀπὸ τὰ βήματα τοῦ ψαρᾶ. Χοέλ, φίλε μου, φοβοῦμαι.

—Διῶξε ταῖς μαύραις αὐταῖς ἰδέαις Γκαΐδ. Ὁ Ὑὰν δὲν μπορεῖ νὰ σὲ λησμονήσῃ. Μήπως δὲν εἶσαι ἡ πλειὸ ὤμμορφη κόρη, τὸ πλειὸ ἐπιθυμητὸ πλάσμα σὲ ὅλην ἐδῶ τὴν παραλία μας, ὅπως κι' αὐτός, διὰ τοὺς ἴδιους αὐτοὺς λόγους εἶναι τὸ πλειὸ ζηλευτὸ παλληκάρι; Εἶναι τόσο εὐτυχισμένος μὲ τὴν ἀγάπη σου, ὥστε νὰ μὴ μπορῇ νὰ σὲ λησμονήσῃ.

—Ὁμιλεῖς σὰν ἄνδρας ποῦ θὰ ἤθελε νὰ ἦτο στὴ θέσι τοῦ Ὑάν, Χοέλ, εἶπεν ἡ κόρη κινοῦσα θλιμμένα τὴν κεφαλήν.

—Ἀλλ' ἐγώ, γυναῖκα ὅπως εἶμαι καὶ ἄμαθη, προμαντεύω πράγματα τὰ ὁποῖα σὺ οὔτε νὰ ὑποπτεύσῃς μπορεῖς.

—Μήπως ἀρχίζει νὰ σὲ πιάνει ἡ ζήλεια;

—Καὶ μὲ τοῦτο τί; ἐκραύγασεν ἡ ψαροποῦλα μὲ τὸ βλέμμα ἀναμμένο ἀπὸ μιὰ ἄγρια φωτιὰ πάθους. Ἀ! αὐτὴ ἡ Μαριάννα, νά! ἐπρόσθεσε μὲ σφιγμένα τὰ δόντια, αἰσθάνομαι πῶς τὴν μισῶ.

—Τὴν Μαριάνναν! εἶπεν ὁ Χονὰν μὲ ἔκπληξιν, αὐτὴν τὴν ψυχοκόρην τῆς γρηᾶς Τίνας Καντός, ποῦ εἶναι σχεδὸν ἄγνωστη στὰ μέρη μας. Τὸ μυστηριῶδες αὐτὸ πλάσμα ποῦ σὰν φάντασμα βλέπει κανεὶς νὰ περιπλανᾶται πάνω σταῖς κορφαῖς τῶν κρημνῶν τῆς ἀκτῆς, καὶ τὸ ὁποῖον τώρα δύο 'μέρες ἐφάνηκε ξανὰ πάλιν;

—Ναὶ γι' αὐτὴν λέγω τὴν Μαριάνναν! Μήπως δὲν εἶναι ἀρκετὰ ὤμμορφη; Ὁ τελωνοφύλαξ ὕψωσε τοὺς ὤμους του.

—Εἶσαι τρελλή, Γκαΐδ! Ἡ γρηὰ Τίνα ἀνέθρεψε τὴν κόρη της εἰς τὸ μοναστῆρι, στὸ Κουΐμπέ, ὅπως ξεύρεις καλά. Τὴν ἔκαμε ντεμουαζέλλα. Πῶς θέλεις ὁ Ὑὰν ἕνας ψαρᾶς, νὰ χάσῃ τὰ μυαλά του τόσον ὥστε νὰ θελήσῃ νὰ ἐγκαταλείψῃ ἐσένα γιὰ μιὰ ντεμουαζέλλα;

Ἡ Γκαΐδ ἐκάλυψε τὸ πρόσωπόν της καὶ μὲ τὰ δυό της χέρια καὶ ὁ Χοὲλ εἶδε νὰ τρέχουν χονδρὰ δάκρυα ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ δάκτυλά της.

—Ναί, μὰ ξεύρεις, πτωχέ μου Χοέλ, πῶς ὁ Ὑάν μου δὲν εἶναι πλέον ἕνας ψαρᾶς. Δὲν τὸν παρετήρησες ποτὲ μὲ προσοχή. Εἶναι καμωμένος σὰν ἕνας κύριος ἀπὸ τὴν πόλι. Ὁμιλεῖ τόσον ὤμμορφα καὶ ὅταν τὰ λόγια βγαίνουν ἀπὸ τὸ στόμα του τὰ μάτιά του λάμπουν ὅπως αἱ μέδουσαι στὸ σκοτάδι. Κι' ἔπειτα ξεύρεις γιατὶ ἐμάλωσε προχθές;

—Ὄχι! μὰ καὶ σὺ πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ τὸ ξεύρῃς;

—Ὤ! τὸ ἐμάντευσα. Ἄλλως τε καὶ αὐτὸς μοῦ εἶχε εἰπῇ κάτι τι. Μεταξὺ τῶν νέων ποῦ εἶχε ρίξει κάτω στὸ μάλωμα, ἦτο καὶ ὁ Λὰν καὶ οἱ ἀδελφοί του. Αὐτὸς ὁ Λὰν ἀπὸ τὸ Πλουγκαστέλ. Ἔ! λοιπόν! Ὁ Ὑὰν τοὺς ἐμίσει διότι εἰς τὸ Πλοσκὼφ τὸν εἶχον ἀποκαλέσει «χωρὶς ὄνομα». Καὶ σὺ γνωρίζεις ὅτι ὁ θεῖός μου Ἀρχάν, ὁποῖος τὸν ἀγαπᾷ περισσότερον καὶ ἀπὸ τὰ ἴδιά του τὰ παιδιά, δὲν τὸν ὀνομάζει ποτὲ «παιδί μου».

—Ἀ! ἔκαμε ὁ τελωνοφύλαξ σκεπτικός, ἀφοῦ μοῦ λέγεις αὐτά;

Ἡ Γκαΐδ ἐσκίρτησε.

—Καὶ εἶναι καὶ ἄλλα ἀκόμη. Πρέπει ὅμως νὰ τὸν ἴδω. Μοῦ εἶπες πῶς θὰ τὸν εὕρω εἰς τὴν Τρύπαν τοῦ Διαβόλου, δὲν εἶναι ἔτσι;

Μὲ τὸ βλέμμα ἐπῆρε τὴν καταφατικὴν ἀπάντησιν ἀπὸ τὸν φύλακα. Ἔπειτα τρέχουσα ὥρμησε πρὸς τὸ χεῖλος τοῦ κρημνοῦ, καί, χωρὶς νὰ φοβᾶται ὅτι θὰ ξεσχίσῃ τὰ γυμνὰ πόδιά της πάνω στοὺς αἰχμηροὺς βράχους, μὲ πείσμονα τόλμην ἤρχισε νὰ καταβαίνῃ τὰ ὀλισθηρὰ σκαλιὰ τῆς σκάλας, ὅπου ἐξηφανίσθη.

Τὸ θέαμα τῆς ὡραίας κόρης σκιαγραφομένης καθαρὰ πάνω στὸ ἑσπερινὸ σκιόφως καὶ περιβαλλομένης ἀπὸ ταῖς λευκαῖς ἀκτῖνες τῆς σελήνης ἦτο ἀληθῶς φανταστικόν.

Καὶ ὁ Κονάν, μὲ σφιγμένη τὴν καρδιὰ στηριζόμενος πάνω στὴ κάννη τοῦ τυφεκίου του, μὴ δυνάμενος πλέον νὰ συγκρατήσῃ τὰ δάκρυά του τὰ ὁποῖα ἔπεφταν ἕνα ἕνα πάνω στὸ μαυρισμένο χάλυβα, τὴν ἔβλεπε φεύγουσαν, ἐνῷ ἕνα πικρὸ παράπονο ἐξήρχετο ἀπὸ τὰ χείλη του.

—Καὶ νὰ ξεύρῃ κανεὶς πῶς αὐτὴ τὸν ἀγαπᾷ. Γιατὶ εἶναι ἀλήθεια πλειὰ πῶς ἐκεῖνος δὲν τὴν ἀγαπᾷ. Δυστυχισμένη Γκαΐδ! Δὲν ἤθελα νὰ πῶ τίποτε. Ἀλλ' ἂν καὶ αὐτὴ ἔβλεπε ὅπως εἶδα ἐγώ, πρὸ ὀλίγου, ὅταν ἦλθεν ἡ ἄλλη ἡ ντεμουαζέλλα, τὸν Ὑάν της νὰ σέρνεται ἀπὸ 'πίσω της καὶ νὰ τὴν ἀκολουθῇ, θὰ πέθαινε ἀπὸ τὴν ζήλειά της.

IV

Ἡ κόρη ἔτρεχεν εἰς τὴν ἀκτήν. Ἐπήγαινεν ἐκεῖ ὅπου τὴν ὡδήγει ὁ ἔρως της. Κόρη τῆς ἀκρογιαλιᾶς ἤξευρε καὶ τοὺς κινδύνους καὶ τὰς ἐκπλήξεις της. Ἤξευρε κρυμμένους κρημνούς, τὰς παγίδας τὰς ὁποίας ἡ φύσις εἶχε στήσει ἐδῶ κι' ἐκεῖ, πέριξ τῶν φοβερῶν σπηλαίων τὰ ὁποῖα εἶχε σκάψει, ἐγνώριζε τοὺς ἀπαισίους μύθους καὶ τὰ διαβολικὰ ὀνόματα τῶν ἄντρων της. Διότι μόνον μῦθοι καὶ παραδόσεις ἀποτελοῦν τὴν ἱστορίαν τῶν ἀκτῶν τούτων.

Ἂν πάγῃ κανεὶς εἰς τὸ Πλογκὸφ-τοῦ-Ἀσκητῆ, θὰ μάθῃ ὅτι τὸ ὄνομα αὐτὸ ἐδόθη εἰς τὸ μέρος τοῦτο τῆς παραλίας διότι ἐκεῖ ἀκριβῶς εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀβύσσου εἷς μοναχὸς ἐσταμάτησε τὸν Σατανᾶν. Ἀπὸ ποῦ λοιπὸν θὰ ἤρχετο ὁ ἐπικατάρατος παρὰ ἀπὸ τὰ βάθη τοῦ ἀχανοῦς τούτου κρημνοῦ ὅπου τὰ κύματα αἰώνια μουγκρίζουν, ἀπὸ ὅπου, ὡς λέγουν οἱ ψαράδες, βλέπει κανεὶς νὰ βγαίνουν τὴν νύκτα θειοῦχοι φλόγες; Ποῖον ἄλλο καταλληλότερον ὄνομα θὰ ἐδίδετο εἰς τὸ βάθος τῆς ἀβύσσου αὐτῆς παρὰ «Τρύπα τοῦ Διαβόλου»;

Ἡ Τρύπα τοῦ Διαβόλου ἠνοίγετο εἰς τὸ βάθος τῆς κλίμακος ἥτις ἐτελείωνε ἐκεῖ. Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ πλησιάσῃ εἰς αὐτὴν ὅταν εἶναι φουσκοθαλασσιά. Τὰ κύματα εἰσρέουν ἐκεῖ ἀφοῦ διαγράψουν πολλὰς καμπὰς καὶ ὅταν φθάσουν μέχρι τοῦ σκοτεινοῦ σπηλαίου ἀρχίζουν νὰ στριφογυρίζουν μὲ γογγυσμοὺς σὰν νὰ ἦσαν ψυχαὶ σὲ ἀγωνίαν.

Ἐκεῖ κατηυθύνετο ἡ Γκαΐδ, μέσα στὸ σκοτάδι τῆς νύκτας, μὲ τὸ ἤρεμον θάρρος τὸ ὁποῖον τῆς ἐνέπνεεν ὁ ἔρως της. Εἰς κάθε ἄλλην περίστασιν ἡ νεαρὰ κόρη θὰ ᾐσθάνετο ρῖγος εἰς ὅλον της τὸ σῶμα ἐὰν εὑρίσκετο εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ εἰς τοιαύτην ὥραν καὶ τίποτε δὲν θὰ τὴν ἔκαμνε νὰ ἀποφασίσῃ νὰ ὑπερπηδήσῃ τὴν στενὴν λωρίδα τοῦ λιμνάζοντος ὕδατος τὸ ὁποῖον εὑρίσκετο πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ σπηλαίου. Εἰς τὰ σκοτεινὰ ἐκεῖνα βάθη παρετήρει τις παραδόξους φωσφορισμοὺς οἵτινες ἀναμφιβόλως ὠφείλοντο εἰς τὰς μυριάδας τῶν θαλασσίων ἀννυλίδων ἅτινας τὰ κύματα ἀποθέτουν ἐπὶ τῶν βράχων κατὰ τὰς πλημμύρας. Ἐνίοτε οἱ φωσφορισμοὶ αὐτοὶ κατέκλυζον μὲ γλυκὺ φῶς τὰ πλευρὰ τῶν κρημνῶν. Τότε τὰ ἐσωτερικὰ τοιχώματα τοῦ σπηλαίου ἐκαλύπτοντο ἀπὸ ἓν κυανῶδες φῶς καὶ οἱ θόλοι ἐφαίνοντο κρυμμένοι πίσω ἀπὸ ἓν ἀπαίσιον σκιόφως. Πόσον βαθειὰ εἰς τὸν βράχον ἔφθανεν ἡ ὑπόγειος αὐτὴ κατοικία; Ἀπὸ ποίου μυστηριώδους φρέατος εἶχε τὴν ἀρχήν της;

Οὐδεὶς τὸ ἐγνώριζεν οὔτε ἠδύνατο νὰ εἴπῃ. Κανεὶς ἀπὸ τοὺς ψαράδες δὲν ἐσκέφθη ποτὲ νὰ προχωρήσῃ ἐντὸς τοῦ φοβεροῦ αὐτοῦ σπηλαίου. Λέγουσιν ὅτι τὰ ὕδατα τῆς θαλάσσης σχηματίζουσιν ἐντὸς τῆς ὀπῆς ταύτης ἓν εἶδος μικροῦ κόλπου ὅπου χύνεται μυστηριώδης ποταμὸς τρέφων τυφλοὺς ἰχθεῖς. Τοῦτο φαίνεται μᾶλλον ἀποτέλεσμα παραδόσεων παρὰ γεγονὸς ἐξακριβωθὲν ἐκ τῆς πείρας τῶν συγχρόνων. Ἄλλως τε τίποτε τὸ ἀφύσικον δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν θεωρίαν αὐτήν. Εἰς τὴν λογικὴν ὅμως ταύτην ὑπόθεσιν οἱ ναυτικοὶ κάμνουσι ὑπερφυσικὰς προσθέσεις. Πιστεύουσιν ὅτι ὁ κόλπος οὗτος εἶναι τόσον βαθὺς ὥστε ὁ πυθμήν του φθάνει μέχρι τῶν ἐγκάτων τῆς γῆς, καὶ ὅτι κρύπτονται εἰς αὐτὸν τέρατα τὰ ὁποῖα ὅμως δὲν δύνανται πάντοτε νὰ διαφεύγωσι τὰ βλέμματα τῶν ἁλιέων.

(Ἀκολουθεῖ).

ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος).

δογμάτων τοῦ ἀρχαίου θεοκρατικοῦ συστήματος τοῦ Μωϋσέως καὶ τοῦ 'Ααρών.

Σημαντικωτάτην θέσιν μεταξὺ τῶν ἀποστόλων τοῦ Ἑλληνισμοῦ κατέχει ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ Ἀντίοχος ὁ Ἐπιφανής, ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ ὁποίου αἱ ἀρχαῖαι Ἰουδαϊκαὶ πόλεις διερρυθμίσθησαν κατὰ τὰ Ἑλληνικὰ πρότυπα, εἰς ἑκάστην δὲ ἐξ αὐτῶν ἐδόθη πλήρης ἐλευθερία καὶ αὐτοδιοίκησις συμφώνως πρὸς τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν καὶ τῆς Σπάρτης. Ἡ δὲ μεταβολὴ αὕτη δὲν ἐπεβλήθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως ὡς ἀναμορφωτικὸν μέτρον χάριν τῶν ὑπηκόων του, ἀλλὰ παρεχωρήθη ὑπ' αὐτοῦ ὡς χάρις, ὡς ἀναγνώρισις τῶν πόθων καὶ τῶν φυσικῶν κλίσεων τοῦ λαοῦ, ὅστις ἐν τῷ Ἑλληνισμῷ διεῖδε τὸ τελειότερον σύστημα πολιτικῆς διοικήσεως καὶ κοινωνικῆς ζωῆς.

Ἐντὸς ὀλίγου χρόνου τὰ Ἰουδαϊκὰ ὀνόματα μετεφράσθησαν ἢ μετεβλήθησαν ἐπὶ τὸ Ἑλληνικώτερον. Ὁ Ἰσούας ἔγεινεν Ἰάσων, ὁ Ἐλιακὶμ Ἄλκιμος καὶ οὕτω καθεξῆς. Εἰς τὸ κέντρον τῆς Ἱερουσαλὴμ ἱδρύθη Ἑλληνικὸν γυμναστήριον, ἡ νεολαία τῆς Ἰουδαϊκῆς ἀριστοκρατίας ἐσχημάτισε σῶμα Ἐφήβων, περιήρχετο δὲ τὰς ὁδοὺς ἐνδεδυμένη Ἑλληνικὰς ἐνδυμασίας, χλαμύδας καὶ πλατυγύρους πετάσσους. Αἱ γυναῖκες ἐδοκίμασαν τὰς πρώτας συγκινήσεις τῆς ἀτομικῆς ἐλευθερίας, οἱ ἄνδρες ἐξύρισαν τὰς μακρὰς καὶ ἀπηρχαιωμένας γενειάδας καὶ νέον καθεστὼς ἱδρύθη ἐκεῖ παρεμφερὲς πρὸς τὸ ὑφιστάμενον ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς πόλεσιν. Αἱ τάξεις τῶν ἀντιδραστικῶν Χασιδὶμ ἢ Πιστῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ ἀρχιερεὺς Ὀνίας, ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἠραιοῦντο ἕως ὅτου κατήντησεν ὥστε οἱ Πιστοὶ νὰ θεωρῶνται ὡς ὀπισθοδρομικοί, ὡς ἄνθρωποι περιωρισμένης ἀντιλήψεως, μὴ βλέποντες τὸ φῶς. Ἐπὶ τέλους ὁ Ἑλληνισμὸς κατίσχυσε τελείως εἰς τὴν χώραν τοῦ Ἰσραήλ. Ὁ Ἰεχωβᾶς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ Διός, ὁ ἀρχαῖος ναὸς τοῦ Σολομῶντος μετετράπη εἰς Ἑλληνικὸν καὶ ἡ περιτομὴ κατηργήθη. Ἡ κατάστασις αὕτη ἐξηκολούθησεν ὑφισταμένη καὶ μετὰ τὴν Ἰουδαϊκὴν ἐπανάστασιν καὶ μετὰ τὴν κατάκτησιν τῶν Ἑλληνικῶν ἀποικιῶν ὑπὸ τῆς Ρώμης. Τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα καὶ ὁ Ἑλληνικὸς πολιτισμός, αἱ Ἑλληνικαὶ τέχναι καὶ τὸ Ἑλληνικὸν ἐμπόριον ἤκμαζον ἐν Ἱερουσαλὴμ κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Χριστοῦ.

Καὶ ἀναπολεῖ ἀκόμη ὁ Ἕλλην ὅτι ὀλίγους αἰῶνας μετὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἡ Ἱερουσαλὴμ ἀνταπέδωσε τὴν εὐγνωμοσύνην της πρὸς τὴν Μητρόπολιν Ἑλλάδα διὰ τὰ φῶτα τοῦ πολιτισμοῦ, τὰ ὁποῖα εἶχε λάβη, πέμψασα πρὸς αὐτὴν διὰ τοῦ Παύλου καὶ τοῦ Διονυσίου τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Σωτηρίας. Τότε ἡ Πυθία τοῦ Δελφικοῦ Ἀπόλλωνος ἔψαλε τὸ κύκνειον ᾆσμά της καὶ ἐξηφανίσθη εἰς τὰ ἔγκατα τῆς γῆς λέγουσα:

> Παῖς Ἑβραῖος κέλλεταί με
> τόνδε δόμον προλιποῦσ'
> εἰς εὐρὺν Ἅδην ἱκέσθαι.

Ὁ Ἑβραῖος Παῖς ἦτο ὁ υἱὸς τῆς Παρθένου, ὁ Διδάσκαλος τῆς Ἱερουσαλὴμ, ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.

Τοιαῦτα ὀνειροπολεῖ ὁ Ἕλλην ἐφ' ὅσον κρίνεται ἡ τύχη τῆς Ἱερουσαλὴμ. Μὲ αὐτὰ τὰ ἐθνικά, θρησκευτικὰ καὶ ἱστορικὰ δικαιώματα ἐπὶ τῶν Ἁγίων Τόπων ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς σήμερον προβάλλει ἀπαιτητὴς μιᾶς σπουδαιοτάτης γωνίας τῆς πατρικῆς του κληρονομίας, δικαιώματα ἰσχυρότερα ἐκείνων, τὰ ὁποῖα προβάλλουσιν ἕτεραι ἐθνικότητες ὁρμώμεναι μόνον ἐκ συμφεροντολογίας καὶ πολιτικῶν ὑστεροβουλιῶν.

Μὲ τὰς Ἀθήνας, τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ, τὰς τρεῖς αὐτὰς αἰωνίας ἑστίας τῶν φώτων καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, μία μεγάλη καὶ ἡνωμένη Ἑλλὰς θὰ εὐηργέτει τὸν κόσμον πολὺ περισσότερον εἰς τὸ μέλλον παρ' ὅ,τι εὐηργέτησεν αὐτὸν εἰς τὸ παρελθόν. Α

ΑΦΑΙΡΕΣΑΤΕ ΤΟΥΣ ΚΑΛΟΥΣ ΣΑΣ ΔΙΑ ΤΗΣ ΧΕΙΡΟΣ

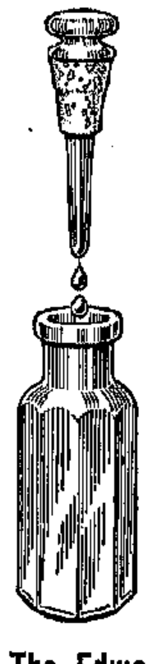

Ἐὰν ἐπιθέσητε ὀλίγας σταγόνας τοῦ φαρμάκου Freezone ἐπὶ τῶν ἠρεθισμένων καὶ πονούντων κάλων σας, ὁ ἐρεθισμὸς σταματᾷ ἀμέσως καὶ ἐντὸς ὀλίγου οἱ κάλοι ζαρώνουν καὶ ἠμποροῦν ν' ἀφαιρεθῶσι διὰ τῶν χειρῶν χωρὶς τὸν παραμικρὸν πόνον. Τὸ

FREEZONE

ἀφαιρεῖ τοὺς μαλακοὺς καὶ σκληροὺς κάλους, καὶ τοὺς μεταξὺ τῶν δακτύλων. Δὲν ἐρεθίζει οὔτε φλογίζει τοὺς ἱστοὺς ἢ τὸ δέρμα. Δὲν αἰσθάνεσθε πόνον οὔτε πρὸ οὔτε μετὰ τὴν ἐπίθεσιν αὐτοῦ.

Κυρίαι! Κρατεῖτε πάντοτε εἰς τὸ συρτάρι σας ἓν φιαλίδιον Freezone καὶ μὴ ἀφίνητε τοὺς κάλους σας νὰ σᾶς ἐνοχλοῦν.

Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ φαρμακεῖα τῶν Ἡν. Πολ. καὶ τοῦ Καναδᾶ.

The Edward Wesley Co. Cincinnati, Ohio.

Trans-Continental Merchants, Inc.

Μηχανικοὶ καὶ ἐξαγωγεῖς ὑλικῶν σιδηροδρόμων, ναυπηγείων καὶ οἰκοδομησίμων ὑλῶν

ΜΗΧΑΝΑΙ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ, ΗΛΕΚΤΡΙΚΑΙ
ΥΔΡΑΥΛΙΚΑΙ ΚΑΙ ΠΟΤΙΣΤΙΚΑΙ

Ἐξαγωγὴ παντὸς εἴδους μετάλλων, γεωργικῶν ἐργαλείων, σιδηρικῶν καὶ τεχνικῶν ἐργαλείων.

Ζητοῦμεν ἀξιοχρέους ἀντιπροσώπους εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος, Αἰγύπτου καὶ Ἀνατολῆς, ἐπὶ γενναίᾳ μεσιτείᾳ.

Trans-Continental Merchants, Inc.

80 MAIDEN LANE, NEW YORK, U. S. A.

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: TRANCENTAL, NEW YORK

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΕΛΛΗΝΙΣΤΙ

LIVIERATO-KIDDE CO.
ΕΞΑΓΩΓΕΙΣ

106 WALL ST. NEW YORK.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΡΑΒΑΖΟΥΛΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
ΕΞΑΓΩΓΕΙΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
ΕΝ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

RAVAZULA BROS. MADISON & PEARL STREETS . . NEW YORK U. S. A. . .

Τηλέφωνον Worth 3254-3255

FREDERICK REED CORPORATION

28 SOUTH WILLIAM ST., NEW YORK.

Ἐκλεκτὰ φαρμακευτικὰ καὶ χημικὰ προϊόντα.
Εἰδικοὶ διὰ ταχεῖς ἐφοδιασμοὺς Νοσοκομείων,
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ: BROAD 5598

ECONOMOU TRADING CO.

ΕΞΑΓΟΜΕΝ: Ὑφάσματα, Δέρματα, Γεωργικὰ Ἐργαλεῖα, Ἠλεκτρικὰ Εἴδη, Σιδηρικά, Χημικὰ Προϊόντα καὶ ὅλα ἐν γένει τὰ Ἀμερικανικὰ προϊόντα.

ΕΙΣΑΓΟΜΕΝ: Ὅλα τὰ Ἑλληνικὰ καὶ Ἀνατολικὰ προϊόντα.
Γράψατε ἢ τηλεγραφήσατε διὰ πληροφορίας καὶ τιμάς:

ECONOMOU TRADING CO.

59-61 PEARL STREET, NEW YORK, U. S. A.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ECONOTRADE NEW YORK

ΠΩΣ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΡΩΜΑΛΕΟΙ ΚΑΙ ΧΑΛΥΒΔΙΝΟΙ ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ;

Ἄνδρες γεμᾶτοι σφρῖγος, δύναμιν καὶ ζωὴν—Ἄνδρες ἐπιτυγχάνοντες εἰς τὸν βίον.

Ἰατρὸς ἐξηγεῖ τὸ μυστικὸν τῆς ἰσχύος τῶν νεύρων, τῆς ὀξείας καὶ ζωηρᾶς ἀντιλήψεως καὶ τῆς μεγάλης φυσικῆς ἐνεργητικότητος—λέγει:

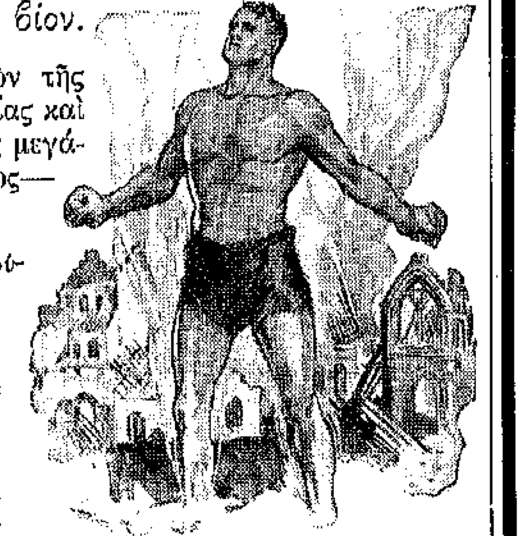

Θὰ κάμῃ ὁ πόλεμος ὥστε νέα γενεὰ νὰ παραχθῇ ἀπὸ ὑπερανθρώπους ὁμοίους πρὸς τοὺς ἀθλητὰς τοῦ παλαιοῦ κόσμου;

Τὸ Nuxated Iron προσδίδει δύναμιν καὶ ἐνεργητικότητα εἰς τὸ αἷμα τῶν ἀνδρῶν.

Οἱ ἄνδρες οἱ ἔχοντες σιδηροῦχον αἷμα —ὁμοῦ μετὰ τῶν ὑπὸ τοῦ πολέμου σκληραγωγημένων ἀνδρῶν, οἵτινες ἐπιστρέφουν ἀπὸ τὰ στρατόπεδα καὶ ἀπὸ τὰ πεδία τῆς μάχης—εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι σήμερον θὰ σφυρηλατήσουν καὶ προαγάγουν τὰς ἐργασίας καὶ τὴν πολιτικὴν ζωὴν τῆς χώρας. Ἡ ἐν τῷ ὑπαίθρῳ ζωή, τὸ νὰ τρώγουν οἱασδήποτε τροφὰς καὶ τὸ νὰ διάγουν τακτικὴν ζωὴν ἔκαμε πλούσιον εἰς σίδηρον τὸ αἷμα τῶν ἀνδρῶν τούτων, τῶν ἰσχυρῶν, ὑγιῶν καὶ ρωμαλέων τύπων τοῦ ἀνδρεικοῦ γένους. Δὲν παρέχεται ὅμως τοιαύτη εὐκαιρία ἐν τῷ ἰδιωτικῷ βίῳ πρὸς βελτίωσιν τῆς ὑγείας των εἰς χιλιάδας ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, τῶν ὁποίων αἱ κοπιαστικαὶ ἐργασίαι καὶ αἱ πτωχαὶ εἰς σίδηρον τροφαὶ ἃς τρώγουν ὑποσκάπτουν τὴν ἐνεργητικότητά των καὶ τοὺς κάμνουν ἀδυνάτους, ἀναιμικοὺς καὶ ἐξηντλημένους καὶ συχνάκις καταντοῦν νὰ ἔχουν λιμοκτονίαν ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν σιδήρου.

Σχολιάζων τὴν πιθανότητα τοῦ νὰ καταστοῦν ρωμαλεώτεροι οἱ ἄνδρες διὰ τῆς αὐξήσεως τοῦ εἰς τὸ αἷμά των ὑπάρχοντος σιδήρου, ὁ Dr George F. Baker, πρώην ἰατρὸς καὶ χειροῦργος τοῦ νοσοκομείου Νιοῦ Τζέρζυ Monmouth Memorial, λέγει: «Ὁ σίδηρος εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖος διὰ τὴν μεταβολὴν τῆς τροφῆς εἰς ζωντανοὺς ἱστούς, μυῶνας καὶ ἐγκεφαλικὴν οὐσίαν. Ἄνευ σιδήρου δὲν δύνανται νὰ ὑπάρξουν ἰσχυροί, ἐρυθρόαιμοι ἄνδρες ἢ ὑγιεῖς καὶ μὲ ροδίνους τὰς παρειὰς γυναῖκες, καὶ ἂν ὁ ἐνδυναμώνων σίδηρος οὗτος δὲν παραλαμβάνεται ἀπὸ τὰς τροφάς, τότε πρέπει νὰ εἰσάγεται εἰς τὸν ὀργανισμὸν ὑπὸ μορφήν, ἥτις νὰ τὸν καθιστᾷ εὐαφομοίωτον καὶ εὐαπορρόφητον. Τὰ κεκαρυκευμένα φαγητὰ καὶ αἱ νεώτεραι μέθοδοι τοῦ μαγειρεύματος στεροῦν ἀπὸ ἡμᾶς μέγα μέρος σιδήρου, τὸ ὁποῖον ἡ φύσις προώριζε νὰ λαμβάνωμεν διὰ τῶν τροφῶν. Διὰ νὰ συμπληρωθῇ ἡ ἔλλειψις αὕτη καὶ διὰ νὰ αὐξηθοῦν τὰ ἐρυθρὰ αἱμοσφαίρια, οὐδὲν καλλίτερον γνωρίζω ἀπὸ τὸν ὀργανικὸν σίδηρον —Nuxated Iron.

Σημείωσις τῶν Κατασκευαστῶν.— Τὸ Nuxated Iron, τὸ ὁποῖον ὡς ἄνωθι διορίζεται καὶ συνιστᾶται δὲν εἶναι μυστικὴ σκευασία ἀλλὰ ἓν φάρμακον γνωστότατον εἰς τοὺς ἁπανταχοῦ φαρμακοποιούς. Ἀντιθέτως πρὸς τὰς παλαιὰς σκευασίας τοῦ ἀνοργάνου σιδήρου εὐκόλως ἀφομοιοῦται καὶ δὲν βλάπτει τοὺς ὀδόντας, οὔτε καὶ τοὺς μαυρίζει, καὶ δὲν διαταράττει τὸν στόμαχον. Οἱ κατασκευασταὶ ἐγγυῶνται ἐπιτυχῆ καὶ ἐντελῶς εὐχάριστα ἀποτελέσματα εἰς κάθε ἀγοραστήν, ἄλλως θὰ τοῦ ἐπιστρέψουν τὰ χρήματά του. Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ φαρμακεῖα. 163—('Αγγ.)

NUXATED IRON

Δι' ἀπόκτησιν ἐρυθροῦ αἵματος, δυνάμεως καὶ ἀντοχῆς.

Pittsburgh Steel Company

Pittsburgh, Pa.

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΧΑΛΥΒΟΣ

ΤΗΣ ΜΑΡΚΑΣ
"PITTSBURGH PERFECT"

Σύρμα γαλβανισμένον — Σύρμα καρφίων
Σύρμα βαμμένον — Σύρμα σκληρὸν
Σύρμα βερνικωμένον — Σύρμα μαλακὸν
Σύρμα διὰ Σιδηρόκαρφα καὶ Κοχλίας
Γαλβανισμένον ἀκιδωτὸν σύρμα
Καρφία ἐκ Σύρματος — Συρματοπλέγματα

Χυτοσίδηρος, Σιδηραῖ Ράβδοι, Σιδηροχελῶναι, Σκληρὸν Σύρμα δι' Ἐλατήρια, Συρματόσχοινα, Τηλεφωνικὰ Σύρματα, Σιδηρᾶ Ἐλάσματα διὰ συσκευὴν δεμάτων, Χαλύβδινα Στεφάνια Βαρελίων, Συρματοπλέγματα δι' ὀρνιθῶνας καὶ διὰ κήπους.

Εἴμεθα παρεσκευασμένοι δι' ΑΜΕΣΟΝ ΕΚΤΕΛΕΣΙΝ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΩΝ καὶ εὐχαρίστως παρέχομεν πᾶσαν πληροφορίαν εἰς τοὺς αἰτοῦντας.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

PITTSBURGH STEEL COMPANY
EXPORT DEPARTMENT
EQUITABLE BUILDING
NEW YORK, U. S. A.

ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "PITTSTEEL

Η ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΑΤΛΑΝΤΙΣ

ΤΩΝ ΕΤΩΝ 1910-1918
ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ

¶ Τὰ τεύχη τῶν ἐτῶν 1910—1916 πωλοῦνται μόνον εἰς μίαν σειρὰν ἐξ ἑπτὰ τόμων πολυτελῶς, ὁμοιομόρφως καὶ στερεῶς δεδεμένων καὶ τιμῶνται.......... $42

¶ Ὀλίγοι διαθέσιμοι τόμοι τῶν ἐτῶν 1915 καὶ 1916 πωλοῦνται καὶ χωριστὰ ἕκαστος, δεδεμένοι πρὸς $6
Ἄδετοι.......... $5

¶ Οἱ τόμοι τῶν ἐτῶν 1917 καὶ 1918 τιμῶνται ἕκαστος, δεδεμένοι πρὸς $5
Ἄδετοι $4

¶ Ἀναλαμβάνομεν τὴν ἀποστολὴν αὐτῶν εἰς οἱονδήποτε μέρος τοῦ κόσμου. Μόνον ἄδετοι τόμοι ἀποστέλλονται εἰς τὸ ἐξωτερικόν!

ATLANTIS, 113-15-17 WEST 31ST STREET, NEW YORK

ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ἀπὸ τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς μέχρι τοῦ τέλους τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου.

ΥΠΟ ΣΟΛΩΝΟΣ Ι. ΒΛΑΣΤΟΥ

Ἡ νέα (τρίτη) ἔκδοσις ηὐξήθη διὰ προσθήκης νέων σελίδων καὶ τῶν εἰκόνων τοῦ Προέδρου Οὐΐλσων καὶ τοῦ στρατηγοῦ Πέρσιγκ. Περιλαμβάνει ἐν ὅλῳ 416 σελίδας, ἐξ ὧν αἱ 50 εἶναι ὁλοσέλιδοι εἰκόνες.

Πολυτελῶς δεδεμένη τιμᾶται $1.50
Ἀποστέλλεται ἐλευθέρα ταχυδρομικῶν τελῶν εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου ἅμα τῇ λήψει τοῦ ἀντιτίμου.

ATLANTIS. 113-115-117 W. 31ST ST., NEW YORK

ΛΕΚΑΣ ΚΑΙ ΔΡΙΒΑΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
ΟΙΚΟΣ ΙΔΡΥΘΕΙΣ ΤΩ 1892
19-21 ROOSEVELT ST., NEW YORK
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 1464 WORTH
ΟΔΟΣ ΦΙΛΩΝΟΣ 46, ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΕΛΛΗΝΕΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΑΤΕ

ΤΟ ΔΑΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μητροπολίτη
ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΛΑ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ

ΑΓΓΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

'Αγγλικὸν 'Αλφαβητάριον	Δολ.	0.20	Φρ.	1.00
Έλλην ἐν 'Αμερικῇ	»	0.25	»	1.25
'Αγγλο-'Ελληνικὴ Γραμματική, δεμ...	»	0.75	»	3.75
'Αγγλο-'Ελληνικὴ Μέθοδος, δεμένον .	»	1.25	»	6.25
'Αγγλο-'Ελληνικοὶ Διάλογοι, δεμένον..	»	1.00	»	5.00
'Αγγλο-'Ελληνικὸν 'Επιτολάριον, δεμ..	»	1.25	»	6.25
'Αγγλο-'Ελληνικὸν Λεξικόν, δεμένον, .	»	1.00	»	5.00
'Ελληνο-'Αγγλικὸν Λεξικόν, δεμένον...	»	1.00	»	5.00
Διπλοῦν 'Επίτομον Λεξικόν, ('Αγγλο-'Ελληνικὸν & 'Ελληνο-'Αγγλικόν, δεμένον)	»	2.00	»	10.00
'Αγγλο-'Ελληνικὸν καὶ 'Ελληνο-'Αγγλικὸν λεξικὸν τσέπης, δεμένον	»	1.25	»	6.25
'Αγγλο-'Ελλ. 'Ερωτ. 'Επιστολ., δεμ. .	»	1.00	»	5.00

ΓΑΛΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Γαλλικὴ Μέθοδος, δεμένον	Δολ.	1.50	Φρ.	7.50

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ

'Ιερὸς Συνέκδημος, δεμένον, ...	Δολ.	1.50	Φρ.	7.50
Σύνοψις πασῶν 'Ακολουθιῶν, δεμένον,..	»	0.75	»	3.75
Μέγα 'Ωρολόγιον, δεμένον	»	1.50	»	7.50
'Ιερὸν Εὐαγγέλιον, δεμένον	»	1.50	»	7.50

ΙΣΤΟΡΙΚΑ

'Ελληνικὴ 'Ιστορία, Παπαρηγ., δεμ...	Δολ.	2.00	Φρ.	10.00
'Ιστορία 'Αμερικῆς, δεμένον,..........	»	1.50	»	7.50
'Ιστορία τῆς 'Ελλάδος, δεμένον,.......	»	0.50	»	2.50
Πατριωτικὴ Βιβλιοθήκη, τόμος I, δεμ. .	»	1.00	»	5.00
Πατριωτικὴ Βιβλιοθήκη, » II, δεμ..	»	1.00	»	5.00
'Ιστορία Μ. 'Αλεξάνδρου, δεμένον, ...	»	1.00	»	5.00
'Ιστορία 'Ελληνο-Τουρκικοῦ Πολέμου, «'Ατλαντίδος», τόμοι 2, δεμένον ...	»	2.00	»	10.00
'Ιστορία 'Ελληνο-Βουλγαρικοῦ Πολέμου, «'Ατλαντίδος», δεμένον, ...	»	1.00	»	5.00
Βασιλέως Γεωργίου Α' Βιογραφία.....	»	0.50	»	2.50
Άγιον Όρος	»	0.50	»	2.50
Πολεμικὴ Βιβλιοθήκη, «'Ατλαντίδος», 1912-1913, δεμένον,.............	»	1.50	»	7.50

ΠΟΙΗΣΙΣ

'Ελληνικὴ 'Ανθολογία, δεμένον, ...	Δολ.	1.25	Φρ.	6.25
'Ερωτόκριτος, ...	»	0 40	»	2.00
'Ερωτόκριτος, δεμένον, ...	»	0.75	»	3.75

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

'Επιστολογραφικὴ Φέρμπου, δεμένον, .	Δολ.	1.00	Φρ.	5.00
'Αμερικανικὴ Μαγειρική, δεμένον, ...	»	2.00	»	10.00
'Ονειροκρίτης Παζίνη, δεμένον, ...	»	1.50	»	7.50
Οἰκιακὴ Ζαχαροπλαστικὴ	»	0.30	»	1.50
Οἰκιακὴ Μαγειρικὴ	»	0.30	»	1.50
Λαϊκὸς 'Ονειροκρίτης	»	0.30	»	1.50
Λαϊκὴ 'Επιστολογραφία..............	»	0.30	»	1.50
'Οδηγὸς Καλῆς Συμπεριφορᾶς, δεμ. ..	»	0.75	»	3.75
Σολομωνικὴ	»	0.40	»	2.00

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

Άθλιοι, Βίκτορος Οὐγγώ, δεμένον, ...	Δολ.	2.50	Φρ.	12.50
Κασσιανή, δεμένον, ...	»	2.00	»	10.00
'Ερωμένη τοῦ Ναπολέοντος, δεμένον,...	»	2.00	»	10.00
'Ωραία 'Ανθοπῶλις, δεμένον, ...	»	1.00	»	5.00
Quo Vadis, δεμένον, ...	»	1.00	»	5.00
Νῆσος μὲ τὸν Θησαυρόν, δεμένον, ...	»	1.00	»	5.00
'Ανάστασις, Τολστόη, δεμένον,........	»	1.00	»	5.00
Κατάσκοπος, δεμένον, ...	»	1.00	»	5.00
Φαρμακεύτρια, ...	»	0.30	»	1.50
'Αθῆναι 'Ιοστέφανοι	»	0.50	»	2.50
Λουκῆς Λάρας, δεμένον, ...	»	0.75	»	3.75
Κοζάκοι..........................	»	0.40	»	2.00
Δολοφονία Δελισίας, δεμένον,.........	»	0.75	»	3.75
Κατακτήτρια 'Ωκεανῶν	»	0.30	»	1.50
Μυστήρια τοῦ Γιλδίζ	»	0.25	»	1.25
Λέων τῶν 'Ιωαννίνων, δεμένον, ...	»	0.75	»	3.75

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ "ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ"

Τὰ 'Εκδοτικὰ Καταστήματα ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ, ἀρχίσαντα διὰ τῆς ἐκδόσεως πρακτικῶν καὶ εὐμεθόδων 'Αγγλο-'Ελληνικῶν διδακτικῶν βιβλίων, τὰ ὁποῖα σὺν τῷ χρόνῳ διεδόθησαν πανταχοῦ καὶ ἀνεγνωρίσθησαν ὡς τὰ τελειότερα εἰς τὸ εἶδός των, ἐπεδόθησαν εἰς ἐκδόσεις ἱστορικῶν, θρησκευτικῶν, φιλολογικῶν, ἐπαγγελματικῶν καὶ ἄλλων βιβλίων, ἐξακολουθοῦσι δὲ πλουτίζοντα τὴν σειρὰν τῶν ἐκδόσεών των μὲ νέα ἐκλεκτὰ ἔργα.

Όπως τὰ 'Αγγλο-'Ελληνικὰ βιβλία τῆς «'Ατλαντίδος» εἶναι τέλεια ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, οὕτω καὶ αἱ λοιπαὶ ἐκδόσεις αὐτῆς εἶναι ἐπιμελῶς ἐκτυπωμέναι διὰ καινουργῶν στοιχείων ἐπὶ καλοῦ χάρτου, στερεῶς ραμμέναι ἢ καλλιτεχνικῶς δεδεμέναι, εἰς τρόπον ὥστε τὰ βιβλία νὰ μὴ καταστρέφωνται ἐκ τῆς συχνῆς χρήσεως, ὅπως συμβαίνει μὲ τὰς κοινὰς καὶ ἀτέχνους ἐκδόσεις.

Αἱ ἐκδόσεις τῆς «'Ατλαντίδος» πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ 'Ελληνικὰ Βιβλιοπωλεῖα καὶ ἀπὸ τοὺς ἐφημεριδοπώλας. 'Εὰν δὲν εὑρίσκετε τὰ βιβλία μας προχείρως, στείλατε τὴν ἀξίαν των πρὸς ἡμᾶς καὶ ἡ παραγγελία σας θὰ ἀποσταλῇ ἀμέσως, στερεῶς συσκευασμένη.

Εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ καταρτίσωσι βιβλιοθήκην διὰ τῆς προμηθείας ὅλων τῶν ἐκδόσεων τῆς «'Ατλαντίδος» γίνεται ἰδιαιτέρα ἔκπτωσις.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ

113-115-117 WEST 31ST ST. -:- NEW YORK, N. Y., U. S. A.

Youth admires healthy old age, and asks "What is the secret of your health ?" Old age replies: "It is no secret — Keep your system clean." Let Nujol keep your system clean—regular as clockwork. At all drug stores.
STANDARD OIL COMPANY (New Jersey) Bayonne, New Jersey
*Nujol for constipation